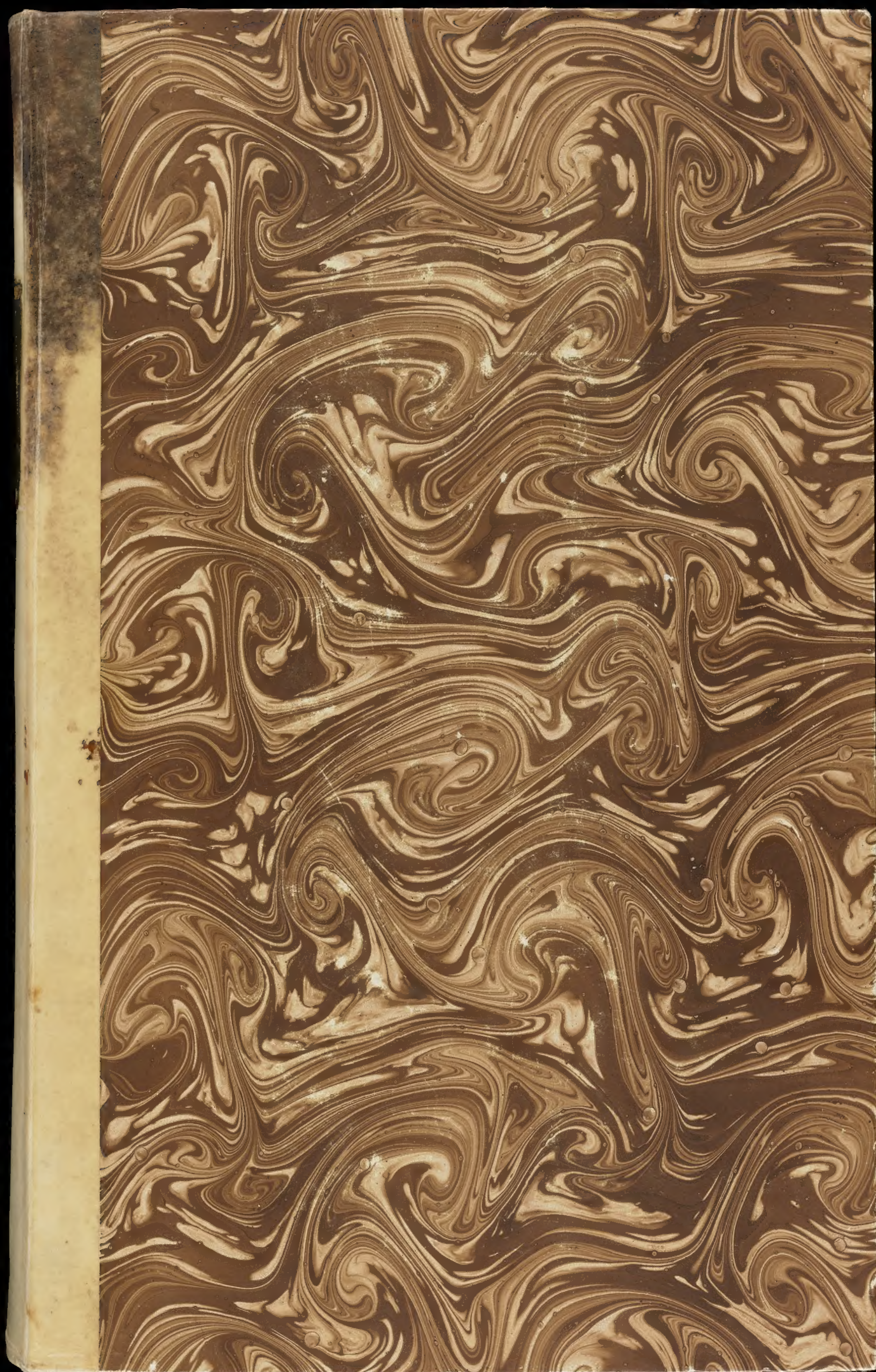

v. 2 of 3

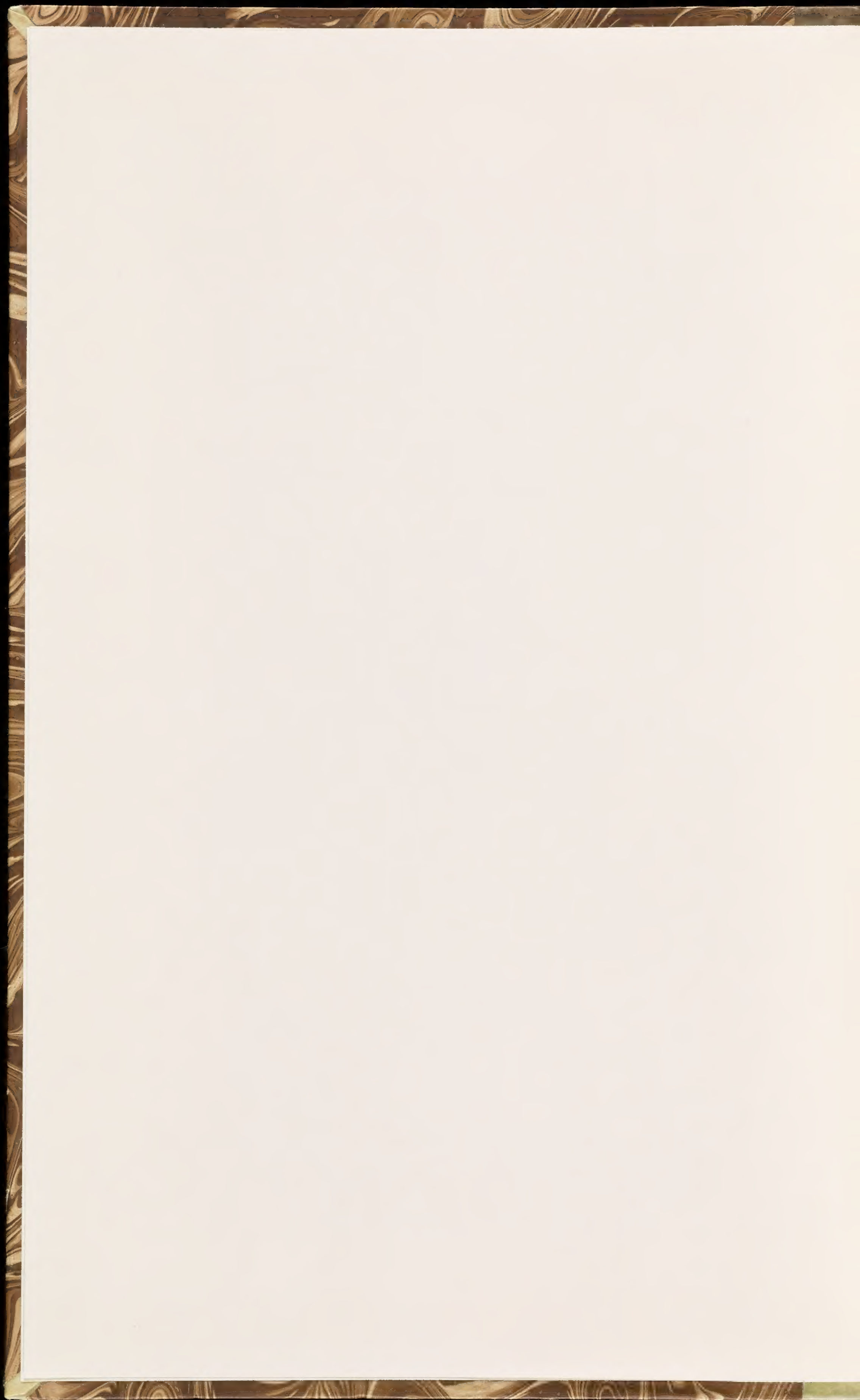

CORPUS
INSCRIPTIONUM GRAECARUM.

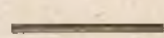

VOLUMEN SECUNDUM.

CORPUS
INSCRIPTIONUM GRAECARUM.

AUCTORITATE ET IMPENSIS

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

AUGUSTUS BOECKHIUS

ACADEMIAE SOCIUS.

VOLUMEN SECUNDUM.

PARS VII. INSCRIPTIONES ACARNANIAE, EPIRI, ILLYRICI.
PARS VIII. INSCRIPTIONES CORCYRAE ET VICINARUM INSULARUM.
PARS IX. TITULI ALIQUOT LOCORUM IN GRAECIA INCERTORUM.
PARS X. INSCRIPTIONES MACEDONIAE ET THRACIAE.
PARS XI. INSCRIPTIONES SARMATIAE CUM CHERSONESO TAURICA ET BOSPORO CIMMERIO.
PARS XII. INSCRIPTIONES INSULARUM AEGAEI MARIS CUM RHODO, CRETA, CYPRO.
PARS XIII. INSCRIPTIONES CARIAE.
PARS XIV. INSCRIPTIONES LYDIAE.
PARS XV. INSCRIPTIONES MYSIAE.
PARS XVI. INSCRIPTIONES BITHYNIAE.

BEROLINI EX OFFICINA ACADEMICA.

VENDIT G. REIMERI LIBRARIA.

MDCCCXXXXIII.

PRAEFATIO EDITORIS.

Primum operis nostri volumen ante hos quattuordecim annos evulgatum secundi huius voluminis fasciculus primus anno huius saeculi tricesimo altero, secundus anno quinto et tricesimo subsecutus erat; ille titulo n. 2378. hic titulo n. 3126. terminabatur. Sero tertium publicamus fasciculum, quo absolvitur hoc volumen: interim qui accesserunt tituli earum regionum, quas secundo tomo complexi sumus, eos in Addenda conieci. Quodsi amplo volumini praemittere amplam etiam praefationem voluissem, poteram hac abuti, ut nova primi tomi supplementa ederem: id quod fieri posse monui Praef. Vol. I. p. xvi. (not. 2.): attamen quo haec plura et uberiora sunt, eo hic locus illis edendis minus accommodatus est, sed ea potius differenda sunt, donec absoluto reliquo opere paretur illa, quam ibidem promisimus, Appendix universae huius collectionis. Eidem loco reservandi fuerunt tituli nuperrime primum publicati a viro praestantissimo, Lud. Rossio, in secundo, qui Athenis prodiit a. 1841. meoque dedicatus nomini est, Inscriptionum ineditarum fasciculo: hic enim nobis medio demum mense superiore, quum Rossius ipse Berolini me viseret, redditus est, neque mihi honestum visum nec Rossio gratum, ut titulos vixdum primum editos repeterem: quare satius duxi horum recens editorum eos, quos iam antea collegeram, ad nova Rossii exempla emendare, reliquos vero, numero amplius centum, haud attingere: nec, si Rossii exemplum tituli a me iam prius in ordinem redacti nihil afferebat novi, illius esse mentionem faciendam ratus sum. Non eadem quidem sed simili ratione Kieperti diario usus sum, qui insulas aliquot et Asiae minoris partem eximio successu nuperrime adiit locorum potissimum situm indagaturus. Hic antequam reversus ex itinere esset, plures ad nos inscriptiones misit, quas suis posuimus locis usque ad p. 1032. Posthac demum, et ante paucos quidem dies, eiusdem diarium accepi, et ex hoc aliquot titulos ultimis horum Addendorum plagulis, postquam priores iam impressae fuerunt, inserui, non tamen omnes qui insunt ineditos, sed adhibito delectu. Vel sic tamen plura dedi quam in Addendorum limine promisi: quo minus paenitet reliqua distulisse in Appendicem universalem. Verum illa Appendix, cui adornandae iam nunc amplum collectum habeo apparatum, digerenda et edenda ab alio erit; satis habeo inchoasse opus, quod futura aetate, quotiens materiae affatim succreverit, continuent alii, si et Academiae nostrae, qua de re non dubito, placebit hoc institutum persequi etiam post eorum, qui id inceperunt, obitum, et in Germania manebunt haec studia antiquitatis, quibus multi interitum exoptant, augurantur, minantur. Proximus mihi hoc in negotio successor est Io. Franzius, quem, postquam Graecia excessit invitus, hospitalis recepit Borussia: idem, quum aliis commentariis tum Elementis epigraphices Graecae de hoc litterarum genere egregie meritus, ut prius me variis officiis adiuvit, sic inde a tertio volumine materiam a me collectam partim iam nunc digessit, auxit, illustravit, partim posthac adornabit ita, ut tamen ego non plane deserturus sim opus per longam annorum seriem a me paratum, inchoatum, profligatum. Doctis autem viris et benignis, quibus exempla debeo inscriptionum, quas hucusque edidi, vel quas nondum quidem edidi, sed domi collectas habeo, gratias nunc ago communiter omnibus, ac simul rogo, ut qua me benevolentia hucusque prosecuti sunt, eadem posthac et me et socium laboris successoremque meum impertire velint. Iucunda capto, molesta defugio. Atqui molestum est reprehendere, molestum reprehensionem redarguere, praesertim quae a familiari vel sanctiore quadam coniunctione nobis devincto profecta sit: quodsi quid istiusmodi invito mihi dicendum fuit, malui id loco minus insigni ponere; id quod feci ad n. 3384. Denique quaecunque errata in hoc irrepserint volumen haud exiguum, eorum precor ut mihi detur venia: quam me spero impetraturum eo facilius, quo magis operam dedi, ut maiora impenso studio tractarem, minorum forsitan hinc inde incuriosus. In quibus haerere, ut Quintiliani verbis utar, *miseri est: neque enim qui se totum in hac cura consumpserit, potioribus vacabit.*

Scrib. Berolini d. xxviii. m. Septembris a. mdcccxxxxii.

PARS SEPTIMA.

INSCRIPTIONES ACARNANIAE, EPIRI, ILLYRICI.

SECTIO PRIMA.

ACARNANIA.

1793.

In fragmine tabulae marmoreae quadrangulae, quae in loco *Punta* reperta a Pouquevillio a. 1813. inter fodiendum est: quo loco templum Apollinis Actii fuisse merito statuitur. Ex Pouquevillii schedis a Barbiaeo de Bocagio acceptis titulum *a* primus edidit Boissonadus et docto commentario instruxit inter epistolas L. Holstenii a sese editas p. 417-458. quae commentatio cum paucis novis annotationibus repetitur in Diar. class. Vol. XVII. p. 366-394. E Boissonadi commentatione titulus translatus est in diarium Italicum, Giornale Arcadico, T. IV. p. 61. ex eadem minusculis dedit Rosius Inscr. p. 282 sq. cum notis perpaucis. Versibus deinde indiscretis suum exemplum ipse edidit Pouquevillius Itin. T. III. p. 109. a. 1820. Eodem vero anno titulum *a* una cum iis, quae in dextera sunt, fragmentis (*b*, *c*) diligentissime edidit Leakius in Walpol. Travels p. 503 sqq. cum translatione tituli *a* et nota erudita, additis p. 515 sq. Walpolii notis. Titulum *a* habet praeterea Hughes Itin. T. I. p. 426 sq. versibus indiscretis.

a.

ΕΠΙΕΡΑΠοΛοΥΤΩΙΑΠοΛΛΩΝΙΤΩΙΑΚΤΙΩΙΦΙΛΗΜοΝοΣ
ΠΡοΜΝΑΜοΝ[ΟΣ]ΔΕΑΓΗΤΑΡοΤοΥΝΙΚΙΑΑΛΥΖΕΙοΥ
ΣΥΜΠΡοΜΝΑΜοΝΩΝΔΕΝΑΥΣΙΜΑΧοΥΤοΥΑΡΙΣΤοΚΛΕ
οΣΑΣΤΑΚοΥΦΙΛοΞΕΝοΥΤοΥΗΡΑΚΛΕΙΤοΥΦοΙΤΙΑΝοΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕοΣΔΕΤΑΙΒοΥΛΑΙΠΡοΙΤοΥΤοΥΔΙοΠΕΙΘΕοΣ
ΜΑΤΡοΠοΛΙΤΑΚοΥΡοΠοΥΩ ΕΔοΞΕΤΑΙΒοΥΛΑΙΚΑΙ
ΤΩΙΚοΙΝΩΙΤΩΝΑΚΑΡΝΑΝΩΝΠΡοΞΕΝοΥΣΕΙΜΕΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤοΥΚοΙΝοΥΤΩΝΑΚΑΡΝΑΝΩΝΚΑΤΑ
ΤοΝΝοΜοΝΑΓΑΣΙΑΝοΛΥΜΠΙΩΝοΣΠΑΤΡΗΠοΠΛΙοΝ
ΛΕΥΚΙοΝΤοΥΣΠοΠΛΙοΥΑΚΙΛΙοΥΣΡΩΜΑΙ
οΥΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤοΙΣ
ΚΑΙΕΚΓοΝοΙΣΕΝΑΚΑΡΝΑΝΙΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΥΤοΙΣ
ΚΑΙΧΡΗΜΑΣΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙ
ΠοΛΕΜοΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚΑΙΓΑΣΚΑΙοΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙΑΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤοΙΣ
ΑΛΛοΙΣΠΡοΞΕΝοΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤοΥΚοΙΝοΥΤΩΝ
ΑΚΑΡΝΑΝΩΝΥΠΑΡΧΕΙ

b.

ΕΠΙΣΤΡΑ
ΩΝΟΣΟΙΝ
ΧΟΥΤΟΥ
ΕΔΟΞΕΤΑ
ΝΟΥΣΕ
ΝΑΝΩΝ
ΓΑΥΣΑΝ
ΕΝΑΚΑΡ
ΚΑΙΚΑΤ
ΕΙΡΑΝΑΣ
ΜΙΑΚΑΙΦ
ΝΟΙΣΚΑΙ
ΝΑΝΩ

c.

ΕΠΙΕΡΑΠΟΛ
ΝΟΣΔΕ
ΝΑΥΣΙΜ
ΡΑΚΛΕΙΤΟ
ΛΙΟΠΕΙ
ΙΚΟΙΝΩΙΤ
ΝΟΥΤ
ΕΜΜΕ
ΛΕΟΝΤΙ
ΑΙΑΣΦ
ΘΑΛΑ
ΚΤΗΣΙ
ΛΟΙΣΓ
ΥΠΑΡ

Formam inscriptionis et versuum divisionem ex Leakii fide certissima dedi, Omicron minutum e Pouquevillio, Π ex Boiss. Fundus etiam lectionis est textus Leakianus; in titulo *a*, ubi contrarium non annoto, Hughesius consentit cum Leakio, Boissonadi exemplum cum ipsius Pouquevillii exemplo. Vs. 1. Leak. Pouq. ΕΠΙΕΡ etc. Boiss. ΕΠΙΙΕΡ etc. Prius retinui maxime ob tit. *c*, quamvis id vitiosum, neque ex dialecti ratione, quod aliquis putaverit, excusandum. Leak. Pouq. ΤΩΙΑΠ etc. Boiss. ΤΟΙΑΠ etc. Pro ΗΜ Leak. lacunam habet, non Hugh. Vs. 2. init. Leak. quod dedi; Hugh. ΠΡΟΜΝΑΜΟΝΟΣ, Pouq. ΠΡοΜΝΑΜοΣ, Boiss. ΠΡΟΜΝΑΜ[ΟΣ]. Tum Leak. ΑΓΗΤΑΤΟΥ, Pouq. Hugh. ΑΓΗΤΑΡΟΧΟΥ. Retinui ex his Ρο; sed τοῦ haud dubie praestat; itaque id recepi. In fine Leak. ΑΛΥΣΕΙΟΥ, Pouq. Hugh. quod dedi. Vs. 3. extr. et vs. 4. Pouq. (non Boiss.) omittit verba Ἀριστοκλέος usque ad Ἡρακλείτου cum hoc ipso. Hugh. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ. Vs. 5. idem ΤΑΒΟΥΛΑ. Vs. 6. Leak. ΚΟΥΡΟΤΡΟΠΟΥ omisso Ω: Pouq. quod dedi:

Hugh. et vocem illam et Ω in lacuna omittit. Vs. 10. Hugh. ΑΚΙΛΙΟΥ (omisso Σ) et vs. 11. ΕΜΕΝ. Vs. 12. extr. Boiss. ΑΥΤΟ'Σ. Vs. 13. 14. Pouq. (non Boiss.) omittit verba *κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καί.* Vs. 14. extr. Leak. quod dedi, Hugh. ΕΓΚΤΑΣΙΝ, Pouq. ΕΙΚΤΙΣΙΝ. Vs. 16. Boiss. ΑΛΛΟΙΣ, iunctis duobus Λ.

a.

Ἐπ[ὶ] ἱεραπόλου τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίῳ Φιλήμονος, προμνάμονος δὲ Ἀγήτα τοῦ Νικία Ἀλυζείου, συμπρομναμόνων δὲ Ναυσιμάχου τοῦ Ἀριστοκλέος Ἀστάκου, Φιλοξένου τοῦ Ἡρακλείτου Φοιτιᾶνος, γραμματέος δὲ τᾷ βουλᾷ Προίτου τοῦ Διοπείθεος Ματροπολίτα, Κουρόπου .., ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρνάνων, προξένους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ τὸν νόμον Ἀγασίαν Ὀλυμπίωνος Πατρῆ, Πόπλιον, Λεύκιον τοὺς Ποπλίου Ἀκιλίους Ῥωμαίους, καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας, καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων ὑπάρχει.

b.

Ἐπὶ στρα[ταγοῦ - - - - - - - τοῦ - - ωνος Οἰν[ιάδα - - - - - - - - - - - χου τοῦ - - - - - - - - - - - - - ἔδοξε τᾷ [βουλᾷ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρνάνων, προξένους ε[ἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων [κατὰ τὸν νόμον - - - - - - - - -, Π]αυσαν[ίαν - - - - - -, καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρ[νανίᾳ ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι καὶ κατ[ὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας, [καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φ[ιλάνθρωπα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ [εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνω[ν ὑπάρχει.

c.

Ἐπ[ὶ] ἱεραπόλ[ου τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίῳ Φιλήμονος, προμνάμονος δὲ [Ἀγήτα τοῦ Νικία Ἀλυζείου, συμπρομναμόνων δὲ Ναυσιμ[άχου τοῦ Ἀριστοκλέος Ἀστάκου, Φιλοξένου τοῦ Ἡρακλείτο[υ Φοιτιᾶνος, γραμματέος δὲ τᾷ βουλᾷ Προίτου τοῦ Δ]ιοπεί[θεος Ματροπολίτα, - - - - ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ κοινῷ τ[ῶν Ἀκαρνάνων, προξένους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τ[ῶν Ἀκαρνάνων κατὰ τὸν νόμον - - - - - - - - Ἐμμε[νίδαν? - - - - - - - - - - - - - Λεοντί[νους? καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἀσφ[άλειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι, καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλα[σσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας, καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησι[ν, καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις [προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων ὑπάρ[χει.

Proxeniae hae, ut solebant (Polyb. XII, 12, 2.), in anta templi Apollinis Actii videntur scriptae fuisse. Actiacum vero templum (de cuius religione Boissonadus ablegat ad Sueton. Aug. 18. et intt., Fabric. ad Dion. Cass. LI, 1. Tristanum de Augusti nummis, et de quo bene nuper egit Krusius Hellad. T. II. P. II. p. 352.) quum non ab Augusto conditum, sed vetustum fuerit, non est, quod putes, hos titulos Augustei aevi vel etiam recentiores esse. Immo quum praeter Romanorum nomina nullum in his titulis insit nomen ad Romanam formam compositum, atque ipse Patrensis (tit. *a*) Graeco utatur nomine, consentaneum est antiquiorem esse titulum quam coloniam Augustam Patrensem (Pausan. VII, 18, 5. Strab. VIII. p. 387. etc.). Sed quod Phoetiae in hoc monumento Acarnaniae tribuuntur, quae Olymp. 140, 1. Aetoliae sunt (Polyb. IV, 63, 7.), inde illas Leakius coniicit ab Augusto redditas Acarnanibus esse: quod si statueris, Augusteam aetatem non superant hi tituli. Quidni tamen ante Augustum Phoetiae Acarnanibus restitutae sint? Itaque mihi hae proxeniae in liberae Graeciae aetatem referendae videntur, et in id quidem saeculum, quo Romani, quorum cives proxeni creantur, Graecis rebus immisceri coeperunt. Ante Olymp. 140. quidem, hoc est antequam Phoetiae sunt Aetolis adscriptae, neutiquam scripti hi tituli videntur, sed aliquando post, restitutis iam Acarnaniae Phoetiis. Quantum vero e locis, quos singuli occupant tituli, coniicere licet, primus tempore est tit. *a*, secundus *b*, tertius *c*: *a* et *c* autem quum eiusdem sint anni, eiusdem putes etiam *b* esse. Utut est, mireris, quod in titulo *b* alius prorsus habetur eponymus, *στρατηγὸς* haud dubie, ut apud Aetolos et Achaeos: nam ΣΤ in ΙΕ mutare, ut teneas *ἱεραπόλον*, in Leakii apographo non licet. Itaque Acarnanum eponymum civilem censeo fuisse *praetorem*, sacrum *ἱεραπόλον* (cf. nos T. I. p. 701. *b.*); sed cur modo hic modo ille praescriptus proxeniis sit, nescio: nisi forte prout quis vel de sacris, vel de civilibus Acarnanum rebus demeruerat, aliter acta res est ac proinde alius eponymus praescriptus. Foederis civitates memorantur quinque, tit. *a. Alyzea, Astacus, Phoetiae, Matropolis*, tit. *b. Oeniadae.* Haec in universum: de singulis moneo paucissima. Tit. *a.* Vs. 2. ΟΣ supra scriptum a quadratario est, quod id omiserat per incuriam. *Promnamones* aliunde non notos recte cum Hieromnemonibus composuit Letronnius in comm. de Mnem. Hieromn. et Promn. (Act. Acad. Inscr. T. VI. 1822.): haud dubie sunt magistratus sacerdotales, ut hierapolus hic, ut alibi hieromnemon. Mox *Ἀγηταρόχου* ferri non potest, nec magis probandum *Ἀγηταλόχου*: haud cunctanter recepi e Leakio *τοῦ*, quod in patris nomine post genitivum rarissime omittitur, et in hoc titulo bis

apparet paulo post. Puto verum esse Ἀγήτα, ut Νικία, Ματροπολίτα, et delendum esse Ρο, quod non habet Leakius, et fortasse vitio lapidis originem debet. Vs. 2. extr. novum est gentilicium Ἀλύζειος. Pro Ἀστάκου vs. 4. requiritur Ἀστακίου: nisi forte etiam Ἄστακος gentilicium fuit, ut Ἀρτακός, Θαυμακός (quorum tamen urbs non et ipsa Θαυμακός, sed Θαυμακοί); sicut Πειραιεὺς et locus et vir, et similiter plura. Phoetias urbem Acarnaniae esse docet Steph. Byz. cum Thucyd. III, 106. ubi hoc nomen rescribendum. Aetolicam aliquando eam fuisse monui supra. Gentilicium est Φοιτιεὺς et Φοίτιος: novum nunc accedit Φοιτιάν, quocum Boissonadus et apud illum Viscontus recte conferunt formas Ἀκαρνάν, Αἰνιάν, Ἀτιντάν, Ἀθαμάν, Ἀζάν; adde Εὐρυτάν, Ἀλκμάν. Forma igitur Acarnanica, Epirotica, Aetolica, Arcadica etc. Matropolin esse Acarnaniae oppidum docent Polybius et Steph. Byz. Κουρόπου mensis nomen esse merito statuerunt Boissonadus et Viscontus, et Ω corruptum esse ex nota numerali diei. Apollineum vero mensem, quem Actii exspectes, recte habet Viscontus, memor Apollinis Κοροπαίου ap. Nicandrum Theriac. 614. ut nunc legitur: olim Κορυπαῖος. Hunc probabile est esse a Thessaliae oppido Κορόπη denominatum, ut testatur Scholiastes Nicandri, accedente Steph. Byz. v. Κορώπη; quamquam de eo loco ita dubitarunt veteres, ut aliam lectionem inferre in Nicandrum voluerint (vide Steph. Byz. et Schol. Nic.). Vs. 14. non ἔγκτασιν cum Hugh. sed ἔγκτησιν dedi ob tit. *c.* vs. 12. Tit. *b.* vs. 2. ωνος probabiliter superest ex patris nomine; quare praemisi τοῦ. Additur tum nomen gentilicium Οἰν[ιάδα. Tit. *c.* vs. 9. coniicio Leontinos Siciliae nominari: cui rei consequens dedi vs. 8. Ἐμμενίδαν, nomen Siculum.

1794. *a. b.*

Haud longe a Vonitza est locus Ἀϊλιάς, ubi multa rudera vetustatis vidit Meletius, cui Vonitza est Anactorium, Ailias Alyzea, falso utrumque: Krusius Hellad. T. II. P. II. p. 354. 355. in illo fere loco, Ailiae vel in vicinia, aut navalia Anactoriorum aut Echinum vel Heracleam fuisse censet. Equidem quum illo loco Apollinis templum fuerit, verisimile iudico *Anactoriae terrae* illum locum tribuendum esse, in qua ipsa fuit etiam Actium, Anactoriis olim parens Corinthiorum colonis (Thucyd. I, 29.). Apollini vero solet Aesculapius filius iunctus esse; itaque hic quoque ibi potest esse cultus: Herculesque Apollini dedicari potuit a Doriensi Anactorio vel ab Heracleensi cive vicino. Haec praemonui ob inscriptiones, quas hoc loco coniunctas dedi. Harum priorem in loco Ailias transcripsit Meletius Geogr. vet. et nov. p. 322. minusculis, excepto vs. 1. quem epigraphicis dedit litteris, deinde utramque tanquam Corcyraeam ex schedis Apostoli Zeni edidit Montfauc. Diar. Ital. p. 425. (cf. p. 431.), ex quo formam tituli dedi. Ex Montfauc. dederunt Murat. T. I. p. XXI. Bonada T. I. p. 97. Donatus p. 35. 6. Brunck. Anal. T. III. p. 188. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 396.) Iacobs. Anthol. Palat. T. II. p. 868.

a.

ΜΑΧΑΤΑΣΠΟΗΣΕ
ΤΟΝΔΙΟΣΑΛΚΜΗΝΗΣΤΕΓΟΝΟΝΤΙΜΑΙΣΙΝΑΕΞΩΝ
ΥΙΟΣΛΑΣΘΕΝΕΟΣΣΤΗΣΕΝΑΓΑΛΜΑΤΟΔΕ
ΜΝΗΜΗΝΑΘΑΝΑΤΟΝΣΩΖΩΝΠΑΤΡΟΣΤΕΚΑΙΑΥΤΟΥ
ΛΑΦΑΝΕΟΣΚΛΕΙΝΩΛΟΞΙΟΥΕΝΤΕΜΕΝΕΙ

b.

ΩΦΑΝΗΣΛΑΣΘΕΝΕΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩ
ΑΝΕΘΗΚΕΜΑΧΑΤΑΣΕΠΟΗΣΕ

Tit. *a.* vs. 2. Montf. init. ΤΟΥ, in fine ΑΕΞΩ, quae ex Mel. correxi. Vs. 5. Mel. Λαφανεως κλεινω, Montf. ΛΑΦΑΝΕΟΣΚΛΗΝΩ. Tum Mel. Λοξειου.

a.

Μαχάτας πόησε.
Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
υἱὸς Λασθένεος στῆσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος, κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

b.

Λα]φάνης Λασθένεος Ἀσκλαπιῷ ἀνέθηκε,
Μαχάτας ἐπόησε.

Uterque titulus si unius est monumenti, cum Montf. censeo in Apollinis τεμένει fuisse Aesculapii filii sacellum, in quo Hercules dicatur. At sic intelligi nequit, quare bis scriptum artificis nomen sit. Itaque vide ne titulus *b* ex alio opere petitus sit: quem praesertim omiserit Meletius. Tit. *a* scriptum est πόησε, ut n. 31. ne addam nunc plura.

1794. *c.*

Prope Vonitzam, in vicinia veteris *Anactorii*, in loco qui dicitur Ἅγιος Βασίλειος, vidit Meletius p. 322. Quasi Corcyraeum edidit Montfauc. Diar. Ital. p. 425. et cum titulo Corcyraeo n. 1911. Murat. T. III. p. MCDLXXIX. 10. ex Montfauc.

ΤΕΛΛΙΑΣΠΥΘΙΩΝΟΣ

Τελλίας Πυθίωνος.
Male Montfauc. ΤΙΛΛΙΑΣΠΕΙΘ etc.

1794. *d.*

Ibidem vidit Meletius, praeter quem ed. Montfauc. Diar. Ital. p. 424. et hinc Murat. T. III. p. MDCLVI. 4. commistum cum titulis n. 1899. et ibi nominatis.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟCΤΥΑΝΕΥCΕΤΩΝΟΧΑΙΡΕ

Ἡράκλειτος Τυανεύς, ἐτῶν ο', χαῖρε.
Male Montfauc. ΧΑΙΡΑΙ.

1795.

In moenibus utrinque a porta quadam oppidi, quod Argos Amphilochicum visum, in finibus Epiri, ab ostiis Acheloi miliaria IX distans, loco qui tum Gerovilia dictus, ponit Cyriacus p. V. n. 40. In eodem oppido (Argis) „iuxta Acheloum fluvium, quem incolae Ieroviliam vocant, in lapidibus moenium" ponit Iulianus Giambertus, cuius schedae, quarum apographum ex Villoisonianis habemus, fluxerunt e Cyriaco. Ex schedis Cyriaci utrumque titulum dedit Murat. T. III. p. MDCLIV. et titulum *b* insuper ex suis p. MDCXXX. 8. Ceterum Achelous hodie dicitur Aspropotamo, non Ierovilia; neque ad Acheloum est Argos Amphilochicum. *Aeniae* has inscriptiones recte tribuit Krusius Hellad. T. II. P. II. p. 343.

a.		b.	
ΚΕΦΑΛΟΣ	Κέφαλος	ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ	Ἀνδρόνικος
ΓΡΑΥΧΟΥ	Πραύχου.	ΤΕΛΩΝΟΣ	Τέλωνος
		ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Tit. *a* formam litterae Γ dedi ex Cyr. Giamb. Muratorius vitiose, ut solet, ΠΡΑΥΚΟΥ; idem p. MDCXXX. male ΑΝΔΡΟΝΟΣ et ΤΕΛΟΝΟΣ. De forma Πραύχου cf. n. 1647.

1796.

In moenibus, quae ex saxis polygonis constructa sunt, in loco qui hodie Trigardon dicitur, hoc est *Oeniadis* (non Alyzeae, uti putabat Cyriacus). Habet Cyriacus p. V. n. 41.

ΑΡΙΣΤΙΔΑΣ   Ἀριστίδας.

SECTIO SECUNDA.

EPIRUS.

Tituli n. 1797-1809. sunt *Ambraciae*, n. 1810-1821. *Nicopolitani*; n. 1822. interposui inscriptionem loci incerti, ob *Dodonaei Iovis* mentionem; n. 1823. est *Buthroti* repertus; sequuntur tituli prope *Panormum*, ut videtur, lecti n. 1824-1827.; ultimus est *Epiroticus loci incerti* n. 1828.

1797.

Ambracia hodie est Arta, ad fluvium cognominem, qui olim Arachthus s. Arethon, ex cuius nomine nomen Arta corruptum esse patet. Qui enim Argos Amphilochicum putabant Arta esse, explosi sunt, nec magis Pouquevillii probari ratio potest, qui ubi nunc Arta sita, ibi putabat Argitheam fuisse. Iam vero ipsa Arta est opinor ea urbs, quam Cyriacus p. III. IV. vocat Arechtheam Acarnanam Epiri civitatem, ubi III. Kal. Ian. a. 1435. fuit. Memorat ibi aedem Sophiae, forum, aulam Regis (Caroli, Epiri), „cathedralem ecclesiam periblepteam"; et statim post inscriptiones addidit imaginem, quae hodie desideratur, cum hac nota: „Moenia antiqua urbis Acarnaniae, in quibus lapides mirae magnitudinis conspiciuntur"; ubi quae Acarnania urbs dicitur, manifesto eadem est atque illa Arechthea Acarnana. Sequitur epistola ad Georgium Ragnarolium, Epirotarum Regis secretarium, cuius initium est: „Heri quo a te decessimus, quando cum cauda Phoebus caeli medium orbem conscenderit, Astacora, quam incolae Rogum vocant, incolumes venimus iuvante Deo." Haec epistola scripta est III. Idus Ianuar. a. 1436. postquam in oppido Rogum memoranda vidit haud pauca. Continuo addita erat delineatio muri oppidi Astacora. Data vero epistola ex arce regia (Astacora nempe s. Rogum, quae est arx aliunde cognita). Hinc Cyriacus Nicopolin petiit, quam vidit pridie Idus Ianuarias; Nicopoli profectus Graecas civitates multas visit, et V. Id. Mai. Acarnaniam, ut ait, revisit et ad Carolum Despoten sese iterum contulit, III. Idus autem per Astacora et Acherontem Leucadem profectus est (p. XIX.). Haec uberius exposui, ut inde docerem, quam Cyriacus Arechtheam Acarnanam dicit, non esse aliam nisi Arta. Primum nomen ipsum Arechthea non multum abest a nomine Arta, quod undecimo iam saeculo huic loco tributum reperitur; deinde Artae est ecclesia cathedralis (cathedrale de l'Annonciade), quam magnifico ornatu de Nicopoli potissimum translato aedificavit Michael Ducas; quae manifesto est illa Cyriaci „ecclesia cathedralis peribleptea". Praeterea Arta saeculo XIV. fuit caput Acarnaniae; et ipsa Arta passim dicitur Acarnania, ut in historia Epiri ap. Pouquevill. T. V. p. 290. et p. 267. unde intelligitur, quomodo Cyriacus urbem Arta modo *Acarnaniam*, modo Arechtheam *Acarnanam* appellare potuerit. Et Acarnaniam illam Cyriaci pro Arta habet etiam Pouquevill. Itin. T. II. p. 94 sq. T. I. p. 306. ex quo petii, quae de Arta Acarnaniae olim capite et de ecclesia ibi cathedrali rettuli. Accedit quod ex Arechthea sua Acarnana (inde enim profectus videtur in arcem Rogum) brevissimo itinere, dimidii vix diei, in arcem Rogum pervenerat Cyriacus; unde litteras ad Regis secretarium dat, quem Artae in aula illa Regis fuisse vix dubites. Rogun s. Rogum autem brevi spatio ab Arta distat, prope ostium fluminis Lourcha (qui Cyriaco Acheron), Meletio p. 320. τὸ Κάστρον τῶν Ῥωγῶν, in qua vicinia olim Charadrus vetus, cuius bis meminit Polybius, etsi semel (IV, 63.) Χαράδραν scribitur. Cf. de loco Rogum etiam Pouquevill. T. II. p. 95. not. et passim. His argumentis confisus Cyriaci Arechtheam Acarnanam censeo esse oppidum Arta, et quum Artam constet Ambraciam esse, ipsam Ambraciam: nec me movet, quod possit aliquis Arechtheam Acarnanam pro Argithea habere, quod Athamanum caput olim fuit, nec quod Cyriacus ipse Ambraciam alio loco ponit (vide eum p. IV. extr.). Illo igitur loco Cyriacus „ad columnam marmoream" hunc titulum extare tradit p. III. n. 29. repetitum a Muratorio T. II. p. DCCCLV. 5. ex Barberinis Cyriaci schedis, et vitiosius ex suis T. III. p. MDCLXIX. 13.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΩΝΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΓΟΡΓΙΑ
ΖΗΝΩΝΝΙΚΑΝΔΡΟΥ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ

Vs. 1. Cyr. omittit prius Τ, quod addidi e Mur. T. II. Idem T. I. ΕΠΕΣΤΑΤΩΝΟΣ. Vs. 2. Mur. T. II. falso ΓΟΡΓΙΑΣ. Vs. 4. Mur. T. III. ΖΩ etc.

Ἐπὶ Στράτωνος πολεμάρχου,
Ἀνδρόνικος Γοργία,
Ζήνων Νικάνδρου,
Σώσανδρος - - -

Fragmentum catalogi nescio qualis, vel dedicationis eiusmodi, quales sunt n. 1798. 1799.

1798.

In eodem Epiri oppido „ad aulam Regis"; Cyriacus p. III. n. 38. et ex suis schedis Murat. T. I. p. CLXXV. 2.

ΣΩΤΗΡΙΔΙΙΑΦΡΟΔΕΙΤΑΙ
ΜΑΝΤΙΣ
ΒΙΟΣΑΓΑΣΙΔΑΜΟΥΑΥΛΗΤΑΣ
ΑΜΙΤΙΟΣΑΡΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΚΑΡΥΞ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣΡΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΕΙΡΟΣ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΣΟΙΝΟΧΟΥΣΑΡΟΛΛΩΝΙΟΣ

Sic Cyr. Sed Mur. versus aliter divisit, ut solet, et habet Π: idem vs. 4. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, 5. ΚΑΡΙΞ, 6. ΦΙΛΙΣΤΩΝΟΣ, 7. ΣΟΣΤΡΑΤΑΕΟΠΑ ΤΟΥ, ex schedis Cyriaci tamen notata varietate ΣΟ ΦΟΚΛΕΙΣΟΙΝΟ etc. Muratorii prava lectio fluxit e n. 1804. Sed etiam ap. Cyr. turbati versus videntur, unde vs. 4. sunt duo nominativi, vs. 7. duo genitivi. Est catalogus ministrorum sacrorum dedicationi subscriptus, isque ita legendus videtur:

Σωτῆρι Διΐ, Ἀφροδείτᾳ.
μάντις
Βίος Ἀγασιδάμου,
αὐλητας
Ἀμίτιος? Φιλιστίωνος,
κάρυξ
Ἀπολλώνιος Πολυστράτου,
εἰρὸς
- - - Σοφοκλέος,
οἰνοχό[ο]ς
Ἀπολλώνιος - - -

Εἰρός est ἱερός, Aeolice et Dorice; ἱερὸς autem est quidam sacrorum minister (vide ad n. 13.), ut οἰνοχόος et ceteri.

1799.

In eodem oppido; Cyriac. p. III. n. 33. Ex schedis Barberinis Cyriaci a Compagnonio missis praebet Murat. T. I. p. CLXI. 1. agglutinatis in fine titulis n. 1803. 1802. 1805. 1804. qui huc non pertinent. Idem ex suis schedis addidit variam lectionem.

.ΔΙΙ.
ΑΦΡΟΔΙΤΑΣΑΡΙΣΤΟΔΑΣΑΓΕΜΑΧΟΥΓΟΡΓΙΑΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΣΕΛΕΥΚΟΣΦΙΛΙΣΤΙΩΝ
ΜΑΧΑΤΑΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣΣΑΤΥΡΟΣΝΙΚΑΡΧΟΥ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ

Mur. omittit ΔΙΙ, sed in schedis suis esse dicit: dein idem vidit ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ scribendum ut n. 1798.

[Σωτῆρι] Διΐ, Ἀφροδίτᾳ,
Ἀριστό[λ]ας Ἀγεμάχου,
Γοργίας Ἀνδρονίκο[υ],
Σέλευκος Φιλιστίων[ος,
Μαχάτας Σωκράτεος,
Σάτυρος Νικάρχου,
Ἀριστίων Ἀνδρονίκο[υ].

Scripsi Γοργίας Ἀνδρονίκου, ut n. 1797. est Ἀνδρόνικος Γοργία; et sic deinceps dedi genitivos. Philistionis filius habetur etiam n. 1798. quocum hic titulus ex eodem fere genere est.

1800.

In oppidi Arta (*Ambraciae*) basilica τῆς Παρηγορίας, quo nomine cathedralis ecclesia hodie vocatur, repperit Hugo Pouquevillius a. 1814. Ed. Boissonadus ad Epist. Holst. p. 425. (Diar. class. Vol. XVII. p. 371.) ex schedis Pouquevillii, Hugonis fratris, a Barbiaeo de Bocagio acceptis. Dein Pouquevillius ipse edidit Itin. T. III. p. 109.

ΤοΚοΙΝοΝΤΩΝΔΙΑΚοΝΩΝΣΑΡΑΠΕΙΙΣΕΙ
ΑΝοΥΒΕΙΑΡΠοΚΡΑΤΕΙΚΑΝΩΠοΣΙΕΡΕΥΣ
ΣΩΤΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤοΥΔΙοΔΩΡοΣ
ΜΕΝΑΝΔΡοΥΑΝΤΙΠΑΤΡοΣ
ΠΑΣΙΩΝοΣΕΥΝοΥΣΑΠοΛΛοΦΑΝΕοΣ
ΚΡΑΤΗΣΗΡΑΚΛΕΙΤοΥΗΡΑΚΛΕΙΤοΣ
ΚΡΑΤΗΤοΣΑΓΑΘΙΔΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤ
ΕοΣΤΙΜοΔΑΜοΣΣΩΣΙΣΤΡΑΤοΥ
ΔΙοΙΣΙοΥ. . . . .

O minusculum dedi ex Pouq. In Diar. Class. est Γ, sine auctoritate. Ceterum formam tituli retinui eam, quae est ap. Boiss. Apud Pouq. inde a vs. 4. differt versuum divisio, nec tamen melior est quam quae ap. Boiss. habetur; omninoque Pouq. in hac re paulo deprehenditur negligentior. Vs. 2. Boiss. ΑΠΟΧΡΑΤΕΙ, et vs. 8. ΣΩΣΙΣΤΑΡΑΤΟΥ, quae ex Pouq. correxi. In fine Pouq. nullam signat lacunam.

Τὸ κοινὸν τῶν διακόνων
Σαράπει, Ἴσει, Ἀνούβει, Ἁρποκράτει, Κανώπ[ῳ],
ἱερεὺς Σωτ[ί]ων Καλλιστράτου,
Διόδωρος Μενάνδρου,
Ἀντίπατρος Πασίωνος,
Εὔνους Ἀπολλοφάνεος,
Κράτης Ἡρακλείτου,
Ἡράκλειτος Κράτητος,
Ἀγαθίδας Καλλικράτεος,
Τιμόδαμος Σωσιστράτου,
Διο[νύ]σιο[ς] - - -

Dativi hoc loco non pro genitivo accipiendi videntur, sed supplendum ἀνέθεσαν, ut recte Viscontus Diar. class. l. c. p. 392. qui etiam Κανώπῳ correxit. Subscripta sunt nomina τῶν κοινωνῶν, in his princeps sacerdos: ἱερεὺς praeponitur, ut toties in Atticis. Σωτίων dedit Boiss. idem in fine Διονύσιος rescripsit, suspicans tamen simul mensis nomen Δαισίου ibi latere: quod non credo, quum ne archon quidem annum designans scriptus sit.

1801.

Marmor e Leucade Venetias advectum, ubi extabat in aedibus Caesaris Balbi; Octavius Bochius tamen Museo Capellio assignabat. Muratorio, qui id T. II. p. MXXIII. 1. edidit, miserat Stanislaus Santinellius clericus regularis Congregationis Somasch.

ΔΗΜΟΣ
ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙΣΑΡΙΘΕΟΥ
ΝΕΡΟΥΑΥΙΩΙ
ΝΕΡΟΥΑΤΡΑΙΑΝΩΙ
ΑΡΙΣΤΩΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΙΔΑ
ΚΙΚΩΙΠΑΡΘΙΚΩΙ

Ὁ]? δῆμος Ἀμβρακιωτῶν Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νερούα υἱῷ, Νερούᾳ Τραιανῷ, Ἀρίστῳ, Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Δακικῷ, Παρθικῷ. Haec ni fallor arae inscripta erant, ut n. 1822.

1802.

In eodem oppido ubi n. 1797. vidit Cyriacus, ex cuius schedis edita est inscriptio a Moronio p. III. n. 35. Ex suis schedis dedit Murat. T. III. p. MDCXXXVI. 11. addito n. 1803. Cum aliis commiscuit T. I. p. CLXI. 1. (vide ad n. 1799.)

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΛΥΚΙΣΚΟΥ

Ἀρίσταρχος Λυκίσκου.
Male Mur. T. III. ΛΥΚΙΣΧΟΥ.

1803.

In eodem oppido ad aedem Sophiae in alio lapide vidit Cyriac. p. III. n. 34. Ex suis schedis Murat. l. c. ad n. 1802. post n. 1803. exhibet coniunctim, et T. I. p. CLXI. 1. commiscet cum aliis (vide ad n. 1799.).

ΑΡΙΣΤΟΙΝΙΚΑΡΧΟΥ

Sic Cyr. Sed Mur. T. I. ΑΡΙΣΤΟΣ, T. III. ΑΡΙΣΤΟΝ. Retineo lectionem Cyriaci, Ἀριστοῖ Νικάρχου, ob n. 1806. Est epitaphium dativo casu expressum.

1804.

In eodem oppido „in domo Domini Thomasii Venerii, viri magnifici", Cyriac. p. IV. n. 37. Muratorius admiscuit aliis, in his titulo n. 1799. (vide ad n. 1799.), item titulo n. 1798. (vide ad n. 1798.).

ΣΩΣΤΡΑΤΑΣΩΠΑΤΡοΥ

Σωστράτα Σωπάτρου.
Π ex Cyr. dedi. Muratorius l. c. ad n. 1798. pessimam lectionem habet.

1805.

In eodem oppido in foro, in ornatissimo imaginibus lapide; Cyriac. p. III. n. 28. et iterum p. IV. n. 36. Ex suis schedis dedit Murat. T. III. p. MDCCXXV. 6. praeterea T. I. p. CLXI. 1. admiscuit aliis ad n. 1799. significatis, et T. III. p. MCDXCIII. 4. cum titulis n. 1806. 1807. composuit, ita ut post illos assuerit.

ΦΙΛΙΑΚΛΕΩΝΟΣ

Φιλία Κλέωνος.

1806.

In eodem oppido, Cyriac. p. III. n. 26. Muratorius l. c. ad n. 1805. exhibet adiunctis continuo n. 1807. 1805. (ex schedis Cyriaci a Compagnonio missis).

ΠΟΥΒΛΙΩΙΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Πουβλίῳ Ἀριστίωνος.
Mur. Π, Cyr. Γ; unde dedi statim Π. Cf. ad n. 1803.

1807.

In eodem oppido „ad cathedralem ecclesiam periblepteam", Cyriac. p. III. n. 27. Muratorius T. III. p. MDCLVII. 6. ex suis dedit schedis, et confundit tamen alio loco cum n. 1806. 1805. (vide ad hos).

ΚΛΑΥΔΙΟΣΡΟΥΦΟΣ
ΕΤΩΝ ΚΒ ΧΑΙΡΕ

Κλαύδιος Ῥοῦφος, ἐτῶν κβ', χαῖρε.

1808.

In columna octagona inter rudera oppidi Phoenices in Epiro vidit Pouquevillius (Itin. T. I. p. 363.).

ΑΜΒΡΑΚΙΟΤΩΝ

Ἀμβρακι[ω]τῶν.

1809.

In pondere Athenis reperto circum librae figuram, quod in Leakii domo vidit Müllerus, hae leguntur litterae, ut in nummis:

Α Μ
Β Ρ

1810.

Prevesae in muro portae cuiusdam, ex ruderibus *Nicopolis*; ed. Pouquevill. Itin. T. II. p. 17. multis interpositis lacunis, quae nullae sunt, et Hughes. Itin. T. I. p. 411. ex quo formam tituli dedi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑ
ΡΙΘΕΟΥΥΙΩΙΣΕΒΑ
ΣΤΩΙΜΑΛΛΩΤΑΙ

Vs. 1. secundum Ρ ab Hugh. omissum addidi ex Pouq. Est dedicatum aliquid (credo ara, ut n. 1822.) Octaviano Augusto Nicopolis conditori: Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ υἱῷ Σεβαστῷ Μαλλῶται.

1811.

Inter *Nicopolin* et Prevesam repperit Meletius Geogr. vet. et nov. p. 318. qui minusculis edidit. Inter Corcyraeos titulos edidit Montfauc. Diar. Ital. p. 426. ex schedis Apostoli Zeni, atque ex illo Murat. T. III. p. MCCCLXXXV. 6.

ΠΑΝΦΙΛΗΝΠΑΝΦΙΛΟΥΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣ

Sic Montf. Vs. 2. Mel. etiam Ἐπαφρόδιτος habet, ut Ἐπαφροδίτου.

Πανφίλην Πανφίλου, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, Ἐπαφρόδειτος Ἐπαφροδ[ε]ίτου κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς βουλῆς.

1811. *b*.

Marmor tres palmos Romanos altum, *Nicopoli* translatum in Museum Nanianum a. 1759. Ed. Passerius Observatt. Sect. II. p. 19. Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 23. aeri incisum. Idem exemplum recusum est in Collect. Mus. Nan. n. 83.

ΚΛΑΥΔΙΑΝΓΛΥ
ΚΕΡΑΝΤΗΝΕΑΥ
ΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΜΕΜΜΙΑΚΛΕΟΠΑ
ΤΡΑΚΑΤΑΤΘΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣΨΗΦΙΣ
ΜΑ

Pro Σ est Ξ.

Κλαυδίαν Γλυκέραν τὴν ἑαυ[τῆ]ς θυγατέρα Μεμμία Κλεοπάτρα κατὰ τ[ὸ] τῆς βουλῆς ψήφισμα.

1812.

In plintho sub statua marmorea virili togata, ut ait Thierschius vere, vel palliata, ut dicit Maffeius, *Nicopoli* translata a. 1729. olim Venetiis in Museo Ant. Diedi, postea in Museo Naniano. Solum titulum edidit Maffeius Mus. Ver. p. CCCLXXIII. 7. tum ex Museo Naniano editus titulus a Passerio Observatt. Sect. IV. p. 4. a Paciaudo Mon. Pelop. T. II. p. 62. in aerea tabula cum ipso signo; idem exemplum est in Collect. Mus. Nan. n. 83. et 188. Ex Maffeio dedit Donatus p. 245. 10. et ex ipso lapide Thiersch. Itin. Ital. T. I. p. 264.

ΚΟ<ΑΛΒΙΔΙΟΝΙΠΠΑΡΧΟΝΠΑΤΗΡ
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝ
ΚΑΙΤΟΥΗΡΩΟΥΤΟΗΜΙCΥΕΠΟΙΗCΕΝ

Fundus lectionis est Maffeii exemplum. Vs. 1. post ΚΟ ex tabula aerea addidi siglum: idem post ΑΛΒΙΔΙΟΝ habetur, non vere credo. Thiersch. ΚΟΙ. Vs. 3. tabula aerea ΤΟΝΗΜΥCΥ. Maff. ΤΟΗΜΥ CΥ, Thiersch. ΤΟΗΜΙΣΥ. Credo Ι cum apicibus formatum esse, Υ.

Κο(ΐντον) Ἀλβίδιον Ἵππαρχον πατὴρ φιλότεκνος ἀνέστησεν, καὶ τοῦ ἡρῴου τὸ ἥμισυ ἐποίησεν. Altera pars heroi pertinebat ad Albidiam Euphrosynen n. 1813.

1813.

Sub statua marmorea muliebri cum tunica et stola, indidem translata et ibidem servata. Titulum edidit Maffeius l. c. 8. dein cum signo ipso in tabula aerea Passerius ibid. p. 8. Paciaud. l. c. quod exemplum habes etiam in Collect. Mus. Nan. n. 85. et 189. Postremo dedit titulum Thierschius l. c.

ΑΛ ΕΥΦΡΟΣΥΝΑ
ΚΟ ΑΛΒΙΔΙΟΥ ΙΠΠΑΡΧΟΥ

Sic Maff. sed cum puncto post ΑΛ. Thiersch. ΚΟΑΛΒ..... ΙΠΠ... ΡΧ. Tabula aerea pro ΑΛΒΙ

ΔΙΟΥ habet ΑΛΒΘΥ, hoc est Pac. iudice ΑΛΒΙΟΥ: sed non confido tabulae isti, licet eam sequatur Pac. Omnino enim Ἀλβιδίου postulat n. 1812.

Ἀλ(βιδία) Εὐφροσύνα, Κο(ΐντου) Ἀλβιδίου Ἱππάρχου, sc. θυγάτηρ. Filia est aut eius Q. Albidii Hipparchi, quem n. 1812. honorat, aut patris eiusdem. Ceterum haec eodem illo, de quo n. 1812. heroo condita erat.

1814.

Nicopoli; pars inscriptionis, oblitteratis ceteris. Ed. Hughes Itin. T. I. p. 415.

ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙΜΗΤΡΙΑΙΓΙΛΕ
ΙΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙΘΥΓΑΤΡΙΚΛ.

Τῇ] γλυκυτάτῃ μητρὶ Αἰγιλε[ίνῃ? κα]ὶ τῇ γλυκυτάτῃ θυγατρὶ Κλ. - - - - - -

1815.

E ruderibus eiusdem urbis; Pouquevill. Itin. T. II. p. 17.

ΕΥΤΥΧΗΣΕΤΩΝ Β
ΧΑΙΡΕ

Εὐτύχης, ἐτῶν β',
χαῖρε.

1816.

In arca sepulcrali, in qua plura vasa reperta sunt, prope *Nicopolin* ad portum Vathi. Ed. St-Sauveur Itin. T. II. p. 260. et in tabula aerea ad eam paginam.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΘΕΟΝΙΕ
ΕΤΩΝ ΕΞΕ
ΣΙΛΒΑΝΟΣ ΣΟΥ
ΥΙΟΣ ΕΤΩΝ ΟΖ
ΧΑΙΡΕ

Κορνηλία Θε[ω]νί[ς?
ἐτῶν ξε'?
Σιλβανὸς σοῦ υἱός,
ἐτῶν οζ', χαῖρε.

Quantum intelligo, post Corneliam eius filius conditus in eadem arca est: sed insolens illud σοῦ υἱός (tuus, h. e. Corneliae). Fortasse post ΣΟΥ aliquid periit, ut Σου[λπικίου. Vs. 3. post ἐτῶν pro Ε, quod legitur, videtur siglum fuisse interpunctioni inserviens.

1817.

Nicopoli in monumento sepulcrali, sub lectulo et tripode; Cyriac. p. IV. n. 39. et ex suis et Cyriaci schedis Murat. T. III. p. MDCCXXVIII. 2.

ΠΟΜΠΗΙΑ ❦ Μ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ ❦ ΛΥΚΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡΕΥΤΥΧΙΣΕΤΩΝΙΕ. ΧΑΙΡΕ ❦

Foliola et Μ singulare (vs. 1.) omittit Cyr. qui habet ΚΑΙΡΕ.

Πομπηΐα, Μ. Πομπηΐου Λύκου θυγάτηρ, Εὐτύχις, ἐτῶν ιε', χαῖρε. Mulier vocata *Pompeia Eutychis*.

1818.

E ruderibus *Nicopolis*; Pouquevill. Itin. T. II. p. 17.

ΒΕΡΓΙΒΡΥΟΥΣΑΓΤΩΝΚΖ

- - - - Βρύουσα? [ἐ]τῶν κζ'.

1819.

Indidem, ex eodem.

ΑΙΔΕΠΙΤΥΜΒΟΣ..........
ΚΕΙΡΑΝΤΟΠΛΟΚΑΜΟ..........
........ΥΣΠΑΦΙΗΑΒ........

Fragmentum carminis sepulcralis: κεῖτ]αι? δ' ἐπίτυμβος (p. ἐπιτύμβιος, nisi hoc rescribendum), dein κείραντο πλοκάμο[υς.

1820.

In portu Vathi prope *Nicopolin* et Prevesam, in tabula. Ed. Murat. T. IV. p. MMXCI. 12. Ad P. Fröhlich S. I. miserat P. Etschläger S. I.

ΕΠΑΦΡΑΣ
ΦΗΛΙΚΟΣΥΙΟΣ
ΕΤΩΝ ΚΓ
ΚΑΙΡΕ

Ἐπαφρᾶς
Φήλικος υἱός,
ἐτῶν κγ',
[χ]αῖρε.

1821.

E ruderibus *Nicopolis*; Pouquevill. Itin. T. II. p. 17.

ΙΤΙΣΧΑΙΡΕ

Ὁ δεῖνα] - - ῖτις, χαῖρε.

1822.

In arae superiore parte, ornatae capitibus taurinis, quae coniuncta sunt vittis sive sertis; in Museo Naniano. Aeri incisam dedit Biagius Mon. Gr. ex Mus. Nan. p. 57. addita prolixa commentatione usque ad p. 87. Hoc exemplum extat etiam in Collect. Mus. Nan. n. 2.

ΑΥΤΟΚ˩
ΝΩΙΑΔΡΙΑ ΒΑΣ
ΟΛΥΜΠΙΩΙΔΙΙΔΩΔΩΝΑΙ..

Αὐτοκ[ράτορι Τραϊα]νῷ Ἀδρια[νῷ Σε]βασ[τῷ], Ὀλυμπίῳ, Διῒ Δωδωναί[ῳ.

Falso Biagius pro Σεβαστῷ supplet βασιλεῖ, quod longa disputatione fucat §. VII. tu vide modo n. 321 sqq. De Hadriano Olympio sufficit remittere ad eosdem titulos n. 321 sqq. quam denominationem inde ab Olympieo dedicato Olymp. 227, 3. tenuit. Cf. ad n. 342. Διῒ non ad Ὀλυμπίῳ pertinere recte statuit Biagius: non enim postpositum fuisset, nec solet addi post Ὀλύμπιος; vide eosdem quos dixi titulos. Itaque Διῒ praemissum sequenti voci iudica, ut n. 1312. Διὸς σωτῆρος Ὀλυμπίου, et n. 1313. 1314. Quare Δωδωναίῳ, non Δωδωναῖοι scripsi cum Biagio. Δία Δωδωναῖον non dixissent qui posuerunt hanc aram, nisi in Epiro posita esset; et fortasse Nicopoli abducta haec ara, ut alia Naniana.

1823.

In lapide Musei Naniani duobus palmis Romanis paulo altiore, quem aeri incisum praebet Biagius Mon. Gr. ex Mus. Nan. n. 14. (in tabulis annexis), quod exemplum recusum est in Collect. Mus. Nan. n. 171. extat inscriptio oblitterata, quam integriorem repperi ap. Cyriac. p. XX. n. 133. lectam *Buthroti* in moenibus. Cyriaci hoc exemplum ex schedis eiusdem a Compagnonio missis habet Murat. T. I. p. CLX. 5. et vss. 1-6. ex suis schedis separatim dedit T. I. p. CLVII. 4. item vs. 7. 8. separatim ex iisdem T. II. p. MLXVI. 6.

ΦΛΑΒΙΟϹ
ΑΘΗΝΑΓΟ
ΡΑϹ ΙЄΡЄΥ
ϹΑΦΡΟΔΙ
ΤΗϹΑΝ
ЄΘΗΚЄΝ
ΘΡΑϹΩΝ
ΠΕΛΛΗΝΕΥϹ

Dedi lectionem Cyriaci, quum Nanianum exemplum detritum sit; sed litterarum forma et versuum divisio ex aere Naniano a nobis restituta est, exceptis vs. 7. 8. Vs. 4. C abest ap. Mur. p. CLX. Vs. 7. in tabula Naniana ita oblitteratus est, ut vestigia tantum vocis Θράσων supersint; vox Πελληνεὺς nunc plane deest. Post hanc Cyr. et Mur. p. CLX. Latina haec habent: IMP. MV. OTACINIVS: quae ex alia inscriptione petita sunt. In Naniana tabula uni sane post vocem Πελληνεὺς vocabulo addendo spatium superest; sed ibi non potuisse illa Latina scripta esse sponte patet. Lege:

Φλάβιος Ἀθηναγόρας ἱερεὺς Ἀφροδίτης ἀνέθηκεν, Θράσων Πελληνεὺς [ἐποίησεν].

Non est ille Thraso, qui athletas, armatos, venatores, sacrificantes fecit, de quo vide Sillig. Catal. Artiff. p. 445. nam ille est Strabone prior: hic vix Traiano vel Hadriano fuerit vetustior. Scriptura enim novicia est. In Aegypto quidem et Oriente C multo est vetustius, non tamen in Graecia et terris adiacentibus.

1824.

Cyriacus Anconitanus e Corcyra, ubi Idibus Iuniis fuit, profectus ad Neptuni Promontorium (Posidium) pervenit, et hinc XIV. Kal. Iul. „in Epiro ad maritimum antrum sive rupem incisam prope id promontorium p. XXV. mil. ad orientem, quam in hodiernum nautae Grammatam vocant." Tum XIII. Kal. Aulone fuit, et XII. Kal. Iul. Apolloniam pervenit, et VII. Kal. Iul. Dyrrhachium. Patet igitur locum Γράμματα (sic haud dubie dictus est ob litteras rupi incisas) non in orientem, sed in septentrionem a Corcyra situm esse, haud procul ab Aulone, circa *Panormum* et scopulos Acroceraunios. Illo igitur loco et Graecae et Latinae inscriptiones plures incisae sunt, quibus ii, qui affuerunt, pii aut superstitiosi homines aliique, maxime plebeii, praesentes sese ibi fuisse testantur, vel deorum et familiarium ibi esse recordatos (μνησθῆναι), cuius generis plurimi tituli in Aegypto et Nubia extant; nunc quidem sufficiet ad Atticos n. 513. 516. et ad Dorvill. in Charit. p. 525. ed. Lips. remittere: alia exempla colligant quorum interest. Rei tamen illustrandae causa e Cyriaco n. 138. apponam Latinum in loco, qui Γράμματα vocatur, positum:

SEX . IVLIVS . SEX . L . MELEOFLVS . O . F
AD . XIIX . K . SEX . LAT . P . DOL . COS
MEMOR . Q . FVIT . DEORVM . ET
FEILI . SVEI . ET . LIBERTAE . SVAE . MONI
MES . VALE

Hoc igitur loco, quem *Castoribus* sacrum fuisse inscriptiones docent, reperti sunt quattuor tituli, quorum primus a Cyriaco p. XX. n. 136. et ex schedis suis a Murat. T. III. p. MDCCV. 8. refertur; mutilum titulum esse docet addita nota: „et reliqua, ubi videntur, sed antiquissima deleta vetustate."

ΜΑΓΟΡΑΣΚΑΙΣΕΒΗΑΔΙΟΣ

Mur. C pro Σ: idem CEBH, Cyr. ΣΕΒΝ. Ἑρ]μαγόρας καὶ Σεβή[ρ]α Διος[κόροις?

1825.

Alter est ap. Cyriac. p. XXI. n. 141. et ex eiusdem schedis a Compagnonio missis ap. Murat. T. II. p. DCCCX. 2.

ΔΙΟΝΥCΙΟCΠΡΩΤΑΡΧΟΥΩΔΕΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟC
ΜΕΤΑΤΩΝCΥΝCΤΡΑΤΙΩΤΩΝΨΙΛΟΤΑC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΜΕΙΔΩΡΟCΚΑΙΠΟCΕΙΔΩΝΙΟC
ΚΑΙΔΙΟΝΥCΙΟCΚΑΙΠΤΟΛΟΜΑΙΟC

Murat. vs. 2. ΨΙΛΟΤΑΙC. Vs. 4. ultima littera Σ est apud Cyriac. C apud Murat. Dorvillius ad Charit. p. 525. volebat ψιλωταί, quod nihili est.

Διονύσιος Πρωτάρχου ὧδε παραγενόμενος μετὰ τῶν συνστρατιωτῶν. Subscripti commilitones nominativo casu:

[Φ]ιλ[ώ]τας,
Διονύσιος,
Μ[νήσ]ίδωρος?
καὶ Ποσειδώνιος,
καὶ Διονύσιος,
καὶ Πτολ[ε]μαῖος.

Tres sunt Dionysii.

1826.

Tertius exstat apud Cyriac. p. XX. n. 140. et ex Cyriaci schedis apud Murat. T. III. p. MDCCXXXV. 9.

PANTEROS
ΒΑCCΟCΠΥΡΑΤΟC
ΕΜΝΗCΘΗΙΤΡΥΦΩΝΠΑΡΑ
ΤΟΙCΔΙΟCΚΟΡΟΙCΝΕΤΩΝ
CΥΝΔΟΥΛΩΝΜΑΡΚΟΝ
ΚΕΡΚΗΝΙ

Vs. 1. Mur. PANTEPOC: Dorvill. ad Charit. p. 525. corrigit Ἀντέρως. Mihi videtur Latinum esse. Deinde alii duo nomen suum scripserunt: Βάσσος, Πύρατος. Sequitur: Ἐμνήσθη Τρύφων παρὰ τοῖς Διοσκόροις.. τῶν συνδούλων Μάρκο[υ] etc. Genitivus potest ab ἐμνήσθη pendere, potest etiam μετὰ scribi ut n. 1825. omissa mentione eorum, quorum meminerit Tryphon.

1827.

Quartus eidem tribuitur loco a Cyriaco p. XXI. n. 142. male vero Corintho a Murat. T. I. p. LXVI. 7. ex Cyriaci schedis.

ΕΠΑΓΑΘΟCΕΜΝΗ
CΘΗΠΑΡΑΤΟΙC
ΔΙΟCΚΟΡΟΙC

Ἐπάγαθος ἐμνήσθη παρὰ τοῖς Διοσκόροις: quorum, non dictum est. Παρὰ τοῖς Διοσκόροις Saxio Act. Trai. T. II. p. 232. est *ad Castoris s. Castorum*; neque obsum: etsi cave templum ibi Castorum fuisse putes. Fuit antrum, cui Castorum videtur religio adhaesisse.

1828.

In *Epiro*; ed. Murat. T. III. p. MDCLXV. 5. Ex schedis Vallicellianis miserat Ios. Blanchinius.

ΚΟΥΡΤΙΟΥΟΝΗΣΙ
ΜΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΟ
ΝΙΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝ
ΑΓΩΘΕΣΙΑΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Κουρτίου Ὀνησίμου
καὶ Ἀπολλ[ω]νίου
καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.
Ἀ.....ία χρηστὴ
χαῖρε.

In sepulcro Onesimi etc. condita erat mulier, filia fortasse illius. Pro Ἀπολλωνίου malim Ἀπολλωνίας; item Ἀπολλωνία pro ΑΓΩΘΕΣΙΑ.

SECTIO TERTIA.

ILLYRICUM.

1829.

Aulone (Valona) in finibus Epiri, ad aedem Georgii Tropaeophori, ad basin marmoream; Cyriac. p. XXI. n. 143. atque ex suis et Cyriaci schedis Murat. T. II. p. MCXXXXL. 10. versibus ut solet ex arbitrio divisis.

ΙΟΥΝΙΑΝΤΙΜ - - -
ΙΟΥΝΙΟCΚΑCΤΕΛΛΑΝΟCΟΠΑΤΗΡ
ΚΑΙCΑΥΦΗΙΑΧΡΥCΗΜΗΤΗΡ
ΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙCΜΑΤΗCΒΟΥΛΗC
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΕΠΙΚΟCΜΙΟ
ΤΗΤΙΚΑΙCΩΦΡΟCΥΝΗ
Τ.Δ.Β.Κ.Δ.Ε

Dedi versuum distinctionem ex Cyr. Vs. 1. lectionem Muratorii recepi, cuius delineatio formae huius tituli docere videtur, ante **TIM** nihil deesse, sed post **TIM** fractum vel laesum esse marmor. Cyr. **IOYNIAN....TIMNHN.** Fortasse **NHN** post lacunam in laesa marmoris parte vidit Cyr. unde coniicio *Τιμ[ο]ν[ό]ην* aut simile scriptum fuisse. Vs. 2. Cyr. editus **ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟC**, eius schedae referente Muratorio **ΚΑΤΕΛΛΟΣ**; Mur. quod dedi. Vs. 3. Mur. **CAY ΦΕΙΑΧΡΥCCH**, vs. 5. **KEI**. Vs. 7. litteras singulares explicare nequeo, nisi **T** fuit **Ψ**, et prius **Δ** et ultimum **E** sigla, veluti > vel simile, ut n. 1186. 1220. 1393. 1394. 1395. Sic explicabimus *ψ. β. κ. δ. ψήφισμα βουλῆς καὶ δήμου*, quod etsi iam vs. 4. dictum erat, potuit tamen repeti, fere ut n. 1395. ex nostra explicatione. Idem subscriptum est n. 1626.

Ἰουνίαν Τιμ[ο]ν[ό]ην?
Ἰούνιος Καστελλανὸς ὁ πατὴρ
καὶ Σαυφηΐα Χρύση [ἡ] μήτηρ
κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς βουλῆς
καὶ τοῦ δήμου, ἐπὶ κοσμιό-
τητι καὶ σωφροσύνῃ.
ψ. β. κ. δ.

1830.

Spalati in Dalmatia, tertio a Salona lapide; Knibbius Grutero, qui edidit p. MXXXIX. 9.

ΕΝΘΑΔΕ.ΕΓѠ.ΚΕΙΜΑΙ
ΖΕΙ......ΝΗ..ΙΘ..C ΑΥΤΟC
ΑΧΙΛΛΕΥC
ΚΑΤΕΘΗΚΕΝ.ΤΡΑΥΛΟC

Lacunae partim nullae, partim nimiae. Vs. 2. nisi in **ZEI** nomen proprium latet, vs. 3. *Ἀχιλλεὺς* nomen est sepulti. Quod si statueris, legendum est:

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι - - - νή[π]ιος αὔτως,
Ἀχιλλεύς.
κατέθηκεν Τραῦλος.

1831.

Salonae in Dalmatia, „ad magnum et ornatum sepulcrum"; Cyriac. p. XXIV. n. 163. et ex suis et Cyriaci schedis Murat. T. III. p. MDCXCI. 11.

ΙΟΥΛΙΑΠΙΛΗ
ΕΙΡΗΝΗCΕΜΝΟΤΑΤΗ

Mur. **EIPINH.**
Ἰουλία Πίλη Εἰρήνη σεμνοτάτη.

1832.

In vico Castel Sussuraz, prope *Salonam*; ed. Steinbüchel Itin. Dalmat. in Annal. litt. Vindob. T. XII. a. 1820. Anzeigeblatt, p. 25. n. 85.

Θ Κ
ΟΝΟΜΑ
CΤΗ.ΙΔΙ
Ѡ. ΑΝΔΡΙ
Γ. Κ. ΑΝΤΕ
ΡѠΤΙ. ΧΑ
ΡΙΝ.ΜΝΕ
ΙΑC

Vs. 5. editor post **K** signum interrogationis apposuit.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ὀνομάστη ἰδίῳ ἀνδρὶ Γ. Κ(*αικιλίῳ* exempli causa) *Ἀντέρωτι, χάριν μνείας.*

1833.

Salonae; edidit idem l. c. p. 21. n. 41.

ΑΥΡ.CΙΛΑΝΟ
C.CΟΛѠΝΟ
C.ΖΟΜΕΘΕΡ
ΟΥ.ΦΕΝΗCΙΟC
ΕΤѠΝ.ΙΖ.ΕΝΘ
ΑΔΕ.ΚΙΤΕ

Αὐρ. Σιλανὸς Σόλωνος, Ζομεθέρου, Φενήσιος, ἐτῶν ιζ', ἐνθάδε κίτε.

In barbara hac et fortasse Christiana inscriptione *κίτε* non offendit, praesertim quum hic homo sit *Phaenesius* ex oppido Phaenesiorum inter Damascum et Bostra, quod hodie Missema dicitur. Barbare scriptum est *Φενήσιος* pro *Φαινήσιος* (sic tituli illius loci). Silano et patris et avi nomen additum est, omisso ante avi nomen articulo. Avi nomen est barbarum *Ζομέθερος*.

Hos solos in Dalmatia reperio Graecos titulos. In Liburnia vero, quae supra Dalmatiam est et vulgo Illyrico annumeratur, non novi ullum positum. Quem enim Muratorius habet T. I. p. cxxx. 8. ex schedis Cyriaci a Compagnonio missis, **ΤΡΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΣΑΛΠΙΓΞ**, nihil est nisi lemma, quod Cyriacus (P. I. n. 1.) imagini subscripsit Tritonis, a sese Iaderae in arcu quodam sub Latina inscriptione visae, post quam inscriptionem addidit etiam Latine: „Subtus visitur TRITON NEPTUNI TUBICEN."

1834.

In Dalmatica ora, e regione Salonae est insula *Issa*, quam Syracusiorum obtinuit colonia, hodie Lissa. Duas in hac Issa inscriptiones Graecas vidit Cyriacus; totidem e Lissa hac hodierna, quae non confundenda cum Lissa antiqua (hodie Isola Grossa) e regione Iaderae Liburnicae, nuperrime petitas refert Steinbüchel in Itinere Dalmatico. Has quattuor hoc loco collocari aptum visum est. Prima tegit fragmentum marmoris, nunc Spalati. Ed. Steinbüchel l. c. ad n. 1832. p. 18. n. 10.

. . ΝΤΑΜΗΕΞΕ . . . .
ΙΣΑΕΙΟΥΣΙΤΟΔΟΓΜΑ. . . . .
Ε . . ΤΙΣΚΑΛΥΣΗΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ. . . . .
ΕΜΠΕΝΤΑΚΑΤ . ΙΔΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔ. . . . .
ΛΟΓΙΣΤΑΣΤΟΔΟΓΜΑΤΟΥΤΟΕΣΤ . . . .
ΜΟΝΤΟΝΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝΟΙΔΕΟΥΠΑΝΤΕ. . .
. . . . ΝΟΤΙΜΟΣΣΑΛΛΑ
. . . . . . ΣΕΥΘΡΩΝΟΣ
. . . . ΤΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΣ
. . . . ΛΑΝΟΥ
. . . . ΑΡΧΟΥ
. . . . Χ

. . ντα μὴ ἐξέ[στω . . . . το-
ῖς ἀεὶ οὖσι τὸ δόγμα . . . .
ἐ[άν] τις κ[ω]λύσῃ, ἀποτεισάτω . . . .
ἐμ πεντακατ[τ]ίδι. ἀναγράψαι δ[ὲ καὶ τοὺς
λογιστὰς το δόγμα τοῦτο ἐς τ[ὸν λογισ-
μὸν τὸν λογιστικόν. οἵδε οὐ πᾶν? τε . . .
. . . . νότιμος Σάλλα?
. . . . . . ς Εὔθρωνος?
. . . . τος Ξενοκλέος,
. . . . λανοῦ,
. . . . ἄρχου
. . . .

Vs. 3. etsi Ι subscribendum abest, titulus tamen non videtur valde recens esse. Cf. ad n. 1841. Supplementa nostra numero litterarum ab editore signato prorsus congruunt; sed ceterae huius decreti lacunae restitui nequeunt. Quantum e logistarum mentione colligere licet, ad vectigalium id rationem pertinet. Vs. 2. το]ῖς ἀεὶ οὖσι refertur ad magistratus, qui *quoque anno* futuri sint. Vs. 4. πεντακατ[τ]ίδι vix dubium est, quasi πεντηκοστίδι; ατ pro οσ ferendum, quod pro οσ Dores in his formis dicunt ατ, sicuti ϝίκατι pro εἴκοσι, πεντακάτιοι pro πεντακόσιοι: ut ad hanc analogiam pro εἰκοστὸς dicendum fuerit ϝικαττός, pro πεντακοστὸς πενтακαττός: etsi πεντακοστὸς pro πεντηκοστὸς insolens est. Mox dedi λογισ]μὸν λογιστικόν, quod cave ob pleonasmum habeas suspectum. Sunt enim etiam alii λογισμοὶ praeter λογιστικόν. In fine nomina subscripta hominum sex erant, qui aliquid non fecerant: οἵδε οὐ etc. quae non possum restituere. Fortasse illi vectigal non pependerant: cf. similem dictionem in marmore Sandwicensi.

1835.

„Epigramma amphitheatri in *Issa* insula", Cyriac. p. XXIII. n. 152. et ex suis et Cyriaci schedis Murat. T. III. p. MDCLXVII. 4.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΓΗΣΙΔΑΜΟΣΑΓΗΣΙΔΑΜΟΥ
ΑΓΗΣΙΔΑΜΟΣΔΩΡΙΚΛΕΟΣ
ΑΓΗΣΙΔΑΜΟΣΦΙΛΗΣΙΟΥ

Διονύσιος,
Ἀγησίδαμος Ἀγησιδάμου,
Ἀγησίδαμος Δ[ο]ρικλέος,
Ἀγησίδαμος Φιλησίου.

Formam tituli dedi ex Cyr. Etsi haud dissimile vero, Dionysium priorem, Syracusiorum tyrannum, qui Lissum Illyrici condidit (Diod. XV, 13.), etiam Issam occupasse, vix tamen credo tyrannum Dionysium in nostra hac memorari inscriptione.

1836.

Titulus sepulcralis ex insula Lissa hodierna, olim *Issa*; ed. Steinbüchel l. c. ad n. 1832. p. 18. n. 11.

ΕΥΒΟΥΛΟΣΣΩΔΑΜΟΥ

Εὔβουλος Σωδάμου.

1837.

In eadem *Issa*, in parva basi lapidea; Cyriac. p. XXIII. n. 153. et ex schedis eiusdem Holsten. Nott. et Castigg. ad Steph. Byz. p. 344. ex suis schedis Murat. T. I. p. XXXVIII. 1.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΦΕΡΑΙΑΙΚΙΝ
ΤΟΣΔΡΩΝΟΝ

Ἀρτέμιδι Φεραίᾳ
Κ[ο]ΐντος Δρ[όμω]ν.

De Diana Pheraea cf. Callim. in Dian. 259. et Spanh. Cultus hic Pheris Thessaliae natus Sicyonem, Argos, Athenas propagatus est (Pausan. II, 10, 6. 23, 5.). Huc pertinet etiam Hesych. Φερέα (Φεραία), Ἀθήνησι ξενικὴ θεός· οἱ δὲ τὴν Ἑκάτην.

PARS OCTAVA.

INSCRIPTIONES CORCYRAE ET VICINARUM INSULARUM.

1838.

Lapis *Corcyraeus* Musei Veronensis lapidarii n. 34. Edidit Scip. Maffeius Mus. Ver. p. xi sq. cum notis, priore parte (*a*) aeri incisa; eodem modo repetiit Venturi Guida al Mus. Ver. T. I. p. 114 sqq. cum notis. E Maffeio petiit Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. II. p. 70 sqq. cum notis indidem potissimum et ex Corsino traductis.

\- - - - - - - - - - - - - - - - -
a. ....ΑΣΑΓΩΓΑΣ : Ρ : ΑΓΩΓΑΙΕΚΑΤΟΜΜΕΝ - - - - - - -
.......ΑΤΡΙΩΙΤΟΥΑΠΟΡΘΩΜΑΤΟΣΕΡΓΑΣΙΑΣ:Η - - - - - -
.......ΟΙΤΟΜΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΙΧΟΝΕΡΓΑΣΙΑΣ:↑↑↑ - - - -
.......Σ:↑ΓΡΡ:ΜΙΣΘΩΤΟΙΣΠΟΤΤΟΜΒΩΜΟΝ:ΓΙΙΙΙΙ:....ΑΒΑΛΕ . . .
.......ΑΓΩΓΑΣ:ΡΡΡΡΓΟΑ....ΘΙΔΑΙΧΟΟΥΑΓΩΓΑΣ:ΡΡΡ - - - -
.......ΦΙΛΟΥΕΝΕΙΧΟΟΥΑΓΩΓΑΣ:ΓΡΡΡ:ΣΙΜΙΑΙΠΕΔΑ - - - - -
.......ΙΣΕΠΟΜΕΝΟΙΣΤΑΙΣΑΜΑΞΑΙΣ:↑↑ΓΙ:ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ - - - -
.......ΠΟΛΙΤΑΙΤΟΥ....ΟΣΕΡΓΑΣΙΑΣ:ΗΡ:ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΥ - - - -
.......ΤΟΝΟΦΙΝΧΑΛΚΟΥΤΑΛΑΝΤΟΝΗΜΙΤΑΛΑΝΤΟΝΔΕΚΑ . . .
.......↑ΡΡ:ΜΕΤΑΛΛΑ:↑↑↑Γ:ΧΑΛΚΟΥΕΣΤΟΝΟΦΙΝ - - - - -
.......ΜΑ:Ρ:ΓΟΜΦΩΝΧΑ.......ΓΛΑΥΚΩΙΜΝΑΙΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
.......ΟΥΔΥ.....ΝΑ....ΜΑ:ΡΡ:ΕΣΤΟΜΒΩΜΟΝΝΙΤΡΟΥ:Ι - - - - -
.......ΑΝΘΙΩΙ:Ρ
.......ΤΟΣΜΗ↑↑ΡΡΙΙΙΙΙ−ΤCC
...........ΟΦΕΥΕΕΠΙΤΥΧΟΣ:ΗΗΗΗ↑ΓΡΡΡΙΙΙΙ - - - - - - -

b. . . Ο Ι Δ Ι Κ Α Σ Τ Α Ι Κ Α Ι Κ Ο Ι Ν Ο Ι Ε Υ Δ Ο Κ Ο Υ . . .
. . Κ Α Ι Υ Π Ε Ρ Τ Α Ν Π Ο Λ Ι Ν Τ Ω Ν Σ Υ Ν
. . Ν Α Ι Κ Α Ν Ε Ι Μ Ε Ν Α Π Ο Δ Ι Κ Ο Ν
. . Α Τ Ο Σ Τ Α Σ Σ Τ Ε Γ Α Σ Τ Ο Υ Ν Α Ο Υ
. . . Λ Α Π Τ Η Τ Ο Ρ Υ Μ Α Τ Ο Ν Τ Ο Ι Χ Ο Ν
. . . Ο Σ Ε Π Ι Σ Κ Ε Α Ξ Ε Ι Ν Τ Α Ν Π Ο Λ Ι Ν
. . . Α Ν Α Λ Ω Μ Α Τ Ω Ν Α Ν Υ Π Ο Δ Ι Κ Ο Ν
. . . Τ Η Ρ Ι Ω Ν Α Π Ε Ρ Ι Τ Α Ν Κ Ο Ρ Χ Υ Ρ Ε . .
. . . Α Ν Ε Κ Τ Α Σ Ο Ι Κ Ι Α Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Α
. . . Ρ Υ Μ Α Τ Ο Σ Τ Ο Υ Ρ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Α Π Ο
. . . Ε Π Ι Τ Ο Ν Α Ω Ρ Ι Ο Ν Σ Τ Ρ Ε Ψ Α Ι Δ Ε
. . . Α Σ Σ Κ Ε Ο Θ Η Κ Α Σ Τ Α Μ Π Ο Λ Ι Ν
. . . Ε Μ Β Α Λ Ε Ι Ν Δ Ε Κ Α Ι Ε Ι Σ Ε . . . .
. . . Ρ Α Ο Β Ε Λ Ι Σ Κ Ο Ν Ο Ρ Θ Ο Ν Ο Π Ω Σ
. . . Η Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Τ Ω Ε Ι Σ Σ Τ Α
. . . . Τ Ο Ν Τ Ο Ι Χ Ο Ν Ε Ν Τ Ω Ι Δ Α
. . . . . Ε Θ Η Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν Τ Ο Υ Α
. . . . . . Ο Σ Τ Α Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι Α Ν
. . . . Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Α Υ Τ Α Α Ε Π Ι
. . . . Τ Ι Ε Σ Τ Ι Ε Π Ι Τ Ι Μ Ι . . .
. . . . Ε Ρ Ο Ι

Lacunae in finibus versuum prorsus incertae videntur. Venturii apographum videtur ex Maffeiano maxime confectum esse; quare utriusque consensui cave multum tribuas: quae differunt haec sunt: *a.* vs. 6. Maff. quod dedi, Vent. ΦΙΛΟΥΕΝΟΙ (etsi in textu minusculis repetito ενει retinet). Vs. 10. Maff. ↑↑↑Γ, Vent. ↑↑↑Ρ; vs. 8. Maff. ΔΥ, Vent. ΔΙ (sed utroque loco in minusculis ut Maff.). Vs. 15. Maff. ΟΦ........ΕΠΙ etc. Vent. ΟΦΕΥΕΕΠΙ etc. In *b.* ad dextram lacunae signa sunt ex Vent. maxime. *a.* exilioribus litteris, inaequalibus, non multum cavatis, *b.* maioribus et magis affabre inscriptum est.

a.

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - ας ἀγωγᾶς :Ρ: ἀγωγαὶ ἑκατὸμ μὲν? - - - - - - -
\- - - - - Δαμ]ατρίῳ τοῦ ἀπορθώματος ἐργασίας :Η - - - - - - -
\- - - - - - π]ο[τ]τὸμ Μητροδώρου τοῖχον ἐργασίας :ΔΔΔ - - - - -
\- - - - - - - - ς :ΔΠΡΡ: μισθωτοῖς ποττὸμ βωμόν :ΠΙΙΙΙΙ: - - αβαλε - -
\- - - - - - - ἀγωγᾶς :ΡΡΡΡ[ΙΙC:] Ἀ[γα]θίδᾳ χόου ἀγωγᾶς :ΡΡΡ - - -
\- - - - - - - Φιλο[γ]ένει χόου ἀγωγᾶς :ΠΡΡΡ: Σιμίᾳ πεδα - - - - -
\- - - - - - το]ῖς ἑπομένοις ταῖς ἁμάξαις :ΔΔΠΙ: Μελανθίῳ - - - - -
\- - - - - - - Πολίτᾳ τοῦ [ὄφι]ος ἐργασίας :ΗΡ: κασσιτέρου - - - - -
\- - - - - - ἐς] τὸν ὄφιν χαλκοῦ τάλαντον, ἡμιτάλαντον, δέκα [- μναῖ - -
\- - - - - - - ΔΡΡ: μέταλλα :ΔΔΔΠ: χαλκοῦ ἐς τὸν ὄφιν - - - - -
\- - - ἐς τὸ ἄγαλ]μα? :Ρ: γόμφων χα[λκῶν] Γλαύκῳ μναῖ δεκαπέντε - - -
\- - - - - - - ου δυ...να..μα :ΡΡ: ἐς τὸμ βωμὸν νίτρου : - - - - - -
\- - - - - Μελ]ανθίῳ :Ρ
κεφάλαιον ἀναλώμα]τος ΜΗΔΔΡΡΙΙΙΙΙ - - -
\- - - - - ὀφε[ίλ]ε[ι]? Ἐπίτυχος :ΗΗΗΗΔΠΡΡΡΙΙΙΙ

b.

\- - - - - οἱ δικασταὶ καὶ κοινοὶ εὔδοκου - -
\- - - - καὶ ὑπὲρ τὰν πόλιν τῶν συν[δίκων?
\- - - - τὰ]ν [δ]ίκαν εἶμεν ἀπόδικον
\- - - - ατος τᾶς στέγας τοῦ ναοῦ
\- - - - β]λάπτη τὸ ῥῦμα τὸν τοῖχον
\- - - - ος ἐπισκεάζειν τὰν πόλιν
\- - - - ἀναλωμάτων ἀνυπόδικον
\- - - - τηρίων ἃ περὶ τὰν Κορχυρέ[αν?
\- - - - αν ἐκ τᾶς οἰκίας εἰς τὸ να[ώριον
\- - - τοῦ] ῥύματος τοῦ ῥέοντος ἀπὸ [τᾶς στέγας?
\- - - - ἐπὶ τὸ ναώριον στρέψαι δε
\- - - - τ]ᾶς σκεοθήκας τὰμ πόλιν
\- - - - ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ε[ἰς ...
\- - - - ρα ὀβελίσκον ὀρθόν, ὅπως
\- - - - η ἀναγραφήτω εἰς στά[λαν λιθίναν
\- - - - τὸν τοῖχον ἐν τῷ δα[μοσίῳ?
\- - - - ἀνατ]εθῇ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀ - -
\- - - - ος τὰν ἐπιμέλειαν
\- - - - ἃ] ἀναγραφ[ὰ] αὔτα ἁ ἐπι
\- - - ὅ,]τι? ἐστὶ ἐπιτίμι[ον etc.

Titulus non valde antiquus videtur; sed quod *b.* vs. 5. 17. deest I subscr., dialecto, non aetati tribuo (vide ad n. 1841.). *a* expensorum index est in opus publicum, idque templum: ut Gadibus fuerunt columnae aereae, ἐν αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἱεροῦ (Herculis), quae verba sunt Strabonis III, p. 170. *b* decreti partem continet ad eandem fere vel similem rem pertinentis. Templum ipsum, in quod hoc monumentum quadret, a. 1823. in loco Corcyrae *Cardacchio* detectum esse, e diario Mediolanensi 2. Iul. 1823. refert Venturius; quasi quidquam ex his inscriptionibus iudicare de templi forma liceat. Permulta quum interciderint, neutra inscriptio restitui potest; superioris latitudinem in sinistram e vs. 14. iudicare eatenus licet, ut certe verba κεφάλαιον ἀναλώμα]τος, quae restituenda ibi esse mihi certum est, debuerint locum habere; etsi etiam ἀναλώματος σύμπαν]τος potuit scriptum esse. Cf. n. 144. 147. extr. et alia. De singulis paucissima accipe. *a.* vs. 1. ἀγωγᾶς genitivum dedi, ut deinceps est ἐργασίας, νίτρου, intellige μισθὸν et τιμήν: et sic saepius ἀγωγᾶς scripsi deinceps. *Vecturae* dicuntur materiae. Vs. 2. ἀπόρθωμα videtur *erectio* esse, fortasse obelisci, qui *b.* vs. 14. memoratur, quae Maffeii coniectura est. Vs. 3. correxi πο[τ]τόμ, ut n. 1840. vs. 17. iterum corrigendum. Vs. 4. extr. αβαλε possit esse ex παρ]αβαλ. vel κατ]αβαλ. sed ne de hoc quidem liquet. Mox χόου ἀγωγᾶς, *terrae egestae* vel *ruderum vecturae.* Tum frequens serpentis mentio, quam etiam vs. 8. dedi, de Aesculapii templo agi probabile iam Maffeio reddidit; et hinc *b.* 17. τοῦ Ἀ[σκληπιοῦ coniici potest; sed ne Ἀ[πόλλωνος quidem alienum erit, qui Aesculapii pater. De illo serpente ubi dicitur, ibi simul plumbum album et bis aes memoratur; et primum aeris talentum cum semisse ac decem minis in eum serpentem insumptum est, deinde eiusdem alia quaedam portio: utriusque pretium intercidit. Sed vs. 10. quae sint illa μέταλλα a plumbo albo et aere distincta, nescio. Vs. 13. nomen e vs. 7. suppletum est. Vs. 15. aliquid singulare scriptum fuit, quod non assequor. *b.* vs. 3. correxi δ]ίκαν: δίκη ἀπόδικος quid sit quaerendum. Ibidem vs. 5. τὸ ῥῦμα

videtur aqua pluvia esse de tecto delabens; quo refero etiam vs. 10. Vs. 6. nota formam ἐπισκεάζειν pro ἐπισκευάζειν, ut vs. 12. σκεοθήκη. Cf. n. 2344. Vs. 8. δικασ]τηρίων coniicit Maffeius, non male: manifesto enim hoc decretum pertinet ad iudicum aliquam sententiam, qua definitum erat, quid civitas teneretur reficere, quid non: unde etiam vs. 2. συνδίκων, hoc est patronorum civitatis, mentionem latere arbitror. Eodem vs. 8. vix putarim Κορκυραίων scribendum: ἡ Κορχυρέα videtur locus quidam esse. Vs. 15 sqq. de inscribendo tabulae decreto et publice proponendo dictum erat more solito.

Superest ut de notis numeralibus dicam, in quibus sine causa haeserunt docti. Eae hic ut alibi pecunias designant; quare ubi non de pecunia agitur, sed de metalli pondere, notis non usus est auctor tituli. Haec sigla, ut solet, utrinque inclusa punctis (⁝) sunt, excepta summa vs. 14. nam vs. 5. quod in fine summae puncta desunt, transcribenti videtur deberi; qua de re statim dicam. Singulorum siglorum significatum nec Maffeius in Mus. Ver. et in libello de Graecorum siglis lapidariis p. 99 sq. nec Corsinus Nott. Gr. Prolegg. p. XXXIII. expedivit, ex quibus hic alter miram simul de tituli ratione sententiam protulit. Et Maffeio quidem Ր visum est πεντήκοντα, non πέντε, propterea quod id ante IIIII reperiatur bis scriptum; ↑ negat esse *mille*, putatque plus esse quam quinquaginta et minus quam centum, quippe bis post H (ἑκατόν) positum et aliquoties ante Ր. Sed in hoc siglorum genere numeri inter quinquaginta et centum intermedii non possunt singulis siglis notari; opus potius pluribus est, ut *septuaginta* Atticis est ΡΔΔ et cetera similiter. Corsino vero ↑ est *mille* (ut in pactione Orchomenia n. 1569. Ѱ): quam sententiam etsi ille argumentis quibusdam exornavit, tamen ea ferri nullo modo potest. Nam primum ↑ bis est post H: id vero inauditum in hoc signandi genere ex Atticis titulis longe notissimo, ut maior numerus sequatur minorem; licet hoc fiat in notis numerorum ex ordine elementorum (α, β, γ, δ etc.) desumptis, quum in Graecia et adiacentibus terris tum maxime in Oriente, in cuius titulis numeri a dextra in sinistram decrescentes scribuntur. Deinde si ↑ esset *mille*, summa vs. 14. scripta minor foret quam exspectares, quum in superstite rationum parte decem ↑ compareant, et permagna interierit tituli pars. Postremo quis credet pro opera in muro Metrodori tria millia (vs. 3.) nummorum expensa esse, et iis, qui secuti plaustra sunt, duo esse millia numerata (vs. 7.), et metalla vs. 10. scripta, quae videntur in serpente conficiendo consumpta esse, tribus constitisse millibus, quum tamen aes et plumbum album separatim scriptum sit? Nunc illas notas paucis explicabo. M est μύριαι (δραχμαί), ut n. 158. 1569. Πεντακισχίλιαι, vulgo Ⓜ, non scriptae in hoc titulo sunt, nec χίλιαι (X, Ѱ), nec πεντακόσιαι (Ⓗ). Minor numerus ac M est H (vs. 14.), ἑκατὸν δραχμαί, ut in Atticis. Hoc minus est ↑ (vs. 14. 15.), quod quum bis et ter iuxta positum sit, non potest πεντήκοντα (Ⓓ) esse. Ne multa, est δέκα δραχμαί (vulgo Δ, ▷), unde ante Ր ponitur vs. 4. 7. 10. 15. Nam Ր est πέντε δραχμαί, ut vulgo. Hoc minus est Ϸ, δραχμή, vulgo Ͱ: idque numquam plus quam quater coniunctim scriptum est, ut debet, et post Ր habetur vs. 4. 6. 15. Minus quam Ϸ est I, quinquies positum vs. 4. Patet igitur I esse *obolum*, IIII quattuor, IIIII quinque obolos, prorsus ut in Atticis. Cum hac explicatione conveniunt omnia, excepto vs. 5. ՐO post ϷϷϷϷ: sed hoc haud dubie in IIC: mutandum, deficiente ibi in vulgato textu interpunctione, quam emendatio nostra suppletam praestat. C est ἡμιωβόλιον in Atticis. Solum istud TCC, quod vs. 14. extr. a reliqua summa separatur lineâ, quid sit nescio, debetque in eo aliquid erratum esse. Haec quum ita sint, summae sunt hae:

vs. 1. Ϸ, drachm. 1,
vs. 2. H, drachm. 100,
vs. 3. ↑↑↑, drachm. 30,
vs. 4. ↑ՐϷϷ, drachm. 17,
ՐIIIII, drachm. 5, obol. 5,
vs. 5. ϷϷϷϷ[IIC], drachm. 4, obol. 2 ½,
ϷϷϷ, drachm. 3,
vs. 6. ՐϷϷϷ, drachm. 8,
vs. 7. ↑↑ՐI, drachm. 25, obol. 1,
vs. 8. HϷ, drachm. 101,
vs. 10. ↑ϷϷ, drachm. 12,
↑↑↑Ր, drachm. 35,
vs. 11. Ϸ, drachm. 1,
vs. 12. ϷϷ, drachm. 2,
vs. 13. Ϸ, drachm. 1,
vs. 14. MH↑↑ϷϷIIIII, drachm. 10122, obol. 5,
vs. 15. HHHH↑ՐϷϷϷIIII, drachm. 418, obol. 4.

1839.

Lapis a. 1758. e *Corcyrae* Palaeopoli sublatus et in Museum Nanianum illatus. Ex schedis Apostoli Zeni primum edidit Montfaucon. Diar. Ital. p. 427. ex hoc, non tamen sine mendo, Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. II. p. 92 sqq. Aeri deinde incisum dedit Passerius Observ. ant. Sect. II. p. 4. cum mira explicatione: idem exemplum recusum est in Collect. antiqq. Mus. Nan. n. 59.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Lectio nostra, ubi nihil moneo, est ex Montf.; tituli formam ad exemplum Nanianum comparavi, ita illud mutilum, ut varietas enotari vix queat: dabo tamen potiora. Vs. 1. extr. ΤΟΠΩ; vs. 2. ΤΑΠΛΟΙΑ omissum, ut vs. 3. ΟΙΑΚΑΠ; vs. 5. init. ΠΟΛΙΝĀV⅃ ΣΟΣ, ubi Montf. ΑΠΟΛΛΙΝΙΑΛΣΟΣ (composui utrumque); vs. 6. init. ΠΤΟΜ---, vs. 8. plurima omissa, nominatim illud ΣΩΣΗΡ, neque aliter vs. 9. 10. Vs. 12. fere ut Montf. nisi quod extr. ΠΕΡΙ ΕΙΣ Λ. Vs. 13. ab init. nihil nisi ΝΟΥΝΚΑΙΛΑΜΟ ΚΟΑ (Montf. ΑΛΚΙΗΟΥΝ). Vs. 14. nihil nisi in fine Α---ΜΙΣΤ.

ΔΙΚΟΙΣΔΙΑΤΟΠΟΛ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΣΜΕΤΑΠΛΟΙΑ
ΩΝΑΦΕΙΛΕΤΟΜΕΝΤΑΠΛΟΙΑΚΑΠ
ΙΩΝΔΙΑΦΘΕΙΡΑΣΤΩΙΠΛΗΘΕΙΝΙΚΑΘΕΙ
ΑΠΟΛΙΝΑΑΛΣΟΣΩΣΚΑΛΛΙΣΤΟΝΕΙΚΑ
ΕΠΤΟΜΕΝΟΙΣΑΡΜΟΖΕΙΝΦΑΙΝΗΤΑΙΚΑΙΓ
ΠΟΛΕΜΙΣΑΝΤΑΣΩΣΚΑΛΛΙΣΤΑΚΑΜΑΘΕΚΑΣΤ
ΑΣΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣΩΣΗΡΩΤΙΜΗΝΤΟΝΤΕ
ΟΦΟΡΩΝΔΥΩΔΕΚΑΕΚΑΤΕΡΩΝΤΩΜΜΕΙ
ΗΠΑΣΑΝΔΙΔΟΝΤΟΣΑΥΤΑΙΣΤΟΥΤΑΝ
ΚΑΣΤΑΚΙΣΠΡΟΒΟΥΛΟΙΣΚΑΙΠΡΟΔΙΚΟΙ
ΝΑΜΦΙΠΟΛΟΝΤΕΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΕΙΣΑΛ
ΙΣΕΙΣΑΛΚΙΝΟΥΝΚΑΙΔΑΜΟΚΟΑ
ΔΡΕΙΟΝΠΟΠΑΙΚΑΙΣΤΕΙΑΝ

- - προ]δίκοις διὰ τὸ πολ - -
- - - κινδυνεύσας μετὰ πλοί[ων? - -
- - - ων, ἀφείλετο μὲν τὰ πλοῖα κα - -
- - - ιων διαφθείρας, τῷ πλήθει νικαθε - -
- - κατ]ὰ? πόλιν [δ'] ἄλσος ὡς κάλλιστον, εἴ κα - -
- - - - πτομένοις ἁρμόζειν φαίνηται, καὶ - - - -
- - - πολεμίσαντας ὡς κάλλιστα κα[ὶ κ]αθ' ἑκαστ - -
- - - ας γενομένου σω[τ]ῆρ[ος], τιμῆν? τόν τε - -
- - - οφόρων δυώδεκα ἑκατέρων, τῶμ μὲ[ν? - -
- - - πᾶσαν διδόντος αὐταῖς - - - - - - -
- τοῖς ἑ]καστάκις προβούλοις καὶ προδίκοι[ς - -
- - - ν, ἀμφίπολόν τε καθάπερ καὶ εἰς ἄλ[λα ἱερά?
- - - ίσεις, Ἀλκίνουν καὶ Δαμοκ[ρ]ά[τη etc.

Ex his laciniis nihil quidquam perspicias, nisi aliquem cepisse naves, eumque et socios ob eam rem laudari, et ex pugnae illius fortasse praeda dedicandum esse ἄλσος; Apollinis tamen id esse, quod e vulgata lectione eaque vitiosissima ΑΠΟΛΛΙΝΙ (vs. 5.) collectum est, equidem non dixerim. Vs. 7. non opus est scribi πολεμήσαντας; vs. 8. τιμὴν esse vix credo, quod exspectaretur τιμάν: vide igitur ne τιμῆν Doricum sit hoc loco, pro τιμᾶν. Nempe tale quiddam fuisse videtur: τιμῆν τόν τε [ναύαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας]. Vs. 12. videtur de ἀμφιπόλῳ numinis dictum, qui in illo delubro constituendus sit. *Probuli* et *Prodici* Corcyraeorum satis noti sunt.

1840.

Olim *Corcyrae*, mox Venetiis apud Io. Bapt. Rhamnusium. Ex schedis suis Murat. T. II. p. DLXXXVIII. 1. Eidem miserat Bimardus. E Muratorio habet Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. II. p. 65 sqq. sed non satis fideliter reddidit.

ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙ
ΤΑΔΕΕΜΠΡΙΑΤΟΑΠΟΛΙΣΤΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΚΑΡΠΕΥΕΙΝΟΣΑΕΠΙΤΑΔΕΙΟΙΩΝΤΙΛΥΓΔΑ
ΜΙΦΕΙΔΩΝΟΣΚΝΩΣΣΙΩΕΜΜΟΛΟΚΑΝΤΙΑΝ
ΠΕΛΩΝΠΕΛΕΘΡΑΔΕΚΑΕΝΤ̇ΩΙΠΕΔΙΩΙ
ΑΝΠΕΛΩΝΤΕΤΡΑΠΕΛΕΘΡΙΑΝ
ΕΡΜΩΝΙΤΥΛΕΣΙΩΙΑΝΠΕΛΩΝΤΕΤΡΑΠΛΕ
ΘΡΙΑΝΕΝΤΩΙΠΕΙΔΙΩΙ
ΩΤΑΡΓΩΙΑΝΤΑΡΑΙΩΙΑΝΠΕΛΩΝΠΛΕΘΡΑ
ΕΙΚΑΤΙΕΝΤΩΙΠΕΔΙΩΙΚΑΤΑΒΑΘΕΙΑΝ - - -
ΣΚΙΠΤΙΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΑΝΠΕΛΩΝΗΛΕΘΡΑ.ΕΙΚΑ
ΤΙΔΥΟΕΝΜΙΝΩΙΑΠΟΤΩΙΠΟΡΩΙΕΣΚΑΤΩ - -
ΦΑΙΣΤΙΩΙΘΑΜΙΚΛΕΙΚΑΙΦΑΙΝΟΚΛΕΙΑΝ
ΠΕΛΩΝΤΕΤΡΑΠΛΕΘΡΙΑΝΕΝΤΑΙΝΑΣΩΙ
ΕΠΙΛΙΠΑΡΑΙΑΝΠΕΛΩΝΤΕΤΡΑΠΛΕΘΡΙΑΝ
ΑΡΧΑΓΟΡΑΙΔΕΛΦΩΙΟΙΚΙΑΝΕΝΤΑΙΗΡΑΙΔΙΨΙ
ΛΑΣΠΛΕΘΡΑΕΞΠΟΙΤΑΙΚΩΜΙΚΟΥΑΝΠΕ
ΛΩΝΤΕΤΡΑΠΛΕΘΡΙΑΝΕΝΤΩΙΠΕΔΙΩΙ
ΜΙΣΓΟΛΑΙΑΡΚΑΔΙΑΝΠΕΛΩΝΤΕΤΡΑΠΛΕ
ΘΡΙΑΝΕΝΤΩΙΠΕΔΙΩΙΑΛΛΑΝΑΝΠΕΛΩΝΔΙ
ΠΛΕΘΡΙΑΝΕΝΤΩΙΠΕΔΙΩΙΑΛΛΑΝΑΝΠΕ
ΛΩΝΔΙΠΛΕΘΡΙΑΝΕΝΣΧΙΝΟΥΡΙΟΙΚΙΑΝ
- - ΤΑΙΑΛΛΑΝΙΔΙΚΟΜΑΙ

Lacunae vs. 3. 10. 11. 12. notatae nullae sunt. Hinc inde littera redundat.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ.

Τάδε ἐπρίατο ἁ πόλις τοῖς προξένοις, καρπεύειν ὅσα ἐπιτάδειοι ὦντι·

Λυγδάμι Φείδωνος Κνωσσίῳ ἐμ Μολοκᾶντι ἀνπέλων πέλεθρα δέκα, ἐν τῷ πεδίῳ ἀνπέλων τετραπελεθρίαν·

Ἕρμωνι Τυλ[η]σίῳ ἀνπέλων τετραπλεθρίαν ἐν τῷ πεδίῳ·

[Πρ]ωτάρ[χ]ῳ Ἀντα[νδρ]ίῳ ἀνπέλων πλέθρα εἴκατι ἐν τῷ πεδίῳ, κατὰ βαθεῖαν·

Σκιπτίᾳ εὐεργέτᾳ ἀνπέλων [π]λέθρα εἴκατι δύο ἐν Μίνῳ ἀπὸ τῶ πόρω ἐσ[χ]άτω·

Φαιστίῳ Θαμικλεῖ καὶ Φαινοκλεῖ ἀνπέλων τετραπλεθρίαν ἐν τᾷ νάσῳ, ἐπὶ Λιπάρᾳ ἀνπέλων τετραπλεθρίαν·

Ἀρχαγόρᾳ Δελφῷ οἰκίαν ἐν τᾷ Ἡραΐδι, ψιλᾶς πλέθρα ἓξ πο[τ]τᾷ Κωμικοῦ, ἀνπέλων τετραπλεθρίαν ἐν τῷ πεδίῳ·

Μισγόλᾳ Ἀρκάδι ἀνπέλων τετραπλεθρίαν ἐν τῷ πεδίῳ, ἄλλαν ἀνπέλων διπλεθρίαν ἐν τῷ πεδίῳ, ἄλλαν ἀνπέλων διπλεθρίαν ἐν Σχινοῦρι, οἰκίαν [ἐν] τᾷ Ἀλλανίδι κ[ώ]μᾳ.

Titulus hic in suo genere unicus indicem sistit fundorum a republica proxenis emptorum, de qua re monui T. I. p. 732. *b*. Emptio tamen haec et donatio (donationem namque dicere licet) ita fit, ut tantum ususfructus cedat proxenis, non substantia; quare additur: *καρπεύειν ὅσα ἐπιτάδειοι ὦντι* (pro ὅσα ἐπιτήδειον ᾖ αὐτοῖς). Enumerantur deinceps proxeni, et fundorum genera, mensurae, situs; de quibus pauca dicenda sunt. Primus proxenus est *Cnosius*, Lygdamis: Λυγδάμι pro Λυγδάμιδι; in ΚΝΩΣΣΙΩ Iota subscr. haud dubie omisit transcribentis incuria. Alter est Hermon *Tylesius*. Schol. Lycophr. 993. Τυλλήσιον, ὄρος καὶ πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Steph. Byz. Τυλησσός, ὄρος Ἰταλίας· τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Λυκόφρων·

Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Τυλησσίων.

Scripsi igitur Τυλ[η]σίῳ. Sequitur *Antandrius*, ut restitui; tum *Sciptias*, qui εὐεργέτης dicitur, quod et πρόξενος et εὐεργέτης nominatus a Corcyraeis erat. Post hunc sunt *Phaestii* duo (malim Φαιστίοις), Cretenses; tum *Delphus* et *Arcas*. Fundi sunt partim domus, partim vineae, partim γῆ ψιλή, *ager arboribus non consitus*. Mensurae vocabulum mira inconstantia primum πελεθρόν antique, mox vulgari modo πλέθρον scribitur. Postremo loci plures memorantur, partim agrorum partim domuum. Domus sitae sunt ἐν Ἡραΐδι et ἐν Ἀλλανίδι κώμᾳ: Ἡραΐς videtur et ipsa κώμη esse a Iunonis templo denominata. Heraei meminit Thucyd. III, 75. 81. una cum obiacente insula. Agri cum vineis, quas agris comprehendo, maximam partem ἐν τῷ πεδίῳ sunt, qui est *campus planus*, ut in Attica τὸ πεδίον. Semel additur κατὰ βαθεῖαν, intellecto ut videtur γραμμήν: quo certus quidam situs sive ductus portionum agri significatur, ita opinor, ut uno tractu plethra omnia alterum post alterum sita sint, ac proinde fundi id latus, quod ad viam potiorem est, unius sit plethri, id vero, quod altitudinem fundi metiatur, sit viginti plethra longum. Dein ἁ νᾶσος aut una ex insulis exiguis est, quae Corcyrae urbi obiacent, aut paeninsula prope urbem. Alii rursum fundi sunt ἐν Μολοκᾶντι (coniicio locum esse a μολόχαις dictum, ὁ Μολοχήεις, pro quo Doricum sit Μολοκᾶς) et ἐν Μίνῳ, ubi additur ἀπὸ τῶ πόρω [τῶ?] ἐσχάτω, *ab ultimo tramite*? Post ΤΩ et ΠΟΡΩ delendum I, ut vs. 8. in ΠΕΙΔΙΩΙ. Mox Λιπάρα manifesto loci nomen proprium est, licet aliter iudicet Mustoxydes. Πο[τ]τᾷ Κωμικοῦ, quod vere me coniecisse iudico (cf. n. 1838. *a*. vs. 3.) est: prope *Comici* vel *aedes* vel *fundum*; cur Κωμικοῦ, non Κωμικῶ, ut τῶ πόρω ἐσχάτω, dictum sit, nescio. Postremo Σχινοῦρι pro Σχινούριδι Doricum est, ut supra Λυγδάμι: rectus igitur casus est Σχίνουρις vel Σχινοῦρις.

1841.

Tabula aerea fastigio ornata et infra quasi quodam plintho, in quo duo ultimi versus scripti sunt, *Corcyrae* reperta in Palaeopoli; possidet Victorius Gangadi Corcyraeus. Primum in folio singulari cum interpretatione Italica Venetiis a. 1786. edidit Polycarpus Bulgari, dein Biagius in epistola ad Marinum expressa in Guattani Monumm. ined. a. 1787. p. LXVIII sqq. aeri incisam, cum notis inutilibus; et Biagius falso refert in Naniano sese Museo hoc vidisse monumentum. Repetierunt Seb. Ciampi in notis ad Xenophontis convivium, St-Sauveur Itin. T. I. p. 112 sq. qui apographum a clerico Graeco acceperat, Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. I. p. 196 sqq. qui an ipse viderit nescio, Dodwell. Itin. T. II. p. 504. Kendrick Ionian Islands (Lond. 1822.) p. 238. Bramsen. Itin. T. I. p. 325. (quod exemplum non ipse vidi), Müller Reise d. Griechenland u. d. Ion. Ins. (Lips. 1822.), et minusculis Rosius Inscr. p. 280 sq.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam tituli et litterarum dedi ex aere Biagiano (nisi quod pro T habet T), item lectionem, ubi nihil annoto; varietates damus ex St-Sauv. Mustox. Dodw. ceteris non opus est. Vs. 1. Sauv. ΑΛΛΑΠΡΟ etc. Vs. 2. Dodw. ΒΟΙΟΚΟΝ; vs. 3. Sauv. ΛΙΚΟ etc. vs. 6. Sauv. ΤΑΣ, Dodw. ΑΣ omisso Γ; vs. 8. Biag. ΑΛΠΟΙΣ; vs. 10. Dodw. ΤΩΝ; vs. 12. Sauv. ΚΟΜΑ; vs. 13. 14. Sauv. omittit ΠΡΟΔΙΚΟΙΣ; vs. 16. Biag. Sauv. Dodw. (etiam Kendr.) Müll. ΔΕ ΜΕΝ; solum Must. scio habere ΔΟΜΕΝ, quod ille suo more ipse correxisse videtur. Ibid. extr. Biag. ΜΕ ΝοΥ; ceteri ut dedi. Ibidem Dodw. Must. etc. continuo addunt ΚΟΡΚΥΡΑ, quod nec Biag. habet nec Sauv. quorum apographa antiquiora sunt. Id tamen hodie in aere esse facile credo, quippe additum a possessore, ut tabulae pretium augeret patriae nomine carissimo. Quodsi id genuinum esset, deberet in plintho scriptum esse: non tamen id in ceteris proxeniae decretis n. 1842 sqq. additum est. Nec quod n. 1841. non ut in ceteris ad πρόξενον εἶμεν additur τᾶς πόλιος τῶν Κορκυραίων, ideo putes n. 1841. istud Κόρκυρα addendum fuisse. Ad accusativum supple fere cum Biagio: ἀλία ἐτίμασεν. Vs. 18. 19. litterae crassiores sunt; vs. 19. Dodwellus grandibus litteris scripsit falso. Vs. 18. Dodw. ΒΟΙΟΚΟΝ, Sauv. ΛΙ etc. Vs. 19. Sauv. ΔΟΔΩ etc. Memorabile est quod vs. 13. in

ΕΔοΞΕΤΑΙΑΛΙΑΙΠΡο
ΞΕΝοΝΕΙΜΕΝΒοΙΣΚοΝ
ΛΥΚοΦΡοΝοΣΔΩΔΩ
ΝΑΙοΝΑΥΤοΝΚΑΙΕΚΓο
ΝοΥΣΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤοΙΣ
ΓΑΣΚΑΙοΙΚΙΑΣΕΓΚΤΑ
ΣΙΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙ
ΑοΣΑΚΑΙΤοΙΣΑΛΛοΙΣ
ΠΡοΞΕΝοΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΙΣΤΑΝΔΕΠΡοΞΕΝΙ
ΑΝΓΡΑΨΑΝΤΑΣΕΙΣΧΑΛ
ΚΩΜΑΑΝΑΘΕΜΕΝοΠΕΙ
ΚΑΔοΚΗΠΡοΒοΥΛοΙΣΠΡο
ΔΙΚοΙΣΣΤΡΑΤΑΓοΙΣΚΑ
ΛΩΣΕΧΕΙΝΤοΝΔΕΤΑΜΙ
ΑΝΔΕΜΕΝΤοΓΕΝοΜΕΝοΝ
ΑΝΑΛΩΜΑ

ΒΟΙΣΚΟΝΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ

δοκῆ deest I subscr. quum tamen vs. 12. sit ΟΠΕΙ exaratum, et supra ΑΛΙΑΙ: igitur hoc videtur dialecto, non aetati tribuendum, quum praesertim idem in bonae aetatis titulis n. 1843. et 1844. 1850. 1834. ac n. 1839. *b.* conspiciatur. Cf. etiam n. 2060. vs. 29. Non aliter Boeoti (cf. Introd. Boeot. II, 8. extr.). Contrarium n. 1845. fortasse transcribenti tribuendum est.

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ, πρόξενον εἶμεν Βοΐσκον Λυκόφρονος Δωδωναῖον, αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, εἶμεν δὲ αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτασιν, καὶ τὰ ἄλλα τίμια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις. τὰν δὲ προξενίαν γράψαντας εἰς χάλκωμα ἀναθέμεν ὅπῃ κα δοκῇ προβούλοις, προδίκοις, στραταγοῖς καλῶς ἔχειν· τὸν δὲ ταμίαν δ[ό]μεν τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

Βοΐσκον Λυκόφρονος Δωδωναῖον.

Mustoxydes T. I. p. 189. hoc decretum et tria sequentia male ad Olymp. 92, 3. refert, quae qui circa Olymp. 140. scripta iudicet, minus erraverit.

1842.

In tabula aerea, eiusdem fere cuius praecedens formae, sed infra confracta, reperta Palaeopoli *Corcyrae*. Primum edidit Biagius decr. Ath. p. 303. quo tempore apud Nanium Venetiis conspiciebatur; repetiit idem in epistola ad Marinum l. c. ad n. 1841. p. LXX. Aliud apographum a clerico Graeco communicatum aeri incisum in tabula dedit St-Sauveur Itin. ad T. I. p. III. et typis excusum ibidem in ipso contextu. Habet etiam Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. I. p. 201. non tamen e fide aeris, ut opinor. Novum apographum misit per Minutolium Weberus negotiator Venetus. Est etiam nunc Venetiis, credo apud Weberum.

ΕΔΟΞΕΤΑΙΑΛΙΑΙΠΡΟΞΕ
ΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΩΝΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝΛΥΚΙΣΚΟΝ
ΚΑΙΕΧΕΣΘΕΝΗΔΗΜΟΠΕΙ
ΘΟΥΣΠΡΙΗΝΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΤΕ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΓΑΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΑΣΙΝΚΑΙ
ΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙΑΟΣΑΚΑΙ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΥΠΑΡΧΓΝ
ΠΛΡΑΚΟΡΚΥΡΑΙΟΙΣΤΑΝ
ΙΙΛΝΕΚΓΡΑΨΑΝ
ΘΕ

In versuum divisione consentiunt Biagius et Weberus; formam litterarum ex hoc dedi. Fundus lectionis est textus Biagii, quocum fere consentit Weberus. Varietas lectionis haec est. Vs. 1. omnes ΕΔΟΞΕ (nisi quod Ξ Web.), excepto exemplo Biagiano in epistola ad Mar. ubi ΕΔΟΞΑΙ, operarum vitio. Ibid. Sauv. in tabula ΑΛΛΙΑΙ (non in textu). Vs. 3. Sauv. in sola tabula ΚΟΡΚΥΡΑΙΟΝ. Vs. 4. Biag. ΕΚΕ etc. Ibidem extr. Web. ΠΕ, ceteri ΠΕΙ. Vs. 6. extr. Sauv. ΤΑΣ, et vs. 8. ΤΟΙΜΙΑ. Vs. 10. extr. Biag. Must. et tabula Sauv. ΧΟΝ; Web. ΧΣΝ: rectius Sauv. in textu ΧΓΝ, quod veri vestigia continet. Inter vs. 10. et 11. in Weberi apographo spatium maius quam unius versus relictum est. Vs. 11. Weberus .ΛΡΑΚΟΡΚΥΡΑΙΟΙΣΤΑΝ, Biag. ....ΡΑ etc. Must. de Biagii coniectura ΤΑΙΠΑΡΑ etc. sed ipsum

Π addidi e textu et tab. Sauv. qui ex seqq. nihil nisi lineolas aliquot vocis ΚΟΡΚΥΡΑΙΟΙΣ habet et hic deficit. Vs. 12. dedi ex Web. et Biag. quorum hic alter F pro E. Mustoxydes totum versum supplevit de coniectura. Vs. 13. habet solus Biagius de decr. Ath.

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ, προξένους εἶμεν τᾶς πόλιος τῶν Κορκυραίων Λυκίσκον καὶ Ἐχεσθένη Δημοπείθους Πριηνῖς, ὑπάρχειν τε αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτασιν καὶ τὰ ἄλλα τίμια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις ὑπάρχ[ει] παρὰ Κορκυραίοις. τὰν [δὲ προξεν]ίαν ἐκγράψαν-[τας εἰς χάλκωμα ἀνα]θέ[μεν etc. ut n. 1841.

Ἐκγράψαντας pro *γράψαντας* vel *ἐγγράψαντας* videtur ferri posse.

1843.

Corcyrae in Museo Francisci Prossalendi, in tabula simili. Ed. Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. I. p. 192. Dodwell. Itin. T. II. p. 505.

ΕΔΟΞΕΤΑΙΑΛΙΑΙΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΠΑΥΣΑΝΙΑΝΑΤ
ΤΑΛΟΥΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΩΝΚΟΡΚΥΡΑΙ
ΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΤΑ
ΑΛΛΑΤΙΜΙΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙΤΑΝΔΕΠΡΟΞΕΝΙ
ΑΝΓΡΑΨΑΝΤΑΣΕΙΣΧΑΛ
ΚΩΜΑΑΝΑΘΕΜΕΝΟ
ΠΕΙΚΑΔΟΚΗΠΡΟΒΟΥ
ΛΟΙΣΠΡΟΔΙΚΟΙΣ
ΚΑΛΩΣΕΧΕΙΝΤΟΝ
ΔΕΤΑΜΙΑΝΔΟΜΕΝ
ΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑ
ΠΑΥΣΑΝΙΑΝΑΤ
ΤΑΛΟΥΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ

Versuum divisionem dedi e Must. cuius textus etiam lectionis fundus est. Vs. 6. 7. lacunam non signavit Dodw. Vs. 8. ΤΟΙΣ ex Dodw. addidi (Must. supplevit minusculis). Vs. 12-14. Dodw. omittit verba ΓΡΑΨΑΝΤΑΣ usque ad ΔΟΚΗ (cum hoc), et vs. 15. post ΛΟΙΣ male addit ΚΑΙ (quo non opus esse docet n. 1841.), dein post ΠΡΟΔΙΚΟΙΣ inserit omissa illa, exceptis verbis ΟΠΕΙΚΑΔΟΚΗ; verba ΚΑΛΩΣ ΕΧΕΙΝ autem prorsus omittit. Vss. 19. 20. grandibus reddidit litteris, quibus scriptos esse testatur etiam Must.

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ, πρόξενον εἶμεν Παυσανίαν Ἀττάλου Ἀμβρακιώταν τᾶς πόλιος τῶν Κορκυραίων, αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, εἶμεν δὲ αὐτοῖς [γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτασιν], καὶ τὰ ἄλλα τίμια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται. τὰν δὲ προξενίαν γράψαντας εἰς χάλκωμα ἀναθέμεν ὅπῃ κα δοκῇ προβούλοις, προδίκοις καλῶς ἔχειν. τὸν δὲ ταμίαν δόμεν τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

Παυσανίαν Ἀττάλου Ἀμβρακιώταν.

1844.

In eodem Museo, similis tabula. Ed. Mustoxyd. l. c. p. 188. Dodw. l. c. p. 503. Cf. Graefium Act. Petrop. Vol. VIII. p. 638 sq.

ΕΔοΞΕΤΑΙΑΛΙΑΙΠΡο
ΞΕΝοΝΕΙΜΕΝΤΑΣ
ΠοΛΙοΣΤΩΝΚοΡΚΥ
ΡΑΙΩΝΦΙΛΙΣΤΙΩΝΑ
ΘΕΥΔΩΡοΥΛοΚΡοΝΑΥ
ΤοΝΚΑΙΕΚΓοΝοΥΣΕΙ
ΜΕΝΔΕΑΥΤοΙΣΓΑΣ
ΚΑΙοΙΚΙΑΣΕΓΚΤΑΣΙΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙΑο
ΣΑΚΑΙΤοΙΣΑΛΛοΙΣ
ΠΡοΞΕΝοΙΣΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΤΑΝΔΕΠΡοΞΕΝΙΑΝ
ΓΡΑΨΑΝΤΑΣΕΙΣΧΑΛ
ΚΩΜΑΑΝΑΘΕΜΕΝο
ΠΕΙΚΑΔοΚΗΠΡοΒοΥ
ΛοΙΣΠΡοΔΙΚοΙΣ
ΚΑΛΩΣΕΧΕΙΝΤοΝ
ΔΕΤΑΜΙΑΝΔοΜΕΝ
ΤοΓΕΝοΜΕΝοΝΑΝΑΛΩΜΑ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΑΘΕΥ
ΔΩΡοΥΛοΚΡοΝ

ο minutum dedi ex Dodw. versuum divisionem eandem habet uterque editor, nisi quod Dodw. vs. 19. Τo addit, et quod vs. 2. apud Mustoxydem incipit a ΠΡοΞ: hoc altero loco dedi Dodwellianum, quod hic in fine vs. 1. habet ΠΡ, et init. vs. 2. ΞΕ, ut videas vs. 1. extr. perisse ο, ut solet in versuum finibus. Vs. 7. Dodw. ΑΥΤΟΣΠΑΣ. Idem vs. 17. ΛΟΙΣ ΚΑΙΠΡΟ etc. Vss. 21. 22. grandioribus litteris scripti sunt.

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ, πρόξενον εἶμεν τᾶς πόλιος τῶν Κορκυραίων Φιλιστίωνα Θευδώρου Λοκρόν, αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, εἶμεν δὲ αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτασιν, καὶ τὰ ἄλλα τίμια ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται. τὰν δὲ προξενίαν γράψαντας εἰς χάλκωμα ἀναθέμεν ὅπῃ κα δοκῇ προβούλοις, προδίκοις καλῶς ἔχειν. τὸν δὲ ταμίαν δόμεν τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

Φιλιστίωνα Θευδώρου Λοκρόν.

1845.

Olim *Corcyrae.* Titulum ab Apostolo Zeno a. 1701. acceptum minusculis edidit Montfauc. Diar. Ital. p. 412 sqq. cum interpretatione Latina minime bona et notis exigui pretii: hinc in maiusculas transposuit Murat. T. II. p. DCXXXIII. 2. sed mendis foedum exemplum est. Interpretationem paululum emendatiorem cum textu exhibet Quirinus Cardinalis in Primordiis Corcyrae cap. XXII. additis quibusdam annotationibus cap. XXIII. quae omnia repetiit in libro, qui inscribitur: Illustrium auctorum dicta expensa et emendata in libro cui titulus Primordia Corcyrae, p. 46 sqq. Italice vertit additis notis Scip. Maffeius, Traduttori Italiani p. 114 sqq. Hanc interpretationem et notas Graeco textui maiusculis expresso addidit Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. I. p. 145 sqq. Emendatius praebui ipse Oec. civ. Ath. T. II. p. 400 sqq. et tab. X. textum a Montfauc. editum minusculis addidi, omissis tamen prosodiis et distinctionis signis, et Iota subscripto ibi non apposito, ubi id transcribenti deberi constat, ut in κᾄρξονται, κᾀδύνατον, κᾀὐτοὶ pro κ᾽ ἄρξονται, κ᾽ ἀδύνατον, κ᾽ αὐτοί. Eundem textum accuratius hic repeto, quod maiusculis exprimere titulum minus tutum videtur. De initio dixit Hagenbuch. Diptych. p. XCI. Imperitas notas in hanc inscriptionem composuit Biagius Mon. Gr. p. 105 sq. quas excutere taedet. Etiam Koenius ad Gregor. Cor. quaedam emendavit, sed haec quoque non magni sunt momenti.

Επι σωτηριαι πρυτανευοντος αριστομενεος μηνος μαχανεος τεταρτη επι εικαδι αριστομενης αριστολαιδαλευς διδωτι τα πολει των κορκυραιων εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν τωι διονυσωι αργυριου κορινθιου μνας εξηκοντα διδωτι δε και ψυλλας αλκιμουυλλις ται πολει των κορκυραιων εις ταν των τεχνιτων μισθωσιν τωι διονυσωι αργυριου κορινθιου μνας εξηκοντα ελεσθω δε α βουλα εκαστακις εις ενιαυτον τους εκδανισουντας το αργυριον ανδρας τρεις τους δυνατωτατους χρημασιν α δε εκδανεισις και αναπραξις του αργυριου γινεσθω και α λοιπα διοικησις καθως κα δοκηι βουλαι καλως εχειν ως δε και γενωνται τοκιζομεναι μναι εκατον ογδοηκοντα και εκδανεισθωντι αι εκατον ογδοηκοντα μναι παρελθοντος ενιαυτου μετα το εκδανισθηναι τας εκατον ογδοηκοντα μνας αποστειλατω α πολις κατα τον του αγωνοθετα νομον επι ταν των τεχνιταν μισθωσιν και αγετω τα διονυσια αφ ου κ αρξονται παρ ατερον ενιαυτον ει μη τι δι απο αδυνατον γενοιτο βουλας και αλιας υπερθεμενας αγετω δε απο κορινθιαν μναν πεντηκοντα απο του τοκου των τριων ταλαντων μισθουμενα αυλητας τρεις τραγωιδους τρεις κωμωιδους τρεις και τα λοιπα ποιουντω παντα οι εκαστακις εοντες αρχοντες καθως ο του αγωνοθετα νομος τασσει διδοσθω δε και τα σιτηρεσια τοις τεχνιταις τα εννομα απο του τοκου χωρις ταν πεντηκοντα μναν ει δε τι καδυνατον γενοιτο δια πολεμον και μη αποστειληι α πολις επι τους τεχνιτας η μη παραγενοιντο οι τεχνιται η λιπηι τις τον αγωνα εκδανιζεσθω και το λειφθεν αργυριον παν και υπαρχετω τοκιζομενον εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν ει δε δυνατου εοντος και μη επικωλυοντος μηθενος μη αποστειλαι α πολις επι τους τεχνιτας κατα ταν περιοδον εκασταν η παραγενομενων των εργολαβων μη μισθωσαιτο τους τεχνιτας η μη διδοιη τομμισθον τον υπογεγραμμενον η τα σιτηρεσια τα εννομα η εις αλλο τι καταχρησαιτο το αργυριον και μη εις ταν των τεχνιτων μισθωσιν αριστομενεος και ψυλλας εοντο τα δοθεντα χρηματα παντα η των επινομων των αριστομενεος και ψυλλας μαρτυρες μολωτας γλαυκους ωσανδρος θευδορου προμαχιδας μερτιλου

ποδοδον ποιησαμενων αριστομενεος του αριστολαιδα και ψυλλας του αλκιμου περι του αργυριου ου εδωκαν ται πολει και τω διονυσω εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν εκατερος κορινθιας μνας εξηκοντα εδοξε ται βουλαι το δοθεν αργυριον παρα αριστομενεος και ψυλλας εκδανεισαι τους αιρεθεντας ελεσθαι δε ταν βουλαν τους χειριξουντας το αργυριον ανδρας τρεις εις ενιαυτον τους δυνατωτατους χρημασι και πλειονακις τους αυτους διαλιποντας ετη δυο μη νεωτερους ετων τριακοντα πεντε μηδε πρεσβυτερους ευδομηκοντα αιρεισθαι δε εκαστου ενιαυτου μηνος μαχανεος εμβουλαι η αλια οι δε αιρεθεντες επ αριστομενεος παραλαβοντες

το αργυριον παρα αριστομενεος και ψυλλας εγδανεισαντω εμμηνι δυωδεκατωι και ευκλειωι τωι επι αριστομενεος προκαρυξαντες εν καρυκται μη μειον · η αμερας πεντε χρηματιζοντες ποτι τοις αρματεσσι μη πλειονος τοκου δανειζοντες η δυο δραχμαν τον μηνα εκαστον ταν μναν εκασταν μηδ ελασσονος συναλλασσονται ως καυτοι προαιρωνται ωστε τον πριαμενον αποδομεν το τε κεφαλαιον και τον τοκον εμμηνι ευκλειωι τωι μετα πρυτανιν αριττομενη αναπραξαντες το τε κεφαλαιον και τον τοκον εν τωι ευκλειωι μηνι τωι μεν αριστομενηι παραδοντω τοις αιρεθεισι εις τον υπ αυτα ενιαυτον επι ταν χειριξιν του αργυριου οι δε παραλαβοντες χρηματιζοντο το αργυριον παν εν τωι αρτεμιτιωι μηνι τωι εφ αυτων ποτι τοις αρματεσσι προκαρυξαντες και τα λοιπα παντα ποιουντες καθως και τους επ αριστομενεος αιρεθεντας γεγραπται ωσαυτως δε και οι εκαστακις αιρεθεντες ποιουντω ει δε οι αιρεθεντες επι ταν χειριξιν του αργυριου μη ποιησαιεν τι των γεγραμμενων ει μη εκδανεισαιεν το αργυριον καθως γεγραπται δυνατοι εοντες αποτισαντω αργυριου κορινθιου μνας τριακοντα και το κεφαλαιον ο καπαραλαβοντι παραδοντω ει δε μη διπλη αποτισαντω το κεφαλαιον περι δε του αδυνατου βουλα και αλια επιγινωσκετω ει δε εγδανεισαντες μη ανπραξαιεν το κεφαλαιον και τον τοκον η μη παραδοιηντο τοις αιρεθεισι καθως γεγραπται αποτισαντω το τε κεφαλαιον και τον τοκον διπλη οποτερον κα μη παραδοντι επει δε κα γενωνται τοκιζομεναι μναι εκατον ογδοηκοντα και εγδανεισοωντι αι εκατον ογδοηκοντα μναι παρελθοντος ενιαυτου μετα το εγδανεισθημεν τας εκατον ογδοηκοντα μνας αποστειλαντω οι αρχοντες επι ταν των τεχνιταν μισθωσιν κατα τον αγωνοθετα νομον και τα λοιπα παντα ποιουντω οι εκαστακις αρχοντες καθως εν τε δωσει γεγραπται ει μη τι δια πολεμον γενοιτο βουλας και αλιας υπερθεμενας μισθουσθω δε τους τεχνιτας αφ ου κ αρχη γενοιτο παρ ετερον ενιαυτον απο του τοκου των τριων ταλαντων απο μναν πεντηκοντα αυλητας τρεις τραγωιδους τρεις κωμωιδους τρεις και τα λοιπα παντα κατα τον του αγωνοθετα νομον διδοσθαι και τα σιτηρεσια τοις τεχνιταις τα εννομα απο του τοκου χωρις ταν πεντηκοντα μναν οι δε χειριζοντες το αργυριον καθ ους κα χρονους παραγινονται οι τεχνιται επει κ αν πραξωντι το αργυριον πεντηκοντα μνας τον μισθον τοις τεχνιταις και τα σιτηρεσια τα γινομενα παραδοντω τωι αγωνοθεται του αρτεμιτιου μηνος προς τας εκτας το δε λοιπον τοις εφερεθεισιν ο δε παραλαβων αγωνοθετης ποιητω παντα κατα τον νομον και απολογιξασθω εις βουλαν εν ται πραται συνεδραιωνται κα παραλαβειη αργυριον και καθως κα εκαστη δοιηκηση απολογιξασθωσαν δε και οι χειριζοντες το αργυριον εκαστακις εις βουλαν μηνος αρτεμιτιου οι τε παραλαβοντες και οι παραδιδοντες καθως κα εκαστα παραλαβοντι και παραδοντι οι δε μη ποιησαιεν τι των γεγραμμενων οι τε χειριζοντες το αργυριον η οι αρχοντες αποτισατω ο αιτιος αργυριου κορινθιου μνας τριακοντα και ο καταβλαψηι διπλη ει δε τι κα ο αγωνοθετας η οι χειριζοντες το αργυριον μη ορθως απολογιξωνται νομοφυλακες εκλογιζουσθω καθως και τα αλλα τα ιερα και δημοσια χρηματα μη εξεσθω δε μηθενι προστατησαι περι του ανατεθεντος υπο αριστομενεος και ψυλλας αργυριου ωστε εις αλλο τι καταχρησθημεν αλλ εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν εις δε αλλο μηθεν μηθαμως μηδεμιαι παρευρεσει ει δε τις προστατησαι η καταχρησαιτο

εις αλλο τι αποτεισατω ο προστατησας και ο καταχρησαμενος αριστομενηι και ψυλλαι η τοις επινομοις τοις αριστομενεος και ψυλλας αργυριου κορινθιου μνας εξηκοντα και το αργυριον ο κατεχρησθη διπλη παντων δε τουτων και ει τινος κα αλλου δοκηι προδικοι βουλας κρισιν απαρβολον γραψαμενοι και επιγραψαντες το αργυριον το εφ εκαστου αδικηματος γεγραμμενον δωντο προσταται προβουλων οι δε εις τα δικαστηρια φερετω ακαμειον η τριακοσται μη εξεστω δε και αλλωι τωι λωντι κρινεσθαι κατα ταυτα τον δε κατακριθεντα οι τας κρισιας γραψαμενοι εισπραξαντες οσα μεν ποτι το κοινον συνοικει τοις αρημενοις επι ταν χειριξιν του αργυριου παραδοντω οι δε εγδανεισαντω καθως και το αλλο αργυριον γεγραπται οσα δε αριστομενει η ψυλλαι η τοις επινομοις επιτιμια επιβαλλει αυτοι εισπρασσονται και κρινεσθω εκαστοι καθως κ αυτοι προαιρουνται ει δε τις των επινομων των αριστομενεος η ψυλλας προστατησαι εις αλλο τι καταχρησθημεν η καταχρησαιτο αλλαι παι μη εοντω τα επιτιμια μηδε τα χρηματα αριστομενεος και ψυλλας μηδε των επινομων αριστομενεος και ψυλλας αλλα δημοσια εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν και εγδανειζεσθω μετα του αλλου αργυριου καθως επανω γεγραπται ει δε τι αδυνατον δια πολεμον γενοιτο και μη αποστειλαι α πολις επι τους τεχνιτας η μη παραγενονται οι τεχνιται εκδανειζεσθω και αι πεντηκοντα μναι και τα σιτηρεσια αχροι ου κα δυνατον γενηται ωσαύτως δε και ει τις λιποι τον αγωνα των τεχνιταν εγδανειζεσθω και το λειφθεν αργυριον και υπαρχετω εις ταν των τεχνιταν μισθωσιν ει δε κα διορθωσις των νομων γινηται ταξαντων οι διορθωτηρες εις τους νομους καθως καδη το αργυριον χειριζεσθαι τα δε λοιπα παντα γινεσθω ως κα δοκηι βουλαι και αλιαι — — καθως εχουσι γινεσθω δε μηθεν υπεναντιον τωι δογματι μηδε ται δοσει τας δε δοσιος και του γραμματος αντιγραφον αναγραψαι εις σταλαν λιθιναν και αναθεμενον ποι καδοκηι προβουλοις και προδικοις καλως εχειν τας δε αναγραφας και αναθεσεις προβουλους μετα διοικητα και αρχιτεκτονος ταν επιμελειαν ποιησασθαι το δε γεγραμμενον αναλωμα ταμιαι δομεν

Aetas tituli ipsa monstrante dialecto non valde est antiqua; mihi secundum vel tertium ante Christum saeculum non videtur superare: nummus quidem prytanis Aristomenis eius, cuius hoc loco mentio fit, cum inscriptione, ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝΑΡΙΣΤΟΜ[ΕΝΗΣ]ΑΡΙΣΤΟΛΑ[ΙΔΑ], apud Montfauc. Diar. Ital. p. 421. eiusdem fabricae est ac nummus Philotae prytanis (Eckh. D. N. II. p. 182.), qui non multo antiquior videtur quam Ptolemaeus Philadelphus, si modo is pater Philici est (cf. ad n. 1847.); sed etiamsi hoc neges, nulla causa erit, quare titulum remotiori aetati tribuas. Nunc titulum per capita digestum apponam emendatiorem.

§. 1. *Donatio Aristomenis et Psyllae.*

Ἐπὶ σωτηρίᾳ. Πρυτανεύοντος Ἀριστομένεος, μηνὸς Μαχανέος τετάρτ[ᾳ] ἐπὶ εἰκάδι, Ἀριστομένης Ἀριστολαΐδα [Ὑλ]λεὺς δίδωτι τᾷ πόλει τῶν Κορκυραίων εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν τῷ Διονύσῳ ἀργυρίου Κορινθίου μνᾶς ἑξήκοντα, δίδωτι δὲ καὶ Ψύλλας Ἀλκίμου Ὑλλ[εύ]ς τᾷ πόλει τῶν Κορκυραίων εἰς τὰν τῶν τεχνιτ[ᾶ]ν μίσθωσιν τῷ Διονύσῳ ἀργυρίου Κορινθίου μνᾶς ἑξήκοντα. ἑλέσθω δὲ ἁ βουλὰ ἑκαστάκις εἰς ἐνιαυτὸν τοὺς ἐκδανισοῦντας τὸ ἀργύριον ἄνδρας τρεῖς τοὺς δυνατωτάτους χρήμασιν, ἁ δὲ ἐκδάνεισις καὶ ἀνάπραξις τοῦ ἀργυρίου γινέσθω καὶ ἁ λοιπὰ διοίκησις καθώς κα δοκῇ βουλᾷ καλῶς ἔχειν. [ἐπεὶ] δέ κα γένωνται τοκιζόμεναι μναῖ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ ἐκδανεισθῶντι αἱ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μναῖ, παρελθόντος ἐνιαυτοῦ μετὰ τὸ ἐκδανισθῆναι τὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀποστειλάτω ἁ πόλις κατὰ τὸν τοῦ ἀγωνοθέτα νόμον ἐπὶ τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν, καὶ ἀγέτω τὰ Διονύσια ἀφ᾽ οὗ κ᾽ ἄρξ[ω]νται παρ᾽ ἅτερον ἐνιαυτόν, εἰ μή τι διὰ πό[λεμον] ἀδύνατον γένοιτο, βουλᾶς καὶ ἁλίας ὑπερθεμένας. ἀγέτω δὲ ἀπὸ Κορινθιᾶν μνᾶν πεντήκοντα, ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν τριῶν ταλάντων μισθουμένα αὐλητὰς τρεῖς, τραγῳδοὺς τρεῖς, κωμῳδοὺς τρεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ποιούντω πάντα οἱ ἑκαστάκις ἐόντες ἄρχοντες, καθὼς ὁ τοῦ ἀγωνοθέτα νόμος τάσσει. διδόσθω δὲ καὶ τὰ σιτηρέσια τοῖς τεχνίταις τὰ ἔννομα ἀπὸ τοῦ τόκου χωρὶς τᾶν πεντήκοντα μνᾶν. εἰ δέ τι κ᾽ ἀδύνατον γένοιτο (γένηται?) διὰ πόλεμον, καὶ μὴ ἀποστείλῃ ἁ πόλις ἐπὶ τοὺς τεχνίτας, ἢ μὴ παραγένοιντο (παραγένωνται?) οἱ τεχνῖται ἢ λίπῃ τις τὸν ἀγῶνα, ἐκδανιζέσθω καὶ τὸ λειφθὲν ἀργύριον πᾶν, καὶ ὑπαρχέτω τοκιζόμενον εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν. εἰ δὲ δυνα-

τοῖ ἐόντος καὶ μὴ ἐπικωλύοντος μηθενὸς μὴ ἀποστείλαι ἁ πόλις ἐπὶ τοὺς τεχνίτας κατὰ τὰν περίοδον ἑκάσταν, ἢ παραγενομένων τῶν ἐργολάβων μὴ μισθώσαιτο τοὺς τεχνίτας, ἢ μὴ διδοίη τὸμ μισθὸν τὸν ὑπογεγραμμένον ἢ τὰ σιτηρέσια τὰ ἔννομα, ἢ εἰς ἄλλο τι καταχρήσαιτο τὰ ἀργύριον, καὶ μὴ εἰς τὰν τῶν τεχνιτ[ᾶ]ν μίσθωσιν, Ἀριστομένεος καὶ Ψύλλας ἐόντ[ω] τὰ δο[θ]έντα χρήματα πάντα ἢ τῶν ἐπινόμων τῶν Ἀριστομένεος καὶ Ψύλλας. Μάρτυρες Μολώτας Γλαύκου, Σώσανδρος Θευδ[ώ]ρου, Προμαχίδας Μ[υ]ρτίλου.

Prytanes Corcyrae ex prytanibus Corinthi matris derivati plures fuerunt, ut videbimus n. 1847. 1848. 1849. *b.* eorum autem primus est eponymus anni, hoc loco Aristomenes Aristolaidae f. idem qui cum Psylla pecuniam donat reipublicae. Nomen viri Ἀριστομένης Ἀριστολαΐδα intemeratum extat §. 2. idem vidimus in nummo fuisse, qui nempe eo prytani cusus: ΘΕΟΜΗΔΗΣΑΡΙΣΤΟΛΑΙΔΑ habetur infra in sepulcrali titulo n. 1896. Hinc constat λευς vs. 3. a nomine separandum esse, collatoque illo υλλις post nomen Psyllae τοῦ Ἀλκίμου vs. 5. (cf. §. 2. init.) intellexi ΥΛΛΕΥΣ scriptum fuisse. Quippe Corcyraeorum primores fuerunt Bacchiadae, hoc est Heraclidae, inde a Chersicrate conditore: igitur Ὑλλέων tribui adscripti sunt, quae Heraclidas continebat in Dorica quavis civitate. Cf. ne plura, Müller. Dor. T. II. p. 75 sqq. Aliud Ὑλλέων tribus vestigium est Corcyrae Ὑλλαϊκὸς λιμὴν ap. Thucyd. III, 72. 81. Apollonio Arg. IV, 1125. Ὑλλικὸς λιμήν: non enim moror fabulam, quae denominationem hanc a Melites filio et Herculis Hyllo derivat; nisi quod cum Müllero Dor. T. I. p. 11. Hyllenses Illyriae, qui a Melites filio repetuntur, a Doricis Hyllensibus non prorsus distinguendi videntur. Non recte Maffeius Crit. lap. III, 1, 6. corrigebat Ἀριστολαΐδα υἱεύς. Υἱεύς vero ne Graecum quidem est. Vs. 12. ὡς δὲ καὶ ferri non potest; dedi ἐπεὶ δέ κα e vs. 76. Pro ὡς lacuna fuerit, male illa expleta a transcribente. De comoedis et tragoedis cantoribus, non actoribus, dixi ad n. 1584. Vs. 25 sqq. confusa est structura particulae εἴ κα, addito primum optativo γένοιτο, tum rursum coniunctivo ἀποστείλῃ, mox παραγένοιντο et rursum λίπῃ. Olim quidem coniunctivos hos in optativos mutandos esse minus recte conieci: quae structurae ratio etsi a poetis non aliena est, tamen eam in inscriptionibus vix reperiri monui in Addendis T. I. n. 11. p. 878. sed in his εἴ κα habet coniunctivum, optativus autem ubi ponitur, ibi solum praefigitur εἰ. Quod etiam in hoc observari titulo discas e ceteris locis. Sic vs. 17. eadem formula est *εἰ μή τι διὰ πό[λεμον] ἀδύνατον γένοιτο*, vs. 82. *εἰ μή τι διὰ πόλεμον [ἀδύνατον] γένοιτο*, vs. 132. *εἰ δέ τι ἀδύνατον διὰ πόλεμον γένοιτο, καὶ μὴ ἀποστείλαι ἁ πόλις ἐπὶ τοὺς τεχνίτας ἢ μὴ παραγένονται* (corrige παραγένοιντο) *οἱ τεχνῖται*, et vs. 135. εἴ τις λίποι etc. Adde de optativo post simplex εἰ vs. 29 sqq. 65 sqq. 72 sqq. 100. 109. 125 sqq. et de coniunctivo post εἴ κα vs. 103. 114. 137. Quae quum ita sint, patet nostro hoc loco esse erratum sive a lapicida sive a transcribente, et vel delendum κ' esse et optativos restituendos, aut retento κ' esse γένηται et παραγένωνται legendum. De scriptura μηθενός vs. 30. (et deinceps saepius) dixi T. I. p. 881. nunc Aeolicam hanc formam ex libris pluribus moneo Alcaeo restituendam esse Fragm. 30. ed. Matth. Vs. 33. coniicias προγεγραμμένον; sed non opus videtur. Mox Ψύλλας bis §. 1. et ter §. 2. et quinquies §. 4. est genitivus a recto Ψύλλας; videtur igitur singularis dialecti Corcyraeae ratio subesse, ex qua pro Ψύλλα sit Ψύλλαος et pro hoc Ψύλλας. Μυρτίλου correxi ex n. 1899. ubi habetur Claudius Myrtilus. De mensibus in hoc titulo memoratis dixit Corsinus Fast. Att. T. II. p. 415 sq. Μαχανεύς est ut videtur undecimus, Εὔκλειος ultimus, Ἀρτεμίτιος primus. De Euclio adde Osann. Auctar. Lex. p. 72. qui Corintho derivatum notat, ubi Euclia Dianae celebrata: et haec Εὔκλεια habes in nummis Corcyraeis apud Mionnet. Descr. numm. ant. Suppl. T. III. p. 435. Universa donatio, quae Corinthiarum minarum cxx est, usuris augetor in minas CLXXXX; hae mutuae dandae sunt fenore drachmarum quotannis XXIV pro minis singulis (§. 2.); qui τόκοι sunt ἔγγειοι, non ναυτικοί, ut Quirinus et Corsinus (Not. Gr. Diss. VI. p. CXXIV.) putabant; nam nauticum fenus non est annuum, nec menstruum, nec Corcyrae probabile est licuisse donatis publice pecuniis fenus nauticum exercere, ut Athenis non licuit pupillorum pecunias nautico collocare fenore. Sic per binos annos illarum pecuniarum usurae colligentur LXXXVI minae et XL drachmae; ex quibus L minae artificibus pro mercede dandae sunt et ex reliqua summa solvenda σιτηρέσια. Nam ludi altero quoque anno celebrantur vel ut loquuntur veteres tertio quoque.

§. 2. *De administranda pecunia donata senatus decretum.*

Πό[θ]οδον ποιησαμένων Ἀριστομένεος τοῦ Ἀριστολαΐδα καὶ Ψύλλας τοῦ Ἀλκίμου περὶ τοῦ ἀργυρίου οὗ ἔδωκαν τᾷ πόλει καὶ τῷ Διονύσῳ εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν ἑκάτερος Κορινθίας μνᾶς ἑξήκοντα, ἔδοξε τᾳ̃ βουλᾳ̃ τὸ δοθὲν ἀργύριον παρὰ Ἀριστομένεος καὶ Ψύλλας ἐκδανεῖσαι τοὺς αἱρεθέντας. ἑλέσθαι δὲ τὰν βουλὰν τοὺς χειριξοῦντας τὸ ἀργύριον ἄνδρας τρεῖς εἰς ἐνιαυτὸν τοὺς δυνατωτάτους χρήμασι, καὶ πλειονάκις τοὺς αὐτούς, διαλιπόντας ἔτη δύο, μὴ νεωτέρους ἐτῶν τριάκοντα πέντε μηδὲ πρεσβυτέρους ἑ[β]δομήκοντα. αἱρεῖσθαι δὲ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ μηνὸς Μαχανέος ἐμ βουλᾳ̃ ἢ ἁλίᾳ· οἱ δὲ αἱρεθέντες ἐπ' Ἀριστομένεος παραλαβόντες τὸ ἀργύριον παρὰ Ἀριστομένεος καὶ Ψύλλας ἐγδανεισάντω ἐμ μηνὶ δυωδεκάτῳ καὶ Εὐκλείῳ τῷ ἐπὶ Ἀριστομένεος, προκαρύξαντες ἐν Καρυκτᾷ μὴ μεῖον ἢ ἁμέρας πέντε, χρηματίζοντες ποτὶ τοῖς Ἁρμάτεσσι, μὴ πλείονος τόκου δανείζοντες ἢ δύο δραχμᾶν τὸν μῆνα ἕκαστον τὰν μνᾶν ἑκάσταν, μηδ' ἐλάσσονος, συναλλάσσοντ[ες] ὥς κ' αὐτοὶ προαιρῶνται, ὥστε τὸν πριάμενον ἀποδόμεν τό τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον ἐμ μηνὶ Εὐκλείῳ τῷ μετὰ πρύτανιν Ἀριστομένη. ἀναπράξαντες [δὲ] τό τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον ἐν τῷ Εὐκλείῳ μηνὶ τῷ με[τ'] Ἀριστομένη, παραδόντω τοῖς αἱρεθεῖσιν εἰς τὸν ὑπ' αὐτὰ ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὰν χείριξιν τοῦ ἀργυρίου· οἱ δὲ παραλαβόντες χρηματιζόντ[ω] τὸ ἀργύριον πᾶν ἐν τῷ Ἀρτεμιτίῳ μηνὶ τῷ ἐφ' αὐτῶν ποτὶ τοῖς Ἁρμάτεσσι, προκαρύξαντες καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιοῦντες, καθὼς καὶ τοὺς ἐπ' Ἀριστομένεος αἱ-

ρεθέντας γέγραπται. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑκαστάκις αἱρεθέντες ποιούντω. εἰ δὲ οἱ αἱρεθέντες ἐπὶ τὰν χείριξιν τοῦ ἀργυρίου μὴ ποιήσαιέν τι τῶν γεγραμμένων, [ἢ] μὴ ἐκδανείσαιεν τὸ ἀργύριον, καθὼς γέγραπται, δυνατοὶ ἐόντες, ἀποτισάντω ἀργυρίου Κορινθίου *μνᾶς τριάκοντα, καὶ τὸ κεφάλαιον, ὅ κα παραλάβ[ω]ντι, παραδόντω· εἰ δὲ μή, διπλῆ ἀποτισάντω τὸ κεφάλαιον· περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου βουλὰ καὶ ἁλία ἐπιγινωσκέτω. εἰ δὲ ἐγδανείσαντες μὴ ἀνπράξαιεν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον, ἢ μὴ παραδοῖ[ε]ν [αὐ]τὸ τοῖς αἱρεθεῖσι, καθὼς γέγραπται, ἀποτισάντω τό τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον διπλῆ, ὁπότερόν κα μὴ παραδ[ῶ]ντι.*

Καρυκτὰ videtur quaedam *ἀγορὰ* esse: etiam Ἅρματα est locus. Ad verba *περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου* cf. decretum ap. Dem. de cor. p. 238. *ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν· περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου* (sic leg.) *ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός* etc.

§. 3. *De ludis celebrandis et reddendis rationibus praecepta senatus.*

Ἐπεὶ δέ κα γένωνται τοκιζόμεναι μναῖ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, καὶ ἐγδανεισ[θ]ῶντι αἱ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μναῖ, παρελθόντος ἐνιαυτοῦ μετὰ τὸ ἐγδανεισθῆμεν τὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀποστειλάντω οἱ ἄρχοντες ἐπὶ τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν κατὰ τὸν [τοῦ] ἀγωνοθέτα νόμον, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιούντω οἱ ἑκαστάκις ἄρχοντες, καθὼς ἐν τ[ᾷ] δ[ό]σει γέγραπται, εἰ μή τι διὰ πόλεμον [ἀδύνατον] γένοιτο, βουλᾶς καὶ ἁλίας ὑπερθεμένας. μισθούσθω δὲ τοὺς τεχνίτας, ἀφ' οὗ κ' ἀρχὴ γένοιτο, παρ' [ἅ]τερον ἐνιαυτὸν ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν τριῶν ταλάντων ἀπὸ μνᾶν πεντήκοντα αὐλητὰς τρεῖς, τραγῳδοὺς τρεῖς, κωμῳδοὺς τρεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα κατὰ τὸν τοῦ ἀγωνοθέτα νόμον. δίδοσθαι [δὲ?] καὶ τὰ σιτηρέσια τοῖς τεχνίταις τὰ ἔννομα ἀπὸ τοῦ τόκου, χωρὶς τᾶν πεντήκοντα μνᾶν. οἱ δὲ χειρίζοντες τὸ ἀργύριον, καθ' οὓς κα χρόνους παραγίν[ω]νται οἱ τεχνῖται, ἐπεί κ' ἀνπράξωντι τὸ ἀργύριον, πεντήκοντα μνᾶς τὸν μισθὸν τοῖς τεχνίταις καὶ τὰ σιτηρέσια τὰ γινόμενα παραδόντω τῷ ἀγωνοθέτᾳ τοῦ Ἀρτεμιτίου μηνὸς πρὸ τᾶς ἕκτας, τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ἐφ[αι]ρεθεῖσιν. ὁ δὲ παραλαβὼν ἀγωνοθέτ[α]ς ποι[εί]τω πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἀπολογιξάσθω εἰς βουλὰν ἐν τᾷ πράτᾳ συνέδρᾳ [ὅσο]ν τ[έ] κα παραλάβ[ῃ] ἀργύριον καὶ καθώς κα ἕκαστ[α] δ[ι]οικήσῃ. ἀπολογιξάσθωσαν δὲ καὶ οἱ χειρίζοντες τὸ ἀργύριον ἑκαστάκις εἰς βουλὰν μηνὸς Ἀρτεμιτίου οἵ τε παραλαβόντες καὶ οἱ παραδιδόντες, καθώς κα ἕκαστα παραλάβ[ω]ντι καὶ παραδ[ῶ]ντι· [ε]ἰ δὲ μὴ ποιήσαιέν τι τῶν γεγραμμένων οἵ τε χειρίζοντες τὸ ἀργύριον ἢ οἱ ἄρχοντες, ἀποτισάτω ὁ αἴτιος ἀργυρίου Κο*ρινθίου μνᾶς τριάκοντα καὶ ὅ [κα] καταβλάψῃ διπλῆ. εἰ δέ τί κα ὁ ἀγωνοθέτας ἢ οἱ χειρίζοντες τὸ ἀργύριον μὴ ὀρθῶς ἀπολογίξωνται, νομοφύλακες ἐκλογιζ[έ]σθω, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἱερὰ καὶ δημόσια χρήματα.*

Vs. 93. *πρὸς τὰς ἕκτας* ferri non potest. Vs. 104. forma *ἐκλογιζούσθω* analogiae contraria est; dedi *ἐκλογιζέσθω* pro *ἐκλογιζέσθων*; quod quamquam mirum videtur, tamen id ut *ἀποτισάντω* et similia formatum a Corcyraeis esse, docent plura exempla, ut vs. 84. *μισθούσθω*, vs. 125. *κρινέσθω*, vs. 131. 134. *ἐγδανειζέσθω*, quae pluralia sunt. *Nomophylaces* Corcyraei aliunde non sunt cogniti.

§. 4. *Interdictum senatus, ne pecuniae donatae in alios convertantur usus.*

Μὴ *ἐξέσ[τ]ω δὲ μηθενὶ προστατῆσαι περὶ τοῦ ἀνατεθέντος ὑπὸ* Ἀριστομένεος *καὶ* Ψύλλας *ἀργυρίου, ὥστε εἰς ἄλλο τι καταχρησθῆμεν ἀλλ' εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν, εἰς δὲ ἄλλο μηθὲν μηθαμῶς μηδεμιᾷ παρευρέσει. εἰ δέ τις προστατήσαι ἢ καταχρήσαιτο εἰς ἄλλο τι, ἀποτεισάτω ὁ προστατήσας καὶ ὁ καταχρησάμενος* Ἀριστομέν[ε]ϊ *καὶ* Ψύλλᾳ *ἢ τοῖς ἐπινόμοις τοῖς* Ἀριστομένεος *καὶ* Ψύλλας *ἀργυρίου* Κορινθίου *μνᾶς ἑξήκοντα καὶ τὸ ἀργύριον ὃ κατεχρήσθη διπλῆ. πάντων δὲ τούτων, καὶ εἴ τινός κα ἄλλου δοκῇ, πρόδικοι βουλᾶς κρίσιν ἀπάρβολον γραψάμενοι καὶ ἐπιγράψαντες τὸ ἀργύριον τὸ ἐφ' ἑκάστου ἀδικήματος γεγραμμένον δ[ό]ντ[ω] προστάτᾳ προβούλων. ὁ δὲ εἰς τὰ δικαστήρια φερέτω ἁ[μέρ]ᾳ μεῖον ἢ τριακοστᾷ. ἐξέστω δὲ καὶ ἄλλῳ τῷ λῶντι κρίνεσθαι κατὰ ταὐτά. τὸν δὲ κατακριθέντα οἱ τὰς κρίσιας γραψάμενοι εἰσπράξαντες, ὅσα μὲν ποτὶ τὸ κοινὸν συν[ή]κει τοῖς α[ἱ]ρημένοις ἐπὶ τὰν χείριξιν τοῦ ἀργυρίου παραδόντω, οἱ δὲ ἐγδανεισάντω καθὼς καὶ τὸ ἄλλο ἀργύριον γέγραπται· ὅσα δὲ* Ἀριστομένεϊ *ἢ* Ψύλλᾳ *ἢ τοῖς ἐπινόμοις ἐπιβάλλει, αὐτοὶ εἰσπρασσόντ[ω]· καὶ κρινέσθω ἕκαστοι καθώς κ' αὐτοὶ προαιρ[ῶ]νται. εἰ δέ τις τῶν ἐπινόμων τῶν* Ἀριστομένεος *ἢ* Ψύλλας *προστατήσαι εἰς ἄλλο τι καταχρησθῆμεν ἢ καταχρήσαιτο ἄλλᾳ πᾳ, μὴ ἐόντω τὰ ἐπιτίμια μηδὲ τὰ χρήματα* Ἀριστομένεος *καὶ* Ψύλλας *μηδὲ τῶν ἐπινόμων* Ἀριστομένεος *καὶ* Ψύλλας, *ἀλλὰ δημόσια εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν, καὶ ἐγδανειζέσθω μετὰ τοῦ ἄλλου ἀργυρίου, καθὼς ἐπάνω γέγραπται. εἰ δέ τι ἀδύνατον διὰ πόλεμον γένοιτο, καὶ μὴ ἀποστεῖλαι ἁ πόλις ἐπὶ τοὺς τεχνίτας ἢ μὴ παραγένο[ι]ντ[ο] οἱ τεχνῖται, ἐκδανειζέσθω καὶ αἱ πεντήκοντα μναῖ καὶ τὰ σιτηρέσια ἄχρ[ις] οὗ κα δυνατὸν γένηται. ὡσαύτως δὲ καὶ εἴ τις λίποι τὸν ἀγῶνα τῶν τεχνιτᾶν, ἐγδανειζέσθω καὶ τὸ λειφθὲν ἀργύριον καὶ ὑπαρχέτω εἰς τὰν τῶν τεχνιτᾶν μίσθωσιν.*

Vs. 108. nota formam *μηθαμῶς*, de qua dixi in Addendis T. I. Vs. 114. *πρόδικοι βουλᾶς* sunt procuratores sive syndici publici, ut Spartae *πρόδικοι οἱ τῶν βασιλέων ἐπίτροποι.* His omnino convenit actiones pro civitate instituere (*γράφεσθαι*): ea vero *γραφὴ* (*κρίσιν* dicit titulus) est *ἀπάρβολος*; intellige actionem, quae sine sacramento et sine alia ulla pecunia ante causam instituendam deponenda (*παραβόλῳ, παραβολίῳ*) in ius deferatur; vide Oec. civ. Athen. T. I. p. 386. Nempe haec praerogativa huic causae tribuitur, quo facilius institui actio queat. Vs. 115. *ἐπιγράψαντες* est de aestimatione litis (*τιμήματι*), ut solet. Mox *προστάτης προβούλων* est praeses collegii probulorum; probuli vero, de quibus vide Lexica, non ut Biagio visum prytanes ii sunt, qui proprie hoc nomine *Corcyrae* vocantur, principes reipublicae magistratus, sed alii quidam nobis non satis cogniti, licet ii frequenter cum prodicis in Corcyraeis titulis commemorentur: ex hoc quidem loco ab eorum praeside discimus causas publicas certas quasdam in iudicium delatas esse. Ni fallor, probuli sunt principes senatus in certam anni partem constituti, qui *Athenis* prytanes vocantur, eorumque prostates is est qui *Athenis* epistates. Vs. 117. *οι* mutavi in *ο*; ibidem *ακα-*

μειον correctione indigere manifestum est, nec novi probabilius quam quod dedi ἁμέρᾳ μεῖον, hoc est, *in forum deducito causam die non posteriore quam tricesimo:* quae dies usitata veteribus et in his rebus et in aliis. Lex ap. Dem. Timocr. p. 720. 24. εἰσάγειν τοὺς ἕνδεκα εἰς τὸ δικαστήριον τριάκοντα ἡμερῶν. Mid. p. 529. 18. οἱ δὲ θεσμοθέται εἰσαγόντων εἰς τὴν ἡλιαίαν τριάκοντα ἡμερῶν. Hinc τριακοστῆς ἡμέρας meminit orator in Phaenipp. p. 1042. 26. Μὴ μεῖον ἢ πέντε ἁμέρας habes supra vs. 52. Sed vs. 118. sic iam delendum μη erit, quod ad similitudinem formulae vs. 105. scriptae dedisse is videtur, cui tituli debetur apographum. Ἐξέστω δὲ καὶ ἄλλῳ τῷ λῶντι κρίνεσθαι κατὰ ταὐτά, *liceto vero etiam alii cuilibet agere in reos eadem ratione.* Τῷ λῶντι, Atticis τῷ βουλομένῳ. Κρίνειν, *iudicare*, dicitur actor (vide Wolf. ad Lept. p. 306.): hoc loco et iterum vs. 125. κρινέσθω medium eadem vi ponitur. Multae publicae exactio tribuitur actoribus (τοῖς τὰς κρίσιας γραψαμένοις). Qui vero multam exigunt, ii κρινέσθω (hoc est κρινέσθων, vide ad §. 3.) καθώς κ' αὐτοὶ προαιρῶνται. Haec refer ad actionem iudicati (δίκην ἐξούλης Atticis), si reus damnatus non solverit.

§. 5. *De promulgando hoc decreto et legibus addendo.* Εἰ δέ κα διόρθωσις τῶν νόμων γίνηται, ταξάντων οἱ διορθωτῆρες εἰς τοὺς νόμους καθώς κα δ[έ]ῃ τὸ ἀργύριον χειρίζεσθαι, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα γινέσθω ὥς κα δοκῇ βουλᾷ καὶ ἁλίᾳ κα[λ]ῶς ἔχ[ειν], γινέσθω δὲ μηθὲν ὑπεναντίον τῷ δόγματι μηδὲ τᾷ δόσει. τᾶς δὲ δόσιος καὶ τοῦ [δόγ]ματος ἀντίγραφον ἀναγράψαι εἰς στάλαν λιθίναν καὶ ἀναθέμεν ὅποι κα δοκῇ προβούλοις καὶ προδίκοις καλῶς ἔχειν· τᾶς δὲ ἀναγραφᾶς καὶ ἀναθέσ[ιο]ς προβούλους μετὰ διοικητᾶ καὶ ἀρχιτέκτονος τὰν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. τὸ δὲ γε[νό]μενον ἀνάλωμα ταμία[ν] δόμεν.

Post ἁλίᾳ lacunam signasse editor videtur, quod nexum reperire non potuit: quem restitui scribens καλῶς ἔχειν, ut vs. 12. 143. Idem vidit Must. Mox correctio nostra δόγματος aperta est. Vs. 143. in αναθεμενον delendum ultimum ν. Post προβούλοις abesse poterat καὶ omissum n. 1841 sqq. Sub finem γεγραμμένον ferri non potest: dedi γενόμενον e n. 1841 sqq. unde etiam ταμία[ν] restitui, in quo non opus est articulo, licet is n. 1841 sqq. additus sit. Sic modo paulo ante προβούλους μετὰ διοικητᾶ καὶ ἀρχιτέκτονος.

1846.

E Museo Veronensi edidit Maffeius Mus. Ver. p. xxxv.

\- - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . . . ΤΟΝΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΕΙΔΕ . . . . .
. . . . ΜΜΕΝΩΝΜΗΠΟΙΗΣΑΙΑΠΟΛΙΣΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠ . . .
. . ΟΝΤΑΠΑΝΤΑΕΣΤΩΒΑΘΥΟΥΤΟΥΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΛΑΜΙΣΚΟΥΔΙΑΚΡΙΤΟΥΤΟΥΣΑΘΩΝΟΣΔΑΜΥΛΟΥΤΟΥΔΑΜΥ
ΛΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΤΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΑΝΔΡΩΝΟΣΤΟΥΣΩΤΙΩ
ΝΟΣΣΤΡΑΤΑΓΟΣΕΥΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΡΟΒΟΥΛΟΣΕΥΦΡΑ
ΝΩΡΑΡΧΕΛΑΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΑΡΧΙΩΝΑΡΧΙΩΝΟΣΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΣΟΣΤΡΑΤΟΣΛΑΜΙΣΚΟΥΑΓΕΜΩΝΤΕΛΕΣΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΜΕ
ΝΗΣΛΕΟΝΤΟΣΧΑΡΜΩΝΑΡΧΑΝΔΡΟΥΑΝΔΡΩΝΣΩΤΙΩΝΟΣΖΕΥ
ΞΙΣΔΩΡΙΩΝΟΣΕΙΣΗΝΕΓΚΕΣΩΣΤΡΑΤΟΣΛΑΜΙΣΚΟΥ

\- - - - τὸν πάντα χρόνον. εἰ δέ [τι τῶν ἐν τᾷδε τᾷ δόσει γεγρα]μμένων? μὴ ποιήσαι ἁ πόλις καθὼς γέγραπ[ται, τὰ περι]όντα? πάντα ἔστω Βαθύου τοῦ Ἀγησάνδρου, Σωστράτου τοῦ Λαμίσκου, Διακρίτου τοῦ Σάθωνος, Δαμύλου τοῦ Δαμύλου, Πολεμάρχου τοῦ Πολεμάρχου, Ἄνδρωνος τοῦ Σωτίωνος. στραταγὸς Εὐκλείδ[α]ς Διονυσίου, πρόβουλος Εὐφράνωρ Ἀρχελάου, πολέμαρχος Ἀρχίων Ἀρχίωνος. μάρτυρες Σ[ώ]στρατος Λαμίσκου, Ἁγέμων Τελέσωνος, Ἀριστομένης Λέοντος, Χάρμων Ἀρχάνδρου, Ἄνδρων Σωτίωνος, Ζεῦξις Δωρίωνος. εἰσήνεγκε Σώστρατος Λαμίσκου.

Est hic finis similis donationis ac n. 1845. ob quam similitudinem addidi priori, quum praesertim titulus Corcyraeus videatur. Certe probulus et strategus (cf. n. 1841.) Corcyraeae conveniunt reipublicae: quod vero unus tantum probulus, unus polemarchus, unus strategus scriptus est, intellige praesidem collegii. Testes hic ut n. 1845. §. 1. extr. subscripti sunt. E nominibus hic scriptis *Agesander, Aristomenes, Leon, Euclides, Dionysius, Andron* in Corcyraeis reperiuntur titulis. Ἀγήμων Bacchiadae Telestae tutor Corinthius extat ap. Diod. VII. p. 14. ed. Bip. et fortasse hic quoque vs. 8. Ἀγήμων legendum. Εἰσήνεγκε, *decretum tulit* in senatu vel in concione.

1847.

Corcyrá in Museum Nanianum illatus lapis. Ed. Montfauc. Diar. Ital. p. 422. ex schedis Apostoli Zeni, hinc Murat. T. II. p. DXLVII. 1. non sine mendo, Corsin. F. A. T. II. p. 417. minusculis. Apographum a Nanii amico acceptum Itinerario T. I. p. 110. inseruit St-Sauveur. Deinde aeri incisum dedit Biagius Mon. Gr. Mus. Nan. p. 93. cum commentario usque ad p. 157. sane quam infructuoso. Idem aes expressum in Coll. antt. Mus. Nan. n. 44. Ex aliis repetiit Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. I. p. 184 sqq. Dedi et ipse Oec. civ. Ath. T. II. p. 402.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥΠ
ΝΕΥΣΑΣΚΑΙΟΙΣΥΝΑΡΧΟΙΦΙΛΩΤΑΣΙΑΚΧΟΥΣ
ΚΟΣΑΤΕΛΑΟΥΝΙΚΑΝΩΡΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΘΕΟΙΣ

Vs. 1. extr. Nan. Ι, ceteri Π, Sauv. ΠΡΥΤΑ, manifesto de coniectura. Vs. 2. extr. Montf. ΙΑΚΧΟΣ. Vs. 3. init. Nan. ΧΟΣΑΠΕΛΑΟΥ, Montf. ΚΟΣΑΠΕΛΟΥ, Sauv. ΚΌΣΑΠΕΛΑΟΥ. Mox Nan. ΝΙΚΩΣ, Montf. Sauv. ΝΙΚΟΣ. Iidem reliqua habent ut dedi; sed in Nan. litterae imperfectius redditae sunt, et deest ΟΙΣ.

Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδότου π[ρυτα-
νεύσας καὶ οἱ σύναρχοι Φιλώτας Ἰάκχου, Σ--
κος Ἀγελάου, Νικάνωρ Νικοστράτου, Θεοῖς.

Apollodorus est prytanis eponymus, de quo paucis monui ad n. 1845. §. 1. Eundem habes infra in titulo: *ἐπὶ Ἀπολλοδώρου*. Vocem *πρυτανεύσας* explerunt Corsinus, Hagenbuchius Diptych. Brix. p. xc. Salvinius in Gorii Symb. litt. Vol. II. p. 208. Sequuntur eius *σύναρχοι*, hoc est prytanes non eponymi; hos omnes prytanes probulis comprehendi sine causa statuit Biagius. Prytanes autem manifesto quattuor sunt; sed n. 1848. et 1849. *b*. erant quinque, ut Spartae quinque ephori, Megaris quinque praetores sunt: igitur unus hic ulla ex causa omissus est. Inter symprytanes est Philotas, quo nomine vocatur pater Philici Corcyraei, tragici ex Pleiade, sacerdotis Bacchi (Suid. v. *Φιλίσκος* et ibi Küst. coll. Näkio in sched. crit.): ex eadem familia est hic Philotas, aut est ille ipse Philici pater: hinc noster Philotas *Iacchi* filius, nempe ex Baccho denominati. Philotas prytanis habendus est etiam ille, cuius nomen extat in nummo ad n. 1845. allato et ap. Mionnet. Descr. numm. ant. T. II. p. 73. Suppl. T. III. p. 434. 443. et cave illum putes M. Antonii aequalem esse; quem errorem sustulit Eckhel. D. N. T. II. p. 182. Alter symprytanum est *Σ--κος Ἀγελάου*, ut nunc lego: olim cum Salvinio dederam *Ἀπελλοῦ*, pro quo in Dorico titulo expectem *Ἀπελλᾶ*. *Ἀγέλας* nomen Corinthium, nepotis Aletae et filii Bacchidis Heraclidarum, ap. Diod. VII. p. 14. ed. Bip. Nicanor prytanis extat in nummis ap. Mionnet. Descr. numm. ant. Suppl. T. III. p. 438 sqq. *Θεοῖς* significat prytanes exacto magistratu donarium obtulisse diis, ut factum vulgo. Ex eodem genere sunt tituli 1848. 1849. 1849. *b*.

1848.

Corcyrae in marmore quadrato, quod maceriae ecclesiam B. Virginis cingenti inclusum est. Ed. Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. II. p. 87. Aliud exemplum extat in diario: Giornale dell' Italia letterata T. XXXI. (Patav. 1811.) p. 175. Tertium habeo a Bröndstedio, cum Mustoxydiano fere consentiens, nisi quod paucae litterae desunt. Ex hoc tamen situm litterarum dedi accuratius.

...ΟΞΕΝΟΣΜΟΛΩΤΑΠΡΥΤΑ
ΝΕΥΣΑΣΚΑΙΟΙΣΥΝΑΡΧΟΙ
..ΩΝΜΟΛΩ.ΑΙΚΕΤΑΙΔΑΣ
........Κ...ΡΧΟΣΛΕΟΝΤΟΣ
............Ρ...ΡΟΥΘΕΟΙΣ

Haec est lectio Must. nisi quod vs. 2. litteram Ε, quam supplevit, dedi ex diar. Ital. quod vs. 1. habet ΜΟ....ΕΤΑ et vs. 3. omittit litteras ΩΝΜΟΛΩ.

...όξενος Μολώτα πρυτα-
νεύσας καὶ οἱ σύναρχοι
....ων Μολώ[τ]α, Ἱκεταίδας
........, Κ[λέα]ρχος Λέοντος,
............ρ...ρου, Θεοῖς.

Hoc loco quinque fuere prytanes, ut n. 1849. *b*. *Ἱκεταίδας* mihi novum (ex *Ἱκέτας*).

1849.

Corcyrae; edidit Mustoxyd. ib. p. 88.

ΙΛΟΕΝΟΣΣΑΙΣ..ΟΝΟΣ
ΣΥΝΑΡΧΟΝ..ΙΑΜΙΤΙ

Vs. 1. alterum Σ delendum videtur.

Φ]ιλό[ξ]ενος Αἰσ[χρω]νος [καὶ
οἱ] σύναρχο[ι Ἀρτ[έμιτι.

Donarium prytanum.

1849. *b*.

In fragmento marmoreo, a. 1813. Palaeopoli *Corcyrae* reperto; ex schedis Bröndstedii.

\- - - ΥΣΑΣΚΙ....ΟΙΣΥΝΑΡΧΟΙ
\- - - ΖΩΙΛΙΟΥΠΟΠΛΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
\- - - ΩΤΑΘΕΟΙΣ

῾Ο δεῖνα τοῦ δεῖνος πρυτανε]ύσας κ[αὶ] οἱ σύναρχοι ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, ὁ δεῖνα] Ζωΐλίου, Πόπλιος Λευκίου - - -, ὁ δεῖνα] - - - ώτα θεοῖς.

Quinque hic quoque prytanes fuerunt. Vs. 5. init. nomen excidit Romanum, exempli causa: Πόπλιος Λευκίου Τούλλιος.

1850.

Corcyrae; ex schedis Apostoli Zeni edidit Montfauc. Diar. Ital. p. 422. cf. p. 430. Hinc Mustoxydes Illustr. Corcyr. T. II. p. 91 sqq. Tractavit Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 140. (Ros. Inscr. p. 408.).

ΘΕΟΣΤΥΧΑΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΔΕ
ΚΑΤΑΣΜΑΧΧΙΔΑΝΔΙΔΩΤΙ.....
ΠΟΛΥΤΙΜΩΙ....ΑΙΚΑΠΑΣΧΗΤΑΝΓΑΝ....
ΕΠΑΚΟ....ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΑΝ
ΔΑΜΟΥΧΙΔΑΣΕ.ΚΛΕΙΔΑ
ΠΟΛΥΤΙΜΩΙ..ΛΩΝΙΔΑΣΑΣΧΥΛΟΥ
ΤΑΝΕΝΚΝΙΣΙ.....

Vs. 1. ΘΕΟΣ diserte fuit in schedis Apostoli Zeni, quas vitiavit Montf. in textum inferendo ΘΕΟΙΣ. Cf. ad n. 4. Vs. 7. videtur in fine vs. 3. addendus esse cum Dobraeo. Tituli forma genuina a transcribente non videtur servata esse; coniicio versus ut plurimum lacunis finiri.

Θεὸς τύχαν.

᾿Αριστοδάμ[α]ς Δεκάτα? [ἐγ Β]αχχιδᾶν δίδωτι [τῷ φίλῳ?] Πολυτίμῳ [τοῦ δεῖνος], αἴ κά [τι] πάσχη, τὰν γᾶν τὰν ἐν Κνισι - - -. ᾿Επακο - - ᾿Αριστοδάμαν[τι] Δαμουχίδας Ε[ὐ]κλείδα, Πολυτίμῳ [Φι]λωνίδας Α[ἰ]σχύλου.

Manifesto est donatio per testamentum, ut n. 4. cuius forma similis est (vide ibi nott.): diserte ibi etiam *δίδωτι* est, quod praeterea habes n. 1845. §. 1. in donatione Aristomenis et Psyllae, ut *δίδωμι* in Theraeo Epictetae testamento, ut in versu Hermippi ap. Athen. XI. p. 486. A. *τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα*, et notante Dobraeo apud Isaeum. Nomen donantis *᾿Αριστοδάμ[α]ς* e vs. 4. correxit Dobraeus: sequi debet nomen patris, quod et ipsum vidit Dobraeus, licet idem *δεκάτας* quoque coniecerit, de tribu vel pago: quod ferri non potest. Dedi *Δεκάτα*, quamquam non confido huic nomini. Dobr. *Μαχάτα*. Quod additur ΣΜΑΧΧΙΔΑΝ, vix potest aliud esse nisi gentis nomen, ut n. 1845. tribus significatio additur *῾Υλλεύς*. Duas coniecturas proposuit Dobraeus, (*δεκάτας*) *Βακχιδᾶν* et (*Μαχάτα*) *Σιμιχιδᾶν*. Ego ΣΜ mutem in ΕΓΒ. Duplex *χ* pro *κχ* non corrigendum est; vide Praefat. T. I. §. IX. Bacchiadae Corinthii conditores Corcyrae noti sunt: formam *Βακχίδαι* tuetur Diodorus VII. p. 14. Bip. ubi cf. Wess. Sic *Βακχίδαι* fuerint gens tribus Hyllensium, ut Spartae regiae gentes *Εὐρυπωντίδαι* et *᾿Αγιάδαι* haud dubie Hyllensium fuerunt. Vs. 3. *τι* recte inseruit Dobr. cf. Addenda ad n. 8. T. I. p. 875. *b*. De forma *πάσχη* sine ι subscr. vide ad n. 1841. *᾿Εν Κνισι - -* designat locum; cf. n. 1840. Sequuntur, qui in donatione praesto fuerant donatori et ei, cui ille donat, ut n. 1845. 1846. testes donationis scripti sunt, et n. 4. magistratus. Ex eorum denominatione superest *ἐπακο*, Dobraeo iudice *ἐπάκοος* vel *ἐπακολουθεῖ*, ex quibus hoc alterum vix probes; nec prius verum videtur.

1851.

Post acta publica disposui titulos *Corcyraeos* singula prytanum eponymorum nomina continentes, qui lateribus impressi sunt. Hic ex latere editus est a Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 84.

ΕΠΙΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥ — *᾿Επὶ ᾿Αγησάνδρου.*

1852.

In lateribus *Corcyrae* effossis; *a* ex eodem l. c. et ex schedis Bröndstedii, ex cuius fide formas litterarum dedi; *b* ex iisdem schedis.

a. ΕΠΙΑΙCΧΥΛΙCΚΟΥ — *᾿Επὶ Αἰσχυλίσκου.*

b. ΕΠΙΑΙCΧΥ..... — *᾿Επὶ Αἰσχυ[λίσκου.*

1853.

In ruderibus *Corcyrae* in latere repperit Mustoxydes et edidit T. I. p. 183. Idem habetur in Mag. encyclop. a. XVIII. (1813.) T. II. p. 429. et in Giornale dell' Ital. lett. T. XXXI. (Patav. 1811.) p. 172. Misit etiam Bröndstedius, qui pro ultima littera lacunam signat.

ΕΠΙΑΛΚΑΙΟΥ — *᾿Επὶ ᾿Αλκαίου.*

Formam Π dedi ex Bröndst. Alcaeus (ΑΛΚΑ) est in nummis quoque ap. Mionnet. Descr. numm. ant. Suppl. T. III. p. 435.

1854.

Titulus *Corcyraeus* eiusdem generis; ed. Montfauc. Diar. Ital. p. 424. cum aliis commistum (vide ad n. 1899.) atque inde Murat. T. III. p. MDCLVI. 4. et Mustoxyd. T. I. p. 183.

ΕΠΙΑΝΔΡΩΝΟΣ — *᾿Επὶ ῎Ανδρωνος.*

1855.

Cum priore (n. 1854.) ediderunt iidem; habetur etiam in Mag. encyclop. l. c. ad n. 1853. et in Giorn. dell' Ital. lett. l. c. p. 176. unde formam tituli dedi. Misit etiam Bröndstedius, unde figuram litterae Г dedi: in forma versuum idem consentit cum ea, quam reddidi. Est hic quoque titulus in latere *Corcyrae* reperto.

ΕΠΙΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΥ

Ἐπὶ Ἀπολλοδώρου.
Giorn. Ital. vs. 2. ΛΩΔΩΡΟΥ.

1856.

In latere *Corcyraeo*; dedit Mustoxyd. T. II. p. 84. et habetur in Mag. encyclop. l. c. et Giorn. dell' Ital. lett. l. c. p. 177.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ

Ἐπὶ Ἀριστοκλέος. Must. extr. ΟΥΣ.

1857.

In latere *Corcyraeo* Musei Naniani a. 1755. reperto; aeri incisum praebet Mus. Nan. antt. coll. n. 406. hinc habet Mustoxyd. T. I. p. 183.

ΕΠΙΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡοΥ

Ἐπὶ Ἀσκληπιοδώρου.

1858.

Ibidem repertus lapis coctus (Mag. encyclop. l. c. Giorn. dell' Ital. lett. l. c. p. 176. Mustoxyd. T. II. p. 84.). Habeo etiam ex schedis Bröndstedii, unde formas litterarum dedi.

ΕΠΙΒΟΙΣΚΟΥ

Ἐπὶ Βοΐσκου.
Giorn. Ital. fracturam signans omittit ΟΥ.

1859.

Ibidem repertus lapis coctus; ed. Mustoxyd. T. II. p. 85.

ΕΠΙΒΟΥΒΑΛΟΥ

Ἐπὶ Βου[π]άλου?

1860.

Ibidem repertus lapis coctus; ed. idem l. c.

ΕΠΙΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐπὶ Δαμοστράτου.

Damostratum prytanem monstrat etiam nummus Corcyraeus Mustoxydis cum aliis ap. Mionnet. Descr. numm. ant. Suppl. T. III. p. 439 sq. Vix huc pertinet locus Plutarchi Agesil. c. 15.

1861.

Ibidem repertus lapis coctus; ed. idem l. c.

ΕΠΙΔΑΜΩΝΟΣ

Ἐπὶ Δάμωνος.

1862.

Ibidem repertus eiusmodi lapis; ed. idem l. c.

ΕΠΙΝΑΥΣΙΚΡΑΤΕΟΣ

Ἐπὶ Ναυσικράτεος.

1863.

Ibidem in latere (Mag. encyclop. l. c. ad n. 1853. Giorn. dell' Ital. lett. l. c. p. 178. Mustoxyd. T. II. p. 96.).

ΦΑΛΑΚΡΟΥ Φαλάκρου.

Est hic quoque prytanis, ut in nummo Mustoxydiano et alio apud Eckhelium, ubi Philotae iunctus est.

1864.

Ibidem in lateribus; utrumque titulum habent Mag. encyclop. et Giorn. Ital. ll. cc. (hoc p. 177. 178.), et titulum *a* Mustoxyd. T. II. p. 96. cum schedis Bröndstedii, qui lacunam a nobis datam signavit.

a.
...ΦΙΛΩΝΙΔΑ
Ἐπὶ] Φιλωνίδα.

b.
ΕΠΙΦΙΛΩΝΙΔΑ
Ἐπὶ Φιλωνίδα.

Philonidas est etiam in nummis apud Mionnet. Descr. numm. ant. T. II. p. 72. 73. et Suppl. T. III. p. 431.

1865.

Quum e lateribus modo viderimus, prytanum, quorum nomina signandis operum annis adhibita sunt, non solum addito ἐπί, sed etiam simplici genitivo expressa esse, coniicio eundem genitivum in aliis exiguis quibusdam monumentis obvium prytanum nomina exhibere, non fabrorum. Et primum ex n. 1857. novimus prytanem *Corcyraeum* eponymum Asclepiodorum; videndum igitur ne eius nomen repraesentent globuli missiles complures, quos *Zacynthi* effossos dicit Hughes Itin. T. I. p. 153. quorum inscriptionem dedi litt. *a*. In alio globulo, quem Venetiis allatum vidi Heidelbergae apud Creuzerum, eumque plumbi durissimi et purissimi, est titulus *b*, litteris elegantibus: fabrica prorsus eadem est quae n. 1866. qui titulus certo Corcyraeus est. Zacynthum translatos Corcyraeos globulos esse nemo mirabitur.

a.
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ
Ἀσκληπιοδώρου.

b.
ΑΣΣΚΛΗΠΙΟΔΩ...
Ἀσσκληπιοδώ[ρου. De duplici Σ vide ad n. 25.

1866.

In duabus glandulis missilibus ellipticis, item plumbeis, vidit Mustoxydes, et edidit ut *Corcyraeam* inscriptionem T. II. p. 97. inter quas habetur etiam Mag. encyclop. a. XVIII. (1813.) T. II. p. 427. Prorsus geminam glandem, purissimi plumbi, vidi apud Creuzerum (cf. ad n. 1865.), ex qua litterarum formas dedi. Titulum postea etiam Bröndstedius misit, qui et ipse eum ex glandula missili Corcyrae reperta transcripsit.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ — Καλλιστράτου.

Hic quoque prytanis habetur in nummo apud Mionnet. Descr. numm. ant. T. II. p. 72.

1867.

In glandula simili oblonga a. 1760. *Corcyrae* reperta et in Museum Nanianum illata. Ed. in Mus. Nan. antt. coll. n. 151. Hinc Mustoxydes T. II. p. 97.

ΠΑΥ — Παύ(σωνος) vel Παυ(σανίου) vel simile.

1868.

In fundo duarum lucernarum sepulcralium *Corcyraearum*. Ed. Mustoxyd. T. II. p. 103. Haec quoque nomina prytanum sunt, quorum annis factae illae lucernae.

a. ΚΛΕΑΝΔΡΟΥ Κλεάνδρου.

b. ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΥ Νεικάνδρου.

Cleander prytanis (ΚΛΕΑΝΔΡΟϹ) est in nummo Corcyraeo ap. Mionnet. Descr. numm. ant. T. II. p. 72.

1869.

Disposui deinceps *donariorum titulos* diis oblatorum, et his admiscui *terminos* deorum potissimum fundis appositos cum rivuli titulo (1869-1877.); sequuntur statuarum inscriptiones sive diis dedicatarum sive non (1878-1884.). Hunc titulum *Corcyrae* repertum ex schedis Apostoli Zeni dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 422. et inde Murat. T. I. p. XIII. 7. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 88. qui mire interpretati sunt; de Salvinio quoque (Gor. Symbol. litt. Vol. II. p. 208.) tacere praestat.

ΦΑΙΑΚΟΣΙΝΗΔΙΕΙΥΨΙΣΤΩ
ΕΥΧΗΝ

Male Must. εὐχή: cf. n. 497 sqq. ubi simul cultum huius Iovis Corintho Corcyram propagatum docui. In voce ΥΨΙΣΤΩ Iota subscr. non lapicida sed transcribens videtur omisisse, quum praesertim minusculis traditas has inscriptiones primum editorem accepisse apertum sit. ΔΙΕΙ vero nullo modo ferri potest; nec si compositum Διειτρέφης habetur in Atticis (vide ad n. 151.) inde etiam simplex Διεῖ defenderim; sed est potius probabile ΔΙFΙ scriptum fuisse, retenta etiam in novicio titulo prisca littera, ex antiquioribus quippe, ut solet, monumentis. Cf. ad n. 29. Sed praecipua difficultas residet in nomine dedicantis, quod nominativo casu expressum esse debet. Valckenarius ad Herod. VIII, 65. Φαιακοσίνη retinet, ut Δηωίνη (Callim. Fragm. 48.), Ὠκεανίνη, Εὐηνίνη, Ἀδρηστίνη, Θειαντίνη: possunt et alia addi. Sed ad hanc normam debebat Φαιακίνη dici. Osann. Syll. p. 225. vult Φαιακοσύνη, quo iure, non intelligo. Equidem quum haec apographa paulo perturbatiora esse e n. 1850. pateat, transpositione usus fuerim: - - ίνη Φαίακος ΔιFὶ ὑψίστῳ εὐχήν.

1870.

Corcyrae in Museo Prossalendi, in cono. Ed. Dodwell. Itin. T. I. p. 35.

ΔΙΟΣ
ΜΗΛΩΣΙΟΥ — Διὸς Μηλωσίου.

Est terminus fundi Iovis, ut alii similes coni (n. 1872. 1876.). Plures huiusmodi terminos vidimus in Atticis monumentis, videbimus in Naxiis, inter quae diserte est ὅρος Διὸς Μηλωσίου.

1871.

In lapide *Corcyra* a. 1759. in Museum Nanianum illato, eoque ad sinistram fracto. Post Passerium cum supplemento dedit Paciaudus Mon. Pelop. T. I. p. 188. aeri incisum; quod exemplum repetitur in Coll. antt. Mus. Nan. n. 6. et pars superstes ibid. n. 177. Ex Passerio et Paciaudo habet Mustoxyd. T. II. p. 90.

ΚΙΩΝ
ΚΡΑΤΕΟΣ
ΙΗΡΑΚΛΕΙ

- - κίων - - κράτεος [Ἑρμᾷ,] Ἡρακλεῖ. Pac. Φωκίων Πολυκράτεος Διΐ καὶ Ἡρακλεῖ. Verum docet n. 1879. et vidit Mustoxyd.

1872.

In Museo Prossalendi *Corcyrae* est alius conus, *Veneris* terminus; ed. Dodwell. l. c. ad n. 1870.

ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ — Ἀφροδείτη an Ἀφροδείτη[ς?

1873.

Corcyrae, latericium fragmentum; ed. in Giorn. dell' Ital. lett. T. XXXI. p. 177. Mag. encyclop. a. XVIII. (1813.) T. II. p. 429. et apud Mustoxyd. T. II. p. 96.

- - - ΑΣΑΦΡΟΔΙΤΑΙ

- - - ας Ἀφροδίτᾳ sc. ἀνέθηκεν.

1874.

In *Corcyraeis* refero cum Mustoxyd. T. II. p. 192. titulum, qui fortasse Romae positus erat, ex Pyrrho Ligorio editum ab Holstenio Nott. et Castigg. ad Steph. Byz. p. 150. et a Gudio p. LIX. 3.

ΘΕΟΙΣΔΙΟΣΚΟΡΟΙΣΙΣΤΩΝΑΙΟΙΣ
Λ.ΑΥΡΗΛΙΟCΦΕΡΕΚΥΔΗCΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC
CΕΒΑΣΤΟΥΤΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥCΕΒΗΡΟΥ
ΕΠΙΣΤ.ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Omissa Mustoxydis lectione fide destituta dedi quae Holst. et Gud. offerunt. Formam tituli ex Holst. repraesento. Vs. 1. Holst. ΘΕΟΙΔΙΟΣΚΟΡΟΙ ΙΣΤΩΝΑΙΟΙ, Gud. ut edidi, nisi quod ΙΣΤΟΝ etc. habet. Vs. 2. Λ bis ex Gud. C ex Holst. ut etiam vs. 3. bis. Vs. 3. Gud. ΑΝΤΟΝΕΙΝΟΝΣΕΒΗΡΟ. Vs. 4. Gud. R pro Ρ, et vs. 5. ΑΝΕΘΙΚΕΝ.

Θεοῖς Διοσκόροις Ἰστωναίοις
Λ. Αὐρήλιος Φερεκύδης, ἀπελεύθερος
Σεβαστοῦ τοῦ Ἀντωνείνου Σεβήρου,
ἐπιστ(άτης) Κερκυραίων
ἀνέθηκεν.

Dioscuros Corcyrae cultos esse docet Thucyd. III, 75. *Istone*, unde traxerunt cognomen, est mons Corcyrae (Thucyd. III, 85. IV, 46. Polyaen. VI, 20. Steph. Byz. v.). Vs. 2. non recte correctum est M. Αὐρ. Lucii praenomen convenit liberto Severi aut Caracallae eius filii. Vs. 3. deleverim τοῦ. Vs. 4. ἐπιστ. videtur omnino ἐπιστάτης esse.

1874. *b*.

In basi parvae figurae marmoreae, *Corcyrae* reperta; ex schedis Bröndstedii.

CΤΕΦΑΝΟCΚΑ
ΤΑCΥΝΤΑΓΗΝ
ΕΥΧΑΡΙCΤΩΝ

Στέφανος κατὰ συνταγὴν εὐχαριστῶν.
Cf. Addenda ad n. 34. T. I. p. 888.

1875.

Corcyrae in latere; ed. Giorn. Ital. l. c. ad n. 1873. p. 175. (unde versuum divisionem dedi), Mag. encyclop. l. c. Mustoxyd. T. II. p. 97.

ΙΣΤΟ
ΝΗΣ

Ἰστ[ώ]νης

Videtur terminus fundi esse, fortasse Nymphae, a qua monti nomen.

1876.

Corcyrae in Museo Prossalendi, in cono; ed. Dodwell. Itin. T. I. p. 35.

ΟΡΟΣ
ΦΑΛΑΚΟΣ

An ὅρος Φα[ί]ακος? Est certe terminus fundi sacri.

1877.

Corcyrae, litteris ultra planum extantibus, in duabus columnis, ad aediculam Panagiae Νεραντζοῦκα dictam, prope rivulum, in cuius vicinia templum fuit; ed. Mustoxyd. T. II. p. 98. Misit etiam Bröndstedius, ex quo formam litterarum rectius dedi.

ΡΟΟΣΠΥΘΑΙΟΣ

Ῥόος Πυθαῖος.

Rivulum Apollini Pythio sacrum designari non male coniicitur. Formae Πυθαῖος meminit Steph. Byz. v. Πυθώ.

1878.

Ex Museo Veronensi edidit Maffeius Mus. Ver. p. XL. hinc Mustoxyd. T. II. p. 185. Olim *Corcyrae*.

ΟΔΑΜΟΣΟΤΩΝΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ
ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΟΝΑΥΤΟΥΠΑΤΡΟΝΑΚΑΙΣΩΤΗΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ὁ δᾶμος ὁ τῶν Κορκυραίων Μᾶρκον Ἀγρίππαν αὐτοκράτορα, τὸν αὐτοῦ πάτρ[ω]να καὶ σωτῆρα, θεοῖς.

Ad formulam satis usitatam cf. Cic. Verr. Act. II, 2, 63.

1879.

Sub statua *Corcyra* Venetias delata, nunc in Museo Veronensi. Ed. Marmora Hist. Corcyr. lib. III. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 85. Montfauc. Diar. Ital. p. 426. et hinc Murat. T. I. p. CCXXIV. 3. Melet. Geogr. vet. et nov. p. 325. minusculis, Maffei. Mus. Ver. p. XLI. et ex prioribus Vandal. Diss. V, 2. St-Sauveur Itin. T. I. p. 159. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 189.

ΑΠΟΛΙΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΥΙΩΝΟΝΥΠΑΤΕΥΟΝΤΑ
ΘΕΟΙΣ

Haec est lectio Maffeiana, nisi quod vs. 1. extr. ex prioribus editoribus addidi ultimum A. Reliqua varietas supervacanea est.

Ἁ πόλις Γερμανικὸν Καίσαρα, Τιβερίου Καίσαρος υἱόν, Σεβαστοῦ Καίσαρος υἱωνόν, ὑπατεύοντα, θεοῖς.

Pertinet ad a. u. c. 765. nondum defuncto Augusto, quum non additum sit θεοῦ.

1879. *b.*

Corcyrae in fragmine marmoreo crasso, quod utrinque mutilatum est; ex schedis Bröndstedii.

ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΘ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟ
ΝΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΕΙΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΑΡΧΙΕΡ
ΜΕΓΙCΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕ
ΕΙΑC ΤΟΒ̅
ΟΛΙCΑΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝΤ
ΥΤΑCCΩΤΗΡΑ

Αὐτο]κράτορα Καίσαρα θ[εοῦ Ἀδριανοῦ] υἱόν, θεοῦ Τραϊανο[ῦ υἱω]νόν, θεοῦ Νερούα [ἔγγον]ον, Αἴλιον Ἀδριανὸν [Ἀντων]εῖνον Σεβαστόν, ἀρχιερ[έα] μέγιστον, δημαρχικῆς ἐ[ξουσ]ίας τὸ β′, [ἁ π]όλις ἁ Κορκυραίων τ[ὸν α]ὑτᾶς σωτῆρα.
Pertinet ad a. u. c. 892.

1880.

Corcyrae; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 84. Recherches d'Antiq. p. 118. (ap. Polen. Suppl. Thes. T. IV. p. 437.) et in Misc. erud. antiq. I, 4. p. 14. Melet. Geogr. vet. et nov. p. 525. minusculis, Montfauc. Diar. Ital. p. 425. ex schedis Apostoli Zeni, Murat. T. II. p. DLIII. 1. (qui ponit Venetiis apud Apostolum Zenum), Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 33. qui a. 1746. Venetiis apud Apostolum Zenum transcripserat, et ex prioribus Mustoxyd. T. II. p. 187. Perversam Cuperi Apoth. Hom. p. 281. interpretationem correxit Maffeius crit. lapid. III. p. 127.

ΑΠΟΛΙΣΜΑΡΚΟΝΚΑΛΗ......
ΓΑΙΟΥΥΙΟΝΒΥΒΛΟΝΤΟΝ
ΠΑΤΡΩΝΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑ...
ΕΡΜΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Ubi nihil annoto, lectio est Montf. ex quo et Sponio ac Mur. versuum divisionem dedi. Varietas lectionis haec est. Vs. 1. Α deest apud Mel. Tum Spon. modo ΠΟΛΙΣ modo ΠΟΛΙC. Melet. Μαρκου. In fine alii sex, alii quinque, quattuor, tria, duo puncta notant, Mur. Pac. nullum. Vs. 2. Mur. ΒΥΒΛΟ̅; in fine vs. 2. Montf. sine causa lacunam signat. Vs. 3. Mel. Spon. ΠΑΤΡΟΝΑ, in fine Mur. Pac. ΤΑΝ, de coniectura. Vs. 4. Pac. ΕΡΜΑΙΚΑΙΗ etc. Spon. modo ΗΡΑΚΛΕΙ modo ΗΡΑΚΛΗΙ.

Ἁ πόλις Μάρκον Καλ[πούρνιον] Γαΐου υἱὸν Βύβλον, τὸν πάτρωνα καὶ εὐεργέτα[ν], Ἑρμᾷ, Ἡρακλεῖ.

Calenium volebat Maffeius; *Calpurnium* dedi ex coniectura Batavi Van Vaassen, cuius schedis usus sum. Calpurniae gentis sunt *Bibuli*.

1881.

Pone titulum n. 1882. quasi cum hoc cohaerentem, relicto tamen spatio, dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 423. ex *Corcyraeis* Apostoli Zeni. Hinc hauserunt Murat. T. II. p. DXLVII. 3. et Mustoxyd. T. I. p. 203. nec rei rationem perspexerunt, sed mira in interpretatione commenta dederunt.

ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΝΛΑΚΙΠΟΥΤΟΝ
ΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑΙΣΤΑ
ΛΥΣΑΝΙΟΥ

Παρμενίσκον [Ἀλ]κί[μ]ου τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα [Ἀρ]ίστα Λυσανίου.

Possis et [Ἀλ]κίπ[που]: sed meum est lenius: Alcimi nomen Corcyraeum habes n. 1845. Ἀρίστα ex n. 1882. dedi cum Koenio ad Gregor. Cor. p. 232. ed. Lips.

1882.

Corcyrae; editores vide ad n. 1881.

ΗΠΟΛΙΣΑΡΙΣΤΑΝΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥΜΕΝ
ΓΥΝΑΙΚΑΘΥΓΑΤΕΡΑΔΕΛΥΣΑΝΙΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ

Ἡ πόλις Ἀρίσταν, Παρμενίσκου μὲν γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Λυσανίου, εὐσεβείας ἕνεκεν καὶ σωφροσύνης.

1883.

In basi arae templi ἁγίας παρασκευῆς in paeninsula *Corcyrae*. Primus edidit Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 191. Miserunt etiam Creuzerus et Welckerus, hic ex litteris Prossalendi Corcyraei ad Münterum a. 1812. scriptis.

ΝΥΜΦΙΟΝΝΥΜ
ΦΙΟΥΥΙΟΝΕΦΗ
ΒΕΥΟΝΤΑΤΙ.
ΚΛΑΥ.ΑΤΤΙ
ΚΟCΗΡΩΔΗC
ΤΟΝΥΙΟΝΤΟΥ
ΦΙΛΟΥΨΗΦΙCΑ
ΜΕΝΗCΤΗCΒΟΥ
ΛΗCΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ

C et ω dedi ex Creuzeri exemplo, Must. Σ et Ω (Welck. minusculis scripsit titulum). Vs. 3. Creuz. Welck. ΒΕΒΟΝΤΑ, cui non confido.

Νύμφιον Νυμφίου υἱὸν ἐφηβεύοντα Τι. Κλαύ. Ἀττικὸς Ἡρώδης τὸν υἱὸν τοῦ φίλου, ψηφισαμένης τῆς βουλῆς Κορκυραίων.

Nota Herodis Attici liberalitas.

1884.

Corcyrae; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 85. Meletius Geogr. p. 325. minusculis, Montfauc. Diar. Ital. p. 422. ex his Patinus Comm. in Cenotaph. M. Artor. p. 461. Cuper. Apoth. Hom. p. 281. Murat. T. III. p. MDCXCI. 17. Mustoxyd. T. II. p. 195.

ΙΟΥΛΙΑΝΘΕΟ
ΔΩΡΑΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΘΕΟΙΣ

Ἰουλίαν Θεοδώραν ἀρετῆς ἕνεκεν θεοῖς.

Praefigendum esse ἡ πόλις, mihi cum Must. verisimile. Versuum divisionem dedi ex Spon.

1885.

Sequuntur *epitaphia Corcyraea*, quae ordine alphabetico nominum disposui. Primum ex Apostoli Zeni schedis dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 422. hinc Gor. Mus. Flor. T. III. p. 76. Murat. T. III. p. MDCCXXVII. 8. Mustoxyd. T. II. p. 95.

ΑΓΙΣ
ΑΜΥΡΑΛΟΥ
ΑΝΔΡΕΙΑ

Ἆγις Ἀμυράλου?
Ἀνδρεία.

Vs. 3. putes (τὰ) ἀνδρεῖα esse genus χαριστηρίου: sed praestat opinor *Andriam* habere pro nomine muliebri. Haud raro duo defuncti in eodem sunt sepulcro conditi.

1886.

Olim *Corcyrae*; ubi quum esset, primum edidit Almorò Albrizzi (Foglietti lett. Mart. 26. a. 1725.), tum Murat. T. II. p. MXLI. 5. cui miserat Octavius Bochius; hinc minusculis Dorvill. ad Charit. p. 352. ed. Lips. Tum editum est in Mem. per serv. alla stor. lett. T. I. P. V. (a. 1753.). Sed a. 1759. marmor in Museum Nanianum translatum est; hinc aeri incisum dedit Paciaudus Monum. Pelop. Vol. II. p. 189. idemque aes repraesentatur in Mus. Nan. antt. coll. n. 60. quod nos reddimus. Ex aliis habent Bonada T. II. p. 532. Brunck. Anal. T. III. p. 305. n. 714. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 293.) Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 251. (cf. nott. p. 940.) Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. I. p. 209 sqq.

ΜΥΡΙΑΠοΦθΙΜΕΝοΙοΤΑΦΩΙΠΕΡΙΤΩΙΔΕΧΥθΕΙΣΑ
ΠΑΙΔοΣΑΛΕΞΑΝΔΡοΥΜΥΡΑΤοΚΑΛΛΙοΠΑ
ΩΚΥΜοΡοΝΚΑΙΑΤΕΚΝοΝΕΠΕΙθΕΤοΤΑΙΔΥΠοΓΑΙΑΙ
ΕΠΤΑΚΑΙΕΙΚοΣΕΤοΥΣΠΝΕΥΜΑΛΙΠοΝΤΑΒΙοΥ
ΙΣΤοΡΑΠΑΙΔΕΙΑΣΤοΞΩΙΚΛΥΤοΝΩΙΠοΚΑΛΗΣΤΑΣ
ΑΝΔΡοΦοΝοΥΣΑΛΙΑΙΣΚΤΕΙΝΕΝΕΠΙΣΤΡοΦΑΣΙΝ
ΑΛΛΙθΙΝΥΝΠΑΡοΔΙΤΑΤοΝΕΚΧθοΝοΣΑΛΚΙΝοοΙο
ΧΑΙΡΕΙΠΩΝΑΓΑθοΥΠΑΙΔΑΓΑθοΝΣΑΤΥΡοΥ

Μυρί᾽ ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο τᾷδ᾽ ὑπὸ γαίᾳ,
ἑπτακαιεικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
ἵστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ᾧ πόκα ληστάς
ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ στροφάσιν.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
χαῖρ᾽ εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ᾽ ἀγαθὸν Σατύρου.

Vs. 3. Iac. τάνδ᾽ ὑπὸ γαῖαν habet. Vs. 5. de industria λησταὰς sine I subscr. retinui.

1887.

In cuneo fictili Musei Naniani a. 1759. *Corcyra* translato, aeri inciso ap. Paciaud. Mon. Pelop. T. II. p. 179. (quod exemplum repetitur in Mus. Nan. antt. coll. n. 75.). Hinc Mustoxyd. T. I. p. 207. Littera M crura habet obliquata, ut solet.

ΑΡΤΕΜ
ΟΚΛΕΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀρτεμοκλέα
χαῖρε.

1888.

Corcyrae in basi statuae ornatissimae vidit Cyriacus Anconitanus p. XX. n. 135. Ex eodem fonte dederunt Holsten. Nott. et Castigg. ad Steph. Byz. v. Σχερία p. 309. et Murat. T. II. p. MLXXIX. 2. (ex schedis suis et Barberinis Cyriaci). Mire corruptum titulum ex schedis Apostoli Zeni dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 428. et hinc Murat. ibid. 3. Habent etiam Quirinus Primord. Corc. c. 22. p. 184 sqq. Bonada T. II. p. 238. et tractarunt Leich. in Mencken. Misc. Lips. Nov. T. I. p. 477. Dorvill. in Misc. Obss. Nov. T. III. p. 146-150. (cf. T. IV. p. 319.). Lapidem Museo Veronensi intulit Maffeius et inscriptionem edidit Mus. Veron. p. LXV. aerique incisum nuperrime dedit Venturi Guida al Mus. Ver. T. I. tab. 11. n. 27. ad p. 95. ubi vide nott. Est ap. Brunck. Anal. T. III. p. 303. n. 706. (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 280.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 307. (cf. Nott. p. 950.) Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. I. p. 216 sqq.

ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ ❦ ΕΤΩΝ ΚΓ
❦ ΗΡΩΣ ΧΑΙΡΕ
. . . . ΠΥΝΘΑΝΕΑΙΤΙΣΕΦΥΝΞΕΝΕΤΙΣΔΕΕΓΕΝΗΘΗΝ
. ΠΑΡΟΔΕΙΤΑΜΑΘΕΣΤΑΣΟΛΙΓΟΝΠΡΟΤΑΦΩΝ
ΓΕΝΝΑΜΕΝΓΛΑΥΚΟΣΜΕΠΑΤΗΡΤΙΚΤΕΙΔΕΜΕΜΗΤΗΡ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΗΚΑΙΜΕΥΔΥΣΜΟΡΟΣΟΥΚΟΝΑΤΟ
ΤΗΛΟΘΙΓΑΡΠΑΤΡΗΣΒΕΙΘΥΝΙΔΟΣΩΛΕΣΑΘΥΜΟΝ
ΝΑΥΤΙΛΙΗΛΥΓΡΗΝΗΙΤΕΜΗΠΙΣΥΝΟΣ
ΚΕΙΜΑΙΔΕΝΣΧΕΡΙΗΠΑΡΑΘΕΙΝΑΛΟΣΗΝΕΜΟΕΣΣΑΝ
ΥΣΤΑΤΑΛΥΓΡΟΝΕΜΟΙΔΕΡΚΟΜΕΝΟΣΠΕΛΑΓΟΣ

Reddidi Venturi exemplum accuratissimum, paucissimis mutatis, quae deinceps dicam. Montf. et Mur. exempla ita corrupta sunt, ut varietatem enotare putidum sit: in censum qui veniunt, sunt Cyriacus Moronianus (cum Holst.), Maffeius, et illud quod dixi Venturi exemplum.

Vs. 3. patet nunc e Vent. initio lacunam esse; ipsum Π quoque tantum dimidiatum superest. In fine Cyr. Maff. ΤΙΣΔΕΓΕ etc. Vs. 4. Vent. Ω praefigit de coniectura, idem in fine omittit Ν, quod habent Cyr. Maff. Formam Π ibi e Cyr. dedi. Vs. 5. primum Γ habent Cyr. Maff. supplevit Vent. qui in fine omittit Ρ, quod ceteri habent. Vs. 8. ΛΥΓΡΗ omisit Cyr. sine lacuna illo loco, quam Mor. ante ΝΑΥΤΙΛΙΗ notat; sed exemplum Cyriaci Muratorianum cum Holst. post ΝΑΥΤΙΛΙΗ habet lacunam. ΛΥΓΡΗ extat diserte ap. Maff. Vent. et pro eo ΚΥΓΡΗ ap. Montf. ut non videam cur id Iacobsius noster uncis incluserit. Vs. 9. Κ supplevit Vent. habent ceteri. Vs. 3. init. Dorvillius coniecit εἰ μέν, Iac. εἰ τάχα; praestare arbitror εἴπερ. Ibidem Iac. τίς τ' ἐγ.

Βασιλείδης, ἐτῶν κγ',
ἥρως χαῖρε.
Εἴπερ] πυνθάνεαι τίς ἔφυν, ξένε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὦ] παροδεῖτα, μάθε στὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.
γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ
Χρυσογόνη, καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο.
τηλόθι γὰρ πάτρης Βειθυνίδος ὤλεσα θυμόν
ναυτιλίῃ λυγρῇ νηΐ τ' ἐμῇ πίσυνος.
κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἁλὸς ἠνεμόεσσαν,
ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

1889.

Corcyrae in lapide sepulcrali; ed. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 105. Nos etiam Bröndstedii schedis usi sumus, ex quibus formam litterarum dedi vs. 1-5.

ΔΙΟΝΥCΙΟ
ΕΥΒΟΥΛΟΥ
ΙΕΡΟΝΕΙΚΗΙ
ΕΤϢΝ Ξ
ΧΑΙΡΕ
ΧΑΡΙΝΜΕΝCΥΝΤΕΚΝΙ
ΗΣΠΡΩΤΟΝ. . . . ΜΕΠΕ
Δ . ΥΠΟΤΗΣΠΡΟΝΟΙΑΣ
Ε . . . ΜΗΤΡΟΣΠΡΩ
ΤΗΣΤΕΓΑΣΤΡΟΣ . . .

Bröndst. solos vss. 1-5. habet; itaque reliqua videntur ex alio lapide esse. Vs. 1. Must. ΔΙΟΝΥΣΙΣ, Br. quod dedi. Vs. 3. extr. Br. Ι (hoc fuit ⊏), Must. Σ. Vs. 4. pro Ξ Br. ΟΣ.

Διονύσιο[ς] Εὐβούλου ἱερονείκη[ς], ἐτῶν ξ, χαῖρε. Διόνυσις (ut Δήμητρις, Ἀθήναϊς etc. quae alibi notavi) pro Διονύσιος ferri poterat, sed hic non videtur scriptum esse. Quae subscripta sunt inde a vs. 6. non possum intelligere. Patet hoc: χάριν μὲν συντεκνίης (εὐτεκνίης?) πρῶτον - - - -. Dein ὑπὸ τῆς προνοίας et μητρὸς πρώτης τε γαστρὸς nullam praestant sententiam.

1890. 1891.

Corcyrae, duae inscriptiones in eodem lapide; ed. idem l. c. p. 103. 104.

ΕΛΛΗΝ
ΕΤΩΝ Ν ΧΑΙΡΕ

Ἕλλην, ἐτῶν ν, χαῖρε.

ΘΕΡΑΠΩΝ
ΕΤΩΝ Η
ΧΑΙΡΕ

Θεράπων, ἐτῶν η, χαῖρε.

1892.

In cuneo fictili Musei Naniani a. 1759. *Corcyra* translato, edito cum n. 1887. (in Mus. Nan. antt. coll. est n. 73.) et apud Passer. Diss. II. p. 35. Mustoxyd. T. I. p. 207.

ЄΠΙΚΤЄ
ΣΙ
ΧΑΙΡЄ

Ἐπίκτ[η]σι χαῖρε.

Titulus prope barbarus. Є pro Η dedit auctor: Ἐπίκτησι est vocativus a recto feminino Ἐπίκτησις.

1893.

Corcyrae in Palaeopoli; Cyriac. Anconit. p. XIX. n. 132. et ex suis schedis Murat. T. III. p. MDCLXXXV. 11. Repetiit Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 99.

❦ ΕΡΜΑΙΩΝΧΑΙΡΕ ❦

Ἑρμαίων χαῖρε. Folia addidi ex Mur.

1894.

Corcyrae olim, tum in Museo Naniano; editum est in Mem. per serv. alla storia letter. Sept. 1758. p. 212. apud Biagium Monum. Gr. ex Mus. Nan. inter epitaphia n. 9. aeri incisum, ut in Mus. Nan. antt. coll. n. 104. Repetiit Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 100.

ЄΥΤΥΧΗϹ
ΗΡΑЄΤШΝ
Γ◇ΧΑΙΡЄ

Εὐτύχης Ἡρᾶ,
ἐτῶν γ',
χαῖρε.

Ἡρᾶ est genitivus, quod moneo ob Mustox. Vs. 3. aut Γ aut ◇ potest pro siglo haberi: statui hoc cum Mustox. Fuit credo ⋖, ut n. 1906. Etsi Γ◇ potest etiam pro ογ' esse, rariore signandi ratione (cf. ad n. 1838.).

1895.

Lapis a. 1758. *Corcyra* in Museum Nanianum translatus. Ed. Passerius Diss. II. p. 37. Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 206. in aere, quod repetit Mus. Nan. antt. coll. n. 89. Repetit titulum etiam Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. I. p. 207.

ΘΕΜΙΣ
ΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Θεμίσων χαῖρε.

1896.

Lapis epistylio ornatus, a. 1759. *Corcyra* in Museum Nanianum translatus. Ed. post Passerium Diss. I. p. 38. Paciaudus l. c. p. 91. quod aes repetitur in Mus. Nan. antt. coll. n. 93. Habet Mustoxyd. T. I. p. 182.

ΟΕΟΜΗΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΛΑΙΔΑ

Θ]εομήδης Ἀριστολαΐδα (non ut Pass. Ὁσομήδης). Vide ad n. 1845. §. 1. Titulus est bonae aetatis ut n. 1845.

1897.

In lamina aerea, quae statuae suffixa erat, apud Victorium Gangadi, reperta *Corcyrae*. Ed. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 107. cum paucis lacunis recte expletis; nos formam tituli et ductus ac lectionem, uno loco excepto a Must. non differentem, ex accurato Köhlerianarum schedarum apographo damus. Tractavit Welcker. Syll. Epigr. ed. alt. p. 35.

ΙϹΟΝΤΟΙΤΟΚЄЄϹϹΙΘΡΑϹШΝΓЄΡΑϹШΠΑϹЄΤΙΜΑΙ
ΘЄΥΓЄΝΗΑΝΤΑΓΑΘΑϹΤΟΥΤΟΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑϹ
ЄϹΘΛΑΔΑЄΙϹΠΑΙШΝΟϹΑΛЄΞΗΤΗΡΙΑΝΟΥϹШΝ
ΟΙϹΠΟΛΛΟΥϹΘΑΝΑΤΟΥΡΥϹΑΤΟΚΑΙΚΑΜΑΤШΝ
ΑΛΛΑΤΙϹΑΙΝЄΙΤШΤΟΝΑЄΙΧΡΟΝΟΝΑΝЄΡΑΤΟΥΤΟΝ
ΟϹΚЄΦΙΛΟΥΛΑΘΑΝΜΗΔЄΘΑΝΟΝΤΟϹЄΤΛΑ

Ἶσόν τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὤπασε τιμᾶι
Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,
ἐσθλὰ δαεὶς Παίωνος ἀλεξητήρια νούσων,
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.
ἀλλά τις αἰνείτω τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,
ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα.

Theogeni medico praeceptori Thrason medicus statuam posuit, cuius titulo sese magis quam praeceptorem commendat. Vs. 1. τοι non potest dativus esse, debebat enim σοὶ s. τὶν orthotonum scribi: et si σοὶ s. τὶν positum foret, vs. 2. debebat Θεύγενες dici. Itaque τοι est particula emphatica; cf. titulum Ithacensem n. 1925. cuius initium τήνω τοι, c. not. Dativus τιμᾶι magnam praebet offensionem, nec video quid significare possit, nisi: *per honorem hoc munus parentium honoribus par Thrason Theogeni dedit.* Aliter Welckerus, qui construit ἴσαν τιμᾷ τοκέεσσι (p. τοκέων s. τιμῇ τοκεῦσι δεδομένῃ). Idem contulit Homericum Iliad. ο, 439. ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν. Rursum Θευγένη difficultatem creat. Si vocativum voluisset auctor, dedisset Θεύγενες; nec provocari in elegiaco carmine ad raram vocativi formam potest, quam explicui ad n. 1148 sqq. Nec Θευγένῃ dativum statuerim (ut Διογένου, Θεογένου etc. frequentia sunt), quum praesertim I subscr. vs. 1. extr. appositum sit. Quare Θευγένη accusativus habendus est; nam corrigere aliquid in consensu auctorum, e. c. τιμᾶν (genitivum a voce γέρας pendentem) et Θευγένει aut τιμ[ῶν] Θευγένη, eo minus audeo, quod in aereae tabulae titulo litterae multo quam in lapidibus cer-

tiores sunt. Auctor dixit ὀπάζειν τινά τι, fortasse male intellecto Homerico Iliad. ξ, 491. τόν ῥα μάλιστα Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν. Vs. 6. extr. pro ΕΤΛΑ Mustox. ΕΧΟΙ, quod ut vulgarius alteri posthabeo; non enim, si ΕΧΟΙ in aere esset, quisquam dedisset ΕΤΛΑ: neque omnino fida Mustoxydis apographa sunt. Ὅς ἂν μηδὲ θανόντος λάθαν ἔτλα verto: *qui ne mortui quidem oblivionem tulisset*: quamquam negari non potest praestitisse verbum, quod significet *tulerit* vel *ferat*. Sed vitium potius in illo ὅς κε quaerendum: pro quo melius dicebatur ὅς τε vel ὅς γε. Etiam μηδὲ (pro οὐδὲ) notandum, quo sententia ad eorum revocatur cogitationem, qui compellantur ut Thrasonem laudent.

1898.

Corcyrae in lapide rotundo sepulcrali, circum marginem; ed. Mustoxyd. T. II. p. 104. Nos damus ex schedis Bröndstedii.

ΚΑΛΛΙΣΤΙΝΧΑΙΡΕ

Καλλίστιν χαῖρε.

Sic Bröndstedius; Must. ΚΑΛΛΙΣΤΗ. Καλλίστιν est Καλλίστιον; cf. ad n. 506.

1899.

Ibidem; ex schedis Apostoli Zeni Montfauc. Diar. Ital. p. 424. et hinc Murat. T. III. p. MDCLVI. 4. subiunctis titulis n. 1900. 1912. 1916. 1904. Acarnanio n. 1794. *d.* et Corcyraeis n. 1854. 1855. Separavit Mustoxyd. T. II. p. 196.

ΚΛΑΥΔΙΑΑΜΕΜΠΟΝΧΑΙΡΕ

Κλαυδία, ἄμεμπ[τος], χαῖρε.
Correxit Montf.

1900.

Ibidem; ediderunt iidem ll. cc.

ΚΛΑΥΔΙΟΣΜΥΡΤΙΛΟΣΧΑΙΡΑΙ

Κλαύδιος Μυρτίλος χαῖρ[ε].

1901.

Cuneus fictilis a. 1759. *Corcyra* in Museum Nanianum delatus; ed. ibidem ubi n. 1887. 1892. (in Coll. antt. Mus. Nan. n. 74.).

ΚΛΕΟ
ΞΕ
ΝΑ

Κλεοξένα.

1902.

Corcyrae; ed. Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΚΛΕΟΠΑ
ΤΡΟΣΕΤΩΝ
ΝΓΧΑΙΡΕ

Κλεόπατρος,
ἐτῶν νγʹ,
χαῖρε.

Must. vs. 3. ΝΥ, sed quum vertat *LIII*, patet Υ esse mendum typographi.

1903.

In monumento sepulcrali, quod fastigio ornatum est, sub ipso fastigio; olim *Corcyrae*, sed a. 1760. in Museum Nanianum translatum est. Ed. in aere Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 204. quod aes repetitur in Mus. Nan. antt. coll. n. 90. Habet Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΛΑΜΙΑΣΟΦΙΟΥΣΟΦΙΟΣΣΟΦΟΚΛΕΥΣ

Λαμία Σοφίου,
Σόφιος Σοφοκλεῦς.

1904.

In *Corcyraeis* ediderunt iidem qui n. 1899. (Mustoxyd. T. I. p. 205.).

ΛΕΩΝΧΑΙΡΑΙ

Λέων χαῖρ[ε].

1905.

Ex Palaeopoli *Corcyrae* a. 1759. translatum marmor cum fastigio: sub quo est titulus. Ed. Passerius Diss. II. p. 31. Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 205. in aere repetito Mus. Nan. antt. coll. n. 71. Habet Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΛΥΚΙΣΚΕ·ΛΥΚΙΣΚΕΧΑΙΡΕ

Λυκίσκε. Λυκίσκε χαῖρε.

Coniicias Λυκίσκε Λυκίσκου; sed vix credibile est sic errasse aut lapicidam aut transcribentem. Anne igitur duo sunt Lycisci hoc sepulcro conditi? Tum priore loco exspectabam Λυκίσκος.

1906.

In *Corcyraeis* ex schedis Apostoli Zeni ed. Montfauc. Diar. Ital. p. 429. (cf. p. 432.) et hinc Mustoxyd. T. II. p. 100. imperfectius.

<ΜΕΜϚ
ΜΕΜΦΙΣ
ΕΤΩΝ<.Ξ<
ΧΑΙΡΕ⊬

Vs. 1. ultimus ductus fuit ⟨, item vs. 4. Vs. 3. dele punctum. < est siglum non insolitum.

Μεμ(μία) Μέμφις, ἐτῶν ξʹ, χαῖρε.

1907.

Inter rudera Palaeopolis *Corcyrae*, in lapide valde oblitterato, qui nunc in Museo Prossalendi servatur. Ed. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T.II. p. 115 sqq. Dodwell. Itin. T.II. p.506. Schinas in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p.46. Tractarunt Welcker. Spicil. epigr. II. n.33. p. 15. et in Syll. Epigr. ed. alt. p.56 sqq. (quem librum quum sero vidissem, non inde nisi maxime necessaria addidi), Graefius Act. Petrop. Vol. VIII. p.630-647. Osann. Auctar. Lex. Gr. p.66.

ΟΔΙΤΑΒΑΙΟΝΣΑΜΑΤΙΣΤΑΘΕΙΣΠΑΡΑ
ΜΑΘΟΙΣΚΕΝΑΤΡΕΚΕΙΑΝΙΣΘΙΔΩΣΠΑΤΡΟΣ
ΑΘΗΝΙΩΝΟΣΟΥΝΤΑΦΗΣΙΚΛΗΖΕΤΑΙ
ΚΑΙΜΝΑΣΕΑΝΑΥΔΑΣΟΝΟΥΝΟΜΑΦΘΙΤΟΥ
ΚΑΙΓΝΩΘΙΜΥΘΟΥΣΟΙΣΣΟΦΩΣΕΤΕΡΠΕΤΟ
ΑΙΜΕΝΤΑΚΟΣΜΟΥΣΕΜΝΑΚΑΙΔΙΑΣΤΕΡΩΝ
ΔΙ . . . . ΕΤΑΝΠΥΡΩΠΟΝΑΙΘΕΡΟΔΡΟΜΩ
. . . . ΚΑΙΓΕΩΜΟΡΟΝΤΕΧΝΑΝ
ΓΡΑΜΜΑΙΣΙΝΙΧΝΕΥΤΕΙΡΑΝΕΥΑΔΕΙΝΔΕΟΙ
ΚΑΤΕΙΔΟΜΗΡΟΥΔΕΛΤΟΝΑΣΕΝΙΠΤΥΧΑΙΣ
ΟΠΙΠΛΑΝΑΤΑΣΕΣΤΙΛΑΡΤΙΟΥΓΟΝΟΣ
ΚΑΙΜΗΝΙΣΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝΕΠΑΤΡΕΚΕΣ
ΔΑΘΕΞΑΠΑΝΤΩΝΕΣΘΛΟΝΑΡΑΤΟΚΛΕΟΣ
ΝΕ . ΝΔΕΝΑΚΜΑΙΚΟΥΡΟΝΩΙΠΟΡΕΝΤΕΧΝΑΝ
ΟΝΥΝΕΥΝ - - - - - - - ΤΡΩΚΟΝΤΑΔΗ
ΥΠΑΛΙΩΙΠΛΕΙΩΝΑΣΕΙΣΙΔΩΝΦΑΟΣ
ΠΟΘΕΙΝΟΣΑΣΤΟΙΣΤΑΝΔΥΠΗΛΥΘΕΧΘΟΝΑ

Formam tituli dedi ex Dodw. ad cuius exemplum integram annoto varietatem, omissis quae Must. ex coniectura addidit. Vs. 1. p. ΒΑΙΟΝ Schin. ΒΑΙΟΣ. Vs. 4. Schin. ΑΦΘΙΤΟΝ. Vs. 6. init. Schin. ΔΕΙΜΕΝ, sed ΑΙ scriptum esse diserte notat Must.; pro ΔΙ Must. ΔΗ, Schin. Δ solum. Vs. 7. init. Must. Δ....Ε; tum Schin. ΑΥΓΩΠΟΝ; ubi ΑΙΘ habes e Must., Dodw. Schin. ΔΙΟ. Vs. 8. Dodw. ΤΕΩΜΟΡΟΝ, pro quo ex Must. et Schin. dedi ΓΕΩΜΟΡΟΝ. Vs. 9. extr. Dodw. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ, Must. ΕΥΑΔΕΙΝΔΕΟΙ, Schin. ΕΥΑ ΔΕΙΝΔΟΙ. Vs. 11. Must. ΟΠ.Π etc. Schin. deinceps ΠΛΑΝΗΤΑΣ et ΕΠΙ pro ΕΣΤΙ. Vs. 13. init. Dodw. Schin. ΔΑΘΕΤΑ, Must. ΔΑ.ΕΞΑ; composito Τ et Ξ dedi Ξ. Vs. 14. init. Dodw. Schin. ΝΕΝΑΕΝ, Must. ΝΕ.ΝΔΕΝ; tum Dodw. ΑΚΜΕ pro ΑΚΜΑΙ, quod dederunt Must. Schin. Pro ΩΙ Schin. Ω. Vs. 15. Dodw. Schin. ΟΝΗΝΕΥΝ - - -, Must. ΟΝΥΝΕΝ, quae composui. Tum Dodw. ΤΡΟ, Must. Schin. ΤΡΩ. Vs. 16. dedi ex Schin. Dodwellus et Must. ΑΛΙΩΠ etc. et Dodw. solus ΕΙΔΩΝ (pro Must. et Schin. ΕΙΣΙΔΩΝ). Vs. 17. Schin. Must. ΑΣΤΟΙΣ, Dodw. ΔΕΤΟΙΣ.

Ὁδῖτα, βαιὸν σάματι σταθεὶς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν. ἴσθι δ' ὡς πατρὸς
Ἀθηνίωνος οὗν ταφῆσι κλήζεται,
καὶ Μνασέαν αὔδασον οὔνομα φθιτοῦ·
καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπετο.
ᾇ μὲν τὰ κόσμου σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμω[ν
κέλευθον, ᾇ δὲ] καὶ γεωμόρον τέχναν
γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν. εὔ[ο]δεῖν δέ οἱ
κατεῖδ' Ὁμήρου δέλτον, ἇς ἐνὶ πτυχαῖς
ὅ [τε] πλανάτας ἐστὶ Λαρτίου γόνος
καὶ μῆνις Α[ἰ]α[κίδ]α[ο]. τῶν ἐπ' ἀτρεκές
δ[ῆ]θ' ἐξ ἁπάντων ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[ο]ν δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ᾧ πόρεν τέχναν,
ὄνυ[μ'] Εὔν[ομον λιπὼν μὲ τε]τρώκοντα δή
ὑπ' ἀλίῳ πλειῶνας εἰσιδὼν φάος
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπήλυθε χθόνα.

Epigramma neque insigne neque ex pessimis. Plurimis coniecturis missis de iis dicam, quae recepi. Vs. 4. *φθιτοῦ* bonum est: sine causa Schin. *καὶ Μνασέα δ' αὔδασον οὔνομ' ἄφθιτον.* Vs. 5 sqq. Mnaseas manifesto dicitur carmina didactica composuisse, cosmologica et astronomica, etiam geometrica opinor, fere ut Aratus, Eratosthenes, alii. De hoc Mnasea aliunde non constat; ex variis, qui celebrantur, nullus huic epigrammati accommodatior, quam quem ex Manethone V, 266. excitavit Welckerus,

ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον,
ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εὔστοχον ἄνδρα.

Vs. 6. ΑΙΜΕΝ in *ᾇσεν, νεῖμεν* etc. mutatum est; sed recte Graef. *ᾇ μὲν* (pro *τῇ μέν*, cf. Reiz. de acc. incl. p. 30 sqq.). Haec prioribus videntur sine coniunctiva particula addita esse, si quidem *διῆλθε* sequebatur, ut arbitror: neque opus est coniunctione; asyndeton enim legitimum censetur, ubi prioris sententiae uberior additur explicatio, quae hic praestatur. Vs. 6-8. Graefius:

ᾇ μὲν τὰ κόσμου σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[φραγ]έταν πυρωπὸν αἰθεροδρόμω[ν,
ᾇ δ' ἀμφὶ γᾶν τε] καὶ γεωμόρον τέχναν.

Nobis vix dubium, vs. 7. verbum *δι[ῆλθ]ε* latere, quod omnibus accusativis, *τὰ κόσμου σεμνά, τὰν πυρωπὸν* etc. et *γεωμόρον τέχναν* aptum est. Verborum ordo est: *τὰν πυρωπὸν δι' ἀστέρων αἰθεροδρόμων κέλευθον.* Schinae *αὐγωπὸν* et ipsum ferri potest, sed caret auctoritate. Nec damnaverim participium *αἰθεροδρομῶν.* Sed praecipua difficultas vs. 9. in ΕΥΑΔΕΙΝΔΕΟΙ, pro quo alii aliud: Graef. *εὖ δ' ἀηδόνα.* Particula *δέ* hic opus omnino est: *δέ οἱ* ex epico retentum usu iudico. Iam nihil succurrit nisi *εὔ[ο]δεῖν*, ut sit: *prosperum ipsi successum habere cognovit Homeri chartam, in qua*

Odyssea et Ilias, hoc est, dictione paulo liberiore et contortiore: prospere aemulatus est heroicam Homeri poesin. Vs. 11. neque ὁ 'πιπλανάτας neque οὔπιπλανάτας scribere licet; huic deest Υ: neque ἐπιπλανήτης aliunde cognitum. Alius ὅ γε; alius ὅπη, alius ὅπα, hoc nescio qua structura. ΠΙ in ΤΕ mutare lenissimum est: dedi igitur ὅ τε. Vs. 12. Αἰακίδαο debetur Graefio; Ο fortasse minutius fuit ideoque latuit transcribentes, ut vs. 14. in ΝΕΝ (vide var. lect.). Vs. 13. δῆθε etsi non bonum, tamen verum iudico. Vs. 15. ὄνυ[μ'] est Welckeri in litteris ad me datis; neque ob οὔνομα vs. 4. scribendum ὄνομα. Praetulit auctor ῡ, sed vs. 4. debuit ō scribere, quod οὔνυμα non dicitur. Εὔν[ομον exempli causa dedi; neque με verum iudico; sed versum ut potui explevi. De forma τετρώκοντα vide ad n. 1690. 16. Vs. 16. nota ἀλίῳ, quod Aeolibus tribuunt grammatici (Koen. ad Gramm. Leid. post Gregor. p. 637.), ut vulgo ἠέλιος et ἀέλιος. His absolutis vidi Hermannum in Ephem. litt. Lips. 1829. N. 10. p. 79. tractasse hoc epigramma. Is vs. 9. legit εὐδαεῖ νοΐ, ficto vocabulo εὐδαής; vs. 11. init. πολυπλανάτας, quod nec traditis convenit litteris nec Graecum est; vs. 12. καὶ μῆνις ἃ στρατηλατῶν· εἶτ' ἀτρεκές; vs. 13. μάθ', δὺξ ἁπάντων etc. Ἐπ' ἀτρεκὲς pro ἀτρεκέως cum Iacobsio accipere in tali epigrammate non vereor.

1907. *b*.

Corcyrae in lapide sepulcrali suburbii Kastraï; ex schedis Bröndstedii.

ΜΟΛΩΤΙΧΑΙΡΕ — Μολῶτι χαῖρε. — Μολῶτις femininum a masculo Μολώτας.

1908.

Corcyrae, in marmore candido, quod Arsenii cuiusdam fuit. Ed. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 104. Nos formam tituli ex schedis Köhlerianis damus.

ΝΕΟΚΛΗΣ	Νεοκλῆς	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ	Θεοδώρου,	Vs. 2. extr. Must. ΔΟΡΟΥ, Köhl. ΔΩΡΩ, quae Dorica forma a Corcyraeis titulis aliena est.
ΕΤΩΝ..	ἐτῶν ..	
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.	

1909.

Corcyrae in Palaeopoli; Cyriacus p. XIX. n. 131. et ex suis schedis Murat. T. III. p. MDCCXXI. 1. et Mustoxyd. T. II. p. 104. e Cyriaco.

ΟΡΒΟΣΙΑΡΟΥΚ
ΑΙΟΣΙΟΥ

Male Mustox. lacunas interposuit. Mur. vs. 2. ΙΑ (pro ΑΙ). Ὄρβος ἱαροῦ καὶ ὁσίου - - - Prima vox videtur nomen proprium; ἱαροῦ καὶ ὁσίου, *sacri et profani*, e. c. ταμείου διοικητής, vel simile.

1910.

Epitaphium a. 1759. e Palaeopoli *Corcyrae* in Museum Nanianum translatum; aere expressit Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 205. repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 161. Habet Mustoxyd. T. I. p. 207.

ΓΑΝΚΙΟΣ	Πάνκιος	Epitaphium peregrini videtur; Πάγκιος pro genitivo habeo.
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ	Κορινθίου.	

1911.

Titulum ut *Corcyraeum* ex schedis Apostoli Zeni ed. Montfauc. Diar. Ital. p. 425. et una cum n. 1794. *c*. ex illo Murat. T. III. p. MDCLXXXIX. 10. Habet Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΥΠΕΙΘΕΙΑΣ

Luxata verba videntur; ultimum Ε deleverim: Πειθίας Λυσιστράτου. Pithias Corcyraeus est ap. Thucyd. III, 70.

1912.

Corcyrae hic quoque titulus tribuitur; vide ad n. 1899. qui et ubi ediderint.

ΣΑΒΙΝΟΣΕΤΩΝΚΕΧΑΙΡΑΙ — Σαβῖνος, ἐτῶν κε', χαῖρ[ε].

1913.

Corcyrae; ed. Mustoxyd. T. II. p. 103. Habeo etiam ex schedis Bröndstedii.

ΣΑΜΑΝΔΡΕΠΙΤΟΥΛΕ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Σάμανδρε, Πίτουλε? χαίρετε.

1914.

Inter *Corcyraeos* titulos ab Apostolo Zeno acceptos edidit Montfauc. Diar. Ital. et hinc Murat. T. III. p. MCDXXXIII. 7. Bonada T. I. p. 540. Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 109 sqq. Brunck. Analect. T. III. p. 509. n. 728. (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 314.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 201. (cf. Nott. p. 931.) cf. Ruhnk. ap. Koen. ad Greg. Cor. p. 609. ed. Lips. Corcyrae positum epigramma fuisse non constat certo, quod Montfauc. etiam Cephalleniae, Abeae, Epiri et Acarnaniae titulos immiscuit Corcyraeis: tamen situs Corcyrae e regione Epiri probabile reddit illam insulam esse eam ipsam, cuius titulus mentionem facit.

ΗΜΑΛΑΔΗΠΕΡΙΣΕΙΟΛΥΓΡΟΜΠΟΤΜΟΝΕΚΛΥΕΠΑΤΡΑ
ΑΛΚΗΑΜΦΙΛΟΧΩΓΓΑΙΑΘΡΑΣΥΠΤΟΛΕΜΩΝ
ΟΥΝΕΚΕΝΙΛΛΥΡΙΟΙΣΙΝΥΦΙΠΠΟΜΑΧΟΙΣΙΔΑΜΑΣΘΗΣ
ΟΣΤΕΑΔΕΝΝΑΣΟΙΓΑΙΔΕΤΑΡΟΙΕΚΤΕΡΙΣΑΝ
ΚΑΙΣΟΥΑΠΟΦΘΙΜΕΝΟΥΠΙΣΤΟΙΦΙΛΟΙΟΥΚΕΛΑΘΟΝΤΟ
ΣΙΝΝΑΦΥΛΟΠΙΔΟΣΔΕΞΕΡΥΣΑΝΣΤΥΓΕΡΑΣ
ΑΜΦΙΛΟΧΟΙΘΡΑΣΕΩΝΕΥΕΙΔΟΤΕΣΕΡΓΟΝΑΚΟΝΤΩΝ
ΟΙΣΕΜΕΓΑΧΝΥΜΕΝΟΙΣΥΓΓΕΝΗΕΚΤΕΡΙΣΑΝ

Ἦ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸμ πότμον ἔκλυε πάτρα,
ἀλκ[ίμα] Ἀμφιλόχωγ γαῖα Θρασυπτολέμων,
οὕνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἱππομάχοισι δαμάσθης,
ὀστέα δ' ἐν νάσῳ [τ]ᾶδ' ἕταροι 'κτέρισαν.
καί σου ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο,
Σίννα, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγερᾶς
Ἀμφίλοχοι θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἵ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῆ ἐκτέρισαν.

Vs. 2. Ruhnk. correxit *ἀλκίμη*, secuti sunt ceteri, donec Mustox. Dorismum restitueret. Vs. 4. *τᾶδ'* est a Ruhnk. et antea a Valck. ad Herodot. VIII. p. 648. correctum. Ibidem nota augmentum *ἐκτέρισαν* pronunciando eiiciendum. Vs. 6. male Ruhnk. *σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρυσαν.*

1915.

Corcyrae; ed. Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΣΤΑΤΙΕΔΟΞΑΧΑΙΡΕΤΕ

Στάτιε, Δόξα, χαίρετε.

1916.

Titulus ut *Corcyraeus* editus cum n. 1899. ubi vide not. (a Mustox. T. I. p. 205.).

ΣΩΚΡΑΤΗΣΧΑΙΡΑΙ

Σωκράτης χαῖρ[ε].

1917.

Lapis epitaphius fastigio ornatus, a. 1758. ex Palaeopoli *Corcyrae* translatus in Museum Nanianum; aeri incisum dedit Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 203. repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 62. Habet Mustoxyd. T. I. p. 206.

ΦΟΡΜΙΩΝΑΡΤΕ
ΜΩΝΟϹΜΕΓΑΡΕΥϹ

Φορμίων Ἀρτέμωνος Μεγαρεύς.

1918.

Fragmentum lapidis epitaphii fastigio ornati a. 1759. *indidem* eodem translatum; aeri incisum dedit Paciaudus l. c. p. 206. repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 105. Habet Mustoxyd. T. II. p. 105.

- - ΜΟΚΛΗΙ - -
- - ΕΜΩ

1919.

In Museo Veronensi extat inscriptio magnis exarata litteris, quae Venetiis translata est, edita a Maffeio Mus. Ver. p. XXXVI. et aeri incisa ap. Ventur. Guida al Mus. Ver. T. I. p. 66. n. 16. tab. VIII.

ΑΓΟΛΛΩ
ΝΙΑΤΑΙ
ΟΙΚΟΔΟ
ΜΗΣΑΝ

Ἀπολλωνιᾶται οἰκοδόμησαν. Quam sicut probabile est ex Ioniarum insularum aliqua esse Venetias apportatam, ita Hughesius Itin. T. I. p. 402. in *Leucadia* prope urbem docet titulum prorsus similem, qui a priore distinguendus est, repertum esse, a Graeco quodam sic transcriptum:

ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΤΑΙ
ΩΙΚΟΔΟΜΗΣΑΝ

Unde cave cum Hughesio Apolloniam oppidum in Leucadia fuisse censeas: potius Apolloniatae ad Hadriam, quorum urbs opulentissima fuit, Leucadiorum illi cognati, in Leucadia publicum aliquod aedificium, fortasse sacellum Apollini Leucadico dicatum, suo exstruxerant sumptu. Similiter etiam de Veronensi titulo iudicandum est.

1920.

In columella Musei Naniani duos palmos Romanos alta, a. 1759. e *Leucadia* translata; Passeri Diss. II. p. 32. Paciaud. Mon. Pelop. T. II. p. 57. in aere, repetito in Mus. Nan. collect. antt. n. 72.

ΑΛΚΥΩΝ — Ἀλκύων. — Sine causa refertur ad Alcyonem medicum (Ios. Archaeol. XIX, 1.).

1921.

In monumento sepulcrali cum fastigio, in epistylio. Lapis a. 1759. e *Leucadia* in Museum Nanianum translatus. Passer. l. c. p. 29. Paciaud. l. c. p. 211. Mus. Nan. collect. n. 70. in aere.

ΛΕΟΝΤΙΟΝΑΙΣΧΥΛΕΔΑΜΟΞΕΝΑ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Λεόντιον, Αἰσχύλε, Δαμοξένα,
χαίρετε.

1922.

In tabula sepulcrali a. 1759. e *Leucadia* eodem translata; Passer. ib. p. 36. Paciaud. ib. p. 212. Mus. Nan. coll. n. 86. in aere.

ΠΕΙΣΙΤΕΛΗΣ — Πεισιτέλης.

1923.

Sub fastigio monumenti sepulcralis, a. 1759. e *Leucadia* eodem translati, palm. Rom. 2,45 longi; Passer. ib. p. 28. Paciaud. ib. p. 212. Mus. Nan. coll. n. 69. in aere.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΙ
Χ Α Ι Ρ Ε

Σωσικράτει. χαῖρε.
De dativo cf. n. 1749.

1924.

Lapis a. 1759. e *Leucadia* Museo Naniano illatus; Passer. ib. p. 36. Paciaud. ib. p. 211. Mus. Nan. coll. n. 87. in aere.

ΙΟΥΛΙΑ
ΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΑ ϕΕΤΩΝ
ΞΘ ϕΧΑΙΡΕ

Ἰουλία Ἀλεξάνδρα,
ἐτῶν ξθ', χαῖρε.

1925.

In insula *Ithaca* olim. Ex schedis alienis edidit Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 7. p. 42. Hinc desumptum epigramma tractavit Iacobs. Anthol. Paralip. p. 815. et in Anthol. Palat. T. II. p. 866. T. III. Addend. p. CIII sqq. Praeterea tractavit Graefius Act. Petrop. Vol. VIII. p. 643 sq. Titulum ex Museo Naniano edidit Biagius Mon. Gr. p. 297. aeri incisum: qui ei explicando nihil de suo attulit, sed satis habuit Martorellii commenta lepidissima praeposuisse, item alius amici nugas, si fieri potest, etiam facetiores, et tertii cuiusdam familiaris interpretationem, qui paulo ad verum propius accessit et certe de Ithaca dici intellexit. Unius ex his explicatio extat etiam in Mus. Sanclement. Numismat. T. III. p. 209-227. Nanianum aes repetitum est in Mus. Nan. antt. coll. n. 96. Nos aliter ac priores et vere explicuimus iam dudum in Prooemio lectt. Univ. Berol. hib. a. 1823-1824.

ΤΗΝΩΤΟΙΠΟΔΕΣΑΜΑΤΟΛΑΙΝΟΝΩΗΕΝΕΥΟΥΔΑΜ . .
ΟΣΠΟΚΕΝΑΜΦΙΑΛΩΙΠΡΑΤΟΣΕΝΕΙΤΙΘΑΚΑΙ
ΚΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΧΕΡΣΙΝΕΣΑΡΕΑΤΙΜΕΑΙΔΕΠΑΙΔΙ
ΕΛΛΙΠΕΚΑΙΚΤΗΣΙΝΚΑΙΚΛΕΟΣΑΘΑΝΑΤΟΝ

Litterarum formam et dispositionem dedi e Biag. Vs. 1. Poc. ΠΟ, Biag. ЬΟ; in fine Poc. ΩΗΝΕΥΟ ΔΑΜ . ., Biag. ΩΗΕΝΕΥΟΥΔΑΝ. Vs. 2. Poc. . ΕΝΕ ΤΙΘΑΑΚΑΙ, Biag. quod dedi. In ceteris uterque consentit.

Τήνω τοι [τ]όδε σᾶμα τὸ λάϊνον, ὦ[ν]ε[ρ], Εὐ[θ]υδάμ[ω,
ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἔ[γ]ε[ν]τ' Ἰθάκᾳ
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέᾳ δὲ παιδὶ
ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Non potuerant critici hoc bonae aetatis et elegans epigramma restituere, quod primum et tertium versum in heroicum carmen constringendum putabant: at poeta, quod nomina propria heroico versui aptari nequibant, non sine arte aliud metrum elegit, Archilochium asynartetum:

τήνω τοι τόδε σᾶμα τὸ λάϊνον, ὦνερ, Εὐθυδάμω.
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέᾳ δὲ παιδί.

–́ ⏖ – ⏖ – ⏖ – ⏑⏑ | –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

quem morem in epigrammatis contexendis observatum esse docent vel Theocritea. Itaque omittimus coniecturas aliorum nimium audaces. Vs. 1. in litteris ΤΗΝΩΤΟΙ non latere nomen proprium, docet extremum, quod est Εὐθυδάμω. Quod alterum etsi nos primi eruimus, unus tamen ex illis Italis *τήνω τοι* legendum vidit. Τοὶ inservit orationi magis extollendae, ut n. 1897. et in epigrammate Nossidis Anthol. ed. Iac. pr. T. I. p. 128. *Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν* etc. Ὦνερ, quod duobus mutatis elementis dedimus, est pro vulgari *ὦ παροδῖτα*. Vs. 2. *ἔγεντ'* est ex Buttmanni correctione. *Timeae* nomen, quod plerique mutandum censuerunt, haud rarum est, ut ap. Pausan. II, 20, 4. in titulo Anaphaeo, in Attico n. 883., in Megarico n. 1096. etc. Idem in Anthol. Palat. T. I. p. 433. n. 423. restituit Graefius.

1925. *b.*

Haec quinque epitaphia ex totidem lapidibus petita, in *Ithaca* reperta misit Bröndstedius.

I.	ΑΓΕΜΑΧΟΥ	Ἀγεμάχου.
II.	ΔΑΜΩΣ	Δαμῶς.
III.	ΚΛΕΩΝΟΣ	Κλέωνος.
IV.	ΛΥΣΙΔΙΚΑΣ	Λυσιδίκας.
V.	ΦΙΛΩΤΙΟΣ	Φιλώτιος.

Omnia sunt genitivo casu concepta; nota Δαμῶς pro Δημοῦς, quam terminationem vidimus aliquoties. Φιλῶτις est femininum a masculo Φιλώτας.

1925. *c.*

In *Ithaca*, in ecclesia Evangelistarum; ed. Gell. Ithac. p. 115.

ΑΓΗΜΟΝΙΔΑ — Ἀγημονίδα
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

1925. *d.*

In *Ithaca*, in aedicula Panagiae prope scholam Homeri in muro; ed. idem l. c. p. 114.

ΕΛΑΦΙΕΛΑΦΙ — Ἐλάφι Ἐλαφί[ου?
ΛΑΜΙΣΚΕΧΑΙΡΕΤΕ — Λαμίσκε, χαίρετε.

1925. *e.*

In *Ithaca*, ibidem; ed. idem l. c.

ΘΕΟΔΩΡΕ — Θεόδωρε
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

1925. *f.*

In *Ithaca*, in ecclesia quadraginta Sanctorum; ed. Gell. ibid. p. 115.

ΘΕΟΔΩ
ΡΟCΕΥ
ΤΥΧΟΥ ℒ
ΘΓΩΝΟ

Θεόδωρος Εὐτύχου, [ἐτ]ῶν ō.

1925. *g.*

In *Ithaca*, eodem loco ubi n. 1925. *c.* Ed. Gell. Ithac. p. 114.

ΜΟΛΩΤΑ — Μολώτα
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

1925. *h.*

In *Ithaca*; misit Bröndstedius.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΑΚΑΣΣΑΝΔΡΙΣ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΤΟΣ
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣ

Στρατονίκα Κασσανδρίς.
Μητρόφαντος Παρμενίωνος Κασσανδρεύς.

1925. *i.*

In *Ithaca*; misit idem.

ΣΩΣΙΜΙΟΣΧΑΙΡΕ — Σωσίμιος χαῖρε.

1925. *k.*

In *Ithaca*; misit idem. Minus recte edidit Guil. Gellius in libro de Ithaca p. 114. Servatur in aedicula Panagiae prope scholam, quae vocatur, Homeri.

ΣΕΠΤΟΥ
ΜΕ·ΜΟΥΣΙ
ΚΕ ΧΑΙΡΕ

Σέπτουμε μουσικὲ χαῖρε.
Vs. 2. Gell. ΜΟΥΣ.

1926.

In cippo, qui aëtomate instructus erat, nunc in Musei Naniani monumentis, translato ex *Ithaca* a. 1758. Aeri incisum dedit Paciaud. Monum. Pelop. T. I. p. 142. (repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 17.) et mira atque infructuosa sedulitate illustravit p. 139-204. Ex Pac. habet Gell. Ithac. p. 37. Cf. etiam Ion. Antt. T. II. p. 38.

ΙΕΡΟΣΟΧΩΡΟΣΤΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΤΟΝΕ
ΧΟΝΤΑΚΑΙΚΑΡΠΟΥ
ΜΕΝΟ.ΙΤΙΝΜΕΝΔΕ
ΚΑΤΗΝΚΑΤΑΘΥΕΙΝΕ
ΚΑΣΤΟΥΕΤΟΥΣΕΚΔΕΤΟΥ
ΠΕΡΙΤΤΟΥΤΟΙΙΝΑΟΝΕ
ΠΙΣΚΕΥΑ.ΕΙΝΕΑΝΔΕΤΙΣ
ΜΗΠΟΙΗΤΑΥΤΑΤΗΙ
ΘΕΩΙΜΕΛΗΣΕΙ ℒ

Ἱερὸς ὁ χῶρος τῆς Ἀρτέμιδος. τὸν ἔχοντα καὶ καρπούμενον τὴν μὲν δεκάτην καταθύειν ἑκάστου ἔτους, ἐκ δὲ τοῦ περιττοῦ τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν. ἐὰν δέ τις μὴ ποιῇ ταῦτα, τῇ θεῷ μελήσει.

Haec Xenophon columellae inscripsit, quae in Artemisio Scilluntio, a sese dedicato, collocata erat (Anab. V, 3. extr. ubi legitur τὸν δὲ ἔχοντα). Eadem Xenophontis aliquis cultor simili Artemisio in insula Ithaca a sese condito videtur accommodasse: certe solum ornamentum fundi esse hoc monumentum nequit, quod tamen censebat Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 147. Ceterum ὁ ἔχων καὶ καρπούμενος non, ut cuidam visum, *redemptor* est, sed *pos-*

sessor iure quovis. Sic Xenophon fundi a sese dedicati possessor est eatenus, quatenus homini in sacro fundo ius est. Sed primitivus possessor succedenti cuivis hoc imponit, ut deae offerat decimam, et ex reliquo (praeter decimam) reditu templum sartum tectum praestet: si tamen hoc neglectum fuerit, nulla poena afficitur qui id neglexit; sed deae relinquitur vindicta. Quod non convenire pacto conductionis, sponte patet. Paciaudus hanc inscriptionem, ut maioris videretur pretii, *legem sacratam Ithacensium* dixit: quo nihil potuit minus aptum excogitari.

1927.

Inter varia cimelia a Britanno Fiott Lee in *Ithacae* sepulcris reperta collare est aureum, ex tenui lamina XXVIII pollices longa fabricatum; in medio est nodus Gordius, exquisite ornatus gemmis granatis, rosis aureis et pendulis ornamentis in formam capitum papaveris: opus est eximium. In interiore parte scriptum est (Hughes. Itin. T. I. p. 164.):

ΣΑΦΦΟΥ ΛΑΩΔΑΜΙΑΣ

Σάφφου, Λα[ο]δαμίας.

1928.

In Craniorum *Cephaleniae* insulae moenibus, quae habentur, vidit Hamiltonus centurio. Ex schedis Guil. Gellii misit Rosius. Aliud exemplum, quod titulum inversum praebet, communicavit nobiscum Gerhardus, missum a Crawfurdo, Senatui Ionico ab epistolis.

⊥ƎꓤƎ⋛◇V⋛ — *Σάος Ἐρετ.*
⋛◇IꓤA ƎΛꓘ — *Κλεάριος.*
⋛ꓢAI⋛AMM — *Μνασίας.*

Vs. 1. inversus est; Cr. omittit ultimum T, et pro quarto a fine elemento habet ⊧. Ἐρετ. aut patris nomen decurtatum, aut gentilicium, ut Ἐρετριεύς. Vs. 2. videtur genitivus esse. *Μνασίας* est pro *Μνασέας*; Σ paenultimum, quantum ex Cr. exemplo colligo, delevit lapicida, quod formam dextrorsum currentem inciderat per errorem.

1929.

In basi palm. Rom. 5,5 alta, arae formam repraesentante, a. 1758. ex *Cephalenia* in Museum Nanianum translata. Damus ex aere ap. Paciaud. Mon. Pelop. T. I. p. 94. repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 58. Habetur etiam in libro: Memorie per servire alla storia letteraria Sept. 1758. p. 213. Ex perversa Paciaudi restitutione vitiosissime in aes incisum praebet St-Sauveur Itin. ad T. III. p. 64. cuius exempli nulla fides est, neque eius habenda ratio, licet ipse non dicat eo, quem significavi, modo id esse natum.

- - - - ΑΝΑ - - - - -
- - - - - Ω - - - - - -
- ΟΥΓΥΝΑΙΚΑ ΒΙ - -
ΑΡΙϹΤΟΜΑΝΤΙΔ ΟϹ- -
ΑΙ.ΙΕΡΑϹΑΜΕΝΗΝΤΗϹϹΕΒ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟ ϹΠΑΛΕΙ
ΩΝΕΥΓΕΝΕΙΑϹΕΙΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΤΗϹΠΕΡΙΤΟΝΒΙΟΝ
ϹΩ ΦΡΟϹΥΝΗϹ ΨΒ

[Τὴν δεῖνα,] - - - - - - - - - ου, *γυναῖκα Βι - - ἀριστομάντιδος, ἀ[ρχ]ιερασαμένην τῆς Σεβ(αστῆς), ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Παλείων, εὐγενείας εἵνεκεν καὶ τῆς περὶ τὸν βίον σωφροσύνης. Ψηφίσματι βουλῆς.*

Primo loco cum nomine mulieris parentum erant nomina expressa: sed *γυναῖκα* pertinet ad sequentia, licet post id spatium relictum sit; quippe hoc coll. vs. 4. 6. 9. nullius momenti esse intelligitur. ΟΥ vs. 3. non necessario finis est nominis eius, qui huius mulieris pater fuit, sed potest ex nomine avi materni superesse; ut praecesserit simul matris nomen addito avi materni nomine. ΒΙ potest Βίωνος fuisse, ut censet Pac. Ἀριστομάντιδος iudico esse *ἀριστομάντεως, optimi vatis.* Σεβαστὴ Paciaudo non male est *Diva Sabina Augusta*, Hadriani uxor; quod ob n. 340. non dissimile veri. Memorabilis est forma Παλείων; vulgo Παλεῖς s. Παλλεῖς dicuntur. N. 340. ut servatus est titulus, legitur Παλέων.

1930.

In columella a. 1760. ex *Cephalenia* in Museum Nanianum translata; ed. Biagi Mon. Gr. in fine operis n. VI. aeri incisam, repetito in Mus. Nan. antt. coll. n. 95.

ΜΑΚΗΔΕΑΠΟΤΜΟΥ
ΟΝΙΚΕΚΛΙΜΕΝΟΝ
ϹΚΑΙΜΗΤΕΡΑΜΗΤΡΟϹ
ΚΟΜΕΝΟΥϹ
ΑϹΠΡΟϹΑΛΑΝΠΕΤΟΝΑΔ
ΟϹΚΑΤΕΒΗΝ
ϹΩϹΕΠΕΒΑΛΛΕΝ
ΠΕϹΙΝΤΕΦΙΛΟΙϹ
ΟΙΕΚΑΙΠΘΛΙΗΤΑΙϹ
ΚΡΥΑΜΗΚΕΤΙΠΕΜΠΕΙ
ΝΕΙΘΑΝΑΤΟϹ
ΕΜΩΝΑΠΟΠΑΥΕΤΕΘΡΗΙ

Sunt fines versuum elegiacorum.

μα κήδεα πότμου
χθ]ονὶ κεκλιμένον
ς καὶ μητέρα μητρός
κομένους
ας πρὸς ἀλάνπετον Ἀιδ[ην
ος κατέβην
ς ὡς? ἐπέβαλλεν
πεσιν τε φίλοις
οι[ς] καὶ π[ο]λιήταις
δά]κρυα μηκέτι πέμπει
νει θάνατος
ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων?

1930. *b.*

Cephaleniae, inter rudera urbis Palensium; misit Bröndstedius.

ΝΙΚΟΧΑΙΡΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΕ
ΧΑΙΡΕ

Νικο[ῖ] χαῖρε.
Παράμονε χαῖρε.

1930. *c.*

Cephaleniae in tribus lapidibus sepulcralibus elegantissimis; misit Bröndstedius.

I. ΕΙΡΑΝΑ — Εἰράνα.
II. ΚοΣΣΥΦΑ — Κοσσύφα.
III. ΦΑΙΚΥΛΕΧΑΙΡΕ — Φαικύλε χαῖρε.

1930. *d.*

Cephaleniae sub protoma muliebri anaglypho expressa; misit idem.

ΕΠΙΦΙΛοΥΜΕΝΗ

Ἐπὶ Φιλουμένῃ.

De forma hac epitaphii vide Introd. Boeot. c. 1. extr.

1930. *e.*

Cephaleniae; Gerhardo misit Crawfurdus, Senatui Ionico ab epistolis.

ΚΛΛΥΑΛ ΟΝΥΜΟΙ ΟΦ
ΟΙΩΤϹ ΛΗ ΤΗ
ΧΑ$^{S}_{Λ}$3

Lectio incerta dicitur; nec scio quid statuam, nisi quod Κλαυδία Ὀνυμ - - - θυγάτηρ χρηστὴ χαῖρε inesse dixeris: sed nihil affirmo.

1931.

Lapis a. 1754. ex *Cephalenia* in Museum Nanianum illatus. Aeri incisum dedit praeter Passerium Paciaudus Mon. Pelop. T. II. p. 213. Idem est in Mus. Nan. antt. coll. n. 77. Cf. Paciaud. p. 218 sq.

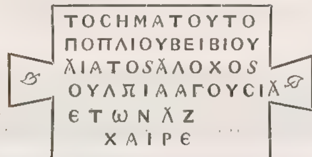

Τὸ σῆμα τοῦτο Ποπλίου Βειβίου ..... ἄλοχος Οὐλπία Ἀ[ρ]ουσία? ἐτῶν λζ', χαῖρε.

Nec prorsus constat ἐτῶν etc. ad Vibium an ad uxorem eius pertineat, nec vs. 3. initium intelligi potest. Ἀγουσία vix est Graecum nomen; dedi Ἀρουσία pro *Aruseia*.

1932.

Lapis eodem anno ex *Cephalenia* eodem translatus. Ediderunt iidem (Mus. Nan. coll. n. 76.). Cf. Paciaud. p. 219 sq.

ϹΑΒϵΙΝΟϹ
ϹΑΒϵΙΝΟΥ
ΥΙΟϹϵΤΩΝ
Η Α
ΧΑΙΡϵ

Vs. 4. Η transversam lineolam dextram versus paululum descendentem habet; quare id pro Ν Pac. habet merito.

Σαβεῖνος Σαβείνου υἱός, ἐτῶν να', χαῖρε.

1933.

In tabula rudibus quibusdam ornamentis distincta, quae a. 1700. e Corcyra translata est et ex cimeliis Apostoli Zeni Museo Naniano illata. Aeri incisam dedit Paciaudus Mon. Pelop. T. I. p. 198. quod repetitum est in Mus. Nan. antt. coll. n. 78. Prius non accurate dederat Montfauc. Diar. Ital. p. 424. inter Corcyraeas inscriptiones; hinc Murat. T. III. p. MCDLXIV. 5. Sed est *Cephaleniae* tribuenda; nam Meletius Geogr. vet. et nov. p. 327. vidit „εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Κεφαλληνίας, Πιτκάρδο τανῦν καλούμενον", et dedit minusculis, sed paululum immutata orthographia, ut Montfauc.

ΤΙΤΟϹΦΛΑΑΡΙΟϹΔΙΟ
ΝΥϹΙΟϹ ... ϵΝΟϷ
ΚΙϹΖΟΜΑΙϹΟΙΤΟ
ΝϹϵΡΑϹϹΤΙΟΝΟϷΚΙ
ΟΝ ΜΗΔϵΝΙϵΞΟΝϵΙ
ΝΑΙΑΝΥΞΑΙΤΗΝϹΟΡ
ΟΝΟΛΥΝΠΙΑΔΟϹϵΙ
ΔϵΤΙϹΑΝΥΞΙΔΩϹϵ
ΙΤΩΦΙϹϹΚΩΔΗΝΑΡ$^{Y}_{T}$
ΙΑΔΙϹΧϵΙΛΙΑΠϵΝ
ΤΑΚΟϹΙΑΚΑΙΥΦϵΞΙ
ΛΟΓΟΝΑϹϵΡϵΙΑϹ

Quum aes Paciaudi satis accuratum sit, ex illo retinuimus vitiosam et insolentem orthographiam, quam correxerunt ceteri. Vs. 1. Mel. Φλαΐος. Vs. 4. extr. Ι omittunt Montf. Mel. et recte opinor; fortasse id vitio lapidis tribuendum, ut vs. 9. extr. Υ et Τ minuta, quae sensu cassa sunt et a ceteris omittuntur. Vs. 6. ubi ΤΗΝ dedi, lacuna trium litterarum est in aere. Montf. ΑΝΟΙΞΑΙΣΩΡΟΝ, Melet. ἀνοῖξαι ταύτην τὴν σορόν, unde ΤΗΝ adscivi. Vs. 7. extr. aes ΔϵϹϵΙ, quod e Montf. Mel. correxi. In ceteris aes repraesentavi fidissimum. Litterarum formam dedi quantum potui ex aere; nisi quod litteras apicibus quibusdam, qui nullius momenti sunt, variegatas in illo reperies. Nec quidquam de barbaris his formis addo, nisi ω in media parte divisum esse, quod etiam distinctius fit n. 1338. et O

supra esse apertum, et B infra. Titulus est aetatis infimae.

Τίτος Φλάβιος Διονύσιος, ἐνορκίτζομαί σοι τὸν σεβάσστιον ὅρκον, μηδενὶ ἐξὸν εἶναι ἀνῦξαι τὴν σορὸν Ὀλυνπιάδος. εἰ δέ τις ἀνύξι, δώσει τῷ φίσσκῳ δηνάρια δισχείλια πεντακόσια, καὶ ὑφέξι λόγον ἀσεβείας.

De scriptura σεβάσστιον et φίσσκῳ cf. potissimum n. 1306. Etiam magis offendit ἐνορκίτζομαι. Σοὶ pertinet ad legentem quemvis. Ὅρκος σεβάστειος manifesto est *per Genium Augusti*, licet hoc reiiciat Pac. de Styge cogitans. Post ὅρκον non intelligendum ἦ μήν, sed ἐφ' ᾧτε vel ὥςτε. Ἐξὸν εἶναι habetur etiam n. 2043. et in Asianis.

1934.

In insula *Zacyntho*, in ara ecclesiae D. Demetrii in vico Melinado. Ed. Chandler. Inscr. Gr. P. II. p. 86. n. 159. St-Sauveur Itin. T. III. p. 104. et in tabula aerea eo pertinente, Walpol. Mem. p. 455. 3. Hughes. T. I. p. 152. Ediderunt etiam alii, sed ita vitiose, ut nolim eos afferre. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis et Bröndstedianis.

ΑΡΧΙΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣΚΑΙΑΛΚΙ
ΔΑΜΑΑΡΧΙΚΛΕΟΣ ΚΛΗΝΙΠΠΑΝΤΑΝΑΥ
ΤΩΝΘΥΓΑΤΕΡΑΘΕΟΚΟΛΗΣΑΣΑΝΑΡΤΕΜΙΤΙ
ΟΠΙΤΑΙΔΙ

Formam tituli dedi ex Chandl. qui in hac re ceteris solet diligentior esse, et consentit Bröndst. Formam Π dedi ex Br. Vs. 2. Chandl. ΚΛΙΝ etc. Hugh. ΕΛΕΝ, Walp. Sauv. Köhl. Br. ΚΛΗΝ, idque se quoque legisse testatur Leakius in Walpol. Travels p. 509. Hugh. sub finem ΤΗΝ. Vs. 3. 4. Sauv. ΑΡΤΙΜΙΤΙΟΠΙΤΙΔΙ, Hugh. ΑΡΤΕΜΙΔΙΟΠΙΤΙΔΙ; ceteri ut dedimus. Etiam Chandlerum habere ΑΡΤΕΜΙΤΙ, annoto ob quendam, qui Chandlerum dicit legere ΑΡΤΑΜΥΤΙ.

Ἀρχικλῆς Ἀριστομένεος καὶ Ἀλκιδάμα Ἀρχικλέος Κληνίππαν τὰν αὐτῶν θυγατέρα, θεοκολήσασαν Ἀρτέμιτι Ὀπιταΐδι.

Κληνίππαν est pro Κλεινίππαν, quod ipsum vel Κλησίππαν reponi volebat Boissonadus Diar. class. Vol. XX. p. 297.

1935.

Super porta ecclesiae in vico Melinado in *Zacyntho*, in magno lapide; ed. Hughes. Itin. T. I. p. 153.

ΟΦΘΟΝΟΣΑΥΤΟΣΕΑΥΤΟΝΕΟΙΣΒΕΛΕΕΣΣΙΔΑΜΑΖΕΙ

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

PARS NONA.

TITULI ALIQUOT LOCORUM IN GRAECIA INCERTORUM.

Quum nonnulli tituli, partim non contemnendi, *ex Graecia* manifesto delati, tamen nulli certo loco adscribi queant, ne illi usque ad finem operis differentur, eorum partem hoc loco interponere est commodum visum, eo adhibito temperamento, ut privata epitaphia omnia excluderem, quae quo loco ponantur, non multum interest; nec si haec recensere hoc loco voluissem, expedire me ex difficultatibus potuissem quam plurimis, quas exponere supervacaneum videtur. Graeciam vero ubi dico, excepto Illyrico terras prioribus partibus comprehensas intelligo una cum insulis Aegaei maris et iis, quae inter Graeciam et Cretam sunt, et Creta ipsa. Ceterum in pluribus horum titulorum huc referendis ambiguam suspicionem sequi coacti sumus. Primum autem huc rettulimus Naniana omnia, quae non ex aliis, quam quos diximus, locis collecta esse constat; deinde Dorica potissimum decreta, quae verisimile est ex illis locis allata esse: quodsi etiam in Asia et in septentrionali supra Thessaliam tractu Doricae aliquot civitates fuerunt, paucissimae tamen illarum inscriptiones Dorice scriptae supersunt. Praeter haec autem alia quaedam hic habes, quae ex Graecia petita esse nobis non videtur dubium. N. 1936. titulus est militaris, n. 1937 - 1945. sunt decreta, vel decretis similia honoraria monumenta, n. 1946 - 1950. donariorum vel operum publicorum inscriptiones.

1936.

In Museo Britannico III, 41. (Synops. ed. 1821.) est anaglyphum 3′ 8″$\frac{1}{2}$ latum, 2′ 1″$\frac{7}{8}$ altum, utrinque pila terminatum, a. 1725. a Tophamo e Graecia apportatum, et a. 1780. a Ios. Banksio et A. C. Frazero Museo Britannico donatum. In trunco, oleae videtur exoletae, tropaeum collocatum repraesentatur; trunco circumvolvitur serpens, qui bibit ex patera, in quam muliebris figura ad sinistram adstans libat: ad dextram miles adstat galeatus, pronam tenens hastam; pone hunc equi antica pars et super equo caput hominis veluti prospicientis. Ed. Taylor Combe Descript. coll. marm. Mus. Brit. P. II. tab. 41. Supra et infra sunt inscriptiones ibidem redditae in textu tabulae addito.

Supra est:

. . . .
ΑΛΙΦΗΡΕΙ
[Γ]ΟΡΓΩΓΟΡΓΟΥΚΑΦΥΕΙ
ΓΕΛΕΑΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥΤΕΓΕΑΤ[Η]
ΦΙΛΙΣΚΩΙΚΥΔΙΜΑΧΟΥ
ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΙ
ΚΑΦΕΙΣΟΔΩΡΩΜΝΑΣΙΜΑΧ[ΟΥ]
ΛΕΒΑΔΕΙ
ΤΕΙΜΟΚΡΑΤΕΙΛΥΚΩΝΟΣ
ΛΑΡΥΜΝΑΙΩ
ΑΙΑΚΙΔΗΚΑΙΧΑΡΕΦΑΝΗΤ[ΟΥ]
ΑΒΥΛΟΥΔΕΛΦΟΙΣ
ΣΩΦΑΝΗΚΑΙΑΓΕΛΑΩΙΤΟΥ
ΦΙΛΩΝΟΣΕΛΑΤΕΥΣΙΝ
ΚΛΕΩΝΥΜΩΙΤΙΜΩΝΟΣΑΒΑΙ[Ω]
ΙΕΡΩΝΙΑΜΦΙΟΥΟΠΟΥΝΤΙΩΙ
ΠΟΛΥΞΕΝΙΔΗΣΙΜΩΝΟΣ
ΣΚΑΡΦΕΙ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΑΜΦΙ[ΟΥ]ΕΧΙΝ[ΑΙΩ]
ΦΑΝΑΣΙΠΠΩΦΙΟΛΥΧΟΥΦΑΡΣΑ[ΛΙΩ]
ΔΑΜΟΔΙΚΩΔΑΜΙΣΚΟΥ
ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΙ
ΠΡΟΜΑΧΩΑΡΙΣΤΙΟΥΑΙΓΕΑΤΗ
ΑΙΣΧΙΝΗΚΑΙΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙΤΟΥ
ΣΑΜΟΘΟΙΝΟΥΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤ[ΑΙΣ]
ΝΙΚΙΑΦΑΛΑΧΡΟΥΤΡΙΣΚΑΙ[Ω]
ΑΝΤΙΒΙΩΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΦΑΛΑΝΝΑΙΩΙ

Et infra:

. . . .
ΠΟΛΥΔΩΡΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟ[Υ]
ΧΑΛΧΗΔΟΝΙΟΙΣ
ΛΛΥΠΗΤΩΑΛΥΠΗΤΟΥΚΑ[Ι]
. . . .
. . . .
ΒΥΖ . . . . . . Σ
ΕΒΙΑΤΩΕΒΙΑΤΟΥΝΕΩ
. . . .

Supplementa supra posita ex Combio retinui.

[Τῷ δεῖνι τοῦ δεῖνος]
Ἀλιφηρεῖ,
[Γ]όργῳ Γόργου
Καφυεῖ,
Γελέᾳ Δαμοκρίτου
Τεγεάτ[ῃ],
Φιλίσκῳ Κυδιμάχ[ου]
Τροιζηνίῳ,
Καφεισοδώρῳ Μνασιμάχ[ου]
Λεβαδεῖ,
Τειμοκράτει Λύκωνος
Λαρυμναίῳ,
Αἰακίδῃ καὶ Χα[ι]ρεφάνῃ τ[οῦ] Ἀβύλου
Δελφοῖς,
Σωφάνῃ καὶ Ἀγελάῳ τοῦ Φίλωνος
Ἐλατεῦσιν,

Κλεωνύμῳ Τίμωνος
  Ἀβαί[ῳ],
Ἱέρωνι Ἀμφίου
  Ὀπουντίῳ,
Πολυξενίδῃ Σίμωνος
  Σκαρφεῖ,
Καλλισθένῃ Ἀμφί[ου]
  Ἐχιν[αίῳ],
Φανασίππῳ [Ο]ἰολί[κ]ου
  Φαρσα[λίῳ],
Δαμοδίκῳ Δαμίσκου
  Σκοτουσσαίῳ,
Προμάχῳ Ἀριστίου
  Αἰγεάτῃ,
Αἰσχίνῃ καὶ Ἀνδρονίκῳ τοῦ Σαμοθοίνου
  Μητροπολίτ[αις],
Νικίᾳ Φαλά[κ]ρου
  Τρι[κ]καί[ῳ],
Ἀντιβίῳ Ἀρχελάου
  Φαλανναίῳ,
[τῷ δεῖνι τοῦ δεῖνος καὶ]
Πολυδώρῳ Ἀπολλωνίο[υ]
  [Κ]αλχηδονίοις,
Ἀλυπήτῳ Ἀλυπήτου κα[ὶ]
[τῷ δεῖνι τοῦ δεῖνος καὶ
τῷ δεῖνι τοῦ δεῖνος]
  Βυζ[αντίοι]ς,
Ἐβιάτῳ? Ἐβιάτου?
  Νεω - - - -

Monumentum est victoribus militibus, qui in aliqua pugna ceciderant, exstructum; idque Müllerus noster in Böttiger. Amalth. T. III. p. 48 sqq. Atticum censet, truncum oleae iudicans esse Minervae oleam *πάγκυφον* et serpentem *τὸν οἰκουρὸν ὄφιν*, comparatque duo alia anaglypha valde similia, in quibus ipsa Minerva Polias, quae in hoc anaglypho non conspicitur, repraesentatur cultu prisco efficta; in iisdem figura muliebris alis instructa est, utpote Victoria. Sed vereor ne hoc Musei Britannici marmor non Atticum sit, quum praesertim Minerva Polias in hoc desit, neve hoc ipsum in alia civitate ad Atticorum monumentorum formam compositum sit, ideoque omissa Minervae imago. Nomen Atheniensis nullum inest; quamquam hoc non docet inscriptionem non esse Atticam (cf. n. 166.). Titulus eiusdem aetatis est cuius Delphicus n. 1706. et secundum ante Christum saeculum vix superat; hinc ingens in Iota subscribendo vel omisso vel addito inconstantia, hinc ει pro ῑ (Καφεισοδώρῳ vs. 7. Τειμοκράτει vs. 9.), hinc dativi in ῃ pro ει, ut Χαιρεφάνῃ, Σωφάνῃ, Καλλισθένῃ, de qua formatione alibi diximus. Nomina geographico ordine disposita sunt, primo loco Peloponnesiaca, tum Boeotica (de forma Λεβαδεὺς vide ad n. 1571. de Larymna Boeotis attributa monui in Introd. Boeot. c. II.), Delphica, Phocica, Locrica, Thessalica: inter haec habes nomina Echini, Pharsali, Scotussae, Metropolis, Triccae, Phalannae; sed in his mediis comparet Αἰγεάτης, qui vix potest ad Aegas Macedonicas s. Edessam referri. De gentilicio Αἰγεάτης cf. Steph. Byz. v. Αἰγαί. Desinitur in Chalcedone et Byzantio et alio loco nobis incognito. Milites hi omnes ex variis oriundi civitatibus videntur mercenarii fuisse: unde simul explicari potest, quod insunt Delphi, qui alias sacrorum tantum bellorum solebant participes esse. De singulis haec addo. Vs. 11. τοῦ dedi cum Comb. ut vs. 13. 24. licet τοῖς postulet accuratior usus. Ibidem correxi Χα[ι]ρεφάνῃ ex n. 1706. *Aeacidam* Delphum nota et cf. n. 1706. 1721. Quid quod n. 1706. iidem hi duo fratres scripti sunt: *ἀπέδοτο Πρᾶτον Πλιστάρχου, συνευδοκεόντων καὶ τῶν υἱῶν αὐτᾶς Αἰακίδα καὶ Χαιρεφάνεος.* Pater eorum est *Abylus*, cui cedet iam Babylus n. 1702. extr. a Chandlero illatus: nempe ibi lacuna nulla iam statuenda est (cf. lemma ad n. 1691.). Vs. 20. portentosum nomen certa expuli correctione. Vs. 26. **ΤΡΙΣ** pro **ΤΡΙΚ** est in lapide ipso. Vs. 31. praetuli corrigere [Κ]αλχηδονίοις quam Χαλ[κ]ηδονίοις. Vs. 36. nomen Ἐβίατος falsum iudico.

1937.

Fragmen marmoreae tabulae in Museo Veronensi; ed. Maffeius p. XXXV. 2.

. . . .
. . . . . ΓΡΑΨΑΝΤ . . . .
. . . ΝΔΕΤΑΝΕΑΡΤΑΜ . . . . .
. . . ΚΑΔΕΜΗΗΙΤΟΥΑΓΡΙΑ . .
. . . ΑΙΤΩΝΚΑΡΥΚΩΝΑΙΚΑΚ . .
. . . ΕΤΑΡΤΑΙΟΠΩΣΑΙΠΕΡΚΑ . .
. . . ΘΑΙΤΟΥΤΑΙΚΑΙΤΙΜΩΜΕΝΟΣ .
. . . ΙΣΤΟΙΣΥΠΕΡΤΩΝΑΥΤΑΙ . .
. . . ΟΥΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΩ . .
. . . ΑΡΤΑΙΤΩΙΤΕΠΑΤΡΙΚΑ . .
. . . ΚΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣ . . .
. . . .

Hic discere licet, quam proclives in fragmentis interpretandis vel peritissimi ad errorem sint; quippe Maffeius vs. 4. *τῶν καρυκῶν*, bellariorum ut ait generis, et vs. 5. *περκῶν*, piscium, mentionem repperit, ut taceam cetera. Ni fallor, legendum vs. 2. τά]νδε τὰν ἑ[ο]ρτάμ (sequebatur μ, π vel φ, ψ), vs. 3. αἴ] κα δὲ μὴ ἦ τοῦ - - -, vs. 3. κ]αὶ τῶν καρύκων αἴ κα - - -, vs. 5. τ]ετάρτᾳ, ὅπως ᾇ (vel αἴ) πέρ κα (vel καί), vs. 6.

an τ[α]ύτᾳ? deinde καὶ τιμώμενος, vs. 7. πλε]ίστοις? ὑπὲρ τῶν αὐτ etc. vs. 8. ἀειμνήστ]ους χάριτας ἀποδίδω[σι. Hanc formulam petii e decreto Attico pro Lycurgo post vitt. X Oratt. Vs. 9. an τετ]άρτᾳ, ut vs. 5.? Vs. 10. καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς [ἐκγόνοις opinor, ut in aliis decretis huiusmodi.

1938.

Ibidem in basi arae formam referente; ex eodem p. XLII.

ΑΠΟΛΙΣ
ΝΕΙΡΑΝ...
ΑΛΕΞΑΙΕΡΑ
ΣΑΜΕΝΗΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΘΕΟΙΣ

Ἁ πόλις -- νειραν? [τὴν?] Ἀλέξα, ἱερασαμένην, ἀρετῆς ἕνεκεν θεοῖς. Nota mixtam dialectum.

1939.

A Fröhlichio accepit Bricherius Columbus; ed. Murat. T. IV. p. MCMLXXXIX. 5.

. . . .
. . . .
. . . . . . ΤΑΝΜΕΙΛΑΝ
ΜΑΤΕΡΑΚΛΕΟΞΕΝΚΑΙΝΙΚΩΝΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΥΔΕΤΟΥΘΕΟΦΑ
ΝΕΣΤΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙΚΑΙΥΓΙΑΙ

- - - ματέρα Κλεοξέν[ου vel ας] καὶ Νίκωνος, Διοφάντου δὲ τοῦ Θεοφάνε[ος]? γυναῖκα, Ἀσκλαπιῷ καὶ Ὑγίᾳ.

1940.

Lapis Musei Naniani, aeri incisus ap. Biag. Mon. Gr. in fine operis n. 1. et in Mus. Nan. antt. coll. n. 173.

ΟΙΞΩΤΙΥΡ
ΩΙΣΤΕΦΑΝΩ..
ΑΤΟΝΑΝΔΡΑΑΓΑ
ΑΣΙΤΟΙΣΤΑΙΠΑ
ΧΑΙΤΑΙΑΓΑΘΑΙ

[Ὁ δᾶμος (vel simile) στεφαν]οῖ Ζώπυρ[ον (vel simile) etc. χρυσ[ῷ στεφάνῳ - - - [πρ]ᾶτον? ἄνδρα, ἀγα[θὸν? - - - π]ᾶσι τοῖς τᾷ πα[τρίδι - - - τύ]χᾳ τᾷ ἀγαθᾷ.

1941.

Venetiis, olim in Museo Antonii Capelli; ed. Maffeius Mus. Veron. p. CCCLXXIII. 10. et hinc Donatus p. 239. 4.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ϹΤΕΦΑΝΟΙΧΡΥ
ϹΩϹΤΕΦΑΝΩ
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΝΚΟϹΜΙΩϹ
ΒΙΟϹΑΝΤΑ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Αὐρ. Ἀλέξανδρον κοσμίως βι[ώ]σαντα.

1942.

Sub anaglypho sepulcrali, in quo herma cum capite, quem manu tangit figura virilis palliata; titulus coronae insculptus est, sed inconcinne dispositis litteris et aliquot extra coronam additis. Ed. Biagi l. c. ad n. 1940. in epitaphiis n. 15. in aere. Idem exemplum est in Mus. Nan. antt. coll. n. 97.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΙΜΗΣΕΙ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙ
ΡΕ:

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησε[ν] Καλλίμαχον Καλλιμάχου. χρηστὲ χαῖρε.

De industria huc rettuli, quod titulus non mere epitaphius est, sed simul honorarius, ut n. 1944.

1943.

Lapis Musei Naniani aeri incisus ap. Biag. Mon. Gr. in fine operis tab. I. n. 3. et in Coll. antt. Mus. Nan. n. 174.

\ΟΛΛΩΝΚ
ΚΑΙΚΑΤΕΠΕΙ
ΣΚΑΙΤΩΝΠΡΟ
ΗΣΣΥΓΚΛΗΤΩΥ
ΚΟΣΜΗΣΑΝΤΗΝ
ΔΟΣΔΙΑΚΑ
ΤΟΝΕΤ'
ΙΑΠΟ‾
ΝΑ

Π]ολλῶν κ[αὶ μεγάλων
καὶ κατεπει[γ - - -
ἀξίω]ς? καὶ τῶν προ[γόνων
τ]ῆς συγκλήτ[ο]υ
ἐ]κόσμησαν τὴν - - - etc.

Restitui aliquot voculas ex aliorum decretorum formulis.

1944.

Lapis eiusdem Musei editus in aere ibidem, ap. Biag. n. 2. et in Coll. antt. Mus. Nan. n. 175.

ΑΝΟΥΤΕΠΙΝΙ
ΟΥΓΑΤΕΡΑΦΙΛΟ
ΑΝΗΡΩΙΔΑΗΜΗΤΗ
ΚΙΝΙΛΙΙΟΜΠΕΙΙ
Ψ . . Β

[τὴν δεῖνα - - - - -
θ]υγατέρα, φιλο - -
αν ἡρωΐδα ἡ μήτη[ρ
Λι]κινί[α Π]ομπ[η]ΐ[α.
Ψηφίσματι βουλῆς.

Erat sub statua defunctae; huc tamen rettuli ea ex causa, quam ad n. 1942. significavi.

1945.

Sub protoma virili Musei Naniani, ex aere Paciaudi Mon. Pelop. T. II. p. 150.

ΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ

1946.

In Museo Britannico (Spat. III.) extat anaglyphum pulchre sculptum, 2′ 7″$\frac{5}{8}$ latum, 1′ 7″$\frac{1}{4}$ altum, quod olim Dux Bedfordiensis possedit et a. 1805. Carolo Towneley donavit. Utrinque est columella; super his columellis est aliquid tecto simile. Ad dexteram adspectanti in cortina sedet Apollo, manu tenens nescio quid, quod hodie eo minus agnoscere licet, quum id instauratum novicio opere sit; adstant Diana et Latona, haec sinistra aliquid tenens, quod interpreti videtur thus esse; accedunt vir et duo pueri, veste Romana militari, capitibus, cruribus, pedibus nudis, laeva manu pectori admota; omnes figurae vultum in Apollinem convertunt. Infra est inscriptio partim evanida, partim attrita; alia pars, quum opus sarciretur, recisa est. Imaginem cum titulo dedit Taylor Combe l. c. ad n. 1936. P. I. tab. v. Solam imaginem, quae iam tum in Britannia fuit, a sese sartam exhibet sculptor Romanus Cavaceppius, Raccolta d' antiche statue etc. T. III. tab. I. (a. 1772.). Monumentum quin sit e Graecia, fortasse Delphis aut e Delo apportatum, cum Britannico editore non dubito. In titulo repraesentando quae arrosis litteris dedi, ea ex tabula aerea ductibus ab interprete exhibitis addidi.

ΧΑΙR . . . . ΛΕΥΠΑΙΑΝΕΚΑΤΗΒοΛΑΠοΛ
ΠΟ.Κ . . . . ΥΠΑΙΣΑΝΕΘΗΚΑΤοΔΕ

Fortasse: Χαῖρ[ε μάκαρ, βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἄπολ[λον.
Πο - - - - - - [ο]υ παῖς ἀνέθηκα τόδε.

1947.

In fragmine columnae rotundae palm. Rom. 1,7 alto. Ed. Paciaudus Monum. Pelop. Vol. I. p. 8. in aere, cum commentariis usque ad p. 136. quorum tamen maxima pars ad alia monumenta pertinet. Aes Paciaudianum repetitum est in Mus. Nan. antt. coll. n. 16. Litterae sunt maxime evanidae.

ΑΡΤΕΜΙΔΙΚΕΛΚΛΙΑΕ
ΚΟΛ:ΕΙΡΙΟΣΣΟΥΠΕΡ
ΒΟϹΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΝΕΙΚΗ
ΦΟΡΙϹΤΟΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΚΕΙΟΝΑΚΑΙΤΗΝ
ΒΑϹΙΝΕΚΤΩΝΙΔΙΟΝ
ΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΑΝ
ΥΞΙΟΔΙΑΚΟΝΟΥΝΕϹ
ΕΠΗΕΡΕΙΑϹΚΛΑΥΔΙΑϹ
ϹΩΕΟϹΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΛΕ
ΙΟΥΛΙΟΥΘΕΑΓΕΝΟ

Ἀρτέμιδι Κελκ[α]ίᾳ [Σ(έξτος)] Κο[μ]εί[ν]ιος Σουπέρβος καὶ Κλαυδία Νεικηφορὶς τὸ ὡρολόγιον καὶ τὸν κείονα καὶ τὴν βάσιν ἐκ τῶν ἰδί[ω]ν κατεσκεύασαν ὑ[π]οδιακονοῦν[τ]ες, ἐπ[ὶ ἱ]ερείας Κλαυδίας Σω[σ]ο[ῦ]ς, ἐπιμελητοῦ [δ]ὲ Ἰουλίου Θεαγένο[υ.

Titulus ubi repertus sit ignoratur; Atticum putes, ut alia quaedam Naniana: sed coniectura incerta est. Vs. 1. Ἀρτέμιδι Κελκαίᾳ est, qua firmatur optimorum librorum lectio apud Arrian. Exp. Alex. VII, 19. ubi memoratur antiquum Athenis τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Κελκαίας ἕδος. Hoc vidit iam Pac. sed ignorant Arriani interpretes. In fine ΑΕ Paciaudo lapicidae vitium visum est; quod non probabile. Sed id cave prisco Boeotico et vulgari Romano usu putes esse pro ΑΙ: potius crederes in lapide tantopere attrito fuisse ΑΙ, nisi ea aetate, qua sculptus hic titulus, Iota dativi omitti soleret. Omnino praestat Ε mutare in Ϲ; quod verum esse statim intelligitur. Nempe vs. 2. Pac. mire legit Κολείριος, quae vox portentosa est. Post ΚΟΛ exigua est lacuna, quam aes duabus notat lineolis, et praecedens Λ non esse integram litteram, exigua eius forma docet. Certa est correctio [Σ.] Κο[μ]εί[ν]ιος: Sexti praenomen in Cominiis usitatum fuisse docet vel S. Cominius eques Romanus ap. Cic. Verr. Ad horologii hanc dedicationem cf. in Atticis n. 522. De horologiis ipsis multa dixit Pac. p. 38 sqq. Mox male Pac. κατεσκευάσαντο et ὑποδιακονούσης, quocum coniungit nomen Σώγιος absonum, fictum e vs. 10. Nos dedimus ὑποδιακονοῦντες: ΝΕϹ muta in ΝΤΕϹ vel ΝΤΕϹ. Vs. 10. pro ΕΟϹ lege ϹΟΥϹ; Σωσὼ nomen notum est. *Sacerdotem* intellige *Dianae*, *curatorem* vero *templi*, ut ἐπιμελητὴς τοῦ ἱεροῦ est in titulo, qui in portu Traiani repertus est, et *curatores templi* habentur etiam apud Romanos in inscriptionibus. In fine cave Θεαγένους scribas: littera Ϲ non opus est.

1948.

In lapide fracto Musei Naniani; aeri incisum praebent Biagi Mon. Gr. in fine operis tab. I. n. 4. et Coll. antt. Mus. Nan. n. 176.

ΧΗ .
ΩΣΙΙ
ΑΝΤΙΟΧΟΥΤ..ΙΕΡΟΦΑΝ
ΥΝΗΤΗΝΑΝ ΟΝοΙΚο
ΘΜΩΣΑΣΑΚΑΙ οΝΠΑ
ΝΤΟΙΧΟΝΚΑΤΑ/ ΄ΕΥ
ΣΥΝΤΗΠΥΛΙΔΙΑι
ΤΩΕΙΠΦΑΝΕΣΤΑΤΩ
ΙΥΣΩΕΥΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣ
Τ'/ ΤΝΓ

Ἀγαθῇ τύ]χῃ. [ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος,] Ἀντιόχου τ[οῦ] ἱεροφάν[του γ]υνή, τὴν ἄν[οδ]ον οἰκο[δο]μ[ή]σασα καὶ [τ]ὸν π[λησίο]ν τοῖχον κατα[σκ]ευ[άσασα] σὺν τῇ πυλίδι ἀ[νέθηκε] τῷ ἐ[πι]φανεστάτῳ [θεῷ Διον]ύσῳ Εὐβου[λ]εῖ καὶ τοῖς [συννάοις θεοῖς?]

Εὐβουλεὺς est mysticum Bacchi cognomen ex Orphicis potissimum cognitum; itaque hierophantae uxorem huic aliquid dedicare consentaneum est. Titulum possit aliquis ad Attica sive Eleusinia referre: sed hierophantae fuerunt etiam alibi, ut Lernae (vide ad n. 405.), Epidauri (n. 1176.) etc. Hierophantae Attici nomen proprium utrum pronunciare licuerit necne, quaesivi ad n. 190. hoc loco nominatur hierophanta *Antiochus*; sed non constat Atticum esse. In fine συννάοις θεοῖς ex more dedi, non tamen addicentibus aeris ductibus vs. 10. qui quidem valde incerti videntur.

1949.

Ad urbem *Atestinorum* in Venetis plura Graeca marmora dicuntur simul effossa esse, sed ea talia, quae vix credibile sit ibi posita esse: potius Venetorum aliquis ea eo detulisse videtur; mox humo obruta postea rursum detecta sunt. Hoc etiam Venetiis semel et iterum accidisse scio. Huc igitur refero monumentum non ignobile a. 1710. in illa urbe effossum. Aeri incisum est in libro postumo Comitis Camilli Silvestrii Rhodigini, cui index: In anaglyphum Graecum interpretatio posthuma, cui accedunt dissertationes duae epistolares, altera Io. Mariae Laucisii, altera Blasii Caryophili, cura Io. Olivae Rhodigini vulgatae, Rom. 1720. 8. p. 28. Tum iterum dedit Montfauc. Ant. expl. Supplem. T. I. p. 190. tab. 73. et prolixam addidit explicationem p. 188-198. Tabula nimis minuta expressit Maffei. Mus. Ver. p. XLVII. 7. (cf. p. LVI.) et verborum ordinem in interpretatione sua prorsus pervertit. Nuperrime descripsit Thierschius noster Itin. Ital. T. I. p. 70. qui vidit in Museo Veronensi n. 555. Cf. etiam Act. Erudit. 1723. Febr. p. 98. Anaglyphum describo accurate. Marmor longum fere 23'' Paris. reg. altum 13''. Ad sinistram adspectanti in basi collocati sunt Dioscuri, corporibus velatis vel potius prorsus involutis, si pedes ad genua usque exceperis; ipsa brachia cum manibus operta involucro; pedes tibialibus tecti; facies utriusque ita est attrita, ut vultus agnosci nequeat; capita pileis tecta sunt dimidii ovi formam habentibus, ut solent Dioscurorum pilei fingi. In Maffeiana tamen delineatione palliis induti sunt, brachium dexterum nudum, non ut in maiore priorum delineatione, involutum; vultus non detritus; pileorum ne vestigium quidem: neque hos vidit Thierschius, quum Dioscurorum has imagines pro sociis Argenidae nautae habuerit, de quo statim dicam. Haec notent velim isti imaginum aeri incisarum admiratores. Ante Dioscuros est ara, cui duo insistunt urcei sive diotae, ad quarum eam, quae ad dextram est, quasi ex aëre advolans adrepit serpens ita, ut eius caput operculo propinquum sit. Iuxta hanc aram est minor ara, in cuius latere super eius basi aper effictus est setis horridis in altum surgentibus. Ante aram Argenidas, qui dedicavit monumentum, pallio amictus in basi collocatus est, dextera diotas versus offerens aliquid, quod quid sit nolo coniicere (pateram dicunt interpretes); pone hunc navicula expressa est in portu littori appulsa, in quo quattuor homines nudi proiecti sunt; etsi in antiquiore delineatione duo ex his vel tres sedentibus sunt similiores. Ibidem prope hos bestiae quaedam species et quasi umbra comparet. Ad dextram in summo angulo aedes videtur ichnographice delineata esse. Sub hac legitur:

...ΚΕΙοΝ [Ἀνά]κειον.

Infra universum anaglyphum sunt haec:

ΕΥΧΑΝ
ΑΡΓΕΝΙΔΑΣΑΡΙΣΤοΓΕΝΙΔΑΔΙοΣΚοΡοΙΣ Ἀργενίδας Ἀριστογενίδα Διοσκόροις εὐχάν.

Vox εὐχὰν manifesto in fine ponenda est. Litterarum formas dedi ex antiquioribus delineationibus: Α primum etsi evanuisse dicitur, ex Maff. addidi. Titulus Corcyraeis similis est, si litterarum formam spectes: ibi cultos Dioscuros vidimus n. 1874. facileque is potuit ex Corcyra in Venetos translatus esse. Ceterum hi Dioscuri in hoc monumento Cabiri sunt; unde etiam urcei et vestitus singularis. Argenidas pro navigatione votum exsolvit Dioscuris Cabiris; quattuor illi in littore homines nautici videntur ministri esse e navi egressi et in littore recubantes. Serpens videtur salutis symbolum.

1950.

Ara Musei Naniani, ap. Biag. Mon. Gr. p. 5. et in Coll. antt. Mus. Nan. n. 13. aeri incisa. Explicuit Biagi p. 5-22. In summo plintho legitur:

ΑΝΕΘΙ - - -

Infra hoc in latere arae:

ΛΓΛΘΗϹ
ͻΤΥΧΗϹΙϹ
ͻΛΘΗΝΛϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΚΑΤΑΟΝΛΡ

Ἀνέθ[ηκεν] Ἀγαθῇ τύχῃ Ἰ(ουλία) Ἀθηνᾶ Συντρόφου κατὰ ὄναρ. Sic Biag. nec novi melius: etsi insolens est I. pro Ἰουλία, nec mihi cognitum nomen Ἀθηνᾶ. Sed ut Ἀφροδίτη et Φοίβη nominatae mulieres sunt, potuerunt etiam Ἀθηναῖ dictae esse; nec quidquam huc pertinet illa quaestio, an Atticae mulieres potuerint Ἀθηναῖαι (pro Ἀττικαὶ s. ἀσταί) dici: quamquam ne hoc quidem sine exemplo est. Ἀγαθῇ τύχῃ hic non formula est illa in decretis et aliis monumentis publicis usitatissima; sed ipsi *Bonae Fortunae* ara dedicata est. Quamobrem Biag. prolixam de Fortunae apud Graecos divinitate dissertationem addidit p. 25-52.

PARS DECIMA.

INSCRIPTIONES MACEDONIAE ET THRACIAE.

Quum harum terrarum late patentium paucae et longis spatiis inter se dissitae inscriptiones supersint, locique ipsi, ubi illae repertae, nullo interiore reipublicae nexu sint coniuncti, satius visum est titulos ordine mere geographico, quam per classes digerere. Progrediar autem a finibus Thessaliae et in ora Euxini Thracica desinam.

1951.

Persequar primum *oram maritimam Macedoniae inde a Thessalia usque ad Thessalonices viciniam.* Primum hic nobis in *Pieria* occurrit flumen *Pellica* inter oppida Platamonum et Katherin, haud procul a loco Katherin: in huius traiectu, in via inter illa oppida, rudera conspiciuntur Dorici ordinis templi, inter quae aliquot inscriptiones vidit Clarkius. Hic fluvius mistus cum alio, qui ad Katherin etiam propior est, nomine Mauro-Neri, effunditur in sinum Thermaicum. Platamonus Clarkio est Heraclea s. Heracleum Macedoniae aut Thessaliae, et Katherin Dium Pieriae: sed *Dium* constat esse Platamonum (ἡ Πλαταμὼν dicitur media aetate, vide Mannert. Geogr. T. VII. p. 511.); Katherin Mannerto (ib. p. 509.) fere *Pydnae* in loco positum esse videtur: at Pydna est Κίτρος, in septentrionem a loco Katherin. Itaque templum illud *inter Dium et Pydnam* situm est. Tituli ibi tres reperti sunt (Clark. Itin. P. II. S. III. p. 508.).

ΚΟΜΙΝΙΑΑΝΤΙΓΟ
ΝΑΤΙΤѠΤΙΒЄΡΙΑ
ΝѠΠΑΡΜЄΝΙѠΝΙ
ΤѠЄΑΥΤΗCΑΝΔΡΙ
ΜΝЄΙΑCΧΑΡΙΝ

Κομινία Ἀντιγόνα Τίτῳ Τιβεριανῷ Παρμενίωνι τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ μνείας χάριν.

1952.

Ibidem (ed. idem).

ΝΕΙΚΙCΕΡΒΙCѠ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ
ΤѠΥѠΜΝΕΙ
ΑCΧΑΡΙΝ

Νείκ[η] Σερβίῳ Ἡρακλείδῃ τῷ υἱῷ μνείας χάριν.

Vs. 1. IC muta in HC, et CѠ in Ѡ, quod videtur paulo latius scriptum fuisse.

1953.

Ibidem in basi (ed. idem).

ЄΜΝΗCΘΗ
CΑΝΤΑΤЄ
ΚΝΑΑΥΡΗ
ΛΙΟΥΛΥΚΟ
ΥΤΟΥΠΑΤΡΟ
CΔЄΙΛΛΟΥΚ
ΙΛΑΟΥΑΛЄΡΙ
ΑΝΟCΙΠΠΟΙΑΤ
ΡΟCΥΟCΙΠΠΟΙ
ΑΤΡΟΥΜΝЄΙΑ
CΧΑΡΙΝ

Ἐμνήσθησαν τὰ τέκνα Αὐρηλίου Λύκου τοῦ πατρός, Δεῖ[α], Λουκίλα, Οὐαλεριανὸς ἱπποΐατρος υἱὸς ἱπποϊάτρου, μνείας χάριν.

Mira est haec inscriptio, quam tamen aliter in ordinem redigere nequeo, nisi ut statuam patri eam posuisse filias duas et filium. Δεῖα est Δῖα, a noto nomine proprio Δῖος s. Δεῖος; Λουκίλα est p. Λούκιλλα; Valerianus non proprio nomine, sed appellativo *Hippoiatrus* videtur vocatus esse et simul additum, patrem quoque, qui iam ante nominatus est, veterinarium fuisse; quod ita est enunciatum, ut veterinarius Valerianus veterinarii diceretur filius.

1954.

In vico quodam, qui trium horae quadrantium spatio a loco Katherin situs in valle est, ad sinistram ei, qui *Pydnam* iter faciat, inter rudera. Ed. Clarkius l. c. p. 324.

ΟΥΛΠΙΑΕΡΜΑΙΟΥ
ΟΥΛΠΙωΡΟΥCΤΙ
ΧωΤωΓΛΥΚΥΤΑ
ΤωΑΝΔΡΙΕΚΤωΝ
ΕΚΕΙΝΟΥΕΚΕΙΝω
ΚΑΙΕΑΥΤΗΤωΓ
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ

Οὐλπία Ἑρμαίου Οὐλπίῳ Ῥουστι[κ]ῷ τῷ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ ἐκ τῶν ἐκείνου ἐκείνῳ καὶ ἑαυτῇ [ζ]ῶ[σα], μνείας χάριν.

1955.

Horae spatio a loco Katherın *Pydnam* versus in muro aediculae prope viam, in cippo. Ed. idem ib. p. 325.

ωΦЄΛΙ
ωΝωΦЄ
ΛΙωΝΙΤω
ΠΑΤΡΙ..ΝЄΙ
ΑCΧΑΡΙΝ

Ὠφελίων Ὠφελίωνι τῷ πατρὶ μνείας χάριν.

1956.

Kozani est pagus (κωμόπολις Meletio Geogr. p. 389.) Macedoniae haud procul a Saringioli, a loco Katherin et *Pydna* in occidentem, sex fere miliaribus Germanicis ab ora maritima, fere ubi D'Anvillius *Agassam* indicat. Ibi Leakius repperit hanc inscriptionem, quam ex Mülleri schedis edo.

ΚΡΙϹΠΟϹΜΕΤΑΤΗϹ
ΤΑΤΡΟϹΚΡΙϹΠΕΙΝΑϹ
ΖωΝΕΤΙΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΥΜΒΙΟΝΦΙΛΑΝΔΡΙΑϹЄΝΕΚΝ

Infra litteris maioribus:

ΧΑΙΡΕΤΕΗΡWΕϹ
ΧΙΡΕΚΑΙϹΥΚΕΥΟΔΕΙ

Κρίσπος μετὰ τῆς [θυγ]ατρὸς Κρισπείνας ζῶν ἔτι Κλεόπατραν τύμβιον, φιλανδρίας ἕνεκεν.

Χαίρετε ἥρωες.

Χαῖρε καὶ σὺ κ(αὶ) εὐόδει.

Defunctis (illati enim post Cleopatram alii videntur) acclamatur: *Valete heroes.* Defuncti respondent viatori: χαῖρε καὶ σύ etc. Haec ratio maxime ex Diodorae cuiusdam monumento pridem constat, in quo est: Διοδώρα χρηστὴ χαῖρε. καὶ σύ γε. Simile habes n. 1961. et in Thessalonicensibus n. 1982. est χαίρετε, et dein καὶ σὺ πολλά (χαῖρε), τίς (hoc est ὅστις) ποτ' εἶ, ac n. 1987. χαῖρε et tum χαῖρε καὶ σύ, τίς [ποτ'] εἶ; postremo n. 1988. *b.* ad haec exempla emendavi: Πωλίων χαῖρε. χαῖρε καὶ σύ [γ]ε, [τίς] ποτ' εἶ.

1957.

Pydna olim Κύδνα vocata est, qua de re satis constat. Hinc fluxit nomen Κίτρον s. τὸ Κίτρος, etiam Κίτρο; et Κίτρον esse Pydnam docent Excerpta ex Strabonis lib. VII. ubi hoc nomen addidit excerptor. Hodie pagus (κωμόπολις) est Κίτρος in septentrionem ab oppido Katherin trium horarum spatio (Clark. Itin. P. II. S. III. p. 326.); sedem episcopalem esse et alii et Meletius Geogr. p. 391. notant. Hic (ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Κίτρους) inscriptio reperta est, quam Ge. Dousa de Itin. Constantinop. p. 105. et ex Dousanis, sed quantum video non ex impressis, Gruterus p. DCCXCVIII. 4. refert, ille minusculis, hic ita:

ΚΑΣΙΟΝΣΕΚΟΥΝΔΟΝ
ΑΒΙΑΜΑΞΙΜΑ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ
ΝΕΩΧΑΡΙΝ

Omisi puncta vocabulis interposita.

Κάσιον Σεκοῦνδον Ἀβία Μαξίμα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα [μ]νε[ίας] χάριν.

1958.

Novem quae sequuntur inscriptiones minusculis et versibus non distinctis edidit Ge. Dousa de Itin. Constantinop. p. 105-106. quantum video non ab ipso, sed a Theodosio Zygomala ex lapidibus transcriptas. Easdem quum Gruterus e Dousanis reddiderit maiusculis nec sine varietate lectionis, et circumductis ut plurimum lineis, quae apud Dousam non sunt, videtur ille aliis Dousae exemplis manuscriptis usus esse, non tamen ab ipso Dousa acceptis, quem quidem in eorum tantum indice posuerit, qui illi scriptis profuerant publicis. Lemma apud Dousam titulis n. 1959. 1963. 1965. 1966. praefigitur hoc: Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πέτρας πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης ἐν χώρᾳ Κουντουριώτισσα καλουμένη, ὅπου ἐγένετο πόλις Παυρίσιον; ceteris (n. 1958. 1960. 1961. 1962. 1964.) praefixum est ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς παρασκευῆς: et hi post priores positi sunt. Grutero ex his n. 1958. circa Thessalonicam, n. 1960. non longe ab eadem, n. 1961. prope Thessalonicam, n. 1964. circa Thessalonicam reperti dicuntur; n. 1962. apud eundem habet lemma idem quod in Dousanis n. 1959. etc. omissis ultimis (ὅπου ἐγένετο πόλις Παυρίσιον). Quibus spectatis hos novem titulos eiusdem iudico loci esse. Locum illum qui Κουντουριώτισσα dicitur, non novi; ἐπαρχίαν, quae Πέτρα vocatur, Meletius Geogr. p. 389. dicit Pelion, Ossam, Olympum, Tempe comprehendere. Verba eius ipsa appono: Ἕπεται τελευταῖον νὰ εἰποῦμεν καὶ περὶ τῆς Μαγνητικῆς χώρας, ἡ ὁποία καὶ Μαγνησία καλεῖται, εὑρισκομένη μεταξὺ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου πρὸς βορέαν καὶ τοῦ Πελασγικοῦ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἔχουσα ἐκ δυσμῶν τὴν Φθιῶτιν καὶ Πελασγιῶτιν τὰς χώρας τῆς Θετταλίας καὶ ἀπὸ βορέως τὴν Πιερίαν κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν. πρὸς ἀνατολὰς ταύτης εἶναι ἡ Μαγνησία ἄκρα, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται ὑπό τινων Κάβος τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ὑπ' ἄλλων Κάβο Βερλίκι. εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν εἶναι τὸ Πήλιον ὄρος, ἡ Ὄσσα καὶ Ὄλυμπος, ὁμοίως καὶ τὰ Τέμπη. οἱ ἐγκάτοικοι ταύτης καλοῦνται Μάγνητες. κοινῶς λέγεται αὕτη ἡ ἐπαρχία Πέτρα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα τάζεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην ὄντα. Quum ex his tum ex locis, quos Meletius postea designat, ἐπαρχία Πέτρα est orientalis Thessalia a promontorio D. Georgii usque ad Pieriam. *Petram* vicum Turcicum novem miliaribus Gallicis a Larissa memorat Pouquevillius Itin. T. III. p. 68. Quum tamen non viderem, cur prope Thessalonicen, non prope Larissam, urbem satis notam, reperti hi tituli dicerentur, nisi propius ad *Thessalonicen* reperti essent, satius duxi hoc eos loco ponere quam in Thessalicis, quum praesertim hi tituli Thessalonicensibus similes nominibus

multis sint, de quo in singulis aliquoties monebo, et praesertim n. 1965. sepulcrali titulo impositus annus sit, quod in Thessalonicensibus titulis factum videbimus.

Primus titulus praeter Dousam l. c. exhibetur a Grutero p. DCCLX. 6. et hinc apud Fleetwood. p. 279. 3. et apud Gruterum quidem hac forma:

ΑΥΡΗΛΙΑΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΖΩΣΑ
ΤΟΝΔΕΤΑΦΟΝΤΕΥΞΕΝΕΚΚΟΙΝΩΝΚΑΜΑΤΩΝΑΥΤΗ
ΚΑΙΦΙΛΙΩΑΝΔΡΙΤΟΥΝΟΜΑΔΗΜΗΤΡΙΩ
ΖΗΣΑΣΑΕΤΗΤΕΣΣΑΡΑΚΑΙΕΝΝΕΑΜΗΝΑΣ
ΚΕΙΣΑΙΕΝΚΟΙΝΩΤΑΦΩΑΞΙΟΣ
ΗΣΕΓΕΝΟΥΣΟΦΙΑΣ
ΕΙΔΕΟΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣΟΕΜΟΣ
ΠΑΡΑΠΕΜΨΗΤΙΤΟΥΤΩΝΔΩΣΕΙ
ΤΩΤΑΜΙΕΙΩΠΡΟΣΤΙΜΟΥ Ӿ ΨΝ

Puncta vocibus interposita hic et in ceteris octo titulis omisi. Dousa Iota subscriptum addit exceptis vocabulis Δημητρίω et παραπέμψη. Idem vs. 4. ζησα τεσσαρα, vs. 9. Ӿ minutum habet.

Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὑτῇ καὶ φιλίῳ ἀνδρὶ τοὔνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα? ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα μῆνας. κεῖσαι ἐν κοινῷ τάφῳ ἄξιος ἧς ἐγ[εύ]ου σοφίας. εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ ταμιείῳ προστίμου δηνάρια ψν̄.

Quae insignivi diductis litteris, carminis speciem habent. Verba εἰ δὲ etc. referuntur ad solita in sepulcris iussa, quae hic exciderint necesse est. Κληρονόμων mentio fit etiam in Thessalonicensi n. 1981. Ad formulam ἐκ κοινῶν καμάτων cf. verba tituli Thessalonicensis n. 1977. ἐκ τῶν κοινῶν κόπων. Multae τῷ ταμιείῳ solvendae frequens mentio in Thessalonicensibus; vide lemma ad n. 1967. et titulos n. 1992. 1993.

1959.

Vide ad n. 1958. Praeter Dousam Gruterus p. DCCLXXXIII. 9. habet forma hac:

ΤΙΤΙΑΦΛΑΥΙΑΕΠΙΦΑΝΕΙΑ
ΑΥΡΗΛΙΩΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΟΥΕΚ
ΤΩΝΕΚΕΙΝΟΥΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Dousa addit Iota subscriptum. Vs. 2. Grut. ΑΥΡΕΛΙΩ, quod ex Dousanis correxi.

Τιτία Φλαυΐα Ἐπιφάνεια Αὐρηλίῳ Ὀλυμπιονίκῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐκείνου μνείας χάριν.

De industria verba καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ post viri nomen posita sunt. De illo ἐκ τῶν ἐκείνου cf. titulum Macedonicum n. 1954. Formula μνείας χάριν in Thessalonicensibus titulis ut in his Dousanis frequentissima est et longe frequentior quam μνήμης χάριν.

1960.

Cf. ad n. 1958. Praeter Dousam praebent Gruterus p. DCCCXLI. 2. et ex hoc Fleetwood p. 292. 1. Gruteriana forma haec est:

ΟΥΛΠΙΟΣΑΓΑΘΟΜΟΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΗΤΗΣΥΜΒΙΩ
ΧΡΗΣΤΟΝΒΙΟΝΒΡΑΧΥΝ
ΙΔΟΥΣΑΕΝΘΑΔΕΚΟΣ
ΜΟΥΜΑΙΛΙΘΩ
ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ

Dousa addit Iota subscr. Vs. 4. Grut. ΕΝΤΑΔΕ, quod ex Dousa correxi.

Οὔλπιος Ἀγαθόμορος Χρήστῃ τῇ συμβίῳ.
Χρηστὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε
κοσμοῦμαι λίθῳ
μνείας χάριν.

Metricum aliquid vel metri speciem quaesivit auctor, sed excidit ausis. Cf. n. 1958.

1961.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCCCXLI. 4. sic:

ΟΥΛΠΙΟΣΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΗΤΗΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΗΣΥΜΒΙΩΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ
ΕΥΤΥΧΕΙΤΕΧΑΙΡΕΤΕ

Dousa addit Iota subscr. idem vs. 1. Ὄλπιος.

Οὔλπιος Ἐπίκτητος Εὐτυχιανῇ τῇ γλυκυτάτῃ συμβίῳ μνήμης χάριν. Εὐτυχεῖτε, χαίρετε.

Eutychianum offert etiam Thessalonicensis titulus n. 1990. Verba εὐτυχεῖτε, χαίρετε defuncta acclamat superstitibus. Cf. ad n. 1956. ubi similia ex ipsis quoque Thessalonicensibus contuli.

1962.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCLXXX. 7. sic:

ΕΞΕΥΣΕΒΟΥΣΕΡΕΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΩΤΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Dousa addit Iota subscr.
Ἐξ εὐσεβοῦς (formula haec insolita) Ἑρέν[ν]ιος Διονυσᾶς Διονυσοδώρῳ τῷ τέκνῳ μνείας χάριν.
Herennios habes etiam in Thessalonicensi n. 1982.

1963.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCCLXXX. 6. hac habet forma:

ΕΠΑΦΡΑΣΖΩΣΙΜΗ
ΤΗΙΔΙΑΣΥΜΒΙΩ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΤΗ
ΓΛΥΚΕΙΑ

Dousa excepto τη addit Iota subscr. Gruterus male ΕΠΑΦΡΑΖΣΩ etc. Dousa quod dedi.
Ἐπαφρᾶς Ζωσίμῃ τῇ ἰδίᾳ συμβίῳ, μνείας χάριν τῇ γλυκείᾳ.

1964.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCCLXXX. 9. sic:

ΕΡΩΣΛΟΝΓΙΝΑΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΣΥΜΒΙΩΚΑΙΠΟΛΥΧΑΡΜΩΜΝΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ

Dousa excepta voce Λονγινα addit Iota subscr.
Ἔρως Λονγίνᾳ τῇ γλυκυτάτῃ συμβίῳ καὶ Πολυχάρμῳ μνείας χάριν.
Polycharmus videtur filius esse Erotis et Longinae, et fortasse excidit τῷ υἱῷ. *Polycharmum* offert etiam Thessalonicensis titulus n. 1980.

1965.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCCLXXXI. 3. sic:

ΕΥΤΥΧΗΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
ΤΗΣΥΜΒΙΩΚΑΙΚΥΡΙΑ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΕΤΟΥΣΖC

Dousa addit Iota subscr.

Εὐτύχης Στρατονίκῃ τῇ συμβίῳ καὶ κυρίᾳ μνείας χάριν, ἔτους ζσ̄.
Annus est 207, sed a qua epocha non constat. Si titulus Macedonicus est (nec dubito quin sit), epocha fuerit una ex illis, quae in Thessalonicensibus titulis comparent (vide ad n. 1970.), et credo ea, quae n. 1970. primo loco ponitur, recentior, abolita priore. Sic annus fuerit ab u. c. 930.

1966.

Vide ad n. 1958. Gruterus p. DCCCXCVIII. 9. exhibet hac quam reddimus forma. Ex Grutero habent Fleetwood p. 301. 5. sed vitiose, Brunck. Lectt. p. 303. (cf. Iacobs. Anthol. Animadv. T. III. P. II. p. 288.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 248. p. 835. (cf. Nott. T. III. p. 940.).

ΜΟΙΡΑΙΚΑΙΛΗΘΗΜΕΚΑΤΗΓΑΓΟΝΕΙΣΑΙΔΑΟ
ΟΥΠΩΝΥΜΦΕΙΟΥΘΑΛΑΜΟΥΚΑΙΠΑΣΤΑΔΟΣΩΡΗΣ
ΓΕΥΣΑΜΕΝΟΝΑΘΙΓΗΣΔΕΛΙΠΟΝΦΑΟΣΗΕΛΙΟΙΟ

Vs. 1. Grut. et posteri male ΜΟΙΡΗ, quod ex Dousa emendavi. Vs. 3. Reinesius (vide ad Grut.) γευσαμένην recte correxit ob ἀθιγής, quod virginis est.

Μοῖραι καὶ Λήθη με κατήγαγον εἰς Ἀΐδαο
οὔπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης
γευσαμέν[η]ν, ἀθιγὴς δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

1967.

Accedo ad *Thessalonicam* ipsam. De cuius historia et monumentis qui scripsit Belleius Hist. Acad. Inscr. T. XXXVIII. is a Consule Franciae *Germain* a. 1746. plures titulos Thessalonicenses Parisios esse missos docet, ut fragmentum, ex quo verba ΠΟΛΙΤΑΡΧΟΥ ΜΑΡΚΟΥ refert (p. 125. cf. p. 133.): in alio titulo (Germ. n. 31.) Thessalonicae servato primae provinciae mentio inesse dicitur, ΜΑΚΗΔΟΝΩΝ ΠΡωτης; in duobus aliis (Germ. n. 37. 39.) multa mille et quadringentorum denariorum ΙΕΡΩΤΑΤΩ ΤΑΜΕΙΩ solvenda memoratur (vide Bell. p. 133.). Praeterea in illis inscriptionibus refertur ea quam n. 1968. praebemus. Ceteras quattuor desidero; neque eae Parisiis reperiri potuerunt, etsi non defuit amicorum cura intentissima. Quas collegi Thessalonicenses, hae sunt. Primam edidit Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 2. p. 48. et ex schedis Bimardi Murat. T. II. p. DXCV. 2. cum Latina Bimardi translatione.

ΠΟΛΕΙΤΑΡΧΟΥΝΤΩΝΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥΤΟΥΚΛΕΟ
ΠΑΤΡΑΣΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΠΟΝΤΙΟΥΣΕΚΟΥΝΔΟΥ
ΤΟΥΑΥΛΟΥΦΛΑΟΥΙΟΥΣΑΒΕΙΝΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟ
ΥΦΑΥΣΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣΖΩ
ΙΛΟΥΤΟΥΠΑΡΜΕΝΙΟΝΟΣΤΟΥΚΑΙΜΕΝΙΣΚΟΥΓΑΙΟΥΑΓΙΛΛΗΙΟΥ
ΠΟΤΕΙΤΟΥΤΑΜΙΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΑΥΡΟΥΤΟΥΑΜΜΙΑΣ
ΤΟΥΚΑΙΡΗΓΛΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣΤΑΥΡΟΥΤΟΥΑΥ
Ι ΤΟΥΚΑΙΡΗΓΛΟΥ

Formam tituli dedi ex Poc. qui in hac re satis fidus esse solet, sed lectiones ex Bimardo, ubi contrarium non noto. Vs. 1. Poc. ΠΟΛΗΤΑΡΧΟΝ etc. ΣΟΣΙ etc. et in fine Κᴀɪ (pro ΚΛΕΟ); vs. 2. Bim. ΣΕΚΟΝΔΟΥ, Poc. ΣΕΚΟΥΝΔΟʏ. Vs. 3. Bim. omittit ΑΥΛΟΥ, quod addidi ex Poc. qui habet ΥΙΟΥΑΥΛΟΥΛΟΥΙΟΥ etc. et in fine omittit Ο. Vs. 4. Poc. .ΡΛΥΣΤΟΥ et ΝΕΚΟΠΟΛΕΟΖΟ. Vs. 5. init. Poc. ΤΟΥΠΑΙΙΟΣΑΣΤΟΥΙΜΕΝΙΣ etc. et in fine ΑΠΑΛΗΙΟΥ. Vs. 6. Poc. ΓΑΜΙΟΥΤΗΣΠοᴧ etc. et in fine ΑΜΙΗΣ. Vs. 7. Poc. ΠΟΥΚΑΙΒΗΒΟΥ. In fine Poc. ΤΟΥΑΥ habet, quae a Bim. omissa addidi. Vs. 8. ex Poc. dedi primum Ι, omissum a Bimardo. Ibid. Poc. ΤΟΥΚΑΤΙΙΓΑΟΥ eo loco ubi apud nos, quod correxi ex Bimardo: sed Bimardus post *γυμνασιαρχοῦντος* nihil habet nisi ΤΑΥΡΟΥΤΟΥΚΑΙΡΗ ΓΛΟΥ sine lacuna.

Πολειταρχούντων Σωσιπάτρου τοῦ Κλεοπάτρας, καὶ
Λουκίου Ποντίου Σεκούνδου,
[Π]ου[βλί]ου Φλαουΐου Σαβείνου,
Δημητρίου τοῦ Φαύστου,
Δημητρίου τοῦ Νικοπόλεως,
Ζωΐλου τοῦ Παρμενί[ω]νος, τοῦ καὶ Μενίσκου,
Γαΐου Ἀγιλληΐου Ποτείτου,
ταμίου τῆς πόλεως Ταύρου τοῦ Ἀμμίας, τοῦ καὶ Ῥήγλου,
γυμνασιαρχοῦντος Ταύρου τοῦ Ἀ[μμ]ίας, τοῦ καὶ Ῥήγλου,
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -

Deest res ipsa illis magistratibus acta. Πολιτάρχας Thessalonicae novimus ex alia inscriptione (vide lemma) et ex Act. Apost. 17, 6. 8. Manifesto fuerunt septem, ex quibus hoc loco princeps quasi separatim scriptus est, sex ceteris deinde particula καὶ annexis. Mire vero bis Aegyptiorum et Lyciorum more matris nomen additum est, Κλεοπάτρας, Ἀμμίας: bis etiam diversa eiusdem viri nomina proposita sunt, *Zoili*, qui et Meniscus, *Tauri*, qui et Regulus. Vs. 3. υἱοῦ ap. Poc. ferri non potest; itaque ΤΟΥ ex Bim. retinui. Sed Bim. *L. Pontium* et *Secundum Flavii Sabini f.* nominatos censet, turbata nominum Romanorum ratione. Romano more si qui praenomine, nomine, cognomine vocantur, non solet patris nomen addi, ut vs. 5. 6. Γαΐου Ἀγιλληΐου Ποτείτου: hinc patet Λουκίου Ποντίου Σεκούνδου nomen esse integrum: eodemque modo ex corrupto Pocockii exemplo Flavii Sabini nomen integravi. Titulus non antiquior Vespasiano videtur, ex cuius familia denominatus Flavius Sabinus.

1968.

Thessalonicae in arce Heptapyrgio prope portam, in arcus triumphalis epistylio. Titulus *a*, qui superius positus est, a me ex schedis Köhlerianis editur plenior; minus plenum habent Belleius l. c. ad n. 1967. p. 155. ex apographo Consulis Germain (n. 44.) et Clarkius Itin. P. II. S. III. p. 351. Titulus *b* inferius litteris minoribus scriptus est, diserte tradentibus Belleio et Clarkio ll. cc. ex quibus eum edo. Arcus huius meminerunt etiam alii, ut Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 203. ed. Amstel. a. 1714. qui plures in eo Antonini imagines pulchras extare narrat.

a.

. . . . . ΑΝΩΑΝΤΩΝΕΙΝΩΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙΚΑΙΤΟΙΣ
. . . . . ΡΙΚΑΙΦΑΥΣΤΕΙΝΗΣΕΒΑΣΤΗΚΑΙΛΟΥΚΙΩΚΟΜΟΔΩΗΠΟΛΙΣ

b.

ΤΙΤΩΑΝΤΩΝΕΙΝΩΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙ

Tit. *a.* primum versum integrum, quem cave ex tit. *b.* repetitum censeas, et vs. 2. litteras ΡΙΚΑΙ ex schedis Köhl. addidi. Tit. *b.* Clark. ΤΙΤΩΑΝΤΟ etc. Bell. ΤΙΤΩΑΝΤΩ etc.

a. Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδρι]ανῷ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ καὶ τοῖς [τέκνοις αὐτοῦ Μ. Αὐρηλίῳ Καίσα]ρι καὶ Φαυστείνῃ Σεβαστῇ καὶ Λουκίῳ Κομόδῳ ἡ πόλις.

b. Τίτῳ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ.

Cur *b.* adscriptus sit, non inquiram. In primo titulo cave Commodum putes M. Aurelii Antonini philosophi filium esse, qui post Antonini Pii fata demum natus est, patre iam imperium adepto. Titulus positus est Antonino Pio superstiti, et eius liberis, M. Aurelio Caesari sive pleno nomine M. Aelio Aurelio Vero Caesari (vide Eckhel. D. N. T. VII. p. 44.), eius uxori Faustinae, et L. Ceionio Commodo, qui pleno nomine L. Ceionius Aelius Aurelius Commodus, etiam L. Aurelius Verus dictus est. Hic titulus quum poneretur, M. Aurelius nondum Augustus, sed Caesar fuit: Faustina tamen iam Augusta (cf. Eckhel. l. c. p. 77.). L. Verus sive L. Commodus tum ne Caesar quidem (vide Eckhel. l. c. p. 88.). In M. Aurelii nomine restituendo breviore denominatione usus sum, quod etiam L. Commodi nomen brevius designatum est. Titulum a. u. c. 900-914. scriptum esse epitheta docent.

1969.

Marmor longum pedes sex, latum tres et trientem, crassum pedem et trientem, repertum Thessalonicae a. 1803. Ex schedis Köhlerianis.

- -
. . . . . ΝΔΙΛΙΩΝ·Α·ΝΝΕΩΤΕΙΝΩΡΟΥΦΩ·ΚΑΙ·ΜΙΚΠΕΙ . . . .
. . . . . . Ν ΚΑΛΑΝΔΩΝΟΚΤΩΒΡΙΩΝΑΓΩΝΕΠΕΤΑΣΕΒΟΗΕΠΙΤΑΦΙΟΣΘΕΜΑΤΙΚΟΣ . . . . .
. . . . . . ΑΥΣΙΟΙΣ·Γ·ΟΥΙΒΙΟΥΑΣΠΙΔΟΥΑΧΙΛΛΕΟΣ ΜΕΤΑΘΥΣΙΑΣΤΑΥΡΟΥΚΑΙΜΕΤΑΘΥΣ . . . .
. . . . . . ΩΝ·Β·ΕΠΙΒΩΜΟΥΣ·Β·ΥΠΟΙΕΡΟΣΑΛΠΙΚΤΗΝ ΣΕΥΗΡΟΝΙΕΡΑΚΟΣΚΑΙΚΑΣΣΑΝΔΡΕΑΤ . . . . . .
. . . . . ΧΞΙΟΝΚΑΙΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑ·Κ·ΚΑΙΚΙΛΙΟΝ·ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ·ΟΙΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΙ·~ . . . .

ΠΑΙΔΕΣ ΠΑΛΑΙΣΤΑΙ	ΠΑΙΔΕΣ ΠΑΝΚΡΑΤΙΣΤΑΙ·	ΑΓΕΝΕΙΩΝ ΠΑΛΗ·	ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΛΗ
ΕΥΦΡΑΙΝΩΝΚΑΙΛΟΥΚΙΟΣ	ΜΑΡΚΟΣΚΑΙΜΑΞΙΜΟΣ	ΦΑΥΣΤΟΣΚΑΙΔΩΡΟΣ·	ΠΡΩΤΑΣ ΚΑΙΕΡΜΗΣ·
ΑΚΡΑΤΟΣΚΑΙΖΩΣΙΜΟΣ·	ΣΥΜΦΟΡΟΣΚΑΙΔΙΑΛΟΥ	ΑΓΕΝΕΙΟΙ ΠΑΝΚΡΑ·	ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤ·
ΜΥΡΩΝΚΑΙΣΩΣΙΑΣ	ΜΕΝΟΣ.	ΟΥΑΛΗΣΚΑΙΣΕΚΟΥΝΔΟΣ·	ΝΕΚΗΦΟΡΟΣΚΑΙΗΛΙΟΣ

Romani calendarii usus monstrare videtur, *coloniae* Thessalonicae hunc titulum esse, quae deducta ab Imp. Valeriano (Eckhel. D. N. T. II. p. 80.), et fortasse *ludi* hi *funebres* Valeriano acti sunt. Post initium, quod periit, dativo casu, ut solet in Consulibus etiam apud Graecos Romanum ablativum sic reddentes, magistratus scripti sunt A. [Ἀ]ν[τ]ω[ν]εί-νῳ? Ῥούφῳ καὶ Μ. Ποπει[λλίῳ]? - - - Sequitur: - - καλανδῶν Ὀκτωβρίων ἀγὼν ἐπέτ[ελ]έ[σθ]η ἐπιτάφιος [θ]εματικός. Sequentium tenor perspici nequit: - - - ἐνι]αυσίοις? Γ. Οὐιβίου Ἀσπίδου Ἀχιλλέος, μετὰ θυσίας ταύρου καὶ μετὰ θυσ[ίας - - - - - - ων Β, ἐπὶ βωμοὺς Β, ὑπὸ ἱεροσαλπίκτην Σεύηρον Ἱέρακος καὶ Κασσανδρέα τ - - - (καὶ Κασσανδρέα designare videtur, Severum non solum Thessalonicensem, sed etiam Cassandrensem esse) - - ἄ]ξιον, καὶ ἱεροκήρυκα Κ. Καικίλιον Κάλλιστον. Sequitur catalogus certantium:

Οἱ ἀγωνισάμενοι·

Παῖδες παλαισταί,
Εὐφραίνων καὶ Λούκιος,
Ἄκρατος καὶ Ζώσιμος,
Μύρων καὶ Σωσίας.

Παῖδες παγκρατι[α]σταί,
Μάρκος καὶ Μάξιμος,
Σύμφορος καὶ Δια[δ]ούμενος.

Ἀγενείων πάλη,
Φαῦστος καὶ Δῶρος.
Ἀγένειοι πανκρά.
Οὐάλης καὶ Σεκοῦνδος.

Ἀνδρῶν πάλη,
Πρωτᾶς καὶ Ἑρμῆς.
Ἀνδρῶν πανκράτ.
Νε[ι]κήφορος καὶ Ἥλιος.

De ἀγενείοις inter παῖδας et ἄνδρας cf. ad n. 232. 1590.

1970.

Addam epitaphia *Thessalonicae* reperta, inter quae ea primo loco ponam, in quibus annus notatus est. Primum Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 318. n. 50. versibus indiscretis edidit, et ex huius exemplo a Bimardo misso Murat. T. III. p. MCCCLXI. 11. Nos exprimimus schedas Köhlerianas.

Μ·ΙΟΥΛΙΟΣΕΡΜΗΣΙΟΥΛΙΑΤΕΡΤΙΑΤΗΓΥΝΑΙΚΙΕΑΥΤΟΥΚΑΙΙΟΥΛΙΑΕΡΜΙΑΝΗΤΗΘΥΓΑ
ΤΡΙΖΩΣΙΝΕΠΟΙΕΙΕΤΟΥΣϹΠΡ ΤΟΥΚΑΙΒΤ·

Muratorii vitia mitto: Luc. initio Μ'ΙΟΥΛΙΟΕΡ etc. tum ΕΑΥΤȣ et ΕΡΜΙΟΝΗ, vs. 2. ΖΟΣΙΝ, et in numeris ΓΛΠΡ ac ΒΙ. Prior numerus ex Lucae lectione significatione caret, et nostrum apographum prorsus fidum est.

Μ. Ἰούλιος Ἑρμῆς Ἰουλίᾳ Τερτίᾳ τῇ γυναικὶ ἑαυτοῦ καὶ Ἰουλίᾳ Ἑρμιανῇ τῇ θυγατρὶ ζῶσιν (p. ζώσαις) ἐποίει, ἔτους ϛπρ̄, τοῦ καὶ βτ̄.

Annorum in epitaphiis similis nota est n. 1965. 1971. At hic titulus duplici anni nota insignis est, unde ad epochas constituendas proficere licet, de quibus diu multumque quaesivi. Haud dubie hoc est verum: maior numerus (302) computatur a Macedonia una cum Graecia in provinciam redacta, a. u. c. 608. quae epocha etiam in Graecis obtinet titulis (cf. ad n. 1297. 2140.), minor (186) a principatu Augusti, hoc est ab anno post Actiacam pugnam, a. u. c. 724. Itaque hic titulus a. u. c. 909. scriptus est.

1971.

Thessalonicae in capuli operculo; in altero latere est *a*, in altero *b*. Ed. Pocockius Inscr. I, 3, 2. n. 3. 4. p. 48. Idem partem *b*. corruptiorem repetiit p. 49. n. 12. unde tamen aliquid addidi. Hoc monumentum memorat Clarkius P. II. S. III. p. 355.

a.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΚΑΙΖΩΣΙΜΗΕΓΓΟΝΟΙΣΕΑΥΤΟΙΣΖΩΝΤΕΣ

b.

ΑΣΚΛΗΠ
ΚΛΕΙΕΙΣΙΑΔΙΤΗΣΥΝΒΙΩΙΣΗΣΑΣΗΑΜΕΜΠΤΩΣΕΤΗΚΗ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ ΕΤΟΥΣ ϜϘΡ
ΛΩΚΟΥ ΚΒ
ΕΙΣΙΑΔΑΤΗΝΑΚΑΤΑΓΝΩΣΤΟΝ

Tit. *b*. Pocockius vs. 2. in secundo exemplo omittit prima ΚΛΕ, ne dicam de corruptelis: in fine prius Pocockii exemplum Κ.Η, quod ex altero correxi. Vs. 3. ΜΝΕ deest in altero exemplo; ex hoc tamen verba ΕΤΟΥΣ etc. remotiora a voce χάριν dedi quam in priori exemplo. In altero est ΕΤΟΣ. Numerus in priori est ϛ. q. p. in altero Fqϛpς, quod sensu cassum; Clarkius tamen manifesto ex hoc titulo, cuius reliquam partem legere non potuit, refert hoc: ΕΤΟΥΣ—ϜϘSP, qui numerus non est Graecus. Credo tertiam Clarkii siglam et Pocockiana illa in altero exemplo duo ϛ nihil esse nisi ornamenta; sed pro F prioris exempli Pocockiani, quod in ceteris secutus sum, Clarkianum siglum reconditius reposui. Vs. 4. est in solo altero Pocockii exemplo. Vs. 5. dedi ex priori Pocockii exemplo; in altero est ΙΕΙΣΙΑΔΑΤΗΝΑ......

a. Ἀσκληπιάδης καὶ Ζωσίμη ἐγγόνοις, ἑαυτοῖς ζῶντες.

b. Ἀσκληπ[ιάδης] Εἰσιάδι τῇ συνβίῳ [ζ]ησάσῃ ἀμέμπτως ἔτη κη̄, μνείας χάριν, ἔτους ϛϙρ̄.

- - - - Εἰσιάδα τὴν ἀκατάγνωστον - - - -

Isias fortasse altera uxor Asclepiadis post Zosimam, vel Zosima altera fuit. Annus est 196. credo a recentiore epocha (cf. ad n. 1965.), ut sit a. u. c. 919. In fine tituli alterum eiusdem Isiadis elogium scriptum erat.

1972.

Lapis Musei Parisini Catal. Clarac. n. 598. ex Choiseulianis (Catal. Dub. n. 154.), altus 2', latus 1' 7", *Thessalonica* missus a Cousinerio. Inest anaglyphum, prope arborem, cui serpens circumvolvitur, duo equites, quos comitantur canes. Ed. Villoisonus Act. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 302. Dubois Catal. l. c. Aeri incisum titulum praebet Claracus in tabulis, ex quibus verba reddo.

ΕΡΜΗϹΔΙΟϹΚΟΥΡΙΔΟΥΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΕΥΝΟΥΝΚΑΙ
ΕΡΜΕΡΩΤΑΤΑΕΑΥΤΩΝ
ΤΕΚΝΑΜΝΙΑϹΧΑΡΙΝ

Villois. falso ΜΝΕΙΑΣ.

Ἑρμῆς Διοσκουρίδου καὶ Εὔνοια Εὔνουν καὶ Ἑρμέρωτα τὰ ἑαυτῶν τέκνα μνίας χάριν.

1973.

Thessalonicae prope moenia et portum, in capulo magno marmoreo, qui nunc aquis recipiendis inservit, litteris, ut ait Clarkius, inferiore aetate usitatis. Vs. 4-7. ex Walpolii schedis Clarkius Itin. P. II. S. III. p. 349. edidit; universum titulum misit Letronnius, ex quo dedi formam litterarum.

I . . N ıı I C L I I Z Λ C I O
ΤΟΥΤΟΓΑΡΕΝΖΩΟΙΣΙΝΕΠΩΝΥΜΩΝΕΣΚΕΓΥΝΑΙΚΙ
ΕΙΝΕΚΕΝΗΣΑΡΕΤΗΣΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΜΑΛΑΡΙΣΤΗΣ
ΤΕΥΞΕΔΕΤΟΝΔΕΤΑΦΟΝΦΙΛΙΟΣΠΟΣΙΣΕΥΤΡΟΠΟΣΑΥΤΗ
ΟΙΤΑΥΤωΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝΟΠΩΣΕΧΟΙΑΜΠΑΥΕΣΘΑΙ
ΣΥΝΦΙΛΙΗΞΥΝΩΣΑΛΟΧΩΚΕΚΛΩΣΜΕΝΟΝΑΥΤΩ
ΤΕΡΜΕΣΙΔΩΝΒΙΟΤΟΥΑΛΥΤΟΙΣΥΠΟΝΗΜΑΣΙΜΟΙΡΩΝ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΝΤΟΛΜΗΣΗΚΑΤΑΘΕΣΘΑΙΜΕΤΑΤΟΕΜΕΚΑΤΑΤΕΘΗΝΑΙΧΩΡΙΣΤΩΝΤΕΚΝΩΝ
ΗΜΩΝΗΜΕΤΑΚΙΝΗΣ....ΟΡΟΝΔΩΣΕΙΤΩΙΕΡΟΤΑΤΩΤΑΜΙΩ✕ M̆ /B.

Clark. dativis additum habet Iota subscr. Vs. 1. qui mihi est, notatur etiam in marmore esse primum. Vs. 3. Letr. ΤΟΝΔΕΤΟΝΤΑΦΟΝ, quod ex Clark. correxi. Vs. 6. extr. Letr. ΑΥΤ - -, Clark. ΑΥΤΩΙ. Vs. 7. Clark. ΑΛΥΤΟΙΣ et ΜΟΙΡΩΝ, Letr. Α....ΟΙΣ et ΜΟ - - -

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος.]
Τοῦτο γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἐπώνυμ[ο]ν ἔσκε γυναικί
εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.
τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὔτροπος αὐτῇ
οἷ τ' αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
σὺν φιλίῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
τέρμ' ἐσιδὼν βιότου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι Μοιρῶν.

ἐὰν δέ τις ἕτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατεθῆναι, χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν, ἢ μετακινῆσ[αι τὴν σ]ορόν, δώσει τῷ ἱερ[ω]τάτῳ ταμίῳ (ταμείῳ) δηνάρια μύρια καὶ δισχίλια? si modo M̆ est μύρια et /B est pro β͵.

1974.

Thessalonicae in lapide quattuor pedes longo, pedem et semissem lato, plus quam pedem crasso; ex schedis Köhlerianis.

ΖΩΣΙΜΗΑΙΔΙΑ
ΜΩΜΩΤΗΙΔΙΑ
ΘΥΓΑΤΡΙΕΚΤΩ
ΝΕΑΥΤΗΣ
ΜΝΕΙΑΣΧΑ
ΡΙΝ

Ζωσίμη [Α]ἀίδι ἀμώμῳ, τῇ ἰδίᾳ θυγατρί, ἐκ τῶν ἑαυτῆς, μνείας χάριν.

1975.

Ibidem; ex iisdem.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ
ΑΝΝΗΛΙΜΕ

Μένανδρος Παρμενίωνος etc.

1976.

Fragmentum maioris lapidis 2′ 1″ altum, 8″ crassum, 1′ 1″ altum; in Museo Leidensi. *Thessalonicae* repertum Smyrna ad Oudendorpium miserat Hochepied. Ed. Te Water Narrat. de rebus Acad. Lugduno-Batavae p. 165.

. . . .
ΥΙΟCΑΠΟΛΛωΝ
ΙΟΥ.ΤΗΝΤΑΦΗΝ
ΚΑΙΤΟΝ.ЄΝΑΓΙC
ΜΟΝ.ΤωΠΑΤΡΙ
ΑΠΟΛΛωΝΙωΑ
ΠΟΛΛωΝΙΟΥ

- - - - υἱὸς Ἀπολλωνίου τὴν ταφὴν καὶ τὸν ἐναγισμὸν τῷ πατρὶ Ἀπολλωνίῳ Ἀπολλωνίου.

De ἐναγισμῷ, nota re, editor provocat ad Polluc. III, 102. VIII, 91. 146. c. not. Hemst., Hesych. v. ἐναγίζειν et nott. Ruhnk. ad Tim. p. 101.

1977.

Lapis 2′¾ longus, 2′ latus, *Thessalonicae*. Ed. Villoison. l. c. ad n. 1972. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis.

ΤΗΦΙΛΑΝΔΡΩΚΑΙΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗCΥΝΒΙΩΕΠΙΚΤΗ
CΕΙΑΠΟΔΗ
ΜΙΟCЄΚΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΚΟΠΩΝΚΑΙΕΑΥ
ΤΩΖΩΝ

Vs. 3. extr. Villois. ΔΕ, Köhl. ΔΗ.

Τῇ φιλάνδρῳ καὶ γλυκυτάτῃ συνβίῳ Ἐπικτήσει Ἀποδήμιος ἐκ τῶν κοινῶν κόπων, καὶ ἑαυτῷ ζῶν. Cf. n. 1958.

1978.

Thessalonicae in marmore quadrato pedis unius et semissis mensura; ex schedis Köhlerianis et chartis Letronnii, quae meliores sunt.

ΚΡΑΤЄΡΟC
ΑΝΔΡωΝΙ
CΑΡΜΑΤΗ
ΙΔΙω ☙
ΑΓΑΘω
ЄΤωΝ Κ

Κράτερος Ἄνδρωνι Σαρμάτῃ ἰδίῳ, ἀγαθῷ, ἐτῶν κ̄.

1979.

Thessalonicae; ed. Pocockius Inscr. I, 5, 3. p. 49. n. 8.

ΕΡΟΦΙΜΗΙΥ	[Τ]ροφίμη [Ο]ὐ[ι-
ΡΟΥΛΛΙΙΩ	β]ουλλίῳ?
ΚΙΑΙΟ	- -
ΗΙΟΥ	- -
ΚΑΚΛΥΥΙΙΙ	κα[ὶ ἑα]υ[τῇ]
ΖΩΣΑ	ζῶσα
ΥΙΣΛΥΑΣ	κατε]σ[κε]ύασ[ε
ΛΙΙΤΗΙΙ	ταύ]τη[ν τὴν
ΛΙΙΝΙΝ.Ν	λ[η]ν[ὸ]ν -
ΜΝΕΙΑΣ	μνείας
ΧΑΡΙΝ	χάριν.

1980.

In cippo prorsus integro cum fastigio, alto palm. Rom. 6,2. a. 1755. *Thessalonica* in Museum Nanianum translato; aeri incisum dederunt Passerius Observatt. Sect. II. p. 22. Paciaudius Mon. Pelop. T. II. p. 214. n. 7. Collect. antt. Mus. Nan. n. 157.

ΔΩΡϹ
ΟΠΟΛΥΧΑ
ΡΜΟΥΤΡΟΦ
ΙΜϹΕΝΘ
ΑΔΕ

Δῶρος ὁ Πολυχάρμου τρόφιμος ἐνθάδε.
Dori nomen habes n. 1969. Polycharmi n. 1964.

1981.

Thessalonicae extra portam arcis; ex schedis Köhlerianis.

ΑΝΝΙΑΕΥΤΥΜΙΣ
ΕΑΥΤΗΖΩΣΑΕ
ΓΟΙΗΣΕΝΓΟΗΡΩ
ΟΝΚΑΙΤΙΝΣΟ

ΝΟΜΟΥΣΜΟΥΠΑΝ
ΤΑΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΙΣ
ΤΗΝΛΙΝΟΝΤΑΥΤΗΝ
ΕΤΕΡΟΝΜΗΔΕΝΑ
ΜΗΘΗΝΑΙΕΛΝ

Ἀννία Εὐ[θ]υμὶς ἑαυτῇ ζῶσα ἐποίησεν [τ]ὸ ἡρῷον καὶ τ[ὴ]ν σο[ρόν].

Secunda pars fere talis fuit: Ἐπόμνυμι πρὸς τοὺς κληρο]νόμους μου πάντας τοὺς θεούς, ἰς τὴν λ[η]νὸν ταύτην ἕτερον μηδέν[α κοι]μηθῆν[α]ι· ἐ[ὰ]ν [δὲ ἕτερός τις κοιμηθῇ etc.

1982.

Thessalonicae in Anastasii medici domo vidit Villoisonus et edidit l. c. ad n. 1972.

ΕΡΕΝΝΙΑΣΥΡΙΣΚΑΚΑΙΥΙΟΣΑΥΤΗΣ
ΜΑΡΚΕΕΡΕΝΝΙΕΑΓΑΘΟΚΛΗΧΑΙΡΕΤΕ
ΚΑΙΣΥΠΟΛΛΑΤΙΣΠΟΤΕΙ

Ἑρεννία Συρίσκα καὶ υἱὸς αὐτῆς Μάρκε Ἑρέννιε Ἀγαθοκλῆ χαίρετε. καὶ σὺ πολλά, τίς ποτ' εἶ. Vide ad n. 1956. De vocativo Ἀγαθοκλῆ vide ad n. 1148.

1983.

Prope *Thessalonicen* in via εἰς τὸ Στενόν, e regione fontis a. 1694. vidit Meletius Geogr. vet. et nov. p. 392. sed triennio post invenire non potuit, quum lapis, ut putat, a barbaris esset fractus. Ex schedis Apostoli Zeni inter Corcyraeos titulos dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 426. et inde Murat. T. III. p. MCCLXXIII. 2. Falso inter Corcyraeos titulos rettulit Mustoxyd. Illustr. Corcyr. T. II. p. 195.

ΠΟΝΤΙΟΣΛΟΥΠΟΣΠΟΝΤΙΩΛΟΥΠΩ
ΤΩΠΑΤΡΙΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Apostolus Zenus et Meletius addunt, ille καὶ τὰ λοιπά, hic καὶ τὰ ἑξῆς: itaque titulus non integer est, quod viderunt etiam alii; cf. Corsin. Not. Gr. p. 42. Meletius minusculis habet et addit Iota subscr.

Πόντιος Λοῦπος Ποντίῳ Λούπῳ τῷ πατρὶ μνείας χάριν.

Fortasse additum erat καὶ ἑαυτῷ ζῶν, ut n. 1984. etc.

1984.

Thessalonicae in marmore $3\frac{1}{2}$ pedes longo, $1\frac{5}{12}$ lato, $1\frac{1}{3}$ crasso; ex schedis Köhlerianis.

Λ ΦΑΒΙΟΣΖΩ
ΣΙΜΟΣΛΟΥ
ΚΙΩΦΑΒΙΩ
ΖΩΣΙΜΩ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙ
ΝΚΑΙΕΑΥΤΩ
ΖΩΝ

Λ. Φάβιος Ζώσιμος Λουκίῳ Φαβίῳ Ζωσίμῳ μνείας χάριν, καὶ ἑαυτῷ ζῶν.

1985.

Thessalonicae; ed. Pocockius Inscr. ant. I, 5, 3. p. 49. n. 5.

ΚΛΑΥ·ΔΙΑΕΥΚΛΙΑΦΛΑΥΙΑΟΠ.ΤΑΤΗΜΗΤΡΙ

Κλαυδία Εὔκλ[ε]ια Φλαυΐα - - τα ('Ορφίτα?) τῇ μητρί.

1986.

Ibidem; ex eodem l. c. n. 9.

ΚΑΛΥΝΑ
ΝΟΣΦΗΛΙ
ΚΙΤΑΤΩΤΕ
ΚΝΩΜΝΕΙ
ΑΣΧΑΡΙΝ

Κ[λα]υ[δι]ανὸς Φηλικίτα τῷ τέκνῳ μνείας χάριν.

Φηλικίτα est *Felicitati*. Ut genitivus Φηλικίτας est in titulo Musei Capitolini:

Κλαύδιος ἰητὴρ 'Αγαθεῖνος τήνδ' ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας μάρτυρα σωφροσύνης.

1987.

Ibidem; ex eodem l. c. n. 6.

ΓΑΙΩΙ.ΚΛΩΔΙΩΙΕΠΑ
ΦΡΟΔΕΙΤΩ.ΠΛΩΔΙΑ
ΦΙΛΗΜΑΤΙΟΝΤΩΙ..
ΤΡΟΝΙΤΟΜΝΗΜΑ
ΧΑΙΡΕΧΑΙΡΕΚΑΙΣΥ
ΤΙΣΤΙΙΕΙ

Γαΐῳ Κλωδίῳ 'Επαφροδείτῳ [Κ]λωδία Φιλημάτιον τῷ [πά]τρ[ω]νι τὸ μνῆμα. χαῖρε. Χαῖρε καὶ σύ, τίς [ποτ'] εἶ.
Cf. n. 1982. et ad n. 1956.

1988.

Thessalonicae in ecclesia secundum Lucam, ad fontem secundum Clarkium. Ed. Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. etc. p. 318. n. 51. Pocockius l. c. n. 13. Clarkius Itin. P. II. S. III. p. 355.

ΟΥΝΔΟΣΚΑΙΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
ΙΔΟΥΤΟΥΛΕΥΚΙΟΥΕΑΥΤΟΙΣ...
ΔΩΤΩΛΕΥΚΙΟΥΚΑΘΩΣΔΙΕ.

Poc. de coniectura vs. 1. praefigit ΣΕΚ minoribus litteris. Ibidem Clark. ΚΑΣΑΝΔΡ, ceteri ut dedi. Vs. 2. Poc. ΙΔΟΥ, ceteri ΔΟΥ: initium versus secundi eo loco dedi, ubi consensu habent Luc. Clark. Ibidem Luc. ΛΕΙΚ etc. Poc. ΕΑΥΤΩΣ..., Clark. ΕΑΥΤΟ, Luc. ut dedi. In fine Clark. ΚΑΘΩΣΔ, Poc. ΚΑΘΩΣΑΙΕ, Luc. ΚΛΘΩΣΔΙΕ.

Σεκ]οῦνδος καὶ Κασσάνδρα [οἱ Σε-
κούν]δου τοῦ Λευκίου ἑαυτοῖς [καὶ Σε-
κούν]δῳ τῷ Λευκίου, καθὼς διέ[θετο.

1988. *b*.

In capulo *Thessalonicae* reperto; misit nuperrime Letronnius. *A* est ad sinistram, *B* in media parte in area a cetero plano separata, *C* ad dexteram; sub *A* delphinus, sub *B* navicula sculpta sunt, sed navicula non in area illa, quam dixi, est.

A.

ΚΥΜΑΤ.ΠΟΡΘΜΕΥϹΑϹΚΕΙΜΑΙΝΕΚΥϹΕΝΘΑϹΕΚΟΥΝΔΙΩΝ
ΓΗΠΑΤΡΙΔΙΚΡΥΦΘΕΙϹϹΥΝΟΜΑΙΝΟϹΙΔΑΚΡΥΤΡΟΛΕΙΨΑϹ
ΡΙϹΔΕΚΑΩΝΠΑΗϹΑϹΕΤΕΩΝΤΟΠΑΝΥϹΤΑΤ/ΒΑΙΝΩΝ
ΔΥΠΗΝΜΝΤΟΙΔΙΒΩΝΚΑΠΑϹΙΒΡΟΤΟΙϹΕΙΔΙΟΝϹΙΝ
ΔΙΧΑΜΑΧΗϹΞΗϹΑϹΕΝϹΥΝΤΙΟϹΔΕΠΟΠΑϹΙΝ
ΠΟΛΛΟΥϹΕΚΦΙΛΙΟΝΕΚΤΗϹΑϹΑΜΗΝΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥϹ
ΟΙΤΕΠΟϹΕΚΕΛΑΒΟΝΕΤΗϹΑΛΕΝΕΥϹΕΒΙΗϹΙΝ·ΟΥϹ
ΔΑΜΟΝΑΓΙΗΤΗΘΗΝΤΟΤΕΛΟϹΟΕΔΕΙΠΟΤΕΛΟΥΝΑΙ
ΛΑΒΕΝΟΡΧΙΧΩϹϹΥΝΟΜΑΙΜΟΝΑϹΟΥϹΠΡΟΑ.ΕΛΟΙΠΑ
ΜΗΤΕΡΑΝΕΥϹΕΒΙΝΠΟΛΑΗΔΙΑϹΩϹΑΘΙΚΝΟΥΕΕΜΑΙ
ΕΙΔΟΤΕϹΑΝΘΡΩΠΩΝΓΕΝΕΗΤΑΧΕΩϹΟΤΙΛΗΓΕΙ
ϹΩΝΑΤΑΓΑΡΚΑΤΕΛΥϹΕΔΙΚΗΨΥΔΕΠΡΟΠΑϹΑ
ΑΘΑΝΑΤΟϹΥΛΟΥΠΩΤΩΜΕΝ-ΠΑΝΤΕΠΑΚΟΥΕΙ

B.

ΙΟΥΛΙΑΣΕΚΟΥΝΜ
ΠΑΙΛΙΩΠΩΛΙΩΝΙ
ΜΕΤΑΤΩΝΤΕΚΝΩΝ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ ❧
ΠΩΛΙΩΝΧΑΙΡΕ . ΧΑΙΡΕΚΑΙΣΥΤΕ
ΠΟΤΕΙ

C.

ЄΥΔΑΙΜѠΝΟЄΚΟΥΝ
ΔΙѠΝΘЄϹϹΑΛΟΝΙΚЄΥ
ЄΝΤΑΔЄΚЄΙΜΑΙ ❧
ΜΗΤЄΔΙΚΗΝЄΙΠΑϹ ❧
ΜΗΤЄΓΥΝΑΙΚΑΛΑΒѠΝ
ΑΛΛЄΘΑΝΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤ
ЄΤΗϹΒΙΟΤΟΥΜЄΤΡΑΔЄΙ
❧ ΨΑϹ ❧
ΚΑΙΦѠΝΗϹЄΠΑΚΟΥЄΦΙΛΗϹΧΑΙΡΟΙϹ
ΠΑΡΟΔЄΙΤΑ

A.

Κύματ[α] πορθμεύσας κεῖμαι νέκυς ἔνθα Σεκουνδίων,
γῇ πατρίδι κρυφθείς, συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας.
[τ]ρὶς δέκα[το]ν π[λ]ήσας ἐτέων τὸ πανύστατ[α] βαίνων,
[λ]ύπην μ[ὲ]ν [πρόλ]ιπ[ο]ν κα[ὶ] πᾶσι βροτοῖσι [πόθη]σιν,
δίχα μάχης ζήσας, ἐν συν[β]ίο[ι]ς δὲ π[ρ]όπασιν
πολλοὺς ἐκφιλ[έων] ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἑτα[ίρ]ους.
ο[ὔ]τε πόσε[ις] ἔλαβον· ἔ[ζ]ησα [δ'] ἐν εὐσεβίῃσιν.
δα[ί]μον[ος ἡτ]τήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,
[ἀλλά γ'] ἐν[ω]ρ[κηκ]ὼς συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·
Μητέραν εὐσεβί[ῃ] πολ[λ]ῇ διασώσαθ', ἱκνοῦμαι,
εἰδότες ἀνθρώπων γενεὴ ταχέως ὅτι λήγει.
σώ[μ]ατα γὰρ κατέλυσε Δίκη, ψυ[χὴ] δὲ πρόπασα
ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πωτωμέν[η] πάντ' ἐπακούει.

B.

Ἰουλία Σεκούν[δα] Πο. Αἰλίῳ Πωλίωνι μετὰ τῶν τέκνων μνήμης χάριν. Πωλίων χαῖρε. χαῖρε καὶ σύ [γ]ε, [τίς] ποτ' εἶ.

C.

Εὐδαίμων ὁ [Σ]εκουνδίων Θεσσαλονικεὺ[ς] ἐν[θ]άδε κεῖμαι,
μήτε δίκην εἴπας μήτε γυναῖκα λαβών·
ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότου μέτρα [λ]είψας.
καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· Χαίροις παροδεῖτα.

Pessima haec metrica epigrammata sunt *A* et *C*, atque insuper apographum valde corruptum; addendae hinc inde litterae sunt, quae ligatae cum proximis effugerunt transcribentis diligentiam: sic *A*. vs. 3. Ρ fuit Ͳ, vs. 5. ΠΟ fuit ΓΡΟ etc. *A*. vs. 1. Σεκουνδίων est trisyllabum. Vs. 3. utut me torsi, non potui reperire melius. Τρὶς δέκατον ἐτέων pro τὸ τρὶς δέκατον s. τριακοστὸν ἔτος dictum sumo: triginta annos natus decessit Secundio, quod tit. *C*. diserte enunciatur: uterque enim ad eundem haud dubie hominem refertur, ad eundemque pertinent delphini et naviculae signa, quam non in area tituli *B* sculptam esse supra monui. Pro τὸ πανύστατα malim τά: sed illud videtur auctor dedisse. Vs. 4. extr. manifesto latet substantivum in ησιν desinens; dedi βροτοῖσι πόθησιν; ΟΝ mutavi in ΘΗ facillima correctione; Є ex praegresso C temere repetitum iudico, ut plures in hoc apographo litteras vacare statim docebo: ΔΙ in ΠΟ mutare non nimium audacis est in titulo ligaturas ostendente: fuit ΠΙ. Vs. 5. prior syllaba vocis δίχα male producitur, item paenultima in συνβίοις, quod vocabulum tamen verum iudico. Vs. 6. possis etiam ἐκ φιλί[ω]ν; sed quod dedi praestare videtur. Ibidem alterum CA delendum; pro quarto dactylo male habetur creticus; vitium idem redit vs. 13. Vs. 7. K in IC dissolvi, ut certe Graeca vox esset πόσεις: sed quid est ο[ὔ]τε πόσεις ἔλαβον? Anne abstinuit se *a compotationibus*? Exspectes potius οὔτε γυναῖκ' ἔλαβον (vide tit. *C*.). Videant alii, an quid extricare queant. Vs. 7. extr. nota interpunctionem; hanc qui epigramma transcripsit, apposuisse videtur, ut appareret finis versus; quod sequitur OYC, prorsus vacat, nec potest versui octavo addi, quod singuli heroici singulas explent lineas. Ni fallor, pro varia lectione hoc OYC supra OYN vs. 8. additum est. Sic etiam vs. 10. extr. ante MAI litterae ЄЄ manifesto superfluae sunt. Vs. 8. non potui aliter restituere: vocis δαίμων quin casus insit, non dubito. Τὸ τέλος videtur ad ἡττήθην pertinere, ut dicitur ἡττᾶσθαί τινός τι. Vs. 9. ΛAB quid sit non extrico; exempli causa dedi ἀλλά γ': reliqua satis certa sunt. Ad ἐνωρκηκὼς supple τάδε. De accusativo μητέραν vide ad n. 1781. et cf. Introd. Sarmat. II, 2.

Ad tit. *B*. de formula χαῖρε καὶ σύ γε, τίς ποτ' εἶ cf. ad n. 1956. Sed si γε omiseris, TE potest in TIC mutari. Tit. *C*. primus versus est heptameter; Σεκουνδίων ut tit. *A*. trisyllabum est, et τριακονταέτης duas priores syllabas pariter in unam commistas habet. In fine defunctus hortatur viatorem, ut gratae auscultet illi voci: Χαίροις παροδεῖτα.

1989.

Thessalonicae; ex Ephem. litt. Florent. T. XIV. col. 98. Donatus p. 383. 8. sub imagine feminae et pueri.

ϹΟΥΜΜΟϹ . ΚΑΙ . ΚΟΙΝΤΟϹ
ΚΑΙ . ΚΕϹΙΑ . ΜΑΝΤΩ ΤΗ
ΜΗΤΡΙ . ΜΝΗΜΗϹ . ΧΑΡΙΝ

Σοῦμμος καὶ Κόϊντος καὶ Κεσία (Καισία) Μαντῶ (Μαντοῖ) τῇ μητρὶ μνήμης χάριν.

1990.

Lapis Musei Parisini Catal. Clar. n. 619. ex Choiseulianis (Catal. Dub. n. 228. opinor), nunc altus 1′ 3″, latus 11″ (ap. Dub. altus 14″, latus 13″, ut latitudo imminuta videatur, sicuti in aliis Parisinis: certe alium Choiseulianum reperire nequeo, qui Parisino n. 619. conferri queat). Aeri incisum dedit Claracus in tabulis; edidit Osannus Syll. p. 373. n. 43. Habeo etiam a Müllero et ex schedis Fauvelii Köhlerianis, ex quibus didici titulum esse *Thessalonicensem.*

ΙΑΛΙΑ
ΑΥΡΗΛΙ
ΑΚΑΙΚΙ
ΝΑΕΥΤΥ
ΧΙΑΝW
ΤWΣΥΜ
ΒΙWΜΝΕ
ΙΑΣΧΑΡΙ

Litterarum et versuum formam dedi ex Clar. Müll. Vs. 1. Clar. ΙΑΛΜ, Müll. ΙΜΛΙΑ, Os. ΙΑΛΙΛ, Fauv. ΙΑΛΙΑ. Vs. 4. pro Ε Os. Σ esse notat, item vs. 7. non addicentibus ceteris: credo mediam inter Ε et Σ formam quandam esse, ut n. 2207. Vs. 6. ultima littera Osanno est W, errore lapicidae ut ait: dedi M ex Clar. Müll. Fauvelius vocem *συμβίῳ* omisit. Vs. 7. 8. ex Clar. Müll. dedi; Os. et Fauv. pro *μνείας* ΜΣΙ|ΑΣ. Vs. 8. Ν addit solus Clar.

Ἰαλία (mirum nomen, sed ΑΙΛΙΑ scribere non licet) *Αὐρηλία Καικίνᾳ Εὐτυχιανῷ τῷ συμβίῳ μνείας χάριν.* *Caecina Eutychianus*, ut *Scipio Aemilianus.*

1991.

Lapis *Thessalonicensis* 2′ 10″ altus, 2′ 5″ latus, 4″ crassus; ab eodem ad eundem missus ac n. 1976. ibidemque servatus et editus ab eodem p. 163. Post vs. 1. in medio lapide septem comparent protomae virorum et feminarum vestitae, duplici serie dispositae.

ΑΥΡΗΛΙΟϹϹѠΖΟΜЄ........ΤЄΜΙΔѠΡΑ

ΖѠΝΤЄϹЄΑΥΤΟΙϹΚΑΙΤΟΙϹΓΛΥΚΥΤΑΤΟΙϹΤЄΚΝΟΙϹΑΥΡΗ
ΛΙΑЄΥΚΛЄΙΑΚΑΙΡΗΛΙΑϹѠΖΟΜЄΝΗΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΑΛЄΞΑΝΑΡΑ
ΚΛΑΥΔΙΑΑΡΤЄΜΙΔѠΡΑΤΗΘΡЄΠΤΗΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Vitia quae insunt, sunt lapicidae.

Αὐρήλιος Σωζομε[νὸς καὶ Ἀρ]τεμιδώρα ζῶντες ἑαυτοῖς καὶ τοῖς γλυκυτάτοις τέκνοις Αὐρηλίᾳ Εὐκλείᾳ καὶ [Αὐ]ρηλίᾳ Σωζομενῇ καὶ Αὐρηλίᾳ Ἀλεξάν[δ]ρᾳ [καὶ] Κλαυδίᾳ Ἀρτεμιδώρᾳ τῇ θρεπτῇ, μνήμης χάριν.

Ante *Ἀρ]τεμιδώρα* Hochepied vult inseri ΑΥΡΗΛΙΑ; sed spatium non sufficere notat editor. Neque illa videtur Aurelia, sed Claudia fuisse, ut eius ancilla. Nomina sunt tantum sex, quum tamen protomae sint septem. Igitur editor ante *τῇ θρεπτῇ* vult inseri *καί.* Sed ita deficit nomen ancillae domi natae. Potius ancilla est *Claudia Artemidora* denominata ex domina, quum filiae omnes sint Aureliae. Fortasse septimum nomen negligentia quadratarii excidit.

1992.

Thessalonicae; ex Pocockio Inscr. ant. I, 5, 3. p. 49. n. 11.

ΩΙΙ/ \Χ\ΥΙΛΩΙΙΑΙΙΙΙΑΙΙΙ/ ΥΙΑΣΕΙΙΙ.
ΤΗΕΑ.ΛΙΑΡΛΑΡΝΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΕΑΝΔΕΤΙΣΑΝΟιΞΑΣ
ΤΗΝ..ΑΚΤ.ΝΟΣΙΤ.ΝΑΚΑΤΑΘΕΣΤΑΙΧΩΡΙΖ
ΤΗΓΥΝΙΣcΣ
..ΔΩΣΙΤΩΤΑ.Ι.ΕΙΩ..ΧΖΦ

Vs. 2. *μνείας χάριν. ἐὰν δέ τις ἀνοίξας τὴν [ληνόν]?* (vel simile) *τ[ολμή]σ[ῃ τ[ι]νὰ καταθέσ[θ]αι χωρὶ[ς] τῆ[ς] γυν[αικό]ς [μου], δώσ[ε]ι τῷ τα[μ]ιείῳ* ⋇ *(δηνάρια)* $\overline{\phi}$. Ζ non littera est, sed siglum dirimendis ⋇ et $\overline{\phi}$ inserviens, ut alibi.

1993.

Ibidem; ex eodem l. c. p. 48. n. 2.

..........ΙΩLΙ.......—ΛΙΕ
ΟΜΟΙΩΣΟΥΔΕΤΩΝΕΝΤΩΗΡΩΩ
..ΟΞΙΤΙΜΕΤΑΚΗΝΙΣΕΕΙΔΕΜΝΑΩΣΙΤΩΤΑΜΙΩΥΠΕΡΕΚΑΣΤΗ
ΛΗΝΟΥ Χ / Ε

Vs. 2. *ὁμοίως οὐδὲ τῶν ἐν τῷ ἡρῴῳ - - - - τι μετακ[ει]ν[ή]σει. εἰ δὲ μ[ή, δ]ώσ[ε]ι τῷ ταμι[εί]ῳ ὑπὲρ ἑκάστη[ς] ληνοῦ* ⋇ - - Numerus denariorum vitiatus est.

1994.

Thessalonicae fragmentum scalae insertum; ed. Villoison. Act. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 320.

ΤΗΙΔΙΑΘΡΕΠΤΗΚΑΙΕΑΥΤΗΖΩΣΑ

Τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ καὶ ἑαυτῇ ζῶσα.

1995.

Ibidem; ex Pocockio (l. c. ad n. 1992.) p. 49. n. 7.

Ι
ϽΑΝΙ
ΛΝΟΥΚΙ
ΘΗΚΑΡΙΟΝ
ΟΒΟΧΟΝ

Fortasse ex Byzantino titulo. Vs. 3. ἀπο]θηκάριον vel ὑπο]θηκάριον.

1996.

Fragmentum inscriptionis porrectum per universam longitudinem Zophori porticus Corinthiae Hippodromi vel Fori, ut putatur, Thessalonicensis. Ed. Stuartus Antt. Att. Vol. III. tab. II. ad cap. IX. et hinc Clarkius Itin. P. II. S. III. p. 353.

ΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝΥΠΟ

1997.

Jenidgé (Jenitza), hoc est *Pellae*, in basi; ex schedis Köhlerianis. Est etiam Jenidgé prope Philippos in orientem; sed hoc hic non intelligendum esse ex schedis vidi.

ΗΡΑΚΛΙΔΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΔΟΥΙΕΡΕΥΣΤΗΣΘΕΟΥ
ΚΑΤΑΔΙΕΘΗΝΙΝΕΚ
ΕΛΕΥΣΕΝ

Ἡρακλίδης Ἀσκληπιάδου ἱερεὺς τῆς θεοῦ κατὰ δι[α]θή[κη]ν ἐκέλευσεν.

Fortasse sub statua ipsius deae.

1998.

Aegis s. *Edessae*, quae nunc Βοδενά (Vodhena), in capulo; ed. Leakius Diar. class. T. XIII. p. 334. T. XV. p. 164. unde petierunt Boissonadus ad Luc. Holsten. Epist. p. 452. Welcker. Epigr. Spec. I. n. 9. et in Syllog. ed. alt. p. 35. Ultima linea magnis litteris exarata est.

ΗΔΕΠΕΤΡΟCΚΕΥΘΕΙΓΡΑΦΙΚΟΥΔΕΜΑCΕ..:..ΑΡWΝΔΕ ΨΥΧΗΝΘΕCΠΕCΙΗΝ
ΘΗΚΕΘΕΟCΠΕΔ.ΟΝ
ΟΥΝΕΚΕΝΗΝΠΑΝΑΡΙCΤΟCΕΝΗΓΑΘΕΟΙCΔΕΠΟΛΕΙΤΑΙC
ΠΡWΤΑΦΕΡWΝΠΙΝΥΤΗCΚΥΔΟCΕΚΑΡΠΙCΑΤΟ
ΕΥΞΑΤΟΔΑΥΜΑΚΑΡΕCCΙΚΑΙΕΙΜΕΡΤΗΝΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝ
ΤΟΥΔΕΛΑΧΕΙΝΤΥΜΒΟΥΓΗΡΑΟCΕΥΤΕΤΥΧΟΙ
Χ Α Ι Ρ Ε Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ε

Ἧδε πέτρος κεύθει Γραφικοῦ δέμας, ε[ἰς μακ]άρων δὲ
ψυχὴν θεσπεσίην [θ]ῆκε [θ]εὸς πεδ[ί]ον,
οὕνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἠγαθέοις δὲ πολείταις
πρῶτα φέρων πινυτῆς κῦδος ἐκαρπίσατο.
Εὔξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἱμερτὴν παράκοιτιν
τοῦδε λαχεῖν τύμβου, γήραος εὖτε τύχοι.
Χαῖρε Γραφικέ.

Vs. 7. maioribus litteris.

1999.

Bitoglia s. *Monastir* manifesto in ea regione fuit, ubi olim *Heraclea Lyncestidis*, quae et *Heraclea Pelagoniae*, et ipsa *Pelagonia* vocata, caput regionis quartae Macedoniae (cf. Mannert. Geogr. T. VII. p. 482 sq.). Tribus a Bitoglia stadiis hunc titulum Leakius repperit et nobiscum per Müllerum communicavit.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
ΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙ
ΜΑΡΚ ΑΚΥΛΙΑΝ
ΦΑΒΡΙΚΙΑΝΟΥ
ΑΠΕΡΟΣΘΥΓΑΤΕΡΟ
ΑΝΔΡΟΣΑΓΑΘΟΥ

Μακεδόνων οἱ σύνεδροι Μαρκ. Ἀκυλίαν Φαβρικιανοῦ Ἄπερος θυγατέρ[α], ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ἄπερος pro Ἄπρου, ut Κίμβερα pro Κίμβρου n. 1778.

2000.

In egregia imagine Aeschinis oratoris reperta in Pelagonia, nunc in domo Leakii; ex schedis Mülleri. Effigiem cum inscriptione edidit Millingen Ancient unedited monuments, tab. IX. X.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ

2001.

Bitogliae; ex schedis Mülleri, quae e Leakianis desumptae sunt.

ΖΩϹΟΥϹΗΡΑΚΛΙΑ
ΤΗΘΥΓΑΤΡΙΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝЄΤΩΝ ΚΖ
ΚΑΙΑΥΤΗΖΩϹΑΕΠΟΙ
ΕΙ

Ζωσοῦς (femina) Ἡρακλίᾳ τῇ θυγατρὶ μνήμης χάριν ἐτῶν κζ', καὶ αὐτῇ ζῶσα ἐποίει.

2002.

Ibidem; ex iisdem.

ΝΙΚΑΝΔΡΟϹϹΤΡΑΤΙШΤΗϹ
ΖШΝΑΝΕΘΗΚΕΝΕΑΥΤΟΥ
ΚΕΠΕΔΙΟΥΚΕΤΕΡΤΙΑϹ
ΤΗϹϹΕΜΝΟΤΑΤΗϹϹΥΜ
ΒΙΟΥ........... ΚΕϹΥΝΕΥΑΡΕ
ϹΤΟΥΝΤШΝΜΟΝШΝΘΕΙΟΤΑΤШΝ
ΜΟΥΠΕΝΘΕΡШΝ...... ΕΚΤШΝ
ΙΔΙШΝΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Νίκανδρος στρατιώτης ζῶν ἀνέθηκεν ἑαυτοῦ κὲ πεδίου (παιδίου) κὲ Τερτίας τῆς σεμνοτάτης συμβίου - - - - -, κὲ συνευαρεστούντων μο[ι τ]ῶν θειοτάτων μου πενθερῶν - - - ἐκ τῶν ἰδίων μνήμης χάριν.

2003.

Ibidem; ex iisdem. Vs. 1. pro lacuna videtur vitium lapidis statuendum.

ΦΑΒΙΑΝ...ΔΟΞΑΝ.Μ.ΣΤΕΡΤ.
ΝΙϹ.ΚΟΕΙΝΤΟΣ.ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Φαβίαν Δόξαν Μ. Στεgτίνιος Κόειντος, μνήμης χάριν.

2004.

Ibidem; ex iisdem.

ΓΛΑΦΥΡШϹΒΙШϹΑΝΤΙ
ΑΝΔΡΙΜΟΥϹΙΚШΧΡΗϹΤШ
ΦΙΛΙΠΠШΕΡΜΙΟΝΗΜΝ
ΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Γλαφυρῷ βιώσαντι ἀνδρί, μουσικῷ, χρηστῷ, Φιλίππῳ Ἑρμιόνη μνήμης χάριν.

2005.

Ibidem; ex iisdem.

ΑΙΛΙΑΝΗΙΟΥΛΙΑΝΩ...
....

Αἰλιανὴ Ἰουλιανῷ etc.

2006.

Ibidem; ex iisdem.

.....ΕΤΩΝΟ̄...ΙΝΤΟΥ....Ν.ΙϚC
ΚΟΙΝΤΟΥ....ΝCΛ̄ΕC

Cave de annorum notatione a certa epocha computatorum cogites, ut in exemplis ad n. 1970. notatis; nam ΙϚC et CΛ̄ΕC non sunt numeri legitime scripti. Potius C in his locis non numeralis nota est, sed siglum idem quod ‹, hic numeris semel in fine, deinceps vero utrinque appositum, ut solet. Est epitaphium trium hominum, quorum nomina genitivo expressa sunt, ut alibi saepe:

[τοῦ δεῖνος] ἐτῶν ο'.
[Κο]ΐντου [ἐτῶ]ν ιϛ'‹
Κοΐντου [ἐτῶ]ν ‹ λε'‹

2007.

Sirrhae in Odomantica (Σιῤῥάν scribit Steph. Byz. v. ex Theopompo, consentiente hoc titulo), quae hodie Serrhes, ad scalam domus Episcopi. Vulgatis maiusculis edidit Choiseul-Gouffier Voy. pittor. T. II. p. 169. nos formam tituli et ligaturas ceteraque damus ex schedis Köhlerianis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. utrinque habet palmam. Chois. ubique Σ, excepto vs. 6. extr. ubi habet Ζ. Vs. 9. extr. Chois. ΥΙΟΝ. Vs. 2. schedae Köhl. omittunt secundum Ε, atque iterum vs. 4. idem in eadem voce, et vs. 10. Ε in voce ἀρετῆς: quae addidi ex Chois.

Οἱ νέοι ἀρχιερέα καὶ ἀγωνοθέτην τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων, ἀρχιερέα δὲ καὶ ἀγωνοθέτην καὶ τῆς Ἀμφιπολειτῶν πόλεως, πρῶτον δὲ ἀγωνοθέτην τῆς Σιῤῥαίων πόλεως, δὶς ἐκ τῶν ἰδίων γυμνασίαρχον Τι. Κλαύδιον Διογένους υἱόν, Κυρίνᾳ, Διογένη, ἀρετῆς ἕνεκεν, ἐπιμεληθέντος Κασάνδρου τοῦ Κασάνδρου.

ΟΙΝΞΟΙ
ΑΡΧΙΞΡΕΑΚΑΙΑΓΩΝΘΕΤΗΝ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΔΕΚΑΙΑΓΩΝΘΕΤΗΝ
ΚΑΙΤΗΣ ΑΜΦΙΠΟΕΙΤΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΩΤΟΝΔΕΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΤΗΣ
ΣΙΡΡΑΙΩΝΠΟΛΕΩΣΔΙΣΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΝΔΙΟΓΕΝΟΥΣΥΙΟΝ
ΚΥΡΙΝΑΔΙΟΓΕΝΗΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΚΑΣΑΝΔΡΟΥΤΟΥΚΑΣΑΝΔΡΟΥ

2008.

Ex ruderibus *Amphipolis.* Ad fontem vici Yenikevi s. Neochorio prope Marmári s. Marmara, repperit Leakius et cum notis edidit in Walpol. Trav. p. 510. Cf. etiam Walpol. p. 521 sqq.

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙ
ΛΩΝΑΚΑΙΣΤΡΑΤΟΚΛΕ
ΑΦΕΟΓΕΙΝΑΜΦΙΠΟΛΙ[Ν]
.ΠΟΛΙΤΕΩΝΑΕΙΦΥΓ[Ι]
ΗΝΚΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΚΑΙΗΜΠΟΤΑΛ[Ι]
ΣΚΩΝΤΑΙΠΑΣΧΕΙΝΑ[Υ]
ΤΟΣΩΣΠΟΛΕΜΙΟΣΚΑΙ
ΝΗΠΟΙΝΕΙΤΕΘΝΑΝΑΙ
ΤΑΔΕΧΡΗΜΑΤΑΥΤΩΝΔ
ΗΜΟΣΙΑΕΙΝΑΙΤΟΔΕΠ
ΙΔΕΚΑΤΟΝΙΡΟΝΤΟΥΑ
ΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΤΟΣΤΡ
ΥΜΟΝΟΣΤΟΣΔΕΠΡΟΣΤ
ΑΤΑΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΑΥΤ
ΟΣΕΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝ
ΗΝΔΕΤΙΣΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΑΝΑΨΗΦΙΖΕΙΗΚΑΤΑΔ
ΕΧΕΤΑΙΤΟΥΤΟΣΤΕΧΝ
ΗΙΗΜΗΧΑΝΗΙΟ[Τ]ΕΩΙΟ[Υ]
Ν[Τ]ΑΧΡΗΜΑΤΑΥΤΟΔΗΜ
ΟΣΙΑΕΣΤΩΚΑΙΑΥΤΟΣ
ΦΕΟΓΕΤΩΑΜΦΙΠΟΛΙΝ
ΑΕΙΦΥΓΙΗΝ

Quae in uncis sunt, addidit Leakius. Vs. 4. initio unius litterae lacunam notavit Leak. sed ipse in reddendo textu nullam eius rationem habuit, et potest illa litterâ **Ν** vs. 3. extr. positâ expleri. Excidisse ἐκ putes: sed nimis hoc improbabile.

Ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Φίλωνα καὶ Στρατοκλέα φεόγειν Ἀμφίπολι[ν] πολιτέων ἀειφυγ[ί]ην καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας, καὶ ἤμ ποτ' ἁλ[ί]σκωνται, πάσχειν α[ὐ]τοὺς ὡς πολεμίους, καὶ νηποινεὶ τεθνάναι. τὰ δὲ χρήματ' αὐτῶν δημόσια εἶναι, τὸ δ' ἐπιδέκατον ἱρὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Στρυμόνος. τοὺς δὲ προστάτας ἀναγράψαι αὐτοὺς ἐς στήλην λιθίνην. ἢν δέ τις τὸ ψήφισμα ἀναψηφίζ[ῃ] ἢ καταδέχ[η]ται τούτους τέχνῃ ἢ μηχανῇ ὁ[τ]εῳο[ῦ]ν, [τ]ὰ χρήματ' αὐτοῦ δημόσια ἔστω καὶ αὐτὸς φεογέτω Ἀμφίπολιν ἀειφυγίην.

Pro **ΟΥ** est **Ο**, excepto vs. 12. **ΤΟΥ.** *Stratocles,* qui cum Philone exilio afficitur, Olymp. 105, 3. cum Hierace legatus Athenas venerat, ut Athenienses iuberet accipere Amphipolin (Demosth. Olynth. I, p. 10. 11.: cf. Theopomp. apud Harpocr. v. Ἱέραξ, Liban. declam. XVI. et de tempore Oec. civ. Athen. T. II. p. 88.) hunc, postquam Philippi partes, capta ab illo urbe, vicerunt, eiectum esse probabile est, circiter Olymp. 105, 4. cui tempori etiam litteraturae in hoc titulo genus convenit. Hunc Stratoclem intelligendum esse, vidit iam Leakius. Etsi vero decreta exilii vulgo columnis inscripta sunt, hoc unum, quantum scio, exemplum superest. Formulae decreti sunt fere sollemnes Atticorum, quod et ipsum ex Andocide, Demosthene, Vit. X Oratt. in Plutarcheis, Xenoph. Hell. I, 7. annotavit Leakius, pluraque possunt ex indicibus a quovis conquiri. Sed forma reipublicae ab Attica differt; nulli enim Athenis magistratus proprie *προστάται* dicti, licet vox Attica sit et in rebus civilibus non inusitata etiam apud Athenienses. Dialectus est Ionica, et in hac imprimis insolens est forma *φεόγειν* bis a diligentissimo inscriptionum investigatore lecta, vs. 3. 23. Nam alias *εο* et *ευ* commutantur tantum in iis formis, in quibus vulgo *ου* habetur, *ὤχου*, *ὤχεο*, *ὤχευ*, qualia huc contulit Walpolius. Unum hucusque inveni compar *Ἐοπάμονος* pro *Εὐπάμονος* in Phanagorensi titulo, cuius lectio certissima est, n. 2121. hoc est in titulo colonorum Mileti. Haec scilicet credulis scribo, non viris eo iudicio praeditis, quod in Lipsiensi critico inesse scimus, qui quidquid ipsi displicet, quidquid nondum vidit, coniecturis expellit, licet in lapide sit certissime. Sic *εὐφήβοισι* in marmore Oxoniensi n. 270. 1. tribus testibus nixum damnat, sic *ἐξηργήσατο* n. 456. ab omnibus, qui saxum viderunt, agnitum: ubi ne lapicida quidem culpari potest, quod Archedemus auctor ipse incidit titulos. Hoc in transcursu. Ceterum Amphipolis Atheniensium colonia est, Olymp. 85, 4. archonte Euthymene deducta (Thucyd. IV, 102. Diod. XII, 32. Schol. Aeschin. l. c. a Wess. ad Diod.), qua aetate Athenis vetus Atticismus vigebat: neque unquam haec sermonis forma in Attica obtinuit, quam hoc affert decretum: numquam certe Attici *ἀειφυγίην* dixerunt; quae mollities in Ionia nata est, quum Attici contra etiam *ναυκράρους* pro *ναυκλήρους* dicerent ad Doricam et Aeolicam rationem: neque obsunt *νηός*, *κρητήρ* et talia, quae ex diverso sunt ge-

nere; ut omittam alia, quae Walpolius affudit hinc satis aliena. Itaque ex Attica Ionismus Amphipolitanus non fluxit; nec probo Leakii, viri cetera praestantissimi rationem, qui Amphipolitanos censet in decretis Ionismo usos esse, etiam postquam in Attica obsolevit, ut originis retinerent vestigia. Immo Amphipolitanorum inde a coloniae initio minima pars fuit Attica; *βραχὺ μὲν Ἀθηναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον*, ait Thucydides IV, 106. adde verba Diodori: *ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις Ἀθηναῖοι συνῴκισαν Ἀμφίπολιν, καὶ τῶν οἰκητόρων οὓς μὲν ἐκ τῶν πολιτῶν κατέλεξαν, οὓς δ᾽ ἐκ τῶν σύνεγγυς φρουρίων.* Hi alteri non Thraces fuerunt, quod nonnulli nescio quo iure contendunt, sed magna quidem ex parte Graeci; neque hoc decretum dubitare sinit, quin Iones potissimum fuerint, quorum vicerit sermo, ab Atheniensibus in illis castellis prius collocati ut praesidiarii. Omnino multi in ea regione Iones fuerunt, ut Abderitae, Thasii etc. Haec de antiqua colonia; sed praeterea Lacedaemonii, postquam eiecerunt Athenienses, novos conscripserunt colonos (Philipp. epist. ap. Demosth. adv. Phil. epist. p. 164. extr.); et hi novi coloni, qui tum, quum hoc decretum scriptum est, tenuerunt urbem, et ipsi fuerint Iones ex proximis civitatibus Ionicis et pristinis incolis non Atticis collecti. Vs. 4. construxerim *πολιτέων ἀειφυγίην*, licet in fine *πολιτέων* omissum sit, hoc est *exilium quale civium* est, oppositis inquilinis. Vs. 18. 19. coniunctivum restitui ob vs. 6-7.

2009.

Cippus sepulcralis inter rudera *Amphipolis* repertus a Cousinerio; nunc Parisiis in Museo regio; edimus ex schedis Mülleri et tabulis Claraci (sub fin.).

ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΡΟΙΜΗΤΑΛΚΑ
ΔΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΤΗΣΓΥΝΑΙ
ΚΟΣΜΟΥΣΗΣΤΕ

Vs. 2. Müll. ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥ, ut in nummis Rhoemetalcae I.

Φιλότειμος βασιλέως Ῥοιμητάλκα δοῦλος.
ὑπὸ τῆς γυναικός μου Σῆστε.

Est epitaphium. Σῆστε nomen barbarum ut videtur indeclinabile. Titulus enim integer est.

2010.

Loci incerti; sed argumenti causa huc rettuli. Est sub anaglypho Veronae servato, in quo Mercurius manu ducens defunctum. Aeri incisum dedit Maffeius Mus. Ver. p. LI. 1.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΑΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀσκληπιάδη Ἀπολλωνίου Ἀμφιπολῖτα, χρηστὲ χαῖρε.

2010. *b.*

In ruderibus *Philipporum* urbis, quae Turcis *parvae Philippi* (prope Cavallo). Ex itinerario ad n. 2162. designato petiit Villoisonus, et ex huius schedis Osannus, qui edidit Syllog. tab. II. n. 6. ad p. 407. Titulus fortasse Christianus est. Verbum non addo his quisquiliis.

- - - - - - - CONΡOV - - - - - - -
- - - - - - - ΘΕȢΑΡΧΟϤ- - - - - -
- - - - - - -ΑΝΟϹΑΠΕϹΤιΛΕ - - - -
- - - - - - ȢΛΟΝΤΟΝΚΑ⋎ΧΑ - - - -
- - - - - -ΟΝΔΟϹΑϹΑ⋎ΤΟΦΝ·ΟϹΑ- -
- - - - - ΤΑΚΤΟΝ. . . .ȢΒΟΛΑ- - -
- - - - -ΑΝΚΤΟΛΚΑΝΑ..ΟΙΛΑΚΟ- - -
- - - -ΟΒRΟΝΚΟΚΑΥΧΑΝΟϹ - - - -
- - - -ΤȢϹϹΜΟΛΕΑΝȢ - - - - - - -

2011.

Callipoli; ed. Turner. Itin. T. I. p. 47.

ΗΡΑΙΤΩΡ
ΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΤ
ΕΥΧΗΝ
ΑΝΕΘΗΚΑ

Π]ραιτωρ[ια]νὸς
Ἀφροδεῖτ[η
εὐχὴν ἀνέθηκα.

2012.

Callipoli, in scapo inferiore columnae finis tituli perlongi, cuius reliqua pars legi non potuit. Transcripsit De Bohn; Marchio de Caumont dedit Buherio, ex cuius schedis habeo a Bekkero.

ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΚΑΙΤΑΜΙΩΝΤ.ΦΛΑΒΙΟΥΔΙΟΓΕΜΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΤΗΚΛΑΥΔΙΟΥΣΕΒΗΡΟΥ

Ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Τ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ καὶ Τ[ιβ]. Κλαυδίου Σεβήρου.

2013.

Callipoli, in porta arcis, fragmenta duo diversis locis muro inserta, inverso altero. Utrumque edidit Richter Itin. p. 571. n. 32. (cf. p. 433. et 631.), secundum etiam Turner. Itin. T. I. p. 46.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚ . . . ΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙ
ΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ . . . ΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥ
ΟΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝ . . . ΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΜΕΓΙΣΤΟ . . ΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥ
ΣΙΑΣΤΟΗΥΠΑΤΟ . . ΟΓ

Vs. 1. Turn. ΑΙΑΘ etc., vs. 3. omittit ultimum Ν, vs. 4. habet ΕΙ sine ΟΥ.

Αὐτοκράτορα Κ[αίσ]αρα θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ [υἱό]ν, θεοῦ Νερούα υἱ[ιω]νόν, Τραϊανὸν [Ἀδρ]ιανὸν Σεβαστ[ό]ν, ἀρχιερέα μέγιστο[ν, δ]ημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ η̅, ὕπατο[ν τ]ὸ γ̅.

Pertinet ad a. u. c. 877-878. Hadriano Cos. III. Trib. Pot. VIII. Non recte Morgensternius noster ad Richt. p. 631. vs. 5. pro ΤΟΗ correxit ΤΟΙΗ.

2014.

Callipoli ad portam australem; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 91. Wheler. Itin. p. 75.

ΠΑΝΤΑΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΒΙΤΑΝΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ

Vs. 1. extr. Spon. ΘΕΟΔΩΤΟΥ, Whel. quod dedi. Vs. 3. Spon. quod dedi; sed Whel. habet ΒΑ ΤΑΝΑΝΑΝΤΙ etc. rursum vero in textu suae narrationis *Bitanam* vocat.

Πάντα Θεοδότου τὴν θυγατέρα Βίταν Ἀντικλέους.

Panta mater est *Bitae*, uxor *Anticlis*. Βίτα nomen simile nominibus Βιττώ, Βίττιον, Βιττίς.

2015.

Callipoli; ed. Murat. T. III. p. MCDLXVIII. 3. ex schedis Bimardi.

ΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗΜΑ
ΕΡΜΑΦΙΛΟCCΤΡΑ
ΤΩΝΟCΚΑΤΕCΚΕ
ΒΑCΕΝΕΑΥΤΩΖΩΝ
ΚΑΙΤΗCΥΝΤΕΚΝΩΑΡΤΩ
ΡΙΑΟΝΗCΙΜΗΚΑΙΤΩΑΝ
ΔΡΙΑΥΤΗCΖΩCΙΜΩΜΕ
ΝΕCΤΡΑΤΟΥΚΑΙΤΩ
ΥΙΩΑΥΤΗCΖΩCΙΜΩ
ΖΩCΙΜΟΥΤΟΙCΔΕΛΟ
ΙΠΟΙCΑΠΑΓΟΡΕΥΩ
ΕΙΤΙCΔΕΤΟΛΜΗ
CΕΙΕΤΕΡΟΝΚΑΤΑ
ΘΙCΤΑΙΔΩCΕΙΕΙC
ΤΟΝΦΙCΚΟΝΧΑ

Τοῦτο τὸ μνῆμα Ἑρμάφιλος Στράτωνος κατεσκέβασεν ἑαυτῷ ζῶν καὶ τῇ συντέκνῳ Ἀρτωρίᾳ Ὀνησίμῃ καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ζωσίμῳ Μενεστράτου καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς Ζωσίμῳ Ζωσίμου· τοῖς δὲ λοιποῖς ἀπαγορεύω. εἴ τις δὲ τολμήσει ἕτερον καταθ[έ]σ[θ]αι, δώσει εἰς τὸν φίσκον δηνάρια χίλια.

Σύντεκνος videtur esse, quae una cum illo educata sit quasi soror.

2016.

Callipoli; ex Pocockio Inscr. ant. I, 5, 1. p. 48.

. . . . ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑ
ΙΚΙΜΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΔ
ΟΙΣ . . ΤΟΥΣΛΕΛΟΙΠΟΥΣ

Ὁ δεῖνα τοῦτο τὸ μνῆμα κατεσκεύασεν vel κατεσκεύασα] ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικί μου Ἀσκληπιοδ[ώρᾳ vel -ότῃ καὶ τ]οῖς [τέκνοις]. τοὺς [δ]ὲ λοιποὺς [ἀπαγορεύω etc. fere ut n. 2016.

2017.

In *Chersoneso Thracica*, lapis sub finem superioris saeculi repertus; ed. Köhlerus de insulis et cursu Achillis in Act. Acad. Petrop. T. X. p. 115.

ΚΑΜΙΣΛΟΣΥΠΕΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΔΙΙ
ΟΛΒΙWΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κά[λλ]ισ[τ]ος ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου Διῒ ὀλβίῳ εὐχαριστήριον.

Ζεὺς ὄλβιος non notus: de voce εὐχαριστήριον alibi dixi.

2018.

Inter Heracleam castellum, quod hodie Heraklizza vocatur, et Ganos est locus *Chora*, hodie Khoras, ab altero hoc loco haud procul remotus in meridiem. Ibi ante portam ecclesiae cathedralis hic titulus repertus est in lapide 3′½ longo, 1′ lato; quam notitiam praebent schedae Buherii ad n. 2012. citatae: Buherius autem habuit ab iisdem, a quibus n. 2012. Bis edidit Muratorius, T. I. p. CCLVII. 2. „extra Heraclizzam in vico Lupada", ex schedis Bimardi, et T. IV. p. MCMXCIV. 7. „in vico Lupuda ad Chersonesum Thraciae", ex schedis Bohnii a Bricherio missis. At neutrum exemplum fidum est, prius vero a Bimardo suppletum manifesto. Nos damus schedas Buherii, quae ex Bohnianis transcriptae sunt, neque annotamus variam lectionem Muratorianorum exemplorum, quippe correctorum.

ωΝ
ΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϽ
ΚΑΜΑΞΙΜΙΑΝ
ΤωϹΕΒΑϹΤ
ΚΑΙΚωϹΤΑΝΤ
ΚΑΙΜΑΞΙΜΙΛΧ
ΤωΝΕΠΙΦΑΝΕ
ΚΑΙϹ - - - -
ΑΓΡΟΥϹΙΚΟΤΙ
ΤΑΟ ᵓ Α
ΕωϹ ωΛ

Recte restituit Bimardus, nisi quod vs. 1. aliquid post ωΝ addendum censeo ab illo omissum. Lege: Αὐτοκρατόρ]ων [Οὐαλ. Δ]ιοκλητιαν[οῦ] καὶ Μαξιμιαν[οῦ] τῶ[ν] Σεβαστ[ῶν], καὶ Κωσταντ[ίου] καὶ Μαξιμι[ανοῦ] τῶν ἐπιφανε[στάτων] Καισ[άρων etc.

Vs. 5. non opus scribi Κωνσταντίου. Vs. 9. Buh. corrigit ἀγροὺς εἴκοσι, quod satis incertum. Vs. 6. *Galerius Maximianus* Caesar intelligendus est.

2019.

In aula *eiusdem* ecclesiae in lapide sepulcrali; ex Bimardi schedis ed. Murat. T. III. p. MCCXL. 8. et ex Bohnianis a Bricherio missis T. IV. p. MMLXIV. 3. Nos ex Buherii schedis iisdem damus, quas supra diximus.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΚΑΡΚΟϹΚΑ
ΔΙΖΑϹΤΩΠΑΤΡΙΔΟΛΕΙΔΕΙ
ΔΑΚΑΙΤΙΜΗΤΙΗΡΥΛΛΗ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Bim. excepto vitio typographico eodem modo habet; Brich. immiscuit coniecturas, vs. 1. ΚΑΙΜΑΡΚΟϹ, vs. 3. ΤΗΜΗΤΡΙ; idem vs. 2. extr. duarum litterarum lacunam signat; vs. 3. init. in eius exemplo ΛΑ est operarum vitio.

Ἀπολλώνιος κα[ὶ] Κοσ... ί[δ]ας τῷ πατρὶ ..λε[κλ]είδᾳ καὶ τ[ῇ] μητ[ρ]ὶ Ἡρύλλῃ μνήμης χάριν.

2020.

Perinthi, quae a nonnullis *Heraclea* dicta, in ecclesiae cathedralis muro. Ex schedis alienis dedit primum Seldenus (Append. Marm. Oxon. n. CLXII. p. 57. ed. Maitt. cf. p. 192. et p. 504. 522. 563.), hinc Reinesius Synt. Inscr. III, 17. p. 305. et Fabrettus Inscr. p. 483. qui Seldeni errorem in lapide tractando correxit; ex marmore repetierunt Spon. Itin. T. III. P. I. p. 95. qui et ipse Seldeno recte oblocutus est, Wheler. Itin. p. 80. Melet. Geogr. p. 421. minusculis neque versibus distinctis, ex schedis D. de la Condamine Murat. T. I. p. CCXXXIII. 1. ex schedis Cyrilli Metropolitae Adrianopolitani nuperrime de lapide Perinthi conscriptis Anthimus Gazes Ἑρμ. λόγ. a. 1813. p. 112. unde est in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 556. In schedis Köhlerianis extat ter.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡ
ΘΙΚΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙ
ΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΙ̅
ΥΠΑΤΟΝΤΟΓ̅

Formam et dispositionem litterarum dedi ex schedis Köhlerianis. Vs. 1. Mel. Cyr. omittunt Iota subscr.; vs. 2. Mel. Spon. Whel. omittunt Θεοῦ; Cyr. litteras ΑΔΡΙ falso initio vs. 4. addit. Vs. 4. extr. solus Mur. ΤΟΓ habet, idemque omittit Mel. Ibidem et vs. 5. lineolas supra positas omittunt Seld. Spon. Whel. Mur. (vs. 5. etiam Melet.); eas addidi ex Köhl. Cyr. et ex hoc etiam ductum (ʼ) adieci. In fine lacunam signat Mur. fortasse recte (cf. n. 2022.). Mera vitia non annoto.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, Θεοῦ Νερούα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ῑ, ὕπατον τὸ γ̄.

Pertinet ad a. u. c. 879-880. Hadriano Cos. III. Trib. Pot. X.

2021.

Perinthi, fragmentum inscriptionis ad Hadrianum pertinentis, ex Hamiltoni Aegypt. p. 207. In fine unius versus:

Καὶ Ὀλυμπίῳ Ἐλευθερίῳ, καὶ Σαβείνῃ Σεβαστῇ.

2022.

Ibidem ubi n. 2020. et ex iisdem fere auctoribus: Marm. Oxon. Append. n. CLXI. p. 57. ed. Maitt. (cf. p. 521 sq.) ex schedis alienis, quae Seldeno missae erant, Reines. Synt. Inscr. III, 35. p. 312. qui inter marmora Arundeliana perperam refert, sed recte notat Ism. Bullialdum vidisse hunc lapidem muro ecclesiae metropolitanae transversum insertum, a quo acceperint Lambecius et Langermannus; Spon. Itin. T. III. P. I. p. 97. Wheler. Itin. p. 79. Melet. Geogr. p. 421. (ut n. 2020.) Murat. T. II. p. MLXIX. 2. ex schedis suis: postremo titulus etiam ex Cyrilli schedis nuper Perinthi de lapide conscriptis editus ibidem ubi n. 2020. nos vero eum ex duplicibus schedis Köhlerianis habemus, quibus nuperrime accessit apographum Peyssonelii a Zieglero missum; Peyssonelius vero a Britannico videtur medico accepisse.

ΑΓΑΘΗΤΨΧΗ
ΑΨΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
Λ·ΣΕΠΤΙΜΙ⊗ΣΕΟΨΗΡ⊗
ΕΨΣΕΒΗ>ΠΕΡΤΙΝΑΚΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡΑΒΙΚΟΝ
ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ
ΜΕΓΙΣΤΟΝΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΩΝ
ΝΕΩΚΟΡΩΝ
ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ

Litterarum forma et dispositio est ex Köhl. et partim ex Peyss. ex quo Ψ dedi. Vs. 1. Köhl. ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗ, Peyss. ΑΓΑΘΗΤΨΧΗΙ, Spon. Whel. Oxon. Mur. ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ, Rein. ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ, Mel. Cyr. quod dedi: omisi vero Iota, quod id hac aetate iam omissum prope constanter esse certum est. Vs. 3. pro Λ Oxon. Rein. soli habent Μ. Peyss. addit punctum, quod dedi. Idem versus ap. Cyr. turpiter depravatus est; pro ΟΥ est Β apud Whel. Mur. et solum Υ apud Mel. Vs. 4. ΕΥΣΕΒΗ>ΙΠΕΡ etc. habet Peyss. quod dedi omisso Ι: ΕΥΣΕΒΗΕΠΕΡ etc. prorsus vitiosum consensu habent schedae Köhlerianae et Cyrillus; Mel. Mur. Spon. Whel. ΕΥΣΕΒΗΝ, ceteri ΕΥΣΕΒΗ. Vs. 5. Oxon. ΑΡΑΒΙΑΝΟΝ. Vs. 6. Peyss. ΝΠΡ. Vs. 8. 9. Köhl. et Seld. (non Marm. Oxon. ed. Maitt.) ΤΟΝΝΕΩΚΟΡΟΝ, vs. 8. ΤΟΝ etiam Cyr. Alia prorsus vitiosa omitto. Peyss. vss. 7-9. aliter dispositos habet, et in fine addit Latinum titulum in Antoninum Pium, qui hinc alienus est.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεούηρον Εὐσεβῆ Περτίνακα Σεβαστόν, Ἀραβικόν, Ἀδιαβηνικόν, Παρθικόν, Μέγιστον ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν νεωκόρων Περινθίων.

De Neocoratu Perinthiorum vide Eckhel. D. N. T. II. p. 41. Eum primum nacti sunt, ex quo Sept. Severus capta, quae Nigrum amplexa erat, Byzantiorum urbe, hanc ipsam eiusque dicionem donavit Perinthiis, ut narrat Dio in Severo. Hoc notavit iam Reinesius. Quae apud eundem addita est inscriptio L. Septimii Tryphonis de Novi Bacchi templo ornato, eaque sub Sept. Severo posita, eam Io. Ern. Imm. Walchius in singulari de ea diatribe Perintho utpote neocoratu auctae tribuit mera neglegentia: quod hoc loco, ne quis eam desideret, moneo.

2023.

In oppido Tschourli (Τζορλοῦ), quae et Τζορολόπολις sive *Tyrilus* seu *Turullus*, haud dubie tum *Perinthiis* parente (cf. n. 2027. et ad n. 2022.); ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 98. et minusculis versibusque indistinctis Meletius Geogr. p. 439.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ΣΑΡΑΓΑΙΟΝΜΕΣΙΟΝ
ΚΥΙΝΤΟΝΔΕΚΙΟΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΕΥΣΕΒΗ
ΕΥΤΥΧΗΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΔΙΣ
ΝΕΩΚΟΡΟΣΠΕΡΙΝΘΙΩΝ
ΠΟΛΙΣ

Sic Sponius: Melet. vs. 7. *νεωκόρων*, omissa tum voce *πόλις*.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Γάϊον Μέσιον Κυΐντον Δέκιον Τραϊανὸν Εὐσεβῆ, Εὐτυχῆ, Σεβαστὸν ἡ λαμπροτάτη δὶς νεωκόρος Περινθίων πόλις.

Δὶς νεωκόρος Perinthus est inde ab ultimis Sept. Severi annis.

2024.

In ruderibus *Perinthi* in colle. Ex Bimardi schedis Murat. T. I. p. CXXXVIII. 2. dedit vss. 2-7. Eosdem praebent schedae Buherii, de quarum origine vide ad n. 2012. reliqua tum legi non poterant, quod lapis solo infixus erat: id quod in schedis notatum est. Integer titulus ex schedis Cyrilli ibidem editus est ubi n. 2020. eumque nos etiam ex duplicibus Köhleri schedis habemus, ex quo formam et dispositionem litterarum damus.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. ΘΥΧΗ et Cyr. et Köhl. Vs. 2. 5. 7. ligaturae ex Köhl. redditae sunt etiam in Buh. Vs. 3. Mur. ΕΤΕΙΜΗΣΕΝΠΟΑΙΛΙΟΝ, Buh. ΕΤΕΙΜΕΣΕΝ ΠΟΑΙΛΙΟΝ, Cyr. ΕΤΕΙΜΗΣΕΝΑΠο–ΑΙΛΙΟΝ, Köhl. quod dedi. Vs. 5. Buh. ΙΟΝΙΟΤΥΧ etc. Cyr. ΤΟΝ ΤΟΥΤΥΧΑΙΟΥ.

ΑΓΑΘΗ ΘΥΧΗ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝΠΟ—ΑΙΛΙΟΝ
ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΑΤΟΝΚΑΙ
ΠΡΟΚΛΟΝΤΟΝΤΟΤΥΧΑΙΟΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤΑΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΕΙΣΟΙΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΕΝΠΕΡΙΝΘΩΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΑΝΕΣΤΗΣΑΝΤΕΙΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἀγαθῇ [τ]ύχῃ. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Πό. Αἴλιον Ἁρποκρατίωνα τὸν καὶ Πρόκλον, τὸν τὸ Τύχαιον κατασκευάσαντα. Ἀλεξανδρεῖς οἱ πραγματευόμενοι ἐν Περίνθῳ τὸν ἀνδριάντα ἀνέστησαν τειμῆς χάριν.

Proclum habes etiam n. 2025. eumque arbitror operis tessellati artificem fuisse (ψηφοθέτην patrem una cum filio vocare n. 2025. videtur), qui Fortunae fanum Perinthi eo opere ornaverit in modum Praenestini Fortunae templi.

2025.

Perinthi; ed. Ios. de Hammer, topogr. Ansichten p. 159.

. . . . ΛΙΕΣΣΙΤΕΧΝΗΝ. .
ΚΗΣΑΠΡΟΠΑΝΤ. .
ΨΗΦΟΔ . ΤΑΣΔΩ
ΡΟΙΣΠΑΛΛΑΔΟΣ. .
. ΑΜΕΝΟΣΥΙΑΛΙ
ΠΩΝΒΟΥΛΗΣΣΥΝ
ΕΔΡΟΝΠΡΟΚΛΟΝΙ
ΣΟΤΕΧΝΟΝΜΟΙ
ΟΓΔ . ΚΟΝΤΟΥΤΗΣ. . .

Πάσαις ἐν πο]λίεσσι τέχνην [ἤσ]κησα πρὸ πάντ[ων
ψηφοθ[έ]τ[η]ς, δώροις Παλλάδος [εὑρ]άμενος,
Υἷα λιπὼν βουλῆς σύνεδρον Πρόκλον ἰσότεχνόν μοι,
ὀγδ[ω]κοντούτης [τοῦδε τάφοιο λαχών.

Nomen viri supra scriptum fuisse cogita. Vs. 1. ab Hammero restitutus est. Δῶρα Παλλάδος fuit qui *oleum* esse diceret, quod ille gratis dederit in balneis. Immo artem is Minervae munere nactus erat; dedi εὑράμενος, sc. τέχνην. Litterae ΨΗΦΟΔ . ΤΑΣ autem non viri nomen continent, sed artificium. Ψηφοθέτης est *operis tessellati fabricator*; qui quidni etiam ψηφοθέτης appellatus fuerit? Proclus vero Tychaeum instruxit teste n. 2024. ubi qui memoratur si idem est, quam bene Tychaei exornatio cum arte illa conveniat, apertum est. Vs. ult. exempli causa a nobis suppletus est. Βουλῆς σύνεδρος, nempe βουλευτὴς Περίνθιος n. 2027.

2026.

In ruderibus Amphitheatri prope *Perinthum*; titulum ibidem ubi n. 2020. editum habemus praeterea ex schedis Köhlerianis.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΤΑΥΡΟ - -
ΩΝΚΑΙΦΡΟΝΩΝΕΘΥ - -
ΤΩΕΘΕΚΕΤΟΝΒΩΜΟΝ - -
ΩΕΑΥΤΟΥΕΠΙΚΤΗΣΕΙΑΙΚ
ΣΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΕΠΑΡΟΔΕΙΤΑ

Formam litterarum dedi ex Köhl. Vs. 1. Cyr. ΓΑΥΡΟ, Köhl. quod dedi. Vs. 2. extr. Cyr. ΕΘΗ; idem vs. 3. secundum Ε omittit. Vs. 4. Cyr. ΗΑΥ etc. et in fine ΑΙΧ.

Vs. 4. extr. debet aliquid turbatum esse; nomen haud dubie est Ἐπικτήσει, ut n. 1977. Α fortasse nihil nisi vitium ex siglo non intellecto ortum, ut n. 2024. vs. 3. ΙΚ autem fortasse ex monogrammate aliquo superest καὶ significante. Utut est, non video aliam restitutionem nisi hanc: Ἀσκληπιάδης Ταύρο[υ ζ]ῶν καὶ φρονῶν ἑ[α]υτῷ ἔθ[η]κε τὸν βωμὸν [καὶ τῇ συμβί]ῳ ἑαυτοῦ Ἐπικτήσει [καὶ τοῖς τέκνοι]ς μνείας χάριν. [χαῖρ]ε παροδεῖτα.

2027.

Ibidem ubi n. 2023. in coemeterio Armeniorum. Ex Bimardi schedis dedit Murat. T. II. p. MLXIX. 3. Habent Pocock. Inscr. ant. I, 5, 1. p. 48. et Buherius in schedis, de quarum origine vide ad n. 2012.

ΒΕΤΤΙΔΙΟΣΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣΠΕΡΙΝΘΙΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣΕΘΗΚΑΤΗΝΣΟΡΟΝΑΥΡ
ΧΡΗΣΤΩΟΣΔΑΝΤΟΛΜΗΣΕΙΕΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΘΑΙΚΑΤΑΑΥΤΟΝ
ΔΩΣΕΙΤΗΠΟΛΕΙΧΒΦ

Tituli formam dedi ex Poc. Vs. 2. Buh. ΕΘΗΙΚΑ; vs. 4. Poc. ΚΑΤΑΘΕΣΑΙ, Mur. ΚΑΤΑΘΕΣΤΑΙ. Ibid. Poc. ΕΑΥΤΟΝ p. ΑΥΤΟΝ.

Βεττίδιος Εὐτυχιανὸς Περίνθιος βουλευτὴς ἔθηκα τὴν σορὸν Αὐρ. Χρήστῳ. ὃς δ᾽ ἂν τολμήσ[η] ἕτερον καταθέσθαι κατὰ αὐτόν, δώσει τῇ πόλει δηνάρια βφ.

Πόλιν intellige Perinthum, cui parebat ille locus. Cf. n. 2023.

2028.

In Eski Eregli (quo significatur *Heraclea vetus*) duabus horis a Buyuk Eregli (quod significat *Heracleam maiorem*), qui posterior vicus fere in *Perinthi* loco est. Ed. Clarkius Itin. P. II. S. III. p. 472.

ΙΟΥΛΙΑΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΤΕΡΟΝΤΙΝΑΝΚΑΙΑΘ..
ΟΣΤΕΙΜΟΥΤΗΠΟΛΕΙ
ΧΑΙΡΕΠΑΡΟΔΕΙΤΑ

- - Ἰουλία Κλεοπάτρα - - [ὃς δ' ἂν τολμήσῃ ἕ]τερόν τινα κα[τ]αθ[έσθαι, δώσει πρ]οστείμου τῇ πόλει [δηνάρια - -] χαῖρε παροδεῖτα. Cf. n. 2027.

2029.

Perinthi; ed. Ios. de Hammer topogr. Ans. p. 159.

F. ΠΑΥ. Ε. ΕΙ..
ΑΠΟΥΝΤΟΣΤΟΥ..
ΚΑΙΠΑΥΤΕΡΙΟΥ..

2030.

Circa imaginem cistulae mysticae, in qua serpens; ed. Spon. Misc. erud. ant. II, 3. p. 26. sed unde esset, non dixit. In nummo non videtur esse, sed fortasse in candelabro.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ

2031.

Selymbriae (Selivree); ex Paulo Luca Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 313. n. 41.

ΫΡΤΑΚΡΑΤΗΣΙΟΥΧΑΙΡΕ

- ὕρτα Κρατησίου χαῖρε.

2032.

In capulo prope Buyuk Chekmagee s. Buyuk Czedmedge; ex schedis Huntii ed. Walpol. Mem. p. 463. n. 13. Locus ille est ad fluminis *Athyrae* ostium, ubi olim *navale* fuit *Athyras portus* vocatum, infra villam *Melantiada*. Cf. Cellar. Geogr. T. I. p. 1073. et Mannert. Geogr. T. VII. p. 172. Tractavit Boissonad. Diar. class. T. XX. p. 305. et repetiit Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 161

ΑΥΡΗΛΙΑΒΛΟΥΚΙΑΖΩΣΑΚΑΙΦΡΟΝΟΥΣΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΤΟ
ΛΑΤΟΜΙΟΝΣΥΝΤΗΙΣΤΗΛΗΙΕΜΑΥΤΗΙΚΑΙΤΩΙΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩΙΜΟΥΑΝΔΡΙΣΑΤΥΡΩΝΙΔΩΙΥΠΟΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΖΗΣ
ΑΝΤΙΕΤΗΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΜΠΤΩΣΜΗΔΕΝΔΕΤΕΡ
ΟΝΕΞΕΣΤΑΙΒΛΗΘΗΝΑΙΕΣΑΥΤΟΕΙΜΗΤΑΤΕΚΝΑΜΟΥ
ΕΙΔΕΤΙΣΚΑΤΑΘΗΤΑΙΕΤΕΡΟΠΤΩΜΑΔΩΣΕΙΤΗΠΟΛΕΙ
ΧΑΦ. ΧΑΙΡΕΠΑΡΘΕΝΑ

Αὐρηλία Βλουκία ζῶσα καὶ φρονοῦσα κατεσκεύασε τὸ λατόμιον σὺν τῇ στήλῃ, ἐμαυτῇ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ μου ἀνδρὶ Σατυρωνίδ[ῃ] ὑπομνείας χάριν, ζήσαντι ἔτη τριάκοντα [ἀ]μέμπτως. μηδέν[α] ἕτερον ἐξέσται βληθῆναι ἐς αὐτό, εἰ μὴ τὰ τέκνα μου· εἰ (p. ἐὰν) δέ τις κατάθηται ἕτερο[ν] πτῶμα, δώσει τῇ πόλει δηνάρια ἀφ. χαῖρε Παρθένα.

Vs. 1. non audeo mutare nomen Βλουκία; Boiss. ἡ Λουκία, vix recte. Κατεσκεύασε pro prima persona, quae posthac infertur, non sollicitandum, quod frequens in his sepulcrorum dedicationibus personae mutatio est. Vox ὑπομνείας est nova. Πόλιν intellige, cui locus ille subiectus, Byzantium vel Selymbriam aut Perinthum. Παρθένα est filiola Aureliae postea sepulcro illata.

2033.

Marmor Cantabrigiense n. 43. recens advectum ex *Propontide* a Spencero Smithio; ed. Dobraeus in epistola ad Rosium Diar. class. T. XXX. p. 148. (Ros. Inscr. p. 418.).

ΗΓΗΜΩΝ
ΕΠΙΚΗΦΙΣΙ

Dicitur nihil videri perisse, et Ἐπικηφισίους esse pagum Atticae. Posterius non verum est. Titulum non intelligo, nisi dicas esse: Ἡγήμων ἐπὶ Κηφίσι p. Κηφισίδι; sed hanc formam vix probaverim, neque in illis locis epitaphiorum formulam hanc ἐπί τινι, quam ex Boeoticis et Phocicis potissimum novimus, constat fuisse usitatam.

2034.

Prope *Byzantium*, in marmore candido ad oram Bospori Europaeam loco a Turcis Mpalta Limani dicto, supra promontorium Hermaeum (Rumeli Chisari). Ex schedis Graeci ed. in Ἑρμῇ λογίῳ a. 1819. p. 57.

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΜΕΝΔΙ
ΔΩΡΟΥΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΤΑΙΛΑΜΠΑΔΙΤΩΝΑΝΗ
ΒΩΝΤΑΒΟΣΠΟΡΙΑΤΟ
ΑΘΛΟΝΕΡΜΑΙΚΑΙΗ
ΡΑΚΛΕΙ

Ὀλυμπιόδωρος [Β]ενδιδώρου στεφανωθεὶς τᾷ λαμπάδι τῶν ἀνήβων τὰ Βοσπόρια, τὸ ἆθλον Ἑρμᾷ καὶ Ἡρακλεῖ.

Titulus optimae aetatis, quo praemium ex lampadephoria puerorum in ludis Bosporo sacris reportatum agonisticis diis dedicavit victor Byzantius. Ludi hi lampadephoriae fortasse Athenis translati sunt cum Atticis colonis, eo opinor loco habiti, ubi repertus lapis. Nomen Βενδίδωρος, ex Thracica Diana Bendide traductum, vidimus n. 496.

2035.

Perae in urna fictili; ex Paulo Luca misit Bimardus Muratorio T. II. p. DCXI. 1. Cf. Corsin. F. A. T. IV. p. 143. et in Gorii Symbol. litt. Vol. VI. p. 75.

ΑΓΑΣΙΑΣΑΡΧΩΝ
ΤΩΝΑΘΗΝΗΘΕΝΑΘΛΩΝ

Ἀγασίας ἄρχων.
τῶν Ἀθήνηθεν ἄθλων.

Quam de hac inscriptione ad n. 33. proposui sententiam, eam correxi in Addendis T. I. p. 888. Cf. etiam ad n. 406. Etiamnunc vero hoc vas cum oleo in Panathenaeis datum censeo, et Agasiam esse Atticum archontem eponymum eius aetatis, ubi Fasti deficiunt; prorsus ut Corsinus iudicabat. Sic vas dicitur esse „*ex praemiis, qui Athenis reportata sunt.*" Id vero Byzantius aliquis Athenis acceperit. Quamquam quod ad n. 33. dixi, possis ex n. 2034. confirmare; nam n. 2034. verisimile visum lampadephoriam Byzantiam esse Athenis petitam; itaque ut Athenis in Panathenaeis, in quibus non minus quam in aliis Atticis festis quibusdam lampadephoria instituta est, vas olearium praemio datum, ita potuit etiam Byzantii Atticus hic obtinere mos, et vas tale praemium dici ex ludis reportatum, qui Athenis traducti essent. Attamen hoc ideo prorsus repudio, quod sic τῶν Ἀθήνηθεν ἀγώνων ἆθλον dicendum erat. Illud vero omnino nunc nego, ἄρχων τῶν ἄθλων coniungendum esse. Ceterum huiusmodi vasa plura nuperrime in Italia effossa sunt, de quibus suo loco dicam.

2036.

Constantinopoli in ara, pone domum legati Suecici; ed. Ios. de Hammer, topogr. Ans. p. 185. et in libro qui inscribitur „Constantinopolis et Bosporus" T. I. Inscr. p. 6. n. 11.

ΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝΗΣ
ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ

In secundo libro Hamm. ΔΙΟΝΥΣΟΙΦ etc. Nomen Διονυσοφάνης habes ap. Herodot. IX, 84. sed ibi alius est. Genitivus Κολοφωνίων aram videtur a Colophoniis dicatam significare.

2037.

Ibidem ante portam gynaecei Imperatorii. Ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. C. XXIV. Nos habemus etiam ex schedis Horstianis. In Syll. Epigr. ed. alt. p. 191. recepit Welckerus.

ΑΥΤΗΜΝΗΜΟΣΥΝΗΔΙΟΣΕΥΝΕΤΙΣ
ΗΤΕΚΕΜΟΥΣΑΣ

Αὕτη Μνημοσύνη Διὸς εὐνέτις, ἣ τέκε Μούσας.
An olim sub statua?

2038.

Perae apud Turcam repperit Paulus Lucas. Hic edidit in Praefatione operis: Voyage du Sieur Paul Lucas au Levant, T. I. ex hoc Bimardus misit Muratorio, qui dedit T. I. p. XVIII. 4.

ΑΘΗΝΑΙΟΣΚΑΙΑΓΑΘΗΜΕΡΙΣ
ΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΚΑΙΠΑΜΦΙΛΟΥΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙ

Sic Bim. Sed Lucas ΑΤΗΜΕΡΙΣ.
Ἀθήναιος καὶ Ἀγαθημερὶς ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἀθηναίου καὶ Παμφίλου Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγιείᾳ.

2039.

In suburbio *Galata*; ex schedis Bimardi dedit Murat. T. II. p. DCXLV. 2. et iterum melius T. IV. p. MMXIX. 3. quod exemplum a Patre Etschlager S. I. acceperat Frölichius, et Muratorio miserat Bricherius Columbus.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΘΕΑΜΑΤΙΒ.ΚΛ.
ΧΑΙΡΗΜΩΝ
ΚΑΙΤΙΒ.ΚΛ.ΑΥ
ΡΗΛΙΑΝΟΣΑΡΧΕ
ΑΟΣΧΑΡΙΣΤΗ
ΡΙΟΝ

Vs. 2. θέαμα dicitur spectaculum esse, quod ediderint illi gratiarum agendarum causa. Sed hoc nihili est. Credo corruptam esse vocem et aliquid excidisse.

Ἀγαθῇ τύχῃ, θεᾷ - - Τιβέριος Κλαύδιος Χαιρήμων καὶ Τιβέριος Κλαύδιος Αὐρηλιανὸς Ἀρχέ[λ]αος χαριστήριον.

2040.

In coemeterio Graeco prope Pharum, in Europaea *Bospori* ora; ex schedis Köhlerianis.

ΟΣ ΟΒΙΟΣ ΗΔΘΕΣ ΕΙΔΕΣ ΙΠΑΕ
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Δ Ο Τ
ΙΠΕΡΙΤΟΝΗΡΑΚΛΕΑΕΓΟΝΠΑΞΠΕΙΝ
Ρ ʼ Є Λ Π Ι Δ Ι Α
ΕΘΑΜΕΤΑΤΟΚΑΤΑΤΕΘΗΝΑΙΗΜΑΣΚΑΙΤΗΙΝΘΡΕΠΤΗΝΗΜΩ
ΝΤΗΝΚΑΙΚΥΡΙΛΛΩΜΗΛΕΝΑΤΕΘΗΝΑΤΕΙΛΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣ
ΤΟΛΙ ⋇ ЄΤΑΜΕΙΩΧΡΥΣΙΟΥΛΕΙΤΡΑΣ

Mirus titulus. Ni fallor vs. 1-3. pertinet ad virum in gymnasio Herculis spectatum (cf. de Hercule gymnico etiam Byzantii heroe n. 2034.). Vs. 1. videtur sententia quaedam *de vita* scripta fuisse: - - ος ὁ βίος; deinde ἤ[λ]θες, εἶδες et fortasse [ἐν]ί[κ]α[ς, ex Caesariano illo adumbratum et in ludorum victorem versum; ἐνίκας (non ἐνίκησας) ob litteras traditas dedi, neque imperfectum vituperandum est, quod de industria et ex usu in verbo νικᾶν usurpant Graeci, ubi aoristum exspectes. Sequitur nomen sepulti Ἀσκληπιόδοτ[ος] - - - [τῶν?] περὶ τὸν Ἡρακλέα, quae formula satis usitata. Tum ni fallor ἔ[τῶ]ν πᾱ. Sequitur novum nomen vs. 3. 4. Πειν[α]ρ(ία) Ἐλπιδία, et adduntur quae solita in sepulcris sunt:

- - - - μ]εθα, μετὰ τὸ κατατεθῆναι ἡμᾶς καὶ τὴν θρεπτὴν ἡμῶ-
ν - - - -]ν, τὴν καὶ Κυριλλῴ, μη[δ]ένα τεθῆνα[ι]. εἰ [δ]έ τις τολμήσ-
ει, δώσει τῇ π]όλι ⋇ [φ̄, τῷ δ]ὲ ταμείῳ χρυσίου λεί-τρας ..

Summam correxi ex n. 2043. Ταμεῖον videtur Imperatoris esse (*fiscus*).

2041.

Ex subterraneis Musei Britannici; transcripsit Müllerus. Quia locus, ubi lapis repertus, non notatus est, argumenti causa inter *Byzantios* rettuli.

Θ K
ΑΤΤΙΚΗΧΡΥϹЄ
ΡѠΤΟϹΘΥΓΑΤΗΡΒΥ
ΖΑΝΤΙΑΖΗϹΑϹΑЄ
ΤΗ.ΚΗΚΑΤЄϹΚЄΥ
ΑϹЄΝΑΙΛΙΟϹΒΑϹ
ϹΟϹЄΚΤѠΝΙΔΙѠΝ
ΜΝΙΑΣΧΑΡΙΝ

Θ(εοῖς) Κ(αταχθονίοις). Ἀττικὴ Χρυσέρωτος θυγάτηρ Βυζαντία, ζήσασα ἔτη κη̄. κατεσκεύασεν Αἴλιος Βάσσος ἐκ τῶν ἰδίων, μνιας χάριν.

2042.

Constantinopoli vidit Ism. Bullialdus, a quo titulum habet Reinesius Synt. Inscr. XI, 56. p. 627. Posthac possederunt Foucault et mox De Boze; nunc est Parisiis in theca nummaria. Monumentum est sepulcrale, aëtomate instructum; sub hoc anaglypho expressa femina vestitu decoro; utrinque ab hac figura manus effecta est sursum porrecta, palmâ adversâ; infra est inscriptio. Aeri incisum monumentum dederunt Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. p. 113. (tab. 46.); Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 65. cf. p. 206. Habeo etiam ex schedis Mülleri.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΛΕΥΚΙΟΥ
ΒΡΗΣΑΙΙΣ

Κορνηλία Λευκίου Βρησαΐς.

Litterarum formam dedi ex Cayl. et Müll. (Montf. titulum non in aere, sed in textu habet). Vs. 1. Rein. ΚΟΡΝΙΛΙΑ, vs. 2. Cayl. ΛΕΥΚΙΟ. Vs. 3. Montf. ΒΡΗΣΑΕΙΣ, Cayl. ΒΡΗΣΑLΙΣ.

Manus quid significent dubitatur. Sunt qui mulierem χειρόμαντιν fuisse dicant, sine causa opinor:

Reinesio notante manus protendere habitus est orantium, plangentium, supplicantium etc. Hoc loco et in similibus sepulcralibus quidni superstitum planctus funebris significetur? Quamquam Paciaudus in „Graeci anaglyphi interpretatione" (Rom. 1752.) manus non appositas nisi imaginibus hominum in flore aetatis defunctorum censet, et significari quandam de infausta fortuna querelam, ut in monumento apud Grut. p. DCCCXX. 1. ubi adscriptum manibus: „*Manus lebo contra deum, qui me innocentem sustulit.*" At dubito impiam hanc sententiam similibus monumentis accommodare omnibus. Βρησαΐς est pluribus nomen puellae proprium visum: mihi videtur gentilicium, ita formatum ut Ἀχαΐς, Πτολεμαΐς, Πλαταΐς etc. Masculinum igitur probabiliter est Βρησαιεύς, ut Πλαταιεύς, Πτολεμαιεύς. De Armeniae oppido Bresso vix cogitari potest; sed in Lesbo fuit *Bresa* promontorium, ubi Bacchus cultus; quem locum quominus habitatum esse statuamus, nihil impedit. Etym. M. Βρισαῖος· οὕτως ὁ Διόνυσος. καὶ εἰ μὲν διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ βρίζειν ἐστίν, ὁ ὁρμητικός· εἰ δὲ διὰ τοῦ η, ἀπὸ ἄκρας Λεσβιακῆς Βρήσης, ἧς μέμνηται Ἀνδροτίων· ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ Βρίσῃ φησὶν ἱδρύσθαι ὑπὸ Μάκαρος. Bresam igitur dixerat Androtion; sed Steph. Byz. Βρίσα, ἄκρα Λέσβου, ἐν ᾗ ἵδρυται Διόνυσος Βρισαῖος. Scripturam Βρήσα firmant tituli Smyrnaei, in quibus est θεῷ Βρησεῖ Διονύσῳ, et Βρησεῖ Διονύσῳ, quanquam semel etiam τὸν Βρεισέα Διόνυσον, hoc est Βρισέα. Smyrnaeus autem cultus haud dubie ex vicina Lesbo petitus erat, quum praesertim eiusdem Aeolicae gentis essent Smyrnaei et Lesbii. Ceterum Βρησεὺς et Βρησαιεὺς potuit in usu esse, ut tertia etiam forma Βρησαῖος s. Βρισαῖος extat. Rochettus Mon. ined. T. I. p. 132. in lapide quasi Attico legere volebat Βησαΐς: sed debebat esse ἐκ Βησαιέων.

2043.

Constantinopoli repperit De Bohn; cuius apographum Buherius ex eodem fonte habuit unde n. 2012. nos vero Buherianum habemus a Bekkero. A Bimardo acceptum titulum dedit Murat. T. III. p. MCDXXVI. 5. et ex schedis P. Etschlageri per P. Frölichium acceptis et a Bricherio Columbo missis T. IV. p. MMLXXVI. 6.

ΖΩΤΙΚΟϹ ΠΑΦΙΟΜΝΑΙΟΥ
ϹΟΥΛΠΙΚΕΙΟΥΤΟΛΑΤΟΜΙΝ
ΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΑΖΩΝΚΑΙΦΡΟ
ΝΩΝΕΜΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΗΜΟΥΓΥΝΑΙΚΙΦΙΡΜΕΙΝΗ
ΚΑΙΑΝ ΤΕΚΝΟΝΜΟΥΕϹΤΕΕΤΕ
ΡΟΝΔΕΕΞΟΝΜΗΕΙΝΑΙΠΤΩΜΑ
ΚΑΤΑΘΕϹΘΑΙΟϹΑΝΔΕΤΟΛΜΗϹΗ
ΔΟϹΕΙΤΟΙϹΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙϹΜΟΥ (ΧΦ)
ΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ (ΧΦ) ΧΑΙΡΕΠΑΡ°ΔΕΙΤΑ

Litterarum formam dedi ex Bim. et Buh. Vs. 1. Etschl. Buh. ΠΑΦΙΟΥΝΑΙΟΥ, Bim. ΠΑΦΙΟΜΝΑΙΟΥ, pro quo ἀπελεύθερος Γναΐου legendum censet audacius. Vs. 2. λατόμιον recte vult Etschl. (scribe ΜΙ°Ν, ut vs. 10.). Vs. 3. CA ex solo est Bimardo. Vs. 6. post AN lacunam (..) signat Buh. Vs. 6. extr. Bim. ΕϹΗ ΕΤΕ, Buh. ut Etschl. nisi quod ille pro ΕΤΕ habet ϹЄ. Pro Χ in numero Bim. ⋇; circulos habet Buh. solus.

Ζωτικὸς Παφιομναίου Σουλπικείου τὸ λατόμι[ο]ν κατεσκεύασα ζῶν καὶ φρονῶν ἐμαυτῷ καὶ τῇ γλυκυτάτῃ μου γυναικὶ Φιρμείνῃ καὶ ἂν τέκνον μου ἔστε (p. *ἔσται*, et hoc p. *γένηται*). *ἕτερον δὲ ἐξὸν μὴ εἶναι πτῶμα καταθέσθαι· ὃς ἂν δὲ τολμήσῃ, δ[ώ]σει τοῖς κληρονόμοις μου δηνάρια φ̄, καὶ τῇ πόλει δηνάρια φ̄. χαῖρε παροδεῖτα.*

Παφιομναίου mirum nomen est nec certum; ferendum tamen puto, modo ne Σουλπικείου sit pro Σουλπικίου, sed pro Σουλπικιείου, ut Ἀσκλήπεια p. Ἀσκληπίεια et talia. Sic ille dictus fuerit *Paphiomnaeus Sulpicieus* (p. *Sulpicianus*). Nam *Paphiomnaeus Sulpicius* nemo dici potuit. De λατομίῳ cf. n. 2032. Ἐξὸν εἶναι ut hic ita n. 1933. extat et saepius, etiam in scriptoribus.

2044.

In suburbio *Galata*; bis edidit Ios. de Hammer, topogr. Ans. p. 185. et Constantinop. et Bosp. T. I. Inscr. p. v.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΜΑΡΚΟΥΖΩΝΤΩΝ
ΚΑΙΕΑΥΤΩ. .ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
. . . .
ΕΧΟΝΤΟΣΕΤΕΡΟΝ. . . . Ν. . . .ΙΝΑΙΕΝΤΑΦΗΝΑΙ
ΤΟΝΘΡΕΠΤΟΝΜΟΥΚΑΙ

Reddidi formam tituli ex priori exemplo; posterius prorsus differt. Vs. 2. prius .ΑΙΕΑ.ΤΩ. .; posterius ΚΑΙΕΑΥΤΩΝ; in fine prius ΕΥ. . . . ; posterius ΕΥΑΣΕ. Vs. 3. (hoc est mera puncta) non extat in posteriori, sed pro eo habetur: - - - - - - ΕΧΟΝΤΟΣΕΤΕΡΟΝ; et pro reliquis vs. 4. est: - - - ΕΝΤΑΦΗΝΑΙΤΟΝΘΡΕΠΤΟΝΜΟΥ sine ΚΑΙ.

Μητρόδωρος Μάρκου ζῶν τῷ - - - - - καὶ ἑαυτῷ τὸ μνημεῖον κατεσκεύασε - - - - - - - - - [ἐξουσίαν] ἔχοντος. ἕτερον [δὲ μὴ ἐξε]ῖναι ἐνταφῆναι, [εἰ μὴ] τὸν θρεπτόν μου καὶ - - -

2045.

Constantinopoli; ed. Murat. T. IV. p. MMLXXI. 2. A P. Etschlager S. I. acceperat P. Frölichius; Muratorio miserat Bricherius Columbus.

ΤΙΒΕΡΙΟΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΥ
ΤΥΛΛΟΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ
ΣΠΕΔΙΑΝΟΝ
ΑΛΛΙΑΝΟΝ
ΒΑΙΒΙΑ
ΣΕΒΗΡΑ
ΜΑΤΡΩΝΑ
ΤΟΝ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ

Τιβέριον Κλαύδιον Ἀλκιδάμου Τύλλον Ἰουλιανὸν Σπεδιανὸν Ἀλλιανὸν Βαιβία Σεβήρα Ματρ[ώ]να τὸν γλυκύτατον ἄνδρα.

2046.

Hadrianopoli; ex Apiano et Lazio Gruter. p. LXIX. 1.

ΖΩΣΙΜΟSΟΝΗΣΙΦΩΝΤΟS
ΚΑΙΤΡΕΙΤΩΝΙΣΥΠΕΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΟΝΕΣΙΦΩΝΤΟS
ΑΧΚΛΗΠΙΩΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

Ζώσιμος Ὀνησιφῶντος καὶ Τρειτωνὶς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ὀν[η]σιφῶντος Ἀ[σ]κληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ.

2047.

Philippopoli Thraciae, quae a Philippo Amyntae f. denominata est, in muro ecclesiae Parasceues sub colle *τῶν Σχοινοβατῶν*, in marmore valde mutilato. Muratorius, cui Bimardus miserat, edidit T. I. p. CCXLII. 1. Ante hunc dederant Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 314. n. 43. versibus indistinctis, et Marsigli Danub. T. II. tab. 63. hic in aere, sed vitiosissime. Nuper dedit Constantinus in Enchiridio de eparchia Philippopoli (Vindob. 1819.) p. 23. versibus aliter distinctis atque ap. Marsigl. Constantini apographa (nam librum non vidi ipse) misit Münterus. Postremo commentariis his iam absolutis ex schedis Cousinerii misit Letronnius: sed apographi huius varietatem uno loco excepto non annotavi; manifesto enim idem est quod Pauli Lucae, nisi quod in rebus longe minimis differt, exempli causa vs. 2. habens ΑΙΩ.ΝΙΥ. Ceterum in his schedis marmor a. 1728. Philippis (immo Philippopoli) ablatum dicitur.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΥΠΕΡΤΗΣΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΝΙΚΗΣΚΑΙΑΙ.ΩΝΙΥ
ΔΙΑΜΟΝΗΣΜΑΥ
ΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΙΚΑΙΛΑΥΡΗΛΙΟΥΟΥΗ
ΡΟΥΑΡΜΕΝΙΑΚΩΝΦΙΛΙΣΚΟΣ
ΚΑΗΑΙΟΣΟΙΜΑΡΚΟΥΙΗΦΥΜΙΤΑΙΕΡΛΑ
ΝΕΘΗΚΕΝΑΡΤΕΜΕΙΣΙΑΔΙΜΕΤΑΙΕ
ΡΟΣΥΝΗΝ ❦ ΕΚΝΚΟΥΝΤΟΣΑΛΦΕΙΟΥΠΟ
ΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ❦ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΤΕΥΟΝΤΟΣΦΛΑΟΥΙΟΥΕΥΔΑΙΜΟΝ
ΟΣΤΟΥΚΑΙΦΛΑΟΥΙΑΝΟΥ

Tituli formam quantum potui dedi ex aere Marsigliano, item litterarum, ubi in illo superstites sunt: ceterum id adeo vitiosum est, ut illius lectionem universam non repraesentem; idem valet de Lucae apographo; nec vitia Constantini omnia affero. Vs. 2. ΝΙΚΗΣ est ex Const.; Mars. Luc. lacunam pro eo habent, Mur. ne lacunam quidem. ΚΑΙΑΙ.ΩΝΙΥ est ex Luc. nam Mur. ΚΑΙΥΙΩΝΕΥ, Const. ΚΑΙ ΤΩΝ - - - - - Υ, Mars. ΚΑΓΤΩΙVΚΧ. Vs. 3. extr. Mur. C pro Σ. Vs. 4. Mur. ΑΝΤΩΝΕΙΝ., omisso ΟΥ, item Luc. ΛΝΤΟΝΕΙΝ, Const. ΛΑΙΤΩΝΕΙΙΙ, Mars. ΑΝΟΙVΕΓΕΙΙVΙ, unde addidi Ι. Vs. 5. Const. ΚΩΝ, Mur. ΚΟΥ, Luc. ΚΩΙ, Mars. ΚΩΕ. Vs. 6. init. Mars. ΚΑΗΑΙΟΣΟΡΜΑΙΚΟΥ, Luc. ΚΑΙΣΛΙΟΣΟΙΜΑΡΚΟΥ, Mur. ΚΑΙΣΑΡΟΣΤΟΥΜΑΡΚΟΥ (unde in sqq. Bimardus *ἀπελεύθερος* inferri voluit male), Const. Κ - - - - - - - ΙΟΣΑΡΚΟ - - - Tum Mars. ΙΗΦΥΜΙΤΑΙFΡΜ, Luc. ΗΙ...ΤΛΙΕΡ., Const. meram lacunam, nisi quod Α habet ante ΝΕ etc. Mur. nihil habet nisi ΤΑΙΕΡΑ, ex quo Α ultimum ad vocem *ἀνέθηκ[α]ν* rettuleris. Ego ex Const. pro ultimo Marsigliano Μ dedi ΛΑ, ne Α alterum abesset. Vs. 7. init. Mars. ΙVΕΟ ΗΚ - -, Luc. ΝΕΟΗΚ.., Const. ΝΕΘΗΚΕ, Mur. ΝΕ ΘΗΚΕΝ. Tum Mars. ΡΤΕΜΕΙΣΙVΛΙ, Luc. ..ΤΕ ΜΕΙΣΙΑΔΙ, item Mur. sed Const. quod dedi. Vs. 8. solus Mur. ΡΟΣΙΝΗΝ. Tum foliola sunt ex Mars. Const. Vs. 8. Luc. ΕΚΝΚΟΥΠΤΟΣ, Mars. ΕΕΚΜ ΚΟΥΙVΤΟΣ, Const. ΕΚΙ - - - - ΚΟΥΝΤΟΣ, Mur. lacunam. Pro ΑΛΦΕΙΟΥ Mars. ΜΦΕΙΟΥ. Vs. 9. Mars. ΕΠΗΜΕΝΗ, Mur. ΕΠΙΜΕΛΕ, Luc. ΕΠΙΜΕΔΗ (Cous. Λ pro Δ), Const. quod dedi. Vs. 10. pro ΛΑ Mars. Μ.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ὑπὲρ τῆς τῶν Αὐτοκρατόρων νίκης καὶ αἰωνί[ο]υ διαμονῆς, Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείν[ου] καὶ Λ. Αὐρη-

λίου Οὐήρου Ἀρμενιακῶν, Φιλίσκος κα[ὶ Γ]άϊος οἱ Μάρκου [τ]ῇ φυ[λῇ] τὰ ἱερ[ὰ] ἀνέθηκ[α]ν Ἀρτεμεισιάδι μετὰ ἱερ[ω]σύνην, ἐ[παρχ]οῦντος Ἀλφείου Ποσειδωνίου, ἐπιμελητεύοντος Φλαουΐου Εὐδαίμονος τοῦ καὶ Φλαουϊανοῦ.

Vs. 2. extr. fuit ΑΙΩΝΙΥ̊ vel ΑΙΩΝΙ°Υ, et vs. 3. Ν°Υ vel ΝΥ̊. Vs. 6. ΜΙ muta in ΛΗ et Μ sive ΛΑ in ΑΑ; de φυλῇ Ἀρτεμεισιάδι cf. n. 2048. neque in ordine vocum inverso laborandum. Τὰ ἱερὰ videntur *sacella* esse. Vs. 8. Ν sive Μ vocis ΕΚΝ. muta in ΑΡ, ut apud Marsiglium Μ aliquoties pro duabus litteris est (vide var. lect.). Ἀλφείου scripsi, non Ἀλφειοῦ: nam nominum ratio postulat, ut vir hic dictus sit *Alfius Posidonius*, qui eparchus fuit eius Thraciae partis, cuius caput Philippopolis. Ἐπιμελητὴς videtur *urbis curator* esse, ut Athenis aliisque locis Imperatorum aetate.

2048.

Philippopoli in ecclesia τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, quae in media est urbe, in muro pone suggestum. Ed. Paulus Lucas l. c. (ad n. 2047.) n. 45. et ex Bimardi schedis Murat. T. I. p. CDLXIX. 1. nuperrimeque Constantinus l. c. (ad n. 2047.) p. 25. Versuum divisio ap. Mur. et Const. arbitraria est, quantum video; apud Lucam indiscreti sunt: ego retinui Muratorianam tituli formam.

\- - - - - - - - - - - - -
ΑΚΤΙΟϹΜΑΞΙΜΟΥΤΟΥϹΚΛΥΝ
ΤΗΡΑϹΚΑΤЄϹΚЄΥΑϹЄΝϹΥΝΤΟΙϹ
ΥΠΟΘЄΜΑϹΙΝΕΚΤΩΝΙΔΙωΦΥΛΗ
ΑΡΤЄΜЄΙϹΙΑΔΙΑΝΤΙΤΗϹΠΟΛΙΤЄΙΑϹ
ЄΠΙΜЄΛΗΤЄΥΟΝΤΟϹΦΛΑΒΙΟΥЄΥΔΑΙΜΟ
ΝΟϹΤΟΥΚΑΙΦΛΑΒΙΑΝΟΥ

Initio defectum signavi e Luc. Litterarum formam dedi e Luc. et partim e Const. Vs. 1. Mur. ΤΟΥΣΚΛΙΜΑΚ, et vs. 2. ΤΕΡΑΣ, illud haud dubie ex Bimardi coniectura. Ibid. Luc. ΚΑΤЄϹΚЄΑ etc. Vs. 3. Mur. ΕΚΚΟΝΙΔΟϹΦΥΛΗ, Luc. ЄΚΚΟΝΙΔΙΩΦΥΛΗ, Const. quod dedi, nisi quod ΦΙΛΗ habet. Vs. 4. Const. ΑΡΤЄΜΙϹΙ etc. Vs. 5. Mur. ΕΠΙΜΕΛΕ etc. Const. ΕΠΙΜΕΛΙ etc. Vs. 6. Const. ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΥ.

[Ἀγαθῇ τύχῃ etc. cf. n. 2047.] Ἄκτιος Μαξίμου τοὺς κλ[ι]ντῆρας (sellas) κατεσκεύασεν σὺν τοῖς ὑποθέμασιν ἐκ τῶν ἰδίω[ν] φυλῇ Ἀρτεμεισιάδι ἀντὶ τῆς πολιτείας, ἐπιμελητεύοντος Φλαβίου Εὐδαίμονος τοῦ καὶ Φλαβιανοῦ.

Cf. n. 2047.

2049.

Philippopoli in eadem ecclesia ubi n. 2047. Ed. Paulus Lucas l. c. (ad n. 2047.) n. 44. versibus indiscretis, Marsigli Danub. T. II. tab. 64. in aere, unde versus divisi, Constantinus l. c. (ad n. 2047.) p. 24.

⸙ΤΥΧΗΙ
\- - - - - ΗΟΥΤΟΥΥΠΑΤΙΚΟΥΤΟΝ
\- - - - - ΝΑΦΥΛΗΚΕΝΔΡΙϹΕΙϹ

Ἀγαθῇ] τύχῃ.
Τὸν δεῖνα υἱὸν] - - - ήου τοῦ Ὑπατικοῦ, τὸν
ἑαυτῆς πάτρω]να φυλὴ Κενδρισεῖς.

Vs. 1. foliolum ex solo Const. qui ΤΥΧΗ; Luc. ΤΥΧΗΙ, Mars. ΤΥΧΙΙΙ. Vs. 2. Mars. ΗΟΥΤCΥ, Luc. ΗΟΥΤΙΥ, Const. ΙΙΟΥΤΟΥ. Tum Luc. ΥΠΑΤΡΙΚΟΥ. In fine Const. solus ΤΩΥ. Vs. 3. Luc. ΚΕΝΔΡΙΣΕΙΣ, Mars. ΚΕΝΑΡΙΕΕΤΕ (ultimum Ε pro Ϲ ut videtur, quod dedi omissa media lineola), Const. ΚΕΝΔΡΙϹΕΙΣ. In ceteris formam litterarum ex Mars. dedi. Lacunas signavi ex Const.

Tribus haec, cui nomen οἱ Κενδρισεῖς, aliquid certe confert ad explicandum nomen ludorum Κενδρείσεια Πύθια ἐν Φιλιπποπόλι Νεωκόρῳ in nummis (Eckh. D. N. T. II. p. 44. T. IV. p. 437.), quod quo referendum esset, nemo perspicere potuit. Ni fallor, haec tribus a numine quodam appellata est, ut Ἀρτεμισιὰς n. 2047. 2048.

2050.

Philippopoli in lapide quadrato, qui nunc cisternae loco est in deversorio fori. Ed. Paulus Lucas l. c. (ad n. 2047.) p. 316. n. 46. versibus non distinctis, et ex hoc a Bimardo missum titulum dedit Murat. T. II. p. MLXIX. 6. Nuper ex lapide transcripsit Constantinus l. c. (ad n. 2047.) p. 25. ex quo versuum divisionem dedi.

ΕΡΕΝΝΙΟϹΗΡΑΚΛΙΑΝΟϹΓΕΡΟΥ
ϹΙΑϹΤΗϹΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΗϹΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗϹΥΜΒΙ
ΩΕΑΥΤΟΥΚΛΕΟΠΑΤΡΑΑΘΗΝΟΔΩ
ΡΟΥΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΕΤΗΝϹΟ
ΡΟΝϹΥΝΤΩΓΡΑΛΩΑΝΕΞΟΔΙΑ
ϹΤΟΝΟϹΑΝΔΕΠΩΛΗϹΙΔΩϹΙΤΩΦΙ
ϹΚΩΔΗΝΑΡΙΑ ⸙

Muratorii varietatem utpote auctoritate carentem omitto. Litterarum formam dedi ex Const. cum ligaturis; Luc. Σ, non C; Const. habet C, credo constanter, etsi in apographo mecum communicato aliquoties extat Σ, quod tamen aliquot locis postea in C mutatum est. Vs. 2. Luc. ΛEI, Const. ΛI. Vs. 3. Luc. TWNΔIWN; idem ΣYMPI, Const. quod dedi, omisso tamen M. Vs. 6. Luc. ΣYTNWΓPAΛW; Const. quod dedi, nisi quod ΓPAΔΩ habet. Vs. 8. Luc. ΔHNAPIAΓE.

Ἑρέννιος Ἡρακλιανός, γερουσιαστὴς Φιλιπποπολείτης, ἐκ τῶν ἰδίων ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ ἑαυτοῦ Κλεοπάτρᾳ Ἀθηνοδώρου κατεσκεύασε τὴν σορὸν σὺν τῷ [πυ]άλῳ ἀνεξοδίαστον. ὃς ἂν δὲ πωλήσ[ῃ], δώσ[ε]ι τῷ φίσκῳ δηνάρια - -

Πωλησι et δωσι fortasse lapicidae vitia sunt.

2051.

Philippopoli, in sepulcro extra templum Sophiae. Aeri incisum dedit Marsigli Danub. T. II. tab. 64. Lapis in marginibus integer est.

ΝΙΑΝ⁼....ΜΑΚΚΑ
ΝΗΑΑΔFΕΙΚΑΙ
ΤΗΑΝΑΕΤΛΙΟΕΕ
ΝΕΝΗΚΤωΜΙΔΗΝ
ЄΙΔЄΤΙЄΟΛΛΛΟΟ
ΤЄΘЄΚΗΤωЄΘΜ
ΤΓΜΑΝΜЄΝΚΝΙΜ
ΚΗΝΜ..ЄΝΜЄΙωΧΜ
ΧΑΙΡΘΤΤΑΡωΔЄΙΤΑ

His sordibus vix immorandum. Tenor fere hic fuit: Ἡ δεῖνα (nomen desinens in *νηα* vs. 2.) ἑαυτῇ] καὶ τ[ῷ] ἀν[δρὶ Γα]ΐ[ῳ] ἐ[ποίησ]εν [ἐ]κ τῶ[ν] ἰδ[ίω]ν. εἰ δέ τι[ς τ]ολμ[ήσει etc. δώσει τῷ τα]μείῳ ✱ - - χαῖρ[ε π]αρ[ο]δεῖτα.

2052.

Sozopoli s. Sizeboli, quae in vicinia *Apolloniae*, Milesiorum coloniae, ad Pontum Euxinum; Apollonia videtur sex verstis Russicis a Sozopoli afuisse, ubi arcis et aliorum aedificiorum rudera supersunt in littore meridionali sinus Sozopolitani. Ed. Ios. de Hammer: Umblick auf einer Reise von Constantinopel nach Brussa, p. 195 sq. Supersunt etiam sepulcrales aliquot eo loco tituli, sed male servati: in uno horum esse ΧΑΙΡΕ ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ, nuntiat Blarambergius.

.....ΚΑΡΝΕΑΔΗϹΗΡΑ.........
....ΔΟΩΡΟΥΛΙΚΝΑΦΟΡΟϹ
.....ΔΟΝΟϹΟΡΟΒΟΥΚΟΛΟϹΦΑ....
ΕΚΔΙΚΟϹΠΟϹΕΙΔΩΝΙϹΕϹΤΙΑΙ.....
ΝΙΚΗΦΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ.......
ΚΡΑΤΗΡΙΑΚΟϹΤΕΡΤΙΟϹΧΡΙΣΣΟΥΑΡΧΙΜΥϹ........
ΕΡΜΟΔΩΡΟϹΕΛΟΣΟΥΔΙΟΝΥ........ΚΑϹΙΟΥ
ΠΟΛΥΞΕΝΟΣΚΑΙΠΙΑΡΑΝ........ΙΩΝΟΙΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΥΔΗΜΗΤΡΙϹΠΡΟΤΕΙΜΟΥ........ΚΛΕΙΔΗϹ
ΠΑΠΑΚΟΔΡΑΤΟϹΗΡΟΦΙΑΟΥΑΑΕΞΑΝ
ΔΡΟϹΑϹΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟϹΤΕΛΕΦΟΡΟΥΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΟϹ...ΑΡΠΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΔΙΟΝΥϹΟ...
.........ΡΟϹΚΑΚΑΕΙΔΟΥΟΝΗϹΙΜΟϹΠΩΝΩΝΟϹΤΑ
ΤΟϹΓΑΙΟϹΝΕΑΝΔΡΟΥΕΞΟΧ....ΣΕΡΜΑΦΙ
ΛΟΥΖΩΠΥΡΟϹΕΡΜΟΥΤΕΙΟϹΑΡΠΟΚΡΑΤΟΥΓΑΛ
ΑΑΡΟΙΧΙΤΗϹΑΤΥΡΟΥΑΡΧΙΒΑϹϹΑΡΑΒΑΚΛ....
....ΜΥΡΩΝΟϹΚΙϹΤΑΦΟΡΟϹΤΡΗϹΤΙϹϹΙΜΟϹΤΕΛΕΟ
ΦΟΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙϹΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΛΟΥΚΙϹΑΝ
ΔΡΟϹΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΗΛΕΜΑΧΟϹΠΑϹ
....ΔΡΩΝΟϹΓΕΝΕΜΗϹΗΡΟΦΙΛΟΥϹΩΖΟΜΕΝΟϹ
ΙΩΥϹΧΑΤΕΛΛΗϹΚΟΡΝΟΥΤΟϹΟΙΚΟΡΝΟΥΤΟΥ

Contineri hoc titulo munerum mysticorum eorumque Dionysiacorum nomina non videtur dubium; ea vero, quantum video, nominibus propriis adiuncta sunt singulis, non uni vel pluribus praescripta. Vs. 15. etiam femina comparet. Videntur igitur nomina sic fere ordinanda esse:

Καρνεάδης Ἡρα[κλεί - -],
- - - - - δώρου λικναφόρος,
- - - - - ο[φ]όρου βουκόλος,
Φά[βιος?] Ἔκδικος Ποσειδωνίο[υ] ἑστία[ρχος?]
Νικήφορος [)],
Ἀλέξανδρος Ἀρισταινέτου, κρατηριακός?
Τέρτιος [Κ]ρίσ[π]ου? ἀρχιμύσ[της?]
Ἑρμόδωρος ....ου,
Διονύ[σιος] Κασίου,
Πολύξενος καὶ ....ίων οἱ Ἀπολλωνίου,
Δήμητρις Προτείμου,
[Ἡρα]κλείδης Παπᾶ,
Κοδρᾶτος Ἡροφί[λ]ου,
Ἀ[λ]έξανδρος [)],
Ἀσκληπιόδοτος Τελε[σ]φόρου,
Φιλότειμος [)],

[Κ]άρπος Ἀλεξάνδρου,
Διονυσό[δω]ρος [Ἡρ]ακ[λ]είδου,
Ὀνήσιμος [Κό]νωνος?
........ος Νεάνδρου,
Ἔξ[ο]χος Ἑρμαφίλου,
Ζώπυρος Ἑρμοῦ,
..ιος Ἁρποκράτου,
Γαλ[ερί]α? ....χίτη Σατύρου ἀρχιβασσάρα,
[Ἡρ]ακλ[ει]... Μύρωνος κισταφόρος,
Τρ[ι]στίσσιμος Τελε[σ]φόρου,
Ἀπόλλωνις Ἀρτεμιδώρου,
Λουκ. Ἴσανδρος Ἀπολλωνίου,
Τηλέμαχος Πασ..δρωνος,
Γέ[μ]ε[λλο]ς? Ἡροφίλου,
Σωζομενὸς [Σ]ώ[σου?]
Ἀ[π]ελλῆς [καὶ] Κορνοῦτος οἱ Κορνούτου.

Δήμητρις et Ἀπόλλωνις, de quo genere formarum alibi dixi, retenta a me de induriast sunt.

2052. *b.*

Anchiali, quod Apolloniatarum fuit oppidum; initium fragmenti a Blarambergio missum.

ΧΑΙΡΩΝΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ

2053.

Mesambriae, quam Chalcedonii et Megarenses condiderunt, ad Pontum Euxinum, in muro ecclesiae metropolis; infra est Hermes cum capite binas facies habente, brachiis extensis, utroque lancem tenente; ad dextram huius figurae apposita sunt pondera et ad sinistram aliae mensurae. Ed. in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 48. et in Ephem. Odess. 1829. n. 95. a Blarambergio.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣΜΕΣΑΜ
ΒΡΙΑΝΩΝΠΟΛΕΩΣΑΥΡ.ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑ
ΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΚΑΙΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣΤΑΤΑΒΟΥΛΕ
ΥΤΑΙΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΙΝΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΚΑΤΕΡ
ΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣΤΗΝΠΟΛΙΝΕΡΧΕΣΘΑΙΚΑΙ
ΑΠΟΓΡΑΦΕΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΟΕΘΟΣ·ΕΥΤΥΧΩΣ

Formam tituli dedi ex Ephem. Od. Vs. 1. Iota subscr. in Ἑρμ. λογ. minusculis scriptum est. Vs. 2. Ἑρμ. ΛΑΜΠΡΑΣΤΑΥΤΗΣ. Vs. 4. 5. Ἑρμ. ΤΑΥΤΑ ΒΟΥΛΕΤΑΙΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΙΠΑΝ etc. Vs. 6. Ἑρμ. ΤΗΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝ, Eph. Od. ΤΗΝΠΟΛΙΝ. Vs. 8. Eph. Od. ΚΑΙΕΘΟΣ.ΕΥΤΥΧΗΣ.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἀγορανόμοι τῆς λαμπροτάτης Μεσαμβριανῶν πόλεως, Αὐρ. Ἀσκληπιάδης Ἀσκληπιάδου καὶ Δημοσθένης Τατᾶ? βουλευταί, παρακαλοῦσιν πάντας τοὺς κατεργαζομένους τὴν πόλιν ἔρχεσθαι καὶ ἀπογράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον τῆς πόλεως καὶ τὸ ἔθος. Εὐτυχῶς.

Titulus fere tertii saeculi est. Pro Τατᾶ malim Παπᾶ, ut n. 2052. Κατεργάζεσθαι τὴν πόλιν est hoc loco *urbe uti ut negotiatores*, quasi ἐργάζεσθαι κατὰ τὴν πόλιν. Quare *aediles* foro rerum venalium praefecti hanc rem agunt.

2053. *b.*

In Ephem. Odess. l. c. ad n. 2054. Blarambergius titulum alium *Mesambrianum* Gallice versum ex parte dedit; mox a me rogatus Graecum hoc, quod edo, exemplum misit, ab alio ex lapide transcriptum. Monumentum Petropolin translatum esse idem putat.

ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΚΟ
ΝΩΝΜΑΝΤΙΘΕΟΥΕΙΠΕΕΠΕΙΔΗΔΕΜΟΝ
ΤΗΣΔΗΖΟΥΑΣΤΑΣΦΙΛΟΞΕΝΩΣΚΑΙΞΥΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΙΠΟΛΕΙΚΑΤΙΔΙΑΝΤΟΙΣ
ΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΧΡΗΣΙΜΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑ
ΡΕΧΕΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΔΕΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΙΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΠΡΟΞΕΝΙΑΝ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΝΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΠΑΝΤΩΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙ
ΚΑΙΕΦΟΔΟΝΕΠΙΤΑΝΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΟΝΔΑ
ΜΟΝΠΡΑΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΤΟΝΔΕΤΑΜΙ
ΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΑΤΟΨΑΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟ
ΕΙΣΤΕΛΑΜΩΝΑΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥΑΝΑ
ΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ· Κόνων Μαντιθέου εἶπε· Ἐπειδὴ Δεμόντης (?) Δήζου Ἀστὰς φιλόξεν[ο]ς καὶ [ε]ὔν[ους ὢν] διατελεῖ τᾷ πόλει, κα[ὶ] ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσι χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχεται, δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ δεδόσθαι αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις προξενίαν, πολιτείαν, ἰσοτέλειαν πάντων καὶ πολέμου καὶ εἰράνας ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί, καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὰν βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερά. τὸν δὲ ταμίαν ἀναγράψαντα τὸ ψάφισμα τοῦτο εἰς τελαμῶνα λευκοῦ λίθου ἀναθέμεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Titulus praecedente longe vetustior est, essetque cum n. 2053. *c.* ante illum a me positus, nisi essent sero allati. Honoratur eo Thrax Astes; Astae haud procul a Mesambria habitarunt in mediterraneis, ubi urbs Calybe s. Cabyle. Vide locos Artemidori et Polybii apud Steph. Byz. v. *Ἀσταί* et *Καβύλη*, et Strab. VII. p. 319. 320. Vs. 4. ΚΑΤΙΔΙΑΝ necessario fuit ΚΑΙΙΔΙΑΙ. *Πολιτείαν* una cum *προξενίᾳ* datam in locis extra Graeciam sitis etiam aliunde constat. Cf. n. 2053. *c.* 2056. Post *ἰσοτέλειαν πάντων* aliorum decretorum usum dicas postulare *καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν*; sed Thrax ille mediterranei loci incola dubites num mercaturam exercuerit, atque etiam ad *προξενίαν, πολιτείαν, ἰσοτέλειαν* referri potest dictio *καὶ πολέμου καὶ εἰράνας ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί*: ita quidem, ut illi firma essent illa beneficia, etiamsi bellum cum Astis natum esset, utque posset iis sine indutiis frui securus. De *τελαμῶνι* dixi ad n. 2056.

2053. *c.*

In Ephem. Odess. 1830. n. 72. de pluribus refertur *Mesambrianis* marmoribus Petropolin translatis. Ex his unum, sed mutilum, continebat inscriptionem, ex qua patet quendam ab urbibus Tomide, Istro, Apollonia honoratum esse ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙ, et ei permissum esse, sepulcrum suum ut in urbe conderet, Tomitanos autem iussisse eius statuam suo loco coronari. Aliud ibidem ex schedis a Kokino scriptis editur a Blarambergio; id fere duobus saeculis ante Christianam epocham scriptum esse ex litterarum forma colligit Blarambergius.

ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΜΕΣΣΑΜ
ΒΡΙΑΝΟΙΕΔΩΚΑΝΚΑΛΛΙΠΠΩΙ
ΚΑΣΑΝΔΡΙΔΑΘΕΣΣΑΛΩΙΠΡΟ
ΞΕΝΙΑΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝΠΡΟΕ
ΔΡΙΑΝΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΠΑΝ
ΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΑΥΤΩΙΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΙΣΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝ
ΕΙΣΠΟΛΙΝ

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Μεσσαμβριανοὶ ἔδωκαν Καλλίππῳ Κασανδρίδα Θεσσαλῷ προξενίαν, πολιτείαν, προεδρίαν, ἰσοτέλειαν πάντων χρημάτων αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, καὶ εἴσπλουν εἰς πόλιν.

2054.

Mesambriae sub anaglypho, in quo parvula ara, adstante figura sacrificium offerente; ed. Ios. de Hammer l. c. ad n. 2052. p. 194. Nuperrime misit Blarambergius; idem postea edidit in Ephem. Odess. 1829. n. 98. sed non sine operarum vitiis.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΥΛΟΥΞΕΝΗΣΑΥΛΟΥΞΕΝΕΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΥΠΕΡΤΗΣΕΑΥΤΟΥΣΩΤΗ
ΡΙΑΣΚΑΙΤΩΝΙΔΙΩΝΑΜΠΕΛΩΝΕΠΙΑ
ΚΡΑΝΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝΑΝΕΘΗΚΕ

Vs. 1. super anaglypho scriptus est, reliqui infra. Vs. 1. Hamm. ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ. Vs. 2. Hamm. ΑΥΛΟΣΕΝΕΣΑΥΛΟΣΕΝΟΣ, vs. 5. ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΑΝ et ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐλουξένης Αὐλουξένεος Ἀπόλλωνι ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ τῶν ἰδίων ἀμπέλων ἐπὶ ἄκραν εὐχαριστήριον ἀνέθηκε.

Vs. 2. mirum nomen habetur; antequam Blarambergii apographum tenerem, conieceram *Αὐλοσθένης Αὐλοσθένεος*: et hoc etiamnunc verum puto. *Ἐπὶ ἄκραν* videtur ad *ἀμπέλων* pertinere, quasi sit *τῶν ἐπὶ ἄκραν*. De voce *εὐχαριστήριον* vide T. I. p. 888.

2055.

Ibidem, ex Hammero l. c. ad n. 2054.

ΑΥΡΙΟΥΛΙCΙC
ΑCΤΗCΕΜΑΥ
ΕΙΔΕΤΙΣ
ΔΩΣΕΙΠΡΟΣ
ΜΕΙΩ.ΕΚΑΤ

Αὐρ. Ἰουλι[ανός? γερουσι]αστὴς ἐμαυ[τῷ ἐποίησα vel simile]. *εἰ δέ τις [τολμήσει ἕτερον καταθέσθαι], δώσει προς[τείμου τῷ τα]μείῳ [Χ] ἑκατ[όν.*

Γερουσιαστὴς dedi ut n. 2050. Multa est centum opinor denariorum, vel fortasse paulo amplior, siquid in fine additum fuerit.

Aliud epitaphium epigramma metricum Mesambriae extat, ex quo in Ephem. Odess. 1830. n. 72. hoc solum refertur:

ΞΕΝΩΕΙΜΙΟΔΕΜΟΣΠΟΣΙΣΕΓΓΥΘΙΕΜΕΙΟ

‒ ◡◡ ‒ *Ξενώ εἰμ᾿· ὁ δ᾿ ἐμὸς πόσις ἐγγύθ᾿ ἐμεῖο* etc.

2055. *b.*

Prope oppidum Devno, in vicinia vetustae *Marcianopolis*; ex schedis Tiepliakoffii ed. Blarambergius in Diar. Odess. 1829. n. 91. Idem nobis etiam per litteras misit, ex quibus edo.

D M
C VAL ALEXANDER VI
VVS SIBI FECIT SEPVLCRVM
ET HIC SITVS EST
Γ.ΟΥΑΛΕΡΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΖΩΝ
ΤΟΜΝΙΜΕΙΟΝΕΑΥΤΩΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

Γ. Οὐαλέριος Ἀλέξανδρος ζῶν τὸ μν[η]μεῖον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν.

2056.

„Ἐν τῇ πολιτείᾳ Βάρνῃ ἐντὸς τῆς μητροπόλεως"; minusculis et versibus indiscretis edidit Dousa Itin. Constantinop. p. 104. et „e Dousae Constantinopolitanis" Gruterus p. CCCCXIX. 2. ex quo formam tituli reddidi, omissis tamen punctis, quae ille inter vocabula posuit; dubito tamen, num C et Ꞷ in lapide fuerit, nec potius Σ et Ω, ex quibus hoc semel vs. 15. comparet. De Gruterianis exemplis, quae ex Dousa petita sunt, cf. ad n. 1958. Ex Grutero petierunt Vandal. Diss. p. 743 sqq. (cf. etiam p. 769.) et Rosius Inscr. p. 292 sq. qui minusculis apposuit. Nonnulla ex hoc titulo deprompsit Boissonadus in Comment. palaeogr. addita L. Holstenii epist. p. 444. 454. 457. Civitatem, cuius hoc decretum, ignotam Rosius dicit; Vandalius Thessalonicen esse putat; Boissonadus quoque incertam habuit. At ἡ Βάρνα Graecis est urbs illa hodie satis celebrata ad Pontum Euxinum, quae vulgo *Varna* vocatur, sedes metropolitae (Melet. Geogr. ant. et nov. p. 416.): unde μητρόπολιν dixit Dousa. Haec sita est in Moesia inferiore, quae Thraciae latiore vi dictae pars est. Quaeritur iam, quae urbs in loco Varnae olim posita fuerit. Et primum Mannertus Geogr. T. VII. p. 127. 131. ex Constantino Porphyrogenneto de admin. Imp. II, 9. demonstravit in loco urbis Varnae ad flumen Varnam positam fuisse Constantiam: sed haec inscriptio Graecae urbis est, non Constantiae. Praeterea sunt, qui Varnam dicant Dionysopolin esse (vide Melet. l. c.), in quibus est etiam D'Anville: sed Dionysopolis, olim Cruni et Matiopolis dicta, illo nomine ipsi Constantino Porphyrogenneto cognita erat (Mannert. l. c. p. 132.): igitur Dionysopolis non est Constantia ac proinde ne Varna quidem: simul inde patet, Varnam flumen non esse illud, quo alluitur Dionysopolis (Ziras hic fluvius vocatur Plinio H. N. IV, 18.). Rursum alii, tradente iam Meletio, Varnam dixerunt olim Odessum fuisse. Quodsi Mannertum audimus, Dionysopolis a Constantia s. Varna in meridiem est, ad flumen Kamtschi s. Kamajek, ubi nonnullae tabulae geographicae nomen *Dionysipoli* apponunt: ac proinde Odessum Mannertus etiam magis in meridiem removit, et apposuit ad vicum Emineh, non magno a Mesambria intervallo, ubi nullus fluvius est. Et hoc quidem falsum esse inde patet, quod Odessi moneta fluvium offert (Eckhel. D. N. T. II. p. 37.). Quae quum ita sint, aliter iudicandum est. Nec video probabilius, quam quod iam olim dictum est et hodie a plerisque creditur, Varnam urbem esse *Odessum*, Milesiorum coloniam, quae postea sit Constantia dicta, et Varnam fluvium Panysum, ac proinde Odesso esse hunc titulum tribuendum; Dionysopolin autem, quod oppidulum exiguum fuit, cum fluvio suo apponendam esse in septentrionem a Varna, ad locum Balczik, ut fecit Reichardus. Certe Odessum debemus ad fluvium paulo maiorem et loco ad navigationem opportuno apponere, quod illa civitas in hac ora inter celebriores est et fluvii imagine in nummis utitur; et ipsa quoque haec inscriptio Varnae reperta cum aliis ibidem nuperrime inventis (vide n. 2056. *b. c.*) debet insigniori alicui civitati tribui et maritimis negotiis praestanti: omniaque inter se iam conveniunt, ubi Varnam dicimus Odessum esse, quod et flumen Varnam alluens in hac regione est idque navigabile, et portus opportunus, et inscriptiones plures Varnae repertae sunt. Accedit quod nummorum post nuperam Varnae expugnationem ibi repertorum longe plurimi Odessitarum (ΟΔΗΣΙΤΩΝ) nomen inscriptum habent. Postremo nulla urbs paulo nobilior nisi Odessus inter Callatin et Mesambriam est, cui hi tituli cum aliqua probabilitatis specie queant tribui.

ΕΔΟΞΕΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤꞶΙ
ΔΗΜꞶΙΚΡΑΤΙCΘΕΝΗCΖꞶΙΛΟΥ
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΡΜΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΟΔꞶΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥCΔΙΑΤΡΙΒꞶΝΠΑΡΑΒΑCΙΛΕΙ
CΚΥΘꞶΝΓΚΑΝΙΤΑΕΥΝΟΥΝΚΑΙΠΡΟΘΥΜΟΝ
ΕΑΥΤΟΝΤꞶΙΔΗΜꞶΙΔΙΑΤΕΛΕΙ . . . .
ΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙCΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥCΙΝΑΥΤꞶΙ
ΤꞶΝΠΟΛΕΙΤꞶΝCΥΜΠΑΡΙCΤΑΤΑΙ
CΠΟΥΔΗCΟΥΘΕΝΕΠΙΛΕΙΠꞶΝΕΝΠΑCΙ
ΤΟΙCΑΞΙΟΥΜΕΝΟΙCΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤꞶΙΔΗΜꞶΙΔΕΔΟCΘΑΙ
ΑΥΤꞶΙΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙCΠΡΟΞΕΝΙΑΝ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΝΠΡΟΕΔΡΙΑΝΑΤΕΛΕΙΑΝ
ΧΡΗΜΑΤꞶΝΠΑΝΤꞶΝꞶΝΑΝ
ΕΙCΑΓΩCΙΚΑΙΕΞΑΓꞶCΙΕΠΙΚΤΗC⊟
ΚΑΙΕΓΓΕΙꞶΝΕΓΚΤΗCΙΝΚΑΙΔΙΚΑC
ΠΡΟΔΙΚΟΥCΚΑΙΕΙCΠΛΟΥΝΚΑΙ
ΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗC
ΑCΥΛΕΙΚΑΙΑCΠΟΝΔΕΙΕΙΝΑΙΔΕ
ΑΥΤΟΙCΚΑΙΕΦΟΔΟΝΕΠΙΤΗΝ
ΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡꞶΤΟΙC
ΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΤΟΝΔΕΙΕΡΟΠΟΙΟΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΨΗΦΙCΜΑΤΟΥΤΟ
ΕΙCΤΕΛΑΜꞶΝΑΚΑΙΘΕΙΝΑΙΕΙC
ΤΟΙΕΡΟΝ

Grut. Iota subscr. omisit; ego apposui ex Dousa, ubi appositum vides. Vs. 6. Dousa lacunam ita signat: ∴.∴. Vs. 8. Dousa πολιτῶν. Vs. 12. Grut. ΕΚΓΟΝΕΙC, Dousa quod dedi. Vs. 17. Dousa προδίκας,

quod apud Grut. ut varia lectio annotatur. Vs. 20. ΚΑΙ omittitur ap. Dous. quum tamen usui sermonis congruum sit et vix a Grutero profectum.

*Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Κρατισθένης Ζωΐλου εἶπεν· Ἐπειδὴ Ἑρμεῖος Ἀσκληπιοδώρου Ἀντιοχεὺς διατρίβων παρὰ βασιλεῖ Σκυθῶν .κανίτᾳ, εὔνουν καὶ πρόθυμον ἑαυτὸν τῷ δήμῳ διατελεῖ [παρεχόμενος], καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ τῶν πολειτῶν συμπαρίσταται σπουδῆς οὐθὲν ἐπιλείπων ἐν πᾶσι τοῖς ἀξιουμένοις· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, δεδόσθαι αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις προξενίαν, πολιτείαν, προεδρίαν, ἀτέλειαν χρημάτων πάντων ὧν ἂν εἰσάγωσι καὶ ἐξάγωσι ἐπὶ κτήσει, καὶ ἐγγείων ἔγκτησιν, καὶ δίκας προδίκους, καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί. εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά. τὸν δὲ ἱεροποιὸν ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἰς τελαμῶνα, καὶ θεῖναι εἰς τὸ ἱερόν.

Rosius vs. 3. Ἑρμίας, vs. 5. Τρανίτᾳ (cur non Γρανίτᾳ vel Γλανίτᾳ?), vs. 6. διατελεῖ [καὶ κοινῇ] καὶ ἰδίᾳ sine structura (καὶ κοινῇ ut addas non opus est, quum id insit in praegresso τῷ δήμῳ), vs. 9. ἐλλείπων. Forma decreti usitata est. Vs. 13. memorabile est quod πολιτεία una cum προξενίᾳ confertur, quod in Graecia non fieri, monui ad n. 1563. Cf. n. 2053. *b. c.* Extra Graeciam id reperiemus etiam in Asianis. Tum per formulam ἐπὶ κτήσει ad εἰσάγωσι καὶ ἐξάγωσιν additam restringitur importationis et exportationis immunitas ad eas merces, quas illi vehant secum proprias, non alienas: si alienas merces suis navibus mercede accepta sive ναύλῳ exportent vel importent, non illae immunes sunto. Δίκαι πρόδικοι sunt id quod alias προδικία, ut in Delphicis 1691-1693. Τελαμῶνα Vandalius interpretatur *fasciam*: Schneiderus in Lex. Gr. materiam scribendo inservientem intelligit. Patet lapidem ipsum, cui titulus inscriptus est, esse τελαμῶνα, ut n. 2053. *b.* nam in aere scriptum illum ne credas. Me iudice τελαμὼν initio dicta *pila*, στήλη, quae aliquid fulciat vel impositum habeat, ut apud Latinos *Atlantes* dicti *Telamones*: postea etiam, quae nihil fulciat, τελαμὼν dicta fuerit. In fine puto dei nomen perisse, verbi causa τοῦ Διός, quem offerunt nummi. Quis enim credet hanc civitatem unum tantum templum habuisse? Aetas tituli incerta est; sed si quis eum secundo fere ante Christum saeculo tribuere velit, me non habebit adversarium.

2056. *b.*

Gloriosis Russorum armis Varnae s. *Odessi* nuperrime detectas plures debemus inscriptiones, quarum notitiam in Ephem. Odess. 1829. n. 35. dedit Blarambergius, missarum ad Comitem Woronzowium. Plura sunt sepulcralia monumenta cum usitata formula ΧΑΙΡΕ et nominibus coniugum; praeterea fragmenta duo decretorum, quorum prius ad scalam domus privatae oppidi Varnae repertum est. Hoc edo ex diligenti apographo lapidea forma expresso, quod humanissime misit Blarambergius. Litterae sunt elegantes.

ΕΔΟΞΕΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΛΕΩΝΙΔΟΥΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ
ΛΓΑΘΟΣΓΕΓΕΝ
ΠΟΛΙΝΤΩΝ
–Ο

*Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ Φιλοκράτης Λεωνίδου Ἐπιδάμνιος [ἀνὴρ] ἀγαθὸς γεγέν[ηται περὶ τὴν] πόλιν τῶν [Ὀδησσιτῶν] etc.

2056. *c.*

Alterum *ibidem* repertum ex compari delineatione a Blarambergio missa edimus. Est id in basi statuae olim impositae. Litterae apicibus ornatae sunt.

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ·
ΗΡΟΣΟΔΟΝΦΑΡΝΑ
ΓΟΥΑΡΞΑΝΤΑΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΚΑΙΑΡΞΑΝΤΑ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΗΣ
ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΤΕΙΜΗΘΕΝΤΑΥΠΟ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΗΣΠΕΝ
ΤΑΠΟΛΕ..

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Ἡρόσοδον Φαρνάγου, [ἄ]ρξαντα τῆς πόλεως καὶ ἄρξαντα τοῦ κοινοῦ τῆς πενταπόλεως, καὶ τειμηθέντα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς πενταπόλεως etc.

Odessus, Blarambergio iudice, foederatorum quinque oppidorum videtur caput fuisse, quibus ille annumerat *Tomidem*, *Callatin*, *Mesambriam*, *Apolloniam*. Memorabilis etiam ἄρχων τοῦ κοινοῦ (cf. Introd. Sarmat. I, 19.): notabile nomen Φάρναγος, de quo vide Introd. Sarmat. II, 8. 13. Mirum nomen Ἡρόσοδος.

PARS UNDECIMA.

INSCRIPTIONES SARMATIAE CUM CHERSONESO TAURICA ET BOSPORO CIMMERIO.

Sarmatiae nomine Ptolemaeus universam complectitur terram inter Vistulam et flumen, quod olim Rha, nunc Wolga vocatur: quam quum Tanais in Europaeam et Asiaticam dividat, Europaeae quidem ad Pontum Euxinum meridionalis plaga, quam nos nunc solam spectamus, a Tyra fluvio usque ad Tanais ostia porrigitur, angustique isthmi vinculo connexam *Tauricam Chersonesum* habet; Asiatica vero inde a Tanais ostiis paludem Maeotidem et Cimmerium Bosporum ac Pontum Euxinum stringit usque ad flumen Coracem, quod est a Dioscuriade in septentrionem, eaque in austrum habet Caucasi tractum septentrionalem cum mari Caspio, atque una cum Taurica Chersoneso *regnum* complectitur *Bosporanum*. Inter hos igitur fines reperti sunt tituli hac in parte editi; sunt autem n. 2057. *Ophiusae s. Tyrae* in sinistra fluvii Tyrae ripa, n. 2058-2096. *Olbiae*, n. 2096. *b-f. cursus Achillis in Hylaea*, n. 2097-2102. *urbis Chersonesi* Heracleoticae, n. 2103-2103. *d. barbari in Taurica paeninsula regni*, n. 2103. *e*-2116. Bosporanae in Chersoneso Taurica urbis *Panticapaei*, reliqui vero Bospori Asiatici, et ex his n. 2117-2129. *Phanagoriae et viciniae*, n. 2130. 2131. *Gorgippiae* ut opinor, n. 2132-2134. in *mediterraneis Bospori Asiatici locis* reperti. Titulus n. 2134. *b*. ex oppido Tanaitico *Exopoli* delatus ad flumen Rha s. Wolgam videtur. Quae inscriptiones ut certius et explicari et iudicari possent, duplicem praemisi introductionem, *de populis*, *civitatibus*, *regnis*, et *de sermone*; utraque tamen in parte non disputavi multo plura, quam titulorum postularet ratio: hoc vero loco ante ipsam introductionem paucis moneo de libris aliquot magna ex parte inter se connexis, quibus pleraeque hae inscriptiones continentur, propterea quod, qui illos non tractarit, unde quidque in titulis edendis et explicandis petierim, ex brevi nostra significatione non satis fortasse distinguere poterit. Nam praeter *Pallasii* secundum itinerarium affatim notum, et *Matthaei Guthrie* collectanea ex duabus *Marschalli de Bieberstein* commentationibus petita et edita in Appendice itinerarii a femina Maria Guthrie conscripti (A Tour performed in the Years 1795-1796. through the Taurida or Crimea, Lond. 1802. 4.), binaque *Leonis de Waxel* scripta (Recueil de quelques antiquités trouvées sur le bords de la Mer-Noire, dessinées en 1797, 1798. Berol. 1803. 4. et Suite du Recueil etc. comprenant des découvertes faites depuis l'année 1798. 4.), et *Io. Potockii* opus (Histoire ancienne du Gouvernement de Cherson, Petrop. 1803. 4.), postremo praeter *Clarkii* itinerarium et libellum de marmoribus Graecis Cantabrigiae servatis, maxime Köhlerus, Rochettus, Petr. Köppenius in Olbiae ac Chersonesi et Bospori monumentis edendis et explicandis versati sunt. Inter quos qui eximia nummorum et inscriptionum peritia facile palmam fert *Köhlerus*, a. 1805. et de monumento Comosaryes (Diss. sur le monument de la Reine Comosarye, Petrop. 8.) et de nummis Olbiae et Chersonesi (Nov. Act. Acad. Petrop. T. XIV. 1805. p. 99-130.) scripsit egregie; idem commentarios de meritorum apud veteres remuneratione equestribus nostrorum ordinibus simili (in Morgensternii libro, Dörptische Beiträge a. 1814.) et de honore imaginis (Act. Acad. Monac. a. 1816. et 1817. T. VI. class. hist. et philol. quae edita a. 1820. sunt) auxit titulis eorundem locorum ibi primum editis, et a. 1822. 8. Petropoli dissertationem publici iuris fecit de nummis Graecis, quam doleo me una excepta pagina non nosse nisi ex aliorum commentariis. Eodem vero anno quum *Rochettus* edidisset Antiquitates Bosporanas Gallice scriptas, quibus *Stempovskii* appendix numismatica addita est, Köhlerus adversus illum composuit libellum: Remarques sur un ouvrage intitulé Antiquités Grecques du Bosphore-Cimmerien, Petrop. 1823. 8. Eiusdem libri Rochettiani sibi probati censuram scripsit *Köppenius* Annal. litt. Vindob. T. XX. a. 1822. eamque cum additamentis iterum impressam dedit hoc indice: Alterthümer am Nordgestade des Pontus, Vindob. 1823. 8. cui libello inediti plures Olbiopolitarum tituli insunt: harum inscriptionum, non Bosporanarum, quae vox mihi Praef. T. I. §. III. excidit invito, apographa primitiva mecum communicavit idem, ex quibus quae Köppenius ipse confecit, ea cognovi summa cum diligentia delineata esse. Rursum vero illius libelli partem separatim excudi iussit Köppenius: Olbisches Psephisma zu Ehren des Protogenes, Vindob. 1823. 8. Köhlerus autem et hoc monumentum cum alio, anno ante impressum edidit (Zwei Aufschriften der Stadt Olbia, Petrop. 1822. 8.), licet libellus post Köppenianum demum videatur publici iuris factus esse, et Köppeniani opusculi censuram scripsit: Beurtheilung einer Schrift, Alterthümer am Nordgestade des Pontus, Petrop. 1823. 8. ad quam brevi scripto respondit Köppenius: Nachhall vom Nordgestade des Pontus, Vindob. 1823. 8. Quae omnia quum ipsorum auctorum deberem benevolentiae, operam dedi, ne eorum immiscerer controversiis, nisi quantum rei postularet ratio: plurima tamen quum ex Köhleri disquisitionibus didicerim, sicubi ab illo mihi discedendum fuit, quanto id ego gravius tuli, tanto eum spero facilius

laturum. Ceterum idem et alias atque eas, quas hucusque commemoravi, de Sarmatiae antiquitatibus commentationes edidit; quae magna ex parte, quantum intelligo, eius continebuntur *Serapide*; de quo nuper Böttigerus (Archäologie und Kunst T. I. F. I. Praef. p. xii.) monuit ea, quae ex Köhleri litteris monere poteram. Et ex hoc quidem libro una et altera particula auctoris beneficio iam nunc mihi in manibus est; alia illi inesse partim nova partim prius separatim edita, ex aliis eius commentariis hinc inde cognovi. Ita decretum pro Protogene n. 2058. ibi repetitum esse intellexi; dissertationem de nominibus urbium n. 2059. memoratarum inde deprromptam ipse habeo, eique adhaeret una pagina commentarii de nummis Graecis, cuius supra mentionem feci; inest etiam censura Rochettianarum antiquitatum, inest p. 395-505. commentarius inscriptus: Das Königliche Schloſs des Bosporus und die Stadt Gargaza auf der Taurischen Halbinsel, insertus etiam Noviss. Act. Acad. Petrop. T. IX. p. 694 sqq. a. 1824. Postremo eiusdem usus sum dissertationibus duabus, altera de nummo Spartoci (Description d'une médaille de Spartocus, roi de Bosphore-Cimmerien, du Cabinet du Chancelier de l'Empire Comte de Romanzoff, avec un supplément de plusieurs médailles Grecques rares et inedites qui se trouvent dans le même Cabinet, Petrop. 1824. 8.), cui in fine addita est inscriptio Panticapaeensis; altera de insulis et cursu Achillis (Mémoire sur les îles et la course consacrée à Achille dans le Pont-Euxin, avec des éclaircissemens sur les antiquités du littoral de la Sarmatie et des recherches sur les honneurs que les Grecs ont accordés à Achille et aux autres héros de la guerre de Troie, Petrop. 1827. 4. et in Act. Acad. Petropol. noviss. T. X.). Postremo quum egregia Russorum industria, non sine publica cura, nunc quum maxime nova quotidie monumenta ex solo eruantur, opera danda fuit, ut ne horum me notitia effugeret. Igitur *Ephemerides Odessenses* in usum vocavi, diarium sane quam eruditum: huic partim *Stempovskius*, partim *Blarambergius*, Russorum Imperatori Augusto a consiliis reipublicae, inserere solent narrationes de monumentis recens detectis. Sed quum illas Ephemerides viderem consilio meo non sufficere, aliam quaesivi viam, qua titulorum illorum diligentia apographa obtinerem: et postquam vir excellentissimus Liber Baro de Kamptz, qui in adiuvandis hominum litteratorum studiis nullum defugit laborem, preces nostras perferendas sua sponte suscepit, faventibus summis in Russico imperio viris et inter hos Comite Woronzowio, Novae Russiae Praeside, Blarambergio Odessae habitanti commendatus sum, cui antiquitatum illius terrae custodia demandata est. Et ille comitate et humanitate nescio an eruditione praestantior vir, domestico quamvis tum luctu afflictus, magno labore delineata titulorum aliorumque monumentorum exempla sine mora mecum communicavit. Mox ipsius missu etiam libellos ab eo editos nactus sum duos, alterum hunc: Notice sur quelques objets d'antiquité, découverts en Tauride dans un tumulus, près du site de l'ancienne Penticapée, Paris. 1822. 8. alterum sic inscriptum: Choix de médailles antiques d'Olbiopolis ou Olbia, faisant partie du cabinet du Conseiller-d'état de Blaramberg à Odessa; avec xx planches, gravées d'après ses dessins sur les médailles originales; accompagnées d'une notice sur Olbia, et d'un plan de l'emplacement où se voient aujourd'hui les ruines de cette ville, Par. 1822. 8. Itaque minutissimis quibusdam rebus exceptis, ex iis, quae hucusque reperta sunt, non desidero quidquam. Quo minus me paenitet operae, quam in remotae huius terrae antiquitatibus explicandis posui.

INTRODUCTIO.

CAPUT PRIMUM.

DE POPULIS, CIVITATIBUS, REGNIS.

1. Ponti Euxini oram ab Istro usque ad Tyram, et Sarmatiae Europaeae tractus meridionales a Tyra usque ad Tanain Herodoti aetate incoluerunt *Scythae*, qui sese *Scolotos* vocabant; eosdem in Europa collocat etiam Xenophon (Mem. II, 1, 10.), vagumque recentiorum inde ab Alexandro Magno vocabuli usum, quo barbaros quoslibet Asiae septentrionalis et Europae huic contiguae nationes vocant Scythas, egregie explosit Niebuhrius eiusque originem demonstravit commentatione de Scythis Getisque et Sarmatis nuperrime edita (Opusc. hist. et philolog. T. I. p. 352 sqq.): quam solam nomino, etsi etiam Theoph. Sigfr. Bayeri, viri haud dubie eruditissimi, et aliorum de Scythis scripta legi. Antiquitus vero Scythas ex interiore immigrasse Asia non solum recentiores, in his Diodorus (II, 43.), sed etiam Herodotus (IV, 11.) et ante hunc Aristeas Proconnesius (Herod. IV, 13.) recte haud dubie tradiderunt, Mongolicaeque eos fuisse stirpis idoneis argumentis evicit Niebuhrius (p. 362.). Olbiae vero proximi ad Hypanim sunt *Callippidae*, Ἕλληνες Σκύθαι, ut ait Herodotus (IV, 17.): quos cum Niebuhrio (p. 359.) haud invitus dicerem eosdem, quos Ephorus fertur Καρπίδας dixisse, nisi hi ad ipsum dicerentur Istrum esse (Peripl. Pont. Eux. p. 3. Huds. Geogr. min. T. I. et Fragm. Scymn. 102. Huds. T. II. p. 49.). Ἕλληνες Σκύθαι autem sunt, qui ex Graecis et Scythis coaluerunt hybridae, similes fere Gelonis, qui in Budinis habitantes, antiquitus Graeci ex emporiis eo delati, et Graeca et Scythica utebantur lingua (Herod. IV, 108.): quales quum et Μιξοβάρβαροι et Μιξέλληνες dici potuerint, huc referam Μιξέλληνας n. 2058. *B.* memoratos, qui modo Olbiopolitis socii, modo ab his alienati fuerunt. Iam ut

ceteras Scytharum stirpes omittam, trans Borysthenem supra Hylaeam habitant *Scythae agricolae* s. *Borysthenitae* usque ad Panticapem fluvium, a quibus Callippidarum quantum Scythicum fuit, originem habuisse probabile est; trans Panticapem sunt *Scythae Nomades* ad Gerrhum flumen usque. Trans Gerrhum *regii Scythae* in orientem ostia Tanais tangunt (Herod. IV, 18 sqq. coll. Niebuhr. p. 358.), austrum versus autem iidem in *Tauricam* porriguntur *Chersonesum*, eiusque orientalem obtinent plagam super *Tauris*, quos suo parentes regi a Scythis seiungit Herodotus (l. c. coll. cap. 3. 28. 99 sq. 102.), licet his vulgo annumerentur: a Tauris vero separantur fossa ab horum montibus in Maeotin paludem ducta, hoc est a vicinia Theudosiae ad Chersonesum Zenonis; qua fossa postea Bosporanum regnum a Tauris dividebatur (Introd. I, 14). Tauri igitur etiam septentrionales Chersonesi campos, non solos in australi parte montes tenuerunt: olim tamen Scythae, qui orientalem Chersonesi plagam insederant, simul necesse est Isthmo vicina obtinuerint, ut illis, qui extra Chersonesum colerent, essent contigui: ipsaque Chersonesus non solum Taurica, sed etiam Scythica et una cum adiacente usque ad Borysthenem continente μικρὰ Σκυθία appellata est (cf. imprimis Köhler. de arce Bospor. p. 403. 475.): denique Plinio auctore in occidentem a Bosporanis et in orientem a Tauris habitarunt aliquando *Scythae Satarchae*, his posthac sedibus expulsi. Utut est, a Nomadibus, iisque Scythis, agros suos vectigales accepere Bosporani (Strab. VII. p. 311. cf. Introd. I, 15.).

Sed Scytharum terram ab altera parte Getae, ab altera Sauromatae invaserunt. Et de Sauromatis quidem statim dicam uberius; *Getae* vero, Thracica gens, Istrum mature transgressi, Lysimachi potissimum clade sedes suas inter Istrum et Tyram nobilitarunt, et circa a. u. c. 700. ipsam expugnarunt Olbiam (cf. Niebuhr. p. 392 sq.); ac Γετῶν ἐρημία supra Istrum est (Strab. VII. p. 306.). Itaque quum praesertim etiam ex orientali parte Sauromatae Tanain transgressi sint, quamdiu ab Istro ad Tanain quoque loco Scytharum perduraverit potentia, quaerendum videtur. Primum igitur aetate Philippi Amyntae f. et Alexandri Magni Scythae pristinas certe in vicinia Istri sedes servarunt (Mannert. Geogr. T. IV. p. 160 sq.), nec minus rege Lysimacho Olymp. 116, 4. (Diod. XIX, 73.); et qui cum Philippo bellum gessit, rex Ateas, videtur plurimis ab Istro usque ad Maeotin Scythis imperasse (Strab. VII. p. 307.), ut proinde tum haud exigua esset regni Scythici potentia. Inter Tyram vero et Hypanim, aetate tituli n. 2058. *B.* secundo vel primo opinor ante Christum saeculo una cum Thisamatis et Saudaratis resident Scythae, illa in terra sane Galatis adeo inferiores, ut Olbiae moenibus ab his sese defendere cupiverint: unde tamen cave colligas, non superfuisse alios Scythas inter Hypanim et Tanain, de quibus locis in illo titulo nihil dicitur, sed de solis cis Hypanim Scythis. Immo postquam Sauromatae Tanain transgressi pridem sunt Getaeque Istrum, nihilominus prope Olbiam habitarunt Scythae: his enim non invitis urbem a Getis vastatam restituisse Olbiopolitas tradit Dio Chrysostomus (Or. Borysth. XXXVI. p. 76. T. II. Reisk.), qui Scythas et Sauromatas non ut alii inter se commiscet; idem per Scythas Olbiâ in Getas proficisci constituerat (ibid. init.); unde patet vel Domitiani fere aetate Scythas in occidentali Hypanis ripa superfuisse; idem quum Olbiae versaretur, hanc urbem infestarunt Scythae (ibid. p. 81.), simul tamen aderant Sauromatae; nec firmas stabilesque sedes hi populi tenebant, sed huc illuc vagantes Sauromatae et Scythae alteri alteris in eadem successerunt dicione. Atque licet Sauromatae iam Scylacis aetate cis Tanain colant, Olymp. 117, 3. rex Scytharum Agarus in vicinia Bospori imperat (Diod. XX, 24.); gens illius fortasse sunt Agari, qui Mithradatis VI. aetate commemorantur (App. Mithrid. 88.), terra credo in orientem ab Isthmo, ubi Agarus fluvius et Agarum promontorium. Alius Scytharum rex in inscriptione n. 2056. et ipse Alexandri Magni aetate haud dubie multo est recentior, sed sedes illius incerta. Neque omitto, Lucianum (Toxar. 39.), qui rerum Scythicarum haud mediocriter peritus est, sua ut videtur aetate Scythas cum Sauromatis ad Tanain dimicantes facere. Postremo ut de Scythis Chersonesi dicam: quod Tauri Scythis vulgo annumerantur, etiam a Strabone (VII. p. 308.); ideo ubi recentiore aetate Scythae in Chersoneso memorantur, dubium videtur, sintne veri Scythae an Tauri intelligendi: quare ubi Dio (Borysth. p. 75.) Scytharum Chersonesi meminit, poterit hoc ad Tauros referri; Sciluriusque etiam et filii etsi a Strabone Scythae vocantur (VII. p. 309. 312.), dubites numne Tauri fuerint. Sed quum Scytharum nationem docuerim non tam mature, quam creditum, exolevisse, non est quod negemus etiam in Chersoneso resedisse Scythas, quique in Mithradatis exercitu Scythae fuisse dicuntur, potuerunt partim e Chersoneso partim ex continente collecti esse. *Scilurus* autem et filii, quibuscum dimicavit Mithradates, si iidem sunt, ut putatur, quibus patria regna a Mithradate restitui voluerunt Romani, quod ex Memnone tradit Photius (cod. 224. p. 230. *b.* Bekk.), publice illi tum videntur Scythae dicti, quod fieri recte non poterat, si a Scythis fuissent diversi. Et Tibure nuperrime nuntiatur Latinam inscriptionem repertam esse, qua referente T. Plautius, Traiano Imp. bis consul, et Moesiae Propraetor, inter alia „*Scytharum quoque rege a Cheronensi* (Chersoneso Taurica, quae hic Cheronensis dicitur, adiectivo *Chersonensis* in substantivum verso), *quae est ultra Borusthenem, obsidione summoto, primus ex ea provincia magno tritici modo annonam populi Romani adlevavit.*" Quo loco germani Scythae an mixti cum Tauris intelligendi sint, dubites. Enimvero Scythae et Tauri inter sese mixti mature videntur nec posse prorsus distingui: unde *Scythotaurorum* s. *Tauroscytharum* natum vocabulum; qui secundo post Chr. saeculo etiam e Chersoneso progressi incommodabant Olbiae (cf. Introd. I, 6. et Mannert. Geogr. T. IV.

p. 284.). Et certe non solos Tauricae montes meridionales tenuit Scilurus ille notissimus (n. 2103.), neque in australi ora, ubi hodie Balaclava, castellum eius Palacium quaerendum est, quod quidam fecerunt, sed ut Diophanti castellum Eupatorium adversus Scilurum munitum in septentrionem a Chersoneso urbe situm est (Strab. VII. p. 312.), ita Sciluri castella videntur campis septentrionalibus propiora fuisse, unumque ex illis fuit in rupe campis cincta prope Sympheropolin (n. 2103.), ubi etiam Graeci habitarunt (n. 2103. *b. c.*). Tamen eius potentia num unquam usque ad Olbiam propagata sit, dubium videtur; nam quos Sciluri nomine nummos aereos vilissimos signarunt Olbiopolitae, ii fortasse ad alium et recentiorem Scilurum, qui Scythis Olbiae vicinis praefuerit, referendi sunt (Köhl. adv. Roch. p. 62 sqq.); Olbiam vero ipsam neque hic neque alius Scytharum rex unquam tenuit.

Superest ut de *Sauromatis* dicam, quos Latini vulgo Sarmatas vocant; utrosque tamen sunt qui distinguant, ut Plinius (H. N. VI, 5.), licet idem alibi (IV, 25.) Graecis esse Sauromatas dicat, qui Latinis sint Sarmatae: et Graecis quoque non inusitata forma Σαρμάτης etiam in titulis (n. 890. 1978. 2065. 2130. extr. 2131. etc.). Hi igitur Sauromatae, Slavorum haud dubie parentes, Herodoti aetate sunt trans Tanain a Maeotide in septentrionem, sed inclinati in orientem, quod ipsius fluvii cursus evincit, terramque ibi obtinent quindecim dierum spatio patentem (Herod. IV, 21. coll. Mannert. Geogr. T. IV. p. 137.): ibidem fere ponit Mela (I, 19.) cum aliis. Hos Scythis laxius annumerant Hippocraticus scriptor de aëre, aqua, locis (p. 291. Foës.), Ephorus (ap. Strab. VII. p. 302.), Strabo (XI. p. 492.); Herodotus a Scythis distinguit, sed eam certe Sauromatarum stirpem, quam ille novit, hoc est eos qui vulgo Γυναικοκρατούμενοι dicuntur, sermone usos esse Scythicae linguae affini concedendum est, quod diserte is dicit: φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ, σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (IV, 117.); qua de re infra erit dicendi locus (Introd. II, 4.). Originem eorum a Scythis et Amazonibus repetit Herodotus; nec, quare Γυναικοκρατουμένοις immixti e vicinia Scythae fuisse negentur, causa est; ceterum Sauromatae e Media immigrarunt ad Tanain (Diod. II, 43. extr. Plin. H. N. VI, 7.), unde Gatterer (Introd. in hist. univ. synchron. T. I. p. 75.) nomen derivat a Matenis s. Matienis s. Medis et voce Lithuanica *Szaure*, quae septentrionem designat: ut Sauromatae sint Medi septentrionales. Iidem recte visi sunt Syrmatae, quos Plinius (VI, 18.) prope Oxydracas Indo vicinos collocat (cf. Ritter. Vorhalle d. Gesch. p. 283.), et eodem nomine Scylax ad Maeotidem. Mox vero Sauromaticae gentes latius evagatae sunt. Et illas vix ambigo in Asiana Maeotidis ora promovisse fines: certe qui ibi Tanai vicini sunt Iaxamatae, sunt quibusdam Sauromatae visi (Introd. I, 3.), nec Ptolemaeus Sarmatiam usque ad Coracem fluvium extenderet, nisi in illam terram immigrassent Sauromatae (cf. Ammian. Marc. XXII, 8, 29.). Sed Europam illi potissimum ingentibus inundarunt agminibus; quarum turbarum initia commemorare sufficit. Primum igitur auctor Hippocraticus de aëre, aqua, locis (p. 291. Foës.) in Europa eos ad Maeotin ponit, ergo cis Tanain: Ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ ἔστιν ἔθνος Σκυθικόν, ait, ὃ περὶ τὴν λίμνην οἰκεῖ τὴν Μαιῶτιν, διαφέρον τῶν ἐθνέων τῶν ἄλλων· Σαυρομάται καλεῦνται. Dein circiter Philippi Amyntae f. aetate Scylax in Europaea ora Maeotidis collocat *Syrmatas* (p. 30. Huds. T. I.), quos licet a Sauromatis Asiae distinguat, cum Niebuhrio censemus fuisse Sarmaticos: eosdem memorat Eudoxus ap. Steph. Byz. Συρμάται, οἱ Σαυρομάται, ὡς Εὔδοξος πρώτῳ· Ποταμὸν τοῦ Ταναΐδος Συρμάτας κατοικεῖν. Tum antequam Chersonesum urbem ab incursionibus barbarorum tutam praestitisset Mithradaticum in Bosporo imperium, Amage Medosaccae uxor Sauromatarum ad Pontum regina cum exigua superveniens manu repentinum Chersonesitis auxilium tulit adversus Tauricae barbaros (Polyaen. VIII, 56.): ut videas iam tum Ponti oram attigisse Sauromatas: quemadmodum postea Rhoxolani, Sarmatica gens (Tac. Hist. I, 79.), Sciluro in Chersoneso duce Tasio opem tulerunt adversus Mithradatem (Strab. VII. p. 306.). Mox Hypanim Sauromatas transgressos esse testatur munimentum Alectoris in occidentem ab illo fluvio, ex Sauromatici regis uxore denominatum (Dion. Chrysost. Borysth. p. 75.), ut ex Dione videtur ipsius aetate, sed ut arbitror multo prius; Ovidii aetate Sarmatae Iazyges iam ad Istrum usque progressi sunt. Itaque recte Strabo Sarmatas cis Tanain ad Maeotidem collocat (II. p. 128.); idem Sarmatas regios et Iazyges manifesto inter Tyram fere et Borysthenem habet una cum Urgis, licet eosdem saepe utramque Istri ripam habitare scribat (VII. p. 306.): et Dio (Borysth. p. 77.) sua aetate cum Sauromatis dimicasse Olbiopolitas docet. In qua regione quod tum versabantur Sarmatae, Σαρματίας βασιλεῖς comparent in titulo Olbiae n. 2065.: τῆς χώρας βασιλεῖς in alio Olbiopolitarum tituli fragmento apud Blarambergium (v. Köhler. adv. Roch. p. 56 sq.) possunt aut Scythici aut Sarmatici esse. Ceterum dum trans Borysthenem et ad Istrum pergunt Sarmatae, remanserunt nihilominus in prioribus sedibus: quos Tiberii aetate Tacitus Ann. VI, 33. nominat, ii manifesto circa Tanain degerunt; Rhoxolanos et Iazyges Sarmatas etiam Ptolemaeus ad Maeotidem ponit, non opinor ex prioribus auctoribus; Sauromatas ad Tanain pugnantes ex Luciano supra attulimus.

2. Quaerendum iam de regno *Saitapharnis* in titulo Olbiae n. 2058. *A.* quod in orientem ab Hypani fuisse manifestum est. Eum Niebuhrius (l. c. p. 384.) Getici in sinistra Borysthenis ripa imperii regem pronunciat argumentis his. Diodorus, ait, ubi bellum filiorum Paerisadis I. Bosporani regis Olymp. 117, 3. gestum narrat (XX, 22 sqq.), pro solita sua negligentia non rettulit, quibus incrementis Bosporanum regnum a Leucone usque ad obitum Paerisadis in eam auctum amplitudinem esset, quae ex illo cognoscitur bello. Res enim geritur inter Isthmum Chersonesi et Borysthenem, in Hylaea, ad flumen

Thapsin s. Thaten, qui Herodoti aut Panticapes aut Hypacyris est; Hylaeam agnoscimus in eo, quod regia Thracis Ariopharnis, quae in illo oppugnatur bello, in paludoso est silvisque opaco solo: itaque in oriente a Borysthene Thracicum tum, hoc est Geticum fuit regnum, ibidemque, non in Dacia, Dromichaetes regnarit, qui septendecim annis post vicit Lysimachum Thraciae regem. Saitapharnes autem quum ipso prodente nomine descenderit ab Ariopharne, est ille quoque Geticus trans Borysthenem rex; hoc Getico regno terminantur Galatae tum Olbiae imminentes (n. 2058. *B.*), a Borysthene illi in occidentem. Hinc simul decretum n. 2058. bello Hannibalico (circa a. u. c. 536.) non recentius esse colligitur; Galatas enim, quos modo diximus, esse illos Cimbros, qui a. u. c. 639. in Norico compareant: hos pulsos videri a Sauromatis Tanain superantibus et paulatim in Europa progredientibus; ab iisdem autem Sarmatis deletum Geticum trans Borysthenem regnum esse, quod quum aetate tituli n. 2058. superfuerit, huic illud fere, quod diximus, esse tempus tribuendum. Haec cur non probem, explicandum est. Primum enim Diodorus ab ea, quae in eum coniicitur, culpa liberandus: numquam Spartocidarum imperium usque in Hylaeam propagatum est, ne ad Isthmum quidem unquam, sed longo hinc intervallo terminatum est munimento a Theudosia ad Chersonesum Zenonis porrecto (Introd. I, 14.), et ipso Paerisade I. rege hunc limitem non superasse Bosporanos discimus ex titulo n. 2104. Nec quo iure Thapsis sive Thates Panticapes aut Hypacyris, quorum eadem fere nomina agnoscit Plinius (H. N. IV, 26.), haberi queat video. Fluvius autem, silvae, paludes sunt etiam extra Hylaeam; rupes num in Hylaea sint dubito: utut est, ob paludes silvasque regia Ariopharnis, nisi alia argumenta accedant, Hylaeae tribuenda non est. Immo illa regia videtur potius in Asiana ad Maeotin terra fuisse (vide Introd. I, 18.). Getas vero Borysthenem unquam transgressos esse non traditur usquam; neque ex iis, quae §. 1. de Scythis Getisque ex historiae fide narravimus, probabile fit, iam ante Olymp. 117, 3. Scythas a Getis ita esse pressos, ut Geticum trans Borysthenem regnum condi potuerit: Dromichaetes autem quidni ibi dominatus sit, ubi vicit Lysimachum, inter Istrum et Tyram? Iam Saitapharnes ob levem in secunda parte vocis similitudinem nominum non magis potest Ariopharnis videri suboles, quam Ariopharnis parens haberi Ariapithes Scytharum rex ex Herodoto cognitus, quorum nomina aeque similia; nihilque usitatius in Asianae originis vocibus quam terminatio in φάρνης (vide Introd. II, 13.). Nec Galatas tituli Olbiopolitani certum est fuisse Cimbros, nec si illos Cimbros fuisse concesseris, eos Cimbros post Olbiopolitanam hanc inscriptionem invasisse Noricum constat (vide Introd. I, 4.); itaque tituli n. 2058. aetas ex Cimbricarum rerum temporibus definiri non potest. Denique Sarmatae non delevere Geticum regnum trans Borysthenem, quod non fuisse unquam nobis persuasimus. Nunc meam exponam rationem. Primum Saitapharnes non Scytharum illorum rex est, quos memorat titulus; ille enim in orientali, hi in occidentali Hypanis ripa sunt, quod in interpretatione inscriptionis doceo. Deinde ne Galatarum quidem eum regem esse eodem constat argumento: neque, ut hoc obiter moneam, Saii, de quibus statim dicam, Galatae esse possunt, a quibus eos satis distinguit inscriptio. Ceterum non longe quaerendum, quorum rex Saitapharnes fuerit. Aliquoties Olbiae viciniam adiit Saitapharnes, ut dona acciperet, neque vero cum exercitu advenisse dicitur; contra uno loco *A.* vs. 34. eiusdem rei causa affuisse ἀθρόοι Σάϊοι dicuntur. Nonne apertum, ἀθρόους Σαΐους opponi regi, qui non cum exercitu vel populo advenerit, sed cum suo comitatu huc illuc proficiscens? Itaque *Saiorum* ille rex est, et convenit nomen, opinor. Σαϊταφάρνης (ita, non Σαιτ. scribo) Σαΐων rex est; ut Agarus credo Agarorum (§. 1.), ut Σαυρομάτης Bospori rex videtur ab initio Sauromatarum fuisse stirpis alicuius princeps (Introd. I, 13.): φάρνης si in huiusmodi nominibus Persis fere idem fuit quod Graecis κλῆς, Σαϊτακλῆς nomen erit Saitico regi optime congruum. Hi Saii quum Olbiae tum vicini essent, rex eorum subinde adiit Olbiam, ut olim Scytharum rex Scyles, qui sibi Olbiae etiam domum exstruxerat magnificam (Herod. IV, 78.). Quid quod ab his Saiis manifesto petitum nomen inexplicabile visum Ὀλβία Σαυΐα in Periplo Ponti Euxini anonymo? Qui Saii licet Olbiae vicini quum Herodoto ignoti sint, eius certe aetate non apud Olbiam coluerunt: Herodotus enim quod ab Olbiopolitis sciscitatus Scythicas res est, nihil prius narrasset quam de Saiis, si hi tum ibi iam habitassent. Quo minus probabile est Saios fuisse Scythas; magis consentaneum, Sauromaticam vel Sauromatis affinem Maeoticam esse gentem, quae aliquanto post Tanain transgressa Scytharum occuparit sedes, ubi iam tituli n. 2058. aetate, secundo fere vel primo ante Christum saeculo degat: ipsumque regis nomen Medica sive Persica voce insigne ad eandem deducit sententiam, quod et Maeotica et Sauromatica lingua Medicae Persicaeque maxime est affinis (Introd. II, 13.). Sauromatas autem iam ante Mithradatem vidimus Tanain superasse (§. 1.); immo Thisamatae, qui eiusdem fere stirpis esse videntur, aetate tituli n. 2058. iam in occidentali sunt Hypanis ripa (§. 3.). Quodsi Saii Scythis successerunt, occuparint etiam Scytharum τὰ καλούμενα βασίλεια a Gerrho in orientem (Herod. IV, 20.); Olbiopolitae vero ubi magno sumptu tributa mittunt εἰς βασίλεια, Saitapharnis haud dubie (n. 2058. *A.*), quidni intelligamus illum locum, ubi Scytharum olim fuere βασίλεια? Certe quum sine articulo εἰς βασίλεια, non εἰς τὰ βασίλεια dicatur, βασίλεια debuit nomen loci esse, quod longo usu evaluerit in proprium. Etiam σκηπτοῦχοι n. 2058. *A.* fuerint Sauromatici, vel Maeoticae gentis, Saitapharni subiecti. Tamen sunt qui etiam Saios hos non quidem Getas, sed Getis propinquos Thraces esse arbitrentur, qui terram aliquam Maeoticam occupave-

rint. Nam Saii Thraces afferuntur, quorum meminerat Archilochus: hi praeter Thraciae partem tenuerunt olim Lemnum, atque ut putatur Samothracen (Strab. X. p. 457. XII. p. 549.), a nonnullis autem iidem habiti sunt qui Herodoti (VII, 110.) et Strabonis aetate Sapae et Sapaei nominabantur, passim etiam a recentioribus commemorati (Hesych. v. et intt. item Steph. Byz. v. cf. etiam ad n. 359.): ac sane Σάϊοι et Σαπαῖοι videtur eadem esse vox, mediaque inter utramque est tertia eorundem denominatio Σάβοι (Eustath. ad Dionys. Perieg. 1069.). Iam isti Thraces Saii veterum nonnullis iidem visi qui Lemnii Sinti, apud Homerum Σίντιες: hos vero recentiores aliquot docti eosdem statuunt ac Sindos Bospori, similiterque Saios Thracicos iam cum Saiis tituli Olbiopolitani componunt, eosque una cum Sindis in regiones Bosporo Cimmerio vicinas pervenisse statuunt. Hinc simul connubium inter Sapaeos Thraciae et novos post Mithradaticam familiam Bospori reges (cf. Introd. II, 3.), hinc nominum, quibus reges Thracici et Bosporani utuntur, convenientia repetita a nonnullis sunt. Quodsi illi Thraces ea aetate, qua nondum Sapaei, sed Saii appellabantur, in Bospori vicina immigrarint, non fuerit quod mireris, vetusta illos forma Saios appellari in Olbiopolitarum decreto, nec cum Köhlero (adv. Köppen. p. 51.) desideraris nomen recentius Σαπαῖοι. Attamen Thracicam coloniam in Cimmerio Bosporo et ad Maeotidem nullam unquam fuisse persuasum habeo; nihil enim quidquam in Bosporo et ad Maeotidem Thracicum reperitur, si regum nomina exceperis, quae populorum cognationem non demonstrant (cf. Introd. II, 3.); regiarum vero familiarum connubium non docet communem fuisse nationum stirpem. Soli Thraces mercenarii in Bosporo fuerunt; regem Thracum Ariopharnem in Bospori vicinia imperantem removebo infra (Introd. I, 18.). Qui vero apud Plinium (VI, 7.) Sapei commemorantur, ii ita remoti in mediterranea sunt, ut Thraces haberi nequeant (cf. de illo loco Mannert. Geogr. T. IV. p. 346 sq.): Σάπειρας vero s. Σάσπειρας, qui Herodoto sunt inter Colchos et Medicam, cum Saiis vel Sapaeis comparare non est sobrii iudicii (vide de iis Herodot. I, 104. III, 94. IV, 37. 40. VII, 79. Apollon. Rhod. II, 395. 1245. Orph. Argon. 758. Ammian. XXII, 8, 21. Steph. Byz. v.). Est etiam, qui Saios ex Aegaeo navibus Olbiae viciniam ut piratas petivisse putet; sed ex inscriptione ipsa patet, Saitapharnem firmius ibi habuisse regnum, et magno numero advenisse Saios dona ab Olbiopolitis ordinaria repetentes.

3. Ab Hypani in occasum cum Scythis aetate tituli n. 2058. (*B.*) versantur *Saudaratae*, de quibus non habeo quod dicam, et *Thisamatae*, qui sese a Galatis tutari Olbiae moenibus cupiebant. Haec altera vox componitur ex θισα et μαται, Asiaticis radicibus. Prior radix comparet in nomine Asiaticae gentis Θυσσαγετῶν s. Thussagetarum, apud quos Tanais fontes habere Herodoto videtur (Herod. IV, 22. Plin. IV, 26. Mel. I, 19.); quod compositum ex eadem radice paulo aliter scripta et alia γεται, quam habes in Μασσαγέται, Μυργέται (Steph. Byz. v.) etc. Radix finalis autem, de qua Gattereri coniecturam supra attuli (cap. 1.), est eadem quae in Σαυρομάται, Σαρμάται, Συρμάται, et in Ἰαξαμάται s. Ἰξομάται, cuius vocis radix initialis habetur in Ἰαξάρτης, composita cum vulgatissimo αρτα (Introd. II, 13.): Iaxamatae vero Ephoro auctore Sauromatae sunt, Demetrio Callatensi iudice Maeotae veterum (Scymn. Fragm. 140. et Peripl. Pont. Euxin. Anonym. p. 2. Huds.); Maeotis eos annumerat etiam Polyaen. VIII, 55. Quibus collatis Thisamatas quoque iudico Sauromatis ac Maeotis affinem esse gentem, quae olim trans Tanain habitarit in Asia.

4. Manifesto ex occidente Hypanis advenere, qui in eodem titulo (n. 2058. *B.*) nominantur, *Galatae*, quibuscum iam prius Olbiopolitae bellum gesserant, et Galatarum socii *Sciri*. Priores Niebuhrius (Opusc. T. I. p. 384 sqq.) censet esse Cimbros origine Celtas, qui hinc pulsi a Sauromatis Noricum petierint; Cimbros enim, narrante Posidonio, usque ad Maeotin vagatos esse: sed aetate huius tituli nondum attigisse Maeotin, quod inde a Borysthene in orientem Geticum istud regnum fuerit satis validum, de quo quid censerem, dixi supra. At Posidonius illud ex sola coniectura dixit; οὐ κακῶς εἰκάζει, ait Strabo (VII. p. 293.), ὅτι λῃστρικοὶ ὄντες καὶ πλάνητες οἱ Κίμβροι καὶ μέχρι τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν ποιήσαιντο στρατείαν: causa vero coniecturae fuit, quod Cimmerium ex iis Bosporum nomen traxisse putabat, ut deinceps tradit Strabo. Itaque Posidonius non illos, qui Noricum invasere, Cimbros ad Maeotin pervenisse censuit, sed priscos quosdam; vetustior enim Cimmerii Bospori denominatio: et diu ante huius tituli aetatem, remotissimis temporibus, quibus Cimmerii cum Scythis pugnabant, Cimbros illos sive Cimmerios coniecit Maeoticam invasisse terram, quum tamen secundum hunc titulum Galatae Borysthenem nondum attigerint, nedum Maeotidem. Quare tituli nostri Galatae non sunt illi Posidonii Cimbri. Etiam Mannertus Geogr. T. III. p. 33 sq. ed. nov. Cimbros cum Cimmeriis componit, sed illos fere ad Tyram collocat, ubi et ante expeditionem in Noricum habitarint, Poloniam simul insidentes, et post victoriam Marii rursum consederint. Quodsi plus semel ad Tyram sedes habuerint Cimbri, hi sane tituli nostri Galatae haberi poterunt; nec tamen hinc definiri poterit, quo tempore cum Olbiopolitis dimicaverint: atque insuper sunt alii Galatae, quos aequo huc iure advoces. Inter Thraces enim ad Danubium habitabant Celticae gentes, τὰ Κελτικά, οἵ τε Βόϊοι καὶ Σκορδίσκοι καὶ Ταυρίσκοι, ait Strabo (VII. p. 296.), qui etiam prius Scordiscos et Tauriscos cum Posidonio vocat Galatas (p. 293.); Scordiscorum vero parentes aetate Philippi et Alexandri Magni ad Danubium venisse docet Niebuhrius (l. c. p. 375.); Athenaeus illos cum Brenno advenisse tradit (VI. p. 234. B. cf. ibi Casaub.). Hi profecto ab Istro Hypanim versus proficisci potuerunt ulla aetate (hanc enim definire non licet), atque ex horum aeque ac cum Niebuhrio ex Cimbricorum Galatarum in Scythia commoratione

explicaveris Κελτοσκυθῶν denominationem (Strab. I. p. 33.): ex Asiana quidem Galatia vix quisquam derivarit hos, qui Scythiam pervagantur, Galatas. Postremo Tanai quo iure Galatiam apponat tabula Peutingeriana (VIII, *b.*), prorsus ambiguum. Sciros autem Galatarum socios ad Vistulam collocat Plinius (H. N. IV, 27.); postea sunt ad Danubium et sequuntur Odoacrum, etiam Scirri et Scyri dicti (Mannert. Geogr. T. III. p. 341. ed. nov.).

5. Celeberrima inter *Scythas* Graecorum urbs, mercatura insignis est *Olbia*. Hoc ei fuit proprium nomen, in nummis Ionice ΟΛΒΙΗ (cf. imprimis Köhler. Act. Acad. Petrop. T. XIV. p. 108.); ut ab aliis cognominibus distingueretur, videtur Ὀλβία Σαυΐα vocata, ex Saiis s. Saviis vicinis (vide Anonym. Peripl. Pont. Eux.). Etiam *Olbiopolin* et *Miletopolin* antiqua eius nomina esse refert Plinius (H. N. IV, 26.); posterius fortasse apud Ptolemaeum latere, sed ut alius et proximi oppidi nomen, coniicit Mannertus (Geogr. T. IV. p. 244.): Olbiopolin dictam non usquam reperimus, et videtur Plinius ex civium nomine illud urbis nomen collegisse. Nam cives sese appellabant Ὀλβιοπολίτας; testes nummi, in quibus Ὀλβιοπολιτῶν, Ὀλβιοπολιτέων, Ὀλβιοπολειτέων, nec solum vetusti, sed etiam aetate Caracallae et Alexandri Severi cusi (Köhler. Act. Acad. Petrop. T. XIV. p. 106. Blaramberg. de numm. Olb. et Mionnet. Descr. Numm. T. I. p. 349.); testis titulus Caracallae et Getae dicatus n. 2091. credo etiam n. 2084. testis antiquissimus Herodotus (IV, 18.); scriptor quoque Posidonius vocatur Ὀλβιοπολίτης (Suid. v. Ποσειδώνιος). Noli igitur putare, Olbiae et Olbiopolitarum nomen esse antiquius, et aliud *Borysthenis* ac *Borysthenitarum* recentius, quod aliquis colligat ex Anonym. Peripl. Pont. Eux. (p. 2. Huds. Geogr. T. I. coll. Scymni fragmentis vs. 57. quae tamen hoc loco valde suspecta sunt): πρότερον μὲν Ὀλβία Σαυΐα καλουμένη, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὑφ' Ἑλλήνων Βορυσθένης κληθεῖσα: potius prius est proprium, quo usi indigenae; altero soli utuntur exteri, quibus quasi e longinquo spectantibus urbs ab illustriore appellabatur fluvio Borysthene, quamquam ei non apposita: sed ipsi Olbiopolitae sese non potuerunt ex fluvio denominare, cui non essent adiecti, et Borysthenitas appellarunt huius fluminis accolas Scythas. Herodotus (IV, 18.): Σκύθαι γεωργοί, τοὺς Ἕλληνες οἱ οἰκέοντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλέουσι Βορυσθενεΐτας, σφέας δὲ αὐτοὺς Ὀλβιοπολίτας. Steph. Byz. v. Βορυσθένης: Ἔστι δὲ πόλις Ἑλληνὶς πρὸς ἑσπέραν [Ὑπάνιδος], Μιλησίων ἀποικία, ἣν οἱ μὲν ἄλλοι Βορυσθένην, αὐτοὶ δὲ Ὀλβίαν [καλοῦσιν, ἐν τῷ καταντικρὺ τῆς Ἱππολάου καλουμένης ἄκρας], ἣν ποιοῦσιν ὅ τε Βορυσθένης καὶ Ὕπανις: sic enim haec, cum additamentis quae interposui, fere scribenda e Dionis Borysthenitica et Herodoto (IV, 53.) sunt. Quae quum ita sint, Herodotus vulgo illos Βορυσθενεΐτας et urbem τὸ Βορυσθενεϊτέων ἐμπόριον aut πόλιν vocat (IV, 17. 53. 78. 79.), vel simpliciter Βορυσθένη (IV, 78.), item Βορυσθένη ἐμπόριον (IV, 24.). Sic etiam Straboni ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ urbs dicitur (VII. p. 306.); neque aliter unquam appellat Dio Chrysostomus, qui ibi aliquamdiu commoratus est, in Borysthenitica, qui a fluvio denominatam fert διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ποταμοῦ (p. 74.); etiam Lucianus rerum Scythicarum imprimis gnarus Βορυσθενιτῶν πόλιν vocat (Toxar. 61.), Ammianus (XXII, 8.) Borysthenem civitatem, Plutarchus (Cleom. 2.) civem Βορυσθενίτην, Macrobius (Sat. I, 10.) *Borysthenitas*, ut omittam alios. Unum addo Menandrum Comicum ap. Schol. Dionys. Perieg. 311. ubi ὁ Βορυσθενίτης videtur Olbiopolita esse, non Ποντικός, ut visum scholiastae. Sed forma Βορυσθενίς, qua si certa lectio Ptolemaeus (Geogr. III, 5.) utitur, item Mela, perperam eam et Olbiam distinguens (II, 1.), et Iornandes (Get. c. 5.), prorsus reiicienda videtur. Ceterum Olbia, ut dixi, non Borystheni apposita est, sed Hypanis ripae dextrae sive occidentali, e regione templi Cereris, quod est in Ἱππολάου ἄκρᾳ, ubi continens Hypani et Borystheni interiecta excurrit in cuneum. Sic accuratissime definit Herodotus (IV, 53.), apud quem Cereri falso Magnam Matrem substituunt libri aliquot, quum Cererem Olbiae cultam etiam nummi demonstrent: sic Dio (p. 74.), qui utramque urbem, et vetustam et novam, illo loco conditam docet; unde Olbiopolitas Herodotus vocat Ἕλληνας τοὺς οἰκέοντας ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ. A confluentibus Borysthenis et Hypanis, quibus vicina Olbia, ad mare Dio stadia ducenta computat, ab urbe ad mare Periplus Ponti Euxini anonymus ducenta et quadraginta, Strabo ducenta stadia, Plinius (IV, 26.) tantum quindecim millia passuum. Rudera urbis supersunt in occidentali Hypanis ripa, haud procul ab oppido Oczakow, duodecim fere mil. Anglicis infra oppidum Nicolaev; solum tenet Comes Kuschelew-Besborodko, qui ibi vicum possidet Iljinskoje; ruderum parti nomen est Stomogil (centum tumuli); tabulam, qua regio descripta est, Russico sermone Petropoli edidit Köppenius a. 1821. aliam Parisiis Blarambergius libello annexam, quem supra rettuli; utraque etsi Köhlero iudice (adv. Köpp. p. 53.) imperfecta est, tamen situs locorum inde satis cognoscitur: quem quum et ex scriptoribus et ex his subsidiis didicissem nulli obnoxium dubitationi esse, non de eo disputassem uberius, nisi a vero aberrare Mannertum vidissem.

6. *Milesiorum* Olbiopolitas colonos esse, ex certissimis testibus Olbiopolitis ipsis rescivit Herodotus (IV, 78.), neque aliud tradunt recentiores (Scymn. Fragm. 62. et ex illo Auctor Peripl. Pont. Eux. p. 9. Strabo VII. p. 306. Steph. Byz. v. Βορυσθένης). Tempus conditae coloniae ex Scymno definivit Auctor Peripli: Ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσιν. Non Persarum in Ionia dominationem inde a Cyro, sed Medorum potentiam, qui Persarum etiam imperio potiti sint, intelligi consentitur; qua fere aetate urbes in Ponto pleraeque a Milesiis conditae sunt, ut Istrus, Odessus, Apollonia; distinctiore formula in Odesso utitur Auctor Peripli ex Scymno ducta: ὅτε Ἀστυάγης ἦρχε τῆς Μηδίας: sed prior quoque dictio Μηδικὴ ἐπαρχία non aliud videtur significare, nisi quod de alia re loquens Plinius H. N. XXXVI, 4. sic expressit: *etiamnum Medis imperantibus prius-*

que quam Cyrus in Persis regnare inciperet. Itaque Olbia erit fere inter annos a. Chr. 655-560. condita dicenda; et anno a. Chr. 655. Olymp. 31, 2. Eusebius habet: Ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη, et hinc Hieronymus: *In Ponto Borysthenes condita est.* Ex Milesia autem origine haesit nomen Miletopolis, de quo supra diximus; hinc etiam Ionismi in sermone vestigia quamvis tenuia (Introd. cap.II.); hinc in Callistrato Olbiopolita Dio (p.77.) πολὺ Ἰωνικὸν τοῦ εἴδους agnoscit; hinc atque ex aetatis labe proficiscitur ingens ista decretorum prolixitas (Ἰωνικὴ μακρολογία); hinc puerorum amorem apud Olbiopolitas repetit Dio (p.78.). Iidem quod Iliadem prope omnes memoriter tenebant (Dio tradit p.78.), cultui Achillis magis quam Ionicae matri debebatur; alios poetas ignorabant, ut Phocylidem; Platonem pauci norant (id. p.86.); quamquam eruditionis eos non studiosos fuisse non dixerim. Certe novimus Olbiopolitam sophistam et historicum *Posidonium* (Suid. v.), qui Atticas historias et Libyca, item de Oceano et quae ad eum sunt, et de vicina Olbiae terra, περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας scripsit; *Bionem Cynicum*, infimo quidem loco natum; et satis clarum *Sphaerum Stoicum*, Zenonis Citiensis discipulum (Diog. L. VII, 177 sq. et intt.), quem Plutarchus (Cleom. 2.) Βορυσθενίτην vocat, Diogenes vago nomine Βοσποριανόν. Sed publica etiam instituta Mileto attulerant. Exemplo sunt menses *Boedromion* Atticus (n. 2059.), *Calamaeon* Olbiae et Cyzico, Milesiorum coloniae, communis (n. 2082.): alius mensis, qui cum Cretico comparandus visus, nunc remotus est (n. 2076.). Ex diis insignis Apollo προστάτης, quem Athenienses eximie colebant; ceteros Graecis magis communes non affero. Florentissimam olim commerciis urbem fuisse satis constat; neque aetate iam labente deest peregrinorum frequentia (n. 2059. 2060.); at tributis et barbarorum assultibus bellisque et crebra expugnatione pridem afflictam (n. 2058.) centum et quinquaginta annis antequam Dio ibi versaretur, circa a.u.c. 700. deleverunt Getae (vide Dion. p. 76.). Mox eam pristini incolae haud invita Scytharum natione, quae hoc egebat emporio, restituerunt: adscitosque tum ex Scythis, fortasse etiam ex Sauromatis, colonos esse nominum videtur ratio docere. Quamquam prius quoque, oppugnante Zopyrione nescio quo, servis liberatis dataque civitate peregrinis et factis tabulis novis (Macrob. Sat. I, 10.), alienigenae multi Olbiae immixti fuerint. Valde imminutam Domitiani aetate vidit Dio. Romanis quantum debuerit, nescimus: nisi quod Augustus et Tiberius faverunt Ababo Olbiopolitae (vide ad n. 2060.), quamobrem illis stoam Olbiae Ababus dicavit (n. 2087.); et quod Antoninus Pius urbi adversus Tauroscythas auxilia misit, hosque ad dandos Olbiopolitis obsides adegit (Iul. Capitol. Vit. c. 9.). Caracallae et Getae Olbiae sunt statuae dicatae (n. 2091.); mitto nummos Imperatorum imaginibus signatos. Fines dicionis non examino; inscriptionum causa sufficit monere, tenuisse Olbiopolitas exiguam *Achillis insulam* ostio Borysthenis obiectam, apud fluvium Berezan, ex quo nunc nomen habet: antiquorum aliqui vocant Βορυσθενίδα et si certa lectio Βυρυσθένη; sed num hoc eius proprium nomen fuerit, dubitatur. Ibi cultus Achilles ut deus (vide Dion. p. 80.), cognomento Ποντάρχης (n. 2076. 2077. 2080.): tot enim miraculis eius in Ponto potentia comprobata est, tot in illis locis habuit templa locosque sacratos, ut summo is iure hanc meruerit denominationem. Nam ut minus insignia omittam, Olbiae habuit templum (vide Dion. p. 78.), et ad Bosporum est Achilleum, et *cursum Achillis* (Ἀχιλλέως δρόμον) in *Hylaeae* ora, Leucenque insulam ante Istri ostia nemo ignorat; Borysthenis autem illa etsi et ipsa a veteribus aliquando Leuce vocatur (vide Köhl. de ins. et curs. Ach. p. 19.), quos nollem secutus esse in Explicationibus Pindaricis (p. 132.), tamen illam a Leuce distinguendam esse eximie docuit archaeologus Petropolitanus. Ceterum cursum Achillis et ipsum probabile est Olbiopolitas tenuisse; Olbiopolitis congrua nomina habes in titulis eius loci n. 2096. *b. d.*

7. Olbia etsi regibus Scythicis aut Sarmaticis numquam subiecta fuit, qua de re Köhlerus (adv. Roch. p. 67 sqq.) disputavit rectissime, tamen libertatem temporibus certe minus faustis magno redimere sumptu coacta est, hoc est *donis ordinariis*, quae tributi loco stato afferrentur tempore, et *extraordinariis* vi exactis vel gratiae parandae causa oblatis. Ordinarius manifesto est στόλος εἰς βασίλεια (n. 2058. *A.* vs. 45.) missus publice, ut dona transveherentur, quae darentur regi (ib. vs. 44.); is trecentis aureis locatur, quae summa, quum extraordinaria dona pluris constiterint, videtur pro sola esse transvectione soluta, non ex illa simul dona ipsa comparata esse. Praeterea advenienti regi venerationis causa (ἐπὶ θεραπείαν) per legatos offeruntur munera (n. 2058. *A.* vs. 84.); nongenti, qui dabantur aurei, regi non sufficiebant. Et quando praeterit rex iter faciens, ut regi Persarum praebentur illi δῶρα τῆς παρόδου (n. 2058. *A.* vs. 11.): ad haec Protogenes aureos dedit quingentos; an ab aliis insuper collatum aliquid sit, nescimus. Etiam *sceptuchi* donis fovendi sunt (ib. vs. 43.): parandis his aliisque regi ferendis Protogenes mille et quingentos dederat aureos. Postremo *Saiorum populo* advenienti munera statuta dantur; statuta dico, quod ad recipienda τὰ δῶρα adfuisse Saii dicuntur (ib. vs. 39.): in quae quadringentos aureos erogavit Protogenes. Ceterum *populus* ut *liber* decernit in ἐκκλησίᾳ (n. 2058.); semel, n. 2059. ἐκκλησία memoratur πάνδημος, ad quam admissos peregrinos, fortasse tamen sine suffragio esse res ibi narrata probabile reddit: Athenis nulla concio sollemni usu vocatur πάνδημος, nec recte hanc et κυρίαν Rochettus Antt. Bosp. p. 167. putat eandem esse, quum πάνδημος potius videatur σύγκλητος fuisse ac proinde κυρίᾳ opposita. Res potissimae ut in Graeciae urbibus plerisque omnibus aguntur ex decreto *senatus et populi* (cf. n. 2058. *A.* vs. 1. n. 2059. vs. 34 sqq. n. 2091.); unde usitata formula ἔδοξε βουλῇ καὶ δήμῳ, vel assumptis magistratibus ἔδοξε τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ (hoc in titulis recentibus n. 2061. 2062.).

Quae ad concionem referuntur, proponit civis aliquis vel solus vel cum pluribus (hoc fortasse n. 2083.), ut n. 2059. Antiphon Anaximenis f. atque is ut in Milesiorum titulo n. 2264. dicitur ὁ εἰσηγησάμενος, Athenis ὁ εἰσενεγκών: quamquam Attici quoque εἰσηγήσασθαι dicunt, sed non in ipsis decretorum formulis (cf. Demosth. de cor. p. 267. 23. etc.), nisi forte recenti aetate, ut in figmento Luciani (Timon. 44.). Neque vero ὁ εἰσηγησάμενος esse magistratus nomen neque εἰσηγεῖσθαι esse idem quod προβουλεύειν, satis sciunt harum rerum periti; nec monerem, nisi a viro docto in his erratum esset: illud memorabile, quod, quum Athenis ὁ εἰσενεγκὼν s. εἰσηγησάμενος dicatur εἰπεῖν s. γράψαι, praesidesque concionis prytanes vel proedri sint tantum οἱ ἐπιψηφίζοντες, qui populum in suffragium mittant, similiterque apud Boeotos et passim alibi, Olbiae magistratus legem a legislatore (τῷ εἰσηγησαμένῳ) acceptam ad populum referentes dicuntur εἰπεῖν, ut n. 2059. archontes. At ubi ut n. 2058. nullus ut εἰσηγησάμενος nominatur, οἱ εἰπόντες, ibi archontes et septemviri, videntur simul legem sive decretum ab initio proposuisse (εἰσηγήσασθαι). Etiam Byzantii magistratus sunt οἱ εἰπόντες n. 2060. sed ex iussu populi (vs. 23.); quare iam in priore concione videtur aliquis de eadem re ad populum rettulisse.

8. Magistratus quomodo creati sint, non patet, nisi quod novemviri non sorte creati sed electi sunt (ᾑρέθησαν n. 2058. *A.* vs. 39.). Quodsi quae n. 2059. vs. 23. et n. 2061. λειτουργίαι memorantur, sunt magistratus et magistratibus similia curatorum ministeria (ἐπιμέλειαι), qua de re vix dubito: quoniam in iis ἀξίωμα τοῦ γένους memoratur, videntur potissimum opulentae simul et nobiles familiae magistratuum capessendorum iure praeditae fuisse: quo fit, ut in titulis quoque eadem nomina et earundem familiarum homines inter magistratus redeant. Magistratus sunt annui; sed eidem bis, ter, quater et saepius gerere eundem licuit: ita n. 2079. incertum munus iterum gestum memoratur; de ceteris singillatim suis moneo locis. Idem constat de sacerdotio, quod iterum et quartum gestum habes n. 2077. 2080. Plurima vero magistratuum collegia quinorum sunt virorum, quod statim videbimus; hoc loco incerti collegii quinarium numerum ex n. 2079. annoto. Ex his unus est princeps, *circum quem* (περὶ ὃν) esse ceteri dicuntur, qui Athenis vocatur πρύτανις τῶν συναρχόντων (etsi rara haec denominatio), Spartae vero πρέσβυς τῆς συναρχίας; et Spartae quoque circum hunc ceteri esse dicuntur (vide T. I. p. 610. *a.*): in aliquot tamen Olbiopolitarum titulis ille, circum quem collegium esse dicitur, non videtur princeps collegii esse (§. 9.). Iam omissis variis ἐπιμελείαις et ἱερατείαις potissimos percenseo magistratus. Primi igitur sunt *archontes*, cum principe quinque n. 2076. οἱ περὶ Ἀναξιμένην Σωκράτους τὸ δ´ ἄρχοντες, Πουρθαῖος Πουρθαίου, Δημήτριος Ἀχιλλέος, Εὐρησίβιος Ἀδόου, Ἀ - - φόμαρος Εὐρησιβίου, n. 2077. οἱ περὶ Νεικήρατον Νεικηράτου νεώτερον ἄρχοντες, Ἱεροσῶν Ἐπικράτους, Σωκράτης Ἀντιφῶντος, Εὐρησίβιος Στράτωνος, Πέλδιος Ὑπάνεος. Non affero mutilum n. 2084. Horum princeps anni eponymus est, quod docet formula decretorum aliorumque actorum tempori definiendo inserviens, ut n. 2059. ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Θεοκλέα Σατύρου τὸ δ´: ubi nota ex hoc eponymo licet iam defuncto designari nihilominus annum; quo confirmantur, quae de Atticis pseudeponymis dixi T. I. p. 153. et in diss. de archont. pseudepon. (Act. Acad. Boruss. a. 1827.). Similis formula fuit n. 2082. et 2083. (nisi hic fuit ἐπὶ ἄρχοντος); similis est n. 2080. ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Νεικήρατον Δαδάγου, n. 2081. ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Σωσίπατρον Νικηράτου; semel n. 2084. in anni designatione cum eponymo etiam eius collegae nominati erant. Rarior est formula ἐπὶ ἄρχοντος, Athenis et in plerisque civitatibus unice usitata, ut n. 2078. ἐπὶ ἄρχοντος Μάρκου Οὐλπίου Πύῤῥου Ἀρσηουάχου. Ceterum archon eponymus n. 2059. vs. 33. dicitur ὁ προεστὼς τῆς πόλεως et vs. 26. ἡ μεγίστη ἀρχή. Quae quum ita sint, mirum videtur quod n. 2058. *A.* vs. 23. 32. 59. ἱερεὺς est anni eponymus, Herodorus, Plistarchus; et tamen ibidem vs. 19. archontum collegium cum principe nominatur, τῶν τε περὶ Δημοκῶντα ἀρχόντων. Sed posteriore loco non patet archontum principem esse eponymum; designatur tantum collegium archontum certum, potestque ibi eponymus anni omissus esse. Itaque nihil obstat, quominus aetate tituli n. 2058. ἱερεὺς putetur eponymus Olbiae fuisse, isque antiquioribus temporibus, credo ante Geticam expugnationem; ceteri enim inde a n. 2059. tituli, in quibus archontum princeps eponymus est, novae tribui urbi possunt. Et hoc unice probabile videtur. Dicas quidem primum archontem fuisse ἱερέα dictum, ut Athenis secundus vocatur βασιλεύς, tertius πολέμαρχος, atque ita expedire difficultatem coneris; sed non novi usquam archontem quemquam, nedum principem, esse ἱερέα vocatum. Superest ut quaeras cuius dei sacerdos ille eponymus fuerit. Est qui eum dicat esse Apollinis Prostatae: id mihi non probabile, quod Apollini Prostatae praetores, non archontes vota exsolvunt. At archontes vota faciunt Achilli Pontarchae; cuius sacerdos etsi n. 2077. 2080. a principe archontum differt, tamen ille antequam princeps archontum eponymus fieret, potuit anni esse eponymus, posthac vero hic honor ad principem archontum transferri, quippe qui cum collegis iam antea esset illi sacerdoti sacrorum nexu artissimo coniunctus. Ἄρχοντα ἱερέα autem ut non agnosco, ita fortasse unus ex archontum collegio, Attico instituto βασιλεὺς vocatus est (n. 2069.). Quartum aliquis archon eponymus est n. 2059. 2076. Iterum archon eponymus aliquis (Hiero Theoclis f. ut videtur) est in nummo apud Blarambergium (de numm. Olb. p. 41.). Archontum autem horum officia videntur eiusmodi fuisse, ut prytanibus Atticis similes essent; et fortasse nati ex Milesiorum prytanibus erant. Certe ut Athenis prytanes, Olbiae archontes vocant concionem (n. 2058. *A.* vs. 85.), referunt ad populum, quod fit τῷ εἰπεῖν (n. 2058. ubi idem tribuitur Septemviris, et n. 2059.); simul quin senatui ut prytanes praesederint, non dubito. Itaque quod senatus et concionis pars sunt, dicitur aliquando ἔδοξε τοῖς τε

ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ (n. 2061. 2062.), quod Athenis numquam dicitur, quia Novemviri non sunt Senatus pars; sed apud Boeotos archontes Senatus sunt participes (Introd. Boeot. II, 4.), et alibi quoque similia reperies in titulis. Quodsi Olbiae archontes Senatui praesunt, consentaneum est illos recepisse litteras ab exteris civitatibus missas; quare archontes Olbiae n. 2060. extr. memoratos puto eos esse, qui proprie ἄρχοντες. Quocum convenit, quod regis adventum nuntiant populo (n. 2058.), et illos videtur rex arcessivisse, quum displiceret, quod fecerant Olbiopolitae. Vota faciunt solvuntque Achilli Pontarchae (n. 2076. 2077.); et eiusdem eos quaedam sacra curasse coniicio, sicut Attici archontes curarunt certa sacra, eatenus tamen utrique, ut ne sacerdotes essent: sacrorum certe in usum vinum archontes Olbiae emunt et vasa sacra habent (n. 2058. *A.* vs. 19. 15.). Etiam ludis Achillis unum et alterum illorum praefuisse ex n. 2076. colligo.

9. Inter principes Olbiae civiles magistratus sunt *praetores* (στρατηγοί). Horum numerus cum principe, circum quem sunt, sine controversia est quinarius, ut archontum et aedilium, n. 2071. στρατηγοὶ οἱ περὶ Ναύτιμον Ἀργουανάγου, Θεόδωρος Τουμβάγου, Τρύφων Τρύφωνος, Χώδαρζος Φαρζήου, Ἱσταῖος Σαδαίου: eundem numerum licet statui in mutilis titulis n. 2068. 2069. 2073. 2075. Sed quinque sunt praeter eum, circum quem illi esse dicuntur, n. 2067. οἱ περὶ Ἀμώμαιον Ἀμωθάστου στρατηγοί, n. 2070. οἱ περὶ Καινάζαρθον Ἀργουανάγου, n. 2072. οἱ περὶ Παπίαν Πραξιάνακτος, n. 2074. οἱ περὶ Μάρκον Οὔλπιον Πύῤῥον Ἀρσηουάχου. Quis vero credet modo quinque modo sex esse creatos? Neque ὑπηρέτης, quem sane habuerunt (n. 2069. 2071.), potest inter sex latere illos: quis enim ministrum magistratibus annumerarit? Potius quum vulgo ille, circum quem reliqui esse dicuntur, princeps collegii sit, his ille locis videtur archon eponymus esse, Amomaeum dico, Caenazarthum, Papiam, M. Ulpium Pyrrhum Arsevachi f. Et hic ipse M. Ulpius Pyrrhus diserte eponymus archon est n. 2078. Sic principes praetorum in illis titulis erunt Achilles, Dadus, Heroxenus, Demetrius. Plus semel eidem collatam esse praeturam docent στρατηγίαι n. 2059. vs. 23. Praetores Apollini Prostatae potissimum obstricti sunt eique vota faciunt; sed ἰθυπόρου quoque Apollinis curant res (n. 2072.).

10. *Aediles* (ἀγορανόμοι) cum principe sunt quinque n. 2078. Princeps tum iam tertium aedilis. *Astynomos* quoque Olbiae fuisse haud ambigo: sed qui n. 2085 - 2085. *k.* habentur, aut omnes aut magna ex parte non sunt Olbiae: nisi quod n. 2085. *g - k. possunt* Olbiopolitani esse. *Septemviri* (οἱ ἑπτὰ n. 2058. *A.* init.) quid gesserint nescimus. *Novemviri* (οἱ ἐννέα n. 2058. *A.* vs. 39 - 58. ubi v. not.) videntur rem pecuniariam curasse et locasse ea, quae per redemptores facienda erant. Utrum unus ex his fuerit ὁ ἐπὶ τῆς κοινῆς οἰκονομίας καὶ ταμιείας n. 2058. *B.* vs. 64. an is ab illis diversus, nescio: Protogenes hoc munus tres continuos annos gessit. Opera solebant redemptoribus (ἐργώναις) locari; vectigalia vendebantur publicanis (τελώναις). Vide n. 2058. *A.* vs. 45 - 50. *B.* vs. 34.

11. In *Chersoneso Taurica* urbs celeberrima et florentissima *Chersonesus*, postea Χερσὼν inde a tertio fere post Christum saeculo exeunte dicta, permansit diutissime. Hanc in australi parte paeninsulae, in prominente occidentem versus minore, quae Straboni (VII. p. 308.) dicitur, Chersoneso condidere cum Deliis Heracleotae Ponti (Scymn. Fragm. 75. et hinc Anonym. Peripl. Pont. Eux. p. 6. Strab. VII. p. 308.); Heracleam vero condiderant Megarenses cum Boeotis, maxime Tanagraeis, aetate Cyri (Scymn. Fragm. 230. coll. Müller. Dor. T. I. p. 122. Orchom. p. 291.). Hinc Chersonesus urbs olim *Megarice* vocata est, hinc non publice quidem, sed apud scriptores, ut apud Plinium (H. N. IV, 26.), *Heraclea Chersonesus* audit. Hinc Dorismum in antiquioribus reperies titulis, et in nummis, quamquam raro, caput Herculis (Köhl. adv. Roch. p. 46.), etiam cum inscriptione Ἡρακλέους Σωτῆρος; atque in vicinam quoque Taurorum oram inde propagatus Herculis cultus (n. 2102.). Non celebrius tamen ullum in hac paeninsula numen quam Dianae, de qua licet egregie et uberrime egerit Müllerus noster Dor. T. I. p. 381 sqq. tamen hoc loco Chersonesi causa exponam paucula. Cascus fuit apud Graecos, Peloponnesios maxime, Dianae cultus humanis gaudentis victimis, tenerae potissimum aetatis; quas quum horrerent Graeci, abolita haec saevitia est, non sine nutu deae. Hoc significat fabula de Iphigenia immolanda sed subtracta a Diana, supposita sive cerva sive alio animali; neque alia videtur fabulae de cerva Taygetae origo; quam cervam etsi Taygeta Dianae consecrasse fertur, quod ipsam haec a Iovis insidiis tutam praestitisset, ab initio potius cerva, ut in Iphigenia, hostiae humanae videtur locum explevisse, quod iam olim ad Pindarum (Explicatt. p. 139.) conieci: Iuppiter fortasse fabulae huic immixtus, quod huic quoque humanae olim hostiae offerebantur in Arcadia, Taygetae patria. Haec vero Diana est Orthia s. Orthosia, quam in Taygetae fabula diserte nominat Pindarus (Olymp. III, 30.), in Elide et in Orthio s. Orthosio Arcadiae monte culta (Schol. Pind.), Pausania teste in Lycona monte (II, 24, 6.); recteque illa Apollodoro (ap. Schol. Pind.) visa Lucina; ut Lucinae enim et prolis altrici (παιδοτρόφῳ) mentes superstitione anxiae arbitrabantur illi immolandos pueros puellasque esse. Propagatus cultus etiam in Atticam, et Brauronem quidem; sed maxime a Doribus videtur receptus esse. Spartae fuit Orthiae simulacrum, quod qui reppererunt, furore statim ad caedem rapti sunt; unde oraculum praecepit αἵματι ἀνθρώπων τῷ βωμῷ αἱμάσσειν: victimis tamen humanis substituta est puerorum puberum ad aram verberatio (Pausan. III, 16. coll. Hygin. Fab. 261.), instante sacerdote, si verberantes parcebant adolescentulis. Haec Orthia Spartana habetur etiam in titulis (n. 1416. 1444.). Atqui eadem colitur Megaris (n. 1064.); hinc est Byzantium translata (Herodot. IV, 87.): anne igitur dubium, etiam Heracleo-

tas Ponti Orthiae venerationem tribuisse et eandem transtulisse in Chersonesum? At Tauri pridem simili laetabantur cultu eoque cruentissimo: neque ille Graecis per Chersonesitas demum vel Heracleotas Ponti innotuit, sed ante illorum in Ponto colonias e mercatorum fama de Tauricis sacrificiis et dea, quam Ὀρειλόχην vocabant, acceperunt aliquid Graeci, quodque eam Orthiae suae intelligebant similem esse, Iphigeniam tradiderunt ad Tauros traductam esse et ibi immortalem factam, quod in Cyprio narratum carmine est (Procl. Chrestom.), et Orthiae simulacrum Spartanum dixerunt ab Oreste et Iphigenia surreptum ex Taurica esse. Chersonesi vero illud numen ex Diana et Taurica dea haud dubie commistum et praeterea cum Iphigenia confusum Παρθένος vocatum est (Strab. VII. p. 308. qui quod singulare prorsus videtur numen fuisse, δαίμονά τινα dicit). Habuit templum et in urbe et in vicino promontorio Parthenio; etiam vicus Parthenium ad Bosporum ab illa Virgine vocatus est; in nummisque Chersonesi conspicitur Diana. N. 2097. ab illa dictus Παρθενοκλῆς, ut Διοκλῆς, Ἡρακλῆς. Et haec quidem de Diana. Chersonesus urbs vero quando condita, nescitur: Herodotus etsi eius non meminit, non tamen ideo Herodoto est recentior censenda: non enim ille in Taurica iter fecit. Strabonem si audimus, Chersonesus inde a Mithradate VI. usque ad ipsius aetatem paruit Bosporanis principibus (VII. p. 308 sq. ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἡ τῶν Χεῤῥονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἐστιν). Sed vereor ne Strabo hoc minus accurate dixerit: nam Chersonesus libertate donata est a Romanis secundum Plinium (H. N. IV, 26.), unde in nummo: Χερσονήσσου ἐλευθέρας; quod Augusteo saeculo factum esse probabile est. Cuius rei documentum superest, ni fallor, in titulo Christiano, quem suo edam loco. In eo supra scriptus est Zeno Imperator: donata dicitur pecunia, ex qua refecta moenia essent; turris autem, quae in illis moenibus fuisse videtur, refecta dicitur per Diogenem Comitem. Verba haec sunt: Ἀνενεώθη δὲ ὁ πύργος οὗτος πράττοντος τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου Κόμητος Διογένου, ἔτους ΦΙΒ, ἐν ἰνδ S ΙΔ. Indictio est XIV.; S inservit soli interpunctioni; male vero Clarkius Itin. T. I. p. 508. titulum ad a. Chr. 402. rettulit, sex cyclis indictionum inde ab a. 313. computatis et sexti sumpto anno XIV. Zeno imperavit ab a. Chr. 474-491. bis tamen in hoc annorum intervallo deiectus: ea aetate floruit Diogenes Comes, cognitus ob merita de Graecis urbibus reficiendis etiam ex Megarico titulo, quem in Christianis referam, a. 494. sub Anastasio dux exercitus contra rebelles Isauriae (Theophan. p. 118.). Indictio XIV. autem in Zenonis imperio est a. 476. et 491. Itaque ille titulus alterutrius anni est: ab epocha Chersonesitica autem ille annus fuit 512, quae proinde anno ante Chr. vel 36. vel 21. respondet, et haud dubie a liberatione Chersonesi desumpta est. Praefero autem priorem annum, cuius certe initio (p. Chr. 476.) Zeno nondum deiectus fuit, etsi hoc ipso anno imperio privatus (vide Petav. Rat. temp. P. I. p. 321. ed. 1745.). Nam annus a. Chr. 36. est a. u. c. 718. quo anno Asander ex archonte videtur rex Bospori factus esse: saltem in nummis regium eius imperium ab a. u. c. 718. videtur esse computatum, quod ille a. u. c. 740. decessit et maximus in nummis annorum numerus est XXIII (Eckhel. D. N. T. II. p. 368.), priusque illum in nummis regio nomine usum esse certe demonstrari nequit, etiamsi concedi potest, *barbarorum* Bosporo parentium eum pridem esse regem appellatum (cf. Introd. I, 19.). Denique hae epochae ita inter sese concinunt, ut ex quo Asander regium nomen in *Bosporo* tenuit, libertate donatos a Romanis Chersonesitas censeam, Strabonem vero putem, quae de iis narravit, ex scriptore paulo antiquiore petiisse, cuius tempore Chersonesitae nondum liberi renuntiati essent. Utut est, primis post Christum saeculis insigniter accrevit Chersonesitarum potentia; et post bellum cum Bosporanis gestum Diocletiano Imp. iam universae paeninsulae imperarunt usque ad vallum Theudosia ad Chersonesum Zenonis ductum (Mannert. Geogr. T. IV. p. 286 sqq.), quo separabantur a Bosporanis. Sed libera quamvis civitas Imperatorum auctoritatem agnoscebat, quos adibant legationibus (n. 2099.), suamque urbem esse Imperatori Orientis subiectam, ipsi Chersonesitae dicunt in titulo Christiano, cuius mentionem feci. Urbs a. 988. a principe Russico Vladimiro Swatoslawiczio capta duravit nihilominus in saeculum quartumdecimum. Fuit ea, ut Plinius ait, civitas praecipui nitoris in toto eo tractu, custoditis Graecis moribus; et prima Byzantini imperii aetate titulus n. 2099. tam bene scriptus est, ut neque ullus insit barbarismus, et ipsum Iota subscriptum diligentissime appositum sit; quamquam minus bonus est titulus quem dixi Christianus. De institutis publicis pauca constant. Honores decernit populus n. 2097. 2098. etiam Byzantina aetate Senatus et populus n. 2099. Etiamtum πρόεδρος commemoratur et ἀρχὴ μεγίστη, hoc est ἐπώνυμος: qui Diocletiano Imp. in actis publicis vocatur στεφανηφορῶν καὶ πρωτεύων (Constantin. Porph. de adm. imp. c. 53.). Στρατηγὸν et ἀγορανόμον habes n. 2097. variasque ibidem ἐπιμελείας, ut τειχοποιοῦ. Λειτουργίαι, Attico ut videtur significatu, etiam in recenti titulo n. 2099. memorantur: quo pertinet credo γυμνασιαρχία n. 2097. item θιασαρχία n. 2099. quae cum Attica χορηγίᾳ aut ἑστιάσει conferenda videtur.

12. Pergo ad *imperium Bosporanum*, quod in utraque floruit Bospori Cimmerii ora. De cuius regibus quaesivere multi, in nummorum potissimum doctrina versati, quos Eckhelius ex parte enumeravit (D. N. T. II. p. 360 sq.), ex parte nominavi ipse ad n. 359. *De Boze*, *Vaillantus*, *Soucietus* (Recueil de Dissertations, T. II. non ut alibi scripsimus T. III., Par. 1736. 4.), *Caryus*, *Frölichius*, et nostra aetate *Viscontus*, *Rochettus*, *Köhlerus*: tantum de Spartocidis dixit *Clintonus* Fast. Hell. ed. alt. p. 281 sqq. Priores simul in *epocha Bosporana* enucleanda elaborarunt, quam constat ab auctumno a. u. c. 457. a. Chr. 297. computandam esse. Haec in Ponto nata indeque in Bosporum invecta aliquoties notatur in titulis

Bospori: ut in vasculo prope Cepos effosso (apud Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. p. 241.) ΑΠϹ (281); in lapide Panticapaeensi n. 2108. *e.* ΔΚΥ (424); in alio Panticapaeensi marmore n. 2109. *c.* ΘΠΥ (489); in fragmine marmoris Panticapaei reperto (Ephem. Odess. a. 1829. n. 28.), nec tamen a me infra exhibito, quod nihil fere litterarum superesse dicitur nec quidquam inde refertur nisi ΘϘΥ ΕΤΕΙ (a. 499) et nomen mensis, ut putatur *Panemi*. Quintum exemplum praebet lapis Panticapaeensis n. 2109. *b.* sextum fortasse exemplum latet n. 2125. extr. Ex quibus titulis simul discimus, *menses Macedonicos* in Bosporo esse receptos: praeter *Panemum* nominantur *Dystrus* n. 2108. *e.* *Gorpiaeus* n. 2109. *c.* *Xandicus* n. 2109. *b.* Primi autem Bosporo praefuerunt *Archaeanactidae* per annos duos et quadraginta usque ad Olymp. 85, 3. (Diod. XII, 31.): igitur coeperunt Olymp. 75, 1. Tum vero conditas a Milesiis Bosporanas urbes esse et alii censent et Niebuhrius Opusc. T. I. p. 373. quamquam enim Miletus tum vix rediviva non potuerit multos mittere colonos, potuisse tamen eam duces praebere colonis, qui e Milesiis ad Pontum oppidis conscripti essent. Sed Phanagoriam simul cum Hermonassa Teios sub Cyro condidisse vix negaveris (Introd. I, 15.); nec credibile sedem imperii Europaeam matremque, ut Ammianus ait, omnium in Bosporo Milesiarum civitatum Panticapaeum esse recentioris originis: quare Bosporanae coloniae potius circa Olymp. 59, 4. fere simul cum Abderitica Teiorum colonia conditae videntur. Sexaginta igitur circiter annis post Panticapaei et vicinorum oppidorum initia a Graecis posita Archaeanactidae imperio potiti sunt: hi vero ambigitur et qui fuerint et qua usi forma imperii. Primum autem non recte vox ab ἀρχή s. ἀρχαὶ et ἄναξ derivatur, et exponitur *magistratus lecti inter cives soli possessores* s. *ex soli possessoribus*, advocatis simul, qui hoc non demonstrant, ex Sophocle χώρας ἄναξιν (Köhl. adv. Roch. p. 9. de numm. Spart. p. 64.); χώρας ἄνακτες enim sunt *principes civitatis*. Nec patronymica forma gentem designans potest magistratus nomen esse, quod tamen erant qui putarent. Deinde si nomen ab initio appellativum fuit, non potuit aliud significare nisi ἀρχαίων ἀνάκτων παῖδες s. ἀπόγονοι, *priscorum regum s. principum posteri*. Sed qua aetate Panticapaeum conditum, sedes Archaeanactidarum, ἄναξ non est sollemnis principis denominatio, sed poetica; non igitur Ἀνακτίδαι neque Ἀρχαιανακτίδαι vocari illi principum posteri poterant: Βασιλεῖδαι s. Βασιλίδαι vocandi erant, quo nomine in Ionia, Bosporanorum Graecorum patria, nominatur regum proles, ut Erythris et Ephesi (Aristot. Polit. V, 5, 4. ubi cf. Schneid. et Suid. v. Πυθαγόρας Ἐφέσιος); quae ibi ante Cyrum tenebat imperium, ut Aristoteles dicit oligarchicum, vel potius aristocraticum. Quae quum ita sint, nomen Archaeanactidarum neque appellativum magistratus est, nec designat regum posteros optimates, sed proprium est gentis ab Archaeanacte auctore denominatae, qui aut fabulosus esse potuit, ut plerarumque gentium auctores, aut vere vixit. Verum non ubivis odorandae fabulae; nec quod Ἀρχαιάναξ est nomen regem priscum designans, ideo debet fabulosus haberi; nec magis fabulosus Medon, a quo Athenis Medontidae regum posteri, licet Μέδων quoque regem significet; sed nomina haec significantia inde nata sunt, quod regia nomina filiis imponi in regiis familiis solebant. Denique qua aetate Bosporanae urbes conditae sunt, fabularum iam non tanta vis fuit quanta prius. Concedemus igitur Archaeanactem fuisse gentis auctorem. Iam Archaeanax Mytilenaeus Sigei conditor notus est; ab hoc videtur descendisse Archaeanactides Mytilenaeus, ex optimatibus unus, isque manifesto potentissimus, cuius meminit Alcaeus (Schol. Nicandr. Ther. 612. Fragm. Matth. n. 94. coll. Meinek. Qu. scen. II. p. 55.). Quin gens ibi Archaeanactidarum insignis quidni fuerit? Ut ibi fuit gens Cleanactidarum satis nota (Strab. XIII. p. 617.). Et Mytilenaei Archaeanactidae quomodo potuerint Phanagoria et Panticapaeo potiri, doceo infra (Introd. I, 15.). Similia, non eadem disputavit De Boze; quae Wesselingius ad Diodorum nec refutat nec probat. Archaeanactidas autem Diodorus appellat βασιλεύσαντας: sed eos fuisse reges Bospori, non probabile est, quum ne successores quidem, quorum tamen firmior videtur et maior potentia fuisse, Spartocidae reges Bospori fuerint publice appellati, sed archontes (Introd. I, 19.). Neque ea aetate, qua imperarunt Archaeanactidae, in ulla civitate Ionica legitimi erant reges, immo ne ea quidem, qua conditum Panticapaeum: quare non potuit tum Panticapaei legitimum a conditoribus regnum institui. Praeterea Panticapaeum olim, ante Spartocidas opinor, fuisse liberam civitatem, doceo infra (Introd. I, 19.). Nihil igitur probabilius, quam ante Spartocidas libertate quidem gavisos esse Bosporanos Graecos, sed habuisse tamen archontes ex certa optimatium gente sive lectos sibi hereditario iure sibi succedentes, qui minus accurate loquenti potuerunt reges dici: quales Athenis fuere Medontidae s. Codridae s. Nelidae, Corinthi Bacchiadae: Archaeanactidarum autem illa gens fuit. Quae si ab Olymp. 75, 1. demum imperavit, quaeras qui ante illam in imperio fuerint. Ego non dubito, quin ante illud tempus optimates imperarint ut postea. Iam vero Olymp. 85, 3. novam dominorum seriem incipit *Spartocus I.* (Spartocus enim, non Spartacus, constanter in nummis et inscriptionibus habetur): illi post septem regni annos Olymp. 86, 4. succedit *Seleucus*, qui annos regnavit quattuor usque ad Olymp. 87, $\frac{3}{4}$. (Diod. XII, 31. 36. coll. nott. Wessel.). Huius fortasse nomen una cum Leuconis nomine latet etiam apud Strabonem (VII. p. 301.) in scriptura Σελεύκωνα. Post Seleucum quin regnarit *Spartocus II.* ab avo denominatus, licet de eo nihil narretur, vix dubites: nam ab Olymp. 93, $\frac{2}{3}$. ad Olymp. 96, 4. annos fere quattuordecim imperium tenuit *Satyrus I.* Spartoci f. (Diod. XIV, 93.), summus Atheniensium amicus, Σάτυρος ὁ ἐν τῷ Πόντῳ dictus Lysiae (p. Mantith. p. 571.) in re ad Olymp. 93, 4. pertinente: idem Ponti dominus intelligendus

in Isocratis Trapezitica, quae a iuvene Isocrate ante Olymp. 96, 4. scripta est adversus Pasionem tum florentem: obiit enim Pasion Olymp. 102, 3. (Dem. c. Steph. ψευδομ.). At maximam sui famam reliquit *Leuco I.* Satyri f. per quadraginta annos rex usque ad Olymp. 106, 4. (Diod. XIV, 93. et ibi Wessel.), ob summa de populo Attico merita civitate donatus (Dem. Lept.); hunc Arcades honorarunt titulo n. 2103. *e.* Leuconi successere duo deinceps filii, primum *Spartocus III.* et quinque annis post hoc defuncto *Paerisades I.* ab Olymp. 107, 4. ad Olymp. 117, $\frac{2}{3}$. per annos duodequadraginta rex (Diod. XVI, 52. ubi pro Bosporo Pontus nominatur ut XX, 30. et ap. Polyaen. VII, 37. et ap. Lys. et Isocr. ll. cc.). Apud scriptores diversa scriptura exaratum videmus Βηρισάδης, Βιρισάδης, Παρυσάδης, Παρεισάδης, Παρισάδης (cf. Wess. ad Diod. l. c.); in nummis et inscriptionibus constanti usu habetur Παιρισάδης. Genitivus in ου formatur a scriptoribus plerisque, Demosthene, Diodoro, Strabone, sine discrimine regum, qui hoc usi nomine sunt; sed analogia fert etiam terminationem ους (vide Introd. II, 3.): et constanti usu, quem primus observavit Köhlerus a ceteris non satis auditus, in Bosporanis titulis de Paerisade I. est Παιρισάδους s. Παιρισάδεος, de posterioribus regibus in moneta et titulis Παιρισάδου. Sic de illo haud dubie n. 2104. Παιρισάδεος, n. 2017. Παιρισάδους τοῦ Λεύκωνος, n. 2118. Παιρισάδεος, n. 2119. Παιρισάδους bis. Quo Paerisade quum nullus rex Bospori notior, nullius nomen et tempora certiora sint et numquam non fuerint, tamen ille Osanno (Syll. p. 121.) primum a Rochetto suis rebus restitutus esse visus est nescio quamobrem, nisi forte ob id, quod ei ille nummum tribuit, qui ei tribui nullo modo potest. Ceterum Paerisades ut Leuco pater Atheniensibus magnopere favit (Dem. adv. Phorm. p. 917 sqq.); idem cum Scythis bellum gessit (ib. p. 909. 22.); ob virtutem ac benignitatem inter deos relatus est. De hoc enim intelligenda Strabonis (VII. p. 310.) verba: ἐκαλοῦντο δὲ τύραννοι, καίπερ οἱ πλείους ἐπιεικεῖς γεγονότες ἀρξάμενοι ἀπὸ Παιρισάδου καὶ Λεύκωνος· Παιρισάδης δὲ καὶ θεὸς νενόμισται: a quo deinceps ultimum distinguit Paerisadem. Paerisadis I. et Spartoci III. Leuconis filiorum fratres, Leuconis et ipsos filios, Satyrum et Gorgippum fuisse perhibet De Boze (Act. Acad. Inscr. T. VI. p. 559.), quem sequitur Caryus (Reg. Bospor. p. 27.). Causa haec est, quod Dinarchus (c. Dem. p. 34.) dicit Demosthenem χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ καταστῆσαι Βηρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον, τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὅπη καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι. Omnes hos Bosporanos esse vel frumenti missio docet, idque iam statui ad n. 107. itaque Berisades ille non Thrax, nec Satyrus Heracleotes tyrannus habendus est, quod vidit iam Köhlerus (Mon. Comos. p. 11 sqq.), quum in Satyro errasset ipse Eckhelius (D. N. T. II. p. 339.): superfuerunt autem omnes, quum orationem contra Demosthenem haberet Dinarchus, hoc est Olymp. 114, 1. (non prius, etsi scio alios statuere aliud). Manifesto igitur qui primo loco ponitur, est Paerisades I. rex; Satyrus et Gorgippus sub illo Bospori principes habendi sunt. At fratres eos Paerisadis fuisse non constat; et Satyrum, quem Bozius Leuconis filium esse putabat, non recte ab eodem dici Satyrum II. quum rex non fuerit, notavit iam Köhlerus (adv. Roch. p. 61. de numm. Spart. p. 15.), quamquam Bozium sequitur Rochettus (Antt. Bosp. p. 89.). Meo iudicio Satyrus, cuius meminit Dinarchus, Paerisadis I. filius et heres imperii est, Gorgippus autem Paerisadis eiusdem socer, pater Comosaryes (n. 2119.): utrumque una cum rege statua honoratum esse consentaneum est. *Gorgippum* vero Satyri f. novimus ex Polyaeno (VIII, 55.) ut qui post patrem in Asiano certe Bosporo dicionem habuerit: quem nihil impedit quominus eum, cuius meminit Dinarchus, esse statuas cum Köhlero (Mon. Comos. p. 41 sq.); eundem condidisse Gorgippiam Paerisade I. non antiquiorem (Introd. I, 15.), in Asiana Bosporanorum dicione, probabile est; neque huic sententiae reluctatur Köhlerus. Sed quis iam est eius pater *Satyrus*? Polyaenus Bospori tyrannum vocat: qui Hecataeum Sindorum regem a suis pulsum reduxerit eique filiam suam uxorem dederit; Hecataeum vero a Satyro coactum priorem uxorem Tirgatao ex gente Iaxamatarum arci inclusisse; sed hanc e custodia elapsam Iaxamatas aliosque Maeotas concivisse, qui quum Hecataei Sindicam Satyrique terram vastarent, Satyri filio Metrodoro obside dato impetratam ex Maeotis pacem esse: mox Satyrum reginae struxisse insidias; quibus cognitis Tirgatao interfecisse obsidem, belloque repetito terram caedibus et rapinis implevisse, donec Satyro moerore consumpto Gorgippus eius filius et successor pacem redimeret supplicatione et donis. Hic igitur Satyrus nec Satyrus I. Spartoci f. haberi potest nec Satyrus II. Paerisadis I. f. de quo statim dicam. Neutri enim successit Gorgippus, neuter ex moerore obiit, sed prior in obsidione Theudosiae (Introd. I, 14.), alter ex vulnere in obsidione arcis Ariopharnis accepto (Introd. I, 18.): nec si Gorgippus Paerisadis I. socer habeatur, pater Gorgippi Satyrus potest Satyrus II. Paerisadis I. filius haberi. Quae quum ita sint, Satyrus Gorgippi pater non videtur rex Bospori fuisse, licet eum Polyaenus Bospori vocet tyrannum; similiter enim Dinarchus alterum Satyrum et Gorgippum tyrannos Bospori vocavit, licet non reges fuerint: rex enim tum solus Paerisades I. Nempe ut regum filii apud veteres vocantur reges, sic tyrannorum filii, et nepotes quoque, tyranni, si praesertim aliqua illis tyrannidis pars mandata fuerit. Nec dubito, quin Spartocidae uni et alteri propinquorum aliquam Bospori mandaverint provinciam: ita Satyrus Gorgippi pater Spartocides regis propinquus, Leuconi opinor coaetaneus, ab hoc vel Spartoco III. potuit Asiano Bosporo, ubi eius regnum a Polyaeno ponitur, praepositus esse, commodeque succurrit in Asiana Bospori ora Satyri sepulcrum, ἀνδρὸς τῶν ἐπιφανῶς δυναστευόντων ἐν Βοσπόρῳ, ut ait Strabo (XI. p. 494.). Nam reges Panticapaei sepulti sunt, et nominatim Saty-

rus II. (Diod. XX, 24.): igitur qui in Asiana ora sepultus est, non videtur rex fuisse, potestque is Gorgippi pater haberi: nec quod hic bello a Maeotis victus est, ideo neges eum cum laude dominatum esse: defuncto vero Gorgippus filius in Asiana provincia potuit successor dari a rege Paerisade I. vel antecessore, si praesertim Paerisadis I. Gorgippus esset socer. Hactenus de Satyro Gorgippi patre. Postremo duo Gorgippi ut cum Bozio statuantur, alter Leuconis filius, alter Satyri, nullam causam video. Haec mihi videor probabilius composuisse, quam sua Osannus noster (Syll. p. 121.). Nam ille aetate multo recentiore Satyrum III. regem reponit, post hunc vero Gorgippum regem, dein Spartocum V. et Paerisadem II. eundemque ultimum, cuius successor sit Mithradates. Quippe Gorgippum pro socero Paerisadis II. habuit, quem n. 2119. ipsa forma Παιρισάδους docet Paerisadis I. fuisse socerum; deinde Spartocum, cuius titulus n. 2107. meminit, Spartocum V. dicit, et illum atque illius filium ideo in recentiorem aetatem detrudit, quod in eo titulo formae Є, C, Ꞷ occurrant, quum potius vetustae in illa inscriptione litterarum formae conspiciantur (v. ibi not.) et Spartocus ille, quantum coniectura assequi licet, quartus sit; postremo ultimum Paerisadem dixit secundum, quum secundus potius Spartoci IV. filius habendus sit, ultimusque minimum quintus sit: quae omnia ex iis patent, quae mox disputabo. Nunc ad eos pergo reges, qui post Paerisadem I. fuerunt. Quo Olymp. 117, $\frac{2}{3}$. defuncto filiorum natu maximus rex fit *Satyrus II.* (Diod. XX, 22 sqq.), nonoque mense perit ex vulnere, quod accepit in bello adversus fratrem Eumelum gesto. Imperium suscipit frater *Prytanis* et brevi deiicitur ab *Eumelo* Paerisadis f. fratre, qui Satyri et Prytanidis necat prolem; solus effugit ad Scythas Satyri II. filius Paerisades, equo ex urbe vectus. Sed Eumelus imperium per facinora partum virtutibus tutatus est: magnis tamen consiliis finem imposuit fortuitus casus, quo periit ex Sindica redux (non ex Scythica, Diod. XX, 25. c. not. Wess.). Hunc igitur quinque annos totidemque menses dominatum Olymp. 119, 1. excepit filius *Spartocus IV.* (Diod. XX, 25. 100.), qui viginti annos imperavit usque ad Olymp. 124, 1. a. Chr. 284/5. Ad Spartocum IV. ex titulis pertinent n. 2105. 2106. 2120. et Atticus n. 107. Hinc vacui annales hucusque cogniti, neque historia de insequentibus regibus narrat quidquam usque ad Paerisadem ultimum, qui Strabone teste (VII. p. 309. 310.), quum barbari tributa prius illis pensa auxissent nimium, Mithradati imperium concessit a. Chr. circiter a. 94. (a. u. c. 660.) ex Niebuhrii calculis (Opusc. T. I. p. 388.). Centum igitur et nonaginta fere anni a Spartoci IV. exitu ad finem ultimi Paerisadis effluxere, qui etsi expleri nequeunt, tamen aliquot novimus eius intervalli principes. Primum enim Paerisades Spartoci f. occurrit in titulis Panticapaeensi n. 2107. et Phanagorensi n. 2120. *b.* in quibus est Παιρισάδου τοῦ Σπαρτόκου: his in titulis litterae sunt optimae aetatis, ut E, Π, Σ, Ω n. 2107. nec credo multum diversae n. 2120. *b.* qui pulcherrimis litteris scriptus dicitur; et n. 2107. qui melius servatus est, non habet quo differat a titulis Spartoci IV. n. 2105. 2106. Itaque ille Paerisades Spartoci IV. videtur filius esse, Eumeli nepos, rex inde ab Olymp. 124, 1. estque *Paerisades II.* vocandus, et distinguendus a Paerisade ultimo, pro quo eum habuit Osannus, quum in eius titulo n. 2107. putaret recentiores inesse formas Є, C, Ꞷ. Hoc ex Panticapaeensi titulo, nondum tum edito Phanagorensi, pridem statui (Oec. civ. Ath. T. I. p. 98.), hoc indidem modo dubitanter modo certius Köhlerus (Mon. Comos. p. 19. adv. Roch. p. 21. adv. Köpp. p. 20. de numm. Spart. p. 37. 42.) et ex eodem fonte Viscontus (Iconogr. Gr. T. II. p. 123 sq.). Porro Köhlerus in commentatione de nummo Spartoci evicit egregie, in eodem annorum intervallo post Paerisadem II. regnasse *Leuconem II.* minimum, cuius aereus superest nummus. Hic vero Leuco an idem sit, quem memorat Ovidius (Ib. vs. 311. ubi cf. Schol.), incertum est, etsi iste Ovidianus quoque Bosporanus fuit, utpote Spartoci alicuius frater, et Ponticum dicitur imperium affectasse, quod non diversum a Bosporano esse intelliges ex iis, quae ad Paerisadem I. notavi: eidemque Leuconi II. vel alii tertio tribuendi aerei nummi sunt, qui Leuconi I. falso tributi erant (v. Köhl. adv. Roch. p. 44 sq.), quem vero Köppenius ad Leuconem I. rettulerat, is est Syriacus Seleuci alicuius (v. Köhl. adv. Köpp. p. 23.). Denique plures res a scriptoribus de Leucone narratas nullo modo ad celebrem illum Leuconem I. pertinere, rectissime docuit Köhlerus (de numm. Spart. p. 44 sq.). Praeterea duo supersunt nummi aurei exempla (Köhl. de numm. p. 11.) cum inscriptione ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥ, de quo varie disputarunt docti. Nam priores doctrinae nummariae auctores ad Eckhelium usque (D. N. T. II. p. 361.) Bozium secuti hunc nummum Paerisadi I. tribuerunt, in eandemque sententiam ivit Rochettus (Antt. Bosp. p. 47 sqq.); sed non modo dubitari potest, num ille sese in nummis regem vocarit, sed forma Παιρισάδου evincit, non esse hunc nummum Paerisadis I. de quo dicitur Παιρισάδους s. Παιρισάδεος. Ac iam Viscontus illum certis ex causis potius Paerisadi II. tribuere maluit; fortasse huic eum tribuendum esse, dixerat Köhlerus (adv. Roch. p. 21 sq. p. 35.), sed ad alium quoque referri posse postea observavit (adv. Köpp. p. 20 sq.); denique in praestantissima de nummo Spartoci dissertatione ex interiore nummorum cognitione docuit, ne Paerisadis II. quidem illam esse monetam, sed Leucone II. recentiorem, ac proinde *Paerisadis III.* minimum; rursum autem post hunc fuisse *Spartocum V.* minimum, cuius superest nummus, de quo scripsit, argenteus, nummo Paerisadis III. huius recentior. Et in hoc quidem Spartoci V. nummo pro E iam comparet Є. Atque inde iam colligitur, qui regnum cessit Mithradati, esse *Paerisadem IV.* minimum. Haec sufficient de antiquiore Spartocidarum regno dicta, inter cuius principes de industria non rettuli *Leucanorem* cum successore *Eubioto*, ab Osanno

(Syll. p. 121.) post Spartocum IV. insertos. Meminit horum Lucianus (Toxar. 44-54.); sed Alanorum in ea relatione mentio ad recentiora deducit tempora, proboque quod illos Sestinus (Lettere sopra alcune medaglie rare della collezione Ainsleiana T. I. p. 34.) Caryum fere secutus circa M. Aurelii Antonini imperium post Eupatorem collocat; non probo, quod Rochettus (Antt. Bosp. p. 70.) a Luciano, qui tamen rerum in Scythiae vicinia gestarum admodum peritus fuit, et Eupatoris quoque meminit, Leucanorem pro Leucone I. longe notissimo dictum putat. Omnibus igitur rebus pensitatis haec videtur Spartocidarum series:

Spartocus I. ab Olymp. 85, 3.
Seleucus ab Olymp. 86, 4.
Spartocus II. ab Olymp. 87, $\frac{3}{4}$.
Satyrus I. Spartoci II. f. ab Olymp. 93, $\frac{2}{3}$.
Leuco I. Satyri I. f. ab Olymp. 96, 4.
Spartocus III. Leuconis I. f. ab Olymp. 106, 4.
Sub hoc fortasse vel Leucone I. *Satyrus* Gorgippi pater Asianae provinciae praefectus fuit.
Paerisades I. Leuconis I. f. ab Olymp. 107, 4.
Huius fere aetate *Gorgippus* Satyri f. Asiae praefectus.
Satyrus II. Paerisadis I. f. Olymp. 117, $\frac{2}{3}$.
Prytanis Paerisadis I. f. Olymp. 117, 4.
Eumelus Paerisadis I. f. ab Olymp. 117, 4.
Spartocus IV. Eumeli f. ab Olymp. 119, 1.
Paerisades II. Spartoci IV. f. ab Olymp. 124, 1.

* * *

Leuco minimum II.

* * *

Paerisades minimum III.

* * *

Spartocus minimum V.

* * *

Paerisades minimum IV.

13. Altera domus principum est *Pontica* a *Mithradate VI.* Eupatore, Achaemenida; quem post *Macharem* filium a. u. c. 675. Bosporo impositum et a. 689. ab ipso patre sublatum excepit a. 691. alius filiorum *Pharnaces* in Ponto II. in Bosporo I. A quo praefectus Bosporo *Asander* gener, Dynamis maritus, post Pharnacis necem a. u. c. 707. archontis nomine suscipit imperium, *Mithradatem Pergamenum*, Mithradatis VI. ex pellice filium, a Caesare dictatore regem nominatum exstinguit, mox regiam non modo inter barbaros sed in ipso Graecorum Bosporo occupat dignitatem; qui etsi ab Octaviano Augusto dicitur pro ethnarcha esse rex renunciatus (Lucian. Macrob. 17.), tamen ab hoc potius videtur agnitus et iam ante Augusti in Oriente dominationem regio Bospori usus titulo, certe inde ab a. u. c. 718. (Introd. I, 11.). Asandro autem a. u. c. 740. defuncto viduam eius Dynamin, Pharnacis f. uxorem ducit *Scribonius*, Mithradatis VI. sese nepotem ferens, et regno potitur: sed hoc statim caeso anno eodem per M. Agrippam rex Bospori constituitur Ponti Polemoniaci princeps *Polemo I.* Zenonis f. Laodicenus, cuius integrum nomen docet inscriptio Cumaea; nullis autem illum Romanis esse nominibus usum certam ob causam annoto (vide ad n. 2123.). Hic *Dynamin* Pharnacis f. eamque Asandri et mox Scribonii viduam uxorem duxit: quare Dynamis, quod ipsi imperium his nuptiis conservatum erat, Polemonis patrono Augusto ut servatori suo dedicavit statuam Phanagoriae (n. 2122.). Praeterea ab huius Polemonis sive patre seu quod magis credo filio Zenone, qui posthac Armeniae rex fuit, Chersonesus Zenonis denominata videtur, quae est prope Isthmum (cf. de secundo Zenone Eckhel. D. N. T. II. p. 370.). Polemoni I. vero ab Aspurgianis capto et occiso in Ponto successit uxor secunda Pythodoris; sed quis eum in Bosporo exceperit, magna contentione quaesitum est, et simul insequentium regum series in quibusdam partibus varie constituta. Priores auctores sequitur Eckhelius; ex quibus sua petiit etiam Osannus (Syll. p. 122.): nova Visconti et Rochetti inventa percensuit Köhlerus; quem quum in his rebus egregie versatum viderem, ex eius potissimum libris sparsa hinc inde collegi, ut certiorem regum catalogum usque ad a. p. Chr. 233. contexerem, in Sauromate V. et aequaevis consistendum ratus: ceterum liberum mihi iudicium relinquens in una quidem causa a Köhlero quoque discedendum esse censui. Et vulgari quidem opinione Polemonem I. in Bosporo sequuntur Tib. Iul. Sauromates I. et Tib. Iul. Rhescuporis I. hunc vero Polemo II. In qua sententia est etiam Viscontus, nisi quod hoc novum addidit, Sauromaten illum ex gente Aspurgiana fuisse: hoc vero refellens Rochettus post Polemonem I. reges ponit Rhescuporin I. et Cotyn illius ut putat fratrem, qui in nummo fertur Ἀσπούργου cognominatus (Antt. Bospor. p. 117 sqq. p. 135.), tum Tib. Iul. Sauromaten I. Rhescuporidis I. f. et Tib. Iul. Rhescuporin II. ac deinceps Polemonem II. Quibus amotis Köhlerus (adv. Rochett. p. 78-117.) rectiora monstravit. Polemoni enim p. Chr. a. 1. vel 2. occiso legitimum successit imperium, in quo cusi nummi Augusti capite et alio imberbi signati ab a. p. Chr. 3-9. (a. u. c. 756-762.); antiquissimi vero post Polemonem I. nummi, regis nomine et capite partim imberbi signati, addito semel etiam Augusti capite, sunt *Sauromatae I.* nullo Romano nec nomine nec praenomine usi (vide hos nummos apud Köhl. l. c. p. 136 sqq. coll. p. 133.); ut probabile sit etiam illos Augusti capite signatos et alio imberbi sine regis nomine, eiusdem esse Sauromatae. Hunc regem ex Sauromatica esse gente accitum ipsum nomen persuadet. Eius uxor *Gepaepyris* (vide imprimis Köhl. l. c. p. 79 sq.). At Tiberio Imp. regnarunt *Tib. Iul. Sauromates II.* Rhescuporidis f. de quo tituli n. 2123. 2124. 2130. (ubi v. not.) et *Tib. Iul. Rhescuporis I.* quorum nummos recensuit Köhlerus (l. c. p. 138 sqq. adde de priore Köhl. numm. Spart. p. 49.). Uterque primus Tiberii Iulii vocatur nominibus; nam Sauromates I. his non usus est, nec Tib. Iul. Sauromatae II. pater Rhescuporis. Quippe n. 2123. Sauromates II. nominatur Τιβέριος Ἰούλιος Σαυρομάτης, υἱὸς βασιλέως Ῥησκουπόριδος: at quum Romana illa nomina assumpta sint, ut Tiberio haberetur honos, non illa in patre omissa essent, si pater illis esset usus. Quo simul argumento constat, Rhescuporin Tib. Iul. Sauromatae II. patrem non posse eum esse, qui in num-

mis est Tib. Iul. Rhescuporis, nobis I. (Köhl. adv. Rochett. p. 86.): idemque patet inde, quod quum uterque Tiberio imperante vixerit, tamen Tib. Iul. Rhescuporis I. multo in nummis minor natu repraesentatur quam Tib. Iul. Sauromates II. (Köhl. ib. et p. 93.). Quare Köhlerus probabiliter coniicit, Tib. Iul. Sauromaten II. aut patrem aut maiorem natu fratrem Tib. Iul. Rhescuporidis I. fuisse. Denique Rhescuporin Tib. Iul. Sauromatae II. patrem Bospori regem fuisse non patet: nam n. 2123. tantum rex, non Bospori, vocatur; et n. 2124. Tib. Iul. Sauromates II. dicitur quidem *ἀπὸ προγόνων βασιλεύειν* vel *ἀπὸ προγόνων βασιλευσάντων*, sed maiores in ipso Bosporo regnantes intelligendos esse non constat. Quae quum ita sint, Rhescuporis pater Tib. Iul. Sauromatae II. non opus est ut in Bosporanorum regum collocetur serie, sed potest Sauromaticae gentis alicuius rex haberi (Köhl. Mon. Comos. p. 73. adv. Roch. p. 86.). Relinquuntur igitur soli Tib. Iul. Sauromates II. et Tib. Iul. Rhescuporis I. Sed quod uterque fortasse simul in diversis Bospori partibus regnasse dicitur (Köhl. adv. Rochett. p. 134.), id non probarim. Haud dubie enim n. 2123. Tib. Iul. Sauromates II. rex universi Bospori, *το[ῦ πα]ντὸς Βοοσπόρου* vocatus erat; idem Asiano Bosporo praeest secundum n. 2123. 2124. 2130. qui tituli Asiani sunt; sed n. 2108. *b.* etiam in Europaeo Bosporo is memoratus videtur: ut coniicias illi utramque paruisse dicionem. Potius igitur alter successit alteri, et quum Tib. Iul. Sauromates II. maior natu fuerit quam Tib. Iul. Rhescuporis I. ille videtur prius imperasse. Quo deducta re de propinquitate Sauromatae I. et Tib. Iul. Sauromatae II. coniecturam addere licebit. Nam illi hic successit, nec tamen illius fuit filius, sed Rhescuporidis regis alibi regnantis. Credo Rhescuporis, Tib. Iul. Sauromatae II. pater, fuit frater natu minor Sauromatae I. gentis alicuius Sauromaticae regis: fratre vero Sauromata I. in Bosporum vocato Rhescuporis ei successerit in patria gente. At defuncto Sauromatae I. in Bosporo successerit fratris filius Tib. Iul. Sauromates II. deinde huic Tib. Iul. Rhescuporis I. aut frater natu minor aut filius. Quae si ita statuas, Tib. Iul. Sauromatae II. maiores regii, qui n. 2124. vocantur, non solum reges barbarorum erunt, inter quos eius pater Rhescuporis est, sed simul iis comprehendetur ipsius patruus rex Bospori Sauromates I. et sic Tib. Iul. Sauromates II. etiam in Bosporo *βασιλεὺς* erat *ἀπὸ προγόνων*; patruus enim *προγόνοις* comprehendi omnino debet. Dicas quidem etiam aliud licere statui. Quid enim, si Sauromatae I. successerit filius iuvenis Tib. Iul. Rhescuporis I. et huic ipsi Rhescuporidi mature fortasse defuncto patruus Tib. Iul. Sauromates II. Sauromatae I. frater? Non credo. Sic enim Sauromates I. et II. fratres eodem essent primario nomine vocati: at duos fratres eodem vocari nomine primitivo non probabile est; nam quod alter Romana praeterea nomina habet, non videtur ad utrumque distinguendum accommodatum esse. Haec de Sauromate II. et Rhescuporide I. sufficient. Insecutus est *Rhescuporis II.* si hoc nomen habuit rex, cuius nummi ab a. p. Chr. 17. usque ad a. 38. (a. u. c. 770-791.) sub Tiberio et Caligula signati sunt (cf. nummos ap. Köhl. adv. Rochett. p. 143 sq. coll. p. 134.). Sed a. p. Chr. 38. (a. u. c. 791.) *Polemo II.* Polemonis f. nullus ille Romanis nominibus usus, defuncta matre Pythodoride Ponti regina a Caligula utrique praeficitur regno, et Pontico et Bosporano; tribusque annis post in Ciliciam transfertur a Claudio, successore dato *Claud. Mithradate*, ex posteris Mithradatis VI. Post quem *Cotys I.* prioris frater, sub Claudio et Nerone et Galba; cuius superest nummus cum inscriptione ΤΕΙΜΑΙΒΑ[ϹΙΛΕΩϹ]ΚΟΤΥΟϹΤΟΥΑϹΠΟΥΡΓΟΥ (Rochett. Antt. Bosp. p. 128. Köhler. adv. Rochett. p. 109.). Hic ipse videtur n. 2108. *c.* nominatus esse, ubi habetur *τοῦ Ἀσπούργου*, sed periere praecedentia; verum praecessisse nomen regis nominativo casu expressum docui in nota; unde iam consequitur illum vocatum esse *Κότυν τοῦ Ἀσπούργου*, non *Κότυν τὸν Ἄσπουργον*. Sequitur *Rhescuporis III.* ad Domitianum perdurans; Domitiani vero, Nervae, Traiani, Hadriani aetate *Sauromates III.* ad quem refer n. 2125. neque hic neque posteri Romanis insignes nominibus. Hadriano aequalis etiam *Cotys II.* eidem et Antonino Pio *Rhoemetalces*, Antonino Pio et M. Aurelio *Eupator* (de hoc fortasse n. 2109. *c.*); post quem inserendi videntur *Leucanor* et *Eubiotus* (Introd. I, 12.), quorum nulli nummi hucusque habentur, domini illi fortasse in parte tantum Bospori. Tum sub M. Aurelio usque ad Sept. Severum et Caracallam *Sauromates IV.* (de hoc fortasse n. 2109. *c.*), et usque ad Alex. Severum *Rhescuporis IV.* Succedit *Cotys III.* usque ad a. p. Chr. 231. et *Cotys IV.* et simul, dum illi regnant, *Sauromates V.* rex fuit, hic epoch. Bosp. 527-529. (p. Chr. 231-233. vide Köhl. Méd. Gr. p. 40. coll. adv. Rochett. p. 71.). Omissis iam reliquis addo Sauromatas hucusque innotuisse decem et Rhescuporides octo, et sequentium regum nomina manifesto Sauromatica vel Maeotica partim magnopere singularia esse, ut *Ἰνινθιμήϋος, Τειράνης, Θοθόρσης, Φαρεάνζης* s. *Φαρεάνσης* (*Ἀρεάνσης* dici putabatur a Köhlero Méd. Gr. sed nummus Anapae nuperrime repertus attulit verum nomen; vide Ephem. Odess. 1829. n. 75.), quibus nominibus utar infra (cap. II.). Postremo nomino *Rhadamsadium*, cuius meminit titulus n. 2108. *d.* Huius nummi, qui a Stempovskio in Append. ad Roch. Antt. Bosp. prolati erant, obtulere lectiones . ΑΔΑΜΕΑΔ, - - ΔΑΜΕΑΔΙϹ, ΡΑΔΑΜ - -; mox Köhlerus (Méd. Gr.) verum eius nomen esse *Ῥαδάμσης* statuit, quod nummus ab illo inspectus offerebat ΒΑϹΙΛΕΥϹΡΑΔΑΜϹ. Et illa haud dubie simplicior forma eiusdem stirpis est; rex tamen videtur *Ῥαδαμσάδιος* vocatus esse, quam formam offert titulus n. 2108. *d.* et accedit iam alius nummus a Köhlero in Ephem. Petrop. Germanic. 1830. p. 48. prolatus, in quo est ΡΑΔΑΜϹΑΔ. At rursum nummus a Köhlero ibidem memoratus habet inscriptionem ΒΑ ϹΙΛЄΥϹΡΑΔΑΝϹΑΔΙϹ, in quo Ν pro Μ assumptum est, ut in voce *Φαρεάνσης* s. *Φαρεάνζης*. Quodsi illa nummi

inscriptio, ut affirmat Köhlerus, integra est, nec potius in illo nummo et in uno ex Stempovskianis. IC reliquum est ex IOC, terminatio ις videtur pro ιος accipienda esse, ut Δήμητρις p. Δημήτριος, Ἀθήναϊς p. Ἀθήναιος, Εἰρήναϊς p. Εἰρήναιος, Ἕλλαδις p. Ἑλλάδιος et similia multa, quae ex locis T. I. p. 915. *a.* citatis colligi possunt; neque in Bosporana voce in eo haerendum, quod hoc ις ponitur pro ea terminatione ιος, quae ex ειος nata sit. Ita si statues, a nominativo Ῥαδάμσαδις fiet genitivus Ῥαδαμσαδίου, qui in eo, quem dixi, titulo est; reliqua de etymo vide Introd. II, 10. Ceterum rex hic incidit in epoch. Bosp. a. 613-616. p. Chr. 317-320. pluresque huius vel consimilis nominis reges cur statuas, nulla causa est. Priorum autem usque ad Sauromaten V. series haec est:

Mithradates VI. Eupator, circiter ab a. u. c. 660.
Sub hoc *Machares* Mithradatis VI. f. a. 675-689.
Pharnaces Mithradatis VI. f. ab a. 691.
Asander Pharnacis gener, Dynamis maritus, archon, deinde rex, ab a. 707.
Scribonius Mithradatis VI. n. ut ferebat, Dynamis maritus, a. 740.
Polemo I. Zenonis f. Laodicenus, Dynamis maritus, ab a. 740.
Sauromates I. cuius uxor *Gepaepyris*, sub Augusto ab a. 756. ut videtur.
Huius fortasse frater *Rhescuporis* n. 2123. pater Tib. Iul. Sauromatae II.
Tib. Iul. Sauromates II. sub Tiberio.
Tib. Iul. Rhescuporis I. sub eodem.
Rhescuporis II. sub Tiberio et Caligula, ab a. 770. ut videtur.
Polemo II. Polemonis I. f. ab a. 791.
Claud. Mithradates, ex posteris Mithradatis VI. ab a. 794. sub Claudio.
Cotys I. prioris frater, sub Claudio et Nerone et Galba.
Rhescuporis III. usque in Domitiani imperium.
Sauromates III. sub Domitiano usque in Hadriani imperium.
Cotys II. sub Hadriano, usque ad a. u. c. 884. (ep. Bosp. 428.).
Rhoemetalces sub Hadriano et Antonino Pio.
Eupator sub eodem et M. Aurelio (cf. ad n. 2109. *b.*).
Intercedunt hoc fere loco *Leucanor* et post hunc *Eubiotus*.
Sauromates IV. sub M. Aurelio usque ad Sept. Severum.
Rhescuporis IV. hinc usque ad Alex. Severum.
Cotys III. usque ad a. p. Chr. 231.
Cotys IV. p. Chr. 232-233.
Sauromates V. simul cum prioribus duobus, p. Chr. 231-233.

14. Imperio Bosporano qui in utraque ora subiecti sunt, *Bosporani* dicuntur (Strab. XI. p. 495.), maxime Graeci; quamquam ex his, qui antiquiorem aetatem spectet, debet Theudosianos excipere. Paerisade I. rege dominorum Bospori imperium Europaeum finitur Tauris in occidentem, Asianum Caucaside in orientem et austrum (n. 2104.). In Taurica Chersoneso igitur ea aetate imperabant terrae ad fretum et prope Panticapaeum Theudosiam usque cum hac ipsa. Theudosiae portus occidentalium finium australis terminus. Strabo (VII. p. 309.): οὗτος δὲ (Θευδοσίας λιμὴν) ὅρος ἦν πρότερον τῆς τῶν Βοσπορανῶν καὶ Ταύρων γῆς. Idem, postquam recentiores reges universam fere Chersonesum tenuisse dixit, addit haec (p. 310. extr.): πρότερον δ' εἶχον ὀλίγην μὲν τὴν πρὸς τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος καὶ τῷ Παντικαπαίῳ μέχρι Θευδοσίας τῶν Βοσπορίων τύραννοι, τὴν δὲ πλείστην μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου Σκυθικὸν ἔθνος Ταῦροι. Septentrionalis occidentalium finium terminus non traditur quidem, sed manifesto fuit circa Zenonis Chersonesum in occidentem. Quippe haud ambiguum est, limitem fuisse fossam, quae inter hos erat terminos ducta, quattuor fere mil. Germ. longa, quae olim Scythas a Tauris separaverat, et posthac, aetate Diocletiani, Chersonesitas divisit a Bosporanis (cf. Introd. I, 1. et 11. et de eius fossae termino ad Theudosiam Köhl. de arce Bosp. p. 480.): quae probe distinguenda tam a muro et fossa ad Taphras in isthmo, quam ab Asandri moenibus, quibus Chersonesum Zenonis munivit, atque a muro et fossa, cuius vestigia supersunt in via Panticapaeo Theudosiam prope Pawlowskoe (cf. Köhl. ib. p. 405 sqq.). Solum fertilissimum Graecis agricolis concesserant Scythae ea condicione, ut ipsis penderetur vectigal (Strab. VII. p. 310. 311. cf. Introd. I, 15.). Sed Theudosia, ut supra significavi, ab initio Bosporanorum non fuit. Nam Archaeanactidarum et Spartocidarum sedes Panticapaeum publico indigenarum usu una cum Phanagoria et adiacentibus oppidis Graecis communi comprehenditur Bospori nomine (Introd. I, 19.); contra aetate Spartocidarum a Bosporo distinguitur Theudosia (n. 2117 sqq.): quod vero Spartocidae ut Bospori ita Theudosiae archontes fuerunt, et diversae tamen hae civitates, hoc vix aliter explicueris, nisi Bospori archontes, qui Panticapaei habitabant, posthac sibi subiecisse Theudosiam. Accedit quod remotior Panticapaeo Theudosia, plus quam XIII mil. Germ. distans, quam quae ab initio potuerit cum Bosporo esse ita coniuncta, ut iisdem pareret magistratibus. Denique sunt quae doceant, Theudosiam a Spartocidis subactam esse. Θευδοσία, ait Scholiastes Demosthenis (T. II. p. 79. ed. Reisk.), χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν, ὃ πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν; gemina habet Harpocratio v. Θευδοσία. Ex tribus, quos in Bosporo novimus, Satyris non potest pater Gorgippi intelligi, qui ex moerore obiit (Introd. I, 12.), nec Satyrus II. Paerisadis I. f. qui bellum gessit cum Eumelo fratre; hunc enim non ad Theudosiam, sed in Asia obisse infra doceo (Introd. I, 18.), etsi contrariam sententiam amplectitur Köhlerus: superest igitur, ut Satyrus I. Leuconis pater in obsidione Theudosiae perierit, quum eam in dicionem redigere vellet; id quod plures statuerunt (ut F. A. Wolf. ad Lept. p. 255. Rochett. Antt. Bosp. p. 31.). Quod vero Satyro I. non contigit, id perfecit Leuco I. Nam quum a Demosthene (Lept. 27. ed. F. A. Wolf.) Leuco dicatur προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θευδοσίαν, ὅ φασιν οἱ πλέοντες οὐ χεῖρον εἶναι τοῦ Βοσπόρου οὐδοτιοῦν, patet Leuconem Bosporanorum primum Theudosiae constituisse emporium; quum autem incredibile sit, Milesios conditores ibi nullum constituisse emporium, id ita debet intelligi, ut emporium quidem ibi dudum fuerit, non tamen illud Bosporanum: Bosporanumque quum instituerit primus Leuco, vix neges Leuconem demum cepisse Theudosiam et nova ratione adornasse et instruxisse: quod quum faceret, videtur simul oppidi nomen mutasse. Ulpianus certe ad Demosthenem: τὸ μὲν ὄνομα, inquit, τῷ ἐμπορίῳ

ἢ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ἢ ἀπὸ τῆς γαμετῆς· διαφωνεῖται γάρ. De Leucone agit Demosthenes; igitur Leuconis soror vel uxor intelligenda: nec video cur res non putetur verisimilis esse (cf. Mannert. Geogr. T. IV. p. 303. Köhler. adv. Roch. p. 22 sq.), quae non Ulpiani nitatur auctoritate satis futili, sed meliore diversorum auctorum, ad quos ille provocat verbis διαφωνεῖται γάρ. Nec mirum prius nomen non esse nobis notum, quum de Theudosiae rebus tantum non nihil sciamus. Ceterum Satyrum I. et mox Leuconem coniicias Theudosiam aggressos esse, quod exules Bosporanos recepissent Theudosiani. Anonymus Peripli Ponti Euxini auctor (Huds. T. I. p. 5. extr.): ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Θευδοσίᾳ λέγεταί ποτε καὶ φυγάδας ἐκ τοῦ Βοσπόρου οἰκῆσαι. Hactenus de Theudosia et de limite Bospori antiquo occidentem versus. Sed antequam Paerisades ultimus Mithradati regnum traderet, coartatos esse fines limitemque fuisse vallum prope Pawlowskoe, de quo supra diximus, coniicit Köhlerus (de arc. Bosp. p. 409.); tamen hoc admodum incertum est, nec docet id locus Strabonis (VII. p. 310. extr.) supra appositus, ad quem remittimur. Mox Mithradates et successores universam cepere Tauricam Chersonesum, nisi quod Tauri montani, etsi non prorsus immunes a Bosporanis, non plane subacti erant; et Mithradates ex Taurica Chersoneso et oppidis circa Sindicam Asianis quotannis medimnorum CLXXX millia et talenta argenti CC accepit (Strab. VII. p. 310 sq. de Tauris cf. Köhl. de arce Bosp. p. 410.). Parebat illis etiam Chersonesus urbs, donec Asandro rege liberaretur (Introd. I, 11.). Ultra isthmum vero in continentem propagatum regnum ne a Mithradaticis quidem: quodsi Mithradates belli Romani sibi subsidia paraturus expeditionem in barbaros usque ad Borysthenem atque adeo usque ad Adriam molitus est (Strab. VII. p. 308. extr.), et dux eius Neoptolemus, qui in Chersoneso exercitum duxerat (id. p. 307.), ad Tyrae ostia usque profectus, ubi eius memoriam conservavit Neoptolemi turris; tamen non constat continentis partem ullam esse in provinciam redactam aut Bosporano adiectam regno. Postremo Diocletiani aetate contractis regni finibus limes, qui Theudosiâ est ad Chersonesum Zenonis, Bosporanos divisit a Chersonesitis Heracleotis (Introd. I, 11.). Et Europaeos quidem fines ita fere constituit iam Köhlerus (de arc. Bosp. p. 402-410.): Asiani autem fines et incertiores sunt et minus videntur constantes fuisse. Strabonem (VII. p. 310.) si audimus, Europaeum imperium maius fuit quam Asianum; sed hoc ad novum inde a Mithradate regnum referendum est: prius Asianum imperium, barbaris annumeratis populis, maius fuit haud dubie; atque ipsum novum regnum, si Asiani fines ad Tanain usque tractu non nimis angusto computantur, amplior fuerit. Attamen quod infirma et instabilis in barbaros remotiores dominatio erat, Strabo mihi non reprehendendus videtur. Terminus Asiani imperii n. 2104. sub Paerisade I. dicitur Caucasis terra, definitione nimium laxa; in plurimis titulis tantum populi, iique varie designantur, sed in solis Asianis titulis, non in Europaeis, credo quod in Europa nulli barbari populi parebant Spartocidis. Nos complectemur paucis, quae de Asiana dicione repperimus. Primum igitur ea continentur Graeca in Sindis oppida, *Phanagoria*, antequam a Pompeio liberaretur, *Cepi*, *Cimmerium*, *Hermonassa*, *portus Sindicus*, alia; ex quibus portus Sindicus in ostio Cubani est, hoc est eius fluvii, qui nonnullis veterum apud Strabonem Hypanis. Mox in ora Ponti est *Gorgippia* a Gorgippo condita (Introd. I, 12.); eadem, si illam recte ibi ponimus, ubi posthac Hierus portus et hodie Anapa, etiam novi imperii regi Tib. Iul. Sauromatae II. paruit (n. 2130.). Qui vero post Gorgippiam Colchidem versus *Bata* vicus Graecus, fere x mil. Germ. ab ostio Cubani et portu Sindico, prope Zudzuk Kale, et ipse fortasse Bosporanus fuit. Achaeorum vero et Heniochorum ut Taurorum praedationes quidem maritimas Eumelus compescuit (Diod. XX, 25.), sed non paruerunt ii Bosporanis: idem dicendum de Cercetis, qui secundum nonnullos inter Sindos et Achaeos aliquando fuerunt interpositi: unum Graecum oppidum *Toricus* in ora, quae olim Cercetarum fuerat, nescio an paruerit Bosporanis (cf. Introd. I, 16.). Nec quod Mithradates universam Ponti orientalem oram subegit, ad res Bosporanas pertinet. Una vero cum oppidis Graecis barbari Bosporanis paruerunt populi, primum *Sindi* sub Paerisade I. (n. 2117 sqq.), haud dubie etiam antea posteaque, ad Bosporum illi ipsum et in vicinis Maeotidis Pontique oris. In mediterraneis autem quousque austrum versus Bosporanis paruerint populi, non satis constat; *Toretae* et *Dandarii* Paerisadi I. subiecti erant (n. 2117.); nec licet Strabo in tributis Mithradati pensis tantum oppida circa Sindicam nominet, credendum illos Mithradati non obedientes fuisse: contrarium de Dandariis docet Plutarchus (Lucull. 16.). Et Dandarii quidem in mediterraneis haud longe a Cubano habitarunt et Maeotis annumerantur; Toretae quoque Maeotae habentur, fueruntque a Cubano in austrum, fere usque ad montes Circassiorum super Heniochis, simulque attigerunt oram Ponti in Sindorum et Achaeorum confiniis eam, quae a nonnullis Cercetarum fuisse dicitur (Introd. I, 16. 17.). Etiam loci titulorum n. 2132-2134. quin Bosporani fuerint, non dubito. Praeterea Paerisades I. *Maitis omnibus* imperasse dicitur n. 2118. 2119. itaque hic fines imperii Tanain versus promovisse videtur: quamquam magnificentius loqui hos titulos, necdum tum omnes Maitas subactos esse, e mentione *Thatensium* n. 2119. facta colligo: qui quum et ipsi Maitae haberi debeant, illi omnes Maitae prius nominati, non potuerunt vere omnes esse (cf. Introd. I, 18.). Mox Eumelus magnam vicinae barbarae terrae partem acquisivit (Diod. XX, 25.), Asianae opinor: et Maeotidis accolas Asianos universos ad Tanain usque iam ante Pharnacem Bosporanis si non constanter, certe haud raro, maxime autem deinceps Pharnaci, Asandro, Polemoni I. paruisse Strabo testatur (XI. p. 495.). Ceterum Asiani Maitae vulgo inter Bosporanos et Tanain

Graecam urbem divisi erant (Strab. ib.); deficiebant tamen haud raro, et maxime Polemone I. rege: si praesertim remotior aliqua gens propius ad Bosporum immigraret. Sic Aspurgiani, qui olim prope Tyrambas habitasse videntur (cf. Mannert. Geogr. T. IV. p. 355.), posthac tractum Phanagoriam inter et Gorgippiam occuparunt quingentorum stadiorum spatio (Strab. l. c.): quos quum Polemo I. amicitiae specie aggressus esset, ab illis captus est. Postremo ipsa urbs *Tanais* aliquando paruit Bosporanis, a quibus condita erat; certe quod Polemo I. illam ut dicto non audientem (ἀπειθοῦσαν, ait Strabo XI. p. 493.) vastavit, inde colligas eam prius imperii Bosporani fuisse partem. Tanaitarum vero emporia haud dubie fuerunt *Naubaris* et *Exopolis* ad Tanain fluvium in mediterraneis sita, ex quibus Exopolis Tanaidis flexioni, quae Wolgae proxima, apposita fuit: ad quod oppidum titulus n. 2134. *b.* referendus videtur. Iam his universim monitis, de singulis et urbibus vicisque et populis tantum addam, quantum sufficere disputationis consilio et inscriptionum rationi intelligendae videtur.

15. *Panticapaeum*, emporium frequentissimum, quo inter omnis generis peregrinos etiam Iudaeos confluxisse recentiore aetate videmus (n. 2114. *b.*), Graeca urbs Scylaci (p. 29.), condita a Milesiis erat (Strab. VII. p. 310. Plin. H. N. IV, 26. Ammian. XXII, 8, 26.). Tempus supra definire conatus sum (§. 12.); locus est fere oppidi Kertsch in Chersoneso, ubi pauca supersunt rudera; conditorem nominarat Stephanus Byzantius (v. Παντικάπαιον, hinc Eustath. ad Dion. Perieg. 311.): ᾠκίσθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδός, λαβόντος τὸν τόπον παρὰ Ἀγαήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. Aeetae filius, Medeae frater, hinc alienus; Salmasius substituit Παιρισάδου, non probabiliter: ego habeo quod coniiciam, sed id premo ut incertum. Haec urbs non solum Europaeorum Bosporanorum metropolis (Strab. XI. p. 495.), sed universorum (Strab. VII. p. 309. Steph. Byz. et Eustath. et Ammian. ll. cc.), et simul regia sedes nullo non tempore (Diod. XX, 24. Scymn. Fragm. 99. et hinc Anonym. Peripl. Pont. Eux. p. 3.); quae regia haud dubie in arce fuit a Strabone commemoratâ. Etiam sepulcra regum Panticapaei fuerunt (Diod. XX, 23 sq.). De nomine urbis quum lis mota sit, paucis verbis verum doceo. Domi, hoc est in Bosporo, vocatur Panticapaeum; ut in Phanagorensi titulo n. 2123. et in nummis cives vocantur Παντικαπαῖται: a peregrinis eodem nomine utentibus et ipsis, videmus Panticapaeum, ut Olbia ab his Borysthenes dicta est, frequentius *Bosporum* appellatum; quo nomine domi universum imperium comprehensum est (cf. Introd. I, 19.). Sic more indigenarum Παντικαπαῖταν Leuconem appellant Arcades n. 2103. *e.* Plinius (H. N. IV, 24.): „Ad *Panticapaeum*, quod aliqui Bosporum vocant." Anonymus in Periplo Ponti (p. 7.): ἀπὸ Βοσπόρου, ἤτοι Παντικαπαίου. Solum Bospori nomen memorat Stephanus Byzantius: Βόσπορος, πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φίλων. Sic in Olbiae titulo n. 2059. Bosporus non potest nisi urbs esse Panticapaeum; et ibidem n. 2090. Βοσπορανὸς civis Panticapaeensis fuerit; regni incolam universim ibi designari non videtur probabile. Praeterea Demosthenes (Lept. §. 27. 29.) certo Bosporum urbem dixit; etsi alio loco (§. 25. cf. Introd. I, 19.) ambiguum urbs an regnum designetur. Neque in titulo Romano, ubi Macarius Βοσπορεανὸς vocatur, patet utro id usu dictum sit; nec n. 2096. *d.* in titulo cursus Achillis formula ἀπὸ Βοσπόρου utrum ad Panticapaeum an ad imperium Bosporanum aut fretum ipsum pertineat, liquet: crediderim tamen ibi fretum intelligi, ut ille ναύτης dixerit se ex Bosporo venientem dicasse donarium Achilli. Apud Diogenem Laertium vero (VII, 177.) Βοσποριανὸς omnino imperitius vocatur qui fuit potius Βορυσθενίτης. Denique inde a Procopio Panticapaeum Bospori nomine vocatur, et a Russis quoque subinde id, quod nunc est oppidum, appellatum Wospor. Etiam *Theudosiam* condiderant Milesii (Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 20. T. I. Huds. et hinc Anonym. Peripl. p. 5.); Graecam vocat Scylax (p. 29.). De ea collegit aliqua F. A. Wolfius ad Leptineam (p. 255 sq.); quando Bosporanis illa accesserit, quaesivi supra (§. 14.). Scriptores vulgo Θεοδοσίαν dicunt, ut Strabo, Mela, Arrianus, Stephanus Byzantius; neque aliter titulus n. 2118. sed frequentior in inscriptionibus est forma Θευδοσία s. Θευδοσίη, quae etiam in nummis habetur (Köhler. Mon. Comos.), et hac usi sunt Scylax, Demosthenes, Polyaenus, Appianus (Mithr. 108 sqq. ex scriptura codicum), Harpocratio, Anonymus in Periplo. Novicium nomen Κάφα. Iam in Asia *Phanagoria* (Φαναγορία, Φαναγόρεια, Φαναγόριον, Φαναγόρου πόλις) metropolis Bospori Asiatici est (Strab. XI. p. 495.); Graecam una cum Cepis Scylax (p. 31.), una cum Hermonassa Ammianus (XXII, 8, 30.) vocant; Ionicam coloniam esse docet Dionysius Periegetes (vs. 553.), Teiam Scymnus (Fragm. 153. et ex Scymno Peripl. Pont. Eux. Anonym. p. 2.). Phanagoram conditorem dixit Hecataeus in Asia (Steph. Byz. v.), Phaenagoram Teium Arrianus (Eustath. ad Dionys. 549.): is vero quum Persarum superbiam fugiens huc concesserit eodem teste, Phanagoria manifesto simul cum Abderis condita est, quo tempore Teii urbem suam reliquerunt, circa Olymp. 59, 4. Una vero cum Phanagora Hermon dux fuit Ionum Phanagoriam et Hermonassam condentium (Eustath.). Parietinae Phanagoriae superfuerunt in austrum a nova Phanagoria s. Taman. Vicinos *Cepos* condiderunt Milesii, *Cimmerium* Bosporani tyranni (Scymn. Fragm. 151. Peripl. Anonym. p. 2. Plin. H. N. VI, 6.). Insignior *Hermonassa* colonia Ionum (Dionys. vs. 553. et hinc Steph. Byz. v. adde Eustath. ad Dionys. vs. 549. non Paeonum, quam fabulam ex Eustathii loco corrupto Berkel. ad Steph. Byz. v. et deinceps alii narrarunt); Scymnus, non quidem in fragmentis, quae ex Periplo Anonymi maximam partem concinnata sunt, sed apud Stephanum Byzantium, vocavit Ἑρμώνειαν: et hinc explices, quod Hermon Ionum dux ex suo illam vocasse nomine ab Eustathio dicitur. Sed certius vulgatum nomen videtur Hermonassa,

quod ex Hermone ductum esse nequit: et quantum ex tenore confusi apud Stephanum Byzantium loci, in quo praeter rem etiam Hermonactis vicus ad Tyram memoratur, colligere mihi videor, non ad Trapezuntiam Hermonassam, sed ad Bosporanam pertinent verba: Ἑκαταῖος δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτήν φασιν ἀπὸ Ἑρμωνάσσης. Quibuscum conveniunt Eustathii ad Dionysium haec, ex Arriano opinor petita ut priora: ἔτι δὲ Ἑρμώνασσα ἐπὶ Ἑρμωνάσσῃ τῇ γυναικὶ Σημάνδρου Μυτιληναίου τινός, οὗ τινας τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς πόλεως οἰκισμῷ ἡ γυνὴ τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο. Nomen Σήμανδρος vix verum; certe Σάμανδρος fuit, si non Σκάμανδρος, ut Σκαμανδρώνυμον novimus Mytilenaeum. Is igitur Mytilenaeus cum Teiis Phanagora et Hermone petierit fretum Cimmerium; uxor eius Hermonassa Hermonis fuerit soror vel filia; quod ut coniiciam, nominum similitudo suadet. Sed Samander s. Scamander quidni fuerit Archaeanactidarum Mytilenaeorum unus? Quodsi statues, quum Phanagoria et Panticapaeum artissime coniuncta fuerint, facile intelligitur, Panticapaei et Bospori imperio potuisse Archaeanactidas Mytilenaeos potiri (cf. Introd. I, 12.). Ac nescio an huc aliquid faciat etiam pagus *Achilleum*, qui in vicinia Phanagoriae in Bospori ostio est: licet enim Achillis cultus in Ponto frequentissimus sit, tamen is locus potius ab Achilleo oppido dictus videtur, quod haud procul a Sigeo condiderant Mytilenaei, a Sigeo inquam, quod ipsum Archaeanax Mytilenaeus condidit (Strab. XIII. p. 509.): nempe ut Achilleum prope Sigeum in Hellesponti ostio positum erat a Mytilenaeis, credo ab ipsis Archaeanactidis, ita Phanagorenses Mytilenaei iidemque Archaeanactidae etiam in freti Bosporani ostio condiderint Achilleum. In Cubani porro ostio fuit *Sindicus portus*; eum habitasse Graecos e vicinia congregatos plures tradunt auctores (Scylax p. 31. Scymn. Fragm. 154. Anonym. Peripl. Pont. Eux. p. 2. cf. Mannert. Geogr. T. IV. p. 384.): adiecta est *civitas Sindica*, cuius meminere Plinius, Mela, alii. Quae proxima videtur *Gorgippia*, eam a Paerisadis I. socero Gorgippo conditam et denominatam coniecimus cum aliis (Introd. I, 12.), non ante Paerisadem I.: quare ignorat eam Scylacis Periplus aut ante Paerisadem I. aut paulo post inceptum eius principatum compositus, licet in eo Graeca Sindici extra Maeotidem tractus oppida maritima diligenter enumerentur. Gorgippiae huius ter meminit Strabo; unde eius situs aliquatenus demonstrari potest. Verba haec sunt (XI. p. 495.): Εἰσπλεύσαντι δ' εἰς τὴν Κοροκονδαμῖτιν ἥ τε Φαναγορία ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος καὶ Κῆποι καὶ Ἑρμώνασσα καὶ τὸ Ἀπάτουρον τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν· ὧν ἡ Φαναγορία καὶ οἱ Κῆποι κατὰ τὴν λεχθεῖσαν νῆσον ἵδρυνται εἰσπλέοντι ἐν ἀριστερᾷ, αἱ δὲ λοιπαὶ πόλεις ἐν δεξιᾷ πέραν Ὑπάνιος ἐν τῇ Σινδικῇ. ἔστι δὲ καὶ Γοργιππία· ἐν δὲ τῇ Σινδικῇ τὸ βασίλειον τῶν Σίνδων πλησίον θαλάττης, καὶ Ἀβοράκη. Et paulo post: Τούτων δὲ (τῶν Μαιωτῶν) εἰσὶ καὶ οἱ Ἀσπουργιανοὶ μεταξὺ Φαναγορίας οἰκοῦντες καὶ Γοργιππίας ἐν πεντακοσίοις σταδίοις. Ac tertium: Μετὰ δὲ τὴν Σινδικὴν κατὰ τὴν Γοργιππίαν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων παραλία. Coniunctis his locis videas Gorgippiam Achaeis proximam ad mare esse a Cubano Colchidem versus: tertio enim loco ἐπὶ τῇ θαλάττῃ pertinet ad κατὰ τὴν Γοργιππίαν, non ad vocem παραλία, cui addi non sine ineptia poterat. Accedit quod in nummo Gorgippiae est prora (Köhler. Mon. Comos. p. 85.), maritimum insigne. Quantum distet Phanagoriâ, ex Strabone colligi nequit: neque enim constat, quingenta illa stadia ab Aspurgianis occupata a Phanagoria ad Gorgippiam in longitudinem et directe computari: hoc tamen e Strabone certo constat, Gorgippiam in Sindorum et Achaeorum finibus esse sitam, quod circa Gorgippiam significat Achaeorum incipere oram. Quodsi Bata Colchidi propiora Scylax (p. 31.) nihilominus Sindicae tribuit, monendum, ceteros a Batis Cercetarum vel Achaeorum incepisse oram, et Strabonem hos, qui Achaeorum terram inde computant, esse secutum (XI. p. 496. 497.): unde liquet Gorgippiam inter Cubani ostia Sindica et Bata esse interpositam, quod Strabo Bata iam non Sindicae annumerat, sitam eam fere in loco portus Hieri et Turcicae arcis Anapae, ubi tituli n. 2130. 2131. reperti sunt (conf. lemma ad n. 2130.). Ab his tamen, quae dixi, eatenus differt Stephanus Byzantius, ut Sindicum portum, qui in Cubani ostiis fuit, et Gorgippiam non distinguat: Σύνδικος, ait, πόλις προσεχὴς τῇ Σκυθίᾳ ἔχουσα λιμένα. ἔνιοι δὲ Γοργίππην καλοῦσι. At inde nihil colligas nisi locos fuisse vicinos: Strabo quidem Sindicum portum separatim enumerat (XI. p. 496.), neque eundem censuit ac Gorgippiam, cuius aliquoties meminit. Sed etiam Rochettus (Antt. Bosp. p. 89-91. non probante Köhlero adv. Roch. p. 59 sq.) Gorgippiam et Sindicam civitatem cum portu non esse diversa neque inter se neque a regia Sindorum censet, ideoque primo, quem rettulimus, Strabonis loco, deleto altero δέ, corrigit verba eodem modo, quo ea dedit Coraës, ἔστι δὲ καὶ Γοργιππία ἐν τῇ Σινδικῇ, τὸ βασίλειον τῶν Σίνδων πλησίον θαλάττης; et succurrit huic scripturae Stephanus Byzantius: Γοργιππία, πόλις Σινδικῆς (vulgo Ἰνδικῆς)· τὸ ἐθνικὸν Γοργιππιεύς (nummi Γοργιππέων, non Γοργιππιέων). At quum Strabo Sindicum portum distinguat a Gorgippia, non est quare illum putemus regiam Sindorum et Gorgippiam eandem iudicasse; potius ubi Sindicus portus fuit, in ea vicinia videtur etiam regia fuisse, sed paulo quam portus a mari remotior (πλησίον θαλάττης): quare eius meminit paulo ante Sindicum portum, quum Sindici portus vellet deinde in referendis itinerum maritimorum spatiis mentionem facere (p. 496.): rursum si in his referendis non nominavit Gorgippiam licet ex ipsius relatione mari adiacentem, videtur hoc ideo fecisse, quod spatia itinerum inter Sindicum portum et Gorgippiam atque inter Gorgippiam et Bata non nosset. Quod superest, Gorgippiam in Sindica collocat Stephanus, quod Sindica ora vulgo usque ad Bata et Cercetas aut si mavis Achaeos computabatur; tamen Strabo, quod Gorgippia urbs Graeca fuit, Sindorum orae apposita, et Gorgippiae

solum, quod olim ante conditam Gorgippiam Sindorum fuisse non est dubium, ex ipsius sententia interpositum inter oram Sindorum et Achaeorum esset, potuit Gorgippiam a Sindica dividere, neque opus est ut in illius loco deleamus particulam δὲ. Postremo *Bata*, probabiliter ubi nunc Zudzuk Kale, ut supra diximus, vicum Graecum esse docet Scylax (p. 31.); qui si modo in Sindica, modo in Cercetis et Achaeis esse dicitur, incertos fines fuisse liquet: ceterum Scylaci dicitur Πάτους (immo Πατοῦς), eiusque fortasse aetate ab ora remotior fuit (cf. Introd. I, 16.). Et haec quidem de oppidis vicisque. Quorum plurima quum Ionicae originis sint, Panticapaeenses tituli ac Phanagoriae et viciniae Ionicas offerunt formas; Gorgippiae Dorica aliquot nomina invenies, quod fortasse e Chersoneso urbe et aliis Doricis in Ponto coloniis confluxerat civium pars. Sed Aeolismi nulla reperio vestigia, nec recte forma Θευδοσία est Aeolica habita. Θεύμορος, Θεύδοτος et talia sunt potissimum Dorica (Greg. Cor. p. 358. Lips.): sed metri heroici indoles effecit, ut his formis libenter uterentur Ionici poetae: ita apud Iones in communem usum abierit nomen Θευδοσία muliebre, ex quo urbis fluxit denominatio; Ionicam originem prodit terminatio Θευδοσίης in titulis Bosporanis. Religiones quoque, de quibus non afferam nisi quae ad titulos pertinent et Graecae sunt originis, maximam partem Ionicae videntur esse. Apollo colitur Panticapaei et Phanagoriae (n. 2014. 2118.); idem conspicitur in nummis Gorgippiae (Köhler. Mon. Comos. et Eckhel. D. N. T. II. p. 339.); in mediterraneis Bospori Asiani colitur Apollo Deochius (n. 2132.). Diana Agrotera prope Phanagoriam et Cepos culta (n. 2117.) per Teios vel Milesios huc delata est, qui habuerunt Athenis; notum eius templum Athenis (Pausan. I, 19, 7.), notius sacrificium, quod a Marathonia imprimis pugna multis insigne victimis fuit. Ceres Panticapaei est Θεσμοφόρος (n. 2106. cf. n. 2108.); eius protomen aristis coronatam Panticapaei repertam docet Köppenius (Nordgest. p. 19.). Hic quoque cultus est Atticus, qui ad Iones, et hinc in Bosporum translatus est; Iones ipsam Eleusiniam Cererem coluerunt (Strab. XIV. init.). Venus est Urania et Ἀπάτουρος, manifesto coniuncta cum Apaturiis, quae Atticae et Ionicae sunt originis (cf. ad n. 2120.). Huic consociatus Hercules Phanagoriae et apud Sindos, Panticapaei et in vicinia cultus (n. 2120. *b.* coll. nott. ad n. 2120.). Mars quoque Panticapaei venerationem habet (n. 2108. *b.*). Neptunus, qui n. 2123. comparet, potest Heliconius Ionum esse; quamquam Scythae quoque Neptunum coluerunt auctore Herodoto.

16. Inter populos primi sunt *Sindi*, Σίντοι etiam dicti, sed melius Σίνδοι, ut est in titulis et in nummo argenteo nuperrime reperto, cum epigraphe ΣΙΝΔΩΝ et capite Herculis (Ephem. Odess. 1829. n. 108.), neque vero Σινδοί (vide Herodian. ap. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321.); de quibus post Bayerum (Act. Petrop. T. IX. p. 370.) moneo paucissima. E Media vel Perside illos immigrasse, vel sermonis causa facile largior: *Sind* regio circa Bactrianam dicta videtur (Köppen. Nordgest. p. 62.); etiam prius an ad Indum s. Sindum habitarint, in ambiguo relinquam; modo ne Hesychii glossam Σίνδοι, ἔθνος Ἰνδικόν, afferas, ubi ex Photio Σκυθικὸν repone, licet proprie Scythae non fuerint. Non affero de iis locos Herodoti, Hellanici, Apollonii Rhodii, Dionysii Periegetae, Orphei personati, Stephani Byzantii, aliorum: sufficit monuisse de finibus: incipiunt enim ad Maeotidem, et complectuntur Graeca Bospori Asiani oppida in insula s. paeninsula Phanagorensi, ac finiuntur prope Gorgippiam et Bata (Introd. I, 15.). Cum Sindis vero Paerisadi I. *Toretae* et Dandarii parere n. 2117. dicuntur. Formam Τορέται agnoscunt Plinius (H. N. VI, 5.), Mela (I, 19.), Stephanus Byzantius, qui Ponticam dicit gentem; eadem ex emendatione plurium legitur nunc apud Dionysium Periegeten (vs. 682.) et Avienum (Descr. Orb. 867.), sed Prisciano (Perieg. 664.) non obtrudenda est, utpote falsam in Dionysii textu lectionem secuto. Strabo (XI. p. 495.) habet Τορεάται, quod corrigendum esse monuit unus et alter doctorum. Hos Mela inter Bosporum et Tanain collocat; Plinio ex certiore ut videtur cognitione dicuntur supercilium altum (hodie Kysilkaja) tenere a promontorio Crunis, quod est circa Hierum portum et Sindicam civitatem: iuga igitur insedere, quae ab Hiero (Anapa) in orientem sunt, in meridiem a Sindis; et videntur hinc Cubanum versus in mediterranea porrecti esse, quum annumerentur Maeotis (Introd. I, 17.). Pontum tangere a Plinio non dicuntur. Dionysius Periegetes Toretas componit cum Cercetis et Achaeis: quod consentaneum iis, quae ex Plinio rettulimus. Nam Hierus est iuxta Cercetas (Plin. VI, 5.), et inter Sindos atque Achaeos in ora Cercetas interponit Scylax (p. 31.), neque aliter Artemidorus a Batis, ubi ex vulgari sententia Achaei incipiunt, Cercetarum oram computavit (Strab. XI. p. 496.): posthac ab ora videntur pulsi esse; quare illos in illa non norant Mithridaticorum scriptores, quos Strabo sequitur. Sed in illa ipsa Cercetarum ora Pontum olim attigisse videntur Toretae. Nam Scylax (p. 31.) post Sindos, in quibus Sindicus portus et Patus ab illo commemorati erant, addit: Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέται ἔθνος καὶ πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς καὶ λιμήν: Toricum enim a Toretis denominatum esse recte viderunt docti; έται terminatio est, ut in voce Κερκέται. Quae urbs Graeca fortasse una cum Toretis paruit Bosporanis. Pro Torico vero Rochettus (Antt. Bosp. p. 87.) Hierum oppidum seu portum et Toretas substitui vult et apud Scylacem legi: καὶ πόλις Ἑλληνὶς (quippe Ἱερόν) καὶ Τορέται; quod recte improbat Köhlerus (adv. Rochett. p. 55.). Certe Hierus portus, quem diximus apud Anapam fuisse, alius videtur; quamquam in eo difficultatem video, quod Scylax Toricum post Sindicum portum, omissis Batis, esse dicit: unde tamen non plus colligam quam Bata Scylacis aetate ab ora maritima remotiora fuisse, ideoque illum Sindico portui statim addere Toricum. Utut est, quum Scylax Bata, quae ipsi Πάτους, in Sindis collocet, Toricum in Cer-

cetis, Toricus Colchidi propior fuit quam Bata, nec potest in loco Hieri fuisse. Ceterum Is. Vossius ad Scylacem cum Torico componit Ταρετικὴν ἄκραν apud Ptolemaeum (Geogr. V, 9.), pro quo Τορετικὴν scribendum vidit Tzschuckius ad Melam et mox Rochettus (p. 87.); sed Toricus pro illa cum Mannerto (Geogr. T. IV. p. 389.) haberi nequit, quod illa longe alio ac Scylacis Toricus loco, ab Achaeis non Cubanum sed Colchidem versus, sita est ad sinum Cerceticum. Haud dubie Cercetae et Toretae, postquam oram inter Sindos et Achaeos omiserunt, converterunt sese ad hunc, quem dixi, sinum, nec simul illic et hic habitarunt. Et haec quidem de Toretis. *Dandarii* autem eodem hoc, quo in inscriptione, nomine a Strabone (XI. p. 495.) et Stephano Byzantio vocantur, Dandari in vulgato Plinii textu (H. N. VI, 7.), Dandaridae apud Tacitum (Ann. XII, 15 sq.); Plinius situm non accurate designat, et videtur eos longius a Bosporano regno removere, in cuius vicinia collocat Tacitus, quamquam hic illos non videtur Bosporani imperii partem habere; Stephanus auctore Hecataeo Caucaso apponit; Strabo nihil definit, nisi quod illos Maeotis annumerat et statim post Sindos nominat, unde his eos coniicias finitimos fuisse: neque aliter Plutarchus (Lucull. 16. ubi vulgo Δαρδάριοι) vocat γένος βαρβάρων τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν. Non ad Cubanum eos fuisse, sed haud longe ab illo, docet res a Strabone relata (XI. p. 495.): Φαρνάκης δέ ποτε καὶ τὸν Ὕπανιν τοῖς Δανδαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγεται διά τινος παλαιᾶς διώρυχος, ἀνακαθάρας αὐτήν, καὶ κατακλύσαι τὴν χώραν: et hinc quoque patet Sindis eos vicinos fuisse, quod statuit etiam Mannertus (Geogr. T. IV. p. 355.); Danvillius contra aberravit longissime, quum illos inter Dioscuriadem et Pityuntem orae Ponti apponeret, ubi hodie oppidum Dandars s. Dandar s. Drandar; hucusque enim Bosporanum regnum non potuit porrigi. Unde immigrarint, non constat; Δαρδανεῖς ad Indum (Dionys. Perieg. 1138.) num iidem sint, valde dubito.

17. N. 2118. 2119. non nominatis Toretis et Dandariis Paerisades I. Sindis et *Maitis omnibus* imperare dicitur. Scriptura indigenis publice usitata est Μαῖται, non Μαιῶται; tertia est Herodotea Μαιῆται et Μαιῆτις, cuius sonus indigenarum formae utpote Ionum propior est quam alterius. Dictionem Μαῖται πάντες non nimis premere licet: superbiores enim et magnificentiores quam pro vero regum solent tituli esse. Quid quod etiam in Europaea Maeotidis ora fuere Maitae? qui si formula Μαῖται πάντες prorsus vera esset, debebant et ipsi Spartocidis subiecti haberi; sed illi paruerunt Scythis (Herod. IV, 123. Xen. Mem. Socr. II, 1. Plin. H. N. IV, 26.). Quo minus vereor pronuntiare, ne Asianos quidem Maitas ad Tanain usque omnes paruisse Paerisadi (cf. Introd. I, 18. extr.). Nomina Maiticarum harum gentium inde ab Iaxamatis Tanai proximis, de quibus supra diximus (Introd. I, 3.), ex Strabone, Plinio, Ptolemaeo, aliis, colligere licet, plurimasque memorat Mannertus (Geogr. T. IV. p. 353.); sed Paerisadis I. aetate non constat omnes iam in illis fuisse sedibus, quod alia alii successit. Nos hoc unum examinabimus, Sindi, Toretae, Dandarii utrum in Maitis censendi sint necne; qua de re in diversas partes ierunt Rochettus (Antt. Bosp. p. 84.) et Köhlerus (adv. Roch. p. 50 sqq.). Ab initio igitur Maitarum nomine certa quaedam gens videtur vocata esse, a qua mare nomen habet. Sane Μαιῆτις s. Μαῖτις quasi Euxini nutrix hoc nomine vocata esse fertur (Steph. Byz. v. Μαιῶται et intt. Herod. IV, 86.), credo ob verba Herodoti, ἡ (λίμνη) Μαιῆτίς τε καλέεται καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου: at licet Scythicum eius nomen *Temerinda* s. *mater maris* (Plin. H. N. VI, 7.) cum hoc conveniat, tamen potius haec a Μαιήταις quam illi ab hac debent dicti haberi, quod aliquot auctores diserte affirmant (ut Plin. H. N. IV, 26. Anonym. Peripl. Pont. Eux. p. 4.). Rem mihi persuadet nominis forma: Μαῖτις enim s. Μαιῆτις s. Μαιῶτις femininum est a masculo Μαΐτης etc. ut Φθιῶτις a Φθιώτης: *nutricem* (*maris*) si Graeci voluissent dicere, Μαῖαν vocassent, non Μαιῆτιν. Etiam Demetrius Callatensis, quum dixit Iaxamatas esse eos, quos veteres vocassent Maeotas, Maeotarum nomen *uni alicui* genti tributum esse putavit. Tamen iam inde ab Herodoto hoc nomine ut collectivo vocantur Maeotidis accolae barbari qualescunque, moribus et sermone haud dubie maximam partem inter sese convenientes: immo etiam qui lacum non attingerent, potuere Maeotae dici, si modo in ea terra habitabant, quae inter Maeotidem et extrema Caucasi iuga ad Pontum descendentia interiecta est in utraque Cubani ripa: his enim iugis ea terra, quae mihi videtur iure *Maeotica* vocari posse, a *Ponticis* separatur populis, Achaeis, Heniochis, ceteris. Nomen pluribus commune esse agnoscit etiam Strabo (XI. p. 493 sq.): Οἰκοῦσι δὲ ἐν τῷ παράπλῳ τούτῳ παντὶ (a Tanai ad Bosporum) οἱ Μαιῶται, γεωργοὶ μέν, οὐχ ἧττον δὲ τῶν Νομάδων πολεμισταί· διῄρηνται δὲ εἰς ἔθνη πλείω, τὰ μὲν πλησίον τοῦ Ταναΐδος ἀγριώτερα, τὰ δὲ συνάπτοντα τῷ Βοσπόρῳ χειροήθη μᾶλλον. Quos hoc loco significet, docet paulo post (p. 495.): Τῶν Μαιωτῶν δ' εἰσὶν αὐτοί τε οἱ Σίνδοι καὶ Δανδάριοι καὶ Τορέται καὶ Ἄγροι καὶ Ἀῤῥηχοί, ἔτι δὲ Τάρπητες, Ὀβιδιακηνοί, Σιττακηνοί, Δόσκοι, ἄλλοι πλείους. Utroque loco composito facile intelligitur Sindos, Dandarios, Toretas ideo a Strabone Maeotas dici, quod Maeotidis orae vel adiacent vel vicini sunt: neque alter Strabonis locus ab altero, quod factum video, est separandus, quasi sibi sint contrarii, sed alter ex altero explicandus. Et Sindos quidem optimo iure Maitas esse, ex eorum perspicitur situ: neque origine diversos fuisse, significant fortasse qui partem illos a Maeotis divulsam dixerunt (Steph. Byz. v. Σίνδοι: ἔνιοι δὲ καὶ τὸ Σινδικὸν γένος φασὶν εἶναι Μαιωτῶν ἀπόσπασμα). Quodsi Scylax (p. 31.) post Maeotas dicit Sindos esse, diserte illos distinguens, et similiter Hellanicus (apud Schol. Apoll. Rhod. IV, 321. Βόσπορον δὲ πλεύσαντι Σίνδοι· ἄνω δὲ τούτων Μαιῶται Σκύθαι, ubi Schol. Par. separat vocem Σκύθαι, quae fortasse non ab Hellanico profecta est, aut si ab illo, saltem per errorem): longa Bosporanorum dominatio, nondum

subactis ceteris Maeotis, videtur effecisse, ut his exempti Sindi suo solerent nomine appellari. Hinc n. 2118. 2119. formula Σίνδων καὶ Μαϊτῶν πάντων non habet quo offendat: quamquam ea etiam sic explicari possit, ut primo loco principes Maitarum appellati putentur, dein additi Maitae omnes, ut Ζεὺς καὶ πάντες θεοί. Nec mihi Strabo aut reprehendendus aut recentiore vocabuli vi usus videtur, ubi Toretas et Dandarios in Maeotis refert, licet orae Maeotidis accolae fuisse non videantur; Straboni succurrunt Mela, qui Toretas inter Bosporum et Tanain collocat, quippe qui saltem ad Cubanum a Ponto in mediterranea videantur porrecti esse, et Plutarchus Dandarios circa Maeotin collocans (Introd. I, 16.). Eodem deducunt tituli n. 2117. 2118. inter sese collati. Nam n. 2117. Paerisades I. tantum Toretarum et Dandariorum rex vocatur, et n. 2118. Maitarum omnium, non nominatis illis duobus populis, utroque loco haud dubie sollemni publiceque recepta denominatione: atqui nomen Maitarum omnium latius patet quam Toretarum et Dandariorum, priusque pauciores, mox plures Paerisadi subiectos esse consentaneum est, aut certe regium titulum prius fuisse modestiorem, mox in maius esse auctum, quem ne tum quidem, ubi defecissent aliquot gentes, contractum esse arbitreris: itaque n. 2117. debet prior haberi quam n. 2118. Maitisque omnibus, quorum n. 2118. meminit, iudicandum est comprehendi etiam Toretas et Dandarios inscriptionis n. 2117. Accedit, quod n. 2119. Sindis et Maitis omnibus adduntur Thatenses, quos vix neges post tempus tituli n. 2118. esse domitos: Thatenses vero quum a Bosporo remotiores sint, quis tum, quum hi iam subacti essent, putabit Toretis et Dandariis non imperasse Paerisadem? Igitur sic quoque Maitis contineri Toretae et Dandarii intelliguntur. Sed uberius de illis Thatensibus dicendum.

18. N. 2119. Paerisades I. ut Sindorum et Maitarum omnium, sic Θατέων dicitur rex. Lectio certa est; populum in Asia quaerens Rochettus (Antt. Bosp. p. 85.) nomen *Thalorum* s. *Thallorum*, quod legitur apud Plinium (H. N. VI, 5.), ad tituli scripturam corrigendum censet. Sauromatis hos confines, ab oriente Caspii maris fauces attingere, Claudio principe rettulit Mithradates, qui ad Sauromatas profugerat: sed ad Caspium mare certe numquam propagatum Bosporanum imperium est, nec Thalli ante Claudium Imp. videntur innotuisse: quamobrem mittendi Plinii Thalli sunt. Sed longiore fortasse via certius ad Θατεῖς investigandos perveniemus. Diodorus (XX, 22-24.) satis distincte certamen de imperio enarrat, quod defuncto Paerisade I. inter filios eius exarsit. Tres fuerunt fratres, Satyrus natu maximus, Eumelus, Prytanis; Satyrus postquam imperium accepit, Eumelus cum barbaris finitimis iuncta amicitia et copioso exercitu collecto, summam rerum affectavit: qua de re certior factus Satyrus expedivit adversus Eumelum cum mercenariis Graecorum duobus, totidemque Thracum millibus, sociisque Scythis plus quam vicies mille peditibus et decies mille equitibus: Eumelo vero socius Ariopharnes Thracum rex, ut ait Diodorus, cum equitum millibus viginti, peditum viginti duobus millibus. Sed Satyrus in hostem profectus transgreditur fluvium Thapsin sive Thaten (variat enim scriptura), victique ab illo Ariopharnes et Eumelus confugiunt in regiam flumine illo satis profundo circumdatam, in saxo sitam praecipiti, et quod silva eam insuper plurima ac paludes cingebant, duos tantum aditus munitissimos praebente. Quo quum accessisset Satyrus, primum hostium terram vastavit vicosque incendit, multamque praedam et captivos incolas haud paucos coëgit; mox in oppugnatione arcis vulneratus post novem mensium imperium obiit. Quare Meniscus eius dux obsidione soluta exercitum in urbem Gargazam deducit atque inde regis corpus per amnem deportat Panticapaeum ad Prytanin Satyri fratrem. Qui sepultura magnifice perfecta et in regiis sepulcris condito corpore Gargazam celeriter profectus copias simul cum principatu recipit: nec legatis ab Eumelo missis, ut partem regni obtineret, aurem praebens, praesidio Gargazae relicto Panticapaeum repetit, quo muniat potentiam. Interim a barbaris adiutus Eumelus capit et Gargazam et alia haud pauca oppida et castella, Prytaninque iam cum exercitu obviam euntem vincit, isthmoque, qui est ad Maeotin, inclusum ad deditionem adigit atque ut regno cedat cogit. Sed Prytanis Panticapaeum redux, ubi regia principum erat constanter, rursum molitur rerum potiri; superatus petit Cepos ibique interimitur; Eumelus Satyri et Prytanidis familiam et amicos necat; solus Paerisades Satyri f. equo ex urbe vectus elabitur ad regem Scytharum Agarum. Haec eo potissimum consilio e Diodori prompsi relatione, ut quidquid ad locorum situm diiudicandum pertineret, referrem: multifarie enim, ubi gestae hae res sint, dubitatur. Et de Hylaeae quidem locis agi non est quare putemus (Introd. I, 2.); Mannerti vero sententiam (Geogr. T. IV. p. 312.), ex qua fluvius Thapsis s. Thates est Salgyr, potissimum Chersonesi Tauricae flumen, super quod Satyri corpus Panticapaeum delatum terrestri itinere sit, et cui apposita fuerit Eumeli regia, isthmus autem a Diodoro memoratus is habetur, qui Chersonesum Zenonis coniungit cum Taurica, eam igitur sententiam vix probaveris, si Köhlerus in commentatione de arce Bosporo et oppido Gargaza (cf. imprimis p. 468 sqq.) vere scripsit, ad flumen Salgyr nullam reperiri rupem: sed dubitationem iniicit rupes prope Sympheropolin ad ipsum flumen Salgyr, in qua haud dubie arx fuit (vide lemma ad n. 2103.). Mitto cetera Köhleri argumenta a finibus regni Bosporani repetita, propterea quod non demonstratum est, bellum esse in Bosporana terra gestum, et hoc unum addo, nullum eorum locorum, quorum meminit Diodorus, Chersoneso tribui ab ullo auctore. Tamen in eadem res illas gestas esse etiam Köhlerus censet, neque vero in barbarorum terra, sed in Bosporana dicione, cuius fines supra descripti sunt; re-

giam, in quam Ariopharnes confugit, putat Bosporanam esse; eam vocat *arcem Bosporum*, eamque sibi reperire visus est in monte *Opuk*, olim *Cimmerio*, qui prorsus congruus illi saxo munito, quale descripsit Diodorus, nisi quod nec fluvius, nec silva nec paludes adsunt; haec absumpsisse tempus longum: mons autem ille quod haud procul abest a Theudosia in meridiem, quae Scholiastes Demosthenis cum Harpocratione de Satyri obitu in oppugnatione Theudosiae dicit, Köhlerus refert ad Satyrum II. Paerisadis I. f. qui ex vulnere in oppugnanda regia accepto periit hoc, quod modo explicuimus, bello (vide Köhler. de arce Bosp. p. 416. adv. Roch. p. 22. et cf. supra Introd. I, 14.): ceterum munimentorum arcis vidit vestigia, Gargazae autem nulla, sed coniicit oppidum hoc fuisse prope arcem olim Turcicam Arabat, quae est in aditu Chersonesi Zenonis, sed id paulo remotius in occidentem; hinc traiecto fluvio, cuius aquae, ut diximus, evanuerint, Panticapaeum delatum esse Satyri corpus: isthmum vero, ubi inclusus Prytanis erat, Chersonesum Zenonis esse. Quae quamquam a Köhlero egregia eruditione et locorum ab ipso pervestigatorum cognitione illustrata sunt; tamen quod fluvius, qui a Diodoro satis profundus dicitur, quod silva illa densa, quod paludes ad montem Opuk nullae conspiciuntur, minime probabilis haec sententia est; quam una cum Mannertiana infringunt etiam alia. Nam uterque regiam, de qua agitur, Bosporanam esse censet: sed Eumelum separatim habuisse regiam non est verisimile, principum autem Bosporanorum regia fuit Panticapaei, id quod Diodorus in hac ipsa relatione dicit et satis aliunde quoque constat (Introd. I, 15.). Diodorus barbarum regem Ariopharnem et Eumelum dicit confugisse in *regiam simpliciter nominatam*; sed Eumelum in prioribus nusquam regem dixit, Ariopharnem dixit regem: Ariopharnis igitur regiam intellexit Diodorus, quam oppugnarit Satyrus, ut cepit etiam Niebuhrius (cf. Introd. I, 2.); Eumeli illa regia si fuisset, debebat Diodorus dicere, Ariopharnem cum Eumelo in *Eumeli* confugisse *regiam*. Nempe barbari illi reges quisque suam habuere regiam: sic Scytharum reges suas habuere regias, etiam in Chersoneso (Polyaen. VIII, 56.), sic Saïtapharnes (Introd. I, 2.), sic Iaxamatarum, Sindorum reges (Polyaen. VIII, 55. Strab. XI. p. 495.). Atqui prope Theudosiam in Cimmerio monte, hoc est in Bosporana dicione, non potuit barbari regis sedes esse: itaque regia a Satyro oppugnata non fuit in monte Opuk. Atque etiamsi argumento huic quamvis certo diffidas, cur si res in proxima Theudosiae vicinia gestae sunt, oppidi huius clarissimi nulla mentio fit? Hinc simul patet, verba Scholiastae Demosthenis de Satyro in Theudosia obsidenda defuncto non pertinere ad Satyrum II. Paerisadis I. f. Accedit, quod Gargazae memoriam prorsus fuisse interituram, si prope Chersonesum Zenonis sita esset in terra a Graecis habitata et Straboni satis cognita, non probabile videtur. Neque equidem ullam invenio causam, quare in Bosporo Europaeo bellatum a filiis Paerisadis putetur. Quid si bellum hoc in Asiae Bosporanae aliquo recessu gestum esse demonstramus? Quod quum viderint Ortelius ex parte et Barbeyracus (vide Wessel. ad Diod.), nos proponemus id ratione satis probabili. Quippe quaerendus fluvius, quaerenda Gargaza: quibus inventis de loco non dubitabitur. Iam vero in Asiana Maeotidis ora Ptolemaeo (Geogr. V, 9.) flumen est *Psathis s. Psates*, et vicina urbs *Gerusa*: Γέρουσα πόλις. Ψάπος (lege Ψάτιος vel cum codd. Pal. Coisl. et vet. intp. Ψάθους) ποταμοῦ ἐκβολαί. Et rursum: παρὰ δὲ τὸν Ψάτην ποταμὸν Δοχίς (vet. intp. Αὐχίς). Nonne vides a Ptolemaeo *Psathin s. Psaten et Gerusam* ut vicina vel potius contigua memorari, quemadmodum apud Diodorum *Thapsis s. Thates et Gargaza* coniunguntur? Ut *Auchis* a Ptolemaeo apponitur *Psathidi*, ita *regiam Ariopharnis Thapsidi* apud Diodorum apponi? Quae quum ita composita sint, quis dubitet, quin Psathis s. Psates sit Thapsis s. Thates, et Gerusa Gargaza? denique quis in levi scripturae differentia haerebit, praesertim in barbaris nominibus, quorum ne lectio quidem certa sit? In Maeotica igitur terra bellatum est; cui sententiae Diodori narratio multo magis convenit quam contrariae. Primum enim Eumelum in vicinia Panticapaei tantas adversus Satyrum copias collegisse neque esse a fratre impeditum anne credibile? Immo hoc in Asiani Bospori extremis fecit inter barbaros aut nondum a Bosporanis subactos aut male illis parentes: cum his barbaris amicitiam coniunxit Eumelus, non cum Scythis Chersonesi et adiacentis terrae, qui potius in Satyri partibus fuerunt. Hinc solos barbaros secum habet Eumelus; at Satyrus Graecos quoque habet: circa Theudosiam si copias collegisset Eumelus, cur non Graecos quoque haberet? Panticapaeo procul coeptam rem esse docet etiam Diodori dictio: ἃ δὴ πυθόμενος ὁ Σάτυρος ἀνέζευξεν ἐπ' αὐτόν etc. Nuntiis igitur de Eumeli apparatu allatis expedit adversus illum Satyrus, contractis fortasse prope Phanagoriam copiis, quas etiamsi Panticapaeo et aliunde eo transposuerit, hoc non opus erat a Diodoro moneri, quod Phanagoria in Satyri dicione sita est: victisque trans flumen Ariopharne et Eumelo ad regiam accedens *hostium terram vastat, vicos comburit, incolas captivos abducit.* Intellige Ariopharnis dicionem; Bosporana terra non potuit hostilis dici. Iam in obsidione arcis moritur Satyrus nono imperii mense: non igitur cito videtur res peracta esse. Nec mirum: tantae copiae a Satyro in Asiam transvehi ibique ali non potuerunt nisi multo ante provisum necessitatibus esset. Defuncto autem rege exercitus reducitur Gargazam et inde corpus regis Panticapaeum defertur διὰ τοῦ ποταμοῦ, ut ait Diodorus. Non hoc est *traiecto fluvio*; sed *per amnem, impositum navi corpus devehitur.* Quippe ridiculum fuisset annotare, corpus traiecto angusto fluvio deportatum Panticapaeum esse: quid enim in hac re memorabile? sed maritimo itinere, non terrestri transvectum corpus Panticapaeum esse, id vero mentione dignum. Gargaza

ad fluvium fuit vel in vicinia, infra Auchin Ariopharnis regiam eidem fluvio appositam, nec procul a mari, non tamen ad mare opinor, licet addita Ptolemaeo tabula mari apponat: itaque *per fluvium* in Maeotin, hinc Panticapaeum defertur corpus. Neque vero opus erat, ut Maeotidis fieret mentio: sufficiebat initium et finem profectionis designasse. Haud dubie enim Diodorus haec ex Bosporanarum rerum scriptore transtulit, qui locorum gnaris popularibus scripserat: hi per Maeotin deductum corpus ex fluvio Panticapaeum esse sponte intellegebant. *Celeriter* deinceps ad exercitum Gargazae degentem pervenisse Prytanin, vix dignum memoratu erat, si Gargaza fuisset prope Arabat; quod rediit Panticapaeum, ut firmaret potentiam, est magis consentaneum, si in Asiana terra fuerat mari dirempta a sede imperii. Dum ab exercitu abest, Eumelus et barbari recuperant Gargazam; simul alia multa oppida et castella capiunt. Hoc mirum profecto, si Gargaza prope Arabat fuit, si oppida et castella in Europaeo Bosporo: haecne proxima Prytanin Panticapaei degentem expugnari passum esse? Et quinam fuerint barbari Gargazam oppugnantes et reliqua castella, quum Scythae vicini in Satyri olim, nunc Eumeli essent partibus? Immo Asiana est Gargaza, Asiana oppida et castella barbari Maeotae Bosporanam ingressi dicionem capiunt, dum Prytanis Panticapaei sedet. Postremo illis Prytanis obviam it, sed concluditur εἰς τὸν ἰσθμὸν τὸν πλησίον τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Gargaza igitur si prope Arabat fuit, licet paulo in occidentem remotior, cetera oppida et castella debebant Panticapaeo propiora esse. Prius igitur haec capienda a Prytanide erant, priusquam ad loca Gargazae vicina perveniri posset; qua de re nihil dictum est. Sed capta sint licet; Gargazam petierit Prytanis, Chersoneso Zenonis tantum non obiectam. Nonne puerilis stultitiae erat, si sese Panticapaeo Gargazam profectum excludi Panticapaeo, includi Chersoneso Zenonis patiebatur? Intelliget, qui tabulam geographicam consideret. Sed ubi in Asia gestas res concesseris, conveniunt omnia. Eumelus cum barbaris capit Gargazam ad flumen Thaten in Maeotica terra; ingreditur Bosporum Asianum, capit oppida et castella. Prytanis in eos profectus cogitur sese in isthmum Asianum recipere, qui Maeotidi adiacet, prope Bosporum ipsum; Bosporum quum iam non posset superare, ad deditionem adigitur. Primum autem in hoc itinere isthmus est, in quo *Temrjuk*, interiectus Maeotidi et lacui, qui dicitur *Temrjukskoi Liman*; deinde e regione huius isthmi est alius, non ad Maeotidem, inter lacus qui vocantur *Temrjukskoi Liman* et *Kubanskoi Liman*, qua iter est ab Ekateriniuskaio Phanagoriam. Hunc alterum ne intelligas, Diodorus vel auctor, ex quo sua Diodorus habet, isthmum, ubi gesta res, vocat τὸν πλησίον τῆς Μαιώτιδος λίμνης, sive illum dixit, ubi Temrjuk, sive quod magis probo alium in eadem via occurrentem. Nam tertio loco ubi a Temrjuk pergas Bosporum versus, ad vicum Tschokrak-koi est alius isthmus inter Maeotidem et sinum Tamanensem: ad quem isthmum priusquam perveneris, via a Temrjuk Phanagoriam ducit super alium isthmum inter sinum Tamanensem et lacum, qui *Temrjukskoi Liman* audit, interpositum, per quem isthmum proficisci Phanagoriam possis: at inde ab isthmo apud vicum Tschokrak-koi reliqua terra Bosporum versus non habet exitum nec cohaeret cum continente nisi per illum isthmum, sed paeninsula est, ubi olim Cimmerium oppidum (Kisdar) et Achilleum, et in angusta arenosaque ligula, quae Severnaja Kossa vocatur, sepulcrum Satyri, hoc nonaginta ab Achilleo stadiis. Inclusus igitur Prytanis hoc in isthmo, qui apud vicum Tschokrak-koi est, quum Bosporum traiicere non posset, dedidit sese Eumelo et barbaris, sed dimissus petiit Panticapaeum, mox rebellis in Asiam perfugit et Cepis necatur. Huc deducta re possumus iam ad Θατεῖς redire. Plurimi namque Diodori libri fluvium illum, de quo diximus, Maeoticum Θάτην appellant; ad hunc dudum conieci habitasse Θατεῖς, sicut Borysthenitae ad Borysthenem, Tyritae ad Tyram, sicut Scytharum populus sunt Agari et fluvius Agarus, ut alia omittam; et video, nunc etiam Stempovskium (Ephem. Odess. 1829. n. 108.) cum fluminis hoc apud Diodorum nomine Thatenses tituli componere. Asianos autem esse Θατεῖς nemo ambiget, ut Asiani sunt qui cum iis coniunguntur Σίνδοι καὶ Μαῖται πάντες. Eosdem Thatenses, quum ad Maeotin fuerint, Maeotis annumerandos esse quis neget? Ecce vero Ptolemaeus (Geogr. V, 9.) memorat Maeoticum populum, qui in aliis libris Θαιμεῶται (vet. intp. Themeotae), in aliis Θετμῶνται: coniicio veram lectionem esse Θατμαιῶται, hoc est Θατεῖς Μαιῶται, a radice Θατ, quae cum alia terminatione Graeca in fluvii nomine Θάτης, cum alia in nomine gentis Θατεῖς comparet: illi vero si ex Ptolemaei sententia Tanai propiores sunt quam Psates s. Thates fluvius secundum Ptolemaeum est, et quam Thatenses tituli n. 2119. fuisse videntur, consentaneum est locum eos mutasse. At qui ad Thaten regnavit Eumeli socius Ariopharnes, diserte a Diodoro ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεὺς vocatur, non rex Thatensium. Sed quis ad Maeotin Thraces quaesiverit? Getas non admitto, de quibus supra satis dixi (Introd. I, 2.); nec vero ex ipsa Thracia facile tantus numerus Thracum, XLII millia, potuerunt in Asiam adduci; pauci mercenarii, bis mille, sunt in Bosporo, iique in Satyri partibus, non Eumeli. Postremo Ariopharnis nomen non Thracicum est, sed Persicum vel Medicum, Maeotaeque et Sauromatae Persica vel Medica habent nomina (cf. Introd. II, 13. ubi quae contuli, formae Ἀριοφάρνης, quam probo, magis favent quam variae apud Diodorum lectioni Ἀριφάρνης). Ne multa, Diodoro referente Eumelus amicitiam coniunxerat πρός τινας τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων; intellige Maeoticos: horum genti alicui, et Thatensibus quidem, rex fuit Ariopharnes, isque suum populum et fortasse alios quoque Maeotas illi adduxit; nec dubito, quin vel Diodorus vel is quem secutus est scripserit ὁ τῶν Θατέων βασιλεύς, ignotumque nomen aut Diodorus de-

pravarit aut librarii, quemadmodum hi pro Ariopharne Aristophanem in textum intulerunt. At Thatenses titulo teste regi parent Paerisadi I. quomodo igitur Ariopharnes paulo post eius obitum potest illorum rex fuisse? quomodo Thatenses potuerunt hostes principis Bosporani esse? Nimirum qui Bosporanis subiecti principibus erant barbari, suos habuerunt regulos (Introd. II, 19.); parumque firmâ Bosporanorum in barbaros potentiâ desciscebant subinde hae gentes, ut facile Eumelus Ariopharnem cum suis ad rebellionem compellere potuerit, si praesertim recens domiti Thatenses erant: quo magis hi potuerunt in hostium censeri numero. Neve quem male habeat, quod Θατεῖς, licet et ipsi Maitae, addantur speciatim πᾶσι Μαΐταις; haud dubie Μαϊτῶν πάντων titulus in inscriptionibus usurpatus maior vero fuit (vide Introd. I, 17.): quo quum rex iam ante domitos Thatenses esset usus, nec tum Μαϊτῶν πάντων nomine quisquam contineri Thatenses censeret, his quoque victis augendi splendoris causa additum est καὶ Θατέων. Quod superest, qui fluvius Thates fuerit, nescio; illud mihi non probatur, quod Mannertus (Geogr. T. IV. p. 323 sq.) Psaten (s. Thaten) et qui ab hoc Tanain versus est Atticiten brachia Cubani esse censet, quae apud locum Copyl in Maeotin descendunt: est enim etiam aliud Cubani brachium a Bosporo remotius vel adeo plura, aliique praeterea sunt in ea regione fluvii. Nec deficiunt paludes et silvae; rupem in mediterraneis quaerat peregrinator ad amnes Angelinka, Kirpili, Beisu, vel vicinos, ex quibus unus Thates fuerit. Neque enim certum est, flumen Beisu cum Mannerto esse ad Rhombiten minorem referendum. Nullam vero uspiam in illis regionibus rupem esse, nullum collem, non credo, neque hoc quisquam certo dixerit, quum terra illa nondum satis sit pervestigata. Cf. etiam lemma ad n. 2133.

19. Ultimo loco de *civili Bospori statu* paucula dico, qui quidem fuerit post Archaeanactidas: de his enim supra aliquid praecepi (§. 12.). Et primum mihi suspicio nata est, peculiare inter Bospori principes obtinuisse successionis ius, ut si frater regis defuncti superesset, is praeferretur filio: quamquam ex pauculis exemplis nihil licet certi statuere. Leuconi quidem duo successerunt filii; Satyro II. succedit frater Prytanis, quamquam Satyro fuit filius; qui etsi a Diodoro (XX, 24.) dicitur νέος παντελῶς τὴν ἡλικίαν, tamen videtur puber fuisse: certe ipse solus patrui Eumeli effugit insidias, equo ad Scythas elabens. Atque ex hac successionis ratione fortasse illa de imperio contentio inter fratres Satyrum et Eumelum nata est, quod Eumelus sibi quodammodo aequum in imperium putaret ius esse primum cum Satyro, mox cum successore eius Prytanide, quocum de regno dividendo egit (Diod. XX, 24.). Deinde, ut quale imperii ius et potestas fuerit, perspiciatur, aliquid praefabor de nominibus, quibus principes Bosporani designantur. Nam Spartocidae a scriptoribus modo voce tyrannicam prope dominationem significante, sed minus tamen definita, δυνάσται vocantur (Strab. VII. p. 310. Plutarch. adv. Stoic. c. 7.), quo vocabulo etiam posteriores reges a Strabone (XI. p. 495.) nominantur, modo illi honorificentius reges audiunt (Chrysipp. apud Strab. VII. p. 301. Diod. Sic. hinc inde, Polyaen. VII, 37. etc.), modo tyranni (Aesch. in Ctesiph. p. 562. Dinarch. c. Demosth. p. 34. Script. Aristotelic. Oec. II, 8. et de Satyro Gorgippi patre, qui non rex fuit, Polyaen. VIII, 55.); quin diserte Strabo: ἐκαλοῦντο δὲ τύραννοι, καίπερ οἱ πλεῖστοι ἐπιεικεῖς γενόμενοι (VII. p. 310. cf. p. 311. init.). Sed publice et sollemniter nemo unquam in ulla civitate δυνάστης vel τύραννος vocatus est, neque hoc voluit Strabo in Spartocidis; neque ἡγεμόνος nomen, quo Strabo alibi utitur (XI. p. 495.), nec μονάρχου fuit publicum. Recte tamen Strabo Panticapaeum et circumiacentia oppida dixit a Bosporanis principibus μοναρχηθῆναι (VII. p. 310.), rem spectans, non publica vocabula. Nam fuit quidem olim Panticapaei, haud dubie etiam in ceteris illis civitatibus, legitima libertas; πάτριον πολιτείαν vocat Diodorus (XX, 24.): sed eam esse sublatam, inde patet, quod eam primus Eumelus restituit Panticapaeensibus. Qua sublata non minus Spartocidae monarchae et tyranni fuerunt, quam Gelo, Hiero, Thero Sicilienses; sed etiam sub illis et ante Eumelum specie libertatis usos esse Graecos Bosporanos non dubium est, et habuisse concilia, conciones, magistratus: quippe ne tyranni quidem in Graecis civitatibus tollere audebant, quibus assueverant populi; retentisque priscis vocabulis pristinorum institutorum vis et potestas abolita est. Invidiae autem devitandae causa, ut Romae, ita apud Graecos non assumpsere regium nomen novi domini: ne Hiero quidem Syracusarum tyrannus Pindaro aequalis regem sese dixit publice (vide n. 16.), etsi a poetis et scriptoribus hoc condecoratur nomine; quid quod erravit Bentleius (Opusc. p. 207.), Dionysium, maiorem credo, primum Siculorum regio nomine in nummis esse usum? Hoc ne Dionysius quidem fecit; Bentleium decepit Goltzii fraus (Eckhel. D. N. T. I. p. 259.). Itaque Spartocidae retenta prisca denominatione, quam traditam opinor ab Archaeanactidis acceperant, Graecorum sese vocarunt ἄρχοντας, perpetuos quippe, quales olim Athenis fuere Codridae. Sic Paerisades I. et Spartocus IV. in titulis Phanagoriae et viciniae n. 2117-2120. sunt ἄρχοντες Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης, hoc est Graecorum, reges vero dicuntur solorum barbarorum, Sindorum, Toretarum, Dandariorum, reliquorum Maitarum, Thatensium; et primo loco ponitur munus archontis, quod archontes Bosporani sibi regiam barbarorum dignitatem acquisiverant, non barbari reges Graecorum imperium: titulorum splendore ut praestringerent barbaros, addiderunt universorum, quibus imperabant, populorum nomina; quae res orientale quiddam redolere Köhlero recte visa est (Mon. Comos. p. 65.). Quae quum ita sint, ubi nec Graecarum civitatum nec barbarorum populorum diserta fit mentio, princeps Spartocides ex arbitrio modo speciosiori nomine rex, modo gratiosiori archon vo-

catur; nam ut omittam poeticum titulum Panticapaeensem n. 2104. ubi Paerisades I. ἄρχων vocatur terrae Graecorum et barbarorum Bosporanorum, commode delecta voce generaliore ἄρχειν, qua comprehenditur etiam τὸ βασιλεύειν, hunc igitur ut omittam, quod publica et sollemnia nomina non captat poesis: n. 2106. Spartocus IV. vocatur ἄρχων, sed n. 2105. 2107. (fortasse etiam n. 2120. *b.*) idem et Paerisades II. βασιλεύειν dicuntur. In nummis autem certe Paerisades, qui nobis III. est, rex appellatur (Introd. I, 12.). Ut domi vero, sic apud exteros utrumque reppereris nomen. Etenim Demosthenes (Lept. §. 25.) sollemni prorsus publiceque recepto nomine Leuconem vocat ἄρχοντα Βοσπόρου, de qua dictione non recte iudicat F. A. Wolfius (Prolegg. p. LXI.): βασιλέα Βοσπόρου si dixisset, non recte dixisset: Demosthenem secutus est Nonnus, cuius verba attulit ad illum locum Wolfius. Etiam Arcades Leuconem in decreto n. 2103. *e.* non regem videntur dixisse: Λεύκωνα [τὸν Σατύ]ρου Παντικαπαΐταν dicunt, prorsus ut civem: addito Παντικαπαΐταν vix addi regius titulus potuit. Quamquam dixeris decretum illud Leuconis nondum principis honori datum esse superstite patre: immo scio dubitari, num hic titulus ad Leuconem Bospori dominum pertineat: nec tamen idonea ulla causa allata est. Sed magnificentius nomen βασιλέως Spartoco IV. tribuunt Athenienses n. 107. et fortasse hi ipsi Βοσπόρου βασιλέα praeter morem dixerant, ut Dionysium iidem ex supplemento nostro appellant βασιλέα Σικελίας n. 85. *b.* (T. I. Add. p. 897.), licet domi publice numquam sic vocatus sit. Post Spartocidas Mithradatem et Pharnacem quoque Köhlerus (Mon. Comos. p. 61. de numm. Spartoc. p. 12.) probabiliter coniecit traditam servasse rationem, ut Graecorum essent archontes, iam etiam urbis Chersonesi, non solius Bospori et Theudosiae: quodsi Pharnaces in nummis audit βασιλεὺς βασιλέων, merito hoc ad solos refertur barbaros, propterea quod Graeci illi non parebant regulis, quorum rex esse posset Pharnaces (Köhl. adv. Roch. p. 35.). Asander vero ab initio in nummis dictus est ἄρχων Βοσπόρου, hoc est Graecorum ipsi subiectorum; sed iam tum eum barbarorum Bosporo parentium regem et fuisse et appellatum esse, mihi non minus probatur quam Köhlero (de numm. Spartoc. p. 13.). Mox ex quo Asander pro ethnarcha, ut ait Lucianus (Macrob. 17.), vel potius secundum nummos pro archonte rex Bospori factus est, in nummis simpliciter βασιλεὺς dicitur, nec posthac Bospori archontes reperias, sed nullo iam Graecorum et barbarorum discrimine principes illi *reges Bospori* vocantur, ut n. 2123.

Sed de Graecis pauca separatim addo, ut simul qui *Bospori* nomine comprehensi sint, constet certius. Nam peregrinis quidem Bosporus est Panticapaeum urbs, utpote caput imperii Bosporani, sed domi illa Bospori nomine non vocata est (Introd. I, 15.). Quodsi in Bosporanis titulis Spartocidae vocantur ἄρχοντες Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης et reges barbarorum, patet Bosporum non solum esse Panticapaeum: nam si Panticapaeum tantum hoc comprehenderetur nomine, neque ἀρχῆς nec βασιλείας vocabulo continerentur reliqua Graeca oppida, Phanagoria, Cepi, Hermonassa, Gorgippia, cetera, quae parebant Spartocidis. Itaque Bosporus publico indigenarum usu designat *omnes Bosporani imperii Graecas civitates Asianas et Europaeas excepta Theudosia* (Köhl. adv. Roch. p. 38 sqq.). Hac vi fortasse etiam Demosthenes (Lept. §. 25.) Leuconem vocavit ἄρχοντα Βοσπόρου, cognitam habens formulam publicam, licet paulo post (§. 27.) more peregrinorum Panticapaeum vocarit Bosporum: quamquam illum dixeris non accurate utrumque vocis distinxisse significatum. At Theudosia, quae neque ad fretum est, nec potuit ab initio dominis Panticapaeensibus subiecta esse, sed debet posthac acquisita haberi (cf. Introd. I, 14.), Spartocidarum aetate non continetur nomine Bospori; itaque ex quo illa potiti sunt, non solius Bospori, sed Theudosiae simul archontes dicuntur. Sic Hiero quum Syracusas dudum obtinuisset, Aetnam condidit, sic Thero Agrigenti princeps cepit Himeram; nec tamen altera civitas cum altera coniuncta est, sed illi plurium civitatum separatarum domini fuerunt. Rursum Bosporanae urbes, Panticapaeum, Phanagoria, Gorgippia, Hermonassa, reliquae, sunt et ipsae non minus inter se discretae quam ab illis Theudosia, nec possunt Panticapaeensium demi haberi, ut Salamis, Eleusis, Thoricus, alia Atticae oppida, demi Attici sunt; nam trium, quas dixi, priorum supersunt adeo nummi autonomi, et Phanagoria Asianae dicionis metropolis vocatur. Qui fieri igitur potuit, ut harum urbium separatarum unum esset publicum Bospori nomen, unus archon Spartocides? Ne longus sim, Βόσπορος est idem quod τὸ κοινὸν τῶν Βοσπορανῶν: huius κοινοῦ, non singularum urbium, Spartocides est archon: ut Boeotorum Commune suum habuit archontem, ἄρχοντα Βοιωτοῖς s. Βοιωτῶν, ab archontibus singularum civitatum probe distinguendum (vide T. I. p. 729.); ut alia foedera permulta communes habuerunt magistratus, et in ipso Ponto archon τοῦ κοινοῦ τῆς Πενταπόλεος circa Odessum habetur n. 2056. *c.* Asander autem quum in nummis dicatur Ἄρχων Ἄσανδρος Βοσπόρου, omissa Theudosiae et Chersonesi urbis mentione, ex quibus illa constanter, haec tum quum is archon esset, ei ut archonti, non ut regi paruit (cf. de Chersoneso Introd. I, 11.): nisi brevitatis causa hae urbes non nominatae sunt, illo principe statuendum est Theudosiam et Chersonesum in Commune Bosporanum receptas fuisse, ut has quoque complecteretur nomen Βοσπόρου. Ceterum licet Spartocidae Bospori, hoc est Communis Bosporani, et Theudosiae fuerint archontes perpetui, in singulis civitatibus potuerunt annui esse archontes ab archonte communi diversi, ut in Boeotiae urbibus; potuerunt etiam hi archontes aut alii quidam magistratus in singulis Bosporanis urbibus et Theudosiae eponymi esse. Et n. 2121. comparet eponymus in titulo amphorae prope Phanagoriam repertae: Ἐπὶ Καλλία Ἐοπάμονος, qui titulus, quum dialectus satis

vetusta sit, vix potest Phanagoriae per Pompeium liberatae et Bosporano imperio exemptae tribui. Tamen incertum est, an ille eponymus sit Phanagorensis, qua de re vide notas. Utut est, exigua fuerit talium eponymorum auctoritas, quum perpetuos communesque archontes Bosporani maluerint titulis inscribere. Alii magistratus in titulis non reperiuntur, exceptis gymnicis duobus; ἀγωνοθέτης est Phanagoriae n. 2118. γυμνασίαρχος Gorgippiae ni fallor n. 2131.

Verum sicut Graeci imagine quadam libertatis sub archonte Spartocida fruebantur, nec tamen re erant liberi: ita barbari eidem ut regi obnoxii insita ferocia videntur solutiores fuisse et aegre paruisse, quum praesertim ductores haberent regulos, per quos gubernabantur a Spartocidis et eorum successoribus. Sic quo tempore Satyrus Gorgippi pater Asianae dicioni praefuit, Sindi habuerunt regem Hecataeum, quem Satyrus a suis pulsum reduxit (Polyaen. VIII, 55.); sic sub Mithradate VI. rege Dandariis praefuit dynastes, aliosque dynastas habuerunt alii eiusdem nationis, hoc est Maeoticae, populi (Plutarch. Lucull. 16.); quemadmodum multos dynastas Maeoticae terrae tribuit Appianus (Mithr. 102.). Non affero regem Dandariorum apud Tacitum (Ann. XII, 15.), quod tum illum Bosporo paruisse non constat; sed Ariopharnes, certe, de quo supra dixi, ex hoc genere est. Quare Pharnaces non tantum βασιλεύς, sed βασιλεὺς βασιλέων μέγας in nummis vocatus est, utpote sub quo essent alii reges; neque aliter Tib. Iul. Sauromates II. in titulis n. 2123. 2124. (cf. Köhler. adv. Roch. p. 35.). Eodem modo rex Persarum est βασιλεὺς βασιλέων dictus (Onesicrit. ap. Strab. XV. p. 730.), et Sesostris multis subactis regibus fertur sese vocasse βασιλέα βασιλέων καὶ δεσπότην δεσποτῶν (Diod. I, 55.); in lapide Axumitano Aizanas est βασιλεὺς Ἀξωμιτῶν καὶ Ὁμηριτῶν καὶ τοῦ Ῥαειδᾶν καὶ Αἰθιόπων καὶ Σαβαειτῶν καὶ τοῦ Σιλεῆ καὶ τοῦ Τιαμῶ καὶ Βουγαειτῶν καὶ τοῦ Καέου, βασιλεὺς βασιλέων, qui regulos subiectos habuit qualis ille Silco in lapide Nubiensi vocatus βασιλίσκος Νουβαδῶν καὶ ὅλων τῶν Αἰθιόπων. Adsciverunt alii attributum μεγάλου, et ipsum a rege Persarum traductum, hoc quoque, ut arbitror, ut distinguerentur a βασιλίσκοις: sic in marmore Adulitano Ptolemaeus est βασιλεὺς μέγας; sic in nummis Commagenes Antiochus IV. Epiphanes, Arsaces II. rex Parthorum aliique deinceps Arsacidae (Eckh. D. N. T. III. p. 255. 525 sqq.). Utrumque composuit Tigranes I. in nummis βασιλεὺς βασιλέων Τιγράνης μέγας (Eckh. ib. p. 247.): Plutarchus (Lucull. 14. 21.) et Appianus (Syr. 48.) certe βασιλέα βασιλέων illum dici voluisse tradunt, hic addita causa: ἔθνη τινὰ τῶν περιοίκων ἰδίοις δυνάσταις χρώμενα ἑλὼν βασιλεὺς ἀπὸ τοῦδε βασιλέων ἡγεῖτο εἶναι. Eodem βασιλέως βασιλέων titulo eius filius Artavasdes usus est (Eckh. ib. p. 208.). Parthicus autem rex inde ab Arsace VI. haud raro in nummis est βασιλεὺς βασιλέων μέγας (Eckh. ib. p. 526 sqq.). Hoc igitur nomine βασιλέως βασιλέων μεγάλου, maxime Tigranis exemplo Pharnaces, et postea Tib. Iul. Sauromates gavisi sunt; verum hic addidit τοῦ παντὸς Βοσπόρου, nescio an non ideo, quod ante illum alii partes Bospori tenuerant, sed potius ratione regulorum habita, qui sub ipso singulis aliquot Bosporanis gentibus praefuere. Nihilo minus magni hi reges inde a Pharnace plus minus parent Romanis (Strab. VII. p. 310.), Bosporique reges sunt, quoscunque illi constituerint (ib. p. 312.): unde modo haec modo illa regnat domus, primum post Mithradaticos Polemonia, dein Sauromatica, tum iterum Polemonia et post hanc Mithradatica, ac rursus nescio quae barbaricae (Introd. I, 13.). Itaque Dynamis regina Augustum ut patronum veneratur n. 2122. Tib. Iul. Sauromates II. φιλόκαισαρ καὶ φιλορώμαιος audit n. 2123. 2124. 2130. (cf. n. 2108. *b.*), item Cotys I. n. 2108. *c.* qui et ipse statua ornavisse Neronem videtur de se bene meritum. Sauromates III. Augustorum est Pontifex n. 2125. et prius Cotys I. n. 2108. *c.* Nec minus n. 2126. videtur ad honores Augustis in Bosporo habitos pertinere. Attamen ut ante Mithradatem VI. (Introd. I, 12. 14.), ita Imperatorum aetate, secundo saltem saeculo, coniicias Scythis tributa a Bosporanis quibusdam pensa esse (Lucian. Toxar. 44.).

CAPUT SECUNDUM.

DE SERMONE.

1. Civitates Graecae in Scythia et Chersoneso Taurica Asianoque Bosporo quum maximam partem Ionicae fuerint originis, urbs Chersonesus autem Doricae, primum Ionicae et Doricae dialecti in titulis demonstrabimus vestigia; deinde quae in illis insolita, inelegantia, soloeca, barbara, componemus, et ex barbaricarum potissimum linguarum fontibus derivata nomina propria aliqua ex parte illustrabimus, arduo quidem incepto, sed ad gentium cognationem iudicandam fortasse non inutili. Itaque ut misso uberiori praefamine ad *Graecas dialectos* statim accedam, *Ionismi Olbiae* in Milesiorum colonia, quod pleraeque eius inscriptiones satis recentes sunt, non multas reperies reliquias, ad quas paucae accedunt in nummis obviae, ut Βιρόθεος ex Ionico Ἰρόθεος (Köhl. Act. Petrop. T. XIV. p. 104. 109.), Ὀλβίη, Ὀλβιοπολιτέων (Introd. I, 5.). Ex inscriptionibus appono Ἀχιλλέος n. 2076. Ὑπάνεος n. 2077. a recto Ὕπανις, quamquam magis poeticum quam Ionicum (vulgo Ὑπάνεως et Ὑπάνιδος), Πόσιος (Πόσιδος) n. 2058. *B.* 58. χρύσεον n. 2067. 2070-2074. partim pro χρυσοῦν, partim pro χρυσῆν, et χρυσέοις n. 2059. init. ἀργυρέῳ, idque pro ἀργυρᾷ n. 2074. (licet etiam χρυσῷ habeas n. 2059. extr. 2071. extr. et ἀργυρᾶν n. 2069. 2078.). Etiam Θρασύλλης, Ποσιδήου n. 2073. 2081. videntur ex Ionicis Θρασυλλήϊος, Ποσιδήϊου nata esse; eiusdemque analogiae est barbarum Φάρζηος (Introd. II, 12.). Futurum Atticum ex Ionia credo traditum κατασκευᾶν habes n. 2058. *B.* 30.

53. Sed imprimis memorabilis forma genitivi ἱέρεω a nominativo ἱέρεως pro ἱερεύς, quam Atticam dicit Scholiastes Dionys. Thrac. p. 1197. Bekk. Haec n. 2058. *A.* 23. 33. 59. obvia haud dubie ex veteri resedit Ionum usu. Formae Ξενοφάνευς, Ἀριστοκράτευς n. 2085. *l. m.* non certo Olbiopolitis tribui possunt, quod fabrica illorum monumentorum potest peregrina haberi. Postremo Olbiae decretorum prolixitas n. 2058. 2059. aliquatenus ad Ionum notissimam μακρολογίαν referenda esse videtur. In Bosporanis autem civitatibus, *Panticapaei* et *Phanagoriae* et in vicinia, hoc est in Milesiorum et Teiorum coloniis, Ionica repperi haec. N. 2121. Ἐοπάμων p. Εὐκτήμων, in quo εο p. ευ non habet quocum comparetur nisi Amphipolitanum φεόγειν; quamquam incertum an amphora, quae illum titulum habet, Phanagoriae facta: Θεοδοσίης et Θευδοσίης n. 2117-2119. in quo formam Θευ non esse Aeolicam habendam, sed potius ex Ionicis poetis derivandam, supra monui (Introd. I, 15.), Δημητρίης n. 2108. Ἱπποσθένεος, Παιρισάδεος n. 2118. etsi vulgares formae alibi in Bosporo habentur, item Παιρισάδεος in carmine n. 2104. porro Πόσιος n. 2117. et in carmine Καυκάσιος (Καυκάσιδος) n. 2104. Etiam forma Καλλία n. 2121. non tam Dorica habenda, quam communis etiam Ionibus quibusdam. Δημοστράτηα n. 2113. sitne ex Δημοστρατηΐα natum an ex prava pronunciatione pro Δημοστράτεια, in ambiguo relinquo. Singulare est ἱερῆ p. ἱέρεια n. 2108. convenit tamen forma βασιλῆ p. βασίλεια, qua ex veteri Atticismo usus est Sophocles in Iphigenia apud Hesychium, contracta ex βασιλέα, quod trisyllabum posuit Pindarus Nem. I, 39. (vide ibi nott. critt. et cf. Buttm. Gr. Gr. ampl. T. II. p. 329.), male nuper ab imperito correctus. Idem annotavit Stephanus Byzantius v. Ἀγάμεια: βασίλεια κατὰ συναλοιφὴν βασίλη: scribe βασιλῆ. Sic igitur pro ἱέρεια dictum est ἱερέα, de qua forma dixi ad Pindarum (Nott. critt. ad Pyth. IV. init.), atque inde factum ἱερῆ: perfectus Ionismus postulabat ἱρέη vel ἱρείη, ut recte iudicat Buttmannus. Porro *Dorica* habes in *Chersoneso Heracleotica* excepto metrico titulo n. 2101. et recentiore n. 2099. ut δᾶμος n. 2097. 2098. τάν et εἰσαγησαμένῳ n. 2097. Etiam Ἀγασικλῆ n. 2097. quod vulgo poeticum habetur, videtur Doricum idque fortasse imprimis Megaricum, ut κρέας Megarensibus est κρῆς. *Gorgippiae* quoque aliquot formae Doricae sunt, Δαμόστρατος, Ἀγίας, Σαρμάτας Σαρμάτα, . . λάτας, n. 2130. 40. 34. et extr. ac n. 2131. 2130. 23. et barbara nomina in σας, non σης terminata; de causa vide supra (Introd. I, 15.). Atque ut etiam de *orthographia* moneam, ex *vetusto usu* ει pro η resedit Olbiae n. 2078. in Ἑρμῆ; ο p. ου, ο[ι] p. ῳ habetur in Maeotica urbe remotissima n. 2133. ubi simul χ habet formam +, quae potissimum Attica est, aliaeque vetustissimi conspiciuntur ductus, imprimis ⊕. Etiam *Tyrae s. Ophiusae* in Milesia colonia n. 2057. ΜΕΣ[Ι]ΤΗΕΟΣ videtur Μησίθεος esse.

2. In *Olbiae* titulis praeter minora, quae suis locis ad inscriptiones annotavimus, nonnulla in *vocabulorum significatione inusitata* sunt, ut ἀγοράζειν *redimere* (μισθοῦσθαι) n. 2058. *A.* 46 sqq. ἐξαπορεῖσθαι *exhauriri s. absumi* ib. vs. 12. διάπτωμα *damnum* ib. vs. 55. et *B.* vs. 40. in *formarum vi*, ut νεικωμένης p. νικώσης n. 2061. *B.* et n. 2062. *Vocabula inusitata* ἀρχοντεύειν licet recte formatum n. 2076. *B.* 30. 53. τιμούστερος quasi a τιμόεις (τιμήεις) n. 2058. *A.* 62. ἐνεκοπίασεν ab ἐγκοπιᾶν vel ἐγκοπιάζειν n. 2059. 29. etsi κοπιᾶν et ἔγκοπος Hellenistica sunt, illud in Novo Testamento, hoc in Septuaginta interpretibus et scriptoribus Christianis (vide Hasium ap. Rochett. Antt. Bosp. p. 185 sq.), ἤρεμος n. 2059. 24. quum alias sola ἠρεμέστερος et ἠρέμα atque ἠρέμας usitata sint, porro βάσκαινος omnino *barbarum* n. 2059. 31. ἡμιεκτέον p. ἡμιεκτεύς n. 2058. *A.* 75. nisi locus corrigendus est. *Non optimae notae* est ἑκοντής n. 2059. 20. (cf. Phrynich. et Thom. M.). In *flexione vocabulorum* singulare est γυναῖκαν, θυγατέραν n. 2089. qui titulus non ante Traianum scriptus, haud aliter atque in Thessalia atque in Aegypto (n. 1781. et not.) et Thessalonicae (n. 1988. *b. A.*); estque hoc etiam Hellenisticum: τριτῶν p. τριτέων est n. 2058. *A.* 63. Εἶπαν n. 2058. *A.* 2. 2059. init. extra Atticam non inusitatum est, et in Ponto habetur etiam Byzantii n. 2060. neque insolitum παρείσχηται n. 2058. *A.* 5. *Formulae* aliquot a solito genere dicendi recedunt; ut τὸ τετράκις p. τὸ τέταρτον n. 2059. 26. ἀγάλματι ἀνέστησεν n. 2089. Neque apta sensui formula φιλεῖν δυναμένων n. 2059. extr. Aliquoties laborat structura n. 2059. maxime in participiorum et verborum finitorum consecutione et reliqua anacoluthia, quae minor est n. 2058. sed in hoc titulo rursum *A.* 50. magnopere offendit ordo vocabulorum διὰ τὸ δὲ τὰ χρήματα μὴ δύνασθαι δοῦναι, et ὥσπερ δὲ p. ὥσπερ δή vel ὥσπερ γε *A.* 62. In *orthographia* pauca notabilia vel reprehendenda. Οὐθείς et οὐδείς, μηδείς et μηθείς promiscua sunt n. 2058. neque hoc alterum damnandum; ἐκλησία n. 2058. constanti scribitur vitio, sed ἐκκλησία n. 2059. Scriptura Χερσόνησσος n. 2059. licet insolens defenditur nummis Chersonesitarum. In *Graecis nominibus propriis* pauca sunt vitiosa, ut n. 2071. Ἱσταῖος pro nomine Milesiis valde usitato Ἱστιαῖος, n. 2079. Διονυσιόδωρος; etiam n. 2095. Λυπρενὸς fortasse corruptae est Graecitatis: plurima vero nomina ex *barbaris radicibus* formata sunt, de quibus posthac dicam. Quibus rebus omnibus spectatis satis patet verissime dixisse Dionem Chrysostomum (Or. Borysth. p. 78.) Olbiopolitas, si Homericum exceperis studium, τἆλλα οὐκέτι σαφῶς Ἑλληνίζοντας διὰ τὸ ἐν μέσοις οἰκεῖν τοῖς βαρβάροις. *Chersonesi* porro urbis etsi paucos habemus titulos, tamen ex n. 2099. collegeris Graecitatem ibi fuisse incorruptiorem certe ante Christianam aetatem (cf. Introd. I, 11.): de prava scriptura Χερσόνησσος modo paulo ante monui, et n. 2101. πολύτειμος antepaenultima longa reprehendendum est, item ὁρείσαντι pro ὁρίσαντι s. ὁρίξαντι n. 2097. nam ει pro brevi ι omnino barbarum est. Postremo in *Bosporo* Phanagoriae n. 2127. male scriptum τρῖς δεκάτας p. τρεῖς δεκάδας; ην monosyllabum ibidem habetur; magnopere soloecum est βασιλεύων p. βασιλεύοντος n. 2117.

Etiam barbara nomina propria Panticapaei et Phanagoriae reperiuntur; de Panticapaeensibus monui ad n. 2091. in lemmate, Phanagorensia vide n. 2127-2129. In *remotiore urbe Maeotica* n. 2132. *barbaro more* est Ἀγγέλιππο et τὸ Δεωχίο pro Ἀγγέλιππος et τῷ Δεωχίῳ (cf. Introd. II, 5.).

3. Iam ut ad *barbara nomina* transeam, in iis mihi eo magis desudandum fuit, quod nisi illa ad certas revocentur analogias, ne lectiones quidem in titulis diiudicare, immo ne vocabula quidem recte dirimere licet. Neque vero placuit incerta captare etyma, sed formas potissimum et compositionem vocabulorum spectavi, et nomina in titulis obvia in sua divisi elementa, comparatis simul aliis, quas scriptores et nummi praebent, vocibus sat multis; raro vero ad radicum significationem constituendam adspiravi, quod Mongolicarum, Persicarum, Slavicarum linguarum, ex quibus illa potissimum petenda videtur, cognitio a meis studiis alienior est, et ne ex illis quidem certa constitui posse probabile est. Nec multum promoveris comparandis duplicibus eiusdem viri nominibus, altero barbaro, altero Graeco, quod nimium pauca sunt et haec quoque valde incerta; nam quum n. 2090. Δάδος et Παντοκλῆς aperta sint, tamen dubia sunt quae illis respondent Δῖος et Μάστονος, et sola n. 2093. Νεικήρατος et Ὄμψαλμος sufficientem habent auctoritatem. Proxime autem in censum veniunt linguae *Thracica s. Getica, Scythica, Sauromatica, Maeotica*, ad quas referendae titulorum voces barbarae sint. Et *Getae* quidem, Thracica gens, quum circa a. u. c. 700. Olbiam usque progressi sint (Introd. I, 6.), non negaverim ex illis aliquos in vicinia remansisse, et nomina Getica *Olbiae* ab illis potuisse propagari: ac fortasse ex hoc genere sunt Οὐάρζβαλος n. 2070. et cum alia terminatione Δρείβαλις n. 2067. Nam βαλος haud dubie Thracica et Getica est radix finalis, quam tenes in Dacico nomine *Decebalus*, et in nomine populi *Triballorum*, ου vero ante vocalem frequens in Dacicis vocibus, nec rarum ζ in Geticis Dacicisque nominibus, ut Decebali arx est *Sarmizegethusa*, numen Geticum apud Herodotum *Gebeleïzis*, ut *Zalmoxis* etc. In *Bosporo* vero etsi *Thraces* mercenarii versati sunt, tamen non arbitror ullam unquam habitasse Thracicam coloniam (Introd. I, 18. et 2.): quare nulla ibi exspectes Thracica nomina: nec reperio ulla nisi in regiis stirpibus, primum in vetusta principum domo, et mox in regibus posterioribus inde a Rhescuporide I. ita quidem, ut quae nomina apud Thraces regia inveniantur, sint etiam Bosporanis regibus indita: unde facile coniicias, inter regias domos, non inter populos, aliquid intercessisse coniunctionis. E vetustorum igitur principum nominibus Thracicum est Σπάρτοκος; sic *Spartacus* gladiator ille clarus Thrax fuit (Plutarch. Crass. 8. Appian. B. C. I, 116. Flor. III, 20.); olim vero id nomen regium Thracicum fuisse docet Thucydides (II, 101.), ubi alii libri Σπαρδάκου, alii Σπαραδόκου, alii Σπαρδόκου, et hoc tertium debet verius haberi, partim quod proximum est genuinae Bosporanorum scripturae Σπάρτοκος (cf. Introd. I, 12.), partim quod convenit analogiae aliorum Thracicorum nominum, ut Ἀμάδοκος s. Μήδοκος nomen est regium Thracicum satis notum. Hic Spartocus Thrax, cuius meminit Thucydides, videtur ille frater Sitalcae fuisse, qui ad Scythas transfugerat (Herod. IV, 80. coll. Cary Hist. reg. Thrac. p. 8.): cave tamen eum putes in Bosporum delatum esse: Sitalces enim illum in Thraciam reduxit. Praeterea Παιρισάδης est Thracicum, nec quidquam commune habet cum Persico nomine muliebri *Parysatis*, quod Persis est *Pharziris*: Thracicum regulum Βηρισάδην, ad quam rationem etiam Bosporanum nomen scriptum legitur (Introd. I, 12.), novimus ex Demosthene; eiusdem analogiae est nomen Μαισάδης, qui Seuthae pater (Xenoph. Anab.), et Μηδοσάδης alius Thracis nomen apud Xenophontem (Anab. VII, 1, 5 sqq.), longe illud diversum a Sauromatico Μηδοσάκκης, quocum non recte comparatur: atque ut in Bosporo variatur flexio, dum antiquitus dictum est Παιρισάδους, mox Παιρισάδου, sic modo Μαισάδου et Μηδοσάδη dicitur apud Xenophontem, modo ad tertiam declinationem Μηδόσαδες. Tertium in regia Bosporanorum stirpe antiqua Thracicum opinor nomen est Κομοσαρύη, quod redit in regina Bithyniae, cuius incolae Bithyni antiquitus Thraces (cf. ad n. 2119.). Enimvero quum ne Attici quidem optimates Thressas puellas regias uxores ducere aspernati sint, etiam optimates Bosporanos par est connubio cum Thracum regulis esse iunctos atque inde invecta in Bosporum Thracica nomina: viam monstrant Archaeanactidae, si illi Mytilenaei fuerunt (Introd. I, 12. 15.); nam Mytilenaei in Thracia tenuerunt Aenum: quamquam etiam Teii et Milesii, Bosporanorum parentes, in Thracia condiderunt colonias. Quidni vero Thracum reges Bosporanis collocarint filias? Certe Scytharum regibus Thressae nupserunt (Herod. IV, 80.). Recentiores autem Bospori reges Thracicis nominibus usi sunt *Rhescuporidis*, *Cotyis*, *Rhoemetalcae*, quibus ipsis Thracum quoque reges vocati sunt. Ex his primum per Sauromatas invectum est: nam antequam Bosporo imperaret Rhescuporis I. iam alius Sauromaticae gentis regulus hoc est nomine vocatus (Introd. I, 13.): videtur igitur Sauromatarum rex aliquis cum Thracico rege iunctus affinitate esse, ut Strabone teste cum Polemone I. Bospori rege Cotys V. Thrax Sapaeus. At *Cotyis* nomen a Mithradatis progenie in Bosporum propagatum est (Introd. I, 13.), fuitque illud etiam Lydium. *Rhoemetalcae* nomen genuinum est Thracicum, ut Σιτάλκης: id quoque per Sauromatas in regiam domum invectum videtur.

4. *Scytharum* natio si Mongolica, *Sauromatarum* Slavica est, distingui utrorumque lingua debet; quodque Herodotus contrarium affirmans Sauromatarum sermonem ex Scythico esse corruptum dicit (Introd. I, 2.), Olbiopolitarum haud dubie secutus iudicium, potest tantum eatenus verum haberi, ut et Sauromatae ii, qui vulgo Γυναικοκρατούμενοι vocantur, Scythis permixti fuerint, quemadmodum eos fabula a Scythis et Amazonibus derivat, et Scythae

ii, in quibus Olbia condita, hoc est agricolae, ab reliquis sermone paulo distulerint, quippe alienigenae nec perfecte Scythae, sed Sauromatis affines, ita ut utrorumque sermo, Scytharum agricolarum et Sauromatarum τῶν Γυναικοκρατουμένων, ex quibus de ceteris statuisse Herodotum consentaneum est, potuerit esse simillimus. Et profecto quae Olbiae barbara nomina reperiuntur, quamvis probabile videatur illa esse Scythica, collata cum magno Scythicorum nominum numero, maxima ex parte deprehendi Scythicis parum similia esse, sed potius Maeoticis, Sauromaticis, Medicis sive Persicis: quae vix crediderim per Sauromatas demum Olbiam post Scytharum dominationem progressos invecta esse omnia, licet aliquid ab his quoque repeti possit; neque ea omnia ex Scytharum in Media commoratione, neque ex Scythica Darii expeditione videntur derivari posse, quum praesertim Maeoticorum et Olbiopolitanorum nominum concentus eo referri nequeat. Potius Olbiopolitarum haec nomina magna ex parte rettulerim ad Scythas Μιξέλληνας: hi vero haud dubie ex Graecis et Scythis agricolis coierunt; agricolaeque Scythae haud iniuria non Scythae origine, sed pristini coloni a Scythis subacti habentur (C. Ritter. Vorhalle d. Gesch. p. 316 sqq. Niebuhr. Opusc. T. I. p. 360.). Sic Maeotae Europaei, quorum passim mentio fit, paruisse Scythis dicuntur (Xenoph. Mem. II, 1.); notissimique Scytharum servi, qui sese adversus dominos ex bello reduces vallo a Theudosia ad Chersonesum ducto vel secundum alios Taphrensi (Steph. Byz. v. Τάφραι) munivisse feruntur, quos Sindos vocat Valerius Flaccus (Argon. VI, 86.); iidem Hylaeae Scythis agricolis proximae tribuuntur ab Ammiano (XXII, 8, 41.): *Sindi ignobiles, post heriles in Asia casus coniugiis potiti dominorum et rebus*, et circa Hylaeam extra Chersonesum Plinio est *Scythia Sendica* (H. N. IV, 26.), eodemque referente in occidente a Borysthene videntur *Scythae degeneres et a servis orti* collocati esse. Quapropter tanta illa Olbiopolitanorum nominum barbarorum cum Maeoticis congruentia videtur a Sindis potissimum, ut priscis Borysthenis accolis, repetenda esse, qui recentiore aetate, post Olbiae a Getis vastatae instaurationem, in civitatem recepti sint: in antiquioribus enim titulis barbara nomina nulla insunt. Sindica vero lingua non videtur a sermone ceterorum Maeotidis in Asia accolarum multum diversa habenda esse; quare barbara nomina in Sindis et eorum vicinia usitata latiori vocabulo *Maeotica* appellabo. At Sindi et reliqui Maeotae certe non Scythae fuerunt, licet hos subinde in eas regiones esse evagatos constet; neque idoneam video causam, cur illos ex Cimmeriis ortos putemus: probabilior mihi ea sententia, quae illos ex interiore Asia, Medica aliqua provincia, immigrasse statuit (Introd. I, 16.). A Maeotis autem Sauromatae non prorsus dirimendi videntur: quibus certe affines Iaxamatae fuerunt, communione nominis quoque aliqua testante, nisi quod radix initialis eos discernit, quae Iaxamatis cum Iaxarte amne communis est, in Sauromatarum autem nomine ex alio fonte quocunque manavit (cf. Introd. I, 3. et 1.): hi vero Iaxamatae ut Sauromatae, ita etiam Maeotae habiti sunt, et ii quidem Maeotae, quos veteres Maeotarum vocarint nomine (Introd. I, 3. coll. 17.). Denique Sauromatae quoque ex Media immigrasse dicuntur. Quae quum ita sint, *Medica et Persica*, quae exacte distingui nequeunt, Maeoticis Sauromaticisque vocibus explicandis adhibenda dixeris; et successus docebit, ab illis haec unice esse derivanda: nisi quod etiam Scythica quaedam Sauromaticae linguae immixta atque utriusque indolem in rebus pluribus fere eandem esse concedendum est; immo unum et alterum nomen ex diversarum linguarum radicibus, Scythica et Maeotica, posse compositum esse, non magis negandum est, quam vocem Ζωβεϊαρχος n. 2079. ex Maeotica et Graeca esse conflatam. His igitur praemissis iam barbara *Olbiopolitarum* nomina partim ex Scythico sermone, partim ex Maeotico et Sauromatico explicabo, Sauromatica vero et Maeotica, quae ut Olbiae ita in *Bosporano regno* sparsa sunt, ex Medicis Persicisque manasse simul ostendam paucis.

5. *Scytharum* sermo, etsi subinde a veteribus Scythica vocabula afferuntur, parum cognitus est; nec mihi omnia, quae de eo tradita extant, innotuisse arbitror, sponte oblata potius componenti quam dedita opera materiam conquirenti, neque adiuto aliorum commentis nimium absonis, ut quae F. W. Beer in commentatione Additamentis Historiae universalis ex Anglico sermone in Germanicum translatae inserta Vol. III. p. 43-80. disputavit. Nonnulla etiam, quae veteres referunt, non possunt intelligi, ut quod ex Scythica lingua apposuerat Stephanus Byzantius v. Καρδία; alia nulla prorsus auctoritate nituntur, ut quod Bayerus in Memoriis Scythicis (Comment. Acad. Petropol. T. III. a. 1732. p. 354.) Koppa Scythis valde usitatum fuisse ex Parmenonis (ap. Athen. V. p. 221. E.) loco collegit, quem aliter explicandum docuit Schweighäuserus. Accedit quod Scytharum nomen vagum latius patet, quam Scytharum gens proprie vocata: ut Ζίρης (Ζίρις) s. Ζίρη Suidae Scythicum vocatur, quod Sauromaticum potius esse discas ex Luciani Toxari. Quamquam plurima, quae Scythica dicuntur, ad Scytharum sermonem proprie dictorum referenda esse videntur, et maxime deorum nomina et alia propria ab Herodoto allata, quae ne credas Sindica esse agricolarum Scytharum. Iam ut Scythicae linguae indoles, quantum ex tenuibus licet vestigiis, noscatur, videamus primum, quomodo Scytha sagittarius apud Aristophanem (Thesm. 1007 sqq.) Graeca corrumpat. Is igitur, ut alia omittam, nullis utitur aspiratis, pro Σ semel habet Ξ, Sigma finale potissimum omittit, vocesque in ῐ et ŏ terminare consuevit, ut οἰμῶξι, ἐξενίγκι p. ἐξενέγκω, πυλάξι p. φυλάξω, λέγι p. λέγεις et λέγω, τὸ γραμματέο pro τοῦ γραμματέως ut videtur, κλέπτο p. κλέπτης, πανοῦργο p. πανοῦργος, τὸ πρωκτὸ p. τὸν πρωκτόν, etiam Ν finali omisso, τὸ βόμβο τοῦτο pro ὁ βόμβος οὗτος, in utroque neutro ut videtur usus pro masculino, κῶμο p. κῶμος et plura huius-

modi, Ἀρταμουξία p. Ἀρτεμισία. Qui quod pro aspirata constanter utitur tenui, non convenit cum Herodoti et recentiorum usu, apud quos Scythica habes Ἀνάχαρσις, Ἀριαπείθης, Σπαργαπείθης, Ἰδάνθυρσος, Ἀγάθυρσοι, Θαμιμασάδας etc. Fortasse igitur priores Graeci et Herodotus, a quo recentiorum plurimi pendent, in nonnullis vocibus aspiratam dederunt, ut voces Graecis essent similiores; in aliis variaverint ipsae Scytharum gentes variae. Sic in voce Ἰδάνθυρσος Θ non prorsus constans est (Introd. II, 6.), et omnino radix finalis θυρσος ad Graecae linguae analogiam comparata et in hoc et in Ἀγάθυρσοι est: Σπαργαπείθης certe Massagetis est potius Σπαργαπείσης, et illud Θαμι in voce Θαμιμασάδας non aliud esse quam *Teme* in voce *Temerinda* statim videbimus. Deinde Ξ pro Σ ex Aristophane attuli, quod id frequens occurrit in Scythicis nominibus, ut Τόξαρις, apud Herodotum Λειπόξαϊς, Ἀρπόξαϊς, Κολάξαϊς, Τάξακις, Ἐξαμπαῖος, in titulis Ξησσάγαρος, Κόξουρος (Introd. II, 6.), et in iis, quae paulo post ad Scythica referam, Βριξάβα, Φρύξα, Ἀράξα. Postremo omissum apud Aristophanem Sigma finale docet Scythicas terminationes non esse hac littera instructas, quod etiam ad Maeotica et Sauromatica vocabula pertinere, vix quisquam negaverit; de Medicis suo videbimus loco. Proinde ubi illa littera finalis in propriis comparet, a Graecis addita est reliquae terminationi; quod semel moneo, ceterum non negligendum iudicans, utrum vocabulum in ης vel ις, item in ος vel ους terminetur, nisi quod concedendum est, potuisse has terminationes aliquando promiscue adhibitas a Graecis esse, ubi barbara vox in consonam desineret: ut exempli causa radix αρ potuerit in αρις et αρος mutari: ubi vero longa vocalis η et ου, probabilius iam, vocalem non terminationis esse, sed radicis, nisi nominum inter sese collatorum maior similitudo evincat, longam vocalem non minus terminationi inservire quam brevem, ut exempli causa in Καιν-άζαρθος et Φαρν-αζάθρης ac similibus (Introd. II, 11.). Ex consonis in N terminata esse Scythica, docere videtur nomen Ἀριαντάν (Herod. IV, 81.): eadem terminatio est radicis initialis vocis Ἀρτίμπασα, de qua paulo post, fortasse etiam vocis Ἐξαμπαῖος, et certo nominis Ἰδάνθυρσος: neque aliter in Maeoticis Olbiopolitanis radicibus initialibus Κουν, Ῥηχουν, Ἀργουαν (Introd. II, 12.), nisi iis adhaesisse vocalem aliquam putes. Accedit Ρ, et quidem ορ, ut οἰόρ *vir* (Herod. IV, 110.). Inter vocales Α terminationem praestant aliquot vocabula, ut ἄρα, ἄριμα, πάτα, item radix initialis vocis Ὀκταμασάδης, de quibus postea dicam; Ε et Ι est in *Teme* s. Θαμι infra illustrando, et in Ἀπί, *Terra*, si lectio haec vulgatae Ἀπία praeferenda, Ταβιτί *Vesta* (Herod. IV, 59.). Οὐ offertur in voce σποῦ *oculus*; idem habes in radice initiali vocis *Groucasus*; simile Maeoticum μοῦ (Introd. II, 12.). Iam ex hac Scythicae et Maeoticae linguae ratione quaedam in titulis explicanda sunt. Primum Σ abiectum offert Maeoticus titulus n. 2132. in voce Ἀγγέλιππο pro Ἀγγέλιππος; paulo diversum τὸ Δεωχίο p. τῷ Δεωχίῳ, quod tamen et ipsum comparandum est. Nempe hoc quoque, ut apud Aristophanem τὸ πρωκτό et similia, eo deducit, ut in huius regionis linguis nomina in vocalem terminata sint et caruerint insuper flexione per casus. Terminationis in Ι, et quidem εϊ, in Maeoticis exempla sunt Γάστεϊ indeclinabile n. 2130. 30. n. 2131. ubi et nominativus et genitivus est; hinc Olbiae Πίδεϊ n. 2072. quo loco nulla lacuna statuenda: adiecto Graeco Σ facta sunt Maeotica in εϊς. Sic Χαρδεϊστέρεϊς n. 2130. 29. manifesto compositum ex Χάρδεϊ et Σέρεϊ, nisi malis Χάρδεϊ ut genitivum praecedenti addere voci Φαρνακίωνος: etiam vs. 52. est Χάρδεϊ, sed quum lacuna sit, videtur Χαρδεϊστερεῖος scribendum. Eiusdem generis est Olbiae Ζώβεϊς et abiecto Σ in compositione Ζωβεϊαρχος n. 2079. atque inde Δασεῖος explicandum iudico in Bosporana inscriptione n. 2127. a recto Δάσεϊς. In quibus formis omnibus diaeresi usus sum, quod Graecae analogiae convenit Ζώβεϊς, Δάσεϊς, non Ζώβεις, Δάσεις: ut in Scythicis Herodotus dedit Λειπόξαϊς etc. non Λειπόξαις: genitivi Δασεῖος alia est ratio, et in hoc contractio ex ipso constat titulo. Etiam in ου vero Maeotas ut Scythas terminasse voces, potest ex ea ratione colligi, qua apud illos Graeca immutata sunt, Χρῆστος in Χρηστοῦς, Ἄγαθος in Ἀγαθοῦς, et ex vocibus barbaris Ἠζοῦς, Ζαζζοῦς (Introd. II, 9.), in quibus Σ ex Graeca additum analogia. In *radicum* vero conformatione notabilis *consonarum* frequens *repetitio et reduplicatio cum vocali* apud Scythas et Maeotas: sic Scythica sunt Δάνδαμις (Lucian.), Παπαῖος *Iuppiter* (Herod. IV, 59.), quae tamen radix *patrem* et *Iovem* designans in Asia ita frequens est et inde tam late apud Graecos propagata, ut nomina Olbiopolitarum et Maeotarum Παπίας, Πάππος, Παπᾶς, non sint Scythica habenda; sic praeterea Scythis Πόποι sunt signa deorum subterranea (Etym. M. p. 823. 31. Anecd. Bekk. T. III. p. 1433.): Maeotica sunt Δάδος, Ζαζζοῦς, Ἰνινθιμήϋος regis Bosporani nomen, *Todordanes* fluvius in Maeotis Asianis (Ammian. Marcell. XXII, 8, 29.), et ipsa aspirata reduplicata Θοθόρσης regis Bosporani nomen, Χάχας in Maeotico titulo n. 2130. 44. Eximendum Ἄβαβος Olbiopolitae nomen n. 2060. 2087. 2088. quod Syriacae originis esse docet vocis apud Syros usus et coniunctio cum alia Syriaca voce Ὀρόντας. Praeter hoc maxime mihi illud notandum videtur, Scythica nomina paucissima esse simplicia, sed ut Persica, Sauromatica, Maeotica, ex pluribus composita radicibus, monosyllabis plerumque vel disyllabis. Simplicium Scythicorum exempla sunt Ἀπία vel potius Ἀπί, ut est in aliis libris, *Terra* (Herod. IV, 59.), Λύκος, Ὄρικος, Σαύλιος, Σκύλης, Τίμνης, Τράσπις. Compositorum certa exempla sunt apud Herodotum: Οἰόρπατα ex οἰόρ *vir*, πάτα *occidere* (IV, 110.), Ἀριμασποί ex ἄριμα *unum*, et σποῦ *oculus* (IV, 27. licet aliam lectionem secutus Eustathius sit, falsam haud dubie). Ἐξαμπαῖος videtur significare ἐννέα ὁδοί (Herod. IV, 52. si lectio vera, ut arbitror); fortasse ἐξὰν significat *novem*. Ἀρτίμπασα est Οὐρανία Ἀφροδίτη (Herod. IV, 59. ubi ceteris lectionibus nihil tribuendum esse docent duo ti-

tuli Tusculani in Italicis edendi); anne ἀρτὶν *caelum*, πασα fortasse *dea? Groucasus* Plinio teste (H. N. VI, 19.) Scythis dicitur Caucasus, *nive candidus*; ut σποῦ *oculus*, sic γροῦ vel γροοῦ videtur *nix* esse, et κασ *candidus*. *Temerinda* eodem auctore (VI, 7.) est *mater maris*; Neptunus Scythis est Θαμιμασάδας (Herod. IV, 59. variae enim lectiones Θαγιμασὰ et Θαγιμασάδα, haec apud Origenem, posthabendae videntur): vox ex Θαμι et μασάδας composita, ut Ὀκταμασάδας (Herod. IV, 80.) ex Ὄκτα et μασάδας: Neptunum vero quum a mari dictum esse verisimile sit, θαμι s. *Teme* videtur *mare* esse, ῥίνδα vero *mater*. Similis vox est ἀλίνδα herbae nomen ad Tanain nascentis, si fides est scriptori de fluviis inter Plutarchea mendacissimo (14, 2.); qui tamen an haec quoque mentitus sit, haereas. Idem *Criumetopon*, quod Chersonesi promontorium falso ad Tanain collocat, indigenis perhibet dici Βριξάβα (14, 4.), herbamque ibi esse φρύξα, quod Graece interpretatur μισοπόνηρος (ib. 5.), ad Araxem vero nasci herbam ab accolis ἀράξα dictam, hoc est μισοπάρθενος (23, 2.). Φρύξα et ἀράξα quum eiusdem sint linguae, alterum autem Chersonesiticum, alterum ad Araxem, videntur illa Scytharum esse, qui ab Araxe venerunt et in Chersoneso quoque habitarunt, debetque proinde etiam Βριξάβα Scythicum iudicari. Patet autem ξα esse *odisse* (ut πάτα *occidere*), φρὺ *malus*, ἄρα *virgo*. Κριοῦ μέτωπον autem quum dictum sit Βριξάβα, et radix genitivi notionem continens initialis habenda sit, ut in *Temerinda*, *aries* videtur fere βρὶξ vocatus, et *frons aut caput* ἄβα, quae radix in Βριξάβα finalis, sed initialis in voce Ἄβαρις (Introd. II, 6.). Theudosiae nomen recentius *Ardauda*, hoc est ἑπτάθεος, in Anonymi Periplo Euxini Tauricum s. Alanicum vocatur, nec videtur Scythicum esse; Σανάπη quoque, quod Hesychius Scythicum dicit, et exponit πολλὰ πίνουσα, alii rectius credo Thracibus tribuunt.

6. Accedo nunc ad *Olbiopolitarum* nomina, quae ad *Scythicam* linguam referenda videantur. Haec sunt ea, quae in αρος, υρος, ουρος terminantur, hoc est, demptis Graecis terminationibus, in αρ, υρ, ουρ, fere ut οἰὸρ *vir*, item in ανις, hoc est αν, cuius generis plura modo vidimus; haec enim sola conveniunt cum Scythicis vocabulis aliunde cognitis, licet non negem in αν etiam Maeotica terminari; sed nullum in Maeoticis nomen invenio in ανις finitum, nec terminationes αρος, υρος, ουρος in Maeoticis inscriptionibus inter tot nomina repperi. Ος vero quum a Graecis additum sit, non est quare negemus iisdem Scythicis formis a Graecis aliquando etiam ις additum esse; itaque cum illis formis promiscue compono ea, quae in αρις et υρις terminantur. At άρης cum longa vocali iam videtur alienius (cf. Introd. II, 5.); quamquam si quis hoc non concesserit, nihil nostrae disputationis firmitati detrahetur, in distinguendis Scythicis et Maeoticis versantis, quod terminatio in άρης ad hanc nostram rem non pertinet, quae quidem neque in Olbiopolitanis neque in Bosporanis Maeoticisque titulis reperiatur, sed in solis Medicis Persicisve nominibus. Cum Medicis autem convenire etiam Scythica nonnulla non nego; quippe Scythae ipsi per aliquod tempus in Media versati sunt. Quare Scythae etiam Persicis nominibus usi inveniuntur, ut Ἀρσακόμας (Lucian. Toxar. 44.), Γυνδάνης (ib. 61. coll. Introd. II, 11.), Σισίννης; et analogae utrique sermoni insunt aliquot terminationes, eatenus certe, ut Scythicis Graeci brevem vocalem ι, Medicis longam η adhibuerint, quod non potest sine causa factum esse. Ita Σάγαρις, Τόξαρις sunt Scythica; sed Medica sive Persica (quibus vocabulis posthac nullo discrimine utar promiscue) Κυαξάρης, Μαχάρης, Μαζάρης, Οἰβάρης etc. Porro Medicum est άκης, ut Ἀρσάκης, sed ακις Scythicum, ut Τάξακις; Medicum et Maeoticum σης, Scythicum σις, ut Καμβύσης, et apud Herodotum Scythae nomen Σκώπασις, apud Curtium (VII, 29.) *Carthasis* si non Scytharum, certe vicini populi rex; et Persicum est άνης, ut Τιγράνης, Scythicum ανις, ut Ὕπανις. Sed convertamur ad Scythicas illas in αρος et αρις reliquasque terminationes. Ad primam rationem terminatur Τεύτ-αρος (Schol. Theocr. XIII, 56. Tzetz. ad Lycophr. 51. 458.), Ἄγ-αρος, Ἄγ-αρον, Ἄγ-αροι (Introd. I, 1.): hinc Ἀζαγ-άριον, locus Scythiae interioris apud Ptolemaeum, Olbiae Ξησσ-άγ-αρος n. 2074. Radix ἀγ s. ἀγα habetur etiam in Ἀγαήτου regis nomine (Introd. I, 15.); sed terminatio αγος s. αγοῦς potius Medica, Sauromatica, Maeotica habenda videtur, de qua infra dicam uberius. Eodem credo pertinet Ἄβ-αρις nomen Hyperborei; radix initialis est ἄβα *frons s. caput* (Introd. II, 5.): porro Ἄρ-αρος fluvius Scythiae, qui Istro miscetur (Herodot.), Ἀ.... φόμ-αρος Olbiae n. 2076. Κατί-αροι Scythae (Herod. IV, 6.), Νάπ-αρις fluvius qui in Istrum effunditur Scythicus (Herodot.), Πάσ-αρος Olbiae n. 2068. in quo radix initialis ea quae in Ἀρτίμπασα finalis (Introd. II, 5.); Σάγ-αρις, fluvius inter Tyram et Hypanim; Τόξ-αρις Scytha notissimus, in quo radix initialis videtur eadem esse quae in Τάξ-ακις; Χόρσ-αροι Scythis Persae (Plin. H. N. VI, 19.). Eiusdem analogiae videntur Ἀκίχ-αρος, qui etsi Bosporanus haberi potest, nomen videtur Scythicum (de eo vide ad n. 2119.), *Gog-ari* (Plin. H. N. VI, 7.), Ὄ-αρος flumen (Herod. IV, 123.), *Oph-arus* s. *Och-arius* flumen apud Plinium, licet hi tres fluvii videantur trans Tanain fuisse (Mannert. Geogr. T. IV. p. 110. 347 sq.). Etiam Ἀνάχ-αρσις huc referendus; quippe duplicabatur ρ et ad modum vocis ἄρσην etc. vetusti Graeci pro ῤῥ scribebant ρσ; idem in terminatione υρις accidisse docebimus probabiliter. Ceterum in terminatione αρος et αρις latere radicem aliquam vix neges, nec dixeris meram esse terminationem, ut Graecum ος, ις, ήρ, ης: potestque illa cum Persica radice Ἀρ s. Ἀρα cohaerere, ex qua Persica derivatur terminatio άρης, quaeque etiam ut radix initialis in Medicis comparet (Introd. II, 13.); in Scythicis eandem ut initialem praebet fortasse nomen Ἀρι-αντάν, nisi Ἀρι vel Ἀρια putes ab illa diversum esse, ut in Medicis certe Ἀρια vix potest idem quod Ἀρ haberi. Utut est, si vere ἄρα Scythis est *virgo* (Introd. II, 5.), conieceris illud ἀρ s. ἀρις et ἀρος non esse aliud nisi *puer s. filius* (παῖς),

ut exempli causa Ἄβ-αρις sit Κεφαλίδης, Κεφάλου παῖς, et Πάταρος idem quod Θεογένης. Secundo loco procedat terminatio in υρος et υρις: ut Οἰτόσ-υρος *Apollo* (Herodot. IV, 59. etsi qui in var. lect. Herod. commemorantur, Hesychius Γοιτόσυρος, Origenes Γογγόσυρος habent, quod nostra non interest); Ὑπ-άκ-υρις flumen Hylaeae, in quo Ὑπ separo, quod cum alia terminatione est in Ὕπ-ανις, et abest ab alio nomine syllabam ακ et terminationem υρος continente; Olbiopolitae hoc est n. 2077. Μου-κουν-άκ-υρος, quod aliter terminatum in Μου-κούν-αγος; de quibus vide infra (II, 12.). Haud ambigue eandem formam refert Massagetis *Tomyris*; nominum communionem docet Σπαργαπείθης Scytha, Σπαργαπίσης Massageta (Herod. IV, 78. I, 211 sqq.). *Gepaepyris* vero Sauromatae I. uxor non docet nomen hoc esse Sauromaticum: cum Sauromatis enim hoc nomen connubii vinculo communicatum a Scythis esse potuit, ut Ταργίταος est Scythicum (Herod. IV, 5.), et manifesto hinc descendit nomen Τιργαταώ Iaxamaticum (Polyaen. VIII, 55.), hoc est Sauromaticum vel Maeoticum; ut nomen Scythici regis Ἀτέας s. Ἀντέας, cuius radix eadem quae finalis in Ἀρι-αντάν, transiit ad Maeotas n. 2130. 31. Ut vero pro αρις est αρσις, sic υρος transiit in υρσος (υῤῥος), Graecis suae analogiae et maxime voci θύρσος assimilantibus Scythica. Hinc Ἀγάθ-υρσοι Scythae; hinc Ἰδάνθ-υρσος Herodoto, qui Iustino (II, 5.) Sigma omisso est *Ianc-yrus*, aliis *Att-yrus*, *Acc-irus* etc. Tertium Scythica desinunt in ουρος: Γν-οῦρος est Anacharsidis pater apud Herodotum; Σκίλ-ουρος rex populi Chersonesitici videtur et ipse Scytha fuisse (Introd. I, 1.), ut alius rex prope Olbiam regnans, qui eodem nomine vocatus est: radix initialis videtur eadem unde Σκύλης Scytha denominatus: in qua voce a Graecis vetustioribus Υ videtur pro Ι assumptum, ut Graecae esset similior. Ad hunc modum formatum est Κόξ-ουρος Olbiae n. 2074. Ultimo loco affero Scythicum Ὕπ-ανις fluvii nomen; hinc Ὕπανις Olbiopolita n. 2076. atque ut opinor Ὕπανος in titulo Hylaeae n. 2096. *b*.

7. Uberius dicendum de *Maeoticis* et *Sauromaticis*; de quorum vocabulorum formis postquam aliqua opportune praecepi in Scythicis (Introd. II, 5.), superest ut finales formas ad certas revocem analogias, et aliquid etiam de initialibus disputem radicibus, compositis simul *Medicis*, ex quibus Maeotica et Sauromatica unice explicanda sunt. Haec autem nomina omnia in Sigma desinunt; ita vero nomina Persica omnia comparata fuisse Herodotus annotat (I, 139.): καὶ τόδε ἄλλο σφι ὧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὔ. τὰ οὐνόματά σφι ἐόντα ὅμοια τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, τελευτῶσι πάντα ἐς τὠϋτὸ γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα. Quae verba ad sola virorum nomina referenda sunt; sed ne sic quidem Persicae linguae conformationi ei, qualem ex reliquis novimus subsidiis, conveniunt: tamen nimium absurdus fuisset Herodotus, si quod de Persicis nominibus dixit, ex Graecis eorum formis iudicasset, quum praesertim Graeca nomina prope omnia in Sigma terminentur et multo pauciora in Rho et Ny; ut proinde quod ille Persis tribuit, Graecis potius tribuere magna certe ex parte debuerit. Quare videndum, ne in prisca Persarum lingua aliquid fuerit, quod illius iudicii praebuerit causam; et succurrit, quod *Darius* Hebraeis est *Darjavesch*; in aliis videatur spiritus asper, qui facile in sibilum transit, finali Sigma a Graecis ponendo occasionem dedisse: ut in voce *Pharnaspes* radix finalis est *asp* (*equus*), quae in Zendica lingua est *aspehe*; unde potuit *aspes* fieri. Sed finales formas, quae nobis considerandae veniunt, exceptis rarioribus quibusdam ad septem revocamus *analogias*. Ex quibus *prima* in *Persicis* frequentissima est in άκης: ut ἀκιν-άκης, ῥαδιν-άκης, Ἀρβ-άκας (Xenoph. Anab.) et Ἀρβ-άκης rex Mediae; Ἀρσ-άκης et idem haud dubie Ἀρτ-άκης, indeque nomen urbis Ἀρτ-ακία; Βασσ-άκης (Herod.), Σινν-άκης Parthus (Tacit.), Σισιμ-άκης, Φαρν-άκης apud Aristophanem, Herodotum et in Persica Mithradatis familia, Φαρανδ-άκης (Aeschyl.), Κανδ-άκη s. Κοδ-άκη urbs (Mannert. Geogr. T. V. P. II. p. 99.) etc. Simile etiam Medicum Δηϊ-όκης. *Sauromaticum* est Μηδοσ-άκκης (Polyaen. VIII, 56.); in Κ duplicato ne haereas, notes etiam Φαρανδάκης paenultimam longam habere apud Aeschylum: similiter modo Ἀττακόας modo Ἀτακούας, ac modo Ἀτταμάσας modo Ἀταμάσας scriptum invenies. Ex *Maeoticis* huc pertinet Φαρνάκης et Φαρνακίων n. 2130. 2131. quod tamen ex Mithradatis filio, non ex populari sermone fluxisse coniiciam, Βωρ-άκου, Αιμν-άκου n. 2130. Ἀβορ-άκη in Sindis, et nomina populorum Maeoticorum Ὀβιδι-ακηνοί, Σιττ-ακηνοὶ et alia, ex quibus Sittaceni manifesto iidem, qui Sittacenen iuxta Susianam aliquando inhabitarunt. Huius generis *Olbiae* sunt Ἀρσ-άκης, Βαδ-άκης, Οὐαπαδ-άκης n. 2074. Σπαδ-άκης n. 2068. Δαδ-άκης in nummo apud Blarambergium (de numm. Olb. p. 42.), in quo distincte ΠΙCCICΤΡΑΤΟΥΔΑΔΑΚΟΥ (de initiali radice vocis vide Introd. II, 12.); fortasse etiam Ῥαπακέης Ῥαπακέους, ad alienam detortum analogiam, n. 2067. In *Bosporo* n. 2108. *e*. est Ὀμψαλ-άκης. Inter Tyram et Hypanim fluvius est Ἀξι-άκης, quem coniicias a Maeotis illis appellatum, qui vulgo Scythae agricolae; Ταμυρ-άκη ad cursum Achillis in Hylaea videtur eiusdem originis, licet Ταμυρ sit Scythicum idem quod habes in nomine Massagetidis reginae *Tomyridis*; in Chersoneso est Δανδ-άκη. *Maeotae Gorgippienses* per Dorismum efferunt Κατт-άκας n. 2131. Praeterea quod Maeotae proclives sunt ad terminationem ούας, ut ex Ἀγαθοῦς faciunt Ἀγαθούας; etiam terminationem άκας transferunt in ακούας: sic Ἀτ-άκας Ἀτ-ακούας n. 2130. 41. ac pro hoc rursum Ἀττακόας n. 2131. quemadmodum Olbiae et Ἀρσηούαχος et Ἀρσηόαχος dictum. Initialis radix est Ἀττα, de qua cf. Introd. II, 13. Ceterum haec quoque permutatio terminationum άκης et ακούας s. ακόας Medica est: manifesto enim a voce Ἀρσάκης s. Ἀρτάκης fit Ἀρτακόανα s. Ἀρτακαύανα s. *Artacabana* (Mannert. l. c. p. 96.). Contra terminatio ακος non videtur Maeotica nec Sauromatica nec Medica esse. Πάλακος quidem Sciluri filius vulgo dicitur, quamquam Scytha

potius habendus, quam Sauromates vel alius stirpis cuiuscunque; sed illud nomen ne verum quidem est, petitum quippe ex duobus Strabonis locis (VII. p. 306. 309.), in quibus castelli nomen Παλάκιον cum Coraïo, non filii Sciluri statuendum est: Ὀλθακός vero Maeotae nomen apud Plutarchum (Lucull. 16.) aut ad aliam prorsus familiam referendum est, quum etiam accentus differat, aut fuit Ὀλθακόας. Porro ut Δηϊόκης Medicum, ita pro Καττάκας habetur Κατόκας n. 2130. 53. Quod in altero τ, in altero ττ est, nihil referre ex simili iam voce docui. Sed longius discedit Scythicum Ἀμιζώκης apud Lucianum (Toxar. 38.), quod cave Sauromaticum habeas: Lucianus enim haec diligenter distinguit. Magis affinia prioribus videntur Ὀθέκας Maeoticum n. 2130. 45. 53. Καζέκα locus Chersonesi inter Theudosiam et Panticapaeum (Arrian. Peripl. Pont. Eux.); et comparanda fortasse etiam Χοδέκιος, Γαδίκιος Maeotica n. 2131.

8. *Secundae* familiae radix finalis videtur *Medica* esse, sed rarior, άγης et αγος, quae, licet vocalis mensura differat, quod aegre fero (cf. Introd. II, 5.), tamen videntur eadem esse. Medica sunt Ἀστυ-άγης, Ἅρπ-αγος, quod Graecam mentitur formam; radix an eadem sit ac Scythica άγ aut άγα, quis dixerit? Equidem vix arbitror. Persicae originis manifesto est etiam Φάρν-αγος in Odessensi titulo n. 2056. *c.* cuius quidem prior radix sit Φαρν Persicum (Introd. II, 13.). *Sauromatica* regina est Ἀμ-άγη (Polyaen. VIII, 56.): apud *Maeotas*, quod illi ex Ἄγαθος faciunt Ἀγαθοῦς (Introd. II, 9.), ex αγος fit αγοῦς: unde Σι-αγοῦς n. 2130. 56. 60. *Olbiae* vero intemerata servatur terminatio, latissime ea patens. Sic n. 2084. Ἄμν-αγος, in quo radix initialis et ipsa Medica, quae finalis in Σισ-άμνης, Ἀριαρ-άμνης (Herod.); n. 2067. 2070. 2072. Ἄβρ-αγος, cuius initialem radicem Medicam infra illustro (Introd. II, 13.); n. 2072. Ἰάφ-αγος, n. 2071. Μάκ-αγος; n. 2080. Δάδ-αγος, correctum mutatione litterae T in Γ, quae in optimo licebit apographo, quum praesertim certa sit vox Δάδος Maeotica et Olbiopolitana, ex qua illam cum radice aliqua finali componendam esse liquet; et certe probabilior haec correctio quam si vocem Δαδάκης ibi statuere velis (cf. Introd. II, 7. 12.); ceterum sibi respondent nomina Δάδαγος et Δαδάκης, ut Φάρναγος et Φαρνάκης. Addo ex n. 2078. nomen Μου-κούν-αγος, cuius duo priora elementa cum alio finali sunt in Μου-κουν-άκυρος (Introd. II, 6.); unde n. 2070. in apographo male fido pro Χούναρος quamquam tolerabili probabiliter dedi Κούν-αγος, cuius prior radix sine illo Μου est in Maeotico et Olbiopolitano Κόνος s. Κοῦνος (Introd. II, 12.). Praeterea huc pertinent Ἀργουάν-αγος n. 2070. 2071. Ῥηχούν-αγος n. 2078. Τούμβ-αγος n. 2061. 2071. Σπότ-αγος, ex quo Romano more factum Σποταγανός n. 2075. Nec temere credo vocem Ἀλούθατος n. 2069. in apographo non certissimo muto in Ἀλούθ-αγος. Ad eandem analogiam, assumpto tamen η n. 2091. videtur Ἄθηγος fictum. Tribus verbis addo *tertiam* speciem vocum in αχος finitarum: Ἀδύρμ-αχος est *Maeota* apud Lucianum (Toxar. 44.); *Olbiopolitanus* Ἀρσηού-αχος s. Ἀρσηό-αχος n. 2074. 2089. Σώμαχος n. 2072. fortasse Graecum est ex σώζειν et μάχη.

9. *Quartam* familiam dico eorum nominum, quae in εϊ et εϊς terminantur, *Maeoticorum* illam, *Olbiam* et in *Bosporum* translatorum; quam quum supra iam illustrarim (Introd. II, 5.), convertor ad *quintam* vocum in οῦς desinentium, de quibus ibidem aliquid monui. Late haec patet in *Maeoticis*. Primum Graeca in ος terminata ad hanc mutantur normam, ut Χρηστοῦς Χρηστοῦ, Ἀγαθοῦς Ἀγαθοῦ n. 2130. 2131. dein Maeotis propria sunt Ζαζζοῦς Ζαζζοῦ n. 2130. 38. n. 2131. bis, Μαστοῦς n. 2130. 55. Σιαγοῦς ibid. 56. 60. (ex Σίαγος, Introd. II, 8.). Etiam Πάτους s. Πατοῦς nomen loci prope Gorgippiam, alias Βατά, huc pertinere videtur (Introd. I, 15.). *Phanagoriae* in Bosporo sic Ἡζοῦς n. 2129. *Olbiae* Σαμοῦς Σαμοῦτος n. 2067. Nova mutatione ex Ἀγαθοῦς fit Ἀγαθούας n. 2130. 49. ut Ἀτακούας et Ἀττακόας (Introd. II, 7.). Superest Maeoticum Κοσσοῦς Κοσσοῦ n. 2130. 17. 18. 39. 40. 51. et n. 2131. bis: quod quis Latinum *Cossus* esse dixerit. Sed nullum nomen in Maeoticis hoc frequentius, raraque ibi Latina, ut *Marius* n. 2130. 31. *Cominius* n. 2131. Itaque Κοσσοῦς arbitror barbarum esse nomen, ab eoque videtur *Panticapaei* esse Κοσσᾶς Κοσσᾶ n. 2114. per medias formas Κοσσούας, Κοσσόας traductum.

10. *Sextam* classem constituant nomina in σας s. σης, τας s. της desinentia, praecedente aut vocali aut consona liquida λ, μ, ν, ρ. Primum σας post vocalem in *Maeoticis* est, ut n. 2130. 12. 26. 44. genitivi - - σόσα, Λεφαόσα, Γοργόσα, ib. 34. Σαφάσας, 39. 43. Ἀτταμάσας: fortasse vero pro άσας ab initio terminatio erat άνσας s. άμσας, de qua statim dicam, et emolliendi soni causa modo abiecta consona, ut in Scythico Ἀντέας Ἀτέας, in Graeco στὰνς στάς, modo insertum est α, sicut in Persico Φαρασμάνης, de quo infra dicam: ut Ἀτταμάσας esset ex Ἀττάμσας factum: Ἀττάμσας autem est ex terminatione άμσας et initiali Ἄττα, quod solitarium extat n. 2114. *d.* et cum alia terminatione in voce Ἀττακόας et similibus (cf. Introd. II, 13.). Minus probabile mihi, -μάσας esse idem quod in Scythica finali radice -μασάδας (Introd. II, 5.). Utut est, etiam *Persae* simili utuntur terminatione, ut Καμβύσης, et quum σ et τ passim in huiusmodi forma varient, huc referendum videtur etiam Φρα-άτης. Porro Βολογ-άσας (vulgo *Vologeses*) nomen est regum Parthicorum, cuius genuinam formam servant nummi: eiusdem formae est Μουνήσης, Bactrianae regis nomen. Ad formam λσας pertinet rudius scriptum *Maeoticum* Ζάλζας, in quo secundum ζ esse pro σ docet femininum Ζάλσις (Introd. II, 12.). Terminationem -άμσης habebat haud dubie ea vox, ex qua derivatur Ῥαδαμσάδιος s. Ῥαδάμσαδις nomen regis Bosporani Maeoticum vel *Sauromaticum:* debuit nomen esse Ῥαδάμσας, unde fiebat Ῥαδαμσάδης, et hinc Ῥαδαμσάδειος s. Ῥαδαμσάδιος ac Ῥαδάμσαδις derivatum est, ut supra monui (Introd. I, 13.). Compositionem consonarum μσ quum aegre ferrent Graeci, *Olbiopolitae* inseruerunt labialem mutam: sic n. 2067. 2074. est Ῥαδαμψῶν, illata alia ter-

minatione Ionibus valde frequentata, ut Συλοσῶν, cuius Olbiae exempla habes Ἡροσῶν n. 2058. Ἱεροσῶν n. 2077. et ni fallor n. 2096. *d.* quorum alterutrum, credo posterius, reponendum in Dionis Borysthenitica (XXXVI. p. 87.), ubi nunc legitur ὦ φίλε Ῥόσων. Idem quod -άμσης, est -άνσης s. ἀνζης, ut Φαρεάνζης s. Φαρεάνσης rex Bospori Maeoticus vel Sauromaticus: ipsum νσ pro μσ vidimus in nomine Ῥαδάμσαδις (Introd. I, 13.). Sed νσ aegre fertur, haud aegre ντ; itaque pro νσης *Persae* dicunt ντης, Χρυσάντας (Xenoph. Cyropaed.); et quemadmodum Persica άρτης et όρτης videntur eadem esse, sic eadem iudico Persica άντης et όντης, ut Ἀρτ-όντης (Herod.) ex notissima initiali radice, Ὀρ-όντης (Xenoph. Anab.) ex initiali eadem quae in Ὀρ-οίτης, Ὀρο-σάγγαι (Herod.). Etiam Olbiae habetur Ὀρόντης n. 2060. 2068. 2088. Quod quidem nomen non infrequens apud Persas tam simplex quam compositum cum aliis, ut apud Curtium est *Orontopagus*; attamen nescio an id ipsum ex Syria potissimum Olbiam pervenerit. Nam alter Orontarum Olbiopolitarum est *Ababi* f. quod nomen Syriacum; et notus est Syriae fluvius Orontes. Alter tamen Orontes n. 2068. *Spadacis* f. est, quod nomen Persice formatum. Postremo ρσης est in Κάρσας *Maeotico* n. 2130. 43. et in Bosporani regis nomine Maeotico vel Sauromatico Θοθόρσης; ex *Persicis* conferri possunt Ναρσῆς, credo etiam Ξέρξης, quod secundum ξ non verum continebat Kappa; nec disparia quae τ et ο assumunt Ἰαξ-άρτης, Φρα-όρτης (cf. Introd. II, 13.).

11. *Septima* analogia complector formata in άνης et ίνης. *Maeoticum* vel Sauromaticum est *Teir-anes* regis Bosporani nomen; radix initialis eadem, quae in Persico *Tiridates* cum nota finali comparet: *Todord-anes* fluvii Maeotici Asiani nomen. Comparanda *Persica* Ἀρσ-άνης et Ἀρτ-άνης, cuius initialis frequentissima; Ἀξ-άνης, Σουσισκ-άνης, Σωσθ-άνης (Aeschyl.); Ὀτ-άνης, cuius initialis cum usitatissima finali habetur in Ὀτ-άσπης; Τιγρ-άνης, cuius initialem refert Lazicum Τιγρα-πάτης (Lucian. Toxar. 44.). Etiam Scythae nomen Γυνδ-άνης (Lucian. Toxar. 61.) esse Persicum docet radix Γύνδης fluvii nomen. *Maeotica* sunt Γοζ-ίνας n. 2130. 58. Κοθ-ίνας ib. 55. cuius radix Κόθις ib. 59. *Persica* Ἀσπαθ-ίνης (Herod.), Ῥαθ-ίνης (Xenoph. Anab.), de cuius initiali vide infra; *Oz-ines* apud Curtium; *Zors-ines* est rex Siracorum inter Maeotidem et mare Caspium (Tacit.), nomenque aut Maeoticum aut Medicum aut utrumque; Scythae nomen Σισ-ίννης (Lucian. Toxar. 57 sqq.) Persicum esse patet ex initiali, quam tenes in Persico Σισ-άμνης (Herod.), eademque fortasse latet in nomine *Sysi-mithres* apud Curtium, cuius radix finalis notissima est. Postremo his septem analogiis addo voces, quarum finales aut *singulares* aut *rariores* in titulis sunt. Huc pertinet Μουλί-ουργος non satis certum, idque *Olbiae* n. 2073. cuius radix finalis in *Sarmatiae* populi nomine Οὖργοι latere videtur (Strab. VII. p. 306. quem locum non video cur corruptum iudicet Mannert. Geogr. T. IV. p. 275.); atque indidem explicanda vox Ἄσπ-ουργος (Introd. II, 13.), ex qua *Maeotae* Ἀσπουργιανοὶ dicti: nomen compositum ex Οὖργοι et *Persico asp* (*equus*), ut *Rhoxolani* sunt *Rhox-alani*. Singulare est Ὄμψαλ-μος n. 2093. *Olbiae*; initialem aliunde cognitam habemus ut *Maeoticam* (Introd. II, 13.); finale fortasse ex μοῦ ortum (Introd. II, 12.): singulare etiam Ἀμώθαστος *Olbiae* n. 2067. Conferri inter se possunt *Olbiopolitana* Ἄβνωζος n. 2070. Ῥαθάγωσος n. 2084. in quo σος idem esse potest quod ζος, ut in Ζάλζας Ζάλσις, initialis autem radix Ῥαθα haud dubie *Medica et Sauromatica* est; adde *Persica* Μεγάβυζος, Φαρνάβαζος etc. Nec multum abludit Χώδαρζος *Olbiae* n. 2071. simile *Parthico Gotarzes*; n. 2130. 29. autem *Maeoticum* Φανδάραζος idem haud dubie est ac Φάνδαρζος, additumque soni mitigandi causa α, ut in Φαρασμάνης. Καινάζαρθος *Olbiae* n. 2070. videtur eandem finalem habere ac Persicum, non ut putatur Indicum, Φαρν-αζάθρης apud Herodotum, solita litterae ρ transpositione.

12. Quas hucusque consideravimus terminationes, in iis partim radices latere, partim solas haberi flexionis formas, ut in οῦς, ίνης, vix est quod moneam: utrarumque autem cognitio quo fiat certior et firmior, separatim dicam de nominibus simplicibus nulla nisi Graeca terminatione instructis, quorum pars etiam initialem compositorum radicem constituit, sed tantum de iis, quae in titulis reperiuntur; in his quoque simplicibus Olbiopolitana et Bosporana cum Maeoticis Sauromaticisque et Persicis conspirare patebit. Deinde cum delectu ad consilium nostrum instituto de aliquot disseram radicibus initialibus, quae ut plurimum non comparent nisi cum finalibus compositae, et in titulis nusquam incompositae reperiuntur. Utraque disputatio quum perfici nequeat nisi iterum considerandis iisdem potissimum vocibus, quas supra tractavimus, quod ego non defugi taedium, ferent fortasse etiam legentes. *Simplicia* igitur sunt haec. N. 2130. in *Maeotico* titulo est Βάγης, cui simile ibidem Ζαβάγιος; *Persica* confer *Bagaeus*, *Bagapaeus*. N. 2130. 53. in *Maeotico* est Δάδος, ut *Olbiae* n. 2061. 2070. 2089. 2090. unde Δάδαγος et Δαδάκης (Introd. II, 7. 8.). Δάσεϊς et Δάση sunt *Bosporana* n. 2127. 2128. quae ex *Maeotica* lingua fluxisse docet terminatio εϊς (Introd. II, 5.): Maeotae vero quum subinde σ habeant, ubi Persae τ (Introd. II, 10.), videtur Δάσεϊς nihil aliud esse nisi *Persicum sive Medicum* Δᾶτις, quae radix finalis est permultorum Persicorum, Ἀβρα-δάτας, Ἀσι-δάτας s. Ἀσια-δάτας (Xenoph. Anab. et Cyrop.), *Ma-datas*, *Meher-dates*, Μιθρα-δάτης, Φερεν-δάτης etc. eademque est initialis in Δατ-άμης, formato ut Ἀρτ-άμας. Neque obest, quod paenultima in Persico longa, in Maeotico brevis. Ceterum constat in hac radice inesse dandi notionem, ut *Mithradates* sit *a Mithra datus*, Φερενδάτης videatur id quod Graece Κλεόδοτος etc. *Maeoticum* porro est Ζάλζας Ζάλζου n. 2130. hinc *Olbiae* femininum Ζάλσις n. 2089. Κόνος *Maeoticum* n. 2130. 41. manifesto idem est quod *Olbiae* n. 2078. Κοῦνος, unde Κούν-αγος, si n. 2070. recte correxi; idemque elementum Olbiae comparet haud ambigue cum alio μοῦ compositum in vocibus Μου-

κούν-αγος, Μου-κουν-ἄκυρος, et credo in *Persico* Κούν-αξα. Μαστοῦς *Maeoticum* n. 2130. 55. manifesto cohaeret cum nomine fortasse corrupto Μαστόνῳ n. 2090. in *Bosporano* titulo. Φάρζηος *Olbiae* n. 2071. vix aliud est nisi Φαρζήϊος s. Φάρζειος Graece terminatum ut Ποσιδήϊος (Introd. II, 1.); radix *Persica Fars* nomen terrae, unde Φάρζ-ιρις, Graecis Παρύσατις (Strab. XVI. extr.), et nomen Ibericum *Pharasmanes* (Tac. Ann. XII, 44.), hoc est Φαρζ-μάνης, in quo finalis radix ea quae initialis in voce *Man-apis* (Curt. VI, 13.). Appono etiam alia simplicia, de quibus nihil quod dicam habeo: Ἄδοος n. 2076. et in nummis (ap. Blaramberg. de numm. Olb. p. 42. 43.), Κέφθου n. 2130. 30. Κόθις ib. 59. unde est Κοθίνας, Πέλδιος n. 2076. Πουρθαῖος n. 2076. 2079. Σαδαῖος n. 2071. Χαραζηνός n. 2070. omissis aliis, quae praecepi in prioribus aut prorsus tacenda duco.

13. Ex *radicibus* quas dixi *initialibus* omissis aliis, quas prius attigi, octo considero, quarum duae tres simul finales sunt. *Prima* Ἀβρα s. Ἀβρο est in *Olbiopolitano* Ἄβρ-αγος, in *Persicis* Ἀβρα-δάτης (cf. Introd. II, 12.), Ἀβρο-κόμας. *Secunda*, quam ob solum Ariopharnis nomen considero, Ἀρια s. Ἀριο videtur simplex comparere in nominibus fluvii Ἄριος, regionis Ἀρία, populi Ἄριοι, qui *Medi* sunt (Herod. VII, 62.): hinc multi Persae denominati, Ἀρι-αῖος, Ἀρια-βίγνης, Ἀρι-άμνης, Ἀρι-αρ-άμνης, Ἀριό-μαρδος, Ἀρια-ράθης, Ἀριο-βαρζάνης etc. Convenit nomen regis nationis Maeoticae *Ario-pharnes* (Introd. I, 18.), cuius radix utraque Medica. Ἀρ s. Ἄρα quod est in Ἀράξης, Ἀράσπης etc. et in terminatione άρης (Introd. II, 6.) haud dubie est diversum. *Tertia* initialis Ἀρσα s. Ἀρτα et Ἀρτο *Olbiae* est in Ἀρσ-άκης, fortasse etiam in Ἀρσηούαχος; in *Persicis* simplex prostat in voce *Arses*, et videtur robur ac virtutem, Graecum fere κράτος significare, ut *Arses* sit quasi *Crates*; tum initialis Persica est frequentissima, ut Ἀρσ-άκης, Ἀρτ-ακία, Ἀρτ-ακόανα, Ἀρσ-άνης, Ἀρτ-άνης, Ἀρτά-βανος, Ἀρτα-βάτης, Ἀρτά-βαζος, Ἀρτα-χαῖος, Ἀρτ-όχμης, Ἀρτ-ύντης, Ἀρτα-ξέρξης et Ἀρτο-ξέρξης, Ἀρτα-πάτας, Ἀρτα-φέρνης, Ἀρσ-άμας et Ἀρτ-άμας, Ἀρτα-κάμας et Ἀρσο-κόμας, et in aliis permultis; rarior est finalis, ut in Ἰαξ-άρτης, et assumpto ο in Φρα-όρτης, quod simile voci Φρα-άτης, mutata tantum finali, et in *Maeotico* vel *Sauromatico* Θοθ-όρσης. *Quarta* initialis Ἀτα s. Ἀττα quae in multis linguis *patrem* designat, in *Maeoticis* solis duabus reperitur vocibus, Ἀττα-μάσας s. Ἀτα-μάσας n. 2130. 39. 43. et Ἀττα-κόας s. Ἀτα-κούας n. 2131. et 2130. 41. Incomposita extat n. 2114. *d.* *Quinta* Ὀμψαλ s. Ἀμψαλ comparet *Panticapaei* in Ὀμψαλ-άκης n. 2108. *e.* et *Olbiae* in Ὄμψαλ-μος n. 2093. hoc est Νικήρατος. Coniicias igitur Ὀμψαλ esse νίκη, et μοῦ (ut Scythicum σποῦ *oculus*) esse ἔρως vel φιλία, ut Μου-κούν-αγος, Μου-κουν-ἄκυρος sit quasi Φιλο-κούν-αγος etc. Sic Ὀμψαλ-άκης responderit alii voci ex νίκη compositae, exempli causa Νικόμαχος. Ad eandem radicem refero nomen urbis prope ἄκραν Τορετικήν, a Toretis *Maeotis* ut videtur dictam, Ἄμψαλ-ις (Ptolem. Geogr. V, 9. coll. Mannert. Geogr. T. IV. p. 389.), quod fuerit quasi Νίκαια. *Sexta* initialis est Ῥάδα, non diversa ut videtur a Ῥαθα s. Ῥαθο. *Olbiae* quidem utraque forma reperitur in Ῥαδ-αμψῶν (Introd. II, 10.), et Ῥαθά-γωσος n. 2070. Ex his prius redit in regis Bosporani *Maeotico vel Sauromatico* nomine Ῥαδα-μσάδιος, et voci Ῥαθάγωσος non immerito ut videtur a Rochetto (Antt. Bosp. p. 227.) confertur *Radagaisus*. Gothorum is rex exercitum duxit ex variis mistum populis, etiam ex *Sarmatis*, si Grotii in Isidori textu lectio vera est; nec Gothus fuit sed Scytha ut aiunt (Oros. VII, 37. et ex hoc Marcellin. Chronic. ad a. 406. Isidor. Hist. Goth. c. 14.): quo minus vox Germanica habenda est. At Scythae quod tum improprie multi populi appellabantur, qui Scythae non fuerunt, ut Alanos Ptolemaeus dicit Scythas (Mannert. Geogr. T. IV. p. 266.), putes Alanum fuisse Radagaisum: sed Orosius, cui Radagaisus Scytha vocatur, Alanos hoc suo vocat nomine, non Scytharum. Potius vide ne Radagaisus Sauromata fuerit ex veteri Scythia; Scythae certe prisci illa aetate in illis terris non superfuere liberi et a reliquis barbaris discreti. Ceterum Radagaisus raro et corruptius dicitur Rhodogaisus. Ex *Medicis* conferri ad hanc radicem possunt Ῥαθ-ίνης (Xenoph. Anab.), Ῥαθο-νίκης (Xenoph. Cyrop.) ex gente Cadusiorum, qui Mediae fuerunt septentrionalis nec non ad Caucasum, *Rhada-mistus* Iberus (Tac. Ann. XII, 44 sqq.). Finalis haec radix esse videtur in Ἀρια-ράθης. Fortuito similia sunt Graeca quaedam, ut Ῥαδάμανθυς. *Septimam* initialem Σαν, quam ex *Persicis* illustravi ad n. 2119. habuerunt ut videtur *Maeotae* quoque, et fortasse *Olbiopolitae* (vide ad n. 2078.). *Octavam* Φαρν s. Φερν in Maeoticis titulis sola nomina Φαρν-άκης et Φαρν-ακίων referunt, quae ibi non ex antiquiore et populari usu, sed ex nomine filii Mithradatis manasse supra dixi: quo magis patet, Maeotica Olbiae nomina non recens invecta esse, sed a priscis incolis, qui ante Scythas ibi fuerunt, repetenda: alias enim Olbiae quoque nomen Φαρνάκης frequens foret, cuius ibi ne unum quidem reperies exemplum. Sed rex *Maeoticus Ario-pharnes*, et *Sauromaticus* opinor *Saita-pharnes* ex hac radice elementum finale petitum ostendunt (Introd. I, 2. 18.), et apud *Persas* nihil illa frequentius et initio vocum et in fine; *far*, quod novis Persis *splendor et potentia maiestatis* est, fortasse idem iudicandum: ut proinde rex Saiorum Σαϊτα-φάρνης videatur quasi Σαϊτα-κλῆς, et Maeota Ἀριο-φάρνης, Ariorum ille sive Medorum progenies, sit quasi Ἀριο-κλῆς. Exempli causa addo Persica aliquot: Φάρν-αγος in Odessensium titulo, Φαρνά-βαζος, Φαρν-ούχης, Φαρνα-ζάθρης, Φαρν-άσπης, hoc est Κλεΐππος, quod *asp* constat *equum* esse, frequentissimum illud in Persicis nominibus, ut Ὑστάσπης, Ἀράσπης, Πραξάσπης, Σατάσπης, Ὀτάσπης, *Zariaspes* (Curt. Ruf.), *Aspastes* (ibid.) etc. Ubi consona infertur post Φαρν s. Φερν, ut in Φαρασμάνης (Introd. II, 13.) post litteram ρ inseritur vocalis; unde Φερενδάτης apud Herodotum, hoc est quasi Κλεόδοτος. Finalis radicis exempla Persica sunt permulta: Ἀρτα-φέρνης, Δαι-φάρνης, Ὀλο-φέρνης, Ὀρρο-φέρνης, Ἰντα-φέρνης, Μεγα-φέρνης, *Phrata-phernes* (Curt.

Ruf.), Τισσα-φέρνης etc. Sed veteres Graeci, quo nomina Graecis essent similiora, transposita canina littera, quae locum mutare amat, illud φέρνης mutarunt in φρένης, ut apud Aeschylum est Ἀρταφρένης, et Herodoto quoque ex libris restituendae sunt lectiones Ἀρταφρένης, Ἰνταφρένης.

14. In fine huius disputationis non abs re videtur aliquot litterarum frequentiorem in *Maeoticis* vocabulis usum annotasse, *Olbiae* quoque et in *Bosporo* redeuntibus. Primum igitur valde frequens est ου ante consonam, ut in *Maeotica* terminatione vocabulorum Ἀγαθοῦς, Χρηστοῦς, Σιαγοῦς etc. in *Bosporano* Ἡζοῦς, *Olbiae* in Σαμοῦς, tum in radicibus κουν, μου-κουν, ῥηχουν, αλουθ, τουμβ (Introd. II, 8.), Μουλί-ουργος; item cum hiatu et post consonam et post vocalem aut initio vocis, ut *Olbiae* in Ἀργουάναγος, ut in *Maeoticis* Ἀγαθούας, Ἀτακούας s. Ἀττακόας; porro Ἀρσηούαχος s. Ἀρσηόαχος; Οὐαπαδάκης, Οὐάρδανος s. Οὐαράδανος fluvius Maeoticae terrae etc. Similiter *Medica* comparata fuisse vix neges: vidimus supra vocem *Artacoana s. Artacabana*; notum est Parthicum *Artavasdes*, nota sunt *Vologeses*, *Vonones* et similia, in quibus Graeci illud ου partim obscurarunt illato β, ut Ἀρτάβαζος. Ex hac litterae ου ante vocalem frequentia videtur Olbiae etiam ille barbarismus natus, ut Βιρόθεος (s. Οὐιρόθεος) scriberetur pro Ἱρόθεος (Introd. II, 1.). Praeterea ζ ut apud *Persas*, sic in *Maeoticis* vocibus videtur usitatissimum fuisse: ita in Maeoticis titulis Ζαβάγιος, Γοζίνας, Ἀζίας, Ζάλζας, Ζαζζοῦς, Φανδάραζος; in Maeotarum vicinia gens *Lazi*, urbs *Tazus*; in *Bosporo* Ἡζοῦς, Μαζαία (Lucian. Toxar. 44.), rex Φαρέανζης; *Olbiae* Χαραζηνός, Καινάζαρθος, Ἄβνωζος, Φάρζηος, Χώδαρζος, Ζάλσις, Ζώβεϊς.

2057.

Prope Adjeder (Ovidiopol) in sinistra ripa *Tyrae* fluvii, haud procul ab ostio (hoc est in vicinia oppidi *Ophiusae s. Tyrae*, Milesiorum coloniae), in basi statuae marmoreae, cuius pedes ex parte adhaerent. Ed. Leo de Waxel, Recueil de quelques antiquités trouvées sur les bords de la Mer-Noire, n. 6. in aere. *a* in altero, *b* in altero latere basis scriptum est.

a.

ΜΕΣΥΤΗΕΟΣ

b.

ΗΙΑΩΗΙΣ

a legas Μησ[ί]θεος, antique scriptum, ut in columna Naniana; alterum nomen non extrico: et nimium incerta sunt Waxelii apographa.

2058.

Stolnae (Stolnoje) in domo Comitis Iliae Andreae f. Kuschelew-Besborodko, qui solum Olbiae possidet, columella extat marmoris candidi in ruderibus *Olbiae* reperta, quadrata illa, planis, in quibus scriptura, laevigatis, alta 5′ - 5′ 10″, crassa 10″; scriptura in duobus oppositis lateribus marmoris 1′ 5″¾ latis eleganter exarata: infra lapis fractus est. Titulum m. Dec. a. 1821. transcripsit Köppenius ediditque in libro: Alterthümer am Nordgestade des Pontus (Vindob. 1823.) p. 85 sqq. cum translatione Germanica Eichenfeldii et notis ac specimine litterarum aere expressis. Idem separatim hoc decretum edidit cum Germanica translatione: Olbisches Psephisma zu Ehren des Protogenes (Vindob. 1823. 8.), et autographum suum in meos mihi usus concessit. Adversus Köppenium dixit Köhlerus in Iudicio de eius Antiquitatibus orae sept. Ponti p. 47-53. cui respondit Köppenius in libello: Nachhall vom Nordgestade des Pontus p. 11 sq. Ipse vero Köhlerus titulum ex lapide multis ante Köppenium annis a sese tractato edidit et Germanico sermone reddidit in libello: Zwei Aufschriften der Stadt Olbia (Petropoli 1822. 8.) p. 8 sqq. et quantum cognovi in Serapide p. 63. repetiit, qui tamen liber nondum publici iuris factus est. Dixerunt de hoc titulo Malte-Brun Annal. des Voyages T. XIX. p. 132-142. Rochett. ib. p. 274-282. Letronnius ib. p. 282-289. Niebuhrius Opusc. hist. et philol. T. I. p. 382 sqq. Cf. etiam Journ. Asiat. 1823. p. 126.

A.

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΗΙΚΑΙΔΗΜ.ΙΕΙΚΑΔΙΟΙΑΡΧΟΝ
ΤΕCΚΑΙΟΙΕΠΤΑΕΙΠΑΝΕΠΕΙΔΗΗΡΟCΩΝΤΕΟΠΡΩ
ΤΟΓΕΝΟΥCΠΑΤΗΡΠΟΛΛΑCΚΑΙΜΕΓΑΛΑC
ΧΡΕΙΑCΠΑΡΕΙCΧΗΤΑΙΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΕΙCΧΡΗ
ΜΑΤΩΝΚΑΙΕΙCΠΡΑΓΜΑΤΩΝΛΟΓΟΝΠΡΩΤΟ
ΓΕΝΗCΤΕΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟCΤΗΜΠΑΡΑΤΟΥΠΑ
ΤΡΟCΕΥΝΟΙΑΝΠΡΟCΤΟΝΔΗΜΟΝΔΙΑΒΙΟΥΔΙΑ
ΤΕΤΕΛΕΚΕΝΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΒΕΛ
ΤΙCΤΑΚΑΙΠΡΩΤΟΜΜΕΝΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΥCΑΙΤΑΦΑΡΝΟΥΤΟΥΒΑCΙΛΕΩCΕΙCΚΑΓΚΥ
ΤΟΝΚΑΙΑΠΑΙΤΟΥΝΤΟCΤΑΔΩΡΑΤΗCΠΑΡΟΔΟΥ
ΤΩΝΔΕΚΟΙΝΩΝΕΞΗΠΟΡΗΜΕΝΩΝΕΠΙΚΛΗΘΕΙC
ΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΕΔΩΚΕΧΡΥCΟΥCΤΕΤΡΑΚΟCΙΟΥ
ΤΩΝΤΕΑΡΧΟΝΤΩΝΘΕΝΤΩΝΤΑΙΕΡΑΠΟΤΗΡΙ
ΑΕΙCΤΗΝΤΗCΠΟΛΕΩCΧΡΕΙΑΝΠΡΟCΠΟΛΥΧΑΡ
ΜΟΝΠΡΟCΧΡΥCΟΥCΕΚΑΤΟΝΚΑΙΟΥΚΕΧΟΝΤΩΝ
ΛΥCΑCΘΑΙΤΟΥΔΕΞΕΝΟΥΦΕΡΟΝΤΟCΕΠΙΤΟΝ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΑΥΤΟCΥΠΕΡΑΠΟΔΟΥCΤΟΥCΕΚΑ
ΤΟΝΧΡΥCΟΥCΕΛΥCΑΤΟΤΩΝΤΕΠΕΡΙΔΗΜΟΚΩΝ

ΤΑΑΡΧΟΝΤΩΝΑΓΟΡΑcΑΝΤΩΝΛΥcΙΤΕΛΩCΟΙΝοΝ
ΧΡΥcωΝΤΡΙΑΚΟCΙΩΝοΥΚΕΧοΝΤΩΝΔΕΤΗΝΤΙΜΗΝ
ΔΙΑΛΥcΑΙΕΠΙΚΛΗθΕΙcΥΠΟΤοΥΔΗΜοΥΕΔΩΚΕΤοΥc
ΤΡΙΑΚΟcΙοΥcΧΡΥcοΥcΕΠΙΤΕΗΡΟΔΩΡοΥΙΕΡΕωcΙΤο
ΔΕΙΑCΟΥcΗcΚΑΙΠωΛοΥΜΕΝοΥΤοΥcΙΤοΥΕΙCΠΕΝ
ΤΕΚΑΙΔΙΑΤοΝΚΙΝΔΥΝΟΝΤοΝΕΠΙΦΕΡοΜΕΝΟΝοΙο
ΜΕΝΟΥΔΕΙΝΤοΥΔΗΜοΥΠΑΡΑΘΕcΘΑΙCΙΤΟΝΙΚΑ
ΝΟΝΚΑΙΕΙcΤΑΥΤΑΠΑΡΑΚΑΛοΥΝΤοcΤοΥc
ΕΧοΝΤΑCΠΡωΤοcΠΑΡΕΛΘωΝΕΠΗΓΓΕΙΛΑ
ΤοΜΕΔΙΜΝΟΥCΔΙCΧΙΛΙοΥcΕΙCΔΕΚΑΚΑΙ
ΤΩΝΛοΙΠωΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΚΟΜΙCΑΜΕ
ΝωΝΤΗΝΤΙΜΗΝΑΥΤοCΕΝΙΑΥΤοΝcΥΜΠΕ
ΡΙΕΝΕΓΧθΕΙcΤοΚοΝοΥθΕΝΑΕΠΡΑΞΑΤοΕ
ΠΙΤΕΤοΥΑΥΤοΥΙΕΡΕωΑΘΡοωΝΠΑΡΑΓΕΝο
ΜΕΝωΝcΑΙωΝΕΠΙΤΗΝΤΩΝΔΩΡΩΝΚοΜΙ
ΔΗΝοΥΔΥΝΑΜΕΝοΥΔΕΤοΥΔΗΜοΥΔοΥ
ΝΑΙΑΥΤοΙCΑΞΙΩCΑΝΤΟCΔΕΠΡΩΤΟΓΕΝΗΝ
ΒοΗοΗCΑΙΤοΙCΚΑΙΡοΙCΠΑΡΕΛΘΩΝΕΠΗΓΓΕΙ
ΛΑΤοΧΡΥcοΥcΤΕΤΡΑΚοcΙοΥcΑΙΡΕΘΕΙCΤΕ
ΤΗCΤωΝΕΝΝΕΑΑΡΧΗcοΥΚΕΛΑΤΤΟΝΩΜ
ΜΕΝΗΧΙΛΙωΝΚΑΙΠΕΝΤΑΚοcΙΩΝΧΡΥCΩΝ
ΠΡΟΘΕcΙΝΕΠΟΙΗCΑΤοΕΠΙΤΑΙcΜΕΛΛοΥcΑΙC
ΠΡοcοΔοΙcΕΞωΜΠοΛΛοΙΜΕΝCΚΗΠΤοΥΧΟΙ
ΕθΕΡΑΠΕΥθΗcΑΝΕΥΚΑΙΡΩCοΥΚοΛΙΓΑΔΕ
ΔΩΡΑΠΑΡΕcΚΕΥΑCθΗΤΩΙΒΑCΙΛΕΙΛΥcΙΤΕΛΩ
ΠΡΑΘΕΝΤοcΤΕΤοΥCΤΟΛοΥΕΙCΒΑCΙΛΕΙΑ
ΚΑΤΑΤοΨΗΦΙCΜΑΕΝΩΙΕΔΕΙΤοΥcΑΓοΡΑ
CΑΝΤΑCΛΑΒΕΙΝΠΑΡΑΤΗCΠΟΛΕΩCΧΡΥcοΥc
ΤΡΙΑΚΟCΙοΥcΚΑΙΑΓοΡΑcΑΝΤοcΚοΝωΝοCΔΙ
ΑΤοΔΕΤΑΧΡΗΜΑΤΑΜΗΔΥΝΑCΘΑΙ
ΔοΥΝΑΙΤοΥcΑΡΧοΝΤΑcΑΛΛΕΙΝΑΙΠΑ
ΡΑΤΟΙCΤΕΛΩΝΑΙCΔΙΑΛΥCΑΜΕΝΩΝΤΗΝΩ
ΝΗΝΠΡΟCΤΗΜΠοΛΙΝΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΤΡΙc
ΑΝΑΠΡΑθΕΙCΗcΤΗcΩΝΗcΚΑΙΤΟΤΡΙΤοΝ
ΑΓοΡΑCΑΝΤοcΦοΡΜΙωΝΟccΥΝΙΔΩΝ
ΠΡΩΤοΓΕΝΗCΔΙοΤΙΜΕΓΑΛοΙcΔΙΑΠΤΩ
ΜΑCΙΠΕΡΙΠΕcΕΙΤΑΙΗΠοΛΙcΑΥΤΟCΠΑΡΕΛ
ΘωΝΕΙcΤΗΝΕΚΛΗCΙΑΝΕΔΩΚΕΤοΥcΤΡΙΑ
ΚΟCΙοΥcΧΡΥCοΥcΠΑΛΙΝΤΕΠΙΠΛΕΙcΤΑΡΧο
ΙΕΡΕΩCΙΤοΔΕΙΑc,ΓΕΝοΜΕΝΗCΙcΧΥΡΑCΚΑΙΠΩ
ΛοΥΜΕΝοΥΤΟΥcΙΤοΥΕΙcΜΕΔΙΜΝοΝΕΙCΔΥοΤΡΙ
ΤΕΙCΠΡΟΔΗΛοΥΔΕοΝΤοcΕcΕcΘΑΙΤΙΜοΥcΤΕ
ΡΟΥΩCΠΕΡΔΕΚΑΙΕΓΕΝΕΤοΠΑΡΑΥΤΙΚΑοΜΕΔΙ
ΜΝοCΧΡΥcοΥΚΑΙΔΥοΤΡΙΤΩΝΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑ
ΔΙΑΓΩΝΙΑCΑΝΤοcΤοΥΔΗΜοΥΚΑΙοΙοΜΕΝοΥ
ΔΕΙΝCΙΤΩΝΗCΑΙΕΙCΔΕΤΑΥΤΑΧΡΕΙΑCΠΑΡΑ
CΧΕCΘΑΙΤοΥCΕΥΠοΡοΥΜΕΝοΥcΠΡΩΤοccΥΝ
ΕΛΘοΥCΗCΕΚΛΗCΙΑCΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤοΕΙcΤΗΝ
CΙΤΩΝΙΑΝΧΡΥcοΥcΧΙΛΙοΥcοΥcΠΑΡΑΥΤΙΚΑΕ
ΝΕΓΚΑCΕΔΩΚΕΝΩΝΤοΥcΤΡΙΑΚοcΙοΥcΑΤοΚοΥc
ΕΙcΕΝΙΑΥΤοΝΚΑΙΔοΥcΧΡΥcΙοΝΠΑΝΧΑΛΚοΝ
ΕΚοΜΙcΑΤΟΕΚΤΕΤΡΑΚοcΙωΝΠΡΩΤοcΔΕΠΗΓ
ΓΕΙΛΑΤοΠΥΡΩΝΜΕΔΙΜΝοΥcΔΙCΧΙΛΙοΥcΠΕΝ
ΤΑΚοCΙοΥcωΝΤοΥcΠΕΝΤΑΚοcΙοΥcΜΕΝΕΔΩΚΕΝ
ΕΙCΤΕΤΤΑΡΑCΚΑΙΕΚΤΕΑΤοΥcΔΕΔΙCΧΙΛΙοΥCΕΙC
ΔΥΟΚΑΙΕΠΤΑΗΜΙΕΚΤΕΑΚΑΙΤΩΝΛοΙΠΩΝΤΩΝ
ΕΝΤοΥΤΩΙΤΩΙΚΑΙΡΩΙΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΠΑ
ΡΑΧΡΗΜΑΤΑcΤΙΜΑCΚοΜΙcΑΜΕΝΩΝΑΠοΤΩΝ
ΠοΡΙcΘΕΝΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΑΥΤΟCCΥΜΠΕΡΙΕ
ΝΕΓΧΘΕΙCΕΝΙΑΥΤοΝΤΗΝΤΙΜΗΝΕΚοΜΙcΑΤοΤο

ΚοΝοΥΔΕΝΑΠΡΑΞΑΜΕΝΟcΚΑΙΔΙΑΤΗΜΠΡΩΤΟ
ΓΕΝΟΥCΠΡΟΘΥΜΙΑΝΠοΛΛΑΜΕΓΧΡΗΜΑΤΑοΥ
ΚοΛΙΓοCΔΕCΙΤοCΕΠΟΡΙCΘΗΤΩΙΔΗΜΩΙΤοΥΤΕ
ΒΑcΙΛΕΩCCΑΙΤΑΦΑΡΝοΥΠΑΡΑΓΕΝοΜΕ
ΝοΥΕΙCΤοΠΕΡΑΝΕΠΙΘΕΡΑΠΕΙΑΝΤΩΝΔΕΑΡΧοΝ
ΤΩΝcΥΝΑΓΑΓοΝΤΩΝΕΚΛΗcΙΑΝΚΑΙΤΗΝΤΕΠΑ
ΡοΥcΙΑΝΕΜΦΑΝΙCΑΝΤΩΝΤοΥΒΑCΙΛΕΩCΚΑΙΔΙο
ΤΙΕΝΤΑΙcΠΡοCοΔΟΙCΕCΤΙΝοΥΔΕΝΠΑΡΕΛΘΩΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗCΕΔΩΚΕΧΡΥCΟΥcΕΝΑΚοcΙοΥCΤΩΝ
ΔΕΠΡΕCΒΕΥΤΩΝΛΑΒοΝΤΩΝΤΑΧΡΗΜΑΤΑΚΑΙΑ
ΠΑΝΤΗCΑΝΤΩΝΒΑCΙΛΕΙΠΡΩΤΟΓΕΝοΥcΚΑΙ
ΡΙCΤΟΚΡΑΤοΥCΤΟΥΔΕΒΑcΙΛΕΩCΤΑΜΕΝΔΩΡΑ
ΑΜΕΝοΥΕΙcοΡΓΗΝΔΕΚΑΤΑCΤΑΝΤοCΚΑΙ
ΑΝΑΞΕΥΞΙΝΠΟΙΗcΑΜΕΝΟΥΜΕΤΑΓΡ‾
ΔΕΚΑΙΤοΥcΑΡΧοΝΤΑcΑΝΑ‾
‾ΛΘΩΝΟΔΗΜοCΠΕΡΙΦΟ
CΒΕΥΤΑCΕΠΙΤ
ΙCΩ Ο

B.

ΕΤΙΔΕΤοΥΠΛΕΙCΤοΥΜΕΡοΥCΤοΥΠΡοCΤοΜΠΟΤ
ΜοΝΤΗCΠοΛΕωCΑΤΕΙΧΙCΤοΥοΝΤοCΤοΥΤΕΚΑΤ
ΤοΝΛΙΜΕΝΑΠΑΝΤΟCΚΑΙΤοΥΚΑΤΑΤΟΠΡΟΤΕΡΟ
ΥΠΑΡΧοΝΙΧΘΥοΠωΛΙοΝΕΩCοΥοΗΡΩCΟCΩCΙΑC
ΤΩΝΔΕΑΥΤΟΜΟΛΩΝΕΠΑΓΓΕΛΛΟΝΤΩΓΓΑΛΑ
ΤΑCΚΑΙCΚΙΡοΥCΠΕΠΟΙΗCΘΑΙCΥΜΜΑΧΙΑΝΚΑΙΔΥ
ΝΑΜΙΝCΥΝΗΧΘΑΙΜΕΓΑΛΗΝΚΑΙΤΑΥΤΗΝΤοΥΧΕΙ
ΜΩΝοcΗΞΕΙΝΕΠΑΓΓΕΛΛΟΝΤΩΝΠΡΟCΔΕΤΟΥ
ΤοΙCΘΙCΑΜΑΤΑCΚΑΙcΚΥΘΑcΚΑΙcΑΥΔΑΡΑΤΑCΕΠΙ
ΘΥΜΕΙΝΤοΥοΧΥΡΩΜΑΤΟCΔΕΔΙΟΤΑCΩCΑΥΤΩCΚΑΙ
ΑΥΤοΥcΤΗΝΤΩΓΓΑΛΑΤΩΝΩΜοΤΗΤΑΚΑΙΔΙΑ
ΤΑΥΤΑΠοΛΛωΝΕΧοΝΤΩΝΑΘΥΜΩCΚΑΙΠΑΡΕCΚΕ
ΑCΜΕΝωΝΕΓΛΕΙΠΕΙΝΤΗΜΠΟΛΙΝΑΜΑΔΕΤΩΙΚΑΙ
ΑΛΛΑΓΕΓΕΝΗcΘΑΙΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑΠοΛΛΑ
ΚΑΤΑΤΗΓΧωΡΑΝΕΦΘΑΡΘΑΙΜΕΝΤΗΝοΙΚΕΤΕΙ
ΑΝΑΠΑCΑΝΚΑΙΤΟΥCΤΗΜΠΑΡΩΡΕΙΑΝΟΙ
ΚοΥΝΤΑCΜΙΞΕΛΛΗΝΑcοΥΚΕΛΑΤΤΟΥcοΝ
ΤΑCΤοΝΑΡΙΘΜοΝΧΙΛΙΩΝΚΑΙΠΕΝΤΑΚοCΙΩΝ
ΤοΥcΕΝΤΩΙΠΡοΤΕΡΩΙΠοΛΕΜΩΙCΥΜΜΑΧΗCΑΝΤΑC
ΕΝΤΗΙΠοΛΕΙΕΓΛΕΛοΙΠΕΝΑΙΔΕΠοΛΛοΥcΜΕΝ
ΤΩΓΞΕΝΩΝοΥΚοΛΙΓοΥcΔΕΤΩΜΠοΛΙΤΩΝΩΝΕ
ΝΕΚΕΝcΥΝΕΛΘΩΝοΔΗΜοcΔΙΗΓΩΝΙΑΚΩCΚΑΙΤοΓ
ΚΙΝΔΥΝοΝΤοΜΜΕΛΛΟΝΤΑΚΑΙΤΑΔΕΙΝΑΠΡΟΟ
ΦΘΑΛΜωΝΠοΙοΥΜΕΝοcΠΑΡΕΚΑΛΕΙΠΑΝΤΑC
ΤοΥCΙcΧΥοΝΤΑCΒοΗΘΗCΑΙΚΑΙΜΗΠΕΡΙΙΔΕΙΝΤΗΝΕΚ
ΠοΛΛΩΝΕΤΩΝΤΕΤΗΡΗΜΕΝΗΜΠΑΤΡΙΔΑΥΠΟΧΕΙ
ΡΙοΝΓΕΝοΜΕΝΗΝΤοΙcΠοΛΕΜΙοΙCοΥΔΕΝοcΔΕΠΙΔΙ
ΔΟΝΤΟCΕΑΥΤοΝοΥΤΕΙcΑΠΑΝΤΑοΥΤΕΙcΜΕΡΗωΝ
ΗΞΙοΥοΔΗΜοcΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤοΑΥΤοCΚΑΤΑcΚΕΥΑΝ
ΑΜΦοΤΕΡΑΤΑΤΕΙΧΗΚΑΙΠΡοΘΗCΕΙΜΠΑCΑΝΤΗΝ
ΕΙCΑΥΤΑΔΑΠΑΝΗΝΚΑΙΠΕΡΑΥΤΩΙΠΡοΚΕΙΜΕΝΩΝ
οΥΚΕΛΑccοΝΩΓΧΡΥCΩΝΗΧΙΛΙΩΝΚΑΙΠΕΝΤΑΚΟCΙ
ΩΝΚΑΙΕΥΘΟΥcΕΝΕΓΚΑCΕΙCΤΗΝΕΚΛΗCΙΑΝΧΡΥcοΥc
ΠΕΝΤΑΚοCΙοΥcΕΙcΤοΥcΑΡΡΑΒωΝΑcΑΠΕΔΟΤΟΠΑΝ
ΤΑΤΑΕΡΓΑΥΠοΚΗΡΥΚΑΚΑΙΠΑΡΑΤοΤΗΝΑΡΙοΜΗ
cΙΝΠοΙΗCΑCΘΑΙΕΞΕΤοΙΜοΥΤΟΥCΕΡΓΩΝΑCοΥΚοΛΙ
ΓΑΧΡΗΜΑΤΑΠΕΡΙΕΠοΙΗcΕΤΗΙΠοΛΕΙΕΤΙΔΕΠοΛ
ΛΩΝΕΡΓΩΝΩΝΕΓΚΑΤΑΛΙΠοΝΤΩΝΤΑΕΡΓΑΠΡΩ
ΤΟΓΕΝΗCΤΗΙΠοΛΕΙΤΑΜΕΝΕΡΓΑΑΥΤοccΥΝΕΤΕΛΕ
cΑΤοΔΙΑΠΤΩΜΑΔΕΤωΙΔΗΜΩΙοΥΔΕΝΑΝΗ

ΝΕΓΚΕΝΑΝΑΛΩϹΑϹΤΕΕΙϹΑΜΦοΤΕΡΑΤΑΤΕΙΧΗ
ΧΡΥϲοΥϲΧΙΛΙοΥϲΠΕΝΤΑΚοϲΙοΥϲΚΑΙΤοΠΛΕΙϲΤοΝ
ΔΙΑΛΥϹΑϹΧΡΥϲΙοΝΕΚοΜΙϲΑΤοΧΑΛΚοΝΕΚΤΕΤΡΑ
ΚΟϹΙωΝΚΑΤΕϲΚΕΥΑϲΕΔΕΚΑΙΤοΥϲΠΥΡΓοΥϲΚΑΚΩϹΔΙ
ΑΚΕΙΜΕΝοΥϲΤοΥϲΠΡοϲΤΑΙϲΜΕΓΑΛΑΙϲΠΥΛΑΙϲΑΜ
ΦοΤΕΡοΥϲΚΑΙΤοΓΚΑΘΗΓΗΤοΡοϲΚΑΙΤοΓΚΑΤΑΤΗΝ
ΑΜΑΞΙΤΟΓΚΑΙΤοΝΕΠΙΔΑΥΡΙΟΥΕΠΕϲΚΕΥΑϹΕΔΕ
ΚΑΙΤΟϹΙΤΟΒοΛοΝΚΑΤΕϹΚΕΥΑϲΕΔΕΚΑΙΤοΜΠΥΛΩ
ΝΑΤΟΝΕΠΙΤοΥΔΕΙΓΜΑΤοϹΕΤΙΔΕΤΗϹΠοΛΕΩϹ
ΝΑΥΛοΝΤΕΛοΥϲΗϲΤΟΙϹΑΓΟΥϹΙΤοΥϹΛΙΘΟΥϹΙΔΙΩ
ΤΑΙϲΔΙΑΤοΤΑΠΛΟΙΑΤΑΔΗΜΟϹΙΑΚΑΚΩϹΔΙΑΚΕΙϹ
ΘΑΙΚΑΙΜΗΘΕΝΕΧΕΙΝΤΩΝΑΡΜΕΝΩΝΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤο
ΚΑΙΤΑΥ.ΤΑΚΑΤΑϲΚΕΥΑΝΑΝΑΛΩϹΑϹΤΕΙϹΤΑΥΤΑ
ΠΑΝΤΑΧΡΥϹΟΥ.ϹΔΙΑΚΟϹΙοΥϲΛοΓοΝΗΝΕΓΚΕΠΑΡΑ
ΧΡΗΜΑΩΝΕΝΕΚΕΝΟΔΗΜΟϹΠΟΛΛΑΚΙϹΑΥΤΟΓΚΑΙ
ΠΡοΤΕΡοΝΕϲΤΕΦΑΝΩΚΩϹΚΑΙΤοΤΕΕϹΤΕΦΑΝΩϹΕΝ
ΕΠΙΤΗΙΤοΥΛοΓοΥΑΠΟΔΕΙΞΕΙΕΤΙΔΕΛοΙΠΗϹΟΥϹΗϹ
ΑϹΥΝΤΕΛΕϹΤΟΥΤΗϹΚΑΤΑΤΟΜΠΟϹΙΟϹΠΥΡΓοΝϲΧοΙ
ΝΙΑΙΑϹΕΙϹΤοΝΕΠΑΝΩΤΟΠΟΝΕΠΙΚΑΛΕϹΑΜΕΝΟϹΟ
ΔΗΜοϲΗΞΙΩϹΕΚΑΙΤΑΥΤΗΝϲΥΝΤΕΛΕϹΑϲΘΑΙΤΕ
ΤΑΡΤΗΝοΥϲΑΝϲΧοΙΝΙΑΙΑΝΠΡωΤοΓΕΝΗϲΔΕοΥ
ΔΕΜΒοΥΛοΜΕΝοϲΑΧΑΡΙϹΤΕΙΝΥΠΕΜΕΙΝΕΚΑΙΤΑΥ
ΤΗΝΤΗΝΤΕΙΧΟΔΟΜΙΑΝΕΙϲΗΜΠΡοΕΘΗΚΕΧΡΥϲοΥϲΕ
ΚΑΤΟΝΕΠΙΤΕΤΗϹΚΟΙΝΗϹοΙΚοΝοΜΙΑϹΚΑΙΤΑΜΙΕΙ
ΑϲΓΕΝοΜΕΝοϲΚΑΙΧΕΙΡΙϹΑϹΤΑϹΜΕΓΙϹΤΑϹΤΗϹΠΟΛΕ
ΩϹΠΡοϹοΔοΥϲοΥΔΕΝΑΜΕΝΤΩΝΤΕΛΩΝωΝΕΚΤΩΝ
ΥΠΑΡΧοΝΤΩΝΕΞΕΒΑΛΕοΥΔΕΝΟϹΔΑΠΗΛΛΟΤΡΙ
ΩϹΕοΥΔΕΝΤΩΝΥΠΑΡΧοΝΤωΝϲΥΜΠΕΡΙΕΝΕΓΧΘΕΙ
ΔΕΤΟΙϹΚΑΙΡΟΙϹΑΥΤΩΜΠΑϹΙΤΟΙϹΜΕΝΑΦΕϹΕΙϹΕ Ϲ
ΠΟΙΗϲΑΤοΤωΓΧΡΗΜΑΤΩΝΤΟΙϲΔΕϹΥΜΠΕΡΙΕΝΕΓ
ΧΘΕΙϹΧΡΟΝΟΝΟϹΟΝΗΒοΥΛοΝΤοΤοΚοΝοΥΔΕΝΑΕ
ΠΡΑΞΑΤοΠΛΕΙϹΤ.ΑΔΕΧΕΙΡΙϹΑϹΤΩΓΚοΙΝΩΝΤΡΙΑΔΕ
ΕΤΗϲΥΝΕΧΩϹΠΑΝΤΑΔΙΩΙΚΗϹΕΝοΡΘΩϹΚΑΙΔΙΚΑΙ
ΩϹΤΟΥϹΜΕΝΛΟΓ.ΟΥϹΕΝΤΟΙϹωΡΙϹΜΕΝΟΙϹΧΡΟΝΟΙϹΑ
ΠΟΦΕΡΩΝΤΑΔΑΠΟΤΩΜΠΡΟϹΟΔΩΜΠΙΠΤΟΝΤΑ
ΕΝΤΟΙϹΤΗϹΠΟΛΙΤΕΙΑϹΧΡΟΝΟΙϹΠΑΡΑΔΕΞΑΜΕΝοϲ
ΕΙϹΚΟΜΙΔΗΝΕΑΥΤΩΙοΥΓΕΓΕΝΗΜΕΝοΥΤοΥΤοΥΕΠΑ
ΛΗοΕΙΑϹΕΞωΝΑΠΕΛΥϲΕΜΕΝΤΗΜΠΟΛΙΝΟΦΕΙΛΗ
ΜΑΤΩΝΠΑΡΕΛΥϲΕΔΕΤΟΚΩΝΤΩΝΔΕΝΤΗΙΠΟΛΕΙ
ΚΑΚΩϹΔΙΑΚΕΙΜΕΝωΝΠΑΝΤωΝΔΙΑΤΕΤΟΥϹΠΟΛΕ
. ΟΥϹΚΑΙΤΑϹΑΦΟΡΙΑϹΚΑΙΤΩΝΥΠΑΡΧοΝΤΩΝΕΙϲΤΟ
. . ΘΕΝΗΚΟΝΤΩΝΙΗΤΗϹΑΝΤΟϹΥΠΕΡΤοΥΤΩΝΤοΥ
. . ΜΟΥΕΠΙΜΗΝΙΕΥϲΑΙΚΑΙΠΡοΝοΗϹΑΙΧΡΗϹΙΜΩϹ
. . . ϹΤΕΔΑΝΕΙϹΤΑΙϹΚΑΙΤΟΙϹΧΡΗϹΤΑΙϹοΦΕΙΛοΜΕΝωΝ
. ΥΤΩΙΚΑΙΤωΙΠΑΤΡΙΧΡΥϹΩΝΕΞΑΚΙϹΧΙΛΙωΝΠΡωΤΟϹ
. ΠΕΤΡΕΨΕΤΩΙΔΗΜΩΙοΝΑΜΒοΥΛΗΤΑΙΤΡοΠοΓΧΡΗ
ΑΥΤΩΙΑΞΙΩϹΑΝΤΟϹΔΕΑΦΕϹΙΜΠΟΙΗϹΑϹ
ΗϹΤΑΙϹΑΦΗΚΕΠΑϹΙΠΑΝΤΑΚΑΙοΥΔΕΝΑ
ΟΤΕΡΟΝΑΥΤΩΙΝοΜΙϹΑϹΕΙΝΑΙ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΕΥΝΟΙΑΝΤΟΥΙΔ
ΤΕΘΡΑΥϹΜΕΝΟϹΤΟΙϹΥΠΑ
ΑΥΤΟΙϹοΥΚΕΛΑϹϹΟΥϹ
ΟΥϹοΥϲΑΠΑϹΙΤΟΙϹ
ΠΡΟϹΟΥΔΕΝΑΕ
ΤΕΙΧ

Litterarum formas ex aere Köppenii et ex eiusdem apographo manuscripto dedi accurate; ex eodem manuscripto versuum mensura definita est, quam Köhlerus in epistola ad Buttmannum data inaequalem esse notat et fortuitam, licet lapidis latitudo ea sit, ut haud raro plures litteras capere versus potuerit. Ο, Ω, Θ, Ϲ modo maiora modo minora sunt; Π, Π et Γ variant. *B.* vs. 35. semel est Ψ. Fundus

lectionis est textus Köppenii manuscriptus: varietas haec est. *A.* vs. 1. Iota mutilum post lacunam non habet Köhl. neque edita Köppenii apographa. In fine N solus servat Köhl. Vs. 5. extr. Köpp. ΠΡΟΤΟ, Köhl. quod dedi. Vs. 7. Köpp. in sec. ed. ΕΥΝΟΙΑΜ: sed eius ms. cum Köhl. habet ΕΥΝΟΙΑΝ, atque ita eiusdem ed. prima. Vs. 13. extr. C ipsum quadratarium omisisse in litteris ad Buttmannum datis notat Köhl. Vs. 15. ultimum Ρ servavit Köhl. (Köpp. ms. ⁝). Vs. 23. Köpp. ΙΕΡΕΩ sine C, quod Köhl. additum habet. Vs. 30. ultimum Ε Köhl. et Köpp. ms. habent (edita Köppenii apographa id omittunt). Vs. 31. idem valet de ultimo Ε. Vs. 33. ἱέρεω nota certum esse. Vs. 34. tertium Ν ex Köhl. addidi. Vs. 37. ultimum Ι ex Köhl. Vs. 39. extr. ultima littera ap. Köpp. est Ν; dedi Μ ex Köhl. Vs. 44. ultimum Ω ex Köhl. qui C notat a quadratario omissum esse. Vs. 49. secundum Τ ex Köhl. Vs. 51. secundum Λ ex eodem. Vs. 52. extr. C ap. Köhl. deest; sed in Köppenii editis apographis id comparet, et in eiusdem manuscripto vestigia eius adsunt. Vs. 55. litterae ΙΜ sunt ex Köhl. Vs. 58. extr. Υ omisit quadratarius, quantum ex Köhleri litteris colligo. Vs. 59. Köhl. ΙΕΡΕΩC, Köpp. ΙΕΡΕΩ, quod haud dubie verum. Vs. 60. pro altero ΕΙC, quod ex Köhl. dedi, Köpp. ΚΑΙ. Ultimum ibidem Iota servavit Köhl. Vs. 69. Ν vocis ἔδωκεν omittit Köhl. Vs. 74. ultimum C ex Köhl. Vs. 77. ultimum Ν, vs. 79. ultimum Ο, vs. 80. primum Κ ex eodem. Vs. 83. Köpp. ultima ΝοΜΕ bis in lapide extare dicit; Köhl. hoc negat. In manuscripto Köppenii alterum ΝοΜΕ deletum est. Vs. 88. init. Köpp. ΠΡΟ, Köhl. ΠΡΩ. Ultimum ibidem Ν ex Köhl. ut etiam ultimum Α vs. 91. et ultimum Ι vs. 92. Vs. 93. ΟΥΜΕΤΑ ex Köhl. et seqq. ex Köpp. ms. Vs. 94. ultima lineola ex Köpp. ms. et indidem vs. 95. prima. Vs. 95. ultima littera Köhlero est Ο; Köpp. in editis nihil habet, in schedis Α obscurum. Vs. 96. primum C ex Köhl. Vs. 97. Ι et Ο (hoc ex Köpp. ms. addidi) ap. Köhl. desunt.

B. vs. 1. et 2. extr. Τ ex Köhl. item vs. 3. ultimum Ο. Vs. 13. ultimum Ι omittit Köhl. Vs. 19. ultimum C ex Köhl. Vs. 23. ultimum Ο ex Köhl. (dimidium est in ms. Köpp.). Vs. 25. primum Ν et proximum CΒ ex Köhl. Vs. 29. Köhl. ΕΠΗΝΓΓ. vitio operarum opinor. Vs. 31. pro ΑΥΤΩΙ, quod Köhl. habet, Köpp. ΑΥΤΩΝΙ. In fine Köpp. οΝ, Köhl. ΩΝ. Vs. 37. secundum a fine Ε ex Köhl. Vs. 47. vocis Ἐπιδαυρίου litterae ΙΔ ex Köhl. Vs. 56. Köpp. ΤΟΤΕC, Köhl. ΤΟΤΕΕC. Vs. 65. in voce τὰς ΤΛC p. ΤΑC est in lapide teste Köhlero; at Köpp. ms. ΤΛC habet in voce μεγίστας, idque in margine iterum adscripsit maximis litteris ex lapide ipso impressis (in editis utroque loco habet ΤΑC); in fine Ε est ex Köhl. Vs. 68. C infra scriptum ex Köhl. et Köpp. ms. Vs. 77. primum Ν ex Köhl. qui proximum deinceps Ε omittit. Vs. 81. primum Ο ex Köhl. item vs. 83. primum Μ. Vs. 84. init. Köhl. CΔΕ, Köpp. CΤΕ, quod in margine ex ipso lapide chartae impressit. Vs. 88. prima ΗC ex Köhl. et vestigiis in Köpp. ms. Vs. 89. Ι vocis ΑΥΤΩ omittit Köpp. habet Köhl. Vs. 91. primum Τ ex Köhl. Vs. 94. litteras ΠΡΟΣΟΥ omittit Köhl.

A.

Ἔδοξε βουλῆ καὶ δήμ[ῳ], εἰκάδι· οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἑπτὰ εἶπαν· ἐπειδὴ Ἡροσῶν τε ὁ Πρωτογένους πατὴρ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρείσχηται τῆ πόλει καὶ εἰς χρημάτων καὶ εἰς πραγμάτων λόγον, Πρωτογένης τε διαδεξάμενος τὴμ παρὰ τοῦ πατρὸς εὔνοιαν πρὸς τὸν δῆμον, διὰ βίου διατετέλεκεν λέγων καὶ πράττων τὰ βέλτιστα· καὶ πρῶτομ μὲν παραγενομένου Σαϊταφάρνου τοῦ βασιλέως εἰς Καγκυτὸν καὶ ἀπαιτοῦντος τὰ δῶρα τῆς παρόδου, τῶν δὲ κοινῶν ἐξηπορημένων, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἔδωκε χρυσοῦς τετρακοσίου[ς]· τῶν τε ἀρχόντων θέντων τὰ ἱερὰ ποτήρια εἰς τὴν τῆς πόλεως χρείαν πρὸς Πολύχαρμον πρὸς χρυσοῦς ἑκατόν, καὶ οὐκ ἐχόντων λύσασθαι, τοῦ δὲ ξένου φέροντος ἐπὶ τὸν χαρακτῆρα, αὐτὸς ὑπεραποδοὺς τοὺς ἑκατὸν χρυσοῦς ἐλύσατο· τῶν τε περὶ Δημοκῶντα ἀρχόντων ἀγορασάντων λυσιτελῶς οἶνον χρυσῶν τριακοσίων, οὐκ ἐχόντων δὲ τὴν τιμὴν διαλῦσαι, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἔδωκε τοὺς τριακοσίους χρυσοῦς· ἐπί τε Ἡροδώρου ἱέρεω σιτοδείας οὔσης καὶ πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς πέντε, καὶ διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐπιφερόμενον οἰομένου δεῖν τοῦ δήμου παραθέσθαι σῖτον ἱκανόν, καὶ εἰς ταῦτα παρακαλοῦντος τοὺς ἔχοντας, πρῶτος παρελθὼν ἐπηγγείλατο μεδίμνους δισχιλίους εἰς δέκα, καὶ τῶν λοιπῶν παραχρῆμα κομισαμένων τὴν τιμήν, αὐτὸς ἐνιαυτὸν συμπεριενεγχθεὶς τόκον οὐθένα ἐπράξατο· ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ ἱέρεω ἀθρόων παραγενομένων Σαΐων ἐπὶ τὴν τῶν δώρων κομιδήν, οὐ δυναμένου δὲ τοῦ δήμου δοῦναι αὐτοῖς, ἀξιώσαντος δὲ Πρωτογένην βοηθῆσαι τοῖς καιροῖς, παρελθὼν ἐπηγγείλατο χρυσοῦς τετρακοσίους· αἱρεθείς τε τῆς τῶν ἐννέα ἀρχῆς, οὐκ ἐλαττόνωμ μὲν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων χρυσῶν πρόθεσιν ἐποιήσατο ἐπὶ ταῖς μελλούσαις προσόδοις· ἐξ ὧμ πολλοὶ μὲν σκηπτοῦχοι ἐθεραπεύθησαν εὐκαίρως, οὐκ ὀλίγα δὲ δῶρα παρεσκευάσθη τῷ βασιλεῖ λυσιτελῶ[ς]· πραθέντος δὲ τοῦ στόλου εἰς βασίλεια κατὰ τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ ἔδει τοὺς ἀγοράσαντας λαβεῖν παρὰ τῆς πόλεως χρυσοῦς τριακοσίους, καὶ ἀγοράσαντος Κόνωνος, διὰ τὸ δὲ τὰ χρήματα μὴ δύνασθαι δοῦναι τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ᾽ εἶναι παρὰ τοῖς τελώναις, διαλυσαμένων τὴν ὠνὴν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ διὰ ταῦτα τρὶς ἀναπραθείσης τῆς ὠνῆς καὶ τὸ τρίτον ἀγοράσαντος Φορμίωνος, συνιδὼν Πρωτογένης διότι μεγάλοις διαπτώμασι περιπεσεῖται ἡ πόλις, αὐτὸς παρελθὼν εἰς τὴν ἐκλησίαν ἔδωκε τοὺς τριακοσίους χρυσοῦς· πάλιν τε ἐπὶ Πλειστάρχο[υ] ἱέρεω σιτοδείας γενομένης ἰσχυρᾶς, καὶ πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς μέδιμνον εἰς δύο τριτεῖς, προδήλου δὲ ὄντος ἔσεσθαι τιμουστέρου, ὥσπερ δὲ καὶ ἐγένετο παραυτίκα ὁ μέδιμνος χρυσοῦ καὶ δύο τριτῶν, καὶ διὰ ταῦτα διαγωνιάσαντος τοῦ δήμου καὶ οἰομένου δεῖν σιτωνῆσαι, εἰς δὲ ταῦτα χρείας παρασχέσθαι τοὺς εὐπορουμένους, πρῶτος συνελθούσης ἐκλησίας ἐπηγγείλατο εἰς τὴν σιτωνίαν χρυσοῦς χιλίους, οὓς παραυτίκα ἐνέγκας ἔδωκεν, ὧν τοὺς τριακοσίους ἀτόκους εἰς ἐνιαυτόν, καὶ δοὺς χρυσίον πᾶν χαλκὸν ἐκομίσατο ἐκ τετρακοσίων· πρῶτος δ᾽ ἐπηγγείλατο πυρῶν μεδίμνους δισχιλίους πεντακοσίους,

ὧν τοὺς πεντακοσίους μὲν ἔδωκεν εἰς τέτταρας καὶ ἑκτέα, τοὺς δὲ δισχιλίους εἰς δύο καὶ ἑπτὰ ἡμιεκτέα, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐπαγγειλαμένων παραχρῆμα τὰς τιμὰς κομισαμένων ἀπὸ τῶν πορισθέντων χρημάτων, αὐτὸς συμπεριενεχθεὶς ἐνιαυτὸν τὴν τιμὴν ἐκομίσατο, τόκον οὐδένα πραξάμενος, καὶ διὰ τὴμ Πρωτογένους προθυμίαν πολλὰ μὲγ χρήματα, οὐκ ὀλίγος δὲ σῖτος ἐπορίσθη τῷ δήμῳ· τοῦ τε βασιλέως Σαϊταφάρνου παραγενομένου εἰς τὸ πέραν ἐπὶ θεραπείαν, τῶν δὲ ἀρχόντων συναγαγόντων ἐκλησίαν, καὶ τήν τε παρουσίαν ἐμφανισάντων τοῦ βασιλέως καὶ διότι ἐν ταῖς προσόδοις ἐστὶν οὐδέν, παρελθὼν Πρωτογένης ἔδωκε χρυσοῦς ἐνακοσίους, τῶν δὲ πρεσβευτῶν λαβόντων τὰ χρήματα καὶ ἀπαντησάντων βασιλεῖ, Πρωτογένους καὶ [Ἀ]ριστοκράτους, τοῦ δὲ βασιλέως τὰ μὲν δῶρα δεξαμένου, εἰς ὀργὴν δὲ καταστάντος καὶ [τὴν] ἀνάζευξιν ποιησαμένου, μετα[πεμψαμένου] δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀνα[ξίως, ὧν ἕνεκεν συνε]λθὼν ὁ δῆμος περίφο[βος γενόμενος πρε]σβευτὰς ἐπὶ τ[ὸν βασιλέα [πέμψαι ἐψηφίσατο? etc.

B.

Ἔτι δὲ τοῦ πλείστου μέρους, τοῦ πρὸς τὸμ ποτ[α]μόν, τῆς πόλεως ἀτειχίστου ὄντος, τοῦ τε κατ[ὰ] τὸν λιμένα παντὸς καὶ τοῦ κατὰ τὸ πρότερο[ν] ὑπάρχον ἰχθυοπώλιον, ἕως οὗ ὁ ἥρως ὁ Σωσίας, τῶν δὲ αὐτομόλων ἐπαγγελλόντωγ Γαλάτας καὶ Σκίρους πεποιῆσθαι συμμαχίαν καὶ δύναμιν συνῆχθαι μεγάλην, καὶ ταύτην τοῦ χειμῶνος ἥξειν ἐπαγγελλόντων, πρὸς δὲ τούτοις Θισαμάτας καὶ Σκύθας καὶ Σαυδαράτας ἐπιθυμεῖν τοῦ ὀχυρώματος, δεδιότας ὡσαύτως καὶ αὐτοὺς τὴν τῶγ Γαλατῶν ὠμότητα, καὶ διὰ ταῦτα πολλῶν ἐχόντων ἀθύμως καὶ παρεσκε[υ]ασμένων ἐγλείπειν τὴμ πόλιν, ἅμα δὲ τῷ καὶ ἄλλα γεγενῆσθαι ἐλαττώματα πολλὰ κατὰ τὴγ χώραν, ἐφθάρθαι μὲν τὴν οἰκετείαν ἅπασαν καὶ τοὺς τὴμ παρώρειαν οἰκοῦντας Μιξέλληνας οὐκ ἐλάττους ὄντας τὸν ἀριθμὸν χιλίων καὶ πεντακοσίων, τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ συμμαχήσαντας ἐν τῇ πόλει, ἐγλελοιπέναι δὲ πολλοὺς μὲν τῶγ ξένων, οὐκ ὀλίγους δὲ τῶμ πολιτῶν, ὧν ἕνεκεν συνελθὼν ὁ δῆμος διηγωνιακὼς καὶ τὸγ κίνδυνον τὸμ μέλλοντα καὶ τὰ δεινὰ πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος παρεκάλει πάντας τοὺς ἰσχύοντας βοηθῆσαι καὶ μὴ περιϊδεῖν τὴν ἐκ πολλῶν ἐτῶν τετηρημένην πατρίδα ὑποχείριον γενομένην τοῖς πολεμίοις, οὐδενὸς δ' ἐπιδιδόντος ἑαυτὸν οὔτ' εἰς ἅπαντα οὔτ' εἰς μέρη ὧν ἠξίου ὁ δῆμος, ἐπηγγείλατο αὐτὸς κατασκευᾶν ἀμφότερα τὰ τείχη καὶ προθήσειμ πᾶσαν τὴν εἰς αὐτὰ δαπάνην, καίπερ αὐτῷ προκειμένων οὐκ ἐλασσόνωγ χρυσῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων, καὶ εὐθὺς ἐνέγκας εἰς τὴν ἐκλησίαν χρυσοῦς πεντακοσίους εἰς τοὺς ἀῤῥαβῶνας, ἀπέδοτο πάντα τὰ ἔργα ὑπὸ κήρυκα, καὶ παρὰ τὸ τὴν ἀρίθμησιν ποιήσασθαι ἐξ ἑτοίμου τοὺς ἐργώνας, οὐκ ὀλίγα χρήματα περιεποίησε τῇ πόλει· ἔτι δὲ πολλῶν ἐργωνῶν ἐγκαταλιπόντων τὰ ἔργα, Πρωτογένης τῇ πόλει τὰ μὲν ἔργα αὐτὸς συνετελέσατο, διάπτωμα δὲ τῷ δήμῳ οὐδὲν ἀνήνεγκεν· ἀναλώσας τε εἰς ἀμφότερα τὰ τείχη χρυσοῦς χιλίους πεντακοσίους καὶ τὸ πλεῖστον διαλύσας χρυσίον ἐκομίσατο χαλκὸν ἐκ τετρακοσίων· κατεσκεύασε δὲ καὶ τοὺς πύργους κακῶς διακειμένους τοὺς πρὸς ταῖς μεγάλαις πύλαις ἀμφοτέρους, καὶ τὸγ καθ' Ἡγήτορος καὶ τὸγ κατὰ τὴν ἁμαξιτὸγ καὶ τὸν Ἐπιδαυρίου· ἐπεσκεύασε δὲ καὶ τὸ σιτοβόλον, κατεσκεύασε δὲ καὶ τὸμ πυλῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ δείγματος· ἔτι δὲ τῆς πόλεως ναῦλον τελούσης τοῖς ἄγουσι τοὺς λίθους ἰδιώταις διὰ τὸ τὰ πλοῖα τὰ δημόσια κακῶς διακεῖσθαι καὶ μηθὲν ἔχειν τῶν ἁρμένων, ἐπηγγείλατο καὶ ταῦτα κατασκευᾶν, ἀναλώσας τ' εἰς ταῦτα πάντα χρυσοῦς διακοσίους λόγον ἤνεγκε παραχρῆμα· ὧν ἕνεκεν ὁ δῆμος πολλάκις αὐτὸγ καὶ πρότερον ἐστεφανωκὼς καὶ τότε ἐστεφάνωσεν ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου ἀποδείξει· ἔτι δὲ λοιπῆς οὔσης ἀσυντελέστου τῆς κατὰ τὸμ Πόσιος πύργον σχοινιαίας εἰς τὸν ἐπάνω τόπον, ἐπικαλεσάμενος ὁ δῆμος ἠξίωσε καὶ ταύτην συντελέσασθαι τετάρτην οὖσαν σχοινιαίαν· Πρωτογένης δὲ οὐδὲμ βουλόμενος ἀχαριστεῖν, ὑπέμεινε καὶ ταύτην τὴν τειχοδομίαν, εἰς ἣμ προέθηκε χρυσοῦς ἑκατόν· ἐπί τε τῆς κοινῆς οἰκονομίας καὶ ταμιείας γενόμενος καὶ χειρίσας τὰς μεγίστας τῆς πόλεως προσόδους, οὐδένα μὲν τῶν τελωνῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐξέβαλε, οὐδενὸς δ' ἀπηλλοτρίωσε οὐδὲν τῶν ὑπαρχόντων, συμπεριενεχθεὶς δὲ τοῖς καιροῖς αὐτῶμ πᾶσι, τοῖς μὲν ἀφέσεις ἐποιήσατο τῶγ χρημάτων, τοῖς δὲ συμπεριενεχθεὶς χρόνον ὅσον ἠβούλοντο, τόκον οὐδένα ἐπράξατο· πλεῖστα δὲ χειρίσας τῶγ κοινῶν, τρία δὲ ἔτη συνεχῶς, πάντα διῴκησεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, τοὺς μὲν λόγους ἐν τοῖς ὡρισμένοις χρόνοις ἀποφέρων, τὰ δ' ἀπὸ τῶμ προσόδωμ πίπτοντα ἐν τοῖς τῆς πολιτείας χρόνοις παραδεξάμενος εἰσκομιδὴν ἑαυτῷ, οὐ γεγενημένου τούτου ἐπ' ἀληθείας· ἐξ ὧν ἀπέλυσε μὲν τὴμ πόλιν ὀφειλημάτων, παρέλυσε δὲ τόκων· τῶν δ' ἐν τῇ πόλει κακῶς διακειμένων πάντων διά τε τοὺς πολέ[μ]ους καὶ τὰς ἀφορίας, καὶ τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὸ [μη]θὲν ἡκόντων, ζητήσαντος ὑπὲρ τούτων τοῦ [δή]μου ἐπιμηνιεῦσαι καὶ προνοῆσαι χρησίμως [τοῖ]ς τε δανεισταῖς καὶ τοῖς χρήσταις, ὀφειλομένων [α]ὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ χρυσῶν ἑξακισχιλίων πρῶτος [ἐ]πέτρεψε τῷ δήμῳ ὃν ἂμ βούληται τρόπογ χρή[σασθαι] αὐτῷ, ἀξιώσαντος δὲ ἄφεσιμ ποιήσασ[θαι τοῖς χρ]ήσταις, ἀφῆκε πᾶσι πάντα, καὶ οὐδὲν ἄ[λλο - - - πρ]ότερον αὐτῷ νομίσας εἶναι [ἢ τὴν παρὰ τοῦ δήμου αὐτῷ] ὑπάρχειν εὔνοιαν, τοῦ ἰδ[ίου - - -
- - - - τεθραυσμένος τοῖς ὑπα - - - - -
- - - - αὐτοῖς οὐκ ἐλάσσους - - - - - -
- - - - ους, οὓς ἅπασι τοῖς - - - - - -
- - - - - - πρὸς οὐδένα ἐ - - - - - - -
- - - - - - - τειχ - - - - - - - -

Aetatem tituli huius memorabilis, qui felicis olim Olbiae testatur miseriam, alii definiunt aliter. Köhlerus (adv. Köpp. p. 51.) titulum ad Augusti vel Tiberii refert tempora; Rochettus (l. c. p. 278.) Mithridaticis bellis cum Romanis (a. u. c. 666-691.) supparem habet; Letronnius (l. c. p. 287.) tertio ante Christum saeculo recentiorem putat, exempli causa primi saeculi; at causas huius iudicii reddere difficile esse recte iudicat. Sed Maltebrun (p. 138.) eundem inter annos ante Christum 240-200. ponit, ob Galatarum ea aetate apud Pontum potentiam, quae ratio eo est incertior, quod et prius et posthac Galatae potuerunt versus Hypanim profecti esse (vide Introd.). Niebuhrius vero (l. c. p. 387.) decretum

hoc vix recentius bello Hannibalico (a. u. c. 536.) sed facile prius esse censet, propterea quod decreti huius aetate Geticum trans Borysthenem regnum fuerit, hoc vero regnum diutius durasse non sit probabile; at de Getico trans Borysthenem regno nihil compertum esse, nec tale in hac inscriptione memorari, in Introductione mihi videor docuisse. Equidem quare titulus ad Imperatorum tempora detrudatur, non video; neque enim rerum gestarum mentio ulla huc deducit, nec ratio palaeographica nec cetera. Litterarum quidem forma ea est, ut nihil inde certi derives; E formâ angustâ (E) utitur, Ω non multum discedit a vulgari et satis antiqua; unum C pro Σ possit recentioris originis indicium videri: sed C in Asia maturius quam in Graecia in usu fuisse dixi iam T. I. p. 85. *a.* et Scythiam Asiae vicinam licebit fortasse cum Asia componere. Haud dubie hic titulus antiquior est quam n. 2059. cui et stilo praestat, licet prolixitas non devitata sit, et orthographiae ratione. Nusquam n. 2058. est ει pro ῑ, ut n. 2059.: Iota subscr. n. 2059. omissum hic constanter scriptum est; nam quod κατασκευᾶν, non κατασκευᾷν reperitur (*B.* vs. 29. 53.), non est Iota male, sed ex recta ratione omissum. Etiam quod haud raro, et maxime col. *B.* scripturae tales, quales sunt πρῶτομ μέν, τὸμ μέλλοντα, τὴγ χώραν, τῶγ ξένων, ἐγλείπειν etc. reperiuntur, vetustioris est usus: quamquam etiam contraria ratio frequens in hoc titulo. Unum ἐκλησία constans in hoc decreto nimis vitiosum est; non vitiosum ἱέρεω. Nomina Olbiopolitarum sunt prorsus Graeca, nullum inest barbarum, ut in recentioribus titulis. Quare non obsum, siquis titulum primo vel secundo ante Christum saeculo tribuat: et certe Getica Olbiae vastatione, hoc est initio octavi urbis Romae saeculi, antiquiorem esse titulum, facile mihi persuadeo. Cf. Introd. I, 8.

Utriusque columnae ima deest pars, quae si fere pedem alta fuerit, sufficiebat spatium iis, quae desideramus; nec video cur alio in lapide reliqua perscripta fuisse putentur, qui ne commode quidem iungi priori huic poterat. Lapidem, qui habetur, fuisse versatilem, ita ut adversâ columnâ lectâ verti potuerit et legi ea columna, quae antea aversa esset, ex foramine in altero lapidis fine colligit Köhlerus. Superest sola protasis pendens ex ἐπειδή; apodosis, qua dictum erat, quid Protogeni decretum esset, in fine col. *B.* scriptum erat. Protasis partes omnes non male cohaerent: nam quod post πρῶτον μὲν non δέ, sed τε sequitur (*A.* vs. 9 sqq.), non reprehenderim. Unum inest anacoluthon *B.* vs. 13 sqq. ubi infinitivi aliquot sunt pro participiis; sic enim scribi debebat: ἅμα δὲ τῷ καὶ ἄλλα γεγενῆσθαι ἐλαττώματα πολλὰ κατὰ τὴγ χώραν, ἐφθαρμένης μὲν τῆς οἰκετείας ἁπάσης καὶ τῶν τὴν παρώρειαν οἰκούντων Μιξελλήνων etc. tum ἐγλελοιπότων etc. Deinde vs. 27. οὐδενὸς δ' ἐπιδιδόντος – ἐπηγγείλατο non recte suspensum est ex relativa sententia ὧν ἕνεκεν συνελθὼν ὁ δῆμος – τοῖς πολεμίοις, quum ἐπηγγείλατο debeat a particula initio tituli posita ἐπειδὴ pendere. Haec in universum; de singulis pauca dico, quod quae ad sermonem, historiam, rempublicam pertinent, praecepi in Introductione.

Col. *A.* vs. 10. Rex Saïtapharnes, de quo dixi in Introd. quum εἰς Καγκυτὸν venisset, postulabat τὰ δῶρα τῆς παρόδου. Locus ille debet in vicinia Olbiae fuisse; πάροδον intellige *regis*, qui ulla de causa iter vel expeditionem fecerat; in itinere vero videtur dona postulasse ut rex Persarum: de tributo non cogitarim; tributa enim solvenda sunt, etiamsi non transeat rex: quamquam quae infra memorantur δῶρα, tributa fuisse non nego. Est qui πάροδον navium Olbiopolitanarum ex Hypani Pontum intrantium esse intelligat, quae debuerint prope Cancytum exercitum regis praeternavigare: sed in hac sententia dicendum erat τοῦ ἔκπλου vel παράπλου. Vs. 17. ὁ ξένος est Polycharmus. Vs. 23. 59. praetuli lectionem ΙΕΡΕΩ, quae indubia est vs. 33. Prioribus duobus locis Köhlerus Graecae linguae peritiâ adductus videtur, ut in lapide putaret sese conspicere, quod in illo non est: cui errori minus obnoxius Köppenius fuit. Sed ἱέρεω pro ἱερέως resedit ex Ionismo Athenis quoque retento (Introd. II, 1.). Vs. 24 sq. frumentum carius venditur εἰς πέντε, viliori pretio Protogenes offert εἰς δέκα. Utraque dictio quum eiusdem rationis sit, non in priore drachmae, in altera oboli intelligi possunt; sensuique prorsus contraria verba erunt, si in utraque argenti drachmas, quae nusquam in hoc titulo memorantur, vel alios nummos quantoscunque intellexeris. Verum vidit Letronnius: *aureus* nummus pro fundamento est pretii; *aureo* venditur frumentum εἰς πέντε (μεδίμνους), si carum est; dimidio pretio obtulit Protogenes, *aureo* εἰς δέκα (μεδίμνους). Ut vs. 24. dicitur πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς πέντε, sic vs. 60. habes πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς μέδιμνον, sed quoniam medimnus non toto constat aureo, additur εἰς δύο τριτεῖς, sc. *aurei bessem*: quo loco εἰς δύο τριτεῖς est pro genitivo δύο τριτέων, ut vs. 62 sq. ἐγένετο παραυτίκα ὁ μέδιμνος χρυσοῦ καὶ δύο τριτῶν. Nam commodior omnino lectio Köhleri εἰς δύο τριτεῖς, ut τριτεὺς sicut vs. 63. sit nummi pars: sin cum Köpp. legeris καὶ δύο τριτεῖς, τριτεὺς erit pars medimni, et χρυσοῦ notio supplenda erit cum Letronnio, ita ut aureo constiterit medimnus cum besse frumenti. Nummum vero aureum in τριτεῖς (trientes) divisum esse, eo minus offendit, quum etiam ἕκται Φωκαΐδες reperiantur (Inscr. n. 150. §. 19. 22.), quas argenteas fuisse conieci, licet hos aurei stateris sextantes fuisse non sit dubium. Postremo vs. 73 sqq. Protogenes tritici medimnos quingentos dedit εἰς τέτταρας καὶ ἑκτέα, duo millia εἰς δύο καὶ ἑπτὰ ἡμιεκτέα, ubi propter priores locos neque drachmae neque aurei intelligi possunt, quamquam de aureis etiam ideo non debebat cogitari, quod pretia haec immania forent. Hic quoque numerus medimnorum designatur pro singulis aureis datorum: ἑκτεὺς etiam Athenis medimni est sextans. Iam etsi aurei aliquot Olbiae nummi supersunt (Köppen. Nordgest. p. 44. Köhler. adv. Roch. p. 69. adv. Köpp. p. 30.), tamen quanti sint, non constat; sed quum aureus vulgo viginti drachmis argenti Atticis constiterit (licet Cy-

zicenus, qui ne ipse quidem maior Attico fuisse videtur nec Darico, in Bosporo aliquanto duodetriginta drachmas valuerit, cf. Oec. civ. Ath. T. I. p. 24 sqq.), si ad hanc rationem Olbiopolitanum aestimamus aureum, pretia quae memorantur sex haec erunt:

medimn.	aur.	unius medimni pretium	
5	1	4 dr. argenti	
10	1	2 ——	
1	$\frac{2}{3}$	$13\frac{1}{3}$ ——	annonâ carâ
1	$1\frac{2}{3}$	$33\frac{1}{3}$ ——	annonâ carissimâ
$4\frac{1}{6}$	1	prope 5 dr.	
$2\frac{7}{12}$	1	prope 8 dr.	

Pretia omnia sunt tritici (πυρῶν vs. 72.); medimnus ab Attico non diversus videtur, quo usos esse etiam Bosporanos non dubito: certe ubi triticum ex Bosporo Athenas missum memoratur, etiam id, quod Atheniensibus dono datum (ut n. 107.), medimnus simpliciter nominatur, non distinctis Attico et Bosporano. Iam Atticis tritici (πυρῶν) pretiis comparatis, quae statu Athenarum florente a drachmis tribus ad triginta duas ascendunt (Oec. civ. Ath. T. I. p. 102 sqq.), convenientia Olbiopolitana Atticis reperies; idemque de Siciliensibus dici potest. Hordei pretia de industria omisi. Vs. 31 sq. et in seqq. aliquoties (vs. 78. *B.* vs. 68. 70.) συμπεριενεγχθεὶς est *cum venia et patientia sese accommodans nec repetens debitum*, cum accusativo temporis et dativo eius rei, cui sese accommodet (*B.* vs. 70. τοῖς καιροῖς αὐτῶμ πᾶσι): cf. n. 2335. 14. et n. 2356. Vs. 33. ἀθρόων παραγενομένων Σαΐων ἐπὶ τὴν τῶν δώρων κομιδὴν manifesto refertur ad tributum donorum nomine populo Saïorum pendendum, quod illi repetebant plena turba praesentes. De populo hoc disputavi in Introd. Ἀθρόοι autem advenisse dicuntur, non singuli, non legati, non solus rex cum comitatu: regem illorum Saïtapharnem fuisse ex ipso nomine coniicias. Aliter Köhlerus, qui aliquid putans excidisse scribit: Σαι[ταφάρνου τοῦ βασιλέως πρεσβευτ]ῶν, causasque huius iudicii exposuit in libello adv. Köpp. l. c. Sed illi πρεσβευτῶν non convenit vox ἀθρόων; nec per legatos rex dona poscit, sed imperat per ministros, qui vix fuerint legati dicti; neque *A.* vs. 89. ut putatur, regis legati nominantur, sed Olbiopolitarum. Vs. 41. non recte coniicitur πρό[ς]θεσιν. Πρόθεσιν ἐποιήσατο ἐπὶ ταῖς μελλούσαις προσόδοις est: *in antecessum dedit pecuniam ex futuris reditibus restituendam.* Sic προθήσειν *B.* vs. 30. προέθηκε *B.* vs. 63. Σκηπτοῦχοι sunt reguli harum terrarum, parentes regibus; quod de Heniochis Ponticis tradit Strabo XI. p. 496. Hoc loco, ubi simul rex nominatur, videntur ii maxime intelligi, qui parebant Saïtapharni. Sarmatarum sceptuchos nominat Tacitus Ann. VI, 33. Noti sunt etiam Persarum sceptuchi. Mox quae inde a verbis πραθέντος δὲ dicuntur usque ad vs. 58. videtur Protogenes ut *Novemvir* et ipsa fecisse: haec enim per particulam δὲ prioribus annexa sunt, quum ibi, ubi res prioribus non coniuncta memoratur, particula τε utatur auctor, nisi quod inde a *B.* vs. 41. non accurate inter utrumque distingui potest. Itaque vs. 50. οἱ ἄρχοντες latiore vi vocabuli Novemviri esse videntur, non archontes proprie. Βασίλεια Saitapharnis haud dubie *sedes regia* est; sed nomen est quasi proprium: quare articulus abest; accuratiora vide Introd. I, 2. Στόλος εἰς βασίλεια publice missus nihil potest aliud esse, nisi transvectio rerum regi tributi loco mittendarum, sive terra sive mari. Haec ex decreto locata est, ex quo (ἐν ᾧ ἔδει λαβεῖν est pro: ἐν ᾧ ἐγέγραπτο δεῖν λαβεῖν) redemptoribus trecenti aurei offerebantur. Qua pecunia non videntur res ipsae simul comparandae fuisse, sed tantum transvehendae; certe hac missione videtur potissima tributi pars regi advecta esse, quam probabile est maiorem fuisse quam dona extraordinaria, quorum alterum quadringentorum, alterum nongentorum aureorum minimum fuisse novimus. Sed quum pecunia redemptoribus dari non posset, quod a publicanis reipublicae debentibus nondum pensa erant, quae debebant, pactum aliquoties iteratum et dissolutum est. Τρὶς ἀναπραθείσης non bene dictum est; debebat esse τρὶς πραθείσης s. δὶς ἀναπραθείσης. Vs. 51. διαλυσαμένων refertur ad Cononem et socios. Vs. 62. ὥσπερ δὴ vel ὥσπερ γε scribi debebat, et mox τριτέων. Vs. 69. pro ὧν praestabat καὶ τούτων. Vs. 70. verba ἐκομίσατο χαλκὸν ἐκ τετρακοσίων possis ita intelligere, ut pro singulis aureis quadringeni aerei nummi redditi sint, quum praesertim *B.* vs. 43. iterum sit ἐκ τετρακοσίων: sed in hac sententia exspectes potius εἰς τετρακοσίους (χαλκοῦς), ut supra εἰς πέντε, εἰς δέκα etc. in frumenti pretiis computandis. Praefero igitur Köhleri et Letronnii sententiam, *ex parte quadringentorum aureorum*, hoc est pro quadringentis aureis aes accepisse Protogenem. Ceterum argentea pecunia Olbiae non memoratur in titulis, licet supersint nummi argentei (vide maxime Köhl. adv. Roch. p. 69.), sed aurum tantum et aes. Vs. 75. debebat ἡμιεκτέας scribi: sed videtur ἡμιέκτεον p. ἡμιεκτεὺς dictum esse. Vs. 84. rex Saïtapharnes, ut Olbiopolitarum venerationem acciperet (ἐπὶ θεραπείαν, ut vs. 43. ἐθεραπεύθησαν), dicitur παραγενέσθαι εἰς τὸ πέραν, hoc est *e regione Olbiae advenisse apud fluvium.* Non video cur Niebuhrius l. c. p. 387. sine controversia dicat non Hypanis, sed Borysthenis oram intelligendam esse: contrarium enim apertum est. Olbia ad occidentalem sive dextram Hypanis ripam posita est; itaque τὸ πέραν est orientalis ora Hypanis, qui quum inter Olbiam et Borysthenem interfluat, de Borysthene nullo modo cogitare licet. Τὸ πέραν est fere ille locus, ubi Cereris fanum: vide Introd. Saitapharnis regnum igitur inter Hypanim fere et Tanain posueris. Vs. 89 sqq. structura haec est: τῶν δὲ πρεσβευτῶν, Πρωτογένους καὶ Ἀριστοκράτους, λαβόντων τὰ χρήματα καὶ ἀπαντησάντων βασιλεῖ: Olbiopolitarum igitur legati nominantur, non regis. Rex iratus, quum non contentus esset veneratione oblata, statim *reditum* (ἀνάζευξιν) parat, ut solent irati principes; sed dum hoc facit, Olbiopolitas terret, ut ego arbitror *arcessendis archontibus*, quibus supplicium minitetur. Verba ὧν ἕνεκεν ante συνελθὼν ὁ δῆμος dedi ex *B.* vs. 21 sq. In eo vero metu quid fecisset Protogenes, in fine col. *A.* scriptum erat,

ubi simul ea perierunt, quae initio col. *B*. continuata sunt.

Col. *B*. vs. 1. ποταμὸς est Hypanis. Huic ex parte quidem moenia non apposita erant, quod moenia alios impediebant usus, et flumen tuebatur urbem, certe aestate, qua bella geri solent: quamquam tum volebant etiam fluvio moenia apponere, quod hieme venturos Galatas et Sciros exspectabant, quando gelu constitit fluvius cum sinu. Fluvius vero etsi in orientem est ab urbe, tamen non necesse est, ut Galatae et Sciri ex orientali parte, a Borysthene venerint: potuerunt etiam ab occidente profecti urbem ex Hypani aggredi nihilominus. Ceterum non universa urbis ad fluvium pars non munita erat, sed tantum τὸ πλεῖστον μέρος, quod accuratius definitur verbis: τό τε κατὰ τὸν λιμένα πᾶν καὶ τὸ κατὰ τὸ πρότερον ὑπάρχον ἰχθυοπώλιον, ἕως οὗ ὁ ἥρως ὁ Σωσίας. Itaque duo tantum ad fluvium tractus non muniti erant, alter ad *portum*, alter ad *forum olim piscarium* (uterque enim tractus pars est τοῦ κατὰ τὸν ποταμόν, quod non omnes intellexerunt); quae *duo* moenia exstruxit Protogenes (*B*. vs. 30. 41.). Unde patet, haec loca non esse munita, ne portus et fori impedirentur commoda, non quod barbari reges vetuissent, ne munirentur: qui si noluissent Olbiam munitam esse, cur concessissent partem a fluvio aversam muniri? Quod non monerem, nisi opus esset. Ἕως οὗ ὁ ἥρως ὁ Σωσίας, *usque eo ubi Sosiae beati monumentum*, sive sepulcrum sive statua. De Galatis et Sciris vide Introd. Hos probabile est cis Hypanim fuisse; itaque qui eos fugiunt, Thisamatae, Scythae, Saudaratae, Olbiae occupandae cupidi, et ipsi cis Hypanim collocandi sunt. Vs. 12. dedi παρεσκε[υ]ασμ. addito υ, quod in ceteris locis υ non omissum est, licet etiam παρασκεάζειν dictum esse doceant inscriptt. Ἐφθάρθαι manifesto est *corruptos et abalienatos* esse (non *exstinctos*); hoc docet praesens οἰκοῦντας et illud τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ συμμαχήσαντας ἐν τῇ πόλει. In priori bello (fortasse cum iisdem gesto Galatis, ut recte Niebuhrius) Semigraeci e vicinia in ipsam urbem recepti Olbiopolitis opem tulerant; postea abalienati sunt. Etiam *servi* (οἰκετεία) abalienati et corrupti. Servos intellige vulgari Graecorum usu; cur subiecti in modum Helotum vel Penestarum clientes intelligantur, non video. Παρώρεια sunt *campi montibus subiecti*; montes vero quum ibi nulli sint, intelligendi campi adiacentes tractibus modice editis in vicinia Olbiae. Hi campi in faucibus angustis siti sunt, quarum alterae ad ipsam urbem fuerunt in occidentem, hodie *Saitscheia balka*; alterae paulo ampliores sunt magis remotae in occidentem et austrum, hodie *Schirokaia balka* (cf. Köhler. Act. Petrop. T. X. in Comm. de insulis et cursu Achill. p. 125.): et hae alterae potissimum intelligendae videntur, quum priores haud dubie Olbiopolitae ipsi tenuerint: nisi potius remotior aliqua regio significatur. De Μιξέλλησι cf. Introd. Vs. 31. αὐτῷ προκειμένων οὐκ ἐλασσόνων χρυσῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων ambiguum est. Πρόκεινται αὐτῷ dixeris esse: *debentur ei ut in antecessum erogati prioribus temporibus*, ut πρόθεσις, προτιθέναι (vide ad *A*. vs. 41.). Sed quum impensae in moenia faciendae fuerint aureorum mille et quingentorum (*B*. vs. 42.), et totidem illi dicantur προκεῖσθαι, sententia haec videtur: *etsi illi propositus esset sumptus in eam rem faciendus aureorum* MD. Nota ἐλασσόνων hic et *B*. 92. scriptum; alias ἐλαττ. est in hoc titulo. Vs. 35. καὶ παρὰ τὸ τὴν ἀρίθμησιν ποιήσασθαι ἐξ ἑτοίμου τοὺς ἐργώνας κ. τ. λ. hoc est, *et praeterquam quod redemptores* ex pecunia a Protogene data *sine mora solvebant mercedem operariis*, qua re acceleratum opus, *multum pecuniae comparavit civitati*, nempe vitando aere alieno, quod civitas contrahere debuisset ingenti usura, nisi succurrisset Protogenes. Vs. 46. probabilius mihi visum καθ' Ἡγήτορος quam Καθηγήτορος, ut κατὰ τὴν ἁμαξιτόν: intellige οἰκίαν aut ναόν, prout Ἡγήτωρ vir aut deus. Ἐπιδαύριος videtur homo esse; turres ex viris saepe denominatae, ut infra vs. 58. turris Posidis, ut turris nota Neoptolemi etc. Πόσιος est p. Πόσιδος, ut n. 2118. Ionice et Dorice. De turribus Olbiae Dio Chrysost. Borysth. XXXVI. p. 76. ubi nova urbs Olbia dicitur μέρει τινὶ προσῳκοδομῆσθαι τοῦ παλαιοῦ περιβόλου, καθ' ὃ πύργοι τινὲς οὐ πολλοὶ διαμένουσιν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος οὐδὲ πρὸς τὴν ἰσχὺν τῆς πόλεως. Plures turres a nova urbe iam remotiores idem memorat p. 77. Vs. 57 sqq. dicitur imperfecta fuisse ἡ κατὰ τὸμ Πόσιος πύργον σχοινιαία εἰς τὸν ἐπάνω τόπον. *Murum* significari et turris mentio docet et vox τειχοδομία; non tamen haec muri pars ad fluvium est; de moenibus ad fluvium enim iam supra dictum est, quae aureis MD constiterant: hanc σχοινιαίαν Protogenes novo sumptu perfecit, in antecessum erogatis aureis centum. Praeterea dictio εἰς τὸν ἐπάνω τόπον docet, a fluvio, ubi turris Posidis, versus mediterranea dirigi hanc muri partem. Ni fallor, σχοινιαία est certa mensura fune demensa: haec si τετάρτη dicitur, tres priores fuerint moenium ad fluvium, quae iam antea exstructa erant. Hae tres si MD aureis constitere, quarta vero tantum centum aureis, cogita illa ad fluvium moenia inde a fundamentis exstruenda, hanc tantum perficiendam fuisse, quum esset pridem inchoata. Vs. 76. παραδεξάμενος εἰσκομιδὴν ἑαυτῷ, *quasi sibi soluta accepit*, quum tamen ea non accepisset. Vs. 83. ἐπιμηνιεῦσαι, quod vulgo est *menstrua sacra facere*, longe aliter accipiendum videtur. Usurae sunt menstruae, et solent singulis mensibus pendi; videndum igitur, an ἐπιμηνιεῦσαι sit *dilationem per menses dare debitoribus*. Quod additur προνοῆσαι χρησίμως [τοῖ]ς τε δανεισταῖς καὶ τοῖς χρήσταις, Köhlerus noster falsa lectione [τοῖ]ς δὲ deceptus et mala usus distinctione non recte cepit. Voluit populus *providere utiliter et creditoribus et debitoribus*. Χρήστης hic est χρεώστης, χρεωφειλέτης, *debitor*, ut in Demostheneis (Harpocr. v. χρῆσται) et apud alios quoque.

2059.

Tabula marmorea decretum *Olbiopolitanum* continens, Stolnae in domo Comitis Iliae Andreae f. Kuschelew-Besborodko, eius regionis, in qua Olbiae rudera, possessoris, qui monumenti delineationem naturali magnitudine factam Köhlero misit. In fastigio lapidis est patera cum aliis ornamentis expressa; etiam prominentes utrinque fastigii partes, quae in altum ascendunt, ornatae sunt. Vs. 1-4. in zophoro scripti sunt. Primum edidit Köhlerus in Morgensternii periodico opere „Dörptische Beiträge", T. II. p. 333-347. cum translatione Germanica et aliquot animadversionibus. Idem fere exemplum nescio a quo transmissum edidit Rad. Rochettus Antt. Bosp. tab. XII. cum explicatione p. 145-203. Varietatem lectionis ex ipso lapide a sese a. 1821. tractato annotavit Köppen Nordgest. des Pont. p. 74 sqq. Nonnulla de hoc titulo monuit deinceps Köhlerus adversus Rochettum de Antt. Bosp. p. 118-126. et in iudicio de Köppenii libello p. 37-40. Idem mihi commentationem impressam in libro, cuius index Serapis, p. 44-49. transmisit: „Über die Griechischen Städte, welche auf einem, zur Ehre des Theokles, von der Stadt Olbia gegebenen öffentlichen Beschlusse genannt werden."

ΟϹΑΙΠΟΛΕΙϹΕϹΤΕΦΑΝΩϹ . . . . . . ΛΕΑϹΑΤΥΡΟΥΗΡΩΑΧΡΥϹΕΟΙϹϹΤΕΦΑΝΟΙϹ
ΟΛΒΙΟΠΟΛΕΙΤΑΙ ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΙ ΠΑΝΟΙ ΤΟΜΕΙΤΑΙ ΜΕΙΛΗΤΟϹ ΧΕΡϹΟΝΗϹϹΟϹ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙϹ ΒΥΖΑΝΤΙΟΙ ΠΡΟΥϹΕΙϹ ΙϹΤΡΙΑΝΟΙ ΚΥΖΙΚΟϹ ΒΟϹΠΟΡΟϹ
ΝΕΙΚΑΙΕΙϹ ΑΜΑϹϹΙΑΝΟΙ ΟΔΗϹϹΕΙΤΑΙ Κ.ΛΛΑΤ..ΝΟΙ ΑΠΑΜΕΙΑ ΤΥΡΑ ϹΙΝΩΠΗ

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΩΝΤΩΝΠΕΡΙΘΕΟΚΛΕΑϹΑΤΥΡΟΥΤΟΔ
ΜΗΝΟϹΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟϹΕΞΕΚΚΛΗϹΙΑϹΓΕΝΟΜΕΝΗϹ
ΠΑΝΔΗΜΟΥΕΙϹΗΓΗϹΑΜΕΝΟΥΑΝΤΙΦΩΝΤΟϹΑΝΑΞΙΜΕ
ΝΟΥϹΟΙΑΡΧΟΝΤΕϹΕΙΠΑΝΕΠΕΙΘΕΟΚΛΗϹϹΑΤΥΡΟΥΑ
ΝΗΡΓΕΝΟΜΕΝΟϹΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΛΑΜΠΡΩΝΚΑΙΠΟΛΛΑ
ΤΗΠΑΤΡΙΔΙΗΜΩΝΚΑΤΑΝΥϹΑΜΕΝΩϹΕΝΤΕΠΡΕϹΒΕΙΑΙϹΚΑΙΑΡ
ΧΑΙϹΠΑϹΑΙϹΚΑΙΕΥΕΡΓΕϹΙΑΙϹΤΩΝΚΑΘΕΝΑΠΟΛΕΙΤΩΝΤΕ
ΚΑΙΤΩΝΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΩΝΠΑΡΗΜΑϹΞΕΝΩΝΚΑΙΗΚΟΛΟΥΘΗϹΕΝ
ΟΑΝΗΡΤΩΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑΠΟΛΑΜΠΡΟΝΚΑΙΕΥ
ΝΟΥΝΠΡΟϹΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΔΙΕΔΕΙΞΑΤΟΩϹΚΑΙΟΙΠΡΟΓΟΝΟΙΑΥΤΟΥ
ΕΝΤΕΗΘΕΙΧΡΗϹΤΩΚΑΙΤΡΟΠΩΑΓΑΘΩΚΑΙΕΥΝΟΙΑΤΗΚΟΙΝΗΠΕ
ΡΙΠΑΝΤΑΠΑϹΙΝΔΙΑΦΕΡΟΥϹΗΩϹΔΙΑΤΟΜΕΤΡΙΟΝΑΥΤΟΥΚΑΙΠΕΡΙΤΗΝΠΑ
ΤΡΙΔΑΦΙΛΟϹΤΟΡΓΟΝΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥϹΕΛΛΗΝΑϹΦΙΛΟΞΕΝΟΝΝΕΙΚΗ
ϹΑΙΜΕΝΤΟΥϹΠΡΟΓΟΝΟΥϹΤΟΥϹΕΑΥΤΟΥΙϹΟΡΟΠΟΝΔΕΚΑΤΑϹΤΗ
ΝΑΙΤΟΙϹΤΑΜΕΓΑΛΑΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΗΜΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΚΟϹΙΝΕΙϹΤΕΠΡΕϹ
ΒΕΙΑϹΑΥΤΟϹΕΑΥΤΟΝΕΚΟΝΤΗΝΠΑΡΕΧΩΝΑΟΚΝΟΝΕΡΓΩΝΤΕΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑΙϹΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙϹΕΝΕΚΟΠΙΑϹΕΝΩϹΔΙΑΥΤΟΝΠΕΡΙΚΑΛΛΕ
ϹΤΕΡΑΝΚΑΙΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΝΤΗΝΠΟΛΙΝΗΜΩΝΓΕΝΕϹΘΑΙΑΡΧΑΙϹΤΕ
ΑΙϹΗΡΞΕΝΚΑΙΙΕΡΑΤΕΙΑΚΑΙϹΤΡΑΤΗΓΙΑΙϹΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙϹΑΠΑϹΑΙϹΕΑΥΤΟΝ
ΑΦΕΛΩϹΤΗΠΑΤΡΙΔΙΕΙϹΑΠΑΝΤΑΕΠΕΔΙΔΟΥΗΡΕΜΟΝΤΕΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΧΩΝ
ΚΑΙΙϹΟΝΠΑϹΙΝΚΑΘΑΡΩϹΑΠΑΝΤΑΚΑΙΔΙΚΑΙΩϹΔΙΟΙΚΩΝΑΡΧΩΝ
ΤΕΤΗΝΜΕΓΙϹΤΗΝΑΡΧΗΝΤΟΤΕΤΡΑΚΙϹΚΑΘΟΤΙΤΟΙΟΥΤΩΝ
ΑΝΔΡΩΝΧΡΕΙΑΗΝΑΡΧΕΙΝΚΑΙΠΛΕΙϹΤΑΚΙϹΠΑϹΑΝΟΜΟΝΟΙ
ΑΝΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟϹΤΟΙϹΜΕΝΗΛΙΚΙΩΤΑΙϹΠΡΟϹΦΕΡΟ
ΜΕΝΟϹΩϹΑΔΕΛΦΟϹΤΟΙϹΔΕΠΡΕϹΒΥΤΕΡΟΙϹΩϹΥΙΟΙϹ
ΤΟΙϹΔΕΠΑΙϹΙΝΩϹΠΑΤΗΡΠΑϹΗΑΡΕΤΗΚΕΚΟϹΜΗΜΕΝΟϹ
ΥΠΟΤΟΥΒΑϹΚΑΙΝΟΥΔΑΙΜΟΝΟϹΑΦΗΡΕΘΗΜΗΔΙΑΤΕΛΕϹΑϹ
ΤΗΝΑΡΧΗΝΩϹΤΕΕΠΙΤΟΥΤΟΙϹΤΟΥϹΠΟΛΕΙΤΑϹΚΑΙΤΟΥϹΞΕΝΟΥϹ
ΔΙΑΤΟΑΦΗΡΗϹΘΑΙΤΟΥΠΡΟΕϹΤΩΤΟϹΤΗϹΠΟΛΕΩϹΑΝΔΡΟϹΛΕΛΥ
ΠΗϹΘΑΙΑΞΙΩϹΑΙΤΕΤΗΝΤΕΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙΤΑϹΠΟΛΕΙϹΩΝ
ΕΠΕΔΗΜΟΥΝΟΙΞΕΝΟΙϹΤΕΦΑΝΩΘΗΝΑΙΤΟΝΘΕΟΚΛΕΑΧΡΥϹΩϹΤΕΦΑ
ΝΩΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΘΗΝΑΙΥΠΟΤΟΥΚΗΡΥΚΟϹΟΤΙΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ΚΑΙΑΙΠΟΛΕΙϹΤΩΝΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΩΝΞΕΝΩΝϹΤΕΦΑΝΟΥϹΙΝΘΕΟ
ΚΛΕΑϹΑΤΥΡΟΥΝΕΙΚΗΤΗΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟϹΠΕΡΙΤΩΝΚΟΙΝΗ
ΠΑϹΙΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝΚΑΙΤΩΝΤΗΠΟΛΕΙϹΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝΚΑΙΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΑΥ
ΤΟΥΕΙΚΟΝΑΕΝΟΠΛΟΝΔΗΜΟϹΙΑΕΝΤΩΓΥΜΝΑϹΙΩΟΥΤΗϹΚΑΤΑϹΚΕΥ
ΗϹΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΑΥΤΟϹΠΕΠΟΙΗΤΟΤΟΔΕΨΗΦΙϹΜΑΤΟΥΤΟΑΝΑΓΡΑΦΗ
ΝΑΙΕΙϹϹΤΗΛΗΝΛΕΥΚΟΛΙΘΟΝΚΑΙΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΕΝΤΩΕΠΙϹΗΜΟΤΑΤΩΤΗϹ
ΠΟΛΕΩϹΤΟΠΩΕΙϹΤΟΜΑΘΕΙΝΠΑΝΤΑϹΤΟΝΑΝΔΡΑΤΡΟϹΑΝΔΡΕΙΑΝ..
ΕΥΤΟΛΜΟΝΚΑΙΠΡΟϹΑΡΕΤΗΝΔΕΑΟΚΝΟΝΚΑΙΠΡΟϹΠΟΛΕΙΤΑϹϹΩΤΗ
ΡΙΟΝΚΑΙΠΡΟϹΞΕΝΟΥϹΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝΕΙϹΠΡΟΤΡΟΠΗΝΤΩΝΤΗΝΠΟ
ΛΙΝΦΙΛΕΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΔΥΝΑΜΕΝΩΝ

Vss. 1-4. minoribus litteris exarati sunt in apographo Rochetti: Köhlerus in Dörpt. Beitr. et ipse illos minoribus litteris scriptos dicit, sed in libello adv. Roch. p. 118 sq. maioribus expressos tradit diserte; idem vs. 2-4. inter nomina urbium intervalla, quae in nostro apographo habes, relicta esse notavit, atque haec in commentatione, quam in Serapide expressam dixi, iteravit; simulque et in hac commentatione et in iis, quae adversus Rochettum scripsit, quattuor hos versus summa cum cura incisos esse tradit. Formas litterarum et ligaturas, quae non frequentes sunt, dedi ex fide Köppenii Nordgest. des Pont. p. 76. et tab. II. fig. 17. De forma C etiam Köhlerus Dörpt. Beitr. p. 356. et adv. Roch. p. 119. mentionem fecit: Σ semel inesse vs. 21. notavit Köpp. Versuum longitudinem Roch. et Köhl. dederunt fortuitam; itaque nos quoque sic dare coacti sumus. Vs. 6. lineolas super EI omittit Roch. Dedi duas ex apographo Köhleri, qui tamen adv. Roch. p. 122. ut de una loquitur. Vs. 8. vulgo ΕΠΙ; ΕΠΕΙ in lapide esse testatur Köpp. l. c. p. 74. Vs. 12. ultimum H supra inter lineas adiectum est. Vs. 16. Roch. XAI (p. KAI). Vs. 19. init. vulgo CAITONTAMEIAN THN; quod ego dedi, Köpp. in lapide invenit. Vs. 23. extr. N a Köhl. suppletum ut in lapide agnoscit Roch. (Köpp. non annotavit contrarium). Vs. 26. init. TE, quod vulgo deest, ex lapide restituit Köpp. Vs. 33. Roch. ΑΘΗΡΗCΘΑΙ. Vs. 39. vulgo ΠΑCΙ: ΠΑCΙΝ ex lapide annotavit Köpp. Vs. 40. Roch. ΓΥΜΝΑCΙΟΩΥ; et vs. 42. Köhl. Roch. ΑΝΑΤΕΘΕΙ ΝΑΙ: ΗΝΑΙ in lapide esse docet Köpp. Vs. 43. extr. lacunam notat Köpp. Vs. 45. Köhl. HIC (p. EIC).

Ὅσαι πόλεις ἐστεφάνωσ[αν Θεοκλ]έα Σατύρου ἥρωα χρυσέοις στεφάνοις· Ὀλβιοπολεῖται, Ἡρακλεῶται, Πανοί, Τομ-ται, Μείλητος, Χερσόνησσος, Νεικομηδεῖς, Βυζάν- Προυσεῖς, Ἰστριανοί, Κύζικος, Βόσπορος, Νειμασσιανοί, Ὀδησσεῖται, Κ[α]λλατ[ια]νοί, Ἀπά-ρα, Σινώπη.

χόντων τῶν περὶ Θεοκλέα Σατύρου τὸ δ̄, μηνὸς -ιῶνος ΕΙ (πεντεκαιδεκάτῃ), ἐκκλησίας γενομένης -ιου, εἰσηγησαμένου Ἀντιφῶντος Ἀναξιμένους, οἱ -τες εἶπαν· Ἐπεὶ Θεοκλῆς Σατύρου, ἀνὴρ γενόμε- -κ προγόνων λαμπρῶν καὶ πολλὰ τῇ πατρίδι ἡμῶν -νυσαμένω[ν] ἔν τε πρεσβείαις καὶ ἀρχαῖς πάσαις εὐεργεσίαις τῶν καθ᾽ ἕνα πολειτῶν τε καὶ τῶν -δημούντων παρ᾽ ἡμᾶς ξένων, καὶ ἠκολούθησεν ὁ ἀνὴρ τῶν προγόνων ἀξιώματι κα[ὶ τ]ὸ λαμπρὸν καὶ εὔ-υν πρὸς τὴν πατρίδα διεδείξατο ὡς καὶ οἱ πρόγονοι -ὐτοῦ, ἔν τε ἤθει χρηστῷ καὶ τρόπῳ ἀγαθῷ καὶ εὐ-νοίᾳ τῇ κοινῇ περὶ πάντα πᾶσιν διαφερούσῃ, ὡς διὰ τὸ μέτριον αὐτοῦ καὶ περὶ τὴν πατρίδα φιλόστοργον καὶ περὶ τοὺς Ἕλληνας φιλόξενον νεικῆσαι μὲν τοὺς προγόνους τοὺς ἑαυτοῦ, ἰσόροπον δὲ καταστῆναι τοῖς τὰ μεγάλα τὴν πατρίδα ἡμῶν εὐεργετηκόσιν, εἴς τε πρεσβείας αὐτὸς ἑαυτὸν ἑκοντὴν παρέχων ἄοκνον, ἔργων τε ἐπιμελείαις καὶ κατασκευαῖς ἐνεκοπίασεν, ὡς δι᾽ αὐτὸν περικαλλεστέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τὴν πόλιν ἡμῶν γενέσθαι, ἀρχαῖς τε αἷς ἦρξεν καὶ ἱερατείᾳ καὶ στρατηγίαις καὶ λειτουργίαις ἁπάσαις ἑαυτὸν ἀφε[ιδ]ῶς τῇ πατρίδι εἰς ἅπαντα ἐπεδίδου, ἠρεμόν τε ἑαυτὸν παρέχων καὶ ἴσον πᾶσιν, καθαρῶς ἅπαντα καὶ δικαίως διοικῶν, ἄρχων τε τὴν μεγίστην ἀρχὴν τὸ τετράκις, καθότι τοιούτων ἀνδρῶν χρεία ἦν ἄρχειν καὶ πλειστάκις, πᾶσαν ὁμόνοιαν πολιτευόμενος, τοῖς μὲν ἡλικιώταις προσφερόμενος ὡς ἀδελφός, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ὡς υἱός, τοῖς δὲ παισὶν ὡς πατήρ, πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος, ὑπὸ τοῦ βασκαίνου δαίμονος ἀφηρέθη μὴ διατελέσας τὴν ἀρχήν, ὥστε ἐπὶ τούτοις τοὺς πολείτας καὶ τοὺς ξένους διὰ τὸ ἀφηρῆσθαι τοῦ προεστῶτος τῆς πόλεως ἀνδρὸς λελυπῆσθαι, ἀξιῶσαί τε τήν τε βουλὴν καὶ τὸν δῆμον καὶ τὰς πόλεις ὧν ἐπεδήμουν οἱ ξένοι, στεφανωθῆναι τὸν Θεοκλέα χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ἀναγορευθῆναι ὑπὸ τοῦ κήρυκος, ὅτι ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ αἱ πόλεις τῶν παρεπιδημούντων ξένων στεφανοῦσιν Θεοκλέα Σατύρου νεικητὴν γενόμενον τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος περὶ τῶν κοινῇ πᾶσιν διαφερόντων καὶ τῶν τῇ πόλει συμφερόντων, καὶ ἀνατεθῆναι αὐτοῦ εἰκόνα ἔνοπλον δημοσίᾳ ἐν τῷ γυμνασίῳ, οὗ τῆς κατασκευῆς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτὸς πεποίητο· τὸ δὲ ψήφισμα τοῦτο ἀναγραφῆναι εἰς στήλην λευκόλιθον καὶ ἀνατεθῆναι ἐν τῷ ἐπισημοτάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ, εἰς τὸ μαθεῖν πάντας τὸν ἄνδρα πρὸς ἀνδρείαν [τε] εὔτολμον, καὶ πρὸς ἀρετὴν δὲ ἄοκνον, καὶ πρὸς πολείτας σωτήριον, καὶ πρὸς ξένους φιλάνθρωπον, εἰς προτροπὴν τῶν τὴν πόλιν φιλεῖν καὶ εὐεργετεῖν δυναμένων.

Aetas huius decreti accurate definiri nequit; Rochettus id ultimis reipublicae Romanae vel primis Principatus temporibus, Köhlerus (adv. Roch. p. 119. Dörpt. Beitr. p. 345.) sub aetatem Tiberii vel post Augustum scriptum censet. Urbes quidem initio memoratae ex parte tertio ante Christum saeculo non antiquiores sunt, Nicaea, Nicomedia, et Prusiadis atque Apameae nomina; formam C non multum ultra primum ante Christi natales saeculum recedere dixi T. I. p. 85. *b.* sed de Olbiopolitarum tamen usu nihil affirmaverim. Iota subscr. omissum est, quod et ipsum primo fere ante Christum saeculo fieri coeptum; stilique inelegantia, tumor, prolixitas, quae tamen Ionismo defendi potest, laudumque nimia copia in Theoclem cumulatarum verboseque expressarum cum reliqua sermonis barbarie labenti Graecarum civitatum flori magis conveniunt quam integro; et novae urbi Olbiae tribui hunc titulum posse in Introd. dixi. Vs. 1. Theocles ut defunctus ἥρως audit, sicuti in permultis titulis et maxime in Thessalicis. Eum praeter Olbiam octodecim coronant civitates (vs. 2-4.), quarum cives Olbiam peregrinorum loco habitabant: hos vero peregrinos Olbiae suis suffragiis coronam decernere potuisse quum non probabile sit; antequam hoc decretum scriberetur, illae civitates iam idem decreverint necesse est et sua Olbiam decreta miserint, aut certe exspectandum fuit, dum illae civitates confirmarent, quae cum Olbiopolitis decreverant peregrini: qua de re non satis liquet, quod ambigua sunt verba vs. 34 sq. ἀξιῶσαί τε τήν τε βουλὴν καὶ τὸν δῆμον καὶ τὰς πόλεις ὧν ἐπεδήμουν οἱ ξένοι. Civitates illae peregrinorum quum neque geographico ordine nec secundum auctoritatem, quam apud Olbiopolitas habebant, nominatae

sint (proximae enim et remotissimae promiscue compositae reperiuntur, Miletusque Olbiae mater quinto, non secundo, et ne de Prusiade dicam, Istria atque Odessus ac Sinope, Mileti coloniae decimo, quintodecimo, undevicesimo loco comparent), series nominum secundum tempus, quo quaeque civitas decretum miserat, ordinata videtur: quae etiam Köhleri sententia est. Nomina vero quum singulari cura scripta sint, nullum eorum potest depravatum haberi. Ita qui post *Heracleotas* Ponti nominantur Πανοί, certa lapidis fide nituntur, Köhlero et Köppenio ex oculari adspectu testantibus, nec ferenda aliorum correctio Τιανοί: omnes vero hae urbes quum ad Euxinum vel Propontidem vel in alteriusutrius vicinia positae sint excepta Mileto Olbiae metropoli, probabile est, quod Köhlerus (Serap.) dixit, *Panium* intelligi Thraciae ad Propontidem inter Heracleam et Selymbriam (vide ll. cc. ab eodem, Constantin. Porphyr. Them. II, 1. Laonic. Chalcond. IV. p. 96. C. Cedren. Hist. P. II. p. 508. A. ed. Par., Suid. v. Πάνιον, Hierocl. Synecd. c. 1. adde Mannert. Geogr. vet. T. VII. p. 189.). *Miletum* celebrem urbem, ex qua Olbiopolitis origo, quam Miletum s. Μιλητούπολιν prope Cyzicum intelligi, mihi quoque ut Köhlero magis probatur. Χερσόνησσος (*Tauricae* paeninsulae) duplici Σ etiam in nummis habetur, etsi non constanter. Προυσεῖς forma est incognita; Prusae cives dicuntur Προυσαεῖς, Prusiadis utriusque Προυσιεῖς (Steph. Byz.); hoc loco *Prusiadem ad mare*, quae olim Cius, intelligi consentaneum est, quae Milesiis originem debet. *Bosporus* est Panticapaeum (vide Introd.). Lectionem ΑΜΑϹϹΙΑΝΟΙ in lapide esse testantur Köhlerus et Köppenius; igitur exclusis Amastrianis, de quibus cogitatum erat, *Amasia* intelligenda, cuius cives Ἀμασεῖς vulgo in nummis et apud Strabonem Amasensem, etiam Ἀμασεῶται (v. Steph. Byz.); duplex Sigma etiam nummorum pars agnoscit, simplex vero in iis inde a Domitiano comparet. *Odessitas* intellige eos, de quibus dixi n. 2056. (non Ordessum), *Apameam* vero Myrleam.

In sermone decreti quae singularia vel barbara sunt, collegi in Introd. sed structura quoque laborat, confusis participiis et verbis finitis, nec protasi et apodosi recte coniunctis. Nam post participium ἐπεὶ Θεοκλῆς ἀνὴρ γενόμενος etc. haud recte infertur καὶ ἠκολούθησεν ὁ ἀνὴρ (ubi praeter καὶ etiam ὁ ἀνὴρ redundat) et deinceps καὶ – διεδείξατο. Deinde etsi sententiae ἔν τε ἤθει χρηστῷ etc. (vs. 15 sqq.) et εἴς τε πρεσβείας – παρέχων ἄοκνον (vs. 19. 20.) sibi recte respondent, licet in priore nullum sit participium, quo omnino non opus est; tamen pro ἐνεκοπίασεν et ἐπεδίδου rursum exspectabas participium, ut pro ἠκολούθησεν et διεδείξατο. Sane concedo hunc a participiis in verba finita transitum interpositis particulis coniunctivis τε vel καὶ aut disiunctivis μέν – δέ, defendi optimorum auctorum exemplis posse (vide Dissen. ad Pind. Nem. XI. p. 480. nostr. Explicatt. et nos Explicatt. ad Pind. Olymp. I. p. 105. Oec. civ. Ath. T. I. p. 148 sqq.): sed hic transitus ubi locum habet, ibi participium debet verbo finito additum esse, cui subordinatum, non coordinatum sit, idque verbum finitum debet positum ante illud esse, quod participii loco sit, quum tamen in hoc decreto participium ἀνὴρ γενόμενος nulli subordinatum verbo finito sit, nisi quod vs. 31. demum infertur ἀφῃρέθη, cui subordinatum esse γενόμενος nemo potest intelligere. Exempli causa accipe locum Herodoti VI, 13. οἱ Σάμιοι ὦν, ὁρέοντες ἅμα μὲν ἐοῦσαν ἀταξίην πολλὴν ἐκ τῶν Ἰώνων ἐδέκοντο τοὺς λόγους· ἅμα δὲ κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα etc. Itaque in nostro decreto scribi debebat: ἀνὴρ γενόμενος – παρ' ἡμᾶς ξένων, ἠκολούθησε τῷ τῶν προγ. etc. ubi iam verba finita non pro participiis sunt; aut pro finitis verbis debebant participia poni, quae omnia subordinata essent finito ἀφῃρέθη vs. 31. Praeterea vs. 34. a verbo ἀξιῶσαι debebat apodosis incipere respondens illi ἐπεὶ Θεοκλῆς etc. et pendens ex εἶπαν: sed miro anacolutho scriptum est ἀξιῶσαί τε pendens ex praegresso ὥςτε, ita ut potissima orationis pars adiuncta sit sententiae prorsus subordinatae. Quodsi quando etiam in optimis decretis aliqua reperitur anacoluthia, ut ap. Demosth. de cor. p. 289. Reisk. ubi post ἐπειδὴ relativum διὸ δέδοκται in apodosis loco habetur, et sic prorsus n. 2060. 2061. tamen hoc multo lenius est quam in nostro decreto. De singulis dico paucissima, postquam quae ad res publicas pertinent, occupavi in Introd. Vs. 7. πάνδημος ἐκκλησία haud dubie eo refertur, quod etiam peregrini admissi sunt, fortasse tamen non cum suffragio. Ibidem ΕΙ inverso ordine litterarum scriptum, et Graecorum Europaeorum et maxime Orientis usu. Vs. 10. κατανυσαμένω[ν], 13. κα[ὶ τ]ὸ debetur Rochetto. Illis post εὐεργεσίαις genitivis ii designantur, qui beneficiis affecti sint; τῶν καθ' ἕνα πολιτῶν etc. est pro usitatiori τῶν πολιτῶν ἰδίᾳ, opposito κοινῇ. Vs. 18. ἰσόροπον simplici Ρ scriptum est ex usu non adeo recondito; tum nota τὰ μεγάλα cum articulo, quo *genus* beneficiorum designatur, non *singula* beneficia, ut si Germanice dicas: „die uns in *den grofsen Sachen* Wohlthaten erzeigt haben". Vs. 24. ἑαυτὸν ἀφελῶς τῇ πατρίδι εἰς ἅπαντα ἐπεδίδου contrarium est sententiae; itaque correxi ἀφειδῶς. Demosth. de cor. p. 255. 6. καὶ ἁπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα ἀφειδῶς διδούς. Diodor. VIII. p. 29. ed. Bip. ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Vs. 26 sq. καθότι τοιούτων etc. ita intellige: *quod, ut tales viri vel quam plurimis annis magistratum gererent, opus erat.* Καὶ πλειστάκις ad priora traxi; nam usque ad verba ὑπὸ τοῦ βασκαίνου (sic in lapide legi Köpp. diserte testatur) δαίμονος ἀφῃρέθη μὴ διατελέσας τὴν ἀρχήν, de solo quarto agitur magistratu: itaque etiam πᾶσαν ὁμόνοιαν πολιτευόμενος ad hunc solum refertur, ac proinde καὶ πλειστάκις cum his verbis coniungi nequit. Vs. 29. ΥΙΟΙϹ vitium est quadratarii. Vs. 40. εἰκὼν ἔνοπλος est εἰκὼν ἐν ὅπλῳ, hoc est in clypeo rotundave tabula (vide ad n. 124.), quae servatur in ὁπλοθήκῃ, hoc est *armario* (vide ad n. 125. ubi minus proprie armamentarium dixi, qua voce vulgo vertitur ὁπλοθήκη). Talis imago γραπτὴ dici solet, *tabula picta*, non marmor pigmentis variegatum; quod quum per se aper-

tum sit, non opus est ut aliorum commenta refutem: ceterum etiam si non additum est *γραπτή*, *εἰκόνα ἔνοπλον* *tabulam pictam* significare non est dubium; nam si imago anaglypto expressa et ipsa *ἔνοπλος* dici potuisset, semper aut *γραπτὴ* aut *λευκοῦ λίθου* vel simile addi debuisset. Vs. 43. extr. putatur *μὲν* excidisse; at sic pro triplici *καὶ* exspectem alias particulas: *πρὸς ἀνδρείαν μὲν εὔτολμον, πρὸς ἀρετὴν δὲ ἄοκνον, καὶ πρὸς πολείτας μὲν σωτήριον, πρὸς ξένους δὲ φιλάνθρωπον.* Etiam *καὶ πρὸς ἀρετὴν δὲ* etsi non rarum et statim n. 2060. 15. obvium, tamen hoc loco incommodum est. Ni fallor, lapicida scripserat *πρὸς ἀνδρείαν μέν*, et quum hoc dedisset, etiam *πρὸς ἀρετὴν δὲ ἄοκνον* posuit; sed auctor dederat *πρὸς ἀνδρείαν τε εὔτολμον, καὶ πρὸς ἀρετὴν ἄοκνον*: unde hoc *καὶ* et ipsum servatum est: *μὲν* vero postea ipse deleverit quadratarius.

2060.

In oppido Otschakow s. Oczakow vidit Peyssonelius, in cuius schedis ab Adalb. Zieglero, auditore nuper meo, Lutetiae Parisiorum inspectis hic titulus titulo n. 2088. additur, quasi uterque unus sit. Sed utrumque separatim edidit Chandlerus Inscr. Append. p. 94. et hunc quidem n. 10. ex schedis Rob. Woodii, qui et ipse ab alio acceperat. Postea lapis ad Fauvelium Athenas pervenit; ibi denuo transcriptum et a Rob. Walpolio secum communicatum titulum rectius dedit Clark. Itin. T. I. p. 618 sqq. omisso n. 2088. qui proinde non est in Fauvelii lapide. Ex Chandlero et Clarkio, sed non satis fideliter, reddidit Rochett. Antt. Bosp. tab. XI. Tractavit Köhler. Act. Acad. Monac. T. VI. class. hist. et phil. p. 130-133. De varietate Clarkiana et Rochettiana dixit nonnulla Köppen. Nordgest. des Pont. p. 79. sed non omnia vere. Locum Chandl. male vocat „Kozackow ad mare nigrum"; Otschakow oppidum ad Pontum cis Hypanim haud procul ab *Olbia* dissitum, ex eiusdem parietinis eo deportatis magna ex parte exstructum est (Köppen. Nordgest. p. 79.).

ΟΔΑΜΟΣΟΒΥΖΑΝΤΙΩΝ
ΕΔΟΞΕΤΑΒΟΥΛΑΚΑΙΤΩΔΑΜΩΤΟΙΣΤΡΑΤΑΓΟΙΕΙ
ΠΑΝ·ΕΠΕΙΟΡΟΝΤΑΣΟΛΒΙΟΠΟΛΕΙΤΑΣΑΒΑΒΟΥ
ΥΙΟΣΑΝΔΡΟΣΟΥΜΟΝΟΝΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΑΛΛΑΚΑΙ
ΣΥΝΠΑΝΤΟΣΤΟΥΠΟΝΤΙΚΟΥΠΡΑΤΙΣΤΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΕΘΝΕΟΣΚΑΙΜΕΧΡΙΤΑΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΓΝΩ
ΣΕΩΣΠΡΟΚΟΙΑΝΤΟΣΠΟΛΛΑΔΕΚΑΙΒΥΖΑΝ
ΤΙΩΝΠΟΛΕΙΚΑΤΑΤΕΤΑΣΔΑΜΟΣΙΑΣΧΡΗΑΣΚΑΙ
ΤΩΝΕΙΣΤΟΕΝΠΟΡΙΟΝΠΛΕΟΝΤΩΝΠΡΟΣΤΑ
ΣΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΟΥΩΦΕΛΙΜΟΥΚΑΙΑΥΤΟΣΩΣ
ΠΕΡΤΑΛΟΙΠΑΤΟΥΠΑΤΡΟΣΟΥΤΩΣΤΑΝΠΟΤΙΤΟΝ
ΔΑΜΟΝΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΠΡΟΞΕΝΙΑΝΔΙΑΔΕΞΑ
ΜΕΝΟΣΥΠΟΠΑΝΤΩΝΜΕΝΜΑΡΤΥΡΕΙΤΑΙΤΩΝ
ΕΙΣΠΛΕΟΝΤΩΝΕΙΣΤΟΝΠΟΝΤΟΝΠΟΛΕΙΤΑΝ
ΕΠΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΙΚΑΙΠΕΟΝΟΙΑΙΚΑΙΠΑΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣΔΕΕΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΣΕΜΝΩΣΜΕΝ
ΠΡΟΕΣΤΑΤΑΣΕΠΙΔΑΜΙΑΣΠΡΟΕΤΡΕΨΑΤΟ
ΔΕΕΙΣΠΛΗΟΝΑΣΕΛΠΙΔΑΣΤΟΝΤΕΔΑΜΟΝΚΑΙ
ΤΟΥΣΙΔΙΩΤΑΣΑΔΕΠΟΛΙΣΔΙΑΤΕΤΑΣΕΙΣΕΑΥ
ΤΑΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΚΑΙΔΙΑΤΟΤΟΥΑΝΔΡΟΣΚΑΙ
ΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΞΙΩΜΑΕΠΙΤΑΔΗΟΝΗΓΗΣΑ
ΤΟΜΗΑΣΑΜΗΩΤΟΝΑΥΤΟΥΤΑΝΠΑΡΟΥΣΙΑΝΑΦΕ
ΜΕΝΟΤΕΔΑΜΟΣΕΝΕΚΕΛΕΥΣΑΤΟΤΟΙΣΣΤΡΑ
ΤΑΓΟΙΣΤΕΙΜΑΣΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑΔΙΑΔΗΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΕΠΑΙΝΗΣΘΑΙΜΕΝΟΡΟΝΤΑΝΑΒΑΒΟΥ
ΟΛΒΙΟΠΟΛΕΙΤΑΝΕΠΙΤΑΙΔΙΑΝΕΚΕΙΠΟΤΙΤΟΝ
ΔΑΜΟΝΚΑΙΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΠΡΟΝΟΙΑΙΕΙΜΕΝΔΕ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΠΟΛΕΙΤΑΝΚΑΙΤΟΥΣΕΓΓΟΝΟΥΣΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΠΟΤΙΓΡΑΦΗΜΕΝΠΟΘΑΝΚΑΘΕΛΗΤΑΝ
ΕΚΑΤΟΣΤΥΩΝΤΕΘΗΜΕΝΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟ
ΝΑΕΠΙΧΡΥΣΟΝΕΝΤΩΙΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙΕΝ
ΤΟΠΩΙΩΙΜΗΑΛΛΟΣΕΧΕΙΚΑΙΕΠΙΓΡΑΦΑΝΕΠΙ
ΓΡΑΨΑΙΤΑΝΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΑΝΔΙΑΠΕΜΨΑ
ΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΨΑΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟΔΙΕΠΙΣΤΟ
ΛΑΣΤΟΙΣΟΛΒΙΟΠΟΛΕΙΤΑΝΑΡΧΟΥΣΙΝΙΝΑΚΑΙΑ
ΠΑΤΡΙΣΑΥΤΟΥΤΑΣΒΥΖΑΝΤΙΩΝΕΥΝΟΙΑΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΑΝΔΡΑΚΑΙΤΕΙΜΑΣΑΙΣΘΗΤΑΙ

Litterarum formam dedi ex Ch. et partim Walp. Walpolius Π. Vs. 1. Ch. ΔΗΜΟΣ, Walp. ΔΑΜΟΣ. Vs. 2. secundum Δ ex Walp. (Ch. lacunam habet); ultimum Ι ex eodem, ubi Ch. trium litterarum lacunae signa habet. Vs. 3. interpunctionem non habet Walp. Dein Ch. ΟΡΕΝΤΑΣΟΑ, Walp. quod dedi. Vs. 4. Ch. ΜΟΜΟΝ, Walp. ΜΟΝΟΝ. Vs. 5. Ch. ΠΡΑΓΙ etc. Walp. quod dedi. Vs. 7. Walp. ΠΡΟ . . . . ΑΝΤΟΣ, Ch. quod dedi. Vs. 8. Ch. ΠΟΑΕΙ et ΤΑΖΛΛΜ etc. tum 10. ΟΦΞΙΜΟΥ et ΑΥΤΩΣ,

quae ex Walp. correxi. Vs. 11. Walp. ΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥΤΑΝ, Ch. ΓΑΤΡΟΣΟΥΤΩΣΤΑΝ, hic melius. Chandlerus vs. 11. in fine ΤΟ, 12. ΕΥΝΟΙΛΝ, 13. Μ....ΜΑΡΤΥΡΞΙΤΑΙΤΩ, 14. ΤΟΝΙΟΝΤΟΝ, quae ex Walp. correxi. Vs. 15. Ch. ΦΙΛΛΝΘΡΩΙΓΙΑΙΚΛΙΓΕΟΝΟΙΑΙ, Walp. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΙΚΑΙΕΥΝΟΙΑΙ: in quo aliquid ex Chandl. retinui. Vs. 16. extr. Ch. ΜΕΙ, 18. ΓΛΗΟΝΛΣΕΑΓ, 20. ΓΕΖΙΑΣ, 21. ΓΡΟΓΟ, et in fine ΣΛ, 26. ΝΞΚΕΙ, quae omnia ex Walp. correxi. Vs. 27. Walp. ΠΡΟΝΟΙΑΝ, Ch. quod dedi. Vs. 28. Walp. ΕΚΓΟΝΟΥΣ; retinui Chandlerianum ut exquisitius. In fine Υ solus Walp. habet. Vs. 30. extr. Ch. ΕΚΟ, 31. extr. ΕΗ, 32. extr. ΕΓ...., quae ex Walp. correxi. Vs. 33. extr. Ch. ΨΑ...., Walp. ΨΑΛ. Vs. 34. extr. Ch. ΤΟ....; vs. 35. init. Ch. ΛΛΣ, Walp. ΛΑΣ; in fine Ch. Α...; vs. 36. extr. Ch. ΕΥΝΟΙΑΕ...., quod ex Walp. correxi.

Ὁ δᾶμος ὁ Βυζαντίων.

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ· τοὶ στραταγοὶ εἶπαν· ἐπεὶ Ὀρόντας Ὀλβιοπολείτας Ἀβάβου υἱός, ἀνδρὸς οὐ μόνον τᾶς πατρίδος ἀλλὰ καὶ σύνπαντος τοῦ Ποντικοῦ πρατιστεύσαντος ἔθνεος, καὶ μέχρι τᾶς τῶν Σεβαστῶν γνώσεως προκό[ψ]αντος, πολλὰ δὲ καὶ Βυζαντίων πόλει κατά τε τὰς δαμοσίας χρήας καὶ τῶν εἰς τὸ ἐνπόριον πλεόντων προστασίας γενομένου ὠφελίμου, καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ λοιπὰ τοῦ πατρός, οὕτως τὰν ποτὶ τὸν δᾶμον εὔνοιαν καὶ προξενίαν διαδεξάμενος, ὑπὸ πάντων μὲν μαρτυρεῖται τῶν εἰςπλεόντων εἰς τὸν Πόντον πολειτᾶν ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ π[ρ]ονοίᾳ, καὶ παραγενόμενος δὲ εἰς τὰν πόλιν σεμνῶς μὲν προέστα τᾶς ἐπιδαμίας, προετρέψατο δὲ εἰς πλήονας ἐλπίδας τόν τε δᾶμον καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἁ δὲ πόλις διά τε τὰς εἰς ἑαυτὰν εὐεργεσίας καὶ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν προγόνων ἀξίωμα ἐπιτάδηον ἡγήσατο μὴ ἀσαμήωτον αὐτοῦ τὰν παρουσίαν ἀφέμεν, ὅ τε δᾶμος ἐνεκελεύσατο τοῖς στραταγοῖς τειμᾶσαι τὸν ἄνδρα· δι᾽ ἃ δὴ δεδόχθαι ἐπαινῆσθαι μὲν Ὀρόνταν Ἀβάβου Ὀλβιοπολείταν ἐπὶ τᾷ διανεκεῖ ποτὶ τὸν δᾶμον καὶ διὰ προγόνων προνοίᾳ· εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ πολείταν καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, καὶ ποτιγραφῆμεν ποθ᾽ ἂν κα θέλη τᾶν ἑκατοστύων· τεθῆμεν δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐπίχρυσον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐν τόπῳ ᾧ μὴ ἄλλος ἔχει, καὶ ἐπιγραφὰν ἐπιγράψαι τὰν προδεδηλωμέναν· διαπέμψασθαι δὲ καὶ τὸ ψάφισμα τοῦτο δι᾽ ἐπιστολᾶς τοῖς Ὀλβιοπολειτᾶν ἄρχουσιν, ἵνα καὶ ἁ πατρὶς αὐτοῦ τᾶς Βυζαντίων εὐνοίας πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τειμᾶς αἴσθηται.

Iota subscr. tantum vs. 2. omittitur et vs. 29. in voce θέλη, de quo usu vide ad n. 1841. Titulus a Byzantiis Orontae Ababi f. honori datus et ab Olbiopolitis, quibus decretum missum erat, publice inscriptus est, haud dubie in vicinia exedrae, quae eidem dicata est (n. 2088.). Orontas hoc loco Ὀλβιοπολίτης audit etiam apud peregrinos, publico civitatis suae usu, de quo dixi Introd. I, 5. adde inscriptionem n. 2059. quam ibi omisi, quod ex inscriptionibus solas recentiores ibi afferre volebam. Ababus autem Callisthenis f. floruit Tiberio Imp. (n. 2087.) qui si pater Orontae est, titulus Tiberii vel Caligulae aetati tribuendus est. Esse vero illum huius patrem, non videtur dubium. Nam in nostro titulo pater huius dicitur μέχρι τᾶς τῶν Σεβαστῶν γνώσεως προκόψας: iam vero Ababus Callisthenis f. Augusto et Tiberio dicavit stoam (n. 1287.), quippe illis ob aliquod beneficium addictus: quos esse τοὺς Σεβαστοὺς in nostro titulo commemoratos quis non coniiciat? Ceterum nota et Ἄβαβος et Ὀρόντας nomina esse Syriaca. De illo τοὶ στραταγοὶ εἶπαν cf. Introd. *Praetorum* mentio hac aetate in republica gerenda neminem offendet; eosdem tamen nota Megaris quoque decretis praescribi (n. 1052.), unde originem habent Byzantii. Vs. 15. προνοίᾳ, non εὐνοίᾳ scripsi, ut vs. 27. Εὐνοίας mentio modo paulo ante facta erat. Vs. 17. προέστα τᾶς ἐπιδαμίας Rochetto Antt. Bosp. p. 178. est: *functus est patronatu peregrinorum*; et similiter Köhlerus noster. Sed peregrinus non potest peregrinorum patronus esse: Olbiae Orontas, ut Byzantiorum proxenus, Byzantiorum patronus est, non Byzantii peregrinorum. Sententia non est alia nisi haec: *Quum Byzantii esset, magnifice sese gessit in commoratione sua.* Sic n. 1193. legati laudantur ob ἐνδαμίαν utraque civitate dignam. Vs. 24. δι᾽ ἃ δὴ relativum est anacoluthon; sed cf. ad n. 2059. Vs. 30. ἑκατοστὺς est aliquid simile Atticis demis. Εἰκὼν ἐπίχρυσος est *imago inaurata.* De dialecto decreti non dicam; id solum annoto, nihil in eo vitii inesse, quamquam interpretes haeserunt aliquoties.

2061.

Marmor candidum, ex ruderibus *Olbiae* petitum; nunc ibidem ubi n. 2058. 2059. asservatum, 4½ pedes longum, 2¼ pedes latum: scriptura 1′ 11″ longa, litterae 6‴ altae. Superior lapidis pars deest. Titulum ante Köppenium iam editum esse perhibet Köhlerus adv. Köpp. p. 42. sed a quo, non magis scio quam Köppenius (Nachhall p. 14.). Köppenius ipse edidit in libello ex Annal. litt. Vindob. repetito, Nordgest. d. Pont. p. 80. n. 2. (cf. p. 97.), additis tab. II. fig. 19. ligaturae speciminibus, quod exemplum repetiit Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 15. Postea dedit Köhlerus in libello, Zwei Aufschriften der Stadt Olbia p. 5-7. Nos damus exactissimum Köppenii apographum manuscriptum.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. primam lineolam omisit Köpp. in edito; Köhl. pro hoc Υ. Vs. 4. duo priores ductus a Köpp. in edito et a Köhl. omittuntur. Vs. 8. Köhl. ΝΕΙΚΟΜΕΝΗΣ. Vs. 10. lineola interpunctioni inserviens in edito Köppenii exemplo, non in scripto deest. In ceteris nulla est varietas. Recentioris hic aetatis fetus, secundi fortasse vel tertii post Christum saeculi, ligatis ductibus abundat; Iota subscr. modo additum modo omissum est. Initium non potest in integrum restitui, quum superior pars desit. Solita tamen decretorum forma conceptum fuit decretum:

[Ἐπειδὴ Δᾶδος Τουμβάγου] - - - - - - ος ὑπὸ τοῦ πα[τρὸς] - - - - κατ᾽ ἀξίαν τοῦ γέ[νους] - - - ἑαυτοῦ τὴν γνώμην ὡς οὐ[κ ἄλλο]ς [ο]ὐ[δεὶς ἐκ?] τῆς ἡλικίας, ὡς ἔσοιτο τῇ πόλει φιλόπατρις, ἐπαινούμενός τε ὑπὸ πάντων καὶ ἐλπιζόμενος πάσας τὰς λειτουργίας ἐκ[τ]ελέσειν κατὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ γένους, ὑπὸ πάντα νεικωμένης εἱμαρμένης ἐπιστάσης ἀφηρπάγη

ΙϹΥΠΟΤΟΥΠΑ
ΚΑΤΑΞΙΑΝΤΟΥΓΕ
ΕΑΥΤΟΥΤΗΝΓΝΩΜΗΝΕΟΥ
L Ψ ΤΗΣΗΛΙΚΙΑΣΙΚΕΣΟΙΤΟΤΠο
ΛΕΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝϹΤΕΥΠΟΠΑΝΤΩΝ
ΚΑΙΕΛΠΙΖΟΜΕΝΟΣΠΑΣΑΣΤΑΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣΕΚ
ΕΛΕΣΕΙΝΚΑΤΑΤΟΑΞΙΩΜΑΤΟΥΓΕΝΟΥΣΥΠΟ
. ΠΑΝΤΑΝΕΙΚΩΜΕΝΗϹΕΙΜΑΡΜΕΝΗϹΕΠΙΣΤΑΣΗΣ
ΑΦΗΡΠΑΓΗΚΑΙΤΩΝΓΟΝΕΩΝΚΑΙΤΗϹΠΑΤΡΙ
ΔϹΑΝΗΛΕΩΣ-ΔΙΑΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΤΕΑΡ
ΧΟΥΣΙΝΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΔΗΜΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΗΝΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕ ΦΑΝΩΙ ΤΟΝΤΕΚΗΡΥΚΑΑΝΑ
ΓΟΡΕΥΣΑΙΕΠΙΤΗΣΕΚΚΟΜΙΔΗΣΑΥΤΟΥ
ΟΤΙ ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΙΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑΝΩΙΔΑΔΟΝΤΟΥΜ
ΒΑΓΟΥΠΑΙΔΑΕΛΠΙΔΩΝΑΓΑΘΩΝΑΝ
ΤΕΧΟΜΕΝΟΝΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΤΕΤΟΥΨΗ
ΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗΛΕΥΚΟΛΙΘΩΚΑΙ
ΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΕΝΤΩΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙ ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ ΤΟΠΩΙ

καὶ τῶν γονέων καὶ τῆς πατρίδος ἀνηλεῶς· δι' ἃ ἔδοξεν τοῖς τε ἄρχουσιν καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ, τόν τε κήρυκα ἀναγορεῦσαι ἐπὶ τῆς ἐκκομιδῆς αὐτοῦ, ὅτι ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Δάδον Τουμβάγου, παῖδα ἐλπίδων ἀγαθῶν ἀντεχόμενον, ἀνα[γραφ]ῆναί τε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λευκολίθῳ καὶ ἀνατεθῆναι ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ.

Ut *νεικωμένης* p. *νικώσης* hic et n. 2062. mirum est, ita melius dictum esset *ἀφηρπάγη καὶ τοῖς γονεῦσιν* etc. Mox *δι' ἃ* anacoluthon est; vide ad n. 2059. Pro *ἀναγραφῆναι* lapicida falso scripsit *ἀνατεθῆναι*.

2062.

Lapis *Olbiae* repertus, in bibliotheca Universitatis litterariae Charcoviensis. Cum Eichenfeldii supplementis ed. Köppen. Nordgest. d. Pont. p. 82. n. 6. Nos litterarum formis diligentius expressis ex Köppenii manuscripto damus.

ΙΤΗΙι
ΠΑΡΕΧ
ϹΕΝΑΕΚΑΣ
ΥΚΑΙΕΛΠΙΖΟΜΕΝ
ΛΕϹΕΙΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΥΠ
ΟΥΚΑΙΠΑΝΤΑΝΕΙΚΩΜ
ΗΩϹΑΧΘΕϹΘΗΝΑΙ
ΟΙΟΥΤΩΑΝΔΡΙΔΙ
ΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤ'
ΡΥϹΩϹΤΕΦΑΝ

Pleraque Eichenfeldius ex n. 2061. restituit.

Ἔδοξεν] τῇ [βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ - - -
- παρεχ[όμενος ἑαυτὸν εὔνουν - - - -
εἰ]ς ἕνα ἕκασ[τον - - - - - - - -
ο]υ, καὶ ἐλπιζόμεν[ος πάσας τὰς λειτουργίας ἐκ-
τε]λέσειν τῇ πατρίδι, ὑπ[ὸ τῆς βασκαί-
ν]ου καὶ πάντα νεικωμ[ένης εἱμαρμένης ἀφηρπά-
γ]η, ὡς ἀχθεσθῆναι [πάντας τοὺς πολίτας ἐπὶ
τ]οιούτῳ ἀνδρί· δι' [ἃ ἔδοξεν τοῖς τε ἄρχουσιν
κα]ὶ τῇ βουλῇ καὶ τ[ῷ δήμῳ, στεφανωθῆναι αὐτὸν
χ]ρυσῷ στεφάν[ῳ etc.

Vs. 5. *βασκαίνου* est ex n. 2059. vs. 31.

2063.

Lapis *Olbiopolitanus* ibidem asservatus; ed. idem l. c. p. 83. n. 7. Nos damus ex eiusdem manuscripto. Lapis supra et in sinistro margine fractus est.

ΛΝΩϹ
ΘΟΣΚΑΙΙΙι
ΗΣΤΟΤΗΤΑΗΝ
ΕΣΧΕΝΕΙΣΠΡο
ΙΠΡΟΣΤΟΚΑΙ
ΕΙΣΘΑΙΤΗΣΠΕ
ΠΟΙΙΑΣΑΝΛ
ΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗ
ΑΙΑΝΑΤΕΘΗ
ΟΤΑΤΩΤΗΣ

Ex n. 2061. et 2062. potissimum quaedam supplevit Eichenfeldius, alia ego.

- - - - - στεφ]άνῳ δ? - -
- - - - - ἀγα]θὸς καὶ - -
- - - - - χρ]ηστότητα, ἣν
- - - - - - ἔσχεν εἰς προ-
- - - - - - ι πρὸς τὸ και
ἐπαιν]εῖσθαι τῆς πε-
ρὶ? - - - - εὐ]ποιΐας, ἀν[α-
γραφῆναι δὲ τοῦτο τὸ ψ]ήφισμα ἐν στή-
λῃ λευκολίθῳ κ]αὶ ἀνατεθῆ-
ναι ἐν τῷ ἐπισημ]οτάτῳ τῆς
[πόλεως τόπῳ].

2064.

Fragmentum eiusdem generis, ibidem, *Olbia* allatum. Ed. Köppen. l. c. p. 83. n. 8. et supplevit Eichenfeldius. Nos damus ex Köppenii manuscripto.

ΛΕ
ΦΗΝΑΙ
ΙΑΝΑΤΕΘΗ
ΤΩΤΗΣ

\- - - - - - - - - - - - - -
ἀναγρα]φῆν[α]ι [δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λευκολί-
θῳ κα]ὶ ἀνατεθῆ[ναι ἐν τῷ ἐπιφανεστά]τῳ (vel ἐπισημοτάτῳ) τῆς [πόλεως τόπῳ.

2065.

Ex ruderibus *Olbiae*; postea fuit in loco Tultschin. Edidit Io. Potocki Histoire ancienne du Gouv. de Cherson p. 31. hinc Clarkius Itin. T. I. p. 621. communicatum cum ipso a Kelsalio Britanno; ex Clarkio Rochett. Antt. Bosp. tab. x. n. 3.

ΑΙΤΙΟΣΠΟΛΛΟΙΣΚΑΙ . . .
ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΣΠΟΛΛΑ . . . .
ΤΗΣΕΠΑΡΧΕΙΟΣΥΠΑ . . . .
ΣΑΡΜΑΤΙΑΣΒΑΣΙΛΕΙΣ . . . .
ΦΕΙΣΑΜΕΙΝΟΣΜΟΕΠ . . . .
ΔΥΝΑΤΑΙΤΗΕΠ . . . .
ΔΑΣΥΜΦΕΡΟ . . . .
ΘΕΙΗΒΥΛΕΝΣ . . . .
ΚΥΡΙΟΥΣ . . . .
ΤΟΥΑΝΑΒΑ . . . .
ΤΟΙΜΕ . . . .

αἴτιος πολλοῖς καὶ - -
αὐθαίρετος πολλὰ - - -
τῆς ἐπαρχεί[α]ς ὑπα[τ? - -
Σαρματίας βασιλεῖς - - -
\- - - - - - -
δύναται τῇ ἐπ[αρχείᾳ?
δα συμφερο - - -
θείη - - - - - -
κυρίους - - - - -
τοῦ ἀναβα - - -

Nihil intelligi potest, nisi decreti honorarii hoc fragmentum esse, Romanae opinor aetatis.

2066.

In loco Iljinskoje prope rudera *Olbiae* ex lapide transcripsit Stempovskius; ed. Rochett. Antt. Bosp. tab. x. n. 2. (cf. Köppen. Nordgest. d. Pont. p. 78.). Fragmentum decreti honorarii.

CΕΝΑΞΙΩCΤ
ΛΟΝΤΩCΕΑΥ
ΠΑCΙΦΙΛΑΓΑC
ΕΠΙΔΙΔΟΥCΕΙΡ
. ΗΜΩΔΙΕΤΕ
. ΚΤΟΥΚΑΙΡΟΥΥΠΟ
ΥΠΕΜΕΙΝΕΚΑΙΤ
ΘΩCΗΝΑΥΤΩΙ
ΤΕΙΜΙΑΝΕΚΕΝΕ

\- - - σεν ἀξίως τ - - -
\- ὑπερβαλ]λόντως ἑαυ[τὸν?
\- - - πᾶσι φιλάγα[θος?
\- - - ἐπιδιδοὺς εἰρ[ην - -
\- - τῷ δ]ήμῳ διετέ[λεσεν
\- - - ἐ]κ τοῦ καιροῦ ὑπὸ
\- - - ὑπέμεινε καὶ τ - -
\- - - θῶς, ἣν αὐτῷ - -
\- - φιλο]τειμίαν etc.

2067.

In deserto Oczakoviano prope *Olbiam*, penes Kazakium Graecum; ex schedis Blarambergii edidit Köppen. Nordgest. d. Pont. p. 81. n. 4. (hinc Osann. Syll. p. 229.). Nos formam litterarum dedimus e manuscriptis Köppenii schedis ex apographo Blarambergii desumptis; sed quum Blarambergii apographum non videretur satis certum esse, correximus id ad fidem Köhleri adv. Köpp. p. 43.

ΑΓΑΘΗΙΤΥ
ΧΗΙΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΠΡΟΣΤΑΤΗ .
ΟΙΠΕΡΙΑΜΩ
ΜΑΙΟΝΑΜΩ
ΘΑΣΤΟΥΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΙΑΧΙΛ . . . .
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ
ΡΑΔΑΜΨΩΝ
ΤΟΣΝΕΙΚΙΑΣ
ΠΟΝΤΙΚΟΥ
ΔΡΕΙΒΑΛΙΣ
ΡΑΠΑΚΕΟΥΣ
ΒΡΑΓΟΣΣΑΜ
ΟΥΤΟΣ-ΑΝΕ
. ΗΚΑΝ-ΣΤΡΕ
. . ΟΝΧΡΥΣΕ
. . ΥΠΕΡΤΗΣ
. . ΛΕΩΣΚΑΙ
. . ΣΕΑΥΤΩΝ
. . . . . .

Vs. 3. extr. Bl. ΤΙ (Köhl. notat esse Η, sed in fine deesse Ι utpote oblitteratum. Vs. 4. extr. Bl. ΑΜΩΣ, 7. ΑΧΙΛΛΕΟΣ, 10. ΩΝΟΥ, 14. ΟΥΣΑ, 16. ΟΥΤΟΣΑΝΕΘ, 17. ΣΤΡΕΠ, 18. ΤΟΝΧΡΗ ΣΕΟΝ, 19. extr. ΤΗΣΠΟ, 20. extr. ΚΑΙΤΗ, et in fine ΥΓΕΙΑΣ. Vs. 14. extr. licet ob spatii angustiam Σ minutum scriptum sit, non dubito perisse Α et ipsum minutum, quamquam obest Köhlerus.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Ἀπόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ Ἀμώμαιον Ἀμωθάστου στρατηγοί,
Ἀχιλ[λεὺς] Δημητρίου,
Νουμήνιος Ῥαδαμψῶντος,
Νεικίας Ποντικοῦ,
Δρείβαλις Ῥαπακέους,
[Ἄ]βραγος Σαμοῦτος,
ἀνέ[θ]ηκαν στρε[πτ]ὸν χρύσε[ον] ὑπὲρ τῆς [πό]λεως καὶ [τῆ]ς ἑαυτῶν [ὑ]γείας.

'Απόλλων προστάτης manifesto idem est qui Athenis προστατήριος (n. 464. cum not. et n. 465.); Olbiae constanter in seqq. vocatur προστάτης, ut ap. Sophocl. Trach. vs. 208. ubi nonnulla contulit Hermannus. Hic cultus Athenis Miletum, Mileto Olbiam translatus est: etsi etiam Megaris cultus 'Απόλλων προστατήριος. Ceterum Apollini huic praetores dedicant donaria, archontes vero Achilli Pontarchae, agoranomi Mercurio Forensi. Achilles Demetrii f. redit n. 2079. et est ex familia eadem ex qua Demetrius Achillis f. qui habetur n. 2076. De nominum ratione vide Introductionem.

2068.

In loco Iljinskoie prope *Olbiam* ex lapide transcripsit Stempovskius (Köppen. Nordgest. p. 78.); ed. Rochettus Antt. Bosp. tab. x. n. 1.

ΟΙΠΕΡΙΑΝΤΩ
ΝΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ
ΟΡΟΝΤΗΣΣΠΑ
ΔΑΚΟΥΝΟΥ
ΜΗΝΙΟΣΠΑ
ΣΑΡΟΥΠΑΠ
ΠΙΑΣΑΡΙΣΤΩ
ΝΟΥΠΑΣΙΑ
.ΗΣΑΠΟΛΛΩ

'Αγαθῆ τύχῃ, 'Απόλλωνι προστάτῃ] οἱ περὶ 'Αντώνιον Κλαύδιον στρατηγοί,
'Ορόντης Σπαδάκου,
Νουμήνιος Πασάρου,
Παππίας 'Αρίστωνο[ς],
Πασιά[δ]ης 'Απολλω[νίου,
ἀνέθηκαν etc.

Sic haec haud dubie comparata fuerunt. Orontae nomen Olbiopolitanum videmus n. 2060. 2089. Titulus est aetatis Imperatorum. Vs. 7 sq. fortasse Παπίας legendum, ut in aliis.

2069.

Lapis *Olbiopolitanus*, Athenas ad Fauvelium translatus, ubi transcripsit Walpolius, ex cuius schedis ed. Clark. Itin. T. I. p. 616. Ex hoc Rochettus Antt. Bosp. tab. VIII. n. 1. non tamen sine mutatione.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣ
ΤΑΤΗΙΟΙΠΕΡΙΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΝΠΡΑΞΙΑΝΑΚΤΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΑΛΟΥΘΑΤΟΣ
ΑΝΤΕΡΩΤΟΣΑΙΛΙΟΣ
ΝΑΥΤΕΙΛΛΟΥΑΡΙΣΤΟ
ΝΙΚΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΟ
ΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΣ......
....
...........ΑΝΕΘΗ
ΚΑΝΝΕΙΚΗΝΑΡΓΥΡΑΝ
ΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΗΣΕ
ΑΥΤΩΝΥΓΕΙΑΣ
ΛΟΥΚΙΟΣΛΟΥΚΙΟΥ

'Αγαθῆ τύχῃ, 'Απόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ Δημήτριον Πραξιάνακτος στρατηγοί,
'Αλούθα[γ]ος 'Αντέρωτος,
Αἴλιος Ναυτεί[μ]ου,
'Αριστόνικος Διονυσίου, ὁ καὶ βασιλεὺς - - -,
- - - - - -
ἀνέθηκαν Νείκην ἀργυρᾶν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας.
Λούκιος Λουκίου [ὑπηρέτησεν.

Ναυτείμου pro Ναυτίμου; cf. n. 2071. cuius tituli lectio certissima est: Ναύτιμος autem est ex ναῦς et τιμὴ s. τειμή. Βασιλεὺς videtur sacrificulus rex esse, fortasse unus ex archontibus, ut Athenis; post βασιλεὺς periit fortasse γενόμενος. De duplici quidem nomine (cf. ad n. 2090.) hic non cogitandum videtur, quod in hac terra duplicium nominum solet alterum barbarum esse. Post haec unius tantum viri nomen perierit. Vocem ὑπηρέτησεν supplevi ex n. 2071. Vs. 5. conieci 'Αλούθα[γ]ος; vide Introd. Γ et Τ facile confunduntur. Cf. var. lect. n. 2072. 10.

2070.

Lapis *Olbiopolitanus*, a Com. Severino Potocki Universitatis litterariae Charcoviensis bibliothecae illatus; ex schedis Stempovskii ed. Rochett. Antt. Bosp. tab. v. n. 3. et p. 198. Non accurate transcriptum esse notat Köhlerus adv. Roch. p. 126.

..ΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣΤΑ
ΤΗΟΙΠΕΡΙΚΑΙΝΑΖΑΡ
ΘΟΝΑΡΤΟΥΑΝΑΓΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΔΑΔΟΣ
ΔΑΔΟΥΧΟΥΝΑΡΟΣΗ
ΡΑΚΛΕΙΔΟΥΑΒΝΩΖΟΣΡΑ
ΘΑΓΩΣΟΥΧΑΡΑΖΗΝΟΣ
ΑΒΡΑΓΟΥΟΥΑΡΖΒΑΛΟΣΑ
ΒΡΑΓΟΥΑΝΕΘΗΚΑΝΣΤΡΕ
ΠΤΟΝΧΡΥΣΕΟΝΥΠΕΡΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΕΥΣΤΡΑΘΙΑΣΚΑΙ
ΤΗΣΕΑΥΤΩΝΥΓΕΙΑΣ

'Αγ]αθῆ τύχῃ, 'Απόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ Καινάζαρθον 'Αρ[γ]ουανάγου στρàτηγοί,
Δάδος Δάδου,
[Κ]ούνα[γ]ος 'Ηρακλείδου,
"Αβνωζος 'Ραθαγώσου,
Χαραζηνὸς 'Αβράγου,
Οὐάρζβαλος? 'Αβράγου,
ἀνέθηκαν στρεπτὸν χρύσεον ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐσταθίας καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας.

Vs. 12. dele Ρ. De nominibus vide Introd. unde simul intelliges, ex quibus titulis duo ex illis correxerim. Prius quidem annoto ex n. 2071. emendatum esse, cuius lectio prorsus certa est. Dadi nomen habes n. 2061. 2089. 2090. 2130. vs. 53.

2071.

Lapis *Olbiopolitanus*, ibidem ubi n. 2058. Marmor est candidum, 1′ 7″ longum, 1′ latum; supra est anaglyphum, quo globus expressus ad sinistram, et iuxta hunc ad dextram figura animalis, gryps ni fallor, etsi Köppenius (Nachhall p. 14.) sphingem dicit; iuxta hanc ad dextram duo pedes humani. Cetera tria latera sertis laureis ornata sunt; sub ultimi versus litteris XP clavus ferreus erat, qui lapidi in muro retinendo inserviebat. Vs. 1. inter *ἀγαθῆ* et *τύχῃ* ornamentum aliquod sculptum est, ut passim in huiusmodi titulis. Ed. Köppen. Nordgest. d. Pont. p. 79. n. 1. Nos dedimus ex Köppenii manuscripto apographo accuratissimo; in hoc comparent etiam ea, quae Köhlerus adv. Köpp. p. 42. in edito Köppenii desiderat, nisi quod in rebus duabus minimi momenti differunt, quas tamen ex parte infra notavi.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΟΙΠΕΡΙΝΑΥΤΙ
ΜΟΝΑΡΓΟΥΑΝΑΓΟΥ ΘΕΟ
ΔΩΡΟΣΤΟΥΜΒΑΓΟΥΤΡΥ
ΦΩΝΤΡΥΦΩΝΟΣΧΩΔΑΡ
ΖΟΣΦΑΡΖΗΟΥ ΙΣΤΑΙΟΣ
ΣΑΔΑΙΟΥΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΣΤΡΕΠΤΟΝΧΡΥΣΕΟΝΥΠΕΡ
ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΗΣΕΑΥ
ΤΩΝΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΑΘΙ
ΑΣ ΘΕΟΔΟΥΛΟΣΜΑΚΑΓΟΥ
ΥΠΗΡΕΤΗΣΕΝΕΥΑΡΕΣΤΩΣ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΟΥΣ
ΚΑΛΩΣΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΣ
ΕΤΙΜΗΣΕΝΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑΝΩ

Siglum vs. 2. post *Ἀπόλλωνι* positum Köhlerus perhibet esse post *προστάτῃ*. Vs. 12. septimâ a fine litterâ quadratarius primum Α scripserat, deinde ex eo fecit Δ; hinc figura nata est ex Α et Δ composita, quam tamen Köhlerus quintae a fine litterae tribuit. Cf. Köppen. Nachhall p. 14.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Ἀπόλλωνι προστάτῃ στρατηγοὶ οἱ περὶ Ναύτιμον Ἀργουανάγου,
Θεόδωρος Τουμβάγου,
Τρύφων Τρύφωνος,
Χώδαρζος Φαρζήου,
Ἱσταῖος Σαδαίου,
ἀνέθηκαν στρεπτὸν χρύσεον ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς πόλεως καὶ εἰρήνης καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας καὶ ἀνδραγαθίας. Θεόδουλος Μακάγου ὑπηρέτησεν εὐαρέστως. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τοὺς καλῶς στρατηγήσαντας ἐτίμησεν χρυσῷ στεφάνῳ.

Voces *καὶ ἀνδραγαθίας* quadratarius videtur alieno loco addidisse; melius addebantur post *εἰρήνης*, ut pertinerent ad *πόλεως* (vide n. 2076.). Theodulus est *ὑπηρέτης* Praetorum, qui dicitur munus ita gessisse, *ut placuerit magistratui* (*εὐαρέστως*). Subscripta est laus Praetoribus a populo data: quippe haec donaria omnia dicabantur tum, ubi magistratu abibant vel abierant ii, qui ea dicabant. Idem patet ex fine n. 2072.

2072.

Lapis marmoris candidi *Olbiopolitanus* in deserto Oczakoviano repertus, nunc in oppido Nicolaev ad Hypanim in tabulario geographico (Köppen. Nordgest. p. 77.). Primum edidit Pallas Itin. Russ. merid. T. II. tab. 5. in aere, non magnopere vitiatum; vitiosius Leo de Waxel Rec. de quelq. ant. n. 1. in aere; tum paulo emendatius Clarkius Itin. T. I. p. 615. Ex Waxelio et Clarkio dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. VII. n. 4. 5. ex ipso vero lapide emendatissime Köhlerus adv. Köpp. p. 40 sq. qui Heynium in eo titulo non sufficienter versatum esse scribit.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΟΙ
ΠΕΡΙΠΑΠΙΑΝ
ΠΡΑΞΙΑΝΑΚΤΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΗΡΟ
ΞΕΝΟΣΣΩΜΑ
ΧΟΥΑΝΘΟΣΚΑΛ
ΛΙΣΘΕΝΟΥΣΑΒΡΑ
ΓΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΥΠΛΟΥΣΣΩΜΑ
ΧΟΥΙΑΦΑΓΟΣΠΙΔΕΙ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΝΕΙΚΗΝ
ΧΡΥΣΕΟΝΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΚΑΙΤΗΣΕΑΥΤΩΝΥΓΕΙΑΣΕΠΙ
ΤΟΙΣΑΥΤΟΙΣΕΠΕΣΚΕΥΑΣΘΗ
ΔΙΑΤΟΥΑΥΤΟΥΝΑΟΥΑΠΟΛΛΟ
ΝΟΣΙΘΥΠΟΡΟΥ

Köhleri apographum quum certissimum sit, ubi nihil annoto, hoc secutus sum; et taedet ceterorum quisquilias afferre. Litterarum quidem formas ex aereis Waxelii et Pallasii tabulis repraesentavi, et Ξ quidem vs. 5. ex Wax. (ubi Pall. Σ), et vs. 7. ex Pall. (ubi Wax. Ξ). Vs. 15 sqq. pro Α debet Α esse, quod exprimere in minoribus litteris non potui. Ex variis lectionibus has tantum annoto. Vs. 1. 3. Clark. Ι subscr. addit praeter fidem lapidis. Vs. 6. extr. Clark. ΠΡΟ, ceteri omnes ΗΡΟ. Vs. 10. Wax. praefigit ΚΒΡΟ, inepte; ceteri ut nos, nisi quod Clark. ΤΟΣ p. ΓΟΣ. Vs. 11. Pall. ΧΟΧΙΑΦΑΣΟΣΠΙΔΕΙ, Wax. ΧΟΧΙΑΦΑΓΟΣΠΙΔΕΙ, Clark. ΧΟΥΑΦΑΤΟΣΠΙ ΛΕΙ.., cum duobus punctis a Köhl. non notatis, qui tamen ibi coniecit perisse ΟΥ; sed manifesto ipse nullam ibi vidit lacunam, sed ex Graeco usu tantum aliquid desideravit, quod arbitror etiam Clarkio accidisse. Wax. quidem ita pinxit, ut lacuna ibi esse videatur, sed idem fecit in ceteris versibus, ubi certo nullae sunt; et Pallasii apographum nullam plane habet: praeterea quum cetera integerrima sint, hic quoque nihil deesse iudico. Litterarum ΙΔΕΙ pedes lineae horizontali inscriptos esse Köhl. notat. Vs. 14. Wax. ΧΡΥΣΟΝ, Pall. ΧΡΥΤΟΝ, ceteri quod dedi. Vs. 17. omnes ΑΥΤΟΥΝΑΟΥ; *ὁ ναὸς* debuisse scribi et errasse quadratarium vidit Köhlerus. In fine versus litteras ΛΟ ex Pall. et Wax. addidi; Clarkii apographum in hac parte multa omittit.

'Αγαθῇ τύχῃ, 'Απόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ Παπίαν Πραξιάνακτος στρατηγοί,
'Ηρόξενος Σωμάχου,
"Ανθος Καλλισθένους,
"Αβραγος Δημητρίου,
Εὔπλους Σωμάχου,
'Ιάφαγος Πίδεϊ,
ἀνέθηκαν Νείκην χρύσεον ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπεσκευάσθη διὰ τοῦ αὐτοῦ [ὁ] ναὸ[ς] 'Απόλλ[ω]νος ἰθυπόρου.

Χρύσεον p. χρυσέαν mirum est, sed redit n. 2073. 2074. ubi simul ἀργυρέῳ p. ἀργυρᾷ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ refero ad principem Praetorum; sed hoc quoque inconcinne dictum est. De forma Πίδεϊ v. Introd. II, 5.

2073.

In ecclesia oppidi Nicolaev, ex ruderibus *Olbiae*; postea videtur Fauvelius acquisivisse et Athenas deportasse, ubi transcripsit Walpolius: ex huius schedis edidit Clark. Itin. T. I. p. 616. ex hoc Rochettus Antt. Bosp. tab. VIII. n. 2. et Osannus Syll. p. 229.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣ
ΤΑΤΗΙΟΙΠΕΡΙ
ΠΡΑΞΙΑΝΑΚΤΟΣΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΙΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΠΟΣΙΔΗΟΥ
ΘΡΑΣΙΛΛΗΟΣΘΡΑ
ΣΙΒΟΥΛΟΥ......
....
....
ΜΟΥΛΙΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΣΙΔΗΟΥΑΝΕ
ΘΗΚΑΝΝΕΙΚΗΝΧΡΥ
ΣΕΟΝΣΥΝΒΑΣΙ....
....
....
............ΥΠΕΡ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΤΗΣΕΑΥΤΩΝ
......ΥΓΕΙΑΣ

'Αγαθῇ τύχῃ, ['Α]πόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ [τὸν δεῖνα] Πραξιάνακτος στρατηγοί,
'Ασκληπιάδης Ποσιδήου,
Θρασ[ύ]λληος Θρασ[υ]βούλου,
- - - - - - - -
Μουλίουργος? Ποσιδήου,
ἀνέθηκαν Νείκην χρύσεον σὺν βά[σει ἀργυρέῳ?] - - - - ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας.

Lacunarum signa plura esse videntur, quam ex rei veritate: certe vs. 20. nulla omnino lacuna statuenda, quod vidit etiam Osannus, nec fortasse vs. 8. aliud quidquam scriptum erat nisi quod superest, ut vs. 6. Vs. 3. quod nomen supplendum sit non patet. Praxianactis filius si hoc loco Praetor est (quod omnino statuendum, si vs. 8-10. unum tantum nomen, ut ego arbitror, perierit), non potest ex n. 2069. Δημήτριον suppleri, quod ille ibi quoque videtur esse praetor, non archon, et collegae eius alii atque hic sunt; neque ex n. 2072. Παπίαν scribere tutum est. De formis Ποσιδήου et Θρασύλληος vide Introd. De voce χρύσεον cf. ad n. 2072. 'Αργυρέῳ petii ex n. 2074.

2074.

Marmor caeruleum 4' 5''' longum, 2' 5" 4''' latum, ex ruderibus *Olbiae*, nunc ibidem ubi n. 2058.; scriptura 1' 11" longa, litterae pollicem altae. Ed. Köppen. Nordgest. d. Pont. p. 81. n. 3. ex quo Osannus Syll. p. 229. Nos accuratius damus ex ipsis Köppenii schedis, in quibus vs. 10. in edito lacunosus, exhibetur integer, fere ut eum in lapide scriptum esse docet Köhler. adv. Köppen. p. 43. qui de hoc titulo etiam dixit in libello „Médailles Grecques" p. 34. ut ex Köpp. video.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΡΟΣΤΑΤΗΙ
ΟΙΠΕΡΙΜΑΡΚΟΝΟΥΛΠΙΟΝ
ΠΥΡΡΟΝΑΡΣΗΟΥΑΧΟΥΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΙΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΞΗΣΣΑΓΑΡΟΥΖΩΙΛΟΣ
ΑΡΣΑΚΟΥ ❦ ΒΑΔΑΚΗΣ
ΡΑΔΑΝΨΩΝΤΟΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΚΟΞΟΥΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΥΑΠΑΔΑΚΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΝΕΙΚΗΝ
ΧΙ·ΥΣΕΟΝΣΥΝΒΑΣΕΙΑΡ
ΓΥΡΕΩΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΤΗΣΕΑΥΤΩΝΥΓΕΙΑΣ

Pars litterarum apicibus instructa est ad eum modum, quem n. 205. descripsi. Vs. 10. Köhl. diserte ΟΥΑΠΑΔΑΚΟΥ; Köpp. (Nachhall p. 14.) dubitabat, quartus ductus essetne Π an ΡΓ. In edito eius exemplo est Ο.Α..ΑΔΑΚΟΥ.

'Αγαθῇ τύχῃ, 'Απόλλωνι προστάτῃ οἱ περὶ Μάρκον Οὔλπιον Πύῤῥον 'Αρσηουάχου στρατηγοί,
Δημήτριος Ξησσαγάρου,
Ζώϊλος 'Αρσάκου,
Βαδάκης 'Ραδανψῶντος,
'Επικράτης Κοξούρου,
'Αρίστων Οὐαπαδάκου,
ἀνέθηκαν Νείκην χ[ρ]ύσεον σὺν βάσει ἀργυρέῳ ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας.

De Pyrrho cf. n. 2078. et Introd. Vs. 4. 'Ραδανψῶν p. 'Ραδαμψῶν (n. 2067.) est ex more scriptum.

2075.

Ex ruderibus *Olbiae*, nunc Odessae apud Blarambergium (Köppen. Nordgest. p. 77.); ex schedis Stempovskii ed. Rochettus Antt. Bosp. tab. v. n. 4. et p. 197.

ΑΠΟΛΛΟΝΙ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΟΙ
ΠΕΡΙΣΠΟΤΑΓΑ
ΝΟΝΑΝΤΙΦΩΝΤΟ.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΦΙΛΟ
.ΙΛΟΝΟΣΣΙ...
...ΟΣ.......

᾿Αγαθῇ τύχῃ,] ᾿Απόλλ[ω]νι προστάτῃ οἱ περὶ Σποταγανὸν ᾿Αντιφῶντος στρατηγοί,
Φίλ[ων Φ]ίλ[ω]νος,
Σι - - ος - -
etc. ad modum priorum titulorum.

2076.

Lapis ab *Olbiopolitis* positus sub donario in insula Borysthenide (vide Introd.), ex qua in continentem transvexit De Ribas, possessor praedii e regione eius insulae siti; unde etiam ceteros, qui Achilli Pontarchae dicati sunt, translatos esse recte colligit Köhlerus: nunc est Odessae apud Blarambergium (Köppen. Nordgest. p. 77.). Olbiae repertum esse non recte dixit Rochettus. Ex schedis Stempovskii ed. Rochettus Antt. Bosp. tab. v. n. 2. supplementis et incertis litteris non distinctis a certis; idem explicuit p. 15 sqq. De fine tituli ad Rochettianum exemplum aliquid annotatur Journ. des Sav. Aug. 1822. p. 491. Mox rectiorem ex lapide scripturam cum supplementis et notis dedit Köhlerus adv. Roch. p. 12-19. atque iterum in commentatione de insulis et cursu Achillis Act. Acad. Petrop. T. X. p. 108 sqq. Postremo nuperrime Blarambergius, qui lapidem Odessae inter reliqua monumenta ipsius custodiae commissa identidem cum cura examinavit, alias lectiones attulit, veriores magna ex parte. In utroque tituli latere iuxta vs. 16 sqq. est *avis* sculpta cum ramo floribus ornato.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΙΛΛΕΙΠΟΝΤ
ΠΕΡΙΑΝΑƵΙΜ
ΗΝΣΩΚΡΑΤ
ΤΟ·Δ·ΑΡΧΟΝ
ΠΟΥΡΘΑΙΟΣΠ
ΘΑΙΟΥΔΗΜΗΤΡ
ΧΙΛΛΕΟΣΕΥΡΗ
ΒΙΟΣΑΔΟΟΥΑ
ΦΟΜΑΡΟΣΕΥΡΗΣ
ΟΥΥΠΕΡΕΙΡΗΝΗΣ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΑΣΚΑΙ
ΔΡΑΓΑΘΙΑΣΤΗΣΠ
Ω.ΚΑΙΤΗΣΕΑΥΤ
ΑΣ
ΠΟΥΡΘΑΙΟΣΠΟΥΡΘΑΙ
ΟΥΑΡΧΟΝΤΕΥΩΝΕΝ
\ΟΝΚΑΙΔΙΣΚΟΝΕΥΡΗΣ
ΑΔΟΟΥΑΡΧΟΝΤΕΥΩΝΕΝ
ΔΡΟΜΩΠΑΙΔΗΝ

Vs. 1. Roch. Bl. ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ; Köhl. omittit ultimum Iota. Vs. 2. Roch. plena omnia dat, ΑΧ praefigens et ΑΡΧΗΙ addens: praeterea addit vs. 3. ab initio ΟΙ, in fine ΕΝ, vs. 4. init. Τ, fin. ΟΥΣ; vs. 5. habet ΤΟΔΑΡΧΟΝΤΕΣ; vs. 6. in fine additum habet ΟΥΡ, vs. 7. fin. ΙΟΣ; vs. 8. init. Α addit, et habet ΕΥΡΥΟΣ. Vs. 9. hic apud illum est: ΤΟΣΙΑΔΟΥ ΑΓΑΘΟ; Bl. ab initio ΓΟΣ, unde et hic et vs. 18. scribit Εὐρησίλογος. Ego retinui ΒΙΟΣ, quod Köhl. habet. Vs. 10. extr. Roch. addit ΘΕ; vs. 11. addit ΚΑΙ, et 12. ΑΝ, 13. ΟΛΕ; vs. 14. init. pro Ω. habet ΟΣ, et in fine addit ΩΝΥ... Vs. 17. extr. Köhl. ΕΝ ΔΕΚΑ; Roch. insuper addit ΤΟΝ: Bl. docet haec omnia obscurata esse praeter ΕΝ, et ex vestigiis quae supersunt dedit ΕΝ[ΑΓΩΝΙΔΙΑΥ. Vs. 18. Köhl. initio ΤΟΝ, Roch. ΛΟΝ, Bl. \ΟΝ. Tum Roch. Köhl. ΔΙΣΚΟΥ, Köhl. ΕΥΡΗƵ, Roch. ΕΥΡΥΟΣΤΟΣΙΑ, Bl. ΔΙΣΚΟΝΕΥΡΗΣ. Vs. 19. Roch. omittit primum Α, et in fine addit ΔΕΚΑΤΟΝ; Bl. ΕΝ[ΑΓΩΝΙ. Vs. ult. Roch. ΔΡΟΜΑΠΑΙΔΗΝ, ex quo Ν recepi, quum Köhl. Bl. habeant Μ. Ceterum vellem Köhlerus noster de lapidis scriptura disertius dixisset: qui quamquam litteras a sese omissas aut deletas aut indistinctas esse dicit (Act. Acad. Petrop. l. c. p. 108.), tamen plures ex iis, quas Roch. habet, et quae ex coniectura suppleri vix potuerunt, in restitutione sua retinuit; sed alias mutavit. De cuius lectione ut certius constet, de ea haec quoque addo. Vs. 1. in Act. Petrop. habet ΑΓ initio, sed adv. Roch. omittit Α. Vs. 3. formam Ƶ in Act. Petrop. dedit (adv. Roch. Ξ); similiter vs. 18. Vs. 4. init. non agnoscit illud Τ in sua restitutione. Vs. 8. extr. addit in restitutione ƵΙ, sed id sese ex solo vs. 18. petiisse ipse dicit, ubi quum id falso lectum videatur, non magis hoc Ξ verum videtur quam n. 2077. vs. 7. ubi pro ΕΥΡΗΞΗΒΙΟΣ ipse Köhlerus rectius ΕΥΡΗ ΣΙΒΙΟΣ in lapide invenit. Vs. 9. ᾿Αγαθο|φόμαρος etiam ap. Köhl. in restitutione legitur, et vs. 10. Εὐρησθέ|ου, nescio quamobrem. Non arbitror illic vocem ex Graeca et barbara lingua compositam esse certam, licet talis compositio alibi reperiatur; hic vero quidni Εὐρησ[ιβί]ου ut paulo ante scribamus?

᾿Αγαθῇ τύχῃ, [᾿Αχ]ιλλεῖ Ποντ[άρχῃ οἱ] περὶ ᾿Αναξιμ[έν]ην Σωκράτ[ους] τὸ δ̄ ἄρχον[τες],
Πουρθαῖος [Που]ρθαίου,
Δημήτρ[ιος ᾿Α]χιλλέος,
Εὐρη[σί]βιος ᾿Αδόου,
Α - - φόμαρος Εὐρησ[ιβί]ου,
ὑπὲρ εἰρήνης [καὶ] πολυκαρπίας καὶ [ἀν]δραγαθίας τῆς π[όλε]ω[ς] καὶ τῆς ἑαυτ[ῶν ὑγεί]ας.

Πουρθαῖος Πουρθαίου ἀρχοντεύων [ἐν ἀγῶνι δίαυ]λον καὶ δίσκον. Εὐρησ[ίβιος] ᾿Αδόου ἀρχοντεύων ἐν [ἀγῶνι - - - καὶ] δρόμῳ παίδ[ω]ν.

De Achille Pontarcha et de archontibus vide Introd. Nomen Anaximenis Olbiae habuimus n. 2059. ubi Antiphontis pater est; Antiphontis f. Socrates habetur n. 2077. Hoc vero loco Socrates est Ana-

ximenis pater: vides hos omnes eiusdem esse familiae. Anaximenes alius est n. 2081. Anaximenes archontum tum quartum princeps fuit; in eponymo addendum erat τὸ δ̅, ut annus a ceteris distingueretur annis, quibus is eponymus fuit. Non recte enim Köhlerus noster hoc τὸ δ̅ rettulit ad ἄρχοντες, ac proinde ad omnes quinque, quos quater simul archontes electos esse nemo putabit. Potius id usu satis noto, qui etiam n. 2059. 2078. 2079. comparet, pertinet ad nomen principis: περὶ Ἀναξιμένην Σωκράτους (ἄρχοντα ἐπώνυμον) τὸ δ̅. Quae quum ita sint, etiamsi vs. 17. 19. verum esset ἑνδέκατον, nulla causa erat quare vss. 15–20. posteriori tempore adscripti putarentur: potius haec statim cum prioribus addita forent in honorem duorum archontum, qui vellent annotari, sese tum non primum magistratum gessisse, sed undecimum, et simul tum alio functos esse munere: ut n. 2071. 2072. alia quaedam eodem anno facta subscripta sunt. Sed lectionem ἑνδέκατον videor mihi iure expulisse cum Blarambergio. Nominativi cum participio ἀρχοντεύων, quod ad analogiam recte formatum est, in eadem structura positi sunt in qua priores: „Archontes hi et illi dicarunt haec Achilli; *inter hos* Purthaeus et Heuresibius gymnicis simul ludis praefecti". Ludis enim praefectos illos esse patet. Tamen dictio est eiusmodi, ut aegre patiatur interpretationem; nec video aliud nisi ut Purthaeus dicatur munere suo archontis functus esse *in ludis* (ἐν ἀγῶνι), *diauli* et *disci* certamini speciatim praepositus, et similiter Heuresibius alii certamini et *cursui* puerorum. Δρόμῳ in eadem rectione est atque ἀγῶνι. Cursum puerorum Köhlerus habitum ab Olbiopolitanis esse colligit etiam ex n. 2095. Utrumque ludum, et disci et cursus, Achillis cursu et robore praestantis, cui in vicina Hylaea δρόμος ille sacer, honori datum esse apertum est, ideoque archontes his ludis praefuerunt, quod illi Achillis sacris potissimum addicti erant. Rochettus Δρομαπαίδην, quae vox portentosa, pro mense Olbiopolitano, eoque undecimo habuit, ut Cretensibus mensis est Δρομαῖος: sed hoc falsum esse sponte patet. Nec Cretensis mensis nomen Olbiae exspectes: Olbiopolitarum calendarium esse Milesium supra docui.

2077.

Lapis ab *Olbiopolitis* sub donario positus (in insula Borysthenide, vide ad n. 2076. non Olbiae ut putant), marmoris candidi, perfecte servatus, scripturâ diligenter incisâ, nunc in loco Tultschin, praefecturae Podoliensis, in horto. Ed. Io. Potocki Histoire ancienne du Gouvern. de Cherson p. 29. hinc Clarkius Itin. T. I. p. 621. communicatum cum ipso a Kelsalio; ex Clarkio Rochettus Antt. Bosp. tab. VII. n. 2. Rectius dedit Köhlerus, qui a. 1817. ex lapide transcripsit, Comm. de ins. et cursu Achill. in Act. Acad. Petrop. T. X. p. 113. quem sequor. In fine nihil deest; sed fuit eo loco antiquior olim inscriptio, quae deleta est, ut haec in eius locum succederet.

ΑΧΙΛΛΕΙΠΟΝΤΑΡΧΗΙ
ΟΙΠΕΡΙΝΕΙΚΗΡΑΤΟΝ
ΝΕΙΚΗΡΑΤΟΥ·ΝΕΩ
ΤΕΡΟΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΙΕΡΟΣΩΝΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ
ΕΥΡΗΣΙΒΙΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΠΕΛΔΙΟΣΥΠΑΝΕΟΣ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΜΟΥΚΟΥΝΑΚΥΡΟΥΤΟΔ

Vs. 1. Pot. omittit ultimum Ι, et vs. 3. punctum. Vs. 3. extr. lectio certa est; nec video, cur doctus amicus quidam in litteris ad me datis corrigi velit Νεικηράτου τὸ δεύτερον. Vs. 5. vulgo deest, a Köhl. additus ex lapide. Vs. 7. Pot. **ΕΥΡΗΞΗΒΙΟΣ**.

Ἀχιλλεῖ Ποντάρχῃ οἱ περὶ Νεικήρατον Νεικηράτου νεώτερον ἄρχοντες,
Ἱεροσῶν Ἐπικράτους,
Σωκράτης Ἀντιφῶντος,
Εὐρησίβιος Στράτωνος,
Πέλδιος Ὑπάνεος
χαριστήριον.
Ἱερατεύοντος Μουκουνακύρου τὸ δ̅.

Sacerdos manifesto est Achillis Pontarchae; nomen eius Köhlero est Μοῦκος Νακύρου; dicas etiam nomina esse Μουκούνας Κύρου. Sed ex analogia nominum horum barbarorum videor mihi docuisse in Introd. II, 6. 12. unum esse nomen Μουκουνάκυρος; neque in sacerdote Achillis necessario addi patris nomen docet insuper n. 2080. Sacerdotem hunc post restitutam quidem urbem non esse Olbiopolitarum eponymum dixi in Introd. Niceratus Nicerati f. qui n. 2093. comparet, idem sit necne, decerni nequit.

2078.

Lapis eiusdem generis, non ante Traianum exaratus, nunc Odessae apud Blarambergium (Köppen. Nordgest. p. 77.); ex schedis Stempovskii ed. Rochettus Antt. Bosp. tab. VII. n. 1. et p. 199. ubi vs. 2. ΜΑΡΚΟΥ habet. Vitiose transcriptum esse notat Köhler. adv. Roch. p. 126.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣΜΑΡΧΟΥ
ΟΥΛΠΙΟΥΠΥΡΡΟΥΑΡΣΗΟ
ΧΟΥΟΙΠΕΡΙΠΟΣΕΙΔΗΝ
ΖΗΘΟΥΤΟΓΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ
ΚΟΥΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥΜΟΥ
ΚΟΥΝΑΓΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΘΕΣΤΙΟΣΑΜΒΙΩΝΟΣ
ΚΟΥΚΟΥΝΑΓΟΣΡΗΧΟΥ
ΝΑΓΟΥΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΕΡΜΕΙΑΓΟΡΑΙΩΝΕΙ
ΚΗΝΑΡΓΥΡΑΝΥΠΕΡ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΤΗΣΑΥΤΩΝΥ
ΓΕΙΑΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ ἄρχοντος Μάρ[κ]ου Οὐλπίου Πύῤῥου
Ἀρσηο[υά]χου οἱ περὶ Ποσειδῆν Ζήθου τὸ γ̅ ἀγορανόμοι,
Κοῦνος Ἀθηναίου,
Μουκούναγος Ἀλεξάνδρου,
Ἀνθέστιος Ἀμβίωνος,
[Μ]ουκούναγος Ῥηχουνάγου,
ἀνέθηκαν Ἑρμῇ ἀγοραίῳ Νείκην ἀργυρᾶν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῆς αὐτῶν ὑγείας.

Ἀρσηο[υά]χου, quod est patris nomen omisso articulo τοῦ, scripsi ex n. 2074. ubi idem vir; n. 2089. est Ἀρσηοάχου, quod non differt nisi varietate scripturae. Ποσειδῆς formatum est ut Ἀπελλῆς. Τὸ γ̅ pertinet ad Ποσειδῆν; cf. ad n. 2076. Vs. 8. Σαμβίωνος malim ex Bosporano titulo n. 2130. 57. si ibi ΣΑΜΒΙΩ ex hoc superest. Vs. 9. correxi [Μ]ουκούναγος, ut vs. 6–7. quae correctio certe probabilis est. Vs. 11. ΕΡΜΕΙ p. ΕΡΜΗΙ ex vetusto resedit scripturae genere: quod in aliarum urbium titulis haud rarum, sed in Olbiopolitano memorabile.

2079.

Fragmentum marmoris 8″ longum, ex ruderibus *Olbiae*, nunc ibidem ubi n. 2058. Ed. Köppen. Nordgest. p. 82. n. 5. cum supplementis Eichenfeldii; nos ipso Köppenii apographo simul usi sumus et ex hoc litterarum formam dedimus. Köppenii exemplum editum repetiit Osann. Syll. p. 357. titulum non recte Bosporanum dicens. Variam lectionem ex lapide petitam cum explicatione dedit Köhlerus adv. Köppen. p. 43 sq. Lapis praeter sinistram partem undique fractus.

Ι
ΠΕΡΙΣ
Ρ°ΥΤ°ΒΠ°ΥΡΟΛΙ
ΑΧΙΛΛΕΥΣΔΗΜΗΤ
Δ Ι°ΝΥΣΙ°ΔΩΡ°ΣΕΡ
ΖΩΒΕΙΣΖΩΒΕΙΑΡΧ
ΤΗΝΠΡ°ΣΕΥΧΗΝΕ
ΣΚΕΥΑΣΑΝΤΗΕΑΥ
ΠΡ°Ν°ΙΑΣΤΕΓΑΣΑ
ΑΠ°Τ°ΥΘΕ°ΥΜΕΧΡΙ

Vs. 1. Ι singulare ex Köhl. (Köpp. ms. L, ed. nihil). Vs. 3. inde a septima littera Köpp. ed. Π°ΡΙ, ms. Π°ΡΙ . Λ, Köhl. Η°ΥΡΟΜ. Et Köhlerus quidem patris eius, qui vs. 2. nominatus erat, nomen hic agnoscere sibi visus est Ῥουτοβήου, quod caret analogia: manifestum potius est ρου esse finem nominis, ut tot in his titulis nomina in αρος desinunt (vide Introd.), dein legendum esse τὸ β̅ (*secundum*), ut n. 2059. 2076. 2078. Sequitur Η°ΥΡΟΜ apud Köhl. in quo quum Ἠου initium nominis esse vix possit, pro Η recepi Π ex Köpp. Idem pro Μ habet ΛΙ: patet legi ΛΙ, quod Köhl. pro Μ accepit; idque dedi. Sic satis liquet Π°ΥΡΟΛΙ esse Πουρθαῖ[ος, ut n. 2076. Vs. 6. vacuum inter nomina spatium, quod est in ed. Köpp. nullum esse annotat Köhl. qui alterum Ζ in edito Köppenii apographo comparens agnoscit: in ms. est lacuna. Vs. 9. Köpp. ΣΤΙ, Köhl. ΣΤΕ. Vs. 10. ex Köhl. est; ed. Köpp. nihil nisi Α · · Τ°Υ; ms. addit ΟΞ . ΑΑ . ΙΥΝ. Ceteris titulis spectatis haec sic restituenda:

Ἀγαθῇ τύχῃ, [magistratus incerti οἱ] περὶ Σ - - -
- - - ρου τὸ β̅,
Πουρθαῖ[ος - - - -,
Ἀχιλλεὺς Δημητ[ρίου,
Διονυσιόδωρος Ἑρ[μ - -
Ζώβεϊς Ζωβεϊάρχ[ου,
τὴν προσευχὴν ἐπ[ε]σκεύασαν τῇ ἑαυ[τῶν] προνοίᾳ στεγάσα[ντες] ἀπὸ τοῦ θεοῦ μέχρι - - -

De Purthaeo (n. 2076.) iam dixi. Achilles Demetrii f. habetur etiam n. 2067. ubi vide not. in qua ad n. 2076. remisi. Διονυσιόδωρος vitiosum est p. Διονυσόδωρος. De forma Ζώβεϊς vide Introd. Restituerunt hi προσευχήν (sacellum adorando deo destinatum), sarcientes tectum inde *a statua dei* (ἀπὸ τοῦ θεοῦ) usque ad certum locum.

2080.

Lapis *Olbiopolitanus*, cuius scripturam ex schedis Io. Potocki Comitis, quarum apographa non satis certa sunt, ed. Köhlerus comm. de insulis et cursu Achill. Act. Acad. Petrop. T. X. p. 117. Extabat olim in loco Tultschin; sed a. 1817. eum ibi iam non repperit Köhlerus.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΩΝΤΩΝ
ΠΕΡΙΝΕΙΚΗΡΑΤΟΝ
ΔΑΔΑΤΟΥ . . ΩΓΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΝΙΕΡΑΤΕΥ
ΣΑΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΧΙΛΛΕΙΠΟΝΤΑΡΧΗΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Νεικήρατον Δαδά-[γ]ου, [Ἀψ]ώγας στέφανον, ἱερατεύσας τὸ δεύτερον, Ἀχιλλεῖ Ποντάρχῃ.

Coronam Achilli dicavit Apsogas, sacerdos eius secundum. De nomine *Δάδαγος* cf. Introd. II, 8. *Ἀψώγας* debetur Blarambergio in litteris ad me datis, qui hoc nomen in ansa vasis argillacei repperit. De sacerdote Achillis cf. n. 2077.

2081.

Lapis *Olbiopolitanus* ibidem ubi n. 2058. Ed. Köhler. ibidem ubi n. 2080. p. 123.

ΕΠΙΑΡΧΟΝ
ΤΩΝΤΩΝΠΕΡΙ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΝ
ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ
ΠΟΣΙΔΗΟΥΜΕ
ΤΑΤΩΝΑΔΕΛ
ΦΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΤΟΝΠΥΡΓΟΝΔΙΙ
ΠΟΛΙΑΡΧΗΚΑΙΤΩ
ΔΗΜΩΕΠΕΥΤΥΧΙ
Α

Ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Σωσίπατρον Νικηράτου Ἀναξιμένης Ποσιδήου μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἐποίησεν τὸν πύργον Διῒ Πολιάρχῃ καὶ τῷ δήμῳ ἐπ' εὐτυχίᾳ.

De turribus cf. n. 2058. et not. De forma *Ποσιδήου* cf. Introd.

2082.

Lapis *Olbiopolitanus* in museo oppidi Nicolaev; ed. Vidua Inscr. ant. tab. I. n. 2. Fragmentum est tam memorabile quam breve.

ΝΡΕΡΙΠΟΠΛΙΟΝ
ΗΝΟΣΚΑΛΑΜΑΙΟ

Ἐπὶ ἀρχόντων τῶ]ν [π]ερὶ Πόπλιον - - - - -
- - - - - *μ]ηνὸς Καλαμαι[ῶνος* - - - - -

Est initium decreti cum mensis designatione, ut n. 2059. *ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Θεοκλέα Σατύρου τὸ δ̄, μηνὸς Βοηδρομιῶνος.* Mensis *Καλαμαιών* notus est ex lapide Cyziceno, qui suo loco ponetur; ubi haec distincte leguntur: *οἵδε ἐπρυτάνευσαν μῆνα Καλαμαιῶνα.* Corsinus F. A. T. II. p. 470. et Diss. VI. post Nott. Gr. p. CXXVII. falsam lectionem habet *Καλλιμαιῶνα*, et titulum Cyzicenum esse ignorat. Cyzicus ut Olbia Mileti colonia est; hinc utroque loco hic mensis.

2083.

Lapis *Olbiopolitanus* in dextra fractus, ibidem; ed. item tab. I. n. I.

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤ - -
ΤΟΥΡΕWΝ - -
ϹΑΜΕΝWΙ - -
ΔΗΚΑΛΜ - -
ΔΙΑΤΗΜ - -
ΜΕΝΟ - -
ΚΙΑΖ - -
ΣΑΝ - -
ΗΡΞ - -

Videtur decreti fragmentum esse: *ἐπὶ ἄρχοντ[ος* vel *ἀρχόντ[ων τῶν* etc. Vs. 3. fortasse fuit *εἰσηγη]σαμένω[ν*; cf. n. 2059. ut plures dicantur *εἰσηγήσασθαι.* Vs. 4. *ἐπει[δή*? Mitto cetera.

2084.

Lapis *Olbiopolitanus*, olim in loco Tultschin; ed. Köhlerus l. c. ad n. 2080. p. 248. not. 767.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΙΣWΤΙ - - - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ϹΚΑΙϹWΤΗΡΙΑΣ
ΝΕΙΚΟϹΑΡΤΕ
ΚΑΙΟΛΒΙΟΠΟΛ
ΝЄΚΤWΝΙΔΙWΝ
ЄΠΙΑΡΧΟΝΤWΝ
ΖΟΝϹWΚΡΑΤΟΥ
ΟϹΑΜΝΑΓΟΥΡΑ

Titulus certa via restitui nequit; quod exempli causa tentavi, hoc est:

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Δι]ῒ σωτῆ[ρι] εὐχαριστήριον
ὑπὲρ νείκη]ς καὶ σωτηρίας.
Ἀριστό]νεικος Ἀρτε-
μιδώρου ὑπὲρ ἑαυτοῦ] καὶ Ὀλβιοπολ-
ειτῶν πάντω]ν ἐκ τῶν ἰδίων
ἀνέθηκεν,] ἐπὶ ἀρχόντων
τῶν περὶ - - -]ζον Σωκράτου-
ς, - - - -]ος Ἀμνάγου, Ῥα- etc.

Σ, **Ϲ**, **C** et **Ε**, **Є** variant, ut n. 2083. **Σ** et **Ϲ**. De voce *εὐχαριστήριον* vide T. I. p. 888. *a.* Archontes cum principe haud dubie quinque fuerunt, ut in ceteris titulis; de nominum analogia vide Introd.

2085.

Componam deinceps *Olbiae* repertas inscriptiones in ansis vasorum coctorum grandium et lateribus figulorum expressas anaglyptorum in modum, ex quibus una a Köppenio edita est, duodecim a Blarambergio ad me missae sunt. Amphorae illae aut vinariae aut oleariae fuerint. Primam hanc inscriptionem misit Blarambergius. Ad dextram est emblema, quod quid sit non perspicio.

ΧΑΒΡΙΑ
ΑΣΤΥΝΟ
ΗΡΑΚΛΕΙ

Χαβρία
ἀστυνό(μου)
Ἡρακλεί(ας).

Quantum ex delineatione video, est in ansa amphorae fractae: sed certus non sum: potest enim etiam later esse. Non dubito, quin fabrica sit Heracleae Ponticae Bithyniae, eiusque intelligendus astynomus. Cf. n. 2085. *b–f*.

2085. *b*.

In ansa, quantum video, *ibidem* reperta; misit Blarambergius. Ad dextram est avicula.

ΘΕΟΓΕΙΤΟΥ
ΑΣΤΥΝΟ
ΣΙΝΩΠΙΩ

Θεογείτου
ἀστυνό(μου)
Σινωπίω(ν).

Non dubium est, haec ad Sinopensium astynomum pertinere. Quod Σινωπίω(ν) p. Σινωπέω(ν) vulgari scriptum est, in eo non haereo.

2085. *c*.

In ansa amphorae *ibidem* reperta; misit idem. Ad dextram est caput barbatum.

ΒΟΡΥΟΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ
ΤΕΥΘΡ

Βόρυος
ἀστυνόμου
Τευθρ(ανίας).

Refer ad Teuthraniam s. Thymaenam, Paphlagoniae oppidum maritimum.

2085. *d*.

In ansa amphorae fractae, quantum video (nisi later est), *ibidem*; misit idem. In dextra est avis alis pendentibus.

ΕΠΙΚΥΡΟΥ
ΑΣΤΥΝΟΜ
ΕΥΜΗΝΙΟΥ

Ἐπὶ Κύρου
ἀστυνόμ(ου)
Εὐμηνίου.

Εὐμήνιον fuerit emporium aliquod Ponti, quod fortasse ut Teuthrania Paphlagoniae alio nomine cognitum est. Cf. n. 2085. *e*. Si in latere haec scripta fuerint, quidni lateres quoque Olbiam aliunde advecti sint, saburrae loco impositi et ibi venditi? Et profecto quum Olbia a Getis vastata restitueretur, consentaneum est urbi moenibusque instaurandis non suffecisse domesticas fabricas.

2085. *e*.

In ansa amphorae *ibidem*; misit idem. Ad dextram est caput iuvenile et aliud ornamentum tali figura: ⚲

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΣΤΥΝΟ
ΜΟΕΥΜΗΝΙ

Καλλιστράτου ἀστυνόμου Εὐμηνί(ου).
Cf. ad n. 2085. *d*.

2085. *f*.

In ansa amphorae *Olbiae* repertae. Aeri incisum ed. Köppen. Nordgest. ad p. 45. tab. II. fig. 15. Ansa videtur flore loto simili ornata esse.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΣΕΡ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

Πολυστράτου ἀστυνόμου.

Monogrammum videtur ΣΕΡ esse; sed videndum ne nihil sit praeter ΣΡ. In nummo argenteo Spartoci alicuius recentioris, quem edidit Köhlerus (Description d'une médaille de Spartocus, in fronte libri), simile est monogrammum ΣΡ, hoc est ΣΡ, litteris retrogradis. Qui nummus si, ut Köhlero videtur, Panticapaeensis est, amphora quoque illa et proinde astynomus ad Panticapaeum referendi fuerint. Sed hoc quoque infirmatur alio nummo aereo urbis Chersonesi tab. II. ab eodem edito, ubi siglum Σ| comparet. Unde patere videtur, siglum hoc esse Chersonesi urbis, et hi Chersonesitae fortasse etiam illum nummum Spartoci imagine insignem commerciorum causa excuderint. Adde etiam ad n. 2103. *d*.

2085. *g*.

Olbiae, misit Blarambergius. Sitne in ansa amphorae an latere, non video. In dextra sunt duae frondes infra iunctae.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΑΣΤΥΝΟ

Αἰσχίνου
ἀστυνό(μου).

2085. *h*.

Ibidem, ab eodem; in dextra est diota formae elegantis. Videtur igitur in ansa amphorae potius quam latere esse.

ΑΣΤΥΝΟΜΟ
ΕΣΤΙΑΙΟΥ
ΚΛΕΑΙΝΕΤΟΥ

Ἀστυνόμου
Ἑστιαίου (sc. τοῦ)
Κλεαινέτου.

2085. *i*.

Ibidem, in ansa amphorae; ab eodem.

ΙΣΤΡΩΝΟΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΔΑΑΣΤΥΝΟΜΟΥΝΤΟΣ

Ἴστρωνος τοῦ Ἀπολλωνίδα ἀστυνομοῦντος.

2085. *k.*

Ibidem ab eodem, in ansa amphorae vel latere. In dextra videtur uva esse: vas vinarium igitur dixeris.

ΑΣΤΥΝοΜΟΥΝΤΟΣ
ΘΕΑΓΕΝΟΥΤΟΥ
ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

Ἀστυνομοῦντος Θεαγένου τοῦ Νεικάνδρο[υ], Ἀπολλόδωρος.

Vs. 3. figulus male dedit Νείκανδρος. Vs. 4. videtur figuli nomen scriptum esse.

2085. *l.*

Ibidem in latere ut videtur; ab eodem; in sinistra est caput radiatum.

ΕΠΙΞΕΝΟ
ΦΑΝΕΥΣ

Ἐπὶ Ξενοφάνευς.

Quum ἐπὶ praemissum sit, neque additum ἀστυνόμου, videtur archon eponymus designari: si astynomus esset, deberet ἀστυνόμου additum esse. Ceterum vas videtur peregrinae fabricae; forma genitivi Ξενοφάνευς, etsi etiam in Ionicis civitatibus, ut in Chio, non inusitata, tamen simile nihil habet in titulis Olbiae.

2085. *m.*

In ansa amphorae *Olbiae* reperta; misit idem. Utrinque sunt bini asterisci.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΥΣ

Ἀριστοκράτευς.

Nomen videtur figuli, sed incertum an Olbiopolitani (cf. ad n. 2085. *l.*).

2085. *n.*

Ibidem in ansa amphorae ut videtur; ab eodem.

ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ

Διονυσίου.

Nomen figuli opinor.

2085. *o.*

Olbiae plures nummi aerei reperti sunt, qui videntur tesserarum loco fuisse, cum hac inscriptione:

ΑΡΙΧΟ

Inest piscis, cui aquila insidet. Reperti etiam *pisciculi aerei* cum eadem inscriptione. Rettulit de his Blarambergius in libello de nummis Olbiae. Odofr. Müllerus coniicit, tesseras has qui acceperint, eos iis repraesentatis ex publico ἀῤῥιχον pisciculorum rettulisse.

2086.

In marmore rubro *Olbia* allato, in oppido Nicolaev, in schola nautica. Transcripsit et edidit Köhlerus Act. Acad. Monac. T. VI. p. 154. class. hist. et phil.

ΟΝΑΤΕΙΑΙ
ΛΟΙΝΟΝΙΟΥΛΙΑ
ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΝ
ΑΥΤΗΣΑΝΔΡ[Α
ΘΕΟΙΣ

Sic Köhl. qui quum initio ipse aliquid suppleat (Μάρκ]ον vel Ἰούλι]ον), patet lapidem non esse integrum habendum. Et certe Ἀτειαίλοινος nomen non est probabile. Desideratur praenomen, nomen, cognomen: hoc postremum solet Graecum (vel pro hoc in hac plaga barbarum) esse. Titulus igitur fere sic restituendus:

Μάρκ]ον Ἀτεί[λ]ι[ον] . λοινον Ἰουλία Θεοδώρα τὸν αὑτῆς ἄνδρα θεοῖς.

2087.

In oppido Oczakow prope *Olbiam* vidit et transcripsit Peyssonelius, in cuius schedis in bibliotheca Parisina legit Adalb. Zieglerus; postea Athenis habuit Fauvelius, apud quem factum apographum a Walpolio accepit Clarkius et edidit Itin. T. I. p. 619. Hinc Rochettus Antt. Bosp. tab. VII. n. 3. Köhler. Act. Acad. Monac. (l. c. ad n. 2086.) p. 133.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΘΕΩΙΘΕΟΥΥΙΩΙΣΕ
ΒΑΣΤΩΙΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΙΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙΘΕΟΥΥΙΩΙΤΙ
ΒΕΡΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΒΑΒΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΥΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗ
ΚΕΤΗΝΣΤΟΑΝ

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεῷ, θεοῦ υἱῷ Σεβαστῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, πατρὶ πατρίδος, καὶ Αὐτοκράτορι Σεβαστῷ θεοῦ υἱῷ Τιβερίῳ Καίσαρι καὶ τῷ δήμῳ Ἄβαβος Καλλισθένους ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε τὴν στοάν.

Titulus Tiberio Imp. defuncto Augusto positus. Ababus hic est pater Orontae n. 2060. 2088. quod viderunt plures, in his Letronn. Rech. sur l'Égypte p. 422. et argumento docui ad n. 2060.

2088.

Ibidem ubi n. 2087. eodem referente vidit Peyssonelius; ex schedis Woodii ed. Chandl. Inscr. Append. IX. p. 94. qui locum falso Kozackow dicit. Ex hoc Köhler. l. c. ad n. 2087. p. 134. Titulum non cum n. 2060. coniungendum esse dixi in lemmate ad illum.

ΟΡΟΝΤΗΙΑΒΑΒΟΥΔΙΟΜΗΔΗΣΟΙΚΟΝΟΜΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΤΗΝΕΞΕΔΡΑΝ

Ὀρόντῃ Ἀβάβου Διομήδης οἰκονόμος ἐκ τῶν ἰδίων τὴν ἐξέδραν.

De homine vide n. 2060. et cf. not. *Οἰκονόμος* videtur Orontae esse privatus, non publicus minister. Vs. 2. Peyss. TAN, falso; ex eodem vs. 1. coniunxi vocabula, quum Chandl. divisisset quattuor priora.

2089.

Lapis *Olbiopolitanus*, nunc Odessae apud Blarambergium (Köppen. Nordgest. p. 177.); edidit Köhlerus l. c. ad n. 2087. p. 157. ex Blarambergii et aliorum apographis; ex schedis Stempovskii Rochettus Antt. Bosp. tab. V. n. 6.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΔΑΔΟΣΣΩΣΙΒΙΟΥΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑΝΖΑΛΣΙΝΑΡΣΗΟΑ
ΧΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΝΑΓΑΛΜΑΤΙΑΝΕΣ
ΤΗΣΕΝΤΕΙΜΗΣΧΑΡΙΝΚΑΙΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Δάδος Σωσιβίου τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκαν Ζάλσιν Ἀρσηοάχου θυγατέραν ἀγάλματι ἀνέστησεν τειμῆς χάριν καὶ εὐσεβείας.

Titulus Traiano non vetustior; nam n. 2090. idem homo nominatur, qui titulus ob nomen M. Ulpii non potest antiquior haberi. De forma *γυναῖκαν*, *θυγατέραν* vide ad n. 1781. Etiam *ἀγάλματι ἀνέστησεν* non ex optima Graecitate dictum est. De scriptura *Ἀρσηοάχου* p. *Ἀρσηουάχου* monui ad n. 2078.

2090.

Lapis *Olbia* in locum Tultschin deportatus; ex Io. Potocki Hist. anc. du Gouv. de Cherson p. 31. dedit Clarkius Itin. T. I. p. 621. sine varietate, apographo accepto a Kelsalio; ex Clarkio Rochettus Antt. Bosp. tab. IX. n. 4.

ΑΡΧΩΘΥΛΠΙΩΠΑΝΘ
ΟΚΛΕΙΤΩΚΑΙΜΑΣΤΟ
ΝΩΡΟΣΠΟΙΑΝΩΔΙ
ΟΣΣΩΣΙΡΙΩΟΚΑΙΔΙ
ΟΤΗΝΣΤΗΛΑΝΟΛΑΟΣ
ΤΗΣΕΝΜΝΗΜΗΝΚΑΙ

Mira de hoc marmore narrant Potockius et Clarkius, qui Traiano Caesari positum ob repleta Olbiae granaria perhibent; mira etiam Osann. Syll. p. 145. qui initio ΠΟΝΤ]ΑΡΧΩ supplet, quasi de Achille. Titulus ut plurimi Potockiani insigniter corruptus ita restituendus est:

Μ]άρκῳ [Ο]ὐλπίῳ Παν[τ]οκλεῖ, τῷ καὶ Μαστόνῳ, [Β]οσπο[ρ]ανῷ, Δ[άδ]ος Σωσι[β]ί[ου], ὁ καὶ Δῖο[ς], τὴν στήλ[η]ν [ἀνέ]στησεν μνήμη[ς χ]ά[ριν.

Peregrino et hospiti opinor iusta solvit et postea monumentum posuit Dadus Sosibii f. quem ex n. 2090. restituendum esse vidit Köppen. l. c. Vs. 1. Θ aut Potockii aut quadratarii error est. *Μαστόνῳ* et mox *Δῖο[ς]* incerta sunt. *Bosporanus* est Panticapaeensis (vide Introd.). Vs. 5. ΟΛΑΟ fuit ΑΝΕ; ΛΑ fuit Ν, Ο alterum fortasse ex rotundo Є natum, quod cum Ε variat etiam n. 2084. Duplicia nomina vel in Graecia haud inusitata sunt; frequentissima vero in terris barbaris Graeco cultu utentibus, ut in Aegypto, Syria, ubi alterum solet Graecum, alterum barbarum esse. Sic in titulo Olbiae n. 2093. *Νεικήρατος Νεικηράτου, ὁ καὶ Ὄμψαλμος.* Cf. etiam Introd. De forma tituli cf. n. 2092.

2091. *a. b.* 2092.

Lapis *Olbiopolitanus* ibidem ubi n. 2058. servatus, longus 5′ 1″, altus 1′½, crassus 8″; in plano superiori vestigia pedum utriusque statuae, quae imposita erat, supersunt: ibidem in medio lapide est foramen, cui aliquid infixum erat. In fronte duae sunt inscriptiones, altera iuxta alteram. 2091. *a* ad sinistram, *b* ad dextram adspectanti; 2092. superest ex antiquiore inscriptione, quae in superiori plano sculpta erat ibi, ubi Getae pes sinister. Duas priores primus edidit Köhlerus Act. Acad. Monac. T. VI. class. hist. et philol. p. 183. tum Köppenius Nordgest. p. 83. n. 9. et idem omnes tres in aere repraesentat tab. II. fig. 16. quae apographa paulo acerbius reprehendit Köhlerus adv. Köpp. p. 45. Köppenius sua vera esse contendit Nachhall p. 15. Nos ex Köppenio dedimus litterarum formam; de ceteris vide var. lect. Addo in Introd. II, 2. extr. ubi ad lemma n. 2091. remisi, lemma tituli 2108. *e.* intelligi (qui prius in loco tituli 2091. collocatus erat).

2091. *a.*

Α . . . .
ΑΤΟΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ·Μ·ΑΥΡΗ
ΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗ·ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ·Ο·ΟΛΒΙ
ΟΠΟΛΕΙΤΩΝ

2091. *b.*

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΣΕΠ ΓΕΤΑΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ·ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ·Ο·ΟΛΒΙ
ΟΠΟΛΕΙΤΩΝ

2092.

ΤΙΤ ΦΛ ΙΑΧΑΙ
ΟΥΣ
ΟΥΣ
ΔΟΙΙΣ
Δ ΝΜΗΝ
ΛΝΙ ΙΙΗΣΕΙ·ΙΜΝΗΜΗΣ

N. 2091. *a* vs. primum Α et aliquot alios ductus recte agnovit Köpp. qui fugerant Köhlerum. Vs. 2. Köpp. ΛΤ, Köhl. ΑΤ. Puncta duo omittit Köhl. in Act. Mon. sed prius certe agnoscit adv. Köpp. p. 45. Vs. 3. uterque consentit, nisi quod p. 83. Köppenii exemplum minus plenum est quam in aere. Vs. 4. Köhl. puncta, quae Köpp. offert, negat in lapide esse, post βουλὴ tamen perhibet esse spatium vacuum duarum litterarum. *b* vs. 2. ΣΕΠ deest apud Köhl. qui deinceps ΓΕΤΑΝ habet; Köpp. post ΣΕΠ nihil habet nisi rasuram; vere. Nam Getae nomen erasum in omnibus monumentis esse constat; quare ΓΕΤΑΝ, quod Köhl. nihilominus agnoscere potuit, ego adrasis tantum punctis notavi. Vs. 3. punctum habet Köpp. sed Köhl. id ibi esse negat dicitque trium litterarum ibi esse spatium relictum. Vs. 4. puncta scripta esse negat Köhl.; ego retinui ex Köpp.

2091. *a*. Ἀ[γαθῇ τύχῃ, Αὐτοκρ]άτορα Σεβαστὸν Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Αὔγουστον ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ὀλβιοπολειτῶν.

Sub statua Caracallae, quod viderunt Köpp. et Köhl. qui calami lapsu pro Caracalla in Act. Monac. nominato Septimium Severum dicit adv. Roch. p. 14. Nota additum Αὔγουστον; unde iam non dubium etiam n. 1133. 1327. Antoninum esse Caracallam.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ, Σεπ[τίμιον] Γέταν Καίσαρα ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ὀλβιοπολειτῶν.

2092. Τίτ[α] Φλ[αου]ΐα Χαι - - - - [κλέ]ους? - - - - [κλέ]ους [τῷ δεῖνι etc. τὴν στήλ]ην [ἀ]ν[έστ]ησε[ν] μνήμης [χάριν.

Cf. n. 2090.

2093.

In operculo capuli ex lapide calcario, *Olbiae* reperti. Ed. Köhler. de ins. et cursu Achill. Act. Acad. Petrop. T. X. p. 114.

ΝΕΙΚΗΡΑΤΟΣ·ΝΕΙΚΗΡΑΤΟΥ·ΟΚΑΙΟΜΨΑΛΜΟΣ

Νεικήρατος Νεικηράτου, ὁ καὶ Ὄμψαλμος. Cf. n. 2077.

2094.

Lapis marmoreus sepulcralis in scholae nauticae museo in oppido Nicolaev servatus, repertus in Hypani apud pagum Bogoavlensk, qui est prope Nicolaev, in vicinia *Olbiae*; altus 6′ 9″, latus 2′ 6″. Subest anaglyphum duplex; in superiori repraesentatur eques dextra hastam protendens, assiliente cane (qui non conspicitur apud Waxelium); obvius est puer. Venator designari videtur (Herodot. IV, 22.); puer est minister. Sic Dioni Chrysostomo Olbiae obvius fuit Callistratus eques cum pedis equo (Or. Borysth. p. 77.). In inferiori anaglypho lecto incumbit vir barbatus (non Protomachus, ut est qui dicat, sed idem ille Strato venator, cui dicatum monumentum), pateram tenens; assidet mulier cum infante, qui lecto aut genu sinistro mulieris impositus; iuxta duo pueruli (ap. Wax. unus). Duo similia anaglypha in sepulcrali lapide habes n. 2114. Aeri incisum dederunt Pallas Itin. Russ. merid. T. II. tab. 18. 5. Waxel. Rec. n. 2. Anaglyphum describit et inscriptionem praebet Clark. Itin. T. I. p. 620. Ex Wax. et Clark. habet Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 143. De anaglypho egerunt etiam Köppen. Nordgest. p. 84. Köhler. adv. Köppen. p. 46 sq. Titulum nuperrime dedit Köhler. Act. Petrop. l. c. ad n. 2093. p. 252. not. 812.

ΣΤΡΑΤΩΝ·ΠΡΩΤΩΜΑΧΟ.
ΧΡΗΣΤΕ·ΧΑΙΡΕ

In fine vs. 1. Σ addunt Wax. Clark. sed Pall. Σ; Köhl. omittit etiam Ο, ut Pall. Σ falsum esse patet.

Στράτων Πρωτομάχο[υ] χρηστὲ χαῖρε.

2095.

In schisto *Olbiae* vel in vicinia, fortasse in insula Borysthenide reperto, qui servatur in museo scholae nauticae in oppido Nicolaev, inest anaglyphum 4″ 8‴ longum, 2″ 3‴ latum mensurae Anglicae, barbaro scalptum opere; repraesentantur quattuor pueri, duo sedentes ut iudices, tertius quarto palmam porrigens; inter tertium et quartum est vasculum, ut videtur, sine operculo. Infra habetur inscriptio. Aeri incisum dedit Köhlerus l. c. ad n. 2093. tab. III. cf. p. 111.

ΑΘΔΗΓΟϹΛΥΠΡΕΝΟΥ

Ἄθδηγος Λυπρενοῦ.

Köhlero iudice pertinet ad ludos puerorum, de quibus n. 2067. Eidem Ἄθδηγος et *Atteius*, barbaro more scriptum; analogia tamen fortasse eadem est quae in Ἄβραγος, Κούναγος etc. ut forma omnino non Latina sit. Λυπρενὸν idem a λυπηρὸς derivat.

2096.

Anaglyphum *Olbiopolitanum*, sacrificium repraesentans, accuratius descriptum a Köppenio Nordgest. p. 84. nunc ibidem ubi n. 2058. Supra est fragmentum inscriptionis:

. . ΟΞΑΤΟΜΗΙ . . .

2096. *b.*

In ora *Hylaeae* est *cursus Achillis*, cuius extrema pars, quam mare ligulam transiens a reliquo cursu separat, hodie Dendra vocatur. Ibi a. 1824. in tumulo exiguo ex cineribus potissimum composito et nummi aerei complures et fragmenta aliquot litteris inscripta reperta sunt, quorum notitiam nobis dedit Blarambergius. Primum hoc est, marmoris candidi.

ΥΠΑΝΟϹΙ - - -
ΘΩΑΧΙΛΛ - - -
ΑΝΕϹΤΗϹΕΝ

Ὕπανος - - -
. . Ἀχιλλ[εῖ
ἀνέστησεν.

De nomine Ὕπανος cf. Introd. II, 6. extr.

2096. *c.*

Ibidem, in alio fragmento.

Ι ΩΙΝ
ΔΗΜΑ - -
ϹΑΙΗΑΗ - -
ΟΔΟΗ - - -
5 ΝΤΙϹ - - -
ΔΙΟΚ - - -
ΑΧΙΛΛΕ - - -

Nihil dignoscere licet nisi vs. 7. Ἀχιλλε[ῖ, ut n. 2096. *b.*

2096. *d.*

Ibidem, in fragmine vasis cocti.

ΕΠΙ - - -
ΕΡΟϹΩ - - -
.ΥΧΑΡΙϹΤΗΡΙΟΝ - -
- - - - ΑΠΟΒΟϹΠ - -
5 - - - - - ΥΤΗϹ - - -

Ἐπὶ [ἱερέως Ἱ-
εροσῶ[ντος Ἀχιλλεῖ?
ε]ὐχαριστήριον [ὁ δεῖνα τοῦ
δεῖνος] ἀπὸ Βοσπ[όρου - -
5 - - να]ύτης - - -

Restitui quae potui. Vs. 2. Ω videtur pro Ω esse; de nomine cf. Introd. II, 10. Vs. 5. de dictione ἀπὸ Βοσπόρου cf. Introd. I, 15.

2096. *e.*

Ibidem, in fragmine marmoreo, sub anaglypho prorsus mutilo.

ΑΜΕΡΙΜΝΟϹΙΟΥΛΙΑΝϹ - - -
ΚΑΙϹΩΤΡΙΑϹΕΥΧΑΡΙ - - -

Ἀμέριμνος Ἰουλιανο[ῦ] (vel si plures fuerint, Ἀμέριμνος, Ἰουλιανό[ς) [ὑπὲρ ὑγείας?] καὶ σωτηρίας εὐχαρ[ιστήριον?

Postremam vocem dedi ad similitudinem aliorum titulorum; de ea aliquoties dixi.

2096. *f.*

Ibidem, in fragmine marmoreo, revulso ab alio in quo caput galeatum, fortasse Achillis, cum parte pectoris eleganter vestita et clypei, quem ille bellator manu tenebat, particula supersunt.

ΧΑΡΙϹΤΗΡΙΟΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΙΙ

Χαριστήριον [ἀνέθηκεν? ὁ δεῖνα] κυβερνήτη[ς.

2097.

In Chersonesi Tauricae urbe Achtiar s. Sebastopoli, ex ruderibus antiquae urbis *Chersonesi*; ed. Waxel Rec. n. 4. in aere valde opaco, vix ut litteras distinguas. Postea rectius edidit Blarambergius Ephem. Odess. 1829. n. 88. qui Clarkium quoque in Itinerario meminisse huius tituli notat. Etiam in schedis nobis misit Blarambergius. Lapis a. 1794. repertus nunc est in Museo oppidi Nicolaev; est is marmoris candidi, oblongus; in breviori latere est vs. 1. maioribus litteris, tum series *a* in coronis tribus; in longiore latere, quod a breviori ad sinistram adspectanti est, quinque coronis tituli *b* inscripti sunt. Coronae laureae videntur, exceptis secunda et tertia lateris *a*, quae hederaceae esse videntur.

Ο ΔΑΜΟΣ ΑΓΑΣΙΚΛΗ ΚΤΗ

a.

1.	2.	3.
ΕΙΣΑΓΗΣΑ ΜΕΝΩΙΤΑΝ ΦΡΟΥΡΑΝ ΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥ ΑΣΑΝΤΙ	ΟΡΕΙΣΑΝΤΙ ΤΑΝΕΠΙΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ ΑΜΠΕΛΕΙΑΝ	ΤΕΙΧΟΠΟΙ ΗΣΑΝΤΙ

b.

1.	2.	3.	4.	5.
ΠΟΙΗΣΑΝΤΙ ΤΑΝΑΓΟΡΑΝ	ΣΤΡΑΤΗΓΗ ΣΑΝΤΙ	ΙΕΡΑΤΕΥ ΣΑΝΤΙ	ΓΥΜΝΑΣΙ ΑΡΧΗΣΑΝΤΙ	ΑΓΟΡΑΝΟ ΜΗΣΑΝΤΙ

Ὁ δᾶμος Ἀγασικλῆ Κτη[σία].

a.	1.		2.		3.
	εἰςαγησαμένῳ τὰν φρουρὰν καὶ κατασκευάσαντι.		ὁρείσαντι τὰν ἐπὶ τοῦ πεδίου ἀμπελείαν.		τειχοποιήσαντι.
b.	1.	2.	3.	4.	5.
	ποιήσαντι τὰν ἀγοράν.	στρατ[α]γήσαντι.	ἱερατεύσαντι.	γυμνασιαρχήσαντι.	ἀγορανομήσαντι.

In lectionibus secutus sum Blarambergium, forma tituli ex Wax. retenta, cuius lectiones nullius pretii sunt: nihil igitur ex illis annoto nisi vs. 1. ΚΤΙ (quod cave putes *κτίσταν* esse ut n. 2099.), *a*, 2. vs. 3. ΟΡΡΙΣΑΝΤΙ, *b*. 2. ΙΡΑ - - ΣΑΝΤΙ, *b*. 3. ΙΡΑΙΕΥΣΑΝΤΙ. Vs. 1. Bl. in schedis ΣΙΟΥ addit litteris evanidis, ex coniectura opinor. Vs. 1. accusativus est, sc. ἀνέστησεν: nam in lapide patet statuam positam fuisse: neque offendit posthac coronis inscriptos esse dativos. De forma accusativi Ἀγασικλῆ monui in Introd. Εἰςαγησαμένῳ τὰν φρουρὰν καὶ κατασκευάσαντι est: *decretum ferenti de statione* aliqua ad custodiendam dicionem instruenda *eamque exstruenti*, nempe τὸ φρούριον ei stationi inserviens. Cf. de simili re Strab. VII. p. 312. Ὁρείσαντι et ἀμπελείαν est insolentius (cf. Introd. II, 2.); intellige *fines vinearum regenti.*

2098.

Sebastopoli (ex ruderibus urbis *Chersonesi*) in domo Psomae, praefecti classiarii; ed. Köhlerus de ins. et cursu Achill. p. 254. not. 812. Marmor est latius quam altius; quinque versuum inerat inscriptio; superest vs. 1. reliqua excepto fine deleta sunt.

ΟΔΑΜΟΣ
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
. . . ΥΙΟΥΠΑΡΘΕΝΟΚΛΕΟΥΣ

De nomine Παρθενοκλῆς vide Introd. I, 11.

2099.

In ruderibus urbis *Chersonesi* in basi statuae quadrata repperit Köhlerus et primus edidit Act. Acad. Monacensis T. VI. class. hist. et phil. p. 134. deinde ex schedis Stempovskii mutilum apographum dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. VI. n. 1. et explicuit p. 58 sqq. sed falso habuit pro Panticapaeensi titulo, cuius erroris particeps est Köppen. Nordgest. p. 77. Titulus nunc Theudosiae est in museo. Iterum ed. Köhlerus adv. Rochett. p. 43. et rectius quam prius.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝΑΡΙϹΤΟ
ΓЄΝΟΥϹΠΡΟΕΔΡΟΝ
ϹΑΜЄΝΟΝΕΝΔΟΞωϹ
ΟΡΗϹΑΝΤΑΔΙϹΔΑ
ΤΗΝΑΡΧΗΝΚΑΙ
ΠΡЄϹΒЄΥϹΑΝΤΑΠ
ΤΟΥϹΠΡΟΙΚΑΥΠΕΡΙϹ
ΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΚΑΙΤЄΙΜ
ΥΠΟΤΗϹΠΟΛЄωϹΑΙΔΙωΙ
ΘΡЄΥϹЄΙΘΙΑϹΑΡΧΗϹΑΝΤ
ϹΑΝΛЄΙΤΟΥΡΓΙΑΝΤЄΛЄϹΑΝΤΑ
ΛЄΙΤЄΥϹΑΜЄΝΟΝЄΝΠΑϹΙΝ
ΙΙΝωϹΤΟΝΚΤΙϹΤΗΝΚΑΙΑϹΥΝΚΡ
ΤΟΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΗΚΡΑΤΙϹΤΗ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΟΙЄΡωΤΑΤΟϹΔΗΜΟϹ
ЄΥΝΟΙΑϹ ΧΑΡΙΝ

Formam tituli et litterarum atque ubi nihil moneo lectionem dedi ex Köhl. ed. sec. (in pr. et ap. Roch. est Ε et apud hunc Ω); idem notat litteras cursivis maioribus valde esse similes, ideoque titulum non posse ea aetate, cui Roch. tribuerat, ab Antoninis non multum remota exaratum esse, sed esse aetatis Imperatorum Byzantinorum. At certe prima aetate Byzantina scriptus videtur, titulusque ethnicorum est, non Christianus; quod docet θιασαρχία. Vss. 1–5. desunt apud Roch. Vs. 6. Roch. Π . . . . . . ΤΗΝ . . . . . . et nihil praeterea; idem nihil nisi ΕϹ . . . . . . Α . . . . . Vs. 8. Köhl. nihil nisi ΤΟΥϹ; sed Roch. ex schedis Stemp. habet ΤΟΥϹΠΡΟΙΚΑΥ ΠΕΡΙΟ, quae esse in lapide Köhl. suo apographo olim facto nimium confidens non recte negat. Quippe haec Stemp. qui harum rerum non gnarus fuit, non potuit de suo addere, quum tamen sint verissima. Πρεσβεύσαντα προῖκα significat idem quod ἄδωρος πρεσβεία n. 1625. vs. 25. Ipsum πρεσβεύσαντα προῖκα habes n. 399. Et addi solet passim, ad quem legatio missa sit, ut n. 1382. πρεσβεύσαντα παρὰ τὸν θεοειδέστατον βασιλέα Αὐτοκράτορα etc. unde hic superest ΤΟΥϹ (Σεβαστούς) initio huius versus, et vs. 7. extr. Π (παρά). Vs. 9. ΙΜ omittit Roch. Vs. 10. init. Υ omittit Roch. ΑΙΔΙωΙ deest in Köhl. ed. pr. Rochettus pro hoc ΚΑΙΔΗ. Vs. 11. Köhl. ΡЄΥϹЄΙΘΙΑϹΑΡΧΗϹΑΠ (sed ΑΠ in pr. ed. deest); Roch. ΘΡΕΙϹΕΙΘΙΑϹΑΡΧΗϹΑΝΤ, recte, excepto primo ductu, qui tamen et ipse verum monstrat, ut mireris Roch. ipsum haec non intellexisse: etsi etiam Köhl. quod non recte legerat, non expedivit locum neque bene vertit. Vs. 12. Roch. ϹΑΥ . . . ΟΥΠΑΝΤΕΛΕΙΑΝ, et nihil praeterea. Vs. 13. Λ omittit Roch. Vs. 14. primos ductus ΙΙ ex Roch. addidi, etsi falsi sunt; sed inde patet in eo loco aliquid scriptum esse. Vs. 14. extr. Roch. ΑϹΙΚΡ . . Vs. 16. Köhl. ed. sec. ΙЄΡΟΤΑΤΟϹ: Omega dedi ex ed. pr. et Roch.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Δημοκράτην Ἀριστο-
γένους πρόεδρον [μὲν εἰσηγη-
σάμενον ἐνδόξως [καὶ ἄριστα δημηγ-
ορήσαντα, δὶς δ' ἄ[ρξαντα τὴν μεγίσ-
την ἀρχὴν καὶ [πλεονάκις?
πρεσβεύσαντα π[αρὰ τοὺς Σεβασ-
τοὺς προῖκα ὑπὲρ [τοῦ συμφέροντος
τῆς πατρίδος καὶ τειμ[ηθέντα
ὑπὸ τῆς πόλεως ἀϊδίῳ [ἀναγ-
ο]ρεύσει, θιασαρχήσαντ[α καὶ
π]ᾶσαν λειτουργίαν τελέσαντα, [π-
ολειτευσάμενον ἐν πᾶσιν [ἁ-
γ]νῶς, τὸν κτίστην, καὶ ἀσύνκρ-
ι]τον, καὶ φιλόπατριν, ἡ κρατίστη
βουλὴ καὶ ὁ ἱερώτατος δῆμος
εὐνοίας χάριν.

Vs. 5. recte expletus a Köhl. est, ubi δὲ quum offendat, nisi in prioribus fuerit μέν, hoc vs. 3. addidi. Idem vs. 3. 4. dedit στρατηγη]σάμενον, non Graece. Haud dubium est εἰσηγησάμενον, quod convenit proedro et in usu est Chersonesitis (n. 2097.). Vs. 4. 5. nihil aliud quam δημηγ]ορήσαντα latere cum Köhl. iudico, sed quum hoc non possit magistratum designare, supplementum ita institui, ut ad proedri munus pertineret τὸ δημηγορεῖν; nec nimium supplementum est cum vs. 5. collatum. Vs. 6. πλεονάκις dedi exempli causa. De vs. 7 sq. vide var. lect. Vs. 8. dedi τοῦ, quod IC huc deducit, non ad τῆς. Demosth. de cor. p. 234. 25. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως: et sic (cum genitivo) legit Hermogenes ap. Dem. de cor. p. 235. 20. cum uno et altero manuscriptorum: καὶ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου. Mox ἀΐδιος ἀναγόρευσις est decreti honorarii recitatio identidem, credo quotannis semel, repetenda in sollemnibus publicis; simile habes n. 120. 2220. De singulis quibusdam rebus cf. Introd. cap. I. 11.

2099. *b*.

In diario Odessensi a. 1830. n. 29. ante aliquot annos refertur marmor *Chersonesi* repertum esse agonisticum. Ludi memorantur hi:

ΠΑΛΗ
ΔΡΟΜΟΣ
ΑΚΟΝΤΙΟΝ
ΑΓΚΥΛΗ

Ἀγκύλη est genus pili missilis. Ex victorum nominibus supersunt *Heraclides* et *Marcianus*, et nomen patris victoris alicuius *Alexander*.

2100.

Ex ruderibus *Chersonesi* urbis, nunc Sebastopoli s. Achtiar in ecclesia Graeca, in marmore candido, sub anaglypho sepulcrali, in quo sub fastigio vir barbatus et ad huius sinistram mulier. Ed. Waxelius Rec. n. 3. in aere. Tum titulum dedit Clarkius et anaglyphum descripsit Itin. T. I. p. 503 sq. mire vero philosophi monumentum esse dicit, et miris laudibus extollit anaglyphi artem et elegantiam. Ceterum ipse vidit sepulcrum, unde petitus lapis erat. Nuperrime edidit Köhlerus de ins. et cursu Achill. p. 253. not. 812. qui recte monet, non esse illud anaglyphum tum pulchrum.

ΘΕΑΓΕΝΗΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣ·ΚΑΙ
ΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥ·ΟΥΛΠΙΑΜΑ
ΚΑΡΪΑΕΤΩΝΞΕΚΝΒ ΧΑΙΡΕ

Ubi nihil annoto, lectio est Waxelii, ex quo tam tituli quam singularum litterarum formam dedi; Clark. Köhl. vulgares formas praebent; Köhl. omittit interpunctiones, Clark. habet omnes et praeterea novam vs. 2. ante ΜΑ. Vs. 3. duo super Ι puncta ex Clark. addidi. Wax. Ζ, Clark. Köhl. Ξ. ΚΑΙ vs. 3. solus Köhl. plene scriptum exhibet. Ultimum ΧΑΙΡΕ non minoribus litteris exhibent Clark. Köhl.

Θεαγένης Χρηστίωνος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐλπία Μακαρία, ἐτῶν ξε καὶ νβ. χαῖρε.

Clarkio referente Porsonus hunc titulum ducentis minimum annis ante Christum exaratum dixit: sed potius duobus minimum saeculis post scriptus est. Scriptura est novicia, et Ulpiae nomen a Traiano fluxit. Haec vidit iam Köhl. Idem annotat, Ulpiam Theageni superstitem posuisse hunc titulum cum utriusque et imagine et nomine, et vacuum reliquisse spatium annis Ulpiae ipsius annotandis: post Ulpiae igitur mortem additum esse νβ: hinc esse χαῖρε, non χαίρετε. Non male; etsi sic quoque χαῖρε non optimum erat. Sed omnino quare sic statuamus, nulla causa est; nam binis quoque adscribitur χαῖρε, ut n. 2113.

2101.

Lapis sepulcralis, in quo femina velata, largo amictu, eaque stans; ad eius dextram puella aliquid manu tenens. Est *Chersonesi* ibidem ubi n. 2098. Ed. Köhler. ibidem ubi n. 2100. Quinque erant lineae.

ΤΗΝΠΑϹΑΙϹΙΓΥ
ΝΑΙΞΙΠΟΛΥΤΕΙ
ΜΟΝ. . . . . .

Τὴν πάσαισι γυν[α]ιξὶ πολύτειμον - - -
- - - - - - - - -

Fuit epigramma aut heroicum aut elegiacum; secunda in πολύτειμον non bene producitur.

2102.

Nikita est locus in meridionali *Tauricae Chersonesi* ora, a Criumetopo in orientem, inter Chersonesum urbem et Theudosiam, sed propius ab illa, haud longe a *Lampade* s. Lampadibus (hodie Lambat, vide tabulam Clarkii; nam Mannertus Geogr. T. IV. p. 303. Lampadis situm non recte definit). Ibi igitur in horto imperatorio repertam esse hanc inscriptionem, quam ex schedis Stempovskii Rochettus Antt. Bosp. tab. IX. n. 7. edidit, docet Köppen. Nordgest. p. 78. Est nunc Theudosiae.

ΛΕΟΥ......ΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ.....
ΡΤΟΥ.......ΥΡΙΔΑΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙ

- - λεου - - - - ς,
Ἡράκλειτος - - ρτου,
- - - Τ]υριδάτου
Ἡρακλεῖ.

Donarium *Herculi* oblatum. Herculis cultum deriva a Chersonesitis Heracleotis (cf. Introd.). Τυριδάτης est p. Τιριδάτης.

2103.

Prope Sympheropolin (Akmedschet), haud procul a montibus *Taurorum*, Blarambergius aestate a. 1827. in rupe, quae in planitie ad fluvium Salgyr sita est, eaque olim munita valloque cincta repperit plures inscriptiones; ibidem ad portam valli, ut videtur, in lapide anaglypho expressae protomae duae, senis et iuvenis, Scythico vestitu, repertae sunt, ac praeterea anaglyphum equitem braccis et chlamyde indutum, naturali prope magnitudine repraesentans. *Sciluri et filii* imagines esse dicuntur: senis enim imago similis Sciluri in nummo aereo simulacro esse dicitur. Sed illos aereos nummos esse recentioris Sciluri, et caput in illis expressum esse Mercurii, notat Köhlerus adv. Roch. p. 62 sqq. Titulum mutilum basi inscriptum, quae haud procul ab anaglyphis reperta est, per litteras misit Köhlerus, et cum reliquis monumentis nuperrime Blarambergius, qui de his rebus rettulit in Ephem. Odess. 1827. n. 47. 69. 73. Lapis hic longus 3′ 5″, latus 6″ mens. Angl.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΚΙΛΟΥΡΟΣΒΑΣ - - - - -
ΤΟΛ'ΕΑΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΙΑΣ - - - - -

Vs. 2. post Λ interpunctionem habet Blar. Vs. 1. extr. primae schedae a Köhlero missae praebebant ΒΑΣΙΛΕΥΤΑΤΟΣ, quum in Ephem. Odess. nihil nisi ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΚΙΛΟΥΡΟΣ editum esset: sed recte vir peritissimus in litteris nuperrime ad me datis de veritate vocis βασιλεύτατος dubitavit. Ex Blarambergianis enim chartis intellexi tantum primas litteras huius, quae habebatur, vocis aliquatenus certas esse; reliqua sunt obscurata, et Blarambergio iudice continent aliquid eiusmodi quale βασιλεὺς μέγας. Sed hoc non convenit ceteris. Anne fuit βασιλέων μέγας, ut insolentius interpositum nomen Σκίλουρος sit, quod vel initio vel in fine ponendum erat? Cf. Introd. I, 19. Sic haec prodibunt:

Βασιλεὺς Σκίλουρος βασ[ιλέων μέγας], τὸ λ̄ ἑαυτοῦ βασιλείας [ἔτος] - -

Sciluri castella fuerunt *Palacium*, *Chauum*, *Neapolis*; bellum cum eo gessit Mithradates VI. duce Diophanto (Strab. VII. p. 306. 309. 312.). Blarambergius hanc arcem prope Sympheropolin olim sitam censet Neapolin esse, et fuisse hanc Sciluri arcem Graecam coloniam. Fortasse etiam Bosporani vel potius Chersonesitae Heracleotae iis tum subiecti post devictos eius loci Scythas vel Tauros coloniam deduxerunt Neapolin: Chersonesi enim siglum comparet in latere eius loci n. 2103. *d*. Utut est, Rhodium ibi hominem habitasse, docent tituli n. 2103. *b*. *c*.

2103. *b*.

Eodem loco; misit Blarambergius. Est in basi 24″ longa, 15″ alta mens. Angl.

ΔΙΙΑΤΑΒΥΡΙΩΙΠΟΣΙΔΕΟΣΠΟΣΙΔΕΟΥ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Διὶ Ἀταβυρίῳ Ποσίδεος Ποσιδέου χαριστήριον.
Dicavit homo Rhodius idem qui n. 2103. *c*.

2103. *c*.

Eodem loco; misit idem. Hoc quoque in basi est.

- - ΗΝΑΙΑΙΝΔΙΑΙ - - -
- - ΔΕΟΣΠΟΣΙΔΕΟΥ
- - ΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀθ]ην[ᾷ Λ]ινδίᾳ [Ποσί]δεος Ποσιδέου
χα]ριστήριον.

2103. *d*.

In latere quadrato *ibidem* reperto; misit idem.

ΑΠΟΛΛΑ·
ΑΣΤΥΝΟΜΩ

Ni fallor, vs. 1. extr. nihil deest. Lege: Ἀπολλᾶ ἀστυνόμω, genitivo Dorico. Si later non aliunde, ex fabrica fortasse aliqua loci vicini Chersonesitis Heracleotis parentis, advectus est, debet ibi omnino Graeca fuisse colonia. Additum est siglum hoc Σ formae circulari inclusum, manifesto idem de quo dixi ad n. 2085. *f*. (Σ|), quod est in nummis Chersonesi urbis. Coloniam igitur ibi Chersonesitarum Heracleotarum fuisse dixeris post Scilurum deductam: et convenit Dorismus. Sed res tamen incerta est.

2103. *e.*

In vallo arcis Kertsch, *Panticapaei*, quod vallum nuper, ut denuo exstrueretur, dirutum est, repertum hoc inscriptionis initium, litteris pulcherrimis, editum a Stempovskio Ephem. Odess. 1829. n. 44. Accuratius dedi ex schedis Blarambergii.

ΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΑΡΚΑΣΙΝΛΕΥΚΩΝΑ
. . . . . . ΄ΡΟΠΑΝΤΙΚΑΠΑΙΤΑΝ

Ἔδοξεν τοῖς Ἀρκάσιν, Λεύκωνα [τὸν Σατύ]ρου Παντικαπαίταν etc.

Decernitur huic aut civitas, ut Atticus civis Leuco fuit, aut proxenia, ut Stratoni regi Sidoniorum (n. 87.), aut corona, ut Spartoco IV. (n. 107.). Titulus pertinet ad Leuconem I. clarum illum: regium nomen vix desideres (vide Introd. I, 19.); potuit id ab Arcadibus de industria omissum esse, quo Leuco videretur magis popularis; idque ne successoribus quidem constanter tribuitur. Fortasse additum fuit ἄρχοντα Βοσπόρου, aut titulus ante imperium Leuconis positus est. Vs. 2. O pro OY scriptum est ex more remotioris aetatis, cui hic titulus tribuendus; nisi Ω fuit. Nota Doricum s. Aeolicum Παντικαπαΐταν. Leuconem arbitror Arcadibus mercenariis usum esse, ut filius eius Paerisades I. Graecos habuit mercenarios (Diod. XX, 22.): sic cum Arcadum republica licet non maritima nata illi coniunctio est et beneficii in illos conferendi occasio, quod haud dubie in re frumentaria versabatur, qua adiuvabat etiam Athenienses. Ceterum aut quum Arcades hoc decretum per litteras transmisissent, Leuco id lapidi incidi curavit (cf. praeter alia n. 2060. extr. 2332. 107.); aut Arcades ipsi lapidem Panticapaei posuerunt, ut sua pro Leucone decreta et in Piraeeo et in Bosporo, hoc est Panticapaei, et ἐφ' Ἱερῷ posuerant Athenienses (Demosth. adv. Lept. §. 29.), simileque habes n. 2155.

2104.

Lapis *Panticapaei* ex ruderibus, repertus ad oppidum Kertsch aestate a. 1823. Ed. Köhlerus in calce libelli de nummo Spartoci p. 59. cum notis. Tractavit Welcker. Syllog. epigr. ed. sec. n. 168.

ΕΙΚΟΝΑΦΟΙΒΩΙΣΤΗΣΕΑΝΤΙΣΤΑΣΦΑΝΟΜΑΧΟΣΣΟ
ΑΘΑΝΑΤΟΝΘΝΗΤΩΙΠΑΤΡΙΓΕΡΑΣΤΕΛΕΣΑΣ
ΠΑΙΡΙΣΑΔΕΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΟΣΗΝΧΘΟΝΑΤΕΡΜΟΝΕΣΑΚΡ
ΤΑΥΡΩΝΚΑΥΚΑΣΙΟΣΤΕΕΝΤΟΣΕΧΟΥΣΙΝΟΡΟΙ

Εἰκόνα Φοίβῳ στῆσ' ἀντιστὰς Φανόμαχος Σό[ου,
ἀθάνατον θνητῷ πατρὶ γέρας τελέσας,
Παιρισάδεος ἄρχοντος, ὅσην χθόνα τέρμονες ἄκρ[οι
Ταύρων Καυκάσιός τ' ἐντὸς ἔχουσιν ὅροι.

Epigramma insigne et bonae orthographiae. Ἀντίστας quum Graecum nomen proprium non sit, non possum Welckeri rationem probare, qui legit Φανομαχόσσου, quod nomen omnino non verisimile. Neque ἀντιστὰς potest esse *antistes*, ut putatur. Ἀντιστὰς Φοίβῳ coniungendum videtur: *coram Phoebo et ante Phoebum quum consisteret Phanomachus, hanc posuit patri imaginem.* Sic per ambages exprimitur, imaginem, quae dedicata est, e regione imaginis Phoebi positam esse: quod ferendum videtur in terra, ubi poesis Graeca non multum culta est. Φανόμαχος primam ob metrum producit, quod non reprehendendum. Σό[ου dedit Köhl. quod contrahendum, ut fit in σόος σῶς. Sed contractio et elisio vetusto more relinquitur lectori, ut in Παιρισάδεος, στῆσε, τε. Vs. 4. Καυκάσιος est ab ἡ Καύκασις γῆ, p. Καυκάσιδος Ionice. De forma Καύκασις vide Steph. Byz. v. Καύκασος. Structura est: τέρμονες ἄκροι Ταύρων καὶ ὅροι Καυκάσιος ὅσην χθόνα ἐντ. ἔχ. Paerisadis I. qui ab Olymp. 107, 4. usque ad Olymp. 117, $\frac{2}{3}$. regnavit, aetate scriptus titulus; vide Introd. ubi etiam de finibus hic designatis. Ceterum quod Köhlerus rectissime notavit, parti huius terrae ut rex, parti ut archon praefuit Paerisades; itaque auctor generaliorem archontis delegit denominationem.

2105.

Lapis marmoris candidi in ruderibus *Panticapaei* repertus et in novam urbem Phanagoriam s. Taman delatus, diserte testante Waxelio, qui edidit in aere Rec. n. 13. Prope Panticapaeum (in Kertsch vel in vicinia) vidit etiam tum Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. p. 278. et in aere dedit T. II. tab. XVII. Lapis quum in Taman non iam reperiretur, ex solo Waxelio versum secundum petiit Köhlerus Monum. Comos. p. 28. (tab. V.) et primus recte correxit. Ex hoc hunc versum cum ipsa correctione petiit Car. Kelsal, ex cuius schedis dedit Clark. Itin. T. I. p. 413. sed male dixit in Taman repertam inscriptionem esse, et fuisse sub statua Veneris, quod ex Köhlero prave lecto haustum est (nihil enim de hac re Köhlerus). Ex Köhlero item hunc unum versum habet Rochettus Antt. Bosp. tab. VIII. n. 3. correctionem ab illo factam adoptans et ex lapide Attico n. 107. confirmans p. 54. Titulum cum correctione pridem facta, alia vs. 1. addita, ex Pall. et Wax. repetiit Köhler. de curs. et ins. Achill. p. 243. not. 701.

.ΣΚΙΣΜοΛΓΑΠοΡοΥΥΓΕΡΜοΙΡοΔ ΩΡοΥΤΩΜΥ.
ΑΝΕΘΗΚΕ ΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΣΓΑΡΤοΚοΥΤοΥ ΕΥΜΕΝοΥ

Soli, qui ex lapide ediderunt, Pallasius et Waxelius parum accurate dederunt titulum; hinc inde habent ductus pusillos nihil significantes, quos ut Köhlerus omisi, relictis tamen spatiis; in fine Wax. lacunam signat, quae nulla est. Litterae ap. Pall. omnes aequali altitudine sunt; Wax. vs. 1. P habet multo altius; haud dubie debebant etiam ceterae litterae praeter O et Ω et Θ altiores esse; id quod

Köhl. (de curs. Achill.) et ipse vidit. Non igitur veritus sum, Ο, Ω, Θ minora reddere, cetera maiora, adductus illa litterae Ρ forma cum aliorum analogia titulorum, maxime n. 2106. Α Wax. ibi habet, ubi dedi. Vs. 1. Wax. ΡΟΡΟΥ, Pall. ΠΟΡΟΥ. Mox pro Δ Pall. Λ: in fine vs. 1. Pall. nullam lacunam signat. Vs. 2. pro Θ Wax. Ο, et Σ pro tertio Ε; pro Ρ (quod ex Pall. est) Wax. Ε. Post βασιλεύοντος Wax. male punctum habet.

- - σκις Μολπα[γ]όρου ὑπὲρ Μοιροδώρου τ[οῦ] υ[ἱοῦ] ἀνέθηκε, βασιλεύοντος Σπαρτόκου τοῦ Εὐμ[ήλ]ου.

Τοῦ υἱοῦ ipse correxi. Titulus inter Olymp. 119, 1. et Olymp. 124, 1. scriptus est. De Spartoco IV. Eumeli f. cf. Introd. I, 12. Μολπαγόρας est nomen Milesium ex Herodoto notum.

2106.

Inscriptio aestate a. 1824. reperta in loco *Panticapaei* prope Kertsch; ed. in Ephemeride Petropolit. 1825. n. 118. p. 506. unde habet Köhler. de curs. et ins. Achill. p. 243. not. 701.

ΘΕΝΟΥΣΓΥΝΗ
ΜΗΤΡΙΘΕΣΜΟΦΟΡΩΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΣΠΑΡΤΟΚΟΥ
ΤΟΥΕΥΜΗΛΟΥ

Iam ante nos, manifesto e vestigiis lapidis, vs. 1. ΙΠΠΟΣ, et vs. 2. ΔΗ suppletum dederunt alii; sed vs. 2. spatii causa insere ἀνέθηκε, ut n. 2105. 2108. etc. Sic titulus hic fuit:

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος θυγάτηρ, Ἱπποσ]θένους γυνή, [ἀνέθηκε Δή]μητρι Θεσμοφόρῳ, ἄρχοντος Σπαρτόκου τοῦ Εὐμήλου.

De nomine Ἱπποσθένης cf. n. 2118. de ceteris Introd. Titulus eiusdem aetatis est cuius n. 2105.

2107.

Marmor candidum vel Pallasio auctore canum, in cuius plano vestigia pedum duorum remanent quasi pedibus calceatis facta (nempe statua aerea imposita erat), ex ruderibus *Panticapaei*, olim in oppido Kertsch in pavimento ecclesiae; ed. Waxel. Rec. n. 7. in aere. Panticapaei in ecclesia vidit etiam Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. p. 278. et dedit in aere tab. XVII. ibidemque in Gothica ecclesia viderat Marschallus de Bieberstein, ex quo redditum est in Append. Itin. Guthr. p. 315. non servata tituli forma. Prope ecclesiam oppidi Kertsch repperit Köhler. Mon. Comos. p. 18 sqq. ubi edidit, et repetiit tab. VI. Ex hoc et ex Wax. dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. VI. n. 4. 5. et repetiit Osann. Syll. p. 121. Vs. 1. ex Twedellii schedis male dedit Clark. Itin. T. I. p. 435. Titulus nunc est Theudosiae in museo publico.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥΤΟΥΣΠΑΡΤΟΚΟΥΛΕΩΣΤΡΑΤΟΣΤ
ΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ. . . . . ΙΤΟΣΟΝΙΜΙΤ . . . . ΡΙΑ. . . .

Vulgaribus litteris dedit Guthrie, item Köhlerus: quippe hic etiam ubi ipse dicit litterarum formas esse alias, tamen in illo libro usus est vulgaribus, necessitate haud dubie coactus. Clarkius vero prorsus a vero aberravit, C et ω praebens, et semel etiam Є: quae negligentia induxit Osannum, ut titulum recentiorem esse iudicaret, quum tamen ipse Osannus meliora nosset exemplaria. Ego formas litterarum dedi ex Wax. et Pall. et Α quidem ex Pall. (Wax. Α), Π ex Wax. (Pall. modo Π modo Π), Ο minutum omnibus locis ex Pallasio; Wax. duo priora maiora habet, cetera et ipse minora. Vs. 2. primum Τ ap. Wax. etiam minutum est, falso. Vs. 1. Wax. Köhl. ΠΑΙΡΙ, ceteri ΠΑΡΡΙ: ibidem ΤΟΥ omisit Köhl. solus. Guthr. ΣΠΑΡΤΑΚΟΥΛΕΟ etc. solus. In fine Τ ex solo addidi Köhlero; obscurum vestigium superest ap. Pall. Post hoc duo puncta ap. Köhl. sunt; sed lapis non capit supplementum paulo maius, quod docet eius forma apud Wax. et Pall. Vs. 2. init. Guthr. ΓΕΡ. Mox Guthr. ΑΔΕΛΦΟΥ, Pall. ΑΔΕΛΦϹ, Köhl. ΑΔΕΛΦ, Wax. ΛΔΕΛ. Tum lacuna quinque litterarum est ap. Wax. quattuor ap. Guthr. sex ap. Pall. et totidem ap. Köhl. ita ut Köhl. qui post lacunam unam litteram habet a Pall. omissam, consentiat cum Pallasio, qui ante lacunam habet unam a Köhl. omissam: quare hos secutus sum, lacuna pro quinque litteris notata (sextae loco est Υ ex Guthr.). Primum Ι post lacunam habet solus Köhl. Mox ΟΙΙ habet Guthr. statim post ΤΟΣ, et lacunam usque ad ΡΙ, et praeter hoc nihil nisi puncta; sed pro hoc Pallasius . ΝΙ. ΜΙΤ. . . . . . . ΡΙΑ, Waxelius . . ΝΙΜΙΤ. . . . . . . ΡΙΛ, Köhl. in tabula . . . Τ. . . . . ΡΙΛ. . ., sed p. 18. habet singulas lacunas singulis punctis longiores. Ego dedi Ο minutum post ΤΟΣ ex Guthr. et illud ΙΙ iudico esse Ν Pallasii et Waxelii; cetera dedi ex Pall. (quocum prope consentit Wax.) nisi quod lacunam post ΝΙ ap. Pall. positam non notavi, quia Waxelii apographum in hac parte Pallasiano distinctius est, et quod in fine ex Köhl. lacunam notavi. Ceterum quot litterae in quavis lacuna ap. Pall. et Wax. obscuratae sint, nota me ipsum ex solis spatiis iudicasse, non illos indicasse. Vides me summa cura composuisse, quidquid diplomatica nititur fide: sed tamen nihil inde lucramur. Ni fallor ΤΟΣ est finis nominis fratris, tum fortasse nomen patris sequebatur, quod id in nomine Leostrati non scriptum erat. Tum ΡΙ potest ex Δήμητρι superesse (nam etiam pro viro vir potest muliebri deae vota facere); Α potest ex ἀνέθηκε superesse. Exempli causa:

Βασιλεύοντος Παιρισάδου τοῦ Σπαρτόκου Λεώστρατος [ὑ]πὲρ τοῦ ἀδελφοῦ [Κράτη]τος [τοῦ δεῖνος Δήμητ]ρι ἀ[νέθηκεν.

Paerisades nostro iudicio est Paerisades II. Spartoci IV. f. qui inde ab Olymp. 124, 1. regnavit; vide Introd. ubi etiam de forma Παιρισάδου dixi. De Cerere Panticapaei culta vide n. 2106. 2108. et cf. Introd.

2108.

Inscriptio Theudosiae servata, quam Anapae in Asia repertam tradit Köppen. Nordgest. p. 77. Sed Köhlerus, qui primum edidit, Act. Acad. Monac. T. VI. class. phil. et hist. p. 153. docet *Panticapaei* inventam esse (vitio vel calami vel memoriae Olbiae tribuitur ab eodem adv. Roch. p. 27.). Post Köhlerum ex schedis Stempovskii dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. v, 1. Formam litterarum, Ο, Θ, Ξ dedi secundum notata Köhleri in Act. Monac. De forma Γ vide var. lect.

ΑΡΙΣΤ∘ΝΙΚΗΔΗΜΗΤΡ∘ΣΙΕΡΗΞΕΝ∘ΚΡΙ
Τ∘Υ⊙ΥΓΑΤΗΡΥΓΕΡ⊙ΥΓΑΤΡ∘ΣΤΗΣΕΑΥ
ΤΗΣΔΗΜΗΤΡΙΗΣΑΝΕ⊙ΗΚΕΔΗΜΗΤΡΙ

Vs. 1. Köhl. ΙΗΡΗ; lectionem Stemp. ΙΕΡΗ ipse agnoscit adv. Roch. p. 27. Vs. 2. Köhl. ΥΡΕΡ, Stemp. ΥΠΕΡ. Patet Köhl. scripsisse ΥΓΕΡ, quod male intellexerunt operae.

Ἀριστονίκη, Δήμητρος ἱερῆ, Ξενοκρίτου θυγάτηρ, ὑπὲρ θυγατρὸς τῆς ἑαυτῆς Δημητρίης ἀνέθηκε Δήμητρι.

De cultu Cereris Panticapaei cf. n. 2106. De forma *ἱερῆ* cf. Introd.

2108. *b*.

Panticapaei s. Kertsch in museo inde ab initio anni 1828. est marmor in tres partes fractum, litteris elegantibus, ut fertur, et bene conservatis, quae quinque versuum fines constituunt. Agitur de statua in *Martis* templo collocata per Sauromaten. Duas tantum inde voces enotavit Blarambergius in Ephemeridibus Odessae a. 1828. n. 100. et postea nobis tituli apographum diligentissime factum misit.

\- - - - - - -
\- - - ΜΑΤΗΣ
\- - - ΦΙΛΟΡΩ
\- - - ΤΟΝΝΑ
\- - - ΥΑΡΕΩΣ
\- - - ΑΛΜΑΜΕ
\- - - - - - -

\- - - - - - -
\- - - - *Σαυρο]μάτης*
φιλόκαισαρ καὶ] φιλορω-
μαιος, εὐσεβής?] τὸν να-
ὸν - - - - το]ῦ? Ἄρεως
ἐπεσκεύασεν? καὶ ἄγ]αλμα μέ-
[- - - ἀνέθηκεν?]

Tib. Iulius Sauromates II. est *φιλόκαισαρ καὶ φιλορώμαιος* (Introd. I, 13.): quem recte intelligere hoc loco Blarambergius videtur.

2108. *c. d.*

Lapis ex ruderibus arcis Turcicae Kertsch, *Panticapaei*, protractus nuperrime; *c* est titulus antiquior, quem deleverant, ut inscriberetur *d*. Ed. Stempovskius Ephem. Odess. 1829. n. 75.

2108. *c*.

. . . . ΥΙΟΝΚΑΙΣΑ. .
. . . . ΙΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥ
. . . . ΑΤΡΙΔΟΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΣΩΤ
. . . . ΟΥΑΣΠΟΥΡΓΟΥ.Α.Ι.Ρ. .
. . . . ΜΑΙΟΣΕΥΣΕΒΗΣΑΡΧΙΕΡ .
. . . . ΘΙΕΡΩΣΕΝ

Titulus fere sic restituendus videtur:

Αὐτοκράτορα Νέρωνα θεοῦ Κλαυδίου] υἱόν, Καίσα[ρα
Σεβαστόν, ὕπατον τὸ τρ]ίτον, δημαρχικῆς ἐξου-
σίας τὸ - - - πατέρα π]ατρίδος, τὸν ἑαυτοῦ σωτ-
ῆρα καὶ εὐεργέτην βασιλεὺς Κότυς τ]οῦ Ἀσπούργου - - - -
φιλόκαισαρ καὶ φιλορώ]μαιος, εὐσεβής, ἀρχιερ[εύς
τῶν Σεβαστῶν, εὐξάμενος κα]θιέρωσεν.

Vs. 2. Köhlerus in Ephem. Petrop. Germanic. 1830. p. 48. *ὕπα]τον* volebat: quod dedi verum iudico. Titulum Stemp. ad Claudium Imp. et Cotyn I. (cf. Introd. I, 13.) rettulit; sed vs. 1. quod superest *υἱόν*, non videtur ad Claudium referri: nam in Imperatorum nominibus non solet patris nomen addi, nisi pater Imperator et ipse fuerit. Igitur videtur de Nerone cogitandum, quem adoptarat Claudius, et Cotys Aspurgi statua illum veneratus fuerit. Quodsi ita censeas, titulus in a. u. c. 811–812. referendus erit. De formulis *φιλόκαισαρ καὶ φιλορώμαιος, εὐσεβής, ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν* cf. n. 2123–2125. 2130. et nota regem fuisse *ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν*: unde iam sequitur vs. 4. fuisse nominativum scriptum, et *τοῦ Ἀσπούργου* esse pro usitatiori *ὁ Ἀσπούργου*: nec nimium rarus hic articuli *τοῦ* usus. Vs. 6. *εὐξάμενος* spatii causa a me additum est ex n. 2123. Vs. 4. quid in litteris .Α.Ι.Ρ.. lateat, nescio; neque id arbitror fuisse *β]α[σ]ι[λεύς*, quae vox ante nomen *Κότυς* locum sibi vindicat.

2108. *d.*

. . . . Η Τ Υ Χ Η
. . . . ΙΟΝΡΑΔΑΜΣΑΔΙΟΥΤΟΥ
. . . . ΕΥΑΣΘΗΔΙΕΠΙΜΕΛΙΑΣ
. . . . ΙΣΚΑΙΘΕΟ . . . ΥΠΑΤΙΕΙ

Ἀγαθ]ῇ τύχῃ,
ἡ πόλις?] - - - ιον Ῥαδαμσαδίου τοῦ
βασιλέως. κατεσκ]ευάσθη δι' ἐπιμελίας
[τῶν δεῖνα].

Nam nomina curatorum non intelligo, nec video aliud praeter horum nomina, quod latere vs. 4. possit. Nam *θεο]ῖς καὶ θεῷ - - ὑπάτ[ῳ* nec per se ferri potest nec cum reliquis connecti. De Rhadamsadio cf. Introd. I, 13. Regis hoc loco nomen latere non dubito: quamquam id Köhlero nostro ambiguum visum Ephem. Petrop. 1830. p. 48. (qui pro **Σ** in lapide esse C non immerito coniicit). Nam post *Ῥαδαμσαδίου τοῦ* nomen aliquod excidit, quod dignitatem patris eius hominis, qui hac statua honoratur, continebat; id esse regium nomen vel inde coniicias, quod si pater tantum magistratum vel sacerdotium gessisset, non id annotatum esset. Nec facile in Bosporo aetate recentiore multi alii statua honorati fuerint nisi reges regumque filii.

2108. *e.*

In museo oppidi Nicolaëv Köhlerus hunc lapidem sese prodit a. 1804. vidisse, eumque esse Olbiopolitanum; litteras quoque similes esse Olbiopolitanorum titulorum litteris, non iis, qui Panticapaei reperiantur; item universam incidendi rationem: neque in oppido Nicolaëv ulla esse Panticapaeensia monumenta. Quare Köhlerus tituli ultimos duos versus ut a Graeco recentiore per fraudem additos reiicit; Olbiae enim non potuit epocha Bosporana nec fastorum Macedonicorum usus obtinere. Addit, in Panticapaeensibus titulis non inesse barbara nomina, ut hic *Ὀμψαλάκου*: quod tamen argumentum infirmum est. Nam *Σπάρτοκος, Παιρισάδης, Κομοσαρύη* certo barbara sunt; n. 2090. Panticapaeensis vir barbaro nomine vocatur; n. 2114. Cossae nomen videtur barbarum: n. 2114. *d.* *Ἄττας* pater est viri ad Panticapaeum habitantis. Etiam Phanagoriae talia nomina sunt obvia (n. 2127-2129.). Equidem summam Köhleri peritiam reveritus, qui diligentissime de hoc monumento disputat adv. Roch. p. 9 sqq. (Serap. p. 87 sqq.), initio in Olbiopolitanis posueram hunc titulum, quem ex Stempovskii schedis lapidea forma expressum dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. IV. n. 1. et vulgatis litteris epigraphicis p. 11. in tumulo prope Panticapaeum illum a. 1809. repertum tradens. Sed video nunc obtemperandum Stempovskio esse. Non solum enim titulis postea repertis vindicantur duo ultimi versus, quod illi temporis notationem aut eadem aut simili formula conceptam exhibent, sed Stempovskius in Ephem. Odess. 1829. n. 39. etiam testatur diserte, hunc titulum mense Iunio a. 1809. *Panticapaei* detectum, et se coram in ipso oppido Kertsch classis duci Marchioni de Traversay oblatum, ab hoc vero statim in museum oppidi Nicolaëv, quod ille tum instruebat, esse delatum. Videtur igitur Köhlerum memoria fefellisse. Ceterum titulo huic, antequam eum cognossem Panticapaei repertum esse, inter Olbiopolitanos dederam numerum 2091. Hinc in Introd. II, 2. extr. ubi ad lemma hoc provocavi, ille numerus pro hoc (2108. *e.*) citatus est.

ΙΟΧΟΥΟΝΤΟΣΤΡΙ
ΦΩΝΟΣΟΜΨΑΛΑΚΟΥ
ΔΙΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝΕΡΜΩ
ΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΑΣΤΟΥΒΑ.ΙΛΕΙΔΟΥ
ΕΝΤΩΔΚΥ?ΕΤΕΙ ΚΑΙ
ΜΗΝΙ·ΔΥΣΤΡΩΑ

- - - οντος Τρ[ύ-
φωνος Ὀμψαλάκου,
δι' ἐπιμελητῶν Ἕρμω-
νος Διονυσίου καὶ
. . άστου Βα[σ]ιλείδου,
ἐν τῷ δκυ ἔτει καὶ
μηνὶ Δύστρῳ α.

Vs. 5. Roch. p. 11. praefigit Ι, quod non est in tabula. Ex litteris initio superstitibus nec proprium nomen nec magistratus vocabulum formari potest, et participium *ὄντος* insolens est in magistratibus referendis. Non recte Osannus Auctar. Lex. Gr. Praef. p. XII. scribebat *σκηπτουχοῦντος*: in Graecis urbibus huius regionis non sunt *σκηπτοῦχοι*, sed in barbaris gentibus, Sarmatis, Persis, Heniochis. Titulus operi alicui inscriptus erat; deficiunt verba dedicationis; Tryphon mox magistratu aliquo vel sacerdotio fungens nominatus erat, postremo curatores operis (*ἐπιμεληταί*), qui non sunt magistratus.

Ὀμψαλάκης (non *Ὀμψάλακος*, vide Introd.) ut n. 2093. *Ὄμψαλμος*. Annus est ab epocha Bosporana 424. et dies est mensis quinti primus, p. Chr. 128. a. u. c. 881. regnante Cotye II. De epocha et mensium Bosporanorum ratione vide Introd. I, 12. Formula, qua tempus notatur, eadem est n. 2109. *c.* nec multum diversa fuisse videtur in titulo Introd. I, 12. memorato, in quo habes ΘϘΥ *ἔτει*; neque obsum, quominus n. 2125. scribatur *ἐν τῷ β[. . ἔτει.* Cf. etiam n. 2114. *c.*

2108. *f.*

Postquam huius partis Introductio universa typis iam excusa est, editam in Ephemeridibus Odessensibus a. 1830. n. 93. (1. Decembr.) accepi inscriptionem *Panticapaeensem* d. 14. Augusti eiusdem anni undis Bospori ereptam eo loco, ubi vetus castellum Turcicum oppidi Kertsch situm erat. Lapis est marmoris cani, in duas partes diffractus; servatur nunc in museo publico oppidi Kertsch.

. . . . . . ΑΤΟΡΑ·Κ | ΑΙ.ΑΡΑ·ΤΡΑΙ . . . .
. . . . . ΟΝ·ΣΕΒΑΣ | . . Ν·ΤΟΝ·ΤΟ·Ι. . Η . . . .
. . . . . ΗΝ·ΚΑΙΙΔΙ | ΟΝ·ΚΤΙΣΤΗΝ·ΤΡ. . . . ΣΙΟΥ
. . . . . ΥΣ·ΡΟΙΜΗ | ΤΑΛΚΗΣΦΙΛΟΚ. . . . ΡΚΑΙ.
. . . . . ΕΥΣΕΒ | ΗΣ·ΕΥΧΑΡΙΣΤ. . . . . Σ. . .
. . . . ΙΓΑΦΙ. | . ΑΝ . ΣΤΗΣΕΙ . . . .
ΛΙΟΥ | Φ. . . ΙΑΝΟΥ·Υ. . . . .
. ΛΥ. | ΑΠΕΛΛΑ. . .

Αὐτοκρ]άτορα Καί[σ]αρα Τραϊ[ανὸν]
᾿Αδριαν]ὸν Σεβαστόν, [ὕπα]τον τὸ [γ̅, τὸν τ]ῆ[ς οἰκουμένης?
εὐεργέτ]ην καὶ ἴδιον κτίστην, Τ[ιβέριο]ς ᾿Ιού[λι-
ος βασιλε]ὺς ῾Ροιμητάλκης φιλόκ[αισα]ρ καὶ [φι-
λορώμαιος], εὐσεβής, εὐχαριστ[ῶν τῆς εἰ]ς [ἑαυ-
τὸν καλοκἀ]γα[θ]ί[ας]? ἀν[έ]στησε[ν, δι᾿ ἐπιμελητοῦ
..... ᾿Ιου]λίου Φ[λαου]ιανοῦ? - - - - - -
- - - ἔτους λῡ, ᾿Απελλα[ίου - -

Titulus pertinet ad mensem secundum anni Bosporani 430. fere Novembrem p. Chr. 133. a. u. c. 886. ᾿Απελλαῖον Macedonicum apud Bosporanos mensem hic demum titulus attulit; quare Introd. I, 12. eius mentio non facta est. *Rhoemetalces* rex Cotyi II. successit ep. Bosp. a. 428. imperante tum Hadriano: cui etsi Rhoemetalces biennio demum post statuam hanc dicavit, tamen hoc ob receptum ab illo regnum fecisse videtur; et certe iam anno ep. Bosp. 428. nummi Rhoemetalcae Hadriani capite signati sunt. Ceterum notavit editor, Cotyn II. sine certis et legitimis heredibus defunctum videri, quod Arrianus in Periplo Ponti Euxini Imperatori nuntians regis huius obitum describat oram huius terrae, si qua velit de hac dicione constituere: et Rhoemetalcae ius aliquatenus fuisse dubium, inde patet, quod Antonino Pio Imp. inter Rhoemetalcen et Eupatorem lis orta est. Tamen audito negotio hic Imperator Rhoemetalcae imperium confirmavit (Iul. Capitolin. vit. Antonin. c. 9.), Hadriani ut videtur iudicium secutus: neque Eupator, qui deinceps sub Antonino Pio et M. Aurelio regnavit, et Imperatoris auctoritatem etiam mittendo in Bithyniam annuo tributo agnovit (Lucian. Pseudomant. 57.), regno potitus videtur, priusquam Rhoemetalces esset mortuus. De emendationibus dicam paucissima, aliquot tituli locos valde oblitteratos esse ex fide editoris praemonens. Vs. 2. ΤΟΝ·ΤΟ·Ι vix potest aliud fuisse nisi ὕπατον τὸ γ̅. ῎Ιδιον κτίστην ubi Hadrianum vocat rex, hoc est *statorem, qui ei regnum dederit*, necesse est praecesserit aliquid, quod non ad ipsum pertineret Rhoemetalcen; igitur dedi τὸν τῆς οἰκουμένης εὐεργέτην. Vs. 3. ΤΡ videtur in ΤΙΒ mutandum esse. Vs. 5. poteris etiam scribere εὐχαριστῶν ὑπὲρ τῆς etc. Εὐχαριστῶν quidem non est dubium: cf. T. I. p. 888. *a*. Cetera magna ex parte ex similibus supplevimus titulis.

2108. *g*.

In loco veteris *Panticapaei* repertum monumentum votivum (non sepulcrale, ut putabat editor), nunc in museo oppidi Kertsch. Ed. Stempovskius Ephem. Odess. 1829. n. 39. atque iterum in Ephem. Petrop. 1829. n. 69. Forma litterarum dicitur aetatem designare Christiana epocha priorem; vs. 1. 2. singulae litterae deesse dicuntur, recte.

ΞΙΣΙΑΣΔΗΛΟΠΤΙΧΟΥΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
ΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΦΡΑΣΙΔΗΜΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ

Τε]ισίας Δηλοπτίχου Βυζάντιος [ὑ]πὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Φρασιδήμου ᾿Αφροδίτῃ.

Δηλόπτιχος ne dubium videatur, nota id esse deminutivum nominis Δηλόπτης. De cultu Veneris in hoc tractu cf. ad n. 2120. et proxime n. 2109.

2109.

In basi statuae vel columnae, ex marmore candido, *Panticapaei* reperta et in oppidum Taman delata; Panticapaei viderunt Waxel. Rec. n. 14. Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. p. 278. tab. XVII. qui in aere dederunt. Postea lapis a Köhlero in oppido Taman non iam repertus est; ex Waxelio dedit Köhler. Monum. Comos. p. 29. et tab. III. ex hoc (sed non sine mendo) Rochettus Antt. Bosp. tab. VI, 7. In oppido Taman transcripsit aut Clarkius aut Kelsalius, sed credo prior, qui edidit Itin. T. I. p. 413.

ΑΡΙΣΤΙΩΝΑΡΙΣ
ΤΟΦΩΝΤΟΣΑΦΡΟΔΙΤΗΙ

᾿Αριστίων ᾿Αριστοφῶντος ᾿Αφροδίτῃ.

De cultu Veneris cf. ad n. 2120. A dedi ex Pall.

2109. *b*.

Titulus a. 1827. *Panticapaei* repertus, de quo refertur a Blarambergio in Ephem. Odess. a. 1828. n. 44. atque iterum a. 1829. n. 86. Priorem plagulam non ipse vidi, quod eam nancisci non potui. Diligens apographum misit Blarambergius.

ϹΕΛΛΦΡΟ_ . . . . ΙΑΝΙΑΑΠΑΤΟΥΡΗΜΕ - -
ΟΥϹΗΙΧΡΗϹΤΙΩΝΒΤΟΥϹΑΛΑΠΡΙΝΚΙΠΟϹ - -
ΞΑΜΕΝΟϹΑΝΕΘΗΚΑ·ΘΛΦ ΞΑΝΔΙΚ - -

Quae supra et ad dextram desunt fractura lapidis absumpsit, et sola coniectura, non litterarum vestigiis nititur supplementum, quod tentatum est, Θεᾷ ᾿Αφροδίτῃ Τιτανίᾳ et dein μεδεούσῃ: quasi ob deceptos *Gigantes* (non Titanes) Venus Τιτανία dicta sit (cf. ad n. 2120.). Scribo:

Θεᾷ ᾿Αφρο[δίτῃ Οὐ]ρανίᾳ ᾿Απατούρῃ με[δ]ούσῃ Χρηστίων, β̅ τοῦ Σαλᾶ Πρίνκιπος, [εὐ]ξάμενος ἀνέθηκα, θ̅λ̅φ̅, Ξανδικ[οῦ.

᾿Αφροδίτη Οὐρανία nomine ᾿Αρτιμπάσης a Scythis culta est (Herod. IV, 59.), qui olim terram Panticapaeensem tenuerunt; nihil igitur mirum, quod ea

Panticapaei cum Ἀπατούρῳ coaluit, de qua vide ad n. 2120. Supplementum nostrum Οὐρανίᾳ probat nunc etiam Blarambergius. Μέδουσα videtur poetico usu pro βασίλεια dicta. Vs. 2. β̄ τοῦ Σαλᾶ usu Asianis potissimum frequentato designat, Chrestionis patrem et avum esse Σαλᾶν vocatum. Nomen Σαλᾶς quale sit nescio. Alter ex his vel uterque fuerit *Princeps*, quod nomen est officii Romani sive militaris sive civilis. Cf. Pancirol. ad Notit. Imp. Or. p. 28. Certe *Princeps* non videtur hoc loco nomen proprium viri esse. De epocha et mense vide Introd. I, 12. Annus est ab epocha Bosporana 539. mensis sextus, p. Chr. 243. Ceterum Ξανθικὸς et Ξανδικὸς scribi notum est.

2109. *c.*

In fragmine basis marmoreae ad fontem publicum in oppido Kertsch (*Panticapaei*), litteris elegantissimis. Ed. Stempovskius Ephem. Odess. 1829. n. 39. et in Ephem. Petrop. 1829. n. 69. sed altero hoc loco vitiosius.

. . . . ΝΙΑΣ . .
. . . . ΤΩΝΙΔΙΩΝ . .
. . . . ΣΤΗΣΕΝ . . .
. . . . Ι ΙΔΟΣ . . . ΔΑΤΟΥΕΥ . . .
ΑΤΗΝΕΝΤΩΙ Θ:Π:Υ: ΕΤΕΙ .
ΚΑΙΜΗΝΙΓΟΡΠΙΑΙΩΙ·Δ .

Βασιλέα βασιλέων?] - - νίας [ὁ τοῦ
δεῖνος ἐκ] τῶν ἰδίων [ἀγάλ-
ματι ἀνέ]στησεν [ὑπὲρ τῆς
πατρ]ίδος, [Μιθρα]δάτου Εὐ[πάτορος υἱὸν Σαυρομ-
άτην, ἐν τῷ θπῡ ἔτει
καὶ μηνὶ Γορπιαίῳ δ̄.

Titulus ab epocha Bosporana a. 489. mense undecimo p. Chr. 193. scriptus est, rege Sauromate IV. Commodo Imp. Desidero interpretem, quem mox tractaturum hoc monumentum tradit editor: interim Mithradatis Eupatoris mentionem inesse intelligas. Regnavit paulo ante Sauromaten IV. *Eupator*, fortasse ex posteris Mithradatis VI. Eupatoris et Claudii Mithradatis Bosporani regis: ille non solum Eupator, sed etiam Mithradates dictus fuerit. Certe pro ΔΑΤΟΥ non est Σαυρο]μάτου scribendum, ut in diario quodam nuper coniectum. In fine vs. 4. quid aliud latere possit nisi υἱόν et Σαυρομ]άτην, non video. Sic Sauromates IV. fuerit filius Eupatoris: quamquam desideres ibi vocem, quae regiam dignitatem designet; et male me habet, quod versus longius excurrit. Sed hoc posterius tuleris, et regium nomen coniicias initio scriptum fuisse, ubi id supplevi ad aliorum titulorum normam. Cf. Introd. I, 19. Iam vs. 2. 3. vix aliud superest quod suppleas quam ἀγάλματι, ut n. 2089. Vs. 3. 4. ὑπὲρ τῆς πατρίδος satis apertum est et formulis usitatis conveniens. De epocha et mense cf. Introd. I, 12.

2109. *d.*

Blarambergius in libello, qui inscriptus est „Notice sur quelques objets d'antiquité, découverts en Tauride", inter alia, quae in tumulo sepulcrali prope *Panticapaeum* reperta sunt, diotam fictilem repraesentat, cuius collo inscriptum:

ƐΥΑΡΧΟ
ΑΡΙΣΤΩΝ

Titulum quum Blarambergius magnis reddiderit litteris, nullus videtur coniecturae locus relictus, nec scripserim ἐ[π'] ἄρχ. sed lego Εὐάρχο(υ) Ἀρίστων(ος), omisso τοῦ ante Ἀρίστωνος, ut passim. Nomen est aut figuli aut magistratus; vas fortasse peregrinae fabricae, ut multa Olbiae reperta.

2109. *e.*

In sepulcro sub tumulo, quod sex verstis a *Panticapaeo* d. IV. Octobr. a. 1830. detectum est, inter alia cimelia aurea et argentea pretiosissima referentibus diariis pharetra inventa cum inscriptione hac:

ΠΟΡ
ΝΑΧΟ

Putes esse Πορνά[κ]ου; sed potest etiam vox esse Πόρναχος, ut Ἀρσηούαχος etc.

2110.

E vicinia *Panticapaei*; possessor secundum Köppen. Nordgest. p. 78. est P. du Brux in oppido Kertsch, secundum Köhler. de cursu et ins. Achill. p. 254. not. 812. praefectus portus Bourcanofski. Ex schedis Stempovskii dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. IX, 6. et ex suis Köhler. l. c. Titulus est sub anaglypho, quo repraesentatur femina velata, facie adversa, copiose amicta, tunica longa, peplo amplo ad genua descendente; sinistram admovet faciei, dextrâ videtur cubitum sinistrum sustinere: utrinque adstat puella; quae ad dextram est, cistulam tenet cimeliis condendis; quae ad sinistram, vas unguentarium. Hae figurae positae sunt in cellula, cuius fornix duabus est columellis suffultus; supra est aëtoma; in dextra et sinistra aëtomatis et supra id sunt tres rosae.

ΑΘΗΝΑΙΑ·ΓΥΝΗ
ΥΨΙΓΟΝΟΥΧΑΙΡΕ

Sic Köhlerus; Roch. ΑΘΗΝΑΙΣΓΥΝΗ.
Ἀθηναία γυνὴ Ὑψιγόνου χαῖρε.

2111.

In muro ecclesiae oppidi Kertsch, *Panticapaei*, vidit Marschallus de Bieberstein, ex quo dedit Guthrie Append. p. 524. Ibidem, in oppido Kertsch, esse titulum notat Köppen. Nordgest. p. 77. Ex schedis Stempovskii dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. v, 5.

ΘΕΟΝΑΥΙΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΕ
ΧΑΙΡΕ

Sic Stemp. sed Guthr. vs. 1. ΘΕΟΝΑΤΕ. Vs. 1. sitne Θεόνα υἱὲ an Θεοναῦιε legendum nescias: sed collatis n. 2111. *b.* et 2114. praefero prius.

Θεόνα, υἱὲ Διονυσίου, Ἀμαστριανέ, χαῖρε.

Nomen Θεόνας s. Θεόνης incognitum.

2111. *b.*

In anaglypho sepulcrali a. 1829. prope *Panticapaeum* reperto; lapis fractus est, ita ut in altero fragmento prior, in altero posterior versus supersit. Anaglyphum repraesentat equitem, qui ad dextrum femur habet mucronem, in dorso arcum et pharetram; pone adstat puer, cuius caput galericulo tectum, isque clypeum gestans. Lapis fastigio et aliis ornamentis insignis est, fere ut Attica marmora sepulcralia. Infra est inscriptio. Ed. in Ephem. Odess. a. 1829. n. 50. Nos damus ex schedis a Blarambergio missis.

ΚΛΕΩΝΥΙΕΚΛΕ
ΟΝΟΣΧΑΙΡΕ

Κλέων υἱὲ Κλέ[ω]νος χαῖρε.

2112.

E vicinia *Panticapaei*; titulum ed. Köhler. de ins. et cursu Achill. p. 254. not. 812. apud praefectum portus eundem, quem n. 2110. diximus, servatum. In parte lapidis superiore, cuius forma ovata, est palmula egregie sculpta; infra est titulus. Ex Köppenii schedis dedit Osann. Syll. p. 284. quasi prope Odessam repertum.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ

Μητρόδωρος
Ἀρτέμωνος.

Sigma inversum dedi ex Os. Vs. 2. idem ΑΡΤΗΜΟΡΟΣ. Metrodorus etiam Gorgippi filius Spartocidae dictus est (Introd. I, 12.).

2113.

In oppidi Kertsch (*Panticapaei*) ecclesiae muro, marmor candidum cum anaglypho, quo repraesentatur mulier, cui puella obvia est, sub aëtomate columellis suffulto. Ex Biebersteinianis dedit Guthrie Append. p. 321. et in aere repraesentant Waxel. Rec. n. 8. Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. tab. XVIII. coll. p. 279.

ΗΝΑΝΑ ΜΗΤΗΡ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΥΚΑΙΑΔΕΛΦΗ
ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΗΑΧΑΙΡΕ

Guthr. dedit litteris vulgaribus; ego litterarum formas ex Pall. maxime reddidi. Vs. 1. spatium intermedium Wax. habet, qui cruce praefixa habet ΝΑΝΑ; Pallasius . ΙΝΑΝΑ, Guthr. quod dedi. Vs. 2. Guthr. ΜΗΝΟΔΟΡΟΥ, Pall. ΜΙΝΟΔΟΡΟΥ, Wax. quod dedi. Tum ΑΔΕΛΦΗ... est ap. Guthr. (dele lacunam, cui spatium in lapide nullum est), Wax. ΛΔΕΛΦΗ, Pall. ΑΔΕΛΦΙ.

. ηνάνα μήτηρ Μηνοδώρου, καὶ ἀδελφὴ Δημοστράτηα, χαῖρε.

Ἀδελφὴ est Menodori, filia matris eius, puella illa in anaglypho repraesentata.

2114.

Ibidem; marmor candidum cum duplici anaglypho: superius monstrat equitem obvio puero; infra est lectus, in quo ex Waxelii delineatione decumbunt duo viri sibi adversi: sed Pallasius unum praebet in lecto cubantem, assidente alio homine, utrinque vero puerum; et alter puerorum poculum dextra apportat, et sinistro brachio nescio quid. Igitur utrumque anaglyphum est fere idem quod n. 2094. Titulus inter utrumque anaglyphum interpositus est. Aeri incisum dedere Waxel. Rec. n. 10. Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. tab. XVII. (cf. p. 278.). Titulum praebent Guthrie Append. p. 322. Clark. Itin. T. I. p. 435. Köhler. de ins. et curs. Achill. p. 247.

ΠΟΠΛΙΥΙΕ
ΚΟΣΣΑΧΑΙΡ_

Litterarum formas dedi ex Wax. (qui diserte Π) et Pall. (qui diserte Α). Clarkius male C et Є habet. Vs. 1. Guthr. ... ΠΟΠΛΙΥΙΕ..., male; Wax. ΠΟΠΑΙ etc. ceteri ut nos. Vs. 2. extr. Guthr. ΧΑΙ.., Pall. Clark. ΧΑΙ, Köhl. ΧΑΙ et vs. 3. ΡΕ; Wax. ΧΑΙΡ_.

Πόπλι, υἱὲ Κοσσᾶ, χαῖρε.

De nomine Κοσσᾶ vide Introd. II, 9.

2114. *b.*

Titulus *Panticapaei* repertus et Theudosiam in domum privatam translatus, sed valde detritus. Paucula verba inde dedit Blarambergius in Ephemeridibus Odessae a. 1828. n. 100. misitque postea apographum ex alienis schedis transcriptum.

```
- - - - - -
- - - - - -
- - ΜΙΤΟΥΣΕ
- - ΡΟΣΕΥΧΗΚ
- - - ΣΩΜΑ
- - - ΚΑΙΚΑ
- - -ΡΑΝΟΧΛΗΤ - - -
- - ΝΤΟΣΚΛΙΠ
- ΘΝΗΜΓ\ΡΙΤ- - -ΖΩ
  ΥΑΓΕΣΤΟΙΤΗΜ
  ΤΑΔΙΚΑΙΠΑΝΤΑΩΣΙ
 ΙΝΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣΜ
  ΕΠ..ΗΣ....ΣΙΝΠΑΥ
  ΕΜΥ......ΙΝ
   ΩΑΥΤΩΣΑΙ
ΚΤ..ΣΙΟΣΚΑΙ
\ΝΕΙ\ΒΟΥΛΟΝ.
ΠΡΟΣΕΥΧΗΝΘΩΠΕΙ
ΡΗΣΙΟΣΣΥΝ.ΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣΣΥΝΑΓΩΓΗΣΤΩ
ΙΟΥΔΑΙ..
```

Vs. 2. est π]ροσευχή ut vs. 16. προσευχήν, utrum ea vi qua n. 2079. an vulgari nescio. Vs. 3. habes σῶμα, defuncti opinor. Vs. 5. ἀνοχλῇ an πα]ρ[ε]νοχλῇ vel πα]ρανοχλῇ? „*Si quis defuncti corpus inquietet?*" Vs. 7. πα]ρ[ὰ] τ[ὴν] ζω[ήν? Vs. 8. ε]ὐαγές? Vs. 9. πάν]τα δίκαι[α] καὶ πάντα [ὅ]σι[α? Vs. 10. τὴν τελευτήσαντος μ[νήμην? Vs. 11. ἐπ]ὶ τ[ῆς? In fine aliquid a verbo παύειν derivatum. Vs. 13. ὡ[ς]αύτως? Vs. 14. Κτ[ή]σιος nomen proprium? Vs. 15. εἰ [δὲ] βούλον[ται? Vs. 16. προσευχήν. Vs. 17. videtur ut vs. 14. Κτ]ήσιος fuisse, dein σὺν [ἐ]πιτροπῇ τῆς συναγωγῆς τῶ[ν] Ἰουδαί[ων.

2114. *c.*

Vere anni 1830. inter *Panticapaeum* (Kertsch) et Jenikale, 11 verstis a Panticapaeo duo sepulcra reperta sunt, crassis lapidibus structa, in quorum introitu inscriptiones positae erant. Altera est in cippo duobus anaglyphis ornato operis satis rudis. Inferius anaglyphum ostendit feminam sellae insidentem, adstante a fronte viro; pone sellam puerulus pyxidem manu tenens. Supra est eques, adstante puerulo, qui illi vasculum offert. Totum opus cingitur sertis rosarum aliisque ornamentis. Infra est haec inscriptio in quinque divisa versus. Titulum repraesento qualis editur in Diar. Odess. a. 1830. n. 84. Et hic et insequens servatur in museo oppidi Kertsch, cui donavit soli possessor.

ΣΕΥΗΡΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥΤΙΑΝΟΣΣΥΝΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΜΕΛΙΤΙΝΗΣΤΩΙΔΙΩΤΡΟΦΙΜΩΜΕΜΝΟΝΙ
ΥΙΩΑΜΕΙΝΙΑΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ·ΕΝΤΩϚΚΥ·
ΞΑΝΔΙΚΩ

Σεύηρος Σωκράτου Τιανὸς σὺν γυναικὸς Μελιτίνης τῷ ἰδίῳ τροφίμῳ Μέμνονι υἱῷ Ἀμεινία μνήμης χάριν, ἐν τῷ ϛκυ Ξανδικῷ.

Miro soloecismo σὺν ut μετὰ genitivum additum habet hic et n. 2114. *d.* Annus est ep. Bosp. 426. mense sexto, post Chr. 130. a. u. c. 883. Imp. Hadriano. Titulus post impressam Introductionis maximam partem editus est; quare eius nulla mentio fit Introd. I, 12. II, 2.

2114. *d.*

In altero *ibidem* sepulcro haec est inscriptio columellae imposita; novem sunt versus, litteris rubro pictis et prorsus distinctis et apertis, quarum forma aetatem tituli satis recentem referre dicitur. Inscriptionem reddo, qualis in Diar. Odess. l. c. editur, eamque una cum priore sero nobis allatam.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣΑΤΤΑΣΙΝΔΑΞΚΡΑΒΑΤΡΙΟΣΣΥΝΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΑΧΑΙΜΕΝ·ΚΑΙΥΙΟΥ
ΤΕΙΜΟΘΕΟΥΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΑΥΤΩΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ

Τειμόθεος Ἄττα Σίνδαξ? κραβάτριος? σὺν γυναικὸς Καλλιστρατείας θυγατρὸς Ἀχαιμέν. καὶ υἱοῦ Τειμοθέου οἰκοδόμησα αὐτῷ τὸ μνημεῖον.

Timotheus videtur Attae filius; certe non audeo Ἀττασίνδα legere. Σίνδαξ sane mirum est et inauditum; editor hoc putat pro Σίνδος esse. Noti sunt Σίνδαι Indiae (Steph. Byz. v. Σίνδα); unde quis coniecerit Σίνδας, quasi hoc pro Σίνδος dictum sit. Sindos certe sunt qui Indicae originis esse putent (cf. Introd. I, 16.). Sed talibus coniecturis non indulgendum. Neque emendationi esse videtur locus, quum litterae dicantur satis distinctae esse. Κραβάτριος videtur κραβατάριος esse. Κράβατος est *lectus*, recentioribus etiam *lectica* et *tabernaculum* (σκηνή); κραβαταρία Byzantinis est genus *feretri*. Videndum igitur ne κραβατάριος in aula Bosporana fuerit officii nomen; *cubicularium* reddidit editor. De structura σὺν γυναικὸς cf. n. 2114. *c.* Ἀχαιμέν. est aut Ἀχαιμένους aut Ἀχαιμενίδα. Αὑτῷ p. ἐμαυτῷ notissimum. De industria retinui οἰκοδόμησα sine augmento.

2115.

E vicinia *Panticapaei*, ibidem ubi n. 2112. Edidit Köhler. l. c. ibid. Titulus est sub anaglypho, in quo eques a sinistra ad dextram progrediens, fraena equi, cui insidet, tenens, et in dextro latere magnam pharetram suspensam habens: pone hunc alius eques equo insidens, minore mensura, isque in cippo collocatus.

ΚΟΝΣΤ....ΩΙΚ..
ΜΥΡΜ......
ΑΝΕΣΤΗΣΕΝΖΩΤ....

Supplevit Köhlerus, manifesto e vestigiis lapidis: *Κονστ[αντί]ῳ κ[αὶ] Μυρμ[ηκίωνι] ἀνέστησεν Ζώτ[ιχος* vel *Ζωτ[ικός*. Malim Κ[ω]νστ. *Myrmecion* nomen habet a Myrmecio oppido prope Panticapaeum.

2116.

Lapis *Panticapaeensis* prope Kertsch in occidentem repertus, in tumulo; inest anaglyphum sepulcrale usitatae formae, virum repraesentans in lecto decumbentem adstantibus duobus familiaribus, masculis vel feminis, et minoribus duabus figuris, famulorum opinor, additis: in lapide infimo est titulus. Habetur in oppido Kertsch apud clericum. Aeri incisum dedit Pallas. Itin. T. II. tab. XVIII. cf. p. 279. verba habet Guthrie Append. p. 324.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ   *Ἀγαθῇ τύχῃ.*

Sic Pall. et recte, licet insolens titulus sit; nec quidquam deest, quum additamento nullus in lapide locus sit. Guthr. ΑΓΑΘΗΤΥΧΑΙΡΕ.

2117.

Lapis calcarius in tria fragmina diffractus, ita ut vs. 4-6. in uno supersint fragmento, vss. 1-3. autem in duobus, fissura vs. 1. post Γ, vs. 2. post primum Ε, vs. 3. post primum Ι dividente versus: inferius fragmentum 1' Angl. mens. longum, 8"½ latum, 1' 7" crassum: aeque magna sunt duo superiora fragmina composita. Köppenius primum repperit a. 1819. in ecclesia vici Akdengissowka, in via a Temrjuk ad Taman, hoc est in vicinia *Phanagoriae*, et *Ceporum* potissimum; erant autem hi lapides in fundamento aedificii sparsi, quod eruptione tumuli limum evomentis luci redditum erat a. 1818. Mox in Taman, oppido an insula s. paeninsula ambiguum, Köhlerus sese titulum hunc vidisse narrat; quam vere, nescio. Vide de hac re Köppen. Nordgest. p. 48 sq. Köhler. adv. Köppen. p. 32. Köppen. Nachhall p. 6. Ex Köppenii apographo fluxit depravatum exemplum, quod edidit Rochettus Antt. Bosp. tab. IV. n. 3. typo lapideo, cf. nott. p. 25 sqq. Id recte vituperat Köhler. adv. Roch. p. 6. 19. Rectius aeri incisus titulus ap. Köpp. Nordgest. tab. II. et dixit Köppenius de hoc titulo ibid. p. 47 sqq. Huius apographum tamen formas litterarum non prorsus accurate repraesentare dicit Köhler. adv. Köppen. p. 32. Dedit etiam Köhlerus adv. Roch. p. 19 sqq.

ΞΕΝοΚΛΕΙΔΗΣΠοΣΙοΣΑΝΕθΗΚΕ
ΤοΝΝΑοΝΑΡΤΕΜΙΔΙΑΓΡοΤΕΡΑΙ
ΑΡΧοΝΤοΣΠΑΙΡΙΣΑΔοΥΣΤοΥ
ΛΕΥΚωΝοΣΒοΣΠοΡοΥΚΑΙθΕΥΔο
ΣΙΗΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥωΝΣΙΝΔωΝ
ΚΑΙΤοΡΕΤωΝΚΑΙΔΑΝΔΑΡΙωΝ

Köhleri apographum consentit cum Köpp. nisi quod pro Θ Köpp. Ο habet, nec Köhl. formam litterarum ita exprimit ut dedi ex Köpp. Roch. habet maius Θ iisdem locis, item Ω et Ο magna, praeterea Α, Σ, Π, et vitiose vs. 3. omittit ultimum Σ, vs. 5. habet ΣΥΣ p. ΣΙΗΣ, et vs. 6. fin. ΡΙΟΝ.

Ξενοκλείδης Πόσιος ἀνέθηκε τὸν ναὸν Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ, ἄρχοντος Παιρισάδους τοῦ Λεύκωνος Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης, καὶ βασιλεύων (p. *βασιλεύοντος*, barbaro soloecismo) *Σίνδων καὶ Τορετῶν καὶ Δανδαρίων.*

Titulus imperante Paerisade I. scriptus est, qui regnavit ab Olymp. 107, 4. ad Olymp. 117, ⅔. Cf. Introd. I, 12. et de Ionismo, de civitatibus et populis, de Paerisadis *ἀρχῇ* et *βασιλείᾳ*, de origine huius cultus Dianae Introd. hinc inde. Ceterum quod Paerisades I. nondum omnibus Maitis imperare dicitur, ut n. 2118. 2119. hic titulus illis est antiquior censendus iudice Rochetto Antt. Bosp. p. 83. quod cur improbet Köhl. adv. Roch. p. 49. non video: palaeographicae quidem rationes, quibus non in hac quidem, sed in simili quaestione utitur Köhl. Monum. Comos p. 36 sqq. nihil demonstrant. Cf. etiam ad n. 2118. Cur vero in his duobus titulis non nominentur Toretae et Dandarii, in Introd. exquisivi.

2118.

Marmor candidum cum inscriptione *Phanagorensi*, in oppido Taman, ut videtur ad ecclesiam (Köppen. Nordgest. p. 77.). Ed. Köhler. Monum. Comos. tab. II. cf. p. 58 sqq. Hinc praebente Kelsalio Clark. Itin. T. I. p. 415. et Rochett. Antt. Bosp. tab. VI. n. 3.

ΜΗΣΤωΡΙΠΠοΣΘΕΝΕοΣΥΠΕΡΤοΥΠΑΤΡοΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΑΠοΛΛωΝΙΑΓωΝοΘΕΤΗΣΑΣ
ΑΡΧοΝΤοΣΠΑΙΡΙΣΑΔΕοΣΒοΣΠοΡοΥ
ΚΑΙΘΕοΔοΣΙΗΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΣΙΝΔωΝ
ΚΑΙΜΑΙΤωΝΠΑΝΤωΝ

Ο et Ω dedi minora ex Köhleri fide Monum. Comos. p. 24. (cf. etiam p. 36.); de ceteris litteris non constat, ne de Θ quidem, quamquam hoc quoque puto minusculum potius esse.

Μήστωρ Ἱπποσθένεος ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀνέθηκε Ἀπόλλωνι ἀγωνοθετήσας, ἄρχοντος Παιρισάδεος Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης καὶ βασιλεύοντος Σίνδων καὶ Μαϊτῶν πάντων.

Titulus rege Paerisade I. (Olymp. 107, 4 – 117, $\frac{2}{3}$.) scriptus, recentior est quam n. 2117. quod iam omnibus Maïtis imperare Paerisades dicitur, et antiquior quam n. 2119. quod nondum imperat Thatensibus. Hoc firmius est, quam anceps e scriptura iudicium, ex quo Köhler. Monum. Comos. p. 36 sq. n. 2119. antiquiorem quam n. 2118. iudicat. Imprimis forma litterarum O, Ω, credo et Θ, minor non demonstrat Philippo et Alexandro recentiorem titulum esse, quod hic usus longe est vetustior. De nomine Ἱπποσθένης cf. n. 2106. de ceteris rebus Introd.

2119.

In Isthmo, qui est inter lacum Temrjukianum et sinum Tamanicum, olim in colle prope ligulam Andri-Atam fuit monumentum, quod collapso littore una in ruinam tractum ad lacum Temrjukianum inventum est, in vicinia *Phanagoriae* vel potius *Ceporum*; sunt duae statuae sine capite, quarum altera cum basi in littore, altera in ipso lacu inventa; et statuae et basis magna, in qua ambae coniunctim stabant, sunt ex lapide arenario (Köhl. Comos. p. 4.) vel ex granite, qui dicitur (hoc de basi tradit Köhl. adv. Roch. p. 51.). Nunc haec Petropoli esse dicuntur. Titulum basi inscriptum primus edidit Köhlerus Monum. Comos. tab. I. et amplo instruxit commentario, quo antiquitatum Bosporanarum iecit fundamenta. Hinc praebente Kelsalio Clark. Itin. T. I. p. 402. Rochett. Antt. Bosp. tab. VI. n. 2. Diar. class. Lond. T. XIII. p. 129 sqq. Corruptum exemplum extat in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 72. non id ex lapide petitum; unde translatum est in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 554. De diis in hoc titulo memoratis dixit etiam Köppen. Nordgest. p. 51-58. Buhlii vero nugas in Ephem. litt. Mosc. 1805. n. 28. de tituli interpretatione prolatas castigavit Köhler. adv. Köpp. p. 33. Litterarum formae in tabula Köhleriana non expressae sunt, sed designatae p. 23. 36. 86. ita, ut nos reddidimus. Litterae sunt graciles et exiles; Ω, O, Θ aeque altae ac reliquae. Ceterum lectio ita certa est, ut nihil mutare liceat, nisi quae forte peccarit lapicida.

ΚΟΜΟΣΑΡΥΗΓΟΡΓΙΠΠΟΥΘΥΓΑΤΗΡΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥΣΓ.ΝΗΕΥΞΑΜΕΝΗ
ΑΝΕΘΗΚΕΙΣΧΥΡΩΙΘΕΙΩΙΣΑΝΕΡΓΕΙΚΑΙΑΣΤΑΡΑΙΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥΣ
ΒΟΣΠΟΡΟΥΚΑΘΕΥΔΟΣΙΗΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ· · · ·ΩΝΚΑΙΜΑΙΤΩΝΠΑ
ΚΑΙΘΑΤΕΩΝ

Vs. 3. ΚΑ p. ΚΑΙ error est lapicidae (Köhler. Monum. Comos. p. 77.): ΚΑΙ tamen habet Clark.

Κομοσαρύη Γοργίππου θυγάτηρ, Παιρισάδους γ[υ]νή, εὐξαμένη ἀνέθηκε ἰσχυρῷ θείῳ Σανεργεῖ καὶ Ἀστάρᾳ, ἄρχοντος Παιρισάδους Βοσπόρου κα[ὶ] Θευδοσίης καὶ βασιλεύοντος [Σίνδ]ων καὶ Μαϊτῶν πά[ντων] καὶ Θατέων.

Titulus est uxoris Paerisadis I. eiusdem aetatis ac priores, ad quos de tempore iam dictum est. Uxori nomen Comosarye est. Bithyniae regina in lapide Milesio Didymaeo (Chishull. Antt. As. p. 92.) vocatur ΚΑΜΑΣΑΡΤΗ; sed corrigendum haud dubie Καμασαρύη, ut nomen idem sit, exigua scripturae varietate, qualem habes in Σπάρτοκος et Σπάρτακος. Hoc notavit Köhler. adv. Roch. p. 30 sq. De Gorgippo vide Introd. I, 12. Mox Köhl. vult ἰσχυροῖς θειοῖς Ἀν. vitia plura in una phrasi imputans lapicidae et θειοῖς p. θεοῖς Ionicum dicens: sed non est Ionicum. Lenius retinentur omnia, quae scripta sunt, et legitur cum Rochetto ἰσχυρῷ θείῳ, *valido* et *divino*, ut pro deo divinus dicatur, et epitheta ad solum prius referantur numen: quod etsi Köhl. adv. Roch. p. 28. non sine causa reprehendit, tamen defendi potest; potuerunt enim haec epitheta ἰσχυροῦ et θείου numinis prioris sollemnia et propria esse. Numinum, quae deinceps appellata sunt, in monumento positae erant imagines habitu Graeco (Köhl. p. 54.), nec tamen ipsa Graeca sunt; quod animadvertit iam Köhlerus. Contra quem quae scripsit Rochettus Antt. Bosp. p. 34 sqq. ea Köhlerus expendit adv. Roch. p. 25-31. Vult autem Rochettus, ut ΣΑΝΕΡΓΕΙΚΑΙΑΣΤΑΡΑΙ mutetur in ΕΚΑΕΡΓΕΙΚΑΙΑΣΤΕΡΙΑΙ, Ἑκαεργεῖ καὶ Ἀστερίᾳ, et Ἑκάεργον καὶ Ἑκαέργην ex Branchi Milesii oraculo affert, nomina Apollinis et sororis satis nota, quorum prius ille hoc loco agnoscit atque a Milesiis in Bosporum allatum esse putat; Asteriam Dianam esse censet. Sed et certa est lectio, quum titulus a Köhlero magna cum cura transcriptus sit, et debebat insuper Ἑκαέργῳ legi. Köhlerum igitur sequimur, qui numina pronuntiat Syriaca et Chaldaica esse, quae per Persas ad Bosporanos translata sint; simul Syriacos s. Assyriacos cultus a Persis, Medis, Armeniis receptos esse docuit adv. Rochett. p. 29. et omnino similes cultus in Asia minore usque ad Pontum obtinuisse rectissime monstrat, ut facile in Bosporum inferri haec superstitio potuerit. Viam insuper monstrat ipse Rochettus Antt. Bosp. p. 37-40. Babyloniorum namque sermonum moralium auctor aliquis Acicharus fuit; huius columna, in qua quippe illi inscripti essent, usus Democritus fertur (Clem. Strom. I. p. 356.); scripsitque de eo Theophrastus (Diog. L. V, 50.). Ille vero, quod pridem coniecerat Potterus, a Strabone XVI. p. 762. ubi leviter corruptum nomen (Ἀχαΐκαρος), apud Bosporanos extitisse vates et mystagogus dicitur. Haec me iudice non recte refutavit Köhlerus adv. Rochett. p. 26. Nam verba Clementis, *Δημόκριτος γὰρ τοὺς Βαβυλωνίους λόγους ἠθικοὺς πεποίηται, λέγεται δὲ τὴν Ἀκιχάρου στήλην ἑρμηνευθεῖσαν τοῖς ἰδίοις συντάξαι συγγράμμασι*, manifesto hoc volunt, ex Acichari columna petitos esse Babylonios sermones: ut proinde Acicharo, quem nominis causa Scytham habuerim, fortasse eorum, qui Mediam invasere atque usque in Syriam et Aegyptum pervenerunt, aliquid cum Babyloniis coniunctionis fuerit. Rursum Köppenius Nordgest. p. 54. Syros notat non tam remotos a Bosporanis fuisse, ut non potuerit ab illis aliquid ad hos manare, provocans ad Herodot. I, 6. et ad sedes Leucosyrorum; his addi possunt, quae Bernhardius ad Dionys. Perieg. T. II. p. 739. notavit: reliqua

Köppenii non attingo; attigit Köhlerus adv. Roch. p. 33–35. Sed quisquis illas superstitiones in Pontum attulit, sunt ibi Paerisadis aetate ante Olymp. 117, $\frac{2}{3}$. Et primum *Astara* manifesto est Astarte s. Astharoth; dea multis nominibus insignita, quae omitto, est etiam Ἀθάρα s. Ἀθάρη nominata, consentientibus Xantho (apud Hesych. v. Ἀτταγάθη) et Strabone (XVI. extr.); quo minus corrigere hoc nomen debebant Harduinus ad Plin. V, 19. et Casaubonus ante illum ad Strab. Iam mediam inter Ἀστάρτη et Ἀθάρα formam tenet hic titulus. Astarten vero Köhlerus etiam in nummis Bosporanis invenit, ut Sauromatae II. et Gepaepyris et plurium regum (adv. Roch. p. 81.). Eandem in hoc titulo agnoscit Creuzerus Symbol. qui de universo eius cultu egit copiosissime. *Lunae* collatam constat ex libello inter Lucianeos de dea Syria c. 4. (cf. Ammian. XXIII, 3, 2.). Sed maiorem difficultatem offert prius nomen; ut etiam Köhlerus, qui primum Ἀνέργει legit, mox adv. Roch. p. 28. concesserit posse etiam Σανέργει vel assumpto Iota ex voce ΘΕΙΩΙ, in qua id omissum statuas, Ἰσανέργει legi; at negat aliis vocibus, ut voce βοανεργὲς (υἱοὶ βροντῆς Ev. Marc. III, 17.), comparandis quidquam promoveri: utut vero legeris, qui ante Lunam positus est deus, eum esse *Solem*, rectissime iudicavit et olim et adv. Roch. p. 30. putatque esse deum a Persicis Cuthaeis in Samariam illatum *Nergel s. Nergal* (II Regg. XVII, 30.), qui etymo Hebraico est *luminis fons*; convenitque quod Sol et luminis dei in montibus coluntur, atque in monticulo fuit Comosaryae monumentum. Tamen et etymon Hebraicum incertum est, aliique Martem interpretantur, et offendit omissum in Graecis L: immo Nergel Graecis fuisset potius Νέργελος vel Νέργλος, retento L, ut fit in formis a *Balo* s. Belo derivatis, *Alagabalus*, *Elagabalus*, *Aglibolus*, *Malachbelus* etc. Accedit quod, si vox haec est Σανέργης, ut nos putamus, perit universa nominum similitudo, et deducimur potius ad originem vocis longe diversam. *San*, in Persicis, Assyriis aliisque nominibus initio positum haud raro, designat *splendorem et magnificentiam*, ut in Assyrii regis nomine *Sanherib*, ut *Sanballat* praefectus Samariae Persicus (Nehem. II, 10 sqq.), *Sandoces* iudex regius (Herodot. VII, 194.); idem nomen est Σάνδοκος s. Σάνδακος ap. Apollod. III, 14, 3. herois Syriaci, cui Pharnace Megessari filia, Persico prorsus nomine utens, peperit Cinyram. Habetur etiam *Sambaulas* Persa (Xenoph. Cyrop. II, 2, 28.), *Sanatruces* Armeniae rex (Suid.), s. *Sanatroeces* in Parthorum regibus, *Sambares* (Suid.), Persicum nomen haud dubie sicut Artembares, Oebares etc. Licebit Lydium nomen addere *Sandanis* (Herodot. I, 71.); immo apud Lydos Hercules est *Sandes* (Agath. II, 24.) s. *Sandon* (Io. Lyd. de magistr. III, 64.), et *Sandan* dicitur Tarsum condidisse (Ammian. XIV, 8.); cui nomini *Sardanapalum* componit Müllerus noster Mus. Rhen. philol. et hist. T. III. p. 37. simul docens, Lydorum priscos reges ab Assyriis originem repetiisse. Memoro etiam Phoenicem *Sanchuniathon*, etsi hoc nomen vulgo aliter explicatur. Adde Σαμβία[ν] in titulo n. 2130. 57. Etiam σαννάκρα poculi genus Persicum (Athen. XI. p. 497. F.) huc pertinet, et alia quae partim Graeca habentur, ut σάνδαλα s. σάμβαλα, σαμβύκη, σάμψυχον, σανδαράκη, σάνδυξ, σάνταλον, σαντόνιον, nomina rerum, quae ex Lydia et aliis orientalibus regionibus invectae sunt: *sindura* s. *sjandura* in lingua Sanscrita esse *minium*, Ewaldus notat apud Müllerum in Mus. Rhen. philol. et hist. T. III. p. 37. quod satis convenit nostris rationibus estque voci potissimum σανδαράκη adhibendum. Remotius videtur σαά, quod Persis est βασιλεύς (Agath. Hist. IV, 24.). Ceterum hoc San ex Chaldaico quoque et Syriaco sermone explices: *sanan* Chald. *purgavit*, *senino* Syr. *purus*; quae radix eadem opinor est quae Persica *san*, Persis, Assyriis, Chaldaeis communis. Iam si hoc *san* cum Hebraica radice, quae in βοανεργὲς comparet, componere licet, Σανεργῆ dixerim esse *lucide tonantem*; quo nomine Sol ut summus deus non minus quam Iuppiter vocari potuit. Non placet, quod hunc deum, de quo dicimus, simul *Sarapin* esse putat Köhl. adv. Roch. p. 82 sq. In fine Köhl. corrigit quadratarium: καὶ Θατέ[ρ]ων. Θάτερος p. ὁ ἕτερος masculinum et Θατέρα p. ἡ ἑτέρα femininum rarum est, etsi prius agnoscitur a grammaticis, sed ut vitium (cf. Herodian. ap. Piers. Moer. p. 432. c. not. Buttm. Gr. Gr. ampl. T. I. p. 121. Meinek. Menandr. p. 253. Bernh. ad Dionys. Perieg. T. II. p. 990.): hoc vero loco etiam καὶ ἄλλων dicendum erat, non τῶν ἑτέρων neque ἑτέρων. Quamquam tale quidquam hic dictum esse non est probabile. Immo Θατεῖς populus est, de quo vide Introd. cap. 1.

2120.

In horto ecclesiae oppidi Taman, prope vetustam *Phanagoriam*, transcripsit Köhler. Mon. Comos. tab. VI. unde dedimus, et commentatus est p. 25 sqq. Ex Köhlero praebente Kelsalio Clark. Itin. T. I. p. 413. Rochett. Antt. Bosp. tab. VI. n. 6. ne afferam alios pridem dicta repetentes.

ΔΙΜΟΥΘΥΓΑΤΗΡΣ . . Ρ . . ΚΟΥΔΕΓΥΝΗΑΝΕ
ΡΟΔΙΤΗΙΕΥΞΑΜΕΝΗΑΡΧΟΝΤΟΣΣΠΑΡΤΟΚΟΥΤΟΥΕΥΜ
ΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ

Haec ita lego:

Ἡ δεῖνα Φαι]δίμου θυγάτηρ, Σ[πα]ρ[τό]κου δὲ γυνή, ἀνέ[θηκεν Ἀφ]ροδίτῃ εὐξαμένη, ἄρχοντος Σπαρτόκου τοῦ Εὐμήλου [Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης] καὶ βασιλεύοντος [Σίνδων καὶ etc.

Titulus scriptus Spartoco IV. rege, Olymp. 119, 1–124, 1. cf. Introd. Quod in lacuna posui Βοσπ. καὶ Θευδ., apertum est ex n. 2117–2119. In fine Μαϊτῶν πάντων addi vult Osann. Syll. p. 123. sed hoc incertum esse praecedentes tituli inter se collati do-

cent. Veneris cultum Panticapaei vidimus n. 2108. g. 2109. hoc loco de Phanagorensi dicam, qui est Ἀφροδίτης τῆς Ἀπατούρου s. Ἀπατουριάδος. Athenis fuerunt *Apaturia*, quae ex ἀπάτῃ Bacchi dicta esse veteres falso perhibent; fuerunt ὁμοπατόρια, gentilicia sollemnia, quod et ipsum traditur antiquitus; atque de hac originatione hodie nemo peritus dubitat. Haec ab Ionibus in Ioniam translata sunt (Herodot. I, 147.), unde etiam Cyzici, in Milesiorum colonia, mensis est Ἀπατουρεών. Hinc, per Teios vel Milesios, aliquid huius cultus Phanagoriam et in viciniam pervenisse rectissime vidit Müller. Prolegg. Mythol. p. 401. vidi et ipse pridem. Nempe haud procul a Phanagoria est locus Ἀπάτουρον s. Ἀπάτουρος cum templo Ἀπατούρῳ, Veneris τῆς Ἀπατούρου (vide Mannert. Geogr. T. IV. p. 329.). Hinc etiam κόλπος Ἀπάτουρος, cuius meminit Hecataeus in Asia (Steph. Byz. v. Ἀπάτουρον). Nomen Veneris Ἀπατούρου servavit Strabo, ubi simul Phanagoriae in ipsa urbe clarum huius templum fuisse docet, XI. p. 495. (cf. Steph. Byz. v. Ἀπάτουρον): ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Φαναγορίᾳ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐπίσημον τῆς Ἀπατούρου, et addit deinde dictam a fraude (ἀπάτη), qua Gigantes hoc loco deceperit Venus et Herculi interficiendos tradiderit: quae fabula ficta est ad similitudinem Atticae. Apud Strabonem ne corrigas Ἀπατουριάδος (cf. Köhler. Mon. Comos. p. 31.), praeter n. 2109. b. prohibet titulus n. 2126. ubi diserte habetur ΑΠΑΤΟΡΟ. Sed n. 2125. est recentior forma Ἀφρ. Ἀπατουριάς, quae repetenda a loco Ἀπατούρῳ. Ceterum Athenis Venus non est Apaturia, sed alii dii; at in hoc non haerendum. Facile enim tali cultui, cuius plures iam dii participes erant, addi deus aliquis potuit. Phanagoriae vero cum cultu Veneris cohaerent sacra Herculis (n. 2120. b.). Eadem Panticapaeum et in viciniam translata sunt. Hinc denominatus locus Heraclium inter Isthmum et Panticapaeum; et Panticapaei repertum est anaglyphum Herculem cum clava repraesentans devincentem Gigantes ut videtur, quos tamen mirum est taurinis cornibus praeditos esse. Vide Ephemerides Odessae a. 1828. N. 100. Denique haec Ἀπάτουρος cum Scythica Venere caelesti coaluit Panticapaei; vide n. 2109. b. ubi Ἀπατούρη vocatur.

2120. b.

Lapis effossus prope vetustam *Phanagoriam*; museo Panticapaeensi donavit Poumentsoff centurio, qui habitat in oppido Temrjuk. Primum vs. 1. minus plenus editus est in Ephem. Odess. 1828. n. 100. 101. mox superstes pars integra publicata est in Ephem. Odess. 1829. n. 29. Litterae sunt pulcherrimae et distinctissimae. Quae in sinistra perierunt, in deperdito hodie lapide scripta fuerunt.

. . . ΑΔΟΥΤΟΥΣΠΑ.ΤΟΚΟΥ
. . . ΤΙΜΟΓΕΝΟΥ
. . . ΑΤΗΝΕΠΙΚΡΑΤΟΥ
. . . ΙΚΡΑΤΗΣΚΡΗΤΙΝΗΝ
. . . ΗΡΑΚΛΕΙ

Βασιλεύοντος *) Παιρισ]άδου τοῦ Σπα[ρ]τόκου
ὁ δεῖνα] Τιμογένου
- - - - κρ]άτην Ἐπικράτου,
- - - - Ἐπ]ικράτης Κρητίνην
- - - - - Ἡρακλεῖ.

*) Aut ἄρχοντος.

Titulus pertinet ad Paerisadem II. Spartoci f. (Introd. I, 12.): suppleri autem aut ex n. 2107. βασιλεύοντος aut ex n. 2106. ἄρχοντος potest: Bosporum et Theudosiam speciatim memorata fuisse certe non constat (cf. Introd. I, 19.). Quantum video, duae statuae dicatae Herculi sunt, altera - - *cratis Epicratis f.* a Timogenis filio, altera *Cretinae* ab [Ep]icrate. De Herculis cultu cf. ad n. 2120. De forma genitivi Τιμογένου, Ἐπικράτου, saepius monui; quae aetate huius tituli satis iam usitata fuit.

2121.

In collo amphorae, sepulcralis ut videtur, repertae in paeninsula Bosporana, quantum intelligo inter Taman et Temrjuk, prope *Phanagoriam* et *Cepos*: litterae sunt impressae et prorsus distinctae, ut coniecturae nullus locus sit. Ed. Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. p. 241. et amphoram repraesentat p. 306. A. Titulus valde memorabilis.

ΕΠΙΚΑΛΛΙΑ — Ἐπὶ Καλλία
ΕΟΠΑΜΟΝΟΣ — Ἐοπάμονος.

Titulus, ut dixi, integer est; Ἐοπάμονος dederunt figlinae operae ex Ionismo reconditissimo, quem vidimus n. 2008. ut ευ mutetur in εο vel in iis vocibus, in quibus hoc minime exspectes, qualis est φεύγειν. Sic est Εὐπάμονος pro Εὐκτήμονος. Εὐπάμων est enim ut πολυπάμων Iliad. δ, 433. quod Iones littera ᾱ scripserunt, non πολυπήμων, ut est in Lexico quodam. Καλλία p. Καλλίου s. Καλλίεω in nominibus propriis passim habetur etiam in Ionicae stirpis titulis. Ceterum *Callias Eupamonis f.* manifesto est eponymus; si astynomus fuisset, cuius nomen in amphoris frequens, vix additum foret ἐπὶ et omissum ἀστυνόμου: nam ubi ἐπὶ cum simplici nomine proprio ponitur, eponymus archon designatur. Titulum ad n. 2008. dixi Phanagorensem, quod in ea vicinia repertum vas: sed vidi posthac, ex Olbiopolitanis maxime, multa in his regionibus peregrina vasa reperiri: igitur dixeris non Phanagorensem in hoc titulo magistratum haberi, sed alius Ionicae civitatis.

2122.

Ex basi statuae marmorea in horto ecclesjae oppidi Taman prope *Phanagoriam* transcripsit Köhlerus Mon. Comos. tab. x. cf. p. 32. 34. Ex lapide ut videtur, non ex solo Köhlero, habuit Kelsalius, a quo datum titulum praebet Clark. Itin. T. I. p. 414. Ex Köhlero Rochettus Antt. Bosp. tab. IX. n. 2. Bene restituit Viscontus Iconogr. Gr. T. II. p. 143. (p. 192. ed. Med.) unde apposuit Rochett. tab. IX. n. 3.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΕ.ΟΥΥΙΟ
ΣΕΒΑΣΤ....ΝΠΑΣΗΣΓΗΣΚΑΙ..
...ΘΑΛΑΣΣΗΣΑ..ΟΝΤΑ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣΣΩΤΗΡ.........ΕΤΗ.
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΔΥΙ..

Köhl. in tabula vs. 1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΑ, p. 32. vero id quod dedi cum Clark. Vs. 4. pro Ω lapicida Köhlero teste dedit O, sed Clark. praebet Ω. Clark. vs. 5. extr. ΔΥΓ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα [Θ]εοῦ υἱὸ[ν] Σεβαστ[όν, τὸ]ν πάσης γῆς καὶ [πάσης] θαλάσσης ἄ[ρχ]οντα, τὸν ἑαυτῆς σωτῆρ[α καὶ εὐεργ]έτη[ν] βασίλισσα Δύ[ναμις, et fortasse ἀνέστησεν, ut n. 2124.

Mitto quae errata sunt; illud patet, non potuisse Τιργαταὼ ex Polyaeno VIII, 55. inferri. *Augusto* dicavit *Dynamis Pharnacis f. Polemonis I. uxor* ob regnum ipsi conservatum circa a. u. c. 740. Cf. Introd. I, 13.

2123.

Marmor candidum *Phanagoriae* repertum teste Marschallo de Bieberstein, et Panticapaeum (Kertsch) delatum, ubi idem ille in muro prope ecclesiam vidit: ex hoc edidit Guthrie Append. p. 316. litteris epigraphicis vulgaribus. In oppido Kertsch transcripsit etiam Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. tab. XVII. (in aere); cf. p. 278. Mox in oppidum Taman reportatum est, ubi in muro ecclesiae inclusum vidit Waxel. Rec. n. 17. et aeri incisum dedit. Tum dedit Köhler. Monum. Comos. tab. VII. litteris vulgaribus epigraphicis (cf. p. 72 sq.), item Clark. Itin. T. I. p. 411. uterque ex lapide iam in oppidum Taman delato; Clarkius vero se titulum cum difficultate transcripsisse narrat, quod tectus caemento esset. Attigit Viscontus Icon. Gr. T. II. p. 150. (p. 203. ed. Med.); hinc et ex Köhlero rettulit Rochettus Antt. Bosp. tab. VIII. n. 4. et commentatus est p. 115 sqq. contra quae dixit Köhl. adv. Roch. p. 83 sqq. Ex Clarkio dedit Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 164.

..ΙΟ..ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.ΑΚΑ....
..ΕΟΥΣΒΑΣΙΛΕΑΒΑΣΙΛΕΩΝΜΕΓΑΝΤΟ
..ΝΤΟΣΒΟΟΣΠΟΡΟΥΤΙΒΕΡΙΟΝΙΟΥΛΙΟ
ΑΤΗΝΥΙΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣΡΗΣΚΟΥΠΟΡΙ
ΚΑΙΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΝ ΡΥΣ
ΙΝΤΑΤΑΚΑΙΑΨΕΧΑΝΩ...ΝΟ
ΣΩΤΗΡΑΕΥΞΑΜΕΝΟΣΚΑΘΙΕΡΩ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΥΠΑΝΤΙΚΑΠΑΙΤ

Lapis est quadratus, non multo latior in dextra et sinistra quam vs. 2. quod supplementorum causa annoto. Vs. 1. litteris maioribus. Formam tituli e Wax. Pall. Köhl. dedi, litterarum ex Pall. et Wax. lectionis fundus est textus Köhleri; varietas lectionis integra est haec. Vs. 1. init. ante Ποσειδῶνος Guthr. habet ..ΙΟ.., eo loco, ubi dedi: haec absunt a Köhleriano apographo; Clark. eorum loco septem puncta habet. Dedi Guthriei lectionem etsi haud dubie falsam. Idem ΠΟΣΕΙΔΟΝΟΣ; Wax. omittit Π, Pall. habet ΙΟΧΕΙ etc. in ceteris litteris nulla discrepantia hac in voce est. Post Ποσειδῶνος decem litterarum lacunam Guthrie, duodecim Clarkius signant, et habent deinceps ΚΑ; Köhl. post Ποσειδῶνος habet ..ΚΑ, Waxelius .ΑΚ, Pallasius ..ΚΑ, unde nostrum composui. Post ΚΑ quattuor lacunas signat Guthr. Vs. 2. init. Guthr. ΠΟΥΣ praemissis duobus punctis, quae praemisi, quum desint ap. Köhl.; Clark. ..ΕΟΥΣ, Wax. ΟΥΣ, Pall. ΒΟΥΣ. Tum pro βασιλέα βασιλέων Wax. ΒΑΛΛΒΑΒΑΣΙΛΕΩ, Pall. ΒΑ..ΛΒΑΒΑΣΙ ΛΕΩΝ, et hic pro Μ praebet Ꞁ adhaerens priori Ν. Ductus ΝΜ videntur ligati esse, unde Ν omisit Wax. In fine O, quod apud ceteros deest, addidi ex Wax. Guthr. Post Τ Clark. quinque litterarum lacunam signat, Guthr. hic et in seqq. vss. permagnam. Vs. 3. duo puncta ex Guthr. et Clark. Et sic Guthr. deinceps semper. Idem habet ΗΤΟΣ, Wax. Pall. ΤΟΣ. In fine Guthr. Θ (pro O), Pall. ΤΙΒΕΡΙΟΥ, et nihil praeterea, Wax. ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙC. Clark. in fine tres lacunas signat. Vs. 4. Guthr. ΤΟΝ (p. ΥΙΟΝ) et ΒΑΣΙΛΕΟΣ, Wax. ab initio ΤΗΝΟΒΑΣΙΛΕΩΣΡΗ, Pall. ΗΝΥΙΟΒΑΣΙΛΕΩΣ, reliquis obscuratis. Vs. 5. Guthr. ..ΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΟΜ, et praeterea nihil nisi puncta; Köhl. ΙΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑ..... ΡΥΣ; quae corrosis litteris addidi, sunt ex Clark. qui ΡΟΜ (p. ΡΩΜ); Pall. ΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜ ---ᐯΣ, Wax. ΥΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΟΜ ---- Vs. 6. dedi ex Köhlero; Clark. consentit, nisi quod post ΚΑΙ lacunam unius litterae et ante ΝΟ decem litterarum habet. Guthr. ..ΝΤΑΤΑΚΑ-ΑΨΕΧΑΝΩ.......ΝΟ...... Wax. et Pall. ΝΤΑΤΑΚΑ.ΑΨΕΧΑΝ, et hic deinceps lineolas aliquot obscuratas. Vs. 7. Guthr. Pall. Wax. inconditas voces habent, quas post tot quisquilias taedet referre. Vs. 8. Guthr. ΠΑΝΣΤΑΙΙ, Wax. ΠΑΝΤΑΚΑΠΑΕΥ, Pall. obscuros ductus praebet.

Ἱερεὺς] Ποσειδῶνος [Μ]άκα[ρ? ...
κλ]έους βασιλέα βασιλέων μέγαν το[ῦ
πα]ντὸς Βοοσπόρου, Τιβέριον Ἰούλιο[ν Σαυ-
ρομ]άτην, υἱὸν βασιλέως Ῥησκουπόρι[δος, φι-

λο]καίσαρα καὶ φιλορώμαιον, [ε]ὐσ[εβῆ
....ιντατα καὶ? ἀψεχανω...νο - - -
τὸν?] σωτῆρα εὐξάμενος καθιέρω[σε δι᾽ ἐπιμε-
λητοῦ] Διοφάντου Παντικαπαΐτ[ου.

Vs. 1. falso et contra omnia apographa Roch. dedit Ποσειδώνιος. Haud dubie fuit ἱερεὺς Ποσειδῶνος: sacerdotale munus ante nomen proprium ponitur, ut passim in Atticis, idque sine articulo; cultus aut Scythici est Neptuni aut ab Ionibus in has oras allatus, qui colunt Neptunum Heliconium. Vocem Μάκαρ exempli causa posui. De dictione βασιλέα βασιλέων μέγαν et τοῦ παντὸς Βοσπόρου conf. Introd. Supplementa, quae usque ad vs. 5. init. dedi, praecepit Viscontus; vs. 5. extr. Roch. dedit καὶ εὐσεβῆ; sed Clarkii textus et n. 2124. 2130. docet hoc καὶ omittendum esse. Vs. 6. fortasse barbara nomina oppidorum latent. Vs. 7. extr. 8. init. poteram etiam διὰ] Διοφ. scribere; sed praestat, quod dedi. Diophanti nomen ex Mithradatis VI. duce haesisse Panticapaei videtur; cf. n. 2131. hunc enim ex Strabone constat una cum Neoptolemo in Chersoneso bellum gessisse. Qui dedicavit, videtur longius a Phanagoria afuisse, sed tamen in Bosporano regno, ideoque Panticapaitae usus esse opera. In fine Os. volebat Παντικαπαϊτῶν, et notat formam hanc in nummis occurrere; vulgare est Παντικαπαιεύς: sed Παντικαπιάτης bis scriptum ap. Steph. Byz. v. Παντικάπαιον videtur in Παντικαπαΐτης mutandum, quod censebat iam Eckhelius. Titulum ante Köhlerum adv. Roch. omnes, et ipse olim Köhlerus (in Monum. Comos.) ad Sauromaten I. rettulerunt: nunc constat et hunc et n. 2124. ad Tib. Iul. Sauromaten II. pertinere (vide Introd. I, 13.), cuius pater Rhescuporis alicubi, apud Sauromaticam quippe gentem, rex fuerit (vide ibid.). Imperite Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 147. (Ros. Inscr. p. 417.) coniecit Τιβέριον Ἰούλιον Πολέμωνα, υἱὸν βασιλέως Ῥησκουπόρου, quod satis intelliges lecta Introd. I, 13. Quot verba, tot vitia insunt huic coniecturae.

2124.

In basi in oppido Taman prope *Phanagoriam* vetustam; ed. Köhler. Monum. Comos. tab. VIII. p. 66-69. et forma tituli non servata Clark. Itin. T. I. p. 415. qui ex Köhlero habet per Kelsalium. Ex Köhlero, aliter instituta emendatione, dedit Rochettus Antt. Bosp. tab. VIII. n. 5. Cf. etiam Köhler. adv. Roch. p. 129 sq.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΑΠΟΠΡΟΓΟΝΩΝΒΑΣΙΛ.Υ
ΛΝΤΙΒΕΡΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΣΑΥΡΟΜΑ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΑΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΝΕΥΣ
ΒΗΙΟ.....ΑΝΕΣΤΡΑΤΟΣΧΕΙΛΙΑΡΧΟΣ
ΤΟΝΙ..Σ...ΚΑΙΔΕΣΠΟΤΗΝΑΝΕΣΤΗ
Σ.....

Vs. 3. primum ductum ex lapide indicavit Köhl. adv. Roch. p. 130.

Ἀγαθῆ τύχῃ,
τὸν ἀπὸ προγόνων βασιλ[ε]ύ[οντα βασιλέα
βασιλέων μέγ]αν Τιβέριον Ἰούλιον Σαυρομά[την,
φιλοκαίσαρα καὶ φιλορώμαιον, εὐσ[ε-
βῆ, Ἰο[ύλιος Φ]ανέστρατος χειλίαρχος
τὸν [βα]σ[ιλέα] καὶ δεσπότην ἀνέστη-
σ[εν.

Vs. 1. 2. restitutus a Köhlero est; quamquam vero vs. 2. 3. longius excurrunt, tamen quod vs. 3. ^ ex A superstes a Köhlero annotatum est, concedi debet formulam βασιλέα βασιλέων μέγαν hic scriptam fuisse ut n. 2123. etsi duo posteriora verba omittuntur n. 2130. Quodsi quis hoc non concesserit, scripserit: τὸν ἀπὸ προγόνων βασιλ[ε]υ[σάντω]ν; quod supplementum tamen brevius iusto videtur. Roch. βασιλ[ε]ύ[οντα τὸ]ν Τιβ. male. Vs. 5. Ἀνέστρατος ferri non potest. Lacuna quinque litterarum notatur; sed in titulis non στοιχηδὸν scriptis de numero litterarum perditarum non ita constat certo, ut una littera addi nequeat. Dedi Φανέστρατος p. Φανόστρατος, ut Ἀρχέστρατος. Vs. 6. τὸν [Καί]σ[αρα] correctum est; sed hoc incredibile: alia correctio τὸν ἴ[διον] σ[ωτῆρα] nimia supplementa praebet. Sed priori lacunae punctum demere idque alteri addere licebit, ut n. 2122. punctum transponendum est. Sic delatus sum ad eandem correctionem, quam Köppen. Nordgest. p. 78. proposuerat: neque offendit repetitum βασιλέα: nam supra generatim rex dictus est: hic Phanestratus *sibi* eum regem et dominum praedicat. Titulus ante Köhlerum adv. Roch. ut n. 2123. ad Sauromaten I. relatus est; pertinet vero ad Tib. Iul. Sauromaten II. Is ἐβασίλευεν ἀπὸ προγόνων: pater enim Rhescuporis alibi rex erat, et Sauromates I. quoque, rex Bospori, potuit inter Tib. Iul. Sauromatae II. esse maiores. Vide Introd. I, 13.

2125.

In horto ecclesiae oppidi Taman prope vetustam *Phanagoriam*; ed. Köhlerus Monum. Comos. tab. IX. p. 29 sqq. hinc Rochett. Antt. Bosp. tab. IX. n. 1. (cf. p. 120. et Köhler. adv. Roch. p. 91.). Ex Köhlero fluxit apographum a Clarkio Itin. T. I. p. 414. editum; ex hoc alii, ut Osann. Syll. p. 170. (cf. p. 123.).

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. init. nihil nisi ΒΑΣΙ perisse ex lapidis ratione notat Köhl. adv. Roch. ubi simul docet, in sinistra titulum non magnopere mutilatum esse. Supplementa igitur prope omnia in dextra appono.

. . . . ΛΕΥΣΣΑΥΡΟΜΑ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΩΝΣΕΡ. . . Δ
ΠΕΡΙΝΑΙΟΥΣΣΤΟΑ . . . ΩΜ
ΘΗΡΙΜΕΝΑΣΕΚΘΕ. . . ΙΟΝΔΙΕΓΕΙΡΑΣ. . .
ΔΕΙΤΗΙΑΠΑΤΟΥΡΙΑΔΙΚΑΘΕΙΕΡΩΣΕΤ.
. . . . . . ΤΟΥΕΠΙΤΩΝΙΕΡΩΝ. ΕΝΤΩ.Β

Βασι]λεὺς Σαυρομά[της,
ἀρχιερεὺς τῶν Σε[βαστῶν, τὰς
περιναίους στοὰ[ς - - - - - - - κα-
θηρ[η]μένας ἐκ θε[μελ]ί[ω]ν [ἀν]εγείρας [Ἀφρο-
δείτῃ Ἀπατουριάδι καθειέρωσε, Τ.
. . . . . . του ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐν τῷ β̄.

Vs. 2. non recte de Serapide cogitabatur, nec τῶν Σεραπιαστῶν debebat inferri (Osann. Syll. p. 170.). Veram emendationem dederunt Viscontus Iconogr. Gr. T. II. p. 204. ed. Mediol. et Dobraeus l. c. ad n. 2123. et postea alii. Vs. 3, 4. recte a Dobr. l. c. emendati sunt ita, ut reddidi; sed quod idem ante καθηρημένας inseruit ὑπὸ τῶν βαρβάρων, vix probes. De Ἀφρ. Ἀπατουριάδι cf. ad n. 2120. In fine sacerdotale munus Veneris in templo qui tum gesserit, notatur, ut solet in donariis et aliis dedicationibus: haud dubie is vir fuit, ut Cinyradae in Cypro sacerdotes Veneris fuerunt. Vs. 5. Τ. fortasse Τίτου est, e. c. Τ(ίτου) [Διοφάν]του ἐπὶ τῶν ἱερῶν: non autem opus est addi ὄντος: ut dicitur ἱερέως Διοφάντου, ita dici potest Διοφάντου ἐπὶ τῶν ἱερῶν. Ἐν τῷ β̄ non potest ad sacerdotium referri; dicitur enim ἱερέως τὸ β̄, non ἐν τῷ β̄: potius Sauromatae imperii annum alterum intellige; nisi in fine perierint plures litterae, et annus ab epocha Bosporana computatus sit (vide Introd. I, 12.), fere sic: ἐν τῷ β[. . ἔτει. Conf. ad n. 2108. e. Hic quoque titulus sine causa ad Sauromaten I. qui cum Tib. Iul. Sauromate confundebatur, relatus est ante Köhlerum adv. Roch. p. 91. Sauromatae I. anno secundo certe, si hic intelligendus, sub Augusto (Introd. I, 13.), nondum locum habebat ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν, quod Livia nondum Augusta fuit; nec Polemo I. hoc functus est munere, sed tantum ἱερέως τῆς Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ (Marm. Cum.), ut alii plures. Etiam minus titulus Tib. Iul. Sauromatae II. tribuendus, qui quamquam potuit Pontifex Augustorum, Augusti et Liviae esse, vel Tiberii et matris Liviae (Tac. Ann. IV, 5.), tamen hic non potest intelligi, quod Σαυρομάτης solum scriptum est, non Τιβ. Ἰούλ. Σαυρ. ut in titulis ceteris nummisque omnibus, idque in titulo, quem ipse rex posuit. Recte igitur Köhlerus l. c. refert ad *Sauromaten III.* qui fuit a Domitiano ad Hadrianum: et huic aetati idem notat formam litterarum convenire. Possis etiam ad *Sauromaten IV.* detrudere, qui a M. Aurelio usque ad Sept. Severum regnavit; sed *Sauromates V.* iam nimis est recens (cf. Introd. I, 13.).

2126.

Titulus in loco veteris *Phanagoriae* repertus; ex Marschallo de Bieberstein dedit Guthrie Append. p. 317. Cantabrigiam attulit Clarkius ut a sese in ruderibus Phanagoriae repertum, ediditque Gr. marbl. n. 24. p. 46. atque olim eum ad templi introitum fuisse positum censet. Varietatem exiguam notavit Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 147. (Ros. Inscr. p. 417.). Est nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis.

ΑΙΑΣΑΠΟΑΥΤΩΝΕΙΣΑΥΤΟΝΓΕΝΟΜΕΝΑΣΤΕΙΜΑ. . .
ΑΙΣΤΕΚΑΙΑΝΕΙΣΦΟΡΙΑΙΣΑΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣΚΑΤΑΤΗΝΒΥ.
ΔΕΙΧΘΕΝΤΑΤΟΥΚΑΙΣΑΡΕΙΟΥΔΙΑΒΙΟΥΕΙΣΓΕΝΟΣΤΟΙ
ΤΑΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝΤΕΙΜΗΣΧΑΡΙΝΣΥΝΤΩΚΑΙΕΠΙΤΕΙ.
ΜΕΡΑΝΑΥΤΩΝΥΠΟΤΕΕΜΟΥΚΑΙΤΩΝΕΚΓΟΝΩΝΜ.

Guthr. utrinque lacunas signat. Vs. 1. Guthr. ante **ΕΙΣ** habet **ΚΑΙ**, de quo nihil nec Clark. nec Dobr. In fine Guthr. **ΑΣΙΕΙΜΑ**, sed quasi in versu eum, qui primus Clarkio est, antecedente. Vs. 2. Guthr. **ΚΑΙΑΛΕΙΣ** etc. In fine Υ ex Dobraei nota addidi, sed incertum. Vs. 3. idem Ο pro Θ; in fine **ΤΟΙ** ex hoc ipso addidi; et vs. 4. ultima **ΤΕΙ** ex eodem. Vs. 5. extr. Clark. **ΕΚΤΟΝΩ**, Dobr. **ΕΚΓΟΝΩ**, Guthr. **ΕΚΓΟΝΩΝΜ.**

- - - - - - - - - αίας ἀπὸ αὔτων εἰς αὐτὸν γενομένας τειμὰ[ς? - - - -
- - - - - - - - - αις τε καὶ ἀνεισφορίαις ἁπάσαις ταῖς κατὰ τὴν Β - - -
- - - - - - ἱερέα ἀπο]δειχθέντα τοῦ Καισαρείου διὰ βίου εἰς γένος, τοῖ[ς? -
- - - - τοὺς ἀνδριάν]τας? ἀνέστησεν τειμῆς χάριν σὺν τῷ - - - - -
ἱερὰν δὲ ἄγεσθαι τὴν ἡ]μέραν αὐτῶν ὑπό τε ἐμοῦ καὶ τῶν ἐκγόνων μ[ου - -

Vs. 1. init. Dobraeus vult δι]ὰ [τ]άς. Vs. 2. extr. vix Βυ[ζαντίων fuerit, ut putabat Dobr. Fortasse erat β[ασιλείαν vel simile. Vs. 3. vix aliud latet quam ἱερέως designatio, quo pertinet διὰ βίου εἰς γένος: Dobr. de eodem vel de ταμίᾳ dici putat. Vs. 4. 5. init. Dobraeus praecepit emendationem: αὐτῶν manifesto est τῶν Σεβαστῶν. Sed post haec omnia nondum liquet tituli sententia.

2126. *b*.

Prope Taman s. *Phanagoriam* mense Februario a. 1830. reperta tabula marmorea, cui inscriptus hic titulus in versus tredecim divisus. Apographum, quod damus, parum diligenter factum edidit Stempovskius in Ephem. Odess. a. 1830. n. 101. ($\frac{17}{29}$. Dec.), postquam frustra speravit exemplum accuratius nacturum sese esse.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΩΑΝΔΡΟΝΕΙΚΩΠΑΠΠΟΥ
ΤΩΠΡΙΝΕΠΙΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΠ·Ι·Κ·Ρ·
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΥΙΩΑΛΕΞΑΡΘΩΛΟΧΑ
ΑΓΡΙΠΠΕΩΝΚΑΙΣΑΡΕΩΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΤΗΝΣΤΗΛΗΝΤΕΙΜΗΣΧΑΡΙΝ·Γ·Χ
ΑΡΤΕΜΕΙΣΙΩ·Κ·Ε·
ΧΑΙΡΕΤΕΟΙΠΑΡΟΔΕΙΤΑΙ

Μ. Αὐρηλίῳ Ἀνδρονείκῳ Πάππου, τῷ πρὶν ἐπὶ τῆς βασιλείας π[ρ]ί[γ]κ[ιπι]? καὶ τούτου υἱῷ Ἀλεξάρ[χ]ῳ λο[κ]α - - Ἀγριππέων Καισαρέων ἄρχοντες τὴν στήλην τειμῆς χάριν, γχ̅, Ἀρτεμεισίῳ κε̅. χαίρετε οἱ παροδεῖται.

Vs. 2. ultimae quattuor litterae quid significent, valde incertum est; nec video quid inesse possit nisi muneris sive officii nomen. Si quattuor illae litterae punctis separatae sunt, ut initiales integrarum vocum, viderit alius, quid illae significent; sin punctis lacunae signentur, dicam inesse Πρίγκιπι, ut n. 2109. *b*. Tum ἐπὶ τῆς βασιλείας fuerit *sub regno*, ita ut ille apud regem Bospori *principis* officium sive ordinem obtinuerit. Sed quum lectio incerta sit, taedet quidquam proposuisse. Vs. 3. scribas Ἀλεξάνδρῳ, sed non confido: quis enim pro nomine tam vulgari legerit Ἀλεξάρθῳ? Dedi igitur Ἀλεξάρχῳ. ΛΟΧΑ cave putes esse λοχαγῷ. Ni fallor significatur aut λοκάτορι aut λοκαρίῳ. His duobus columellam sepulcralem ponunt magistratus urbis *Agrippensium, Caesarensium*. Magistratus hos Introd. I, 19. memorare nondum potui, quod titulus post illam partem iam impressam allatus est; urbs videtur Phanagoria esse, quae postquam Pompeii dono libera extitit, mox quum M. Agrippa Polemonem I. Bosporo regem imponeret, potuit ex hoc et Octaviano Caesare nomen illud nancisci. Ceterum in utraque Bospori ora nummi aerei reperiuntur, partim cum inscriptione ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, partim cum altera ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ, typo non dissimili, etsi non prorsus eodem; horum illi Caesareae Bithyniae vel Trallibus Lydiae, hi Anthedoni s. Agrippiadi Iudaeae tribui solent: utrique videntur Phanagoriae esse, quod notavit Stempovskius. De anno vs. 5. expresso dubitat idem, et mavult a. 403. (ΓΥ) quam a. 603. tum propter litterarum formas tum propter argumentum. De forma litterarum quidem non liquet, poterantque, si antiquae sunt, ad antiquius exemplum exaratae esse; ex argumento non multum colligi potest. Annum 403. si elegeris, erit is p. Chr. 107.; traditum numerum si retinueris, erit p. Chr. 307. *M. Aurelii* certe nomine probabile fit, titulum non antiquiorem esse Aureliis Imperatoribus. Mensis *Artemisius* est septimus Macedonicus; cuius in Introd. non memini, quod nondum tum mihi titulus innotuerat. Pro ΚΕ exspectabas ΕΚ.

2127.

Marmor in loco *Phanagoriae* repertum, in cuius utroque latere anaglypho exprimitur eques cum puero, ut in multis huius regionis monumentis; lapis fuit versatilis, ut eius utrumque planum adspici posset. Clarkius detulit Cantabrigiam, ubi est ad scalam bibliothecae Universitatis, et titulum edidit Gr. Marbl. n. 6. p. 5. quod apographum prorsus certum est; sine varietate praebet Müllerus in schedis. Tractarunt Iacobs. Anthol. Pal. T. III. Add. p. CIV. Osann. Syll. Inscr. p. 144 sq. Editor Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 326. Graefius Act. Acad. Petrop. Vol. VIII. p. 648 sq. Boissonad. App. Epist. Holsten. p. 431. ac nuperrime Welcker. Syllog. ed. alt. n. 48. p. 67 sq. Cf. etiam Dobraeum Diar. class. T. XXX. p. 147. (Ros. Inscr. p. 417.).

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣΔΑΣΕΙΟΣΧΑΙΡΕ
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣΟΠΑΤΡΑΣΟΣΙΟΣΦΩΣΠΑΙΣΔΕΔΑΣΕΙΟΣ
ΤΡΙΣΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΩΝΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣΕΘΑΝΕΣ
ΑΤΑΛΑΝΟΙΚΤΕΙΡΩΣΕΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩΙΕΠΙΤΥΜΒΩΙ
ΗΥΝΔΕΣΥΝΗΡΩΩΝΧΩΡΟΝΕΧΟΙΣΦΘΙΜΕΝΟΣ

Vs. 5. falso a quodam dicitur in lapide esse ΣΥΜΗΡ.

Τειμόθεος Δασεῖος χαῖρε.
Τείμόθεος ὁ Πάτρας ὅσιος φώς, παῖς δὲ Δασεῖος,
τρ[ε]ῖς δεκά[δ]ας ἐτέων τερματίσας ἔθανες.
Ἆ τάλαν, οἰκτείρω σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἡῦν δὲ συνηρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

Δασεῖος bis scriptum non mutari posse sponte patet; nec plane improbo rationem Welckeri, Δασεὺς Δασῆος et Aeolice Δασεῖος dictum esse sicut Περσεῖος et alia; fuisse autem in hac regione etiam Aeolenses Introductio docet. Attamen quum Δασεὺς Graecum nomen non norim, et Aeolismum illum Phanagoriae, ubi plurima Ionica, haesisse non sit probabile, barbarum potius hoc Δασεῖος nomen iudico a recto casu Δάσεϊς, ut Ζώβεϊς et alia (vide Introd.); hinc fiebat genitivus Δασέϊος et contracte Δασεῖος. Nomen vero Δάσεϊς videtur cohaerere cum nomine Δάσος, cuius femininum Δάση habes n. 2128. Contra nomen Δάσυλλος cuius meminit Welck. potest a δασὺς derivari, ut θρασὺς Θράσυλλος. Mox ὁ πάτρας ὅσιος φώς, si πάτρας appellativum

est, non recte potest explicari, utut torseris. Ante patris nomen exspectatur patriae nomen, et rectissime Πάτρας huc rettulit editor Mus. crit. Cantabr. Κώμη Πατραεὺς est in proxima Phanagoriae vicinia ap. Strab. XI. p. 494. quam verisimile est et Πάτραν et Πατραέα sc. δῆμον s. πύργον (hoc Teiorum usu, qui in hac ora sunt: quippe hi pro δήμῳ dixerunt πύργον) vocatam esse. Fuit opinor vicus civium Phanagorensium. Aliorum sententias non referam. Vs. 3. certatim corrigitur τρεῖς δεκάδας a Porsono ap. Dobr., editore Mus. crit., Iacobs. Boiss. Osann. Peccavit lapicida, ut passim in Bosporanis. Exempla formulae haud pauca attulit Welckerus, in quorum uno ipsum inest τρεῖς ἐτέων δεκάδας, in Marmore Italico suo loco edendo. Vs. 4. πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ, ut in Epigr. Meleagri Epitymb. n. 476. Anal. Brunck. T. I. p. 30. Vs. 5. corrigitur νῦν δὲ σύ γ' ἡρώων, quod sensu cassum est; quid est enim hoc: *Nunc vero tu habeas heroum locum?* Alii aliter; sed recte Welckerus retinuit lapidis lectionem. Ηὗν est monosyllabum, quod sane concedendum est poetae Phanagorensi: συνήρωες, quod Iac. coniunctim dedit, sunt *defuncti ante Timotheum, eodem in sepulcro conditi*; Timothei enim maiores quoque Phanagoriae habitasse censendi sunt. Sic prodit iam commoda sententia: *Bonum* habeas simul sepultorum heroum s. defunctorum locum. Illúd quidem non ausim dicere, σὺν ἡρώων esse p. σὺν ἥρωσιν, ut n. 2114. *c. d.*

2128.

Marmor candidum *Phanagoriae* repertum, utroque in latere habens anaglyphum, ut n. 2127. In altero latere est eques cum inscriptione oblitterata, in altero idem anaglyphum quod n. 2113. mulier cum puella, cum inscriptione quam edimus. Ex Marschallo de Bieberstein dedit Guthrie Append. p. 322.

ΔΑΣΕΕΠΡΕΠΙΟΥΧΑΙΡΕ

Δάσ[η] Ε[ὐ]πρεπίου χαῖρε.

Cf. ad n. 2127. Quum titulus manifesto corruptus sit, non dubitavi Ε in Η mutare: Δάσε indeclinabile, ut Σῆστε n. 2009. minime probabile est.

2129.

Marmor candidum *Phanagoriae* repertum; inscriptio est sub anaglypho, in quo aëtoma cum rosis, et sub hoc eques cum puero ipsi obvio. Phanagoriâ translatum est in locum Jenikale prope Panticapaeum ibique muro ad domum praefecti militaris insertum est. Dederunt Guthrie Append. p. 323. (ex Marschallo de Bieberstein): Waxel. Rec. n. 12. in aere, item in aere Pallas. Itin. Russ. merid. T. II. tab. 18. Cf. p. 278.

ΗΖΟΥΣΑΠΟΛΛΩΝ
ΔΟΥΤΟΙΣΠΑΙΑΤΟΥ
ΣΙΝ ΧΑΙΡΝ

Formam Α dedi ex Pall. Vs. 1. extr. Guthr. Wax. ΛΟΝ, Pall. ΛΩΝ. Vs. 2. Wax. ΣΟΥ: ibid. ΤΟΙΣ ex Guthr.; Wax. ΤΟΙΞ, Pall. ΤΟΙΕ. Tum Guthr. ΠΑ...\ΙΟΙ, Wax. ΓΑΙΛΤΟΥ, Pall. ΠΑΤΑ ΠΩ: delegi optima. Vs. 3. Guthr. post lacunae signa, quae nulla est, habet ΧΑΙΡ., Wax. ΧΑΙΡL, Pall. ΧΑΙΡΝ, compendiose pro χαίρειν. Vs. 1, nihil perisse ex vs. 3. colligi potest, ubi item nihil perisse constat.

Ἠζοῦς Ἀπολλων[ί]δου τοῖς πα[ρ]ά[γ]ουσιν χαίρειν.

Ἠζοῦς est nomen virile et Σαμοῦς Σαμοῦτος in Olbiae titulo n. 2067. et Ζαζζοῦς Ζαζζοῦ, Κοσσοῦς Κοσσοῦ n. 2130. 2131. Adde Introd. Titulus est singularis, sed recte a me restitutus. Pro solito χαῖρε παροδῖτα dictum est τοῖς παράγουσι χαίρειν.

2130.

Tabula marmorea grandis cum titulo pulchre exarato, in expugnatione *Anapae* Circassicae reperta in balneo Turcico, et Pallasio hortante in Chersonesum Tauricam, mox a Clarkio Cantabrigiam asportata, ubi ad scalam bibliothecae Universitatis collocata reperitur; sed in transvectione pars fracta est. Titulus circa vs. 15-25. minus latus fuisse videtur. Hodie plurima prorsus deleta sunt, maxime in superiore parte vs. 3-15. quod docuit me Müllerus, qui aliquot inde versus transcripsit, idque coniicias etiam ex notula Dobraei Diar. class. T. XXX. p. 147. (Ros. Inscr. p. 417.). Titulum tum perfectiorem in Chersoneso transcripsit Clarkius et edidit Gr. Marbl. n. 7. p. 6. ac cum lapide hoc apographum contulit Porsonus. Anapa autem, quam vir doctus in Ephemeridibus Odessae 1828. N. 27. et 86. Sindicam censet oppidum esse, me iudice Mannerto Geogr. T. IV. p. 389. recte est Hierus portus Arriani Peripl. Pont. Eux. p. 19. Hudson. T. I. a Batis vico, qui Arriano Πάγραι λιμήν, stadiis CLXXX Bosporum versus: Bata vero, nunc Zudzuk Kale, a Sindico portu absunt stadiis CCCC (Strab. XI. p. 496.), ita ut Hierus a Sindico portu in Cubani ostiis stadiis absit CCXX. Plinius quidem Hierum oppidum a civitate Sindica longius removet (H. N. VI, 5.); sed vitium videtur in numeris esse. Iam vero a Batis secundum Artemidorum (Strab. ibid.) incipit ora Cercetarum, quos in hoc littore plures commemorant, vel secundum Mithradaticarum rerum scriptores ora Achaeorum (Strab. ibid. p. 497.): sed inter Sindos et Achaeos auctore Strabone est Gorgippia urbs maritima, quae proinde inter Sindicum portum et Bata est, in terra, quae vulgo Sindica (cf. Introd.); itaque patet Anapam et Hierum in proxima esse Gorgippiae vicinia vel Gorgippiam ipsam. Quum vero n. 2130. 2131. ad aliquam illo loco Graecam civitatem insigniorem referri debeant, non dubito eos ad *Gorgippiam* referre. Ἱερὸς λιμὴν quidem non videtur civitas diversa a Gorgippia fuisse, nec memoratur a Strabone, qui eius loco videtur Gorgippiam habere; Plinii et Arriani aetate locus potuit potissimum Ἱερὸς λιμὴν dici, quae Straboni erat Gorgippia: in Strabonis autem aetatem hic incidit titulus. Ceterum haec omnia tum tantum recte composita erunt, si haec inscriptio vere in proxima Anapae vicinia reperta est: quod ex Clarkii narratione putaveris. Verum ex Pallasii Itin. in merid. provinc. Russiae T. I. p. 399. didici, titulum in balneo Turcico vici Tscherakee „in expugnatione Anapae" repertum esse, non in ipsa arce Anapa: et is vicus sex verstis Russicis, hoc est stadiis fere XXXIV, super ostio fluvii Bugur situs dicitur. Sed etiam sic inscriptio ad proximam Anapae viciniam pertinet; Bugur enim apud Anapam ipsam in mare effunditur: et quum titulus n. 2131. qui eiusdem manifesto antiqui oppidi est, et ipse Anapae repertus dicatur, etiam titulus n. 2130. ad proxima Anapae pertinet.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΒΕΡΙΟ.
ΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑΟΥΣΥΣΕΡΟΥΣ..
. . . . . . Ω . . . ΙΩΝΟΣ . Σ . . . . ΝΟ . . .
ΙΝΙΠΟΘΟΣΩ . Ν . . ΙΣΡΟ . . . .
ΩΜΓΙΩ . . Ο . ΙΩΑΝΟ . ΛΑΙΝΙ . . . . Ι . . . . . .
ΘΕΑ . . . . ΩΤ . . . . ΣΠ . ΛΜ . Ο . . . .
Ν . . Ο . . . . ΤΟΙ . . . . ΤΑΙ . . ΑΣΠΟ . . ΩΕ . . .
. . . . . . Ο . Μ . . ΣΝΟΣΧΡ . . . .
. . . . . . ΠΟΘΟΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣ . . . .
. . . . . . ΙΣΟΥ . ΝΟΥΜΙΝΙΟΣΠΑ . . . . . .
. . . . . . ΑΤΟΥΣΝ . . . ΟΡΑΝΡΣΟΡ . . . . .
. . . . ΣΟΣΛΖΑΛΖΟΥ . ΣΜ . . ΟΠ . . . . .
. . . . ΡΑΤΟ . . . .
. . . . Ω . ΓΕ . . . . . .
Λ . . . . Υ . Ω . . . . .
. . . . ΞΑΝΔΡΟΣ
. . . . ΚΟΣΣΟ
Ω . . . . ΟΥΚΟΣΣΟΥ
. . . . Ο . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΕΠ/
. ΚΙΣΚΟΥΝΕΟΚΛΗΣΘ . .
ΩΝΒΦΑΡΝΑΚΟΥΤΕΙΜΟ . .
ΓΑΥΚΩΝΣΩΣΙΑΓΟΡΓΙΑ
ΛΑΤΑΣΙΠΠΑΡΕΙΝΟΥ
ΩΦΑΡΝΑΚ . ΟΥΛΟΧΑ .
ΦΑΡΝΑΚΙΩΝΙΑ . .
ΤΟΔΩΡΟΥΛΕΦΑΟΣΑΑΡΙΣΤΩΝΠΟ .
ΟΝΟ . ΖΑΒΑΓΙΟΥΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΠΟΘΟΥ . . . .
ΝΙ . ΣΠΑΠΑΧΩΛΟΥΧΡΗΣΤΟΥΣΜΥΡΙΣΚΟΥΜΥΡΕΙΝΟ . . . .
ΟΝΟΥΝΕΟΚΛΗΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΧΑΡΔΕΙΣΕΡΕΙΣΦΑΝΔΑΡΑΖΟΥ . . .
ΕΥΣΠΑΠΠΟΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΓΑΣΤΕΙΑΓΑΘΟΥΚΕΦΘΟΥΑΘΗΝΟΔΩ . . .
ΡΟΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΑΤΙΑΝΕΟΚΛΗΣΠΟΘΟΥΘΕΟΤΕΙΜΟΥΠΟΘΟΣΜΑΡΙΟΥ . .
ΙΗΓΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΣΨ . . . ΘΑΠΑΠΑΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΕΡΜΗΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣ . .
ΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΕΡΜΟΥΑΥΣΙΜΑΧΟΣΒΠΑΠΙΑΣΧΡΗΣΤΟΥΑΓΡΩΝΤΑΣ . . .
ΜΑΚΑΡΙΟΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΩΝΒΑΓΙΟΥΣΑΦΑΣΑΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣ . .
ΡΝΑΚΗΣΒΕΡΩΤΟΣΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣΦΑΡΝΑΚΟΥΕΡΩΤΟΣΠΟΘΟΣ . . .
. . ΧΡΥΣΟΧΟΟΥΠΟΘΟΣΠΑΠΑΕΡΩΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΕΡΩΤΟΣΠΡΑΞ . . .
. ΣΧΡΥΣΩΤΟΥΠΟΘΕΙΝΟΣΤΕΡΓΟΝΙΟΥΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΜΥΡΙΣΚΟΥΑ . . .
ΣΤΩΝΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΖΑΖΖΟΥΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΝΕΟΚΛΗΣ
. . ΣΗΓΟΥΜΕΝΟΥΠΑΠΑΣΜΥΦΑΓΟΡΑΚΟΣΣΟΥΑΤΤΑΜΑΣΑΣΠΑΠΟΥ
ΚΟΣΣΟΥΣΚΑΙΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΥΙΟΙΒΑΓΗΤΟΣΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣΑΓΙΟΥΜΗΝΟ
ΔΩΡΟΣΒΩΡΑΚΟΥΦΑΡΝΑΚΙΩΝΕΡΜΑΔΙΩΝΟΣΑΤΑΚΟΥΑΣΠ . . ΠΟΥΚΟΝΟΥ . . .
ΣΑΓΑΘΟΥΓΟΡΓΙΟΥΠΑΒΑΣΦΑΡΝΑΚΟΥΤΡΑΓΟΥΦΑΡΝΑΚΙΩΝΑΓΑ . .
ΘΟΥ . . ΓΟΡΓΙΟΥΠΟΘΕΙΝΟΣΒΓΝΑΦΙΣΚΟΥΑΤΑΜΑΣΑΣΚΑΡΣΑΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ
ΠΟΘΟΣΠΑΠΠΟΥΝΟΥΜΗΝΙΟΣΠΟΘΕΙΝΟΥΧΑΧΑΣΓΟΡΓΟΣΑ
. ΣΕΙ . . . . ΥΡΑΘΩΝΟΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΘΕΚΑΔΗΜΗΤΡΙ
ΣΠ . ΝΝΥ . ΟΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΗΓΟΥ .
ΜΕΝΟΥ . . . . ΑΙΝΟΥΜΗΝΙΟΣΥ .
. . . . ΟΚΛΗΣΑΓΑΘΟΥ
. . . . ΑΓΑΘΟΥΑΣΑΓΑΘΟΥΦΑΡ
ΝΑΚΙΩΝΟΣΜ . . . . ΠΥΛΩΡΟΥΡΟΔΩΝ
. . . . ΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣ . . . . . . ΚΟΣΣΟΥΝΟΥΜΗΝΙΟΣΕΡΩΤΟΣ
ΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΑΝΔΡΑΛΕΟΝΤΟΣΕΟΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΙΠΠΑΡΕΙΝΟΣΧΑΡΔΕΙ
ΕΟΣΧΡΗΣΤΟΥΠΑΠΠΟΣΘΕΚΑΚΑΤΟΚΑΣΔΑΔΟΥ
Τ . . . ΠΑΠΠΟΣΕΡΜΗΓΛΥΚΩΝΑΓΑΘΟΥΧΡΗΣΤΟΥΣΠΑΠ
ΟΡΟΔΩΡΟΣΛΙΜΝΑΚΟΥΜΑΣΤΟΥΣΚΟΘΙΝΑΠΟΘΟΣΑΤ
ΟΣΑΓΑΘΟΥΠΑΠΑΣΑΖΙΑΣΙΑΓΟΥΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΦΑΡ
ΝΑΚΙΩΝΟΣ . . . . . . ΑΤΗΣΙΑΠΑΠΠΟΣΓΟΖΙΝΟΥΝΥΜΦΑΓΟΡΑΣΣΑΜΒΙΩ
ΟΣΙΜΟΟΦΑΡΝΑΚΗΣΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟΣΗΓΟΥΜΕΝΟΥΗΡΑΚΛΕ . . . .
ΩΝΝΕΟΚΛΕΟΥΣΧΡΗΣΤΙΩΝΕΡΜΟΥΚΟΘΙΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΠΟΘΙΣΚΟΣΑΓΑΘΟΙ
ΑΣΥΑΣΑΛΦΟ . . ΡΛΙΟΥΣΣΙ . . ΟΥΣΣΑΡΜΑΤΑΕΡΜΑΔΙΩΝΝΟΥΜΗΝΙΟΥΧΡΗΣΤΟΥΣ

Vs. 17. est ex Müll. (omisit Clark. vel eius typotheta). Vs. 18. ultimum Y ex Müll. item vs. 19. ultimus ex illo ductus additus est, et vs. 20. ΚΙ. Vs. 23. Müll. ΑΛΤΑΣ.

Titulus sistit anagraphen nominum incertum quamobrem inscriptorum; ex eodem genere est n. 2131. ubi vs. 13. γυμνασίαρχος, quod non videtur nomen proprium esse. Igitur arbitror esse catalogum epheborum in gymnasio exercitorum, ut tot Attici supersunt. Titulus haud dubie *Tib. Iul. Sauromate II.* rege scriptus est; possis quidem vs. 1. etiam Tib. Iul. Rhescuporidis I. nomen inferre; sed hunc non constat esse εὐσεβῆ dictum, illum constat; vide ad n. 2123. Sic titulus est aetatis Tiberianae. Quae perspici possunt, accipe.

Βασιλεύοντος βασιλέως Τιβερίο[υ Ἰουλίου Σαυρομάτου, φιλο]καίσαρος καὶ φιλορωμα[ί]ου, [ε]ὐσε[β]οῦς, - - - 4. Πόθος, 9. Πόθος Χρηστίωνος, 10. Νουμ[ή]νιος, 12. fortasse non tam - - σος [Ἀ]ζάλζου quam [ὁ δεῖνα - -]σόσ[α] Ζάλζου, 16. [Ἀλέ]ξανδρος, 17. Κοσσο[ῦ] vel Κοσσο[ῦς], idemque vs. 18. Tum 19. - - ο[ς] Ἀλεξάνδρου, Ἐπα - - - Quae sequuntur, incipiunt iam distinctiora esse:

20 [ὁ δεῖνα] - - κίσκου,
Νεοκλῆς Θ - - -,
- - - ων β Φαρνάκου,
Τειμό[θεος] - - -,
Γ[λ]ύκων Σωσία Γοργία,
- - λάτας Ἱππαρείνου,
- - ω[ν?] Φαρνάκου Λοχα - -,
25 Φαρνακίων Ἀ[ρισ]τοδώρου Λεφαόσα,
Ἀρίστων Πο. όνο[υ] Ζαβαγίου,
Ἀθηνόδωρος Πόθου,
- - νι. ς Παπᾶ Χώλου,
Χρηστοῦς Μυρίσκου,
Μυρεῖνο[ς? Πο.]όνου,
Νεοκλῆς Φαρνακίωνος,
Χαρδεϊστέρεϊς Φανδαράζου . . . έ[ο]υ[ς],
30 Πάππος Φαρνακίωνος,
Γάστεϊ Ἀγαθοῦ Κέφθου,
Ἀθηνόδωρος Φαρνακίωνος Ἀτία,
Νεοκλῆς Πόθου Θεοτείμου,
Πόθος Μαρίου - - [τ]η[τ]ος?
Τειμόθεος Ψ . . . θα,
Παπᾶς Χρηστίωνος,
Ἑρμῆς καὶ Ἀγαθοῦς [υἱοὶ] Χρηστίωνος Ἑρμοῦ,
[Α]υσίμαχος β,
Παπίας Χρηστοῦ,
Ἄγρων Τασ . . .,
Μακάριος Φαρνακίωνος,
Ἀρίστων β Ἁγίου,
Σαφάσας Χρηστίωνος,
35 [Φα]ρνάκης β Ἔρωτος,
Φιλοδέσποτος Φαρνάκου Ἔρωτος,
Πόθος - . - . τ - Χρυσοχόου,
Πόθος Παπᾶ,
Ἔρως Φαρνακίωνος Ἔρωτος,
Πραξ . . . . ς Χρυσώτου,
Ποθεῖνος Τεργονίου?
Ἀθηνόδωρος Μυρίσκου,
Ἀ[ρί]στων Χρηστίωνος,
Ζαζζοῦς Τειμοθέου,
Ἀθηνόδωρος Νεοκλ[έου]ς Ἡγουμενοῦ,
Παπᾶς [Ν]υ[μ]φαγόρα Κοσσοῦ,
Ἀτταμάσας Πάπ[π]ου,
40 Κοσσοῦς καὶ Ἀθηνόδωρος υἱοὶ Βάγητος,
Δαμόστρατος Ἁγίου,
Μηνόδωρος Βωράκου,
Φαρνακίων Ἑρμαδίωνος,
Ἀτακούας Π[άπ]που Κόνου,
- - - - ς Ἀγαθοῦ Γοργίου,
Πάβας Φαρνάκου Τράγου,
Φαρνακίων Ἀγαθοῦ Γοργίου,
Ποθεῖνος β Γναφίσκου,
Ἀταμάσας Κάρσα,
Προσδοκίων - - - -,
Πόθος Πάππου,
Νουμήνιος Ποθείνου,
Χάχας Γοργόσα,
45 . σει - - - - - -,
- - - υράθωνος,
Χρηστίων Ὀθέκα,
Δημήτρι[ος? - - - -,
- - - - - - - [ο]ς,
Π[ά]ννυ[χ]ος Φαρνακίωνος Ἡγουμενοῦ,
- - - - - - - - -,
[ὁ δεῖνα κ]αὶ Νουμήνιος υ[ἱοὶ τοῦ δεῖνος,
- - - - - - - - -,
- - οκλῆς Ἀγαθοῦ, dein lacuna ut prius,
Ἀγαθούας Ἀγαθοῦ Φαρνακίωνος,
Μ - - - - - - - -,
50 - - - - - Πυλάρου,
Ῥόδων - - - - Φαρνακίωνος,
- - - - - Κοσσοῦ,
Νουμήνιος Ἔρωτος Χρηστίωνος,
Ἀνδραλέ[ω]ν? Τόσεος (Πόσεος?) Φαρνακίωνος,
Ἱππαρεῖνος Χαρδεϊ[στερεῖος], et lacuna,
- - εος Χρήστου,
Πάππος [Ὀ]θέκα,
Κατόκας Δάδου,
- - - - - - - - - - τ - -,
Πάππος Ἑρμ[ᾶ],
Γλύκων Ἀγαθοῦ,
Χρηστοῦς Πάπ[που]? et lacuna,
55 - - ορόδωρος Διμνάκου,
Μαστοῦς Κοθίνα,
Πόθος Ἀτ - - -,
- - - ος Ἀγαθοῦ,
Παπᾶς Ἀζία,
Σιαγοῦς Χρηστίωνος Φαρνακίωνος,
- - - - ατησία,
Πάππος Γοζίνου,
Νυμφαγόρας Σαμβίω[νος?] - οσίμο[υ]?
Φαρνάκης Φαρνακίωνος Ἡγουμενοῦ,
Ἡρακλέων Νεοκλέους,
Χρηστίων Ἑρμοῦ,
Κόθις Ἀρίστωνος,
Ποθίσκος Ἀγαθο[ῦ]?
65 Ἀσύας? Ἀλφο . . [κλέ]ους?
Σι[αγ]οῦς Σαρμάτα,

Ἑρμαδίων Νουμηνίου,
Χρηστοῦς - - - . -

Praescripta, excepta voce Σαυρομάτου, Dobr. l.c. correxit et supplevit; cf. n. 2123. 2124. In reliquo recensu non omnibus locis lacunae sunt, ubi eas notavit Clark. in versuum finibus, quod ipsa docet restitutio. Quam ut perficerem, et nomina huius inscriptionis et n. 2131. inter se contuli, et examinavi analogiam vocabulorum barbarorum, quae haud dubie Maeotica, Sindica vel Toretica sunt; etsi enim Gorgippia Sindorum non est nec Toretarum, tamen in horum dicione erat exstructa. Cf. Introd. De hac autem analogia dixi in Introd. ad quam remitto; hoc loco non multa annoto. Et primum, quod pauca in illo oppido nomina usitata fuerunt, solet avi nomen addi; ultra avum non reditur. Deinde ubi patris et avi nomen idem est, dicitur β̄ (δὶς) τοῦ δεῖνος, sicut in aliis Asianis titulis; ut vs. 34. Ἀρίστων β̄ Ἀγίου, vs. 35. Φαρνάκης β̄ Ἔρωτος, vs. 42. Ποθεῖνος β̄ Γναφίσκου. Sed vs. 33. est tantum Λυσίμαχος β̄, quod fortasse est Λυσίμαχος Λυσιμάχου; idem habes n. 2131. 10. Ἀγαθοῦς β̄. Vs. 12. - σόσα Ζάλζου praetuli ob nomen Olbiae occurrens Ζάλσις et ob recurrentem aliquoties formam in όσας terminatam (v. Introd.), ubi etiam de voce Κοσσοῦς et genitivo Κοσσοῦ. Vs. 21. dedi Τειμό[θεος], quod hoc nomen frequens hic; adde n. 2131. Vs. 22. est Γοργία ut Σωσία, licet infra habeas Γοργίου. Vs. 25. dele secundum ι. Vs. 24 sqq. habes Φαρνάκην et deinceps Φαρνακίωνα: haec nomina maxime ex Pharnacis regis memoria haeserunt, ut Diophanti n. 2131. 2123. Vs. 26–27. dedi Πο.όνου coll. vs. 29. init. ubi rursum Myrini paternum nomen ex vs. 26–27. supplevi. De forma Γάστεϊ vs. 30. cf. n. 2131. et Introd. Vs. 31. Ἀτία dixeris esse Scythicum ob regem Ἀτέαν, neque obsto, quominus Scythicas quoque voces aliquot apud Sindos reperias. Fortasse tamen Ἄττα fuit, ut n. 2114. *d.* videtur. Vs. 32. υἱοὶ addidi ex vs. 40. 47. Vs. 34. nolim Βαγίου legi, etsi Βάγητος infra est; praestat Doricum Ἀγίου, quod redit vs. 40. ut etiam Δαμόστρατος est in hoc titulo. Cf. Introd. Vs. 37. malim Τερ[πω]νίου. Vs. 38. Νεοκλῆς nominativus esse non potest, qui seriem nominum turbat: desideratur genitivus; cuius terminatio Σ superest vs. 39. init. Igitur scripsi Νεοκλ[έου]ς. Vs. 41. Κόνος est Olbiopolitanum Κοῦνος. Vs. 42. coniicias Πα[π]ᾶς. Vs. 52. de nomine Τόσεος dubito. Vs. 52 seq. supplevi ex vs. 29. et vs. 53. [Ὀ]θέκα dedi e vs. 45. Vs. 54. dedi Ἑρμ[ᾶ], etsi Ἑρμοῦ quoque in hoc titulo habetur, ut Γοργία et Γοργίου. Vs. 55. potest Ἀτ[ίου, Ἀτ[τάκα, Ἀτ[ταμάσα scribi. Vs. 57. de voce Σαμβίω[νος conf. ad n. 2078. 2119. Σι[αγ]οῦς vs. 60. dedi e vs. 56. De forma Σαρμάτης vide Introd. I, 1.

2131.

Lapis *Anapae* repertus, isque ex eodem genere; nunc habetur Theudosiae. Ex schedis Stempovskii ed. Rochettus Antt. Bosp. tab. x. n. 4. Cf. Köppen. Nordgest. p. 78.

C.ΜΥΡΙϹΚΟϹΖΑΖΖΟΥ
ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟϹ.ΤΕΙΜΟ
.ΤΙΩΝΟϹ.ΙΑϹΠΟϹΙΟΥ.ΦΑΡΝΑ
ΤΑϹΚΟΡΗΓΙΩΝΟϹ.ΠΑΝΤΑΛΕ
ΑΤΤΑΚΟΑϹΜΥΡΕΙΝΟΥ.ΚΑΤΤΑ
ϹΤΙΩΝΠΑΠΑ.ΧΡΗϹΤΙΩΝΑΙ
ϹΤΑϹΑΡΜΑΤΑϹΧΟΔΕΚΙΟΥ.Α
ΑΡΙΤΩΝΝΕΟΚΛΕΟΥϹ.ΑΘΗΝΟ
ϹΦΙΛΩΤΑ.ΠΟΘΟϹΘΕΟΔΟΤΟ
Υ.ΑΓΑΘΟΥϹ.Β.ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ
ΠΟΘΟΥ.ΧΡΥϹΕΡΩϹΗΡΑΚΛΑ
.ΟΥΜΗΝΙΟϹΚΟϹϹΟΥ.ΓΑΔΙΚΙ
..ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟϹΦΑΡΝΑΚΙ
ΙΟϹΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟϹ.ΚΟΦΑΡ
ΓΟΡΑϹΜΑΚΑΡΙΟΥ.ΝΕΟΚΛΗϹ
ΟϹΦΑΡΝΑΚΙΩΝΟϹΠΟΘΟΥ
.ΗϹΓΑϹΤΕΙ.ΠΑΠΑϹΚΟΜΙΝΙ
ΥϹΠΑΠΑ.ΕΥΤΥΧΟϹΤΙΜΟ
ΟΥ.ΖΑΖΖΟΥϹΑΠΟΛΛΟ..
ΔΙΟΦΑΝΤΟϹΓΑΔΙΚΙΟΥ..
ΒΑΠΟΥΚΟϹϹΟΥϹΑΤΤΑ...
ϹΡ.ΟΡΡΑ........

Puncta singula plurimis locis tantum verborum fines, non lacunas indicant; et lacunae ipsae magna ex parte non signatae sunt. Lego:

- - - - - ς,
Μυρίσκος Ζαζζοῦ Πανταλέοντος,
Τειμό[θεος . . . σ]τίωνος Ἰασποσίου,
Φαρνά[κη]ς [Χ]ορηγίωνος Πανταλέ[οντος],
Ἀττακόας Μυρείνου Καττά[κου],
. . . στίων Παπᾶ,
Χρηστίων Αἰ - - στα,
Σαρμάτας Χοδεκίου,
[Χ]αρίτων? Νεοκλέους,
Ἀθηνό[δωρο]ς Φιλώτα,
Πόθος Θεοδότου,
Ἀγαθοῦς β̄,
Ἀθηνόδωρος Πόθου,
Χρύσερως Ἡρακλα,
[Ν]ουμήνιος Κοσσοῦ Γαδικί[ου].
γυμνασίαρχος Φαρνάκ[ης - -]ιος Φαρνακίωνος,
Κοφαρ.[α]γόρας Μακαρίου,
Νεοκλῆς [β̄]?
- -]ος Φαρνακίωνος Πόθου,
- - ης Γάστεϊ,
Παπᾶς Κομινί[ου] Παπᾶ,
Εὔτυχος Τιμο[θέ]ου,
Ζαζζοῦς Ἀπολλο[δ . . ου],
Διόφαντος Γαδικίου - - βάπου,
Κοσσοῦς Ἀττα - -
etc.

De plurimis vide Introd. et ad n. 2130. plurima enim nomina eadem quae n. 2130. sunt, et ratio tituli est eadem. Vs. 3. aut Ἀριστ[τίωνος aut Χρησ]τίωνος. Vs. 5. Καττάκης est idem quod n. 2130. 53. Κατόκας; T modo duplicatur in his formis, modo non, ut Ἀταμάσας et Ἀτταμάσας, ut Ἀτάκης, Ἀτακούας, Ἀττακόας. Vs. 21. est Ἀττά[κου vel Αττα[μάσα, aut Ἄττα integrum est ut n. 2114. *d*.

2132.

Apud Kopyl Cubanus fluvius duos in Maeotidem rivos demittit, qui solent in tabulis geographicis notari; sed hinc in orientem, sex miliariis ultra, in media ad oppidum Jekaterinodar via, est rivus Angaly s. Angelinka s. Jerok Angelinka, qui et ipse Cubani aquas in *Maeotidem* emittit (cf. Köppen. Nordgest. p. 24.). Ad hunc rivum, fortasse in vicinia oppidi n. 2133. significati, titulus inventus est, et a Rossinskio, scholae, quae in oppido Jekaterinodar est, rectore et πρωτοϊερεῖ, in id oppidum allatus est, ubi transcripsit Köppenius. Hic edidit Nordgest. p. 48. post Rochettum Antt. Bosp. tab. IV. n. 2. qui sine loci designatione dederat. Utrumque exemplum conspirat, nisi quod ap. Roch. in fine est punctum, quod non habet Köpp. et quod forma litterae A apud Köpp. vulgata est, credo quod veram formam exprimere typo nequibat.

ΑΓΓΕΛΙΓΓΟ
ΤΟΑΓΟΛΛΩ
ΝΙΔΕΩΧΙΟ

Ἀγέλιππο
τὸ Ἀπόλλω-
νι Δεωχίο.

Integrum esse titulum lineis circumductis significatur; et accurata solent Köppenii apographa esse. Igitur barbarus videtur titulus esse, omisso Σ terminationis, quae omissio Scythis usitata fuit, et potest etiam Maeotis tribui. Neque ο pro ῳ in terminatione muto. *Deochius* Apollo mihi ignotus.

2133.

Alber. De la Motraye Itiner. Europ. As. Afr. T. II. p. 75. ed. Hag. Comit. 1727. fol. (ed. Angl. T. II. p. 49 sqq.) iter suum narrat, quod ex Temrjuk prope Phanagoriam ad mare Caspium perfecit equis pernicibus et cursu velocissimo: quo minus constat de situ locorum, quos pervolavit, quum praesertim flumina non propriis sint nominibus indicata, sed appellativis omnia duobus, aut Buciouksou aut Cuciouksou (*magnum, parvum flumen*). Igitur ille a Temrjuk d. XXVI. Dec. MDCCXI. profectus LVIII horarum spatium septentrionem versus, ut ait, emensus est, donec d. XXVIII. ad stationem campestrem Nogaïanam perveniret: postridie ad aliam stationem, orientem versus, quantum video, profectus est, et inde parietinas urbis spectaturus, quas in terra hac, a prima quam dixi statione trium dierum et dimidii itinere equis validis perficiendo, abesse resciverat, ad fluvium satis magnum, fortasse *Coppa* ut ait, pervenit d. I. Ian. MDCCXII. hora matutina VI. Hinc Ian. II. hora IX. matutina profectus coepit montes Nogaïanorum intrare et Ian. III. hora II. pomeridiana, magna parte noctis in itinere consumpta reliquias magnae urbis ad collem positas repperit: mox Ian. VIII. ad montes Circassiorum pervenit, postquam traiecit flumen ut putabat Cara Cuban, et Ian. XIV. ad mare Caspium. Itaque urbs haec est inter *Maeotidem* et flumen Cubanum; fluvius autem cuius memini prior debet unus ex illis esse, per quos Cubanus in Maeotidem effunditur; alios vero etiam aliquot minores superaverat, quae et ipsa ex parte videntur Cubani brachia esse in Maeotidem effusa. In illis igitur parietinis, quae Eski-sheir (urbs vetusta) dicebantur, non Phanagoriae, ut Chishullus fabulatur, repperit et alia et plura anaglypha cum titulis, in his duo quae hic et n. 2134. posui, fere palmos V alta et VI cum dodrante lata, lapidis cani ex montibus vicinis ut putat petiti. In priori (tab. IV, 11. 12. aeri inciso, ed. Angl. tab. XXVII, 2.), quod Veneri Apaturo oblatum est, media est Venus amplexura virum a sinistra eius accedentem, manifesto Martem; ad dextram eius adstat Neptunus tridentem tenens; hi omnes prope nudi: Martis ad sinistram est Amor alatus facem sinistra gestans; pone hunc est Vulcanus sinistra forcipem tenens. Infra est inscriptio antiquis litteris, quam hinc rettulerunt Chishull. Antt. As. p. 10. Corsinus Nott. Gr. Diss. p. CV. Ceterum et Venerem Ἀπάτουρον novit huius inscriptionis editor et litterarum formas ex nummis habuit cognitas (p. 74.), ut possis fraudem suspicari: sed nullam huius suspicionis idoneam rationem video.

ΘΕ...ΑΠΑΤΟΡΟ--ΜΑ+--ΑΡΝιαεΔ/

Lacunarum spatia vix accurate notata sunt. Titulus omnium Sarmatiae antiquissimus et fortasse circa Olymp. 70–80. scriptus fere hic fuisse videtur:
Θε[ῷ] Ἀπατούρῳ [Ἄ]μαχ[ος] Ἀρυ... δα.

Θεῷ (p. Θεᾷ) dedi de industria; puto scriptum fuisse ΘΕΟΙΑΠΑΤΟΡΟΙ. + videtur Χῖ esse, ut in Atticis, per Milesios huc advectum.

2134.

Ibidem, ex eodem, tab. IV, 14. 15. in anaglypho; repraesentatur eques ut in aliis Bosporanis monumentis sepulcralibus, isque ad sinistram adspectanti conversus; ante hunc mulier decumbens, eaque lugens; pone equitem ara sertis et capitibus taurinis ornata, cuius generis multae supersunt; pone aram tibicen.

ΗΟΑΥ·ΚΑΙΡΞ ΣΑΓΔΙΟΙΛΙΣΙ

Media vox fortasse est χαῖρε: nisi legendum Πολύκαιρος < (pro interpunctione) Διονυσίου. Titulus magnopere detritus dicitur; sed litteris elegantissimis scriptus.

2134. *b*.

Lapis longus pollices Anglicos 52½, latus pollices 14, eius speciei quam calcem primitivam vocant (alabastrum dicit, qui repperit), in antiquo detectus est pavimento inter rudera urbis Sarai, olim sedis celeberrimae Chanorum Ordae aureae seu Dschingisidarum Kaptschacensium, haud procul ab urbe Zarizyn ad flumen Actubam, brachium fluvii Wolgae, qui olim *Rha* vocatus. Margines superior et inferior ac dexter potissimum accisi ferro sunt in adverso lapidis plano, quod solo incumbebat; aversum planum sive dorsum, quod scriptura vacuum, integrius superest, quamquam id pedibus tritum, quod planum hoc in pavimenti fuit superficie. Litterae fere eaedem sunt quae in titulis Olbiae, vulgaribus typis simillimae. Repperit Henr. Aug. Zwick, Sareptanus, qui eius meminit in Itinerario: Reise von Sarepta in verschiedene Kalmücken-Horden des Astrachanischen Gouvernements im Jahre 1823. etc. (Lips. 1827. 8.) p.88. sed lapidem incendio Sareptae, quo deportatus erat, interisse docet; editum eum dicit in Hammeri libro „Fundgruben des Orients", ubi tamen, quantum scimus, non extat. Duplex apographum, quorum alterum ex ipso lapide, qui pigmento atro illitus erat, expressum est, a Zwickio habet Frid. Graefius, qui edidit et illustravit Act. Acad. Petrop. Seriei VI. T.I. (Scient. polit. hist. philol.) p.55 sqq. Textum dedi, qualem repraesentat Graefius p.58. sed vs.11.18. ductibus iis illatis, quos ipsius descriptio inesse docet. Decretum hoc, a *Dorica civitate maritima* scriptum, non verisimile est casu in terram adeo remotam translatum esse, sed videtur a Tataris e vicinia petitum: quibus marmor est res adeo rara et pretiosa, ut vel minutos lapides eius generis servasse Principem legerim. Ad flumen Rha vero quum Graeci nulla habuerint emporia neque ex illo fluvio in maria a Graecis navigata perveniri potuerit, haud dubium videtur, quin ex Tanaidis vicinia petitus lapis sit, positus olim in patrio eius viri oppido, quem illa Dorica civitas honoravit; similia exempla vide ad n.2103.*e*. allata; sufficitque vel n.2060. comparasse. Iam vero Zarizyn Wolgae appositum est in eo tractu, ubi id flumen ad Tanain accedit paucorum miliariorum intervallo; quod ipsum intervallum, de qua re me certiorem fecit Alexander Humboldtus, tam expedita superabile via est, ut lapis facile transvehi potuerit. Ipsi vero Tanaidis flexioni, quae Wolgae proxima, oppidum Ptolemaeus apponit *Exopolin*, manifesto Graecum. Quare nihil probabilius quam Exopoli positum lapidem fuisse.

ΨΑΝΠΟΤΙ
ΙΙ
ΑΝΘΙ ΛΑΡΟΣΣ
ΟΜΕΝΟΣΜ ΙΑΤΡΟΠ
ΤΟΙΣΠΟΛΕΙΙ/ ΣΔΙΑΤΕ
ΣΠΑΝΤΑΣΕΞΑΙ Ε ΩΣΔ
ΤΟΡΓΙΑΝΗΛΗΚ/ ΟΑ
ΚΑΙΑΛΛΟΤΕΠΛΕΙΣ
ΟΤΕΙΜΙΑΤΑΠΡΟΣΤΟΝΔ
ΓΑΣΑΤΟΚΑΙΑΥΤΟΣΤΩΝ
ΩΝΜΕΤΑΣΧΕΙΝΚΑΙΓΕΝΕ
ΥΤΟΣΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΚΑ
ΝΤΩΝΤΗΝΤΑΝΔΡΟΣΓ
ΠΟΛΕΙΤΑΝΚΑΙΤΑΝΠΟ
ΕΥΝΟΟΝΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ
ΝΩΣΦΙΛΟΤΕΙΜΗΣΑΜ
ΙΤΩΔΑΜΩΕΠΑΙΝΕΣΑ
ΝΑΝΔΡΑ Γ ΚΑΙΟΝΕΥΝ
ΔΟΜΕΝΔΕΑΥΤΩΠΡΟ
ΕΚΑΙΕΚΠΛΟΥΝΕΝΕΤΕ
ΑΕΙΛΥΤΩΤΕΚΑΙΕΚΙ
ΜΕΤΟΧΟΝΤΕΠΑΝΤΩΝΩ
ΤΕΙΤΑΙΣΚΑΠΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΟΑΝΑΓΡΑΦΛΜΕΝΛΕΥ

[παρεχ-]
όμενος μ[ὲν π]ατροπ[αράδοτον τὰν εὔνοιαν καὶ χρείας πολλὰς
τοῖς πολεί[ται]ς διατε[λεῖ, ἀγαθὸς καὶ πρόθυμος ὢν
εἰ]ς πάντας, ἐξαι[ρ]έ[τ]ως δ[ὲ τὰν περὶ τὸν δᾶμον φιλο-
σ]τοργίαν ἤ[δ]η κα[ὶ παρ]ὰ [πάντα τὸν χρόνον δεδήλωκε,
καὶ ἄλλοτε πλεισ[τάκις καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ φιλ-
οτειμίᾳ τᾷ πρὸς τὸν δ[ᾶμον πολλὰ αὐτῷ ἀγαθὰ εἰ-
ρ]γάσατο, καὶ αὐτὸς τῶν [ἐν τᾷ πόλει λειτουργιῶν πασ-
ῶν μετασχεῖν καὶ γενέ[σθαι χρήσιμος ἐβουλήθη, οὕτως
α]ὐτὸς φιλότειμος κα[ὶ χρηστὸς ὤν, ὥστε καὶ θαυμάζεσθαι ὑπὸ π-
ά]ντων τ[ὰ]ν τἀνδρὸς [εἰς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῷ τῶν
πολειτᾶν καὶ τὰν πό[λιν ἅπασαν εὐεργεσίαν τε καὶ
εὔνοον φιλοστοργία[ν, ἀεὶ τὸν δᾶμον εὐεργετεῖν εὐγνω-
μό]νως φιλοτειμησαμ[ένου· ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ
κα]ὶ τῷ δάμῳ, ἐπαινέσα[ι μὲν ὠφέλιμον κἀγαθὸν γενόμεν-
ο]ν ἄνδρα, Γ. Κᾶ[ρ]ον, εὐν[οίας ἕνεκεν τᾶς πρὸς αὐτόν,
δόμεν δὲ αὐτῷ προ[ξενίαν καὶ ἐγγείων ἔγκτησιν καὶ εἴσπλουν
τ]ε καὶ ἔκπλουν ἐν ἔτε[σιν εἰράνας καὶ πολέμου ἀσυλεὶ καὶ
ἀσπον]δεί, [α]ὐτῷ τε κ[α]ὶ ἐκ[γόνοις· ἔμμεν δὲ αὐτὸν καὶ πολείταν
μέτοχόν τε πάντων ὧ[νπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ τοῖς
ἀσ]τείταις κἀπὸ γένους [πολείταις μέτεστιν. τὸ δὲ ψάφισ-
μα τοῦ]το ἀναγραφ[ῆ]μεν λευ[κολίθῳ στάλᾳ etc.

Vs.1. maioribus litteris exaratus est, nec tamen ideo civitatis, quae decretum hoc scripserit, nomen eo contentum esse necessarium est, quod haud raro index qualiscunque maioribus scriptus litteris est. Ultimae litterae Ι alii apices adhaerere videntur Graefio notante: qui ipse vidit quibus difficultatibus ipsius supplementum ἔγρα]ψαν Ποτ[ειδαιᾶται prematur, quippe quum titulus Romanae aetatis sit et Potidaeae nomen tum pridem antiquatum fuerit, imposito urbi huic Cassandreae nomine. Nec ποτὶ praepositio statui potest, quum vs.9. sit πρός. Quare quid vs.1. scriptum fuerit, omnino nescio, nec libet varias, quae proferri queant, coniecturas proponere. Etiam reliqui tituli restitutio perquam impedita est, nec versus videntur tam breves fuisse quam statuit Graefius; immo in aliam fortasse, quod saepe factum, tabulam transiit scriptura. Nomen viri laudati esse Romanum certe ex parte, docet vs.18. Γ foliolis interpositum: conieceris Γ(άϊον) Κάτον cum Graefio, vel Κᾶρον, quod mihi probabilius; Καῖον non est probabile. In ceteris quae Graefius tentavit, ea magnam partem omitto, quod ipsum, si tot quot ego decreta tractasset, arbitror ea non dicturum fuisse. Hoc quidem decretum multis nominibus simile fuisse videtur Odessensi n.2056. et Byzantio n.2060. et nescio an non ipsum Byzantiorum sit. Vs.3. ΑΝΘΙ Graefio est Οἰν]άνθι[ος, et deinde ναύκ]λαρος ab illo coniicitur: ex quibus hoc alterum probabile est; prius fortasse ex φιλάνθρωπος vel simili voce superest. Quae sequuntur, restitui ut potui. Haec usque ad vs.16. pendent ex voce ἐπεὶ vel ἐπειδή, quae initio decreti scripta erat. Vs.6. ἐξαιρέτως, vs.10. λειτουργιῶν debe-

tur Graefio: quamquam hoc alterum valde incertum est; idem vs. 15. 16. *εὐγνωμόνως* dedit aeque incertum. Vs. 19. *προξενίαν* posui; sed eidem etiam *πολιτείαν* datam esse sumo vs. 21. Nam extra Graeciam simul *προξενίαν* et *πολιτείαν* datam esse ex pluribus titulis certum est, inter alios ex Mesambrianis n. 2053. *b. c.* et ex Odessensi n. 2056. hoc est eius tractus titulis, unde oriundum hoc decretum putes. Vs. 20. *ἐν ἔτε[σιν* dedi, quod melius non novi: alias simpliciter dicitur *καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ*. Vs. 23. *ἀστείταις* Graefio notante est pro *ἀστίταις* (Steph. Byz. v. *ἄστυ* et *Ἀσκῖται*). In fine *ἀναγραφῆμεν* certum est; dicitur modo *ἀναγράψαι* modo *ἀναγραφῆναι*, ut hoc habes n. 2059. Sed post *ἀναγραφῆμεν* lapicida omisisse videtur *ἐν*. Ceterum multa posse aliter constitui, vix est quod moneam.

Dum pars haec undecima typis excuditur, plures elapsi menses sunt: unde mihi copia facta est in fine ipsius huius partis novum quiddam addendi iis, quae in Introductionis cap. II. §. 7. de Herodoti sententia monui, Persica nomina in Sigma terminari omnia dicentis: ubi id ex parte inde explicare tentavi, quod in Zendica lingua sub finem fuerit spiritus, ut in *aspehe* (*equus*); hoc enim legeram Zendicum esse. Sed facile cedo viro doctissimo Petro a Bohlen, professori Regiomontano, cuius ,,Commentatio de origine linguae Zendicae ex Sanscrita repetenda'' mense Martio a. 1831. post impressam Introductionem nostram edita, §. 3. p. 32 sq. commodissimam Herodoteae sententiae explicationem attulit, quam pretium visum est hic addidisse. Haec igitur ille disserit: ,,Narrat Herodotus omnia linguae Per- ,,sicae nomina in *s* exire, quod nisi de nominativi ,,formis quibusdam, quae hodieque in dialecto Zen- ,,dica supersunt et olim fortasse frequentiores fuere, ,,dictum censeas, veluti *petesch* पतिः *princeps*; *fre-* ,,*kereioesch*, प्रकारः *labor*; *âtheresch* آذر אדרא *ignis*, ,,haud dubie अध्वरः *sacrificium*, illis certe temporibus ,,magis ad Sanscritam accessisse dialectum illam sta- ,,tuas quam in Zendavestae reliquiis. Notum enim ,,est linguam Sanscritam in vocabulis longe plurimis ,,nominativum in *s* formare, quod duobus punctis ,,scriptum (:) visargae nomen gerit et ante literas ,,vocabuli sequentis medias in *o* transit. Hanc le- ,,gem, quam mater suavitatis tantum gratia sequitur, ,,dialecti, nullo elementi sequentis discrimine, sem- ,,per ineunt, eodem fere modo, quo lingua Hispa- ,,nica ex Latino *caballus* decurtat *cavallo*, ex *maturus* ,,*maduro*; ex *fructus* lingua Italica *frutto* et sic porro, ,,e quibus nemo sane puriorem nominativi formam ,,deducere conabitur. Exempla Zendica sunt: *nâfô* ,,ex नाभः *umbilicus*; *vesô* ex वशः *desiderium*; *vô* ex ,,वः *vos*; *peô lac* ex पयस्; *aspô* اسپ pro अश्वः ,,*equus*; *vâtô* باد ex वातः *ventus*; *dâtô* داده ex दातः ,,*datus*; *manô* pro quo tamen etiam *menes* legitur ,,ex मनस् *mens*; *râmô* ex रामः *iucundus*, unde nomen ,,Izedis *Râm* quod bene *gaudium* explicant.''

PARS DUODECIMA.

INSCRIPTIONES INSULARUM AEGAEI MARIS CUM RHODO, CRETA, CYPRO.

Aegaeum mare latissima vocabuli vi dico cum partibus eius, quae suis vocantur propriis nominibus, ut Myrtoum cum sinu Saronico, in quo Aegina sita est; quam in Aegaei maris insulis referre tanto minus dubitavi, quod Myrtoum mare, pars Aegaei, orientalem insulae oram alluit. Huius igitur maris insulas et maiores mediterranei illas tres hac parte coniunxi, in decem *sectiones* divisas. Harum *prima* continet titulos *incertorum in Aegaeo locorum*; *secunda Aeginam et Euboeam*: Salamin enim in Atticis, Calauriam in Argolicis praecepi: *tertia* insulas hinc septentrionales *Sciathum, Lemnum, Imbrum, Samothracen, Thasum*; *quarta* Aeolicas orae Asianae *Tenedum, Lesbum* cum *Hecatonnesis*; *quinta* Ionicas eiusdem orae et aliquot Sporades magis in occidentem remotas Ionicas, hoc est *Chium* et *Psyra, Samum* cum *Patmo, Lero, Amorgo*; *sexta Delum* et *Rheneam* cum *Cycladibus, Mycono, Teno, Syro, Andro, Ceo, Cythno, Paro*, adiuncta *Oliaro*; postremo *Naxo*; *septima* Doricas Sporades, *Melum*, quam de industria non inter Cyclades rettuli, utpote a plurimis ex his exclusam, *Pholegandrum, Sicinum*, quam coniicio Doricam fuisse, *Theram, Anaphen, Astypalaeam, Coum*; *octava Rhodum* cum *Chalcia*; *nona Cretam*; *decima Cyprum.*

SECTIO PRIMA.

INCERTORUM IN AEGAEO LOCORUM TITULI.

2135.

Ex *Aegaeo mari* marmor Parium Constantinopolin, hinc Parisios ad Baudelotium delatum, in quo sculpta sunt dolabra, circinus et norma inter alia fabri scriniarii instrumenta. Constantinopoli apud Gallorum regis legatum transcripsit Sponius et edidit Misc. erud. antiq. X, 38. p. 334. ex Baudelotii museo in aere dedit Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 62. 3. (cf. p. 201.). Nunc est in museo regio, Catal. Clarac. n. 8. Claracus edidit in tabulis; item Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 97. Syll. p. 372. 39. Habeo etiam ex schedis Mülleri.

Π.ΒΟΙΤΗΝΟϹ·
ЄΡΜΗϹ·ΚΛЄΙΝΟ
ΠΗΓΟS ΝЄѠΤЄΡος
ЄΝΘΑΔЄΚЄΙΜΑΙ
ΠΑΡΟΔЄΙΤΑ·ΧΑΙΡє

Ubi nihil annoto, lectionem Mülleri dedi. Spon. Ε, ceteri Є; interpunctiones vs. 2. ex Os. Müll. Clar., vs. 5. ex solo Müll. forma S vs. 3. ex Müll. et fere Clar. Vs. 1. Cayl. ΤΙ.ΒЄΡΤΗΝΟϹ, Spon. Π.ΒΕΙ ΤΗΝΟϹ, Müll. ΤΙ.ΒΟΙΤΗΝΟϹ, Clar. Os. ut dedi.

Π. Βοιτηνὸς Ἑρμῆς. κλεινοπηγὸς. νεώτερος ἐνθάδε κεῖμαι. παροδεῖτα χαῖρε.

2136.

Titulus ex *Aegaeo mari* a Nointelio Constantinopolin allatus; ed. Spon. Recherches d'Ant. p. 236. (Rei antiq. select. quaest. p. 498. in Poleni Suppl. Thes. T. IV.).

ΔΙΟΝΥΣΙΕ
ΒΔΑΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Διονύσιε -- αίου, φιλομήτωρ, χρηστὲ χαῖρε.

2137.

Monumentum sepulcrale ex *Aegaeo mari* in scholam nauticam oppidi Nicolaëv illatum; repraesentatur puer annorum fere duodecim usque ad quindecim, tunica amictus ad genua descendente, pallioque sinistrum tegente brachium, inferiore lacinia humero sinistro iniecta: dextrâ tenet vinculum, quo alligatus canis. Titulus est in margine. Ed. Köhler. de insulis et cursu Achillis Act. Petrop. T. X. p. 253. not. 812.

ΕΠΙΠΡΕΠΩΝΤΙ

An hoc est ex usu Phocensium et Boeotorum, quem suo loco illustravi, ἐπὶ Πρέπ[ο]ντι?

SECTIO SECUNDA.

AEGINA ET EUBOEA.

2138.

In *Aegina* ad aedem D. Nicolai sub monte Panhellenio sunt fundamenta templi, quae admodum videntur prisca esse; inter rudera inde devoluta lapis est formae quadratae irregularis, modice excavatus, in cuius circuitu prisca inscriptio. Vidit Fourmontus, sed errore nescio quo prope monasterium Ἀσωμάτου in Attica ponit, „inter ruinas, ubi plurimae sunt columnae", magnamque dicit petram excavatam. Ex schedis Fourmonti, ex quibus a Bekkero nos dudum habuimus, dedit Osannus Syll. II, 86. p. 316. immeritoque de fide monumenti dubitavit; Aegineticum esse titulum docuerunt Guil. Gellius, qui per Rosium nobis transmisit, et qui nuper aeri incisum dedit Stackelbergius de templo Phigal. p. 107. ex cuius schedis habueramus etiam a Gerhardo. Primae parti inserere noluimus, quod litterae non valde memorabiles sunt.

MKOΛIAΔ

ΑΒΗΑΒΑΙοΝΕΠοΙΕΣΕΗΑΛ

TIMOI

Primum in sinistra M omittit Stackelbergius, habet Gellius; Fourm. pro eo I. In inferiore linea Stack. initio habet: /ΣΗΑΒΛΙοΝ, Gell. ΒΗΑΒΑΙϤͰ, Fourm. ΒΗΛΛΙοΝ: ex quibus satis liquet, primo loco fuisse formam litterae Β similem, quam repraesentavi, compositam ex Ε et Σ, quae paulo arctius scripta praebent illam formam. In fine Fourm. et Stack. ΗΑΛ, Gell. ΗΔΑ; in dextra Stack. ΤΙΜΟ, Fourm. ΤΙΛΛΟ, Gell. ΤΙΡΛΟΤ. In ceteris omnes consentiunt. Ex his lectionibus optima delegi, formasque dedi ex aere Stackelbergiano.

Θεᾶ]ν Κωλιάδα ἐς Ἀβαῖον ἐποίησε Ἄλτιμο[ς.

Initio et in fine inconditos ductus, qui supersunt, corrigere opus erat: eos Stack. neglexit manifesto. Ἄλτιμος, artificis nomen, nescio an non verum sit, sed nolui id emendatione tentare incerta: utut scribes, asper Η retinendus est, prorsus ille certus, nec mutandus in Ν. Ἄβα p. Ἥβα Dorismi est reconditioris (Theocrit. I, 44. V, 109. Inscr. n. 2240.). Heben esse Aeginae cultam, ex ipsius et Ὥρας, quae eadem esse videtur, in Pindari Aegineticis odis mentione (Nem. VII, 4. VIII, 1.) non male coniecit Müllerus Aegin. p. 173. id quod hic titulus confirmat. Una cum illa esse Venerem cultam, eo est probabilius, quod Pindarus Nem. VIII, 1. Pubertatem dicit praeconem amorum Veneris, in Aeginetica ut dixi oda. Ceterum de Veneris cultu Aeginae cf. Müller. l. c. p. 148. Unum superest, unde fluxerit haec Hebes et Veneris apud Aeginetas coniunctio. Et Heben quidem nulla causa est quare Phliasiam illam sanctissimam esse putemus; probabilior ea ratio, ut sit Attica sicuti Colias. Nempe Colias Venus culta est in Attico promontorio e regione Aeginae: proximus vero illi promontorio est pagus Aexone, ubi Hebe venerationem habuit (Inscr. n. 214.); hinc haud dubie Aeginae quoque Hebes et Coliadis coniunctio, quae nihilominus Attica colonia potuit antiquior esse.

2138. *b.*

Aeginae, sub capitulo antae pronai templi eiusdem ubi n. 2139. repertum est, litteris 10" altis; ed. Lenormant in Annal. instit. archaeol. a. 1829. p. 341.

ΔΙΙΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΙ

Διῒ Πανελληνίῳ.

Titulus satis recens sit necesse est, postquam Dorismus iam abolitus Aeginae erat. Fortasse eius aetatis est cuius n. 2143.

2139.

Marmor supra fractum, longum fere pedem et semissem, latum pollices fere octo et semissem, crassum semipedem, a Brönstedio repertum *Aeginae* in loco templi, sive Minervae sive Iovis Panhellenii; nunc Monachii in glyptotheca: scriptura latitudinem lapidis aequat et plus quam dimidiam longitudinem, στοιχηδὸν disposita, litteris elegantibus, Atticam fere repraesentantibus formam. Ed. Wagner Bericht über d. Aegin. Bildw. p. 77. cum interpretatione Schellingii; ex schedis Cockerelli a. 1820. haud satis accurate dedit Walpolius Trav. p. 570. n. 36. cum multis notis; aliud exemplum etiam minus diligenter factum nobis miserat Creuzerus, melius Thierschius, quod ego cum Müllero communicavi, Müllerus a. 1817. primus edidit Aeginet. p. 160.; tertium nuperrime misit Spengelius. Forma gypsea diligentissime expressum monumentum extat inter supellectilem Academiae nostrae: hinc nos dedimus, assumptis tantum vs. 16. 17. ultimis tribus punctis, et vs. 17. 18. singulis ductibus initialibus, qui in gypso oblitterati sunt, sed servati in Thierschii et Spengelii apographis. Scriptura nostra quum certa sit, quippe distinctissime comparens in gypso et cum Thierschii ac Spengelii apographis consentiens, nullam damus varietatem lectionis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 11. init. ΑΡΑ vitium est lapicidae; idem vs. 8. haud dubie interpunctionem post κλίνη ideo tantum posuit, quod putabat sequi iam numerum Ι. Vs. 17. 18. ubi vacua spatia sunt, reliquit illa quadratarius, quod lapis ibi ita excavatus erat, ut litterae incidi non possent. Forma litterae Nῦ est media inter Ͷ et Ν, ut in multis optimae aetatis titulis.

- - - - - - ἀλύ-
σει ΙΙ. σιδήρια ἐξ ὀπῆς ΙΙΙΙ.
καρκίνω ΙΙ. Ξύλινα τάδε·
ἐξάλειπτρον Ι. κι-

I I I Ω I I ⁝ I I⁝ΑΛΥ
\ Ε⁝ΙΙ⁝ΣΙΔΗΡΙΑΕΞΟΠΗΣ⁝ΙΙΙΙ⁝
ΚΑΡΚΙΝΩ⁝ΙΙΙ⁝ΞΥΛΙΝΑΤΑ
ΔΕΕΞΑΛΕΙΠΤΡΟΝ⁝Ι⁝ΚΙΒ
ΩΤΟΙ⁝ΙΙΙ⁝ΙΚΡΙΑΠΕΡΙΤΟΕ
ΔΟΣΕΝΤΕΛΗΘΡΟΝΟΣ⁝Ι⁝
ΔΙΦΡΟΣ⁝Ι⁝ΒΑΘΡΑ⁝ΙΙΙΙ⁝ΘΡΟΝ
ΟΣΜΙΚΡΟΣ⁝Ι⁝ΚΛΙΝΗ⁝ΣΜΙ
ΚΡΑ⁝Ι⁝ΒΑΘΡΟΝΑΝΑΚΛΙΣ
ΙΝΕΧΟΝ⁝Ι⁝ΚΙΒΩΤΙΑΜΙΚ
ΑΡΑ⁝ΙΙΙ⁝ΒΑΘΡΟΝΥΠΟΚΡΑΤ
ΗΡΙΟΝ⁝Ι⁝ΚΙΒΩΤΙΟΝΠΛΑ
ΤΥ⁝Ι⁝ΕΝΤΩΙΑΜΦΙΠΟΛΕΙ
ΩΙΤΑΔΕΧΑΛΚΙΟΝΘΕΡΜ
ΑΝΤΗΡΙΟΝ⁝Ι⁝ΧΕΡΟΝΙΠΤ
ΡΟΝ⁝Ι⁝ΦΙΑΛΑ⁝ΙΙ⁝ΠΕΛΕΚΥΣ⁝Ι⁝
ΜΟΧΛΟΣ⁝Ι ⁝ΜΑΧΑΙΡΙΑ⁝ΙΙΙ⁝
ΚΛΙΝΑ⁝ΙΙ⁝ ΧΑΛΚΙΟΝΕΓ
ΛΟΤΗΡΙΟΝ⁝Ι⁝ΑΡΥΣΤΙΧΟ
Σ⁝Ι⁝ΗΘΜΟΣ⁝Ι⁝

βωτοὶ III. *ἰκρία περὶ τὸ ἔδος ἐντελῆ. θρόνος* I. *δίφρος* I. *βάθρα* IIII. *θρόνος μικρὸς* I. *κλίνη σμικρὰ* I. *βάθρον ἀνάκλισιν ἔχον* I. *κιβώτια μικρὰ* III. *βάθρον ὑποκρατήριον* I. *κιβώτιον πλατὺ* I. *ἐν τῷ ἀμφιπολείῳ τάδε· χαλκίον θερμαντήριον* I. *χειρόνιπτρον* II. *φιάλα* II. *πέλεκυς* I. *μοχλὸς* I. *μαχαίρια* III. *κλίνα* II. *χαλκίον ἐγλουτήριον* I. *ἀρύστιχος* I. *ἠθμὸς* I.

Titulum neque Aeginetarum Doriensium esse ante bellum Peloponnesiacum scriptum neque Atheniensium in Aegina cleruchorum, qui insulam usque ad captas a Spartanis Athenas tenuerunt, dialectus docet Attica et scriptura Ionica. Scripturae vero ratio ea est, ut nisi de Aeginetica origine constaret, titulum diceres esse Atticum inter Olymp. 94–105. circiter exaratum; quo pertinet Ο pro ΟΥ, Ε pro ΕΙ in voce *ἀλύσει*, qui dualis est, et in *χειρόνιπτρον* (vide T. I. p. 231. a.): nec credibile est hac litteraturae forma, hac dialecto usos esse Dorienses post pugnam ad Aegospotamos Aeginam reduces. Vidit hanc difficultatem Müllerus noster; ni fallor, Attici sacerdotes, qui templum tenuerant, aliquamdiu etiam post pugnam ad Aegospotamos ibi permanserunt et Euclide archonte demum tradiderunt Doriensibus templi supellectilem, ideoque hanc tum hoc lapide perscripserunt. Prima quae superest pars ferramenta in ipso templo collocata continet, *catenas*, *clathros fenestrae* (*σιδήρια ἐξ ὀπῆς*), *forfices* (*καρκίνους*), quae credo ad claustra clathrorum pertinebant. Schellingius legebat *ἔξω γῆς*, quod non debebam probare olim (Annal. litt. Heidelberg. 1818. p. 334.); *ἐξ ὀπῆς* sine controversia est in lapide, idque esse reponendum vidit etiam Rochettus Mon. inedd. T. I. p. 36. Dictum est *ἐξ ὀπῆς*, quod quattuor haec ferramenta dempta ex fenestra erant, cuius illa clathros constituebant. Sequuntur lignea templi instrumenta, in his *integri* statuae cancelli. Memorabilis est inconstantia in duplici scriptura *μικρὸς* et *σμικρός*. *Βάθρον ἀνάκλισιν ἔχον* est gradus s. sellula humilis cum ligno postico ad reclinandum (vide Müller.). Additur supellex in conclavi ministrorum (*ἀμφιπολείῳ*) collocata, pleraque sacris faciendis inserviens. Ad *χαλκίον θερμαντήριον* et *ἐγλουτήριον* ac *χειρόνιπτρον* cf. n. 161. cum nott. addo nunc *χαλκίον* substantivum esse in Asiano monumento ap. Chishull. Antt. As. p. 142. idque esse ut *χρυσίον*, *ἀργύριον* formatum; *θερμαντήριον* autem adiectivum est. *Ἀρύστιχος* (vide Lexx. et Polluc. X, 75.) et *ἠθμὸς* ad craterem pertinent; crater ipse haud dubie in templi aereis vasis recensitus erat; basis eius lignea habetur vs. 11.

2140.

„*Aeginae* in ecclesiae B. Virginis dicta Βιόλου"; ex schedis Fourmonti nostris, hoc est Bekkerianis, ed. Müllerus Aegin. p. 136.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἁ] πόλις Διόδω[ρ]ον [Ἡ]ρα[κλείδα ἐτίμασεν ἀπὸ συνέδρων καὶ τοῦ δάμου. Ἐ[πειδὴ ὑπὸ τῶν πολιτᾶ[ν] Διόδωρος Ἡρακ[λείδα κατασταθεὶς ἀγορανόμος [τὸ τέταρτον [καὶ] ἑ[ξ]ηκοστὸν ἔτος τ[ὰν ἐπιμέλειαν [πε]ποίηται τᾶς ἀρχᾶς ἁ[πάσας τᾶς ἐγχει[ρι]σ[θείσας] αὐτῷ ὑ[π]ὸ τοῦ [δάμου μετὰ πίστιος, [τοῦ σιτ]ωνικοῦ κατ[αναλισκομ]ένου εἰς[φέρων στατ]ῆρας .. [τῶ]ν [δὲ ληστῶν? κατὰ τὸν π]όλεμον ἐ[πὶ τὰ ἡμέ]τερα [π]ᾶν ἐπι[φερόντων κακόν?

ΠΟΛΙΣΔΙΟΔΩΤΟΝΔΡΑ
ΑΠΟΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΤΟΥΔΑΜΟΥΕ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΑΙΔΙΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚ
ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ
ΤΑΡΤΟΝ...Ε⁻ΗΚΟΣΤΟΝΕΤΟΣΤ'
ΜΕΛΕΙΑΝ ΟΠΟΙΗΤΑΙΤΑΣΑΡΧΑΣΑ
ΕΓΧΕΙΗΣ - - - ΑΥΤΩΙΥΙΟΤΟΥ
ΠΙΣΤΙΟΣ - - - ΩΝΙΚΟΥΚΑΤ
ΙΕΝΟΥΕΙΣ - - - ΗΡΑΣΟΙΟΝΟ
›ΛΕΜΟΝΕ - - - ΤΕΡΑΤΑΝΕΠΙ
ΚΑΚΑΤΑΤΡΕΧ - - ΝΤΑΝΧΩΡΟΝΑΝ
ΕΑΣΟΥΣΑΣΔ - - ΙΕΙΣΕΟΙΛ
ΑΡ.ΧΩΝΙΚΑΝΟΝΣ - - ΙΙ - Ρ
ΤΟΝΧΡΟΝΟΝΤΟΥΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΔΕ
ΓΟΝΩΝΓΟΤΙΤΟΝΔΑΛ
ΔΥΝΟΝΟΥΔΕΒΛΑΒΑΛΟΥΔΕ..Λ
=ΑΛΛΑΠΕΡ - - ΙΔΕΙΣΤΟΥ - - Μ
ΜΦΕΡΟΝΤΟΙΣΠΟΛ ΠΟΥ
ΧΟΥΣΕΝΕΝΔΕΙΠΩΝ ΤΩΙΒΙ
ΠΟΤΙΦΕΡΕΤΑΙΦΙΛ ΝΩΙΩΠΩΣ
ΔΑΜΟΣΦΑΝΕΙΡΟΣ ΟΙΣΕ
ΗΜΩΝΤΟΥΣΑΓ ΑΡ/Σ
ΚΑΤΑΞΙΟΣΤ ΟΧΘΑΙ
ΣΚΑΙΤΩΔΕ ΣΑΙ ΔΙ
ΚΛΕΙΔΑ - - - - - - - -
ΑΙΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΙ - - - - - Ο
ΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΥ - - - ΣΩΙ
ΡΥΣΩΝΕΚΑΤΟΝΤΟΔΕΓΕΝΟ
ΔΟΤΩΟΤΑΜΙ - - - - ΚΑ
ΤΕΦΑΝΟΝΕΙΝΤ - - - ΤΟΙΣ
ͻΕΙΟΙΣΚΑΙΒΩΜ - - Σ ΙΘ
ΕΥΠΟΛΛΩΝΚ - - ΡΩΜ
ΜΕΛΗΤΑΣΣΤΑΛΑΝΔΙΟΝ
ΗΣΕΤΑΙΤΟΔΕΤ ΕΙΣ
ΤΑΙΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦΑΝΕΙΣΤΑ
ΟΛΙΟΣΠΑΡΑΤΟΑΠΟΝΟΜΟ
ΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΔΟΤΩΟ

κα[ὶ] κατατρεχ[όντω]ν τὰν χώρ[α]ν, ἅ[μα δὲ χρημάτων ἐνδ]ε[ί]ας οὔσας δ[ιὰ τὰν] εἰς[φ]ο[ρ]ὰ[ν τὰν προτέραν, π]αρ[έ]χων ἱκανὸν [σῖτο]ν [πα]ρ[ὰ πάντα τὸν χρόνον το[ῖ]ς δεομένοις· ἀε[ὶ δὲ φιλο]πονῶν ποτὶ τὸν δᾶ[μον οὐδένα κίν]δυνον οὐδὲ βλάβα[ν] οὐδε[μί]α[ν φεύγων], ἀλλὰ περ[ὶ πλ]είστου [ποιού]μ[ενος τὸ συ]μφέρον τοῖς πολ[ίταις, καὶ σ]πουδᾶς οὐ[δ]ὲν ἐν[λ]είπων [ἐν] τῷ βί[ῳ ἅπαντι] ποτιφέρεται φιλ[α]ν[θρ]ώπως· [ὅπως οὖν ὁ] δᾶμος φανειρὸς [ᾖ πᾶσι τ]οῖς ἐ[πιδαμοῦσι παρ'] ἡμῶν τοὺς ἀγ[αθοὺς ἄν]δρ[α]ς [τιμῶν] καταξί[ω]ς τ[ᾶς ἀρετᾶς, δεδ]όχθαι συνέδροι]ς καὶ τῷ δ[άμῳ, ἐπαινέσαι] Δι[όδωρον Ἡρα]κλείδα [ἐπὶ τᾷ ἀρετᾷ καὶ τᾷ εὐνοίᾳ], ᾇ ἔχων διατελ[εῖ ποτὶ τὸν δᾶμ]ο[ν, καὶ στε]φανῶσαι αὐτὸ[ν στεφάνῳ χρυ]σῷ [ἀπὸ χ]ρυσῶν ἑκατόν· τὸ δὲ γεγό[μενον ἀνάλωμα] δότω ὁ ταμί[ας. ἀνειπεῖν δὲ] κα[ὶ τὸν σ]τέφανον εἰν τ[ῷ θεάτρῳ?] τοῖς [Αἰακ]είοις? καὶ βωμ[ὸν ἱδρύ]σ[ασ]θ[αι τῷ τ]ε [Ἀ]πόλλων[ι] κ[αὶ δάμῳ τῷ] Ῥωμ[αίων. τοὺς δ' ἐπι]μελητὰς στάλαν [λ]ιθ[ίναν ποιήσασθαι, ἐν ᾇ ἀναγραφ]ήσεται τόδε τ[ὸ ψάφ]ισ[μα· ἅ τις ἀνατεθήσε]ται εἰς τὸν ἐπιφανείστα[τον τόπον τᾶς π]όλιος παρὰ τὸ Ἀπό[λλων]ο[ς· τὸ δὲ γενόμε]νον ἀνάλωμα δότω ὁ [ταμίας.

Titulum a Müllero meo paulo licentius tractatum quantum potui restitui, retentis magna ex parte correctionibus olim ante edita Aeginetica tentatis: nec tamen omnia supplementa certa sunt; latitudo versuum videtur inaequalis fuisse; nec lacunarum spatia a Fourmonto diligenter notata esse plures docent loci, maxime vs. 20. Vs. 2. nota dictionem ἀπὸ συνέδρων καὶ τοῦ δάμου, non insolitam, hoc est *ex decreto synedrorum etc.* Synedrorum institutum haud dubie ab Achaeis repetitum est (cf. n. 1543.), quibus olim accesserunt Aeginetae (Müller. Aeginet. p. 191.). Nec tamen decretum hoc in Achaici foederis tempora incidit; nota aetatis latet vs. 4. 5. καστασταθεὶς ἀγορανόμος τὸ τέταρτον καὶ ἑξηκοστὸν ἔτος, quae verba non recte ad Diodori vitae annos relata sunt. Anni numerati sunt ab epocha quadam Ae-

ginae recepta, ut in vicinis civitatibus: quod ut firmius sit, exempla componam. Titulus Megaricus n. 1053. γυμνασιαρχοῦντα τὸ δωδέκατον καὶ ἑξηκοστὸν ἔτος; eadem epocha comparet in alio Megarico n. 1062. item in Messeniaco n. 1297. ubi vidimus eam non posse a libertate Graeciae per Quinctium restituta computari, sed debere potius ab a. u. c. 608. deduci. Vicina Aeginae etiam Hermione, ubi n. 1203. habes: τὸ δ̅ καὶ π̅ ἔτος τοξαρχήσας (ubi ante δ̅ nihil deesse nunc video). Rursum in Peloponnesiaco titulo n. 1395. habetur: ἀγρετεύσαντα τὸ ϛqδ̅ ἔτος. Hos annos ab a. u. c. 608. computatos esse novo exemplo Thessalonicensi iterum docui ad n. 1970. ubi duplicis epochae consensus firmat nostros calculos. Itaque titulus hic refertur ad a. u. c. 671–672. bellumque vs. 10. memoratum debet *Mithradaticum secundum* esse, quod etsi Graeciam non afflixit, tamen commoto Oriente probabile est crevisse piratarum audaciam, ad quos vss. 9 sqq. pertinere coniicio. Vs. 8. quod dedi τοῦ σιτωνικοῦ (ἀργυρίου) unice convenit aedili. Vs. 9. stateres Aeginaeos intellige notissimos. Vs. 12. εἰςφορὰν vix incertum est; priore contributione exhaustis civibus iam non potuerunt denuo conferre pecunias. Vs. 21. οὖν additum a me de industria est ad explendum spatium. Vs. 21. rectissime Müllerus: „Religioni habui, quin haec vestigia dialecti peculiaris oblitterarem. Nam ter occurrit ε in ει dilatatum, φανειρὸς l. 21. εἰν 31. ἐπιφανείστατος 35." Vs. 23. cave τοῖς συνέδροις scribas (vide vs. 2.). Vs. 30. pro Αἰακ]είοις fortasse potius Διονυσ]ίοις fuit. Vs. 31 sq. de ara *duobus* consecrata dictum fuisse arbitror ob primum illud Ε (vs. 32.), quod ex τ]ε superesse videtur; nec dissimile vero *Apollini et populo Romano* esse aram statutam; huic enim tum parebant Aeginetae una cum reliqua Pergamenorum hereditate (Müller. Aeginet. p. 192.). Decreta Chersonesitarum apud Demosthenem de Cor. p. 256. 25. καὶ χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. Possis tamen etiam Θεᾶς Ῥώμης. Quod nostro loco non ob merita Romanorum ara ponitur, sed Diodori, nihil interest; honori hoc Diodori tribuitur, quod ob benefacta ab illo in populum collata ara iis statuitur, quibus plurima debebant Aeginetae.

2140. *b.*

In sepulcro *Aeginae*; ex schedis Prokeschii a Societate historica Friburgensi missis per Zellium.

ΜΗΑΝ ΟΙΓΕ
ΟΥΓΑΡΜΗΣΥΝΕΙΚΗ
ΤΟΙΑΛΛΟΝΤΙΝΑ
ΚΑΤΘΕΝΤΙΕΣΤΑΥΤΑΝ
ΤΑΝΣΟΡΟΝΑΔΕΜΗ · ΥΑΥΤΟΝ
ΑΙΤΙΑΣΗ

Μὴ ἄνοιγε· οὐ γὰρ μὴ συν[εν]είκῃ τῷ ἄλλον τινὰ κατθέντι ἐς ταύτ[α]ν τὰν σορόν· α[ἰ] δὲ μή, [σ]ὺ αὐτὸν αἰτιάσῃ.

Ultima mihi non satisfaciunt; sed ferri sententia potest: *Sin minus* (hoc est, si tamen sepulcrum hoc aperueris), *tu tibi culpam ipse irrogabis* (hoc est, tuae te conscientiae stimuli agitabunt). Αὐτὸν est σεαυτόν, ut passim. Formula similis est τῷ Θεῷ μελήσει.

2141.

Aeginae in turri a Venetis exstructa, in lapide novicia inscriptione tecto (Chandler. Itin. Gr. cap. IV. p. 15. Müller. Aeginet. p. 195.).

ΟΔΗΜΟΣ

2142.

Aeginae ad littus, in caverna subterranea; ex schedis Villoisoni.

ΕΡΑΤΩΛΑΚΡΕΙΔΑ
ΘΥΓΑΤΗΡΝΕΑ

Ἐρατὼ Λακρείδα? θυγάτηρ νέα.

2143.

Aeginae, in monumento sepulcrali, quod ex schedis Fourmonti aeri incisum dedit Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 60. 3. cf. p. 195.

-ΜΕΛΗΣ . . ΔΡΟΣ
ΓΑΛΗΝϹ ΥΣ ΦΛΜΟ

Μελήσ[αν]δρος Παλ[λ]ην[ε]ὺς Φ[α]μο - -

Ad Pallenensem Atticum, Aeginae inquilinum, refert Müllerus Aeginet. p. 188. neque id prorsus repudio. In postposito patris nomine (Φαμοκλέους Müllerus) non haeserim, nec magis in Dorica forma: quamquam in promptu est Φανό - - corrigere. Inquilinum tamen non dixerim; lapis videtur eius aetatis esse, qua Athenienses tenebant Aeginam ex dono M. Antonii triumviri (Müller. p. 193.). Osannus Syll. p. 71. vult Γαληνοῦ Σφενδαλεὺς vel aliud demi Attici nomen incognitum.

2144.

Eretriae in *Euboea*, „in agro vinearum, ubi templum Bacchi collapsum vetustate conspicitur, in magno et ornatissimo marmore"; Cyriacus Anconit. p. XXXVI. n. 242. ubi in fine additur: „Diruta sequentia". Versus apud Cyriacum non distincti sunt; in arbitrarios versus diremit Muratorius, qui ex schedis Cyriaci a Compagnonio missis edidit T. I. p. CXLV. 1. Ego Cyriaci exemplum illud prius diligenter reddidi, solis omissis punctis inter vocabula positis.

ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΘΕΟΔΟΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΚΑΙΟΙ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΟΣΙΣΤΡΑΤΟΣΠΡΩΤΟΜΕΝΟΥΑΙΣΧΥΛΟΣΑΝΤΑΝΔΡΙΔΟΥ
ΙΘΑΙΓΕΝΗΣΑΙΣΧΥΛΟΥΕΙΠΑΕΠΕΙΔΗΤΗΙΠΟΜΠΗΙΤΗΙΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΗΤΕΦΡΟΥΤΑ·ΑΠΗΛΘΕΝΟΤΕΟΔΗΜΟΣΗΛΕΥΘΕΡΩΘΗΚ.....ΑΤΟΥΣ
ΥΜΝΟΥΣΚΑΙΤΗΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝΕΚΟΜΙΣΑΤΟΟΠΩΣΥΓΟΜΝΗΜΑΤΗΣ
ΗΜΕΡΑΣΤΑΥΤΗΣΗΙΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΕΦΑΝΗ
ΦΟΡΕΙΝΕΡΕΤΡΙΕΙΣΓΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΝΟΙΚΟΥΝΤΑΣΚΙΤΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΤΗΙΓΟΜΓΗΙΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΤΟΥΣΔΕΓΟΛΙΤΑΣΑΓΟΜΙΘΟΥΝΤΕ...
ΑΝΟΥΣΙ..ΑΝΟΥΣΕΓΑΡΧΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΧΟΡΟΥΣΕΙΑΣΤΑΣΤΩΙ
ΔΙΟΝΥΣΩΙΟΙΝΟΝΚΑΤΑΓΕΜΓΟΙ

Mur. vs. 4. 5. Κ....ΑΤΟΥΣΗΥΜΝΟΥΣ; vs. 8. 9. lacunas maiores habet et omittit ΚΑΙ.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου Θεόδοτος Θεοδώρου καὶ οἱ πολέμαρχοι Σ[ω]σίστρατος Πρωτομένου, Αἰσχύλος Ἀντανδρίδου, Ἰθαιγένης Αἰσχύλου εἶπα[ν]· ἐπειδὴ τῇ πομπῇ τῇ Διονύσου ἥ τε φρου[ρ]ὰ ἀπῆλθεν, ὅ τε δῆμος ἠλευθερώθη κ[ατ]ὰ? τοὺς ὕμνους, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐκομίσατο, ὅπως ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας ταύτης ᾖ, ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, στεφανηφορεῖν Ἐρετριεῖς πάντας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας κιττοῦ στέφανον τῇ πομπῇ τοῦ Διονύσου· τοὺς δὲ πολίτας [λαβεῖν τοὺς στεφάνους ἐκ τοῦ δημοσίου?] ἀπομι[σ]θοῦν τε [τοὺς] σ[τεφ]άνους. ἐπάρχεσθαι δὲ καὶ τοὺς χοροὺς [χορ]είας τῷ Διονύσῳ. οἶνον [δὲ] - - - - - καταπεμπο - - - - - -

Vs. 4. Ο ante ΔΗΜΟΣ delendum, item vs. 9. primum ΑΝΟΥΣ et ΤΑΣ, quae ex sequentibus et prioribus per errorem petita sunt. Decretum hoc videtur ad res Olymp. 145, 4. gestas pertinere, et ad educta vel Macedonum vel Romanorum praesidia (Polyb. XVIII, 28–30.). Dativus τῇ πομπῇ est *quum ducebatur pompa*. Κατὰ τοὺς ὕμνους incertum; si id verum, vix potest aliud esse nisi *inter ipsos hymnos cantatos*. Sub finem de vino praebendo dictum erat (cf. n. 82.). Ceterum pompa Baccho pridem instituta erat; id solum in memoriam prosperae rei, quae illius pompae die contigerat Eretriensibus, nove institutum est, ut posthac coronati universi Eretrienses et inquilini interessent pompae, et reliqua quae interciderunt.

2145.

Eretriae „in summa arce apud amphitheatrum"; Cyriac. p. XXXVI. n. 241. Titulis n. 2146. et 2150. intermistum Muratorius dedit T. III. p. MDIII. 9. ex schedis Cyriaci Barberinis, et titulo n. 2146. soli adiunctum idem ex suis schedis T. III. p. MDCCXXII. 13. Habeo etiam ex schedis Villoisoni, qui transcripserat ex chartis Iuliani Giamberti (cf. n. 362.): et in his, ut in editis Cyriaci, disiunctum est a reliquis titulis ut in alio lapide separatim scriptum.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΣ   Δημοκρίτης.

Murat. secundo loco ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ, cui lectioni deest auctoritas.

2146.

Ibidem in amphitheatro, quod dicitur; Cyriac. p. XXXVI. n. 240. et Murat. ll. cc. ad n. 2145. Ut in editis Cyriaci, ita in schedis Iuliani Giamberti Villoisonianis separatim extat.

ΤΡΥΦΕΡΟΝΓΑΡΑΜΟΝΟΥ

Τρύφερον Παραμόνου sc. ἀνέστησαν οἱ δεῖνες.

Giamb. ΤΡΙΦ. Ex eodem dedi Γ, non Π. Mur. primo loco ΤΡΥΦΕΡΩΝ.

2147.

Chalcide „in lapide ornatissimo"; Cyriac. p. XXXVI. n. 238. versibus indiscretis. Ex schedis Cyriaci Barberinis dedit Murat. T. II. p. DXCIV. 3. versibus ex arbitrio ut videtur divisis et inde a voce πρὸς assumpto C pro Σ excepto ultimo vocabulo.

ΕΠΕΙΔΗΤΟΥΔΗΜΟΥΣΠΕΥΔΟΝΤΟΣΥΠΕΡΤΗΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣΚΑΙΠΡΟΚΡΙΝΑΝΤΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΑΝΔΡΙΩΝ
ΠΑΡΟΥΤΟΔΙΚΑΣ

Ἐπειδὴ τοῦ δήμου σπεύδοντος ὑπὲρ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς δικαιοδοσίας, καὶ προκρίναντος τὸν δῆμον τῶν Ἀνδρίων, παρ' οὗ τὸ δίκας - - - -

More satis cognito Andriis commiserant Chalcidenses, ut ipsorum causas iudicarent.

2148.

Chalcide ad vestibulum aedis D. Francisci, Cyriac. p. XXXVI. n. 236. quem in versuum divisione et litterarum forma secutus sum; ex suis schedis Murat. T. I. p. CCXXI. 7. et iam olim Gruterus p. MLXXXIV. 4. qui habuit a Sirmondo ex codice Marcanovae, uterque aliter descriptis versibus.

ΓΑΙΟΣΚΑΙΣΑΡΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΣ

Grut. omittit ΑΣΤΟΥ; idem et Mur. C pro Σ, falso opinor.

Γάϊος Καῖσαρ, Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σεβαστοῦ υἱός.

Caio Caesari posita statua, haud dubie quum Chalcidem appulisset in Asiam proficiscens (a. u. c. 753/4.). Cf. Noris. Cenotaph. Pisan. Opp. T. III. p. 322.

2149.

Chalcide in marmore; Cyriac. p. XXXVI. n. 235. quem secutus sum; aliter descriptis versibus Murat. T. I. p. CCXXIII. 7. et olim (ex eodem fonte ex quo n. 2148.) Gruterus l. c. n. 3.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΥΙΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣ

Grut. Mur. C pro Σ.

Τιβέριος Καῖσαρ, Θεοῦ Σεβαστοῦ υἱός, Σεβαστός.

2150.

Ibidem; Cyriac. p. XXXVI. n. 239. et ex suis schedis Murat. T. III. p. MCDLIX. 6. (ubi in duos dividit versus) atque iterum cum titulis Eretriensibus n. 2146. 2147. commistum p. MDIII. 9. ex schedis Cyriaci Barberinis.

ΕΡΜΙΩΝΜΕΙΛΙΧΙΟΥΔΙΛΙΟΝΙ

Mur. primo loco ΕΡΝΙΩΝ. Titulus intelligi nequit; si genitivum Μειλιχίου expellere licet, coniiciam:

Ἑρμίων Μειλιχί[ῳ] Δι[ὶ ἀ]ν[έθηκεν.

2151.

Ibidem ad D. Francisci „in sepulcro ornatissimo, ubi Bacchanalia", Cyriac. p. XXXV. n. 234. versibus ita ut dedi divisis; aliter descriptis versibus Murat. T. III. p. MCDXLVII. 8. ex suis et Cyriaci schedis.

ΚΑΛΛΩΝΛΑΚΚΙΑΔΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΩΙΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΕΚΛΑΚΙΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΚΑΛΛΩΝΟΣΥΙΟΣ
ΑΔΩΠΑΝΑΚΙΑΚΑΛΛΩΝΟΣΛΑΚΚΙΑΔΟΥΘΥΓΑΤΗΡΕΤΩΝΚΒΧΑΙΡΕΤΕ

Vs. 3. lineolam super ΚΒ ex Mur. addidi. Vs. 3. ΑΔΩ pertinet haud dubie ad ΛΑΚΙ vs. 2. In huiusmodi epitaphiis enim non raro nomina diversis temporibus inscripta sunt, perturbatusque inde nominum ordo, certe eatenus, ut transcribentes errarent: nec formam tituli prorsus recte a Cyr. expressam esse consentaneum est. Vs. 2. dele Ι post vocem ΔΙΟΝΥΣΩ.

Κάλλων Λακκιάδης.
Διονυσῶ Ἀριστονίκου ἐκ Λακ[κ]ιαδῶ[ν]. *Ἡρακλείδης Κάλλωνος υἱός.*
Πανακία Κάλλωνος Λακκιάδου θυγάτηρ, ἐτῶν κβ.
χαίρετε.

Πανακία est pro *Πανάκεια*. Atticorum hominum hoc in Euboea monumentum est; nec dubito quin tum, quum hic titulus scribebatur, cives Athenienses obtinuerint Chalcidem, credo aetate M. Antonii triumviri, qua tenebant etiam Eretriam (vide Dio Cass. LIV, 7.). Nam si peregrini illi Chalcide fuissent, non essent ex demo cognominati. Conf. ad n. 2156.

2152.

Ibidem ad D. Francisci; Cyriac. p. XXXVI. n. 237. in duos versus divisum dedit Murat. T. III. p. MDCCXXV. 7.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΧΑΙΡΕ

Φιλοκράτης Ἀρτεμιδώρου χαῖρε.

SECTIO TERTIA.

SCIATHUS, LEMNUS, IMBRUS, SAMOTHRACE, THASUS.

2153.

In *Sciathi* loco Palaeocastro; ed. Villoisonus Act. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 313. et Hawkins in Walpol. Mem. p. 455. qui formas litterarum non omnes recte expressit. Nos damus ex schedis Villoisoni manuscriptis, quas habemus a Müntero et Bekkero. Ex iisdem Villoisoni schedis dedit Osann. Syll. p. 396.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙCΑΡΑ ΤΡΑΙΑΝοΝ
ΑΔΡΙΑΝοΝ CΕΒΑC
ΤΟΝ ΟΛΥΝΠΙΟΝ
Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥC ΑΠΟ ΠΑ
ΤΡΟC ΦΙΛΙΠΠΟC ΦΙΛΙΠ
ΠΟΥ ΑΖΗΝΙΕΥC ΕΚ ΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ

Vs. 4. Vill. edidit ΟΛΥΜΠΙΟΝ praeter fidem schedarum (licet hoc habeat etiam Os.), et omisit integrum vs. 3. in edito exemplo, non in schedis. Vs. 5. Os. Σ, et vs. 6. ΤΡΟΣ, vs. 7. ΕΥΣ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύνπιον ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ πατρὸς Φίλιππος Φιλίππου Ἀζηνιεὺς ἐκ τῶν ἰδίων.

Sciathus manifesto tum Attica fuit, unde viri Azeniensis mentio fit: Atheniensibus illam tradiderat M. Antonius (Appian. B. C. V, 7.). Ἀρχιερέα intellige τῶν Σεβαστῶν.

2154.

In *Sciatho*; ex schedis Köhlerianis. Litterae sunt insigniter barbarae.

ΑΓΑΘΗ ΤUΧΗ ΤοΝ ΜΕΓΙϹΤοΝ ΚΑΙ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΝ ΑUΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ϹΕΒΑϹΤΟΝ
ϹΕΠΤΙΜΙΟΝ ϹΕΒΗΡΟΝ ΠΕΡΤΙΝΑΚΑ
Η ΒȣΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟϹ ϹΚΙΑΘΙΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΗϹΑΜΕΝΟU UΙΑΚΙΝΘΟU Π'ϹΤΟU
ΑΝΘΗϹ ΗΡΞΕΝ ΕΠΩΝUΜΟU ΑΡΧΗϹ

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Σεβαστόν, Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σκιαθίων, ἐπιμελησαμένου Ὑακίνθου Πίστου. Ἄνθης ἦρξεν ἐπωνύμου ἀρχῆς.

Sept. Severus odio Atheniensium Sciathum his haud dubie ademit; unde iam Senatus, Populus, archon eponymus Sciathiorum memoratur. Barbariem ductuum aequat sermo: certe melius dicebatur τοῦ Πίστου; ἐπιμελησαμένου autem, quod ad n. 106. recte barbarum dixi, pessimum est, nec melius ἦρξεν ἀρχῆς: dicitur enim ἦρξε τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν.

2155.

Marmor Elginianum Mus. Brit. n. 234. Nos habemus ex schedis Rosianis. Ex schedis Nöhdenii ed. Osannus Syll. p. 176. n. 64. qui miro iudicio eo inclinat, ut marmor habeatur Myrinae Aeolidis. Res ipsa loquitur esse id *Myrinae Lemni*; decretum autem hoc quum et Myrinae et Athenis positum fuerit, Elginus haud dubie Athenis repperit lapidem; praestat tamen eum hoc loco edi.

Α Ο
ΑΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΠΕΜΨ
ΟΧΡΥΣΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΟΝΥΠΑΡΧΕΙΠΑΡΑΤΕΙΘΕΩΙΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΣΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΠΟΙΗΣΑΣΘΑ
ΗΝΑΙΩΝΤΩΝΕΜΜΥΡΙΝΗΙΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝΤΕΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΠΕΡΤΗΣΓΕΓΟΝ.ΙΑΣΕΠΙΤΗΣΡΩΜΑΙΩ
ΝΥΠΑΡΧΟΥΣΩΝΝΗΣΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΟΠΛΙΤΑΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΤΟΥΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ
ΟΥΝΤΟΣΦΙΛΑΡΧΙΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΩΣΙΠΠΑΡΧΟΥΝΤΟΣΤΟΔΕΥ
ΟΥΣΟ....ΑΗΘΕΝΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΙΔΕΤΟΝΔΗΜΟΝΗΔΗΠΡΕΣΒ
ΑΝΤΩΝΟΙΤΙΝΕΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΙΕΙΣΑΘΗΝΑΣΚΑΙΑΕ
ΘΥΣΟΥΣΙ ΗΝΑΙΚΑΙΚΑΛΛΙΕΡΗΣΑΝΤ
ΙΑΣΤΕΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΣΚΑΙΤΗΣΤΩΝΦΙΛ
ΜΥΡΙΝΕΙ ΑΝΑΘΕΝΤΕΣΔΕΚΑΙ
ΙΑΣΕΠΙ¯ΡΑΦΗΣΥ.....ΟΓΡΑΨΑΝΤΕΣΚΑΙ
ΤΩΝΠΟΙΗΣΟΝΤΑΙΤΗΝΠΡΟΣΟΔΟΝΕ
ΙΕΝΘΑΑΥΤΟΥΣΣΥΝΧΑΡΗΣΟΝΤΑ
ΕΙΛΗΦΕΝΑΙΤΑΣΥΠΕΡΤΩΝΝΗΣΩ
ΣΙΝΔΕΤΟΝΔΗΜΟΝΤΗΝΕΝΔΕΥ
ΕΜΜΥΡΙΝΕΙΙΝΑΔΕΚΑΙΥΠΟΜΝΗ
ΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΕΥΧ
ΣΣΤΗΛΑΣΛΙΘΙΝΑΣΔΙΤΤΑΣ
ΕΕΤΕΡΑΝΕΜΜΥΡΙΝΕΙ
ΟΝΚΑΙΤΗΝΘΥ
ΡΑΦΗΣ

Vs. 1., ut alia a nobis ex Ros. ductibus interruptis scripta, deest ap. Osannum, qui varietatem Rosianam ex schedis nostris non recte notavit: quod moneo, ne quis nostra notata carpat. Vs. 2. primum Α omittit Os. Vs. 5. Os. ΥΓΑΡΕΧΕΙ. Vs. 8. Os. ΓΕ ΓΟΝΙΑΣ in textu; in notis hoc operarum vitio tribuit, et in lapide dicit esse ΓΕΓΟΝΙΥΑΣ, quod et ipsum vitium operarum videtur. Vs. 10. addidi ex Os. quum in nostris schedis deesset. Vs. 12. Os. ΟΥΕ...... ΗΘΕΝ, Ros. ΟΥΣΟ. ΛΗΘΕΝ quod dedi, nisi quod lacunae spatium ex Os. designavi. Vs. 14. Os. ΗΝΑΙ, quod dedi; Ros. ΑΝΑΙ. Vs. 16. ultimum Ι omittit Os. Vs. 17. lacunam quinque fere litterarum ex Os. notavi. Vs. 18. ultimum Ε omittit Ros. Vs. 19. primum Ι omittit Os. et habet ΕΝ.. ΑΥ etc. Vs. 20. Os. ΤΑΣ, Ros. ΤΗΣ; ultimum Ω addidi ex Os. Vs. 23. Ros. ΤΟΝΑΘΗΝΑΙΟΝ, Os. ΤΩΝΑΘΗ ΝΑΙΩΝ; neutrum verum sed quod inde composui. Vs. 25. primum Ε ex Os. item vs. 26. ultima ΘΥ. Vs. 27. extr. Os. Σ, Ros. Ꞁ.

α ὁ
α ἀναγορεύσε
στρατηγοὺς πεμψ
ἀναθεῖναι στέφανον θαλλ]οῦ χρυσοῦν πεντήκοντα [καὶ ἑκατὸν δραχμῶν, ὅ-
πως ἀνακείμεν]ον ὑπάρχῃ παρὰ τῇ θεῷ ὑπόμνημα [τῆς τε Ἀθηναίων ἀρε-
τῆς καὶ τῆ]ς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας, καὶ ποιήσασθα[ι ἀνάθημα Ἀθήνησι
χαλκοῦν? Ἀθ]ηναίων τῶν ἐμ Μυρίνῃ χαριστήριον τῇ [θεῷ τῇ ἀρχηγέτιδι καὶ σωτε-
ίρᾳ] τῆς πόλεως ὑπὲρ τῆς γεγον[υ]ίας ἐπὶ τῆς Ῥωμαίω[ν στρατείας φρουρήσεω-
ς τῶ]ν ὑπαρχουσῶν νήσων τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, [στρατηγοῦντος ἐπὶ τού-
ς] ὁπλίτας τὸ δεύτερον Ἡρακλείτου τοῦ Ποσειδίππου [.........., ταξια-
ρχ]οῦντος Φιλαρχίδου Παιανιέως, ἱππαρχοῦντος τὸ δεύ[τερον - - - - τοῦ - -
. ου Σφ[ενδα]λῆθεν· χειροτονῆσαι δὲ τὸν δῆμον ἤδη πρέσβ[εις ..... ἐκ Μυριναίων ἀπ-
άντων, οἵτινες ἀφικόμενοι εἰς Ἀθήνας καὶ [δ]ε[ίξαντες τὰ ἐντεταλμένα αὐτοῖς
θύσουσι [Πολιάδι Ἀθ]ηνᾷ, καὶ καλλιερήσαντ[ες εὐχαριστήσουσι περὶ τῆς βοηθ-
ε]ίας τε καὶ σωτηρίας καὶ τῆς τῶν φιλ[τάτων κομιδῆς τῆς γεγενημένης τοῖς ἐ-
μ] Μυρίνῃ [Ἀθηναίοις]. ἀναθέντες δὲ καὶ [τὸν στέφανον τῇ θεῷ καὶ τὸ ἀνάθημα, κα-
ὶ τ]ὰς ἐπιγραφ[ὰ]ς ὑ[π' αὐτὸ ὑπ]ογράψαντες καὶ - - - - - - - - - -
. των ποιήσονται τὴν πρόσοδον ἐ[πί τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηνα-
ίων], ἔνθα αὐτο[ῖ]ς συνχαρήσοντα[ι περὶ
εἰληφέναι τὰς ὑπὲρ τῶν νήσω[ν
σιν δὲ τὸν δῆμον τὴν ἐν δευ[τερ
ἐμ Μυρίνῃ. ἵνα δὲ καὶ ὑπομνή[ματα ᾖ τῆς τοῦ δήμου τοῦ Μυριναίω-
ν πρὸς τ]ὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων εὐχ[αριστίας, ἀναγράψαι τοῦτο τὸ ψήφ-
ισμα εἰ]ς στήλας λιθίνας διττάς, [καὶ στῆσαι τὴν μὲν μίαν ἐν Ἀθήνη-
σι, τὴν δ]ὲ ἑτέραν ἐμ Μυρίνῃ [ἐν .... τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμ-
α εἴς τε τὸ ἐφόδι]ον καὶ τὴν θυ[σίαν καὶ τὸν στέφανον καὶ τὸ ἀνάθημα καὶ τὴν ἐγ-
χάραξιν τῆς ἐπιγ]ραφῆς [καὶ τὰς στήλας δότω ὁ ταμίας.

Latitudinem scripturae aestimare licet e supplementis haud ambiguis vss. 9–12. 22–25. ad quae cetera direximus; patet enim inde, vs. 10. extr. qui in dextram longius quam ceteri excurrit, litteras circiter sedecim excidisse: in sinistra non apposui supplementa nisi ad aequandam latitudinem vss. 13. 14. qui in sinistram prominent. *Lemnum* nemo nescit antiquitus tenuisse cleruchos Atticos, unde n. 168. *b.* ut Attici cives recensentur Λήμνιοι ἐγ Μυρίνης. Horum est hoc decretum; vs. 7. diserte nominantur Ἀθηναῖοι οἱ ἐμ Μυρίνῃ: eosdem tamen δῆμον Μυριναίων vocare in supplementis non dubitavi post ea quae dixi Oecon. civ. Athen. T. I. p. 462. Corp. Inscr. T. I. p. 150. *b.* Gratias vero hi agunt populo Atheniensi pro conservata una cum ceteris Atticis insulis Lemno (vs. 9.); quod factum esse expeditione militari docet ducum mentio (vs. 9 sqq.); quae expeditio incidit in bellum aliquod a Romanis gestum (vs. 8.), fortasse circa Olymp. 145. quum premeret Athenienses Philippus Macedo, Romani huic adversarii essent una cum Aetolis, Rhodiis, Attalo et aliis. Non enim bellum adversus Romanos gestum esse ab Atheniensibus statuendum; copiis suis in eo bello insulas suas tutati fuerint Athenienses, ne inopinato ab aliis occuparentur: ita effecerint, ut Romanorum belli et pacis arbitrorum iudicio retinerent insulas illas controversas, de quo vs. 20. dictum esse videtur. Postea tamen Lemnum et Delum amisere; reddidere Romani Olymp. 153. 2. (Polyb. XXX, 18.). Ita constituta re non opus est ut supplementa nostra uberius defendam: nonnulla haud satis certa esse sponte patet; sed plurima locum tuebuntur. Vs. 4. retento in formula antiquitus tradita Ο pro ΟΥ est scriptum θαλλο χρυσον pro θαλλοῦ χρυσοῦν (plura vide T. I. p. 244. *b.*), sicut Μυρινει in hoc titulo habes excepto vs. 7. et τει θεωι. Vs. 10. 11. Os. volebat ναυαρχ]οῦντος; praestat quod dedi. Nam ναυάρχου loco, qui omnino raro apud Athenienses, ut ap. Dem. de cor. memoratur, est ipse Praetor. Vs. 12. 13. ad formulam ἐκ Μυριναίων ἁπάντων cf. Dem. de cor. p. 235. et Inscr. n. 107. 30. Ad vs. 14. de vi vocis εὐχαριστεῖν cf. T. I. p. 52. *b.* Vs. 19. συγχαρήσονται est forma quam

Ἑλληνικὴν vocant Atticistae, Thomas et Moeris (vide intt. Thom. et Buttm. Gr. Gr. ampl. T. II. p. 254. vulgo enim ap. Moer. aliud legitur). Αὐτοῖς sc. τοῖς Ἀθηναίοις. Vult decretum, ut legati in conventu Atheniensium una cum his laetitiam ostendant de insularum Atticarum retenta possessione. Finem tituli secundum solitas decretorum formulas explevi. Exempli causa cf. n. 108. extr.

2156.

Ex *Imbro* insula, in fragmento basis marmoreae duos pedes lato. Ed. Akerblad. sopra due laminette di bronzo trovate ne' contorni di Atene p. 22. indeque Iacobs. Anthol. Palat. Addend. T. III. p. 100. in quo exemplo, nobis etiam a Müntero misso, desunt vs. 1. duo, vs. 2. et 3. terna prima elementa, quae avulsa sunt fracto lapide, item vs. 4. primum elementum, licet non avulsum a reliquo lapide. Integer titulus cum ipso, quod in Akerbl. exemplo deest, fragmine lapidis est Londini in Museo Strangfordiano; ibi transcriptum misit Bröndstedius, ex cuius schedis edo rectius quam priores.

ΚΗΡΥΚΙΑΘΑΝΑΤΩΝΕΡΜΗΙΣΤΗΣΑΜΜΕΑΓΟΡΑΙΩΙ
ΣΟΙΜΕΝΑΝΑΞΔΩΡΟΝΚΟΣΜΟΝΔΕΑΥΤΟΙΣΙΤΙΘΕΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΗΤΟΙΠΑΙΔΕΣΠΑΤΡΟΣΕΞΑΓΑΣΙΠΠΟΥ
.ΠΑΣΙΚΡΑΤΗΣ:ΕΥΩΝΥ:ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ:ΕΥΩΝΥ:

Κήρυκ' ἀθανάτων Ἑρμῇ στῆσαμ μ' ἀγοραίῳ,
σοὶ μέν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δ' αὐτοῖσι τιθέντες
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.
Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Vs. 3. verum *αὐτοκ.* invenerat Iacobsius: Boissonadus Epist. Holst. p. 454. voluerat *οἵδε κασίγνητοι*. Imbrum cleruchis obtinebant Athenienses eodem modo quo Salaminem et Lemnum (cf. n. 2157.) aliasque insulas, hoc est ita, ut Imbrii retinerent civitatem Atticam (vide Corp. Inscr. T. I. p. 150. *b.*); hinc pagi nomen additum nominibus propriis, ut n. 2143. 2151. 2153. etc. Quominus titulus potest Myconi repertus esse, quod Bröndstedio nostro dictum erat.

2157.

Hunc titulum, quem *Samothracium* esse comparati sequentes docent, ut Romanum ex suis schedis dedit Murat. T. I. p. CLXXVI. 1. punctis inter voces binas quasque positis, quae omisi.

ΧΥΖΙΚΗΝΩΝΙΕΡΟΠΟΙΟΙΚΑΙΜΥΣΤΗΡΙΩΝΕΥΣΕΒΕΙΣ
ΕΠΙΑΝΤΙΓΕΝΟΥΣΤΟΥΕΡΜΑΓΟΡΟΥ
ΙΠΠΑΡΧΕΩ
ΣΑΜΟΘΡΑΚΕΣΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΑΡΙΔΗΛΟΥ
ΙΧΟΣΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣΑΡΙΣΤΕΩ
ΞΕΝΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΛΙΤΑΙΕΥΣΕΒΕΙΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΑΓΑΛΟΥΘΕΡΣΙΩΝΗΡΟΓΕΙΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ

Κυζικηνῶν ἱεροποιοὶ καὶ μυστηρίων εὐσεβεῖς ἐπὶ Ἀντιγένους τοῦ Ἑρμαγόρου ἱππάρχεω, [ὡς δὲ] Σαμοθρᾷκες ἐπὶ βασιλέως Ἀριδήλου [τοῦ] -- ιχος,
Παρμενίσκος Ἀρίστεω,
Ξένος Φιλοξένου,
[μύσ]ται εὐσεβεῖς
Ἀσκληπιάδης Ἀ[ττ]άλου,
Θερσίων Ἡρογείτ[ονο]ς?
Κυβερνήτης Μηνοφίλου.

Haud dubie haec ut n. 2158. donario subscripta fuerunt a Cyzicenis *ἱεροποιοῖς* et Cyzicenorum iis, qui Samothraciis mysteriis initiati erant, Samothracae dedicato. Cyzicenorum cum Samothraciis mysteriis coniunctionem docet etiam n. 2158. Vs. 1. fortasse *μύσται εὐσεβεῖς* scribendum est ut vs. 7. Cf. n. 2160. formulam *Ἀβυδηνῶν μύσται εὐσεβεῖς*. Idem fuit n. 2158. 7. *Ἱππάρχης* magistratus Cyzicenorum eponymus ex ipsorum inscriptionibus notus est, in quibus semel etiam forma *ἱππάρχεω* legitur. Sequitur rex Samothraciorum, summus apud illos magistratus (Liv. XLV, 5.); idem redit n. 2158. et ut opinor n. 2159. Vs. 4. initio addidi *ὡς δὲ* sc. *ἄγουσι*: vide de hac formula ad n. 1707. Eadem fuit n. 2158. 5. Vs. 8. *Ἀττάλου* dedi; redit idem homo n. 2158. ubi iam non solum mystes sed etiam epoptes est, ut videas n. 2158. esse posteriorem titulo n. 2157.

2158.

Aberdeenus (in Walpol. Trav. p. 602.) cippum Athenis apud Fauvelium vidit, allatum illum ex *Samothrace*, in quo templi propylum repraesentetur et utrinque fax ardens; sola vero verba ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΝΩΝΟΣ narrat insculpta esse. Sane quum Aberdeenus id monumentum vidit, potuerunt reliqua oblitterata aut resecta esse; sed haud dubie idem illud est atque hoc, quod ex Akerbladii schedis a Müntero missis et ex Fauvelianis Köhleri edo. Inscriptio est in parte inferiore marmoris ex Samothrace ad arces Hellespontias delati a Willisio negotiatore Britannico; supra sculpta est aedicula rotunda, et in utroque portae latere fax ardens; super templo Fauvelius, ut ait, *putabat* sese imagines Cybeles conspicere.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΔΙΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ
ΓΟΡΑΝΟΜΟΥΝΤΟΣΕΡΜΟ...
ΤΟΥΛΤΥΘΟΚΕΥΙΟΥ
ΟΣΔΕΚΥΖΙΚΗΝΟΙΣΠΙΕΤΑΙΡΙΩ.
ΟΣΤΟΥΕΥΜΝΗΣΤΟΥΙΝΙΜΡ...
ΜΥΣΥΗΣΕΥΣΕΒΗΣΚΑΙΕΝΟΠΤΙΩ..
ΙΚΙΣΜΝΗΣΙΣ·ΠΑΤΟΥΦΥΣΕΙΔ.
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΑΤΤΑΛΟΥΚΥΩ..
ΝΟΣΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ....ΤΑΛ....
ΠΑΡΑΚΥΖΙΚΗΝΩΝΕΩΤΑΤΗΝΚ..
ΠΡΕΣΒΕΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΣ.
ΑΜΟΘΡΑΚΩΝΕΝΕΚΑΣΗΣΝΤ....
ΠΟΙΣΑΝΤΟΝΙΕΡΟΝΕΡΜΩΝ
.
.
.
.
- - - - - - - ΟΝΟΣ
- - - -ΑΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΜΝ..
- - - ΣΑΜ:ΛΟΥΜΑ - - -
- - - ΡΡΑΣΩΝ
ΟΥΡΑΚΧΙΟΣ

Vss. 3. 4. apud Fauv. desunt. Vs. 5. Ak. ΣΔΑ ΚΥΞΙΚΗΝΟΙΣ"ΤΙΕΤΑΙΡΙ, Fauv. ΟΣΔΕΚΥΖΙΚΗΝΟΙΣΠΙΕΣΑΙΡΙΩ·, ex quibus optima delegi. Vs. 6. primum O abest ab Ak. Idem in fine Κ.....ΜΡ, Fauv. ΙΝΙΜΕ...,' quod recepi, solo pro Ε recepto Akerbladiano Ρ. Vs. 7. Ak. ---ΣΙ---ΣΕΥΣΕΒΙΩΣ et nihil praeterea. Vs. 8. Fauv. ΦΥΣΒΙΔ., Ak. ΦΥΣΕΙ; in prioribus Ak. ---Ι..Κ...ΜΝΗΣΙΣ....ΑΤΟΥ. Vs. 9. Ak. sic: ΚΑΙ....Α....ΗΣ et in fine ΚΥ.... Vs. 10. Fauv. ΝΟΣΑΡΧΙΙΕΚΙΣΩΝ..ΑΤΤΑΛ...., Ak. ΙΟΣΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ....ΤΑΛ...., quae composui. Vs. 11. Fauv. .ΑΡΑΚΥΖΙΠΙΟΝΕΣΤΑΤΗΝΚ.., Ak. ΠΑΡΑΚΥΖΙΚΗΝΩΝΣΩΤΑΤΗΝ; vs. 12. Fauv. quod dedi, Ak. ΤΟΣ, et in fine ΤΟΥ (sine Σ.); vs. 13. Ak. ΕΝΕΑ.....ΟΝΥΣ....; vs. 14. Fauv. .ΠΟΚ..ΑΤΟΙΣ, et nihil praeterea, Ak. ΠΑΙΣΑΝ ΤΟΝΙΕΡΟΝΕΡΜΩΝ, quod recepi uno O pro Λ ex Fauv. petito. Vs. 19. ΟΝΟΣ ex solo Ak., vs. 20. ΜΝ ex solo Fauv. Vs. 21 sqq. ex solo Ak.

Vs. 11. extrema Κ.. delenda videntur; etiam vs. 12. extr. lacunam vidit Fauv. ubi nulla est.

Ἐπὶ βασιλέως Δίνωνος τοῦ Ἀπολλωνίδου, [ἀ]γορανομοῦντος Ἑρμο[κρίτου?] τοῦ Ἀ[γα]θοκ[λ]ε[ίδ]ου? [ὡ]ς δὲ Κυζικηνοὶ [ἐ]πὶ Ἑταιρίω[ν]ος τοῦ Εὐμνήστου ἱ[ππά]ρ[χεω], μύσ[τ]ης εὐσεβὴς καὶ ἐ[π]όπτ[ης] ..ικις Μνησισ[τρ]άτου, φύσει δὲ Ἀσκληπιάδης Ἀττάλου Κυ[ζικη]νός, ἀρχιτέκτων, [ἀποσ]ταλ[εὶς] παρὰ Κυζικηνῶν [κα]τὰ τὴν πρεσβείαν τοῦ δήμου τοῦ Σαμοθρακῶν ἕνεκα [τ]ῆς ν[εω]ποΐ[α]ς [καὶ] τ[ῶ]ν ἱερ[ῶ]ν Ἑρμῶν - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -

- - - - - ονος,
- - - ας Ἀσκληπιάδου
- - - Σαμ[ύ]λου?
Μα - - - - - -
[Θ]ράσων? - - - ου
[Β]άκχιος - - - -

De plurimis vide ad n. 2157. Agoranomus Samothracius fortasse nominatus est, quod ad eum pertineret operum publicorum refectio. Hipparches Cyzicenus vocatur Hetaerio, quod ipsum nomen in Cyziceno videbimus titulo. Titulus subscriptus erat donario ab Asclepiade Attali f. posito, quo solo nomine utitur is n. 2157. interim adoptatus a Mnesistrato cum patris nomine etiam suum mutavit. Fuit is architectus; architectura autem quum Cyziceni maxime praestiterint, atque ille insuper Samothraciorum sacrorum esset mystes et epoptes, Samothracii a Cyzicenis postularant, ut is mitteretur ipsis ac Samothracae praeesset sacris quibusdam operibus faciendis. Hinc in marmore templum sculptum est, imposito fortasse Cybeles simulacro, quod hoc Cyzicenorum est insigne etiam in nummis frequentatum. Correctio νεωποΐας tamen incerta est. Qui infra adscripti, videntur mystae esse ut n. 2157. et n. 2160.

2159.

Ut Romanum hunc titulum edidit Murat. T. I. p. CCLXVIII. 6. ex schedis Ambrosianis. Non dubito quin *Samothracius* sit ut n. 2157.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΘΑΣΙΩΝΙΣΙΟΥ
ΘΑΛΑΣΙΩΝΟΣ

Fragmentum est ex eodem quo praecedentes tituli genere. Thasiorum rex nemini cognitus est; nec credibile haec hoc tenore in lapide fuisse scripta: ea est enim illarum schedarum condicio, ut haud aliter atque apud Cyriacum verba, quae legi potuerunt, multis intermediis omissis coniuncta in illis sint. Fuit fere tale quid: Ἐπὶ βασιλέως [τοῦ δεῖνος], Θασίων [δὲ ἄρχοντος vel simile] Ἰσίου [τοῦ] Θαλασ[σ]ίωνος etc. aut: ἐπὶ βασιλέως Θα[λασ]σίων[ο]ς [τ]οῦ etc.

2160.

In insula *Samothrace*; ex schedis Akerbladii edidit Münterus (Erklärung einer Griechischen Inschrift, welche auf die Samothrakischen Mysterien Bezug hat, antiqq. Abhandl. p. 217.).

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ναυαρχοῦντος Λεόντιδος τοῦ Λεόντιδος
Ἀβυδηνῶν μύσται εὐσεβεῖς·
Ἀπολλοφάνης Διοδώρου
Μενέδημος Μενεδήμου
Φιλῖνος Φιλίνου νεώτερος
Ἀν[τί]μαχος? Ν[εί]κωνος
Ἀπόλλιος? Δηστέου?
Ἀνδρόνικος Ἀπολλωνίου

ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΟΣΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΤΟΥΛΕΟΝΤΙΔΟΣΑΒΥΔΗΝΩΝ
ΜΥΣΤΑΙΕΥΣΕΒΕΙΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΝΕΔΗΜΟΣΜΕΝΕΔΗΜΟΥ
ΦΙΛΙΝΟΣΦΙΛΙΝΟΥΝΕΩΤΕΡΟΣ
ΑΝΩΜΑΧΟΣΝΗΚΩΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΙΟΣΔΗΣΤΕΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΘΕΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΗΡΜΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΕΡΔΩΝΩΝΥΙΜΑΧΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΣΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΒΙΟΥΣΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΠΟΣΙΔΕΟΣΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΟΠΤΗΣΜΕΝΙΣΚΟΥ
ΓΗΡΟΥΣ.........

Θέων Δημητρίου
[Ἕ]ρμων Δημητρίου
Κέρδων [Ἀ]ν[τ]ιμάχου
Εὐήμερος Λεόντιδος
Βιοῦς Λεόντιδος
Ποσίδεος Λεόντιδος

Ὄπτης? Μενίσκου
- - - - - - -

Nauarchus videtur Abydi eponymus fuisse, ut in praegressis eponymi civitatum earum nominantur, quarum cives mystae fuerunt. Ceterum Ἀβυδηνῶν grammatice refertur ad vocem *μύσται*, ut n. 2157. Κυζικηνῶν.

2161.

In *Thaso* repperit Choiseulius, qui edidit Voy. pittor. T. II. p. 165. Et ille quidem Smyrnam deportarat lapidem, ubi eum prodit incendio deletum esse; sed extat etiam nunc apud Comitem de Raczynski in pago Rogalin prope Posnaniam. Marmor est Thasium, nunc duos pedes crassum, sed olim duplo crassius fuit; altum est pedem et pollices prope octo, latum pedes circiter quattuor: scriptura prope universum lapidis planum tegit. Apographum habeo etiam ex schedis Köhlerianis, in Asia factum; aliud confecit nuperrime Adalbertus de Morawski, quod ad me misit Stöphasius eius praeceptor, qui nunc gymnasio Lissano in magno ducatu Posnaniensi praeest. Hoc summa cum diligentia ipsum lapidem naturali imitatur magnitudine, ut ex illo plurimis locis aeque iudicari scriptura queat atque ex ipso lapide.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Fundus lectionum est apographum Morawskii: ex eodem litterarum formas reddidi, quam non servant reliqua apographa. Köhlerianarum schedarum et Choiseulii integram do varietatem, exceptis illarum vitiis ex hodiernorum Graecorum pronuntiatione natis, ut I pro H, et omissione Iota subscripti. Ceterum has schedas ex Chois. fluxisse docet falsarum lectionum consensus. Vs. 1. primum A est maius, nec deest quidquam. Male Köhl. ΤΩΝ, Chois. ΕΠΙΤΩΝ. Mor. ΣΑ.ΥΡoΥ, Köhl. ΥΙΟΣΑΚΥΡΟΥ, Chois. quod dedi. Tum Köhl. ΑΡΙΟΜΕΝΕΥΣ, Chois. ....ΟΜΕΝΟΥΣ, Mor. ΑΡΙΣΤoΜΕΝoΥΣ, non recte o pro Ε praebens. Tum Köhl. ΑΜΟΡΜΟΥ, reliquo versu vacuo: Mor. ΑΜoΣ, sed ultima littera ut incerta notata; Chois. ΑΜΩΜΗΤΟΥ. Tum Choiseulius: ....ΤΟΥ, Mor. ΞΙΣ habet, ubi id dedi, ΤoΥ non habet, fracto ibi hodie lapide. Composui utrumque. In fine Chois. lacunam signat quattuor litterarum, quae nulla est. Vs. 2. Chois. Köhl. ΘΕΥΡΙΑΝΕΓΡ etc. (Köhl. ЄΙΡ); Chois. ....ΗΡΙΔΗΣ, Köhl. ΑΙΕΡΙΔΟΣ. Chois. ΕΥΠΡΙΑΛΟΣ..... ΑΡΕΥΣΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ ......, Köhl. ΕΥΓΡΙΛΛΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥ. Nihili esse hoc ἀρχιερεύς docet vel Choiseulii ΑΡΕΥΣ: dedi Morawskianum, nisi quod in hoc est ΚΝ, ubi retinui ΚΛΕ: hoc posito apographum docet duabus litteris superesse spatium. Vs. 3. init. Chois. ..ΟΙΒΟΥ, Köhl. ΧΙΒΟΥ; Köhl. ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ et ΠΟΛΥΑΡΙΤΟΣ, Chois. ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ, Köhl. ΠΡΟΣ... Vs. 4. Köhl. ΤΩΝΘΑΣΙΩΝ ΚΑΙΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ et nihil praeterea; Chois. extr. ΚΑΙΠΡΟΣΤΑΔΥ: Mor. quod dedi, in quo Σ est pro Io, fortasse lapicidae errore. Vs. 5. init. Köhl. ΠΑΝΤΑΑΓΑΘΩΝ, Chois. ΔΥΝΑΤΑΙΑΓΑΘΥΝΩΝ: uterque omittit ΤΗΝΠΟΛΙΝ; Köhl. ΙΔΙΑΥΤΟΥΣ et ΔΕΔΟΚΤΑΙ. Vs. 6. extr. Chois. ΚΑΙΔΗΜΟΝ, Köhl. ΚΑΙΔΗΜΩΝ. Vs. 7. pro ΕΙΝΑΙ Köhl. ΘΙΜΑΙ, et mox ΙΣΤΙΑΙΟΝΠΟΛΥΑΡΗΤΟΥΠΟΛΥΑΡΗΤΩΝ; Chois. ut Mor. nisi quod ΤΟΥΙΣΤΙΑΙΟΥ habet. Vs. 8. Chois. solus ΑΝΤΙΓΕΝΗ; in fine Chois. ΚΑΙ ΓΕΝΟΣΕΞΑΥΤΩΝΓΕ, Köhl. ΚΑΙΤΟΝΓΕΝΟΝΕΚ ΤΟΥΑΥΤΟΥ - - - Vs. 9. extr. Chois. ΕΙΝΑΙΔΑΥ ΤΟΙΣΚΑΙ, Köhl. ΓΕΝΕΑΝΑΥΤΟΥΣΚΑΙ.... et pro varia lectione ΙΕΝΑΣΔ: Mor. quod dedi, nisi quod pro ΑΥ habet Α et lacunam. Vs. 10. init. Köhl. ΠΑΤΡΙΔΗΝΑΝ; Köhl. Chois. omittunt proximum ΚΑΙ; mox Köhl. ΤΟΥΣΘΑΣΙΟΥΣ; in fine ΙΝΑ est ex Chois. pro quo, lapide nunc ibi fracto, ap. Mor. lacuna (Köhl. ΕΝΕΚΕΝ). Vs. 11. Köhl. ab ipso initio ΑΠΟΔΕΙΞΕΟΣΗΝ; pro ΓΙΝΗΤΑΙ Köhl. ΣΙΝΗΚΑΙ, Chois. ΕΙΗ. In fine Μ omittunt sched.

Α ΡΧοΝΤΩΝΑΡΙΣΤοΚΛΕοΥΣΤοΥΣΑΤΥΡοΥΑΡΙΣΤοΜΕΝΕΥΣΤοΥΑΜΩΜΗΤοΥ..ΞΙΣ...ΤοΥ
ΤοΥΒΙΤΙΩΝοΣθΕΥΡοΙΑΝΕΓΡΑΨΑΝΑΜΦΗΡΙΔΗΣΣΙΜΑΛΙΩΝοΣΕΥΦΡΙΛΛοΣΠΑΓΧΑΡΕΥΣΤΙΜοΚΛΕ--
ΧοΙΡοΥΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΒοΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜοΥ ΑΓΑθΗΙΤΥΧΗΙΕΠΕΙΔΗΠοΛΥΑΡΗΤοΣοΙΣΤΙΑΙοΥΠΡοΞΕΝοΣ
ΩΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΣΤΗΣΠοΛΕΩΣΑΝΗΡΑΓΑθοΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΤΗΝΠοΛΙΝΤΗΝθΑΣΙΩΝΚΑΙΠοΕΣΤΙΔΥ
ΝΑΤΑΙΑΓΑθοΝΚΑΙΚοΙΝΗΙΤΗΝΠοΛΙΝΚΑΙΙΔΙΑΙΤοΥΣΕΝΤΥΓΧΑΝοΝΤΑΣΑΥΤΩΙΔΕΔοΧθΑΙΤΗΙΒοΥΛΗΙΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΠοΛΥΑΡΗΤοΝΙΣΤΙΑΙοΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝοΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠοΛΙΝΤΗΝ
θΑΣΙΩΝΚΑΙΕΙΝΑΙΠοΛΥΑΡΗΤοΝΠοΛΙΤΗΝΚΑΙΤοΥΣΠΑΙΔΑΣΤοΥΣΙΣΤΙΑΙοΥΤοΥΠοΛΥΑΡΗΤοΥΠοΛΥΑΡΗΤοΝ
ΚΑΙΑΝΤΙΓΕΝΗΝΚΑΙΙΣΤΙΑΙοΝΚΑΙΤΑΣθΥΓΑΤΕΡΑΣΠΑΡΜΕΝοΥΣΑΝΚΑΙΝΙΚΑΝΚΑΙΓΕΝοΣΤοΕΚΤοΥΤΩΝΓΕ
ΝοΜΕΝοΝΚΑΙΜΕΤΕΙΝΑΙΑΥΤοΙΣΠΑΝΤΩΝΩΝΚΑΙΤοΙΣΑΛΛοΙΣθΑΣΙοΙΣΜΕΤΕΣΤΙΝΙΕΝΑΙΔΑΥΤοΥΣΚΑΙ--
ΠΑΤΡΗΝΗΝΑΝΠΕΙθΩΣΙΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙΤοΔΕΤοΨΗΦΙΣΜΑΤοΥΣθΕΥΡοΥΣΕΠΙΤοΤΗΣΑθΗΝΑΙΗΣΙΕΡοΝΙΝΑ
ΑΝΑΠοΔΕΙΞΩΣΙΝοΙΑΡΧοΝΤΕΣοΤΙΔΑΝΑΝΑΛΩΜΑΓΙΝΗΤΑΙΕΙΣΤΑΥΤΑΔοΥΝΑΙΤοΝΙΕΡοΜΝΗΜοΝΑΜ
ΝΑΙΔΕΥΠΕΡΤοΥΤΩΝΜΗΔΕΝΙΜΗΤΕΙΠΕΙΝΜΗΤΕΠΕΡΩΤΗΣΑΙΥΠΕΡΛΥΣΙοΣΜΗΤΕΕΠΙΨΗΦΙΣΑΙΚΡΑΤΕΙΝΔΕΠΑΝ
ΤΑΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑοΣΔΑΝΠΑΡΑΤΑΥΤΑΕΙΠΗΙΗΕΠΕΡΩΤΗΣΗΙΗΕΠΙΨΗΦΙΣΗΙΤΑΤΕΔοΞΑΝΤΑΑΚΥΡΑΕΣΤΩΚΑΙΧΙ
ΛΙοΥΣΣΤΑΤΗΡΑΣοΦΕΙΛΕΤΩΙΕΡοΥΣΑΠοΛΛΩΝΙΤΩΙΠΥθΙΩΙΧΙΛΙοΥΣΔΕΤΗΙΠοΛΕΙΔΙΚΑΣΑΣθΩΝΔΕοΙΑΠο
ΛοΓοΙΑΝΔΕΜΗΔΙΚΑΣΩΝΤΑΙΑΥΤοΙοΦΕΙΛοΝΤΩΝΔΙΚΑΣΑΣθΩΝΔΕΑΠοΛοΓοΙοΙΜΕΤΑΤοΥΤοΥΣΑΙΡΕθΕΝ---
ΔΙΚΑΣΑΣθΩΔΕΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝοθΕΛΩΝΚΑΙΑΝοΙΔΙΩΤΗΣΝΙΚΗΣΗΙΜΕΤΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΤοΗΜΙΣΥΤΗΣΚΑΤΑΔΙΚΗΣ

Köhl.; Chois. pro hoc habet ΕΞ, de coniectura. Vs. 12. init. Mor. ΙΑΙ, Köhl. ΚΑΙ, Chois. ΕΙΝΑΙ, unde Ν assumpsi. Mox Mor. ΜΕΤΕΙΠΕΙΝΜΕΤΕΠ - - - - ΝΥΠΕΡΛΥΣΙοΣΜΗΤΕΕΠΙΨΗΦΙΣΕΙΑΝΙΑΤΗΑΡοΙ - - - -, Chois. ΜΗΤΕΕΙΠΕΙΝ et cetera ut dedi, nisi quod ΜΗΤΕΠΙ habet (in his minutis fidelior Mor.); Köhl. ΜΗΤΕΕΙΠΗΤΕΜΕΤΕΠΙΓΡΑΦΕΙΝ ΥΠΕΡ et cetera ut Chois. usque ad ΚΡΑΤ, omissis reliquis, quae Chois. de coniectura videtur addidisse. Vs. 13. dedi ex Choiseulio: Mor. lacunas habet pro ΡΩΤΗΣ, pro proximo Κ et pro ΑΙΧΙ; Köhl. ΕΙΠΙ ΗΣΠΕΡΕΥΛ... ΕΠΙΨΗΦΙΣΙΝΤΑΤΕΔΟΞΑΝΤΑ ΑΙΟΡ... ΤΩ....... Vs. 14. pro primo ΤΩΙ, quod Chois. Köhl. habent, Mor. ΤΩ habet. Finem dedi ex Chois. Morawski pro ΔΕοΙΑΠο habet ΔΙΚ - - -, Köhl. ΔΕΑΠΟ. Vs. 15. Mor. ΔΙΚΑΣοΝΤΑΙ: dedi Ω ex ceteris. Mox Köhl. ΑΠΟΛΟΓΟΙΜΕΤΑ. In fine Mor. ΑΙΡΕθΕΙ, Köhl. ΑΙΡΕΣΘΕΝ, Chois. ΑΙΡΕΘΗΣΟΜΕΝΟΙ ex mera coniectura. Vs. 16. Chois. ΔΙΚΑΣΑΣΘΩΝ; Chois. Köhl. omittunt ΟΘΕΛΩΝ idque sine lacuna; Chois. omittit etiam proximum Ο. In fine ΑΤΑΔΙΚΗΣ est ex solo Chois. et credo de coniectura sed vera.

Ἀρχόντων Ἀριστοκλέους τοῦ Σατύρου, Ἀριστομένευς τοῦ Ἀμωμήτου, . . ξισ[τρά]του τοῦ Βιτίωνος, θεῦροι ἀνέγραψαν Ἀμφηρίδης Σιμαλίωνος, Εὔφριλλος Παγχάρευς, Τιμοκλέ[ης] Χοίρου, κατὰ ψήφισμα βουλῆς καὶ δήμου. Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπειδὴ Πολυάρητος ὁ Ἱστιαίου, πρόξενος ὢν καὶ εὐεργέτης τῆς πόλεως, ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγένηται περὶ τὴν πόλιν τὴν Θασίων, καὶ ποε[ῖ ὅ] τι δύναται ἀγαθὸν καὶ κοινῇ τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῷ· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν Πολυάρητον Ἱστιαίου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὴν πόλιν τὴν Θασίων, καὶ εἶναι Πολυάρητον πολίτην καὶ τοὺς παῖδας τοὺς Ἱστιαίου τοῦ Πολυαρήτου Πολυάρητον καὶ Ἀντιγένην καὶ Ἱστιαῖον καὶ τὰς θυγατέρας Παρμένουσαν καὶ Νίκαν καὶ γένος τὸ ἐκ τούτων γενόμενον, καὶ μετεῖναι αὐτοῖς πάντων ὧν καὶ τοῖς ἄλλοις Θασίοις μέτεστιν· ἰέναι δ' αὐτοὺς καὶ [ἐπὶ] πάτρην ἣν ἂν πείθωσιν. ἀναγράψαι δὲ καὶ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς θεύρους ἐπὶ τὸ τῆς Ἀθηναίης ἱερόν, ἵνα ἂν ἀποδείξωσιν οἱ ἄρχοντες. ὅ τι δ' ἂν ἀνάλωμα γίνηται εἰς ταῦτα, δοῦναι τὸν ἱερομνήμονα. μ[ὴ ἐξεῖ]ναι δὲ ὑπὲρ τούτων μηδενὶ μήτ' εἰπεῖν μήτ' ἐπερωτῆσαι ὑπὲρ λύσιος, μήτε ἐπιψηφίσαι, κρατεῖν δὲ πάντα τὰ ἐψηφισμένα· ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα εἴπῃ ἢ ἐπερωτήσῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ, τά τε δόξαντα ἄκυρα ἔστω, καὶ χιλίους στατῆρας ὀφειλέτω ἱεροὺς Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ, χιλίους δὲ τῇ πόλει· δικασάσθων δὲ οἱ ἀπολόγοι. ἂν δὲ μὴ δικάσωνται, αὐτοὶ ὀφειλόντων, δικασάσθων δὲ ἀπολόγοι οἱ μετὰ τούτους αἱρεθέν[τες]. δικασάσθω δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὁ θέλων, καὶ ἂν ὁ ἰδιώτης νικήσῃ, μετεῖναι αὐτῷ τὸ ἥμισυ τῆς καταδίκης.

Notabilia sunt vestigia veteris dialecti, maxime Ionicae, Ἀριστομένευς, Παγχάρευς, θεῦροι, Πολυάρητος, πάτρην, Ἀθηναίης, λύσιος: Thasii sunt Iones ex Paro. Θεῦροι sunt θεωροί: his mandatur munus inscribendi decreti, quod theori τὰ θεῖα φυλάττουσιν, ut aiunt

grammatici, decretumque hoc proxeniae, ut vulgo factum, in pariete templi Minervae inscribitur. Praetuli vero scribere θεῦροί quam θευροί, mutatione litterae ῶ in ῦ, ut χελώνη Aeolice fit χελύνη etc. Ceterum de theoris cf. ad n. 1756. *Hieromnemon* Thasi manifesto praeest aerario: quod miror. Originem muneris Thasii ignoro: ab Amphictyonum hieromnemonibus certe Thasius non potest repeti, neque a Spartanis (Corp. Inscr. T. I. p. 610. *b.*); fortasse Megarensibus, quorum coloniae vicinae sunt, aliqua cum Thasiis coniunctio fuit. Hieromnemon Megaris habetur ap. Plutarch. Sympos. VIII, 8, 4. et in coloniis Megaricis Chalcedone (vide Inscriptt.) et Byzantii in nummis (Eckh. D. N. T. II. p. 31 sq.) et decretis (Dem. de cor. p. 255. Polyb. IV, 52, 4.). Ἀπολόγοι manifesto sunt fere qui Athenis λογισταί: iis mandatur, ut in peccantem agant, credo quod multae per illos exigebantur.

2161. *b.*

In *Thaso*; repperit Prokesch, Austriacus militum praefectus; misit Welckerus acceptum a Schnellero, Professore Friburgensi. Idem postea Instituti archaeologici Romani rectoribus misit, et edidit ex eius schedis Gerhardus Bullet. dell' Institut. di corrisp. arch. 1830. p. 48. Nuperrime idem Welckerus edidit in diario: Allgemeine Schulzeitung 1830. Abth. II. N. 86. p. 691.

Σῶμα κόρης ἁρπαχθὲν ἀνηλίκῳ εὐθαλεῖ ὥρῃ
παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος ὅδ' ἐγκατέχει·
ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν
ἄστροις, καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων.

Aliud exemplum non habeo. De ἀνθοφόρῳ cf. n. 2162. Recte Welckerus contulit epigramma Aquis Sextiis asservatum, quod suo edam loco: in quo de animarum parte dicitur: τείρεσσι σὺν ἀθανάτοισι χορεύει: quae ad Samothracia mysteria relata sunt; cui sententiae suffragatur hic titulus in vicina insula repertus.

2162.

In *Thaso*; ex codice Sherardiano p. 80. per Müllerum et ex schedis Villoisoni a Bekkero habui pridem: nuperrime etiam Bröndstedius apographum Scholtenii, iuvenis Dani, praefecti classiarii, misit, qui titulum a. 1828. in Thaso transcripsit. Villoisonus appinxit titulo n. 2163. Sherardus ab illo recte divisum praebet. Ceterum Villoisonus habuit ex itinerario manuscripto, quod inscribitur: „Relation d'une mission qu'un Père de la Compagnie a faite à la Cavalle, l'an 1707." Ex Villoisonianis dedit Osann. Syll. p. 423. n. XII.

ΑΙΛΙΟΣΔΙΟΓΞΝΗΣΔΗΜΟΣΘΞΝΟΥΣ
ΥΙΟΣΤΗΝΞΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΑΙΛΙΑΝ
ΜΑΚΞΔΟΝΙΑΝΤΗΝΑΝΘΟΦΟΡΟΝΚΑΙΔΙΣ
ΑΡΧΞΙΤΙΝΚΑΙΤΞΙΜΟΥΧΟΝΚΑΙΔΙΑΒΙΟΥ
ΣΤΞΦΑΝΗΦΟΡΟΝ

Vs. 1. Sher. ΑΙΛΙΟC, vs. 3. ΤΜΝ, Vill. ΓΗΝ: in reliquis Sherardum secutus sum, a quo Villois. in forma litterarum et aliis quibusdam aliquoties discedit. Scholt. cum Sher. consentit exceptis aliquot vitiis, quae commemorare non opus.

Αἴλιος Διογένης Δημοσθένους υἱὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Αἰλίαν Μακεδονίαν τὴν ἀνθοφόρον καὶ δὶς ἀρχεῖτιν καὶ τειμοῦχον καὶ διὰ βίου στεφανηφόρον.

2163.

In sepulcro *Thasi*; ex iisdem excepto Scholtenio. Villoisonus uno exhibet versu scriptum, omissis vocibus quattuor posterioribus.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥΓΥΝΗΔΕΠΑΙCΤΡΑΤΟΥΠΑΙCΤΡΑΤΟCΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΟΜΕΓΑCCΥΜΠΟCΙΑΡΧΗC
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΧΑΙΡΕ

Vs. 2. Sher. ΟΜCΓΑCΕΥΠΟ etc. Vill. ut dedi, nisi quod hic et in ceteris Ε habet.

Μακεδονία Ἀριστοδήμου, γυνὴ δὲ Παιστράτου.
Παίστρατος Διονυσίου ὁ μέγας συμποσιάρχης ἐκ τῶν ἰδίων·
χαῖρε.

2163. *b.*

In *Thaso* ad sepulcrum; ex schedis Prokeschii concedente Societate historica Friburgensi a Zellio missis.

ΑΥΡΗΡΟΔΟΤΟΥΠΑΡΑΜΟΝΟΥΔΙΕΑΡΞΑΥ
ΑΠΟΔΕΚΤΟΥCΑΓΟΡΑΝΟΜΗCΑCΚΑΙΕΝ
ΤΑΙCΑΛΛΑΙCΑΡΧΑΙCΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙC
ΕΠΙΦΑΝΩCΠΟΛΕΙΤΕΥCΑΜΕΝΟC
ΖΗCΑCΕΤΗ—ΟΕΠΡΟCΦΙΛΗC
ΧΑΙΡΕ
ΛΥΡΕΥ]Ω·ΑΕΥΤΥΧΟCSΕΥΝ
ΑΥΡΗΗΡΟΔΟΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΠΡΟCΦΙΛΗCΧΑΙΡΕ

Αὐρ. Ἡρόδοτο[ς] Παραμόνου, δὶ[ς] ἄρξα[ς ἐν
ἀποδέκτ[αι]ς, ἀγορανομήσας καὶ ἐν
ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις
ἐπιφανῶς πολειτευσάμενος,
ζήσας ἔτη οε. προσφιλὴς χαῖρε.
Α]ὐρ. Εὐ[ρ]ώ[π]α Εὐτύχο[υ]ς [γ]υν[ή,
Αὐρη. Ἡροδότου τοῦ Παραμόνου.
προσφιλὴς χαῖρε.

Vs. 2. si ἀποδέκτους est in lapide et ἐν vs. 1. extr. scriptum non fuit, barbarismus admissus est. Vs. 8. post Παραμόνου supple θυγάτηρ, quod ex more omissum.

2164.

Tabula marmorea, quam ex *Thaso* in Britanniam attulit Iosias Hales a. 1728. hodie latet in angulo quodam Musei Britannici obscuro. Edidit et illustravit Thom. Blackwell Archaeol. Brit. T. I. p. 335 sqq. aeri incisam. Aliud apographum ex codice Askewiano, cuius fini additus hic titulus, Müllero debeo.

ΣΕΔΑϷΙΟΙ ΜΟΡΜΙΛΛΟΝΕΣ
ΕΚΑΤΑΙΑΣ▵ΑΙΓΙΠΑΝ▵ΕΚΑΤΑΙΑΣ▵ΤΥΝΔΑΡΕΩΣΕΚΑΤΑΙΑ
\\: ΑΠΕΛΥΘΗ▵ΝΙ·Ο▵ΣΤΕ▵ΑΙ▵ΕΝΙΚΑ▵ΤΙ▵ΑΠΕΛΥΘΗ▵ΕΚΑΤΑ

Utrinque aliquid perisse et lapidis condicio docet et quod superest litterarum. Blackw. ad ludos Constantinopolitanos refert, ubi dives femina Hecataea habuerit servos essedarios et mirmillones; horum in honorem Thasi, ubi illa fortasse fundos habuerit, positam esse inscriptionem: vocem ἀπελύθη intelligit de manumissione. Potuere tamen etiam in Thaso ludi eiusmodi acti esse; ἀπολυθῆναι vero *missionem* potius quam manumissionem significat. Titulus ita digerendus, aliter ac Blackw. statuebat:

Ἐσ]σεδάριοι		Μορμίλλονες	
ὁ δεῖνα] Ἑκαταίας,	Αἰγίπαν Ἑκαταίας,	Τυνδάρεως Ἑκαταία[ς,	ὁ δεῖνα]
ἐνίκα .]\\, ἀπελύθη.	νι. ō, στε. αι.	ἐνίκα τι, ἀπελύθη.	Ἑκατα[ίας, ἐνίκα ..

Νι. est νικῶν s. νικήσας, στε. est στεφανωθείς, quod maius videtur. Nota temporum diversitatem ἐνίκα et ἀπελύθη: ἐνίκα imperfectum ex usu positum est, qui iam incipit notior fieri pluribus. Sed ἀπελύθη prorsus ex diverso est genere, nec potuit ἀπελύετο dici.

SECTIO QUARTA.

TENEDUS, LESBUS, HECATONNESI.

2165.

In *Tenedo* extra urbem in marmore candido, ad parietem rudi opere exstructum. Ed. Chandler. Inscr. P. I. n. 3. p. 3.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΤΩΝΔΙ
ΟΣΚΟΥΡΩΝΦΙΛΙΣΚΟΥ
ΤΟΥΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥΡΟ
ΔΙΟΥΕΥΝΟΜΟΣΚΑΙΟΙ
ΣΥΝΣΚΑΝΟΙΔΙΟΣ
ΚΟΥΡΟΙΣ

Ἐπὶ ἱερέως τῶν Διοσκούρων Φιλίσκου τοῦ Ἀγησάνδρου Ῥοδίου Εὔνομος καὶ οἱ σύνσκανοι Διοσκούροις.

2166.

Mytilenis in vestibulo monasterii D. Therapontis prope parietinas veteris templi; ed. Dodwell. Itin. T. II. p. 519. Otto de Richter Itin. p. 578. n. 37. Ambrosius Firmin. Didot. Itin. p. 370 sq. Absoluto pridem commentario dono Societatis historicae Friburgensis et cura Zellii accepi apographum Prokeschii; ex quo variae lectioni nihil addidi nisi nova simul et bona vel bonis proxima.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Fundus exempli nostri est Dodwellianus. Litterae sunt στοιχηδὸν dispositae; quam formam accuratissime servat Dodwellus: apud Didotum situs litterarum prorsus neglectus est, et versus omnes in dextra terminantur aequaliter, excepto vs. 9. qui reductus est ut ap. Dodw. In sinistra potissimum addidi supplementa, ut supplementorum congruentia et tituli utpote στοιχηδὸν scripti latitudo clarius pateret, quam docet imprimis vs. 17. In dextra versus unius litterae spatio productiores vel reductiores fuerunt, ut in optimis στοιχηδὸν scriptis: cf. modo n. 2139. Vs. 1. extr. Κ ex Prok. pro quo nihil Dodw. sed Richt. et Did. Ι. Vs. 2. Richt. ΟΤΕΙΣ, Did. ΩΕΙΣ. Vs. 4. uterque ΣΠΡΙΟΣΤΙ (prius Ι non verum videtur, sed ex vitio marmoris natum). Vs. 5. Ι non habet Did. Vs. 6. primum Ι non habent Richt. Did. Vs. 7. primus ductus ex Prok. item vs. 8. Vs. 9. primum Ι non habet Richt. dimidiatum praebet Did. Vs. 10. primum Κ ex Prokeschio. Dodw. ΔΙΚΑ, Richt. Did. ΑΙΚΑ; Dodw. Richt. ΠΡΕΝ, Did. Prok. ΓΡΕΝ. Vs. 12. inde ab initio Richt. ΟΣΠΟΙΣ, Did. ΟΣΤΟΙΣ: uterque omittit ultimum Π. Vs. 13. Richt. primum Λ, Richt. Did.

ΣΑΚ
ΟΝΕΙΣ
Κ]ΤΗΜΑΤΑ
ΣΠΡΟΣΤΙ
ΕΝΩΤΩΚΑΙ
ΙΤΩΝΜΗΕΙΣΑ
ΛΑΡΧΑΜΗΔΕΙΑ
ΛΑΣΚΑΙΤΟΙΣΠΕ
ΤΑ]ΙΣΑΡΧΑΙΣΑΙΚΕ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΡΕΝΤΟΝ
ΓΕΓΡΑ]ΜΜΕΝΩΝΩΣΚΕΜΗΔ
ΕΝΑΔΙΚΗΘΕΙΗΠΡΟΣΤΟΙΣΚΑΤΕΛΘΟΝΤΑΣΚΑΙ]ΠΡΟΣΤΟΙΣΕΝΤΑΙΠΟΛΙΠ
ΡΟΣΘΕΕΟΝΤΑΣΑΛΛΕΙΕΝΠΑΝΤΕΛΩΣΔΙΑΛΕ]ΛΥΜΕΝΟΙΠΑΝΤΕΣΠΡΟΣΑΛΛ
ΑΛΟΙΣΟΙΚΗΣΑΙΕΝΔΕΤΑΜΠΟΛΙΝΑΤΡΕΣ]ΤΩΣΚΑΙΕΜΜΕΝΟΙΕΝΕΝΤΑΙΑ
ΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΔΙΑΛΛΑΓΑΙΚΑΙΤΑ]ΙΔΙΑΛΥΣΙΤΑΙΕΝΤΟΥΤΩΙΤΩΙΨΑ
ΦΙΣΜΑΤΙΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑΙΕΛΕΣΘ]ΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΑΝΔΡΑΣΕΙΚΟΣΙΔΕΚΑ
ΜΕΝΕΚΤΩΝΚΑΤΕΛΘΟΝΤΩΝΔΕΚΑ]ΔΕΕΚΤΩΝΕΝΤΑΙΠΟΛΙΠΡΟΣΘΕΕΟΝΤΩΝ
ΟΥΤΟΙΔΕΕΣΔΥΝΑΜΙΝΦΥΛΑΣΣ]ΟΝΤΟΝΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΣΘΟΝΩΣΜΗΔΕΝΕΣ
ΣΕΤΑΙΔΙΑΦΟΡΟΝΤΟΙΣΚΑΤΕ]ΛΘΟΝΤΕΣΣΙΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΑΙΠΟΛΙΠΡΟΣΘ
ΕΕΟΝΤΕΣΣΙΝΕΡΕΟΙΣΙΔΕ]ΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΑΜΦΙΣΒΑΤΗΜΕΝΩΝΚΤΗΜΑΤΩΝ[ΠΡ
ΟΣΤΟΙΣΚΑΤΕΛΘΟΝΤΑΣΚ]ΑΙΠΡΟΣΤΟΙΣΕΝΤΑΙΠΟΛΙΕΟΝΤΑΣΚΑΙΠΡΟΣΘ[Η
ΣΟΙΣΙΝΩΣΜΑΛΙΣΤΑΜ]ΕΝΔΙΑΛΥΘΗΣΟΝΤΑΙΑΙΔΕΜΗΕΣΣΟΝΤΑΙΩΣΔΙΚ
ΑΣΤΑΙΛΟΙΠΟΝΔΕΤΑ]ΙΣΔΙΑΛΥΣΙΕΣΣΙΤΑΙΣΟΒΑΣΙΛΕΥΣΕΠΕΚΡΙΝΝΕ
ΤΟ] ΑΙΕΜΜΕΝΕΟΙΣΙΠΑΝΤΕΣΚΑΙΟΙΚΗΣΟΙΣΙΤΑΜΠΟ
ΛΙΝΑΤΡΕΣΤΩΣΔΙΑΛΛΑ]ΝΟΕΝΤΕΣΠΡΟΣΑΛΛΑΛΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΠΑΝΤΩΝΑΠΟΤΩΝΚΩΦΕΛΗ]ΤΑΙΟΔΙΑΛΥΣΙΣΩΣΠΛΕΙΣΤΑΚΑΙΠΕΡΙΟΡΚΩ
ΝΤΩΝΚΑΥΤΟΙΣΥΜΦΕΡΗΝΑΓ]ΩΝΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΠΑΝΤΩΝΟΣΣΑΚΕΟΜΟ
ΛΟΓΗΣΩΣΙΠΡΟΣΑΛΛΑΛΟ]ΙΣΟΙΑΓΡΕΘΕΝΤΕΣΑΝΔΡΕΣΦΕΡΟΝΤΩΝΕΠΙΤ
ΟΝΔΑΜΟΝΟΔΕΔΑΜΟΣΑΚΟ]ΥΣΑΙΣΑΙΚΕΑΓΗΤΑΙΣΥΜΦΕΡΗΝΒΟΛΛΕΥΕΤΩ
ΠΕΡΙΤΩΕΠΙΚΥΡΟΥΣΘΑΙΤΑ]ΟΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑΠΡΟΣΑΛΛΑΛΟΙΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΤΑΕΛΘΗΝΔΕΕΞΕΣΤΩΤΟΙΣΚΑΤ]ΕΛΘΟΝΤΕΣΣΙΕΠΙΣΜΚΟΙΝΑΠΡΟΤΑΝΙΟΣ
ΤΩΠΡΑΤΩΕΠΕΙΚΕΤΑΥΤΑΨΑΦΙ]ΣΘΗΑΙΔΕΚΕΤΓΕΝΔΕΥΗΤΩΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΤΟΥΤΩΛΕΓΕΣΘΩΠΕΡΙΤΟΥΤΩΕ]ΝΤΑΙΒΟΛΛΑΙΚΥΡΩΘΕΝΤΟΣΔΕΤΩΨΑΦΙΣ
ΜΑΤΟΣΤΟΥΤΩΠΑΡΑΤΩΙΔΑΜΩΙ]ΤΟΝΔΑΜΟΝΕΝΤΑΙΕΝΤΙΣΤΑΙΤΩΜΗΝΝΟ
ΣΕΚΚΛΗΣΙΑΙΕΥΞΑΣΘΑΙΙΡΑ]ΤΟΙΣΘΕΟΙΣΙΕΠΙΣΩΤΗΡΙΑΙΚΑΙΕΥΔΑΙΜ
ΟΝΙΑΙΚΑΙΤΥΧΑΙΤΑΣΠΟΛΙΟΣ]ΓΕΝΕΣΘΑΙΤΑΝΔΙΑΛΥΣΙΝΤΟΙΣΚΑΤΕ[Λ
ΘΟΝΤΕΣΣΙΚΑΙΤΟΙΣΠΡΟΣΘΕ]ΕΝΤΑΙΠΟΛΙΕΟΝΤΕΣΣΙΙΟΥ..ΕΙΡΗΑΣΠ
ΕΚΑΙΙΡΟΠΟΙΟΙΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙ]ΤΑΙΣΙΡΕΙΑΙΣΟΕΙΣΕΝΤΟΙΣΝΑΥΟΙΣ[ΠΑ
ΙΣΑΙΣΠΡΟΣΤΑΝΕΥΧΑΝΣΥΝΕΛ]ΘΗΝΤΑΔΕΙΡΑΤΑΟΔΑΜΟΣΑΥΣΑΤΟΟΣ[ΣΠ
ΟΥΔΑΝΑΠΥΦΑΝΩΜΕΝΤΑΝΠΕΡΙ]ΤΟΝΒΑΣΙΛΗΑΑΠΥΔΟΜΕΝ.ΙΤΟΙΣΡ[ΑΣΙΛ
ΗΟΣΓΕΝΕΘΛΙΟΙΣ] ΤΟΝΠΑΡΕΜΜΕΝΑΙΔΕΤΑ.ΘΥΣΙΑΙ[ΤΑΙΘ
ΥΟΜΕΝΑΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΙΤΟΙΣΑΓ]ΓΕΛΟΙΣΤΟΙΣΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΗΑ[ΠΕΜΦ
ΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΥΠΟΤΩΝΠΡΟΣΘΕ]ΕΝΤΑΙΠΟΛΙΕΟΝΤΩΝΚΑΙΤΟΙΣ[ΥΠΟΤΩΝ
ΚΑΤΕΛΘΟΝΤΩΝΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑΤ]ΟΥΤΟΑΝΑΓΡΑΨΑΝ.ΑΣΤΟΙΣ
. . . .

ultimum omittunt Λ. Vs. 14. init. Dodw. ΙΩΣ, Richt. ΤΩΣ; Did. Σ solum habet, Prok. ΤΟΣ. Vs. 15. primum Ι ex Richt. (Did. dimidiatum praebet). Richt. ΔΙΑΛΥ ΣΑΤ etc. Vs. 16. prima ΑΙ ex Did. Vs. 17. primum Δ ex Richt. Did. Vs. 18. init. Dodw. ΟΝΙΟΝ, Did. ΩΝΤΟΝ, Richt. ΟΝΤΟΝ. Vs. 19. primum Λ ex Richt. Did. qui ultimum Θ omittunt. Vs. 20. primum Κ ex Richt. Did. hic ΤΗΛΕΝ pro ΠΕΡΙΤ. Dodw. Did. ΡΑ, Richt. ΒΑ. Vs. 21. in fine Dodw. solus addit Θ. Vs. 22. Dodw. ΔΙΑΛΥΣΙΤΟΝΤΑΙ, Did. ΕΝΔΙΑΛΥΟΙΙΣΟΝ ΤΑΙ, Richt. quod dedi. Vs. 23. Dodw. ΔΙΑΛΥΣΙ.ΣΣΙ, Did. ΣΔΙΑΛΥΣΙΠΣΣΙ, Richt. quod dedi. Vs. 24. init. Dodw. .Ι..Μ.ΑΕΟΙΣΙ, Did. ΙΕΜΜΕΝΕΟΙΣΟΙ, Richt. ΕΜΜΕΝΕΟΙΣΙ. Primum Α ex solo Prokeschio. In fine reliqui ΤΑΝΠΟ, Richt. quod dedi. Vs. 25. init. Dodw. ΟΕΝΤΕ., Richt. ΝΟΕΝ.Ε., Did. quod dedi. Vs. 26. init. Dodw. ΑΙ., Did. ΣΑΙ°, Richt. ΤΑΙ. Did. ΔΙΑΑΥ etc. et in fine ΟΡΚΟ. Vs. 28. inde ab initio Dodw. ΤΡΕΘΕΝΤΕΣ, Richt. Did. quod dedi. In fine Dodw. ΤΟΝΣΠΙΣ, Richt. ΤΟΝΕΠΙΤ, Did. ΤΩΝΕΠΙΤ. Vs. 29. inde ab init. Dodw. ΙΚΕΑΓΗ, Did. ΑΙΣΑΙΚΕΛΓΕ, Richt. ΥΣΑΙΘΑΙΚΕΑΓΗ, quae ita composui, ut pro Θ ex Did. assumerem Σ, quod in Θ non finitam puto esse vocem, quae ante αἴ κε fuit. In fine Did. ΒΟΛΙΛ etc. Vs. 30. ΟΜ ex Richt. Dodw. Vs. 31. init. Did. ΕΛΥΟΝ: mox Dodw. ΕΠΙΣ .ΚΘΙΝΑ, Richt. ΕΠΙΣΜΙΘΙΝΑ, Did. ΕΠΙΣΜΙΟΙΝΑ, quae composui. Vs. 32. inde ab initio Did. ΘΗΑΙΔΕ ΚΑΤΙ; mox Richt. ΤΩΝΑΦ etc. Vs. 33. init. Dodw. ΙΤΑΙ, Did. ΟΙΤΛΙ, Richt. ΝΤΑΙ; mox Dodw. ΤΟΣ ΕΣΤΩΨΑ, Did. ΤΟΣΞΙΩΨΑ, Richt. ΤΟΣΔΕΤΟΥΑ, quae composui. Vs. 34. init. Did. ΤΟΥ; mox Dodw. ΕΝΤΑΙΕΝΤΟΙΣΠΑΝΤΩΝΗ, Did. ΕΝΤΑΙΕΤΑΙΤΩ ΜΗΝΝΟ, Richt. ΕΝΤΑΙΕΝΙΣΤΑΙΤΩΜΗΝΝΟ. Ex his coniicias primum Ο et Τ primum a Dodw. temere inserta esse, quod neuter reliquorum ea agnoscit; ceterum Dodwelli ΙΣΠΑΝ est Richteri ΙΣΤΑΙ, quod dedi. Sed inter ΕΝ et ΙΣΤΑ ex Dodwello retinui Τ quamvis suspectum, quod id veri vestigium continet. Vs. 35. init. Τ omittunt Richt. Did. mox Did. ΣΩΤΗΡΙΑΝ; in fine Did. omittit ΑΙΜ, Richt. ΙΜ.... habet. Vs. 36. primum Γ ex Did. Pro ΤΟΙ Did. Richt. lacunam habent. Vs. 37. Richt. omittit ΕΝ; mox Dodw. ΕΟΝ ΤΕΣΚΑΙΘ...ΕΙΡΗΑΣ, Did. ΕΟΝΤΕΣΣΙΖΩ... ΕΙΡΗΑΣ, Richt. ΕΟΝΤΕΣΣΙ..ΟΥ..ΕΙΡΗΑΣ...., quae composui. In fine Γ addidi ex Prok. Vs. 38. init. Dodw. ΡΑΙΣ, Did. Richt. ΤΑΙΣ; post hoc Did. falso signat lacunam septem fere litterarum. Tum Dodw. ΟΕΙΣΗΙΤΟΙΣ, Richt. ΟΕΙΓΕΝΤΟΙΣ, Did. ΟΕΙΓΝΙΤΟ...Σ: recepi certe ΕΝ. Vs. 39. init. Did. ΟΗΝ; mox Dodw. ΔΑΜΟΣ...ΑΤΟΟΤ, Did. Δ.. ΟΣΑΥΕΑΤΟΟΣ, Richt. ΔΑΜΟΣΛΥΣΑΤΟΟ, quae composui. Pro ultimo Σ Prok. habet Τ. Vs. 40. Dodw. ΔΟΜΕ..ΙΤ.ΙΣ, Did. ΔΟΜΕΝ....ΙΤΟΙΣΡ, Richt. ΔΟΜΕΝ.ΙΤΟΙΣ.... Vs. 41. primum Τ ex Did. Tum Dodw. ΔΕΤΑ.ΘΤ..ΑΙ, Did. ΛΕΤΑ..ΘΥΣΙΟΜ, Richt. ΔΕΤΑ...ΘΕΣΙΑΙ....: assumpsi quae convenirent, ut soleo. Vs. 42. init. Did. ¯ΕΛΟΙΣΤΟΙΣ ΠΡΙΣ, et omittit ultimum Α; Richt. init. ΠΕΔΟΙΣ. Vs. 43. init. Richt. omittit Ε, Did. habet ΟΝΤΑΙΣΟΛΙ; tum Dodw. ΕΟΝΤΑΣ, Richt. Did. ΕΟΝΤΩΝ; ultimum Σ omittit Richt. Vs. 44. Did. ΟΥΤΩ; Dodw. ΑΝΑΓΡΑΨΑ et nihil posthac, Did. ΑΝΑΠΡΑΣΑΝ: ΑΣΤΟ, Richt. ΑΝΑΓΡΑΨΑΝ·ΑΣΤΟ.... Ultima ΙΣ addidi ex Prok. In fine versum deficientem notat Richt.

σακ
ονεισ
κ]τήματα
ς προστι
ένω τῷ καὶ
ιτων μὴ εἶσα
α ἄρχα μηδεΐα
λας καὶ τοις πε-
τα]ις ἄρχαις, αἴ κε
καὶ κατα . ρεντον
γεγρα]μμένων, ὥς κε μηδ-
ὲν ἀδικηθείη πρὸς τοὶς κατελθόντας. καὶ] πρὸς τοὶς ἐν τᾷ πόλι π-
ρόσθε ἐόντας, ἀλλ' εἶεν παντελῶς διαλε]λυμένοι πάντες πρὸς ἀλλ-
άλοις; οἰκήσαιεν δὲ τὰμ πόλιν ἀτρέσ]τως, καὶ ἐμμένοιεν ἐν τᾷ ἀ-
ναγέγραμμένᾳ διαλλάγᾳ καὶ τᾷ] διαλύσι τᾷ ἐν τούτῳ τῷ ψα-
φίσματι ὠμολογημένᾳ; ἐλέσθ]αι τὸν δᾶμον ἄνδρας εἴκοσι, δέκα
μὲν ἐκ τῶν κατελθόντων, δέκα] δὲ ἐκ τῶν ἐν τᾷ πόλι πρόσθε ἐόντων·
οὗτοι δὲ ἐς δύναμιν φυλασσ]όντ[ω]ν καὶ ἐπιμελέσθ[ω]ν, ὡς μηδὲν ἔσ-
σεται διάφορον τοῖς κατε]λθόντεσσι καὶ τοῖς ἐν τᾷ πόλι πρόσθ-
ε ἐόντεσσιν· ἐρέοισι δὲ] καὶ περὶ τῶν ἀμφισβατημένων κτημάτων [πρ-
ὸς τοὶς κατελθόντας κ]αὶ πρὸς τοὶς ἐν τᾷ πόλι ἐόντας, καὶ προσθ[ή-
σοισιν ὡς μάλιστα μ]ὲν διαλυθήσονται· αἰ δὲ μή, ἔσσονται ὡς δικ-
άσται. λοῖπον δὲ τα]ῖς διαλυσίεσσι, ταὶς ὁ βασίλευς ἐπεκρίννε-
το] .... αι ἐμμενέοισι πάντες καὶ οἰκήσοισι τὰμ πό-
λιν ἀτρέστως, διαλλαχ]θέντες πρὸς ἀλλάλοις. καὶ περὶ χρημάτων
πάντων, ἀπὸ τῶν κ' ὠφελῆ]ται [ἀ] διάλυσις ὡς πλεῖστα, καὶ περὶ ὅρκω-
ν, τῶν κ' αὔτοι συμφέρην ἄγ]ῶνται, περὶ τούτων πάντων ὅσσα κε ὁμο-

λογήσωσι πρὸς ἀλλάλο]ις, οἱ α[ἱ]ρεθέντες ἄνδρες φερόντων ἐπὶ τὸν δᾶμον· ὁ δὲ δᾶμος ἀκο]ύσαις, αἴ κε ἀγῆται συμφέρην, βολλευέτω περὶ τῶ ἐπικυροῦσθαι τὰ ὠ]μολογημένα πρὸς ἀλλάλοις συμφέροντα. ἔλθην δὲ ἐξέστω τοῖς κατ]ελθόντεσσι ἐπὶ [τὰ] κοινὰ προτάνιος τῶ πράτω ἐπεί κε ταῦτα ψαφι]σθῆ. αἰ δέ κέ τι ἐνδεύη τῶ ψαφίσματος τούτω, λεγέσθω περὶ τούτω ἐ]ν τᾷ βόλλᾳ. κυρωθέντος δὲ τῶ ψαφίσματος τούτω παρὰ τῷ δάμῳ] τὸν δᾶμον ἐν τᾷ ἐν[γ]ίστᾳ τῶ μῆννος ἐκκλησίᾳ εὔξασθαι ἴρα] τοῖς θεοῖσι, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ τύχᾳ τᾶς πόλιος] γενέσθαι τὰν διάλυσιν τοῖς κατε[λθόντεσσι καὶ τοῖς πρόσθε] ἐν τᾷ πόλι ἐόντεσσι· [τ]ο[ὶς δ]ὲ ἰρῆας [τε καὶ ἰροποίοις πάντας καὶ] ταὶς ἰρείαις [ταὶ]ς ἐν τοῖς ναύοις [παίσαις πρὸς τὰν εὔχαν συνέλ]θην. τὰ δὲ ἴρα, τὰ ὁ δᾶμος [ε]ὔ[ξ]ατο, [ὤ]ς σπούδαν ἀπυφάνωμεν τὰν περὶ] τὸν βασιλῆα, ἀπυδόμεν[α]ι τοῖς β[ασιλῆος γενεθλίοις] .... τον. παρέμμεναι δὲ τᾷ θυσίᾳ τᾷ θυομένᾳ τοῖς θεοῖσι τοὶς ἀγ]γέλοις τοὶς πρὸς τὸν βασιλῆα [πεμφθησομένοις ὑπὸ τῶν πρόσθε] ἐν τᾷ πόλι ἐόντων καὶ τοὶς ὑπὸ τῶν κατελθόντων. τὸ δὲ ψάφισμα τ]οῦτο ἀναγράψαν[τ]ας τοὶς [δεῖνας ἄρχοντας ἐν στάλᾳ λιθίνᾳ στᾶσαι etc.]

Decretum tenemus de exulibus restituendis a Mytilenaeis scitum aetate satis bona, eaque Alexandri Magni. Et Γ et Σ diserte habet Prok. Illa vero aetate Olymp. 111, 4. (Diodor. XVII, 29.) post Memnonis obitum ab Autophradate et Pharnabazo pressi Mytilenaei cum Pharnabazo haec pacti sunt: τοὺς μὲν ξένους τοὺς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι κατὰ συμμαχίαν ἥκοντας ἀπελθεῖν, Μυτιληναίους δὲ καθελεῖν μὲν τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον σφίσι γενομένας στήλας, ξυμμάχους δὲ εἶναι Δαρείου κατὰ τὴν εἰρήνην τὴν ἐπ' Ἀνταλκίδου γενομένην πρὸς βασιλέα, τοὺς φυγάδας δὲ αὐτῶν κατιέναι ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσι τῶν τότε ὄντων ὅτε ἔφυγον (Arrian. Exp. Alex. II, 1, 7.). Sed haec exulum restitutio fuit ὁμολογία πρὸς Φαρνάβαζον: at in nostro marmore dicitur ὁ βασιλεὺς ἐπικρίνεσθαι τὰς διαλύσεις. Quae formula magis convenit restitutioni exulum, quam Alexander paulo ante obitum constituerat, ut in proximis nuntiaretur Olympiis: atque ad hanc rem etiam Niebuhrius in litteris ad me datis referendum titulum censuit. Meminit huius rei sub Olymp. 113, 2. Diodorus XVII, 109. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τῶν Ὀλυμπίων ὄντων ἐκήρυξεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς φυγάδας πάντας εἰς τὰς πατρίδας κατιέναι, πλὴν τῶν ἱεροσύλων καὶ φονέων. At Olymp. 113, 2. nulla fuerunt Olympia: potius igitur Alexander tum primum hanc rem instituisse videtur, ut renuntiatio fieret in Olympiis Olymp. 114, 1. quemadmodum fere iudicavit etiam Wesselingius; Diodorus vero in verbis deligendis falsus est. Ipse Diodorus rem actam paulo ante Alexandri obitum dicit XVIII, 8. Ἀλέξανδρος γὰρ βραχεῖ χρόνῳ πρότερον τῆς τελευτῆς ἔκρινε κατάγειν ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς Ἑλληνίσι πόλεσι φυγάδας. Recitatis vero Olympiae Alexandri litteris obtemperarunt omnes exceptis Aetolis et Atheniensibus: mox Alexandro mortuo hinc ortum est bellum Lamiacum (Diod. ib. seqq.), quod Diodorus sub Olymp. 114. 2. narrat: anno prius Olymp. 114, 1. mense Thargelione, Atticorum undecimo, defunctum esse Alexandrum nobis persuasimus. Ita omnia conveniunt, ut Olymp. 113, $\frac{3}{4}$ – 114, 1. agitata illa exulum deductio fuerit, de qua vide praeter locos iam citatos Dinarchum c. Demosth. p. 57. Iustinum XIII, 5. qui ut Curtius recte hoc ab Alexandro ex India reduce facto gestum dicit (igitur certe non in Olympiis Olymp. 113, 1. ut sunt qui censeant), Curtium X, 7. qui bona quoque, quae extarent, restituta exulibus esse docet, Plutarchum Apopth. Lac. p. 207. ed. Tub. Himerium Eclog. II. Non omittam quod Diodorus sub Olymp. 114, 1. XVII, 93. refert de legationibus plurimis ab Alexandro auditis, in his etiam iis, quae restitutioni exulum refragabantur: unde colligas eos quoque, qui illi non obessent, misisse legatos, per quos, quid statuissent, nuntiarent. Huc pertinet decreti nostri finis; plurima pars autem refertur ad bona exulibus restituenda. Quibus spectatis non vereor decretum in principium anni Olymp. 114, 1. referre. Supplementa partim certa partim probabilia sunt: nexum certe sententiarum spero me assecutum per universum titulum esse, et quidquid supplevi, convenit cum latitudine scripturae recta via inventa, nisi quod vs. 20. 21. supplementa satis certa duarum et unius litterae spatio longiora sunt. De dialecto in plurimis sufficit remittere ad Plehnii mei Lesbiaca p. 126 sqq. quam observavi etiam in supplementis; itaque κε, non ἄν nec κα, ἐπεί κε, non ἐπειδάν, ἔλθην, non ἐλθεῖν etc. dedi, et declinavi multa supplementa, quae quis tentaverit. Ita vs. 31. scripsi ἔλθην, non ἰέναι: dicendum enim erat ἴεμεναι, ut vs. 41. παρέμμεναι, vs. 40. ἀπυδόμεν[α]ι. In coniunctivo ἐνδεύη vs. 32. ψαφισθῆ vs. 32. nota omissum Iota; omitto alia. De accentuum ratione barytona vide Introd. Boeot. ubi quae de praepositionibus oxytonis dixi, iis adde Schol. Dionys. Thrac. p. 929. 16. Retinui tamen ψαφισθῆ de industria: dubites etiam num θεοῖσι, βασιλῆα etc. scribendum sit, nec potius θέοισι, βασίληα. De singulis pauca moneo. Vs. 7. manifesto est μηδεία p. μηδεμία: ία enim Aeolicum est (Greg. de dial. Aeol. §. LXV.). Vs. 12 sqq. et alia incerta sunt et maxime ἀδικηθείη atque ἀτρέσ]τως; aliquid ex iis, quae ibi reposui, petii ex vs. 24. quod utrique loco quaedam communia fuisse docent quae supersunt. Vs. 18. credas Aeolismo tribuendum esse O pro Ω in formis φυλασσ]όντων et ἐπιμελέσθων; sed vs. 28. in voce φε-

ῥόντων Ω exhibetur certe a Did. ut coniicere liceat etiam priore loco O esse prave lectum. Vs. 21. in formula τοὺς ἐν τᾷ πόλι ἐόντας post τοὺς deest vox πρόσθε; neque enim ad hanc assumi potest quod sequitur καὶ προςθ: ni fallor lapicida vocem istam omisit, quod illam voluerat post πόλι scribere, hoc vero scripto putabat se illam iam post τοὺς scripsisse. Post πόλι illa est vs. 12. 19. sed post τοῖς fuit vs. 37. quod satis docet numerus litterarum deperditarum, credo etiam vs. 43. Vs. 21–22. conieceram προςθ[ήσονται, *operam dabunt et instabunt*, ut Act. Apost. 12, 3. Talia enim ex dialectis in Hellenismum transierunt; quod inter alia docent Olbiae tituli: postea praetuli προςθ]ήσοισιν, hoc est iis *iniungent* (cf. Schweigh. Lex. Herod.). Quod sequitur ὡς μάλιστα μ]ὲν certum est ex usu Graeco, quod sequitur αἰ δὲ μή. Vs. 23. λοιπὸν sine articulo notum est. Ἐπικρίννειν ex Aeolismo (Gregor. Corinth. dial. Aeol. §. xi.) duplici N scriptum, ut ΚΡΙΝΝΕΟ n. 2170. ut infra vs. 34. μῆννος, n. 2172. κράνναν (unde scriptura nominis urbis Thessalicae Κραννὼν pro vulgari Κρανὼν explicanda), n. 2167. Ζοννύξω, n. 2183. ἔννεκα: fitque haec duplicatio in liquidis post longam vocalem, et post brevem tum, ubi ea proclivis in productionem est, ut Ζόννυξος est p. Διώνυσος, ἔννεκα p. εἵνεκα, ξέννος p. ξεῖνος, licet illud ex hoc natum esse neget Herodianus in Etym. M. p. 582. 47. Docte de hac re dixit Seidlerus in Comm. de Sapphus et Alcaei fragmentis Mus. Rhenan. philol. hist. et philos. T. III. P. II. p. 180 sqq. in eo tamen errans, quod in ea mutatione vocalem putat constanter brevem fieri, quodque post η et longum α, item post ω non admittit liquidae duplicationem: contrarium docent μῆννος, κράννα et Κραννὼν et quoddammodo Ζόννυξος. Addo ex Cumaea inscriptione vocem πρυαιρημμένος. Vs. 25. N incertum mutavi in X, item vs. 26. O in A. Vs. 30. ad vocem ἐπικυροῦσθαι cf. n. 124. Vs. 31. extr. retinui προτάνιος p. πρυτ. neque id corrigere audeo. De prytanibus Lesbiorum vide Plehn. l. c. p. 93. et inscr. n. 2189. Vs. 34. dedi κυρωθέντος δὲ τῶ ψαφίσ[ματος τούτω παρὰ τῷ δάμῳ, quod κυροῦσθαι παρά τινι usitatum est, ut ap. Demosth. Vs. 35. ex vs. 39. suppletus est, ubi certa emendatione dedi ΕΥΞ pro ΑΥΣ vel ΑΥΕ. Vs. 36. τύχᾳ ne dubita quin verum sit. N. 112. 113. ἐν τοῖς ἱεροῖς, οἷς ἔθυον ἐπὶ τύχῃ καὶ σωτηρίᾳ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου. Vs. 38. ἱροποίοις πάντας incertum est: restitutionem ἰρῆας τοὺς ἐν τοῖς ναύοις non fert spatium; neque opinor addi ἱερεῦσι hoc ἐν τοῖς ναύοις potuit, quod non omnes ἱερεῖς in templis habitarunt, sed omnes ἱέρειαι. Vs. 40 sq. dativus τοῖς β[ασ. etc. est temporis (cf. exempli causa n. 2144.); *sacrificia vota esse solvenda in sollemnibus* etc. Sollemnia ipsa regi dicata esse manifestum est; exempli causa addidi γενεθλίοις. Natales enim Alexandri celebrasse Mytilenaeos verisimillimum est; magnopere enim illi Alexandro favebant atque invicem ab illo aucti sunt finibus promovendis (Plehn. Lesb. p. 78 sq.). Reliqua aperta peritis mediocriter.

2167.

Mytilenis; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 18. p. 47.

ΔΕΤ. . ΕΟΜΙ. . . ΗΑΝΟ
ΛΙΚΩΛΙΙ
ΑΙΤΟΙΣΑΡΧΟΝΤΕΣ. ΝΕΣ. . ΑΣ
ΙΟΥΝΤΑΝΚ
ΤΟΝΟΝΥ ΖΟΝ. ΝΥΞΩ
ΟΙΣΚΑΙΑ. . ΚΟΝΤΕΣΣΙΤΟ. Ι. : ΕΠΕΤΕΛΕΣ. Σ
ΤΑΙΣΚΙ. ΝΑΝ
ΡΗΥΟΝ
ΑΠΑΡΧΑΙΣΙΕ
ΑΛΛΟΙΣΚΑΙΑΡΧΟΝΤΕΣΣΙΕ. . ΚΑ
ΤΟΙΣΔΕΠΟ
. . . . ΝΟ
ΘΕΩΡΙΑ. .
ΡΑΤΩΘΕΩΖΟΝΙΞΩ⁀ΔΩΚΕ
ΠΟΕΣ.
ΤΟΙΣΡΟΛΛΑ ΘΕΡ
ΑΝΥΜΟΙΩΣ. ΒΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΕΙΤΑΙΣ

\- - - - - δετ. . εομι. . . . . ανο - - - - - - - - -
\- - - - - - - - λικώ λ[η] - - -
\- - κ]αὶ τοῖς ἀρχόντεσ[σι]ν ἐσ. . [κ]ας - - - - -
\- - - - - - - - ἰουν τὰν κ - - -
\- - τὰν ὀνυ[μασθέντα παρὰ τῶ θέω] Ζοννύξω - - -
ἀλλάλ]οις καὶ ἀ[ρχ]όντεσσι το. . - - ἐπετέλεσσ - - -
\- - - - - - - - τοις κι. ναν - -
\- - - ῥ[ε]ύων? - - - - - - - -
ἀπάρχαις ιε - -

- ἀ]λλά[λ]οις καὶ ἀρχόντεσσι ἐ[σ] . . κα[ς - - - - -
- - - - - - - - - τοῖς δὲ πο[λείταις
- - - - νο - - - - - - - - -
- - - - - - - - - Θεωρία - - - -
- πα]ρὰ τῶ Θέω Ζον[νύ]ξω [ἔ]δωκε - - - -
- - - - - - - - - ποες - - - -
τοις [β]όλλα - - - - - Θερ[μ? - - -
αν, ὑμοίως [δὲ] καὶ τοῖς πολείταις - - - - - -

Videtur de aliquo dici, qui in sacris largitus multa fuerit: quaedam restitui collatis inter se singulis partibus. Dialectus est antiqua Lesbia. Vs. 16. fortasse de Thermiae Dianae sacris dictum erat (vide ad n. 2172.). Sed maxime memorabilis est forma, quam collatis vss. 5. 14. invenisse mihi videor, Ζόννυξος. ΖΟΝ et ΞΩ communia utrique versui; Ι vs. 14. e vs. 5. corrigendum; lacuna vs. 5. tollenda: saepe enim Poc. lacunas notat ubi nullae sunt; Ν duplicandum esse vs. 14. e vs. 5. probabilius est, quam tollendum alterum vs. 5. Adunco me naso licet suspendat Zoilus; dicam verum. Dionysus, cuius cultu insignis Lesbus ob vinum, Ζόννυξος dictus est. Ζὰ notissimum pro διὰ grammaticis testibus Aeolicum est, itaque Διο fit Ζο, ut Ζεὺς Διός. Ν duplicare solent Lesbii, ut μῆννος, κρίννω (vide ad n. 2166.): sic Ζόννυσος habes pro Διόνυσος s. Διώνυσος. Ξ vero pro Σ positum haud rarum est.

2168.

Mytilenis in coemeterio Armeniorum, quod est prope aquaeductum; ex Pocockii Inscr. ant. l. c. n. 8. p. 46. et schedis Peyssonelii a Ziegleru missis. Peyssonelius Lesbiaca omnia a medico quodam Britanno habuit, qui plura possidebat incendio Belgradiensi absumpta.

Ο . ΣΑ . . . . . ΒΟ
ΚΑΙΘΑΝΟΝΑΤΡΕΣΤΩΜΑΡΝΑΝ
ΣΥΜΜΑ . . . ΑΔΗΤΕΜΟΣΙΝΘΕΜΕΝΟΡ
ΠΑΤΡΙΔΙΤΟΝΚΛΕΙΝΑΝΩΠΑΣΑΙ
ΗΡΕΤΥΜΩΣΤΟΛΕΣΑΜΑΛΕΟΝΤΕ
ΟΙΜΕΝΓΑΡΘΗΡΩΝΦΕΡΤΑΤΟΙΟΙΔΕΒΡΟ

Fundus lectionis est Pocockii exemplum. Vs. 1. deest ap. Peyss. Vs. 2. init. idem ΚΑΘ etc. ultimum Ν ex eodem. Vs. 3. Poc. . . . . ΕΜΟΣΙΝΘΕΜΕΝΟΡ, Peyss. . . . ΑΔΗΤΕΜΟΣΙΝΘΕΜΕΝΩΡ, quod dedi excepto Ω. Vs. 4. Peyss. Τ. Ν. Vs. 5. ubi ex Peyss. dedi Μ, Poc. ΙΙ; tum Poc. ΤΟ \, Peyss. ΤΟΛ. Idem falso ΕΙΣΑΜΑ; in fine Ε omittit Peyss. et vs. 6. ultimum Ο. Vs. 6. ap. Poc. reductior est; dedi formam Peyssonelii. Vs. 2. fortasse ΚΑΤΘΑΝΟΝ fuit, retineo tamen traditum.

- - - - - - - - - - - -
καὶ θάνον ἀτρέστῳ μαρνά[μενοι πολέμῳ.
συμμα[χίαν δ᾽ οἵ]δ᾽ [ἀγ]εμόσιν θέμενο[ι - - -
πατρίδι τ[ὰ]ν κλεινὰν ὤπασα[ν ἀγλαΐαν.
ἦ ῥ᾽ ἐτύμως τό[δ]ε σᾶμα λέοντες [ἔχοισ᾽ ἅμα τοῖσδε·
οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν.

Vs. 3. excidit nomen populi vel regis, exempli causa βασιλῆος, Πτολεμαίου, Ῥωμαίων. Leones in sepulcro expressi erant. Ἐτύμως est *iure*, ut Latini *verum* dicunt, facili significationis transitu.

2169.

Mytilenis in oppido. Ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 19. p. 47. Anton. Askew. apportavit in Britanniam, ubi in eius domo vidit Taylorus et minusculis edidit ad Demosth. de fals. leg. App. Keisk. T. I. p. 461. Ex hoc repetiit Toupius Epist. crit. p. 57. Ex his in Analecta translatum est T. III. p. 190. Cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 402. et Append. Anthol. Palat. n. 323.

ΣΟΙΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕΚΟΡΗΔΙΟΣΥΔΑΤΟΕΣΣΑ
ΠΗΓΗΝΥΜΦΑΩΝΟΡΦΙΤΕΝΑΜΑΦΙΛΟΝ
ΕΝΘΑΠΑΛΑΙΒΑΣΙΛΗΕΣΑΠΟΠΤΟΛΕΜΟΙΟΚΑΜΟΝΤΕΣ
ΕΝΧΕΑΚΑΙΚΟΡΥΘΑΣΚΑΘΘΕΣΑΝΙΠΠΟΛΟΦΟΥΣ
ΕΞΟΥΔΗΔΟΡΥΚΝΑΜΑΤΕΟΣΛΑΧΕΝΟΥΝΟΜΑΧΩΡΟΣ
ΧΩΡΟΣΕΛΑΙΗΡΗΤΕΡΠΟΜΕΝΟΣΛΙΒΑΔΙ
ΠΑΝΤΑΔΕΣΟΙΝΥΝΤΑΥΤΑΔΙΕΡΓΑΤΙΝΑΙΣΠΑΛΑΜΑΙΣΙΝ
ΤΡΙΣΣΟΝΥΠΟΛΛΥΚΑΒΑΝΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣΤΕΛΕΩ

Formam tituli dedi ex Poc. lectio est Taylori. Poc. vs. 1. ΟΙΠΛΛ.\ΝΗΚΕ et in fine ΕΣΑ; vs. 2. ΝΥΛΙΦΑΩΝ; vs. 3. ΠΑΛΛΙΕΑ etc. et ΑΤΙΟΠΤΟΛΕΜΩΟ; vs. 4. ΚΟΡΥΝΑΣΚΑΟΘ etc. vs. 5. init. ΕΣΟΥ et in fine ΧΕΙΟΣ; vs. 6. ΕΛΛΙΗΡΗΤΕΙΠΟΙΕΝΟΣ; vs. 7. ΣΟ \ΝΥΝΑΙ etc. vs. 8. ΚΑΙΑΝ. Lectio Taylori certa est; qui quum dixisset, neminem „ex nostra familia" non festinaturum esse corrigere titulum, ni admoneretur has ipsas litteras esse in lapide, tamen non retinuit Toupium, quem fere sequitur Iacobsius noster, ut multa mutaret: scripserunt vero vs. 1. πλάκα τήνδ᾽ ἀνέθηκα, vs. 2. πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, vs. 5. Δορύναμα, quem locum falso quaesitum ad Bosporum video, quum sit in Lesbo. Ne apex quidem mutandus est.

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἤ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων, Ὄρφιτε, νᾶμα φίλον·
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἱππολόφους.
ἐξ οὗ δὴ Δορύκναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῇ τερπόμενος λιβάδι.
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίναις παλάμαισιν
τρισσὸν ὑπὸλ λυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Romanus homo Orphitus s. Orfitus (familiam consularem quis non novit?) habuit Mytilenis fundum *Dorycnama* dictum, in quo lacus fuit: a vocibus δόρυ et νᾶμα, neglecta littera κ, hoc hic nomen derivatur licentius. Σοί, *Orphito*; πλάκα, *planum lacus*, ut πλὰξ de mari dicitur. Ἀν' ἦμαρ ἀνιέναι dixit auctor pro ἐς φάος, hoc quoque licentius. Vs. 4. nota κάθθεσαν, ut Σαπφώ et talia (vide Praefat. T. I. p. XXI.). Vs. 5. τεὸς rursum ad Orphitum pertinet: de voce ἐλαιηρῇ vide Iacobs. Illum fundum exornasse iussu Orphiti *Grammaticus* quidam architectus vel hortulanus per triennium videtur. Vs. 7. διὰ videtur ad τελέω pertinere; ut dicitur διατελεῖν ὁδόν. Vs. 8. λυκάβαν p. λυκάβαντα heteroclitum est.

2170.

Mytilenis in muro inter nosodochium et navalia; ex schedis Peyssonelii a Zieglero missis.

ΚΡΙΝΝΕΟ - - - - -
ΝΙΟΥΤΩΝΤΙΕΠΙΓΝΘΙΣ
ΣΩΜ_ΠΟΤΕΕΜΕΚΑΠΑ
ΑΤΕΚΝΑΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΟΣΘΕΩΝΖΕΥΣ
ΘΕΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΠΟ?+
ΠΟΙΑΘΑΝΑΤΟΙΠΑΝΤΕΣ
ΟΙΞΟΛΕΣΣΙΑΝΕΩΖΩ
ΜΕ

Videntur versus fuisse. Vs. 1. κριννεο (vide ad n. 2166.); vs. 2. ἐπιγνο[ύ]ς? vs. 3. σῶμά ποτε - - vs. 3. τ]ὰ τέκν' ὁ κράτιστος; vs. 5. - - μέγιστος θεῶν Ζεὺς - - vs. 6. θεὸς σεβαστός (claudicat metrum); vs. 7. ἀθάνατοι πάντες; vs. 8. - - ἐξολέσ[ε]ιαν - - -

2171.

Prope *Mytilenas*, in basi in balneis antiquitus constructis, quae Graecis vocantur Θερμινὴ s. Θερμὴ et Λουτρά, duarum horarum itinere ab urbe Mytilenarum. Ex codice Palatino (Romae nunc inter Graecos n. 156.), quem Italus quidam scripsit, dedit Gruterus p. MLXIV. 11. ex lapide Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 26. p. 47. Nos habemus etiam ex schedis Peyssonelii et Benthyli Smyrnaei et Prokeschii, atque ex codice Palatino a Niebuhrio.

ΔΙΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΟΥ

Διὸς μεγίστου.
Male Poc. ΜΕΓΙΣΤΟΣ.

2172.

Ex iisdem thermis *Mytilenacis*; edidit ex eodem Palatino libro Gruterus p. MLXVI. 15. (cf. Falconer. Inscr. athlet. p. 27.). Ex codice Romae transcriptum misit Niebuhrius, ex cuius schedis video titulum eiusdem esse loci cuius priorem.

ΩΣΤΑΝΚΡΑΝΝΑΝ
ΚΑΙΤΟΥΔΡΑΓΩΓΙΟΝΑΠ
ΟΚΓΧΡΕΑΝΑΡΤΕΜΙΔΙ·Θ
ΕΡΜΙΑΕΥΑΚΟΩΔΙΤΑΣ

- - - - - - - - - -
ὡς τὰν κράνναν
καὶ τὸ ὑδραγώγιον ἀπ-
ὸ Κ[ε]γχρεᾶν Ἀρτέμιδι Θ-
ερμίᾳ Εὐακόῳ Δίτας.

De scriptura κράνναν vide ad n. 2166. Aquaeductus videtur ille esse, de quo Plehn. Lesb. p. 17. Cenchreae non dubito quin locus Lesbi fuerint, ut Cenchreae sunt in Troade Mytilenaeis parente. De Diana Thermia s. Thermaea vide Plehn. Lesb. p. 117. Inscriptiones dicunt Θερμίαν, et Θερμιακὴν πανήγυριν illi actam (cf. praeter n. 2167. titulos n. 2173. 2184 sqq.). Est haec thermarum praeses, utpote fluviis et fontibus gaudens ob venationem, ex qua recreetur lavando: unde est ποταμία (cf. Dissen. ad Pind. Nem. I. p. 351. nostr. ed. Müller. Dor. T. I. p. 375. Prolegg. Mythol. p. 135.). Εὐάκοος est ob praestitam aegrotis opem medicam. *Ditas* est nomen dedicantis, ut n. 2173.

2173.

In alio *ibidem* marmore; ex eodem codice ed. Gruterus ib. n. 15. (cf. Falcon. l. c.) et misit Niebuhrius; ex codice Chishulli 4, 103. extat in Appendice II. cod. Askewiani, unde transcripsit mihi Müllerus.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΘΕΡΜΙΑΙΕΥΑ
ΚΟΩΔΙΤΑΣ

Ἀρτέμιδι Θερμίᾳ Εὐακόῳ Δίτας.
Vs. 2. solus Nieb. omittit Ι.

2174.

Mytilenis; ed. Villoisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 306.

ΟΚΤΑΥΙΑ ΜΑΡΚΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΕΙΣΙΔΙ ΠΕΛΑΓΙΑ
ΕΥΑΚΟΩ

Ὀκταυΐα Μάρκου θυγάτηρ Εἴσιδι πελαγίᾳ Εὐακόῳ.
Etiam Isis medicatrix est dea, cui opinor sacra erant balnea marina, quibus cum successu usa Octavia votum solvit Isidi Εὐακόῳ. Cf. ad n. 2172. *Pelagia Isis* etiam Corinthi culta est (Pausan. II, 4, 7.).

2175.

In anaglypho vasculum repraesentante inter quattuor folia oleagina collocatum; aeri incisum est ap. Pocock. Descr. Orient. Vol. III. p. 15. in tabula Chia et Mytilenaea monumenta referente: quantum ex editoris silentio colligo in Chiis de hoc monumento nihil dicente, est id *Mytilenaeum*, et convenit argumentum. Cf. Plehn. Lesb. p. 120.

ΛΙΔΗΜΗ
ΚΑΡΠΟΦΟ
ΓΩΝΚΑΙΩΓΩΙ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΩΝΚΑΙ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΩΝ

- - - κα]ὶ Δήμη[τρος καὶ Θεῶν] καρποφόρων καὶ [Θε]ῶ[ν] πολυκάρπων καὶ τελεσφόρων.

Dii hi sunt mystici; mysteria vero Mytilenaea tenes n. 2177. et Θεὰν καρποφόρον Agrippinam de Cerere denominatam n. 2183. Cf. etiam ad n. 2192.

2176.

Prope thermas *Mytilenaeas* (Paphlae prope fontem, ut ait Benthylus, in receptaculo fontis prope balnea secundum Peyssonelium, in D. Irenes secundum Pocockium). Ex Sherardianis dedit Chishull. Antt. As. p. 186. et inde Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. p. 186. ex lapide Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. p. 46. Habeo ex schedis Sherardi p. 80. (cod. Askew. 4, 103.) a Müllero, ex Peyssonelianis a Zieglero, item ex lapide a Benthylo, et ex schedis Prokeschii a Zellio; sed in his titulus minus plenus est.

ΟΔΑΜΟΣ
ΘΕΟΝΣΩΤΗΡΑΤΑΣΠΟΛΙΟΣΜΑΡΚΟΝ
ΑΓΡΙΠΠΑΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΚΑΙΚΤΙΣΤΑΝ

Vs. 2. Poc. ΡΑ.ΥΣΠΟΛΙΟΙΣ, Peyss. ΣΟΤΗΡΑ; vs. 3. Sher. schedae ΑΓΡΥΠΠΑΝ, Peyss. Ε... ΒΑ ΓΕΤΑΝ. Benthylus admiscuit in fine versus 7. et 8. tituli n. 2184.

Ὁ δᾶμος Θεὸν σώτῆρα τᾶς πόλιος Μάρκον Ἀγρίππαν τὸν εὐεργέταν καὶ κτίσταν.

Agrippina vixit aliquamdiu Mytilenis (Plehn. Lesb. p. 82.).

2177.

Prope *Mytilenas* apud turrim in via ad thermas ducente, in lapide cano et molli; ex Pocockii Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 25. p. 47. et schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΟΔΑΜΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΕΥΙ.ΡΙΑΙ
ΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΝΝΑ.ΕΧΟ..ιΣΥ....ΔΘΕΑΙΣ
ΙΕΑΜΥΣΤΗΡΙΑΠΑ.ΤΟΣ.ΑΠΟΛΕΙΦΙΛΙΟΝ

Fundus lectionis est Pocockianus textus. Vs. 2. extr. Poc. ΕΙι.ΡΙΑΙ, Prok. ΕΥ et lacunam; vs. 3. Poc. ΟΕ⁻ΙΣΕΒ...ΤΟΝΝΑΙΞΚΟΙ..ΑΣΝΕΥΙ⁻, Prok. ΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΝΝΑ.ΕΧΟ..ιΣΥ....Δ; vs. 4. ΙΕ omittit Prok. cum aliquot aliis litteris. Ex utroque delegi lectiones.

Ὁ δᾶμος
Αὐτοκράτορα Τιβέριον Καίσαρα Εὐ[σεβέ]α, Θεὸ[ν] Σεβαστόν, να[ὸν] ἔχο[ντα] σὺ[ν ταῖς] Θεαῖς [ταῖς περ]ὶ [τ]ὰ μυστήρια, πά[ν]τ[ω]ς [τ]ᾷ πόλει φίλιον.

Vs. 2. 3. si putes latere [υἱὸν] Θεοῦ, exspectes potius Θεοῦ [υἱόν]; quare correxi Θεό[ν], ut Agrippina et Germanicus dii sunt Lesbiis (cf. ad n. 2183.). In reliquis mihi non satisfacio, sed non novi meliora. De mysteriis monui ad n. 2175. Inter quorum deas fuit Agrippina (n. 2183.): quidni igitur illis σύνναος Tiberius fuerit?

2178.

Ad *Mytilenas*; ed. Murat. T. I. p. CCXXX. 1. ex schedis Vallicellianis a Ios. Blanchinio missis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΝΕΡΟΥΑΙΤΡΑΙΑΝΩ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΡΙΣΤΩ
ΣΕΒΑΣΤΩΓΕΡΜΑΝΙΚΩ
ΔΑΚΙΚΩΠΑΡΘΙΚΩ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αὐτοκράτορι Νερούᾳ Τραϊανῷ Καίσαρι ἀρίστῳ, Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Δακικῷ, Παρθικῷ χαριστήριον.

2179.

Ibidem in basi marmorea; indidem ed. Murat. ib. n. 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΤΡΑΙΑΝΩ
ΑΔΡΙΑΝΩΚΑΙΣΑ
ΡΙΣΕΒΑΣΤΩ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΟΛΥΜΠΙ
ΩΚΤΙΣΤΗΔΙΙ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αὐτοκράτορι Τραϊανῷ Ἀδριανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ, Ἐλευθερίῳ, Ὀλυμπίῳ κτίστῃ Διῒ χαριστήριον.

Διῒ videtur locum mutasse; ex usu id debebat ante Ἐλευθερίῳ poni. Cf. n. 350. 1313. 1314. Non male ex hoc titulo Plehnius Lesb. p. 83. colligit, libertate auctos ab Hadriano Mytilenaeos esse: quamquam certi nihil affirmaverim.

2180.

Mytilenis, fragmentum; ex Dodwello Itin. T. II. p. 520.

ΤΩΕΥΕΡΓΕΤΩ
ΚΑΙΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΣ
ΤΑΣΠΟΛΙΟ

τῷ εὐεργέτ[α] καὶ σωτῆρι
καὶ κτίστ[α] τᾶς πόλιο[ς].

2181.

Mytilenis ad puteum; ed. Villoisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 318.

ΑΒΟΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΠΤΙΜΙΟΝ
ΣΕΒΗΡΟΝΠΕΡΤΙΝΑΚΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΤΟΝΓΑΣΚΑΙΘΑΛΑΣΣΑΣ
ΔΕΣΠΟΤΑΝΤΟΝΣΑΣ....

Mire Vill. p. 319. et p. 295. hic et in omnibus similibus Lesbiis titulis dicit sese formam ΒΟΛΑ vidisse; contra ΒΟΛΛΑ est in omnibus, qui Aeolismum referunt.

Ἀ βόλ[λ]α καὶ ὁ δᾶμος τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα Σεβαστόν, τὸν γᾶς καὶ θαλάσσας δεσπόταν, τὸν [τ]ᾶς πόλιος etc.

2182.

Mytilenis, in basi sellae marmoreae rotundae a. 1736. effossae, et in ecclesiam translatae; postea fuit ante aedes episcopi, qui ea sollemnibus quibusdam diebus utebatur: Choiseulio teste Elginus asportavit; sed hoc non verum est; etiamnunc enim Mytilenis habetur. Dixit de huiusmodi cathedris Walpolius Mem. p. 309 sq. hac quoque allata. Ex schedis Gerardi van Hinlopen primum, sed vitiose ediderunt Cary (Diss. sur une médaille de Lesbonax p. 142.) et Berkelius (ad Steph. Byz. v. ἕδρα); etiam vitiosius minusculis Gronovius Mem. Cosson. p. 145. 18. ex schedis Cossoni. Aeri incisam sellam cum inscriptione praebet Pocockius Descr. Or. Vol. III. p. 15. prorsus ut nos damus; neque aliter Villoisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 305. Sestinus Viaggi p. 98. (cuius extat epistola de hac cathedra, inserta illa libro: Viaggio fatto da Constantinopoli a Bukoresti, Rom. 1794.), Choiseul-Gouffier Voy. pittor. T. II. p. 85. (cf. tab. VIII. fig. 1.), Turner Itin. T. III. p. 303. Sic legerat etiam Chishullus cod. Askew. 4, 101. ex quo est etiam in cod. Askew. Append. II. unde petiit nobis Müllerus. Eodem modo exhibent schedae Köhlerianae. Aliquantum vitiata inscriptio est ap. Firminum Didot Itin. p. 371. et in schedis Peyssonelii.

ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ
ΤΩ ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΙΑ

Primi duo editores vs. 1. ΠΤΑΜΩΝΟΣ, Peyss. ΠΡΟΤΑΜΟΝΟΣ; Gron. vs. 2. Λεσβιων ανακτος omisso ΤΩ. Did. ΤΟΥ: ceteri consentiunt.

Ποτάμωνος τῶ Λεσβώνακτος προεδρία.

Lesbonactis Mytilenaei philosophi meminere Suid. v. Λεσβῶναξ, Lucian. de Saltat. 69. ad eundemque referri Caryi nummum cum inscriptione ΗΡΩΣΝΕΟΣ ΛΕΣΒΩΝΑΞ, etiam post Visconti dubitationem censeo (cf. Plehn. Lesb. p. 217.): mire enim prodigi Mytilenaei in honoribus conferendis fuerunt: qui Theophanem defunctum inter deos rettulerint; nec credo divinos honores Agrippae et Tiberio atque Agrippinae et Germanico post obitum demum habitos esse. Sed *Potamo* Lesbonactis f. patre etiam clarior fuit partim ob ingentem Tiberii favorem partim ob eruditionem variam, de qua vide Plehn. p. 218. Meminerunt eius Suid. v. Ποτάμων, Θεόδωρος, Λεσβῶναξ, Eudoc. p. 283. Strabo XIII. p. 617.

2183.

Mytilenis in coemeterio Armeniorum prope aquaeductum; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 9. p. 46. quod exemplum tractavit Gesnerus Comm. Gott. Vol. V. (a. 1782.) p. 58-62. sed nec lectionem neque interpretationem expedivit. Nos habemus etiam ex schedis Peyssonelii. Duo sunt tituli, quos Pocockius, quasi unus sit, repraesentat: esse duos in eodem scriptos lapide notat Peyssonelius.

A.

ΜΑΡΚΟΝΓΡΑΝΙΟΝΓΑΙΩΥΙΟΝΚΑΡ
ΒΩΝΑΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΘΕΑΣΣΕΒΑΣΤΑΣΑΙΟΛΙΔΟΣΚΑΡΠΟ
ΦΟΡΩΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑΣΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΗΣΑΝΤΑΔΙΣΚΑΙΔΡΟΜΑΓΕΤΗΣΑΝ
ΤΑΘΕΟΔΩΡΑΜΗΝΟΦΙΛΩΤΩΚΑΙΓΛΥ
ΚΩΝΟΣΤΟΝΑΝΔΡΑΑΓΑΘΑΣΜΝΑΜΑΣ
ΕΝΝΕΚΑΚΑΙΠΑΙΣΑΣΤΕΙΜΑΣΚΑΙΕΥ
ΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ

B.

- - - - - - ΓΡΑΝΙΟΝΜΑΡΚΩΤΟΝΚΑΙ
- - - ΠΑΙΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΝΕ - - - - - - -

Fundus lectionis est Pocockii textus. *A.* vs. 1. Peyss. Γ. ΦΑΝΙΟΝΓΑΙΟΥΥΙΟΝ. Ibid. extr. Poc. ΚΑΙ.., Peyss. ΚΑΡ. Vs. 2. Poc. Υ. ΟΓΥΜΝΑΖΙ, Peyss. quod dedi. Vs. 3. Peyss. ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Vs. 4. Peyss. ΑΓΡΥΠΠΕΙΝΑΣ, et vs. 5. ΜΕΣΑΝΤΑ, vs. 6. ΜΕΝΟΦΙΛΑ, vs. 8. ΠΑΣΑΣ; vs. 9. Poc. ΕΑΥΤΟΥ, Peyss. ΕΑΥΤΟΝ. *B.* vs. 1. init. Poc. ΓΡΑΝΙΟΝ, Peyss. - - - - - ΤΡΙΑΝΟΝ: tum Poc. ΜΑΡΚΟΝΤΟΝΙΚΑ, Peyss. quod dedi. Formam tituli *B.* ex Peyss. et Poc. composui.

A. Μάρκον Γράνιον, Γαΐω υἱόν, Κάρβωνα, ὑπογυμνασιαρχήσαντα Θεᾶς Σεβαστᾶς Αἰολίδος καρποφόρω Ἀγριππείνας, καὶ ἀγορανομήσαντα δίς, καὶ δρομαγετήσαντα, Θεοδώρα Μηνοφίλω τῶ καὶ Γλύκωνος τὸν ἄνδρα ἀγαθᾶς μνάμας ἔννεκα καὶ παίσας τειμᾶς καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἑαυτ[ά]ν.

B. [Γάϊον?] Γράνιον Μάρκω [υ]ἱόν, Κά[ρβωνα], παίσας ἀρετᾶς ἔννε[κα etc.

Extat nummus Mytilenaeus, in quo et Germanicus deus vocatur, et eius uxor Θεὰ Αἰολίς (Plehn. Lesb. p. 82.). In Asianae Aeolidis quoque titulo eadem Agrippina dicitur Θεὰ Αἰολὶς καρποφόρα; καρποφόρος Cereali epitheto (cf. n. 2175.) audit, ex quo in Lesbo Iuliam enixa est (Tac. Ann. II, 54.). Per adulationem autem etiam Augusta dicitur. Δρομαγέτης non cursus publici (ἀγγαρείας) praefectus est, ut putabat Gesnerus, sed cursus in ludis praeses, qualis Athenis λαμπαδάρχης in ludis cursus cum facibus peracti. *B.* pertinet ad filium eius, quem titulus *A.* celebrat. Τ mutavi in Υ: ὑὸς habetur Lesbi infra n. 2193. cf. etiam n. 2187. De dialecto cf. titulos priores.

2184.

Paphlae (hoc est ad thermas *Mytilenacas*) prope fontem; ex schedis Benthyli Smyrnaei. Vss. 3. 4. in tres divisos dedit Villoisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 291. Thermis a sese transcriptos, sine varietate.

ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΕΙΔΟΜΕΝΕΑΕΙΔΟΜΕΝΕΩΣ
ΤΟΝΕΙΡΕΑΚΑΙΑΡΧΕΙΡΕΑΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΑΝ
ΤΑΣΘΕΡΜΙΑΚΑΣΠΑΝΗΓΥΡΙΟΣ
ΕΠΙΤΕΛΕΣΣΑΝΤΑΤΑΙΣΗΡΩΝΑΙΣ
ΠΑΣΑΙΣΕΥΣΕΒΙΑΣΜΕΝΤΑΣ
ΠΡΟΣΤΟΙΣΘΕΟΙΣ. . . .

Ἀ Βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Εἰδομενέα Εἰδομενέως, τὸν εἰρέα καὶ ἀρχειρέα καὶ ἀγωνοθέταν καὶ πανηγυριάρχαν τᾶς Θερμιακᾶς πανηγύριος, ἐπιτελέσσαντα ταὶς [θυσί]αις πα[ί]σαις, εὐσεβίας μὲν τᾶς πρὸς τοὶς θεοίς, [φιλοτειμίας δὲ τᾶς πρὸς τὰν πόλιν sc. ἔνεκα.

Tituli Mytilenaei modo πανήγυριν modo πανάγυριν habent, sed alterum hoc frequentius (vide sqq.). Vs. 6. ΗΡΩΝΑΙΣ docte legit doctus iuvenis; sed ἡρῷναι alienae ab hoc titulo. Formulae ratio aliunde cognitae postulat θυσίαις, et n. 2188. hinc superest Ο-ΕΤΑΙΣ, hoc est Θ[Υ]ΣΙΑΙΣ: cave enim putes esse τελεταῖς. Πα[ί]σαις scripsi ex usu, ut n. 2188. et saepe in Lesbiis titulis: pro πᾶς, quod id ex πάνς παντὸς natum, dicitur παῖς, ut τιθείς p. τιθένς τιθέντος. Extrema addidi ex n. 2185. 2188.

2185.

Prope *Mytilenas* in basi marmorea, in D. Irenae (cf. lemma ad n. 2176.); ex Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 2. p. 45. et schedis Prokeschii a Zellio missis.

. . . . . ΤΥΧΑ
. . . ΟΔΑΜΟΣ
. . . . ΝΕΡΜ
. . . ΟΛΛΟΔΩ .
. . . ΕΙΝΟΝΤΟΝ
. . . ΧΕΙΡΕΑ
. . . . ΕΤΑΝΚΑΙ
. . . ΡΧΑΝΤΑΣ
. . . ΑΝΑΓΥΡ
. . . ΣΜΕΝ
. . . ΟΙΣΦΙΛΟ
. . ΠΡΟΣΤΑΝ

Ἀγαθᾶ] τύχα,
ἀ Βόλλα καὶ] ὁ δᾶμος
- - - - - νερμ - -
- - - Ἀπ]ολλοδώ[ρω,
τὸν καὶ - - -]εινον, τὸν
εἰρέα καὶ ἀρ]χειρέα
καὶ ἀγωνοθ]έταν καὶ
παναγυριά]ρχαν τᾶς
Θερμιακᾶς π]αναγύρ-
ιος, εὐσεβία]ς μὲν
τᾶς πρὸς τοὶς θε]οίς, φιλο-
τειμίας δὲ τᾶς] πρὸς τὰν
πόλιν].

Vss. 3. et 7. a Poc. omissi sunt. Vs. 5. Poc. ΟΙΝΟΝ, Prok. ΕΙΝΟΝ. Vide n. 2184. et nott. Vs. 5. τὸν καὶ dedi ad similitudinem n. 2183. *A.* n. 2193. 2208.

2186.

Prope *Mytilenas* in D. Irenes secundum Pocock. l. c. n. 5. p. 46. ad Mytilenas in vico Sarligia ad oram maritimam secundum Sherardiana p. 80. (cod. Askew. 4, 101.), ex quibus schedis, quas Chishulli recte dicit, ed. Corsinus in Paciaud. Mon. Pelop. T. I. p. 87. in porta balnei ad vicum Thermi secundum schedas Peyssonelii. Habet etiam Sestinus Viaggi p. 95. transcriptum ex portae illius pila dextra (in sinistra est titulus n. 2189.), sed thermas illas non recte Methymnaeas dicit. Nuperrime Zellius misit ex schedis Prokeschii. Formas litterarum dedi ex Sher. et Prok.

ΑΓΑΘΑΤΥΧΑ
ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟ
ΔΑΜΟΣΕΥΞΕ
ΝΟΝ⊣ΣΤΟΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΑΝΚΑΙΠΑΝΑ
ΓΥΡΙΑΡΧΑΝΠΑΙΝ
ΕΥΞΕΝΩΤΩΑΡ
ΧΕΙΡΕΟΣΑΠΥ
ΓΟΝΟΝΕΥΞΕ
ΝΩ·Β·ΤΩΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΩΚΑΙΠΡ
ΩΤΩΣΤΡΟΤΑΓΩ

Vs. 3. Peyss. ΕΥΣΣ, Poc. ΕΥΣΙΣ, Sher. ΚΥΣΕ, Sest. ΕΥΣΙΞ, Prok. quod dedi. Vs. 4. Poc. ΝΟΝΙ. ΤΟΝΑΓΩΝΟ (sed ΤΟΝΑ minoribus litteris), Peyss. ΝΟΛΗΤΟΝΑΓΟΝΟ, Sh. ΝΟΝΗΣΤΟΝΑΤΩΝ (Cors. ΝΟΝΤΟΝΑΓΩΝΟ), Sest. ΜΟΝ⊣S. Vs. 5. Poc. ΚΑΙ ..ΗΑ, Sest. ΚΑΙ....ΧΝΑ. Vs. 6. extr. Sher. ΠΑΙΝ, Poc. ΠΑ.Ν, Peyss. ΠΑΝ. Sest. tantum ⊦ΥΡΙΑΡΧΑ .... Vs. 7. Poc. ΕΥΞΕΝΩΣ..., Sh. ΕΥΞΕΝΩ ΤΩΑΡ, Peyss. ΕΥΣΕΝΩΤΩΝΑΡ, Sest. ΕΥΣΕΝΩΤΩ ...... Vs. 8. Sh. Π pro Ι, Sest. ΧΕΙΡΕΩΣ...... Vs. 9. Peyss. ΕΥΣΕ, Sest. ΟΝΟΝΕΥΣΕ. Vs. 10. lineola horizontalis est ex Sest. Prokeschianam varietatem nihil novi afferentem, quod titulum sero accepi et apographum lacunosum est, omisi.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ, ἁ Βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Εὔξενον ϛ̄, τὸν ἀγωνοθέταν καὶ παναγυριάρχαν, πάϊν Εὐξένω τῶ ἀρχειρέος, ἀπύγονον Εὐξένω β̄, τῶ γυμνασιάρχω καὶ πρώτω στροταγῶ.

Vs. 10. Β significat patrem huius Euxeni et ipsum Euxenum vocatum esse. Itaque si quis praeter patrem etiam avum cognominem habuit, scribendum erat Γ, et sic porro. Iam vs. 4. in ⊣S haud dubie nota eiusmodi latet; sed Β scribi nequit, quod additur *πάϊν Εὐξένω*. Commodissimum est ϛ sive S̄, quod Sestinus offert; ⊣ nihil nisi interpunctionis aliquod signum ante numerum fuit, quam habes etiam vs. 10. Nam *ἀπόγονος* hic Euxenus est *Εὐξένου β̄*; *ἀπόγονος* autem quum sit nepotis nepos, quod intermedii quoque parentes eodem nomine vocati sunt, ille Euxenus, quem titulus honorat, fuit *Εὐξένου ϛ̄*.

2187.

In thermis *Mytilenaeis* transcripsit Peyssonelius, cuius schedis usus sum; ed. Pocockius l. c. n. 20. p. 47. item Corsinus l. c. p. 86. ex Chishullianis sive Sherardianis chartis; idem apographum misit Müllerus ex cod. Askew. 4, 101. Habeo etiam a Benthylo, qui vidit Paphlae (vicus hic dimidiae horae itinere a Thermis distat), item ex Prokeschii schedis sero allatis.

ΑΓΑΘΑΤΥΧΑ
ΑΒΟΛΛΑ
ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
Λ·ΑΝΤΩΝΙΟΝ·Λ·ΑΝ
ΤΩΝΙΩΣΕΡΒΙΛΙΩΥ
ΟΝΣΕΡΒΙΛΙΟΝΤΟΝ
ΕΙΡΕΑΚΑΙΑΡΧΕΙΡΕ
ΑΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝ
ΚΑΙΠΑΝΑΓΥΡΙΑΡΧΑΝ
ΤΑΣΘΕΡΜΙΑΚΑΣΠΑ
ΝΑΓΥΡΙΟΣ
ΑΣΜΕΝ
ΘΕΟ

Fundus lectionis est Pocockianus. Corsini varietatem non annoto, quod schedas ipsas, quae apud illum male expressae sunt, contuli. Formas litterarum dedi ex Benthylo. Vs. 1. omittit Peyss. Vs. 2. Sh. ΑΒΟΥΛΑ. Vs. 4. primum punctum ex Peyss. qui habet ΑΝΤΟΝΙΟΝΑΝ. Vs. 5. Peyss. ΤΩΝΙΩΣΣΕΡΒΙΛΙΟΥ. Vs. 8. Poc. Θ.ΕΤΑΝ. Vs. 9. Poc. Benth. Sh. ΠΑΝΗ, Peyss. ΠΑΝΑ. Vs. 10. Benth. ΚΑΣ, Poc. ΚΑΙΕ, Sh. Peyss. ΚΑΙ. Vs. 11. Sh. ΝΑΓΥΡΙΟ, Peyss. ΝΑΓΥΡΙΟΝ, Benth. ΝΗΓΥΡΕΩΣ. Vs. 12. 13. ex solo Poc. Prokeschii schedae nihil attulere novum et memorabile: sed ex illis vs. 4. secundum et tertium punctum addidi.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ, ἁ Βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Λ. Ἀντώνιον, Λ. Ἀντωνίω Σερβιλίω ὐόν, Σερβίλιον, τὸν εἰρέα καὶ ἀρχειρέα καὶ ἀγωνοθέταν καὶ παναγυριάρχαν τᾶς Θερμιακᾶς παναγύριος, [εὐσεβί]ας μὲν [τᾶς πρὸς τοὶς] θεο[ὶς, φιλο]τειμίας δὲ τᾶς πρὸς τὰν πόλιν.

De extremis cf. priores titulos et n. 2188.

2188.

In thermis *Mytilenaeis* ad fontem secundum schedas Peyssonelii; in D. Irenes secundum Pocockium l. c. n. 4. p. 46.

ΑΓΑΘΑΤΥΧΑ
ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΚΑΣΤΙΙΙ.ΙΙΙΚΑΣΤΙΙ
ΚΙΩΤΟΝΕΙΡΕΑΚΑΙΑΡΧ
ΕΙΡΕΑΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΑΝΚΑΙΠΑΝΑΓΥΡΙΑΙ
ΠΑΝΤΑΙΕ..ΠΑΚΑΣ
ΠΑΝΑΓ..ΡΕΟΣΕΠΙΓΕ
..ΕΣ..ΝΤΑ.ΣΠΙΙΟ
ΕΤΑΙΣΠΑΙΣΑΙΣΕ
ΑΣΜΕΝΠΙΟΣΤ.ΙΣΟΣ..
....ΕΙΜΙΣΤ.ΕΠΟ
..ΤΑΝΠ Ν

Fundus lectionis est Poc. Vs. 2. a Peyss. in duos dividitur. Vs. 3. Peyss. ΚΑΣΤ - - - ΚΑΙ et nihil praeterea. Quod vs. 4. extr. est ΑΡΧ, Peyss. in sequentis versus principio habet. Vs. 5. Poc. ΙΕΡΕΑ, Peyss. quod dedi. Deinde Peyss. ΚΑΙΑΓ||ΩΝΟΘΕΤΑΝ ΚΑΙ||ΠΑΝΑΓΥΡΙ - - - - -||ΠΑΝ - - - - - -, et pro reliquis nihil nisi puncta versus quinque notantia.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ, ἁ Βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Καστ[ρ]ί[κιον] Καστ[ρ]ικίω τὸν εἰρέα καὶ ἀρχειρέα καὶ ἀγωνοθέταν καὶ παναγυριά[ρχ]αν τᾶ[ς Θερμι]ακᾶς παναγ[ύρ]εος, ἐπι[τ]ε[λ]έσ[σα]ντα [ταὶς] θ[υσί]αις παίσαις, ε[ὐσεβί]ας μὲν π[ρ]ὸς τ[ο]ὶς θ[εοίς, φιλότ]ειμί[α]ς [δ]ὲ π[ρὸς] τὰν π[όλιν.

Cf. ad n. 2184.

2189.

Prope *Mytilenas* in D. Irenes secundum Pocockium l. c. n. 5. p. 45. In sinistra pila portae illius, in qua etiam n. 2186. est, in thermis Mytilenaeis (non Methymnaeis) vidit Sestinus Viaggi p. 91. in eadem pila Peyssonelius, cuius schedas misit Zieglerus; iisdem thermis tribuitur ab Egmondo et Heymano Itin. T. I. p. 162. item a Villoisono Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 290. qui titulum commentatur usque ad p. 295. Hinc alii petierunt, ut Wyttenbach. Philomath. Paphlae, vico vicino, assignant schedae Benthyli, Mytilenis Sherardus p. 80. (cod. Askew. 4, 103.) ex quo litterarum formam quantum licuit dedi, non dissentientibus Benthyli schedis. Hi omnes ut in origine ita in forma tituli consentiunt, nisi quod Villoisonus vss. 12. 13. male in unum contraxit, quod in fine aliquid turbavit, litterasque ΓΑ vs. 12. in finem vs. 11. traiecit, et Egm. et Heym. arbitrarios in versus distribuerunt inscriptionem. Eadem qua ceteri forma Sponius Misc. erud. ant. X, 79. p. 348. titulum edidit ex Gallandi schedis, quasi in Troiae ruderibus repertum; quamquam vero etiam in Troade potuit a Lesbiis positus esse, tamen formae congruentia suadet, ut Sponium errasse censeamus. Ex Sponio petivit Vandal. Diss. V. p. 392. Pocockii et Sponii exemplo usus tractavit Gesnerus Comm. Gotting. Vol. V. (a. 1782.) p. 51 - 58. Nuperrime ex schedis Prokeschii, qui vidit in thermis Mytilenaeis, misit Zellius concedente societate historica Friburgensi; ex illarum exemplo addidi paucas varias lectiones, quum in plerisque cum nostro exemplo consentiant. Aliud exemplum tituli versibus aliter divisis Thyatiris in Lydia positum erat: hoc in coemeterio ibi Turcico vidit Peyssonelius et edidit in Itin. Thyatir. p. 289. idemque Horstius Batavus transcripsit Thyatiris, cuius schedas habeo duplices. Hoc exemplum edam in titulis Thyatirenis.

ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΑΥΛΟΝΚΛΩΔΙΟΝΠΕΡΕΝ
ΝΙΑΝΟΝΣΤΡΟΤΑΓΗΣΑΝ
ΤΑΑΓΝΩΣΚΑΙΕΥΣΤΑΘΕΩΣ
ΕΝΚΑΙΡΟΙΣΕΠΙΜΕΛΗΙΑΣ
ΔΕΥΟΜΕΝΟΙΣΤΟΝΕΙΡΕΑ
ΚΑΙΑΡΧΕΙΡΕΑΚΑΙΛΟΓΙΟΝ
ΠΡΥΤΑΝΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝ
ΕΝΙΕΝΙΑΥΤΩΠΕΠΛΗΡΩΚΟΝ
ΤΑΔΕΚΑΙΤΑΝΕΝΤΑΠΡΩΤΑ
ΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΝΕΩΚΟΡΩΠΕΡ
ΓΑΜΗΝΩΝΤΩΝΣΥΝΓΕΝΕΩΝ
ΠΟΛΕΙΤΑΝΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΠΥΒΑΣΙΛΕΩΝΠΡΥΤΑΝΗΙΑ
ΑΝΕΚΓΕΝΕΟΣΔΙΑΔΕΞΑΜΕ
ΝΟΣΤΟΙΣΤΑΣΑΞΙΑΣΒΑΣ
ΜΟΙΣΑΝΕΛΟΓΗΣΕ

Formam Ξ dedi ex Prok. Discrepantia lectionis a nostro exemplo haec est in apographis lapidis Mytilenaei. Vs. 1. Peyss. Spon. ΒΟΥΛΑ, Vill. ΒΟΛΑ. Vs. 2. Poc. ΚΛΟΔΙΟΝΔΙΟΝ, Egm. ΚΛΩΔΙΩΝ, Benth. Vill. ΚΛΑΥΔΙΟΝ, Spon. ΚΛΩΔΙΟΝΓ.Υ.ΕΡΕΝ. Vs. 3. Peyss. ΣΤΟΤΑ etc. Sher. Spon. ΣΤΡΑΤΑ etc. Benth. ΣΤΡΑΤΗ etc. Vs. 4. Poc. Sest. Peyss. Sher. Prok. ΕΥΣΤΑΘΕΩ, Benth. ΕΥΣΤΑΘΕΣ, Spon. ΕΥΣΤΑΘΩΣ (quod dedi habent Egm. Vill.). Vs. 5. Peyss. ΜΙΛΗΙΑΣ, Egm. ΜΕΛΙΑΣ, Spon. ΜΕΛΕΙΑΣ. Vs. 6. Peyss. ΜΕΝΟΣ, Spon. Poc. ΙΕΡΕΑ. Vs. 7. Poc. Sest. Spon. ΑΡΧΙΕΡ etc. Vs. 8. Egm. ΠΡΙΤΑΝΙΝΑΓΟΝ etc. Vs. 9. Poc. ΕΝΙΕΑΥΤΩ, Egm. ΤΟΠΕΠΛΙΡΟ etc. Spon. ΕΝΕΝΙΑΥΤΩ et in fine ΚΟΤΑ; Benth. ΚΟ sine Ν. Vs. 10. Egm. ΤΑΔΑΙΚΑΙ, Spon. ΤΑΔΕΕΝ ΤΑΛΑΜΠΡΩΤΑΤΑ. Vs. 11. Egm. ΚΑΙΝΑΙΟΚΟΡΟ ΠΕΡΙ, Vill. ΚΘΡΟ, Sest. ΠΕρ. Vs. 12. Poc. ΣΥΝΓΕΝΩ, Peyss. Sher. Prok. ΣΥΝΓΕΝΕΩ, Egm. ΓΑΜΗΝΟΝΤΟΝΣΥΝΓΕΝΑΙΟΝ, Vill. ΣΥΓΓ etc. Benth. omittit Σ. Vs. 13. Poc. ΠΟΛΕΙ. et mox ΩΝΜΟΝ.., Egm. ΕΠΟΝΥΜΟΝ; Sest. in fine trium litterarum lacunam signat. Vs. 14. Sest. ΑΠ.., ΒΑ etc. et in fine ΤΑΝΗΝ.., Egm. ΑΠΙΒΑΣΙΛΕΟΝΠΡΙΤΑΝΗΝ, Peyss. ΠΡΥΤΑΝΗΝ, Vill. Benth. ΠΡΥΤΑΝΙ, Spon. ΠΡΥΤΑΝΕΙ, Sher. Poc. ΠΡΥΤΑΝΗΙΑ, quod dedi. Vs. 15. Sest. ΓΕΝΕΩΣ, Sher. ΤΕΝΕΟΣ, Benth. ΓΕΝΟΣ; in fine Poc. Peyss. Sher. ΔΕΣΑΝ, Sest. ΔΕΞΑ.., Egm. ΔΕ et nihil praeterea, Benth. ΔΕΞ.. Vs. 16. Vill. ΝΟΝΤΟΝΤΗΣΑΣΙΑΣΒΩΜΟΙΣ...... omisso vs. 17. Sher. ΤΗΣ pro ΤΟΙΣ; ceterum prope omnes ΑΣΙΑΣ, Prok. ΑΞΙΑΞ, unde prius Ξ assumpsi. In fine Poc. ΒΑΣ..; Sest. Β..; Peyss. ΒΑ, Egm. ΒΑΛΘ, Benth. Prok. Β..., Spon. ΒΑΘ (Sher. quod dedi). Vs. 17. Egm. ΝΟΙΣ, Poc. ΑΝΕΛΟΤΗΣΕ.

Ἀ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Αὖλον Κλώδιον Περέννιανόν, στροταγήσαντα ἀγνῶς καὶ εὐσταθέως ἐν καιροῖς ἐπιμεληΐας δευομένοις, τὸν εἰρέα καὶ ἀρχειρέα, καὶ λόγιον, πρύτανιν, ἀγωνοθέταν ἐνὶ ἐνιαυτῷ, πεπληρώκοντα δὲ καὶ τὰν ἐν τᾷ πρώτᾳ πατρίδι καὶ νεωκόρῳ Περγαμηνῶν τῶν συνγενέων πόλει τὰν ἐπώνυμον ἀπὺ βασιλέων πρυτανηΐα[ν], ἂν ἐκ γένεος διαδεξάμενος τοῖς τᾶς ἀξίας βασμοῖς ἀνελόγησε.

Cum hac lectione excepto ἀξίας consentit marmor Thyatirenum, et maxime βασμοῖς ibi in medio versu intemeratum extat: unde perit correctio Gesneri βασιλικοῖς: illud unum mireris, quod in marmoris Thyatireni apographis duobus vs. 4. est ΕΥΣΤΑΘΕΩ (non in tertio), et in omnibus tribus vs. 12. ΣΥΝΓΕΝΕΩ, prorsus ut in apographis Lesbii lapidis aliquot, et quod in Thyatireno omissa est formula vs. 14. ἀπὺ βασιλέων πρυτανηΐαν, ita ut τὰν ἐπώνυμον ex usu satis noto elliptice (sc. ἀρχάν) positum sit. Credo lapicidam Thyatirenum, qui ex apographo lapidis Mytilenaei conficiebat suum, a vs. 14. aberrasse ad vs. 15. ob ὁμοιόαρκτον, nec postea expletum esse defectum, quod etiam omissis illis, quae dixi, constabat sententia. Λόγιον et πρύτανιν separanda sunt: fuit is λόγιος et prytanis et agonotheta eodem anno. Πρώτᾳ non arbitror, quod aliis visum, eo referri, quod *prima patria* Pergamenorum urbs Aulo fuerit, secunda Lesbus: prima dicitur illa inter Asiae urbes, ut si dictum sit: τᾷ πατρίδι τᾷ πρώτᾳ. Hoc cognomento etsi in nummis a Caracalla potissimum usa est urbs, potuit tamen etiam prius ita vocari. Νεωκόρος Pergamenorum urbs esse non potuit ante Augustum; in nummis hoc titulo non utitur ante Antoninum Pium. Finis sententiae haec est: *quam prytaniam ex regibus derivatam quum iure hereditario obtinuisset, dignitatis suae gradibus similis et par fuit*, hoc est, sua virtute aequavit gradum dignitatis. Βασμοὺς esse gradus honoris sive dignitatis docuit iam Steph. Thes. Sic ἀναλογεῖν servat suam vim; male Gesn. et Schneiderus in Lex. Gr. illius secutus lectionem et interpretationem, vertunt *adscripsit, annumeravit*. De Asia ne cogita.

2190.

Ad thermas *Mytilenaeas* in basi marmorea; ex cod. Palat. n. 156. Gruterus dedit p. MXCI. 4. et misit Niebuhrius. Ex Grutero habent alii (Vandal. Diss. p. 534. Patin. Comm. in Monumm. ant. Smyrn. p. 455.).

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΑΣΣΕΝΑΥΡϛ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝΒΤΟΥ
ΤΩΥΜΕΝΑΙΩΒΟΛΛΕΥ
ΤΑΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΙΣΑΝΤΑ
ΕΝΔΟΞΩΣΚΑΙΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΩΣ

Vs. 1. omittit Nieb. Vs. 3. ultimus ductus ex Nieb. (est sigla). Vs. 8. O addidi ex Nieb. quod ap. Grut. in vs. 9. traiectum est. Vs. 4. extr. dele ΤΟΥ. Vs. 3. ἐτείμασσεν est Aeolicum; n. 2106. est Σ[ω]-φρόσσυνος.

Ἀγαθ[ᾶ] τύχ[α], ἁ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος ἐτείμασσεν Αὐρ. Ἀρτεμίδωρον δὶς τῶ Ὑμεναίω, βολλευτὰν ἀγωνοθετήσαντα καὶ πανηγυριαρχ[ή]σαντα ἐνδόξως καὶ φιλοτείμως.

2191.

In thermis *Mytilenaeis*, fragmentum; ed. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 291.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΑ
ΚΑΙΠΡΩΤΩΣΤΡΟΤΑΓΩ

- - ἀγωνοθέτα καὶ πανηγυριάρχα καὶ πρώτω στροταγῶ.

2192.

„Apud *Lesbum* in basi"; ex schedis Vallicellianis missum a Ios. Blanchinio ed. Murat. T. II. p. DLXIX. 1.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΡΧΕΠΟΛΙΝΚΑΡΠΟ
ΦΟΡΟΝΦΙΛΙΠΠΙΔΑΝ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝ - - - - -
ΑΙΩΝΙΟΝ

Ἀρχέπολιν Καρποφόρων sensu cassum est: ΠΟΛΙΝ mutare in ΙΡΕΑΤΩΝ (Π in ΙΡ etc.) non nimium audacis est in schedis huiusmodi, quales sunt Vallicellianae. Legerim igitur:

Ὁ δῆμος ἀρχε[ιρέα τῶ]ν Καρποφόρ[ω]ν Φιλιππίδαν, τὸν γυμνασίαρχον [καὶ - - -] αἰώνιον.

De diis Καρποφόροις Mytilenis vide ad n. 2175.

2193.

Mytilenis in porta domus privatae; ed. Villoison. l. c. (ad n. 2191.) p. 289.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΥΡΗΛΙΟΣΠΡΟΔΙΚΟΣΟ
ΚΑΙΠΟΣΙΔΙΠΠΟΣΑΚΥΛΑΣ
ΚΑΙΚΙΛΙΟΥΥΟΣΑΡΧΙΕΡΕ
ΥΣΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐρήλιος Πρόδικος, ὁ καὶ Ποσίδιππος, Ἀκύλας, Καικιλίου ὑός, ἀρχιερεύς, καὶ Αὐρηλία - - - -

2194.

„In insula *Lesbo* ad circulare marmoreum epistylium Aesculapii antiquissimi templi"; ex cod. Palat. n. 156. edidit Gruterus p. MLXXXIX. 5. et misit Niebuhrius. Fragmentum.

ΠΑΝΙΕΡΕΣΚΑΙΙΕΡΕΥΣΔΙΑ
ΓΕΝΕΟΣΤΩΣΩΤΗΡΟΣ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΚΑΙΙΕΡΕΥΣ
ΔΙΑΒΙΩΛΕΣΒΙΟΣ

Vs. 1. Grut. ΚΑΙΙΡΕΥΣ, vs. 4. idem ΛΕΣΒΙΟΙΣ. ΠΑΝΙΕΡΕΣ nihil est, nec probabilis correctio ἀρχιερεύς. Multa hae schedae omittere solent; igitur coniicio:

Παν[ηγυρ]ι[ά]ρ[χα]ς καὶ ἱερεὺς διὰ γένεος τῶ σωτῆρος Ἀσκλαπιῶ, καὶ ἱερεὺς διὰ βίω [- - - -] Λέσβιος.

Fortasse etiam Λεσβίοις verum est.

2195.

Mytilenis in urbe; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 12. p. 46.

ΠΙΣΤΙΣΗΡΑΚ
ΛΕΙΔΟΥΤΙΒΕΡΙ
ΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΥΟ
ΔΙΩΝΚΥΡΙΟΥΤΩΝ
ΚΑΤΑΤΕΙΟΤΑ
ΙΩΝΤΩΝΕΣΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΤΗΝΤΗ
ΩΝΑΠ.ΥΙ

Πίστις Ἡρακλείδου, Τιβέριος Κλαύδιος [Ῥ]οδίων Κυρίου, τῶν κατ[illegible]ων? τῶν ἐς αὐτοὺς κατηντη[κότ]ων vel κατηντη[κυι]ῶν - - - -

Vs. 5. Poc. AT fortasse duplicavit ut passim. Ad genitivum supple ἀντί. Inscriptio videtur donarii fuisse.

2196.

Prope *Mytilenas*, in D. Irenes; ed. idem ibid. n. 1. p. 45.

. . . .
ΙΣΜΥΡΑΙ
ΝΜΝΗΣΑΤΟ
ΝΩΝ
ΓΑΙΟΣΙΟΥ
ΟΜΑΧΟΥ/
ΡΟΣ
ΟΙΛΛ

\- - - - - -
\- - - - - -
ἐ]μνήσατο?
\- - - - - -
Γάϊος Ἰού[λιος - -
ομάχου
\- - - - - -
\- - - - - -

2197.

Mytilenis in urbe; ed. idem ibid. n. 11. p. 46.

ΟΔΑΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΕΜΕΝΑΝΔ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΑΠΟ
ΛΛΩΝΙΟΥΜΡΓΕΣΗΣ
ΙΗ.ΝΗ.ΠΑΖΤΙ
ΧΡΗΣΗ

Ὁ δᾶμος (in corona).
Ἀπολλών[ι]ε Μενάνδ[ρου]
χρηστὲ χαῖρε.
Ἀπολλωνί[α] Ἀπολ-
λωνίου [Θυ]γ[άτ]η[ρ?
γυ]νὴ [δὲ] Ἀ[σ]τί[ου]
χρησ[τ]ὴ [χαῖρε].

Nihil frequentius titulis epitaphiis, quibus insculptum ὁ δῆμος in corona. Ἀστίου dedi ut n. 2241. 2338. vs. 84.

2198.

Mytilenis; ed. idem ibid. n. 16. p. 47.

ΕΥΒΟΥΛΙΑ
ΑΡΙΣΤΩΝΟ
ΣΥΡΑΚΩΣΙ.

Εὐβουλία
Ἀρίστωνο[ς
Συρακωσί[α.

Non muto Ω vs. 3. Dicitur Συρακόσιος, Συρακόσσιος, Συρακούσιος et hinc Aeolice Συρακώσιος.

2199.

Ibidem in D. Constantini; ed. idem ibid. n. 14. p. 46.

ΚΛΩΕΑΚΡΑΤΙΔΑ
Υ..ΝΗΔΕΝΕΩΣ
ΧΑΙΡΕ

Εὐ]κλώ? Ε[ὐ]κρατίδα?
γ]υνὴ δὲ Νεωσ
χαῖρε.

2200.

Ibidem in Panagiae; ed. idem ibid. n. 21. p. 47.

ΜΗΝΙΟΣΜΕΝΕΚΛΟΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Μήνιος Μενεκλ[έ]ους
χαῖρε.

2201.

Ibidem in D. Georgii; ed. Pocockius ibid. n. 22. et Dodwellus Itin. T. II. p. 520.

ΑΝΘΥΛΛΙC
ΡΗΓΙΛΛΗC
ΖΩCΑΚΑΤΕC
ΚΕΥΑCΕΝ

Ἀνθυλλὶς Ῥηγίλλης ζῶσα κατεσκεύασεν.

Poc. Σ pro C, et vs. 1. ΑΝΘΥΜΙΣ, vs. 2. ΡΗΠΙΛΛΗΣ, vs. 4. ΚΕΥΑΣΑΝ. Patrem non nosse videtur Anthyllis.

2202.

Mytilenis; ex Dodwelli Itin. T. II. p. 520.

ΕΡΩCΧΡΗ
CΤΕΧΑΙΡΕ

Ἔρως χρηστὲ
χαῖρε.

2203.

Mytilenis e regione tituli n. 2182. in aula episcopi; ed. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 306.

ΜΥΚΑΛΗ
ΖΩΣΑ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΑΛΚΙΜΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΕΡΕ

Μυκάλη ζῶσα κατεσκεύασεν.
Ἄλκιμε χρηστὲ χέρε (χαῖρε).

2204.

Mytilenis; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 6. n. 23. p. 47.

Ο
ΑΡΑΠΙΩ
ΕΙΣΙΔΩΡΟ
ΜΕΣΑΝΔΡΕΥ
ΟΙΑΠΗΑΟΥΠΙ
ΩΤΗΣΕΥΨΥΧΙ
LIH

- - - -
Σ]αραπίω[ν
Εἰσιδώρο[υ
Ἀλ]ε[ξ]ανδρεὺς [καὶ
Π]ο[μ]πη[ΐ]ουπ[ο-
λί]της? εὐψύχι.
L ιη.

Εὐψύχι p. εὐψύχει vulgatissimum est.

2205.

Ibidem in D. Constantini; ed. idem ibid. n. 13. p. 46.

.ΕΛΟΥΛΙΕΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ

- - - ούλιε χρηστὲ
χαῖρε.

2206.

Mytilenis; ed. idem ibid. n. 17. p. 47.

ΡΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣ
ΣΥΦΡΟΣΣΥΝΕ
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙΡΕ
ΟΔΑ
ΜΟΣ
.
ΤΙ.ΤΟΙΣ.ΙΡ
ΑΣΕΚΟΥΣ
ΟΔΑ
ΜΟΣ
ΤΙΤΕΣΗΤΙΕ
ΥΙΕΝΙΓΕΡΕ
ΟΔΑ
ΜΟΣ
Ο ΖΙΡ

Γ]άϊος Ἰούλιος
Σ[ω]φρόσσυνε
χρηστὲ [χ]αῖρε.
ὁ δᾶμος (in corona).
- - - - -
Τίτος? - -
- - - - -
ὁ δᾶμος.
Τίτε Σ[έξ]τιε?
- - υἱέ, Νίγερ? (Νίγερε?) - - -
ὁ δᾶμος.
Etc.

Mire vs. 1. 2. nominativus et vocativus componuntur; de duplici σ vide ad n. 2190. de dictione ὁ δᾶμος ad n. 2197.

2207.

Mytilenis in urbe; ed. idem ibid. n. 10. p. 46.

ΓΑΕΡΑΤΙΝΙΕΓΑΙΟΥΥΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΕΡΑΤΩΡΑΤΙΝΙΑΣΕ

Γά[ϊ]ε Ῥατίνιε Γαΐου υἱέ,
- - - - χρηστὲ χαῖρε.
- - Ἐρατώ, Ῥατινία, Σε - - -

2208.

Ad *Mytilenas*, in via ad pagum Kalaka ducente; ed. idem ibid. n. 15.

ΑΥΡΗΛΛΙΟΓΕΝΤΙΑΝΟΣΟΚΑΙ
ΖΩΣΙΜΟΣΜΙΤΥΛΗΝΕΟΣΒΟΥΛΕ
ΤΟΗΡΩΟΝΕΞΗΚΤΙΣΕΕΜΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥΔΙΟΓΕΝΙΑΝ
ΑΙΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ

Vs. 1. dele secundum Λ, quod more suo repetiit Poc.

Αὐρήλιο[ς] Γεντιανός, ὁ καὶ Ζώσιμος, Μιτυλην[αῖ]ος βουλε[υτής], τὸ ἡρῷον ἐξή[ρ]τισε ἐμαυτῷ καὶ τῇ γυναικί μου Διογενιαν[ῇ] καὶ τοῖς τέκνοις.

Cave scribas ἐξήρτισα.

2209.

Mytilenis in Armeniorum coemeterio ex Pocockio l. c. n. 7. ad sextam columnam aquaeductus vicini secundum schedas Peyssonelii.

ΑΥΡΕΠΙΓΟΝΟΣ....
ΔΑΙΟΣΟΙΚΩΝΕΝΜ...
ΛΗΝΗΕΠΟΙΗΣΑΛ....
ΦΙΝΕΜΑΥΤΩΚΑΙΜ...
ΑΔΕΛΦΩΤΕΚΑΙΓ.....
ΚΙΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚ...
Φ.Υ.ΩΝΠΕΙΧ.

Peyss. vs. 2. extr. Α pro Μ; vs. 3. init. ΑΝΗ, in fine Α pro Λ; vs. 4. init. Peyss. ΦΥΝ. Vs. 5. Poc. ΑΔΕΑ, Peyss. ΑΔΕΛ; in fine Poc. Π, Peyss. Γ. Vs. 6. Peyss. omittit ΚΙ et ultimum Κ; idem omittit vs. 7.

Αὐρ. Ἐπίγονος .... δαιος, οἰκῶν ἐν Μ[υτι]λήνῃ, ἐποίησα λ[ηνὸν τα]φ[ὴ]ν ἐμαυτῷ καί μ[ου] ἀδελφῷ τε καὶ γ[υναι]κὶ καὶ τέκνοις κ[αὶ ἀδελ]φ[ο]ῦ υ[ἱ]ῷ? - - -

Vs. 4. pro ΙΝ fuit ΗΝ. Ληνόν, non λάρνακα dedi, quod et spatium angustius est et eodem ducit n. 2210.

2210.

In *Lesbo*, „in via ad *Acroteri*, ni fallar, ducente", ait Pocockius, qui ex alienis chartis edidit Inscr. ant. P.I. c.3. s.7. p.42.

ΑΥΡΘΥ·ΦΟΡΟΣΤΟΡΟΥΚΑΤΕΘΕΝ
ΟΥΑΣΑΤΟΑΝ.ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥ
ΝΒΙΩΚΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΓΓΟΝΟΙΣ
ΗΔΕΤΙΣΕΤΩΒΛΗΣΗΔΩ
ΣΕΙΤΩΤ

Αὐρ. Θυ[ή]φορος [-- φ]όρου κατέ[σκε]ύασα τὸ[ν λη]ν[ὸν] ἑαυτῷ καὶ τῇ συνβίῳ καὶ τοῖς συνεγγόνοις. [εἰ] δέ τις ἕτ[ερον πτ]ῶ[μα ἐμ]βλήσ[εται], δώσει τῷ τ[αμείῳ ---

Vs. 2. cave ἐμαυτῷ scribas. Vs. 4. ἐμβλήσεται haud dubium est, etsi haec forma non Attica: universa haec dictio ex titulis nota est.

2211.

Mytilenis in marmore; ex cod. Palat. n. 156. edidit Gruterus p. MCXVIII. 7. (unde habet Fleetwood Syll. p. 196. 2.) et misit Niebuhrius. Ex alio antiquo codice correxit Gudius in Thes. Grut. Hic credo non multo melius scriptus erat; ex eodem fluxit haud dubie Palatinus a scriba etiam peius exaratus.

ΟΠΑΝΤΑΣΟΦΟΣΚΑΙΜΟΥΣΩΝ
ΟΧΑΡΙΣΤΟΣΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΣΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΜΑΙΕΛΛΗΝΩΝΠΑΝΤΩΝ
ΟΡΝΙΣΑΟΙΔΟΤΑΤΟΣ.ΛΟΥΚΙ
ΛΛΙΑΝΗΔΕΜΟΙΗΝΠΑΡΑΚΟΙ
ΤΙΣΗΣΕΚΔΑΠΑΝΟΝΤΥΜ
ΒΟΣΕΧΕΙΚΛΥΤΟΣΛΕΣ
ΒΩΕΝΙΧΩΡΩΗΔΕΥΔΑΙΜΩΝΜΥ
ΤΙΛΗΝΗΣΩΜΑΜΕΤΟΚΙΣΑΤΟ

Gruterus et Niebuhrius consentiunt, nisi quod Gruterus vs. 6. init. ΑΛΙ etc. Nieb. quod dedi, et vs. 10. Grut. ΤΙΛΗΝΑΣΩΜΑ, Nieb. ΤΙΝΗΝΗ ΣΟΜΑ. Gudius ex manuscripto haec correxit: vs. 1. ΜΟΥΣΩΝ (Pal. ΜΥΣΩ), 2. ΟΧ (Pal. ΝΟΧ), 3. ΒΥΖΑΝ (Pal. ΒΥΖΑ), 6. ΛΛΙ (Grut. ΑΛΙ ut dixi), 7. ΤΥΜ (Pal. ΤΙΝ): etiam ΣΩΜΑ vs. 10. agnoscit Gud.

Titulus, ut nunc legitur, ex soluta oratione et carminis membris ineptissime conflatus est, nec tamen multo videtur melius insignis istius poetae epitaphium fuisse, etsi facili labore hinc inde integer potuit versus confici, ut statim initio: Κεῖνος] ὁ πάντα σοφὸς καὶ Μουσ[ά]ων ἔχ' ἄριστος. Sed reddo, quae scripta sunt:

Ὁ πάντα σοφὸς καὶ Μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ἄρνις ἀοιδότατος.
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
ἧς ἐκ δαπαν[ῶ]ν τύμβος ἔχει κλυτός
Λέσβῳ ἐνὶ χώρῳ· ἡ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνη
σῶμα μετ[ῳ]κίσατο.

Vs. 1. nota structuram ἄριστος Μουσῶν, *optimus poesi.*

2212.

Prope *Mytilenas* in D. Irenes; ed. Pocock. Inscr. ant. P.I. c.4. s.6. n.24. p.47.

ΟΔΩΡΟΥΕΚΤΟΝ
ΟΝΟΩΣΚΑΙΤΗΙΙΤΑΙΑΚΕΙΙΠΕ
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -

---- οδώρου ἐκ τ[ῶ]ν [ἰδίων
------ ὡς καὶ τή[ν]? etc.

2213.

Prope *Mytilenas* ad thermas; una cum titulo n. 2171. exhibet Benthylus.

ΜΑΚΡΑ ΝΗΣΟΣ . .

Μακρὰ νῆσος.

2213. *b.*

E regione Asiani oppidi, quod hodie Cydonia dicitur, *Hecatonnesi* sunt. Inter rudera Cydoniae vicina, quantum video in una ex illis insulis, hunc titulum vidit Ambros. Firminus Didot Itin. p. 375.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥΧΑΙΡΕ

Ἀρτεμισία Ἀρτεμιδ[ώ]ρου χαῖρε.

SECTIO QUINTA.

CHIUS, PSYRA, SAMUS, PATMUS, LERUS, AMORGUS.

2214.

In *Chio*, in fragmine marmoris, quod muro insertum est, repperit Prokeschius Austriacus. Nobis quum Româ misisset Gerhardus, in usum instituti archaeologici titulum breviter interpretatus sum (Bullet. instit. archaeol. a. 1831. p. 69 sqq.); sed illud, quo tum usus sum, Prokeschii apographum pravis refertum lectionibus erat. Nec tamen me eae fefellerunt, sed quidquid ibi emendavi, id confirmatur apographo, quod nunc edo, per Zellium misso a Societate historica Friburgensi. Lapidem ipsum possidet Prokeschius.

ΔΙΠΡ . . . ΝΕΩΣΑ . . . . . Ι . . . .
ΑΡΧΟΥΝΤΩΝΕΡΜΗΣΙΛΕΩΤΟΥΞΟΥΘΟ. . . . . .
ΝΥΟΣΤΟΥΕΛΙΞΟΥΝΙΚΙΟΥΤΟΥΜΗΤΡΩΝC. . . . . . .
ΕΝΙΚΟΝΤΩΝΤΕΠΑΙΔΩΝΚΑΙΤΩΝΕΦΗΒΩ. . . . .
ΝΕΩΝΤΟΥΣΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣΑΓΩΝΑΣΚΑΙ. . . . . . .
ΤΑΙΣΤΕΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΩΙΗΡΑΚΛΕΙΑΠΟΤΗΣΠΙ
ΔΟΥΤΗΣΔΕΔΟΜΕΝΗΣΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥ. . . . . .
ΓΕΥΣΤΟΥΛΥΣΙΟΥΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΑΓΑΘΟΚΛΗ . .
ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣΡΑΨΩΙΔΙΑΣΜΙΛΤΙΑΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΨΑΛΜΟΥΞΕΝΩΝΤΙΜΟΚΛΕΥΣΚΙΘΑΡΙΣΜΟΥΚΛΕ. . .
ΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΑΙΔΩΝΔΩΛΙΧΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
. . ΩΤΟΓΕΝΟΥΕΦΗΒΩΝΝΕΩΤΕΡΩΝΔΟΛΙΧ. . . .
. ΝΥΣΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΜΕΣΟΝΔΟΛΙΧΟΝΙ . .
. . ΚΛΗΣΤΙΜΟΚΛΕΥΣΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝΔΟΛΙΧΟ .
ΜΟΣΧΙΩΝΜΟΣΧΙΩΝΟΣΑΝΔΡΩΝΔΟΛΙΧΟΝΑΙΣΧΡ.
ΟΝΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣΠΑΙΔΩΝΣΤΑΔΙΟΝΑΘΗΝΙΚΩΝΘ.
ΟΦΑΝΟΥΕΦΗΒΩΝΝΕΩΤΕΡΩΝΣΤΑΔΙΟΝΕΣΤΙΑΙΟ.
ΜΕΓΗΝΟΡΟΣΜΕΣΩΝΣΤΑΔΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝΣΤΑΔΙΟΝΑΡΤΕΜΟΝ. .
ΤΕΜΩΝΟΣΑΝΔΡΩΝΣΤΑΔΙΟΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΠΑ
. . ΟΣΠΑΙΔΩΝΔΙΑΥΛΟΝΑΘΗΝΙΚΩΝΘΕΟΦΑΝΟΥΕ.
. ΒΩΝΝΕΩΤΕΡΩΝΔΙΑΥΛΟΝΥΒΡΙΣΤΟΣΠΑΤΑΙΚΟΥ
. ΕΣΩΝΔΙΑΥΛΟΝΜΕΛΑΝΤΗΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥΠΡΕΣ
. ΥΤΕΡΩΝΔΙΑΥΛΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
. ΝΔΡΩΝΔΙΑΥΛΟΝΜΗΝΙΣΑΔΡΑΣΤΟΥΠΑΙΔΩΝΠΑ
. ΗΝΑΘΗΝΙΚΩΝΘΕΟΦΑΝΟΥΕΦΗΒΩΝΝΕΩΤΕΡΩΝΠΑΛΗΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΑΚΡΩΝΟΣΜΕΣΩΝΠΑΛΗΝΜΟΣΧΟΣΜC.
ΧΟΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝΠΑΛΗΝΘΕΟΔΟΤΟΣΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΡΩΝΠΑΛΗΝΑΠΕΛΛΑΣΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΥΠΑΙΔΩΝΠΥΓ. .
ΗΡΑΚ. . . . . ΕΙΔΟ . ΕΦΗΒΩΝΝΕΩΤΕΡΩΝ. . . . . .
. . . . Γ . . . .

- - - - - - - - -, [γυμνασι]-
αρχούντων Ἑρμησίλεω τοῦ Ξούθο[υ, Δίν-
νυος τοῦ Ἑλίξου, Νικίου τοῦ Μήτρωνο[ς, οἵδε
ἐνίκ[ω]ν τῶν τε παίδων καὶ τῶν ἐφήβω[ν καὶ τῶν
νέων τοὺς τιθεμένους ἀγῶνας, καὶ [ἔσπεισαν
ταῖς τε Μούσαις καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀπὸ τῆς π[ροσό-
δου τῆς δεδομένης κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ [δήμου,
γεύστου Λυσίου. ἀναγνώσεως Ἀγαθοκλῆ[ς
Ἀγαθοκλεῦς. ῥαψῳδίας Μιλτιάδης Διονυσίου.
ψαλμοῦ Ξένων Τιμοκλεῦς. κιθαρισμοῦ Κλε[οί-
της Διονυσίου. παίδων δ[ό]λιχον Ἀσκληπιάδης
Πρ]ωτογένου. ἐφήβων νεωτέρων δόλιχ[ον Δι-
ο]νύσιος Καλλιστράτου. μέσ[ω]ν δόλιχον [Τι-
μο]κλῆς Τιμοκλεῦς. πρεσβυτέρων δόλιχο[ν
Μοσχίων Μοσχίωνος. ἀνδρῶν δόλιχον Αἰσχρ[ί-
ω]ν Αἰσχρίωνος. παίδων στάδιον Ἀθηνικῶν Θ[ε-
οφάνου. ἐφήβων νεωτέρων στάδιον Ἑστιαῖο[ς
Μεγήνορος. μέσων στάδιον Ἀπολλώνιος Ἀ-
πολλωνίου. πρεσβυτέρων στάδιον Ἀρτέμ[ω]ν [Ἀρ-
τέμωνος. ἀνδρῶν στάδιον Μητρόδωρος Πά-
τρων]ος? παίδων δίαυλον Ἀθηνικῶν Θεοφάνου. ἐ[φ-
ή]βων νεωτέρων δίαυλον Ὕβριστος Παταίκου.
μ]έσων δίαυλον Μελάντης Ἀντιγόνου. πρεσ-
β]υτέρων δίαυλον Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου.
ἀ]νδρῶν δίαυλον Μῆνις Ἀδράστου. παίδων πά-
λ]ην Ἀθηνικῶν Θεοφάνου. ἐφήβων νεωτέρων πάλην
Δημήτριος Μάκρωνος. μέσων πάλην Μόσχος Μο[σ-
χου. πρεσβυτέρων πάλην Θεόδοτος Θεοδότου. [ἀνδ-
ρῶν πάλην Ἀπελλᾶς Κλεινομάχου. παίδων πυγ[μὴν
Ἡρακ[λείδης Ἡρακλ]είδο[υ]. ἐφήβων νεωτέρων [πυγμὴν
etc.

Vs. 7. extr. Y, quod in exemplo Friburgensi deest, retinui ex Gerhardiano, in reliquis prope omnibus exemplum servans Friburgense, reiectis alterius lectionibus, quae partim ex coniectura natae sunt,

ut vs. 4. extr. in illo additum est ΝΚΑΙΤΩΝ. Vs. 9. Frib. exempl. ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Initio probabile est archontis eponymi nomen exaratum fuisse; deinde quod ludi, quorum victores inscripti sunt, ad *gymnasium Chium* pertinebant, in quo instituti certatores erant, *gymnasiarchorum* nomina addita sunt, ut in Atticis victorum catalogis aliquando agonothetarum nomina (n. 245.). Ludi ipsi partim musici sunt (usque ad vs. 10.), partim gymnici; sed utraque certamina videntur in gymnasio et gymnasiarchorum auspiciis habita esse, quod etiam musica exercitatio iuvenili inserviebat institutioni: suntque illae exercitationes musicae, quas inscriptio haec memorat, adolescentulis erudiendis imprimis aptae, ut *recitationis*, *fidium pulsandarum*, a quibus non multum discedit *rhapsodia*: et novimus gymnasium *Homereum* Chii (n. 2221.), in quo praeter gymnica poesis et musicae disciplina institutos pueros esse crediderim. Quippe omnes, qui hoc loco victores inscripti, sunt patria Chii, in gymnasio domestico exercitati: neque in his ludis certarunt nisi πολιτικοί, ut utar hoc nomine cognito nobis ex Attico marmore edito a me in Annal. instit. archaeol. Rom. 1829. p. 156 sqq. Vide quae ibi de ea re dixi p. 166. et 172. comparato simul titulo n. 1586. 29. Igitur hic titulus ex eodem est genere ex quo praeter alios multos Attici n. 232. 244. 245. estque aliud plane genus ludorum, ad quos etiam peregrini admissi sunt. Certamina quae commemorantur *musica* sunt ἀναγνώσεως, ῥαψῳδίας, ψαλμοῦ, κιθαρισμοῦ. In quibus memorabilis *rhapsodia*, qua longo ex tempore et inde ab Homeridis excellebant Chii; tum ψαλμὸς distinguitur a κιθαρισμῷ, quod κιθαρισμὸς fiebat plectro, ψαλμὸς digitis. Aristoxenus ap. Athen. XIV. p. 635. B. τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν. Hinc ψαλμοὺς et φόρμιγγας (φόρμιγξ est enim magna cithara) distinguit Plutarchus περὶ πολυφιλίας sub finem (p. 298. ed. Tub.), qui alibi quoque digitis fieri τὸ ψάλλειν significat (cf. Steph. Thes. Ling. Gr. T. III. p. 695. D.). Iuba vero auctore Epigonium in ψαλτήριον ὀρθὸν transformatum retinuit nomen suum ex Epigono tractum, qui μουσικώτατος ὢν κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρου ἔψαλλεν (Athen. IV. p. 183. D.): ut videas ψαλτήριον digitis pulsatum esse. Gymnici ludi incipiunt a dolicho; succedunt stadium, diaulus, lucta. Dolichum vulgo primum fuisse in ludis, et insecutum deinceps esse stadium, praeter hunc titulum videmus ex titulis n. 1590. 1591. ad quam normam restituimus etiam Panathenaicum titulum Annal. instit. archaeol. l. c. Accedit inscriptio inedita Aphrodisiadis Cariae. Idem recentiore aetate receptum Olympiae esse docet Politae exemplum apud Pausan. VI, 13, 3. quod rectissime monuit Dissenius noster in Pindari editione minore T. I. p. 269. male vero negavit God. Hermannus in acerbissima Disseniani libri censura, Pausaniae locum in contrariam sententiam detorquens miris artibus. Luctam subsequitur pugilatus, ut in iisdem titulis. Aetates in musicis ludis non distinctae sunt, sed in gymnicis singulis ex ordine recensentur παῖδες, ἔφηβοι νεώτεροι, μέσοι, πρεσβύτεροι (hoc est ἔφηβοι μέσοι, ἔφηβοι πρεσβύτεροι, repetenda ex prioribus voce ἔφηβοι, ut in Panathenaico titulo in Annal. instit. archaeol. 1829. p. 165 sq. notavi ad vocem ἵππιον ex prioribus esse δίαυλον supplendum), postremo ἄνδρες. At vs. 4. 5. ludi hi dicuntur παίδων, ἐφήβων, νέων: patet igitur νέους ibi eosdem esse, qui infra ἄνδρες; nempe sunt ἄνδρες νέοι oppositi ἀνδράσι πρεσβυτέροις s. τῷ πρεσβυτικῷ, cuius ut synodi mentio fit in Chiis titulis n. 2220. 2221. Παίδων, ut ἀνδρῶν, una tantum classis est; ephebi in tres divisi sunt: alias aut tantum ἄνδρες et παῖδες in ludis distinguuntur, παῖδες vero in tres dirimuntur classes, τῆς πρώτης, τῆς δευτέρας, τῆς τρίτης ἡλικίας; aut distinguuntur παῖδες, ἀγένειοι, ἄνδρες, et παῖδες vel unam classem constituunt vel dividuntur in νεωτέρους et πρεσβυτέρους (vide ad n. 1590.). Inter pueros unus idemque Athenicon stadio, diaulo, lucta vicit; illud mirum, quod Apollonius Apollonii f. stadio inter ἐφήβους μέσους, sed diaulo inter πρεσβυτέρους vicit. Nempe ut non licuit viro inter pueros certare, ita licuit puero, qui sese viris parem putaret, ad virilia accedere certamina: sic igitur Apollonium arbitror ephebum medium sua sponte maius epheborum maiorum certamen subisse; συλαθεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων, ut ait Pindarus, qui tamen ἀγενείοις designat παῖδας, πρεσβυτέροις vero ἄνδρας. Ludi hi omnes Musis et Herculi, illis musici, huic gymnici, dicati erant; quibus diis sacra fecisse victores post victoriam videntur: ut moris fuit victores victimas offerre diis ludorum praesidibus. Musis autem maxime libatio offertur (ne multa, v. Polemon. ap. Schol. Soph. Oed. C. 100.): itaque vs. 5. extr. dedi ἔσπεισαν (non ἔσπενδον, licet paulo ante sit ἐνίκων: nam in hoc imperfectum ex usu est, non in illo). Iam vs. 8. convenit γεύστου Λυσίου: γεύστης est qui libationem gustabat; vox addenda Lexicis. Sumptus vero sacrorum praebebantur ex publico his victoribus, iique ex *reditibus* (ἀπὸ τῆς προσόδου), qui ex populiscito huic usui destinati erant. Aetas tituli Augusto Imp. haud dubie superior est, fortasse etiam Mithradate et Sulla: hinc etiam aliquid vetustae resedit dialecti, ut Ἀγαθοκλεῦς, Τιμοκλεῦς (cf. n. 2225.). Nomina propria, quae insunt, prope omnia aliunde constat Chiis usitata fuisse. Sic vs. 2. est Ἑρμησίλεως, cognominis Chio Atheniensium proxeno, apud quem devertit Sophocles poeta teste Ione ap. Athen. *Xuthus* vocatus est Orthomenes, Ionis Chii pater, ut hoc loco Hermesilai. *Dinnys Helixi* f. redit n. 2220. Δίννυς Aeolico more est pro Δείνυς, ut Δεινομένης Διννομένης (vide Seidler. l. c. ad n. 2166.); affine Δεινίας, Doribus Δεῖνις. Μήτρων aliquis Chius habetur n. 2228. Addidi οἵδε ex usu horum titulorum (cf. n. 1584. etc.). Succedunt nomina vincentium, quae ex more in his titulis constanti designationem ludi, in quo vicerant, praemissam habent, non postpositam. De his nominibus haec annoto. *Agathocles* Chius Georgicorum scriptor memoratur Varroni, Columellae, Plinio, alius n. 2225. *Miltiades* Aristonis Chii philosophi pater vocabatur; *Dionysios* Chios habes n. 2224. 2241. *Ascle-*

piadem n. 2224. *Metrodorum* Chium novimus Epicuri magistrum et alium in nummo archontem, *Apellem* Chium Arcesilai philosophi amicum et alium n. 2223. Singulare nomen est Ἀθηνικῶν ex Ἀθηνᾷ derivatum, ut Ἀπελλικῶν Teii nomen ex Ἀπέλλων s. Ἀπόλλων: Ἀπελλικῶν enim, non Ἀπελλίκων, vera videtur scriptura esse. Vs. 23. Μελάντης est aliud ac Μέλαντος: illud est ex appellativo μελάντης, hoc ex verbali μελαντός.

2215.

In *Chio*, apud Sclaviam in villa ad aquas frigidas. Ed. Hesselius Append. ad Inscriptt. Gud. C. XXII. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 257. in quo versus fortuito divisi sunt. Hesselianum exemplum contuli cum schedis Horstianis, neque ullam inveni varietatem.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΓΑΙΟΥΥΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΥΠΑΤΟΝΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΟΝΠΑΤΡΩΝΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΘΕΟΙΣ

Vs. 2. Egm. ΥΟΝ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Γάϊον Ἰούλιον Γαΐου υἱὸν Καίσαρα, τὸν ἀρχιερέα καὶ Αὐτοκράτορα καὶ ὕπατον τὸ δεύτερον, τὸν πάτρωνα τῆς πόλεως ἀρετῆς ἕνεκεν θεοῖς.

Titulus a. u. c. 706–707. scriptus pertinet ad C. Iul. Caesarem. Cf. etiam ad n. 2368. Mire olim Io. Matth. Gesnerus ad Caligulam rettulerat; de qua re dicam alibi.

2216.

In *Chio*, in urbis regione Palaeo Castro vocata, in via quae dicitur Ἅγιος Δημήτριος, in saxo grandi oblongo. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 41. 3. cf. p. 43. hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 278. Habeo etiam ex schedis Fauvelii Köhlerianis.

ΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ

Fauv. vs. 1. ... ΗΓЄ etc. vs. 2. ... ΤΟΝΑΥΤΟΝΙΑ.

Ἡ γερουσία τὸν Αὐτοκράτορα Τραϊανόν.

2217.

In urbe *Chio*, in muro aedium olim privatarum (carceris murum exteriorem vocat Vidua) tabula lata centimetra duodequinquaginta, alta quinque et sexaginta. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 62. p. 340. ex schedis Gallandi, Hessel. l. c. ad n. 2215. (c. XXI.), ille omissa parte aliqua, hic non recte divisis versibus. Rectissime ed. Vidua Inscr. ant. tab. 38. 1. cf. p. 41. hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 271. Habeo etiam ex schedis Akerbladii a Müntero missis, quae eandem quam Spon. et Vid. versuum distributionem praebent, et ex Horstianis, quas expressit Hess.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΛΟΥ
ΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕ
ΒΑΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥ
ΣΙΑΣΤΟΒΘΕΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΕΚΓΟΝΟΝΘΕ
ΟΥΝΕΡΟΥΑΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ❦ ΠΟΜΠΗΙΟΥ
ΛΑΤΡΙΟΥΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
❦ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ❦

Vs. 7. Sp. ΕΓΓΟΝΟΝ, ceteri quod dedi. Vs. 10. ΩΣ omnes praeter Vid. qui ΟΣ praebet. In fine Υ deest ap. Hess. et Ak., in uncis habet Vid., extra uncos Spon. Cetera dedi ex Vid. neque operae pretium vitia apographorum notare, nisi quod pro foliolo vs. 10. Hessel. habet ω, et vs. 12. init. pro eodem Ω, quod moneo, ut de errorum origine in aliis titulis rectius iudices. Varias lectiones sed non omnes ad Sponii exemplum annotavit Chandl. Inscr. Syll. p. II. n. IX. quae cum exemplo Viduae consentiunt, nisi quod Vid. A, Chandl. diserte A, quod hinc dedimus.

Ὁ δῆμος Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Σεβαστόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ β, θεοῦ Ἀντωνείνου υἱόν, θεοῦ Ἀδριανοῦ υἱωνόν, θεοῦ Τραϊανοῦ ἔκγονον, θεοῦ Νερούα ἀπόγονον, ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως Πομπηΐου Λατρίου τοῦ πρώτου στρατηγοῦ.

2218.

Chii; ex manuscripto bibliothecae Mediceae ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 61. p. 340. ex suis schedis Murat. T. II. p. DXLVI. 1.

ΔΗΜΟΣΟΧΙΩΝΑ.ΑΙΜΥΛΙΟΝΔΕΚΙΟΝΑΝΔΡΟΜΑΧΟΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΟΝΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ
ΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝ

Vs. 1. Spon. ΔΗΜΟΣΧΙΩΝΑ.ΔΕΜΙΛΙΟΝ; idem articulum ΤΗΣ in tertium traiicit versum.

[Ὁ] δῆμος ὁ Χίων Λ. Αἰμύλιον Δέκιον Ἀνδρόμαχον, ἐπίτροπον τοῦ Σεβαστοῦ, εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὴν πόλιν. Articulum ὁ addidi ex more; cf. Chium titulum n. 407. in Atticis.

2219.

Chii in urbe, in duabus coronis; ex schedis Köhlerianis a Fauvelio scriptis.

ΟΔΗΜΟΣ	ΟΔΗΜΟΣ ΟΕΡΥΘΡΑΙ ΩΝ
Ὁ δῆμος.	Ὁ δῆμος ὁ Ἐρυθραίων.

2220.

In arce urbis *Chii* in latere turris, quae portum prospicit, in tabula lata centimetra tria et septuaginta, alta triginta; ex his viginti et unum occupat titulus, reliquum est vacuum. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 37. 4. cf. p. 41. cum supplementis, hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 265.

ΟΙΠΡΕΣΒΥΤ[ΕΡΟΙΔ]ΙΟΔΩΡΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥ[Α]ΡΞΑΝΤ[Α]ΤΟΥ
ΠΡΕΣΒΥΤΙΚΟΥΕΥΣΕΒΗΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΕΜΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ
ΔΙΑΙΩΝΟΣΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΠΡΕΣΒΨΤΕΡΟΙΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΣΤΦΑΝΟΥΣΘΑΙΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΤΗΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΗΤΟΥΑΡΤΕΜΕΙΣΙΩΝΟΣΚΑΙΕΝΤΑΙΣ
ΛΟΙΠΑΙΣΤΑΙΣΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝΑΙΣΘΥΣΙΑΙΣΠΡΩΤΟΝ
ΔΙΝΝΥΝΕΛΙΞΟΥΔΕΥΤΕΡΟΝΔΙΟΔΩΡΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟ[Υ]

Οἱ πρεσβύτ[εροι Δ]ιόδωρον Λυσιμάχου [ἄ]ρξαντ[α] τοῦ πρεσβυτικοῦ εὐσεβήας ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτε[ι]μίας τῆς εἰς ἑαυτοὺς στεφανοῦσιν δι' αἰῶνος χρυσῷ στεφάνῳ. ἔδοξεν τοῖς πρεσβ[υ]τέροις περὶ τοῦ στ[ε]φανοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν χρυσῷ στεφάνῳ τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τοῦ Ἀρτεμεισιῶνος καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ταῖς ἐπιτελουμέναις θυσίαις πρῶτον Δίννυν Ἑλίξου, δεύτερον Διόδωρον Λυσιμάχο[υ.

Mensis *Artemision* est Ionici calendarii, non solum Macedonici; et Macedonum mensis est potius Ἀρτεμίσιος. Οἱ πρεσβύτεροι sunt collegium s. synodus; cf. n. 2221. Γεροντικὸν Nysae confert Coraës ex Strab. XIV. p. 649. et Chii fuit Γερόντων λιμήν (Aelian. H. A. XII, 30.). Pro οἱ πρεσβύτεροι dicitur etiam τὸ πρεσβυτικὸν hic et n. 2221. cuius archon fuit Diodorus; quare neminem arbitror hos πρεσβυτέρους commistum esse cum ἐφήβοις πρεσβυτέροις, quorum mentio fit n. 2214. Dinnys fuit gymnasiarchus (n. 2214.); eum iam prius synodus seniorum coronari quotannis iusserat.

2221.

Chii in Palaeo Castro. Titulum ab Akerbladio transcriptum edidit cum emendationibus a se et Grotefendo excogitatis Fiorillo Comm. Soc. philol. Lips. Vol. IV. P. I. 1814. p. 154. quae disputatio repetita est in Diar. class. Lond. T. I. p. 117 sqq. cum notis Britanni cuiusdam. Sed illud apographum nullius pretii est; nos damus ex ipsius potissimum Akerbladii schedis a Müntero missis, in quibus pleraque integriora sunt. Vss. 7—10. cum correctionibus, ut videtur, edidit Walpolius in Clark. Itin. T. II. P. I. p. 191. (minusculis), ex quibus nihil in textum primitivum recepi. Utriusque apographi, et Akerbladiani et Walpoliani ignarus Welckerus noster dedit Syll. Inscr. p. 205 sqq.

Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ
ΜΕΓΑΚΛΕΑΘΕΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΓΟΝΕΙΔΕΔΑΜΟΝΙΚΟΥ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΟΥΠΡΕΣΒΥΤΙΚΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ
ΚΑΙΑΡΕΤΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣ
ΣΟΥΛΑΜΕΙΜΕΝΔΟΣΑΚΑΛΟΙΣΔΕΣΘΛΑΙΙΧΑΡΙΝΕΡΓΟΥ
ΩΠΑΣΕΝΑΚΛΕΙΝΑΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝΞΥΝΟΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΑΝΑΣΤΗΣΑΣΑΣΕΘΕΝΜΟΡΦΑΣΤΥΠΟΝΕΜΠΝΟΥ
ΚΑΙΣΕΝΟΜΗΡΕΙΩΙΓΥΜΝΑΣΙΩΙΘΕΜΕΝΑ
...........ΩΣΕΝΘΕΟΓΕΙΤΟΝΟΣΥΙΑΜΕΓΑΚΛΕΑ
..........ΤΑΚΑΝΟΝΔΕΙΓΜΑΡΕΤΑΣΘΕΜΕΝΑ

Primum Ε omittit Fior. nec video quid id velit. Vs. 3. Fior. ΓΥΝΗΙ. Vs. 7. Fior. nihil nisi ΣΟΙ.... ......ΚΑΛΟΙΣΔΕΣΘΛ..ΧΑΡΙΝΕΡΓΟΥ. Vs. 8. Ak. ΟΠ, Fior. ΩΠ, credo ex alio Akerbladii apographo. Fior. ΣΥΝΟΔΟΣ. Tentarunt versum Fiorillo, Britannus ille, Welckerus et apud hunc Iacobsius, sed verum non assecuti sunt. Vs. 9. Ak. ΕΙΚΩΝΑΝΑΣΤ, Fior. ΕΙΚΟΝ..ΣΤ. Vs. 10. Ak. ΟΜΗΡΑΙΩΙ, Fior. quod dedi. Vs. 11. Ak. ΥΙΕ, Fior. ΥΙΑ. Vs. 12. ΤΑΚΑΝΟΝ est ex Ak. solo. In fine Ak. ΑΡΕΤΑΣΘΕΜΕΝΟΣ, Fior. ΑΡΕΤΗΣΘΕΜΕΝΑ.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῇ δὲ Δαμονίκου, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικοῦ, εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δό[ξ]α, καλοῖς δ' ἐσθλὰ[ν] χάριν ἔργο[ις
ὤπασεν ἁ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου,
καί σ' ἐν Ὁμηρείῳ γυμνασίῳ θεμένα.
πᾶσιν δ' ἔγν]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα,
ἀνδρειάν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Vs. 3. **ΓΟΝΕΙ** resedit ex vetusta scriptura, ut **ΒΟΥΛΕΙ** et talia; Fior. γονέα δέ, Welck. γονῆα δέ, quem miror veram Britanni lectionem γονῇ, quam offert Ak., damnasse: satis nota est dictio patri designando inserviens γονῇ δὲ sive γόνῳ δὲ pro φύσει δέ (ut n. 606. 643. etc.). Duo priora disticha sic ut nos dedit iam Walp. nisi quod initio σοὶ habet. Vs. 9. cur ἔμπνουν dederit Welck. non video. Ultimum distichon Fior. sic explevit:

ἐσθλὰ δ' ἐπλήρ]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα,
τῷδ' ἐν γυμνασίῳ] δεῖγμ' ἀρετῆς θεμένα,

Welck. vero, partim ex Iacobsii coniectura:

πρός τ' ἀποχρύσ]ωσεν Θεογείτονος υἷα Μεγακλέα
πᾶσιν ἐν ἀνθρώποις] δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Pentametrum certa via restitui; ἀνδρειάντα, ut hoc loco, habes in titulo Iconiensi carmine concepto, cuius initium ἀνδρειάντ' ἐσορᾷς. Hexametrum qualem dedi meliorem puto quam quem ceteri praestant: ,,*Omnibus vero cognitum fecit Megaclem, quum eum pulchra statua expressum virtutis proposuit specimen.* In hac sententia imprimis apta est nominis designatio addita atque etiam dictio ἀνδριάντα καλὸν et δεῖγμ' ἀρετῆς. Gymnasium Homereum aliunde non est notum; neque attingo fabulam de schola Homeri, quo nomine locus quidam in Chio vocatus est a nonnullis.

2222.

Chii in Palaeo Castro, in rudi saxo, quod in versuum fine data opera fractum videtur; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 39. cf. p. 41 sq. et hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 273. Scite ut solet hoc exemplum tractavit Letronnius Journ. des Sav. 1828. p. 476–479. in censura collectionis Viduanae etiam separatim excusa; nonnulla annotavit Hermannus, doctor Heidelbergensis, in censura libelli Letronniani Annal. litt. Heidelberg. 1828. p. 405. Vss. 2–6. et quattuor priores vs. 7. litteras habeo etiam ex schedis Akerbladii a Müntero missis.

. . Α . . . ΝΑ . . . . ΥΧ . . . . Κ . . . .
ΣΤΑΦΥΛΟΥΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΠΡΟΣΤΟΥΣΧΕΙΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣΑΝΑΓΕΙΝΩΣ . . . . .
ΤΩΝΕΠΙΣΤΟΛΗΝΑΝΤΙΣΤΙΟΥΟΥΕΤΕΡΟΣ ΤΟΥΠΡΟΕΜΟΥΑΝΘΥΠΑΤ . . .
ΑΝΔΡΟΣΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑΚΟΥΛΟΥΘΩΝΤΗΚΑΘΟΛΙΚΗΜΟΥ . . .
ΘΕ.ΕΙΤΟΥ.Π. . ΕΙΝΤΑΥΠΟΤΩΝΠΡΟΕΜΟΥΑΝΘΥΠΑΤΩΝΓΡΑΦΕΝΤ . . .
ΛΑΤΤΕΙΝΚΑΙΤΗΝΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝ ΦΕΡΟΜΕΝΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗΝΟΥΕΤΕ . . .
ΕΥΛΟΓΟΝΗΓΗΣΑΜΗΝ ΥΣΤΕΡΟΝΔΕΕΚΑΤΕΡΟΥΜΕΡΟΥΣΕΞΑΝΤΙΚΑ . . .
ΣΤΑΣΕΩΣΠΕΡΙΤΩΝΚΑΤΑΜΕΡΟΣΖΗΤΗΜΑΤΩΝΕΝΥΧΟΝΤΟΣΔΙΗ . . .
ΣΑΚΑΙΚΑΤΑΤΗΝΕΜΗΝΣΥΝΗΘΕΙΑΝΠΑΡΕΚΑΤΕΡΟΥΜΕΡΟΥΣΕΠΙΜΕ . . .
ΤΕΡΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΗΤΗΣΑΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ. . . ΑΒΩΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΕΠΙ . . .
ΛΟΝΕΠΙΣΤΗΣΑΣΕΥΡΟΝΤΟΙΣΜΕΝΧΡΟΝΟΣΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΥΔΟΙΜΑ . . .
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΑΝΤΙΣ. . ΑΓΙΣΜΑΓΕΓΟΝΟΤΟΣΛΟΥΚΙΩΞΥΛΛΑΤΟΔΕ . . .
ΡΟΝΥΠΑΤΩ ΙΕΝΩΜΑΡΤΥΕΠΟΕΙΣΙΤΟΙΣΧΕΙΟΙΣΟΣΑΥΠΕΡΡΩΜΑΙΩΝΔΙ . . .
ΚΑΝΤΕΜΙΘΡΙΔΑΤΗΝΑΝΔΡΑΓΑΘΟΥΝΤΕΣΚΑΙΥΠΑΥΤΟΥΕΠΑΘΟΝΗΣΥΝ . . .
ΤΟΣΕΙΛΙΚΩΣΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝΟΠΩΣΝΟΜΟΙΣΤΕΚΑΙΕΘΕΣΙΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΙΣ . . .
ΤΑΙΛΕΣΧΟΝΟΤΕΤΗΡΩΜΑΙΩΝΛΙΑΠΡΟΣΗΑΘΟΝΙΝΑΤΕΥΠΟΜΗΘΩΤΙΝΙ . . .
ΤΥΠΩΩΣΙΝΑΙΧΟΝΤΩΝΗΑΝΤΑΡΧΟΝΤΩΝ·ΟΙΤΕΠΑΡΑΥΤΟΙΣΟΝΤΕΣΡΩ . . .
ΘΙΤΟΙΣΧΕΙΩΝΥΠΑΚΟΥΩΣΙΝΝΟΜΟΙΣ· ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΔΕΘΕΟΥΥΙΟΥΣ . . .
ΒΑΣΤΟΥΤΟΟΓΔΟΩΝΥΠΑΤΟΥ· ΕΠΙΣΤΟΛΗΠΡΟΣΚΕΙΟΥΣΓΡΑΦΟΝΤ . . .
ΙΣΠΕΝΤΗΝΠΟΛΙΝΕΓΥΘ . . .

Fundus lectionis est textus Viduae. Vs. 2. Vid. **ΣΤΑΦΙΛΟΥ**, Ak. quod dedi; idem Ak. **ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ**. Vs. 4. pro **Ω**, quod Ak. habet, Vid. lacunam notat. Vs. 10. duas vel tres, vs. 12. unam vel duas litteras in lacuna perisse notat Vid.

- - - - - - - [τῶν ἀντιδίκων περὶ τῶν τοῦ] Σταφύλου ὑπαρχόντων πρὸς τοὺς Χείων πρέσβεις ἀναγεινωσ[κόν]των ἐπιστολὴν Ἀντιστίου Οὐέτερος τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτ[ου], ἀνδρὸς ἐπιφανεστάτου, κατακολουθῶν τῇ καθολικῇ μου [προ]θέ[σ]ει τοῦ [ἐ]π[αιν]εῖν τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτων γραφέντ[α, φυ]λάττειν καὶ τὴν ὑπὲρ τούτων φερομένην ἐπιστολὴν Οὐέτε[ρος] εὔλογον ἡγησάμην· ὕστερον δὲ ἑκατέρου μέρους ἐξ ἀντικα[τα]στάσεως περὶ τῶν κατὰ μέρος ζητημάτων ἐν[τ]υχόντος διή[κου]σα, καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν παρ' ἑκατέρου μέρους ἐπιμε[λέσ]τερα γεγραμμένα ἤτησα ὑπομνήματα· [ἃ λ]αβών, καὶ κατὰ τὸ ἐπι[βάλ]λον ἐπιστήσας, εὗρον τοῖς μὲν χρόνο[ι]ς ἀρχαιοτάτου δό[γ]μα[τος] συνκλήτου ἀντισ[φρ]άγισμα, γεγονότος Λουκίῳ [Σ]ύλλᾳ τὸ δε[ύτε]ρον ὑπάτῳ, ἐν ᾧ μαρτυ[ρηθ]εῖσι τοῖς Χείοις, ὅσα ὑπὲρ Ῥωμαίων δι[έθη]κάν τε Μιθριδάτην ἀνδραγαθοῦντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔπαθον, ἡ σύν[κλη]τος εἰ[δ]ικῶς ἐβεβαίωσεν, ὅπως νόμοις τε καὶ ἔθεσιν καὶ δικαίοις [χρῶν]ται [ἃ] ἔσχον ὅτε τῇ Ῥωμαίων [φι]λίᾳ προσῆ[λ]θον, ἵνα τε ὑπὸ μηθ' ᾡτινι[οῦν] τύπῳ ὦσιν ἀ[ρ]χόντων ἢ ἀνταρχόντων, οἵ τε παρ' αὐτοῖς ὄντες Ῥω[μαῖο]ι τοῖς Χείων ὑπακούωσιν νόμοις· Αὐτοκράτορος δὲ θεοῦ υἱοῦ Σ[ε]βαστοῦ, τὸ ὄγδο[ο]ν ὑπάτου, ἐπιστολὴ[ν] πρὸς [Χ]είους, γράφοντ[ος ὡς, ἐπειδὴ] - - - - - - - ις πε[ρὶ] τὴν πόλιν ἐ[π]ύθ[ετο?
- - - - - - - - - - - - - - -

Iure hoc decretum Proconsulis Asiae, in cuius provincia Chius, Letronnio imprimis memorabile visum est: quo magis mihi fuit operae pretium, aetatem et causam definire. Et de illa quidem non est quod dubites. Auctor decreti successor fuit Antistii Veteris: hic vero Antistius temporibus longe remotus a Sullana aetate fuit, quum Senatusconsultum Sulla iterum Consule factum τοῖς χρόνοις ἀρχαιότατον dicatur, isque post Augusti opinor fata vixit, quod eius successor inter antiquiora documenta epistolam *Divi* Augusti affert (vs. 19.): quare certe Consul a. u. c. 748. non potest significatus esse. Ne multa, misso etiam Consule a. u. 776. moneo *L. Antistium Veterem* intelligendum esse, qui a. u. 808. Consul fuit; eum fuisse Asiae Proconsulem docet Tacitus Ann. XVI, 10. ubi breviter eum L. Veterem appellat; sed esse hunc Antistium per se patet et intelligitur ex nomine filiae Antistia (XIV, 22.). Hic damnatus a. u. c. 818. sub finem anni, quantum ex ordine rerum a Tacito propositarum coniicere licet; qui quum in hoc decreto audiat ἀνὴρ ἐπιφανέστατος, certe superfuit tum Antistius, quum hoc scriberetur decretum. Proconsul vero Asiae ex legibus fieri non potuit ante a. u. c. 814. nec videtur multo ante accusationem redisse ex provincia, quippe quum Nero Claudium Demianum, quem ob flagitia vinxerat Vetus Proconsul, *exsolverit in praemium accusationis.* Quae quum ita sint, Antistius videtur a. u. c. 817. Proconsul fuisse, et decretum nostrum a. u. c. 818. antequam accusaretur Antistius, esse compositum. Difficilius est de causa iudicare; sed componam tamen, quae mihi notatu digna videntur. Lis agitur inter Chiorum legatos (vs. 2.) et eorum adversarios, quos vs. 1. exempli causa adscito supplemento τῶν ἀντιδίκων indicavi. Hi adversarii recitant epistolam Veteris πρὸς τοὺς Χείων πρέσβεις (vs. 2.), hoc est *recitant illam adversus Chiorum legatos*, non ut visum, *epistolam datam ad Chiorum legatos.* Legati quid petierint, ex argumento Proconsulis patet, quo adversus legatorum adversarios utitur, petito illo ex Senatusconsulto. Nempe Senatusconsultum statuerat, ut suis legibus uterentur Chii (quos liberos vocat etiam Plin. H. N. V, 38.), iisdemque legibus parerent Romani in Chio habitantes, neve Chii subiecti essent Romanorum magistratuum ulli cognitioni de actionibus privatis (τύπῳ, de quo infra dicam). Quo argumento usus Proconsul mutavit priorem sententiam, quam Chiorum legatorum adversarii recitandis Veteris litteris ipsi persuaserant. Itaque quum Chiorum legatos vincere adversarii epistolâ Veteris voluerint, quae contraria erat illi Senatusconsulto, patet adversarios horum legatorum aliquid prius a Vetere obtinuisse non ex legibus Chiorum, sed ex institutis Romanis vel arbitrio Romanorum magistratuum, ideoque Chios ad Proconsulem misisse legatos, ut Chiorum leges servarentur in ea, quae agebatur, causa iudicanda. Haec vero causa, ni fallor, in bonis Staphyli Chii versabatur. Vs. 2. certe ὑπαρχόντων videtur *bona*, *rem* significare: et Staphylus haud dubie Chius est, de quo admonuit etiam Coraës nomen hoc et in Chiis nummis esse obvium annotans, et Staphylum nominatum esse fratrem Oenopionis, Chii conditoris (Oenopion vero et Staphylus ille fabulosi sunt, ex *vino* praestantissimo nomen adepti). Porro privatae actionis (τύπου) mentio ex Senatusconsulto allata confirmat nos in ea sententia, ut in bonis privati versari causam putemus. Quo deducta disputatione potest iam de universi decreti ratione sententia ferri, quam spero me ipsi etiam Letronnio probaturum. Initio decreti, quod periit, status causae expositus erat. Litigabant coram Proconsule Chiorum legati et eorum adversarii; hi adversus legatos recitabant litteras Veteris, ex quibus ipsi aliquid obtinuerant, invitis legibus Chiorum. Primum favebat illis Proconsul, quod servare Veteris decreta constituerat: sed utraque parte audita et documentis inspectis invenit *primum* apographum Senatusconsulti, quod Chiis suas confirmarat leges et libertatem ac iurisdictionem, *secundum* epistolam Divi Augusti similis argumenti. Coniungenda enim haec sunt: εὗρον τοῖς „μὲν" χρόνοις ἀρχαιοτάτου δόγματος συνκλήτου ἀντισφράγισμα (vs. 11.), Αὐτοκράτορος „δὲ" Θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ, τὸ ὄγδοον ὑπάτου, ἐπιστολὴ[ν] πρὸς Χείους (vs. 19.); nec dubia nostra correctio ἐπιστολήν, qua neglecta nullum reppereris orationis nexum. Iam dictum erat, quid scripsisset Augustus; itaque vs. 19. dedi γράφοντος ὡς, et addidi ἐπειδή, ex quo pendere videtur vs. 20. ἐπύθετο, quod mihi videor agnoscere: ibidem, ut hoc obiter dicam, πε[ρὶ] fuisse mihi videtur. Denique his documentis et aliis fortasse rebus victus Proconsul abrogavit sententiam Veteris, et quae postularant legati Chiorum confirmavit. Haec in fine scripta erant, qui periit. Ceterum emendationes et supplementa exceptis iis, quae modo dixi, atque illis, de quibus in seqq. dicam, sunt Letronnii. Vs. 4. Letr. post ἐπιφανεστάτου concludit orationem: quod mutandum visum est. Vs. 5. non potest τοῦ π[οι]εῖν vel τοῦ π[ράττ]ειν scribi, quod hoc non convenit usui, et quod lacuna est ante Π: dedi certum [ἐ]π[αιν]εῖν, Latinum *probare.* Vs. 8. 9. ἐπιμελέστερα debetur C. Fr. Hermanno. Κατὰ τὸ ἐπιβάλλον sc. μέρος dictio est usitatissima; Letr. supplevit μοι, C. Fr. Hermannus αὐτοῖς (τοῖς ὑπομνήμασι) provocans ad Wessel. in Diod. I, 1. recte credo. Vs. 11. extr. spatium non fert articulum τῆς] συνκλήτου; neque ille commodus est: Senatusconsultum simpliciter dicitur δόγμα συγκλήτου, ut dicitur ψήφισμα βουλῆς καὶ δήμου. Ἀντισφράγισμα rectissime Letr. explicat ἀντίγραφον ἐσφραγισμένον, quod alibi ἐκσφράγισμα. Senatusconsultum hoc factum est a. u. c. 673/4. quinque annis post calamitatem a Zenobio Mithradatis duce Chiis inflictam (Appian. Mithr. 47. Memnon. Reliq. c. 33.): notavit Letr. Correctiones μαρτυρηθεῖσι et διέθηκαν recte dedit C. Fr. Hermannus et formulam διατιθέναι τινά τι notat illustrari ab Hemst. ad Lucian. Nigrin. 38. De iis, quae adversus Mithradatem gesserunt Chii et quae ab illo passi sunt, vide Coraïs Χιακῆς Ἀρχαιολογίας ὕλην p. 157 sqq. T. III. Ἀτάκτων. Vs. 15. vere Letr. εἰδικῶς, *specialiter*; Herm. ἐνδίκως: sed non est Proconsulis iudicium ferre de

Senatusconsulto. Vs. 16. nota μηθ' ὡτινιοῦν, ut μηθενί; de quo saepius monuimus. Τύπος ἀρχόντων ἢ ἀνταρχόντων non est *species magistratuum vel eorum, qui pro magistratibus sunt,* sed *iurisdictionem* designat *competentem illis magistratibus in actionibus privatis;* videtur autem τύπος ἄρχοντος dictum esse pro τύπος πρὸς τὸν ἄρχοντα. Poll. X, 29. καὶ δίκης μὲν λῆξις (quae ad causas privatas pertinet) εἴη ἂν ὁ νῦν καλούμενος τύπος; angustius, solam quam narrat causam respiciens, Philostratus Vit. Soph. I, 25, 9. τύπους explicat γράμμα ἀγορᾶς ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι. Cf. etiam ad n. 2337. (vs. 77.). Epistola Augusti est a. u. c. 728.

2223.

Chii, in regione urbis Palaeo Castro; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 40. 1. cf. p. 42. et hinc Coraës Χιακῆς ἀρχαιολογίας ὕλη p. 263. T. III. Ἀτάκτων.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΒΡΟΣΥΝΗΝΞΗΝΙΔΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΔΕ
ΑΠΕΛΛΩΙΤΟΥΘΕΟΜΝΙΔΟΣ

Ὁ δῆμος Ἀβροσύνην Ζήνιδος, γυναῖκα δὲ Ἀπελλ[οῦ] τοῦ Θεόμνιδος.

Ξῆνις (non Ζῆνις) affertur ex nummo Chio, in quo non dubito quin Ζῆνις legendum sit. Θεόμνις Coraë iudice est ex Θεόμνηστος decurtatum, ut Θέογνις ex Θεόγνητος. Videndum tamen numne Θεόγνιδος scribendum sit, quod Chium nomen esse docet nomen Theognidis Chii sophistae ex Athenaeo cogniti.

2224.

Chii in urbe, in angulo domus privatae, prope fontem quendam; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 38. 2, cf. p. 41, et hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 273.

ΜΕΓΙΣΤΗΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΗΝΕΑΥΤΗΣΜΗΤΕΡΑ
ΝΕΓΙΣΤΗΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΓΥΝΑΙΚΑΔΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Μεγίστη Διονυσίου τὴν ἑαυτῆς μητέρα [Μ]εγίστην Ἀσκληπιάδου, γυναῖκα δὲ Διονυσίου, sc. ἀνέθηκε vel ἀνέστησεν.

2225.

In insula *Chio*, ex schedis Ambrosianis ed. Murat. T. III. p. MCCLIV. 2.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΑΓΑΘΩΝΟΣΘΥΓΑΤΗΡΓΥΝΗΔΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΓΑΘΩΝΑ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣΠΑΣΙΝ

Δημητρία, Ἀγάθωνος θυγάτηρ, γυνὴ δ' Ἀθηνοδώρου, τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῆς Ἀγάθωνα Ἀγαθοκλεῦς [θεοῖς] πᾶσιν.

Forma Ἀγαθοκλεῦς Chiis usitata (cf. n. 2214.).

2226.

Chii in foro; ed. Chandler. Inscr. P. I. n. 11. p. 5.

ΠΟΥΠ..ΟΝΑΙΛΙΟΝ
ΡΑΝΑ...ΥΥΙΟΝΣΕΡ
.ΙΑΛΥ..ΙΑΧΟΝ

Πούπλ[ι]ον Αἴλιον [Π.?] Α[ἰλίο]υ υἱὸν, Σερ[γ]ία, Λυ[σί]μ]αχον.

2227.

In ora *Chii* maritima inter rudera templi antiqui; ad sinistram est avis, anser ut videtur. Ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscriptt. Gud. C. XXIII. ex schedis fere iisdem, quibus nos usi sumus, id est Horstianis. Habent etiam Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 259.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΒΙΣΤΑΣ
ΤΗΣΦΕΙΔΟΛΕΩΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ

Egm. ΑΓΓΕΛΛΕΥΣ.

Φαινομενὸς Ἀγγελεὺς ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Βίστας τῆς Φειδόλεω θυγατρὸς Ἀρτέμιδι.

Atticus homo est Phaenomenus; qui si Chii habitasset ut inquilinus, non ex demo sese nominasset Ἀγγελέα, sed Ἀθηναῖον. Cf. ad n. 2151. Nec tamen Chius unquam cleruchos Atticos habuit; itaque in itinere vel militari expeditione Phaenomenus Chium delatus videtur hoc dicasse monumentum: quod si statuas, minus offendit nomen demoticum. Βίστα simile nomen ac Βιττώ, Βιττίς.

2228.

Chii in Palaeo Castro; ex schedis Akerbladii misit Münterus.

ΑΘΗΝΑΣΜΗΤΡΩΝΟΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΘΕΣΣΑΛΟΥΔΕΓΥΝΗ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΕΦΕΣΕΙΗΙ

Ἀθηνα[ΐ]ς Μήτρωνος θυγάτηρ, Θεσσαλοῦ δὲ γυνή, Ἀρτέμιδι Ἐφεσείῃ.

Haec igitur Chii colebatur.

2229.

In insula *Chio* in horto (fortasse eodem ubi n. 2230.). Ex schedis Sylburgii dedit Gruterus p. MXXXIX. 11. Hinc Fleetwood. Syll. p. 321. 3. Brunck. Anal. T. III. p. 198. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 7 sq.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 178. ubi cf. not.

ΕΡΜΗΝΤΟΝΚΛΕΠΤΗΝΤΙϹΥΦΕΙΛΕΤΟΘΕΡΜΟϹΟΚΛΕΠΤΗϹ
ΟϹΤΩΝΦΙΛΗΤΕΩΝΩΙΧΕΤΑΝΑΚΤΙΦΕΡΩΝ

Ἑρμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο; Θερμὸς ὁ κλέπτης,
ὃς τῶν φιλητέων ᾤχετ' ἄνακτ[α] φέρων.

Haec in basi debent scripta esse, postquam statua sublata est a fure. Titulum subditicium iudicavit Maffeius Crit. lapid. p. 74. sine causa idonea.

2230.

In *Chio* insula, in horto Capucinorum. Corruptius exhibet Gallandus apud Sponium de aris ignot. deor. (Thes. Antt. Gr. T. VII. p. 261.) recte correctus a Sponio, qui dedit etiam in Misc. erud. antiq. X, 59. p. 340. Ex Sponii Misc. habet Fabrettus Inscr. c. VI. n. 183. p. 493. ex libello de aris ignot. deor. Cuperus Harpocr. p. 148 sqq.

ΘΡΑΣΕΑΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝ
ΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΤΟΛΛΑΣ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΤΟΛΛΑΣ
ΚΑΙΚΟΥΙΝΤΟΥΤΕΚΝΩΝ
ΙΣΙΔΙΣΕΡΑΠΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΑΡΠΟΚΡΑΤΕΙΘΕΟΙΣΣΥΝ
ΝΑΟΙΣΚΑΙΣΥΝΒΩΜΟΙΣ
ΕΥΧΗΝ

Sic Spon. Τόλλας vix verum est; recte Cup. coniecit Πόλλας (s. Πώλλας).

Θρασέας Διογένους ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τέκνων καὶ τῆς γυναικὸς [Π]όλλας, καὶ τῶν τέκνων [Π]όλλας καὶ Κουΐντου τέκνων (pro liberis Pollae filiae et Quinti filii), Ἴσιδι, Σεράπιδι, Ἀνούβιδι, Ἁρποκράτει, θεοῖς συννάοις καὶ συνβώμοις εὐχήν.

2231.

Chii; ex schedis Fauvelii Köhlerianis.

ΑΝΤΜΗΔΟΥ
ΤΑΣΒΑΣΕΙΣ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

[Ὁ δεῖνα] Ἀντ[ι]μήδου τὰς βάσεις χαριστήριον.

2232.

Chii; ex Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 4. n. 2. p. 45.

ΑΘΗΝΑΗΣΧΡΗΣΤΙ
ΧΑΙΡΕ

Ἀθηνα[ΐ]ς χρηστ[ὴ] χαῖρε.

2233.

Ibidem; ed. idem ibid. n. 3.

ΤΡΙΑΝΤΑΚΑΙΠΕΝΤΕΑΙΤΩΝ
ΚΙΤΙΚΟΡΗ
ΟΝΟΜΑΘΗΟ
ΝΟΙΔΕ

Τριά[κο]ντα καὶ πέντε [ἐ]τῶν κ[ε]ῖτ[α]ι κόρη ὄνομ' Ἀθη - - -

Fortasse fuit Ἀθηναΐς ut n. 2228. 2232. nisi forte lin. 3. et in ceteris plura desunt et versibus conceptum epigramma fuit.

2234.

Ibidem; ed. idem ibid. n. 4.

ΑΝΘΑΙΧΑΡΑΙ
ΧΡΗΣΤΑΙ

Ἀνθ - - - -
χρησταὶ [χαίρετε]?

2235.

Chii in Palaeo Castro, lapis integer et bene sculptus, insertus exteriori muro aedis D. Io. Chrysostomi. Sic ut dedi edidit Vidua Inscr. ant. tab. 40. 3. cf. p. 42. et hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 264.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ
ΞΗΝΟΦΑΝΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΓΥΝΗΔΕ
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟ[Υ]

Ἀρτεμισία Ζηνοφάνου θυγάτηρ, γυνὴ δὲ Ποσειδίππου.

2236.

In *Chio* insula in horto (cf. ad n. 2229.). Ex schedis Sylburgii ed. Gruterus p. MXXXIX. 10. hinc Fleetwood. Syll. p. 322. 1. Iacobs. Anthol. Paralip. II, 10. p. 762. Anthol. Palat. Append. n. 137. ubi vide nott.

ΒΙΤΤΩΚΑΙΦΑΙΝΙϹΦΙΛΗΗΜΕΡΗΑΙΣΥΝΕΡΙΘΟΙ
ΑΙΠΕΝΙΧΡΑΙΓΡΑΙΑΙΤΗΙΔΕΚΛΙΘΗΜΕΝΟΜΟΥ
ΑΜΦΟΤΕΡΑΙΚΩΙΑΙΠΡΩΤΑΙΓΕΝΟϹΩΓΛΥΚΥϹΟΡΘΡΟϹ
ΠΡΟϹΛΥΧΝΟΝΩΙΜΥΘΟΥϹΗΙΔΟΜΕΝΗΜΙΘΕΩΝ

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φίλη ἡμέρη, αἱ [σ]υνέριθοι,
αἱ πενιχραί, γραῖαι, τῇδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ,
ἀμφότεραι Κῷαι, πρῶται γένος. ὦ γλυκὺς ὄρθρος,
πρὸς λύχνον ὦ μύθους ἤδομεν ἡμιθέων.

Nihil video mutili in hoc titulo, quamquam Iac. aliter iudicat. Vs. 1. Φαινὶς audit φίλη ἡμέρη, *mitis amica* sc. *Bittus*. Βιττὼ Coa mulier est, ut Bittis vocata Philetae Coi sponsa.

2237.

Chii, „ἔν τισιν ἐρειπίοις παλαιοῦ πύργου" Gruter. p. MXXXVI. 9. ex schedis Sylburgii: hinc Brunck. Anal. T. III. p. 311. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 320.) et Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 148. (cf. nott. T. III. p. 924.), et prius Maffei. Sigl. lapid. p. 109. Critic. lapid. p. 115. Tractavit etiam Dorvill. Vann. crit. p. 174. Varietatem lectionis unam tantum ad Grut. annotavit Chandl. Inscr. Syllab. p. II. n. 9. Extra urbem Chium vidit Akerbladius „ad domum Tepegi Bachi": eius schedas, quibus etiam Iacobsius usus est, misit Münterus. Nuperrime optime transcripsit Vidua Inscr. ant. tab. 41. 3. (cf. p. 43.), in agro Chio, in muro villae suburbanae Turcicae, tertiae horae parte ab urbe distantis, haud procul a ponte Parteni; locus appellatur Varvasi. Cf. Letronn. Journ. des Sav. 1827. p. 475 sq. Habet etiam Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 75. et Coraës l. c. ad n. 2223. p. 268.

ΕΒΔΟΜΟΝΕΙΣΔΕΚΑΤΟΝΤΕΒΙΟΥΛΥΚΑΒΑΝΤΑΠΕΡΩΝΤΑ
ΜΟΙΡΑΜΕΠΡΟΣΘΑΛΑΜΟΥΣΑΡΠΑΣΕΦΕΡΣΕΦΟΝΑΣ
ΛΑΜΠΑΔΑΓΑΡΖΩΑΣΜΕΔΡΑΜΕΙΝΜΟΝΟΝΗΘΕΛΕΔΑΙΜΩΝ
ΤΟΝΔΕΜΑΚΡΟΝΓΗΡΩΣΟΥΚΕΤΙΘΕΙ[Ν]ΔΟΛΙΧΟΝ
ΑΡΤΙΔΕΦΗΒΕΙΑΙΣΘΑΛΛΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΚΜΑΙΣ
ΚΑΙΣΕΛΙΣΙΝΜΟΥΣΩΝΗΛΥΘΟΝΕΙΣΑΙΔΑΝ
ΑΛΛΑΠΑΤΕΡΜΑΤΕΡΤΕΠΡΟΛΕΙΠΕΤΕΠΙΚΡΟΝΟΔΥΡΜΟΝ
ΤΕΡΜΑΓΑΡΕΙΣΜΕΒΙΟΥΜΟΙΡΕΠΕΚΡΑΝΕΤΟΔΕ

Formam tituli et litterarum dedi ex Vid. et Ak. Fundus lectionis est Viduae textus. Vs. 1. extr. Vid. Α in uncis habet, Grut. Ak. extra uncos. Vs. 2. vulgo ΗΡΠΑΣΕΠΕΡΣ, Vid. Chandl. quod dedi. Vs. 3. primum Λ Vid. in uncis habet; Grut. ΑΜΠΑΛΑ: Ak. ΛΑΜΓΑΔΑ, quod in lapide a se inspecto esse docet etiam Walpol. Mem. p. 471. In fine Ν solus Vid. in uncis habet, ceteri extra uncos. Vs. 4. Ν in uncis dedi ex solo Vid. ceteri id omittunt, et legunt οὐκ ἐτίθει: verum vidit Letr. Vs. 5. ΕΦΗΒΕΙΑΙΣ cum Vid. habent Ak. et Walp. Gruterus ΕΦΗΒΕΙ (Iac. dedit ἐφηβείας). Vs. 7. prius **ΤΕ** Vid. in uncis, ceteri extra uncos habent.

Ἕβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
Μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἅρπασε Φερσεφόνας.
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκέτι θεῖν δόλιχον·
ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον εἰς Ἀΐδαν.
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν·
τέρμα γὰρ εἴς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε.

2238.

Chii in Palaeo Castro, in descensu viae, cui nomen Taxiarchi Laudia, ad laevam; postremae litterae solo defossae sunt. Sic ut dedi habet Vidua Inscr. ant. tab. 40, 2. (cf. p. 42.) et hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 269.

ΖΗΝοΔοΤοΣΑΡΙΣΤοΛοΧ[οΥ]

Ζηνόδοτος Ἀριστολόχ[ου].

2239.

Chii super porta domus extra urbem in via ad vicos ducente, quos inhabitant Graeci lentiscum colentes: in marmore sunt figurae matris et filii sedentes, in medio est ara rotunda cum flamma, ut videtur, et ove victima. Ed. Chandl. Inscr. P. I. n. 9. p. 4. ex quo plurima reddo; prius vitiosissime dederat Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 4. n. 1. p. 45. Habet Iacobs. Paralip. Anthol. II, 28. p. 776. Anthol. Palat. Append. n. 208. (cf. nott. p. 933.)

ΗΠΑΣΙΝΜΑΚΑΡΕССΙΒΡΟ
ΤΟΙСΙΤΕΠΡΟСΦΙΛΕСΑΙΕΙΑС
ΠΑСΙΟΙСΙΛΟΤΟΙСΤΟΝ
ΠΑΡΙΟΝΤΑΝΕΜΩΕΙ
ΔΕΘΕΛΕΙСΓΝΩΝΑΙ
СΤΗΛΛΗСΤΥΠΟΝ
ΩΠΑ ΡΟΔΕΙ
ΤΑ
ΘΑΛΛΟΥΣΑΝΜΕСΟΡΑСΜΗΤΡΙΣ
ΤΗΝΔΕΧΑΡΙΝΜΝΗΜΗСΘΑΛΛΟС
ΑΡΕΤΗСΕΙΔΩСΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ

Vs. 3. Chandl. **ΔΟΤΟΙΣ**, Poc. **ΛΟΤΟΙΣ**. Vs. 9. extr. ut videres aliquid deesse, addidi **Σ**, quod ibi Poc. habet. Vs. 11. extr. **Μ** ex eodem additum Poc. est.

Ἦ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλὲς αἰεί,
ἀσπασίοισι λό[γ]οις τὸν παριόντα νέμω.
εἰ δ' ἐθέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ὦ παροδεῖτα,
Θάλλουσάν μ' ἐσορᾷς· μητρὶ [δὲ] τήνδε χάριν
μνήμης Θάλλος [ἔθηκ'], ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν [δ]ή
\- - - - - - - - -

Λόγοις rectissime correxit Iac. quem etiam in ceteris secutus sum; Schneider. Lex. Gr. v. δοτὸς putabat δοτὰ esse *dona*. Vox εἰδὼς Iacobsio suspecta videtur.

2240.

In *Chio*. Epigramma hoc cum notula „Εὑρέθη ἐν Χίῳ" manu eleganti adscriptum erat editioni epigrammatum Io. Lascaris Parisinae a. 1544. unde transcripsit Tollius, in cuius epistt. itinerar. p. 5. editum est cum nota Henninii p. 20 sq. Ex Tollio petiit Leich. Sepulcr. p. 12. et 32. ex hoc Iacobs. Anthol. Paralip. II, 8. p. 761. Anthol. Palat. Append. n. 127.

ΑΡΤΙΣΕΤΟΝΘΑΛΛΟΝΤΑΝΕΟΙΣΕΠΙΓΥΜΝΑΔΟΣΕΡΓΟΙΣ
ΑΒΑΣΚΑΛΛΙΣΤΟΙΣΑΝΘΕΣΙΤΕΡΠΟΜΕΝΟΝ
ΗΙΘΕΟΝΠΡΩΤΑΡΧΕΠΑΤΗΡΕΚΑΛΥΨΑΤΟΤΥΜΒΩΙ
ΟΣΤΕΑΔΟΓΚΩΘΕΙΣΟΥΤΟΣΕΔΕΚΤΟΤΑΦΟΣ
ΠΡΟΣΘΕΝΔΟΠΡΕΣΒΥΣΠΙΝΥΤΩΙΔΕΔΜΗΜΕΝΟΣΑΛΓΕΙ
ΙΣΙΑΔΩΚΥΜΟΡΟΝΜΥΡΕΤΟΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΙΞΑΣΔΑΠΛΗΣΤΑΠΑΛΙΝΔΡΟΜΟΝΕΛΛΑΒΕΠΕΝΘΟΣ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΓΑΜΕΤΗΝΓΑΡΣΤΕΝΑΧΗΣΕΛΙΗΝ
ΛΑΙΝΑΔΟΓΚΩΣΕΝΤΑΔΕΣΗΜΑΤΑΤΑΣΓΑΡΑΦΥΜΩΝ
ΑΙΔΗΣΓΗΡΟΤΡΟΦΟΥΣΕΛΠΙΔΑΣΩΡΦΑΝΙΣΕΝ

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἅβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον
ἠΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ᾽ ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.
πρόσθεν δ᾽ ὁ πρέσβυς π[υκιν]ῷ δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ᾽ ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰ[ά]ξας δ᾽ ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος·
Πρώταρχος γαμετὴν γὰρ στενάχησε λίην,
λάϊνα δ᾽ [ὤ]γκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ᾽ ὑμῶν
Αΐδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

Vs. 1. Henninius volebat νέων; sed νέα ἔργα sunt *iuvenilia*, ut ἔφηβοι παλαῖστραι sunt ἐφήβων s. ἐφηβικαί. De voce γυμνὰς vide Iac. Ἅβας Doricum quum sequentibus non respondeat, Iac. vult ἥβης, quod mihi quoque probabile visum: potuit tamen in dialecto variari; quare Welckerus Syll. p. 208. tuetur Doricum. Vs. 5. πυκινῷ dedit Hennin. vs. 7. αἰάξας Reiskius et Eldikius Susp. p. 33. Vulgo vero post πένθος non interpungitur, sed post Πρώταρχος: in quo hoc incommodum, quod vs. 7. de Protarcho pronuntiatur, quem recta ratio suadet ad patrem Protarchi referri. Quare Hennin. vult Πρωτάρχου: sed tum reliqua γαμετὴν γὰρ στενάχησε λίην non tam aperte ad subiectum Πρώταρχος referuntur quam debent. Igitur interpunctione mutata scribendum: πένθος· Πρώταρχος γαμετὴν γάρ: in quo durius positum γὰρ defendi nihilominus potest. Ibidem nota γὰρ initio secundae partis pentametri: quod rarum. Formam στενάχησε non ausus sum in στονάχησε mutare: Reisk. pro ΕΛΙΗΝ scripsit ἰδίην. Puto στενάχησε λίην praestare: *nimium Protarchus flevit uxorem*; hinc defunctus is prae moerore *auxit et implevit* (ὤγκωσε) *tumulum, et pater novum luctum nactus est.* Vs. 9. Hennin. vult ἡμῶν.

2241.

In insula *Chio*; ex schedis suis Murat. T. II. p. MXIV. 11.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΤΙΜΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΣΤΙΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΚΛΑΥΔΙΑΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑΤΕΡΘΟΜΑΕΑΥΤΗ
ΚΑΙΤΩΚΛΑΥΔΙΩΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ
ΑΝΔΡΙΙΔΙΩΕΧΤΩΝΙΔΙΩΝΜΝΗΜΕΙΟΝΣΥΝ
ΤΗΚΑΜΑΡΑΕΠΟΙΗΣΕΝ

Sunt tituli duo separati; prior fortasse artificum nomina continet.

a. Θεόμνηστος Θεοτίμου καὶ Διονύσιος Ἀστίου ἐποίησαν.

b. Κλαυδία Σεβαστοῦ ἀπελευθέρα Τερ[τ]ό[λλ]α ἑαυτῇ καὶ Τ[ιβερί]ῳ Κλαυδίῳ Σεβαστοῦ ἀπελευθέρῳ Ἀσκληπιάδῃ, ἀνδρὶ ἰδίῳ, ἐ[κ] τῶν ἰδίων μνημεῖον σὺν τῇ καμάρᾳ ἐποίησεν.

2242.

Chii prope n. 2222. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 41. 1. et hinc Coraës l. c. ad n. 2223. p. 270.

ΚΛΑΥΔΙΟϹ
ΦΗϹΗΝΟϹ

Κλαύδιος Φήσ[ι]νος. Nomen hoc manifesto idem est quod Φησίνου Chii n. 407. qui haud dubie idem est ac Chius Φισινός apud Arrian. Exped. Alex. III, 2, 6. qui Alexandri M. assecla fuit; cuius aetati Atticum illum titulum merito tribui. Scribe autem Φήσινος aut Φησινός. Etiam in nummo Chii habetur ΦΗΣ (Eckh. D. N. T. II. p. 566.); sed is Alexandro M. recentior est. Nomen fortasse a Phaside derivatum, etsi alias Iones non Φῆσιν sed Φᾶσιν dicunt: ille Phesinus n. 407. est filius Σκυθίνου, quod nomen satis convenit etymo illi; ita ut et patri et filio nescio quamobrem ex terra et flumine Ponto Euxino vicinis nomen inditum fuerit.

2243.

Chii, in domus pariete infixum marmor; ed. Chandler. Inscr. P.I. n. 10. p. 5. Litterarum aliquot omissionem editor quadratario tribuit.

ΛΜΟΥΝΑ
ΤΙΔΙΟϹЄΥ
ΔΑΙΜѠΝ
ΠΤΟΛΜΑ
ЄΥϹΚЄΙΤΑΙ
ΛΙΒΥ

Λ. Μουνα-
τίδιος Εὐ-
δαίμων
Πτολ[ε]μα[ι]-
εὺς κεῖται
Λίβυ[ς].

2244.

Chii; ed. Pocock. Inscr. P. I. c. 4. s. 4. n. 5. p. 45.

ΥΚΣΕΡΙΛΙΟΜΙΣΤΑ
ΩΙΥΙΥΣΗΤΤΟΑΕΜ
ΟΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕΟ

Λο]ύκ. Σερ[β]ίλιο[ς Ἀρ]ιστα-
ῖος? Α]ἴ[β]υς [Π]το[λ]εμ-
αιεύς. ❦] χρηστὲ χαῖρε [❦

Vs. 1. M dissolvi in AP; vs. 2. Ω fuit Λ, ΥΙ autem B. Cf. n. 2243. Vs. 3. O initio et in fine fuit foliolum; cf. ad n. 2217.

2245.

Psyris prope Chium; ed. Pocock. ibid. s. 5. Quae minoribus litteris scripta sunt, ut solet addidit Poc.

ΟΙΚΑΙΟΙΚΟΥΝΤΕΣΕΝΨΥΡΟΙΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ.ΟΝΠΟΛΕΩΣ
ΜΑΡΧΟΝΜ.ΙΩΝΑΧΙΠΡΟΛΩ.
Π.ΣΙΕΒΕ.Σ.ΚΕΡΕΝΠ..ΕΙΣ
ΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΛΙΤ......
.ΟΥΣΑΣΥΝΕΡ.ΟΥΠΕΡΙΝΑ
ΛΑΡΕΤΗΣ

Οἱ κα[τ]οικοῦντες ἐν Ψυροῖς στεφανοῦσιν [τ]ὸν πολέμαρχον Μ[ικ]ίωνα? [τοῦ δεῖνος, τῆς τ' εὐ]σεβε[ία]ς [ἕν]ε[κ]εν [τῆς] εἰς τοὺς θεοὺς κ[α]ὶ τ[ῆς εἰς τοὺς ἀνθρώπ]ους ἀσυν[κ]ρ[ίτ]ου περὶ [π]ά[ντα] ἀρετῆς.

Manifesto *Psyrii* nullam constituerunt civitatem; unde simpliciter *οἱ κατοικοῦντες ἐν Ψυροῖς* audiunt, non additis *βουλῆς* et *δήμου* nominibus. *Polemarchum* arbitror Chiorum esse.

2246.

In *Samo* prope Imbrasum. Per Rosium misit Guil. Gellius.

ΟΡΟΣΤΕ
ΜΕΝΕΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΔΕΟΣΗΣ

Ὅρος τεμένεος Ἀθηνᾶς Ἀθηνῶν μεδεούσης.

Etsi Ionicae formae insunt, *Ἀθηνᾶς Ἀθηνῶν μεδεούσης* mentio dubitare non sinit, quin titulus sit ab Atheniensibus dicatus, quo tempore cleruchos in Samo collocarunt, Olymp. 107, 1. (Panofka Sam. p. 97.): moris enim fuit, quum cleruchis distribuebatur terra, partem diis tribuere (Thuc. III, 50.). Similes titulos habuimus passim, sed simillimi sunt Attici n. 526 sqq.

2247.

In lepore aereo scite facto, quasi percusso et moribundo, qui in *Samo* emptus est; inscriptio est in collo et altero latere et ventre: leporem Cockerellus in Britanniam attulit possidetque Burgonus. Ex Cockerelli et Hughesii schedis aeri incisum dedit Rosius Inscr. p. 526. tab. 41, 2. (cf. etiam p. 425. extr.) qui falso pro *βουστροφηδὸν* scripto habuit nec recte explicuit. Distinctius in aere repraesentat Bröndstedius Itin. Gr. lib. I. p. 109. tab. XXXI. et recte interpretatus est p. 128. Ex hoc potissimum dedimus nostrum exemplum bipartitum, in quo nota secundum versum in secunda parte repetitum esse, ut de situ litterarum constaret spectanti. Ultimas tres litteras distinctius exhibet Leakius in Transactt. reg. soc. litt. Lond. Vol. I. P. II. p. 2. quas, dum plagulae excuduntur, nactus sum: ex hoc igitur dedi illas litteras. Post scriptas nostras notas edita est Völkelii de hoc monumento commentatio in illius postumis, Archäol. Nachlafs Fasc. I. p. 163 sqq. qui et ipse de eo recte iudicavit.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πριηνῆϊ μ' ἀνέθηκεν Ἡφαιστίων.

Apollini ut Ἀγρεῖ dedicatum esse hunc leporem recte notat Bröndst. *Prienensis* quod dicitur Apollo, inde cave putes Prienae dicatum esse leporem: immo nisi alio ac Prienae loco cultus esset ille Apollo, vix esset Prienensis dictus: quare quod Leakius leporem hunc ex loco vel ex vicinia Prienae allatum dicit, videtur ex coniectura dictum esse. Prienensem Apollinem in Samo habuisse venerationem non mirum; terra enim Prienensibus proxima haud raro a Samiis possidebatur. A habere duplicem formam diserte notat Bröndst. In voce Πριηνῆϊ N et H ligata fuere: Πριηλῆϊ enim pro Πριηνῆϊ, ut πνεύμων πλεύμων, ἦλθον ἦνθον dictum esse, non ego credo affirmanti.

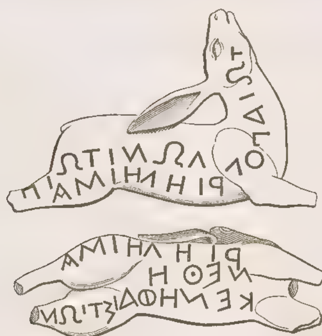

In Ionismo, in quo haesit Leakius praestantissimus, nulla est difficultas, quum et Samii et Prienenses Ionica usi dialecto sint; Dorica dialectus et forma Πριανεῖς in actis Prienensibus non ad indigenarum linguam referendae sunt, sed ad Rhodios iudices, qui illa conceperunt acta. Titulum ex forma litterarum et fabrica monumenti non antiquiorem quam Olymp. 112–115. iudicat Bröndst. neque aliter ipse iudicarim. Ceterum ut Apollini hic lepus, ita nescio quod animal Iunoni Samiae dedicatum in eius templo conspiciebatur cum inscriptione, quam servavit Hesychius v. Βάστα Κάρας· Βάστα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε: de qua vide quae intt. Hesychii et Greg. Cor. p. 126 sq. collegerunt, et adde Panofkam Sam. p. 61. qui legit:

Βάστα Κάρα Σάμιος θήρην τήνδ' Ἥρῃ ἔθηκε.

In quo Βάστα nominativus est ut ἱππότα, θήρη autem est pro θήραμα (vide intt. Greg.). Nomen Βάστας novimus ex Hesych. v. et Luciano l. c. ab intt. Sed si Βάστα est nominativus, Κάρα scribendum est pro Κάρας, quum tamen Βάστα Κάρας s. Βάτα Κάρας in proverbium abierit, constanter retento Κάρας. Itaque quod veteres ipsi perhibent, Κάρας videtur nominativus esse et praemissum patris nomen: ἐπέγραφον γὰρ πατρόθεν προτάσσοντες τὸν πατέρα, ait Grammaticus Sangermanensis v. Βάτα Κάρας a Bastio ad Greg. p. 126. allatus. Rursum vero sic instituta interpretatione secundae in Βάστα correptio offendit: versum enim liquet esse hexametrum. Fortasse igitur, quod etiam alii voluerunt, errarunt grammatici, qui duas esse voces perhibent, et scribendum coniunctim Βαστακάρας. Reliquus versus potest varie tentari, ut

Βαστακάρας Σάμιος Ἥρῃ θήρην ἀνέθηκε,
Βαστακάρας Σάμιος τήνδ' Ἥρῃ θῆρ' ἀνέθηκε,
Βαστακάρας Σάμιος Ἥρῃ τὴν θῆρ' ἀνέθηκε.

2248–2253.

Sex has inscriptiones inter rudera urbis *Sami* repperit Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 3. p. 44. n. 1-6.

2248.

ΑΠΑΘΟΔΟΡΟΣ
ΟΙΣΙΠΠΙΚΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΑΠΟΛΛΟΝΙΠΥΘΙΩΙ
ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΜΕΝΤΟΡΟΣ
ΕΠΑΦΡΑΚΑΙ ΚΑΙΕΠΙΓΟΝΟΥΣΒΑΣΣΟΥ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΟ ΕΜΙΟΥ ΧΟΜΟΥ
ΤΟ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΔΟΥ ΝΙΚΗ

a. Ἀ[γ]αθόδ[ω]ρος [τ]ο[ὺ]ς ἱππικο[ὺ]ς στεφάνο[υ]ς Ἀπόλλ[ω]νι Πυθίῳ.
b. [ὁ δεῖνα?] τὸν ἀδελφὸν Ἀπολλ[ώ]νιο[ν]? Μέντορος.
c. Ἐπαφρᾶ καὶ - - - καὶ Ἐπιγόνου [καὶ?] Βάσσου.
d. Μητροφάνο[υ etc.
- - - - -
e. Ἀπολλ[ω]νίδου νίκη.

2249. ΠΑΛΑΙΝΟΚΟΣΟΒΑΣΣΟΥΜΗΝΟΦΙΛΟ
ΙΕΝ ΝΙΚΗ

a. Παλαί[μ]ο[ν]ος Ὀ- - - - - ν[ίκη? *b.* Βάσσου Μηνοφίλο[υ νίκη.

2250. ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΗΛΙΟΔΟΡΟΥΝ
ΚΑΙΕ

Πυθοκλέους Ἡλιοδ[ώ]ρου ν[ῖ]-
και ε̄.

2251.

ΛΥΧΟΥΑΝΟ
ΝΙΚΗΙ

Αὐ[κ]ου Ἀν[Θ - - -?
νίκη.

2252.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥΤΟΥ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ
ΝΙΚΗ

Ἀνδρονίκου τοῦ Θεομνήστου
νίκη.

2253.

ΑΥΛΟΥ
ΚΑΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΙΣΙΩΝΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΟΥ
ΤΡΙΒΙΛΕΙ

a. Αὔλου καὶ Δημητρίου καὶ
Ἀπολλωνίου Ἰσίωνος.
b. Θεοφάνου
- - - -

Hi tituli omnes manifesto Apollini Pythio dicati sunt, maxima ex parte ob victorias; victoriae, quantum ex n. 2248. *a.* colligere licet, sunt ex equestribus ludis reportatae. N. 2248. *b.* videtur ex alio genere esse. Ibid. *d.* de industria non dedi Μητροφάνο[υς. De Apolline Pythio Sami v. Panofka Sam. p. 63. Bassi nomen n. 2248 *c.* 2249. cave Romanum putes; vide ad n. 1167. ubi quod conieci, idem esse nomen Βάττος, id firmare videntur Samia; certe hic Bassum, n. 2255. Battum vel nomen inde derivatum habes. Titulum n. 2253. ceteris ideo addidi quod et eodem loco repertus est et similis est titulo n. 2248. *c.*

2254.

Lapis ex insula *Samo*, ubi reppererat Woodius, Oxoniam delatus (cf. Chandler. Inscr. Syllab. p. 6.); ed. Chandlerus Marm. Oxon. II, xxv. cum supplementis. Formam tituli Chandlerus non data opera expressit, sed versus apud illum fortuito modo longius excurrunt, modo breviores sunt: itaque non curavi, ut ea tituli forma, quam Chandlerus refert, accurate redderetur.

. ΑΣΙΛΕΥΣΛΥΣΙΜΑΧΟΣΣΑΜΙΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΧ . . . . . .
. . ΡΗΣΑΝΕΦΗΜΑΣΟΙΤΕΠΡΕΣΒΕΙΣΟΙΠΑΡΥΜΩΝΚΑΙΟΙΠΑΡΑΤΩΝ . . . .
ΝΕΩΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣΥΠΕΡΤΗΣΧΩΡΑΣΗΣΕΤΥΓΧΑΝΟΙΤΕ . . . .
. ΕΚΤ . ΚΟΤΕΣΠΡΟΤΕΡΟΝΕΦΗΜΩΝΕΙΜΕΝΟΥΝΠΡΟΕΙΔΕΙΜΕΝ . . .
. . . ΤΗΓΧΩΡΑΝΥΜΑΣΕ . . . ΟΣΟΥΤΩΝΕΤΩΝΕΧΕΙΝΚΑΙΝΑΙ . . .
. . . . ΟΛΟΝΟΥΚΑΝΕΠΕΣΠΑΣΑΜΕΘΑΤΗΝΚΡΙΣΙΝΕΑΝΔΕΥΠΕΛΑΜΒΑ . . . . .
. . . . . . ΥΟΥΤΙΝΟΣΧΡΟΝΟΥΠΑΝΤΕΛΩΣΓΕΓΟΝΕΝΑΙΤΗΝΕΠΙ . . . . . .
ΟΥΤΩΓΑΡΗΜΙΝΕΠΟΙΟΥΝΤΟΤΗΝΜΝΕΙΑΝΕΝΤΟΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝ . . . . . ΟΙ
ΤΩΝΠΡΙΗΝΕΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣΟΥΜΗΝΑΛΛΕΠΕΙΔΗΠΑΡΗΣΑΝΟΙΤΕ . . . .
. . . . . ΑΙΟΙΠΑΡΑΤΩΝΠΡΙΗΝΕΩΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝΗ . . ΑΚΟΥΣ . ΝΤΑ . . . ΔΙΑ . . . . . .
. . . . ΕΡΩΝΟΙΜΕΝΟΥΝΠΡΙΗΝΕΙΣΤΗΝΜΕΝΕΞΑΡΧΗΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΝΑΥ . . . .
. . . . . ΝΤΗΣΒΑΓΙΝΗΤΙΔΟΣΧΩΡΑΣ . ΠΕΔΕΙΚΝ . ΟΝΕΚΤΕ . ΩΝ . . ΤΟΡΙΩΝ . . .
. . . . ΛΩΝΜΑΡΤΥΡΙΩΝΚΑΙΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ . . . ΤΩΝΕΞΕΤΩΝ . . . . . .
. . . . . ΡΟΝΔΕΣΥΝΟΜΟΛΟΓΟΥΝΑΙΤ . . . . . ΜΙ . . . ΕΚΜΑΘΟΝΤ . ΣΑΠΟ . . . .
. . . . ΥΝΑΜΕΩΣΤΟΥΣΤΕΛΟΙΠΟΥΣΕΓΛΙΠΕΙΝΤΗΝΧΩ . ΑΝ . . . . . .
ΗΣΟΝΑΠΟΧΩΡΗΣΑΙΤΟΝΔΕΛΥΓΔΑ . . . ΚΑΤΑΣΧΟΝΤΑ . . . .
ΠΑΛΙΝΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΑΣΑΥΤΑΣΚΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣ . . . .
ΑΙΣΑΜΙΩΝΔΕΟΥΘΕΝΑΠΑΡΜΕΝΕΣΘΑΙΠΑΡ . . . . . .
ΤΥΓΧΑΝΕΝΠΑΡΑΥΤΟΙΣΚΑΤΟΙΚΩΝΤΟΥΤΟΝ . . . . .
ΕΝΟΝΠΡΟΣΕΝΕΓΚΑΣΘΑΙΠΡΙΗΝΕ . . . . . . ΥΣ
ΑΣΣΑΜΙΟΥΣΠΑΡΕΛΕΣΘΑΙΤΗΓΧΩΡΑΝΑ . ΤΩΝ
ΠΡΙΗΝΕΩΝΒΙΑΝΤΑΠΕΡΙΔΙΑΛΥΣΕΩΝΤΟΙΣΣΑ . . . . .
. ΕΔΙΑΛΥΣΑΙΤΕΤΑΣΠΟΛΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣΟΙΚΟΥΝ . . .
. . ΓΙΝΗΤΙΔΟΣΧΩΡΑΣΠΡΟΤΕΡΟΜΜΕΝΟΣΤΙΣΩ . . .
. . ΕΝΕΙΝΕΝΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΜΕΧΡΙΤΟΥΕΣΧΑΤΟΥ . . .
ΑΣΝΥΝΔΕΗΞΙΟΥΝΗΜΑΣΚΑΤΑΣΤΗ . . . ΗΣΚ . . .
. ΗΓΧΩΡΑΝΟΙΔΕΠΑΡΥΜΩΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣ
Ν . . ΓΕΝΗΜΕΝΗΝΑΥΤΟΙΣΤΗΣ . . ΓΙΝΗΤΙΔΟΣ
ΠΑΡΕΙΛΗΦΕΝΑΙΜΕΤΑΔΕΤΟΝΛΥΓΔΑ . . .
. . . ΛΟΓΟΥΝΩΣΠΕΡΚΑΙΟΙΛΟΙΠΟΙΚΑΙΑΥΤΟ . . . . .
ΤΗΝΝΗΣΟΝΥΣΤΕΡΟΝΔΕΟ . . . .
ΜΧΙΛΙΟΥΣ . . . .

B]ασιλεὺς Λυσίμαχος Σαμίων τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ χ[αίρειν. πα]ρῆσαν ἐφ᾽ ἡμᾶς οἵ τε πρέσβεις οἱ παρ᾽ ὑμῶν καὶ οἱ παρὰ τῶν [Πριηνέων ἀποσταλέντες ὑπὲρ τῆς χώρας, ἧς ἐτυγχάν[ε]τε [ἠμφισβη]τ[η]κότες πρότερον ἐφ᾽ ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν προ[ῄ]δειμεν [ταύτην] τὴγ χώραν ὑμᾶς ἐ[πὶ τ]οσούτων ἐτῶν ἔχειν καὶ ναί[ειν, καθ᾽] ὅλον οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα τὴν κρίσιν· [νῦ]ν δὲ ὑπελαμβά[νομεν ἐξ ὀλίγο]υ οὗτινος χρόνου παντελῶς γεγονέναι τὴν ἐπί[κτησιν· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐποιοῦντο τὴν μνείαν ἐν τοῖς πρότερον [λόγοις] οἱ τῶν Πριηνέων πρέσβεις· οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐπειδὴ παρῆσαν οἵ τε [παρ᾽ ὑμῶν πρέσβεις κ]αὶ οἱ παρὰ τῶν Πριηνέων, ἀναγκαῖον ἦ[ν] ἀκούσ[α]ντα[ς τὰ] διά[φορα κρῖναι τὰ ἀμφοτ]έρων. οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς τὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς γεγενημένην αὐ[τοῖς κτῆσι]ν τῆς Βα[τ]ινήτιδος χώρας [ἐ]πεδείκν[υ]ον ἔκ τε [τ]ῶν [ἱσ]τοριῶν [καὶ ἐκ τῶν ἄλ]λων μαρτυρίων καὶ δικαιωμάτων [καὶ] τῶν ἑξετῶν [σπονδῶν· πρότε]ρον δὲ συν[ω]μολόγουν α[ὐ]τ[οὺς Σα]μί[ους] ἐ[μβ]α[λ]όντ[α]ς ἀπο[βαλεῖν πολὺ τῆς δ]υνάμεως, τούς τε λοιποὺς ἐγλιπεῖν τὴν χώ[ρ]αν [ταύτην καὶ εἰς τὴν ν]ῆσον ἀποχωρῆσαι· τὸν δὲ Λύγδα[μιν] κατασχόντα [εἰς τοὺς τόπους] πάλιν ἀποδιδόναι τὰς αὐτὰς κτήσεις το[ῖ]ς [πρὶν οὖσιν ἐν τῆ χώρ]ᾳ· Σαμίων δὲ οὐθένα παρ[αγ]ενέσθαι παρ[ὰ τούτοις, πλὴν εἴ τις ἐ]τύγχανεν παρ᾽ αὐτοῖς κατοικῶν· τούτ[ω]ν [δὲ ὕστερον διὰ τὸ κατὰ πόλ]ε[μ]ον προσενέγκασθαι Πριηνε[ῦσιν το]ὺς Μιλησίους οὔσης στρατεί]ας, Σαμίους παρελέσθαι τὴγ χώραν α[ὐ]τῶν· πεμφθῆναι οὖν παρὰ τῶν] Πριηνέων Βίαντα περὶ διαλύσεων τοῖς Σα[μίοις ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης· τὸν δ]ὲ διαλῦσαί τε τὰς πόλεις, καὶ τοὺς οἰκοῦν[τας - - - - ὑπὲρ τῆς Βατ]ινήτιδος χώρας, πρότερομ μὲν ὅστις ᾤ[κησεν ἐκεῖνα, τούτους καὶ μ]ένειν ἐν τούτοις, καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου [δὲ? - - - - - - ας. νῦν δὲ ἠξίουν ἡμᾶς καταστῆ[σαι εἰ]ς κ[ρίσιν τοὺς οἰκοῦντας? τ]ὴγ χώραν. οἱ δὲ παρ᾽ ὑμῶν ἀποσταλέντες πρέσβεις τὴν κτῆσιν τὴ]ν [γε]γενημένην αὐτοῖς τῆς [Βατ]ινήτιδος χώρας ἔφασαν ἐκ παλαιοῦ?] παρειληφέναι, μετὰ δὲ τὸν Λύγδα[μιν - - - - - συνωμο]λόγουν, ὥσπερ καὶ οἱ λοιποί, καὶ αὐτο[ί, Σαμίους ἀποχωρῆσαι εἰς?] τὴν νῆσον· ὕστερον δὲ ο - - - - - - - - - - - - - - - χιλίους - - - - - - -

Non mihi satisfacio in hoc titulo restituendo; in quo ne ea quidem, quae in lapide sibi legisse visus est Chandlerus, certa sunt omnia: supplementa vero a Chandlero tentata magna ex parte absona aut ne Graeca quidem sunt, quae singula referre et refutare taedet. Ἠμφισβητηκότες vs. 4. et λόγοις vs. 8. prorsus ut nos dedit Panofka Sam. p. 99. De rei ratione addo pauca. Mature nata inter Samios et Prienenses controversia de agris prope Prienen in continenti sitis exarsit in bellum, de quo dixit Panofka Sam. p. 28. Qui quum aliquamdiu sese invicem mediocriter infestassent, acri postremo pugna conserta mille Samios interfecerunt Prienenses: at septimo anno post Prienenses cum Milesiis, fortasse eorundem agrorum causa, congressi magnam cladem acceperunt apud Δρῦν; quo tempore Bias a Prienensibus ad Samios legatus missus gloriam sibi insignem comparavit (Plutarch. Qu. Gr. c. 20.). Tum igitur Bias videtur cum Samiis de illis agris non sine successu pactus esse; sed Olymp. 84. extr. denuo Samii ob terram prope Prienen sitam bellum gesserunt cum Milesiis, quod Atheniensium Pericle et Sophocle aliisque ducibus advenientium opera finitum est, Samiis tum in dicionem Atticam redactis (Panofka p. 67.). Repetitam Prienensium et Samiorum litem esse, quum Lysimachus Thraciae rex Asiam minorem teneret, docet haec inscriptio; et Lysimachum Prienensibus adiudicasse dicionem discimus ex actis, quae in Prienensium titulis edemus: ex quibus simul patet, rem postea ad Ptolemaeum Philopatorem (Panofka p. 100.), mox ad Antiochum Antiochi f. regem, tum ad Rhodios, postremo ad Senatum Romanum delatam esse. Ad Lysimachum vero utrique legatos miserunt; Samii videntur tum terram ipsam possedisse (vs. 5 sqq.): quod si scisset rex, ne suscepisset quidem de re iudicium: sed postquam suscepit, nihilo minus, ut diximus, Prienensibus adiudicavit terram. Vs. 10. quod dedi τὰ] διά[φορα, non placet. Vs. 12. 24. 28. Βατιν. scripsi pro Βαγιν. ut in Prienensibus actis ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου; et notat ibi Chandl. etiam in hoc marmore a doctis lectum esse T: quo accedit quod nomen Βατινήτης magis Graecum videtur. Vs. 13. scripsi καὶ] τῶν ἑξετῶν σπονδῶν: nam videtur tempus sex annorum inter pugnam Prienensium et Samiorum et bellum a Milesiis et Prienensibus gestum significari; quo tempore inducias fuisse consentaneum est. Vs. 14. πρότερον rettuli ad easdem inducias: ibidem α[ὐ]τοὺς non placet: cetera restitui ita, ut haec pertinerent ad eandem pugnam. Vs. 16. Lygdamis Naxiorum tyrannus intelligendus est, qui videtur pristinis colonis reddidisse possessionem: idem Lygdamis Samiis etiam eo adversatus est, quod Polycrati milites misit, quibus hic Samiorum tyrannidem occupavit (Polyaen. I, 23, 2.). Vs. 19.

κατοικῶν, sc. ut peregrinus s. inquilinus, non ut civis: cives autem soli fundos possident. Occasione belli Milesii autem Samii videntur terram Batinetidem iterum occupasse; ac tum Bias effecit, ut reconciliarentur utrique: qua de re ex Plutarcho retuli. Cetera vix possunt restitui; neque operae pretium iudico de iis, quae tentavi, exponere singillatim. Vs. 32. χιλίους videtur ad illos mille Samios occisos referendum, de quibus supra dixi.

2255.

Fragmentum utrinque mutilum, in *Samo* repertum; ed. Riedesel, Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 41.

ΡΟΠΗΝΑΡΑ
ΑΤΤΟΛΑΜΒΑ
ΤΑΥΥΝΠΑΝΤΑ
Ν - ΡΟΜΑΙΩΝ
ΜΗCΑΝΤ -
ΝΟΙC - - -
- - - CΟ

ῥοπὴν - -
ἀ[π]ολαμβα[ν
τὰ [σ]ύνπαντα
- - Ῥ[ω]μαίων etc.

Vs. 5. fortasse aliquis latet ἀγορανο]μήσας.

2256.

Olim in *Samo*, nunc Oxoniae. Ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 31. cum supplementis pessime consarcinatis. Ego aliter supplevi ad modum similium decretorum.

ΔΗΜΩΙΒΑΤΤ
ΕΙΔΗΜΗΤΡΟΔ
ΕΝΤΕΤΟΙΣΠΡ
ΙΠΡΟΘΥΜΟΣΩ
ΩΝΚΑΙΝΥΝ
ΚΤΟΥΝΟΜΟΥ
ΕΛΛΕΤΑΙΧΡΗΣ
ΑΙΙΔΙΑΙΔΕΔΟΧ
ΗΜΩΙΕΠΗΙΝΗ
ΙΓΓΙΝΟΥΣΣΙΔΩΝ
ΥΝΟΙΑΣΗΝΕΧΩΝ
ΔΗΜΟΝΤΟΝΣΑΜΙ
ΤΗΣΑΥΤΗΣΕΠΙΜ
ΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜ
ΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑ
ΝΑΣΥΛΕΙΚΑΙ
ΝΗΙΚΑΙΕΜΠΟ
ΙΠΡΟΞΕΝΟ

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ] δήμῳ· Βάττ-
ος? ὁ τοῦ δεῖνος εἶπε· ἐπ]ειδὴ Μητρόδ-
ωρος . . γίνους Σιδώνιος] ἔν τε τοῖς πρ-
οτέροις χρόνοις εὔνους κα]ὶ πρόθυμος ὢ-
ν ὑπάρχει τῷ δήμῳ τῷ Σαμί]ων, καὶ νῦν
- - - - - - - ἐ]κ τοῦ νόμου
- - - - - - οὐδὲν] ἐλλε[ίπε]ι χρήσ-
ιμος ὢν ἅπασι καὶ κοινῇ κ]αὶ ἰδίᾳ, δεδόχ-
θαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δ]ήμῳ, ἐπ[α]ιν[έ]-
σαι μὲν Μητρόδωρον] . . γίνους Σιδών-
ιον ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ε]ὐνοίας, ἣν ἔχων
διατελεῖ πρὸς τὸν] δῆμον τὸν Σαμί-
ων - - - -] τῆς αὐτῆς ἐπιμ-
ελείας - - -] παρὰ τοῦ δήμ-
ου - - - εἶν]αι δὲ αὐτῷ κα-
ὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλου]ν ἀσυλεὶ καὶ
ἀσπονδεὶ καὶ ἐν εἰρή]νῃ καὶ ἐμ πό-
λέμῳ· εἶναι δὲ αὐτὸν κα]ὶ πρόξενο-
ν etc.

2257.

In Cora oppido *Sami*; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 3. n. 2. p. 44. hinc Iacobs. Paralip. II, 19. p. 769. Anthol. Palat. Append. n. 161.

ΕΙΣΟΡΟΩΝΤΟΔΕΘΑΥΜΑ
ΜΝΙΟΝΗΓΕΝΟΝΗΙΑΠΟΛΛΟΝΙ
ΜΕΛΠΕΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ
ΔΙΨΗΤΙΡΟΜΕΝΟΙΣΙΝΜΕΛΙΣ
ΤΑΓΕΣΙΙΓΑΓΕΝΥΔΩΡ
ΚΑΙΡΥΠΑΜΗΧΑΝΙΗΣΕΥΡΕΠΟ
ΡΟΝΥΔΑΣΙΝΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ
ΘΗΚΕΝΕΠΙΣΚΟΠΕΛΟΙΣΚΕΛΑ
ΡΥΣΕΙΝΤΟΠΡΙΝΞΗΡΟΤΕΡΟΙΣ
ΚΑΥΜΑΣΕΙΤΕΙΡΟΜΕΝΟΙΣ
ΤΩΝΥΝΜΗΔΑΠΟΛΗΓΕΚΕΛΕΥ
ΕΔΕΠΑΣΙΝΟΔΙΤΑΙΣ
ΥΜΝΙΝΘΑΡΣΑΛΕΩΣΤΗΔΕ
ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΗΧΑΙΡΙ
ΤΩΝΠΟΡΟΝΕΣΧΕΝΕΠΙ
ΤΡΕΨΑΝΤΟΣΑΡΙΣΤΟΥ
ΟΣΘΕΜΙΝΗΜΗΡΙΟΙΣΔΕΙ
ΞΕΝΑΓΑΛΛΟΜΕΝΗΝ

Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον? ἡγε[μ]ονῆα
πολλὸν. [ἐπαινήσας] μέλπε πορευόμενος.
δίψῃ τ[ε]ιρομένοισι μελισταγὲς [ἤ]γαγεν ὕδωρ,
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν.
καὶ τά[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύ[ζ]ειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
ὑμν[ε]ῖν, θαρσαλέως τῇδε πορευομένους.
ἣ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὃς θέμιν ἡμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

Epigramma in aquaeductum, quem Praeses provinciae exstruxerat: hic est ἡγεμών vs. 1. Ammonium fuisse putat Iac. qui turrem Phariam restituerat (Anthol. Palat. T. I. p. 471. n. 674.): sed ille Patricius in Aegypto munere functus est. Ego nulla admissa mutatione exempli causa dedi Βολού]μνιον. Ἐπαινήσας quoque tantum exempli causa a me additum est. Vs. 6. praestabat ἀπ' ἀμηχανίης et ὕδασιν εὗρε πόρον.

Vs. 14. retinui πορευομένους (Iac. πορευομένοις) sc. αὐτούς: quod imperitus fuerit, qui neget Graecum esse. Iam ὑμνεῖν optimum est: *Itaque noli desinere, sed insta monere omnes viatores, ut laudes praesidis canant.* Oratio dirigitur ad proximum quemque; certe non ad fontem, ut putatur. Ὑμνεῖν dederat olim etiam Iac. qui quod postea voluit μίμνειν, non apte convenit cum πορευομένους, nec per se praestat alteri. Vs. 15. ἔσχεν non potest nisi ad Praesidem referri: sed huic non potuit alius nisi Imperator hoc mandare negotium (ἐπιτρέψαι). Itaque ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου est paulo liberius dictum et interpretandum. Nempe Aristus ex mandato praesidis per alios faciendum opus curavit; iussu praesidis *mandavit* Aristus aquaeductus exstructionem; *mandatario* quasi *Aristo usus est Praeses.* Ultimo versu quod dedit Iac. ὅς [γ]έ μιν ἡμερίοις, non magis intelligo quam ipse. Sed quod habet Pocockius et apertum et verum est. Aristus fuerat magistratus ius dicens: ὃς θέμιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην: fuerat, inquam, prius; dicitur enim δεῖξεν. Fuerat θεσμῶν ταμίης, ut dicitur in epigrammate comparis aetatis (n. 373. *b.* T. I. p. 911.). Ἡμέριοι sunt *homines* (cf. n. 434. 10.).

2258.

In *Samo* repperit Ge. Renouardus et cum E. D. Clarkio communicavit; hinc epigramma minusculis editum est Diar. class. T. X. p. 172. Ab eodem Renouardo missum maiusculis exhibetur in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 349. (cf. p. 516.) et hinc minusculis a Iacobsio in Wolfii Analect. litt. Fasc. I. p. 101. (inde in Ἑρμῇ λογίῳ 1817. p. 106 sqq.) cum notis uberrimis, item Anthol. Palat. T. III. p. 968. n. 398. quo remitto lectores, quod nostro consilio in his epigrammatis, quae Iac. in Anthologia edidit, sufficit ut plurimum, primitivum edidisse exemplum.

ΗΓΕΝΕΗΙΔΟΞΗΤΕΚΑΙΕΝΜΟΥΣΗΣΙΤΥΡΙΝΝΑ
ΕΞΟΧΟΣΗΠΑΣΗΣΑΚΡΑΦΕΡΟΥΣΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΝΕΑΔΑΣΤΡΙΣΣΑΣΕΤΕΩΝΖΗΣΑΣΑΤΟΚΕΥΣΙΝ
ΔΥΣΤΗΝΟΙΣΕΛΙΠΟΝΔΑΚΡΥΑΚΑΙΣΤΟΝΑΧΑΣ
ΠΑΣΓΑΡΕΜΟΥΦΘΙΜΕΝΗΣΧΗΡΟΣΔΟΜΟΣΟΥΤΕΓΑΡΑΥΤΗ
ΛΕΙΠΟΜΑΙΟΥΤΕΛΙΠΟΝΒΛΑΣΤΟΝΑΠΟΙΧΟΜΕΝΗ
ΑΝΤΙΔΕΠΑΤΡΩΟΥΚΑΙΥΨΟΡΟΦΟΙΟΜΕΛΑΘΡΟΥ
ΛΕΙΤΗΤΟΥΜΟΝΕΧΕΙΣΩΜΑΛΑΧΟΥΣΑΠΕΤΡΗ
ΕΙΔΗΝΕΥΣΕΒΕΩΝΟΣΙΟΣΛΟΓΟΣΟΥΠΟΤΑΝΟΙΚΟΣ
ΟΥΜΟΣΕΜΟΥΦΘΙΜΕΝΗΣΤΑΙΣΔΕΝΕΚΥΡΣΕΤΥΧΑΙΣ

Ἡ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα
ἔξοχος, ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα, τοκεῦσιν
δυστήνοις ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτὴ
λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένη.
ἀντὶ δὲ πατρῴο[ιο]? καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου
λειτὴ τοὐμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη.
εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
οὑμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

2259.

Ex ruderibus *Sami* in ara, in ecclesia Panagia Spelaeene prope Coram. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 3. n. 3. p. 44. Turner. Itin. T. III. p. 116. Habeo etiam ex schedis Seetzenii a Krusio missis.

ΕΠ....ΔΕΙΤΟϹΟΝ
ΠΕΡΑΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥ
ΕΡΜΑΝΔΕΙΜΙΔΟϹΤΗΝΕ
ΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΓΕΡΕΛΛΑ
ΝΗΝΜΟΝΙΜΕΙΝΚΑΙΤΗΝΕΑΥ
ΤΟΥΜΗΤΕΡΑΓΕΡΕΛΛΑ
ΝΗΝΑΠΑΤΗΝΗΡΟΙΝΑΙ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Fundus lectionis est textus Pocockii. Litterae Sigma formam dedi ex Seetz. (reliqui Σ, nisi quod Turn. vs. 1. Ϲ habet). Vs. 1. Turn. non habet prima ΕΠ; Seetz. ΕΙ. Mox Seetz. ΤΟΕΟ et nihil praeterea; Poc. pro Ϲ lacunam habet, quam explevi ex lectione Turneri ΕΙΤΟϹΟΝ: Ν quoque abest a Poc. Vs. 2. deest ap. Seetz. Vs. 5. Turn. Seetz. ΜΟΝΙΜ ΕΠΙΚΑΙ etc. Vs. 7. init. Seetz. ΜΗΝ. In ceteris nulla est varietas.

Haec in unum titulum componi nequeunt: fuere duo iuxta scripti, sed adeo prope nexi, ut pro uno habiti sint ab omnibus, qui viderunt.

a. Ἐπ[αφρό]δειτος [τ]ὸν [πατ]έρα Ἑρμᾶν.

b. [Ὁ δεῖνα] Ἀπολλωνίου τοῦ Δείμιδος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Γερελλανὴν Μονίμ[η]ν καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Γερελλανὴν Ἀπάτην. ἡρ[ω]ῖναι χαίρετε.

Titulus hic firmat lectionem *Gerelanum* ap. Tac. Ann. XV, 69.

2260.

In *Samo*, „in via a Mytilene ad Vahti" (Sami locum) „ducente, in ecclesia D. Theodori"; Pocock. Inscr. ant. P.I. c.3. s.7. p.41.

ΠΟΠΛΙΟΣ.ΣΑ
ΙΝΝΙΟΦΠΟΠΛΙΟΥ
ΥΙΟΣ...ΟΧΕΛΙΝΑ
ΤΟΥΤΟΝ...ΟΣΑΝ
ΛΥΜΑΝΗΤΑΙΕΞΩ
ΛΗΚΑΙΓΕΝΟΣ.ΑΥ
ΤΟΥ

Πόπλιος Σα[τρ]-
ίννιο[ς], Ποπλίου
υἱός, Ὀ[ὐ]ελίνᾳ.
τούτ[ω]ν [δέ τι] ὃς ἂν
λυμ[ή]νηται, ἐξώ-
λη [εἶναι] καὶ γέ-
νος αὐτοῦ.

2261.

In cippo in insula *Patmo*; ed. Clark. Itin. P.II. S.II. p.575.

ΔΙΟΔΩΡΑ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Διοδώρα
χρηστ[ή]
χαῖρε.

2262.

Ibidem olim, cippus sepulcralis cum anaglypho, in quo vir in lectulo recumbens, et canis; nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis. Ed. Clarkius Itin. P.II. S.II. p.372. et Gr. marm. Cantabr. n.15. p.12.

ΑΡΙϹΤΕΑϹ
ΖΩϹΙΜΟΥ

Ἀριστέας Ζωσίμου.
In Itin. Clark. male est ΖΟΣΙΜΟΥ.

2263.

In *Lero* in porta ecclesiae, fragmen lapidis. Ed. Ambros. Firmin. Didot Itin. p.366.

ΑΓΑΘΗιΤΥΧΗιΗΣΟΡΟΣ
ΥΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣΤΩΝΜΙΛΙ
ΝΗΑΥΤΟΣΜΙΛΗΣΙΑΔΗΝ
ΚΑΙΓ.ΟΥΡΙΟΣΔΗΜΗΤ
ΟΤ... ΝΠ

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἡ σορὸς - - - [να]-
υαρχήσαντος τῶν Μιλ[ησίων - - - γυ]-
νὴ αὐτο[ῦ?] Μιλησία Δη[μητρίου? - -
καὶ Γ. [Φ]ούριος Δημήτ[ριος
etc.

2264.

Amorgi; repperit Brittannus quidam; ed. Letronnius Journ. des Sav. 1827. p.482. cui dederat Millingen. Posthac aliud apographum mihi missum est ex Cadalveni libro: Recueil des Médailles Grecques (Paris. 1828.) p.225. ex quo nonnulla emendavi et formas litterarum dedi: ceterum variam lectionem apponere non opus visum.

ΜΕΙΛΗΣΙΩΝΤΩΝΑΜΟΡΓΟΝΑΙΓΙΑΛΗΝΚΑΤΟΙΚΟΥΝ
ΤΩΝΕΔΟΞΕΝΑΡΧΟΥϹΙΒΟΥΛΗΔΗΜΩΓΝΩΜΗΣΤΡΑ
ΤΗΓΩΝΚΑΙΔΕΚΑΠΡΩΤΩΝΕΧΟΝΤ....ΕΚΑΙΤΗΝ
ΠΡΥΤΑΝ...Η...ΞΟΥϹΙΑΝΙϹΗΓΗΣΑΜΕΝΟΥΤΟΨΗ
ΦΙΣΜΑΟΙ..Ι....ΟΥΣΤΡΑΤΩΝΟΣΕΠΙΨΗΦΙΣΑ
ΜΕΝΟΥΔΕΓΑΛΗΝΟΥΤΟΥΠΑΡΑΜΟΝΟΥΕΠ...
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ..ΕΠΕΙΑΓΑΘΩΝΔ - - -
ΧΟΥΑΝΗΡΝΕΟϹΤΗΗΛΙΚΙΑΔΙΑΤΕ....
ΠΡΩΤΗΝΚΑΙΕΝΔΟΞΟΤΑΤΗΝΕ....
ΗΜΩΝΑΡΧΗΝΩϹΚΑΙΠΑΡΑΔΥΝΑ...
ΘΗΝΑΙΑΥΤΩΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤ....
ΕΝΚΑΙΕΠΕΙΚΕΙΑϹΠΑϹΙΝ....
ΣΤΕΤΕΙΜΗΤ........
ΓΗ

Μειλησίων τῶν Ἄμοργον Αἰγιάλην κατοικούντων ἔδοξεν ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ, γνώμη στρατηγῶν καὶ δεκαπρώτων, ἐχόντ[ων δ]ὲ καὶ τὴν πρυταν[ικ]ὴ[ν ἐ]ξουσίαν, [ε]ἰσηγησαμένου τὸ ψήφισμα Οἰ..ι.... [τ]οῦ Στράτωνος, ἐπιψηφισαμένου δὲ Γαληνοῦ τοῦ Παραμόνου, ἐ[κκλησία κατὰ τὸν νόμον· Ἐπεὶ Ἀγάθων Δ - - χου, ἀνὴρ νέος τῇ ἡλικίᾳ διατε[λῶν? τὴν πρώτην καὶ ἐνδοξοτάτην ἐ[ν τῇ πόλει ἡμῶν ἀρχήν, ὡς καὶ παρὰ δύνα[μιν διατε]θῆναι? αὐτῷ περὶ τούτου τ - - - - ἕνεκ]εν καὶ ἐπεικείας πᾶσιν - - - - -
- - - ἧ]ς τετείμητ[αι - - - - - -
- - - - γη - - - - -

De Milesiis Amorgi aliunde non constat; Ἄμοργον Αἰγιάλην dictum est pro Ἀμόργου πόλιν Αἰγιάλην: quippe quum tria in Amorgo essent oppida, Minoa, Arcesine, Aegiale, omnia haec communi videntur nomine Amorgi vocata esse, Ἄμοργος Μινώα, Ἄμοργος Αἰγιάλη etc. Non enim crediderim Ἀμόργου scribendum esse, quamquam hoc melius quam aliae quae tentatae sunt coniecturae. Γνώμῃ dativus, non nominativus in huiusmodi praescriptis esse putatur, ut apud Demosth. de cor. p. 238. Ἐπὶ Μνησιφίλου ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν, καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ, Μαιμακτηριῶνος δεκάτῃ ἀπιόντος, Καλλισθένης Ἐτεονίκου Φαληρεὺς εἶπε: p. 250. Ἐπὶ Νεοκλέους ἄρχοντος, Βοηδρομιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, βουλῆς γνώμῃ, πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν: et sic bis p. 265. et bis etiam p. 282. Sed Letronnius ex marmore Smyrnaeo (Oxon. II. Vs. 1. 90.), in quo Iota subscr. non omittitur, notat γνώμη esse nominativum, idemque patet ex n. 2329. 2483. et decreto Halicarnassio, quod suo loco edam; nec tamen hic nominativus est cum verbo ἔδοξεν coniungendus, sed est per se absolutus, ut vs. 6. ἐκκλησία, quod dedi; vide ad n. 111. Attamen etiam dativum fero, ut n. 2447. vs. 4. n. 2484. Vs. 3. mire ad δεκαπρώτων additum ἐχόντων δὲ καὶ etc. sed locus vix potest aliter restitui, quam ita, ut ex Letr. sententia dedi. Vs. 5. 6. ἐπιψηφίσαντος dicendum erat ex Attico usu: est enim de *populo in suffragium mittendo* dictum. Mox ἐκκλησία κατὰ τὸν νόμον mihi videtur scribendum esse, ut n. 1567. ἐν ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ. Vs. 12. non audeo scribere ἐπ[ι]εικείας.

SECTIO SEXTA.

DELUS ET RHENEA CUM CYCLADIBUS, TENO, ANDRO, CEO, PARO, ADIUNCTA OLIARO, POSTREMO NAXO.

2265.

In *Deliacis* primum posui decreta, tum imagines regum et domus Augustae hominum et privatorum, maximam partem diis dedicatas, cum aliis operibus votivis vel publicis: succedit marmor agonisticum; agmen claudunt epitaphia. Primus hic lapis, in *Delo* effossus, est nunc in oppido Halifax Britanniae in domo Rawsoni; misit Rosius ex schedis ab amico missis. In sinistra fractum marmor est.

- - - - ΑΡΑΝΙΣΙΩΝΑΦΕ
- - - - ΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙΕΙΣΙΝΟΙ
- - - ΟΙΣΙΔΙΩΤΑΙΣΕΚΤΩΝ -
- - - Ε ΤΙΔΙΚΗΝΚΑΤΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣ
- - - ΙΣΠΑΙΩΝΜΗΔΥΠΟΠΟΤΗΣΝΑΞΙΩΝ
- - - ΝΜΗΔΕΟΦΕΙΛΗΜΑΜΗΔΕ
- - - ΔΗΘΕΝΜΗΔΙΩΤΕΙΜΗΣΕΝΙΚΑΤΑΠΑΝ
- - - ΩΤΟΥΓΓ.ΛΠΗΜΑΜΗΘΕΕΝΕΚΤΩΝΠΡ
- - - ΠΡΟΣΑΥΤΑΣΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝΗΑ -
- - - ΣΕΝΤΟΕΡΕΤΡΙΕΩΝΔΙΚΑΣΤΗΡΙ - ·
- - - ΗΝΠΑΡΙΩΝΤΟΥΕΠΙΤΙΜΙΟΥΤΟΥL-
- - - - ΤΡΑΦΗΙΤΗΝΔΕΟΥΣΙΑΝΤΩΙΔΗ -
- - - - ⊣ΟΥΣΤΟΔΕΤΕΡΑΣΤΟΥΒΟΟΣΕΙΣ
- - - - ΠΟΤΕΡΑΔΑΜΑΝΤΩΝΠΟΛΕΩΝΗΙΔ
- - - - ⊣ΔΕ ΤΗΙΣΥΛΛΥΣΕΙΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΙ
- - - - ΜΕΝΠΟΛΙΣΠΑΡΑΒΗΙΤΑΛΑΝΤΑΕΙΚΟΣΙ
- - - ΙΔΙΩΤΗΣΤΑΛΑΝΤΑΠΕΝΤΕΔΙΚΗΙΝ
- - - ΛΛΥΣΙΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΕΚΤΩΝΕΠΑ
- - - ΜΠΤΗΣΑΠΙΟΝΤΟΣΤΟΥΙΠΠΙΩΝΟΣΜ⊢
- - - ΤΩΝΜΕΤΑΑΡΧΕΒΙΟΥΩΣΕΡΕΤΡΙΕΙΣ
- - - ΩΣΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΦΙΛΟΚΡΙΤΟΥΤΟΥ
- ∸ - ΝΟΣΩΣΔΕΠΑΡΙΟΙΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣΘΟ
- - - ΟΣΠΛΥΝΤΗΡΙΩΝΤΟΥΣΛΕΠΡΟ
- - - ΤΟΥΣΤΟΥΣΕΡΕΤΡΙΕΩΝΕΙΣΤΕΤΑ
- - - ΙΣΑΝΑΨΑΙΤΗΝΔΕΤΗΝΣΥΛΛΥΣΙΝ
- - - ΤΕΙΧ . . ΙΣΦΡΑΓΙΣΑΜΕΝΟΥΣΤΗΙΔ
- - - - ΜΙΔΕΙΜΑΙΤΟΥΣΕ . ΗΟΟΥΣΕΚΑΤΕ
- - - - ΗΝΣΥΛΛΥΣΙΝ

\- - - - - - -
δε]δικασμένοι εἰσὶν οἱ
τ]οῖς ἰδιώταις ἐκ τῶν - -
μηδεμίαν δὲ εἶναι] ἔτι δίκην κατὰ τῆς πόλεως τῆς
Ναξίων ὑπὸ τῆ]ς Πα[ρ]ίων, [μ]ηδ' ὑπὸ τῆς Ναξίων
κατὰ τῆς Παρίω]ν, μηδὲ ὀφείλημα, μηδὲ
ἄλλο ἔγκλημα μ]ηθέν, μηδ' [ἰδ]ιώτῃ μη[θ]ενὶ κατὰ πάν-
των, μηδὲ πᾶσι κατ' ἰδι]ώτου ἔγ[κ]λημα μηθεὲν ἐκ τῶν πρ-
ότερον γεγενημένων] πρὸς αὐτὰς ἐγκλημάτων, [π]ά[ντα
δὲ κύρια εἶναι ἃ ἐδίκα]σεν τὸ Ἐρετριέων δικαστήρι[ον. βοῦν
δὲ δεκάτην? θῦσαι τὴν πόλιν τ]ὴν Παρίων τοῦ ἐπιτιμίου τοῦ [ἐπι-
γεγραμμένου ἐν τῇδε τῇ] γραφῇ, τὴν δὲ [θ]υσίαν τῷ Δη[λί-
ῳ Ἀπόλλωνι ἄγειν Παρί]ους, τὸ δὲ [δ]έρας τοῦ βοὸς εἰς-
πρᾶξαι τὸν ἱερέα. ὁ]ποτέρα δ' ἂν τῶν πόλεων ἢ ἰδ-
ιωτῶν ὅςτις ἐναντίον τι ποιῇ τῇ]δε τῇ συλλύσει, ἀποτεισάτω τί-
μημα τῇ ἑτέρᾳ, ἐὰν] μὲν πόλις παραβῇ, τάλαντα εἴκοσι
ἀργυρίου, ἐὰν δὲ] ἰδιώτης, τάλαντα πέντε. δίκη [ἡ
κατὰ ταύτην τὴν σύ]λλυσιν γεγενημένη ἐκ τῶν ἐπα-
κτῶν δικαστῶν? πέ]μπτης ἀπιόντος τοῦ Ἱππιῶνος μη-
νὸς ἐπὶ πρυτάνεων?] τῶν μετὰ Ἀρχεβίου, ὡς Ἐρετριεῖς,
ὡς δὲ Νάξιοι ἐπὶ ἱερέ]ως τοῦ Διονύσου Φιλοκρίτου τοῦ
.... μη]νός, ὡς δὲ Πάριοι ἐπ' ἄρχοντος Θο
.... μην]ός, Πλυντηρίων. τοὺς [δ]ὲ προ-
βούλους? καὶ τοὺς .....]τους τοὺς Ἐρετριέων εἴς τε τὰ
δημόσια? καὶ ἐπὶ στήλη]ς ἀνα[γρά]ψαι τήνδε τὴν σύλλυσιν
.... τει, [καὶ] σφραγισαμένους τῇ δ-
ημοσίᾳ σφραγῖδι δ]ι[αν]εῖμαι? τοὺς ἐ[π]η[κ]όους ἑκατέ-
ρᾳ τῇ πόλει τήνδε τ]ὴν σύλλυσιν.

Initium deest; quae in sinistra perierunt, difficile est paulo certiore via restituere, quod spatia litterarum valde videntur inaequalia fuisse: nec multis explicabo nostram rationem. Exemplum habemus memorabile δίκης ἐκκλήτου; litigabant *Parii* et *Naxii*: res delata ad *Eretrienses* ut πόλιν ἔκκλητον, quorum iam hoc decretum est. In ea, quae superest, parte extrema constituitur, ne posthac de illa re litigetur (vs. 3–10.); in hac parte vs. 8. insolens est μηθεὲν p. μηδεὲν s. μηθέν. Parii videntur vicisse; qui ut partem multae ipsis adiudicatae Delio Apollini consecrent, praecipitur: quare titulus in Delo positus est. Vs. 13. ΤΕΡΑΣ pro ΔΕΡΑΣ haud dubie transcribentis vitium est; δέρας, licet poeticum, non ausus sum mutare. *Pellis* victimae cedit sacerdoti, ut in titulo Halicarnassio: καὶ λήψεται (ἡ ἱέρεια) τῶν θυομένων δημοσίᾳ ἀφ' ἑκάστου ἱερείου κωλῆν καὶ τὰ ἐπὶ κωλῇ νεμόμενα καὶ τεταρτημορίδα σπλάγχνων καὶ τὰ δέρματα. Notum Athenis τὸ δερματικόν, quod ibi ex certis sacrificiis redigebatur in publicum. Vs. 18–23. nihil videtur scriptum fuisse nisi notae temporis, quando iudicata causa esset. Ἐπα[κτῶν δικαστῶν valde incertum est; videtur tamen dictio convenire; et credo iudices in Delo ipsa sedisse, *adductos* ex Euboea; ut in Lampsaceno titulo memoratur iudex ex Aeolica adductus urbe, ut Lampsaci ius diceret. Solebant autem ἐκκλήτου δίκης iudiciis notae temporum subscribi, quae in tribus illis obtinerent civitatibus, et iis, quarum causa ageretur, et iudicante; primo vero loco suam temporum notationem subscribebant iudices. Sic in Prienensi titulo Rhodiorum continente decretum: ὡς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι, ἐπὶ ἱερέως Πράτω (cetera deficiunt). Vs. 20. extr. aut supplendum ἄγουσιν, aut addendum vs. 21. init. Vs. 27. videntur ἐπήκοοι latere, de quibus vide Hesych. v. ἐπάκοοι et ἐπήκοοι.

2266.

Marmor Arundelianum Maitt. n. 148. in tribus lateribus perscriptum; priores legere titulum non poterant: pauca et vitiata ex *A.* dedit primus Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXLI. mox *A. B.* edita sunt a Chandlero Marm. Oxon. II, 49. cum supplementis magua ex parte pravis, quibus non immoror. Tertium latus ne ab hoc quidem legi potuit. Monumentum est *Deliacum*.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Tit. *A.* ex Maff. addidi vs. 6. primum Ε, vs. 7. primum Σ, secundum Τ; vs. 11. Chandl. ΑΠΟΔΟΥ etc. Maff. quod dedi. Vs. 13. Chandl. ΑΛΦΗΜΑΤΟΣ, Maff. δαπανήματος; Chandl. ΑΠΟΔ.ΝΤΩΝ, Maff. ut dedi. Vs. 26. Maff. Ἡμιθάλης, vs. 27. Ἀράτου p. ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΥ, vs. 28. Ταξιμένης. Vs. 29. primum Θ ex eodem. Ibidem Maff. Ἀριστίδης.

A.

1 . . . . ΞΙΑΝΤΗΝΥΠΑΡΧΕΙ . . . .
2 . . . . . Η . . . . ΕΤΩΝΕΙΚΟΣΙΠΟΔΩΝΜΗΚΟΣΥΨΟΣΗ . . . .
3 . . ΜΗΝΕΝΕ . . . . . . ΑΙΣΚΑΙΝΗΣΙΝΗΙΕΙΔΕΜΗΕΠΙΦΟΡΑΝΦΕΡ . . .
4 . . . ΙΤΕ . . ΣΗΙΕΞΕΣΤΩΤΟΙΣΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣΚΑΙΑΠΕΚΔΟΥΝΑΙΤΑΚΑΤΑ . .
5 . . . . ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΤΟΝΕΡΓΩΝΗ . . ΑΙΤΟΥΣΕΝΓΥΗΤΑΣΩΙΑΝΤΡΟΠΩΙΗ . . . . ΣΗΣ . . .
6 ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣΟΣ . ΑΝΤΩΝΕΡΓΩΝΜΗΔΟΚΗΙΑΥΤΟΙΣΠΟΙΕΙΝΚΑΤΑΤ . . . . ΚΑΙΕΠΙΤΙΜΗΣΑΙΑΡΓΥΡΙΟΝ . . . . . .
7 . ΟΥΤΕΛΩΝΟΣ . . . . . ΗΣΠΟΙ . . . ΤΟΙΣΑΥΤΟΥΤΕΛΕΣΙΝΕΩΣΔΟΚΙΜΑ . ΘΗ . . . . ΑΡΓΥΡΙΟΝΕΙΣ . ΡΑΣ . . . .
8 . . . . ΩΣΘΕΝ . . . . ΚΑΙΩΝΕΙΣΘΩΣΑΝΔΕΤΑΕΡΓΑΚΑΙΔΙΑΤΙΜ . . ΘΩΣΑΝΚΑΙ . . . . ΟΣΙΟΝΚΑΙΣΥΝΠΑΝΟΠΤΕΡΟΝ . . . .
9 . . ΗΣΕΚ . . . . ΕΥΔΟΥΣΠΡΙΝΕΡΓΩΝΕΙΝΕΡΓΩΝΕΙΤΟ . ΔΕΝΙΚΗΣΑΣΤΗΙΔ . . . . ΤΟΥΣ . . . . . ΕΓΓΥΗΤΑΣΚΑΤΑΣΤΗΣΑΤ . . . . .
10 . . . . ΗΣ . . . . ΟΙ . . ΓΩΝΑΝΕΛΗΤΑΙΕΠΕΙΔΑΝΔΕΚΑΤΑΣΤΗΣΗΙΤΗΣΑΛΗΘΕΙΑΣΕΝΓΥ ΗΤΑΣΤΕΛΕΣΘΩΤΟΥΨΕΥΔΟΥΣΕΙ . . . . . .
11 . . . ΙΓΟΝΟΣΩΙΔΑΝ . Ο . . . ΕΥΡΕΙΑΝΑΠΟΛΟΥΜΕΝΟΝΕΞΕΣΤΩΤΟΙΣΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣΕΙΣΠΡΑ ΣΑΙΤΟΝΕΡΓΩΝΗΝΚΑΙΤΟΝΕΝ . . . . .
12 . . . ΟΓΙΝΩΣΚΩΣ . . . . ΟΙΣΟΥΣΙΝΚΑΙΑΝΥΠΟΔΙΚΟΙΣΕΠΕΙΔΑΝΔΕΤΟΥΣΕΝΓΥΗΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΟΕΡΓΩΝΗΣ . .
13 . . ΟΤΟΥΑΛΦΗΜΑΤΟΣΠΑΝΤΟΣΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝΤΟΥΛΟΙΠΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΑΠΟΔΟΝΤΩΝΤΟ ΗΜΙΣΥΤΩΙΕΡΓΩΝΗΙΕΠΕΙΔΑΝΔΕΜΕΡΗ . . . .
14 . . . ΟΗΜΙΣΥΕΠΕΙΔΑΝΔΕΤΟΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟΣΛΟΙΠΟΝΗΙΤΩΝΕΡΓΩΝΑΠΟΛΛΕΙΤΟΤΟΛΟΙΠΟΝ ΑΠΟ . . ΣΘΗΤΟΥΕΠΙΔΕΚΑΤΟΥΤΟΥΑ . . .
15 . . . . . ΝΤΩΝΕΠΕΙΔΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΘΗΙΤΟΕΡΓΟΝΑΠΑΝΚΑΙΔΟΚΙΜΑΣΘΗΙΚΑΤΑΤΗΝΣΥΝΓΡΑ . . . . ΗΝΕΠΙΤΙΜΗΜΑ . . . . .
16 . . . ΙΟΝΑΠΟΔΟΝΤΩΝΤΩΙΕΡΓΩΝΗΙΕΑΝΔΕΜΗΔΙΔΩΣΙΝΟΙΙΕΡΟΠΟΙΟΙΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ . ΡΓΥΡΙΟΝΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΗΑΛΛΟ . . . . .
17 . . . ΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝΟΙΙΕΡΟΠΟΙΟΙΚΑΙΟΙΕΠΙΣΤΑΤΑΙΤΩΙΕΡΓΩΝΗΙΤΗΝΙΣΗΝΕΠΙΦΟΡΑΝΚΑΙ Ο . . ΝΟΣΕΠΙΜΟΝΟΣΕΣΤΩΚΑΙΗΠΡΑΣΙΣΕΣΤΩΚΑΙ . . . .
18 . . . ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΕΝΔΗΛΩΙΚΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΡΓΑΤΑΙΣΚΑΙΣΚΕΥΕΣΙΚΑΙΟΣΑΑΝΕΞΑΓΩΣΙΝΕΙΣ ΑΓΩΣΙΝΕΦΕΑΥΤΩΝΧΡΕΙΑΙΚΑΙΟΤΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣ . ΗΙΤΟ . . . .
19 . . . ΝΤΡΙΑΚΟΝΘΗΜΕΡΑΙΣΕΞΑΓΑΓΕΣΘΑΙΤΑΕΑΥΤΩΝΠΑΝΤΑΕΠΙΤΗΙΑΥΤΗΙΑΤΕΛΕΙΑΙΕΠΕΙ ΔΑΝΔΕΣΥΝΤΕΛΕΣΘΗΙΤΟΕΡΓΟΝΕΠΑΝΓΕΙΛΑΤΟΟΕΡΓΩΝΗΣΤ . . . .
20 . . ΧΙΤΕΚΤΟΝΙΑΦΗΣΔΑΝΗΜΕΡΑΣΕΠΑΝΓΕΙΛΗΙΑΠΟΦΑΙΝΕΣΘΩΣΑΝΕΠΙΣΤΑΤΑΙΚΑΙΑΡΧΙΤΕ ΚΤΩΝΤΗΝΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝΕΝΔΕΚΑΗΜΕΡΑΙΣΕΑΝΔΕΜΗΔΕ . . . . Ο . . . .
21 . . Α . ΣΤΩΤΑΕΡΓΑΚΑΙΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝΑΠΟΔΟΤΩΣΑΝΤΩΙΕΡΓΩΝΗΙΔΟΚΙΜΑΣΟΥΣΙΔΕΑΥ ΤΩΙΚΑΙΚΑΤΑΜΕΡΟΣΕΚΑΣΤΟΝΤΩΝΕΡΓΩΝΚΑΙΣΥΜΠΑΝΤΩΝΤΩΝΕ . . . . . .
22 . ΑΣΑΝΤΗΝΕΡΓΑΣΙΑΝΕΑΝΔΕΠΛΕΙΟΝΕΣΕΡΓΩΝΑΙΩΝΚΑΙΚΑΤΑΜΕΡΗΔΙΕΛΩΝΤΑΙΤΑΕΡΓΑ ΠΑΝΤΙΑΝΦΙΣΒΗΤΩΣΙΝΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣΔΙΑΚΡΙΝΕ . . . .
23 . . ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΚΑΘΙΣΑΝΤΕΣΟΤΙΔΑΝΟΥΤΟΙΔΙΑΚΡΙΝΩΣΙΝΚΥΡΙΟΝΕΣΤΩΧΑΛΚΟΝΔΕΤΩΙ ΕΡΓΩΝΗΙΗΠ . ΛΙΣΠ . Ρ . . . ΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΝΠΡ . ΙΩΝΥΨΟΣ . ΤΑΙ . ΠΟ . . . .
24 . . . ΤΗΣΟΡΓΥΙΑΣΤΗΣΕΝΤΩΙΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙ . . . ΤΟΣΤΡΩΜΑΤΟΥΝΕΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΗ . Λ . ΒΗΕΥΔΑΜΑΣ . . . . . ΥΓΡΑΓΟΡΟΥΝΟΜΟΣΔΡΑΧΜΩΝΑ . . . .
25 . . ΛΙΩΝΕΝΑΚΟΣΙΩΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΓΓΥΟΙΑΝΔΡΟΓΕΝΗΣ · ΔΗΜΟΝΟΥΝΙΚΩΝ · ΔΗΜΟΝΟΥ · ΜΑΡΤΥΡΕΣΟΙΔΕΑ . . ΤΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΟ . ΕΝΔΕΚΑΚΑΙ . . . .
26 ΕΠΙΘΑΛΗΣΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΕΛΙΚΑΝΔΡΟΥΙΕΡΟΚΛΗΣ · ΦΡΑΣΙΛΑ · ΘΕΟΓΝΩ ΤΟΣΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ · ΛΕΩΚΡΑΤΗΣ · ΜΝΗΣΙΔΩ . . . ΝΙΚΟΣΤΡΑ . . . .
27 ΕΥΦΙΛΗΤΟΥ · ΕΠΑΡΧΙΔΗΣΑΠΗΜΑΝΤΟΥ · ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ · ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ · ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ · ΔΙΑΔΗΛΟΥ · ΞΕΝΟΜΗΔΗΣ · ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΥ · ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣΔΙΟ . . . ΤΟΣΤΙ . . . . .
28 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΙΕΡΟΠΟΙΩΝΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΩΝ · ΘΕΟΓΝΩΤΟΣΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ · ΤΑΜΙΑΣΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣΤΛΗΣΙΜΕΝΗΣ · ΓΡΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙΓΛΑΥΚΟΣΣΙ . . . .
29 . . ΘΕΜΙΔΟΣ · ΦΑΝΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥ · ΙΔΙΩΤΩΝ · ΞΕΝΟΚΛΗΣ · ΤΛΗΠΟΛΕΜΟΥ · ΔΙΑΙΤΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ · ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΑΡΙΣΤΕΟΥ · ΑΝΔΡΟΦΕΝΗΣΧΟΙΡΙΛΟΥ · ΑΝΑΞΑΝΔΡ . . . . . .
30 . . . . ΝΤΟΣ · ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ · ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ · ΑΝΔΡΟΚΡΑΤΗΣ · ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΟΥΣ · ΑΡΙΣΤΟ ΘΕΟΣ · ΤΙΜΟΘΑΛΟΥΣ · ΑΡΙΣΤΟΠΑΠΠΟΣ · ΘΕΟΞΕΝΟΥ · ΤΕΙΣΙΑΣ · ΠΑΜΦΙΛΟΥ · ΑΥΤΟ ΚΡ . . . .
31 . . . ΤΟΥΣ . . . . ΕΙΝΙΩΝΕΥΠΑΛ . . ΟΥΑΡΚΕΩΝΝΟ . . . . ΟΛΛΟΔΩ ΡΟΣ · ΠΙΣΤΟΞΕΝΟΥ · ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ · ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ · ΑΡΚΙΛΕΥΣΣΗ . . . .

B.

. . . ΔΩΡΟΣΦ . ΚΑΝ . . .
. . ΙΚΡΑΤΗΣΟΝΗΣΙ . . .
. ΝΤΙΓΟΝΟΣ · ΤΙΜΟ · Ε . .
. ΔΗΣΑΠΙΩΝ · ΑΝΤΩ . . .
. . . . ΚΡΙΤΟΣ · ΑΝΤΙΠΑΤΡΟ .
. . ΜΗΤΡΙΟΥ · ΑΓΟΡΑΝΟ . . .
. ΙΟΦΑΝΟΣ · ΔΙΟ · ΓΛΑΥΚ . .
. . ΛΑ · ΕΜΜΕΝΗΣ · ΤΙ . . .
. ΙΩΝ · ΕΥΔΗΜΟΣ · ΑΠΟ . .
. . ΟΣΤΑΤΗΣ · ΓΛΑΥΚ . . .
. . . ΔΩΡΟΣ · ΞΕΝΟ · ΑΠΟ . .
. . ΩΡΟΣ · Π . . . . Ο · ΔΗΜ . .
. . . . . . ΔΙΟΣ · ΔΗ . . . .
. . . ΟΥΧΑΙ . . . ΔΗΣ ·
. ΥΘΕΑΣΝΙΚΟΔΡΟ . . .
ΙΗΣΩΝΧΟΙΡΥΛΟΥ
. . . . ΕΝΙΩΝ · ΠΟΛΥ · ΑΝ . .
. . . ΟΣ · ΑΝΕ · ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

A.

1 . . . . . . α]ξίαν? τὴν ὑπάρχει[ν δέουσαν? - - -

2 . . . . . η . . . . ετων εἴκοσι ποδῶν μῆκος, ὕψος η - - -

3 τι]μὴν ενε . . . . . . αις καινῆς ἵν' ᾖ? εἰ δὲ μή, ἐπιφορὰν φέρ[ειν? - -

4 . ἐπ]ιτε[λέ]σῃ, ἐξέστω τοῖς ἐπιστάταις καὶ ἀπεκδοῦναι τὰ κατα - -

5 . . οἱ] ἐπιστάται τὸν ἐργώνη[ν κ]αὶ τους ἐνγυητάς, ᾧ ἂν τρόπῳ η . . . . σης . . . - -

6 ἐπιστάταις ὅσ[α] ἂν τῶν ἔργων μὴ δοκῇ αὐτοῖς ποιεῖν κατὰ τ[ὴν συγγραφὴν ταύτην] . . . καὶ ἐπιτιμῆσαι ἀργύριον . . . . . . - - [τῶν αὐ-

7 τ]οῦ? τελῶν, ὅσ . . . . . ης ποι . . . τοῖς αὐτοῦ τέλεσιν, ἕως δοκιμα[σ]θῇ . . . . ἀργύριον εἰς[π]ρᾶ[ξαι] . . . . . .

8 . . . . ωσθεν . . . . καὶ ὠνείσθωσαν δὲ τὰ ἔργα καὶ διατιμ[ησάσ]θωσαν καὶ [τὸ ἱερὸν? καὶ τὸ] ὅσιον καὶ σύ[μ]παν. ὁ [δὲ] ἐρ[γω]ν[ήσων δρα-

9 χμὰ]ς ἑκ[ατὸν δοὺς τοῦ ψ]ευδοῦς, πρὶν ἐργωνεῖν, ἐργωνείτ[ω· ὁ] δὲ νικήσας τῇ δ[ίκῃ] τοῦ [ψευδοῦς], ἐγγυητὰς καταστησάτ[ω τῆς ἀ-

10 ληθεία]ς, [πρὶν ἄν τι τῶν ἔρ]γων ἀνέληται· ἐπειδὰν δὲ καταστήσῃ τῆς ἀληθείας ἐνγυητάς, τελε[ί]σθω ὁ τοῦ ψευδοῦς ἑ[αλωκὼς τ-

11 ὸ ἐπιτίμιον?]· ὅσῳ δ' ἂν [τ]ό[νδε] εὕρειαν ἀπολούμενον, ἐξέστω τοῖς ἐπιστάταις εἰσπρᾶ[ξ]αι τὸν ἐργώνην καὶ τὸν ἐν[γυητήν, ἐὰ-

12 ν? πρ]ογινώσκωσ[ιν, ἀζημί]οις οὖσι καὶ ἀνυποδίκοις. ἐπειδὰν δὲ τοὺς ἐνγυητὰς καταστήσῃ ὁ ἐργώνης, [ἀφελόντες

13 ἀπ]ὸ τοῦ ἀλφήματος παντὸς τὸ ἐπιδέκατον, τοῦ λοιποῦ ἀργυρίου ἀποδόντων τὸ ἥμισυ τῷ ἐργώνῃ· ἐπειδὰν δὲ μέρη [δύο λοιπὰ ᾖ τῶν ἔργων, τοῦ ἡμίσε-

14 ος τ]ὸ ἥμισυ· ἐπειδὰν δὲ τὸ τρίτον μέρος λοιπὸν ᾖ τῶν ἔργων, ἀπο[δόν]τ[ων] τὸ λοιπόν. ἀπὸ [δὲ τοῦ ῥ]ητοῦ? ἐπιδεκάτου τοῦ ἀ[λφήμα-

15 τος πα]ντ[ός], ἐπειδὰν συντελεσθῇ τὸ ἔργον ἅπαν καὶ δοκιμασθῇ κατὰ τὴν συνγρα[φὴν ταύτ]ην, ἐπιτίμημα [ἴσον? ἀρ-

16 γύρ]ιον ἀποδόντων τῷ ἐργώνῃ· ἐὰν δὲ μὴ διδῶσιν οἱ ἱεροποιοι καὶ ἐπι[στά]ται [ἀ]ργύριον, ὡς γέγραπται, ἢ ἄλλο [τι . . .

17 . . ., ὀφειλόντων οἱ ἱεροποιοὶ καὶ οἱ ἐπιστάται τῷ ἐργώνῃ τὴν ἴσην ἐπιφοράν, καὶ ὁ [ὦ]νος ἐπίμονος ἔστω, καὶ ἡ πρᾶ[ξ]ις ἔστω. καὶ [ἀτέλεια δὲ ἔστω τοῖς ἐργών-

18 αις] καὶ ἀσυλία ἐν Δήλῳ, καὶ αὐτοῖς καὶ ἐργάταις καὶ σκεύεσι καὶ ὅσα ἂν ἐξάγωσιν [ἢ] εἰσάγωσιν ἐφ' ἑαυτῶν χρείᾳ· καὶ ὅταν συντελεσ[θ]ῇ τὸ [ἔργον ἅπαν, ἐξεῖναι αὐτο-

19 ῖς ἐ]ν τριάκονθ' ἡμέραις ἐξαγαγέσθαι τὰ ἑαυτῶν πάντα ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀτελείᾳ. ἐπειδὰν δὲ συντελεσθῇ τὸ ἔργον, ἐπανγειλάτ[ω] ὁ ἐργώνης τ[οῖς ἐπιστάταις καὶ τῷ

20 ἀρ]χιτέκτονι· ἀφ' ἧς δ' ἂν ἡμέρας ἐπανγείλῃ, ἀποφαινέσθωσαν ἐπιστάται καὶ ἀρχιτέκτων τὴν δοκιμασίαν ἐν δέκα ἡμέραις· ἐὰν δὲ μὴ δέ[κα ἡμερῶν δ]ο[κιμάσωσι, καθ-

21 αρ]ὰ? [ἔ]στω τὰ ἔργα, καὶ τὸ ἐπιδέκατον ἀποδότωσαν τῷ ἐργώνῃ. δοκιμάσοισι δὲ αὐτ[ο]ὶ καὶ κατὰ μέρος ἕκαστον τῶν ἔργων, καὶ συμπάντων τῶν ἔ[ργων σύμ-

22 π]ασαν τὴν ἐργασίαν. ἐὰν δὲ πλείονες ἐργῶναι ὦ[σι] καὶ κατὰ μέρη διέλωνται τὰ ἔργα, [ἔ]άν τι ἀνφισβητῶσιν πρὸς ἀλλήλους, διακρινέ[τωσαν ἐπιστάτ-

23 αι] ἐν τῷ ἱερῷ καθίσαντες· ὅ,τι δ' ἂν οὗτοι διακρίνωσιν, κύριον ἔστω. χαλκὸν δὲ τῷ ἐργώνῃ ἡ π[ό]λις π[α]ρ[έ-
ξει] εἰργασμένον πρί[ο]ν[ι], ὕψος τ[ρ]ι[ημι]πό[διον? πλάτος? - - -

24 ... τῆς ὀργυιᾶς τῆς ἐν τῷ Πρυτανείῳ [ἐπὶ] τὸ στρῶμα τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος. [ἐργώνης?] Εὐδάμας .....υ,
γρ. ἀγορ[α]νόμος, δραχμῶν ἀ[ργυρίου - -

25 χι]λίων ἐνακοσίων ἐνενήκοντα· ἔγγυοι Ἀνδρογένης Δημόνου, Νίκων Δημόνου. μάρτυρες οἵδε· ἀ[πὸ] τῶν τῆς πόλεως
ο[ἱ] Ἕνδεκα καὶ [οἱ γραμματεῖς?]

26 Ἐπιθάλης Ἀριστοδίκου, Ὀλυμπιόδωρος Ἑλικάνδρου, Ἱεροκλῆς Φρασίλα, Θεόγν[η]τος Πατροκλέους, Λεωκράτης Μνη-
σιδώ[ρου], Νικόστρα[τος] - - -, - - - -

27 Εὐφιλήτου, Ἐπαρχίδης Ἀπημάντου, Ἀντίγονος Τιμοκράτους, Ἡρακλείδης Διαδήλου, Ξενομήδης Ἀπατουρίου, γραμ-
ματεὺς βουλῆς Διό[γνη]τος Τι.....,

28 γραμματεὺς ἱεροποιῶν καὶ ἀγορανόμων Θεόγν[η]τος Πατροκλέους. ταμίας τῆς πόλεως Τλησιμένης. γρ. ἀγορανόμοι
Γλαῦκος Σι[λα -, - - -

29 ..θέμιδος, Φᾶνος Διοδότου. ἰδιωτῶν, Ξενοκλῆς Τληπολέμου, Δίαιτος Ἀπολλοδώρου, Ἀριστείδης Ἀριστέου, Ἀνδρο-
[γ]ένης Χοιρίλου, Ἀναξανδρ[ίδης?] ..

30 ....ντος, Δημήτριος Ἀντιπάτρου, Ἀνδροκράτης Δεινοκράτους, Ἀριστόθεος Τιμοθάλους, Ἀριστόπαππος Θεοξένου,
Τεισίας Παμφίλου, Αὐτοκρ[άτης .....

31 κρά]τους, - - - - - -, - ειν ίων Εὐπαλ[άμ]ου, Ἀρκέων Νο....... [Ἀπ]ολλόδωρος Πιστοξένου, Παρμενίων Πολυ-
ξένου, Ἀρκιλεὺς? Ση.......

B.

...δωρος Φ[ω]κάν[δρου?
Ἰφ]ικράτης Ὀνησί[μου,
Ἀ]ντίγονος Τιμο(κράτους), Ε[ὐμ-
ή]δης Ἀπίων(ος)? Ἀντω - - -
....κριτος, Ἀντίπατρο[ς
Δη]μητρίου. Ἀγορανό[μ-
ο]ι· Φᾶνος Διο(δότου), Γλαῦκ[ος
Σι]λα. Ἐμμένης Τι - - -
ίων, Εὔδημος Ἀπο[λλ.
πρ]οστάτης Γλαῦκ[ος -
...δωρος Ξενο. Ἀπο[λλ-
όδ]ωρος Π[ιστ]ο(ξένου), Δημ..
......διος, Δη....
...ου, Χαι[ρωνί]δης,
Π]υθέας Νικοδρό[μου,
Ἰήσων Χοιρ[ί]λου,
Παρμ]ενίων Πολυ(ξένου), Ἀν..
...ος Ἀνε. Παυσανίας.

Doleo quod hoc monumentum integritati restitui nequit: nimis multa perierunt; nimium in transcribendo errasse Chandlerus videtur, quamquam eius studium laudandum in legendis iis, quae desperata reliquerant priores; ne lacunarum quidem spatia esse recte designata, plura docent exempla, ubi supplementa certa praestari possunt. Decretum hoc est liberae reipublicae Deliae, non Atheniensium in Delo habitantium; hi enim nomina demorum adscripta habere solent, quod non reperies in hoc titulo; et homines in hoc titulo commemorati non Attici cives sunt, sed ex Deliis familiis. Sic Θεόγνητος Ὑψοκλέους Delius vixit circa Olymp. 100. (Inscr. n. 158. §. 3. 8.); et in hoc titulo *A.* vs. 26. 28. extat Θεόγνητος Πατροκλέους, ex eadem manifesto familia; Πατροκλῆς quoque Delium nomen est (n. 158. §. 3. 9.). Ἀντίγονος Delius est eadem aetate (ib. §. 9.), et hoc nomen hic comparet *A.* vs. 27. *B.* vs. 3. Ἀντίπατρος est vs. 30. Delium hoc quoque nomen (n. 158. §. 3.). Iam Delus Atheniensibus data est Olymp. 153. (vide ad n. 2270.), eiectique tum Delii in Achaiam migrarunt; templum Apollinis vero, quod huius tituli aetate possidebant Delii, certe usque ad Olymp. $\frac{107}{108}$. tenuerunt Athenienses (cf. ad n. 158. Winiewskium in Dem. orat. de cor. p. 54 sq.): itaque hic titulus circiter inter Olymp. 110–150. conceptus est. Locatur hoc decreto templum Apollinis reficiendum. Initium periit, nec quae vs. 1–8. init. supersunt, intelligi possunt, nisi quod de condicionibus redemptori propositis agitur: sed τὰ αὐτοῦ τέλη quae sint, non video. Inde a vs. 8. de δίκῃ ψευδοῦς instituenda agitur, inter plures, qui liceantur, redemptores, quantum intelligo: quamquam nescio verane sint quae supplevi annon. Videtur aliquis redemptorem accusare potuisse τοῦ ψευδοῦς, contendens, qui redemerit, non bona agere fide nec iusto tempore vel non rite perfecturum esse opus; redemptor qui vicisset ea lite, is iam probatus habebatur et debebat *veri sponsores* dare: quo facto multam pendere victus debebat victori; sed, *si placuerat*, haec multa poterat a victore repeti et in publicum redigi. Vs. 10. ἀνελέσθαι ἔργον est *opus faciendum suscipere*, ut apud Plat. Legg. XI. p. 921. B. D. Vs. 11. εὔρειαν ab εὖρα p. εὖρον notabile, ut εὐράμην. Ibidem ἀπολούμενον videtur esse *condemnatum*; sed futurum non intelligo. Vs. 12. ἀζημίοις scripsi ex aliis titulis, ut n. 1699 sqq. De universa vero hac δίκῃ ψευδοῦς nihil mihi notum, nisi aliquid simile saltem ap. Plat. Legg. XI. p. 921. A. ἂν δή τις τῶν δημιουργῶν εἰς χρόνον εἰρημένον ἔργον μὴ ἀποτελέσῃ διὰ κάκην, μηδὲν τὸν βιοδότην θεὸν ἐπαιδεσθείς, ἡγούμενος ὡς οἰκεῖον συγγνώμονα εἶναι θεόν, οὐδὲν τῷ νῷ βλέπων, πρῶτον μὲν δίκην τῷ θεῷ ὑφέξει· δεύτερον δὲ ἑπόμενος αὐτῷ νόμος κείσθω, τὴν τιμὴν τῶν ἔργων ὀφειλέτω ὧν ἂν τὸν ἐκδόντα ψεύσηται. Vs. 13. notabilis vox ἄλφημα, *pretium, quo opus faciendum licitus est redemptor*, vulgo μίσθωμα: ἀλφάνειν p. εὑρίσκειν (de pretio) etiam Atticis usitatum est; ἀλφεῖν grammaticis est εὑρίσκειν, διδόναι, unde descendit ἄλφημα: plura possunt ex lexicis veteribus et novis congeri. Ex hoc pretio retinetur τὸ ἐπιδέκατον, quod opere perfecto et probato praemii loco redemptori datur (vs. 14 sq. et 21.). Τὸ ἐπιδέκατον vulgo est *totum cum*

eiusdem decima parte; hoc loco aut decima aut undecima pars significatur. Vs. 20. nota architectum a redemptore distingui; additur is *curatoribus* (ἐπιστάταις) ut n. 160. §. 1. Hi quod vs. 16. ἐπιμεληταὶ dicti sunt, id videtur corrigendum esse; quod feci. Vs. 23. de praebendo aere dicitur, quod insigne elaborabant officinae Deliae (quo etiam n. 158. refer χαλκεῖον); ΠΡ.ΙΩΝ in πρίονι, *sectum serra*, non sine consulto artifice mutavi: sed incerta tamen coniectura. Definita deinceps tabularum mensura erat, quae intercidit; mensura vero definita erat secundum ὀργυιὰν Deliam, quae in Prytaneo collocata erat, normalem. Aes hoc destinatum ἐπὶ τὸ στρῶμα τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος; *pavimentum* an *tectum* significetur nescio; ni fallor est *tectum*. Vs. 24. ΜΗ.Λ.ΒΗ restitui a me certe non potest; *redemptor* significatur, sed neque ἐργώνης neque ἐργολάβος satis quadrat. Redemptor videtur unus ex aedilibus fuisse. Γϱ. vs. 24. 28. est siglum, quod non intelligo: dicat aliquis esse id γράψας et γράψαντες, decretumque scripsisse *aediles*, quibus non male convenit hoc munus decretum de operis locatione scribendi: nam ante solam ἀγορανόμων denominationem illud Γϱ. comparet. Sequuntur nomina sponsorum et testium; in his sunt οἱ Ἕνδεκα, prorsus diversi haud dubie ab Atticis; non recte enim Ullrichius de Undecimvir. p. 102 sq. huic titulo vestigia inesse putat eo ducentia, ut is aetati ei tribuatur, qua Athenienses Delum a Romanis acceptam tenebant: de contrario supra monui. Ipsi hi Undecimviri nominatim perscripti sunt vs. 26. 27. Tit. *B*. ad eandem vel similem rem pertinet; redeunt hic aliquot nomina quae tit. *A*. extr. habes; unde lacunas et decurtata nomina supplere licuit. Vs. 4. cave suppleas Ἀντώ[νιος.

2267.

Marmor *Deliacum*, Oxoniensium n. 158. Maitt. ubi p. 92. Prideausii interpretatio, p. 191. 521. 563. 567. notae Seldeni, Reinesii, Maittairii leguntur, non admodum bonae. Reinesius Synt. VII, 24. p. 500. habet ex Seldeno.

. . . .
ΣΥΜ . . . .
ΛΟΙΟΙΠΑΡΑ . . . .
ΛΙΤΩΝΑΝΑΓΓΕ . . . .
ΚΑΙΟΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟ . . . . .
ΒΑΣΙΛΕΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ . . . . . .
ΓΑΘΟΣΕΣΤΙΠΕΡΙΤΕΤΟΙΕΡΟΝΚ . . . .
ΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΝΔΗΛΙΩΝΚΑΙΧΡ . . .
ΑΣΔΙΑΤΕΛΕΙΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΔΗ
ΛΙΩΝΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ . . . .
ΚΑΙΚΟΙΝΗΙΚΑΙΙΔΙΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΔΙΚΑΙΟΝ
ΔΙΟΚΛΕΟΥΣΚΥΡΗΝΑΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕ
ΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΙ
ΕΡΟΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΝ . . . .
ΜΟΝΤΩΝΔΗΛΙΩΝΕΙΝΑΙΔΕΚ . . . . . .
ΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ . . . . .
ΤΟΥΙΕΡΟΥΚΑΙΔΗΛΙΩΝΚΑΙΑΥ . . .
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΕΙΝΑΙΔΕΑΥ . . . .
ΤΕΛΕΙΑΝΕΝΔΗΛΩΙΚΑΙ . . . .
ΑΝΚΑΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚ . . . . . ΕΓΚΤΗ . . . . .
ΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΗΜΒΟΥΛΗΝ
ΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑ
ΤΑΙΕΡΑΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑ
ΓΩΣΙΚΑΙΑΥΤΩΙΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙ
ΤΑΑΛΛΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΔΕΔΟΤΑΙΑΝΑ
ΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΜΜΕΜΒΟΥ
ΛΗΝΕΙΣΤΟΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝΤΟΥΣΔΕ
ΙΕΡΟΠΟΙΟΥΣΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ

Vs. 2. init. Seld. ΛΟΙΟΙ, Maitt. ΛΟΙΟ. Vs. 5. Maitt. operarum vitio ΠΡΟΛΕΜΑΙΟΝ. Ceterorum vitia omitto.

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, - -]συμ[- - - εἶπεν· Ἐπειδὴ οἱ ἀποσταλέντες ἄγγε]λοι οἱ παρὰ [βασιλέα Πτολεμαῖον ὑπὸ τῶν πο]λιτῶν ἀναγγέ[λλουσιν τῷ δήμῳ, ὅτι Δί]καιος, τεταγμένο[ς ὑπὸ τὸν] βασιλέα Πτολεμαῖον, [ἀνὴρ ἀ]γαθός ἐστι περί τε τὸ ἱερὸν κ[αὶ] τὴμ πόλιν τὴν Δηλίων, καὶ χρ[εί]ας διατελεῖ παρεχόμενος Δηλίων τοῖς ἐντυγχάνουσιν [αὐτῷ] καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν Δίκαιον Διοκλέους Κυρηναῖον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν [δῆ]μον τ[ὸ]ν Δηλίων, εἶναι δὲ κ[αὶ αὐ]τὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ[την] τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων, καὶ αὐ[τὸν] καὶ ἐκγόνους· εἶναι δὲ αὐ[τοῖς ἀ]τέλειαν ἐν Δήλῳ καὶ [ἀσυλί]αν καὶ γῆς καὶ οἰκ[ίας]

ἔγκτη[σιν] καὶ πρόσοδον πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις δέδοται. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τὴμ μὲμ βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Titulus est Deli liberae, ut n. 2268. 2269. ante Olymp. 153. Notavit iam Dorvillius auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T.VII. P.I. p. 5. 43. Ni fallor, Ptolemaeus Philadelphus intelligitur, cui insulani ipsi parentes in Delo statuam posuerunt (n. 2273. et not.). Initium fuit fere tale quale n. 1693. Vs. 2. dedi ἄγ-γε]λοι, ut n. 2166. extr. etsi exspectaverim πρέσβεις vel θεωρούς. Formula vs. 4. 5. scripta redit n. 2356.

2268.

Marmor *Deliacum*, Oxoniensium n. 156. Maitt. ubi p. 91. Seldeni interpretatio, p. 563. 566. Maittairii notae leguntur, de quibus iudico quod ad n. 2267. Ex Seldeno habet Reinesius Synt. VII, 23. p. 499. Apposuit etiam Vandal. Diss. p. 774 sqq.

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗ
ΜΩΙΤΙΜΟΚΛΕΙΔΗΣΤΕΛΕΣΙΠΠΟΥΕΙΠΕ..
ΕΠΕΙΔΗΚΛΕΙΝΟΔΗΜΟΣΛΗΒΩΤΟΥΣΙ
ΦΝΙΟΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕ..
ΤΟΙΕΡΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΔΗΛΙΩΝ
ΚΑΙΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΚΑΙΚΟΙΝΗΙΤΗΙ
ΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙΣΕΝΤΥΝΧΑΝΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΩΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΣΟΑΝΕΙΣΑΥ
ΤΟΝΠΑΡΑΚΑΛΗΠΕΡΙΔΗ..ΟΥ..ΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕ
ΣΑΙΚΛΕΙΝΟΔΗΜΟΝΛΗΒΩΤΟΥΣΙΦΝΙΟΝ
ΕΠΙΤΗΙΑΙΡΕΣΙΗΙΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡ
ΙΤΟΙΕΡΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΔΗΛΙ
ΩΝΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥ..
..ΓΕΤΗΝΤΟΥΤΕΙΕΡΟΥΚΑΙΔΗΛΙΩΝΚΑ.
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΕΙΝΑΙΔΑΥ
ΤΟΙΣΕΝΔΗΛΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤ..
ΣΙΝΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝ
ΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΟΣΑΔΕΔΟΤΑΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΟΥΤΕΙ
ΕΡΟΥΚΑΙΔΗΛΙΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΝΜΕΝΒΟΥΛΗΝΕΙΣΤΟ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝΤΟΥΣΔΕΙΕΡΟΠΟΙΟΥΣ
ΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝ:ΑΠΟΛΛΟ
ΔΩΡΟΣΜΑΝΤΙΘΕΟΥΕΠΕΨΗΦΙΣΕΝ

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Τιμοκλείδης Τελεσίππου εἶπε[ν]· Ἐπειδὴ Κλεινόδημος Ληβώτου Σίφνιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε[ρὶ] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τ[ὸ]ν Δηλίων, καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινῇ τῇ πόλει καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ τῶν πολιτῶν, ἐς ὃ ἂν [τ]ις αὐτὸν παρακαλῇ περὶ Δή[λ]ου· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι Κλεινόδημον Ληβώτου Σίφνιον ἐπὶ τῇ αἱρέσ[ε]ι, ᾗ ἔχων διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων, καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐ[ερ]γέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων, κα[ὶ] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, εἶναι δ' αὐτοῖς ἐν Δήλῳ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτ[η]σιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερὸν εἰς στήλην λιθίνην. Ἀπολλόδωρος Μαντιθέου ἐπεψήφισεν.

De aetate tituli cf. ad n. 2267. Ληβώτου mirum nomen est; ni fallor, Ληβώτης Ionicum est pro noto nomine Λαβώτας, quantumvis offendat Λα in Λη mutatum. De vs. 8. cf. ad n. 1693. Vs. 9. deficit Iota subscr. in παρακαλῇ, casu, non ratione.

2269.

Marmor *Deliacum* Oxoniensium n. 157. Maitt. ubi p. 91. Prideausii interpretatio extat. Ex Seldeno habet Reinesius Synt. VII, 25. p. 501.

[*Textum vide in pag. seq.*]

- - εἶναι δ' αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου] τοῦ Δηλίων, καὶ εἶνα[ι αὐτ]ῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ καὶ τἄλλα πάντα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν. Τληπόλεμος Ἄμνου ἐπεψήφισεν.

De aetate tituli vide iudicium ad n. 2267.

. . . .
. . . .
. . . . . ΤΟΥΔΗΛΙΩΝΚΑΙΕΙΝΑ . . . . . .
ΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙ
ΑΥΤΩΙΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥ
ΤΩΙΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΔΕΔΟΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥ
ΕΡΓΕΤΑΙΣΤΟΥΤΕΙΕΡΟΥΚΑΙΔΗΛΙΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΗΝΜΕΝΒΟΥΛΗΝΕΙΣΤΟΒΟΥΛΕΥ
ΤΗΡΙΟΝΤΟΥΣΔΕΙΕΡΟΠΟΙΟΥΣΕΙΣ
ΤΟΙΕΡΟΝΤΛΗΠΟΛΕΜΟΣΑΜΝΟΥ
ΕΠΕΨΗΦΙΣΕΝ

2270.

Marmor *Deliacum* Venetiis in vestibulo bibliothecae D. Marci servatum, quattuor fere pedes longum, unum latum. E Segeti ad Velserum schedis Gruterus habet p. CCCCV. cum Latina translatione; litterae apud illum dicuntur admodum confusae esse, quod eas aliquis atramento obleverit. Gruterianum hoc exemplum hiulcum, lacerum, vitiatum dicit Montfauc. Diar. Italic. p. 43. etsi titulus in lapide integerrimus sit: itaque hic rectius dedit, neque operae pretium est Gruteriani exempli varietatem afferre, nisi ubi cum rectiore lectione amici consentit, cuius infra mentionem faciam. Notulas nullius fere pretii addidit Montfauc. et Latinam translationem inseruit operi suo, Ant. expl. T. II. p. 107 sq. ubi tab. 31. ut in Diario Italico coronae aeri incisae sunt. Hinc Latine dedit Murat. T. II. p. DCLXIII. 1. qui in errorem induxit Osannum Syll. p. 161. Graeca non extare integra putantem, quibus alibi usus est. Montfauconii vero Diarium Italicum etsi a. 1744. demum editum est, tamen exemplum Montfauconianum aeri incisum est in Fanelli libro, Atene Attica, a. 1707. edito p. 352. cum ipsis numeris, quos Montf. versibus inseruit varietatis Gruterianae designandae causa, quae tamen ap. Fanell. non addita est, et cum Latina translatione minime bona: haud dubie Montf. qui a. 1698. iter suscepit, apographum suum Venetiis reliquerat. Fanelli autem exemplum vitiis chalcographi inquinatum est, neque ullum usum praestat, nisi quod versuum termini ex apographo Montf. rectius videntur designati esse; ap. Grut. et Montf. enim omnes aequales sunt. In hac igitur re Fanellum secutus sum. Ceterum Venetiis cum Montf. exemplo lapidem contulit Rinckius, ex cuius schedis textum correxi; vide eundem l. c. ad n. 2296. p. 14. Pauca tituli verba ex Montf. habet Tournefort Itin. epist. VII. p. 368. T. I. (p. 118.); ex eodem minus recte dedit Corsin. F. A. T. I. p. 372. nec recte Biagius Decr. Ath. p. 430. Rettulerunt ex impressis exemplis etiam alii, ut Vandal. Diss. p. 481 sqq. et editor Monumentorum Trevisanorum (ex Montf.).

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam Ɋ dedi ex fide Rinckii. Vs. 7. Montf. operarum vitio ΑΝΑΣΡΑΦΕΙΣ. Vs. 9. Rinckius docet in lapide esse ΥΟΥΚΑΙ (ut Grut.) non ΥΙΟΥΤΕΚΑΙ, ut Montf. Vs. 12. Montf. ΔΗΛΩ; Rinck. ΔΗΛΩΙ in lapide repperit ut Grut. Vs. 17. Montf. ΤΩΝ, Rinck. ΤΩΜ. Vs. 38. Montf. ΜΥΡΙ, Grut. Rinck. ΜΥΡΡΙ. Vs. 19. extr. ΠΑΣ in marmor est, non ΠΑΣΑΣ.

Ἐπὶ Ἀρισταίχμου ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος δεκάτῃ ἱσταμένου, ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ· Μένανδρος Μενάνδρου Μελιτεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ Εὔβουλος Δημητρίου Μαραθώνιος ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς, ἐφ᾽ ἃς ἐχειροτονήθη, καλῶς καὶ ἐνδόξως ἀναστραφείς, ἀνέ[ν]κλητον ἑαυτὸν παρέσχετο, ἀρχεθέωρός τε αἱρεθεὶς καὶ μετὰ τοῦ ὑοῦ καὶ τῶν ἄλλων συνθεώρων πάντα καλῶς καὶ πρεπόντως βραβεύσας, τότε πρῶτον Παναθηναίοις ἐποίησεν τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων τῶν ἐν Δήλῳ τιμηθῆναι χρυσῷ στεφάνῳ ἀν[η]γορευμένῳ ἐν τῷ ἐν ἄστει θεάτρῳ, πρεσβεύσας τε πλεονάκις καὶ ἀγωνισάμενος ἐκτενῶς πολλὰ τῶν χρησίμων Ἀθηναίοις τοῖς ἐν Δήλῳ περιεποίησεν, ἱερεύς τε γενόμενος τῶμ μεγάλων θεῶν, καὶ πάλιν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ πάλιν αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ λαχὼν τοῦ Διονύσου, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων πάσ[ας] δαπανήσας τὰς πομπάς, καὶ τὰς θυσίας ὑπὲρ Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων καλῶς καὶ ἱεροπρεπῶ[ς] συνετέλεσεν· ὅπως οὖν ὁ δῆμος φαίνηται τοῖς εὐχρηστοῦσιν ἀξίας ἀποδιδοὺς χάριτας, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ στεφανῶσαι Εὔβουλον Δημητρίου Μαραθώνιον τῷ ἱερῷ τοῦ θεοῦ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, χειροτονῆσαι δὲ καὶ πρέσβεις ἤδη τρεῖς, οἵτινες ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν Ἀθήνησιν βουλὴν καὶ ἐκκλησίαν, παρακαλέσουσι τὸν δῆμον συνεπιχωρῆσαι τοῖς ἐψηφισμένοις Εὐβούλῳ φιλανθρώποις. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα καὶ εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στῆσαι ἐν τῷ Ἡρακλείῳ. πρέσβεις εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ψήφισμα οἵδε κεχειροτόνηνται· Ἀνθεστήριος ἐκ Μυῤῥινούττης, Ξενόφιλος Οἰναῖος, Δημήτριος Μαραθώνιος. Ἐπεψηφίσθη καὶ Ἀθήνησιν.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.	Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.	Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.
Ἱερεὺς θεῶν μεγάλων.	Ἱερεὺς Διονύσου.	Ἱερεὺς θεῶν μεγάλων.
Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.	Ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ.	Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

Hic titulus est Deli Atticae, sed multum certe ante Imperatorum aetatem conceptus, non tantum ante Delum, quam ferunt, Hadrianeam, de qua monuit Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXXXIII. quae tamen nulla unquam fuit. Delum vero Athenienses firmiter tenuerunt non ante Olymp. 153, 2. (Polyb. XXX, 18. XXXII, 17.), dantibus tum Romanis: itaque hoc tempore recentior est titulus; et vs. 11. dictio τότε πρῶτον ac vs. 21. eo deducere videntur, ut non multo post donationem

ΕΠΙΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣΔΕΚΑΤΕΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑΕΝΤΩΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΡΙΩΙ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΕΥΒΟΥΛΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΝΤΕΤΑΙΣΑΡΧΑΙΣΕΦΑΣΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΗΚΑΛΩΣ
ΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΑΝΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΝΕΚΚΛΗΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΝΠΑΡΕΣΧΕΤΟΑΡΧΕΘΕΩΡΟΣΤΕΑΙΡΕΘΕΙΣΚΑΙ
ΜΕΤΑΤΟΥΥΟΥΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΣΥΝΘΕΩΡΩΝ
ΠΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΠΡΕΠΟΝΤΩΣΒΡΑΒΕΥΣΑΣ
ΤΟΤΕΠΡΩΤΟΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣΕΠΟΙΗΣΕΝΤΟΝ
ΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΤΩΝΕΝΔΗΛΩΙΤΙΜΗΘΗ
ΝΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΝΑΓΟΡΕΥΜΕΝΩΙΕΝ
ΤΩΙΕΝΑΣΤΕΙΘΕΑΤΡΩΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΣΤΕΠΛΕΟΝΑΚΙΣ
ΚΑΙΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΣΕΚΤΕΝΩΣΠΟΛΛΑΤΩΝΧΡΗ
ΣΙΜΩΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣΤΟΙΣΕΝΔΗΛΩΙΠΕΡΙΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΙΕΡΕΥΣΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΣΤΩΜΜΕΓΑΛΩΝΘΕΩΝΚΑΙ
ΠΑΛΙΝΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙΠΑΛΙΝΑΙΡΕΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΚΑΙΛΑΧΩΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΚΑΙΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΑΣ
ΔΑΠΑΝΗΣΑΣΤΑΣΠΟΜΠΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΥΠΕΡΑΘΗΝΑΙ
ΩΝΚΑΙΡΩΜΑΙΩΝΚΑΛΩΣΚΑΙΙΕΡΟΠΡΕΠΩΝΣΥΝΕΤΕΛΕ
ΣΕΝΟΠΩΣΟΥΝΟΔΗΜΟΣΦΑΙΝΗΤΑΙΤΟΙΣΕΥΧΡΗΣΤΟΥ
ΣΙΝΑΞΙΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΧΑΡΙΤΑΣΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕ
ΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΤΟΥΣΛΑΧΟΝΤΑΣΠΡΟΕΔΡΟΥΣ
ΕΙΣΤΗΝΕΠΙΟΥΣΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΓΝΩΜΗΝΔΕΞΥΜΒΑΛΛΕΣΘΑΙΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙΔΟΚΕΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΣΤΕ
ΦΑΝΩΣΑΙΕΥΒΟΥΛΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ
ΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΘΕΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΙ
ΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΣΗΔΗΤΡΕΙΣΟΙΤΙΝΕΣΕΠΕΛΘΟΝ
ΤΕΣΕΠΙΤΗΝΑΘΗΝΗΣΙΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΤΟΝΔΗΜΟΝΣΥΝΕΠΙΧΩΡΗΣΑΙ
ΤΟΙΣΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙΣΕΥΒΟΥΛΩΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙΣ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΚΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝ
ΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΗΡΑΚΛΕΙΩΙΠΡΕΣΒΕΙΣ
ΕΙΣΑΘΗΝΑΣΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΟΙΔΕΚΕΧΕΙΡΟ
ΤΟΝΗΝΤΑΙΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΣΕΚΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗΣ
ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΟΙΝΑΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΠΕΨΗΦΙΣΘΗΚΑΙΑΘΗΝΗΣΙΝ

In coronis tribus laureis:

ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ	ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ	ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
In circulo lemniscato:	In corona hederacea:	In circulo lemniscato:
ΙΕΡΕΥΣ ΘΕΩΝΜΕΓΑΛΩΝ	ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ	ΙΕΡΕΥΣ ΘΕΩΝΜΕΓΑΛΩΝ

In tribus coronis laureis:

ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ	ΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

scriptum hoc decretum sit, gratis etiamtum erga Romanos Deliis Atheniensibus. Cf. de illa donatione etiam Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 41 sqq. imprimis p. 48. Aristaechmus quare archon Athenis, non Deli fuisse censeatur a multis, in his ab auctore Diss. de Delo p. 7. nulla causa est; rectius de hoc et ceteris in Deli titulis archontibus iudicavit Corsin. F. A. T. I. p. 375. Habent enim suos archontes cleruchorum Atticorum civitates, quibus annumeranda tum Delus fuit (cf. ad n. 108.): ut omnia ibi tum ex Attico more administrata esse docet hoc decretum. Atheniensium autem in Attica degentium archon ideo

intelligi nequit, quod, quum cleruchi suos haberent archontes, addendum erat Ἀθήνησιν, nisi cleruchorum intelligeretur archon. Vs. 7. ἀνένκλ. sive ἀνέγκλ. correxit iam Salvinius in Gorii Symbol. litt. T. VI. p. 46. Vs. 13. Salvinius volebat ἀναγορευομένῳ. Vs. 19. post ὑπὸ τοῦ δήμου deest ἱερεὺς τῶν μεγάλων θεῶν: bis enim Eubulum hoc sacerdotio esse functum intelligas ex corona duplici. Λαχὼν τοῦ Διονύσου est: sortitus *sacerdotium Bacchi*. Vs. 21. Salvinius dedit ἱεροπρεπῶς. Vs. 29. θεὸς haud dubie Apollo est. Vs. 31. πρέσβεις ἤδη τρεῖς vera est lectio et aliis exemplis satis confirmata (n. 2155. Dem. de cor. p. 235. 10. decret. Att. ap. Diog. L. VII, 11.): Osann. Syll. p. 130. πρέσβεις ἄνδρας τρεῖς, sed correxit se p. 178. Decreti confirmationem ab Atheniensibus in Attica habitantibus Delii postulant, non quod hac opus, ut ratum sit plebiscitum, sed maioris beneficii causa. Monui iam Oec. civ. Athen. T. I. p. 438. et confirmatur haec sententia Salaminio decreto n. 108. in quo nulla huius confirmationis mentio fit. Vs. 36. in *Heracleo* ponenda tabula praecipitur, Delio, non Attico: causa est, quod Eubulus Marathonius, et Marathone imprimis cultus Hercules. Vs. 38. de formula ἐκ Μυῤῥινούττης cf. ad n. 297. et de Anthesterio ἐκ Μυῤῥ. n. 735. Pro Οἰναῖος quum Grut. haberet ΘΙΝΑΙΟΣ, restituit illud Holsten. in Nott. et Cast. ad Steph. p. 231. Quinque coronae, in quibus ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, videntur ad varia Eubuli munera referri exceptis sacerdotiis. De sacerdotio magnorum deorum (Cabirorum) cf. n. 2296. de Aesculapii sacerdotio n. 2292.

2271.

Columna marmorea fastigio ornata, alta 3′ 2″, lata 1′ 1″, ex *Delo* Chium, ex Chio Constantinopolin ad Nointelium, Galliae regis oratorem, et inde Parisios delata, nunc in Museo regio Catal. Clar. n. 617. Constantinopoli transcripsit titulum Sponius et edidit Misc. erud. antiq. X, 70. p. 343 sqq. cum notis; item Whelerus Itin. p. 54 sq. hic vitiis typographi inquinatum, quae non annoto. Ex Sponio partem petiit Corsinus F. A. T. I. p. 370. decretis Atticis inseruit Biag. decr. Athen. p. 426. Ex solo Whelero sibi notum prolixe nec bene commentatus est doctus Misc. Obss. T. III. p. 186—200. Hodie marmor detritius est quam Sponii et Wheleri aetate; ex lapide tamen, sed Sponii manifesto apographo consulto, aeri incisum dedit Claracus in tabulis, et Parisiis transcriptos vss. 1—15. mihi misit Osannus; aliam laciniam e vss. 41—43. petiit Gallandus ap. Spon. de ar. ign. deor. Thes. Gronov. T. VII. p. 261.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Fundus lectionis est Sponii textus. Formam tituli dedi ex Cl. Vs. 3. et vss. 55—58. maioribus litteris, licet hoc Cl. non significet. Vox ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ (vs. 2.) ap. Sp. et Whel. integrum versum constituit: ego dedi Osanni et Claraci dispositionem. Vs. 1. Sp. Wh. ΕΛΑΦΗΒΩΛΙΟΝΟΣ, Os. Cl. quod dedi. Ibidem vulgo ΟΓΔΟΗ; Ι ad ΟΓΔΟΗ diserte addit Os. omittentibus ceteris: sed Cl. ΟΓΔΟΕΙ, recte. Vs. 2. ΤΩΙ diserte Os. Cl. ceteri ΤΩ: ΙΕΡΩΙ Cl.; ceteri ΙΕΡΩ. Vs. 5. Sp. ΚΑΙ . . . ΗΜΟΥ, Wh. ΚΑΙ - - - Η ΝΙΟΥ, Os. quod dedi, Cl. ΚΑΙ . . . . ΟΥ etc. Vs. 6. Wh. ΧΡΕΑΣ. Vs. 7. Wh. ΠΑΡΑΙΣΧΗΤΑΙ ΑΠΑΡΑΝΑΚΤΩΣ; ibid. extr. Sp. Wh. Cl. ΕΩ, Os. pro hoc Μ. Vs. 8. vulgo ΝΕΙΤΑΤΗΙΣΥΝΟΔΩ, Cl. ΝΕΙΤΕΤΕΙΣΥΝΟΔΩΙ. Idem pro ΚΑΙ habet sex puncta. Vs. 9. init. Wh. ΚΑΙΚΑ, Spon. ΚΑΙΤΑ: post haec ΤΙΑΝΕΥΜΟΥΣΗΤΑ habet Wh. ubi Sp. lacunam. Os. ab initio ΚΑΙΜΑΤΙΑΝΑΝΕΥΝΟΥΣΑ, omissis reliquis in hoc versu omnibus. Cl. ΚΑΙ . . . ΑΝΕΥ ΝΟΥΣ . . . . . ΤΩΝΕΚΑΣΤΩΙΤΩΝ . . . . Haec composui, recepto ΑΝΑΝ p. ΑΝ et ΝΟΥΣ p. ΜΟΥΣ. Wh. ΕΑΥΤΩΝ, Sp. ΕΑΥΤΩ. In fine Wh. omittit ΩΝ. Vs. 10. pro ΞΑΜΕΝΩΝ Cl. lacunam habet. Ibidem extr. Wh. ΕΠΙΤΥΠΕΥΞΗΜΕ. Vs. 11. extr. Wh. ΚΑΛΕΣΑΝΤΑ. Vs. 12. vulgo ΔΗΜΟΝΤΩΝ, Cl. ΤΟΝ. Vs. 13. ΑΥΤΩ ex Cl. ex quo simul puncta auxi (Sp. quinque; Wh. nullam lacunam habet). Vs. 14. secundum Σ ex Wh. Cl. Mox vulgo ΤΟΥΤΙ - - -; Cl. quod dedi; tum lacunae modum ex eodem dedi, et ex eodem Ν post lacunam. Os. octo litterarum lacunam signat (Wh. - - - - - - -). Vs. 16. Cl. post ΠΡΟΣ duarum litterarum lacunam habet. Vs. 17. vulgo ΔΗΜΟΝΤΩΝ; Cl. ΤΟΝ. Tum lacunae spatium ex Cl. designavi. Vs. 18. Wh. ΙΔΙΩΝΠΑΝΙ etc. In lacuna Cl. quinque puncta. Vs. 20. post ΑΙΤΙΑΝ Cl. tria puncta; in fine totidem ex Cl. dedi, ubi vulgo nulla. Vs. 22. et Sp. et Wh. ΑΠΗΚΩΣ, quod ob aliorum annoto socordiam. Ita et Cl. Vs. 24. ex Clar. bis addidi ι subscr. et semel vs. 25. Vs. 26. Wh. Cl. ΤΕ pro ΔΕ. Vs. 27. init. Sp. ΤΟΥΤΟΥΙΝΝΑ, Wh. ΤΟΥΤΟ - - ΝΙ - - ΝΑ, Cl. ΤΟΥΤΟΥ . . . ΝΑ. Dedi Whel. lectionem; lacunarum loco statuo vitia marmoris solita. Vs. 28. vulgo ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΤΟΚΑΙ: Cl. quod dedi. Vs. 29. Wh. Σ pro Ζ. Vs. 31. post ΕΤΕΡΟΙΣ vulgo sine lacuna ΘΥΤΩΝ; Cl. hoc non habet, sed decem puncta. In fine vulgo ΔΟΥ, quod ex Cl. vs. 32. init. posui. Vs. 32. primum Ω ex Wh. addidi; ultimum omittit idem. Cl. Ε . . ΩΤΑΙΓΙΓ. Vs. 33. primum ΤΑΙ ex Wh. Cl. addidi. Ibidem Cl. ΠΑΡΑΜΕΛΟΝΤΑΙ. Vs. 34. vulgo ΤΗΣΥΝΟΔΩΚΑΙ ΑΓΑ etc. Quod dedi habet Clar. Vs. 35. Iota subscr. bis ex Cl. Ibidem ΗΡΑΚΛΕΙΣ ex Wh. Cl. (Sp. lacunam signat). Vs. 36. Wh. ΕΠΑΙΝΗΣΑΙ; vs. 37. idem ΚΑΤΑΕΝΕΑΥΤΟΝ. Vs. 38. ΣΩ apposui ex Cl. quod vulgo est in fine vs. 37. et bis addidi ι subscr. ex eodem. Vs. 41. Sp. ΕΜΠΟΠΩΝ, operarum vitio. Vs. 42. ΚΑΙ addidi ex Gall. Cl. et ι subscr. ex Cl. Vs. 43. post ΚΑΤΑΛΑΣ lacunam habent Sp. Wh. sed eam non agnoscit Gall. Claracus ΚΑΤΑ . . . . ΑΝΑΥ ΤΟΣ. Ibidem extr. Wh. ΕΙΣ. Vs. 44. Ν post ΣΥ ex Cl. inserui; Wh. omittit ΚΑΙ. Vs. 45. extr. Cl. ΕΠΙ ΜΕΛΕΣΑΣΕΣΤΑ; vulgo ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΕΣΤ, et dein in fine Wh. Ω, Sp. Ο. Delegi optima. Vs. 47. ι subscr. et Ο ante ΠΩΣ ex Cl. Vs. 49. male Cl. ΣΙΝΤΗΣΣΥΝΟ ΔΟΥ. Vs. 50. ΡΩΝ apposui ex Cl. quod vulgo est vs. 49. extr. Vs. 51. ex Cl. addidi alterum ΔΕΤΟ. Vs. 53. ι subscr. ex Cl. Ibid. Cl. ΤΟΔΕΣΣΟΜΕΝΟΝΑΝΗΛ etc. Vs. 54. secundum Ο ex Cl. Vs. 57. in fine vulgo ΤΟΥ,

ΕΠΙΦΑΙΔΡΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΟΓΔΟΕΙΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΗΣΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΠΑΤΡΩΝΔΩΡΟΘΕΟΥΤΩΝΕΚΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΕΠΕΛΘΩΝ
ΕΠΙΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΚΑΙΑΝΑΚΟΙ . . . . ΗΜΟΥΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥ
ΣΑΝΑΥΤΩΙΕΥΝΟΙΑΝΕΙΣΤΗΝΣΥΝΟΔΟΝΚΑΙΕΙΣΠΟΛΛΑΣΧΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΙΣΧΗΤΑΙΑΠΑΡΑΛΗΚΤΩΣΔΙΑΥΤΗΣΚΑΙΔΙΑΠΑΝΤΟΣΕΩ
ΝΕΙΤΑΤΕΙΣΥΝΟΔΩΙΕΤΙΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΝΦΕΡΟΝΤΑ
ΚΑΙΤΑΤΙΑΝΑΝΕΥΝΟΥΣΗΤΑΤΩΝΕΑΥΤΩΝΤΩΝΕΛΕΥΣΟΜΕΝΩΝ
ΕΜΠΟΡΩΝΚΑΙΝΑΥΚΛΗΡΩΝΣΥΝΑΞΑΜΕΝΩΝΕΠΙΤΕΥΞΗΜΕ
ΝΗΣΑΥΤΗΣΜΕΤΑΤΗΣΠΑΛΑΙΑΣΕΥΝΟΙΑΣΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕΝΤΟ
ΚΟΙΝΟΝΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΝΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗ
ΝΑΙΩΝΟΠΩΣΔΟΘΗΑΥΤΩ. . . . . .ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΟΥΣΙΝΤΕ
ΜΕΝΟΣΗΡΑΚΛΕΟΥΣΤΟΥΤΥΡΙΟΥ. . . . . .ΝΠΑΡΑΙΤΙΟΥΓΕ
ΓΟΝΟΤΟΣΤΟΙΣΑΝΘΡΩΠΟΙΣΑΡΧΗΣΟΣΤΙΣΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΥΠΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ. . . . . .ΞΑΜΕΝΟΣΕ
ΠΛΕΥΣΕΝΔΑΠΑΝΩΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ . . ΑΝΙΣΑΣΤΕΤΗΝ
ΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΝΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΗΝΤΗΝΑΙΤΙΑΝ . . ΕΤΕΛΕΣΑΤΟ . . .
ΤΗΝΤΩΝΘΙΑΣΙΤΩΝΒΟΥΛΗΣΙΝΚΑΙΤΗΝΤΩΝΘΕΩΝΤΙΜΗΝ
ΚΑΘΑΠΕΡΗΡΜΟΤΤΕΝΑΥΤΩΙΥΠΕΡΔΙΚΑΙΟΥΑΠΗΚΩΣΔΕ
ΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΣΕΝΤΟΙΣΜΕΤΑΤΟΥΤΩΝΚΑΙΡΟΙΣΕΙΡΗΚΕΝ
ΔΕΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΕΝΤΩΙΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΩΙ
ΚΑΙΡΩΙΤΑΔΙΚΑΙΑΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙ
ΜΙΑΣΚΑΙΕΔΕΞΑΤΟΔΕΤΟΝΘΙΑΣΟΝΕΦΗΜΕΡΑΣΔΥΟΥΠΕΡ
ΤΟΥΤΟ- -ΝΙ- -ΝΑΟΥΝΚΑΙΕΙΣΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝΑΠΑΡΑ
ΚΛΗΤΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΙΙΙΙΚΑΙΗΣΥΝΟΔΟΣΦΑΙ
ΝΗΤΑΙΦΡΟΝΤΙΖΟΥΣΑΔΙΑΝΕΥΜΕΝΩΝΑΝΔΡΩΝΕΙΣΕΑΥ
ΤΗΝΕΥΝΟΙΚΩΣΚΑΙΑΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΑΤΟΙΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΚΑΙΕΤΕΡΟΙΣ . . . . . ΘΥΤΩΝΕΚΤΗΣΣΥΝΟ
ΔΟΥΔΙΑΤΗΝΕΙΣΤΟΥΤΟΝΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝΕ. . . ΩΩΤΑΙΩ
ΝΩΝΤΑΙΚΑΙΠΑΡΑΜΙΜΟΝΤΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙΣ
ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΝΤΙΤΕΙΣΥΝΟΔΩΙ . . . . . ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΤΥΡΙΩΝΗΡΑΚΛΕΙΣΤΩΝ
ΕΜΠΟΡΩΝΚΑΙΝΑΥΚΛΗΡΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΠΑΤΡΩΝΑΔΩ
ΡΟΘΕΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΧΡΥ
ΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΝΤΑΙΣΣΥΝΤΕΛΕΣΜΕΝΑΙΣΘΥΣΙΑΙΣ
ΤΩΙΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙ
ΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΩΝΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΤΥΡΙ
ΩΝΕΜΠΟΡΩΝΚΑΙΝΑΥΚΛΗΡΩΝΑΝΑΘΕΙΝΑΙΔΕΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΓΡΑΠΤΗΝΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΚΑΤΑΛΑΣΧΗΟΥΑΝΑΥΤΟΣΒΟΥΛΗΤΑΙΕΣ
ΤΟΔΕΑΣΥΝ . . . ΟΣΚΑΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΣΕΝΤΑΙΣ
ΓΙΝΟΜΕΝΑΙΣΣΥΝΟΔΟΙΣΠΑΣΑΙΣΕΠΙΜΕΛΕΣΑΣΕΣΤΩ
ΤΟΙΣΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙΣΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΑΙΣΚΑΙΤΑΜΙΑΙΣ
ΚΑΙΤΩΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΠΩΣΕΝΤΑΙΣΓΙΝΟΜΕΝΑΙΣΘΥ
ΣΙΑΙΣΚΑΙΣΥΝΟΔΟΙΣΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΤΑΚΑΤΑΤΑΥΤΗΝ
ΤΗΝΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝΤΥΡΙΩΝΕΜΠΟ
ΡΩΝΚΑΙΝΑΥΚΛΗΡΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΠΑΤΡΩΝΑΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗ
ΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΤΩΣΑΝΕΝ
ΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΗΡΑΚΛΕΟΥΣΤΟΔΕΕΣΟΜΕΝΟΝΑΝΗΛΩΜΑ
ΕΙΣΤΑΥΤΑΜΕΡΙΣΑΤΩΟΤΑΜΙΑΣΚΑΙΟΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΗΣ
ΕΠΙΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΕ
ΑΤ ΣΤΟΥΔΩΡΟΘΕΟΥ

In corona oleagina:
ΟΔΗΜΟΣ
ΟΑΘΗΝΑΙΩΝ

In corona oleagina:
ΗΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΩΝΤΥΡΙΩΝ
ΕΜΠΟΡΩΝΚΑΙ
ΝΑΥΚΛΗΡΩΝ

quod omisi cum Cl. Vs. 58. vulgo nihil nisi ΔΩΡΟ ΘΕΟΥ: quod dedi, habet Cl. Vs. 59. init. Ο omittit Sp. habent Wh. (hic in singulari linea) et Cl. ubi dedi. Vs. 60. Ο ex Cl. ex quo simul post ΝΑΙ addidi eidem versui ΩΝ, quod vulgo novum versum constituit. Pro ΚΑΙ vs. 61. Cl. male ΤΩΝ vs. 62. habet.

Ἐπὶ Φαιδρίου ἄρχοντος, Ἐλαφηβολιῶνος ὀγδόῃ, ἐκκλησία ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, Διονύσιος Διονυσίου ἀρχιθιασίτης εἶπεν· Ἐπειδὴ Πάτρων Δωροθέου, τῶν ἐκ τῆς συνόδου, ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνακοι[νῶν ἐδ]ή[λ]ου τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ εὔνοιαν εἰς τὴν σύνοδον, καὶ [ὡ]ς πολλὰς χρείας παρείσχηται ἀπαραλήκτως, διατ[ελεῖ δὲ] καὶ διὰ παντὸς [τῇ πόλ]ει [κ]α[ὶ] τῇ συνόδῳ [λ]έ[γων] καὶ πράττων τὰ συνφέροντα, καὶ [κ]ατὰ [π]ᾶν εὔνους [ὑπ]ά[ρχ]ων, [ἀπ]ά[ν]των τῶν ἐλευσομένων ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων συναξαμένων ἐπὶ τ[ρ]ε[ῖς] ἡμέ[ρα]ς, αὐτ[ὸ]ς μετὰ τῆς παλαιᾶς εὐνοίας παρεκάλεσεν τὸ κοινὸν ἐξαποστεῖλαι πρεσβείαν πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ὅπως δοθῇ αὐτῷ [τόπος, ἐν ᾧ] κατασκευάσουσιν τέμενος Ἡρακλέους τοῦ Τυρίου, [μεγίστων ἀγαθῶ]ν παραιτίου γεγονότος τοῖς ἀνθρώποις, ἀρχη[γέ]τ[ου] τῆς πατρίδος ὑπάρχοντος, [καὶ] αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων [τὴν πρεσβείαν ἀναδε]ξάμενος ἔπλευσεν δαπανῶν ἐκ τῶν ἰδίων, [ἐμφ]ανίσας τε τὴν τῆς συνόδου πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν παρεκάλεσεν αὐτόν, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν [ἐξ]ετελέσατο [καὶ] τὴν τῶν θιασιτῶν βούλησιν καὶ τὴν τῶν θεῶν τιμήν, καθάπερ ἥρμοττεν αὐτῷ ὑπὲρ δικαίου· ἀπη[ρ]κὼς δὲ καὶ πλειονά[κι]ς ἐν τοῖς μετὰ τοῦτ[ο]ν καιροῖς· εἴρηκεν δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς συνόδου ἐν τῷ ἀναγκαιοτάτῳ καιρῷ τὰ δίκαια μετὰ πάσης προθυμίας καὶ φιλοτιμίας· καὶ ἐδέξατο δὲ τὸν θίασον ἐφ᾽ ἡμέρας δύο ὑπὲρ τούτ[ω]ν· ἵνα οὖν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπαράκλητον ἑαυτὸν παρασκευά[ζ]ῃ, καὶ ἡ σύνοδος φαίνηται φροντίζουσα δια[κ]ε[ι]μένων ἀνδρῶν εἰς ἑαυτὴν εὐνοϊκῶς, καὶ ἀξίας χάριτας ἀποδιδοῦσα τοῖς εὐεργέταις, καὶ ἑτέροις [τοῦ λοιπο]ῦ τῶν ἐκ τῆς συνόδου διὰ τὴν εἰς τοῦτον εὐχαριστίαν ἐ[πιμελὲς ᾖ, ὅπ]ω[ς] ἂ[ν μιμ]ῶνται καὶ παραμι[λλῶ]νται, φιλοτιμουμένοις περιποιεῖν τι τῇ συνόδῳ [ἀγαθόν]· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν Τυρίων Ἡρακλεϊστῶν ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων, ἐπαινέσαι Πάτρωνα Δωροθέου καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἐν ταῖς συντελεσ[ο]μέναις θυσίαις τῷ Ποσειδῶνι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας, ἧς ἔχων διατελ[εῖ] εἰς τὸ κοινὸν τῶν Τυρίων ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων· ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα γραπτὴν ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἡρακλέους κα[ὶ] ἀλ[λα]χῇ οὗ ἂν αὐτὸς βούληται. ἔστ[ω] δὲ ἀσύν[βολ]ος καὶ ἀλειτούργητος ἐν ταῖς γινομέναις συνόδοις πάσαις. ἐπιμελὲς [δὲ] ἔστω τοῖς καθισταμένοις ἀρχιθιασίταις καὶ ταμίαις καὶ τῷ γραμματεῖ, ὅπως ἐν ταῖς γινομέναις θυσίαις καὶ συνόδοις ἀναγορεύ[η]τα[ι] κατὰ ταύτην τὴν ἀναγόρευσιν· Ἡ σύνοδος τῶν Τυρίων ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων στεφανοῖ Πάτρωνα Δωροθέου εὐεργέτην. ἀναγραψάτωσαν δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στησάτωσαν ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἡρακλέους· τὸ δὲ [γ]ε[ν]όμενον ἀν[ά]λωμα εἰς ταῦτα μεριζάτω ὁ ταμίας καὶ ὁ ἀρχιθιασίτης.

Ἐπὶ ἀρχιθιασίτου Διονυσίου τοῦ Διονυσίου, ἱερατεύοντος δὲ [Π]άτ[ρωνο]ς τοῦ Δωροθέου.

Ὁ δῆμος	*Ἡ σύνοδος τῶν Τυρίων*
Ἀθηναίων.	*ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων.*

Turpissime habitam marmoris detriti lectionem noli bonis Tyriis, quasi Graecae linguae imperitis imputare: vitia debentur transcribentibus; nec Sponii et Wheleri consensui quidquam tribuendum, quorum alter altero usus est: Claracus autem Sponio usus est et ipse. Titulus est aetatis eius, qua Delus Atheniensium in potestate fuit, certe post Olymp. 153. male tamen Sponius eum ad Hadrianeam Delum rettulit, quum multo sit antiquior. Nihilique omnino est ista Hadrianea Delus (vide ad n. 2309.). Equidem cum Visconto apud Claracum fere primo ante Christum saeculo hoc assignarim monumentum, commerciis tum florente Delo: quare Tyrii ibi frequentes (cf. n. 2290. 2319.). Archon haud dubie Deliacus est, ut statuitur a Corsino et interprete in Misc. Obss. T. III. p. 187. aliter auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 7. cum Whelero (cf. ad n. 2270.). Ἐκκλησία est non Deliorum, sed Tyriorum; in nominativo interpres haesit imperite. Θίασος non Bacchicus est, ut Spon. narrat, sed Herculeus. Vs. 5. ἐδήλου quin verum sit non dubito, licet aoristum exspectes. Vidit iam prior interpres. Vs. 9. non me expedio: dedi quod videtur ferri posse. Εὔνους ὑπάρχων solita est formula. Τῶν ἐλευσομένων futurum non damnandum videtur: *quum conventus cogeretur omnium, qui venturi essent* s. *venire vellent, Tyriorum mercatorum.* Mox μεγίστων ἀγαθῶν παραίτιος ex usu a me positum est, ut apud Dem. de cor. p. 256. 26. etc. Bene fecit Hercules hominibus monstris tollendis et mari aperiendo. *Tyrium* Herculem agnovit iam interpres in Misc. Obss. in ceteris prorsus caecutiens; ἀρχηγέτην dedi ex ipsa re et lapide Melitensi: Διονύσιος καὶ Σαραπίων οἱ Σαραπίωνος Τύριοι Ἡρακλεῖ ἀρχηγέτῃ: et fortasse huc, hoc est ad Tyrium Herculem ἀρχηγέτην, referenda est eius mentio etiam in lapide et prius et nuper ab Osanno Syllog. p. 404. n. VII. edito, qui ad mulierem Arabicam Christianam pertinet. Quamquam etiam Graecis Hercules ἀρχηγέτης est passim. Vs. 22. ἀπηρκὼς est, ubi ἀπῆρεν exspectabas, ut in Olbiopolitano decreto confusa talia sunt. Vs. 28. coll. vs. 7. malim ἀπαράληκτον. Ibidem interpres dedit παρασκευάζοιτο; sed coniunctivus reponendus erat: scripsi παρασκευά[ζ]ῃ; medio enim ob ἑαυτὸν non est opus. Vs. 29. emendarunt idem et Dorvill. ad Charit. p. 279. ed. Lips. Vs. 31. ΘΥ dicas nihili esse, explevi tamen spatium ΘΥ in ΟΥ mutato. Pro ἑτέροις exspectes ἄλλοις: sed talia ferenda sunt in huiusmodi titulo. Vs. 32. tantum sensus causa dedi ἐπιμελὲς ᾖ, post quod infinitivus inferri solet; hic vs. 33. coniunctivus certus est, ut vs. 45 sqq. habes: ἐπιμελὲς δὲ ἔστω, ὅπως etc. Cave vero vs. 32. 33. ex Clar. legas γίγνωνται. Vs. 35. Ἡρακλεϊστῶν vera est forma, ut huiusmodi synodi vocantur *Attalistae, Eupatoristae, Sarapiastae, Agrippiastae.* Vs. 38. συντελεσ[ο]μέναις pro συντελεσθησομέναις dedi de industria,

quod correctio facilior neque usus dubius. Vs. 43. ΚΑΤΑΛΑΣ etc. continere epitheton Herculis male censuit Gallandus ap. Spon. de ar. ign. deor. Thes. Gronov. T. VII. p. 261. Vs. 57. sacerdotem intellige thiasi, isque est ipse Patron. *Athenienses* videntur Patronem insuper coronasse.

2272.

Schedae Prokeschii nuperrime a Zellio missae attulerunt hoc fragmentum decreti, quasi in Asia minore repertum, quod pluribus locis, de quorum nullo constat, atque insuper *in Delo collocatum* fuisse constat. Itaque id inter Deliaca ponere visum est.

ΑΣΙ-ΝΗΚΑΙΠΡΟΣΟΙΟΧ
ΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΑΝΤΟΝ
ΤΑΙΕΡΑΠΡΩΤΩΙΚΑΥΑΣΥΑ
ΕΝΟΙΚΑΙΕΙΡΗΝΗΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕ
ΟΝΑΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΙΠΟΔΕ
ΝΣΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΥΣΗΙΡΗ
ΜΕΝΟΥΣΤΑΝΣΥΝΕΔΡΩΝΕΙΣΤΗΛΗΝ
ΑΙΟΙΝΗΔΑΙΑΝΑΟΣΙΝΣΝΔΗΛΩΙΕΙΣ
ΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΔΕΚΑΙΤΑΣΙ...ΕΙΣΕΚΑΣΤΑΣΠΑΡΕΑΥ
ΤΑΙΣΤΟΥΗΦΙΣΜΕΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΣΕΙΣ
ΤΑΙΕΡΑΟΥΕΘΟΣΕΙΣΤΗΝΑΥΤΑΙΣΤΟΔΕΑ
ΝΑΜΩΝΑΤΟΕΙΣΤΗΝΕΤΗΑΝΗΧΗΑΤΗΝΗ
ΝΑΓΡΑΦΗΝΔΟΥΝΑΙΤΟΙΣΗΙΡΗΜΕΝΟΙΣ
ΑΠΟΤΟΥΠΕΝΟΝΤΟΣΤΩΙΣΥΝΕ·ΔΡΙΩΙ

– – – καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν, καὶ πρόσο[δ]ο[ν πρὸς τὴν βουλὴν κ]αὶ τὸν δῆμον, [ἔ]άν το[υ δέηται, μετὰ] τὰ ἱερὰ πρώτῳ, κα[ὶ] ἀσυ[λίαν ἐν πολ]έ[μῳ] καὶ εἰρήνῃ· ὑπάρχειν δὲ [ταῦτα καὶ αὐτῷ κ]αὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ. [τ]ὸ δὲ [ψήφι]σμα τόδε ἀναγράψαι τοὺς ᾑρημένους τ[ῶ]ν συνέδρων εἰ[ς] στήλην [λ]ι[θ]ί-νη[ν, κ]αὶ ἀνα[θε]ῖν[αι ἐ]ν Δήλῳ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὰς [πόλ]εις ἑκάστας παρ' ἑαυταῖς τὸ [ψ]ήφισμ[α τόδ]ε, καὶ ἀναθεῖναι εἰς τὰ ἱερὰ οὗ ἔθος ἐστ[ὶ]ν αὐταῖς. τὸ δὲ ἀνά[λ]ω[μ]α τὸ εἰς τὴν [σ]τή[λην καὶ] τὴν [ἀ]ναγραφὴν δοῦναι τοῖς ᾑρημένοις ἀπὸ τοῦ πε[ρι]όντος τῷ συνεδρίῳ.

Vs. 7. poterat etiam εἰστήλην ferri; vide T. I. p. 133. *b.* init. Decretum est κοινοῦ alicuius, quale in Teno fuit; cf. n. 2334. De formula ἐάν του δέηται cf. Tenios potissimum titulos.

2273.

Marmor ex *Delo* Smyrnam ad Sherardum Britannorum consulem translatum; ed. Chishull. Antt. As. p. 201. hinc Champollion-Figeac Annal. Lagid. T. II. p. 404.

ΒΑΣΙΛΕΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΣΩΤΗΡΟΣ
ΟΙΝΗΣΙΩΤΑΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

Βασιλέα Πτολεμαῖον Πτολεμαίου Σωτῆρος οἱ νησιῶται ἀνέθηκαν.

Pertinet ad Ptolemaeum Philadelphum, qui Cycladibus imperavit (Misc. Obss. T. VII. p. 41.); νησιῶται sunt adiacentium insularum, maxime Cycladum incolae, non soli Delii. Cf. n. 2267.

2274.

In *Delo* in tribus epistyliis, quorum quodque decem pedes longum est, signatis a me litteris *a*, *b*, *c*, in ruderibus porticus, litteris septem pollices altis. Ed. Tournefort Itin. T. I. epist. 7. p. 305. (p. 363.), Spon. Itin. T. III. P. I. p. 87. Wheler. Itin. p. 57. Stuart. Antt. Att. Vol. III. cap. 10. tab. 3. hic in aere.

a. | *b.* | *c.*
ΒΑΣΙΛΕΩΣ|ΦΙΛΙΠΠΟΥ|ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Tournef. hunc ordinem habet: *b*, *a*, *c*. In *a* Stuartus omittit ΒΑΣ, dein habet ΦΙΛΙΠΠΟΣ; Tourn. Whel. ΦΙΛΙΠΠ, Sp. quod dedi. In *c* Sp. St. ΜΑΚΕΔ; Wh. omittit hoc, sed notat id olim legisse Crescentium. Tournef. integrum vocabulum praebet; sive ΟΝΩΝ de coniectura dedit, sive id oblitteratum non agnoverunt ceteri. Formam Α dedi ex St.

Βασιλέως Φιλίππου Μακεδόνων.

Ad Philippum II. Demetrii f. recte mihi referre videtur auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 31. Est porticus dedicatio, non statuae. Erravi T. I. p. 18. *a.* a Chishullo inductus.

2275. *a. b.*

a. Marmor *Deliacum* Oxoniensium n. 29. Maitt. ubi p. 87. Seldeni interpretatio, p. 190. eiusdem nota, p. 515. nota Reinesii extat. Reinesius habet Synt. III, 67. p. 328. ex Seldeno. Repetiit Chandlerus Marm. Oxon. II, 41. sed minus plenum. Formam tamen tituli ex hoc dedi.

b superest ex inscriptione basis Deliacae, cuius meminit Tournefort Itin. T. I. epist. 7. p. 293. (p. 349.).

a.

ΟΔΗΜΟΣΟΔΗΛΙΩΝΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
ΛΑΟΔΙΚΗΝΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΒΑΣΙΛΕΩΣΠΕΡΣΕΩΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΤΗΣΠΕΡΙΤΟΙΕΡΟΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΔΗΛΙΩΝ

b.

ΑΝΙΙΟΛ

a. Ὁ δῆμος ὁ Δηλίων βασίλισσαν Λαοδίκην, βασιλέως Σελεύκου, γυναῖκα δὲ βασιλέως Περσέως, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας [τῆς] πρὸς τὸν δῆμον τῶν Δηλίων.

Vs. 6. malim τὸν Δηλίων. Titulus est Deli liberae (Misc. Obss. T. VII. p. 42 sq.), et pertinet ad Olymp. 150, 3. quum Laodicen, Seleuci IV. Philopatoris Syriae regis filiam Perseo, ultimo Macedoniae regi, sponsam in Macedoniam deducerent Rhodii (Polyb. XXVI, 7. Appian. T. I. p. 520. ed. Schw.): qua occasione illa Delum appulerat haud dubie. In Delo etiam foedus cum Boeotis posuit Perseus (Liv. XLII, 12.).

Tit. *b.* latere nomen Ἀντιόχου intellexere Tournef. et auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 43. recteque docent referri hoc ad Antiochum IV. Epiphanem, Syriae regem, qui Delum aris statuisque exornavit (Polyb. XXVI, 10. Liv. XLI, 20.).

2276.

Deli in basi; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 86. Wheler. Itin. p. 56. Murat. T. II. p. MLVI. 5. ex suis schedis, atque iterum ex Whelero T. IV. p. MMXX. 2. ex Sponio et Whelero Tournefort Itin. T. I. epist. 7. p. 297. (p. 354.). Legitur etiam apud alios, ut in Transactt. philos. Vol. X. P. IV. p. 1280. (cf. p. 1282. et Vol. XLVI. p. 491. 496.) et in Misc. Obss. T. VII. p. 50.

ΒΑΣΙΛΕΩΣΜ|ΙΘΡΑΔΑΤΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ|ΣΕΛΕΥΚΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ

Vs. 1. Mur. T. II. ΒΑΣΙΛΕΟΣ, vs. 3. Transactt. phil. ΜΑΡΡΑ etc. pessime. Tourneforti aetate tantum dextra superfuit pars, quam lineolis separavi: quo magis constat formam tituli esse eam, quam ex Whel. Tournef. Mur. dedi.

Βασιλέως Μιθραδάτου Εὐεργέτου. Σέλευκος Μαραθώνιος γυμνασιαρχῶν sc. ἀνέστησε s. ἀνέθηκεν, ut n. 2277. Cf. etiam n. 2279.

Non statua Mithradatis, sed eius donum in basi collocatum fuisse videtur. Sic n. 2274. genitivus dedicantis est, atque etiam quae sequuntur inscriptiones ad dona dedicata referuntur: n. 2279. ipsa baseos mensura exigua et forma cylindrica, quae non apta statuae est, donarium impositum fuisse aliud docet. Cf. etiam T. I. p. 870. *a.* et hinc emenda quae p. 18. *a.* a Chishullo deceptus dixi. Titulus est Deli Atticae, et pertinet ad Mithradatem V. Magni patrem, qui periit circa a. u. c. 630. Olymp. 164, 1. Gymnasiarchus videtur Mithradatis V. donum dedicasse; igitur patet huic addictos fuisse Atticos gymnasii sodales, ut benefico (cf. n. 2277. et ad n. 2278.).

2277. *a. b.*

a. Deli in basi rotunda; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 86. Habetur etiam in Transactt. philos. l. c. ad n. 2276. (cf. Vol. XLVI. p. 491.) et in Misc. Obss. l. c. p. 51.

b ibidem in fragmento epistylii marmorei, litteris pulcherrimis tres pollices altis; habent Spon. l. c. p. 87. Wheler. Itin. p. 57. Tournefort Itin. T. I. epist. 7. p. 299. (p. 356.); cf. Misc. Obss. l. c.

a.

ΒΑΣΙΛΕΩΣΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥΕΥ
ΠΑΤΟΡΟΣΕΥΤΥΧ......ΤΟΥ
ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΕΣ......ΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

b.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΥΤΥΧΟΥ

a. vs. 2. Sp. sex, vs. 4. tria puncta habet; nos ut Transactt. philos. *b* dedi ex Spon. et Wh. apud Tournef. iam deest ΤΥΧΟΥ.

a. Βασιλέως Μιθραδάτου Εὐπάτορος Εὐτυχ[οῦς], τοῦ Μιθραδάτου Εὐεργέτου. Διονύσιος Νεσ[τορίω]νος Ἀθηναῖος γυμνασιαρχήσας ἀνέθηκεν.

b. Μιθραδάτου Εὐπάτορος] Διονύσου, Εὐτυχοῦ[ς.

Pertinent haec ad Mithradatem Magnum, et *a* quidem docet huic ut eius patri gymnasii sodales adhaesisse. Vs. 4. ab auctore dissertationis de Delo in Obss. Misc. vitiatus est; dedit enim Διονύσου et ΝΕΣ vult in νέου mutari. Sed tenor orationis docet *Dionysium* esse dedicantem. Hunc vero mirum est Ἀθηναῖον dici, non demotico nomine, ut ceteri in Delo Attica magistratus ex demis cognominari solent. Cui rei debet aliquid singulare subesse, quod mihi invenisse videor. Postquam enim Athenienses, qui in Attica, Mithradati Magno accesserunt, Delii Athenienses in fide Romanorum permanserunt: quare illos Aristion, Athenarum tyrannus, per Apellicontem subigere conatus est; quod perfecit postea Archelaus cum aliis Mithradatis ducibus, paulo ante captas a Sulla Athenas: ex quo tempore fere per triennium in Mithradatis Eupatoris potestate fuit Delus (a. Chr. 86–84.),

donec a Romanis occuparetur: qui incertum est quam mature Atticis reddiderint Delum, nisi quod constat Imp. Tiberii primis annis illos eam tenuisse (Diss. de Delo l. c. p. 57–62.), immo iam Augusto Imp. paulo post Actiacam pugnam (Inscr. n. 2282.). Quae quum ita sint, certe statim postquam Mithradatici Delum ceperunt, vix ibi fuerit Attica in Delo respublica (ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τῶν ἐν Δήλῳ), quae quidem Mithradati fuerit adversaria: sed Athenienses Delum tum obtinent ut exteri domini. Quare gymnasiarchus ut peregrinus dicitur Ἀθηναῖος, non demotico nomine; sic enim usitatum esse saepe vidimus, ut in suis civitatibus Athenienses ex demis cognominarentur, in exteris non item. Cf. etiam quae monui ad n. 2293. Itaque hic titulus videtur anno a. Chr. 86. vel certe annis 86–84. tribuendus. Ceterum traditum ab Atheniensium in Delo republica munus habet Dionysius ille gymnasiarchus, non recens institutum a peregrinis Atticis: iam prius enim gymnicos sodales Mithradatis familiae addictos vidimus.

b videtur porticus dedicatio fuisse, ut n. 2274. Hanc dedicarat Mithradates Eupator, quem Εὐτυχῆ dictum esse docet *a*; Διόνυσον et νέον Διόνυσον esse eundem vocatum aliunde constat (Appian. Mithr. 10. Athen. V. p. 212. D. Cic. p. Flacc. 25. Plutarch. Qu. Symp. I, 6, 2.). Itaque non est quod in aliorum erroribus haeream, qui titulum hunc ad Dionysium Heracleae aut Syracusarum tyrannum rettulerunt.

2278.

Romae in Museo Capitolino extat crater magnus aheneus, forma pulcherrima elliptica, tres fere palmos altus, extrinsecus striatus, elegantissime factus, Winckelmanni aetate in portu Antii effossus, quum ille purgaretur; in cratere hoc intus haec circumcurrit inscriptio. Edidit Pocockius Descr. Or. Vol. II. P. II. p. 207. tab. 92. aeri incisum, ubi simul prodita est perita de hoc monumento sententia Io. Wardii, Professoris collegii Greshamensis, exposita ab hoc singulari commentatione: An attempt to explain an antient inscription, ingraven upon a curious bronze cup with two handles and published with a draught of the cup by Dr. Pococke in his description of the East Vol. II. P. II. p. 207. in Transactt. philos. Vol. XLVI. a. 1750. p. 488 sqq. Delineatio illa facta est ab Abbate Revillas. Vulgatis litteris epigraphicis repetiit Pocockius Inscr. ant. P. I. p. 74. a quo exemplo non multum discrepat illud, quod in Transactt. philos. T. X. P. IV. p. 1279. extat. Prius Pocockii exemplum minus accurate expressum exhibet Corsinus in Diss. de cratere aheneo reg. Mithr. (Gor. Symb. litter. Vol. VI. p. 51–79.) cum interpretatione, quae aliqua ex parte assensum tulit Villoisoni Anecd. T. II. p. 164. p. 123. Post illum nova id delineatione exhibet Barthelemius Act. Acad. Inscr. T. XXVIII. tab. 4. (ad p. 579.), et interpretatus est p. 604. dixitque de hoc titulo etiam in Itin. Ital. p. 376. (ed. German. p. 290.). Bottarium Musei Capitolini primo volumine (p. 48.) vasis figuram et inscriptionem edidisse disco ex Winckelmanno et Guasco: sed in Latina illius operis editione a. 1750. expressa eam non reperio; Italica vero a. 1748. publicata non mihi ad manus est. Inscriptionem repetiit Guascus Inscr. Mus. Capitol. T. III. p. 198. parte tantum litterarum diligentius expressa. De ultimo versu, quem exhibet etiam Winckelmannus Monumm. inedd. Tract. praelim. p. LXXXIV. (ed. Dresd. T. VII. p. 202.) et olim explicare conatus erat Hist. art. (ed. Dresd. T. VI. P. I. p. 166.), accuratiusque ut fertur delineavit Fea (ad Winck. T. VI. P. II. p. 253. ed. Dresd.), nuperrime egit Osannus in Böttig. Amalth. T. II. p. 266–270. cui merito obloquitur Iacobsius (Böttig. Amalth. T. III. Praef. p. XII.). Vide de hoc vase etiam interpretem Winckelmanni ed. Dresd. T. V. (Hist. art. T. III.) p. 441. ubi ansa et basis novicii operis esse notantur, et de palaeographicis Feam ad Winckelmann. Opp. T. II. p. 532. ed. Dresd. Non esse Italicum hoc vas neque a Mithradate Italis quibuscunque donatum, sed cum praeda belli Mithradatici Antium devectum a militibus, sponte patet: ne tamen id in titulis incertorum locorum relinquerem, posui in *Deliacis*, ad quos probabili admodum ratione referri potest; Delo enim id asportasse Romanos post discessum Mithradatis non dissimile est vero; nemoque non praetulerit titulum hunc legere praecedentibus compositum, quam inter incertorum locorum titulos coniectum.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΗΣ

ΜΩ ΝΑ

ΕΥΠΑΤΩΡΤΟΙΣΑΠΟΤΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥΕΥΠΑΤΟΡΙΣΤΑΙΣ

ΘΥΦΑΔΙΑΖΩΖΕ

Litterae per universum titulum punctis scriptae sunt; quod expressit Barthelemius, et notat Winckelmannus (Histor. art.); Osannus vs. 1–3. litteras ait margaritis ornatas esse, ut in nummis Seleucidarum et Ptolemaeorum, non item vs. 4. Quod minime verum ex male intellecto Winck. hausit. Vs. 4. litterae minores sunt. Winckelmannus litteras (in utraque parte) dicit cursivas esse, atque eas comparat cum versu Euripidis Herculanensi, quem hodie constat saeculo superiore scriptum esse: non tamen cursivae sunt, sed hinc inde tantum ad cursivae scripturae modum incurvatae sunt et aliquatenus coëunt. Equidem quum dubitarem, quodnam sequerer exemplum, Barthelemianum repraesentare tutissimum iudicavi, idque subinde ad ceterorum fidem refingere, variamque annotare lectionem, omissa tamen ea, quae est in Poc. Inscr. ant. et Transactt. philos. uno excepto loco. Forma tituli ap. Poc. alia est; sed hoc nihil ad rem. Vs. 1. litt. 5. Poc. Λ: ibidem litt. paenult. retinui formam litterae Η recentiorem ex Poc. (Barth. Η, fortasse rectius); de hac vide Villois. l. c. p. 123. Vs. 2. litt. 3. Poc. Π; inconditos deinde ductus habet, quos

operae pretium non est repraesentare. Guascus litteras ΤΟΙ ut Barth. repraesentat, sed tres sequentes colligatiores habet et Σ infra deficiens, fere sic: ΜΝΝ. Ex litteris super hoc versu scriptis prima ap. Barth. oblitterata est, quam addidi ex Poc. (Guasc. pro hac Λ Λ), ex quo simul hanc litteram propius in sinistram movi, contractis ad eiusdem ductum spatiis inferiorum litterarum. Vs. 3. init. Barth. Γ; rotundius dedi ex Poc. Mox Poc. Π. In fine Poc. Z pro Σ. Vs. 4. init. Transactt. philos. ΓΥΦΑ vel ΓΟΥΦΑ esse notant; Poc. Inscr. ant. ΓΥΦΑ; Poc. in aere CϒΦΑ, unde patet, quomodo O inesse putarit aliquis (C enim potuit pro Γ haberi); Barth. CΥΦΑ, Winck. ЄUΦΑ, Fea ΕVΦΑ: omnibus compositis Poc. arbitror fidissimum esse; C quomodo potuerit pro Є haberi nemo non videt. In fine quod habes, consensu aeris Pocockiani et Barthelemii nititur; Poc. Inscr. ant. et Transactt. philos. ΞΩΖΕ; Winck. CωΖЄ, Fea ЪωΖƐ, quod prorsus redit ad Pocockianum et Barthelemianum, nisi quod prima littera paulo est ad typographicam litterarum formam magis accommodata. Haec littera nihil potest aliud esse nisi inconditum Σ, quale in Sigeensi lapide n. 8. superiore extat in scriptura ad sinistram; quae forma in Sigeensi lapide, ut ibi dixi, festinanti scalptoris stilo tribuenda est, et hic videtur ex usu vulgari manasse; certe videtur haec forma admodum apta fuisse scripturae, quae ad cursivam accederet, potuitque facillime ex antiquo resedisse usu, rotundata illa ex Ʃ, quod ipsum pro Σ aliquot tituli paulo recentiores offerunt, exempli causa Laconicus, ut traditur, n. 1508. *(quem sine loci notatione extare iam apud Muratorium T. III. p. MDCCLXXII. 12. latuit me cum Osanno). Nihilominus simul potuit forma C usurpari, ut apud omnes populos plures unius litterae formae miscentur: quamquam hoc non fit in titulis Graecarum civitatum diligentius exaratis et tempore antiquiore. Est haec forma ʒ et ξ ea, quae *βοστρύχῳ εἰλιγμένῳ* et *Σκυθικῷ τόξῳ* comparatur, de quo iam monui T. I. p. 85. *a.* idque intellexit etiam Passowius Comm. de Hercule tripodem rapiente in Böttigeri libro, Archaeol. u. Kunst p. 149 sqq., cuius locis addendus unus insignis Strabonis II. p. 125. ubi sinistra, in qua exit Borysthenes, Ponti ora confertur Scythici arcus *τῷ κέρατι διττὴν ἔχοντι τὴν ἐπιστροφήν.* Quibus monitis ut reliqua palaeographica absolvam, vss. 1–3. nihil offerunt a vulgari Mithradaticae aetatis scriptura alienum, nisi quod litterae sunt curvatiores et ligatiores: id fortasse inde factum, quod rota, qualis in calcari est, litteras incidit scalptor: et quod H formam habet recentiorem; sed haec et incerta est et facile potuit inde oriri, quod superior ductus dexter casu non ita apparuit rota scalpenti, qualem voluit. Sed vs. 4. C, Є, ω (non dico de Scythico arcu, de quo satis dictum) differunt a formis vss. 1–3. et videntur Mithradate VI. Eupatore Ponti rege recentiores esse. Quare Knightius de Alphab. p. 19 sq. negat titulum hunc Mithradatis huius esse, sed eum refert ad Thraciae regulum et Traiani atque Hadriani aetatem, quum praesertim non probabile sit tam exiguum donum misisse Mithradatem Magnum magnificentia insignem, atque insuper nomen suum illi inscripsisse. At his argumentis nihil tribuo. Eupatoristarum enim mentio et Eupatoris cognomen satis docent de hoc rege agi; nec cogitarim de Eupatore Ponti rege satis ignoto. Deinde quidni Mithradates plura miserit et in his hoc vas, quod omnes dicunt elegantissimum esse? quidni memoriae causa nomen inscripserit? Et formas C et Є in Aegypto usque ad primos Ptolemaeos redire, et maxime in metallis reperiri, in quibus rotundatae litterae facilius exarantur, docui T. I. p. 85. *a.* ex Aegypto vero, Macedonicorum regnorum cultissimo, licet de ceteris Asiae barbaris regnis statuere. Neque hodie haerendum in forma ω, quam non quidem apud Atticos et vicinos Graecos, sed in Aegypto diu ante Mithradatem, Ptolemaei Euergetae I. aetate offert lamina aurea; hinc haec quoque forma in Asiam propagata est, ut reperitur Palmyrae a. p. Chr. 3. unde iam ad defendendam hanc formam non opus est nummo Syriaco, quo Winckelmannus usus erat a Knightio refutatus. Taceo de cursiva Aegyptiacorum papyrorum scriptura eandem formam offerente diu ante Mithradatem. Quae quum ita sint, nihili est Knightii argumentatio; nec melius Osannus, qui nulla idonea de causa inferiorem partem vs. 4. putat Christianae aetatis esse. Illud sane manet, vs. 4. aliis litteris ac vss. 1–3. scriptum esse, non tamen recentioribus; hinc siquid colligitur (ac profecto tantae per plures litteras discrepantiae aliquid tribuo), colligitur vs. 4. esse ex alio genere, et post priorem titulum, fortasse tamen non multo post, fortasse eodem mense, esse inscriptum singulari de causa, ut additamentum aliquod separatum.

Titulum sic lego:

Βασιλεὺς Μιθραδάτης Εὐπάτωρ (Μέγας, νέος Διόνυσος,)
τοῖς ἀπὸ τοῦ γυμνασίου Εὐπατορισταῖς.
Σύφα, διάσωζε.

Vas non praemii loco datum est, ut Corsino visum, sed usui gymnasii destinatum, quod vidit iam Winckelmannus; fortasse ex quo ungerentur. Eupatoristae, in quibus haeret Corsinus, sunt sodalitium, hoc loco gymnicum: talia passim memorantur (v. ad n. 2271. ubi in Delo Ἡρακλεϊσταί). Hi Eupatoristae cur Eupatoriae in Ponto quaerantur cum Corsino, nulla causa est: quam quum Mithradates semifactam reliquerit (Strab. XII. p. 556.), dubites num ibi iam gymnicum fuerit sodalitium rege Mithradate. Multo probabilius est, quod dixit Wardius, non recte a Cors. petitus; ille enim in Delo fuisse hos Eupatoristas censet. Certe patris Mithradatis Magni, mox ipsius donaria a gymnasiarchis dicata docent his addictos fuisse, qui Deli in gymnasiis exercebantur (n. 2276. 2277.). Superest difficultas in litteris ΜΝΔ, quae post vocem Εὐπάτωρ supra scriptae sunt. Corsinus emendabat ΤΒ ΝΔ, *τῆς βασιλείας νδ*, intelligens annum regni Mithradatis LIV: quod ferri non posse sponte patet: quis enim ΤΒ pro Μ reponet et credet id esse *τῆς βασιλείας*? Mihi ΜΝΔ est Μέγας, νέος Διό-

νυσος; Μέγαν esse Mithradaten iam olim dictum, non a solis novis scriptoribus, cur dubitemus? Ita Tigranes, ita Pharnaces Mithradatis filius. De epitheto νέος Διόνυσος vide ad n. 2277. His tamen cognominibus in nummis suis publice non usus est Mithradates, neque eum illis vocant Athenienses in superstite nummo: quare ipsi Eupatoristae haec ΜΝΔ videntur inter versus apposuisse adulandi causa. Barthelemium quidem, qui litteris ΝΔ mensuram, quam ceperit vas, significatam putabat, vix audiet quisquam.

De vs. 4. quae proposuerunt Corsinus, Winckelmannus, Barthelemius, ea recte reiecit Osannus. Corsinus quidem praeter absurdissimam sententiam p. 77. proditam, quam repetere taedet, aliam attulit et ab ipso spretam et ab Os. neglectam, ex qua nomen filii Mithradatis, circa a. u. c. 690. a patre necati, hic latere suspicabatur: sed nomen non convenit litteris; Ξιφάρης enim ille dictus est (Appian. Mithr. 107.). Winckelmannus explicabat εὐφά(λαρον) διάσωζε, poetica assumpta voce et decurtata: neutra res commoda, neque εὐφάλαρος, quod ex Hesychio petiit, potest crateri adiungi. Barthelemius: Εὐφα. (Εὐφάης, Εὔφαντος, Εὔφαμος) διάξωσε, pro διέξεσε: cur vero non potius ἐποίει dictum est? Postremo Osannus vas hoc ab aliquo diu post Eupatoristas nova donatione alii datum censens vult: Εὐφαμία, ζήσῃς (vel ζῆθι, ζήσειας), quod multo minus probabile est quam Barthelemianum. Διάσωζε est satis apertum: superest Σύφα, quod non video quid esse possit nisi vocativus, cui appositus ille imperativus. Σύφας videtur nomen barbarum Ponticum vel Bosporanum esse, qualia in Bosporano titulo n. 2130. multa habemus, ut Σαφάσας. Itaque Σύφα, διάσωζε, dixerim continere mandatum regis datum ministro: *Sypha, perfer tuto*: quod etsi inscriptum esse mireris, tamen quidni Mithradati barbaro regi in mentem venerit, tale quiddam iubere ut insculperetur, si praesertim belli tempestate perferendum hoc munusculum esset cum aliis fortasse pretiosioribus in hoc vase conditis?

2279.

Deli in basi cylindrica septendecim pollicum diametro; ed. ap. Tournefort. Itin. epist. VII. p. 298. (p. 355.) Transactt. philos. Vol. X. P. IV. p. 1283. (cf. Vol. XLVI. p. 497.), et Misc. Obss. T. VII. p. 52. sed hic non accurate.

ΒΑΣΙΛΕΩΣΝΙΚΟΜΗΔ. .
ΤΟΥΕΥΓΟΝΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΕΠΙΦΑΝΟΥ
. . . :ΚΟΥΡΙΔΗΣΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟ. .

Vs. 3. Tourn. ΝΙΚΟΜΕΔΟΥ.

Βασιλέως Νικομήδ[ου,
τοῦ ἐ[κ]γόνου βασιλέως
Νικομήδου Ἐπιφάνου,
[Διος]κουρίδης Διοσκο[υ]ρίδου
Ῥαμνούσιος γυμνασιαρχ[ῶν.

Vs. 2. non Ἐπιφάνους scribendum, ut nec Νικομήδους dictum est. Nicomedes II. Epiphanes circa a. u. c. 660. occisus est. Nicomedes vero vs. 1. commemoratus erit aut is, quem Appianus Philopatorem appellat, Nicomedis II. filius Nicomedes III. aut is, quem idem Philopatoris nepotem dicit, qui Romanis regnum reliquerit a. u. c. 679. (Appian. Mithrad. 7.). Prior si hic sumatur, ἔκγονος erit *proles*; alter vero, qui nonnullis Nicomedes IV. audit, Nicomedis II. Epiphanis pronepos, si intelligatur in hoc titulo, poterit ἐγγόνου scribi, hoc est *pronepotis* ex usu titulorum frequentissimo, aut retineri ἐκγόνου, quod hoc quoque *pronepotem* designat, ut n. 1074. Atque Υ in Κ quam Γ mutari tutius est. Sed hodie plerique Nicomedem III. (Philopatorem Appiani) eundem esse putant atque ultimum Nicomedem, qui in nummis est Epiphanes (Eckh. D. N. T. II. p. 445.): quem nummi demonstrant certe XIV annos regnasse, hoc est minimum ab a. u. c. 665. ad a. 679. Neque tamen ego audeo Appiani verbis vel fidem negare vel ea corrupta censere: et temporum ratio minime prohibet, quominus Philopatori successerit nepos. Nam Nicomedes II. Epiphanes, cui circa a. u. c. 660. occisus est, valde tum senex fuit, quum plus quam quinquaginta annos regnasset: itaque eius filius Philopator prope ipse iam senex esse potuit, quum illi succederet, potuitque nepoti iam puberi regnum relinquere. Quapropter praefero ἐκγόνου esse *pronepotis*, quam vagum istud *prolis*, et titulum refero ad *Nicomedem IV. Epiphanem.* Hic quum iam a. u. c. 665. a. Chr. 89. regnarit, titulus hic poni potuit inter a. Chr. 89–86. antequam Mithradatici Delum occuparent, florente etiamtum republica Atheniensium in Delo, ad quam pertinere hunc titulum docet gymnasiarchus Rhamnusius (cf. ad n. 2277.). De correctione γυμνασιαρχῶν cf. n. 2276. ubi simul de genitivi vs. 1. significatione dixi.

2280.

In *Delo*; aeri incisum dedit Stuartus Antt. Att. Vol. III. p. 57.

ᴗΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΣΤΡΑΤΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΑΡΙΑΒΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ. . . ΟΙΑΤΟ

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηνα[ίων
βασίλισσαν Στρατον[ίκην
βασιλέως Ἀριαβα[ρζάνου,
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς ἑαυτὸν
Ἀρτέμιδι, [Λητ]οῖ, Ἀ[π]ό[λλωνι.

Stratonice Antiochi II. Seleucidae f. Ariarathi IV. Cappadociae regi nupta latere vs. 2. 3. videatur, omisso patris nomine: ita scripseris Ἀρια[ρ]ά[θου γυναῖκα: γυναῖκα enim omitti non poterat. Sed quum versus symmetrice positi sint, hoc repudio: nimium enim excurrit illud γυναῖκα: nec B in P libenter muto in aere Stuartiano; et video aliquid probabilius. Ariobarzanem III. Cappadociae regem ut sibi beneficum honoravit populus Atheniensium titulo n. 358. huius filiam videntur in Delo collocasse ut et ipsam de ipsis meritam. Sane formam Ἀριαβαρζ. demonstrare non possum; tituli, nummi, scriptores quantum scio, habent solum Ἀριοβαρζ. sed variari hoc nomen potuit, ut Ἀρτοξέρξης et Ἀρταξέρξης, Ἀρτοβαζάνης et Ἀρταβαζάνης, alia. Cf. Introd. Sarmat. II, 13. In fine nota Apollinem ultimo loco positum contra morem in ceteris his inscriptionibus observatum: credo quod virginis statua dedicata est.' Cf. etiam Osannum in Germanica editione operis Stuartiani T. II. p. 528. qui eundem quem nos ordinem agnoscit.

2281.

Ibidem; ed. idem l. c. aeri incisum.

ΒΑΣΙΛ
ΒΑΣΙΛΕΓ
ΟΡΕΣΤΑΙΑΡ
ΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΠΟΛΛ

\- - - - -
Βασιλ[έα - - - - -
βασιλέ[ως - - - - -
Ὀρέσται ἀρ[ετῆς ἕνεκεν κ-
αὶ εὐνοίας [τῆς εἰς ἑαυτοὺς
. . . . Ἀπόλλ[ωνι.

Titulum posuerunt *Orestae* gens Molossica vel Macedonica, vel *Orestae* Euboeae. Vidit Osannus in Germanica editione operis Stuartiani T. II. p. 527.

2282.

Olim in *Delo*, postea Venetiis in aedibus Franc. Mauroceni; a. 1657. Venetiis transcripsit Io. Pricaeus, cuius schedae postea ad Seldenum pervenerunt. Ex his petitum apographum a Ge. Harbin factum edidit Chishull. Antt. As. p. 200. Hinc Corsin. F. A. T. I. p. 378. Nos habemus etiam ex schedis Spanhemii, qui petiit ex iisdem Seldenianis chartis.

ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙΟΙΤΗΝΝΗΣΟΝΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΘΕΟΥΙΟΥΛΙΟΥΥΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΡΤΕΜΙΔΙΛΗΤΟΙ

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων καὶ οἱ τὴν νῆσον κατοικοῦντες Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ Ἰουλίου υἱόν, Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.

Vix ante Actiacam pugnam, Antonio Orientem et ipsas Athenas obtinente, Octaviano in Delo statua ab Atheniensibus posita fuerit: praeterea Αὐτοκράτωρ dicitur, quod refertur ad Imperatoris illud quasi praenomen, quo etsi Octavianus etiam prius aliquando usus est, tamen publice ornatus non est ante Aprilem a. u. c. 725. Neque vero in hoc titulo Augustus dicitur, quod factum ab initio a. u. c. 727. Itaque hic titulus ad a. u. c. 725—726. refertur. Athenienses tum Delum obtinuisse formula tituli satis docet, viditque etiam Corsinus.

2283.

In *Delo*; aeri incisum dedit Stuartus Antt. Att. Vol. III. p. 57. (cf. p. 58.).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥ
ΥΙΟΝΑΡΤΩΡΙΟΣ
ΛΗΤΟΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ υἱὸν Ἀρτώριος Λητο[ῖ].

Titulus eiusdem aetatis est ac prior. De Artorio vide ad n. 367.

2284.

Olim *Deli*, nunc in oppido Halifax comitatus Eboracensis in domo Rawsoni. Ex amici schedis misit Rosius.

ΑΜΥΝΤΑΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΚΝΙΔΙΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΑΜΥΝΤΟΥΣΟΛΕΥΣ
ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΡΤΕΜΙΔΙΛΗΤΟΙ

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΜΥΡΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

In plintho haud dubie nomen dedicati legebatur, quod non est in hoc lapide:

\- - - - -
Ἀμύντα[ς] Λυσιμάχου Κνίδιος,
Ἀφροδίσιος Ἀμύντου Σολεύς,
εὐεργεσίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτοὺς
Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.
Ἡφαιστίων Μύρωνος Ἀθηναῖος ἐποίει.

Aphrodisius videtur prioris filius esse, Solensi civitate donatus. Hephaestion Myronis f. statuarius Atheniensis hucusque tantum ex nono versu tituli n. 2293. cognitus fuit, qui editus a Sponio erat omissis prioribus: et Sponius quidem hunc celebris Myronis filium esse putabat, ideoque illum circa Olymp. 100. ponendum censebat auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 30. Hanc rem iure in dubio reliquit Sillgius in catalogo artificum; nunc inscriptio n. 2293. a nobis edita docet, longe illum recentiorem esse; nam Olymp. 100. neque Melanephori in Delo erant, neque ibi Serapis, Isis, Anubis, Harpocrates colebantur, nec sacerdos horum deorum potuit Atheniensis esse, licet Athenienses tum templum Apollinis tenuerint. Vixit ille certe post Olymp. 152. quum Attica Delus esset, aut etiam post Actiacam pugnam. Cf. ad priores titulos et maxime ad n. 2270. 2277. Fuit tamen haud dubie ex posteris celebris Myronis.

2285.

Marmor *Delo* asportatum, Oxoniensium n. 26. Maitt. ubi p. 87. Prideausii interpretatio, p. 87 sqq. eiusdem prolixa annotatio, p. 565. Maittairii notulae extant. Hinc Chishull. Antt. As. p. 89. Repetiit Chandlerus Marm. Oxon. II, 42. quum lapis iam detritior esset; sed formam tituli ex hoc dedi, et quae apud eum desunt, uncis rotundis seclusi. Habet etiam Champollion-Figeac Annal. Lagid. T. II. p. 406. Non recte explicuit Dorvill. Misc. Obss. T. VII. p. 49 sqq. rectius Letronn. Rech. sur l'Ég. p. 276 sqq. cf. p. 321 sqq.

ΜΑΡΚ)ΟΝΣΥΝΓΕΝΗ
ΒΑΣΙΛΕ)ΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
Κ)ΑΙΒ(Α)ΣΙΛΙΣΣΗΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
Λ)ΥΚΙΟΣΚΑΙΓΑΙΟΣΠΕΔΙΟΙΓΑΙΟΥΥΙΟΙ
Ρ)ΩΜΑΙΟΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣ
ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΡΤΕΜΙΔΙ

- - - *μαρ[χ]ον συγγενῆ βασιλέως* Πτολεμαίου Εὐεργέτου *καὶ βασιλίσσης* Κλεοπάτρας, *καὶ ἐπιστράτηγον*, Λ[ο]ύκιος καὶ Γάιος Πέδιοι Γαΐου υἱοί, Ῥωμαῖοι, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας καὶ τῆς εἰς ἑαυτοὺς εὐνοίας, Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι.

Vs. 1. Μάρκον legunt interpretes, et Letr. Romanum hominem intelligit; Prid. Syrum vel Aegyptium fuisse censet. Si Romanus non fuerit, potuit simpliciter *Marcus* vocari, ut Marcus Evangelista, ut multos novimus Graecos, quibus unum nomen *Gaius* fuit. Romanus si fuerit, non abesse potest nomen et cognomen vel certe nomen; nec satisfacit, quod Letr. *Pedii* nomen ob seqq. omissum esse censet; quod in filiorum nominibus fit, si patris addita est designatio nomen et cognomen continens, non in tali exemplo quale hoc est: atque insuper cognatos fuisse eos, qui statuam posuerunt, et eum, cui collocatur, haud dubie significatum foret, si vera illa esset sententia. Nec male notat Prid. si iste Marcus, quem vocant, Romanus fuisset, addendum fuisse Ῥωμαῖον. Sed ipsa tituli forma docet mutilum ab initio nomen esse; latet Πολέμαρχον vel aliud longius nomen. Fuit ille epistrategus regionis alicuius Aegyptiacae, ornatus ex more titulo *regii cognati*; de quibus rebus eximie egit Letr. Ptolemaeus est Physco; Cleopatra utra ex eius uxoribus eodem nomine usis intelligatur, non constat. In fine cur Λητοῖ, quod addi solet, non compareat, nescio.

2285. *b*.

Lapis ex Asia, ut ferunt, allatus, crassus unciam, altus pedes duos, uncias quinque, latus pedes quattuor, uncias tres, serra ille resectus de basi quadrata, cui olim institerat statua. Hic saeculo decimo septimo conspiciebatur Amstelodami apud Cornelium Witzium; ibi transcripsit Io. Fr. Gronovius, et edidit nott. ad Senec. de ira III, 18. et ad Plin. H. N. XXXIV, 8. Ex priore loco petiit Villoisonus, et ex huius schedis Osannus Syll. p. 383. n. 10. ubi male Paro tribuitur cum Villoisono: qui numquam vidit lapidem, nedum in Paro. Ex altero Gronovii loco habet Sillig. Catal. artiff. p. 225. Praeterea dederunt Spon. Misc. erud. antiq. IV. p. 121. qui et ipse Amstelodami viderat, et Te Water in Narratione de rebus Academiae Lugduno-Batavae p. 151. Lapis est nunc in Museo publico Lugdunensi, estque manifesto ex *Delo* advectus.

ΓΑΙΟΝΒΙΛΛΙΗΝΟΝΓΑΙΟΥΥΙΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ
ΡΩΜΑΙΩΝΟΙΕΝΔΗΛΩΙΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΑΓΑΣΙΑΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΕΦΕΣΙΟΣΕΠΟΙΕΙ
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΣΚΟΠΑΠΑΡΙΟΣΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

Formam tituli dedi ex Te Wat. Vitia Villoisoni et Silligii omitto, nisi quod ille falso tradit in lapide esse ΜΗΝΦΙΛΟΥ.

Γάϊον Βιλλιηνόν, Γαΐου υἱόν, πρεσβευτήν, Ῥωμαίων οἱ ἐν Δήλῳ ἐργαζόμενοι εὐεργεσίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτοὺς ἀνέθηκαν. Ἀγασίας Μηνοφίλου Ἐφέσιος ἐποίει, Ἀρίστανδρος Σκόπα Πάριος ἐπεσκεύασεν.

Billienus cuius Legatus fuerit, non constat; nec tamen verisimile est titulum antiquiorem esse quam Atticum in Delo imperium inde ab Olymp. 153. *C. Bilienus* vero *homo per se magnus*, ut Cicero ait Brut. 47. *consul factus esset, nisi in Marianos consulatus et in eas petitionis angustias incidisset:* igitur ille circa a. u. c. 650. (a. Chr. 104.) consulatui

capessendo videtur par fuisse, potuitque aliquando antea *Legatus* esse, decem fortasse annis ante (circa Olymp. 161.): quocirca quominus hunc intelligas, nihil impedit. Nomen ipsum scribitur *Bilienus*, *Billienus*, *Bellienus* (Cic. aliquoties, Senec. l. c. Reines. Synt. Inscr. I, 51. p. 98. VIII, 27. p. 516.). Οἱ ἐργαζόμενοι sunt *negotiatores*. *Agasiae Ephesii* artifices duo sunt, alter hic Menophili f. alter Dosithei f. qui Borghesianum gladiatorem fecit: illius aetatem ex hoc titulo coniicere licet. Hi Ephesii quomodo Dorico nomine Agasiae nominari potuerint, quaerit Silligius: difficultatem, quam expedire volebam, expediit iam Odofr. Müllerus, cui nunc assentitur Thierschius Epoch. art. Gr. ed. II. p. 132. Neque enim Ἀγασίας est Doricum, nec quidquam cum nomine Ἡγησίας commune habet, maleque Hegesias artifex et Agasias iidem habiti sunt. Ἡγησίας Dorice audit Ἁγησίας: sed Ἀγασίας est ex ἄγαμαι, ut Ἀγασικλῆς, Ἀγασισθένης, Ἀγάσιλλος (Corcyraeus hic est in titulo Attico, quem edidi in Annalibus Instituti archaeologici Romani Fasc. I. II. p. 157. ubi tamen typothetae vitio, ut alia, ita hoc nomen pessumdatum est). Nomen Ἀγασίας habetur etiam n. 2035. Attici opinor archontis. Haec pridem scripseram, quum viderem, Creuzerum in Annal. litt. Vindob. 1830. Vol. LII. p. 72. 73. denuo docere Ἀγασίας et Ἡγησίας esse idem: sed quae ille attulit, nihil demonstrant, nisi Ἡγησίας et Ἁγησίας idem esse. Qua occasione oblata simul moneo, in eadem commentatione falso Creuzerum me reprehendisse, quod Polycratis sigillum non iam in Museo Naniano servari dixerim: verum est quod dixi, estque illud sigillum nunc Parisiis apud Comitem *Pourtalès Gorgier*. Sed redeo ad nostrum titulum. Opus ab Agasia factum refecit *Aristander Scopae f. Parius*. *Aristandrum Parium* circa Olymp. 94. floruisse discimus ex Pausan. III, 18, 5. Huius opinor filius fuit *Scopas Parius* sculptor clarissimus. Ex eadem iam familia Romanae dominationis aetate vixit *Aristander Scopae f. Parius*, cuius hic titulus meminit.

2286.

Marmor *Deliacum* formam arae exhibens, quod basis statuae olim fuit, Oxoniensium n. 181. Maitt. ubi p. 97. Prideausii interpretatio, p. 505. eiusdem notula, p. 564. Maittairii nota extat. Primus transcripsit Patricius Iunius „in hortis Iacobaeis in Anglia", et inseruit notis in Clementis Romani epistolam ad Corinthios a. 1633. editis ad p. 1. post hunc et ex ipso dedit Seldenus de Synedriis II. p. 54. additis Iunii supplementis, repraesentata simul arae forma, quam Iunius non exhibet, et forma litterae Π rectius data, haud dubie ex ipso lapide. Postea iam magis laesum fuit in Albae Aulae horto prope Westmonasterium, ubi transcripsit Prideausius, cuius exemplum vitiatum est, nihilominus a Maitt. repraesentatum; sed Maitt. scriptis exemplis tribus A. B. C. usus ex A. C. veram eruit lectionem. Anno 1696. cum incendio consumeretur palatium Albae Aulae, videtur hoc marmor ad Car. Fountainum pervenisse, qui id Londini inter Syllogen antiquorum numismatum edidit. Huius exemplum tredecim annis post repraesentavit Theoph. Sigefr. Bayerus in calce libelli de nummis Romanis in agro Prussico repertis (Lips. 1722. 4.) tab. IX. addito commentario. Ex schedis Thomassini D. Mazaugues dedit Murat. T. II. p. DLXIX. 2. ut Londini extans: hoc exemplum non est aliud nisi quod Bayerus a Iunio suppletum proposuit, sed paululum vitiatum; itaque varietatem non annoto. De titulo cf. etiam Misc. Obss. T. II. p. 351. 352. T. VII. p. 5 sq. p. 48 sq.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΑΧΑΡΝΕΑ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΔΗΛΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΞΕΝΩΝ
..ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣΚΑΙΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣΕΝΔΗΛΩΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΤΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣ
ΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΑΝΕΘΗΚΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Forma tituli ap. Maitt. non recte reddita est; eam dedi ex consensu reliquorum exemplarium et maxime ex tabula Bayeri; ultima vox ap. Maitt. (ex Prid.) separatum versum constituit dextero margini admotum. Π diserte Seld. ex quo quae annoto, sunt etiam ap. Iun. hoc Π excepto. Quae in finibus versuum in uno et altero exemplo desunt, non opus est annotare omnia. Vs. 4. init. noto Bayerum habere tantum ΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ, Seld. ΑΤΟΙ etc. sed ita positum ut dedi, eatenus ut addito ex Maitt. Κ lacuna relinquatur ante hoc. Vs. 5. Maitt. init. ΤΗΣΕΥΝΟΙ ΑΣΚΑΙ, ceteri (excepto Mur.) ΕΤΗΣΚΑΙ, exempla A. C. ap. Maitt. quod dedi. Vs. 5. extr. Seld. Τ - - Extremae litterae aliquot versuum ex solo Maitt. additae sunt, et vereor ne quae vs. 4. extr. et vs. 5. extr. sunt ΩΙ et ΟΥΣ, potius vs. 5. et 6. init. scripta fuerint: quamquam Iunius supplementa sua prorsus iisdem addidit locis. Bayerus male punctis distinxit vocabula.

Θεόφραστον Ἡρακλείτου Ἀχαρνέα, ἐπιμελητὴν Δήλου γενόμενον, Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων καὶ τῶν ἄλλων ξένων [οἱ] κατοικοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες ἐν Δήλῳ, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἀνέθηκαν Ἀπόλλωνι.

Taedet varia, quae in hoc titulo explicando errata sunt, vel afferre vel refellere: vera paucis apponam. Titulus est Deli Atticae post Olymp. 155, 1. (cf. ad n. 2270.), nec causa est, quare eum infra Mithradatis Magni aetatem depellamus. Ἐπιμελητὴς Δήλου est curator insulae et urbis Deli, ab Atheniensium republica Delum ut in civitatem suam missus; qua de re vide quae dixi Introd. Lacon. V, 5. (T. I. p. 611. *b.*) et ad n. 1338. non curator sacrorum aut emporii nec curator peregrinorum; nam genitivus Ἀθηναίων etc. pendet a sequenti nominativo (vide ad n. 1338.). Rem satis declarant n. 2287. 2288. 2293. 2298. 2306. ubi idem redit, atque adeo ἐπιμελητὴς τῆς νήσου audit. Τῶν ἄλλων ξένων refertur ad Romanos modo nominatos, non simul ad Athenienses, qui non peregrini sunt in Attica Delo, sed populum

Atheniensium in Delo constituunt; hi aeque ac peregrini dicuntur *κατοικοῦντες*, quo refer partem exemplorum collectorum in Misc. Obss. T. VII. p. 48. Vide etiam quae moneo ad n. 2555. Articulum *οἱ* addidit iam doctus Misc. Obss. T. II. (cf. n. 2287. ut omittam alia exempla quam plurima).

2287.

Marmor *Deliacum* n. 27. Maitt. (n. 132. Prid. n. 6. Seld.), ubi p. 87. Prideausii interpretatio, p. 190. Seldeni notula hodie supervacanea, p. 481. notae Prideausii, p. 514. Reinesii, p. 560. 565. Maittairii notata extant. Ex Seldeno dedit Reinesius Synt. I, 55. p. 103. Exhibent ex prioribus etiam Vandal. Diss. p. 746. Corsin. F. A. T. I. p. 374. et annotant quaedam ad textum doctus in Misc. Obss. T. II. p. 355. Dorvillius ibid. T. VII. p. 7. p. 9. p. 353. p. 48 sq. Denuo edidit ex lapide Chandlerus Marm. Oxon. II, 43. ubi cf. etiam Syllabum. Hunc maxime secutus sum.

ΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙ ΑΙΩΝΟΙ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣΕΝΔΗΛΩΙ
ΚΑΙΟΙΕΜΠΟΡΟΙΚΑΙΝΑΥΚΛΗΡΟΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥΦΛΥΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΔΗΛΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΕΝΤΩΙΕΠΙΖΗΝΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥ
ΤΩΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ

Vs. 1. Chandl. ΚΑ ΑΙΩΝ, Seld. ΚΑ... ΜΙΩΝ, et hinc exemplum A. ap. Maitt. ΣΑΜΙΩΝ, aeque inepte ac Prid. ΚΑΙΔΗΛΙΩΝ, unde tamen prius Ι recepi. Vs. 2. Seld. ΔΗΗΛΩΙ, in quo eruditionem ostentat Rein. Vs. 4. Seld. ΧΛΥΕ, exemplum C. ap. Maitt. Αυτε. Inter vs. 5. et 6. nulla lacuna est, sed e vestigiis ductuum, qui supersunt, Chandl. intellexit ibi olim fuisse ΑΠΟΛΛΩΝΙ, quo delendo lapicida correxit errorem suum, nec tamen perfecte, sed quantum fieri potuit. Omiserat enim omnia, quae inde a vs. 6. usque ad vs. 8. scripta sunt, quae ante vs. 5. ponenda fuisse post nomen viri, intelliges ex n. 2286. 2288. 2293. Frustra igitur in illo versu explendo occupatus est doctus Misc. Obss. T. II. p. 353.

Ἀθηναίων καὶ [Ῥωμ]αίων οἱ κατοικοῦντες ἐν Δήλῳ καὶ οἱ ἔμποροι καὶ ναύκληροι Ἀλέξανδρον Πολυκλείτου Φλυέα ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνης, ἐπιμελητὴν Δήλου γενόμενον ἐν τῷ ἐπὶ Ζήνωνος ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, Ἀπόλλωνι.

Vs. 1. *Ῥωμαίων* scribendum esse viderunt plures, idque evincunt reliqui huius generis tituli. De *ἐπιμελητῇ Δήλου* vide ad n. 2286. neque audiendus Valesius ad Harpocr. v. *ἐπιμεληταί*, qui de emporii curatore cogitabat. Zeno est archon Deliacus; vide ad n. 2270.

2288.

In *Delo*; aeri incisum dedit Stuartus Antt. Att. Vol. III. p. 57.

ΔΟΡΟΝΖΗΝΩΝΟ
ΜΟΝΕΑΕΠΙΜΕΛΗΤΗ
ΛΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΗΝΑΙΩΝΚΑΙΡΟΜΑΙΩ
ΩΝΑΛΛΩΝΞΕΝΩ
ΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣΚΑΙ
ΡΕΓΙΔΗΜΟΥΤΕΣ
ΕΝΔΗΛΩΙΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

- - - δ[ω]ρον Ζήνωνο-
ς Ἀθμ]ονέα, ἐπιμελητὴ-
ν Δή]λου γενόμενον,
Ἀθ]ηναίων καὶ Ῥ[ω]μαίω-
ν καὶ τ]ῶν ἄλλων ξένω[ν
οἱ κα]τοικοῦντες καὶ
πα]ρεπιδημοῦ[ν]τες
ἐν Δήλῳ, ἀρετῆς
ἕνεκεν καὶ δικαιοσύν[ης
ἀνέθηκαν.

Cf. ad n. 2286. De plurimis recte iudicavit Osannus in Germanica editione operis Stuartiani T. II. p. 529.

2289.

In *Delo*; ex schedis suis Murat. T. II. p. MLVI. 7.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΤΟΥΕΑΥΤΟΥ
ΠΑΤΕΡΑΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Μαραθώνιος τὸ[ν] ἑαυτοῦ πατέρα Ἀπολλώνιον Δημητρίου Ἀπόλλων[ι.

2290.

In marmore candido non magno, in aedibus Comitis de Belmore, ubi plura sunt ex *Rhenea Delove* delata. Ex schedis Mülleri.

ΤΩΓΛΟΣΤΥΡΙΟΣ
ΛΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΕΠΙΚΩ.Ω

Τῶγλος Τύριος
Ἀ]πόλλωνι
χ]αριστήριον
ἐπ[η]κ[ό]ῳ.

Cf. ad n. 2270. Vs. 4. praefero ἐπηκόῳ corrigere quam ἐπὶ Κω.ω - - [ἱερέως vel simile. Solet enim ΕΠΗΚ. cum ΕΠΙΚ. confundi, ut n. 2300.

2291.

In *Delo*; Stuart. Antt. Att. Vol. III. p. 87. in aere.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΕΠΙ
Ψ
ΤΨΦ
Ν

Ἀπόλλωνι etc. Hic deinceps fuerit ἐπὶ [ἱερέως vel ἐπι[μελητοῦ τῆς νήσου etc.

2292.

Venetiis olim in domo Friderici Contareni Procuratoris D. Marci, tabula *Delo* allata; inest anaglypho expressa mulier mortua porrecta, passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus: ab altera arae parte stat taurus: infra est inscriptio. Ed. Gruter. p. MLXXIII. 4. ex schedis Nicolai Fabricii et Catovici; hinc Brunckius Lectt. p. 287. in ed. Lips. T. IV. p. 149. Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 378. et Paralip. II. p. 807. n. 55. Anthol. Palat. Append. n. 322.

ΣΟΙΠΑΙΗΟΝΑΝΑΞΑΣΚΛΗΠΙΕΤΗΝΔΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΥΞΑΜΕΝΟΣΕΤΗΛΛΗΝΛΑΙΝΕΗΝΟΒΑΛΗΣ
ΝΟΥΣΟΥΕΠΕΙΜΑΚΕΣΩΒΑΡΥΑΛΓΕΟΣΟΥΝΕΚΑΤΩΝΠΡΙΝ
ΩΝΠΑΘΟΝΕΙΑΘΕΙΣΕΞΣΕΘΕΝΟΙΔΑΧΑΡΙΝ
ΤΟΥΔΑΥΜΕΛΛΟΝΤΟΣΑΟΙΠΟΥΒΙΟΥΟΝ - - -
- - - - - - - - - - - - -

Σοί, Παιῆον ἄναξ Ἀσκληπιέ, τήνδ᾽ ἀνέθηκεν
εὐξάμενος [σ]τήλην λαϊνέην ὁ Βάλης,
νούσου ἐπεί μ᾽ ἀκέσω βαρυαλγέος· οὕνεκα, τῶν πρίν
ὧν πάθον εἱαθεὶς ἐξ σέθεν, οἶδα χάριν.
τοῦ δ᾽ αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν - - -
- - - - - - - -

De cultu Aesculapii in Delo cf. n. 2270. Βάλης, *Valens*. Transitus ex tertia persona in primam non offendit in tali epigrammate. Vs. 4. ΕΞΣΕΘΕΝ insolens est scriptura, non tamen emendatione tollenda. Sic ἐξ Ῥηνείας n. 158. §. 4. Alia, quae omitto, vide ap. Iac.

2293.

In *Deli* monte Cynthio in basi, litteris minutis (in muro templi Apollinis, ait Riedesel); ex schedis Köhlerianis. Vss. 9. 10. edidit Spon. Itin. T. III. P. I. p. 89. Misc. erud. ant. IV. p. 126. et una cum vs. 7. Riedesel, Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 60.

ΟΙΜΕΛΑΝΩ........
ΕΩΗΑΕ.ΜΟΚΡΑΤΟΥΔΕ....
.ΕΓ.ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ...
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕ..
ΣΑΡΑΓΙΔΙΣΙ.ΑΝΟΥΒΙΔΙΑΡΓΟ....
ΕΓΗΕΡΕΩΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ.ΟΥΓΟΛΥΚΛΕΤΟΥ
ΑΛΩΠΕΧΗΘΕΝ
ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΜΥΡΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
..ΕΠΟΙΕΙ

Vs. 7. Köhl. ΔΗΜΟΣΙΟΥ·ΟΥΓΟΛΥΚΛΕ, Ried. ΕΡΟΙΠΟΛΥΚΛΕΤΟΥ, unde ΤΟΥ addidi. Vs. 9. Köhl. ΜΥΡΩΝΟΣ, Sp. quod dedi; Ried. ΑΙΣΣΙΟΧΙΜΗΡΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ - Ε -

Οἱ μελαν[ηφόροι καὶ οἱ θεραπευταὶ - - -
σ]ω[ν]α Ἑ[ρ]μοκράτου Δε - - -, [ἐπιμελητὴν
Δήλου] γενόμενον, - - - - - -
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσε[βείας ἀνέθηκαν
Σαράπιδι, [Ἴ]σι[δι], Ἀνούβιδι, Ἁρπο[κράτει,
ἐπ[ὶ ἱ]ερέως
Δημοσίου [τ]οῦ Πολυκλε[ί]του
Ἀλωπε[κ]ῆθεν.
Ἡφαιστίων Μύρωνος Ἀθηναῖος
ἐποίει.

Titulus est Deli Atticae post Olymp. 152. cf. ad n. 2284. 2286. ubi quas inscriptiones citavi, satis docent vs. 2. 3. latere ἐπιμελητὴν Δήλου: vs. 2. nomen pagi scriptum erat, Δε[κελέα vel Δε[ιραδιώτην, credo prius. Vs. 1. simul latitudine versus secundi spectata supplevi ex n. 2295. Melanephorum praeterea habes in Delo n. 2294. 2297. Extat de his epistola Stephani Le Moyne ad Gisb. Cuperum, in calce Harpocratis et monumentorum antiquorum a Cupero editorum p. 255-282. sed ille fastidiosa doctrina nihil effecit, nisi cui explicando pagina una sufficiebat, esse melanephoros (ut therapeutas) Aegyptiaco Isidis cultui addictos, et atras gestasse vestes, fortasse etiam peplum seu velum Isidis nigrum portasse in pompa; ego probo utrumque. Et haec praeceperat iam Seldenus de Synedr. II. p. 60. Cf. etiam Cuper. Harpocr. p. 128 sq. *Sacerdotem* intellige deorum illorum Aegyptiacorum, neque aliter infra aliquoties. Hephaestio hic Ἀθηναῖος dicitur, non ex demo denominatur, quod Athenis habitavit, nec civis Atticae in Delo reipublicae fuit. Cf. n. 2284. 2298. 2320. Alia ratione n. 2277. de eo iudicavi, quod gymnasiarchus Atheniensis dicitur; neque enim utrique accommodari eadem ratio potest.

2294.

In *Delo*; ex Cockerelli schedis dedit Walpolius Trav. p. 564. n. 29. cum notis.

ΙΣΙ	Ἴσι
ΤΗΣΙΠΠΟΣ	Κ]τήσιππος
ΤΗΣΙΠΠΟΥ	Κ]τησίππου
ΧΙΟΣ	Χῖος,
ΞΛΑΝΗΦΟΡΟΣ	με]λανηφόρος.

Nota melanephorum non necessario Atticum esse. Cave suppleas Ἴσι[δι.

2295.

Lapis, ut in nota demonstro, *Deliacus*, Venetiis in cimeliis olim Francisci Mauroceni. Ibi a. 1657. transcripsit Io. Pricaeus, a quo habet Seldenus de Synedr. II. p. 56. Ex Seldeno dedit Reinesius Synt. I, 135. p. 168. cum notis prorsus falsis. Ex his petitam inscriptionem multi aut dederunt integram aut attigerunt, Le Moyne de Melaneph. p. 256. Astorius de diis Cabiris p. 3. Vandal. Diss. p. 232. Cors. F. A. T. IV. p. 141. auctor Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 8. Gutberleth de Cabir. p. 25. Rinck. l. c. ad n. 2296. p. 8 sq. Cf. etiam Fabrett. Col. Trai. p. 74. Nos damus et formam et lectionem ex schedis Spanhemii, qui habuit ex Seldenianis Pricaei chartis.

ΓΑΙΟΣΓΑΙΟΥΑΧΑΡΝΕΥΣΙΕΡΕΥΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΝΤΩΙΕΠΙΝΑΥΣΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙ
ΚΑΙΟΙΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟΙΚΑΙΟΙΘΕΡΑΠΕΥΤΑΙΥΠΕΡ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥ
ΡΩΜΑΙΩΝΙΣΙΔΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΙΙΔΡΥΣΑΝΤΟ

Seldenus, ex quo reliqui solo hauserunt, vs. 2. bis omittit I subscr. quod male ab illo fieri docet vel n. 2296. qui eiusdem aetatis est. Vs. 3. omittit Λ (operarum vitio); vs. 4. habet ΔΗΜΟΥΤΩΝΑΘ. et pro ultimo ibidem ΤΟΥ vs. 5. init. habet ΤΩΝ. Mox habet ΔΙΚΑΙΟΣ..ΥΝΗΙΔ etc. Lacunam, quae nulla est, Pricaeus notaverat; Spanh. recte omisit. Reliqua discrepantia unde nata sit nescio: sed Spanhemii lectio omnibus numeris absoluta est, nec credibile illam ex ipsius coniectura profectam esse: certe ille non ΤΟΥ pro ΤΩΝ dedisset, quamquam illud elegantius et antiquius est, neque addidisset I subscr.

Γάϊος Γαΐου Ἀχαρνεύς, ἱερεὺς γενόμενος ἐν τῷ ἐπὶ Ναυσίου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, καὶ οἱ μελανηφόροι καὶ οἱ θεραπευταὶ ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων Ἴσιδι Δικαιοσύνῃ ἱδρύσαντο.

Hic titulus et n. 2296. qui eiusdem loci est, male ab omnibus, etiam ab auctore Diss. de Delo, Athenis positi fuisse censebantur: quo mire perturbantur Athenarum religiones. Deliacam originem produnt omnia. Primum Venetias allata et alia Deliaca sunt, ut n. 2270. 2292. 2297. 2298. 2299. 2308. et nominatim lapis n. 2282. qui ut hic in aedibus Mauroceni fuit et eodem quo hic anno a Pricaeo ibi transcriptus est; immo Chishullus Antt. As. p. 200. diserte dicit Deliacam inscriptionem n. 2282. manu Pricaei exceptam esse *una cum alia Deliaca non ignobili*; quae nostra haec ipsa est. Accedit frequens Romanorum in Deliacis lapidibus mentio una cum Atheniensibus iniecta, Isidisque cultus in iisdem totidem commemoratus et melanephororum munus, quod in Delo aliquoties habemus (vide ad n. 2293.), Athenis numquam. Sacerdos idem homo redit n. 2296. ubi est τῶν μεγάλων θεῶν Διοσκόρων Καβείρων, quos in Delo sacerdotem habuisse docet n. 2270. hoc loco vero Isidis sacerdos intelligendus: annus etiam alius est ac n. 2296. Neque vero liquet θεοὺς μεγάλους Διοσκόρους Καβείρους esse eosdem ac Serapidem, Isidem, Anubidem, Harpocratem, quod ex n. 2302. collegit Fabrettus; potius Dioscuri Cabiri videntur tantum σύνναοι vel σύμβωμοι illis fuisse; quod unum ex illo colligas titulo. Vs. 1. Reines. pro Ναυσίου vult Παυσίου vel Παυσανίου: sed non confido. Archon est Deliacus; vide ad n. 2270. Hunc quasi Athenarum archontem Cors. ad Olymp. 188. revocabat sine ulla causa idonea; nihil constat nisi titulum hunc et n. 2296.

esse Deli Atticae post Olymp. 152. nec quidquam obstat, quominus ante Mithradaticam Deli occupationem ponatur; certe illud τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων suadet, ut nostram inscriptionem paulo post Delum a Romanis redditam Atheniensibus exaratam putemus; cf. potissimum n. 2270. vs. 20. et 21. c. nott. Vs. 5. varie tentatus est. Le Moyne volebat: Ἴσιδι καὶ Ὀσ(ίριδι) συνιδρύσαντο, satis inepte. Idem tamen probabat Astorius; nec differt Rinckius, qui praeterea ΣΥΝΗΙΔΡΥΣ. scriptum putat ex antiquo usu. Lectionem ἱδρύσαντο firmat n. 2296. et verum pridem viderat Seldenus. Plutarchus de Is. et Os. c. 3. διὸ καὶ τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μουσῶν τὴν προτέραν, Ἶσιν ἅμα καὶ Δικαιοσύνην, καλοῦσι Σοφίαν etc.

2296.

Columella haec (alta centimetr. 55, lata in capite centimetr. 20, in pede 23, in media parte 16), quam secundum ea, quae ad n. 2295. dixi, *Deliacam* esse sponte patet, licet cum illo pro Atheniensi habita sit, fuit olim Venetiis in episcopi Turricellani palatio; nunc extat in eiusdem urbis Seminario patriarchali. Primus ed. Gruter. p. CCCXIX. 2. ex schedis Velseri; dein versibus paulo aliter divisis Spon. de aris ignot. deor. p. 105. (Thes. Gronov. Antt. Gr. T. VII. p. 265.), ut extantem in Palatio Grimano. Ex his repetierunt multi, ut Meursius de Arch. Ath. IV, 10. IV, 20. Seldenus de Synedr. II. p. 57. ed. Amst. (p. 708.), Gutberleth de myster. Cabir. c. 3. p. 24. Dorvill. Diss. de Delo Misc. Obss. T. VII. p. 8. qui et ipse pro Atheniensi habuit, Corsin. F. A. T. IV. p. 142. Matthaeus Aegyptius S. C. de Bacchan. T. I. p. 766. (in Poleni Suppl. utr. Thes.); singulari dissertatione explicuit Astorius Venetus „de diis Cabiris" Venet. 1703. 8. (Poleni Suppl. utr. Thes. T. II. p. 873 sqq.): hic lapidem Aquileia allatum perhibet, nescio quam vere. Tractavit etiam Bendtsen Marm. myst. spec. I. p. 4. Nuperrime ex lapide perfectum apographum dedit et titulum illustravit Guil. Fr. Rinck: Sopra una inscrizione Greca nel Seminario patriarcale di Venezia, intorno agli dei grandi Cabiri, Ven. 1820. 8. qui vellem ne ex Attica putasset apportatum esse. Ceterum ex hoc dedi titulum.

ΓΑΙΟΣΓΑΙΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΥΣΙΕ
ΡΕΥΣΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΣΘΕΩΝΜΕ
ΓΑΛΩΝΔΙΟΣ
ΚΟΡΩΝΚΑΒΕΙΡΩΝ
ΕΝΤΩΙΕΠΙΔΙΟ
ΝΥΣΙΟΥΤΟΥΜΕ
ΤΑΛΥΚΙΣΚΟΝΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥ
ΤΩΙΙΔΡΥΣΑΤΟ

Γάϊος Γαΐου Ἀχαρνεύς, ἱερεὺς γενόμενος θεῶν μεγάλων Διοσκόρων Καβείρων ἐν τῷ ἐπὶ Διονυσίου τοῦ μετὰ Λυκίσκον ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, ἱδρύσατο.

Titulus est Deli Atticae, non multo post Olymp. 152. (v. ad n. 2295.); Corsinus male ad Olymp. 188. rettulerat, archontemque Athenarum putabat Dionysium, qui potius Deliorum Atheniensium archon est (cf. ad n. 2270.); prorsus aberravit Bendtsen, qui titulum ad secundum vel tertium post Christum saeculum depellere conatus est. Ἱερεὺς τῶν μεγάλων θεῶν in Delo Attica habetur etiam n. 2270. De formula ἐπὶ Διονυσίου τοῦ μετὰ Λυκίσκον vide ad n. 113.

2297.

Marmor nigricans (non aerea tabula, ut ap. Grut. Pighius, qui male Patavii repertam dicit), altum centimetr. 56, latum centimetr. 59, olim apud M. Andr. Franceschi, mox apud Io. Bapt. Rhamnusium, et deinceps Ateste apud Contarenos, nunc in Museo Veronensi. Primus edidit Petrus Bembus Epist. Italic. T. II. 3. p. 122. in litteris ad Rhamnusium datis; ex Bembo Gruter. p. LXXXIV. 3. sed illius apographo non accurate reddito. Ex eodem Bembo habet Seldenus de Synedr. II. p. 58. sed ne hic quidem Bembi exemplum accurate referens; ex lapide vero Laur. Pignorius Expos. mensae Isiacae p. 32. cuius varietatem Gruteri editor annotavit (cf. etiam nott. ad Grut. p. CCCV. ubi quae afferuntur non repeto). Praeterea ex lapide dedit Sertorius Ursatus Monum. Patav. I, 5. p. 263. (cf. p. 273.), ex hoc Cuperus Harpocr. p. 126 sqq. tractavit vero Le Moyne in epistola de Melanephoris Cuperiano libro addita p. 256 sqq. Dedit etiam Spon. Itin. T. III. P. II. p. 291. qui inscriptionem videtur ex Ursato habere, quem citat, sed paululum correctam: neque eam omisit Vandal. Diss. p. 265. Corruptam exhibet Fleetwood Syllog. p. 32. 1. Accurate ex lapide dedit Maffeius Mus. Ver. p. XXXVII. post hunc aeri incisam Venturius, Guida al Mus. Ver. T. I. tab. 9. n. 22. Apposuit nuper ex prioribus Petrettinus Papyr. Gr. Aegypt. p. 72 sq. Nos usi sumus etiam schedis Pighii Berolinensibus, ubi extat fol. 25. sed neque locus notatur neque in tabula aerea scriptus titulus dicitur ut in Grut. ed. sec. Subditicium exemplum laminae plumbeae inscriptum ante tria fere lustra circumferebatur Venetiis (vide Petrett.). Lapis est *Deliacus* (vide not.).

ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣΜΕΛΑΝΗ
ΦΟΡΟΣΤΗΝΚΟΝΙΑΣΙΝ
ΤΟΥΠΑΣΤΟΦΟΡΙΟΥ
ΚΑΙΤΗΝΓΡΑΦΗΝΤΩΝ
ΤΕΤΟΙΧΩΝΚΑΙΤΗΣ
ΟΡΟΦΗΣΚΑΙΤΗΝΕ.
ΚΑΥΣΙΝΤΩΝΘΥΡΩΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΠΡΟΜΟΧΘΟΥΣ
ΤΟΥΣΕΝΤΟΙΣΤΟΙΧΟΙΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΠΑΥΤΟΙΣΣΑΝΙΔΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙ
ΑΝΟΥΒΙΔΙΑΡΠΟΧΡΑΤΕΙ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ ❦

Formam tituli dedi ex aere Venturii. Fundus lectionis est Maffeianus; varietas haec est. Vs. 2. Bemb. ΑΝΤΟΙΧΤΣ (sec. Ventur. ΑΝΤΟΙΚΥΣ), Grut. ΑΝΤΙΧΕΤΥΣ. Pigh. secundum notam Gruteriano exemplo ed. sec. additam ΑΝΤΙΧΕΥΣ: sed schedae Berolinenses ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ. Vs. 7. extr. una littera deest notante Maffeio; Sponius pro hoc habet Γ, quasi in lapide legatur, sed id ex coniectura esse additum docent omnes, etiam Ursatus: ἔγκαυσιν agnovit etiam Pign. et post Spon. et Pign. coniecit Le Moyne. Vs. 8. Bemb. Grut. ΛΑΥΣΙΝ, Pigh. ΚΛΥΣΙΝ; Urs. ΘΙΡΩΝ. Vs. 9. ultimum Σ ex Bemb. Grut. Pign. Urs. Spon. Pighius ibidem Θ ut incertum notat; plures coniecerunt προμόχλους. Vs. 10. Grut. ΤΙΧΟΙΣ: Σ a Maff. omissum addidi ex Bemb. Grut. Pign. Urs. Spon. Pigh. Vs. 11. ΔΑΣ ex iisdem. Vs. 12. ΣΙΔΙ

ex iisdem. Vs. 13. ultimum I Pigh. Pign. Seld. diserte habent (etiam Spon.); Bemb. Grut. Urs. etc. omittunt. Ibidem alii, ut Pigh. Pign. Spon. etiam Maff. ΚΡΑ; sed Ventur. diserte notat Χ esse in lapide, ut Bemb. Grut. Urs. Mitto quod apud nonnullos, ut Bemb. Grut. Urs. est ΑΝΟΥΒΙΔΥ. Vs. 14. plurimi ΙΕΡΕΟΣ: Seld. Spon. Maff. Ventur. ΙΕΡΕΩΣ. Vs. 16. Grut. Urs. ΡΑΜΝΟΣΙΟΥ. Pignorianam et Bembinam varietatem non ipse contuli, sed aliorum opera usus sum. Foliolum in fine addidi ex Pigh.

Θεόφιλος Θεοφίλου Ἀντιοχεύς, μελανηφόρος, τὴν κονίασιν τοῦ παστοφορίου καὶ τὴν γραφὴν τῶν τε τοίχων καὶ τῆς ὀροφῆς καὶ τὴν ἔ[γ]καυσιν τῶν θυρῶν καὶ τοὺς προμόχθους τοὺς ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς σανίδας ἀνέθηκεν Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι, Ἁρπο[κ]ράτει, ἐπὶ ἱερέως Σελεύκου τοῦ Ἀνδρονίκου Ῥαμνουσίου.

Titulum hunc esse *Deliacum* primo intellexi aspectu; rem evincit tum aliorum lapidum, qui apud Contarenos fuere, compar origo, ut n. 2292. 2299. 2308. tum omnium rerum cum Deliacis monumentis convenientia, melanephori, deorum Aegyptiacorum, sacerdotis Attici. Non magis igitur cum Athenis, ut putabatur, huic lapidi quidquam commune est quam cum Ptolemaide Aegypti, quo nos remittit Petrettinus. Titulus est Deli Atticae post Olymp. 152. De melanephoris vide ad n. 2293. Is Ἀντιοχεύς ex qua urbe sit, et hic et n. 2317. ignoramus; vide lemma ad n. 821. et ob Chium ibi commemoratum cf. n. 2294. et not. Ita intelliges, cur Antiochensem hunc non mihi persuadeam esse ex demo Attico ignoto Antiochia. Quid quod ne Miletum quidem demum Atticae probat, qui nuper non indocte de Atticis pagis scripsit, Car. Lud. Grotefendus? Sed tamen illam retineo cum Leakio iudice maxime sobrio; quas enim ipse de ea re difficultates movi, eae non tantae sunt, ut de mea me deiiciant sententia; nec multas novas addidit doctus adolescens. *Pastophorium*, de quo multa Seldenus de Synedr. II. p. 59 sqq. Cuperus Harpocr. p. 129 sqq. Le Moyne de Melaneph. p. 257 sqq. Salmasius et Hugo Grotius a Seldeno laudati mihi rectissime videntur interpretati esse „*mansionem pastophororum*", qui in conclavibus ad templum positis habitarent, ubi reposita simul instrumenta cultus, vela, vestes etc. Προμόχθους iam Io. Bapt. Rhamnusius *mutulos* interpretabatur, ut Schneider. Lex. Gr. recte. Προμόχλους alii voluerunt, praeter rem. Lectionem Ἁρποχρ. ex n. 2302. defendit Cuperus; scripserit ita lapicida et ibi et nostro loco; falsum est nihilominus. Sacerdos est Aegyptiacorum deorum, pago Rhamnusius Atticae. Scriptura ΡΑΜΝΟΣ. defendi antiquo usu potest, qui passim resedit etiam in recentioribus titulis; sed meliores testes habent ΟΥ. Quod vero Io. Bapt. Rhamnusius hunc titulum possedit, et illi cognominis sacerdos, ideo de eius fide dubitatum est (cf. Ventur. p. 87.): quasi non Io. Bapt. Rhamnusius de industria conquisivisset monumenta nomen ipsius offerentia. Ita iidem Rhamnusii Patavini habuerunt inscriptionem et ipsam immerito suspectam visam: *Ἐλευθερίας χαριστήρια τῇ Νεμέσει Ῥαμνουντόθεν Νέαιρα Ἀθηναία χαριτοβλέφαρος ἀνέθηκεν.* Seleucus alius redit in Delo n. 2300. alius est n. 2276.

2298.

„Venetiis apud Nobiles Emos", Murat. T. I. p. CLXXX. 1. vitiose dedit, mittente P. Alexandro Berti Lucensi e congregatione Matris Dei: hinc particulam vss. 5. 6. deprompsit Paciaud. Monum. Pelop. Vol. I. p. 112. et magis etiam vitiavit. Rectius edidit, ad quem pervenerat, Maffeius Mus. Ver. p. XXXVII. et ex hoc Donatus p. 61. 3. Titulus manifesto *Deliacus* est, quod ipsum traditur. Ut Deliacum enim refert Georgius, qui inspexit Venetiis, et ante Maffeium edidit cum notis in Calogerae Opusc. scientif. T. XV. p. 205. quas notas corrigit Corsinus Nott. Gr. Diss. VI. p. CXIX sq. Fuit sub statua Isidis Deliaca, quod etiam Winckelmannus T. VI. P. I. p. 56. n. 224. ed. Dresd. vidit (cf. Zeunium ad Christii Commentarium „über d. Litt. u. Kunstw." p. 245.).

ΑΡΧΕΛΑΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΤΟΑΓΑΛΜΑ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΥΠΕΡΤΕЄΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΝΗΦΟΡΟΥΣΗΣΔΩΡΟΘΕΑΣ
ΤΗΣΕΑΥΤΟΥΘΥΓΑΤΡΟΣΙΣΙΔΙΕΠΙΙΕΡΕΩΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΟΥΔΕΤΗΣΝΗΣΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΚΑΙΜΟΣΣΧΙΩΝ
ΚΑΙΑΔΑΜΑΣΟΙΑΔΑΜΑΝΤΟΣΑΘΗΝΑΙΟΙ
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΜΑΡΑΘΩΝΟΣΕΠΟΙΟΥΝ

Hoc est Maffeii exemplum. Mur. vs. 1. ΤΟΔΑΓ etc. Vs. 6. ΤΗΣΝΗΕΟΥ, unde Pac. ΤΗΣΝΕΟΥ, Osann. Syll. p. 156. licet sinceram Maffeii lectionem ante oculos haberet, coniecit *τοῦ νηοῦ*: tu confer n. 2306. et vide ad n. 2286. Vs. 8. Mur. ΔΙΟΝΥΣΕΟ etc. Vs. 9. Cal. ΛΑΔΑΜΑΣ. In fine Mur. ΕΠΟΛΟΥ.

Ἀρχέλαος Διονυσίου Μαραθώνιος τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκεν ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων, κανηφορούσης Δωροθέας τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Ἴσιδι, ἐπὶ ἱερέως Δημητρίου τοῦ Δημητρίου Ἀναφλυστίου, ἐπιμελητοῦ δὲ τῆς νήσου Διονυσίου τοῦ Δημητρίου Ἀναφλυστίου.

Διονυσόδωρος καὶ Μοσσχίων καὶ Ἀδάμας οἱ Ἀδάμαντος Ἀθηναῖοι, ζακορεύοντος Μαραθῶνος, ἐποίουν.

Titulus est Deli Atticae post Olymp. 152. Pater simulacrum Isidis dedicavit, quod filia canephorus Isidis fuit. Dionysium Archelai patrem tenere videmur n. 481. Sacerdos vs. 4. est Isidis. De scriptura Μοσσχίων vide ad n. 25. Artifices non Deli habitant, sed Athenis: hinc ex nomine urbis, non demi,

denominantur; cf. ad n. 2293. *Marathon* vix hoc loco demi nomen est, sed viri, ut n. 481. *ζακορεύοντος ἁγιαφόρου Εὐκάρπου.* Est vero Isidis Athenis cultae *ζακόρος* intelligendus (cf. ad n. 481.): quare artifices, qui Athenis Isiaco cultui adhaerebant, ibique arti operam dabant, ab hoc epocham designant, quum Archelaus ipse Deliacum sacerdotem posuerit.

2299.

„In ara Venetiis apud Frid. Contarenum, eo translata *Delo*," Gruterus p. LXXXVI. 2. ex schedis Velseri. Fabricii schedae versus aliter distinguere dicuntur. Ex Grutero Fleetwood. Syllog. p. 46. 1. Nugatur Martorellius de thec. calam. p. 642. lapidem pro Neapolitano venditans, deceptus partim a Gruteriani operis editore; verum vidit Ignarra de phratr. p. 190.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ
ΝΕΑΠΟΛΙΤΗΣΑΝΟΥΒΙΔΙΥΠΕΡΕΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΩΣΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΕΥΜΕΝΟΥΣΟΙΝΑΙΟΥ

Ἀπολλώνιος Διοσκουρίδου Νεαπολίτης Ἀνούβιδι ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδίων, ἐπὶ ἱερέως Σωσίωνος τοῦ Εὐμένους Οἰναίου.

Titulus est Deli Atticae post Olymp. 152. De cultu Anubidis Deliaco vide n. 2293. 2297. 2302 sqq. Neapoli sunt *Oenonaei*; *Oenaei* sunt Attici ex noto demo, quorum plures in Delo ut cleruchi habitarunt; vide n. 2270. extr. n. 2306. praeter hos Marathonii, Rhamnusii etc.

2300.

In palatio Marchionis Riccardi Florentiae; ed. Spon. Itin. T. III. P. II. p. 208. hinc Oliva Rhodiginus in Marm. Isiac. p. 74. et ex lapide Gorius Inscr. Hetrur. T. I. p. 81. ex Gorio Murat. T. I. p. LXXIII. 3. Habeo etiam ex schedis Batavi Van Vaassen, qui petierat ex codice Wittiano memorato in Catal. Biblioth. Witt. p. 48. n. 55. Nuperrime dedit Osann. Syll. p. 501. Lapidem esse *Deliacum* docet similitudo ceterorum.

Sub imaginibus viri et feminae in lectulo iacentium:

ΙΣΙΔΙΧΡΗΣΤΗΙΕΠΗΚΟΩΙΣΕΛΕΥΚΟΣΣΩΚΡΑΤΟΥ

Sub mensa tripode pomis referta, in dextro adstante puero, qui vas ministrat:

ΕΥΧΗΝ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣΤΥΡΜΕΔΟΥ

Fundus lectionis est Gorianus, nec discrepant ceteri, nisi quod vs. 1. Spon. Os. ΧΡΗΣΤΗΙ, Gorius et ceteri ΧΡΗΤΗΙ, oblitterato aliquantulum Σ ut videtur, item Sp. ΕΠΙΚΟΩΙ, Witt. ΣΟΡΑΤΟΥ.

Ἴσιδι χρηστῇ ἐπηκόῳ Σέλευκος Σωκράτου εὐχήν. ἐπὶ ἱερέως Διοκλέους τοῦ Διοκλέους Τυρμε[ί]δου.

Tabula est votiva Deli Atticae, pro restituta valetudine Isiaca curatione. Seleucos in Delo vidimus plures (cf. ad n. 2297.).

2301.

Mantuae in Museo, in basi sub Fauno iuvene, termini formâ: ed. in Mus. Acad. Mantuan. p. 89. *Diocles* sacerdos *Deliacus* est n. 2300. cuius filius potest hic esse, tradito sacerdotio iure hereditario: utut est, hoc loco posui, ut compararetur cum priore.

ΕΦΙΕΡΕΩΣΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΤΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐφ' ἱερέως Ἀθ[η]ναγόρου τοῦ Διοκλέους - - -

2302.

In *Delo* sub monte *Cynthio*; dedit Gallandus in epistola ad Sponium, Ar. ignot. deor. T. VII. p. 261. Thes. Gronov. et hinc Cuper. Harpocr. p. 139 sqq. et Fabrett. Inscr. VI, 182. p. 493. non tamen accurate servato Gallandi apographo, et male illato rotundo Sigma. Gallandi apographum ex lapide a se lecto in Ar. ignot. deor. correxit Sponius, qui titulum ter praeterea edidit, Itin. T. III. P. I. p. 88. Misc. erud. ant. I, 5. p. 19. Recherches d'antiquité p. 134. (Rei antiquar. select. qu. p. 445. T. IV. Suppl. Polen. utr. Thes.). Ex Sponio Io. Oliva Rhodiginus in Marm. Isiac. p. 75. Ex lapide dedit Whelerus Itin. p. 59. Ex Whelero Dorvill. Misc. Obss. T. VII. p. 55. quem corrigit Corsinus Nott. Gr. Diss. VI. p. CXX. Habet etiam Vandal. Diss. p. 266. Cf. praeterea Fabrett. de col. Trai. p. 74.

ΠΟΠΛΙΟΣ . . . .
ΤΟΥΤΩΡΙΟΣ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΣΑΡΑΠΙΔΙ
ΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙΑΡΠΟ
ΧΡΑΤΕΙΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ
ΣΤΑΣΕΟΥΤΟΥΦΙΛΟ
ΚΛΕΟΥΣΚΟΛΩΝΗΘΕΝ

Fundus lectionis est Sponianus. Vs. 2. Spon. Misc. et Rech. ΤΟΥΤΩ - - - -, Itin. ΤΟΥΤΩΙ - - -, et sic Whel. Sed Gall. ΤΟΥΤΡΩΡΙΟΣ: hinc conflavi quod dedi, nec retinui lacunam, quam ne vs. 1. quidem agnoscit Gallandus. Vs. 3. Spon. ΕΑΥΤΩΝ, Wh. Ε et nihil praeterea, Gall. ΕΑΥΤΟΥΚΑΙ, quod dedi. Vs. 5. Gall. ΑΡΧΙΟ; ceteri ΑΡΠΟ, quod se in lapide legisse notat Spon. quoque ad Gallandi litteras. Vs. 6. ΚΡΑ Gall. et Spon. in Rech. sed Whelerus et Spon. Itin. ac Misc. ΧΡΑ, quod ob n. 2297. tollere

nolui. Vs. 9. Gall. ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΚΟΛΩΝ (Fabr. Cup. ΚΟΛΟΝ) etc.

Πόπλιος [- - - ου] Τουτώριος ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἰδίων Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι, Ἁρπο[κ]ράτει, Διοσκούροις, ἐπὶ ἱερέως Στασέου τοῦ Φιλοκλέους Κολωνῆθεν.

ΤΟΥΤΡ. non est analogum. Deos hos non tantum aram, sed templum in Delo habuisse, apertum est; quod moneo propter Olivam. Dioscuros diversos videri a reliquis, monui ad n. 2295. adversus Fabrettum.

2303.

In ara triquetra exigua, quae Massiliae servatur, eaque elegantissime ornata; praeter alia ornamenta tres areae altaris pulchra offerunt anaglypha, alia Apollinem, alia Dianam, alia Latonam sceptrum tenentem, quae ab editore male Iuno vocatur. Ed. Millinus Itin. in merid. Gall. tab. 36, 3. (cf. Vol. III. p. 144.), qui monumentum hoc sine causa Hadriano recentius dicit. Immo potest ante Olymp. 152. factum esse, quum Atheniensibus nondum pareret Delus: deorum enim Aegyptiacorum cultus videtur in Delo iam antiquior esse, Ptolemaei fortasse Philadelphi aetate invectus (cf. ad n. 2267.). De origine arae huius *Deliaca* non dubito; Deliaca alia Massiliae habetur etiam n. 2310. eodem, ut videtur, tempore Delo allata, ne afferam n. 2309.

ΣΩΣΙΜΙΝΟΣΕΥΑΓΟΡΟΥ
ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙΕΥΧΗΝ

Σωσιμῖνος Εὐαγόρου Σάραπι, Ἴσι, Ἀνούβι εὐχήν.

Memorabile est Aegyptiacis diis dedicari imagines Deliacorum deorum indigenarum.

2304.

In *Delo*; ex Cockerelli schedis ed. Walpol. Trav. p. 564. n. 30.

ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΦΑΝΙΟΥΑΛΑΒΑΔΙΔΕΥΣ
ΚΑΤΑΠΡΟΣ - - - ΜΑ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι Διογένης Φανίου Ἀλαβα[ν]δεὺς κατὰ πρόσ[ταγ]μα, hoc est *ex imperio* horum deorum, ut in Latinis habetur titulis. Cf. n. 2305.

2305.

In ara *Deli*; ex schedis Köhlerianis.

ΣΑΡΑΠΙΔΗΣΙΔΑΝΟΥ . . .
ΘΕΑΝΟΑΠΕΛΛΟΥΑΛΑΡΥ
ΠΕΡΕΑΥΤΗΣΚΑΙΤΟΥΑΝΔΡ .
ΠΑΙΔΙΟΥΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΥ

Σαράπιδ[ι, Ἴ]σιδ[ι], Ἀνού[βιδι], Θεαν[ὼ] Ἀπελλοῦ Ἀλα[β.] ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τοῦ ἀνδρ[ὸς καὶ τοῦ] παιδίου κατὰ πρόστα[γμα] χαριστήριο[ν.

Cf. n. 2304. Vs. 2. videtur Ἀλαβανδέως decurtatum latere, sc. θυγάτηρ.

2306.

In *Deli* monte Cynthio, in basi; ex schedis Köhlerianis.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΝΤΙΟΑΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΔΙΩΥ . ΟΩΑΚΔΕΙΔΙΩΙΓΔΑΓΛΑ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΑΓΑΙΟΣΜ . ΛΑ . . . . ΙΣΙΔΩΡΟΣ . . . . ΟΑ . ΡΑ -
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΑΡΚΑΔΗΜΟΣΗΜΙΘΕΟΓΕΙΤΩΝ – Α
ΕΠΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΝΗΣΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΦΙΛΩΝΥΜΟΥΔΕΚΕΛΕΕΩΣΚΑΙΤΩΝΕΠΙΤΑΙΕΡΑ
ΦΑΕΝΝΟΥΤΟΥΔΙΩΝΟΣΟΙΝΑΙΟΥΚΑΙΔΗΜΗΤΡΗΟΥ
ΤΟΥΔΗΜΗΤΡΗΟΥΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΥ

Hoc quoque monumentum votivum videtur; sed initium videtur deesse, nec vs. 1–3. alia scripta erant nisi nomina: certe vs. 2. vix fuerit Ἀπόλλωνι, nec vs. 1. extr. ἄγαλμα.

Διονύσιος Ἀντίο[υ], Ἀφροδίσιος Διω - -, - - - - - - -,
Ἀπολλ[ω]νία, - - Γάϊος μ[ε]λα[νηφόρος?] Ἰσίδωρος - - -,
Ποσειδώνιος, Ἀρκάδημος? - -, Θεογείτων - -,
ἐπὶ ἐπιμελητοῦ τῆς νήσου Ἀπολλοδώρου τοῦ
Φιλωνύμου Δεκελεέως, καὶ τῶν ἐπὶ τὰ ἱερὰ
Φαέννου τοῦ Δίωνος Οἰναίου καὶ Δημητρ[ί]ου
τοῦ Δημητρ[ί]ου Τρικορυσίου.

Ad formam Δεκελεεύς cf. n. 224 sqq.

2307.

Venetiis ad Rotundam D. Aloysii, in Parii marmoris fragminibus arcuatis; ed. Maffeius Mus. Ver. p. CCCCLXXIV. 7. Multa *Venetiis Deliaca* sunt; et hoc quoque videtur Delium esse, quum praesertim Naxii et Marathonii Attici iuncti reperiantur.

. . . . ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΝΑΞΙΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΚΑΙΝΙΚΙΩΝΟ
ΝΙΚΙΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣΝΙΚΙΩΝΟΣΜΑΡΑΘΟ
ΝΙΟΣΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΘΕΟΔΩΡΑΝΚΑΙΤΟΝΥΟΝ . . .

- - - Δημήτριος Νάξιος.

Μηνόδωρος καὶ Νικίων ο[ἱ
Νικίωνος Μαραθώνιο[ι.

Ἀριστογένης Νικίωνος Μαραθ[ώ-
νιος τὴν θυγατέρα Θεοδώραν καὶ τὸν υἱὸν
- - - - sc. ἀνέθηκεν.

2308.

„Ex *Delo* translatum Venetias in aedes Frid. Contareni", Gruter. p. MXCIX. 3. ex schedis Nic. Fabricii et Catovici. Hinc Fleetwood. Syllog. p. 146. 2. Brunck. Anal. III. p. 281. (cf. Iacobs. Anim. T. III. P. II. p. 204.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 149.

ΕΙΚΟΝΑΣΟΥΠΟΛΥΚΛΕΙΣΑΝΑΠΑΣΤΑΔΑΤΑΝΔΕΠΟΛΙΤΑΙ
ΘΗΚΑΝΟΜΥΡΙΕΤΗϹΔΟΥΜΑΡΑΝΕΙΣΕΧΡΟΝΟΣ
ΕΝΒΟΥΛΑΙΣΜΕΝΑΡΙΣΤΟΝΑΓΩΣΙΔΕΤΟΙΣΠΕΡΙΠΑΤΡΑΣ
ΑΛΚΙΜΟΝΕΝΔΕΒΙΩΙΣΟΦΡΟΝΑΔΕΡΚΟΜΕΝΟΙ

Εἰκόνα σοῦ, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν· ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος·
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

2309.

Marmor Massiliae in collectione praesidis portorii servatum, nuper allatum ex *Delo*, altum pollices 16, quod videtur prismatis irregularis formam habuisse: latera I. II. leviter concava sunt; III. nunc planum est, et ipsum olim litteris consignatum: hodie in huius dextra parte in superiore angulo, qui solus politus est, quum reliquum planum nunc iam rude sit, tres tantum litterae supersunt: etiam latera I. II. mutila sunt superius, sed minus in inferiore parte, ut traditur, et illud praeterea ad sinistram, hoc ad dextram. Ed. Rochettus Journ. des Sav. a. 1820. p. 182. cum notis, a quibus hinc inde dissentio.

I.

ΙΛΝ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ ΙΙ
ΪΛΑΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔϹ
ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑΚ̄Λ̄ΑΡΙ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΑΓΩΝΟΘΕ˥
ΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑΞΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ)
ΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ
ΩΝΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ϷΗΒΟΛΙΩΝΑΠ̄ΑΙΛΙΟΣ
ΝΥΣΙΟΣΞΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΝΙΧΙΩΝΑΠ̄ΑΙΛΙΟΣΣΤΡΑ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΛΙΩΝΑΞΪΟΥΛΙΟΣᾹΡΙΣΤΟ
ΜΑΧΟΣ
ΣΓΕΡΜΑΝΙΚΙΩΝ
ΝΟΥΜΜΙΟΣ
ΓΕΥΣΑΓΩΝΟ
ΩΝ
ΛΙΟΣ

II.

ΝΙΔΟΣ
ΣΙΔΗΜΟΣ)Ε
ΥΣΙΟΣΜΕΙΛΙΧΙ
ΟΙ
ΤΩΝΙΩΣ)
\Λ̄ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
Κ̄Λ̄ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ) Φ
ΕΙΣΙΔΟΤΟΣΖΩΠΥ
ΑΤΤΑΛΟΣΟΡΕΝΤ
ΦΛΩΡΟΣΛΗΙ
Ο̄ΙΝΕΙΔΟΣ
ΟΚΤΑΙΟΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝ
Ῡ̄Π
ΦΛΓ

III.

. . . . . ΡΟΣ

I.

- - - - - - - - - - - - - - - -
Μαιμ]α[κτηριῶνα - - - -
Παλληνεὺς [πρ.?]
Ἵλαρος Ἀσκληπιάδ[ου - - -
Ποσειδεῶνα Κλ. Ἀρι - - - -
Μαραθώνιος, ἀγωνοθέτ[ης Ἀντι-
νοείων ἐν Ἐλευσῖνι.
Γαμηλιῶνα Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου - -
Ἀν]θεστηριῶνα Πτολεμαῖος
. . . ωνος Πειραιεύς.
Ἐλα]φηβολιῶνα Πό. Αἴλιος
Διο]νύσιος Παλληνεύς.
Μου]ν[υ]χιῶνα Πό. Αἴλιος Στρα-
των?] Παλληνεύς.
Θαργη]λιῶνα Ἰούλιος Ἀριστόμαχος,
ἀγωνοθέτης?] Γερμανικίων.
Σκιροφοριῶνα Μ]ούμμιος
- - - - τεύς, ἀγωνο-
θέτης] - - - ων,
- - - - - - - λιος
- - - - - - - - -

II.

\- - - - - -
ʼΑδρια]νίδος
\- - σίδημος - - σιδήμου ʼΕ[λαιούσιος?
Διον]ύσιος Μειλιχί[ου] ʼΌ[αθεν?
ʼΑν]τώνι[ο]ς [ʼΑν]τωνίου - - -
Κλ. ʼΑσιατικός - -
Κλ. Ποσειδώνιο[ς]
ʼΑντίοχος ʼΑντιόχου Φ[ηγαιεύς?
Εἰσίδοτος Ζωπύ[ρου - -
ʼΆτταλος ʼΟρε[σ]τ - - -?
Φλῶρος Αη - - - -
Οἰνεῖδος
ʼΟκτάϊος - - -
Φειδίας - - -
ʼΑλέξαν[δρος τοῦ δεῖνα ʽΙ]π[ποταμάδης,
.. Φλ. ʽΡ - - - - - -

Lapis hic videtur in similitudinem *κύρβεων* comparatus fuisse. Inscriptus est post Hadrianum, a quo inde in Delo *Novae Athenae Hadrianeae* extitisse creditae sunt secundum Stephanum Byzantium v. ʼΟλυμπίειον. At neque Olympieum nec novas Athenas Hadrianeas in Delo fuisse, sed Athenis ipsis, recte monstravit Dorvill. Misc. Obss. T. VII. p. 74 sqq. Neque vero Hadriano Imp. hic titulus scriptus est, sed sub Caracalla, quo pertinent Γερμανίκια col. I. vs. 15. (vide ad n. 246. 282. 283.). Et discimus ex hoc titulo, ut sub Antoninis et Commodo, sic etiam tum Delum in Atheniensium potestate fuisse, qui templi causa ibi praesidium alebant, vacua ceterum Delo habitatoribus (cf. Dorvill. l. c. p. 81 sqq.). Unde simul patet, monumentum hoc ad Atticam non in Delo, sed Athenis rempublicam pertinere, et solius sanctitatis causa in Delo esse collocatum. Titulus fuit eodem modo comparatus ac n. 270. 276. unde iudicans intelliges, col. I. initio praeter *anni notationem* perisse nomina *cosmetae*, *hypocosmetae*, fortasse etiam *sophronistarum* et *hyposophronistarum*, et aliquot *gymnasiarchorum menstruorum*, non tamen initio ab Hecatombaeone facto, sed a Boedromione. Deficiunt igitur gymnasiarchi solorum mensium Boedromionis et Pyanepsionis; vs. 1. autem scriptum fuit Μαιμακτηριῶνα. Nam quod ibi superest . . . ΙΛΙΝ non potest, ut putatur, Πυα[νοψιῶνα fuisse, quod ΠΥΑ debebat ibi scriptum esse, ubi lacuna trium litterarum habetur: itaque hoc marmor non obest iusto mensium ordini pridem comprobato, ex quo Maemacterion Pyanepsione posterior est: id quod diversissimarum aetatum inscriptiones docent (n. 71. 270. 276. 523. c. nott.). Potius . . . ΙΛΙΝ superest ex ΜΑΙ]ΜΑΚΤ[ΗΡΙΩΝΑ. Vs. 2. quod in fine est ΙΙ, quid sit nescio; illud tamen ex ipsa nominum et versuum dispositione certum est, mensis nomen Π[υανεψιῶνα eo loco non fuisse scriptum. Fortasse fuit: Πό. - - - ʼΊλαρος; probabilius tamen ΙΙ superest ex ΠΡ, πρεσβύτερος, quod frequens in huiusmodi catalogis. Possunt etiam alia coniici, quae omitto de industria. Sane sic duo Maemacterione gymnasiarchi erunt; sed hoc pluribus ex causis accidere facile potuit. Vs. 5. 16. 18. notatur, gymnasiarchos hos fuisse simul agonothetas Antinoëorum Eleusine, Germaniciorum, et tertiorum quorundam sollemnium. Antinoëa *Eleusine* celebrata dicuntur, quod duplicia in Attica Antinoëa celebrata sunt, altera ἐν ʼΕλευσῖνι, altera ἐν ἄστει: vide n. 283. ʼΊακχος quod Antinous vocatus est (Eckhel. D. N. T. VI. p. 530. 535.), inde etiam magis intelligas, cur Eleusine illi ludi acti sint. Ceterum quibus mensibus munere functi gymnasiarchi illi sunt, qui simul agonothetae dicuntur, iisdem haud dubie ludi illi acti sunt; itaque *Antinoëa Eleusinia Posideoni*, *Germanicia Thargelioni* tribue. Siglum Ξ vs. 7. 8. 11. 14. 16. inservit interpunctioni aliis locis omissae, ut inconstantes in hac re Graeci sunt. In fine huius columnae perierunt gymnasiarchi Hecatombaeonis et Metagitnionis, et fortasse *magistri* (*παιδευταί*) cum *paedotriba* et *ministri*; cf. n. 270. Deinde alii fortasse lapidi inscripta incipiebant nomina *epheborum Atticorum* s. *protengraphorum*, secundum *tribuum ordinem constantem* descripta, quem a variabili distare notum est; constans autem ordo qui fuerit, satis scimus: quod propter interpretem repeto toties dictum. Itaque inter ea, quae col. I. extr. et col. II. init. supersunt, perierunt protengraphi *Erechtheidis*, *Aegeidis*, *Pandionidis*, *Leontidis*, *Ptolemaidis*, *Acamantidis*; sequuntur col. II. vs. 1-11. protengraphi *Hadrianidis*, vs. 12 sqq. *Oeneidis*: perierunt deinceps protengraphi *Cecropidis*, *Hippothontidis*, *Aeantidis*, *Antiochidis*, *Attalidis*; postremo *epengraphi*. Sub Hadrianide, cui inter Acamantidem et Oeneidem locum assignant n. 275. 276. 284. 286. demoticorum nominum initia supplevi ita, ut convenirent iis, quae huc usque novimus de pagis Hadrianidis: possunt tamen etiam alia ibi nomina scripta fuisse. Vs. 16. non potest Hippothontidis nomen latere, quae non succedit Oeneidi, nisi apud Pollucem VIII, 110. ubi ordo turbatus est. Ex constante tribuum ordine, qui per omnes aetates idem fuit, et inscriptionum potissimum fide certissima fulcitur, Oeneidi succedit Cecropis. Igitur ΥΠ vs. 16. in quo nomen viri inesse ob situm non potest, debet demum continere; et succurrit ʽΙπποταμάδης, qui Oeneidis tribulis.

2310.

„In ara *Deli*" schedae Fauvelii Köhlerianae ponunt, in quibus *a* bis extat, *b* semel; nunc est in Museo Massiliensi, ex quo aeri incisam aram dedit Millin. Itin. Gall. merid. tab. 24, 4. cf. T. III. p. 148. Ara est rotunda, ornata sertis et interpositis capitibus taurinis, ut n. 2311. 2312. Similem Deliacam, additis etiam uvis, sine inscriptione dedit Tournefort. Itin. T. I. epist. 7. p. 316. (376.), et comparem memorat p. 299. in qua superest vox ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ: simul observat has in Delo et Rhenea esse frequentes.

a.

ΦΙΛΥΤΩΙ
ΠΡΑΞΙΚΛΕΟΥΣ

b.

ΜΝΗΣΙΕΠΗΣ
ΝΕΟΜΗΔΟΥ

Formam tituli *a* adornavi ad ductum aeris Milliniani, in quo omissis reliquis VΤΟΥ est super ΕΟΥΣ. Etiam Fauv. semel ΦΙΛΥΤΟΥ; sed in al-

tero apographo habet idem quod ap. Mill. in textu est ΦΙΛΥΤΩΙ.

a. φιλυτῷ Πραξικλέους. *b.* Μνησιέπης Νεομήδου.

φιλυτῷ est mulier, ut Φιλητὼ n. 443. De Iota subscr. Herodianus ap. Bekker. Anecd. T. III. p. 1205. τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ω̄ ληγούσαις εὐθείαις εἶχον τὸ ῑ προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Λητῴ, ἡ Σαπφῴ. In titulis hoc aliquoties deprehendi, ut n. 696. n. 2151. ubi Iota non recte delendum dixi. Πραξικλῆς et Νεομήδης nomina sunt hominum Pariorum eiusdem familiae (vide n. 2376.); ex eadem esse Philyto et Mnesiepem, haud est ambiguum. Nomini Μνησιέπης simile Κτησιέπης est in Pario titulo n. 2386. Aras has esse sepulcrales clare docet n. 2311. sed quum in Delo neminem sepeliri fas fuerit, patet memoriae causa defunctis has aras dicatas esse non in loco, ubi corpus humatum erat. Noli vero arbitrari aram in monumentum sepulcrale versam esse: hoc enim nefas fuit, nec titulus est tam recens, ut antiquiori arae possit posthac insculptus videri.

2311.

Delo (ex templo, ut fertur, Apollinis) translatus lapis Aquas Sextias, ubi erat apud Saurinum ICtum. Ed. Murat. T. III. p. MDCLV. 10. cui miserat D. de Mazaugues. Possedit postea Choiseulius, in cuius marmoribus est n. 72. Catal. Dubois. Est ara rotunda marmoris candidi, quattuor capitibus taurinis ornata, quibus sustinentur serta ex variis frugibus composita. Ap. Mur. est *a*, *b*, ap. Dub. tantum *a*. Cf. ad n. 2310.

a.
ΧΑΡΙΤΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

b.
ΓΑΜΗΝΟΑΟΤΟ
ΣΙΤΤΑΧΙΣ

a. vs. 1. Mur. ΧΑΡΙΤΟΝ.
a. Χαρίτιον χρηστὴ χαῖρε.
b. Hoc non intelligo.

2312.

In ara simili *Deli* effossa, in oppido Halifax Britanniae, in aedibus Rawsoni. Misit Rosius ex schedis amici.

ΕΥΜΕ *Caput* ΤΟΥ
ΘΕΥC *taurinum* ΕΝΟΥ

Εὐμέ[νους] τοῦ Θευ[ξ]ένου?

2313.

In insula *Rhenea* olim, nunc in aedibus Comitis de Belmore, in anaglypho sepulcrali alto, eleganti; ex schedis Mülleri.

ΙΟΔΩΡΟΥ
ΡΗΣΤΕ
Η

\- - - -
Δ]ιοδώρου
χ]ρηστὲ
χα]ῖρ[ε.

2314.

Ex *Rhenea*, anaglyphum sepulcrale; asservatur Odessae, quo pervenit a. 1827. inter saburram nauticam; ed. in Ephem. Odess. Mart. 1827. p. 86. hinc in libro periodico: Bulletin des sciences historiques, antiq. philol. Mart. 1828. p. 250.

ΕΥΤΡΟΠΙΑΗΡΑΚΛΙΤΟΥΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Εὐτροπία Ἡρακλ[ε]ίτου χρηστὴ χαῖρε.

2315.

Ex *Rhenea*, in aedibus Comitis de Belmore, in anaglypho sepulcrali alto; ex schedis Mülleri.

Η.ΑΚΛΕΙΔ.ΣΝΙΚΟΣΣΙΓ
ΣΟΥΧΙΕΧΡΙΙΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἡ[ρ]ακλείδ[η]ς Νικο[στράτ]ου? Χῖε, χρηστὲ χαῖρε.

2316.

Venetiis in Museo Petri Marcelli; missum ab Apostolo Zeno dedit Murat. T. III. p. MDCLXXXIV. 11. et rectius Maffeius Mus. Ver. p. LXIII. Habent etiam Bonada T. II. p. 256. Brunck. Anal. T. III. p. 302. (cf. Iacobs. Anim. T. III. P. II. p. 277.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 300. Ubi repertus titulus sit, non constat; videtur tamen ex *Rhenea* esse, ubi Deliorum sepulcra; et quod vir est *Delius*, huc rettuli de industria.

ΠΛΕΙΣΤΗΝΔΗ
ΘΝΗΤΩΝΑΡΕΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΜΗΤΡΙΤΕΔΕΙ
ΞΑΣΚΕΙΘΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΟΦΙΛΩΝΟΣ
ΔΗΛΙΟΣΩΔΕ

Formam tituli dedi ex Maff. item lectionem. Mur. vs. 1. ΔΕ; vs. 3. extr. omittit Ι.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρί τε δείξας
κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὧδε.

2317.

Ex *Rhenea*; cetera ut n. 2314.

ΗΡΑΚΛΕΩΝ
ΝΕΙΚΙΟΥΑΝΤΙΟ
ΧΕΥΧΡΗΣΤΕ

Ἡρακλέων Νεικίου Ἀντιοχεῦ, χρηστὲ [χαῖρε.
De Antiochensi cf. ad n. 2297.

2318.

Ex *Rhenea*; cetera ut n. 2313. 2315.

ΘΕΟΦΙΛΑ ΑΝΔΡΩΝ
ΗΡΟΣΤΡΑΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Θεοφίλα Ἄνδρων
Ἡροστράτου Ἀσκληπιοδώρου
χρηστὴ χαῖρε. χρηστὲ χαῖρε.

2319.

Ex *Delo* Myconum translatus lapis, olim haud dubie in *Rhenea*. Ex schedis Akerbladi misit Münterus.

ΟΛΥΜΠΙΑΣΚΑΙΒΑ
ΡΝΑΙΟΣΟΙΔΗΜΗΤ
ΡΙΟΥΤΥΡΙΟΙΧΡΗΣΤΟΙΧΙ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Vs. 3. dele ΧΙ; id inde natum iudico, quod lapicida vocem ΧΑΙΡΕΤΕ vs. 3. addere coeperat.

Ὀλυμπιὰς καὶ Βαρναῖος οἱ Δημητρίου Τύριοι χρηστοὶ χαίρετε.

Olympias soror est Barnaei. De Tyriis in Delo cf. n. 2271.

2320.

Rheneae; ex schedis Köhlerianis.

ΓΡΩΤΟΓΕΝΟΣ
ΓΡΩΤΟΓΕΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Πρωτογέν[η]ς Πρωτογένου Ἀθηναῖο[ς].
Cf. ad n. 2293.

2321.

Olim in *Rhenea*, ut epigramma ipsum docet, tum in Museo Veronensi: subscriptum est anaglypho, in quo mulier sedens, adstante viro, iunctis dextris, sub fornice. Aeri incisum monumentum, sed tituli tantum septem priores litteras dedit Maffeius Mus. Ver. tab. 53, 10. epigramma edidit p. LXI. 5. Habent etiam Bonada T. II. p. 314. Maffeiana miracula repetens, Iacobs. Paralip. Anthol. P. II. n. 52. p. 805. Anthol. Palat. Append. n. 315.

ΣΗΜΑΜΕΝΕΝΣΤΗΛΗΓΛΥΠΤΗΘΕΣΑΝΗΝΙΚΕΠΩΜΕΝ
ΑΕΛΙΟΥΓΛΥΚΕΡΗΝΑΕΙΠΟΝΕΠΕΣΧΑΤΙΗΝ
ΡΗΝΕΙΗΣΔΕΜΕΔΕΚΤΟΜΥΧΟΣΚΑΙΑΛΑΜΠΕΤΟΝΟΥΔΑΣ
ΑΙΔΕΩΜΑΡ.......ΥΠΟΣΚΟΤΙΗΝ
ΠΑΤΡΟΣΜΕΝΔΗΜΟΣΘΕΝΕΟΣΕΤΕΩΝΔΥΟΚΕΙΚΟΣΙΜΟΥΣΑΝ
ΙΣΤΕΔΕΜΕΤΡΙΤΑΙΗΝΗΜΑΤΟΣΟΛΛΥΜΕΝΗΝ
ΩΜΗΤΡΟΣΤΥΓΕΡΗΣΚΑΙΑΔΕΛΦΕΟΥΕΙΝΕΚΕΜΕΙΟ
ΝΟΥΣΟΣΑΚΩΛΥΤΩΙΜΟΡΣΙΜΟΝΕΙΛΕΤΥΧΗ

Vs. 6. Maff. ΙΣΤΕ, non ut Iac. dicit, ΕΣΤΕ habet; et vs. 8. ΜΟΡΣΙΜΟΝ, non ut Iac. ait ΜΟΡΣΙΜΟΛ est ap. Maff.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐ[γ]ὼ μέν
 ἀελίου γλυκερὴν [λ]εῖπον ἐπεσχα[ρ]ίην·
Ῥηνείης δέ μ' ἔδεκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας
 Ἀΐδεω, μάρ[ψαν? γαῖαν] ὑπὸ σκοτίην,
πατρὸς μὲν Δημοσθένεος, ἐτέων δύο κείκοσι μ' οὖσαν.
 ἴστε δέ με τριτά[τ]ην ἤματος ὀλλυμένην.
ὢ μητρὸς [σ]τυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο·
 νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμο[ς] εἷλε τύχῃ.

Mira Maffeii figmenta omitto. Vs. 2. extr. Iac. dedit ἐπισκοπίην p. ἐπισκόπησιν, aliunde non notum hoc sensu. Quod ego posui ἐπεσχαρίην, et ipsum difficile est, sed videtur ferri posse. Ἐπεσχάριον dicitur quod in foco est: terra vero sole quasi incensa videtur quasi *planum foci esse solaris*, cui solis incumbat ardor, ut foco ignis. Vs. 3. Ῥηνείης cur mutetur in νηλειής, nullus video. Mulierem in Delo mortuam *recepisse Rheneae secessus* dicitur, quod in Rhenea sepeliebantur quicunque obierant in Delo. Vs. 5. est heptameter: in hexametrum quomodo cogi potuerit, docet Iac. Vs. 6. τριτάτην dedit idem, et intelligit ὥραν. Non novi aptius; sed hoc tamen parum aptum est. Vs. 7. prorsus obscurus est; cur enim, ne alia dicam, mater στυγερὴ audit? cur solus frater anaglypho expressus est? Vs. 8. etiam μόρσιμον ferri poterat. Iota subscr. adest in ΑΚΩΛΥΤΩΙ, deest in ΤΥΧΗ, ut vs. 1. bis. Sed taedet morari in his quisquiliis.

2322.

Rheneae in sepulcro; ed. Tournefort. Itin. T. I. epist. VII. p. 317. (p. 376.), hinc Dorvill. Misc. Obss. T. VII. p. 56.

ΠΛΩΤΙΑΑΥΛΟΥ
ΤΥΝΗΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Πλωτία Αὔλου [γ]υνή, χρηστὴ χαῖρε.

2323.

Ex *Delo* fragmentum, nunc in oppido Britanniae Halifax in aedibus Rawsoni; ex schedis amici misit Rosius.

ΓΟΛΟΣΣΑΝ
ΤΟΥΣΕ
ΦΟΙΝΙΞΝ
ΤΟΥΣΕΑΥΤΟ
ΚΑΙΟΜΟΝΟ

- - - - - - -
τοὺς ἑ[αυτοῦ -
Φοίνιξ Ν - - - -
- τοὺς ἑαυτο[ῦ - -
καὶ ὁμονο - - -

2324.

„In fragmento ad theatrum *Deli*", schedae Köhlerianae.

ΔΕΛΦΟΝ

2325.

„In *Cycladibus* tripus sculptus, circa quem epigramma", ex Apiano p. CCCCCIV. Gruterus p. CCXXVIII. 7. ex hoc Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. II. p. 10.

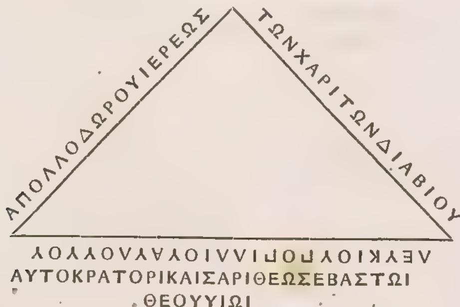

Omisi puncta a Grut. vocibus interposita, quae non agnoscit Ap. ΠΟΠΙΛΛΙΟΥΑΥΤΟΥ Ap. ΠΟΠΙΛΛΙΟΥΑΥΛΟΥ Grut. Apianus praeterea ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΙ. Idem constanter Σ; Grut. C et Σ miscet.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεῷ Σεβαστῷ θεοῦ υἱῷ, Λευκίου Ποπιλλίου, Αὔλου υἱοῦ, Ἀπολλοδώρου ἱερέως τῶν Χαρίτων διὰ βίου.

Titulus Augusto defuncto positus, in Paro ut videtur, ubi Gratiae cultae.

2326.

„In *Cycladibus*" Apianus p. CCCCCIII. hinc Grut. p. LXXXIX. 7.

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ

Hoc loco mulier sedens in solio, dextram mulieris adstantis prehendens: pone solium puella.

ΣΥΝΤΥΧΗ ΚΑΡΠΟΥ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ ΖΗ
ΛΕΥΚΙΟΣ ΦΕΛΛΙΕ ΖΩΣΑ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Sic Ap. sed Grut. vs. 1. ΑΓΑΘΗΙ: idem vs. 4. post ζῶσα, quod illi integrum versum constituit, habet lacunam. Formas litterarum ex Ap. dedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Συντύχη Κάρπου χρηστ[ή] χαῖρε, ζή[σασα ἔτη - -?
Λεύκιος [Ὀ]φέλλιε? χρηστὲ χαῖρε?
[ἡ δεῖνα] ζῶσα?

Valde obscurus hic titulus, nec fortasse recte a me restitutus.

2327.

In cippo sepulcrali sine anaglypho; locus non notatus est, sed ex nexu orationis patet ex *Cycladibus* eum esse. Edidit Aemilius Wolff, sculptor Berolinensis, in Annal. instituti archaeol. Rom. 1829. Fasc. I. II. p. 143.

ΙΕΡΟΔΟΥΛΕ
ΑΥΔΕ
ΚΑΣΤΡΙ
ΚΙΕΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ

Ἱερόδουλε Αὖ[λ]ε Καστρίκιε, χρηστὲ χαῖρε.

2328.

„Ex *Cycladum* monumentis" in vasculo; Apianus p. CCCCCII. hinc Grut. p. DCCCCXXVIII. 7.

ΠΑΝΤΑ
ΒΑΙΑ
ΒΙΟΥ

Πάντα βαιὰ βίου.

Sero vidi titulum n. 2046. quem ex Grutero Lazium, ut videtur, secuto *Hadrianopoli* posui, apud Apianum p. CCCCCII. in *Cycladum* monumentis haberi. Apud hunc est in tabula utrinque ornata, et lectio, si a prima littera discesseris, est emendatior haec:

ΣΩΣΙΜΟΣΟΝΗΣΙΦΩΝ
ΤΟΣΚΑΙΤΡΕΙΤΩΝΙΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΟΥΟΝΗ
ΣΙΦΩΝΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙ
ΩΙΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

Hoc sane loco intelligas, quam difficile sit cavere, ne bis ponatur unus idemque titulus, si variis is locis tributus ab auctoribus sit. Et repetitionem eiusmodi etsi rarius in nostro opere reperies, quam apud Gruterum et Muratorium, tamen ea irrepsit n. 757. et 1504. quod confisus auctoribus meis non dubitavi in Spartanis reponere inscriptionem, quam Atticam indicassem, nisi mihi alius locus indicatus esset.

2328. *b.*

In anaglypho sepulcrali, in *Mycono* servato, alto palmos circiter tres, negligenter facto et artis cadentis signa ostendente; insunt iuvenis et femina sedentes, adstante alia figura, virili ut videtur, cum plurimis praeterea ornamentis architectonicis Dorici ordinis. Accuratiorem descriptionem vide in Annal. instituti archaeol. Rom. 1829. Fasc. I. II. p. 142. 145 sq.

ΑΜΜΙΑΝΔΡΟΜΑΧΙΔΟΥ. . . . ΜΟ
ΑΡΕΘΟΥΣΙΑΧΡΗΣΤΗΚΑΓΑΛΥ. . C
ΠΕΧΑΙΡΕ

Ἀμμί[α] Ἀνδρομαχίδου. - - - - - -
Ἀρεθουσία χρηστὴ καὶ ἄλυπε χαῖρε. - - - - - -

2329.

Ad *Tenias* inscriptiones accessuro mihi ante omnia aliquid notandum, quod si prius innotuisset, magna me liberasset difficultate, nec tamen prius potuit intelligi. Etenim n. 202–206. quinque edidi eiusdem generis inscriptiones, quarum priores quattuor *Athenis in Piraeeo* repertas esse omnes testantur: quas quum viderem nihil quidquam Attici moris continere, T. I. p. 336. *a.* dixi non me eas pro Atticis agniturum fuisse, nisi Athenis repertae essent: tamen quod certissimis testibus obloqui non audebam, excogitanda ratio fuit, qua aptari Athenis possent. Nunc vero ex schedis Köhlerianis Fauvelii sero acceptis video, titulum n. 203. *Teni* inventum esse; patet igitur titulos hos omnes n. 202–206. esse *Tenios*; iuvatque sustulisse errorem, cuius culpa vacuus equidem sum. Nempe Choiseulius vel Fauvelius videtur haec monumenta Athenas transtulisse, una cum aliis credo Teniis, quae Parisiis et Londini habentur, Parisiis ex Choiseuliana, Londini ex Elgini collectione, qui Choiseuliana marmora plura sibi comparavit. Tenios igitur magistratus qui cognoscere cupierit, illos adeat titulos. Varia lectio in schedis Fauvelii nulla memorabilis inest a nostro exemplo differens, nisi vs. 13. ΞΕΝΟΦΙΛΟΣ, ut emendavi, vs. 21. extr. ΧΟΛΑ (p. ΘΑΛ), vs. 22. ΓΕΙΣ (εἰςαγωγεῖς) ΕΥΠΟ - - - Ceterum ne dubites, quin illi tituli Tenii sint, confer etiam scripturae genus n. 205. 206. et n. 2335. ne dicamus aliquot nomina propria in Teniis titulis n. 2337–2340. 2343. et in illis vulgo Atticis habitis esse eadem, ut Ἀντίοχος, Δωρόθεος, Ἡφαιστίων, Μένιππος, Πολύμνηστος, Ποσιδώνιος s. Ποσειδώνιος, Σάτυρος, Σῖμος, Φιλῖνος, Φιλοφῶν.

Addo reliquos Tenios titulos. Primus hic ex Teno translatus dicitur ap. Dodwell. Itin. T. II. p. 518. ubi editus est: videtur autem hic quoque Athenas transvectus esse. Nunc est in Museo Britannico, ex Elginianis, Visc. n. 26. Synops. Mus. Brit. n. 231. Ibi transcripsit Osannus, qui edidit Syll. p. 160. n. 57. Nos habemus ex schedis Evansii Rosianis, Osanni, Mülleri. Minusculis dedit Ros. Inscr. p. 286 sq. in nota.

ΤΩΙΔΩΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΑ ΗΕΠΕΙΔΗΑΜ
ΜΩΝΙΟΣΑΜΜΩΝΙΟΥΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
ΕΣΤΙΝΚΑΙΕΥΝΟΥΣΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΩΙΤΗΝΙΩΝΚΑΙΔΙΑΤΕΛΕΙΧΡΕΙΑ
ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΚΟΙΝΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙ
ΚΑΙΚΑΘΙΔΙΑΝΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΩΙ ΑΝΑΔΕΔΕΚΤΑΙΔΕΚΑΙΤΗΝ
ΘΕΑΡΟΔΟΚΙΑΝΤΩΝΔΗΛΙΩΝΑΓΑ
ΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΟ·ΛΛ·ΥΣΤΕΦΑΝ
ΩΙΙΕΡΩΙΤΟΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΚΑΙΤΗΣ
ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝ
ΤΗΝΙΩΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚ
ΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΠΡΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥ
ΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΔΕΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝ
ΟΙΣΣΥΝΤΕΛΕΙΗΠΟΛΙΣΚΑΙΠΡΟΣΟ
ΔΟΝΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗ
ΜΟΝΕΑΝΤΟΥΔΕΗΤΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗΛΗΝ
ΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥ
ΣΕΙΔΩΝΟΣΚΑΙΤΗΣΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ
ΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΙΣΙΔ·ΣΙΝ

Fundus lectionis nostrae est Osannianum apographum, ex quo etiam litterarum dispositionem maxima ex parte dedi, licet editum Osanni exemplum in minutis quibusdam rebus paululum discrepet. Formam Γ ubi habes, ibi partim ex Müll. partim ex Os. dedi. Formam Α posui ex Müll. Vs. 1. Os. ΩΙ cum Müllero; Dodw. ΤΩΙΔΩΙ, Ros. ΩΙΔ: dedi plenius Dodwellianum, etsi non prorsus verum. Vs. 2. Os. ΠΡΥΤΑΝΕΑ; ultimum Α omittunt Ros. Müll.; Dodw. ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ. Tum Η post lacunam primum ex Dodw. et Müll., ultimum Μ ex Dodw. addidi. Vs. 3. ultima ΟΣ ex Dodw. Vs. 5. extr. Dodw. ΧΑΡΙΝ.

Vs. 6. extr. ΕΙ ex Dodw. Vs. 7. extr. ΙΝ ex eodem. Vs. 8. vacuum spatium ex schedis Os. Müll. Ros. In fine ΤΗΝ ex Dodw. qui ΔΕΧΤΑΙ pro ΔΕΚΤΑΙ. Vs. 10. Os. ΒΟΛΕΙΚ, Müll. Ros. ΒΟΥΛΕΙΚ, Dodw. ΒΟΥΛΕΚΑΙ. Vs. 11. primum Τ ex Müll. Dodw. ultimum Ν ex iisdem. Vs. 12. primum Κ ex Müll. Dodw. Ibidem Os. Ο . . . ΥΣΤΕΦΑ, Müll. . . . . . . ΣΤΕΦΑΝ, Ros. Ο . Α҅ ΩΣΤΕΦΑΙ, Dodw. Ο . ΛΛ . ΥΣΤΕΦΑΝ, recte hic. Vs. 13. pro primo Ο Ros. Müll. lacunam habent; Dodw. omittit ΤΟ. Vs. 14. primum Α ex Müll. Dodw. Ibidem prius ΤΗΣ duplicant schedae Rosianae: tum Os. ΕΝΕΚΑ, ceteri quod dedi. Vs. 16. ultimum Κ ex Dodw. Müllerus ibi lacunam unius litterae signat, quod noto, ne putes Κ initio vs. 17. apponendum esse; quo deducere poterat forma tituli Osanniana, a qua hic descivi. Vs. 17. extr. ΕΥ ex Dodw. addidi (Ros. Ε, Müll. Ⲉ, Os. nihil). Vs. 18. pro ultimo Σ, quod ex Müll. Ros. Dodw. dedi, Os. Χ. ΑΙ est ex solo Dodw. Vs. 19. extr. Os. ΑΡΧΩΣΙΝ, quod ipse correxit in edito; ΑΓΩΣΙΝ reliqui omnes. Vs. 20. init. Dodw. ΤΟΥΣ: ibid. extr. Ο ex Dodw. (Müll. lacunam ibi signat). Vs. 21. primum Δ ex Müll. Ros. Dodw. (Os. Μ). Vs. 23. primum ΔΕ ex Dodw. Vs. 24. init. solus Dodw. ΛΙΘΙΝΗΝ, ceteri unum Ν ultimum habent; ΛΙ Dodw. haud dubie de coniectura recepit, quum spatium haec illo loco non admittat; itaque solum ΘΙΝΗΝ ex Dodw. recepi. Vs. 24. extr. Ο ex Ros. Dodw. addidi, et insuper Υ ex Dodw. Vs. 25. ΣΕΙΔ ex Dodw. idem praefigit ΠΟ, quod eadem de causa ex qua vs. 24. illud ΛΙ, non addidi. In fine ΗΣ ex Dodw. Ros. Müll. Vs. 26. ΚΑ ex Dodw. Post hoc Os. ΙΑΘΗΝΤΟΙΣΙΔ . ΣΙΝ, Ros. ΙΛΩΙΙΝΔ . ΟΙΣΙΔ . ᐧ ΙΝ, Müll. ΛΩΙΙΝ . . . . . ΙΓΛΔ, Dodw. ΙΑΘΗΝΑΙ . . . . . ΣΙΝ: ex quibus optima delegi.

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ] τῷ δ[ήμῳ], πρυτάνε[ων γνώμ]η· Ἐπειδὴ Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν καὶ εὔνους τῷ δήμῳ τῷ Τηνίων, καὶ διατελεῖ χρεία[ς] παρεχόμενος καὶ κοινῇ τῇ πόλει καὶ καθ᾽ ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἀναδέδεκται δὲ καὶ τὴν θεαροδοκίαν τῶν Δηλίων· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ στεφανῶσαι [θα]λλ[ο]ῦ στεφάν[ῳ ἐν τ]ῷ ἱερῷ τ[ῷ] τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τῶν Τηνίων· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ προξένους καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως· δεδόσθαι δὲ καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς συντελεῖ ἡ πόλις, καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἐάν του δέηται. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην [λι]θίνην, καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ [Πο]σειδῶνος καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης. [ἵνα δὲ] καὶ Ἀθηναῖοι [ε]ἰδ[ῶ]σιν [τὰ ἐψηφισμένα Ἀμμωνίῳ, τοὺς ἄρχοντας ἀποστεῖλαι εἰς Ἀθήνας τόδε τὸ ψήφισμα, σφραγισαμένους τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι.

Integrum hoc est decretum, ex consimilibus a nobis restitutum; neque in re ulla difficultas est, licet in ea haeserit prior interpres. Ammonius praeter alia laudatur ob receptam thearodociam sollemnium Deliorum, quae in Delo acta sunt; mittebantque eo Cyclades theorias. Vide nos ad n. 158. §. 1. Iam Delum ut olim ita inde ab Olymp. 153. tenuerunt Athenienses: et titulus hic apte post Olymp. 153. poni potest. Itaque qui in Delo theoros Cycladum recipiebat, debet Delius Atheniensis fuisse: quare Ammonii laudes nuntiantur Atheniensibus. Vs. 1. explevi ex n. 2335. de nominativo *γνώμη* vide ad n. 2264. Vs. 7. *καθ᾽ ἰδίαν* notandum, in Teniis usitatum: dictum igitur *ἴδιος* et *ἴδιος*, immo cum digamma Aeolico etiam *ϝίδιος*, quod ex tabulis Heracleensibus constat. De *θεαροδοκίᾳ* cf. inter alia ad n. 1693. Erravit in hoc lapide interpretando quantum ad *θεαροδοκίαν* Müllerus noster Dor. T. I. p. 262. Vs. 13. ΤΟ vel delendum ut vitium lapicidae vel fuit ΤΩΙ, etsi vs. 24. extr. non *τὸ τοῦ* sed *τοῦ* scriptum erat, prorsus ut n. 1331. 1332. 1334. De templo hoc, quod frequenter memorant hi tituli, vide Strabonem libro decimo extremo et Tac. Annal. III, 63. celeberrimaque fuisse ibi Neptunia a vicinis concelebrata docet Strabo, et pertinet huc titulus n. 2334. Vs. 15. extr. retinui *τὸν δῆμον τῶν Τηνίων*, licet *τὸν Τηνίων* sit usitatius: sed reperitur etiam alterum. Finem suppletum dedimus ex n. 2332. unde aliquid lucratus etiam Os. erat.

2330.

Lapis *Tenius*, collectionis Choiseulianae Catal. Dub. n. 186. nunc in Museo Parisiensi Catal. Clarac. n. 566. a Fauvelio, ut dicitur, Athenis repertus (cf. nos ad n. 2329.); altus 1′ 1″, latus 1′ 4″. Ed. Osann. Syll. p. 350. cum notis, quae non placent. Nos praeterea apographa Mülleri et Duboisii habemus, hoc alterum dono St. Martini, et exemplum in tabulis Claraci aeri incisum. Quae de hoc titulo in catalogo Claraci narrantur, non conveniunt institutis Graecorum.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Litterarum formas dedi ex Dub. et Müll. Apographa omnia ut lapis ipse imperfecta sunt; formam tamen tituli accurate delineatam dedit Dub. ex quo eam reddidi. Quae ductibus interruptis scripsit Claracus, non recepi, quod plurima coniectura nituntur. Vs. 1. ex solo Dub. In reliquis plenius Duboisii apographum pro fundo pono, et varias annoto lectiones. Vs. 2. Os. ΤΟΥΤΩΙ . . ΥΗΙ . . . ΕΙΔ et nihil praeterea; Cl. similiter, sed ΥΗΙΤΕΙ . . . ΑΡΕΙΔΕ et mox ΔΗΜΩΙ habet; Müll. ΤΟΥΤΩΝ et reliqua fere ut Cl. ΕΙ habet Dub. initio, deinde ΤΟΥΤΩ ΧΤΥΧΗΙΤΕΤΑΣΑΦΕΙΔΕΩ et mox ΜΩΙ. Vs. 3. dedi ex Dub. Pro his Os. ΟΣ . ΗΣ . ΙΟΝΧΑΡΙΝΟΥ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ, Cl. ΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΝΧΑΡΙΝΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗΝ, Müll. ϨΣΑΙΧ . . . ΝΟΝΧΑΡΙΝΟΥ Μ . . ΩΙ . ΤΗΝ. Sponte patet, nihili esse et *ἀγωνοθέτην* et *νομοθέτην*, quum pro peregrino scriptum hoc decretum sit, neque is in Teno tali potuerit munere fungi: gentilicium illo loco nomen scriptum erat. Vs. 4. primum Κ omittunt Os. Cl. Müll. Tum Dub.

ΙΔΙ ΗΝ ΦΡ𐅂𐅂
ΕΙΤοΥΤΩΝΤΥΧΗΙΤΕΙΑΣΑΦΕΙΔΕΩ ΔΗΜΩΙ
ΞΣΑΙΧΑΡΙΝοΝΧΑΡΙΝοΥΜΙΧΩΗΤΗΝ Τ
.ΚΤοΥΝοΜοΥΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ ΑΟΤΙΝ
.ΤΗΣΕΙΣΤΗΜΠοΛΙΝΚΑΙΑΝΑΓοΡΕΥΣ ΙΤΟΝΣΤΕΦ
.ΝοΝΤοΝΑΡΧοΝΤΑΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦοΡοΝΤΙΜΗΝΕΝΤ
.ΑΤΡΩΙΠοΣΙΔΕΙΩΝΚΑΙΔΙοΝΥΣΙΩΝΤΩΙ..ΩΝ
..ΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤοΝΚΑΙΕΚΓοΝοΥΣΠΡοΞΕΝοΥΣΚΑΙ
.ΕΤΑΣΤΗΣΠοΛΕΩΣΤΗΣΤΗΝΙΩΝΔΕ ΤοΣΙΝ
ΒΑΤοΥΔΗΜοΥΚΑΙΠοΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΓΗΣΚΑΙοΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗ
ΣΙΝΚΑΙΠΡοΣΦΥΛΗΝΚΑΙΦΡΑΤΡΙΑΝΠΡοΣΓΡΑ....ΑΙ ΑΝ
ΑΜΒοΥΛΩΝ..ΙΚΑΙΕΜΠοΛΕΜΩΙΕΙΡΗΝΗΝΚΑΙ Σ
ΤΥΛΙΑΝΚΑΙΠΡο.ΔΡΙΑΝΕΝΤοΙΣΑΓΩΣΙΝοΙΣΗΠο Ι> ΣΝΤ
ΛΕΙΚΑΙΠΡοΣοΔο.ΠΡοΣΤΗΜΒοΥΛΗΝΚΑΙΤοΝ
ΕΑΝΤοΥΔΕΩΧΤΑΙΠΡ⌒‾οΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΤΗΝΔΕΒοΥΛΙ
ΣΤΡΑΤΗΓοΥΣΤοΜΓ ΕΛΕΙοΝΤΑΣΕΠΙΜΕΛΕΙΣΟΛΙΟΓ
ΣΥΡΙΑΤ'ιι ΙΔΗΜΩΙΥΠ⌐
ΦΙΣΜΑ

Os. ENEK; Müll. addit E, Cl. EN: in fine Müll. AO, Dub. OTIN, reliqui nihil. Dub. habet ΝοΧοΥ, ceteri quod dedi. Vs. 5. primum Τ solus Dub. Idem et Cl. et Os. ΑΝΑΓΟΡΕΥΣ; Müll. addit A. Post hoc Os. nihil, Dub. ΙΤΩΝΣΣΤΦ, Müll. ΤΟΝΣΤΕ, Cl. ΤΟΝ. Vs. 6. primum Ν solus Dub. In fine ΤΙΜΗΝΕΝΤ addidi ex Cl. Müll. sed ΤΙΜ ut incertum notatur a Müll. estque falsum. Vs. 7. extr. pro ΤΩΙ..ΩΝ Os. Müll. Cl. ΤΩΝΠΑΛΑΙΩΝ, sed Cl. tantum litteris interruptis, Müll. cum nota incerti: estque id falsum. Vs. 8. init. Müll. ΙΕΙΝΑΙ, Cl. ΕΙΝΑΙ: in fine ΚΛΙ ex solo Dub. (Cl. tamen punctis habet et hoc et alia insuper). Vs. 9. ΕΤΑΣ ex solo Dub. tum secundum ΤΗΣ omittit Os. In fine ΤοΣΙΝ omittunt Cl. Os. Müllerus habet; Dub. pro hoc ΣΟ praebet. Vs. 10. ΒΑΤοΥΔ ex solo Dub. Pro ΓΗΣ Cl. ΤΗΣ. Post ΓΗΣ Os. Cl. nihil habent; sed Müll. praebet quae dedi; Dub. habet ΚΑΙΓΕΣΚ et ultima ΤΗ. Vs. 11. ΣΙΝΚΑΙΠΡοΣ ex solo Dub. Osannus tum ΦΡΑΤΡΙΑΝΠΡΑ et nihil praeterea; Cl. ΦΡΑΤΡΙΑΝΠΡΟΣΠΡΑ et nihil praeterea; Müll. ΦΡΑΤΡΙΑΝΠΡΟΣΓΡΑ et mox ΑΙ - - ΝΛ, Dub. ΦΡΑΤΡΙΑΝΠΡοΣΓΡΑ et deinde in fine ΑΝ. Vs. 12. quae sunt ante ΚΑΙ prius, ex solo sunt Dub. Post ΕΙΡΗΝΗΝ Dub. Κ addit; Os. Müll. ΚΑΙ, Cl. ΚΑΙ. Tum Σ solus Dub. Vs. 13. ΤΥΛΙΑΝΚΑΙΠΡο ex solo Dub. Post hoc Δ ex solo Müll. Sub finem ΗΠο Müll. Os. (Cl. ΗΠ, Dub. ΗΠ): Ι> ex solo Cl. ΣΝΤ ex solo Dub. Vs. 14. quae ante ΠΡοΣΤΗΜ ex solo Dub. Ultimum Ν omittunt Müll. Os. Vs. 15. quae ante οΙΣ ex solo Dub. ultimum Ι ex solo Cl. Vs. 16. quae ante ΕΛΕΙ ex solo Dub. In fine Os. ΜΕΛΕΙΣΑ, Müll. Cl. ΜΕΛΕΙΣ, omnes tres omissis reliquis. Vs. 17. quae ante ΙΔΗΜΩΙ ex solo Dub. item ultimus ductus. Primam litteram Σ Dub. ut incertam notat. Vs. 18. Cl. ΙΣΜ, Müll. ΦΙΣΜ, Os. ΙΣΜΑ.

\- - - - - - - - - - - -
\- - *τούτων· τύχῃ τῇ ἀ[γ]α[θ]ῇ, δε[δόχθαι τῷ] δήμῳ, [ἐπαι-*
νέ]σαι Χαρῖνον Χαρίνου .....την, [καὶ στεφανῶσαι] τ[ῷ
ἐ]κ τοῦ νόμου στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν [καὶ φι]λοτιμ[ία-
ς] τῆς εἰς τὴμ πόλιν, καὶ ἀναγορεῦσ[αι αὐτῷ] τὸν στέφ-
α]νον τὸν ἄρχοντα τὴν στεφανηφόρον [ἀρχ]ὴν ἐν τ[ῷ θ-
ε]άτρῳ Ποσιδείων καὶ Διονυσίων τῷ [ἀγ]ῶν[ι τῶν τραγῳ-
δῶ]ν· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους προξένους κ[α]ὶ [εὐερ-
γ]έτας τῆς πόλεως τῆς Τηνίων· δε[δόσθαι δ' αὐ]το[ῖ]ς [πα-
ρ]ὰ τοῦ δήμου καὶ πολιτείαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη-
σιν, καὶ πρὸς φυλὴν καὶ φρατρίαν προσγρα[φῆν]αι [ὁποί]αν
ἂμ βούλων[τα]ι, καὶ ἐμ πολέμῳ εἰρήνην καὶ [ἀ]σ[φάλειαν καὶ ἀ-
σ]υλίαν καὶ προ[ε]δρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἡ πό[λ]ις σ[υ]ντ[ε-
λεῖ, καὶ πρόσοδο[ν] πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν [δῆμον,
ἐάν του δέω[ν]ται, πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· τὴν δὲ βουλ[ὴν καὶ τοὺς
στρατηγοὺς το[ὺς ἐν τ]έλει ὄντας ἐπιμελεῖσ[θα]ι, ὅ[πως καὶ
..... *τ[ῶν τῇ βουλῇ καὶ τῷ] δήμῳ ὑπ[όμνημα ᾖ?* etc.
\- - - - - - *τὸ ψή]φισμα [τόδε* - - -

Peregrinum a Teniis honorari hoc decreto docet ipsum decretum, non tamen, ut putant, Atheniensem; gentilicium nomen vs. 2. in ΜΙΧΩΗΤΗΝ, vs. 17. in ΣΥΡΙΑΤ'ιι' latet; fortasse fuit *Μινωάτην* vel *Μινωΐτην*. Vs. 2. de formula *τύχῃ τῇ ἀγαθῇ* cf. n. 2334. Vs. 4. ΑΟΤΙΝ fuit ΛΟΤΙΜ: sic prodit *φιλοτιμίας* ut n. 2333. Vs. 6. nominatur archon, eponymus opinor; is dicitur *ἄρχων τὴν στεφανηφόρον ἀρχήν*. Cave vero *τιμὴν* retineas; etsi enim *ἀρχαὶ καὶ τιμαὶ* coniungi a Graecis solent, non tamen dicitur *ἄρχειν*

τιμὴν sed ἀρχήν, quae vox servata est n. 2331. 2333. periit n. 2337. et n. 2332. ubi idem magistratus initio nominatus erat. Vs. 7 sq. τῷ ἀγῶνι τῶν τραγῳδῶν dedi ex n. 2331 sqq. Vs. 10. proxeno simul civitas datur ut n. 2333. more in Asianis urbibus Graecis recepto. Cf. ad n. 1563. extr. Vs. 11. ὁποίαν dedi ex n. 2333. Vs. 12. ἐμ πολέμῳ εἰρήνην dictio est notabilis et minus usitata. Vs. 18. potest ex solitarum formularum ratione restitui.

2331.

Marmor *Tenium* Elginianum, Visc. n. 48. qui male pro Corinthio habuit, nunc in Museo Britannico Synops. n. 230. ubi recte Tenium dicitur. Ed. Osann. Syll. p. 164. n. 57. Nos damus ex duplicibus Osanni schedis, item ex Rosianis et apographo Mülleri.

ΟΝΣΕ
ΡΟΝΑΡΧΗΝΕΝΙL
ΤΗΣΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣΟΤΑ
ΝΗΓΥΡΙΝΣΥΝΤΕΛΕΙΗΠΟΛΙΣΚ
ΠΟΣΙΔΕΙΩΝΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΩΝΤΩΙΑΓΩΝΙ
ΓΩΙΔΩΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΤΟΥΠΡΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΙΣΣΤΗΛΗ
ΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩ
ΝΟΣΚΑΙΤΗΣΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ

Vs. 1. Os. ΟΝΣ, Ros. ΟΙΝΣ, Müll. ΟΝΣΕ. Vs. 2. init. Os. ΟΝ, Müll. CON, Ros. ΡΟΝ. Ibid. duo ultimi ductus sunt ex Ros. Müll. Vs. 3. extr. Müll. ΟΤΕ, sed servo ΟΤΑ (ὅταν); vs. 4. ΣΥΝΤΕΛΕΙ est p. ΣΥΝΤΕΛΗΙ scriptum ut alias ΤΕΙ p. ΤΗΙ etc. Vs. 5. extr. Os. ΑΓΩΙ et ΑΙΩΙ, Müll. ΑΓΩΝ, Ros. ΑΓΩΝΙ. Vs. 6. init. Os. ΤΩΙΑΩΝ, Müll. Ros. quod dedi. Vs. 8. Ros. omittit ΚΑΙ. Vs. 9. forma Θ ex Ros. est.

- - - - - - - - [καὶ ἀναγορεῦσα]-
ι τ]ὸν σ[τ]έ[φανον τὸν ἄρχοντα τὴν στεφανηφό]-
ρον ἀρχὴν ἐν [τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ]
τῆς Ἀμφιτρίτης, ὅτα[ν αὐτοῖς τὴν πα]-
νήγυριν συντελῇ ἡ πόλις κ[αὶ οἱ νησιῶται? καὶ]
Ποσιδείων καὶ Διονυσίων τῷ ἀγῶνι [τῶν τρα]-
γῳδῶν· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους [αὐ]-
τοῦ προξένους καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως.
ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλη[ν]
λιθίνην, καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶ-
νος καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης.

De restitutione superstitis initii vide ad n. 2330. qua restitutione expuli barbaram vocem, quam finxit interpres et in Auctarium Lexicorum Graecorum p. 84. intulit. Vs. 3. nota πανήγυριν differre a Ποσιδείοις ut n. 2332. Nempe πανήγυρις est conventus Neptunius insulanorum celeberrimus, Posidia alia sollemnia minora sunt.

2332.

Marmor itidem *Tenium*, in Elginianis Visc. n. 49. Synops. Mus. Brit. n. 157. Ex schedis Nöhdenii dedit Osannus Syll. p. 166. n. 59. Nos simul ex Rosianis duplicibus et Müllerianis damus.

ΕΝΗΦΟΡΟ
ΝΟΣΚΑΙΤΗΣ
ΤΗΝΠΑΝΗΓΥΡΙΝΣΥΝ
ΑΙΠΟΣΙΔΕΙΩΝ
ΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΩΝ......ΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝ
ΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΟΥ...ΤΕΡΟΥΔΗΜΟΥΔΕΔ
ΤΕΑΥΤΩΙΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΙΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥ
ΕΑΝΤΟΥΔΕΗΤΑΙΠΡΩΤΩΙΜΕ
ΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΙΣ
ΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΠΟ
ΤΗΣΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣΙΝΑΔΕΚΑΙΙΕΡΑ
ΙΔΩΣΙΝΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΑΜΦΕΡΩΝΙ
ΑΡΧΟΝΤΑΣΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΕΙΣΙΕΡΑΠΥΤΝ
ΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΣΦΡΑΓΙΣΑΜΕΝΟΥΣΤΗΙΔΗ
ΜΟΣΙΑΙΣΦΡΑΓΙΔΙ

In forma tituli fere conspirant apographa; fundus lectionis est Rosianum apographum duplex. Vs. 1. alterum Rosianum apographum ΜΦΟΡΟ, Müll. ΕΠΙ ΕΦΟΡΟ. Vs. 2. ultimum Σ ex Müll. Vs. 5. ΤΩΝ abest a Müll. Os. Vs. 6. init. male Os. ΝΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ, nec vere opinor ΚΑΙ dicitur in lapide non exstare, nisi quod detritum fuerit. Mox Τ ante ΕΡΟΥ solus Os. habet: Ros. \ΕΡΟΥ, Müll. ..ΤΟΥ. Ultimum Δ omittit Os. Vs. 7. init. male Os. ΤΗΝΠΡΟ etc. (pro ΤΕΑΥΤΩΙΚΑΙΠΡΟ). Vs. 8. ΣΥΝ omittit Os. Vs. 9.

male idem ΠΡΩΤΩΝ. Vs. 11. primum H abest ab Os. primum N, quod solus Müll. habet, ab Os. et Ros. Vs. 12. init. Ros. ΑΙΑΝΦΙ, Müll. nihil, Os. quod dedi. Ibidem Os. ΚΑΙΕΡΑ, Müll. Ros. ΚΑΙΙΕΡΑ, recte, licet unum I in lapide esse affirmet ex Nöhdenio Osannus. Vs. 14. pro primo AP, quod ex Os. dedi, Müll. nihil, Ros. O habet. Ibidem ultimum N omittit Os. Vs. 15. Ros. ΣΦΡΑΓΕΣΑ, Müll. Os. quod dedi.

[καὶ ἀναγο]-
[ρεῦσαι τὸν στέφανον τὸν ἄρχοντα τὴν στεφ]-
α]νηφόρο[ν ἀρχὴν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσει-
δῶ]νος καὶ τῆς [Ἀμφιτρίτης, ὅταν αὐτο-
ῖς] τὴν πανήγυριν συν[τελῇ ἡ πόλις καὶ οἱ νη-
σιῶται? κ]αὶ Ποσιδείων [καὶ Διονυσίων τῷ ἀγῶν-
ι] τῶν τραγῳδῶν. [εἶναι δ'] αὐτὸν πρόξεν-
ον καὶ εὐεργέτην τοῦ [ἡμε]τέρου δήμου· δεδ-
όσθαι] τε αὐτῷ καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς
ἡ πόλις] συντελεῖ, καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βου-
λὴν καὶ τὸν δῆμον], ἐάν του δέηται, πρώτῳ με-
τὰ τὰ ἱερά. ἀνα]γράψαι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς
στήλην λιθί]νην, καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Πο-
σειδῶνος καὶ] τῆς Ἀμφιτρίτης. ἵνα δὲ καὶ Ἱερα-
πύτνιοι ε]ἰδῶσιν τὰ ἐψηφισμένα Ἀμφερωνί-
δῃ, τοὺς] ἄρχοντας ἀποστεῖλαι εἰς Ἱεραπύτν[αν
τόδε τὸ ψήφισμα σφραγισαμένους τῇ δη-
μοσίᾳ σφραγῖδι.

De restitutione initii superstitis cf. ad n. 2331. 2332. Vs. 6-8. ab initio reductiores fuerunt, credo quod ibi clavo vel unco lapis in muro firmatus erat. Vs. 12. Os. ἀμφ' Ἱέρωνι: sed I abiectum esse non probabile est, nec dicitur ψηφίζεσθαι ἀμφί τινι. Ἀμφέρων p. Ἀναφέρων non offendit neque Ἀμφέρωνος p. Ἀμφέροντος in Cretico praesertim nomine, ut Boeoti dicunt Μέλλωνος p. Μέλλοντος etc. Sed ut lacuna vs. 14. expleatur, longius nomen statuendum est. Dedi igitur Ἀμφερωνίδῃ, ut Λεωνίδας etc. Decretum igitur hoc *Ampheronidae Hierapytnio* scriptum est.

2333.

Marmor itidem *Tenium*, ex Elginianis, Visc. n. 25. ut videtur, Synops. Mus. Brit. n. 232. Ed. Osannus Syll. p. 165. n. 58. Nos damus ex duplicibus eiusdem et ex Rosianis schedis.

ΚΑΙ
ΟΥΣΙΝΑΥΤ
ΣΑΙΙΓΗΣΙΚ
ΝΩΣΑΥ.Ω.ΕΚΤΟΥΝΟΜΟ
ΚΕΓΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΗ
ΓΟΡΕΥΣΑΙ..ΤΩΙΤΟΝΑΙ
ΡΟΝΑΡΧΗΝ.ΝΤΩΝΕΔ
ΣΙΩΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΝ.
ΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΠΡΟ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΤΗΝΙ
ΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΓΚΑΙΓΗ
ΚΑΙΠΡΟΣΦΥΛΗΓΚΑΙΦΡ
ΟΠΟΙΑΝΑΜΒΟΥΛΩΝΤΑΙΚ
ΑΓΩΣΙΝΟΙΣΗΠΟΛΙΣΣΥΝ
ΤΗΜΒΟΥΛΗΓΚ

Sinistrum latus inde a vs. 4. integrum est. Vs. 1. 2. ex solis Ros. schedis. Vs. 3. Os. ΣΑΝΙΓΗΣΙΚ, Ros. ΕΑΙ.ΓΗΣΙΚ, quae composui. Vs. 4. primum Y ex Ros. inserui, omissum ab Os. et post Ω ex Ros. dedi lacunam, quae nulla ap. Os. In fine O omittit Os. Vs. 5. extr. ΤΗ omittit Os. Vs. 6. extr. Ros. ΤΟΝΑΙ, Os. pro hoc nihil nisi ΤΩ. Vs. 7. extr. ΝΕΔ omittit Os. Vs. 8. Os. in schedis Α.ΩΙ, in edito Α.ΩΝΙ, Ros. ΑΓΩΝΙ. Vs. 9. pro Π (sic Ros.) Os. Α. Vs. 10. extr. Ros. ΤΗΝΙ, Os. .ΗΝΚ. Vs. 11. extr. Os. Η...Η, Ros. ΚΑΙΓΗ. Vs. 12. extr. Os. ΦΥΛΗ ΕΙ.ΟΦΡ, Ros. quod dedi. Vs. 13. ultimum K omittit Os. Vs. 14. extr. Os. ΗΣ.ΑΙΣΣ.Ν, Ros. ΗΠΟ ΛΙΣΣΥΝ.

- - - - καὶ [κοινῇ τῇ πόλει καὶ καθ' ἰδίαν τοῖς
ἐντυγχάν]ουσιν αὐτ[ῷ· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι
ἐπαινέ]σαι [Ἡ]γησικ[λέα τοῦ δεῖνος, καὶ στεφα-
νῶσα[ι τ]ῷ ἐκ τοῦ νόμο[υ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνε-
κεγ καὶ φιλοτιμίας τῆ[ς εἰς τὴμ πόλιν, καὶ ἀνα-
γορεῦσαι [αὐ]τ[ὸν] τὸν ἄ[ρχοντα τὴν στεφανηφό-
ρον ἀρχὴν [ἐ]ν τῷ [θ]ε[άτρῳ Ποσιδείων καὶ Διονυ-
σίων τῷ ἀγῶνι τῶν [τραγῳδῶν· εἶναι δ' αὐ-
τὸγ καὶ ἐκγόνους προ[ξένους καὶ εὐεργέτας
τῆς πόλεως τῆς Τηνί[ων, δεδόσθαι δ' αὐτοῖς
καὶ πολιτείαγ καὶ γῆ[ς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν,
καὶ πρὸς φυλὴγ καὶ φρ[ατρίαν προςγραφῆναι
ὁποίαν ἂμ βούλωνται, κ[αὶ προεδρίαν ἐν τοῖς
ἀγῶσιν, οἷς ἡ πόλις συν[τελεῖ, καὶ πρόσοδον πρὸς
τὴμ βουλὴγ κ[αὶ τὸν δῆμον etc.

Titulus prope iisdem quibus n. 2330. verbis conceptus fuit; unde et praeterea ex n. 2329. petii restitutionem, congruentibus spatiis.

2334.

„In *Teni* loco, qui Πόλις vocatur, in aula episcopi" ponit Villoisonus, qui ut hunc titulum tum primum detectum transcriberet, iterum in Tenum profectus erat (Prolegg. in Hom. p. LIV.). Ex huius schedis edidit Osannus Syll. p. 400. meminitque apographi Villoisoniani Bröndsted. Itin. P. I. p. 61. Nos damus ex apographo schedarum Villoisoni a Bekkero confecto, et schedis duplicibus Köhlerianis, qui in Teno ponunt in loco S. Nicolo.

ΟΥΔΙΑ
ΕΔΕΙΝΑΥΤΟΔΕΞΑΣΘΑΙΤΟΥΣΕΝΤΑΙΣΙ
ΛΑΣΙΣΠΟΛΛΗΝΕΣΧΟΝΑΝΤΟΥΣΣΙ
ΤΟΣΔΙΑΤΟΥΣΚΟΛΑΧΒΟΥΣΙΟΛΙΠΩΛΟΥ
ΟΝΔΡΑΧΜΩΝΤΟΥΡΟΔΙΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΟΥΚ
ΕΚΑΤΟΝΚΑΙΠΕΝΤΕΔΡΑΧΜΩΝΤΩΝΤ.
ΩΝΑΞΙΩΘΕΙΣΥΠΟΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝΤΗΝ
ΣΕΝΠΑΣΙΝΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝΟΥΚΕΠΡΑΞΑΤΟ
ΝΤΩΙΑΡΓΥΡΙΩΙΤΟΥΤΩΙΑΛΛΑΠΡΟΣΕΔΕ
ΥΒΙΣΤΟΝΚΑΙΠΕΡΙΕΠΟΙΗΣΕΤΟΙΣΗΣΡΩΤΑΙΣ
ΣΑΚΟΛΟΥΘΑΠΡΑΤΤΩΝΤΑΠΡΟΣ.ΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΥΝΟΙΑΙΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΙΣΤΝΕΔΡ..ΑΙΝΩΝΤΑ
ΣΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣΤΟΙΣΙ..ΕΝΕΤΕΙΝΠΡΟΑΙΡΟ
ΟΝΤΩΝΝΗΣΙΩΤΩΝΤΥΧΕΙΤΗΑΓΑΘΗΙΔΕΔΟΧΘ
ΙΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΙΜΩΝΑΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥΣΥΡΑ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩ
ΚΤΟΥΝΟΜΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΝΗΣΙΩΤΩΝΕΙΝΑΙΔ
ΓΟΝΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΤΩΝΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΑΥΤΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΠΡΟΣΤΟΣΥΝ
ΤΟΥΔΕΩΝΤΑΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΠΙΤΑΙΕΡΑ
ΣΑΝΗΝΣΥΝΤΕΛΟΥΣΙΝΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΥ
.ΣΩΤΗΡΙΑΣΤΩΝΝΗΣΙΩΤΩΝΙΝΑΔΕΚΑΙΠΑΝ
ΝΕ.ΑΙΡΕΣΙΝΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΝΗΣΙΩΤΩΝΠΡΟΣΤΟΥΣ
..ΑΝΑΓΡΑΙΑΙΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΝΤΑΜΙ.ΝΕΥΟΡΑΙΟΝΕΙ
..ΚΑΙΑΝΑ.ΕΙΝΑΙΤΗΝΜΕΝΕΔΕΛΕΙΕΙΣΤΟΤΕΡΟΝ
ΝΔΕΕΝΤΗΝΩΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ
..ΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΠΡΟΣΔΗΛΙΟΝ
ΤΗΛΕΙΤΟΤΟΝΑΠΟΔΕΤΩΝΠΡΟΣΟΔΩΝΑ
..ΕΥΚΡΑΙΟΣΤΟΕΙΣΤΑΣΣΤΗΛΑΣΚΑΙΤΙΜΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΕΙΡΕΘΕΣΑΝ
.ΠΥΡΡΑΚΟΥΤΗΝΙΟΣ.ΟΑΡΣΑΓΟΡΑΣΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣΣΕΝΟΣ

Formam tituli et litterarum dedi ex Köhl. schedis, ad quas annoto variam lectionem Villoisoni. Vs. 1. ex solis Bekkeri schedis. Vs. 2. Vill. ΕΑΕΙΝ. Köhl. ΔΕΑΣΟΑΙ et ΔΞΑΣΟΛΙ, Vill. quod dedi. Vs. 3. Vill. ..ΛΑΕΙΣΠΟΛΛΑΝΕ ΣΧΩΝΑΝΤΟΥΣΣΙ; Köhl. ut dedi, nisi quod habet ΠΟΛΑΗΝ (in quo Α ex Vill. mutavi in Λ), et in fine ΕΣΧΟΝΤΟΥΣΖΙ. Vs. 4. in altero Köhl. apographo init. est ΤΟΥΣ; extr. Vill. ΑΙΓΩΛΟΥ; Köhl. ΛΙΠΩΛΟΥ et ΑΙΠΩΛΟΥ. Vs. 5. prima ΟΝ omittit Vill. et ultimum ΟΥ. Vs. 6. primum Ε omittit Vill. Vs. 7. extr. in altero Köhl. apographo est ΤΙΝ. Vs. 9. Os. ΑΡΓΥΡΙΟΥ, (non Vill. ex Bekk. sched.). Ibid. pro ΑΛΛΑ Vill. ΛΑΜ. Vs. 10. init. Vill. ΥΨΙΣ, extr. ΤΟΝΣΗΝΡΩΕΑΙΣ, unde assumpsi Ω, pro quo Köhl. Ο: cetera ex Köhl. habes. Vs. 11. init. Σ abest ab altero Köhl. apographo; Vill. ΣΑΝΟΛΟΥΘΑ. Idem ΠΡΑΤΤΩΝ, Köhl. ΠΡΑΤΤΟΝ. Ibidem Κ ex Vill. qui tamen lacunam non notat. Vs. 12. Vill. ΟΠΑΣΟΥΝ, Köhl. ΟΠΩΣ ΣΟΥΝ. Tum Köhl. ΚΛΟΙΣΤΙΕΔΡ.., Vill. ΚΑΙ ΟΙΣΤΝΕΑΡ sine lacuna. Vs. 13. Vill. ΤΟΙΣΕΝΕ ΤΕΙΝ, ex quo Τ adscivi, pro quo in Köhl. lacuna est. Vs. 14. Vill. ΟΙΤΩΝΝΗΣΙΩΤΩΝ, Köhl. ΟΝ ΤΩΝΝΗΣΙΩΝΤΩΝ. In fine Vill. addit Ω, credo de coniectura. Vs. 16. Iota subscr. omittit Vill. bis. Vs. 18. Vill. praefigit δι. Vs. 19. Köhl. ΓΩΝ, Vill. ΓΟΝ. Vs. 20. extr. Ν ex Vill. Vs. 23. extr. Vill. ΔΕ ΚΑΤΙΑΝ. Vs. 24. Vill. ΝΕΔΙΑΙΡΕΣΙΝΤΟΚΟΙΝΟΝ (Köhl. ΤΩΒΟΙΝΟΝ). Vs. 25. init. Vill. ΑΝΑΙΡΑΗΑΙ; tum pro Ψ, quod Vill. habet, Köhl. Ι. Vocis ΤΑΜΙ.Ν litteram Ι inserui ex Vill. Vs. 26. pro ΕΔΕΛΕΙΕΙΣ Vill. ΔΕΑΣΙΡΙΣ. Vs. 29. alterum Köhl. apographum ΤΟΤΟΝ, alterum ΤΟΥΟΝ, Vill. ΤΟΤΝ. In fine Köhl. ΠΡΟΤΟΛΩΝΑ, Vill. ΠΡΟΣΟΔΩΝ (Os. ΠΡΟ ΣΟΔΟΝ). Α, quod hoc loco Vill. omittit, praefigit idem vs. seq. Vs. 31. extr. Vill. ΕΙΡΕΘΣΑΥ. Vs. 32. Vill. ΠΥΡΑΚΟΥ; Köhl. ΠΟΛΙ, Vill. ΠΟΛΥ. Ο ante ΑΡ omittit Vill. Pro ΣΕΝΟΣ Vill. ΕΝΘ. Lacunas non esse diligenter notatas docent certae emendationes.

\- - - - - - - - - - - -
ε δεῖν αὐτὸ δέξασθαι τοὺς ἐν ταῖς - - - - -
. . . . . πολλὴν ἔσχον ἂν τοὺς σι[τώνας? - - - -
τος διὰ τοὺς κολ[λύ]βους, [τῶν] πωλού[ντων ὑπὲρ ἑκατ-
ὸν δραχμῶν τοῦ Ῥοδίου ἀργυρίου οὐκ [ἔλαττον ἀπαιτούντων
ἑκατὸν καὶ πέντε δραχμῶν, τῶν τ[ε? - - - -
ων, ἀξιωθεὶς ὑπὸ τῶν συνέδρων τὴν - - , [βουλόμενο-
ς ἐν πᾶσιν εὐχαριστεῖν, οὐκ ἐπράξατο [οὐδένα κόλλυβο-
ν τῷ ἀργυρίῳ τούτῳ, ἀλλὰ προσεδέ[ξατο αὐτὸ ἀκολλ-
ύβιστον, καὶ περιεποίησε τοῖς [ν]ησ[ι]ώταις - - - [δραχμά-
ς, ἀκόλουθα πράττων τ[ῇ] πρὸς [τὸ] κοινὸν τῶν [νησιωτῶν ε-
ὐνοίᾳ· ὅπως οὖν καὶ οἱ σ[ύ]νεδρ[οι φ]αίνωντα[ι χάριτας ἀξία-
ς ἀποδιδόντες τοῖς [εὐ]ε[ργ]ετεῖν προαιρο[υμένοις τὸ κοιν-
ὸν τῶν νησιωτῶν, τύχῃ τ[ῇ] ἀγαθῇ δεδόχθ[αι τοῖς συνέδρο-
ις, ἐπαινέσαι Τίμωνα Νυμφοδώρου Συρα[κόσιον, καὶ
στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ τ[ῷ ἐ-
κ τοῦ νόμου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, [ἧς ἔχων δι-
ατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν νησιωτῶν· εἶναι δ[ὲ αὐτὸν καὶ ἐκ-
γόνο[υ]ς προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ [τῶν νησιω-
τῶν, καὶ πρόσοδον αὐτοῖς ὑπάρχειν πρὸς τὸ συν[έδριον, ἐάν
του δέωνται· καλέσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ [καὶ θυσίαν πᾶ-
σαν, ἣν συντελοῦσιν οἱ σύνεδροι τοῖς θεοῖς ὑ[πὲρ τύχης κα-
ὶ] σωτηρίας τῶν νησιωτῶν. ἵνα δὲ καὶ πάν[τες εἰδῶσιν, ἥ-
ν ἔ[χει] αἵρεσιν τὸ κοινὸν τῶν νησιωτῶν πρὸς τοὺς [εὐεργέτ-
ας], ἀναγρά[ψ]αι τόδε τὸ ψήφισμα τὸν ταμί[α]ν Εὔ[φ]ραῖον εἰ[ς στήλας δ-
ύο], καὶ ἀνα[θ]εῖναι τὴν μὲν ἐ[ν] Δ[ή]λ[ῳ] εἰς τὸ [ἱ]ερὸν [τοῦ Ἀπόλλωνος, τὴ-
ν δὲ ἐν Τήνῳ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος [καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης.
ἑλ]έσθαι δὲ καὶ πρεσβευτὰς πρὸς Δηλίο[υς, καὶ δοῦναι τὰ γραφέντα ἐπὶ τῶν σ-
τηλ[ῶν] το[ύ]τ[ω]ν. ἀπὸ δὲ τῶν προσόδων, ἃ[ς περιεποίησε Τίμων, δότω ὁ ταμί-
ας] Εὔ[φ]ραῖος τὸ εἰς τὰς στήλας καὶ Τίμων[ος τὸν χρυσοῦν
στέφανον ἀργύριον. πρεσβευταὶ [ἡ]ρέθ[η]σαν - - - -
Πυῤῥάκου Τήνιος, [Θ]αρσαγόρας Πολυκλέους [Τή]ν[ι]ος.

Timonem Nymphodori f. Syracusium honorant insulani, virum aliunde non cognitum; neque ulla causa est, quare is Nymphodori Syracusii illius, qui historica scripsit, habeatur filius, quum Nymphodori nomen in Sicilia frequentatum sit. Ita Nymphodorus Philonis f. in Agrigentino nominatur lapide, Nymphodorus Agrigentinus ap. Cic. Verr. II, IV, 22. Centuripinus ap. Cic. Verr. II, III, 23. Heraclius Nymphodori f. in lapide Acraeorum, qui Syracusarum coloni sunt. Videtur autem ille Timon in Delo habitasse; certe altera columna in Delo posita est, et legati perferendo decreto pro Timone facto non Syracusas mittuntur, sed ad Delios (vs. 28.), quum tamen in patriam eius, qui honoraretur, mitti decreta solerent (n. 2329 sqq.). Qui Timonem laudant, dicuntur τὸ κοινὸν τῶν νησιωτῶν, quos in Teno convenisse res ipsa loquitur; vide ad n. 2329.: ut olim in Delo convenerant Amphictyones. Aetas tituli, qua floruit hoc foedus sacris potissimum celebrandis constitutum, exacte definiri nequit. In scripturae genere aetatis vestigium paulo certius inest nullum; Iota subscriptum non omissum est unquam (vs. 14. enim ΤΗ in ΤΕΙ mutandum), licet id Villoisoni apographo deceptus putarit Bröndstedius. Sed vs. 28. nota πρὸς Δηλίο[υς dictum esse, non πρὸς τοὺς ἐν Δήλῳ Ἀθηναίους vel πρὸς Ἀθηναίους: unde liquet Delios tum genuinos, non Athenienses obtinuisse Delum. Quapropter titulus aut post annum ante Chr. 84. (vide ad n. 2277.) aut ante Olymp. 153, 2. a. Chr. 167. (vide ad n. 2270.) scriptus est; et hoc alterum probabilius dixerim. Vs. 5. quod Rhodiae monetae mentio fit, inde non collegerim, titulum in M. Antonii Triumviri aetatem incidere, ex cuius dono Rhodii Tenum per breve tempus tenuerunt (Appian. B. C. V, 7.): immo quod Rhodiorum mercatura ante Olymp. 150. potissimum floruit, titulus ei quod diximus antiquiori aevo convenit potissimum. Timon vero quid praestiterit insulanis, certe aliqua ex parte constat. Manifesto enim initio eius, quae superest, partis dicitur insulanorum communi in commutanda pecunia opem praestitisse, quum pro centenis Rhodiis drachmis postularentur centenae et quinae, Atticae opinor (cf. n. 2335.), qua pecunia commutanda aliquid videtur emendum fuisse, fortasse σῖτος, si vs. 3. latent σιτῶναι. Rectissime vero vs. 4. Os. agnovit τοὺς κολλύβους, quam lectionem firmat iam vs. 10. a nobis ex schedis restitutus. De ceteris non est quod multis dicam. Vs. 4. ΙΟΛΙ mutavi in ΤΩΝ. Vs. 16. nota breviorem fuisse, quod satis docet formula ex prioribus titulis (n. 2330 sqq.) nota: causam, quare ille brevior fuisse videatur, eandem arbitror esse ac n. 2332. Vs. 22. τύχης dedi spatii

causa ex n. 112. 113. Vs. 24. ἔχει haud dubie verum est; lacunas enim non recte annotatas esse patet ex pluribus exemplis. Vs. 32. nota nomen Tenium Θαρσαγόρας, quod redit n. 2338. vs. 65. Igitur in fine cave scribas ξένος: fuit Τήνιος, ut post Πυῤῥίκου.

2335.

Lapis a. 1795. repertus inter rudera urbis *Teni* ab Hawkinsio, et Cantabrigiam delatus in bibliothecam collegii Trinitatis. Edidit Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 129. sqq. qui usus est variis etiam aliorum apographis, Reuvensii alio, alio in Porsoni schedis invento a manu ignota scripto, alio Ramsdeni, alio Daviesii: ex his partem varietatis annotavit p. 143 sqq. et titulum restituit simul p. 141 sqq. Dobraeana repetiit Rosius Inscr. p. 395 sqq. p. 409 sqq. Nos praeterea Mülleri apographo usi sumus. Titulus lectu est difficillimus et maxime inde a vs. 47. valde oblitteratus. Quare hinc inde litterae ut incertae notantur et a Dobraeo et a Müllero; equidem hoc non annoto nisi ubi opus visum.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Formae litterarum notabiles sunt hae: Ä, Ä, Ϻ, T, Π pro Ω. Formam tituli dedi ex schedis Mülleri, quod ea ex Dobr. cognosci nequit; Müll. multa legere nequibat, quae putidum est singillatim notare. Vs. 1. primum Η ut incertum notatur. Vs. 3. Müll. ΤΗΙΠΟΛΕΙ. Vs. 5. ultimum Ι ex solo Müll. Vs. 6. ultimum Ε Dobr. ut incertum notat (Müll. Ι). Vs. 10. ΣΥΝΗΛΑΧΟΤΩΝ simplici Λ est in lapide. Vs. 13. extr. Dobr. addit Υ, quod vs. 14. initio apponendum esse docet Müll. Vs. 21. extr. Α addit Dobr. sed ut incertum; id vs. 22. init. dedit Müll. Vs. 24. extr. Müll. ΑΝ . ΩΝΕΝ. Vs. 25. extr. Dobr. in lapide esse dicit ΙΛΚΥΣΕΝ, alios habere ΙΔΡΥΣΕΝ, non tam ex lapide quam ex ingeniosa emendatione; Müll. ΙΛΙΙΣΕΙ. Equidem ex Müllero sumpto ΙΛ, ex ceteris, quibus Dobr. usus est, exemplis assumpto Ρ, ex Müll. vero sequente Ι, dedi ΙΛΡΙΣ. Litteram Κ in lapide esse ne Dobraeo quidem credo; nec ductus hodie tam distincti sunt, ut talia certo dici queant: Υ vero agnovisse sibi videbantur plurimi, quod littera Ι ut solet apice instructa est (Ϋ). Vs. 27. ΑΤΟΝ in lapide esse affirmat Dobr. Müllerus habet ΑΣΟΝ. Fuit credo ÄΤΟΝ hic et vs. 54. Vs. 32. extr. Dobr. ΑΥΤΩΙΚΑΙ..., Müll. ΑΥΙΩΩΑΙ: quare Ι subscr. omisi. Vs. 35. primum Ι Dobr. ut incertum notat; Müll. Π, omissis prioribus. Vs. 41. extr. Müll. ΕΠΕΑΣ. Vs. 44. ΡΗΘΗ et Ι post ΝΑ incerta dicuntur. Vs. 47. extr. ΗΛΟΙ incertum; Müll. tantum Η habet, apographa a Dobr. inspecta ΗΜΩΝ: ΗΛΟ vel ΗΛΩ certum esse Dobr. dicit. Inde a vs. 48. usque ad vs. 57. Müll. tantum singula vocabula vel litteras habet et in vs. 57. desinit. Vs. 48. extr. Dobr. ΚΑΙΤΙΜΑΚΑΤΕΙΛΗ.. Σ¯ΗΣ.; Müll. ΚΑΙΤΗ..ΚΑΥ........ΝΙΗΣ, Ramsd. ΚΑΙΕΙΔ[Ω]..Σ[Μ]ΗΣ, hic omissis prioribus, et priori Σ ut incerto notato; Dobr. praeterea pro ΙΛΗ supra annotat lectionem ΦΔΙ, et super hoc Ι rursum Ε; Ramsd. pro Ε supra annotat Τ, et pro Μ uncis incluso Ν. Vs. 49. ultima ΤΕ ut incerta notantur cum praecedente Ι: Ramsd. ΕΥΧΑΡΙΣ. Σ (supra scripto Ε)..[ΝΤΕ]. Vs. 50. ut incerta notantur ΩΝ, ΙΟΣ, tum proximum Ι, mox ΓΝΩ, item Ω et ultimum Α; Ramsd. ΠΑΣΙΝ...[ΔΙΚΑΙ]..[ΚΑΙΕΥΣΕΒΗΣ].....[ΕΤ]ΩΝ[ΚΑ..]. Vs. 51. Dobr. ΧΡΩΜΕΝΟΣΕΙΣΕΣ.ΕΤΑΣΙΝΚΑΘΕΙΚΟΜΕΝΟ.., pro ultimo ante lacunam Σ supra annotans Υ, et pro Κ similiter Χ, et ΣΕΙΣ ac deinceps ΕΤ ut incerta notans, item ΙΝ, et proximum deinceps Ι ac ΜΕ; Müll. nihil nisi ΣΗΚΑ (pro ΣΙΝΚΑ); Ramsd. ΧΡΩΜΕΝΟ.[Ε]Ι Θ[ΕΠ]..ΦΑΣΙΝΚΑΘΕ[Δ..ΑΝ]..., hic quoque multa ut incerta notans; ego ex Dobr. et Ramsd. composui lectionem ΧΡΩΜΕΝΟΣΕΙΘΕΠ et ΚΑΘΕΔ..ΑΝ. Vs. 52. Dobr. ut incerta notat ΠΙΒΑΡΟΥΝ et ΣΚΑΙ, et extrema inde ab ΕΠΙ, quae non habet Ramsd. Hic simul Τ[Ο]ΥΣ pro ΤΟΙΣ, sed ut incertum. Vs. 53. Ρ vocis παρέχεται et Α vocis βοήθειαν offert Ramsd. (Dobr. lacunas signat), cetera prope omnia usque ad finem versus omittens. In lacunis Dobr. uncis inclusa habet ΦΑΝΕΡΩΣ et ΚΑΙΡΩ, ex coniectura opinor; certe p. 148. (ap. Ros. p. 418.) pro priori coniicit scriptum esse ΣΥΝΕΧΩΣ: quare haec omisi. Vs. 54. ΑΤΟΝ dicit idem in lapide esse (cf. supra ad vs. 27.); sic habet etiam Ramsd. Sed Müll. ΑΤΟΥ. Ibidem Ω vocis ἐπιδίδωσιν pro lacuna posui ex Ramsd. Dein Dobr. ubi lacunam signavi [ΥΠΕΡ] habet, et ΤΗ ut incertum notat, item ultima inde a ΠΡ. Ramsd. habet post ΕΠΙΔΙΔΩΣΙΝ: .....[Η]Σ (Σ ut incertum)..[ΑΓΩΣΙ]....[ΑΤΑ]. Müll. nihil nisi ΘΑΡ (pro ΟΛΕ). Vs. 55. pro Η... Ramsd. ..Θ.. habet. Vs. 56. post ΑΠΟΔΙΔΟΥΣ Dobr. habet [ΠΑΡΕΥΘΥΣ] ΤΕΚΑΙΕΦ, septem ultimis litteris ut incertis notatis, et post has alias circiter septem perisse notat; Ramsd. [ΑΠ.ΔΙΔ.....ΡΤΥΝΑΣΤΑ.....Τ....]. Vs. 58. Ramsd. ...ΚΡΙΤΑΣΓΝ[Ω], sed ΓΝ ut incerta praebet. Dobr. Ε et ΗΣ ut incerta notat. Sequebantur versus XXXI, ex quibus usque ad vs. 71. inconnexa et dubia vocabula vel litteras dederat Ramsd. sed non repetiit Dobr. Cetera prorsus obscurata sunt.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΠΡΥΤΑΝΕΩΝΓΝΩΜΗΕΠΕΙ..
ΚΙΟΣΑΥΦΙΔΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣΒΑΣΣΟΣΔΙΑΠΑΝΤΟΣΕΥΝΟΥΣΩ.
ΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΚΑΘΙΔΙΑΝΕΚΑΣΤΩΤΩ.
ΠΟΛΙΤΩΝΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟΝΠΑΡΕΙΛΗΦΩΣΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟ.
ΗΜΩΝΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΤΗΠΟΛΕΙΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ
ΧΡΕΙΑΣΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΩΣΤΕΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΩΣΠΟΛΛΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΑΦΕ
ΣΙΝΠΕΠΟΙΗΤΑΙΟΤΕΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥΚΑΘΟΝΚΑΙΡΟΝΕΠΙΓΕΝΟΜΕΝΟΣΟ
ΚΟΙΝΟΣΠΟΛΕΜΟΣΚΑΙΣΥΝΕΧΕΙΣΠΕΙΡΑΤΩΝΕΠΙΠΛΟΙΤΗΝΝΗΣΟΝΟΥ
ΧΩΣΕΤΥΧΕΝΣΥΝΗΝΑΓΚΑΣΑΝΥΠΟΤΩΝΔΑΝΕΙΩΝΕΠΙΒΑΡΗΘΗ
ΝΑΙΜΟΝΟΣΚΑΙΠΡΩΤΟΣΤΩΝΣΥΝΗΛΑΧΟΤΩΝΠΡΟΠΛΕΙΟΝΟΣΗΓΗ
ΣΑΜΕΝΟΣΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΣΩΤΗΡΙΑΝΗΤΟΠΕΡΙΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝ.
ΛΥΣΙΤΕΛΕΣΧΡΗΜΑΤΩΝΠΛΗΘΟΣΟΣΟΝΠΡΟΗΡΟΥΜΕΘΑΠΡΟΘΥΜΟ
ΤΑΤΑΕΔΩΚΕΝΕΞΕΤΟΙΜΟΥΤΟΚΩΝΠΟΛΥΚΟΥΦΟΤΕΡΩΝΠΑΡΑΤΟΥΣ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣΤΟΤΕΤΟΥΤΩΝΤΕΣΥΝΠΕΡΙΦΟΡΑΝΕΠΟΙΣΑΤΟΠΑΝ
ΤΑΤΟΝΤΗΣΖΩΗΣΧΡΟΝΟΝΔΙΕΤΕΛΕΙΤΕΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ
ΔΙΑΠΑΝΤΟΣΤΑΒΕΛΤΙΣΤΑΚΑΙΣΥΝΦΕΡΟΝΤΑΤΗΠΟΛΕΙΕΦΟΙΣΟΔΗ
ΜΟΣΗΜΩΝΕΡΓΩΛΑΒΩΝΠΕΙΡΑΝΤΩΝΥΠΑΥΤΟΥΓΕΓΟΝΥΙΩΝΕΥΕ.
ΓΕΣΙΩΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΤΑΣΚΑΘΗΚΟΥΣΑΣΕΨΗΦΙΣΑΤΟΤΙΜΑΣΑΥΤ
ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣΤΑΥΤΟΣΕΠΗΓΩΝΙΣΑΤΟΤΗΙΠΡΩΣΤΗΝΠΟΛΙΝΕ.
ΝΟΙΑΚΑΙΔΥΟΜΕΝΣΥΝΓΡΑΦΑΣΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΑΣΥΠΟΤΟΥΠΑ
ΤΡΟΣΑΥΤΩΙΚΑΤΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΚΤΩΝΤΟΚΩΝΤΗΝΜΕΝΜΙΑΝΔΡ
ΑΧΜΩΝΑΤΤΙΚΩΝΜΥΡΙΩΝΧΙΛΙΩΝΤΗΝΔΕΤΕΡΑΝΑΤΤΙΚΩΝΜΥΡΙΩΝΕ
ΝΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝΕΛΟΙΠΟΓΡΑΦΗΣΕΝΧΩΡΙΣΑΡΓΥΡΙΟΥΚΟΜΙ
ΔΗΣΠΑΡΑΚΛΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΙΣΔΕΑΛΛΟΙΣΔΑΝΕΙΟΙΣΑΝΩΘΕΝ
ΑΠΟΤΩΝΣΥΝΓΡΑΦΩΝΔΡΑΧΜΙΑΙΟΝΤΟΚΟΝΕΞΕΥΘΥΤΟΚΙΑΣΙΗΡΙΣΕΝ.
ΤΩΝΚΑΙΠΛΕΙΟΝΩΝΚΑΙΣΥΝΧΩΡΗΣΑΣΠΛΗΘΟΣΧΡΗΜΑΤΩΝΙΚΑΝΩΤ
ΡΟΝΠΑΛΙΝΑΤΟΝΕΝΤΗΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΥΠΕΡΕΘΕΤΕΥΕΡΓΕΣΙΑΤΟ
ΓΑΡΣΥΝΑΧΘΕΝΕΚΤΗΣΕΠΙΕΙΚΕΣΤΑΤΗΣΨΗΦΟΥΚΕΦΑΛΑΙΟΝΕΙΣΑ.
ΛΟΝΠΕΝΤΑΕΤΗΣΥΝΕΓΡΑΨΑΤΟΧΡΟΝΟΝΤΟΚΟΥΤΕΤΡΩΒΟΛΟΥΔΙ
ΕΛΘΟΝΤΟΣΔΕΚΑΙΤΟΥΤΟΥΚΑΙΠΛΕΙΟΝΩΝΑΛΛΩΝΕΤΩΝΕΠΙΓΕ..
ΜΕΝΩΝΚΑΙΜΗΔΥΝΗΘΕΝΤΩΝΗΜΩΝΔΙΑΤΑΣΥΦΕΤΕΡΩΝΓΕΙΝ.
ΜΕΝΑΣΕΠΙΒΑΡΗΣΕΙΣΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΑΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑΑΥΤΩΚΑΙ...
ΤΑΥΤΑΣΥΝΑΘΡΟΙΣΘΕΝΤΩΝΔΙΑΦΟΡΩΝΠΛΕΙΟΝΩΝΚΑΙΤΗΣΠΟ..
ΩΣΕΝΤΟΙΣΕΣΧΑΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΗΣΚΙΝΔΥΝΟΙΣΠΑΛΙΝΕΝΤΟΙΣ...
ΡΟΥΣΙΚΑΙΡΟΙΣΗΓΗΣΑΜΕΝΟΣΕΥΣΕΒΕΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΥΠ.
ΧΕΙΝΕΑΥΤΩΙΤΗΝΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΗΜΩΝΠΟΙΗΣΑΣ...
ΦΡΟΝΤΙΔΑΑΡΧΑΙΑΣΝΗΣΟΥΚΑΙΙΕΡΑΣΥΠΑΡΧΟΥΣΗΣΕΙΝΑΙΘΕΑΥΤ..
ΠΛΟΥΤΟΥΠΑΝΤΟΣΚΡΕΙΤΤΟΝΑΠΟΛΕΩΣΣΩΤΗΡΙΑΝΚΑΙΤΗΝΠΑΓ..
ΠΑΣΙΝΑΓΑΘΗΝΕΥΦΗΜΙΑΝΠΟΛΛΑΠΑΛΙΝΧΡΗΜΑΤΕΠΕΔΩΙ...
ΔΗΜΩΙΟΥΜΟΝΟΝΑΠΟΤΩΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝΑΥΤΩΙΜΕΓΑΛ..ΙΕΛΩΙ.
ΚΕΦΑΛΑΙΑΑΛΛΑΚΑΙΧΡΟΝΟΝΕΙΣΤΗΝΑΠΟΔΟΣΙΝΩΝΕΠΕΙΣ
ΘΗΔΟΥΣΕΝΔΕΚΑΕΤΗΚΑΙΤΟΥΤΟΝΑΤΟΚΟΝΧΑΡΙΝΤΟΥΚΑΤΑ
ΤΟΔΥΝΑΤΟΝΟΣΟΝΕΠΑΥΤΩΤΗΝΝΗΣΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑΣΗΜΑΣ
ΕΝΑΥΤΗΣΥΝΤΗΡΗΘΗΝΑΙΓΕΝΟΜΕΝΟΣΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΗΜΕΙΙ
ΠΑΡΑΙΤΙΟΣΑΓΑΘΩΝΕΠΙΔΗΜΗΣΑΣΤΕΗΜΩΝΕΝΤΗΠΟΛΕΙΠΛΕΙ
ΟΝΑΧΡΟΝΟΝΣΩΦΡΟΝΑΚΑΙΣΕΜΝΗΝΚΑΙΠΑΣΙΝΠΡΟΣΗΝΗΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝΠΟΙΕΙΤΑΙΕΦΟΙΣΟΥΧΗΤΤΟΝΟΔΗΜΟΣ.ΗΛΟΙΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΘΑΥΜΑΖΕΙΤΕΚΑΙΤΙΜΑΚΑΤΕΙΛΗ...Σ‾ΝΗΣ.
ΑΝΕΧΟΝΤΙΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝΕΥΧΑΡΙΣ.ΕΙΕΝΤΕ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΑΣΙΝΩΝΔΙΚΑΙΟΣΚΑΙΕΥΣΕΒΗΓΝΩΜΗΝΕΧΩΝΚΑΙΑ
ΜΟΖΟΥΣΗΠΑΡΡΗΣΙΑΧΡΩΜΕΝΟΣΕΙΘΕΠ.ΕΤΑΣΙΝΚΑΘΕΔ..ΑΝΟ..
ΣΟΝΕΠΑΥΤΩΤΟΥΣΕΠΙΒΑΡΟΥΝΤΑΣΚΑΙΤΟΙΣΑΔΙΚΩΣΕΠΙΦΟ.ΩΔΟ..
ΣΙΔΙΚΑΙΑΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΒΟΗΘΕΙΑΝ........ΤΕΕΝΠΑΝΤΙ.....ΠΡΟ
ΘΥΜΟΝΑΤΟΝΕΠΙΔΙΔΩΣΙΝ....ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΡ....ΝΤΑΟ
ΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΗ....ΦΑΙΝΗΤΑΙΤΑΣΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΣ....
ΤΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣ........ΤΕΚΑΙΕΦ.......
ΓΑΘΗΤΥΧΗΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
.ΕΚΑΙΤΗΣ

Ἔδοξε τ]ῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρυτάνεων γνώμη· Ἐπει[δὴ Λεύ]κιος Αὐφίδιος Λευκίου υἱὸς Βάσσος διὰ παντὸς εὔνους ὢ[ν διατελεῖ καὶ κατὰ κοινὸν τῇ πόλει καὶ καθ' ἰδίαν ἑκάστῳ τῶ[ν πολιτῶν, πατροπαράδοτον παρειληφὼς τὴν πρὸς τὸν δῆμο[ν ἡμῶν εὔνοιαν, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας τῇ πόλει παρέσχηται χρείας, μεγαλοπρεπῶς τε καὶ φιλαγάθως πολλῶν χρημάτων ἄφεσιν πεποίηται· ὅ τε πατὴρ αὐτοῦ, καθ' ὃν καιρὸν ἐπιγενόμενος ὁ κοινὸς πόλεμος καὶ συνεχεῖς πειρατῶν ἐπίπλοι τὴν νῆσον οὐχ ὡς ἔτυχεν συνηνάγκασαν ὑπὸ τῶν δανείων ἐπιβαρηθῆναι, μόνος καὶ πρῶτος τῶν συνηλ[λ]αχότων, πρὸ πλείονος ἡγησάμενος τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὸ περὶ τὸν ἴδιον βίον λυσιτελές, χρημάτων πλῆθος, ὅσον προῃρούμεθα, προθυμότατα ἔδωκεν ἐξ ἑτοίμου τόκων πολὺ κουφοτέρων παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας τότε, τούτων τε συνπεριφορὰν ἐποι[ή]σατο πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, διετέλει τε λέγων καὶ πράττων διὰ παντὸς τὰ βέλτιστα καὶ συνφέροντα τῇ πόλει· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ἡμῶν, ἔργῳ λαβὼν πεῖραν, τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγονυιῶν εὐε[ργεσιῶν παραχρῆμα τὰς καθηκούσας ἐψηφίσατο τιμὰς αὐτ[ῷ· διαδεξάμενός τ' αὐτὸς ἐπηγωνίσατο τῇ πρὸς τὴν πόλιν ε[ὐνοίᾳ, καὶ δύο μὲν συνγραφὰς καταλελειμμένας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῷ κατὰ τῆς πόλεως ἐκ τῶν τόκων, τὴν μὲν μίαν δραχμῶν Ἀττικῶν μυρίων χιλίων, τὴν δ' ἑτέραν Ἀττικῶν μυρίων ἐνακισχιλίων πεντακοσίων, ἐλοιπογράφησεν χωρὶς ἀργυρίου κομιδῆς παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου· τοῖς δὲ ἄλλοις δανείοις ἄνωθεν ἀπὸ τῶν συνγραφῶν δραχμιαῖον τόκον ἐξ εὐθυτοκίας [ὥ]ρισεν [ἐτῶν καὶ πλειόνων, καὶ συνχωρήσας πλῆθος χρημάτων ἱκανώτ[ερον, πάλιν α[ὐ]τὸν ἐν τῇ πρὸς τὸν δῆμον ὑπερέθετ' εὐεργεσίᾳ· τὸ γὰρ συναχθὲν ἐκ τῆς ἐπιεικεστάτης ψήφου κεφάλαιον εἰς ἄ[λλον πενταετῆ συνεγράψατο χρόνον τόκου τετρωβόλου· διελθόντος δὲ καὶ τούτου καὶ πλειόνων ἄλλων ἐτῶν ἐπιγε[νομένων, καὶ μὴ δυνηθέντων ἡμῶν διὰ τὰς ὑφ' ἑτέρων γειν[ομένας ἐπιβαρήσεις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ, καὶ [διὰ ταῦτα συναθροισθέντων διαφόρων πλειόνων καὶ τῆς πό[λεως ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὑπαρχούσης κινδύνοις πάλιν ἐν τοῖς [παροῦσι καιροῖς ἡγησάμενος εὐσεβὲς καὶ μεγαλοπρεπὲς ὑπ[άρχειν ἑαυτῷ τὴν προσήκουσαν τῆς πατρίδος ἡμῶν ποιήσασ[θαι φροντίδα, ἀρχαίας νήσου καὶ ἱερᾶς ὑπαρχούσης, εἶναί θ' ἑαυτ[ῷ πλούτου παντὸς κρείττονα πόλεως σωτηρίαν καὶ τὴν π[αρὰ πᾶσιν ἀγαθὴν εὐφημίαν, πολλὰ πάλιν χρήματ' ἐπέδω[κε τῷ δήμῳ, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ μεγάλ[α ἀφ]ελὼ[ν κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ χρόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὧν ἐπείσθη δοὺς ἑνδεκαετῆ, καὶ τοῦτον ἄτοκον, χάριν τοῦ κατὰ τὸ δυνατόν, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν νῆσον καὶ πάντας ἡμᾶς ἐν αὐτῇ συντηρηθῆναι, γενόμενος τῶν μεγίστων ἡμεῖ[ν παραίτιος ἀγαθῶν· ἐπιδημήσας τε ἡμῶν ἐν τῇ πόλει πλείονα χρόνον σώφρονα καὶ σεμνὴν καὶ πᾶσιν προσηνῆ τὴν ἀναστροφὴν ποιεῖται· ἐφ' οἷς οὐχ ἧττον ὁ δῆμος [ζ]ηλοῖ αὐτὸν καὶ διὰ ταῦτα θαυμάζει τε καὶ τιμᾷ, κα[ὶ] εἰλ[ικρινῶ]ς [γ]νησ[ίαν ἔχοντι πρὸς πάντας φιλοστοργίαν εὐχαρισ[τ]εῖ· ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὢν δίκαιος καὶ εὐσεβῆ γνώμην ἔχων καὶ ἁ[ρμοζούσῃ παῤῥησίᾳ χρώμενος, [π]είθε[ι ἐπὶ π]ᾶσιν? καθ' [ἰ]δ[ί]αν? ὅσον ἐπ' αὐτῷ τοὺς ἐπιβαροῦντας, καὶ τοῖς ἀδίκως ἐπι[βαρη]θ[εῖσι? δικαίαν παρέχεται βοήθειαν, [συνεχῶς?] τε ἐν παντὶ [καιρῷ] πρόθυμον α[ὑ]τὸν ἐπιδίδωσιν [ὑπὲρ] τῆς πόλεως πρ[ὸς πά]ντα· ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος ἡ[μῶν] φαίνηται τὰς ἐπιβαλλούσας [τιμὰς τοῖς εὐεργέταις ἀποδιδούς, [μιμῶνταί] τε καὶ ἕ[τεροι? ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, etc.

Titulum hunc Ionico more prolixum assignaverim fere aetati Pompeii, qua imprimis grassati piratae sunt (vide vs. 8.): orthographia certe non obest; Iota subscr. ut plurimum omittitur, sed habetur vs. 19. 36. 40. 57. ΚΑΘΙΔΙΑΝ, quod vs. 3. et fortasse vs. 51. est, habes etiam n. 2329. L. Aufidius Bassus Lucii f. Romanus haud dubie est, non Graecus, etsi Bassi etiam inter Graecos sunt, de quibus aliquoties monuimus; vixit tamen ille aliquod per tempus in Teno (vs. 45 sqq.). De variis Bassis locos veterum et recentiorum (vel potius horum solorum) collegit Barkerus Diar. class. T. XXX. p. 306. sed Lucii illi aliunde non videntur cogniti esse: qui videntur mihi publicani vel negotiatores fuisse. De singulis decreti locis addo paucissima, quum pleraque a Dobraeo recte constituta sint. Vs. 1. *γνώμη* est nominativus (vide ad n. 2329. 2264.). Vs. 23 sqq. sensus hic videtur: Debebantur illae, quae dicuntur, pecuniae, ex usuris patri pendendis, debebantque statim solvi; sed ille concessit, ut reliquarentur Tenii has usuras (*ἐλοιπογράφησεν*), ceterisque debitis leviores constituit usuras, centesimas illas, easque leviores computavit non a die novae huius concessionis, sed inde ab initio contractuum (*ἄνωθεν ἀπὸ τῶν συγγραφῶν*), neque usurarum usuris repetitis, sed usuris ita computatis, quasi iusta die penderentur (*ἐξ εὐθυτοκίας*, quae dictio mihi aliunde non nota), idque in annos etiam posthac complures (*ἐτῶν καὶ πλειόνων*). *Ὥρισεν* certum est: *ἵδρυσεν*, quod Dobraeo placuit, nihil est, neque eiusdem *εἵλκυσεν*. Vs. 27. *αὐτὸν* non opus est ut pro *αὐτὰ* vel *αὐτὸ* scriptum putetur: refero id ad illum *δραχμιαῖον τόκον*. *Ἐν τῇ εὐεργεσίᾳ* mire dictum est. Vs. 33. *διάφορα* sunt *capita pecuniae*; cf. n. 2347. c. 56. Vs. 44. *ἡμεῖν* scriptura est non infrequens. Vs. 48. extr. Dobr. coniicit *κατ' εἴλην θ' ὡς γνησίαν*; sed manifestum est quod dedi. Vs. 51. 52. correxi ut potui; sed vera haec esse vix credo. De vs. 53. vide var. lect. Vs. 56. Dobraei supplementa *παρευθύς τε καὶ ἐφ' ἅπαντα* vix vera sunt.

2336.

In *Teno*; ex schedis Köhlerianis duplicibus, quarum alterae naturalem lapidis et litterarum magnitudinem repraesentant. Titulus altus fere pedes duos cum semisse, latus pedem cum triente; litterae altae poll. fere ¾.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σάτυρον Φιλεί[ν]ου, [π]ληρώσαντα πᾶσαν ἀρχὴν καὶ λ[ε]ιτουργίαν, κ[αὶ ἀ]ρχιθεωρήσαντα [τε]τράκις, καὶ ἀναθέντα τῇ πό[λ]ει βαλαν[ε]ῖον καὶ δηνάρια [π]εντακισχείλι[α, ἵ]να ἐ[κ] τοῦ τόκου αὐτῶν θερμαίνηται τὸ βαλανεῖον, καὶ τοῖς ἐ[ν] Ἡρίστῳ θεο[ῖ]ς δηνάρια πεντακισχείλια, ἵνα ἐκ τοῦ τόκου αὐτ[ῶ]ν ἐν τῇ τῆς Βουθυσίας ἑορτῇ κατ' ἔτος διδῶται τοῖς εὐωχηθ[η]σομένοις ἐν τῷ ἱερῷ ἐλευθέροις Τηνίοις κατ' ἄνδρα δηνάριον· [κ]α[ὶ ἄ]λλα τοῖς αὐτοῖς θεοῖς δηνάρια μύρια, ἵνα ἐκ τοῦ τόκου αὐ[τῶν ....]τ' ἐν τῷ ἱερῷ τῇ καταστεφανώσει καὶ τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ παντὶ ἐλευθέρῳ Τηνίῳ ἢ κατ' ἀ[να]λογίαν τοῦ [συν]ελευσομένου πλήθους μερίζηται διανομή· καὶ ἄλλα δηνάρια ἑξακισχείλια, ἵνα [ἐ]κ τοῦ τόκου αὐτῶν κατ' ἔτος ἀνδράσι καὶ [γ]υναιξὶ Τ[η]νίοις ἐν τῇ ὡρισμένῃ τῶν ἐ[π]ιταφίων αὐτοῦ ἡμέρᾳ μερίζηται καθ' ἕκαστον ἢ κατ' ἀναλογίαν τοῦ συνελ[ε]υσομένου πλήθους διανομή· καὶ ἄλλα τῇ [π]όλει δηνάρια μύρια ὀκτακισχείλια πεντακόσια, ἵνα ἐκ τοῦ τόκου αὐτῶν ὑπὲρ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων ἐλευθέρων Τηνίων κατ' ἔ[τ]ος διδῶται τὸ ἐπικέφαλον, ὃ καὶ ἐν ἄλλαις δ[ιαν]ομαῖς καὶ ποικίλαις ὑπηρεσίαις τε καὶ ἐπιδόσεσιν, ε[ὐ]εργετήσαντα τὴν πατρίδα, εὐχα[ρ]ίστως [ἐτ]είμη[σ]εν, χαρισαμένης τῇ πόλει τὸν ἀνδριάντα Μαλθάκης τῆς Φιλείνου.

Littera φ forma utitur Φ. Vs. 8. locus designatur *ἐν Ἡρίστῳ*; vide n. 2338. 99. Vs. 11. unum Σ delevit lapicida ipse. Vs. 13. pro Φ fuit ΤΟ (ΤΟ). Vs. 16. extr. I ante Ε delendum.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΣΑΤΥΡΟΝΦΙΛΕΙ
ΤΟΥΓΛΗΡΩΣΑΝΤΑΠΑΣΑΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΛΓΙΤΟΥΡΓΙΑΝΚΜΛΡΧΙΘΕΩΡΗ
ΣΑΝΤΑΤΡΑΚΙΣΚΑΙΑΝΑΘΕΝΤΑΤΗΠΟ
ΚΕΙΒΑΛΑΝΒΙΟΝΚΑΙΔΗΝΑΡΙΑΙΤΕΝΤΑ
ΚΙΣΧΕΙΛΙΜΝΑΕΙΤΟΥΤΟΚΟΥΑΥΤΩ
ΝΘΕΡΜΑΙΝΗΤΑΙΤΟΒΑΛΑΝΕΙΟΝΚΑΙΤΟ
ΙΣΕΗΡΙΣΤΩΘΕΟΣΔΗΝΑΡΙΑΠΕΝΤΑΚΙ
ΣΧΕΙΛΙΑΙΝΑΕΚΤΟΥΤΟΚΟΥΑΥΤΟΝ
ΕΝΤΗΤΗΣΒΟΥΘΥΣΙΑΣΕΟΡΤΗΚΑΤΕ
ΤΟΣ⌐ΔΙΔΩΤΑΙΤΟΙΣΕΥΩΧΗΘΣΟΜ
ΕΝΟΙΣΕΝΤΩΙΕΡΩΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΤΗ
ΝΙΟΙΣΚΑΤΑΝΔΡΑΔΗΝΑΡΙΟΝΥΑΜΛΛΑ
ΦΙΣΑΥΤΟΙΣΘΕΟΙΣΔΗΝΑΡΙΑΜΥΡΙΑ
ΙΝΑΕΚΤΟΥΤΟΚΟΥΑΥ..................
ΤΕΝΤΩΙΕΡΩΤΗΚΑΤΑΣΤΕΦΑΝΩΣΙΕ
ΙΚΑΙΤΗΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΤΗΠΑΝΤΙ
ΕΛΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΝΙΩΗΚΑΤΑΛΟΓΙ
ΑΝΤΟΥΝΥΚΙΕΛΕΥΣΟΜΕΝΟΥΠΛΗ
ΘΟΥΣΜΕΡΙΖΗΤΑΙΔΙΑΝΟΜΗΚΑΙΑΛΛΑ
ΔΗΝΑΡΙΑΕΞΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑΙΝΑΞΚΤ
ΟΥΤΟΚΟΥΑΥΤΩΝΚΑΤΕΤΟΣΑΝΔΡΑ
ΣΙΚΑΙΠΥΝΑΙΞΙΤΝΙΟΙΣΕΝΤΗΩΡΙΣΜΕ
ΝΗΤΩΝΕΓΙΙΤΑΦΙΩΝΑΥΤΟΥΗΜΕΡΑΜΕ
ΡΙΖΗΤΑΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΗΚΑΤΑΝΑΛΟΓΙΑΝ
ΤΟΥΣΥΝΕΛΥΣΟΜΕΝΟΥΠΛΗΘΟΥΣΔΙ
ΑΝΟΜΗΚΑΙΑΛΛΑΤΗΓΟΛΕΙΔΗΝΑΡΙΑ
ΜΥΡΙΑΟΚΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ
ΙΝΑΕΚΤΟΥΤΟΚΟΥΑΥΤΩΝΥΠΕΡΑΝΔΡΩΝ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝΚΑΙΠΑΙΔΩΝΕΛΕΥΘΕ
ΡΩΝΤΗΝΙΩΝΚΑΤΕΙΟΣΔΙΔΩΤΑΙΤΟΕΠΙ
ΚΕΦΑΛΟΝΟΚΑΙΕΝΑΛΛΑΙΣΔΕΤΟΜΑΙΣ
ΚΑΙΠΟΙΚΙΛΑΙΣΥΠΗΡΕΣΙΑΙΣΤΕΚΑΙ
ΕΠΙΔΟΣΕΣΙΝΕΜΕΡΓΕΤΗΣΑΝΤΑΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΕΥΧΑΙΣΤΩΣΣΥΕΙΜΗΕΝϑ
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΗΣΤΗΠΟΛΕΙΤΟΝΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΑΜΑΛΘΑΚΗΣΤΗΣΦΙΛΕΙΝΟΥ

2337.

„Εἰς Μάρμαρα τῆς Τήνου"; ed. in Ἑρμῇ λογίῳ a. 1818. p. 238.

\- - - - - - - -

της πολεως πραγματα επι τω Ν....
δια πλειονων ετων δις δε ηρξεν
ουτος την στεφανηφορον
παρακληθεις υπο του δημοι
ΝΟ... Σγ.....

Vs. 3. in vacuo spatio lapis ita purus esse dicitur, ut ne vestigium quidem litterae supersit. De στεφανηφόρῳ ἀρχῇ cf. ad n. 2330.

2338.

Lapis *Teno* advectus, oblitteratus vehementer, latus 3′ 2″ mensurae Britannicae, altus 6′ 6″, vacuo unius circiter pedis spatio partim supra partim infra: litterae inaequales sunt et a variis manibus sculptae non profunde. In Museo Britannico transcripsit Müllerus non sine magno et taedio et labore; multae litterae incertae sunt, quod caeli Londinensis caligo non secundabat transcribentem.

- - - - - - - ΩΡ.........ΩΝ......ΟΥ...ΔΟΣΕΙ...ΠΑΡΧΟΝΤΟΣ - - - - - - - -
- - - ΩΣΙ - - - - -
- - - - - - - ΑΛΟ.........ΣΟΓΙΣ.....ΔΗΜ.....ΣΑ.....ΛΣΙΩΝΟΣΚΡΙΝΟ - - - ΟΕΣΤΙ - -
- - - ΙΡΙΟΥ - - - -
- - - - - - - ΛΣΑΑ - - - - ΟΣΟΥΕ......ΞΩΣΕΠΡΙΑΤΟΤ - - ΧΩΙΙ - -
- - - ΟΝΛΚΕΙ - - - -
- - - - - - - ΣΤΟΝΕ - - - - ΑΛΛ......ΓΥΡΙΟΥΔΙΣΧΙΛΙΩΝΠΕ - - - ΥΡ - -
- - - ΣΤΟΣ - - - - -
- - - Σ - - - - ΕΝΕΚΑΝ - - - - ΣΚΑΛΛ....ΓΑ..ΤΗΚΑΛΛ......Υ - - ΥΡΙΟΣ - -
- - - ΣΜ.ΡΤ - - - -
- - - ΥΕ - - ΟΥΚΥΡΙΟΣΑΝ⁻ΟΠ - - - - ΙΩΤΗΣ..ΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΤΗΝ - - ΗΕΣΤΙΝ - -
- - - ΔΟΝ - - - -
- - - Τ - - ΞΟΕΤΟΤΕ?ΙΜΑΙ - - - - ΞΥΠΕ..ΑΣΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧΜ - - - - - -
- - - ΕΝ..ΕΤ..ΙΟΣΕΣΚΑΙΙΩΤΕ......ΣΤ - - - - ΤΗΙΑΥΤΟΥ..ΕΥΤΕΑΡΙ - - - - - - -
- - - - Ρ.Κ - - - -
- - - ΥΠΙΩΝ....ΑΚΛΕΙΔΟΥΕΠ - - - - - ΔΟΜΗΜΕ.ΑΤΟΑΝ - - - - - - -
- - - ΩΙΟΥ - - - -
- - - ΡΓΥΡ......ΤΟΝ *vacuum* ΠΡΑΤ - - - - ΣΑΝ...ΣΙ..Σ...Ν⁻ - - - - - - -
- - - Ι ΚΑΙΤ - - - -
- - - Ρ⁻ΞΙΤ......ΦΑΝΤΟΣΑΡΙΣΤΕΡΛΣ - - - - ΟΜ.ΧΕΡΟΣΚΑΙΤΟΥ - - - - - - -
- - - \Ω..ΠΥ - - - -
- - - ΕΥΣ - - - - - - - - - ΩΟΣΕΚΑ...ΡΟΗ - - - - - - - -
- - - ⁻Ρ.ΣΦΕΡΕ - - - -
- - ΡΥΗΣΙΟΥΕΠΡΙΑΤΟΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΣΙΧΝ..ΑΡ...ΣΑ.....ΤΟΝΙΚΟΔΡΟΜΟΣΠΑΡΑΦΕΡΕΓΙΛΟΥΣΟΙΣΙ.ΕΙ..ΙΩΙ..Π - - -
- - - ΔΡΑΧΜΩΝ - - - -
........ΑΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙ.ΟΥΚΛΥΜΕΝΕΥΣΠΑΡ - - ΛΕΟΝΤΟΣΟΡΥΗΣΙΟΥΕΠΡΙΑΤΟΟΙΚΟΠΕΔΟΝΕΜΠΑΜ....ΙΟΚΑΛ..ΔΩ - -
- - - ΤΩΝΠΕΙΣΙΚ - - -
.....ΗΡΠΑΝΤΑΛΕΩΝΣΤΡΑΡΙΩΣΑΠΣΛΛΑΙΩΝΟΣ........ΙΕΤΝΔΕΙ.........ΣΙΟΝΙΚΗΠΥΘΟΚΡΙΤΟΥΟΡΥΗΣΙ.....ΡΙΟΣ.ΕΙΣ - -
- - - ΥΗΣΙΟΣΠΑΡΑ - - -
....ΥΡΙΟΣΛΑΚΙΣΘΕΝΗΣ..ΩΓΕΝ.ΥΣ.ΡΥΗΣΙΟΣΕΠΡΙΑΤΟΤΗ...ΙΛΙΙΡ...ΩΡΙΑΤΑ.........ΑΧΜΩΝΑΡΓΥ........ΙΛΙΩΝ....ΚΟ -
- - - ΤΩΤΡΙΟΝ - - -
..ΓΙΑΔΟΥΕΣΧΑΤΙΩΤ......ΕΟΝΙΚΟΣΚΑΛΛΙΦΩΝΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔ...⁻ΡΙΑΤΟΑΙΛΙΙΚΟΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΔ..ΜΑΧ........ΙΟΝΙΚΗΣΝΙΚΟΤ...
........ΟΥ.......ΑΥΤΙΧ - - -
..ΠΑΣΙΦΩΝΤΟΣΠΕΙΡΙ......ΛΙΕΩΣΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑ.....ΑΕ..ΕΛΑΙΟΥΝΤΙΚΑΙΤΑΣΕΣΧΑΤΙΑΣΟΣΑΙ..ΙΛΤΟΝΚΟΙΝ - -
- ΑΙΤΟΥΔΩΡΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΑΑΡ - -
ΗΟΔΟΣΗΕΚ.Π.ΜΗΣΑ......ΕΕΠΙΤΟΙΜ.ΤΡΙΟΜΤΑΤΑΠΟΚΑΤΟΠΑΝΤΑΟ..ΕΠΡΙΑΤΟΠΑΣΙΦΩΝΤΠΑΡΑΣΤΡΥ....ΑΚΑΔΙΡΜΕΩΣΣΥΝΕΠΑΙΝΟΥΣ
......ΝΠ..Λ:.ΤΙΠ..ΤΡΟΥΟΡΥΗΣΙ - -
ΟΦΥΡΑΙΔΟΣΚΑΙΡΟΥ.....ΑΥΤΟΜΑΝΤΙΚΛΡΟΥ.ΥΠΟΡΙΩΝΟΣΟΡΥΗΣΙΟΥΚΑΙΚΛΕΟΦΑΝΟΥΚΛΕΟΟΣ...Ε...ΕΩΣΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟ.....Α
ΚΙΣ....Ι.....ΜΝΗΣ - - -
.ΕΣΤΙΑΔΗΣΠΑΡ....ΑΙΧΟΥ.ΑΡΝ.ΤΟΣ.ΕΣΤΙΑΔΟΥΕΠΡΙΑ.....ΑΙΟΙΚΙΑΝΤΗΝΕΝΔ - - - - - - - -
- - ΟΣΔΟΝΑΚΕΥΣΚ - - -

ΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧ...Ι...ΙΙΙΑΥ..ΤΑΝ.ΝΣΗ..ΗΡΑΙΩΝΟΣΑΛΚΙΔ..........ΚΛΥΜΕΝΕΥΣΠΑΡΑΞ.ΟΙΚ.ΣΙ....ΡΟΥΟΡΥΗ.....Σ.ΙΣΚ.....ΝΔ.
ΟΣΟ.ΑΙ...ΠΕΙΣΙΚΡΑΤΟΥΣΟΡΥΗΣΙ........

.ΣΑΝΔΡΟΥΟΡΥ......ΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕ.Τ..........ΝΑΡΓΥΡΙΟΥΔΙΣΧΙΛΙΩΝ...ΑΓΟΣΙΩΝΟΣΓΕΙΤΟΝΕΣΚΡΙΤΙΑΣ...
...ΟΙΕΣΧ..ΙΩ...ΚΛΕΟΝΙΚΟΣΚΑΛΛΙΦ.......

ΠΡΑΤΗΡΕΣΑΡ - - - ΟΥΣ.ΡΥΗΣΙΟΣΟΚΡΑΙΟΣ..ΕΙΣΙΚΡ/ - - - - ΑΛΚΙΡΩΣΑΜ..........ΚΟΔΡΟΜΟΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥ...
....Σ......ΔΡΟΥΟΡΥΗΣΙΟΙΚΙΙΚΟΙΝΟΝ.....

ΛΣ...ΩΝΠΑΡΑ - - ΩΥ...ΩΙΙΟΙΙΔΙΙΔΟΣΚ - - - ΥΣ...ΤΙΝ...ΡΑΙΖΟΣ.ΙΡΙΑΝΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΤΗΝΕΝΑΣ...
..........ΙΔΡΥ.ΕΡΩΙΗΙΓΕΙΤΟΝΕΣΠΥΘΟ...

...ΤΟΣΑΡ.....ΙΧΙΛΙ....ΑΚΟΣΙΩΝΟΓΔΟΚ - - - ΝΩΩΑΩΝΤΙΟ...ΑΓΕΣΛΙ...ΧΙΔΗΣΠΙΘΟΚΛΕΟΥΣΙΑΚΙΝΟΝΥΧ....
....ΛΙΟΣ......ΕΩΣΣΙΜΙΑΣΑΡΙΣΤΥΔΟΥΟΡΥ.ΣΙΟ

...ΝΙΚΟΣΑΡΙΣΥ......ΥΠΥΡ..Υ..ΚΑΙ......ΠΑ - - - ΛΙΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ.....ΤΟ..ΣΤΙΝΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΘΡΗ........ΠΤΑ
ΚΟΣ......ΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΤΕΤΤΑΡΕΣΟΙ

ΑΡΜΥΙ.....ΜΥΡΙΝΡΑΣΩΣΣ.ΑΙΑΣΚΑΙΗΡΑΙΩΝΕΚΤΟ - - - ΥΛΙ...Λ.ΟΦΩΝΣΥ.Ε.ΓΚ.ΣΗΣΚΥΡΙΟΣΦΙΛΟΨΛΝΣΟΑΟΚΕΟΥΟΙ.......
ΕΠΡΙΑΤΟΠ.....ΜΓΝΗΤΟΥΕΥΚΛΕΟΥΣΟΡΥΗΣΙΟΥΤΑΙ

...ΓΟΛΩ.......ΙΦ...ΩΣΑΣΤΩΝΣΙΟΣΡΑ.ΔΩΝΟΙΣ - - ΣΙΔΩΝΙΟΣΚΑΙΤΑΙ..........ΥΟΥΙΚΡΑΤΟΥΑΕΠΡΙΑΙΤΟΑΡΑΙΤΕ.........
ΑΝΦΥΛΗ..Ι..ΚΥΡΙΟΥΦΙΛΟΦΩΝΤΟΣΔΡΑΧΜΩΝ+L

- - - ΡΧΤΤΕΛΗΣΜΡΡΣΣΙΦΑΤΟΥΤΤ.Ι.ΥΣ...ΙΧΑΡΗΣΤΟΥΠΙΩΝΟΣΘΡΥΗΣΙΟΣΓ....ΟΡ..ΑΣΙΦΩΝΤΟΣΔΟΝΑΚΕΥΣ......ΙΙΟΥ......
ΤΙΩΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣΙΙΧΟΙΙΟΧΩΕΣ

- - - ΣΚΑΙΧΩΡΙΣΕΚΑΣΤΟΣΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ...ΛΝ..ΞΙΚΛΗΣΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣΟΡΥΗΣΙΟΣΠΑΡΑΦΙΛΟ..ΑΣΠΡΟΣ......ΥΗΣΙΔΟΣΚ
......ΟΥΠΡΟΣΕΝΟΥΣΩΚΛΕΟΥΣΟΡΥΗΣΙΟΥ

- - - ΑΣ...ΜΙΜΑΣΙΑΣΤΕΤΤΑΡΑΣΑΙΛΙΕΙΣΙΝΕΝΧΜΩΤΗΣ..Ν.ΤΗΣΚΑΤΑΤΗΣΠΡΟΣΤΩΙΚΗΠΩΙΩΣΩΡΙΣΡΙ..ΔΟΣΙ......ΜΚΑΙ
ΚΑΤ.....ΜΟΣΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΑΙΣΧΡΩΝΔΙΝ

- - - - - - - ΝΙΣ..ΣΕΝΑΝΑΞΙΚΛΗΣΦΙΛΟ..ΑΝΠΗΝΑΙΚΗΝΠΡΑΤΩΡΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΠΟΛΥΞΕΝΟΥ..........
ΣΙ......Μ.ΥΕΣΧΑΤΙΩΤΗΣΠΑΡΑΠΕΓΓ

- - - - - - - ΑΧΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΙΕ.......ΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΚΑΙΤΑΣΕΣΧΑ..........ΕΡΜ
ΙΝΙΑ....ΓΕΙΤΟΝΕΣΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣΦΙΛΩΤΑΣ

- - - - - - - ΡΙΟΥΤΕΤ..Κ.Σ..ΝΠΙΝΤΗΚΟ...ΟΚΡ.ΣΙΥ...ΑΧΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΒΟΥΦΟΝΙΩΝΟΣ.........ΠΙ.Ι
ΚΑΙ......ΝΑΞΙΝΟΝΛΥΑΝΔΡΟΥΚΛΥΜΕΝΙ

- - - - - - - ΙΑΚΑΛΛΙΦΩΝΤΟΣΚΑΙΤΗΣΠΛΛΩΣ.....ΣΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝΙΙΙΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΤΗΝΕΝΑΣΤΙ.ΩΣΟΜΝΚΑΛ
ΛΙΦ....Σ.ΕΣΤΙΝΕΝΤΕΥΩΙΠΕΝΠΤΩΙΗΙΓΕΙ

- - - - - - - Λ...ΙΡΡΟΥ.Λ..........ΥΟΤΥΓΟΛ.ΝΝΓΛΚΑΙΤΛΣΟΙ.ΙΑΣΤΑΣΕΠΙΤ.ΝΟΥΡΙΝΟΥΛΡ...ΩΝΑΡΓΥ
ΡΙΟΥ..ΛΙΩΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΠΡΑΤΗΡΕΣ

....ΥΤ.......ΙΩ - - - - - ΝΚΛ.ΓΣΩΙΙ...Ι..ΚΑΙΧΩΡΙ.Ε.ΑΣΤ..ΤΑΝΤΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΑΠΑ.ΤΟΥΡΙΩΝΟΣ....Κ....ΙΦΩΝ
ΚΤΗΤ..ΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝΠΑΡΑΦΩΚΟΥΦΩΚΙ

.....ΡΥΗΣΙΟΣ... ΩΙΤΟΥ....Ι..ΑΤΥ......Κ.ΣΗΙΙΙΙΩ.ΝΣΙΜΙΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΓΥΡΙΟ.ΛΡΑΧΝ...ΧΙΛΙΩΝ
ΕΠΤ...ΟΣΙΩΝΣΥΝLΤΑΙΝΟΥΝΤΟΣΦΩΚΟΥ..

ΚΑΙΙ...ΙΩ........Τ - - - - ΤΟΤ.......ΙΟΣΔΕ.......ΗΣ.Α....Ν - - ΓΤΟΣΤΙΜΟΜΑΧΟΥΦΥΛΗΣΗΡΑΚΛΕΙ.........
ΡΑΚΗΝΥΛ...ΥΚΑΙΚΥΡΙΟΥΣΩΜΒΡΟΤΟΥΣΤΡΥΜΟ

- - - - ΑΚ - - - - - - - - - - ΜΟΥΟΙΣΓΕΙΤΩΝΜΟΡΥΧΙΩΝΡΛΙΙΙ.ΤΩ...ΟΝΑΚΕΥ
ΣΔ.....ΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝΠΡΗΣ

.ΙΡ..ΤΟ - - - ΟΣΓΛ.ΑΝΚ..ΣΩΙΕΔΟΥΣ.....ΑΙΔ - - ΩΝΗΣΣΣΧΑΤΙ-ΤΗΣΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΕΛΑ.
ΥΝΤΙΠΑΝΤΑΟΣΑΕΠΡΙΑΤΟΑΙΝΙΚΩ
ΓΜ - - ΣΓΕΙΤΩΝ - - - - - - - - ΔοΥΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΙΔΗΣΑΓΑοΑΡΧΟΣΑΛΚΜΕΩΝΟΣΕΣΧΑΤΙΩ
ΤΑΙΙΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣΠΕΜΠΤΕΙΔΙΧΟΜΗΝ - -
..Γ - - ΟΡΥ..ΙΟΣΠΑΣΦιΙΛ..ΕΟΥΔΙ - - - - ΠΑΣΑΝΚΑΙΩ.ΡΑΣΤΑΣΕΠΟΥΣΑΣΚΑΙΚΙ...ΟΙ..Γ-ΔΟΜΑΠΑΝ..
....ΑΣΤΕΙΟΙΚΙΑΙΔΗΜοΦΙΛοΣΕοΨΕΝ - - -
- - ΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕ=ΑΚΟΣ.....ΑΜ.ΣΙΑ - - ΞΗ........ΜΙΙΙ...ΡΙΑΝ.ΚΑΙΚΟΥΣ..ΙΑΤΗΡΝ......ΑΣΑΣΤΙΜΙ..Ι
....Λ-ΟΣΙΔΕΩΝΟΣΟΓΔΟΗΙ..ΙΚΙΟΕ - -
Σ - - ΥΟΕΣΤΙΑΣΜΣΤΑΚΥΡΙΩΝΤΗΣΑΙΔΟΥ - - ΝΙΚ.ΚΛΕΟΥΣΞΙ..ΓΧΡΙ..ΙΔΟΣΚΑΙΚΥΡΙΟΥΙΣΟΚΛΕΟΥΣΚΛΕΟΛ
....Vι..ΝΟΣΩΥΤ.ΧΩΡΙοΝΤοΝΑΛΟΙ - -
ΙΛ.ΡΑΛΣΟ.......ΙΣΕΙΗΟΔΟΣΚΥΚΛΩΙΗΙΓΕΙΤΟΝΕΣΠ..........ΡΤΤΑΔΡΥΟΣ..ΜΩΝΑ..ΥΡΙΟΥΕΚΑΤΟΝΕΙΚΟΣΙΠΡΑΤΗΡΕΣΙΣΟΚΛΗΣΚΛΕ....ΝΟ
ΥΣΙΑΚΛ........ΗΣΚΛΕΟΝΙΚΟΥΚΛΕΟΔΩΡΟ - -
ΚΑΙΚ.......ΤΕΣΚΑ.ΧΩΡΙΣΕΚΑΣΤΟΣΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ...ΙΡ..ΤΙΙ..ΙΩΝΟΣΤΑΡΔΕΝΗΣΤΑΡΔΕΝΟΥΧ.ΙΑΙ...ΜΙΣΙΩΝΟΣΤΕΛΕΣΙΚΛΗΣΕΥΚΛΕΟΥΣΗΡΑΚ
.........ΙΔΟΡ.ΕΟΣΟΡΘΙΑΔΟΣ-ΚΠΟ - -
........ΑΣΟΙΚΙΑΣΚΑΙΤΟΥΚΥΡΙΟΥΤΟΥ.........ΜΕ..ΣΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΚΙΜΙΚΟ..ΠΑΝΤΑΘΣΑΠΕΕΠΡΙΑΤΟοΡοΕΥΣΠΑΡΑΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥΕ
.........ΥΣΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΠΛΕ.Ν - -
ΑΜ.....ΜΟΝΑΡΓΥΡΙοΥΔΙ.ΧΙΛΙΩΝΤΕΤ.......ΝΓΤΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔ.Π.ΙΙΛΣ..ΕΥΚΛΕΟΥΣΕΥΚΛΕΟΥΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΕΠΡΙΑΤΟ
....ΟΙΚΙΑΣΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝ - -
ΙΤΑ.ΣΕΤΡΑΑΣΙΝΤΕΛL.....ΙΣΠΑΤΡΩΙΩΝ....ΚΑΑΠοΙΧ..ΠΡΙΑΤοΠΑΓΥΚΛΙ-ΚΙΓ..........ΔΕΛΦΟΥοΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΣΑΡΤΥΜΑ
ΧΟΣΚ/...ΑΣΕΣΧΑΤΙΑΣΠΑΣΑΣΟΣΑΙΗΣΑΝ - -
ΚΛΕΟΥΣΚΑΙΚΑΛΛΙ.Υ.....ΔΚΑΑΤΟΣΑΓΩ-ΑΣΟΣ..ΕΙΣΙΝΤΩΝ....ΙΩΝΤοΥΤ..Ρ.ΙΤΦΥΝΙ.Υ...ΙΤΟΥΤΡΩΝΟ_ΤΟΥΟ....ΟΥΗ....ΑΙΤΟΥΚΕΡΑΜ.....
....ΚΤΟΤΕΤΑΡΤΟ.ΜΕΡΟΣΚΛΟΔ - -
ΛΕΣΙΚΛΕΟΥΣΚΑΙΤΗΝΟΙΚΙΑ....ΑΙΤΟΜΙΚΗΤΟΝΑΡΓΙ.ΙΑΣ.ΤΟΣΛΕΣΙΚΛΗΣΓΑΡΕΥΟΥ.ΞΜΟΥΣΡΑΙΤοΝΚΕΡΑΜΟΝΤΟΝΕΝΤΑΙΣ..ΝΑΙΣΚΑΙΟΝ..ΑΙΤ.ΙΝ
ΚΑΙοΑΜ.......ΔΡΑΧΩΝΑΡΓ..ΟΥΤΡΙΣΧΙΛΙΩΝΕΠ -
ΚΟΣΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΔΑΕΣ-...ΥΤΙΧΩΝΟΣC...ΙΛΗΣΑΡΤΥΜΑΧΟΣΣΥΚΛΕΟΥΣΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΤΗΣΛΗΔΕΙΙΟΥΓ.......ΕΥΟ....ΝΗΣΑΙΙΣΤΑΡΧ
..........ΧΣΗΣΑΙΑΡΖΔΙΚΑΙΜΕΣΩΙΠΑΝΤL...
ΚΑΙΙΩΕ-Ι.ΕΚΛΣΤΟΣ......ΣΥΙΜ.ΣΑΣΧΑΡΙΣΤΑΔΟΥΕΚ-...C.....ΣΙΜΙΟΥΑΡΙΣΤΙΟΣΙΣΧΑ...ΤΟΥΚΑΙΠΑΡΑΑΡΙΣΤΙΟΣΑΡΙΣΤΙΟΣΕΣΧΑΤΙΩΤ......ΙΟΣΣΙΜΟΣΑΡΙΣΤΙ
..........ΕΠΡΙΑΤΟΤΑΣΟΙΚΙΑΣΚΑΙΤΟΝΚΕΡΑ -
ΡΙΑΤΑΕΝΑΙΣΙΛΕΙΠΑΝΤΑΟΣΑ....ΡΙΙΕΣΚΑΙΤΑΣΕΣΧΑΤΙΑΣΚΑΙΥΛΛΤΟΣΑ...ΑΣΤΑ..ΟΥ - - ΤΩ...ΓΙΙΙΟΝΣΧΛΡ.....Σ.ΑΛΛΙC.....ΑΤΗΣΙΣΟΔ
.......ΝΑΡΓΥΡΙΟΥΤΕΤΡΑΚΙΣ - -
Κ..ΙΛΤΑ...ΩΝΙΙΑΤΙΙΡ.ΣΑΡΙΣΙΧΙΡ...ΝΙΤ...ΑΧΡ.....Ρ.......ΙΑΙΑ - - ΚΑΙΚΙΙΙΤΩΝΣΥΜ..ΛΧ-ΧΟΥΚΛΥ........ΣΚΑΡ........
....ΑΙΕΡΩΝΙΞ·ΘΙ..ΑΙΟΣΕΙ - -
Κ..ΡΑΧΩ....ΣΙΑΕΙΥΟΥΤΗΣΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣΛΕΙΟΥΝ..ΣΚΑΙΑΔΙΑΚΟΣΙΑΣΦ..Σ.ΚΑΝ.Τ.ΥΙΣΙΕΣΚΑΤΙΙ-ΑΤΚΝΙΤΚΟΣΙΛ.ΟΓΑ.Υ.........ΧΙΡΣ...
.........ΚΑΤΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙ - -
ΡΥΧΙΩΝ..ΛΟΝΑΚΕΥΣΚΑΙΑΧΙ.ΙΛ...ΤΑΚΟΣΙΑΣ..ΜΑΚΟΝ..ΑΡΧΙΣ..Α.....ΥΧΙΩΝΟΣΛ....ΙΟΥ..ΚΑΤΑΠΕΝΤΑΚΟ..ΑΣΑΝΜΟΙΛΤ.........ΟΥΟΙ..
......ΣΚΑΤΑΕΚΑΤΟΝΚΑΙ - - -
ΚΛΥΜΕΝΕΥΣΚΑΙΚΟΙΝΟΝΙΑCΙΤΩΝΚΑΤΑΕΚΑΤΟΜΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΣΙΝ.ΟΣΑ..ΙΑΔΙ......ΠΑΡΑ - - - ΤΟΥΟΓ - - ΣΚΥΡΙ....ΝΙ......
..ΩΝ..ΟΡΥΗΣΙΟΣΕΠΡΙΑΤΟΤ - - -
ΕΝΕΛΑΙΟΥΝΤΙ...ΚΑΙΤΗΣΕΣΧΑΤΙΑΣΚΑΙΤΗΣΟΙΚΙΑΣΙΑΙΤΟΥΓΟΥΡΓΟΥ.Ν---ΙΙΑ.ΥΛΙ.-ΛΙ.-Α.Α.....ΕΑΣΤΗΣΚΑΙ.....ΥΚΑΙΚΥΡΙΟΥΚ..Ο..
......ΟΝΤΟΝΤΑΙΙΜΙ.ΟΙΣΓΕΙ - - -
ΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΣΥΝΕΠΑΙΝΟΥΝ - - - - ΥΡΙΟΥΛΙΕΟΦΑΛΙΟΣΞΕΝΟΔΗΜΟΣ....ΡΜΙΤ
ΑΙΟΥΣΕΛΕΙΟΥΛΙΙ..ΣΙ - - -

ΙΣΑΝΔΡΟΥΟΡΥΗΣΙΟΥΕΠΡΙΑΤΟΤΗΣΟΚ....ΙΙ.ΕΝΑΣΤΕΙΤ.Ν...ΣΕ - - ΤΟ..ΙΣ.ΚΑΙΤΟΥΟΙΚΟΠΕΔΟΥΤΟΗΜΙΣΥΟΙ.ΓΕΙΤΟΝΕΣ
ΑΚΕΣΙΜΒΡΟΤΟΣΔΡΑΧ - - -
ΔΙΑΚΟΣΙΩΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΠΑΝΤΑΟΣΑΕΠΡΙΑΤΟΠΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣΠΑΡΑ...ΥΟΝΙΟΣ..ΑΣ..ΟΥΛ..ΣΑΤ.ΗΣΛV.ΟΣΟΗΝ.ΙΟΣΠΕΙΣΙΚΡΑΤΟΥΟ
ΡΥΗΣΙΟΙΙΣΑΝΔΡΟΣΦΟΝΟΚΛΕΟ - - -
ΚΑΙΜΕΣΩΙΠΑΝΤΕΣΚΑΙΧΩΡΙΣΕΚΑΣΤΟΣ..ΑΝΤΟΣΤΟΥΛ..ΥΡΙΟΥ.....Π...ΧΙ.ΣΙΟ<.ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΣΙΝΙΡΥΕ\..ΤΙΠ..ΠΑΡΑΘΑΡΣΑΡΡΟΡΟΥ
ΑΓΑΘΩΝΟΣΚΑΙΣ - - - -
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝΚΑΙΦΥΛΗΣΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΑΣ...ΣΙΑΝΤΗΝΕΝΗΡΑΚΛΕΙ........ΛΜΟΝΕΝΚVΑΙΜ...ΣΙΛΙΙ.........
ΤΟΠΑΡΑΡ.Α.ΥΜΗΔΟΥΣ...ΑΚ - -
ΝΕΣΣΙΜΟΣΚ.ΤΗΤΩΝΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝΑ..Ω - - - ΤΗΣΠΑΡΑΧ....ΦΩΝΤΟ......ΙΤ
ΩΝΣΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝΕΠΡΙΑ - -
ΕΝΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝΕΝΩΙΤΟΗΡΩΙΟΝΕΣΤΙΝΤΟΕΓΑΝ..ΩΝΧΩ.ΙΩΝΤ - - ΧΡ......ΡΟΥ....
..ΔΟΡΡΩΝΕΙΣΤΗΝΟΔΟΝΚΑΤ - -
ΙΦΩΝΤΟΣΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΚΤΗΤΩΝΣΙΜΙΑ.......ΝΟ - - - - - - Η......
..ΙΔΟ..ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ - - -
ΤΟΣΕΣΧ.ΤΙΩ..ΙΩΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΕΙ.ΝΔΡΟΥ - - - - - - - - -
- - ΡΙΑΤΑΕΝΣΑ.ΗΘΩΙΠΑ - -
ΠΑΡΑΤΙΜΟΘΕΑΣΔΡΑΧΜΩΝΟΚ..ΑΚΟΣΙΩΝ.Ε..Τ - - ΣΙΣ.....Τ - ΥΗΣΑ - - -
- ΑΚΙΝΘΟΥΣΠΑΡΑΠΡΑΞΙ - - -
ΤΙΩΤΟΥΚΑΙΚΥΡΙΟΥΦΙΛΑΡΧΙΔΟΥ.....ΟΕΩΣΕ - - - - ΝΙΝ - - - ΙΩΝΕΠΑΝΔΡc.....
ΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΞΗΚΟΝΤ - - -
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝ.ΚΕΥΣ.........ΤΙΟΙΚΑΙΛΕΝΥ..ΤΡ..Υ....ΥΣ - - - - - - ΡΙΟΣΤΙΜΟΜΑΧΟΣΤΙΜΟ
ΜΑΧΟΥ.....ΑΚΙΔΙ.ΑΠΕΔ - - -
ΗΗΝΓΕΡΟΤΕΡΟΥΕΥΒΟΥΛΟΥ......ΣΠΡΙΑ.Α..Χ..........ΛΑΝΕΙΟΝΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣ.....ΛΟΥΤΟΥΕΥΠΟΡΙΩΝΟΣ...ΓΕΙΤΟΝΕΣΚΑΛΛΙ
ΔΑΜΑΣ......ΑΛΕΙΟ - - -
ΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΚΑΤΟΝΙΙΝΤΑ.......ΚΑΤΑΤ.........ΧΙΟΝC.......ΟΣΠΡΟ........Α...ΕΝΟ.....ΕΚ......ΩΣΩΝ.ΚΑΙΝ
ΕΑ.ΕΛΕΙΟΥΛΙΩΝΟΣ - -
ΚΛΥΜΕΝΙΣΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΚΛΕΟ....ΧΟΥ..........ΙΤΛ - - - - - ΟΝ.....Ρ.......ΗΝ.......ΤΗΣΘΙΚΙΑΣ
ΤΗΣΕΝΑΣ...ΗΗΝΠΡΩΤΙ - - - -
Ω.ΟΝΚΟΥΠΟΤΥΠΟΝΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΚΑΤΟΝοΙΣΓΕΙΤΩΝ....ΧΙΔΗΣΝ.Ε....ΝΟΥ....ΝΙΕΥΣΣΩ.ΕΠ...ΟΥΣΗΣΑΡΙΣΤΟΜΑΧΗΣΤΗΣΣΩΣΙΜΕ
ΝΟΥΣΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝΤΩΜΠΑΙ - - -
ΡΙΑΚΟΥΚΑΙΘΕΣΠΙΕΩΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΕΡΑΝ.Τ.ΡΓΝΟΥ.......ΣΩ.........ΟΥΚ.ΥΗΚ...ΣΤΑ.......ΩΣ..ΟΣΚΟΥ......ΙΑΔΗΣΚΑΙΚΥΡΙΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΥΚΡΙΤΟΛΙΜΟΥΘΕΣΤΙΑ - -
ΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΜΒΙΑΛΟΙΕ:Ν.ΙΟΙΝΙ.ΟΡΚΑΙΤΑΥΔΑΤΑΚΑΙΤΗΝ - ΤΟΥΤΟΝ......ΤΩΝΥ - - - - ΥΠΟ....
ΔΟΚ...ΟΡΙΞΕΙΤΟΤΕΙΧΙΟΝΟΕΣΤΙΝ - -
ΧΩΡΙΩΝΤΩΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ..ΑΤΙ.......ΤΗΝΟΔΟΝ - - ΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΤΙ - - - ΧΙΩΝΤ - - -
ΕΣΤΙΝΕΝΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΤΟΙΣΚΑΛΛΙΚΡ - -
ΤΟΥΜΕΛΙΣΣΩΝΟΣΩΣΠΕΡΙΑΓΓΙΤΟΤ..ΧΙ.ΝΚΥΚΛΩΙΚΑΙΩΣΟΧΙΜ.ΖΟΟΥΣ...ΑΣΙ - - - ΤΑΧΩΡΙΑΤΑΚΑΛΛΙΚΙ..ΤΟΥΣΚΑΙΩΣΠΕΡΙΑΓΙΙ
ΤΟΤΕΙΧΙΟΝΚΥΚΛΩΙΑ...ΙΠΡΟΣ - -
ΕΣΤΙΝΟΡΟΣΤΗΣΕΣΧΑΤΙΑΣΤΗΣΗΜΙΣΕ..ΣΠΡΩΛ.....ΧΡΙΜΖΥ.....Χ - - ΔΡΑΧ.Ω....ΥΡΙΟΥΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΑ.ΣΙ.ΛΤ......ΣΩΣΚΑ.....
.ΕΠΤΑΚΑΙΟΛΜΟΝΚΑΙΟΥΡΩΝΞΕΥ - -

ΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ.........ΣΦΟΝΟΝΕΡΕΚΛΕΟΥΣ......ΛΗΣΚ...ΕΚ......ΟΣΙΠΕΝΤΕΔΡΑΧΜΑΣΑΗΝ......ΚΟΜΑ.....
....ΛΛΗΣΚΑΤΑΕΚΑΤΟΝΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ
ΔΡΑΧΜΑΣΕΟΠΟΓΟΛΕΙΜΟΣΔΡΑ..ΟΡΑΖΑΣΤΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΛΚ..ΑΓ.ΑΤ....ΚΟΣ.........ΙΑ...ΙΙΔΟΣΡΙΙ..ΟΣΔΩΡΟ.....ΕΣΤΙΑ - - -
ΟΣΙΠΕΝΤΕΔΡΑΧΜΑΣΠΡΑΤΟΡΕΣΩ..
ΒΟΗΘΟΣΚΑΙ...ΛΙ...ΙΜΙΑΚΟΣΙΑΣΕΝ....ΗΒ ΡΑ.ΗΣ.ΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣΟΡΥΗΣΙΟ∠ΙΑΛΛΙΦΙ....ΤΕΣΚΑΙΡ -
- ΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΚΑΙΧΡΑ.
Χ.ΑΧΑΡΥΣΣ....ΣΤΙΑΔ.....ΓΙΑΤΟΤΗΝ - ΜΑΣ.Τ - - - - ΧΙ - - -
ΗΣΚΑΙΧΑΙΡΕ.ΑΣΧΑΡΥΣΣ..
.ΕΣ..ΑΛΛ....ΑΡΙΣ..ΡΟΝΝΙ - ΤΑΚΥΡΙΟΥ - - - - - - -
ΘΕΣΤΙΑΔΟΥΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝ -
ΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑ....Α.....ΝΑΣΜΕΝΕΙΩΙΚΑΙΤΑΣΕΣΧΑΤΙΑΣ..ΙΓΓΙΤΩΝΧΩΡΙΤΟΥΤΩΝΟΚ...ΕΣΤΙΝΟΣΙΤΕΤΡΑΚΟΣΙ...ΡΤΑ - -
..ΙΙΣΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΕΝΑΚΟΣΙΩΝ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ.........ΟΙΓΟΥ⁻ΙΝΤΑΣΟΤΡΟΣΩΦΙΙΑΕΧΑΙΡΕΛΑΣΑΡΙΣΤΩΝ..ΙΑΠΟΤΑΕΤΟΝΠ.Τ.ΝΧΩΡΙΩΝΤΩΝΕΝΑΙΣΙΛΕΙΚΑΙ - - ΝΕ
.ΙΑΤΩΙΠΑΡΑΑΡΙΣΤΟΝΟΗΣ - -
ΑΓΛ....Α - ΜΟ - ΙΣΑΟ - - - - - ΟΛΕ........ΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤ.....ΙΑ
.....ΠΑΝ..........ΑΛΟΥΜΕΝΑ...
Γ.ΜΤ⁻Α_.ΡΓΙ⁻ΙΥ - - ΚΟ - Φ.Σ ΧΩ - - ΤΑΚΟΣ...ΠΡΑΤΗΡΕΣ - -
- ΙΑΤΟΥΟΡ - - ΩΝΝΟΥΝΙΗ
ΜΔ......ΝΓΒΑΣΑΡΟ - - ΔΡΑΧΛ - - ΡΥΗΣΙΟ - ΧΑΠΑΡΑΦΕΙΔΩΣΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΟΣΚΑΙΠΑΡΑΙΦΙΚΡΙΤΗΣΧΑΙΡΕ
ΛΑΙΛΕΙΟΥΑΙΔΟΣΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝ........ΣΚΑΙΧΑΙΡΕΛ.
ΧΑΡΥΣΙΟ.ΘΕΣΤΙΑΔΩΝΕΠΡΙΑΤΟΤΙΙΝΟΙΚΙΑΝ....ΧΩΡΙΑΤΑΕΝΓΥΣΑΠΑΝΤΑ.ΑΡΛΧΑΡΥΣΣΙΟΥΤΙΑΤΟ..ΤΟΥΧΑΙΡΕΛΛ...Φ..Δ..ΣΟ..ΓΕΙΤΟΝΕΣΑΡΙΣΤΑΝ
ΔΡΟΣΜΑΝΤΙΝ.ΟΥΣΚΑΙΜΕ.........ΙΑΝΤΩΝ
ΚΑΙΧΩΡΙΣΤΥΑΡΕΚΑΣΤΟΥ..ΟΝΤΟΧΩΡ - - ΠΑΣΑΣ - - Ω....Ω....ΚΑΙΤΑΥΔΑΤΑΟΣΑΕΣΤΙΤΗΣΓΕΩΡΓΙΗΣΚΑΙΤΟΝΚΕΡΑ
ΜΟΝΤΟΝΟΝΤΑΚΑΙΘΥ - - ΣΕΠΟΥΣ..
ΚΑΙΤΑΛΛ/...ΣΚΓΥ......ΜΩΝΑΡ - - - ΧΙΛΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΣΣΤΡ..ΤΗΣΠΑΙ....ΑΝΤΟΣΟΡΥΗΣΙΟΣΚΑ.ΑΧΙΛΙ..ΠΟΛ..ΙΑΤΗΣ..
ΠΑΡΑΤΟΥ.ΔΟΝ..ΕΥΣΚΑΤΑΧΙ/..ΣΠΑΣΙΦΙΛ..
ΦΙΛΗΜΟΝΟ∠........ΠΑΝ.....ΛΗΣΠΑΡΑΠΑΣΙΦΩΝΤΟΣΟΡΥΗΣΙΟ.ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΗΣΑΙΝΗΣΙΑΣΑΡΙΣΤΩΝΑΞΑΡΙΣΤΟΛΟ
ΧΟΥ...Ι∠ΛΛΙΚΑΙΜ.ΣΩΙΠΑΝΤΕΣΚΑ.ΡΙΣΕΚΑ..
ΤΟΣΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ......ΑΙΝΗΣΙΑΣΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥΘΕΣΤΙΑΔΗΣΠΑΡΑΠΑΣΙΦΩΝΤΟΣΠΕΙΡΙΟΥΔΟΝΑΚΕΩΣΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΤΗΝ
ΕΝΑΣΤΕΙΙΙΓΕΙΤΟΝΕΣΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΝΕ...ΠΕ...
.ΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΞΑΚΟΣΙΩΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΙΙΙLΣΙΜΙΙΙΦΙΛΗΜΟΝΙΣΟLΙΙΙ∠ΙοΣΦΙΛΗΜΩΝΠΑΣΙΦΙΛΟΥΠΑΣΙΦΙΛΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣΕΚΠΟΛΕ
ΩΣ......ΑΡΙΣΤΩΝΑΞΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥΘΕΣΤΙΑ...
ΠΑΡΑΦΕΙΔΩΣΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑ...ΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΚΑΙΧΑΙΡΕΛΛΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΩΝΕΠΡΙΑΤΟΤΗΣΟΙΚΙΑΣΚΑΙΤΩΝΧΩΡΙΩΝ
ΤΩΝΕΝΗΡΙΣ.ΩΙΚΑΙΤΩΝΕΣΧΑΤΙΩΝΚΑΙΤ...
ΥΔΑΤΟΣΠΑΝΤΩΝΤΑ.....ΟΣΑΗΝΧΑΙΡΕΛΑ...ΙΑΤΟ - - - ΓΕΙΤΟΝΕΣΙΦΙΚΡΙΤΗΚΑΙΤΑΠΑΙΔΙΑΤΑΔΕΙΚΡΑΤΟΥΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΔΙΣΧΙΛΙΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝΠΡΑΤ.
ΡΕΣΤΙΜΟΚΡΑ...ΚΑΙΧΑΙΡΕΛΑΣΑ - - - - - ΚΡΙΤΗΧΑΙΡΕΛΑΕΛΕΙΟΥΑΙΣΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟ.......ΡΕΛΛΧΑ
ΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΟΥΠΑΡΑΡΧΑΓΟΡΟΥΜΟΡΥΧΙ.
ΝΟΣΔΟΝΑΚ.ΩΣΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑ......ΤΟΥΛΙΟΥΠΑΝΤΑΟΣΑΕΠΡΙΑΤΟΑΡΧΑΓΟΡΑΣΠΑΡΙΦΙΚΡΙΤΗΣ...ΓΕΙΤΟΝΕΣΚΛΕΑΓΟ
ΡΑΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΠΙ-ΝΤΑΙ....ΛΙΩΝ.......ΦΛΕΕΓΕΥΧΕΕΠΑΡ.ΣΝΚΙΑ. ΟΣ...Μ:..ΕΙ..ΤΑΜΕΝΟΥΦ.ΝΙΚΩ..ΣΙΦΙΛΟ.ΕΚΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΠΑΣΙΦΙΛΟΥΦΙΛΗΜΟΝΟΣ

ΕΚΠΟΛΕΩΣΠΑΡΙΦΙΚΡΙΤΗΣΧΑΙΡΕΛΑΕΚΕΙΟΥΑΔΟΣΜΕΤΑΚΥΡΙΩΝΤΙΜ........ΧΑΙΡΕΛΑΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΩΝΕΠΡ....ΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙ
ΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΕΛΕΙΟΥΛΙΩΙΚΑΙ...ΕΣΧΑ

ΤΙΑΣΚΑΙΤΑΥΔΑΤΑΤΑΠΡΟΣΟΝΤΑΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΚΑΙΤΑΣΚΡ..........ΤΗΣ........ΙΑΣΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΧΑΡΙΠΠΙΔΗΣΚΑΙΑΡ....ΔΡΑΧΜΩΝΑΡ
ΓΥΡΙΟΥΟΚΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΣΚΑΙΜΕ

ΣΩΙΚΑΙΧΩΡΙΑΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΧΑΙΡΕΛΑ.ΧΑΡΥΣΣΙΟΥΘΕΣΤΙΑΔΑ......ΕΙ..ΙΑ..Η...ΛΕΩΚΛΥΜΕΝΕΥΣΠΑΡΑΦΑΝΙΟ.ΠΑΣΙΦΙΛΟΣΕΚΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΠΑΣΙΦΙΛΟΥΦΙΛΗΜοΝοΣΕΚΠΟΛΕΩ

ΕΠΡΙΑΤΟΤΩΝΧΩΡΙΩΝΚΑΙΤΗΣΟΙΚΙΑΣΤΩΝΕΝΕΛΕΙΟΥΑ.....ΝΙ.Ν - - - ΤΩΝΠΑΝΤΩΝΩΝ.......ΦΑΝ...ΠΑΡΑΙΦΙΚΡΙΤΗΣ
ΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΚΛΕΑΓΟΡΑΣΧΑΡΙΠ - - -

ΔΗΣΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΣΚΛΕΕΙ......ΤΩΝΧΩΡΙΩΝΚΑΙΤΗΣΟΙΚΙΑΣ..Α....ΙΙΑΣΙΦΙΚΡΙΤΗΕΚΠΟΛΕΩΣ
ΠΑΣΙΦΙΛΟΣΦΙΛΗΜΟΝΟΣΚΑΙΜΕΣΩΙΚΑΙΧΩΡΙ......

ΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣΑΜΕΙΝΟΛΑΜΗΝΟΣΒΟΥΦΟΝΙΩΝΟΣΑΛΚ..Η..ΓΕ - - ΕΤΑΚΥΡΙΩΝΗΡΕΛΕΩΣ.ΠΑΝΔΡΟΥΚΛΥΜΕΝΕΩΣΠΑΡΑΚΑΛΛΙΩΣ
ΔΙΟΔΗΜΟΥΘΕΣΤΙΑΔΩΝΚΑΙΚΥΡΙΟΥΔΙΛΙΤ..

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ.ΕΣΤΙΑΔΟΥΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΤΗΝΕΝΑΣΤΕΙΗΕΣΤΙΝ.ΝΤΟΝ.....ΙΙΙΓΕΙΤΟΝΕΣΤΥΔΥΑΠΟΣΑΠΗΜ.ΝΤΟΣ..Σ.ΝΟΣΗΝ
ΕΠΡΙΑΤΟΚΑΛΛΙΩΚΑΙΟΚΥΡΙΟΣΔΙΑΠΟΣΠΑΡΑΘΕΟΔΙΠΠΟΥ

ΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΕΝΑΚΟΣΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΣΑΓΟΡΑΣΜΕΝΙΠ....ΛΕΙ...Ε - - - ΥΔΗΣΤΕΛ..ΚΤΟΡΟΥΗΡΑΚΛΕΙ......ΔΡΑΣΩ
ΚΛΕΟΥΣΛΕΥΚΙΠΠΟΥΟΡΥΗΣΙΟΥΕΠΡΙΑΤΟΤΑΧΩΡΙΑΤΑ

ΕΝΝΟΕΙΑΔΩΝΑΕΠΡΙΑΤΟΛΕΥΚΙΠΠΟΣΠΑΡΑΡΙΣΤΥΔΟΥΠΑΝΤΑΓ...ΟΥ - - ΚΑΙ - - ΙΣ.Ε....ΑΛ.ΕΙΤΩΝΧΩΡΙΩΝ...Υ
ΔΑΠΟΣΑΓΩΓΑΣΤΑΣΤΑΣΤΩΝΧΩΡΙΩΝΔΡΑΧΜΑΣΑΡΓΥ

ΡΙΟΥΔΙΣΧΙΛΙΩΝΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝΠΡΑΤΗΡΕΣΠΟΛΥΜΝ..Τ.....Χ.ΙΩ.......Χ - - Ε.....ΙΙΣΟΣΜΥΟΥΜ.ΝΟΣΠΕΝΤ...ΤΑΜΕΝΟΥ
vacuum ΑΡΤΥΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΗΡΑΚΛΕ.

ΔΩΝΠΑΡΑΘΕΣΠΙΕΩΣΟ.ΣΠΙΕΩΣΕΚΠΟΛΕΩΣ.ΑΙΔΡ..ΙΩΝC..ΙΕΣ....ΟΝ.ΧΟ..ΘΕΣΤΙΑΔ..ΚΑΙΚ..ΝΟΙ...ΟΓΝΙΑ......ΕΠΑΙΝΟΥΝ
ΤΟΣΚΑΙΣΥΜΠΩΛΟΥΝΤΟΣΘΟΥΓΕΝΟΥΣ

ΕΠΡΙΑΤΟΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚΑΙΤΑΧΩΡΙΑΤΑΕΝΙΑΚΙΝΘΩΙΤΑΝΙ..ΙΙΙΡΙΛΙΟ.......ΛΤ..Τ......Ι.ΥΣΙΟΣΚΑΙΚΟΙΝΟΝ...ΙΩΝΙΑΣΙΤΩΝΠΑΡ
ΤΥΕΥΓΕΝΟΥΣΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΑΡΤΥΜΑΧΟΣ

ΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΣΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝΣΥΝΕΠΑΙΝΟΥΝΤΟΣΕΥΦΡΑΝ.Ρ.Σ......ΓΣΠΙΕΥΣΘΕΣΠΙΕΩΣΕΚΓ.ΛΕΩΣΚΑΙΑΙΙΣ
ΤΩΝΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΘΕΣΤΙΑΔΗΣΚΑΙΚΟΙΝΟΝ

.ΞΟΞΕΝΙΑΣ.ΩΝΠΑΡΑΡΤΥΜΑΧΟΥΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.Ρ.ΚΛΕΙΔ.ΩΝ...ΡΙΑΤΟΛΣΧΩ..Α.ΑΓΝΙΑΣ..ΩΙΓΑΡΑΛΟΥΝΙ.ΝΑΥ - -
- ΤΑΟΣ.ΕΠΡΙΑΤΟΑΡΤΥΜΑΧΟΣΠΑΡΑΘΕΣΠΙ

ΕΩΣΚΑΙΑΡΙΣΤΩΙ...ΤΟΣΚΑΙΚΟΙΝΟΥ.ΕΟΞΕΝΙΑΣΤΩΝΟΙΣΓΕΙΤΟΝΕΣΑΡΤΥ.ΑΧΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΔΡΑΧΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΓ.Ν.ΑΚΟΣΙΩΝ
ΣΥΝΧΩΡΟΥΣΗΣΚΑΙΣΥΝΕΠΑΙΝΟΥΣΗΣΛΙΑΝΤΩΣ

Α.ΜΟΥΡΙΝΟΥΙ.ΙΡΛΕΩΣΜ.ΤΑΚΥΡΙΟΥΑΡΤΥΜΑΧΟΥΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΗΡΑΚΛΕ......ΑΤΗΡΓ.ΙΛΗΜΟΝΙΛΗΣΔΗΜΟΝΙΚΟΥΕΚΠΟΛΕΩΣ
ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ..ΟΦΡΟΝΔΗΜΟΝΙΔΟΥΕΚΠΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΟΣΦΟΚΙΟΝΟΣΟΡΥΗΣΙΟΣΠΑΡΑΟΗΝΑΛΟΥΑΝ...ΙΟΞΟΥΟΕΣΤΙΑΔΟΥΟ.ΚΥΡΙΟΣΣ.ΑΤΙ.ΕΟΣΑ.ΗΝΑΔΟΥΘΕΣΤΙΛΛΗΣΕΠΡΙΑΤΟΗΝΟΙ
ΚΙΑΝΚΑΙΤΟΧΩΡΙΟΝΤΟΕΝΕΛΕΙΟΥΛΙΟΙΔΡΑΧΜΩΝ

ΑΡΓΥΡΙΟΥΧΙΛΙΩΝΤΕΤΡΑ.....ΝΔΑ..Δ...ΦΩΡΑ..ΟΙΝΑΛ.ΙΑ..ΧΕΙΡΜ.Ν.ΥΣ.......ΛΛ.ΧΙΛΙΑΣΚΑΙΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣΟΣ
ΓΕΙΤΩΝΦΑΡΑΞΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥΔ.Δ.ΤΟΥ

ΡΙΩΝΟΣΑΟΝ.ΚL.......ΑΣΦ.Λ.ΣΙΑΣ..Λ..ΥΣΕΣΧΑΤΙΩΤΗΣ..ΡΛ.ΕΟΚΛΕΙΑΣΠΑ.ΚΙΛΟΥΕΚΠΟΛΕΩΣΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΘΕΑΙΝΕΤΟΥ
ΤΟΥΠΑΣΙΦΙΛΟΥΕΚΠΟΛΕΩΣΕΠΡΙΑΤΟΕΝΤΟΥ....ΟΥΕΙ

ΕΝΤΟΝΩΙΕRΔΟΥΛΩΙΤΡ..ΡΤΕΩΡΟΝΟΙΚΗΜΑΤΟΕΠΙ...ΓΕΙΣΩΛΩ.ΚΑ..ΕΡΑΜΟΝΤΟΝ..ΟΝΤΑΚΑΙ...ΑΣΙΑΣΕΠΟΥΣΑΣΚΑΙΔΙΟΔΟΝ
ΕΙΣΤΗΝΟΙΚΙΑΝΗΙΓΕΙΤΟΝΕΣΦΑΙΑΞΛΕΩΔΑΝΑΞ

Vs. 53. extr. diserte ΔΡΑΧΩΝ scriptum est. Versus deest nullus neque initio neque in fine.

\- - - - - ᾿Ε]π᾿ ἄρχοντος - - - - - -
\- - - - - - - - ὅ ἐστι[ν ἐν - - -
\- - - - - - ἐπρίατο - - - - χω[ρ]ί[ου - - Δ]ον[α]κε[ύς -
\- - - - δρ]α[χμῶν ἀρ]γυρίου δισχιλίων πε[ντ - - - κ]ύρ[ιος? - - -
\- - - - - - - - κ]ύριος - - - -
\- - ου κύριος ᾿Αν - - [᾿Εσχατ]ιώτης, [ἐπ]ρίατο τὴν οἰκίαν τὴν - - ἥ ἐστιν - - - - Δον[ακε] - ?
\- - - - - - ἀργυρίου δραχμ[ῶν - - - - -
\- - ιος ᾿Εσ[χ]α[τ]ιώτ[ης] - - - τῇ αὐτοῦ - - - - - -
\- υπιων - [῾Ηρ]ακλείδου ἐπ[ρίατο - - ῳκο]δομημέ[ν]α, τὸ ἂν - - - - - -
δραχμῶν ἀ]ργυρ[ίου ἑκα]τόν. πρατ[ῆρες] - - - - καὶ - - - -
\- - - φαντος, ἀριστερᾶς? - - - καὶ τοῦ - - - - - -
\- - εὐς? - - - - - - - Φερε[κύδ..? παρὰ Νικοδρό-
μου - - ᾿Ο]ρυησίου ἐπρίατο τὰ χωρία τὰ ἐν .... [π]ά[ντα ὅ]σα [ἐπρία]το Νικόδρομος παρὰ Φερε[κύδ]ους, οἷς [γ]ει[τ-
ν]ιῶσι - - - - δραχμῶν [ἀργυρίου - -
\- ατος ῾Ηρακλεί[δ]ου Κλυμενεὺς παρ[ὰ Στράττιος? Παντα]λέοντος ᾿Ορυησίου ἐπρίατο οἰκόπεδον ἐμ Παμ[ησα] - -
κα[ὶ τὰ χ]ω[ρία? - - οἷς γεί]των Πεισικ[ράτης - - -
πρατ]ὴρ Πανταλέων Στρά[ττ]ι[ο]ς, ᾿Απ[ε]λλαιῶνος - - [τῃ] ἐ[πὶ] δε[κάτῃ. Πυθ]ιονίκη Πυθοκρίτου ᾿Ορυησί[α, ἧ
κύ]ριος [Π]εισ[ικράτης - - - ᾿Ορ]υήσιος, παρὰ - -
ἧς κ]ύριος [᾿Αλ]κισθένης [Σ]ωγέν[ο]υς [᾿Ο]ρυήσιος, ἐπρίατο τὴ[ν οἰκ]ίαν κ[αὶ τὰ χ]ωρία τὰ [ἐν - - δρ]αχμῶν ἀργυ-
[ρίου δισχ]ιλίων ... [α]κο[σίων - - - - πρατῆρες] - -
\- γιάδου ᾿Εσχατιώτ[ης καὶ Κλ]εόνικος Καλλιφῶντος ῾Ηρακλείδ[ης. ἐπ]ρίατο ᾿Αἰ[ν]ικ[ὼ] μετὰ κυρίου Δ[αϊ]μάχ[ου
παρὰ Πυθ]ιονίκης? Νικοτ[έλους ᾿Ορυησί]ου [πάντα ὅσα] αὐτ[η - - πα-
ρὰ] Πασιφῶντος Πειρί[ου Δονακ]έως ἐπρίατο, τὴν οἰκίαν καὶ τὰ [χωρία τ]ὰ ἐ[ν] ᾿Ελαιοῦντι καὶ τὰς ἐσχατιάς, ὅσαι
[κα]τὰ τὸν κοιν[ὸν λουτρῶνα? κ]αὶ τὸ ὕδωρ, οἷς γείτονες [Α]ρ - - [καὶ
ἡ ὁδὸς ἡ ἐκ Π[α]μησα - - - ἐπὶ τὸ [Δη]μήτριον? [κ]ατὰ [τ]ὸ κάτ[ω], πάντα ὅ[σα] ἐπρίατο Πασιφῶν παρὰ
Στρύ[μονος]........ συνεπαινούσ[ης .... ᾿Αν]τιπ[ά]τρου ᾿Ορυησί[ου γυναικὸς ᾿Ελει-
ου[λ]ίδος, καὶ [τ]οῦ [ἀνδρὸς] αὐτ[ῆς] ᾿Αντι[πάτ]ρου [Ε]ὐπορίωνος ᾿Ορυησίου καὶ Κλεοφάνου Κλεο.........έως, δραχμῶν
ἀργυρίο[υ πεντ]ακισ[χιλίων. Εὔ]μνησ[τος? - - -
Θ]εστιάδης παρ[ὰ ... λ]ίχου . αρν[η]τος [Θ]εστιάδου ἐπρία[το τὴν] οἰκίαν τὴν ἐν Δ[όνακι? - - πρατῆρες] - -
\- - - ος Δονακεὺς κ[αὶ - - - -
ἀργυρίου δραχ[μῶν - - - τ]ῃ ῾Ηραιῶνος. [᾿Α]λκιδ[άμας] - - Κλυμενεὺς παρὰ [Πρα]ξ[ιδ]ίκ[η]ς? ᾿Ι[σάνδ]ρου ᾿Ορυη-
[σίας, αὐτῆ]ς κ[αὶ τοῦ ἀ]νδ[ρ]ὸς ᾿Ο[κρ]αί[ου] Πεισικράτους ᾿Ορυησί[ου καὶ ...
᾿Ι]σάνδρου ᾿Ορυ[ησίου ἐπ]ρίατο τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία τὰ ἐ[ν] Τ - - [δραχμῶ]ν ἀργυρίου δισχιλίων ... ακοσίων,
ο[ἷ]ς γείτονες Κριτίας - - ο[υ] ᾿Εσχ[ατ]ιώ[της], Κλεόνικος Καλλιφ[ῶντος·
πρατῆρες ᾿Αρ - - - - ους [᾿Ο]ρυήσιος, ᾿Οκραῖος [Π]εισικρ[άτους ᾿Ορυήσιος] .... ᾿Αλκι - - - - [Νι]-
κόδρομος Νικάνδρου, [Νίκανδρο]ς [Νικάν]δρου? ᾿Ορυήσιοι καὶ κοινὸν [τῶν Θεοξενι-
ασ[τ]ῶν παρὰ - - - - [᾿Ελειουλ]ίδος? κ[αὶ - - - - ᾿Ελειουλ]ί[δ]ος [ἐπ]ρίαντο τὴν οἰκίαν τὴν ἐν ἄστ[ει
πρὸς τῷ ... ἀν]δρ[ο]υ [ἱ]ερῷ, ἧ γείτονες Πυθο[κλῆς?
\- - τος, [δ]ρ[αχμῶν] χιλί[ων δι]ακοσίων ὀγδ[ώ]κ[οντα. πρατῆρες] - - - - ᾿Αγ[η]σ[αρ]χίδης Π[υ]θοκλέους
[῾Υ]ακιν[θε]ύ[ς, καὶ] ..... λιος ...... έως, Σιμίας ᾿Αριστύδου ᾿Ορυ[ή]σιο[ι,
\- - νικος ᾿Αρισ[τύδου] - - - - - καὶ [μέσῳ] πά[ντες καὶ χωρὶς ἕκαστος παντ]ὸς τοῦ ἀργυρίου - - - -
\- του, ἀργυρίου [δ]ρ[αχμαὶ ἑ]πτακόσ[ιαι ἑβδο]μήκοντα ἑπτά, τέτταρες ὀ[βολοί.
\- - - - ῾Ηραιών? - - - [Κ]λ[ε]οφῶν[το]ς [γ]υ[ναι]κ[ὸ]ς? ἧς κύριος Φιλο[φάνη]ς?
[Φιλοθ]έου ᾿Ο[ρυήσιος], ἐπρίατο π[αρὰ Διο]γνήτου? Εὐκλέους ᾿Ορυησίου τὰ -
\- - - ας τῶν [ἐν ῾Η]ρα[κλει]δῶν? οἷς [γείτονες Πο]σιδώνιος καὶ τὰ [παιδία τὰ] ...ικράτου· ἃ ἐπρίατο
᾿Αρ[χ]ιτέ[λης - - - μετὰ] κυρίου Φιλοφῶντος δραχμῶν [χιλίων?
πρατῆρες ᾿Αρ]χ[ι]τέλης .....ιφάτου ....[ε]ύς, [᾿Αντ]ιχάρης ...πίωνος [᾿Ο]ρυήσιος, ... [Π]ασιφῶντος Δο-
νακεύς, ... [᾿Εσχα]τιώτης, Στρατόνικος ......ο[υ Θ]εσ[τιάδης?
καὶ μέσῳ πάντε]ς καὶ χωρὶς ἕκαστος παντὸς τοῦ ἀργυρίου. [᾿Α]ν[αξ]ικλῆς ᾿Αναξιμένους ᾿Ορυήσιος παρὰ Φιλο[θέ]ας
Προ[ξένου ᾿Ορ]υησί[α]ς κ[αὶ κυρί]ου Προ[ξ]ένου Σωκλέους ᾿Ορυησίου,
ἐπρίατο .... καὶ] αἱμασιὰς τέτταρας, αἳ.. εἰσὶν ἐ[πάν]ω? τῆς ..ν.της, κάτ[ω] τῆς πρὸς τῷ κήπῳ, ὡς [ὁ]ρί[ζε]ι
\- - - καὶ κατ..... μος, οἷς γείτονες Αἴσχρων Δυν-
\- - - - - - σεν ᾿Αναξικλῆς Φιλο - - [τ]ὴν [ο]ἰκ[ία]ν? πράτωρ ᾿Αριστο-
κλῆς Πολυξένου, - - - μ[ο]υ ᾿Εσχατιώτης, παρὰ Πε[ισ-
\- - - - - - μ]άχου ῾Ηρακλείδου ἐ[πρίατο] τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς
ἐσχα[τιὰς τὰς ἐν - - -? οἷς] γείτονες Κλείταρχος, Φιλώτας,
\- - - - δραχμῶν ἀργυ]ρίου τετ[ρα]κ[ο]σ[ίω]ν π[ε]ντήκο[ντα. πρατὴρ] - - [μ]άχου ῾Ηρα-
κλείδης, Βουφονιῶνος - - - - - [᾿Α]ναξῖνο[ς] Λυ[σ]άνδρου Κλυμεν[εύς,

- - - - - παρ]ὰ Καλλιφῶντος καὶ τῆς [φυλῆ]ς [τῆ]ς Ἡρακλειδῶν [ἐπ]ρίατο τὴν οἰκίαν τὴν ἐν ἄστ[ει] ..... Καλλιφ[ῶντο]ς, [ἥ] ἔστιν ἐν τ[όν]ῳ πέντπτῳ, ᾗ γεί-

- - - - - λ - ίππου - - καὶ τὰς οἰ[κ]ίας τὰς ἐπὶ τ.ὶν Οὐρίνου? [δ]ρ[αχμ]ῶν ἀργυρίου [χι]λίων ἑβδομήκοντα. πρατῆρες

- - - - - κα[ὶ μέ]σῳ [πάντες] καὶ χωρὶ[ς] ἕ[κ]αστ[ος] παντὸς τοῦ ἀργυρίου, Ἀπατουριῶνος .... Κ[αλλ]ιφῶν Κτή[των]ος, Ἡρακλειδῶν, παρὰ Φώκου Φωκί-

ωνος? Ὀ]ρυησίο[υ ἐπρίατο - - - πρατῆρες] - - Σιμίας, Καλλικράτης· ἀργυρίο[υ] δραχ[μῶν] χιλίων ἑπτ[ακ]οσίων, συνεπαινοῦντος Φώκου [Φώκου?

καὶ [Φωκ]ίω[νος Φώκου? - - - - - ιππ]ος? Τιμομάχου φυλῆς Ἡρακλει[δῶν πα]ρὰ - - - καὶ κυρίου Σωμβρότου Στρύμο[νος?

- - - [ἐπρίατο] - - - - - μου, οἷς γείτων Μορυχίων .....τω[νος Δ]ονακεύς, δ[ραχμ]ῶν ἀργυρίου τετρακοσίων· - - -

- - - - - ων[ο]ς Ἐσχατι[ώ]της ἐπρίατο τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία τὰ ἐν Ἐλα[ιο]ῦντι πάντα ὅσα ἐπρίατο Αἰνικώ,

- - οἷ]ς γείτων - - [πρατῆρες] - - - δου, Πεισιστρατίδης, Ἀγά[θ]αρχος Ἀλκμέωνος Ἐσχατιῶται, Ποσιδεῶνος πέμπτῃ διχομην[ίᾳ.

- - - - Ὀρυ[ήσ]ιος πα[ρὰ] Φιλ[οθ]έου Δι - - [ἐπρίατο] - - πᾶσαν καὶ ὤ[χ]ρας τὰς ἐπούσας καὶ κ[έραμ]ο[ν τ]ὸ[ν ἐν]ό[ντ]α, πάν[τα πρὸς τῇ ἐν?] ἄστει οἰκίᾳ Δημοφίλο[υ Θ]εο[γ]έν[ους

- - - δραχμ]ῶν ἀργυρίου ἑξακοσ[ίων. - - α[ἱ]μ[α]σιὰ - - - [πρα]τὴρ Ν - - - - - - [Πο]σιδεῶνος ὀγδόῃ [εἰκάδ]ι? [Θ]ε - -

- - - - ο]υ [Θ]εστιὰς μετὰ κυρίων - - - ου - - - [καὶ] Νικ[ο]κλέους [παρὰ] - - ιδος καὶ κυρίου Ἰσοκλέου[ς] Κλεο[γένους ἐπρίατο] τ[ὸ] χωρίον τὸ [ἐ]ν Ἀλο - - -

- - - - ἡ ὁδὸς κύκλῳ, ᾗ γείτονες - - - [δραχ]μῶν ἀ[ργ]υρίου ἑκατὸν εἴκοσι. πρατῆρες Ἰσοκλῆς Κλε[ογέ]νους, - - - ης Κλεονίκου, Κλεόδωρ[ος - - - -

καὶ [μέσῳ πάν]τες κα[ὶ] χωρὶς ἕκαστος παντὸς τοῦ ἀργυρίου, - - - - - ίωνος, ...ένης ....ένου[ς], Ἀ[ρτε]μισιῶνος. Τελεσικλῆς Εὐκλέους Ἡρακ[λείδης παρὰ] Ὀρ[θ]έ[ω]ς Ὀρθιά[δ]ο[υ ἐ]κ πό[λεως

ἐπρίατο τ]ὰς οἰκίας καὶ τοὺ[ς] κ[ήπ]ου[ς] τοὺ[ς ἐν] - - - καὶ τὰ χωρία τὰ ἐν Κιμικ[ῷ?] πάντα ὅσα πε[ρ] ἐπρίατο Ὀρ[θ]εὺς παρὰ Πολυκράτους τοῦ Ε - - - - [ο]υς, οἷς γείτονες Πλε[ι - -

- - δραχ]μ[ῶ]ν ἀργυρίου δι[ς]χιλίων τετ[ρακοσίω]ν. [Εὔ]μαχος Ἀριστάρχου Ἡρακλείδ[ης παρὰ] Εὐκλέους Εὐκλέους Ἡρακλείδου ἐπρίατο [τὰς] οἰκίας καὶ τὰ χωρία τὰ ἐν - - - -

- - - - πατρῴων - - - [ἐπ]ρίατο πα[ρὰ] Κ[αλλ]ι[κλέους τοῦ ἀ]δελφοῦ, οἷς γείτονες Πλείσταρχος, Ἀρτύμαχος· κ[αὶ τ]ὰς ἐσχατιὰς πάσας ὅσαι ἦσαν [Εὐκλέους Εὐ-

κλέους καὶ Καλλι[κλέο]υς [καὶ τὰς ὕδ]ατος ἀγω[γ]άς, ὅσ[αι] εἰσὶν τῶν [χωρ]ίων τού[των, κα]ὶ τ[ο]ῦ ....[λ]ουτρῶνο[ς] τοῦ .... [κ]αὶ τοῦ κεράμ[ου τοῦ] ..... τὸ τέταρτο[ν] μέρος, κ[αὶ - - - Τε-

λεσικλέους, καὶ τὴν οἰκία[ν κ]αὶ τὸ μ[υ]κητὸν? ἃ [ἐπρ]ία[το Τε]λεσικλῆς [π]αρ' Εὐ[θ]υ[γέν]ους? καὶ τὸν κέραμον τὸν ἐν ταῖς [ὤχρ]αις? καὶ - - - - - δραχ[μ]ῶν ἀργ[υρί]ου τρισχιλίων ἑπ[τα-

κοσίων. πρατῆρε[ς Α]ἰσ[χης Ε]ὐτ[υ]χ[ί]ωνος? [Θεστ]ι[άδ]ης, Ἀρτύμαχος Εὐκλέους Ἡρακλείδης, Ἀρίσταρχος - - - ου[ς] [Ἡρακλείδης], Εὐ[θυγέ]νης, Ἀ[ρ]ίσταρχ[ος - - ου]ς Ἡ[ρ]α[κλεῖδα]ι, καὶ μέσῳ πάντ[ες

καὶ [χ]ω[ρὶς] ἕκ[α]στος. - - - σας Χαριστάδου ἐκ [πόλεως παρὰ] Σιμίου Ἀρίστιος [Ἐ]σχα[τιώ]του καὶ παρὰ Ἀρίστιος Ἀρίστιος Ἐσχατιώτ[ου καὶ παρὰ] - - - Ἀρίστι[ος Ἐσχατιώτου] ἐπρίατο τὰς οἰκίας καὶ τὸν κέρα[μον καὶ τὰ χω-

ρία τὰ ἐν Αἰσιλεῖ πάντα ὅσα [ἦν Ἀρίστ]ι[ο]ς, καὶ τὰς ἐσχατιὰς καὶ ὕ[δα]τος ἀ[γωγ]ὰς τὰ[ς ἐπ]ού[σας - - - οἷς] γ[ε]ί[το]ν[ε]ς Χαρ[ιστάδη]ς, [Κ]αλλι - - - δ[ραχμῶ]ν ἀργυρίου τετρακις[χιλίων

πεντ]α[κοσί]ων. [πρ]ατ[ῆ]ρ[ε]ς Ἄρισ[τις - - Ἐσχατιώτης κ]α[τ]ὰ - - - καὶ Κ[τή]των Συμ[μά]χου Κλυ[μενεὺ]ς κα[τὰ - - - - - -

κ[ατ]ὰ .... [κο]σία[ς], ... της Ἡρακλείου [Ἐ]λειου[λεὺ]ς κα[τ]ὰ [δ]ιακοσίας, - - κατ[ὰ τε]τ[ρα]κοσί[ας], - - - - κατὰ πεντακοσί[ας,

ρυχίων [Δ]ονακεὺς κα[τ]ὰ χι[λ]ί[ας πεν]τακοσίας [τρι]άκον[τα?] Ἀρχ[αγόρ]α[ς Μορ]υχίωνος [Δονακε]ὺ[ς] κατὰ πεντακο[σί]ας, Ἀν - - ς κατὰ ἑκατὸν καὶ - -

Κλυμενεὺς καὶ κοινὸν [Θ]ιασιτῶν? κατὰ ἑκατὸμ πεντήκοντα. - - παρὰ - - [ἧ]ς κύρι[ος] ..νι.......ων[ος] Ὀρυήσιος, ἐπρίατο τ - -

ἐν Ἐλαιοῦντι, καὶ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τῆς οἰκίας [κ]αὶ τοῦ [π]ύργου - - - - - - - καὶ κυρίου Κ[λε]ο[φάνους] - - οἷς γεί[των - - - δρα-

χμῶν ἀργυρίου ἑπτακοσίων πεντήκοντα, συνεπαινούν[των - - - - καὶ κ]υρίου [Κλ]εοφά[ν]ο[υ]ς. Ξενόδημος ....ους Ἐλειουλ[εὺ]ς [παρὰ Πεισικράτους

Ἰσάνδρου Ὀρυησίου ἐπρίατο τῆς ο[ἰ]κ[ίας τῆς] ἐν ἄστει τ[ὴ]ν [ἡμί]σε[ιαν, καὶ τοῦ χωρίου?] τὸ [ἥμ]ισ[υ] καὶ τοῦ οἰκοπέδου τὸ ἥμισυ, οἷ[ς] γείτονες Ἀκεσίμβροτος, δραχ[μῶν - - -

διακοσίων πεντήκοντα· πάντα ὅσα ἐπρίατο Πεισικράτης παρὰ ..[ε]ύον[τ]ος - - - - [πρατῆρες] - - - ς, Ὀ[κρα]ῖος Πεισικράτου Ὀρυήσιοι, Ἴσανδρος Φ[α]νοκλέο[υς Ὀρυήσιος,

καὶ μέσῳ πάντες καὶ χωρὶς ἕκαστος [π]αντὸς τοῦ [ἀργ]υρίου. - - - - - Καλλικράτης Σί[μο]υ Ἐ[σχα]τι[ώτης] παρὰ Θαρσα[γ]όρου Ἀγάθωνος καὶ Σ[ιμίου - - -

Ἡρακλειδ[ῶ]ν καὶ φυλῆς Ἡρακλειδῶν ἐπρίατο τὴν ἀσ . . . σιαν τὴν ἐν Ἡρακλει[δῶν, καὶ τὸν κέρα]μον ἐν Κυαιμ - -?
[ἃ] Σι[μ]ί[ας ἐπρία]το παρὰ [Ε]ὐμήδους? [Δον]ακ[έως, οἷς γείτο-
νες Σῖμος, Κτήτων, δραχμῶν ἀργυρίου τετρακοσίων. [πράτ]ω[ρ - - - - [Ἐσχατιώ]της παρὰ
Χ[αιρε]φῶντο[ς Κτή]των[ο]ς? Ἡρακλειδῶν, ἐπρία[το τὸ χωρίον τὸ
ἐν Ἡρακλειδῶν, ἐν ᾧ τὸ ἡρῷόν ἐστιν τὸ ἐ[π]άν[ω τ]ῶν χω[ρ]ίω[ν] τ[ῶν] - - - - - -
- - - - εἰς τὴν ὁδὸν κατ[ὰ - -
ιφῶντος, οἷς γείτονες Κτήτων, Σιμίας. - - - - - - - - -
- - - [ὀγ]δό[η] Θαργηλιῶνος - - - -
τος Ἐσχ[α]τιῶ[τ]ι[ς] μετὰ κυρίου Ε[ὐά]νδρου - - - [παρὰ] - - [ἐπρίατο τὰ
- - - - χω]ρία τὰ ἐν Σα.ήθῳ πά[ντα ὅσα - - - ἐπρίατο
παρὰ Τιμοθέας, δραχμῶν ὀκ[τ]ακοσίων [π]ε[ν]τ[ήκοντα? πρατῆρες - - - - Ὑ]ακινθ[ε]ὺς
παρὰ Πραξι - - - [Ἐσχα-
τιώτου καὶ κυρίου Φιλαρχίδου . . . . . [Θ]έως Ἐ[σχατιώτου ἐπρίατο - - - - οἷς γείτ]ων
Ἐπανδρ[ος, δρα]χμῶν ἀργυρίου ἑξήκοντ[α. πρατῆρες - - -
Ἀριστό[ν]ου [Δ]ον[α]κεύς - - - - - [καὶ κύ]ριος Τιμόμαχος Τιμομάχου, [παρὰ
- - - ἐπρίατο τὴν οἰκίαν,
ἣ ἦν [π]ρότερο[ν] Εὐβούλου - - [καὶ - - βα]λανεῖον, ἐπ' ἄρχοντος . . . . . . λου τοῦ Εὐπορίωνος· [οἷς] γείτονες
Καλλιδάμας - - - - -
δραχμῶν ἀργυρίου ἑκατὸν [πε]ντ[ήκοντα. πρ]ατ[ῆρες] - - - - χίον[ος] - - ος, Προ - - α[ς Ξ]ενο - - ἐκ [πόλεως,
Σ]ώσων Καινέα, Ἐλειουλ[έ]ων. Ὁσ - - - -
Κλυμενὶς μετὰ κυρίου Κλεο[μά]χου - - [παρὰ] - - - [ἐπ]ρ[ίατο τὴν] ἡμ[ίσειαν] τῆς
οἰκίας τῆς ἐν ἄσ[τει], ἣ ἦν πρ[ό]τ[ερον - - - -
- - - ὑπὸ τύπον, δραχμῶν ἀργυρίου ἑκατόν, οἷς γείτων . . . . χίδης Ν . . . . . νου [Κλυμε]νεύς? σ[υν]επ[αιν]ούσης
Ἀριστομάχης τῆς Σωσιμένους μετὰ κυρίων τῶμ παί[δων - - - Πυ-
ρ[ρ]άκου καὶ Θεσπιέως Ἡρακλειδ[ῶν. π]ρα[τῆρες - - - - - - - - -
[Θεστ]ιάδης [μετὰ] κυρίου Δωροθέου Κριτο[δή]μου Θεστιά[δου ἐπρίατο τὴν οἰ-
κίαν καὶ τὰ χωρία τὰ ἐμ Β - - - - καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὴν - - - τούτ[ω]ν? [καὶ] - - τῶν ὑ[δάτων]
- - ὑπο . . . ὁρίζει τὸ τειχίον, ὅ ἐστιν [ἐπάνω τῶν?
χωρίων τῶν Καλλικράτους [κ]ατ[ὰ τὴν - - -]την ὁδόν, - - - - οἷς γείτονες Τι - - -, - - χίων - - - -
ἐστὶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς Καλλικρ[άτους
τοῦ Μελίσσωνος, ὡς περιάγ[ε]ι τὸ τ[ει]χί[ο]ν κύκλῳ καὶ ὡς ὁ[ρ]ί[ζει? τ]οὺς? [ἐν] Α[ἰ]σ[ιλεῖ]? - - - τὰ χωρία τὰ
Καλλικ[ρά]τους, καὶ ὡς περιάγ[ε]ι τὸ τειχίον κύκλῳ α - πρὸς - -
ἐστὶν ὅρος τῆς ἐσχατιᾶς τῆς ἡμισε[ία]ς πρ - - - δραχ[μ]ῶ[ν ἀργ]υρίου, τὰ χωρία τὰ ἐν Α[ἰ]σιλ[εῖ]
- - - - κα[ὶ] . . . . . ἑπτὰ καὶ ὅλμον καὶ οὐρῶν ζεῦ[γος
δραχμῶν ἀργυρίου πεντακοσίων. [ἔγγυοι ὠνῆ]ς? Φ[ά]ν[ω]ν [Φ]ερεκλέους [Θεστιάδ]ης κ[ατὰ] ἑκ[ατὸν εἴκ]οσι πέντε
δραχμάς, - - - - - - [Θεστιάδ]ης κατὰ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε
δραχμάς, ... [π]όλεμος, Δ[ι]α[γ]όρα[ς] Ἀστίου Θεστιάδ[α], κ[ατ]ὰ [ἑκ]ατ[ὸν εἴ]κοσ[ι πέντε δρ]α[χμάς], Δ[ω]ρ[ό-
θε]ος Δωρο[θέου Θ]εστιά[δης κατὰ ἑκατὸν εἴκ]οσι πέντε δραχμάς. πράτορες ὠ[νητῆ?
Βόηθος Κα - - - - - [κατὰ δ]ιακοσίας, - - ρά[δ]ης [Π]ανταλέοντος Ὀρυήσιο[ς, Κ]αλλιφ - -
καὶ Ρ - - - - - μετὰ κυρίων Τιμοκράτους καὶ Χα[ιρέ-
λ]α Χαρυσσ[ίου Θε]στιαδ[ῶν ἐπρ]ίατο τὴν - - [δραχμῶν] - - χι[λίων] - - - - [πρατῆρες
Τιμοκράτ]ης καὶ Χαιρέ[λ]ας Χαρυσσ[ίου
Θ]εσ[τι]ά[δαι. - - - - με]τὰ κυρίου - - [παρὰ Ἀριστονόης?
- - μετὰ κυρίου?] - - Θεστιάδου ἐπρίατο τὴν
οἰκίαν καὶ τὰ [χωρί]α [τὰ ἐ]ν Ἀσμενείῳ? καὶ τὰς ἐσχατιάς, [αἵ εἰσ]ι τῶν χωρί[ων] τούτων . . . . . ἐστὶν . . . τε-
τρακοσι - - - τα - - - - [η]ς, τετρακισχιλίων ἐνακοσίων
πεντήκοντα [δραχμῶν ἀργυρίου?] - - - - Χαιρέλας, Ἀρίστων, [κα]ὶ ἀπὸ τ[ῆς] τ[ῶ]ν π[άν]τ[ω]ν? χωρίων τῶν
ἐν Αἰσιλεῖ καὶ [τῶν ἐν Ἀσμε]νε[ίῳ] τῶ[ν] παρὰ Ἀριστονόης - - -
- - - - - - - ἐπρίατο] τὴν οἰκίαν καὶ τ[ὰ χωρ]ία - - πάν[τα
ὅσα ἦν?] - - ά[δ]ου? Μενά[νδρου?
- - - - - [δραχμῶν ἀργυρίου] - - [πεν]τακοσ[ίων]. πρατῆρες - - - - άτου
Ὀρ[υήσιος], - - - ων Νου[μ]η[νίου? - -
Πασιφῶ]ν - - - - - - [πα]ρὰ Χ[α] - - - [Ὀ]ρυησίο[υ? κ]α[ὶ] παρὰ Φειδῶς Χαρυσσίου Θεστιάδος καὶ
παρὰ Ἰφικρίτης Χαιρέλα [Ἐ]λειου[λ]ίδος μετὰ κυρίων [Τιμοκράτου]ς καὶ Χαιρέλ[α
Χαρυ[σ]σίο[υ] Θεστιαδῶν ἐπρίατο τ[ὴ]ν οἰκίαν [καὶ τὰ] χωρία τὰ ἐγγὺς ἅπαντα, ἃ [ἦν] Χαρυσσίου, Τι[μ]ο[κρά]του, Χαι-
ρέλ[α], Φ[ει]δ[ῶ]ς, ο[ἷς] γείτονες Ἀρίστανδρος, Μαντιν[ε]ύς, καὶ μέ[σῳ παρὰ π]άντων
καὶ χωρὶς [π]αρ' ἑκάστου [ἕκαστ]ον? τὸ χωρ[ίον, καὶ τὰς ἐσχατιὰς] πάσας, [αἵ εἰσι τ]ῶ[ν χωρί]ω[ν τούτων], καὶ τὰ ὕδατα,
ὅσα ἐστὶ τῆς γεωργί[α]ς, καὶ τὸν κέραμον τὸν ὄντα κα[τ' Ο]ὔ[ρινον? καὶ - - - τὰ]ς ἐπούσ[ας
καὶ τἆλλ[α? ἃ ἐγ]γύ[ς, δραχ]μῶν ἀρ[γυρίου ἑπτακισ?]χιλίων. πρατῆρες Στρ[ά]τ[τι]ς Πα[νταλέο]ντος Ὀρυήσιος κα[τ]ὰ
χιλί[ας], Πολ[υκρ]άτης [Πολυ]αράτου? Δον[ακ]εὺς κατὰ χι[λία]ς, Πασίφιλ[ος

Φιλήμονος [ἐκ πόλεως κατὰ] π[ε]ν[τακισχι]λ[ία]ς· παρὰ Πασιφῶντος Ὀρυησίο[υ] Τιμοκράτης Χαρυσσίου Θεστιάδης, Αἰνησίας, Ἀριστῶναξ Ἀριστολόχου [Θεστ]ι[άδα]ι, καὶ μ[έ]σῳ πάντες κα[ὶ χω]ρὶς ἕκα[σ]-
τος παντὸς τοῦ ἀργυρίου. Αἰνησίας Ἀριστολόχου Θεστιάδης παρὰ Πασιφ[ῶ]ντος Πειρίου Δονακέως ἐπρίατο τὴν οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει, [ἧ] γείτονες Ἀριστείδης, Νε - - - -
. δραχμῶν ἀργυρίου ἑξακοσίων πεντήκοντα· [πρατῆρες - - -]: Φιλήμον[ο]ς Ὀ[ρυήσ]ιος, Φιλήμων Πασιφίλου, Πασίφιλος Φιλήμονος ἐκ πόλεως, Ἀριστῶναξ Ἀριστολόχου Θεστιά[δης
παρὰ Φειδῶς Χαρυσσίου Θεστιά[δος] μετὰ κυρίων Τιμοκράτου καὶ Χαιρέλ[α] Χαρυσσίου Θεστιαδῶν ἐπρίατο τῆς οἰκίας καὶ τῶν χωρίων τῶν ἐν Ἡρίσ[τ]ῳ καὶ τῶν ἐσχατιῶν καὶ τ[οῦ - - -
ὕδατος, πάντων τὰ [ἡμίσεα], ὅσα ἦν Χαιρέλα, [Τιμοκρ]άτο[υ Θεστιαδῶν? οἷς] γείτονες Ἰφικρίτη καὶ τὰ παιδία τὰ Δ[α]ϊκράτου? δραχμῶν ἀργυρίου δισχιλίων πεντακοσίων· πρατ[ῆ]-
ρες Τιμοκρά[της] καὶ Χαιρέλας· Α - - - - - [Ἰφι]κρίτη Χαιρέλα Ἐλειου[λ]ὶς μετὰ κυρίων Τιμοκράτο[υ καὶ Χαι]ρέλ[α] Χαρυσσίου Θεστιάδου παρ' Ἀρχαγόρου Μορυχί[ω]-
νος Δονακ[έ]ως ἐπρίατο τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία τὰ [ἐν Ἐλει]ουλί[ῳ] πάντα ὅσα ἐπρίατο Ἀρχαγόρας παρ' Ἰφικρίτης, [οἷς] γείτονες Κλεαγόρας Ἀριστοφάνους, δραχμῶν ἀργυρίου
π[ε]ντα[κισχι]λίων - - - - Ἐπ' ἄρ[χο]ν[τος? - - - - ων]ος [πέ]μ[πτ]η [ἱσ]ταμένου Φ[ά]νι[ον Πα]σιφίλο[υ] ἐκ πόλεως μετὰ κυρίου Πασιφίλου Φιλήμονος
ἐκ πόλεως παρ' Ἰφικρίτης Χαιρέλα Ἐ[λ]ειου[λί]δος μετὰ κυρίων Τιμ[οκράτου καὶ] Χαιρέλα Χαρυσσίου Θεστιαδῶν ἐπρ[ίατο] τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία τὰ ἐν Ἐλειουλίῳ καὶ [τὰς] ἐσχα-
τιὰς καὶ τὰ ὕδατα τὰ προσόντα τοῖς χωρίοις καὶ τὰς κρ[ήνας τὰς] τῆς [ἐσχατ]ιᾶς? οἷς γείτονες Καρπίδης καὶ Ἀρ[χίας], δραχμῶν ἀργυρίου ὀκτακισχιλίων. πρατῆρες καὶ μέ-
σῳ καὶ χωρὶ[ς] Τιμοκράτης, Χαιρέλα[ς] Χαρυσσίου Θεστιάδα[ι]. - - - - Ἡ[γέ]λεω Κλυμενεὺς παρὰ Φανίο[υ] Πασιφίλο[υ] ἐκ πόλεως μετὰ κυρίου Πασιφίλου Φιλήμονος ἐκ πόλεω[ς
ἐπρίατο τῶν χωρίων καὶ τῆς οἰκίας τῶν ἐν Ἐλειου[λίῳ καὶ τῆς ἐσχατιᾶς? τὰ ἡμίσεα?] τῶν πάντων ὧν [ἐπρίατο] Φάν[ιον] παρὰ Ἰφικρίτης, οἷς γείτονες Κλεαγόρας, Καρπ[πί-
δης, δραχμῶν ἀργυρίου τετρακισχιλίων. πρατῆρες Κλε[αγόρας?] τῶν χωρίων καὶ τῆς οἰκίας, [τῆς ἐσχατ]ιᾶς Ἰφικρίτη ἐκ πόλεως, Πασίφιλος Φιλήμονος καὶ μέσῳ καὶ χωρί[ς
Ἐπ' ἄρχοντος Ἀμεινόλα μηνὸς Βουφονιῶνος Ἀλκ - - - - - - - [μ]ετὰ κυρίων Ἡ[γ]έλεω [Ἐ]πάνδρου Κλυμενέως παρὰ Καλλιῶς Διοδήμου, Θεστιαδῶν, καὶ κυρίου Δι[α]ίτ[ου
Ποσειδωνίου [Θ]εστιάδου ἐπρίατο τὴν οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει, ἥ ἐστιν [ἐ]ν τόν[ῳ - - ῳ, ἧ] γείτονες - - - ος, Ἀπή-μ[α]ντος, - - σ[ί]νος, ἣν ἐπρίατο Καλλιὼ καὶ ὁ κύριος Δία[ιτ]ος παρὰ Θευδίππου,
δραχμῶν ἀργυρίου ἐνακοσίων. πρατῆρες - - αγόρας, Μένιπ[πος Ἐ]λει[ουλ]ε[ῖς?] - - - ύδης - - - [α]κτόρου Ἡρακλεί[δης πα]ρὰ Σωκλέους Λευκίππου Ὀρυησίου ἐπρίατο τὰ χωρία τὰ
ἐν Νε[τ]ιαδῶν? ἃ ἐπρίατο Λεύκιππος παρ' Ἀριστύδου Πανταγ[άθ]ου? - - - - καὶ - - - τῶν χωρίων [καὶ] ὕδα[τ]ος ἀγωγὰς τὰς τῶν χωρίων, δραχμ[ῶν] ἀργυ-
ρίου δισχιλίων πεντακοσίων. πρατῆρες Πολύμν[ησ]τ[ος] . . . χίω[νος]? - - - - [Δι]ος[θ]ύου? μ[η]νὸς πέ[μπ]τ[η ἱσ]ταμένου. Ἀρτύμαχος Ἀριστάρχου, Ἡρακλε[ι-
δῶν, παρὰ Θεσπιέως [Θε]σπιέως ἐκ πόλεως [κ]αὶ [Ἀ]ρ[ιστ]ών[ακτο]ς [Ἀριστ]ολ[ό]χο[υ], Θεστιαδ[ῶν], καὶ κ[οι]νο[ῦ Θε]ο[ξε]νια[στῶν, συν]επαινοῦντος καὶ συμπωλοῦντος Θουγένους,
ἐπρίατο τὴν οἰκίαν καὶ τὰ χωρία τὰ ἐν [Ὑ]ακίνθῳ [π]άν[τα, ἃ ἐπ]ρί[ατ]ο [Θεσπιεὺς καὶ Ἀριστόλοχ]ος? καὶ κοινὸν [Θεοξε]νιαστῶν παρ[ὰ Θο]υγένους, οἷς γείτονες Ἀρτύμαχος,
Πλείσταρχος, δραχμῶν ἀργυρίου τετρακοσίων, συνεπαινοῦντος Εὐφράν[ο]ρ[ο]ς. [Θε]σπιεὺς Θεσπιέως ἐκ [πόλε]ως καὶ Ἀ[ρ]ίστων Ἀριστάρχου Θεστιάδης καὶ κοινὸν
Θ]εοξενιασ[τ]ῶν παρ' Ἀρτυμάχου Ἀριστάρχου [Ἡ]ρ[α]κλειδῶν [ἐπ]ρία[το τὰ] χω[ρί]α [τὰ ἐ]ν [Ὑ]α[κίνθ]ῳ? [κ]α[ὶ - - - - πάν]τα ὅσ[α] ἐπρίατο Ἀρτύμαχος παρὰ Θεσπι-
έως καὶ Ἀριστώ[νακ]τος καὶ κοινοῦ [Θ]εοξενιαστῶν, οἷς γείτονες Ἀρτύ[μ]αχος, Ἀρίσταρχος, δραχμῶν ἀργυρίου [πε]ν[τ]ακοσίων, συνχωρούσης καὶ συνεπαινούσης [Α]ἰαντῶς
Δη]μ[ων]ί[δ]ου? [ἐκ πό]λεως μ[ε]τὰ κυρίου Ἀρτυμάχου Ἀριστάρχου, Ἡρακλε[ιδῶν. πρ]ατῆρ[ες Δ]ημ[ω]νί[δ]ης Δημονίκου ἐκ πόλεως, Δημόνικος, . . όφρ[ω]ν Δημ[ω]νίδου ἐκ πόλεως.
Φ[ῶκ]ος? Φ[ω]κί[ω]νος Ὀρυήσιος παρ' Ἀ[θ]ηνά[δ]ου Ἀν[τ]ι[θέ]ου [Θ]εστιάδου, [οὗ] κύριος [Ἀν]τί[θ]εος Ἀ[θ]ηνάδου Θεστι[άδ]ης, ἐπρίατο τὴν οἰκίαν καὶ τὸ χωρίον τὸ ἐν Ἐλειουλί[ῳ] δραχμῶν
ἀργυρίου χιλίων τετρα[κοσίω]ν δ[έκα? πράτ]ωρ [Ἀθη]νά[δης] - - - - - - - [κατὰ] χιλίας καὶ τετρακοσίας δραχμάς· ο[ἷ]ς γείτων Φα[ί]αξ Νεοπτολέμου, Δ[ιό]δ[ο]το[ς Εὐπο-
ρίωνος? [Δο]ν[α]κ[εύς. Π]ασ[ί]φ[ι]λ[ο]ς [Π]ασ[ικ]λ[έο]υς Ἐσχατιώτης [πα]ρ[ὰ Θ]εοκλείας Πα[σιφ]ίλου ἐκ πόλεως μετὰ κυρίου Θεαιτήτου τοῦ Πασιφίλου ἐκ πόλεως ἐπρίατο ἐν το[ῖς?] . . . ου[σ]ι
ἐν τόνῳ ἑ[β]δό[μ]ῳ τ[ὸ με]τέωρον? οἴκημα τὸ ἐπὶ [τῇ] εἰσ[όδ]ῳ κα[ὶ κ]έραμον τὸν [ἐπ]όντα καὶ [αἱμασι]ὰς [τ]ὰς ἐπούσας καὶ δίοδον εἰς τὴν οἰκίαν, ᾗ γείτονες Φαίαξ, Λεωδάναξ.

Aliqua pars supplementorum et emendationum debetur Müllero; non omnia esse certa vix est quod moneam, quum praesertim spatia vacua dubiae hinc inde mensurae sint et litterae inaequaliter scriptae. Continetur descriptio aedium et aliorum fundorum emptorum: designantur emptor, venditor, et ubi hi

non sui iuris sunt, simul ii, in quorum potestate erant, aliquoties etiam alii, qui consenserint (οἱ συνεπαινοῦντες, item συμπωλοῦντες): item priores possessores, fundorum situs, vicini et fines, pretium conventum, et πρατῆρες, de quibus mox dicam, et tempus venditionis: in pluribus tamen capitibus una et altera res omissa est. Unus ex articulis plenissimis est vs. 92–97. Hominum nomina in singulis locis collata universa inscriptione restitui, nec iudicare de hac opera satis laboriosa et fastidiosa potest, nisi qui omnia ad finem usque inter se contulerit; aliquot locos non explevi, quos putes expleri posse, ut vs. 14. lacunam post Πεισικράτης; sed potuit ibi Ὀρυήσιος, potuit Ἰσάνδρου (cf. vs. 63.), potuit etiam aliud suppleri; itaque tutissimum fuit nihil audere. Quae in nominibus singularia sunt, non annoto omnia; plurima tamen etiam alibi obvia sunt. Χαρύσσιος mihi alibi non lectum; Ἄστιος (vs. 84.) illustratum ad n. 2197. Mira est forma Ἀριστύδης vs. 28. 112. ut ab Ἄριστυς, sicut Φόρκυς. Ἄριστις aliquoties recurrens est pro Ἀριστίας, ut Dorica Δεῖνις, Ψαῦμις p. Δεινίας, Ψαυμίας est. Vs. 65. Θαρσαγόρας restitutum ex n. 2334. extr. indidem dedi nomen Πυῤῥάκου vs. 77 sq. In orthographia notabile est Ἀλκμέωνος vs. 43. (cf. ad n. 33.); in formatione casuum variant Τιμοκράτους et Τιμοκράτου; vs. 15. videtur Στράττιος pro Στράττιδος esse (cf. vs. 95.), ut Δείνιος, Ψαύμιος et talia; feminina in ὼ genitivum habent in ῶς, ut Φειδῶς vs. 92. 99. [Ἀ]ρακτῶς vs. 118. Καλλιῶς vs. 109. 110. quod est Doricum et Aeolicum (cf. ad n. 1365. et alibi), licet Tenii Iones sint. Multae inter *personas* mulieres et alii sunt, qui non sui iuris; saepe redeunt etiam iidem; unde colligas has venditiones maxime occasione hereditatis herciscundae factas esse: hinc fit, opinor, ut aliquoties partes tantum venditae et emptae sint, haud raro dimidia, ut vs. 63. 99. etc. etiam quarta, ut vs. 52. nec tantum singularum rerum, sed multarum simul. Ceterum etiam *morales personae* insunt, κοινὸν [Θ]ιασιτῶν vs. 60. κοινὸν Θεοξενιαστῶν vs. 25. 114. 115. 117. 118. qui celebrant *Theoxenia* satis nota. Et viri et mulieres ex *tribubus* designantur. Tribus autem insunt novem, quarum designationes nominibus adiectae hae sunt: ἐκ πόλεως, Ἡρακλείδης, Θεστιάδης, Δονακεύς, Ἐσχατιώτης, Ἐλειουλεύς, Κλυμενεύς, Ὀρυήσιος, Ὑακινθεύς, et formae femininae Θεστιάς, Ἐσχατιῶτις, Ἐλειουλίς, Κλυμενίς, Ὀρυησία ut opinor: potuerunt etiam plures tribus esse, fortasse duodecim, conveniente prytanum semestrium numero senario: sed hae solae certae sunt. Esse tribuum haec, non demorum nomina, docet diserte dictio φυλὴ Ἡρακλειδῶν vs. 40. 66. (adde vs. 36. ex emendatione). Etsi vero ut Athenis in alieno pago, ita in Teno in alia tribu fundum possidere civis potuit atque in ea cui adscriptus esset, quod multis huius inscriptionis exemplis constat, tamen tribus hae a locis denominatae sunt. Sic ἐκ πόλεως ad locum refertur, licet in situ domuum designando ἐν ἄστει dicatur, quo urbs proprie significatur (vs. 36. 44. 76. 97. 110.): quae urbs in vicos divisa erat, τόνους dictos (quasi *tractus*), vs. 36. ἐν τ[όν]ῳ πέντπτῳ, vs. 123. ἐν τόνῳ ἑβδόμῳ; similis dictio oblitterata est vs. 110. solo superstite ΝΤΟΝ. Deinde tribum Heraclidarum a loco denominatam esse docet ἐν Ἡρακλειδῶν vs. 29. 66. Δ[όναξ] locus fortasse vs. 21. fuit; duo alii loci tribuum nomina continentes nominantur vs. 102. (ex emendatione) 104. 107. 120. ἐν Ἐλειουλίῳ, vs. 115. et fortasse 117. ἐν Ὑακίνθῳ. Sed sunt etiam alii loci praeter eos, unde tribus denominatae sunt; ut in Attica non omnes loci pagis nomen dederunt. Sic habetur ἐν Αἰσιλεῖ vs. 56. 89. et credo vs. 81. 82. ἐν Ἀσμενείῳ vs. 88. ἐν Ἐλαιοῦντι vs. 18. 42. 61. ἐν Ἡρίστῳ vs. 99. (cf. n. 2336.), ἐν Σα.ήθῳ vs. 70. ἐν Παμησα-- vs. 14. 19. ex quibus huius nominis partem composui; ἐν Κιμικῷ vs. 49. si lectio vera (idem fortasse vs. 66. latet in litteris Κυαιμ-- -), ἐν Νο[τ]ιαδῶν vs. 112. et plures, qui legi non possunt: quos locos omnes tribus fuisse quis crediderit? Addendum fortasse Οὐρίνου vs. 37. coll. vs. 94. Ceterum ut in Attica pagi multi nomen traxerunt a γένεσι s. gentibus, quae ibi olim separatim habitarunt, veluti Δαιδαλίδαι, Ἡφαιστιάδαι, Φιλαΐδαι etc. sic loci hi Tenii partim ex gentibus denominati sunt, deinde ab ipsis locis tribus, ut Ἡρακλεῖδαι, Θεστιάδαι: Hercules enim in Argonautarum expeditione Tenum attigisse ferebatur (Apollodor. III, 15, 2. Apoll. Argon. I, 1304 sqq.), dixitque de caede Boreadarum in Teno ab Hercule patrata Aenesidamus in Teniacis (Schol. Apollon. l. c.) haud dubie maxime ob tribum Heraclidarum Teniam; Thestiadae vero vide ne et ipsi ad Argonautam Iphiclum Thestiaden referendi sint (Apoll. Rhod. I, 201.), et Clymenenses a loco Κλυμένῃ opinor appellati ad Clymenen Minyeïdem Iasonis aviam. Etiam locus Νοτιάδαι manifesto ex gente denominatus est; nec tamen necessario tribum constituunt Notiadae, ut in Attica multae gentes non in pagos abierunt. Sed ut redeam ad illa tribuum nomina et maxime ad adiectiva inde formata; dubitatio remanet, utrum Ὑακίνθιος an Ὑακινθεὺς scribendum sit vs. 26. 71. sed quum vs. 26. vox desinat in ΥΧ, et vs. 71. sit ΚΙΝΘΟΥΣ, praetuli posterius: ex Ὑάκινθος formatum est Ὑακινθεύς, ut a Τῆνος Τηνεύς (Steph. Byz. v.). Scripsi etiam Ἐλειουλεύς (favente vs. 111. ubi ex Ἐλειουλεῖς superest .ΛΕΙ...Ε..); quod femininum in ὶς formatum est: nam ab Ἐλειούλιος vix potest Ἐλειουλὶς derivari: neque vs. 31. Ὀρυησίδος pro Ὀρυησίας vera videtur lectio esse. Sed incertissimum ipsum corpus et radicem vocum Ἐλειουλεύς, Ἐλειουλὶς et ἐν Ἐλειουλίῳ esse dixeris, quum in his maxime variet lectio. Ut enim vs. 111. mittam, quae in his formis supersunt ita sunt scripta: vs. 20. - - ΟΦΥΡΑΙΔΟΣ, 25. ΩΙΙ⌒ΙΙΔΙΙΔΟΣ et - - - ΡΑΙΖ⌒Σ, qui sunt genitivi singularis feminini, 58. ΕΛΕΙΟΥΝ..Σ, 62. ΕΛΕΙΟΥΛΙΙ..Σ, duo nominativi singularis masculini, 75. ΕΛΕΙΟΥΛΙΩΝ genitivus pluralis masculini, 92. ΙΛΕΙΟΥΑΙΔΟΣ, 101. ΕΛΕΙΟΥΑΙΣ, genitivus et nominativus singularis feminini, 102. - - ΤΟΥΛΙΟΥ (pro ΙΟΥΛΙΩΙ) dativus loci, 104. ΕΚΕΙΟΥΑΔΟΣ genitivus feminini, et ΕΛΕΙΟΥΛΙΩΙ dativus loci, 107. ΕΛΕΙΟΥΑ - -, 120. ΕΛΕΙΟΥΛΙΟΙ dativus loci (ΟΙ pro ΩΙ). In quo vs. 20. potissimum Φ et Ρ scrupulum iniiciunt;

sed quum marmor maxime oblitteratum sit, tamen audeo illum quoque locum ad hoc referre nomen: maxime vero variatur inter secundum Λ et Α; praetuli Λ, quod Ἐλειουλεύς, Ἐλειουλίῳ etc. ingenio Graecitatis convenientius quam Ἐλειουαεύς etc. Postremo moneo, plurimis locis tribus notationem nomini personae eodem casu et numero expressam addi, ut Τιμοκράτης Θεστιάδης, Ἀρτύμαχος Ἡρακλείδης, ἡ δεῖνα Κλυμενίς: sed dicitur etiam ὁ δεῖνα φυλῆς Ἡρακλειδῶν (vs. 40.), et omisso iam nomine φυλῆς vel unius personae sive masculae sive femineae nomini quocunque casu expresso additur genitivus pluralis, ut vs. 38. Καλλιφῶν, Ἡρακλειδῶν, 68. Χαιρεφῶντος, Ἡρακλειδῶν, 113. Ἀρτύμαχος, Ἡρακλειδῶν, 117. Ἀρτυμάχου, Ἡρακλειδῶν, 75. Σώσων, Ἐλειουλ[έ]ων, 109. Καλλιῶς, Θεστιαδῶν.

Temporum notatio certe vs. 109. initio capitis scripta est, fortasse etiam vs. 103. in medio vs. 74. quare nihil impedit, quominus etiam in fine posita esse iudicetur, quod vs. 15. 22. 35. 38. etc. sumpsimus; vs. 113. id suadet vacuum succedens. Certius hinc inde constaret, si vacua spatia distinctius dignosci potuissent, quibus separata passim capita fuisse docet certe vs. 113. quantum videtur; etsi vs. 10. in medio etiam capite vacuum habes. *Archontes* quattuor annorum minimum nominati fuerunt, vs. 1. 74. (- - - λου Εὐπορίωνος), vs. 103. ut videtur, vs. 109. (ἐπ' ἄρχοντος Ἀμεινόλα): possunt alii oblitterati esse. *Menses* comparent vs. 15. Ἀπελλαιών, 22. et fortasse 28. Ἡραιών, 35. Βουφονιών, qui redit n. 109. sub quarto archonte, 38. Ἀπατουριών, 43. 45. Ποσιδεών, 48. Ἀρτεμισιών, 69. Θαργηλιών, 113. ni fallor [Δι]ός[Θ]υος. De quorum ordine, quum non constet nullos intercidisse archontes, vix quidquam dixeris nisi Diosthyum fuisse post Buphonionem; probabile tamen dixerim, etiam Apellaeonem, Heraeonem, Buphonionem, Apaturionem, Posideonem, Artemisionem, hoc sibi successisse ordine. Posideon vero ac Thargelion et Attici et Ionibus pluribus communes sunt, Apaturion et Artemision Ionibus certe communes; sicut Artemision s. Artemisius est Ephesius, non ille, ut sunt qui putent, a Macedonibus desumptus, quibus cum multis aliis civitatibus potius communis fuisse reperitur: ne Ἀπελλαιών quidem a Macedonico Apellaeo repetendus est, sed est etiam Doricus Apellaeus, ut Heracleae in Italia, et Delphicus (vide nos T. I. p. 814. *b.*), item Ephesius. Diosthyus autem item Doricus est, et quidem Theraeus (vide inscr. Ther.), credo etiam Eleus (Schol. Pind. Olymp. III, 33. ex nostra ibi emendatione, ubi quae de hac re narrantur, ea nunc video inniti testimonio Aristodemi Elei, de quo Praef. Schol. Pind. p. xiv. dixi; scribendum enim ap. Schol. Ἀριστόδημος ὁ τὰ περὶ Ἠλείων συντάξας). Ceterum non nego in hoc titulo pro Diosthyo posse etiam Θύον agnosci, mensis Thessalici nomen ex inscriptione nuperrime edita cognitum. Heraeon nomine Heraei reperitur apud Cretenses et Asianos ac Bithynos; Buphonion aliis est Bucatius, ut Delphis, Boeotis. Prima mensium decas Teniis ut vulgo dicitur ἱσταμένου (vs. 103. 113.); media videtur ἐπὶ δεκάτῃ s. δεκάδι dicta esse ut apud Graecos vulgo, si vs. 15. recte restitutus est; sed quintus huius dies vs. 43. videtur πέμπτῃ διχομηνίᾳ vocari, ut distinguatur a duabus reliquis πέμπταις; vs. 45. videtur ὀγδόῃ [εἰκάδ]ι dictum fuisse ad designandum diem tertiae decadis octavum, nisi putes ἐπ' εἰκάδι scriptum esse.

Quae venduntur, ut dixi, fundi sunt et domus: inter fundos ni fallor vs. 53. est μ[υ]κητόν, quod vide ne sit fundus truncis olearum obsitus (cf. T. I. p. 134.). Semel simul venduntur mobilia vs. 82. ubi οὐρῶν notabile pro ὀρέων. In vicinis designandis memorabile videtur, quod etiam de uno dicitur γείτονες, quamquam etiam γείτων habetur. In ceteris, quae ad rem venditam pertinent, vs. 77. obscurum est ὑπὸ τύπον, quo, ni fallor, significatum erat, domum fuisse antea alicui debiti causa obnoxiam; τύπον in huiusmodi rebus vidimus ad n. 2222. Pecuniae summa vs. 27. nominativo casu expressa est, quum ceteris locis genitivus sit; haud dubie ibi aliquid singulare latet. Postremo de πρατήρων ratione dico. Iure Romano venditor, ubi ipse tenetur evictionis nomine, *auctor* dicitur; quodsi ille fideiussorem praestiterit, qui rem esse illius et illum vendendi potestatem habere spondeat, fideiussor vulgo dictus est *auctor secundus* (Ulpian. Dig. XXI, 2, 4.). In iure Attico nullum auctoris secundi sive fideiussoris exemplum reperiri docuerunt Heraldus Anim. in I. A. et R. IV, 5. Meier et Schömann. Proc. Att. p. 526 sq. sed evictionem sive auctoritatem suscipit venditor ipse; eaque Graece est βεβαίωσις. Hinc auctor secundus recentioribus Graecis βεβαιωτής dicitur; neque is Romano iuri proprius est, sed βεβαιωτῆρα ut auctorem secundum in venditionibus legitime perscriptum reperimus ex Boeotico Delphicoque iure (Inscr. n. 1607. 1699 sqq.). Similiter Plato Legg. XII. p. 954. A. τὸν προπωλοῦντα, qui venditori emptorem conciliet, ut fideiussorem s. auctorem secundum teneri vult; auctoremque secundum, τὸν τὰ πωλούμενα ὑφ' ἑτέρου βεβαιοῦντα esse συμπρατῆρα dictum perhibet auctor libelli, qui inscribitur Δικῶν ὀνόματα (Bekk. Anecd. T. I. p. 193.). Iam vero in nostro hoc titulo, qui Romana potentia antiquior esse videtur nec quidquam Romani continet moris, quae de πρατῆρσιν inveniuntur, magna ex parte eodem pertinent. Primum ut de forma nominis dicam, sine discrimine dicitur πράτωρ et πράτορες (vs. 33. 84. 121.) aut πρατήρ et πρατῆρες (vs. 15. 37. 91. 95. 108. 111. 113. 119.): ut κλήτωρ et κλητήρ idem est. Deinde non ubivis πρατήρων mentio additur, ut vs. 50. 51. etc. nullus scriptus est: igitur res videtur inter solum venditorem et emptorem agi potuisse ut apud Athenienses. Aliis locis et plurimis quidem sine discrimine unus vel plures πρατῆρες adscripti sunt, ut plurimum non addita ulla nota, unde constaret, sintne illi a partibus venditoris an emptoris: ubi nulla nota addita est, ibi illos esse a partibus venditoris, non solum ex aliquot exemplis patet, sed consentaneum etiam ex ipsa vocis vi est, et passim ille πρατήρ non est alius nisi auctor ipse, quem primum dicemus, vel unus ex auctoribus primis, ut maritus, qui cum uxore aliquid vendiderit, aut κύριος vendentis,

adhibitis tamen haud raro etiam aliis πρατῆρσι, qui non sint auctores primi (exempli causa cf. vs. 20. 47. 57.). Sed multo saepius differunt πρατῆρες a vendentibus; tum igitur πρατὴρ est βεβαιωτὴρ s. auctor secundus; et πρατὴρ est p. συμπρατὴρ dictum. Nec necessario hic συμπρατὴρ est prior possessor, a quo emerit venditor, sed sunt etiam alii; quamquam inter πρατῆρας etiam prior possessor reperitur, ut vs. 54. Sed duobus locis duplex fideiussorum genus habes, quorum alteri a vendente, alteri ab emptore dati sunt. Alter locus est vs. 95 sqq. ubi primum memorantur πρατῆρες Στράττις, Πολυκράτης, Πασίφιλος, qui sunt auctores secundi; deinde additur παρὰ Πασιφῶντος Τιμοκράτης, Αἰνησίας, Ἀριστῶναξ. Pasiphon vero ille manifesto est emptor, licet inter eius fideiussores sit Timocrates, qui vendentis est κύριος: (quidni enim hic spoponderit pro emptore?) igitur si ad verba παρὰ Πασιφῶντος ex prioribus suppleas πρατῆρες, etiam emptoris fideiussores fuerint πρατῆρες dicti. Sed hoc ob vocis vim mihi incredibile: potius ex re ipsa videtur ἔγγυοι intelligendum esse, quod negligentius sit omissum. Alter locus est vs. 83 sqq. Ibi vs. 84. extr. πράτορες Ω scriptum est, neque Ω potest ex nomine proprio superesse; videtur igitur ibi aliquid superfluum additum esse, πράτορες ὠ[νητῆ, fideiussores emptori a venditore dati s. auctores secundi. Sed ante hos πράτορας sunt alii scripti, ex quorum designatione vs. 83. solum Σ extremum superest, qui non possunt alii esse nisi emptoris praedes s. fideiussores: quodsi quis etiam hos πράτορας dici potuisse credat, dixerit ibi πράτορε]Σ scriptum fuisse, ideoque mox vs. 85. illud Ὠ[νητῆ esse additum, ut hi ab alteris distinguerentur: dixerisque sic iam illud Ὠ[νητῆ non fuisse superfluum. Sed nimium audeat, qui πράτορα etiam emptoris praedem fuisse statuat: igitur vs. 83. ἔγγυοι ὠνῆ[Σ scribendum iudico, et πράτορος nomen auctori primo et secundo reservo. Postremo ubi plura simul emuntur, eaque plures communiter vendunt, annotatum semel reperitur, unamquamque rem de omnibus communiter et de singulis separatim emptam esse, vs. 93 sq. καὶ μέσῳ παρὰ πάντων καὶ χωρὶς παρ᾽ ἑκάστου [ἕκαστ]ον. Multo frequentior formula haec in fideiussione. Etenim fideiussio duplici modo fit, aut pro rata parte a singulis, aut ab omnibus et singulis pro universa re. Ut primum de rata parte dicam, vs. 108. fideiussores vendentis s. auctores secundi alter χωρία et domum, altera (est enim mulier) et simul tertius aliam rem simul emptam spondent. Alia ratione fideiussores et emptoris et venditoris certam pretii partem spondent, unus et alter fortasse ut creditores hypothecam pro ea pecunia habituri vel habentes. Sic vs. 57 sqq. πρατῆρες, hoc est ibi auctores et primus et secundi, ratam quisque pecuniae portionem spondent; idem patet vs. 95 sqq. de auctoribus secundis. Vs. 121. autem unus auctor secundus universum pretium (decem fortasse drachmis exemptis) spondet emptori. Postremo vs. 83 sqq. et praedes emptoris et fideiussores venditoris ratas pretii portiones spondent. Sed plurimis locis πρατῆρες fideiussores sunt καὶ μέσῳ πάντες καὶ χωρὶς ἕκαστος παντὸς τοῦ ἀργυρίου, ubi ad analogiam formulae ἐν μέσῳ et ἐς τὸ μέσον etsi remotiorem, μέσῳ idem est quod κοινῇ: κοινῇ ipsum vs. 48. scriptum fuisse coniicias ex littera K; sed vix veram hanc litteram iudico. Brevior formula est καὶ μέσῳ καὶ χωρὶς vs. 105 sq. ubi πρατῆρες sunt auctores secundi, vendentis κύριοι: eadem redit vs. 108. in sponsione pro re vendita ipsa, non pro pecunia, suscepta. Ceterum formularum harum haec est vis, ut et una omnes fideiussores obligati sint pro universa re vel pecunia, et unusquisque ex illis pro eadem, ita ut aut in eorum societatem aut in singulos solos agere licuerit actori. Nota vero eam formulam non de solis dici venditoris fideiussoribus, sed etiam de praedibus ementis (vs. 96.). Vs. 108. καὶ μέσῳ καὶ χωρὶς refer ad solos τῆς ἐσχατιᾶς auctores secundos, qui soli duo sunt: hi et una ambo et singuli separatim pro universa ἐσχατιᾷ obligantur. Denique in pluribus capitibus universa formula omissa est. In fine tituli videtur alius lapis appositus fuisse; ultimum enim caput non potest integrum esse. Haec sufficient ad titulum hunc satis memorabilem strictim interpretandum; uberiorem explicationem nec moles rerum neque instituti ratio mihi permittit.

2339.

In *Teno* „εἰς Μάρμαρα" vel ut Vidua „ad oppidum D. Nicolai in exteriore pariete domus privatae, ad laevam adscendenti in via quae ad locum Borgo ducit." Minusculis extat in Ἑρμῇ λογίῳ 1818. p. 238. litteris epigraphicis ap. Viduam Inscr. ant. tab. 42, 1. (cf. p. 44.).

[Α]ΡΧΩΝΕΠΩΝΥΜΟΣΓΕΜΕΛΛΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
..ΡΧΙΣΔΗΜΗΤΡΙΑΒΑΘΥΛΛΟΥΤΟΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝ
ΕΦΕΡΟΝΟΝΗΣΙΜΟΣΚΑΙΦΙΛΕΙΝΟΣΟΙΦΙΛΕΙΝΟΥ
ΟΥΤΟΙΗΡΞΑΝΤΟΘΕΣΜΙΚΟΝΕΤΟΣ
ὕ

Vs. 2. Herm. ..ρχος Δημητρεα. Vs. 3. init. Vid. ΙΣΦ et vs. 4. ΙΟΥΤΟΙΗΡΣΑΝΤΟΘΥΣ etc. quae ex Herm. correxi. Herm. vs. 3. extr. Φιλεινος Σιφιλεινου.

Ἄρχων ἐπώνυμος Γέμελλος Νεικίου,
..α]ρχὶς Δημητρία Βαθύλλου,
τὸ θυμιατήριον ἔφερον Ὀνήσιμος καὶ Φιλεῖνος οἱ Φιλείνου·
οὗτοι ἦρξαν τὸ θεσμικὸν ἔτος·
- - -
- - -

Non possum haec aliter intelligere, nisi ut in fine appositus alius lapis fuerit, in quo perscripti magistratus fuerint, ut in Teniis lapidibus n. 202 sqq. sed pro οὗτοι rectior usus postulabat vocem οἵδε. Θεσμικὸν ἔτος videtur *annus civilis* esse; θυσμικὸν analogiam non habet. Vs. 2. ἱερα]ρχὶς aut tale quid latet: ἀρχὶς certe ferri nequit nec comparari potest cum voce ἀρχεῖτις n. 2162.

2340.

In *Teni* oppido D. Nicolai, in foro, ad portam domus mercatoris cuiusdam, in marmore candido. Ed. Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p.50. Choiseul-Gouffier Voy. pittor. T.I. p.47.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΟΝ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΩΝΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΕΚΓΟΝΟΝΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΗ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΣΑΤΥΡΟΣΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣΥΙΟΣ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Formam tituli dedi ex Chois. Vs. 3. init. Chois. **ΕΓΓΟ**, Ried. **ΕΚΙΟ**; idem **ΤΙΤΟΝ**, Chois. **ΘΕΟΝ**. Vitia Riedeseliani apographi non annoto.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Ἀδριανοῦ υἱόν, Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱωνόν, Θεοῦ Νερούα ἔκγονον, Τίτον Αἴλιον Ἀδριανὸν Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν Εὐσεβῆ, ἀρχιερεὺς τὸ δεύτερον Σάτυρος Ἡφαιστίωνος υἱὸς τὸν ἴδιον εὐεργέτην.

Ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν intelligendus.

2341.

Fragmentum in horto τοῦ διδασκάλου *Teni*; ex schedis Villoisoni Bekkerianis. Ex eiusdem schedis dedit Os. Syll. p.400. n.43.

. . ΤΟΥΤΟΝ
ΥΡΗΝΤΙΕΥΝΟΜΙ
ΤΗΡΙΑΟΜΟΝΟΙΑ

Vs. 1. Os. **ΤΟΥΤΟΥ**. Vs. 3. conficio χαρισ]τήρια ὁμονοία[ς.

2342.

In *Teni* oppido D. Nicolai; ex schedis Köhlerianis.

ΗΛΟΥΜΕΔΕΩΝΦΑΕCΙΜΜΟΤΕΙΕΤΙΑΝ
ΜΦΑΙΟΙΣΙΚΛΑΡΟΥΒΡΑΝΧΟΥΤΕΙΡΟΝΤΟ
ΕΝΩΡΟΜΕΔΩΝΜΟΥCΗΓΕΤΑΧΡΥCΟΕΘ
ΩΝΑΠΕΓΙΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΠΕΔΕΥΙΕΙC
.ΕΝΟΙCΜΕΡΟΤΕCCΝΤΕΗCΤΗΝΟΥΝΛ
ΕΘΕΙΟΠΡΟΠΟΙΟΦΙΛΟΥΜΑΚΑΙΩΝ
ΡΟΝΛΥCΛΙΝΕΟΝΤΕΤΕΟΝΒΡΕΤΑΙΕΙ
ΑCΑΙΟ. . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙCΥΠ. . . ΝΑΝ
ΚΠΔΑΔΟΥΡΑΝΙΩΝΕΤΑΡΗΝΘΑΛΙΗCΤ

Δελφῶν καὶ? Δ]ήλου μεδέων, φαεσίμ[βρ]οτε, [Τ]ε[ιτ]άν,
- - νυ]μφαίοισι? Κλάρου Βράνχου τε - - -
Παιά]ν? ὡρομέδων, μουσηγέτα, χρυσοέθ[ειρε,
- - ων ἀ[κτ]ε[ίν]ων? πάτερ ἄφθ[ιτε - - -
- - ένοις μερό[π]εσσ[ι] τεῆς Τήνου να[έταισιν
- - ε θειοπρόποιο? φίλου μακά[ρ]ων - - -
- - ρον λῦσ[α]ι . . νέον τε τεὸν βρέτα[ς? - - -
- - - - - - ἱερεῖς ὑπ - - - - - -
- - λαμ]π[ά]δα δ' οὐρανίων ἑτάρην θαλίης τ[ε.

Ad nonulla cf. Orph. Hymn. 8. 34. et de illo ἀκτίνων (vs. 4.) Pind. Olymp. VII, 70.

2343.

In *Teno* ibidem. Ed. Dodwell. Itin. T.II. p.518. nos rectius damus ex schedis Köhlerianis.

ΑΜΜΙΟΝΑΝΤΙΟΧΟΥΖΩΣΑΡΟΥΦΑΣΟΣΙ
ΩΝΟΣΤΕΘΝΟΣΗΤΗΕΑΥΤΗΣΜΗΤΡΙΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΠΛΟΥΤΙΩΝΟΣΖΩΝΤΙ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Dodw. **ΖΟΣΑ**, et vs. 2. **ΟΝΟΣΤΕΟΝΟΣ ΗΤΗΣΑΥ** etc. vs. 3. **ΠΛΟΥΤΙΟΝΟΣ**, vs. 4. extr. **ΧΑΡΗ**.

Ἄμμιον Ἀντιόχου ζῶσα Ῥούφα Σ[ω]σίωνος τεθν[εώ]σῃ τῇ ἑαυτῆς μητρὶ καὶ Ἀπολλωνίῳ Πλουτίωνος ζῶντι, μνήμης χάριν. χρηστὴ χαῖρε.

2344.

In *Teno*; ed. Spon. Itin. T.III. P.I. p.85.

ΜΝΗΜΗ
ΤΙΤΩΦΛΑΥΙΩΕΥΕΛΠΙCΤΩ
ΚΑΤΕΣΚΕΑΣΕΝΗΓΥΝΗ
ΑΥΤΟΥ

Μνήμη Τίτῳ Φλαυΐῳ Εὐελπίστῳ, κατεσκέασεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

De forma σκεάζω cf. n. 1838. *b*. 6. 12.

2345.

In *Teno*; ed. Riedesel l. c. ad n. 2340. p. 51. versibus non divisis; ego versus finiri statui, ubi lineas lacunarum signa interposuit.

ΕΙΕΝΑΤΙΑΠΕΙΕΝ –	Ἐ[γ]νατία - - -
ΤΟΕΑΤΗΣΑΙΚΛΥ –	τ[ῷ] ἑα[υ]τῆς ἀ[νδρὶ]
ΓΛΥΚΩ – Ι	Γλύκω[ν]ι
ΧΗΕΥ – ΧΑΙΡΕ	χ[ρηστὲ] χαῖρε.

2346.

Ibidem in parvo marmore; ed. idem l. c. ad n. 2345.

ΙΛΑΡΟCΙΛΑΡΟΥΚΛΥΝΕΙΚΟΤΟΥΕΙΟ — Ἵλαρος Ἱλάρου Κλ. [Ε]ὐνείκ[ῳ] τ[ῷ] υἱεῖ?

2347. *a. b.*

„Patavii in aedibus privatis in tabellis binis formae eiusdem", Puteanus Grutero, qui edidit p. DCCCVIII. 6. (cf. nott. p. CCCXLVII.) Titulus *a* est sub anaglypho, in quo vir lectulo accumbens, assidente ad pedes muliere, quae illi dextram iungit; *b* est sub simili, in quo vir cathedrae insidens, cui manum iungit mulier contra stans; ad laevam viri est puerulus. Titulum *b* edidit etiam Sert. Ursatus Monum. Patav. p. 276. n. 2. (cf. p. 278.) „Vicentiae apud Hieron. Gualdum." Retttuli in *Teniis*, quod certe *b* ad virum Tenium pertinet, nec consentaneum erat titulum *a* prorsus mutilum alio loco separatim referre inter incertorum locorum inscriptiones. Ceterum non in tabella est *b*, sed in sepulcrali lapide, qui fastigio ornatus est.

a.	*b.*
. . . . ΝΑ . . .	ΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΡΟΥ . ΣΥ.	ΜΕΝΑΝΔΡου
ΧΡΗΣΤΕ.ΧΑΙΡΕ	ΤΗΝΙΕΧΡΗΣ
	ΤΕ·ΧΑΙΡΕ

Tit. *b.* dedi ex Urs. omissis tamen accentibus et commate post vocem Τήνιε, quae recentior apposuit manus. Vs. 3. Grut. ΤΗΣ. . . Ε.ΧΡΗ et vs. 4. ΣΤΕ.

Tit. *a.* fortasse Με]νά[νδ]ρου fuit ut tit. *b.* deinde fortasse nomen mulieris, quae monumentum posuit, sic: τῷ δεῖνι Μενάνδρου Συ - - -. χρηστὲ χαῖρε. Sic vir ille eiusdem fuerit familiae ac Menander tit. *b.* Male in notis ad Gruterum hic titulus pro eo habetur, qui ab Ursato una cum tit. *b.* editur (Αἰδήμων προμοίρως βιώσας).

b. Μένανδρε Μενάνδρου Τήνιε, χρηστὲ χαῖρε.

2347. *c.*

Syri tituli ut Myconi et Cythni quum sero allati sint, casu omissa eorum mentio est in Sectionis huius indice p. 218. etsi p. 171. in conspectu Partis duodecimae eorundem memineram. Primus est in lapide longo metrum Gallicum unum cum semisse, crasso 61 centimetr. qui nunc Aeginae in museo publico servatur; ed. Andreas Mustoxydes, musei praefectus, in diario, quod inscribitur ἡ Αἰγιναία, ἐφημερὶς φιλολογική, ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογική, N. 1. Mart. 1831. quod diarium ex Mustoxydis mandato humanissimo misit Alexander Palaeologus, qui nunc Lipsiae versatur. Infra corona sculpta est; menda plurima, quae titulo insunt, quadratario imputanda esse notat editor.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Κυρσίλος Ἀκρύπτου Ναξίτης ἔφοδον ἀπογραψάμενος ἐπὶ τὴν βουλὴν εἶπεν· Ἐπειδὴ Ὀνήσανδρος Βούλωνος Σίφνιος διατετέλεκεν ἔν τε τοῖς ἔνπροσθεν χρόνοις ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡμῶν τὴν πλείστην πρόνοιαν ποιούμενος, πᾶσιν ἑαυτὸν εὔχρηστον καὶ φιλάγαθον παρασκευάζων εἰς τὰ λυσιτελῆ, οὐδεμίαν κακοπάθ[ε]ιαν καὶ δαπάνην ὑποστελλόμενος χάριν τῶν τῇ πόλει συνφερόντων, καὶ τοῖς καθ' ἰδίαν ἀφικνουμένοις τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Σιφνίων πόλιν· πρότερόν τε ἀνγελίας γενηθείσης, διότι κακοῦργα πλοῖα καὶ πλείονα ἐπιβάλλειν ἡμῶν ἤμελλεν ἐπὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν κατὰ ῥύσιον, καὶ ταραχῆς μείζονος γινομένης κατὰ τὴν πόλιν, ἃ καὶ ἀπηνγέλη προσωρμικέναι πρὸς τὴν Σιφνίων χώραν, καὶ περὶ τούτων παραχρῆμα ὁ δῆμος ἑλόμενος ἄνδρα εἰς Σίφνον Κτησικλῆν Χαρικλείδου διὰ νυκτὸς ἕνεκεν τοῦ κατασκέψ[α]σθαι τὰ προγεγρ[α]μμένα, καὶ ἐν ἐκ[εί]νοις Ὀνήσανδρος βουλόμενος ἀποδείκνυσθαι ἣν ἔχει εὔνοιαν εἰς τὸν δῆμον, πυθόμενος παρὰ τοῦ Κτησικλέους τὰ προδεδηλωμένα, αὐτόν τε φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, τούς τε υἱοὺς Βούλωνα καὶ Νίκωνα, ἐν Σίφνῳ δὲ χρηματίζοντα Ἔκφαντον καί τινας μεθ' ἑαυτῶν νεωτέρους παρακαλέσας ἐξαπέστειλεν ἐπὶ τὴν χώραν ἐξερ[ε]υνησομένους καὶ πάντα σαφῶς πυθομένους τὰ προσανγελλόμενα διασαφήσας τῷ Κτησικλ[εῖ] ἐξαπέστειλεν αὐτὸν διὰ τάχους, φροντίσας καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς αὐτοῦ, καθὼς καὶ ὁ Κτησικλῆς ἐνεφανιζεν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας· ὁμοί[ως δ]έ, ἀφαρπαγέντων καὶ οἰκετικῶν σωμάτων ὑπὸ πειρατῶν παρὰ Σωσίλου τοῦ Ξενοπείθου, Νουμηνίου καὶ Βότρυος, ἀπὸ τῆς καλουμένης Ἐσχατιᾶς, συνέβη καταρ̃αι ἐπὶ τὴν ἐπικειμένην ἀπέναντι νῆσον τῆς χώρας τῆς Σιφνίων, ἕνα δὲ αὐτῶν, Νουμήνιον διακολυνβήσαντα ἀπὸ τῶν πειρατῶν, Ὀνήσανδρος ὑπεδέξατο πυθόμενος ὅτι ἐστὶν ἐξύρου, καὶ ἔθρεψεν ἐκ τῶν ἰδίων χρόνον καὶ πλείονα, καὶ ἀνφιέσας ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν τοῖς ἰδίοις δαπανήμασιν· περὶ ὧν καὶ ὁ δῆμος ἐπιγνοὺς τὴν Ὀνησάνδρου φιλαγαθίαν καὶ εὔνοιαν, ἣν ἔχων τυνχάν[ει] εἴς τε ἑαυτὸν καὶ Συρίους πάντας, πρόξενόν τε αὐτὸν ἐποίησεν καὶ προεδρίαν ἔδωκεν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἡ πόλις συντελεῖ, καὶ πρόσοδον πρός τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἐάν [τ]ου δέηται, πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά· πολλῷ δὲ μᾶλλον ἑαυτὸν παρασκευάζ[ει] καὶ διὰ τὰς διδομένας τιμὰς οὔτε δαπάνην ὑποστελλόμενος οὔτε κίνδυνον ἕνεκεν τῶν τῇ πόλει συνφερόντων· ὅπωσοῦν καὶ ὁ ἡμέτερος δῆμος εὐχάριστος ὢν φαίνηται καὶ τιμῶν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ ἀξίους κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἑαυτοῦ, ἕτεροί τε πλ[εί]ονες ἑαυ-

[*Continuatur p.* 278.]

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΥΡΣΙΛΟΣΑΚΡΥΠΤΟΥΝΑΞΙ
ΤΗΣΕΦΟΔΟΝΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΕΠΙΤΗΝΒΟΥΛΗΝΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΣΒΟΥΛΩΝΟΣΣΙΦΝΙΟΣΔΙΑΤΕΤΕΛΕΚΕΝΕΝΤΕΤΟΙΣ
ΕΝΠΡΟΣΘΕΝΧΡΟΝΟΙΣΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΩΝΤΗΝΠΛΕΙΣΤΗΝΠΡΟ
ΝΟΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΠΑΣΙΝΕΑΥΤΟΝΕΥΧΡΗΣΤΟΝΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΟΝΠΑΡΑ
ΣΚΕΥΑΖΩΝΕΙΣΤΑΛΥΣΙΤΕΛΗΟΥΔΕΜΙΑΝΚΑΚΑΚΟΠΑΘΙΑΝΚΑΙΔΑ
ΠΑΝΗΝΥΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΣΧΑΡΙΝΤΩΝΤΗΠΟΛΕΙΣΥΝΦΕΡΟΝ
ΤΩΝΚΑΙΤΟΙΣΚΑΘΙΔΙΑΝΑΦΙΚΝΟΥΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΙΣΤΗΝ
ΣΙΦΝΙΩΝΠΟΛΙΝΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΑΝΓΕΛΙΑΣΓΕΝΗΘΕΙΣΗΣΔΙΟΤΙ
ΚΑΚΟΥΡΓΑΠΛΟΙΑΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΕΠΙΒΑΛΛΕΙΝΗΜΩΝΗΜΕΛΛΕΝΕΠΙΤΗΝΧΩ
ΡΑΝΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΤΑΡΥΣΙΟΝΚΑΙΤΑΡΑΧΗΣΜΕΙΖΟΝΟΣΓΙΝΟΜΕ
ΝΗΣΚΑΤΑΤΗΝΠΟΛΙΝΑΚΑΙΑΠΗΝΓΕΛΗΠΡΟΣΩΡΜΙΚΕΝΑΙΠΡΟΣΤΗΝ
ΣΙΦΝΙΩΝΧΩΡΑΝΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΟΔΗΜΟΣΕΛΟΜΕΝΟΣ
ΑΝΔΡΑΕΙΣΣΙΦΝΟΝΚΤΗΣΙΚΛΗΝΧΑΡΙΚΛΕΙΔΟΥΔΙΑΝΥΚΤΟΣΕΝΕΚΕΝ
ΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΨΕΣΘΑΙΤΑΠΡΟΓΕΓΡΜΜΕΝΑΚΑΙΕΝΕΚΗΝΟΙΣ
ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΣΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΑΠΟΔΕΙΚΝΥΣΘΑΙΗΝΕΧΕΙΕΥΝΟΙΑΝ
ΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΠΥΘΟΜΕΝΟΣΠΑΡΑΤΟΥΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣΤΑΠΡΟΔΕ
ΔΗΛΩΜΕΝΑΑΥΤΟΝΤΕΦΙΛΟΦΡΟΝΩΣΥΠΕΔΕΞΑΤΟΤΟΥΣΤΕ
ΥΙΟΥΣΒΟΥΛΩΝΑΚΑΙΝΙΚΩΝΑΕΝΣΙΦΝΩΙΔΕΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΕΚΦΑΝ
ΤΟΝΚΑΙΤΙΝΑΣΜΕΘΕΑΥΤΩΝΝΕΩΤΕΡΟΥΣΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΣΕΞΑ
ΠΕΣΤΕΙΛΕΝΕΠΙΤΗΝΧΩΡΑΝΕΞΕΡΑΥΝΗΣΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙΠΑΝΤΑ
ΣΑΦΩΣΠΥΘΟΜΕΝΟΥΣΤΑΠΡΟΣΑΝΓΕΛΛΟΜΕΝΑΔΙΑΣΑΦΗΣΑΣΤΩ
ΚΤΗΣΙΚΛΗΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝΑΥΤΟΝΔΙΑΤΑΧΟΥΣΦΡΟΝΤΙΣΑΣΚΑΙ
ΠΕΡΙΤΗΣΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣΑΥΤΟΥΚΑΘΩΣΚΑΙΟΚΤΗΣΙΚΛΗΣΕΝΕΦΑΝΙ
ΖΕΝΕΠΙΤΗΣΕΚΚΛΗΣΙΑΣΟΜΟΙ . . . ΕΑΦΑΡΠΑΓΕΝΤΩΝΚΑΙΟΙΚΕΤΙ
ΚΩΝΣΩΜΑΤΩΝΥΠΟΠΕΙΡΑΤΩΝΠΑΡΑΣΩΣΙΛΟΥΤΟΥΞΕΝΟΠΕΙΘΟΥ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΥΚΑΙΒΟΤΡΥΟΣΑΠΟΤΗΣΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣΕΣΧΑΤΙΑΣΣΥΝ
ΕΒΗΚΑΤΑΡΑΙΕΠΙΤΗΝΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝΑΠΕΝΑΝΤΙΝΗΣΟΝΤΗΣ
ΧΩΡΑΣΤΗΣΣΙΦΝΙΩΝΕΝΑΔΕΑΥΤΩΝΝΟΥΜΗΝΙΟΝΔΙΑΚΟΛΥΝ
ΒΗΣΑΝΤΑΑΠΟΤΩΝΠΕΙΡΑΤΩΝΟΝΗΣΑΝΔΡΟΣΥΠΕΔΕΞΑΤΟΠΥΘΟ
ΜΕΝΟΣΟΤΙΕΣΤΙΝΕΞΥΡΟΥΚΑΙΕΘΡΕΨΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΚΑΙΑΝΦΙΕΣΑΣΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝΕΙΣΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝ
ΠΟΛΙΝΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΔΑΠΑΝΗΜΑΣΙΝΠΕΡΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΠΙΓΝΟΥΣ
ΤΗΝΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥΦΙΛΑΓΑΘΙΑΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΝΗΝΕΧΩΝΤΥΝΧΑΝΗ
ΕΙΣΤΕΕΑΥΤΟΝΚΑΙΣΥΡΙΟΥΣΠΑΝΤΑΣΠΡΟΞΕΝΟΝΤΕΕΑΥΤΟΝΕΠΟΙ
ΗΣΕΝΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΔΩΚΕΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΗΠΟΛΙΣΣΥΝΤΕ
ΛΕΙΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΕΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΕΑΝΠΟΥΔΕΗ
ΤΑΙΠΡΩΤΩΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΠΟΛΛΩΔΕΜΑΛΛΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑ
ΡΑΣΚΕΥΑΖΗΚΑΙΔΙΑΤΑΣΔΙΔΟΜΕΝΑΣΤΙΜΑΣΟΥΤΕΔΑΠΑΝΗΝΥΠΟ
ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΣΟΥΤΕΚΙΝΔΥΝΟΝΕΝΕΚΕΝΤΩΝΤΗΠΟΛΕΙΣΥΝΦΕ
ΡΟΝΤΩΝΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΗΜΕΤΕΡΟΣΔΗΜΟΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΩΝΦΑΙ
ΝΗΤΑΙΚΑΙΤΙΜΩΝΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΑΞΙΟΥΣΚΑΤΑΤΗΝΔΥΝΑ
ΜΙΝΤΗΝΕΑΥΤΟΥΕΤΕΡΟΙΤΕΠΛΗΟΝΕΣΕΑΥΤΟΥΣΕΠΙΔΙΔΩΣΙΝΕΠΙ
ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΕΣΤΗΝΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΑΓΑΘΗΤΥΧΗΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΕΠΑΙΝΕΣΑΙΟΝΗΣΑΝΔΡΟΝΒΟΥΛΩΝΟΣ
ΣΙΦΝΙΟΝΕΠΙΤΗΑΙΡΕΣΕΙΗΕΧΕΙΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΗΜΕΤΕΡΟΝΚΑΙΣΤΕ
ΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑΝΩΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥ
ΕΙΝΚΑΘΕΤΟΣΕΚΑΣΤΟΝΤΟΝΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑΔΙΟΝΥΣΙΩΝΤΕΤΩΙΑ
ΓΩΝΙΤΩΝΤΡΑΓΩΔΩΝΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙΩΝΤΗΠΟΜΠΗΚΑΙΔΗΜΗΤΡΙΕΙΩΝΤΗ
ΛΑΝΠΑΔΗΚΗΡΥΓΜΑΤΟΔΕΣΤΕΦΑΝΟΙΟΔΗΜΟΣΟΣΥΡΙΩΝΟΝΗΣΑΝΔΡΟΝ
ΒΟΥΛΩΝΟΣΣΙΦΝΙΟΝΕΥΣΕΒΗΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΗΠΡΟΣΣΥΡΙΟΥΣΠΑΝΤΑΣΟΙΔΕΠΡΥΤΑΝΕΙΣ
ΑΕΙΟΙΕΝΑΡΧΗΟΝΤΕΣΕΠΙΜΕΛΗΑΝΠΟΙΗΣΘΩΣΑΝΤΟΥΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣΚΥ
ΡΩΘΕΝΤΟΣΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΟΤΑΜΙΑΣΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣΔΟΤΩ
ΟΝΗΣΑΝΔΡΩΤΟΑΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝΕΙΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥ
ΔΙΑΦΟΡΟΝΑΠΟΤΗΣΕΝΚΥΚΛΙΟΥΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣΙΝΑΔΕΦΑΝΕΡΑΥΠΑΡΧΗΗΤΟΥΔΗ
ΜΟΥΦΙΛΑΓΑΘΙΑΚΑΙΠΟΛΛΟΙΕΦΑΜΙΛΛΟΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΕΥΕΡΓΕΤΩΣΙΝΤΟΝ
ΔΗΜΟΝΤΙΜΗΘΕΝΤΟΣΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗ
ΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΟΠΟΝΩΣΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝΕΛΕΣΘΑΙΔΕΑΝΔΡΑ
ΟΣΤΙΣΕΓΔΩΣΕΙΤΗΝΣΤΗΛΗΝΚΑΙΣΤΗΣΕΙΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΣΠΟΙΗΣΗΤΑΙΟΠΩΣ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΣΟΜΕΝΟΝΑΝΗΛΩΜΑΕΙΣΤΕ
ΤΗΝΣΤΗΛΗΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΔΟΤΩΟΤΑΜΙΑΣΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣΑΠΟΤΗΣΕΝ
ΚΥΚΛΙΟΥΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣΚΑΘΟΤΙΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΗΟΕΓΔΟΤΗΣΙΝΑΔΕΚΑΙΣΙ
ΦΝΙΟΙΕΠΙΓΝΩΣΙΝΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΤΙΜΙΑΤΩΕΑΥΤΩΝΠΟΛΙΤΗΟΝΗΣΑΝΔΡΩ
ΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΕΠΙΜΕΛΕΣΠΟΙΗΣΑΣΘΩΣΑΝΑΝΤΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΙΟΠΩΣ
ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΩΣΙΝΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΣΙΦΝΙΩΝΣΦΡΑ
ΓΙΣΑΜΕΝΟΙΤΗΔΗΜΟΣΙΑΙΣΦΡΑΓΙΔΙΕΙΡΕΘΗΕΓΔΟΤΗΣΚΥΡΣΙΛΟΣΑΚΡΥΠΤΟΥ

τοὺς ἐπιδιδῶσιν ἐπιγινώσκοντες τὴν τοῦ δήμου καλοκαγαθίαν, ἀγαθῆ τύχῃ, δεδόχθαι τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι Ὀνήσανδρον Βούλωνος Σίφνιον ἐπὶ τῆ αἱρέσει ᾗ ἔχει εἰς τὸν δῆμον τὸν ἡμέτερον, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου, καὶ ἀναγορεύειν καθ' ἔτος ἕκαστον τὸν ἱεροκήρυκα Διονυσίων τε τῷ ἀγῶνι τῶν τραγῳδῶν, καὶ Ἡρακλείων τῆ πομπῆ, καὶ Δημητριείων τῆ λανπάδ[ι] κήρυγμα τόδε· Στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Συρίων Ὀνήσανδρον Βούλωνος Σίφνιον εὐσεβ[εί]ας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων διατελ[εῖ] πρὸς Συρίους πάντας. οἱ δὲ πρυτάνεις ἀεὶ οἱ ἐν ἀρχῆ ὄντες ἐπιμέλ[ει]αν ποι[εί]σθωσαν τοῦ κηρύγματος. κυρωθέντος [δὲ] τοῦδε τοῦ ψηφίσματος ὁ ταμίας Ἀρισταγόρας δότω Ὀνησάνδρῳ τὸ ἀποτεταγμένον εἰς τὸν στέφανον ἐκ τοῦ νόμου διάφορον ἀπὸ τῆς ἐνκυκλίου διοικήσεως. ἵνα δὲ φανερὰ ὑπάρχῃ ἡ τοῦ δήμου φιλαγαθία καὶ πολλοὶ ἐφάμιλλοι γινόμενοι εὐεργετῶσιν τὸν δῆμον τιμηθέντος Ὀνησάνδρου, ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι εἰς τόπον ὡς ἐπιφανέστατον· ἑλέσθαι δὲ ἄνδρα, ὅστις ἐγδώσει τὴν στήλην καὶ στήσει καὶ ἐπιμελὲς ποιήσ[ε]ται, ὅπως ἀναγραφῆ τόδε τὸ ψήφισμα· τὸ δὲ ἐσόμενον ἀνήλωμα εἴς τε τὴν στήλην καὶ τὴν ἀναγραφὴν δότω ὁ ταμίας Ἀρισταγόρας ἀπὸ τῆς ἐνκυκλίου διοικήσεως, καθότι ἂν συντελέσῃ ὁ ἐγδότης. ἵνα δὲ καὶ Σίφνιοι ἐπιγνῶσιν τὰ ἐψηφισμένα τίμια τῷ ἑαυτῶν πολίτῃ Ὀνησάνδρῳ, οἱ πρυτάνεις ἐπιμελὲς ποιησάσθωσαν ἀντιγραψάμενοι, ὅπως ἐξαποστείλωσιν τόδε τὸ ψήφισμα πρὸς τὸν δῆμον τῶν Σιφνίων, σφραγισάμενοι τῆ δημοσίᾳ σφραγῖδι. [ἡ]ρέθη ἐγδότης Κυρσίλος Ἀκρύπτου.

Decretum Ionica, eaque iniucunda prolixitate scriptum, aetatis incertae, sed Christiana epocha fortasse paulo prius; ni fallor, incidit in Pompeii fere tempora (cf. ad n. 2335.). Iota mutum raro additum. Structura ita perplexa est, ut difficilis sit expeditu. Vs. 3. prior pars protasis incipit ab his, ἐπειδὴ Ὀν. διατετέλεκεν ἔν τε τοῖς ἔνπρ. χρόνοις, cui respondere videtur altera pars a vs. 38. demum incipiens, πολλῷ δὲ μᾶλλον etc. In priore parte vs. 5. πᾶσιν et vs. 8. τοῖς καθ' ἰδίαν etc. sibi respondent. Mox vs. 9. πρότερόν τε et vs. 25. ὁμοίως δὲ sibi respondere videntur. Vs. 1. Ναξίτης est nomen Syrii demoticum, Attico more. Vs. 8. καθ' ἰδίαν scriptum, ut in Teniis. Vs. 11. κατὰ ῥύσιον videtur de σύλαις intelligendum. Vs. 13. ὁ δῆμος ἑλόμενος εἰς Σίφνον διὰ νυκτὸς mire dictum est pro τοῦ δήμου ἑλομένου καὶ πέμψαντος etc. Vs. 15. καὶ ante ἐν ἐκείνοις videtur *etiam* esse. Vs. 22. malim πυθόμενος. Vs. 31. ἐξύρου pro ἐκ Σύρου est (cf. ad n. 2554. I, 1.). Vs. 35. αὐτὸν pro ἑαυτὸν scripsi. Vs. 43. ἕτεροι pro vulgatiori ἄλλοι est prorsus ut n. 2271. 31. ubi in illo offendi. Vs. 48. καθ' ἔτος habes, ut in Theraeo Epictetae testamento n. 2448. VI. 25. καθ' ἐνιαυτόν. Vs. 53. pro ἀεὶ οἱ etc. praestabat οἱ ἀεί. Vs. 55. novum est, quod non corona a civitate datur, sed pro illa *pretium* s. *pecunia coronae conficiendae destinata* (τὸ διάφορον). Vs. 58. deleo primum ΔΕ. Vs. 60. ἐγδώσει est *locabit columnam conficiendam.* Vs. 61. quod scriptum est ἐσόμενον, id, si titulus hic iam innotuisset, quum imprimeretur n. 2271. retinuisset me, ne ibi vs. 53. corrigerem γενόμενον, quod alias poni solet. Nunc ibi quoque restituo τὸ δὲ ἐσόμενον, et illic simul atque in nostro titulo retinendam puto miram formam ἀνήλωμα.

2347. *d.*

In *Syro* insula in basi cylindrica inter reliquias moenium reperta, longa 55″, crassa 37″. Ex schedis Prokeschii per Zellium misit societas historica Friburgensis; postea vidi hanc inscriptionem, quae nunc Aeginae in Museo publico servatur, editam esse ibidem ubi n. 2347. *c.* ubi statuam, quae imposita erat, a. 1771. a Russis sublatam esse coniicitur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑ
ΣΤΟΝΑΡΙΣΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΜΕΓΙΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΝΤΟΓ
ΟΔΗΜΟΣ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, θεοῦ Νερούα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστόν, ἄριστον, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατον τὸ γ̅, ὁ δῆμος.

2347. *e.*

Syri in tabula infixa muro cellae vinariae; ex Prokeschii schedis indidem acceptis. Titulus ita oblitteratus est, ut vix ulla littera certa Prokeschio fuerit; multas ut prorsus incertas punctis notavit idem. In sinistra lapis tectorio oblitus est. Viderat olim hunc titulum Tournefortus (Itin. T. I. epist. 8. p. 3.) in muro ecclesiae; vidit etiam Mustoxydes (l. c. ad n. 2347. *c.* p. 14.).

[*Textum vide in pag. seq.*]

Fuit haec epistola Adriani. Initium hoc est: *Αὐτοκράτωρ Κα]ῖσ[αρ] θ[εοῦ Τραϊ]ανοῦ Π[αρθικοῦ υἱός, θεοῦ Ν]ερούα υἱων[ό]ς, Τ[ρ]α[ϊαν]ὸς [Ἀδρ]ι[ανὸς Σεβαστός, ἀρ]χιε[ρ]εὺ[ς] μέ[γι]στο[ς, δη]μ[αρχικ]ῆ[ς ἐξουσίας τ]ὸ θ, ὕπ[ατος τὸ γ̅, Σ]υ[ρί]ων τῆ [βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ]* - - - - - -
- - - - - - - - -

Hoc initium quum doceat, quam corruptum apographum sit, abstinebit se quisque, opinor, ab epistola ipsa restituenda. Vs. 6. fuisse videtur: κελε]ύσει θεοῦ et fortasse Νερούα. Vs. 7. π]ολ[ι]τῶν [π]ά[ντ]ων ἐν πόλει, 8. τιμή, 15. ὥς[π]ερ, 16. ὑ[φ'] ὧν ἐ[γ]ώ? Titulus pertinet ad a. u. c. 878–879. p. Chr. 125–126.

ΙΣΝΘ.....ΜΑΝΟΥΠΛΟ....--
ΕΡΟΥΑΥΙΩΝ`ΣΤΙΑΜΟΣΜΙΙ..--
.ΧΙΕΙΕΥΟΜΕΠΣΤΟΜΡΜΝΥΒΗ--
.ΟΘΥΠΩ.......ΥΗΩΝΤΗ
..........ΕΠ........---
ΥΣΕΙΟΕ`ΥΗΜΕΝΟΩΠΑΩΜΙΝΤΗ
ΟΛΤΩΝΛΛΠΙΩΝΕΝ.ΠΟΛΕΙΠΙΝΙ
..ΡΟΝΟ..ΣΤΙΜΗΥ..ΠΟΙΣΔΟΥ
ϽΕΝΥΟΗΣΙ.Ι,ΙΜΣΙΟΥΑΣΗΙΕΠΔΕΟ
.ΜΕΝ....ΧΤΝΕΝΤΗ.ΩΣΙΠΙ
ΜΕ--------Ο----ΥΛΩ
-------- ΟΑΣ --- ΥΣΕΝ
-------- ΜΥΘΕ -- ΛΛΥΜ
--------- ΟΠΥΜΣΥΑΤΑΓΑ
ΥΕΔΟΝΟΥΣΕΥΤΕΟ..ΩΣΤΕΡ
------ΟΥ.ΩΝΕΤΩΠ..Ο
ΤΑΣΟΜΤΑΛΕΕΠΣΕΥΩ
--- ΑΥΜ.ΙΠΟ..ΜΑΡ
------ ΠΥΣ ---
---- ΟΣ ----
ΕΥ
ΣΟΛΩΡΟΣΘΟ

2347. *f.*

Lapis *Syrius* in museo publico Aeginae; inscriptio est sub anaglypho, quo exprimitur vir adstante puero. Ed. Andreas Mustoxydes l. c. ad n. 2347. c.

L.P.CLADI	*L. Postumii Cladi.*
ΛΕΥΚΙΕΠΟΣΤΟΥΜΙΕ	Λεύκιε Ποστούμιε Κλάδε χαῖρε.
ΚΛΑΔΕΧΑΙΡΕ	

2348.

In *Andro*, supra iuvenem Isiacum; ed. Stuart. Antt. Att. Vol. IV. cap. 6. tab. 7. in aere.

ΔΩΡΟ ΘΕΟϹ	Δωρόθεος
ΤΟ	- - -

2349.

In *Andro*; ed. P. Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 319. n. 54.

ΜΝΗΜΗΘΑΝΑΤΟΥ.ΧΡΗΖ	μνήμη Θανάτου. χ[ρ]η[στὲ] χαῖρε?
ΗΜΕΒΗΤΟ.ΝΒΙΟΝ	- - - - τὸν βίον.
	Reliqua perierunt.

2350. 2351.

In *Ceo* insula quattuor fuerunt oppida, *Carthaea, Iulis, Poeeessa, Coressus.* Hodie quae Zea dicitur mediterranea urbs, ea cum doctis Graecis Tourneforto in ruderibus Carthaeae posita videbatur, Iulidis autem locum putabat eum esse, qui hodie ταῖς Πόλαις dicitur, ad mare e regione Cythni: hodie post Bröndstedii potissimum curas satis constat, ταῖς Πόλαις esse parietinas Carthaeae, Zeam vero Iulidem; Coressus ibi fuit ubi hodie Ceorum portus, Poeeessa ubi rudera quae nunc Kunduro vocantur. Ex inscriptionibus, quae supersunt, n. 2350–2352. etsi Carthaeae illae positae fuerunt, ad *universos* pertinent *Ceos*; n. 2353–2358. credo etiam n. 2359. et n. 2361–2363. 2363. *b.* item n. 2364–2366. 2369. ad *Carthaeenses*; n. 2360. 2367. 2370–2372. sunt *Iulietarum.* Aliam Ceam inscriptionem dedi in Antiquissimis. Et has quidem inscriptiones quum ex ordine rerum digesserim, neglecta lapidum ea, quam Bröndstedius in Itinerario instituit, serie, nec tamen haec ipsa latere lectorem debeat, aliquid de hac ipsa praemonendum videtur. Etenim magna pars horum titulorum antis templi Apollinis inscripta est, quod extra moenia *Carthaeae* fuit; quippe antis (φλιαῖς) templorum solitae sunt proxeniae inscribi (Polyb. XII, 12, 2.), ex quo potissimum genere hi tituli sunt. Et in ea quidem anta, quae adspectanti ad dextram, marmora olim ea fuerunt, quae numeris V. VI. VII. VIII. IX. distinguit Bröndstedius; in sinistra vero marmor X. in cuius vicinia etiam marmor XI. repertum est: de ceteris hoc loco dicere non opus. Iam in marmore X. in anta sinistra titulus n. 2359. scriptus est, et in marmore XI. tituli n. 2361–2363. comparent. In marmoribus dextrae antae vero, quantum ex Bröndstedii libro de Ceo I. p. 20 sq. et tabulis adiectis schedisque ad me missis colligere licet, lapis V. in antica facie duo ostendit plana, alterum prominentius, alterum reductius; prius continet titulum n. 2354. posterius titulum n. 2355. Marmor VI. tria plana inscripta habet, in eadem facie alterum reductius, in quo est n. 2357. alterum prominentius, in quo n. 2352., et aliud tertium planum, quod titulum n. 2356. continet. De quarto eiusdem saxi titulo cf. n. 2363. *b.* In marmore VII. duo dicuntur latera non contigua perscripta esse, quantum intelligo ea quae anticae faciei ad dextram et sinistram sunt, vacua relicta antica facie; in altero est n. 2350. cum n. 2351. *A.* in altero n. 2353. Marmor VIII. in latere latiori continere titulum n. 2351. *B.* dicitur; quantum intelligo latus hoc non antica est facies, sed quod huic faciei ad dextram

aut sinistram est, idque latius dicitur, ut distinguatur ab eo, cui pars faciei anticae reductior contigua est: quae ipsa quod reductior est, inde latus ei adiacens fit angustius. Postremo marmor IX. habet titulum n. 2358. Quodsi lapides hi eo sese excepissent ordine, quo eos posuit Bröndstedius, posset inde aliqua ex parte colligi, qui titulus antiquior, qui recentior altero esset: sed qui in anta ipsa lapidum singulorum situs fuerit, non videtur constare. Quapropter titulos, ut dixi, ex ordine rerum digessi; illud tamen mihi vix dubium, marmore VIII. continuari marmoris VII. id latus, quod titulum n. 2350. cum n. 2351. *A.* continet.

Nunc separatim dico de titulis duobus, qui mihi n. 2350. 2351. sunt. Et n. 2350. ac 2351. *A.* ut dixi, in altero latere marmoris VII. scripti sunt; mensura longitudinis est 4′ 3″, latitudinis 29″ $\frac{5}{10}$, altitudo 12″ $\frac{3}{10}$. Inter n. 2350. et 2351. *A.* vacuum spatium duorum fere versuum interiectum est. N. 2350. minusculis habetur in Ἑρμῇ λογίῳ 1818. p. 238. sed vitiatus; n. 2350. et 2351. *A.* ibidem 1819. p. 50. et accuratius in aere ap. Bröndsted. Itin. lib. I. tab. XXI. n. 10. Deterius exemplum a Dobraeo acceptum minusculis praebuit Rosius Inscr. p. 35. Apposui n. 2351. *B.* (qui in marmore VIII. extat aeque longo latoque et alto ac marmor VII.), ex Ἑρμῇ λογίῳ 1819. p. 52. et aere Bröndstedii tab. XXII. n. 12. Idem hos titulos miserat, antequam ederentur. Huius vero potissimum apographa diligentissima secutus sum.

2350.

ΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΑΙΤΩΛΟΙΣΠΟΤΙΤΟΥΣ..ΙΟΥΣΤΑΝΦΙΛΙΑΝΤΑΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΔΙΑΦΥ
ΛΑΣΣΕΙΝΚΑΙΜΗΘΕΝΑΛΓΕΙΝΑΙΤΩΛΩΝΜΗΔΕΤΩΝΕΝΑΙΤΩΛΙΑΙΠΟΛΙΤΕΥΟΝ
ΤΩΝΤΟΥΣΚΕΙΟΥΣΜΗΘΑΜΟΘΕΝΟΡΜΩΜΕΝΟΝΜΗΤΕΚΑΤΑΓΑΝΜΗΤΕΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝΜΗΤΕΠΟΤΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΚΟΝΜΗΤΕΠΟΤΑΛΛΟΕΓΚΛΗΜΑΜΗΘΕΝΩΣΑΙΤΩΛΩΝ
ΟΝΤΩΝΤΩΝΚΕΙΩΝΕΙΔΕΤΙΣΚΑΑΓΕΙΤΟΥΣΚΕΙΟΥΣΤΟΝΣΤΡΑΤΑΓΟΝΑΕΙΤΟΝΕΝΑΡ
ΧΟΝΤΑΤΑΕΝΑΙΤΩΛΙΑΝΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ *Hoc* ΟΝΤΑΚΥΡΙΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΤΟΥΣ
ΣΥΝΕΔΡΟΥΣΚΑΤΑΔΙΚΑΙΟΝΤΑΣΤΟΙΣΚΕΙΟΙΣ *loco* ΝΑ........ΤΟ....ΜΙΑΝ
ΑΓΚΑΔΟΚΙΜΑΙΩΝΤΙΚΥΡΙΟΥΣΕΙΜΕΝΣΤΡΑ *lapis*
ΤΑΡΤΟΝΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΩΝΕΝΚΕ *fractus*

2351.

A. ΕΠΙΘΕΩΡΟΥΣΩΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥΤΙΜΟΝΟΥΣΑ - - - - - -
ΤΑΝΦΙΛΙΑΝΤΑΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΠΟΤΙΚΕ - - - - - -
ΓΟΝΟΤΑΑΥΤΟΙΣ - - - - - - - - - -

B. ....
....
..........ΕΙΝΚΑΙΜΗΘΕΝΑΑΔ - - - - - - -
..........ΟΝΤΩΝΜΗΤΕ - - - - - - - -
ΔΕΤΙΣΚΑΤΑΓΟΙΑΝ - - - - - - - - -
ΚΑΙΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝ - - - - - - - - - -
ΙΟΝΤΑΣΚΑΙ - - - - - - - - - - -
ΜΕΝΔΕΤΑ - - - - - - - - - - - -
.... - - - - - - - - - - -
.... - - - - - - - - - - -

N. 2350. vs. 1. Herm. log. *ποτι του σινιου* et ΠΟΤΙ ΤΟΥΣΣΙΝΙΟΥΣ. Vs. 6. Bröndst. edidit ΑΙΤΩΛΙΑ.; Ι additur in schedis et Herm. log. In Rosii apographo est Αἰτωλίαν, quod ille expulit, ego recepi. Cetera vitia non annoto. Post vs. 9. nota nullam perisse lineam. N. 2351. *A.* post vs. 3. nulla in eodem lapide periit linea, sed vs. 3. in extremo lapide scriptus est. At in lapide *B.* tam supra quam infra bini periere versus. Vs. 8. male Herm. log. ΚΑΤΑΓ ΝΟΙΑΝ.

2350.

Ἔδοξεν τοῖς Αἰτωλοῖς, ποτὶ τοὺς [Κε]ίους τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν διαφυ-
λάσσειν, καὶ μηθένα [ἄ]γειν Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πολιτευόν-
των τοὺς Κείους, μηθαμόθεν ὁρμώμενον, μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλατ-
ταν, μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθέν, ὡς Αἰτωλῶν
ὄντων τῶν Κείων· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ τοὺς Κείους, τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἐνάρ-
χοντα τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα [καταδικάζ]οντα κύριον εἶμεν, καὶ τοὺς
συνέδρους καταδικάζοντας τοῖς Κείοις [τὰν τῶ]ν ἀ[γόντων αὐ]το[ὺς ζα]μίαν,
ἄγ κα δοκιμάζωντι, κυρίους εἶμεν. στρα[ταγέοντος τοῦ δεῖνος τὸ τέ-
ταρτον, πρεσβευσάντων ἐν Κέ[ῳ τῶν δεῖνα.

2351.

Ἐπὶ θεωροῦ Σωκράτους τοῦ Τιμόνου [ἔδοξεν τῷ δάμῳ τῷ Ναυπακτίων,
τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ Κε[ίους διαφυλάσσειν, καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ γε-
γονότα αὐτοῖς [πρότερον περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατάμονα εἶμεν· δε-]
[δόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ πολιτείαν ἐν Ναυπάκτῳ καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτασιν,]

[καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὧνπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ναυπάκτιοι μετέχουσιν, τοὺς Κε-]
[ίους μετέχ]ειν· καὶ μηθένα ἄ[γειν αὐτοὺς Ναυπακτίων μηδὲ τῶν ἐν Ναυπάκτ-
ῳ πολιτευ]όντων μήτε [κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θαλάτταν, ὡς Ναυπακτίων αὐτῶν ὄντων· εἰ
δέ τίς κα ἄγ[ῃ], ἀν[απράσσειν? - - - - - - - - - -
καὶ ἀποδιδόμεν - - - - - - - - - - - [καταδικά-
ζοντας, καὶ - - - - - - - - - - - - [εἶ-
μεν δὲ τα - - - - - -

Hi tituli et n. 2352. ad *universos* pertinent *Ceos*, hoc est ad τὸ κοινὸν τῶν Κείων, ad quos etiam nummi litteris ΚΕΙ signati debent referri. Qui quamquam in plures erant πόλεις divisi, quas n. 2352. agnoscit, easque certe ex parte liberas, Carthaeam dico et Iulidem (nam Coressus postera aetate Iulidi adscripta est, Poeeessa Carthaeae, et relictae Strabone teste a civibus utriusque oppidi pristinae habitationes); tamen una Κείων βουλή, unus δῆμος n. 2352. nominati sunt, et communis Ceorum civitas, non Carthaeensis vel Iuliensis, n. 2352. decernitur Aetolis; unam Κείων πόλιν nominarat Lysias ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν ap. Harpocr. v. Κεῖοι, qui civili haud dubie sensu civitatem verbo πόλεως significat, non poetico usu insulam, quod putabat Harpocratio: postremo *Cei universi*, non singulae urbes, communiter Delio templo pecuniam mutuo sumptam debebant (n. 158.), ut videas, quam arta Ceorum universorum fuerit coniunctio. Cei vero originem ex Naupacto repetunt ab Ozolis Locris, Opuntiorum colonis, qui olim Naupactum tenuerunt; Naupacto enim in insulam transiit Ceos heros, qui fertur (Heraclid. Rep. Ceor.), Apollinis et nymphae Rhodoëssae f. (Etym. M. p. 507. 53. et Phavorin.): quare Locri Opuntii opem tulerunt Ceis Persici belli aetate (Herodot. VIII, 2. cf. ad n. 1751.); et retinuerunt Cei aliquid Locrici moris et ingenii: quam rem uberius illustravi in censura libri Bröndstediani Annal. crit. Berol. 1827. p. 20. At post varias vicissitudines, de quibus dixi ad n. 1756. Naupactus cessit in Aetolos, qui ibi concilium habent (Polyb. V, 103. Liv. XXXI, 29.); quamquam manebat etiam Thermicus conventus, quem cum Pylaeo male confundit Liv. XXXIII, 35. cf. Polyb. XVIII, 31. Itaque prisca Locrorum cum Ceis necessitudo transiit in Aetolos et Naupactios. Et Aetolorum quidem synedri una cum Naupactiis benevolentiam et studium erga Ceos summum monstraverant, Naupactiique Ceis civitatem et iura, quae cum civitate conferri solent, decreverant: quibus de rebus certos nos facit decretum n. 2352. Iam igitur n. 2350. 2351. tenemus duo illa decreta, quibus patefacta et Aetolorum et Naupactiorum in Ceos benignitas erat. Prius enim decretum Aetolorum esse ex ipso initio patet: quod additur, esse Naupactiorum, ex rerum modo memoratarum ratione colligas, item ex praescripto *theoro*, qui non Aetolici foederis, sed singularum Aetoliae civitatum magistratus habendus est. Cf. ad n. 1756. Videntur autem tres hi tituli n. 2350–2352. aetatis eius esse, ubi Aetoli sibi Amphictyonum iura soli arrogaverant: unde potissimum explices, quod n. 2350. vs. 4. Ἀμφικτυονικοῦ ἐγκλήματος mentio fit: quod si concesseris, videntur Ceae inscriptiones Olymp. circiter 135–140. compositae esse (vide ad n. 1694.). Priori vero decreto et pristina confirmatur amicitia et securitas datur Ceis, formula non multum diversa ab ea, qua Teiis Aetoli ἀσυλίαν concesserunt circa Olymp. 146, 4.: καὶ μηθένα Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων ἄγειν τοὺς Τηΐους μήτε τοὺς ἐν Τέῳ κατοικέοντας μηδαμόθεν ὁρμωμένους (p. ὁρμώμενον), ἀλλὰ τὰν ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ ἐκ τᾶς πόλιος ἢ χώρας, τὰ μὲν ἐμφανῆ ἀναπράσσειν τὸν ἐγ[δικήσ]αντα πρὸς συνέδρους ἀεὶ τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ ἀφανέων ὑποδίκους εἶμεν τοὺς [ἠδι]κηκότας etc. (Inscr. Tei). Et fuit haec res eo maioris momenti, quo Aetolorum de praedatione leges fuerunt licentiores (Polyb. XVII, 4. 5.). In nostro decreto nota rarius πολιτευόντων p. κατοικεόντων; vs. 5. ΑΓΕΙ p. ΑΓΗΙ ex antiquo scribendi more resedit, ut ΔΟΞΕΙ n. 2353. n. 2360. 41. Vs. 6. ἐν Αἰτωλίαν retinui usu Aeolico, qui vs. 9. redire videtur. Ibid. nihil potuit aliud scriptum esse quam καταδικάζοντα, et exacte convenit supplementum. Κύριος εἶναι construitur cum participio, ut n. 2360. 26. n. 1693 sqq. Sententia est: *Praetor potestatem habeto ea Ceis adiudicandi, quae in Aetoliam adducta fuerint*; quae probabile est ut plurimum fuisse manifesta (ἐμφανῆ). Etiam quae paulo post, observatis lacunarum spatiis supplevi, certa sunt: iis verbis *potestas fit synedris* (non soli praetori) *multam Ceis, postquam examinaverint damnum, adiudicandi.* Praetor igitur tantum reddere erepta potest; at synedri *examinato damno* possunt multam exigere pro delicto; quo simul id comprehenditur, ut etiam bonorum latentium (τῶν ἀφανῶν) pretium restituatur Ceis una cum multa. Vs. 8. in fine annus notatus erat ex Praetore eponymo, de quo dixi ad n. 1694. Is vero *Praetor* fuit *quartum*; ut Aetolorum Praetor στραταγέων τὸ δεύτερον praescribitur decreto n. 1702. In fine adscriptum: πρεσβευσάντων ἐν Κέω, haud dubie pro ἐς Κέω; nam ἐν Κέῳ legi vix potest. Illud vero πρεσβευσάντων aut participium aut imperativus esse potest: at prius insolens hoc loco videtur. Crediderim igitur esse imperativum: *Legatione in Ceum funguntor* . . . . . . quippe deferendi decreti causa. Neque obest quod (n. 2352.) legati Ceorum ab Aetolis reduces iam nuntiarant Aetolorum benignitatem; nihilo minus enim legati mittendi ab Aetolis erant, qui perferrent Aetolorum decretum; quod tum, quum n. 2352. scriberetur, nondum videtur Ceis redditum fuisse.

Difficilius fuit Naupactiorum decretum ex pauculis, quae supersunt, litteris divinando restituere. De theoro supra monui; is filius est Τιμόνου, hoc est Τιμονόου. Mox ΣΑ fuit ΕΔ. Quae sequuntur, ex

n. 2350. init. et ex decreto Aetolico pro Teiis restitui, ubi haec habentur: *Δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς Τηΐους τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν διαφυλάσσειν, καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατάμονα εἶμεν* (non *κατάνομα*, ut male Chishullus, a quo acceptam vocem nihili Schneiderus lexico inseruit). Unam vocem *πρότερον* alio loco posui, quod spatiis accommodanda supplementa erant; idque licere vel ex collatis n. 2350. et 2351. discas. Iam ut explerem reliquum spatium, ex titulo n. 2352. inserui, quae Naupactii tribuisse Ceis dicuntur, immutata paululum formula ad exemplum aliorum decretorum, ut dedi *οἱ ἄλλοι Ναυπάκτιοι* ad exemplum tituli n. 2357. vs. 12. Inde a vs. 6. autem fere ea scripta erant quae n. 2352. omissis tamen verbis *μήτε ποτ᾽ Ἀμφικτυονικὸν* etc. quibus spatium non suppetit. Vs. 8. ΚΑΤΑΓΟΙ falsum esse docent n. 2350. et titulus Aetolicus inter Teios. *Ἀν[απράσσειν* ibidem conieci ex hoc pro Teiis decreto, cuius verba supra apposui. Vs. 9. de reddendis rebus ereptis dictum videtur; vs. 9. 10. fuisse *καταδικάζοντας* docet n. 2350.

2352.

Ex ruderibus templi Apollinis *Carthaeae*, in marmore VI. quod eiusdem mensurae est ac marmor VII. (in quo sunt n. 2350. 2351. *A.*). Insunt simul n. 2356. 2357. 2363. *b.* Vide ad n. 2350. 2351. Titulus minusculis editus est Ἑρμ. λογ. 1818. p. 236. maiusculis ibid. 1819. p. 49. sed diligentius, aeri incisus, ap. Bröndsted. l. c. tab. XX. n. 7. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio; sed illis minime accuratis et valde laceris. Litterae elegantes sunt.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕΙΠΕΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗΑΝΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝΟΙΠΡΕ
ΣΒΕΙΣΟΙΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣΕΙΣΝΑΥΠΑΚΤΟΝΚΑΙΠΡΟΣΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣΤΟΥΣΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΑΣΑΝΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΕΝΔΕΔΕΙΧΘΑΙΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣ
ΤΟΥΣΑΙΤΩΛΩΝΠΡΟΣΤΑΣΠΟΛΕΙΣΤΑΣΚΕΙΩΝΚΑΙΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙΕΙΣΙΝΝΑΥΠΑΚΤΙΟΙ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΝΕΙΝΑΙΚΕΙΟΙΣΚΑΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΜΕΤΕΧΕΙΓΚΕΙ
ΟΥΣΩΜΠΕΡΚΑΙΝΑΥΠΑΚΤΙΟΙΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝΔΕΔΟΧΘΑΙΚΕΙΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΕΙΝΑΙΑΙΤΩΛΟΙΣΠΟΛΙΤΕΙΑΝΕΓΚΕΩΙΚΑΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝ
ΜΕΤΕΧΕΙΝΑΥΤΟΥΣΠΑΝΤΩΝΩΜΠΕΡΚΑΙΚΕΙΟΙΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝ . . . . ΔΕΙΝ . . . .
ΟΙΣΤΟΥΣ . . . . ΠΡΟ . . . .
ΑΙΤΩΛ . . . . .
ΕΙΣΙ . . . . . .
. . . .
Τ . . . .

Octo in fine versus perisse dicuntur, quantum intelligo inde a vs. 10. computati. Secutus sum Bröndstedium, nisi quod vs. 10. Λ addidi ex Herm. log. 1819. Vs. 2. 4. in Herm. log. 1818. est *συνέδρους τῶν Αἰτωλῶν*.

Ἡρακλείδης εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ ἀναγγέλλουσιν οἱ πρέσβεις οἱ ἀποσταλέντες εἰς Ναύπακτον καὶ πρὸς τοὺς συνέδρους τοὺς Αἰτωλῶν, πᾶσαν εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἐνδεδεῖχθαι Ναυπακτίους καὶ τοὺς συνέδρους τοὺς Αἰτωλῶν πρὸς τὰς πόλεις τὰς Κείων, καὶ ἐψηφισμένοι εἰσὶν Ναυπάκτιοι πολιτείαν εἶναι Κείοις καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τῶν ἄλλων μετέχειγ Κείους ὧμπερ καὶ Ναυπάκτιοι μετέχουσιν· δεδόχθαι Κείων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, εἶναι Αἰτωλοῖς πολιτείαν ἐγ Κέῳ καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τῶν ἄλλων μετέχειν αὐτοὺς πάντων, ὧμπερ καὶ Κεῖοι μετέχουσιν.

Cetera restitui nequeunt. De aetate tituli et ceteris rebus vide ad n. 2350. 2351.

2353.

Ex iisdem templi Apollinis *Carthaeae* ruderibus, in marmore VII. (vide ad n. 2350. 2351.). Titulus minusculis editus Ἑρμ. λογ. 1818. p. 237. maiusculis ibidem 1819. p. 48. et in aere a Bröndsted. l. c. tab. XXI. n. 11:

[*Textum vide in pag. seq.*]

Dedi potissimum schedas Bröndstedii; ex Herm. log. non annoto omnia. Vs. 3. falso Herm. log. ΕΜ ΠΡΟΣΘΕΝ; omnes ΔΙΕΤΕ, etiam Bröndsted. in edito; sed schedae ΔΙΑΤΕ, quod usui non contrarium, licet de tempore praeterito agatur. Vs. 8. extr. Herm. log. *Ξηνιδιον* et ΞΗΝΙΔΟΝ; Bröndst. ΞΗΝΙΔ . . Vs. 9. Bröndst. ed. ΔΙΩ . . . ., in schedis ΔΙΩΝ . . . ., et sic Herm. log. Ibidem Bröndst. ed. ΦΙΛΟΝΙΚΟ. ΕΠΙΜΕΛΕΙ., schedae et Herm. log. quod dedi. Vs. 10. Herm. log. 1818. *γεγονεσθαι*, 1819. ut Bröndst. Ibid. Bröndst. ΠΑΡ . Σ etc. Herm. log. 1818. *παρεσ* etc. (in Herm. log. 1819. hic locus omissus est). Vs. 13. Bröndst. in schedis ΕΝΚΑΡΘΑΙΕΑΙ, in ed. ΕΝΚΑΡ ΘΑΙ . . . .; Herm. log. *εν Καρθαιεα* et ΕΓΚΑΡΘΑΙΕΑΙ. Vs. 15. init. Bröndst. ed. ΝΚΑΙ, schedae et Herm. log. ΑΙΚΑΙ. Vs. 16. Ψ ap. Bröndst. in schedis ut incertum notatur; Herm. log. 1818. *αιτειαν ωι αν . . . οκ* etc. Quattuor versus deesse notantur in Herm. log. 1819. falso: vs. 17. esse in infimo lapide discas ex Bröndstedii delineatione.

Ἐσχατίων εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ Κλεόμηλος Κλεοβούλου Ἀθηναῖος πρόξενος ὢν τῆς πόλεως τῆς Καρθαιέων ἔν τε τῷ ἔμπροσθε χρόνῳ εὔνους ὢν διατελεῖ τῷ δήμῳ τῷ Καρθαιέων, ποιῶν ἀγαθὸν ὅ,τι ἠδύνατο κοινῇ τε τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἀποστελλομένους δημοσίᾳ εἰς Ἀθήνας κα[ὶ ἰ]δίᾳ τοὺς ἐντυγχάνοντας τῶμ πολιτῶν, καὶ νῦν ἀγγέλλουσιν αὐτὸν Ξενόστρατος καὶ Ἀλεξιτέλης καὶ οἱ σύνδικοι οἱ ἀποσταλέντες ὑπὸ τῆς πό-

ΕΣΧΑΤΙΩΝΕΙΠΕΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗ
ΚΛΕΟΜΗΛΟΣΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΣΚΑΡΘΑΙΕΩΝΕΝΤΕΤΩΙΕΜΠΡΟΣΘΕΧΡΟΝΩΙΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕ
ΛΕΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΚΑΡΘΑΙΕΩΝΠΟΙΩΝΑΓΑΘΟΝΟΤΙΗΔΥΝΑΤΟΚΟΙΝΗΙΤΕ
ΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΤΟΥΣΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΥΣΔΗΜΟΣΙΑΙΕΙΣΑΘΗΝΑΣ
ΚΑ . . ΔΙΑ . ΤΟΥΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑΣΤΩΜΠΟΛΙΤΩΝΚΑΙΝΥΝΑΓΓΕΛ
ΛΟΥΣΙΝΑΥΤΟΝΞΕΝΟΣΤΡΑΤΟΣΚΑΙΑΛΕΞΙΤΕΛΗΣΚΑΙΟΙΣΥΝΔΙΚΟΙΟΙ
ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣΥΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΠΙΤΑΣΔΙΚΑΣΤΑΣ . ΑΤΑΞΗΝΙΔΟΝ
ΚΑΙΛΥΣΙΜΑΧΟΥΔΙΩΝ . . . . ΣΟΝΙΚΟΣΣΩΣΙΤΕΛΗΣΦΙΛΟΝΙΚΟΥΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΕΓΟΝΙΣΘΑΙΕΑΥΤΩΝΚΑΙΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΣΧΗΣΘΑΙΕΙΣΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΧΑ
ΡΙΞΕΣΘΑΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ . . . . ΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙ
ΜΕΝΑΥΤΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΚΑΡΘΑΙΕΩΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΕΓΚΑΡΘΑΙΕΑΙ
ΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝΠΑΝΤΩΝΩΝΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΠΟΛΙ
ΝΚΑΙΟΙΚΟΥΕΙΝΑΙΕΑΝΔΕΔΟΞΕΙΤΟΔΕΤΟ
ΛΙΤΕΙΑΝΕΙΕΨ . . . . ΟΚΤΩΝ . . . . ΠΟΛ
ΔΟΥΝΑΙΤΟΝ

λεως ἐπὶ τὰς δίκας τὰς [κ]ατὰ [Τ]ηνί[ω]ν καὶ Λυσιμάχου, Διών[δας Ἰ]σονίκο[υ], Σωσιτέλης Φιλονίκου, ἐπιμέλεια[ν π]ε[π]ο[ιῆ]σθαι ἑαυτῶν καὶ χρείας παρεσχῆσθαι εἰς τὰ πράγματα, χαρίζεσθαι βουλόμενον [τῇ πόλει· δε]δόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν αὐτὸν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἣν ἔχων διατελεῖ περὶ τὸν δῆμον τὸν Καρθαιέων, εἶναι δὲ αὐτῷ πολιτείαν ἐγ Καρθαί[ᾳ κ]αὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ, μετέχουσιν πάντων ὧν καὶ οἱ ἄλλοι πολῖ[ται· καὶ γῆς αὐτοῖς ἔγκτησι]ν καὶ οἴκου εἶναι. ἐὰν δὲ δόξῃ τόδε τὸ [ψήφισμα, ἀναγράψαι τὴν πο]λιτείαν εἰ[ς φλιὰν πρ]ὸ[ς] τῷ ν[εῷ τοῦ Ἀ]πόλ[λωνος· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ γενόμενον] δοῦναι τὸν [ταμίαν.

Vs. 8. memorantur actiones Ceorum, contra *Tenios* opinor; nam in ΞΗΝΙΔ vel ΞΗΝΙΔΟΝ nomen viri non videtur latere, nec Ξ in Τ, ΔΟ in Ω mutare audacis est. *Lysimachum* dixerim Thraciae regem esse; ut titulus circa Olymp. 120. scriptus videatur: non enim video quidni vel rex iure agere cum Ceis potuerit. Causa fuit ἔκκλητος, iudices Athenienses, ad quos syndicos mittunt Cei. Talia in inscriptionibus vidimus aliquoties; nunc sufficiet ad n. 2265. remisisse. Neque rara συνδίκων in hac re mentio (cf. T. I. p. 610. *b.*). Mox ΔΙΩΝ . . . . ΣΟΝΙΚΟ[Υ] a me expletum est ut potui: Ἰσόνικος nomen Cei habetur n. 2356. Vs. 9. 10. cave corrigas ἐπιμελητὴν γεγενῆσθαι: quod dedi certum est; exempli causa vide n. 1845. extr. Vs. 15. οἴκου p. οἰκίας dictum, quod rarissimum. Nec tamen alia nisi notissima, quam dedi, formula ibi scripta esse videtur: quamquam vix opus erat, ut ea adderetur, quod Cleomelo ut proxeno ius agros et domus possidendi haud dubie iam ante civitatem datam competebat. De scriptura ΔΟΞΕΙ cf. ad n. 2350. Quae sub finem supplevi, ex variis collegi vestigiis. Ἐὰν δὲ δόξῃ τόδε τὸ ψήφισμα, ἀναγράψαι etc. conformatum est ad n. 2360. extr. ἐὰν δὲ δόξῃ ὁ νόμος, ἀναγράψαι εἰς στήλην etc. hoc est, *quando placuerit et ratum sit* decretum. Vox ἀναγράψαι superest etiam n. 2558. Dicitur autem hoc decretum ἡ πο]λιτεία, ut προξενία et εὐεργεσία est decretum de proxenia et εὐεργεσίᾳ; vide n. 90. 91. 1563. *b. c.* Iam decretum hoc in anta s. φλιᾷ templi scriptum erat, quod Apollinis fuisse ex aliis monumentis constat: et in φλιαῖς talia acta sunt scribi solita (Polyb. XII, 12, 2.). Hinc superest ΕΙΕΨ . . . . ΟΚΤΩΝ . . . ΠΟΛ, hoc est ΕΙΣΦ[ΛΙΑΝΠΡ]ΟΣΤΩ[Ι]Ν[ΕΩΙ ΤΟΥΑ]ΠΟΛ[ΛΩΝΟΣ. Utraque lacuna debet maior esse quam quae notatae sunt. Ex hac formula n. 2357. extr. superest vox Ἀπόλλωνος in litteris ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΟΛΕΑΝ. Hoc ΠΟΛΕΑΝ compositum cum litteris in hoc decreto servatis ΔΟΥΝΑΙΤΟΝ solitam praebet formulam statim post Ἀπόλλωνος addendam: [τ]ὸ [δ]ὲ ἀν[άλωμα τὸ γενόμενον] δοῦναι τὸν [ταμίαν. Vide modo Corcyraea, ne cumulem vulgaria.

2354.

Ex iisdem templi Apollinei *Carthaeensis* ruderibus, in marmore V. (vide ad n. 2350.). Titulus maiusculis editus Ἑρμ. λογ. 1819. p. 52. et aere expressus ap. Bröndsted. l. c. tab. XIX. n. 6. Lapis altus 28″ $\frac{7}{10}$, et similis marmoribus VII. VIII. de quibus supra dixi.

. . . . ΩΙΕΠΕΙΔΗΑΝΤΑΝΩΡΠΛΕΙΣΤΙΑ
. . . . ΛΟΤΙΜΟΙΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΚΑΡΘΑΙΕΩΝ
. . . . ΑΣΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΑΠ . . . .
. . . . ΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΑΝ
. . . . ΤΕΣΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΝΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΚΑΡ
. . . . ΑΙΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΤΩΙΑΓΩΝΙ
. . . . ΗΣΚΑΡΘΑΙΕΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΩΝ
. . . . ΑΥΤΟΙΣΠΑΝΤΑΔ . . . . . ΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛ . . . .
. . . . ΟΝΔΕΙΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗΙΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙ . . Μ
. . . . ΓΑΤ . .

Lapis deficit in sinistra; supra et infra secundum Bröndsted. integer est, licet aliud significetur in Herm. log. ubi male redditur. Vs. 9. primum O addidi ex Herm. log. et schedis Bröndstedii, cuius aeream tabulam in ceteris expressi.

Decretum hoc in hanc fere formam conceptum fuit:

– – – – – εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμ]ῳ· Ἐπειδὴ Ἀντάνωρ Πλειστία
καὶ – – – – – – – ἄνδρες εἰσὶν εὖνοι καὶ φι]λότιμοι περὶ τὴν πόλιν τὴν Καρθαιέων,
καὶ διατελοῦσιν πολλὰς καὶ μεγάλας χρεί]ας παρεχόμενοι ἐμ παντὶ καιρῷ ἅπ[ασι τοῖς ἐν-
τυγχάνουσι τῶν πολιτῶν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· δεδόχθαι τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν Ἀν-
τάνορα Πλειστία καὶ – – – – – – – ὅτι εὖνοι ὄν]τες διατελοῦσιν περὶ τὴν πόλιν τὴν Καρ-
θαιέων, στεφανῶσαι δὲ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσ]αι τὸν στέφανον Διονυσίοις τῷ ἀγῶνι.
εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ προξένους τῆς πόλεως τ]ῆς Καρθαιέων καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτῶν,
καὶ γῆς αὐτοῖς ἔγκτησιν καὶ οἰκίας εἶναι, καὶ] αὐτοῖς πάντα δ[εδόσθαι] ὅσα περ καὶ τοῖς ἄλ[λοις
προξένοις, καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν ἀσυλεὶ καὶ ἀσπ]ονδεὶ καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐμ πολέμῳ, [καὶ
πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετ]ὰ τ[ὰ ἱερά.

Quae vs. 9. supplevi, praebet n. 2056. ubi simul habes solitam formulam vs. 10. restitutam, quae etiam n. 2358. scripta erat: quamquam n. 2056. dictio paululum immutata est.

2355.

In eodem marmore *Carthaeensi* (vide ad n. 2350.); ed. minusculis in Ἑρμ. λογ. 1818. p. 238. maiusculis ibid. 1819. p. 51. et in aere a Bröndsted. l. c. tab. XIX. n. 5.

ΑΡΧΕΛΑΣΕΙΠΕΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΕΠΕΙΔΗΑΝΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝΟΙΠΡΕΣΒΕΙΣΟΙΑΠΟ
ΣΤΑΛΕΝΤΕΣΕΙΣΚΑΡΥΣΤΟΝΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΙΑΡΧΕΛΑΣ
ΚΑΣΙΝΟΔΩΡΟΝΚΑΙΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΝΘΕΟΔΩΤΑΚΑΙΚΑΛ
ΛΙΣΤΡΑΤΟΝΕΥΡΥΛΟΧΟΥΚΑΙΧΕΝΕΦΥΛΟΝ
ΤΟΣΑΝΔΡΑΣΑΓΑΘΟΥΣΕΙΝΑΙΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛ
ΣΕΙΝΟΤΙΔΥΝΑ..ΑΙΑΓΑΘΟΝΤΗΙΠΟΛΕΙΤ
ΣΥΝΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣΟΠΩΣ
ΙΣΤΑΝ
. . . . .
. . . . .

Vs. 5. Herm. log. 1819. ΧΕΝΟΦΥΛΟΝ. Omitto vitia manifesta.

Ἀρχέλας εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ ἀναγγέλλουσιν οἱ πρέσβεις οἱ ἀποσταλέντες εἰς Κάρυστον, Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀρχέλας, Κ[λε]ινόδωρον καὶ Πολύστρατον Θεοδώτα καὶ Καλλίστρατον Εὐρυλόχου καὶ [Μ]ενέφυλον – – – τος ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι ὑπὲρ τῆς πόλ[εως, καὶ πράσ]σειν ὅ,τι δύνα[ντ]αι ἀγαθὸν τῇ πόλει τ[ῇ Καρθαιέων], συνλαμβάνοντας ὅπως – – – – – – – ἡ πόλ]ις? τὰ ν. – – – – – – –

Decretum ex eodem genere ex quo priora. Vs. 4. dedi Κλεινόδωρον, ut Πολύδωρος, Εὔδωρος et alia similia.

2356.

Ex marmore *Carthaeensi* VI. ex quo n. 2352. et 2357. Ed. Ἑρμ. λογ. 1818. p. 237. minusculis, 1819. p. 51. maiusculis; ap. Bröndsted. in aere tab. XX. n. 8. Lacinias quasdam nimium contaminatas huius tituli continent schedae Prokeschii a Zellio missae, ex quibus nihil potui lucrari. Ceterum Prokeschius hoc apographum non ipse fecisse videtur: ipsius enim apographa multo meliora esse solent.

ΣΩΣΙΝΙΚΟΣΙΣΟΝΙΚΟΥΕΙΠΕΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗΦΙΛΟ
ΘΗΡΟΣΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣΑΛΙΕΥΣΕΠΙΑΓΜΕΝΟΣΥΠΟΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΣΠΛΕΙΟΝΑΚΙΣΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΡ.....
ΕΠΙΤΗΝΚΟΜΙΔΗΝΤΩΝ.....ΤΩΝΕΝΤΟΥΤΟΙΣΤΕΣΥΝΠΕΡΙΦΕΡΕΤΑΙ
ΚΑΙΤΗΝΕΝΔΗΜΙΑΝΠΟΕΙΤΑΙΚΑΛΩΣΚΑΙΕΥΤΑΚΤΩΣΑΝΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΔΕΚΑΙ
ΟΙΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΤΩΜΠΟΛΙΤΩΝΟΤΙΩΝΑΝΧΡΕΙΑΝΕΧΩΣΙΝΗΚΟΙΝΗ...
.ΙΑ.ΕΝΤΑΙΣΑ......ΕΝΤΥΧΩΣΙΝ..ΛΟΘΗΡΩΙΤΗΝΠΑ............
– – – – –
– – – – –

Vs. 2. ΕΠΙΑΓΜΕΝΟΣ est in Herm. log. et in schedis Bröndst. sed in his ΕΠΙ ut incertum notatur, idque in edito omisit Bröndst. et lacunam reliquit. Vs. 3. extr. Herm. log. ΚΑΙ. Vs. 4. Bröndst. in tabula edita post ΤΩΝ lacunam septem litterarum habet, sed in schedis tantum quinque litterarum; et hoc retinui. Bröndst. ΤΟΥ...Σ, Herm. log. ΤΟΥ ΤΟΙΣ. Reliquae varietates nullius momenti sunt. In fine plures versus oblitteratos esse notat Bröndst. in schedis.

Σωσίνικος Ἰσονίκου εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ Φιλόθηρος Ἀντιφάνους Ἁλιεύς, [τετ]αγμένος ὑπὸ

τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον, παραγινόμενος πλειονάκις εἰς τὴν πόλιν Καρ[θαιέων] ἐπὶ τὴν κομιδὴν τῶν [χρημά]των? ἐν τούτοις τε συνπεριφέρεται καὶ τὴν ἐνδημίαν ποεῖται καλῶς καὶ εὐτάκτως, ἀναγγέλλουσι δὲ καὶ οἱ παραγινόμενοι τῶμ πολιτῶν, ὅτι ὧν ἂν χρείαν ἔχωσιν ἢ κοινῇ [ἢ ἰδ]ίᾳ ἐν ταῖς Ἁ[λιαῖς, ἂν] ἐντύχωσιν [Φι]λοθήρῳ, τὴν πα - - - - - - - -

Vs. 2. dedi [*τετ*]*αγμένος* ex n. 2267. Ptolemaeus est Philadelphus, cui paruerunt Cyclades; cf. ad n. 2273. Vs. 3. malim *τὴν Καρθαιέων*. Vs. 4. quae sententia scripta fuerit, non difficile dictu, etsi vox *χρημάτων* non certa est. Quippe Cei paruerunt Ptolemaeo Philadelpho, cui tributum pendendum erat. Philotherus autem *aliquoties* Carthaeam venerat ad aliquid repetendum; quid hoc fuerit nisi tributum ordinarium? Accedit quod is dicitur *ἐν τούτοις συμπεριφέρεσθαι*, hoc est *indulgentiam praestare*. Vide ad n. 2058. *A*. 31. Unum quod praeterea coniicere possis, fuerit hoc, de repetendis pecuniis mutuo datis dictum fuisse: sed prius longe praefero. Vs. 7. extr. quid scriptum fuerit nescio; sententia fere haec fuit, *quibuscunque rebus Haliis ipsi indigeant, in his, ubi convenerint Philotherum, hunc ipsis utilem esse*. ΤΗΝΠΑ fortasse superest ex *τὴν πα[ρ' αὐτοῦ* etc.

2357.

Ex eodem lapide *Carthaeensi* ediderunt iidem ll. cc. ad n. 2356. (Bröndst. tab. XX. n. 9. in aere). In schedis Prokeschii inest exemplum adeo corruptum, ut nullus eius usus sit: id vero ab alio ille accepisse videtur, ut n. 2356.

. . . . . . ΛΗΣΕΙΠΕΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗΗΓΗΣΙΚΛΗΣΑΓΑΘΟΦΑΝΟΥ
ΚΥΘΝΙΟΣΠΑΡΟΙΚΩΝΕΓΚΑΡΘΑΙΑΙΕΤΗΠΟΛΛΑ
. . . . ΕΜΠΡΟΣΘΕΝΧΡΟΝΩΙΕΥΝΟΥΣΩΝ
. . . . ΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΚΑΡΘΑΙΕΩΝΚΑΙΕΥ
. . . . . . ΔΕΚΑΙΚΑΛΩΣΕΝΔΗΜΕΙ:ΝΤΗΙΠΟΛΕΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΗΓΗΣΙΚΛΕΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
ΤΟΝΠΟΛΙΤΗΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΚΑΡΘΑΙΕΩΝ. . . . .
. . . . : . . . .
. . . . ΤΩΝΩΜΠΕΡΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΚΑΡΘΑΙ. . .
. . . .
. . . ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΠΟΛΕΑΝ. . . . .

Vs. 2. extr. Bröndst. in tabula unius litterae lacunam notat, non in schedis; neque eam lacunam notarunt qui exempla in Ἑρμ. λογ. edita confecerunt. Ἀγαθοφάνου integrum est et plurimis exemplis comprobatum. Vs. 6. Herm. log. 1819. ΕΝΔΗΜΕΙΩΝ, 1818. Ἐνδήμων. Vs. 14. Bröndst. ed. ΠΟΛ.ΑΝ, Herm. log. 1818. *πολεσιν*, 1819. ΠΟΕΑΝ, Bröndst. sched. ΠΟΛΕΑΝ, quod vero proximum. In fine Herm. log. et sched. Bröndst. duos versus deperditos notant; sed hic titulus vix potuit plus quam quindecim habere versus, nisi in fine singulare quiddam scriptum erat (cf. ad n. 2358.).

. . . . . . λης εἶπεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ· Ἐπειδὴ Ἡγησικλῆς Ἀγαθοφάνου
Κύθνιος παροικῶν ἐγ Καρθαίᾳ ἔτη πολλά,
ἐν μὲν τῷ] ἔμπροσθεν χρόνῳ εὔνους ὢν
διατελεῖ] τῷ δήμῳ τῷ Καρθαιέων, καὶ εὐ-
τάκτως] δὲ καὶ καλῶς ἐνδημεῖ [ἐ]ν τῇ πόλει·
δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι Ἡγησικλέα
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, καὶ εἶναι αὐ-
τὸν πολίτην καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ
τῆς πόλεως τῆς Καρθαιέων· [εἶναι δὲ αὐ-
[τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ μετέχειν]
αὐτοὺς πάν]των, ὧμπερ καὶ οἱ ἄλλοι Καρθαι[εῖς.
[ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα πρὸς τῷ νεῷ]
τοῦ] Ἀπόλλωνος· [τ]ὸ [δ]ὲ ἀν[άλωμα τὸ γενόμενον δοῦ]-
[ναι τον ταμίαν.]

Vs. 6. si ΔΕ verum est, videtur vs. 4. *μὲν* fuisse. Id vero mireris, dicasque *τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ* nihil deinceps oppositum esse: ut ne intelligatur quidem, cur *ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ* dictum sit, nedum, cur oppositum illud iis sit, quae posthac adduntur. Sed *ὁ ἔμπροσθεν χρόνος* est tempus id, antequam Carthaeam venerat Hegesicles: igitur illa prior sententia opponitur alteri huic, *καλῶς καὶ εὐτάκτως ἐνδημεῖ* etc. Neque offendit *καὶ* vs. 5. extr. quod est *etiam*: *καὶ εὐτάκτως δέ, etiam modeste vero*. Vs. 5. de industria praesens *διατελεῖ* dedi ex usu, etsi etiam *διετέλει* reperitur. Vss. 10–12. ex n. 2352. expleti sunt, sed

spatii causa contracta secunda formula καὶ μετέχειν etc. De vss. 13–15. non opus est plura addi post ea quae dixi ad n. 2353., nisi quod moneo, hic quoque breviore me formula quam n. 2353. spatii causa usum esse non sine exemplorum auctoritate.

2358.

In marmore *Carthaeensi* IX. (vide ad n. 2350.) eiusdem mensurae, quae est reliquorum antis templi Apollinei insertorum. Ed. Ἑρμ. λογ. 1819. p. 54. et in aere ap. Bröndsted. l. c. tab. XXIII. n. 13. Litterae sunt admodum elegantes, sed minutae. In schedis Prokeschii inest exemplum tale quale ad n. 2357. dixi; atque in eo inter binos quosque versus aliunde illati singuli versus sunt.

- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
ΔΗΜΟΝΤΟΝΚΑΡΘΑΙΕΩΝ - - - - -
ΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ - - - - - -
ΣΤΡΑΤΟΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥΡΟΔΙΟΝΚΑΙ - - -
ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΔΟΥΝΑΙ - - - - - -
ΚΑΡΘΑΙΕΩΝ - - - - - - - -
ΤΙΜΟΣΤΡΑ - - - - - - - -
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ - - - - - - - -
. . . ΔΙΑ - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

In fine duos, totidem initio versus deperditos notat Bröndst. sed Herm. log. in fine tres. Vs. 3. Herm. log. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ. Nimis multa perierunt, quam ut restitui titulus queat. Post solitam protasin sequebantur fere haec:

δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν - - - - - - - ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς περὶ τὸν] δῆμον τὸν Καρθαιέων, [καὶ εἶναι αὐτοῖς τάδε καὶ τάδε, καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον] πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ - - - [στεφανῶσαι δὲ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ Τιμό]στρατον Ἀριστοδάμου Ῥόδιον καὶ - - - - - [καὶ τὸν στέφανον ἀναγορεῦσαι] Διονυσίοις· δοῦναι [δὲ καὶ etc.

Vs. 7. *ἀναγράψαι* superest ex formula tali qualis in fine n. 2353. et ubivis extat; quae non potuit ultra vs. 7. excurrere. Igitur vs. 8 sqq. debuit aliquid singulare scriptum esse, aut vs. 8. incipiebat aliud decretum.

2359.

In marmore magno (Bröndst. marm. X.) 2′ 5″ $\frac{2}{5}$ lato, 2′ 11″ $\frac{3}{10}$ alto, ex anta sinistra templi Apollinis *Carthaeae*; ed. Ἑρμ. λογ. 1819. p. 55. et in aere ap. Bröndst. tab. XXII. n. 14. quem cf. p. 24.

. . . . ΠΟΛΙΤΑΙ . . . .
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
. . . . ΤΑΤΟΣΩΝ - - - - -
. . . ΑΙΠΡΟΤΟΥΧ - - - - -
. . . . ΤΟΒΟΥΛΟΥ - - - - -
. . . ΟΒΟΛΟΝΟΣ - - - - -
. . . . ΚΙΩΒΕΛΙΟΝΟΣ - - - -
ΤΑΙΣΔΥΝΑΤΟΝ - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -

Vs. 1. *πολῖται*, 4. exempli causa *προθυμό]τατος ὤν*, 5. *κ]αὶ? προτοῦ χ - -*, 6. *Ἀριστ]οβούλου?* 7. *ὀβολὸν ὀσ - -*, 8. *ἡμ]ιωβέλιον ὀσ - -* vel *τρ]ιωβ.* 9. *πολί]ταις? δυνατόν.*

2359. *b.*

Cei; ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Prokeschius apographum hoc non ipse fecisse videtur.

ΕΝΙΜΕΝΩΝ
ΕΝΜΙΟΣΑΙΟΥΛΟΣ - - -
ΙΝΕΑΙΜΝΟΣΕΝΑΛΗΣ - -
ΑΘΑΙΤΩΗΜΗ
ΔΙΟΙΚΑΤΑΠΟΙΑΝΑΙ - -
ΚΑΙΧΙΟΔΙΔΟΜΕΤΟΥ

Fragmentum decreti: vs. 4. fuit *δεδόχ]θαι τῷ [δ]ήμ[ῳ.*

2360.

Zeae, quam falso Carthaeam esse putabat, Tournefortus Itin. T. II. p. 15. epist. VIII. vidit titulum in ecclesiam D. Petri translatum, eumque initio mutilum, versuum quadraginta et unius, sed ita oblitteratum, ut unum vocabulum gymnasiarchi extricare potuerit. Bona tamen fortuna hunc lapidem posthac Zeae tractavit Fauvelius; huius apographum ab ipso ad Barberium de Boccagio missum, ab hoc vero a. 1822. Boissonado donatum edo nunc, postquam Boissonadus id mihi liberaliter impertiit. Litterae non solum in lapide sed in Fauvelii quoque autographo, quo utor, prope evanidae sunt, quod charta pestilentiae causa aceto imbuta est, quum in Galliam mitteretur. Titulus quum Zeae repertus sit, est *Iuliensium*; sed refertur ad res *Coressias*.

. . . . ΣΙΣΑΝΤΟΠΛΕΝΟΜ . . . .
. . . . ΗΣΙΠΟΣΥΠΕΙΕΝΣΤΟΥΣ . . . .
. . . . ΔΙΔΑΣ . . ΟΤΙ . . . ΙΜΑΙΜΑΚΤΗΕ . . . .
. . ΤΗΜΚΗΑΣ . . . . . ΤΗΑΓΙΟΝΤΟΣΚΑΙΔΙΑΒΑΟΝΑΙΤΩΙΧ . . . .
ΤΙΣΙΣΙΕΡΕΙΑΗΠΔΡΑΧΜΑΣΤΟΝΑΕΓΑΧΡΟΝΤΑΕΓΓΥΟΝΚΤΟΑΣΣΙ .
ΣΑΙΟΝΑΝΑ . ΧΩΝΤΑΙΟΙΠΟΒΟΥΛΟΙΣΣΤΙΑΧΕΙΝΚΑΤΑΤΟΚ . Ο . .
ΜΟΝΟΥΣΙΝΛΕΤΟΜΜΕΜΒΟΥΝΒΕΒΑΗΚΟΣΑΤΗΝΔΕΟΙΝΒΕΒΑΗΧΟΑΝ .
ΑΝΟϹΤΙΚΑΙΥΑΜΙΝΟΝΟΥΗΜΗΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝΕΝΙΑΥΣΙΟ . . . .
ΝΟΥΕΣΤΑΝΔΕΤΟΥΣΤΕΠΟΛΙΤΑΣΚΑΙΟΥΣΗΠΟΛΙΣΚΕΚ . Ι
ΚΑΙΤΟΥΣΜΕΤΟΙΚΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΠΕΛΕΥΟΣΡΟΥΣΟΙΒΑΙΑΝ .
ΧΒΟΥΣΙΝΕΙΣΚΟΡΗΣΙΑΝΠΑΡΕΧΕΙΝΔΕΚΑΙΔΕΙΠΝΟΝΚΑΙΟΙΝΟΝΚΑΙ
ΤΙΟΓΑΙΑΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΛΩΙΣΚΑΙΚΡΕΩΝΣΤΑΤΜΟΝΚΑΙΤΑ .
ΤΟΝΑΝΔΙΑΩΜΑΙΣΤΑΝΤΑΜΗΕΛΑΤΤΟΝΜΜΚΑΙΕΚΩΙΝΕΓΚΟ .
ΛΙΩΝΟΣΞΑΝΕΧΗΙΤΑΙΕΙΑΔΟΚΙΜΑΣΕΙΝΑϹΤΑΙΕΡΕΙΑΤΟΥΣΠΙΟΙΟ . ΑΟΥ
ΚΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΑΙΤΟΓΚΗΡΥΚΑΙΑΦΙΣΤΑΣΘΑΙΕΑΚΓΑΚΑΙΟΝΙΕ
ΡΟΝΠΡΟΙΣΤΑΣΘΑΙΑΠΟΛΙΔΟΝΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΕΙΠΝΟΝΔΕΚΑΠΟΔΩΝΚΑΟΙΝΟ
ΠΑΡΕΚΕΙΝΑΡΕΣΞΟΝΜΕΧΡΙΣΑΝΗΛΙΟΣΔΗ . ΑΝΔΕΔΟΚΙΜΑΣΘΗΙΗΣ
ΤΙΑΣΙΣΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΗΙΨΕΤΕΡΑΙΑΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΤΟΛΟΙΠΟΝΤΟΝΤΛΜ .
ΑΝΟΝΑΝΕΠΛΑΙΗΚΑΝΔΕΜΗΑΠΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΤΗΣΕΓΑΑΕΗΣΤΟΠΕΜ
ΠΤΟΜΜΕΡΟΣΤΙΘΕΝΑΙΔΕΚΑΙΑΓΩΝΑΤΗΙΣΟΓΤΗΙΤΟΙΣΠΙΟΒΟΥ . ΞΑΚ
ΔΡΑΧΜΩΝΚΑΠΑΙΡΕΙΣΩΑΙΣΕΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙΑΜΑΤΑΙΣΑΛΛΑΚ
ΑΡΧΑΙΣΜΗΝΕΩΤΕΡΟΝΤΕΙΣΚΟΝΤΑΕΤΩΝΤΟΥΤΟΝΔΕΠΟΙΣΑΝΩΛΜΠΑΛ .
ΤΩΝΕΩΤΕΡΩΝΤΗΙΕΟΡΤΗΙΚΑΙΤΑΛΛΑΕΠΙΜΕΣΘΑΙΤΑΚΑΤΑΤΟΕ .
ΜΝΑΣΙΟΝΚΑΕΞΑΓΕΙΝΙΣΜΕΛΕΤΗΝΑΚΟΝΤΙΣΜΟΥΚΑΙΤΟΞΙΕΗΣΚΑΙ
ΚΑΤΑΠΑΛΤΑΦΕΣΙΑΣΤΡΙΣΤΟΜΗΚΟΣΟΣΔΑΜΜΗΠΑΡΗΙΤΩΝΝΕΩ
ΤΕΡΩΝΔΧΝΑΤΟΣΩΝΚΤΡΙΟΣΕΣΤΩΑΥΤΟΝΙΗΜΙΩΝΜΕΧΡΙΔΡΑΧΜΗ
ΔΙΧΟΝΑΙΔΕΤΟΥΣΠΡΟΒΟΥΛΟΥΣΤΟΙΣΤΟΙΣΝΙΚΟΣΙΝΤΟΞΟΤΗΙΑΝΑΡΙΤΟ
ΩΝΦΑΡΕΤΡΑΝΤΟΞΕΥΜΑΤΩΝΑΠΛΕΥΤΕΡΙΩΝΤΟΞΟΝΠͰͰΑΚΟΝΤΙΣ
ΤΗΑΝΔΡΙΑΟΓΧΑΣΤΡΕΙΣΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΝΠͰͰͰΔΕΥΤΕΡΕΙΟΝΛΟΠ
ΧΑΣΤΡΕΙΣͰΙΙΙΙΚΑΤΑΠΑΛΤΑΦΕΤΗΙΑΝΔΡΙΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΝΚΟΝΤΟΝ
ΠͰͰͰΤΩΙΔΕΥΤΕΡΩΙΚΟΝΤΟΣͰͰΛΑΜΠΑΔΑΡΧΩΙΤΩΙΝΙΚΩΝΤΙΑΣΠΙΛΑΔΔ .
ΞΙΟΣΝΑΙΔΕΚΑΙΠΑΙΔΩΝΑΓΩΝΑΚΑΙΔΙΔΟΝΑΙΑΘΛΑΠΑΙΔΙΤΟΞΟΤΗΙ
ΚΕΡΩΝΜΕΡΙΔΑΚΟΙ<ΤΙΣΤΗΙΠΑΙΔΙΜΕΡΙΔΑΤΑΔΕΟΠΛΑΠΑΡΑΣΚΕΥΑ
ΞΕΙΝΤΟΥΣΠΡΟΒΟΥΛΟΥΣΤΟΥΣΕΞΙΟΝΤΑΣΚΑΙΠΑΡΑΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣ
ΕΦΙΣΤΑΜΕΝΟΙΣΤΟΝΔΕΤΑΜΙΑΝΤΗΝΤΙΜΗΝΔΙΔΟΝΑΙΔΙΔΟΝΑΙΔΕΚΑΙΡΑ
ΨΩΙΔΩΙΚΡΕΩΝΜΕΡΙΔΑΚΑΤΑΔΕΙΠΕΙΝΔΕΚΑΙΚΑΤΑΠΑΛΤΗΝΤΟΥΣ
ΠΡΟΤΟΥΛΟΥΣΤΟΥΣΑΞΙΟΝΤΑΣΚΑΙΡΕΛΗΤΡΙΑΚΟΣΙΑΑ . ΧΡΙΞΑΝΕΠΙ
ΧΑΙΡΟΝΔΟΚΗΙΕΙΝΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΜΗΣΞΕΙΝΑΙΔΕΑΠΟΔΟΣΘΑΙΤΑΑΘΛΑ
ΔΑΝΑΑΒΗΙΤΟΥΣΔΕΞΤΡΑΤΗΓΟΥΣΕΝΤΗΙΕΞΟΠΛΑΣΙΑΙΕΞΕΤΑΞΕΙ
ΑΝΠΑΓΡΛΦΕΙΝΑΞΕΙΣΛΕΥΚΩΜΛΕΤΗΣΤΟΥΣΑΕΙΝΙΚΩΝΤΑΣΤΟΣΓΡΑ
ΜΑΤΕΑΝΔΕΔΟΞΕΙΟΝΟΜΟΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝΚΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟ
ΤΕΜΕΝΟΣ

Vs. 4. extr. ΤΩΙ an ΤΩΝ in apographo sit, dignoscere nequeo; vs. 5. pro primo Τ fortasse Γ est in apographo. Vs. 27. dele alterum ΤΟΙΣ; etiam aliis locis vacant litterae vel desunt. Vs. 29. init. Iota subscr. deest Fauvelii errore opinor, non ex aetatis consuetudine.

- - - - - - - -

- - - - - - - -

- - - - - ἵσαντο 𐅅 [δραχ]μ[άς? - - - -

- - - - - - - - τούς? - - -

- - - - - - - Μαιμακτη[ριῶνος μηνὸς?] ἢ [εἰκ]ὰς [καὶ δεκά]τη? ἀ[π]ιόντος. καὶ [ἀποδιδ]όναι τῷ [ἄρχοντι [ε]ἰς ἱερεῖα Η𐅅 δραχμάς. τὸν [δ]ὲ ἄ[ρχ]οντα ἔγγυον κ[α]τασ[τῆσαι, ὃν ἂν [δέ]χωνται οἱ π[ρ]όβουλοι, [ἑ]στια[ρ]χεῖν κατὰ τὸ[ν ν]όμον. [Θ]ύ[ε]ιν [δ]ὲ τὸμ μὲμ βοῦν βεβ[λ]ηκό[τ]α, τὴν δὲ οἶν βεβ[λ]η[κυῖ]αν [τοὺς ὀδ]ό[ν]τ[ας]. καὶ ὗα [ἥ]μ[ερ]ον? [Θ]ύ[ειν] μὴ πρεσβύτερον ἐνιαυσίο[υ καὶ τριμήνου? ἑστ[ι]ᾶν δὲ τούς τε πολίτας καὶ οὓς ἡ πόλις κέκ[ληκεν, καὶ τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς ἀπελευ[θέ]ρους, οἳ [κ]α[τ]α[κολουθ]οῦσιν? εἰς Κορησίαν. παρέχειν δὲ καὶ δεῖπνον καὶ οἶνον καὶ τ[ρω]γά[λ]ια καὶ τἄλλα πάντα καλῶς, καὶ κρεῶν στα[θ]μὸν κατὰ τὸν ἄνδ[ρ]α, ὠμὰ ἱστάντα μὴ ἐλάττον[α] μ[ν]ᾶ[ς], καὶ ἐκ [τῶ]ν ἐγκο[ιλίων, ὅσ[α] ἂν ἔχῃ, τὰ ἱε[ρ]ά? δοκιμά[ζ]ειν [δὲ] τὰ ἱερεῖα τοὺς π[ρ]ο[β]ο[ύλ]ου[ς καὶ τὸν ταμίαν καὶ τὸγ κήρυ[κα], καὶ ἀφίστασθαι [τ]ὰ κ[ρέ]α, καὶ [τῶ]ν ἱερ[ῶ]ν προΐστασθαι. ἀπο[δ]ιδόναι δὲ τόδε τὸ δεῖπνον δέκα ποδῶν, κα[ὶ] οἴνο[υ παρέ[χ]ειν ἀρέσ[κ]ον μέχρις ἂν ἥλιος δ[ύ]ῃ. ἂν δὲ δοκιμασθῇ ἡ [ἑ]στίασις, ἀποδοῦναι τῇ [δ]ε[υ]τεραίᾳ τὸ ἀργύριον τὸ λοιπὸν τὸν τ[α]μ[ίαν [ὧ]ν ἂν ἐ[γ]λά[β]ῃ· ἂν δὲ μή, ἀπ[οτ]εῖ[σ]αι αὐτὸ[ν] τῆς ἐγ[λ]α[β]ῆς τὸ πέμπτομ μέρος. τιθέναι δὲ καὶ ἀγῶνα τῇ [ἑ]ο[ρ]τῇ το[ὺ]ς π[ρ]οβού[λους] ἀ[πὸ δραχμῶν [ΗΔ]Γ? αἱρεῖσ[θ]αι [δ]ὲ καὶ γυμνασίαρχο[ν] ἅμα ταῖς ἄλλα[ις ἀρχαῖς, μὴ νεώτερον τ[ρ]ι[ά]κοντα ἐτῶν· τοῦτον δὲ ποι[εῖ]ν [λα]μπά[δα τῶν [ν]εωτέρων τῇ ἑορτῇ καὶ τἄλλα ἐπιμε[λεῖ]σθαι τὰ κατὰ τὸ [γυμνάσιον, κα[ὶ] ἐξάγειν [ε]ἰς μελέτην ἀκοντισμοῦ καὶ τοξι[κ]ῆς καὶ καταπαλταφεσίας τρὶς το[ῦ] μη[ν]ός. ὃς δ' ἂμ μὴ παρῇ τῶν νεωτέρων δ[υ]νατὸς ὤν, κ[ύ]ριος ἔστω αὐτὸν ζημιῶν μέχρι δραχμῆ[ς. δι[δ]όναι δὲ τοὺς προβούλους τοῖς νικ[ῶ]σιν, τοξότῃ ἀν[δ]ρὶ τό[ξο]ν, φαρέτραν τοξευμάτων· [Δ]Γ. [δ]ευτερ[ε]ῖ[ο]ν τόξον· ΓΗ. ἀκοντιστῇ ἀνδρὶ [λ]όγχας τρεῖς, περικεφαλαίαν· ΓΗΗ. δευτερεῖον λό[γχας τρεῖς· ΗIIII. καταπαλταφέτῃ ἀνδρὶ περικεφαλαίαν, κοντόν· ΓΗΗ. τῷ δευτέρῳ κοντό[ν]· ΗΗ. λαμπαδάρχῳ τῷ νικῶντι ἀσπί[δ]α· ΔΔ.. τ]ι[θέ]ναι δὲ καὶ παίδων ἀγῶνα, καὶ διδόναι ἆθλα παιδὶ τοξότῃ κ[ρε]ῶν μερίδα, [ἀ]κο[ν]τιστῇ παιδὶ [κρεῶν] μερίδα. τὰ δὲ ὅπλα παρασκευάζειν τοὺς προβούλους τοὺς ἐξιόντας, καὶ παραδιδόναι τοῖς ἐφισταμένοις, τὸν δὲ ταμίαν τὴν τιμὴν διδόναι. διδόναι δὲ καὶ ῥαψῳδῷ κρεῶν μερίδα. κατα[λ]είπειν δὲ καὶ καταπάλτην τοὺς προ[β]ούλους τοὺς [ἐ]ξιόντας καὶ [β]έλη τριακόσια, [μέ]χρι[ς] ἂν ἐπίκ]αιρον δοκῇ εἶναι τῇ βουλῇ. μὴ [ἐ]ξεῖναι δὲ ἀποδόσθαι τὰ ἆθλα, ἃ] ἂν λάβῃ, τοὺς δὲ [σ]τρατηγοὺς ἐν τῇ ἐξοπλ[ι]σίᾳ ἐξετά[ζ]ει[ν. ἀναγρ[ά]φειν [δὲ] εἰς λεύκωμ[α] ἐτήσ[ιον] τοὺς ἀεὶ νικῶντας τὸ[ν] γρα[μματέα. [ἂ]ν δὲ δόξῃ ὁ νόμος, ἀναγράψαι εἰς στήλην κα[ὶ] στῆσ[αι] εἰς τὸ τέμενος.

Etsi hic titulus immane quantum corruptus est, plurima tamen perspici possunt. Continetur *lex* (νόμος) de instituendis numinis alicuius sollemnibus, coenaque in iis celebranda et ludis gymnicis ac militaribus. Vs. 3. 4. etiam tempus sollemnium notatum est, ni fallor Maemacterionis d. xx. et xxi. quinti mensis Attici, quem Atheniensium in Ceo colonos attulisse patet. Ex voce εἰκὰς ΜΚΗΑΣ superesse videtur, vacante littera Η, ut multae in hoc apographo vacant. Pro δεκάτη scripseris etiam ἐνάτη, prout Maemacterionem xxix vel xxx dies habuisse censeas: ne alio quodam argumento tueare illud δεκάτη, vide ad n. 148. p. 226. In transcursu moneo, Ceos in temporibus computandis negligentes fuisse (Hesych. v. Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα et Append. Proverb. Vatic. I, 66.). Mox ἀποδιδόναι incertum est; sed ἄρχοντι vs. 4. 5. vix dubium, quum statim redeat archon. Vs. 6. primum *probuli* comparent, quibus universa res mandatur; sunt haud dubie praesides βουλῆς, Athenis prytanes, id quod etiam de Corcyraeis conieci. Sed archonti ἑστιαρχία mandatur: qui quod pecuniam accipit publicam, debet praedem sistere sese pro ea re obligantem, ut secundum legem agat archon; *legem* intellige *hanc ipsam*. Vs. 7 sqq. victimae enumerantur, *solitaurilibus* destinatae. Βεβληκότα et βεβληκυῖαν refer *ad dentes*, de quibus hoc verbum imprimis usitatum (vide de dentibus boum Aristot. Hist. anim. VI, 21.); τοὺς ὀδόντας tamen magnopere recedit a litteris traditis; at nimium corruptum esse hoc apographum alia exempla docent: et designari ἱερεῖα τέλεια, hoc est *quae dentes iam omnes, qui abiiciuntur, abiecerint,* non est dubium. Vs. 8. τριμήνου dedi

exempli causa; poteris et ἐξαμήνου etc. Vs. 10. 11. incerta licet vox κατακολουθοῦσιν sit, tamen est probabilis; intellige *inquilinos et libertinos, qui in pompa ministri adducuntur.* Festum vero *Coressiae* celebrari vides, haud dubie ab Iulietis eo proficiscentibus, postquam Coressia cum Iulide in unam est civitatem coniuncta. Coressus enim s. Coressia mature intercidit, nec nisi navale Iulietarum, ad quos transierant Coressii, remansit cum Sminthei Apollinis templo (Plin. H. N. IV, 12. 5. 20. Strab. IX. p. 286.). Oppidum solet *Coressus* dici, et in nummo apud Bröndst. lib. I. p. 36. duplici Sigma scribitur ut vulgo: Κορησσίαν vocat Strabo, marmor nostrum Κορησίαν; fortasse abolito oppido regio est Κορησσία dicta, quippe χώρα. Certe titulus non tam antiquus est, ut possit scriptus videri, dum vetus florebat Coressus. Retentae tamen, ut solebat, pristinae religiones sunt; quare, quemadmodum Athenienses in Piraeeum, ita Coressiam proficiscuntur Iulietae, ut haec celebrarent sollemnia, quae haud dubie numini alicui instituta sunt pridem Coressi culto, sed minore apparatu quam qui nunc constituitur. Non tamen Smintheo Apollini dicata haec sollemnia putem: certe *lampas* et *militares ludi Minervae* potissimum conveniunt, quam constat etiam in vicinia cultam esse: Poeeessae enim templum fuit Minervae Nedusiae. Vs. 14. ὅσα ἂν ἔχῃ etc. incertum videtur. Ut nunc legitur, sensus est: *Et ex visceribus iis, quae habeat, archon praebeat sacra.* Alia pars cremabatur a sacrificulo aut huic ipsi cedebat: quare dictum ὅσα ἂν ἔχῃ. Possis tamen ἐξῇ coniicere. Sed ἱερὰ ἐγκοίλια quae sint nescio. Vs. 16. δέκα ποδῶν designat tempus incipientis convivii, ut mox finis compotationis designatur: genitivum δωδεκάποδος (σκιᾶς) in eadem re habes in Menandreo fragmento apud Athen. VI. p. 242. F. et δεκάπουν στοιχεῖον de coena ap. Aristoph. Eccles. 684. Quae praeterea conferri possunt, vide ap. Casaub. ad Athen. l. c. intt. Polluc. VI, 44. et Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 235 sq. Vs. 19. ἐκλαβῇ etsi ex correctione est, tamen est certum; vox aliunde mihi non cognita. Alias p. ἐκλαβεῖν dicitur ἐξελεῖν de hac re; vide n. 1570. *a.* p. 750. *a.* 5. Sententia est: *Post actum sacrificium et coenam peractam et probatam quaestor reddito quod superfuerit pecuniae eius, quam ex aerario sumptuum faciendorum causa exemerit; sin minus, multator quinta parte eius, quam exemerat, pecuniae.* Vs. 28 sqq. numeri drachmas significant drachmaeque partes, ut vs. 30. ⊢IIII sunt drachma et quattuor oboli; haec autem sunt pretia praemiorum (τιμὴ vs. 35.). Vs. 31. nota λαμπαδάρχους diversos esse a gymnasiarcho. Nam gymnasiarchus unus est (vs. 21.) isque magistratus; lampadarchi sunt plures, qui funguntur liturgia. Aliter olim Athenis (non tamen Imperatorum aetate): Athenis enim antiquitus gymnasiarchi non magistratus fuerunt, sed et ipsi liturgi, curaruntque hi ipsi lampadem, si in sollemnibus, ad quae celebranda instituti erant, edebatur lampas (vide Oec. civ. Ath. T. I. p. 497.). Vs. 39. non audeo retinere lectionem ἐξοπλασίᾳ. Haec hactenus: cetera peritioribus aperta erunt.

2361 – 2363.

Inter rudera templi Apollinis *Carthaeae*, in marmore, quod Bröndstedio est XI. reperto prope antam sinistram (vide Bröndsted. lib. I. p. 24.), 1′ 11″ alto, 10″ $\frac{9}{10}$ lato, litteris elegantibus in tribus lateribus hi tituli incisi sunt, 2361. in antico, 2362. in altero plano latiori, 2362. in angustiori plano, sex pollices lato. Ed. in Ἑρμ. λογ. 1819. p. 53 sq. et in aere ap. Bröndsted. tab. XXIV. n. 15–17.

2361.

ΘΕΟΙ. . . . .
ΟΙΔΕΑΠΕΔΟΝΤΟΤΑ. . . .
ΞΕΝΙΑΙΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤ. . .

ΑΡΙΣΤΙΑΣΤΕΜΠΟ. . . . .
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΤΑ. . . .
ΑΡΙΣΤΗΚΑΙ . . . ΑΕΝ.
- - - - - -
- - - - - -
- - - - - -
. . . ΡΧΕΛ - - - -
. . . ΛΕΞ - - - - -
. . . ΙΣ - - - - -
- - - - - -
. Π - - - -
. . . . ΟΠΕ. . . . .
. . . . ΑΓΕ. . . . . ΟΥΣ
. . . . . ΣΑΡΕ. . . . . Η

2362.

ΣΙΜΦ. . . . . . . ΝΕΙΣΘ. .
. . ΑΛ. . . . . ΙΤΩΙ. . .
- - - - - -
- - - - - ΓΗ⊢ -
. . . . ΝΤ. ΑΝΩ𐅄𐅄
. . . . ΙΝ. . . . .
. . . . . ΩΚΡΩΙΗ𐅄
- - - - - -
- - - - - -
. . . . ΓΗΥ. . Η
. . . . ΥΝΩ. . Η
- - - - - -
- - - - - -
- - - - - -
ΛΥΔΗΥΣ:ΗΗ𐅄
- - - - - -
- - - - - -

2363.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΟΥΘΕΟΚΛΕ
. ΟΥΤΟΥΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΕΛΑΒΟ
ΜΕΝ:Η
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΟΥΘΕΟ
ΚΛΕΟΥΣΤΟΝΣΤΕΦΑ
ΝΟΝΕΛΑΒΟΜΕΝ:Η
ΠΑΡΑΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΔΕΙΝΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΕΛΑΒΟΜΕΝ:Η
ΠΑΡΑΑΡΧΟΝΤΟΣ
. . ΗΣΙΑΤΟΥΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝ Η
ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΓΩΝ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΝΙΚΙΑΤΟΝΣΤΕΦΑ. . .
ΕΛΑΒΟΜ - - -
ΠΑΡΑ - - - -
. . ΤΗ - - - -

2361. vs. 3. Bröndst. tab. Ɪ; dedi Ξ ex schedis (Herm. log. Ξ). Vs. 11. Herm. log. ΑΕΞ, et vs. 14. ΓΓ. 2363. vs. 5. Bröndst. tab. ΧΟΓΗΓΟΥ; Ρ dedi ex schedis et Herm. log. Vitia apographi in Herm. log. manifesta omitto. Tournefortus T. II. p. 16. ep. 8. in ruderibus Carthaeae (ταῖς Πόλαις), quae male Iulidi tribuit, in templo Graeco ait sese vidisse inscriptionem, in qua legatur Ἰουλίδα et bis Στέφανος: quae nonne in hoc lapide fuerit? Certe n. 2363. plus quam bis comparet στέφανον; Ἰουλίδα vero fortasse n. 2362. vs. 15. legere sibi videbatur.

N. 2361. vix quidquam intelligitur. Οἵδε ἀπέδοντο est: *hi vendiderunt*, sed quid? ξενίᾳ prorsus obscurum. Τὸ ἐπιδέκατον rettulerim ad *decimam* deo solutam, in cuius templo exarata inscriptio fuit. Deinde nomina scripta fuerunt:

4. Ἀριστίας - - -
5. Ἀπολλόδωρος - - -
6. Ἀρίστη καὶ - - -
10. Ἀ]ρχέλ[ας - - -
etc.

N. 2362. dativi scripti erant, ut videtur, vs. 5. 7. 11. Et vs. 7. coniecerim Λο]κρῷ: Locri certe Ceis coniuncti sunt, ut supra vidimus. Praeterea numeri exarati sunt vs. 5. [𐅅]𐅅ΓΗΗ, drachmae 557, vs. 7. Η𐅄, drachmae 150, vs. 10. et 11. Η, drachmae centum, vs. 15. ΗΗ𐅄, drachmae 250. 𐅄 compositum est ex Γ et inverso ▷ (δέκα).

N. 2363. haec habes:

Παρὰ χορηγοῦ Θεοκλε[ίτ]ου? τοῦ Νικηράτου τὸν στέφανον ἐλάβομεν : Η
5 Παρὰ χορηγοῦ Θεοκλέους τὸν στέφανον ἐλάβομεν : Η
10 Παρὰ ἄρχοντος Δεινοκλέους τὸν στέφανον ἐλάβομεν : Η
Παρὰ ἄρχοντος . . ησία τοῦ Νικηράτου τὸν στέφανον [:] Η
15 Παρὰ στρατηγῶν Σωκράτους, Ἀρίστωνος, Νικία, τὸν στέφα[νον] ἐλάβομ[εν : Η?
20 Παρὰ etc.

Recensum habes coronarum, quas aerarii Apollinei quaestores receperant ab iis, qui dedicarant, choregis, archontibus, praetoribus, qui coronati adesse ludis solebant; exempli causa cf. n. 159. vs. 7 sqq. et n. 150 sqq. Carthaeae autem *Pythia* celebrabantur (Antonin. Liberal. Metam. in *Ctesylla*) eaque choris. His igitur Pythiis esse choregos constitutos iudica: hinc χορηγεῖον Carthaeae prope Apollinis iam Simonidis aetate fuit (Athen. X. p. 456. F. ex Chamaeleonte), ubi exercebantur choreutae. Et huic instituto Ceae poesis lyricae celebritas deberi videtur, quam eiusdem familiae Apollinis sacris addictae viri plures propagarunt, Simonides celebris Simonidis avus (Marm. Par. vs. 64.), dein Simonides Leoprepis f. qui in illo χορηγείῳ chorum docuit, et Bacchylides: quod pluribus persecutus sum in Annal. litt. Berol. 1827. p. 28 sq. ubi tamen Simonidem clari Simonidis avum non debebam Simonidis filium dicere. Sed Simonidem genealogum, Leoprepidae nepotem, sine causa poetam perhibent. Apollinem autem Carthaeensem a Locris ortum habuisse et ab Atheniensibus colonis esse in Pythium mutatum ibidem conieci p. 14.: addo nunc aliud quod suspicor. Locri enim Epizephyrii musicis illustres fuerunt; quam laudem, ut reliqua instituta, ab Opuntiis vel Ozolis parentibus traditam habuerint, etiamsi, quod Polybio (Exc. Vatic. XII. p. 17 sqq.) non improbabile visum, ex servis Ozolarum orti fuerint. Certe memorabile est, quod Plato Comicus Opuntii tibicinis Bacchylidis meminit (Schol. Aristoph. Nub. 330.). Quod consideranti probabile fit huius Opuntii Bacchylidis et Bacchylidis Cei familias fuisse cognatas, easque et apud Opuntios et apud Ceos eorum colonos cum sacris fuisse coniunctas: constat enim ius in sacris musicen excercendi fuisse hinc inde hereditarium. Hactenus de choregis et choregio. De singulis moneo paucissima. Vs. 13. suppleas Ἡγ]ησία: sed praestat fortasse Κτ]ησία, nomen Ceis frequentatum (n. 2364. 2366.). Ex vs. 15 sqq. colligas praetores tres fuisse; sed hi unamne coronam dicarint an plures? Quum dictum sit τὸν στέφανον, videtur sane in una consistendum, ac proinde vs. 19. unum tantum Η supplendum. Nam coronae hae singulae fuerunt centenarum drachmarum pondo, auri haud dubie.

2363. *b*.

In saxo *Carthaeensi* VI. (vide ad n. 2350. 2351.) praeter ceteros titulos prius relatos hic esse dicitur, quem accepimus ex schedis Lebenii pictoris Germanici, a quo in Ceo transcriptus est. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

A. ΔΙΟΔΟΡΑΣ	*B.* ΕΗΝΙΤΗΣ
ΝΟΦΩΝ	ΗΜΑΣΦΙΛΟΣ
ΛΕΟΝΙΔΗΣ	ΑΝΕΣΗΓΕΑΣ
ΛΕΟΝΗΣ	Η ΛΕΩΣ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ	ΘΕΟΤΡΕΙΔΗΣ
ΦΙΤΤΩΝ	ΣΟΚΡΑΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΟΣ	ΜΙΚΛΙΩΝ
ΑΙΣΧΥΛΟΣ	ΕΥΚΤΙΤΗΣ
ΠΙΘΕΙΔΗΣ	ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ
ΚΑΕΝΟΦΑΝΗΣ	ΑΡΙΜΝΗΣΤΟΣ
ΙΥΦΑΙΝΕΤΟΙΣ	ΔΙΟΤΡΕΦΕΣ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ	ΑΙΣΧΥΛΙΟΣ
ΘΙΣΙΗΣ	ΧΟΡΥΣΟΣ
	ΓΕΣΙΚΛΕΥΣ
	ΕΠΕΑΣ
	ΚΡΙΤΟΣΘΕΝΕΙΣ
	ΑΝΔ.ΟΚΛΕΙΣ
	ΕΥΤΗΜΟΝ

A. vs. 2. Leb. ΝΟΦΟΝ, Prok. quod dedi. *B.* vs. 1. Leb. ΕΝΙΤΗΣ, Prok. quod dedi. Vs. 2. extr. Leb. ΛΩΣ, Prok. ΛΟΣ. Vs. 3. ille ΑΝΕΗ, hic ΑΝΕΣΗ. Vs. 8. Leb. omittit Υ. Vs. 11. Leb. ΔΕΙΤΡΕΦΕΣ, Prok. quod dedi. Vs. 14. Leb. omittit Υ.

A. Διόδ[ω]ρ[ο]ς? [Ξε]νοφῶν, Λε[ω]νίδης, - - - - Ξενοκράτης, Φίττων, Κράτιος? Αἰσχύλος, Πιθείδης, Κ[λ]ε[ι]νοφάνης, [Κρ]υφαίνετος? Ἀρίσταρχος, - - -

B. inde a vs. 4. Ἡ[γέ]λεως, Θεο[κλ]είδης? Σ[ω]κράτης, Μικ[κ]ίων, Εὐκτίτης, Κλεόμβροτος, Ἀρίμνηστος, Διοτρέφ[η]ς, Αἰσχύλιος, Χόρυσος? Πε[ρ]ικλ[ῆς]? Ἐπέας? Κριτοσθέν[η]ς, Ἀνδ[ρ]οκλ[ῆ]ς, Εὐ[κ]τήμ[ω]ν.

2364.

In ruderibus templi Apollinis *Carthaeae*, in marmore 4′ 1″ lato, 2′ 4″⅗ alto; minusculis ed. Ἑρμ. λογ. 1818. p. 236. maiusculis ibid. 1819. p. 48. et accuratissime in aere ap. Bröndsted. tab. XVI. n. 1.

ΚΤΗΣΙΑΣΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣΑΝΕΘΗ . . .
ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝ . ΑΡΙΣΤ/Ι . .

Herm. log. Ἀπολλωνι αριαντην et ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΕΙΑΤΗΝ.

Κτησίας Εὐκτήμονος ἀνέθη[κεν] τῷ Ἀπόλλων[ι] Ἀρι-σταί[ῳ].

Cei (non Chii) Aristaeum et Apollinem et Iovem habuerunt secundum Athenagoram Legat. p. Christ. c. 14. Qua de re multa disseruit Bröndstedius; pauca et ipse dixi Annal. litt. Heidelb. 1827. p. 11 sqq. *Euctemon* aut idem aut eiusdem familiae habetur n. 2365. (cf. etiam n. 2363.) item *Ctesias* n. 2366.

2365.

Ibidem in basi marmorea candida pedem et prope pollicem alta, paulo plus quam pedem lata, in qua donarium olim collocatum erat, fortasse tripus. Ed. Ἑρμ. λογ. 1819. p. 48. et in aere ap. Bröndst. tab. XXV. n. 18. quem cf. p. 24. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΤΕΛΛΙΑΣ
ΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Vs. 3. magnis litteris. Vs. 1. Herm. log. ΤΕΛΙΑΣ, Prok. ΕΛΙΑΣ.

Τελλίας Εὐκτήμονος Ἀπόλλωνι ἀνέθηκεν.

2366.

Ibidem in marmore quod Zophori partem constituebat, 4′ 8″⅕ longo, 9″½ alto; ed. Ἑρμ. λογ. 1818. p. 236. minusculis, 1819. p. 48. maiusculis, et in aere ap. Bröndst. tab. XVI. n. 2. Olim vidit Riedesel „Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante" p. 78. qui prope Iulidem ponit falso, quod eam cum Carthaea confundit. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΕΡΑΤΟΣΚΤΗΣΙ/ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

Herm. log. ΚΤΗΣΙΝ, Ried. Πηρατος ετησα Ἀπ. etc. Prok. ΗΤΗΣΙΑ.

Ἔρατος Κτησία Ἀπόλλωνι ἀνέθηκεν.

Nomen Κτησίας habes n. 2364.

2367.

Prope Zeam, quae olim *Iulis*, in ἁγίας Σοφίας, in ara Parii marmoris. Tribus usi apographis sumus, primo ex schedis Köhlerianis, Fauveliano opinor, altero ex schedis Villoisoni Bekkerianis, quod nuper ex Villoisoni schedis dedit Osannus Syll. p. 399. tertio Bröndstedii, quod ipse edidit Itin. lib. I. p. 29.

ΛΑΚΙΟΣΤΟΝΒΩΜΟΝΕΣΑΤΟ
ΧΑΡΙΛΑΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΤΕΛΕΣΤΡΑΤΟΠΑΙΔΟΣ
ΤΟΝΒΩΜΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Formam litterarum ex Köhl. dedi, versuum situm ex Köhl. et Vill. quem immutavit Bröndst. Vs. 1. solus Bröndst. ΕΙΣΑΤΟ. Vs. 2. idem solus ΧΑΡΙΛΛΑΣ. Ibidem Köhl. quod dedi habet ΤΕΛΕ etc. sed Vill. ΤΕΛΕ . . ΤΡΑΤΟΠ . ., Bröndst. ΤΕΛΕ . . ΙΑ ΤΟ . Μ . Λ . Σ . . . notans postremas has litteras de industria a recentiore manu oblitteratas esse.

Λάκιος τὸν βωμὸν εἵσατο.
Χαρίλας, Μενέστρατος, Τελεστράτου παῖδ[ε]ς,
τὸν βωμὸν Ἀπόλλωνι.

Vs. 1. Ε est pro ΕΙ, ut vs. 2. Ο pro ΟΥ, antiquo usu. Εἵσατο est *ponendum curavit.* Sed mirum est alium ponendam aram curasse, alios dicasse Apollini. Videtur igitur Lacius quidem posuisse aram, sed ante dedicationem defunctus esse, ita ut eius propinqui eam dedicarint Apollini. Aliter censebat Bröndst. sed eius sententia non convenit verbis tituli. Vs. 2. nota formam Χαρίλας Ceis esse usitatam: sic n. 2355. Ἀρχέλας. Scripturam Χαρίλλας ex hoc titulo nolim defendi, quod fecit Ebertus Σικελ. συναγωγ. T. I. P. I. p. 93.

2368.

In ruderibus templi Apollinis *Carthaeae*, titulus rescriptus. Ed. Ἑρμ. λογ. 1818. p. 236. minusculis, et maiusculis 1819. p. 56. et in aere ap. Bröndsted. tab. XVII. n. 3. qui schedas quoque iam antea miserat. Denuo in Ceo transcripsit et plenius edidit Vidua Inscr. ant. tab. 48. 2. (coll. p. 47.) qui hanc solam paulo integriorem in Ceo relictam inscriptionem repperit. Cf. etiam Letronn. Journ. des Sav. 1827. Aug. p. 480. Habent hunc titulum etiam schedae Prokeschii a Zellio missae, sed prorsus perturbatum.

ΟΔΗΜΟΣΟΚΑΡΘΑΙΕΩΝΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΓΕΓΟΝΟΤΑΑΕΣΟΤΗΡΑ[ΚΑΙ]
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣΠΟΛΕΩΣ

Male Vid. ω pro Ω. Formam tituli dedi ex Bröndst. discrepante paululum Vidua. Herm. log. in lectione consentit cum Bröndst. nisi quod in exemplo minusculis edito vs. 3. abest Α post γεγονοτα. Hoc vero loco Bröndst. ΓΕΓΟΝΟΤΑΑ...., Vid. ΓΕΓΟΝΟΤΑΧΕΣΟΤΗΡΑ[ΚΑΙ], quod recepi solo Α pro Χ retento. Vs. 4. Vid. ΗΜΕΤΡΑ[Σ].

Ὁ δῆμος ὁ Καρθαιέων Γάϊον Ἰούλιον Γαΐου υἱὸν Καίσαρα τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτοκράτορα, γεγονότα [δ]ὲ σ[ω]τῆρα [καὶ] εὐεργέτην καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως.

C. Iulio Caesari superstiti hunc titulum sub statua posuerant Carthaeenses; non enim additum θεόν. Vs. 2. vocant eum ἀρχιερέα; hoc est pro ἀρχιερέα μέγιστον, ut in Ephesio titulo de eodem: τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτοκράτορα καὶ τὸ δεύτερον ὕπατον, et in Chio n. 2215. τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτοκράτορα καὶ ὕπατον τὸ δεύτερον. Quibus locis spectatis patet simul αὐτοκράτορα in huiusmodi formula non praenomen Imperatoris significare, sed vetusto more acclamatum Imperatoris cognomentum: nam quum *Consul secundum* esset C. Iulius Caesar, nondum illi Imperatoris praenomen tributum erat; cf. Eckhel. D. N. T. VI. p. 16. qui non haesisset in titulo Ephesio, nisi pravo esset Pocockii exemplo deceptus. Ceterum C. Iulio Caesari quoties imperatorium cognomentum acclamatum sit, nescimus: non ultra binarium numerum progreditur Eckhelius, neque demonstrari potest, ante a. u. c. 709. iterum illi imperatorium cognomentum esse acclamatum. Utut est, in Ceo hoc titulo et illo Ephesio ac Chio non arbitror diligentem huius acclamationis enumerationem exspectari posse hac praesertim aetate, qua nondum pervulgata accuratior dignitatum notatio: ut in Ceo titulo ne consulatus quidem scriptus est: nec n. 2369. quidquam nisi αὐτοκράτορα dictum est. Quare quamquam de hac re non constet, nihil videtur impedire, quominus titulum hunc ad a. u. c. 706–707. referamus; ut positus sit post pugnam Pharsaliam aut captam Alexandriam. Et Pontifex Maximus quidem C. Iulius Caesar a. u. c. 708. etiam in nummis vocatur, item in titulis Ephesio et Chio, qui anno 706. priores esse non possunt neque anno 707. posteriores, quod *Consulatus secundus* additus est. Sic igitur Ceus hic titulus et Chius Ephesiusque eodem fere tempore positi fuerint.

2369.

Ibidem; ed. Ἑρμ. λογ. 1818. p. 236. minusculis, et 1819. p. 56. maiusculis; in aere ap. Bröndsted. tab. XVIII. n. 4. Lapis longus 3′ 8″½, altus 2′. Cf. Letronn. l. c. ad n. 2368. Titulus est etiam in schedis Prokeschii, sed nimium corruptus.

ΟΔΗΜΟΣΟΚΑΡΘΑΙΕΩΝ
ΤΟΝΘΕΟΝΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΩΤΗΡΑΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΓΑΙΟΥ
5 ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Vs. 1. maioribus et elegantioribus litteris scriptus est et retentus ex antiquiore inscriptione, cuius reliqui versus deleti erant; pro quibus incisi deinde vss. 2–5. Vs. 5. Herm. log. 1819. ΥΟΝ, Prok. ΥΟΙΝ. Titulus ad C. Iulium Caesarem, postquam *Divus* appellatus est, referri debet.

Ὁ δῆμος ὁ Καρθαιέων τὸν θεὸν καὶ αὐτοκράτορα καὶ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα Γαΐου Καίσαρος υἱὸν ἀνέθηκεν.

2370.

In insula Zea ponit Murat. T. IV. Append. p. MML. 1. cui miserat Bricherius Columbus: hic a Fröhlichio, Fröhlichius a P. Etschlagero S. I. acceperat. Prope Zeam oppidum, hoc est *Iulidem*, in D. Georgii vidit Bröndsted. Itin. lib. I. p. 29.

- - - - - ΟΔΗΜΟΣ
- - ΒΕΙΝΑΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
- - - ΚΑΙΣΑΡΟΣΓΥΝΑΙΚΑ

Formam tituli dedi ex Bröndst. potissimum, notatis tamen ex Mur. lacunis. Vs. 1. Ο abest a Mur. Vs. 2. Mur. quod dedi; Bröndst. ΛΕΙΒΙΑΝ; sed diligentius enotata videtur mutila illa lectio ΒΕΙΝΑΝ.

Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος
Σα]βεῖναν, Αὐτοκράτορος
Ἀδριανοῦ] Καίσαρος γυναῖκα.

Cf. n. 1073. In postposito Καίσαρος nemo haerebit qui similes titulos contulerit, ut n. 321. 331. 343. etc.

2371.

Indidem; Muratorio (T. IV. Append. p. MML. 2.) misit idem.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἡ πόλις Ἰουλιητῶν Τι(βέριον) Κλ. Ἀττικὸν Ἡρωδιανόν, Τι(βερίου) Κλ. Ἀττικοῦ καὶ Βιβουλλίας Ἀλκίας υἱόν, ἀρετῆς ἕνεκεν· ἐπιμελητεύοντος Δεξικ[ρ]άτους τοῦ Τειμοκλείδου Παλλην[έω]ς.

ΗΠΟΛΙΣΙΟΥΛΙΗΤΩΝΤΙ
ΚΛΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩΔΙΑΝΟΝ
ΤΙΚΛΑΤΤΙΚΟΥΚΑΙΒΙΒΟΥΛ
ΛΙΑΣΑΛΚΙΑΣΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΕΞΙΚΑΤΕΟΥΣΤΟΥΤΕΙ
ΜΟΚΛΕΙΔΟΥΠΑΛΛΑΗΝΙ
ΟΣ

Cf. Add. T. I. ad n. 993. Filius hic est Herodis Attici consulis, florens sub Septimio Severo. Vide ad n. 353. Dexicrates est civis Atticus, pago Pallenensis; qui in aliena civitate potius Ἀθηναῖος quam Παλληνεὺς dicendus erat. Itaque vox Παλληνέως eo deducit, ut tum Ceos paruerit Atheniensibus, quibus eam dederat Antonius Triumvir (Appian. B. C. V, 7.). Ad rem cf. n. 2153. 2151. 2156. Neque ἐπιμελητεύοντος est de curatore operis, de quo ἐπιμεληθέντος dicendum erat, sed de magistratu s. curatore ab Atheniensibus insulae imposito.

2372.

Inter *Carthaeenses* inscriptiones edita haec est in Ἑρμ. λογ. 1819. p. 56. Aliud apographum a Graeco factum misit Niebuhrius.

ΕΙΜΕΘΕ....ΛΙϹ...ΑΝΑΜΝΕΟ....
ΧΕΡΕΙΟϹΤΕΑ.ΤΑΜΑΤΑΡΑΞΛ
ΕΤΗΘΙ.ΘΥΡΗϹΕΞѠ.ΕΝΔΟΝ
ΠΟΔΑΜΗΠΟΤΕΙϹΑΞΗϹ
ΟΥΓΑΡϹΟΙΘΕΜΙϹΕϹΤΙΝ.ΔΟ
ΜѠΝΜΕΜѠΝ.ΕΞΑΠΕΛΑΥΝΥ....

Formam tituli et litterarum dedi ex schedis. Vs. 1. Herm. log. primam et secundam lacunam non habet: et neutra quidem vera videtur; sed tamen eas retinui, quod lapidis vitio deberi videntur. Vs. 2. post ΟϹΤΕΑ pro puncto Herm. log. habet Ν, et post ΤΑΡΑΞ quattuor puncta. Idem vs. 3. ΕΞΗΘΙ, et deinceps puncta omnia omittit. Titulus sola barbarie insignis est, consarcinatus iste ex versuum membris mutilatis et perturbatis. Ut certe docerem, quomodo potuerit scribi ab eo, qui hos versus posuit, haec composui retentis, quae retineri possunt, litteris:

Εἴ μ᾽ ἐθέλ[ε]ις ἅ[μ] μν[ήματι τῷδε σέβειν, παροδῖτα],
[μήθ᾽ ἅψας] χερ[σ]ί[ν, μήτ᾽] ὀστέα τἀμὰ ταράξ[ας],
[σ]τῆθι θύρης ἔξω· ἔνδον πόδα μή ποτ᾽ ἐσάξῃς·
οὐ γάρ σοι θέμις ἐστὶν ἐμῶν με δόμων ἀπελαύν[ειν.

2373.

Anaglyphum sepulcrale negligenter factum, in *Cythno* insula effossum; inest iuvenis nudus scopulo insidens. Vide descriptionem accuratiorem in Annal. instituti archaeol. Rom. 1829. Fasc. I. II. p. 143. 146 sq. De Cythni omissione in indice Sectionis sextae p. 218. monui ad n. 2347. c.

ΖΗΝΩΜΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΣΙΔΩΝΙΟΣΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ζήνω[ν] Ἀρτεμιδώρου Σιδώνιος, χρηστὲ χαῖρε. Cf. n. 894.

2374.

In *Pari* insulae monumentis primum locum obtinet, quod *marmor* et *chronicon Parium* vocatur. Lapidis ea pars, quam primus editor tractavit, lata fuit 2′ 7″, crassa 5″, alta ad dextram 2′ 11″, ad sinistram 3′ 7″; inferior pars iam tum oblique abrupta deerat: litterae fere $\frac{3}{10}$″ altae. Hoc marmor Sampso quidam, cui Peirescius mandarat, ut ipsi Smyrnae mercaretur priscos lapides, quinquaginta aureis una cum aliis marmoribus emisse dicitur: nec tamen id in Peirescii manus pervenit, quod Sampso interim Turcarum fraude in carcerem coniectus erat, sed cum reliquis, quae Arundelliana vocantur, marmoribus per Guil. Pettaeum, qui et ipse monumentorum coëmendorum causa missus in Asiam aliquot annis ante erat, a. 1627. ad Thomam Howardum, Comitem Arundelliae et Surriae, Marescallum Angliae, delatum est; et illae antiquitatis reliquiae huius aedes hortosque Londinenses ad ripam Thamesis ornabant, donec pulsis inter civiles turbas dominis dimidia fere ex parte diriperentur et hinc inde ad sarcienda aedificia absumerentur: quae hanc effugerant stragem, diu neglectae a. 1667. ab Henrico Howardo Universitati litterariae Oxoniensi donatae sunt. Sed Parium marmor et ceterorum partem transcripserat Io. Seldenus, sociis adscitis Patricio Iunio et Richardo Jamesio, in elementorum detritorum et fugientium lectione opera plurium dierum collocata, perspicillorum etiam usu adiutus, primumque edidit Londini 1628. 4. in libro, cui index „Marmora Arundelliana", impresso typis et impensis Guil. Stanesbeii; alia exempla Io. Billium typographum et a. 1629. praeferunt, quali ego usus sum; repetitus est liber in Seldeni Operibus a Dav. Wilkinsio collectis, et per Maittairianam Marmorum Oxoniensium editionem a. 1732. excusam sparsus, in qua inscriptio Paria habetur n. 1. cum repetitione minusculis characteribus impressa et Seldeni Latina translatione p. 65-69. tum libri Seldeniani praefatio p. 102-107. et p. 108-153. eiusdem viri commentarius tripartitus, apparatum chronologicum, notas

historicas, canonem chronicum complectens. Post Seldenum Palmerius observationes in marmor Parium scripsit easque a. 1654. magno illi viro mittere constituit; hic vero quum obisset, antequam redditae litterae essent, Palmerius notas suas a. 1668. edidit Exercitt. p. 677 sqq. quae sunt ap. Maitt. p. 200-221. Praeterea habes apud eundem p. 222-294. Thomae Lydiati annotationes ex Prideauxii editione repetitas, in qua primum editae sunt, licet iam a. 1629. conscriptae, dum Lydiatus ob aes alienum pro fratre contractum in custodia habetur; p. 295-308. excerpta ex Io. Marshami Canone chronico huc pertinentia, qui liber a. 1672. Londini editus, a. 1696. Franequerae repetitus est; deinde p. 323-453. Humphridi Prideauxii commentarios, qui Marmora Oxoniensia a. 1676. fol. Oxonii edidit. In his lapidis scriptura n. 121. ex solo Seldeno, nec satis accurate, repraesentatur; marmor ipsum enim Prideauxius, licet Oxonii scriberet, non consuluit, quod superior pars (vs. 1-45.) interim perierat, ad reficiendum Palatii Arundelliani focum consumpta, inferior autem Prideauxio tota adeo erasa videbatur, ut vix una legi littera posset: addidit textum communi charactere repetitum et suppletum cum Latina translatione et notis historicis, in quibus musica Henr. Aldrichio debentur, et interposito Seldeni apparatu chronologico, canonem chronicum nova ratione a se contextum. Ceterum hi commentarii famam Prideauxii non aequant praestantia ulla, sed docti quidem et laboriosi sunt, neque tamen sagacitatis laudem in emendando nec iudicii in deligenda et tractanda materia, quam congessit, prope immensa et ab interpretis instituto aliena merentur: neque illum immerito magnopere reprehendit Freretus in commentatione, quam infra memorabo, p. 199. Post haec Maittairius p. 533-540. ea dedit excerpta, quae ad chronicon hoc Bentleius Millii aliquot locorum collatione adiutus in Dissertatt. Phalarid. annotavit; item p. 540 sqq. Scip. Maffeii translationem Italicam et notas pauculas, petitas ex Maffeii opere „Traduttori Italiani" p. 148. 153. unde hoc solum refero, viro harum rerum studiosissimo hanc inscriptionem Graecarum esse reginam visam, quae tamen regnum hoc hodie non iam obtinet: ceterum ante Maffeium Franc. Bianchinius Italice hoc marmor dederat in Historia universali. Sequitur ap. Maitt. p. 549-552. excerptum ex Dodwelli de cyclis opere p. 693-696.; postremo Maitt. p. 553 sq. pauculas ipse notas adiecit. Et haec quidem, quae Maitt. coniunxit, potissima interpretationis subsidia sunt. Interim Henr. Mascampius, Professor Tuiscoburgensis, epochas marmoris priores XXXV in Institutionibus historicis (Amstel. 1711. 4.) illustrare conatus erat p. 66-85. 124-148. 203-218. et post Maittairium accessere translatio Gallica Latinae coniuncta in Nicolai Lenglet du Fresnoy tabulis chronologicis (a. 1744. 8.), et Germanica a Sig. Iac. Baumgartenio in vernacula eiusdem libri repetitione edita, item eiusdem Baumgartenii Additamenta ad Historiam universalem ex Anglico sermone in Germanicum translatam (T. I. p. 161 sq. a. 1747.), ubi textus et maiusculis et minusculis expressus, atque insuper vernacula lingua a Semlero redditus est, adspersis huius notulis et prolixo Baumgartenii commentario. Proxime Corsinus in Fastis Atticis multos huius marmoris locos, qui tempora inde ab Olymp. 1. spectant, attigit magis quam tractavit; observationes in id scripserunt Gibertus Mem. Acad. Inscr. T. XXIII. p. 61-81. (a. 1756.) et Freretus ib. T. XXVI. p. 157-218. (a. 1759.). Sed partem superstitem inde a vs. 46. denuo examinavit Chandlerus et a. 1763. cum priore, quam ex Seldeno solo habuit, edidit Marm. Oxon. II, 23. addito p. 104. specimine scripturae aeri inciso (tab. VIII. d.): qui etsi ex lapide nonnulla correxit et explevit, tamen haud pauca Seldeniani apographi vitia etiam in superstite parte retinuit; ut facile intelligas, eum multa legere non potuisse: superiorem certe partem ad sinistram potissimum magnopere detritam esse ipse fatetur in Syllabo, sed inferiorem affirmat non tantum evanuisse, quantum Prideauxio visum: ceterum quamquam plus sibi tribuit in Syllabo, tamen perpauca ad perficienda coniectando supplementa contulit, sagacitatis laude, quam illi Wagnerus tribuit, neutiquam dignus. Quantum illi, quantum prioribus debeatur, docent notae nostrae, in quibus raram Chandleri mentionem reperies, rariorem laudem. Nos in superstitis partis lectione constituenda praeter Chandlerum usi sumus manuscripto bibliothecae regiae Berolinensis, quod in fronte exteriore Forsteri nomen inscriptum habet, manu admodum iuvenili exarato: id inter a. 1751. et 1756. a Reinholdo Forstero, qui a. 1798. obiit, scriptum esse didici ex certis indiciis, quae, quum res levis sit, exponere supersedeo. Insunt explicationes variae paucissima nova afferentes, in quibus auctor Baumgartenium potissimum secutus est, textusque ex prioribus petitus editionibus, lacunis neutiquam recte demensis, isque multifarie correctus et interpolatus, appositis etiam superius emendationibus partim manifesto ex Chandlero ductis, quem diu post primitivam scripturam inspexerat Forsterus. Verum alia aut in textu ipso a secunda manu correcta sunt aut inter lineas et ad marginem adscripta, quae ex nova lapidis superstitis (vs. 46 sqq.) collatione profecta sunt: quippe Forsteri apographum nescio quis primum contulit cum lapide, Anglico is sermone semel atque iterum usus; deinde quum Forsterus quid certis locis esset in marmore scriptum, quaesivisset denuo, ad haec ex secunda inspectione responsum est in margine. Postea Ios. Robertsonus edito libro, cui index „The Parian Chronicle, or the Chronicle of the Arundelian Marbles, with a Dissertation concerning its Authenticity (Lond. 1788. 8.)" marmor hoc subditicium esse non sine pravo acumine et eruditione male collocata, argumentis futilibus, haud raro etiam imperitis et subabsurdis, conatus est demonstrare. Cui adversarii extiterunt Porsonus (Monthly Review Oct. 1788. Ian. 1789. quae repetita sunt in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 229 sqq. et in auctoris Tracts and Miscell. critic. p. 57-83.), Io. Hewlettus (a Vindication of the Authenticity of the Parian Chronicle in Answer to a Dissertation on that subject, lately published, Lond. 1789. 8. et in altero libro, Answer to some critical strictures relative to the controversy on the authenticity of the Parian Chronicle, Lond. 1789. 8.), Rich. Gough (Observations in Vindication of the Authenticity of the Parian Chronicle, Archaeol. Britann. T. IX. p. 157-186. a. 1789.), Car. Franc. Christian. Wagner (Die Parische Chronik, Griechisch, übersetzt und erläutert, nebst Bemerkungen, nach dem Englischen, Götting. 1790. 8.), qui in textu repraesentando Chandlerum secutus est. Postremo Guil. Roberts Marmorum Oxoniensium inscriptiones Graecas ad Chandleri exemplar recudendas curavit Oxon. 1791. 8. in his etiam chronicon Parium, nullis novis subsidiis allatis. Etiam Halesium Britannum, chronologici operis auctorem, marmoris editionem dedisse vidi ex Clintono. Nos textum ex fontibus constitutum damus iis, qui soli in censum veniunt, Seldeno, Bentleio, Chandlero, notatis Forsterianis; et universa tituli interpretatione denuo suscepta novum addimus commentarium a prioribus haud uno nomine discedentem, eumque ei, qua nunc fruimur, antiquarum litterarum cognitioni accommodatum.

. . . . . οΥ. . . . . ΝΠΑΝ. . . ωΝ. . . . . ΝωΝΑΝΕΓΡΑΨΑΤοΥΣΑΝ. . . .
. . . . . ΑΡΞΑΜ. . . . οΣΑΠοΚΕΚΡοΠοΣΤοΥΠΡωΤοΥΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤοΣΑθΗΝωΝΕΙωΣΑΡΧοΝΤοΣΕΜΠΑΡωΙ. . .
. . . ΥΑΝΑΚΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΔΕΔΙοΓΝΗΤοΥ ΑΦοΥΚΕΚΡοΨΑθΗΝωΝΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΚΑΙΗΧωΡΑΚΕΚΡοΠΙΑΕΚΛΗθΗΤοΠΡοΤΕΡοΝΚΑΛοΥ
ΜΕΝΗΑΚΤΙΚΗΑΠοΑΚΤΑΙοΥΤοΥΑΥΤοΧθοΝοΣΕΤΗΧΗΗΗΔΠΙΙΙΑΦοΥΔΕΥΚΑΛΙωΝΠΑΡΑΤοΝΠΑΡΝΑΣΣοΝΕΝΛΥΚωΡΕΙΑΙΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕ. . ΣΙΛΕ. .
. . ΝΤοΣΑθΗΝωΝΚΕΚΡοΠοΣΕΤΗΧΗΗΗΔΑΦοΥΔΙΚΗΑθΗΝΗΣΙ. . . ΝΕΤοΑΡΕΙΚΑΙΠοΣΕΙΔωΝΙΥΠΕΡΑΛΙΡΡοθΙοΥΤοΥΠοΣΕΙΔωΝοΣΚΑΙοΤοΠοΣΕΚΛΗθΗ
ΑΡΕΙοΣΠΑΓοΣΕΤΗΧΗΗ𐅅ΔΠΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΚΡ. . . οΥΑΦοΥΚΑΤΑΚΛΥΣΜοΣΕΠΙΔΕΥΚΑΛΙωΝοΣΕΓΕΝΕΤοΚΑΙΔΕΥΚΑΛΙωΝΤοΥΣ
οΜΒΡοΥΣΕΦΥΓΕΝΕΓΛΥΚωΡΕΙΑΣΕΙΣΑθΗΝΑΣΠΡο. . . οΝΚΑΙΤοΥΔΙο. . Υο. . . Δ. . . ΜΤοΥΤοΙΡ. . οΝΙΔ. . . . . . ο. . ΤΑΣωΤΗΡΙΑΕθΥΣΕΝ
. . ΤΗΧΗΗ𐅅ΔΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΚΡ. . Ν. . οΥΑ. . . . . ΚΤΥωΝΔΕΥΚΑΛΙωΝοΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝΕΝθΕΡΜοΠΥΛΑΙΣΚΑΙΣΥΝΗΓΕ
. . . οΥΣΠΕΡΙΤοΝοΡοΝοΙΚοΥΝΤΑΣΚΑΙω. . ΜΑΣΕΝΑΜΦΙΚΤΥοΝΑΣΚΑΙΠ. . . . . . ΝοΥ. . ΚΑΙΝΥΝΕΤΙθΥοΥΣΙΝΑΜΦΙΚΤΥοΝΕΣ
. . ΤΗΧΗΗ𐅅ΠΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΑΜΦΙΚΤΥοΝοΣΑΦοΥΕΛΛΗΝοΔΕΥΚ. . . . . ωΤΙΔοΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΚΑΙΕΛΛΗΝΕΣ
. . . οΜΑΣθΗΣΑΝΤοΠΡοΤΕΡοΝΓΡΑΙΚοΙΚΑΛοΥΜΕΝοΙΚΑΙΤοΝΑΓωΝΑΠΑΝΑθ. . ΝΑΙ. . . . . ωΙΧΗΗ𐅅ΠΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣ
ΑθΗΝωΝΑΜΦΙΚΤΥοΝοΣΑΦοΥΚΑΔΜοΣοΑΓΗΝοΡοΣΕΙΣθΗΒΑΣΑΦΙΚΕΤο. . . . . ΕΚΤΙΣΕΝΤΗΝΚΑΔΜΕΙ
ΑΝΕΤΗΧΗΗ𐅅ΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΑΜΦΙΚΤΥθΝοΣΑΦοΥ. . . . . ΝΙΚΗΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ
ΕΤΗΧΗΗ𐅅ΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΑΜΦΙΚΤΥοΝοΣΑΦοΥΝΑΥ. . . . . Η. . . . . ωΝΕΞΑΙΓΥΠΤοΥ
. . ΙΣΤΗΝΕΛΛΑΔΑΕΠΛΕΥΣΕΚΑΙωΝοΜΑΣθΗΠΕΝΤΗΚοΝΤοΡοΣΚΑΙΑΙΔΑΝΑοΥθΥΓΑΤΕΡΕΣ. . . . . ωΝΗΚΑΙΒΑ. .
. . ΛΑΡΕΥωΚΑΙΕΛΙΚΗΚΑΙΑΡΧΕΔΙΚΗΑΠοΚΛΗΡωθΕΙΣΑΙΥΠοΤωΝΛοΙΠωΝ. . . . . ΑΝΤ. .
ΚΑΙΕθΥΣΑΝΕΠΙΤΗΣΑΚΤΗΣΕΜΠΑΡΑΡΑΔΙΕΝΛΙΝΔωΙΤΗΣΡοΔΙΑΣΕΤΗΧΗΗΔΔΔΔΠΙΙΒΑΣΙΛΕΥο. . . . .
θοΝΙοΣΠΑΝΑθΗΝΑΙοΙΣΤοΙΣΠΡωΤοΙΣΓΕΝοΜΕΝοΙΣΑΡΜΑΕΞΕΥΞΕΚΑΙΤοΝΑΓωΝΑΕΔΕΙΚΝΥΕΚΑΙΑθΗΝΑΙοΥΣ. . . οΝ. . . . ΑΙ. . .
. . ΕωΝΜΗΤΡοΣΕΦΑΝΗΕΓΚΥΒΕΛοΙΣΚΑΙΥΑΓΝΙΣοΦΡΥΞΑΥΛοΥΣΠΡωΤοΣΗΥΡΕΝΕΓΚ. . ΑΝΝΑΙ. . . . . . . ΣΦΡ. . . . .
οΥΜΕΝΗΝΦΡΥΓΙΣΤΙΠΡωΤοΣΗΥΛΗΣΕΚΑΙΑΛΛοΥΣΝοΜοΥΣΜΗΤΡοΣΔΙοΝΥΣοΥΠΑΝοΣΚΑΙΤοΝΕΠ. . . . .
. . . . . . ΕΤΗΧΗΗΔΔΔΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΕΡΙΧθοΝΙοΥΤοΥΤοΑΡΜΑΞΕΥΞΑΝΤοΣΑΦοΥΜΙΝωΣ. . ΠΡ. . . . ΒΑ. . . . . . .
Δ. . . ΑοΝΙΑΝωΙΚΙΣΕΚΑΙΣΙΔΗΡοΣΗΥΡΕθΗΕΝΤΗΙΙΔΗΙΕΥΡοΝΤωΝΤωΝΙΔΑΙωΝΔΑΚΤΥΛωΝΚΕΛΜΙοΣΚ. . . . . .
. . ΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΠΑΝΔΙοΝοΣΑΦοΥΔΗΜΗΤΗΡΑΦΙΚοΜΕΝΗΕΙΣΑθΗΝΑΣΚΑΡΠοΝΕΦΥ. . . ΥΕΝΚΑΙΠΡ. . . . ΠΡΑ. . . . . ωΤΗΔ. . . . .
. . ΡΙΠΤοΛΕΜοΥΤοΥΚΕΛΕοΥΚΑΙΝΕΑΙΡΑΣΕΤΗΧΗΔΔΔΔΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΕΡΙΧθΕωΣΑΦοΥΤΡΙΠΤο. . . . .
. . . . . ΕΣΠΕΙΡΕΝΕΝΤΗΙΡΑΡΙΑΙΚΑΛοΥΜΕΝΗΙΕΛΕΥΣΙΝΙΕΤΗΧ. . ΔΔΔΔΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝ. . . . . .
ΥΙο. . . Ν. . . ΑΥΤοΥΠοΗΣΙΝΕΞ. . θΗΚΕΚοΡΗΣΤΕΑΡΠΑΓΗΝΚΑΙΔΗΜΗΤΡοΣΖΗΤΗΣΙΝΚΑΙΤοΝΑΥΤοΥ. . . . . .
. . . . θοΣΤωΝΥΠοΔΕΞΑΜΕΝωΝΤοΝΚΑΡΠοΝΕΤΗΧΗΔΔΔΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΕΡΙΧθΕωΣ. . . . .
. . . . ΝοΥΤΑΜΥΣΤΗΡΙΑΑΝΕΦΗΝΕΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΚΑΙΤΑΣΤοΥ. . . . . . . οΥΣΑΙοΥΠοΙΗΣ. . ΣΕΞΕθΗΚ. . . . .
. . . . . . ωΣΤοΥΠΑΝΔΙοΝοΣΑΦοΥΚΑθΑΡΜοΣΠΡωΤοΝΕΓΕΝΕΤο. . . . . οΥΠΡωΤωΙΑοΝ. . . ΕΑΝΤ. . . . . .
. . . . . . ΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΠΑΝΔΙοΝοΣΤοΥΚΕΚΡοΠοΣΑΦοΥ. . ΝΕΛΕΥΣΙΝΙοΓΥΜΝΙΚοΣ. . . . . ΑΦοΥ. . . . . . .
. . . . ΑΙ. . ΤΑΛΥΚΑΙΑΕΝΑΡΚΑΔΙΑΙΕΓΕΝΕΤοΚΑΙΛ:. ΚΚΕ. . . . . ΛΥΚΑοΝοΣΕΔοθΗΣΑΝ. . ΤοΙΣΕΛΛ. . ΣΙ. . . . Η. . Ν. . ΒΑΣΙΛΕΥοΝ
ΤοΣΑθΗΝωΝΠΑΝΔΙοΝοΣΤοΥΚΕΚΡοΠοΣΑΦοΥΚΑ. . . . Γ. . . . . . . ΗΣΙΑΙΗΡΑΚΛΗΣ. . . . . Ν. . . . . . . ω. . . . . ΔοΣΤ. . .
ΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΑΙΓΕωΣΑΦοΥΑθΗΝΗΣΙ. . . . . ΣΤωΝΚΑΡΠωΝΕΓΕΝΕΤοΚΑΙΜΑΝΤΕΥοΜΕΝοΣ. . ΑθΗΝ. . . . ΑΛωΝΕΝΗ. .
. . . . ΣΥΠοΣΧΕΝ. . Α. . ΑΜΜΙΝωΣΑΞΙωΣΕΙΕΤΗΧΔΔΔΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΑΙΓ. . . ΑΦοΥθΗΣ. . . . . .
ΑθΗΝωΝΤΑΣΔωΔΕΚΑΠοΛΕΙΣΕΙΣΤοΑΥΤοΣΥΝωΙΚΙΣΕΝΚΑΙΠοΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΔΗΜοΚΡΑΤΙΑΝΑΠΡΕω. . . . .
. . . . οΣΑθΗΝωΝΤοΝΤωΝΙΣθΜΙωΝΑΓωΝΑΕθΗΚΕΣΙΝΙΝΑΠοΚΤΕΙΝΑΣΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠΑΠοΤΗΣΑΜΜοΝ. . . ΤΗ. . . . .
. . . . ΔΔΔΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝθΗΣΕωΣΑΦοΥΑΡΓΕΙοΙΝΕΥΑΔΡΑΣ. . . . . ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΚΑΙΤοΝΑΓωΝΑ. Ν. . Α. . . Ηθ. . ΑΝ. . .

....ΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅅ΔΔΔΠΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝθΗΣΕωΣΑΦοΥοΙ.....ΝΕΣΕΙΣΤΡοΙΑΝΕ....ΡΑΤΕΥΣ..ΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅅ΙΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗ
...ΕΣοΕωΣΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤοΥΕΤοΥΣΑΦοΥΤΡοΙΑΗΛωΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΔΠΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝ.......ωΣΔΕΥΤΕΡοΥΕΤοΥΣΜΗΝοΣθ..
.....ΝοΣΕΒΔοΜΗΙΦθΙΝοΝΤοΣ ΑΦοΥοΡΕΣΤΗ..ΙοΙΑΙΤωΝΑΥΤο........ΙΓΙΣθοΥθΥΓΑΤΡΙ....οΝ.....ΓΙΣθοΥΚΑΙΑΥ....
.....ΑθΕΝΑΡΕΙοΥΠΑΓωΙΗΝοΡΕΣΤΗΣΕΝΙΚΗΣΕΝ........ωΝ....ΕΤΗ...ΗΗΗΗΔΔΔ..ΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΔΗΜοΦωΝΤοΣΑΦοΥ..
.....ΚΥΠΡωΙΤΕΥΚΡοΣωΙΚΙΣΕΝΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΠΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΔΗΜοΦωΝΤοΣΑΦοΥΝΕ..ΕΥΣωΙΚΙΣ......Γ....ΑΛΑΗΧΑΡ...ΣΙ..
......ΑΝΕΦΕΣοΝΕΡΥθΡΑΣΚΛΑΣοΜΕΝΑΣΤ..ΗΝΚΑΤΑΓΡοΝοΝΥΠοΚοΛοΦωΝΑ..ΙΥοΥΝΤΑ....Α....ΣΑΜοΝ......ΤΑ...ΙωΝΙ..ΕΓΕΝΕΤοΕΤ.
.....ΔΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝΜΕΝΕΣθωΣΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤοΥ...ΥΣΑΦοΥ..ΙοΔοΣοΠοΙΗΤΗΣ.....ΗΕΤΗ𐅅Η𐅅ΔΔ..ΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝ..
.....ΑΦοΥοΜΗΡοΣοΠοΙΗΤΗΣΕΦΑΝΗΕΤΗ𐅅ΗΔΔΔΔΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝω.....ΙοΓΝΗΤοΥΑΦοΥΦ...ΔωΝοΑΡΓΕΙοΣΕΔΗΜΕΥΣ...ΝΕΥ..
.....ΝΕΣΚΕΥΑΣΕΚΑΙΝοΜΙΣΜΑΑΡΓΥΡοΥΝΕΝΑΙΓΙΝΗΙΕΠοΙΗΣΕΝΕΝΔΕΚΑΤοΣωΝΑΦΗΡΑΚΛΕοΥΣΕΤΗ𐅅ΗΔΔΔΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣΑθΗΝωΝ..
.....οΥΣΑΦοΥΑΡΧΙΑΣΕΥΑΓΗΤοΥΔΕΚΑΤοΣωΝΑΠοΤΗΜΕΝοΥΕΚΚοΡΙΝθοΥΗΓΑΓΕΤΗΝΑΠοΙΚΙΑΝ........ΣΥΡΑΚοΥ......
.........ΤοΣΑθΗΝωΝΑΙΣΧΥΛοΥΕΤοΥΣΕΙΚοΣΤοΥΚΑΙΕΝοΣΑΦοΥΚΑΤΕΝΙΑΥΤοΝΗΡ..ΕΝ..Ρ..ωΝΕΤ..ΗΗΗΗΔΔΑΦοΥ.......ο..Υ
........ΕΤΗΗΗΗΗΔΠΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΛΥΣΙΑΑΦοΥΤΕΡΠΑΝΔΡοΣοΔΕΡΔΕΝΕοΣοΛΕΣΒΙοΣΤοΥΣΝοΜοΥΣΤοΥ....Α...ωΝ...Δ..οΥΣθΑΙΑΥΛΗΤ..
...ΛΗΣΕΚΑΙΤΗΝΕΜΠΡοΣθΕΜοΥΣΙΚΗΝΜΕΤΕΣΤΗΣΕΝΕΤ..ΗΗΗ𐅅ΔΔΔΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΔΡωΠΙΛοΥΑΦοΥΑ....ΣΑΥΔο......ΣΙΛΕΥΣ.......
.....ΔΔΔΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΑΡΙΣΤοΚΛΕοΥΣΑΦοΥΣΑΠΦωΕΓΜΙΤΥΛΗΝΗΣΕΙΣΣΙΚΕΛΙΑΝΕΠΛΕΥΣΕΦΥΓοΥΣΑ.........οΛ.....θ....
......ΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΜΕΝΚΡΙΤΙοΥΤοΥΠΡοΤΕΡοΥΕΝΣΥΡΑΚοΥΣΑΙΣΔΕΤωΝοΜοΡωΝΚΑΤΕΧοΝΤωΝΤΗΝΑΡΧΗΝ........Το......
.....οΝΤΕΣΚΥΡΡΑΝΚΑΙοΑΓωΝοΓΥΜΝΙΚοΣΕΤΕθΗΧΡΗΜΑΤΙΤΗΣΑΠοΤωΝΛΑΦΥΡωΝΕΤΗΗΗ..ΔΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΣΙΜω..οΣΑΦοΥ...
........ΑΝΙΤΗΣΑΓωΝΠΑΛΙΝΕΤΕθΗΕΤΗΗΗΗΔΠΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΔΑΜΑΣΙοΥΤοΥΔΕΥΤΕΡοΥΑΦοΥΕΝΑθ...ΑΙΣΚωΜω....Ρ...ΕθΗ.....ΣΑΝΙ
...ΤωΝΙΚΑΡΙΕωΝΕΥΡοΝΤοΣΣοΥΣΑΡΙωΝοΣΚΑΙΑθΛοΝΕΤΕθΗΠΡωΤοΝΙΣΧΑΔω..ΑΡΣΙΧο..ΚΑΙοΙΝοΥ....ΕΡ....οΣ.....
..ΑΦοΥΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤοΣΑθΗΝωΝΕΤΥΡΑΝΝΕΥΣΕΝΕΤΗΗΗΗ𐅅ΔΔΔΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣ.ΙΚ...οΥΑΦοΥΚΡοΙΣοΣ..ΑΣΙΑΣ....ΔΕΛΦοΣΑ..
......ΔΔΔΔΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΤοΥΔΗΜοΥΑΦοΥΚΥΡοΣοΠΕΡΣωΝΒΑΣΙΛΕΥΣΣΑΡΔΕΙΣΕΛΑΒΕΚΑΙΚΡοΙΣοΝΥΠο......ΗΣΣΦΑΛ....
...ΚΑΙΙΠΠωΝΑΞΚΑΤΑΤοΥΤοΝοΙΑΜΒοΠοΙοΣΑΦοΥθΕΣΠΙΣοΠοΙΗΤΗΣ......ΠΡωΤοΣοΣΕΔΙΔΑΞΕΝΑΛ...ΣΤΙΝ.....ΤΕθΗο..ΡΑΓοΣ.....Χ...ΕΤΗΗΗ𐅅...
ΑΡΧοΝΤοΣΑθ.....
....ΝΑΙοΥΤοΥΠΡοΤΕΡοΥΑΦοΥΔΑΡΕΙοΣΠΕΡΣωΝΕΒΑΣΙΛΕΥΕΜΑΓοΥΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤοΣΕΤΗ....𐅅ΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗ..........ΑΦοΥΑΡΜοΔΙοΣΚΑΙ.........
ΙΤωΝΑΠΕΚΤΕ...
..ΡΧοΝΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤοΥΑ........οΝΚΑΙΑθΗΝΑΙοΙΣ..Ρ..ΗΣΑΝΤοΥΣΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΙΔΑΣΕΚΙ....ΚΛΑΣ..ΙοΥΤΕΙΧοΥΣΕΤΗΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙ
....ΑΦοΥΧοΡοΙΠΡωΤοΝΗΓωΝΙΣΑΝΤοΑΝΔΡωΝοΝΔΙΔΑΞΑΣΥΠο..ΚοΣοΧΑΛΚΙΔΕ...ΕΝΙΚ.....ΕΤΗΗΗΔΔΔ/..ΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΛΥΣΑΓοΡοΥΑΦοΥΝΕ
......ΙΠΠΙΑ.......
....ΕΝΑθΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗΗΔΔΔΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΠΥθοΚΡΙΤοΥΑΦοΥΗΕΜΜΑΡΑθωΝΙΜΑΧΗΕΓΕΝΕΤοΑθΗΝΑΙοΙΣΠΡοΣΤοΥΣΠΕΡΣΑΣ...ΑΡΙΕΝΤΕΑΣ.....ωΝ
ΔΑΡΕΙοΥΑΔΕΛ
.....ΝΤοΝΣΤΡΑΤΗΓοΝΗΝΕΝΙΚωΝΑθΗΝΑΙοΙΕΤΗΗΗΔΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝ......ΔΕΥΤΕΡοΥ..Φ...Ν..ΕΝΜΑΧΗΙΣΥΝΗΓωΝΙΣΑΤοΑΙΣΧΥΛοΣοΠοΙΗΤΗΣ
...ω.ωΝΔΔΔΠΑΦοΥΣΙΜωΝΙΔΗΣοΣΙΜωΝΙΔοΥΠΑΠΠοΣΤοΥΠοΙΗΤοΥΠοΙΗΤΗΣωΝΚΑΙ........ΝΗΣΙΚΑΙΔΑΡΕΙοΣΤΕΛΕΥΤΑΙΞΕΡΞΗΣΔΕοΥΙοΣΒΑΣΙΛΕΥΕΙ....
......ΔΠΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΑΡΙΣΤΕΙΔοΥΑΦοΥΑΙΣΧΥΛοΣοΠοΙΗΤΗΣΤΡΑΓωΙΔΙΑΙΠΡωΤοΝΕΝΙΚΗΣΕΚΑΙΕΥΡΙΠΙΔΗΣοΠοΙΗΤΗΣΕΓΕΝΕΤοΚΑΙΣΤΗΣΙΧοΡοΣ
ΠοΙΗΤΗΣΕΙ.
ΤΗΝΕΛΛΑΔΑΑ....οΕΤΗΗΗΔΔΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΦΙΛοΚΡΑΤοΥΣΑΦοΥΞΕΡΞΗΣΤΗΝΣΧΕΔΙΑΝΕΖΕΥΞΕΝΕΝΕΛΛΗΣΠοΝΤωΙΚΑΙΤοΝΑθωΔΙωΡΥΞΕΚΑΙΗ
ΕΝθΕΡΜο
..ΛΑΙΣΜΑΧΗΕΓΕΝΕΤοΚΑΙΝΑΥΜΑΧΙΑΤοΙΣΕΛΛΗΣΙΠΕΡΙΣΑΛΑΜΙΝΑΠΡοΣΤοΥΣΠΕΡΣΑΣΗΝΕΝΙΚωΝοΙΕΛΛΗΝΕΣΕΤΗΗΗΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΚΑΛΛΙΑ
ΔοΥΑΦοΥΗΕΝ

ΠΛΑΤΑΙΑΙΣΜΑΧΗΕΓΕΝΕΤοΑοΗΝΑΙοΙΣΠΡοΣΜΑΡΔοΝΙοΝΤοΝΞΕΡΞοΥΣΤΡΑΤΗΓοΝΗΝΕΝΙΚωΝΑοΗΝΑΙοΙΚΑΙΜΑΡΔοΝΙοΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΕΝΤΗΙΜΑΧΗΙΚΑΙ ΤοΠΥΡΕΡΡΥΗΚ..
.....ΕΛΙΑΙΠΕΡΙΤΗΝΑΙΤΝΙΑΝΕΤΗΗΗΔΠΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΞΑΝΤΙΠΠοΥΑΦοΥ..ΛωΝοΔΕΙΝοΜΕΝοΥΣ.........ΕΤΥΡΑΝΝΕΥΣΕΝΕΤΗΗΗΔΠΑΡΧοΝΤοΣΑοΗ ΝΗΣΙΤΙΜοΣθΕΝ.
...ΦοΥΣΙΜωΝΙΔΗΣοΛΕωΠΡΕΠοΥΣοΚΕΙοΣοΤοΜΝΗΜοΝΙΚοΝΕΥΡωΝΕΝΙΚΗΣΕΝΑθΗΝΗΣΙΝΔΙΔΑΣΚωΝΚΑΙΑΙΕΙΚοΝΕΣΕΣΤΑθΗΣΑΝΑΡΜοΔΙοΥΚΑΙΑΡΙΣΤο ΓΕΙΤοΝοΣΕΤΗΗΗΛ''.
ΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙ.ΔΕΙΜΑΝΤοΥΑΦοΥΙΕΡωΝΣΥΡΑΚοΥΣωΝΕΤΥΡΑΝΝΕΥΣΕΝΕΤΗΗΗΠΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΧ..ΗΤοΣΗΝΔΕΚΑΙΕΠΙΧΑΡΜοΣοΠοΙΗ ΤΗΣΚΑΤΑΤοΥ
ΤοΝΑΦοΥΣοΦοΚΛΗΣοΣοΦΙΛΛοΥοΕΚΚοΛωΝοΥΕΝΙΚΗΣΕΤΡΑΓωΙΔΙΑΙΕΤωΝωΝΔΔΠΙΙΙΕΤΗΗΗΠΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΑΨΗΦΙοΝοΣΑΦοΥΕΝΑΙΓοΣΠοΤΑΜοΙΣο ΛΙθοΣΕΠΕΣΕ
ΚΑΙΣΙΜωΝΙΔΗΣοΠοΙΗΤΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΒΙοΥΣΕΤΗ𐅄ΔΔΔΔΕΤΗΗΗΠΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙθΕΑΓΕΝΙΔοΥΑΦοΥΑΛΕΞΑΝΔΡοΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝο ΔΕΥΙοΣΠΕΡΔΙΚ
ΚΑΣΜΑΚΕΔοΝωΝΒΑΣΙΛΕΥΕΙΕΤΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠΙΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΕΥοΙΠΠοΥΑΦοΥΑΙΣΧΥΛοΣοΠοΙΗΤΗΣΒΙωΣΑΣΕΤΗ𐅄ΔΠΙΙΙΙΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΕΝ..
...ΑΙΤΗΣ...ΚΕΛΙΑΣΕΤΗΗΠΔΔΔΔΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΚΑΛΛ.οΥΤοΥΠΡοΤΕΡοΥΑΦοΥΕΥΡΙΠΙΔΗΣΕΤωΝωΝΔΔΔΔΙΙΙΤΡΑΓωΙΔΙΑΙΠΡωΤοΝΕΝΙΚΗΣΕΝ ΕΤΗΗ𐅄Δ.....
...οΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΔΙΦΙ.....ΣΑΝΔΕΚΑΤΕΥΡΙΠΙΔΗΝΣωΚΡΑΤΗΣΚΑΙ...ΞΑΓοΡΑΣΑΦοΥΑΡΧΕΛΑοΣΜΑΚΕΔοΝωΝΒΑΣΙΛΕΥΕΙΠΕΡΔΙΚΚοΥΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤοΣ ΕΤΗΗ.....
...οΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΑΣΤΥΦΙΛοΥΑΦοΥΔΙοΝΥΣΙοΣΣΥΡΑΚοΥΣωΝΕΤΥΡΑΝΝΕΥΣΕΝΕΤΗΗΔΔΔΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΕΥΚΤΗΜοΝοΣΑΦοΥΕΥΡΙΠΙΔΗΣΒΙ ....
...ΛΕΥΤΗΣΕΝΕΤΗΗΔΔΔΔΠΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΑΝΤΙΓΕΝοΥΣΑ.οΥΣο.οΚΛΗΣοΠοΙΗΤΗΣΒΙωΣΑΣΕΤΗ𐅄ΔΔΔΔΙΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΚΑΙΚΥΡοΣΑΝΕΒ ....
...οΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΚΑΛΛΙοΥΤοΥΠΡοΤΕΡοΥΑΦοΥΤΕΛΕΣΤΗΣΣΕΛΙΝοΥΝΤΙοΣ.ΝΙΚΗΣΕΝΑοΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗΔΔΔΠΙΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΜΙΚω ΝοΣΑΦοΥ........
..ΑΚΥΡοΥΑΝΑΒΑΝΤΕΣΚΑΙΣωΚΡΑΤΗΣοΦΙΛοΣοΦ.ΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΒΙοΥΣΕΤΗ𐅄ΔΔΕΤΗΗΔΔΔΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΛΑΧΗΤοΣΑΦοΥΑΠ....
ΑθΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗΔΔΔΠΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΑΡΙΣΤοΚΡΑΤοΥΣΑΦοΥΞ.ΛοΣ......ΜΕΚΥΡΡΙΑΝοΣΔΙθΥΡΑΜΒωΙΕΝΙΚΗΣΕΝΑοΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗ..
...οΥΦΙΛοΞΕΝοΣΔΙθΥΡΑΜΒοΠοΙοΣΤΕΛΕΥΤΑΙΒΙοΥΣΕΤΗ𐅄ΠΕΤΗΗΔΠΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΠΥθΕοΥΑΦοΥΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣοΚωΜ........
ΑοΗΝΗΣΙΚΑΛΛΕοΥΑΦοΥΑΣΤΥΔΑΜΑΣΑθΗΝΗΣΙΝΕΝΙΚΗΣΕΝΕΤΗΗΠΙΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΑΣΤΕΙοΥΚΑΤΕΚΑΗΔΕΤοΤΕΚΑ.....
.....ΓΕΝΕΤοθΗΒΑΙωΝΚΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜοΝΙωΝΗΝΕΝΙΚωΝοΗΒΑΙοΙΕΤΗΗΠΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΝΦΡΑΣΙΚΛΕΙΔοΥΚΑΙοΑΛ'..Λ
ΒΑΣΙΛΕΥΕΙΑΦοΥΣΤΗΣΙΧοΡοΣοΙΜΕΡΑΙοΣοΔΕΥΤΕΡοΣΕΝΙΚΗΣΕΝΑθΗΝΗΣΙΝΚΑΙωΙΚΙΣθΗΜΕΓΑΛΗΠοΛΙ..........
ΑΦοΥΔΙοΝΥΣΙοΣΣΙΚΕΛΙωΤΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝοΔΕΥΙοΣΔΙοΝΥΣΙοΣΕΤΥΡΑΝΝΕΥΣΕΝΚΑΙΑΛΕ‾ΛΝΛΡ.
ΣΙΛΕΥΕΙΕΤΗΗΙΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΝΑΥΣΙΓΕΝοΥΣΑΦοΥΦωΚΕΙΣΤοΕΝΔΕΛΦοΙΣΙΡοΝ........
ΝΗΣΙΚΗΦΙΣοΔωΡοΥΑΦοΥΤΙΜοθΕοΣΒΙωΣΑΣΕΤΗ𐅄ΔΔΔΔΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΕΤ..
ΚΕΔοΝωΝΒΑΣΙΛΕΥΕΙΚΑΙΑΡΤοΞΕΡΞΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝωΧοΣΔΕοΥΙοΣΒ........
..ΕΝΙΚΗΣΕΝΕΤΗ𐅄ΔΔΔΔΙΙΙΑΡΧοΝΤοΣΑθΗΝΗΣΙΝΑΓΑθοΚΛΕ.....
..ΕΝΕΤοΕΤΗ𐅄ΔΔΔΔΙΑΡΧοΝΤοΣΑοΗΝΗΣΙΚΑΛΛΙΣΤ..........
.....ΣοΦοΣ...........Τ...ΤοΥΤοΥΑΦοΥΚΛΛΛΙ.......ΓΤ
.....Η𐅄....ΑΡΧοΝΤοΣ..............

Varietas lectionis. Litterarum formas dedi ex specimine Chandleri, nisi quod ille neglexit formam Ɪ (Z), quam inesse notat Seldenus. Vs. 1–45. quae in textu maiusculis expresso operae Seldeni peccarant, ea ubi correctio non coniecturae debetur, ex indice erratorum et ex minusculis statim reposui, et hinc quaedam exempli causa annoto: in altera parte addidi quae Chandl. ex lapide petiit, neque, ubi nihil interesse visum, annotavi ea non esse apud Seldenum. Lacunarum spatia in variis exemplis valde differunt; ea vs. 1–45. ex ipsius Seldeni editione, consulto simul erratorum indice, vs. 46 sqq. ex Seldeno et Chandlero dedi: nam ceteri editores lapidem non inspexerunt. Vs. 2. extr. Maitt. non signat lacunam. Vs. 3. init. pro quattuor punctis ex indice erratorum Seldeni dedi tria. Vs. 6. Seld. ΔΕΥΥΚΑΛΙΩΝΟΣ. Vs. 10. idem ΑΚΦΙΚΤΥΟΝΟΣ. Vs. 16. Seld. ΚΛΗΡΟ, quod correxit Chandl. Vs. 17. vulgo ΠΑΡ..ΑΔΙ; Seldeno notante aliquis ΠΑΡΑΡΑΔΙ vel ΠΑΡΑΓΑΔΙ ex elementorum elicuerit vestigiis; hinc dedi prius, ut vero proximum. Vs. 19. receptam lectionem quasi errori typothetae debitam Seld. in erratis sic corrigit: ΓΚ..... ΝΑΙΩΝ ΤΟΥΣΦΡΥΓΑΣ: sed haec coniectura potius est. Vs. 22. ΛΩΝΙΑΝ in erratorum indice corrigit Seld. de coniectura manifesto; in textu habetur ΑΟΝΙΑΝ. Puncta ante hoc in textu habet quattuor, in erratis tria. Vs. 24. init. Maitt. ΡΙΡΤ etc. operarum vitio. Vs. 33. primo loco Seld. ΑΘΗΗΝΗΣΙΝ, sed in communi charactere Ἀθήνησιν. Vs. 37. quattuor puncta initio posita dedi ex Seldeno: quae omiserunt posteriores. Vs. 38. Seld. in textu ΔΔΔΔ, in erratis ΔΔΔ. Vs. 40. Seld. ΙΟΙΑΙ, ut Chandl. dedit; ap. Maitt. est ΙΟΙΛΙ, sed operarum vitio. Vs. 41. ΑΡΕΙΟΥ esse in marmore testatur Seld. Vs. 42. Seld. in erratis ΑΦΟΥΝΗ...ΕΥΣ, ex coniectura. Vs. 44. Seld. in minusculis et notis Μενεσθέως. Vs. 45. ante ΝΕΥ tria puncta habet Seld. non duo ut Maitt. Vs. 46. primum Ν ex Forstero addidi, apud quem est a manu secunda. Vs. 47. Seld. ΤΕΜΕΝΟΥ, Forst. Chandl. quod dedi. Vs. 49. ultimum Θ obscurum esse inde colligas, quod id in Forsteri apographo a secunda manu adrasum videtur (quae prima manus scripsit, ex prioribus editoribus deprompta sunt): sed illa littera adrasa a Forstero est, ut Palmerii emendationi succurreretur: talia enim is aliquoties fecit. Vs. 50. Seld. ΜΟΥΔΙΚΗΝ, Chandl. ΜΟΥΣΙΚΗΝ, consentiente Forst. apud quem Σ ex lapide, ut patet, annotatum. Vs. 52. ΤΩΝΟΜΟΡΩΝ etiam Chandlerus; Forst. super ΤΩΝ adscripsit ΓΕΩ: ex coniectura pridem facta, non ex lapide, ut saepe fecit etiam in ea parte marmoris, quae pridem perierat. Sic deinceps multa ex coniecturis doctorum vel editis fontibus adscripsit, ut vs. 55. post ΙΣΧΑΔ supra adscripsit Ω, ex Chandlero petitum, quod id, etsi a Bentleio iam allatum, neglectum tamen a manu prima erat. Idem vs. 52. pro ΤΟ in textu ΥΟ habet, sed a secunda manu supra scriptum ΤΟ, ut habent ceteri. ΥΟ, etsi bonum, nihil est nisi emendatio ex prioribus a manu prima immissa. Vs. 53. Seld. in textu ΣΙΜΟ, reliqui cum Seldeno in erratis ΣΙΜΩ (etiam Maitt.). Vs. 54. ex litteris ΕΝΑΘ duas posteriores Millius ap. Bentl. Opusc. p. 263. ed. Lips. ita docet evanuisse, ut ΑΘ fuerit nec ne, non constet: etiam ultima ΣΑΝΙ evanuisse idem annotat. Vs. 55. Seld. ΗΥΡΟΝΤΟΣ, Chandl. quod dedi. Etiam seqq. ex Chandl. petii, quocum consentit Millius l. c. Seldenus legerat ΚΑΙΔΟΛΟΝ..ΤΕΘ..ΠΠΩΤΟΝΙΣΧΑΔ .... ΑΡΣΙΧΟ..... ΝΟΙΝΟΥ. Vs. 56. post ΑΡΧΟΝΤΟΣ unius litterae lacuna est ap. Seld. et Chandl. quam retinui; sed maiorem merito statuunt ceteri, et ipse Chandl. in sua restitutione. Vs. 58. ex Bentleio p. 282. dedi ΠΡΩΤΟΣΟΣ; Seld. Chandl. ΑΧΙ...ΟΣ: sed illud in marmore conspici auctore valde idoneo comperit Bentl. Post hoc καὶ inserit Bentl. p. 286. 289. per incuriam ut videtur. Mox ΑΛ...ΣΤΙΝ non iam apparebat Millio (ap. Bentl. p. 282.); idem notat, si coniecturae de prima littera locus sit, illam ductui Ο quam Α similiorem videri. Sed hoc incertum iudico. Quae inter ΡΑΓΟΣ et ΕΤΗ sunt, omisit Chandl. quod Seld. in erratorum indice legendum dixit ΡΑΓΟΣΕΤΗ. At nihilominus Seld. in minusculis retinuit quae dedimus: nec videtur illa inter ΡΑΓΟΣ et ΕΤΗ lacuna de nihilo esse, sed potius in erratis ipsis indicandis aliquid peccatum esse. Pro Χ singulari Forst. a prima manu habet Ν. Vs. 59. Seld. in maiusculis et Chandl. ΕΒΑΣΙΛΕΥΕ; sed in minusculis Seld. ἐβασίλευσε; et hoc habet Maitt. Vs. 61. post ΔΔΔ addidi / ex nota ap. Forst. marginali quamvis obscura, et ex eodem dedi ΑΘΗΝΗΣΙΝ (vulgo ΑΘΗΝΗΣΙ). Vs. 63. ante ΕΝΙΚΩΝ Forsterus in margine ΗΝ habet, manifesto erutum e lapide. Id ego addidi. Vs. 64. initio Ω.ΩΝ ap. Seld. in maiusculis operarum vitio deest, ut ipse notavit; idem in minusculis habet ε. ων ων. Vs. 65. incertum esse utrum Γ an ΓΙ sit in lapide, notat Seldenus: Chandl. retinuit Γ, sed correxit Γ[Ι], credo quod nihil iam legere ibi potuit. Ibidem vulgo ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ: in lapide est ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ notante Forsteriana collatione. Ibidem extr. Chandl. addidit Ε.., Forst. ΕΙ: vulgo haec desunt. Vs. 66. post Ἑλλάδα Forst. addit Ν (pro ΑΦ); Seld. habet in textu ΕΛΛΑΔΑΑ, Chandl. ΕΛΛΑΔΑ ex indice typographicorum mendorum Seldeniano: sed haud dubie ΕΛΛΑΔΑΑ in marmore lectum a Seld. erat, et posthac illi vitiosum visum est. Ibidem vulgo ΑΘΗΝΗΣΙ: Ν addidi ex Forsterianis. In fine Seld. ΚΑΙ.... ΕΝΑΙΝΕΝ, Chandl. ΚΑΙΤΟΝΑΘΩΔΙΩΡΥΞΕΚΑΙΗΕΝ, quae verba ex lapide ipso aeri incisa praebet l. c.; idem ap. Forst. suprascriptum est. Mireris vero quod Seld. pro duodecim litteris tantum quattuor puncta habet. Vs. 67. prima ΛΑΙ pro Seldeni tribus punctis, mox ΤΟΙΣ, et ΛΙΑ vocis Καλλιάδου, pro quo Seld. quattuor puncta habet, ex Chandl. addidi: Forst. eadem a manu secunda habet. Vs. 68. prima ΛΑ ex Chandl. ante quae Γ addidi ex Forsteriana manu secunda; in cuius apographo quum Γ, non Π hoc loco sit, patet id ex lapide esse additum diligentius inspecto. In fine Seld. ΕΡΥΗΚ..; Chandl. omittit Κ. Forsterianae collationis auctor in margine plumbo adscri-

psit quod dedi; qui etsi posthac atramento addidit „ΕΡΥΗΚ recte", tamen patet quod antea plumbo allitum erat, ex lapide petitum esse, nempe duo Ρ iusto arctius scripta. Vs. 69. numerus prior Seldeno est Η....ΓΙ, Chandlero Η...ΔΓΙ; Forst. ex lapide quod dedi. Mox Seldenus ..ΛΩΝΟΔΕΙΝΟ ΜΕΝΟΣ, Chandl. quod dedi. Ultimum punctum addidi ex Chandl. Vs. 70. prima ΦΟΥ ex Chandl. Ibid. Seld. ΗΥΡΩΝ, Chandl. ΕΥΡΩΝ; in fine Λ'' addidi ex nota Forsteri. Vs. 71. Chandl. ΑΘΗΝΗΣΙ. ΔΕΙ ΜΑΝΤΟΥ, Seld. ΑΘΗΝΗΣΙ...... ΜΑΝΤΟΥ; mox Chandl. Χ.. ΗΤΟΣ, Seld. Χ.. Η.. ΟΣ. In fine Seld. duo puncta habet. Vs. 72. Ο ante Σοφίλλου ex Forsteriana nota addidi, quae id ex lapide ipso affert; ibidem Seld. ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ, Chandl. et Forst. ex lapide quod dedi. Vox ΑΘΗΝΗΣΙ Forsteriana collatione teste non habet Ν paragogicum, quod praebebant Seld. Chandl. nec pro eo est lacuna. In fine Ε est ex Chandl. (Forst. habet a manu secunda). Vs. 73. Seld. ΘΕΑ...ΝΙΔΟΥ habet et alias lacunas, quas ex Chandl. explevi, ut posthac aliquoties, ubi id notare supervacaneum. Vs. 74. Ι vocis ΠΟΙΗΤΗΣ pro lacuna est ex Forst. Ibidem ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ cum Chandl. habet Seldenus in maiusculis, sed in minusculis ἐβασίλευε, Prideauxius vero contra. Collatio Forst. praebebat ΒΑΣΙΛΕΥΕ. Vs. 75. Ι vocis Ἀθήνησι ex Forst. Tum Seld. ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ; Chandl. Forst. ut dedi. Vs. 76. Seld. in textu, ΔΙΟΝ, sed in erratis ut Chandl. ΔΙΦΙ (ΔΙΟΝ lectum pro ΔΙΦΙΛ). Seld. in maiusculis ΕΒΑΣΙΛΕΥΕ, in communi charactere ἐβασίλευσε, Chandl. Forst. quod dedi. In fine Seld. quinque, Chandl. quattuor litterarum lacunam signat. Vs. 77. init. Seld. septem, Chandl. tria puncta notat. Seld. Chandl. ΑΘΗΝΗΣΙ, Forst. docet in lapide esse Ν paragogicum. Tum Chandl. pro Seldeni lectione ΓΙΙ habet ΙΙΙΙ; at Seldenianum ΓΙΙ in lapide esse Forst. affirmat. Dicas igitur Chandlerum coniecturae indulsisse; sed ille tamen nihil solet de coniectura in textum immittere. Itaque Chandleri lectionem aliquis dederit, ad quam corrigendus epochae insequentis numerus sit; sic certe tolletur difficultas, in qua haeserunt priores: nec credibile est archontum catalogos illis annis perturbatos fuisse, quae fere Giberti sententia est p. 76. Attamen, quum Forsteriana collatio diserte doceat in lapide esse ΓΙΙ, et cum hac lectione magis certe quam cum altera conspiret insequens epocha, nihil omnino mutandum. Ceterum, ut hoc praecipiam, etiam vs. 78. in numero primo Γ est certum, nec potest in ΙΙ et multo minus cum Lyd. p. 226. et aliis in ΙΙΙ mutari: optarat prius illud iam Seldenus p. 148. „quod mihi non permittit marmor" addens. Quapropter utroque loco retinendum vitium, quod in ipso esse marmore merito censuit iam Freretus p. 168. In fine vs. 77. Seld. ΕΥΡΙΓΙΔΗΣΡ...., Chandl. ΕΥΡΙΓΙΔΗΣΒΙ...... ....: post ΒΙ utrum ο an ᴝ sit non liquere annotat Forst. Vs. 78. init. in eiusdem schedis notatur trium tantum litterarum lacunam esse: ex eiusdem fide inserui in priorum lacuna ᴘ. In fine Seld. Ρ......, sed ipse in erratis et Chandl. Β....... habent. Vs. 79. ΠΡΟΤΕΡΟΥ diserte habet Seldenus: Chandl. ΠΡ. Τ.. ΟΥ; ac sane Ο et ΕΡ obscura esse Forst. docet: retinui tamen Seldenianum. Plenum ΣΕΛΙΝΟΥΝΤΙΟΣ ex Forst. coll. auctore dedi, qui dicit sibi hoc videri in lapide apparere. In fine Seld. quattuor, Chandl. octo puncta praebet. Vs. 80. initio ex collatione priore a manu secunda Ν ante Κύρου praefixum est apud Forst. idque esse in lapide secunda affirmat collatio. At Seld. Chandl. recte Α. Articulum Ο ante φιλόσ. omittunt editores; ex priore collatione habet Forst.; eumque in lapide esse vel certe spatium pro eo docet secunda collatio. Tum ΒΙΟΥΣ esse in lapide docet Forst. Seldenus post ΕΛΕΥΤ habet ...... Ο -- ΕΤΗ, Chandl. habet ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ, sed ΩΝ pro ΒΙΟΥΣ. Seld. deficit in ΛΑΧΗ: Chandl. et Forst. habent quod dedimus, nisi quod ille ΑΓ, hic ΑΙ praebet. Vs. 81. Seld. ΑΦ............ ΜΕ... ΡΙΑΝΟΣ; Chandl. ΑΦΟΥΞ .ΛΟΣ...... ΜΕ... ΡΙΑΝΟΣ; Forsteriana prior collatio pro littera Ξ praebet Ο, altera docet non liquere sitne Ο an Ξ; tum in illa dicuntur oblitteratae septem vel octo litterae esse, et dein habetur ΚΥΡΡ. Composui haec omnia, retento Ξ. Vs. 82. numerus annorum Philoxeni in Seldeni maiusculis est ᴘΓ, et sic etiam Chandl. et ex correctione Forsterus, quae facta est, quantum coniicio, ex priore qua usus est collatione: in communi charactere Seld. ᴘΔ, credo calami vitio etiam in canonem propagato: quamquam hoc edidit Maitt. In altero deinceps numero Δ est ex Chandl. Forst. in voce ΑΘΗ ΝΗΣΙΝ ultima littera ex iisdem. In fine Seld. quattuor tantum puncta habet. Vs. 84. extr. Seld. sex, Chandl. quinque puncta habet statim post Φρασικλείδου: ex Forsterianis collationibus binis ego addidi quae post hanc vocem sunt. Vs. 85. ultimum Ι ex Forsterianis, punctorum numerum ex Chandl. dedi. Vs. 86. extr. Seld. ΑΛΕ... Ν..., Chandl. ΑΛΕ.. Ν..., Forsterianae collationes quod dedi, nisi quod altera Α pro Λ. Vs. 87. prima ΣΙ dedi ex Forsterianis; indidem in fine ΙΡοΝ, et punctorum numerum ex Chandl. Vs. 88. extr. ΕΤ prorsus obscurum esse vel fractura lapidis perisse ex Forsteri exemplo colligo: sed olim videtur de eo constitisse. Vs. 89. ΩΧΟ ex Chandl. et Forst. (sed Ω hic notat obscurum esse). Vs. 90. Seld. Chandl. ΙΙΙ, utraque Forsteriana collatio consensu ΙΙ in lapide esse notat. Verum in Seldeni et Chandleri consensu non audeo ΙΙΙ loco movere; evanuisse paulatim tertium Ι est etiam credibile. Vs. 91. primum Ε ex Forsterianis, ultimum Τ cum punctorum numero ex Chandl. Vs. 92. spatia lacunarum ex Chandl. designavi; Seld. post ΣΟΦΟΣ tantum quattuor puncta habet; Forst. collatio ante vestigia litterarum οΥΤοΥ tantum novem circiter litterarum spatium esse dicit; ex eadem dedi quae post ΚΛ sunt. Vs. 93. nunc est in imo margine. Addo iam titulum cum emendationibus et supplementis aliorum nec paucis meis, de quibus infra singillatim dicam. Quadratarius ubi peccavit, emendationem asterisco signavi et minoribus characteribus imprimendam curavi. Epochas interpositis notavi numerorum siglis: eas vero epo-

chas nota inde a duodevigesima differre uno numero ab iis, quas priores constituerunt, quod septima decima nostra vulgo pro duabus numerata est. Ep. 1. praefixi numerum I. et ep. 25. numerum II. Spatio enim ante ep. 25. relicto auctor signat a Troia capta novi aevi principium, atque ab hac epocha certior rerum gestarum notitia esse vulgo creditur. Textui minusculis repetito addidi commentarium tribus partibus divisum, quarum prima continet *introductionem*, altera *notas criticas et historicas*, tertia *canonem chronicum*.

(1) . . . . . ου . . . . [ἐξ ἀναγραφῶ]ν παν[τοί]ων [περὶ τῶν προγεγενημέ]νων ἀνέγραψα τοὺς ἄν[ωθεν χρό-

(2) νους?] ἀρξάμ[εν]ος ἀπὸ Κέκροπος τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν εἵως ἄρχοντος ἐμ Πάρῳ [μὲν]

I. (3) . . . υάνακτος, Ἀθήνησιν δὲ Διογνήτου. 1) Ἀφ᾽ οὗ Κέκροψ Ἀθηνῶν ἐβασίλευσε καὶ ἡ χώρα Κεκροπία ἐκλήθη, τὸ πρότερον καλου-

(4) μένη Ἀκτικὴ ἀπὸ Ἀκταίου τοῦ αὐτόχθονος, ἔτη ΧΗΗΗΔΓΙΙΙ. 2) Ἀφ᾽ οὗ Δευκαλίων παρὰ τὸν Παρνασσὸν ἐν Λυκωρείᾳ ἐβασίλευσε, [βα]σιλε[ύ-

(5) ο]ντος Ἀθηνῶν Κέκροπος, ἔτη ΧΗΗΗΔ. 3) Ἀφ᾽ οὗ δίκη Ἀθήνησι[ν ἐγέ]νετο Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἁλιρ-ροθίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη

(6) Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗ𐅄ΔΓΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κρ[ανα]οῦ. 4) Ἀφ᾽ οὗ κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο, καὶ Δευκαλίων τοὺς

(7) ὄμβρους ἔφυγεν ἐγ Λυκωρείας εἰς Ἀθήνας πρὸ[ς Κρανα]όν, καὶ τοῦ Διὸ[ς το]ῦ Ὀ[μβρίου Ἀπη]μ[ί]ου τὸ ἱρὸν ἱδ[ρύσατ]ο [καὶ] τὰ σωτήρια ἔθυσεν,

(8) [ἔ]τη ΧΗΗ𐅄ΔΓ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κρ[α]ν[α]οῦ. 5) Ἀ[φ᾽ οὗ Ἀμφι]κτύων Δευκαλίωνος ἐβασίλευσεν ἐν Θερμοπύλαις, καὶ συνῆγε

(9) [τ]οὺς περὶ τὸν ὅρον οἰκοῦντας καὶ ὠ[νό]μασεν Ἀμφικτύονας καὶ Π[υλαία]ν οὗ[περ] καὶ νῦν ἔτι θύουσιν Ἀμφι-κτύονες,

(10) [ἔ]τη ΧΗΗ𐅄ΓΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. 6) Ἀφ᾽ οὗ Ἕλλην ὁ Δευκ[αλίωνος Φθι]ώτιδος ἐβασί-λευσε, καὶ Ἕλληνες

(11) [ὠν]ομάσθησαν, τὸ πρότερον Γραικοὶ καλούμενοι, καὶ τὸν ἀγῶνα Παν[ελλήν]ι[α ἔθεσαν, ἔτη] ΧΗΗ𐅄ΓΙΙ, βα-σιλεύοντος

(12) Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. 7) Ἀφ᾽ οὗ Κάδμος ὁ Ἀγήνορος εἰς Θήβας ἀφίκετο [ἐκ Φοινίκης, καὶ] ἔκτισεν τὴν Καδμεί-

(13) αν, ἔτη ΧΗΗ𐅄Γ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. 8) Ἀφ᾽ οὗ [Εὐρώτας καὶ Λακεδαίμων Λακω]νικῆς ἐβα-σίλευσαν,

(14) ἔτη ΧΗΗ𐅄ΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. 9) Ἀφ᾽ οὗ ναῦ[ς μετὰ Δαναοῦ καὶ τῶν πεντ]ή[κοντα Δαναΐδ]ων ἐξ Αἰγύπτου

(15) [ε]ἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπλευσε, καὶ ὠνομάσθη πεντηκόντορος, καὶ αἱ Δαναοῦ θυγατέρες, . . . [καὶ Ἀμυμ]ώνη? καὶ Β[ρύ-

(16) κη κ]α[ὶ Ἡρ]ὼ? καὶ Ἑλίκη καὶ Ἀρχεδίκη ἀποκληρωθεῖσαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν [ἱρὸν ἱδρύσ]αντ[ο Ἀθηνᾶς]

(17) καὶ ἔθυσαν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐμ παρα[πλῳ] ἐν Λίνδῳ τῆς Ῥοδίας, ἔτη ΧΗΗΔΔΔΓΙΙ, βασιλεύο[ντος Ἀθηνῶν Ἐριχθονίου. 10) Ἀφ᾽ οὗ Ἐριχ]-

(18) θόνιος Παναθηναίοις τοῖς πρώτοις γενομένοις ἅρμα ἔζευξε καὶ τὸν ἀγῶνα ἐδείκνυε, καὶ Ἀθηναίους [ὠν]ό[μασε, κ]αὶ [βρέτας

(19) θ]εῶν μητρὸς ἐφάνη ἐγ Κυβέλοις, καὶ Ὕαγνις ὁ Φρὺξ αὐλοὺς πρῶτος ηὗρεν ἐγ Κ[ελ]α[ι]ναῖ[ς πόλει τῆ]ς Φρ[υ-γίας, καὶ ἁρμονίαν τὴν καλ]-

(20) ουμένην Φρυγιστὶ πρῶτος ηὔλησε καὶ ἄλλους νόμους Μητρός, Διονύσου, Πανός, καὶ τὸν ἐπ - - - - - -

(21) - - -, ἔτη ΧΗΗΔΔΔΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐριχθονίου τοῦ τὸ ἅρμα ζεύξαντος. 11) Ἀφ᾽ οὗ Μίνως [ὁ] πρ[ότερος ἐ]βα[σίλευσε Κρήτης

(22) καὶ Κυδω]νίαν ᾤκισε, καὶ σίδηρος ηὑρέθη ἐν τῇ Ἴδῃ, εὑρόντων τῶν Ἰδαίων Δακτύλων Κέλμιος κ[αὶ Δαμναμε-νέως καὶ Ἄκμονος, ἔτη ΧΗ𐅄ΔΓΙΙΙ, βα-

(23) σι]λεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίονος. 12) Ἀφ᾽ οὗ Δημήτηρ ἀφικομένη εἰς Ἀθήνας καρπὸν ἐφύ[τε]υεν καὶ πρ[όπειρα ἐ]πρά[χθη πρ]ώτη δ[ειξάντων

(24) Τ]ριπτολέμου τοῦ Κελεοῦ καὶ Νεαίρας, ἔτη ΧΗΔΔΔΔΓ, βασιλεύοντος Ἀθήνησιν Ἐριχθέως. 13) Ἀφ᾽ οὗ Τρι-πτό[λεμος ὁ Κελεοῦ καρ-

(25) πὸν] ἔσπειρεν ἐν τῇ Ῥαρίᾳ καλουμένῃ Ἐλευσῖνι, ἔτη Χ[Η]ΔΔΔΔ[ΙΙ], βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Ἐριχθέως. 14) Ἀφ᾽ οὗ Ὀρφεὺς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης]

(26) υἱὸ[ς τὴ]ν αὐτοῦ πόησιν ἐξ[έ]θηκε, Κόρης τε ἁρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ [ἐς ᾅδου κατα-βαθμὸν

(27) καὶ τὸ γῆ]θος τῶν ὑποδεξαμένων τὸν καρπόν, ἔτη ΧΗΔΔΔΓ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐριχθέως. 15) [Ἀφ᾽ οὗ Εὔμολπος ὁ

(28) Μουσαί]ου τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ τὰς τοῦ [πατρὸς Μ]ουσαίου ποιήσ[ει]ς ἐξέθηκ[εν, ἔτη ΧΗΔ - βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐ-

(29) ριχθέ]ως τοῦ Πανδίονος. 16) Ἀφ᾽ οὗ καθαρμὸς πρῶτον ἐγένετο [φόν]ου, πρώτω[ν] Ἀ[θηναίων καθηρ]άντ[ων Ἡρακλέα, ἔτη

(30) Χ𐅄]ΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος. 17) Ἀφ᾽ οὗ [ἐ]ν Ἐλευσῖνι ὁ γυμνικὸς [ἀγὼν ἐτέθη, κ]α[ὶ θ]υ[σία βρέφους ἀν-

(31) θρώπου κ]αὶ τὰ Λύκαια ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐγένετο, καὶ [αἱ ἐ]κκ[ηρύξεις τοῦ] Λυκάονος ἐδόθησαν [ἐν] τοῖς Ἕλλ[η]σι[ν, ἔτ]η [Χ].[Δ].., βασιλεύον-
(32) τος Ἀθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος. [18]) Ἀφ' οὗ κα[τερ]γ[ασάμενος τὰ ἐν] Ἤ[λ]ι[δ]ι Ἡρακλῆς [τὸ τέμε]ν[ος καθιέρ]ω[σε τοῦ] Δ[ι]ός, [ἔ]τ[η ΧΔΔΔ] - -
(33) βασιλεύοντος Ἀθήνησιν Αἰγέως. [19]) Ἀφ' οὗ Ἀθήνησι [σπάνι]ς τῶν καρπῶν ἐγένετο, καὶ μαντευομένο[ι]ς [τοῖς] Ἀθην[αίοις Ἀπόλ]λων ἔ[χρ]η[σε
(34) δίκα]ς ὑποσχε[ῖν] ἅ[ς] ἂμ Μίνως ἀξιώσῃ, ἔτη ΧΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Αἰγ[έως]. [20]) Ἀφ' οὗ Θησ[εὺς βασιλεύων]
(35) Ἀθηνῶν τὰς δώδεκα πόλεις εἰς τὸ αὐτὸ συνῴκισεν, καὶ πολιτείαν καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀπ[έδ]ω[κε, καὶ ἀπογε-
(36) νόμεν]ος Ἀθηνῶν τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα ἔθηκε Σίνιν ἀποκτείνας, ἔτη 𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΓ. [21]) Ἀπὸ τῆς Ἀμ[αζ]όν[ων εἰς] τὴ[ν Ἀττικὴν στρατείας, ἔτη 𐅅Η
(37) ΗΗΗ𐅄]ΔΔΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως. [22]) Ἀφ' οὗ Ἀργεῖοι [μ]ε[τ'] Ἀδράσ[του ἐπὶ Θή]βας [ἐστράτ]ευσαν, καὶ τὸν ἀγῶνα [ἔ]ν [Νεμέ]ᾳ [ἔ]θ[εσ]αν [τῷ
(38) Διΐ], ἔτη 𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΓΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως. [23]) Ἀφ' οὗ οἱ [Ἕλλη]νες εἰς Τροίαν ἐ[στ]ράτευσ[αν], ἔτη 𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΙΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθη[νῶν
(39) Μεν]εσθέως τρεισκαιδεκάτου ἔτους. [24]) Ἀφ' οὗ Τροία ἥλω, ἔτη 𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΔΓ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Μενεσθέ]ως δευτέρου *[καὶ εἰκοστοῦ] ἔτους, μηνὸς Θ[αρ-
II. (40) γηλιῶ]νος ἑβδόμῃ φθίνοντος. [25]) Ἀφ' οὗ Ὀρέστη[ς πρ]ο[ς]αιτῶν αὐτὸ[ς δίκην ὑπέσχεν Α]ἰγίσθου θυγατρὶ [Ἠριγ]όν[ῃ ὑπὲρ Αἰ]γίσθου, καὶ αὐ[τοῖς ἡ δί-
(41) κη ἐδικ]ά[σθη] ἐν *Ἀρεί[ῳ] πάγῳ, ἣν Ὀρέστης ἐνίκησεν [ἰσωθεισῶν τ]ῶν [ψήφων], ἔτη [𐅅]ΗΗΗΗΔΔ[ΓΙΙ]ΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος. [26]) Ἀφ' οὗ [Σαλα-
(42) μῖνα ἐν] Κύπρῳ Τεῦκρος ᾤκισεν, ἔτη 𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΓΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος. [27]) Ἀφ' οὗ Νε[ιλ]εὺς ᾤκισ[ε Μίλητον καὶ τὴν] ἄλ[λ]η[ν] ἅ[πα]σ[αν
(43) Ἰωνί]αν, Ἔφεσον, Ἐρυθράς, Κλαζομενάς, [Πρι]ήν[ην, Λέβεδ]ον, [Τέω], Κολοφῶνα, [Μ]υοῦντα, [Φώκ]α[ιαν], Σάμον, [Χίον, καὶ] τὰ [Παν]ιώνι[α] ἐγένετο, ἔτ[η
(44) 𐅅ΗΗΗ]ΔΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν *Με[δοντο]ς τρεισκαιδεκάτου [ἔτ]ους. [28]) Ἀφ' οὗ [Ἡσ]ίοδος ὁ ποιητὴς [ἐφάν]η, ἔτη 𐅅Η𐅄ΔΔ[ΙΙΙ], βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Μεγα-
(45) κλέους]. [29]) Ἀφ' οὗ Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἐφάνη, ἔτη 𐅅ΗΔΔΔΔΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶ[ν Δ]ιογνήτου. [30]) Ἀφ' οὗ Φ[εί]δων ὁ Ἀργεῖος ἐδήμευσ[ε τὰ μ]έ[τρα
(46) καὶ ἀ]νεσκεύασε, καὶ νόμισμα ἀργυροῦν ἐν Αἰγίνῃ ἐποίησεν, ἑνδέκατος ὢν ἀφ' Ἡρακλέους, ἔτη 𐅅ΗΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Φε-
(47) ρεκλέ]ους. [31]) Ἀφ' οὗ Ἀρχίας Εὐαγήτου, δέκατος ὢν ἀπὸ Τημένου, ἐκ Κορίνθου ἤγαγε τὴν ἀποικίαν [εἰς τὰς] Συρακού[σας, ἔτη ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΙΙΙ,
(48) βασιλεύον]τος Ἀθηνῶν Αἰσχύλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἑνός. [32]) Ἀφ' οὗ κατ' ἐνιαυτὸν ἦρ[χ]εν [ὁ ἄ]ρ[χ]ων, ἔτ[η] ΗΗΗΗΔΔ. [33]) Ἀφ' οὗ ....ο..υ
(49) ...., ἔτη ΗΗΗΗΔΓΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι [Τλη]σία. [34]) Ἀφ' οὗ Τέρπανδρος ὁ Δερδένεος ὁ Λέσβιος τοὺς νόμους τού[ς κιθ]α[ρῳδ]ῶν [ἐδί]δ[αξεν], οὓς [κ]αὶ αὐλητ[ὴς συν-
(50) ηύ]λησε, καὶ τὴν ἔμπροσθε μουσικὴν μετέστησεν, ἔτ[η] ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δρωπί[δ]ου. [35]) Ἀφ' οὗ Ἀ[λυάττη]ς Λυδ[ῶν ἐβα]σίλευσ[εν, ἔτη
(51) ΗΗΗΔ]ΔΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκλέους. [36]) Ἀφ' οὗ Σαπφὼ ἐγ Μιτυλήνης εἰς Σικελίαν ἔπλευσε φυγοῦσα - - - ολ - - - θ - - [ἔτη ΗΗΗΔΔ - -,
(52) ἄρχον]τος Ἀθήνησιν μὲν Κριτίου τοῦ προτέρου, ἐν Συρακούσαις δὲ τῶν [γεω]μόρων κατεχόντων τὴν ἀρχήν. [37]) [Ἀφ' οὗ Ἀμφικτύ]ο[νες ἐνίκη-
(53) σαν ἑλ]όντες Κύῤῥαν, καὶ ὁ ἀγὼν ὁ γυμνικὸς ἐτέθη χρηματίτης ἀπὸ τῶν λαφύρων, ἔτη ΗΗ[Η]ΔΔΓΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Σίμω[ν]ος. [38]) Ἀφ' οὗ [ἐν Δελ-
(54) φοῖς στεφ]ανίτης ἀγὼν πάλιν ἐτέθη, ἔτη ΗΗΗΔΓΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου τοῦ δευτέρου. [39]) Ἀφ' οὗ ἐν Ἀθ[ήν]αις κωμῳ[δῶν χο]ρ[ὸς ηὑρ]έθη, [στη]σάν[των αὐ-
(55) τὸν] τῶν Ἰκαριέων, εὑρόντος Σουσαρίωνος, καὶ ἆθλον ἐτέθη πρῶτον ἰσχάδω[ν] ἄρσιχο[ς] καὶ οἴνου [ἀμφορ]ε[ύς? ἔτη ΗΗ... ἄρχοντ]ος [Ἀθήνησι] - -
(56) .. [40]) Ἀφ' οὗ Πεισίστρατος Ἀθηνῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΓΙΙ, ἄρχοντος [Ἀθήνησ]ι Κ[ωμί]ου. [41]) Ἀφ' οὗ Κροῖσος [ἐξ] Ἀσίας [εἰς] Δελφο[ὺ]ς ἀ[πέστειλεν - - - -
(57) ἔτη ΗΗ𐅄]ΔΔΔΔΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι[ν Εὐθ]υδήμου. [42]) Ἀφ' οὗ Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σάρδεις ἔλαβε καὶ Κροῖσον ὑπὸ [Πυθία]ς σφαλ[έντα ἐζώγρησεν, ἔτη ΗΗ𐅄ΔΔΓΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι - - - ἦν
(58) δὲ] καὶ Ἱππῶναξ κατὰ τοῦτον ὁ ἰαμβοποιός. [43]) Ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητὴς [ἐφάνη], πρῶτος ὃς ἐδίδαξε [δρ]ᾶ[μα ἐν ἄ]στ[ει, καὶ ἐ]τέθη ὁ [τ]ράγος [ἆθλον], ἔτη ΗΗ𐅄[ΔΔ] - - ἄρχοντος Ἀθ[ήνησι]
(59) ....ναίου τοῦ προτέρου. [44]) Ἀφ' οὗ Δαρεῖος Περσῶν ἐβασίλευε Μάγου τελευτήσαντος, ἔτη [ΗΗ]𐅄[Γ]Ι, ἄρχοντος Ἀθή[νησι] ...... [45]) Ἀφ' οὗ Ἁρμόδιος καὶ [Ἀριστογε]ίτων ἀπέκτε[ιναν Ἵπ-
(60) πα]ρχον Πεισιστράτου Ἀ[θηνῶν τύρανν]ον, καὶ Ἀθηναῖοι [ἐξανέστ]ησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκ [τοῦ Πε]λασ[γικ]οῦ τείχους, ἔτη ΗΗΔΔΔΔΓΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι - -

(61) ... 46) Ἀφ᾽ οὗ χοροὶ πρῶτον ἠγωνίσαντο ἀνδρῶν· ὃν διδάξας Ὑπό[δι]κος ὁ Χαλκιδε[ὺς] ἐνίκ[ησεν], ἔτη ΗΗ ΔΔΔΔ[ΙΙΙΙ], ἄρχοντος Ἀθήνησιν [Ἰ]σαγόρου. 47) Ἀφ᾽ οὗ Νε...... Ἱππία [υἱὸς? ἐτελεύ-

(62) τησ]εν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΗΔΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοκρίτου. 48) Ἀφ᾽ οὗ ἡ ἐμ Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς τοὺς Πέρσας [καὶ] Ἀρ[ταφέρνεα τὸ]ν Δαρείου ἀδελ-

(63) [φιδοῦ]ν τὸν στρατηγόν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, ἔτη ΗΗΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήν[ησι τοῦ] δευτέρου Φ[αι]ν[ίππου· ᾗ] ἐν μάχῃ συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς

(64) [ἐτ]ῶ[ν] ὢν ΔΔΔΠ. 49) Ἀφ᾽ οὗ Σιμωνίδης, ὁ Σιμωνίδου πάππος τοῦ ποιητοῦ, ποιητὴς ὢν καὶ [αὐτός, νικᾷ Ἀθή]νησι, καὶ Δαρεῖος τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ ὁ υἱὸς βασιλεύει [Περσῶν, ἔτη

(65) ΗΗΔ]ΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστείδου. 50) Ἀφ᾽ οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο, καὶ Στησίχορος ποιητὴς εἰ[ς]

(66) τὴν Ἑλλάδα ἀ[φίκετ]ο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φιλοκράτους. 51) Ἀφ᾽ οὗ Ξέρξης τὴν σχεδίαν ἔζευξεν ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τὸν Ἄθω διώρυξε, καὶ ἡ ἐν Θερμο-

(67) [πύ]λαις μάχη ἐγένετο, καὶ ναυμαχία τοῖς Ἕλλησι περὶ Σαλαμῖνα πρὸς τοὺς Πέρσας, ἣν ἐνίκων οἱ Ἕλληνες, ἔτη ΗΗΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάδου. 52) Ἀφ᾽ οὗ ἡ ἐν

(68) Πλαταιαῖς μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Μαρδόνιον τὸν Ξέρξου στρατηγόν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὸ πῦρ ἐῤῥύη κ[ᾶον

(69) ἐν Σικ]ελίᾳ περὶ τὴν Αἴτν[η]ν, ἔτη ΗΗΔΠΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Ξαντίππου. 53) Ἀφ᾽ οὗ [Γέ]λων ὁ Δεινομένους [Συρακουσῶν] ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Τιμοσθέν[ο-

(70) υς. 54) Ἀ]φ᾽ οὗ Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ὁ Κεῖος, ὁ τὸ μνημονικὸν εὑρών, ἐνίκησεν Ἀθήνησιν διδάσκων, καὶ αἱ εἰκόνες ἐστάθησαν Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἔτη ΗΗΔΙΙ[Ι],

(71) ἄρχοντος Ἀθήνησι[ν Ἀ]δειμάντου. 55) Ἀφ᾽ οὗ Ἱέρων Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΠΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Χ[άρ]ητος. ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς κατὰ τοῦ-

(72) τον. 56) Ἀφ᾽ οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδίᾳ ἐτῶν ὢν ΔΔΠΙΙΙ, ἔτη ΗΗΠΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀψηφίονος. 57) Ἀφ᾽ οὗ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ὁ λίθος ἔπεσε,

(73) καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἐτελεύτησεν βιοὺς ἔτη 𐅄ΔΔΔΔ, ἔτη ΗΗΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεαγενίδου. 58) Ἀφ᾽ οὗ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Περδίκ-

(74) κας Μακεδόνων βασιλεύει, ἔτη Η𐅄ΔΔΔΔΠΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθίππου. 59) Ἀφ᾽ οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη 𐅄ΔΠΙΙΙΙ ἐτελεύτησεν ἐν [Γέ-

(75) λ]ᾳ τῆς [Σι]κελίας, ἔτη Η𐅄ΔΔΔΔΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλ[ί]ου τοῦ προτέρου. 60) Ἀφ᾽ οὗ Εὐριπίδης ἐτῶν ὢν ΔΔΔΔΙΙΙ τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησεν, ἔτη Η𐅄Δ[ΔΠΙΙΙ,

(76) ἄρχ]οντος Ἀθήνησι Διφί[λου. ἦ]σαν δὲ κατ᾽ Εὐριπίδην Σωκράτης καὶ [Ἀνα]ξαγόρας. 61) Ἀφ᾽ οὗ Ἀρχέλαος Μακεδόνων βασιλεύει Περδίκκου τελευτήσαντος, ἔτη Η[𐅄ΠΙ,

(77) ἄρχ]οντος Ἀθήνησιν Ἀστυφίλου. 62) Ἀφ᾽ οὗ Διονύσιος Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΔΔΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐκτήμονος. 63) Ἀφ᾽ οὗ Εὐριπίδης βι[ώσας ἔτη 𐅄ΔΔΠΙΙΙ

(78) ἐτε]λεύτησεν, ἔτη ΗΔΔΔΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους. 64) Ἀ[φ᾽] οὗ Σο[φ]οκλῆς ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη 𐅄ΔΔΔΔΙ ἐτελεύτησεν, καὶ Κῦρος ἀνέβ[η, ἔτη ΗΔΔΔΔΙΙ,

(79) ἄρχ]οντος Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ *[δευ]τέρου. 65) Ἀφ᾽ οὗ Τελέστης Σελινούντιος [ἐ]νίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Μίκωνος. 66) Ἀφ᾽ οὗ [ἐπανῆλθον οἱ με-

(80) τ]ὰ Κύρου ἀναβάντες, καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφ[ο]ς ἐτελεύτησεν βιοὺς ἔτη 𐅄ΔΔ, ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Λάχητος. 67) Ἀφ᾽ οὗ Ἀ[στυδάμας πρῶτον ἐδίδαξεν?]

(81) Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκράτους. 68) Ἀφ᾽ οὗ ..λοσ..... [ὁ Σηλ]υβριανὸς διθυράμβῳ ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη Η[Δ - - ἄρχοντος Ἀθήνησιν - - -

(82) 69) Ἀφ᾽] οὗ Φιλόξενος διθυραμβοποιὸς τελευτᾷ βιοὺς ἔτη 𐅄Π, ἔτη ΗΔΠΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Πυθέου. 70) Ἀφ᾽ οὗ Ἀναξανδρίδης ὁ κωμ[ῳδοποιὸς - - - - εν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΙΙΙ, ἄρχοντος]

(83) Ἀθήνησι Καλλέου. 71) Ἀφ᾽ οὗ Ἀστυδάμας Ἀθήνησιν ἐνίκησεν, ἔτη ΗΠΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀστείου. κατεκάη δὲ τότε κα[τὰ τὸν οὐρανὸν ἡ πυρίνη δοκίς. 72) Ἀφ᾽ οὗ ἡ ἐν Λεύκτροις

(84) μάχη ἐ]γένετο Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, ἣν ἐνίκων Θηβαῖοι, ἔτη ΗΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φρασικλείδου. καὶ ὁ Ἀλ[έξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντου κατὰ τοῦτον Μακεδόνων]

(85) βασιλεύει. 73) Ἀφ᾽ οὗ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, καὶ ᾠκίσθη Μεγάλη πόλι[ς ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔτη ΗΠΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Δυσνικήτου.]

(86) 74) Ἀφ᾽ οὗ Διονύσιος Σικελιώτης ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Διονύσιος ἐτυράννευσεν, καὶ Ἀλε[ξά]ν[δρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος ὁ Ἀλωρίτης Μακεδόνων βα]-

(87) σιλεύει, ἔτη ΗΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ναυσιγένους. 75) Ἀφ᾽ οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱρὸν [κατέλαβον, ἔτη 𐅄ΔΔΔΔΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθή]-

(88) νησι Κηφισοδώρου. 76) Ἀφ᾽ οὗ Τιμόθεος βιώσας ἔτη 𐅄ΔΔΔΔ ἐτελεύτησεν, ἐτ[ελεύτησεν δὲ καὶ Περδίκκας, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μα]-

(89) κεδόνων βασιλεύει, καὶ Ἀρτοξέρξης ἐτελεύτησεν, Ὦχος δὲ ὁ υἱὸς β[ασιλεύει Περσῶν, καὶ] - - - - - - - - - - - - - -

(90) ἐνίκησεν, ἔτη 𐅄ΔΔΔΔΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀγαθοκλέ[ους. 77) Ἀφ᾽ οὗ] - - - - - - - - - - - [καὶ ὁ πρὸς τοὺς Φωκεῖς πόλεμος

(91) ἐγ]ένετο, ἔτη ΠΔΔΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιστ[ράτου. ἦσαν δὲ τότε καὶ - - - - - - - - - - - - - Πλάτων?

(92) ὁ φιλό]σοφος [καὶ Ἀριστοτέλης μαθη]τ[ὴς]? τούτου. 78) Ἀφ' οὗ Κ[αλλ]ι - - - - - - - - - - - - - - - - -

(93) . . . [ἔτ]η Π. . . . ἄρχοντος [Ἀθήνησιν - - - - -

COMMENTARIUS IN CHRONICON PARIUM.

I.

INTRODUCTIO.

1. *Parii* archontis nomen quum initio huius monumenti scriptum atque adeo Attico praemissum sit; cuius annus, ut ceterorum archontum Atticorum anni, temporibus definiendis in hoc recensu inservit; dubium non est, quin ex Paro insula ablatus lapis sit (cf. Weston. Archaeol. Brit. T. XIV. p. 34.): nec Lydiati commentum, qui Pharum Adriae insulam, Pariorum coloniam, vaga argumentatione huius tituli rebus immiscet, maiorem habet auctoritatem quam Ceorum fabula sibi eum vindicantium (Clark. Itin. P. II. S. II. p. 440. Bröndsted. über den Aufsatz im Hermes, Villoison und Bröndsted, p. 18.). Hinc etiam aliquid resedit *Ionismi*, ut vs. 2. εἵως, vs. 7. 87. ἱρόν; nec vs. 49. [Τλη]σία, vs. 61. Ἱππία ut videtur, a Pariorum sermone alienum iudicandum, licet vulgaris terminatio in lapide frequentior sit; certe in vicinae Cei titulis habetur Νικία, Πλειστία et talia. Auctor, quem privatim marmor inscribendum curasse liquet, cur hoc fecerit quaerere supervacaneum est; placuit, libuit; voluit ille domi, opinor, tabulam habere eiusmodi, qualis fere fuit Sicyonia ἀναγραφὴ de poetis et musicis et eorum certaminibus, cuius ex Heraclide aliquoties meminit Plutarchus in libello de musica; eaque exiguo sane sumptu, vix quinquaginta drachmis parari potuit (cf. Oec. civ. Ath. T. I. p. 131.), non, ut putabat Robertsonius, magna constitit pecunia. Scripturae genus et litterarum formae saeculo, quod monumentum prae se fert, congruae sunt; dictio ut plurimum apta neque inelegans. In rebus deligendis quod *consilium* secutus auctor sit, haud facile dixerim. Patrias quidem res prorsus neglexit; nec tamen ideo monumentum cum Robertsono in fraudis suspicionem vocandum esse, non est quod exponam: Frereto iudice ea ex ordine annorum disposita sunt, quae poetis intelligendis potissimum et temporibus eorum cognoscendis inservirent; quare etiam priscos Atticae reges tanta esse cura perscriptos: Peloponnesia esse devitata, quod illa occupasset Sicyonius recensus. At haec non accurate dicta esse facile videas. Sane auctor poetas et musicos ludosque, in quibus illi certabant, maxime spectavit, ac rursum Athenas eruditionis prope universae parentes; sed idem et alias litteras respexit, et cultus humani universi initia apud Graecos iacta, Peloponneso minime exclusa, certaminum aliquot musicorum et gymnicorum institutionem, Amphictyonum et Hellenici nominis ortum, originem iudiciorum de caede, inventionem frugum, curruum, pentecontori, mysteriorum, lustrationis, ferri, monetae, artis memoriae: tamen admiscuit etiam civilia et bellica, neque ea sola, quae fortasse litterarum causa inde vel auctarum vel imminutarum afferenda fuisse censueris, sed quae per se epochas constituerent. Neque vero in ullo genere satis cum iudicio delectum instituit. Nam etsi in fabulosae aetatis rebus diligens usque ad superstitionem est, tamen omisit Argonautas; Heraclidarum reditum, Lycurgum, Olympiades Iphiti et Coroebi, bella Messeniaca, Draconem, Solonem et septem sapientes tantopere celebratos, Clisthenem Atheniensium legislatorem, Periclem, Areopagi imminutionem, bellum Peloponnesiacum, expeditionem Siciliensem, proelium ad Aegospotamos, Trigintaviros, et tot alia frustra quaeres: sed quando Mars, quando Orestes in Areopago iudicati sint, quando lapis ad Aegos flumen deciderit, cometa in caelo arserit, sedulo refertur: quae quamquam memoratu non indigna, videtur tamen aliqua potius superstitione quam rerum naturalium studio ductus perscripsisse auctor, caerimoniarum is praeterea imprimis curiosus, et quae cum sacris coniuncta sunt maxime sectatus. Regum et tyrannorum initia et fines diligenter annotat; sed haec quoque minus constanter. Ne in poetis quidem delectum laudes. Tragicorum principes attigit; Eupolidem, Cratinum, Aristophanem neglexit; praeter Terpandrum ex clarioribus lyricis Sappho et Simonidem celebrem annotavit; Simonidem addidit alium, duosque Stesichoros attulit; Alcmanem, Alcaeum, Pindarum, alios tacuit; dithyrambicos etiam ignobiles nominat, non Arionem, non Lasum artis statores praestantissimos. Huic igitur homini mediocriter docto, licet Eratosthene et Apollodoro, probatissimis temporum auctoribus, paulo sit vetustior, non ego tantum tribuerim, quantum qui primo novae rei gaudio elati sunt priores editores et interpretes, in his maxime Lydiatus huic marmori unice addictus, quantum etiam summus Bentleius et Corsinus: quodsi quae ille praestitit cum iis confero, quae illa aetate praestare poterat, atque omnis generis errores et vitia ab eo commissa reputo, quamquam quidquid immensam antiquorum monumentorum stragem superavit, religiose colendum arbitror, tamen multum abest, ut hoc marmor inter pretiosissimas Graecae eruditionis reliquias referendum cum aliis censeam.

2. Sed Parius hic dux quum plurima auxiliaribus copiis, non proprio Marte gessisse videatur, nosse eius *subsidia et fontes* pretium fuerit (cf. Lydiat. p. 231 sq.). Qui quum recensum suum usque ad Olymp. 129, 1. deduxerit, ubi substitit Timaeus et coepit Polybius (I, 5.); dicas Parium usum esse *Timaeo Siculo*, atque inde etiam frequentem rerum Sicularum mentionem derives. Verum quae de poe-

tis et musicis ludisque dicta sunt, vix omnia apud Timaeum reperire potuit; et Noster sequitur solos Atticos reges et archontes, non usquam Olympiades, quae tamen praeter Philochorum Timaei chronico opere, quod inscriptum Ὀλυμπιονῖκαι, maxime celebratae sunt, etsi Timaeus cum his etiam Atticos archontes comparavit (Polyb. XII, 12.); Coroebi Olympiadem, a qua ordiuntur Olympiadum numeri, Noster ne memorat quidem; in Troiani belli epocha vero non consentit cum Timaeo. Etiam *Philochori* Atthis adversus Demonem edita, eaque magna ex parte secundum reges et archontes Atticos, ut Parium monumentum, digesta ad eam fere aetatem pertinebat; ab initio enim rerum Atticarum usque ad Olymp. 129, 3. sive Antiochi Dei regnum coeptum res gestas descripserat Philochorus (Siebel. Fragm. Philoch. p. 3.); itaque etiamsi Parius suam descriptionem duobus annis ante confecit, partibus illius operis eum usum putes, quas iam prius edidisse Philochorum, neque integrum opus publicandum prope in finem longae vitae distulisse probabile est. Sed ut in nonnullis rebus consentiat cum Philochoro, in aliis prorsus dissentit. Actaeum regem habet Parius, non agnoscebat Philochorus (Nott. ep. 1.); Philochorus arcem, Parius Atticam ex Cecrope Cecropiam appellatam perhibet; Philochorus Homerum Hesiodo antiquiorem statuit (Gell. III, 11.), Parius contra; Philochorus a Troicis ad Homerum florentem annos CLXXX, ab Ionica colonia deducta ad eundem annos XL, ac proinde a Troia eversa ad Ionicam coloniam annos CXL computat, et Homerum archonte Archippo ponit (Fragm. p. 35.): Parius Homerum post Troica anno plus quam trecentesimo assignat, archonte Diogneto, post Ionicam coloniam deductam annis CLXX; et Ionicam coloniam annis post Troica CXXXII vel CXXXI deductam statuit. Et Eratosthenis canon, a quo in Troiae eversae epocha distat Parius, potissimis in partibus, ut in intervallo a Troia capta ad Ionicam coloniam deductam, convenit cum calculis Philochori (vide Canon. ep. 24.); itaque etiam de Troiae eversae epocha Philochorum aliter ac Nostrum statuisse putem: Eusebiique canon regum et archontum perpetuorum Atticorum, a quo Parius magnopere discedit, vix fuerit aliunde petitus nisi ex celeberrima Philochori Atthide. Postremo Perdiccae Macedonum regi Parius ep. 48. 61. imperii annos XLI, Philochorus annos XXIII tribuit. Archontes annuos non necesse est ut ex Philochoro petitos censeas; eundem usum praestare poterant *Clitodemi* et *Demonis* aliorumque *Atthides*, et maxime *Demetrii Phalerei* ἀναγραφὴ ἀρχόντων, pro qua Parium marmor, post Demetrii demum fata compositum, ineptissime venditavit editor Danielis secundum Septuaginta ex Tetraplis Origenis (Rom. 1772. fol.) Diss. IV. satis refutatus a Robertsono. Mitto *Pherecydem Atheniensem, Hellanici Atthidem; Istri Callimachii* scripta vero ante Marmor Parium vix fuerint edita; a *Marsya Pellaeo*, cuius cum illis mentionem iniecit Lydiatus, Noster in Perdicca ita discrepat ut a Philochoro. Ab *Herodoto, Thucydide, Xenophonte* desciscit haud raro; *Ctesiam Cnidium* ep. 49. in calculis prorsus singularibus consentientem habet. *Ephorum* in hoc secutus fuerit, quod Hesiodum Homero antiquiorem statuit (ep. 28.); neque in Homeri aetate definienda multum dissentire videntur (vide Canon. ep. 29.): sed de Troiae captae anno non convenire utrique coniicio (vide Canon. ep. 24.); in die cum Ephoro et aliis, etiam Damaste, Noster consentit. Sed Ephoro, quem tempora constat secundum aetates computasse, Phido, de quo similia ac Parius tradidit, decimus a Temeno est, Nostro undecimus ab Hercule sive septimus a Temeno (vide Canon. ep. 30.). Ceterum liber Ephori περὶ εὑρημάτων potuit Nostro aliquot res ministrare. A *Theopompo* differt Parius in annis regni Perdiccae; *Anaximenes* uno anno brevius eiusdem imperium tradidit quam Noster; *Callisthenes* diem Troiae captae Thargelionis octavum, Noster septimum prodidit, discrimine prope nullo; ex eodem potest sumptum esse, quod de cometa refertur, quamquam idem tradiderat Aristoteles, fortasse etiam Phanias. Ad quem priusquam transeam, *Nicomedem Acanthium* nomino, quocum uno Noster in Perdiccae annis consentit (Athen. V. p. 217. E.): id quod in tanto auctorum dissidio maxime memorabile: quem quum Athenaeus in Perdiccae rebus cum Theopompo, Anaximene, Hieronymo, Marsya Pellaeo, Philochoro, atque alio loco, ubi eius de Orpheo librum affert (XIV. p. 637. A.), itidem cum antiquis composuerit, videtur is ea aetate vixisse, ut ex illo Parius aliqua, et imprimis res Macedonicas haurire potuerit. De *Phania Eresio* Aristotelis discipulo post alios dixere Plehn. Lesb. p. 215 sq. I. F. Ebert. Diss. Sic. T. I. p. 76 sqq. et singulari libello Voisinus. Vir γραμμάτων οὐκ ἄπειρος ἱστορικῶν, ut ait Plutarchus (Themistocl. c. 13.), scripsit praeter alia περὶ ποιητῶν; quo opere tractavit etiam musica (Athen. VIII. p. 352. C.), eademque vel in libro adversus sophistas attigit: eiusdem affertur liber, Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας, unde aliquid de Heracleae Italicae tyranno promit Parthenius (Erot. c. 7.), item liber de Siciliae tyrannis (Athen. VI. p. 231. E. p. 232. C.), in quo nominatim de Gelone et Hierone dixerat; aliquid de rebus Himerensibus ex Phania profert Plutarchus (de orac. def. c. 32.). Postremo eius de Eresi prytanibus liber (Athen. VIII. p. 333. A.) manifesto fuit chronicus, quod iam Ebertus monuit. Profecto non novi commodiorem hominem, quo uti Noster potuerit, etiamsi fortasse ea, quae Phanias rettulit, depravarit. Phanias definierat epocham Troiae captae: qua de re quae tradiderat, ea fortasse convenirent Nostro, nisi corruptus a librariis Phaniae numerus esset (vide Canon. ep. 24.); Terpandri constituerat aetatem (vide ad ep. 34.), cuius νόμων meminerat etiam in libro adversus sophistas (Athen. XIV. p. 638. C.): quidni ex illo haec habuerit Parius? Tum ep. 36. Sapphonis Lesbiae in Siciliam fuga ex Attico archonte et Geomororum Syracusis imperio definitur; hanc nemo disertius tradere hac ratione poterat quam Phanias Eresius, qui de prytanibus Eresiorum scripserat, compositis haud dubie etiam Atticis archontibus ipsi notissimis, et Sicularum rerum erat peritissimus. Idem

ut Noster de Gelone et Hierone dixerat, idem ut Noster de Dionysio maiore et Philoxeno dithyramborum poeta (Athen. I. p. 6. E.); maxime Noster ad poetas et tyrannos attendit, de quibus scripsit Phanias: Himerensium rerum gnarus Phanias; et Himerenses poetas duos rettulit Parius. Nec Phanias Attica non attigit: de Solone egit (Plutarch. Solon. c. 14. Etym. M. et Gud. v. *κύρβεις*); cuius obitum ex Attici archontis anno definiit: Ἐπεβίωσε δ' οὖν ὁ Σόλων ἀρξαμένου τοῦ Πεισιστράτου τυραννεῖν, ὡς μὲν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ συχνὸν χρόνον, ὡς δὲ Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐλάττονα δυοῖν ἐτῶν. ἐπὶ Κωμίου μὲν γὰρ ἤρξατο τυραννεῖν Πεισίστρατος, ἐφ' Ἡγεστράτου δὲ Σόλωνά φησιν ὁ Φανίας ἀποθανεῖν τοῦ μετὰ Κωμίαν ἄρξαντος (Plutarch. Solon. extr.): quo loco quae de Pisistrato dicta sunt, et ipsa videntur Phaniae esse; atque eadem epocha a Nostro redditur (ep. 40.). Nonne vero probabile, etiam reliqua, quae Parius de Pisistratidis et praesertim de Hipparcho et aliquo, ut coniicio, Hippiae filio interemptis habet, esse ex Phania sumpta, qui de tyrannorum caedibus egerat ultione adductis, item quae in Chronico hoc de repositis Harmodii et Aristogitonis statuis dicuntur? Etiam de proeliis ad Artemisium et Salaminem exposuerat Phanias (Plutarch. Them. c. 7. 13.): et Noster Salaminii non oblitus est. Denique Phanias in libro de prytanibus Eresiorum etiam mirabilia narravit, non solum quae in Lesbo accidissent, sed etiam peregrina (Athen. VIII. p. 333. A. et hinc Eustath. ad Il. α. p. 35. 17. Rom. ubi de tridua piscium in Chersoneso pluvia): qui certe non omiserit lapidem ad Aegos flumen caelo delapsum et insignem illum cometam, quos probe norat ab Aristotele magistro: quas res apud Nostrum perscriptas reperimus. Ac nescio an eodem fonte usus sit is, quem Eusebius compilavit; Eusebii enim aliquot notata ad chronici Parii verba proxime accedunt, ut illud ipsum de lapide caelitus delapso, et de Thespide; neque in Terpandri aetate, quam Noster videtur ex Phania constituisse, Eusebius a Nostro discedit magis quam pro turbatissimis Eusebiani canonis numeris exspectes. Quod superest, potuerunt Pario praesto esse et *Sicyonia* illa ἀναγραφή, et *Glauci Regini* ἀναγραφὴ ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τε καὶ μουσικῶν ab aliis Antiphonti Rhamnusio tributa (Vit. X Orr.), a qua licet discrepet in Terpandri aetate definienda (vide Canon. ep. 34.), possunt tamen inde epochae 10. 15. de Hyagnide et Musaeo depromptae esse; certe illa meminerat Olympi et Musaei (Plutarch. Mus. c. 7. Harpocr. v. Μουσαῖος), et videtur omnino uberrima fuisse, quantum ex Plutarcho potissimum coniicere licet. Denique suppetebant *Aristotelis* didascaliae, nisi etiam tum latuerint, et *Aristoxeni* multiplices de musica libri, in his de Teleste, cuius Noster ep. 65. meminit, et scripta de poetis vel musicis aut ludis *Demetrii Phalerei, Theophrasti, Dicaearchi, Heraclidis Pontici.*

3. Transeo iam ad explicandam *temporum computandorum rationem*, qua Parius chronographus usus est, de re impedita satis simpliciter disputaturus, missoque obsoleto et magna ex parte ab re alieno magni viri apparatu chronologico ea potissimum recensiturus, quae postea demum huc collata sunt. *Anni* quod ex archontibus Atticis designantur, *civiles* sunt *Attici* habendi: Atticus autem annus civilis saltem inde a Marathonii proelii aetate Olymp. 72, 3. circa solstitium aestivum incipiebat; quod paucis docui in Commentatione de Sophoclis Antigona priore (c. 3. Act. Acad. Boruss. a. 1824.), et ex mea sententia uberius rettulit Idelerus noster (Enchir. Chronol. T. I. p. 288 sqq.). Horum igitur annorum numerum Parius computat a certis epochis usque ad Atticum archontem *Diognetum* aliunde non notum: cuius annus ut inveniatur, comparanda intervalla sunt ab archontibus annuis aliunde notis ad Diognetum; archontum enim anni certi sunt, nec potuit Parius in ea re dissidere a reliquis auctoribus nisi in remotiorum aetatum archontibus nondum annuis. Consistemus autem primum in archontibus, qui inde a pugna Marathonia fuerunt, quod Fasti ab illo tempore pleniores sunt, et horum archontum ii fere omnes, qui in nostro Marmore nominantur, aut testimoniorum auctoritate aut ratiocinando certis possunt annis tribui; ubi vero finis numeri, ex quo fine pendet potissimum comparatio, aut universus numerus oblitteratus est, locum vacuum relinquemus in componendo laterculo. Sed comparatis his intervallis quadruplicem reperies rationem computandi, unam sub finem Marmoris frequentissimam, ubi apposui litteram *A*, alteram non minus frequentem inde ab Olymp. 95, 1. retro, quam signo littera *B*, tertiam et quartam, alteram bis, alteram semel, *C* et *D*. Ecce laterculum; in quo contexendo nulli archonti ex Pario marmore Olympicum annum dedi, nisi quod ep. 50. Philocratem tribui anno Olymp. 73, 4. non 73, 3. ob rationem ex hoc lapide ductam, non tamen ex intervallo a Diogneto, sed ex alia quadam computatione (vide Canon.).

Ep. 48.	Φαινίππου β̄	Olymp. 72, 3.	anni 227 *B*
49.	Ἀριστείδου	72, 4.	225 (6) *A* (*B*)
50.	Φιλοκράτους	73, 4.	222 *B*
51.	Καλλιάδου	75, 1.	217 *B*
52.	Ξαντίππου	75, 2.	216 *B*
53.	Τιμοσθένους	75, 3.	215 *B*
54.	Ἀδειμάντου	75, 4.	
55.	Χάρητος	77, 1.	208 *A*
56.	Ἀψηφίονος	77, 4.	206 *B*
57.	Θεαγενίδου	78, 1.	205 *B*
58.	Εὐθίππου	79, 4.	199 *C*
59.	Καλλίου ᾱ	81, 1.	193 *B*
60.	Διφίλου	84, 3.	
61.	Ἀστυφίλου	90, 1.	
62.	Εὐκτήμονος	93, 1.	147 *D*
63.	Ἀντιγένους	93, 2.	145 *C*
64.	Καλλίου β̄	93, 3.	
65.	Μίκωνος	94, 3.	139 *B*
66.	Λάχητος	95, 1.	137 *B*
67.	Ἀριστοκράτους	95, 2.	135 *A*
68.			
69.	Πυθέου	100, 1.	116 *A*
70.	Καλλέου	100, 4.	
71.	Ἀστείου	101, 4.	109 *A*
72.	Φρασικλείδου	102, 2.	107 *A*
73.			

Ep. 74.	Ναυσιγένους	Olymp. 103, 1.	anni 104 *A*
75.	Κηφισοδώρου	105, 3.	
76.	Ἀγαθοκλέους	105, 4.	93 *A*
77.	Καλλιστράτου	106, 2.	91 *A*
78.			

Ex his datis ea, quae litteram *B* adscriptam habent, uno anno auctiora sunt ab eodem termino ad quem computanti quam data *A*; *C* et *D* autem duobus et tribus annis auctiora quam *A*. Iam ut data *C* et *D*, quae rara sunt, missa faciamus, quum data *A* termino ad quem proxima sint magna ex parte, haec potissimum in termino ad quem, Diogneti anno constituendo, sequenda sunt. Sumamus annos datis *A* definitos esse eos, qui inter annum epochae cuiusque et annum Diogneti utroque excluso interiecti sunt, erit Diogneti annus Olymp. 129, 2. quem fuerunt qui eligerent. At sic ab Olymp. 129, 1. hoc est ab anno ante terminum ad quem, ad hunc ipsum esset annus nullus; et tamen debebat unus esse. Itaque terminus ad quem, Diogneti annus, est potius Olymp. 129, 1. ut statuebat iam Seldenus, et data *A* exhibent differentiam annorum certae cuiusdam seriei repertam ita, ut annus epochae dati *A* detractus sit ab anno Diogneti. Olymp. 129, 1. incipit anno Periodi Iulianae 4450, anno a. Chr. 264. estque secundum Ideleri descriptionem (Enchir. Chronol. T. I. p. 344 sqq.) annus 47. primae periodi Callippeae incipiens a. d. 30. Iun. anni Iuliani. Rursum Olymp. 106, 2. incipit anno P. I. 4359: quo numero dempto de numero anni Diogneti 4450 reperitur illa quam dixi differentia 91, quae ep. 77. scripta est. Data *B* autem, nisi quid aliud iis subsit, de quo inquiremus deinceps, non hanc referunt differentiam, sed addunt illi unitatem, quod solere veteres, sciunt qui harum rerum periti sunt; unde τριετηρίδες et πεντετηρίδες dicuntur periodi duorum et quattuor annorum. Ignorare id Hermannum (Antigon. ed. III. p. LXXXXIV.) facile ferimus, qui quod dicit festa ita nominata esse, quod affecto iam tertio quintoque anno agerentur, sensu cassum est; patet enim ea altero et quarto quoque anno agi, sed annumerari annum redeuntis festi, qui rectiore ratione non annumerandus erat. Nec verum est, haec nomina festis propria esse; etiam aliae periodi duorum et quattuor annorum vocantur τριετηρίδες et πεντετηρίδες. Sed ille vir, quam gnarus temporum doctrinae sit, invitus prodit alio loco (p. LXXXXVII.), ubi annos apud Athenienses intercalares quadruplo pauciores fuisse significat quam vulgares, ignorans quippe ex octonis annis ternos esse intercalares.

4. Quam in annis inde a Marathonia pugna examinandis secuti sumus rationem, eadem nunc examinabimus etiam priores, qui sunt ab initio annuorum Athenis magistratuum. Ecce laterculum.

Ep. 32.	(Κρέων)	Olymp. 24, 2.	anni 420 *B*
33.	Τ]λ[η]σία	24, 4.	418 *B*
34.	Δρωπίδου		381
35.	Ἀριστοκλέους	43, 4.	341 *A*
36.	Κριτίου ᾱ		
37.	Σίμωνος	47, 3.	327 *B*
Ep. 38.	Δαμασίου β̄	Olymp. 49, 3.	anni 318 *A*
39.			
40.	Κωμίου		297
41.	Εὐθυδήμου	56, 1.	292 *A*
42.			
43.			
44.			
45.		67, 2.	248 *B*
46.	Ἰ]σαγόρου	68, 1.	
47.	Πυθοκρίτου	71, 3.	231 *B*

Sunt tamen in hoc laterculo quaedam incertiora, de quibus dicam ex ordine. Primum de *Creontis* anno magnopere dubitatur, quamquam eum primum annuum archontem fuisse constat. Pausaniae extant quidam calculi, ex quibus Creontis annus sit Olymp. 23, 2. (Corsin. F. A. T. I. p. 8.): idem Tlesiam tribuit anno Olymp. 23, 4. Sed quum constet Pausaniam in his calculis subducendis errasse, quippe qui, quod statim docebitur, alibi alios dederit et ceteris scriptoribus convenientiores; ista prorsus mittenda sunt. Dionysius Halicarnassensis autem Creontem fertur in Olymp. 24, 3. posuisse, quod illi Charopis decennalis archontis primus annus in Olymp. 7, 1. incidit; a quo septem decenniis computatis, decimus Eryxiae annus, decennalium archontum ultimi, erit Olymp. 24, 2. (Corsin. F. A. T. I. p. 6.): Dionysio vero, qui de archontibus peculiarem instituerat disquisitionem, durum fuerit fidem derogare. At illum omnibus decennalibus archontibus denos tribuisse annos non constat; probabilemque Larcherus (Act. Acad. Inscr. T. XLVI. p. 61.) rationem attulit, quare Hippomeni post Charopem tertio potuerint pauciores tribui; cui si Dionysius novem tantum annos tribuit, Creon archon erit Olymp. 24, 2. Fortasse etiam Dionysius Charopis primum annum ex contiguis annorum Olymp. 6, 4. et 7, 1. semestribus compositum statuebat, ita ut tum Atticus annus a solstitio hiberno coeperit: idque eo dixeris probabilius, quod primo Charopio anno licet cum Olymp. 7, 1. comparato Romam conditam dicit Dionysius, quam secundo semestri Olymp. 6, 4. conditam eum iudicare constat. Illud igitur ubi sumas, et mutato deinceps anni cardine uni ex archontibus decennalibus detractum semestre censeas, eodem redibit res. Utut est, ea ratio, ex qua Creon anno Olymp. 24, 2. tribuetur, sola Fastorum videtur fide nixa esse. Nam ut mittam varias quae traduntur auctoritates a Larchero collatas, et ipsius Eusebiani operis data minus definita vel manifesto falsa, Canon Eusebii, nullo fere erroris periculo, ab Olymp. 24, 2. archontes annuos computat, hoc est ab anno P. I. 4031. eamque epocham ex ipsis Fastis ductam esse insignis docet Africani locus (Euseb. Chron. p. 47.): Ἀφ᾽ οὗ (Κρέοντος) ἐπὶ τὴν διακοσιοστὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα ἄρχοντες ἐννακόσιοι καὶ τρεῖς μέχρι Φιλίνου, καθ᾽ ὃν ὑπάτευον Ῥωμαίων Γρᾶτος Σαβινιανὸς καὶ Σέλευκος. Manifesto numerus archontum DCCCCIII complectitur omnes archontes, qui usque ad id tempus fuerunt, annumeratis Creonte et Philino, quorum alteruter cur ex numero excluderetur, nulla Africano potuit causa idonea esse: Consules autem illi fuerunt a. u. c.

974. P. I. 4934. a. Chr. 221. cuius priori semestri respondet Olymp. 249, 4. posteriori Olymp. 250, 1. Consentaneum verbis Africani, ut excludatur annus Olymp. 250, 1. Philinique annus sit Atticus is, quo Consules illi inierint magistratum, non quo magistratu decesserint: quamquam contrarium statuit Corsinus F. A. T. IV. p. 187. Nam ἐπὶ τὴν Ὀλυμπιάδα est *usque ad celebratam Olympiadem* initio anni accidentem, qui proinde non annumerandus est, et illud καθ' ὃν ὑπάτευον omnino rectius ad initium quam finem Consulum refertur. Itaque Philini annus est Olymp. 249, 4. qui si a Creonte fuit archon DCCCCIII. Creonti assignandus annus Olymp. 24, 2. Quodsi Corsinus eum Olymp. 24, ½. ponit, satis habeo notasse, ficticiam esse universam hanc rationem, ex qua annus Atheniensium archonticus ea aetate fertur a Gamelione, circa Iuliani anni initium, coepisse; neque immoror Larcheri commentationi de Creontis anno (Act. Acad. Inscr. l. c.), qui eum annum esse Olymp. 24, 1. a. Chr. 684. statuit et cum Iuliano et ipse fere congruere iudicat, Pario quoque is marmore usus, ex quo ob computi varietates iudicare non licet, et aliis argumentis, quae anno Olymp. 24, 2. aeque atque illi alteri accommodare licet. Equidem annum Olymp. 24, 2. Fastis unice convenire mihi persuasi, ex quibus quum etiam Noster hausisse censendus sit, annus Creontis debet ex computo *B* sumptus iudicari, et pro 420 annis sunt 419 intelligendi. Secunda quaestio est de archonte *Tlesia*. Hunc Pausanias Olymp. 23, 4. archontem ponit (Cors. F. A. T. I. p. 9.); sed ab Olymp. 28, 1. archonte Autosthene ad defectionem Messeniorum quattuordecim retro annos computat, quam tamen defectionem assignat Tlesiae anno: patet igitur Tlesiam per errorem anno Olymp. 23, 4. tribui, et esse anno circiter Olymp. 24, 3. tribuendum. Antegressum quidem annum elegit Larcherus (p. 57.), Olymp. 24, 2. sed eum occupat Creon; et ab Olymp. 28, 1. quattuordecim anni sunt potius ad Olymp. 24, 3. ut computat Corsinus T. III. p. 37 sqq. Cui anno quum idem Corsinus assignaverit Tlesiam, notam ep. 33. scriptam ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσία rettulit ad Olymp. 24, 4. cui annus 418 competit ex computo *B*: in quam rem quae de Tyrtaeo et bello Messeniaco disputavit, ea sunt supervacanea, quum de illis in Marmore nec vola sit nec vestigium. Probabilius opinor est in hac nominum similitudine, Λυσία Seldenum male legisse pro Τλησία, ut coniecit iam Palmerius; itaque dedi Τλησία. Iam in numero 418 ex computo *A* sumpto intelligas annum Olymp. 24, 3. Sed ne hoc quidem verum videtur. Nam quum ex falsis Pausaniae calculis Creontis annus debeat Olymp. 23, 2. esse, erroreque solius computi quadriennio aberraverit Pausanias a vero anno, consentaneum est etiam in Tlesia annum Olympiadis verum ab eo datum esse, sed eodem calculi errore Olympiadem eum 23. pro 24. scripsisse. Quare non dubito, quin Tlesiae annus sit 418 *B*, hoc est 417, Olymp. 24, 4. Et sic quoque illi quattuordecim anni recte computati sunt; primus ipsius est Tlesiae, ultimus Autosthenis. Porro ep. 35. et 41. ex computo *A* sumptae a me sunt. Nam *Euthydemus* Olymp. 56. ponitur a Diog. L. I, 68. qui Olympiade sola nominata primum annum designare consuevit (Cors. F. A. T. III. p. 79.); Olymp. 56, 1. autem est annus 292 *A*. Iam si Noster, quod vix dubium, Alyattis regno annos XLIX tribuit cum Eusebio et Excerptis barbaris, quum sub Euthydemo meminerit iam Croesi regnantis, Alyattis autem initium ep. 35. ponat anno 341, a quo ad annum 292 sunt anni XLIX, patet etiam ep. 35. et annum *Aristoclis* ex computo *A* sumendum esse. Ep. 37. *Simone* archonte Pythia primum acta dicuntur, quae constat tertio Olympiadum anno acta esse (Corsin. Diss. agon.); itaque is annus est Olymp. 47, 3. qui annus 327 est ex computo *B*. Pythia vero initio ennaëterica fuerunt, hoc est redierunt post *octo annos* completos, ut diserte ait Censorinus (Müller. Orchom. p. 218 sqq. collata Appendice nostra ad Comm. de Dem. Mid. in Act. Acad. Boruss. a. 1818.); proxima igitur Pythia fuerunt Olymp. 49, 3. qui annus ex computo *A* respondet anno 318 ep. 38. et *Damasiae* tribuendus est: cui calculo non obest, quod Pythiades ab Olymp. 48, 3. computantur (vide Canon. ep. 37.); retracto vero id, quod in Appendice ad Comm. de Dem. Mid. Parii Marmoris calculos dixi non componendos esse cum prisca ennaëteride Pythia. Ceterum fallitur Scholiastes Pindari, ubi sex annis distare Simonem et Damasiam archontes dicit. Postremo de ep. 45. ex computo *B* sumenda vide Canonem cum nott. critt. ad hanc epocham. Quibus ita constitutis liquet ante pugnam Marathoniam usque ad Creontem computo *A* aeque ac *B* usum esse Parium chronographum.

5. Hanc igitur utriusque computi coniunctionem singulari ratione explicare et utrumque conciliare studuit Gibertus. Hunc si audis, non usque ad Diognetum Atticum archontem, sed ad Parium usque, qui primo idcirco loco nominatus sit, auctor computavit annos, Pariusque annus non ab aestivo, ut Atticus, sed ab hiberno solstitio, ut Iulianus, coeptus est. Nam ep. 66. eodem anno comprehendi reditum Graecorum Cyri auxiliarium, qui verna contigerit tempestate, et Socratis obitum, qui deinceps auctumno circa Delia sollemnia acciderit; haec igitur non eidem Attico, sed eidem Iuliano anno competere: et ep. 51. similiter Xerxis super Hellespontum profectionem vernam, et insequentes pugnas Thermopylensem ac Salaminiam, quae succedentis Attici anni initio, aestivo tempore pugnatae sint, uno coniungi anno. Itaque computo *B* verum censet Parium annum significari, retro computanti inventum ab anno P. I. 4451. integro, Olymp. 129, ½. quantum repperi ratiocinando, et utriusque rationis *A* et *B* coniunctionem explicat ex Parii Atticique anni differentia. Etenim quae duobus Atticis annis geminatis acciderint, ea sic posse in tres dirimi Parios, atque ita inter duos continuos Olympicos Atticosque annos intercedere tertium annum: quod exemplo illustrabo ex ipsius petito dissertatione. Ep. 66. et 67. annos habent Olympicos continuos, sed epocha prior est ex com-

puto *B*, posterior ex computo *A* sumpta, ac proinde inter eorum annos 137 et 135 intercedit annus. Nempe Lachetis annus Atticus sive Olympicus Olymp. 95, 1. comprehendit secundum semestre Parii 137, et prius semestre Parii 136, Aristocratis vero annus Olymp. 95, 2. complectitur secundum semestre Parii 136 et prius Parii 135 et sic deinceps; igitur, ut prius semestre *a*, secundum *b* vocem, quae Olymp. 95, 1. *a*. et Olymp. 95, 2. *b*. gesta sunt, incidunt in annos Parios 137. *b*. et 135. *a*. Ecce laterculum.

Parii anni.	*Attici anni.*
137. *a*	Olymp. 94, 4. *b*
137. *b*	95, 1. *a*
136. *a*	95, 1. *b*
136. *b*	95, 2. *a*
135. *a*	95, 2. *b*
135. *b*	95, 3. *a*

His vide iam accommodatas res gestas. Socrates necatus est Lachete archonte auctumno, Olymp. 95, 1. *a*. itaque Pario anno 137. *b*. Xerxes Hellespontum transgressus est Olymp. 74, 4. *b*. Pario anno 217. *a*. sed ad Thermopylas et Salaminem pugnatum Olymp. 75, 1. *a*. anno Pario 217. *b*. et annum 217 refert epocha illa (51.). Ep. 71. cometes arsisse dicitur Olymp. 101, 4. *b*. quippe hieme (vide nott.); Parius est annus 109. *a*. nobis sumptus ex computo *A*. Ubicunque enim Parius *a* a Giberto sumitur, noster computus est ex *A* sumptus; et similiter Pario anno *b* respondet noster computus *B*. Ep. 72. pugna Leuctrica memoratur; hanc putat pugnatam Olymp. 102, 2. *b*. quare annus Parius est 107. *a*. Sic ep. 74. Dionysii mors incidit in Olymp. 103, 1. *b*. (vide Canon.), itaque Pario anno 104. *a*. Atque ita omnes epochas explicandas censet, ubi Noster computo *A* usus est. Quae doctrina, quamquam adversarium habuit Freretum, qui peculiari commentatione (l. c. p. 200 sqq.) vulgarem Chronico Atticum annum vindicat, nacta tamen sectatores est semidoctos: quare eam paucis refello. Et primum Parium archontem quod Chronographus initio tituli priore loco posuit, id fecit quod in Paro scripsit; ceterum non ex Pariis annis computat, sed ex Atticis archontibus: igitur anni sunt Attici. Mitto quod Freretus idem ex mense Attico Thargelione (ep. 24.) collegit; Thargelio enim ut Ceis, ut Deliis, ita etiam Pariis potuit communis esse. Sed Parium annum differre ab Attico sumpsit Gibertus, non demonstravit; neque id verisimile. Ceteris vero ex rebus, quas Gibertus attulit, aut nihil demonstrari potest, quod eae Nostro computo *A* aeque conveniunt, aut eae insuper falsissimae sunt docentque potius contrarium. Delia enim sollemnia et Socratis obitus non auctumno tribuenda, sed veri: quod de Thargeliis sive Deliis post alios docui Oec. civ. Ath. T. II. p. 218. Corp. Inscr. T. I. p. 255. *b*. Itaque eae res incidunt in Olymp. 95, 1. *b*. ficticiumque Parium annum 136. *a*. non 137. *b*. Et reditus Graecorum Cyri auxiliarium incidit in annum Olymp. 95, 1. incipientem, sub auctumnum (notavit iam Frer. p. 161. 205 sqq.), hoc est in Olymp. 95, 1. *a*. qui sane Parius ficticius est 137. *b*. Igitur contra, quam Gibertus statuit, duorum Pariorum annorum res unâ epochâ 66. comprehendisset auctor, idque eo deterius, quod illae nullo interiore nexu inter sese coniunctae sunt; sin Atticam rationem secutus est, recte illas res eidem tribuit anno. Nec Leuctrica pugna Olymp. 102, 2. *b*. sed *a*. pugnata (vide Canon. ep. 72.): igitur Parius annus foret 108. *b*. contra quam in Marmore scriptum. De epocha autem 51. quae dicuntur, ea vera sunt; sed Noster, quem nulla Parii anni afflasset notitia, sub anno Attico Calliadis Olymp. 75, 1. coniunxit res, quae illo anno ad finem perductae sunt, ne separaret, quae inter se essent coniunctissima. Quod Hellespontum superavit Xerxes, id viam paravit ad Thermopylensem pugnam, quod Atho superavit classis, ad Salaminiam. Sic ep. 45. res prope quadriennio dissitas coniunxit sub anno finem imponente Olymp. 67, 2. Haec quidem satis docent, quare diversis Atticis annis gestae res sub eodem coniunctae Attico anno sint, neque est ad Parium confugiendum, quem non admittunt Attici archontes. Quo deducta re simul docebo, ex reliquis epochis, de quibus aliquid dici potest, quae conveniant Giberto, quae non conveniant. Conveniunt autem haec. Ep. 32. Creontis magistratus, qui coepit secundum nos Olymp. 24, 2. *a*. incidet in annum Parium 420. *b*. Ep. 48. Marathonia pugna Olymp. 72, 3. *a*. pugnata convenit anno Pario 227. *b*. itemque ep. 52. Plataica pugnata Olymp. 75, 2. *a*. anno Pario 216. *b*. Epochae 67. 71. si ad scenicas commissiones insigniores referuntur, assignandae sunt Olymp. 95, 2. *b*. 101, 4. *b*. quod Lenaea Gamelione acta et urbana Dionysia in secundum Olympici anni semestre incidunt, ruralia autem Dionysia minus fuerunt insignia, quam ut in iis novas fabulas commissas censeas: erunt anni Parii 135. *a*. 109. *a*. Sed ex duabus epochis 37. 38. ubi de Pythiis actis dicitur, si mecum statues Pythia verna tempestate acta esse, prior epocha erit Olymp. 47, 3. *b*. et Parius debebit ex lapidis fide annus haberi 327. *b*. quod Giberto non congruit (nam Parius annus 327. *b*. respondet anno Olymp. 47, 3. *a*.); altera epocha erit Olymp. 49, 3. *b*. et Parius annus 318. *a*. secundum scripturam lapidis haberi debebit, quod congruit Giberto: sin cum Clintono Pythia non vere, sed priori anni Olympici semestri acta putes, inversis calculis Giberto congruet prior epocha, non congruet posterior. Porro ep. 45. nullo modo Gibertianis attemperari potest; pertinet enim ad Olymp. 67, 2. *b*. et annum marmoris 248 *B*. qui debebat Parius 248. *b*. haberi: sed Olymp. 67, 2. *b*. respondet Pario 247. *a*. Et ep. 56. Sophoclis prima victoria, quam constat urbanis Dionysiis partam (vide nott.), incidit in Olymp. 77, 4. *b*. Parium istum annum 205. *a*. sed in Marmore ex computo *B* est annus 206, non 205. Quodsi etiam Aeschyli et Telestae victorias ep. 50. 65. vel Lenaeis Gamelione actis vel urbanis Dionysiis partas esse probabile, immo tantum non certum est, hae quoque incident in Olymp. 73, 4. *b*. et 94, 3. *b*. hoc est Parios annos 221. *a*. et 138. *a*. sed Marmor habet annos 222 et 139. Igitur permulta obsunt Giberto; neque eius ratio rei, quam

explicare eius ope vult, expediendae apta ullo modo est.

6. Aliam viam ingressus est Corsinus F. A. T. II. p. 33 sqq. et maxime p. 40 sqq. Nam postquam recte docuit chronologicas Parii marmoris difficultates non posse ex cyclorum condicione vel perturbatione explicari, quibus hinc inde abusi erant Seldenus Ios. Scaligeri rationibus falsissimis addictus, et postea Lydiatus (hic maxime p. 289 sq.) eidem Scaligero valde infensus; constitit in hoc, ut computorum *A* et *B* originem ex mutato Attici anni civilis initio repeteret. Nam ante Olymp. 87, 1. ut cycli Metonei epocham, Atticum annum, qui deinceps ab Hecatombaeone et aestivo solstitio initium habuit, a Gamelione circa solstitium hibernum esse coeptum statuit Dodwellus, Apseudi Olymp. 86, 4. archonti sex tantum menses tribuens; hunc mutationis huius cardinem retinet Corsinus, sed minus etiam probabiliter Apseudi menses octodecim assignans (vide quae dixi Comm. de Sophocl. Antig. I. cap. 3.). Iudicat autem, ante Olymp. 87, 1. computum *B*, ab Olymp. 87, 1. vero deinceps computum *A* obtinere, quod etiam Larcherus Chronol. Herod. p. 543 sq. et Clintonus Fast. Hell. Introd. p. x. perhibent: atque iam numerum annorum ex computo *B* ante Olymp. 87, 1. designatum refert ad eos annos Iulianos integros, qui sex mensibus ante Olympicum annum archonti Attico cuique ex vulgari ratione tributum incipiunt. Sic Calliades archon ep. 51. adscriptum habet numerum 217: Calliades ex vulgari ratione archon est Olymp. 75, 1. igitur numerus 217 refertur ad a. P. I. 4234. integrum, qui secundum semestre Olymp. 74, 4. et prius Olymp. 75, 1. complectitur. Huius anni et uniuscuiusque eodem modo inventi prius semestre convenit omnino numeris computi *B*, si eam rem ita fere spectaveris ut Gibertus: estque hic vetustus Corsini annus Atticus nulla re diversus a Giberti Pario; quare etiam computus *A* ante Olymp. 87, 1. ferri a Corsino potuit, numero annorum ad secundum Iuliani anni, qui vetusto Attico respondeat, semestre relato. Sed post Olymp. 87, 1. solus computus *A* ferri potuit; a quo quae discedunt, ea Corsinus (T. II. p. 40 sqq.) emendatione removenda censet, quod ex parte fecerant etiam priores: nec tamen sub singulis annis sibi constat; nam anno Olymp. 93, 3. tribuit numerum 143 ex computo *B* (ep. 64. F. A. T. III. p. 260.), et anno Olymp. 94, 3. concedit ex eodem computo numerum 139 (ep. 65. T. III. p. 279.), neque ep. 66. Olymp. 95, 1. in falso numero 137 haeret (ib. p. 281.). Mitto quod ep. 45. pro Marmoris scriptura numerum 248 praebente sumit annum 247, quem nos quoque sumimus, ex computo *B* quippe numerum 248 pro 247 positum statuentes, illumque annum nihilominus aequat anno P. I. 4202. integro, Olymp. $\frac{66,4}{67,1}$ (T. III. p. 126.): qua de re quum nesciam quid aliud dicendum sit, videtur calculorum ea perturbationi tribuenda esse vel alii negligentiae vitio; quod, etiamsi Corsinum credas annum 248, non 247 voluisse, non prorsus tolletur. Sed haec res quomodo spectanda sit, suo loco in Canone doceo: nunc redeo ad ea, quae de mutato anni initio dicta sunt. Enimvero fallacia ista omnia sunt. Primum enim anni Attici initium iam Olymp. 72, 3. fuit ab Hecatombaeone, ut monui supra; ac quum tot retro archontes usque ad Creontem certis simpliciter Olympicis annis tribuantur a veteribus, neque quisquam usquam archontem ex his ullum duobus tribuat Olympicis annis, noli dubitari, quin inde a Creonte idem iam Attici anni cardo fuerit. Scio Freretum quoque (p. 164.) eatenus assensisse Dodwello, ut tamen non Olymp. 87, 1. sed paulo prius, Metonis quidem aetate, mutatum anni initium putarit: sed nullum huius rei idoneum extat argumentum; nisi ex ipso hoc marmore putes argumentum peti posse. Et hoc ipsum quidem negat Freretus; Clintonus vero (l. c. p. XXII.) remotis reliquis illius placiti causis marmor Parium pro eo militare concedit. Ego hoc quoque nego. Nimirum si ante Olymp. 87, 1. vel ante Olymp. 72, 3. constans esset computus *B*, et ab illarum epocharum alterutra deinceps constans computus *A*, ea sententia, ex qua Olymp. 87, 1. mutatum anni Attici initium sit, vel alia similis, ex qua id circa Olymp. 72. factum esse aliquis dixerit, haberet quo niteretur: nunc et ante illas epochas videmus computum *A* reperiri, et post illas computum *B*. Nollem dixisset Idelerus noster (Enchir. Chronol. T. I. p. 382.), inde ab epocha 60. (vulgo 61.), quae prima est ante Olymp. 87, 1. superiores epochas omnes unum annum plus putare quam inferiores, sive, ut nostris terminis utar, illas ex computo *B*, has ex computo *A* sumptas esse: contrarium docent latercula supra posita. Neque vero, quod ep. 51. archonte Calliade res Olymp. 74, 4. *b.* et 75, 1. *a.* gestae coniunguntur, id quidquam momenti Corsinianis calculis addere, satis patet ex iis, quae cap. 5. adversus Gibertum monui; licet illi rei etiam Corsinus permultum tribuat. Postremo si computum *A*, ubi ante Olymp. 87. comparet, inde explicare velis, quod res illo anno gestae secundo anni semestri tribuendae sint, redibunt eae difficultates, quas in Giberti calculis vidimus, manebitque insuper computus *B* bis post Olymp. 87. comparens, qui nullo modo neque ulla arte chronologica explicari potest, nisi ita, ut, quod supra sumpsimus, duplices omnino rationes sine discrimine rerum sibi indulserit auctor. Computi *C* et *D* autem non possunt nisi errori vel auctoris vel quadratarii tribui. Nec nimium succensendum Pario chronographo, quum simile acciderit summo chronologo, Dionysio Petavio, quem reperio in Successione archontum Atticorum Rationario Temporum inserta inde ab Olymp. 52, 4. fortuito errore commisso usque ad finem annum Periodi Iulianae, qui cuique archonti respondeat, uno priorem quam debebat sumpsisse.

7. Quare in *Canone* conficiendo operam dedi, ut quos Noster vere significarit annos, ad eos referrentur res gestae. Firmi haud dubie certique Attici Fasti inde a Creonte erant, nec poterat Noster in archontum Atticorum annuorum temporibus facile errare aut ab aliis differre; itaque ex archontibus

designavi annum Olympicum, ubi fieri poterat, ita quidem, ut archonticus et civilis Atticus annus idem esset atque Olympicus, ab eodem quippe deductus initio, solstitio fere aestivo. Hinc definivi, quo computo sumendus esset numerus in Marmore scriptus; aut si archon quidem nos deficeret, ex aliis vero rebus annus Olympicus colligi posset, etiam his usus sum. Iam ubi Marmoris annus Olympiadis certo, cui debet, anno comparatus referebat computum *A*, illum in Canone numerum dedi simpliciter, quem referret Marmor. Sic ep. 74. Nausigenis archontis annus est Olymp. 103, 1. cui ex computo *A* respondet numerus Marmoris 104, quem solum dedi. Sin numerus Marmoris cum Olympiadis anno collatus alium computum referebat, adscripsi nihilominus Marmoris numerum, sed inclusum parenthetice addidi verum numerum. Sic ep. 66. Lachetis anno Olymp. 95, 1. annus 137 in Marmore adscriptus, ex computo ille *B* sumendus; itaque in Canone scripsi: 137 (136). Ubi numerus supplendus vel corrigendus erat, non feci hoc nisi ad computum *A* constituto numero; suppleta vel correcta uncis inclusa sunt, ubi quidem certum annum supplementum vel correctio referat. Ubi vero annus Olympicus, cui respondeat epocha, certo definiri nequit, spatium apposui annorum, in quod is incidere debeat. Hoc etiam tum locum habet, ubi numerus Marmoris et archon servati sunt, sed utro computo, *A* an *B*, sumendus numerus sit, non constat, quod archontis annus aliunde non notus est. Ut ep. 34. Dropides est archon, et numerus remanet 381: qui prout ex computo *A* vel *B* sumetur, Dropides aut Olymp. 33, 4. aut Olymp. 34, 1. erit archon statuendus. Talibus in epochis numerum Marmoris traditum non adscripto altero parenthetico in Canone dedi, sed Olympicum annum duplicem. At ante annuos archontes subsidia, ex quibus de computi genere iudices, nos deficiunt prope omnia: posset enim de eo tum tantum iudicari, si canonem Atticorum regum et archontum perpetuorum ac decennalium, quem Noster secutus est, teneremus. Sed eum non tenemus integrum. Nam primum archontum decennalium in aetatem nulla incidit Marmoris epocha, atque insuper inter Olympiadum initium et Creontem archontem annuum primum una tantum notata epochà est 31. Aeschyli archontis perpetui a. 21. sed numerus intercidit. Quum tamen nulla causa sit, quare canonem Nostri hac aetate censeas distulisse a canone aliunde noto, ex hoc constituimus annum epochae [493] ad computum *A*. Canonem aliunde notum dico Eusebianum, una correctione ex mente Dionysii Halicarnassensis emendatum: quem dedi ad ep. 27. una cum canone nostro archontum perpetuorum inde ab Acasto. Apposui ep. 31. etiam annum Olympicum ex eodem canone constitutum. Deinde vero ea aetate, quae inter Troiam captam et Olympiadum initium interiecta est, canon Eusebianus manifesto distat a Nostri canone: nam Menesthei annus 22. Nostro est numerus 945, qui ex computo *A* est a. P. I. 3505. quum Eusebio ille annus sit P. I. 3531. Itaque alius pro Nostri calculo huius aetatis magistratuum Atticorum canon conficiendus fuit, quem in duas partes divisum dedi in nostro Canone ad ep. 27. In quo ludicro opere construendo accidit, ut certos numeros commodius esset distincte ex computo *A* et *B* sumere; quippe ep. 27. ex computo *A* sumpta est, et ep. 24. ad illam comparata ex computo *B* (vide Canon. ad ep. 27.); singularem vero ob causam etiam epocham 29. ex computo *B* sumpsi, de quo vide ib. Canon. Ante epocham 27. autem epochae 25. 26. ex computo *B* sumendae, si ep. 27. ex computo *A* sumitur, quod alias sibi canon non constat; idemque dicendum de reliquis ante ep. 24. quae est Troiae captae, usque ad initium omnibus, in quibus canones Eusebii et Nostri prorsus conspirant, nisi quod Nostri auctoris numeri cum Periodo Iuliana comparati remotiores sunt annis 26 ex computo *A*, vel 25 ex computo *B*. Quapropter si mihi confidere voluissem, ep. 1–26. debuissem omnia ex computo *B* ponere, et annos ante Olympiades, quos in hac parte eorum loco posui, qui posthac a prima Olympiade computati sunt, ex solo computo *B* definire. Sed quod universa res ex nostro de ep. 27. iudicio pendet, ut in prima Canonis columna utriusque computi numeros habes, ita etiam in tertia ex utroque computo annos ante Olymp. 1. dedi. Numeros suppletos vel correctos in hac parte Canonis et ex computo *A* et ex computo *B* designavi; in textu Graeco numeros dedi eos, qui epochae primae consentanei sunt, sive ex *A* sive ex *B* sumetur. Ceterum haec omnia ita composui, quasi fides his numeris historica esset: tamen ne me quis credulum vel superstitiosum esse arbitretur, me haec omnia cum ipsis Cecropis et primorum, qui illi succedunt, regum nominibus pro confictis habere ultro moneo. Denique per universum Canonem annos Periodi Iulianae eos dedi, quibus mediis inciperent anni Olympici annique ante Olymp. 1. prout hi a me in tertia columna designati sunt.

8. *Chronologicas disquisitiones* plurimas Canoni reservavi; si tamen textus constitutioni et interpretationi arctius coniunctae erant, etiam *Notis criticis et historicis* eas inserui, ne fila bis contexenda essent: et sunt, quae utroque loco poni potuerint; haec igitur parum fortasse de loco anxius, huc vel illuc conieci, nec tamen neglexi ad alterum remittere locum, ubicunque videretur opus esse. Has notas autem, quo plures de hoc marmore uberius egerunt, eo minus volui mole rerum congerenda onerare. Supplementorum et emendationnm rationem reddidi ita, ut suum cuique tribuerem, nimis absona magna ex parte non dignatus referre: quae mea sint, facile videas. Restitutionis autem difficultates, quas lacunarum multitudo obiicit, auget non una res. Male fidum mendisque manifestis vitiatum Seldeni apographum; hoc partim unicum, partim reliquorum, Chandleriani et notatorum Forsterianorum, fundamentum est; etiam quadratarium errasse docent loci stellati. Quam incerta vero lacunarum spatia sint, monet iam Palmerius: quarum iustam proportionem a se redditam esse, ut facilior de sup-

plendis coniectura esset, Seldenus quidem affirmat, sed res ipsa cogit ut negemus. Sic vs. 66. pro duodecim, quas Chandlerus ex lapide dedit, litteris tantum quattuor puncta Seldenus exhibuerat; vs. 33. sub finem, ubi quattuor puncta notata sunt, octo manifesto litterae perierunt; vs. 56. pro certo vocabulo 'Αθήνησ]ι habetur .ι, uno puncto pro sex litteris posito; vs. 45. pro litteris ΝΔ quinque puncta notantur; pro singulis litteris haud raro bina habes puncta. Nec multas lacunas in superstite lapidis parte aliter ac Seldenus exhibuit Chandlerus, sed repetiit Seldeniana, quod certius iam nihil in lapide agnoscere potuit. Incertissima autem in finibus versuum supplementa sunt, quod quousque versus excurrerint, non liquet: aliquot apud Seldenum ita breves sunt, ut is lacunas intermedias multo minores iusto repraesentasse videatur. Sed praeterea litterae videntur in aliis versibus arctius, in aliis distractius scriptae fuisse: vs. 68. duo Ρ ita coarctata sunt, ut prope ligata sint. Neque in eo Marmoris statu, qui nunc est, speres fore, ut ex nova lapidis collatione affulgeat lux. Dispulimus igitur tenebras, ut potuimus, ,,quando, ut volumus, non licet."

II.

NOTAE CRITICAE ET HISTORICAE.

Vs. 1–3. *praescripta* continentur, quae coniicio maioribus et diductioribus litteris (certe vs. 1. 2.) exarata fuisse, ut solet. Haec ita constitui, ut rei rationi convenire visum; posthac, similiter atque ego Parium scripsisse iudicaram, vidi locutum Eusebium Can. p. 87. χρόνων ἀναγραφὰς συνελεξάμην παντοίας. In verbis περὶ τῶν προγεγενημέ]νων maiorem lacunam statui quam quae tradita est. Ἄν[ωθεν χρόνους] ἀρξάμ[ε-ν]ος debetur Seldeno. Archontem Parium inde ab eodem 'Αστ]υάνακτα vocant: quidni fuerit Εὐρ]υάναξ vel Πολ]υάναξ? Posterius est nomen Melii regis.

Ep. 1. vs. 3–5. Actaeum numquam fuisse recte vidit Philochorus (Fragm. Siebel. p. 16.): alii fabulis etiam magis quam ille confisi Actaeum dixere primum Atticae regem, cuius filia nupserit Cecropi (Pausan. I, 2. 5.), Agraulos illa dicta (Apollod. III, 14, 2.). Terram Atticam 'Ακταίαν vocatam primum esse, Pausanias refert (cf. Hesych. v. 'Ακταία); tradunt et alii, ut Tatianus adv. gent. ex quo habent Clemens et Eusebius Praep. evang. (cf. Canon.): Κατὰ δὲ Φόρβαντα 'Ακταῖος, ἀφ' οὗ 'Ακταία ἡ 'Αττική. Noster utitur forma 'Ακτική, ut ex aliorum usu Strabo IX. p. 397. (cf. p. 391.): 'Ακτικὴν μὲν γὰρ ἀπὸ 'Ακταίωνός φασιν, et complures. Rursum alii, et rectius, 'Ακτὴν dixerunt, ut praeter alios ap. Euseb. Chron. p. 28. Cecrops dicitur rex fuisse τῆς τότε 'Ακτῆς: et ex loci natura nomina haec 'Ακτῆς vel 'Ακτικῆς recte derivarunt Apollodorus ap. Steph. Byz. v. 'Ακτή, et Strabo IX. p. 391. Κεκροπίαν fuisse arcem vocatam, tradiderat Philochorus (Fragm. p. 16.): Nostro similia habet Apollodorus III, 14, 1. Κέκροψ αὐτόχθων συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος τῆς 'Αττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν πρότερον λεγομένην 'Ακτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν: ex quibus verbis hanc epocham petitam esse somniat Robertsonus.

Ep. 3. vs. 5–6. De re consentiunt Philochorus Fragm. p. 19. Hellanici Atthis ap. Etym. M. et Suid. v. Ἄρειος πάγος, Demosthenes in Timocr. p. 641. 26. Pausanias I, 21. et 28. Apollodorus, alii, de quibus vide Prid. et Meurs. Areop. Fabulam aliter narrat Servius ad Virg. Georg. I, 18. Causam iudicarunt *duodecim dii* (Apollod. III, 14, 2. ex quo Marmoris verba petita esse censebat Roberts.): totidem iudices Oresteae causae tribuit Aeschylus Eumen. vs. 700 sqq. ed. Schütz. quod numeratis Apollinis et Eumenidum dictis cognoscitur; dum enim singula illa dicta pronuntiantur, singuli iudices sententiam ferunt, damnantem vel absolventem, prout Eumenidum vel Apollinis dictum comitatur sententiam. Et hos quoque Orestis iudices *duodecim deos* fuisse narrat Demosthenes.

Ep. 4. vs. 6–8. De Iove Phyxio quum cogitasset Seldenus, Prid. missis Palmerii mirificis commentis dedit: πρὸς Κραναόν, καὶ τοῦ Διὸ[ς Φυξίου καὶ 'Ολυ]μ-[πί]ου τὸ ἱ[ε]ρὸν ἱδ[ρύσατ]ο, [καί]: in quo certe τοῦ Διὸς τοῦ etc. esse debebat. Chandl. eatenus correxit Prideauxiana, ut misso Phyxio daret τοῦ Διὸς τοῦ 'Ολυμπίου. Iovi Phyxio in Parnasso immolarat Deucalion (Apollod. I, 7, 2.); Athenis, de quibus agitur, Olympieum, quo loco id postea Pisistratus exstruxit, fertur condidisse, quod ibi aqua defluxerat (Pausan. I, 18, 7 sq.): igitur 'Ολυμπίου est commodissimum. Tamen litteris ΔΙΟ..ΥΟ...Δ...ΜΤΟΥ inesse Διὸ[ς το]ῦ 'Ο[λυ]μ[πί]ου, non satis est probabile; certius est ἱερὸν vel potius ἱρόν, ut vs. 87. nam inter Ρ et Ο non esse lacunam eo magis sumi potest, quod pro una littera deficiente haud raro Seld. duo puncta posuit, et ubi Ρ et Ο paulo diductius scripta erant, potuit sane aliquid intercedere spatii. Ἱερὸν vero non necessario templum est, sed locus sacer cum ara; nihilominus ἱδρύσατο dici potest, ob aram nempe. Fuerunt autem in Hymetto arae 'Ομβρίου Διός: quo memorato addit Pausanias I, 32, 2.: ἔστι δὲ ἐν τῇ Πάρνηθι καὶ ἄλλος βωμός, θύουσι δὲ ἐπ' αὐτοῦ, τοτὲ μὲν Ὄμβριον, τοτὲ δὲ 'Απήμιον καλοῦντες Δία. Ex 'Ομβρίου opinor superest Ο..., lacuna angustiore a Seldeno notata; ad ΑΠΗΜΙΟΥ manu ducit lectio Δ...ΜΤΟΥ. Deucalion igitur primum hanc aram condidisse dictus fuerit ibique immolasse σωτήρια, et condidisse posthac etiam Olympieum; vel si malis, auctor noster Olympieum putarit primum 'Ομβρίῳ 'Απημίῳ dicatum fuisse.

Ep. 5. vs. 8–10. Τ]οὺς et ὠ[νό]μασεν explevit Seld. (Prid. male λαούς); Π[υλαία]ν οὔ[περ] est Palmerii. De Amphictyonum concilio ab Amphictyone Deucalionis f. instituto vide Tittmann. Amphict. p. 12 sqq. qui fere ut Noster haec vera esse credit: Deucalionis vero filium Amphictyonem ab Attico rege cognomini distinxerunt alii veterum, alii non distinxerunt: Noster illos discernit manifesto, et sequitur

eum Tittmannus. Ceterum Amphictyon Deucalionis f. fictus est ex Amphictyonibus Pylaeis, quod non latuit Androtionem et Anaximenem, docuique pridem Nott. critt. ad Pind. Nem. VI, 40. Cf. Müller. Aegin. p. 30 sq. Fuerunt enim Amphictyones *circumhabitantes*, οἱ περὶ τὸν ὅρον (Pylaeas angustias) οἰκοῦντες, qua formula usurpanda Noster verum profitetur imprudens. Similiter debet Atticus Amphictyon natus censeri, licet agnitus etiam a Philochoro (Fragm. p. 20 sqq.); ille vero eo alienior a priscis Atticis fabulis videtur, quod nec prolem reliquisse dicitur nec regis filius fuisse, sed Cranai regis gener regno ab eo privati (Pausan. I, 2, 5.). Suspicor autem Calauriaticae illum Amphictyoniae originem debere, cuius pars fuerunt Athenae (Strab.).

Ep. 6. vs. 10–12. Qui Hellenes nominati ex Hellene feruntur, eos antea esse Γραικοὺς dictos, nec solum Epiroticos, sed etiam Thessalicos ceterosque, tradiderunt Aristoteles Meteor. I. extr. Apollodorus I, 7, 3. Plinius H. N. IV, 7. Euseb. Chron. p. 28. Can. Hieron. p. 76. ut mittam alios locos Γραικῶν mentionem facientes. Sed Ἑλλήνων nomen sero et paullatim latius propagatum esse satis constat. Nostrum vero locum Roberts. male fingit ex Apollodori eo, quem dixi, loco et eiusdem alio III, 14, 6. compositum esse. De lectione ut dicam, Palm. scripsit Παναθ[ή]ναι[α ἔθεσαν, ἔτη], Prid. Παναθ[η]ναϊ[κὸν συνεστήσατο, ἔτη]: prius Παναθήναια probabat Porsonus. Sed ep. 10. prima Panathenaea Erichthonio tribuuntur; et is fertur ea festa, olim Ἀθήναια dicta, primus nominasse Παναθήναια. Panathenaea egisse Erichthonius traditur ab Hellanico et Androtione, ab utroque in Atthide ap. Harpocr. v. Παναθήναια: antea esse Ἀθήναια dicta produntur ex Atthide Istri ap. Harpocr. ibid. Cum prioribus fere facit Apollodorus III, 14, 6. item Eratosthenes personatus et Hyginus ll. cc. ad ep. 10. adde Meurs. Panathen. c. 3. Anne igitur sexta haec epocha de Athenaeis agit? Sic scribendum foret τὸν ἀγῶνα [τὸ]ν Ἀθηναίων. Alii quod altero loco de magnis, altero de parvis Panathenaeis dictum putant, id admitti nequit; nihil enim neque de *magnis* nec de *parvis* in lapide dictum. At qui sunt qui hac epocha ludos instituisse feruntur? nonne Hellenes? Quodnam enim aliud subiectum sumas ad verbum ἔθεσαν? Nec falsum hoc supplementum videtur: neque indefinitum subiectum ferri potest. Num vero Hellenes potuerunt aut Ἀθήναια aut Παναθήναια instituere? Vidit hanc difficultatem Lyd. p. 243. et rem ad Hellenem referens excogitavit aliquid, quod nemini arridebit magnopere: scilicet Erichthonium, priusquam rex esset factus, esse in Scythiam profectum; hinc reducem esse ab Hellene et Amphictyone fratribus hospitio exceptum, eique ab Hellene consilium datum Panathenaeorum instituendorum. Immo Hellenes, quum primum hoc universi reciperent nomen, dicti fuerint Πανελλήνια instituisse, ut Παναθήναια instituta sunt, quando Cecropii prisci Ἀθηναῖοι vocari coepti sunt (ep. 10.). Itaque sive lapicidae error sive Seldeni est, corrige Παν[ελλήν]ι[α. Πανέλληνας novit iam Homerus, eosque Phthiotidem habitantes, ubi Hellenis regnum; igitur in promptu erat Πανελλήνια sollemnia et certamina tribuere remotissimis temporibus. Alias Panhellenia ab Aeaco primum in Aegina Iovi Panhellenio instituta feruntur, ubi haud dubie ab initio Hellenia dicta erant, ut Iuppiter passim Hellenius audiit antiquitus (Müller. Aegin. p. 18 sqq. p. 155 sqq.): id Noster fonte usus nescio quo transtulerit ad Hellenem et eam aetatem, qua Graeci coeperint Hellenes ex illo vocari. Et nescio an Hadrianus Attica Panhellenia Iovi Panhellenio in principe Graeciae urbe ideo instituerit, quod et ipse ex vetustiore fama accepisset, ab universis Graecis olim haec sollemnia celebrata esse, neque ea Aeginae putaret propria esse et peculiaria.

Ep. 7. vs. 12–13. Dedi [ἐκ Φοινίκης] ut ep. 9. est ἐξ Αἰγύπτου. Illius loco Palm. [κατὰ χρησμόν]: cui obsecuti reliqui.

Ep. 8. vs. 13–14. Seldenum de Phoenice cogitantem secutus Palm. supplevit: Ἀφ' οὗ [Ἀγηνορίδαι Φοι]νίκης. Sed cur Agenoridarum regnum post Cadmeam conditam memoraverit? Marshami et Lydiati supplementum Λακωνικῆς multo videtur accommodatius, quum praesertim verisimile non sit, Phoenicum regnum Nostro esse memorabile visum. Εὐρώτας καὶ Λακεδαίμων est a Lydiato: Lacedaemon vulgo Eurotae gener est; utrumque simul imperasse quidni nonnulli tradiderint? Lacunae vs. 13. spatium amplius sumptum est quam quod Seld. posuit: id quod concedit versuum mensura.

Ep. 9. vs. 14–17. Vs. 14. lacunas sumpsi etiam maiores esse quam quae notatae sunt. Seld. solum explevit ναῦ[ς: Chandl. ναῦ[ς πεντ]ή[κοντα κωπ]ῶν; reliqua non digna quae referantur. Equidem ut certe aliquid commodum haberes, scripsi: ναῦ[ς μετὰ Δαναοῦ et cetera, quae in textu minusculis expressa habes vs. 14. Prima haec, ut fertur, fuit navis δίπρωρος et πεντηκόντορος, inventumque tum posterius nomen. Apollod. II, 1, 4. Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικὼς ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ ναῦν κατεσκεύασε πρῶτος πεντηκόντορον. Eustath. ad Il. α, 42. p. 37. 25. Rom. (cf. Schol. ubi similia): πρῶτος (Δαναὸς) ναῦν κατασκευάσας Ἀθηνᾶς ὑποθήκῃ, κληθεῖσαν πεντηκόντορον κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοῦ θυγατέρων. Adde Hygin. Fab. 277. 168. Plin. H. N. VII, 56. Nonni συναγωγ. ad Gregor. Naz. Invect. I. n. 67. quos attulit Seld. Alia praebet Muncker. ad Hygin. Fab. 277. Vs. 15–16. plurium exciderunt Danaidum nomina. Ἀμυμ]ώνη notissima certatim restituitur; sed res dubia; potuit etiam Δαμ]ώνη, Φικομ]ώνη scribi. Vide recensus Danaidum valde discrepantes apud Apollod. II, 1, 4. Hygin. Fab. 170. Βρύκην et Ἡρώ, quas insuper addidi, per me licet rursum eiicias. Archedice aliunde non nota. Post τῶν λοιπῶν Palm. [ἱδρύσ]αντ[ο Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, vel Λινδίαν Ἀθηνᾶν]; ex usu Nostri cum Prid. scripsi ἱερὸν vel potius ἱρὸν ἱδρύσ. De Ionismo vide Introd. 1. In fine addidi Ἀθηνᾶς; etsi versus paulo brevior est, insuper addi τῆς Λινδίας nolim; Lindi enim posthac adiecta mentio. Heynius ad Apollod. II, 1, 4. vult

[βρέτας ἱδρύσ]αντ[ο. Lindiae Minervae simulacrum ab Apollodoro II, 1, 4. templum ab Herodoto II, 182. et Strabone XIV. p. 655. ad Danaum vel Danaides refertur, utrumque ut par est a Diodoro V, 58. Hoc vero delubrum cum signo fuit in colle et arce Lindi, et Danaides posthac dicuntur in littorali tractu sacra fecisse: nihilominus, etsi haec inter se non bene conveniunt, de Lindio delubro agi certum est. Vs. 17. pro infaustis aliorum conatibus certam dedi emendationem ἐμ παράπλῳ; ΓΑΔΙ (vide var. lect.) fuit ΠΛΩΙ. Male etiam Heyn. volebat ἐμ παραλίᾳ πεδιάδι. Ἐριχθονίου est a Palm. et Lyd. (cf. Canon.)

Ep. 10. vs. 17–21. De Panathenaeis ab Erichthonio institutis vide ad ep. 6. de reliquo Erichthonii invento insignis locus Eratosthenis personati Catast. 13. ex quo simul discimus apobatae illum certamen docuisse, minus memorabiles Virgilii Ge. III, 113. Plinii H. N. VII, 55. Hygini P. A. II, 13. Aelian. V. H. III, 38. Aristid. Or. in Minerv. p. 12. Panath. p. 107. ed. Iebb. Themist. Or. XXVII. p. 337. Ab aliis curruum instructio Trochilo tribuitur, cuius nomen sane ad hanc rem apte excogitatum. Rectius, quantum in his priscis et fabulosis rebus alterum altero rectius, alii, in quibus Pausanias VIII, 2. Panathenaea instituta ad Theseum referunt. Ὠν]ό[μασε scripsi, non cum aliis μετωνόμασε, quod de alio nomine nihil dixit Noster; Ἀθηναίους ὠνόμασεν est: *Atheniensibus hoc, quod habent, nomen dedit,* ut ep. 6. καὶ Ἕλληνες ὠνομάσθησαν. Herodoto VIII, 44. auctore Erechtheo rege Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν, qui antea Κεκροπίδαι; nisi Berkelius verum vidit, Ἐρεχθεΐδας Athenienses ex hoc nominatos esse: Herodoto quod tribui, ex eo tradiderunt recentiorum plures. Pessime Chandl. ex Prid. in Marmore scripsit καὶ Ἀθήναια μετωνόμασε, licet hoc fabulae Istri consentaneum sit (vide ad ep. 6.): debebat autem potius dici καὶ Παναθήναια μετωνόμασε τὰ Ἀθήναια (vel ἀντὶ Ἀθηναίων). In fine vs. 18. Palm. κ]αὶ [ἕδος: praetuli βρέτας, vocabulum signo informi et divinitus haud dubie oblato aptissimum. Hoc esse notissimum illud Pessinuntium in Galatia, quasi ex Cybelis montibus eo translatum, sumit Prid. Sed etsi Strabo XII. p. 567. Cybelen a Cybelis montibus dictam perhibet, non video quidni nostro loco Κύβελα s. Κύβελον oppidum intelligendum sit, de quo vide Steph. Byz. v. Κυβέλεια et intt. atque ibi tale simulacrum fuerit. Hoc signum quum repertum est, Hyagnis invenit Phrygias tibias. De Hyagnide nota omnia; appono tamen eum, qui ad Nostrum proxime accedit, Aristoxeni locum apud Athen. XIV. p. 624. B. ὁ δὲ Ἀριστόξενος τὴν εὕρεσιν αὐτῆς (τῆς Φρυγιστὶ ἁρμονίας) Ὑάγνιδι τῷ Φρυγὶ ἀνατίθησιν, et quod Alexander, qui de Phrygiis rebus scripsit, Hyagnidem primum dixit tibicinem (Plutarch. Mus. c. 5.). Similia alii. In lacuna vs. 19. Seld. τὴν ἁρμονίαν τὴν καλ]ουμ. ego vs. 19. Palmerium secutus sum, qui omnia explevit; sed spatii causa inserui πόλει. Vs. 20. extr. Palm. καὶ τὸν ἐπ[ιχώριον ἡρώων, vel ἐπ[ιχωρίων θεῶν καὶ ἡρώων voluit. Ego tentem: καὶ τὸν ἐπ[ὶ Πυθῶνι ἐπικήδειον Λυδιστί, aut simile. Ὁ ἐπὶ Πυθῶνι ἐπικήδειος ab Aristoxeno tribuitur Marsyae discipulo Olympo, Marsyasque est Hyagnidis filius. Vide ne multa Fabric. B. Gr. T. I. p. 135. et maxime Plutarch. Mus. c. 15.

Ep. 11. vs. 21–23. Vulgo suppletur πρ[ῶτος, quod in πρ[ότερος mutavi; duo enim Minoes ficti sunt, ut fabularum temporibus succurreretur. Κρήτης additum a Palm. Vs. 22. sitne Ἀπολλω]νίαν an Κυδω]νίαν supplendum, dubitavit iam Seld. Nam Cydonia olim fertur Apollonia nominata esse (Steph. Byz. v. Κυδωνία, ubi cf. intt.), dein Cydonia dicta ex Cydone filio Apollinis et Acacallidis filiae Minois. Ceterum Cydonum meminit iam Odyssea (τ, 176.), et ad Minoem a nonnullis Cydoniae origo refertur (vide Höck. Cret. T. I. p. 23.); sed historiae fide prima nititur colonia Samiorum circa Olymp. 64. Cydoniam condentium. De Idaeis Dactylis, quorum tertium ipse addidi, vide Höck. Cret. T. I. p. 319 sqq. Lobeck. Aglaoph. T. II. p. 1156 sqq. Iis ferrum inventum tribuitur inde ab auctore Phoronidis: atque id Noster manifesto in Ida Cretae factum vult; quod utrum probabile necne, de eo vide dubitationes Höckii Cret. T. I. p. 279. Quod vero a Nostro Minoi coniunguntur Dactyli, id ne ex Ephoro petitum putes, vide Lobeck. p. 1161 sq. Illorum nomina vim et robur designant, ut fortium fabrorum ferrum subigentium: Δαμναμενεὺς est ὁ δαμάζων, Ἄκμων non incus, etsi haec quoque eadem voce vocatur, sed ἀκάμας s. ἀπαθής (Höck. T. I. p. 309. 313.); Κέλμις παρὰ τὸ κέλλειν, *movere* (ut Ψαῦμις παρὰ τὸ ψαύειν): qui quod nulla vi frangi posset, in *adamantem* mutatus est (Ovid. Met. IV, 281.). De numeri restitutione paulo incertiore vide Canon.

Ep. 12. vs. 23–24. Prideauxii supplementum καὶ πρ[ὸς ἄλλους ἔπεμψε πρ]ώτη δ[ιὰ Τ]ριπτ. etc. litteris superstitibus parum convenit; nec probabiliter Triptolemus dicetur fruges prius ad alios transmisisse, quam eas in Rario seminasset campo (ep. 13.). Quod de meo dedi, consentaneum rei; verbum ἐπράχθη ne fortius quam pro rerum ratione esse censeas, insigne nota molimen cum successu effectum; in quo commodum est ἐπράχθη, ut si dicitur: ἐπράχθη τοῦτο τὸ ἔργον. Constans in Marmore est scriptura Ἐριχθεύς, ut Ἐριχθόνιος.

Ep. 13. vs. 24–25. Spatii causa addidi ὁ Κελεοῦ: καρπὸν dedit Palm. Dein cum Prid. Γ in II mutavi; nusquam enim duae epochae ad eundem annum referuntur.

Ep. 14. vs. 25–27. Initio alii aliud nomen restituunt, Musaei vel Eumolpi, de quibus tamen ep. 15. demum dicitur; Pamphon inter alia attulit Palm. Orpheum adiicit Prid. et alienum a sacris Atticis Melampum Amythaonis f. Baumgartenius. Dubites tantum inter Pamphon et Orpheum; sed hunc cum Chandl. praetuli, quod descensus ad inferos memorari videtur; aetas quomodo conveniat, vide in Canone. Chandl. dedit: [Ἀφ᾽ ο]ὗ [Ὀρφεὺς τὴ]ν etc. sed hoc non convenit traditis litteris; et vs. 25. extr. videntur plura perisse: versus enim apud Seld. valde brevis est. Quod ego dedi, sequitur litterarum vestigia. Κόρης ἁρπαγὴ et Δήμητρος ζήτησις conveniunt Orpheo; vide Lobeck. Aglaoph. p. 546. 827 sqq. 818

sqq. et nota Orphei carmen circumlatum esse Δήμητρος πλάνας. Mox Chandl. καὶ τ[ὴ]ν αὐτοῦ [κατάβασιν καὶ μύ]θο[υ]ς τῶν etc. hoc μύθους Prideauxio acceptum referens. Orphicus liber fuit Κατάβασις ἐς ᾅδου (Lobeck. Aglaoph. p. 373.): sed τόν, non τήν lapis habet: igitur dedi καὶ τὸν αὐτοῦ [καταβαθμὸν ἐς ᾅδου. Μύθους vero ferri non potest: nam in lapide est ΘΟΣΤΩΝ; debebatque certe μύθους τοὺς περὶ τῶν etc. dici; nec μύθων mentio auctoris videtur ingenio convenire, qui satis credulus. Primum conieceram πά]θος, condicionem, quasi τὸ θεῖον πάθος eorum qui apud inferos sunt; postea praetuli γῆ]θος, quo verbo in soluta oratione utitur Plutarchus Agesil. c. 29. Viderat Orpheus apud inferos ex illis, qui Cereris fruges acceperant, unum et alterum iam defunctum, iisque fruentem deliciis, quae ex istius sectae disciplina initiatorum propriae sunt (Plat. Rep. II. p. 363. C. cf. Lobeck. p. 806.).

Ep. 15. vs. 27–29. Reiecto Palmerii commento restitutionem perfecit Prid. Addidi Δ collatis Erechthei temporibus (vide Canon.). Voci Ἐρεχθέως praeter necessitatem auctor addidit patris nomen, τοῦ Πανδίονος. De Musaeo cf. Passow. Introd. in Musaeum.

Ep. 16. vs. 29–30. Seld. putabat de lustratione urbis agi ob Androgei caedem instituta, quae res notante Palm. potius ad ep. 19. pertinet. Nihilominus Prid., quem Chandl. sequitur, scripsit: καθαρμὸς πρῶτον ἐγένετο [διὰ φόν]ου, urbis lustratio *caede piacularium hominum* (καθαρμάτων) perfecta. Reliqua intacta reliquere priores. Melius Palm. coniecit: ἐγένετο [φόν]ου, quod dedimus. Agitur de prima *homicidae* lustratione. Tum ΠΡΩΤΩΙΑΟΝ manu ducit ad πρώτω[ν] Ἀ[θηναίων, et ΕΑΝΤ ad καθηρ]άντ[ων: quae quum mihi viderer recte invenisse, addidi insuper Ἡρακλέα. Deferimur enim iam in Herculis aetatem; Herculisque in gratiam instituta minora Eleusinia, quibus initiatus est et simul ob Centaurorum caedem lustratus. Diod. IV, 14. (ubi vide Wess.) Δημήτηρ πρὸς τὸν καθαρμὸν τοῦ Κενταύρων φόνου τὰ μικρὰ μυστήρια συνεστήσατο τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα. Apollod. II, 5, 12. μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν (ὁ Ἡρακλῆς) τὰ μυστήρια, ἐπείπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρου φόνον, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. De tempore et expleto numero vide Canon.

Ep. 17. vs. 30–32. In unam contraxi epocham, quae duae visae; nam vs. 30. extr. ante ΑΦΟΥ, utcunque de lacunae spatio iudicabimus, certe non id suppleri potest, quo opus esset, si ibi finiretur epocha: ἔτη X – – – βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος. Verba ἀγὼν ἐτέθη dedit Palm. dein ΑΦΟΥ debet corruptum censeri, et in promptu est Κ]ΑΙΘΥ[ΣΙΑ. Lycaon, qui deinceps Lycaea dicitur instituisse, infamis est scelesto infantis immolandi instituto, diu isto retento: utraque res eidem Lycaoni diserte tribuitur a Pausania VIII, 2. At is, quem Pausanias intelligit, Cecropi I. aequalis fertur; Noster Lycaeorum auctorem ad ep. 17. rettulit: consentaneum est, quum in Lycaeis immolatus infans sit, eidem Lycaoni eidemque aetati a Nostro etiam huius sacrificii originem tribui. Ad hanc sententiam Palm. quoque direxit suum supplementum: ἀφ' οὗ [ἀνθρωποθυσί]αι [καὶ] etc. Sed nos, quod non agnoscimus illud ἀφ' οὗ, ad vocem θυσία, quam posuimus, ex Pausaniae loco addimus βρέφους ἀνθρώπου, et deinceps supplemus κ]αί. Post ΑΙ nulla videtur lacuna esse, cuius speciem Seldeno obtulerit diductior scriptura. *Lycaea* sunt notissima; quod Olympia non reperiri in hoc marmore visa sunt, quae tamen nos restituimus ep. 18. Baumgartenii imperitia somniat, Lycaea illis fuisse coniuncta, et eorum haec quasi locum sustinere. Mox quod dedi αἱ ἐκκηρύξεις τοῦ Λυκάονος, id certum iudico; dicitur de *praeconibus novos ludos per Graeciam nuntiantibus*. Ἐν ante τοῖς, et ἔτη praebuit Palm. Pro Ν in loco numeri temporum computus postulabat Δ; et cave id in ΔΙ dissolvas: nisi enim ante Ν maiorem lacunam statuas, fieri illud non potest. De tempore vide Canon.

Ep. 18. vs. 32–33. Hanc epocham quum Marshamus ad Herculis initiationem a nobis ep. 16. quodammodo praeceptam retulisset, Prid. mire scripsit: ἀφ' οὗ κα[θάρσια ἐγένετο Ἀθήν]ησι, [κ]αὶ Ἡρακλῆς [ἐμυήθη ἐν Ἄγραις πρ]ῶ[τος, καὶ ἕ]δος [ἐποιήθη, ἔτη Χ – – – Brevius, non probabilius, eandem sententiam exhibuit Chandl. Baumgartenii barbara supplementa caedem Androgei et quaedam de Hercule minus insignia inferunt. Potius hoc loco Olympiorum relata institutio erat, quam Baumg. (ad ep. 17.) recte desideravit, quum Isthmiorum, Nemeorum, Pythiorum non oblitus esset Parius. Huc igitur direxi restitutionem; ΗΣΙΑΙ mutavi in ΗΛΙΔΙ, ΔΟΣΤ in ΔΙΟΣΕΤ: nam litteras intermedias Seldenum aliquoties omisisse, docet statim ep. 19.

Ep. 19. vs. 33–34. Σπάνι]ς et τοῖς] Ἀθην[αίοις Ἀπόλ]λων debetur Palmerio. In fine vs. 33. idem supplet ἐν[ῆκεν, cetera vero ut dedi, nisi quod ἀξιώσῃ pro indicativo futuri scripsi; ΕΙ tamen in lapide fuisse non dubito, quod ex antiquo usu pro ΗΙ scriptum in huiusmodi formis persaepe est. Pro ἐν[ῆκεν Chandl. ἤ]ν[άγκασεν. Sed locus aliter restituendus. Primum μαντευόμενος etsi ferri potest, tamen usus dicendi et orationis tenor postulant μαντευομένο[ι]ς; dein scribendum ἔ[χρησε. Apollod. III, 7, 2. καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε. Herodot. IV, 151. χρεωμένοισι προέφερε ἡ Πυθίη, item VII, 20. χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου χρᾷ ἡ Πυθίη, et saepius. De re praeter minores vide Plutarch. Thes. 15. Pausan. I, 27, 10. Euseb. Praep. evang. V, 19. et simillimos locos Diodori IV, 61. εἶθ' ὁ μὲν θεὸς ἔχρησεν, ἐὰν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνου τῷ Μίνωϊ δίκας δῶσιν, ἃς ἂν ἐκεῖνος δικάσῃ, Apollodori III, 15, 8. ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖπεν αὐτοῖς Μίνωϊ διδόναι δίκας, ἃς ἂν αὐτὸς αἱρῆται.

Ep. 20. vs. 34–36. Prid. litteras ΑΠΡΕΩ in καθέστηκεν mutavit et supplevit, pro quo κατέστησεν esse debebat: dedi ΑΠΕΔΩ[ΚΕ, vocem propriam. Vs. 36. manifesto dictum erat, Theseum Isthmia instituisse *relictis Athenis*, sive is sponte excessisse Nostro visus, sive ostracismo eiectus, ut fabulantur. Igitur scripsi ἀπογενόμεν]ος Ἀθηνῶν. Palm. volebat νομογράφ]ος vel πολέμαρχ]ος Ἀθ. Prid. post καθέστηκεν inepte addidit ἑαυτοῦ βασιλεύοντ]ος Ἀθηνῶν; Chandl. δημοκρα-

τείαν [πρῶτος καθεστηκὼ]ς Ἀθ. Post annorum numerum non additur nota βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως, quod hoc iam inest prioribus verbis.

Ep. 21. vs. 36–37. Haec epocha non a formula ἀφ' οὗ incipiebat, quam temere inseruit Prid. ubi nulla lacuna. De Ammone aliquid dictum esse suspicabatur Palm. Absona sunt et incondita quae Baumg. excogitavit, ἀπὸ τῆς Ἀμμωνίδος καὶ τῆς θεωρίδος πρὸς Δῆλον ἀποπομπῆς πρώτης, et alia huius generis: volebat quippe dici vel de festo Ammonis Attico vel de navi Attica Ammonide et Deliaca theoride. Chandl. scripsit ἀπὸ τῆς Ἀμμον[ίας] τῆ[ς πρώτης; debebat certe Ἀμμωνιάδος esse. Sed quamquam mature in Graecia, etiam Athenis, cultus Ammon (vide Oecon. civ. Ath. T. II. p. 257 sqq. coll. p. 411.), tamen nemo novit Ἀμμωνιάδα τὴν πρώτην, ut novimus Ὀλυμπιάδα; nec dubito quin Seldenum fefellerint oculi. ΑΜΜΟΝ ubi legit, scriptum erat ΑΜ[ΑΞ]ΟΝ. Sub Theseo enim Amazones in Atticam irrupisse ferebantur; et in promptu est supplere: ἀπὸ τῆς Ἀμ[αζ]όν[ων εἰς] τὴ[ν Ἀττικὴν στρατείας, ut ex Thrasylli chronico dixit Clemens Strom. I. p. 336. εἴς τε τὴν Ἀμαζόνων εἰς Ἀθήνας στρατείαν, vel si mavis ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, ut de eadem re fabulis celebratissima dixit Plato Menex. p. 239. B. Ceterum cum emendatione certissima congruunt etiam tempora, de quibus vide Canon.

Ep. 22. vs. 37–38. Mire Seld. et Lyd. de Olympiis, Marsh. de Sicyoniis Pythiis agi suspicabantur; Palm. volebat: Ἀργεί[ω]ν εὖ Ἄδρασ[τος καὶ Ἀμφιάραος ἐ]βασίλευσεν, incommodum istud εὖ ipse iudicans: nec credibile Adrasto alium fuisse additum. Haec tamen retinuit Prid. nisi quod εὖ ab illo prorsus temere in Ἐτέοκλος mutatur, ut tres pro uno reges habeas. Chandl. ἀφ' οὗ Ἀργείοι[σιν] Ἄδρασ[τος ἐ]βασίλευσ[ε]ν, et in fine ἔ]θ[εσ]αν [οἱ ἑπτά. At ΝΕΥ non probabile est fuisse ΣΙΝ; et cur productior forma Ἀργείοισιν hoc loco posita fuerit? Locum certa via restitui. Subiectum est Ἀργεῖοι: ΝΕΥ fuit ΜΕΤ, [μ]ε[τ'] Ἀδράσ[του. Ludorum vero Nemeaeorum institutio, de qua in fine agitur, ex nota fabula tributa est Septem ducibus, qui in itinere erant Nemeam delati. Manifesto igitur scribendum: ἀφ' οὗ Ἀργεῖοι [μ]ε[τ'] Ἀδράσ[του ἐπὶ Θή]βας [ἐστράτ]ευσαν. Quum Seld. agnosceret litteras ΒΑΣ et ΕΥΣΑΝ, nata ei species, quasi ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ legeretur: ac videtur ex ΒΑΣ aberrasse ad ΕΣ, quod ideo omiserit, ΙΛ autem sumpsisse ex oblitterato ΤΡΑΤ, quod arctius scriptum fuerit. Nam etiam quae incredibilia esse putes, credibilia reddet var. lect. vs. 66. De formula cf. ep. 23. ἀφ' οὗ οἱ Ἕλληνες εἰς Τροίαν ἐστράτευσαν. Eusebius: οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν, et ubivis omnes. [Ἐ]ν [Νεμέ]ᾳ dedit Palm. Idem συν]ή[θλευσ]αν; sed Chandl. ἔ]θ[εσ]αν. Apollod. III, 6, 4. οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ (τῷ Ἀρχεμόρῳ) τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Spatii causa addidi τῷ Διΐ; possit et ἐπ' Ἀρχεμόρῳ.

Ep. 23. vs. 38–39. expleta a Seld.

Ep. 24. vs. 39–40. Supplementum et emendationem praeiit Seld. Καὶ εἰκοστοῦ, quod lapicida per incuriam omisit, post δευτέρου addidi cum Prid. quod sic intelligitur, quomodo a δευτέρου ad εἰκοστοῦ aberrante oculo posterius omissum sit. Chandl. dedit [εἰκοστοῦ καὶ] δευτέρου.

Ep. 25. vs. 40–41. Palm. non bene scripsit: Ὀρέστη[ς ἐν Σκυθ]ίᾳ τῶν αὐτο[ῦ μανιῶν ἰάθη, καὶ Α]ἰγίσθου θυγατρὶ [Ἠριγ]όν[ῃ τῇ Αἰ]γίσθου καὶ αὐ[τῷ δίκη ἐγένετ]ο, et in fine [ἴσων ψήφ]ων [οὐσῶν]. Aegisthi filia quum memorata sit, sane etiam eius nomen videtur appositum fuisse; est vero Erigone Clytaemnestrâ nata ut Helena, peperitque ex Oreste Penthilum nothum (Pausan. II, 18, 5.). Haec egisse in Orestem Athenis dicitur (Hygin. Fab. 122. Dictys VI, 4. Tzetz. ad Lycophr. 1374. Etym. M. p. 42. v. αἰώρα). Prid. pro Palmerii isto τῇ Αἰγίσθου dedit ὑπὲρ Αἰγίσθου. Equidem plurima aliter constitui coniectura licet incerta, quam non commendabo multis. Quod dedi προσαιτῶν αὐτός, est *ipse supplicans*, αἴδεσιν postulans ab Erigona. Δίκην ὑπέσχεν petii e vs. 34. Ἴσων ψήφων οὐσῶν ferri non poterat; debebat esse ἴσων τῶν ψήφων γενομένων, ut dicit Aristides Orat. in Minervam p. 13. Iebb. et mutato verborum ordine Tzetzes (l. c.). De scriptura Ἀρείου vide var. lect. de numero Canonem.

Ep. 26. vs. 41–42. Τὴν Σαλαμῖνα dederat Seld. articulum recte abiecit Prid.

Ep. 27. vs. 42–44. Editores correxere Ν[ηλ]εύς: sed nota scriptura Νε[ιλ]εύς, quam restituendam esse vidit Wessel. ad Herod. IX, 97. adversus Perizonium ad Aelian. V. H. VIII, 5. disputans. Dein Palmerius: ᾤκισ[ε Μίλητον ἐ]γ [Καρί]ᾳ λ[αὸν] ἀ[γείρα]ς [Ἰώνων, οἱ ἔκτισ]αν Ἔφεσον, Ἐρυθράς, Κλαζομενάς, Τ[έων] κα[ὶ Λέβεδ]ον ὑπὸ Κολοφῶνα, [Κολοφῶνα, Μ]υοῦντα, [Φώκαι]α[ν, Πριήνην], Σάμον, [Χίον, et reliqua quae dedi, excepto numero. Eadem illa retinuit Prid. nisi quod scripsit: καὶ Λέβεδον, καὶ Κολοφῶνα, Μυοῦντα etc. Chandl. eatenus a Palm. discessit, ut scriberet ᾤκισ[εν ἐγ Καρίᾳ Μίλητον ἀγείρας Ἴωνας, οἳ || ᾤκισ]αν Ἔφεσον, et post Κλαζομενὰς adderet [Πριήνην καὶ Λέβεδον, Τήω], Κολοφῶνα, [Μ]υοῦντα, [Φώκαιαν], Σάμον etc. Quae omnia non expono quot laborent nominibus, sed meam explico rationem. Miletus primo loco nominanda erat ut Nelei urbs, tum Ephesus inter reliquas potissima, quae vs. 43. initio comparet. Dedi igitur ᾤκισε Μίλητον; Γ vs. 42. superest ex ΜίληΤον. Addidi καὶ τὴν ἄλλην ἅπασαν Ἰωνίαν; ΑΛΛΗΧ fuit ΑΛΛΗΝ, ΑΡ... Σ.. autem ΑΠΑΣΑΝ; ...... ΑΝ est ΙΩΝΙΑΝ. Sequuntur Ephesus, Erythrae, Clazomenae. Τ.. ΗΝΚΑΤ muto in ΠΡΙΗΝΗΝ; Κ fuit Η, ΑΤ fuit Ν. Nam καί, quod Chandl. habet, nequit ferri. Post haec est ΑΓΡΟΝΟΝ ΥΠΟ, pro ΛΕΒΕΔΟΝΤΕΩ. Facile commutantur ΑΓΡ et ΛΕΒ, ΝΟΝ et ΔΟΝ, Υ et Τ, ΠΟ et ΕΩ. Ceterarum civitatum ordinem recte dedit Chandl. eundem ex eodem, ex quo Noster, fonte habet Aelianus V. H. VIII, 5. quae res Robertsono calumniandi praebuit materiam. Vs. 44. Palm. verba Μενεσθ[έ]ως τρεισκαιδεκάτου ἔτους e vs. 39. male esse repetita censet; Ε in hac voce Seldeni operae omisisse videntur, qui id habet in minusculis et in notis; non enim defendi forma Μενεσθῶς potest exemplis Πειραιῶς, Παιανιῶς, ἀγυιῶς etc. quae ex alio sunt genere. Medontem desiderabat iam Seld. quo magis verisimile, Μενεσθ[έ]ως vere in lapide fuisse. Quare etsi Palmerii

coniectura nimium audax vix admittenda est, tamen in eo videtur lapicida peccasse, quod Με[νεσθέω]ς scripsit pro Μέ[δοντο]ς, quod probat etiam Dodwellus. Lydiati coniecturam μὲν Νηλέως refuto in Canone, ubi simul vide de numero. Hunc mutavit Lydiatus; Prid. coniecturam quidem μὲν Νηλέως a Lyd. accepit, sed non numeri mutationem. Ceterum Medon primus est archon perpetuus: Noster archontes perpetuos dixit *reges*; et fuerunt quodammodo reges, sed iam ὑπεύθυνοι, quum priores fuerint ἀνυπεύθυνοι (Pausan. IV, 5.). Eusebius quoque perpetuos archontes reges vocat, et in decennalibus utroque nomine utitur (cf. Perizon. ad Aelian. V. H. V, 13.). Etiam Pausanias (I, 3, 2. coll. VII, 2, 1.) perpetuos archontes atque insuper decennales Melanthi posteros ad Clidicum usque vocat βασιλεύσαντας: qui cur ad Clidicum usque progressus sit, neque ante Charopem primum decennalem archontem constiterit in eo, quod pronuntiat, vel si eo usque progressus erat, non sit usque ad ultimum insuper decennalem progressus, aliis explicandum relinquo.

Ep. 28. vs. 44–45. Ἐφάνη recte dedit Seld. Numero addidi III; Seld. Δ, Lyd. II. Μεγακλέους voluit iam Prid. Ceterum vide Canon.

Ep. 30. vs. 45–47. Φ[εί]δων est a Seld. Vs. 46. prioribus non tentatis Palm. coniecit: καὶ μέτρα] ἐσκεύασε; Prid. ἐδημ[οσί]ευσ[εν ἐν Ἄργει, καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ] ἐσκεύασε. Inepte Chandl. ἐδημεύ[θη καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ] ἐσκ. Quod Müllerus Aeginet. p. 57. dederat, posthac p. 199. posthabuit meae coniecturae ἐδήμευσ[ε τὰ μ]έ[τρα καὶ μετ]εσκεύασε: sustulit Phido pristinas mensuras et in publicum redegit, et alia refecta ac probata dedit possessoribus. NEY fuit MET, ut ep. 22. unde prodit μέτρα. Sed μετεσκεύασε iam non probo; lege ἀ]νεσκεύασε. De Phidone eiusque nummis et mensuris optime egit Müller. Aeginet. p. 51–63. Dor. T. I. p. 155 sqq. Cf. Larcher. Act. Acad. Inscr. T. XLVI. p. 27–50. Φερεκλέ]ους scribendum vidit Palm. (male Prid. Διογνήτου); archon hic etiam Φέρεκλος vocatur, diversâ eiusdem nominis formâ.

Ep. 31. vs. 47–48. Archias Corinthius Nostro est Heraclides Temenides; exspectes eum esse Heraclidem Aletidem s. Bacchiadem, ut dixi Explicatt. in Pind. p. 153. quod argumento confirmat Müller. Dor. T. I. p. 115. Ab altera parte cf. eundem Aeginet. p. 58. In lacuna dedi εἰς τάς, articulo spatii causa assumpto. De numero vide Canon.

Ep. 32. vs. 48. Seld. ἠρέθη ὁ ἄρχων: sed ἠρέθη non convenit traditis litteris. Palm. ἦρξεν Κρέων: nominatum enim omnibus in epochis archontem esse. Hinc Prid. ἦρξεν ὁ Κρέων. Sed ἦρξε Κρέων κατ' ἐνιαυτὸν non recte dictum: debebat esse Κρέων τὴν ἐνιαυσίαν vel τὸν ἐνιαυτόν. Concedendum est archontis nomen esse omissum; scribendum ἦρ[χ]εν [ὁ ἄ]ρ[χ]ων: imperfecto autem opus est, ut Euseb. Chron. p. 28. μεθ' ὃν (Κρέοντα) καθ' ἕκαστον ἔτος εἷς τις παρ' αὐτοῖς ἦρχεν, et ubivis. Wagner. p. 37. ἦρξεν ὁ ἄρχων.

Ep. 33. vs. 48–49. De forma genitivi vide Introd. 1. et de correctione nominis archontis Introd. 4. Lacunam non posse expleri sponte patet. Tyrtaeum intulit Prid. cui obtemperarunt Cors. et Chandl. Archilochum Baumg. quem sequitur Wagnerus p. 158. et certe alterum hoc probabilius, quum Archilochus sit Parius et celebrior etiam quam Hipponax iambographus, cuius tamen meminit ep. 42. atque etiam de musicis, quae Noster imprimis respicit, ille meritus sit magnopere.

Ep. 34. vs. 49–50. De Terpandro uberrime dixerunt Plehn. Lesb. p. 138–165. Höck. Cret. T. III. p. 367 sqq. Pater eius aliis alius; Nostro vocatur ὁ Δερδένεος, non a recto Δερδενεύς, ut dicunt, sed a Δερδένης, retenta genitivi forma soluta ex patria Terpandri dialecto. Nomen Δέρδας, Macedonibus usurpatum, ex Aristotelis Politicis et Thucydide contulit Lyd. Dicam nunc de restitutione, omissis nimium absonis commentis. Μουσικήν, quod in Marmore est, ex coniectura sibi repertum multis commendat doctus Misc. Obss. Vol. II. p. 341 sqq. Supersunt integranda, quae sunt post τοὺς νόμους et ante καὶ τὴν ἔμπροσθε μουσικήν. Clarissimi vero quum fuerint Terpandri νόμοι κιθαρῳδικοί (cf. Plehn. p. 157 sqq.), scribe lacunis rite expletis τοὺ[ς κιθ]α[ρῳδ]ῶν: olim dedi τοὺς τῶν κιθ. (Plehn. p. 161.); sed articulo τῶν non opus. Αὐλῳδικοὺς Terpander non fecit neque αὐλητικούς: quo magis reiiciendum Palmerianum: τοὺς νόμους τοὺς λύρας καὶ αὐλῶν ἐδίδαξεν, pro quo debebat certe dici τοὺς νόμους τοὺς αὐλητικοὺς καὶ κιθαριστηρίους, vel αὐλῳδικοὺς καὶ κιθαρῳδικούς: non enim audiendus Suidas λυρικοὺς νόμους afferens in Terpandro. Secuti tamen Palmerium Burettus Act. Acad. Inscr. T. X. p. 215. Corsinus F. A. T. III. p. 55. Sed bonum ἐδίδαξεν, unde Δ superest: nullaque de causa doctus in Misc. Obss. proposuit ἤλλαξεν et μετήλλαξεν. Non enim nomos, qui prius fuerunt, mutavit Terpander, sed novos modos et proprios ipse fecit. Tum Palm. οὓς [κ]αὶ αὐλητ[αῖς συνηύ]λησε, quasi Terpander fuerit tibicen: et qualis haec est sententia, ut Terpander tibicen tibicinibus accinuerit nomos? Coniecturam docti Misc. Obss. l. c. p. 350. τοὺς νόμους τοὺς Λακεδαιμονίων διορθοῦσθαι αὐλητὰς ἤσκησε et per se malam esse patet nec confirmatam Clementis loco, ad quem provocatur: vide Plehn. l. c. Etiam perversius Chandl. τοὺς νόμους τοὺς παλαιῶν καινοῦσθαι αὐλητὰς ἐθέλησε. Servo, quod olim cum Plehnio communicavi: οὓς [κ]αὶ αὐλητ[ὴς συνηύ]λησε. Nomi fuere citharoedici; sed ut citharisteriis nomis accinebant aliquando tibicines (νόμοι κιθαριστήριοι, οἷς καὶ προσηύλουν, ait Pollux X, 83.), quippe αὐλοῖς κιθαριστηρίοις (id. X, 81.), ita consentaneum est etiam citharoedicis simul cum cithara accinuisse aliquando tibias. Novimus etiam ἔναυλον κιθάρισιν, et mistas vocibus canentium tibias simul citharasque (Metr. Pind. III, 258.). Atque aliquid Terpandro cum tibiis commercii fuisse, colligas inde, quod Glaucus Reginus (ap. Plutarch. Mus. 4.) dixerat eum δεύτερον γενέσθαι μετὰ τοὺς πρώτους ποιήσαντας αὐλῳδίαν. In accusativo οὓς συνηύλησε nemo peritior haerebit; neutiquam opus dativo οἷς, neque ob accusativum scribendum ηὔλησε, quo disertius est quod dedi. Sententia est enim haec: *Terpander citharoedicos docuit nomos, quos tibicen tibia simul modulatus est.* Δρωπίλου mutavi in Δρωπίδου, quod Lyd. p. 290. ta-

cite fecit. Nomen hoc in Solonis, hoc est Codridarum gente invenimus; et ex Codridis etiam tum haud raro lectus archon. Neve credas, quod Olymp. 46, 4. alius archon est Dropides, ideo, si archon huius epochae esset Dropides vocatus, addere auctorem debuisse τοῦ προτέρου, quod aliquoties talem addidit notam (ep. 36. 38. 43. 48. 59. 64.); saepius idem neglectum esse moneo. Omitto quod ep. 70. nihil addidit ad Καλλέου; quamquam si, ut ad ep. 64. nott. critt. conieci, archontem Olymp. 92, 1. Καλλέαν dictum fuisse putabat, ibi addendum δευτέρου fuit: omitto etiam Diphilum et Euctemonem ep. 60. 62. quod secundi eius nominis (Olymp. 123, 1. et 120, 2.) non archontes vocati sed ἱερεῖς τῶν Σωτήρων: at certe ep. 41. 55. 72. 75. debebat eiusmodi addere notam, si sibi constare voluisset.

Ep. 35. vs. 50–51. Supplevit Seld. Minus ex usu Nostri Palm. Λυδο[ῖς]; possis et Λυδό[ς]. De numero vide Canon.

Ep. 36. vs. 51–52. Lacuna vs. 51. expleri nequit, nisi forte cui persuadeat sua Baumg. Fortasse aliquid de Phaone dictum erat. Γεωμόρων dedere Palm. et Marsh. notique illi ex Herodoto potissimum ac Dionysio. De numero vide Canon.

Ep. 37. vs. 52–53. Supplementa debentur Palmerio. Κύῤῥαν scriptum p. Κίῤῥαν, ut *Anticyra*.

Ep. 38. vs. 53–54. Et sententiae et spatii causa addidi ἐν Δελφοῖς. Στεφανίτης debetur Seldeno. Chandl. ὁ στεφανίτης, quod ferri potest: sed ob additum πάλιν praestat omittere articulum. Hoc enim πάλιν non ideo addidit, quod vellet, hunc esse *secundum* στεφανίτην: cur enim secundum annotasset, non primum? Potius sententia haec est: *Ex quo rursum Pythium certamen aliquod institutum est, idque iam coronarium, mutata ludorum ratione*: in qua sententia melius abest articulus.

Ep. 39. vs. 54–55. Palm. scripsit ἐν Ἀθ[ήν]αις; hoc improbat Bentleius Opusc. p. 263. Lips. quod auctor alias constanter dixerit Ἀθήνησιν, et Icariae, non Athenis, inventa comoedia sit. Verum hoc alterum non videtur obesse lectioni Ἀθήναις: nam Ἀθῆναι est universa civitas, cuius pars Icaria pagus; et nisi praecessisset Athenarum designatio, desiderarem certe Ἰκαριέων τῆς Ἀττικῆς; denique etsi alias Ἀθήνησιν a Nostro dicitur, tamen imprudens et invitus variare hoc loco dictionem potuit. Retinui igitur Ἀθήναις; sed Palmerii alterum, κωμῳ[δία π]ρ[ῶτον ἐπ]έθη [ἐπὶ] σανί[σι, quod mutato ἐπὶ in ἐν reddidit Prid. displicuit merito Piersono Vindic. Ignat. II, 11. ac Bentleio; hic igitur dedit: ἐν ἀ[πήν]αις κωμῳ[δίαι ἐφορ]έθησαν [ὑπὸ] τῶν Ἰκαριέων, barbarismo admisso, ⊙ mutato in Γ, neglecto mox P, et posthabita, quae post E⊙H est, magna lacuna. Ego retinui tradita omnia, solo ultimo I in T mutato. Dedi vero κωμῳδῶν χορός; hic enim pro ipsa est comoedia, ut in formula κωμῳδοῖς ἀγωνίζεσθαι. Reliqua usque ad ἀμφορεὺς absolvit Bentleius. Numerum Prid. in textu HHP, in notis HHH dedit, relicta lacuna. Ego cum Chandl. tantum HH addidi, quod de tertio siglo nihil definire licet (vide Canon.).

Ep. 40. vs. 56. Restituere Palm. et Lyd. Nomen archontis habes ap. Plutarch. Solon. extr.

Ep. 41. vs. 56–57. Supplevit Palm. ut dedi; Chandl. pro ἀπέστ. dedit ἀπέπεμψεν, deterius. Tamen quum versus valde brevis sit, post ἀπέστ. aliquid amplius addendum iudico; fortasse fuit ἀπέστειλεν Αἴσωπον μαντευσόμενον; talium enim rerum Noster curiosus. Prid. dedit: [τῆς] Ἀσίας [ἐβασίλευσε καὶ εἰς] Δελφο[ὺ]ς ἀπέστειλεν. Exspectem potius Λυδῶν ἐβασίλευσε: nec sine causa intermediae lacunae spatium mutandum. Sane Noster regum quas notat epochas ab initio regnorum sumit; et Croesi initium hic significari statuendum omnino est: sed potuit hoc Noster ita facere, ut aliquid annotaret, quod initio regni fecisset Croesus. Nomen archontis correxere Palm. Lyd. Marsh. ex Diog. L. I, 68. unde habet Scalig. Olymp. descr. Numerum recte explevit Seld.

Ep. 42. vs. 57–58. Palm. ὑπὸ [Πυθί]ης σφαλ[λόμενον ἐζώγρησεν: quae correxi scribens Πυθίας σφαλέντα. Ἐζώγρησεν est ex Herodoto I, 85. Numerum constitui secundum ea, quae in Canone ep. 41. dixi; Seldenus dedit 282, Lyd. 279, Prid. 278 ut nos, Chandl. 285 addito archontis nomine Ἐρξικλείδου (Olymp. 58, 1.).

Ep. 43. vs. 58–59. Seldenus scripsit: ἐδίδαξεν Ἄλ[κη]στιν: sed neque haec fabula Thespidis fuisse usquam dicitur, neque is usus est muliebri persona (Bentl. Opusc. p. 282.). Prid. ὁ ποιητὴς [ἐξ ἁμάξης] πρῶτος ἐδίδαξεν [Ἄλκηστιν, καὶ ἐ]τέθη ὁ [τ]ράγος [ἆθλον νενικηκότι], ἔτη etc. Debebat certe τῷ νικῶντι dici. Ego post lectionem Marmoris rectius constitutam dedi cum Chandl. ὁ ποιητὴς [ἐφάνη] ex usu auctoris. Tum Chandl. assumpto καί, quod Bentl. per errorem immiscuit (vide var. lect.): πρῶτος ὃς [καὶ] ἐδίδαξε [τραγῳδίαν, ἧς ἆθλον ἐ]τέθη [τ]ράγος, ἔτη etc. Desidero propiorem cum litteris traditis concentum, quem fere praestant nostra. N distraho in ΔP (ΔP); AΛ fuit AM, ΣTIN muto in ΣTEI. Cetera aperta: X videtur Λ fuisse. Ad formulam cf. Euseb. Chron. p. 50. et Canon. Olymp. 47, 2. τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἕλλησι τράγος ἐδίδοτο. Nomen archontis aliis Ἀθή]ναιος, aliis Ἀλκ]αῖος; sed nihil decernere licet. De numero vide Canon.

Ep. 44. vs. 59. De correctione numeri et vero anno vide Canon.

Ep. 45. vs. 59–61. Primo versu supplementa significavit Seld. Vs. 60. Palm. Πεισιστράτου ἀ[πόγου]ον vel ἀμφίγονον vel Ἀθηναῖον: quod ego secutus sum, praebuit Prid. Dein Palm. σ[υμπα]ρ[έστ]ησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκ[χωρεῖν τοῦ Πε]λασ[γικ]οῦ τείχους, ex Herodoto V, 64 sq. ubi tamen est ἐκχωρῆσαι, et παρέστησαν (sc. οἱ Πεισιστρατίδαι, *deditionem fecerunt*), non istud συμπαρέστ. quod omnino ferri nequit. Palm. etiam ἐκβαίνειν coniecit. Sensu caret Chandleri hoc: σ[υνανέστ]ησαν τοὺς Πεισ. ἐκ[βάλλειν τοῦ Πε]λ. etc. Muto Σ in E; pro P assumo N, et scribo ἐξανέστησαν τ. Π. ἐκ τοῦ Πελ. etc. Ceterum Hipparchus plus quam tribus annis ante eiectos Pisistratidas caesus erat, in magnis Panathenaeis (Thucyd. VI, 56. cf. Herodot. V, 56.), quae mense primo Hecatombaeone acta sunt,

tertio quoque Olympiadum anno; itaque caedes Hipparchi accidit Olymp. 66, 3. ut statuit iam Corsinus F. A. T. III. p. 123. (male Dodwellus Annal. Thuc. ad Olymp. 66, 4. refert). Post hanc Hippias ab Herodoto (V, 55.) dicitur quattuor regnasse annos, vel tres ab auctore vetusto dialogi Platonici de lucro (p. 229. B.); tres vel quattuor refert Schol. Aristoph. Lysistr. 619. Nimirum quarto eiectus est, ut diserte ait Thucydidis (VI, 59.). Neque est cur id exacto prope quarto hoc anno, Hecatombaeone Olymp. 67, 3. factum statuamus; probabilius multo accidit Olymp. 67, 2. (et sic Corsinus l. c. p. 125.); extremo prope anno, uno certe mense ante exactum quartum annum. Vicesimo anno post, ut ait Thucydides, Hippias Marathonem petens militavit cum Persis; sume *coeptam* expeditionem Olymp. 72, 2. paulo post veris initium; habebis annum illum vicesimum: non enim de ipsius pugnae mense vel die intelligenda verba scriptoris sunt. Prorsus etiam congruit, quod ab exactis tyrannis Quadringenti instituti dicuntur ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα (Thucyd. VIII, 68.): nam si Olymp. 67, 2. qui vel annumerari vel omitti potuit, numeratur primus, Olymp. 92, 1. est centesimus. De quo computo quae falsissima protulit Dodwellus, non refero, sed de universis Pisistratidarum temporibus remitto ad Clintonum Fast. Hell. p. 201 sqq. Cf. etiam Canon. ad ep. 40. Postremo Palm. et qui eum sequuntur archontem Clisthenem anno huius epochae 45. (nobis Olymp. 67, 2.) inferunt; sed si Clisthenes tum, quum instaurabat rempublicam, eponymum magistratum gesserit, qua de re tamen non constat, archon fuerit certe non ante Olymp. 67, 3. (ex Corsini falsis rationibus assignatur anno Olymp. 67, $\frac{3}{4}$.)

Ep. 46. vs. 61. Universam rem ad Athenas refer. Supplementa verborum significavit iam Seld. Hypodicus aliunde non notus. Eusebiana ad Olymp. 60. habent: *Hippicus carminum scriptor agnoscitur*: ubi vel hic vel Hipponax, licet iam ad Olymp. 23. annotatus, intelligi potest. *Isagoram* archontem Olymp. 68, 1. reponendum pro Lysagora esse videre Palm. et Lyd. cf. Corsin. F. A. T. III. p. 129. Igitur pro computi diversitate numerus potuit 244 vel 245 esse; ego pro meo numeros suppletos ex computo *A* sumendi instituto dedi priorem.

Ep. 47. vs. 61–62. Mitto quae Semlerus et Baumgartenius dedere mentione indigna. Corsinus F. A. T. III. p. 142. vel de uxore Hippiae tyranni vel de Minerva equestri agi censet: posterius Chandl. neglectis vs. 62. litteris **EN** exornavit hoc supplemento: Ἀφ᾽ οὗ νε[ὼς Ἀθηνᾶς τῆς] Ἱππία[ς ἱδρύσθη] Ἀθήνησιν. At aras novimus huius Minervae, cultae Acharnis et Coloni (cf. ad n. 474.): Coloni certe aram habuit; et Acharnis eius aram fuisse colligas ex Pausania, quamvis minus aperte locuto: sed de templo Athenis nemo quidquam prodidit. Nostro loco Ἱππία statuo genitivum esse (vide Introd. 1.). Hippias quinque filios habuit (Thucyd. VI, 55.): sicuti vero ipse ut Nelides ex Nelei filio est Pisistratus vocatus (Herodot. V, 65.), et Codri filius Neleus; ita coniecerim Hippiae filiorum unum fuisse Νέ[στορα vel Νε[ιλέα. Sed Hippias post exactionem usque ad Marathonium proelium non sedit ignavus: reditum eum interim tentasse docet Herodotus V, 91. ubi quae referuntur, pertinent ad annum hac epocha superiorem. Similiter quum Darius legatos in Graeciam mitteret terram et aquam poscentes (Olymp. 71, 4.), et paulo ante talia agitare Hippias potuit, maxime post primam Mardonii expeditionem Olymp. 71. ineunte susceptam: quidni eo annorum intervallo unus ex Hippiae filiis patris adiutor captus ab Atheniensibus et supplicio affectus fuerit? Tale quiddam hoc loco scriptum fuisse coniicio, sumptum fortasse ex Phaniae libro de tyrannorum interitu (vide Introd. 2.): et huc direxi supplementum.

Ep. 48. vs. 62–64. Καὶ debetur Palmerio. Idem deinceps: Ἀριέντεα σ[ατράπη]ν Δαρείου ἀδελ[φιδέο]ν; vel Ἀρ. σατράπην τῶν Δαρ. ἀδελφιδῶν. Prid. vero pro Ἀριέντεα bene dedit Ἀρταφέρνεα (Herodot. VI, 94. Pausan. I, 32, 6. Nep. Milt. 4.). Vocem σατράπην recte abiecit Chandl. et substituit articulum [τό]ν. Hunc in hac re sequor; sed restitui vulgarem formam ἀδελφιδοῦν. Inserui mox ἣν a prioribus omissum (vide var. lect. et cf. ep. 51.). Tum recte Palm. Ἀθή-ν[ησι τοῦ] δευτέρου Φ[αι]ν[ίππου: turbatum nota in lacunis signandis esse. Idem statim addidit ἐν μάχῃ: Prid. καὶ] ἐν μάχῃ. Nexus postulat ἧ] ἐν μάχῃ. Postremo ἐτ]ῶ[ν praebuit iam Seld. Aeschylum Noster secundum epochas 48. et 59. statuit Olymp. 63, 4. natum: Suidas eum annos xxv natum docuisse dicit ἐν τῇ $\bar{\vartheta}$ Ὀλυμπιάδι, ubi cum Meursio et Petito Θ mutandum in O, Olymp. 70, 1. quae notitia eodem redit. Alios Aeschyli natales in Olymp. 64, 4. rettulisse probabiliter docet Hermannus Opusc. T. II. p. 161.

Ep. 49. vs. 64–65. In duobus, quos Noster affert, Ceis Simonidis multa turbant interpretes, quos notavit iam Bentleius, nec refutamus singillatim; turbat aliquid, ni fallor, Parius et ipse. Manifesto huc non pertinet Simonides iambographus multo vetustior, Amorginus. Ep. 54. autem Simonides Leoprepis f. poeta et mnemonici inventor memoratur, Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ὁ Κεῖος, ὁ τὸ μνημονικὸν εὑρών. Hic sine controversia Simonides est celeber; et hunc etiam ep. 57. dicit τὸν ποιητήν. Noster vero antequam illum referret, hac ep. 49. nominavit *Simonidem*, τὸν Σιμωνίδου πάππον τοῦ ποιητοῦ (nam ὁ Σιμωνίδου coniungendum cum voce πάππος, non cum praegresso Σιμωνίδης), *et ipsum poetam*: patet, priorem hunc Simonidem distingui a celebri ep. 54. 57. nominato, et Simonidem minus celebrem ep. 49. haberi avum clarissimi Leoprepidae, sive maternum sive paternum: alter avorum Leoprepidae fuit Hyllichus (Callimach. ap. Schol. Pind. Isthm. II, 9.). Sed ille Simonides Leoprepidae avus aliunde non notus: notum vero, Simonidem Leoprepis f. fuisse avum maternum minori Simonidi, qui dicitur Genealogus (Suid. v. Σιμωνίδης ὁ Κεῖος). Num igitur Noster omnia perturbans Genealogum putavit esse celebrem Simonidem, Leoprepis filium, mnemonici auctorem, eiusque avum

habuit pro alio vetustiore? Haec vero tanta foret hallucinatio, quantam viro in poetarum historia versato et Ceorum vicino vix imputes. Accedit quod ne constat quidem, Genealogum poetam fuisse; qui si ap. Suid. l. c. ob dulcedinem, quae poetarum fere est, dicitur Μελικέρτης (est qui velit Μελίγηρυς) vocatus esse, hoc potius ad Leoprepis filium a Genealogo distinguendum, non ad Genealogum referri debere duo qui praecedunt Suidae articuli docent. Itaque potius iis, quos Beckii collectanea in Fabricii B. Gr. T. II. p. 143. ed. Harl. nominant, in his Bentleio Opusc. p. 170 sqq. concedendum, Parium auctorem duos ante Genealogum ab ipso non nominatum statuisse poetas Simonidas, ex quibus vetustior fuerit avus Leoprepidae, et Leoprepidam ab illo per eminentiam vocari τὸν ποιητήν: ut hereditaria in eorum familiâ poesis fuerit, Ceo Apollinis cultui adhaerente (cf. ad n. 2363.). Bentleius vero quum Simonidem ep. 49. scriptum clarissimi Leoprepidae intelligeret avum dici, merito noluit vel de flore vel de victoria eius ibi agi; quamquam Palm. voluerat supplere καὶ [αὐτός, ἐφάνη Ἀθή]νησι, et Seld. victoriam eius memoratam putarat. Nam quum eius nepos Olymp. 78, 1. fuerit nonagenarius secundum Marmor (ep. 57.), ac proinde anno epochae 49. Olymp. 72, 4. undeseptuagenarius, vel secundum ipsius Leoprepidae verba in epigrammate posita Olymp. 75, 4. Adimanto archonte octogenarius, ac proinde Olymp. 72, 4. duodeseptuagenarius: constat avum tum debuisse iam in limine senectae positum esse. Ut enim minimum annorum numerum et minorem quam Bentleius ipse statuamus, sume avum anno aetatis duodevigesimo uxorem duxisse, quod non inauditum apud Graecos, eique mox natam esse filiam, quae sedecim annis post ei pepererit nepotem Leoprepidam, tamen Olymp. 72, 4. avus iam erat CII–CIII annos natus. Quare Bentl. scripsit: καὶ [αὐτός, τελευτᾷ Ἀθή]νησι. Chandlerum quid afferam? Qui omisit hoc τελευτᾷ, credo lacunae angustiam reveritus, aliud vero non apposuit verbum, locumque imperite vertit. Sed ut ad Bentleium redeam, num verisimile Athenis dici obisse Ceum poetam, non nobilem admodum? Et est aliquid aliud, quod moveat, ut victoriam hoc loco significari et confusos ab auctore in hac epocha Leoprepidam et eius avum censeam, ita ut avo, quem aliunde nosset, tribueret hanc victoriam, quae esset ipsius Leoprepidae. Aeschylum post Marathoniam pugnam, quum elegis poetarum laudarentur et lugerentur, qui ea occubuerant, vicisse Simonides fertur in vita Aeschyli; is non potest alius esse nisi Leoprepis filius, qui ut notissimus simpliciter Simonides vocatur, et flebili sono praestitit. Sollemnia vero illa, quibus decorabantur Marathonii heroes, consentaneum est anno post proelium acta esse Olymp. 72, 4. archonte Aristide. Quis dubitet, quin eadem res commemoretur in Marmore hoc, ei ipsi anno hic adscripta? Quare pro Bentleiano τελευτᾷ dedi νικᾷ, praeferens hoc ei, quod statim paulo post habetur, ἐνίκησεν, propterea quod τελευτᾷ et βασιλεύει in hac epocha dixit: ceterum dicitur νικᾷ et ἐνίκα et ἐνίκησεν, et posse etiam diversa tempora composita ferri docet vs. 89. Statuo igitur, ut dixi, Simonidi avo Leoprepidae Nostrum tribuisse, quod competeret Leoprepidae: quod non est tanti, quanti Genealogi et Leoprepidae personas miscere; id quod Pario imputare nolui. Cui si in nott. critt. ep. 50. id probrum inuro, ut Stesichorum priscum Olymp. 73. collocet, hoc quoque minus est quam id quod nolui illi tribui, propterea quod priscus ille poeta incertioris sane aetatis fuit quam Cei illi Leoprepides et Genealogus, et quod hi Pario quasi vicini, Stesichori patria longe remota. Corollarii loco addo, plures qui Simonidis vitam vel explicuerunt vel attigerunt, inde a Boissyo (Hist. Simonid. p. 132 sqq.) et ipsos victoriam illam Leoprepidae tribuere et anno Olymp. 72, 4. idque ex hoc Marmoris loco; sed Nostrum quoque putant hac epocha Leoprepidem intelligere, quod docui non posse statui. Van Goens autem in libro de Simonide et eidem de Parii marmoris sententia errori implicitus est, et victoriam hanc quasi Olympicam pessime rettulit in Olymp. 73, 1. quem annum re non perpensa retinuit Hermannus Opusc. T. II. p. 145. 153. Postremo de Darii obitu vide Canon. item de numero. Post βασιλεύει addidi vocem Περσῶν ex ep. 44.

Ep. 50. vs. 65–66. Ἀ[φίκετ]ο est Palmerii. Euripidis natales, in quibus Noster sibi constat (vide ep. 60.), rectius plurimi Olymp. 75, 1. ponunt. Stesichoros Parius duos habet, eumque, qui ep. 73. Olymp. 102, 3. vicisse dicitur, τὸν δεύτερον vocat: itaque hic ep. 50. scriptus illi est ὁ πρότερος, neque antiquiorem agnoscit Parius. Magnus sane hic error est, quod priscum Stesichorum circa Olymp. 75, 1. collocat; manifesto enim hunc habuit pro prisco illo, qui Olymp. 33–37. natus et Olymp. 55–56. defunctus videtur. Causa erroris haud dubie ea est, quam significat Kleinius de Stesichoro p. 5 sqq. Propagata quippe in Stesichori prisci familia poesis est; quodsi aetates triginta annorum computamus, qui ep. 50. comparet, a noto illo prisco erit quintus, et qui ep. 73. scriptus est, nonus, ita ut avorum avis cognomines nepotes fuerint. Hoc reperies subductis ad Kleinii rationes calculis, quamquam ille aliquot aberravit annis. Et quod Aristoteles Rhet. II, 20. ad priscum illum Stesichorum et Phalarin tyrannum refert, id quum Conon ap. Phot. cod. 186. 42. de Stesichoro Gelonis aequali prodiderit, intelligitur etiam Cononem Stesichorum aliquem circa Olymp. 75. viventem nosse. Ceterum malim Στησίχορος [ὁ] ποιητής.

Ep. 51. vs. 66–67. Egregie Chandl. ex lapide dedit καὶ τὸν Ἄθω διώρυξε, quam rem cum ponte Hellesponto iniecto coniungere solent veteres (vide mea in Plat. Min. et Legg. p. 193.). Archontis verum nomen est Καλλιάδης, quem primus nominat Herodotus VIII, 51. male aliis dicitur Καλλίας. Cf. Clinton. Fast. Hell. p. 28. Reliqua vide in Canon.

Ep. 52. p. 67–69. *Athenienses* dicuntur Plataeis vicisse, quum tamen adversus Persicum exercitum *Lacedaemonii* potissimum dimicarint. De scriptura ΕΡΡΥΗ vide var. lect. Palm. ἐῤῥύηκ[εν ἐν Σικ]ελίᾳ; sed

perfecto locus non est. Mitto Prideauxiana, quorum alterum ἔῤῥευκεν eodem laborat vitio, alterum ἠρύχϑη barbarum est, neutrum vero litteris traditis congruum. Neque his accommodatum Chandleri ἐῤύη[σε. Ἐῤῥύη certum. Thucyd. III, 116. ἐῤῥύη δὲ καὶ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης. Quod addidi κ[αον s. κ[αῖον, non videtur absonum; fortasse insuper addendum τὰ ante ἐν Σικ. Tum Αἰτνίαν barbarum mutavi in Αἴτνην, IA in H. Περὶ τὴν Αἰτν[α]ίαν coniicias; sed nihili est haec dictio.

Ep. 53. vs. 69–70. Vox Συρακουσῶν a Lyd. suppeditata prorsus explet lacunam; de Syracusiis rebus Noster etiam ep. 31. 55. 62. 74. nusquam de Gelensium rebus: quo minus probabile est Palmerianum ἐν Γέλᾳ, a veritate historica insuper magis etiam recedens quam illud. Vide Canon.

Ep. 54. vs. 70–71. Simonidis victoria, quae archonte Adimanto illi contigerit Athenis, ab ipso memoratur in epigrammate notissimo, quo se tum octogenarium fuisse docet. Est vero Leoprepis f. poeta clarissimus, non iste Genealogus. Cf. ad ep. 49. Statuae Harmodii et Aristogitonis aheneae iam collocatae sunt mox post pulsum Hippiam, quo anno Romae exacti reges (Plin. H. N. XXXIV, 9.), Olymp, 67, 4. Has fecerat Antenor (Pausan. I, 8, 5.); Susa translatas a Medis restituit vel Alexander (Arrian. Exp. Alex. III, 16. VII, 19.) vel Antiochus (Pausan.), videruntque eas Athenis Arrianus et Pausanias. Interim novae repositae erant, quas Critias fecit, et has quoque vidit Pausanias. De novis his dicit Noster. Cf. Thiersch. Epoch. hist. art. p. 128 sqq.

Ep. 55. vs. 71–72. Vide Canon.

Ep. 56. vs. 72. Recte scribitur Σοφίλλου, ut in noto de Sophocle epigrammate Anthol. Palat. VII, 21. παῖδα Σοφίλλου, ubi metrum scripturam evincit. Σοφίλος s. Σόφιλλος est a primitivo σοφός; aliud prorsus nomen Σώφιλος. Sophocles Nostro Olymp. 77, 4. dicitur annos XXVIII natus esse; igitur lucem vidit Olymp. 70, 4. a quo anno etiam in Sophoclis Vitae loco quodam eius aetatem computari docuit Hermannus Opusc. T. II. p. 161. Suidas eiusdem natales falso in Olymp. 73. refert; sed unice sequendum id in Vit. Soph. testimonium, quod addita diserte *archontis Philippi* nota Sophoclem natum docet Olymp. 71, 2. quod fortasse ex Philochoro fluxit. Hoc iam olim probavi Gr. trag. pr. p. 49. 102. et in Comm. I. de Soph. Antig. c. 7. (Act. Acad. Boruss. 1824.), probat etiam Clintonus Fast. Hell. p. 23. Sibi tamen constat Noster, ep. 64. Sophoclem dicens obisse Olymp. 93, 3. annos natum XCI. Sed Diodorus XIII, 103. Sophoclem eodem hoc anno nonagenarium obisse scribit, quod annumerato, ut subinde fit, et natalium et mortis anno refertur ad Olymp. 71, 2. archonte Philippo. Ceterum non illo anno, sed Olymp. 92, 2. me Sophoclem obisse censere singulari de causa, noto in Canone ep. 64. De victoria hac Sophoclis vide collectanea nostra Gr. trag. pr. p. 101. et Clintoni Fast. Hell. p. 37 sq. Iudices dedit archon, quem vocant, eponymus (Plutarch. Cim. 8.), qui solis magnis Dionysiis praeest, ceteris non item; igitur victoria magnis Dionysiis parta. De archontis nomine vide Canon.

Ep. 57. vs. 72–73. De *Simonide* vide ad ep. 49. 54. qui quum ipse testatus sit, se Olymp. 75, 4. fuisse octogenarium, Olymp. 78, 1. habuit annos LXXXIX. ad quam aetatem eum pervenisse Olymp. 78. defunctum tradit Suidas. Tamen si Olymp. 75, 4. incipiente habuerit iam octoginta annos, et extremo anno Olymp. 78, 1. defunctus sit, potuit hoc anno nonagenarius vocari; id quod facit Noster. De *lapide isto caelo sive ex aëre delapso* loquuntur plurimi; nec res est dubia. Noster mihi videtur superstitione ductus rem cetera veram annotasse; quamquam contraria Robertsonus ratione auctorem, quippe falsarium, putat saeculo vixisse fabellis et superstitionibus non iam delectato, ideoque non addidisse, lapidem esse caelo delapsum. Unde vero delapsum putaverit nisi ex caelo vel aëre? Aliunde enim nisi illinc nihil delabi in tellurem potest. Nota vero ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς esse *ad Aegos flumen*; non enim flumini illapsus lapis, sed iacuit in solo: sic Plinius H. N. II, 59. eum dicit fuisse *ad Aegos flumen*, magnitudine vehis, Diog. L. II, 10. περὶ Αἰγὸς ποταμόν, et similiter Philostratus Vit. Apollon. I, 2. Primus inter superstites scriptores huius lapidis meminit Aristoteles Meteor. I, 7. ὅτε ὁ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἔπεσε λίϑος ἐκ τοῦ ἀέρος: sed memorarat iam qui tum ipsum vixit, Diogenes Apolloniates; vide Stob. Ecl. phys. I, 25. p. 508. ed. Heeren. Theodoret. Gr. aff. cur. IV. p. 797. ed. Hal. Rem Anaxagoram fabulantur praedixisse (Diog. L. Plin. ll. cc. Ammian. Marcellin. XXII, 8, 5. coll. XXII, 16, 22. et Tzetz. Chil.). Nempe consequens fuit Anaxagorae placitis, ex sole aliisque caelestibus corporibus violentiore motu posse aliquid abruptum delabi; unde nata fabula, quasi ad Aegos flumen casurum lapidem Anaxagoras dixerit. Vide Silenum ap. Diog. L. II, 11. Plutarch. Lysandr. 12. ubi de eo saxo agitur uberrime. Archon oblitteratus ap. Diog. L. ubi viderunt intt. scribendum: ἐπὶ ἄρχοντος – – – δίμυλον λίϑον ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν. Plinius refert ad Olymp. 78, 2. unius anni discrimine; Eusebius in Graeco et Latino Canonis exemplo ad Olymp. 78, 4. verbis prope iisdem quibus Marmor, sed addito ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; cf. etiam Chron. Gr. p. 54. Chron. Hieron. p. 32. Apud Maium p. 389. locus depravatus est.

Ep. 59. vs. 74–75. Γέλ]ᾳ debetur Palmerio. De archonte, quo obierit Aeschylus, consentit Schol. Aristoph. Ach. 10. Quot annos eius vita expleverit secundum varias rationes, vide ap. Hermann. Opusc. T. II. p. 161.

Ep. 60. vs. 75–76. De Euripidis natalibus vide ad ep. 50. de numeri supplemento cf. Canon. Ἦ]σαν recte dedit Chandl. ut ep. 55. est ἦν; Palm. ἐβίω]σαν.

Ep. 61. vs. 76–77. De nomine archontis vide Canon.

Ep. 62. vs. 77. Falsum numerum cur retinuerim, vide in var. lect.

Ep. 63. vs. 77–78. Lacunam explevit Palm. a quo in solo numero vitae Euripidis annorum discessi. Hic enim et cum eo ceteri dederunt annos 77, ex annis

in Marmore ep. 50. et 63. scriptis, qui sunt 222 et 145, instituto computo; nos vero sequimur veros archontum annos eorum, ad quos pertinent epochae: et haec est sola recta ratio. Dedi igitur annos 78; tot enim conficiuntur ab Olymp. 73, 4. ad Olymp. 93, 2. De anno quo obierit Euripides, vide ad Canon. Falsum epochae numerum 145 cur retinuerim, vide in var. lect.

Ep. 64. vs. 78-79. De numero annorum, quos vita expleverit Sophocles, vide ad ep. 56. de anno obitus dico in Canone ad h. l. Seld. in Canone suo dedit ἀνέβαινεν; Palm. ἀνέβη, quod corruptum a Chandl. reduxit Porsonus. Addidit Prid. εἰς Περσίδα (hoc certe voluit, sed scripsit aliter), Chandl. ἐπὶ τὸν ἀδελφόν; neutro opus esse videas ex ep. 66. Ubi quum habeas reditum τῶν μετὰ Κύρου ἀναβάντων, hic locus manifesto ad anabasin Graecorum illorum ipsam pertinet, negante licet Palmerio: at puerili errore Noster hanc in Olymp. 93, 3. rettulit, quum suscepta Olymp. 94, 4. sit. Hoc unum concesserim, priorem Cyri in Asiam ascensum sive iter patre Dario superstite susceptum huic errori occasionem dedisse: id enim iter Diodorus XIII, 104. in Olymp. 93, 4. proximum ab hac epocha annum refert. Mox Seld. in lapide esse προτέρου docet; Chandl. quum hoc iam agnoscere non posset, dedit Πρ . τ . . ου, quasi Calliae nomini additum fuisset patris nomen, quod a Nostro nusquam factum; et raro omnino, in publicis monumentis numquam id fit. Scio esse, quod obiici queat; sed id pridem removi Commentatione de archontibus pseudeponymis. Noster quum ep. 59. priorem Calliam archontem πρότερον dixerit, hoc loco necessario voluit δευτέρου vel ὑστέρου, quod viderunt Lyd. et Palm. et προτέρου hoc loco lapicidae errori debetur. Sed quum alius etiam Olymp. 92, 1. Callias archon fuerit, re vera hic, qui epocham 64. signat, fuit tertius: tamen quod ep. 59. προτέρου, non πρώτου scriptum, patet ep. 64. Parium voluisse δευτέρου, non τρίτου. Excuses vero hoc δευτέρου, si Noster archontem Olymp. 92, 1. putaverit Καλλέαν vocatum, ut is, qui ep. 70. scriptus est, in marmoribus audit Καλλέας, credo quod ipse sic suum signavit nomen: neque ei excusationi hoc obstat, quod ep. 70. δευτέρου non appositum: quippe in his notis apponendis non constans Noster (vide ad ep. 34. nott. critt.). Quamquam autem Καλλίας et Καλλέας non diversa nomina sunt (cf. ad n. 1758.), tamen praestat ista excusatio, quam quae voci sive προτέρου sive δευτέρου explicandae attulerunt Seld. Prid. Stanleius ad Vit. Aeschyl. p. 712. Corsinus Fast. Att. T. III. p. 260. relatu non digna.

Ep. 66. vs. 79-80. Lacunam explevit Palm. Noster cum Demetrio Phalerensi ap. Diog. II, 44. et aliis Socratem dicit obisse, postquam vixerit annos septuaginta. Socrates, quum eius ageretur causa, et ipse damnaretur, quod triginta diebus ante eius mortem factum est (Fischer. ad Plat. Criton. 1.), postridie quam navis Delum profectura coronaretur, habuit plus quam septuaginta annos (Plat. Apol. Socr. p. 17. D. ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα). Obiit vero Olymp. 95, 1. post Deliaca Thargelia Thargel. d. VI. vel VII. circiter acta, reduce Delia navi; natus ab Apollodoro fertur Thargelionis d. VI. (Diog. L. II, 44.), archonte Apsephione Olymp. 77, 4. ex eiusdem Apollodori rationibus. Sic vero tantum anni 69 conficiuntur a Thargeliis Olymp. 77, 4. ad Thargelia Olymp. 95, 1. Neque expleveris annos plus quam septuaginta, quot postulantur, si eum Corsino F. A. T. II. p. 46. Apsephionem statuas Olymp. 77, 3. secundo semestri archontem fuisse, et computes inde a Thargelionis d. VI. ad tempus actae causae Olymp. 95, 1. Quapropter mihi persuadeo, Apollodorum Apsephionis annum ut Socratis natalem ita tantum repperisse, ut eum septuagesimo vitae anno post Thargelia coepto perisse statuens retro computaret annos 69. Socratem vero aliquanto prius natum esse, non modo Olymp. 77, 3. sed fortasse potius Olymp. 77, 2. Sic vixerit annos 71 et aliquot insuper dies.

Ep. 67. vs. 80-81. Dedi valde incertum Chandleri supplementum de *Astydamante priore* Olymp. 95, 2. primum docente ex Diod. XIV, 43. ductum, ΑΠ in ΑΣ mutato. Baumg. quoque de Astydamante cogitarat; et certe, si ep. 67. de prima eius didascalia agebatur, ut habes in supplemento, non erat cur ab Astydamante reponendo deterreret eum ep. 71. ubi de Astydamantis victoria ad Olymp. 101, 4. dicitur. Ceterum quum ep. 71. Astydamas simpliciter nominatus sit, nullo, quod eum ab altero distingueret, additamento adiecto, ep. 67. aut de eodem dictum fuit, aut de Astydamante non dictum. Insignem de utroque Astydamante locum Scholiorum Aristoph. Av. 282. (coll. Suid. v. Φιλοκλῆς) olim emendavi Gr. trag. princ. p. 33. ubi tamen per homoeoarcton excidere voces ἐκ τούτου δὲ Ἀστυδάμας, nec verum plane assecutus sum. Verba haec sunt: Γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγῳδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ Ἄρης Μόρσιμος· ἐκ τούτου δὲ Ἀστυδάμας· ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ. Scribendum vero: εἷς μὲν ὁ Φιλοπείθους υἱός, ἕτερος δὲ ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ ἦν Μόρσιμος· ἐκ τούτου δὲ Ἀστυδάμας· ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος Ἀστυδάμας, ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ. Vox ἀπόγονος ambiguae significationis est; notat modo nepotem, modo abnepotem, h. l. pronepotem. Prior Astydamas est pronepos sororis Aeschyli, quae Philopithi nupserat, alter eiusdem abnepos. Unde computatis aetatibus Clintonus Fast. Hell. p. 93. 111. ep. 67. maiorem Astydamantem intelligit, qui Suidae Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτης, et ep. 67. minorem, qui Suidae ὁ νέος, υἱὸς τοῦ προτέρου. Mihi, ut dixi, hoc constat, ep. 67. aut non scriptum fuisse Astydamantem, aut eundem qui ep. 71. nec video, quare maior Astydamas qui Olymp. 95, 2. primum Athenis docuerit, non potuerit Olymp. 101, 4. victor inscribi Athenis. Non enim dicitur primum vicisse; et ut ad primam victoriam referendam ep. 71. putes, potuit fieri, ut tragicus multis iam externis victoriis nobilitatus Athenis tamen tum primum vicerit. Ceterum maior Astydamas vixit sexaginta annos (Diod.).

Ep. 68. vs. 81. Ad diversa duo nomina gentilicia ducunt vestigia, Με[σαμ]βριανὸς vel [Σηλ]υβριανός. Nomen poetae inveniri nequit: quamquam n. 2054. Mesambrianus nominatur *Aulosthenes*, ut videtur, quod nomen credas usitatum fuisse in musicorum et maxime tibicinum familia; et dithyrambicum ex tali familia poetam prodire potuisse quis neget? Ac mutato Ξ in Α congruunt reliqua voci Αὔ]λοσ[θένης ὁ - - - Et haec quidem ambigua sunt; sed pessima Chandleri coniectura Ξ[άνθ]ος [ὁ ποιητὴς Σαρδι]ανός, quem nemo novit. Semlerus de Philoxeno Cytherio, Baumg. de Polyido vel Milesio Timotheo cogitabant.

Ep. 69. vs. 82. Malim [ὃ] διθ. De numero annorum Philoxeni 55 (non 60) vide var. lect.

Ep. 70. vs. 82-83. Anaxandridem in Olymp. 101. refert Suidas loco cetera corrupto; cf. Meinek. Qu. Scen. Spec. III. p. 24. In lacuna aut πρῶτον ἐδίδαξεν aut cum Palm. ἐνίκησεν scribendum; Prid. addidit Ἀθήνησιν. Numerum restituit Seld. Archon ap. Diod. XV, 28. Καλλίας scribitur; Καλλέας audit n. 158. §. 1. 8. et sic haud dubie signabat ipse.

Ep. 71. vs. 83. De *Astydamante* vide ad ep. 67. *Cometae* huius meminit Aristoteles Meteor. I, 6. ubi nunc recte legitur ἐπὶ Ἀστείου ἄρχοντος: apparuit vero hieme; cauda eius δοκὶς s. δοκὸς vocata (non ὁδός, quod apud Aristotelem editur), ut docet Diodorus XV, 50. (ad Olymp. 102, 1.) ὤφθη μὲν γὰρ κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ πολλὰς νύκτας λαμπὰς μεγάλη καομένη, ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα πυρίνη δοκίς: cf. ibi Wessel. Ex Callisthene de eo refert Plinius H. N. VII, 5. Pugnam eo Leutricam portentam esse posthac creditum, ad quam Noster transit statim. Supplementum est incertum. Seld. κατεκάη δὲ τότε κα[ὶ οὐρανός, Palm. κα[ὶ πυρίνη δοκὶς ἐν οὐρανῷ et praeterea aliud, Prid. κα[ὶ ἐν οὐρανῷ μέγας κομήτης, Chandl. κα[ὶ ἐν οὐρανῷ ἡ μεγάλη λαμπάς. Nostrum proxime accedit ad Diodorum; de industria vero devitavi istud καί.

Ep. 72. vs. 83-85. In priore lacuna Seld. ἀφ' οὗ ἡ μάχη ἐν Λεύκτροις, Prid. ἀφ' οὗ ἐν Λεύκτροις μάχη; quod ego dedi, commendant ep. 48. 51. 52. Secundam lacunam, quae olim continuo post Φρασικλείδου incipiebat, sic explebat Palm. ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων; sed Prid. nulla nova epocha incepta: καὶ ἐτελεύτησε Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων] βασιλεύ[ς, temere mutans traditam vs. 85. init. lectionem. Corsinus Fast. Att. T. IV. p. 8. καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Μακεδόνων: idem quod huc rettulit Dodwelli supplementum, id pertinet ad ep. 74. Chandlerus: κατὰ τοῦτον δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀμύντου Μακεδόνων. Equidem ex Forst. posui ΚΑΙΟΑΛ, quibus litteris cetera verba accommodavi; malim tamen abesse articulum ante Ἀλέξ. Alexander II. Macedoniae regno potitus est Olymp. 102, 3. (Diod. XV, 60.): quod Noster facile potuit in priorem hunc annum transferre. Ceterum hic Alexander vulgo perhibetur non ultra annum regnasse; at periit demum Olymp. 103, 1. (Diod. XV, 71.) eique debere plus quam annum concedi etiam ex aliis rebus demonstrat Clintonus Fast. Hell. p. 226. Eiusdem Alexandri obitus sine controversia memoratus est ep. 74. Olymp. 103, 1. Nihili vero est Baumgartenii coniectura, qui hac ep. 72. Alexandri Pheraei tyrannidem scriptam fuisse putabat; cui rei non convenit vox βασιλεύει. Ceterum Pausanias VI, 5. hoc sane anno Alexandrum Pheraeum putat iam fuisse tyrannum; sed vide Clinton. p. 144. et 288. et intelliges illum Olymp. 102, 4. esse tyrannide potitum.

Ep. 73. vs. 85. De Stesichoro cf. ad ep. 50. Praeter dictionem ἐν Ἀρκαδίᾳ a Prid. additam reliqua supplevit Palm. De archonte et anno vide Canon.

Ep. 74. vs. 86-87. De Alexandri II. Macedonis obitu et Ptolemaei Aloritae initio agi quum Seldenus in Canone annotasset, Palm. supplementum iusto brevius dedit hoc: Ἀλε[ξά]ν[δρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος βα]σιλεύει. Dodwellus Ann. Xenoph. p. 278. Ἀλε[ξ. δολοφονηθέντος Πτολ. τῶν Μακεδόνων βα]σιλεύει. Reduxi τελευτήσαντος ex usu Nostri, et cum Chandl. abieci articulum τῶν. Denique inserui vocem ὁ Ἀλωρίτης. Re vera haec ad a. Olymp. 103, 1. pertinere, ad quem refert Noster, docui ad ep. 72. Alexandrum Pheraeum inferre voluerant Lyd. p. 228. 282. et Prid. (cf. ad ep. 72.) sed is ἐτυράννευσε, non ἐβασίλευσεν.

Ep. 75. vs. 87-88. Ἱρὸν ferri posse doceo in Introd. 1. De Phocensibus agitur et Delphico templo; res vero incidit inter Olymp. 103, 1. et 105, 4. demonstrantibus epochis contiguis, eaque acta Nostro ἄρχοντος Κηφισοδώρου. Hic archon notante iam Seld. sine controversia signavit annum Olymp. 103, 3. qui quum a Delphici templi per Phocenses sive occupati sive direpti anno nimium absit longe, Freretus p. 197. censet hoc loco non de ea re dici, sed de Cirrhaei soli occupatione, ob quam irrogata Phocensibus multa est; eam multam ne solverent, suscepere deinceps bellum (Diod. XVI, 23.). At supersunt verba τὸ ἐν Δελφοῖς ἱρόν: ultima vox Frereti aetate nondum ex lapide enotata si illi innotuisset, missam fortasse fecisset istam suam sententiam. Quodsi nihilominus hanc quoque lectionem censueris Frereti opinioni accommodari posse, sumpta vaga aliqua formula, ut ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱρὸν [ἠδίκησαν, cogites Nostrum pressius et satis accurate loqui, ac desiderari tale quiddam, ἀφ' οὗ Φωκεῖς [τὴν Κιῤῥαίαν sive τὴν ἱερὰν γῆν εἰργάζοντο (cf. n. 1688. et nott.), et ne posse quidem certo anno tributam soli vacui occupationem esse, quae paulatim fit, uno et altero agricola abscindente et exercente sacrorum fundorum particulas, dum non attendunt ad delictum qui huius rei curam habent Amphictyonici magistratus, donec maligni rem denuntient. Itaque de templo ipso agitur, non de Cirrhaea terra; illud vero captum a Phocensibus Olymp. 105, 4. (Clinton. Fast. Hell. p. 124.), nondum tamen direptum: initio enim Phocenses praetexebant sese neutiquam expilare templum constituisse (Diod. XVI, 24. 27. 30.). Sed hoc loco prima initia rei memorari, non extremam vim, docere videtur tempus a Marmore assignatum, quod est ante Olymp. 105, 4. ut supra dixi: igitur non ἐσύλευσαν s. ἐσύλησαν cum Palm. et Lyd. sed cum Baumg. κατέλαβον a me additum est. Iam vero in hac historiae luce Parius non potuit novem annis aberrare; itaque annus, cui

rem assignat, non potest esse Olymp. 103, 3. Et succurrit archon Κηφισόδοτος apud Diodorum et Dionysium in Dinarcho p. 115. 44. ed. Sylb. Olymp. 105, 3. cui anno quidni tribuerit Noster, quod in proximum inferiorem rettulerit Diodorus? Ita iudicarunt etiam Lyd. Prid. Chandl. Clinton. Fast. Hell. p. 124. Sic numerus Marmoris debuit 94 esse, quem restituit Prid. Palmerius vero numerum 100 dedit, homonymia archontum suspicans deceptum Parium rettulisse ad archontem priorem simili nomine usum, quae deberet ad posteriorem referre: at neque commoda haec maximi erroris excusatio, neque Olymp. 103, 3. quo anno ille quem voluit archon fuit, competit numero 100, sed 102. Ceterum si Marmoris lectionem incertam putes, potest Κηφισοδ[ότ]ου corrigi; nihil tamen mutavi, quod in Fastis, quos Noster sequitur, archon Olymp. 105, 3. potuit Κηφισόδωρος scriptus esse, etsi in recentioribus Diodori et Dionysii exemplis erat Κηφισόδοτος. Non pro mea re afferam Κηφισόδωρον archontem apud Isaeum in oratione pro Eumathe (Dionys. Halic. Is. p. 105. 15.), licet hunc in Olymp. 105, 3. referat Clintonus p. 124. quod de hoc in utramque partem disputari potest: concedo tamen pugnae navalis illo loco mentionem deducere in Olymp. 105, 3. Superest ut removeam difficultates plures, ex quibus una Freretum induxit, ut de anno epochae 75. aliter statueret, eumque putaret in Olymp. 103, 3. referendum esse. Quippe si ep. 75. annum statuimus Olymp. 105, 3., quum vs. 90. Agathocles archon Olymp. 105, 4. scriptus sit, omnia quae vs. 88. inde a formula Ἀφ᾽ οὗ scripta sunt usque ad vocem Ἀγαθοκλέ[ους vs. 90. debent unam constituere epocham, quae iam videtur iusto amplius spatium occupare. Accedit quod vs. 88. litterae ET, quae lacunam praecedunt, possunt deducere ad ἔτ[η - - -, ita ut iam ab ipso vs. 88. terminanda videatur epocha post ep. 75. proxima, nisi quod post annorum notationem addita potuerunt alia esse, ut solet (cf. ep. 55. 60. et alias); deinde commodissime novam inceperis epocham a poetae victoria, quam Noster amat primo loco ponere epochae signandae causa, quo rettuleris vs. 90. vocem superstitem ἐνίκησεν. Porro quae epocha nostra 76. de Philippo II. Macedone ac de Artoxerxe et Ocho habes, ex veris calculis non pertinent ad annum Agathoclis Olymp. 105, 4. sed prius ponenda sunt (vide Canon. ep. 76.): quae una res movit Freretum, ut quae post ep. 75. scripta vs. 88. 89. sunt, non Agathoclis anno sed priori alicui tribueret aliam epocham signanti; quo facto ep. 75. expelletur ex Olymp. 105, 3. Nihilominus ex iis, quae supra dixi, mihi firmum stat, epocham 75. referri ad Olymp. 105, 3. sed suspiceris, vs. 90. erratum a lapicida esse, cuius negligentiam aliquoties notavimus, et debuisse illum pro Agathocle alium posteriorem archontem ponere, quippe Elpinem Olymp. 106, 1. qui solus superest ante Callistratum Olymp. 106, 2. (vs. 91.). Sic Timothei obitum vs. 88. scriptum et reliqua, quae ea epocha comprehendit, signaverit Agathocles Olymp. 105, 4. inter epocham Phocici templi occupati Olymp. 105, 3. et Elpinem archontem Olymp. 106, 1. interiectus, et Elpinis anno vicerit ille, de quo vs. 90. dictum erat ἐνίκησεν. Quid quod vs. 90. non ΠΔΔΔΔIII, sed ΠΔΔΔΔII in lapide esse affirmat Forsterus? Et numerus 92 exacte quadrat in Elpinis annum, nullo modo in Agathoclis. Denique hac ratione sustuleris difficultatem universam, excepta ea, quae in Philippi II. Macedonis et regum Persicorum rebus posita est; haec vero tanta non videtur, ut in ea haerendum sit (vide Canon. ep. 76.). At ne cetera quidem argumenta ita gravia sunt, ut lapicidae imputes istum, quem dixi errorem, sed concedendum est, et epocham 75. referri ad Olymp. 105, 3. et epocham 76. ad Olymp. 105, 4. nullamque inter illas aliam intercessisse, epochaque una eademque comprehendi ea omnia, quae vs. 88–90. inter Ἀφ᾽ οὗ et Ἀγαθοκλέ[ους scripta erant. Primum enim satis ampla spatia occupant etiam aliae epochae, ut ep. 9. 10. etc. atque illud ET vs. 88. ante lacunam comparens non necessario fuit ἔτ[η, sed potest alia ratione suppleri, quam dicam ad ep. 76. ἐνίκησεν autem vs. 90. non opus est ut de poetae victoria dictum sit, sed potest ad bellicam aliquam victoriam referri. Postremo Forsteriana lectio numerum 92 pro 93 offerens dubitari potest num certa sit (cf. var. lect.). Et haec quidem diligentius hoc statim loco exposui, ut simul viam munirem ad tractandam epocham sequentem.

Ep. 76. vs. 88–90. De Timothei obitu vide ad Canon. Seldenus post Timothei epocham inserit aliam sic conceptam: [Ἀφ᾽ οὗ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου τῶν Μα]κεδόνων βασιλεύει, καὶ Ἀρτοξέρξης ἐτελεύτησεν, Ὦχος δὲ ὁ υἱὸς β[ασιλεύει τῶν Περσῶν, ἔτη - -], deinde vero alii epochae tribuit quae vs. 90. init. scripta sunt. Similiter statuere Freretum vidimus ad ep. 75. Sed hoc fieri non posse iam docui ad ep. 75. Itaque haec omnia usque ad vocem Ἀγαθοκλέ[ους vs. 90. epochae Timothei adiicienda sunt cum Lyd. Prid. Chandl. Unde simul colligitur vs. 89. ET ante lacunam non esse ἔτ[η. Chandl. neglecto ET dedit Seldeni supplementum, mutato tamen pro sua ratione initio et fine; scripsit enim: ἐτελεύτησεν, [ὁ δὲ Φίλιππος Ἀμύντου etc. et in fine [τῶν Περσῶν, καὶ - -]. De Philippo Amyntae f. agi certum est; sed ET postulat aliam supplementi initialem vocem. Commodissimum vero est: ἐτ[ελεύτησεν δὲ καὶ Περδίκκας, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μα]κεδόνων βασιλεύει. Perdiccam inferre iam Baumg. voluit, et ἐτελεύτησεν ac reliquum supplementum, sed brevius expressum, vidi posthac etiam Forstero placuisse. Omisi vero articulum ante Μακ. ex usu et Nostri consuetudine; eundem omisi posthac ante Περσῶν (cf. vs. 44.), in reliqua lacuna explenda usque ad vocem Περσῶν Seldenum secutus. Has autem res non nimium distare ab anno, cui tribuuntur, docet Canon. Merito Freretus p. 198. exagitat Lydiati levitatem, qui spreta Marmoris fide statim post verba de Timotheo dicta neglecto illo ET et reliquis omnibus scribit: καὶ Φιλίππους τὴν πόλιν ἔκτισεν ὁ Φίλιππος Μακεδόνων βασιλεύς, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φεραῖος ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἐδολοφονήθη, καὶ τοὺς Διονυσίου στρατηγοὺς ὁ Δίων] ἐνίκησεν: quae paucis mutatis retinuit Prid.

et Prideauxiana rursum Corsinus Fast. Att. T. IV. p. 21. vapulans ideo Clintono Fast. Hell. p. 289. Ceterum post Περσῶν addidi καὶ cum Chandl. De Dionis victoria agi incertum est: igitur praetuli cum Chandl. lacunam relinquere vacuam. Anne fortasse notata erat victoria Chiorum de Atheniensibus (Diod. XVI, 7.)? Quodsi statuas, dux Chiorum subiectum fuerit ad verbum ἐνίκησεν. Numerus annorum ex fide Seldeni et Chandleri est 93; Forsterus in lapide esse refert 92, quod ferri non potest nisi si lapicidam errasse statuas (cf. ad ep. 75.).

Ep. 77. vs. 90–92. ut videtur. Superstes ἐγ]ένετο ad Alexandrum natum referunt interpretes inde a Prid. natus autem Alexander anno ante, Olymp. 106, 1. Mihi, quum Phocicarum turbarum initia ep. 75. scripta habeamus, probabile est, nostra hac epocha 77. ipsum Phocense bellum memoratum esse, cuius initium varie alias definitum in Callistratum archontem rettulit etiam Diodorus XVI, 23. Philosophum, cuius deinceps mentio facta fuit, Prid. putat esse Aristotelem: quam in rem Chandl. supplevit: ἦν δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλό]σοφος [κα]τ[ὰ τοῦτο[ν. Ego retenta lectione Marmoris τούτου ita explevi, ut Plato quoque nominaretur, qui huic anno magis competit quam Aristoteles: ceterum nihil certi posse extricari liquet.

Ep. 78. vs. 92–93. Et numero annorum et archonte oblitteratis, quid sit illud Καλλι, decernere non licet, nisi quod non est Κλέαρχος, de quo inter alia cogitarat Prid. Ad Callippum Syracusarum tyrannide potitum rettulere Lyd. et Prid. quem more suo sequitur Cors. Fast. Att. T. IV. p. 24. Rectius Chandl. omisit supplementa: a quo non desciscere debebat Wagnerus.

III.

CANON CHRONICUS.

Ann. Marm.	*P. I. annus medius.*	*Ante Olymp. 1.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*	
1318 (1317) *a. Chr.* 1582. (1581.)	3132 (3133)	806 (805)	Cecropis I. regis a. 1.	1.	Cecrops I. Athenis coepit regnare; Cecropia vocata quae prius Actica. Eusebio initium Cecropis est n. CDLXI. qui, quum numero 2697 addito ad Eusebianum numerum huic respondens annus P. I. inveniatur, est a. P. I. 3158. Igitur Nostri epocha Eusebianam annis $\frac{26}{25}$ praecedit, quae differentia per regum Atticorum omnium initia propagatur ad Demophontem usque; posthac quomodo ea mutetur et ante Aeschylum perpetuum archontem desinat, vide ad ep. 27. Ceterum Lyd. p. 235. ingeniose docet, huius differentiae vestigium in ipsis Eusebianis inesse, dum Deliaci templi exstructio, quae quippe certo anno assignata esset qualiscunque periodi, modo in Cecropis annum 37. (Can. Gr. p. 110. Hieron. Can. p. 76.) modo in annum Amphictyonis 4. refertur (Hieron. Can. p. 78.): quae differentia est 26 annorum. Simile habes ep. 4. et 6. item 12. ubi vide nostra. Eusebii Canoni satis convenit, quod in Triopae Argivi aetatem incidit Cecrops secundum Tatianum adv. gent. et hinc Clementem locis aliquoties deinceps afferendis, atque ipsum Eusebium P. E. X, 9. 11. Excerpta barbara p. 76. a Cecrope ad Olymp. 1. computant annos 814, et ad Creontem (Olymp. 24, 2.) annos 907, $\frac{8}{9}$ annos plus quam Noster, a Cecropis initio vero ad finem Menesthei annos 384, decem plus quam Noster. Corruptus sit necesse est locus Clementis (Strom. I. p. 336. ed. Col.), ubi a Cecrope ad Alexandrum Magnum anni 1828 putantur et a Demophonte ad eundem anni 1250. Orosius I, 9. Amphictyonem Atticum regem 810 annis ante Romam conditam assignans antiquiorem Cecropis epocham ante oculos habuit quam Noster.
1310 (1309)	3140 (3141)	798 (797)	Cecropis I. regis a. 9.	2.	Deucalion regnat Lycoreae ad Parnassum. Eusebius a. 20. ex Pontaco, ex Scaligero a. 16. eiusdem regis assignat, P. I. 3177. vel 3173. (Can. Gr. p. 109. Hieron. Can. p. 75. ed. Scalig.).
1268 (1267)	3182 (3183)	756 (755)	Cranai regis a. 1.	3.	Neptunus accusat Martem ob caedem Halirrhothii; unde Areopagus dictus. Cecropi Noster annos quinquaginta tribuit, ut Eusebius; ita hic annus 1. Cranai est. Res in Gr. Can. p. 110. tribuitur Cecropis a. 41. apud Hier. Can. p. 76. autem a. 39. apud Pontacum a. 49. annis post epocham Marmoris $\frac{16}{15}$, $\frac{14}{13}$, $\frac{24}{23}$.
1265 (1264)	3185 (3186)	753 (752)	Cranai regis a. 4.	4.	Diluvium elapsus Deucalion fugit Athenas. Diluvium etiam Varro ap. Augustin. C. D. XVIII, 10. et Euseb. Chron. Gr. p. 27. sub Cranao ponunt, item Cedrenus a Seld. correctus et Syncellus; sub Crotopo Argivo, qui Cranao aequalis, Tatianus et ex hoc Clemens et Eusebius in Praep. evang. Canon Eusebii et Hieronymi collocant ad annum Cecropis $\frac{30}{31}$, P. I. $\frac{3187}{3188}$, n. Euseb. CDXC. et CDXCI. unius vel duorum annorum discrimine ad Nostrum. Orosius I, 9. Amphictyoni Attico regi et a. 810. ante urbem conditam assignat: quodsi urbis conditae epochâ a Fabio Pictore positâ Olymp. 8, 1. retro putes, reperitur annus ante Olympiades 782. P. I. 3214. Vetus Chronicon Thrasylli ap. Clem. Strom. I. p. 335. Col. diluvium ponit P. I. a. 3201. (Scalig. Can. isag. II. p. 175.)

Ann. Marm.	P. I. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.	
1258 (1257)	3192 (3193)	746 (745)	Amphictyonis regis a. 2.	5.	Amphictyon Deucalionis f. Thermopylis regnat; Amphictyones nomen suum accipiunt instituta Pylaea. Cranao Noster ut Eusebius annos novem tribuit; hinc annus Amphictyonis 2. hic censendus. Amphictyoni vero decem ab Eusebio anni tribuuntur (in Euseb. Armen. p. 135. Mai. anni 9). Qui cum Tatiano ex Argivis regibus computant res gestas, Amphictyonem (Atticum intellige) componunt cum Sthenelo, discedentes paululum ab Eusebiano Canone.
1257 (1256)	3193 (3194)	745 (744)	Amphictyonis regis a. 3.	6.	Hellen Deucalionis f. in Phthiotide regnat, et Hellenes vocantur qui prius Graeci. Canon Eusebii et Hieronymi versio ponunt sub anno Cecropis $\frac{36}{37}$, n. Euseb. CDXCVI. et CDXCVII. iisdem annis Iulianae periodi $\frac{3193}{3194}$.
1255 (1254)	3195 (3196)	743 (742)	Amphictyonis regis a. 5.	7.	Cadmus Cadmeam condit. Eusebius habet n. DCXI. a. P. I. 3308. et plerique alii epocham hanc recentiorem quam Noster statuunt. Sed Herodotus II, 145. eos, qui Graecorum fabulas sequuntur, a Dionyso Cadmi nepote censet ad suam aetatem annos debere mille et sexcentos computare: nisi pro sexcentis Sexaginta reponenda.
1252 (1251)	3198 (3199)	740 (739)	Amphictyonis regis a. 8.	8.	[Eurotas et Lacedaemon in Laco]nica regnant. Lacedaemonem s. Spartam a Lacedaemone conditam Hieronymi Canon p. 78. ponit a. 10. Amphictyonis, Eusebii Can. Gr. p. 112. Erichthonii a. 2. P. I. 3226. et 3228. differentia annorum 28–30: id quod non male convenit supplemento, quod posuimus.
1247 (1246)	3203 (3204)	735 (734)	[Erichthonii] regis a. [3].	9.	Danaus ex Aegypto in Rhodum et Graeciam navigat; Minervae Lindiae delubrum conditum. Annus est Erichthonii 3. Amphictyoni enim decem tribuit Noster annos, quippe cuius canonem usque ad Demophontem non differre ab Eusebio pateat. Cave autem, quod ep. 10. Erichthonii nomini addatur aliquid distinctius, τοῦ τὸ ἅρμα ζεύξαντος, ideo putes ante ep. 10. Erichthonium nondum nominatum fuisse: illius enim additamenti causa in ipsius ep. 10. ratione sita est. Danaidum res in Chron. Euseb. Armen. p. 135. ed. Mai. sub Amphictyone collocantur; secundum Canonem vero Danaus Argis regnare coepit a. 14. Erichthonii, vel ap. Mai. a. 15. itaque differentia maior est quam solet, annorum circiter 36. Lydiatus tamen ex Aegyptiacis epochis argumentando conficere studet, Eusebium Danai iter in annum Erichthonii 4. rettulisse. Orosius ponit a. 775. ante Romam conditam, hoc est ex Fabii calculis a. 747. ante Olymp. 1. duodecim annis ante epocham Marmoris. Erichthonio ap. Euseb. anni tribuuntur quinquaginta.
1242 (1241)	3208 (3209)	730 (729)	Erichthonii regis a. 8.	10.	Erichthonius instituit Panathenaea, quadrigis iunctis; Hyagnis tibias invenit Phrygiamque harmoniam, postquam apparuit Magnae Matris simulacrum, nomosque Magnae Matris, Dionysi, Panis. Curruum iunctorum inventionem Eusebiana Pontaci in a. 17. Scaligeri in a. 14. Erichthonii conferunt. Dionysus Cadmi nepos ex Eusebianis calculis tum nondum natus, ex Nostri rationibus iam natus. Pan Penelopes filius tum nondum natus (cf. Herodot. II, 145.); Noster igitur de Panis parentibus aliud statuebat.
[11]68 (1167)	[3282] (3283)	[656] (655)	Pandionis I. regis a. [32].	11.	Minois regnum; Idaei Dactyli ferrum inveniunt. Pandion I. secundum Canonem Eusebianum Scaligeri habetur n. Euseb. DLXXX–DCXIX. per annos quadraginta, P. I. 3277–3316. Huius anno 32. tribuitur Minois regnum, P. I. 3308. Quodsi Noster eidem Pandionis anno tribuerit regnum Minois, annus Nostro erit P. I. $\frac{3282.}{3283.}$ ante Olymp. 129, 1. anno $\frac{1168}{1167}$. Sic etiam Prid. et Chandl. Hoc igitur secutus sum, etsi non convenit ferri inventio. Nam haec in Eusebiano Canone ad Pandionis I. a. 20. refertur. In Chron. Euseb. Gr. p. 27. Idaei Dactyli sub Erichthonio ponuntur, item in Chronici versione Armeniaca p. 135. ed. Mai. Thrasylli Chronicon ap. Clem. Strom. I. p. 335. ed. Col. Idae incendium et ferri inventionem refert ad a. P. I. 3274. (Scalig. Can. isag. II. p. 175.)
1145 (1144)	3305 (3306)	633 (632)	Erechthei regis a. 15.	12.	Ceres in Atticam profecta fruges plantat. Erechtheo ap. Euseb. anni quinquaginta tribuuntur, et huius primo anno raptus Proserpinae apponitur in Canone Eusebiano. Erechtheo rege Cereris adventum assignant etiam alii; ex ceteris sententiis eam refero, quae illum Pandione I. rege contigisse narrat. Ab hac parte stant Apollodorus III, 14, 7. et Euseb. Chron. Gr. p. 27. Tatianus autem et hinc Clemens atque Eusebius Praep. evang. hanc rem et confines in Lyncei Argivi regis aetatem redigunt, qui ex

Ann. Marm.	*P. I. annus medius.*	*Ante Olymp. 1.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*	
					Eusebii Canone regnare coepit a. 14. Pandionis I. desiit a. 14. Erechthei. Hic igitur computus conciliari cum computo Apollodori potest; ac si ab illis Cereris adventus in Pandionis a. 29. ex Canone Eusebiano ponebatur, erat idem qui Nostro annus P. I.
114[2] (1141)	330[8] (3309)	63[0] (629)	Erechthei regis a. 1[8].	13.	Triptolemus in Rario campo fruges serit. Cf. ad ep. 12.
1135 (1134)	3315 (3316)	623 (622)	Erechthei regis a. 25.	14.	[Orpheus] carmina sua profert. Orpheum chronographi multo recentiorem ponere solent, et Eusebianus quidem Canon n. DCCXLVII. P. I. a. 3444. Sed Tatianus et qui cum eo ex Argivis regibus tempora computarunt, Orpheum et Musaeum sub Proeto collocant, qui ex Eusebiano Canone regnat annis n. DCLVII – DCLXXIII. P. I. 3354 – 3370. ab Erechthei anno 38. usque ad Cecropis II. a. 4. Sume igitur epocham Erechthei ex Nostri calculis annis 26 superiorem; ita Erechthei annus 38. incidet in a. P. I. 3328. quo poni iam Orpheus ex Tatiani calculis poterit: quod non multum discedit a Nostro. Nec profecto quidquam obstat, quominus hac epocha scriptus Orpheus fuisse putetur; quippe quum ep. 15. Eumolpus Musaei patris carmina protulisse dicatur, ille autem Musaeus (Eumolpi filius vel nepos antiquioris) et ab Eusebio et ab aliis Orphei feratur discipulus.
1134 - 1110 (1133 - 1109)	3316 - 3340 (3317 - 3341)	622 - 598 (621 - 597)	Erechthei regis a. 26 – 50.	15.	Eumolpus Musaei f. mysteria condit et patris carmina profert. Sub Erechtheo coepisse mysteria, Eusebiana etiam notant. Annum definire conatus est Lyd. ego abstineo.
1062 (1061)	3388 (3389)	550 (549)	Pandionis II. regis a. 8.	16.	Lustratio [caedis in Attica] primum instituitur. Pandion II. secundum Canonem Eusebianum regnat annos quinque et viginti, n. Euseb. DCCX – DCCXXXIV. P. I. 3407 – 3431. ex Nostri calculis P. I. a. 3381 – 3405. In hoc annorum spatium nullus numerus in ΔΙΙ desinens incidit, nisi 1062, quod notavit iam Lyd. Memorabile est, quod huius Pandionis a. 7. in Hieron. Can. p. 87. templum Eleusine conditum fertur, quae res lustrationi Herculis videtur coniuncta esse. Cave autem Herculem a nobis iusto antiquiorem reddi putes: nam Hercules ab Eumolpo initiatus dicitur ap. Apollod. a Musaeo Orphei f. ap. Diod. IV, 25. vel adeo a Triptolemo in Calliae daduchi oratione ap. Xenoph. Hell. VI, 3, 6. Et ep. 18. circiter viginti vel triginta annis post Hercules certo scriptus est. De re cf. nott. critt.
1061 - 1045 (1060 - 1044)	3389 - 3405 (3390 - 3406)	549 - 533 (548 - 532)	Pandionis II. regis a. 9 – 25.	17.	Ludi Eleusinii et Lycaea instituuntur. Eidem haec anno assignantur, licet aliter iudicet Lyd. Tempus constitui ex Pandionis II. regno; per errorem Prid. correxit XH.... Lycaea Eusebius anno Oxyntae 8. assignat, n. Euseb. DCCCLXXVI. P. I. a. 3573.
1044 - 1032 (1043 - 1031)	3406 - 3418 (3407 - 3419)	532 - 520 (531 - 519)	Aegei regis a. 1 – 12.	18.	Hercules [Olympia instituit]. Tempus docet Aegei mentio et ep. 19. Eusebius Graecus et Hieronymi Latinus etsi Olympia ab Hercule condita ad a. $\frac{28}{29}$. Thesei depellunt, tamen non est quod neges Nostrum haec potuisse sub Aegei initio collocare, quum ipse Eusebius Argonautas a. 12. Aegei reponat, in quibus fuisse Herculem ipse posthac docet; eiusdem a. 34. Herculis reponit certamina. Secundum Canonem Eusebianum vero ab Olympiade Herculis ad Olymp. 1. anni sunt 430, vel 470 ex aliorum ratione; vide Can. Hieron. p. 91. Can. Gr. p. 126. Horum prior computus procedit ex anno Thesei 29. P. I. 3508. Noster autem longe aliter; qui a Troia capta ad Olymp. 1. numerarit annos 433. Quodsi Olympiadem Herculis annis 470 ante Olymp. 1. celebratam sumas, etiam sic remanet differentia annorum 50 – 60, quibus priorem Herculis Olympiadem statuerit Noster, si locum vere restitui: qua de re non dubito, quum Olympiadum institutio a Nostro omitti non potuerit, neque ea alibi nisi in hac epocha locum habeat (cf. nott. critt.). Etiam Thrasylli Chronicon ap. Clem. Strom. I. p. 336. magnopere a Nostro discedit, Herculis Olympiadem assignans a. P. I. 3497. (Scalig. Can. isag. II. p. 175.) Sed Apollodorus Herculis regnum Argis annis 91 ante Troiam captam assignat (Fragm. Heyn. p. 410.), hoc est a. P. I. 3439. cui si addere differentiam licet, quae inter Nostri et Apollodori epochas captae Troiae intercedit, annorum $\frac{24}{25}$, pervenies prope in ea tempora, quibus Parium Olympiadem Herculis tribuisse censeo, nempe in P. I. a. $\frac{3414}{3415}$. Ei aetati tamen Noster non Herculis regnum Argis, sed Olympiadem assignat, quae haud paucis annis post debebat instituta haberi.
1031 (1030).	3419 (3420)	519 (518)	Aegei regis a. 13.	19.	Athenis annonae penuria; Apollo Minoi II. satisfacere ob caedem Androgei Athenienses iubet. Eusebius Androgei caedem in a. 2. Thesei, Minois maritimam potentiam in Aegei a. 31. ponit; Aegeo tribuit annos duodequinquaginta.

Ann. Marm.	*P.I. annus medius.*	*Ante Olymp. 1.*	*Magistratus Att.*	*Ep*	
995 (994)	3455 (3456)	483 (482)	Thesei regis a. 2.	20.	Theseus duodecim Atticae oppida in urbem contrahit, et Isthmia instituit. Eusebiana Pontaci referunt ad Thesei a. 1. Scaligeri Graeca Eusebiana ad Thesei a. 5. et Hieronymi Canon ex Scaligeri editione ad eiusdem a. 7. Theseo Eusebius annos triginta tribuit.
992 (991)	3458 (3459)	480 (479)	Thesei regis a. 5.	21.	Am[az]on[es Atticam invadunt]. Eusebianus Canon Graecus refert in Thesei a. 30. Latinus Hieronymi in a. 29. (ubi Thebae scriptae pro Athenis). Differentia igitur est annorum $\frac{24}{25}$ praeter solitam insuper addendam differentiam $\frac{26}{25}$ annorum, de qua dixi ad ep. 1. Thrasylli Chronicon ap. Clem. Strom. I. p. 636. ab Herculis Olympiade novem annos computat εἴς τε τὴν Ἀμαζόνων εἰς Ἀθήνας στρατείαν καὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Θησέως ἁρπαγήν, et hinc ad coeptam Troicam expeditionem annos quindecim. Nostro haec intervalla multo ampliora sunt, Amazonumque bellum Thrasylli ex calculis incidit in a. P. I. 3506. (Scalig. Can. isag. II. p. 175.), annis 48 infra Nostri epocham. Sed raptam a Theseo Helenam Thrasyllus eidem anno tribuit ac bellum Amazonum: raptumque Helenae Graecus Eusebii Canon a. 3. Hieronymi Canon a. $\frac{4}{5}$. Thesei assignat, ut Noster bellum Amazonum.
987 (986)	3463 (3464)	475 (474)	Thesei regis a. 10.	22.	Argivi cum Adrasto adversus Thebas expediunt ac Nemea instituunt. Haec epocha Eusebio est a. 2. Thesei, P. I. a. 3481. atque prior epochâ 20. et 21.; Thrasyllo tribus annis superior est quam ipsi Herculis Olympias, a. P. I. 3494. (Scalig. Can. isag. II. p. 175.)
954 (953)	3496 (3497)	442 (441)	Menesthei regis a. 13.	23.	Graeci adversus Troiam expediunt. Menestheo ap. Euseb. anni tres et viginti tribuuntur; Troica expeditio coepta est secundum eundem a. 14. Menesthei. Ceterum haec epocha universa pendet ex ep. 24.
945 (944) *a. Chr.* 1209.	3505 (3506) (1208.)	433 (432)	Menesthei regis a. 22.	24.	Troia capitur d. Th[argelio]nis VII. a fine. Etsi ego his rebus omnibus non habeo fidem, componam tamen potissimas de *anno* epochae Troianae sententias, ut pateat, a quibus auctoribus Noster discedat, et cui Noster proximus sit; deinde docebo, quomodo nata sit mira ista narratio de *mense et die* captae Troiae. Vetustissimi igitur auctores historiarum Herodotusque et Thucydides ac Xenophon de anno nihil, quod sciam, praecisi tradiderunt; Vita Homeri, Herodoto falso tributa, ab *expeditione* Troiana ad Olymp. 1. computat annos 494, quod ipsi quoque Herodoto convenire, non male censet Dodwellus (Annal. Thuc. init.). De aliis nos certiores facit Varro apud Censorin. de die nat. c. 21. ab Ilii excidio (sic enim illos ibi numeros intelligendos esse recte monet Lyd. p. 251.) ad Olymp. 1. annos dicens esse paulo plus quam CCCC; hos autem voluisse quosdam certius definire: „et quidem, ait, Sosibius scripsit esse CCCXCV, Eratosthenes autem septem et CCCC, Timaeus CCCCXVII, Aretes DXIV, et praeterea multi diverse." Hos numeros pro verbis Varronis debere omnes paucis annis superare numerum quadringentorum annorum, Lyd. censet; Aretaeque annos 434 tribuit, ut proxime accedat ad Nostrum: sed haec arbitraria sunt; et Sosibio certe reliquerim, qui illi datur, numerum, neque eum correxerim, ut ultra CCCC ascendat. Apud Clem. Strom. I. p. 336. ed. Col. a Demophonte post Menestheum Atticae rege ad Alexandrum Magnum dicuntur esse anni 1250, manifesta opinor corruptela; a Troia capta ad reditum Heraclidarum anni vel 120 vel 180 (immo 80), hinc ad Euaenetum archontem (Olymp. 111, 2.) secundum Phaniam anni 715, secundum Ephorum 735, secundum Timaeum et Clitarchum 820, secundum Eratosthenem 774. At hoc loco quod de Eratosthene dicitur, manifesto falsum est; huius enim data, quae mox apponam, alios postulant numeros; idem patet de Timaeo, si Censorinus recte rettulit. De Ephoro non satis constat aliunde: sed in hoc quoque corruptus numerus videtur. Nam ille ab reditu Heraclidarum usque ad Olymp. 109, 4. annos *fere* (σχεδὸν) 750 historiis complexus dicitur (Diod. XVI, 76.); qui si ab reditu Heraclidarum ad Ilii excidium sumpserit intervallum id, quod vulgatissimum est, annorum 80, ubi unum addideris annum illis 750, reperitur annus ante Olympiades 395. idem qui Sosibio: id quod Clementis verbis non convenit. Quo minus numero Phaniae tributo confides. Qui si intervallum illud vulgare 80 annorum inter reditum Heraclidarum et Troiae excidium et ipse sumpserit, ex verbis Clementis Troiae casum assignarit annis 354 ante Olymp. 1. quod vix credibile. Sed de Phania hoc coniicio. Parius chronographus inter Troiam captam et reditum Heraclidarum statuit annos 60 intercessisse: sume idem statuisse Phaniam, et pro annis ap. Clem. 715, Phaniae da annos 815: ita Phanias in epocha Troiana consentiet cum Nostro. Nam ab Olymp. 1. ad Olymp. 111, 2. sunt anni 442: Noster vero ab Olymp. 1. sive ante Olympiadum initium Troiae excidium anno 433. assignat;

Ann. Marm.	*P. I. annus medius.*	*Ante Olymp.* 1.	*Magistratus Att.*	*Ep.*

unde conficiuntur anni 875. a Troia capta ad Olymp. 111, 2. quibus deme annos 60, reperies annos 815 a reditu Heraclidarum ad Olymp. 111, 2. Duris Samius porro ap. Clem. l. c. a Troia capta ad Euaenetum annos circiter mille putat, hoc est 458 ante Olympiades. Democritus, si fides Diogeni Laertio IX, 41. dixit se *μικρὸν διάκοσμον* annis 730 post Troiae casum scripsisse: quod nescio quomodo vel computatum vel corruptum sit. Excerpta barbara p. 76. ab exitu Menesthei et initio Demophontis, computatis singulorum regum et archontum perpetuorum Atticorum annis, ubi Acasto tribueris XXXVI (editur XXXVIV), usque ad initium Olympiadum praebent annos 437, annumerato primo Demophontis anno, sed non numerato secundo Aeschyli, cui Olympiadem primam tribuunt: quae non multum discedunt a Nostri calculis; Nostro enim Demophon secundo post Troiam captam anno coepit. Primo Demophontis anno Troiae excidium ponit Dinias Argivus ap. Clem. Strom. I. p. 321. et hinc Euseb. Praev. evang. X, 12. coll. Valcken. ad Schol. Eurip. Phoen. p. 7. quarto eiusdem Lysimachus ap. Schol. Eurip. quem edidit Scaliger *Συναγωγῇ* p. 376. (ed. 1620.). In ultimum Menesthei referunt rerum Atticarum scriptores ap. Clem. l. c. qui est Eusebio a. 23. Menesthei; et huic ipsi tribuit Canon Eusebianus, a. P. I. 3532. Ita Eusebianus Canon a Troia capta ad Olymp. 1. computat annos 406, quos diserte exprimit Hieronymus, Noster $\frac{433}{432}$, quippe qui Troiam excisam statuat a. 22. Menesthei, et epochas regum Atticorum annis $\frac{26}{25}$ superiores sumat. Ultimo loco reservavi Eratosthenem; cuius rationes quomodo inventae essent, singulari, sed minime probabili via explicare conatus est praestantissimus Clintonus Fast. Hell. Introd. p. VI. Eratosthenis igitur Canon ap. Clem. Strom. I. p. 336. computat

a Troiae excidio ad reditum Heraclidarum annos	80
a reditu Heraclidarum ad Ionicam coloniam deductam	60
ab Ionica colonia ad tutelam Lycurgi	159
a Lycurgi tutela ad annum primum ante Olymp. 1.	108
	407

Hunc annorum 407 numerum a Troia capta ad Olymp. 1. supra vidimus a Varrone Eratostheni tribui; et videtur huic aliqua ex parte Philochorus praeisse, qui Fragm. p. 35. totidem atque Eratosthenes annos a Troia capta ad Ionicam coloniam exputat. Hunc numerum annorum 407 exhibet etiam Porphyrius (l. c. ad ep. 29.) et ex Tatiano adv. gent. duxit Eusebius ipse Praep. evang. X, 11. extr. et hunc habet in Chron. Gr. p. 28. item Excerpta barbara p. 75. Sed quoniam ex Eratosthenis calculis *ad annum* 1. *ante Olymp.* 1. anni sunt 407 post Troiam captam, quae est differentia inter utrumque terminum; annus Troiae captae secundum Eratosthenem est a. 408. ante Olymp. 1. Ex qua ratione ab Olymp. 1. ad Ilii excidium anni 408 computantur apud Euseb. Canon. Gr. Introd. p. 87. et Praep. evang. X, 9. Eundem numerum posuit Apollodorus, qui ut Eratosthenes ex regibus Laconicis collegerat tempora (Diod. I, 5. ubi vide Wessel. et sequitur hunc numerum Diodorus etiam XIV, 1. maleque Tzetzes Posthom. 733. Diodoro numerum 418 tribuit). Hunc computum Eratosthenis Canones secutus observat Dionysius Halicarnassensis; hic enim Romam conditam statuit non ut Varro, quem hodie sequimur, a. P. I. 3961. (Olymp. 6, $\frac{3}{4}$.) sed eo anno Iuliano sive Romano, quo coepit Olymp. 7, 1. mense Aprili in Palilibus, sub exitum anni Olymp. 6, 4. P. I. a. 3962. (Ideler. Enchir. Chronol. T. II. p. 159. cf. supra Introd. 4.), Troiamque captam statuit a. 432. ante u. c. (cf. Ideler. ibid. p. 157.), igitur a. 408. ante Olymp. 1. qui est P. I. 3530. a. Chr. 1184. et medio hoc Iuliano anno incepit ille annus 408. si sit Olympicus. Sed quum Roma Aprili condita feratur, ille annus 432. ante Romam conditam potest ex Aprili eiusdem anni Iuliani computari secundum Dionysii calculos, ut paucorum mensium spatio, unius vel duorum, quod mox patebit, redeat is annus ante Romam conditam 432. in finem anni Olympici 409. ante Olympiades, manente tamen anno Iulianae periodi: qua re utemur infra. Itaque hodie vulgo secundum Eratosthenem et Dionysium a. P. I. 3530. a. Chr. 1184. Troiae excidium tribuitur ex Petavii calculis; quod sequitur etiam Ideler. Enchir. chronol. T. I. p. 375.

Et has quidem anni definitiones non historicae inniti fidei, sed incertis aetatum et similibus computationibus repertas esse hodie quivis concedet facile: magis mirere, quod, ut Agamemnonis caedes a Dinia Argivo XIII. Gamelionis tribuitur (Schol. Sophocl. Electr. 283.), ita Ilii excidio *diem certum certi mensis* tribuunt Graeci; quorum etsi rideas mendacia, tamen re diligentius pensitata mensis dieique definitionem tantum abesse a mendacio quam a veritate historica invenias, quippe quae nec ficta sit sine causa, nec derivata ex chronologicis notis eiusmodi, quae possint verae haberi, sed media quadam via reperta sit. Nostro Troia capta *Θαργηλιῶνος ἑβδόμῃ φθίνοντος: περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἴλιον ἁλῶναι, ὡς Ἔφορος καὶ Καλλισθένης καὶ Δαμάστης καὶ Φύλαρχος ἱστορήκασιν*, ait Plutarchus Camill. 19. Ex quibus quum Damastes Hellanico Lesbio compar aetate sit, patet hoc mature excogitatum esse: immo Hellanicus et ipse non idem quidem,

Ann. Marm.	P. I. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.

sed simile prodiderat, ut statim docebo. Diem Graeci vulgo coeperunt a solis occasu; Troia vero nocte media capta ferebatur: sume alios tempus, quo luceat sol, potissimum spectantes diem a solis ortu demum coepisse; iam eadem nox, quae ἑβδόμῃ φθίνοντος tributa est, accedet priori diei, ὀγδόῃ φθίνοντος, cui tribuit Callisthenes ap. Schol. Eurip. Hecub. editum a Scaligero Συναγωγῆς p. 376. Qui quidem auctor hac ratione conciliabitur cum Pario; nec male Plutarchus dixit Callisthenem, Ephorum et ceteros Troiam captam περὶ τὴν ἑβδόμην Θαργηλιῶνος φθίνοντος statuisse, quod eadem nox potuit ἑβδόμῃ et ὀγδόῃ tribui. Ὀγδόην φθίνοντος praeter rerum Atticarum scriptores quosdam (ap. Clem. Strom. I. p. 321. et hinc Euseb. Praep. evang. X, 12.), qui tamen Demophontis a. 1. rem assignabant, diligentissime designat Dionysius Archaeol. I, 63. p. 51. Sylb. Troiam captam referens τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (recte ἔαρος corrigit Scaliger), ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ὀγδόῃ φθίνοντος Θαργηλιῶνος, ὡς Ἀθηναῖοι τοὺς χρόνους ἄγουσι· περιτταὶ δὲ ἦσαν αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον ἐκπληροῦσαι μετὰ τὴν τροπὴν εἴκοσι ἡμέραι. Aegias s. Agis (fortasse Agias) et Dercyllus Argivi ap. Clem. et Euseb. eidem diei Πανήμου tribuerunt; hi opinor transtulerunt ad Panemum Macedonicum solarem, qui fere Scirophorioni respondet (certe Panemo Argivo, qui Metagitnioni Attico respondet, vix tribuerint): nam pro Thargelione alii eidem diei Scirophorionis Troiae excidium assignarunt (Clem. Euseb. l. c.). At Hellanicus d. XII. Thargelionis ponit, et cum eo Dinias Argivus, hic primo Demophontis anno (Clem. Euseb. ll. cc.); ex Hellanico habet Tzetzes Posthom. 770 sqq. Durin idem statuisse tradens. Postremo Lysimachus d. X. Θαργηλιῶνος ἱσταμένου, a. 4. Demophontis, alii d. VIII. Θαργηλιῶνος ἱσταμένου posuerunt (Schol. Eurip. l. c.). His ex diebus Thargelionis ὀγδόην φθίνοντος elegerunt Ios. Scaliger et Petavius, et fide historica eam rem niti putantes, suis cyclis, proleptice computatum diem sumentes, accommodarunt, uterque simul Dionysii data accuratiora spectantes. Igitur Scaliger perversam suam Attici anni formam ac ne lunares quidem menses secutus invenit a. P. I. 3531. d. XXII. Iun. solstitii nomine d. VIII. Iulii a veteribus significari docens. Vide praeter alios eius libros Canon. isag. III. p. 289. Sed Petavius (Doctr. temp. I, 22. IX, 29. Rat. temp. II, 10.) a. P. I. 3530. diem XII. Iun. exputat adhibitis lunaribus cyclis, solstitium civile, ut ait, assignans d. Iun. XXVIII. et Thargelionis diem I. diei Maii XXI, Scirophorionis d. I. diei XX. Iunii, Hecatombaeonis insequentis d. I. Iulii diei XIX. quae sane Dionysii verbis conveniunt. Rursum Lydiatus ex sua periodo solstitium ponit d. V. Iul. et lunaris Thargelionis ἑβδόμην φθίνοντος (hanc enim adoptat ex Marmore) refert in d. XX. Iunii. Veram temporum rationem si spectas, solstitium ea aetate d. III. Iulii anni Iuliani accidebat; sed hoc quum nescirent veteres, non debent ad id calculi institui. Potius quomodo veteres rem, quae non videtur certis temporibus illigari posse, ex fabularum indiciis, simplici assumpto computo ipsorum cognitioni congruo, certo potuerint mensi et diei tribuere, examinandum est: id quod hac via perficietur. Mitto dies et menses minus comprobatos scriptorum testimoniis, et consisto in XII. Thargelionis, et eiusdem ὀγδόῃ φθίνοντος. Dicam autem primum de *die*. Clemens priorem Hellanico tribuit his verbis: Ἑλλάνικος γὰρ δωδεκάτῃ Θαργηλιῶνος μηνός (καί τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως), πληθυούσης σελήνης. Ultima in his πληθυούσης σελήνης non possunt ad ὀγδόην φθίνοντος referri, quod menses Attici et Graeci lunares sunt: quare seclusi illa καί τινες etc. Πληθυούσης σελήνης refertur ad XII. diem mensis. Nempe mensis lunaris dies XIII. vel XIV. competit plenilunio; potuitque id in aliquo cyclo etiam in d. XII. eius mensis incidere: itaque Hellanicus hunc diem dedit, quod traditum ab aliquo poeta erat, plenilunium fuisse quum caperetur Troia. Neque alia causa est, quare diei XIII. Gamelionis caedes Agamemnonis tributa sit: nempe plenilunio eam accidisse fabulati sunt haud dubie: mensem vero ex aliqua debent traditione de anni tempestate hausisse. Hac via haec esse tempora reperta, apertius monstrari in altero Troiae captae die potest. In parva Iliade scriptum erat:

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα·

quae sic Dorice (debebat autem Ionice) apponit Clem. et hinc Euseb. ll. cc. et suis inseruit Ttetzes l. c. Hinc derivata est ὀγδόῃ φθίνοντος. Callisthenes δευτέρῳ Ἑλληνικῶν ap. Schol. Eurip. Hecub. l. c.: Ἑάλω δὲ ἡ Τροία Θαργηλιῶνος μηνός, ὡς μέν τινες ἱστορικῶν ῑη ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα (γράψας), τῇ η̄ φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν, φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν, ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔην μεσάτα λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα· μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει. Et media fere nocte captam Troiam esse ex vetusto fonte docent etiam Eurip. Hecub. 895. ed. Herm. Virgil. Aen. II, 268. Transeo nunc ad *mensem*. „Danaum rates" vere redisse scribit Propertius III, 9, 40. disertius Virgilius Aen. III, 9. „Vix prima, inquit, inceperat aestas," quum caperetur Troia, antiquiores is secutus. At aestatis initium signat Vergiliarum exortus matutinus (Ideler. Ench. Chronol. T. I. p. 241.): circa hunc igitur, aliquot diebus post exortas Vergilias, captam Troiam statuebant, ineptitque Tzetzes l. c., qui quod

Ann. Marm.	P.J. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	No.

Thargelionem Ianuario comparat, hiemi tribuit Ilii excidium. Ceterum Aeschylus Agam. 826. exercitum facit aggredientem ἀμφὶ Πλειάδος δύσιν: sed hoc ad noctis tempestatem, non anni rettulit manifesto, et quum Pleiades ea anni tempestate, qua Troia capta videbatur, non occidant noctu, aliam vero anni tempestatem vix Aeschylus in animo habuerit, audacius ἀμφὶ Πλειάδος δύσιν videtur nocturnum tempus dixisse, antequam ortae essent matutino Vergiliae. Verum utut de Aeschyli iudicaveris verbis, ex illo Vergiliarum exortu definitus mensis est. Nam ille exortus circa a. a. Chr. 800. in Graecia contigit d. xx. Maii, et Metonis aetate d. xvi. Maii: eligendus igitur mensis erat, qui in id tempus incideret, ita ut paulo post Vergilias exortas succederet mensis dies vel xii. vel ὀγδόη φθίνοντος: quod pro anni vel cycli diversitate praestabat vel Scirophorio vel Thargelio. Sic, ut paucis exemplis defungar, ex Metonis cyclo, qualem descripsit Idelerus, annus Olymp. 87, 2. desinit Iun. xxiv. et Scirophorio incipit d. xxvii. Maii, Thargelio d. xxvii. Aprilis; igitur ut mensis dies xii. incideret post d. Maii xx. vel xvi. in tali anno eligendus erat Scirophorio, non Thargelio. Rursum in recentiore et emendatiore Callippi periodo annus secundus terminabatur d. v. Iunii, Scirophorio incipiebat d. viii. Maii, ac proinde mensis Scirophorionis, qui mensis cavus est, d. xxii. (sive ὀγδόη φθίνοντος) proximus erat post Vergilias exortas, non Thargelionis. At in anno, qualem Dionysius sumpsit, secundum certum saltem cyclum, quem statim nominabimus, eligendus erat Thargelio: nam illo anno, ut posthac demonstrabo, Thargelio coepit d. xx. Maii, ut proinde Thargelionis xii. et xxiii. (ὀγδόη φθίνοντος in pleno mense) proximus esset huius numeri dies post exortas Vergilias, non Scirophorionis. Postremo pervenio ad explicandos eos terminos, quos ex solstitio desumpsit Dionysius. Hi non potuerunt nisi ex certis parapegmatis peti, in quibus, quo die incideret solstitium, notatum erat pro cyclici anni certi ratione; solstitium vero eidem constanter anni, quem nos Iulianum dicimus, diei competere putabant Dionysius et priores, anni solaris mensurâ verâ nondum tum vulgatâ: itaque quo die parapegmata solstitium certo recentioris cycli anno incidere notabant, eum diem Dionysius vel eius auctor transtulit etiam in Troiae captae tempora, cyclo retro computato. Iam ne multa, Dionysius aut is, quem ille secutus est, non ex alio cyclo nisi Metonis terminos illos petiit: id satis demonstratum fuerit, si ad amussim congruere singula docuero. Dionysius a Roma condita ad Troiam captam computat annos 432, Romaeque conditae annum statuit in Olymp. 7, 1. incidere (Archaeol. I. p. 60. Sylb.); ipse vero, quomodo Romana tempora cum Graecis comparanda sint, addit se alibi docere: quo haud dubie hoc voluit significare, annum quidem illum Romanum incidere in Olymp. 7, 1. sed coepisse paulo prius. Utut est, quod supra iam significavi, annus Troiae captae 432. a Roma condita collectus redit aliquot mensibus in annum Olympicum proximum superiorem, ut annus Romae conditae (Olymp. 7, 1.) redit aliquot mensibus in Olymp. 6, 4. Hoc est, quum ille annus 432. ante u. c. sit a. 408. ante Olymp. 1. nihilominus ille annus debet paucis mensibus ante a. 408. Olympiadibus priorem incipi, ultimique duo menses anni 409. ante Olymp. 1. Thargelio et Scirophorio sunt ii, de quibus intelligenda Dionysii verba supra apposita. Iam quae huius anni ratio esset, hac via ex Metonis cyclo definitum a Dionysio vel eius auctore est. Metonis cyclus, quae est ἐννεακαιδεκετηρίς, coepit Olymp. 87, 1. Ante hunc annum effluxerunt Olympiades 86 sive anni 344; adde his annos illos 409: erit summa annorum 753. Porro quadraginta cycli Metonei complectuntur annos 760: igitur annus 409. ante Olymp. 1. incidit in quadragesimum Metoneum retro cyclum ante initium Metoneae periodi, estque is cycli huius retro computati quadragesimi *annus octavus*. Nunc data pro hoc anno ponam ex Metonis cyclo ab Idelero Enchir. Chronol. T. I. p. 383. rectissime descripto, sumpta ex primo Metonis cyclo, ut par est, Iuliani anni comparatione.

Annus cycli octavus est intercalaris dierum 384.
Hecatombaeonis i. est dies Iunii xxix.
Vergiliarum exortus Munychionis d. xxvii. Maii d. xvi.
Thargelionis d. i. est d. xx. Maii.
Thargelionis d. xxiii. Iunii d. xi. *capta Troia*, primum tum post Vergiliarum ortum luna circa mediam noctem exoriente.
Scirophorionis d. i. est d. xix. Iunii.
Solstitium ex Metonis observatione accidit d. xxvii. Iunii (Ideler. l. c. p. 326.), hoc anno d. Scirophorionis ix. Igitur a die Troiae captae *ad diem solstitii*, annumerato utroque ex more, dies sunt xvii, tot quot dicit Dionysius.
Anni finis Scirophorionis d. xxix. Iulii d. xvii. *Post solstitii diem* igitur dies ei anno superfuerunt xx, tot quot dicit Dionysius.

Quae omnia tam congruunt exacte, ut dubitari nequeat, quin expedita a nobis res haec sit.

Ann. Marm.	P.I. annus medius	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.	
93[9] (938)	3511 (3512)	427 (426)	Demophontis regis a. 5.	25.	Orestes iudicatur in Areopago.

Demophonti Eusebius annos tres et triginta tribuit, Excerpta barbara autem quinque et triginta, Menestheo vero haec tantum undeviginti. Hoc posterius Noster non secutus est (vide ep. 24.); sed Demophonti videtur totidem tribuisse annos quot Exc. barb. Cf. ad ep. 27. Aegisthus post necem Agamemnonis septem dicitur annos regnasse (Odyss. γ, 305. Vellei. I, 1. et alii); Orestes Mycenis regnare coepit Demophontis a. 6. secundum Canonem Hieronymi, vel a. 4. secundum Graecum Canonem. Non igitur consentaneum in Marmore fuisse annos 942 scriptos, quos restituit Seld. Contra Lyd. dedit 937, quos excludit ep. 26. Dedi 939, sex certe annis post Troiae excidium.

Ann. Marm.	P.I. annus medius	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.	
938 (937)	3512 (3513)	426 (425)	Demophontis regis a. 6.	26.	Teucer Salaminem in Cypro condit.
[8]13	3637	301	Me[dontis] archontis a. 13.	27.	Duodecim Ioniae civitates Neleo duce conditae et Panionia instituta.

Eusebius habet a. 8. Acasti archontis, n. DCCCCLXXV. P. I. a. 3672. (Pontacus, qui in censum non venit, triennio post). Sic Eusebio secundum Philochorum et Eratosthenem ab Ilii excidio ad Ionicam migrationem sunt anni 140. Noster si eandem differentiam sumpsisset, debuisset annum 805 (804) ponere, vel si cum Eusebio ab anno Menesthei non 22. sed 23. eam differentiam computes, certe debebat numerus Nostro 804 (803) esse: quod non convenit numeri fini superstiti ΔIII, qui Seldenum recte ad numerum [8]13 deduxit. Sed Lyd. corrigit HIII, et sumit numerum 803: pro ΜΕΝΕΣΘΩΣ autem scribit μὲν [Νηλέ]ως, Neleique principis annum 13. sumit fuisse anno 803. Marmoris; et eiusdem annum 1. ponit proinde in Marmoris a. 815. P. I. 3635. Hic annus, quum Noster epochas regum 26 annis superiores quam Eusebius sumpserit in prioribus, respondebit anno Medontis 17. in Canone Eusebii, n. Euseb. DCCCCLXIV. P. I. a. 3661. Nelei autem principis ficticii annus 13. secundum eandem comparationem respondebit Eusebiani Acasti anno 9. n. Euseb. DCCCCLXXVI. a. P. I. 3673. Nostro vero erit a. P. I. 3647. Sed nec ferri potest illud μὲν a Maitt. iam reprehensum, et inepte fingitur, iuxta Medontem et Acastum regnasse Athenis Neleum; licet hic tradatur cum fratre Medonte de imperio litigasse: denique traditus potius numerus retinendus est ΔIII, et supplendum [8]13. Hic numerus, solita observata Eusebium inter et Nostrum (ex computo *A* intellectum) 26 annorum discrepantia in principum Atticorum epochis constituendis, Nostro erit Medontis annus 19. P. I. 3637. Nam Medontis annus 19. Eusebio est n. DCCCCLXVI. P. I. a. 3663. Et Μέδοντος esse pro Μενεσθ[έ]ως reponendum, quod lapicida in nomine erraverit, verisimile est: quaerendum igitur quomodo fieri potuerit, ut ille annus Nostro Medontis non 19. sed 13. esset: nam etiam anni notam corrigere velle quasi ex superioribus temere repetitam (vide nott. critt.), videtur et ipsum temerarium. Patet vero ex Nostri calculis a Demophontis initiis ad Medontem usque sex annos plus esse quam ex Eusebianis; quos Aphidantis regno secundum Eusebium tantum annuo addidit Larcherus in Commentatione de Phidone (Act. Acad. Inscr. T. XLVI. p. 37. 38.): hac enim suscepit Marmoris et Eusebii conciliationem praestare, quam rectius pridem perficere Dodwellus studuerat. Nam Dodwellus vidit rem aliquatenus expediri posse, ubi numerus annorum singulis regnis tributus ex Barbaro potissimum asciretur: quocum Nostro magis convenire quam cum Eusebiano regum Atticorum Canone colligas vel ex intervallis annorum Troiae captae ac primae Olympiadis. Et vide laterculum hoc:

	Can. Euseb. habet	*Barb. Exc. autem*
Demophontis annos	33	35
Oxyntae	12	14
Aphidantis	1	
Thymoetae	8	9 cum Euseb. Chron. Gr. p. 35.
Melanthi	37	
Codri	21	
Medontis	20	

Hinc iam quinque lucramur annos; estque numerorum horum a Barbaro traditorum tanto maior auctoritas, quod illi congruunt ei eius rationi, ex qua a Cecropis initio ad finem Codri numerat 492 annos: demptis enim annis 375, qui secundum Eusebium a Cecrope usque ad finem Menesthei effluxerunt, relinquuntur anni 137, tot quot conficiuntur his Barbari numeris. Neque huic congruentiae fidem demit diversus apud Barbarum annorum a Cecrope ad finem Menesthei numerus (vide Canon. ep. 1.), quippe quum ille auctor diversissima in unum collegerit ex variis auctoribus. At hac ratione, ut dixi, tantum quinque anni accedunt ante Medontem; sextum Dodwellus ita compensavit, ut quum Medontis annum 1. Nostro esse posuerit a. P. I. 3624. nihilominus eiusdem annum 13. componeret cum a. P. I. 3637. quum potius deberet a. P. I. 3636. esse. Nos pro Nostri more

Ann. Marm.	P. I. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.

eum annum paulo compensamus aliter. Sume annum Menesthei 22. cui Noster numerum 945 tribuit, hoc numero ex computo *B* instructum esse, et Medontis 13. annum, cuius numerus est 813, definiri ex computo *A*; iam concinunt omnia, Nostrique *Canon* hic erit *a Troia capta ad finem Medontis:*

A. M. (944)	Menesthei	a. 22.	P. I. 3506.
943		23.	3507.
942	Demophontis	1.	3508.
908		35.	3542.
907	Oxyntae	1.	3543.
894		14.	3556.
893	Aphidantis	1.	3557.
892	Thymoetae	1.	3558.
884		9.	3566.
883	Melanthi	1.	3567.
847		37.	3603.
846	Codri	1.	3604.
826		21.	3624.
825	Medontis	1.	3625.
813		13.	3637.
806		20.	3644.

Melanthum vero consentiebant omnes esse ex Messenia ab Heraclidis pulsum et deinceps Atticae regem creatum; et a Troia capta usque ad finem Thymoetae, cui Melanthus successit, anni sunt sexaginta: patet igitur Nostrum annis sexaginta post Ilii excidium reditum Heraclidarum collocasse, quod consentire cum nonnullorum sententia apud Strabonem (XIII. p. 582.) notavit Dodwellus. Ceterum quod Ionicam coloniam Medonte archonte deductam Parius statuit, convenit ei cum vetusta fama, quae Medontis et Nelei dissidium ei coloniae deducendae originem fuisse tradiderat; rem qui in Acastum distulerunt, non initium Ioniae conditae, sed stabilitam iam et quodammodo perfectam novam rempublicam spectabant.

Huc deducta re absolvam simul reliquam archontum perpetuorum chronologiam. Et primum Creon, qui primus est archon annuus, a Nostro quoque, ut ab optimis auctoribus, videtur anno Olymp. 24, 2. archon datus esse (Introd. 4.), anno Marmoris 420 *B*, hoc est 419. P. I. 4031. Ad quem a Medontis anno 20. Eusebio sunt anni 367: Medontis enim annus 20. Eusebio est n. DCCCCLXVII. a. P. I. 3664. Nostro vero anni sunt 387, viginti plures quam Eusebio: id quod consequens est differentiae annorum 26 superius inventae, ex qua usque ad Medontem sex sustulimus annos. Sed Eusebius Charopis archontis primi decennalis primum annum collocat in Olymp. 6, 4. Dionysius, cuius summa in hac re fides est, in Olymp. 7, 1. Hunc eo, quem Introd. 4. dixi, modo secuti Canonem Eusebii ita emendamus, ut aut Hippomeni novem anni tribuantur pro decem, aut ob mutatum interim anni Attici cardinem uni ex Charopis successoribus, exempli causa huic ipsi Hippomeni, anni novem et semestre adscribantur. Posterius ubi statueris, anni ante mutatum cardinem omnes sex mensibus superiores sumendi sunt: primus igitur Charopis annus proprie ab anno medio Olymp. 6, 4. computandus erit, sed tamen cum Dionysio signandus numero Olymp. 7, 1. Unde iam sequetur, ut Aeschyli archontis, in quem Olymp. 1. incidit, non cum Eusebio tertio, sed secundo anno tribuatur annus Olymp. 1, 1. P. I. 3938. Ita vero constituta re patet ab Aeschyli anno primo, P. I. 3937. ad Medontis annum 20. P. I. 3644. Nostro esse annos 293: modo ut Parius tot annos singulis inde ab Aeschylo archontibus tribuerit, quot Eusebius, prout hunc corrigimus ad mentem Dionysii; id quod verisimillimum est, partim quod sub Olympiadum initia chronologia certior fit, partim quod ep. 31. annus Aeschyli 21. nominatus est, conveniens is Eusebiano Canoni, qui Aeschylo 23 tribuit annos, partim quod inde ab Aeschylo nulla in chronographis annorum, qui singulis imperiis tribuuntur, varietas deprehenditur, si a coniectura nostra de Hippomene discesseris. At ex Eusebii Canone vulgari necdum ad Dionysii mentem correcto Aeschyli annus 1. est n. MCCXXXIX. P. I. a. 3936. unde ad Medontis a. 20. Eusebianum, P. I. 3664. sunt anni 272, viginti et unus minus quam Nostro. Itaque Noster archontibus inter Medontem et Aeschylum interiectis unum et viginti annos plus tribuit quam Eusebius; certe si, quod sumere licet, in Medontis annorum numero consentiebat uterque. Et ex Eusebii quidem Canone illorum archontum anni hi sunt:

Acasti	a. 1.	P. I. 3665.
	36.	3700.
Archippi	1.	3701.
	19.	3719.
Thersippi	1.	3720.
	41.	3760.
Phorbantis	1.	3761.
	31.	3791.
Megaclis	1.	3792.
	30.	3821.

Ann. Marm.	P. I. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.

Diogneti	a. 1.	P. I. 3822.
	28.	3849.
Phereclis	1.	3850.
	19.	3868.
Ariphronis	1.	3869.
	20.	3888.
Thespiei	1.	3889.
	27.	3915.
Agamestoris	1.	3916.
	20.	3935.

Inter hos igitur archontes dividendi anni illi 21 sunt. Qua in re plus quam Larcherus, qui arbitrarios numeros substituit, ante hunc iam praestitit Dodwellus; cuius viae ut aliquatenus insistimus, quod sicut ille Barbari et Africani et Eusebianorum variorum locorum numeros singulis archontibus tributos in usum vocamus, tamen ab hoc quoque multum nobis discedendum est. Et certe ille minus effecit quam effecturi sumus, quum Archippo coactus fuerit sine auctore annos 15 tribuere, nos vero non simus quidquam eiusmodi admissuri. Etiam minus praestitisse Lydiatus censendus est, quod eius commenta p. 265. posita falsae de Neleo coniecturae adaptata sunt. Sed ut ad rem accedam, illa annorum 21 divisio sic debet institui, ut Marmoris a. 631. incidat in *Phereclem*, cuius nomen proditur terminatione - - ους ep. 30. et annus 643. ep. 29. in *Diognetum*, numeris aut ex computo *B* aut ex computo *A* intellectis; licet enim utrumque: et quum in Marmore nec Phereclis nec Diogneti certus annus designatus sit, omnino non interest, utri rationi velis accommodare calculos, nisi ratio singularis accedat. Numeri vero illis archontibus a Canone Eusebii discrepantes tribuuntur hi:

Acasto anni 35 ap. Euseb. Chron. Gr. p. 35. Tzetz. Prolegg. in Hesiod. p. 14. Gaisf. (barb. Exc. XXXVIV.)
Archippo anni 40 in Exc. barb.
Thersippo anni 19 ap. Euseb. Chron. Gr. p. 37. (operarum vitio opinor), 23 in Exc. barb.
Phorbanti anni 30 in Chron. Gr. Euseb. p. 37. et in Chron. Armen. p. 137. Mai. sed 33 in Exc. barb.
Megacli anni 28 in iisdem Chronici exemplis et Excerptis.
Diogneto anni 25 in Chron. Gr. Euseb. p. 37.
Pherecli anni 15 in Exc. barb.
Ariphroni anni 31 ap. Euseb. Chron. Gr. p. 37. ex Africano, 30 in Exc. barb.
Thespieo anni 40 in Exc. barb. et 7 in Chron. Armen. p. 137. vitio librarii.
Agamestori anni 17 in Euseb. Chron. Gr. p. 28. 38. et in Chron. Armen. p. 137. κατὰ δὲ ἄλλους ap. Euseb. anni 40, sed anni 26 in barb. Exc.

Iam hinc sumendi qui quadrent numeri. In *Acasto* nihil muto (ubi numerus Excerptorum XXXVIV videtur esse XXXVI, ut in Eusebii Canone), neque in *Archippo*, cuius numerus 40 in Exc. scriptus non potest ulla ratione ferri; in ceteris Excerpta, quae etiam inter annum Troiae captae et Medontis finem sequenda esse docuimus, sequor uno loco excepto. Hinc *Thersippo* dedi annos 23, *Phorbanti* 33, *Megacli* 28 ut Euseb. concinentibus Excerptis, *Diogneto* 28 ut Euseb. Can. et Exc. *Pherecli* 15, *Ariphroni* 30, *Thespieo* 40; in solo *Agamestore*, ut calculi concinerent, dedi 40 κατὰ ἄλλους, ut ait Euseb. Sic *Canon* conficitur hic, in quo nihil sine auctore sumptum, *ab Acasti initio usque ad Aeschylum, et deinceps usque ad Creontem:*

A. M. 805	Acasti	a. 1.	P. I. 3645.
770		36.	3680.
769	Archippi	1.	3681.
751		19.	3699.
750	Thersippi	1.	3700.
728		23.	3722.
727	Phorbantis	1.	3723
695		33.	3755.
694	Megaclis	1.	3756.
667		28.	3783.
666	Diogneti	1.	3784.
639		28.	3811.
638	Phereclis	1.	3812.
624		15.	3826.
623	Ariphronis	1.	3827.
594		30.	3856.
593	Thespiei	1.	3857.
554		40.	3896.
553	Agamestoris	1.	3897.
514		40.	3936.

A. M. 513	Aeschyli	a. 1.	P. I. 3937.		
512		2.	3938.	Olymp. 1, 1.
493		21.	3957.	5, 4.
491		23.	3959.	6, 2.
490	Alcmaeonis	1.	3960.	6, 3.
489		2.	3961.	6, 4.
488	Charopis	1.	3962.	7, 1.
479		10.	3971.	9, 2.
478	Aesimidae	1.	3972.	9, 3.
469		10.	3981.	11, 4.
468	Clidici	1.	3982.	12, 1.
459		10.	3991.	14, 2.
458	Hippomenis	1.	3992.	14, 3.
450		9 (9½).	4000.	16, 3.
449	Leocratis	1.	4001.	16, 4.
440		10.	4010.	19, 1.
439	Apsandri	1.	4011.	19, 2.
430		10.	4020.	21, 3.
429	Eryxiae	1.	4021.	21, 4.
420		10.	4030.	24, 1.
(419)	Creontis		4031.	24, 2.

Quibus perfectis patet, epocham 28, annum Marmoris 67[3], incidere in Megaclis a. 22; et epocham 29, annum Marmoris 643, in Diogneti a. 24. vel si, quod singulari de causa suo loco dicenda praefero, numerus 643 ex computo *B* accipitur (642), in eiusdem annum 25; postremo epocham 30, annum Marmoris 631, in Phereclis annum 8.

Ann. Marm.	*P.I. annus medius.*	*Ante Olymp. 1.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*
67[3]	3777	161	[Megaclis] archontis [a. 22.]	28.

Hesiodus claruit.

De archonte vide ad ep. 27. In lacuna dedi III; sic Hesiodus distat ab Ionica colonia numero rotundo annorum 140, et ab Homero annis 30 (sumpto in Homero numero 643 qui in lapide scriptus, non nostro 642). Homero antiquiorem Hesiodum statuerunt potissimum Ephorus genealogias Cumaeas quasdam secutus (Fragm. Marx. p. 267-269.) et Attius poeta, sive males cum Osanno (Anal. crit. p. 63.) Ateium philologum ap. Gell. III, 11. Archippi archontis initio Hesiodum, eiusdem fine Homerum posuerunt, qui Hesiodum Homero antiquiorem statuebant, ut refert Tzetzes Prolegg. in Hesiod. p. 14. Gaisf.

Ann. Marm.	*P.I. annus medius.*	*Ante Olymp. 1.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*
643 (642)	3808	130	Diogneti archontis [a. 25.]	29.

Homerus claruit.

De Homeri aetate multi multa et diversissima collegerunt, ut Lil. Gyraldus de poetis dial. II. Ios. Scaliger in sua Συναγωγῇ p. 377. Kuster. Hist. crit. Hom. I, 2. Vellem Pausanias, qui epicae poesis imprimis peritus fuit, sententiam suam de Hesiodi et Homeri aetate non reticuisset metu obtrectationis quum aliorum tum epicorum eius aetatis poetarum (IX, 30, 2.). Nunc inter veteres princeps locus est Tatiani adv. gent. p. 166. c. 49. excerptus a Clem. Strom. I. p. 326 sq. et Euseb. Praep. evang. X, 11. ubi priorum Graecorum referuntur sententiae: nobis enumerandi ii, qui ad calculos Parii propius accedunt. Igitur Porphyrius in φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ ap. Suid. v. Ὅμηρος, Troiam captam dicens annis 407 (υζ, ita enim Mss. pro υξ) ante Olymp. 1., Homerum, ni fallor, non natum esse, ut ex Suida collegeris, sed floruisse statuit anno post Troica 275; dein paulo differentem ponit numerum 130 annorum ante Olymp. 1., qui idem est ac Nostri numerus ex computo *B* sumptus; quare hac numerum ratione definii, quum omnino probabile sit Nostrum retro computatam ex illo termino epocham sumpsisse ex auctore aliquo, quem etiam Porphyrius secutus sit. Solinus Polyh. c. 43. Homerum *defunctum* refert post Troica a. 272. hoc est ex Canone Eratosthenis P. I. a. 3802. Hic est Nepotis calculus ap. Gell. XVII, 21. ex quo Homerus ponitur annis plus quam 160 (aliae edd. 140) ante u. c. hoc est ante Olymp. 1. annis 136, P. I. a. 3802. Hoc fere tenent Romanorum plurimi, etiam Cicero Rep. II, 10. qui ab Olymp. 1. ad Homerum computat circiter annos 138, ita ut Homeri fini vel senio assignes annum P. I. 3800: in quo Cicero Eratostheneam secutus est Lycurgi epocham (a. 108. ante Olymp. 1.). Non dubito, quin Romani Apollodorum auctorem habuerint: nam Apollodorus (apud Tatian. etc.) Homerum *florentem* posuit post Iliaca a. 240. P. I. a. 3770. (non ut apud Hieronym. Can. p. 97. legitur, a. post Iliaca CCLX.). In Eusebianis inter varia alia (Hieronym. Can. p. 97. 101. 106. Euseb. Chron. p. 36. Can. p. 132. 135. 136.) Homerus apponitur n. MCI. Canonis, P. I. a. 3798. Megaclis archontis a. 7. Addit Hieronymus haec se in Latina historia scripta ad verbum repperisse: „Agrippa apud Latinos regnante Homerus poeta in Graecia claruit, ut testatur Apollodorus grammaticus et Euphorbus (*Ephorus* ex corr. Scalig.) historicus, ante urbem conditam annis CXXIV. et ut ait Cornelius Nepos ante Olympiadem primam annis C." Agrippae regnum ponitur P. I. a. 3799-3833. n. Euseb. MCII sqq. quod non magnopere convenit Apollodori calculis de Homeri florentis aetate, ac proinde nec Nepotis, sed ab anno 100. ante Olymp. 1. non multum discrepat, qui est

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Ante Olymp. 1.	Magistratus Att.	Ep.	
					P. I. 3838. Coniiciam igitur hunc numerum ex Ephoro esse a Nepote notatum, ita ut Ephorus Homerum recentiorem non plus annis 30 quam Noster posuerit: nam quod Apollodorum et Ephorum in Homeri aetate consensisse censet Marx. Fragm. Eph. p. 80. id sine causa sumptum est. Sosibius vero Laco Homerum 90 annis ante Olymp. 1. posuit (quidam vel 57 annis ante Olymp. 1. nisi numerus ap. Suid. corruptus). Herodotus (II, 53.) Homerum et Hesiodum quadringentis suam aetatem annis superare putat: hinc florem Homeri non priorem indicarit anno 64. ante Olympiades, quamquam Vita Homeri Herodoto tributa Homerum natum statuit fere 326 annis ante Olymp. 1.
631	3819	119	[Pherecl]is archontis [a. 8.]	30.	Phido Argivus rex, undecimus ab Hercule, mensuras mutat et Aeginae argentum signat. De archonte vide ad ep. 27. Phido Nostro ab Hercule undecimus est; Hercules ep. 18. certo scriptus est anno Marmoris circiter 1038: aetates hinc undecim sunt sane largius computatae. Etiam Africanus ap. Euseb. Chron. Gr. p. 45. Caranum fratrem Phidonis undecimum ab Hercule, septimum a Temeno dicit. Sed Ephoro Phidon est decimus a Temeno, ac proinde ab Hercule decimus quartus (Strab. VIII. p. 547.); Velleius I, 6. Caranum ab Hercule sextum decimum facit. Eusebianus Canon Phidonem ponit n. MCCXVII. P. I. a. 3914. Thespiei archontis a. 26. annis 24 ante Olymp. 1. Vera eius aetas est circa Olymp. 3-12. (Müller. Aeginet. p. 63.)
		Olymp.			
[493]	3957	5, 4.	Aeschyli archontis a. 21.	31.	Archias Corinthius, decimus a Temeno, condit Syracusas. De annorum computo vide ad ep. 27. Nos dedimus Olymp. 5, 4. et numerum 493, ut Seldenus; Dodw. Prid. Olymp. 5, 3. et numerum 494. (Marsh. Olymp. 2, 4. falsissime). Decimus a Temeno est decimus quartus ab Hercule, quem ep. 18. vidimus circa annum Marmoris 1038: aetates igitur hic quoque largius computantur. Idem reperies ubi a Temeno computabis, qui ut Melantho aetate compar Nostro debuit circa ann. Marm. $\frac{884}{883}$ poni (vide ad ep. 27.). Syracusas conditas Canon Eusebianus Hieronymi in Olymp. 11, 4. refert: hunc sequitur Dodwellus Annal. Thuc. et rationibus his accommodat quae Thucydides VI, 3. 4. de aliarum Siciliae civitatum annis natalibus tradidit; nec multum a Dodwello discessi Explicatt. Pind. p. 115. Sed Müllerus Dor. T. II. p. 487. 504. non futili argumentatione plus in hac re Pario tribuit, ut Thucydidis ad mentem propius accedenti: et Chronici Nostri calculis congruit Diodorus XIII, 59. Nam Selinuntem ex Diodori narratione debemus annis 242 ante Olymp. 92, 4. ac proinde Olymp. 32, 2. conditam statuere; Selinus autem Thucydide teste annis centum post Hyblaea Megara condita est: Megara igitur Olymp. 7, 2. condita sunt secundum haec data; eaque non multo post Syracusas esse condita patet ex Thucydide, non tamen liquet quot annis, nisi quod annis minimum quinque. Nam Megara condita post Trotilum, qui locus quinto post Syracusas anno conditus est. Tamen cum istis calculis non concinit Thucydides: nam Megarenses a Gelone Syracusarum tyranno expulsos esse tradit annis 245 post suam urbem conditam: ut proinde, quum Gelo circa Olymp. 74, 2. Megara diruerit (Müller. Dor. T. I. p. 122.), Megara Thucydides statuerit Olymp. 13, 1. condita. Ab hoc anno ad Eusebianam epocham Syracusarum conditarum sunt quinque anni. Sed ex Thucydidis mente plus temporis inter conditas Syracusas et Megara intercessisse videri, recte monet Müllerus, Parii ideo rationes praeferens; quamquam pro Eusebio militat Clintonus Fast. Hell. p. 265. Mitto Scymnum et alia quae collegit Göller. de Syracus. p. 6.
420 (419)	4031	24, 2.	[Creonte archonte]	32.	Athenis coeperunt annui archontes. Vide Introd. 4.
418 (417)	4033	24, 4.	[T]l[e]sia archonte	33.	- - - - - - - - - Vide Introd. 4.
381	4069 / 4070	33, 4. / 34, 1.	Dropi[de] archonte	34.	Terpander nomos docuit et musicen veterem mutavit. Eusebio Terpander floret Olymp. 33, 2. Reliqua persequitur Plehn. Lesb. p. 143 sqq. Cum Nostro consentiunt fere Hellanicus Lesbius et Phanias Eresius, qui Lesche et Archilocho recentiorem statuit Terpandrum (Clem. Strom. I. p. 333. A. Col.): sed Glaucus Reginus ap. Plutarch. Mus. 4. Archilocho vetustiorem fecit; alii etiam cum Lycurgo Spartano composuerunt. Archon quum aliunde non notus sit, annus Olympicus pro computo *A* vel *B* alius sumi potest.
[34]1	4109	43, 4.	Aristocle archonte	35.	Alyattes in Lydia regnare coepit. Numerum 341 a Seld. repositum ea quae supersunt ΔΔΔΙ probabilem reddunt, et convenit ep. 41. ubi Croesus notatur, haud dubie is quoque, ut Alyattes, tum incipiens. Alyatti enim non potuit Noster cum Herodoto (I, 25.) annos 57 tribuere, quod sic conciliari numeri nequeunt: cui quum alii annos 49 tribuerint (Euseb. et Exc. barb.), sumpto hoc numero iam pro ep. 35. ex ep. 41. numerus 341

Ann. Marm.	*P.I. annus medius.*	*Olymp.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*	
					colligitur, non 331 nec 381: similes autem reliquos lectio tradita excludit. Alyattis initium Eusebio Olymp. 42, 2. (vel 42, 4. ap. Mai.), Barbaro p. 78. Olymp. 43, 1. Plura vide ap. Corsin. F. A. T. III. p. 66. Archon aliunde non notus: sed vide Introd. 4.
340-332, vel 328 (327)	4110-4118, vel 4123	44, 1.-46, 1. vel 47, 2.	Critia I. archonte	36.	Sappho Mytilenis in Siciliam fugit. Sapphonis non fugam sed florem Canon Hieronymi ex edit. Scalig. ad Olymp. 44. Eusebius ab Armenio versus ad Olymp. 46. annotant. Canonis hanc notam ad a. 12. Alyattis transferens Prid. hoc loco dedit annum Olymp. 46, 3. Sed nihili est universa argumentatio, et Olymp. 46, 3. constat Solonem archontem fuisse. Quare Chandl. voluit Olymp. 47, 1. opinor, nempe annum 328. Numerus est unus ex 340-328 (327), ab Olymp. 44, 1 - 47, 2. Sed Olymp. 46, 2. 3. 4. Philombrotus, Solon, Dropides archontes sunt, et Eucrates videtur potius Olymp. 47, 1. quam 2. ponendus, ut fecit Corsinus. Relinquuntur igitur anni, quos apposui, ex quibus Corsinus F. A. T. III. p. 40. sine causa elegit Olymp. 46, 1.
327 (326)	4124	47, 3.	Simone archonte	37.	Amphictyones Cirrha capta Pythium certamen pecuniarium edunt. Vide Introd. 4. et cf. Corsin. F. A. T. III. p. 80. Archon Scholiastae Pindari male audit Simonides. Pausanias non agnoscit hanc Pythiadem, sed ludos pecuniarios reponit Olymp. 48, 3. et deinceps coronarios ut Noster Olymp. 49, 3. Ab hac autem coronarii certaminis epocha Olymp. 49, 3. Eusebius et Scholiastes Pindari Pythiades computant: sed ad Pindarum Explicatt. p. 205 sqq. adversus Scaligerum, Dodwellum, Corsinum docui apertissime, ipsos Pythionicarum catalogos, quibus usus Scholiastes vel eius auctor est, Pythiadem Olymp. 49, 3. actam numerasse secundam, ac proinde primam, si modo hanc ut Pausanias penteteridem fuisse statuebant, posuisse Olymp. 48, 3. Etiam Ios. Scaliger in Eusebianis ab Olymp. 48, 3. sumpsit Pythiadum numeros; v. ἱστοριῶν συναγωγὴν sub Olymp. 48, 3. et Nott. ad Euseb. n. MCDXXXV. sed in opere de Emendatione temporum, ubi Scholiis Pindari innititur, ex Olymp. 49, 3. eas deducit, non videns quid turbaverit ille Scholiastes. At Noster chronographus certe aliquatenus cum Pausania et Pythionicarum catalogis conciliari et potest et debet. Nam Nostro quoque Pythias secunda est Olymp. 49, 3. prima tamen illi fuit Olymp. 47, 3. quod eam ennaëteridem statuebat, absolutis demum octo annis repetitam, quum Pausanias penteteridem fuisse statuerit: sic eodem deinceps ordine et numero, quo Pausanias et Pythionicarum catalogi, dinumerare Pythiades debebat.
318	4132	49, 3.	Damasia II. archonte	38.	Coronarium Pythiorum certamen institutum. De anno Olympico vide Introd. 4. et Explicatt. Pind. p. 206 sq. ubi Corsinum F. A. T. III. p. 83. refutavi, qui annum posuit Olymp. 48, $\frac{3}{4}$. Chandlerus tamen ad Corsini mentem corrupto numero pro 318, qui unice verus et in Marmore scriptus est, reposuit 322.
317-298	4133 - $\frac{4152}{4153}$	49, 4 - 54, $\frac{3}{4}$.	- - - - -	39.	Comoedia in Attica apud Icarienses a Susarione inventa. Corsino F. A. T. III. p. 88. sine causa placet a. Olymp. 50, 1.
297	$\frac{4153}{4154}$	$\frac{54, 4.}{55, 1.}$	C[omi]a archonte	40.	Pisistratus tyrannidem occupat. Annus inter computum *A* et *B* ambiguus: quare eandem anni Olympici notam dedi quam Corsinus T. III. p. 94. etsi alia significatione. Corsinus enim illa nota intelligit solum integrum annum Iulianum 4154. non ego (vide Introd. 6. et 7.); mihi enim haec nota hoc significat, annum Olympicum aut qui P. I. a. 4153. aut qui P. I. a. 4154. coeperit intelligendum esse. Corsini rationem probat Schultzius Spec. Appar. ad Annal. critt. (1826. 4.) p. 40. ab initio Pisistrati enim ad expulsos Pisistratidas annos effluxisse quinquaginta (Aristot. Polit. V, 9, 23. Schn. et Eratosth. ap. Schol. Ar. Vesp. 522.), et expulsos esse Pisistratidas Olymp. 67, $\frac{2}{3}$. (Thuc. VI, 59.). At haec manent integra, ubi ex anno vulgari Attico ab Olymp. 54, 4. ad Olymp. 67, 2. computes, quo pulsi Pisistratidae (cf. nott. critt. ad ep. 45.). Proinde, si ep. 45. quae numerum habet 248, ad Olymp. 67, 2. referetur, quo facto 248 ex computo *B* erit pro 247; ep. 40. numerus 297 poterit ad Olymp. 54, 4. ex computo *A* referri; ut ab altera epocha ad alteram exacte sint anni quinquaginta. Sed si Noster annos non prorsus plenos sumpserit, epocha 40. potest etiam ex computo *B* ad Olymp. 55, 1. referri. Quare, ut dixi, rem in ambiguo relinquo.
[29]2	4158	56, 1.	[Euth]ydemo archonte	41.	Croesus Delphos mittit oraculum consulturus. De numero dubitari nequit; archontem cur in Olymp. 56, 1. posuerim, vide in Introd. 4. et cf. Corsin. F. A. T. III. p. 103 sqq. Annus ex more Nostri debet Croesi primus iudicari (cf. nott. critt.); ad quam rationem solam etiam ep. 35. commode restitui potuit. Scio celebres Croesi ad Apollinem legationes tantum triennio ante eius cladem missas esse; verum Aesopi ista legatio multis involuta fabulis, de qua agi mihi videtur, potuit multo prius poni. Barbarus epocham Croesi triennio

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Olymp.	Magistratus Att.	Ep.	
					superiorem habet (vide ad ep. 35.). Eusebiana Scaligeri Croesi initium assignant Olymp. 54, 3. Maii Armeniaca Olymp. 55, 1. finem regni eius Olymp. 58, 1. et 3. Sic illius regno cum Barbaro tribuunt annos 15, quibuscum Nostrum facere consentaneum est (Herodotus I, 86. Croesi regno dat annos 14 et dies 14). Quare Noster Croesi regnum finiverit Olymp. 59, 3. Sosicrates ap. Diog. L. I, 95. Periandrum dixit ante Olymp. 49. obisse, quo videtur Olymp. 48, 4. extr. significare, annis vero 41 ante Croesum (nimirum imperio exutum); ex quo Croesi casum assignes Olymp. 59, 1. extr. vel 59, 2. init. Quo minus neges Nostrum ita statuisse, ut puto: quamquam eius rationem falsam esse facile largior. Clintonus Croesi regnum fere ab Olymp. 55, 1. ad Olymp. 58, 3. Volneius ab Olymp. 52, 2. ad Olymp. 55, 4. Vömelius in Exercitatione chronologica de aetate Solonis et Croesi ab Olymp. 53, 2. ad Olymp. 56, 4. figit. Hic simul Marmoris epochas 35. et 41. suis rationibus accommodat numero epochae 35. corrigendo. Ceterum hanc commentationem post impressam demum superiorem plagulam accepi.
[278]	4172	59, 3.	- - - - -	42.	Cyrus capit Sardes et Croesum; floret Hipponax. Vide ad ep. 41. et nott. critt. Corsinus T. III. p. 113. refert ad Olymp. 59, $\frac{2}{3}$.
272-270	4178-4180	61, 1-3.	- - naeo I. archonte	43.	Thespis tragicus primum docet. Numerus, ex quo HHΓ superest, incidit inter 278 et 256: Suidas vero quum Thespidem Olymp. 61. docuisse tradat, Seldenus non refragante, ut ait, lacuna dedit 273, Lyd. Prid. Cors. (F. A. T. III. p. 115.) 272; Marsh. falso 280. Consistendum sane in Olymp. 61. eiusque tribus prioribus annis; quarto enim Heraclides archon.
25[6]	4194	65, 1.	- - - - -	44.	Darius Hystaspis f. regno potitur caeso Mago. Eusebius ponit Olymp. 64, 4. P. I. a. 4193. et in Praep. evang. et in Canon. edit. Scalig. secundum Maium vero Olymp. 65, 1. Canon regum apud Ptolemaeum et huic accommodata eiusdem astronomi duo data, cum Canone consentientia, docent doctos, quorum disquisitionibus Canon ille nititur, primum annum Darii, hoc est eum, quo currente imperium auspicatus est, posuisse a. ab epocha Nabonassaris 227. qui coepit 1. Ianuar. a. P. I. 4193. Cf. Scalig. Emend. temp. V. p. 379. Petav. Doctr. temp. X, 18. Rat. temp. III, 10. Omisit quidem Canon octo prope menses ex Herodoti fide (III, 68.) Smerdi tribuendos, quod ex integris annis regna comparat; sed cave hos putes cum Prid. in Canone regum esse Dario adiectos, ita ut verum eius initium in annum P. I. 4194. differri queat; nam quum Darius non ordinaria successione ad regnum pervenerit, non potuere in actis publicis isti menses, qui post obitum Cambysis sub Mago effluxere, novi principis imperio addi; ex actis publicis autem Canonis annos constitutos esse non mihi dubium est, ex quo inscriptionem Trallianam vidi, in qua septimus annus Artaxerxis prorsus eo modo praescriptus est quo in documentis Aegyptiacis anni Ptolemaeorum. Atque insuper manifestum est, eos menses, qui fuere septem et aliquantum supra, annumerari Cambysi, cuius regnum non explevit nisi annos 7 et menses 5. Sic iudicaverunt etiam Petavius ac Dodwellus (Ann. Thuc.) et nuperrime Clintonus Fast. Hell. p. 312. Sed numerus 253, qui ex lapide affertur, est P. I. 4197. Hunc tuens Lyd. ex Othone Frisingensi (II, 16.) Magis illis duobus tres annos et septem menses tribuit: quod commentum refutavit Freretus p. 173. 176 sqq. pensitans simul alia data, quae non opus est post certissimos fontes, Herodotum et Canonem regum, examinare hoc loco. Neque ad Aeschyli versum Pers. 775. sive genuinum seu subditicium, ubi Μάραφις et Ἀρταφρένης inter Magum et Darium Hystaspis f. reges memorantur, provocare tutum est: etiamsi enim illi regnarint, non tamen probabile est diu eos regnasse. Igitur recipienda visa est coniectura Prideauxii, III esse in ΓI mutandum, ut annus sit 256: quam probarunt etiam Bentleius Opusc. p. 290. Corsinus F. A. T. III. p. 122. Chandl. quoque hoc dedit in minusculis, licet in primitivo textu retinuerit III: haud dubie in lapide iam nihil agnosci potuit. Sic uno anno aberravit Noster.
248 (247)	4203	67, 2.	- - - - -	45.	Hipparcho Pisistrati f. interfecto ab Harmodio et Aristogitone, eiiciuntur Pisistratidae. Numerus refertur ad eiectos Pisistratidas; Hipparchus caesus Olymp. 66, 3. Vide nott. Quoniam vero exactio Pisistratidarum competit anno Olymp. 67, 2. extremo, numerus 248 est pro 247, ex computo *B*. At Corsinus F. A. T. III. p. 126. censuit Nostrum elegisse annum inter utramque rem actam medium (eumque Iulianum), Olymp. $\frac{66,4.}{67,1.}$, quod absurdum est. Sequitur autem, si fides impressis, annum 247: sed per hunc nullo modo ad illum perveneris annum Iulianum. Sume igitur Corsinum voluisse numerum in lapide scriptum 248: debebat nihilominus hunc quoque ad Olymp. 67, $\frac{1}{2}$. referre, sed respectu prioris semestris, qui incidit in Olymp. 67, 1. Nam Nostrum computare Olympicos annos, non negat; sed quo diversitas computi *A* et *B* explicetur, quatenus certo archonti comparetur certus numerus, id tantum ex Corsini rationibus concedendum, ut modo

Ann. Marm.	*P. I. annus medius.*	*Olymp.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*	
					ex computo *A* ad eum Olympicum annum, cui archon vulgo tribuitur, numerus relatus sit, modo ex computo, qui nobis *B* est, ad Olympicum superiorem, cuius secundo semestri eundem illum archontem fuisse Corsinus sumit. Sic Olymp. 75, 1. vulgo archon Calliades tribuitur; sed ex Corsini ratione refertur ad annum Iulianum 4234. integrum inde ab initio, Olymp. $\frac{74,4}{75,1}$ et eius anni Iuliani priori semestri accommodatus creditur numerus 217 (*B*), hoc est secundo semestri anni Olymp. 74, 4. Ex quibus rationibus simul sequitur, quum Noster Olympicos annos numeret, hunc numerum posse annum etiam integrum Olymp. 74, 4. complecti, sed nullo modo una secundum semestre Olymp. 74, 3. Quae si adaptantur numero 248. patet hunc posse integrum annum Olymp. 67, 1. complecti, at nullo modo annum Iulianum integrum, qui respondeat annis dimidiis Olymp. $\frac{66,4}{67,1}$.
24[4]	4206	68, 1.	[I]sagora archonte	46.	Hypo[di]cus Chalcidensis vicit choro virorum tum primum instituto. Vide nott. critt.
231 (230)	4220	71, 3.	Pythocrito archonte	47.	Ne - - Hippiae [f.] Athenis [moritur]. Archontes certi sunt Olymp. 71, 2. Philippus, 71, 4. Themistocles; itaque Pythocritus non potest nisi ex computo *B* ad Olymp. 71, 3. referri.
227 (226)	4224	72, 3.	Ph[ae]n[ippo] II. archonte	48.	Pugna Marathonia, in qua dimicat Aeschylus annos XXXV natus. De anno Olympico hodie satis constat, etsi alium sumpsere Seld. Lyd. Prid. Phaenippum non Gamelione superioris anni, quod statuit Corsinus F. A. T. III. p. 148 sq. sed Hecatombaeone Olymp. 72, 3. magistratum inisse intelliges ex Introd. 3. Pugna Marathonia non, ut Plutarchus refert, Boëdr. VI. sed Metagitnione medio fere, circiter d. XVII. pugnata. Vide Prooem. Ind. lect. Univ. Berol. aestiv. 1816. De Aeschyli aetate vide nott. critt.
225, vel 226 (225)	4225	72, 4.	Aristide archonte	49.	Simonides aliquis [vincit] Athenis; Darius Hystaspis f. moritur, eique succedit Xerxes. Aristidem constat proximo post Marathoniam pugnam anno Olymp. 72, 4. archontem fuisse (Cors. F. A. T. III. p. 150 sqq. ubi ex more suo dat 72, $\frac{3}{4}$.); alteram eiusdem quae putabatur ἀρχὴν ἐπώνυμον, in qua haesit Corsinus, sustuli in Comm. de archontibus pseudeponymis (Act. Acad. Boruss. a. 1827.). Numerus incertum sitne in Marmore 225 an 226 (vide var. lect.); annus tamen in utraque lectione idem manet, diverso computo, *A* vel *B*. De Simonide vide nott. critt. Xerxes secundum Canonem regum post Darii annos 36, ab anno post epocham Nabonassaris 227. computandos (vide ad ep. 44.), coepit anno eiusdem seriei 263. qui incipit XXIII. Dec. a. P. I. 4228. ita ut Xerxis annus primus comparandus sit anno P. I. 4229. a. Chr. 485. Olymp. 73, $\frac{3}{4}$. Totidem annos Dario tribuens Eusebius Xerxis primum annum ponit Olymp. 73, 4. (Mai. 74, 1.). Etiam Herodotus in numero annorum Darii consentit, eumque docet quinque annis superfuisse pugnae Marathoniae (VII, 1. VII, 4.); et convenit, quod Canon regum Xerxi assignat annos 21, caeso quippe Olymp. 78, 4. Singula accuratius persequitur Clintonus Fast. Hell. p. 313. coll. p. 28. 38. At Ctesias ap. Phot. cod. 72. Dario tantum 31 annos concedit, eumque paulo post Marathoniam pugnam obisse scribit; quem secutus videtur Noster, si de epocha 44. recte statuimus; nam ab Olymp. 65, 1. ad Olymp. 72, 4. totidem colliguntur anni. Hanc rationem iam ante editum Marmor Parium sibi probatam amplexus est Lydiatus ad Marm. p. 270. 223. et in Canonibus chronologicis (Oxon. 1675. 8.); quod fecit ob Septuaginta hebdomades Danielis: „neque enim, ait, paucorum millium animarum salutis aeternae interest, demonstratum habere articulum temporis, quo Messias ille manifestandus erat." Vulgarem Canonis et Eusebii computum firmat Freretus p. 173-193. a quo eatenus tantum discedo, ut quod ille non facit, ep. 44. mutem numerum, sed ep. 49. nihil mutem, dum Freretus eo inclinat, ut censeat in Marmore ep. 49. posse esse III (pro Γ vel ΓI, quae Seld. legit): et hanc coniecturam falso tribuit Prideauxio. Eam non admittit Aristides archon, cuius nomen non potest cum quodam corruptum haberi.
222 (221)	4229	73, 4.	Philocrate archonte	50.	Aeschylus tragoedia primum vincit, Euripides nascitur; Stesichorus Himeraeus in Graeciam venit. Cf. nott. critt. Olymp. 73, 3. quis archon fuerit, ignoramus; neque aliunde notus archon Olymp. 73, 4. Quare Philocratem ad alterutrum referas annum ex computo *A* vel *B*: praetuli *B*, quod Noster ep. 60. Olymp. 84, 3. Euripidem annos 43, non 44 natum statuit. Ceterum Corsinus T. III. p. 155. Olymp. 73, $\frac{2}{3}$. falso Miltiadem archontem ponit: sumit enim Zanclen hoc anno a Messeniis et Anaxilao occupatam esse, quod archonte Miltiade Olymp. 29, 1. factum statuit Pausanias, erroremque Pausaniae ex archontum homonymia explicat. Sed Pausaniae erroris causa alia est; is enim putavit eam rem statim post bellum secundum Messeniacum actam esse.

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Olymp.	Magistratus Att.	Ep.	
217 (216)	4234	75, 1.	Calliade archonte	51.	Xerxes Hellespontum ponte iungit et Atho montem perfodit; pugnatur ad Thermopylas et Salaminem. Ut Salaminia pugna, ita Thermopylensis Olymp. 75, 1. pugnata est, illa Boëdr. xx. haec circa Olympia medio fere mense Hecatombaeone acta. Cf. Dodwell. Annal. Thuc. Clinton. Fast. Hell. p. 28. Quae ante haec memorantur res, pertinent ad Olymp. 74, 4. Tamen etiam Eratosthenes Xerxis transitum in Europam fere Olymp. 75, 1. assignavit, quippe qui hinc ad initium belli Peloponnesiaci (Olymp. 87, 1.) numerarit annos 48, et retro ad annum ante Olymp. 1. annos 297. Ceterum deludit lectorem Corsinus F. A. T. II. p. 45. T. III. p. 164. demonstratum a se affirmans Calliadem coepisse medio anno Olymp. 74, 4. Ex Herodoto quidem (VIII, 51.) hoc unum patet, Calliadem fuisse archontem, quum Persae in Atticam pervenissent, hoc est primis mensibus Olymp. 75, 1. De Nostri verbis vero quid statuendum sit, vide Introd. 5. 6.
216 (215)	4235	75, 2.	Xantippo archonte	52.	Pugna Plataica; Aetnaeus ignis fluit. Pugna Plataica non Boëdr. III. ut vulgo perhibent, sed Metagitn. circiter XXVII. pugnata (vide Comm. de pugna Marathonia Prooem. Catal. Univ. Berol. aestiv. 1816.). Aetnae eruptionem hanc ex fama et numero rotundo Thucydides III, 116. quinquagesimo anno tribuit ante eam, quae verna tempestate Olymp. 88, 3. accidit, igitur anno fere Olymp. 76, ½. Coeperit vero Olymp. 75, 2. et continuata per aliquot annos fuerit; quamquam hoc non probabile videtur Krügero, accuratae doctrinae viro, in Comm. de vita Thucydidis p. 65. Archon modo Xantippus s. Xanthippus, modo Xanthippides dicitur (vide Corsin. et Clinton. In Explicatt. Pind. nostris p. 224. pro *Xanthippo* falso impressum *Archippo*).
215 (214)	4236	75, 3.	Timosthene archonte	53.	Gelo [Syracusis] potitur tyrannus. Archontis annum debemus Diodoro. Gelo Gelam occupavit Olymp. 72, 2. Syracusas Olymp. 73, 4. Ei successit Hiero Olymp. 75, 3. et decessit Olymp. 78, 2. Haec idoneis argumentis confirmata (Expl. Pind. p. 100 sq.) et Pindaricis carminibus unice convenientia probat etiam Clintonus Fast. Hell. p. 24. 28. 30. 38. coll. p. 627. Pausanias autem confusis temporibus Gelonem dicit Olymp. 72, 2. occupasse Syracusas, quo anno potius Gelam obtinuit; Noster Gelonem Syracusis dicit tum potitum esse, quum re vera defuncto Geloni succederet Hiero, et Hieronis initium distulit in Olymp. 77, 1. (ep. 55.) Haec adeo falsa defendi non possunt codicibus quibusdam Eusebii a Pontaco inspectis, qui Gelonis imperium Syracusis coeptum referunt in Olymp. 75, 2. (cf. Lyd. p. 224. Cors. F. A. T. III. p. 170.). Nec quod popularis imperii institutio Syracusis ab Eusebio ad Olymp. 79, 3. refertur notâ illâ, *Sicilia a populo regebatur*, certissimos evertit calculos, ex quibus ea res ad Olymp. 78, 3. referenda, undecim mensibus post fata Hieronis, expulso Thrasybulo Hieronis fratre (cf. Clinton. p. 38.). Quid quod Aristotele auctore constat Gelonem septem annos praefuisse Syracusis et octavo decessisse? At Nostri rationes, quae Gelonis imperium Syracusis ab Olymp. 75, 3. ad Olymp. 77, 1. deducunt, non aequant hunc numerum, quamvis affirmante Corsino (l. c.). Igitur Lydiatus (p. 223-226. coll. p. 275.) Marmori ita succurrendum statuit, ut Gelo post proelium Himerense dicatur legitimus Syracusarum princeps constitutus esse, quum illi regium acclamaretur nomen (Diod. XI, 26. coll. Aelian. V. H. VI, 11. XIII, 37.). Sed Himerensis pugna pugnata est Olymp. 75, 1. Boëdromione, circa diem Salaminiae, non Olymp. 75, 3. quem in annum Noster Gelonis initium rettulit; et *tyrannidem* Noster nominat Gelonis, non *legitimum principatum*; quem illi delatum esse ultro nego. Tamen Lydiati iter calcare placuit Giberto (p. 78 sq.); et traditum Geloni legitimum principatum, quem Aeliani potissimum auctoritate fulcit, refert in Olymp. 75, 3. quod hoc anno Diodorus (XI, 38.) dicit Γέλωνα ἐπιεικῶς προεστηκέναι τῶν Σικελιωτῶν. Quasi vero Diodorus non addat Gelonem illo anno defunctum esse, ideoque illas ibi Gelonis laudes posuerit. Similiter Gibertus defuncto quidem Geloni statim successisse Hieronem concedit, sed tamen initium principatus eius a Nostro ex alia re quacunque in Olymp. 77, 1. definitum esse sumit, vel ex reconciliatione cum fratre Polyzelo, vel ex huius morte, vel ex victo Thrasydaeo Theronis f. Sed ut taceam, istam cum Polyzelo reconciliationem debere Olymp. $\frac{75, 4.}{76, 1.}$ poni (Expl. Pind. p. 119.), ep. 55. de nulla alia re dicitur, nisi de *Syracusarum tyrannide*, quam Hiero Olymp. 75, 3. non 77, 1. obtinuit. Denique Freretus, subacti alias iudicii vir, ep. 53. et 55. aoristo ἐτυράννευσεν non initium tyrannidis significari vult, sed tempus durantis tyrannidis aliquod, quo *regnabat ut tyrannus*. At neque aoristus durans tempus exprimit, neque intelligas, cur epocha ἀφ' οὗ sumpta esse possit ab alio termino quam ab initio. Noster autem, sive praesenti, ut βασιλεύει, sive imperfecto ἐβασίλευε, sive aoristo usus est, numquam non designat initium imperii; et omnia haec promiscue tempora dedit, prout ea ad fidem certiorum exemplorum quoque reposui loco. Ἐτυράννησε p. τυραννεῖν ἤρξατο habet etiam Xenophon Hell. II, 2. extr.

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Olymp.	Magistratus Att.	Ep.	
21[3]	4237	75, 4.	[A]dimanto archonte	54.	Simonides Leoprepis f. vicit Athenis; Harmodii et Aristogitonis statuae collocatae. De archonte constat ex Diodoro. Numerus ex computo *A* est 213: in Marmore tamen fortasse fuerit 214 ex computo *B*. De statuis Harmodii et Aristogitonis dixi in nott. critt. quibus iam impressis quum afferrentur schedae Pittaci Atheniensis, repperi in his initium tituli in marmore positi, qui repositis, quas Antenor fecerat, statuis subscriptus erat: ΑΝΤΙΝΩΡΕΥΦΡΑΝΩΡΟΣ ΕΓΟΙΗΣΕΝΤΟΝΔΕΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΟΣ Ἀντ[ή]νωρ Εὐφράν[ο]ρος ἐποίησεν τόνδε Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτ[ο]νος. Ad τόνδε an est ἀνδριάντα supplendum? Quidni igitur dictum τώδε? Sed omnino illae schedae satis incertas lectiones praebere solent; nec medelam reperio idoneam. Statuas has vel Alexandrum vel Antiochum remisisse ex Perside in Nott. dixi, non opus esse arbitratus, ut Valerii Maximi (II, 10. ext. 1.) dissensum notarem, qui eam rem Seleuco tribuit. Quippe ibi non de Antenoris statuis agendum de industria erat; nunc et istud addo, quamquam a Siebelisio ad Pausan. I, 8, 5. recte explosum, et Plinium H. N. XXXIV, 19, 10. annoto nescio suo an librarii errore Antenoris statuas confundere cum Praxiteleis. Antenorem esse Euphranoris filium ex hoc demum titulo comperimus; ex eadem fortasse familia est Euphranor statuarius et pictor nobilissimus.
208	4242	77, 1.	Ch[ar]ete archonte	55.	Hiero Syracusarum tyrannidem obtinet; cuius aetate vixit Epicharmus poeta. De archonte constat ex Diodoro et Dionysio Halicarnassensi; cf. Cors. F. A. T. III. p. 177 sq. A Palmerio inde plurimi annum voluerunt 209 reponi; sed 208 verus est ex computo *A*. Errorem auctoris in constituenda Hieronis epocha commissum demonstravi ad ep. 53.
206 (205)	4245	77, 4.	Apsephione archonte	56.	Sophocles Sophilli f. Colonensis primum vicit annos XXVIII natus. Minus accurate Eusebianus Canon Graecus et Latinus refert ad Olymp. 77, ½. In archonte Olympici, quem dedimus, anni magnam difficultatem reppererunt chronologi, maxime Dodwellus et Corsinus. Nam praeter hunc, quem lapis offert, ex Diogene Laertio potissimum anno Olymp. 77, 4. vindicandum, visus est *Phaedon* eidem tribuendus anno esse. Sed hunc praeclare removit Clintonus. Primum ex Diod. XI, 63. huc revocabatur Phaedon: sed ibi legitur in libris Φαίωνος, hoc est Ἀφε[ψ]ίωνος, ut Bentleius Opusc. p. 308. statuebat, aut potius Ἀ[ψε]φίωνος, ut ego statuo. Dein Schol. Aesch. de fals. leg. p. 755. Reisk. Phaedonis annum nominat in re, quae ad Olymp. 77, 4. pertinere videbatur; sed ea referenda in Olymp. 76, 1. qui veri Phaedonis annus: cf. de ea Clinton. Fast. Hell. p. 262 sq. coll. p. 32. Addo, ne erres, etiam Plutarchum Thes. c. 36. ubi Phaedon memoratur in re, quam Bentleius Apsephionis ad annum Olymp. 77, 4. referebat, non illum annum significare, sed annum Olymp. 76, 1. (Cors. F. A. T. III. p. 174. Clinton. Fast. Hell. p. 34.). Superest ut de scriptura nominis eius archontis quaeramus, qui anno Olymp. 77, 4. unice competit. Apud Plutarchum Cim. 8. scribitur Ἀφεψίων; apud Diogenem II, 44. Apollodori usum Chronico versibus concepto, in quo metrum excludebat nimiam depravationem, veteres editiones habent Ἀψεφίωνος (affertur etiam Ἀψίωνος). In oratoribus eadem eiusdem nominis varietas obtinet. Nam apud Demosthenem adv. Lept. p. 501. vulgo habetur Ἀφεψίωνος, sed haud pauci libri Ἀψεφίωνος et Ἁψεφίωνος; Argumentum secundum et Ulpianus vulgatum tenent, licet Corsinus T. III. p. 190. de Ulpiano aliud narret. Apud Andocidem de Myst. p. 22. vulgata est Ἀψεφίονα et Ἀψεφίων, quam invitis libris idem referentibus mutavit Bekkerus. Etiam Diodori locus magis commendat Apsephionem quam Aphepsionem; et proxime accedit ad illas librorum lectiones Marmor exhibens Ἀψηφίονος. Illud igitur mihi certum, ψ primo, φ secundo loco ponendum esse, in genitivo utrum ω an ο, et in secunda syllaba ε an η assumas, dubites. Ἀψηφίων quidem magis Graecum sonat quam Ἀψεφίων: sed posterius tamen praeferunt auctorum codices.
205 (204)	4246	78, 1.	Theagenide archonte	57.	Ad Aegos flumen lapis ex aëre decidit; Simonides poeta obit nonagenarius. Archontis Olympicus annus certus (Corsin. F. A. T. III. p. 190.). De rebus vide nott. critt.
199 (197)	4253	79, 4.	Euthippo archonte	58.	Alexander I. Macedoniae rex moritur; succedit Perdiccas eius filius.

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Olymp.	Magistratus Att.	Ep.	
					Numerum interpretes in 198 vel 197 mutandum censuerunt; sed corruptelae indicia desidero excepto computi errore. Archontem Diodorus *Euippum* vocat. Perdiccae finem et Archelai initium Noster ep. 61. in Olymp. 90, 1. rettulit, P. I. a. 4294: ad quem ab Euthippi anno P. I. 4253. sunt anni 41. Totidem Perdiccae annos concedit Nicomedes Acanthius, sed Anaximenes Lampsacenus 40, Theopompus 35, Hieronymus Cardianus 28, Philochorus et Marsyas Pellaeus 23 (Athen. V. p. 217. E.), ultimumque numerum sequitur Dexippus ap. Euseb. Chron. Gr. p. 57. ed. Scalig. cuius excerptum extat etiam ap. Ge. Syncell. Chron. p. 262. ed. Par. (p. 500. Bonn.), item Eusebius Chron. Gr. p. 53. et in translatione Armeniaca p. 171. ed. Mai. Viginti duo pro viginti tribus annis errore librarii haud dubie scripti sunt in excerpto Eusebiano Armeniace verso ap. Mai. p. 170. quod non diversum a Dexippeo: Dexippus vero quum in eodem excerpto (ap. Scalig. Euseb. et in Syncell. et in Euseb. Armen.) ad Diodorum provocet, videtur eadem Diodori de horum imperiorum annis sententia fuisse, cui ipsum illud excerptum incautius tribuit Venetus Eusebii Armeniaci editor T. I. p. 323. At Chron. Hieron. p. 31. et Canon Eusebianus cum Hieronymo Cardiano Perdiccae annos 28 tribuunt. Primus vero Perdiccae annus Eusebio est Olymp. 80, 1. vel ap. Mai. 80, 2. quod non multum discedit a Nostro. Alexandrum quidem constat superstitem fuisse Olymp. 79, 2. (Clinton. Fast. Hell. p. 221 sq.); Perdiccae primum meminit Thucydides I, 57. in re ad Olymp. 87, 1. pertinente. Hunc vero constat vitam produxisse ad Olymp. 91, 3. (Thucyd. VII, 9.): igitur etiamsi Perdiccae cum Nostro summum annorum numerum 41 assignaveris, non coepit Perdiccas ante Olymp. 81, 2. Ceterum hi ipsi anni videntur veri eius imperii esse termini. Nam Archelaus teste Diodoro XIV, 37. occisus est Olymp. 95, 1. cui si anni 14 tribuendi sunt, coepit is Olymp. 91, 3. defuncto tum Perdicca. Atqui Archelao tot quot dixi anni omnino tribuendi sunt. Sane apud Diodorum dicitur perisse βασιλεύσας ἔτη ἑπτά: sed hunc numerum esse corruptum, Diodorus ipse docet XIII, 49. ubi Archelai regnum agnoscitur iam Olymp. 92, 3. decem annis ante eius necem. Etiam Dexippus Scaligeri et Syncellus, qui illius verba repetiit, Archelao diserte 14 annos tribuunt; et Dexippea cum Diodori calculis concinuisse monui paulo ante: eundemque numerum refert Euseb. Chron. Gr. p. 54. (sed p. 56. vitiose scripti anni 4 pro 14). Ad horum auctoritatem corrigenda sunt excerpta Eusebiana Armeniace versa, a Dexippeis non diversa, p. 170. ed. Mai. ubi pro quattuordecim Archelai annis sunt septendecim scripti. Postremo non audienda ea pars Eusebianorum, quae Archelao annos 24 tribuit, dico Chron. Hieron. p. 31. Chron. Armen. p. 171. ed. Mai. et Canonem, in quo Archelai a. 1. est Olymp. 87, 1. (apud Maium Olymp. 87, 2.), et ultimus Olymp. 92, 4. (apud Maium Olymp. 93, 1.). Haec enim ratio Thucydidis et Diodori auctoritatibus falsi convincitur. De Platonis autem anachronismo, in Gorgia p. 470. D. Archelai res afferentis, quum tamen p. 503. E. Periclem *nuper* defunctum dicat, quomodo iudicandum sit, pridem recte docuisse mihi videor in Ephem. litt. Ien. a. 1808. N. 178. reiecta Casauboni explicatione, quam rebus minus recte pensitatis probat Astius de Plat. vit. et script. p. 138. Ceterum de Perdiccae et Archelai annis idem quod nos statuunt Clintonus et Frid. Ritschl (Comm. de Agathonis vita p. 4 sqq.), qui via non multum diversa usi sunt: posterior simul perite egit de falso supplemento, quod Casaubonus Athenaeo V. p. 217. E. intulit, et quid esset inserendum, ita demonstravit, ut tantum de verbis, non de re possit lis moveri (cf. Ephem. litt. Ien. 1831. N. 92.), quam ego illi non movebo.
193 (192)	4258	81, 1.	Callia I. archonte	59.	Aeschylus Gelae obit annos natus LXIX.
					Vide nott. critt.
1[78]	4272	84, 3.	Diphilo archonte	60.	Euripides annos XLIII natus primum vicit tragoedia. Eius aetate fuerunt Socrates et Anaxagoras.
					Numerum ex more nostro dedimus ad computum *A*: ex *B* erit 179, et sane auctor debebat hoc uti, ut concineret ep. 50. Sed nos in correctionibus veram sequimur rationem, ut dixi in Introd. Seldenus sine causa volebat 180.
1[56]	4294	90, 1.	Astyphilo archonte	61.	Perdicca defuncto Archelaus Macedonum regno potitur.
					Errare Nostrum vidimus ad ep. 58. Archontis nomen idem est ap. Athen. V. p. 218. D. E. Diodorus falso Aristophylum vocat.
147 (144)	4306	93, 1.	Euctemone archonte	62.	Dionysius I. Syracusarum tyrannidem occupat.
					De anno archontis constat ex Diod. XIII, 68. (in Xenoph. Hellen. archon ille ab interpolante profectus est): unde cognoscitur Marmoris annum debuisse esse 144. Dionysii I. tyrannidem incipientem eidem cui Noster anno Olympico tribuit Canon Hieronymi ed. Scalig. sed Maii Canon ponit ad Olymp. 93, 3. Hoc verum est (Diod. XIII, 92 sqq. Dionys. Halic. VII. init. cf. Xenoph. Hell. II, 2, 24. Clinton. Fast. Hell. p. 82.). Graecus Eusebii Canon habet ad Olymp. 94, 3.

Ann. Marm.	*P. I. annus medius.*	*Olymp.*	*Magistratus Att.*	*Ep.*	
145 (143)	4307	93, 2.	Antigene archonte	63.	Euripides moritur. Ex archontis anno Marmoris annus debebat 143 esse. Archonti Calliae Olymp. 93, 3. Euripidis obitum assignat Apollodorus ap. Diod. XIII, 103. quem quum secutus essem Gr. trag. princ. p. 209. posthac accessi Pario Comm. de Dionysiis (in Act. Acad. Boruss. 1817.) cap. 20. nota 120. Apollodorus quidem obitum et Euripidis et Sophoclis illi tribuerit anno, quod Ranae Aristophanis fabula tum docta, et paulo ante doctam hanc debebant illi defuncti statui; sed Ranae fabula docta Lenaeis, quae demonstravi Gamelione septimo mense acta esse, et probabile est comoediam illam, quae scribi non potuit ante Euripidis et Sophoclis obitum, esse inceptam ab Aristophane certe sex septem mensibus antequam ageretur. Multum enim temporis postulabat et scriptio et modorum ac saltationis adornatio, tum vero chori exercitatio. Ac si, ut traditur, Sophocles post Euripidem obiit, et Choum quidem sollemnibus, Anthesterione post Gamelionem proximo, id quod non reiiciendum videtur (cf. de Dionys. cap. 21.); patet utrumque Olymp. 93, 2. defunctum esse, quod Ranae comoedia iam Gamelione Olymp. 93, 3. docta est. Igitur haec retineo, quamquam video aliud statuere Clintonum Fast. Hell. p. 81 sq. Neque obstat Plutarchus Sympos. VIII, 1. ex Timaeo referens Dionysium I. eo esse die natum quo defunctus sit Euripides. Nam quamquam verissima Wesselingii sententia est, non natum eo die Dionysium I. sed natam eius tyrannidem dixisse Timaeum, quam Dionysium constat Olymp. 93, 3. occupasse, non Olymp. 93, 2.: tamen potuit Timaeus aliquid iam Olymp. 93, 2. anno ante Dionysii tyrannidem actum spectare, quo sibi viam ad dominationem aperuerit Dionysius. Adde disputantem de Sophoclis et Euripidis obitu Ritschl. de Agathone c. 6.
[142]	4308	93, 3.	Callia II. (III.) archonte	64.	Sophocles moritur annos XCI natus; Cyrus expedit in Asiae interiora. Sophoclis obitus eidem anno Calliae tribuitur a Diodoro XIII, 103. haud dubie ex Apollodori Chronico, ut Euripidis mors: sed causa, quam ad ep. 62. explicui, suadet ut Sophoclis obitum non minus quam Euripidis referamus in Olymp. 93, 2. aliter atque olim feci in libro de Gr. trag. princ. ubi quae statueram, ea correxi in Commentatione de Dionysiis. Et dubitatum de anno esse, docet didascalia ad ep. 65. citata, ubi dicitur *ἀπὸ Καλλίου, ἐφ᾽ οὗ φασιν οἱ πλείους Σοφοκλέα τελευτῆσαι.* Lysander narrante Pausania I, 21. fertur per somnium monitus sibi visus esse, ut honorem haberet defuncto Sophocli: quod accidit in obsidione Athenarum Olymp. 93, 4. Unde nihil sequitur, nisi tum Sophoclem iam defunctum et sepultum esse; hinc tamen orta narratiuncula, quae Sophoclem defunctum et sepultum ipso obsidionis tempore perhibet (ap. Plin. H. N. VII, 30. et Vit. Sophocl.). De Cyri anabasi prorsus errare Nostrum, dixi in nott. critt. Annus Marmoris a me cum Lyd. ad veram rationem constitutus est, 142: alii, etiam Corsinus F. A. T. III. p. 260. dederunt 143, ne numerus nimium discederet a numeris ep. 62. 63. Hoc est falsum munire falso. Calliam re vera esse III. non II. docui in nott. critt.
139 (138)	4312	94, 3.	Micone archonte	65.	Telestes Selinuntius victor Athenis. *Micon* hic archon vocatur etiam in didascalia ad Sophocl. Oed. Colon. a Thierschio (Act. Monac. T. I. p. 322. ubi *Μήκων* scriptum) et Elmsleio edita. Falso Diod. XIV, 17. *Μικίωνα* exhibet, quem imprudens secutus sum T. I. p. 239. *b.*
137 (136)	4314	95, 1.	Lachete archonte	66.	Reditus Graecorum, qui cum Cyro expedierant; Socrates annos LXX natus obit. Utraque res recte huic assignatur anno; cf. Introd. 5. et Clinton. Fast. Hell. h. a. De anno, quo natus Socrates, vide nott. critt.
135	4315	95, 2.	Aristocrate archonte	67.	A[stydamas tragicus primum docuit Athenis?] Vide nott. critt.
134 - 117	4316 - 4333	95, 3 - 99, 4	- - - - - -	68.	Poeta quidam [Sel]ymbrianus vel Me[sam]brianus dithyrambo vicit Athenis.
116	4334	100, 1.	Pythea archonte	69.	Philoxenus dithyrambicus moritur annos LV natus.
[113]	4337	100, 4.	Callea archonte	70.	Anaxandrides comicus - - - [Athenis].
109	4341	101, 4.	Astio archonte	71.	Astydamas tragicus vicit Athenis; ingens cometes in caelo arsit. Vide nott. critt.
107	4343	102, 2.	Phrasiclide archonte	72.	Pugna Leuctrica; Al[exander II. Amyntae f. Macedonum] rex.

Ann. Marm.	P.I. annus medius.	Olymp.	Magistratus Att.	Ep.	
					Pugna Leuctrica pugnata Olymp. 102, 2. Hecatomb. d. v. cf. Clinton. Fast. Hell. p. 112. Macedonica epocha pertinet in Olymp. 102, 3. (nott. critt.) Freretus p. 167. perperam postulat numerum 108, ex computo *B*: nam in hac parte Marmoris computus *A* regnat.
[106]	4344	102, 3.	[Dysniceto] archonte	73.	Stesichorus Himeraeus minor vincit Athenis; condita Megalopolis. Annum P. I. 4344. primus dedit Seld. dein archontem addidit Palm. Δυσκινήτου (Diod. Pausan.), pro quo praetuli scripturam Δυσνικήτου ex Demosth. c. Stephan. II. p. 1132. Ceterum potuit etiam annus Iulianus 4345. Olymp. 102, 4. inferri, archonte Lysistrato, et annus Marmoris 105. Megalopolis condita secundum Pausaniam (VIII, 27, 6.) Olymp. 102, 2. vel secundum Diodorum (XV, 72.) Olymp. 103, 1. prius videtur verius.
104	4346	103, 1.	Nausigene archonte	74.	Dionysius I. obit, eique succedit Dionysius II. Alexandro II. [sublato Macedonum] regnum suscipit [Ptolemaeus Alorites]. Dionysio I. Noster annos 40 tribuit inde ab Olymp. 93, 1. ep. 62. Sed vidimus eum imperio potitum Olymp. 93, 3. et obiit annis 38 post (Diog. XV, 74. Cic. Tusc. V, 20. N. D. III, 33. Hellad. Chrestom. ap. Phot. cod. 279.): ap. Euseb. Can. Gr. p. 174. $\overline{\iota\eta}$ est a librariis pro $\overline{\lambda\eta}$. In anno mortis, quae post victoriam Lenaicam Athenis Gamelione partam (Diod. XV, 74.), octavo fere Olympici anni contigit mense, consentiunt Noster et Diodorus atque Eusebius. De Macedonica epocha vide nott. critt.
[94]	4356	105, 3.	Cephisodoro archonte	75.	Phocenses Delphicum templum [occupant]. Res pertinet potius ad Olymp. 105, 4. De universa epocha vide nott. critt.
93	4357	105, 4.	Agathocle archonte	76.	Timotheus moritur annos xc natus; in [Ma]cedonia regnum auspicatur [Philippus II.]; moritur Artaxerxes Mnemon, cui succedit Ochus filius; - - - - - - vicit. De annorum numero cf. nott. critt. *Timotheus* non imperator est, qui aliquanto post hanc epocham obiit, sed Milesius poeta musicus. In cuius aetate et anno mortis hanc dixeris esse difficultatem, quod cum Alexander Aetolus (ap. Macrob. Sat. V, 22.) dixit carmen scripsisse dedicationi Artemisii templi Ephesi, et Suidas illum annos 97 vixisse tradit, non 90. At eius ut clari musici meminit iam Pherecrates, et celeberrimus iam Archelai Macedonis et Euripidis aetate fuit, adeo ut hic eius imitaretur modos: quare non errabis, si eum Olymp. 90, 1. circiter annos minimum 25 habuisse censueris. Iam vixerit vel annos 97: vel ita obierit non post Olymp. 108, 1. Quare illa templi Dianae dedicatio, cui carmen composuit Timotheus, non est ea, quae post Herostrateum incendium instaurato templo celebrata est: nam templum vix restitutum fuit, quum Alexander in Asiam profectus esset (Olymp. 111, 2.). Potius prioris templi dedicationem Timotheum carmine insignem reddidisse puta cum Hirtio nostro de templ. Dian. Ephes. p. 16. Hist. archit. vett. T. II. p. 60. Atque id quidem eo certius est, quod carmen illud in Dianam compositum non potest aliud haberi, quam notum illud, Ἄρτεμις vocatum, quod Cinesiae, Aristophani aequalis, aetate etiam Athenis cantatum esse constat ex nota historiola a Plutarcho narrata de aud. poet. c. 4. de superstit. c. 9. Nam celebrem ibi intelligi Aristophanis aequalem Cinesiam non est ambiguum. Diodorus XIV, 46. florem Timothei ad Olymp. 95, 3. annotat, haud dubie serius quam debebat: quippe non de solo loquitur Timotheo, sed de ceteris simul clarioribus dithyrambicis; quos quum spectaret, de Timotheo idem minus diligenter enuntiavit. Prorsus alius autem est ille Timotheus ab Athenaeo memoratus, Thebanus, qui Alexandri concelebravit nuptias; et hic fuit tibicen. Viderunt hoc et alii, in his Spaldingius ad Quintil. I. O. II, 3, 3. In *Philippo Macedone* atque *Artaxerxe* et *Ocho* Noster aliquantum aberravit, quod ei etiam in aliis Macedonicis et Persicis regibus accidisse satis docuimus. Philippus regnum adeptus est secundo semestri Olymp. 105, 1. a. a. Chr. 359. P. I. 4355. (Clinton. Fast. Hell. p. 227. 359.), ita ut Noster non multum super biennium a vero discedat. Initium Ochi secundum Canonem regum incidit in annum ab epocha Nabonassaris 390. qui incipit Nov. XXI. a. P. I. 4355. et finitur Novembri a. P. I. 4356. A quo Noster multo minus distat quam Diodorus XV, 93. cui Ochi initium est Olymp. 104, 3. ne dicam de Eusebio etiam magis falso.
91	4359	106, 2.	Callist[rato] archonte	77.	[Phocicum bellum.] Vide nott. critt.
- - -	- - -	- - -	- - - - - -	78	- - - - - - -

2375.

In *Pari* oppido Parechia, in monasterio „Panagia Evangelista", inter zophori terna triglypha coronis inscripti sunt hi duo tituli, editi a Vidua Inscr. ant. tab. 42, 2. cf. p. 44. Habeo etiam ex schedis Pittaci, qui falso Therae tribuit.

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΤΡΑΤΗ
ΓΗΣΑΝΤΑ

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΛΙΤΑΣ
ΛΥΤΡΩΣΑ
ΜΕΝΟΝ

Vs. 3. Vid. Ο, Pitt. Ω.

Ὁ δῆμος στρατη-γήσαντα.

Ὁ δῆμος πολίτας λυτρωσάμενον.

2376.

Olim Venetiis apud Proc. Contarenum; Pinellus dedit Grutero, qui edidit p. CCCCLX. 1. annotata simul ex schedis Fabricii lectione. Habeo etiam ex schedis Burmanni, quae sunt inter chartas Lennepianas. Decretum hoc in basi incisum, quae olim fuit in insula *Paro* in ecclesia, sub statua marmorea mulieris, habitu, ut fertur, quasi Mauretanico, capite cornuto instar vaccae. Hoc tradit Gruterus l. c. ad n. 2377.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΠΡΑΞΙΚΛΗΝΝΕΟΜΗΔΟΥΣ
ΕΤΙΜΗΣΕΝΤΟΕΒΔΟΜΟΝ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΙΣΤΕΙΩΙ
ΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙ
ΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΙΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝ
ΚΑΙΣΙΤΗΣΕΙΕΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΙΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΙ
ΚΑΙΕΠΙΤΩΙΚΑΤΑΠΑΝΤΑΤΡΟΠΟΝ
ΑΡΙΣΤΑΠΕΠΟΛΙΤΕΥΣΘΑΙ

Vs. 4. Burm. ΑΡΙΣΤΕΙΩ, vs. 6. Grut. ΠΡΟΕΔΡΙΩ, Fabr. Burm. ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Πραξικλῆν Νεομήδους ἐτίμησεν τὸ ἕβδομον χρυσῷ στεφάνῳ ἀριστείῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ καὶ προεδρίᾳ ἐν τοῖς ἀγῶσιν, καὶ σιτήσει ἐν πρυτανείῳ, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείᾳ καὶ ἐπὶ τῷ κατὰ πάντα τρόπον ἄριστα πεπολιτεῦσθαι.

De nominibus propriis cf. n. 2310.

2377.

In insula *Paro* ibidem ubi n. 2376. A Scaligero Gruterus p. MCLIX. 11. Hinc Patinus Comm. in Monum. antiq. Smyrn. p. 456. Corsin. F. A. T. II. p. 214.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΙΜΗΣΕΝΘΡΑΣΩΝΑΘΡΑΣΙΞΕΝΟΥ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΜΑΡΜΑΡΙΝΗΙΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΚΑΙΣΙΤΗΣΙΝΕΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙΑΡΞΑΝΤΑ
ΤΗΝΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΧΗΝΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΕΠΙ
ΤΗΙΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΙ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησεν Θράσωνα Θρασ[υ]ξένου χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι μαρμαρίνῃ καὶ προεδρίᾳ ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ σιτήσ[ει] ἐν πρυτανείῳ, ἄρξαντα τὴν τοῦ ἄρχοντος ἀρχὴν καλῶς καὶ δικαίως καὶ συμφερόντως τῇ πατρίδι, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείᾳ.

2378.

In *Paro*, prope oppidum Parechiam, in sacello D. Eleutheriae, exiguo intervallo a templo Centum portarum (Catapoliani) secundum Viduam, vel secundum Clarkium in muro ostii sacelli D. Nicolai, quae eiusdem templi pars est. Ed. Clarkius Itin. P. II. S. II. p. 403. Vidua Inscr. ant. tab. 43, 2. (cf. p. 45.). Habetur etiam in Diar. class. Londin. T. V. p. 144.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΙΜΗ
Κ..ΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΝΧΡΥΣΩΣ
ΝΩΓΩΡΥΤΟΝΘΕΟΚΛΕΟΥΣΑ
ΝΟΜΗΣΑΝΤΑΔΙΣΚΑΛΩΣΚ
ΚΑΙΩΣΚΑΤΑΤΕΤΟΥΣΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΚΟΙΝΗΠΑΣΙΣΥΜΦΕ

Fundus lectionis est textus Viduae, omissis iis, quae ipse supplevit; nec refero Clarkii supplementa ductibus interruptis scripta, neque omnia apographorum vitia. Vs. 1. Clark. ΕΤΙΜΗΣΕΝ, non ex fide lapidis. Vs. 3. init. Clark. ΝΩΝΓΩ etc. Diar. class. -Ν-ΙΝ, ΡΥΤΟΝ etc. Vs. 4. Clark. ut dedi; Vid. ΩΣ pro ΔΙΣ. Vs. 5. Clark. ΚΑΤΕΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚ, Vid. ΚΑΤΑΤΕΤΟ..ΣΗΟΜΟΥ, Diar. class. ΚΑΤΑΤΕΤΟΣΝΘΜΟ. Vs. 6. Diar. class. ΚΟΙΝΟΝ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμη[σεν] κ[αὶ] ἐστεφάνωσεν χρυσῷ σ[τεφά]νῳ Γώρυτον Θεοκλέους ἀ[γορα]νομήσαντα δὶς καλῶς κ[αὶ δι]καίως κατά τε τοὺς νόμου[ς καὶ] κατὰ τὸ κοινῇ πᾶσι συμφέ[ρον.

2379.

Parechiae in *Paro*; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

\- - - - - - - -
ΑΡΞΑΝΙΑΝΗΝΣΥΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ
ΤΟΥΠΟΑΞΧΑΡΧΟΥΛΡΧ.Ν
ΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΚΑΩΛΛΓΛΘΩΣΠΡΟΣΤΕΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣ
\- - - - - - - -

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησεν etc. τὸν δεῖνα] ἄρξαν[τ]α [τ]ὴν σ[τ]εφανηφόρον τοῦ πο[λειτ]άρχου [ἀ]ρχ[ὴ]ν καλῶς καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, κα[λοκ]αγ[ά]θως πρός τε τοὺς πολίτας [καὶ etc.

Inde a καλοκαγάθως, si hoc verum est, nova incipiebat sententia, ita ut illud adverbium alii additum participio fuerit, nec pertineat ad ἄρξαντα.

2380.

In *Paro*, coronae inscriptum. Aeri incisum in Stuarti Antt. Ath. T.IV. p.36.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΙΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑ
ΝΩΑΡΙΣΤΩΝΑΣΑΡΠΗ
ΔΟΝΟΣΠΡΟΜΟΙΡΩΣ
ΒΙΩΣΑΝΤΑ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Ἀρίστωνα Σαρπηδόνος προμοίρως βιώσαντα.

Hoc est, *immatura morte* defunctum. Formula a commentatore non intellecta frequentissima est in huiusmodi titulis, nec vis eius incerta: si quis tamen dubitet, conferat n. 2383.

2381.

In *Paro*, coronae inscriptum, aeri incisum ibid.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΙΧΡΥ
ΣΩΣΤΕΦΑΝΩ
ΣΑΡΠΗΔΟΝΑ
ΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ
ΠΡΟΜΟΙΡΩΣ
ΒΙΩΣΑΝΤΑ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Σαρπηδόνα Σαρπηδόνος προμοίρως βιώσαντα.

2382.

In *Paro*; ex schedis Fourmonti.

ΗΒΟΥΛΗΚΛΙΣ
ΔΗΧΣΟΣΣΤΕΒ
ΝΟΙΧΡΥΣΩΣΤΕ (superscr. ΙΑ)
ΒΑΝΩ᾽ΔΥΡΚΑΡ
ΠΙΜΟΝΠΡΟΜΟ
ΡΩΣ.ΒΙΩΣΑΝ
ΤΑΝ

Ἡ βουλὴ κ[α]ὶ [ὁ] δῆ[μ]ος στε[φα]νοῖ χρυσῷ στε[φ]άνῳ [Α]ὐρ. Κάρπιμον προμο[ί]ρως βιώσαντα.

Pro ultimo **Ν** fuit ∂ vel simile.

2383.

Marmor *Paro* translatum Constantinopolin ad Galliarum regis legatum. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 39. p.334. et hinc Vandal. Diss. p.630.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΤΗΣΑΡΙΣΤΗΣΜΝΗΜΗΣΠΑΙΔΑΤΟΥ
ΛΑΜ.ΦΛΑΒ.ΜΑΡΚ.ΣΚΡΕΙΒΩΝΙΑΝΟΥΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΟΥΑΛ.ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΤΟΝΛΑΜ.ΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΕΙΚΟΝΙΛΑΙΝΕΗΔΙΑΤΕΤΑΣΠΡΟΣΟΥΣΑΣΑΠΟΤΕ
ΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΣΤΕΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΠΡΟΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΠΙΜΕΡΟΥΣΠΑΡΑΜΥΘΗΣΟΜΕΝΗΤΟΝ
ΑΝΔΡΑΤΕΙΜΗΝΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΜΑΛΛΟΝΗΔΙΔΟΥΣΑΕΠΙ
ΤΗΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΙΠΡΟΜΟΙΡΩΣΤΕΛΕΥΤΗ
ΣΑΝΤΟΣΚΑΘΑΕΨΗΦΙΣΑΤΟΗΠΑΤΡΙΣΕΝΤΩΤΗΣΤΗΕΛΓ..
ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙ Υ.Β.Δ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τὸν τῆς ἀρίστης μνήμης παῖδα τοῦ λαμ(προτάτου) Φλαβ. Μαρκ. Σκρειβωνιανοῦ, Κλαύδιον Οὐαλ. Μένανδρον τὸν λαμ(πρότατον), ἐκ τῶν ἰδίων εἰκόνι λαϊνέῃ, διά τε (dele τε) τὰς προσούσας ἀπὸ τ[οῦ] πατρὸς αὐτοῦ τειμάς τε καὶ εὐεργεσίας πρὸς τὴν πατρίδα, ἐπὶ μέρους παραμυθησομένη τὸν ἄνδρα, τειμὴν λαμβάνουσα μᾶλλον ἢ διδοῦσα ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδριάντος ἀναστάσει προμοίρως τελευτήσαντος, καθὰ ἐψηφίσατο ἡ πατρὶς ἐν τῷ τῆς[δε] τῆ[ς] ἐ[ν]γ[ραφῆς]? προσχήματι. [ψ]. β. δ.

Vs. 1 sqq. supple ἐτίμησεν. Παραμυθησομένη τὸν ἄνδρα, etsi id ad patrem referri malim, tamen videtur de filio defuncto dictum: aut corrigendum πατέρα. Tum τελευτήσαντος non adiectivum est ad ἀνδριάντος, sed ἀνδριὰς τελευτήσαντος (sc. αὐτοῦ) intelligendus est. Vs. 10. 11. obscuri sunt: si quid video, hoc dicitur: civitatem honorem potius accipere quam dare hac statua collocanda, id quod expressum sit in decreto, ex quo hic titulus insculptus sit. Πρόσχημα videtur idem esse quod haud raro πρόφασις, hoc est non praetextus vel causa praetexta, sed *causa, quae ut vera enuntiata est.* Vs. 11. Υ in Ψ mutandum est; neque aliter n. 2384. Ψ. Β. Δ. est ψηφίσματι βουλῆς, δήμου, ut alibi saepius.

2384.

Lapis *Paro* Constantinopolin delatus a Nointelio; mox pervenit Parisios; sed in duas partes fractus est, quae deinceps disiectae sunt. Integrum edidit Spon. Misc. erud. antiq. X, 41. p. 335. unde habet Vandal. Diss. p. 627. Partem *A* dedit Murat. T. II. p. DLI. 2. cui Bimardus miserat in Museo Academiae Parisinae transcriptam; alteram partem *B* ex eodem fonte habet Murat. T. II. p. DCIV. 4. et ex Museo Baudelotii Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 61. 2. (cf. p. 199.) aeri incisam. Posterior pars nunc admodum oblitterata habetur Parisiis in Nummophylacio, ubi transcripsit Odofr. Müllerus; sed paucissimae supersunt litterae.

A.   *B.*

Υ   Β   Δ

ΤΗΝΑΞΙΟΛΟΓωΤΑΤΗΝΚΑΙΠΑΝΤΑΑΡΙCΤΗ | ΝΑΥΡΛΕΙΤΗΝΘΕΟΔΟΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΔΕΤΟΥΠΡωΤΟΥΤΗCΠΟ
ΛΕωCΜΑΥΡΦΑΥCΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕωCΕΚΠΡΟΓΟΝ | ωΝΔΙΑΒΙΟΥΤωΝCΕΒΒΚΑΙΚΑΙCΑΡωΝΚΑΙΚΑΒΑΡΝΟΥΚΑΙΓΥΜΝΑ
CΙΑΡΧΟΥΤΗΝΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΝΕΝωΚΑΤΕCΚ | ΕΥΑCΕΝΚΑΙΑΝΕΝΕωCΑΤΟΑΠΟΠΟΛΥΕΤΟΥCΧΡΟΝΟΥΠΕΠΟΝΗΚΟΤΑ
ΓΥΜΝΑCΙωΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΠΑΡΙωΝΠΟΛΙC | ΗΠΑΤΡΙCΑΝΤΙΠΟΛΛωΝΚΑΙΜΕΓΑΛωΝ·ΤΕΙΜΗΝΛΑΜΒΑΝΟΥCΑ
ΗΔΙΔΟΥCΑΠΟΛΛΑΚΙCΕΨΗΦΙCΑΤΟΑΝΕCΤ | ΗCΕΝΑΥΤΗΝΕΝΑΝΔΡΙΑΝΤΙΜΑΡΜΑΡΙΝωΤΗΝΦΙΛΟCΟ
ΦΟΝΚΑΙΦΙΛΑΝΔΡΟΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΙΔΑΚ | ΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΔΙΑΤΗΝΑΡΙCΤΟΤΟΚΙΑΝ | ΑΚΟΙΤΙΝ
ΟCΑΠΗΓΛΑΙ | CΕΝ

Litterarum formas ex Cayl. et Müll. potissimum dedi, ut Λ, Μ; Є, C, ω etiam Spon. habet; C et ω Mur. Fundus lectionis est textus Sponii omnium plenissimus; sed versus ab illo ex arbitrio mutatos restitui collatis ceteris exemplis, quae accurate composui, additis simul cuique versui quae Sponius solus servavit. Vs. 1. Υ et Β et Δ omittit Mur. Vs. 2. primum ω ex Mur. (Spon. Ο). Ibid. primum partis *B* elementum (Ν nobis) Muratorio est Υ. Vs. 3. Spon. CΕΒΑCΤωΝ, Mur. Cayl. quod dedi. Ibidem Mur. ΚΑΒΑΡΝΙΟΥ. Vs. 4. ΠΕΠΟΝΗΚΟΤΑ ex Spon. est; pro hoc Cayl. ΤЄΙ, Mur. ΠΕΓ. Vs. 5. Mur. ΙΠΑΤΡΙC, Cayl. Müll. ΠΑΤΡΙC, omisso Η. Post μεγάλων punctum ex Cayl. sed id incertum est. In fine Mur. Cayl. omittit ΥCΑ. Vs. 6. ΗΔΙΔΟΥΣ ΑΠΟΛΛ ex solo Spon. est, item ultimum Τ partis *A*, et vs. 7. prima ΦΟΝΚΑΙΦΙΛΑΝΔ, item vs. 8. ΔΙΑΤΗΝ. Vs. 9. Ι non habet Mur.; idem S pro priori C.

[Ψ]. β. δ. Τὴν ἀξιολογωτάτην καὶ πάντα ἀρίστην Αὐρ. Λείτην Θεοδότου, γυναῖκα δὲ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως Μ. Αὐρ. Φαύστου, ἀρχιερέως ἐκ προγόνων διὰ βίου τῶν Σεββ. καὶ Καισάρων καὶ Καβάρνου, καὶ γυμνασιάρχου, τὴν γυμνασίαρχον, ἐν ᾧ κατεσκεύασεν καὶ ἀνενεώσατο ἀπὸ πολυετοῦς χρόνου πεπονηκότ[ι] γυμνασίῳ, ἡ λαμπροτάτη Παρίων πόλις. ἡ πατρὶς ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων, τειμὴν λαμβάνουσα [μᾶλλον] ἢ διδοῦσα, [καθὰ] πολλάκις ἐψηφίσατο, ἀνέστησεν αὐτὴν ἐν ἀνδριάντι μαρμαρίνῳ, τὴν φιλόσοφον καὶ φίλανδρον καὶ φιλόπαιδα καὶ φιλόπατριν.

- - διὰ τὴν - - - ἀριστοτόκ[ε]ιαν ἄκοιτιν
- - - - - ος ἀπηγλάϊσεν.

De primo Υ (Ψ) cf. ad n. 2383. Σεβαστοὶ καὶ Καίσαρες quinam hic sint, non constat. Fortasse Σεβαστοὶ sunt Diocletianus et Maximianus Augusti, et Καίσαρες Constantius Chlorus et Gal. Maximianus, qui simul Caesares renuntiati a. Chr. 292. Nota enim dictum esse Σεβαστῶν καὶ Καισάρων, non Σεβαστῶν Καισάρων: ita ut alii illi, alii hi sint. Ille vero Pontifex Augustorum et Caesarum simul fuit Καβάρνος, ad quod repetendum haud dubie ἐκ προγόνων διὰ βίου. Quippe Καβάρνος, ex quo Parus olim Cabarnis dicta fertur, Cereri dicitur raptum Proserpinae indicasse. Steph. Byz. v. Πάρος: Νικάνωρ δὲ ἐν ταῖς Μετονομασίαις κεκλῆσθαί φησιν αὐτὴν Πακτίαν, Δημητριάδα, Ζάκυνθον, Ὑρίαν, Ὑλήεσσαν, καὶ Μινώαν, καὶ Κάβαρνιν, ἀπὸ

Καβάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἁρπαγὴν τῇ Δήμητρι τῆς θυγατρός. Huius qui habebantur posteri Cereris in Paro sacerdotes constituti sunt, ut recte statuit Henr. Valesius Nott. poster. in Harpocr. p. 126. De his Antimachus in Lyda (Schellenberg. p. 82 sq. Bach. de Antimachi Lyda p. 247. in eius Reliquiis Philetae, Hermes. et Phanocl.) ap. Suid. et Phot. v. Ὀργεῶνες, ubi legendum videtur: ἐν τῇ Λύδῃ γ̅· Ἔνθα Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας. Hesych. Κάβαρνοι· οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι. Male vero paulo post Καθάρνοι apud eundem dicuntur. Cererem in Paro eximie cultam esse docent etiam Demetriadis nomen apud Steph. Byz. l. c. et loci Hom. Hymn. in Cer. 490. Pausan. X, 28, 1. Herodot. VI, 134. ubi θεσμοφόρος audit et cum Proserpina χθονίων θεῶν appellatione comprehenditur. De Proserpinae in Paro cultu cf. n. 2388. 2415. Cereris templum memoratur etiam n. 2557. 22. ut imprimis insigne, quippe in quo tabula foederis collocanda sit. Mox mulier gymnasiarchia functa esse dicitur; ut Cyrenaeo in titulo αἰωνία γυμνασιαρχὶς memoratur. Et Cyrenis quidem probabile est eam muliebri praefuisse gymnasio (cf. nos ad Pind. Pyth. IX. Expl. p. 328.); in Paro non est cur hoc statuas, sed gymnasiarchia videtur tantum ad sumptus gymnasio praestandos pertinuisse, ut olim Athenis. Eam igitur mulierem posuerunt „in gymnasio, in quo refecerat ea, quae longo ex tempore labefacta erant." Πεπονηκότα enim est *labefacta*, *laborantia*; quod vulgo notum quum non intelligeretur, de veritate lectionis dubitatum est a Vandalio et Villoisono Mag. encycl. a. VII. (1801.) T. II. p. 478. Praestabat tamen scribi τὰ ἀπὸ π. χ. πεπ.: quare dedi πεπονηκότι. Mox nisi post πόλις interpungitur, cetera in ordinem redigi nequeunt; quae vero post μεγάλων in textu est interpunctio, ea aut male illata a Caylusii chalcographo est, aut ideo posita, ne perperam coniungeretur ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων τειμὴν λαμβάνουσα etc. Post λαμβάνουσα excidisse μᾶλλον intelligitur ex n. 2383. et vidit Vandal. Idem post ἐψηφίσατο voluit καὶ inseri: quo non multum lucramur. Patet ex n. 2383. excidisse καθὰ post διδοῦσα, omissum illud, quantum ex spatio colligas, ab ipso lapicida, qui homoeoteleuto deceptus fuerit. Formula καθὰ πολλάκις ἐψηφίσατο non eo referri videtur, quod iam antea plures huic mulieri statuae collocatae sint, sed inservit defendendae formulae τειμὴν λαμβάνουσα μᾶλλον ἢ διδοῦσα, utpote quae non novo instituto, sed exemplo priorum decretorum honori mulieris huius tributa sit. Ἀνέστησεν ἐν ἀνδριάντι insolentius dictum est, ut ἀγάλματι ἀνέστησεν n. 2089. Sub decreto distichum elegiacum scriptum erat, ex quo pauca supersunt.

2385.

In *Paro*, in sacello D. Erini coniuncto cum sacello Eleutheriano, de quo dixi n. 2378. in ostii limine. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 43, 5. (cf. p. 45.). Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Fuit olim particula coronae, quam vocant architecti.

ΣΩΣΘΕΝΗΣΠΡΟΣΘΕΝΟΥΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥΔΙΙ
ΚΑΙΗΡΑΚΛ..

Initio Vid. ΣΟ, Prok. ΣΩ. Mox Prok. ΝΟΥΟΙ, Vid. ΝΟΥΣΙ; Prok. ΗΡΑΚΛΗΟΥΣ, sed Vid. quod dedi, in quo Ι delendum. ΔΙΙ est ex solo Prok. et ex eodem ultimum Λ: Vid. in fine [ΛΕΙ].

Σωσθένης Προσθένου, ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ βασιλέως καὶ Ἡρακλέους Καλλινίκου, Διῒ καὶ Ἡρακλ[εῖ].

Forma Προσθένου est etiam n. 2414. ut Δημοπείθου n. 2386. in Pariis titulis utraque. Solet in huiusmodi monumentis ὁ ἱερεὺς dici, non ἱερεύς. Cf. Melia.

2386.

Ex *Paro* avexit navis Gallica; habeo ex schedis Fauvelii Köhlerianis duplicibus.

ΗΣΑΝΑΞΙΔΗΟΥΚΑΙΟΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣΕΠΙΑΝΑΕΘΡΑΣΩΝΟΣ
ΣΙΓΕΝΗΣΟΙΔΗΜΟΠΕΙΘΟΥΣΩΚΡΑΤΗΣΟΝΑΣΙΩΝΟΣΠΕΛΟΨΠΟΛΥΔΩΡΟΥΣ
ΩΝΞΕΝΩΝΟΣΑΣΚΛΕΠΟΝΜΕΝΕΜΑΧΟΥΣΩΤΑΣΚΤΗΣΙΕΠΟΥΣ
ΘΕΟΜΝΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΟΜΝΗΣΟΣΟΝΗΣΟΥ ΕΡΜΕ

Vs. 2. extr. Σ delendum videtur, item vs. 4. secundum Μ.

Ὁ γυμνασίαρχος? - -]ης Ἀναξιδή[μ]ου καὶ ὁ ὑπογυμνασίαρχος Ἐπιάνα[ξ] Θράσωνος,
καὶ - - - - καὶ Σω]σιγένης ὁ Δημοπείθου, Σωκράτης Ὀνασίωνος, Πέλοψ Πολυδώρου,
- - - - - - - - ων Ξένωνος, Ἀσκλ[η]π[ίω]ν Μενεμάχου, Σώτας Κτησιέπους,
- - - - - - - - Θέ[ων Ἀρ]ιστοκλέους? Ὄνησος Ὀνήσου, Ἑρμῇ.

Fuit ΕΡΜΕΙ ex vetusto usu. Κτησιέπης Parium nomen, ut Μνησιέπης n. 2310.

2387.

In *Paro*, sub anaglypho rupi insculpto prope lapicidinas, figuris XXIX insigni, inter quas summo loco sedet Pan, quem Clarkius Silenum dicit, iisque partim numinum, partim adorantium. Ed. Tournefort Itin. T. I. epist. 5. p. 240. cum prava explicatione, Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 74. Stuart. Antt. Ath. Vol. IV. p. 34. tab. v. aeri incisum, ex quo

titulum repraesento, Murat. T. I. p. LXXXVI. 5. ex Tourneforto, Villois. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 342. Choiseul Gouffier Voy. pitt. T. I. p. 69 sq. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 419. Osann. Syll. p. 382. 9. ex schedis Villoisoni.

ΑΔΑΜΑΣ
ΟΔΡΥΣΗΣ
ΝΥΜΦΑΙΣ

Haec est lectio certissima omnium editorum (nisi quod Ried. ΟΔΡΗΣΗΣ), et ipsius Villoisoni; Os. tamen ex eius schedis protulit hoc: ΑΘΑΜΑΣ ΟΔΡΥΣΕΥΣ.

Ἀδάμας
Ὀδρύσης
Νύμφαις.

Ὀδρύσης est gentilicium hominis Thracis, qui Nymphis (non virginibus Pariis, ut fabulantur aliquot interpretes) dicavit hoc anaglyphum. Steph. Byz. v. Ὀδρυσαι: Καὶ Ὀδρύσης λέγεται καὶ Ὀδρυσίτης, ubi plura de priore forma interpres.

2388.

In *Paro*; ex schedis Fourmonti. Lineas 6. et 7. solas (vs. 11-14.) minusculis et recte correctas edidit Iacobs. Anthol. Palat. T. III. p. 968.

ΣΟΠΟΑΓΑΜΑΘΕΑΠ ΥΙ' ν ΙΝΙΑΨ - - - - - - - - - - - - - -ΝΝΗΙ - - - -
ΙΚΙΕΗΣΟΥΠΑΤΡΟΣΟΜΙΝΥΜΟΣΗΔΕΣΥ - - - - - - - - - - - - - - Ν - - - -
ΣΕΙΟΔΕΚΑΙΝΗΙΟΘΥΡΑΣΤΕΥΞΑΝΤΟΨΛΕΙΝΑΣ.Λ.Κ.ΙΙΙΝΙ.Λ. . . Ι ΙΙΙ ΚΛ...Ο...
ΟΙΔΥΤΟΙΔΑΠΕΔΟΝΠΥΚΝΟΙΣΣΤΟΙΕΑΝΘΥΟΟΙΣΙΝΚΑΙΒΩΜΟΥΣΙΕΙ.ΛΣΤΕΥ.Ν... ΠΛΝΑΙΣ
ΚΑΙΝΗΟΥΔΕΠΙΚΡΑΤΙΜΕΤΗΟΙΑΓΑΛΜΑΤΑΘΗΚΑΝ.ΤΡΙΣΣΑΔΥΩΝΙΚΑΣΕΜΕΣΣΑΠ....ΧΝΝ...
ΧΑΙΡΕΘΕΑΤΟΙΣΔΕΣΣΙ.ΑΩΛΗΚΟΙΣΠΑΡΙΟΙ ΙΝ ΔΣΕΝΠΑΛΑΜΑΙΣΑΡΑΜΕΝΗΔΑΙΔΑΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΜΕΝΦΙΛΕΟΥΣΙΠΑΟΝΓΛΥΚΕΡΟΝΦΕΡΕΦΕΠΟΣ.ΤΟΙΣΔΕΘΕΛΕΥΣΑΔΙΚΕΙΝΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΑΚΩΝ
ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΩΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙΦΕΙΗΣ.ΜΗΤΙΚΑΚΟΝΡΕΖΕΤΝΕΣΘΑΑΔΕΠΑΝΤΑΠΟΛΙΝ
ΗΛΑΘΙΠΑΣΙΜΑΚΑΙΡΑΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗΔΕΠΟΛΗΙ.ΚΟΥΡΑΙΣΤΕΚΟΥΡΟΙΣΤΟΥΣΚΑΙΕΣΣΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΞΟΧΑΔΕΙΛΗΚΟΙΣΚΑΙΣΦΙΩΜΑΛΑΧΑΡΜΑΤΑΔΟΙΠΣΝΙΚΙΛΗΔΑΛΟΧΩΠΛΙΣΠΕΤΩΝΔΕΡΑΤΑΙΣ
ΚΑΙΠΑΙΣΙΝΠΑΙΔΩΝΤΟΙ...ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΓΕΡΩΝΤΑΙΕΙΛΑΘΙΤΟΥΝΕΚΑΣΕΥΝΗΟΝΕ - - -
Ι ΝΔΕΣΟΙΩΔΑΔΟΥΧΕΔΛΣΤΙΞΚΟΣΥΜΝΟΝΕΤΕΥΞΕΝΝΙΚΙΑΔΗΣΟΣΣΕΥΙΑΤΟΑΘΛ

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά, Π - - - - -
\- - - - - - - -
Ν]ικιέης οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἠδὲ σύ[νευνος
\- - - - - - - -
Σεῖο δὲ καὶ νηοῖο θύρας τεύξαντο [φα]εινάς,
\- - - - - - - -
Οἵ δ' [α]ὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στό[ρ]ε[σ]αν [ο]ὐ[δ]οῖσιν,
καὶ βωμοὺς ἱε[ρού]ς τεῦξ[α]ν [ἑαῖς δα]π[ά]ναις,
Καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ'] ἀγάλματα θῆκαν
τρισσά, δύω Νίκας, μέσσα [δὲ] Π[ερσεφόνη]ν.
Χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι, [κ]α[ὶ ἰ]λήκοις Παρίοι[σ]ιν,
[δισσὰ]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
Καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Πά[ρ]ον γλυκερὸν φέρε φέ[γ-
γ]ος,
τοῖς δ' ἐθέλ[ο]υσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τ]ε
[κ]ακῶν,
Μᾶλλον δ' [ἐμ]π[έδ]ο[ν] κα[ὶ τ]οῖς κα[κ]οεργέσι
θείης,
μή τι κακὸν ῥέζε[ι]ν, ἐσθ[λ]ὰ δὲ πάντα πόλιν.
Ἵλαθι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[υλ]λίστη δὲ πόληϊ,
κούραις [καὶ] κούροις το[ῖ]ς καὶ [ἐπ]εσσομένοις,
Ἔξοχα δ' ἱλήκοις, καί σφι[ν] μάλα χάρματα δοίης,
Νικί[α] ἠδ' ἀλόχῳ π[α]ισ[ί τ]ε τῶνδ' ἐραταῖς,
Καὶ παισὶν παίδων, τοί [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται·
ἵλαθι, τοὔνεκα σεῦ νηὸν ἔ[θηκε γονεύς?
Τό]νδε σοι, ὦ δᾳδοῦχε, Δ[ιὸ]ς τ[έ]κος, ὕμνον ἔ-
τευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ ἵ[λ]ατο [δ]ᾷ[δα φέρων?

Titulus non Cereri, sed Proserpinae dicatus, quod patet ex verbis Διὸς τέκος sub finem positis; faces Proserpina fert non minus quam mater. Lin. 5. Ε post Νίκας vacat, repetitum ex priori Σ a Fourmonto ut videtur; post μέσσα inserui δέ, a Fourmonto omissum, ut plures in hoc titulo ductus omisit. Certe praestat sic scribi quam omisso altero Σ ἔ[μ]μεσα Περσ. Lin. 9. ΤΕ pro ΚΑΙ videtur error lapicidae. In fine δᾷδα φέρων dedi; ita ut Niciam statuam daduchum mysticum fuisse, et σεῦ pendeat ex δᾷδα. De cultu Cereris et Proserpinae Pario vide ad n. 2384.

2389.

In *Paro*; ed. Villoisonus Mag. encycl. a. VII. (1801.) T. II. p. 500. ubi singulae voces singulos versus constituunt, et in Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 290. unde edo.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣΕΙΛΗΝΗΣ
ΕΙΛΕΙΘΥΙΗΙΕΥΧΗΝ

Mag. encycl. ΕΙΛΗΘΥΙΗι.

Φιλουμένη Σειληνῆς Εἰλειθυίῃ εὐχήν.

Pater mulieris videtur ignotus fuisse, mater meretrix opinor. Cf. n. 2410.

2390.

In *Paro*, in aediculae „Dioclesias" muro, prope Parechiam in austrum, in marmore lucido est haec inscriptio simâ cincta. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 44, 1. (cf. p. 45.) Habeo etiam ex schedis Prokeschii, ex quibus unam litteram correxi, quintam vs. 2.

ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΗΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΥΠΕΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΘΕΟΤΕΛΟΥ[Σ]ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

Σωκράτης Ἀντιγόνου καὶ Νίκη Ἀλεξάνδρου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Θεοτέλου[ς] Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ.

2391–2396.

Prope Parechiam *Pari*, in colle Sterna, in lapide a. 1820. eruto sex sunt inscriptiones hic a me compositae: 2391. 2392. sunt in adversi et longioris lateris plano paulułum prominente; 2393. 2394. in eiusdem lateris plano paululum reducto, a prioribus ad dextram adspectanti; 2395. 2396. in breviori latere sinistro. Singulae inscriptiones areis incisae sunt supra reliquum planum extantibus. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 45-47. (cf. p. 45 sqq.). Londini vidit Bröndstedius in Museo Strangfordiano et scripsit suum apographum consentire cum Vid. Praeterea n. 2391. 2392. 2395. 2396. habeo ex schedis Prokeschii a Zellio missis, et n. 2391. 2392. 2393. ex schedis Guil. Hamiltoni cum Gerhardo communicatis. N. 2392. refertur a Letronnio Journ. des Sav. 1827. August. p. 479 sq.

2391.

ΑΡΧΟΝΤΟϹΠΥΡΡΑΚΟΥΤΟΥΛΟ
ΓΙΟΥЄΠΑΦΡΟΔΙΤΟΝЄΠΑΦΡΟ
ΔΙΤΟΥΥΠΕΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥЄΠΑ
ΦΡΟΔΙΤΟΥΤΗΝΠΑΙΔΙΚΗΝΤΡΙΧΑ
ΥΓΙΑΚΑΙΑϹϹΚΛΗΠΙѠΤΗΝΠΑΙ
ΔΙΚΗΝ

2392.

ΤΗΝΠΡΩΤ◇ΤΜΗΤ◇ΝΤΡΙΧΑ
ΤΗΝΕΦΗΒΙΗΝΚΕΙΡΑϹΕΘΗΚΕϹΤΡΑ
Τ◇ΝΕΙΚ◇ϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔ◇ΥΑϹ
ΚΛΗΠΙΩҰΓΕΙΑΤΕΔΩΡ◇ΝΑΥ
Τ◇ϹҰΠΕΡΤ◇ҰҰ◇ΥϹΤΡΑΤ◇ΝΕΙ
Κ◇ΥΧΑΡΙΝ

2393.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΟΥΚΑΙΚΑΡΠΟΥ
ЄΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΜ̄ΑΑΦΘΟΝΗΤΟΥЄΠΙΜЄΛΗΤΟΥΤѠΝ...
ΑΓѠΝѠΝΓΑΙΟΥΤΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥϹΤΡѠΑϹΚΟΥΑΡΤ..
ѠΝΟϹΜЄΤΑΤΟΥΠΑΤΡΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΤΟΥΠΥΘЄΙΔΟ[ΡΟΥ]
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΜΟΥΔΑΜΑΡΙѠΝΟϹΤΟΥΚΑΙΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΤΗΝΠΑΙΔΙΟΝΤΡΙΧΑΑϹΚΛΗΠΙѠΚΑΙΥΓЄΙΑΜЄΤΑЄΥΧΗϹ
ΑΝЄΘΗΚΑΝЄΠΑΓΑΘѠ

2394.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΡΧΟΝΤΟϹΛ̄Λ̄ΑῩΡϹѠΤΗΡΟϹ...
ΑΥΡϹΕΡΑΠΟ. . . .
ΝΑΠΟ . . . . . .

2395.

[ΑΡΧ]ΟΝΤΟϹꟽᾹΡ̄ΑῩΑΦΘΟΝΗ

2396.

...ΥΡ·ϹѠΤΗΡΟϹ·Η ΝЄΟҰ
...:.ΠΙΝΑΠΟΟΥ ЄΠΙΝΑΠΟΟΥ
....ΥΡ·ΝЄΙΚѠΝΟϹ ΑΥΡ·ΧΡΗϹΙΜΟΥ
....ΛΑΝΠΑ ΤΟΥΜΑΡΚΟΥ
....ΑΡΧΟΥΑΥΡ ΛΑΝΠΑΔΑΡΧΗ
. . . . ΙΚѠΝΟϹ·Γ· ϹΑΝΤΟϹΔѠΡΟ
. . . . . . ΚΛΗΠΙѠ ΘЄΟΥΤΟҰ·ΘЄ
. . . . ΥΓЄΙΑ ΟΤЄΙΜΗΤΟҰ
ΑϹΚΛΗΠΙѠ
ΚΑΙҰΓΕΙΑ

N. 2391. vs. 3. Vid. Prok. omittunt alterum Υ, quod ex Hamilt. addidi. Vs. 4. ex eodem inserui primum Ι. Vs. 5. Prok. Hamilt. ΑϹϹΚΛ etc. Vid. ΑϹΚΛ. Vs. 6. pro ΚΗΝ, quod Hamilt. habet, apud Vid. tria puncta sunt. N. 2392. vs. 2. Hamilt. ΕΦΗ ΒΗΙΝ et ΕΘΗΚΕΝΠΡΑ. N. 2393. vss. 1. 2. minimis litteris „in ipso cavo quadraturae" incisi sunt, ut ait Vid. Vs. 3. Vid. notat incertum esse utrum Μ̄ΑΑΦ an Μ̄ΑΦ sculptum sit; Hamilt. ΦΛ. pro Μ̄Α, et omittit in fine puncta. Idem vs. 4. 5. ΤΡѠΑΟΚΟΥΑΡΙ.ѠΝΟϹ. Vs. 5. [ΡΟΥ] habet Vid. sed Hamilt. lacunam solam. N. 2395. Vid. Μ, Prok. ꟽ. N. 2396. modo Є modo

E scriptum esse notatur, ut dedimus. Vs. 4. Prok. ΛΑΜΠΑ, sed non vs. 5. Vs. 6. Prok. ΙΚΟΝΟϹ. In hoc titulo intervalla punctis non signata vacua litteris sunt. Ubi ex Prok. nihil notavi, non habet memorabilem varietatem.

2391. *Ἄρχοντος Πυῤῥάκου, τοῦ λογίου, Ἐπαφρόδιτο[ς] Ἐπαφροδίτου ὑπὲρ τοῦ παιδίου Ἐπαφροδίτου τὴν παιδικὴν τρίχα Ὑγίᾳ καὶ Ἀσσκληπιῷ.*

De duplici Sigma vocis ultimae cf. ad n. 25. Ultima ΤΗΝΠΑΙΔΙΚΗΝ delenda sunt, quippe male ex prioribus repetita.

2392. *Τὴν πρωτότμητον τρίχα τὴν ἐφηβι[κ]ὴν κείρας ἔθηκε Στρατόνεικος Ἀσκληπιῷ Ὑγείᾳ τε δῶρον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Στρατονείκου χάριν.*

Possis et Ionicum *ἐφηβείην* sive minus bona orthographia assumpta *ἐφηβίην* (cf. ad n. 2393.) legere. Titulus poeticum et antiquum colorem affectat.

2393. *Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ Μ. Α(ὐρ.) Ἀφθονήτου, τοῦ καὶ Κάρπου, ἐπιμελητοῦ τῶν ... ἀγώνων Γαΐου τοῦ Δαμοκράτους, Τρωὰς [τ]οῦ? Ἀρτ[έμ]ωνος μετὰ τοῦ πατρὸς Ἀσκληπιάδου τοῦ Πυθείδο[υ] ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου Δαμαρίωνος τοῦ καὶ Ἡλιοδώρου τὴν παίδ[ε]ιον τρίχα Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ μετὰ εὐχῆς ἀνέθηκαν ἐπ' ἀγαθῷ.*

Ex usu vulgo recepto, ex quo etiam *ἡ Ἀρτέμωνος* exspectabatur, quamquam *τοῦ* non sine exemplis est, Artemo Troadis non maritus, sed pater iudicandus erat. Sed Asclepiades quum pater Troadis (non opinor Damarionis) sit, Troas Artemonis uxor est, et omissa vox *γυνή*. Debebat insuper *ἀνέθηκα* scribi: sed in huiusmodi titulo satis recenti licent prope omnia. *Παίδιον* pro *παίδειον* lapicida dederit.

2394. *Ἀγαθῇ τύχῃ, ἄρχοντος Μ. Αὐρ. Σωτῆρος Αὐρ. Σεραπ[ίων* etc.

2395. *Ἄρχοντος Μάρ(κου) Αὐ(ρηλίου) Ἀφθονή[του* etc.

2396. *Ἄρχοντος Μ. Α]ὐρ. Σωτῆρος ἡ νέου [Διονύσου σύνοδος* vel simile]

ἐ]πὶ ναποοῦ	*ἐπὶ ναποοῦ*
Α]ὐρ. Νείκωνος,	*Αὐρ. Χρησίμου*
λαμπα-	*τοῦ Μάρκου,*
δ]άρχου Αὐρ.	*λαμπαδαρχή-*
Νε]ίκωνος γ̅,	*σαντος Δωρο-*
Ἀσ]κληπιῷ	*θέου τοῦ Θε-*
καὶ] Ὑγείᾳ.	*οτειμήτου,*
	Ἀσκληπιῷ
	καὶ Ὑγείᾳ.

Ναποὸς est *ναοποιὸς* s. *νεωποιός*, magistratus sacer notissimus. Vs. 6. *γ̅* est *τὸ τρίτον*.

2397.

In *Pari* oppido Parechia, in scalae gradu admodum detrito; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΘΟΛ
ΔΟΥΣ·ΑΣΚΛΗΠΙΛ

Etsi vs. 2. conieceris *Ἀσκληπι[άδης*, probabilius tamen videtur titulus ex eo genere fuisse, ex quo n. 2390.: *ὁ δεῖνα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ] - - δους* (e. c. *Παλαμήδους*) *Ἀσκληπι[ῷ καὶ Ὑγείᾳ.*

2398.

Pari in muro castelli, olim epistylium; litterae grandes sunt. Ed. Riedesel l. c. ad n. 2387. p. 71. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 402. Praeterea est in Diar. class. Londin. T. IV. p. 406. et habeo ex schedis Fourmonti et Prokeschii.

ΛΗΡΩϹΑΣΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΑΡΧΟΝΤΟϹԱΕΝ

Λ deest ap. Prok. et in Diar. class. Pro utroque Ϲ Fourm. Ε, pro priori Clark. Σ (Ried. utriusque loco Σ); Ried. ΑΡΧΩΝΤΟΣ, Clark. ΑΡΧΩΝΤΟϹ. Versus unus est in Diar. class. et ap. Ried. ac Prok. Clarkius priorem finit litteris ΚΕΝ; Fourm. ut dedi. Ա (non Μ) est apud omnes excepto Ried.

Vix fuerit aliud nisi: *ὁ δεῖνα - - - π]ληρώσας ἀνέθηκεν ἄρχοντος Μεν - - -*

2399.

Antipari, quae olim *Oliarus*, prope ostium specus notissimi; ed. Tournefort. Itin. T. I. epist. 5. p. 225. hinc missu Bimardi Murat. T. II. p. DCVIII. 2. et Clark. Itin. P. II. S. II. p. 413.

ΕΠΙ
ΚΡΙΤΩΝΟΣ
ΟΙΔΕΗΛΘΟΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΣΟΧΑΡΜΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
ΙΠΠΟΜΕΔΩΝ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ
ΦΙΛΕΑΣ
ΓΟΡΓΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΟΝΕΣΙΜΟΣ

Ἐπὶ Κρίτωνος οἵδε ἦλθον·
Μένανδρος,
Σ[ώ]χαρμος,
Μενεκράτης,
Ἀντίπατρος,
Ἱππομέδων,
Ἀριστέας,
Φιλέας,
Γόργος,
Διογένης,
Φιλοκράτης,
Ὀν[ή]σιμος.

Recensus hominum, ut videtur, qui adiere specum, fortasse adorandi numinis causa. Similis est titulus n. 200. certe ratione formulae *οἵδε ἦλθον*.

2400.

Ibidem prope sinistram specus pilam, in rupe, litteris admodum obscuris; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

- - - - - -
- - - - - -
Α·ΕΠΙΚΡΗΠΟΥ
ΝΟΡ·ΤΡ·ΑCΤΟΚΤΟC
ΙΕ. Σ... Κ·ΠΑΛΛΜΙ
ΑΡΠΟΙΤΩ
ΗΙ..ΤΕΙΑ
ΥΛΟ·ΙΕ..ΟΥΤΟΡ
ΕΥΩΙΕΝ. ΛΛΕΙ
ΑΙ·ΔΙΔΚΟ
ΩΕΟΑ
ΕΥΓΙΩΛΩ
ΠΑΙΤΙΡΩ
ΥΔΙ

Vs. 1. Ἀ. Ἐπικ[τ]ή[τ]ου? Vs. 3. παλάμη. Ex parte videntur versus fuisse.

2401.

In *eodem specu*, unum verbum ex multis oblitteratis (ed. Gallandus Epist. ad Spon. in Thes. A. Gr. T. VII. p. 260.).

ΔΟΜΝΑ — Δόμνα.

2402.

In *Paro*, ex schedis Fourmonti.

ΟΝΕΨΟΝΤΟCΔΕΚΑΙΚΙΛΙ

Ἀρχ]ον[τ]εύοντος δὲ Καικιλί[ου? Potuit ΟΝΤ esse. Minus probabile est πρυτα]νεύοντος.

2403.

Pari, in domo. Ed. Villoison. Mag. encyclop. a. VII. (1801.) T. II. p. 480. et Clark. Itin. P. II. S. II. p. 404.

ΔΙΟΝΥCΙΟC
ΕΥCΧΗΜΟΝΟC
ΧΡΗCΤΕΧΑΙΡΕ

C et C inesse Clark. diserte notat, sed Villois. constanter C. Idem omittit vocem ΧΡΗCΤΕ.

Διονύσιος Εὐσχήμονος χρηστὲ χαῖρε.

2404.

Pari in muro iuxta ostium, per quod in aede Centum portarum ex maiori templo accessus patet ad minus D. Nicolao dicatum. Ed. Vid. Inscr. ant. tab. 43, 1. (cf. p. 44.); et habeo etiam ex schedis Prokeschii et Pittaci, qui male Salamini tribuit.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ	Διονυσόδωρος
ΑΡΙΣΤΕΟΥ	Ἀριστέου.

2405.

In *Paro*; ex Gallandi schedis dedit Spon. Misc. erud. antiq. X, 40. p. 334. et Recherches d'Antiq. p. 235. (Rei antiq. select. quaest. in Poleni Suppl. Thes. T. IV. p. 498.)

ΕΙΡΗΝΗΕΥΩΝΥΜΟΥ	Εἰρήνη Εὐωνύμου
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ	χρηστὴ χαῖρε.

2406.

In *Paro*, in sacello Eleutheriano; ex schedis Prokeschii.

ΕΡΑΤΩΑΣΤΥΜΗΔ ΛΙΚΡΑΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΗ Ν
ΧΑΜΕ
ΧΡΗΣΤΟΣΧΑΙΡΕ

Ἐρατὼ Ἀστυμήδ[ους] - - - -
χρηστὴ χα[ῖρ]ε. [Καλ]λικράτου.
Ν - - -
- - -
χρηστὸς χαῖρε.

2407.

In *Pari* oppido Parechia, corona, quam dicunt architecti, cum denticulis et epistylio, in cuius duabus fasciis haec est inscriptio edita a Vidua Inscr. ant. tab. 42, 3. (cf. p. 44.).

L.EROTI LABIENANO ET SVIS.O...
εΑΠΓΑγ.....ΕΡΟΤΙ·ΛΑΒΙΗΝΑΝΟΙΚΑ...

- - - - *L. Eroti Labienano et suis o[mnibus]?*
- - - - [Λ.] Ἔρ[ω]τι Λαβιηναν[ῷ] κα[ὶ πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ vel ἑαυτῆς.

2408.

Pari in anaglypho lectisternium funebre repraesentante; ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 403. *A* gracilibus litteris scriptum; *B* maioribus, et hoc sub anaglypho. *B* habetur etiam in schedis Fourmonti, quasi Athenis in basi repertum, et in schedis Pittaci, quasi in Delo positum, atque iterum ut in Mycono. Secundum hoc Pittaci exemplum manifesto supplementis auctum est, quae non refero.

A.

- - - - - - - - ΥΟΕΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
- - - - - - - - ΙΡΟΜΟΙΡΩΣΕΞΙΩΣΑΣ

B.

ΣΩΧΑΡΜΟΥΠΑΡΑΤ(
ΕΠΙΚΑΙΕΣΦΘΙΜΕΝΟ
ΕΙΓΑΡΚΑΙΠΑΥΡΑΣΕΤΕ
ΑΞΙΟΣΑΙΝΕΙΣΘΑΙΤ
ΟΡΦΑΝΑΜΕΝΜΟΙΡΑΙΣΤ
ΚΕΙΣΘΩΠΑΙΣΙΧΡΟΝ

B. vs. 1. extr. Clark. PAI, Pitt. in altero exemplo PAN; vs. 3. extr. Clark. EΠ; vs. 4. idem et Pitt. Ξ; ibidem Clark. omittit ultimum T; vs. 5. Clark. habet MOIPAIT, Fourm. MOIPAIΣ, Pitt. MOIPAIΣT. Vs. 6. Pitt. semel ΓΕΙΣΘΩΠΑΙΣΧΡΟΝΟΥ. Formam litterae A dedi ex Pitt.

A. Ε]ὔ[θ]ετος Ἀλεξάνδρου
π]ρομοίρως [β]ιώσας.

B. Σωχάρμου παρὰ το - - - -
ε[ἶτ]ι καὶ ἐς φθιμένο[υς - -
Εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων - -
ἄξιος αἰνεῖσθαι τ - - - -
Ὀρφανὰ μὲν Μοίραις τ - - -
κείσθω παισὶ χρόν - - -

Tit. *A.* cave ἐβίωσας scribas: alterum ex plurimis exemplis certum. Tit. *B* fuerunt tria disticha.

2409.

In *Paro* ubi n. 2406.; ex schedis Prokeschii et Pittaci, qui falso Delo tribuit.

ΕΥΠΟΡΙΑ
ΘΕΟΓΕΝΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Pitt. ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ.

Εὐπορία
Θεογένου
χρηστὴ χαῖρε.

2410.

Pari; ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 404.

ΖΩCΑΡΙΝ..ΟΠΑ - - - Α - -
ΘΥΓΑΤΗΡΔЄ
ΑΓΑΘΗΜЄΡΙΔΟC

Ζωσάριν - - - - -
θυγάτηρ δὲ Ἀγαθημερίδος.

Ζωσάριν est Ζωσάριον; cf. ad n. 511. Add. T. I. p. 915. *a.* Agathemeris videtur mater esse; cf. ad n. 2389.

2411.

In *Paro*, in ecclesia oppidi Parechiae, in lapide oblongo; ed. in Diar. class. Londin. T. V. p. 144.

ΜΕΝVΕΔΗΜΟΣ
ΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ

ΤΙΜΛΡΩ
ΚΛΕΟΦΕΡΟΥ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

ΙΣΙΑΣ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΩΝ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟ

Μενέδημος
Ἀ]πολλοφάνου.

Τιμ[α]ρὼ
Κλεοφ[ό]ρου,
χρηστὴ
χαῖρε.

Ἰσιὰς
Σεραπίωνος,
χρηστὴ
χαῖρε.

Ἐπιτυγχάνων
Ἀπολλοφάνο[υ.

2412.

Pari, in basi quadrata; ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 402. Est etiam in schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ
ΑΛΚΑΙΟΥ

Νικήρατος
Ἀλκαίου.

2413.

In *Paro* insula; ed. Spon. Recherches d'Antiq. p. 235. (Rei antiq. select. quaest. p. 498. T. IV. Suppl. Thes. Poleni). Qui non diligenter attenderit, ex Sponio colligat titulum esse Venetiis, quod eum ibidem esse dicit ubi priorem, et prior Venetiis asservari videtur: sed accurate observata columnarum Sponiani textus ratione intellexi Parium titulum praecedere.

ΝΙΚΩΝ ΞΗΝΩΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Νίκων Ζήνωνος,
χρηστὲ χαῖρε.

2414.

Pari ubi n. 2406.; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΠΡΩΤΩΑΛΚΙ ΠΡΟΣΘΕΝΟΥ

Πρώτῳ Ἀλκι - - Προσθένου.

2415.

Epigramma hoc cum duobus aliis e Graecia attulit Michael Sophianus, qui obiit Ferrariae a. 1565. ut notatum est in apographo Anthologiae Lipsiensi, unde id edidit Reiskius Anthol. n. 650. p. 110. *Pari* vero id repertum esse in patria defunctae probabile est. Minusculis edidit etiam Maffeius in Galliae Antt. select. epist. 15. p. 77. atque iterum Mus. Veron. p. CCCLXXV. ubi ex autographo suo correxit, quae prius minus bene ex schedis ab alia manu scriptis, sed quantum intelligo, ex illo autographo translatis, ediderat. Lapis in duas partes ita fractus est, ut dimidiati in utraque versus essent; altera Maffeii aetate Venetiis in Grimanorum Museo erat, altera latitabat in bibliotheca D. Marci. Titulum ex lapide exceptum esse manifestum fit ex

orthographiae genere; illius tamen lapidis, qui Venetiis supererat, scriptura Maffeio subdititia videtur: qua de causa de eo etiam in Critica lapidaria p. 71 sq. dixit. „Gracilis e subnigro marmore tabula," inquit, „antiqua quidem carmina continet, sed antiqua non est. Plures in domo quadam ad S. Moysis vulgo piscinam Graecae in eodem lapidis genere inscriptiones olim servabantur nequaquam archetypae, sed e vetustis titulis, e codicibus etiam, decerptae ac recenti scalpro incisae. Ex iis aliquot exscripsit Sponius et edidit." Refectum et instauratum hoc monumentum esse docet etiam Morellius in Epistolis septem variae eruditionis p. 43. verbis obscuris, et annotavit paucas varias lectiones. Ex Maffeio dedere Murat. T. II. p. MLXVIII. 1. Bonada T. II. p. 105. In Analecta recepit Brunckius T. III. p. 303. n. 707. (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 281.) et habet Iacobsius Anthol. Palat. T. II. p. 877. n. 381. (cf. Nott. T. III. p. 962.). Muratoriana correxit Leichius in Nov. Emend. ad Gr. Murat. Inscr. p. 63. ex apographo Lipsiensi. Ego titulum ex apographis Maffeii altero, maxime eo, quod in Museo Veronensi editum est, altero Lipsiensi, in vulgares litteras epigraphicas transtuli, quibus eum in lapide superstite scriptum esse patet ex Maffeio et Morellio, nisi quod de littera Ω non constat.

ΦΡΑΖΕΤΙΝΟΣΓΟΝΕΟΣΣΕΟΤΟΥΝΟΜΑΚΑΙΠΟΣΙΝΑΥΔΑ
ΚΑΙΧΡΟΝΟΝΕΙΠΕΓΥΝΑΙΚΑΙΠΟΛΕΩΣΟΘΕΝΕΙ
ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΣΓΕΝΕΤΩΡΠΑΤΡΙΣΠΑΡΟΣΟΥΝΟΜΑΔΗΝΜΟΙ
ΣΩΚΡΑΤΕΑΦΘΙΜΕΝΗΝΠΑΡΜΕΝΙΩΝΕΘΕΤΟ
ΣΥΝΛΕΚΤΡΟΣΤΥΜΒΩΜΕΧΑΡΙΝΔΕΜΟΙΩΠΑΣΕΤΗΝΔΕ
ΕΥΔΟΞΟΥΖΩΑΣΜΝΗΜΑΚΑΙΕΣΣΟΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΜΕΠΙΚΡΑΝΝΕΑΡΟΙΟΒΡΕΦΟΥΣΑΦΥΛΑΚΤΟΣΕΡΕΙΝΥΣ
ΑΙΜΟΡΥΤΟΙΟΝΟΣΟΥΤΕΡΠΝΟΝΕΛΥΣΕΒΙΟΝ
ΟΥΘΥΠΕΜΑΙΣΩΔΕΙΣΙΤΟΝΗΠΙΟΝΕΣΦΑΟΣΗΓΟΝ
ΑΛΛΥΠΟΓΑΣΤΡΙΦΙΛΑΚΕΥΘΕΤΑΙΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣ
ΤΡΙΣΣΑΣΕΚΔΕΚΑΔΟΣΔΕΠΡΟΣΕΞΕΤΕΩΝΧΡΟΝΟΝΗΛΘΟΝ
ΑΝΔΡΙΛΙΠΟΥΣΑΤΕΚΝΩΝΑΡΣΕΝΟΠΑΙΔΑΓΟΝΑΝ
ΔΙΣΣΑΔΕΠΑΤΡΙΛΙΠΟΥΣΑΚΑΙΙΜΕΡΤΩΣΥΝΟΜΕΥΝΩ
ΑΥΤΑΥΠΟΤΡΙΤΑΤΩΤΟΝΔΕΛΕΛΟΓΧΑΤΟΠΟΝ
ΑΛΛΑΣΥΠΑΜΒΑΣΙΛΕΙΑΘΕΑΠΟΛΥΩΝΥΜΕΚΟΥΡΑ
ΤΗΝΔΕΑΓΕΕΠΕΥΣΕΒΕΩΝΧΩΡΟΝΕΛΟΥΣΑΧΕΡΟΣ
ΤΟΙΣΔΕΠΑΡΕΡΧΟΜΕΝΟΙΣΙΘΕΟΣΤΕΡΨΙΝΤΙΝΑΔΟΙΗ
ΕΙΠΑΣΙΝΧΑΙΡΕΙΝΣΩΚΡΑΤΕΑΝΚΑΤΑΓΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΑΓΝΗΣΠΟΙΗΤΗΣΕΓΡΑΨΕΝ

Non annoto fere nisi lectionem potissimam apographi Lipsiensis et Maffeiani textus in Museo Veronensi editi, et unam scripturam ex Antt. Galliae cum Morelliana varietate: cetera varietas lectionis auctoritate caret. Vs. 1. extr. apographum Lipsiense αὔδα, Maff. αὐτόν. Vs. 7. Lips. μικράν. Gall. Antt. Ἐρεινύς, Lips. Ἐριννύς, Mus. Ver. Ἐρειννύς: primum verum haud dubie, et posthac de suo a Maff. mutatum. Vs. 8. Lips. νόσῳ. Vs. 11. Mur. δεκάδας; Morell. ΔΕΚΑΔΟΣ, item Maff. Lips. Vs. 12. Mus. Ver. τέκνον. Vs. 16. Maff. ἔχουσα. Vs. 17. τέρψιν Morell. Lips. τ' εὐχὴν Maff. Vs. 18. Maff. ἐν πᾶσι, Morell. ΕΙΠΑΣΙΝ consentiente Lips. Vs. 19. ex Maff. Morell. Iota subscr. constanter omisi, quod id vs. 10. in φίλα deesse ex Mus. Ver. liquet. Titulum, ut in lemmate dixi, ex lapide petitum esse, non ex codice in lapidem coniectum, docet lapidaria scriptura vs. 3. Νείκανδρος, 5. σύνλεκτρος, 7. Ἐρεινύς, 9. ὠδεῖσι, 16. τήνδε ἄγε ἐπ'.

α. Φράζε τίνος γονέος, σέο τ' οὔνομα καὶ πόσιν αὔδα,
Καὶ χρόνον εἰπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατρὶς Πάρος, οὔνομα δ' ἦν μοι
Σωκρατέα· φθιμένην Παρμενίων δ' ἔθετο
Σύνλεκτρος τύμβῳ με· χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε,
Εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις.
Καί με πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεινύς
Αἱμορύτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον·
Οὔθ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦγον,
Ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλα κεύθεται ἐν φθιμένοις.
Τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἓξ ἐτέων χρόνον ἦλθον,
Ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν·
Δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῷ συνομεύνῳ
Αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον.
γ. Ἀλλὰ σύ, παμβασίλεια θεά, πολυώνυμε Κούρα,
Τήνδ' ἄγ' ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἑλοῦσα χερός·
Τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δοίη
Εἴπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

Διονύσιος Μάγνης ποιητὴς ἔγραψεν.

Dialecti miram vide confusionem, φθιμένην, τήνδε, ἦγον, γῆς, μνῆμα, et ζωᾶς, φίλα, τρισσᾶς, γονάν, αὐτά. Vs. 7. πικρὰ dedi, quod voluit iam Reisk. Locus est impeditus, sed ferri lectio tradita potest, si construxeris ἀφύλακτος νεαροῖο βρέφους, et Ἐρινὺς αἱμορύτοιο νόσου, *obitus ex fluxu sanguinis*. Prius quidem durum est; sed Ἐρινὺς ἀφύλακτος νεαροῖο βρέφους potest tamen esse: *Erinys, quae partui non providit nec curavit infantulum in lucem edendum*. Vs. 15. intellige Proserpinam (cf. ad n. 2384.). Ceterum vss. 15. 16. personae interroganti (α) tributi sunt, et vss. 17. 18. Socrateae (β): sed neutri illi conveniunt. Manifesto poeta missis illis personis haec inde a vs. 15. apposuit ut ex sua persona dicta. De subscriptis immerito dubitat Maffeius partim ob vocem Μάγνης, partim ob verbum ἔγραψεν de poesi. In illo quidem nulla prorsus offensio est; neque opus erat addere, ex qua esset Magnesia Dionysius: ἔγραψεν autem dictum est, quod auctor noluit scribere ποιητὴς ἐποίησεν.

2416.

Naxi in domo privata, tabula marmoris non Naxii sed Parii, litteris gracilibus, bene incisis, eius fere formae, quae est in titulis Troadis aetatis Seleucidarum. Ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 393.

ΕΠΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΑΠΟ . . . .
ΚΑΙΥΠΟΓΥΜ . . ΟΥΣΕΚΑ . . . ΟΣ . . . .
ΥΓΙΕΙΝΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΟ . . . . ΤΟΥ . . . . ΗΦΗΒ . . .
ΣΙΝΟΙΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ . . . ΦΑΝΟΣΣΩΣ
ΦΑΝΟΔΙΚΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥ . ΝΙΚΑΙΟΣΜ . . . . ΤΟΥΘΕΟΓΕΙ . .
ΖΩΣΙΜΟΥΠΟΛΛΟ . . . ΑΡΣΙΑΡΧΟΥ . . . ΣΙΛΕΩΣΦΙΛΟΙ . .
ΠΟΠΛΙΟΣΑΡΕΛΛΙΟΣΣΚΡ . . ΞΙ . . . ΝΑΧΕΗΣΝΕΟΤΕΡΟ
ΕΥΤΥΧΟΣΡ . . . ΝΑΙΟΥΠΥ . . . Π . . . . . ΜΑΚΥΑΡΙΣΤΟΔΗΝ
ΘΕΟΚΛΕΙΔΟΥΝΕΜΕΚ . . . ΙΤΟΕ . . . . . . ΗΣΤΟΣΠΕΡΙΤΟ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΚΛΕΙ . . . . ΜΩΝΝΙΚΗΡΑΤΟΣ
ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ . . . . . ΕΜΩΝΝΙΚΑΙΟΥ
ΚΛΕΩΝΥ . . . . ΠΟΥΗΜΕΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΙ . ΗΡΑΣ . . . . ΣΙΝΟΙ . . ΑΥΛΟΣ
ΚΑΙΔΙΚΙΟΣΑΓΑ . . . . . . ΟΔΟΣ . . ΚΛΕΙΔΟΥΣΩΣΑΝΔΡΟΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΥΝΙΚΑΝΔΡΟΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΟΥΜΑΡΚΟΣΠΟΛΛΙΟΣΜΑΡΚΟΥΔΕΚΜΟΣ
ΑΥΦΙΔΙΟΣΣΠΟΡΙΟΥΣΩΚΡΑΤΗΣΝΙΚΙΟΥ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΣΘΕΟΚΡΙΤΟΥΑΥΛΟΣΣΟΛΦΙΚΙΟΣ
ΑΥΛΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣΛΕΥΚΙΟΣ
ΣΕΞΤΙΛΙΟΣΣΠΟΡΙΟΥΤΡΥΦΩΝΧΑΡΜΙ
ΔΟΥ . . Υ . . ΗΡΕΤΗΣΑΡΤΕΜΩΝ

Ἐπὶ γυμνασιάρχου Ἀπο[λλ - - - - -
καὶ ὑπογυμ[νασιάρχου - - - - - -
Ὑγιείνου τοῦ Ἀπολλο[δό]του, [τῶν ἐ]φήβ[ων? - - -
σινοι· Ἀριστοτέλης Ἀριστοτέλους, [Στέ]φανος Σωσ - -
Φανόδικος Σωστράτου, Νίκαιος Μ. . . . του, Θεογεί[των
Ζωσίμου, [Ἀ]πολλο - - - Ἀρ[ι]σ[τ]άρχου, [Στη]σίλεως? Φιλο . . .
Πόπλιος Ἀρέλλιος Σκρ[ειβ - - -?], - - ης νε[ώ]τερο[ς?
Εὔτυχος . . . . ναίου, Πυ[θ] - - - μά[χο]υ, Ἀριστόδη[μος
Θεοκλείδου, [Μ]ε[ν]εκ[ράτης? - -, - - ηστος Περι - - -
Θεόφιλος Θεοκλεί[δου? - - μων)?* Νικήρατος
Κτησιφῶντος, - - - - - -, Ἡγ]έμων? Νικαίου,
Κλεώνι[μος] - - -, - - - - - - που, Ἥμερος
Δημητρίο[υ], Ἡρᾶς - - - [τῶν παίδων?] - - σινοι· Αὖλος
Καιδίκιος Ἀγα[θόπ]οδος, - - - [Εὐ]κλείδου, Σώσανδρος
Νικάνδρου, Νίκανδρος Νικάνδρου, Δημήτριος
Ἐπινίκου, Μάρκος Πόλλιος Μάρκου, Δέκμος
Αὐφίδιος Σπορίου, Σωκράτης Νικίου,
Θεόκριτος Θεοκρίτου, Αὖλος Σολφίκιος
Αὔλου, Ἀλέξανδρος Ἀρτέμωνος, Λεύκιος
Σεξτίλιος Σπορίου, Τρύφων Χαρμί-
δου. ὑ[π]ηρέτης Ἀρτέμων.

* Hoc est - - *μων* - - *μονος* (*μωνος*), ut filius cognominis patri fuerit, quod siglo) significari pridem docui.

Lacunae non accurate notatae sunt, quod Clarkius in transcribendo titulo magnopere turbabatur a plebecula. Titulus est gymnasticus; - - σινοι vs. 4. 13. an est ἁρμόσυνοι? Vs. 14. nota scripturam Καιδίκιος, ut *Caedicius* in monumento ap. Clarac. Mus. Paris. p. 288. n. 771. ed. sec. Vulgo scribunt Caeditius et Ceditius.

2417.

In *Naxo*; ex schedis Guil. Gellii a Rosio missis.

ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠ	Διὸς Ὀλυμπί[ου.	Est terminus sacri fundi, ut seqq.

2418.

In *Naxo* iuxta viam a pago Aperato ad verticem montis *Zia* (*Zia* videtur ex Δία, Ζεύς esse), in quo pascua hodieque sunt pecudum, in saxo rudi et impolito prope fonticulum. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. III, 9. p. 76. qui habuit a Nointelio et Gallando (cf. Galland. Epist. Thes. A. Gr. T. VII. p. 260.) Tournefort. Itin. T. I. ep. 5. p. 263. Fauvelius Mag. encyclop. a. XII. (1807.) T. III. p. 140. Cum plurimis male interpretatur Cuper. Apoth. Hom. p. 16. Habeo etiam ex schedis a St. Martino missis.

ΟΡΟΣ
ΔΙΟΣΜΗΛΩΣΙΟΥ

Fauv. vitiose ΜΗΛΟΣΙΟΥ. Characteres a Sponio dicuntur antiquissimi esse, ut solet in terminis.

Ὅρος
Διὸς Μηλωσίου,

Terminus Iovis pastoralis (ovium custodis), id est terminus fundorum eius. Eundem Iovem in termino habes n. 1870.

2419.

In *Naxo* ad lapicidinam, ubi colossus XXXII pedes altus, senem repraesentans. Ed. Fauvelius ibid. Habeo etiam ex schedis a St. Martino missis.

ΟΡΟΣΣΩΦΙ ΟΥΗΕΡΟΥ..ΓΑΑΓΟΛΛΩΝΟΣ

Haec est schedarum lectio, nisi quod ex Fauv. post ΦΙ spatium reliqui. Fauv. ΣΟΦ, ΗΡΟΥ, bis Π, et ΟΝΟΣ.

Ὅρος Σω[ταί]ου? [ἱ]εροῦ [Σώτ]α? Ἀπόλλωνος.
Notus ex Pausania Διόνυσος Σαώτης.

2420.

In *Naxo*; ed. Villoisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 313.

ΟΡΟΣΤΕΜΕΝΟΥΣΤΟΥΩΤΟΥ
ΚΑΙΕΦΙΑΛΤΟΥ

Ὅρος τεμένους τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου.
Hos in Naxo ab Apolline occisos esse notum vel ex Pindaro.

2421.

Naxi in loco, ubi nova nuper ecclesia exstructa est. Ed. idem ibid. p. 305.

ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΠΟΣ
ΠΡΟΚΑΤΕΧΕΤΑΙ

Ἀρχιερέως Ἀριστάρχου τόπος προκατέχεται.
Videtur ad sedem in theatro vel gymnasio, ubi proedria pontifici, pertinere.

2422.

Prope urbem *Naxi* (quae hodie Naxia); ex schedis Köhlerianis et Gellianis a Rosio missis.

a. ΑꓘΑƎΦΟϘΩΔ
b. ϺΩΙϘΑꓘ
ΗΛΟΦΙΟ

a secundum Gellium in alio lapidis latere est. Pro ϙ tituli *a* Köhl. Ι habet; ΚΑ abest a Gell. In *b* littera Ω ap. Gell. intus habet lineam verticalem.

Δωρο[θ]έα κα[ὶ] Καρίων - - -

2423.

Naxi, in capitulo columnae sepulcralis; ed. Clark. Itin. T. II. P. II. p. 392.

A. ΧΑΙΗΤΟΣΚΑΙ
ΗΡΟΔΟΥΚΑΙΣΕ
ΛΕΥΚΟΥΚΠΟΛΧΡ
ΟΥ

B. ΔΙΟΓΕΝΟΥ
ΚΑΙ
ΑΜΜΩΝΙΟΥ

C. ΠΡΟΚΛΟΣΠΡΟ
ΚΛΟΥΚΑΙΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΟΥΚΑΙ
ΣΩΣΙΜΟΥ
5 ΣΥ

A. Χά[ρ]ητος, καὶ
Ἡρ[ώ]δου, καὶ Σε-
λεύκου, κ(αὶ) Πόλ-
χρου.

B. Διογένου
καὶ
Ἀμμωνίου.

C. Πρόκλος Πρόκλου.
καὶ Ἀλεξάνδρου,
καὶ [Ζ]ωσίμου.
- -

Tit. *C* primus defunctus recto casu nominatur, ceteri ut in reliquis genitivo.

2423. *b.*

In *Siphno* insula, cuius nominis in indicibus Partis huius et Sectionis mentio nulla facta est, quod titulum sero a Pittaco accepi; fragmentum nuperrime repertum.

ΟΥΤΩΣ
ΤΟΥΓΛΜΝΑ
ΟΣ. . ΙΙΝΕΙΝΕΚΕΝ
ΚΓΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣ
ΑΝΧΗΘΥΣΙΝΣΕΝΤΩΤΕΕΡ
ΛΑΝΧΝΕΥΣΕΝΓΟΙΣΑΣΔΕ
ΟΥΝΗΣΕΤΟΥΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙ
ΑΝΤΑΤΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΓΑΡΟΛΚ
ΡΟΕΙΣΦΕΡΩΝΤΑΓΡΟΣΕΝΛΕΙΓΟΝΤΑ
ΓΝΙΓ.ΙΕΡΑΝΓ·ΕΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ
ΕΥΝΟΙΑΝΤΕΚΑΕΚΤΕΝΑ
ΕΣΙΩΝΚΑΙΜΗΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΕΙΝΤΟΝΕΙΙΙ
ΔΙΑΙΤΗΣΤΕΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΡΑΓΗΕΣΤΩΝΑΛΕΙ
Γ·.ΓΑΡΑΣΧΩΝΤΟΤΕ
ΑΤΗΣΕΟΡΤΗΣΤΩΙ
ΕΓΕΝΗΘΗΚΑ
ΗΣΝΕ

- - οὕτως - -
- - τοῦ - - -
- - ος -.- [ὧ]ν εἵνεκεν - -
- - καὶ τ]οῖς ἀλειφομένοις - -
- - - ἐ]θυσί[α]σεν τῷ τε Ἑρ[μῇ - -
- - - - νευσεν [τ]οῖς - - - -
- - - νησε τοὺς ἀλειφομένους καὶ
π]άντα τοῖς ἀλειφομένοις παρ[έσχε?
π]ροεισφέρων τὰ προσενλείποντα
- - - ἱεράν? - - βουλόμενος - -
- - εὔνοιάν τε κα[ὶ] ἐκτεν[ῆ - -
εὐεργ]εσιῶν, καὶ μὴ εὑρισκόμενος?
γυμνασιαρχήσειν τὸν ἐ[νιαυτὸν - -
ἰ]δίᾳ τῆς τε τοῦ γυμνασίου - -
- - - - τῶν ἀλει[φομένων - -
- - - παρασχὼν τό τε - - - -
- - - τῆς ἑορτῆς τῷ - - - -
- - ἐγενήθη κα[ὶ
etc.

Fuit decretum in honorem viri de gymnicis rebus et sollemnibus, quae gymnasiis et gymnicis diis coniuncta sunt, bene meriti et plura in posterum beneficia polliciti.

SECTIO SEPTIMA.

SPORADES DORICAE: MELUS, PHOLEGANDRUS, SICINUS, THERA, ANAPHE, ASTYPALAEA, COS.

2424.

Inter parietinas urbis *Meli.* Vss. 1. 2. edidit Turner. Itin. T. I. p. 34. integrius damus ex schedis Köhlerianis.

ΔΑΜΟΣΟΜΑΛΙΩΝΣ
ΩΓΥΡΟΥΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑ
ΤΕΙΟΙΑΓΟΧΡΥΣΟ

Turner. vs. 1. extr. _Σ_, vs. 2. init. ʔTTY.

Δᾶμος ὁ Μαλίων Σ - - - [Ζ]ωπύρου τὸν εὐεργέτα[ν ἐτίμησε στεφάνῳ ἀριστ]είῳ ἀπὸ χρυσ[ῶν ..

Ἀπὸ χρυσῶν .. est: *ex aureis* tot vel tot conficiendum; ut passim. De ἀριστείῳ cf. n. 2376. ne plura afferam. Cave ex n. 2440. scribas Σ[αβεῖνον: titulus enim antiquior est.

2425.

Meli, in tabula quadrata, ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΙΙΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
Π ΠΑΤΡΙ
ΥΕΥΝΟΙΑΣ
Ι ΕΙΤΟΥΡΓΙ
ΣΚΑΙΤΗΣ
ΚΤΙΣΤΗΝΗΘΥ
ΕΛΠΙΣΤΟΝΑΓ

Fuit fere tale:

[Τὸν δεῖνα]
ἀρετῆ]ς ἕνεκα καὶ [εὐεργεσίας
τῆς] π[ρὸς τὴν] πατρί[δα καὶ ἀνυπερ-
βλήτο]υ? εὐνοίας - - - -
- - λ]ειτουργι - - - -
- - - ς καὶ τῆς - - -
- - κτίστην ἡ θυ[γάτηρ - - -
Ἔλπις τὸν ἀγα[θὸν πατέρα?

2426.

In anaglypho *Melo* allato, in quo vir palliatus Hermam corona cingens, adstante muliere, fabrica rudiore. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 42. p. 335. et hinc Fabrett. Inscr. III. n. 451. p. 193. omissis, quae ad dextram sunt; item Lenoir Musée des Monum. Français T. I. p. 57. tab. 4. unde est in Stuarti Antiqq. Ath. T. IV. p. 36. porro Murat. T. II. p. DLVIII. 5. qui habuit a Bimardo; aeri incisum Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 64. 1. (p. 203. et T. II. P. III. p. 264.). Nointelius Constantinopolin, hinc Parisios detulerat, ubi extabat apud Baudelotium, et in Museo Academiae Inscriptionum. Nunc est in Museo Catal. Clarac. n. 683. Habeo etiam ex Gallandi epistola ad Graevium manuscripta et ex schedis Mülleri Parisiis ex lapide factis, atque ex tabulis Claraci, ubi aeri incisum est. Lapis altus 2′ 2″ 2‴, latus 1′ 6″.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜος
ϹΤЄΦΑΝΟΙΧΡΥϹѠϹΤЄ
ΦΑΝѠЄΥΡΥΘΜΟΝ.ЄΠΙ
ΤΥΧЄΟϹΠΡΟΜΟΙΡѠϹ
ΒΙѠϹΑΝΤΑ

ЄΛΙ
ΚѠΝΙ
ΑϹ·ЄΡ
ΜΙΟΥ

Hoc est Mülleri exemplum, nec multum discedunt Spon. Cayl. sed Gall. vs. 3. ЄΥ pro ЄΠΙ. Spon. vs. 4. ΤΥΧЄѠϹ. Reliqua varietas non meretur annotari.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Εὔρυθμον Ἐπιτύχεος προμοίρως βιώσαντα.

Ἑλικωνιὰς Ἑρμίου.

Vir palliatus in anaglypho aut populus ipse aut magistratus est coronans Eurythmi imaginem; mulier adstans est Heliconias, uxor opinor Eurythmi.

2427.

Hic titulus priori similis et ipse ex Aegaei maris insula Constantinopolin allatus ab eodem Nointelio est, et dein Parisios translatus, ubi nunc in Museo regio est (Catal. Clarac. n. 478.), sed alii monumento temere appositus. Qui quum una cum priore deportatus esse videatur, hunc quoque *Melium* censeo. Cum priore ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 44. p. 335. et cum priore item Caylus l. c. ad n. 2426. et Murat. T. II. p. DLVII. 3. qui habuit a Bimardo, postremo Villoisonus Mag. encyclop. a. VII. (1801.) T. II. p. 477. Nos habemus etiam ex schedis Mülleri Parisiis ex lapide factis, et ex tabulis Claraci, ubi aeri incisus est. Titulum cingit corona laurea.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙοΔΗΜοϹ
ΣΤΕΦΑΝοΙ
ΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑ
ΝΩΕΠΑΦΡο
ΔΕΙΤΟΝΑϹΤΕ
ΚΤοΥΗΡΩΑ

Litterae apicibus ornatae sunt, quod docet potissimum Müll. Vs. 6. extr. Bim. Cayl. Clar. Müll. Ε, Spon. Vill. ΕΙ. Illis plus tribuo quam his, quum praesertim Ἄστεκτος magis analogum sit quam Ἄστεικτος, pro quo certe Ἄστικτος brevi media esse debebat.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Ἐπαφρόδειτον Ἀστέκτου ἥρωα.

2428.

In *Melo* insula, in basi cylindrica. Ed. Lenormant Annal. Institut. archaeol. Rom. 1829. p. 341. In vicinia caput Aesculapii repertum est.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΟΙΕΡΕΥΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΣΓΑΛΛΕΙΝΟΣ

Ἀσκληπιῷ καὶ
Ὑγείᾳ ὁ ἱερεὺς
Κλαύδιος Γαλλεῖνος.

2429.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 342. Est in tabula votiva, in quo *crus* anaglypho effictum.

ΑΣΚΛΗ
ΠΙΩ
ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ
ΤΥΧΗ
ΕΥΧΑΡΙϹ
ΤΗΡΙΟΝ

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ Τύχη εὐχαριστήριον.

2429. *b*.

Delo tribuit Pittacus, qui misit post absoluta Delia; *Meliis* addo similitudinis causa, quum Pittacus soleat falsos locos designare.

ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΗΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΥΠΕΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΘΕΟΤΕΛΟΥΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

Σωκράτης Ἀντιγόνου καὶ Νίκη Ἀλεξάνδρου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Θεοτέλους Ἀσκληπι[ῷ] καὶ Ὑγείᾳ.

2430.

Olim in *Melo*, nunc Parisiis in Museo regio, Catal. Clarac. ed. secundae n. 802. in lapide 8″ alto, 4″ lato. Ex pravo apographo ed. Claracus Sur la Vénus de Milo (Par. 1821.) p. 25. et iterum in libello de Statua Oratoris; deinde idem rectius dedit in Comm. de Venere Melia inserta libro Henrici Laurent Musée Royal, et in tabulis Musei regii post n. 719. Ex priori apographo dederunt Osann. Syll. p. 222. sed omisso vs. 3. Letronne Rech. pour servir à l'hist. de l'Égypte p. 422. Nos damus ex tabulis Claraci aeri incisis, omissis supplementis.

ΒΑΚΧΙοΣΣΑΤΙοΥΥΠοΓΥΙ..........Α>
ΤΑΝΤΕΕΞΕΔΡΑΝΚΑΙΤο/
ΕΡΜΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Litterae sunt apicibus ornatae. Varietatem prioris apographi ab ipso Claraco damnati non affero, nisi quod vs. 3. habet Ἑρμᾷ καὶ Ἡρ. ut n. 2431.

Βάκχιος Σατίου ὑπογυ[μνασιαρχήσ]ας
τάν τε ἐξέδραν καὶ τὸ - - -
Ἑρμᾷ, Ἡρακλεῖ.

Claracus legit Σ(έξτου) Ἀτίου; quod plures ob causas non probabile. Hesychio auctore σάσαι Paphiis est καθίσαι; unde σατίνη et alia descendunt. Hinc fit σατός, ex quo Σατίας, ut κριτός, Κριτίας.

2431.

Ibidem, olim sub statua; ed. in Bullet. inst. archaeol. Rom. a. 1830. p. 195.

ΕΠΙΑΝΑΞΟΠΑΤΗΡΚΑΙΟΑΔΕΛΦΟΣΟΝΟΜΑΡΧΟΣ
ΑΓΙΣΝΜΕΝΗΝΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Ἐπιάναξ ὁ πατὴρ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ὀνόμαρχος Ἀ[ρ]ισ[το]-μένην Ἑρμᾶ καὶ Ἡρακλεῖ.

Corrigitur *Ἁγισμένην*, mulieris nomen: quod dedi, probabilius videtur.

2432.

In *Melo* in marmore supra amphitheatrum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

. . . . ΑΥΣΑΝΙΑ
ΛΝΜΑΤ..ΑΚΑΙΕΧΕΚΛΕΙΑ
ΚΛΕΩΝΥΜΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤΑΝ
ιΑΙΑΝΕΧΕΚΛΕΙΑΝΤΑΝΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΘΕΟΙΣ

Κλεώνυμος? Λ]υσανία
τ]ὰν ματ[έρ]α, καὶ Ἐχέκλεια
Κλεωνύμου θυγάτηρ τὰν
μ]αῖαν, Ἐχέκλειαν τὰν Κλεωνύμου
θυγατέρα, θεοῖς.

Stemma hoc est:

Κλεώνυμος α̅
|
Ἐχέκλεια α̅
uxor Lysaniae
|
Κλεώνυμος β̅
|
Ἐχέκλεια β̅.

2433.

In *Melo*, fragmentum; transcripsit Dubois, misit Letronnius.

ΙΑΥΝΕΤΟΣΙΕΡΕΚΥΔΟΥ
ΑΓΟΡΑΠΑΓΛ . . ΟΥΣΤΑΝΑ- -
ΑΤΕΡΑΙΛΕ ΣΣΛ . . . Α- -
Α.ΙΕΡΕΚΥΔΗΣΟ . ΛΛ - - - -
ΤΑΝΑΔΕΛ . Λ

Δαμ]α[ί]νετος [Φ]ερεκύδου
καὶ] - - αγόρα Παγ[κλέ]ους τὰν α[ὑτῶν
θυγ]ατέρα, [Κ]λε - - ς, Σ[α] . . . α - -
κ]α[ὶ Φ]ερεκύδης ο[ἱ] Δα[μαινέτου]
τὰν ἀδελ[φ]ά[ν, - - - -, θεοῖς.]

Cf. n. 2432. *Δαμαίνετον* dedi vs. 1. ob ΛΛ vs. 4. Nomen hoc Melium est n. 2437. 2439.

2434.

In *Melo*, in basi; ed. Turner Itin. T. I. p. 34. Habeo ex schedis Köhlerianis, ex quibus litterarum formam dedi. Falso Athenis tribuit Pittacus Atheniensis, a quo accepi nuperrime; huius exemplum idem est quod Köhl. et ex eodem fluxit fonte.

ΔΑΜCΚΡΕΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Turn. vs. 1. ΜΛC, Köhl. Pitt. ΜΙC.
Δαμοκρέων ἀνέθηκε.

2435.

Ibidem, sub statua virili nuda; ed. cum n. 2431. hinc a Rochetto Lettre à M. Schorn p. 61.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ
ΘΡΑΣΩΝΙΔΟΥ
ΠΑΡΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Ἀντιφάνης
Θρασωνίδου
Πάριος ἐποίει.

2435. *b*.

Sub statua Veneris *Meliae* Parisiis; vide Clarac. Diss. sur la Vénus de Milo p. 52. Rochett. Lettre a M. Schorn p. 55. In tabulis Claraci aeri incisis est post n. 719. ex quibus potissimum dedimus omisso vs. 2. supplemento: sed litterae sunt apicibus ornatae; quos reddere non opus est. Habet etiam Osannus Syll. p. 355. ex schedis amici; sed Meliae Veneri haec subscripta esse nesciebat. Ex hoc Osanni apographo vs. 1. litteram Μ integram dedi, quae apud Clarac. ductibus interruptis scripta est.

. . . ΞΑΝΔΡΟΣΜΗΝΙΔΟΥ
. . . ΙΟΧΕΥΣΑΠΟΜΑΙΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Supplet Claracus: *Ἀλέξ]ανδρος Μηνίδου [Ἀντ]ιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου ἐποίησεν.* Primum nomen incertum est.

2436.

Ibidem, in quattuor lapidibus, qui ex sedibus theatri sive odei superesse videntur; ed. Lenormant Annal. instit. archaeol. Rom. T. I. (1829.) p. 344. Litterae sunt cubitales, sub cymatio superiori scriptae.

a. ΝΕΑΝΙΣΚ
b. ΟΔΩΝΤΟΠ
c. ΟΠΟΣΥΜΝ
d. ΩΝΤΟΠΟΣ

Haec ita componit editor:

a. ΝΕΑΝΙΣΚ|ΩΝΤΟΠΟΣ *d.*
c. Τ]ΟΠΟΣΥΜΝ|ΟΔΩΝΤΟΠ[ΟΣ *b.*

hoc est,

νεανίσκων τόπος,
- - - - τ]όπος,
ὑμν[ῳ]δῶν τόπ[ος.

Sunt igitur loci certis spectatorum et aliorúm generibus designati, ut βουλευτικὸς τόπος, ἐφηβικὸς τόπος (Suid. v. βουλευτικὸς τόπος).

2437.

In *Melo* in anaglypho; ed. cum n. 2431.

ΔΑΜΑΙΝΕΤΕΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Δαμαίνετε Μενεκράτου,
χρηστὲ χαῖρε.

2438.

In *Melo* repertus titulus a. 1735. Ex schedis Bimardi dedit Murat. T. II. p. MLXXXIV. 2. qui dicit ex Tourneforto depromptum titulum esse: ego apud illum non repperi. Nos damus ex schedis Buherii; Muratorianum enim coniectura immutatum est.

ΙΚΑΝΗ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ΟΙΛΙΟΣ
ΚΑΙΝΕΥΜΕΝΙΟΣ
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

Ἰκάνη Τιβερίου χρ[η]στὴ χαῖρε.
Ἰ]ο[ύ]λιος - - - [ὁ] καὶ Νευμ[ή]νιος
Λέοντος Ταραντῖνος.

An hic alter posuit hoc monumentum? Buh. scripsit Ἰούλιος ὁ καὶ Νευμήνιος; sed post Ἰούλιος potest aliquid deesse.

2439.

Ibidem in ara, ut tradit, qui per Adalb. Zieglerum misit Parisiis, Nicolopulus Graecus. Titulum minusculis scriptum accepi; in quo exemplo paucula emendavi infra annotata. Ex schedis Prokeschii nuperríme editum hoc epigramma in Welckeri et Naekii Mus. philol. Rhen. T. I. P. I. p. 167.

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνείαις
　Φρόντισι θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς,
Καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκεν τὰν ὁμόλεκτρον
　Ἥρωσιν, φίλτρων εἵνεκα τερπνοτάτων.
Κλεινὸν δ᾽ οὔνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐσθλὰ δὲ ναίω
　Δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
Πατρὸς κληζομένα· Δαμαινέτου, ἐκ δέ γε μητρὸς
　Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετᾶν γονέων.
Αἰνείσθω ξυνόμευνος· ἐπεί γέ με κἀποθανοῦσαν
　Ζηλῶν ἀθανάταις ἠγλάϊσεν χάρισιν.

In Nicolopuli schedis fuit vs. 2. φροντίσιν, vs. 3. ἔθηκε (malim ἔθηκεν ἐάν), vs. 4. ἥρωσι et ἕνεκα, vs. 7. κλυζομένα et Δαμανήτου, vs. 9. ξυνόμεννος et καὶ θανοῦσαν.

2440.

In *Melo* repertus titulus cum n. 2438. in aëtomate 6′ longo, 5′½ lato, Dorici operis. Characteres pulchri sunt. Habeo ex schedis Buherii; sine varietate extat apud Turner. Itin. T. I. p. 34.

ΣΑΒΕΙΝΟΣΖΟΠΥ...

Σαβεῖνος Ζ[ω]πύ[ρου.

2441.

Meli in cippo; ex schedis Köhlerianis.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
ΣΙΜΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Στρατονίκη
Σίμωνος
χαῖρε.

2442.

Pholegandri in ecclesia Graeca antiqui castelli; ex schedis Köhlerianis.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΟΙΕΡΕΥΤΕΙΜΗΣ
ΣΩΣΤΕΛΟΥΣΤΙΡΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΘΕΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΘΕΟΥΣΕΒΑ
ΣΤΟΥ
ΥΙΟΝ

Ὁ δῆμος καὶ ὁ ἱερεύ[ς] Τειμῆς Σωσ[ι]τέλους Τί[τ]ον Καίσαρα θεὸν Σεβαστόν, θεοῦ Σεβαστοῦ υἱόν.

Hic Τειμῆς recurrit n. 2443. quarto casu, qui est Τειμέα. Usitata forma est Τιμέας (vide ad n. 1925. ubi dele Anaphaei tituli mentionem, qui per errorem irrepsit); hinc ut Ἑρμέας Ἑρμῆς fit Τιμῆς. Sed accusativus Τειμέα postulat rectum Τειμεύς: itaque metaplasmus statuendus.

2443.

Ibidem, ex iisdem schedis; pravum apographum dedit Villòisonus Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 340.

ΚΑΤΑΤΟΓΕΓΟΝΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΣΩΣΙΤΕΛΗΣ
ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΥΙΟΝΤΕΙΜΕΑ
ΘΕΟΙΣ

Villois. omittit vs. 4. et habet vs. 5. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.

Κατὰ τὸ γεγονὸς ψήφισμα ὑπὸ τοῦ δήμου Σωσιτέλης Ἀδειμάντου τὸν ἴδιον υἱὸν Τειμέαι θεοῖς.

Cf. n. 2442.

2444.

Ibidem; finis tituli editus a Villois. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 339.

ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝ
ΜΝΑΣΙΔΙΚΑΝΘΕΟΙΣ

\- - -
τὰν ἀδελφὰν
Μνασιδίκαν
θεοῖς.

Cf. n. 2432. 2433.

2445.

Ibidem in anaglypho senem repraesentante, cui adstat canis; misit St. Martin.

ΧΑΙΡΕΙΝΤΟΝΚΑ..ΑΓΑϹΕΓΙΑϹΞΕΝΕ
ΔΙΟΓΕΝΗΜΕΒΑΙΝΕΠΙϹΑΝΠΡΑΞΑΝ
ΤΥΝΧΑΝΕΦΟΝΕΘΕΝΕΙϹΕΝΝΕΑΚΑΙ
ΔΕΧΕΤ..ΗϹΓΑΡΥΠΟϹΤΥΓΕΡΑϹΕΔΑΜΑϹ
ΘΗΝΝΟΥϹΟΥΚΑΙΛΕΙΠΩΤΟΝΓΛΥΚΥΝΑΕΛΙ
ΟΝΑΝΙΚΕΔΕΙΜΕΓΟΝΕΥϹΙΤΙΝΕΙΝΧΑΡΙΝΗ
ΔΕϹΥΝΗΜΩΝΛΛΘΔΕΙϹΑΦΑΝΗΤΟΝΔΕ

Χαίρειν τὸν ˚κα[τ]ὰ γᾶς ε[ἴπ]ας, ξένε, Διογένη [μ]ε
βαῖν᾽ ἐπὶ σὰν πρᾶξ[ι]ν, τύνχανέ [θ᾽ ὧ]ν ἐθέ[λ]εις.
Ἐννεακαιδε[κ]έτης γὰρ ὑπὸ στυγερᾶς ἐδαμάσθην
νούσου, καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἀέλιον,
Ἁνίκ᾽ ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν· ἡ δὲ συνήμων
Λ[ά]θ[α] εἰς ἀφανῆ τόνδε [μ᾽ ἔκρυψε τάφον.

Vs. 6. cave corrigas συναίμων.

2446.

Ibidem; ex schedis Köhlerianis.

ΤΥΧΗΣ — Τύχης.

2447.

Sicini, in ecclesia dicta Episcopi; ex schedis Köhlerianis.

ΚΑϢЄΝΕ
CΙΔΟCλλЄΠΑ
ΒΑCΙΔЄΙ-ΗЄ
ЄΡΓΑΔΑΘΗΝΑΙΗ ΗΔΑΗC
ΟΥΝЄΚЄΝΑΤΟΙCΘω
CΥΝΑΓЄΙΡΑΝ
ΤωΝΠΡΟΠλλΙ
ΙΝωΝΚΥΔC
ΙΚΑUЄΝΗΝ
Ο CλΙΓΑΡ Υ
Є ϤωΝ
ΤΑΥΤΑC ΗΟ ΝΗ

Fuere versus.

\- - - - -
σιδος [μ]ε[τ]ὰ - -
βασι[λ]είη[ς? - -
ἔργα δ᾽ Ἀθηναίη[ς ἐ]δάης
οὕνεκεν α[ὐ]τοῖς - -
συνάγειραν - - -
των πρόπαλ[α]ι? - -
ινων κῦδ[ος - - -
ἐνεγ]κα[μ]ένην - -
ο - σ[α]ι γὰρ - υ - -
ἐ[μ]ῶν? - - - -
ταύτας - - ηο - - νη.

2448.

Inscriptio basis amplae marmoreae, olim Venetiis, primum edita apud Franc. de Zuliani, dein apud Gruter. p. CCXVI - CCXIX. ex priore editione cum translatione Latina. Postea venit in Museum Veronense, ediditque Maffeius Mus. Ver. p. XIV sqq. cum Latina et Italica interpretatione et aliquot notis (cf. etiam p. LXVIII. et CCCCLXXX sq.): Italica extat etiam in Maffeii libro: Traduttori Italiani p. 92 sqq. De origine lapidis varie disputatum; *Theraeum* esse infra doceo. Vulgo vocatur *testamentum Epictetae.* Octo sunt columnae iuxta positae.

Α Ν Δ Ρ Α Γ Ο Ρ Α Σ

I. ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΦΟΙΒΟΤΕΛΕΙ
ΤΑΔΕΔΙΕΘΕΤΟΝΟΟΥΣΑΚΑΙΦΡΟΝΟΥΣΑΕΠΙΚΤΗΤΑ
ΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑ
ΣΥΛΕΟΝΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΤΑΣΦΟΙΝΙΚΟΣ ΕΙΗΜΕΝΜΟΙΥΓΙΑΙ
ΝΟΥΣΑΙΚΑΙΣΩΙΞΟΜΕΝΑΙΤΑΙΔΙΑΔΙΟΙΚΕΝΕΙΔΕΤΙΚΑ
ΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΜΕΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝΑΠΟΛΕΙΠΩ
ΚΑΤΑΤΑΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΝΜΟΙΥΠΟΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΥΠΕΡΤΟΥΜΕΤΑΛΛΑΧΟΤΟΣΑΜΩΝ
ΥΙΟΥΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΓΑΓΟΝΤΟΣΤΑΞΩΙΑ
ΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙ
ΛΟΧΟΥΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑΚΑΙΕΝΕΥΞΑΜΕΝΟΥΩΣΤΕ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΙΜΕΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΚΑΙΘΕΜΕΝΤΑΣ
ΤΕΜΟΥΣΑΣΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑ
ΜΕΤΑΔΕΔΥΟΕΤΗΤΟΥΑΠΟΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΥΕΤΙ
ΜΟΥΥΟΥΑΝΔΡΑΓΟΡΑΜΕΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΟΣΤΟΝ
ΒΙΟΝΚΑΙΕΝΤΕΙΛΑΜΕΝΟΥΕΠΙΤΕΛΗΜΕΠΟΙΗΣΑΙ
ΤΑΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΚΑΙ
ΘΕΜΕΝΚΑΙΥΠΕΡΑΥΤΟΥΩΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΤΟΝΤΕΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΤΟΗ
ΡΩΙΟΝΚΑΙΣΥΝΑΓΑΓΕΝΚΟΙΝΟΝΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓ
ΓΕΝΩΝΚΑΙΔΟΜΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΔΡΑ
ΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΠΟΘΟΔΟΝΑΦΟΥΣΥΝΑΧΘΗ
ΣΟΥΝΤΙΕΠΙΤΕΤΕΛΕΚΕΙΑΟΥΝΚΑΙΕΣΤΑΚΕΙΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΤΑΤΑΣΕΚΕΙΝΩΝΕΝΤΟΛΑΣΚΑΙΤΟΚΟΙΝ
ΟΝΣΥΝΑΓΑΓΟΧΕΙΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΚΑΙΤΑΟΝΟ
ΜΑΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙΩΣΤΕΣΥΝΑΓΑΓΕΣΘΑΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΔΙΔΩΜΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙ
ΛΙΑΣΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙ
ΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΣΤΕΟΦΕΙΛΕΣΘΑΙΑΥΤΑΣΕΠΙ
ΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΜΟΥΑΥΤΟΚΤΗΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΤΟΙΣ

Supra scripta nomina maioribus litteris insignia sunt; locos eorum ex Maff. designavi; apud Grut. vox Κρατησιλόχου dividitur inter sextam et septimam columnam, et Φοίνικος est super octava. Textum reddidi ut plurimum Maffeianum; Grut. oblitterat quae singularia sunt, ut ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ, ΖΩΑ, ΤΟΥΣ (p. ΤΟΣ), ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙ etc. habet. Idem col. I. vs. 18. ΥΟΥ, quod dedi ut II, 28. etsi vulgare est vs. 12. et IV, 14. Maff. ΥΙΟΥ. Col. II. init. Grut. quaedam minus plena habet; sed Maffeiana non satis certa sunt: ipse enim vs. 6. docet sese supplevisse verba τὰ λοιπὰ τῶν. III, 13. Grut. ΟΝΟΜΑΤΑΤΑΔ; Maff. omittit ΤΑΔ. Vs. 19. Grut. ΒΟΔ et in fine ΓΟΠΑ, et sic deinceps constanter usque ad vs. 21. Vs. 40. Maff. ΑΥΑΓ operarum vitio. IV, 7. extr. Grut. ΞΥΓ, Maff. ΣΥΓ. V, 4. pro ΥΣΑΝΠΡΟΣ ap. Grut. lacuna est, quam Maff. ex coniectura supplevit. Vs. 5. Maff. operarum vitio ΠΑΞΑΣ; Grut. ΕΠΙΔΙΔΟΤΩ. Vs. 24. Grut. ΠΡΟΟΔΩΝ. VI, 7. ubi Maff. lacunam habet, ap. Grut. est ΤΕΣΣΑ. Vs. 12. Τ ante lacunam est ex Grut. qui nullam lacunam habet. Vs. 31. Grut. ΩΦΕΙΛΟΝΤΑ. VII, 30. extr. Maff. ΤΑΝΚΑΤΑΝΟ ΜΟΝ operarum vitio. Operarum vitia quae in textu Gruteri sunt non annotavi: ceterum Gruteri exemplum satis bonum est; idque plurimis locis cum ipsis perversissimis lectionibus transcriptum a Maffeio, non ex lapide confectum apographum prorsus novum esse, res docet, licet contrarium exspectaveris a viro illo, quum praesertim plures litteras a sese emendatas et additas dicat.

Ἀνδραγόρας Φοίνικος, Ἐπικτήτα Γρίννου, Κρατησίλοχος Φοίνικος, [Φοῖνιξ . . . .]

I. Ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Φοιβοτέλει τάδε διέθετο νοοῦσα καὶ φρονοῦσα Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς Ἐπιτελείας τᾶς Φοίνικος. εἴη μέν μοι ὑγιαι-

Φ Ο Ι Ν Ι Κ Ο Σ

II. ΕΜΜΕΛΔΙΝΑΙΣ . . . . . . ΚΑΙΑΠΟΤΩΝΚΛΗ
ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ . . . .
ΧΟΥΑΠΟΛΕΙΠΩΔΕΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΤΩΝΗΡΩΙΩΝΤΑΙΘΥΓΑΤΡΙΜΟΥΕΠΙΤΕΛΕΙΑΩΣ
ΤΕΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑΝΑΥΤΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΜΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΤΕΛΕΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΕΜΜΗΝΙΕΛΕΥΣΙΝΙΩΙΔΡΑΧΜΑΣΔΙΑ
ΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥ . . .
ΑΓΑΓΟΧΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΜΗΕΧΕΤΩΕΞΟΥ
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΑΠΟΔΟΣΘΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΜΗ
ΤΕΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΩΝΗΡΩΩΝΜΗΔΕΤΩΝΠΡΑΓ
ΜΑΤΩΝΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΜΗΔΕΤΩΝΕΝ
ΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΜΗΘΕΝΜΗΤΕΚΑΤΑ
ΘΕΜΕΝΜΗΤΕΔΙΑΛΛΑΞΑΣΘΑΙΜΗΤΕΕΞΑΛΛΟ
ΤΡΙΩΣΑΙΤΡΟΠΩΙΜΗΘΕΝΙΜΗΔΕΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙ
ΜΗΔΕΜΙΑΙΜΗΔΕΕΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙΕΝΤΩΙΤΕ
ΜΕΝΕΙΜΗΘΕΝΕΙΚΑΜΗΤΙΣΣΤΟΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙ
ΠΡΟΑΙΡΕΙΤΑΙΜΗΔΕΧΡΗΣΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΜΗΘΕΝΙ
ΕΙΚΑΜΗΤΙΣΤΩΝΕΞΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΓΑΜΟΝΠΟΙΗΙ
ΕΙΔΕΜΗΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΚΥΡΙ
ΟΝΕΣΤΩΤΟΚΟΙΝΟΝΚΩΛΥΟΝΤΟΝΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙ
ΟΥΝΤΑΜΗΕΧΕΤΩΔΕΕΞΟΥΣΙΑΝΜΗΔΕΕΞΕΝΕΓ
ΚΑΙΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΟΝΤΩΝΜΗΘΕΝΕΙΔΕΜΗ
ΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΚΑΙΚΥΡΙΟΝΕΣΤΩΚΩΛΥΟΝΤΑΝΔΕΙΕΡΑΤΕΙΑΝΤΑΝ
ΜΟΥΣΑΝΚΑΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΕΧΕΤΩΟΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣΜΟΥΥΟΣΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΕΙΔΕΤΙΚΑΠΑΘΗΟΥ
ΤΟΣΑΕΙΟΠΡΕΣΒΥΤΑΤΟΣΕΚΤΟΥΓΕΝΟΥΣΤΟΥΕΠΙ
ΤΕΛΕΙΑΣΟΔΕΑΝΔΡΕΙΟΣΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΣΥΝ
ΑΓΕΣΘΩΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣ
ΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΛΑΜΒΑΝΩΝΠΑΡΑΤΩΝΔΙ
ΑΔΟΧΩΝΜΟΥΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣ
ΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΑΠΟΔΕΙΞΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΣΕΞΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΘΥΕΤΩΤΑΙΜΕΝΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΑΙ
ΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΤΑΙΔΕΕΙΚΑΔΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΝ

νούσᾳ καὶ σῳζομένᾳ τὰ ἴδια διοικέν· εἰ δέ τί κα γένηται περί με τῶν ἀνθρωπίνων, ἀπολείπω κατὰ τὰν γεγενημέναν μοι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Φοίνικος ἐντολάν, τοῦ καὶ κατασκευάξαμένου τὸ Μουσεῖον ὑπὲρ τοῦ μεταλλαχότος ἁμῶν υἱοῦ Κρατησιλόχου, καὶ ἀγαγόντος τὰ ζῷα καὶ τὸς ἀνδριάντας ἑαυτοῦ τε καὶ Κρατησιλόχου καὶ τὰ ἡρῷα, καὶ ἐνευξαμένου ὥςτε κατασκευάξαι με τὸ Μουσεῖον, καὶ θέμεν τάς τε Μούσας καὶ τὸς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἡρῷα. μετὰ δὲ δύο ἔτη τοῦ ἀπολελειμμένου ἔτι μου υἱοῦ Ἀνδραγόρα μεταλλάσσοντος τὸν βίον, καὶ ἐντειλαμένου ἐπιτελῆ με ποιῆσαι τὰν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φοίνικος ἐντολάν, καὶ θέμεν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τόν τε ἀνδριάντα καὶ τὸ ἡρῷον, καὶ συναγαγὲν κοινὸν ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, καὶ δόμεν τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου δραχμὰς τρισχιλίας πόθοδον, ἀφ᾽ οὗ συναχθησοῦντ[α]ι· ἐπιτετελεκεῖα οὖν καὶ ἑστακεῖα πάντα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολάς, καὶ τὸ κοινὸν συναγαγοχεῖα τῶν συγγενῶν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ὑπογέγραπται, ὥςτε συναγαγέσθαι τὸ κοινὸν ἐν τῷ Μουσείῳ, δίδωμι δραχμὰς τρισχιλίας τῷ προδεδηλωμένῳ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, ὥςτε ὀφείλεσθαι αὐτὰς ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσί μου

II. αὐτοκτήτοις χωρίοις τοῖς ἐμ Μελ[α]ιναῖς [καὶ ἀπ᾽ ἐμοῦ?] καὶ ἀπὸ τῶν κλ[α]ρονόμων καὶ [ἀπὸ ἄλλου ὁτουοῦν διαδό]χου? ἀπολείπω δὲ τὸ Μουσεῖον [καὶ τὸ τέμενος] τῶν ἡρ[ώ]ων τᾷ θυγατρί μου Ἐπιτελείᾳ, ὥςτε παραλαβοῦσαν αὐτὰν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄλλων μοι ὑπαρχόντων τελὲν καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἐμ μηνὶ Ἐλευσινίῳ δραχμὰς διακοσίας δέκα τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου, [οὗ συν]αγάγοχα, τῶν συγγενῶν. μὴ ἐχέτω ἐξουσίαν μηθεὶς μήτε ἀποδόσθαι τὸ Μουσεῖον μήτε τὸ τέμενος τῶν ἡρώων μηδὲ τῶν πραγμάτων τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ μηδὲ τῶν ἐν τῷ τεμένει τῶν ἡρ[ώ]ων μηθέν, μήτε καταθέμεν μήτε διαλλάξασθαι μήτε ἐξαλλοτριῶσαι τρόπῳ μηθενὶ μηδὲ παρευρέσει μηδεμιᾷ, μηδὲ ἐνοικοδομῆσαι ἐν τῷ τεμένει μηθέν, εἴ κα μή τις στοὰν οἰκοδομῆσαι προαιρ[ῆ]ται, μηδὲ χρῆσαι τὸ Μουσεῖον μηθενί, εἴ κα μή τις τῶν ἐξ Ἐπιτελείας γάμον ποιῇ· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, καὶ κύριον ἔστω τὸ κοινὸν κωλύον τὸν τούτων τι ποιοῦντα. μὴ ἐχέτω δὲ ἐξουσίαν μηδὲ ἐξενέγκαι τῶν

III. ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΤΑΙΔΕΑΜΦΕΙΚΑΔΙ
ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΕΙΔΕΚΑΜΗΑΠΟ
ΔΩΙΕΠΙΤΕΛΕΙΑΗΟΙΚΛΑΡΟΝΟΜΟΙΑΥΤΑΣΕΝΤΩΙΕ
ΛΕΥΣΙΝΙΩΙΜΗΝΙΤΩΙΑΝΔΡΕΙΩΙΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣΕΣΤΩΑΚΑΡΠΕΙΑ
ΤΩΝΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΝΧΩΡΙΩΝΤΩΝΕΜΜΕΛΔΙ
ΝΑΙΣΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΟΤΙΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣΕΙΔΕΚΑΠΡΟΑΙΡΩΝΤΑΙ
ΤΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝΔΟΜΕΝΟΙΔΙΑΔΟΧΟΙΜΕΥΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΑΝΤΡΙΣΧΙΛΙΑΝΔΡΑΧΜΑΝΚΑΙΕΣΑΛΛΑ
ΧΩΡΙΑΕΞΟΥΣΙΑΝΕΧΟΝΤΩΝΔΙΔΟΝΤΕΣΑΣΦΑΛΕΙΣ
ΤΑΣΥΠΟΘΗΚΑΣΤΩΝΔΕΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΣΥΝΑΓΑ
ΓΟΧΑΟΝΟΜΑΤΑΤΑΔΕΣΤΙΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΚΑΤΑΔΕΜΟΘΕΣΙΑΝΓΡΙΝΝΟΥΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΤΙΜΗΣΙΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΕΥΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥΑΓΟΡΑΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΑΓΝΟΘΕΝΗΣΚΑΡΤΙΔΑΜΑΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΒΩΔΑΚΡΑΤΗΣΑΙΣΩΣΘΕΝΟΥΣΑΡΧΙΝΙΚΟΣΓΟΡΓΩΠΑ
ΣΤΑΡΤΟΦΟΣΒΩΔΑΚΡΑΤΟΥΣΓΟΡΓΩΠΑΣΑΡΧΙΝΙΚΟΥ
ΓΟΡΓΩΠΑΣΕΧΕΚΡΑΤΟΥΓΟΡΓΩΠΑΣΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣΑΓΗΣΙΛΟΧΟΥΜΟΛΛΙΣΠΟΛΥΜΗΔΟΥΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΣΚΑΙΔΙΩΝ
ΚΑΙΔΩΡΟΚΛΕΙΔΑΣΟΙΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΙΜΕΡΤΟΣΙΜΕΡΟΦΩΝΤΟΣΚΡΙΤΟΣΤΕΙΣΑΝΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΚΑΙΕΥΑΓΟΡΑΣΟΙΣΩΤΕΛΟΥΣ
ΠΟΡΕΥΕΣΘΩΣΑΝΔΕΚΑΙΑΙΤΟΥΤΟΙΣΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑΙΓΥ
ΝΑΙΚΕΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΤΑΜΕΝΘΗΛΕΙΑΕΩΣ
ΚΑΙΥΠΟΤΟΝΠΑΤΕΡΑΤΑΔΕΑΡΣΕΝΑΚΑΙΕΝΑΛΙΚΙΑΙΓΕ
ΝΟΜΕΝΑΚΑΙΤΑΕΚΤΟΥΤΩΝΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΠΟΡΕΥΕΣ
ΘΩΝΔΕΚΑΙΑΙΕΠΙΚΛΑΡΟΙΚΑΙΟΙΞΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣΑΥ
ΤΑΙΣΚΑΙΤΑΕΚΤΑΥΤΑΝΤΕΚΝΑΚΑΤΑΤΑΥΤΑΤΟΙΣΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΟΜΩΝΥΜΟΣ
ΜΟΥΕΠΙΚΤΗΤΑΚΑΙΑΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙ
ΑΙΓΟΡΓΩΠΑΘΥΓΑΤΕΡΕΣΜΝΑΣΩΚΑΙΑΙΝΗΣΙΠΠΑ
ΚΑΙΑΙΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΘΥΓΑΤΕΡΕΣΒΑΣΙΛΟΔΙΚΑ
ΚΑΙΤΕΛΕΣΙΠΠΗΚΑΙΚΑΛΛΙΔΙΚΑΚΑΙΑΙΣΟΚΛΕΥΣΚΑΙΟΙ
ΤΑΥΤΑΙΣΣΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΑΡΙ
ΣΤΑΡΧΟΥΘΥΓΑΤΗΡΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙΤΑΕΚΤΑΥΤΑΝΤΕΚΝΑ
ΜΑΡΤΥΡΕΣΧΑΡ . . . . . . ΕΥΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ . . . .

ἐν τῷ Μουσείῳ ὄντων μηθέν· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν συγγενῶν, καὶ κύριον ἔστω κωλύον. τὰν δὲ ἱερατείαν τᾶν Μουσᾶν καὶ τῶν ἡρ[ώ]ων ἐχέτω ὁ τᾶς θυγατρός μου υἱὸς Ἀνδραγόρας, εἰ δέ τί κα πάθη οὗτος, ἀεὶ ὁ πρεσβύτατος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἐπιτελείας. ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν συναγέσθω ἐν τῷ Μουσείῳ καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ, λαμβάνων παρὰ τῶν διαδόχων μου τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἄ[νδ]ρας τρεῖς ἀποδείξας ἐπιμηνίος ἐξ αὐτῶν, καὶ θυέτω τᾷ μὲν ἐννεακαιδεκάτᾳ ταῖς Μούσαις, τᾷ δὲ εἰκάδι τοῖς ἥρωσιν
III. Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τᾷ δὲ ἀμφεικάδι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ. εἰ δέ κα μὴ ἀποδῷ Ἐπιτέλεια ἢ οἱ κλαρονόμοι αὐτᾶς ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ μηνὶ τῷ ἀνδρείῳ τῶν συγγενῶν τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἔστω ἁ καρπεία τῶν προδεδηλωμένων χωρίων τῶν ἐμ Μελ[α]ιναῖς τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν ποτὶ τὰς διακοσίας [δέκα?] δραχμάς. εἰ δέ κα προαιρῶνται τὰν ἀσφάλειαν δόμεν οἱ διάδοχοί μευ τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τᾶν τρισχιλιᾶν δραχμᾶν καὶ ἐς ἄλλα χωρία, ἐξουσίαν ἐχόντων διδόντες ἀσφαλεῖς τὰς ὑποθήκας. τῶν δὲ συγγενῶν, ὧν συναγάγοχα, ὀνόματα τάδ᾽ ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα. Ὑπερείδης Θρασυλέοντος, Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς, κατὰ δὲ [ὑ]οθεσίαν Γρίννου, Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς, Τιμήσιος Πραξιτέλους, Εὐαγόρας Προκλείδα, Προκλείδας Εὐαγόρα, Καρτιδάμας Προκλείδα, Ἁγνο[σ]θένης Καρτιδάμα, Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος, Βωδακράτης (?) Αἰσ[ο]σθένους, Ἀρχίνικος Γοργώπα, Στάρτοφος (?) Βωδακράτους, Γοργώπας Ἀρχινίκου, Γοργώπας Ἐχε-

Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Α

IV. ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΔΙΟΣΘΥΟΥ
ΕΠΕΙΔΗΕΠΙΚΤΗΤΑΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΤΟΥΤΑΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΑΝΔΡΟΣΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑΣΥΛΕΟΝ
ΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΑΥ
ΤΑΣΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΕΠΙΔΕΔΩΚΕΕΣΘΥΣΙΑΝΤΑΙΣ
ΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΑΙΕΣΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΞΥΓ
ΓΕΝΩΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΚΑΤΑΔΙΑΘΗΚΑΝΔΡΑΧΜΑΣ
ΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΕΣΔΕΚΑΙΛΑΜΒΑΝΕΙΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΠΑΡΑΤΩΝΔΙΑΔΟΧΩΝΑΥΤΑΣΔΡΑΧΜΑΣΔΙ
ΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΩΣΤΕΓΙΝΕΣΘΑΙΤΑΝΣΥΝΑΓΩ
ΓΑΝΕΠΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΩΙΑΥΤΑ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΩΚΕΥΠΕΡΤΕΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΤΑΣΦΟΙ
ΝΙΚΟΣΚΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΤΩΝΥΙΩΝΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ
ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΚΑΙΘΥΕΝΤΟΝΜΕΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙ
ΜΗΝΙΕΥΟΝΤΑΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΤΟΝΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕ
ΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΤΟΝΔΕ
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙΑΝ
ΔΡΑΓΟΡΑΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΝΤΕΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑΝΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΑΝ
ΤΑΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΑΠΟΤΟΥΠΡΑΤΟΥΠΛΕΙΜΜΑΤΟΣ
ΚΑΙΕΠΙΧΕΙΣΘΑΙΠΑΝΤΑΣΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥΕΠΙΤΟΠΡΑ
ΤΟΝΠΟΤΕΙΡΙΟΝΤΑΝΤΕΜΟΥΣΑΝΚΑΙΦΟΙΝΙΚΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΚΤΗΤΑΣΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΤΑΝ
ΔΕΣΥΝΑΓΩΓΑΝΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΓΙΝΕΣΘΑΙΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙ
ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝ
ΑΠΑΞΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΔΩΡΕΑΝΠΑΝΤΑΣΟΜΟΙ
ΩΣΔΕΚΑΙΤΟΣΕΚΤΟΥΤΩΝΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΙΠΑΡΑ
ΓΙΝΟΜΕΝΟΣΕΣΤΟΚΟΙΝΕΙΟΝΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣΕΚΤΩΝΕΦΗΒΩΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΙ
ΑΝΔΩΡΕΑΝΠΑΡΕΞΟΥΝΤΙΔΕΟΙΔΩΡΕΑΝΕΠΙΜΗ
ΝΙΕΥΟΝΤΕΣΟΙΝΟΝΞΕΝΙΚΟΝΙΚΑΝΟΝΔΟΚΙΜΟΝΕΩΣ
ΤΡΙΩΝΠΙΝΟΝΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΣΜΟΥΣΙΚΟΝΜΥΡΟΝ
ΕΙΔΕΚΑΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΗΙΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΑΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΚΑΙ
ΠΡΑΣΣΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΑΡΤΥ

κράτου, Γοργώπας Καρτιδάμα, Ἀγαθόστρατος Ἀγησιλόχου, Μόλλις Πολυμήδους, Καρτιδάμας καὶ Κρατησίλοχος καὶ Δίων καὶ Δωροκλείδας οἱ Ἀγαθοστράτου, Ἵμερτος Ἱμεροφῶντος, Κρίτος Τεισάνορος, Πολύνικος καὶ Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους. πορευέσθωσαν δὲ καὶ αἱ τούτοις συνοικοῦσαι γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ μὲν θήλεια ἕως καὶ ὑπὸ τὸν πατέρα, τὰ δὲ ἄρσενα καὶ ἐν ἁλικίᾳ γενόμενα, καὶ τὰ ἐκ τούτων κατὰ τὰ αὐτά. πορευέσθων δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι καὶ οἱ ξυνοικοῦντες αὐταῖς, καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα κατὰ ταὐτὰ τοῖς προγεγραμμέναις. πορευέσθω δὲ καὶ ἁ ὁμώνυμός μου Ἐπικτήτα, καὶ ἁ θυγάτηρ μου Ἐπιτέλεια καὶ αἱ Γοργώπα θυγατέρες Μνασὼ καὶ Αἰνησίππα, καὶ αἱ Θρασυλέοντος θυγατέρες Βασιλοδίκα καὶ Τελεσίππ[α] καὶ Καλλιδίκα, καὶ ἁ Ἰσοκλεῦς, καὶ οἱ ταύταις συνοικοῦντες. πορευέσθω δὲ καὶ ἁ Ἀριστάρχου θυγάτηρ Ἐπιτέλεια καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα. Μάρτυρες Χαρ - - - - Εὐαγόρας Προκλείδα, Ἀντισθένης [Ἰσοκλεῦς].

IV. Ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ, Διοσθύου· Ἐπειδὴ Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου τοῦ τᾶς θυγατρὸς ἀνδρὸς Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐτᾶς Ἐπιτελείας, ἐπιδέδωκε ἐς θυσίαν ταῖς Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι καὶ ἐς ἀνδρείου τῶν ξυγγενῶν συναγωγὰν κατὰ διαθήκαν δραχμὰς τρισχιλίας, ἐς δὲ καί, λαμβάνειν καθ' ἕκαστον ἔτος παρὰ τῶν διαδόχων αὐτᾶς δραχμὰς διακοσίας δέκα, ὥστε γίνεσθαι τὰν συναγωγὰν ἐπ' ἁμέρας τρεῖς ἐν τῷ Μουσείῳ, ᾧ αὐτὰ κατεσκεύωκε ὑπέρ τε τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Φοίνικος καὶ αὐτᾶς καὶ τῶν υἱῶν Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα, καὶ θύεν τὸν μὲν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύοντα ταῖς Μούσαις, τὸν δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τὸν δὲ τὰν τρίταν τοῖς ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ· ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τάν τε ἐπαγγελίαν ἀποδέξασθαι αὐτᾶς, καὶ ποιεῖσθαι τὰν συναγωγὰν ἀπὸ τοῦ πράτου πλείμματος, καὶ ἐπιχεῖσθαι πάντας ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτείριον τᾶν τε Μουσᾶν καὶ Φοίνικος καὶ Ἐπικτήτας καὶ Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα. τὰν δὲ συναγωγὰν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγ-

Γ Ρ Ι Ν Ν Ο Υ

V. ΤΗΡΟΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΚΑΙΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΕΠΙΔΕΤΑΥΤΑΤΑΕΤΗ
ΤΑΝΠΙΠΤΟΥΣΑΝΠΡΟΣΟΔΟΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΟΚΑΤΑ
ΤΥΓΧΑΝΩΝΑΡΤΥΤΗΡΠΡΑΞΑΣΑΠΟΔΙΔΟΤΩΕΠΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΝΚΑΙΔΑΝΕΙΞΕΣΘΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΩΝΕΓΓΥΑΝΕΙΣΤΑΝΕΠΙΥΠΟΘΗΚΑΙΣΕΓΓΑΙ
ΟΙΣΑΞΙΟΧΡΕΟΙΣΧΩΡΙΤΟΥΑΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΥΕΣ
ΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΙΣΤΕΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙ
ΚΑΤΑΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΑΦΑΙΡΟΥΝΤΩΝΔΕΚΑΙΣΥΛ
ΛΟΓΕΥΤΙΚΟΝΜΗΠΛΕΙΟΝΔΡΑΧΜΑΝΔΕΚΑΠΕΝ
ΤΕΕΙΔΕΚΑΤΑΔΩΡΕΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΜΗΚΕΤΩΝΤΙ
ΔΕΞΟΥΝΤ..ΚΑΤΑΤΟΕΞΑΝΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑ
ΠΑΝΤΕΣΟΙΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΣΔΩΡΕΑΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΔΑΝΕΙΟΥΝΤΑΙ
ΠΑΡΑΤΟΥΑΡΤΥΤΗΡΟΣΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΠΡΟΤΟΥΤΑΝΣΥΝΟΔΟΝΗΜΕΝΠΡΟΑΜΕΡΑΝΔΕ
ΚΑΕΙΔΕΚΑΜΗΔΕΞΗΤΑΙΛΑΒΩΝΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ
ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΠΡΑΞΑ
ΤΩΑΥΤΟΝΟΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΕΝΕΧΥΡΑΣΤΟΣΕΣ
ΤΩΑΥΤΩΙΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΕΣΟΔΕΚΑΕΚΤΕΙ
ΣΗΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΙΜΑΝΕΥΣΑ
ΤΩΔΕΚΑΤΑΑΥΤΟΝΟΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΚΟΜΙΣΑΣΘΩ
ΑΠΟΤΑΝΠ..ΘΟΔΩΝΠΡΑΤΟΣΤΟΔΕΔΕΙΠΝΟΝ
ΓΙΝΕΣΘΩΩΣΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΑΦΟ
ΣΟΥΚΑΔΟΞΕΙΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑ
ΞΕΙΤΟΙΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟ
ΜΕΝΕΠΙΜΗΝΙΟΣΠΑΝΤΩΣΔΕΧΕΣΘΩΚΑΙΘΥ
ΕΤΩΤΑΝΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΝΑΥΤΩΙΘΥΣΙΑΝΟΔΕ
ΑΡΤΥΤΗΡΩΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΠΙΜΗΝΙΩΙΟΦΕΙ
ΛΕΤΩΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΑ
ΠΡΑΞΙΣΕΣΤΩΤΩΙΜΗΛΑΒΟΝΤΙΚΑΤΑΤΟΥΑΡΤΥ
ΤΗΡΟΣΚΑΤΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΚΑΙ
ΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΘΥ
ΕΤΩΔΕΟΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΥΩΝΑΜΕ
ΡΑΝΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΙΕΡΕΙΟΝΚΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣ
ΕΚΠΥΡΩΝΧΟΙΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΠΥ

γενῶν γίνεσθαι ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ ἐν τῷ Μουσείῳ καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἁμέρας τρεῖς, καὶ λειτουργὲν ἅπαξ ἀνὰ πρεσβύτατα δωρεὰν πάντας, ὁμοίως δὲ καὶ τὸς ἐκ τούτων γενομένος καὶ παραγινομένος ἐς τὸ κοινεῖον λειτουργέν, γενομένος ἐκ τῶν ἐφήβων, τὰν πράταν ἐπιμηνιείαν δωρεάν. παρεξοῦντι δὲ οἱ δωρεὰν ἐπιμηνιεύοντες οἶνον ξενικὸν ἱκανὸν δόκιμον ἕως τριῶν πινόντων, στεφάνος, μουσικόν, μύραν· εἰ δέ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσῃ κατὰ τὰ γεγραμμένα, ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ δραχμὰς ἑκατόν, καὶ πρασσέσθω ὑπὸ τοῦ

V. κατατυγχάνοντος ἀρτυτῆρος κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. ἐπὶ δὲ ταῦτα τὰ ἔτη τὰν πίπτουσαν π[όθ]οδον τῷ κοινῷ ὁ κατατυγχάνων ἀρτυτὴρ πράξας ἀποδιδότω ἐπὶ σύλλογον, καὶ δανειζέσθω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἐγ[δ]ανειστᾶν ἐπὶ ὑποθήκαις ἐγγαίοις ἀξιοχρέοις χῶρι τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς τὰς θυσίας ταῖς τε Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι κατὰ τὰν διαθήκαν· ἀφαιρούντων δὲ καὶ συλλογευτικὸν μὴ πλεῖον δραχμᾶν δεκαπέντε. εἰ δὲ κατὰ δωρεὰ[ν] ἐπιμήνιοι μηκέτ᾽ ὦντι, δεξοῦντ[αι] κατὰ τὸ ἑξ[ῆς] ἀνὰ πρεσβύτατα πάντες οἱ παραγινόμενοι, καθὼς γέγραπται καὶ τὸς δωρεὰν δεχομένος, καὶ [λῃψ]οῦνται παρὰ τοῦ ἀρτυτῆρος δραχμὰς πεντήκοντα πρὸ τοῦ τὰν σύνοδον ἦμεν πρὸ ἁμερᾶν δέκα· εἰ δέ κα μὴ δέξηται λαβών, ἀποτεισάτω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ πραξάτω αὐτὸν ὁ ἀρτυτήρ, καὶ ἐνεχύραστος ἔστω αὐτῷ κατὰ τὸς νόμος· ἐς ὃ δέ κα ἐκτείσῃ, μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ· ἐπιμ[η]ν[ι]ευσάτω δὲ κατὰ αὐτὸν ὁ ἀρτυτήρ, καὶ κομισάσθω ἀπὸ τῶν π[ο]θόδων πρᾶτος· τὸ δὲ δεῖπνον γινέσθω ὥς κα δό[ξ]ῃ τῷ κοινῷ καὶ ἀφ᾽ ὅσου κα δόξ[ῃ]. ὁ δὲ ἀρτυτὴρ εἴ κα μὴ ἐξοδιάξ[ῃ] τοῖς ἐπιμηνίοις κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁ μὲν ἐπιμήνιος πάντως δεχέσθω, καὶ θυέτω τὰν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ θυσίαν, ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ᾧ κα μὴ ἐξοδιάξ[ῃ] ἐπιμηνίῳ ὀφειλέτω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ἁ πρᾶξις ἔστω τῷ μὴ λαβόντι κατὰ τοῦ ἀρτυτῆρος κατ᾽ ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. θυέτω δὲ ὁ τὰν πράταν ἐπιμηνιεύων ἁμέραν ταῖς Μούσαις ἱερεῖον καὶ ἱερὰ

Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Λ Ο Χ Ο Σ

VI. ΡΟΥΣΤΑΤΗΡΟΣΠΑΡΕΞΕΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣΤΟΙΣ
ΘΕΟΙΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑΠΟΤΙΤΑΝΘΥΣΙΑΝΠΑΝΤΑ
ΑΠΟΔΕΤΟΥΤΩΝΚΑΡΠΩΣΕΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΤΑΤΕΕΚ
ΚΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΝΕΝΟΜΙΣΜΕΝΑΙΕΡΑΚΑΙΕΞΑΥΤΑΝΟ
ΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙ
ΚΤΗΤΑΙΙΕΡΕΙΟΝΚΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣΕΚ...ΡΩΝΧΟΙ
ΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΠΥΡΟΥΣΤΑΤΗΡΟΣ
ΠΑΡΕΞΕΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΑΙΤΑΛΟΙ
ΠΑΤΑΠΟΤΙΤΑΝΘΥΣΙΑΝΠΑΝΤΑΚΑΙΚΑΡΠΩΣΕΙΤΑ
ΤΕΕΚΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΝΟΜΙΞΟΜΕΝΑΙΕΡΑΚΑΙΕΛΛΥ
ΤΑΝΚΑΙΑΡΤΟΝΚΑΙΠΑΡΑΚΑΚΑΙΟΨΑΡΙΑΤ...ΑΟΔΕ
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΘΥΣΕΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙ
ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΚΑΘΑΓΕΓΕΝΗΤΑΙΘΥ
ΕΝΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΟΙΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΘΥΟΝ
ΤΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΥΤΑΣΑΠΟΔΩΣΟΝΤΙΤΩΙ
ΚΟΙΝΩΙΤΟΣΤΕΕΛΛΥΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΤΩΝ
ΣΠΛΑΓΧΝΩΝΤΑΗΜΙΣΗΤΑΔΕΛΟΙΠΑΕΞΟΥΝΤΙ
ΑΥΤΟΙΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΔΙΕΛΕΙΤΑΙΕΡΑΤΟΙΣΠΑΡΟΥ
ΣΙΕΙΔΕΚΑΗΕΠΙΜΗΝΙΕΙΑΔΩΡΕΑΝΠΩΛΕΙΤΩΟΕ
ΠΙΣΣΟΦΟΣΟΣΤΙΣΘΥΣΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΑΥΤΑΣ
ΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟΣΟΥΔΕΚΑΑΠΟΔΩΤΑΙΟ
ΑΡΤΥΤΗΡΕΞΟΔΙΑΞΕΤΩΑΙΡΕΙΣΘΩΔΕΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΟΝΟΔΕΑΙΡΕΘΕΙΣΣΥΝΑΓΕΤΩΣΥΛ
ΛΟΓΟΝΚΑΘΕΝΙΑΥΤΟΝΕΝΤΑΙΔΕΥΤΕΡΑΙΑΜΕΡΑΙ
ΚΑΙΠΡΟΝΟΕΙΣΘΩΠΑΝΤΩΝΤΩΝΚΑΤΑΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΟΠΩΣΔΙΟΙΚΗΤΑΙΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΕΤΑΙΔΙΑ
ΘΗΚΑΙΚΑΙΤΩΙΝΟΜΩΙΚΑΙΕΝΓΡΑΦΕΤΩΤΟΣΤΕ
ΕΠΙΜΗΝΙΟΣΚΑΙΤΟΝΑΡΤΥΤΗΡΑΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑ
ΤΑΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΟΝΚΑΙΕΚΔΑΝΕΙΣΤΑΣΚΑΙΕΙΚΑ
ΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΕΙΟΦΕΙΛΟΝΤΑΤΟΕΚΤΟΥΝΟ
ΜΟΥΕΠΙΤΙΜΟΝΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΑΥΤΩΙΕΠΙΒΑΛ
ΛΕΙΕΓΓΡΑΦΕΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΣΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝ
ΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΓΡΑΦΕΤΩΔΕΚΑΙΤΑΝ
ΕΣΟΔΟΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝΤΑΝΓΙΝΟΜΕΝΑΝΕΠΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΟΦΕΙΛΕΙΤΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΕΙΔΕΚΑ
ΜΗΠΟΕΙΤΑΠΟΤΙΤΕΤΑΓΜΕΝΑΟΦΕΙΛΕΤΩΤΩΙΚΟΙ

ἐλλύτας ἐκ πυρῶν χοινίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυ-
VI. ροῦ στατῆρος· παρέξει δὲ καὶ στεφάνος τοῖς θεοῖς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα, ἀπὸ δὲ τούτων καρπώσει τοῖς θεοῖς τά τε ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερὰ καὶ ἐ[λλ]ύταν· ὁ δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ ἱερεῖον καὶ ἱερὰ ἐλλύτας ἐκ [πυ]ρῶν χοινίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυροῦ στατῆρος· παρέξει δὲ καὶ στεφάνος τοῖς ἥρωσι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα, καὶ καρπώσει τά τε ἐκ τοῦ ἱερείου νομιζόμενα ἱερὰ καὶ ἐλλύταν καὶ ἄρτον καὶ πάρακα καὶ ὀψάριά τ[ιν]α? ὁ δὲ τὰν τρίταν θύσει τοῖς ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ κατὰ τὰ αὐτὰ καθ᾽ ἃ γέγ[ραπ]ται θύεν Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ. οἱ δὲ ἐπιμήνιοι θύοντες τὰς θυσίας ταύτας ἀποδώσοντι τῷ κοινῷ τός τε ἐλλύτας πάντας καὶ τῶν σπλάγχνων τὰ ἡμίση, τὰ δὲ λοιπὰ ἑξοῦντι αὐτοί· ὁ δὲ ἀρτυτὴρ διελεῖ τὰ ἱερὰ τοῖς παροῦσι. εἰ δέ κα ἦ ἐπιμηνιεία δωρεάν, πωλείτω ὁ ἐπίσσοφος, ὅστις θύσει τὰς θυσίας, αὐτὰς κατὰ τὰ γεγραμμένα· ὅσου δέ κα ἀποδῶται, ὁ ἀρτυτὴρ ἐξοδιαζέτω. αἱρείσθω δὲ τὸ κοινὸν καὶ ἐπίσσοφον· ὁ δὲ αἱρεθεὶς συναγέτω σύλλογον καθ᾽ ἐνιαυτὸν ἐν τᾷ δευτέρᾳ ἁμέρᾳ, καὶ προνοείσθω πάντων τῶν κατὰ τὸ κοινόν, ὅπως διοικῆται τὰ γεγραμμένα ἔν τε τᾷ διαθήκᾳ καὶ τῷ νόμῳ, καὶ ἐνγραφέτω τός τε ἐπιμηνίος καὶ τὸν ἀρτυτῆρα ἀνὰ πρεσβύτατα καὶ ἐπίσσοφον καὶ ἐκδανειστάς, καὶ εἴ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσ[ῃ] ὀφείλοντα τὸ ἐκ τοῦ νόμου ἐπίτιμον, καὶ εἴ τί κα ἄλλο αὐτῷ ἐπιβάλλ[ῃ] ἐγγράφεν κατὰ τὸν νόμον [καὶ] τὰν διαθήκαν καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ. γραφέτω δὲ καὶ τὰν ἔσοδον καὶ ἔξοδον τὰν γινομέναν ἐπ᾽ αὐτοῦ, καὶ εἴ τί κα ἄλλο ὀφείλ[η]ται τῷ κοινῷ. εἰ δέ κα μὴ πο[ῇ] τὰ ποτιτεταγμένα, ὀφειλέτω τῷ
VII. κοινῷ δραχμὰς τριακοσίας, καὶ τοῦ κοινοῦ μὴ μετεχέτω, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κατ᾽ ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος. ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ὁ αἱρεθεὶς πράξει τὰ ὀφειλόμενα τῷ κοινῷ κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παραγραφέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐπισσόφου, καὶ ἐξοδιάξει τοῖς τε ἐπιμηνίοις τὰ γεγραμ-

Φ Ο Ι Ν Ι Κ Ο Σ

VII.
ΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣ
ΕΣΤΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΟ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΤΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟ
ΜΟΣΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΟΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΑΞΕΙΤΑΟ
ΦΕΙΛΟΜΕΝΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗ
ΚΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΤΑΠΑΡΑΓΓΡΑΦΕΝΤΑ
ΑΥΤΩΙΥΠΟΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΚΑΙΕΞΟΔΙΑΞΕΙ
ΤΟΙΣΤΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΣΥΛΛΟΓΕΥΤΙΚΟΝΚΑΙ
ΤΑΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΟΚΑΚΑΜΗΩΝΠΕΠΡΑΤΑΙ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΑΔΕΛΟΙ
ΠΑΑΠΟΔΩΣΕΙΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝΕΙΔΕΚΑΜΗΕ
ΞΟΔΙΑΞΕΙΤΙΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΙΤΑΠΕ
ΡΙΣΣΑΧΡΗΜΑΤΑΜΗΑΠΟΔΩΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝ
ΟΦΕΙΛΕΤΩΟΚΑΤΟΥΤΩΝΜΗΠΟΗΣΕΙΔΙ
ΠΛΟΥΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΧΡΗΜΑΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕ
ΤΩΑΥΤΟΝΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΟΚΑΜΗΠΟΗΣΕΙΤΟΥΤΩΝΟΦΕΙ
ΛΟΝΤΑΔΙΠΛΟΥΝΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥΣΤΕΡΕΣΘΩ
ΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΥΠΟ
ΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑ
ΣΙΑΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΙΣΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣ
ΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΣΤΩΚΑΤΑΥΤΟΥΤΑΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΟΠΩΣΔΗΠΑΝΤΑ
ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΚΑΙΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΥΝΑ
ΤΩΣΕΣΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝΑΙΡΕΙΣΘΩΤΟ
ΚΟΙΝΟΝΕΙΚΑΤΙΝΕΣΜΗΠΟΙΩΝΤΙΤΑΚΑΤΑ
ΝΟΜΟΝΕΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕΙΤΑΔΟΞΑΝ
ΤΑΑΝΔΡΑΣΟΣΟΣΚΑΔΟΞΕΙΟΙΤΙΝΕΣΠΑΝΤΑ
ΠΡΑΞΟΥΝΤΙΚΑΘΟΤΙΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕΤΩΚΑΙΤΑΝΤΟΥΤΩΝΑΙΡΕΣΙΝΟ
ΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΙΔΕΚΑΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΜΗΠΡΟ
ΑΙΡΕΙΤΑΙΕΓΓΡΑΦΕΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΤΟΚΟΙΝΟΝΑ
ΠΟΚΥΡΟΥΤΩΑΝΔΡΑΤΟΝΕΓΓΡΑΦΟΥΝΤΑΟΔΕ

μένα ἐν τοῖς νόμοις καὶ τὸ συλλογευτικόν, καὶ τὰ ἐς τὰς θυσίας ὅ[σου] κα[ὶ ὅτῳ] πέπραται, καὶ εἴ τί κα ἄλλο δόξ[ῃ] τῷ κοινῷ· τὰ δὲ λοιπὰ ἀποδώσει ἐπὶ σύλλογον. εἰ δέ κα μὴ ἐξοδιάξ[ῃ] τι τῶν γεγραμμένων, [ἢ] τὰ περισσὰ χρήματα μὴ ἀποδῷ ἐπὶ σύλλογον, ὀφειλέτω ὅ κα τούτων μὴ ποήσ[ῃ] διπλοῦν τῷ κοινῷ τὸ χρῆμα, καὶ ἐγγραφέτω αὐτὸν ὁ ἐπίσσοφος ἐς τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα ὅ κα μὴ ποήσ[ῃ] τούτων ὀφείλοντα διπλοῦν· καὶ τοῦ κοινοῦ στερέσθω, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος. τοῖς δὲ ἐπιμηνίοις εἴ κα μὴ ἐξοδιάξ[ῃ], ἔστω κατ᾽ αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ. ὅπως δ[ὲ] πάντα διοικ[ῆ]ται κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὸν νόμον καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ δυνατῶς ἐς πάντα τὸν χρόνον, αἱρείσθω τὸ κοινόν, εἴ κά τινες μὴ ποιῶντι τὰ κατὰ [τὸν] νόμον ἢ τὰν διαθήκαν [ἢ] τὰ δόξαντα, ἄνδρας ὅσος κα δόξ[ῃ], οἵτινες πάντα πραξοῦντι καθ᾽ ὅ,τι κα δόξ[ῃ] τῷ κοινῷ, καὶ ἐγγραφέτω καὶ τὰν τούτων αἵρεσιν ὁ ἐπίσσοφος. εἰ δέ κα ὁ ἐπίσσοφος μὴ προαιρ[ῆ]ται ἐγγράφεν παραχρῆμα, τὸ κοινὸν ἀπο-

VIII. κυρούτω ἄνδρα τὸν ἐγγρα[ψ]οῦντα· ὁ δὲ αἱρεθεὶς γραφέτω πάντα τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ. ἃ δέ κα δόξ[ῃ] τοῖς πλείοσι τοῦ κοινοῦ, ταῦτα κύρια ἔστω πάλιν ὑπὲρ διαλύσεως. ὑπὲρ δὲ τούτου μὴ ἐχέτω ἐξουσίαν μηθεὶς μήτε εἶπαι μήτε γράψαι, ὡς δε[ή]σ[ει] διαλῦσαι τὸ κοινὸν [ἢ] τὰς θυσίας τὰς προγεγραμμένας, [ἢ] τῶν τοῦ κοινοῦ τι κακῶσαι ἢ διελέσθαι, ἢ τοῦ ἀρχαίοι τι καταχρήσασθαι· εἰ δέ τίς κα εἴπῃ ἢ γράψ[ῃ], τό τε ῥηθὲν ἢ γραφὲν ἄκυρον ἔστω, καὶ ὁ εἴπας ἢ γράψας στερέσθω τοῦ κοινοῦ, καὶ ὀφειλέτω αὐτῷ δραχμὰς πεντακοσίας, καὶ πρακτὸς ἔστω καὶ ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος ὑπὸ τοῦ χρήζοντος τῶν συγγενῶν. ὅπως δὲ ἐπίσσοφός τε ἀποδειχθῇ καὶ ὁ αἱρεθεὶς ἐγγράφ[ῃ] πάντα κατὰ τὸν νόμον, συναχθήτω σύλλογος ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ μηνὸς Διοσθύου δεκάτᾳ, καὶ αἱρεθήτω ἐπίσσοφος· οὗτος δὲ ἐγγραφέτω τά τε κατὰ τὸν νόμον πάντα, προνο[η]θήτω δὲ κα[ί], ὅπως ὁ νόμος ἀναγραφῇ καὶ [ἁ] διαθήκα ἔς τε τὰν ὑπό-

VIII. ΑΙΡΕΘΕΙΣΓΡΑΦΕΤΩΠΑΝΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΑΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΣΠΛΕΙΟΣΙΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΤΑΥΤΑΚΥΡΙΑΕΣΤΩΠΑΛΙΝΥΠΕΡΔΙΑ
ΛΥΣΕΩΣΥΠΕΡΔΕΤΟΥΤΟΥΜΗΕΧΕΤΩΕΞΟΥ
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΕΙΠΑΙΜΗΤΕΓΡΑΨΑΙΩΣΔΕ
ΕΙΣΗΔΙΑΛΥΣΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΣ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣΕΙΤΩΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΙ
ΚΑΚΩΣΑΙΗΔΙΕΛΕΣΘΑΙΗΤΟΥΑΡΧΑΙΟΥΤΙΚΑ
ΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙΕΙΔΕΤΙΣΚΑΕΙΠΗΗΓΡΑΨΕΙ
ΤΟΤΕΡΗΘΕΝΗΓΡΑΦΕΝΑΚΥΡΟΝΕΣΤΩΚΑΙΟ
ΕΙΠΑΣΗΓΡΑΨΑΣΣΤΕΡΕΣΘΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΟ
ΦΕΙΛΕΤΩΑΥΤΩΙΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ
ΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΚΑΙΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΣ
ΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΥΠΟΤΟΥΧΡΗΙΟΝΤΟΣΤΩΝ
ΣΥΓΓΕΝΩΝΟΠΩΣΔΕΕΠΙΣΣΟΦΟΣΤΕΑΠΟ
ΔΕΙΧΘΗΚΑΙΟΑΙΡΕΘΕΙΣΕΓΓΡΑΦΕΙΠΑΝΤΑ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΣΥΝΑΧΘΗΤΩΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΜΗΝΟΣΔΙΟΣ
ΘΥΟΥΔΕΚΑΤΑΙΚΑΙΑΙΡΕΘΗΤΩΕΠΙΣΣΟΦΟΣ
ΟΥΤΟΣΔΕΕΓΓΡΑΦΕΤΩΤΑΤΕΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΠΑΝΤΑΠΡΟΝΟΕΙΘΗΤΩΔΕΚΑΤΟ
ΠΩΣΟΝΟΜΟΣΑΝΑΓΡΑΦΗΚΑΙΔΙΑΘΗΚΑΕΣ
ΤΕΤΑΝΥΠΟΒΑΣΙΝΤΩΝΑΓΑΛΜΑΤΩΝΤΩΝ
ΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΙΕΣΔΕΛΤΟΝΞΥΛΟΓΡΑ
ΦΗΘΕΙΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΔΕΚΑΙΓΛΩΣΣΟΚΟ
ΜΟΝΕΣΟΕΜΒΑΛΟΥΜΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΑΙΟΠΩΣΑΙΡΕΘΗΑΝΗΡΓΡΑΜ
ΜΑΤΟΦΥΛΑΞΟΣΤΙΣΠΑΡΑΛΑΒΩΝΔΙΑΛΟΙ
ΓΟΥΠΑΡΑΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΤΑΝΤΕΔΕΛΤΟΝ
ΕΧΟΥΣΑΝΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕ
ΞΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑΝΚΑΙΤΟΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ
ΚΑΙΤΑΕΝΑΥΤΩΙΒΥΒΛΙΑΦΥΛΑΞΕΙΕΣΟΚΑ
ΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΟΙΣΕΙΕΠΙΤΟΣΣΥΛ
ΛΟΓΟΣΕΙΔΕΚΑΑΛΛΟΝΕΛΗΤΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΑΠΟΔΩΣΕΙΤΩΙΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΙΜΕΤΑΥΤΟΝΕΝΣΥΛΛΟΓΩΙΔΙΑΠΟΛΟΓΟΥ

βασιν τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ, καὶ ἐς δέλτον ξυλογραφηθ[ῇ], κατασκευωθῇ δὲ καὶ γλωσσόκομον, ἐς ὃ ἐμβαλοῦμες τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα, καὶ ὅπως αἱρεθῇ ἀνὴρ γραμματοφύλαξ, ὅστις παραλαβὼν διὰ λοι[π]οῦ παρὰ τοῦ ἐπισσόφου τάν τε δέλτον ἔχουσαν τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν, καὶ τὸ γλωσσόκομον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βυβλία φυλάξει, ἐς ὃ κα δόξ[ῃ] τῷ κοινῷ, καὶ οἴσει ἐπὶ τὸς συλλόγος, εἰ δέ κα ἄλλον ἕληται τὸ κοινὸν γραμματοφύλακα, ἀποδώσει τῷ αἱρεθέντι μετ᾽ αὐτὸν ἐν συλλόγῳ δι᾽ ἀπολόγου.

Doctorum de origine lapidis huius sententias diligenter composuit Od. Müllerus Aeginet. p. 152. ex quo repeto potissima meis interpositis. Gudius quidem ap. Grut. ex Aegina eum allatum colligit e nominibus mensium Diosthyo, Eleusinio, Delphinio: sed solum Delphinium constat Aegineticum mensem fuisse. Scaliger Ind. Grut. p. 14. Cretense monumentum censet, Prideauxius Marm. Oxon. p. 27. et Maffeius Spartanum: ambiguus est Chishull. Ant. As. p. 125. 137. Et Maffeius quidem praeter Ephoros maxime eo, quod marmor Venetiis *lapis Misitrensis* appellatum sit, adductus est, ut id Spartanis vindicaret: at haec denominatio potuit inde nasci, quod ob Ephoros Spartanum esse monumentum iudicarent docti. Et certe exceptis Ephoris et nominibus aliquot Spartanis nihil quidquam inest Spartani moris: Ephori vero etiam Messeniorum magistratus sunt, et coloniarum Spartae, ut Heracleae, Tarenti et Cyrenarum, haud dubie etiam Therae, unde conditae Cyrenae. Rursum Corsinus Fast. Att. T. II. p. 453 sq. lapidem Aeginae tribuit, cui civitati unquam praefuisse Ephoros non constat: postremo Müllerus ad Scaligeri redit sententiam, Eleusiniumque mensem Latiorum Cretae esse docet, et posse etiam Delphinium et Diosthyum menses Cretensium esse. Mox tamen idem a me monitus monumentum concessit Theraeum esse (Dor. T. I. p. 329. T. II. p. 531.): cuius sententiae argumenta paucissimis

exponam. Et primum quidem summum indicium est in nominibus. Nobilis manifesto et dives est Epictetae familia, inter cuius cognatos est etiam Ephorus eponymus Himertus (IV, 1.), si is idem qui inter cognatos scriptus est (III, 25.). Nobilissima vero Therae gens est Aegidarum, cuius inter maiores est Theras; cui genti nomina aliquot in hoc titulo convenire notavit iam Müllerus: atque ut apud paucos nobiles coloniae deductae socios inde ab initio rerum Theraearum potestas fuit (Aristot. Polit. IV, 3, 8. Schneid.), ita haud dubium est quin Therae, primi regis et conditoris, familia ibi principatum tenuerit. Et Therae ex posteris unus apud Herodotum (IV, 150.) nominatur *Grinus* Aesanii f. rex Theraeorum ea aetate, qua conditae Cyrenae. Hoc nomen Therae in nobili et olim regia gente perduravit; hinc Grinnus pater Epictetae, hinc III, 15. Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς, κατὰ δὲ ὑοθεσίαν Γρίννου. Iam vide hunc Grinni adoptivum *Isoclis* esse naturalem filium, et vide *Isoclem* esse nomen nobilis Theraei n. 2457. Porro in cognatis Epictetae sunt et alii Isoclae, et *Aristodamus*, *Cartidamas*, *Hagnosthenes*, ex eadem omnes gente; vide autem n. 2454. *Aristodamum Cartidamae* f. Theraeum, divitem et principem virum; vide n. 2453. *Hagnosthenem* virum Therae potentem et avum cognominem. Nempe hi omnes ex posteris sunt illorum, qui in testamento Epictetae occurrunt. Et nota, ex Theraea dialecto, ut n. 2454. docet, genitivum esse Καρτιδάμα, quum Athenis scriptum sit Καρτιδάμαντος (cf. ad n. 2454.): in nostro vero titulo Καρτιδάμα habetur. Haec sola nominum congruentia Theraeam originem satis evincit: nec nominum cetera disparium similitudo aliqua spernenda est, ut Γοργώπας est nomen gentilium Epictetae, et Γοργοσθένης Theraeus n. 2459. constat enim in iisdem familiis sic variare nomina. Etiam Cyrenis in Theraea colonia Γόργος nomen comparebit in titulo. Similiter comparanda sunt nomina Καρτιδάμας et aliud Theraeum Καρτίνικος n. 2465. Quodsi nomina nostri tituli aliquot imprimis Spartana videntur, ut Ἀριστόδαμος, Καρτιδάμας, Προκλείδας, memineris Theraeos origine Lacones esse; immo horum nominum pars docet rursum, Theraeum nostrum titulum esse et Epictetam ac cognatos fuisse ex Thera rege oriundos. Theras enim Aristodami regis affinis, Proclisque et Eurysthenis avunculus fuit (Herod. IV, 147.): unde in eius gente nomina Aristodami et Proclidae habes. Porro Epictetae maritus est *Phoenix*, ex eadem, ut solet, gente opinor; at Theras Cadmeus est (Herod. ibid.), unde in eius gente hoc nomen: quamquam id etiam ex colonia Phoenicum Theraea deducendum putes (cf. Herod. ibid.). Quid quod diu post perfectos hos commentarios in titulo n. 2463. *b* nuperrime allato et aperte Theraeo etiam Ὑπερίδην Θρασυλέοντος repperi, qui ipse in nostro titulo aliquoties scriptus est, et Τεισάνορα eius fratrem, ut hoc loco III, 25. est Κρίτος Τεισάνορος? Iam Ephori quin Therae fuerint, quis dubitet? Sunt Spartae, sunt in urbe Cyrenarum, quarum illa mater Therae, haec filia. De mensibus ut dicam, *Diosthyum* non novimus aliunde, nisi quod ex nostris coniecturis Eleus est et Ceus (vide ad n. 2338.); *Delphinius* ut in Aegina, ita Therae potuit mensis nomen esse; *Eleusinium* esse Theraeorum mensem, ut Cretensium, admodum probabile est, quum *Eleusis* oppidum Therae ex Ptolemaeo cognitum sit. Postremo titulus noster in condendis ἡρῴοις versatur pro heroibus quattuor: at nusquam τὸ ἀφηρωΐζειν usitatius fuit quam in Thera, cuius rei testes tituli n. 2467–2472. De ἡρῴοις cf. Sallier. Hist. Acad. Inscr. T. VII. p. 189. Postremo Doricae dialecti ea forma, quam hic titulus refert, Theraeae convenit. Nam accusativus secundae declinationis masculinus terminatur in ος, quod Therae usitatum fuisse docet n. 2450. Convenit etiam formula in titulo frequentata κατὰ δωρεάν, quam habes n. 2454. in Theraea inscriptione. Haec de patria huius tituli. *Aetas* tituli videtur fere secundum vel tertium ante Christum saeculum esse, ut n. 1845. cui similis est. Nihil inest Romani; litterae sunt bonae aetatis, nec stilus iis vitiis laborat, quae illi imputat Maffeius, maxime quod prave distinxit sententias neque emendavit transcribentium errores. Iota subscr. in dativis constanter comparet, exceptis duobus vocabulis II, 5. et V, 30. quod errori tribuendum est; in coniunctivis modo habes ΗΙ vel ΩΙ, ut II, 20. εἴ κα ποιῇ, III, 3. εἴ κα ἀποδῷ, IV, 35. εἴ κα ἐπιμηνιεύσῃ, modo abest Iota subscr. quod ubi in coniunctivis abest, ne ipse quidem apposui: causam vide ad n. 1841. Sic II, 28. εἴ κα πάθη, et saepius. Frequentius est ΕΙ pro ΗΙ in eodem coniunctivo, ut VIII, 16. in ἐγγράφῃ, 25. ξυλογραφηθῇ: quod dicerem ex antiqua scribendi ratione residuum, nisi frequenter ΕΙ pro Η in huius tituli eo, quod habemus, apographo scriptum esset, manifesto transcribentium errore, ut II, 19. εἴ κα προαιρεῖται, VI, 36. εἴ κα ὀφείλειται, VII, 27. ὅπως διοικεῖται, VIII, 21. προνοειθήτω; quin pro ἦ aliquoties habes ΕΙ. Haec igitur omnia correxi; retinui πλεῖμμα et ποτείριον IV, 21. 22. quamvis hoc incertum. Χρήζοντος omisso Ι (VIII, 14.) non offendit; ζῷον et σῴζω, quae offert titulus, antiqua et proba sunt. Pro ΟΥ non scribitur Ο in hoc marmore; nam quod terminatio accusativi secundae declinationis est ος constanter, non ους, Dorismi est. Pro πρὸς constanter habetur ποτί: sic et πόθοδος I, 25. V, 24. sed V, 4. est πρόσοδον in Maffeiano apographo (Grut. lacunam habet), quod corrigere ausus sum, quum ipse Maff. dicat se hoc ex coniectura dedisse. Correxi et alia minutiora, quae ad dialecti rationem pertinent; in aliis variatum esse concedamus. Ita ποιεῖν et ποεῖν, υἱὸς et ὑός, τὰ αὐτὰ et ταὐτὰ habetur; III, 31. est ξυνοικοῦντες, et ex Grut. ξυγγενῶν dedi IV, 7. etsi in ceteris locis Σ constanter scriptum; III, 27. πορευέσθωσαν, III, 31. πορευέσθων est; III, 9. μευ, quum in ceteris locis sit μου: I, 10. 15. est κατασκευαξαμένου et κατασκευάξαι, sed IV, 13. VIII, 25. in lege ab alio scripta κατεσκεύωκε et κατασκευωθῇ, quae temerarium sit mutare. IV, 12. nota ἐπ' ἀμέρας, et VI, 25. καθ' ἐνιαυτόν, non sine exemplo. Reliqua de dialecto eaque partim satis memorabilia lectori observanda relinquo, nisi quae notis deinceps intexui.

Interpretis munere paucis defungar, licet Maff. tantum non nihil praestiterit; plurima enim mediocriter peritis aperta sunt. Titulus subscriptus fuit statuis quattuor heroum, Andragorae, Epictetae, Cratesilochi, Phoenicis (VIII, 23. cf. I, 13 sqq. et IV, 14 sqq.); ad has statuas referenda sunt nomina supra scripta, quae alia de causa non potuerunt praemissa esse: patet igitur quartum nomen Phoenicis deesse, quod in alia parte marmoris scriptum erat. Col. I-III. continetur legati Epictetae instrumentum; col. IV-VIII. est *lex* sodalium eius, qui instituitur, thiasi sive collegii (τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν): prius Ephoro Phoebotele, altera Ephoro Himerto scripta sunt. Lex est mense *Diosthyo* exarata, qui in Elide circa solstitium hibernum fuit, si recte hunc mensem restitui ap. Schol. Pind. Olymp. III, 33. Hunc mensem primum statuit Corsinus F. A. T. II. p. 456. *Eleusinium* vero priorem esse *Delphinio*, qui menses soli praeter Diosthyum memorantur; sed falsam interpretationem et argumentationem adhibuit probabili sententiae. Quovis anno quum pecunia sollemnibus agendis destinata mense Eleusinio numeranda sodalitio sit (II, 8. III. init.), et sollemnia agantur Delphinio (II, 32. IV, 26.), illum hoc priorem esse constat: lex autem quum Diosthyo scripta sit, ut deinceps ex prima solutione agantur sollemnia (IV, 21. ἀπὸ τοῦ πράτου πλεύματος), probabile est Diosthyum illis esse priorem. Porro primus epissophus legendus ex lege Diosthyi decimo (VIII, 19.): igitur lex ante Diosth. x. lata est; conventus autem posthac ab epissopho cogendus die *anni* secundo (VI, 25.). Nonne probabile primum conventum, in quo lata lex, eodem secundo anni die habitum esse? Atqui habitus est Diosthyo, ante diem decimum: itaque Diosthyus videtur primus mensis. Qui si ut Elide circa solstitium hibernum accidebat, distulit Theraei anni initium a Spartano anno, cuius initium ab auctumno est. Haec in universum: pauca addo de singulis. I, 8. ἀπολείπω est absolute dictum *lego*. Vs. 12. ζῷα sunt anaglypta; ἀγαγόντος de his et de statuis et herois dictum videtur esse *qui attulit*; nondum enim illa collocata sunt. Anaglypta videntur Musas repraesentasse, de quarum statuis nihil dictum est (cf. I, 16.): heroa sunt parva sacella; ea iam confecta, sed nondum in Museo collocata. Mox in dictione toties redeunte τὸ κοινὸν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν nota masculinum esse ὁ ἀνδρεῖος (II, 30.), sc. σύλλογος. Vs. 26. necessario συναχθησοῦντ[α]ι corrigendum est. Ου, flexo accentu, in his futuris assumit titulus prope constanter; exceptionem facit ἀποδώσοντι VI, 16. Οὖν post ἐπιτετελεκεῖα incipit apodosin. Tum notabilia participia ἐπιτετελεκεῖα, ἑστακεῖα, συναγαγοχεῖα: etiam ἀγάγοχα pro ἀγήοχα hinc et ex II, 10. discant grammatici. Vs. 29. malim συνάγεσθαι; ὥστε συναγαγέσθαι pendet ex δίδωμι, et ex eodem alio respectu ὥστε ὀφείλεσθαι. II, 1. et III, 6. *Meldinae* vix ferri possunt; dedi Μελαιναῖς, ut Melanae oppidum Arcadiae, item Lyciae, et demus Atticae (cf. Steph. Byz. v.). Melaenae igitur unus ex septem Therae vicis (Herodot. IV, 153.) esse videtur. Sequentia supplevi ut potui; ἀπ' ἄλλου ὁτουοῦν διαδόχου refer ad alium quemvis, qui non hereditate, sed vel donatione vel emptione fundos acquisierit: nam pro rei huius ratione necessario etiam emptor debitum hoc recipere tenetur, nisi heres fundorum venditor vel quivis alius successor (διάδοχοι dicuntur deinceps diserte) in alios fundos dederit hypothecam (III, 8 sqq.). II, 4. extr. quae supplevi, petii ex vs. 12. 14. et vs. 5. simul pro ἡρῴων scripsi ἡρώων, neque aliter vs. 14. multo enim praestat dici τὸ τέμενος τῶν ἡρώων, ut vs. 12. scribitur. Etiam vs. 27. eadem ratione correxi. Vs. 9. extr. similibus locis collatis aliter correxi ac Maff. qui οὗ ἀγάγοχα. Apertum vero est sodalitio cognatorum usuras trium millium drachmarum reddendas esse drachmis CCX pendendis, quae usurae sunt valde modicae pro Graecorum ratione, septenae pro centenis drachmae. Vs. 34. vulgo ἁμέρας τρεῖς ἀποδείξας ἐπιμηνίος ἐξ αὐτῶν. Sed dies, quamquam sane tres sunt, non amplius designari a sodalitio possunt, quippe qui in ipso testamento iam ab Epicteta praescripti sunt, XIX. XX. XXI. Delphinii; nec dies dicuntur ἐπιμήνιοι, sed antistites sacrorum (cf. V, 12.) in mensem constituti, ut hic tantum mense Delphinio funguntur munere: neque ἐξ αὐτῶν vim ullam habet, ubi de diebus cogites. Correxi ἄνδρας τρεῖς et dedi ἐξ αὐτῶν (ex cognatis sodalibus); ἀποδεῖξαι est de eligendis magistratibus, ut VIII, 15. Tres ἐπιμήνιοι constituendi sunt, singuli pro singulis diebus (IV, 15 sqq.): qui quomodo constituendi sint, praecipitur deinceps in lege col. IV. V. Cave autem ἀνέρας fuisse putes; ἄνδρας est ex dialecto huius tituli. III. init. ἡ ἀμφεικὰς est die XXI. Hesychius: ἀμφ' εἰκάς (recte Is. Vossius ἀμφεικάς)· ἡ περὶ εἰκάδα. Vs. 15. certa est correctio ὑοθεσίαν s. υἱοθεσίαν: male Maff. νομοθεσίαν. Vs. 20. incredibile nomen Στάρτοφος: in opere Gruteriano coniicitur Στρατόσοφος, parum probabiliter; cave tamen coniicias Σπάρτοκος. Mox nomini Μόλλις Maff. confert Spartanum Πόλλις. Vs. 28. ne θήλεα scribendum putes, cf. Buttm. Gr. Gr. ampl. T. I. p. 253. Vs. 41. supplevi ex vs. 14. IV, 9. ἐς δὲ καὶ est pro ἔτι δὲ καί, ut Maff. notat, vel potius pro πρὸς δὲ καί. Vs. 21. πλεῦμμα Maff. Corsin. l. c. et Schneiderus in Lexic. miro consensu *annum* vertunt, qui in hoc titulo ἔτος et ἐνιαυτὸς dicitur ut apud omnes Graecos. Verte: *ex primo reditu pecuniae*; antea nihil numeratum erat. Πλεῦμμα est πλῆμα, πλῆσμα, πλήρωμα. Dein ἐπιχεῖσθαι etc. est: *et libare omnes de coena, quando primum poculum bibatur, quippe quod Musarum et heroum sit.* IV. extr. primum ἀρτυτῆρος mentio fit. Noti Argis et Epidauri magistratus ἄρτυνοι s. ἀρτύναι: huic conventui ἀρτυτὴρ est fere πράκτωρ et ταμίας. Vs. 7. ἐγδανειστᾶν correxi ex VI, 30. Vs. 10. συλλογευτικὸν est pecunia in impensas conventus eroganda praeter eas, quas ferant voluntarii ἐπιμήνιοι. Mox δωρεὰς ferri non potest; dedi δωρεάν, ut in hoc titulo saepius scriptum est vel plenius κατὰ δωρεάν, hoc est προῖκα. Κατὰ δωρεὰν habes etiam n. 2454. in Theraeo titulo. Tum quae correxi δεξοῦνται et κατὰ τὸ ἑξῆς, non egent defensione; vs. 15. autem quum δανειοῦνται ferri nequeat, audacius quidem ληψοῦνται

scripsi, quod tamen defenditur voce λαβών vs. 18. quae ad illud refertur. Vs. 18. ad δέξηται subiectum τις est, quod haud raro omittitur. Vs. 22. ἐπιμηνιευσάτω recte a nobis correctum esse liquet; κομισάσθω πρᾶτος est: *primo* et ante alias expensas *sibi restituito* sumptus factos. V. extr. sqq. ἐλλύτης est placentae genus; vide Hesych. v. ἐλλυτὶς et intt. VI. init. καρπώσει est quasi *offeret*, ut in LXX Levit. 2, 11. καρπῶσαι τῷ κυρίῳ δῶρον: quod contulit Maff. Sed hunc non vidisse vs. 5. ἐλλύταν pro ἐξ αὐτᾶν scribendum esse, nonne mirum? Vs. 12. πάρακα quid sit ignoratur; vocem corruptam iudico. Mox quod dedi τ[ιν]ὰ certe praestat Maffeiano τἄλλα, licet tres litteras evanuisse Maff. dicat, qua de re vix certo iudicare potuit: nec quidquam evincit dictio ab illo collata ex foedere Smyrnaeorum et Magnetum (sub fin.): τά τε μετρήματα καὶ τὰ ὀψώνια τἄλλα, ὅσα εἰώθει ἐκ βασιλικοῦ δίδοσθαι αὐτοῖς; alius est enim in his verbis tenor. Vs. 14. aperta est nostra correctio γέγραπται. Vs. 20. praecipitur, quum voluntariis ἐπιμηνίοις sacrificii impensae non iniunctae sint (vide IV. extr.), ut in voluntaria ἐπιμηνιείᾳ epissophus, qui tum sacrificium offerre debet, locet hoc sacrificium redemptori, et quanto pretio locatum fuerit, id pretium solvat ἀρτυτήρ. Ἐπισσόφου nomen aliunde non cognitum; videtur id pro ἐπίσοφος esse: munus est fere γραμματέως et ἀντιγραφέως. Vs. 33. καὶ correxi pro εἰς, quod ferri non potuit. VII, 12. audacius emendavi; sed non novi aliud nisi quod dedi; idque rei convenit. Cf. VI, 22. Vs. 26. δὴ ferri non potest; igitur dedi δέ; vs. 30. extr. articulum addidi; vs. 37. sustuli barbarum ἐγγραφοῦντα. VIII, 3. Maff. verba πάλιν ὑπὲρ διαλύσεως punctis separat utrinque, ut lemma sive index hic sit sequentium. Sed ipsum ὑπὲρ τούτου docet falsam hanc sententiam esse. Ut ego interpunxi, hoc dicitur: „Quae plurimis placeant, eà rata esse debere rursum etiam de tollendis prioribus placitis: nisi quod nemini potestas sit *de hoc* sententiam ferre, ut tollatur ipsum sodalitium", et quae deinceps adduntur: cetera licere mutari. Vs. 21. καὶ pro KAT dedi, et vs. 22. articulum ἁ ex usu sermonis et huius tituli inserui. Vs. 36. ἀπόλογος est ἀπολογισμός: n. 2161. ἀπολόγος est magistratus; in fine tituli Agrigentini, cuius meminit Maff. extat φέρειν τὰν ἔξοδον διὰ τῶν ἀπολόγων, ubi dubium est utrum magistratus intelligendi sint an ἀπολογισμός.

2449.

Therae in monte D. Stephani; ex schedis Villoisoni Fauvelianis ed. Osann. Syll. p. 381. 4. qui notat olim in Villoisoni chartis integriorem titulum fuisse: quod non credo. Nam aeque mutilus extat apud Pittacum, cuius schedae fluxerunt ex Fauvelianis. Ceterum Pittacus male tribuit Corintho, et similiter per universam suam collectionem quasi dedita opera falsos titulis locos assignat.

ΕΠΙΣΩΣΙΦΡΟ - -
ΔΟΣΑΙΝΕΑ - - - -
ΚΝΙΔΙΟΝ - - - -

Vs. 1. Vill. ΣΩΣΙΦΡ, Pitt. quod dedi.

Ἐπὶ Σωσίφρο[νος ἐφόρου?] - - δος Αἰνέα [εἶπεν?] - - - - - Κνίδιον.

Videtur proxeniae decretum fuisse ut n. 2450. et satis bonae aetatis.

2450.

Therae; misit St. Martin. Posthac bina apographa accepi a Pittaco, qui non recte Athenis tribuit.

ΑΝΕΓΡΑΨΕ . . . ΝΑΥΕΥΣ . . .
ΠΡΟΞΕΝΟΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣ . . .
ΑΠΟΛΛΩΝΙ . ΝΙ . ΑΝΔΡΟΥΑ . . .
ΠΥΘΑΡΧΟΝΕΠΙΙΕΝΩΥΣΑΣ . . .
ΠΟΛΥΧΑΙΜΟΝΤ . . . ΗΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΝΙΚΑΓΟΡΑΝΝΙΙ . . . . ΡΟΥ

ἀνέγραψε[ν ὁ γραμμ]α[τ]εύς? - - - - -
πρόξενος καὶ εὐεργέτας - - - - - - -
Ἀπολλώνι[ο]ν . . ἀνδρου Ἀ - - - - - -
Πύθαρχον Ἐπι[γ]έν[ο]υς Α - - - - - -
Πολύχα[ρ]μον Τ . . . ήτου, Διονύσιον - - -
Νικαγόραν Νι[κάνδ]ρου.

Alterum Pittaci exemplum cum Mart. conspirat paucis exceptis lectionibus. Vs. 1. Pitt. semel ΝΑΝΕΥΣ, iterum ΝΑΝΕΩΣ; vs. 2. semel idem in fine ΤΗΣ; vs. 3. semel ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝΑΚΤΙ, quod cave verum putes; tum in utroque apographo ΑΝΔΡΟΝΑ; vs. 4. semel ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΛΕ, iterum ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΛΕΟΝΤΟΣ (Mart. quod dedi, nisi quod ex Pitt. duplicavi Ι, quod simplex est ap. Mart.). Vs. 5. extr. Mart. tantum Λ habet, ubi ex altero Pittaci exemplo dedi ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ. Ante hoc Pitt. semel ΗΤΟΝ.

Vs. 4. non confisus sum Pittaci lectioni; itaque illud ΛΕΩΝΤΟΣ non respexi.

2451.

In ara *Theraea* rotunda, marmoris candidi, bucranis et pancarpis, sed non absolutis, ornata, alta 2′ 1″, crassa supra 1′ 9″. Ed. Dubois Catal. Marm. Choiseul. n. 71. Nunc est in Museo Parisiensi Catal. Clarac. ed. II. n. 773. *b.* ubi transcripsit Müllerus, ex cuius schedis formam litterarum reddo. Habeo etiam ex schedis Villoisoni et St. Martini ac duplicibus Pittaci, qui solus perperam Elidi tribuit.

ΟΔΑΜΟΣΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΥΓΕΡΒΑΣΙΛΕΩΣΓΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣΚΛΕΟΓΑΤΡΑΣ
ΘΕΩΝΦΙΛΟΜΑΤΟΡΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΩΙ

Vs. 6. Vill. ΔΙΟΝΥΣΟΙ, Mart. ΔΙΩΝΥΣΩΙ.

Ὁ δᾶμος ὁ Θηραίων ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας, θεῶν φιλοματόρων, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Διονύσῳ.

Titulus pertinet ad Ptolemaeum VI. neque ante a. XIX. regni illius scriptus est, quod non antea liberos habuit. Cf. Letronn. Rech. sur l'Égypte p. 38 sq. Igitur titulus *circa* a. a. Chr. 160. scriptus statui potest.

2452.

Marmor olim Choiseulianum altum 1′ 2″ 3‴, latum 1′ 10″ 7‴, nunc in Museo regio Catal. Clarac. n. 588. Ibi transcripsit Osannus et edidit Syllog. p. 369. 34. nec loci tamen, ubi titulus repertus, neque argumenti gnarus. Habeo etiam ex schedis Mülleri, unde potissimum edo, et St. Martini, ex quibus scio repertum esse *Therae* in monte D. Stephani, inter reliquias porticus; item ex tabulis Claraci, ubi aeri incisus titulus. Postremo teneo ex duplicibus Pittaci schedis, qui male Elidi tribuit.

. ΑΙΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΑΓΑΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΟΔΑΜΟΣ
Γ

Initio Clar. ΛΑ, Mart. Pitt. .... ΜΑΙΟΝ; Os. ΑΛΑΙΟΝ, sed primum Α esse incertum notat. Vs. 4. soli Müllerus et Claracus habent. Litterae apicibus ornatae sunt.

Γ]αΐον Γερμανικὸν Καίσαρα,
πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.

Fuit sub statua aetate Caligulae in honorem Germanici posita cum ea fere inscriptione, quae in nummis aliquot (Eckhel. D. N. T. VI. p. 210.): GERMANICVS.CAES.P.C.CAES.AVG.GERM.

2453.

Therae in eodem monte, ubi parietinae urbis; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 63. p. 341. Tournefort. Itin. T. I. epist. 6. p. 323.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΟΙΡΑΝΟΣ
ΑΓΝΟΣΘΕΝΟΥΣΚΑΙΟΥΙΟΣ
ΑΥΤΟΥΑΓΝΟΣΘΕΝΗΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΔΗΜΟΥ

Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Κοίρανος Ἁγνοσθένους καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἁγνοσθένης ὑπὲρ τοῦ δήμου.

Pertinet ad Claudium Imp. Cf. n. 319 sq.

2454.

Therae olim ibidem in columnae porticus fragmento 3′ 9″½ alto, 1′ 7″ crasso, eoque nunc vs. 15. laeso. Fauvelius, qui repperit hoc monumentum, misit Choiseulio, inter cuius lapides est n. 197. catalogi a Duboisio publicati, ubi simul editur titulus ex lapide et ex apographo olim ab editore facto, antequam fractura laesus lapis. Nunc est in Museo regio Catal. Clarac. n. 626. Apographum a sese factum edidit Osann. Syll. p. 356. collatum ab ipso cum schedis Villoisoni. Nos habemus et ex his schedis et ex Köhlerianis duplicibus, quarum alterae a Fauvelio scriptae sunt, et ex tabulis Claraci. Nuperrime accepi a Pittaco, ex quo vitia manifesta non annotavi: is male Athenis tribuit.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 5. alterum Υ omittunt Fauv. Köhl. Pitt. Vs. 6. Vill. ΣΥΝΚΛΙΤΟΥ. Vs. 8. schedae Villoisoni Osannianae ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ, non nostrae. Vs. 9. Dub. ΕΣΤΕΙΑΣΑΝ. Vs. 11. extr. Vill. ΘΟΙ, et vs. 11. init. ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ, Clar. ΣΤΡΟ etc. Vs. 13. pro foliolo Villoisoniana Osanni Ο habent, non nostra. Vs. 15. nunc desunt prima ΞΥΛΙΚΗΝΥΛΗΝΕΞ. ΞΥΛΙΚΗΝ habent Vill. Dub. Fauv. Pitt. sed ΞΥΛΙ ΝΗΝ Köhl. Falso Clar. Os. ΕΧΟ etc. In fine Vill. ΤΙΠ etc. Vs. 16. Os. omittit ΤΩΝ. Litterarum formam dedi ex Os. et Clar. et interpunctionis formam ex Os. Apud Vill. Clar. desunt interpunctiones, ap. Dub. punctis, in schedis ceteris lineolis signatae sunt.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ μεγίστου καὶ θεῶν ἐνφανεστάτου Αὐτοκράτορος Νέρβα Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ, Γερμανικοῦ, Δακικοῦ, ὑγείας καὶ διαμονῆς, καὶ ἱερᾶς συνκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαίων ὁμονοίας, Ἀγαθόπους Εὐτύχου καὶ Πολυοῦχος καὶ Ἀριστόδαμος οἱ Καρτιδάμα τὴν στοὰν ἐστέγασαν ἐκ τῶν ἰδίων, τὴν τῶν ξύλων καὶ τῶν στρωτήρων ὕλην καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν εἰς τὴν στέγην δαπάνην πᾶσαν παρασχόμενοι κατὰ δωρεάν· τὴν δὲ περιλειπομένην ἐκ τῆς πρώτης στέγης ξυλικὴν ὕλην ἐξεχώρησαν τῇ πόλει πρὸς τὸ ἐκ τούτων τῶν ξύλων καὶ ἕτερα τῶν κατεπειγόντων καὶ κατηρειμμένων ἔργων διορθώσεως τυχεῖν.

Titulus Traianum non Parthicum dicit; igitur ante a. Chr. 116. scriptus est, quo anno Parthicus

ΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥΜΕΓΙΣΤΟΥ❧
ΚΑΙΘΕΩΝΕΝΦΑΝΕΣΤΑΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΒΑΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΔΑΚΙΚΟΥΥΓΕΙΑΣΚΑΙΔΙΑΜΟΝΗΣ>ΚΑΙ
ΙΕΡΑΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥ>ΚΑΙΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙΩΝ
ΟΜΟΝΟΙΑΣ>ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΚΑΙΠΟΛΥΟΥΧΟΣ>ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΟΙΚΑΡΤΙΔΑΜΑ>ΤΗΝΣΤΟΑΝΕΣΤΕΓΑΣΑΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΗΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΣΤΡΩΤΗΡΩΝΥΛΗΝΚΑΙΤΗΝΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥ
ΣΑΝΕΙΣΤΗΝΣΤΕΓΗΝΔΑΠΑΝΗΝΠΑΣΑΝΠΑ
ΡΑΣΧΟΜΕΝΟΙΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝ❧ΤΗΝΔΕΠΕ
ΡΙΛΕΙΠΟΜΕΝΗΝΕΚΤΗΣΠΡΩΤΗΣΣΤΕΓΗΣ
ΞΥΛΙΚΗΝΥΛΗΝΕΞΕΧΩΡΗΣΑΝΤΗΠΟΛΕΙ
ΠΡΟΣΤΟΕΚΤΟΥΤΩΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΕ
ΤΕΡΑΤΩΝΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΩΝΚΑΙΚΑΤΗ
ΡΕΙΜΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ
ΤΥΧΕΙΝ

---

ille dici coeptus est (vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 438.). Polyuchus Cartidamae f. occurrit etiam n. 345. sed ibi Attico usu Καρτιδάμαντος scriptum est. Ceterum Πολυοῦχος, non Πολιοῦχος vocatus est; illud redit n. 2455. sed ibi male tentatur a Tayloro et Vandalio. De στρωτῆρσι cf. T. I. p. 281. *b*.

2455.

Therae in monte D. Stephani in basi marmorea; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 64. p. 341. Tournefort. Itin. T. I. epist. 6. p. 324. Ex illo habent Vandal. Diss. p. 224. sed vitiose, Taylor. ad Lys. p. 599. T. V. ed. Reisk. orat.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝωΝ
ΑΡΧΟΝΤωΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΒ̄
ΚΑΙΚΟΙΗΤΟΥΒ̄ΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥΒ̄

ω ubi dedi, ibi habet Sponius.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνάστασιν ποιησαμένων ἀρχόντων Ἀσκληπιάδου β̄ καὶ Κοιήτου β̄ καὶ Ἀλεξάνδρου Εὐφροσύνου, ἱερασαμένου Πολυούχου β̄.

Saepe β significat patrem filio cognominem esse, idque hic quoque videtur significare; certe Alexandro non appositum est, cui pater Euphrosynus (ut melius fuerit τοῦ Εὐφρ. sed articulus haud raro omittitur). Non me retrahit ab hac sententia titulus n. 2457. ubi τὸ β̄ non hoc designat, sed iteratum magistratum. Κοιῆτος est *Quietus*. De Polyucho vide ad n. 2454. de dea male cogitabat Vandal. Archontes tres sunt, ut n. 2456. non duo, ut putat Vandal. p. 228. Vs. 8. malim τῶν ἀρχ.

2456.

Therae in monte D. Stephani; ed. Spon. l. c. X, 65. p. 341. ex quo reddimus, Tournefort. l. c. sed hic litterarum forma mutata, De la Motraye Voyages T. I. p. 389. versibus aliter dispositis et forma litterarum mutata, qui in Thera tamen non iam repperit, et ex hoc, missu Dominici Bricherii Columbi Murat. T. IV. p. MMLI. 5. etiam vitiosius. Affertur etiam in Indice Gudiani operis p. LIII.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
Λ.ΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΒΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΘΗΡΑΙωΝ

Vs. 2. Λ omittit Motr. item Ο vs. 5.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα Σεβαστὸν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων.

2457.

Therae in monte D. Stephani; ed. Spon. l. c. X, 66. p. 341. ex schedis Babbini S. I. et Tournefort. l. c. p. 525. sed mutata versuum et litterarum forma, et cum vitiis typothetae. Ex Sponio Vandal. p. 227.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜ.ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΣΕΒΗΡΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒΗ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝ
ΠΑΡΘΙΚΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΑΡΧΙΣ.Μ.ΑΥΡ.ΙΣΟΚΛΕΟΥΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΤΟΒ̄ΚΑΙΑΥΡ.
ΚΛΕΟΤΕΛΟΥΣΤΥΡΑΝΝΟΥΚΑΙΑΥΡ.ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΤΗΝΠΡΟΝΟΙΑΝΤΗΣΠΑΡΑΣΚΕΒΗΣ
ΚΑΙΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΠΡΩΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΥΡ.ΙΣΟΚΛΕΟΥΣΤΟΒ̄

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Σεβῆρον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστόν, Ἀραβικόν, Ἀδιαβηνικόν, Παρθικόν, Γερμανικόν, Μέγιστον, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων, [ἐπ'] ἀρχ[ῆ]ς Μ. Αὐρ. Ἰσοκλέους Ἀσκληπιάδου τὸ β̄, καὶ Αὐρ. Κλεοτέλους Τυράννου, καὶ Αὐρ. Φιλοξένου Ἀβασκάντου, τὴν πρόνοιαν τῆς παρασκε[υ]ῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος ποιησαμένου τοῦ πρώτου ἄρχοντος Αὐρ. Ἰσοκλέους τὸ β̄.

Titulus pertinet ad Caracallam, de cuius cognomentis vide Eckhel. D. N. T. VII. p. 222. Relatu non digna, quae de hoc titulo commentus est Vandalius. Archontes tres sunt manifesto ut n. 2456. et primus horum Isocles (vs. 10.): igitur vs. 6. ΑΡΧΙΣ id est, quod alias ἀρχόντων: hoc vero quum audacius sit reponere, dedi ἐπ' ἀρχῆς. Singulis archontibus patrum nomina addita sunt neglecto articulo τοῦ.

2458.

In basi statuae *Theraeae* Musei Parisini Catal. Clarac. n. 567. in cuius tabulis titulus aeri incisus, olim Choiseulii Catal. Dub. n. 227. altus 6″, latus olim 1′ 8″, hodie 1′ 6″; ex schedis Villoisoni dedit Osann. Syll. p. 381. 5. Ex iisdem et Müllerianis et Köhlerianis nos habemus. Titulum ad n. 116. loci incerti dixi, quod de loco tum nondum constabat. Theraeum esse docent schedae Villoisoni et Köhlerianae; Corintho per errorem tribuitur a Pittaco, a quo nuperrime accepi apographum a Köhleriano non multum diversum.

ΟΔΑΜΟΣ
ΝΙΚΙΠΙ ΩΡΙΜΑΧΟΥ
ΕΥΤΑΞΙΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΘΕΟΙΣ

Vs. 1. Clar. ΟΔΗΜΟΣ, Müll. ΟΔ - - Σ. Vs. 2. Müll. ut dedi; Clar. ΝΙΚΙΤΗΣ - - ΟΔΩΡΙΜΑΧΟΥ; Vill. ΝΙΚΗΤΗΣΟΝΔΩΡΗΜΑΧ, Köhl. ΝΙΚΙΤΗΣΟΝ ΔΩΡΗΜΑΧΟΥ. Vs. 3. Köhl. Vill. ut dedi (nisi quod forma litterae Ξ ex Müll. est); hodie ΙΑΣ oblitteratum est. Vs. 4. oblitteratum hodie ΑΓΑ, quod dedi ex Köhl. Vill. Tum Vill. Köhl. ΘΕΑΣ (ΘΙΑΣ Clar. Müll. Pitt.). In fine Vill. ΘΕΟ. Duplicem formam litterae Theta dedi ex Clar. Müll.

Ὁ δᾶμος Νίκιπ[πον Δ]ωριμάχου εὐταξίας ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας θεοῖς.

Corrigas Δοριμάχου: sed ω retinui de industria.

2459.

Therae; ex schedis Villoisoni dedit Osann. Syll. p. 382. 6. nos damus ex iisdem et Fauvelii Köhlerianis, et schedis St. Martini. Nuperrime accepi apographa duo Pittaci parum fida; hic tribuit Corintho.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΘΕΝΗΝΓΟΡΓΟΣΘΕΝΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΟ
ΚΑΓΑΘΙΑΣΤΑΣΙΣΑΥΤΟΝ·

Vs. 3. extr. Vill. ΚΛΟ; vs. 4. ΚΑΙΑ. Dein fida exempla omnia habent ΤΑΣΙΣ, etsi Os. edidit ΕΙΣ: et sic Pitt. semel; sed in altero apographo ΙΣ. Theraeum ἐς novimus ex Epictetae titulo. Foliolum omnes excepto Os. et Pitt.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος - - [σ]θένην Γοργοσθένου ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας τὰς [ἐ]ς αὑτόν.

Suppleri potest Ἀντισθένην, Ἁγνοσθένην, Αἰσοσθένην, Κλειτοσθένην, quae Theraea nomina sunt: sed potest etiam Δημοσθένην et quid non? Pitt. semel Δημοσθένην Δημοσθένους et in altero apographo Ἀντισθένην Γοργοσθένους habet, quae de industria non rettuli in var. lect. quod nulla his schedis fides haberi potest.

2460.

Olim *Therae* in monte D. Stephani in basi, cui statuam aeream impositam fuisse vestigia docent, lata 3′, alta secundum Duboisium 9″, secundum Claracum 6″. Fauvelius, qui et ipse Therae transcripsit, misit Choiseulio, inter cuius lapides edidit Dubois. Catal. n. 209. p. 89. Nunc est in Museo regio Catal. Clarac. n. 570. Ex Villoisoni schedis Fauvelianis dedit Osannus Syllog. p. 364. 25. nos habemus ex iisdem et St. Martini schedis ac tabulis Claraci aeri incisis; ex his damus potissimum. Pittaci schedae nuperrime acceptae perperam Spartae tribuunt.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΕΤΙΜΑΣΕΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΑΓΛΩΦΑ
ΝΟΥΣΥΟΝ ΚΥΡΗΝΑΜΕΔΟΝΤΑ

Litterae apices habent. Vs. 2. Vill. ΕΤΟΙΜΑΣΕ et cum Dub. ΑΓΑΩ etc. Pitt. ΚΛΑΥΔΙΟΥ omissis ceteris. Vs. 3. Clar. Pitt. ΥΙΟΝ, ceteri quod dedi; tum Vill. Pitt. ΚΡΙΝΑ, Mart. ΚΡΙ . ΝΑ, Dub. ΚΥΡΗΝΙΑ.

Ὁ δᾶμος ἐτίμασε Τιβέριον Κλαύδιον Ἀγλωφάνους υἱόν, Κυρ[εί]νᾳ, Μέδοντα.

Retinui Ἀγλωφάνους, insolenter contractum ex Ἀγλαοφ. sed certa est lectio et confirmatur titulo n. 2461. ubi Medontis frater, ut videtur (cf. ibi not.). Eundem hominem teneri n. 2462. *A. b.* vidit Osannus. Κυρείνᾳ dedi potissimum ob n. 2462. sub finem.

2461.

Therae ibidem; misit St. Martinus. Vitiosius praebet Pittacus et Spartae tribuit.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΙΕΡΕΑΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝΘΕΜΙΣΤΟΚ . . ΑΑΓΛΩΦΑΝΟΥ
. . . . ΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΕΣΤΙ . . . .
ΟΙΕΦΗΒΕΥΡΟΤΕΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑ

Pitt. ΕΝΕΚΕΝ.

Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος ἱερέα καὶ γυμνασίαρχον Θεμιστοκ[λέ]α Ἀγλωφάνου, [τὸν] - - - - γυμνασίαρχον ἔστ[ασαν] - - οἱ ἐφηβευ[κ]ότες, ἀρετᾶς ἕνεκα.

De forma Ἀγλωφάνου cf. n. 2460. Themistocles videtur frater Medontis n. 2460. esse et Chaeropoliae n. 2462. 2463.

2462. 2463.

Imperante Russis Catharina II. Orloffius Comes tabulam marmoream amplam cum inscriptione ex Aegaeo mari attulit; ea tabula ut mensae formam reciperet, utrinque mutilata est: nunc possidet Heidecke, proxenus Russicus apud Genuenses. Ex illa titulum 2462. *B* et 2463. Petropoli transcripsit Köhlerus, nobisque apographum cum supplementis misit, quod interim cum iisdem supplementis edidit in Comm. de insulis et cursu Achillis Act. Petrop. Acad. T. X. p. 255. not. 812. Hae inscriptiones translatae sunt in Ferussaci diarium, Bullet. des scienc. hist. 1829. n. 7. p. 335. unde petiit Osannus, et quantum potuit supplevit in diario, Allgemeine Schulzeitung 1829. Abth. II. n. 147. p. 1209 sqq. Utriusque docti supplementa non opus est afferre, quod alia via succurri huic monumento. Nam etsi locus, ubi lapis inventus, non notatus erat (mitto enim fabulantes), tamen divinando repperi Theraeum esse; et vidi posthac ex Villoisoni narratione apud Bröndsted. Itin. lib. I. p. 35 sq. Russos marmora multa et inscriptiones ut ex Ceo et Cythno, ita ex Therae monte D. Stephani sustulisse. Inter Theraea autem quum reposuissem, facile animadverti componendum n. 2462. *B* esse cum fragmine n. 2462. *A*, quod Fauvelius *Therae* invenit in parte basis statuae; id ego repperi in schedis Fauvelianis, et posthac in schedis Pittaci indidem ductis, in quibus tamen falsis supplementis depravatum est; atque insuper Pittacus aliud in dextra fragmentum n. 2463. *b* a me editum apposuit, et universam suam istam compagem, ut solet ex arbitrio falsum locum titulis assignare, Spartae tribuit cum aliis Theraeis titulis, ac rursum in aliis schedis utramque laciniam (n. 2462. *A* et n. 2463. *b*) Athenis ponit, sed recte ut duos titulos. Hoc autem fragmen 2462. *A*, quod prope intemeratum dedi ex schedis Fauvelianis, rursum in duas partes fractum est; prior harum, *a* est lapis Choiseulianus Musei Parisiensis Catal. Clarac. n. 577. in cuius tabulis aeri incisus est, altus 9″ 6‴, latus 1′ 5″: hanc partem habeo etiam ex schedis Mülleri, pauloque vitiosius edidit Osann. Syll. p. 344. Loci vero, unde petitum hoc fragmentum sit, memoria nulla apud ullum fit. Secunda pars, *b*, alta et lata 1′ 5″ 3‴, est lapis Choiseulianus Musei regii Catal. Clarac. n. 553. quem sine loci notitia, et erroribus quibusdam in interpretando commissis, edidit Osann. Syll. p. 364. 24. (nusquam ego, quod perhibet Clarac. Catal. ed. sec.), et habeo etiam a Müllero.

2462.

	A.	*B.*
a.	ΑΒΟΥΛ	ΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
	ΕΤΕΙΜΑΣ	ΕΝΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΝ
	ΔΙΟΔΩΡ	ΟΥΥΙΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑ
	ΓΕΝΟΥΣ	ΤΘΥΠΡΟΠΟΛΕΩΣ
b.	ΔΙΟΝΥΣ	ϽΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
	ΚΑΙΚΑΛΟΚ.	¯ΑΘΙΑΣΤΑΝΑΝΑ
	ΣΤΑΣΙΝ.	ΙΟΙΣΑΜΕΝΑΣΤΑΣ
	ΓΥΝΑΙΚΟΣ.	ΛΥΤΟΥΧΑΙΡΟΠΟΛΕΙ
	ΑΣ·ΤΙ·ΚΛ.	\ΥΔΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
	ΑΓΛΑΟΦΑΝ	ΟΥΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
	ΕΚΤΩΙ	ΝΙΔΙΩΝ

2463.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟ∠
ΕΤΕΙΜΑΣΕΝΧΑΙΙ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΚ\
ΦΑΝΟΥΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΤΑΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝΤ
ΑΥΤΑΣΣΖΩΣΑΣ

Litterae sunt apicibus ornatae et in lapide Orloffiano et in Choiseulianis; in his Choiseulianis partibus formam litterarum dedi ex Clar. Müll. N. 2462. *A* vs. 1. Os. Clar. Müll. omittunt ultimum Λ; vs. 2.

Os. ΕΤΕΙΝΑ, Müll. omittit Σ; vs. 3. Os. omittit Ρ; vs. 4. Os. Müll. Clar. omittunt ΓΕΝ. Vs. 5. Müll. Os. Clar. omittunt ΥΣ, et vs. 11. ultimum ductum.

2462. Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἐτείμασεν Μνασίκριτον Διοδώρου υἱόν, ἱερέα διὰ γένους τ[ο]ῦ προπόλεως Διονύσου, ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλοκ[αγ]αθίας, τὰν ἀνάστασιν [π]ο[η]σαμένας τᾶς γυναικὸς [α]ὐτοῦ Χαιροπολείας, Τι(β). Κλαυδίου, Κυρείνᾳ, Ἀγλαοφάνους θυγατρός, ἐκ τῶν ἰδίων.

2463. Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δ[ᾶμος] ἐτείμασεν Χαι[ροπόλειαν], Τι(β). Κλαυδίου, Κυ[ρείνᾳ, Ἀγλαο]φάνους θυγατέρα, [ἀρετᾶς ἕνε]κα καὶ σωφροσύ[νας], τὰν ἀνάστασιν [ποησαμένας] αὐτᾶς ζώσας.

Haec igitur fuere sub statuis coniugum, Mnasicriti et Chaeropoliae, cuius fratres vidimus n. 2460. 2461. De Dionyso Therae culto cf. n. 2451. 2465. Is videtur πρόπολις, *urbis tutor* dictus; non enim probabile est πρὸ πόλεως legendum esse. Alius numinis πρόπολεως mentionem videbimus in Thyatirenis.

2463. *b*.

Titulus manifesto *Theraeus*, quippe quem Theraeo iunxerit Pittacus; vide lemma prioris tituli. Haud dubie in schedis, ex quibus sua deprompsit Pittacus, paulo arctius hic cum titulo n. 2462. *A* compositus erat; unde utrumque commiscuit Pittacus. Quod eundem modo Spartae, modo Athenis ad Theseum ponit, spectatis iis, quae hucusque vidimus, et posthac videbimus, nemo mirabitur.

.......ΩΙΟΣ
...ΕΙΑΙΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΙΟΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡΙΔΗΣΚΑΙ
ΤΕΙΣΑΝΩΙ
ΘΡΑΣΥΛΕΟ
ΖΩΙΛΟΣ
ΚΑΛΑ
ΝΙΗ
ΔΩ
ΠΩ

- - - - -
Θ]ειαίου?
Θεμιστοκλῆς
Τελεσικράτους,
Δημο - - ος
Διονυσίου,
Ὑπερίδης καὶ
Τεισάνω[ρ
Θρασυλέο[ντος,
Ζωΐλος
etc.

Ex utroque exemplo delegi optima, neque annoto, quae in altero peccata sunt. De nominibus vide ad n. 2448.

2464.

In marmore candido *Therae* reperto à Fauvelio, alto 3′, lato 1′ 7″½, in Choiseulianis Catal. Dub. n. 205. ubi editum est, nunc in Museo Parisiensi Catal. Clarac. n. 631. Habeo ex schedis Köhlerianis et Mülleri atque ex tabulis Claraci aeri incisis; nuperrime a Pittaco accepi.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
ΔΗΜΟϹΟΘΗ
ΡΑΙѠΝΤΦΛ
ΚΛЄΙΤΟϹΘЄ
ΝΗΝΙΟΥΛΙΑ
ΝΟΝΦΙΛΟϹЄ
ΒΑϹΤΟΝΑϹΙΑΡ
ΧΙΗΝΝΑѠΝΤѠΝ
ΕΝΕΦΕϹѠΤΟΝΑ
ΠΟΠΡΟΓΟΝѠΝΕΥ
ЄΡΓЄΤΙΗΝΤΗϹΠΑ
ΤΡΙΔΟϹ

Vs. 4. Dub. omittit Τ; idem et Köhl. ac Pitt. vs. 10. extr. ΤΙΝΑ. Litterarum formas dedi ex Clar. Müll. et maxime ex hoc.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων Τ. Φλ. Κλειτοσθένην Ἰουλιανόν, φιλοσέβαστον, Ἀσιάρχην ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, τὸν ἀπὸ προγόνων εὐεργέτην τῆς πατρίδος.

2465.

In tabula vel potius basi marmoris versicoloris *Therae* ad montem D. Stephani reperta, alta 11″, lata 18″½, in Choiseulianis Catal. Dub. n. 226. ubi editus titulus, nunc in Museo regio Catal. Clarac. n. 676. in cuius tabulis inscriptio aeri incisa. Ex lapide et schedis Villoisoni ed. Osann. Syll. p. 365. 26. (non ego, ut perhibet Clarac. ed. sec.). Nos habemus ex iisdem schedis et Müllerianis atque a St. Martino. Vss. 1-4. bis sunt in schedis Pittaci, et Athenis tribuuntur; praeterea vs. 5-7. separatim habentur, et tribuuntur Salamini. Rursum in aliis eiusdem schedis vss. 5-7. Megaris tribuuntur a viro eodem!

ΚΑΡΤΙΝΙΚΟΣ
ΑΝΘΗ.....Σ
ΘΕΑΝΟΡΟΣ
ΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΩΙ

ΣΙΜΟΣΘΕΜΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Formam litterarum dedi ex Müll. Clar. Mart. Fundus lectionis est apographum Mülleri. Vs. 2. Müll. ΑΝ et nihil praeterea, Clar. ΑΚ et hoc solum, Dub. Os. ΑΝ.......Σ; Pitt. semel ΑΝ, et iterum ΑΝΘΗ, Vill. ΑΝΟΗ, Mart. ΑΝΟΙ, et omnes tres nihil praeterea. Vs. 6. sub fin. Vill. ΚΕΑΙΟΥΣ, Mart. ΚΕΙΑΙΟΥΣ. Vs. 7. Clar. ΣΑΛΑΜΗ ΙΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ, Dub. ΣΑΛΑΜΗΝ etc. Vill. ΣΑΛΑΜΗΝΙΟΣΕΠΟΙΕΙΣ,

Mart. ΣΑΛΑΜΗΝΙΟΣΕΠΟΙΗΣ, Os. ΣΑΛ(vel M)...IN etc. Ficticia est lectio Pittaci in alteris schedis Ἀριστόδημος Θεμιστοκλέους etc. in alteris est Σῖμος Θεμιστοκλέους.

Καρτίνικος Ἀνθη.....ς Θεάνορος τὸν ἀνδριάντα Διονύσῳ.
Σῖμος Θεμιστοκράτους Σαλαμίνιος ἐποίησε.

Aeream statuam olim impositam fuisse ex vestigiis lapidis notatur in schedis St. Martini. Fratres duo memorari videntur *Cartinicus* et *Anthe.....s* Theanoris filii.

2466.

Olim *Therae* in monte D. Stephani; in eodem lapide, partim in eodem latere, partim in diversis plures inscriptiones sunt. Ex schedis Villoisoni ed. Osann. Syll. p.381. 1-3. Marmor altum 9", longum 11", et est in Choiseulianis Catal. Dub. n.199. ubi titulus *a* editus est, et titulorum *b* et *c* prima vox. Habeo etiam ex schedis St. Martini et Pittaci, qui Spartae tribuit pessime. Pittaci schedas nota ex eodem ac Martinianas fonte fluxisse.

a.	*b.*	*c.*
ΜΕΝΟΦΙΛΟΣ	ΝΙΚΑΝΩΡ	ΑΠΟΛΛΩΝ...
ΘΕΜΙΣΤΟΔΑΜΟΥ	ΜΟΝ...	Ν......Σ
ΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ	ΔΑΜΟΚΡΙΝΟΥ	ΣΥΜΕΟΥ
ΕΡΜΑΙ		ΛΟΣ
...ΙΑΡΕΣΕΠΟΙ....		

a. 1. Vill. Mart. Pitt. ΜΙΝΟΦΙΛΟΣ, Dub. ΜΕ etc. Vs. 5. solus habet Mart. *b.* 1. Dub. ΝΙΚΑΝΟΡ. *c.* 1. Vill. Mart. Pitt. ΑΠΩΑΛΩΩ, Dub. quod dedi. Vs. 2. Pitt. Υ pro Ν. Monumentum quum Mercurio dicatum sit, cave in *c* de Apolline cogites.

a. Μενόφιλος Θεμιστοδάμου ὑπογυμνασιαρχῶν, Ἑρμᾷ. ....άρ[η]ς ἐποί[ησεν.

b. Νικάνωρ Μον... Δαμοκρίνου.

Μον fuit accusativus, e. c. Μόλλιν, quod Theraeum nomen esse in Epictetae testamento vidimus.

c. Ἀπολλών[ιος] Ν[ικάνορο]ς? etc.

2467.

Therae in monte D. Stephani; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 67. p.342. hinc Vandal. Diss. p.497. (cf. etiam Dutheilium de Carneis in Mem. Acad. Inscr. T. XXXIX. p.192.) Suberant praeterea octo versus lectu difficiles.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΟΙΞΕΚΑΙΕΤΕΙΜΑΣΕΤΟΝΙΕΡΕΑ
ΑΠΟΛΛΟΝΟΣΚΑΡΝΗΙΟΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣΑΔΜΗΤΟΝΘΕΟΚΛΕΙ
ΔΑΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

Ὁ δᾶμος ἀφηρ[ώ]ϊξε καὶ ἐτείμασε τὸν ἱερέα Ἀπόλλ[ω]νος Καρνηΐου διὰ γένους Ἄδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Aegidas Theram attulisse Carnea et inde Cyrenas, satis constat. Forma ἀφηρόϊξε defendi possit, et firmari videatur titulo n. 2471. sed apographa haec incerta sunt, et ω reponendum esse suadent n. 2468. 2469. 2470. 2472. 2473.

2468.

Therae; misit St. Martin. Habeo etiam ex schedis Fauvelii Köhlerianis. Ludit nos Pittacus, qui Elide in ecclesia aliqua ponit, sed inter meros Theraeos habet in duplicibus schedis, pessimeque corrupit.

ΟΔΑΜΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΝ
ΗΛΙΠΤΟΥ ΙΡΩ

Ὁ δᾶμος Ἡράκλειτον [Ἡρακ]λ[εί]του [ἀφη]ρώ[ϊξεν.

2469.

Therae in parva basi; ex duplicibus schedis Köhlerianis, quarum alterae Fauvelii sunt. Nuperrime misit Pittacus, sed male ponit Spartae.

ΟΔΑΜΟΣ
ΠΟΛΥΑΝΟΡΑ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥ
ΗΡΩ

Ὁ δᾶμος Πολυάνορα Πολυκράτου [ἀφ]ηρώ[ϊξεν.

2469. *b.*

Hunc titulum ut alios Theraeos pro Corinthio venditat Pittacus; sed eum eius schedae bis inter meros Theraeos habent, et *Theraeum* esse ipsa forma docet.

ΟΔΑΜΟΣ
ΜΗΔΟΚΡΙΤΑΝΤΕΙΣΙΧΑΡΟΥΣ
ΣΩΦΡΟΝΟΣΚΑΙΕ - - -
ΡΙΩΣΑΙΣΑΝΑΦΙ - - -

Altero loco Pitt. omittit ΙΧΑΡΟΥΣ et in fine habet ΑΦΕ.

Ὁ δᾶμος Μηδοκρίταν Τεισιχάρους σωφρόν[ω]ς καὶ ε[ὐσεβῶς? β]ιώσασαν ἀφ[ηρώϊξεν.

Cave retineas formam βιώσαισαν. Τεισιχάρης convenit nomini Theraeo Τεισάνωρ, de quo vide ad n. 2448.

2470.

Therae; ex iisdem quibus n. 2469. duplicibus schedis et ex schedis a St. Martino missis. Habeo etiam a Pittaco, qui falso Corintho tribuit, et rursum in aliis schedis Euboeae.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΑΦΗΡWΙΞΕ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε [τὸν δεῖνα.

2471.

Therae in monte D. Stephani; ed. Spon. Misc. erud. ant. X, 69. p. 342. Tournefort. Itin. T. I. epist. 6. p. 326. Sed hic mutata litterae ω forma et cum vitio typothetae. Ex Sponio Fabrett. Inscr. IV, 447. p. 324. dedit, sed non accurate. Tractavit paucis Letronn. Rech. sur l'Égypte p. 374.

ΚΑΡΠΟΣΤΑΝ
ΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΩΕΙΔΑΑΦΗΡΟΙΞΕΝ
ΤΗΝΜΟΝΑΝΔΡΟΝ

Κάρπος τὰν ἰδίαν γυναῖκα Σω[σ]ίδα ἀφηρ[ώ]ϊξεν τ[ὰ]ν μόνανδρον.

Σωεῖδα quamquam ferri potest, probabilis tamen Letronnii correctio quam dedi. De forma verbi *ἀφηρ.* cf. ad n. 2467.

2472.

Ibidem; ed. Spon. l. c. X, 68. et mutata litterae ω forma Tournefort. l. c. p. 325.

ΑΥΡ.ΤΥΧΑCΙΟCΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΕΛΠΙΖΟΥCΑΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΣΥΜΒΙΟΝΤΥΧΑCΙΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΑΝ

Αὐρ. Τυχάσιος τὸν πατέρα, καὶ Ἐλπίζουσα τὸν ἴδιον σύμβιον Τυχάσιον ἀφηρώϊξαν.

2472. *b.*

Hunc et sequentem titulum quasi unum inter *Theraeos* habent duplices Pittaci schedae, sed perperam Chaeroneae tribuunt.

ΒΙΕΤΑΚΑΛΟΤΥ
ΧΟΝΤΟΝΓΥΝΒΙΟΝ
ΑΦΗΡΕΩΣΕΝ

Delegi lectionem ex utroque apographo.
Βί[σ]τα Καλότυχον? τὸν [σ]ύνβιον ἀφηρ[ώϊξ]εν.
De nomine *Βίστα* cf. n. 2227.

2472. *c.*

Vide ad n. 2472. *b.*

ΦΙΛΑΑΚΡΙΤΑΤΟΝΤΟΝ
ΥΟΝΑΦΗΡΩΙΖΟΝ

Alterae schedae ΥΟΝ, alterae ΝΥΝ; illae ΑΦΗΡ.ΙΖΟΝ, hae ΑΦΗΡΩ..ΟΝ.
Φίλα Ἀκρ[ό]τατον τὸν ὗον ἀφηρώϊ[ξε]ν.

2472. *d.*

Inter *Theraeos* titulos habetur in duplicibus Pittaci schedis, et ponitur Vostitzae, ut solet Pittacus falsos locos notare.

ΘΥΜΟΔΩΡΟΣ
ΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
- - - - - -

Sic in alteris schedis; alterae ΘΥΜ.ΔΟΡΟΣ || ΜΗΤΕΡΑ, et monet nos Pittacus diversos hos titulos esse!
Θυμόδωρος τὴν μητέρα - - - [ἀφηρώϊξεν].

2473.

Florentiae in aedibus Riccardianis, urna sepulcralis, in qua anaglyphum, quod repraesentat duas personas in lecto recubantes et tertiam sedentem, mensa ante lectum posita. Ed. Gorius Inscr. Etrur. T. I. p. 99. n. 59. et hinc Murat. T. II. p. MCXXVIII. 7. Hagenbuch. Epist. epigr. ad Blaurerum p. 52. et ex lapide Osann. Syll. p. 501. 53. aliique. Nos damus ex Gorio, a cuius apographo formae litterarum ab Os. redditae paulo differunt. Titulus *Theraeis* ita similis est, ut eum hic collocare ausus sim.

ΑΛΕΞΙШΝΚΑΙΕΠΙΤΕΥΞ
ΖШCΙΛΛΟΝΤΟΝΥΙΟΝ
ΑΦΗΡШΙCΑΝ

Ἀλεξίων καὶ Ἐπίτευξ[ις] Ζώσι[μ]ον τὸν υἱὸν ἀφηρώϊσαν.
Gor. *Ἐπιτεύξασα*; recte Hag. *Ἐπίτευξις*, nomen mulieris aliunde cognitum, ut *Ἀπόληξις* et similia.

2473. *b.*

Hunc titulum Athenis tribuit Pittacus in schedis duplicibus; sed inter meros Theraeos positus est, et *Theraeum* haud dubie esse voluit is, cuius schedis usus est Pittacus.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑ:ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣΧΑΡΜ....
ΜΕΓΙΣΤΟΔΑΜΩΝ..ΑΣΤΥΡ..ΚΛΑΣ

In altero exemplo est ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑΤΟΝΣΩΣΙΧΑΡΜΟΥ et vs. 2. extr. Λ.ΤΩΡ.ΚΛΑΣ...
Σωσικρατέα Σωσικλέους Χαρμ - - - Μεγιστοδάμ[ου]?

Prius nomen videtur mulieris esse, quae dedicarit statuam, fere ut in prioribus. De ultimo nomine cf. n. 2473. *c.*

2473. *c*.

Hunc quoque titulum Pittaci schedae duplices afferunt, quasi Athenis ad Theseum positum, sed inter *Theraeos* collocatum.

ΜΕΓΙΣΤΟΔΑΜΟΣ	Μεγιστόδαμος
ΣΑΙΒ...ΑΣ..	- - - -
ΜΕΓΙΣΤΟΔΑΜΟΥ	Μεγιστοδάμου.

2474.

Therae; ex schedis D. de la Motraye missum a Dominico Bricherio ed. Murat. T. IV. Append. p. MMLXVI. 1.

ΦΛΑΒΙΩΣΑΒΕΙΝΩ
ΤΩΓΕΝΕΙΤΗΣΝΙΚΟΜΗΔΕΙΗΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΤΗΝ...ΣΤΗΛΗΝ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΟΣΑΝΔΕΣΚΥΛΕΝΕΙΤΟΜΝΗΜΑ
ΔΟΣΕΙΕΙΣΤΟΝΦΙΣΚΟΝ Β.Φ

Apographum nullius pretii est.
Φλαβίῳ Σαβείνῳ τῷ γένει [ἐκ?] τῆς Νικομηδεί[α]ς? [ἡ δεῖνα] θυγάτηρ τὴν στήλην μνείας χάριν. ὃς ἂν δὲ σκυλε[ύσῃ] τὸ μνῆμα, δ[ώ]σει εἰς τὸν φίσκον [✱] β͵φ.

2475.

In parva ara *Therae* reperta; ed. Dubois in Choiseulianis Catal. n. 77. (cf. n. 76.).

ΕΡΜΙΑ Ἑρμία.

2476. *a*. *b*.

b Therae, in lapide 2′ 7″ longo, qui olim muro insertus fuit, ad imaginem Priapi informis, ut refert Osannus, qui edidit Syllog. p. 382. 6. ex schedis Villoisoni. Habeo ex schedis Köhlerianis. Pittacus bis habet ac male Athenis tribuit; is praeterea allinit titulum *a*.

a.	*b*.
ΑΓΓΕΛΟΝ	ΠΟΙΣ
ΚΡΑΤΕΡΟΥ	ΦΙΛΟΙ

Os. vs. 1. ΟΙΣ; Pitt. semel ΠΟΙΣ et ΦΙΛΟΙ, semel ΤΟΙΣΙΤΟΙΣΦΙΛΟΙΣ.

2476. *c*.

Ex schedis Pittaci duplicibus, qui ut alios Theraeos titulos Corinthi ponit; sed titulus inter meros Theraeos positus est, ut facile videas, *Therae* tribui hanc inscriptionem ab eo, cuius schedis usus est Pittacus.

ΚΙϹϹΟϹ Altero loco Pitt. ΚΙϹϹΟϹ. Est epitaphium: Κίσσος.

2476. *d*.

Idem iudicandum de fragmento in iisdem schedis bis inter *Theraea* posito et male ad Corinthum relato.

ΑΥΚΤΟϹ..	Α]ὔκ[ι]ος (vel Λούκιος) Ῥουφί[ω]νος.
ΡΟΥΦΙΟΝΟϹ	In altero exemplo pro Τ lacuna est.

2477.

Anaphae; ex schedis Villoisoni: ex iisdem ed. Osann. Syll. p. 395. Meminit huius tituli Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 287.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Agitur de operibus quibusdam faciendis et maxime de horto Veneris et de templo, item de Apollinis aliquo delubro etc. Res ex oraculo Apollinis suscepta videtur. Ad hoc oraculum pertinent prima ὅτι καὶ ὁ θεός e. c. ἔδωκε περὶ καθιερώσε]ως κάπου χρησμόν. Tum αν, quod quis ἀν[εῖλε dixerit esse de oraculo, et ἔστι τάδε obscura sunt; nec τάδε ad ἔδοξε pertinere videtur. Vs. 3. incipit decretum: ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ Ἀναφαίων. Sequebatur tale quiddam εἰπόντων - - μνάστου (e. c. Ξενομνάστου ex n. 2478.), Ἀριστομάχο[υ], Σωσικλέους, καὶ βουλᾶς γνώ[μ]α. Tum μεν τοῦ Ἀπόλλωνος et ὅσα τῷ δοθη - -, 8. Ἀπόλλωνος, 9. πόνῳ - - τὰν Ἀφροδίτας οἰκοδομῆν. Ante haec videtur στοὰν vel simile praecessisse: οἰκοδομὴν enim neque ob dialectum neque ob usum sermonis ferri potest. Infinitivum οἰκοδομῆν habemus etiam vs. 20. Mox vs. 10. ἐν τῷ τόπῳ ἐν τᾷ αἱμασιᾷ (muro cingente hortum), ὄπη (non opus est ὄπα) δε - -, 11. ἐκ τοῦ ἱεροῦ, 12. Εὐδώρειον οἶκον καὶ τὸν - -, 13. αἱμασιά, 15. οἶκον, κᾶπον - -, 17. Διὸς] τοῦ Κτησίου? Nisi potius nomen viri Κτησίας. 18. τὰν πάροδον πονῆσαι (ποιῆσαι?) ἐ[πὶ - -, 19. τὸν ναόν, 20. ταῦτα, καὶ οἰκοδομῆν ἐντὸς τοῦ τοίχου, 21. τὸν βωμόν, 22. 23. καὶ τὸ ξόανον, καὶ ὀπάσαι πάλιν εἰς τὸν τοῖχον, τὰς δὲ στ[ά]λας (certe στύλας insolens) τὰς στάσας ἐν τῷ τοίχῳ, 24. κᾶπον ἀπορᾶν[αι? - - θρόνος τὸν μὲν καὶ δυνατόν? 25. αὐτ - - καταστᾶσαι. ὅσαις δι - - τόπῳ. 26. πρὸς τὸ? οἰκο]δομῆν χρήσιμον ἦμεν ου - -, 28. τοῦ ναοῦ, 30. ἔστιν ὑ[π]ο[γε]γραμμένον (sic Os.). In fine Ἀπόλλωνος et Ἀφροδίτας οἴκου.

ΟΤΙ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ Ε
ΩΣ ΚΑΠΟΥ ΧΡΗΣΜΟΝ ΑΝ ΕΣΤΙ ΤΑΔΕ
ΕΔΟΞΕ ΤΑ ΒΟΥΛΑ ΚΑΙ ΤΩ ΔΑΜΩ ΑΝΑΦΑΙΩΝ
ΜΝΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΝ ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑΣ ΓΝΩΝΑΙ
ΜΕΝ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΟΣΑ ΤΩ ΔΟΘΗ

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΠΟΝΩ ΤΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ
ΕΝ ΤΩ ΤΟΠΩ ΕΝ ΤΑ ΑΙΜΑΣΙΑ ΟΠΗ ΔΕ
ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ
ΕΥΔΩΡΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ

ΑΙΜΑΣΙΑ

ΟΙΚΟΝ ΚΑΠΟΝ

ΤΟΥ ΚΤΗΣΙΟΥ
ΤΑΝ ΠΑΡΟΔΟΝ ΠΟΝΗΣΑΙ Ε
ΤΟΝ ΝΑΟΝ
ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΙΧΟΥ
ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΞΟΑΝΟΝ ΚΑΙ ΟΠΑΣΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΙ
ΧΟΝ ΤΑΣ ΔΕ ΣΤΥΛΑΣ ΤΑΣ ΣΤΑΣΑΣ ΕΝ ΤΩ ΤΟΙΧΩΙ
ΚΑΠΟΝ ΑΠΟΡΑΝ ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΝ ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ
ΑΥΤΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙ ΟΣΑΙΣ ΔΙ ΤΟΠΩ
ΔΟΜΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΗΜΕΝ ΟΥ

ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΓΡΑΜΜΕΝΟΝ

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΤΑΣ ΟΙΚΟΥ

2478.

Ibidem; misit Letronnius, cui dedit Alby, proxenus honorarius Galliae.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΝΔΡΟΜΕΝΗΝ
ΞΕΝΟΜΝΑΣΣΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΑΒΙΩΣΑΝΤΑ

Vs. 2. in textu schedarum est ΑΝΔΡΟΝΕΝΗΝ, in margine ΑΝΔΡΟΜΕΔΗΝ, unde Μ assumpsi.

Ὁ δᾶμος Ἀνδρομένην Ξενομνάσστου, ἄριστα βιώσαντα.

De duplici Sigma vocis *Ξεν.* cf. ad n. 25.

2479.

Ibidem; ab iisdem.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΡΧΩΝΙΔΑΝΚΡΑΤΗ
ΣΙΠΠΟΥ . . . ΑΡΙΣ
ΤΟΝΒΙΩΣΑΝΤΑ

Ὁ δᾶμος Ἀρχωνίδαν Κρατησίππου [υἱόν?], ἄριστ[α] βιώσαντα.

2480.

Ibidem; ab iisdem.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΡΧΩΝΔΑΝΤΕΛΕΣΙΓΕ
ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΟΥΜΕ
ΝΟΝ ΠΙΝΔΑΡΟΝ

Ὁ δᾶμος Ἀρχώνδαν Τελεσιγένους, τὸ[ν] καλούμενον Πίνδαρον.

2481.

Sub statua naturalis magnitudinis, ut fertur perpulchra, feminae habitu sacerdotali, diis thus offerentis, sinistra gena modice turgida. Hanc possidet Alby, qui repperit *Anaphae*. Inscriptionis apographum ab illo confectum misit Letronnius, qui edidit in Férussaci libro periodico, Bulletin des sciences historiques, antiquités, philologie, T. II. p. 265.

ΣΙΜΙΑΣΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣ
ΥΠΕΡΤΑΣΜΑΤΡΟΣΑΚΕΥΣΩΣ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΠΙΘΙΟΙΚΑΙΑΡΤΕ
ΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ

Σιμίας Τελεσικράτευς ὑπὲρ τὰς ματρὸς Ἀκευσῶς Ἀπόλλ[ω]νι Π[υ]θίῳ καὶ Ἀρτέμιτι Σωτείρᾳ.

Ἀκευσῶς est pro *Ἀκευσοῦς*; vide ad Spartana n. 1386. et passim. Letr. edidit ΑΚΕΥΣΕΩΣ, et

corrigit ἀκέσεως, *pro restitutione matris:* at nomen matris omissum esse non probabile videtur. Quamquam quod ego statuo nomen Ἀκευσώ, habet offensionem aliquam, malimque Ἀκεσώ: sed multa nomina Graeca, muliebria imprimis, satis ignota sunt; et ex nomine participiali Ἀκέουσα s. Ἀκεῦσα potuit Ἀκευσὼ formari. Utut est, schedae praebent quod dedi.

2482.

Ibidem in loco qui dicitur Ἑλληνικά. Ed. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 286.

ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΕΥΓΝΩΜοΝοC
ΑΡΧΙΑΤΡοΣ ΑΠοΛΛΩΝΙ
ΑΙΓΛΗΤΗ.Ι ΕΥΧΗΝ

Εὐγνώμων Εὐγνώμονος ἀρχίατρος Ἀπόλλωνι Αἰγλήτῃ εὐχήν.

De Apolline Aegleta Anaphae culto et origine huius cultus vide ll. cc. a Villoisono, Apollod. I, 9. 26. Strab. X. p. 484. Apollon. Rhod. IV, 1716. Orph. Argon. 1364. Conon. Narr. 49. Cornut. de D. N. 32. et Eudoc. Violar. p. 9.

2483.

Astypalaeae „dans une église de St. Spiridion" extra urbem; ex schedis Villoisoni, ex quibus edidit etiam Osann. Syll. p. 393. Meminit huius tituli Villois. Prolegg. in Iliad. p. LV. ac Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 289. et Müller. Dor. T. I. p. 105. T. II. p. 172.

ΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΦΙΛ
ΟΕΝΕΥΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΠΡΥ
. . ΙΔΗΑΡΚΕΣΙΛΑΣΜΟΡΑΓΕΝΕΥΣΑΙ . .
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥ
ΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑ
ΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣ
ΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗ
ΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΔΙΕΤΕΛΕΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΟΤΙΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙΞΑΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥ

ΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΩΝΔΕΚΑΡΥΞΑΝΑΓΟΡΕΙ
ΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΚΕΣΙΛΑΝ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΕΥΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣ
ΕΞΕΣΤΩΔΕΑΥΤΩΚΑΙΑΝΑΘΗΜΑΑΝΑΘΕΜΕ
ΟΠΑΙΚΑΧΡΗΙΞΗΙΤΑΣΑΓΟΡΑΣΕ . . ΤΑΣΤΟΙΑ
ΤΑΣΠΑΡΑΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑ
ΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΣΤΑΝΦΛΙΑΝΤΟΥΑΓΟΡΑΝ
ΜΙΟΥΑΝΔΡΑΔΕΕΛΕΣΘΑΙΟΣΤΙΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗ
ΕΙΤΑΣΑΝΑΓΡΑΦΑΣΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΑΜΙΑΙΔΟΝΤΩΕΔΟΞΕΣΤΕΦΑΝΩΝΑΙ ΡΕΘͰ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΦΙΛΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣ

Vs. 6. Os. ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΣ; quod dedi est in schedis; cf. n. 2484. Vs. 17. Os. ΑΡΕΣΙΛΑΝ. Vs. 22. ΧΡ diserte habet Villois. Prolegg. etsi schedae ΡΧ. Vs. 26. init. ∪ omisi, quod habet Os. nostrae enim schedae id non habent. Post vs. 13. lacuna relicta ap. Vill. unius fere versus; sed duos excidisse recte Os. statuit.

Ἔδοξ]ε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, Φίλ[αρχος Ἀριστ]ο[κλ]εῦς ἐπεστάτει, γνώμα πρυ[τανίων· Ἐπε]ιδὴ Ἀρκεσίλας Μο[ι]ραγένευς αἱ[ρεθεὶς] ἀγορανόμος ἐπεμελήθη τοῦ δάμου μετὰ πάσας φιλοτιμίας, τῶν τε κατὰ [τ]ὰν ἀγορὰν πάντων ἐπιμελόμενος [ὅ]πως ὡς εὐωνότατα καὶ δικαιότατα πωλῆ[τ]αι, καὶ σῖτον προωνεύμενος διετέλει τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι τε αὐτόν, ὅτι καλὸς καὶ ἀγαθὸς γεγένηται περὶ τὸν δᾶμον, καὶ διαψαφίξασθαι κατὰ τὸν νόμον, [αἴ] δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ· αἰ δέ κα δόξῃ, τοὶ πρυτάν[ιες τοὶ πρυτανεύοντες Ληναιοβάκχιον στεφανωσάντω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῷ ἀγῶνι] τῶν τραγῳδῶν, [ὁ] δὲ κάρυξ ἀναγορε[υσ]άτω, ὅτι ὁ δᾶμος στεφαν[ο]ῖ Ἀρκεσίλαν Μοιραγένευς ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοί[ας], ἃς ἐνεδείξατο ἐς τὸν δᾶμον ἀγορανομήσας καλῶς καὶ φιλοτίμως· ἐξέστω δὲ αὐτῷ καὶ ἀνάθημα ἀναθέμε[ν] ὅπᾳ κα χρήζῃ τᾶς ἀγορᾶς ἐ[πὶ] τᾶς [σ]τοιᾶς τᾶς παρὰ τὸ πρυτα-

νεῖον. τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγοραν[ο]μίου· ἄνδρα δὲ ἑλέσθαι, ὅστις ἐπιμεληθή[σετα]ι τᾶς ἀναγραφᾶς· τὸ δὲ ἀνάλωμα ταμίαι δόντω. ἔδοξε στεφανῶ[σ]αι· [ἡ]ρέθη ἀναγράψαι Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς.

De nominativo γνώμα cf. ad n. 2264. sed vide simul n. 2484. Αἱρεθεὶς ut n. 2484. recte dedit Müll. Reliqua magna ex parte supplevit Os. Vs. 12. Os. ἢ δοκεῖ, quod etiam n. 2484. offert; sed utroque loco erravit Vill. Sententia, quam Os. quod perperam interpunxit, non intellexit, et dialectus postulant αἰ. Etiam vs. 14. καὶ in αἰ mutavi ex n. 2484. ΔΟΞΕΙ in utroque titulo est pro δόξῃ ex antiquo usu in huiusmodi formulis saepe retento. Magnam deinceps lacunam ex titulo n. 2484. recte explevit Os. sed sententiam neque ipse nec Villois. perspexit, qui *Lenaeobacchium* festi nomen esse putant. Festum deinceps memoratur, Dionysia; Ληναιοβάκχιος est mensis, alibi Ληναιών. Hinc illud τοὶ πρυτανεύοντες, quod vacaret, nisi mensis nominaretur: nam πρυτανεύειν de festorum praeside numquam dicitur. Prytanes fuere menstrui, ut Athenis, quarum reipublicae formam tituli Astypalaeae referunt. Vs. 25. 26. futurum ἐπιμεληθήσεται dedi, non quod Os. commentus est. Vs. 29. Os. ἀναθέμεναι, non recte. In fine quae scripta sunt, ea intelligere non potuit interpres, quod de prioribus non recte iudicarat. In prioribus laudatur Arcesilas ex populiscito; sitne coronandus necne, ad διαψήφισιν reiicitur. Iam in fine eventus notatur (ἔδοξε στεφανῶσαι): deinde qui ad curandam tituli inscriptionem electus sit, additur. Hoc est ἡρέθη ἀναγράψαι, quod dedi. Probabile est epistatae prytanum, qui sententiam tulerant, hoc mandatum esse; unde patet vere suspicatum esse Osannum, nomen in fine scriptum esse idem illud, quod initio habetur. Ut Φ[ύ]λαρχος corrigeretur, nulla causa fuit. Cf. n. 2347. *c.* init. et fin.

2484.

Astypalaeae in eadem ecclesia (non prope arcem, ut Osannus) in eodem lapide; ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 392. Quaedam hinc attulit Villoison. Prolegg. in Iliad. p. LV. cf. eundem Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 289.

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΞΝΟ
ΤΕΛΗΣΦΙΛΟΝΙΚΟΥΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΙ
ΠΡΥΤΑΝΙΩΝΕΠΕΙΔΗΔΗΜΟΤΕΛΗΣΚΑΛ
ΛΙΠΠΟΥΑΙΡΕΘΕΙΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙ
ΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑΤΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣΟΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗΤΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΔΙΕ
ΤΕΛΕΙΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙ
ΣΑΣΘΑΙΤΑΝΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΑΝΕΚΛΗΣΙΑΝ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΑΙΔΕΚΑΔΟ
ΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΙΕΣΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝ
ΤΕΣΛΗΝΑΙΟΒΑΚΧΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ
ΤΩΑΥΤΟΝΤΟΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΕΝΤΩΙ
ΑΓΩΝΙΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝΟΔΕΚΑΡΥ
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕ
ΦΑΝΩΙΔΑΜΟΤΕΛΗΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΑΝΕΝΕ
ΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΤΩΙ

Vs. 6. Os. ΓΕ pro ΤΕ, quod in schedis nostris et ap. Vill. Prolegg. est. Vs. 7. schedae ut n. 2483. ΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣ; male Vill. Prolegg. et hinc Os. ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΣ. Idem Villois. Prolegg. vs. 8. ΠΩΛΗΘΗ. Omnino licet Villoisoni diligentia a nemine non laudari soleat, in titulis, quos edidit, illum negligentissime versatum esse multis exemplis cognovi. Idem notat Os. rectissime; neque ex Vill. Prolegg. annotabo iam reliqua, quae ille lectore celato prave mutavit dialecti ignarus. Vs. 11. in lapide est ἐκλησίαν, vitio lapidarii, ut in Olbiopolitano. Vs. 12. init. ΚΑΤΑ diserte in nostris schedis; Os. καΤΑ. Vs. 14. male Vill. Prolegg. ΠΡΥΤΑΝΙΟΝ|ΤΕΣ. Vs. 17. schedae ΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝ; sed alterum Ι delendum (cf. n. 2483. et ubivis). Vs. 18. Os. ΣΤε.

Ἔδοξε [τᾷ] βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, Ξ[ε]νοτέλης Φιλονίκου ἐπεστάτει, γνώμα πρυτανίων· Ἐπειδὴ Δ[α]μοτέλης Καλλίππου αἱρεθεὶς ἀγορανόμος ἐπεμελήθη τοῦ δάμου μετὰ πάσας φιλοτιμίας, τῶν τε κατὰ τὰν ἀγορὰν πάντων ἐπιμελόμενος ὅπως ὡς εὐωνότατα καὶ δικαιότατα πωλῆται, καὶ σῖτον διετέλει προωνεύμενος τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ διαψαφί[ξ]ασθαι τὰν βουλὰν καὶ τὰν ἐκ[κ]λησίαν κατὰ τὸν νόμον, [αἴ] δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ· αἰ δέ κα δόξῃ, τοὶ πρυτάνιες τοὶ πρυτανεύοντες Ληναιοβάκχιον στεφανωσάντω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῷ ἀγῶνι

τῶν τραγῳδῶν, ὁ δὲ κάρυ[ξ] ἀναγορευσάτω, ὅτι ὁ δᾶμος στεφαν[ο]ῖ Δαμοτελῆ Καλλίππου ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας, ἃν ἐνεδείξατο ἐς τὸν δᾶμον, ἀγοραονομήσαντα καλῶς καὶ φιλοτίμως τῷ [δάμῳ etc.

De singulis cf. n. 2483. et nott. De dativo *γνώμᾳ* dixi ad n. 2264.

2485.

Ibidem in ecclesia D. Ioannis in loco dicto *la Marchesana*; ex schedis Villoisoni, ex quibus edidit etiam Osann. Syll. p. 388 sqq. Paucula inde excerpsit Villoison. Prolegg. in Iliad. p. LIV. et meminit tituli idem Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 285 sq. Lapis, quem possidebat Choiseulius, incendio Smyrnae anno 1797. deletus fertur: vide Dubois. Praef. Catal. Marm. Chois. p. VIII. qui Villoisoni apographum desiderabat, quod tum (anno 1818.) reperiri non potuit. Nos pridem habebamus, minusculis exaratum; id cum Osanno in maiusculas transtulimus eas, quibus Villoisonus in Prolegg. Iliad. in hoc titulo citando usus est.

ΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥΤΩΣΕΔΟΞΕ

ΑΝΑΝΕΩΣΑΣΘΑΙΑΝΔΡΑΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΚΑΛΟΥΚΑΙΑΓΑΘΟΥΚΑΙΦΙΛΟΥΠΡΟΣΑΓΟ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣΑΠΟΚΡΙΘΗΝΑΙΕΔΟΞΕΝΚΑΙ
ΕΡΟΤΙΛΙΟΣΥΠΑΤΟΣΧΑΛΚΩΜΑΣΥΜΜΑΧΙΑΣ
ΚΑΠΕΤΩΛΙΩΙΚΑΘΗΛΩΘΗΝΑΙΦΡΟΝΤΙΣΗ
ΩΣΑΝΑΥΤΩΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝ
ΤΗΣΙΔΙΑΣΦΑΙΝΗΤΑΙΕΔΟΞΕΝΟΤΙ
ΟΣΥΠΑΤΟΣΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΑΤΑΤΟΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΕΛΕΥΣΗΘΥΣΙΑΝΤΕΕΝΚΑΠΕΤΩΛΙΩΙΕΑΝΘΕΛΗΠΟΙΗΣ
ΤΟΝΝΟΜΟΝ ΡΟΒΡΙΟΝΚΑΙΤΟΝΑΚΙΛΙΟΝ
ΟΠΩΙΔΗΜΟΣΙΩ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ
ΤΕΙΧΩΣΙΝ ΚΑΙΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΘΑΙΕΔΟΞΕΝΕΠΙΥΠΑΤΟΝΠΟΠΛ
ΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΥΚΑΙ ΛΙΟΥΜΑΛΛΙΟΥΓΝΑΙΟΥΥΙΟΥ
ΠΟΛΙΝΛΕΥΚΙΟΥ ΩΝΙΟΥΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΥ
ΑΓΟΥΣΙΝΕΠΙ ΕΤΑΙΡΟΥΤΟΥ

ΚΑΙΑΥΤΗΣΣΥΜΜΑΧΙΑΣΔΟΘΗΝΑΙΤΩΔΗΜΩ
ΚΑΤΑΔΟΓΜΑΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

ΤΩΔΗΜΩΤΩΝΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΙΡΗΝΗΚΑΙ
ΕΣΤΩΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΠΟΛΕΜΟΣΔΕΜΗΕΣΤΩΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΛΕΜΙΟΥΣΚΑΙΥΠΕΝΑΝΤΙΟΥΣ
ΤΟΒΟΥΛΗΩΣΤΕΤΩΔΗΜΩΤΩΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣΥΠΟΡΩΜΑΙΟΥΣ
ΕΣΣΟΜΕΝΟΙΣΠΟΛΕΜΟΝΕΠΙΦΕΡΩΣΙΜΗΤΕΤΟΙΣΠΟΝ
ΜΗΤΕΧΡΗΜΑΣΙΝΜΗΤΕΝΑΥΣΙΝΒΟΗΘΕΙΤΩΟΔΗΜΟΣΚΑΙΒΟΥΛΗΔΟΛ
ΟΔΗΜΟΣΟΡΩΜΑΙΩΝΤΟΥΣΠΟΛΕΜΙΟΥΣΚΑΙΥΠΕΝΑΝΤΙΟΥΣ
ΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΔΙΑΤΗΣΙΔΙΑΣΧΩΡΑΣΚΑΙΗΣΑΝ
ΔΗΜΟΣΚΑΙΒΟΥΛΗΔΟΛΩ ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΥΤΟΥΣ
ΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙΣΠΟΛΕΜΟΝΕΠΙΦΕΡΩΣΙΝΜΗΤΕΟΠΛΑΜΗΤΕΧΡΗΜΑΤΑΣΙΜΗΤΕ
ΝΑΥΣΙΒΟΗΘΕΙΝΜΗΤΕΔΟΛΩΠΟΝΗΡΩΕΑΝΔΕΤΙΣΕΠΙΦΕΡΗΤΩΔΗΜΩ
ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΟΔΗΜΟΣΡΩΜΑΙΩΝ
ΠΡΟΤΕΡΟΣΠΟΛΕΜΟΝΕΠΙΦΕΡΗ
ΣΥΝΘΗΚΩΝΚΑΙΟΡΚΙΩΝ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΤΩΝΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΩΝΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΠΡΟΣΤΑΥΤΑΣΤΑΣΣΥΝΘΗΚΑΣΚΟΙΝΗΒΟΥΛΗΠΡΟΣΘΕΙΝΑΙΗ
ΑΦΕΛΕΙΝΒΟΥΛΟΝΤΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗ . . . ΑΝΘΕΛΗΣΕΙΕΞΕΣΤΩΑΔΕΑΝΠΡΟΣΘΩΣΙΝ
ΕΝΤΑΙΣΣΥΝΘΗΚΑΙΣΗΑΝΑΦΕΡΩΣΙΝΕΚΤΩΝΣΥΝΘΗΚΩΝΕΚΤΟΣΕΣΤΩΤΑΥΤΑΤΑΙΣ
ΣΥΝΘΗΚΑΙΣΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΑΝΑΘΗΜΑΕΜΜΕΝΡΩΜΑΙΩΝΕΝΤΩΚΑΠΕΤΩΛΙΩΝΑΩΤΟΥ
ΔΙΟΣΕΝΔΕΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΝΤΩΙΕΡΩΤΗΣΑΘΗΝΑΣΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙΠΡΟΣ
ΤΩΒΩΜΩ · ΤΗΣΡΩΜΗΣ
ΕΔΟΞΕΤΩΔΑΜΩΕΥΧΩΝΙΔΑΣΕΥΚΛΕΥΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙ ΠΡΥΤΑΝΙΩΝ
ΕΙΔΕΠΑΡΑΓΕΝΗΤΑΙΟΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΕΙΣΡΩΜΑΝΡΑΔΟΚΛΗΣΑΝΤΙΜΑΧΟΥΚΑΙ
ΠΕ ΔΟΓΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ ΔΟΘΕΙΣΑΔΕΔΙΑΥΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΥΠΕΡΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΚΑΙΡΩ

ΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ . . . . ΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΕΝΕΝΚΑΜΕΝΟΣ

ΣΥΜΜΑΧΙΑΝΠΟΤΙΤΟΥΣ

ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝ

Vs. 3. Os. ΑΝΑΝΕΩΣΕΣΘΑΙ. Vs. 15. Os. omittit ultima ΠΟΠΛ; idem vs. 27. init. habet ΤΑ et extr. ΟΥΙ, ac vs. 28. extr. ΠΟΝ, pro quo nostrae schedae ΠΟΥ. Vs. 39. Vill. Prolegg. omittit ΤΙΣ, non ex fide schedarum, et vs. 42. extr. praebet ΝΕΩ. Vs. 50. schedae nostrae ΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙ, Os.

quod dedi. Vs. 50. extr. Os. ΕΝΕΓΚ etc. Iota subscriptum Os. pluribus locis addidit, ubi non extat in nostris schedis. In situ litterarum usque ad vs. 37. nostrum exemplum non multum differt ab Os. sed inde a vs. 37. extr. partes maiores vel minores versuum in sequentes lineas traiectae apud illum sunt.

I. - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξε·
- - - - - - - - - -
- - - - ἀνανεώσασθαι, ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν
- - - καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου προσαγο[ρευομένου?
- - - φιλανθρώπως ἀποκριθῆναι ἔδοξεν· καὶ
- - δ]ὲ Ῥοτίλιος ὕπατος χάλκωμα συμμαχίας
- - ἐν] Καπετωλίῳ καθηλωθῆναι φροντίσῃ,
- - - ὡς ἂν αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων
καὶ ἐκ γνώμης] τῆς ἰδίας φαίνηται· ἔδοξεν ὅτι
- - - ος ὕπατος τὸν ταμίαν κατὰ τὸ διάταγμα
τῆς συγκλήτου? κ]ελεύσῃ θυσίαν τε ἐν Καπετωλίῳ, ἐὰν θέλῃ, ποιῆσ[αι
- - κατὰ] τὸν νόμον [τόν τε] Ῥόβριον καὶ τὸν Ἀκίλιον
- - τ]όπῳ δημοσίῳ . . . . προκειμένου
- - σ]τείχωσιν . . . . καὶ κατ' ἐνιαυτὸν
- - - ἀναγορεύ[ε]σθαι. ἔδοξεν ἐπὶ ὑπάτ[ω]ν Ποπλ[ί-
ου Ῥοτιλίου,] Ποπλίου υἱοῦ, καὶ [Γνα]ίου Μαλλίου, Γναίου υἱοῦ,
στρατηγοῦ κατά?] πόλιν Λευκίου . . . . ωνίου Λευκίου υἱοῦ - -
- - - Ποπλίου υἱοῦ - - - - - - -
- - - ἄγουσιν ἐπὶ . . . . . ἑταίρου τοῦ - - -
- - - - - - - - - - - -
- - - καὶ αὐτῆς [τῆς] συμμαχίας δοθῆναι τῷ δήμῳ [τῶν Ἀστυπαλαιέων?
ἀντισφράγισμα?] κατὰ δόγμα συγκλήτου.

II. Τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων καὶ] τῷ δήμῳ τῶν Ἀστυπαλαιέων εἰρήνη καὶ
φιλία καὶ συμμαχία] ἔστω καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν,
- - - πόλεμος δὲ μὴ ἔστω. ὁ δῆμος [τῶν Ἀστυ-
παλαιέων ἡγείσθω] πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τοὺς ἐπιβουλεύον-
τας Ῥωμαίων τῷ δήμῳ καὶ] τ[ῇ] βουλῇ, ὥς [γ]ε τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων καὶ τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίους
τα]σσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσι, μήτε τοῖς πο[λεμίοις καὶ ὑπεναντίοις μήτε ὅπλοις
μήτε χρήμασιν μήτε ναυσὶν βοηθείτω ὁ δῆμος καὶ [ἡ] βουλὴ [μήτε] δόλ[ῳ πονηρῷ. οὐκ ἐάσει
ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τοὺς πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τῆς βουλῆς
καὶ τ]οῦ δήμου τοῦ Ἀστυπαλαιέων διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν [κρα-
τῇ ὁ] δῆμος καὶ βουλή, δ[ιε]λ[θεῖν, ὥς γε τῷ δήμῳ τῶν] Ἀστυπαλαιέων καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοὺς
τασσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσιν, μήτε ὅπλ[οις] μήτε χρήμασι μήτε
ναυσὶ βοηθεῖν μήτε δόλῳ πονηρῷ· ἐὰν δέ τις ἐπιφέρῃ τῷ δήμῳ [τῷ
Ἀστυπαλαιέων, ὁ δῆμος [ὁ?] Ῥωμαίων - - - - -
- - πρότερος πόλεμον ἐπιφέρῃ - - - - -
- - συνθηκῶν καὶ ὁρκίων - - - - - -
- - τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀστυπαλαιέων.
ἐὰν δέ τι πρὸς ταύτας τὰς συνθήκας κοινῇ βουλῇ προσθεῖναι ἢ
ἀφελεῖν βούλ[ω]νται, ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ [βουλευέτω? καὶ ἐ]ὰν θελήσ[ῃ], ἐξέστω· ἃ δὲ ἂν προσθῶσιν
ἐν ταῖς συνθήκαις ἢ [ἃ] ἂν ἀφέ[λ]ωσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν, ἐκτὸς ἔστω ταῦτα ταῖς
συνθήκαις γεγραμμένα. [ἀναθεῖναι δὲ] ἀνάθημα ἐμ μὲν Ῥωμαίων ἐν τῷ Καπετωλίῳ ναῷ τοῦ
Διός, ἐν δὲ Ἀστυπαλαιέων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ πρὸς
τῷ βωμῷ [τοῦ Διὸς? καὶ] τῆς Ῥώμης.

III. Ἔδοξε τῷ δάμῳ· Εὐχωνίδας Εὐκλεῦς ἐπεστάτει, [γνώμα] πρυτανίων·
ἐπ]ειδ[ὴ] παρα[γε]γένηται ὁ ἀποσταλεὶς πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμαν Ῥαδοκλῆς Ἀντιμάχου, καὶ [τὰ
πε[ρὶ τῶν συνθηκῶν?] δογματισθέντα [ἀπενήνοχεν, ἁ] δοθεῖσα δὲ διὰ τοῦ ψαφίσματος
- - - - τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ τᾶς πατρίδος καὶ Ῥω[μαίων
- - - - - - - - - - - - -
προαιρούμενος, [καὶ?] πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν [προσ]ενενκάμενος
- - - - - - - - - - - - -
- - τὰν] συμμαχίαν ποτὶ τοὺς [Ῥωμαίους
- - - - - - - - - - - - -
- - - ἐπαινέσαι μὲν [Ῥαδοκλῆν Ἀντιμάχου etc.

Villoisoni hoc apographum quum ita negligenter factum sit, ut nec de spatio lacunarum nec de versuum mensura quidquam certo statuere liceat, et plurima omissa sint; tantum hinc inde maiora supplementa tentavi, ut quale fere argumentum fuerit, perspiceres. Universa res acta a. u. c. 649. a. Chr. 105. P. Rutilio Rufo, Cn. Mallio Maximo Coss. Tituli sunt tres: primus continet Senatusconsultum Romanum de foedere cum Astypalaeensibus et de legato Astypalaeensi; alter formulam foederis; tertius decretum Astypalaeensium de foedere accipiendo et laudando legato. Duo priores communi, tertius Dorica dialecto scripti sunt. Haec quum non videret Os. variis implicitus erroribus est. *Senatusconsulto Romano* (*δόγμα συγκλήτου* dicitur vs. 22.) haec fere expressa fuerunt: Relatum esse de societate cum Astypalaeensibus; placuisse eam renovare (vs. 3. *ἀνανεώσασθαι*), et bono amicoque viro adducto (legato Astypalaeensium) humane illi respondere; Rutilius Consul tabulam aeream foederis in Capitolio figendam curet; sacrificium fiat in Capitolio; foedus in publico loco (*ἐν τόπῳ δημοσίῳ*) proponendum esse, ubi multi praetereant (*στείχωσιν*), et quotannis recitandum, et alia quae oblitterata sunt. In fine dicitur exemplum actorum populo, non Romano opinor sed Astypalaeensium, dandum esse. Ad vss. 6. 7. Os. contulit Polyb. III, 26, 1. *τηρουμένων τῶν συνθηκῶν ἔτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρὰ τὸν Δία τὸν Καπιτώλιον ἐν τῷ τῶν ἀγορανόμων ταμιείῳ*; ceterum res nota est. Vs. 12. *Ῥόβριον* et *Ἀκίλιον* videtur ad *νόμον* pertinere. Vs. 16. nota abesse nomen Rutilii gentilicium; quippe si id vs. 16. ante *Ποπλίου* scriptum fuisset, etiam post *Μαλλίου* debebat *Μαξίμου* additum esse: hoc vero quum hic non scriptum sit, ne ante *Ποπλίου* quidem addi *Ῥούφου* potest. Rursum quum post *Ποπλίου υἱοῦ* non habeatur *Ῥούφου*, post *Γναίου υἱοῦ* non potest *Μαξίμου* addi. Vs. 17. *ωνίου* varie suppleri potest: *Ἀντωνίου, Πετρωνίου, Ἀπρωνίου* etc. *Foederis* verba tantum exempli causa restituimus, neque omnia vera puto; vss. 26. 27. imprimis laborant supplementa. Inde a vs. 28. lineas usque ad sinistrum marginem reduxi, aliter atque ap. Vill. Vs. 28. *τα]σσομένοις* Os. dedit ex vs. 33. Vs. 33. *ὅπλα* male scripsit quadratarius, et ΧΡΗΜΑΤΑΣΙ pro *χρήμασι*: ΤΑΣΙ in lapide esse diserte dicit Vill. Correctionem ministrant priora. Vs. 39. dedi *τι* pro *τις*. Formulam foederis *προςθεῖναι ἢ ἀφελεῖν* bene illustravit Os. ex Polyb. VII, 9, 15. Thucyd. V, 23. etc. Adde Cretica n. 2554. 84 sqq. 2555. 9. 2557. extr. Vs. 40. post *ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ* exspectes *τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀστυπαλαιέων* et *βουλευέτωσαν*: sed obstat quod sequitur *θελήσ[η]*. Vs. 41. Os. *ἀφέλωσιν* pro *ἀναφέρωσιν*: quod dedi *ἢ ἃ ἂν ἀφέλωσιν*, propius accedit ad traditas litteras. Vss. 41. 42. *ταῖς συνθήκαις* mirum est. Vs. 42. per homoeoarcton excidisse *ἀναθεῖναι δὲ* vel *ἀν. δὲ καί*, certum est ex similibus locis. Post *ἀνάθημα* Os. habet *ἔμμεν*, quod nec tenor verborum nec communis patitur dialectus; neque ille vs. 44. recte legit *ἐν δὲ Ἀστυπ.* licet id docte defendat. Quae dedi *ἦμ μέν, ἦν δέ*, certa sunt: exempli causa cf. n. 108. sub fin. In *decreto Astypalaeensium* Dorice scripto vs. 45. recte *γνώμᾳ* supplevit Müller. Dor. T. II. p. 172. cf. titulos praecedentes. Mitto reliqua quae supplevi.

2486.

Astypalaeae, in ecclesia *τῶν Ἀναργύρων*; ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 586. Meminit huius tituli Villois. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 289. sed eum falso cum n. 2487. composuit.

ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΤΕΙΜΑΣΕΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΠΥΘΙ
ΟΝΟΣΗΡΩΑΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΔΙΗΝΕΚΕΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕ
ΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ
ΕΙΣΑΥΤΟΝ

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτείμασε Ἀπολλώνιον Πυθί[ω]νος ἥρωα εἰκόνι χαλκέᾳ καὶ στεφάνῳ διηνεκεῖ ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἃς ἐνεδείξατο εἰς αὐτόν.

2487.

In alio latere eiusdem marmoris; ex iisdem.

ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΣΤΟΠΛΗΘΟΣΤΩΝΑΣΤΥΠΑ
ΛΑΙΕΩΝ

Vs. 1. Os. omittit I subscr.

[Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτείμασε τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος] - - - - - - προεδρίᾳ ἐν τοῖς ἀγῶσι, ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀστυπαλαιέων.

Memorabile *τὸ πλῆθος* hic et n. 2488. Cf. n. 73. *b.* T. I. Append. p. 893.

2488.

Astypalaeae in ecclesia D. Basilii extra urbem; ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 386. Tituli meminit Villois. Prolegg. in Iliad. p. LIV. sed non accurate de eo rettulit.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. Os. ΑΣΤΑΜΠΑ etc. miro errore nato ex novicio insulae nomine. Vs. 4. Os. omittit ultimam litteram. Villois. Prolegg. vs. 3. ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ, vs. 5. habet ΕΝΕΚΑ, et lacunas aliquot explevit.

ΟΔΑΜΟΣΑΣΤΑΠΑΛΑΙΕΩΝΕΤΙ
ΜΑΣΕΣΤΡΑΤΟ..ΑΗΝΚΑΙΡΟΓΕΝΕΥΣ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡΙΑΕΝ
ΤΟΙΣΑΓΩΣΙΕΙΚ ΧΑΛΚΕΑΙΑΝΔΡΑ
ΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΕΝ..ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΟ ΟΣΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑΡΟΔΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Ὁ δᾶμος [ὁ] Ἀστ[υ]παλαιέων ἐτίμασε Στρατο[κλ]ῆν Καιρογένευς χρυσέῳ στεφάνῳ, προεδρίᾳ ἐν τοῖς ἀγῶσι, εἰκ[όνι] χαλκέᾳ, ἀνδραγαθίας ἕνεκεν [καὶ] δικαιοσύνας καὶ τᾶς εἰς τὸ [πλῆθ]ος εὐνοίας.
Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος ἐποίει.

2489.

Astypalaeae, in *Παναγίας*; ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 392. n. XXVI.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΚΑΙΙΕΡΟΦΩΝΚΑΙ
- - - - - - - - - -
ΤΩΝΠΑΤΕΡΑΙΕΡΟΦΩΝ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ

Ξενοκράτης καὶ Ἱεροφῶν καὶ
- - - [τὸν ἑαυ]-
τῶν πατέρα Ἱεροφῶν[τα
Ξενοκράτευς
ἀγωνοθετήσαντα.

2490.

Astypalaeae, prope introitum arcis; ex schedis iisdem, ex quibus ed. Osann. Syll. p. 391. n. XXV

ΙΕΡΟΦΩΝΤΟΣ
ΤΟΥ
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ
. . . .
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ

Ἱεροφῶντος
τοῦ
Ἀρχεμηνίδα.
- - - -
Ἀρχεμηνίδα.

2491.

Astypalaeae in loco Karekli ad mare, ubi, ut in vicinis sacellis, plures supersunt inscriptiones, quae docent templum Aesculapii ibi fuisse: et supersunt parietinae. Ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 387. n. XIX.

ΥΠΕΡΙΟΟΙΣ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ὑπὲρ - - - Ἀσκλαπιῷ?

2492.

Astypalaeae prope portam ecclesiae D. Nicolai; ex schedis iisdem; ed. Osann. Syll. p. 387. n. XXI. Meminit tituli Villois. Prolegg. in Iliad. p. LIV.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΘΕΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΑ

Βασιλέως
Πτολεμαίου
θεοῦ
Εὐεργέτα.

Quum Philadelphus tenuerit Cyclades (cf. ad n. 2273.), probabile est etiam eius filium Euergeten I. tenuisse illas et vicinas insulas. Igitur ad Euergeten I. refero.

2493.

Ibidem in domo privata, fragmentum longioris tituli; ex schedis Villoisoni, ex quibus dedit etiam Osann. Syll. p. 394. n. XXX.

ΟΔΑΜΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΥΙΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΥΠΑΤΟΣΤΟΔΩΔΕΚΑΤΟΝΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ

Ὁ δᾶμος.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ υἱὸς Σεβαστός, ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος.

Statuam Augusti dedicaverant Astypalaeenses; quo refertur ὁ δᾶμος. Subscripta fuisse epistola videtur, cuius superest initium. Titulus pertinet ad a. u. c. 745.

2494.

Ibidem, super sancta tabula D. Marinae prope monasterium Virginis; ex schedis iisdem, ex quibus dedit etiam Osann. l. c. n. XXIX.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΜΑ
ϹΕΒΑϹΤΟΝΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟ
ΔΑ...

Αὐτοκράτορα Μά[ρκον? - -
Σεβαστὸν ἁ βουλὰ καὶ ὁ
δᾶ[μος.

2495.

Ibidem, ad portam arcis (à la porte du chateau, renversé), ex schedis Villoisoni ed. Osann. Syll. p. 391. n. XXIV: sed omissis vss. 5. 6. et post vs. 2. lacuna unius versus relicta; nec recta eius restitutio. Ex hoc titulo, ut videtur, Villoisonus Prolegg. in Iliad. p. LIV. refert verba ΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ, ut solet referre, quae non conveniunt cum ipsius schedis: idem titulum male ad Sept. Severum rettulit.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΟΝ
ΜΕΝΙΑΚΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡ
ΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΚΑΙΟΔΑΜΟΣΑΥΤΟ
ΑΣΤΑΠΑΛΑΙΕΩΝ

Ridicule perturbatus hic titulus est, quum Villoisonus fragmina disiecta singulis versibus reddidisse videatur, de ordine versuum interim securus: domi videtur eos rectius composuisse; unde in Prolegg. in Iliad. secundum praemisit primo. Et recte: sed etiam quartus debet tertium praecedere, et finis quinti est quarto praemittendus. Lege:

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν, Ἀρ-]
μενιακόν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμ[ῶ]ν,
[καὶ] Αὐτο[κράτο]ρα Καίσαρα [Λ. Αὐρήλι]ον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρ[μενιακόν,
ἁ βουλὰ] καὶ ὁ δᾶμος Ἀστ[υ]παλαιέων.

2496.

Astypalaeae ibidem ubi n. 2494. ex schedis Villoisoni, ex quibus edidit etiam Osann. Syll. p. 394. n. XXXI. Tituli meminit Villoison. Prolegg. in Iliad. l. c. Formam litterarum ex nostro schedarum apographo dedi, quod confecit Bekkerus.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑ
ΜΑΝΤΩΝΙΟΝΓΟΡΔΙΑΝΟΝ
ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙ...

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαι[έων].

2497.

Astypalaeae e regione portus; ex iisdem schedis. Ed. Osann. Syll. p. 391. n. XXIII. indidem.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕ
ΕΥΒΟΥΛΟΥΜΗΤΡΟΣΔΕ
ΘΕΟΔΟΣΙΑΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀριστόδημε Εὐβούλου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, χρηστὲ χαῖρε.

2498.

Ibidem, prope arcem; ex iisdem. Ed. Osann. Syll. p. 402. n. XLVI. indidem.

ѠϹΥΝЄΥΝΑΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ

Ὦ συνεύνα χρηστὰ χαῖρε.

2499.

Ibidem, prope Karekli in porta ecclesiae D. Georgii, litteris alte incisis, titulus inversus; ex iisdem. Ed. Osann. Syll. p. 387. n. XX. indidem.

ΗΟΝΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΝΚϹ

Os. init. II. Idem interpretatur τὸν ἐπιφερόμενον κοινῇ.

2500.

Ibidem, prope Livadiam ad sinum in ecclesia D. Basilii ad vineta; ex iisdem. Ed. Osann. Syll. p. 402. n. XLV. indidem.

Ν
ΠΑΧΑΝΟ
ΤΑΝ
ΕΤΕΡΑΣ

2501.

In insula *Co*, fragmentum; ex Gallandi epistola ad Graevium manuscripta.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΒΑΣΙΛΕΙΔΟΥΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝΟΣΟΙΠΑΡΑΚΛΗΘΕΝΤΕΣΕΠ
ΗΓΓΕΙΛΑΝΤΟΔΩΡΕΑΝΤΗΠΟΛΕΙΚΛΗΡΩΞΙΝΤΗΣΝΕΩΣΑΠΟΣΤΕΛΛΟ
ΜΕΝΗΣΠΡΟΣΤΟΝΠΟΠΛΙΟΝΟΥΑΛ.ΚΡΑΣΣΟΝΥΠΑΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣ
ΠΕΜΦΘΕΝΤΑΣΠΡΟΣΤΟΥΣΤΟΠΟΥΣΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΤΑΤΟΥΣΛΥΟΝ
ΤΑΣΤΗΝΕΙΡΗΝΗΝ

Ἐπὶ ἱερέως Βασιλείδου Ἐλευθερίωνος οἱ παρακληθέντες ἐπηγγείλαντο δωρεὰν τῇ πόλει [π]λήρω[σ]ιν τῆς νεὼς ἀποστελλομένης πρὸς τὸν Πόπλιον Οὐαλ. Κράσσον ὕπατον καὶ τοὺς πεμφθέντας πρὸς τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας κατὰ τοὺς λύοντας τὴν εἰρήνην.

Gallandus: ,,Haec tantum exscripsi ex ampliori inscriptione, quam integram festinanti exscribere non licuit. Non ΟΥΑΛ. sed ΛΙΚ.ΚΡΑΣΣΟΝ fuisset scribendum; verum sic habet marmor. P. Licinius Crassus dictus Mucianus Cos. fuit cum L. Valerio Flacco a. u. c. 622. (623.) Ortus itaque error a collega, qui Valerius dicebatur.'' Res pertinet ad bellum Aristonici.

2502.

Ibidem; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 53. p. 338. tractarunt Harduinus de nummis Herodiad. p. 47. (ad a. Chr. 37.) et Riemannus de Inscr. Iud. p. 14 sq.

ΗΡΩΔΗΝ
ΗΡΩΔΟΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΥΙΟΝ
ΤΕΤΡΑΡΧΗΝ
ΦΙΛΩΝΑΓΛΑΟΥΦΥΣΕΙΔΕΝΙΚΩΝΟΣ
ΤΟΝΑΥΤΟΥΞΕΝΟΝ.ΚΑΙΦΙΛΟΝ

Ἡρώδην Ἡρώδου τοῦ βασιλέως υἱόν, τετράρχην, Φίλων Ἀγλάου, φύσει δὲ Νίκωνος, τὸν αὐτοῦ ξένον καὶ φίλον.

De Cois bene meruerat Herodes Magnus: *ἐπετησίοις τε καὶ διηνεκέσιν ἐδωρήσατο προσόδοις, κατατάξας ἵνα μηδέποτε ἐκλείπῃ τὸ γέρας*, ut ait Iosephus. Haec amicitiae causa esse potuit Philoni Coo et filio Herodis M. Herodi Antipae, tetrarchae Galilaeae et Peraeae ab a. u. c. 750–792. Ad certum annum revocare titulum, quod tamen tentatum est, nullo modo licet. Nam, ut reliqua taceam, neutiquam constat, tum positam Herodi statuam esse, quum, quod bis fecit, proficisceretur Romam, aut redux esset ex priori itinere (ex secundo omnino non rediit).

2503.

Ibidem in arcis muro; ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 325. Habeo etiam a Müllero ex schedis Beauforti.

ΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΝΑΞΙΚΛΗΑΝΕΥΑΙΟΝΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΧΑΡΜΥΛΟΥΤΟΥ
ΧΑΡΜΥΛΟΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣΚΑΙΤΑΣΠΟΤΙ
ΤΟΝΑΝΔΡΑΑΥΤΑΣΕΥΝΟΙΑΣ

Vs. 2. Clark. ΑΝΑΞΙΝΑΗΑΝ, Beauf. quod dedi.

Ὁ δᾶμος ἀνέθηκε Ἀναξίκληαν Εὐαί[ω]νος, γυναῖκα δὲ Χαρμύλου τοῦ Χαρμύλου, ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας καὶ τᾶς ποτὶ τὸν ἄνδρα αὐτᾶς εὐνοίας.

Charmylus est etiam in nummis Cois et in titulo vicinae Halicarnassi, ubi etiam *Euaeon* habetur.

2504.

Ibidem; ex iisdem (ap. Clark. p. 324.). Forma litterae Α est ex schedis Beauforti.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΑΣΑΝΣΟΥΗΤΩ
ΝΙΑΝΓΑΙΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΠΡΕΙΜΑΝΖΗΣΑΣΑΝ
ΣΩΦΡΟΝΩΣΚΑΙΚΟΣ
ΜΙΩΣΔΙΑΤΕΤΑΝΑΥΤΑΣ
ΑΡΕΤΑΝΚΑΙΔΙΑΤΑΝΕΣ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΑΥΤΑΣ
ΣΟΥΗΤΩΝΙΟΝΕΡΜΙ
ΑΝΕΥΝΟΙΑΝΤΕΙΜΑΣΧΑΡΙΝ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἐτείμασαν Σουητωνίαν Γαΐου θυγατέρα Πρεῖμαν, ζήσασαν σωφρόνως καὶ κοσμίως διά τε τὰν αὐτᾶς ἀρετὰν καὶ διὰ τὰν ἐς τὸν πατέρα αὐτᾶς Σουητώνιον Ἑρμίαν εὔνοιαν. τειμᾶς χάριν.

2505.

In insula *Co*; ed. Villois. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 325.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΒΟΥΛΑΤΩΝΚΕΙΩΝ
ΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἁ βουλὰ τῶν Κ[ω]ΐων τὸν ἀνδριάντα.

Κείων, non Κωΐων, in pluribus titulis Coi sese vidisse testatur Villois. et provocat ad Steph. Byz. v. Κῶς, cuius tamen hoc de Co caput valde perturbatum iudico. Etiam Plinius H. N. V, 36. *Ceam* olim insulam hanc appellatam esse ex Staphylo tradit. Nummi constanter ΚΩΙΩΝ, et sic etiam tituli n. 2509. 2512. nec tanta est Villoisoni diligentia, ut formam ΚΕΙΩΝ Cei civibus reservandam ab illo accipiam.

2506.

Ibidem ubi n. 2503. 2504. ex Beauforti schedis Müllerus.

ΟΔΑΜΟΣ
ΥΠΟΜΠΟΥΣ

Ὁ δᾶμος - -
[Ε]ὐπόμπου σ - -

2507.

In insula *Co*; ex Gallando Spon. Misc. erud. antiq. X, 57. p. 339.

ΗΓΕΡΟΥΣΙΑΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΓΑΙΟΝΟΥΑΛΕΡΙΟΝΟΥΛΠΙΑΝΟΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΙΠΟΙΗΣΑ
ΜΕΝΗΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΤΟΥΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΟΣΤΗΣΑΔΕΛΦΗΣΑΥΤΟΥ

Ἡ γερουσία [ἐ]τείμησεν Γάϊον Οὐαλέριον Οὐλπιανὸν ἀνδριάντος ἀναστάσει, ποιησαμένης τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ἀνδριάντος τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

2508.

Coi in urbe, in lapide quadrato ad fontem; ed. Clark. Itin. P. II. S. I. p. 201. et hinc Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 71. qui explevit vs. 4. Habeo etiam a Müllero ex schedis Beauforti.

ΕΙΟ
ΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤ
ΑΑΓΝΩΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗ
ΣΑΝΤΑΕΥΣΕΒΩΣΕΠΙ . .
ΛΗΤΕΥΣΑΝΤΑΤΩΝ
ΤΑΣΣΕΒΑΣΤΑΣΡΕΑΣΙΕΡΩΝ
ΕΥΑΡΕΣΤΩΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΑΤΩΝΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ
ΣΕΜΝΩΣΔΙΑΤΕΤΑΝ
ΕΣΤΟΣΘΕΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΔΙΑΤΑΝΕΣ
ΤΟΣΥΣΤΑΜΑΦΙΛΟΦΡΟΣΥ
ΝΑΝ . ΕΥΝΟΙΑΣΧΑΡΙΝ

Vs. 1. et littera prima vs. 2. ex Beauf.

[Οἱ πρεσβύτ]ε[ρ]ο[ι ἐτίμησαν τὸν δεῖνα] ἀγορανομήσαντα ἁγνῶς, ἀγωνοθετήσαντα εὐσεβῶς, ἐπι[με]λητεύσαντα τῶν τᾶς Σεβαστᾶς Ῥέας ἱερῶν εὐαρέστως, γυμνασιαρχήσαντα τῶν πρεσβυτέρων σεμνῶς, διά τε τὰν ἐς τὸς θεὸς Σεβαστὸς εὐσέβειαν καὶ διὰ τὰν ἐς τὸ σύστημα φιλοφροσύναν. Εὐνοίας χάριν.

Non civitatis decretum esse sed collegii docet vs. 12. *τὸ σύσταμα*. Hos esse *τὸ πρεσβυτικὸν* s. *τοὺς πρεσβυτέρους* eo est probabilius, quod gymnasiarchia his praestita ultimo loco ponitur, quippe ut id munus, post quod honoratus proxime est. Similia decreta vidimus in Chiis. *Rhea* est Augusta aliqua.

2509.

In insula *Co*, in lapide 3′$\frac{3}{4}$ longo, 1′$\frac{1}{4}$ lato, 10″ crasso, imposito proiectioni portae oppidi maritimae. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 51. p. 337. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 271. Ex Sponio Vandal. Diss. p. 497. ex parte repetiit, et memorat Clarkius Itin. P. II. S. I. p. 198. Nos habemus praeterea ex schedis Köhlerianis, a Zieglero ex Peyssonelianis, a Müllero ex cod. Askew. Append. II. (Chishull. cod. II, 51.) et ex Beauforti schedis. Particula *B* ex solis Beaufortianis a nobis subiecta est.

A.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ
ΚΩΙΩΝΠΟΛΕΩΣΕΤΕΙ
ΜΑΣΕΝΚΑΤΑΤΑΠΟ
ΛΕΙΤΕΥΘΕΝΤΑΥΠΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΚΟΣ
ΜΟΥΥΙΟΥ
ΠΟΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΝ
ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΝΟΥΙ
ΚΤΟΡΑΤΟΝΚΡΑΤΙ
ΣΤΟΝΕΠΑΡΧΟΝΒΕΙ
ΚΟΥΛΩΝΗΓΕΜΟΝΑΚΑΙ
ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΝΣΑΡΔΟ
ΝΙΑΣΤΗΣΕΠΙΠΑΣΑΝ
ΘΑΛΑΣΣΑΝΗΓΗΣΑΜΕ
ΝΟΝΕΙΡΗΝΗΣΜΕΤΕΞΟΥ
ΣΙΑΣΣΙΔΗΡΟΥΔΟΥΚΗΝΑ
ΡΙΟΝΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΠΟΝΤΟΥΚΑΙΒΕΙΘΥΝΙΑΣ

In altero latere marmoris:

B.

ΩΓΥΡΟΣΩΜ·ΗΣΠΟΣΕΥΣΕ
ΟΑΝΩ·ΕΝΕΡΟΤΟΥΔΕΣΟ
ΠΑΤΡΦΣΔΙΩΦΑΝΤΟΥΓΑΥ

Tituli *A* formam dedi ex consensu schedarum Köhl. Peyss. Ask. Beauf. nisi quod Peyss. vs. 11. extr. Σ ex vs. 12. addit; edita exempla formam versuum turbant. Fundus lectionis est Beauforti: varietas reliquorum et ipsius haec est. Vs. 2. Beauf. ΛΑΜ ΠΥ...ΤΗΣ, Ask. ΛΑΜΠΡ.ΤΑΤΗΣ, Peyss. ΛΑΜ ----ΤΑΤΗΣ, Spon. etc. quod dedi. Vs. 3. Beauf. Π.ΛΕ..ΣΕΤΕΙ, Peyss. Γ--Ε--ΣΤΕΙ, Egm. ΠΩ ΛΕΩΣΕΤΕΙ, Spon. ΠΟΛΕΩΣΤΕΙ, Ask. Γ°ΛΕΩΣ ΕΤΕΙ, Köhl. quod dedi. Vs. 4. Peyss. ΚΑΤΑΤΙΟ. Vs. 5. Peyss. Beauf. Ο pro Θ (in fine Peyss. ΥΤΙΟ); Egm. ΛΕΙΤΥΘ etc. Spon. ΛΕΙΕΙΩΘΕΝΤΑ omisso ΥΠΟ, Köhl. ΛΕΙΤΕΥΩΕΝΤΑ etc. Ask. quod dedi. Vs. 6. Ω pro Ο Beauf. solus. Vs. 7. post ΑΥΡ punctum habet Spon. Vs. 9. Beauf. Π, Spon. Π., reliqui quod dedi; Ask. ΣΑΛΛΥ etc. Vs. 10. Spon. ΣΕΜΠΡΟΝ etc. Ask. in fine ΟΛ.. Vs. 11. init. ΚΤΩ Beauf. et Köhl. ceteri ΚΤΟ. Vs. 12. Peyss. ΕΠΑΡ ΧΩΝΒΕΛ. Vs. 13. Egm. Peyss. Ask. ΚΟΥΑΩΝ. Vs. 14. Ν duplicat Peyss. In fine Spon. ΣΑΡΑΟ. Vs. 16. Egm. Τ pro Γ. Vs. 17. Spon. omittit vocem ΕΙΡΗΝΗΣ; Egm. habet ΕΙΡΗΝΗΝΣ: Egm. Peyss. ΕΣΟΥ. Formam Ξ habet Beauf. (Ask. Ξ). Vs. 18. Ask. ΣΙΛΗ etc. Vs. 19. Spon. solus ΡΙΟΥ. Vs. 20. Ask. ΒΙΘ etc.

A. *Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος τῆς λαμπροτάτης Κωΐων πόλεως ἐτείμασεν κατὰ τὰ πολειτευθέντα ὑπὸ ἄρχοντος Μάρκου Αὐρ. Ἀριστίωνος, Κόσμου υἱοῦ, Πο. Σαλλούστιον Σεμπρώνιον Οὐίκτορα, τὸν κράτιστον ἔπαρχον βεϊκούλων, ἡγεμόνα καὶ δουκηνάριον Σαρδονίας, τῆς ἐπὶ πᾶσαν θάλασσαν ἡγησάμενον εἰρήνης μετ' ἐξουσίας σιδήρου, δουκηνάριον τοῦ Σεβαστοῦ Πόντου καὶ Βειθυνίας.*

B. Nihil perspicio nisi *πατρὸς Διοφάντου*. Haec particula videtur ex vetustiore titulo superesse.

A. vss. 12. 13. *ἔπαρχος βεϊκούλων* est *praefectus vehiculorum*, qui aliquoties in Latinis titulis memoratur; male Spon. *viculorum*. *Σαρδονίας* constat *Sardiniae* esse; ut *Σαρδόνιον πέλαγος* et talia, ita recentiores pro *Σαρδὼ* dixerunt *ἡ Σαρδονία*. *Μετ' ἐξουσίας σιδήρου* possit etiam ad *δουκηνάριον* referri; sed praefero prius.

2510.

In *Co* insula; ed. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 327.

. . . ΛΙΠΠΟΣ
ΑΥΤΟΦΟΝΙΟΣ
ΤΟΩΡΟΛΟΓΙΟΝΤΥΧΑΙ
ΑΓΑΘΑΙΚΑΙΑΓΑΘΩΙ
ΔΑΙΜΟΝΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ

[Κάλ]λιππος Αὐτοφ[ῶ]ν[τ]ος τὸ ὡρολόγιον τύχᾳ ἀγαθᾷ καὶ ἀγαθῷ δαίμονι καὶ τῷ δάμῳ.

Αὐτοφῶντος ante nos correctum est. Alias praeter hanc donariorum inscriptiones Villoisonus (Prolegg. in Iliad. p. LI.) viderat in Co, in quibus ea donaria *σῶστρα* et *ζωάγρια* appellantur: sed harum nulla mihi nota.

2511.

In oppido *Co*, in muro ad plateam aliquam; ex Petri de Valle Romani apographo in schedis Langermanni ed. Reines. Syntagm. Inscr. V, 65. p. 393. ex Gallandi schedis Spon. Misc. erud. antiq. X, 52. p. 338. et hinc Vandal. Diss. p. 271. ex lapide Clark. Itin. P. II. S. I. p. 203. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis et Pittaci, qui falso Smyrnae tribuit, et a Müllero ex cod. Askew. in quem translatum apographum ex cod. Chishull. II, 33.

ΦΑΜΙΛΙΑΜΟΝΟ
ΜΑΧΩΝΚΑΙΥΠΟ
ΜΝΗΜΑΚΥΝΗΓΕ
ΣΙΩΝ^ΝΕΜΕΡΙΟΥ
ΚΑΣΤΡΙΚΙΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΥΠΑΚΩ
ΝΙΑΝΟΥΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΣ
ΣΑΠΦΟΥΣΠΛΑ
ΤΩΝΟΣΛΙΚΙΝΝΙΑ
ΝΗΣΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ

Formam tituli dedi ex Clarkio. Vs. 1. Rein. ΦΙΜΙΝΙΑ, Chish. ΦΑΜΙΑΙΑ. Vs. 2. Κ omittit Chish. Vs. 4. siglum post ΣΙΩΝ ex solo Chish. Pittacus ΙΝΕ etc. Rein. ΜΕΜΕΡΙΟΥ. Vs. 6. ΛΕΥΚΙΟΥ deest apud Clark. Ibidem Spon. ΠΑΚΟ. Vs. 7. Chish. ΝΙΑΝΝΟΥ. Vs. 8. Rein. ΑΥΡΕΛ etc. Vs. 8. extr. Pitt. addit · · Β. Vs. 9. Rein. ΣΑΦΟΥΣ; Chish. ΣΑΦΡΟΥΣ. Vs. 11. extr. Chish. Clark. Köhl. ΡΕΙΗΣ, Pitt. ΡΙΗΣ.

Φαμιλία μονομάχων καὶ ὑπόμνημα κυνηγεσίων Νεμερίου Καστρικίου, Λευκίου, Πακωνιανοῦ, Ἀσιάρχου, *καὶ* Αὐρηλίας Σαπφοῦς, Πλάτωνος, Λικιννιανῆς, *ἀρχιερείας, γυναικὸς αὐτοῦ.*

Reinesius mutilum esse titulum censebat, quod familiae capita non enumerentur: sed integer est. Similis prorsus titulus Cyzicenus: Ἀγαθῇ *τύχῃ, φαμιλία μονομάχων φιλοτειμίας* Πλω. Αὐρ. Γράτου, Ἀσιάρχου, *καὶ* Ἰουλίας Αὐρ. Ἀσκληπιοδώρας, *τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀρχιερείας.* Sed uterque titulus obscurus, quod non liquet, quid intelligendum sit ad subiectum *φαμιλία μονομάχων*. Biagius Mon. Gr. p. 261. nostrum titulum refert ad sepulcrum polysomum; itaque sensus esset: *Hic sita est* familia gladiatorum, *et hoc est* monumentum venationum etc. Nec novi melius; nisi forte inscriptio domus sit, ubi gladiatores habitarint. Rem non dirimit tertius titulus prope Smyrnam repertus: *Φαμιλία μονομάχων* Α. Τίμωνος Ἀσιάρχου *νεωτέρου.* Vs. 4. Rein. volebat Νυμερίου; sed lectio certa est, et nomen Romanum Νεμέριος habemus etiam alibi, ut in titulo prope Thyatira reperto. Λευκίου esse pro Λευκίου υἱοῦ Rein. recte vidit.

2512.

Ibidem in pariete eodem ubi n. 2511. Transcripsit Petrus de Valle; hinc habet Donius Inscr. V, 135. p. 197. et ex hoc Murat. T. II. p. MXLI. 2. Ex lapide dedit Clark. Itin. P. II. S. I. p. 202. ex quo formam litterarum dedi. Habeo ex cod. Askew. Append. II. (ubi petitus est ex libro Chishull. II, 51.) a Müllero. Nuperrime accepi a Pittaco, qui male in Euboea ponit.

ΔΙΟΝΥ
ϹΙΟΥΠΟ
ΛΕΩϹΚΩ
ΙΩΝΟΙΚΟ
ΝΟΜΟΥ

Vulgo ΚΩ|ΩΝ; Clark. ΚΩΙ||ΩΝ; Chish. quod dedi.

Διονυσίου πόλεως Κῴων οἰκονόμου.

Aetatis est admodum recentis, ut omnes, in quibus oeconomi memorantur.

2513.

„Στῶ Χίω ἐν σπίτῃ τοῦ κονσουλᾶ", ex schedis Fourmonti. *Coum* titulum esse, non Chium vel Ceum, sponte patet ex Dorismo.

ΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΒΑΣΙΛΕΙΔΕΥΣ
ΛΑΔΑΡΜΙΟΥ
ΚΑΘΥΟΘΕΣΙΑΝΛΕΒΑΣΙΛΕΙΔΕΥΣ
ΛΕΛΙΟΥ
ΚΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣΑΥΝΗΣΙΤΙΜΟΥ
ΠΟΝΤΩΡΗΙΛΟΣ

Εὐφράνορος Βασιλείδευς Λαδαρμίου, *καθ' ὑοθεσίαν [δ]ὲ* Βασιλείδευς . . . *ίου, καὶ τᾶς γυναικὸς* Πτολεμαΐδος Α[ἰ]*νησιτίμου,* Ποντωρηΐ[δ]ος.

Est haud dubie arae inscriptio, ut deinceps plures similiter conceptae. Ποντωρηΐς est nomen gentilicium; vide in Rhodiis n. 2545. 2546. *Pontorea* videtur locus *Peraeae* Rhodiis subiectae fuisse; unde

in Cois et maxime in Rhodiis inscriptionibus mentio eius fit. Nota genitivum Βασιλείδευς ex nomin. Βασιλείδης, ut in Rhodio titulo n. 2534. Σαμιάδης Σαμιάδευς. Ipsum Βασιλεύδευς habes n. 2546. ubi eius filia Chryso Pontoreis memoratur. Patet igitur esse hunc Dorismum Cariae et vicinarum insularum.

2514.

In *Co*; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 54. p. 338.

ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ
ΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΥΣ

Ἀντιγένης Φίλωνος Ἁλικαρνασεύς.

2515.

Ibidem in ara; ed. Clarkius Itin. P. II. S. I. p. 200. et vitiosissime Turner Itin. T. III. p. 43. Habeo etiam ex schedis Pittaci, qui in Thessalia ponit.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΑΓΝΗΤΟΣ

Ἀπολλωνίου
τοῦ Ἀπολλωνίου
Μάγνητος.

2516.

Ibidem prope forum, in ara bucranis et sertis eleganter ornata et affabre facta; ex Spon. Misc. erud. antiq. X, 55. p. 338. et Clark. Itin. P. II. S. II. p. 326.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥ
.ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

Ἡρακλείδου τοῦ
Ἀρτεμιδώρου
Ἀλεξανδρέως.

2517.

In *Co* ibidem ubi n. 2503. A Beauforto Müllerus.

ΜΙΚΥΛΙΝΗ
ΝΙΚΟΜΗΔΕΥΣ

Μικυλίνη[ς?
Νικομηδεύς.

2518.

In *Co* ad portam Paschae; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 271.

ΘΟΥΡΙΑΛΕΥΚΙΟΥ
ΗΚΑΙΑΜΜΙΑΣΡΩΜΑΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Φ]ουρία Λευκίου,
ἡ καὶ Ἀμμιάς,
Ῥωμαία,
χαῖρε.

2519.

In *Co*; ex schedis Köhlerianis.

ΜΑΡΧΟΥΣΠΕ
ΔΙΟΥΝΑΣΩ
ΝΟΣ
ΠΟΡΦΥΡΟΠΩ
ΛΟΥ
ΕΛΠΙΔΟΣ
ΣΠΕΔΙΑΣ
ΠΟΡΦΥΡΟΠΩ

Μάρ[κ]ου Σπεδίου Νάσωνος
πορφυροπώλου.
Ἔλπιδος Σπεδίας
πορφυροπώ[λιδος?

2520.

Ibidem; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 56. p. 339. ex schedis Gallandi.

ΓΑΙΟΥΣΗΙΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
ΠΟΠΛΙΟΥΟΦΕΛΙΟΥΜΑΛΧΙΩ
ΝΟΣΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
ΤΕΒΕΡΙΟΥΓΡΑΝΙΟΥΦΙΛΕΡΩΤΟΣ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΓΡΑΝΙΟΥΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝΖΗ
ΚΟΙΤΟΥΚΛΟΔΙΟΥΚΛΗΣΙΠΠΟΥ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝΖΗ
ΓΑΙΟΥΪΟΥΛΙΟΥΗΛΙΔΟΣΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
ΓΑΙΟΥΚΛΟΔΙΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝΖΗ

Γαΐου Σηΐου Ἀντιόχου
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων.
Ποπλίου Ὀφε[λ]λίου Μαλχίωνος
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων.
Τε[ι]βερίου Γρανίου Φιλέρωτος
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων.
Λευκίου Γρανίου Ἀγαθοκλέους
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων· ζῇ.
Κοΐ[ν]του Κλ[ω]δίου Κλησίππου
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων· ζῇ.
Γαΐου Ἰουλίου Ἥλιδος, αὐτοῦ
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων.
Γαΐου Κλ[ω]δίου Ἀντιόχου
καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων· ζῇ.

In ara sepulcrali, opinor.

2521.

Ibidem; ed. Spon. Recherches d'Antiq. p. 236. (Rei antiq. sel. Quaest. p. 498. T. IV. Supplem. Thes. Polen.).

ΕΡΩΤΙΣΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἔρωτις (Ἐρώτιος, ut Δήμητρις pro Δημήτριος?) χρηστὲ χαῖρε.

2522.

Ibidem; ed. Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 318.

ΝΕΙΚΗΚΕΛΕΟΥ
ΛΩΛΛΙΑΝΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΣΥΝΕΡΩΤΟΣ
ΤΩΝΠ . . . ΩΝ

Νείκη Κελεοῦ, Λωλλιανοῦ, Ἐπαφροδείτου, Συνέρωτος τῶν π[ρώτ]ων?

Non confido hoc verum esse; sed cur Π[υθί]ων suppleatur, non intelligo.

2523.

Ibidem; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 58. p. 339.

ΤΟΥΜΝΗΜΕΙΟΥΤΟΥΤΟΥ
ΗΓΕΡΟΥΣΙΑΚΗΔΕΤΑΙ

Τοῦ μνημείου τούτου ἡ γερουσία κήδεται.

SECTIO OCTAVA.

RHODUS CUM CHALCIA.

2524.

In *Rhodo*, non longe ab urbe prope vicum Sandarli in convallibus, saxum quadratum in altero latere mortarii in formam excavatum, in altero cum inscriptione; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 37, 3. cf. p. 40. Quarti versus initium incertum esse notatur, idque recte emendavit editor. Infra scripti erant sex versus, minutis et detritis litteris.

ΕΝΤΙΜΟΣ [ΔΑ]ΜΟΚΛΕΙΔΑ
. . . Κ . . ΘΥΟΘΕΣΙΑΝΔΕΛΗΝΗΣΙΔΑΜΟ
ΣΤΡΑΤΑΓΗΣΑΣΚΑΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΣΑΣ
ΑΦΙΑΚΤΟΥΚΑΙΑΓΗΣΑΜΕΝΟΣΕΠΙ
ΤΑΣΧΟΡΑΣΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΝΚΑΙ
ΑΣΤΥΝΟΜΗΣΑΣ ΘΕΟΙΣ

Ἔντιμος [Δα]μοκλείδα, κ[α]θ' ὑοθεσίαν δὲ [Αἰ]νησιδάμο[υ], στραταγήσας καὶ τριηραρχήσας ἀφ[ρ]άκτου, καὶ ἀγησάμενος ἐπὶ τᾶς χ[ώ]ρας κατὰ πόλεμον, καὶ ἀστυνομήσας, θεοῖς. Cf. n. 2525.

Aenesidami nomen est vetustum Rhodium; unde id pervenit in familiam Theronis Agrigentini, cuius pater est Aenesidamus (vide nos Explicatt. ad Pind. p. 115 sqq. imprimis p. 117.). Iam vero Agrigentini coloni sunt Gelensium; Gelamque cum Rhodiis condidit *Entimus* Cretensis (Thucyd. VI, 4. Schol. Pind. Olymp. II, 16.): nonne igitur mirum, ut priscus ille Entimus Cretensis coniunctus est cum Gelae conditoribus Rhodiis, ita multo post adoptatum esse Rhodium Entimum ab Aenesidamo Rhodio? Nempe in nobilibus familiis perdurant nomina maiorum.

2525.

Rhodi in platea in columna, cuius dimidia pars sub solo latet; ed. Ambros. Firminus Didot Itin. (Notes d'un Voyage dans le Levant) p. 346. Initium tituli esse dicit editor; igitur ut n. 2524. alia, carminis versus opinor, subscripta fuisse videntur. Vss. 1. 11. maioribus litteris scripti sunt.

ΤΙΜΑΚΡΑΤΗΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΕΝΤΕΤΟΙΣΑΦΕΥΚΤΟΙΣ
ΤΑΙΣΚΑΤΑΦΡΑΚΤΟΙΣΝΑΥΣΙΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΝ
ΜΕΤΑΝΑΥΑΡΧΕΝ
ΔΑΝΑΤΟΡΑΤΟΥΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΥΣΤΟΥΑΝΔΙ : : : : ΣΑ
ΚΑΙΤΙΜΑΣΝΤΑΥΠ : : : : : : : : : Ο
ΜΕΤΑΤΙ : : : : : : ΝΣΤΡΑΤ : : : ΕΝ : : : Ν
ΠΟΛΥΣΙ : : : : : : ΟΣΣ : : : : : : ΟΣ
ΚΑΘΥΟΚΛΟΥΟ : : : : \ΑΝ : : : : : : : : ΟΥ
ΣΩΤ : : :

Τιμ[ο]κράτη Πολυχάρμου,
στρατευσάμενον ἔν τε τ[α]ῖς ἀφ[ρά]κτοις [καὶ
ταῖς καταφράκτοις ναυσὶ κατὰ πόλεμον
μετὰ ναυάρχ[ω]ν
Δα[μ]α[γ]όρα τοῦ Εὐφράνορος,
Αὐτοκράτευς τοῦ Ἀνδ[ρ] . . . . . [έ]α?
καὶ Τιμασ - - - - - -
μετὰ τ[ριηράρχω]ν Στρατ - - -
Πολυσ[τράτου? - - - - -
κα[ὶ] Θ[ε]όκλου? - - - - -
Δι]ὶ Σωτ[ῆρι.

Cf. n. 2524. 2526.

2525. *b*.

Rhodo sub finem anni 1832. ara Venetias advecta est, quae venit in possessionem Baronis Accurti, ab hoc vero in Museum Seminarii est illata. Ara formam quadratam habet, alta 2′ 1″ mensurae Rhenanae, lata infra 1′ 1″, supra 9″$\frac{1}{4}$. Quattuor latera inscriptiones habent. Latus I. quod adversum voco, scriptura tegitur universum; reliqua latera super scriptura coronis ornata sunt: proximum ad dextram (II.) coronam ostendit lauream magnam, sine lemniscis; latus aversum (III.) duas, alteram lauream lemniscatam, alteram item lemniscatam, foliis latis trifidis et quinquefidis prope in formam cordis; sinistrum (IV.) totidem, alteram oleaginam lemniscatam, alteram lauream magnam sine lemniscis. Coronarum maxima longa est 6″, lata 5″$\frac{1}{2}$, minima alta est 4″$\frac{1}{2}$, lata 3″$\frac{3}{4}$. Universum monumentum forma gypsea expressum Instituto archaeologico Romano exhibuit Dav. Weber Germanus Venetiis habitans; hinc cum explicatione ed. O. Kellermannus in Diar. litt. Hal. (Allg. Litt. Zeit.) Mai. 1834. Intell. Bl. N.32. Nos titulos ita damus, ut ibi excusi sunt. Sed quum universa baec pars typis iam mandata esset, priusquam innotuisset hoc monumentum, ne id in tanta praesertim inscriptionum Rhodiarum inopia in Addenda differrem, peculiarem plagulam curavi extra ordinem paginarum inseri.

Latus I.

C.
Ε]ΠΙΕΡΕΩΣΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥΔΙΟΣΘΥΟΥΔΩΔΕΚ[Α
ΤΑΙΒΟΥΛΑΓΟΡΑΣΡΟΔΙΟΣΕΙΠΕΕΠΕΙΔΗ
Δ]ΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣΕΥΕΡΓΕΤ[ΑΣ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΡΑΝΙΞΩΝΕΤΗΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
ΠΕΝΤΕΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤ[Ο
ΠΛΗΘΟΣΤΟΑΛΙΑΔΑΝΚΑ[ΙΑΛΙΑΣ]ΤΑΝΚΑΙΠΟ[Λ
Λ]ΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΙΣΧΗΤΑΙΤΩΙΚ[ΟΙ
ΝΩΙΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΑΛΙΑΔΑΙΚΑΙΑΛΙΑΣΤΑΙΤΟ[ΥΣ
Α]ΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΞΩΝΤΑΣΚΑΙΜΕΤΑΛΛ[Α
ΞΑΝΤΑΣΤΟΝΒΙΟΝΦΑΙΝΩΝΤΑΙΤΙΜΟΥΝΤΕΣΚ[ΑΙ
ΚΑΤΑΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣΤΟΙΣΠΡΟΑ[Ι
Ρ]ΟΥΜΕΝΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΤΟΝΕΡΑΝΟΝΚΑΙΚΑΛ[ΑΝ
Α]ΠΟΔΕΙΞΙΝΕΜΠΑΣΙΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΙΣ ΤΥΧΑΙ
Α]ΓΑΘΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΙΑΛΙΑΔΑΝΚ[ΑΙΑ
ΛΙΑΣΤΑΝΚΥΡΩΘΕΙΣΑΝΤΑΝΔΕΤΑΝΤΙΜΑΝΕΠΑ[ΙΝΕ
ΣΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΝΑΛΕΞΑ[Ν
ΔΡΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝ[ΟΝ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΜΕΓΙΣΤΩ[Ι
ΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΤΑΔΟΞΑΝΤΑ
ΟΔΕΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΟΙΤΕΕΝ[Ε
ΣΤΑΚΟΤΕΣΚΑΙΟΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΑΕΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙΕΠ[Ι
ΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΕΙΣΘΩΣΑΝΟΠΩΣΕΞΑΙΡΗΤΑΙΑΥΤΩ[Ι
ΕΙΣΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΘΕΚΑΣΤΑΝΣΥΝΟΔΟΝΤΡΙΩΒΟΛΟ[Ν
ΥΠΑΡΧΕΤΩΔΕΑΥΤΩΙΤΑΤΙΜΙΑΚΑΙΜΕΤΑΛΛΑΞΑ[Ν
ΤΙΤΟΝΒΙΟΝΚΑΙΟΠΩΣΕΚΑΣΤΑΓΙΝΗΤΑΙΚΑΤΑΤΟΔ[Ε
ΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΙΑΝΑΓΟ
Ρ]ΕΥΗΤΑΙΑΣΤΕΦΑΝΩΣΙΣΑΥΤΟΥΕΝΤΑΙΣΣΥΝΟ
ΔΟΙΣΤΑΙΔΕΥΤΕΡΟΝΑΜΕΡΑΙΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΕΠΙΜΕΛΕΙ
Α]ΝΠΟΙΕΙΣΘΩΝΟΤΕΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΑΡΧΟΝ
ΤΕΣΑΕΙΤΟΙΕΝΑΡΧΑΙΕΟΝΤΕΣΚΑΙΟΕΠΙΣΤΑΤΑΣΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΗΟΙΕΡΟΚΑΡΥΞΑΝΑΓΟΡΕΥΕΤΩΤΟΚΑΡΥ
ΓΜΑΤΟΔΕΤΟΚΟΙΝΟΝΤΟΑΛΙΑΔΑΝΚΑΙΑΛΙΑΣΤΑΝ
ΕΤΙΜΑΣΕΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΑΙΝΩΙ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΔΙΔΩΤΙΔΕΑΥΤΩΙΤΑΣΤΙ
ΜΑΣΚΑΙΞΩΝΤΙΚΑΙΜΕΤΑΛΛΑΞΑΝΤΙΤΟΝΒΙΟΝ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΣΤΕΤΑΚΟΙΝΑΚΑΙΤΟΥΣΑΥΤΟΥΕΡΑΝΙΣΤΑΣΕΠΕ[Ι
ΔΕΚΑΜΕΤΑΛΛΑΞΗΤΟΝΒΙΟΝΤΟΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΟΝ

Latus II.

A, a.
Α]ΡΧΕΡΑΝΙΣΤΑΣΑΛΙΑΣΤΑΝΚΑΙΑΛΙΑΔΑΝ
Δ]ΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΣΕΠΑΙΝΕΘΕΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΑΣΤΑΝ
Ε]ΠΑΡΕΤΑΙΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙΤΙΜΑΘΕΙΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΙ
ΠΑΝΤΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΥΠΟΤΩΝΣΥΝ
Ε]ΡΑΝΙΣΤΑΝΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΝΤΩΝ
ΥΠΑΥΤΟΥΧΡΥΣΕΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣ
ΔΥΣΙΕΝΤΑΙΤΩΝΒΑΚΧΕΙΩΝΥΠΟΔΟ
ΧΑΙΚΑΤΑΤΡΙΕΤΗΡΙΔΑΑΝΕΘΗΚΕ
ΤΡΙΕΤΗΡΙΣΙΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙ

Vacuum

C.
ΑΥΤΩΙΕΙΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΕΙΣΤΟΝΑ
ΕΙΧΡΟΝΟΝΛΑΝΒΑΝΟΝΤΩΟΤΕΑΡΧΕ
ΡΑΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΛΟΓΙΣΤΑΙΚΑΙΟΕΠΙ
ΣΤΑΤΑΣΟΙΚΑΑΕΙΕΝΑΡΧΑΙΕΩΝΤΙΚΑΙ
ΠΡΙΑΣΘΩΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΔΙΛΗΜΝΙΟΝ
ΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΝΤΕΣΤΑΙΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΜΕΡΑΙΤΑΝΣΥΝΟΔΩΝΑΠΟΔΟΣΘΩΝΚΑ
ΕΘΕΥΡΟΝΚΑΤΑΒΑΛΕΤΩΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΟΕΠΙΣΤΑΤΑΣΕΝΤΩΙΣΥΛΛΟΓΩΙΕΝΤΩΙ
ΕΧΟΜΕΝΩΙΜΗΝΙΤΑΝΣΥΝΟΔΩΝΚΑΙΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΕΙΣΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΟΓΟΥΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΟΣΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕ
ΦΑΝΩΙΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΤΟΥΠΡΑΘΕΝΤΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΩΙ
ΤΑΝΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΙΝ
ΚΑΙΕΠΙΤΩΝΤΑΦΩΝΕΜΜΗΝΙΥΑΚΙΝΘΙ
ΩΙΚΑΙΜΕΤΑΛΛΑΞΑΝΤΙΤΟΝΒΙΟΝΚΑΙ
ΠΟΕΙΣΘΩΝΤΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΟΜΟΙΩΣ
ΟΤΕΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΟΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΑΕΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙΤΟΔΕΕ
ΞΑΙΡΟΥΜΕΝΟΝΑΥΤΩΙΕΝΤΩΙΜΗΝΙ

Latus III.

A, b. ΚΑΙΕΠΑΙΝΕΘΕΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΙΘΕΙΣ
ΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΟΥΠΑΝΙΑΣΤΑΝ
ΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΕΠΑΡΕΤΑΙΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΠΟ
ΧΡΥΣΩΝΔΕΚΑΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΠΡΑΤΟΣΛΕΥΚΑΙΑΣΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΙΜ[Α
ΘΕΙΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΙΣΔΥΣΙ
ΠΑΝΤΩΝΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΙΤΑΝΤΙΜΑΝ
ΕΠΙΤΩΝΤΟΠΩΝΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΙΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΗΣΑΣΕΤΗΔΕΚΑΟΚΤΩ
ΕΠΑΥΞΗΣΕΤΟΝΕΡΑΝΟΝ

Vacuum

C. ΤΩΙΥΑΚΙΝΘΙΩΙΕΙΣΣΤΕΦΑΝΟΝΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΤΑΧΡΕΙΣΘΩΝΤΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΝΙΑΥΤΟΝΕΙΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΤΟΝΑΝΑΓΟΡΕΥΟ
ΜΕΝΟΝΕΠΙΤΑΦΟΙΣΜΕΤΑΛΛΑΞΑΝΤΟΣΑΥΤΟΥ
ΤΟΝΒΙΟΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΥΝΤΩΑΥΤΟΥΤΟΜΝΑΜΕΙΟΝ
ΟΤΕΔΕΚΑΜΗΠΟΙΗΣΩΝΤΙΚΑΤΑΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣΜΑΟΙΣ
ΕΚΑΣΤΑΠΟΤΙΤΕΤΑΚΤΑΙΟΦΕΙΛΕΤΩΤΩΙΚΟΙΝΩΙΟΜ[Η
ΠΡΑ]ΞΑΣΤΙΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝ
ΕΝΟΧΟΣΔΕΣΤΩΚΑΙΤΩΙΝΟΜΩΙΩΣΚΕΙΤΑΙΕΙΤΙΣΚΑ
ΚΟΙΝΟΝΑΔΙΚΗΚΑΙΕΞΕΣΤΩΙΤΩΙΧΡΗΖΩΝΤΙΤΩ[ΝΕ
ΡΑΝΙΣΤΑΝΑΠΟΓΡΑΨΑΙΑΥΤΟΝΤΟΕΠΙΤΙΜΙΟΝΤ[Ο
ΔΕΨΑΦΙΣΜΑΤΟΔ[ΕΚ]ΥΡΙΟΝΕΣΤΩΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡ[Ο
ΝΟΝΚΑΙΜΗΕΞΕΣΤΩΜΗΤΕΑΡΧΟΝΤΙΜΗΤΕΙΔ[Ι
ΩΤΑΙΜΗΤΕΚΙΝΕΙΝΜΗΤΕΓΝΩΜΑΝΓΡΑΨΑΣΘΑΙ
ΜΗΤΕΤΟΙΣΑΡΧΟΥΣΙΠΡΟΤΙΘΕΜΕΙΝΩΣΔΕΙΤΑΣΔ[Ι
ΔΟΜΕΝΑΣΤΙΜΑΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΩΙΑΚΥΡΟΥΣΕΙΝ
ΜΕΙΝΗΟΓΡΑΨΑΣΗΟΠΡΟΘΕΙΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΟΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΝΕΠΙΤΙΜΙΟΝΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΚΑΙΑΓΝΩΜ[Α
Α]ΥΤΟΥΑΚΥΡΟΣΕΣΤΩΚΑΙΕΝΟΧΟΣΕΣΤΩΤΩΙΝΟ
ΜΩΙΤΩΙΑΚΙΝΗΤΩΙ

Latus IV.

B, a. ΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΑΡΧΕΡΑΝΙΣΤΗΣΑΣΑΛΙΑΣΤΑΝΚΑΙ
ΑΛΙΑΔΑΝΕΤΗΚΗΕΞΑΝΚΑΙΕΠΑΥΞΗΣΑΣ
ΤΟΝΕΡΑΝΟΝΕΠΑΙΝΕΘΗΚΑΙΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗ
ΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΟΥΑΛΙΑΣΤΑΝΚΑΙΑΛΙΑΔΑΝ
ΠΡΑΤΟΣΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΕΠΑΡΕΤΑΙΧΡΥΣΕΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΙΜΑΘΕΙΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙ
Κ]ΑΙΑΤΕΛΕΙΑΙΠΑΝΤΩΝΑΝΕΘΗΚΕ
ΔΙΟ]ΝΥΣΩΙΒΑΚΧΕΙΩΙΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙ

Vacuum

B, b. ΚΑΙΤΙΜΑΘΕΙΣΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝ
ΕΠΑΙΝΩΙΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
Κ]ΑΙΛΕΥΚΑΙΑΣΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑ[Ι
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΙΤΑΝΤΙΜΑΝ
ΕΝΤΑΙΣΣΥΝΟΔΟΙΣΚΑΙΤΑΙΣ
ΕΠΙΧΥΣΕΣΙΕΠΙΤΩΝΤΟΠΩΝ
ΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝ

Lat. II. III. lineae horizontales cum vacuis ibi notatis in lapide sunt, inserviuntque separandis diversis, qui ad eundem hominem Dionysodorum pertinent, titulis: qua de re monuit Kellermannus. Nam latus I. continuatur inferiori parte lateris II. vs. 52–73. et lateris III. vs. 85–104. quod quadratarius, quum hunc incideret titulum, quem *C* voco, partem lateris II. iam occupatam scriptura reppererat. Igitur prius incisa est pars superior lateris II. vs. 40–51. quae insuper ipsam monumenti dedicationem a Dionysodoro factam continet; hanc voco *A*, *a*. Huius appendicem probabile est fuisse superiorem partem lateris III. vs. 74–84. nobis *A*, *b*; quam consentaneum est ad latus prioris aliquanto post adscriptam esse; sed post titulum *C* hoc factum esse inde colligitur, quod quadratarius inter alias mendarum a sese commissarum correctiones, cuius vestigia vs. 48. 108. apparent, vs. 83. 84. ΔΕΚΑΟΚΤΩ ΕΠΑΥΞ posuit, postquam erasit prius scriptum ΤΡΙΑ ΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ, quod eum ex vs. 4. 5. in memoria habuisse apertum est. Tum vero quum *C* inscriberetur, Dionysodorus iam per XXXV annos erani socius fuit; et quum particula *A*, *b* scriberetur, Dionysodorus per annos XVIII archeranistes fuit eiusdem haud dubie synodi (qua de re infra dicam): igitur quum *A*, *b* non prior sit titulo *C*, patet annum hunc XVIII. muneris non esse priorem anno XXXV. qui computatur inde ab eo tempore, quo erani socius

factus Dionysodorus est. At si *A*, *b* non ante *C* scriptum est, quaeras quidni *C* in superiore parte lateris III. sed in inferiore continuatum sit. Recte Kellermannus respondet, noluisse quadratarium, postquam lateris secundi inferiorem partem occupare coactus est, ut titulum *C* ibi continuaret, rursum lat. III. in summum ascendere, ne situs partium tituli *C* nimium inconcinnus redderetur. Quare vacuam reliquit lateris III. superiorem aream, cui deinceps supplementum *A*, *b* inscriptum est, non quod id per incuriam quadratarii omissum antea esset, sed quod novos honores post *A*, *a* decretos addi prioribus Dionysodorus voluit. Similiter factum est n. 2782. 2811. et locis ibi allatis. Hinc differt etiam scriptura. Nam *A*, *a* et *C* pulchris litteris quadrantem pollicis altis concinne scripta sunt; *A*, *b* negligentius exaratum est litteris tres pollicis octantes altis. Sed nova dedicatio continetur latere quarto: quem titulum *B* voco. Huius ipsum initium (*a*) non ante annum XXVIII. muneris Dionysodori archeranistae scriptum fuerit, si vs. 108. lectio ἔτη K̅H̅ vera sit; sed hoc mihi incredibile. Nam tituli *A*, *a*, *C* et *B*, *a* iisdem litteris exarati sunt, quod diserte traditur; sed additamentum *A*, *b* aliis scriptum litteris iam XVIII. anno muneris est additum: igitur non probabile est, *B*, *a* decem annis post scriptum esse, sed potius *B*, *a* debet ante additicium *A*, *b* esse incisum: quod licebit statuere, ubi vs. 108. pro ἔτη K̅H̅ scripseris I̅H̅. Et vs. 108. rescriptus est, postquam quae prius exaraverat delevit quadratarius; etsi igitur litterae KH, ut posthac ΕΞΑΝ manifesto corruptum, in lapide esse videntur, tamen erratum iudico, et K remansisse ex priore scriptura, quae postea deleta est. Accedit quod *B*, *b*, haud dubie additicium, iisdem litteris et eadem negligentia exaratum est atque *A*, *b*: igitur *B*, *b* videtur eodem tempore atque *A*, *b* inscriptum: *A*, *b* vero anno muneris fere XVIII. exaratum est; unde colligitur ne *B*, *a* quidem posse recentius esse. Ceterum *B*, *b* ut *A*, *b* posthac additum est, quod novi Dionysodoro honores decreti erant: ii vero novi honores, qui *B*, *b* habentur, complectuntur etiam eum, qui titulo *C* defertur; igitur *C* inscriptus est non solum postquam *A*, *a*, sed etiam postquam *B*, *a* iam insculpti erant, et *A*, *b* ac *B*, *b* post titulum *C* sunt additi. Cui rationi convenit etiam hoc, quod *A* et *B* ex adverso scripti sunt: ut facile videas primum occupata esse plana ut ita dicam potiora, deinde plana lateralia. Illud unum dubites, *A*, *a* an *B*, *a* prius altero inscriptum sit. Sane *A*, *a* potest posterius videri parte *B*, *a*, quod ibi duae aureae coronae ab Haliastis (συνεϱανισταῖς) decretae Dionysodoro dicuntur, hic vero tantum una: sed haec potest ab illis prorsus diversa esse, ut infra docebitur: itaque nihil licet certi statuere. His ita constitutis apponam textum minusculis repetitum: dein de singulis addam, quae maxime necessaria visa: quibus ipsis aliqua ex parte firmabuntur, quae de ordine titulorum dicta sunt.

***A*, *a*. vs. 40.** Ἀ]ρχερανιστὰς Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν [Δ]ιονυσόδωρος Ἀλεξανδρεύς, εὐεργέτας, ἐπαινεθεὶς καὶ στεφανωθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Διονυσιαστᾶν [ἐ]π' ἀρετᾷ χρυσέῳ στεφάνῳ, καὶ τιμαθεὶς εὐεργεσίᾳ καὶ ἀτελείᾳ πάντων, καὶ στεφανωθεὶς ὑπὸ τῶν συν[ε]ρανιστᾶν τῶν εὐεργετηθέντων ὑπ' αὐτοῦ χρυσέοις στεφάνοις δυσὶ ἐν τᾷ τῶν Βακχείων ὑποδοχᾷ κατὰ τριετηρίδα, ἀνέθηκε τριετηρίσι καὶ τῷ κοινῷ.

***A*, *b*. vs. 74.** Καὶ ἐπαινεθεὶς καὶ στεφανωθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Πανιαστᾶν θαλλοῦ στεφάνῳ, καὶ στεφανωθεὶς ἐπ' ἀρετᾷ χρυσέῳ στεφάνῳ ἀπὸ χρυσῶν δέκα, καὶ στεφανωθεὶς πρᾶτος λευκαίας στεφάνῳ, καὶ τιμ[α]θεὶς εὐεργεσίᾳ καὶ ἀτελείαις δυσὶ πάντων καὶ ἀναγορεύσει τᾶν τιμᾶν ἐπὶ τῶν τόπων εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, καὶ ἀρχερανιστήσας ἔτη δέκα ὀκτώ, ἐπαύξησε τὸν ἔρανον.

***B*, *a*. vs. 105.** Ἀρχερανιστὰς Διονυσόδωρος Ἀλεξανδρεύς, εὐεργέτας, ἀρχερανιστήσας Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν ἔτη [Ι̅]Η̅ ἐξᾶ[ς] καὶ ἐπαυξήσας τὸν ἔρανον ἐπανέθη καὶ ἐστεφανώθη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν πρᾶτος θαλλοῦ στεφάνῳ, καὶ στεφανωθεὶς ἐπ' ἀρετᾷ χρυσέῳ στεφάνῳ, καὶ τιμαθεὶς εὐεργεσίᾳ [κ]αὶ ἀτελείᾳ πάντων, ἀνέθηκε [Διο]νύσῳ Βακχείῳ καὶ τῷ κοινῷ.

***B*, *b*. vs. 116.** Καὶ τιμαθεὶς εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ [κ]αὶ λευκαίας στεφάνῳ, κα[ὶ] ἀναγορεύσει τᾶν τιμᾶν ἐν ταῖς συνόδοις καὶ ταῖς ἐπιχύσεσι ἐπὶ τῶν τόπων εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

***C*. vs. 1.** Ἐ]π' ἱερέως Δαμαινέτου, Διοσθύου δωδεκ[ά]τᾳ, Βουλαγόρας Ῥόδιος εἶπε· Ἐπειδὴ [Δ]ιονυσόδωρος Ἀλεξανδρεὺς εὐεργέτ[ας] τοῦ κοινοῦ ἐρανίζων ἔτη τριάκοντα πέντε ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τ[ὸ] πλῆθος τὸ Ἁλιαδᾶν κα[ὶ Ἁλιασ]τᾶν, καὶ πο[λλ]ὰς καὶ μεγάλας χρείας παρείσχηται τῷ κ[οι]νῷ, ὅπως οὖν καὶ Ἁλιάδαι καὶ Ἁλιασταὶ το[ὺς ἀ]γαθοὺς ἄνδρας καὶ ζῶντας καὶ μεταλλ[ά]ξαντας τὸν βίον φαίνωνται τιμοῦντες κ[αὶ] καταξίας χάριτας ἀποδιδόντες τοῖς προα[ιρ]ουμένοις εὐεργετεῖν τὸν ἔρανον καὶ καλ[ὰν ἀ]πόδειξιν ἐμ πᾶσι πεποιημένοις· τύχᾳ [ἀ]γαθᾷ δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῷ Ἁλιαδᾶν κ[αὶ Ἁ]λιαστᾶν, κυρωθεισᾶν τᾶνδε τᾶν τιμᾶν ἐπα[ινέ]σαι καὶ στεφανῶσαι Διονυσόδωρον Ἀλεξα[ν]δρῆ εὐεργέταν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸν ἀεὶ χρόν[ον] χρυσέῳ στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μεγίστῳ· καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγραψάτω τὰ δόξαντα, ὁ δὲ ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχοντες οἵ τε ἐν[ε]στακότες καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ αἱρούμενοι ἐπ[ι]μέλειαν ποιείσθωσαν, ὅπως ἐξαιρῆται αὐτῷ εἰς στέφανον καθ' ἑκάσταν σύνοδον τριώβολο[ν]· ὑπαρχέτω δὲ αὐτῷ τὰ τίμια καὶ μεταλλάξα[ν]τι τὸν βίον· καὶ ὅπως ἕκαστα γίνηται κατὰ τόδ[ε] τὸ ψάφισμα καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἀναγο[ρ]εύηται ἁ στεφάνωσις αὐτοῦ ἐν ταῖς συνόδοις τᾷ δεύτερον ἁμέρᾳ μετὰ τὰ ἱερά, ἐπιμέλει[α]ν ποιείσθων ὅ τε ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχοντες ἀεὶ τοὶ ἐν ἀρχᾷ ἐόντες· καὶ ὁ ἐπιστάτας τοῦ κοινοῦ ἢ ὁ ἱεροκάρυξ ἀναγορευέτω τὸ κάρυγμα τόδε· „Τὸ κοινὸν τὸ Ἁλιαδᾶν καὶ Ἁλιαστᾶν ἐτίμασε εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον Διονυσόδωρον Ἀλεξανδρῆ, εὐεργέταν τοῦ κοινοῦ, ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ, δίδωτι δὲ αὐτῷ τὰς τιμὰς καὶ ζῶντι καὶ μεταλλάξαντι τὸν βίον ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ εἴς τε τὰ κοινὰ καὶ τοὺς αὐτοῦ ἐρανιστάς." ἐπε[ὶ] δέ κα μεταλλάξῃ τὸν βίον, τὸ ἐξαιρούμενον (vs. 52.) αὐτῷ εἰς τὸν στέφανον εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον λανβανόντω ὅ τε ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ λογισταὶ καὶ ὁ ἐπιστάτας, οἵ κα ἀεὶ ἐν ἀρχᾷ ἔωντι, καὶ πριάσθων στέφανον καὶ διλήμνιον, καὶ ἀναγορεύσαντες τᾷ δεύτερον ἁμέρᾳ τᾶν συνόδων ἀποδόσθων, κα[ὶ τὸ] εὑρὸν καταβαλέτω εἰς τὸ κοινὸν ὁ ἐπιστάτας ἐν τῷ συλλόγῳ ἐν τῷ ἐχομένῳ μηνὶ τᾶν συνόδων, καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγραψάτω εἰς τοὺς ἀπολόγους· „Διονυσοδώρου εὐεργέτα στεφανωθέντος χρυσέῳ στεφάνῳ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, στεφάνου τοῦ πραθέντος." ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ τὰν ἀναγόρευσιν καὶ στεφάνωσιν καὶ ἐπὶ τῶν τάφων ἐμ μηνὶ Ὑακινθίῳ καὶ μεταλλάξαντι τὸν βίον, καὶ ποείσθων τὰν ἐπιμέλειαν ὁμοίως ὅ τε ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχοντες οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ αἱρούμενοι. τὸ δὲ ἐξαιρούμενον αὐτῷ ἐν τῷ μηνὶ (vs. 85.) τῷ Ὑακινθίῳ εἰς στέφανον εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον καταχρείσθων τοὶ ἄρχοντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς τὸν στέφανον τὸν ἀναγορευόμενον ἐπὶ τάφοις μεταλλάξαντος αὐτοῦ τὸν βίον, καὶ στεφανούντω αὐτοῦ τὸ μναμεῖον. ὅτε δέ κα μὴ ποιήσωντι κατὰ τόδε τὸ ψάφισμα οἷς ἕκαστα ποτιτέτακται, ὀφειλέτω τῷ κοινῷ ὁ μ[ὴ πρά]ξας τι τῶν γεγραμμένων δραχμὰς ἑκατόν, ἔνοχος δ' ἔστω καὶ τῷ νόμῳ ὡς κεῖται εἴ τίς κα κοινὸν ἀδικῇ, καὶ ἐξέστω τῷ χρῄζ[ο]ντι τῶ[ν ἐ]ρανιστᾶν ἀπογράψαι αὐτὸν τὸ ἐπιτίμιον. τ[ὸ] δὲ ψάφισμα τόδ[ε κ]ύριον ἔστω εἰς τὸν ἀεὶ χρ[ό]νον, καὶ μὴ ἐξέστω μήτε ἄρχοντι μήτε ἰδ[ι]ώτᾳ μήτε κινεῖν μήτε γνώμαν γράψασθαι, μήτε τοῖς ἄρχουσι προτιθέμειν, ὡς δεῖ τὰς δ[ι]δομένας τιμὰς Διονυσοδώρῳ ἀκύρους εἶμειν, ἢ ὁ γράψας ἢ ὁ προθεὶς ἀποτεισάτω τὸ γεγραμμένον ἐπιτίμιον δραχμὰς ἑκατόν, καὶ ἁ γνώμ[α α]ὐτοῦ ἄκυρος ἔστω, καὶ ἔνοχος ἔστω τῷ νόμῳ τῷ ἀκινήτῳ.

Collegia memorantur tria, Ἁλιαδᾶν καὶ Ἁλιαστᾶν s. Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν, Διονυσιαστᾶν, Πανιαστᾶν. Primi

sunt *Solis cultores*, Rhodii dei; Ἁλιάδαι gentem designant, Ἁλιασταὶ reliquos, qui cum gente Solem insignius colunt, eranistas: huiusque collegii *archeranistes* fuit Dionysodorus (*A*, *a*. init. *B*, *a*. init.): duorum reliquorum nusquam dicitur archeranistes fuisse, et quae *A*, *b*. extr. dicuntur ἀρχερανιστήσας ἔτη δέκα ὀκτὼ ἐπαύξησε τὸν ἔρανον debent ad eranum Haliastarum referri, cuius ἀρχερανιστὴς Dionysodorus vocatus erat initio totius illius partis (*A*, *a*). Paniastae sunt Panis cultores; et fortasse hi etiam n. 2528. reponendi sunt, ubi antequam hic titulus innotuit, Panathenaistas dedi. *A*, *a* (lat. II.) coronam a Dionysiastis auream Dionysodoro decretam legimus: haec est illa corona laurea, quae supra sculpta est lat. II. et quam ipsam monumento insculptam hac ipsa repraesentatione dedicat Dionysodorus. *B*, *a* (lat. IV.) memorat coronas ab Haliastis decretas, alteram θαλλοῦ (*oleaginam*, quod notum est), alteram *auream*, quae laurum imitabatur: hae sunt illae, quae lat. IV. conspiciuntur et quasi dedicantur a Dionysodoro. Supersunt lat. III. duae coronae, altera laurea, altera incerti generis, cuius folia supra in lemmate descripsi: hanc Kellermannus recte censet eam esse quae in subscripto *A*, *b* λευκαίας στέφανος vocatur; et hanc notat *sparteam* vel *cannabinam* vel *populeam* verti posse: cannabinis autem foliis eam non dissimilem esse; attamen, ut ipse ait, nisi paulo altius fissa essent folia, non ea dissimilia populo Italicae forent. Haud dubie corona est *populea*, cuius meminit Horatius Carm. I, 7, 23. habesque eam apud Rhodios ipsos Tlepolemiorum praemium (Schol. vet. Pind. Olymp. VII, 147. Schol. rec. ib. 141. Tzetz. ad Lycophr. 911.). Λευκαία igitur idem est ac λεύκη. Praeter hanc quae lat. III. conspicitur corona laurea, est ea quae *A*, *b* dicitur στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ χρυσῶν δέκα: omissa est oleagina Paniastarum ibidem scripta. Sic etiam duae coronae aureae a syneranistis, hoc est ab Haliastis, collatae Dionysodoro, de quibus dicitur *A*, *a*, non insculptae sunt; quod minus offendit, quia hae tantum obiter memorantur: nec quae *B*, *b* in appendice leguntur duae coronae, altera aurea, altera λευκαίας, comparent in monumento sculptae. Ceterum duae illae coronae aureae, quae *A*, *a* habentur scriptae, decretae Dionysodoro ab Haliastis quidem sunt, sed in convivio Bacchiorum, quae ad Dionysiastas pertinent; quare honoribus iis adduntur, qui a Dionysiastis illi collati sunt. Contra quae *B*, *a* leguntur, ob merita de ipso Haliastarum erano decretae sunt: quare hae *B*, *a* coronae aliae prorsus iudicandae sunt atque illae *A*, *a*: nisi forte illam auream, quae *B*, *a* memoratur, putabimus esse unam ex duabus illis, quae *A*, *a* scriptae sunt; ita ut *A*, *a* sit posterius parte *B*, *a*: qua de re supra aliquid monui. At prorsus diversae sunt coronae oleaginae, altera *A*, *b* a Paniastis decreta, altera *B*, *a*, quam decreverant Haliastae. Idem dicendum de aureis coronis *A*, *b* et *B*, *b*, quarum illa a Paniastis, haec ab Haliastis donata est, et de populeis duabus ibidem memoratis. Porro ἀναγόρευσις τᾶν τιμᾶν ἐπὶ τῶν τόπων etc. *A*, *b* videtur ad honores a Paniastis decretos pertinere; sed quae *B*, *b*. extr. post honores ab Haliastis decretos leguntur καὶ τιμαθεὶς εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ et mox καὶ ἀναγορεύσει τᾶν τιμᾶν ἐν ταῖς συνόδοις etc. manifesto honorem eum continent, qui tit. *C* decernitur: nisi quod illi posthac etiam λευκαίας στέφανος debet decretus esse. Postremo quae *A*, *b* afferuntur ἀτέλειαι δύο, fortasse ita computatae sunt, ut altera sit ea, quam dederant Dionysiastae (*A*, *a*), altera ea, quam Haliastae (*B*, *a*): quamquam si coronae diversis illis locis scriptae diversae sunt, cur immunitates illae bis scriptae sint, non video. Sed de coronis tamen non possum aliter ac feci iudicare; nec placet, quod editor illas ἀτελείας δύο dixit esse alteram a Dionysiastis collatam (*A*, *a*), alteram novam aliquam a Paniastis datam, quae una cum illa comprehendatur formula ἀτελείαις δυσὶ sub Paniastarum donis (*A*, *b*) posita.

A, *b*. vs. 74. dele Ι post ΣΤΕΦΑΝΩ, item *C*. vs. 94. Ι post ΕΞΕΣΤΩ. *B*, *a*. vs. 108. cur ἰη dederim, supra dixi; ΕΞΑΝ sane in lapide est diserte; sed ausus sum ἐξᾶς corrigere, quod locus hic rescriptus est, ita ut Ν possit ex priore scriptura superesse. Vs. 111. spatium vacuum videtur fortuitum esse. Tit. *C*. ἱερεὺς est eponymus Rhodiorum, non Haliastarum; vide n. 2905. I. extr. Tum imprimis memorabiles sunt menses Rhodii, alter *Diosthyus* (vs. 1.), alter *Hyacinthius* (vs. 85.). De *Diosthyo* dixi T. II. p. 273. et p. 369. ubi fortuito *Ceus* irrepsit pro *Tenius*: hunc Diosthyum constat esse Theraeum, fortasse vero una Eleus et Tenius est: nunc discimus eum cum *Hyacinthio* esse etiam Rhodium. Utrumque Argis allatum in Rhodum, priorem Sparta in Theram iudico. Gorpiaeum Rhodiis tribuere videtur Schol. Pind. Ol. VII, 147. Boedromionem Theognis περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν ap. Athen. VIII. p. 360. B. Metagitnionem Porphyrius de abst. II, 54. cuius locum compilarunt alii ab interprete et Meursio Rhod. I, 16. citati. Sed haec ex comparatione potius Macedonici et Atticorum mensium dicta sunt. Vs. 10. valde insolens est τιμοῦντες. Vs. 15. κυρωθεισᾶν τᾶνδε τᾶν τιμᾶν intelligi nequit nisi praecessisse alios honores statuas: hi vero qui fuerint nisi ii, quos ab Haliastis collatos titulus *B*, *a* memorat? Vs. 23. sane exiguum est *triobolum* illud, quod in quoque conventu seponendum est, ut inde pecunia in coronam comparandam colligatur: sed videtur per longam annorum seriem etiam sic aliquid pecuniae potuisse colligi. Vs. 56. διλήμνιον est *duplex lemniscus*. Vs. 59. init. ΕΘ obscurum esse notat Kell. idque ita describit, ut pateat posse etiam ΓΟ esse. Certum est τὸ εὑρόν, *pretium quod solutum sit*; cf. Lexx. Vs. 63. ἀπόλογοι sunt *rationes*, de quo alibi dictum. Vs. 86. καταχρεῖσθων notandum pro καταχρήσθων; nec debet hoc vitium videri, sed habet quo defendi queat. Vs. 93. ΩΣ est in lapide, neque opus est ut cum Kell. scribatur ΟΣ. Vs. 98. γράψαι scribi debebat; γράψασθαι videtur quadratarii vitium esse, quum γράψας sit vs. 101. Vs. 100. extr. secundum Kell. Ε certum est, Ι incertius, ac Ν potest etiam Μ esse; vs. 101. init. litterae Μ certae sunt lineae horizontales solae. Lapicida videtur ΕΙΜΜΕΙΝ scripsisse, dein delevisse alterum Μ. Noli legere ἔμμειν: Rhodia forma est εἶμειν (vide ad n. 2905. I.).

2526.

Ara olim *Rhodi* in platea suburbii e regione coenobii Franciscanorum, ut ait Ios. de Hammer, vel ante Graecum monasterium, ut Clarkius tradit, nunc in Museo Leidensi, postquam in Bataviam attulit Rottiersius. Ed. Clark. Itin. P. II. S. II. p. 229. Ios. de Hammer topogr. Ans. p. 165. n. 14. (cf. tabulam aeri incisam p. 78.). Tractavit Reuvens Diar. class. T. XXXV. p. 125.

ΞΗΝΩΝΝΑΟΥΜΟΥ
ΑΡΑΔΙΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣ
ΔΙΙΣΩΤΗΡΙ

Vs. 1. litt. 1. Hammerus p. 165. Ξ; Clark. Ι, quod in lapide esse coniicias etiam ex forma in Hammeri tabula, quae est Ι, sed adhaerente inferiori lineae in dextro apice incurva lineola sursum vergente, quod vitium lapidis esse videtur; eo Reuvensium arbitror deceptum esse, qui Ξ retinuit. Mox Clark. ΝΑΟΥΝΟΥ. Vs. 2. Clark. Ξ pro Ξ, quod est in tab. Hamm.

Ζήνων Ναούμου Ἀράδιος πρόξενος Διῒ Σωτῆρι.

Aradus est Cretae oppidum, et insula Phoenicum; hunc hominem esse Phoenicem nomen docet; Ναοῦμος est enim Hebraicum *Nahum*. Zeno hic Rhodiorum apud Aradios proxenus fuit; is haud dubie Rhodi, ut solebant proxeni, negotiatus est, et ob faustam navigationem dicaverit donarium. Aradiis et Rhodiis commercia fuisse coniicias etiam inde, quod Callias Aradius Rhodiis in oppugnatione Demetrii Poliorcetae operam praestitit (Vitruv. X, 22.).

2527.

Rhodi; ed. Clarkius Itin. P. II. S. I. p. 226.

ΛΙΝΔΙΟΙ
ΑΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΝ
ΠΟΛΥΚΡΕΟΝΤΟΣ
ΝΙΚΩΝΤΑΟΛΥΜΠΙΑ
ΠΑΙΔΑΣΠΑΛΑΝ
ΠΡΑΤΟΝΛΙΝΔΙΩΝ

Λίνδιοι Ἀγησίστρατον Πολυκρέοντος, νικῶντα Ὀλύμπια παῖδας πάλαν πρᾶτον Λινδίων.

Πρᾶτον refer ad νικῶντα: *primus* ille Lindiorum vicit in eo certamine. Sic in Iasensi titulo: νικήσας τὴν περίοδον ἀνδρῶν δόλιχον Ἰασέων πρῶτος.

2528.

Rhodi in clivo urbem versus in ara terete; ed. Ios. de Hammer l. c. ad n. 2526. p. 161. n. 6. et Vidua Inscr. ant. tab. 36, 3. (cf. p. 39 sq.). Tractavit Letronnius Journ. des Sav. Aug. 1827. p. 475.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΘΑΣΗΛΙΤΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΥΠΟΤΟ[Υ]
ΚΟΙΝΟΥΤΟΥΠΑΝΑ. . . ΙΑ
ΛΟΥΣΤΙΦ

Litterarum forma est ex Vid. Vs. 1. pro secundo Σ Vid. lacunam habet. Tum Viduae tabula ΙΑΣΗ . . ΤΑΣ; sed in syllabo ibi, ubi lacunam habet, fortasse Ν vel ΛΙ esse legendum docet, quod non ex coniectura, sed ex fide lapidis dici patet. Hamm. ΘΑΣΗΝΩΝ; igitur ubi Vid. Ι, ibi Hamm. litteram, quam dedi, Θ habet (utroque composito fit Φ unice verum); ubi vero Vid. Ν vel ΛΙ, ibi Hamm. Ν habet, ut videas non de nihilo esse illud Viduae Ν vel ΛΙ. Vs. 2. Hamm. Ο pro Ω, et omisso ΥΠΟ tantum ΤΟ. Vs. 3. Hamm. ΚΑΙ - Υ - - ΤΑΠΑΝΑ - - - ΙΑ; Vid. ΚΟΙΝΟΥΤΟΥΠΑ reliquis omissis, dicitque in syllabo ΠΑΟ vel ΠΑΙΟ legi posse. Vs. 4. abest ap. Hamm.

Ἀφροδίσιος [Φ]ασηλίτας στεφανωθεὶς ὑπὸ το[ῦ] κοινοῦ τοῦ Πανα[θην]α[ϊστῶν? θαλ]λοῦ στ[ε]φ[άνῳ.

Consentio cum Letronnio nostro, nisi quod ille infert nomen Πανιωνίου, quod notum est ex scriptoribus et nummis, atque etiam in titulo memoratur ad Mycalen reperto. Sed Rhodiis et Phaselitis non potuit quidquam cum Panionio communionis esse: quod quum videret Car. Fr. Hermannus in Annal. litt. Heidelb. a. 1828. p. 404. non recte quidem de restitutione Φασηλίτας dubitavit et de Ialysensi cogitavit. Nam Ἰαλυσεὺς nullo modo convenit ductibus iis, qui supersunt. Hammeri vero lectio ΠΑΝΑ manu ducit ad ΠΑΝΔ[ΩΡΙΟΥ; sed hoc nusquam, quod sciam, nominatur: nec probabile est, si Triopiorum sacrorum participes (in quibus sunt Rhodii, quorum coloni Phaselitae), κοινοῦ Πανδωρίου nomine aliquando appellati essent, hoc nusquam esse traditum. Igitur quum in Rhodo Minervae cultus fuerit sanctissimus, ad huius sacra quaedam Παναθήναια referri titulum auguror, et scribo τοῦ κοινοῦ τοῦ Παναθηναϊστῶν, ex qua voce superest ΠΑΝΑ . . . ΙΑ (Ι ex Ν reliquum). In Teio titulo diserte habes τὸ κοινὸν τῶν Παναθηναϊστῶν.

2529.

Rhodi, pone templum Turcicum prope portam, circum columnam solo immersam; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 166. n. 21.

ΟΔΑΜΟΣΟΡΟΔΙΩΝΚΑΙΑΒΟΥΛΑ
ΤΙΤΟΝΑΥΡΗΛΙΑΝΟΝΟΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΑΜ. . . ΝΤΟΝΣΟΦΙΣΤΑΝ
. ΕΤΙΜΑΜΕΝΟΝΚ. . . ΠΟΤΝ. . ΜΕΓΙΣΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΘΕΔΡΑΚΑΙΝΟΠΙΣΤΕΙΑ
ΤΑΣΙΕΡΑΣΣΥΝΟΔΟΥ. . ΜΕΚΑΙΠΥΘΙΑ

Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων καὶ ἁ βουλὰ Τίτον Αὐρηλιανὸν [Ν]ικόστρατον Νικοστράτου, ἀμ[ώμη]τον σοφιστάν, [τ]ετιμαμένον κ[αὶ ὑ]πὸ τ[οῦ] μεγίστου Αὐτοκράτορος καθέδρᾳ καὶ [λ]ο[γ]ιστείᾳ τᾶς ἱερᾶς συνόδου [ἐς Νέ]με[α] καὶ Πύθια.

Hammerus vs. 2. ἀμ[ίαντ]ον volebat, quod non probabile: ne ἀμ[ώμη]τον quidem mihi satisfacit. Possis et ἄμ[εμπ]τον. Νέμεα vs. 6. latere idem vidit. Reliqua Hammeriana mitto ut in ceteris titulis. Subscripta haec statuae erant Nicostrati Macedonis, unius ex decem oratoribus, qui M. Antonino Imp. floruerunt, de quo Suid. v. Νικόστρατος, Philostrat. Vit. Soph. II, 31, 1. Papinian. in Digest. XXXIX, 5, 27. Ei *cathedram*, hoc est professionem eloquentiae dedit Imperator, cuius erat hanc conferre; dedit *logistae munus* in sacro collegio (haec est ἱερὰ σύνοδος), ut eo fungeretur in sollemnibus Pythiis et Nemeis. Cf. de tali λογιστείᾳ praeter alia n. 2741.

2530.

Rhodi in ara, in domo praefecti prope portum; ed. idem l. c. p. 163. n. 13.

. . . ΣΤΕΦΑΝΟΝ
. . . ΑΥΠΟΤΑΣΡ
. . . ΦΑΝΩΙΚΑ . . ΠΟΤΑΝ
. . . ΥΑΑΝ . . ΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣ
. . . ΒΟΥΛΕΥΤΑΣΤΑΝ
. . . ΗΡΕΟΣΔΙΟΚΛΕΥΣ
. . . ΝΕΥΣΙΝΤΑΚΑΙΠΑΝΤΑ
. . . ΑΥΤΑΤΩΙΔΑΜΩΙ

- - - - στέφανον - - - - -
στεφανωθέντ]α ὑπὸ τᾶς Ῥ[οδίων πόλιος
- - - στε]φάνῳ κα[ὶ ὑ]πὸ τᾶν
- - - - .. ἀν[θιν]οῖς στεφάνοις,
- - - - βουλευτὰς τᾶν? - - -
- - - - ήρεος Διοκλεῦς - - -
- τοῖς πρυτα]νεῦσιν· τὰ? καὶ πάντα -
- - - - αὐτὰ? τῷ δάμῳ - - -

Vs. 8. potest etiam ταῦτα scribi. Prytanes Rhodiorum noti sunt; sed rara forma πρυτανεύς, nec tamen ignota.

2531.

In *Rhodo* ad collem, qui Graecis Rodini, Turcis Zumburli (Sümbülli), in ara marmorea rotunda, taurinis capitibus et sertis affabre sculptis ornata, quae est prope cisternam ad dextram; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 36, 1. cf. p. 39. et Hammer l. c. p. 162. n. 8.

ΑΡΙΣΤΙΔΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ

Ἀριστίδας Ἀριστομάχου.

Vs. 1. Hamm. ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ, Vid. ΑΡΑΤΙΔΑΣ; vs. 2. Vid. ΑΡΙΣΤΟΜΑΚΟΥ, Hamm. ΑΡΙΣΤΙΜΑΧΟΥ. Ex his elegi optima et idonea. Ἀριστίδας p. Ἀριστείδας haud insolens est et probabilius hic quam Ἀρατίδας. Filiis solebant nomina imponi patrum nominibus similia, quod non nunc primum moneo; hinc *Aristomachi* filius est hic *Aristides*.

2532.

Rhodi in ara marmorea rotunda, sertis laureis et capitibus, ut Clarkius ait, arietinis (credo potius bovinis) ornata, in platea; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 165. n. 18. et Clarkius Itin. P. II. S. I. p. 227. ex quo formam litterarum dedi.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣ
ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥ

Πολύκλειτος Πολυαράτου.

2533.

Rhodi in ara capitibus iisdem et sertis ornata; ed. Clarkius ibid.

ΠΥΕΓΟΔ
ΔΟΡΕΩΝΟΣ

Πύ[θι]ο[ς?
Δ[ω]ρέωνος.

Hoc est Δωρίωνος.

2534.

Ibidem iuxta fontem; ex Gallandi epistola ad Graevium inedita.

ΣΑ. . . . ΔΗΣΣΑΜΙΑΔΕΥΣ

Σα[μιά]δης Σαμιάδευς.

Vide ad n. 2513. Pro Σαμιάδης malim Σαμιάδας.

2535.

Rhodi in ara rotunda bucranis quattuor sertisque ornata, ante portam templi Turcici, olim D. Ioannis. Ed. Hammer l. c. ad n. 2526. p. 164. n. 15. et in tabula aeri incisa p. 78. ex qua formam tituli reddo; postea Vidua Inscr. ant. tab. 34, 3. cf. p. 38.

ΓΑΙΟΥΛΙΚΙΝΝΙΟΥΓΑΙΟΥΥΙΟΥΒΑΣ
ΣΟΥΚΑΙΛΙΚΙΝΝΙΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥΖΩΝ
ΤΩΝ

ΛΙΚΙΝΝΙ
ΤΥΧΗΣ

Vs. 4. 5. desunt ap. Vid.

Γαΐου Λικιννίου, Γαΐου υἱοῦ, Βάσσου, καὶ Λικιννίου Θεοδώρου, ζώντων.

Λικιννί[ας] Τύχης.

Arae hae omnes sepulcrales sunt; sed haec a vivis condita est, ut sepulcrum futurum signaret. Ex eadem familia videtur deinceps Licinia Tyche illata esse.

2536.

Rhodi in horto ad aedem D. Athanasii in suburbio; ed. Hammer ibid. p. 163. n. 12.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΛΥΝΙΟΥ
ΕΥΟΠΟΡΟΥ
ΚΑΙΜΕΓΙΣΤΙ
ΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝ

Τιβερίου Κ[λα]υ[δ]ίου Εὐπόρου, καὶ Μεγιστίου, Ἀθηναίων.

Miror quod Letronnius Rech. sur l'Ég. p. 209. intactam reliquit lectionem Καλυνίου. Pro Εὐπόρου, nomine Athenis frequentato, possis et Εὐθ[υ]πόρου: sed illud probabilius.

2537.

In *Rhodo*; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 50. p. 337. Habeo etiam ex Gallandi epistola ad Graevium inedita.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΒΡΥΤΙΝΔΑΡΙΟΣ

Vs. 3. Gall. Τ, Spon. Γ.

Ἀριστοτέλης Φιλοκράτευς Βρυτινδαρ[έ]ος.

Tertium nomen manifesto gentilicium est. Carica nomina oppidorum in ινδα et ανδα desinunt plura, ut Ἄλινδα, Αἄβρανδα, Ἀάρανδα, Ἀλάβανδα: tale igitur etiam Βρύτινδα esse arbitreris; unde gentilicium fuerit Βρυτινδηνὸς et Dorice Βρυτινδανός, ut Ἀλαβανδηνός: ΡΙ in Ν mutare non est audacis. Attamen aliud praetuli. Nempe in Mylasensibus titulis n. 2694. 2697. Ταρκονδαρεῖς reperiuntur; ad quam analogiam adscita terminatione Doribus haud insueta έος restitui Βρυτινδαρέος a recto Βρυτινδαρεύς, ut Ταρκονδαρεύς. Loci hi dicti fuerint Ταρκόνδαρα, Βρυτίνδαρα, ut ab urbe Πίναρα Ciliciae fit gentilicium Πιναρεύς. Genitivum ad Φιλοκράτευς relatum defendit n. 2539.

2538.

Rhodi in suburbio Hagio Anargyri ad aedem D. Athanasii, in stylobate, litteris elegantibus; ed. Hammer l. c. ad n. 2526. p. 164. n. 16. Turner Itin. T. III. p. 9. Vidua Inscr. ant. tab. 35, 5. (cf. p. 39.) ex quo formam tituli et litterarum dedi.

ΘΕΥΛΥΤΟΣ
ΘΕΥΛΥΤΟΥ
ΚΑΡΠΑΘΙΟΠΟΛΙΤΑΣ

Θεύλυτος Θευλύτου Καρπαθιοπολίτας.

Cf. Letronn. Journ. des Sav. Aug. 1827. p. 474. de forma Καρπαθιοπολίτας.

2539.

Rhodi in suburbio D. Anastasiae iuxta ostium domus ducis tormentariorum in stylobate, magnis et elegantibus litteris; ed. Vidua ibid. n. 1. (cf. p. 38.).

ΣΩΣΙΔΑΜΟΣΑΙΧΡΩΝΟΣ
ΚΑΘΥΟΘΕΣΙΑΝΔΕΞΕΙΝΙΑΔΑ
ΚΑΡΠΑΘΙΟΠΟΛΙΤΑ

Σωσίδαμος Αἴ[σ]χρωνος, καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ξεινιάδα, Καρπαθιοπολίτα.

Αἴσχρωνος dedit Letronn. l. c. neque opus est scribere Αἰσχρίωνος.

2540.

Rhodi extra urbem in summo vertice collis, qui est in boream ab urbe, in ara rotunda bucranis et sertis ornata; ed. Hammer l. c. p. 165. n. 19. et in tabula aeri incisa p. 78. quam sequor potissimum.

ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΤΙΜΑΣΙΠΟΛΙΟΣ
ΙΑΓΙΟV

Ἀριστίωνος Τιμασιπόλιος [Κ]ασίου?

Hamm. Θασίου, quod ferri non potest, quia Doriensis vir est Aristio, quod patet ex forma nominis patris Τιμασιπόλιος. Iasi civis non potest esse; hic enim dicitur Ἰασεύς, nec Dorice loquuntur Iasenses, licet origine Dores sint.

2541.

Ad portum urbis *Rhodi* in ripa, in ara parva marmorea rotunda, cymatio et quattuor bovinis capitibus sertisque inde dependentibus ornata; titulum mutilum dedit Turner Itin. T. II. p. 14. plenius Vidua Inscr. ant. tab. 34, 2. cf. p. 38.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕ
ΚΥΡΑΝΑΙΕ
ΡΗΕΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀπολλώνιε
Κυραναῖε,
χ]ρη[σ]τὲ χαῖρε.

2542.

Rhodi; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 49. p. 337. et Recherch. d'Antiq. p. 236. (Rei antiq. select. Quaest. p. 498. T. IV. Suppl. Thes. Polen.).

ΤΕΧΝΗΛΥΔΑΓΥΝΑΔΕ
ΧΡΗΣΙΠΟΥΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ

In tres versus divisit Spon. secundo loco.

Τέχνη Λυδά, γυνὰ δὲ Χρησί[μ]ου, χρηστὰ χαῖρε.

Δὲ omitti poterat; solet enim tum potissimum addi post γυνά, ubi patris nomen praecessit. At ΛΥΔΑ non opinor patris nomen continet, sed patriae. Τέχνη, non Τέχνα scriptum, quod mulier Lyda Ionica sive vulgari forma nominis usa est; si Rhodia esset, vocaretur Τέχνα.

2543.

Rhodi ubi 2539. in ara superne mortarii in formam excavata; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 34, 4. cf. p. 38.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΜΑΣΣΑΛΙΟΤΑ

Ἐπαφροδείτου
Μασσαλι[ώ]τα.

2544.

Haud longe ab urbe *Rhodo* in septentrionem, in vico Sandarli, in stylobate marmoreo rotundo, inverso ac mutilo, duobus tantum versibus ex solo emergentibus; ed. Vidua l. c. tab. 37. 2. cf. p. 40.

ΔΩΡΑ
ΜΥΝΔΙΟ...

- - - δῶρα [τοῦ δεῖνος] Μυνδίο[υ γυνά? vel simile.

2545.

Rhodi ad puteum intra magnum portum prope molem, in basi columnae; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 275. Ios. de Hammer l. c. ad n. 2526. p. 166. n. 22. et unice recte Clark. Itin. P. II. S. I. p. 228. Ex hoc Welckerus Syll. ed. nov. p. 191. Nuperrime ex ineditis Richteri schedis dedit Franckius Inscr. Gr. et Lat. Richter. p. 105 sqq. (cf. ibi etiam Add.) qui liber post impressas demum Parias inscriptiones innotuit his in terris: unde eius in Lesbiis potissimum non reperies mentionem factam esse, quam quis exspectet.

ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ
ΤΟΥΛΑΑΓΟΥ
ΠΟΝΤΩΡΕΩΣ
ΗΚΕΙΚΑΙΝΕΙΛΟΥΠΡΟΧΟΑΣΚΑΙΕΠΕΣΧΑΤΟΝΙΝΔΟΝ
ΤΕΧΝΑΣΑΜΦΙΛΟΧΟΙΟΜΕΓΑΚΛΕΟΣΑΦΘΙΤΟΝΑΕΙ

Vs. 2. Hamm. solus ΛΑΤΟΥ: ceteri quod dedi. Carmen ap. Egm. et Hamm. male scriptum, et pudet afferre varietatem; neque opus est variam lectionem Richteri addere.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντωρέως.
Ἥκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδὸν
Τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον ἀεί.

Columna est sepulcralis, vel potius ara opinor sepulcralis, ut reliqua Rhodia monumenta, quae nomen genitivo expressum continent. Aram et basin columnae confusam habes etiam n. 2552. Hominem architectum fuisse non male iudicat Clarkius. Λαάγος est vulgare Λᾶγος inde contractum, nec potest cum Romano ΜΑΑΡΚΟΣ conferri. De Pontorea dixi ad n. 2513. Franckius Ποντωρεῖς putabat tribum Rhodiorum esse; quod si verum esset, in insula *Co* non memoraretur Ποντωρῆϊς, sed illa esset Ῥοδία dicta. Köhlerus noster Act. Soc. Monac. Vol. VI. p. 101. versus hos ab ipso Amphilocho, glorioso homine, factos vel impositos censet; nescio quam vere.

2546.

Ibidem in suburbii domo, in eadem platea ubi n. 2538. Ed. Ios. de Hammer l. c. p. 164. n. 17.

ΧΡΥΣ..ΥΣ
ΑΣ.Ν.ΛΕΥΣ
ΠΟΝΤΟΡΜΙΑΟΣ
ΑΡΑΠΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΥΑΣ

Χρυσ[ο]ῦς [Β]ασ[ιλείδ]ευς Ποντ[ω]ρ[η]ΐ[δ]ος.
[π]αρὰ [τ]οῦ ἀνδρὸς αὐ[τ]ᾶς [τοῦ δεῖνος.
Cf. ad n. 2513. Vs. 2. Ν fuit ΛΕ.

2547.

In *Rhodo* in collis Rodini s. Sümbülli descensu, in ara rotunda lapidis caerulei, bucranis et sertis ornata; ed. Hammer l. c. p. 161. n. 5. Vidua Inscr. ant. tab. 36. 4. cf. p. 40.

ΑΡΧΙΝΟΜΟΣ
ΑΡΧΙΩΝΟΣ
.ΑΜΙΟΣ

Sic Hamm. Vidua vs. 2. ΑΡΧΙΟΝΟΣ, et vs. 3. sine puncto.

Ἀρχίνομος Ἀρχίωνος [Σ]άμιος.

2548.

Rhodi in suburbio Hagio Anargyri ad aedem D. Athanasii, in ara rotunda bucranis et sertis ornata; ed. Hammer l. c. tab. 162. 11. Vidua l. c. tab. 35. 4. cf. p. 39. Ex Hammero Münter antiq. Abhandl. p. 222. Titulus in eadem regione fere ubi n. 2546. repertus est, possitque illius complementum esse. Sed n. 2548. debebat infra n. 2546. positus esse, et n. 2546. supra: itaque si uterque fractura arae divisus esset, bucrana, quae ex Viduae auctoritate in n. 2548. sunt, debebant potius in superiore parte (n. 2546.) esse. Igitur separandi hi tituli sunt.

ΜΑΡΚΟΥΤΟΥΜΑΡΚΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΥΙΟΥΣΕΛΕΥΚΕΩΣ
ΤΩΝΠΡΟΣΤΩΕΥΦΡΑΤΗ

Vs. 1. init. Vid. ΠΑΡΑΤΟΥΤΟΥ; vs. 2. Hamm. Ο pro Ω, Vid. ΑΝΤΟΧΟΥ. Vs. 3. Vid. ΣΕΛΕΥ[Κ]ΕΟΣ (Σελευκέος ferri potuit ut Doricum). Vs. 4. Hamm. ΠΡΟΣΕΥΦΡΑΤΗΝ, Vid. ΠΡΟΣΤΩΕΥΦΡΑ.., quae composui.

Μάρκου τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου Ἀντιόχου υἱοῦ, Σελευκέως τῶν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ.

2549.

In *Rhodo* ibidem ubi n. 2531. ad laevam cisternae in ara simili ac n. 2531. Ed. Hammer l. c. p. 161. n. 7. Vidua l. c. tab. 36, 2. cf. p. 39.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ

Μενεκράτης Σμυρναῖος.

Pessime Hamm. uno versu ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΟ ΣΜΥΟΝΑΤΟΣ. Cave vero hinc scribas ὁ Σμυρναῖος.

2550.

Rhodi extra australem urbis portam, quae Viridis dicitur, in via iuxta coemeterium Turcicum, in ara; ed. Hammer l. c. p. 162. 10. Vidua l. c. tab. 35. 2. cf. p. 39.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΑ
ΣΥΡΑΚΟΣΙΑ

Vs. 1. Hamm. Ι pro secundo Υ.

Εὐφροσύνα Συρακοσία.

2551.

In *Rhodo*, ibidem ubi n. 2547. in parva ara; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 37. 1. cf. p. 40.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΤΕΡΜΕΣΣΕΩΣ
ΚΑΙΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΡΟΔΙΑΣ

Ἀφροδισίου Τερμ[η]σσέως καὶ Ἀντιοχίδος Ῥοδίας.

Termessius hic non ex Pisidia, sed ex vicina Rhodo Termesso s. Telmesso Doridis aut ex Telmesso Lyciae esse videtur, quae etiam Cariae tribuebatur (Steph. Byz. v.) et Rhodiorum subiectis finitima erat. Cf. Mannert. Geogr. T. VI. P. III. p. 175. De scriptura Τερμησσός cf. n. 904.

2552.

Rhodi prope puteum ad navale, in basi columnae, ut ait Hammerus, vel potius, ut Clarkius, in ara eiusdem formae ac n. 2532. Ed. Clark. Itin. P. II. S. I. p. 227. Ios. de Hammer l. c. ad n. 2526. p. 165. n. 20. Leak. Itin. As. p. 224.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥΛΥΣΑΝΔΡΟΥ
ΧΑΛΚΗΤΑΚΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΛΕΑΙΝΙΔΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΚΡΥΑΣΣΙΔΟΣ

Vs. 1. Hamm. init. ΛΥΣΑΝΔΡΟΝ; vs. 2. Hamm. ΤΗΣ pro ΤΑΣ: ΤΑΣ habet Clark. Leakius neutrum. Vs. 3. Leak. quod dedi; Clark. ΚΑΔΔΙΚΙΑ ΤΙΔΑ, Hamm. ΚΑΛΛΥΚΙΑΥΙΑ. Vs. 4. Clark. ΚΡΟ ΑΣΣΙΔΟΣ.

Λυσάνδρου Λυσάνδρου Χαλκήτα, καὶ τᾶς γυναικὸς Κλεαινίδος Καλλικρατίδα Κρυασσίδος.

Et Chalce s. Chalcia insula et Cryassus Cariae Rhodiis parebant.

2553.

In insula *Chalce* s. *Chalcia* in receptaculo aquae inverso; ed. Hammer l. c. p. 185. n. 57.

ΟΛΑΡΝΑΞȣΤΟCΡЄΙΤΟΙC
ΔΙΨѠCΙΝΥΔѠΡΠΟΤΟΝ

Ὁ λάρναξ οὗτος ῥεῖ τοῖς διψῶσιν ὕδωρ ποτόν.

Titulus Byzantinum aevum redolet; nolui tamen eum hoc loco omittere.

SECTIO NONA.

CRETA.

2554.

Hoc marmore, quo pacta *Latiorum* et *Olontiorum* continentur, in agro Cydoniate in *Creta*, haud procul a salinis, rusticus pro mensa olim usus est; in quem id locum navi, saburrae loco opinor, pervenisse credibile est. Id Franc. Molinus, quum Cretae proconsulare imperium teneret, a. 1645. misit Dominico Molino fratri, Senatori Veneto. Apographum Venetiis folio singulari cum aliis quibusdam typis mandatum longe est rarissimum; exemplum ex paucis unum possidebat Io. Meursius, qui apographum edere constituerat Cret. I, XI. p. 42. sed id operi huic postumo non insertum est. Aliud habuit Seldenus, qui de Synedr. II, XI. p. 291. (ed. a. 1679.) partem iurisiurandi (nobis vss. 176-186. usque ad vocem ΠΑΣΑΣ, et ex seqq. pauca verba) edidit, versibus ex arbitrio dispositis: ille vero titulum Venetiis ante annos circiter triginta editum dicit, igitur circa a. 1620. quum Seldenianum opus a. 1650. scriptum sit. Ex Seldeno sed alia instituta versuum distributione habet Reinesius Synt. Inscr. VII, 26. p. 501. ex Reinesio Gutberleth de Myst. Cabir. p. 852. in Poleni Suppl. Thes. T. II. et ex Seldeno ac Reinesio Flamin. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 45. Postremo Chishullus Seldenianum Veneti folii exemplum nactus titulum reddidit in Antt. Asiat. p. 133 sqq. (hinc Barbeyrac. hist. foeder. p. 287.) ita quidem, ut nostri exempli vss. 1-13. minusculis, vss. 14-25. usque ad vocem ΠΟΛΕΩΝ maiusculis, deinceps reliqua omnia exceptis vss. 104-170. qui maiusculis redditi sunt, minusculis exhiberet, nec distinctis usquam nisi fortasse uno loco versuum mensuris. Quae quum ita sint, de forma tituli prorsus non constat; quum tamen una aliqua eligenda esset, et Reinesii divisio versuum eam longitudinem praeberet, ut in singulis essent litterae XX-XXIII, eandemque haberet Chishullus vss. 14. 15. nostri exempli, qui apud eum extra reliquum contextum ita divisi reperiuntur, ut fieri solet, ubi primitivam versuum mensuram exprimere velis; titulum ad Reinesii formam digessi, si supplementa exceperis, litteras XIX-XXV singulis tribuens versibus. Nam Reinesiana forma non videbatur fortuita esse; quamquam unde ille illam habuerit, nescio: nisi antequam Seldeni opus impressum erat, schedas ab illo habuit. Denique ne constat quidem in Veneto

exemplo divisos ex fide lapidis versus esse. Formam litterarum ex fide priorum editorum dedi. De lectione adeo non constat, ut de restitutione desperandum sit. Nam Veneti exempli lectio, quam dedi, ubi eam noram, tantum vss. 14-25. usque ad vocem ΠΟΛΕΩΝ, et ne in his quidem certo, ex maiusculis Chishulli tenetur, dein indidem vss. 104-170. et ex Seldeno vss. 176-186. item ex nota Chishulli vss. 84-90 vel 91. Reliqua omnia, quae ex solis Chishulli minusculis transtulimus, ab hoc correcta sunt, non notata tradita lectione. Nam „miseris modis", ait, „et qui primus exscripsit monumentum, et qui prelo postea paravit, litteras ubique permutando, transponendo, demendo, interserendo, verba atque sensa perturbaverant": quod aliqua ex parte significarat etiam Seldenus: quare ad corrigenda tot et tanta vitia Chishullus sibi profitetur critica severiore utendum fuisse et coniectura pro mente et more ipsius longe audaciore; quod minus aegre ferrem, si quid ipsi, quid veteri editori debeatur, dignoscere liceret. Nunc hoc solum liquet, quae in textu nostro maiusculis expresso uncis inclusa praebuimus, ea a Chishullo profecta esse; sed utrum in his vestigia Veneti exempli secutus sit, an lacunas in eo signatas expleverit, non constat: nisi quod vs. 6. ΔΙΟΣ non potest ex mera coniectura illatum esse, sed debet ex traditis litteris emendando ductum esse. Vss. 3. 8. ubi lineolas (- - -) posui, omisi Chishulli supplementum ut falsum. Ubi punctis signatae lacunae sunt, habet ea Chishullus, credo ex Veneto exemplo. Ubi spatia vacua sine punctis reliqui, ut vss. 10. 101. lacunae manifestae quidem sunt, sed apud Chish. non notatae. Vss. 14. 16. 22. quae minoribus litteris reddidi, sic dedit Chishullus, qui certe vs. 14. haec non potuit ex coniectura ponere.

I.
ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΚΑΙΕΠΙΣΩΤΗ
ΡΙΑΙΣΥΝΕΘΟΝΤΟΛΑΤΙΟΙΚΑΙ
ΟΛΟΝΤΙΟΙΚΑΙ - - - -
ΕΝΛΑΤΩΙΕΠΙΤΩΝΚΟΣΜΩΝΤΩΝ
ΣΥΝΠΥΛΕΡΩΙΤΩΙ . . . .
ΜΗΝΟΣ[ΔΙΟΣ]ΑΛΛΟΣΙΩΤΡΙΑ
ΚΑΙΔΙΕΝΔΕΟΛΟΝΤΙΕΠΙΤΩΝ
- - - - ΣΥΝΣΩΦΡΟΝΙΧΩΙ
ΤΩΙΑΡΙΣΤΙΩΝ[ΟΣΜΗΝΟΣΕ]
ΛΕΥΣΙΝΙΩ ΔΙ[ΦΙΛΩΣ]
ΚΑΙΣΥΜΜΑΧΩΣΑΛΛΑΛΟΙΣΥΠΟ
ΜΕΝΕΙΝΑΠΛΟΩΣΚΑΙΑΔΟΛΩΣ
ΕΙΣΤΟΝΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΚΑΙ
ΑΠ . . . ΚΑΙ . . . . ΑΘΡΟΝΕΣΗΝ
ΚΑΙΤΙΣΚΕΜΒΕΗΕΙΣΤΑΝΤΩΝ
ΛΑΤΙΩΝΧΩΡΑΝΗΑΠΟΤΑΜΝΗ
ΤΑΙΧΩΡΑΣΤΑΣΛΑΤΙΩΝΗΦΡΟΥ
ΡΙΑ . . . . ΛΑΜΒΑΝΗΤΑΙ
. . . . ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΩΣ
ΠΑΝΤΑΣ. . . . . ΠΟΛΕΜΕ
ΟΝΤΑΣΑΠΟΧΩΡΑΣ . . . .
ΩΝΧΩΡΑΝΛΑΜΒΑΝΗΤΑΙ . . . . .
ΟΗΤΑΙ . . . . . . ΑΠΟΦΑΣΙΣ . . .
. . . . ΠΟΛΕΜΙΟΝΠΑΝΤΑ
ΠΟΛΕΩΝΤΩΙΛΑΤΙΩΙΗΤΩΙΟ
ΛΟΝΤΙΩΙΤΩΙΒΩΛΟΜΕΝΩΙ[ΜΕ
ΤΟΧΑΝΗΜΕΝ]ΘΕΙΝΩΝΚΑΙΑΝ
ΘΡΩΠΙΝΩΝΠΑΝΤΩΝΕΝΕΚΑΤΕ
ΡΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΟΙΚΟΣΜΟΙΕΠ
ΑΥΤΩΝΚΟΣΜΟΝΤΩΝΠΕΡΙΟΝΤΩΝ
. . . . ΕΝΘΕΟΔΑΙΣΙΟΙΣΠΑΡΑΓ
ΓΕΛΛΟΝΤΕΣΔΕΙΝΤΕ[ΑΛΛΑΛΟΙΣ]
ΠΕΜΠΕΙΝΚΑΠΟΤΕΜΕΛΛΩΝΤΙΑ
ΝΑΓΙΝΩΣΚΕΝΤ[ΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΚΑΙ]
ΤΑΣΑΓΕΛΑΣΕΞΟΡΚΙΖΕΝΕΙΔΕ
ΜΗΕΞΟΡΚΙΖΟΝΤΙΟΙΛΑΤΙΟΙ
ΚΟΣΜΟΙΗΜΗΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΝΤΙ
ΕΠΙΤΑΝΑΝΑΓΝΩΣΙΝΤΑΣΣΥΝΘΗ
ΚΑΣΗΜΗΑΝΑΓΝΩΟΝΤΙΑΠΟΤΕΙ
ΣΑΝΤΩΝΟΚΟΣΜΟΣΕΚΑΣΤΟΣΑΡ
ΓΥΡΙΩΣΤΑΤΗΡΑΣΕΚΑΤΟΝΤΟΙΣ
ΟΛΟΝΤΙΟΙΣΩΣΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙ
ΟΙΟΛΟΝΤΙΟΙΕΙΜΗΕΞΟΡΚΙΖΟΝ
ΤΙΤΑΣΑΓΕΛΑΣΗΜΗΠΑΡΑΓΓΕ
ΛΛΟΝΤΙΗΜΗΑΓΝΩΟΝΤΙΤΑΝ
ΣΥΝΘΗΚΑΝΑΠΟΤΕΙΣΑΝΤΩΝΟ
ΚΟΣΜΟΣΕΚΑΣΤΟΣΑΡΓΥΡΙΩΣΤΑ
ΤΗΡΑΣΕΚΑΤΟΝΤΟΙΣΛΑΤΙΟΙΣ
ΕΙΚΑΚΟΣΜΟΣΕΛΘΗΙΛΑΤΙΟΣ
ΕΙΣΟΛΟΝΤΑΗΟΛΟΝΤΙΟΣΕΣΛΑ
ΤΩΝΤΟΤΕΕΣΤΕΠΡΥΤΑΝΗΙΟΝ
ΚΑΙΑΝΔΡΗΙΟΝΕΣΠΟΜΠΑΝΕΡ
ΠΩΝΤΙΑΙΔΕΠΛΕΟΝΕΣΕΡΠΟΙ
ΕΝΛΑΤΙΟΙΚΟΣΜΟΙ[ΕΣΟΛΟΝΤΑΗ]
ΟΛΟΝΤΙΟΙΕΣΛΑΤΩΝΠΑΡΕΤΕ
ΡΟΝΗΣΘΩΝΟΠΗΙΚΑΙΙΔΙΩΤΑΙ
ΕΠΙΟΝΤΩΝΟΙΠΡΕΙΓΙΣΤΟΙΟΙ
ΕΠΙΕΥΝΟΜΙΑΣΟΙΕΚΑΤΕΡΟΙΕ
ΡΕΥΝΕΟΝΤΕΣΚΑΙΡΥΘΜΙΖΟΝ
ΤΕΣΤΩΣΠΑΡΑΤΩΣΑΥΤΩΣΚΑΙ
ΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΧΡΗΜΕΝΟΙΕΝ
ΔΕΤΑΙΟΔΩΙΤΑΣΞΕΝΙΚΑΣΘΟΙ
ΝΑΣΑΙΔΕΤΙΣΤΙΝΑΑΔΙΚΗ
ΣΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΣΤΑΙΣΟΔΟΙΣ
ΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΕΞΑΠΛΑΤΑΠΡΟΣ
ΤΑΛΛΑΔΕΚΑΙΔΙΚΑΩΣΙΟΙΚΡΙ
ΤΑΙΚΑΙΕΠΙΓΑΜΙΑΣΑΛΛΑΛΟΙΣ
ΚΥΡΙΟΝΔΗΜΕΝΤΟΝΤΕΛΑΤΙΟΝ
ΕΝΟΛΟΝΤΙΠΟΤΙΤΟΝΟΛΟΝΤΙ
ΟΝΚΑΙΟΛΟΝΤΙΟΝΕΝΛΑΤΩΙ
ΠΟΤΙΤΟΝΛΑΤΙΟΝΚΑΙΠΩΛΕ
ΟΝΤΑΔΙΑΤΑΧΡΕΩΨΙΑΚΑΙΩΝΕ
ΟΜΕΝΟΝΚΑΙΔΑΝΕΙΖΟΝΤΑΚΑΙ
ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΣΥΝΑΛΛΑΤΤΟΝΤΑΚΑΤΑ
ΤΩΣΤΑΥΤΑΙΝΟΜΩΣΤΩΣΕΚΑΤΕ
ΡΗΙΚΕΙΜΕΝΩΣΕΡΠΟΝΤΩΝΔΕ
ΕΣΤΑΣΕΟΡΤΑΣΟΙΜΕΝΛΑΤΙΟΙ
ΕΣΟΛΟΝΤΑΕΣΤΑ[ΘΕΟ]ΔΑΙΣΙΑ
ΚΑΙΕΣΤΑΡΡΗΤΑ . . . ΩΣΑΥΤΩΣ
ΔΕΚΑΙΟΛΟΝΤΙΟΙ[ΕΣΛΑΤΩΝ]
ΕΝΤΑΙΣΘΥΣΙΑΙΣΜΑΛΑΤΩΝ
ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΩΝΕΙΔΕΤΙΚΑΙΔΟ
ΞΗΙΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΚΟΛΕΥΣΑΙΕ
ΝΑΙΣΙΜΟΝΕΣΘΩΝΕΠΙΓΡΑ
ΨΑΙΟΤΙΔΑΝΚΕΞΕΛΘΙΕΝ
ΜΗΤΕΕΝΟΡΚΟΝΜΗΤΕΕΝΟΙΝΟΝ
ΜΗΕΠΙΓΡΑΨΙΕΝΟΙΝΟΝΚΑΙΕΝ
ΟΡΚΟΝΕΙΜΕΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕ
ΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΤΑΥΤΑΝΕΝ
ΟΙΝΟΝΤΑΝΘΕΜΕΝΕΚΑΤΕΡΟΙ
ΕΝΤΑΙΙΔΙΑΙΠΟΛΕΙΟΙΔΕΛΑΤΙΟΙ
ΕΝΤΩΙΝΑΩΙΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΚΑΙ
ΟΛΟΝΤΙΟΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΩ
ΖΗΝΟΣΤΩΤΑΛΛΑΙΩΘΕΜΕΝΔΕ
ΚΑΙΑΛΛΑΝΣΤΑΛΑΝ[ΚΟΙΝΑΙ]
ΜΕΝΕΝΚΝΩΣΩΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙ
ΤΩΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΩΔΕΛΦΙΝΙΩ

ΚΑΙΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝ...
ΕΝΕΚΑΤΕΡΑΙΠΟΛΕΙΕΝΤΩΙΙΕ
ΡΩΙΤΑΣ....
ΠΑΝΛΟΓΙΟΝΤΩΝΔΡΑΠΕΤΙΚΩΝ
ΣΩΜΑΤΩΝ
II. ΟΡΟΙΤΑΣΛΑΤΙΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΑΠΟΘΑΛΑΣΣΑΣΑΜΠΟΤΑΜΟΝΤΟΝ
....ΚΑΙΕΠΙΤΩΣΕ...ΕΠΙΤΑΝ
ΥΠΠΑΓΡΑΝΚΗΣΤΟΝΒΕΓΚΑΣΟΝ
ΚΑΙΑΠΟΤΑΣΕΠΙΤΟΛΑΣΤΩΒΕΓ
ΚΑΣΩΕΚΤΑΣΠΕΤΡΑΣΠΕΡΙΑΜ
ΠΕΤΙΞΕΣΤΑΝΑΛΛΑΝΠΕΤΡΑΝ
ΑΙΑΤΑΙΝΙΑΠΑΡΑΤΕΡΩΚΑΙ
ΤΟΥΤΩΤΩΕΠΙΤΑΣΚΕΦΑΛΑΣ
ΤΑΝΝΑΠΑΝΤΩΣΕΡΕΙΠΙΩΝΑΣ
ΜΕΣΑΣΕΣΤΑΝΚΕΦΑΛΑΝΤΑΝ
ΕΠΑΝΩΤΩΕΡΜΑΚΑΙΠΕΡΙΑΜ
ΠΕΤΙΞΕΠΙΤΟΑΝΤΡΟΝ....
ΚΑΙΕΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΔΙΑΛΑ
ΞΟΝΑΜΠΕΤΙΞΕΠΙΤΟΑΝΤΡΟΝ
....ΑΓΟΥΣΑΝΚΗΣΤΟΝΘΙΝΟ
ΜΑΡΟΝΚΗΣΤΑΝΚΕΦΑΛΑΝΚΑΤΩ
ΤΩΚΝΑΦΩΚΑΙΤΟΥΤΩΕΣΤΑΝΠΕ
ΤΡΑΝΕΣΤΟΝΠΑΧΥΝΑΜΟΝΕΣΤΑΝ
ΣΚΟΠΑΝΚΑΙΤΟΥΤΩΕΠΙΤΟΕΞΕΔΡΙ
ΟΝΤΟΚΑΤΑΝΟΤΙΑΙΟΝΚΑΙΕΝΤΙ
ΚΑΙΕΣΤΑΝΚΑΤΩΑΛΙΚΑΝΚΗΣ
ΤΑΝΕΠΑΝΩΩΙΑΝΤΑΣΠΕΤΡΑΣ
ΚΗΣΤΟΝΡΟΙΝΟΠΑΚΗΣΤΑΝΥΠ
ΠΑΣΙΑΝΚΗΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΑΓΟΥ
ΣΑΝΕΠΙΑΚΙΜΙΝΚΑΙΕΣΙΑΛΚΕ
ΤΑΣΕΠΙΤΩΣΚΩΡΗΤΑΣΚΑΙΑΝ
ΕΛΛΗΝΕΣΤΟΝΚΟΛΟΝΑΔΩΡΙΣΙ
ΚΗΣΤΑΝΗΥΜΝΗΤΑΛΛΑΚΗΣΣΩ
ΡΟΣΑΝΚΗΣΤΑΝΟΔΟΝΚΗΠΙΤΑΝ
ΛΙΜΝΑΝΚΗΣΤΑΝΔΗΡΑΔΑΚΗΣ
ΤΟΝΑΡΚΕΔΡΟΕΝΤΑΚΗΠΙΔΙΟΣ
ΑΚΡΟΝΚΗΠΙΔΩΡΗΙΑΝΚΗΣΚΥΡ
ΤΟΡΑΞΟΝΚΗΣΤΟΝΚΑΤΑΒΑΘ
ΜΟΝΚΑΙΠΕΡΙΑΜΠΕΤΙΞΕΙΣΤΟΝ
ΣΠΙΝΟΕΝΤΑΚΗΣΤΑΝΣΥΝΟΝΙ
ΑΝΚΗΣΤΟΝΑΡΑΚΑΚΗΣΧΑΜΒΡΙ
ΤΡΑΣΟΝΑΝΑΩΡΡΕΙΕΣΤΩΣΠΡΙ
ΝΟΕΣΣΑΣΚΗΣΤΑΝΔΗΤΑΛΛΑΝ
ΚΗΣΤΟΝΠΕΡΙΣΤΕΡΙΩΝΑΚΑΙ
ΠΕΡΙΑΜΠΕΤΙΞΑΙΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΑΙΚΗΣΔΑΝΙΠΑΣΟΝΚΑΙΕΣ
ΤΑΝΑΙΓΥΡΟΝΑΙΑΙΣΤΕΦΑΝΑΙ
ΚΗΣΔΑΝΙΠΑΣΟΝΕΣΠΑΜΦΥΡΙΑ
ΣΟΝΕΣΤΑΝΛΙΜΝΑΝΚΗΣΤΑΝΟ
ΔΟΝΤΑΝΔΑΜΟΣΙΑΝΚΗΣΤΟΝ
ΕΠΑΘΕΝΤΑΚΑΤΑΡΑΧΙΝΕΣΣΥ
ΑΦΝΑΣΤΑΣΑΝΩΚΑΙΚΑΤΑΠΟΤΑ
ΜΟΝΕΣΚΟΡΔΩΙΛΑΝΚΑΙΔΙΑΡΑ
ΧΙΝΕΣΛΑΓΙΝΑΠΥΤΟΝΕΠΙΤΟ
ΑΝΤΡΟΝΚΗΣΚΑΛΛΙΟΡΑΣΟΝΕ
ΠΙΤΟΑΝΤΡΟΝΚΗΣΜΕΤΑΛΛΑΠΥ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΝΠΟΤΑΜΟΝΚΑΝΤΙ
ΟΝΡΟΟΝΕΠΙΤΟΣΤΙΩΤΙΟΝΚΑΙ
ΤΩΔΕΑΝΡΑΧΙΝΕΠΙΤΟΝΑΧΑ
ΜΑΝΤΑ
III. ΟΡΟΙΛΑΤΙΩΝΠΟΤΙΟΛΟΝΤΙΩΣ
ΑΠΟΘΑΛΑΣΣΑΣΕΣΠΛΥΜΟΝΑΝΡΑ
ΧΙΝΕΠΙΤΟΑΡΧΑΙΟΝΑΦΡΟΔΙΣΙ
ΟΝΚΑΙΤΟΥΤΩΩΣΤΩΔΕΡΕΩΘΗΝΩ
ΤΩΤΕΜΕΝΕΟΣΟΙΟΡΟΙΦΙΕΣΤΑΝ
ΔΩΡΕΑΝ...ΕΧΟΝΤΕΣΚΗΣΤΑΝ
ΑΙΡΕΠΩΚΗΣΤΑΝΠΡΥΜΝΙΤΙΣ
ΣΑΝΚΗΠΙΤΗΣΚΑΛΟΛΑΚΚΗΣ
ΤΑΝΠΕΡΙΒΑΣΙΝΚΗΣΑΡΧΕΛΑΡ
ΚΑΝΕΣΤΑΝΔΗΡΑΔΑΕΠΑΡΤΙΩΝ
ΠΡΙΝΩΝΚΗΣΤΟΝΑΧΑΜΑΝΤΑ
IV. ΟΜΩΣΑΙΤΩΣΛΑΤΙΩΣΤΟΙΣΟΛΟΝ
ΤΙΟΙΣΚΑΙΤΩΣΟΛΟΝΤΙΩΣΤΟΙΣ
ΛΑΤΙΟΙΣΤΟΝΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΝΟΡΚΟΝ
ΟΡΚΟΣΛΑΤΙΩΝ
ΟΜΝΕΩΤΑΝΕΣΤΙΑΝΚΑΙΤΟΝ
ΖΗΝΑΤΟΝΚΡΗΤΟΓΕΝΙΑΚΑΙΤΑΝ
ΗΡΑΝΚΑΙΤΟΝΖΗΝΑΤΟΝΤΑΛ
ΛΑΙΟΝΚΑΙΤΟΝΠΟΣΕΙΔΑΝΚΑΙ
ΤΑΝΑΜΦΙΤΡΙΤΑΝΚΑΙΤΑΝΧΑ
ΤΩΝΚΑΡΤΕΜΙΝΚΑΙΑΡΕΑΚΑΙ
ΤΑΝΑΦΡΟΔΙΤΗΝΚΑΙΤΑΝΕΛΕΥ
ΣΙΝΑΝΚΑΙΤΑΝΒΡΙΤΟΜΑΡΤΙΝ
ΚΑΙΕΡΜΑΝΚΑΙΚΩΡΗΤΑΣΚΑΙ
ΝΥΜΦΑΣΚΑΙΤΩΣΑΛΛΟΣΙΩΣ
ΠΑΝΤΑΣΚΑΙΠΑΣΑΣΗΜΑΝΕΓΩ
ΤΟΙΣΟΛΟΝΤΙΟΙΣΕΜΜΕΝΙΩΕΝ
ΤΑΙΦΙΛΙΑΙΚΑΙΣΥΜΜΑΧΙΑΙ
ΚΑΙΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΟΡΚΟΙΣΕΜΜΕΝΙΩΚΑΙΒΟΑΘΗ
ΣΙΩΑΠΛΟΩΣΚΑΙΑΔΟΛΩΣΚΑΙ
ΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΚΑΙΕΙΤΙΣΚΑΠΟΛΕΜΕΩΝΟΛΟΝ
ΤΙΟΙΣΗΕΦΕΡΠΗΙΕΠΙΠΟΛΙΝ
ΗΕΠΙΧΩΡΑΝΗΕΠΩΡΕΙΑΗΛΙΜΕ
ΝΑΣΤΩΣΤΩΝΟΛΟΝΤΙΩΝΚΑΙΟΥ
ΠΡΟΛΕΙΨΙΩΟΥΤΕΕΝΠΤΟΛΕΜΩΙ
ΟΥΤΕΕΝΕΙΡΗΝΑΙΑΛΛΕΜΜΕΝΙΩ
ΕΝΤΟΙΣΣΥΓΚΕΙΜΕΝΟΙΣΟΡ
ΚΟΙΣΔΙΚΑΣΤΕΚΑΙΠΡΑΞΕΙΣ
ΔΙΔΩΣΑΙΚΑΘΩΣΚΑΙΣΥΝΘΕΟΜΕ
ΘΑΕΥΟΡΚΕΟΝΤΙΜΕΝΗΜΕΝΠΟΛ
ΛΑΚΑΙΑΓΑΘΑΕΦΟΡΚΕΟΝΤΙΔΕ
ΤΑΕΝΑΝΤΙΑ
ΟΡΚΟΣΟΛΟΝΤΙΩΝΟΑΥΤΟΣ
V. ΕΠΙΚΟΣΜΩΝΜΕΝΤΩΝΣΥΝΜΑΙ
ΝΑΙΩΙΤΩΧΑΙΡΝΗΤΑΔΑΜΗΝΟΣ
ΕΤΕΩΘΕΡΜΟΛΑΙΩΔΕΚΑΤΑΙΕΝ
ΔΕΟΛΟΝΤΙΕΠΙΤΩΝΣΥΝΚΡΑΤΙ
ΝΩΙΤΩΑΡΙΣΤΟΝΥΜΩΜΗΝΟΣΗ
ΡΑΙΩΔΕΚΑΤΑΙΕΔΟΞΕΛΑΤΙ
ΟΙΣΚΑΙΟΛΟΝΤΙΟΙΣΚΟΙΝΑΙ
ΒΩΛΕΥΣΑΜΕΝΟΙΣΠΡΟΣΘΕΜΕΝ
ΠΡΟΣΤΑΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΣΥΜΜΑ
ΧΙΑΝΚΑΙΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΛΛΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ
ΤΑΓΕΓΟΝΟΤΑΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙ
ΚΑΙΤΑΝΥΝΔΟΞΑΝΤΑΠΡΟΣΓΡΑ
ΨΑΙΠΡΟΣΤΑΣΠΡΟΥΠΑΡΧΩΣΑΣ
ΑΥΤΟΙΣΣΤΑΛΑΣΧΡΗΣΙΜΑΟΝ
ΤΑΚΑΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΟΠΩΣΜΑΛ
ΛΟΝΑΥΞΗΤΑΙΑΦΙΛΙΑ

Varietas lectionis ex genuino fonte ducta nulla est; tantum vs. 202. Seld. refert lectionem **ΕΠΙΟΡΚΟΥΝΤΙ**, et vs. 203. **ΕΦΟΡΚΟΥΝΤΙΤΑΕΝΑΝΤΙΑ**: quae quum fortasse Seldeni incuriae tribuenda sint, retinui Chishulliana. Idem vs. 185. in nota habet **ΑΛΛΩΣΙΩΣ**.

I. Ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ, συνέθοντο Λάτιοι καὶ Ὀλόντιοι καὶ [συνευδόκησαν, ἐν μ]ὲν Λατῷ ἐπὶ τῶν Κόσμων τῶν σὺν Πυλέρῳ τῷ - - - μηνὸς - - - σίω τριακάδι, ἐν δὲ Ὀλόντι ἐπὶ τῶν [Κόσμων τῶν] σὺν Σωφρονίχῳ τῷ Ἀριστίων[ος, μηνὸς Ἐ]λευσινίω [τριακά]δι· [φίλως] καὶ συμμάχως ἀλλάλοις ὑπομένειν ἁπλόως καὶ ἀδόλως εἰς τὸν πάντα χρόνον, καὶ [τὸν] α[ὐτὸν φίλον] καὶ [ἐχ]θρὸν ἔ[ξε]ν· καἴ τίς κ᾽ ἐμβέῃ εἰς τὰν τῶν Λατίων χώραν, ἢ ἀποτάμνηται χώρας τᾶς Λατίων, ἢ φρούρια [τὰ Λατίων] λαμβάνηται, [βοαθησίειν] ἀπ[ρ]οφασίστως πάντας [Ὀλοντίως] πολεμέοντας ἀπὸ χώρας. [εἴ τίς κα Ὀλοντί]ων χώραν λαμβάνηται [ἢ Ὀλοντίοις ἐπίθ]ηται? [βοαθησίειν] ἀπ[ρ]οφασίσ[τως Λατίως] πολεμίον[τας] πάντα[ς ἀ]πὸ [χ]ώ[ρας]? τῷ Λατίῳ ἢ τῷ Ὀλοντίῳ τῷ βωλομένῳ [μετοχὰν ἦμεν] θείνων καὶ ἀνθρωπίνων πάντων ἐν ἑκατέρᾳ τᾷ πόλει. οἱ Κόσμοι ἐπ᾽ αὐτῶν κοσμόντων [κατ᾽] ἐ[ν]ι[αυ]τ[ὸ]ν [τὰν συνθήκαν ἀναγινωσκόντων καὶ τὰς ἀγέλας ἐξορκιζόντων] ἐν Θεοδαισίοις παραγγέλλοντες· δεῖν τε [ἀλλάλοις] πέμπε[ν, αἴ] κά ποτε μέλλωντι ἀναγινώσκεν τ[ὰν συνθήκαν] καὶ τὰς ἀγέλας ἐξορκίζεν. εἰ δὲ μὴ ἐξορκί[ξ]οντι οἱ Λάτιοι Κόσμοι, ἢ μὴ παραγγελ[έ]οντι ἐπὶ τὰν ἀνάγνωσιν τᾶς συνθήκας, ἢ μὴ ἀναγνώοντι, ἀποτεισάντων ὁ Κόσμος ἕκαστος ἀργυρίω στατῆρας ἑκατὸν τοῖς Ὀλοντίοις· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ Ὀλόντιοι, εἰ μὴ ἐξορκί[ξ]οντι τὰς ἀγέλας, ἢ μὴ παραγγελ[έ]οντι, ἢ μὴ [ἀν]αγνώοντι τὰν συνθήκαν, ἀποτεισάντων ὁ Κόσμος ἕκαστος ἀργυρίω στατῆρας ἑκατὸν τοῖς Λατίοις. εἴ κα Κόσμος ἔλθῃ Λάτιος εἰς Ὀλόντα, ἢ Ὀλόντιος ἐς Λατῶν, τότε ἔς τε πρυτανήϊον καὶ ἀνδρήϊον ἐς πομπὰν ἑρπ[ό]ντ[ων]· αἰ δὲ πλέονες ἕρποιεν Λάτιοι Κόσμοι [ἐς Ὀλόντα, ἢ] Ὀλόντιοι ἐς Λατῶν, παρ᾽ ἕ[να ἑκά]τερον? ἥσθων ὅπῃ καὶ ἰδιῶται. ἐπιόντων οἱ πρείγιστοι οἱ ἐπὶ εὐνομίας οἱ ἑκάτεροι ἐρευνέοντες καὶ ῥυθμίζοντες τὼς παρὰ τὼς αὐτώς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα χρήμενοι, ἐν δὲ τᾷ ὁδῷ τὰς ξενικὰς θοίνας· αἰ δέ τίς τινα ἀδικήσαι ἐν ταύταις ταῖς ὁδοῖς, ἀποτεισάτω ἕξαπλα τὰ πρόσ[τιμα]. τἄλλα δὲ καὶ δικαῶσι οἱ κριταί, καὶ ἐπιγαμίας ἀλλάλοις. κύριον δ᾽ ἦμεν τόν τε Λάτιον ἐν Ὀλόντι ποτὶ τὸν Ὀλόντιον, καὶ Ὀλόντιον ἐν Λατῷ ποτὶ τὸν Λάτιον, καὶ πωλέοντα διὰ τὰ χρεώψια καὶ ὠνεόμενον, καὶ δανείζοντα καὶ δανειζόμενον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα συναλλάττοντα κατὰ τὼς ταύτᾳ νόμως τὼς ἑκατέρῃ κειμένως. ἑρπόντων δὲ ἐς τὰς ἑορτὰς οἱ μὲν Λάτιοι ἐς Ὀλόντα ἐς τὰ [Θεο]δαίσια καὶ ἐς τἄῤῥητα [ἱερά]· ὡσαύτως δὲ καὶ Ὀλόντιοι [ἐς Λατὼν] ἐν ταῖς θυσίαις μάλα τῶν νομιζομένων. εἰ δέ τί κα δόξῃ ταῖς πόλεσι [βω]λευσα[μ]έναις [χρήσ]ιμον † εἶμεν ἐπιγράψαι, ἔνοινον καὶ ἔνορκον ἔσ[τ]ω· ὅ,τι δ᾽ ἂν [ἢ] ἐξέλ[ο]ιεν [ἢ] μὴ ἐπιγράψ[α]ι[εν], μήτε ἔνορκον μήτε ἔνοινον. † ἀναγράψαι δὲ τὰν συνθήκαν ταύταν [ἐς στάλας δύο, καὶ μίαν ταυ]τᾶν θέμεν ἑκάτεροι ἐν τᾷ ἰδίᾳ πόλει, οἱ [μ]ὲ[ν] Λάτιοι ἐν τῷ ναῷ [τῶ] Ποσειδῶνος, καὶ Ὀλόντιοι ἐν τῷ ἱερῷ τῶ Ζηνὸς τῶ Ταλλαίω. θέμεν δὲ καὶ ἄλλαν στάλαν [κοινᾷ, καὶ ἀναθέ]μεν ἐν Κνωσῷ ἐν τῷ ἱερῷ τῶ Ἀπόλλωνος τῶ Δελφινίω, καὶ τὰν συνθήκαν [ἀναγράψαι?] ἐν ἑκατέρᾳ [τᾷ] πόλει ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς - - - [καὶ ἐς τὸ] πανλόγιον τῶν δραπέτικῶν σωμάτων.

II. Ὅροι τᾶς Λατίων πόλεως.

Ἀπὸ θαλάσσας ἂμ ποταμὸν τὸν - - - καὶ ἐπὶ τὼς Ε - - - [καὶ] ἐπὶ τὰν Ὑππάγραν, κἠς τὸν Βέγκασον, καὶ ἀπὸ τᾶς ἐπιτολᾶς τῶ Βεγκάσω ἐκ τᾶς πέτρας περιαμπέτιξ ἐς τὰν ἄλλαν πέτραν, ᾇ ἁ ταινία παρ᾽ ἁτέρω, καὶ τούτω ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τᾶν ναπᾶν, τὼς Ἐρειπιῶνας μέσ[ω]ς, ἐς τὰν κεφαλὰν τὰν ἐπάνω τῶ Ἑρμᾶ, καὶ περιαμπέτιξ ἐπὶ τὸ ἄντρον - - - καὶ ἐς τὰν ὁδὸν τὰν διά[μ]αξον ἀμπέτιξ ἐπὶ τὸ ἄντρον - - - ἄγουσαν, κἠς τὸν Θινόμαρον, κἠς τὰν κεφαλὰν κάτω τῶ Κνάφω, καὶ τούτω ἐς τὰν πέτραν, ἐς τὸν Παχύναμον, ἐς τὰν Σκοπάν, καὶ τούτω ἐπὶ τὸ ἐξέδριον τὸ κατανοτιαῖον κα[τ]έν[αν]τι? καὶ ἐς τὰν κάτω ἁλικάν, κἠς τὰν ἐπάνω ὤϊαν τᾶς πέτρας, κἠς τὸν [Β]οίνοπα, κἠς τὰν Ὑππασίαν, κἠς τὰν ὁδὸν τὰν ἄγουσαν ἐπὶ Ἄκιμιν, καὶ ἐς Ἰαλκέτας ἐπὶ τὼς Κωρῆτας καὶ ᾇν᾽ Ἑλλῆν ἐς τὸν κολ[ων]ὸν Δωρ[ήϊον?], κἠς τὰ ν . . . [μέ]ταλλα? κἠς Σωρόσαν, κἠς τὰν ὁδόν, κἠπὶ τὰν λίμναν, κἠς τὰν Δηράδα, κἠς τὸν Ἀρκε[υθ]όεντα, κἠπὶ Διὸς ἄκρον, κἠπὶ Δωρηΐαν, κἠς Κυρτόραξον, κἠς τὸν Καταβαθμόν, καὶ περιαμπέτιξ εἰς τὸν Σπινόεντα, κἠς τὰν Συνο[ρ]ίαν? κἠς τὸν Ἄρακα, κἠς Χαμβρίτρασον, ᾇ [προ]ῤῥεῖ ἐς τ[ὰ]ς Πρινοέσσας, κἠς τὰν Δητάλλαν, κἠς τὸν Περιστεριῶνα, καὶ περιαμπέτιξ ᾇ αἱ στεφάναι, κἠς Δανίπασον, καὶ ἐς τὰν Αἴγ[ι]ρον, ᾇ αἱ στεφάναι, κἠς Δανίπασον ἐς Παμφυρίασον ἐς τὰν λίμναν, κἠς τὰν ὁδὸν τὰν δαμοσίαν, κἠς τὸν . . . [ό]εντα κατὰ ῥάχιν ἐς Συάφνας τὰς ἄνω, καὶ κατὰ ποταμὸν ἐς Κορδωΐλαν καὶ διὰ ῥάχιν ἐς Λαγινάπυτον ἐπὶ τὸ ἄντρον, κἠς Καλλιόρασον ἐπὶ τὸ ἄντρον, κἠς Μεταλλάπυτον ἐπὶ τὸν ποταμὸν Κάντιον ῥόον, ἐπὶ τὸ Στιώτιον, καὶ τῶδε ἂν ῥάχιν ἐπὶ τὸν Ἀχάμαντα.

III. Ὅροι Λατίων ποτὶ Ὀλοντίως.

Ἀπὸ θαλάσσας ἐς Πλυμὸν ἂν ῥάχιν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον Ἀφροδίσιον, καὶ τούτω ὡς τῶ [γ]έῤ[ῥ]ω [τ]ήνω τῶ τεμένεος οἱ ὅροι [ο]ἱ ἐς τὰν Δωρ[ηΐ]αν [προ]έχοντες? κἠς τὰν Αἰρεπώ, κἠς τὰν Πρυμνίτισσαν, κἠπὶ τ[ᾶ]ς Καλολάκκ[α]ς τὰν περίβασιν, κἠς Ἀρχελά[κ]καν, ἐς τὰν Δηράδα ἐπ᾽ ἀρτίων πρίνων, κἠς τὸν Ἀχάμαντα.

IV. Ὀμ[ό]σαι τὼς Λατίως τοῖς Ὀλοντίοις καὶ τὼς Ὀλοντίως τοῖς Λατίοις τὸν ὑπογεγραμμένον ὅρκον.

Ὅρκος Λατίων.

Ὀμν[ύ]ω τὰν Ἑστίαν καὶ τὸν Ζῆνα τὸν Κρηταγενία, καὶ τὰν Ἥραν, καὶ τὸν Ζῆνα τὸν Ταλλαῖον, καὶ τὸν Ποσειδᾶν, καὶ τὰν Ἀμφιτρίταν, καὶ τὰν [Λ]ατῶν, κἄρτεμιν, καὶ Ἄρεα, καὶ τὰν Ἀφροδίτ[α]ν, καὶ τὰν Ἐλευσίναν καὶ τὰν Βριτόμαρτιν,

καὶ Ἑρμᾶν, καὶ Κωρῆτας, καὶ Νύμφας, καὶ τὼς ἄλλ[ως] σιὼς πάντας καὶ πάσας· ἦ μὰν ἐγὼ τοῖς Ὀλοντίοις ἐμμενίω ἐν τᾷ φιλίᾳ καὶ συμμαχίᾳ καὶ ἰσοπολιτείᾳ, καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμενίω, καὶ βοαθησίω ἁπλόως καὶ ἀδόλως καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν· καὶ εἴ τίς κα πολεμέων Ὀλοντίοις ἢ ἐφέρπῃ ἐπὶ πόλιν ἢ ἐπὶ χώραν ἢ ἐπ᾽ ὠρεῖα ἢ λιμένας τὼς τῶν Ὀλοντίων; [πολεμησίω ἀπὸ χώρας?] καὶ οὐ προλειψίω οὔτε ἐν πτολέμῳ οὔτε ἐν εἰρ[ά]νᾳ, ἀλλ᾽ ἐμμενίω ἐν τοῖς συγκειμένοις ὅρκοις, δίκας τε καὶ πράξεις διδωσ[ίω], καθὼς καὶ συν[εθ]όμεθα. εὐορκέοντι μὲν ἦμεν πολλὰ καὶ ἀγαθά, ἐφορκέοντι δὲ τὰ ἐναντία.

Ὅρκος Ὀλοντίων ὁ αὐτός.

V. · · Ἐπὶ Κόσμων μὲν τῶν σὺν Μαιναίῳ τῶ Χ[ε]ρνητάδα, μηνὸς ἐ[ν Λα]τ[ῷ]? Θερμολαίω δεκάτᾳ, ἐν δὲ Ὀλόντι ἐπὶ τῶν σὺν Κρατίνῳ τῶ Ἀριστ[ω]νύμω, μηνὸς Ἡραίω δεκάτᾳ, ἔδοξε Λατίοις καὶ Ὀλοντίοις κοινᾷ βωλευσαμένοις προσθέμεν πρὸς τὰν φιλίαν καὶ συμμαχίαν καὶ ἰσοπολιτείαν καὶ πρὸς τἄλλα φιλάνθρωπα τὰ γεγονότα ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ νῦν δόξαντα προσγράψαι πρὸς τὰς προϋπαρχώσας αὐτοῖς στάλας, χρήσιμα ὄντα καὶ συμφέροντα, ὅπως μᾶλλον αὔξηται ἁ φιλία.

\- - - - - -

\- - - - - -

Quam incerta huius tituli lectio sit, colligas ex iis, quae in lemmate dixi. Neque emendationi eius suffecit Chishullus nec quidquam praestitit ab ulla parte; qui quum in Teiis Cretensium decretis nihil monito lectore multa in peius mutaverit, non melius in hoc titulo versatus fuerit; id quod etiam exempla vs. 84 sqq. et vs. 177 sqq. monstrant: sed quid in quoque novarit, non potest discerni, nisi certiora habeantur apographa. Quod ut in ceteris rebus, ita in dialecto diiudicanda magnam affert consilii inopiam: quo magis operam dedi, ut consultis fidelioribus exemplis quidquid ad dialectum illustrandam ex titulis conferri potest, componerem. Quum vero de singulis iudicari non possit, nisi conferendis omnibus titulis normas prius constitueris, commodum visum est statim initio huius tituli de *dialecto* disputare, ut deinceps, ubi ad singula pervenissemus, huc possemus lectorem remittere. Et ex iis quidem titulis, qui in Creta reperti sunt, tantum quattuor priores, n. 2554 – 2557. antiquioris sermonis plura documenta praebent; inter quos n. 2554. qui est *Latiorum et Olontiorum*, videtur plurima singularia certe olim continuisse, a Chishullo obscurata, n. 2557. autem, qui est *Allariotarum*, ad communem sermonem propius quam reliqui accedit; mediae indolis est n. 2555. *Hierapytnius*, et n. 2556. *Hierapytniorum et Priansiorum*. Ex ceteris, n. 2558 sqq. pauca petieris, quae non neglexi. Sed in Teiis titulis Cretica decreta extant duodecim, quae simul consulenda fuerunt; in quibus et ipsis dialectus magnopere variat, licet omnia eiusdem aetatis, immo eiusdem fere anni sint. Horum igitur deinceps formas una componam, non ex Chishulli exemplis ab ipso interpolatis petitas, ubi alii mihi fontes suppetunt, sed ex incorruptis schedis. Primum est *Eleuthernaeorum*, secundum *Istroniorum*, modice Doricum utrumque; tertium *Sybritiorum*, in quo non multa reconditioris dialecti; quartum *Vaxiorum*, quintum *Rhauciorum*, probe Doricum utrumque cum aliquot singularibus Cretismis; sextum *Arcadum*, in quo pauca Dorica nec constanter observata; septimum *Cnosiorum* probe Doricum; octavum *Polyrrheniorum*, nonum *Cydoniatarum*, ex quibus pauca supersunt; decimum *Lappaeorum*, communi fere dialecto scriptum; undecimum *Priansiorum*, cuius pauca vocabula reliqua sunt; duodecimum *Latiorum*, satis Doricum. Cum his contuli etiam epistolam Epimenidis ad Solonem ap. Diog. Laert. I, 113. aeque quidem ficticiam atque ea, quam Attica dialecto scriptam damnarat Demetrius Magnes, sed sermone ut plurimum congruam Cretensi auctori. Ceterum ex his omnibus non ea affero omnia, quae Dorica sunt, ut τὰν pro τήν, et talia, sed ea potissimum, quae in aliis Doricis terris aliter comparata fuerunt, ut alii Dores dicunt τούς, alii τώς, alii τός: ita enim fiet, ut quantum ex inscriptionibus fieri potest, doceatur, quae fuerit Cretici Dorismi recentioris, quem haec monumenta referunt, indoles. His de dialecto observationibus reliquas deinceps ad n. 2554. notas addam.

I. *De dialecto inscriptionum Creticarum.*

1. De *consonis* dicturus primum digamma, quod dicitur, Aeolicum afferam. Ἄξος urbs et fluvius solet Ὄαξος dici, littera O illius soni vices gerente; in nummis habetur FΑΞΙΩΝ et ϹΑΞΙΩΝ, quae diversae formae eiusdem litterae sunt; decretum urbis in Teiis praebet formam Ϲαύξιοι, quae praeter digamma litteram Y adscivit. Etymon aperit Steph. Byz. v. Ὄαξος: τινὲς δὲ διὰ τὸ κατάκρημνον εἶναι τὸν τόπον· καλοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους τόπους ἀξούς, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἀγμούς, nempe a verbo ἄγνυμι, quod littera Aeolica instructum esse constat. N. 2554. 127. agnosco [B]οίνοπα pro Fοίνοπα, ex Fοῖνος, item n. 2576. Βοινοβίου; ex n. 2572. 2577. coniunctis elementis, quae perperam distracta erant, expiscatus sum Βαναξιβούλου a voce Fάναξ: Hesychius habet Creticum βαλικιώτης, Gregorius Corinthius (p. 354. Lips.) et alii ἔυα et ἐυάσον vel ἔβα et ἔβασον pro ἔα, ἔασον, Hesychius ἀβέλιον pro ἀέλιον etc. N. 2598. videtur Fικαδίονος esse. De consonarum mutationibus affero haec. Β transit in γ in πρειγευτὰς pro πρεσβευτάς (§. 9.). Οὐδείς, μηδεὶς etc. vulgo est in Creticis; sed in decr. Eleuth. habes οὐθέν, οὐθένα. Σιὼς pro θεοὺς fuit fortasse n. 2554. 185. in formula iurisiurandi, quod priscas amat formas; alias constanter dicitur θεός, θεῖος etc. etsi σεῖναι pro θεῖναι Creticum Hesychio: sed θέμεν, θεῖναι tituli. Ἀχάμας pro Ἀκάμας, ut videtur, bis extat n. 2554. quod non audeo mutare. Θάλασσα, φυλάσσω etc. frequentia sunt, sed n. 2554. 75. est συναλλάττοντα, et n. 2557. bis διαφυλάττω; in Vax. videtur διαφυλάδων et διαφυλάδεν haberi. N. 2554. 197. est πτολέμῳ in iureiurando, sed in eodem πολεμέων, et passim haec forma extat n. 2554.

et in ceteris. Assimilationem consonarum iuxta positarum valde frequentarunt Cretenses: ut ἔλλυσιν dixerunt pro ἔκλυσιν (Hesych. cf. nos T. I. p. 725. *b*.). In qua voce ut ἐκ propter sequens λ in ἐλ mutatur, ita probabile est ante aspiratam ἐκ transisse in ἐχ, ut νύκτα ὅλην in νύχθ' ὅλην. Ad hanc normam formatae sunt glossae Hesychianae ἐχθειάσαι, ἐχθῦσαι, ἐχθύσσῃ; etiam ἔχθοι p. ἔξω ap. Hesych. (sive malis ἐχθοῖ, ut ἐνδοῖ) huc pertinet, quod est pro ἔκθοι s. ἐκθοῖ, vel si θ pro σ substitutum cum Valckenario (v. Koen. ad Gregor. Cor. p. 568.) putes, pro ἐχσοῖ. Nam etiam ante σ ἐκ transit subinde in ἐχ, ut ἐχ Σάμου in Attico titulo n. 147. pryt. IX. Quare non dubito n. 2556. ὑπέχθηται et ὑπεχθέσιμον pro ὑπέκθηται et ὑπεκθέσιμον et retinere et interpretari. In consonarum mutationibus referam etiam ἐξυβριτίας pro ἐκ vel ἐχ Συβριτίας (decr. Sybr.), ut in Attico titulo n. 789. ἐξουνιέων pro ἐχ Σουνιέων (Atticis enim ξ est pro χσ, non pro κσ, sed si pro κσ vel γσ positum videtur, κ vel γ transisse in χ censendum), in Prienensi ἐξαλαμῖνος pro ἐκ vel ἐχ Σαλαμῖνος, in Syrio n. 2347. *c*. ἐξύρου. Postremo ἐπιστάμενοι p. ἐφιστάμενοι est n. 2556. 68.

2. *Vocalium mutationes* has repperi. Pro ε assumitur α ex Dorismo pervulgato in vocibus ἐπιγράψω n. 2555. τάμνω, ἀτέρω n. 2554. 16. 111. in recentioribus nummis in nomine proprio Ἀπταρέων s. Ἀπταραίων (vetustiores Ἄπτερα dicunt urbem); decr. Arcad. Ἀρταμιτίου: sed n. 2554. est Ἄρτεμιν. Ε ante vocalem aliquando retinetur, ut in δένδρεα et in flexionibus nominis ac verbi (§. 4. 5.), aliquando transit in Ι, more Boeotorum et Laconum (cf. T. I. p. 720. *a*.), sed sine constantia. Creticum esse θῖος (θιός) dicit Hesychius; et hoc θιῶς vel σιῶς est n. 2554. etsi contrarium usitatius (cf. §. 1.): semel extat ἴωμεν p. ἔωμεν in decr. Lat. sed frequentius ἔωμεν (decr. Arc. Istr.), ἔωντι n. 2556. 14. ἐώσας ib. 24. Περιστεριῶν p. Περιστερεῶν habetur n. 2554. 143. In formatione verbi et participii haud rara haec mutatio, ut ἐμμενίω, κοσμίοντες etc. (§. 5.); in casu nominis semel extat, in voce Κρητογενία n. 2554. 177. Contraria multa vide §. 4. Ceterum n. 2556. nusquam ε in ι mutatur. ΕΙ mutatur in Η aliquoties, ut Δηράδα pro Δειράδα n. 2554. 134. 169. χῆρες pro χεῖρες ap. Io. Gramm. κῆνος (ap. eund.) vel τῆνος (Epimenid.), πρήγιστος (n. 2562.), Κλησθένης (n. 2558.), fortasse παραγγήλωντι (n. 2556.), ἦμεν pro εἶμεν s. εἶναι, quamquam hoc non constanter (§. 6.). Talia etiam in posteriora tempora propagari solent; unde Σωτήρ[α] retinui n. 2606. Εια in εα mutatum videtur, ut forma ἱερέα pro ἱέρεια in aliis dialectis reperitur; certe huc ducit lectio ὑγιέᾳ n. 2557. si vera est. Ευ in ου mutatum duae formae n. 2556. 53. 74. offerunt satis opinor certae, ἐξοδούσαντες et βωλουομέναις: neque in eo titulo ευ in verbis huiusmodi reperies, quamquam in ceteris est βωλεύω, ut n. 2554. 2555. Ι videtur in Υ mutatum esse in voce ἵππος: certe hinc descendere videntur nomina propria Ὑππάγρα et Ὑππασία n. 2554. 106. 127. Pro οῖ est ῷ in solo Λατῷ (§. 4.). Usitatissimum vero ω pro ου in pluribus et vocabulis et flexionibus. Sic βωλά in decr. Sybr. βωλᾷ haud dubie fuit n. 2561. βώλεσθαι est n. 2554. 2556. decr. Vax. Lat. βωλεύω n. 2554. constanter et n. 2555. 8. βωλούω n. 2556. Tamen βουλά est n. 2557. et in decr. Polyrrh. βούλεσθαι in Arc. Istr. Κώρα habetur n. 2566. Hierapytnae, Κωρῆτας n. 2554. et sic corrigendum n. 2555. Ὦν est in decr. Cnos. sed Arc. Istr. οὖν, et n. 2556. 22. ὁτιοῦν. Φρούρια certum est n. 2554. 17. nec mutatur οὗτος; δούλως et δουλῶται est ap. Epimenid. et plura alia in Teiis. Praeterea ω pro ου prope constanter assumitur in terminatione casus secundi declinationis secundae, ut Ἀσκλαπιῶ, et in accusativo plurali, ut τὼς νόμως, quamquam hoc minus firmum (§. 4.); tum in Λατῶν p. Λατοῦν (ibid.); in verbis contractis, ubi ου ex εο vel οε natum est, non sequentibus pluribus consonis, quae syllabam positione productam reddant, ut εὐχαριστῶμες, δουλῶται (§. 5.); postremo in formis verbi et participii, in quibus ου natum ex ον, quod in aliis Dorismi formis in οι transit, ut ὑπάρχωσα (ex ὑπάρχονσα, ὑπάρχοισα), δικαῶσι (δικάσοντι, δικάσοισι), de quo plura §. 6.

3. *Mistio et contractio vocalium* rarior est quam *formae solutae*. Sic ἔωμεν vel ἴωμεν et similia (§. 2.), etsi semel οὖσιν reperitur in decr. Eleuth.; sic ἐμβέῃ pro ἐμβῇ (§. 6.); νεομηνία Creticum dicitur a Proclo ad Plat. Cratyl. c. 83. etsi in decr. Arc. νευμηνία. Πολιήτας est ap. Epimenid. nescio quam recte; tituli πολίτας. Ἁπλόως est n. 2554. 2555. εὐνόως et εὔνοοι in Teiis Cretensium decretis; Σπινόεντα, Ἀρκευθόεντα, Πρινοέσσας n. 2554. Πρυτανήϊον, ἀνδρήϊον, Δωρήϊα habentur n. 2554. Δρομηΐω, πορηΐω, πρειγήϊα (pro πρειγεῖα) n. 2556. sed ibidem nihilominus bis ἀρχεῖον: sic etiam θεῖος; item n. 2554. 195. ὡρεῖα: neque ex οἰκεῖος οἰκηϊότας, sed οἰκειότας in decr. Rhauc. Vax. οἰκείοις ipsum est in Eleuth. Nec mutatur εία et εια terminatio primae declinationis, si exceperis Δωρήϊαν proprium; certe n. 2554–2557. est ἰσοπολιτεία, et n. 2556. πρειγεία et χρεία, et ἀτέλεια, εὐσέβεια, συγγένεια in decr. Arc. Istr. Lat. Τεμένεος, τέλεα (pro τέλη), ἀτελέα non contrahuntur; sed πράξεις tamen et συγγενεῖς ac talia reperiuntur (§. 4.): Εὐκράτευς non Creticum sed Rhodium iudico in decr. Eleuth. licet Θευκράτης et talia Cretica dicantur (Gregor. Cor. p. 358.) et habuerimus etiam νευμηνίαν supra, ac n. 2573. 2574. 2575. sit nomen Creticum Κλευμενίδα. Etiam in verborum et participiorum flexionibus έω, εο et talia ut plurimum non contrahuntur; nisi quod εο aliquoties in iis, quae §. 2. significavi, in ω, et minus Cretice in ου transit, et in εοντ etiam abiicitur ε, de quibus rebus enucleatius dico §. 5. et quod aliquoties εε in ει, έῃ in ῇ, έω in ῶ transire videbimus. In adverbiis contracta forma usitata est, ut ἐκτενῶς etc. in Teiis. *Crasis* haud rara est: καὶ (καὶ αἰ) n. 2554. 15. κἄρτεμιν, κἠπί, κἠς ibid. κἠπαινέομεν in decr. Eleuth. ταὐτά, sed etiam τὰ αὐτά n. 2556. τὠσύλω n. 2557. *Elisionem* insolentiorem in voce ἐφορκέω n. 2554. morabitur nemo post ea quae T. I. p. 808. *b*. dixi, quamquam n. 2555. est ἐπιορκέω.

4. Componam deinceps quae in *declinatione nominum* notabilia. In *prima* dativus singularis vo-

cum nonnullarum *adverbii* locum tenens pro ᾳ habet ῃ vel adeo η. Sic n. 2556. 20. 26. 28. igitur ter, est ἑκατέρῃ, semel ib. 77. ἑκατέρη; n. 2554. 77. est ἑκατέρῃ, ubi tamen Iota addidisse Chishullus videatur, qui quidem idem fecerit n. 2556. Sic ὅπῃ, non ὅπᾳ, est n. 2554. 56. (ubi de Iota non magis constat quam in priori exemplo); Epimenid. αἰ δέ πη, sed decr. Cnos. ὅπᾳ. Adde τουτᾶ §. 7. Ubi ἑκατέρᾳ non adverbii locum tenet, ut ἐν ἑκατέρᾳ τᾷ πόλει, non admittitur η. Genitivus pluralis constanter in ᾶν desinit (n. 2556. 2557. Cnos. Arc. Cyd. Rhauc.). *Secundae* declinationis casus singularis secundus Cretice desinit in ω, et constanter quidem n. 2554–2558. 2563. 2566. 2567. 2598. et in decr. Vax. Polyrrh. Cnos. Eleuth. Etiam Epimenid. τήνω. In Rhaucio semel est Ἑκατωνύμου in nomine peregrini, sed in ceteris vocibus, etiam propriis peregrinorum ω. In Arc. variatur, Μηνοδότω et Μηνοδότου, Διονυσίω et Διονυσίου, τοῦ Ἀσκλαπιοῦ; in Prians. nomina certe peregrinorum Μηνοδότου, Διονυσίου assumunt ου, alia exempla ibi non extant. In Istr. ου habetur constanter. Magis variatur in accusativo pluralis, etiam in iis titulis, in quibus genitivus in ω regnat. Nam n. 2554. accusativus constanter in ως exit, quod non Chishullo deberi patet ex iureiurando: et sic etiam Epimenid. τώς, κακώς, ἀνθρώπως, δούλως. Sed ος, ut τὸς θεός, est in plurimis, haud aliter ac Therae: quod cave ex prisca derives orthographia, cuius nullum in his titulis vestigium. Sic n. 2555. 2556. 2558. 2559. et in decr. Lat. Polyrrh. Cnos. Sed ους habetur n. 2557. et sic aliarum vocum accusativi in ους terminantur in decr. Eleuth. Rhauc. Sybr. Istr. Arc. nisi quod in Arc. est etiam τὸς πρεσβευτὰς et προξένος. Ex *tertia* declinatione haec annoto. Ut Δεινίας Dorice est Δεῖνις, hic pro Φανίας Parius quidam Φᾶνις dictus est: hinc Φάνιος pro Φάνιδος n. 2557. Simile ἐμμάνιας n. 2555. ex ἔμμηνις, πόλιος decr. Istr. Arc. καθιερώσιος Arc. μανύσιος ap. Epimenid. πόλιας decr. Cnos. Sed dativus constans πόλει, non πόλι; semel n. 2567. est πόλεος: neque infrequentes Atticae formae καθιερώσεως decr. Eleuth. πόλεως n. 2554. 104. decr. Lat. Arc. Rhauc. Vax. Sybr. Eleuth. πόλεων n. 2556. 52. n. 2557. et sic scribendum in decr. Arc. πράξεις n. 2554. συγγενεῖς decr. Eleuth. Vax. Istr. Lat. Arc. διαλύσεις Eleuth. Πολίεσσι nusquam est, semper πόλεσιν, etiam n. 2554. 2556. 2557. In titulo communi sermone scripto Allariae n. 2562. ex antiquiore dialecto resedit γραμματέος; contra vulgare βασιλέως est in decr. Rhauc. et aliis Tei positis. N. 2556. habetur pluralis forma Πριανσιέες. Εὐκράτευς pro Εὐκράτους in decr. Eleuth. Rhodium esse dixi §. 3. Solutas addo formas Κρηταγενία ex Κρηταγενέα n. 2554. τεμένεος ibid. τέλεα et ἀτελέα n. 2556. Iuppiter in nummis vetustioribus Ζάν, quod n. 2555. agnosco; in titulo n. 2554. est Ζηνός, Ζῆνα, sed in nomine loci tamen Διὸς ἄκρον n. 2554. 135. Τὸν Ποσειδᾶν habes n. 2554. 179. ut Ζῆν (non Ζῆν' ut vulgo) est Homericum in fine versuum: genitivus vulgaris Ποσειδῶνος est ibid. 93. Λατώ est deae nomen et urbis (Steph. Byz. v. Καμάρα); genitivus non reperitur in his titulis, sed fuit haud dubie Λατῶς, ex eo Dorismo, cuius passim exempla vidimus in Laconicis aliisque Doricis titulis; dativus Λατῷ de urbe est n. 2554. (cf. Schol. Theodos. Canon. in Bekker. Anecd. T. III. p. 1202. ubi etiam de accusativo). Accusativus Λατώ de dea est n. 2555. sed de urbe et dea Λατῶν n. 2554. Λατῶν scribunt grammatici et Aeolicum vocant; Buttmannus Gramm. ampl. T. I. p. 188. Λάτων vult: at in Creticis praestat Λατῶν scribere, hoc est Ionice Λητοῦν (cf. §. 3.).

5. In *coniugatione verbi* primum dicam de *contractione et formis solutis*. Et illa quidem his rarior; nec contractionis ratio simplex, nec formarum solutarum, sed in potissimis tamen animadvertas rationem quamvis variantem. Vulgari modo maxime contrahuntur infinitivi praesentis, ut δεῖν n. 2554. 32. εὐχαριστεῖν decr. Vax. Istr. contrarium est priscum νέεσθαι n. 2555. extr. Sic et imperativus εὐχαριστεῖτε decr. Sybr. coniunctivus συνδοκῇ n. 2557. ἀδικῶσιν, ἀναιρῶνται decr. Arc. futurum ἐμμενῶ, de quo paulo post dicam, ap. Epimenid. ἐσεῖται; incertum est εὐχαριστεῖ decr. Lat. [προς]ρεῖ n. 2554. 141. Prorsus vulgaria nec Cretica sunt ποιούμενοι, προαιρούμενοι, κοσμοῦντες in decr. Istr. Vere Cretica ad *quattuor canones* revocavi. Ex *primo* ε, quod vulgo cum sequenti syllaba contrahitur, retinetur. Hic canon observatur in decretis aliquot Tei positis, ut ἐπαινέομεν Eleuth. πολεμέωσιν Arc. item n. 2554. sed in hoc ita, ut simul secundi canonis exempla ibi habeas: quare incertum est utrum πολεμέοντες, πωλέοντα, ὠνεόμενον, πολεμέων, εὐορκέοντι, ἐφορκέοντι, quae ibi habes vs. 20. 71 sqq. 193. 202 sqq. in lapide scripta fuerint, an a transcribente et Chishullo profecta, ita ut πολεμίοντες etc. vera forma sit (de ultimis cf. etiam var. lect.): denique etiam quarti canonis exemplum n. 2554. videbimus. Ap. Epimenid. ἀλγέοντι legitur. Ceterum etiam pro ἐρευνῶντες n. 2554. 59. est ἐρευνέοντες, quod ex canone secundo debebat ἐρευνίοντες esse. Νέεσθαι n. 2555. de quo paulo ante monui, omnino intactum relinquendum. Primus hic canon ubi in litteris εο observatur, in iis titulis εο numquam in ω contrahitur ex canone tertio. *Secundus* canon hic est, ut ε ante vocalem mutetur in ι; quod in quibus titulis fit, in iis εο itidem non contrahitur in ω. Hanc mutationem statui n. 2554. 24. in πολεμίον[τας]: certa exempla sunt κοσμίοντες decr. Lat. Sybr. licet in his Κόσμοι non ut in aliis Κόσμιοι audiant, ἐμμενίω n. 2554. 190. 198. item haec ex futuris Dorico usu praeter normam έω habentibus nata, προλειψίω (προλειψέω), βοαθησίω n. 2554. 190 sqq. (unde etiam vs. 201. διδωσίω dedi), διαφυλαξιόμεθα decr. Istr. συνδιαφυλαξίομεν Lat. πραξίομεν, χαριξιόμεθα Istr. quamquam in titulis Cretismum minus purum referentibus multa contraria sunt, ut ἐμμενῶ n. 2555. ἕξω (non ἑξίω) ibid. εὐνοήσω, κακοτεχνήσω, πολεμήσω ibid. βοαθήσομεν, συντηρήσομεν, ἀναγράψομεν, ἐπαινέσομεν Arc. ὑπάρξει Vax. ἀνέξονται (non ἀνεξίονται vel ἀνεξέονται) ap. Epimenid. Sed etiam pro ὁρμώμενοι, unde fit deinceps ὁρμεόμενοι, ut ἐρευνέοντες, extat ὁρμιόμενοι in decr. Lat. Istr. et sic in Sybr. pro ὁρμισμένοι legendum est. Tertius et quartus canon ita coniuncti sunt, ut in iisdem simul

titulis obtineant in iis formis, in quibus εο vel εου vulgo in ου contrahitur; certae enim formae tantum ad tertium, aliae tantum ad quartum dirigi possunt. Ex *tertio* enim εο contrahitur in ω, si syllaba non longa est positione, ut εὐχαριστῶμες n. 2557. ὠνώμενοι n. 2556. Idem fit ubi etymum primitivum quidem positione longam syllabam offerebat, sed evanuit Ν, ut εὐορκέουσι (εὐορκεόντεσσι, εὐορκέονσι) εὐορκῶσι n. 2555. extr. Cf. regulam §. 2. extr. Ceterum etiam οε non in ου, sed in ω contrahitur, ut δουλῶται ap. Epimenid. *Quartus* canon tertio coniunctus iubet eiici ε vel ι ante vocalem, quae cum ε contrahi in ου solet, ubi syllaba positione longa fit: in quibus exemplis ne ο pro ου vetusta scriptura esse putetur, vetat genus scribendi in his titulis observatum. Ad hanc rationem n. 2554. 30. est κοσμόντων p. κοσμεόντων, n. 2555. 6. κατοικόντες recte haud dubie a me receptum, et in titulis iis, ex quibus de tertio canone potissimum constat, n. 2556. 40. 61. 69. 70. κοσμόντων, 10. κρατόντων, 14. πωλόντας, n. 2557. 15. συντελόντες, quae vera est lectio.

6. In *reliqua verbi coniugatione* Cretica monumenta non adeo multa peculiaria offerunt. Littera ξ pro σ in verbis in ζω desinentibus passim assumitur, ut δικάξασθαι et δικαξάμενος n. 2556. 48. 51. χαριξιόμεθα decr. Istr. ψαφιξαμένοις Vax. ἀνδραποδιξάμενος, ἐλευθεριάξαντας ap. Epimenid. Contraria sunt ἐμφανίσαι hinc inde in Teiis, ἀποκομίσαι Cnos. Polyrrh. κομισάμενοι Polyrrh. ψαφισαμένους Istr. σφραγίσαντας Polyrrh. Insignior forma futuri secundi Atticae similis, eiecta characteristica primi, δικαῶσι s. δικάωσι p. δικάσουσι n. 2554. 66. Characteristica σ simpliciter eiecta, ut σ eiicitur in Μῶα (Μοῦσα) et similibus, in ἀναγνώοντι p. ἀναγνώσουσι n. 2554. 39. 45. certe aliter explicare hanc formam non possum, neque haec explicatio ideo damnanda videtur, quod communis usus medium ἀναγνώσονται postulat. Antiquo usu n. 2554. 201. est διδώσω (vel διδωσίω); sed δώσω fuit n. 2555. Notabilis forma παρίσχαιεν n. 2556. quam ex παρίσχημι deductam vult Maittair. de dial. p. 237. B. Ut porro in optativo aoristi verbi medii τίθεσθαι Attici potissimum ο assumunt (ἀπόθοιτο, σύνθοιτο), ita non damnandum videtur συνέθοντο n. 2554. pr. quum praesertim vs. 201. συνθεόμεθα simplicissime in συνεθόμεθα mutari possit, quod multa in hoc titulo transpositis a typotheta litteris corrupta esse constat (vide lemma): vulgaria tamen συνεθέμαν, συνέθεντο, ἔθεντο sunt n. 2555. 2556. 4. 11. Distractum ἐμβέῃ p. ἐμβῇ habes n. 2554. 15. Χρήμενοι, ut δέγμενοι, praesentis significatu est n. 2554. 61. Pergo ad personarum terminationes. In quibus singulare εὐχαριστῶμες n. 2557. ut ἧς pro ἦν Creticum esse constat: sed illud unum in titulis exemplum est; vulgo μεν obtinet. In tertia pluralis regnat terminatio in οντι vel ωντι: sic Epimenid. ἀλγέοντι, n. 2554. ἀναγνώοντι et ibid. ἐξορκί[ξ]οντι et παραγγελ[έ]οντι, quae emendando intuli, non tamen ausus ἐξορκιξίοντι scribere ex regula (cf. §. 5.); ἔωντι, μέλλωντι, ἀναγνῶντι, ποιήσωντι n. 2554. 2556. ἀδικήσωντι decr. Lat. Istr. ἐγκύρσωντι Epimenid. Ἔχοντι ap. Hesych. pro ἔχουσι nescio an non verum sit. Notabiles coniunctivi ἰσᾶντι decr. Cnos. ἐπιστᾶντι n. 2556. 68. Contraria sunt δικαῶσι n. 2554. 66. ἀδικῶσιν et πολεμέωσιν decr. Arc. ἀδικήσωσιν Sybr. Valde insolens singularis ἀναδείκνυντι decr. Vax. ut ἐντὶ est etiam singularis. In Teiis aliquoties est ἀπέσταλκαν pro ἀπεστάλκασιν s. ἀπεστάλκαντι. Διέλεγεν habes in Vax. Arc. sed διελέγησαν in Eleuth. Imperativorum tantum breviorem formam reperio, ἤσθων, γραψάντων etc. Infinitivi mire variant: ὑπομένειν n. 2554. quod tamen suspectum est (ibid. vs. 33. sustuli πέμπειν, quod corruptum esse docebo), ὑπάρχειν n. 2557. σπεύδειν Arc. συναύξειν et συνεπαύξειν Istr. Vax. Eleuth. χαίρειν Sybr. Polyrrh. sed ἀναγινώσκεν, ἐξορκίζεν n. 2554. φέρεν, τίκτεν n. 2555. σπείρεν, ἀναγινώσκεν n. 2556. χαίρεν, διαφυλάττεν n. 2557. ὑπάρχεν n. 2558. fortasse διαφυλάδεν Vax. Aoristi ἐξελὲν et ἐμβαλὲν sunt n. 2555. Rursum vulgaria habes εἶναι n. 2557. et decr. Arc. σεῖναι Hesych. προσθεῖναι n. 2557. δοῦναι Arc. et contra εἶμεν n. 2557. n. 2554. 89. ἔμεν Lat. sed ἦμεν potissimum ac vere Cretice n. 2554. 68. 202. n. 2555. n. 2556. 12. 16. n. 2558. et ap. Epimenid. θέμεν et προσθέμεν n. 2554. δόμεν Polyrrh. Cnos. Istr. ἀποδιδόμεν Lat. Istr. Sybr. δοθῆμεν Arc. In participiis ex regula §. 2. extr. posita regnat ω pro ου: n. 2554. 219. προϋπαρχώσας, n. 2555. extr. εὐορκῶσι, n. 2556. ἐώσας, προϋπαρχώσας, διδῶσι, n. 2557. μετέχωσιν. Sed n. 2557. simul est ὑπάρχουσαν, et ου in eodem participio praebent Vax. Eleuth. Rhauc. Istr. οὖσιν autem Eleuth. ἄγουσαν n. 2554. 119. 128. Etiam Epimenid. θητεύουσιν.

7. De *pronominibus* paucissima monenda sunt. Ἡμεῖς est in decr. Arc. ἁμές (asperum semper appono, ubi non liquet de leni) n. 2557. ἡμῶν Arc. et tamen ibidem ἁμῶν; ἁμέων Eleuth. ἁμῖν n. 2555. ἁμᾶς Vax. ἁμὲ Eleuth. Arcad. et diserte cum aspero ποθ' ἁμὲ n. 2557. bis, ποθ' ἄμμε Epimenid. sed πορτ' ἁμὲ Vax. ἐπ' ἁμὲ n. 2563. Possessiva reperio ἁμὰν n. 2557. ἁμᾷ, ἁμῶν Cnos. In relativo Epimenid. τοί, tituli οἵ, ὧν etc. excepto iureiurando n. 2555. 23 sq. ubi τῶν et τός. Pro ταύτας Creticum fuit τούτας (Greg. Cor. p. 364. et intt.); et sic Epimenid. τουτᾷ p. ταύτῃ sine Iota: sed n. 2554. est ταύτᾳ, ταύταις, ταύταν etc. nisi haec a Chishullo profecta sunt, n. 2556. 2557. certe ταῦτα, ne de Teiis dicam.

8. Ex *praepositionibus* ἐς frequens est, sed immiscetur etiam εἰς vel iis in titulis, ubi ἐς crebrius, ut n. 2554. 2556. et decr. Vax. Epimenidea epistola ἐς: ἐν pro εἰς, quod Creticum grammaticis, nusquam comparet in titulis. Πρὸς ante consonam est n. 2557. 12. frequentius ποτί, ut n. 2554. et cum apostropho ποτ' ἀλλάλας, ποθ' ἁμέ, ποτ' αὐτούς, ποθ' αὐτούς n. 2557. decr. Eleuth. Rhauc. Epimenides ποθ' ἄμμε. Πορτί, etiam apostrophum patiens, est in Rhauc. Cnos. Vax. Istr. Vocalis abiicitur in his: ἂν ῥάχιν n. 2554. bis, ἂμ ποταμὸν ibid. πὰρ Eleuth. Vax. Cnos. sed sine constantia. Ἀνθέντων est n. 2557. sed ibidem ἀναγραψάντων, quod omnino in titulis his usitatum, etiam n. 2554. In Lat. tamen est ἀγγράψαι, et n. 2555. 3. ἀγγραψάντων reponendum visum. Παρδέχεται, παρκαλεῖ habet Vax. sed contrarium in Teiis frequentius. Ex *coniunctionibus et reliquis particulis*

et adverbiis haec addo. Αἰ constans est n. 2555. et videtur vere Creticum; idem habet Epimenides, sed αἰ et εἰ miscentur n. 2554. 2556. in decr. Lat. Sybr. Istr. tantum εἰ reperio. Ἂν potentiale est tantum in Arc. et semel n. 2554. 86. quo loco fortasse transcribens ille Venetus erravit: ceteri tituli constanter κα. Ἐὰν tantum n. 2557. et in decr. Arc. extat; ceteri tituli constanter αἴ κα vel εἴ κα: personatus Epimenides male αἴ κε. Βαί κα pro ἐὰν Creticum esse putatur ex Hesychii glossa ab Heringa correcta, quod probat Koen. ad Gregor. p. 250. ed. Lips. Sed αἰ digamma habere certe aliunde non novi: potest tamen antiquitus Creticum fuisse. Αἰὲς tribuitur Cretensibus (Greg. p. 345.); horum titulorum aetate dicitur ἀεὶ n. 2556. decr. Vax. Lat. Sybr. Istr. ut ap. Epimenid. Nec μὲς Creticum hac aetate, sed μέν. Saepe in his titulis legitur τόκα, de quo dixi in notis n. 2556. quod pro τότε Creticum a grammaticis dicitur, ut a Gregor. p. 366. In titulis hoc τόκα constans in formula οἱ τόκα ἀεὶ κοσμοῦντες, ,,Cosmi, qui *tum quoque anno* munere fungantur", ita ut τόκα sit *aliquando*, et τόκα ἀεὶ quasi *quandoque*: sed extra hanc formulam τότε habetur n. 2554. 51. ad εἴ κα (ἐὰν) relatum. Etiam Pindarus Olymp. VI, 66 sqq. in eadem periodo τόκα et τότε dixit, atque illud illi quoque est *interim, aliquando*; hoc vero ad εὖτ' ἂν refertur.

9. *Peculiaria* multa Cretensibus vocabula fuisse, nemo ignorat. Horum partem collegit Meursius Cret. IV, 15. ex quo nihil repeto: neque ex titulis afferam omnia, sed pauca insigniora. Noti Cretensium magistratus Κόσμοι, qua forma plurimae utuntur inscriptiones: sed Κόσμιοι dicuntur in decr. Prians. Arcad. Rhauc. Vax. Eleuth. quam formam servavit Strabo X. p. 482. et 484. donec prave expelleretur. Propria multa desinunt in ασος, n. 2554. Βέγκασος, Χαμβρίτρασος, Δανίπασος, Παμφορίασος, Καλλιόρασος. Ex alio genere est nomen urbis Priansiorum, cuius formas collegit Höck. Cret. T. I. p. 413. Πρᾶσος, Πραῖσος, Πρίαισος, Πρίανσος ut putatur, fortasse etiam Πάραισος et Πρίασσος. Nam Stephanus Byzantius quod Praesum et Priaesum distinguit, id inde illi accidit, quod ex variis scriptoribus collegit nomina, nec quaesivit, loci iidem essent an non et scriptura depravata an vera. Exemplum ut afferam, Iaxamatis utar, quorum supra mentionem feci p. 85. *b.* Hi Ephoro iudice Sauromatarum fuerunt stirps, Demetrio Callatensi auctore Maeotae, quod ibi ex Scymno et Periplo Ponti Euxini monui: non dubitabis igitur, quin hos spectet Steph. Byz. his verbis: Ἰαζαβάται, ἔθνος παρὰ Μαιῶτιν, οὓς Σαυρομάτας φησὶν Ἔφορος. Scribendum erat Ἰαξαμάται, ut est apud illos, quos dixi, et ap. Ptol. V, 9. Pomp. Mel. I, 19. Ammian. XXII, 8. sed Stephanus non ita scripsit. Idem mox Ἰξιβάται, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ προσεχὲς τῇ Σινδικῇ· Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Scribendum erat Ἰξομάται, qua forma utitur Polyaenus. Sunt iidem, qui isti Ἰαζαβάται. Sed ut redeam ad Creticam urbem, Iota quum Cretenses inserere soliti sint, ex Πρᾶσος dicas Πραῖσος et rursum Πρίαισος natum esse; sed ut vocis πᾶς primitiva forma est πάνς, sic videtur Πράνσος vel Πρίανσος primitivum fuisse: unde natum Πραῖσος s. Πρίαισος, ut πάνσα Aeolice fit παῖσα, ac Πρᾶσος, ut fit πᾶσα. In decr. Vax. etiam lectionem πάνσας reperio pro πάσας, sed fortasse errore transcribentis. Ceterum nomen urbis Πρίανσος nusquam traditur, sed tantum colligitur: urbem Πριάνσιον accusativo casu vocatam videmus n. 2556. locativum ἐν Πριανσιοῖ, ut ἐν Ἰσθμοῖ, habemus ibid. init. et vs. 33. ubi Ο pro Ω esse non potest recte statui. Terra ibidem dicitur Πριανσία: gentilicium Πριάνσιος et Πριανσιεὺς est in titulis et nummis, ut Πριαίσιος et Πριαισιεὺς etc. Proprium Cretensibus πρείγυς pro πρέσβυς, de quo egit Valckenarius ad Theocr. Adon. T. II. p. 151. ed. Theocr. Berol. conferens glossam Etymologici Magni σπέργυς, in qua item β in γ mutatum est, ut in βλέφαρον γλέφαρον. Hinc n. 2556. πρειγεία et πρειγήϊα, n. 2554. πρείγιστοι, n. 2562. βουλῆς πρήγιστος, η assumpto pro diphthongo ει ex Cretismo (§. 2.): ubi male Valck. βουλᾶς πρείγιστος correxit. Hinc item πρεσβευταί, quae forma est n. 2557. et in Teiis pluribus, in decr. Lat. Rhauc. Vax. vocantur πρειγευταί. Pro θεῖος, quod et in Teiis occurrit et n. 2556. vere Creticum est θείνος n. 2554. 2557. formatum ut ἀνθρώπινος, quocum componitur; nolim igitur cum Koenio ad Gregor. p. 301. θεῖνος scribi. Στανύομαι n. 2556. 66. ut ἱστάνω descendit a radice στάω, sicut δεικνύω a δείκω; vis inest *stabiliendi.* Haud dubium est ἐπίπαντες pro σύμπαντες n. 2555. ut Boeoti ἔμπαντες (cf. T. I. p. 725. *a.*): apud Aeschyl. Pers. 43. ἐπίπαν sit accusativus neutrius ex ἐπίπας, an potius notum et usitatum adverbiale pro ἐπὶ πᾶν, in dubio relinquo. Prorsus insolens est ἀμπέτιξ n. 2554. 118. item περιαμπέτιξ ib. 109. 115. 138. 144. Quantum video περιαμπέτιξ semper de ambitu, non quidem circulari, sed tamen arcuato dicitur, ut videatur fere notio *circum* inesse, quam praebet praepositio περί; et fortasse est tantum de clivis, saxis et similibus locis, ut ἐκ τᾶς πέτρας περιαμπέτιξ ἐς τὰν ἄλλαν πέτραν: *ex rupe, circum hanc, ad alteram rupem.* Semper enim tale quid praecedit ad cuius ambitum referatur. Sed ἀμπέτιξ non refertur ad aliquid praegressum: vs. 115 sqq. καὶ περιαμπέτιξ ἐπὶ τὸ ἄντρον - - - καὶ ἐς τὰν ὁδὸν τὰν διάμαξον ἀμπέτιξ ἐπὶ τὸ ἄντρον - - - ἄγουσαν; ubi ἀμπέτιξ non potest ad quidquam praegressum referri. Quare non intelligo, cur ἀμπέτιξ et περιαμπέτιξ ex ἀμπὶ p. ἀμφὶ derivet Koen. ad Gregor. p. 344. nam notio *circum* in solo περὶ inesse videtur, nec facile est ex ἀμπὶ derivare adverbium ἀμπέτιξ. Περὶ quidem facit πέριξ, non περέτιξ. Nescimus igitur quid sit ἀμπέτιξ, nec plenam notionem vocis περιαμπέτιξ tenemus, sed partem eius, quae inest praepositioni περί. Cretensibus non proprium, sed imprimis usitatum ἕρπειν pro ἔρχεσθαι n. 2554. 2556. cuius usus bene gnarus personatus Epimenides adscivit ἕρπε.

10. Etiam in *structura orationis* quaedam sunt notatu digna. N. 2554. 61. χρῆσθαι habet accusativum adiunctum. Nominativum per anacoluthiam pro dativo retinui n. 2556. 49. ἐξέστω τῷ βουλομένῳ δικάξασθαι ἐπὶ τῷ κοινῷ δικαστηρίῳ, τίμαμα ἐπιγρα-

ψάμενος, et pro accusativo n. 2554. 91. θέμεν ἑκάτεροι etc. alterum enim confirmatur altero. Nihil quidem in hoc memorabile, quod aliquoties ἕκαστος pluralem verbi adsciscit, ut n. 2554. 40 sqq. ἀποτεισάντων ὁ Κόσμος ἕκαστος, et multo minus, quod sylleptice ad duos singulares additur participium plurale n. 2556. 19. τῷ τε Ἱεραπυτνίῳ καὶ τῷ Πριανσιεῖ διδῶσι τὰ τέλεα: sed affero haec, quod longius progressi etiam singulari gentilicio, quod id unumquemque ex populo designat, addiderunt pluralem, n. 2557. μετέχωσιν τῷ τε Ἀλλαριώτᾳ ἐμ Πάρῳ καὶ θείνων καὶ ἀνθρωπίνων, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ Παρίῳ ἐν Ἀλλαρίᾳ μετέχωσι καὶ θείνων καὶ ἀνθρωπίνων. Μὲν et καὶ sibi respondent n. 2556. sub fin. usu ex poetis potissimum noto; idem videtur n. 2554. 92. reponendum esse. Postremo n. 2554. frequens est *asyndeton* in constitutionibus pacti conserendis; idem redit n. 2557. 20. 2562. et simile habes in Theraeo titulo n. 2448. II. 10.

II. *Notae criticae et exegeticae.*

Foedus hoc *Latiorum et Olontiorum* et quae sequuntur foedera Cretensium inter se urbium Höckius Cret. T. III. p. 171. non male censet Teiis decretis paullo antiquiora esse; cui iudicio aliquatenus suffragatur dialecti ratio: et quum Teia initio secundi ante Christum saeculi scripta sint, illa tertio vindicat saeculo, quo tempore Creta discordiis vexata civitates sese invicem tutari pactionibus ineundis cupierint. Idem huius tituli argumentum paucis complexus est T. III. p. 478 sq. posuitque eum post titulos n. 2555. 2556. quibus me iudice antiquior est (vide supra). Inscriptio quinque partibus continetur, *formula foederis, finibus Latiorum, finibus eorundem Olontios versum, iureiurando, et additiciis constitutionibus:* fines Olontiorum, exceptis iis, qui Latios versum sunt (hi enim simul tertia parte continentur), ideo non perscripti sint, quod ii in tabula ab Olontiis ponenda exponendi erant: nostra quippe tabula haud dubie a *Latiis* posita est, quamobrem Latii primo loco nominari solent. De singulis pauca monebo; quae ad dialectum pertinent, ea nisi quid ad emendationem defendendam dicere opus, postquam de Cretico sermone iam exposui, non repetam.

I. vs. 3. Chishullus supplet καὶ [συνεδόκεον]; συνευδόκησαν scripsi, quod aoristo opus est, quem habes n. 2556. vs. 5. - - δόκησαν ἀλλάλοις, et quod συνευδοκεῖν, non συνδοκεῖν de tali re dicitur, ut n. 1699 sqq. in quibus titulis quod dativus non additus est, ideo eum etiam hic omisi. Tum Chish. ἐν Λατῷ; dedi ἐν μ]ὲν Λατῷ. Vs. 5. Latii mensis nomen est [ΔΙΟΣ]ΑΛΛΟΣΙΩ, portentosum sane et prorsus incertum: nec verisimilis fuerit coniectura Διοςθύω, quam ex Theraeo Epictetae testamento petieris (cf. Chish. p. 129.). Istud Διος unde hauserit Chishullus ignoro, idque et in Latina interpretatione et p. 126. omisit, relicta tamen lacuna: sed habet rursum p. 129. Novicii Cretensium *menses* ex vetusto menologio noti sunt, unde illos apposuerunt Neumann. Spec. rer. Cret. p. 94. Höck. Cret. T. III. p. 444. et Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 426. sed praeter Hermaeum in illis nullus est, cuius meminerint inscriptiones. Harum aetate singulae civitates peculiaribus mensium nominibus usae sunt; ex his novimus *Latios duos* et *duos Olontios* ex hoc ipso titulo. Latiorum alter est ille - - - σιος, et Θερμολαῖος n. 2554. vs. 208. (non certe ibi ferendum Ετεω Θερμολαίω, sed ΕΤΕΩ corruptum videtur). Olontiorum alter, qui Latiorum priori respondet, est Ἐλευσίνιος vs. 10. alter Thermolaeo Latiorum respondens Ἡραῖος vs. 210. Tum n. 2556. ministrat *Hierapytnium unum* Ἱμάλιον, hoc est καρποφόρον (Hesych. Ἱμαλίοιο, πολλοῦ, δαψιλοῦς, et Ἱμάλιον, πολυφόρον, καρποφόρον: item Ἱμαλίην, ἱκανήν, et deinde καὶ περιουσία; et Ἱμαλίς, ἐπικαρπία etc. et quae ibi intt. conferunt); item *Priansium unum* Hierapytnio illi respondentem, Δρομήϊον, hoc est Δρομεῖον: sed vulgo is Δρομαῖος vocatus fuerit ex Apolline Dromaeo, cui litabant Cretenses cursu maxime insignes (cf. de hoc Apolline Plutarch. Symp. Qu. VIII, 4, 4.). Situs Priansii huius et Hierapytnii mensis etsi incertus est, tamen constat, certe non posteriorem eum fuisse quam fere decimum; nam illo mense foedus n. 2556. pactum est, et postquam tabula foederis posita est, elapso menstruo spatio praedes sistere debent Cosmi, sese in iudicio ad exitum perducturos lites esse eodem illo sui magistratus anno (vs. 57 sqq.): quod fieri non potuit, nisi supererat certe mensis post constitutos praedes: quamquam verisimilius est superfuisse etiam multo plures, ita ut ille mensis medio etiam anno assignari possit. Alius praeterea mensis Hierapytnius n. 2562. scriptus erat .... δάκιος. Ex decreto inter Teia *Arcadico Artamitium* novimus, cuius meminit etiam Audrichius Instit. antiq. p. 20. Plures nec Chishullus p. 126. novit nec Corsinus Fast. Att. T. II. p. 428 sqq. Ceterum variarum civitatum hi menses tam accurate sibi respondent, ut decimus dies Latii Thermolaei sit decimus Olontii Heraei; quod si tenueris, facile emendaveris nostrae inscriptionis vss. 6. 7. 10. in quibus Chishullus Latii mensis diem XIII. et Olontii X. statuit imperitissime. Nempe vs. 7. delendum primum I, ut prodeat τριακάδι; vs. 10. vero ΔΙ superest ex τριακά]δι, et ante ΔΙ haud dubie lacuna fuit, quamvis a Chish. non notata. Vs. 8. Chish. scripsit ἐπὶ τῶν [αὐτῶν]: scribendum esse Κόσμων vidit iam Corsinus l. c. p. 430. Ego addidi etiam τῶν: cf. antecedentia et n. 2556. init. Vss. 9. 10. ὑπομένειν insolens est in hoc titulo (cf. de dial. §. 6.): si futurum admiseris, scripserim ὑπομενίεν p. ὑπομενεῖν; Chishullum enim constat nihil monito lectore transposuisse litteras. Quamquam etiam ὑπομενεῖν ferri potest, ut paulo post δεῖν. In re incerta retinui ὑπομένειν. Quae sequuntur emendavi ut potui, maxime ex n. 2555. 17. et n. 2554. 190. Haec si displicebunt nonnullis, in animum inducant, quid Chish. de exempli Veneti indole dicat, et tentent meliora. Ἔξεν, non ἐξίεν, βοαθησίειν, non βοαθησίεν, dedi de industria, quod nolebam insolentiora inferre. Vs. 15. Iota subscr. vocis ἐμβέῃ omiserit qui transcripsit. Quod bis dedi ἀπροφασίστως, id confirmat formula συνδιαφυλαξίομεν ἀπροφασίστως in decr. Lat. et Istr. Πολεμεῖν ἀπὸ χώρας est *bellum ge-*

rere etiam extra patrium solum: cf. n. 2555. 17. Quod vs. 24. πολεμίον[τας] dedi, quum praecedat tamen πολεμέοντας, ad id cf. de dial. §. 5. Vs. 25. 26. Chish. scripsit μετοχὰν ἦμεν, quod habes diserte n. 2556. 13. Vs. 30. περιόντων sensu caret; dein ingentem iacturam passum esse titulum, tenor foederis docet. ΠΕΡΙΟΝ ΤΩΝ videtur prorsus corruptum esse; n. 2556. 40. est fere eodem foederis loco κατ' ἐνιαυτόν, quod reponere non dubitavi, quum ne constet quidem, Chishullum suum περιόντων dedisse ex Veneto exemplo. Quae post haec ipse addidi, duos fere versus explentia, nexus postulat; cf. etiam n. 2556. 40 sqq. Vs. 31. Θεοδαίσια esse Διονύσια Chish. notat, ex Hesychio docens Θεοδαίσιον (vulgo Θεοδέσιον) esse Διόνυσον. Ἐν Θεοδαισίοις refer ad priora, non ad παραγγέλλοντες: certe in festo recitanda pacta erant et iureiurando cives adigendi; nuntiationem (παράγγελσιν) nec domi nec foris fieri *in festo* necessarium erat. Etiamsi vero Theodaesia utrique eodem tempore celebrabant, tamen utroque loco in iisdem fieri recitatio et reliqua poterant, et aliquot ex utraque civitate commeare in alteram testes recitationis et iurisiurandi: invitandi enim per legatos alteri ab alteris erant (δεῖν τε ἀλλάλοις πέμπεν etc.). Nec quod festi tempus notum utrisque erat, ideo supervacanea erat nuntiatio ἀναγνώσεως et τοῦ ἐξορκίζειν, propterea quod certe invitandi esse socii videbantur. Ceterum etiam n. 2556. 41. recitatio in festum constituitur. Mox vs. 33. πέμπειν κα absurdum est. Insolens in hoc titulo infinitivus est in ειν desinens, et deest αἰ s. εἰ. Nempe IN fuit NAI; ex N superest solum I, et N quod habetur dissolvendum in AI: sic prodit πέμπεν αἰ. Vs. 36 sqq. praesentia ἐξορκίζοντι et παραγγέλλοντι bis mutavi, quod ἀναγνώοντι non praesens est sed ἀναγινώσκοντι, nec praesens per se aptum est. Omnino exspectes coniunctivos aoristi, εἰ δέ κα μὴ ἐξορκίξωντι etc. cui conveniret deinceps ἀναγνῶντι vel ἀναγνώωντι: sed quum incredibile sit, bis aut a transcribente aut a Chishullo omissum esse κα, neque εἰ sine κα coniunctivum habeat in ullo talium titulorum, statui futura, licet pro ἀναγνώοντι medium postuletur ἀναγνώονται. Verum non improbabile est, futuri formam activam in aliqua dialecto usitatam fuisse. Ceterum nolui Creticum παραγγελίοντι audere. De forma ἀναγνώοντι cf. supra de dial. §. 6. Hanc retinuisse Chishullum et pro praesenti habuisse consentaneum est; itaque reposuit, opinor, etiam praesentia ἐξορκίζοντι et παραγγέλλοντι. Vs. 45. male Chish. ἀγνώοντι. Vs. 53. Chishulli ἕρπωντι nihili est; necessario scribendum ἑρπόντων: possis et ἑρπόντω, sed hoc sine exemplo in Creticis. Vs. 54. ἢ Ὀλόντιοι est *vel Olontii plures* (non *quam* Olontii: hoc enim ridiculum foret); igitur hoc praecipitur: Singuli Cosmi si ex altera civitate in alteram venerint, locum illis inter Cosmos alterius civitatis esse; sin plures venerint, inter privatos. Sed illi uni non potuit honos denegari, quod venerint plures; itaque sententia debet haec esse: *excepto uno* ceteris debere inter privatos locum assignari. Hoc latet vs. 55. in illo παρ' ἕτερον: παρὰ enim exceptionem significat. Sed ἕτερον non sufficit sententiae; dedi igitur παρ' ἕνα ἑκάτερον, *excepto uno ex utraque civitate*, Latio apud Olontios, Olontio apud Latios. Ad rem ipsam cf. n. 2556. 33 sqq. Vs. 57 sqq. ἐπιόντων οἱ πρείγιστοι οἱ ἐπὶ εὐνομίας hoc est: *Magistratui utriusque civitatis*, qui nominatur, *licere intrare alteram civitatem, ut exquirant et corrigant eos, qui in utraque sint civitate.* Οἱ πρέσβιστοι οἱ ἐπὶ εὐνομίας sunt quasi νομοφύλακες quidam et *iuris inspectores*, ut Spartae σύνδικοι ἐπὶ τὰ ἔθη et σύνδικοι ἐπὶ τοὺς νόμους (vide T. I. p. 611. *a.*), nec confundendi cum πρεσβίστοις sive πρειγίστοις βουλῆς, quod fecisse videtur Höckius Cret. T. III. p. 81. Ii igitur commeare ex altera civitate in alteram possunt, et in aliena civitate indagare et corrigere quosdam; anne eos qui quid in alteram, ex qua sunt illi πρέσβιστοι, civitatem aut huius civem peccarint? Mire dictum τὼς παρὰ τὼς αὐτώς; ni fallor est hoc: *eos, qui sunt apud utrosque*, τὼς αὐτὼς relato ad praegressum ἑκάτεροι. Καὶ τὰ ἄλλα πάντα χρήμενοι, ἐν δὲ τᾷ ὁδῷ τὰς ξενικὰς θοίνας est: *qui utuntor et reliquis omnibus et vero in itinere epulis hospitalibus.* Χρῆσθαι hic accusativum habet; de forma χρήμενοι cf. §. 6. Pro *καί - καί* dictum *καί - δέ*, qui usus hodie satis notus obtinet imprimis ubi καὶ vel τε adiunctam habet vocem ἄλλος, ut Plat. Menex. p. 235. E. καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐποίησε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα: plura contuli in Plat. Min. et Legg. p. 86. De re cf. n. 2556. 29 sqq. et de ξενικαῖς θοίναις Eustath. ad Odyss. τ, p. 1860. 45. ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς τελοῦσι συσσίτια τράπεζαι ἔκειντο ξενικαὶ καλούμεναι, ἐν αἷς ἐκάθιζον τῶν ξένων τοὺς παριόντας. Vs. 65 sqq. Chish. coniunxit τὰ πρὸς τἄλλα δέ; τὰ πρός[τιμα] dedi ex n. 2556. extr. In reliquis nota τἄλλα δὲ καὶ dictum esse pro usitatiori καὶ τἄλλα δέ: *etiam cetera vero iudicanto et connubia.* Οἱ κριταὶ manifesto non alii sunt nisi οἱ πρείγιστοι οἱ ἐπὶ εὐνομίας; sed cur nunc hi alio nomine vocantur? Utinam notum esset, quid in his Chishullo deberetur, quid veteri exemplo! Fuit fortasse ὡς κριταί, ita ut illos πρειγίστους non δικαστάς, sed κριτὰς esse significatum sit. Ἐπιγαμίας pluralem ut hic habes n. 2556. 12. Vs. 72. πολέοντα διὰ τὰ χρεώψια quid sit nescio; Chish. vertit: *vendentem per interpositas debiti cautiones!* Videtur *publica in foro venditio* significari, quam non licere peregrinis quavis in urbe constat; nec tamen vel vocis vel formulae universae rationem perspicio. Vs. 80. quod addidi ἱερά, usui sermonis maxime convenit. Vs. 83. vulgo εἰ δέ τι καὶ δόξῃ; pro καὶ dedi κα, postulante grammatica et usu titulorum. Vss. 84–89. in textu maiusculis expresso Veneti exempli scripturam restitui; Chishullus haec ita emendavit: βωλευσαμέναις χρήσιμον λίθῳ ἐπιγράψαι, ἔνοινον καὶ ἔνορκον ἦμεν· ὅ,τι δ' ἂν κ' ἐξέλοιεν ἢ μὴ ἐπιγράψαιεν, μήτε ἔνορκον μήτε ἔνοινον. Confusam esse Veneti exempli scripturam et sola transpositione sanabilem, Chishullo concedendum; sed quae ille dedit, ferri non possunt: imprimis nihili est illud λίθῳ; ἐπιγράψαι hoc loco non ad decretum lapidi incidendum pertinet, quod est ἀναγράψαι, sed est idem quod προσθέμεν vs. 213. et multis aliis locis, quos vide ad n. 2485. Ἐ[πι]γράψαι fuit etiam n. 2555. Chishullum qui corrigere tentavit Neumannus Rer.

Cret. spec. p. 98. novos addidit errores; ut quod scripsit βωλευομέναις ἐϑαίσιμον, et ἐναίσιμον dixit in marmore esse, quum tamen ΕΝΑΙΣ pertineat ad priorem vocem. Χρήσιμον verum esse docet vs. 220. ubi de tali additamento agitur, quale hoc loco statuitur ut addere liceat: ΧΡΗΣ omissum est, quod a transcribente aberratum ad ultimum Σ erat ex priori ΝΑΙΣ. Post hoc χρήσιμον legitur: ἔσϑων ἐπιγράψαι; sed pro ἔσϑων desideratur εἶμεν, quod vs. 89. ibi habes, ubi ἔστω esse debebat. Pro hoc Venetus legerit ἔσϑω. Sed haec duo, εἶμεν et ἔσϑω transposuisse typotheta Venetus inter corrigendas plagulas videtur, ut fieri solet, ita tamen ut vs. 87. post ΕΣΘΩ reliquerit Ν ex εἶμεν. Harum igitur vocum locos commutavi. Deinde debebat post εἶμεν ἐπιγράψαι sequi: ἔνοινον καὶ ἔνορκον (et illud ἔστω): quae typotheta transposuit in vss. 88. 89. Postremo illud vs. 88. ΜΗΕΠΙΓΡΑΨΙ manifesto est pro μὴ ἐπιγράψαιεν, omisso secundo Α et ultimis ΕΝ (hoc ob ΕΝΟΙΝΟΝ sequens); haec vs. 86. post ἐξέλοιεν ponenda erant. Secundum haec transpositis vocabulis stat sententia. Dedi igitur: εἰ δέ τί κα δόξῃ ταῖς πόλεσι [βω]λευσα[μ]έναις [χρήσ]ιμον εἶμεν ἐπιγράψαι, ἔνοινον καὶ ἔνορκον ἔσ[τ]ω· ὅ,τι δ' ἂν [ἢ] ἐξέλ[ο]ιεν [ἢ] μὴ ἐπιγράψ[α]ι[εν], μήτε ἔνορκον μήτε ἔνοινον. Universam hanc partem signavi obelis utrinque appositis, ut de mutatione monerem: quas vero addidi vel mutavi litteras, eas uncis inclusi. De veritate restitutionis persuadebit n. 2555. αἰ δέ τί κα δόξῃ βωλευομέ[νοις] ἐπὶ τῷ κοινᾷ συμφέροντι ἐπιδιορϑῶσαι ἢ ἐξελὲν ἢ ἐνβαλέν, μὴ ἔνορκον ἔστω (hoc est paulo aliter ac n. 2554. *minime nefas esto hoc facere*) · ὅ,τι δὲ ἐ[πι]γράψαιμεν, ἔνορκόν τε ἔστω καὶ ἐν[ο]ινόν. Unum miror illud ἂν (cf. de dial. §. 8.). Ἔνοινον bis diserte scriptum est; n. 2555. legitur ΕΝΘΙΝΟΝ, quod corrigendum. Rectissime Chish. monuit ἔνοινον esse ἔνσπονδον: „Etenim in foedera iurantes vino simul libaverunt, iuxta Homericum Odyss. τ, 288." Tamen Schneiderus in Lex. Gr. v. ἔνϑινος et Neumannus Rer. Cret. spec. p. 98. 100. et Höckius Cret. T. III. p. 76. probant istud absonum ἔνϑινον (pro ἔνϑεον) et hoc loco reponunt, quasi aut ἔνϑινον ulla firmetur analogia, aut ἔνϑεον dici possit de eo, quod foederi et iuriiurando consentaneum sit. Alia prorsus ratio est vocis ϑεῖνος, ex qua derivari nequit ἔνϑινος. Quod vero Schneiderus affert ἔνϑεινος, auctoritate caret. Post συνϑήκαν ταύταν vs. 90. in Veneto exemplo ex fide Chishulli est ἔνοινον, pro quo Chish. scripsit ἐς λίϑον. Prius male illatum ex prioribus est; posterius non sufficit: potius maior ibi lacuna est, quam explevi ad sensum. Post ϑέμεν debebat accusativus inferri ἑκατέρους etc. retinui tamen nominativum ob causam de dial. §. 10. significatam, ubi vide simul de correctione μὲν (p. δὲ) ante καί. Tum τῷ ante Ποσειδῶνος inserui propter seqq. Vs. 95. non sufficit Chishulli supplementum κοινᾷ, nisi addideris καὶ ἀναϑέ]μεν (Chish. tantum μέν). Ne sic quidem locus persanatus videtur. Communis haec tabula *Cnosi* collocanda erat: unde Höckius T. III. p. 479. putat, oppida in septentrionali littore Cretae mediae auctoritatem Cnosi agnovisse: mihi nihil inde colligi posse videtur. De tertia huiusmodi tabula ter-tio quodam loco communiter collocanda cf. n. 2555. Mox addidi ἀναγράψαι quamvis incertum, et deinceps καὶ ἐς τό: pro πανλόγιον, quod retinui, πανδόκιον dedit Chish. sine sufficiente ratione.

II. et III. paucas ipse tentavi coniecturas; Chishullus nihil. Hinc inde ex hac parte aliquid commentationi de dialecto inserui; hoc loco non addo multa, quod fines sine locorum notitia intelligi nequeunt. Vs. 109. παρ' ἀτέρω videtur esse *ex altera parte*. Tum καὶ τούτω, quod frequens, est pro καὶ ἐκ τούτω, praepositione ἐκ repetenda ex prioribus; τούτω neutrum est, *ex hoc loco*. Vs. 112. post τούτω delendum est ΤΩ. Vs. 117. ὁδὸς διά[μ]αξος videtur pro ἁμαξιτὸς esse. Vss. 132. 142. de *Tallaeis* montibus cogites, qui in hac putantur esse vicinia (cf. Höck. Cret. T. I. p. 416.): sed vana coniectura fuerit, neque omnino Tallaei montes in Latiorum et Olontiorum vicinia sunt, sed sub Ida prope Rhithymnam (cf. ad n. 2569.). Vs. 146. correxi Αἴγ[ι]ρον, hoc est Αἴγειρον. Vs. 150. pro Σνάφνας conieceris Σ[τ]αφ[υλ]άς. Vs. 157. Στιώτων est locus fluminis antea dicti, ubi στία (ψῆφοι, lapilli silicei). Sequuntur vs. 160. confinia Latiorum et Olontiorum, inter quos quod fuit oppidum Miletus, id tum dudum deletum fuisse Höckius putat T. III. p. 478. Vs. 163. ΔΕΡΕΩ mutavi in ΓΕΡΡΩ; γέῤῥον, *septum* (σκέπασμα), videtur pro περιβόλῳ dictum: melius non novi. ΘΗΝΩ in ΤΗΝΩ mutavi, quod docui Creticum esse.

IV. Vs. 171. ὁμῶσαι corruptum videtur; dedi igitur ὀμόσαι ex n. 2555. 22. Idem iudico de forma ὀμνέω vs. 176. quam correxi ex n. 2555. 11. Tum, ut de fide Chishulli iudicium constet, vide illum vs. 177. Κρητογενέα (quod habet etiam Meursius Cret. IV, 2.), vs. 180. Λατών, 182. Ἀφροδίταν, 185. ἄλλως σιώς nihil monito lectore scripsisse. In nummis non Κρητογενής, sed Κρηταγενής Iuppiter vocatur. Vs. 185. ex σιὼς derivatum casum latere vidit iam Seld. sed mire coniecit ἄλλους σείους. Vs. 195. ὠρεῖα est ex ὠρεύειν s. ὠρεῖν, quod φυλάττειν exponitur a grammaticis. Igitur sunt φρούρια, quae iam nominata erant vs. 17. Hesychius: ὤρια, φυλακτήρια, ubi ex ordine litterarum ὠρεῖα legendum esse vidit Chish. Properispomenon dedi, quod ab ὠρεύειν fit ὠρεῖον, ut a ταμιεύειν ταμιεῖον: ὤρειον rite derivari nequit, nisi dicas id esse pro ὤριον (ut φρούριον), quod tamen vix concedi in hoc titulo potest, in quo etsi ἀποτεῖσαι habes pro ἀποτῖσαι, tamen ει pro brevi ι non reperitur. Suidas habet glossam ὡρεῖον, quod exponit ταμεῖον: sed hoc quantum ex reliquis, quae addit, colligere licet, inferioris est Graecitatis et ex Latino *horreum* translatum. Postremo huc non pertinet ΩΡΡΕΙ vs. 141. quod huc traxit Chish. Vs. 196. aliquid intercidisse tenor orationis docet: interposui igitur πολεμησίω (πολεμήσω) ἀπὸ χώρας ex vs. 20. et n. 2555. 17. Vs. 200. πράξεις est *exactiones*. Διδωσίω s. διδώσω, quod deinceps correxi, manifestum est; cf. n. 2555. 18. καὶ τὸ δίκαιον δ[ώ]σω. De correctione συνεϑόμεϑα vide de dial. §. 6.

V. Quum vs. 83 sqq. statutum esset, ut mutare foedus et nova addere liceret, haec postea addide-

runt Latii et Olontii: sed superest tantum exordium, et quae addiderant deficiunt; quod recte vidit Höck. Cret. T. III. p. 479. Vs. 207. Χαιρνητάδα vitium est transcribentis ex pronuntiatione prava natum: dedi Χερνητάδα ex voce χερνήτης derivatum. Vs. 208. ΕΤΕΩ non potest verum esse: quum in Cosmis Latiis non additum sit ἐν Λατῷ, videtur hoc mensi additum esse, atque hoc latere in isto ΕΤΕΩ. Vs. 213. nota προσθέμεν absolute dictum: *addere aliquid*; quem usum illustravit Astius ad Plat. Remp. p. 346. ed. mai.

2555.

Fragmentum in agro *Hierapytnio* repertum, quod ab iisdem a quibus n. 2557. habere videtur Gruterus, qui edidit p. DV. Id extat apud Ursinum in schedis et l. c. ad n. 2557. unde variae lectiones in Gruteri opere appositae sunt. Hinc dedimus formam tituli, omissis tamen punctis inter vocabula ibi interpositis. Ex cod. Vatic. n. 1754. quasi ineditum minusculis dedit Flaminius Cornelius Cretâ sacrâ T. I. p. 243. cum Latina translatione Iosephi Mazari et notis ineptis; ex Grutero sed cum pravis mutationibus Chishull. Antt. As. p. 133. et vss. 1-7. et octavo dimidio omissis. Ex Chishullo habet Maitt. Marm. Oxon. p. 530. Cf. Barbeyrac. hist. foed. p. 285. Non recte tractavit Neumannus Rer. Cret. spec. p. 98 sqq. Ex codice Monacensi Victoriano n. 27. misit Spengelius.

ΩΝ
ΑΝΔΙΣΟΠΟ
ΟΝΑΓΓΡΑΨΑΝΤΩΝ
ΣΤΑΛΑΣΛΙΘΙΝΑΣΤΡΕΙΣΚΑ
ΝΙΕΡΑΠΥΤΝΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΑΣΑΘΑΝΑ
ΔΕΑΛΛΑΝΟΙΚΑΤΟΙΚΟΝΤΕΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΩΑΣΚΛΑΠΙΩΤΑΝΔΕΤΡΙΤΑΝΚΟΙΝΑΙ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΑΣΑΘΑΝΑΙΑΣΑΙΔΕΤΙΚΑΔΟΞΗΙΒΩΛΕΥΟΜΕ
ΕΠΙΤΩΙΚΟΙΝΑΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΑΙΗΕΞΕΛΕΝΗΕΝ
ΒΑΛΕΝΜΗΕΝΟΡΚΟΝΕΣΤΩΟΤΙΔΕΕΓΡΑΨΑΙΜΕΝΕΝΟΡΚΟΝΤΕΕΣΤΩΚΑΙ
ΕΝΘΙΝΟΝ ⚘ ΟΡΚΟΣ ⚘ ΟΜΝΥΩΤΑΝΕΣΤΙΑΝΚΑΙΤΑΝΑΟΡΑΤΡΙΟΝΚΑΗΙΝΑ
ΔΙΚΤΑΙΟΝΚΑΙΗΡΑΝΚΑΙΑΘΑΝΑΙΑΝΩΛΕΡΙΑΝΚΑΙΑΘΑΝΑΙΑΝΠΟΛΙΑΔΑ
ΚΑΙΑΘΑΝΑΙΑΝΣΑΛΜΩΝΙΑΝΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΑΠΥΘΙΟΝΚΑΙΛΑΤΩΚΑΙΑΡ...
ΜΙΝΚΑΙΑΡΕΑΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤΑΝΚΑΙΚΟΡΗΤΑΣΚΑΙΝΥΜΦΑΣΚΑΙΤΟΣΚΥΡΒΑΝ
ΤΑΣΚΑΙΘΕΟΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΠΑΣΑΣΗΜΑΝΕΓΩΕΥΝΟΗΣΩΤΟΙΣΕΠΙ
ΠΑΣΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΣΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΑΠΛΟΩΣΚΑΙΑΔΟΛΩΣΚΑΙΔΗ
ΤΟΝΑΥΤΟΝΦΙΛΟΝΚΑΙΕΧΘΡΟΝΕΞΩΚΑΙΠΟΛΕΜΗΣΩΑΠΟΧΩΡΑΣΠΑΝΤΙ
ΣΘΕΝΕΙΟΥΚΑΙΟΙΕΠΙΠΑΝΤΕΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΚΑΙΤΟΔΙΚΑΙΟΝΔΟΣΩΚΑΙ
ΕΜΜΕΝΩΕΝΤΟΙΣΣΥΓΚΕΙΜΕΝΟΙΣΚΑΙΟΥΚΑΚΟΤΕΧΝΗΣΩΟΥΔΕΝΤΩΝ
ΕΝΤΑΙΔΕΤΑΙΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΟΥΤΕΛΟΓΩΙΟΥΤΕΕΡΓΩΙ
ΟΥΔΕΑΛΛΩΙΕΠΙΤΡΑΨΩΕΚΩΝΚΑΙΓΙΝΩΣΚΩΝΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙΟΥΔΕΜΙΑΙ
ΟΥΔΕΤΡΟΠΩΙΟΥΔΕΝΙΑΙΔΕΤΙΕΠΙΟΡΚΗΣΑΙΜΙΤΩΝΩΜΟΣΑΗΤΩΝΣΥΝΕ
ΘΕΜΑΝΤΟΣΤΕΘΕΟΣΤΟΣΩΜΟΣΑΕΜΜΑΝΙΑΣΗΜΕΝΚΑΙΕΞΟΛΛΥΣΘΑΙ
ΚΑΚΙΣΤΩΙΟΛΕΘΡΩΙΚΑΙΜΗΤΕΓΑΝΜΗΤΕΔΕΝΔΡΕΑΚΑΡΠΟΣΦΕΡΕΝΜΗ
ΤΕΓΥΝΑΙΚΑΣΤΙΚΤΕΝΚΑΤΑΦΥΣΙΝΤΩΙΤΕΠΟΛΕΜΩΙΜΗΜΕΣΩΟΝΝΕΕΣΘΑΙΕΥΟΡ
ΚΩΣΙΔΕΑΜΙΝΤΟΣΤΕΘΕΟΣΙΛΕΟΣΗΜΕΝΚΑΙΓΙΝΕΣΘΑΙΠΑΝΤΑΑΓΑΘΑ

Fundus lectionis est textus Gruteri; reliqua apographa excepto Ursiniano adeo perversa sunt, ut pudeat universam inde varietatem enotare; Cornelii vero et Victorii exempla in plurimis conspirant. Vss. 1-3. in his desunt. Vs. 3. Urs. ΑΓ, reliqui ΕΓ; prius titulorum in huiusmodi rebus usui convenit. Vs. 5. Corn. Vict. male ΑΘΑΝΑΣ. Vs. 6. Vict. ΚΑΤΟΙΚΟΝΤΕΣ, quod non sprevi; sed reliqui ΟΥ pro Ο. Vs. 7. vulgo ΑΣΚΛΗΠΙΩ; Vict. quod dedi. Vs. 8. sched. Urs. ΔΟCΗΙ; mox Grut. ΒΩΛΕΥΟΜΕ, Vict. Corn. ΒΩΛΕΥΕΜΕΝ, unde Ν addi posset, nisi id soli coniecturae deberi videretur. Vss. 9. 10. Vict. ΕΜΒΑΛΛΕΝ, Corn. εβαλεν. Vs. 10. Vict. Corn. ΕΓΡΑΨΑΜΕΝΕΝΕΝΟΡ etc. Vs. 11. flosculi ex Vict. Vs. 11. Grut. ΚΑΙΤΟΝ, Vict. ΚΑΙΤΑΝ, quod recepi; neutrum habet Corn. Mox Grut. ΚΑΛΕΝΙ; pro hoc Vict. Corn. ΚΛΗΙΔΑΚΑΙ, Urs. sched. ΚΑΠΝΙ. In his illud ΚΑΙ ap. Vict. et Corn. prorsus abiiciendum est; ex reliquis difficilis electio. Sed primum ΚΑ ap. Grut. et Urs. praestat alteri ΚΛ; quae supersunt ΛΕΝΙ vel ΗΙΔΑ vel ΠΝΙ, in iis ultimum Α praestat alteri Ι. Superest ΛΕΝ, ΗΙΔ, ΠΝ; in quibus Ν praestat alteri Δ. Iam superest ΛΕ, ΗΙ, Π, ex quibus quid eligas, non multum interest: dedi ΗΙ. Vs. 13. Vict. Corn. ΣΑΜΩΝΙΑΝ (Vict. tamen semper ω); sched. Urs. CΑΜΩΝΙΑΝ. In fine lacuna expleta est apud Vict. Corn. credo non ex fide lapidis. Vs. 14. iidem ΑΡΕΑΝ et in fine ΚΥΡΒΑ; iidem vs. 15. extr. omittunt ΕΠΙ. Vs. 16. init. iidem ΠΑΣΙΝ; extr. iidem addunt ΔΗ, quod non spernendum duxi. Vs. 18. pro ΕΠΙΠΑΝΤΕΣ iidem ΕΠΙΤΑΤΤΟΝΤΕΣ; tum Grut. ΙΕΡΑΠΥΘΝ etc. Vict. Corn. Τ pro Θ. Sub finem iidem ΔΩ pro ΔΟΣΩ. Vs. 19. iidem ΚΑΚΟΤΕΧ etc. sed Grut. Κ pro Χ. Vs. 21. Vict. Corn. ΕΠΙΤΡΕΨΩ. Vs. 22. sched. Urs. ΩΜΟCΑΝΤΩΝ. Vs. 23. Vict. ΕΜΜΥΝΙΑΣ, Corn. εμηνιας etc. in fine uterque ΕΞΟΛΟΙΜΗΝ. Vs. 24. Vict. Corn. ΚΑΡΠΟΝ. Vs. 25. extr. post ΠΟΛΕΜΩΙ Grut. ΝΕΕΣΘΑΙ; in margine additur ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ ex coniectura; Ursini schedae ΝΕΣΘΑΙ. Pro hoc Vict. Corn. ΜΗΜΕΣΩΟΝ ΕΥΤΥΧΕΙΝ. Hoc εὐτυχεῖν magnopere suspectum est,

et videtur Graeci glossema esse, ex cuius exemplo illas schedas fluxisse vestigia quaedam docent. Possis ἐντυχεῖν coniicere: sed **ΝΕΕΣΘΑΙ** manifesto ex lapide depromptum est. Itaque hoc retento recepi tantum verba **ΜΗΜΕΣΩΟΝ**. Tum Grut. **ΕΥΟΡ||ΚΟΣΙ**, Urs. sch. **ΕΥΟΡ||ΚΩΣΙ**: pro hoc mire Vict. **ΤΟΥΤΟΙΣΕΜΜΕΝΩΣΙ**, ex quibus τούτοις manifesto glossema est; Corn. τουτοις εμμενου. Tum Corn. δε αμμιν τως τε σθεως ιλεος ημεν γενεσθαι τα παντα (sine ultimo ἀγαθά); Vict. ut Grut. nisi quod **ΤΑΠΑΝΤΑ** habet et omittit **ΑΓΑΘΑ**.

\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - ων
\- - - - - - - - - αν δίς. ὅπ[ως
δὲ - - - - - - τὰν ἰσοπολιτείαν καὶ τὸν ὅρκ]ον ἀγγραψάντων
οἱ - - - - - - ἐς] στάλας λιθίνας τρεῖς· κα[ὶ
τὰν μὲν θέντων οἱ Ἱεραπύτνιοι ἐ]ν Ἱεραπύτνᾳ ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθανα[ί-
ας τᾶς Πολιάδος, τὰν] δὲ ἄλλαν οἱ κατοικόντες Ἱεραπύτνιοι
ἐν] . . . . . . ἐν τῷ ἱερῷ τῶ Ἀσκλαπιῶ, τὰν δὲ τρίταν κοινᾷ
ἐν] - - - ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας. αἰ δέ τί κα δόξῃ βωλευομέ-
νοις] ἐπὶ τῷ κοινᾷ συμφέροντι ἐπιδιορθῶσαι ἢ ἐξελὲν ἢ ἐν-
βαλέν, μὴ ἔνορκον ἔστω· ὅ,τι δὲ ἐ[πι]γράψαιμεν, ἔνορκόν τε ἔστω καὶ
ἔν[ο]ινον. Ὅρκος. Ὀμνύω τὰν Ἑστίαν καὶ [Ζ]ᾶνα [Φ]ράτριον, κα[ὶ Ζᾶ]να
Δικταῖον, καὶ Ἥραν, καὶ Ἀθαναίαν Ὠλερίαν, καὶ Ἀθαναίαν Πολιάδα,
καὶ Ἀθαναίαν Σαλμωνίαν, καὶ Ἀπόλλωνα Πύθιον, καὶ Λατώ, καὶ Ἄρ[τε-
μιν, καὶ Ἄρεα, καὶ Ἀφροδίταν, καὶ Κ[ω]ρῆτας, καὶ Νύμφας, καὶ τὸς Κύρβαν-
τας, καὶ θεὸς πάντας καὶ πάσας· ἦ μὰν ἐγὼ εὐνοήσω τοῖς ἐπί-
πασι Ἱεραπυτνίοις τὸν ἅπαντα χρόνον ἁπλόως καὶ ἀδόλως, καὶ δὴ
τὸν αὐτὸν φίλον καὶ ἐχθρὸν ἕξω, καὶ πολεμήσω ἀπὸ χώρας παντὶ
σθένει, οὗ καὶ οἱ ἐπίπαντες Ἱεραπύτνιοι, καὶ τὸ δίκαιον δ[ώ]σω, καὶ
ἐμμενῶ ἐν τοῖς συγκειμένοις, καὶ οὐ κακοτεχνήσω οὐδὲν τῶν
ἐν τᾷδε τᾷ ἰσοπολιτείᾳ γεγραμμένων οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ,
οὐδὲ ἄλλῳ ἐπιτράψω ἑκὼν καὶ γινώσκων παρευρέσει οὐδεμιᾷ
οὐδὲ τρόπῳ οὐδενί. αἰ δέ τι ἐπιορκήσαιμι τῶν ὤμοσα ἢ τῶν συνε-
θέμαν, τός τε θεός, τὸς ὤμοσα, ἐμμάνιας ἦμεν, καὶ ἐξόλλυσθαι
κακίστῳ ὀλέθρῳ, καὶ μήτε γᾶν μήτε δένδρεα καρπὸς φέρεν, μή-
τε γυναῖκας τίκτεν κατὰ φύσιν, τῷ τε πολέμῳ μή με σῶον νέεσθαι· εὐορ-
κῶσι δὲ ἁμῖν τός τε θεὸς ἱλέος ἦμεν, καὶ γίνεσθαι πάντα ἀγαθά.

Quum n. 2556. foedus Gortyniorum et Hierapytniorum memoretur, Chishullus hunc titulum huius foederis partem esse putavit, et tulit Höckii assensum (Cret. T. III. p. 476 sq.): sed haec opinio nulli prorsus fundamento innititur; etiam perversior vero Pricaei (ad n. 2556.) et Seldeni de Synedr. II, 11. p. 290. sententia est, appendicem hanc inscriptionem foederis Hierapytniorum et Priansiorum (n. 2556.) esse censentium, quos auctores non nominatos paucis recte refutavit Höckius; non dicam de Neumanno, qui similiter erravit. Qui tabulas foederis collocant, inter eos fit societas. Iam vs. 5. alteram ex duabus tabulis, quae a singulis civitatibus ponendae sunt, Hierapytnae collocari videmus; Hierapytnae autem collocare tantum Hierapytnii potuerunt: nam tabulae, quas singulae civitates sociatae ponunt, domi ab utraque ponuntur (cf. n. 2554. I. extr. 2556. extr. 2557. et ubivis): itaque altera civitas foederata est *Hierapytna*. Alteram tabulam ponere debent οἱ κατοικόντες Ἱεραπύτνιοι [ἐν - - -] ἐν τῷ ἱερῷ τῶ Ἀσκλαπιῶ. Κατοικοῦντες dicuntur, qui in extera terra habitant, sive ita, ut tantum μετοίκων loco habeantur, sicuti n. 2254. 19. sive ita, ut locus ubi habitant separatam civitatem non constituat, sed teneatur ab alia civitate, cuius κάτοικοι ibi habitent, sicuti n. 2245. sive ita denique, ut alienam hanc terram obtineant cives alius civitatis in modum cleruchorum sive colonorum, sed tamen suam ibi constituant separatam civitatem, sicuti n. 2264. Μιλησίων τῶν Ἄμοργον Αἰγιάλην κατοικούντων ἄρχοντας, βουλήν, δῆμον habes. Quartam addo rationem hanc ex duabus mixtam. Cleruchis Delum obtinebant Athenienses, qui ibi cum ceteris Atheniensibus in Delo habitantibus Atticam in Delo civitatem constituunt; hi quod Ἀθηναίων οἱ κατοικοῦντες ἐν Δήλῳ vocantur, et peregrini ibi habitantes etiam κατοικοῦντες dicuntur, una formula utrique comprehenduntur: Ἀθηναίων καὶ τῶν ξένων οἱ κατοικοῦντες. Vide n. 2286 sqq. Iam cum iis, qui ut peregrini in aliena civitate habitent, vel qui nullam separatam civitatem constituant, foedus pangi nequit; itaque illi κατοικόντες Ἱεραπύτνιοι debent separatam aliquo loco civitatem habuisse, ut Milesii Amorgi; ita ut Hierapytniorum fuerint cleruchi, per quos Hierapytniorum civitas illum obtineret locum. Tales cleruchi quod in patria urbe retinent civitatem, dicuntur Μιλήσιοι vel Ἀθηναῖοι vel Ἱεραπύτνιοι, licet alibi habitent ac simul sint Amorgenses vel Lemnii etc. Vide T. I. p. 150. *b*. T. II. p. 179. *a*. Quod vero facile abalienantur coloni a patria urbe, diserte cum iis pangi foedus et ἰσοπολιτεία potuit: quod hic fit. Nempe Hierapytnii domi habitantes cum *Hierapytniis colonis alio loco habitantibus* (τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερα-

πυτνίοις ἐν - - -) paciscuntur ἰσοπολιτείαν. Quaeritur, ubi habitarint hi κατοικοῦντες, quod vs. 7. init. scriptum erat. Locum Aesculapii cultu insignem fuisse video, in cuius templo ponendum foedus. In huius templo etiam apud Arcades Cretae foederum tabulae collocatae sunt (decr. Arc. in Teiis); sed expulsis Arcadibus totam eorum civitatem ab Hierapytniis occupatam esse non probabile est. Dicas igitur Lebenam Gortyniorum portum occupasse Hierapytnios, ubi colitur Aesculapius (Pausan. II, 26, 7.): sed remotior ille ab Hierapytna, nec Gortyniis imprimis validis et cum Cnoso olim Cretae prope universae dominis (Polyb. IV, 53.) probabile est Hierapytnios eripuisse portum. Praestat igitur locum illum ignorare. Ceterum titulum quantum fieri licet restitui. Vs. 6. Πολιάδος duxi ex n. 2556. extr. De forma κατοικόντες vide de dial. §. 5. Vs. 8. fortasse ἐν [Ὠλέρῳ] supplendum, ut in iureiurando Oleria Minerva memoratur, vel ἐν [Σαλμωνίῳ]. De correctionibus ἐ[πι]γραψ. et ἔν[ο]ινον cf. ad n. 2554. 84 sqq. Vs. 11. Ἀοράτριον manifesto corruptum est. De deo ἀγνώστῳ, cui βωμοὶ ἀνώνυμοι dedicati ab Epimenide Athenis putantur (Act. Apost. 17, 23. Diog. Laert. I, 110. et intt.), Neumannus cogitabat; Höckius Cret. T. III. p. 140. probabat coniecturam καὶ Δία πάτριον καὶ Δία Δικτ. At non probabile est in formula iurisiurandi Δία dixisse Cretenses (cf. n. 2554.), et TAN vel TON ante AOPATPION obest isti coniecturae, nec potest cum Cornelio omitti. Maitt. Marm. Oxon. p. 609. pro AOPATPION voluit Ταλλαῖον: de quo non opus plura dicere. N. 2554. IV. est τὸν Ζῆνα τὸν Κρητογενία: hoc loco, ubi Hierapytnii cum Hierapytniis paciscuntur, convenientior alius Ζεύς, gentium et familiarum praeses; atque ut textum ex traditis fontibus constitui, sponte prodit καὶ [Ζ]ᾶνα [Φ]ράτριον, κα[ὶ Ζᾶ]να Δικταῖον. Pro T et O fuit Ζ et Φ: mox HI in IΖA mutavi. De forma Ζὰν cf. de dial. §. 4. Φράτριος Ζεὺς non solis est Athenis cultus. Adduntur deinde alii dii ab Hierapytniis culti; in his *Salmonia Minerva*, in promontorio Salmonio culta. Dicitur *Samonium*, *Sammonium*, *Salmonium*; ultimam formam ex Grut. retinui, et video eam plurimis auctoritatibus firmari (vide Höck. Cret. T. I. p. 427. qui tamen ceteras probat). Vs. 15 sq. et vs. 18. ἐπίπαντες est; alter locus firmat alterum, nihilique est vs. 18. varietas lectionis ἐπιτάττοντες quamvis speciosa. De voce cf. de dial. §. 9. Dicitur autem οἱ ἐπίπαντες Ἱεραπύτνιοι, ut distinguantur *cuncti* Hierapytnii a singulis illis duabus, qui paciscuntur, Hierapytniorum civitatibus. Vs. 17. πολεμήσω ἀπὸ χώρας quid sit, vide ad n. 2554. I. Vs. 23. debebat καί μ' ἐξόλλυσθαι dici. Ad imprecationem cf. n. 989 sqq. et quae collegi T. I. p. 808. *b*. Vs. 25. νέεσθαι verum est; male Chish. τῷ τε πολέμῳ νικέεσθαι, ne monito quidem lectore; male Grut. in margine ἐνέχεσθαι. Vs. 26. ἰλέος retinui a recto ἴλεος, quod agnoscit Hesychius v. ἴλεον, ubi cf. intt. Si in referendo hoc loco T. I. p. 808. *b*. ἴλεως et alia ad communem formam dedi, feci hoc perspicuitatis causa.

2556.

Marmor ex *Creta* in Britanniam delatum inter Arundeliana. Primus edidit Io. Pricaeus Nott. in Appuleii Apologiam p. 59 sqq. maiusculis et minusculis, cum supplementis, Latina translatione et notis, inconditis prorsus et relatu maximam partem indignis; tum ex Pricaeo, sed non sine vitiis typographi, editum est in Marm. Oxon. ed. Prid. n. LVIII. ed. Maitt. n. III. ubi p. 15. 16. maiusculis repraesentatur, p. 78. minusculis, cum Pricaei Latina translatione a Reinesio interpolata, non omissis iis, quae Pricaeus pro Reinesianis in textum Latinum receptis dederat; ibidem p. 197. extant Pricaei notae, p. 455. Prideauxianae, p. 509. Reinesii observationes, qui ex Pricaeo solo ediderat (Synt. Inscr. VII, 22. p. 491.); porro p. 527. animadversiones Chishulli, qui minusculis cum supplementis notisque et Latina translatione praebuerat (Antt. Asiat. p. 129 sq.), fortasse consulto etiam marmore, quod coniicio quum ex aliis locis, tum ex iis, ubi cum eo consentit Chandl. qui lapidem tractavit: quamquam Chish. fere ita loquitur, ut lapidem non inspexisse videatur. Postremo in editione Maittairii insunt ipsius notae p. 556. Ex Chishullo potissimum dedit Barbeyrac. hist. foed. p. 282. Denuo ex marmore edidit Chandler. Marm. Oxon. II, 27. cum Latina translatione Chishulli. Particulas decerptas ex Reinesio dedit Vandal. Diss. p. 748. multis inquinatas mendis, et male versas in Latinum sermonem. Cf. de hoc titulo etiam Niebuhr. Hist. Rom. T. II. p. 58. ed. sec.

Ε Ο Σ Α Γ Α Θ
ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΚΑΙΕΠΙΣΩΤΗΡΙΑΙΕΠΙΚΟΣΜ........
ΙΕΡΑΠΥΤΝΑΙΤΩΝΣΥΝΕΝΙΠΑΝΤΙΤΩΕΡΜΑΙΩ........
ΙΜΑΛΙΩ·ΕΝΔΕΠΡΙΑΝΣΙΟΙΕΠΙΚΟΣΜΩΝΤΩΝΣΥ........
ΧΙΜΑΡΩΚΑΙΜΗΝΟΣΔΡΟΜΗΙΩ·ΤΑΔΕΣΥΝΕΘΕ........
ΔΟΚΗΣΑΝΑΛΛΑΛΟΙΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΚΑΙΠΡΙΑΝΣΙΟΙ........
ΤΕΣΕΝΤΑΙΣΠΡΟΥΠΑΡΧΩΣΑΙΣΣΤΑΛΑΙΣΙΔΙΑΙΤΕ........
ΓΟΡΤΥΝΙΟΙΣΚΑΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΚΑΤΑΚΟΙΝΟΙ.......
ΚΑΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΣΚΑΙΠΡΙΑΝΣΙΟΙΣΚΑΙΕΝΤΑΙΦΙΛΙΑΙ........
ΧΙΑΙΚΑΙΟΡΚΟΙΣΤΟΙΣΠΡΟΓΕΓΟΝΟΣΙΕΝΤΑΥΤΑΙΣΤ........
ΚΑΙΕΠΙΤΑΙΧΩΡΑΙΑΙΕΚΑΤΕΡΟΙΕΧΟΝΤΕΣΚΑΙΚΡΑΤΟΝ........
ΘΗΚΑΝΕΘΕΝΤΟΕΙΣΤΟΝΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝ ΙΕΡΑΠΥΤΙ......
ΚΑΙΠΡΙΑΝΣΙΟΥΣΗΜΕΝΠΑΡΑΛΛΑΛΟΙΣΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΕΠΙΓΑ
ΜΙΑΣΚΑΙΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΜΕΤΟΧΑΝΚΑΙΘΕΙΩΝΚΑΙΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΠΑΝΤΩΝΟΣΟΙΚΑΕΩΝΤΙΕΜΦΥΛΟΙΠΑΡΕΚΑΤΕΡΟΙΣΚΑΙΠΩΛΟΝ
ΤΑΣΚΑΙΩΝΩΜΕΝΟΣΚΑΙΔΑΝΕΙΖΟΝΤΑΣΚΑΙΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΣ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΣΥΝΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΣΚΥΡΙΟΣΗΜΕΝΚΑΤΑ
ΤΟΣΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣΠΑΡΕΚΑΤΕΡΟΙΣΝΟΜΟΣ ΕΞΕΣΤΩΔΕΤΩΙ
ΤΕΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΙΣΠΕΙΡΕΝΕΝΤΑΙΠΡΙΑΝΣΙΑΙ ΚΑΙΤΩΙΠΡΙΑΝ
ΣΙΕΙΕΝΤΑΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΑΙΔΙΔΩΣΙΤΑΤΕΛΕΑΚΑΘΑΠΕΡΟΙΑΛΛΟΙ
ΠΟΛΙΤΑΙΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΣΕΚΑΤΕΡΗΚΕΙΜΕΝΟΣΕΙΔΕΤΙ

ΚΑΟΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΣΥΠΕΧΘΗΤΑΙΕΣΠΡΙΑΝΣΙΟΝΗΟΠΡΙΑΝΣΙΕΥΣ
ΕΣΙΕΡΑΠΥΤΝΑΝΟΤΙΟΥΝΑΤΕΛΕΑΕΣΤΩΚΑΙΕΣΑΓΟΜΕΝΩΙΚΑΙ
ΕΞΑΓΟΜΕΝΩΙΑΥΤΑΚΑΙΤΟΥΤΩΝΤΟΣΚΑΡΠΟΣΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΩΝΔΕΚΑΑΠΟΔΟΤΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΕΩ
ΣΑΣΕΞΑΓΩΓΑΣΤΩΝΥΠΕΧΘΕΣΙΜΩΝΑΠΟΔΟΤΩΤΑΤΕΛΕΑ
ΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΣΕΚΑΤΕΡΗΚΕΙΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΤΑΥΤΑΔΕ
ΚΑΙΕΙΤΙΣΚΑΝΕ..Μ...ΕΛΗΣΕΣΤΩΑΙΔΕΚΑΣΙΝΗΤΑΙΑΠΟΤΕΙΣΑ
ΤΩΤΑΕΠΙΤΙΜΙΑ.ΣΙ..ΜΕΝΟΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΣΕΚΑΤΕΡΗΚΕΙ
ΜΕΝΟΣΠΡΕΙΓΗΙΑΔΕΩ..ΑΧΡΕΙΑΝΕΧΗΙΠΟΡΗΙΩΠΑΡΕΧΟΝΤΩΝ
ΟΙΜΕΝΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΚΟΣΜΟΙΤΟΙΣΠΡΙΑΝΣΙΕΥΣΙΟΙΔΕΠΡΙΑΝΣΙΕΣ
ΚΟΣΜΟΙΤΟΙΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΣΑΙΔΕΜΗΠΑΡΙΣΧΑΙΕΝΑΠΟΤΕΙΣΑΝ
ΤΩΝΟΙΕΠΙΔΑΜΟΙΤΩΝΚΟΣΜΩΝΤΑΙΠΡΕΙΓΕΙΑΙΣΤΑΤΗΡΑΣΔΕΚΑ
ΟΔΕΚΟΣΜΟΣΟΤΩΝΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝΕΡΠΕΤΩΕΝΠΡΙΑΝΣΙΟΙΕΣ
ΤΟΑΡΧΕΙΟΝΚΑΙΕΝΕΚΚΛΗΣΙΑΙΚΑΘΗΣΘΩΜΕΤΑΤΩΝΚΟΣΜΩΝ
ΩΣΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙΟΤΩΝΠΡΙΑΝΣΙΕΩΝΚΟΣΜΟΣΕΡΠΕΤΩΕΝΙΕ
ΡΑΠΥΤΝΑΙΕΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝΚΑΙΕΝΕΚΚΛΗΣΙΑΙΚΑΘΗΣΘΩΜΕΤΑ
ΤΩΝΚΟΣΜΩΝΕΝΔΕΤΟΙΣΗΡΟΙΚ..ΣΚΑΙΕΝΤΑΙΣΑΛΛΑΙΣΕΟΡΤΑΙΣ
ΟΙΠΑΡΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΕΣΕΡΠΟΝΤΩΝΠΑΡΑΛΛΑΛΟΣΕΣΑΝΔΡΗΙ
ΟΝΚΑΘΩΣΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΠΟΛΙΤΑΙΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΩΝΔΕΤΑΝ
ΣΤΑΛΑΝΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΟΙΤΟΚΑΕΙΚΟΣΜΟΝΤΕΣΠΑΡΕΚΑΤΕ
ΡΟΙΣΕΝΤΟΙΣΥΠΕΡΒΩΙΟΙΣΚΑΙΠΡΟΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΝΤΩΝΑΛΛΑ
ΛΟΙΣΠΡΟΑΜΕΡΑΝΔΕΚΑΗΚΑΜΕΛΛΩΝΤΙΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΝ
ΟΠΟΙΟΙΔΕΚΑΜΗΑΝΑΓΝΩΝΤΙΗΜΗΠΑΡΑΓΓΕΛΩΝΤΙΑΠΟ
ΤΕΙΣΑΝΤΩΝΟΙΑΙΤΙΟΙΤΟΥΤΩΝΣΤΑΤΗΡΑΣΕΚΑΤΟΝΟΙΜΕΝ
ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΚΟΣΜΟΙΤΩΝΠΡΙΑΝΣΙΕΩΝΤΑΙΠΟΛΕΙΟΙΔΕ
ΠΡΙΑΝΣΙΕΕΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝΤΑΙΠΟΛΕΙ ΕΙΔΕΤΙΣΑΔΙΚΟΙΗ
ΤΑΣΥΝΚΕΙΜΕΝΑΚΟΙΝΑΙΔΙΑΛΥΩΝΗΚΟΣΜΟΣΗΙΔΙΩΤΑΣΕ
ΞΕΣΤΩΤΩΙΒΩΛΟΜΕΝΩΙΔΙΚΑΞΑΣΘΑΙΕΠΙΤΩΚΟΙΝΩΔΙ
ΚΑΣΤΗΡΙΩΤΙΜΑΜΑΕΠΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΤΑΣΔΙΚΑΣΚΑΤΑΤΟ
ΑΔΙΚΗΜΑΟΚΑΤΙΣΑΔΙΚΗΣΗΙΚΑΙΕΙΚΑΝΙΚΑΣΗΙΛΑΒΕΤΩΤΟ
ΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟΣΤΑΣΔΙΚΑΣΟΔΙΚΑΞΑΜΕΝΟΣΤΟΔΕΛΟΙΠΟΝΕΣ
ΤΩΤΑΝΠΟΛΕΩΝΑΙΔΕΤΙΘΕΩΝΒΩΛΟΜΕΝΩΝΕΛΟΙΜΕΝΑΓΑ
ΘΟΝΑΠΟΤΩΝΠΟΛΕΜΙΩΝΗΚΟΙΝΑΙΕΞΟΔΟΥΣΑΝΤΕΣΗΙΔΙΑΙΤΙ
ΝΕΣΠΑΡΕΚΑΤΕΡΩΝΗΚΑΤΑΓΑΝΗΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΛΑΝ
ΧΑΝΟΝΤΩΝΕΚΑΤΕΡΟΙΚΑΤΑΤΟΣΑΝΔΡΑΣΤΟΣΕΡΠΟΝΤΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΔΕΚΑΤΑΣΛΑΜΒΑΝΟΝΤΩΝΕΚΑΤΕΡΟΙΕΣΤΑΝΙΔΙ
ΑΝΠΟΛΙΝΥΠΕΡΔΕΤΩΝΠΡΟΓΕΓΟΝΟΤΩΝΠΑΡΕΚΑΤΕΡΟΙΣ
ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝΑΦΩΤΟΚΟΙΝΟΔΙΚΙΟΝΑΠΕΛΙΠΕΧΡΟΝΩΠΟΙΗ
ΣΑΣΘΩΝΤΑΝΔΙΕΞΑΓΩΓΑΝΟΙΣΥΝΕΝΙΠΑΝΤΙΚΑΙΝΕΩΝΙΚΟΣ
ΜΟΙΕΝΩΙΚΑΚΟΙΝΑΙΔΟΞΗΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟ
ΛΕΣΙΕΠΑΥΤΩΝΚΟΣΜΟΝΤΩΝΚΑΙΤΟΣΕΓΓΥΟΣΚΑΤΑΣΤΑΣΑΝ
ΤΩΝΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΑΦΑΣΚΑΑΜΕΡΑΣΑΣΤΑΛΑΤΕΘΗΙΕΜΜΗ
ΝΙΥΠΕΡΔΕΤΩΝΥΣΤΕΡΟΝΕΓΓΙΝΟΜΕΝΩΝΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝΠΡΟ
ΔΙΚΩΙΜΕΝΧΡΗΣΘΩΝΚΑΘΩΣΤΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΕΧΕΙΠΕΡΙΔΕΤΩ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΟΙΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΙΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΠΑΡΕΚΑΤΕΡΟΙΣ
ΚΟΣΜΟΙΠΟΛΙΝΣΤΑΝΥΕΣΘΩΝΑΓΚΑΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟΛΕΣ.
..ΞΗΙΕΞΑΣΤΟΕΠΙΚΡΙΤΗΡΙΟΝΤΕΛΕΤΑΙΚΑΙΕΓΓΥΟΣΚΑΘΙΣΤΑΝ
ΤΩΝΑΦΑΣΚΑΑΜΕΡΑΣΕΠΙΣΤΑΝΤΙΕΠΙΤΟΑΡΧΕΙΟΝΕΝΔΙΜΗΝΩΙ
ΚΑΙΔΙΕΞΑΓΟΝΤΩΝΤΑΥΤΑΕΠΑΥΤΩΝΚΟΣΜΟΝΤΩΝΚΑΤΑΤΟ
ΔΟΧΘΕΝΚΟΙΝΑΙΣΥΜΒΟΛΟΝΑΙΔΕΚΑΜΗΠΟΙΗΣΩΝΤΙΟΙΚΟΣΜΟΙΚΑ
ΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΕΚΑΣΤΟΣΑΥΤΩΝΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΟΙΜΕΝΙΕΡΑΠΥΤΝΙΟΙΚΟΣΜΟΙΠΡΙΑΝΣΙΩΝΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΟΙΔΕΠΡΙΑΝΣΙΟΙΚΟΣΜΟΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝΤΑΙΠΟΛΕΙΑΙΔΕΤΙΚΑ
ΔΟΞΗΙΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΒΩΛΟΥΟΜΕΝΑΙΣΕΠΙΤΩΙ
ΚΟΙΝΑΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙΔΙΟΡΘΩΣΑΣΘΑΙΚΥΡΙΟΝΕΣΤΩΤΟΔΙΟΡ
ΘΩΘΕΝΣΤΑΣΑΝΤΩΝΔΕΤΑΣΣΤΑΛΑΣΟΙΕΝΕΣΤΑΚΟΤΕΣΕ
ΚΑΤΕΡΗΙΚΟΣΜΟΙΕΠΑΥΤΩΝΚΟΣΜΟΝΤΩΝΟΙΜΕΝΙΕΡΑΠΥ
ΤΝΙΟΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΑΣΑΘΑΝΑΙΑΣΤΑΣΠΟΛΙΑΔΟΣΚΑΙΟΙ
ΠΡΙΑΝΣΙΟΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΑΣΑΘΑΝΑΙΑΣΤΑΣΠΟΛΙΑΔΟΣ
ΟΠΟΤΕΡΟΙΔΕΚΑΜΗΣΤΑΣΩΝΤΙΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΑΠΟ
ΤΕΙΣΑΝΤΩΝΤΑΑΥΤΑΠΡΟΣΤΙΜΑΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

Quae ante vs. 1. supra scriptae sunt litterae, eas ex fide Chandleri disposui, qui tamen ultimum Θ non habet; neque hoc habet Chish. In reliquis varietas lectionis non in censum venit nisi Pricaei et Chishulli hinc inde ac Chandleri. Formam tituli, quae ex Chandl. perspici nequit, dedi ex Pric. nisi quod vs. 1-11. in fine lacunarum spatia, quae demptis additamentis ex Chandlero petitis existunt, ex Maitt. omnia aequalia praebui, quod hoc verius Pricaeana dispositione iudico, quae videtur fortuita esse. Forma Ι est ex Chandl. et partim ex Pric. Vs. 3. punctum ex Chandl. Ibidem Maitt. ed. Marm. Oxon. ΚΟΣΜΟΝ, non ex lapide, sed ex coniectura Pricaei. Vs. 4. punctum ex Chandl. Vs. 7. ult. Ι ex Chandl. item vs. 9. ultimum Τ. Vs. 11. vacuum ex Chandl. item in fine ΤΙ. Vacua quae deinceps dedi, et ipsa ex Chandl. sunt. Vs. 18. primum Ω, pro quo Pric. Ο, ex Chandl. Ita etiam vs. 22. ultimum Ω ex Chandl. (Pric. Ο). Vs. 25. Chish. Chandl. ΥΠΕΧΘΕΣ etc. Pric. ΥΠΕΧΘΗΣ etc. Vs. 27. pro ΝΕ..Μ...Ε Chandl. decem asteriscos notat; in fine Α ex eodem. Vs. 28. pro ΙΜΙΑ.ΣΙ..ΜΕ quindecim ap. Chandl. asterisci sunt (Maitt. ed. Marm. Oxon. ΣΕ pro ΣΙ, et sic in notis Pric. dicit sibi legendum visum esse; at in textu habet ΣΙ). Vs. 29. pro primo Η lacuna est apud Chandl. Vs. 33. Chandl. ΟΤΩΝ, Pric. ΤΩΝ. Vs. 37. pro ΗΡΟΙΚ..Σ Chandl. ΗΡ.....Σ. Vs. 42. Maitt. ed. Marm. Oxon. male ΜΕΛΛΟΝΤΙ. Vs. 43. Maitt. Chish. Chandl. (non ex lapide opinor) ΑΓΓΗΛ etc. Pric. quod dedi, quamquam in minusculis η et ipse habet, ex quo ceteri id derivasse videntur. Vs. 45. Chandl. praeter rem spatia duo vacua habet. Vs. 47. Pric. ΣΥΓ, Chandl. ΣΥΝ; tum ΚΟΙΝΑ deest apud Pric. habent Chish. et Chandl. Vs. 48. Chish. Chandl. ΒΩ etc. Pric. ΒΟΥ; ibid. extr. male Chandl. ΚΟΙΝΩΙΔΙ. Vs. 49. Pric. ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ, Chish. Chandl. ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΝ, ex mera ut videtur coniectura. Vs. 50. Pric. ΝΙΚΑΣΘΗΙ, Chish. Chandl. quod dedi. Vs. 62. Chish. Chandl. ΣΤΑΛΑ, Pric. ΣΤ..Α. Vs. 66. pro Γ Chandl. lacunam habet. Vs. 66. punctum in fine ex Chandl. Vs. 68. extr. Pric. ΔΥΜΗΝΩ., Chish. Chandl. ΔΙΜΗΝΩΙ. Vs. 69. primum Κ ex iisdem. Quae Chish. solus habet, ea in coniecturis referam.

Θ]εὸς ἀγαθ[ός]. Ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἐπὶ Κόσμ[ων ἐν μὲν] Ἱεραπύτνᾳ τῶν σὺν Ἐνίπαντι τῶ Ἑρμαίω [καὶ μηνὸς] Ἱμαλίω, ἐν δὲ Πριανσιοῖ ἐπὶ Κόσμων τῶν σὺ[ν Νέωνι τῶ] Χιμάρω καὶ μηνὸς Δρομηΐω, τάδε συνέθε[ντο καὶ συνευ]δόκησαν ἀλλάλοις Ἱεραπύτνιοι καὶ Πριάνσιοι, [ἐμμένον]τες ἐν ταῖς προϋπαρχώσαις στάλαις ἰδίᾳ τε[θείσαις] Γορτυνίοις καὶ Ἱεραπυτνίοις, καὶ τᾷ κατὰ κοινὸ[ν Γορτυνίοις] καὶ Ἱεραπυτνίοις καὶ Πριανσίοις, καὶ ἐν τᾷ φιλίᾳ [καὶ συμμα]χίᾳ καὶ ὅρκοις τοῖς προγεγονόσι, ἔν τ' αὐταῖς τ[αῖς πόλεσι] καὶ ἐπὶ τᾷ χώρᾳ, ᾇ ἑκάτεροι ἔχοντες καὶ κρατόν[τες συν]θήκαν ἔθεντο, εἰς τὸν πάντα χρόνον. Ἱεραπυτ[νίοις] καὶ Πριανσίο[ι]ς ἦμεν παρ' ἀλλάλοις ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμίας καὶ ἔνκτησιν καὶ μετοχὰν καὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων πάντων, ὅσοι κα ἔωντι ἔμφυλοι παρ' ἑκατέροις, καὶ πωλόντας, καὶ ὠνωμένος, καὶ δανείζοντας καὶ δανειζομένος, καὶ τἆλλα πάντα συναλλάσσοντας κυρίος ἦμεν κατὰ τὸς ὑπάρχοντας παρ' ἑκατέροις νόμος. ἐξέστω δὲ τῷ τε Ἱεραπυτνίῳ σπείρεν ἐν τᾷ Πριανσίᾳ, καὶ τῷ Πριανσιεῖ ἐν τᾷ Ἱεραπυτνίᾳ, διδῶσι τὰ τέλεα καθάπερ οἱ ἄλλοι πολῖται κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη κειμένος. εἰ δέ τί κα ὁ Ἱεραπύτνιος ὑπέχθηται ἐς Πριάνσιον ἢ ὁ Πριανσιεὺς ἐς Ἱεραπύτναν ὁτιοῦν, ἀτελέα ἔστω καὶ ἐσαγομένῳ καὶ ἐξαγομένῳ αὐτὰ καὶ τούτων τὸς καρπὸς καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὧν δέ κα ἀποδ[ῶ]ται, κατὰ θάλασσαν ἐώσας ἐξαγωγᾶς τῶν ὑπεχθεσίμων ἀποδότω τὰ τέλεα κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη κειμένος. κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ εἴ τίς κα νε[ί]μ[ῃ, ἀτ]ελὴς ἔστω· αἰ δέ κα σίνηται, ἀποτεισάτω τὰ ἐπιτίμια [ὁ] σι[νό]μενος κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη κειμένος. πρειγήϊα δὲ ὧ [κ]α χρείαν ἔχῃ πορηΐω παρεχόντων οἱ μὲν Ἱεραπύτνιοι Κόσμοι τοῖς Πριανσιεῦσι, οἱ δὲ Πριανσιέ[ε]ς Κόσμοι τοῖς Ἱεραπυτνίοις· αἰ δὲ μὴ παρίσχαιεν, ἀποτεισάντων οἱ ἐπίδαμοι τῶν Κόσμων τᾷ πρειγείᾳ στατῆρας δέκα. ὁ δὲ Κόσμος ὁ τῶν Ἱεραπυτνίων ἑρπέτω ἐν Πριανσιοῖ ἐς τὸ ἀρχεῖον καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήσθω μετὰ τῶν Κόσμων· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν Πριανσιέων Κόσμος ἑρπέτω ἐν Ἱεραπύτνᾳ ἐς τὸ ἀρχεῖον καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήσθω μετὰ τῶν Κόσμων. ἐν δὲ τοῖς Ἡρ[ω]ϊκ[οῖ]ς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς οἱ παρατυγχάνοντες ἑρπόντων παρ' ἀλλάλος ἐς ἀνδρήϊον, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται. ἀναγινωσκόντων δὲ τὰν στάλαν κατ' ἐνιαυτὸν οἱ τόκ' ἀεὶ κοσμόντες παρ' ἑκατέροις ἐν τοῖς Ὑπερβωΐοις, καὶ προπαραγγελλόντων ἀλλάλοις πρὸ ἁμερᾶν δέκα ἤ κα μέλλωντι ἀναγινώσκεν· ὁποῖοι δέ κα μὴ ἀναγνῶντι ἢ μὴ παραγγέλωντι, ἀποτεισάντων οἱ αἴτιοι τούτων στατῆρας ἑκατόν, οἱ μὲν Ἱεραπύτνιοι Κόσμοι τῶν Πριανσιέων τᾷ πόλει, οἱ δὲ Πριανσιέες Ἱεραπυτνίων τᾷ πόλει. εἰ δέ τις ἀδικοίη τὰ συνκείμενα κοινᾷ διαλύων ἢ κόσμος ἢ ἰδιώτας, ἐξέστω τῷ βωλομένῳ δικάξασθαι ἐπὶ τῶ κοινῶ δικαστηρίω, τίμαμα ἐπιγραψάμενος τᾶς δίκας κατὰ τὸ ἀδίκημα, ὅ κά τις ἀδικήσῃ· καὶ εἴ κα νικάσῃ, λαβέτω τὸ τρίτον μέρος τᾶς [κατα]δίκας ὁ δικαξάμενος, τὸ δὲ λοιπὸν ἔστω τᾶν πόλεων. αἰ δέ τι θεῶν βωλομένων ἕλοιμεν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν πολεμίων ἢ κοινᾷ ἐξοδούσαντες, ἢ ἰδίᾳ τινὲς παρ' ἑκατέρων ἢ κατὰ γᾶν ἢ κατὰ θάλασσαν, λανχανόντων ἑκάτεροι κατὰ τὸς ἄνδρας τὸς ἕρποντας, καὶ τὰς δεκάτας λαμβανόντων ἑκάτεροι ἐς τὰν ἰδίαν πόλιν. ὑπὲρ δὲ τῶν προγεγονότων παρ' ἑκατέροις ἀδικημάτων, ἀφ' ὧ τὸ κοινοδίκιον ἀπέλιπε χρόνω, ποιησάσθων τὰν διεξαγωγὰν οἱ σὺν Ἐνίπαντι καὶ Νέωνι Κόσμοι ἐν ᾧ κα κοινᾷ δόξῃ δικαστηρίῳ ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι ἐπ' αὐτῶν κοσμόντων, καὶ τὸς ἐγγύος καταστασάντων ὑπὲρ τούτων ἀφ' ἇς κα ἁμέρας ἁ στάλα τεθῇ ἐμ μηνί. ὑπὲρ δὲ τῶν ὕστερον ἐγγινομένων ἀδικημάτων προδίκῳ μὲν χρήσθων καθὼς τὸ διάγραμμα ἔχει, περὶ δὲ τῶ δικαστηρίω οἱ ἐπιστάμενοι κατ' ἐνιαυτὸν παρ' ἑκατέροις Κόσμοι πόλιν στανυέσθων, ἄγ κα ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσ[ι δό]ξῃ, ἐξ ἇς τὸ ἐπικριτήριον τελε[ῖ]ται, καὶ ἐγγύος καθιστάντων, ἀφ' ἇς κα ἁμέρας ἐπιστᾶντι ἐπὶ τὸ ἀρχεῖον ἐν διμήνῳ, καὶ διεξαγόντων ταῦτα ἐπ' αὐτῶν κοσμόντων κατὰ τὸ δοχθὲν κοινᾷ σύμβολον. αἰ δέ κα μὴ ποιήσωντι οἱ Κόσμοι καθὼς γέγραπται, ἀποτεισάτω ἕκαστος αὐτῶν στατῆρας πεντήκοντα,

οἱ μὲν Ἱεραπύτνιοι Κόσμοι Πριανσίων τᾷ πόλει, οἱ δὲ Πριάνσιοι Κόσμοι Ἱεραπυτνίων τᾷ πόλει. αἰ δέ τί κα δόξῃ ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι βωλουομέναις ἐπὶ τῷ κοινᾷ συμφέροντι διορθώσασθαι, κύριον ἔστω τὸ διορθωθέν. στασάντων δὲ τὰς στάλας οἱ ἐνεστακότες ἑκατέρῃ Κόσμοι ἐπ᾽ αὐτῶν κοσμόντων, οἱ μὲν Ἱεραπύτνιοι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας τᾶς Πολιάδος, καὶ οἱ Πριάνσιοι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας τᾶς Πολιάδος· ὁπότεροι δέ κα μὴ στάσωντι καθὼς γέγραπται, ἀποτεισάντων τὰ αὐτὰ πρόστιμα καθὼς καὶ περὶ τῶν δικαίων γέγραπται.

Höckius Cret. T. III. p. 472. ubi conspectum huius tituli praebet, medio eum tertio ante Christum saeculo tribuit; sed fortasse paulo recentior est: nec tamen quod τὸ κοινοδίκιον vs. 58. defecisse fertur, idque Olymp. 148, 4. a. u. c. 570. adhuc obtinuit (Polyb. XXIII, 15.), inde collegerim postea demum hoc foedus pactos esse *Hierapytnios et Priansios*: potuit enim etiam prius aliquamdiu intermissum τὸ κοινοδίκιον esse. Ceterum titulus bene servatus est; in fine iusiurandum olim additum fuisse sumitur sine idonea causa. Iam accedo ad singula. De praescripto θεὸς ἀγαθὸς cf. ad n. 4. Vs. 1. extr. Chish. ἐπὶ Κόσμ[ων μὲν ἐν etc. quod defenderis formula n. 2554. V. sed ibi ἐν Λατῷ post Κόσμων prorsus omissum est, ita ut dictio diversa sit. Concinnius est quod ego dedi. Chish. Ἐνίπαντι sine causa. De mensibus vide ad n. 2554. I. et de forma Πριανσιοῖ de dial. §. 9. Falso Chish. Πριανσί[ῳ] correxit. Vs. 4. extr. Pric. et Chish. etc. συνε]δόκησαν: συνευ]δόκησαν recte Maitt. et Chandl. cf. ad n. 2554. I. Vs. 5. extr. Chish. ὁμονόν]τες, Chandl. Höck. p. 476. ὁμονοόν]τες: dedi ἐμμένον]τες ex n. 2554. 190. 198. n. 2555. 19. ubi itidem ἐν additum: quare nolim ὑπομένοντες scribi ex n. 2554. init. Vs. 6. extr. Chish. quod dedi; Maitt. τε[θειμέναις: praestat τεθεῖσαις, ut n. 1569. *a*. III. et Philochor. Fragm. p. 76. τὴν μὲν στήλην καθελεῖν τὴν περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης καὶ συμμαχίας σταθεῖσαν. Vs. 7. Chish. κατὰ κοινὸ[ν τεθεῖσα καὶ Ἱεραπ. Quod dedi κατὰ κοινὸ[ν Γορτυνίοις καὶ etc. non eget commendatione. Vs. 9. extr. primus Chandl. recte explevit; ᾇ ἑκάτεροι ἔχοντες etc. est: *quam habuerunt utrique, quum foedus inirent.* Vs. 11. extr. pessime Chish. et ceteri post eum Ἱεραπυτ[νίους ἔπι καὶ Πριανσίους; verum vidit Maitt. Vs. 14. ὅσοι κα ἔωντι ἔμφυλοι etc. male a Chish. plena interpunctione a prioribus separatum est, quasi initium sit sequentis periodi; pertinent haec ad priora, et sequentia ita continuanda sunt: καὶ (αὐτοὺς) πωλόντας etc. κυρίος ἦμεν. Ἔμφυλοι non *inquilini* sunt, ut Chish. nec *cives*, ut Höck. sed *populares*: peregrinis in utraque urbe habitantibus non datur *divinarum* et humanarum rerum *omnium* communio, ac ne civibus quidem facticiis (δημοποιήτοις), sed Cretensibus solis: ita hoc institutis Graecorum omnium consentaneum est. Exempli causa cf. n. 101. ubi Callidamanti aliorum sacrorum communionem conferunt Piraeenses, ab aliis eum arceri volunt. Cives omnino non possunt ἔμφυλοι dici; et diserte paulo post dicuntur πολῖται. De forma ἑκατέρῃ vs. 20. 26. 28. cf. de dial. §. 4. Male Chish. apposuit Iota. Sequitur vs. 20. εἰ δέ τί κα ὁ Ἱεραπύτνιος ὑπέχθηται etc. Hoc ὑπέχθηται Pric. vertit *intulerit*, et mox τὰ ὑπεχθέσιμα *invehenda*, Chish. *subvexerit* et *subvecta*: ὑπεχθέομαι Chishullo Creticum est pro ὑπάγομαι; sed Maittairio de dial. p. 241. A. est ex ἄχθομαι et ἄχθος (*onus*), quo se abripi passus est Buttmannus Lexil. T. I. p. 124. De immuni exportatione et importatione universa invicem concessa haec explicuit Höckius p. 473. ita quidem, ut tamen non immunis importatio esset earum rerum, quas ne civi quidem sine vectigali importare liceret. Sed de universa importatione et exportatione nihil dictum est; tantum hoc statuitur, si quid ὑπέχθηται, sive (quod idem est) si quid ὑπεχθέσιμον intulerit alterius urbis civis in alteram, immunem esse *importationem* et *exportationem* et rei illatae et fructuum eius, terra marique; sin rem illatam vendiderit et venditam mari *exportet*, vectigal, quod leges pendere pro exportatione iubent, esse solvendum. Vides non dici de immuni universarum rerum exportatione, sed de sola rerum quae vocantur ὑπεχθεσίμων exportatione immuni, nisi prius venditae sint: si vendita est res, ut exportaretur, portorium solvendum est. Et tantum ὑπεχθεσίμοις conceditur immunis etiam importatio. Neque vero est cur putes ὑπεχθέσιμα esse importata quaevis: immo ex ipsius loci ratione negandum est ὑπεχθέσιμα nihil aliud esse nisi εἰσαγώγιμα et ὑπέχθηται esse εἰσάγηται. Statim post in eadem periodo est ἐσαγομένῳ, ἐξαγομένῳ, ἐξαγωγᾶς: si nihil aliud significaretur, cur non diceretur: εἰ δέ τί κα ὁ Ἱεραπύτνιος ἐσάγηται, et deinde κατὰ θάλασσαν ἔωσας ἐξαγωγᾶς τῶν ἐσαγωγίμων? Iam quum dicatur ὑπέχθηται et ὑπεχθεσίμων, liquet non importatas res quaslibet esse ὑπεχθέσιμα, nec de importatione et exportatione universa dici, sed tantum de importatione et exportatione certarum quarundam rerum, quae ὑπεχθέσιμα vocantur. Ne multa, ὑπέχθηται et ὑπεχθέσιμα sunt Creticae formae pro ὑπέκθηται et ὑπεκθέσιμα; vide de dial. §. 1. unde intelliges non opus esse reponi Κ. Ὑπεκτίθεσθαι est *subductum et subtractum aliquid in loco tuto ponere*; vide imprimis Steph. Thes. L. Gr. T. III. p. 1494. Cretenses quum ea aetate piraticam maxime exercuerint, consentaneum est, haud raro praedam captam, quae non posset statim domum deduci, in propiorem urbem esse delatam, donec secure deduci posset: haec proprie fuerunt ὑπεκθέσιμα. Sed potuerunt deinceps etiam merces et res omnes hoc vocabulo designari, quae in alienae urbis emporio deponerentur ea condicione, ut rursum exportarentur. Sic Priansius potuit Hierapytnae positum frumentum vel alia utensilia habere deposita et commissa mandatario, qui ea exteris venderet, vel ipse ibi praesens venditioni vacare potuit. Talia igitur videntur ὑπεκθέσιμα dici: atque haec sine vectigali importare et aut ipsa aut eorum fructus exportare utriusque urbis civibus in altera licuit, ut mutua levarentur commercia, nisi quod, quando vendita navi exportabantur, debebat vectigal solvi, quod etiam de ceteris rebus exportatis ex legibus in civitate obtinentibus exigebatur. Haec interpretatio et verbis tituli et iustae

rerum rationi satisfacit. Ἀτελέα est ἀτελῆ, non ut Chish. ἀτέλεια. Cf. Koen. ad Gregor. p. 441. Vs. 27. nimium absurdum est commentum Chishulli: εἴ τίς κ' [ἀσινὴς ἦ, ἀτε]λὴς ἔστω, „si quis nil offenderit, immunis esto"; et deinde vs. 28. legit ὁ σεσιμμένος, et interpretatur: „si vero offenderit, mulctam persolvet offensae reus" etc. Similia fere Pric. Nonne hoc nugatorium, immunem vectigalium esse, qui nihil offenderit? Ἀτελὴς verum est, et a Pric. iam restitutum; ὁ σεσιμμένος non quadrat ad lacunarum spatia, multoque minus Chandlerianum ὁ μὲν σεσιμμένος, etiam per se deterius: ὁ σινόμενος Pric. recte, etsi locum male interpretatur. Servata tradita lectione explevi: εἴ τίς κα νε[ί]μ[η, ἀτ]ελὴς ἔστω: *si pascat aliquis in altera civitate, immunis esto*; hoc est, habeto ἐπινομίαν eadem condicione, qua civis: indigena si pro pascuo nihil pependerit domi, etiam alterius urbis civis in altera civitate nihil pendet; sin indigena scripturam solvere debet, debet etiam sociae urbis civis, sed nihil amplius: credo tamen scripturam nullam solutam in Creta esse. De ἐπινομίᾳ cf. ad n. 1569. a. III. Additur: εἰ δέ κα σίνηται, ἀποτεισάτω τὰ ἐπιτίμια ὁ σινόμενος etc. *si quis vero pascenti pecudes rapiat* (quasi pignus capiendo, quod peregrinus pascuo utatur), *qui rapit mulctam solvito* etc. Vs. 29. πρειγήϊα s. πρεσβεῖα (vide de dial. §. 9.) πορήϊω coniungendum et vertendum videtur: *legativa viatici*, quod idem est ac *legativa, quae sunt pro viatico*: πορεῖον est enim ἐφόδιον s. μεθόδιον, quod apud Cretenses hospitalitas iubet ab ea civitate pendi, in qua legatus alterius iter faciat (cf. n. 2554. 61.): aliam rationem sequitur Valck. ad Adon. T. II. p. 153. ed. Berol. qui ἕνεκα ad πορείου supplet, non ex stilo talium decretorum. Ad interiectum ᾧ κα χρείαν ἔχῃ subiectum indefinitum est τις: dedi vero ᾧ. cum Chish. Maitt. et Chandl. ὧν habent Pric. (hinc Reines. Vand.) Valck. Höck. T. III. p. 94. quod durius est. Si spatium sufficeret, mallem ᾧ [τίς κ]α. Vs. 30. Πριανσιέ[ε]ς correxi ex vs. 46. Mox οἱ ἐπίδαμοι τῶν Κόσμων, ni Cosmi viaticum dederint, legatis debent decem stateres solvere. Οἱ ἐπίδαμοι recte Pricaeo, Chishullo, Höckio T. III. p. 84. et p. 474. sunt cives eius civitatis, ex qua sint Cosmi, qui viaticum non dederint: quod falsa admiscuerunt Chishullus et Höckius, moneo universae legationi a civitate tantum decem stateres pendi debere. Mox ἀρχεῖον est Cosmorum curia; ὁ Κόσμος singulari numero non est πρωτόκοσμος, quod comminiscitur Vandal. p. 750. sed *quicunque venerit Cosmus*. Vs. 37. festi nomen latet in ΗΡΟΙ Κ..Σ. Reinesius volebat Ἡρωϊκοῖς vel Ἡραϊκοῖς, quam posteriorem formam non obtruserim titulo pro usitatiore Ἡραίοις, quum praesertim mensis Creticus Ἡραῖος audiat (vide nott. ad 2554. I.); Chish. praeter fidem traditae lectionis dedit Ἡρο[χίοις], quod Ἡρόχια Hesychio sunt Θεοδαίσια, et Θεοδαίσια sollemnia Cretica (n. 2554. 31. 79. ex quibus alter locus simillimus huic): equidem lenius praetuli Ἡρ[ω]ϊκ[οῖ]ς, quum praesertim nihil similitudinis sit inter Θεοδαίσια Cretica, quae Bacchica sunt, et Herochia Iunonia (vide Höck. Cret. T. III. p. 313.). Vs. 40. οἱ τόκ' ἀεὶ κοσμόντες dedi; Chish. τό κ' et hic et in Teiis, in quibus modo τόκα modo τόκ' in hac formula habetur (decr. Sybr. Istr. Lat.). Male de hac dictione disputavit Chish. p. 124. Dorismum τόκα notavit iam Pric. p. 68. male tamen scribens τοκαεί, et verum vidit Valck. ad Adon. T. II. p. 98. Cf. de eo adverbio de dial. §. 8. Vs. 41. ἐν τοῖς Ὑπερβωΐοις de festo intelligunt Pric. Chish. sed Valck. l. c. p. 98. assentiente Neumanno Rer. Cret. spec. p. 96. ὑπερῷϊα (cum digammo) s. superiora conclavia *curiae* esse censet, ubi ab uno ex magistratibus foedus recitandum sit: nam festi eiusmodi nusquam fieri mentionem; et si festum designaretur, certum semper anni diem formulae legendae statutum fuisse, ideoque addi non potuisse illa, καὶ προπαραγγελλόντων ἀλλάλοις πρὸ ἀμερᾶν δέκα, ἤ κα μέλλωντι ἀναγινώσκεν. Non agnosco haec argumenta; et ea, quae ad n. 2554. 31. dixi, removent difficultatem, praesertim si festum hoc Hierapytnae et apud Priansios non eodem celebrabatur tempore: id quod sumere licet, quum ne menses quidem illis iidem sint. Si ὑπερῷα curiae intelligerentur, certe τῷ ἀρχείῳ additum esset; et ridiculum fuisset in foedere definire, in inferioribus an superioribus conclavibus curiae recitanda pacta essent: denique pacta non recitantur in conclavibus huiusmodi, sed in locis publicis spatiosis, ubi conventus agitur, in theatris, foris etc. Concedendum igitur Ὑπερβωΐα esse sollemnia ignota, undeunde appellata. Non magis probo, quod Valck. et Neum. pro ἤ κα vs. 42. volunt ᾗ κα, quod ne dialectus quidem nec Graecitas fert; ᾗ enim (sc. ἀμέρᾳ) non potest illis ἑκατέρῃ, πῇ etc. defendi, quae attuli de dial. §. 4. Πρὸ ἀμερᾶν δέκα ἤ est δέκα ἀμέραις πρότερον ἤ. Vs. 43. si παραγγήλωντι in lapide fuit, ferri id potest (vide de dial. §. 2.), quod vidit etiam Maitt. Falso Chish. παραγγέλλωντι correxit, et dixit παραγγήλωντι esse fabrile erratum: aoristus desideratur, aut παραγγείλωντι aut παραγγέλωντι, ex quibus posterius ob primitivum Pricaei textum praetuli. Vs. 49. cum Maitt. retinui ἐπιγραψάμενος anacoluthon; cf. de dial. §. 10. Similia, quamquam minus dura habent etiam boni scriptores. Ἐπιγραψάμενον, de quo vide var. lect. certe non est verisimile: praestabat dativus. Vs. 51. δίκας pro [κατα]δίκας, quod correxi, videtur quadratarii error esse. Vs. 53. ἐξοδούσαντες est in lapide, variis tentatum coniecturis, quas referre nihil attinet. Esse hoc pro ἐξοδεύσαντες vidit Chish. neque tamen in eo perstitit. Polyb. IV, 54. Αυττίων ἐξωδευκότων εἰς τὴν πολεμίαν πανδημεί. V, 95, 6. Εὐριπίδας δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐξώδευσε; atque ita etiam V, 94, 3. et Ios. Archaeol. XVII, 8, 3. Sed retinendum esse ἐξοδούσαντες docui de dial. §. 2. Inde a vs. 57. agitur de iudicandis litibus Hierapytniorum et Priansiorum. Hanc partem uberius persecutus est Höckius T. III. p. 87 sqq. a quo mihi tamen in aliquot rebus discedendum est. Primum agitur de causis, quae inciderant inde a cessante κοινοδικίῳ usque ad hoc foedus: quippe hae nondum iudicatae erant. Universa ut videtur Creta olim habuit κοινοδίκιον, cuius participes singulae civitates dicuntur (μετέχειν τῶν κατὰ

κοινοδίκιον s. τοῦ κοινοδικίου Polyb. XXIII, 15, 4. ubi κοινοδίκιον legendum pro κοινοδίκαιον), hoc est institutum, quo efficitur, ut diversarum civitatum causae communi iure dirimantur: hoc sublato praecipitur, ut lites Priansiorum et Hierapytniorum in dicasterio, de quo utrique convenerint, iudicentur, et ipsi huius anni Cosmi lites ad exitum perducant in suo magistratu; et hi obligantur, ut uno mense post tabulam foederis positam constituant praedes, qui spondeant Cosmos hoc facturos. Praedes hos sisti pro mulcta, in quam ex foedere incurrunt Cosmi, si id non fecerint (vs. 70 sqq.), sponte patet: quare vellem Höckius p. 84. restrictius proposuisset quae ad praedes a Cosmis dandos pertinent. Cosmos non potuisse causas statuto tempore ad exitum perducere, nisi ἡγεμόνες δικαστηρίου fuerint, Höckio omnino concedendum: quum vero non utriusque civitatis Cosmi simul in eadem causa potuerint ἡγεμόνες δικαστηρίου esse, consentaneum est eius civitatis Cosmum, ex qua esset is, unde peteretur, in quaque causa praesedisse. Vs. 60. in voce δικαστηρίῳ quadratarius omisit Iota subscr. Altera pars constitutionis pertinet ad lites, quae post foederis confirmationem accidant: de qua quae Höckius dixit, ea nullo modo ferri possunt. Primum dicitur de his: προδίκῳ μὲν χρήσθων καθὼς τὸ διάγραμμα ἔχει, sc. litigantes. Πρόδικον et ceteri et Höckius syndicum s. patronum esse putant; sed cur in his litibus praescribatur ut patrono utantur partes, quum in prioribus litibus nihil de hoc dictum sit? et quis omnino ullum obligabit, ne rem suam ipse agat? Διάγραμμα maxime est *descriptio*; ut διάγραμμα τῶν σκευῶν descriptio et catalogus utensilium, διάγραμμα τιμημάτων (Demosth. de Symmor. p. 183. 20. adv. Euerg. et Mnesibul. p. 1150. 4. p. 1152. 12. Oec. civ. Athen. T. II. p. 104. p. 70.): quo pertinet etiam διάγραμμα musicorum, quae est descriptio sonorum cum numeris suis ex ordine propositorum, quale docui in Commentatione de Timaei Platonici anima mundana. Itaque putes hic agi de descriptione et recensu litium, quae in iudicio agendae sint ea serie qua perscriptae fuerint in diagrammate praesidis: sic πρόδικος esset δίκη, quae ante alias iudicanda esset. Sed huic rei parum convenit dictio προδίκῳ μὲν χρήσθων. Minus etiam de iure προδικίας (s. δίκαις προδίκοις), quod est inter privilegia ut προμαντεία, intelligi locus potest: vide de προδικίᾳ n. 1691. 1692. 1693. 2056. et Vandal. Diss. ad Marm. ill. p. 785. Itaque aliud eligendum. Nempe διάγραμμα potest etiam descriptio ordinis iudiciorum esse, ut edicta magistratuum διαγράμματα vocantur (Casaub. ad Suet. Caes. c. 9.), ut n. 2671. Alexandri Magni constitutio, ex qua iudicatae causae sunt, διάγραμμα appellatur. De tali ordine convenerat opinor prius in στήλαις initio huius tituli memoratis; paulo post vs. 70. τὸ δοχθὲν κοινᾷ σύμβολον in re iudiciaria memoratur, quod et ipsum illis στήλαις videtur comprehensum fuisse. Ille igitur ordo iudiciorum statuerit, ut priusquam ad iudicium deferretur lis, institueretur diaeta, ut Athenis. Diaetetes autem est πρόδικος, et causa apud illum agenda δίκη πρόδικος: ne plura, vide Vandal. l. c. Aristoph. Fragm. p. 127. ed. Dindorf. Hinc πρόδικος nostro loco opponitur dicasterio; pergitur enim πέρὶ δὲ τῶ δικαστηρίω. Igitur conceditur, ut lites, de quibus agitur, primum ad diaetetam sive arbitrum deferantur, quod de prioribus illis et obsoletis causis consentaneum est non statutum esse: hoc est προδίκῳ μὲν χρήσθων (*utuntor arbitro*) καθὼς τὸ διάγραμμα ἔχει. Sin ad iudicium deferenda causa, tum valent quae adduntur: περὶ δὲ τῶ δικαστηρίω οἱ ἐπιστάμενοι κατ' ἐνιαυτὸν παρ' ἑκατέροις Κόσμοι πόλιν σταυνέσθων ἅγ κα ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσ[ι δόξ]ῃ, ἐξ ἆς τὸ ἐπικριτήριον τελε[ῖ]ται etc. Οἱ Κόσμοι σταυνέσθων πόλιν Höckio p. 90. et p. 75. est: „Cosmi urbem (suam quique) administranto et regunto, ut civitati utrique placuerit"; tum vulgo ἐξᾶς legitur, et ἐπικριτήριον sine ulla auctoritate vel ratione exponitur *sacrificium* (Chish. Höck. p. 89.). Ἐξ ἆς scribendum esse vidit Koen. ad Greg. p. 441. de regenda vero per Cosmos ipsorum civitate non agi sponte patet; sed dicitur περὶ τοῦ σταυνέσθαι πόλιν, quippe tertiam quandam, ἅγ κα ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι δόξῃ, *quamcunque* utrique civitati placuerit: et haec res pertinet ad iudicium instituendum de novis litibus. Urbs haec eligitur et constituitur in concione Hierapytniorum et Priansiorum (dicitur enim πόλεσι); sed τὸ σταυνέσθαι Cosmis tribuitur: igitur σταυνέσθαι non est *constituere*, sed debet tamen aliquid simile esse, quippe ex στάω deductum (cf. de dial. §. 9.). Res haec est. De urbe convenitur inter Hierapytnios et Priansios: si conventum fuerit, debent iam Cosmi eam urbem invitare, ut suscipiat negotium mandatum, eique rem committere et auctoritatem ac potestatem dare negotii gerendi. Itaque σταυνέσθαι est *stabilire in negotio hoc* et potestatem rei committere civitati illi, quodammodo ut πόλει ἐκκλήτῳ. Hoc fit, ut componatur τὸ κοινὸν δικαστήριον, quod vs. 48. memoratur: nam ea causa, de qua vs. 48. dicitur, ipsa est ex iis causis, quae post foederis confirmationem inciderint, ideoque agendae sint in eo iudicio, de quo constituendo nostro hoc loco dicitur. Hoc iudicium quomodo constituatur, nescimus: potest vero duplici ratione. Aut enim ἔκκλητος illa civitas sola dat iudices; aut mixtum est iudicium ex Priansiis atque Hierapytniis et additiciis iudicibus ex ἐκκλήτῳ urbe lectis: ut olim Athenis iudicium ἐπὶ Παλλαδίῳ ex Argivis et Atheniensibus mixtum erat. Prius si statuas, ἐπικριτήριον idem est quod paulo ante δικαστήριον: atque ita fere censuit Koen. l. c. positque δικαστήριον hoc ἐπικριτήριον dici, quod ἐπέκρινεν, hoc est, quod iudicabat, postquam prodicus iam arbitratus est. At cur variis vocabulis usi fuerint de re eadem? Potius igitur ex usu apud has civitates vulgo recepto videntur ad commune hoc iudicium utriusque urbis cives lecti esse; quod diserte pronuntiari non opus erat, quia nemo dubitabat, quin hoc faciendum esset; dicitur tantum, quomodo tertia urbs eligenda sit, *ex qua compleantur additicii iudices.* Hoc est opinor, ἐξ ἆς τὸ ἐπικριτήριον τελε[ῖ]ται: ἐπικριτήριον optime dicebatur numerus iudicum additicius. Quod traditum est τέλεται, retinet Koen. l. c. sed forma exemplo caret: dedi τελεῖται,

de quo etiam Chish. cogitabat, idque futurum (ad formam cf. de dial. §. 5. init.) pro τελεσθήσεται (vide Buttm. Gramm. Gr. ampl. T. II. p. 54. not. 10, 1.) s. πληρωθήσεται. Pessime Maitt. Chandl. τελετᾷ. Ceterum has lites Cosmi, qui quoque posthac anno magistratum ineant, debent in suo magistratu absolvere, et post bimestre spatium ab inito magistratu eius rei praedes sistere, pro iis quippe litibus iudicandis, quae interim nuntiatae sint. Quod non potuerunt suscipere, nisi praesides iudicii erant: itaque de ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου in his quoque causis idem statuo quod supra de priori litium genere: nisi quod si a Cosmo petebatur, res aliter instituenda erat. Cosmi, qui quoque anno magistratum *ineant*, dicuntur ἐπιστάμενοι s. ἐφιστάμενοι: Valckenarius ad Adon. T. II. p. 99. quem sequitur Neumannus Rer. Cret. spec. p. 78. vult ἐνιστάμενοι ex noto usu, quod paulo post est ἐνεστακότες: sed non opus est ab eodem verbo deduci denominationem horum magistratuum, qui quoque anno *ineant* magistratum, et eorum, qui hoc ipso anno munere *fungantur*: ἐνεστακότες enim est de archontibus huius ipsius anni: denique traditam lectionem tuetur vs. 68. ἐπιστᾶντι ἐπὶ τὸ ἀρχεῖον: Höckius igitur recte de Valckenarii correctione dubitavit p. 90. Τὸ δοχθὲν κοινᾷ σύμβολον est pactum περὶ τοῦ διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια (cf. Harpocr. v. σύμβολα): hoc tamen symbolum non videtur nostrum hoc pactum esse, sed prius aliquod cum diagrammate coniunctum, de quo supra dixi. Vs. 74. βωλουομέναις in lapide est (cf. de dial. §. 2.). Vs. 76. οἱ ἐνεστακότες ἄρχοντες, ut dixi, sunt Cosmi huius ipsius anni: vide vs. 59 sqq. Sic ὁ ἐνεστὼς νεωποίης n. 2675. Alius usus in mensibus; ὁ ἐνεστὼς μὴν est enim *instans* s. proximus insequens, certe quibusdam in locis.

2557.

Lapis *Cretensis*, cuius apographum Ios. Scaliger primum a. 1565. a Mureto, deinde a Franc. Porto habuit; ex hoc dedit Gruterus p. DV. excerpta simul varia lectione ex Collectione veterum legum et senatusconsultorum a Fulvio Ursino ex antiquis tabulis et marmoribus collectorum, quae adiecta sunt calci libri Antonii Augustini de legibus et senatusconsultis (Paris. 1584. fol.). Apographum extabat Romae in schedis Fulvii Ursini. Sed haec Gruteriana et Ursiniana tantum partem *B.* continent: eiusdem quindecim priores versus repperi in schedis Pighii Berolinensibus fol. 60. *a.* Totum deinceps monumentum ex lapide, qui Venetiis in Museo Tarvisiano servabatur, dedit Montfauc. Diar. Ital. p. 72. cum Latina interpretatione; hinc in tabulam aeream translatum extat in Monumentis Trevisanis (postea Iustiniani), quae Venetiis edita sunt. Minusculis deinde cum correctionibus et vitiis dedit partem *B.* Chishullus Antt. Asiat. p. 173 sq. Cf. Barbeyrac. hist. foed. p. 286.

A. . . . . ΑΧΑΙΤΑΓ. . . . .
. . . . ΕΙΕΞΑΛΛΑΡΙΑΣ. . . . .
. . . . .ΜοΣΙωΙΜΕΤΑΤοΥΓΡΑΜΜΑΤοΣ . . . . .
. . . . . ΑΠοΣΤΕΙΛΑΙΔΕΤοΥΣΑΡΧοΝΤΑΣΤοΥΣΠΕΡΙ . . . .
. . . . . ΙΝΤοΥΔΕΤοΥΨΗΦΙΣΜΑΤοΣΤοΑΝΤΙΓΡΑΦοΝΣΦΡΑΓΙ
ΣΑΜΕΝοΥΣΤΕΙΔΑΜοΣΙΑΙΣΦΡΑΓΙΔΙοΠωΣΠΑΡΑΚο
ΛοΥΘωΣΙΝΑΛΛΑΡΙωΤΑΙΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΠΕΡΙΤοΥΤωΝ

B. ΑΛΛΑΡΙωΤΑΝοΙΚοΣΜοΙΚΑΙΑΠοΛΙΣΠΑΡΙωΝΤΑΙΒοΥΛΑΙ
ΚΑΙΤωΙΔΑΜωΙΧΑΙΡΕΝΠΑΡΑΓΕΝοΜΕΝωΝΤωΝΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΑΝΠοΘΑΜΕΦΑΝΙοΣΤΕΚΑΙΔοΡΚωοΥΣΑΠΕΣΤΕΙΛΑΤΕ
ΠΡΕΣΒΕΥΣοΝΤΑΣΠΕΡΙΤωΣΥΛωΠοΘΑΜΕΚΑΙΑΝΑΝΕ
ωΣΑΜΕΝωΝΑΥΤωΝΕΝΤΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΙΚΑΤΑΤοΨΗΦΙΣΜΑ
ΤοΠΑΡΥΜωΝΤΑΝΤΕΦΙΛΙΑΝΚΑΙΤΑΝΕΥΝοΙΑΝΤΑΝΥ
ΠΑΡΧοΥΣΑΝΤΑΙΣΠοΛΕΣΙΠοΤΑΛΛΑΛΑΣΔΙΑΦΥΛΑΤ
ΤΕΝΕΠΙΚοΣΜωΝΤωΝΠΕΡΙΦΙΛοΝΒΡοΤοΝΤοΝΕΥΘΥ
ΜΑΧωΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔοΧΘΑΙΑΛΛΑΡΙωΤΑΝ
ΤοΙΣΚοΣΜοΙΣΚΑΙΤΑΙΠοΛΕΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΤοΝ
ΔΑΜοΝΤωΝΠΑΡΙωΝοΤΙΔΙΑΦΥΛΑΤΤΕΙΤΑΝΦΙΛΙΑΝ
ΚΑΙΤΑΝΕΥΝοΙΑΝΠΡοΣΤΑΝΠοΛΙΝΤΑΝΑΜΑΝΚΑΤΑ
ΤΑΥΤΑΔΕΥΠΑΡΧΕΙΝΚΑΙΠΑΡΙοΙΣΤΑΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΤΑΝΕΥ
ΝοΙΑΝΠΑΡΑΑΛΛΑΡΙωΤΑΝοΠωΣΦΑΙΝωΜΕΘΑΤΑοΜοΙ
ΑΤοΙΣΠΡοΑΙΡοΥΜΕΝοΙΣΑΜΕΣΣΥΝΤΕΛοΝΤΕΣΕΙΜΕΝΔΕ
ΑΛΛΑΡΙωΤΑΙΣΚΑΙΠΑΡΙοΙΣΙΣοΠοΛΙΤΕΙΑΝΜΕΤΕΧω
ΣΙΝΤωΙΤΕΑΛΛΑΡΙωΤΑΙΕΜΠΑΡωΙΚΑΙΘΕΙΝωΝΚΑΙΑΝ
ΘΡωΠΙΝωΝωΣΑΥΤωΣΔΕΚΑΙΤωΙΠΑΡΙωΙΕΝΑΛΛΑ
ΡΙΑΙΜΕΤΕΧωΣΙΚΑΙΘΕΙΝωΝΚΑΙΑΝΘΡωΠΙΝωΝΕΑΝ
ΣΥΝΔοΚΕΙΤΑΥΤΑΤωΙΔΑΜωΙΤωΙΠΑΡΙωΝΑΝΑΓΡΑ
ΨΑΝΤωΝΑΙΠοΛΕΙΣΑΜΦοΤΕΡΑΙΕΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΚΑΙΑΝΘΕΝΤωΝΠΑΡΙοΙΜΕΝΕΣΤοΙΕΡοΝΤΑΣΔΑΜΑΤΡοΣ
ΑΛΛΑΡΙωΤΑΙΔΕΕΣΤοΙΕΡοΝΤωΑΠοΛΛωΝοΣΤΑΥ
ΤΑΔΕΕΙΝΑΙΕΦΥΓΙΕΑΙΚΑΙΣωΤΗΡΙΑΙΤΑΝΠοΛΕωΝ
ΑΜΦοΤΕΡΑΝΕΑΝΔΕΤΙΦΑΙΝΗΤΑΙΥΜΕΝΠΡοΣΘΕΙΝΑΙ
ΗΑΦΕΛΑΙΕΥΧΑΡΙΣΤωΜΕΣ ΕΡΡωΣΘΕ

Formam tituli ex schedis Pighii dedi, et ubi hae deficiunt, fere ex Grut. nam Montf. exemplum certe formam inscriptionis non accurate refert. Vss. 17–19. litterae aliquot, quas ex Montf. ibi posuimus, ubi habes, ap. Grut. in praecedentem versum quaeque traiectae sunt. Fundus lectionis est Montf. ex reliquis annoto varietatem, excepta Urs. ubi nulla a Grut. differentia est. *B*. vs. 2. Grut. ΤΩΔΑΜΩ. Vs. 3. Grut. Montf. Pigh. ΠΟΤ, Urs. ΠΟΘ, quod recepi. Vs. 3. Grut. ΦΑΝΙΟΥ, reliqui omnes, etiam Urs. ΦΑΝΙΟΣ; tum Grut. Pigh. ΑΟΡΚΩ, Urs. ΑΡΚΩ, Montf. ΔΟΡΚΩ. Vs. 4. Montf. ΣΥΜΩ, Urs. ΣΥΑΩ, Grut. Pigh. ΣΥΛΩ. Vs. 7. ΔΙΑΦΥΛΑΤΤΕΝ deest ap. Urs. Pighius ΔΙΕΦ etc. Vs. 8. Grut. Pigh. ΦΙΛΟΜΒ etc. Grut. ΤΟΥ pro ΤΟΝ, quod est ap. Montf. Pigh. Urs. Vs. 9. init. Montf. ΜΑΧΟΥ, reliqui quod dedi. Vs. 10. ΤΑΙ deest ap. Urs. Vs. 11. primum Λ deest ap. Urs. Vs. 13. Grut. ΚΑΙΤΟΙΣΠΑΡΙΟΙΣ, Montf. ΤΟΙΣΠΑΡΙΟΙΣ omisso ΚΑΙ, Pigh. ΚΑΙΠΑΡΙΟΙΣ, quod dedi. Vs. 14. Urs. Pigh. ΦΑΙΝΟΜΕΘΑ; tum ΤΑ omittit Urs. Vs. 15. Montf. Urs. ΣΥΝΤΕΛΟΝΤΕΣ, Pigh. ΣΥΝΤΕΛΟΝΤΕ, Grut. ΣΥΝΤΕΛΟΥΝΤΕ. Vs. 16. extr. Montf. ΜΕΤΕΧΟΥ, Grut. ΜΕΤΕΧΩ: Urs. hoc et vs. 17. init. ΣΙΝ omittit, et habet post ΠΑΡΩΙ. Vs. 17. Grut. ΕΝΠΑΡΩΙ. Vs. 20. post ΤΑΥΤΑ Grut. ΚΑΙ insertum habet, quod deest apud Ursin. Montf. Vs. 21. Montf. ΕΙΣ, reliqui ΕΣ. Vs. 22. Urs. ΑΝΤΕΝΤΩΝ. Vs. 23. Montf. ΤΩ suo loco omittit, quod ex reliquis addidi, et in fine addit ΤΟ, quod ex fide reliquorum sustuli. Vs. 24. Grut. ΥΓΕΙΑ; Montf. ΤΩΝ, reliqui ΤΑΝ. Vs. 25. Grut. ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ. Vs. 26. Montf. ΔΙΕΛΑΙ, reliqui quod dedi. Spatium vs. 26. vacuum ex Montf.

A.

\- - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - -
\- - - - α [κ]αὶ? τὰ γ - - -
\- - - ει ἐξ Ἀλλαρίας - - - -
\- - δη]μοσίῳ μετὰ τοῦ γράμματος - -
..... ἀποστεῖλαι δὲ τοὺς ἄρχοντας τοὺς περὶ ....
..... ιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματος τὸ ἀντίγραφον σφραγι-
σαμένους τῇ δ[η]μοσίᾳ σφραγῖδι, ὅπως παρακο-
λουθῶσιν Ἀλλαριῶται τὰ ἐψηφισμένα περὶ τούτων.

B.

Ἀλλαριωτᾶν οἱ Κόσμοι καὶ ἁ πόλις Παρίων τᾷ βουλᾷ
καὶ τῷ δάμῳ χαίρεν. παραγενομένων τῶν πρεσβευ-
τᾶν ποθ' ἁμέ, Φάνιός τε καὶ Δόρκω, οὓς ἀπεστείλατε
πρεσβεύσοντας περὶ τὤσύλω ποθ' ἁμέ, καὶ ἀνανε-
ωσαμένων αὐτῶν ἐν τᾷ πρεσβείᾳ κατὰ τὸ ψ[ά]φισμα
τὸ παρ' ὑμῶν τάν τε φιλίαν καὶ τὰν εὔνοιαν τὰν ὑ-
πάρχουσαν ταῖς πόλεσι ποτ' ἀλλάλας διαφυλάτ-
τεν· ἐπὶ Κόσμων τῶν περὶ Φιλόνβροτον τὸν Εὐθυ-
μάχω, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι Ἀλλαριωτᾶν
τοῖς Κόσμοις καὶ τᾷ πόλει, ἐπαινέσαι μὲν τὸν
δᾶμον τῶν Παρίων, ὅτι διαφυλάττει τὰν φιλίαν
καὶ τὰν εὔνοιαν πρὸς τὰν πόλιν τὰν ἁμάν, κατὰ
ταὐτὰ δὲ ὑπάρχειν καὶ Παρίοις τὰν φιλίαν καὶ τὰν εὔ-
νοιαν παρὰ Ἀλλαριωτᾶν, ὅπως φαινώμεθα τὰ ὁμοῖ-
α τοῖς προαιρουμένοις ἁμὲς συντελόντες. εἶμεν δὲ
Ἀλλαριώταις καὶ Παρίοις ἰσοπολιτείαν, μετέχω-
σιν τῷ τε Ἀλλαριώτᾳ ἐμ Πάρῳ καὶ θείνων καὶ ἀν-
θρωπίνων, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ Παρίῳ ἐν Ἀλλα-
ρίᾳ μετέχωσι καὶ θείνων καὶ ἀνθρωπίνων, ἐὰν
συνδοκῇ ταῦτα τῷ δάμῳ τῷ Παρίων. ἀναγρα-
ψάντων αἱ πόλεις ἀμφότεραι ἐς στάλαν λιθίναν,
καὶ ἀνθέντων Πάριοι μὲν ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Δάματρος,
Ἀλλαριῶται δὲ ἐς τὸ ἱερὸν τῶ Ἀπόλλωνος. ταῦ-
τα δὲ εἶναι ἐφ' ὑγιέᾳ καὶ σωτηρίᾳ τᾶν πόλεων
ἀμφοτερᾶν. ἐὰν δέ τι φαίνηται ὑμε[ῖ]ν προςθεῖναι
ἢ ἀφελ[έν], εὐχαριστῶμες. Ἔῤῥωσθε.

A est finis epistolae Pariorum, communi dialecto scriptae, qua hi Allariotis Cretae beneficia in eos collata nuntiant. Agebatur de asylo (*B*. vs. 4.); quantum video asyli ius Allariotis petentibus confirmatum a Pariis est, quos iam remunerantur Allariotae (*B*. vs. 14 sq.): exemplum decreti de asylo sigillo publico munitum miserant Allariotis Parii, ut moris fuit (vide in Teiis decreta Cnosiorum et Polyrrheniorum). Parios si diceres asyli confirmationem petisse ab Allariotis, debebat haec confirmatio in litteris Allariotarum scripta esse: de qua re quum ibi nihil legatur, statuendum est quod dixi. Vs. 6. mirum est παρακολουθῶσιν p. εἰδῶσιν, quod in eadem formula habes n. 2332. Ἀλλαριῶται verum est gentilicium, ut in nummis; Steph. Byz. v. Ἀλλωρία habet ex Polyhistore Ἀλλαριάτης. De forma θείνων *B*. vs. 17. pro qua Grut. volebat θείων, cf. de dial. §. 9. et ad mirum istud vs. 19. μετέχωσι et vs. 20. ad asyndeton cf. de dial. §. 10. In fine εὐχαριστῶμες est *largimur* s. *gratificamur*.

2558.

Minoae Cydoniatarum (Palaeocastro Apocorano); ex Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 43. Ex parte restituerunt, sed non recte omnia, Io. Matth. Gesner. Comm. Gotting. Vol. V. a. 1782. p. 63 sq. Neumann. Rer. Cret. spec. p. 91. Müller. Dor. T. II. p. 73. Cf. Höck. Cret. T. III. p. 82. Plurima emendavi ipse.

ΑΙΑΟΛ . . . . . ΚΑΙΕΔΟ . Ε . . . .
ΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΚΛΗΣΘΙ . . ΗΣΣΟ
Σ . ΩΕΠΤΕΑΝΤΙΟΧΟΝΚΑΙΛΙ_ . . ΘΟΚΑ
ΗΝΣΩΣΙΓΕΝΕΟΣΙΕΡΟΠΟΛΙΤΑΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΣΗΜΕΝΑΥΤΟΣΚΑΙ
ΕΙΓΟΝΑΥΠΑ . ΧΕΝΔΕΑΥΤΟΣΚΑΙ
ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΝΤΗΣΙΝΙΟΛ_ΙΑΤΕΛΕΙΑΝ . . . ΙΣ
ΑΓ_ΣΙΚΑΙΕΞΑΤΩΣΙΚΑΙΚΑ . ΙΙ¯Α
ΕΑΝΚΑΙΚΔ . Ι . ΤΑΘΑΜ . . ΑΝΚ/ΙΕΝ
ΠΟΛΕΜΩΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗ

Ἀ[γ]α[θᾷ τύχ]ᾳ, ἔδο[ξ]ε [τᾷ βουλᾷ
καὶ τῷ δάμῳ, Κλησθ[έν]ης Σ[ω-
σ[ίν]ω ε[ἶπ]ε· Ἀντίοχον καὶ [Ἀγα]θοκ[λ-
ῆν Σωσιγένεος Ἱεροπολίτας
προξένος ἦμεν αὐτὸς καὶ
ἔ[κ]γονα, ὑπά[ρ]χεν δὲ αὐτο[ῖ]ς καὶ
ἰσοπολιτείαν καὶ [γ]ᾶς καὶ οἰκίας
ἔν[κ]τησιν, [κα]ὶ ἀτέλειαν [ὧν ἂν ε]ἰς-
άγ[ω]σι καὶ ἐξά[γ]ωσι καὶ κα[τ]ὰ
γ]ᾶν καὶ κ[α]τὰ θά[λασσ]αν κ[α]ὶ ἐν
πολέμῳ καὶ ἐν εἰρ[ά]ν[ᾳ.

De forma Κλησθένης cf. de dial. §. 2. Hieropolitas hos esse cives Hierapolis Syriae ex nomine Antiochi Syris familiari colligit Gesn. De Hierapoli Cretae ne cogita: haec enim recens est manifesto. Ἔγγονα vs. 6. an ἔκγονα legendum sit, dubites: sed posterius in seqq. est magis frequentatum. Ad emendationem tenendum, Pocockium aliquoties ductus immiscuisse inanes.

2559.

Apteris (Palaeocastro); ex Pocockii Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 42. n. 1.

. . . . . . ΜΟΣΧ . . . . . ΑΟ
. . . . . . ΤΕΑΙΝ_ΙΣ . . ΙΟΣ
. . . ΩΝΙΑΤΑΣ
. . . ΙΝΙΑΤΑΣΠΡΟΞΕΝΟ\
. . ΟΞΕΝΟΣ . ΑΥΤΟΣ
. ΑΙΕΓΓΟΝΟΙΑΥΤΟΣΚΑΙΕ
. ΤΟΛΕΜΑΙΣ
. . ΑΤΡΙΟΣΚΑΙΟ¯ΟΟΝΙΤΑΣΕΥΦΡΟΝΟΣ
. ΙΕΑΡΧΟΣΕΥΝΟΙΣΑΚΑΙΦΙΛΟΝΠΑΡΜΕΝ
ΕΙΩΤΑΙΠΡΟΞΙΟΝΟΙΑΥΤΟΙΚΑΙΕΚΡΟΝΑ

Hoc titulo non decretum de proxenia continetur, sed recensus proxenorum; ex quo genere est etiam n. 2560. in quo unus perscriptus proxenus est. Ordo verborum turbatus est, debetque, ut videtur, ex alia parte alii aliquid addi, fere sic:

I. vs. 1. Ὁ δεῖνα] Μόσχ - - [sc. υἱός et gentilicium], vss. 4. 5. πρόξενος αὐτὸς [καὶ ἔκγονοι.
II. vss. 2. 3. Ἀρίστ]αινος? - - - ιος [sc. υἱός, Ἀπολλ]ωνιάτας, vs. 6. [πρόξενος] αὐτὸς καὶ ἔ[κγονοι.
III. vs. 4. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Ἀπολλω]νιάτας
5. πρ]όξενος
6. αὐτὸς κ]αὶ ἔγγονοι.
IV. vs. 7. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Π]τολεμαι[εὺς πρόξενος etc.
V. vs. 8. Δαμ]άτριος καὶ - - - νίτας Εὔφρονος,
9. Ἐτ]έαρχος Εὐνοΐ[δ]α? καὶ Φίλ[ω]ν Παρμέν[ωνος? Ἡρακλ]-
10. ειῶται? πρόξ[ε]νοι αὐτοὶ καὶ ἔκ[γ]ονα.

2560.

Gortyne; ex Pocockii Inscr. ant. I, 4, 2. p. 43. n. 4. unde apposuit Neumann. Rer. Cret. spec. p. 110.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΑΛΕΞΙΔΟΣ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΣΓΟΡΤΥΝΙΩΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΣΚΑΙΠΟΛΙΤΑ
ΑΥΤΟΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ

Φιλόξενος Ἀλέξιδος Κυρηναῖος Γορτυνίων πρόξενος καὶ πολίτα[ς] αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.

Cf. ad n. 2559. De πολιτείᾳ simul cum proxenia data extra Graeciam continentem monui aliquoties.

2561.

Apteris; ex eodem ibid. p. 43. n. 2. Initio sex versus oblitterati notantur.

ΚΑΙΡΟΑΝΚΑΙΤΩΔΑΜΩΙΜΝΑΣΗΝΟΝΣΑΔΑΣ
ΝΑΠΑΤΡΩΝΟΣΤΙΜΩΝΑΔΑΜΙΟΝ . ΛΕΟΝ . . . . . ΡΑ
ΟΣΟΡΟΝΤΙΜΩΝΟΣΘΕΧ¯ . ΑΓΩ . ΓΤ . ΠΙ
Τ ΤΙΑ ΤΟΝ

Ἔδοξε? τ]ᾶ [βωλᾶ] καὶ τῷ δάμῳ Μνασῆνον? - - -
Πάτρω]να? Πάτρωνος, Τίμωνα Δαμιο - - - - - - - -
- - - Θέω]ρον? Τίμωνος etc.

Fragmentum decreti honorarii ut videtur.

2562.

Fragmentum decreti *Hierapytnii*, e Museo Tarvisiano editum ap. Montf. Diar. Ital. p. 74. cum nota.

. . . . ΤΟΥΤΟΚΟΝ . . . .
. . . . ΚΑΤΑΜΗΝ . . . .
. . . . ΟΥΤΟΔΗΛΩΘΗΠΡΟΗ . . . .
. . . . ΤΩΕΣΩΘΕΝΤΟΥΔΕΙΠΝΟΥ . . . .
. . . . ΝΩΝΕΓΓΙΣΤΑΤΡΙΩΝΑΔΕ . . . .
. . . . ΝΕΤΩΜΕΧΡΙΟΥΕΑΝΑΠΟΔΩΕΑΝΔΕΜ . . . .
. . . . Μ . . ΜΗΕΣΤΩΤΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣΑΛΛΑΕΤΕΡΟΣ . . . .
. . . . ΝΤΟΣΕΑΝΕΑΥΤΗΣΕΙΚΟΝΑΣΑΡΓΥΡΑΣΚΑΤΑΣΚΕΥΑ . . . . . .
. . . . ΝΕΣΤΩΣΑΝΤΩΛΩΙΠΩΧΡΟΝΩΠΑΡΑΤΩΓΡΑΜΜΑ . . . . . .
. . . . . . ΕΡΩΝΕΝΕΚΑΣΤΩΣΥΝΕΤΗΜΑΤΙΜΕΡΙΔΑΟΙΑΝΑΝΚΑΙΟΙΔ . . . . .
. . . . ΥΠΟΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΠΙΤΩΑΝΔΡΙΑΝΤΙΑΓΟΥΣΟΙΣΥΝΕΛΗ . . . . .
. . Ν . . ΩΔΩΣΕΙΤΩΚΟΙΝΩΟΙΝΟΥΤΡΙΕΤΟΥΣΚΕΡΑΜΙΟΝΕΑΝΤΙΣΠΑΡ . . .
. . . . ΔΗΝΑΜΑΠΕΝΤΕΤΟΕΠΙΤΗΜΠΟΜΠΗΝΑΝΚΛΑΡΙΟΝΕΞΑΡΤΙΖΟ . . .
. . . ΙΝΠΟΙΕΙΤΩΕΝΜΕΡΕΙΤΑΔΥΟΤΑΓΜΑΤΑΠΡΩΤΟΝΤΟΜΕΤΑΑΓΟΥ . . Ε . . .
. . . . ΤΟΕΤΕΡΟΝΩΣΑΥΤΩΣΟΥΚΕΞΕΣΤΑΙΤΩΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΩΟΥΔΕΝΙ . . . .
. . . . . . ΑΝΑΠΕΝΤΕΜΗΔΕΝΕΞΕΣΤΩΤΩΝΟΜΩΤΟΥΤΩΥΠΕΝΑΝΤΙ . . . . . .
. ΝΥΝΜΗΔΕΝΟΣΜΗΔΕΚΑΘΟΛΟΥΓΕΙΝΕΣΘΑΙΤΙΕΝΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΧΩΡΙ . . .
. . . ΝΤΟΥΧΡΕΟΝΤΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΕΠΡΑΧΘΗΕΝΙΕΡΑΠΥΓΝΗΠΡΟΤ . . . .
. . . . ΛΕ . . . ΠΑΤΙΚΩΤΟ—ΛΟΥΚΙΩΕΠΙΔΙΩΤΙΤΙΩΑΚΥΛΕΙΝΩΥΠΑΤΟΙΣ . . . .
. . . . . ΟΥΤΙΤΙΑΝΟΥΥΠΕΡΑΝΘΟΥΣΚΙΘΝΟΥΥΙΟΥΜΗΝΟΣ . . . . ΔΑΚΙΟΥ . . . . .
. . . . ΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΜΟΥΤΟΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΝΟΜΟΝ . . . . ΩΣΠΡΟ . . .
. . . . ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΠΑΡΗΣΑΝΣΑΜΑΓΟΡΑ . . . Ω . . . . . ΑΝΕΥ . . . . .
. . . . ΚΛΑΥΔΙΟΣΥ . . . . . ΘΗΣΒΟΥΛΗΣΠΡΗΓΙΣΤΟΣΤΙΚΛ . . . .
. . . . ΣΑΚΕΣΤΙΜΟΣΣΩΤΑΔΟΥΡΟΔΩΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ . . . .
. . . . ΟΣΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣΔΑΜΑΑΣΤΥΝΟΜΟΣΛΟΥΚΙΟΥ . . . .
. . . . ΟΝΑΣΙΩΝΟΝΑΣΙΩΝΟΣΠΟΥΠΛΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣ . . . .
. . . . ΡΟΥ ΝΤΟΣΑΙΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΕΥΣΦΙΛΗΤΩΡΑΝΤ . . . .
. . . . ΑΡΙΘΕΜΙΣΤΙΤΟΣΙΟΥΝΙΟΣΑΡΤΕΜΑΣΓΑΙΟΣ . . . .
. . . . ΑΝΩΡΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΓΑΙΟΣΑΙΜΙΛΙΟΣΗΛΕ . . . .
. . . . ΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ . . . .
. . . . ΕΠΑΦΡΙΩΝΟΣΣΩΤΗΡΙΟΣΣΩΤΗΡΙΟΥ . . . .
. . . . ΛΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣΑΝΤΙΟΧΟΣΝΟΥΜΕΡΙΟΣ . . . .
. . . . ΟΣΑΠΕΛΛΙΩΝΟΣΜΑΡΚΟΣΑΝ . . . .
. . . . ΟΣΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΚΡΙΣΠΙ . . . .

Vs. 13. in textu Montf. est ΑΝΓΛΑΡΙΟΝ, operarum vitio ut videtur; in nota habetur *ἀνκλάριον*.

. . . . τοῦ τὸ κο[ι]ν[ὸν? . . . .
. . . . κατὰ μῆν[α . . . .
. . . . τ]οῦτο δηλωθῇ πρὸ ἡ[μερῶν? . . . .
. . . . τῷ ἔσωθεν τοῦ δείπνου . . . .
. . . . μη]νῶν ἔγγιστα τριῶν. ἃ δὲ . . . .
. . . . νέτω, μέχρι οὗ ἂν ἀποδῷ· ἐὰν δὲ μ[ὴ ἀποδῷ? . . .
. . . . μ . . μὴ ἔστω τῆς γερουσίας, ἀλλὰ ἕτερος [ἀντ' αὐτοῦ? . . . .
. . . . ντος. ἐὰν ἑαυτῆς εἰκόνας ἀργυρᾶς κατασκευά[σῃ . . . .
. . . . ν ἔστωσαν τῷ λοιπῷ χρόνῳ παρὰ τῷ γραμμα[τεῖ . . .
. . . . ἱ]ερῶν ἐν ἑκάστῳ συν[σ]τήματι μερίδα οἱ ἀναγκαῖοι δ[εξάσ-
θωσαν?] ὑπὸ τοῦ γραμματ[έ]ος ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἀγοῦς οἱ συνελη[λυθότες?
. . ν . . ω δώσει τῷ κοινῷ οἴνου τριέτους κεράμιον. ἐάν τις παρ[ῇ, λα-
βέτω?] δηνά[ρι]α πέντε τὸ ἐπὶ τὴμ πομπὴν ἀνκλάριον ἐξαρτιζό[μενον?
. . . ιν ποιείτω ἐν μέρει τὰ δύο τάγματα, πρῶτον τὸ μετὰ Ἀγοῦ[ς], ἔ[πει-
τα δὲ] τὸ ἕτερον ὡσαύτως. οὐκ ἐξέσται τῷ ὑποδεχομένῳ οὐδενὶ [δοῦναι ἔλατ-
τον ἢ δην]ά[ρι]α πέντε? μηδὲν ἐξέστω τῷ νόμῳ τούτῳ ὑπεναντί[ον . . . .
. νῦν μηδενός, μηδὲ καθόλου γείνεσθαί τι ἐν τῇ γερουσίᾳ χωρὶ[ς . . .
. . . ν τοῦ χρέοντος γραμματέος. Ἐπράχθη ἐν Ἱεραπύ[τ]νῃ πρὸ [γ̄ . . . .
. . . . λε . . [ὑ]πατικῷ τὸ [γ̄]? Λουκίῳ Ἐπιδίῳ, Τιτίῳ Ἀκυλείνῳ ὑπάτοις, [ἐπὶ Πρω-
τοκόσμου] . . ου Τιτιανοῦ Ὑπεράνθους Κίθνου? υἱοῦ, μηνὸς . . . . δακίου . . . . .
. . . . τῇ γερουσίᾳ μου τὸν προγεγραμμένον νόμον . . . . ως προ . . .

τοῖς προ]γεγραμμένοις? Παρῆσαν [Δ]αμαγόρας? . . . ω . . . . . ανευ . . . . .
. . . . [Τι.]? Κλαύδιος Ὑ[περάν]θης βουλῆς πρήγιστος, Τι. Κλ[αύδιος .
. . . . ς, Ἀκέστιμος Σωτάδου, Ῥόδων Ἐπαφροδείτου, ...
. . . . ος, Ἀντίπατρος Δαμᾶ, Ἀστύνομος Λουκίου . . . .
. . . . Ὀνασίων Ὀνασίωνος, Πούπλιος Κορνήλιος . . . .
. . . . ρου, [Κοΐ]ντος Αἴλιος Ἀντιοχεύς, Φιλήτωρ Ἀντ . . . .
. . . . Ἀρίθεμις, Τίτος Ἰούνιος Ἀρτεμᾶς, Γάϊος . . . .
. . . . . Εὐφρ]άνωρ Εὐφράνορος, Γάϊος Αἰμίλιος Ἠλε . . . .
. . . . τος, Ἐπαφρόδειτος Ἐπαφροδείτου, ...
. . . . Ἐπαφρίωνος, Σωτήριος Σωτηρίου . . . .
. . . . Γά]ϊος Ἰούλιος Ἀντίοχος, Νουμέριος . . . .
. . . . ος Ἀπελλίωνος, Μάρκος Ἀν[τώνιος? . . . .
. . . . ος Ἐπαφρόδειτος, Κρισπῖ[νος . . . .

Decretum hoc, quod in *sacra pugna* datum esse Montf. scribit, factum est *Hierapytnae* (vs. 18.), quod videre iam Chish. Antt. As. p. 126. Valck. ad Adon. T. II. p. 152. ed. Berol. (qui tamen non recte intulit Dorismum Ἱεραπύτνᾳ), estque illud ex eo genere, ex quo Theraeum Epictetae testamentum n. 2448. sed multo recentius. Annus vs. 19. ex magistratibus, Proconsule, Consulibus Romanis, et Hierapytnio magistratu, Protocosmo haud dubie, quod nomen in recentioribus Cretae titulis assumi solet, designatus erat: sed illos Consules adhuc nemo repperit. Tiberio recentiorem esse inscriptionem nomina docent; immo ex nomine *Aelii* vs. 27. Hadriano colligitur non esse antiquiorem, debetque etiam multo recentior esse. Novimus Consulem a. p. Chr. 211. Q. Epidium Rufum Lollianum Gentianum, et Consules a. p. Chr. 125. 162. 249. 286. Vettios Aquilinos: sed nihil hinc lucramur. Nempe titulus est eius aetatis, qua orientali Imperio paruit Creta, recentior Constantino M. ex quo tempore Consularem habuit Creta, qui vs. 19. comparet. De singulis pauca dici certa possunt, neque expleri lacunae, quum praesertim versus haud pauci videantur longiores fuisse, quam colligas ex punctis a Montf. appositis. Agitur de instituendo et regendo sodalitio thiasitarum, in honorem, ut videtur, mulieris. Vs. 4. de epulis dicitur, quales haberi ab huiusmodi thiasitis solent. Vs. 5 sqq. videtur de pecunia dictum esse, quam solvere vel reddere debeant γερουσίας sodales: pecunia videtur illis legata esse, sed ea certa condicione reddenda. Qui non reddiderit, excluditur ex γερουσίᾳ, aliusque pro eo constituitur. Haec quidem γερουσία non urbis Senatus videtur, sed τοῦ κοινοῦ thiasitarum (vs. 12.). Vs. 6. prius ΕΑΝ mutavi in ΑΝ. Vs. 8. patet mulierem instituisse haec; quae quidem dicatur velle κατασκευάσαι ἑαυτῆς εἰκόνας ἀργυρᾶς, similiter atque in testamento Epictetae. Hae imagines videntur apud scribam servandae esse (vs. 9.). Ἱερῶν μερίδα, quae usitata formula est, accipiunto necessarii ἐν ἑκάστῳ συνστήματι (haec est vera correctio nostra), hoc est *in quoque conventu*, opinor. Vs. 11. nomen mulieris Ἀγώ (Ἠγώ) comparere videtur, quod redit vs. 14. De ceteris non dico uberius, quod aperta sunt, quae supersunt, supplementa vero expediri nequeunt. Vs. 13. ἀνκλάριον videtur ἀνακλήριον esse, ex antiquiore dialecto retento Dorismo: vis vocabuli latet. Vs. 17. 18. Neumannus Rer. Cret. spec. p. 83. supplet χωρι[ζόμενο]ν, cui non confido. Χρέοντος si verum, est idem quod χρηματίζοντος. Vs. 18. extr. fuit πρὸ γ̄ Καλανδῶν vel simile et deinde mensis Romanus. Vs. 19. linea horizontalis, quam sic in lapide esse testatur Montf. non potuit aliud nisi numerus esse; dedi γ̄. De Consulari Cretae praeside cf. ad n. 2592. 2593. Vs. 21. τῇ γερουσίᾳ μου mirum est; nisi genitivum velis ex voce νόμον suspendere. Vs. 22. παρῆσαν non cum prioribus iungendum; cf. n. 1732. *a. b.* Est Latinum *scribendo affuerunt.* Vs. 23. βουλῆς πρήγιστος est fere qui Spartae πρέσβυς γερόντων (cf. T. I. p. 610. *a.*): de eo cf. etiam Höck. Cret. T. III. p. 93. Non esse cum Valck. πρείγιστος scribendum, docui de dial. §. 9. nec cum eodem scribendum βουλᾶς. De nomine Ἀκέστιμος vs. 24. cf. n. 2583. Postremo de asyndeto, quod frequentissimum in hoc decreto esse vel ex his, quae supersunt, laciniis patet, dixi de dial. §. 10.

2563.

Fragmentum genealogiae *Hierapytniae*, fabulosae opinor, ap. Maffei. Mus. Veron. p. XXXVI. Ex hoc Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 249. Höck. Cret. T. III. p. 516.

. . . .
ΕΤΕΑΝΩΡΜΕΛΑΝΘΥΡΩ
ΟΥΤΟΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΑΣ
ΤΑΣΙΕΡΑΠΥΤΝΑΣΑΚΜΑ
ΖΕΤΟΥΤ. . . ΓΥΝΑΠΥΡΡΑ
ΚΑΙΤΕΚΝ. . . . . ΝΕΩΝ
ΜΕΛΑΝΘΥ. . . . . ΑΡΟΣ
ΕΧΟΙΤΑΣ. . . . . ΥΛΙΣ
ΕΤΥΜΑΑΠΟΜ.ΛΑΝΘΥΡΩ
.ΕΠΑΜΕΓΕΝΟΣΜΕΛΑΝΘΥΡΩ

Ἐτεάνωρ Μελανθύρω.
οὗτος οἰκιζομένας τᾶς Ἱεραπύτνας ἄκμαζε.
τούτ[ου] γυνὰ Πύῤῥα, καὶ τέκν[α]·
. . . . νέων,
Μελάνθυ[ρος],
. . αρος,
Ἐχοίτας,
. . . . . υλίς,
Ἐτύμα.
Ἀπὸ Μ[ε]λανθύρω ἐπ᾿ ἀμὲ γένος Μελανθύρω·
\- - - - - - - -

Vs. 8. incipiebat nova pars genealogiae progrediens a Melanthyro Eteanoris f. et continuata usque ad eos, qui titulum posuerunt (ἐπ' ἀμέ, vide de dial. §. 7.).

2564.

Pauci supersunt donariorum tituli n. 2565 sqq. His liceat praemittere hunc *Hierapytnium* ex schedis Pigafettae editum a Grutero p. MCLIV. 10. qui videtur longioris inscriptionis initium esse, qua dedicatum aliquid fuerit. Reieceram hunc ad finem Creticorum; sed quod hac plagula ex parte iam impressa eximendus hoc loco alius erat, quem tum demum comperiebam non esse Creticum, numeri causa hunc praecepi.

ΜΑΡΚΟΣΑΝΤѠΝΙΟΣΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙΠΤΟΛΟΜΑΙΟΣ

Μάρκος Ἀντώνιος Θεοπόμπου ἀπελεύθερος καὶ Πτολ[ε]μαῖος etc.

2565.

Hierapytnae in marmore quadrato; ex schedis Honorii Belli Pigafetta Grutero, qui edidit p. MLXVII. 7. hinc Cuper. Apoth. Hom. p. 301. (ex hoc Paciaud. Mon. Pelop. T. II. p. 158.), Cornel. Cret. sacr. T. I. p. 248. Neumann. Rer. Cret. spec. p. 99.

ΑΘΑΝΑΙΑΙΠΟΛΙΑΔΙ
ΧΑΡΙϹΤΗΡΙΟΝ
ΥΠΕΡΤΗϹΤΟΥΠΑΤΡΩΝΟϹ
ϹΩΤΗΡΙΑϹ

Ἀθαναίᾳ Πολιάδι χαριστήριον ὑπὲρ τῆς τοῦ πάτρωνος σωτηρίας.

Non „propter sanatum Patronem", ut Cup. sed „*pro salute patroni*". Titulus videtur a republica dicatus. Πάτρωνα esse Latinum *patronum*, multi testantur tituli, ut inter Cretenses n. 2583. quis ille patronus fuerit, alio fortasse monumenti loco scriptum fuit.

2566.

In parietinis *Eleuthernarum*; ex codice ms. bibliothecae Lollinianae ed. Donius Class. I. n. 37. p. 11. atque inde Murat. T. I. p. XXXV. 3. item Martorellius de theca calamar. p. 148. et ex hoc Donatus p. 23. 3. cum nota prolixa. Tractavit Dorvill. ad Charit. p. 302. ed. Lips.

ΑΡΧΟΝΙΚΑΖΑΥΛΩ
ΚΑΙΑΕΣΣΑΑΝΑΖΩΣΑ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΕΥΑΚΩΙ
ΕΥΞΑΜΕΝΑΥΠΕΡ
ΑΥΣΑΥΤΑΣΕΥΧΑΝ

De duabus tribusve puerperis intelligebat Dorv. *Archonica*, *Zaulone* et *Aëssa*: igitur vs. 5. ἑαυτᾶν vel ἑαυταῖν corrigit: εὐξαμένα ei dualis est pro plurali, ut ipse ait. Sed potius εὐξαμένα et ΑΥΤΑΣ docent unius hoc esse votum. Coniicio vs. 5. init. ΑΥ, ut saepe factum, esse lectum, ubi erat ornamentum, ut ꝏ: et scribo ἑαυτᾶς, Ε pro Σ. Vs. 1. extr. fortasse Α periit, ut duplici mulier nomine usa sit. Sic prodeunt fere haec:

Ἀρχονίκα ἁ Ζαύλω, [ἁ]
καὶ Ἄεσσα, ἀναζῶσα,
Ἀρτέμιδι εὐακ[ό]ῳ
εὐξαμένα ὑπὲρ
[ἑ]αυτᾶς εὐχάν.

Ζαῦλος est pro Σαῦλος ex adiectivo σαυλός, ut ζαυκίτροφος pro σαυκίτροφος, quod ab eadem radice. Ἀναζῶσα videtur pro ἀναζήσασα esse. Εὐακόῳ dedit Mur. neque opus scribi ἐπακόῳ.

2567.

Hierapytnae; ex schedis Cyriaci Vaticanis ed. Donius I, 56. p. 15. hinc Donatus p. 65. 3. Murat. T. I. p. CXLII. 2. sed illatis mendis. Ex ipso codice Vaticano eodem (n. 5237.) dedit Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 247. Formam tituli ex Donio dedi, lectionem ex Cornelio.

ΤΑΝΔΑΜΑΤΡΑ
ΚΑΙΤΑΝΚΩΡΑΝ
ΑΡΧΕΔΙΚΑΖΗΝΟΦΙ
ΛΩΜΕΤΑΤΑΝΠΕΡΙ
ΣΤΑΣΙΝΥΠΕΡΤΑΣ
ΠΟΛΕΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΙΔΡΥΣΑΤΟ

Vs. 3. 4. Don. ΖΗΝΟΦΟΙΛΩ; vs. 6. Donius et Corn. ΠΟΛΕΟΣ (non ΠΟΛΕΩΣ, quod auctoritate caret).

Τὰν Δάματρα καὶ τὰν Κώραν Ἀρχεδίκα Ζηνοφίλω μετὰ τὰν περίστασιν ὑπὲρ τᾶς πόλεος ἐκ τῶν ἰδίων ἱδρύσατο.

Ζηνοφίλω in hoc lapide legendum esse vidit etiam Eckhel. D. N. T. II. p. 313. ex nummo Hierapytnio ad Atticam formam cuso, in quo est ΖΗΝΟΦΙ (ib. p. 221.). Fuit igitur ille magistratus Hierapytnius. Περίστασιν *calamitatem* recte interpretatur Muratorius; sed ea quae fuerit, nescitur. Fortasse ea pertinet ad bellum Metelli et cladem Aristonis (cf. Höck. Cret. T. III. p. 512.).

2568.

In agro *Hierapytnio*; ex cod. Vatic. n. 1754. edidit Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 245.

ΘΕΑΙΣΔΗΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΙ
ΛΑΡΚΙΑΑΡΤΕΜΙΕΙΣΕΚΤΟΝΙ
ΛΟΝ

Θεαῖς Δήμητρι καὶ Κόρ[ῃ]
[Μ]αρκία Ἀρτεμι[σ]ί[α]? ἐκ τ[ῶ]ν ἰ-
[δίω]ν.

Possis et Ἄρτεμις, quod nomen mulieris esse videtur n. 2569.

2569.

In agro *Rhithymnio* (Rhithymna hodie dicitur Retimo) ad radices montis Idaei, haud procul a pago Melidone dicto, ad introitum speluncae; ex autographo Honorii Belli medici Philippus Pigafetta Grutero, qui ed. p. MLXVIII. 1. cum interpretatione Latina Furlani (cf. Nott. p. CCCXV.). Vitiosissime ex schedis Ambrosianis edidit Murat. T. I. p. LL 2. „in montibus Tallaeis prope Callergiam", cui loci designationi nihil tribuendum, quum Tallaeorum montium mentio ex titulo ipso sit petita, nec situs Callergiae definitus sit. Ex Grutero et Muratorio dedit Cornelius Cret. sacr. T. II. p. 138. 140. ex Grutero Fleetwood p. 50. 1. Tractarunt Leich. Misc. Lips. T. I. P. III. p. 450. Dorvill. in Charit. p. 499. ed. Lips. qui schedis nescio quibus et apographo Hug. Grotii usus est. Extat etiam apud Reiskium Anthol. p. 109. n. 649. ex apographo Lipsiensi. Brunckius recepit in Analect. T. III. p. 183. (Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 382.) et Iacobsius in Anthol. Palat. Append. p. 282. cf. nott. T. III. p. 946.

ΑΡΤΕΜΙΣΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡ
ΟΥΡΕΣΙΤΑΛΛΑΙΟΙΣΙΝΙΔΡΥΜΕΝΕΜΑΙΑΔΟΣΕΡΜΗ
ΣΠΟΝΔΗΝΚΑΙΘΥΣΙΗΝΔΕΞΟΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΗΝΣΟΙΣΑΛΟΥΙΟΣΜΗΝΑΣΛΟΙΒΑΙΣΙΓΕΡΑΙΡΕΙ
ΚΤΗΣΕΟΣΕΞΟΣΙΗΣΨΥΧΙΚΑΔΩΡΑΔΙΔΟΥΣ
ΚΑΙΠΡΙΝΜΕΝΖΩΣΗΣΑΛΟΧΟΥΦΑΟΣΕΙΣΟΡΟΩΣΗΣ
ΣΥΝΚΕΙΝΗΙΚΑΤΕΤΟΣΣΟΥΣΕΓΕΡΑΙΡΕΤΟΠΟΥΣ
ΑΝΘΩΝΔΕΝΧΡΟΝΙΣΑΣΕΠΕΤΗΣΙΟΝΟΥΚΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΣΥΜΒΙΟΥΑΓΝΟΤΑΤΑΣΤΟΥΔΕΚΑΤΑΦΘΙΜΕΝΑΣ
ΑΛΓΗΣΑΣΦΡΕΝΑΠΟΛΛΑΜΑΘΩΝΔΟΤΙΔΕΙΤΑΓΕΘΕΙΑ
ΤΙΜΑΝΔΙΠΛΗΝΣΟΙΤΗΝΔΕΠΟΡΕΝΘΥΣΙΑΝ
ΚΑΙΣΥΔΕΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡΕΡΙΟΥΝΙΕΤΟΝΔΕΦΥΛΑΣΣΟΙΣ
ΖΩΟΝΟΠΩΣΤΙΜΑΙΣΟΝΔΙΟΛΟΥΤΕΜΕΝΟΣ

Fundus lectionis est textus Gruteri. Muratorii apographum adeo corruptum est, ut taedeat integram enotare varietatem; neque apographum Lipsiense quae habet, annoto omnia. Vs. 1. Grut. ΑΡΤΕΜΙΣΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ et nihil praeterea; Mur. quod dedi. Vs. 2. vulgo ΤΑΛΛΕΙ etc. ΑΙ pro ΕΙ dedi ex Mur. et sched. Dorv. Ibidem Grut. ΙΔΡΙ etc. (ap. Lips. ἴδρις υἱεῦ); Murat. ΤΑΛΛΑΙΟΙΣΕΙΔΕΥ etc. unde Υ recepi. Vs. 3. Mur. ΘΥΣΙΑΝ; ibidem extr. Mur. ΦΙΛΟΦΡΟΝΕΩΣ, ap. Grut. φιλοφροσύνης. Vs. 4. vulgo ΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, pro quo quum ΣΑΛΛΩΝΙΟΣ exspectaris, dedi ex Mur. ΣΑΛΟΥΙΟΣ. Vs. 8. ap. Lips. δὲ χρονίσας et cum Mur. ΕΦΕΤ etc. Vs. 11. Grut. et alterum Dorv. apographum, ΔΙΠΛΗ; ap. Lips. δήλην, Mur. ΔΙΝΑΗΝ: edidi igitur ΔΙΠΛΗΝ, quod alterum Dorv. apographum habet. Vs. 13. Mur. ΤΙΜΑ sine Iota subscr.

Ἄρτεμις ἡ Σαλουΐου θυγάτηρ.
Οὔρεσι Ταλλαίοισιν ἱδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ,
Σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
Ἣν σοι Σαλούϊος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
Κτήσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.
Καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσοροώσης,
Σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους·
Ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,
Συμβίου ἁγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
Ἀλγήσας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
Τιμᾶν, διπλῆν σοι τήνδ' ἔπορεν θυσί[η]ν.
Καὶ σὺ δέ, παντοκράτωρ Ἐριούνιε, τόνδε φυλάσσοις
Ζωόν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

De plurimis remitto ad Iacobsii commentarios, ex quibus non multa repeto. Vs. 1. delevi tertium Σ duce vs. 4. Haec linea quid aliud sibi velle possit, nisi hanc puellam carminis esse auctorem, non video. Nam quod Dorv. putat, illam pro patre sacrum obisse et administrasse, id debebat dici, nec dictum est. Vs. 2. *Tallaei montes* memorantur, qui debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum; ibi enim huic Mercurio sacrificatum est. Non igitur prope Olontem sunt, ut statuit Höckius Cret. T. I. p. 416. sed prope Rhithymnam sub Ida. Ibi igitur potissima est sedes Iovis Tallaei, licet is Olonte quoque templum habuerit, et per illum iurent Latii et Olontii (n. 2554. 95. 178.). Meminit etiam Hesychius v. ubi male simplici Lambda scribitur. Huic Iovi actus agon gymnicus Ταλαιδῖτης, ut est ap. Hesych. ubi rescripserim Ταλλαῖτης. Vs. 4. cur malim *Salvium Menam*, quam *Sallonium*, dixi in varia lectione: nec puto obstare, quod Σαλούϊος choriambus est. Plurimi tamen probarunt lectionem Σαλλόνιος; est etiam qui Ταλλόνιος voluerit. Mox ψυχικὰ δῶρα Dorv. et qui eum sequuntur, ut Schneiderus in Lex. Gr. interpretantur *cruenta sacra*; quod alienum esse ab hoc loco vidit Iac. qui recte cum Grotio *libenter et ex animo data* intelligit.

2570.

„In vico sive castello Cretae insulae, cui nomen hodie est Πεδιάς, id est *Planities* (il Piano)"; ex codice ms. bibliothecae Lollinianae ed. Donius II, 72. p. 88. et hinc Murat. T. I. p. CDXLV. 2. non sine menda. Ex codice Vaticano n. 1759. titulum hunc habet Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 34. annexum titulo n. 2579. iterumque quasi alium ex Murat. ibidem p. 47. Et n. 2579. quidem manifesto *Lyttius* est, diciturque a Grutero in ruinis Lytti repertus, ubi multi alii tituli manifesto Lyttii reperti sunt; igitur quum idem titulus in Vaticanis schedis dicatur in castello Pediade repertus, patet ad Pediadem quaerendam Lyttum esse; quod fugit Höckium Cret. T. I. p. 408. Pedias vero videtur in plano montano sita, ut Lyttus vocata est διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ (Steph. Byz. v. Λύκτος, et hinc Eustath. l. c. ab intt. coll. Hesych. v. λυττοί): nec diversa est ab oppido Pediata s. Pidiata, cuius passim mentio fit apud Bondelmontium et in actis Venetorum (vide Cornel. l. c. T. I. p. 2. p. 13. p. 47. p. 79. p. 102. p. 116. T. II.

p. 238. p. 240.). Haec per se satis firma insuper confirmat n. 2574. Hic titulus secundum Honorium Bellum et Pigafettam in ruinis Lytti inventus est, quod ex ipso quoque titulo patet; Cyriacus Anconitanus vero, ubi hunc titulum refert, dicit eum apud Lyttum repertum esse „prope villam, quam *Pisiadam* dicunt." Huius igitur loci situm ubi accuratius definieris, Lytti locus definitus fuerit; interim Pidiatam noto ad Lasitos montes, qui hodie vocantur, collocatam fuisse (cf. Cornel. T. I. p. 47.), ubi Lyttum recte quaesivit Sieber Itin. Cret. T. II. p. 277.

ΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΚΑΙΣΑΡCΕΒΑΣΤΟΣΓΕΡ
ΜΑΝΙΚΟCΤΑCΟΔΟΥCΚΑΙ
ΤΟΥCΑΝΔΡΟΒΑΜΟΝΑCΑΠΟ
ΚΑΤΕCΤΗCΕΝΔΙΑ·Κ·ΠΑΚѠΝΙΟΥ
ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΥΤΟ·Β·ΚΑΙΔΟΡΟ
ΘΕΟΥΤΙ . . . .

Hoc est Donii exemplum, nisi quod ubi Σ dedi ex Cornelio, ibi Donius C habet. Ceterum Cornelii quisquilias mitto. Pro C omnibus locis arbitror Σ fuisse, ut n. 2574.

Τιβ. Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς ἀνδροβάμονας ἀποκατέστησεν διὰ Κ. Πακωνίου Ἀγριππίνου τὸ β̄, καὶ Δ[ω]ροθέου Τι - - -

Titulus pertinet ad Claudium Imperatorem, et secundum annum Proconsulis, ut videtur, Paconii Agrippini, quem novimus ex Taciti Ann. XVI, 28 sqq. ubi cf. intt. Ἀνδροβάμων est *semita*; Hesych. ἀνδρόβασμος, στενὴ ὁδός. In fine fortasse Protocosmus Lyttiorum latet.

2571.

In Cretae pago *Choustiliana*; ex schedis alienis Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 7. p. 41. n. 3.

ΚΡΑΝ. . . ΑΡΧ . Ν
ΝΕΡΩΝΑΣΤΙΙ
ΤΡΑΙΑ . . . . . ΣΠΟ
ΚΕΤΟ
ΝΙΚ

Haec restitui nequeunt. Vs. 3. tamen patet Τραϊανὸς scriptum fuisse; unde vs. 2. conieceris Νερούας et vs. 1. Αὐτο]κρά[τωρ Καῖσ]αρ. Possis et vs. 5. Γερμα]νικ[ός. Sed in unum haec inter se et cum reliquis componi nequeunt.

2572.

In ruinis *Lytti*; ex autographo Honorii Belli Pigafetta Grutero, qui edidit p. MLXXXIV. 9. (cf. Nott. p. CCCXV. p. CCCLV.) Hinc Fabrettus de Col. Trai. p. 237 sq. Vandal. Diss. p. 752. Cornel. Cret. sacr. T. I. p. 35. Titulus haud dubie in ara scriptus fuit.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙCΑΡΙ
ΘΕΟΥΝΕΡΒΑΥΙΩΝΝΕΡΟΥΑ
ΤΡΑΙΑΝΩCΕΒΑCΤΩΑΡΙCΤΩ
ΑΡΜΕΝΙΚΩΔΑΚΙΚΩΑΡΧΙ
ΕΡΕΙΜΕΓΙCΤΩΔΗΜΑΡΧΙ
ΚΗCΕΞΟΥCΙΑCΤΟΙᾹ
ΥΠΑΤΩΤΟΓ̄ΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟC
ΤΩΤΗCΟΙΚΟΥΜΕΝΗCΚΤΙ
CΤΗΛΙΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙΣΔΙΑ
ΠΡΩΤΟΚΟCΜΟΥΒΑΝΑΞΙ
ΒΟΥΛΟΥΚΟΜΑCΤΑΤΟΒ̄

Puncta a Grut. inter vocabula posita omisi. Vs. 2. dele secundum Ν. Pro C arbitror Σ ponendum, ut n. 2374.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νερ[ού]α υἱῷ, Νερούᾳ Τραϊανῷ Σεβαστῷ, ἀρίστῳ, [Γε]ρμ[α]νικῷ, Δακικῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ια̅, ὑπάτῳ τὸ [ε̅], πατρὶ πατρίδος, τῷ τῆς οἰκουμένης κτίστῃ, Λ[υ]ττίων ἡ πόλις, διὰ Πρωτοκόσμου Βαναξιβούλου Κ[ω]μάστα τὸ β̄.

Vs. 4. Γερμανικῷ corrigendum esse recte notavit Masson. in Nott. Grut. (p. CCCLV.). Vs. 7. τὸ ε̅ scribendum esse vidit Fabrettus. Annus est post Chr. 107–108. Vs. 9. ferri non potest Λιττίων. Et nummi et scriptores tenent Υ: etiam tituli habent Υ (cf. potissimum ad n. 2576.), tribus exceptis exemplis Pigafettae ab Honorio Bello scriptis n. 2577. 2578. 2586. et binis ex eodem fonte petitis, de quibus statim monebo: in quibus Ι debetur Italis, qui hoc substituere litterae Υ consueverunt. Sed n. 2573. 2575. 2583. Λυττίων est etiam in Gruterianis Italorum exemplis; in duobus Pigafettianis n. 2574. 2579. Υ restitui ex melioribus apographis. Vs. 11. τὸ β̄ manifesto pertinet ad munus Protocosmi bis gestum, ut etiam n. 2577. 2578. atque ut arbitror n. 2580. iudicandum est: certum exemplum habes n. 2583. Cosmi nomen interpreti in nott. Grut. p. CCCXV. ita ut etiam in textu habebatur, est hoc secundo casu: ΒΑΝΑ.Ξ̄.ΙΒΟΥΛΟΥ, vel pro Ξ ex n. 2577. Ζ: Βανᾶ ζ̄, Ἰβούλου; ridicule. Pro Ξ scribendum hic Ξ et pro Ζ n. 2777. Ƶ, et coniunctim legendum Βαναξιβούλου (vide de dial. §. 1.). Vs. 11. Κ[ω]μ. esse corrigendum reliqui tituli docent. Κωμαστὴς in notis ad Grut. p. CCCXV. dicitur esse „magistratus sacrorum faciundorum causa", quod probat Vandal. Ego signavi Κωμάστα, ut patris nomen sit omisso τοῦ, quod saepe fit. Solet enim in Graecis nominibus simplicibus et in Graecis praenomine Romano auctis addi nomen patris, quod omitti solet in nominibus Romanis triplicibus (ut n. 2573 sqq.). Sic n. 2579. diserte habes: διὰ Πρωτοκόσμου [Τί]του? Κουρνίου Διοτέλους υἱοῦ. Iam vero Κωμάστα esse patris nomen, apertius videtur ex n. 2578. ubi est Τ. Φλαουΐου Κωμάστα, qui Protocosmus est ex eadem familia vel ex affini aliqua, et Romano nomine utitur triplici, in quo Κωμάστας est cognomen: quod quum non videret Vandal. p. 753. coniecit cognomen excidisse. Accedit quod n. 2580. legitur Κύρνιος Κωμάστα τὸ . . in quo Κύρνιος nominativus est et idem quod n. 2579. Κούρνιος, et tamen genitivum additum habet Κωμάστα. Omnes hi homines Protocosmi ex nobili aliqua gente Lyttia sunt, in qua, ut solet, frequentatum hoc nomen Κωμάστης.

2573.

In parietinis *Lytti*; ex Honorii Belli autographo a Pigafetta Gruterus p. MLXXXIV. 10. et hinc Cornelius l. c. p. 35. Vandal. Diss. p. 751. Est arae titulus.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙCΑΡΙ
ΘΕΟΥΝΕΡΒΑΥΙΩΝΝΕΡΟΥ
ΑΤΡΑΙΑΝΩCΕΒΑCΤΩ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΔΑΚΙΚΩ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙCΤΩΔΗ
ΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥCΙΑC
ΤΟΙϛΥΠΑΤΩΤΗΣΟΙ
ΚΟΥΜΕΝΗCΚΤΙCΤΗ
ΛΥΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙΣ
ΔΙΑΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΥΜ
ΠΟΜΠΗΙΟΥΚΛΕΥΜΕΝΙ
ΔΑ

Pro C repone Σ, ut n. 2574. et vs. 9. 10. Vs. 2. dele secundum N.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νερ[ού]α υἱῷ, Νερούᾳ Τραϊανῷ Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Δακικῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ιϛ, ὑπάτῳ [τὸ ϛ, πατρὶ πατρίδος, τῷ] τῆς οἰκουμένης κτίστῃ, Λυττίων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Μ. Πομπηΐου Κλευμενίδα.

De Protocosmo hoc cf. n. 2574. 2575. Familia eius nomen traxit ex Pompeio M. qui in Creta res gessit. Post ὑπάτῳ (vs. 7.) is qui transcripsit, omisit integrum versum; quod satis patet ex n. 2574. Nempe ex ὑπάτῳ aberravit ad τῷ, quod ante κτίστῃ fuit. Cosmi eponymi annui sunt; Cleumenidis autem annus incidit in duos annos tribuniciae potestatis Traiani, a. XVI. quo hic titulus scriptus est, et a. XVII. quo n. 2574. A qua vero anni epocha tribunicia Traiani potestas computetur, haud satis liquet; vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 454 sqq. Victore teste in Epitome non ante exeuntem Octobrem coeperit eius tribunicia potestas, quippe quum non ultra tres menses collega Nervae fuisse dicatur, qui exeunte Ianuario obiit: Belleius tamen d. XVIII. Sept. coepisse Traiani tribuniciam potestatem putabat. Sed Belleium satis refutavit Eckhelius, unumque hoc Belleio concedere coactus est, nonnullas Asianas urbes in calculo tribuniciae potestatis recessisse a Romano more; qua tamen re concessa non concessum est illud, quod Belleius statuebat, tribuniciae potestatis principium. Utut est, Cretensis annus civilis novicius, quem Traiani aetate obtinuisse probabile est, incipiebat a d. XXIII. Sept. (Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 426.): igitur, si annus trib. pot. coeperit a d. XVIII. Sept. ita huic Cretensis annus convenerit, ut nisi statuas, secundum titulum a d. XVIII – XXII. Sept. positum esse, non possit annus tribuniciae potestatis duplex eodem Protocosmo titulis inscriptus esse; sin annum tribuniciae potestatis Traiani ab exeunte Octobri computes, minus is congruet cum Cretico. Posterius si sumimus, Cleumenides inierit magistratum a. p. Chr. 113. XXIII. Sept. a. trib. pot. Trai. XVI. ac tum initio magistratus Cleumenidis hic titulus positus fuerit; mox exeunte Octobri incipiebat a. trib. pot. Trai. XVII. ac tum alter titulus n. 2574. in sollitis sollemnibus imperii a Traiano suscepti et renovatae tribuniciae potestatis positus fuerit, aut si malis etiam postea usque ad XXII. Sept. a. 114. Sin prius statuemus, Cleumenides d. XXIII. Sept. a. 112. inito magistratu, pro urbe posuerit titulum n. 2573. post d. XXII. Sept. a. 112. trib. potest. Trai. XVI. sive statim initio magistratus sive postea usque ad d. XVII. Sept. a. 113. alter autem titulus n. 2574. positus fuerit inter d. XVIII – XXII. Sept. a. 113. in fine magistratus Cleumenidis et in sollemnibus initae trib. pot. Trai. XVII.

2574.

„In ruinis *Lytti*"; ex Honorii Belli autographo Pigafetta Grutero, qui edidit p. MLXXXIV. 11. Ex hoc dedit Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 36. et prius Vandal. Diss. p. 751. Fabrettus de Col. Trai. p. 257 sq. Rursum ex schedis Cyriaci Anconitani (cod. Vatic. n. 5237. qui solos Creticos Cyriaci titulos continet) dedit Donius III, 12. p. 116. et ex Donio Murat. T. II. p. MLVI. 1. ac denuo ex Cyriaci schedis Cornelius l. c. Cyriacus praescripsit: „Apud Lytton antiquam et mediterraneam urbem magna ex parte deletam, prope villam, quam Pisiadam dicunt." De hoc loco cf. ad n. 2570. Est arae titulus.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΘΕΟΥΝΕΡοΥΑΥΙΩ
ΝΕΡΟΥΑΤΡΑΙΑΝΩΣΕΒΑΣΤΩΓΕΡΜΑΝΙΚΩ
ΔΑΚΙΚΩΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΔΗΜΑΡΧΙ
ΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΙΖΥΠΑΤΩΤΟΓ
ΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣΤΩΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
ΚΤΙΣΤΗΛΥΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙΣΔΙΑΠΡΩΤΟ
ΚΟΣΜΟΥΜ·ΠΟΜΠΗΙΟΥΚΛΕΥΜΕΝΙΔΑ

Varietas lectionis non in censum venit nisi Gruteri, Donii, Cornelii. Forma tituli apud omnes hos diversa est; dedi Cornelianam, quae videtur fidissima esse. Fundus lectionis est Corn. reliquorum hae sunt varietates. Grut. C pro Σ. Vs. 1. Corn. ΚΑΙΣ omisso ΑΡΙ, quod addidi ex Don. Grut. Tum Grut. ΝΕΡΒΑ, Don. ΝΕΡΟΥΑ. Vs. 2. Corn. ΤΡΑ ΥΙΑΩ, Grut. Don. quod dedi. Vs. 2. 3. Grut. omittit verba Γερμανικῷ Δακικῷ. Vs. 5. Corn. ΟΙΚΟΥΕΜΕ ΝΗΣ, Don. ΟΙΚΟΥΜΕΝΕΣ, Grut. quod dedi. Tum Don. Corn. ΚΤΗΣΤΗ, Grut. quod dedi. Vs. 6. Grut. ΛΙΤ etc. (cf. ad n. 2572.) Vs. 7. Grut. Don. ΚΛΕΙΜ etc. verum esse ΚΛΕΥΜ. docent tituli n. 2573. 2575.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νερούα υἱῷ, Νερούᾳ Τραϊανῷ Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Δακικῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρ-

χικῆς ἐξουσίας τὸ ιζ̄, ὑπάτῳ τὸ [ϛ̄], πατρὶ πατρίδος, τῷ τῆς οἰκουμένης κτίστῃ, Λυττίων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Μ. Πομπηΐου Κλευμενίδα.

Vs. 4. pro Γ̄ repone ϛ̄; viderunt iam Masson. in Nott. Grut. p. CCCLV. et Fabrettus. Pertinet ad a. p. Chr. 113–114. Cf. ad n. 2573.

2575.

In parietinis *Lytti*; ex Belli schedis Pigafettianis Gruter. p. MLXXXV. 2. et hinc Vandal. Diss. p. 751. Cornel. Cret. sacr. T. I. p. 40.

ΠΛΩΤΙΝΗΝΣΕ
ΒΑCΤΗΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡ
ΟΥΑΤΡΑΙΑΝΟΥΚΑΙ
CΑΡΟCCΕΒΑCΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΔΑΚΙ
ΚΟΥΓΥΝΑΙΚΑΛΥΤ
ΤΙΩΝΗΠΟΛΙCΔΙΑ
ΠΡΩΤΟΚΟCΜΟΥΜ
ΠΟΜΠΗΙΟΥΚΛΕΥ
ΜΕΝΙΔΑ

Omnibus locis Σ pro C repone, ut in prioribus.

Πλωτίνην Σεβαστήν, Αὐτοκράτορος Νερούα Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ, Γερμανικοῦ, Δακικοῦ γυναῖκα, Λυττίων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Μ. Πομπηΐου Κλευμενίδα.

De anno vide ad n. 2573.

2576.

Titulus *Lyttius* editus ex Hawkinsii schedis in Walpol. Mem. p. 456. n. 5. ubi simul notatur, non ΛΙΤΤΙΩΝ, sed ΛΥΤΤΙΩΝ vel ΛΥΤΤΩΝ esse in titulis Lyttiis ab Hawkinsio repertis: sed ΛΥΤΤΩΝ corruptum esse per se patet. Repetiit Osannus Auctar. Lex. Gr. p. 143.

ΜΑΡΚΙΑΝΗΝΣΕΒΑ
ΣΤΗΝΘΕΑΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΟΥΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΟΥΔΑΚΙΚΟΥΑ
ΔΕΛΦΗΝΛΥΤΤΩΝ
ΗΠΟΛΙΣΔΙΑΠΡΩΤΟ
ΚΟΣΜΟΥΤΙΚΛΑΥΔΙ
ΟΥΒΟΙΝΟΒΙΟΥ

Μαρκιανὴν Σεβαστὴν Θεάν, Αὐτοκράτορος Νερούα Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ, Γερμανικοῦ, Δακικοῦ ἀδελφήν, Λυττ[ί]ων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Τι. Κλαυδίου Βοινοβίου.

Pertinet ad Divam Marcianam, de qua vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 468 sq. Haec Diva vocata quantum novimus inde ab a. Chr. 114. (a. u. c. 867.); Traianus vero quum nondum Parthicus vocetur, quod cognomentum coeptum est a. Chr. 116. potest inde tempus tituli definiri. Vs. 10. Κοινοβίου corrigunt Boissonad. Diar. class. Londin. T. XX. p. 302. et Osannus. Verum esse Βοινοβίου dixi de dial. §. 1.

2577.

In parietinis *Lytti*, in basi lapidis porphyretici; ex Pigafettae Bellianis Gruter. p. MLXXXV. 4. et hinc Vandal. Diss. p. 753. Cornel. Cret. sacr. T. I. p. 40.

ΜΑΤΙΔΙΑΝCΕΒΑCΤΗΝ
ΛΙΤΤΙΩΝΠΟΛΙC
ΔΙΑΠΡΩΤΟΚΟCΜΟΥ
ΒΑΝΑΖΙΒΟΥΛΟΥΚΩ
ΜΑCΤΑΤΟΒ̄

Repone Σ pro C, ut in prioribus.

Ματιδίαν Σεβαστὴν Λ[υ]ττίων [ἡ] πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Βανα[ξ]ιβούλου Κωμάστα τὸ β̄.

Vide ad n. 2572. Pertinet ad a. Chr. 107–108. Augustam iam tum Matidiam Marcianae f. fuisse, ignorabat Eckhel. D. N. T. VI. p. 469 sq.

2578.

Ibidem in compari lapide; ex schedis iisdem dedit Gruter. p. MLXXXV. 5. et hinc Vandal. Diss. p. 753. Cornel. l. c.

ΜΑΤΤΙΔΙΑΝCΕΒΑCΤΗΝ
ΛΙΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙCΔΙΑ
ΠΡΩΤΟΚΟCΜΟΥΤ·ΦΛΑ
ΟΥΙΟΥΚΩΜΑCΤΑΤΟΒ̄

Repone Σ pro C, ut in prioribus.

Ματτιδίαν Σεβαστὴν Λ[υ]ττίων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου Τ. Φλαουΐου Κωμάστα τὸ β̄.

Cf. ad n. 2572. Λ[υ]ττίων dedit iam Wessel. ad Hierocl. Synecd. p. 650. Scribitur *Matidia* et *Mattidia*. Pertinet ad eandem ac n. 2577.

2579.

„In ruinis *Lytti*"; ex Pigafettae schedis Gruterus p. MLXXXIV. 8. et hinc Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 34. Sed hic simul aliud exemplum edidit ex cod. Vatic. n. 1759. ubi titulus in castello Pediade repertus dicitur; ibi vero parietinas Lytti superesse docui ad n. 2570. Ceterum huic titulo Cornelius in fine adiectum habet titulum n. 2570. utroque in unum commisto; quare Gruterianum exemplum mutilum esse pronuntiat Cornelius. Omnino, licet n. 2570. huc non pertineat, Gruterianum exemplum mutilatum

aliquot vocibus est; sed haec non videtur causa esse, quare illud mutilum iudicarit Cornelius. Postremo idem Cornelius T. I. p. 48. ubi de Pidiata agit, in codice illo Vaticano castello illi tribui dicit titulum nobis n. 2020. quem Muratorius mutilum dederit atque ut Heracleensem. Sed ille titulus omnino Heracleensis est; nec crediderim Lytti positam esse inscriptionem plane iisdem verbis et prorsus congruentibus cum Heracleensi versuum spatiis conceptam. Vellem Cornelius Creticum apposuisset exemplum: quod quum non fecerit, licebit coniicere, hominem parum iudiciosum, atque insuper in summa industria negligentem, Muratorianum titulum Heracleensem habuisse pro Cretico eo, quem p. 34. dedit, commisto illo ex n. 2579. et 2570. Nam hic ab ipso p. 34. castello Pediadi tribuitur; qui nisi is esset, quem p. 48. in mente habebat, debuisset hoc loco etiam illum afferre, quod p. 48. congerere omnia volebat, quae de Pidiata ipsi innotuerant: quemadmodum ex Muratorio attulit etiam titulum n. 2570. quippe quem homo satis absurdus non videret contineri iam illo, quem p. 34. ediderat. Quae si quis miretur a me ita statui, velim primum Cornelii legat librum, ut cognoscat, quantilli is ingenii fuerit, quantumque isti imputare ineptiae et nugarum liceat.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΔΕΟΥ+ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΠΑΡΘΙΚΟΥ+ΥΙΘΕΟΥΝΕΡΥΑΙ∞ΝΟΝ+
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑCΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΜΕΓΙCΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟϛ̄ΥΠΑ
ΤΟΝΤΟΓ̄ΛΥΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙΣΔΙΑΠΡΩΤοΚοCΜΟΥ
ΤΟΥΚΟΥΡΝΙΟΥΔΙΟΤΕΛΟΥΣΥΙΟΥ

Grut. constanter C, Corn. Σ et C ubi dedi; sed Σ omnibus locis fuisse haud mihi dubium. Formam tituli dedi ex Corn. omissis tamen commatis, quae ille aliquoties interposita habet; Grut. ut solet, vocabula punctis distinxit, quae hic ut in aliis titulis omisi. Sed ex Corn. retinui cruces, quae apud illum longe maiores sunt; haud dubie pro iis fuit siglum ⸫ vel simile, quod inservit distinguendis vocabulis. Fundus lectionis est Grut. quem supplevi ex Corn. Vs. 1. ex hoc est ΔΕΟΥ, omissum a Grut. Vs. 2. ubi dedi ΥΙΘΕΟΥ, Grut. habet ΘΕΟΥ, Corn. ΥΙΕΟΥ, quae composui; ubi ex Corn. dedi ΝΕΡΥΑΙ∞ΝΟΝ, Grut. tantum ΝΕΡΒΑΙ. Ceterum inferioris aetatis forma litterae ω hoc loco a me retenta est ex Corn. pro vera haud dubie Ω, quam vs. 5. bis praestat Grut. Cornelius vs. 5. priore loco ∞, altero Ω habet. Vs. 3. extr. Corn. ΑΡΧΙΕΡΗ, et vs. 4. ΔΗΜΟΝΑΡ etc. et in fine ΤΟΝ3ΥΓΙΑ, vs. 5. init. ΤΟΝΤΟΝΑΥΤ etc. Grut. ibidem ΛΙΤ etc. Corn. ΙΠΟΛΙΣ. Minusculum O bis ex eodem. Vs. 6. ΤΟΥ ΚΟΥΡΝΙΟΥ deest ap. Grut. Cornelius ΔΙΟΤΕΛΟΙΣ ΥΛΟΥ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα [Θ]εοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱ[όν], θεοῦ Νερ[ο]ύα [υ]ἱωνόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστόν, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ϛ̄, ὕπατον τὸ γ̄, Λυττίων ἡ πόλις διὰ Πρωτοκόσμου [Τί]του? Κουρνίου Διοτέλους υἱοῦ.

Pertinet ad a. Chr. 122–123. Vs. 6. Τίτου incerta est correctio; sed quum n. 2580. Κύρνιος sit filius Comastae (Κύρνιος enim ac Κούρνιος haud dubie idem est nomen, et aut utraque scriptura agnoscenda, aut altera inscriptio ex altera corrigenda est), et n. 2578. *Titus Flavius Comastes* compareat, tamen illa correctio probabilis est. Ex horum enim nominum ratione videtur hic noster Κούρνιος ex eadem esse familia ex qua Κύρνιος Κωμάστα n. 2580. ac proinde rursum ex eadem, ex qua Titus Flavius Comastes n. 2578. ita ut ille quoque ut hic potuerit Titus vocatus esse.

2580.

In parietinis *Lytti*; ex Pigafettae schedis Gruter. p. MCIV. 24. hinc Vandal. Diss. p. 754. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 41.

	- - -
ΚΥΡΝΙΟΣ	Κύρνιος
ΚΩΜΑΣΤΑ	Κωμάστα
ΤΟ	τὸ ..

De voce Κύρνιος vide ad n. 2579. unde colligo esse nominativum. Sed Κωμάστα genitivum patris nomen continere videri monui ad n. 2572. Cyrnius hic ex nobili videtur Lyttia familia esse, ex qua plures Protocosmi magistratu functi sunt, ut Banaxibulus *Comastae* f. (n. 2572. 2577.), T. Flavius *Comastes* (n. 2578.), *T. Curnius* s. Cyrnius Diotelis f. (n. 2579.). Cf. ad n. 2572. 2579. Et hoc quoque loco additum τὸ .. docet hunc bis vel saepius magistratu, credo eponymo Protocosmi, functum esse; ita ut fuerit tale quiddam: ἀνέστησεν (vel simile) Πρωτόκοσμος Κύρνιος Κωμάστα τὸ β̄. Quae quum ita videantur, haec verba ex longiore superesse titulo iudico, eaque hoc loco honoribus Augustorum interposui, ut Cyrnii huius titulus coniunctus esset iis titulis, qui necessariorum eius continent memoriam.

2581.

In basi quadrata inter parietinas *Hierapytnae*, cuius insignium aedificiorum, item theatri, amphitheatri, naumachiae reliquias vidit Cyriacus; ex huius commentariis (cod. Vatic. 5237.) dederunt Donius III, 21. p. 118. et Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 246. ex Donio Murat. T. I. p. CCXLI. 2. Odericus Diss. et Annott. ad Marm. et Numm. p. 127.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣ
ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕΒΑ
ΣΤΟΝΤΟΝΚΥΡΙΟΝ
ΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
Λ·ΦΛ·ΣΟΥΛΠΙΚΙΑΝΟΣ
ΔΩΡΙΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσ(αρα) Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν, τὸν κύριον τῆς οἰκουμένης, Λ. Φλ. Σουλπικιανὸς Δωρίων.

2582.

Ibidem in alia basi; ex eodem Cyriaci codice ed. Donius l. c. n. 22. Cornelius l. c. et ex Donio Murat. l. c. n. 3. Formam versuum dedi ex Corn. a quo non multum differt Donius.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΛΟΥΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΒΗΡΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡΜΕΝΙΑΚΟΝ
ΤΟΝΚΥΡΙΟΝΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΣΛ·ΦΛ·ΣΟΥΛΠΙΚΙΑΝΟΣ
ΔΩΡΙΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Βῆρον Σεβαστόν, Ἀρμενιακόν, τὸν κύριον τῆς οἰκουμένης, Λ. Φλ. Σουλπικιανὸς Δωρίων.

2583.

In parietinis *Lytti*; ex schedis Pigafettianis Gruterus p. MXCIV. 5. et hinc Falconer. ad Inscr. athlet. p. 35. Vandal. Diss. p. 291. p. 632. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 33. cum Latina translatione Fabii Pacii, Neumannus Rer. Cret. spec. p. 79.

ΛΥΤΤΙΩΝΗΠΟΛΙC
Τ·Φ·ΛΕΟΝΤΙΟΥΥΙΟΝ
ΚΥΡΕΙΝΑΑΚΕCΤΙΜΟΝ
ΠΡΩΤΟΚΟCΜΟΝB̄ΑΓΟ
ΡΑΝΟΜΟΝB̄ΞΥCΤΑΡΧΗΝ
ΙΕΡΟΥΑΓΩΝΟCΠΕΝΤΑ
ΕΤΗΡΙΚΟΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΤΩΝΚΡΗΤΩΝΑΡΕΤΗC
ΕΝΕΚΑΚΑΙΤΗCΤΗΝ
ΠΟΛΙΝΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥΜΕ
ΓΑΛΟΨΥΧΙΑCΗΡΩΑΚΑΙ
ΚΟCΜΟΠΟΛΙΝ
Τ·Φ·ΧΑΡΜΑΤΙΩΝΤΟΝ
ΕΑΥΤΟΥΠΑΤΡΩΝΑ

Λυττίων ἡ πόλις Τ. Φ(λ). Λεοντίου υἱόν, Κυρείνᾳ, Ἀκέστιμον, Πρωτόκοσμον β̄, ἀγορανόμον β̄, ξυστάρχην ἱεροῦ ἀγῶνος πενταετηρικο[ῦ] τοῦ κοινοῦ τῶν Κρητῶν, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς [περὶ] τὴν πόλιν ἀδιαλείπτου μεγαλοψυχίας, ἥρωα καὶ κοσμόπολιν. Τ. Φ(λ). Χαρματίων τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα.

Titulus Flaviis Imperatoribus non antiquior; quod moneo ob Vandal. Huic debetur correctio *πενταετηρικοῦ* vs. 7. Ad nomen *Ἀκέστιμος* cf. n. 2562. 24. *Ἥρως* non videtur de defuncto hic esse, sed de vivo, non sine exemplo: Ios. Scaliger in nott. Grut. p. CCCXV. quod de hoc dixit, non dignum relatu. Acestimum suis impensis statua ornavit cliens, sed civitas plebiscito suffragata est, suumque nomen simul inscribi iussit.

2584.

Lappae (hodie ibi vicus, qui *Πόλις* vocatur); ex schedis Pigafettianis Honorii Belli Gruterus p. MXCI. tum ex vacuo folio vetusti codicis bibliothecae D. Marci Venetae dedit Mabillon. It. Ital. p. 33. et hinc Corsin. Nott. Gr. p. 73. Ex cod. Vatic. n. 5237. Cyriaci schedas continente Donius V, 176. p. 206. et ex Mabillonio et Donio, ut ait, sed ex neutro exacte Murat. T. II. p. DLIV. 1. ex Grutero et deinceps ex Mabillonio Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 250. non sine menda, qui simul addit, eandem, quam Mab. dederit, inscriptionem legi accurate scriptam in eo, quo dixi, Vaticano codice: sed Donius docet differre lectionem. Ex Grutero apposuit Harduinus in opere numismatico sub Lappaeis.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ
ΗΠΟΛΙΣΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗ
ΛΙΟΝΚΛΗΣΙΠΠΟΝ
ΤΕΙΜΗΣΚΑΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Formam tituli et lectionem, una vs. 5. littera excepta, ex Donio dedi: apud reliquos differunt versuum mensurae: Mab. duos in versus digestum titulum habet, dispositione minime probabili. Vs. 1. Grut. ΛΑΠΠΑΙΟΝ, Mab. ΛΑΜΠΠΑΙΩΝ: credo eum, qui Mabillonii exemplum scripserat, e nota ipsi ex scriptoribus forma *Λαμπαῖοι* per incuriam intulisse M. Cf. de scriptura nominis Wessel. ad Hierocl. Synecd. p. 650. et maxime Höck. Cret. T. I. p. 387. Nummos tamen nota, si Eckhelius verum vidit D. N. T. II. p. 315. tantum ΛΑΠΠΑΙΩΝ habere; nec remota Mabillonii lectione alterius scripturae documentum in marmoribus superest, atque in Teio lapide bis *Λαππαῖοι* habetur in ipsius huius urbis decreto. *Λαμπαῖοι* igitur scriptoribus relinquendi; publice illa civitas *Λάππα* dicta est, ut a Xenione in glossis Creticis ap. Steph. Byz. v. *Λάμπη*: fuitque id Creticae opinor dialecti, pro quo in vulgari sermone omnino *Λάμπη* dici potuerit. Nempe ni fallor Cretenses etiam pro *λάμπω* dixerunt *λάππω*. Vs. 2. Grut. ΤΟΝΜΑΡΚΟΝ, quod in suum exemplum invexit etiam Murat. Male Corn. ΑΥΡΕΛΙΟΝ, quod non ita est ap. Mab. Tum Grut. ΚΛΗ..... ΟΙΠΠΟΝ, omissis reliquis omnibus. Vs. 6. Mab. ΧΑΡ, Don. ΚΑΡΙΝ. Male Cors. hoc ΧΑΡ inter notas posuit, quasi ex *χάριν* decurtatum; cuius usus quod affert alterum exemplum ex Grut. p. MCXXXVI. 2. (ex loco Bucareler in Asia) id nihili est: ille enim titulus est mutilus.

Λαππαίων ἡ πόλις Μάρκον Αὐρήλιον Κλήσιππον τειμῆς καὶ μνήμης χάριν.

2585.

In parietinis *Hierapytnae*; ex Pigafettae schedis Gruterus p. MXCII. 9. et hinc Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 248.

ΚΛΑΥΔΙΟΝΣΕΝΟ
ΦΙΛΟΥΥΙΟΝΑΠΟΛΙC

Lapis infra fractus.

Κλαύδιον [Ξ]ενοφίλου υἱὸν ἁ πόλις - - -

2586.

In parietinis *Lytti*; ex iisdem schedis Gruterus p. MCXXVII. 6.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΙΑΝΟΝ
ΕΥΝΟΥΑΝΙΤΑΘΕ
ΟΜΝΗΣΤΟΥΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΥΙΟΝΦΙΛΟΤΕ
ΚΝΙΑΣΧΑΡΙΝΚΑΤΑ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣ
ΛΙΤΤΙΩΝΠΟΛΕ
ΩΣ

Θεομνηστιανὸν Εὔνου Ἀν[ύ]τα Θεομνήστου τὸν ἴδιον υἱὸν φιλοτεκνίας χάριν κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Λ[υ]ττίων πόλεως.

2587.

Gortyne, „in via a pago Aiosudeka ad ecclesiam Metropoli dictam ducente"; Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 43. n. 1.

/ \Σ ι ΑΗΚΗΝΒ. . . .
ΡΙΟΥΑΣΙΑΤΙΚΟΥΓ. . . .
ΝΑΙΚΑΔΙΣΥΠΑΤΟΥΚΑιγ
ΠΑΡΧΟΥΤΗΣΠΩΛΕΩΣΤΗΣΡΩΜΑΙης
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΑΝΔ. . .
ΚΑΙΠ. ΣΛΟΙΠ.. ΣΑΡ. Π. ΚΑΙΠ.. ΡΠΡ
ΠΟΛΙΝΕΥΝΟΙΑΣΙ. . . . . ΙΙΙιΙ
ΙΛΙΡΑ

Quae minoribus litteris scripta sunt, a Poc. ut incerta notata cense.

\- - - - -
Ἀ]σια[τι]κήν, Β[αλε-
ρίου Ἀσιατικοῦ γ[υ-
ναῖκα, δὶς ὑπάτου καὶ [ἐ-
πάρχου τῆς π[ό]λεως τῆς Ῥωμαί[ων,
σωφροσύνης ἕνεκα καὶ φιλανδ[ρίας
καὶ [τῆ]ς λοιπ[ῆ]ς ἀρ[ετῆς] καὶ π[ε]ρ[ὶ τὴν
πόλιν εὐνοίας - - - - - -
\- - -

Sub statua - - - Asiaticae, C. Valerii Asiatici uxoris, qui Cos. iterum fuit a. u. c. 799. (Tac. Ann. XI, 1.) Hunc adde catalogo Praefectorum Urbis.

2588.

Gortyne; ex Pigafettianis Gruterus p. MXCI. 6. et ex cod. Vatic. n. 1759. minusculis Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 141.

ΚΟΙΝΤΟΝΚΑΙΚΙΛΙΟΝΡΟΥΦΕΙΝΟΝ
ΤΟΝΚΡΑΤΙCΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΚΡΗΤΗCΚΑΙΚΥΡΙΝΗC ΕΕΞΙΩ̄
ΚΥΝΤΗΛΙΟCΠΥΡΡΟCΤΟΝΦΙΛΟΝ
ΑΝΑΞΙΜΕΝΗCΕΥΓΥCΤΡΑΤΟΝΜΙΛΗCΙΟC

Vss. 1–4. Cornelio tres versus sunt; is e regione vocis Κυρήνης habet litteras, quas in margine dedi, a Grut. omissas. Vs. 1. Corn. male Καικιλον. Vs. 5. est ex solo Corn. a me in maiusculas transpositus. Omnibus locis arbitror pro C, quod hae schedae praebere solent, fuisse Σ.

Κοΐντον Καικίλιον Ῥουφεῖνον, τὸν κράτιστον ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρ[ή]νης, Κυντ[ί]λιος Πύῤῥος τὸν φίλον. Ἀναξιμένης Εὔ[ρ]υστράτο[υ] Μιλήσιος [ἐποίει. Quae in margine sunt, quid sibi velint nescio.

Q. Caecilium Rufinum habes etiam ap. Grut. p. DCCXXIII. 6. in Latina inscriptione. Creta et Cyrenae statim ab initio, postquam in provinciam redactae sunt, videntur coniunctae esse; ex divisione Augusti provincia haec fuit praetoria Senatus Populique Romani (cf. Meurs. Cret. III, 6. et Wessel. ad Hierocl. Synecd. p. 649.); hae vero etiamsi praetorii in eas mittebantur, proconsulares dictae sunt, et praesides etiamsi praetorii sunt, dicuntur proconsules et in titulis, ut ap. Grut. p. CCCCXV. 5. Praetor Proconsul Cretae et Cyrenaicae habetur, et in nummis, ut praesides Cypri praetoriae provinciae in nummis Cypriis Proconsules audiunt haud aliter atque in Cypriis inscriptionibus, denique etiam in scriptoribus. Proconsulibus paruisse Cretam cum Cyrenaica Meursius (l. c.) multis exemplis docet, quae augere ex titulis licet: ex quo genere est noster, Antoninis vix recentior. Hic Praetor sive Proconsul habuit suum Quaestorem; quare ubi Quaestor Cretae et Cyrenaicae commemoratur, non continuo cum Meursio credendum Quaestorem fuisse praesidem provinciae. Unum hoc liquet, Tiberium defuncto praeside a. u. c. 767. illam provinciam reliquisse Quaestori et eius assessori: sed postea restituti Proconsules sunt, in quibus est Cremutius Cordus sub ipso Tiberio. Attamen etiam posthac subinde Quaestores pro Praetore in provinciam hanc missi sunt, qualis est circa imperium Septimii Severi P. Septimius Geta n. 2591. ut etiam in Achaiam (cf. T. I. p. 839. *a*.) et in Bithyniam (n. 2590.), quae praetoriae erant Senatus et Populi ex divisione Augusti. Talis est etiam n. 2589. Plura vide ap. Eckhel. D. N. T. IV. p. 247. Inde a Constantino Magno autem rector Cretae non Proconsul nec Quaestor pro Praetore fuit, sed Consularis (vide ad n. 2592. 2593.). *Pyrrhus* redit n. 2589.

2589.

In ruinis *Gortynis* extra portam, ut est apud Cornelium, vel ut apud Gruterum „in vestigiis hippodromi" (potius fori opinor secundum verba *προθύροισι Δίκης*, ac proinde in urbe); ed. Gruterus p. MXCVI. 8. ex Pigafettianis, cum Furlani interpretatione Latina, secundum carminis legem in sex versus digestum; Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 43. n. 3. primitiva quam reddo tituli forma servata; ex cod. Vatic. n. 1759. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 140. minusculis, cum varietate lectionis ex ipso, ut videtur, codice petita. Ex Grutero habent Fleetwood. Syll. p. 145. 1. Bonada T. II. p. 537. Brunck. Lectt. p. 287. ed. Lips. Anthol. T. IV. p. 246. n. 612. *c.* (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 206.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 179. (Nott. T. III. p. 928 sq.) ex Pocockio, Grutero, Cornelio Neumannus Rer. Cret. spec. p. 85.

ΕΣΠΕΡΙΗΣΠΑΣΗΣΧΘΟΝΟΣ
ΟΒΡΙΜΟΝΙΘΥΝΤΗΡΑ
ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΝΑΘΡΕΙΘΑΡΡΑΛΕΩΝ
ΤΑΜΙΗΝ
ΕΛΛΑΔΟΣΑΓΛΑΟΝΕΡΝΟΣ
ΟΣΕΥΔΙΚΙΗΚΑΙΑΡΩΓΗ
ΚΟΥΦΙΖΩΝΠΟΛΙΑΣΘΗΚΕΝ
ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΑΣ
ΤΟΥΝΕΚΑΚΑΙΠΡΟΘΥΡΟΙΣΙ
ΔΙΚΗΣΕΠΙΜΑΡΤΥΡΑΘΕΣΜΩΝ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΠΥΡΡΟΥΣΤΗΣΕΝ
ΕΦΗΜΟΣΥΝΗ

Fundus lectionis est textus Gruteri; Pocockii et Cornelii varietas, ex qua illum correxi, haec est. Grut. C, Poc. Σ, hic recte. Vs. 1. Poc. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ.Ο... et nihil praeterea. Vs. 2. idem ΙΟΥΝΤ.... Vs. 3. Grut. ΜΑΡΚΕΛΛΟΝΟΘΡΑCΥCΜΑΡΨΕΜΟΡΟC; Corn. in textu *Μαρκελλῖνον ὁ θρασὶς μάρψε μόρος*, Poc. ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΝΘΡΑ.... Manifesto verum est *Μαρκελλῖνον*, sed metro id obstat magnopere; nec vitium emendari potest, si Gruteri textus verus est: nam quod Grut. pro ΟΘΡΑCΥC in margine posuit ex coniectura ΘΡΑΚΗC, prorsus alienum et auctoritate insuper destitutum est. Thracia nihil cum Creta commune habet; nec Quaestor Cretae Thraciaeque potest idem esse: Cretae vero hunc virum Quaestorem fuisse certum est, et Quaestorem pro Praetore (vide nott.). Sane cum Grutero in plurimis consentit Cornelii textus; sed schedae Pigafettae et cod. Vatic. n. 1759. potuerunt ex parte ex eodem manasse fonte. Utut iudicabis, Gruteri et Cornelii textum coniecturis depravatum esse, aperte docent et alia et vs. 6. lectio *Κυκλάδων γῆς* prorsus absona, quum in Creta rector Marcellinus haud dubie fuerit, non in Cycladibus. Verum ibi servavit Poc. servavit margo Cornelii cum Poc. consentiens: ut videas haec marginalia non de nihilo esse. Iam etsi Pocockii lectio ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΝΘΡΑ videatur ad Gruterianum *θρασὺς* deducere, recepi tamen lectionem marginis Corneliani, quae est post *Μαρκελλῖνον*: *ἄθρει θαῤῥαλέων*, quae ultimo Ν in Σ mutato commodum praebet sensum (vide nott.). Vs. 4. Corn. *ταμίν*. Vs. 5. extr. Poc. ΕΡΙΧ. Vs. 6. Grut. ΕΥΔΟΚΙΗΙΚΥΚΛΑΔΩΝΓΗΣ, Corn. in textu *εὐδοκίη* (sine Iota subscr. recte) *Κυκλάδων γῆς*, sed in margine habet *καὶ ἀρωγῇ*. Hoc verum esse docet Pocokii lectio ΕΥΔΙΚΙΗΚΑΙΑΡΩΡ... Vs. 7. init. Corn. Χ, extr. Poc. ΘΕ.... et idem vs. 8. Θ pro Φ (Corn. *ἐλαφοτέρας*), et vs. 9. post ΠΡΟΘ lacunam. Vs. 10. Poc. Λ pro Δ: Corn. text. *ἐπιμαρτύρῳ*, marg. ut Grut. et Poc. *ἐπιμάρτυρα*. Vs. 11. Grut. ΒΟΥΛΗΚΑΙΠΥΡΡΟΝΘΗΚΕΝ, Corn. marg. *βουλῇ καὶ Πύῤῥου θῆκεν*, text. *βουλῆς κάπυρος στῆσε ἐν*, Poc. ΒΟΥΛΗΙΣΑΠ.ΥΡΡΟΥΣΤΙ...: quibus compositis procedit nostra lectio.

Ἑσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα
Μαρκελλῖνον ἄθρει θαῤῥαλέω[ς] ταμίην,
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίῃ καὶ ἀρωγῇ
Κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας.
Τοὔνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
Βουλῆς καὶ Πύῤῥου στῆσεν ἐφημοσύνη.

Titulus eiusdem aetatis est ac n. 2588. quod docet Pyrrhi mentio: in quo sine causa haesit Brunckius et postea Iacobsius. Sed mitto errores interpretum. Marcellinum Quaestorem, pro Praetore ut mihi videri dixi supra (alias enim vix *Ἑσπερίης ἰθυντὴρ* dictus esset), statua honorant Senatus Gortynius et ille Pyrrhus, non defunctum, quod finxit qui titulum interpolavit, sed superstitem, ut solebat. De Cretae Quaestore pro Praetore vide ad n. 2588. *Ἑσπερίης* est *Κρήτης*: Creta enim Hesperi filia (Meurs. Cret. I, 2.). *Θαῤῥαλέως ἄθρει* dictum est, quod antea *ὄβριμον* dictum erat: „etsi ille vehemens et promptus est, specta tamen cum fiducia, quippe iustum et benignum." Possis et *θαῤῥαλέ[ο]ν*; sed hoc ambiguum foret, quod possit cum *ταμίην* coniungi, cui tamen non apte adiunxeris. Ceterum praestabat *θαρσαλέως*. De illo *ἄθρει* cf. n. 2592. De loco ubi positus titulus, quem ad forum, fortasse ad basilicam esse conieci, ubi ius dicebat praeses, cf. n. 2592.

2590.

In parietinis *Hierapytnae*; ex Pigafettianis Gruterus p. MXCIV. 7. hinc Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 249.

Λ·ΦΛΑΟΥΙΟ
COΛΠΙΚΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΝΦΛΑΟΥΙΟ
ΔΩΡΙΩΝΟCΤ
ΚΑΙΑΝΤΙCΡΑΤΙΓ
ΒΗΘΥΝΙΑC

Lapis in dextera mutilus. Pro C repone Σ.

Λ. Φλαούϊο[ν
Σολπικιανοῦ
υἱόν, Φλαούϊο[ς
Δωρίωνος, τ[αμίαν
καὶ ἀντισ[τ]ράτ[η]γ[ον
Β[ει]θυνίας.

Flavius Dorionis f. videtur cliens esse L. Flavii

Sulpiciani, Propraetoris Bithyniae, estque ex eadem familia ex qua L. Flavius Sulpicianus Dorio in titulis Hierapytniis n. 2581. 2582. qui ab illo denominatus videtur. Initio tituli nomen Propraetoris ita expressum est, ut non ipse Sulpicianus dictus sit, sed pater eius: sed sponte patet filium quoque vocatum Sulpicianum esse. Certe aliter restituere titulum nequeo, nec videntur plura perisse, quam quae supplevi.

2591.

Gortyne; ex Pigafettianis Gruterus p. MXCIX. 7. et ex cod. Vatic. n. 1759. Cornelius Cret. sacr. p. 143. minusculis. Ex Grutero Corsinus Diss. V. post nott. Gr. p. LXXXVII.

ΠΟΥΒΛΙΟΝΣΕΠΤΙΜΙΟΝ
ΓΕΤΑΝΤΑΜΙΑΝΚΑΙ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΙΓΟΝ
ΚΡΗΤΗΣΚΑΙΚΥΡΗ
ΝΗΣΑΝΤΩΝΙΟΣΠΑΡ
ΑΙΒΑΤΗΣΚΑΙΤΕΤΤ
ΙΟΣΜΑΚΕΡΚΑΙΤΕΙ
ΜΑΓΕΝΗΣΣΟΛΩ
ΝΟΣΟΙΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙΤΟΝ
ΦΙΛΟΝ

Fundus lectionis est Grut. Vs. 1. Corn. Πούπλιον, non male. Vs. 2. Grut. ΓΕΤΑΜ, Corn. Γάταν, unde Ν assumpsi. Vs. 4. extr. Grut. ΚΙΡΗ, Corn. Κυεήνης, unde Υ assumpsi. Vs. 5. Grut. Ο pro Ω, quod ex Corn. dedi. Vs. 7–9. Corn. Μαεκεντῖνος Μαγένης Σόλονος οἱ etc. Grut. quod dedi, nisi quod ΣΟΛΩ.|ΝΟΙ habet omisso ΟΣ, quod ex Corn. addidi.

Πούβλιον Σεπτίμιον Γέταν, ταμίαν καὶ ἀντιστράτ[η]γον Κρήτης καὶ Κυρήνης, Ἀντώνιος Παραιβάτης, καὶ Τέττιος Μάκερ, καὶ Τειμαγένης Σόλωνος, οἱ ἀγορανόμοι τὸν φίλον.

De magistratu cf. ad n. 2588. Getam hunc esse fratrem Septimii Severi, recte vidit Eckhel. D. N. T. VII. p. 235. Is provinciae praefuit in imperio fratris (Spartian. Vit. Sept. Sev. c. 8.).

2592.

Ibidem; ex iisdem schedis Gruterus p. MXCVIII. 6. cum Furlani translatione Latina, et ex cod. Vatic. n. 1759. minusculis Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 141. Ex Grutero Fleetwood. Syll. p. 145. 3. Brunck. Lectt. p. 286. ed. Lips. T. IV. p. 246. n. 612. *b.* (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 205.) Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 151. (cf. Nott. p. 925.)

ΕΙΚΟΝΑΤΑΝΔΕΣΑΘΡΕΙΠΕΛΕΤΑΙΔΕΤΟΥΑΓΝΟΥΥΠΑΡΧΟΥ
ΕΣΚΡΗΤΩΝΠΟΛΙΝΗΝΜΟΥΝΟΣΕΘΗΚΑΝΕΗΝ
ΑΓΧΙΘΥΡΟΣΔΕΣΤΗΚΑΔΙΚΗΣΠΕΛΑΣΕΙΜΙΚΡΙΤΗΣΓΑΡ
ΗΠΙΟΣΙΘΥΔΙΚΟΙΣΤΟΙΣΔΑΔΙΚΟΥΣΙΔΕΟΣ
ΣΤΗΣΕΔΕΚΑΛΛΕΙΝΙΚΟΣΕΝΗΗΣΔΟΓΜΑΤΙΝΗΣΟΥ
ΓΑΙΗΣΙΛΛΥΡΙΔΟΣΔΕΥΤΕΡΟΝΗΕΛΙΟΝ

Varias lectiones eas, quae nulla sunt auctoritate, non annoto, nisi quod, ne ceteros afferam, ap. Iac. vs. 3. per errorem Δίκης pro κριτὴς est et vs. 4. ἀδίκοισι. Fundus lectionis est Grut. Cornelius vs. 1. πελέει τοῦ ἁγνοῦ ὑπέρχου. Vs. 2. Grut. et marg. Corn. ΕΣ: in textu habet ΟΣ, quod cave recipias, quasi ἣν sit *meam* ex usu cetera noto. Vs. 3. Corn. Δίκης κριντοῖσι γάρ εἰμι, et vs. 4. ἠθιδίκοις, vs. 5. Καλλίνικος ἐνείτι δόγματι νήσσου.

Εἰκόνα τήνδ᾽ ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἁγνοῦ ὑπάρχου
Ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκα νέην.
Ἀγχίθυρος δ᾽ ἕστηκα Δίκης πέλας· εἰμὶ κριτὴς γάρ
Ἤπιος ἰθυδίκοις, τοῖς δ᾽ ἀδικοῦσι δέος.
Στῆσε δὲ Καλλείνικος ἐνηὴς δόγματι νήσου,
Γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον.

Vs. 1. quin ὑπάρχου sit idem quod ἐπάρχου, non dubito: nec necessario ἐπάρχου scribendum est, licet n. 2593. 2596. ubi eadem habetur varia lectio, ἔπαρχος videatur verum esse. Nomen ὕπαρχος pro ἔπαρχος, quo alias *Praefectus* designatur, non sine exemplo est in scriptoribus (vide Cors. de Praef. Urb. p. 91.), idque certe in carmine tolero. Quodsi hoc composueris cum vs. 6. facile concedes, non Illyrium hominem hic haberi, sed *Praefectum Praetorio Illyrici*, sub quo eparchiam Cretam iam a Cyrenaica separatam regebat Consularis. Vide Meurs. Cret. III, 6. et imprimis Notit. Imp. or. c. 1. Zosim. II, 37. Hierocl. Synecd. p. 649. (ἐπαρχία Κρήτης ὑπὸ Κονσουλάριον). Ita institutum ex divisione Constantini Magni. Hoc igitur non antiquior hic titulus. Vs. 2. ἐς Κρητῶν πόλιν non ad ἁγνοῦ pertinet, ut visum, sed ad πέλεται: „Est vero in urbe ea Cretensium (Gortyne), quam ego solus integritati iuvenili restitui." Quippe eam instaurari iusserat Praefectus. De vs. 3. cf. n. 2589. Vs. 5. barbara est mensura Καλλεῖνικος. Vs. 6. tantum est elogium, ut non minori fere conveniat quam Praefecto Praetorio. Nomen Praefecti haud dubie in alia parte basis scriptum erat.

2593.

Gortyne; ligno incisum dedit Tournefort Itin. T. I. epist. II. p. 75. et ex hoc vulgaribus litteris Buherius in epistola ad Hagenbuchium p. 111. in Hagenbuchii epistolis epigraphicis, et Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 145. tum ex lapide Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 43. n. 5. mutata litterarum forma, ubi simul p. 89. excerpta ex Buherii epistola leguntur. Ex Tourneforto habet etiam Corsinus de Praef. Urb. p. 254.

❦ΠЄΤΡωΝΙΟΝΠΡΟΒΟΝ❦
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝΚΑΙ❦
ΑΠΟЄΠΑΡΧωΝΠΡΑΙΤωΡΙωΝ
❦Γ'❦ΔΟΓΜΑΤΙΤΗCΛΑΜΠΡΑC
ΓΟΡΤΥΝΙωΝΒΟΥΛΗC
ΟΙΚΟΥΜЄΝΙΟCΔΟCΙΘЄΟC
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟC❦
ΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟCΥΠΑΤΙ
ΚΟCΑΝЄCΤΗCЄΝ❦

Ita Tourn. nisi quod vs. 1. ΤΡΟ pro ΤΡΩ, et vs. 4. ΥΠ pro ЄΠ habet, quae ex Poc. mutavi. Vs. 7. Poc. ΔΩΣ etc. et vs. 10. ΚΟΙΑ etc. quod inter Errata correxit.

Πετρώνιον Πρόβον, τὸν λαμπρότατον ἀνθύπατον, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων γ̄, δόγματι τῆς λαμπρᾶς Γορτυνίων βουλῆς Οἰκουμένιος Δοσίθεος Ἀσκληπιόδοτος ὁ λαμπρότατος ὑπατικὸς ἀνέστησεν.

De Sexto Petronio Probo, celeberrimo homine, uberrime egit Corsinus de Praef. Urb. p. 252 sqq. Consul fuit in Occidente a. Chr. 371. et quater Praefectus Praetorio; hoc vero loco Probus ter dicitur inter Praefectos Praetorio fuisse, nec Consul nominatur. Igitur titulus hic, si ad Sextum illum Probum refertur, ante a. Chr. 371. scriptus est. Verum in hac re difficultatem video: nam Dositheus, qui hunc lapidem posuit, multo post Cretae Consularis fuit (vide ad n. 2594.); et videtur hic titulus ad Probum aliquem paulo recentiorem referri, qui circa a. 382. a Dositheo et Gortyniis statua ornatus fuerit, necdum tum functus Consulatu sit. Fortasse est ille, qui a. 406. Consul fuit. Similis difficultas est n. 2594. quam alia sustuli ratione: quem titulum si ad a. Chr. $\frac{367}{368}$ referas, Dositheus Consularis Cretae fuerit inde ab a. 367. fere usque ad a. 383. quod minime probabile. Immo si Buherium audimus, etiam usque ad a. 398. ille in eodem magistratu fuerit (vide ad n. 2595.). Quod quamquam ea aetate fieri potuit, tamen quum Dosithei huius plures tituli in annos 382–384. incidere videantur, etiam reliquos ei tempori tribuere malo. Vs. 3. dedi ἐπάρχων, non ὑπάρχων, quod in Dosithei eiusdem titulis n. 2594. 2595. illud sine varietate habetur, et n. 2596. ut hic certe varia lectio ἐπάρχων cum illo consentit. Buh. malit Πραιτωρίου, quod omnino exspectes; cf. n. 2596. Idem vult vs. 4. τὸ γ̄, quod non verum est. Τὸ γ̄ est τὸ τρίτον, sed hoc loco desideratur τρίς. Probus *Proconsul* fuit non Cretae, quae hac aetate non Proconsulem habuit, sed *Consularem* (vide ad n. 2592. et cf. n. 2562.): Proconsul Probus alius provinciae fuit, fortasse Africae (ut ille Probus Cos. a. 371. qua de re vide Corsin.) vel Campaniae (cf. n. 2597.). Sed *Dositheus* fuit *Consularis Cretae*, et in eo munere hanc et quattuor alias statuas (n. 2594–2597.) posuit, postquam eas ponendas decreverunt Cretenses. Hoc incredibile visum Buherio; esse enim sine exemplo, ut Praeses provinciae consensum requisiverit urbis vel κοινοῦ suae provinciae, ubi vellet cui statuam ponere. Immo vero haec est indulgentia et humanitas Praesidis, ut quod urbs vel κοινὸν decrevisset, id ipse perficeret; mirumque est, quod Buherius ignoravit, hac aetate Cretam paruisse Consulari, non Proconsuli. Denique Cretae Consularis Dositheus diserte dicitur n. 2596. 2597.

2594.

Ibidem; ex schedis Pigafettianis Gruterus p. MXC. 11. (cf. Nott. p. CCCLV.), ex cod. Vatic. n. 1759. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 142. minusculis. Repetierunt ex Grutero Corsinus de Praef. Urb. p. 244. Guascus ad Mus. Capitol. Inscr. T. I. p. 113.

ΑΓΟΡΙΟΝΠΡΑΙΤΕΣΤΑΤΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΑΠΟ
ΕΠΑΡΧΩΝΤΗΣΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΗΣΤΩΝΝΗΣΩΝ
ΔΟΓΜΑΤΙΤΗΣΛΑΜΠΡΑΣΓΟΡΤΥΝΙΩΝΒΟΥΛΗΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣΔΟΣΙΘΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΣΥΠΑΤΙΚΟΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝ

Litterarum forma haud dubie ea quae n. 2593. fuit. Vs. 1. Grut. ΠΡΕΤ etc. Corn. quod dedi: mox ΤΑΤΟΝΛΑΜ etc. Grut. sed Corn. quod dedi. Vs. 1. 2. Corn. ἀπὸ ἐπάρχων, quum Grut. solum ἐπάρχων habeat. Addidi ἀπὸ ex usu horum titulorum et quod lectio ἐπάρχων ad id deducit. Vs. 3. Grut. ΓΟΡΤΥΝΙ, sed Corn. pro hoc Γορτινίων; composui utrumque. Vs. 4. Corn. male Ἀσκληπιοδότης.

Ἀγόριον Πραιτε[ξ]τᾶτον, τὸν λαμπρότατον ἀπὸ ἐπάρχων τῆς βασιλευούσης [Ῥ]ώ[μ]ης [❦], δόγματι τῆς λαμπρᾶς Γορτυνίων βουλῆς Οἰκουμένιος Δοσίθεος Ἀσκληπιόδοτος ὁ λαμπρότατος ὑπατικὸς ἀνέστησεν.

Massonus voluit ἔπαρχον, et emendationem Ῥώμης praecepit (vide nott. Grut.), mirumque est istud ineptum τῶν νήσων non sustulisse Corsinum. De formula cf. n. 2595. Ut, unde ΩΝ posset natum esse, intelligeres, apposui foliolum (cf. n. 2593.). Ceterum neque unquam Creta ἔπαρχον habuit, et tum Cretae rector fuit Dositheus; nec hic Vettius Agorius unquam Cretae praefuit, de cuius muneribus satis liquet ex titulis Grut. p. MCII. 2. CDLXXXVI. 3. Praefectus Urbi fuit a. $\frac{367}{368}$ tandem a. 384. Praefectus Praetorio Italiae et Illyrici, et non multo post decessit Consul designatus. Hic titulus, si cum Massono legas ἔπαρχον, in ipsa videatur eius Praefectura Urbis positus; id quod statuit Corsinus. Sed si ἀπὸ ἐπάρχων legas (hoc est, unum ex Praefectis Urbis, qui eo usque magistratum gesserant), titulus potuit recentior esse, potestque adeo anno 382. vel 383. tribui, antequam Agorius Praefectus Praetorio designaretur: ante quod munus magistratum nullum gessit

inde a Praefectura Urbis, quod satis patet ex lapidibus. Et profecto lapides n. 2595. 2596. credo etiam n. 2597. ad eos circiter annos pertinent. Ex quibus lapidibus quum pateat, Dositheum tum Consularem Cretae fuisse, haud dubie etiam hoc monumentum circa id demum tempus scriptum est.

2595.

Ibidem; indidem Gruterus p. MCII. 1. et ex cod. Vatic. n. 1759. Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 143. minusculis. Ex Grutero habet Corsinus de Praef. Urb. p. 273.

ΒΑΛΕΡΙΟΝΣΕΒΗΡΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΝΕΠΑΡΧΟΝΤΗΣΒΑΣΙ
ΛΕΥΟΥΣΗΣΡΩΜΗΣΔΟΓΜΑΤΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΤΗΣΚΡΗΤΩΝΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣΔΟΣΙΘΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΣΥΠΑΤΙΚΟΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝ

Vs. 2. Grut. **K**, ubi **X** dedi ex Corn. Ceterum pro **Σ** fuit **C**, ut opinor, et **ω** pro **Ω**, ut n. 2593. **C** est etiam n. 2596.

[Φλάβ]ιον Σεβῆρον, τὸν λαμπρότατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον ἔπαρχον τῆς βασιλευούσης Ῥώμης, δόγματι τοῦ κοινοῦ τῆς Κρητῶν ἐπαρχίας Οἰκουμένιος Δοσίθεος Ἀσκληπιόδοτος ὁ λαμπρότατος ὑπατικὸς ἀνέστησεν.

Severum Praefectum Romae Italicae non agnoscit Buherius in Hagenbuchii Epist. epigr. l. c. ad n. 2593. Gothofredum in ea re secutus, quem tamen sibi non constitisse docuit Corsinus: quod vero Buherius Praefectum Constantinopolis Severum, qui a. 398. fuit (L. 14. Cod. Theod. De Numerariis) intelligendum putat, id etiamsi Constantinopolis et ipsa Regia et Roma (ἡ βασιλεύουσα et Ῥώμη) dicta est, quod ex Bulenger. Imp. Rom. II, 8. et Spanhem. in Iulian. Orat. I. p. 30. demonstrat, ferri non potest. Etenim in tali titulo exacta esse verba debent, et certe τῆς βασιλευούσης Ῥώμης νέας dicendum fuit: nec Dosithei magistratum tamdiu perdurasse probabile. Cf. ad n. 2593. Quodsi secundum ea, quae ad n. 2593. 2594. rettuli a me tamen ipso improbata, iam a. 367. Consularem Cretae Dositheum fuisse putes, etiam augebitur difficultas. Multo praestat hos Dositheanos titulos omnes ad a. 382. 383. vel insuper ad insequentem referri: idque de nostro in promptu. Nam a. 382. *Severum* aliquem Praefectum Urbi fuisse recte statuit Corsinus adversus Gothofredum; hunc esse Nostrum, temporum docet congruentia, idque censet etiam Hagenbuchius Epist. epigr. p. 222. cui omnino assentior. Nec nisi huic anno Nostrum tribuas, ulli eum poteris anno tribuere, quod nullus hac aetate vacuus in Fastis est; nisi velis ad suffectionem confugere. Iam etsi Corsinus non demonstravit, eum Severum qui a. 382. Praefectus Urbi fuit, non differre a *Flavio Plaudio* (s. *Placido*) *Severo*, quem Praefectum Urbi fuisse Latina marmora docent, tamen non improbabilis haec sententia est. Quam qui non admiserit, is poterit nostro loco Βαλέριον retinere; equidem in tanta schedarum, ex quibus hic titulus traditur, corruptione audeo mutare istud Βαλέριον, nec me retinet consensus schedarum utrarumque, Vaticanarum et Pigafettae, quae in vitiis apertissimis consentientes ex communi fluxerunt fonte. Quae n. 2594. consensu habeant **ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ** pro **ΡΩΜΗΣ**, quidni **ΒΑΛΕΡΙΟΝ** habeant pro **ΦΛΑΒΙΟΝ**? Nempe qui transcripsit **ΒΑΛ** legerat pro **ΦΛΑ**; mox videre sibi **Ρ** visus est, quod fuit **Β**: sic sponte eo delapsus est, ut **Ε** insuper inferret, ac nobis iam **ΒΑΛΕΡΙΟΝ** praeberet pro **ΦΛΑΒΙΟΝ**. Ita omnis tollitur difficultas, et utroque Severo iam in unum conflato, Flavio illo et hoc qui ferebatur Valerio, neutri in Fastis locus deest.

2596.

Ibidem; indidem Gruterus p. MXCIV. 4. et ex eodem codice Cornelius ibid. p. 142. minusculis.

Υ·ΦΛ·ΥΠΑΤΙΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑ
ΤΟΝΑΠΟΥΠΑΤΩΝΚΑΙΑΠΟΕΠΑΡ
ΧΩΝΠΡΑΙΤΩΡΙΟΥΔΟΓΜΑΤΙΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΠΑCΗCΤΗCΕΠΑΡΧΙΑC
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟCΔΟCΙΘΕΟCΑC
ΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟCΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟC
ΥΠΑΤΙΚΟCΤΗCΚΡΗΤΩΝΕΠΑΡ
ΧΙΑCΑΝΕCΤΗCΕΝ

Versus secundum Grut. disposui, nisi quod qui apud illum vss. 1. 2. sunt, apud nos tres efficiunt ex arbitrio constitutos. Nempe ap. Grut. vs. 1. clauditur vocula **ΑΠΟ** et vs. 2. incipit a voce **ΥΠΑΡΧΩΝ**: sed Corn. praebet ἀπὸ ὑπάτων καὶ ἀπὸ ἐπάρχων; quod quum reciperem, necessario mutandi versus erant. Quis enim Cornelium credet de suo illa addidisse? Pro **Ω** fuit haud dubie **ω**, ut n. 2593.

[Τ.] Φλ. Ὑπάτιον, τὸν λαμπρότατον ἀπὸ ὑπάτων καὶ ἀπὸ ἐπάρχων Πραιτωρίου, δόγματι τοῦ κοινοῦ πάσης τῆς ἐπαρχίας Οἰκουμένιος Δοσίθεος Ἀσκληπιόδοτος ὁ λαμπρότατος ὑπατικὸς τῆς Κρητῶν ἐπαρχίας ἀνέστησεν.

Vs. 1. **Τ** pro **Υ** correxit iam Massonus in nott. ad Grut. p. CCCLV. *Hypatium* Consulem ordinarium habes a. 359. Praefectum Praetorio a. 382–383. (Cors. de Praef. Urb. p. 268.). Hic titulus igitur non vetustior est his annis, et videtur a. 383. aut paulo post scriptus, quum Hypatius Praefectura iam fun-

ctus esset: alias enim ἔπαρχον, non ἀπὸ ἐπάρχων esset dictum. Utrum vero Hypatius ille Cos. a. 359. hic Noster sit et praeter ordinem posthac Praefectus Praetorio creatus, an Noster statim post Praefecturam suffectus alii Consul sit, in medio relinquo. De eparchia Cretae Consulari satis dictum ad n. 2592. 2593.

2597.

Ibidem; ex schedis iisdem Gruterus p. MXC. 20. ex codice Vaticano eodem minusculis Cornelius ibid. p. 141. et ex Grutero quasi a priori exemplo diversum p. 145. unde qualis hic editor sit iudicabis. Ex lapide dedit Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 2. p. 43. n. 2. ex Grutero Martorellius Thec. calam. T. II. p. 523. Cors. de Praef. Urb. p. 276. Doctissime illustravit Mazochius In mutilum Campani amphitheatri titulum p. 39.

Γ ΑΝΙΚΙΟΝΒΑΣΣΟΝ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΔΟΓΜΑΤΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥΠΑΣΗΣ
ΤΗΣΕΠΑΡΧΙΑΣΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ
ΔΟΣΙΘΕΟΣΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΣΥΠΑΤΙΚΟΣ
ΤΗΣΚΡΗΤΩΝΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ

Formam tituli dedi ex Poc. T maius ter ex Grut. Sed C, non Σ, in eo fuisse recte iudicavit Mazochius collato n. 2596. addo Ω mutandum in ω esse (cf. n. 2593.). Vs. 1. Grut. omissa prima littera ΑΝΙΚΙΟΝ, Poc. ... ΝΙΚΙΟΝ: lego Γ. Ἀνίκιον ex Corn. lectione Γανίκιον. Vs. 2. init. Poc. .. Ν etc. Vs. 4. Poc. ΔΟΓΜΑΤΙΤΟΤΟΥ etc. Vs. 4. extr. Grut. ΠΑ ΣΑΣ, Poc. Corn. quod dedi. Vs. 5. 8. Poc. solus ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ. Retinui ἐπαρχίας, ut in reliquis Creticis; dicitur tamen etiam ἐπαρχεία, ut in Cypriis n. 2638. Vs. 5. extr. Poc. ΜΕΝΗΣ et vs. 6. ΔΩΣ etc. et ΑΣΚΑΙΕΠΙΟΛΟΤΟΣ. Vs. 7. extr. Grut. ΥΠΑΘΗ ΚΟΣ, Corn. ὑπατηκὸς ἐν, Poc. quod dedi; idem ante hoc ΟΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ.

Γ. Ἀνίκιον Βάσσον, τὸν λαμπρότατον ἀνθύπατον Καμπανίας, δόγματι τοῦ κοινοῦ πάσης τῆς ἐπαρχίας Οἰκουμένιος Δοσίθεος Ἀσκληπιόδοτος ὁ λαμπρότατος ὑπατικος τῆς Κρητῶν ἐπαρχίας ἀνέστησεν.

Anicius Bassus a Corsino Praefectus Urbi reponitur a. 383. neque illum eo magistratu posse recentius functum esse docet idem; nec vero multo prius eius Praefectura poni potest. Una autem cum Praefectura Urbis Proconsul Campaniae fuit (vide lapidem Latinum ap. Cors.), quo solo elogio ipse utitur ap. Murat. T. I. p. CDLXIV. 7. ut hic. Proconsuli Campaniae, quae alias tantum Consularem vel Correctorem habuit, quid coniunctionis cum Cretensibus intercesserit, bene docuit Maz. A Campanis enim Capuae colonis, de quorum fundis vide Sueton. Caes. c. 20. Vellei. II, 81. Octavianus, ut militibus agros divideret, partem terrae emit atque illis in Cnosia terra agros dedit, quorum fructum etiam Dionis aetate eos cepisse constat; unde Velleius iis ab Octaviano reditus duodecies HS. in Creta insula datos scribit (vide Dion. XLIX, 14. Vellei. l. c.).

2598.

In pago *Cretae* Choustiliana; ex schedis alienis Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 7. p. 41. n. 2.

ΣΩΤΙΩ	Σωτίω[ν
FΙΚΑΔΙΟΝΟΣ	Fικαδίονος.
ΣΩΣΑΝΑΡΟΣ	Σώσαν[δ]ρος
ΔΕΣΙΩ	Δε[ξ]ίω.

Titulus hic epitaphius reliquis privatis inscriptionibus vetustior ideoque in horum capite positus est. Non ausus sum digamma tollere, de quo vide de dial. §. 1. Ceterum malim Fικαρίωνος.

2599.

In urbis *Vaxi* parietinis; ex Pigafettianis Gruterus p. MCXXX. 9. hinc Fleetwood. Syll. p. 236. 2. Bentl. in Callim. Lav. Pallad. 130. (ed. Ern. T. II. p. 13.) Brunck. Anal. T. III. p. 316. n. 753. (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 339.) Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 235. cf. Nott. p. 938.

ΜΗΜΟΥΕΝΥΒΡΙΣΗΣΑΓΝΟΝΤΑΦΟΝΩΠΑΡΟΔΙΤΑ
ΜΗΣΟΙΜΗΝΙΣΗΠΙΚΡΟΝΕΠΑΓΕΣΙΜΗ
ΠΕΡΣΕΦΟΝΑΤΕΚΟΡΑΔΑΜΑΤΕΡΟΣΑΜΑΠΑΡΕΡΠΩΝ
ΕΙΠΩΝΑΡΑΤΕΙΩΓΑΙΑΝΕΧΟΙΣΕΛΑΦΡΑΝ

Μή μου ἐνυβρίσ[σ]ῃς ἁγνὸν τάφον, ὦ παροδῖτα,
Μή σοι μηνίσ[ω] πικρὸν ἐπ᾽ Ἀγεσί[λᾳ]
Περσεφόνᾳ τε κόρᾳ Δαματέρος· ἀ[λλ]ὰ παρέρπων
Εἶπ[ὸ]ν Ἀρατείῳ· Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Vs. 1. ἐνυβρίσσῃς ante nos emendatum. Vs. 2. Fl. putabat deam esse Epagesimen (certe Ἐπαγεσίμα scribendum erat), dictam ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν sc. vindictam. Bentleius egregie ἐπ᾽ Ἀγεσίλᾳ etc. Ἀγεσίλας enim *Pluto* est. Bentleianum inventum corrupit Ruhnkenius Epist. crit. p. 113. scribens ἐπ᾽ Ἀγεσίλας, ut ἐπιμηνίσῃ dictum et tmesi divisum sit. Sic Σ in fine addendum fuit, et elegantia Bentleianae correctionis perit. Ceterum Bentl. etiam μηνίω scripsit; Ruhnk. retinet μηνίσῃ. Ego dedi μηνίσω, etsi fortasse μηνίσῃ retineri potest, sc. ὁ τάφος: sed praestat prius. Mox ἀλλὰ debetur Bentleio; εἰπὸν Fleetwoodius correxit.

2600.

In parietinis *Lytti*; ex Pigafettianis Gruterus p. MCIV. 22. et hinc Cornelius Cret. sacr. T. I. p. 41.

ΑΡΕΤΟΣ
ΑΡΧΩΝΔΑ

Ἄρετος Ἀρχώνδα.

2601.

In parietinis *Hierapytnae*; indidem edidit Gruterus p. MXCII. 10. et ex hoc Cornelius l. c. p. 248.

ΑΡΙϹΤΟΜΕ
ΔΗϹΑΠΟΛ

Ἀριστομ[ή]δης Ἀπολ[λωνίου vel Ἀπολ[λοδώρου?

2602.

Hierapytnae; sub statua; indidem Gruterus p. MCXXXVI. 5.

ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΑΡΙΣΤΟΜΙΔΙΣ
ΙΤΑΝΙΟΣΕΠΟΙΚΟΣΕ

Hic titulus solum videtur artificis nomen continere, et nomen eius, qui statuam posuit, et eius, cui posita est, in alia parte basis scriptum fuisse. ΑΡΙΣ videtur tantum semel scriptum et errore scribae schedas exarantis duplicatum esse, ut confusae sunt illae schedae. Lego igitur:

Δαμοκράτης Ἀριστομ[ή]δ[εο]ς
Ἰτάνιος ἔποικος
ἐ[ποίει.

Ἔποικος, hoc est nunc μέτοικος, Hierapytnae Damocrates fuit ex oppido Cretae Itano. Alias ἔποικος est *colonus*: sed coloni in colonia sua cives sunt; itaque si Hierapytnam colonia deducta esset undeunde quocunque tempore, eiusque particeps fuisset ille Damocrates Itanius, ut Hierapytnae colonus esset iam Hierapytnius. Nam quod Athenienses coloni in suis coloniis retinent aliquando Atheniensium nomen, id nemo Itanio accommodabit.

2603.

Lytti; ex Pigafettianis Gruterus p. MCIV. 23. et hinc Cornelius Creta sacra T. I. p. 41.

ΔΑΜΟ
ΤΙΜΑΓΟΡΑ

Δαμο - - Τιμαγόρα.

2604.

In *Creta* ibidem ubi n. 2598. Ex schedis alienis Pocockius ibidem ubi n. 2598. edidit n. 1.

ΕΡΩΣΕΡΩΤ
ΟΣΤΡΥΦΑΙΝ
ΑΕΡΩΤΟΣ

Ἔρως Ἔρωτος.
Τρύφαινα Ἔρωτος.

2605.

In parietinis *Lytti*; ex Pigafettianis Gruterus p. MCXXXVI. 8.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΑΔΗΜΙ
ΤΕΙΜΑΝΤΟΡΑΙΛΗΣΙΙΤ
ΤΙΟ.ΜΟ.ΜΝΗΜΗΣΧΑ...

Εὐφροσύνα Δημ[έα? Ἀδ]ειμάντ[ῳ? κ]αὶ [Κ]λησί[ππῳ?] - - μνήμης χά[ριν.

Nomen Κλήσιππος in Creta habes n. 2584. Formam dictionis eam fere statui quae est n. 2606. 2608.

2606.

Ibidem; ex iisdem Gruterus p. MCXLVI. 1.

ΚΛΩΝΑΚΑΣΩΤΗ
ΡΟΜΕΜΠΤΩΓΥΝΑΙ
ΚΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ
ΚΑΛΛΙΠΠΙΑΝΟΣΦΙΛΩΝΙ
ΤΩΠΑΤΡΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Κλ[ε]ωνακᾶ[ς?] Σωτήρ[α? ἀ]μέμπτῳ γυναικὶ μνήμης χάριν.
Καλλιππιανὸς Φίλωνι τῷ πατρὶ μνήμης χάριν.

Retinui Σωτήρα, quod Cretenses η pro ει olim posuerunt; vide de dial. §. 2. licet Σώτειρα sit n. 2609.

2607.

Ibidem; ex iisdem Gruterus p. MCXXXVI. 12.

ΠΡΙΝΙΟΣ
ΔΙΟΜΗΔΗ
ΤΕΡΤΙ
Σ Ω Ζ Ω

Πρί[μ]ιος Διομήδη[ς].
Τερτί[α] Σω[σ]ώ.

Et Πρίμιος et Σωσὼ nomina aliunde nota sunt.

2608.

Ibidem; ex iisdem Gruterus ibid. 13.

ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑ
ΝΕΙΚΑΝΟΡΙ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Συμφέρουσα Νεικάνορι μνήμης χάριν.

2609.

Ibidem; ex iisdem Gruterus p. MCXLVI. 5.

ΣωΤΕΙΡΑ
ΣΥΝΕΤω
ΤωΑΝΔΡΙ
ΧΧ...
ΚΑΡΠΟ.../.ΟΡΙΑΤΗ
ΑΜΕΜΠ.....ΥΝΑΙΚΙ
ΜΝΗΜΗΣ.....ΙΝ

Σώτειρα Συνέτῳ τῷ ἀνδρί.
[Ὁ δεῖνα] Καρπο[φ]ορίᾳ τῇ ἀμέμπ[τῳ γ]υναικὶ μνήμης [χάρ]ιν.

2610.

Ibidem; ex iisdem Gruterus p. MCXXXVI. 14.

ΣωΜΑΝΤΙΣΣωΤΕ
ΛΟΥΣΚΛΕΙΩΡΟΥΦΟΥ
ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣ
ΧΑΡΙΤΩΝΜΝΗΝΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Σώμαντις Σωτέλους,
Κλειὼ Ῥούφου,
εὐδαίμονες.
Χαρίτων μνή[μ]ης χάριν.

Σώμαντις est ex σώζω et μάντις. Χαρίτων, sc. posuit.

2611.

In *Lytti* parietinis; ex iisdem schedis Gruterus p. MCXXXVI. 9.

ΚΑΛΥΔΙΑΦΙΛΟΥ
ΜΕΝΗΚΑΛΥΔΙΑ
ΠΑΠΦΙΛΙΚΛΙΑ
ΦΙΟΔΕΙΣΙΑΛΙΣ
ΜΝΗΜΗΣ

Κ[λα]υδία Φιλουμενὴ Κ[λα]υδίᾳ Πα[μ]φίλ[ῃ τῇ?] κ[α]ὶ Ἀφ[ρ]οδεισιά[δ]ι [>] μνήμης [χάριν].

Vs. 4. ultimum Σ videtur ex siglo natum esse.

2612.

Ibidem, in operculo sepulcri marmorei; ex iisdem Gruterus p. MCXLVII. 2.

ΦΛ·ÆΛΠΙΔΙΑΝΟΣ

Dele A ligatum. Φλ. Ἐλπιδιανός.

SECTIO DECIMA.

CYPRUS.

2613.

In oppido Larnaka s. Larnika, quantum video, ac proinde ex parietinis *Citii*, quae hodie Tschitti dicuntur; ed. Ios. de Hammer topogr. Ansichten auf einer Reise in die Lev. p. 177. n. 43. et ex hoc Welckerus in Mus. Rhen. a sese et Naekio editi Ann. I. Fasc. II. p. 290.

ΚΡΗΤΑΜΕΝΠΑΤΡΙΣΜΟΥΟΔΟΙΔΟΡΕ·ΤΙΚΤΕΔΕΜΑΤΗΡ
ΝΙΚΩΣΩΣΕΙΑΝΑΞ.Δ...ΜΟΣΓΕΝΕΤΑΣ
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣΔΟΝΟΜΕΣΧΟΝΕΠΙΚΛΕΕΣΟΝΠΡΙΝΕΠΑΝΔΡΩΝ
ΘΗΚΑΤΟΛΑΓΕΙΔΑΣΚΟΙΡΑΝΟΣΗΓΕΜΟΝΑ

Vs. 2. dele primum E. Vs. 3. apud Hamm. duas lineas complet, quod videtur typothetae deberi.

Κρῆτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε, τίκτε δὲ μάτηρ
Νικώ, Σωσιάναξ δ' [ἦεν ἐ]μὸς γενέτας·
Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλεές· ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
Θήκατο Λαγείδας κοίρανος ἡγεμόνα.

Titulus est ex aetate *Ptolemaei I. Lagi f.* vel paulo post scriptus. Ἡγεμὼν ἐπ' ἀνδρῶν non poetica dictio est, sed nomen praefecti militum; cf. n. 2621. et not. Quare etiam communem formam pro Dorica retinui.

2614.

Lapis effossus in parietinis *Citii* prope Larnaka, et domo proxeni Britannici, qui ibi habitat, illatus; ed. Sestinus in Itinerario (Viaggio da Constantinop. a Bassora) P. II. p. 144. et denuo ex lapide Ios. de Hammer l. c. p. 176. n. 42.

.ΕΡΕΝΙΚΗΝΤΗΝΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟ:::::
.ΥΝΑΙΚΑΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣΦΡΟΥΡΑΡΧΟ::::
ΚΑΙΚΑΤΑΚΙΤΙΟΝΚΑΙΒΟΙΣΚΟΣΚΑΙΟΙΚΥΝ·ΗΓΕΜΩΝ

Vs. 1. 2. maiores, quas dedi, lacunas notavit Sest. Vs. 3. init. K omittit Sest. Ibidem extr. dedi Hammeri lectionem; sed eius apographa nota haud libera coniecturis esse. Sest. ΚΑΙΟΙΚΥΝΑΙ:::::: Titulus adeo simplex et ab adulatione alienus est, ut ad *Ptolemaei I.* Lagidae uxorem Berenicen, non Euer-

getae I. Berenicen referendus videatur; itaque vs. 1. extr. fortasse nihil prorsus nisi Y periit, aut fuit Πτολεμαίο[υ Σωτῆρος. Ad Euergetae I. uxorem si rettuleris, exspectes hoc loco dictum fuisse Πτολεμαίου ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ut in lamina aurea Aegyptiaca: quamquam in Cypro illud ἀδελφὴν etiam omitti potuit. Vs. 2. extr. ob insequens καὶ κατὰ Κίτιον intercíderit κατὰ et nomen loci necesse est. Vs. 3. sub fin. punctum post KYN omnino delendum. Ita cum Visconto apud Hammerum corrigas καὶ οἱ [σ]υνηγεμ[ό]ν[ες: sed litteras ΕΜΩΝ, quae desunt apud Sest. videtur Hammerus addidisse, et K ab utroque editore lectum non temere abiiciendum arbitror. Succurrunt κυνηγοί, quorum duces ἀρχικυνηγοι: de quibus allato etiam Callixeni loco, κυνηγοὺς ipsos in pompa Philadelphi memorantis, dixit Letronnius Rech. sur l'Égypte p. 57. Igitur scripserim:

B]ερενίκην τὴν βασιλέως Πτολεμαίο[υ - - γ]υναῖκα, Ποσείδιππος φρούραρχο[ς κατὰ - - -] καὶ κατὰ Κίτιον, καὶ Βοΐσκος καὶ οἱ κυνηγ[οί.

2615.

Baffae, ubi olim *Paphus nova*; ed. Ios. de Hammer ibid. p. 182. n. 55.

.ΟΝΘΕΟΝΣΟΤΗΡ.
.ΑΣΙΑΣ......
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥ

Πτολεμαῖ]ον θεὸν Σ[ω]τῆρ[α], - - - Ἀσίας? - - -
[- - - ἕνεκεν] τῆς εἰς ἑαυτού[ς.

Videtur ad *Ptolemaeum Soterem* pertinere, sed fortasse ad defunctum (cf. ad n. 2620.): Etiam Imperatoribus Romanis sane σωτήρων cognomentum datum: sed certe non piaculum facio, quod Ptolemaeorum titulis hunc interpono.

2616.

In parietinis *Curii*; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 31, 4. (cf. p. 36.) et recte restituit Letronnius Journ. des Sav. Mart. 1827. p. 171.

ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑΤΟΝΕΓΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣΘΕΟΝΕΠΗΑΝΩΝ

Βασιλέα Πτολεμαῖον θεὸν] Φιλομήτορα, τὸν ἐ[γ] βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης] Κλεοπάτρας, θε[ῶ]ν Ἐπ[ιφ]ανῶν.

Pertinet ad *Ptolemaeum VI. Philometorem*.

2617.

Basis quadrata marmoris cani, olim *Citii* prope Larnaka, nunc in Museo regio Berolinensi ex dono Comitis Sackii, qui eam una cum apographo mihi misso accepit a P. Angelato, Dr. interprete in Cypro habitante. Ed. titulum Paulus Lucas Itin. Gr. Asiae min. Maced. et Africae T. II. p. 328. 5. et ex schedis S. Lisle Chishullus Antt. As. p. 88. cum commentario, Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 1. p. 42. Muratorius T. IV. p. MMXVII. 3. cui miserat P. Frölichius S. I. ex schedis Domini De la Condamine excerptum a P. Etschlagero S. I. denique ex lapide Richterus Itin. p. 568. n. 26. (cf. Franckii commentarios p. 203 sq.). Habent etiam alii, ut Champollion-Figeac Annal. Lagid. T. II. p. 406. Letronnius Rech. sur l'Égypte p. 54.

ΗΠΟΛΙΣ
ΑΓΙΑΝΔΑΜΟΘΕΤΟΥΚΡΗΤΑΤΟΝΑΡΧΙΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΒΑΣΙΛΕΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΘΕΟΥΣΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ
ΑΥΤΩΝΚΑΙΤΗΣΕΙΣΑΥΤΗΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Formam tituli et litterarum dedi ex lapide; ut non opus sit priorum differentiam annotare: hodie aliquot litterae prorsus detritae sunt, ut praeter paucas alias vs. 4. ultimae AN, et vs. 6. vox ΑΥΤΩΝ; haec addidi ex prioribus exemplis. ΑΥΤΩΝ vs. 6. non vs. 5. scriptum fuisse et vestigia docent et Richteri exemplum, qui ibi αὐτοῦ supplet, atque insuper Poc. qui etsi titulum non prorsus ad genuinam formam edidit, tamen versus recte divisos praebet; quod non fecit Chish. Mendas priorum notare non opus.

Ἡ πόλις Ἁγίαν Δαμοθέτου Κρῆτα, τὸν ἀρχισωματοφύλακα καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς βασιλέα Πτολεμαῖον καὶ βασίλισσαν Κλεοπάτραν τὴν ἀδελφήν, θεοὺς Φιλομήτορας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τῆς εἰς αὐτὴν εὐεργεσίας.

Ex aetate *Ptolemaei VI. Philometoris*. Ἁγίας Doricum p. Ἡγίας. De ἀρχισωματοφύλακι cf. Chish. et Letr. p. 56 sq. Ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως est qui alias ἐπιμελητὴς τῆς πόλεως, qualis Demetrius Phalerensis fuit Athenis; cf. n. 2621.

2618.

Lapis longus 2', latus 1', ex ruderibus *Paphi veteris* (Kukla), nunc Vindobonae in Museo imperiali; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 179. n. 49. et in aere ad p. 151. Petrettinus Papyr. Gr. Aegypt. p. 70 sqq. Ex Hammero habent plures, ut Saint-Martin Journ. des Sav. 1821. p. 539. et ii, quos in notis memorabo. Cf. etiam Letronn. Rech. Égypt. p. 416.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ
ΘΕΟΝ ΕΥΠΑΤΟΡΑ

ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ

Dedi ex aere, nisi quod in hoc aliquoties Λ pro Α, semel Λ pro Δ, et quod Θ an Θ fuerit, inde non liquet.

Βασιλέα Πτολεμαῖον θεὸν Εὐπάτορα Ἀφροδίτῃ.

Deceptus comparatione lapidis Rosettani, ubi sacerdos Regum Ptolemaeorum qui fuit, is dicitur sacerdos omnium usque ad Epiphanem, qui tum ipsum regnavit, et *Epiphanis* etiam ipsius, in papyro Ptolemaico a me a. 1821. edito verba θεοῦ Εὐπάτορος rettuli ad Ptolemaeum Euergetam II. et quod sequitur θεῶν Εὐεργετῶν ad Cleopatram et filium Ptolemaeum Alexandrum, qui vulgo Φιλομήτορες Σωτῆρες. Sed in sacerdotis designatione video nunc omissos esse hos Φιλομήτορας Σωτῆρας, in quorum regno ille papyrus scriptus, θεῶν Εὐεργετῶν autem referri ad Euergetam II. et uxorem, et θεοῦ Εὐπάτορος ad Ptolemaei VI. Philometoris filium infantem, qui in catalogo regum vulgo omitti solet, quod paucos tantum menses regnavit: quem Eupatorem vocatum esse olim non notum ex ullo monumento erat. Sed hunc infantem esse *Eupatorem* papyri Ptolemaici, rectissime monuerunt Champollion-Figeac (Éclaircissemens sur le contrat de Ptolemaïs p. xxv sqq.) et eum secutus Letronnius (Rech. sur l'Ég. p. 124.) ac Saint-Martin (Journ. des Sav. 1822. p. 559.). Novam mentionem huius Eupatoris infantis attulerunt praescripta papyri a Cassato reperti, ubi tamen is male ante Ptolemaeum VI. Philometorem, cuius filius erat, positus est: καὶ θεῶν Ἐπιφανῶν, καὶ θεοῦ Εὐπάτορος, καὶ θεοῦ Φιλομήτορος καὶ θεοῦ Εὐεργέτου etc. (Journ. des Sav. l. c. p. 556.). Ad hunc igitur puerum titulum Cyprium rettulit Champ. nec sane video quidni Paphii, antequam illum interficeret Euergetes II. allato statim de patris Philometoris obitu nuntio regis sui pueruli statuam dedicare Veneri potuerint. Ita censet etiam Petrettinus. Sed Letronnius l. c. p. 125 sq. Eupatorem Paphiae inscriptionis censet Philopatorem esse Euergetae I. successorem, ut eius uxor Arsinoe in papyro Ptolemaico audit Εὐπάτωρ, atque ut ap. Ioseph. Archaeol. XIII, 3. Philopator semel dicitur Εὐπάτωρ: in qua sententia fuit etiam Saint-Martin (l. c. p. 560.). Suam rationem defendit posthac Champollion (Notice de deux Papyrus Égyptiens, Paris. 1823. p. 10. Journal Asiatique T. III. p. 43.): cui assentior. Arsinoe enim quod in papyro Ptolemaico Εὐπάτωρ dicitur, error esse scribae videtur; Iosephi vero locus eo magis corruptus censendus, quod paulo post ille scriptor eundem regem Φιλοπάτορα dicit.

2619.

Ammochosti propre Salaminem (Famagustae), in fronte interiori portae, qua ad mare itur, sub inferiori cardine forium ex oppido egredienti ad sinistram; litteris parvis et leviter sed bene sculptis. Ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 1. p. 42. n. 4. et ex lapide Vidua Inscr. ant. tab. 30, 2. (cf. p. 35.). Tractavit Letronnius Journ. des Sav. a. 1827. p. 170.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΤ . . .
ΘΕΟΔΩΡΟΥΤΟΥ . . .
ΒΑΣΙΛΕΩΣΤΟΥΣΤΙ . . .
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΟΚΟΤΟ
ΚΥΠΡΟΝΓΡΑΜΜΑΤ . . .
ΤΕΧΝΙΤΟΝ

Formam tituli dedi ex Vid. Vs. 1. pro ΠΙΑ Vid. lacunam habet. Vs. 2. extr. Poc. ΤΟΣ, Vid. ΤΟΥ... Vs. 3. Poc. omittit secundum Σ; ibid. extr. Poc. ΣΑΓ, Vid. ΣΤΙ... Vs. 4. extr. Poc. ΤΟΚ.ΤΟ, Vid. ΤΟΚΟΙ..; composui utrumque, ne quid periret, Viduae Ι censens esse Pocockii Τ.

Ὀλυμπιάδα τ[ὴν τοῦ δεῖνος, γυναῖκα δὲ
Θεοδώρου τοῦ [δεῖνος, τοῦ συγγενοῦς τοῦ
βασιλέως, τοῦ στ[ρατηγοῦ καὶ ναυάρχου
καὶ ἀρχιερέως το[ῦ] κ[α]τ[ὰ
Κύπρον, γραμματ[έως τῶν περὶ τὸν Διόνυσον
τεχνιτ[ῶ]ν.

Difficillima est huius tituli restitutio. Ex vs. 5. videtur latitudo scripturae colligi posse: formulam τῶν περὶ τὸν Διόνυσον desumpsi ex n. 2620. ubi quod additum est καὶ θεῶν Εὐεργετῶν, id non necesse est hic quoque exaratum fuisse iudices, quod hic titulus prius potuit scriptus esse, quam Dionysiaco cultui addita esset religio deorum Euergetarum. Ad hanc latitudinem direxi supplementa, quod probabile est plurimos versus eiusdem fuisse mensurae: si vs. 4. statuo breviorem esse, non id sine exemplis facio: potuit ibi vitium lapidis scripturae obesse. Vs. 1. Letr. aut τὴν θυγατέρα aut τὴν γυναῖκα supplet; ut latitudinem exaequarem, assumpsi utrumque, omisso tamen θυγατέρα, ut solet. Patrem Theodori vs. 2. excidisse eandem ob causam statui. Reliqua vs. 3. 4. Letr. explevit; ne plura, cf. n. 2622. qui longe simillimus est: τὸν συγγενῆ τὸν βασιλέως, τὸν στρατηγὸν καὶ ναύαρχον καὶ ἀρχιερέα τὸν κατὰ τὴν νῆσον. Sed praecipua difficultas est vs. 4. ubi Viduae lectio ΤΟΚΟΙ[ΝΟΝ legi suadet; igitur coniectum est: τὸ κοινὸν τῶν κατὰ Κύπρον γραμματέων τῶν Διονυσιακῶν τεχνιτῶν ἀνέθηκε. At κοινὸν γραμματέων τῶν τεχνιτῶν vix in Cypro fuit: fuit κοινὸν τῶν τεχνιτῶν, quod suum habet scribam, ut quodvis κοινόν (exempli causa confer Teia huiusmodi sodalitiorum acta), habet insuper suum pontificem s. ἀρχιερέα, ut hi τεχνῖται n. 2620. Mihi videtur quis hanc statuam dedicarit, in alio latere lapidis scriptum fuisse; hoc loco additum erat, qualis ille pontifex fuisset. Sed τοῦ κοινοῦ τῶν τεχνιτῶν non potest fuisse ἀρχιερεύς: hoc enim inferri nequit; fuit *Cypri universae pontifex*, qui variis designatur formulis. Sic n. 2633. dicitur aliquis ἀρχιερεὺς τῆς νήσου. Et n. 2622. qui nostro simillimus, habes ἀρχιερέα τὸν κατὰ τὴν νῆσον; hinc n. 2624. corrige ἀρχιερέα τ[ὸ]ν [κ]ατὰ τὴν νῆ[σο]ν. Dicas quidem τῶν potius retinendum esse et supplendum ἱερῶν, ut habetur n. 2637. ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱερῶν: at ἱερῶν omitti haud facile potuit. Itaque ille ἀρχιερεὺς τῆς νήσου est etiam ἀρχιερεὺς ὁ κατὰ τὴν νῆσον dictus: pro quo ut n. 2637. nostro loco dictum κατὰ Κύπρον. Sic prodit nostra correctio ἀρχιερέως το[ῦ] κ[α]τ[ὰ] Κύπρον. Υ omisit Vid. cum Poc. ut n. 2624. omisit Κ. N. 2637. ut hoc obiter addam, qui sim-

pliciter *ἀρχιερεὺς* audit, is Paphi tantum sacerdos fuisse videtur, ut qui n. 2620. *ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως.* Ceterum haec tria strategi, nauarchi, pontificis munera coniuncta esse solebant (cf. n. 2622.); hinc iunguntur particula *καί*: ab hoc seiunctum munus *γραμματέως τῶν τεχνιτῶν*; quare ante vocem *γραμματέως* non additum est *καί.*

2620.

Olim in ruinis *Paphi veteris*, nunc in Britannia; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 180. n. 50.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΠΑΦΙΑΙ
ΗΠΟΛΙΣΠΑΦΙΩΝΚΑΛΛΙΠΠΟΝΚΑΛΛΙΠΟΥΔΙΣ.ΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΣΑΝΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΑΡΧΙ..ΟΝΤΑΤΗΣ
ΠΟΛΕΟΣΚΑΙΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΥΟΝΥΣΟΝΚΑΙΘΕΟΥΣΕΥΕΡ..ΤΑΣ
ΤΕΧΝΙΤΩΝΤ..ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΗΣΠ.....Γ......
ΑΡΧΗΣΑΝΤΑΚΑΛΛΩΣΤΟ..

Vs. 6. dele alterum Λ.

Ἀφροδίτῃ Παφίᾳ ἡ πόλις Παφίων Κάλλιππον Καλλίπ[π]ου δὶς [γ]ραμματεύσαντα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, καὶ ἀρχι[ερεύ]οντα τῆς πόλε[ω]ς καὶ τῶν περὶ τὸν Δ[ι]όνυσον καὶ Θεοὺς Εὐερ[γέ]τας τεχνιτῶν, τ[ὸν] γραμματέα τῆς π[όλεως], γ[υμνασι]αρχήσαντα καλῶς τὸ .. sc. *ἔτος* (cf. n. 1053. et passim).

Restituit Viscontus ap. Hamm. De *ἀρχιερεῖ τῆς πόλεως* cf. ad n. 2619. ubi monui esse diversum ab *ἀρχιερεῖ τῆς νήσου.* *Θεοὶ Εὐεργέται* dubites sintne Euergetes I. an II. et uxor: hic et n. 2621. ego refero ad *Euergeten II.* ut n. 2622. Sacerdotes Euergetarum superstitum fuisse hos, vix negaris: defunctorum si fuissent, nescio quidni etiam praecedentium simul regum sacerdotium adiunctum esset, ut Alexandriae secundum papyros. Euergetes I. autem num vivus Cypri habuerit sacerdotem, dubito: paulatim enim haec invaluit adulatio. Ipse quidem Euergetes I. deum sese appellasse non videtur; quod fecerunt posteriores, quantum scio inde a Philometore: in lamina certe aurea Aegyptiaca Euergetes I. tam arroganti cognomento non utitur. Sane iam Soterem Lagidam *Θεὸν* vocavit superstitem architectus (vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 9.); nec certum est in nummis Philadelphum superstitem non esse deum vocatum (cf. Eckh. l. c.): sed tamen tam late quam posthac haec sive superstitio sive impietas nondum tum propagata erat.

2621.

Prope *Citium* inter parietinas castelli; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. n. 3. ex schedis alienis.

ΜΕΛΑΓΚΟΜΑΝΦΙΛΟΔΑΜΟΥΑΧΙΤΩΛΟΝΤΩΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΕΠΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΓΕΜΟΝΑΚΑΙΙΠΠΑΡΧΗΝ
ΕΠΑΝΔΡΩΝΚΑΙΙΕΡΕΑΘΕΩΝΕΥΕΡΓΕΤΩΝΑΡΙΣΤΩ
ΔΙΩΝΟΣΚΡΗΣΣΑΤΟΝΤΑΤΕΡΑΤΟΥ:ΑΝΔΡΟΣΑΥΤΗΣ
ΜΕΛΑΓΚΟΜΟΥΤΟΥΕΠΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ:ΚΑΙΤΑΤΟΥΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΑ

Interpunctiones delendae videntur. Vs. 1. tolle Χ.

Μελαγκόμαν Φιλοδάμου Αἰτωλόν, τ[ὸ]ν γενόμενον ἐπὶ τῆς πόλεως, ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχην ἐπ' ἀνδρῶν, καὶ ἱερέα Θεῶν Εὐεργετῶν, Ἀριστὼ Δίωνος Κρῆσσα, τὸν [π]ατέρα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μελαγκόμου, τοῦ ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τούτων παιδία.

Aetatis *Euergetae II.* videri dixi ad n. 2620. De illo *ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως* cf. n. 2617. Quum titulus hic scriberetur, Melancomas filius eo fungebatur munere; prius functus erat pater Melancomas, qui iam *ἡγεμὼν καὶ ἱππάρχης ἐπ' ἀνδρῶν* est. *Ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν* vidimus iam n. 2613. idem munus et *ἱππάρχου ἐπ' ἀνδρῶν* offerunt papyri Aegyptiaci. Sic papyrus Taurinensis I. p. 1. vs. 15. (Peyron. T. I. p. 24.) *παρ' Ἑρμίου τοῦ Πτολεμαίου τῶν περὶ αὐλὴν διαδόχων καὶ ἡγεμόνος ἐπ' ἀνδρῶν.* Papyrus Taurinensis II. vs. 2. (Peyron. T. I. p. 172.) *Ἡρακλείδῃ τῶν ἀρχισωματοφυλάκων καὶ ἱππάρχῃ ἐπ' ἀνδρῶν.* Papyrus Parisiensis Saltianus VII. (Peyron. T. I. p. 74.) *Ἐπὶ Διονυσίου τοῦ ἐπὶ τάγματος ἱππαρχῶν ἐπ' ἀνδρῶν [καὶ ἐκ τῶν] περὶ αὐλὴν διαδόχων καὶ ἐπ[ιστά]του τοῦ [Π]αθυρί[το]υ.* Item IV. Saltianus (Peyron. T. I. p. 75.) *Ἱππάρχῃ ἐπ' ἀνδρῶν.* Etiam inscriptio Aegyptiaca a Franckio edita et suo repetenda loco meminit *ἱππάρχου ἐπ' ἀνδρῶν.* Mirum hoc *ἐπ' ἀνδρῶν* ita interpretatur Peyronus, ut *ἡγεμὼν* et *ἱππάρχης ἐπ' ἀνδρῶν* sit, qui vere ducat copias, *ἡγεμὼν* vero (et *ἱππάρχης* opinor) simpliciter dictus civilibus officiis vacarit, honorario nomine dux, non re: ac sane alii *ἡγεμόνες* simpliciter dicuntur, ut Papyr. Taurin. I. pag. 1. vs. 7. Illud prorsus concederem, nisi iam Lagidae aetate receptum illud *ἡγεμόνος ἐπ' ἀνδρῶν* nomen esset (n. 2613.); qua aetate non verisimile est *ἡγεμόνος* et *ἱππάρχου* nomina in meros iam detorta titulos esse. Nec tamen multum discedo a Peyrono. Si, quid oppositum illi *ἐπ' ἀνδρῶν* esse possit, quaeras, vix reperies aliud nisi *ἐπὶ πόλεως* et *ἐπὶ χώρας*: et hoc formulae rationem expedire videtur. Fuerint quidam *ἡγεμόνες ἐπὶ πόλεων* et *ἐπὶ νομῶν* etc. qualis est *ὁ ἐπὶ πόλεως*, quem modo vidimus; tales potuerunt etiam hipparchi quidam esse: qui

praeter civilia quaedam munera domi praeessent rebus militaribus, delectui et reliquae administrationi militari. Alii nullam eiusmodi habuerint provinciam nec sedem fixam, sed ducebant copias ipsas, sive ex provinciis conscriptas sive mercenarias. Rhodi aliquid simile videmus: ubi ἁγησάμενος ἐπὶ τᾶς χώρας κατὰ πόλεμον habetur n. 2524. in quo titulo etsi κατὰ πόλεμον additum est, tamen στραταγὸς ἐπὶ τᾶς χώρας a duce militum peregre proficiscentium distulisse videtur. Ceterum de copiis Aegyptiacis vide Droysen. de Lagidarum regno Ptolemaeo VI. Philometore rege p. 24 sqq. Nomen Ἀριστὼ habes n. 1709. *b.* vs. 4.

2622.

Inter parietinas *Curii*, in colle silvoso, unius horae itinere a pago Piscopi occidentem versus; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 32. 2. (cf. p. 36.), hinc Letronn. Journ. des Sav. 1827. p. 127.

ΣΨΙΓΙΕ V
ΣΕΛΕΥΚΟΝΒΙΘΥΟΣΤΟΝΣΥΓΓΕΝΗΤΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙΝΑΥΑΡΧΟΝΚΑΙΑΡΧΙΙΕΡΕΑ
ΤΟΝΚΑΤΑΤΗΝΝΗΣΟΝΚΟΥΡΙΕΩΝΗΠΟΛΙΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΒΑΣΙΛΕΑ
ΠΤΟΛΕΜΕΟΝΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΘΕΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΓΤΕΑΥΤΗΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Vs. 2. deleverim ultimum I. Quae ante versum primum scripta vides, fortasse ex antiquiore titulo supersunt; nisi fuit Ψ. Γ. (ψήφισμα γερουσίας, quam habes n. 2639. συγκλήτου enim, quod coniectum est, ferri nequit).

Σέλευκον Βίθυος, τὸν συγγενῆ τὸν βασιλέως, τὸν στρατηγὸν καὶ ναύαρχον καὶ ἀρχιερέα τὸν κατὰ τὴν νῆσον, Κουριέων ἡ πόλις ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς βασιλέα Πτολεμ[αῖ]ον καὶ βασίλισσαν Κλεοπάτραν τὴν ἀδελφὴν καὶ βασίλισσαν Κλεοπάτραν τὴν γυναῖκα, θεοὺς Εὐεργέτας, [καὶ τῆς εἰς] αὐτὴν εὐεργεσίας.

Βίθυς videtur ex ἰθὺς esse cum digammo Argis ad Curienses propagata. De συγγενεῖ regis nota hodie omnia; cf. tamen Letronn. Rech. Ég. p. 91. De ἀρχιερεῖ τῷ κατὰ τὴν νῆσον cf. ad n. 2619. Vs. 8. ΓΤΕ muta in ΕΙΣ, et cf. n. 2617. 6. Titulus est aetatis *Euergetae II.*

2623.

Prope *Citium*, in salinis; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. n. 2. ex schedis alienis.

.ΟΝΑΡΙΣΤΙΠΕ.....ΑΜΙΕΑ
ΓΟΝΚΑΙΑΝΔΡΟΜΑΧΟΝΟΙΤΑΠ
ΟΤΩΝΠΑΡΑΣΕΓΟΤΩΝΕΚ
ΑΙΞΕΝΟΛΟΓΗΘΕΝΤΩΝΓΟΓ
ΔΟΥΣΥΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΩΝ
ΛΙΔΟΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ:ΚΑΙΕΥ
ΚΑΙΚΑΣΡΑΙΣΣΑΚΑΕΟΠ

- - - ον Ἀριστιπ[πίδου Λ]αμιέα? [τὸν συγγενῆ τὸν βασιλέως, τὸν
στρατη]γόν, καὶ Ἀνδρόμαχον Οἴτα? Π - - - - [τὸν ἡγεμόνα? τῶν
στρατιω]τῶν [τῶν] παρα[γ]εγο[νό]των ἐκ - - - - - -
- - - κ]αὶ ξενολογηθέντων [ὑπ]ὸ? Γ - - - - [καὶ μετ' - - -
- - - δου? συναποσταλέντων, - - - - - -
- - - λιδος ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐ[νοίας τῆς εἰς βασιλέα
Πτολεμαῖον] καὶ [β]ασ[ίλ]ισσα[ν] Κ[λ]εοπ[άτραν etc.

Cf. n. 2617. 2622. Aetatis est aut *Ptolemaei VI. Philometoris* aut *Ptolemaei VII. Euergetae II.*

2624.

Ktimae prope *Paphum*; ex schedis alienis Vidua Inscr. ant. tab. 34. 1. cf. p. 37. Paulo aliter ac nos restituit Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 173.

ΒΑΣΙΛΕΩΣΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΑΤΑΤΗΝΝΗΤΩΝ
. . . . ΑΓΑΘΙΑΣ
. . . .

[Ἡ πόλις Παφίων τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος cum gentilicio, τὸν συγγενῆ τὸν] βασιλέως, τὸν στρατηγὸν καὶ ἀρχιερέα τ[ὸ]ν [κ]ατὰ τὴν νῆ[σο]ν, [ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκ]ἀγαθίας etc.

Cf. n. 2620. de forma tituli, quam initio sumpsi, de συγγενεῖ et ceteris ac maxime de pontifice n. 2619. cum not. et n. 2622. Ἀρετῆς ἕνεκα dedi ut n. 2617. 2622. 2623.

2625.

Ex parietinis *Salaminis* prope Famagustam, basis quadrata marmoris cani in sinistra ita fracta, ut quantiscunque supplementis locus sit; ab Angelato interprete habuit Sackius Comes: nunc est in Museo regio Berolinensi. Ed. Vidua l. c. tab. 28. 3. cf. p. 34. tractavit Letronnius l. c. p. 168 sq. Ego ex lapide potissimum edo, primo versu ex schedis Angelati paululum suppleto. Litterae sunt bene incisae et distinctissimae.

- - ΤΗΥΣΜΥΝΗΗΛΕΥΚΟΥΤΟΥ
- - - - - ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΩΝΔΥΝΑΜΕΩΝ
- - ΟΤΙΜΟΝ ΕΚΑΤΑΙΟΥ
- - - ΑΥΤΗΣ ΠΑΤΕΡΑ

Vs. 1. hodie tantum ΥΝΗ etc. superest; Vid. [Γ]ΥΝΗ etc. Ang. habet ΤΗΥΣΜΥΝΗ, in quo Μ manifesto est ΑΓ, finis nominis proprii et initium vocis γυνή. Vs. 2. Γ ex Vid. et Ang.; hodie est Ι.

- - - - υσ[α, γ]υνὴ ἡ Λεύκου τοῦ
ἐπιστάτου καὶ] γραμματέως τῶν δυνάμεων
- - - - ότιμον Ἑκαταίου
τὸν ἑ]αυτῆς πατέρα.

Recte vs. 2. Letr. dedit ἐπιστάτου καὶ ex inscr. Aegypt. Βασιλέα Πτολεμαῖον, Θεὸν Εὐεργέτην, Θεῶν Ἐπιφανῶν, Ἀπολλόδωρος Ἀέτου, τῶν πρώτων φίλων, ὁ ἐπιστάτης καὶ γραμματεὺς τῶν κατοίκων ἱππέων. Vs. 3. init. fortasse addendum τῶν ἐν Κύπρῳ vel τῶν κατὰ Κύπρον, quod si artius scriptum erat, non excedebat spatium secundi versus in sinistram. Inscr. Aegypt. Πτολεμαῖος ὁ γραμματεὺς τῶν ἐν τῷ περὶ Ἐλεφαντίνην δυνάμεων. Γραμματέα ἐπὶ ξένων habes apud Arrian. Exp. Alex. III, 5, 4. Vs. 3. Διότιμον vel Φιλότιμον etc. suppleri potest.

2626.

Ex ruinis *Citii*, in suburbio ad oram maritimam, quod vulgo La Marina di Larnaka vocatur, penes Constantinum Zegno. Ed. Vidua l. c. tab. 31. 2. cf. p. 36. Litterarum formam dedi ex schedis Angelati a Comite Sackio acceptis.

ΗΠΟΛΙΣ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ

Ἡ πόλις Ἀντίπατρον Χρυσίππου τὸν γυμνασίαρχον.

2627.

In pago *Chytria*, qui triplex est, Ano Chytria, Kato Chytria et Palaechytria, manifesto in loco *Chytrorum*, veteris urbis, in planitie ad montem Olympum (Santa Croce, Oros Stauros), in coemeterio prope Graecum sacellum semirutum, iuxta viam, quae Famagustam ducit. Ed. Richter. Itin. p. 568. n. 25. (cf. p. 322. et notas Morgensternii p. 630. et Franckii commentarios p. 202 sq. coll. p. 515.) Vidua l. c. tab. 30. 1. (cf. p. 35.)

ΙΑΣΟΝΑ..ΑΙ..ΤΟΚΡΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΟΙΠΑΛΑΙΣΤΙΙΤΑΙΤΙΜΗΣΧΑΡ...ΓΡ....

Vs. 1. Vid. ΙΑΣΟΝΑ et nihil praeterea; quod dedi, habet Richt. qui vs. 2. integrum dedit (Vid. valde lacunosum). Vs. 3. Richt. ΠΑΛΑΙ.ΠΙΤΑΙ, Vid. ΠΑΛΑΙΣΤ..ΤΑΙ, quae composui, Richteri litterâ Π in ΤΙ dissolutâ, quod Τ habet Vid. In fine Vid. ΚΑΙ....., Richt. ΧΑΡ...ΓΡ....

Ἰάσονα Ἀ[ρισ]τοκρέοντος, τὸν φιλόπατριν καὶ γυμνασίαρχον, οἱ παλαιστ[ρ]ῖται τιμῆς χάρ[ιν ἔ]γρ[αψαν?

Post Ἰάσονα noli inserere τόν, sed vacuum statue, ut n. 2625. Παλαιστρῖται sunt qui in palaestra exercentur.

2628.

Ex *Paphi novae* reliquiis (Baffae); ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 182. n. 54.

ΠΑΦΙΩΝΗΡΥΔΗΝ

Ἡ πόλις] Παφίων Ἡρ[ώ]δην etc.

Sic recte Hamm. supplet; cf. n. 2620. Refertur ad Herodem Iudaeum, aut Magnum aut Magni filium Antipam aut alium ex ea familia, quae Graecis addictissima fuit.

2629.

Kuklae s. Kukliae, ad aram in ecclesia D. Epiphanii semiruta, ex ruderibus *Paphi veteris*; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 181. n. 51. Ali Bey El Abbassi, Hispanus, etiam Castillo's dictus, vero nomine Badia y Leblich, in narratione de itinere per Africam et Asiam a. 1803-1807. facto, Anglice et Parisiis etiam Gallice edita, ed. Angl. T. I. p. 300. tab. 35. in aere (cf. censuram Hammeri in Annal. litt. Vindob. 1816. n. 7. p. 100 sqq. imprimis p. 107.), Turner. Itin. T. II. p. 566. Vidua l. c. tab. 33. 2. (cf. p. 36.) ex schedis alienis, et ex Vidua Letronn. Journ. des Sav. 1827. p. 173 sqq.

ΜΑΡΚΙΑΙΦΙΛΙΠΠΟΥΘΥΓΑΤΡΙΑΝΕΨΙΑΙ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙ
ΠΑΥΛΟΥΦΑΒΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥΣΕΒΑΣΤΗΣ
ΠΑΦΟΥΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Formas litterarum ex aere Hispani dedi, nisi quod aliquot apud illum litterae corruptae sunt: versuum mensuram ex eodem aere; nec multum differunt ceteri. Fundus lectionis est textus Viduae; potissimas annoto varias lectiones, non vitia omnia. Vs. 1. **M** omittit Hamm. dimidiatum fere praebet Hisp. Turner **NIKIAI**. Iota subscr. vocis Μαρκίᾳ omittit Hamm. Tum Vid. omittit **PI**; Hamm. **ΘΥ ΓΑ.PI**, Hisp. **ΘΥΙΑΙ**ιι. In fine Vid. addit iteratum **AI** (Letr. δὲ, quod alias addi solet, sed hic non fuisse videtur): id omisi cum Hisp. Turn. Hammer habet tantum **ANEΨI** - - Vs. 3. extr. **Σ** omittit solus Hamm. habent ceteri omnes, licet id deesse in lapide Hamm. in nota dixerit. Postularat hanc litteram iam Viscontus ap. Hamm. Marcia enim non potuit Augusta dici. Vs. 4. pro primo **H** solus Hamm. lacunam habet.

Μαρκίᾳ Φιλίππου θυγατρί, ἀνεψιᾷ Καίσαρος θεοῦ Σεβαστοῦ, γυναικὶ Παύλου Φαβίου Μαξίμου, Σεβαστῆς Πάφου ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

Paphus cognomento *Augustae* ornata est a. u. c. 739. (Dio Cass. LIV, 23.), Maximus Cos. fuit a. 743. inter hos annos Maximum Proconsulem Cypri fuisse, quae inde ab a. u. c. 732. (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 84. coll. Strab. XVII. extr.) provincia fuit Proconsularis Praetoria, non male coniicit Letr. ac tum collocatam Marciae esse statuam; neque obesse notat, quod Augustus Deus vocetur, quo titulo etiam vivum ornarint Aegyptii et Asiani. Philippus pater Marciae, postquam ex alio coniugio hanc genuit, uxorem duxit Attiam Cn. Octavii viduam, matrem Octaviani, qui posthac dictus est, Augusti. Hac igitur ratione Marcia Augusti consobrina non est; quare Letr. coniicit, priorem Philippi uxorem, matrem Marciae, fuisse Attiae, matris Augusti, sororem. Nempe Marciae mater matertera Augusti fuit (Ovid. Fast. VI, 809. ex Ponto I, 2, 141.). Ita non opus esse duobus, quos Massonus statuerat, L. Marciis Philippis, quorum alter vitricus Augusti, alter maritus materterae Augusti fuerit.

2630.

Ammochosti prope Salaminem (Famagustae), sub altiore cardine forium earundem ubi n. 2619., ad dextram; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 1. p. 42. n. 1. Vidua l. c. tab. 30. 3. (cf. p. 35.) et hinc Letronnius l. c. p. 170. a quo tamen nobis discedendum fuit.

- - - - - -
ΔΙΑΒΙΟΥΑΥΤΟΥ
ΔΙΔΥΜΩΝΥΙΩΝΔ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΓΕΡΜΑΝΙΚΟ[Υ]
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝΤΩ
- - - - - -

Vs. 1. Poc. **KIOY**; vs. 2. Poc. **N** pro **M**, Vid. **IΩN** p. **YIΩN**. Vs. 3. Poc. **ΓIPME...ΘYKAIΓ.YA**. Vs. 4. extr. Vid. **XONIΩ**, Poc. **XΩNT**. Ultimi versus vestigia superesse docet Vid. et in eo numeri notam conspici.

- - - - - - - -
- - - - - ἀρχιερέως]
διὰ βίου, αὐτοῦ [τε καὶ τῶν
διδύμων υἱῶν Δ[ρούσου,
Τιβερίου καὶ Γερμανικοῦ,
γυμνασιάρχων τῶ[ν - -
- - - - - - -

Titulus pertinet ad *Drusum* Tiberii Imp. filium, Pontificem (cf. Eckhel. D. N. T. VI. p. 204.), et geminos eius filios, *Tiberium* et *Germanicum Gemellos*. Huius alterius nomen hucusque non cognitum ex hoc primum titulo eruo; sed id casu divinaverat Harduinus in Plin. T. I. p. 729. Obiit is quadrimus a. u. c. 776. Reliqua intelligi nequeunt; nec video quo pertineat illud γυμνασιάρχων τῶ[ν; neque audeo γυμνασιαρχούντων scribere. Fortasse fuit tale quiddam: ὑπὲρ σωτηρίας - - Δρούσου etc. διὰ γυμνασιάρχων τῶν ἐν τῷ .. ἔτει, τοῦ δεῖνος καὶ τοῦ δεῖνος. Drusum Tiberii f. etiam nummis honorarunt Cyprii (vide Eckhel. D. N. T. III. p. 85.).

2631.

In oppido Larnaka, ex parietinis *Citii*, in marmore candido; ex schedis alienis ed. Vidua l. c. tab. 31. 1. (cf. p. 35 sq.) Habeo etiam ex schedis Angelati, ex quibus formam litterarum dedi.

ΗΠΟΛΙΣ
ΚΟΙΝΤΟΝΙΟΥΛΙΟΝΚΟΡΔΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΑΓΝΕΙΑΣ

Ἡ πόλις Κόϊντον Ἰούλιον Κόρδον ἀνθύπατον, ἁγνείας sc. ἕνεκεν, nisi hoc potius additum fuit ut n. 2635. Cordus hic Proconsul Cypri fuit ante annum Claudii Imp. duodecimum; vide n. 2632.

2632.

Ex parietinis *Curii*; ed. Vidua l. c. tab. 32. 1. (cf. p. 36.) ex schedis alienis, tractavit Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 171.

ΚΛΑΥΔΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΙΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΙ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣΚΟΥΡΙΕΩΝΗΠΟΛΙΣ
ΑΠΟΤΩΝΠΡΟΚΕΚΗΙΜΕΝΩΙΠΟΙΟΥΛΙΟΥ
ΚΟΡΔΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥΛΟΥΚΙΟΣΑΝΝΙΟΣΒΑΣΙΛΗΟΥ
[Υ]ΠΑΤΟΣΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ L ΙΒ

Κλαυδίῳ Καίσαρι Σεβαστῷ,
Γερμανικῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ,
δημαρχικῆς ἐξουσίας Αὐτοκράτορι,
πατρὶ πατρίδος, Κουριέων ἡ πόλις.
ἀπὸ τῶν προκεκ[ρ]ιμένω[ν ὑ]πὸ Ἰουλίου
Κόρδου ἀνθυπάτου Λούκιος Ἄννιος Βάσ[σος ἀνθ]ύ-
πατος καθιέρωσεν |ιβ.

Titulus pertinet ad a. Chr. 52. a. u. c. 805. Qui consecravit, vs. 6 sq. scriptus est, L. Annius. Proconsulem eum Cypri fuisse, Cordi successorem, vidit Letr. qui eum cognomine Βασίλειος vocatum censebat, vel patris nomen Βασιλήου s. Βασιλείου vs. 6. extr. latere putabat. Sed recte censor in Annal. litt. Heidelb. 1828. p. 403. vidit litteras ΛΗΟΥ in ΑΝΘΥ mutandas esse, sublato illo vs. 7. [Υ]: idem ΒΑΣΙ putat decurtatum cognomen esse. Mihi incredibile est Proconsulis cognomen esse decurtatum. Alienas schedas edidit Vidua, in quibus paulo plus licet quam in Viduanis ipsis exactissime transcriptis. Utut vitium natum censebis, pro ΒΑΣΙ est ΒΑΣΣΟΣ scribendum: *L. Annius Bassus* est Cos. a. Chr. 70. hic a. 52. Proconsul Cypri fuit praetorius.

2633.

Ex *Citii* parietinis in lapide nigro ap. D. de Vezin; ed. Sestinus l. c. ad n. 2614.

ΗΒΟΥΛΗ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΥΛΑΟΝΙΟΥΣΤΟΝΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΗΣΝΗΣΟΥ

Ἡ βουλὴ Τιβέριον Κλαύδιον Ὕλ[λ]ον? Ἰοῦστον, τὸν ἀρχιερέα τῆς νήσου. Cf. ad n. 2619.

2634.

Ammochosti prope Salaminem; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 1. p. 42. n. 3. et maxima ex parte Turner. Itin. T. II. p. 537.

ΝΕΡΟΥΑΝΤΡΑΙΑΝΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
. . ΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΥΙΟΝΘΕΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΗΠΟΛΙΣ ΙΓ

Vs. 1. Poc. ΤΡΛΙ etc. Turn. ΤΡΑΙ.
Αὐτοκράτορα] Νερούαν Τραϊανὸν Καίσαρα
Σεβαστόν, ἄριστο]ν, Γερμανικόν, υἱὸν θεοῦ
Νερούα] Σεβαστοῦ, ἡ πόλις |γ.

Titulus circa a. Chr. 100. scriptus. Vs. 2. initio si omittas vocem ἄριστον, versus haud explebitur.

2635.

Kuklae s. Kukliae, ex parietinis *Paphi veteris*; ed. Hispanus l. c. ad n. 2629. in aere.

ΘΕ)Α)ΤΘΝΣΕ FYFΘXTONX FNı'ꞌX FΩΣ
ΙΝΕı ꞌATNEONF N XA
E ΓΝΛ ΕΝ Ε∖Ε∖ ∖ΙΣ

Nihil intelligo vs. 1. 2. etsi initio aliquis ΣΕΒΑΣΤΟΝ legerit. Vs. 3. haud dubie fuit ἁ]γν[είας ἕν]ε[κ]εν [ἡ πό]λις; cf. n. 2631.

2636.

Citii (Larnaka); ex schedis alienis Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 7. p. 41.

ΗΠΟΛΙΣ
ΓΑΙΟΝ:ΤΕΤΤΙΟΝ.ΡΑΙΚΙΛΙΑΝΟΝ
ΥΙΟΝΓΑΙΟΥΤΕΤΤΙΟΥ
ΡΑΙΚΙΛΙΑΝΟΥ

Ἡ πόλις Γάϊον Τέττιον [Κ]αικιλιανόν, υἱὸν Γαΐου Τεττίου [Κ]αικιλιανοῦ.

2637.

Ex parietinis *Paphi veteris*, Kukliae ad ostium meridionale ecclesiae Graecae, in pariete, litteris rudibus; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 183. n. 56. Vidua Inscr. ant. tab. 33, 1. (cf. p. 36.) ex schedis alienis, Turner Itin. T. II. p. 565. Tractavit Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 174 sq. Aliqua correxit Car. Fr. Hermannus in censura Letronnianae commentationis Annal. litt. Heidelb. 1828. p. 404. Nos prope omnia ex apographis correcta damus.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΙΠΑΦΙΑΙ
.ΑΙΟΝΟΥΜΜΙΔΙΟΝΤΗΡΗΤΙΝΑΚΟΥΑΔΡΑΤΟΝ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΤΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑΥΧΙΑΝΟΝΓΑΙΟΥ
ΤΗΡΗΤΙΝΑ
ΟΥΜΜΙΔΙΟΥΠΑΝΤΑΥΧΟΥΥΙΟΝ
ΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩϹΚΑΙΓΥΜΝΑϹΙΑΡ
ΧΗϹΑΝΤΟϹΚΛΑΥΔΙΑΑΠΦΑΡΙΟΝ
ΤΕΥΚΡΟΥΘΥΓΑΤΗΡΗΑΡΧΙΕΡΕΙΑΤΩΝ
ΚΑΤΑΚΥΠΡΟΝΔΗΜΗΤΡΟϹΙΤΡΩΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΗϹΥΙΩΝΟΝΕΥΝΟΙΑϹ
ΧΑΡΙΝΕΗ

Fundus lectionis est Vid. ex quo etiam formam tituli dedi. Hamm. Σ pro C. Turneri exemplum valde lacunosum est. Vs. 1. Vid. ΔΙΤΗΗΠΑΦΙΑ, Hamm. ΔΕΥΦ. ΜΙΠΑΦΙΑΙ, Turn. ΔΙΤΗΙΙΙΑCΙΑΜ. Iota igitur voci Παφίᾳ addidi, item voci Ἀφροδίτῃ, etsi posthac I subscr. deest. Articulo τῇ interponendo nec spatium favet nec similis titulus n. 2620. Vs. 2. init. Vid. ΔΙΟΝ; ΑΙΟΝ Hamm. Turn. Tum Vid. ΟΥΜΑΙ ΔΙΟΝ, Hamm. ΟΥΜΙΔΙΟΝ, Turn. ΟΥ..ΜΙΑΙΟΝ. Compositis Vid. et Turn. fit ΟΥΜΜΙΔΙΟΝ. Vs. 4. Vid. ΠΑΝΤΑ.ᐞΙΑΝΟΝ, Turn. ΠΑΝΤΑΥ....ΙΑΝΟΝ, Hamm. quod dedi. Vocem Τηρητίνᾳ vs. 5. solus Hamm. post Πανταύχου υἱὸν habet. Vs. 6. solus Hamm. ΟΥΜΙΔ etc. Ibid. Hamm. ΧΟΥ, Vid. Turn. ΧΟΙ. Vs. 7. Vid. ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝ, Hamm. ΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕΟΣ, Turn. ΤΟΥ et lacunam: dedi Hamm. sed Ω ex Vid. Tum Vid. ΓΥΜΗΛΕΙΑΡ, Hamm. quod dedi, Turn. lacunam. Vs. 8. Hamm. ΑΠΦΑΡΙΑ, Turn. ΑΙΙΦΑΠΟΝ. Vs. 9. Hamm. ΘΥΓΑΤΕΡΙΑΡΧΙΕΡΕΙΑ; Vid. ΘΥΓΑΤΗΡΗ ΑΡΧΙΕΡΕΑ; Turn. ΘΥΓΑΤΗΡΗΑΡΧΙ.....Α. Vs. 10. extr. Vid. ΙΤΕΩΝ, Hamm...ΡΟΝ, Turn. lacunam et ΩΝ. Hinc componitur ΙΤΡΩΝ, hoc est ἱ[ε]ρῶν, quod voluit Car. Fr. Hermannus. Vs. 11. Vid. ΤΩΝ, Hamm. Turn. ΤΟΝ: Turn. deficit post ΕΑΥΤΗ. Vid. ΗΩ ΝΟΝ, Hamm. ΥΙΟΝΕΝ, quae composui. Vs. 12. ΕΗ non habet Hamm. nisi quod in fine repetiti minusculis textus habet ΙΒΙ.

Ἀφροδίτῃ Παφίᾳ [Γ]άϊον Οὐμμίδιον, Τηρητίνᾳ, Κουαδρᾶτον, τὸν ἀρχιερέα, τὸν καὶ Πανταυχιανόν, Γαΐου, Τηρητίνᾳ, Οὐμμιδίου Πανταύχου υἱόν, τοῦ ἀρχιερέως καὶ γυμνασιαρχήσαντος, Κλαυδία Ἀπφάριον Τεύκρου θυγάτηρ, ἡ ἀρχιέρεια τῶν κατὰ Κύπρον Δήμητρος ἱ[ε]ρῶν, τὸν ἑαυτῆς υἱωνὸν εὐνοίας χάριν.

Illud in fine ΕΗ aut de nihilo est, aut fuit Ψ. Β. (ψηφίσματι βουλῆς), cui favet Hammeri ΙΒΙ, aut ornamentum; nolim certe scribi [ἦ]: ac quominus addatur τῆς εἰς ἑαυτήν, vel verbum ἔθηκεν, ἀνέστησεν etc. impedire forma tituli symmetrica videtur. Ummidii hi Graeci sunt, qui nomen habent ex *T. Ummidio Quadrato* Praeside Syriae sub Claudio, cuius frequens apud Tacitum mentio. Vera scriptura est *Ummidius*; cf. intt. Tac. Ann. XII, 45. De ἀρχιερεῖ cf. n. 2620. et ad n. 2619.

2638.

Marmor magnis litteris inscriptum, ex Cypro, manifesto *Salamine*, in urbem Aleppo translatum et ibi apud Anglos negotiatores servatum; ed. Chandler. Inscr. Append. p. 92. n. 7. Supplevit Marinus Act. Fratr. arval. P. II. p. 748. et paulo aliter Barthol. Borghesius de diplomm. imperial. in Memoriis Instit. archaeol. Rom. Fasc. I. p. 49. (Rom. 1832.)

ΚΥΡΕΙΝΑ·ΦΛΑΚΚΟΝ
ΚΑΙΑΝΤΙCΤΡΑΤΗΓΟΝ·ΑΥΤΟΚ
ΙΑΝΟΥCΕΒΑCΤΟΥ·ΕΠΑΡΧΕΙΑC·ΛΟΥ
\CΤΗC·ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΟΔΩΝΑΥΡΗΛΙΑC·ΚΛ
ΧΟΝ·ΤΑΜΙΑΝΡΩΜΑΙΩΝΧΙΛΙΑΡΧΟΝ
Δ̄·ΑΝΔΡΩΝ·ΟΔΩΝΕΠΙΜΕΛΗΤΗ
\ΛΑΜΙΝΙΩΝ·ΤΙΜΗCΧΑΡΙΝ·▷

Supplementa a Marino rectissime reddita appono prope omnia in dextra; in sinistra enim lapis non multum videtur laesus esse.

\- - - - - - - - - -

Κυρείνᾳ, Φλάκκον - - - - - - [πρεσβευτὴν
καὶ ἀντιστράτηγον Αὐτοκ[ράτορος Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας Λου[σιτανίας, ἡγεμόνα λεγ. γ̄ Σεβ]αστῆς, ἐπιμελητὴν ὁδῶν Αὐρηλίας κα[ὶ Τριουμφάλης, στρατηγόν, δήμαρ]χον, ταμίαν Ῥωμαίων, χιλίαρχον [λεγ. - - ἀρχὴν ἄρξαντα
δ̄ ἀνδρῶν ὁδῶν ἐπιμελητή[ν - - - - ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
Σα]λ[α]μινίων τιμῆς χάριν.

Vs. 3. pro ἡγεμόνα potest etiam πρεσβευτὴν scribi. Dictionem ἀρχὴν ἄρξαντα δ̄ ἀνδρῶν bene illustravit Marinus: huic coniungendum videtur ὁδῶν ἐπιμελητήν, ita ut universa dictio *Quattuorvirum vialem* designet. Borghesius initio scribit Γάϊον Καλπούρνιον, et post Φλάκκον addit ὕπατον, οἰωνιστήν et tum πρεσβευτὴν etc. intelligitque *Calpurnium Flaccum*, ad quem Hadrianus rescripsit (Dig. XXXVII, 9, 8.), eundemque putat esse Consulem *C. Calpurnium Flaccum* ap. Murat. T. I. p. CDXXXIX. 1.

2639.

Ex parietinis *Salaminis* prope Famagustam, in marmore candido admodum crasso, utrinque laeso magis quam fracto; Sackius Comes ex Cypro abstulit; nunc est in Museo regio Berolinensi. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 29. 1. (cf. p. 34.) cuius exemplum pauculas litteras vitiatas exhibens correxit et supplevit Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 169. Nos damus ex lapide.

ΚΑΤΑCΑΛΑΜΙΝΑ
ΓΕΡΟΥCΙΑ
ƆΝCΩCΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΗCΑΝ
ΡΟΝΟΗΤΕΥCΑΝΤΑΔΕΚΑΠΡΩΤΕΥC
ΑΙΕΤΕΡΑCΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑCΤΗΠΑΤ
ΕΚΤΕΛΕCΑΝΤΑ ❦

Ἡ] κατὰ Σαλαμῖνα
γερουσία
- - - ον Σώσου ἀγορανομήσαν[τα,
π]ρονοητεύσαντα, δεκαπρωτεύσ[αντα
κ]αὶ ἑτέρας λειτουργίας τῇ πατ[ρίδι
ἐκτελέσαντα.

Προνοητὴς est nomen officii, ut in Syriaco titulo, qui suo edetur loco. Vidit iam Letr. Cyprus a rebus Syriacis non aliena est; ex Syria advecta Cypriae etiam Veneris religio et alia multa.

2640.

Kuklae, in solo *Paphi veteris*, in pariete ecclesiae Graecae; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 182. n. 53.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣΚΑΙΔΙΟΣΠΟΛΥΕ - - - ΗΡΑΣ

Ἀφροδίτης καὶ Διὸς Πολ[ι]έ[ως καὶ] Ἥρας.

2641.

In oppido Larnaka prope *Citium*, in domo proxeni Britannici, basis marmorea prope cubica duos pedes alta; ed. Sestinus l. c. ad n. 2614. p. 142. Ios. de Hammer l. c. p. 176. n. 41. nunc est Top-hanae prope Constantinopolin, ut comperi ex schedis a Panofka nostro missis, quas scripsit De Varennes; sed in his lapis dicitur ex insula Proconneso allatus esse.

ΚΑΥΣΣΕ:::::::
ΔΙΙΚΕΡΑΥΝΙΩΙ:::::::::
ΑΦΡΟΔΙΤΗΙΠΟΛΕΙ
ΔΗΜΩΙΟΜΟΝΟΙΑΙ
ΑΥΙΑΝΙΑΚΑΙΑΥΙΑΝΙΟΣ
ΤΑΣΣΤΟΑΣΚΑΙΤΑ
ΕΝΑΥΤΑΙΣΠΑΝΤΑ
ΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥ

Fundus lectionis est textus Sest. ex quo simul formam tituli dedi. Vs. 1. deest ap. Hamm.; Sest. ΚΑΥΣΣΕ....... legit, Var. ΚΑΙΣ; retinui prius, quamquam potest ibi Καίσαρι scriptum fuisse. Vs. 2. extr. Sest. ΟΙ, Var. Ω, Hamm. ΩΙ; Hamm. non signat lacunam. Vs. 3. Hamm. ΤΗ pro ΤΗΙ. Vs. 4. Hamm. ΔΗΜΩ, Sest. ΔΗΜΟΙ, Var. ΔΗΜΩΙ. Vs. 5. Hamm. ΑΥΑΝΙΑΚΑΙΑΥΑΝΙΑΝΟΣ; Sest. Var. quod dedi.

- - - -
Διῒ Κεραυνίῳ - - -
Ἀφροδίτῃ, πόλει,
δήμῳ, ὁμονοίᾳ,
Αὐιανία καὶ Αὐιάνιος
τὰς στοὰς καὶ τὰ
ἐν αὐταῖς πάντα
ἐκ τοῦ ἰδίου.

Retinui nomina vs. 5. ut scripta sunt; etsi coniici potest Αὐρ. Ἀνία καὶ Αὐρ. Ἄνιος p. Ἀννία et Ἄννιος, qui possint denominati esse ex Annio Basso Cypri olim Proconsule (n. 2632.).

2642.

In *eodem* loco, in muro domus dirutae; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 181. n. 51.

ΤΗΑΓΑΘΗΤΥΧΗ

Τῇ ἀγαθῇ τύχῃ.

2643.

In loco veteris Limasol, olim *Amathuntis*, in muro ante ianuam Hassani, Turcae rustici; ed. idem l. c. p. 178.

ΑΠΟΤΟΥΗΡΑΙΟΥΕΩΣΤΟΥ
ΛΙΘΟΣΤΡΑΤΟΥΤΑΔΕΝΔΡΑ
ΑΙΣΙΜΟΣΕΦΥΤΕΥΣΕΚΑΙΑΝ
ΕΘΗΚΕΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣΚΑΙ
ΤΟΝΝΑΟΝΟΣΑΝΔΕΤΙΤΟΥΤΩΝ
ΕΞΑΛΕΙΨΗ- - - - - - - - -
ΟΙΘΕΟΙΜΗΓΕΝΟΙΝΤΟΕΡΚΟΣ

Ἀπὸ τοῦ Ἡραίου ἕως τοῦ λιθοστρ[ώ]του τὰ δένδρα Αἴσιμος ἐφύτευσε καὶ ἀνέθηκεν τοῖς θεοῖς καὶ τὸν ναόν. ὃς ἂν δέ τι τούτων ἐξαλείψῃ - - - - - - - - - οἱ θεοὶ μὴ γένοιντο ἕρκος.

2644.

Prope *Amathuntem* ad viam in monte sive rupe; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 179. n. 48. Hispanus l. c. ad n. 2629. in aere, Vidua Inscr. ant. tab. 31. 3. (cf. p. 36.) ex schedis alienis; ex Vidua Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 171.

ΛΟΥΚΙΟΣΟΥΙΤΕΛ
ΛΙΟΣΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
ΤΗΝΑΝΑΒΑΣΙΝΤΑΥ
ΤΗΝΣΥΝΤΗΑΨΙΔΙ
ΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝ

Hamm. et Vid. per tres versus digesserunt, non tamen prorsus eosdem: ego dedi exemplum Hispani, sed lectione ex ceteris restituta, quod apud Hispanum prorsus perversa est. Vs. 3 sq. Hamm. ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝΑΝΑΒΑΣΙΝ, Vid. ΤΗΝΑΝΑΒΑΣΙΝΤΑΥΤΗΝ, quod etiam Hisp. habet, sed litteris aliquot leviter

corruptis. Vs. 5. Vid. ΤΩΝΙΔΙΩΝ, Hisp. ΤΟΥΙΝΟΥ; pro N ex Vid. ΔΙ recepi. Hamm. omisit verba *ἐκ τοῦ ἰδίου*.

Λούκιος Οὐιτέλλιος Καλλίνικος τὴν ἀνάβασιν ταύτην σὺν τῇ ἀψῖδι ἐκ τοῦ ἰδίου κατεσκεύασεν.

Graecus hic Callinicus ex L. Vitellio, Imperatoris patre, Orientis rebus praefecto (Tac. Annal. VI, 32.), nomen duxit; cf. ad n. 2637.

2645.

Ex *Citii* parietinis ad Larnakam, in tabula marmorea; ed. Richter Itin. p. 569. n. 27. et commentatus est Franckius in Inscr. Richter. p. 205.

. . . ΕΠΙΣΚΕΥ . . .	- - *ἐπισκευ[άσαντες?* - - -
. . . ΙΣΙΔΩΡΟΣΜΑ . . .	- - *Ἰσίδωρος Μά[ρκου* - - -
. . . ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ . . .	- - *Σεκούνδου* - - - - -
. . . ΥΙΟΣΜΑΡΚΟΣ . . .	- - *υἱός, Μάρκος* - - - -
. . . ΑΝΕΘΗΚΑΝΕ . . .	- - *ἀνέθηκαν ἐ[κ τῶν ἰδίων?* -
. . . ΚΕΛΣΟΝΦΑΒΑ . . .	- - *Κέλσον, Φαβ[ί]α?* - - -
ΑΝ . . .	*ἀν* - - - -

2646.

Lapethi; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 1. p. 42. n. 2.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΥΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀπολλώνι[ο]ς Λέοντος Στρατονικεῦ, χρηστὲ χαῖρε.

Ferri possit etiam *Ἀπόλλωνις*, ut *Δήμητρις* et talia; sed Pocockii apographa adeo incerta sunt, ut O inserere liceat.

2647.

Leucosiae, quae hodie Nicosia, prope Turcicum templum aedibus praefecti proximum, in capulo marmoris cani sine operculo, longitudine metr. II et centimetr. XII, altitudine metr. I et centimetr. VII, inscriptio maiori fronti inscripta, longa centimetra LXVII, alta centimetra XLII, cuius duae priores lineae quasi dedita opera deletae sunt. Vss. 3 sqq. extant in Richteri Itin. p. 566. n. 23. (cf. p. 316. et de forma litterarum p. 626.) Dein vss. 1-2. ex diario Richteri apponuntur p. 645. Multa deinceps de hoc lapide dixit Morgensternius in Itin. Richter. p. 643-679. Franckii afferens restitutionem et interpretationem eamque refutans, et sua deinde addens. Rectius posthac edidit Vidua Inscr. ant. tab. 29. 2. (cf. p. 34.) Cf. Letronn. Journ. des Sav. 1827. p. 169 sq. Nuperrime tractavit Welckerus Syllog. (a. 1828.) p. 41 sqq. et in Appendice „Zu der Sylloge Epigrammatum Graecorum" p. 44 sqq. atque ut alios mittam, post scriptos nostros commentarios Franckius Inscr. Gr. et Lat. Richter. p. 42-86. et in Addendis p. 483-498.

Κ Α Ν Τ Ρ Ο Χ Α Δ Η Ν Β Α Ι Ν Η C Φ Ι Λ Є
ω Π Α Ρ Ο Δ Є Ι Τ Α Β Α Ι Ο Ν Є Π Ι C [Χ Ο Υ]
ΗΒΗCЄΝ . ΑΝΑ . . . . . ΧΟΡΟCΤΟΔЄCωΜΑΚΑΛΥΠΤЄΙ
ΓΑΙΑΛΑΒΟΥCΑΓЄΡΑCΤΟΥΘΟΔЄΔωΚЄΠΑΛΑΙ
ΗΓΑΡΜΟΙΨΥΧΗΜЄΝЄCΑΙΘЄΡΑΚΑΙΔΙΟCΑΥΛΑC
ΟCΤЄΑΔЄΙCΑΙΔΗΝΑΤΡΟΠΟCЄΙΛЄΝΟΜΟC
ΤΟΥΤЄΛΑΧΟΝΜЄΓΑΔωΡΟΝΥΠΑΥΤωΝΟΥΡΑΝΙωΝωΝ
ЄΥΛΑΛΙΟCΓΑΜΙΚΟCΜΟΥΝΟCЄΝΙΦΘΙΜЄΝΟΙC

Vs. 1. 2. maioribus litteris scripti sunt; ceterum hi cum reliquis in eadem exarati area et iisdem lineis circumducti sunt, quod diserte dicit Richt. Fundus lectionis est Viduae textus. Vs. 1. pro ΝΤ Richt. ΝΠ et p. ΒΑΙΝΗC idem .ΔΙΝΗ omissis ceteris. Vs. 2. Richt. ΗCΠΑΡΟΔЄΙΤΑ . . ω . . . Π omissis ceteris. Vs. 3. Richt. nihil nisi ΑΟΡΟCΤΟ ΔЄЄωΓΙΑΚΑ. Vid. in priore ibi lacuna unam vel duas, in secunda quattuor vel quinque litteras intercidisse dicit. Vs. 4. Richt. ΤΑΛΛΑΛΑΒΟΥCΑ ΓΟΡΑC et in fine ΠΑΛΑΙ, ubi Vid. ΠΑΑΑΙ. Vs. 5. Richt. ΜΟΝ . . . ΧΗ. Vs. 7. ultima ΩΝ in uncis habet Vid. extra uncos Richt.

Κἂν τροχάδην βαίνῃς, [φίλε ὦ] παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χου].

Haec separanda a distichis sunt, cola incondita, quae heptametrum constituunt; eiecto tamen *φίλε ὦ* restituitur hexameter (cf. n. 954.). De ultima vocis *παροδῖτα* producta vide Herm. ad Orph. p. 769. Sequitur epigramma elegiacum:

Ἤι[ρ]ησεν [Θ]ανά[του με μ]όρος· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
Γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ', ὃ δέδωκε, πάλ[ιν].
Β]ῆ γάρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς,
Ὀστέα δ' εἰς Ἀΐδην ἄτροπος εἷλε νόμος.
Τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανιώνων
Εὐλάλιος γαμικός, μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις.

Initio dedi *ἤρησεν*, de qua forma vide Lobeck. ad Phrynich. Parerg. p. 717. et reliquum versum facile absolvi. *Ἤιρησεν* habet etiam Franckius in Addendis libri post scriptos meos commentarios editi, sed addit *μακάρων με χορός*: *μόρος* etiam aliis in mentem venerat. Vs. 2. (4.) scripsi *πάλιν*: corporis donum terra, quae dederat, *repetiit*. Mox *μου ψυχὴν* dedit Morg. sed eleganter simul coniecit *ψυχὴ μόλ' ἐς* etc. *Ἡ γάρ μοι ψυχή*, quod Welckerus dedit, non vide-

tur ferri posse. Ego scripsi β]ῆ, quod posthac vidi etiam Franckio placuisse. Tum Fr. Διὸς αὐγὰς ex Homerico Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς et similibus locis. Sed recte hoc Morg. reiecit allatis locis ubi Διὸς αὐλή occurrit, Odyss. δ, 74. Aeschyl. Prom. 122. Eurip. Hippol. 68. nisi in hoc loco Ζανὸς cum seqq. coniungendum. Quodsi αὐλὴ Διὸς usitatum est, non haerendum in Διὸς αὐλαῖς. In fine γαμικὸς videtur esse *nuptiis aptus*; qui iam μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις est, quod ante nuptias obiit, ut in Anthol. Palat. VII, 340. ἀνέρι μούνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχου. Ita Morg. Μέγα δῶρον hoc a diis Eulalio datum, ut anima ad superos rediret, Morg. non male ad *initiatum mysteriis* refert, etsi eius argumenta non omnia probo; tu confer n. 2161. *b.* et not. Mysteria Cerealia in Cypro fuisse coniicias ex n. 2637.

2648.

Amathunte, in ara sepulcrali; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 177. n. 44.

ΔΗΜΗΤΡΙЄ	Δημήτριε
ΦΙΛΟΔΟΡΟΥ	Φιλοδ[ώ]ρου
ΧΡΗϹΤЄΧΑΙΡЄ	χρηστὲ χαῖρε.

2649.

Ibidem, in ara sepulcrali earum, quae ibi sunt, minima et „vetustissima" (immo nisi lectio fallit, recentissima); ed. Ios. de Hammer l. c. p. 178. n. 46.

ΚΑΛΙΝЄ
ΤЄΧΡЄϹ
ΤЄΧЄΡЄ

Dele prius ΤЄ.

Καλ[λ]ῖνε χρ[η]στὲ χ[αῖ]ρε.

Vitia fortasse lapicidae sunt, nisi titulus idem est qui n. 2650.

2650.

„In *Cypro*", ex Gallandi epistola manuscripta; unde mutata versuum mensura dedit Spon. Recherch. d'Antiq. p. 236. (Rei antiq. sel. Qu. p. 498. in Poleni Suppl. utr. Thes. T. IV.)

ΚΑΛΛΙΤΥΧΗ	Καλλιτύχη
ΧΡΗΣΤΗ	χρηστὴ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2651.

„In *Cypro*", ex eadem epistola; ed. idem l. c. p. 235. (in Pol. Thes. p. 498.). Formam litterarum dedi ex Gall. epist.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ	Ὀλυμπιὰς
ΧΡΗΣΤΗ	χρηστὴ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2652.

Amathunte, in ara sepulcrali; ed. Ios. de Hammer l. c. (ad n. 2613.) p. 178. n. 45.

ΠΙΝΔΑΡЄΠΙΝΔΑΡΟΥ	Πίνδαρε Πινδάρου
ΧΡΗϹΤЄΧΑΙΡЄ	χρηστὲ χαῖρε.

PARS TERTIA DECIMA.

INSCRIPTIONES CARIAE.

SECTIO PRIMA.

CNIDUS, HALICARNASSUS.

2653.

Cnidi; ed. Leakius Itin. As. p. 226.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΑΥΡΗΛΙΑΝΕΙΡΗΝΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΜΕΝ
ΝΕΙΚΑΔΑΓΥΝΑΙΚΑΔΕΤΟΥΠΑΝΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΥ.ΜΑΡ.ΑΥΡ.ΕΥΔΟΞΟΥΔΙΣ
ΙΕΡΕΩΣΔΙΑΒΙΟΥΤΟΥΜΕΓΙΣΤΟΥΚΑΙΕΝ
ΦΑΝΕΣΤΑΤΟΥΘΕΟΥΗΛΙΟΥΚΑΙΔΑΜΙ
ΟΥΡΓΟΥ,ΑΡΕΤΑΒΙΟΥΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑ
ΚΕΚΟΣΜΑΙΜΕΝΑΝ,ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΣΑΝ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΚΑΙΕΠΙΦΑΝΩΣ,ΤΑΝΤΕΙ
ΜΑΝΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΤΑΣΚΑΘΑΤΑΠΑΤΡΙΔΙ
ΥΠΕΣΧΕΤΟ
ΘΕΟΙΣ

Vs. 8. **ΑΙ** videtur in **Η** mutandum.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Αὐρηλίαν Εἰρήνην, θυγατέρα μὲν Νεικάδα, γυναῖκα δὲ τοῦ πάντα ἀρίστου Μάρ. Αὐρ. Εὐδόξου δίς, ἱερέως διὰ βίου τοῦ μεγίστου καὶ ἐνφανεστάτου θεοῦ Ἡλίου, καὶ δαμιουργοῦ, ἀρετᾷ βίου καὶ σωφροσύνᾳ κεκοσμ[η]μέναν, πανηγυριαρχήσασαν φιλοτείμως καὶ ἐπιφανῶς, τὰν τειμὰν ἀναστά[σα]ντος ἐκ τῶν ἰδίων τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς, καθ᾽ ἃ τᾷ πατρίδι ὑπέσχετο, θεοῖς.

Dorismus in hoc titulo aliquoties neglectus est. *Eudoxus* est nomen vetus Cnidium, quod celebre reddidit Cnidius ille geometra et astronomus. Δὶς significat Eudoxum hunc Eudoxi filium esse; vide ad n. 2186. Vs. 6. 7. δαμιουργὸς est nomen magistratus Cnidii; id Argis repetitum esse monui T. I. p. 594. quod ab Argivis originem repetant Cnidii. Non nesciebam Cnidios Lacedaemoniorum colonos esse (Herodot. I, 174.); sed communiter in eam regionem expedierunt Lacedaemonii et Argivi (Diod. V, 53.), hi Epidauro opinor potissimum profecti, unde Cnidi colitur Aesculapius (cf. Müller. Dor. T. I. p. 104.); atque etiamsi Lacedaemonii conditorum sibi nomen vindicabant, praevaluisse Argivos Cnidi ut in ceteris eius tractus civitatibus, ipsum docet demiurgorum institutum. Δαμιουργὸν magistratum in alia quoque Dorica huius loci inscriptione legi docet Leakius; tertium exemplum est n. 2654. *Solis* cultus videtur idem esse qui apud Rhodios: illi etiam πανήγυριν, cui praefuit Irene, actam esse probabile est: quacum coniunctum fuisse coniicias γυμνικὸν ἀγῶνα πενταετηρικόν, cuius ut apud Cnidios acti meminit inscriptio a Leakio laudata ea, quam supra dixi.

2654.

Scutum lapideum rotundum, ad scalam bibliothecae publicae Cantabrigiensis, quod Fiot Lee, Dr. ex Aegypto attulisse dicitur. Ed. Dobraeus et explicuit Diar. class. Lond. T. XXX. p. 141. 148. (Ros. Inscr. p. 409. 418.), qui Corcyraeum vel alius Doricae civitatis esse putat. Habeo etiam apographum Mülleri ex lapide factum. Collata damiurgi mentione et subscripto θεοῖς, quae ut hic ita n. 2653. in Cnidio conveniunt titulo, non dubitavi *Cnido* vindicare titulum.

. . . .
ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΟΥΙΕΙ . . . . ΟΥΣ
ΣΤΡΑΤΗ . . . ΑΝΤΑ
ΤΑΝΛΕ . . . . ΑΝΕΞΑ
ΜΗΝΟΝ . . . . ΑΜΙ
ΟΥΡΓΟΥ . . . . . . ΙΦΛΑ
ΚΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝ
ΤΑΧΡΥΣΕΟΙΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΙΣΠΕΝΤΕ
ΘΕΟΙΣ

Multae litterae ut incertae notantur. Vs. 6. litteras **ΛΕ** ex Müllero inserui. Ibid. forma litterae ξ est ex Müll. item forma A. Vs. 9. prima littera Müllero est **Ρ**, Dobraeo in textu **Φ**, in Addendis notarum **Κ** visa: dedi **Κ**. Vs. 10. Dobr. operarum vitio **ΣΤ**ΡΕΦΑ.

[Τὸν δεῖνα] Ἀθηναίου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ Ἱε[ροκλέ]ους, στρατη[γήσ]αντα τὰν [δ]ε[υτέρ]αν ἑξάμηνον [τὰν ἐπὶ δ]αμιουργοῦ . . . . . [ου] Φλά[κ]κου, καὶ στεφανωθέντα χρυσέοις στεφάνοις πέντε, θεοῖς.

Magistratus igitur tum Cnidiis semestres fuerunt certe ex parte, ut Teniis et Delphis. Nempe eponymus annuus fuit, eiusque annus in duo dispertiebatur semestria, quorum singula alios habebant praeter eponymum magistratus. Cf. n. 1699 sqq. et titulos, quos Tenios esse T. II. p. 250. monui, n. 202 sqq. Vs. 5. fortasse *στρατηγ.* fuit; H saltem notatur incertum esse.

2655.

Halicarnassi (Bodrun) in marmore candido eximiae pulchritudinis et probe polito; ex schedis I. G. Werninckii, centurionis nautici Britannici, qui ante aliquot annos Odessae diem supremum obiit, a Comite Strangfordo acceptis nobiscum communicavit Bröndstedius. Aliud exemplum a. 1832. Sympheropoli misit mihi amicus Frid. Dubois, iussu Stempovskii, qui id ex Werninckiano transcripserat.

ΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΜΕΤΑΓΡΑΨΑΙ - - - - - -
ΙΙΙΛΗΣΤΗΣΠΑΡΕΣΤΩΣΗΣΤΟΙΣΑΓΑ - - - -
ΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΤΟΥΣΘΜΙΟΥΤΟΥΣΓΕΓ - - - -
ΑΠΟΤΗΣΚΤΙΣΕΩΣΚΑΤΑΓΕΝΟΣΙΕΡΕΙΣΤΟΥΠΟ - -
ΝΟΣΤΟΥΚΑΤΙΔΡΥΘΕΝΤΟΣΥΠΟΤΩΝΤΗΝΑΠΟΙΚΙ - -
ΤΡΟΙΣΗΝΟΣΑΓΑΓΟΝΤΩΝΠΟΣΕΙΔΩΝΙΚΑΙΑΠΟΛΛΟ - -
ΕΙΣΙΝΔΕΕΝΑΥΤΗΙΙΕΡΕΙΣΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΟΙΔΕ

ΤΕΛΑΜΩΝΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΕΤΗΙΒ		ΑΘΗΝΙΠΠΟΣΑΤΟΥΑΤ	
ΑΝΤΙΔΙΟΣΤΕΛΑΜΩΝΟΣ	ΚΖ	ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΟΥΣ	Ν
ΥΠΕΡΗΣΤΕΛΑΜΩΝΟΣ	Θ	ΠΟΛΕΙΤΗΣΑΝΔΡΟ	
ΑΛΚΥΟΝΕΥΣΤΕΛΑΜΩΝΟΣ	ΙΒ	ΣΘΕΝΟΥΣ	Ε
ΤΕΛΑΜΩ ΑΝΤΙΔΙΟΥ	ΚΒ	ΕΥΑΙΩΝ	
ΥΡΙΕΥΣ ΑΝΤΙΔΙΟΥ	Η		
ΑΝΘΑΣ ΑΛΚΥΟΝΕΩΣ	ΙΘ		
ΝΗΣΙΩΤΗΣ ΥΡΙΕΩΣ	ΚΘ	ΠΟΛΕΙΤΟΥ	ΚΝ
ΙΠΠΑΡΧΟΣ ΑΙΘΑΛΕΩΣ	Ζ	ΠΟΛΕΙΤΗΣ	
- - ΡΝΕΥΣ ΑΝΘΑ	ΙΖ		
- - - ΛΥΚΡΙΤΟΣ ΝΗΣΙΩΤΟΥ	ΚΕ	ΕΥΑΙΩΝΟΣ	ΚΑ$\overset{\text{V}}{\text{Θ}}$
- - - - ΛΕΥΣ ΙΠΠΑΡΧΟΥ	ΙΘ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ	ΚΖ
- - - - ΔΡΩΝ ΦΥΛΕΩΣ	ΚΕ		
- - - - ΗΦΟΣ ΙΕΡΩΝΟΣ	ΙΔ		
- - - - ΙΔΩΝΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΑ	ΚΑ		
- - ΡΟΣΘΕΝΗΣ ΑΝΔΡΩΝΟΣ	ΚΓ		
ΙΠΠΑΡΧΟΣ ΦΥΛΕΩΣ	Δ		
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ	Θ		
ΦΙΛΙΣΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΙΖ		
. ΥΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝΟΣ	ΚΒ		
. ΗΜΟΦΙΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	Ζ		
- - - ΡΑΤΗΣ ΚΡΑΤΙΝΟΥ	ΙC		
- - - ΙΣΠΛΟ Ο Χ	Λ		

Lapis infra integer videtur; col. II. vs. 13–16. in dextra post ea, quae supersunt, lapis attritus est, sed utrum ibi aliquid scriptum fuerit nec ne, non patet. Vs. 2. post *τῆς* lacuna est in Bröndstedii apographo, non in altero: fortasse ibi vitium marmoris est. Vs. 3. Br. ΤΟΥΣΘΜΙΟΥ, Dub. ΤΟΙΣΟΜΙΟΥ. Vs. 5. Dub. ΚΑΘΙΔΡΥ etc. quod non audeo recipere. Vs. 12. 13. Br. ΑΝΤΙΔΙΩΝ, Dub. quod dedi. Vs. 25. Dub. ΔΙΟΣΚΟΡ etc. Vs. 27. Dub. ΙΒ pro ΚΒ, et vs. 29. ΙΖ. Col. II. vs. 11. pro ultimo Ε Dub. C, et vs. 13. ΚΝ, quod etsi ferri non potest, adscivi, quia veri vestigium inesse patet. Manifesta apographi, quod mihi Dubois misit, vitia non attuli.

- - - - *ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, (εἰπόντος* vel *γραμματεύοντος* vel simile) *τοῦ δεῖνος τοῦ Ἀ]ριστοκλέους· μεταγράψαι [ἐκ τῆς ἀρχαίας στή]λης τῆς παρεστώσης τοῖς ἀγά[λμασι τοῖς τ]οῦ Ποσειδῶνος τοῦ [Ἰ]σθμίου τοὺς γεγ[ενημένους] ἀπὸ τῆς κτίσεως κατὰ γένος ἱερεῖς τοῦ Πο[σειδῶ]νος τοῦ κατιδρυθέντος ὑπὸ τῶν τὴν ἀποικί[αν ἐκ] Τροι[ζ]ῆνος ἀγαγόντων Ποσειδῶνι καὶ Ἀπόλλ[ωνι.*

Εἰσὶν δὲ ἐν αὐτῇ ἱερεῖς τοῦ Ποσειδῶνος οἵδε·

1) Τελαμὼν Ποσειδῶνος ἔτη ιβ
2) Ἀντίδιος Τελαμῶνος κζ
3) Ὑπέρης Τελαμῶνος θ
4) Ἀλκυονεὺς Τελαμῶνος ιβ
5) Τελαμώ[ν] Ἀντιδίου κβ
6) Ὑριεὺς Ἀντιδίου η
7) Ἄνθας Ἀλκυονέως ιθ
8) Νησιώτης Ὑριέως κθ
9) Ἵππαρχος Αἰθαλέως ζ
10) Ἀλκυο]νεὺς Ἄνθα ιζ
11) Πο]λύκριτος Νησιώτου κε
12) Φυ]λεὺς Ἱππάρχου ιθ
13) Ἄν]δρων Φυλέως κε
14) - - - ηφος Ἱέρωνος ιδ

15) Ποσε]ιδώνιος Ἀριστέα κα
16) Ἀνδ]ροσθένης Ἄνδρωνος κγ
17) Ἵππαρχος Φυλέως δ
18) Δημήτριος Διοσκουρίδου θ
19) Φίλιστος Δημητρίου ιζ
20) Ε]ὔανδρος Ἄνδρωνος κβ
21) Δ]ημόφιλος Θεοδώρου ζ
22) - - κ]ράτης Κρατίνου ις
23) [Ἀνδροσθένη]ς Π[ο]λ[είτα]? λ?
II, 8 24) Ἀθήνιππος ......
Ἀνδροσ[θ]ένους ν
25) Πολείτης Ἀνδροσθένους ε
26) Εὐαίων Πολείτου κ[η]
27) Πολείτης Εὐαίωνος, καθ᾽
ὑ(οθεσίαν) Ἀπολλωνίδου, κζ

Quae in decreto ipso supplevi, satis aperta sunt; vs. 5. de industria retinui formam *κατιδρ.* ad Ionicum morem. Praescripta decreti ex n. 2656. ampliora supplere poteram; sed nolui hoc facere, quod forma eorum in hoc videtur paulo alia fuisse ac n. 2656. Quod genitivum *εἰπόντος* dedi, potest pluribus defendi exemplis, ut n. 2264. Sed imprimis memorabilis est antiqua illa columna, ex qua sacerdotum nomina transcripta sunt: cuius generis antiquitus extitisse plures concessi iam T. I. p. 63. *a.* notissimusque est catalogus sacerdotum Argivarum, de quo uberius dicere supersedeo: Fourmontianis n. 44 sqq. nemo hinc auctoritatem addet prospero successu. Et Halicarnassius quidem hic catalogus quo tempore transcriptus ex prisca tabula est, obsoleverat ibi iam Dorica dialectus: itaque illud vix uno et altero ante Christianam epocham saeculo factum videtur: prisca vero illa tabula fortasse non multo ante eum scribi coepta erat, qui ultimo loco exaratus est. Qua de re utut iudicabis, non erit quisquam, qui fabulosa nomina initio catalogi collocata tum, quum illi heroes vixisse dicuntur, inscripta esse credat, sed plurimi opinor concedent, primam certe nominum partem omnino fictam a posterioribus sacerdotibus esse. Et primus profecto sacerdos, Telamon Neptuni f. prorsus fabulosus est: hic autem et qui succedunt, cui fere tempori ex mente auctoris tribuendi videantur, iam quaeremus. Et Halicarnassus quidem Troezeniorum Doriensium colonia (Herodot. VII, 99.) vel quod eodem redit Argivorum (Mel. I, 16. adde Vitruv. II, 8, 12.) non potest ante Heraclidarum reditum condita haberi; alioquin enim non Doriensium esset colonia, quos tamen conditores ipse Herodotus Halicarnassius praedicat; immo recte post Codri demum obitum conditam perhibet Strabo XIV. p. 653. ubi de Rhodiis dicit: *Δωριεῖς δ᾽ εἰσίν, ὥσπερ καὶ Ἁλικαρνασσεῖς καὶ Κνίδιοι καὶ Κῷοι. οἱ γὰρ Δωριεῖς οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτὴν οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ᾽ εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ᾽ Ὁμήρου λεγομένων ἐστί· Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Ἁλικαρνασσὸς οὐδ᾽ ἦν πω· Ῥόδος δ᾽ ἦν καὶ Κῶς* etc. In eadem fere sententia videtur Pausanias fuisse II, 30, 8. ubi non Antham Aëtii patrem, Neptuni filium, Pittheo Troezenio, Pelopis filio, aequalem Halicarnassum condidisse dicit, sed Aëtii posteros: *πολλοῖς δὲ ἔτεσιν ὕστερον ἐς ἀποικίαν ἐκ Τροιζῆνος σταλέντες Ἁλικαρνασσὸν ἐν τῇ Καρίᾳ καὶ Μύνδον ἀπῴκισαν οἱ γεγονότες ἀπ᾽ Ἀετίου τοῦ Ἄνθα.* Rem confirmat Callimachus apud Steph. Byz. v. *Ἁλικαρνασσός: αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζῆνος μετῴκισε, λαβὼν τὴν Δυμάνων φυλήν* (Doricam), *ὡς Καλλίμαχος.* Sic de hac re iudicavit iam Müllerus Dor. T. I. p. 104. 107 sqq. Doricae autem huius coloniae ductor, non quidem regius, sed sacerdotalis ex Neptuno oriundus, ut recte iudicavit Müllerus l. c. p. 108. Anthas fuit, cuius meminit Callimachus: unde Halicarnassii *Ἀνθεάδαι* vocati sunt (Steph. Byz. v. *Ἀθῆναι*): sed ille Anthas, qui Dores duxit, non potest Neptuni ille filius haberi, qui potius debet antiquior et fabulosus iudicari gentisque auctor vel unus ex auctoribus pluribus; de qua re posthac dicam. Ne multa, hic Anthas, cuius meminit Callimachus, videtur col. I. vs. 14. teneri: *Ἄνθας Ἁλκυονέως.* Sed quid faciemus superioribus sacerdotibus? Hi quoque Halicarnassi munere functi esse dicuntur: tabula enim eos tantum sacerdotes refert, qui Halicarnassi fuerunt *ἀπὸ τῆς κτίσεως*: et diserte dicuntur sacerdotes *τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ κατιδρυθέντος ὑπὸ τῶν τὴν ἀποικίαν ἐκ Τροιζῆνος ἀγαγόντων* etc. Nempe Dorienses in hac plaga coloni maiorem sibi auctoritatem et ius antiquius vindicare conati sunt fingenda vetustiore horum locorum possessione: ut Rhodii finxerunt Tlepolemi expeditionem, Coi et vicini eam, cuius duces Phidippus et Antiphus Heraclidae fuisse feruntur (vide Müller. l. c. p. 107 sqq.), ut Triopii et Triopiorum sacrorum, quae Doribus Cariae et vicinarum insularum communia fuerunt, constitutio ad Triopam vel Argivum vel Erysichthonis patrem Heliaden referebatur (vide ad Schol. Pind. Pyth. II. p. 315.), ut prior quoque Doriensium in Cretam expeditio, ex Thessalia suscepta, videtur ficta esse (Höck. Cret. T. II. p. 15 sqq.). Quid mirum igitur, si Halicarnassii quoque multo ante reditum Heraclidarum Troezene deductam suam coloniam fingebant? Ac sane Strabo parum secum consentiens Neptuni filium Antham, qui ante Troezenem et Pittheum Pelopidas urbem Troezenem tenuerat, Halicarnassum condidisse perhibet VIII. p. 374. *Τροιζὴν δὲ καὶ Πιτθεὺς οἱ Πέλοπος ὁρμηθέντες ἐκ τῆς Πισάτιδος, ὁ μὲν τὴν πόλιν ὁμώνυμον ἑαυτοῦ κατέλιπεν, ὁ δὲ Πιτθεὺς ἐβασίλευσεν ἐκεῖνον διαδεξάμενος, Ἄνθης δὲ ὁ προκατέχων πλεύσας Ἁλικαρνασσὸν ἔκτισεν· ἐροῦμεν δ᾽ ἐν τοῖς Καρικοῖς καὶ τοῖς Τρωϊκοῖς.* Hic igitur antiquior Anthas est etiam lib. XIV. p. 656. intelligendus, ubi de Halicarnasso: *οἰκισταὶ δ᾽ αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων*: Apollodorus ap. Steph. Byz. v. *Ἁλικαρνασσὸς* antiquiorem an recentiorem Antham urbis conditorem statuerit, non liquet. Ad hanc igitur quasi praeceptam coloniam refer priores sacerdotes, qui vss. 7–13. scripti sunt. Sic tamen exspectes primum sacerdotem Antham Neptuni filium fuisse, non Telamonem Neptuni filium. Sed Strabonem probabile est priorem illam et fabulosam coloniam Anthae tribuisse, quod Anthas posteriorem et veram duxit, atque ita Antham utrumque

confudisse. Halicarnassia tabula priorem coloniam non Anthae Neptuni filio, sed Telamoni fratri aliunde non cognito tribuebat: ab hoc autem ipso, non quod ex Pausania conieceris, ab eius fratre Antha, Aëtii patre, descendere fabulabantur Antham Halcyonei f. Quamquam hic eiusdem gentis fuisse atque Anthas ille fabulosus ipsis Halicarnassiis visus est: quod nominum docet ratio. Nam Anthas Troezenius Neptuni filius, qui ante Pittheum fuit, fratrem habuit Hyperetem: utrumque Neptunus genuit ex Halcyona Atlantis filia (Pausan. II, 30, 7. coll. IX, 22, 5.): hinc Telamonis, utpote illorum fratris, filius alter *Hyperes* est (vs. 10.), patruo cognominis; hinc eiusdem tertius filius *Halcyoneus* vocatur ex avia nominatus; hinc Halcyonei filius rursum vocatur *Anthas* ex avi fratre. Huc deducta re, etsi heroum tam remotorum tempora exquirere ludicrum videtur, tamen id patet, Telamonem Neptuni filium debere Troicis superiorem poni, quod in Pitthei fere Pelopidae aetatem incidit, Antham Halcyonei f. autem non posse Heraclidarum reditu superiorem statui. A Telamone vero ad Antham Halcyonei f. quum anni effluxerint nonaginta, si Antham post Codrum demum sacerdotio functum ex tabulae sententia putes, non poterit Telamon ulla ratione Troicis superior statui. Sin praeter verum ipsi Heraclidarum reditus tempori Anthae sacerdotium assignaverit tabula, prout inter Ilii excidium et reditum Heraclidarum vel sexaginta vel octoginta annorum intervallum sumpseris, Telamonis sacerdotii initium vel triginta vel decem ante Troiae casum annis assignabitur. Igitur si vulgares Eratosthenis calculos sequimur, Halicarnassus a. a. Chr. 1214. vel 1194. a Telamone condita iudicanda est, Anthas vero incidet in a. 1124. vel 1104. sin Parii chronici data sequemur, numerus augendus erit. Tacito quidem referente Halicarnassii a. p. Chr. 26. urbem suam mille et ducentos annos stetisse asseverabant (Annal. IV, 55.): unde tamen nihil accurati definire licet. Iam ut Anthae initium in a. a. Chr. 1104. ponamus, et succedentium sacerdotum annos eos sumamus, quos supra apposui, licet duo numeri incerti sint; quoniam ab Antha usque ad finem tabulae anni 414 computantur, finis ultimi sacerdotis incidet a. a. Chr. 691. Olymp. 22, 2. Colonia ipsa deducta dicitur Apollini et Neptuno, cuius hi sacerdotes sunt: etenim hi potissimi Triopiorum sacrorum dii sunt una cum Cerere et Proserpina; quae sacra domi retinuisse Halicarnassios etiam postquam exclusi a Communi Triopio sunt, non est quod ambigas. De Triopiis diis vide quae dixi ad Schol. Pind. Pyth. II. p. 315. et Müller. Dor. passim; eundem de Halicarnassiis religionibus Neptuni et Apollinis cf. T. I. p. 104. not. et de Apolline cf. n. 2661. De singulis nominibus dico paucissima. Omnes hos sacerdotes esse ex Telamonis Neptuni et Halcyonae f. gente sponte patet: successio autem manifesto non per electionem fit, licet haec etiam in gentiliciis sacerdotiis subinde locum habuerit, sed iure; nec vero iure primogeniturae: nam filii omnes patri alter post alterum succedunt, ita ut frater natu proximus excipiat vetustiorem; dein succedunt patrueles omnes, et sic opinor deinceps secundum gradus, ea quidem ratione, ut qui ex patre natu maiore genitus sit filius praeferatur filiis patruorum, post maiorem natu illum genitorum ex eodem patre. Nempe universis filiis idem in sacerdotium ius fuit; sed quum unus tantum succedere posset, expectandum cuique erat, donec locum faceret is, qui in eodem gradu ante ipsum censebatur. Hoc ex ipsa deinceps sacerdotum serie demonstrabo. Dicat quidem aliquis, defuncto cuique successisse eum, qui in universa gente esset natu maximus: quae successio est *ex senioratu*, quem dicunt: sed series sacerdotum potius ad illam, quam dixi, successionem secundum gradus et in quoque gradu ordinem collateralem deducere videtur. Videamus iam singula. Post *Telamonem* habentur tres eius filii, *Antidius*, *Hyperes*, *Halcyoneus* (hi duo unde nomen traxerint, vide supra): succedunt Antidii, qui fratrum natu maximus fuit, filii duo *Telamon* et *Hyrieus*. Vides illam, quam posui, successionis rationem. Hyrieum nota, ut Telamonem, ex antiquiore eiusdem gentis heroe nomen inditum habere: prior enim et notus Hyrieus, ut Telamon eiusque fratres, ex Neptuno et Halcyona Atlantis filia natus est, atque insuper Hyperenor et Aethusa; cuius Hyriei filii sunt Nycteus, Lycus, Orion Antidii patrueles (cf. Apollod. III, 10, 1. et ibi Heyn.). Sane hos Antidio aequales esse incommodum est; sed Hyriei vetustioris proles ad Boeoticas fabulas pertinet, quae mirum foret si prorsus concinerent cum Halicarnassiis. Septimus demum sacerdos est *Anthas* Halcyonei f. et hic historiae fide niti videtur; priores fabulosi et ficticii sunt. Hic eodem, quem dixi, successionis ordine excipit Hyrieum patruelem, cuius pater natu maior fuit quam Anthae pater. Antham demum excipit Hyriei filius *Nesiotes* uno quam Anthas gradu inferior. Proximus est *Hipparchus* Aethalei f. Aethaleum puta eodem gradu quo Hyrieum et Antham positum esse, sed iure posteriorem Hyrieo, priorem Antha, defunctumque esse antequam Anthas sacerdos factus est. Nomen eius admonet nos Aethusae, de qua paulo ante dixi. Quodsi de Aethalei loco recte iudicavi, eius filio Hipparcho ordine quem statui legitimo succedit *Halcyoneus* Anthae f. Huius nomen vs. 17. mutilatum est: P muta in O. Initio si spatium supplemento non sufficere videtur, tribuam hoc transcribenti, qui ideo vacuum reliquerit post PNEYΣ. Sequitur uno gradu inferior *Polycritus* Nesiotae filius; tum Hipparchi filius eodem quo Polycritus gradu: eius nomen ab initio mutilatum malui explere Φυ]λεύς ex vs. 20. 24. quam Αἴθα]λεύς ex vs. 16. quod comparato utroque versu finitimo duae tantum litterae perisse videntur. *Phyleo* succedit filius *Andron*; huic *Hieronis filius*: igitur Hiero debet eidem ac Phyleus gradui tribui, ita tamen ut posteriore loco quam Phyleus census fuerit. Et memorabile Hieronis nomen; nam Hieronis Syracusarum tyranni inter maiores fuit Telines, qui Triopia sacra ex Telo insula in Siciliam attulisse videtur, qua de re disputavi ad Schol. Pind. l. c. Fortasse igitur Telinis familia cum Triopiorum sacrorum antistitibus aliquatenus coniuncta fuit, fluxitque hinc Hieronis Syracusii nomen, non ut olim putavi ab his sacris nominato Hierone Dinomenis f. sed illato hoc nomine multo prius in Telinis familiam, quod id in sacra Telamoniadarum gente illi familiae

coniuncta usitatum erat. Quae coniectura etsi mihi ipsi paulo infirmior videtur, nolui tamen nominis congruentiam non notare. In reliquis nominibus iam deficit nos certior genealogiae ratio; immo in fine tabulae ne integra quidem nomina sunt, ac col. II, vs. 8. supersunt litterae non explicatae, quae fortasse per errorem scriptae a lapicida fuerunt et postea deletae. Considerato tamen successionis ordine eo, quem supra demonstravi, contexui stemma quantum fieri potuit: cui hoc solum addam, gradu VIII. appositum Dioscuridem esse, gradu IX. X. autem eius filium ac nepotem; sed posse eos singulis quemque gradibus inferiores poni, si eos primo loco in singulis gradibus reponas: deinde similiter gradu XI. me Theodorum et Cratinum apposuisse, et gradu XII. eorum filios; sed priores posse etiam gradu XII. posteriores gradu XIII. apponi, si illos ante Politen, hos ante Androsthenem in his, quos dixi, gradibus posueris: nam etiam sic ordo successionis servabitur. Hoc ut in stemmate significatum esset, in illis gradibus, ubi ea nomina poni aeque bene poterant, suis locis posui asteriscos respondentes iis, quos ipsis nominibus apposui. In priore tamen particula praefero eam distributionem, ex qua tres illi sacerdotes, Dioscurides, Demetrius, Philistus gradibus VIII. IX. X. tribuuntur: nam si alteram sequeris, ex nono gradu nullus sacerdotio functus fuerit, quod in hoc genere successionis parum est verisimile. Ceterum dempto Neptuno gradus sive aetates habes quindecim et annos quattuor et quingentos: ita ut singulae aetates iustissimum numerum expleant annorum $33\frac{3}{5}$.

Gradus					
I.	Neptunus et Halcyona Atlantis f.				
II.	Anthas Troezenius	Hyperes	1) *Telamon* vs. 8.	Hyrieus	Hyperenor · Aethusa
III.	Aëtius Troezenius	2) *Antidius* vs. 9.	3) *Hyperes* vs. 10.	4) *Halcyoneus* vs. 11.	Nycteus · Lycus · Orion
IV.	5) *Telamon* vs. 12.	6) *Hyrieus* vs. 13.	Quarto gradu incerto patre ante Antham census: Aethaleus	7) *Anthas* vs. 14.	
V.		8) *Nesiotes* vs. 15.	9) *Hipparchus* vs. 16.	10) *Halcyoneus* vs. 17.	
VI.		11) *Polycritus* vs. 18.	12) *Phyleus* vs. 19.	Sexto gradu incerto patre post Phyleum censi: Hiero	Aristeas
VII.		13) *Andron* vs. 20.	Phyleus ut videtur	14) . . *ephus* vs. 21.	15) *Posidonius* vs. 22.
VIII.		16) *Androsthenes* vs. 23.	17) *Hipparchus* vs. 24.	Octavo gradu incerto patre, quocunque loco censui: * Dioscurides	
IX.	*	. . . . . .		** 18) *Demetrius* vs. 25.	
X.	**	Andron		*** 19) *Philistus* vs. 26.	
XI.	***	20) *Evander* vs. 27.		Undecimo gradu incerto patre, quocunque loco censui: **** Theodorus	Cratinus
XII.	****	Polites?		***** 21) *Demophilus* vs. 28.	22) - - *crates* vs. 29.
XIII.	*****	23) *Androsthenes*? vs. 30.			
XIV.		24) *Athenippus* II, 8.	25) *Polites* II, 10.		
XV.			26) *Euaeon* II, 12.		
XVI.			27) *Polites* II, 14.		

2655. *b*.

Olim *Halicarnassi*, in parva ara, quae Parisios missa per Cadalvenum est; ed. in Bullet. Inst. archaeol. Rom. a. 1830. p. 226. coll. a. 1832. p. 171. ubi vide nott.

ΔΙΟΣΠΛΟΥΤΗΟΣ

Διὸς Πλουτῆος.
Πλουτεὺς est Ἅιδης (Hesych.).

2656.

Ibidem in marmore ad caeruleum colorem accedente; misit primum Bröndstedius ex eodem fonte ac n. 2655. Hinc minusculis olim edidi in Prooemio catalogi lectionum Universitatis Berolinensis aestivarum a. 1830. unde petitum est et Latina translatione auctum in libro menstruo „Bullettino dell' Instituto di correspond. archeolog. Rom." 1830. p. 218 sqq. Postea aliud apographum misit Dubois ex eodem fonte ac n. 2655.

ΕΩΠΟΙΟΥΧΑΡΜΥΔΟΥΠΟΥΔΙΑΓΟΡΟΥΜΗΝΟCΗΡΑΙΑ.ΙΟΥ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΗΣΜΕΤΑΜΕΝΕΚΛΕΥΣΤΟΥΦΟΡΜΙΩΝΟΣ
ΔΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΤΟΥΗΛΟΝΙΚΟΥΕ.ΟΞΕΟΝ
ΗΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΓΝΩΜΗΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΠΡΙΑΜΟ
ΗΝΙΕΡΗΤΕΙΑΝΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΤΗΣΠΕΡΙΧΙΑΣΓ
ΕΞΕΤΑΓΕΡΕΙΑΝΑΣΤΗΝΕΞΑΣΤΩΝΑΜΦΟΤΕΡΩΝΕΠΙ
ΡΕΙΣΓΕΝΕΑΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΝΚΑΙΠΡΟΣΠΑΤΡΟΣΚΑΙΠΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΣΗΔΕΠΡΙΑΜΕΝΗΙΕΡΑΣΕΤΑΙΕΠΙΞΩΗΣΤΗΣΑΥΤΗ
ΚΑΙΘΥΣΕΙΤΑΙΕΡΑΤΑΔΗΜΟ....ΑΚΑΙΤΑΙΔΙΩΤΙΚΑΚΑΙΛΗΨΕ
ΤΑΙΤΩΝΘΥΟΜΕΝΩΝΔΗΜΟΣΙΑΙΑΣΕΚΑΣΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΚΩ
ΛΗΝΚΑΙΤΑΕΠΙΚΩΛΗΙΝΕΜΟΜΕΝΑΚΑΙΤΕΤΑΡΤΗΜΟΩΙ
ΔΑΣΠΛΑΓΧΝΩΝΚΑΙΤΑΔΕΡΜΑΤΑΤΩΝΔΕΙΑΙΩΤΙ
ΜΩΝΛΗΨΕΤΑΙΚΩΛΗΝΚΑΙΤΑΕΠΙΚΩΛΗΙΝΕΜΟΜΕΝΑ
ΚΑΙΤΕΤΑΡΤΗΜΟΡΙΔΑΣΠΛΑΓΧΝΩΝΤΟΥΣΔΕΤΑΜ
.ΑΣΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΠΡΥΤΑΝΕΣΙΝΕΙΣΤΗΝΘΥΣΙΑΝ
ΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΕΝΤΕΛΕΣΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΑΠΑΡΑΣΚΕΥΑΞΕΙΝΔΕΤΗΝΟΥΣΙΑΝΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΤΑΣΤΩΝΠΡΥΤΑΝΕΩΝΛΑΒΟΥΣΑΣΤΟΕΚΕΙΗΣΠΩΚΕΩΣ
ΔΙΔΟΜΕΝΟΝΤΩΝΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΟΝΤΟΜΜΗΝΑΤΟΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝΤΗΝΔΕΘΥΣΙΑΝΣΥΝΤΕΔΕΙΤΩΜΗΝΟΣΗΡΑ
ΚΛΕΙΟΥΔΩΔΕΚΑΤΗΙΕΣΤΩΔΕΙΝΕΡΕΙΑΙΣΟΜΟΙΡΟΣΒΙ
ΤΑΙΣΓΥΝΑΙΞΙΝΤΩΝΠΡΥΤΑΝΕΩΝΤΩΝΘΥΟΜΕΝΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΙΠΟΙΕΙΣΘΩΔΕΗΙΕΡΕΙΑΚΑΘΕΚΑΣΤΗΝΝΟΥ
ΜΗΝΙΑΝΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝΥΠΕΡΠΟΛΕΩΣΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ
ΔΡΑΧΜΗΝΠΑΡΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΝΟΜΕΜΗΝΙΗΘΥΣΙΑ
.ΥΝΤΕΛΕΙΤΑΙΗΔΗΜΟΤΕΛΗΣΑΓΕΙΡΕΤΩΠΡΟΝΗΣΟΥ
.ΑΣΗΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΕΠΟΙΚΙΑΝΜΗΠΟΡΕΥΟΜΕΝΗΟΔΕΑ
ΓΕΡΜΟΣΕΣΤΩΤΗΣΙΕΡΕΙΑΣΚΑΤΙΣΚΕΥΑΤΑΓΔΕΗΙΕ
ΡΕΙΑΚΑΙΤΟΙΕΡΟΝΟΥΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΤΩ
ΔΕΚΑΙΘΗΣΑΥΡΟΝΤΗΙΚΕΩΙΕΝΡΑΛΑΕΤΩΣΑΝΔΕΟΣ
ΘΥΟΝΤΗΣΕΠΙΜΕΝΤΩΡΤΕΛΕΙΩΙΟΒΟΛΟΥΣΔΥΟΕΠΙ
ΔΕΓΑΛΑΘΕΙΝΩΙΟΒΟΛΟΝΑΝΟΙΓΟΝΤΩΝΔΕΟΙΕΞΕ
ΤΑΣΤΑΙΚΑΤΕΝΙΑΥΤΗΝΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝΚΑΙΔΙΣΟ
ΤΩΝΤΗΝΕΡΕΙΑΙΕΙΣΤΕΤΗΝΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝΚΣΙΝΙ
ΜΑΤΙΣΜΟΝΚΑΙΕΙΣΙΜΑΤΙΣΜΟΝΚΑΙ...Ο

Σ.ΜΑΕΟ....ΑΘΟΙΟ....ΕΡΟ

Vs. 1. ultimum Ι addidi ex Dub. item vs. 3. ultimum Ν. Vs. 4. primum Ω ex eodem (Br. Α); ibid. ultimum Ο omittit Dub. Vs. 5. primum Η ex eodem (Br. Ι). Vs. 6. Φ ex eodem (Br. inconditum ductum habet). Vs. 7. primum Ρ ex eodem (Br. Τ); item vs. 9. ultimum Ε (Br. Η), vs. 12. primum Δ (Br. Λ), et paenultimum Ι (Br. Γ); vs. 13. primum Ω (Br. Ο); vs. 16. ultimum Κ (Br. Ν). Vs. 21. extr. Br. ΒΙ, Dub. ΕΙ. Vs. 26. primum Λ ex Dub. (Br. Δ). Vs. 28. extr. Br. ΤΑΙΛΕΗΙΕ, Dub. ΤΑΓΔΕ..ΗΙΕ. Vs. 29. init. ΑΚ ex Dub. (Br. ΛΗ). Vs. 31. init. Br. ΟΥΝΤΗΣ, Dub. quod dedi; ib. Dub. ΟΒΟΛΟΥΣ, Br. ΟΡΟΔΟΥ. Vs. 35. Br. ΕΙΣΜΑΤΙΣΜΟΝΚΑΙ...Ο, Dub. ΕΙΣ ΙΜΑΤΙΣΜΟΝ ΙΛΙΡ, unde Ι post ΕΙΣ adscivi. Alias exempli, quod Dubois misit, lectiones manifesto corruptas non annoto.

*Ἐπὶ ν]εωποιοῦ Χαρμύ[λ]ου [τ]οῦ Διαγόρου, μηνὸς Ἡρα-
[κλε]ίου, πρυτανείας τῆς μετὰ Μενεκλεῦς τοῦ Φορμίωνος,
[γρ]αμματεύοντος Διοδότου τοῦ Ἡ[δ]ονικοῦ, ἔ[δ]οξε [τῇ
βουλ]ῇ καὶ τῷ δ[ή]μῳ, γνώμη πρυτάνεων. πριαμ[ένη
τ]ὴν ἱερητείαν τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Περ[γα]ίας π[αρ]έξεται[*

*ἱ]έρειαν ἀστὴν ἐξ ἀστῶν ἀμφοτέρων ἐπὶ [τ]ρεῖς γενεὰς γεγενημένην καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός· ἡ δὲ πριαμένη ἱεράσεται ἐπὶ [ζ]ωῆς τῆς αὐτῆ[ς], καὶ θύσει τὰ ἱερὰ τὰ δημο[τελέ]α καὶ τὰ ἰδιωτικά, καὶ λήψεται τῶν θυομένων δημοσίᾳ ἀ[φ᾽] ἑκάστου ἱερείου κωλῆν καὶ τὰ ἐπὶ κωλῇ νεμόμενα καὶ τεταρτημο[ρ]ίδα σπλάγχνων καὶ τὰ δέρματα; τῶν δὲ ἰ[δ]ιωτι[κ]ῶν λήψεται κωλῆν καὶ τὰ ἐπὶ κωλῇ νεμόμενα καὶ τεταρτημορίδα σπλάγχνων. τοὺς δὲ ταμ[ί]ας διδόναι τοῖς πρυτάνεσιν εἰς τὴν θυσίαν τῆς Ἀρτέμιδος ἐντελές, δραχμὰς τριάκοντα. παρασκευά[ζ]ειν δὲ τὴν [θ]υσίαν τὰς γυναῖκας τὰς τῶν πρυτάνεων, λαβούσας τὸ ἐκ [τ]ῆς π[όλ]εως διδόμενον, τῶν πρυτανευόντ[ω]ν τὸμ μῆνα τὸν Ἡράκλειον. τὴν δὲ θυσίαν συντε[λ]είτω μηνὸς Ἡρακλείου δωδεκάτῃ. ἔστω δὲ [ἡ ἱ]έρεια ἰσόμοιρος [κα]ὶ ταῖς γυναιξὶν τῶν πρυτάνεων, τῶν θυομένων δημοσίᾳ. ποιείσθω δὲ ἡ ἱέρεια καθ᾽ ἑκάστην νουμηνίαν ἐπικουρίαν ὑπὲρ πόλεως, λαμβάνουσα δραχμὴν παρὰ τῆς πόλεως. ἐν [ᾧ δ]ὲ μηνὶ ἡ θυσία [σ]υντελεῖται ἡ δημοτελής, ἀγειρέτω πρὸ νήσου [τ]ὰς ἡμέρας τρεῖς, ἐπ᾽ οἰκίαν μὴ πορευομένη· ὁ δὲ ἀγερμὸς ἔστω τῆς ἱερείας. κατ[α]σκευα[σ]ά[τω] δὲ ἡ ἱέρεια καὶ τὸ ἱερὸν οὗ ἂν βούληται. κατασκευασάτω δὲ καὶ θησαυρὸν τῇ [θ]εῷ, ἐν[β]αλ[λ]έτωσαν δὲ ο[ἱ] θύοντ[ε]ς ἐπὶ μὲν τῷ τελεί[ῳ] ὀβολοὺς δύο, ἐπὶ δὲ γαλαθεινῷ ὀβολόν· ἀνοιγόντων δὲ οἱ ἐξετασταὶ κατ᾽ ἐνιαυτ[ὸ]ν τὸν θησαυρόν, καὶ δι[δ]ό[ν]των τ[ῇ ἱ]ερείᾳ εἴς τε τὴν ἐπικουρίαν κ[α]ὶ [χρη]ματισμὸν καὶ εἰς ἱματισμὸν καὶ [εἰς τ]ὸ? - - - -
- - - - - -*

Decreto hoc Halicarnassii sacerdotium Dianae. Pergaeae tum, quum has caerimonias reciperent, locandum seu vendendum proposuerunt: cuius moris mentionem facit Dionysius, ipse Halicarnasso oriundus, Archaeol. II. p. 92. de Romulo dicens: *Ἔπειτα, ὅτι τῶν ἄλλων φαύλως πως καὶ ἀπερισκέπτως ὡς ἐπὶ πολὺ ποιουμένων τὰς αἱρέσεις* (hoc dixit p. *καταστάσεις*) *τῶν ἐπιστησομένων τοῖς ἱεροῖς, καὶ τῶν μὲν ἀργυρίου τὸ τίμιον ἀποκηρύττειν ἀξιούντων, τῶν δὲ κλήρῳ διαιρούντων τοὺς ἱερεῖς, ἐκεῖνος οὔτε ὠνητὰς χρημάτων ἐποίησε τὰς ἱερωσύνας οὔτε κλήρῳ μεριστάς.* Plura de constitutione sacerdotum apud Graecos disputavi l. c. in lemmate. Aetatem tituli definire exactius non licet; sed ex scripturae genere illum coniicio ante Augustum exaratum esse: forma C vs. 1. transcribenti haud dubie debetur. Dialectus fere communis est excepto vs. 2. Μενεκλεῦς, et uno atque altero vocabulo, de quo postea dicam: *δάμῳ* vs. 4. corruptum videtur. De singulis haec moneo. Vs. 2. *πρυτανείας τῆς μετὰ* Μεν. est idem quod *πρυτανείας τῆς* Μενεκλέους *καὶ τῶν συμπρυτανευόντων*. De nominativo *γνώμη* vide ad n. 2264. Tum quod dedi *πριαμένη* est breviloquentius dictum pro *ἥ τις ἂν πρίηται* vel *πριαμένη τις*. Paulo post est *ἡ δὲ πριαμένη*: vel priore loco articulus videtur de industria omissus esse. De forma *ἱερητεία* cf. ad n. 1603. De Minerva Pergaea (cf. Steph. Byz. v. Πέργη) nota omnia: Halicarnassi tum demum, quum hoc decretum fieret, institutas eius caerimonias esse, inde patet, quod sacerdos eius nunc primum constituta est, et ipsi sacerdoti templum condere ubi libuerit permittitur. Mox *δημοτελέα* dedimus, non *δημοτικά*, quod illud fere usitatum in hac re est et habetur vs. 26. *θυσία δημοτελής*; soluta forma potuit ex vetusto usu retenta esse, ut supra Μενεκλεῦς: quamquam potest etiam *δημο[τελῆ]* corrigi, A mutato in H. Formulam *ἱερὰ δημοτελῆ* illustravimus Oec. civ. Athen. T. I. p. 228. et Buttmannus ad Demosth. in Mid. p. 531. Vs. 16. *ἐντελὲς δρ. τρ.* nescio quid esse possit nisi *ἱερεῖον ἐντελὲς (τέλειον) καὶ δρ. τρ.* quamquam exspectes genus victimae designatum esse, ut *βοῦν ἐντελῆ* vel simile. Verba *τῶν πρυτανευόντων τὸμ μ. τ.* Ἡρ. debebant statim post *τῶν πρυτάνεων* poni. Mox *συντελείτω* est *συντ. ἡ ἱέρεια*. Vs. 21. extr. *καί*, quod de coniectura dedi, hanc vim habet: praeter ea, quae sacerdoti ex ante dictis competant, eidem *etiam* ea danda esse, quae mulieribus prytanum tribuantur ex publicis sacrificiis. Ἐπικουρίαν patet *supplicationem* aliquam esse. Mox *συντελεῖται* futurum esse iudico, ut n. 2556. 67. ubi vide not. Vs. 27. *τὰς ἡμέρας τρεῖς* est *dies illos festi*, ex quibus primus videtur XII. Heraclei. Ἐπ᾽ *οἰκίαν μὴ πορ.* est: *non intrans in domos*, ut *ἐπ᾽ οἰκίας βαδίζων* ap. Dem. de cor. p. 271. 13. De *ἀγερμῷ* vide Ruhnk. ad Tim. p. 9. et Lobeck. Aglaoph. p. 314. ne plura cumulem de re nota. Vs. 32. *γαλαθεινῷ* in *γαλαθηνῷ* mutare non audeo. Ἐξετασταὶ Halicarnassi sunt qui Athenis *λογισταὶ* vel potius *εὔθυνοι*: cf. Aristot. Polit. VI, 5, 10. et commentationem nostram de logistis et euthynis in Mus. Rhenan. philol. et histor. T. I. Hi igitur ex thesauro sacerdoti praeter ea, quae supra dicta sunt, danto aliquid aliud in *ἐπικουρίαν* et in alia, credo in *[χρη]ματισμόν*, hoc est *ob oraculum edendum*, et in *ἱματισμόν*, id est *στολισμόν*. Reliqua extundi nequeunt.

2657.

Olim *Halicarnassi* ad portam praefecti Turcici in basi grandi; ed. Turner Itin. T. III. p. 51. Ambrosius Firmin Didot Itin. p. 357. Habeo etiam ex schedis Beauforti a Müllero missis, qui vidit eodem loco, et quasi duos titulos a Pittaco, qui male dicit Athenis repertos esse ad turrim Andronici Cyrrhestae; item a Bröndstedio, qui Londini in Museo Strangfordiano vidit.

ΤΙΒΕΡΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΔΡΟΥΣΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣΝΙΚΟΜΑΧΟΥΕΠΟΙΗΣΕΝ

Vs. 1. omnes praeter Bröndst. habent ΓΑΙΟΥ, ubi ex hoc dedi ΙΟΥΛΙΟΥ. Ultimum Ν omittit Did. Turnerus ΝΙΚΩΜ etc. Idem vacua spatia vs. 1. 2. punctis explet: Pitt. vs. 1. post ΓΑΙΟΥ usque ad finem versus puncta signat, et voces ΚΑΙΔΡΟΣΟΥ (omisso Υ) sub punctorum ultimis in secundo versu,

deinceps vero sub iisdem voces ΙΟΥΛΙΟΥΚΑΙΣΑ ΡΟΣ in tertio habet versu, et ultimum versum separatim exhibet tanquam alium titulum.

Τιβερίου Ἰουλίου καὶ Δρούσου
Καίσαρος, Ἰουλίου Καίσαρος.
Ἀρχίδαμος Νικομάχου ἐποίησεν.

Vs. 1. ubi retinueris Τιβερίου Γαΐου, vix te expediveris; nam si quis Germanicum intellexerit, vix intelligas, cur non additum sit nomen eius usitatissimum Γερμανικοῦ; neque illi convenit primum nomen. Itaque scripsi Ἰουλίου, et refero ad *Tiberium Caesarem*, quem Augustus a. u. c. 757. adoptavit in Iuliam familiam, et Tiberii filium *Drusum Caesarem*; quos inductos in familiam Caesarum *Iulios* iam fuisse, nemo ambiget (cf. Ryck. et Ern. ad Tac. Annal. I. init.): praeter consuetudinem autem vulgo receptam nomen Ἰουλίου iis hoc loco tribui coniiciam, quod monumentum hoc ipso, quem dixi, anno in memoriam adoptionis positum sit. Genitivos hos ad statuas, quae impositae fuerint, referri, vix quisquam negaverit.

2658.

Ibidem in castello, in moenibus mare versum, in fragmine epistylii; ed. Walpol. in Clarkii Itin. T. II. P. I. p. 205. ac Turner Itin. Vol. III. p. 59.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΔΡΙΑΝΩΙΑΝΤΩΝΕΙΝΩΙΣΕΒΑΣΤΩΙΚΑΙΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΙΚ - -

Quattuor priores litterae evanidae omittuntur a Turn. ex quo in fine ΙΚ addidi.

Αὐτοκράτορι] Καίσαρι Ἀδριανῷ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ καὶ θεοῖς Σεβαστοῖς κ[αὶ? - - -

Pertinet ad Antoninum Pium.

2659.

Halicarnassi in via ad Doricum templum ducente; ex schedis Beauforti misit Müllerus. Aliud exemplum ex eodem ex quo n. 2655. fonte misit Dubois.

ΕΚΑΙΕΡΟΙΣΙΟΙΣΙΟΕΙΣΑ⌒ΟΙΕΥΓΕΝΙΑ . .
ΑΙΤΗΝΑΛΛΗΝΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΑΡΕΤΗΝΚΑΙΜΕΤΑΜΟ
ΤΗΤΑΚΑΤΑΜΗΔΕΝΕΝΛΙΠΗΒΕΒΗΘΙΣΑΝ

Vs. 1. primum Ε ex Dub. item ΕΡ (Beauf. pro ΕΡ lacunam habet): mox idem ΤΟΙΣΤΟΙΣΚΟΛΕΙΣ ΑΥΘΥ, Beauf. ΙΟΙΣΙΟΕΙΣΑ⌒ΟΙ. Vs. 2. primum Α ex Dub. item Κ (Beauf. pro hoc Ι). In fine Dub. ΜΕΤΑ ΝΟΣ, omisso primo Τ vs. 3. Idem vs. 3. ΕΝΑΙΠΒ ΕΠΟΙΣΑΝ. Putes in hoc inesse ἐποίησαν: sed diffido.

- - ἕν]εκα? ἱεροῖς - - - - - εὐγένια[ν κ]αὶ τὴν ἄλλην ἐκ προγόνων ἀρετὴν καὶ με[γ]α[λι]ότητα κατὰ μηδὲν ἐνλιπῆ [γ]ε[ν]ηθῖσαν.

De industria εὐγένιαν (p. εὐγένειαν) scripsi, non εὐγενίαν.

2660.

In montanis prope *Halicarnassum*, in magno lapide, pars maioris inscriptionis; ex schedis Beauforti misit Müllerus.

In superiore parte:

- - - - ΥΣΑΟΗΝΑΙΗΙΔΕΚΑΤΗΝ
Α . . ΟΥΜΑΛΙΕΥΣΑΟΜΝΑΗΙΔΕΚΑΤΗΝ
ΕΑΣ . . . ΑΥΓ . . . . . ΔΕΥΣΑΘΗΝΑΙΗΙ
ΤΟΗΜΥΣΚ.ΤΟΥΑΝΑΟΗΜΑΤΟΣ

In inferiore:

ΡΗΙΗΣΕΝΜΑΚΕΔΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

- - - - - ε]ὺς Ἀ[θ]ηναίῃ δεκάτην.
- - - α . . ου Μαλιεὺς Ἀ[θη]να[ί]ῃ δεκάτην.
- - έας . . . αυγ . . . . . δεὺς Ἀθηναίῃ
τὸ ἥμ[ι]σ[υ] τοῦ ἀνα[θ]ήματος.

Ἐ]ποίησεν Μακεδὼν Διονυσίου Ἡρακλεώτης.

Titulus satis antiquus est, essetque a me ante priores positus, nisi quae diis dedicata a privatis sunt, coniungere voluissem. Macedo est artifex, qui donarium fecit.

2661.

Olim *Halicarnassi*, postea apud Comitem Guilfordum; ex schedis Demetrii Schinae ed. Walpolius Travels p. 576. n. 41. cum notis, hinc Welckerus Epigr. Spicil. II. n. 23. p. 8. et in Syllog. Epigr. n. 121. p. 170.

ΝΟΣΣΟΣΜΥΡΜΙΔΟΝΟΣΚΟΥΡΑΝΔΙΟΣΑΝΘΕΤΟΠΑΙΔΑ
ΑΡΤΕΜΙΝΕΥΟΛΒΩΙΤΩΙΔΕΠΑΡΑΠΡΟΠΥΛΩΙ
ΦΟΙΒΩΙΑΓΥΕΙΤΑΝΔΕΝΕΜΩΝΧΑΡΙΝΟΥΠΕΡΙΚΡΑΤ
ΔΑΦΝΑΣΕΥΣΑΜΟΥΣΚΛΩΝΑΣΑΝΑΣΤΕΦΕΤΑΙ
ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑ - - - - - - - - - - - ΕΠΙΤΩΙΔΕ
ΩΣΑ - - ΤΑΜΕΓΑΛΑ - - - - - - ΕΠΕΥΣΕΒΙΑΙ

Νόσσος Μυρμιδόνος κούραν Διὸς ἄνθετο παῖδα
Ἄρτεμιν εὐόλβῳ τῷδε παρὰ προπύλῳ,
Φοίβῳ Ἀγυεῖ τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί
δάφνας εὐσάμους κλῶνας ἀναστέφεται,
ἄλλας τοι τιμὰ[ς ἐπιθήσων, Φοῖβ'], ἐπὶ τῷδε,
ὡς ἄ[ρα] τᾷ μεγάλᾳ [τέρψῃ] ἐπ' εὐσεβίᾳ.

Recte Welckerus noster, pluribus de hac re agens, signum Dianae *προστατηρίας* s. *προδόμου*, quae et Hecate, intelligit, quam dedicari Apollini *Ἀγυεῖ* s. *Προστατηρίῳ* ad propylum consentaneum est. Vss. 5. 6. certa via restitui nequeunt; quae alii tentarunt, vide ap. Welck. ex quo *Φοῖβε* et *ἄρα* sumpsi; *τέρψῃ* pro eiusdem supplemento *τέρπῃ* dedi.

2661. *b*.

Hic titulus statim post *Halicarnassios*, uno interiecto, a Pittaco ponitur, sed quasi Athenis in Ceramico repertus, ut alia Halicarnassia falso Athenis ille tribuit.

ΝΟΣΣΙΣΘΕΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΙΒΙΤΤΟΥΣ
ΤΕΡΑΤΕΥΣΑΣΑ
ΠΑΡΘΕΝΩ

Νοσσὶς Θεοκλέος
καὶ Βιττοῦς,
ἱ]ερατεύσασα
παρθένῳ.

Παρθένος videtur Minerva esse, ut Athenis: Minervae enim cultus Halicarnassi celeber est, Troezene traductus. Titulum non Atticum esse vel forma *Θεοκλέος* docet: Halicarnassium esse coniicio ex eo, quod in lemmate dixi. *Νοσσὶς* nomen est poetriae Locrensis; Halicarnassi *Nossum* habes n. 2661. *Βιττὼ* Coum nomen est n. 2236.: Cois vero vicini et cognati Halicarnassii.

2662.

Halicarnassi ad fontem; ex schedis Beauforti misit Müllerus. *a* et *b* sunt in fronte lapidis, *c* in latere.

a.	*b.*	*c.*
ΟΡ	ΛΟΝ	ΙΑΕΩΝΝΙΚΑΝ°
ΣΤΡΗΝΟΣΑΣΙΑΤΙ	ΑΤΙΚΟΥΛΕϽΕΙ	ΡΟΣΤΑΣΝΕΜΕ
	ΟΥΝΑϽΑΕΣΦΑΓ	ΣΕΙ...ΝΘΗ
		ΚΕΝ

a. vs. 2. lege *Σ[ε]ρῆνος Ἀσιατι[κοῦ.*
b. ex parte prope idem redire videtur.

c. - - *ι[λ]έων Νικάνορος τὰς Νεμέσει[ς ἀνέ]θηκεν.*
Cf. ad n. 2663.

2663.

Halicarnassi; ex schedis Beauforti, ex quibus dedit Walpolius Travels p. 555. n. 19. cum notis, habeo a Müllero. Repetiit Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 63. Multa ad interpretationem contulit Welckerus Syll. Epigr. p. 61 sqq.

ϹΤЄΦΑΝΟЄΡΗΤΙΑΡΙϹ
ΛΗϹΤЄϹΠΡΟΤΟϹ
ΠΑΛΟϹЄΥΧΑΡΙϹΤΩΝ
ΚΥΡΙΑΙϹΝЄΜЄϹЄ
ϹΙΝЄΥΧΗΝЄΠЄΝ
ΔΥΤΟΠΑΛΛΙΩΝ
ΖЄΥΓΟϹΚΑΙЄΝΟΙ
ΔΙΑΚΑΙΧΟΙΡΟΝΤΛΙϹ
ΟϹΑΙϹЄΥΧΑΡΙϹΤΗΡΙΟΝ
ΙΟΗΛΛΔЄΚΑΙΤΩΦΟΙΝΙ
.ΩΝΗΝΚΛΙΘΥϹΙΑϹ

Litteras aliquot in Beauforti schedis, ex quibus nos formam litterarum reddidimus, ut dubias notatas esse Walp. docet; nostrum apographum hanc notationem non exhibet, et alias ac Walp. litteras praebet. Ita Walp. vs. 1. ΝΟΟ, schedae ΝΟЄ, vs. 8. Walp. ΤΑΙϹ, et vs. 11. ΘЄΑΙϹ, schedae quod dedi. In fine versuum nihil periit, sed initio vs. 10. 11. lapis fractus est; quod intellexi ex schedis. Omnino vero Beauf. aberrasse aliquoties in legendo titulo iudicandus est. Lego:

Στέφανο[ς] ῥητιάρις [ἀ]ήσ[ση]τ[ο]ς, πρ[ῶ]τος πάλος, εὐχαριστῶν κυρίαις Νεμέσεσιν εὐχὴν ἐπενδυτοπαλλίων ζεῦγος καὶ ἐν[ῳ]δια, καὶ χοῖρον τ[α]ῖς [θε]αῖς εὐχαριστήριον, [ἐπ]ί[θ]η[μα] δὲ καὶ τῷ [χ]οί[ρῳ ζ]ώνην καὶ θυσ[άνους.

Retiariorum gladiatorum passim in titulis Latinis mentio fit (vide Io. Labus ant. monum. Bresc. p. 81 sqq. et Welcker. l. c.): apud Graecos quum prius tum Imperatorum aetate gladiatorii ludi insaniam invectam esse et scriptores et plures docent tituli, quos ex nostro opere colligant quorum interest; de Halicarnasso dicens satis habeo ad vicinam remisisse Con, ubi habes *φαμιλίαν μονομάχων* n. 2511. *Ῥητιάρις* est recentior forma pro *ῥητιάριος*, quam saepe iam vidimus. *Μελάνιππον ῥητιάριν* videbimus in alia inscriptione, de qua egit Welckerus l. c. et in Nicaeno titulo inedito habes *Χρυσόμαλλον ῥητιάριον.* Vs. 2. ΛΗϹΤЄϹ manifesto corruptum est; Welckerus volebat *καὶ πα]λαιστής*, sed nihil in fine versuum perisse supra monui. Duabus insertis litteris dedi *ἀήσσητος* pro usitatiore *ἀήττητος*, ut est in Veronensi titulo (Maffei. Mus. Ver. p. 125. 4. et apud alios): GENEROSO. RETIARIO. INVICTO. PVGNARVM XXVII. Stephanus una audit *ῥητιάρις πρῶτος πάλος*, ut Melanippum titulus vocat *ῥητιάριν δεύτερον πάλον*: Lampridius de Commodo c. 15. „Appellatus est sane inter cetera triumphalia nomina etiam sexcenties vicies *palus primus* secutorum"; Dio Cass. LXXII. 22. de eodem: *Ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτοῦ ἐπωνύμοις καὶ τοῦτο· Πρωτόπαλος σεκουτόρων, ἀριστερὸς μόνος*

Titulus nimium latus fuit, quam qui restitui queat; similis autem est Cretensi n. 2557. et Cretensibus, qui Tei positi sunt. Vss. 1–17. est epistola Doricae civitatis ad Bargylietas, vs. 18 sqq. decretum Bargylietarum de eadem re. Pauca collatis aliis huiusmodi actis suppleo, sed ambigua multa esse concedo; neque aliud perficere volui, nisi ut, qui tenor horum actorum esse posset, intelligeretur.

- - - ἁ πόλις καὶ οἱ ἄρχον]τες Βαργυλιητῶν τᾶ πό[λι χαίρεν.
Ἐπειδὴ ὑμεῖς τό τε ψάφισμα, ὃ ἀπε]σ[τ]άλκαμες [π]οθ' ὑμέ, το[ῦτο φιλο-
φρόνως ἐδέξασθε, καὶ τὸν παρ' ἁ]μέων ἀρχιθέωρον Δαμάτ[ριον
- - - - - - καὶ] Δαμοκράτη Ἀσστυτέλε[ο]ς, [οὓς ἀ-
πεστάλκαμεν ποθ' ὑμέ, δόντε]ς αὐτοῖς ἐντολὰς πρεσβ[ευσομέ-
νοις περί τε] - - - - ικας καὶ περὶ τᾶς ἀσυλία[ς - -
- - - - - - κ]αὶ περὶ τᾶν τιμᾶν καὶ τα - - -
- - - - - - - ἀγῶνος, ὃ[ν] ἀποκατέστα[σεν ἁ πό-
λις? - - - - μετὰ] τῶν λοιπῶν Ἑλλάνων - - -
- - - - - - τού]τους φιλοτίμως καὶ κ[αλῶς? - -
- - - - καὶ τᾶς τε πόλι]ος ἀξίως [κ]αὶ τᾶς θεο[ῦ - - -
ὑπεδέξασθε, ὡς ἀπάγγειλα]ν ποτ' ἀμὲ οἱ [πρ]εσ[βε]υ[ταί· - -
- - - δέδοκται τᾶ πόλ]ι? [π]ερὶ τούτων ἐπιμέλε[ιαν ποιήσασθαι
τοὺς - - - - - με]τὰ τῶν θεαροδό[κ]ων, [ὅπως - -
- - - - - - ἀ]ναγραφῶντι ἐν στ[άλᾳ λιθίνᾳ·
δόμεν δὲ ὔμμιν πάντα τὰ τ]ίμια, ἃ καὶ τοῖς προ[ξένοις - - -
ἔρρωσθε.
Ἐπειδὴ - - φίλοι καὶ ε]ὖνοι καὶ συγγενεῖς ὑπά[ρχουσι
τῇ πόλει ὑμῶν διὰ προγόνων, κ]αὶ πρεσβευτὰς ἀπ[ε]σ[τάλκασι Δα-
μάτριον - - - ἀρχιθέωρον καὶ Δαμοκρ]άτη Ἀστυτέλεος σ[υμπρεσβευ-
τάν? - - οἳ καὶ προσελθόντες] πρὸς τὸν δῆμον ὑ[πὲρ - - - -
- - - - διελέχθησαν] δὲ καὶ περὶ τῆς ἀσυ[λίας - -
καὶ περὶ τῶν τιμῶν - - ὡσαύτω]ς δὲ κα[ὶ τ]οῦ ἀγῶνο[ς, ὃν ἀπε-
κατέστησαν - - - - κ]αὶ στεφανίτην μετὰ [τῶν λοιπῶν
Ἑλλήνων? ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι μετέχειν] τὸν δῆμον τοῦ στε[φανίτου
ἀγῶνος, δέχεσθαι δὲ καὶ τὰς] πρεσβευομένας ὑ[πὸ - - -
- - τιμάς, - - - - τῆ]ς ὑπαρχούσης - - -
- - - - - - - κ]αὶ φιλίας, ἄξιου - - -
- - - - - - - - ν τὰς τῆς - - -

Una et altera littera, ut P vs. 12. a Pocockio per incuriam illata videtur: nec vs. 4. duplex Sigma vocis Ἀσστυτέλεος certum iudico, etsi id usui non contrarium est. Βαργυλιῆται genuina nominis scriptura est, in nummis quoque et apud Plutarchum, Polybium aliosque obvia, unde Ciceronem corrigendum esse viderunt iam alii. De vs. 13. cf. n. 2671. 16.

2671.

Iasi (Assyn-Kalesi s. Askem-Kalesi), ad Isthmum in ecclesia ruinosa, tabulae sanctae loco positum marmor, cuius inscriptionem edidit Chandlerus Inscr. ant. P. I. p. 20 sq. n. LVIII. cum Latina translatione. Litterae sunt pulchrae et antiquae; Π et P habent eas quas dedi formas (vide Chandl. Syllab.).

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Ἐπὶ στεφανηφόρου - - - - - - - ῶνος
μηνὸς ἕκτῃ] ἱσταμένου, Εὔμολπος Μόλ[που ἐπεστάτει,
- - - - ἐγραμμάτευε, γνώ]μη Μεσσηνέως τοῦ
Δίωνος κατασταθέντος ὑπὸ - - - [ο. τ]οῦ Μυγάλου?
Ἕ[ρμω]νος τοῦ Μυΐστρου κατασταθέντος [ὑπὸ] . . . . ρά-
του τοῦ Προμάχου, [Εὐ]μόλπου τοῦ Μόλπου, Λέοντος
[τοῦ] - - - ίππου κατασταθέντος ὑπὸ Ἀριστοφάνου
τοῦ Νουμηνίου, [Δαμασίππου] τοῦ Στησιόχου, Ἡρα-
κλείτου τοῦ Ἀρτεμιδώρου, Δημοφ[ά]ντου [τοῦ Π]ρυ-
τάν[ι]ος, Δάμωνος τοῦ Ὀ[μ]αλίωνος? Ἐπειδὴ οἱ δικα-
σταὶ [οἱ] ἀποσταλέντες εἰς Κάλυμναν κομίζουσιν ψή-
φισμα παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Καλυμνίων, ἐν ᾧ γέγρα-
πται, ὅτι ὁ δῆμος ὁ Καλυμνίων στεφανοῖ τὸν δῆμον
χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐ-
τόν, στεφανοῖ δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς τοὺς ἀποσταλέν-
τας χρυσῷ στεφάνῳ καλοκἀγαθίας ἕνεκεν, Κλέανδρον
Διοδώρου, Λέοντα Εὐβ[ο]ύλου, [Κ]έ[φ]αλον Δράκον-
τος, Θεόδωρον Νουμηνίου, Λέοντα Δρακοντίδου, καὶ
περὶ τούτων οἴεται δεῖν ἐπιμέλειαν ποιή[σα]σθαι τὸν
δῆμον, ὅπως ὁ τῆς πόλεως [σ]τέφανος ἀναγορευθῇ
καὶ ὁ τῶν δικαστῶν ἐν τῷ [θ]εάτρῳ Διονυσίοις· δε-
δόχθαι τῷ δήμῳ τὸν μὲν ἀγωνοθέτην ἀναγγεῖλαι τὸν
τῆς πόλεως στέφανον καὶ τὸν [τ]ῶν δικαστῶν, κυ-
κλίων τῇ πρώτῃ, ἐπῃνῆσθαι δὲ καὶ [αὐτοὺς] τ[οὺς] δι-
καστὰς τοὺς ἀποσταλέντας, ἐπειδὴ ἄξιοι γενό[με]νοι
τοῦ δήμου τιμὰς περιεποίησαν τῇ πόλει· ὅπως δὲ [καὶ
τ]ὸ ψήφισμα τοῦτο καὶ τὸ παρὰ Καλυμνίων ἀναγραφῇ
[ἐν] τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ, καθὰ καὶ Καλύμνιοι

2665.

Halicarnassi ante urbem; ed. Didot. l. c. p. 355.

ΜΑΡΚΕΑΥΔΙΕ
ΛΕΥΚΟΥΥΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Μάρκε Αὔδιε?
Λευκ[ί]ου υἱέ,
χρηστὲ χαῖρε.

2666.

In parva ara inter rudera in castello *Halicarnassi*; ex schedis Beauforti a Müllero missis.

ΜΝΑ
ΣΕΑΑ
ΕΥΝΙΚΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Μνασέα[ς?
Εὐνίκ[ου?
χρηστὲ χαῖρε.

2667.

Halicarnassi in basi rotunda; ex iisdem schedis.

ΖΩ
ΗΥΠΩΣΤΗ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΥΤΟΥ
ΝΕΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΙΖΗΝΑΡΙΟΥ
ΓΝΑϹΞωΛΗϹΚΑΙ
ΠΑΝωΝ . . ΞϾΝ
ΗΤ

Ζῶ? Ἡ ὑπώστη Ἐπικτήτου τοῦ Νε[ι]κηφόρου καὶ Ζηναρίου [τῆς - - -]γνα. [ἐ]ξώλης καὶ πανώ[λης ὁ ἐ]ξε[λὼν?] ἤτ[ω. Cf. n. 2664.

Ὑπώστη videtur ossuarium esse sub ara vel statua vel simili monumento situm. Εἰςώστη frequenter memoratur in titulis Aphrodisiadis; cf. ad n. 2824. Supra scriptum ζῶ fortasse ad Epictetum referendum est: nisi fuit ζῶμεν vel ζῶσιν; similis in lapidibus sepulcralibus nota haud raro apposita nominibus reperitur, ut n. 2687.

2668.

Halicarnassi in fonte; ex iisdem schedis.

ΑΧΑΡΒ - - - - -
ΤΡΑΓΩΟΝΟΣΜΗΤΗΡΑΡΧΕΛΑΟΥ
- - - ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΧΑΙ. . ΡΕΤΕ

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος, γυνὴ δὲ?]
[. . π]ράγ[μ]ονος, μήτηρ Ἀρχελάου.
[Ὁ δεῖνα] Δημητρίου.
Χαίρετε.

2669.

Prope Bodrun (*Halicarnassi*); ed. Didot l. c. ad n. 2664. p. 555. Habeo etiam ex schedis Beauforti a Müllero missis.

ΤΟΥΤΟ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ЄϹΤΙΝΤΡΥΦЄΡΑϹ
ΤΗϹΔΙΟϹΚΟΥΡΙΔΟΥ
ΤΡΥΦЄΡΑΥ.ΙΝΟΥ
ΑΓΑΘΗΧΑΙΡЄ

Versuum et litterarum formas dedi ex Beauf. Vs. 5. Did. ΤΡΥΦΕΡΑΣ(ΚΕΙΝΟΥ) et vs. 6. idem ΤΥΧΗ p. ΧΑΙΡΕ.

Τοῦτο τὸ μνημεῖον ἐστὶν Τρυφέρας τῆς Διοσκουρίδου.
Τρυφέρα Ὑ[γε]ίνου ἀγαθὴ χαῖρε.

Dioscuridem Halicarnassium habes n. 2655. et alium in Attico titulo, quem in Appendice edam. Altera Tryphera prioris videtur filia esse postea sepulcro illata.

SECTIO SECUNDA.

BARGYLIA, IASUS, MYLASA, LABRANDA.

2670.

In oppido Vahti in Samo vidit Pocockius hunc lapidem, Mylasis, ut ferebatur, allatum, et edidit Inscr. ant. P. I. c. 4. s. 3. p. 44. *Bargylietarum* in urbe eum positum fuisse sponte patet.

ΤΕΣΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝΤΑΙΠΟΝ
ΣΨΑΛΚΑΜΕΣΓΟΘΥΜΕΤΟ
ΕΜΕΩΝΑΡΧΙΘΕΩΡΟΝΔΑΜΑΤ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΑΣΣΤΥΤΕΛΕΣ
ΞΣΑΥΤΟΙΣΕΝΤΟΛΑΣΠΡΕΣΒΙ
ΙΚΑΣΚΑΙΠΕΡΙΤΑΣΑΣΥΛΙΑ
\ΙΠΕΡΙΤΑΝΤΙΜΑΝΚΑΙΤΑ
ΑΓΩΝΟΣΟΤΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑ
ΤΩΝΛΟΙΠΩΝΕΛΛΑΝΩΝ.
ΤΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΚ
ΜΟΣΑΞΙΩΣΑΑΙΤΑΣΘΕΟ
ΝΠΟΤΑΜΕΡΟΙΝΟ.ΕΣΓΑΥ
ΙΓΕΡΙΤΟΥΤΩΝΕΠΙΜΕΛΕ
ΑΤΑΤΩΝΘΕΕΑΡΟΔΟΡΩΝ
ΝΑΓΡΑΦΩΝΤΙΕΝΣΤΥ
ΙΜΙΑΑΚΑΙΤΟΙΣΠΡΟ
ΕΡΡΩΣΘΕ
ΥΝΟΙΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΣΥΠΑ
ΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΑΠΟΣΙ.
\ΤΗΑΣΤΥΤΕΛΕΟΣΣ
ΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΥ. .
ΔΕΚΑΙΠΕΡΙΤΗΣΑΣΥ.
ΣΔΕΚΑΠΟΥΑΓΩΝΟ.
\ΙΣΤΕΦΑΝΙΤΗΝΜΕΤΑ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΥΣΤΕ
ΠΡΕΣΒΕΥΟΜΕΝΑΣΥ.
ΣΥΠΑΡΧΟΥΣΗΣ.
\ΙΦΙΛΙΑΣΑΞΙΟΥ.
ΝΤΑΣΤΗΣ

ἀξιοῦσιν, [οἱ ν]εωποῖαι ἐπιμέλειαν ποιησάσθωσαν, ἵνα ἀναγραφῇ ἀμφό[τερα] τὰ ψηφίσματα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς ἢ τῆς Ἀρτέμιδος· [καλ]έσαι δὲ καὶ τοὺς δικ[αστ]ὰς τοὺς ἀποσταλέντας [εἰς] τὸ πρυτανεῖον.

Ἔδ]οξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, γνώμα προστατᾶν· Ἐπειδὴ [ὁ δ]ᾶμος ὁ Ἰασέων ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις εὔνους ὢν καὶ [φίλ]ος διατελεῖ τῷ δάμῳ τῷ Καλυμνίων, καὶ νῦν, πρεσβεύ[ον]τος τοῦ δάμου καὶ ἀξιοῦντος δόμεν ἄνδρας πέντε, [οἵ τι]νες παραγενόμενοι μάλιστα μὲν διαλυσεῦντι τοὺς [ἀντ]ερομένους τῶν πολιτᾶν, εἰ δὲ μή, κρινεῦντι διὰ ψάφου, [ἀπέσ]τειλε ἄνδρας καλοὺς κἀγαθούς, οἳ παραγενόμενοι [πᾶσ]αν σπουδὰν ἐποίησαν τούτου διαλυθέντος τοὺς [πολ]ίτας τὰ ποτ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι μετ' ὁμονοίας· [καὶ ἀ]πογραφεισᾶν δικᾶν εἰς τὸ δικαστήριον [πλε]όνων ....ακοσιᾶν πεντήκοντα, τὰς μὲν πλείσ[τας] διέλυσαν [διαλλάξ]αντες τοὺς ἀντιδίκους, ὅπως μὴ διὰ ψάφου τῶν πρα[γμά]των κρινομένων εἰς πλέω ταραχὰν ὁ δᾶμος [καθισ]τᾶται· τινὰς δὲ καὶ διαίτασαν συμφερόντως [ἀμφο]τέροις τοῖς ἀντιδίκοις· δέκα δὲ δικᾶν εἰςαχθεισᾶν [εἰς τὸ δι]καστήριον ἔκριναν διὰ ψάφου κατά τε τὸ διάγραμ[μα τοῦ] βασιλέως καὶ τοὺς νόμους, ὄντες ἀνερίθευτοι [τῷ τ]ὸ κ[ρ]ῖν[αι ἑ]λομέν[ῳ· ὅπως οὖν καὶ ὁ δᾶμος ὁ Καλυμνίων [φαίνητ]αι χάριν ἀποδιδοὺς τοῖς εὐεργετοῦσι αὐτόν, καὶ πολ[λοὶ προ]αιρῶνται καὶ λέγειν καὶ πράσ[σ]ειν τὰ δέοντα ὑπὲρ τοῦ [πλήθεος τ]οῦ Καλυμνίων, εἰδότες ὅτι ὑπαρξεῦντι αὐτοῖς [χάριτες κ]ατάξιαι ὧν κα εὐεργετήσωντι· δεδόχθαι τᾷ [βουλᾷ κ]α[ὶ] τῷ δάμῳ, ἐπαινέσαι τὸν δᾶμον τὸν Ἰασέων [ἀρετᾶς ἕ]νεκεν καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ περὶ τὸ πλ[ῆθος τῶν Κα]λυμνίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ [ἀπὸ μνᾶ]ν πέντε· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς ἀποσταλέν[τας δικαστ]ὰς καλοκἀγαθίας ἕνεκεν, Κλέανδρον [Διοδώρου], Λέοντα Εὐβούλου, Κέφαλον Δράκοντος, [Θεόδωρον Ν]ουμηνίου, Λέοντα Δρακοντίδου, [καὶ στεφανῶ]σαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ [καὶ τούτῳ? ἀπὸ μνᾶν π]έντε· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς [καὶ προξενίαν καὶ π]ολιτείαν, αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις, [καὶ ἀτέλειαν πάντων· ἐπ]ικλ[αρ]ῶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ φυλὰν [ἂν κα βούλωνται· εἶμεν] δὲ αὐτοῖς καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς [ἀγῶσι, καὶ πόθοδον ποτὶ τὰν ἐκ]κλησίαν μετὰ τὰ ἱ[ε]ρά.

Titulum satis antiquum esse nemo ambiget; praeter Ͷ et Ꝑ etiam Ɛ et Θ in eo esse probabile est: Iota mutum quod bis omissum est (vs. 17. 25.), id Chandlero tribue. Causae apud Calymnios quum plus quam CCL iudicandae fuerint (vs. 38 sq. ubi διακοσιᾶν, τριακοσιᾶν, τετρακοσιᾶν etc. scribi potest), manifestum est praecessisse magnas turbas, quae tum compositae sint; nec dubito, quin universa haec res referatur ad restitutionem exulum ab Alexandro Magno iussam: quibus iam reddenda bona fuerunt; cf. n. 2166. cum nott. quem titulum quum Franckius, recentissimus interpres, non ad eam, quam dico, exulum revocationem ab Alexandro iussam rettulisset, falsus est in interpretando et restituendo. Ut ibi regis diserta mentio fit, ita hic memoratur τὸ διάγραμμα τοῦ βασιλέως vs. 44 sq. ex quo iudicatae causae sint. Chandleri coniecturas plures expuli, proprioque Marte lacunas explevi plurimas: nec tamen de supplementis nostris multa dicam. Iasensium decreti initium ex aliis decretis restitui, et maxime ex simillimo n. 2677. ἕκτῃ ἱσταμένου dedi, quod omnia huius argumenti decreta sexto mensis die scripta sunt. Vs. 2. ante vocem γνώμη non addidi πρυτάνεων (ut n. 2677.), quod non omnes, qui posthac nominantur, prytanes fuerunt, sed tantum aliquot, in his Eumolpus epistates; sicut n. 2677. epistates redit in iis prytanibus, quorum ex sententia acta est res: alii vero fuerunt a prytanibus constituti, ut ipsorum loco fungerentur. Hoc est illud κατασταθέντος ὑπὸ etc. De nominativo γνώμη monui aliquoties. Vs. 3. dedi Ἑ[ρμω]νος, ut n. 2677. *b.* Vs. 5. extr. nomen excidisse probabile est; id supplevi ex n. 2679. ubi idem redire videtur: et nota quantum patris nomen Στησίοχος (*currum sistens*) conveniat nomini filii. Vs. 20. κυκλίων τῇ πρώτῃ, sc. παρόδῳ, ut in Aeschinis libello ap. Dem. de cor. p. 244. τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Ibidem cave reponas ἐπαινέσαι p. ἐπηνῆσθαι; vide n. 2675. 2676. 2678. In decreto Calymniorum vs. 37. noli loco movere tenuem in illis ποτ' αὐτοὺς et μετ' ὁμ. Vs. 39. vulgo τὰς μὲν πλεῖς ἀναδιέλυσαν habetur; unde πλεῖς pro πλέονας satis insolens affert Buttmann. Gr. Gr. ampl. T. I. p. 274. Sed superlativus desideratur, et vox nihili est ἀναδιαλύω. Vs. 46. mutato ΚΕΙΝΔΗ in ΚΡΙΝΑΙΕ aliqua certe sententia prodit; neque opus est τοῖς ἑλομένοις nec τὸ κρίνειν vel κρίνεσθαι. Mox χάριτες κατάξιαι debetur Rochetto Ant. Bosp. p. 182. Vs. 54. 59. pecunia definita erat, quae impendenda in coronam esset (exempli causa cf. n. 99.); nec novi simplicius quam ἀπὸ μνᾶν πέντε. Tum προξενίαν et πολιτείαν restitui ad normam tituli n. 2676. nec dubitare de πολιτείᾳ sinit receptio in tribus, quae posthac scripta est: lacunae explendae causa addidi ἀτέλειαν πάντων ex aliis titulis compluribus. Quod vs. 61. non multum a Chandl. discedens scripsi ἂν κα βούλωνται, commendant alii tituli, ut Tenii: dicas tamen τὸ ἐπικληρῶσαι obesse huic supplemento; nam sortitio, quae voce ἐπικληρῶσαι designari videtur, contraria est liberae electioni. Sed quod vulgo sortitione tribubus adscribebantur novi cives, inde iam latius accepta vocabuli vi τὸ ἐπικληρῶσαι potuit etiam de receptione ea dici, quae non esset sorte effecta; atque insuper τὸ ἐπικληρῶσαι per se potest solam *distributionem* exclusa sortis notione significare, quod κλῆρος etiam de parte alicuius rei dicitur, quae cuique ex distributione aliqua competat quoquo modo facta, ut *sors* apud Romanos. Suadet alterutrum ipse singularis φυλάν, qui in hac libera tribus electione locum habet, non in sortitione, quae postulabat pluralem. In Foedere Smyrnaeorum et Magnetum habetur: Ἐπικληρωσάτωσαν δὲ ο[ἱ ἐξεταστ]αὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ ἀνενεχθέντα ὀνόματα πάντα: ubi pluralis concedit, ut de sortitione cogites; sed ibi quoque sola distributio quolibet modo instituta intelligi potest. At versus 75. tamen illic prius evincit.

ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΥΜΟΛΠΟΣΜΟΛ......
ΟΜΗΜΕΣΣΗΝΕΩΣΤΟΥΔΙΩΝΟΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣΥΠΟ
Θ ΟΥΜΥΓΑΛΟΥΕ....ΝΟΣΤΟΥΜΥΙΣΤΡΟΥΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΡΑΤΟΥΤΟΥΠΡΟΜΑΧΟΥΜΟΛΠΟΥΤΟΥΜΟΛΠΟΥΛΕΟΝΤΟΣ
ΙΠΠΟΥΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣΥΠΟΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΤΟΥΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΤΟΥΣΤΗΣΙΟΧΟΥΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΔΗΜΟΦΩΝΤΟΥ
.ΡΥΤΑΝΟΣΔΑΜΩΝΟΣΤΟΥΟΝ..ΑΛΙΩΝΟΣ ΕΠΕΙΔΗΟΙΔΙΚΑΣΤΑΙ
ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣΕΙΣΚΑΛΥΜΝΑΝΚΟΜΙΞΟΥΣΙΝΨΗΦΙΣΜΑΠΑΡΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΤΟΥΚΑΛΥΜΝΙΩΝΕΝΩΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙΟΤΙΟΔΗΜΟΣΟΚΑΛΥ
ΜΝΙΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΝΔΗΜΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑΣ
ΤΟΥΣΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΣΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ
ΕΝΕΚΕΝ ΚΛΕΑΝΔΡΟΝ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΛΕΟΝΤΑΕΥΒΥΛΟΥ
.Ε.ΑΛΟΝΔΡΑΚΟΝΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΝΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΛΕΟΝΤΑΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ ΚΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΟΙΕΤΑΙΔΕΙΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΗΣΘΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΟΠΩΣΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
.ΤΕΦΑΝΟΣΑΝΑΓΟΡΕΥΘΗΚΑΙΟΤΩΝΔΙΚΑΣΤΩΝΕΝΤΩΙ
.ΕΑΤΡΩΙΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΟΝΜΕΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΝΑΝΑΓΓΕΙΛΑΙΤΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΤΟΝ
.ΩΝΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΥΚΛΙΩΝΤΗΙΠΡΩΤΗΙΕΠΗΙΝΗΣΘΑΙΔΕΚΑΙ
..Τ..ΔΙΚΑΣΤΑΣΤΟΥΣΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΣΕΠΕΙΔΗΑΞΙΟΙΓΕΝΟ
ΝΟΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΙΜΑΣΠΕΡΙΕΠΟΙΗΣΑΝΤΗΙΠΟΛΕΙΟΠΩΣΔΕ
ΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟΚΑΙΤΟΠΑΡΑΚΑΛΥΜΝΙΩΝΑΝΑΓΡΑΦΗΙ
ΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙΤΟΠΩΙΚΑΘΑΚΑΙΚΑΛΥΜΝΙΟΙΑΞΙΟΥΣΙΝ
ΕΩΠΟΙΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘΩΣΑΝΙΝΑΑΝΑΓΡΑΦΗΑΜΦΟ
...ΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΔΙΟΣΗΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
....ΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚ...ΑΣΤΟΥΣΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΣ
...ΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ

ΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΓΝΩΜΑΠΡΟΣΤΑΤΑΝΕΠΕΙΔΗ
ΑΜΟΣΟΙΑΣΕΩΝΕΝΤΕΤΟΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΙΣΕΥΝΟΥΣΩΝΚΑΙ
ΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΚΑΛΥΜΝΙΩΝΚΑΙΝΥΝΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΟΣΤΟΥΔΑΜΟΥΚΑΙΑΞΙΟΥΝΤΟΣΔΟΜΕΝΑΝΔΡΑΣΠΕΝΤΕ
ΝΕΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΜΑΛΙΣΤΑΜΕΝΔΙΑΛΥΣΕΥΝΤΙΤΟΥΣ
ΕΡΟΜΕΝΟΥΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΕΙΔΕΜΗΚΡΙΝΕΥΝΤΙΔΙΑΨΑΦΟΥ
ΤΕΙΛΕΑΝΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑΓΑΘΟΥΣΟΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ
ΑΝΣΠΟΥΔΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΥΤΟΥΔΙΑΛΥΘΕΝΤΟΣΤΟΥΣ
ΙΤΑΣΤΑΠΟΤΑΥΤΟΥΣΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙΜΕΤΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΝΔΙΚΑΝΕΙΣΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ...ΟΝΩΝ
ΑΚΟΣΙΑΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΑΣΜΕΝΠΛΕΙΣΑΝΑΔΙΕΛΥΣΑΝ
ΑΝΤΕΣΤΟΥΣΑΝΤΙΔΙΚΟΥΣΟΠΩΣΜΗΔΙΑΨΑΦΟΥΤΩΝΠΡΑ
ΤΩΝΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝΕΙΣΠΛΕΩΤΑΡΑΧΑΝΟΔΑΜΟΣ
ΤΑΤΑΙΤΙΝΑΣΔΕΚΑΙΔΙΑΙΤΑΣΑΝΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣ
ΤΕΡΟΙΣΤΟΙΣΑΝΤΙΔΙΚΟΙΣΔΕΚΑΔΕΔΙΚΑΝΕΙΣΑΧΘΕΙΣΑΝ
ΑΚΑΣΤΗΡΙΟΝΕΚΡΙΝΑΝΔΙΑΨΑΦΟΥΚΑΤΑΤΕΤΟΔΙΑΓΡΑΜ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΟΝΤΕΣΑΝΕΡΙΘΕΥΤΟΙ
ΟΚΕΙΝΔΗΛΟΜΕΝΟΙΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΔΑΜΟΣΟΚΑΛΥΜΝΙΩΝ
ΑΙΧΑΡΙΝΑΠΟΔΙΔΟΥΣΤΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΟΥΣΙΑΥΤΟΝΚΑΙΠΟΛ
ΘΑΙΡΩΝΤΑΙΚΑΙΛΕΓΕΙΝΚΑΙΠΡΑΣΕΙΝΤΑΔΕΟΝΤΑΥΠΕΡΤΟΥ
ΕΙΟΥΚΑΛΥΜΝΙΩΝΕΙΔΟΤΕΣΟΤΙΥΠΑΡΞΕΥΝΤΙΑΥΤΟΙΣ
ΑΤΑΞΙΑΙΩΝΚΑΕΥΕΡΓΕΤΗΣΩΝΤΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑ
ΑΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΙΑΣΕΩΝ
ΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΠΑ
ΛΥΜΝΙΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΝΠΕΝΤΕΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΑΠΟΣΤΑΛΕΝ
ΑΣΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΕΝ ΚΛΕΑΝΔΡΟΝ
ΛΕΟΝΤΑΕΥΒΟΥΛΟΥ ΚΕΦΑΛΟΝΔΡΑΚΟΝΤΟΣ
ΟΥΜΗΝΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
ΣΑΙΑΥΤΟΥΣΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΕΝΤΕ ΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣ
ΟΛΙΤΕΙΑΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣ
ΙΙΚΛ..ΩΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΕΠΙΦΥΛΑΝ
ΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣ
ΚΛΗΣΙΑΝΜΕΤΑΤΑΙΣΡΑ

2674.

In eiusdem lapidis tertio latere; ed. idem n. LIX. 3. p. 22.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝΟΣΕΚΤΗΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΔΗΜΩΙΕΥΚΡΑΤΗΣ
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΠΡΥΤ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΚΑΙΗΛΙΟΔΩΡΟΣΗΡ
ΑΓΑΘΟΙΕΙΣΙΜΠΕΡΙΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΝΙΑΣΕΩΝ
ΚΟΙΝΗΙΠΕΡΙΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΕΙ

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀπολλων[ίου? τοῦ - - - μηνὸς Ἀφροδισιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, [ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Εὐκράτης [- - - ἐπεστάτει, - - - - - - ἐγραμμάτευεν, πρυτ[άνεων γνώμη· Ἐπειδὴ - - - Διοδώρο[υ] καὶ Ἡλιόδωρος Ἡρ[ακλείδου? - - - - - - - - ἀγαθοί εἰσιμ περὶ τὴμ πόλιν τὴν Ἰασέων [καὶ ἰδίᾳ κ. τ. λ. καὶ κοινῇ περὶ πάντας τοὺς πολίτας· [δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπῃνῆσθαι αὐτοὺς ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχε[τον? etc.

2675.

Marmor *Iasense* a Chandlero ibidem ubi prius repertum; ille edidit ibid. n. LX. p. 24.

a.
ΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΩΝΗΓ..ΙΣΚΥΡΙΑΕΣ........Ο
Ε....ΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝΚΑΙΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗΙ
.ΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΤΑΥΤΑΑΥΤΩΙ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΤΟΝΔΕΝΕΩΠΟΙΗΝΤΟΝΕΝΕΣΤΩΤΑΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΑ
ΔΕΔΟ.ΜΕΝΑΕΝΤΗΙΠΑΡΑΣΤΑΔΙΤΗΙΠΡΟΤΟΥΑΡΧΕΙΟΥ

b.
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΤΟΥΗΓΥΛΛΟΥΜΗΝΟΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΚΤΗΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣΕΚΑΤΑΙΟΥ
ΕΠΕΣΤΑΤΕΙΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ
ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΥΠΟΛΕΜΟΣΠΩΤΑΛΟΥΜΑΚΕΔΩΝΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
.ΣΤΙΝΠΕΡΙΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΝΙΑΣΕΩΝΚΑΙΠΟΛΛΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
...ΘΥΜΩΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙΕΠΗΙΝΗΣΘΑΙ....ΥΤΟΝΥΠΟΤ..
..ΜΟΥΚΑΙΕΙΝΑΙΕΥΠΟΛΕΜΟΝ.ΡΟΞΕΝ.Ν.....ΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΙΑΣΕΩ　　　　　　　　ΤΕΙΑΝ

a.

\- - - - - - - -
εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέλειαν ὧν ἡ [πόλ]ις κυρία ἐσ[τί, καὶ πρ]οε[δρί]αν ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν καὶ ἐν εἰρήνῃ [κ]αὶ ἐμ πολέμῳ ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί· ὑπάρχειν δὲ ταῦτα αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις. τὸν δὲ νεωποίην τὸν ἐνεστῶτα ἀναγράψαι τὰ δεδο[γ]μένα ἐν τῇ παραστάδι τῇ πρὸ τοῦ ἀρχείου.

b.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ποσειδωνίου τοῦ Ἡγύλλου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Δρακοντίδης Ἑκαταίου ἐπεστάτει, Διονυσόδωρος Ἰατροκλέους ἐγραμμάτευεν, ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀσκληπιάδης Ἰατροκλέους εἶπεν· Ἐπειδὴ Εὐπόλεμος Πωτάλου Μακεδὼν ἀνὴρ ἀγαθός [ἐ]στιν περὶ τὴμ πόλιν τὴν Ἰασέων, καὶ πολλοῖς τῶν πολιτῶν [προ]θύμως χρείας παρέσχηται, ἐπῃνῆσθαι [α]ὐτὸν ὑπὸ τ[οῦ δή]μου, καὶ εἶναι Εὐπόλεμον [π]ρόξεν[ο]ν [καὶ εὐερ]γέτην τῆς [πόλεως τῆς] Ἰασέω[ν, δεδόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ πολι]τείαν etc.

De ultimis cf. n. 2678. et alia.

2676.

Marmor *Iasense* ibidem ubi prius repertum a Chandlero, qui edidit l. c. n. LXI. p. 25.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. tertium Α delendum videtur.

\- - - - - - - -
τάκτους καὶ πρόθυμον παρείχετο, καὶ τῶν ἄλλω[ν] τῶν κατὰ τὴμ πόλιν καὶ τὴν χώραν πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιο[ύ]μενος διατελεῖ· δεδόχθαι τῷ δήμῳ Ἀριστόδημον ἐπῃνῆσθαι εὐνοίας ἕνεκεν [ἧ]ς ἔχει περὶ τὴμ πόλιν τὴν Ἰασέων, ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ [κ]αὶ προξενίαν καὶ πολιτείαν μετέχοντι πάντων ὧν καὶ [ο]ἱ λοιποὶ πολῖται μετέχουσιν, εἶναι δὲ αὐτῷ προεδρία[ν ἐ]ν τοῖς ἀγῶσι πᾶσιν, καὶ ἀτέλειαν ὧν ἡ πόλις κυρία ἐστίν,

2672.

Marmor *Iasense* saburrae loco in Chium advectum, ubi possidebat lapicida Graecus; ed. Chandlerus l. c. n. LIX. p. 22. qui in Syllabo notat litteras pulchriores quam in hoc marmore se nullas unquam vidisse.

....Δ:......ΡΓΟΣΚΑΙΜΙΝΝΙΩΝΘΕΟΔΟΤ
...ΟΙΚ..ΟΙΚΑΓΑΘΟΙΓΕΓΕΝΗΝΤΑΙ
..ΡΙΤ.ΚΟΙΝΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
..ΙΠΟΛΛΟΥΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΙΔΙΑΙΕΥ
ΕΠΟΙΗΚΑΣΙΝΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΙΚΡΗΣ
ΘΑΛΑΣΣΗΣΔΙΑΛΕΧΘΕΝΤΕΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙΒΑΣΙΛΕΙΕΚΟΜΙΣΑΝΤΟ
.ΑΙΑΠΕΔΟΣΑΝΤΩΙΔΗΜΩΙΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΠΡΟΕΔΡΙΗΝΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΤΗΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΔΙΤΗΙΠΡΟΤΟΥΑΡΧΕΙΟΥ

[Ἐπειδὴ Λυκοῦ]ργος? καὶ Μιννίων Θεοδότ[ου υἱ]οὶ κ[αλ]οὶ κἀγαθοὶ γεγένηνται [πε]ρὶ τ[ὸ] κοινὸν τῆς πόλεως, [κα]ὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἰδίᾳ εὖ [π]εποιήκασιν, καὶ ὑπὲρ τῆς μικρῆς θαλάσσης διαλεχθέντες Ἀλεξάνδρῳ βασιλεῖ ἐκομίσαντο [κ]αὶ ἀπέδοσαν τῷ δήμῳ· δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις ἀτέλειαν καὶ προεδρίην εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν τῇ παραστάδι τῇ πρὸ τοῦ ἀρχείου.

Titulus eiusdem cuius praecedens aetatis est. Vs. 2. dedi υἱ]οί; cave enim ibi gentilicium latere putes: qui honorantur fratres, sunt Iasenses cives. Quare iis tantum immunitas et proedria datur, non proxenia vel civitas. Vs. 5. 10. nota Ionismum: Iasenses enim etsi ab initio Argivis originem debebant, postea Iones fuerunt ab urbe Mileto (Polyb. XVI, 12.).

2673.

In eiusdem lapidis alio latere; ed. Chandlerus l. c. n. LIX. 2.

a. ..ΙΔΗΝΚΑΙΔΗΛ............ΑΤΑ.ΡΑΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΤΑΥΤΑΚΑΙΤΟΙΣ
..ΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΕΠΙΜΕΛΕΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟΥΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΑΗΤΟΥΣ
ΤΩΤΑΣΤΟΔΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙΕΙΣΠΑΡΑΣΤΑΔΑΕΠ
ΜΕΛΗΘΗΝΑΙΔΕΤΗΣΑΝΑΓΡΑΦΗΣΤΟΝΝΕΩΠΟΙΗΝ

b. ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΗΓΥΛΛΟΥΤΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝΟΣΕΚΤΗΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΚΟΙΡΑΝΟΣΜΕΛΑΙ
ΕΠΕΣΤΑΤΕΙΔΙΟΦΑΝΟΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΑΡΧΑΓΟΡΑΣΑΡΤΕΜΩ
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΣΤΙΑΙΟΣΒΟΙΣΚΟΥΚΑΥΝΙΟΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
ΚΑΙΠΡΟΘΥΜΟΣΕΣΤΙΝΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΙΔΙΑΙΠΟΛΛΟΙΣ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΧΡΗΣΙΜΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙ..ΕΡΓΕΤΗΝΙΑΣΕΩΝΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΑΥΤΩΙ
...ΠΟΛΙΤΕ.........ΤΕΛΕΙΑΝΠ..ΤΩΝ.....ΗΠΟΛΙΣ
Λ.ΣΤ Ρ...ΝΤ..ΣΙΑ....ΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝ

a.

\- - - - - - - -
εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ πρόσοδον πρὸς βουλ]ὴν καὶ δῆ[μον πρώτῳ μετ]ὰ τὰ [ἱε]ρά· ὑπάρχειν δὲ ταῦτα καὶ τοῖς [ἐγ]γόνοις αὐτοῦ. ἐπιμέλεσθαι δὲ αὐτοῦ τοὺς ἄρχοντας ἀ[εὶ] τοὺς [καθεσ]τῶτας. τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγραφῆναι εἰς παραστάδα, ἐπ[ι]μεληθῆναι δὲ τῆς ἀναγραφῆς τὸν νεωποίην.

b.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἡγύλλου τοῦ Θεοδώρου μηνὸ[ς] Ἀφροδισιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Κοίρανος Μέλα[νος] ἐπεστάτει, Διοφάν[η]ς? Ἀπολλοφάνους ἐγραμμάτευεν, ἔδοξεν τῷ δήμῳ, Ἀρχαγόρας Ἀρτέμω[νος] εἶπεν· Ἐπειδὴ Ἑστιαῖος Βοΐσκου Καύνιος ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρόθυμός ἐστιν περὶ τὴν πόλιν, καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς τῶν πολιτῶν χρήσιμος γεγένηται, εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ [εὐ]εργέτην Ἰασέων· δεδόσθαι δὲ αὐτῷ [καὶ] πολιτε[ίαν καὶ ἀ]τέλειαν π[άν]των [ὧν] ἡ πόλις [κυρί]α [ἐ]στ[ί, καὶ προεδ]ρ[ίαν ἐ]ν τ[οῖ]ς ἀ[γῶσι], καὶ εἴσπλουν [καὶ ἔκπλουν etc.

b. vs. 6. Μέλανος dedi ex n. 2677. Reliqua complevi ex aliis titulis, maxime ex n. 2675. *a.* Vs. 14. lacunas non recte notatas esse apertum iudico. In ἀτελείᾳ conferenda addi in his titulis Iasensibus solet formula ὧν ἡ πόλις κυρία ἐστίν, credo quod certa quaedam vectigalia satrapae vel dynastae Macedonico solvenda erant, quae non pendebant ex Iasensibus.

ἀρετῆς [ἕν]εκεν [καὶ εὐνοίας?] ἧς ἔχει περὶ τὴν πόλιν· καὶ εἶναι αὐτὸ[ν] πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου τοῦ Ἰασέων· δεδόσθαι [δὲ] αὐτῷ καὶ πολιτείαν μετέχοντι πάντων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰασεῖς [μετέ]χουσι. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ εἴςπλουν καὶ ἔκπλουν καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐμ [πολέ]μῳ ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί, καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι πᾶσιν. ὑπ[άρχειν] δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτοῦ. ἀναγράψαι δὲ τοὺς νεωποίας τὸ ψήφισμα ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Vs. 2. voces καὶ εὐνοίας omiserit quadratarius. Vs. 5. dele alterum K vocis ἔκπλουν. Finem tituli si contuleris cum n. 2677. 7. intelliges *curiam*, cuius in his titulis frequenter mentio fit, fuisse in *foro*: nam utrumque decretum in eodem lapide scriptum est.

2679.

Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. IX. postquam de titulo n. 2671. dixit, addit haec: „Prope Isthmum extant fornices magno alicui aedificio quondam suppositi, nunc paucorum Graeculorum domus atque refugium. Ad fores in poste marmoreo est inscriptio valde imperfecta, argumento non dissimili, exhibens decreta a populo nescio quo facta in honorem civitatis *Iasiorum* propter beneficia in se collata et praecipue ob legatos, qui rempublicam componerent, missos." Iasios (Ἰασίους) dicit Chandlerus; sed constanter vocantur Ἰασεῖς: at in talibus facilis error: ut ad n. 2528. gentilicium Ἰαλυσεύς a me positum est, ubi praestabat Ἰαλύσιος. Ceterum tituli versus LXVI continentis particulam *a* complectuntur schedae Sherardi p. 58. (cod. Askew. II, 55.), quas a Müllero habeo; cetera effugiebant visum transcribentis. Particulam *b* addidi ex Turneri Itin. T. III. p. 85. qui ex eadem inscriptione haec paucula verba hinc inde prompsit. Lapis Turnero teste pedem fere et semissem latus est et minuta rudique scriptura tectus.

a.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΔΗΜ . .
ΠΟΥΤΟΥ . . . ΣΙΟΧΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΔΕΜΕΝΗΤΟΣ
ΤΟΥ . . . . ΝΟΣΓΗΦΟΡΙΩΝΟ .
ΨΗΦΙΣΜΑΤΑΠΑΡΑ . . . .
. . ΔΟΞΕΝΤΩΙΔΑΜΩΙΠΕ
ΡΙΩΝΙΑΣΣΙΣΤΕΚΑΙΦΙΛΟΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΤΟΥΔΑΜΟΥΑΠΟΣΤΕΙΛ . . . . Σ
. . ΕΣΒΕΥΤΑΣΕΜΦΑΝΙΞΟΝΤ . . .
ΧΩΡΑΙΑΥΤΩΝ . . . .

b.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣ . . . . ΠΤΟΛΕΜΑΡΧΟΣΚΑΙΓΛΑΥΚΟΣ . . . .
. . . . ΓΡΑΜΜΕΝΟΣΜΕΤΑΠΑΣΑΣ . . . .
ΑΡΧΟΝΤΑΣΤΑΙΠΟΛΕΙΣ - - - - - - - - - - - - - - -

a.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Δ[α]μ[ασίπ-
που τοῦ [Στη]σιόχου,
γραμματέως δὲ Μένητος
τοῦ - - - [μη]νὸς [Σκιρο]φοριῶνο[ς?
ψηφίσματα παρὰ - - - -
Ἔ]δοξεν τῷ δάμῳ, πε-
ρὶ ὧν Ἰασ[ε]ῖς τε καὶ [ο]ἱ ἄρχοντες
[Ἰασέων?] τοῦ δάμου ἀποστείλ[αντε]ς
πρ]εσβευτὰς ἐμφανίζοντ[ι, ἐν
τᾷ] χώρᾳ αὐτῶν etc.

Vs. 7. ΛΟ videtur nihili esse. De nomine Στησιόχου vs. 2. cf. n. 2671. et not.

Fragm. *b*. vs. 1. vox ΓΡΑΜΜΑΤΕ[Ω]Σ videtur ex eodem loco petita esse, quem tenes tit. *a*. vs. 3. Reliqua ex Dorico decreto desumpta sunt; vs. 1. est Πτολέμαρχος καὶ Γλαῦκος, 2. [γε]γραμμένος μετὰ πάσας [σπουδᾶς], quae usitata est formula, 3. ἄρχοντας τᾷ πόλει - - Inscriptio si ita lata est quam Turnerus dicit, videtur ea per plures columnas digesta esse; nam tit. *a*. angustior est, quam qui tantam latitudinem expleat.

2680.

Ibidem in particula basis columnae; ed. Turner l. c.

ΣΑΜΟΥ . . . . ΟΥΠΡΩΤΟΥ . . . .
ΠΙΣ . . Β·Λ·ΡΙ·Υ . . . . ΠΟΛΕΩΣ . . . Π . . . / . . .

Σάμου? - - [τ]οῦ πρώτου - - - - Mox Β[α]λ[ε]ρί[ο]υ - - - πόλεως etc.

2681.

In exteriore parte muri septentrionalis, ad orientem vergentis, theatri *Iasensis*; ed. Wheler. Itin. p. 273. sed vitiose, Chandler. Inscr. ant. P. I. n. LVI. p. 19. Habeo etiam a Müllero ex Append. II. codicis Askewiani.

ΖΩΠΑΤΡΟΣΕΠΙΚΡΑΤΟΥΧΟΡΗ[ΓΗΣΑΣΚΑ]ΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗ
ΣΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡ[ΗΣ]ΑΣΤΟΑΝΑΛΗΜΜΑΚΑΙΤΗΝΕΠΑΥ
ΤΟΥΚΕΡΚΙΔΑΚΑΙΤΟΒΗΜΑΔΙΟΝΥΣΩΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ

...ΤΑΚΤΟΥΣΚΑΙΠΡΟΘΥΜΟΝΑΠΑΡΕΙΧΕΤΟΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩ
ΤΩΝΚΑΤΑΤΗΜΠΟΛΙΝΚΑΙΤΗΝΧΩΡΑΝΠΟΛΛΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΝΕΠΗΙΝΗΣΘΑΙΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
.ΣΕΧΕΙΠΕΡΙΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΝΙΑΣΕΩΝΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΩΙ
.ΑΙΠΡΟΞΕΝΙΑΝΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΜΕΤΕΧΟΝΤΙΠΑΝΤΩΝΩΝΚΑΙ
.ΙΛΟΙΠΟΙΠΟΛΙΤΑΙΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΠΡΟΕΔΡΙΑ.
.ΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΠΑΣΙΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΩΝΗΠΟΛΙΣΚΥΡΙΑΕΣΤΙΝ
ΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝΚΑΙΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗΙΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙ
ΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΤΑΥΤΑΚΑΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣ
ΑΥΤΟΥΤΑΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΝ
ΝΕΩΠΟΙΗΝΤΟΠΟΝΔΕΑΠΟΔΕΙΞΑΙΤΟΥΣΠΡΟΣΤΑΤΑΣΤΟ.
ΑΤΟΝ.ΟΥΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑΝΑΓΡΑΦΗΣΗΤΑΙ

καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν, καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐμ πολέμῳ ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί· ὑπάρχειν δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ· [ἵν]α δὲ τὸ ψήφισμα ἀναγραφ[ῇ], ἐπιμεληθῆναι τὸν νεωποίην, τόπον δὲ ἀποδεῖξαι τοὺς προστάτας τὸ[ν ἐπιφανέστ]ατον, [ὅπ]ου τὸ ψήφισμα ἀναγραφήσ[ε]ται.

2677.

In alio latere eiusdem lapidis; ed. idem l. c. n. LXI. 2. p. 25.

a.
ΚΑ..ΟΝΚΑΙΚΟΙΝΗΙΠΕΡΙΠΑ.ΤΑΣΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣ....ΑΥΤΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΠΟΛΙΤΗΝΜΕΤΕΧΟΝΤΙΠΑΝΤΩΝΩΓΚΑΙ...ΛΛΟΙ
ΠΟΛΙΤΑΙΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣ
.ΓΩΣΙΠΑΣΙΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΩΝΗΠΟΛΙΣΚΥΡΙΑΕΣΤΙΝΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝ
.ΑΙΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗΙΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΤΑΥΤΑΚΑΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΝΝΕΩΠΟΙΗΝΕΝΤΗΙΠΑΡΑΣΤΑΔΙΠΡΟΤΟΥΑΡΧΕΙΟΥ

b.
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΔΕΥΤΕΡΟΥΜΗΝΟΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣΕΚΤΗΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΡΜΙΑΣΜΕΛΑΝΟΣ
ΕΠΕΣΤΑΤΕΙΚΡΑΝΑΟΣΠΑΥΣΑΝΙΟΥΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΠΡΥΤΑΝΕΩΝ
ΓΝΩΜΗΔΙΟΓΕΙΤΟΥΤΟΥΜΥΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥΤΟΥΕΡΜΩΝΟΣΕΡΜΙΟΥ
ΤΟΥΜΕΛΑΝΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥΤΟΥΦΟΡΜΙΩΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΤΟΥ
ΕΡΜΙΟΝΟΣΕΠΕΙΔΗΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣΛΕ....ΟΣΜΙΛΗΣΙΟΣ.ΝΗΡ

a.

\- - - - - - - -

κα[ιρ]ὸν καὶ κοινῇ περὶ πά[ν]τας τοὺς πολίτας· [εἶναι] αὐτὸν πρόξενον καὶ πολίτην μετέχοντ[α] πάντων ὧγ καὶ [οἱ ἄ]λλοι πολῖται μετέχουσιν· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς [ἀ]γῶσι πᾶσιν, καὶ ἀτέλειαν ὧν ἡ πόλις κυρία ἐστίν, καὶ εἴσπλουν [κ]αὶ ἔκπλουν καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐμ πολέμῳ ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί· ὑπάρχειν δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τὸν νεωποίην ἐν τῇ παραστάδι [τῇ] πρὸ τοῦ ἀρχείου.

b.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀπολλων[ί]ο[υ] τοῦ δευτέρου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Ἑρμίας Μέλανος ἐπεστάτει, Κραναὸς Παυσανίου ἐγραμμάτευεν, πρυτάνεων γνώμη Διογείτου τοῦ Μυός, Διοσκουρίδου τοῦ Ἕρμωνος, Ἑρμίου τοῦ Μέλανος, Δωροθέου τοῦ Φορμίωνος, Ἡρακλείτου τοῦ Ἕρμ[ω]νος· Ἐπειδὴ Ἀντίπατρος Λέ[οντ]ος Μιλήσιος [ἀ]νὴρ [ἀγαθὸς γεγένηται etc.

Vs. 7. inserui τῇ ex n. 2675. *a.*

2678.

In eiusdem lapidis tertio latere; ed. idem n. LXI. 3. p. 26.

ΟΤΙΑΝΔΗΗΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΗΝΗΣΘΑΙ
ΚΑΛΛΙΑΝΑΡΕΤΗΣ..ΕΚΕΝΗΣΕΧΕΙΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΙΑΣΕΩΝ ΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΑΥΤΩΙΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΜΕΤΕΧΟΝΤΙΠΑΝΤΩΝΩΝΚΑΙΟΙΛΟΙΠΟΙΙΑΣΕΙΣΙ
ΧΟΥΣΙΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝΚΑΙΕΚΚΠΛΟΥΝΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΗΙΚΑΙΕΜ
ΜΩΙΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΠΑΣΙΝΥΠ
ΔΕΤΑΥΤΑΚΑΙΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΥΣ
ΝΕΩΠΟΙΑΣΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΤΗΙΑΓΟΡΑΙ

Π, non Π, ex Chandleri nota in Syllabo posita dedi.

\- - - - - - - -

διατελεῖ ποιῶν (vel simile) ἀγαθὸν] ὅ,τι ἂν δ[ύν]ηται· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπ[η]νῆσθαι Καλλίαν

2686.

In sepulcris *Iasensium* extra Isthmum; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 161 sq. Wheler Itin. p. 274. Sponii exemplum tractarunt vir doctus in Observatt. Misc. Vol. IV. p. 358-361. et Buherius „Explication de quelques marbres antiques", p. 11. Fracto posthac lapide dimidiam fere partem emendatius ex marmore dedit Chandlerus Inscr. ant. P. I. n. LXII. p. 26. Habeo etiam ex codicis Askewiani Append. II. a Müllero; sed in hoc quoque apographo dimidia tantum pars superest.

ΑΓΑΘΗΣΜΕΤΑΒΟΛΗΣΤΟ|ΥΤΟΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΤΟΥΤΕΤΡΑΚΙΣΣΤΟΙΒΑΣ
ΤΟΥΤΟΥΜΕΘΕΞΟΥΣΙΜΟΥΤΑ|ΤΕΚΝΑΛΥΣΙΜΑΧΟΣΚΑΙΚΟΥΑΡΤΑΚΑΙΤΑΕΞΑΥ
ΤΩΝΓΕΝΝΗΘΗΣΟΜΕΝΑΤΕΚΝΑ|ΩΣΤΕΚΑΙΓΟΝΙΑΣΚΑΙΟΓΑΜΒΡΟΣΜΟΥΛΕΩΝΑΡ
ΤΕΜΕΙΣΙΟΥΟΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΙΑΣΩΝΟ|ΙΚΟΝΕΙΜΕΝΜΕΙΛΗΣΙΟΣΦΥΣΕΙΔΕΙΑΣΕΥΣ
ΤΟΥΤΟΥΔΕΕΤΕΡΟΣΟΥΔΕΙΣΜΕΘΕΞΕΙΟ|..ΤΕΣΥΝΓΕΝΕΥΣΜΟΥΟΥΤΕΕΞΩΤΙΚΟΣ
ΤΙΣΕΙΜΗΤΙΕΠΕΡΩΤΗΘΗΣΟΜΑΙΕΓΩΑ|..ΤΟΣΗΤΑΤΕΚΝΑΜΟΥΗΟΓΑΜΒΡΟΣΜΟΥΟ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣΚΑΙΣΥΝΧΩΡΗΣΩ|ΣΙΝΤΙΝΙΤΕΘΗΝΑΙΟΔΕΠΑΡΑΤΑΥΤΑΤΟΛΜΗ
ΣΑΣΗΒΙΑΣΑΜΕΝΟΣΤΕΙΣΕΙΕΙΣΜΕ|ΝΤΟΝΚΑΙΣΑΡΟΣΦΙΣΚΟΝΔΗΝΑΡΙΑΧΕΙΛΙΑ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΕΙΣΔΕΤΗΝΠΟΛΙΝΜ|ΟΥ - - - ΑΥΤΟΣΔΕΕΝΟΧΟΣ

Chandlerianam particulam lineolis separavi a dextra parte, quae a solis prioribus edita est, neque in sinistra addo variam lectionem priorum, nisi quod vs. 1. annoto ΑΓΑΘΗΣΜΕΤΑΒΟΛΗΣ esse ex prioribus (Chandl. - - Η.ΜΕΙΑΒΟ..ΙΣ), item potissima ex vs. 7 sqq. Litterarum formam dedi ex Chandl. nisi quod is Θ semel tantum dedit. Whel. modo Π, modo Γ habet. Vs. 2. Spon. ΛΟΥΣΙΜΑ etc. Vs. 3. ΩΣΤ est etiam in Ask. Vs. 4. ΟΙΚΟΝΕΙ Spon. sed Whel. Ο....ΝΕΙ. Vs. 5. Spon. Ο...ΤΕ; lacunam minui ex Whel. demptis ex huius punctorum notatione tot punctis, quot explent litterae a Chandl. servatae (nempe Whel. habet ΜΕΘΕΞ.....ΤΕΣΣΥΝΓΟ ΝΕΥΣ). Vs. 6. alterum ΜΟΥ omittit Whel. Vs. 7. Chandl. ΧΩΡΗΣΟ, Spon. quod dedi, Whel. ΧΩΡΗΣ ...Σ..ΥΙΝΙ. Vs. 8. Chandl. Ask. ΤΕΙΣΕΙ, Spon. Whel. ΔΩΣΕΙ. Vs. 9. ΟΥ post Μ ex Ask. in hoc deficiente; Sponius habet ΤΗΝ cum quinque punctis, et dein ΑΥΤΟΣ etc. Whel. ΤΗΝΓΙΙΑΑΥΤΟΣ etc. Alia vitia omitto.

Ἀγαθῆς μεταβολῆς. τοῦτο τὸ μνημεῖον Λυσιμάχου τοῦ τετράκις Στοιβάσ[του]. τούτου μεθέξουσί μου τὰ τέκνα Λυσίμαχος καὶ Κουάρτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννηθησόμενά τέκνα, ὥστε καὶ Γονιὰς? καὶ ὁ γαμβρός μου Λέων Ἀρτεμεισίου ὁ ἐπικαλούμενος Ἰάσων, οἰκ[ήσ]ει μὲν Μειλήσιος, φύσει δὲ Ἰασεύς. τούτου δὲ ἕτερος οὐδεὶς μεθέξει ο[ὔ]τε συνγενε[ῖ]ς μου οὔτε ἐξωτικός τις, εἰ μή τι ἐπερωτηθήσομαι ἐγὼ α[ὐ]τὸς ἢ τὰ τέκνα μου ἢ ὁ γαμβρός μου ὁ προγεγραμμένος, καὶ συνχωρήσωσίν τινι τεθῆναι. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα τολμήσας ἢ βιασάμενος τείσει εἰς μὲν τὸν Καίσαρος φίσκον δηνάρια χείλια πεντακόσια, εἰς δὲ τὴν πόλιν μου [πεντακόσια]? αὐτὸς δὲ ἔνοχος [ἔστω τυμβωρυχίας vel simile.

Ad genitivum *ἀγαθῆς μεταβολῆς* doctus in notula Obss. Misc. supplet *ἕνεκα*, nec male; genitivum *ἀγαθῶν δαιμόνων* videmus n. 2684. et in Mylasensibus. Ad *μνημεῖον* deest *ἔστιν* ut n. 2688. 2690. Mox *τοῦ τετράκις Στοιβ.* obscurum est; interpres in Misc. Obss. *στοιβαστοῦ, τοῦ μεθ.* legit, quod ferri nequit, et *στοιβαστὴν* fingit magistratum esse piscibus constipandis praefectum, et bene instruendis doliis, quibus inferrentur: satis ridicule, etsi piscibus praestitisse Iasium mare constat indeque Iasenses lucrum haud exiguum fecisse. Desideratur patris nomen, quod sumo fuisse *Στοιβάστης*, ita ut ΤΟΥ ob insequens *τούτου* per incuriam omiserit quadratarius. *Τοῦ τετράκις Στοιβ.* est Stoebastae filius, Stoebastae nepos, Stoebastae pronepos, Stoebastae abnepos. Cf. n. 2186. ne plura cumulem. Mox *ὥστε* offendit quidem, sed videtur tutum esse. *Γονίας* an *Γονιὰς* legendum sit, dubites, atque omnino locus obscurus est. Fortasse *Γονιὰς* est filia Lysimachi, uxor Leontis: sed nihil definio. Vs. 4. *οἰκήσει* coniectum iam est in Misc. Obss. *Συνγενεῖς* debetur Buherio; possis et *συνγενής*. Pro *συνχωρήσωσιν* debebat futurum esse. Sub finem quod supplevi *πεντακόσια*, probabile fit ex n. 2685. 2688.

2687.

Iasi, quantum video; misit Müllerus ex Sherard. p. 58.

ΖΗ
ΗΡⲰΟΝΑΜⲈΝ
ΠΟΥΤΟΥΜΥΡΙ
ΝΟΥ

Ζῆ.
Ἡρῷον Ἀμεν-
π[τ]ου τοῦ
Μυρίνου.

2688.

Iasi; indidem.

ΤΟΗΡⲰΟΝϹΑΥΡ.ⲈΚΑΤΑΝΟΥ
ΑΠΟϹΤΡΑΤⲈΙⲰΝΟϹΑΝ..
ⲈΠΙΧⲈΙΡΗϹΗΑΝΟΒΑΙΔⲰ
ϹⲈΙΤⲰΤΑΜⲈΙⲰΔΗΝΑ
ΡΙΑΠⲈΝΤΑΚΟϹΙΑ
ΚΑΙΤΟΥΒⲰΡΥΚΙΑϹΥ
ΠΑΧΘΗϹⲈΤΑΙ ❦

In fine palmula folio addita est.

Τὸ ἡρῷον. Σ.. Αὐρ. Ἑκατα[ί]ου ἀπὸ Στρατείων? ὃς ἂν [δὲ] ἐπιχειρήσῃ ἀνο[ῖξ]αι, δώσει τῷ ταμείῳ δηνάρια πεντακόσια, καὶ τ[υμ]βωρυ[χ]ίας ὑπαχθήσεται.

Haec lectio est Chandleri; lineas divisi ex Ask. nam Chandleriana tituli forma ut Wheleriana praeter Chandleri morem fortuita est. Primum elementum **Z** non est ap. Ask. Chandlerus id adscivit ex Whel.

Σ]ώπατρος Ἐπικράτου χορη[γήσας κα]ὶ ἀγωνοθετήσας καὶ στεφανηφορ[ήσ]ας τὸ ἀνάλημμα καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κερκίδα καὶ τὸ βῆμα Διονύσῳ καὶ τῷ δήμῳ.

De *ἀναλήμματι* et *κερκίδι* vide Schneider. Lex. Gr. *Ἀνάλημμα* vero h. l. non *substructionem* simpliciter significare videtur, sed solarium (cf. ad n. 1104.), et *κερκὶς* (radius mathematicus) gnomonem: quae Chandleri sententia est. *Βῆμα* vix potest pulpitum theatri esse, ut Chandl. putat, sed suggesti instar exstructus prope hoc *ἀνάλημμα* locus. Totum enim hoc opus extra theatrum exaedificatum fuit.

2682.

Iasi ad Isthmum, litteris magnis et bene incisis; ed. Chandlerus l. c. n. LV. p. 19.

ΟΛΥΜΠΙΑΔ..Ζ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ[ΤΟ]Υ[ΚΥ]ΡΙΝΑ
ΤΙΤΟΣΦΛΑΒΙΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟΣ
ΝΙΚΗΣΑΣΤΗΝΠΕΡΙΟΔΟΝΑΝ
ΔΡΩΝΔΟΛΙΧΟΝΙΑΣΕΩΝ
ΠΡΩΤΟΣΚΑΙΤΑΕΝΡΩΜΗΚΑ
ΠΕΤΩΛΕΙΑΠΡΩΤΟΣΑΝΘΡΩ
ΠΩΝ
ΔΙΙΟΛΥΜΠΙΩΙ

Ὀλυμπιάδ[ι σι]ζ.

Τίτος Φλάβιος Δημητρίου [Κο]υ[ϊ]ρίνᾳ Μητρόβιος, νικήσας τὴν περίοδον ἀνδρῶν δόλιχον Ἰασέων πρῶτος, καὶ τὰ ἐν Ῥώμῃ Καπετώλεια πρῶτος ἀνθρώπων, Διῒ Ὀλυμπίῳ.

Metrobius donarium ob victorias Iovi Olympio dedicat. Temporum ratione examinata Olympiadem 217. restitui, qua vicit Olympia dolicho virorum, quum iam prius Pythiis, Nemeis, Isthmiis vicisset: his quattuor ludis qui vicit, vicit *τὴν περίοδον*. Numerum Olympiadis divinare ex eo licuit, quod Metrobius Capitolinis in ludis vicit *πρῶτος ἀνθρώπων*, hoc est *omnium hominum primus*; quam formulae vim in titulo Neapolitano de T. Flavio Quirina Archibio Alexandrino frequentissimae non intellexit doctus interpres Ignarra. Nempe Metrobius dolicho virorum vicit in primis ludis Capitolinis a Domitiano institutis, qui a. Chr. 86. Olymp. 216, 2. acti sunt; itaque eos vicit *πρῶτος ἀνθρώπων*: insequitur iam Olymp. 217. unde superest **Z**. Quae vs. 2. scripta sunt litteris minutis, non recte restituit Chandlerus: nam *τοῦ Κυρίνα* ferri non potest. Ut lacunas explerem, dedi *Κουϊρίνᾳ* pro usitatiori *Κυρίνᾳ*. Ceterum quum neque ante *Δημητρίου* nec post *Κουϊρίνᾳ* quidquam perierit, necesse est haec verba ad nomen Metrobii pertineant: quae quum praeterea minutis litteris interposita sint, patet omissa primum, et deinde addita esse; ex usu vero interponenda sunt post gentilicium *Φλάβιος*; quare etiam super secunda parte huius vocis incipiunt.

2683.

Iasi ad Isthmum in epistylio, litteris novicio more ornatioribus, quam quae typis repraesentari possint; ex schedis Woodii dedit Chandlerus Inscr. ant. P. I. n. LVII. p. 19. Chandlerus quum lapidem tractaret, iam minus eum integrum repperit.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ·ΑΣΤΙΑΔΙΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΜ·ΑΥΡΗΛΙΩΙΚΩΜΟΔ
ΩΙΑΝΤΩΝΙΝΩΙΣΕΒΑΣΤΩΙΓΕΡΜΑΝΙΚΩΙΣΑΡΜΑΤΙΚΩΙΓ
ΤΗΣΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΣΤΟΥΥΙΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣΗΡΩΟΣΤΑΣΔΥΟΕΞΗΔΡΑ
ΣΚΑΙΤΟΝΟΡΟΦΟΝΤΗΣΣΤΟΑΣΚΑΤΕΣΚΕΥ[ΑΣΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ..

Sic edidit Chandl. qui quae unco seclusit, ea videtur ex Woodii exemplo addidisse: sed post *ἰδίων* nihil deesse videtur.

Ἀρτέμιδι Ἀστιάδι καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρηλίῳ Κωμόδῳ Ἀντωνίνῳ Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Σαρματικῷ, Γ - - - - [ὑπὲρ] τῆς στεφανηφορίας τοῦ υἱοῦ Διοκλέους ἥρωος τὰς δύο ἐξ[έ]δρας καὶ τὸν ὄροφον τῆς στοᾶς κατεσκεύ[ασεν ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἀστιὰς Ἄρτεμις Iasensium memoratur a Polybio XVI, 12. Sed ibi falso nunc legitur *Ἑστιάς*, quum *Ἀστιάδος* certe in uno sit libro. *Ἥρωος* est de mortuo.

2684.

Iasi, quantum video; ex schedis Sherardi p. 58. (cod. Ask. II, 33.) misit Müllerus.

ΔΑΙΜΟΝΩΝΑΓΑΘΟΝ
ΘΕΥΔΑΤΟΥΑΡΤΕΜΕΣΙΟΥ

Δαιμόνων ἀγαθ[ῶ]ν, Θεύδα τοῦ Ἀρτεμε[ι]σίου.

Similes tituli plures in Mylasensibus sunt; et fortasse hic quoque est Mylasensis.

2685.

Iasi, indidem.

ΤΟΜΝΗΜΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΕΙΟΑΡΟΥΟΥΔΕΝΑΝΕΤΕΡΟΝ
ΒΟΥΛΟΜΑΙΤΕΘΗΝΑΙΠΛΗΝΤΟΥΣ
ΕΜΟΥΓΕΝΟΥΑΝΔΕΤΙΣΕΙΣΒΙΑΣΗΤΑΙ
ΚΑΙΘΗΑΠΟΔΩΣΙΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΔΗΝΑ
ΡΙΑΠΕΝΤΕΚΟΣΙΑ

Τὸ μνημ(ε)ῖον Κλαυδίου Εἰ[θ]άρου (an *Εὐθάλου*?)· *οὐδένα [δὲ] ἕτερον βούλομαι τεθῆναι πλὴν τοὺς ἐμοῦ γένου[ς]· ἂν δέ τις εἰςβιάσηται καὶ θῇ, ἀποδώσ(ε)ι τῇ γερουσίᾳ δηνάρια πεντ[α]κόσια.*

Vs. 3. 4. malim *τοὺς ἐκ τοῦ ἐμοῦ γένους.*

c. ΕΤΕΙΤΡΙΗΚΟΣΤΩΙΚΑΙΕΝΑΤΩΙΑΡΤΑΞΕΡΞΕΥΣΒΑΣΙΛΕΥ
ΟΝΤΟΣΜΑΥΣΣΩΛΛΟΥΕΞΑΙΘΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕ
ΜΥΛΑΣΕΥΣΙΗΕ. .ΛΗΣΙΗΣΚΥΡΙΗ^ΥΙΕΝΟΜΕΙ.ΗΣΚΑΙΕΠ
ΚΥΡΩΣΑΝΑΙΤΡΕΙΣΦΙΛΑΙΕΠΕΙΑΗΑΡΑΙΣΣΙΣΟΥΣΣΩΛΛΩΙ
ΒΕΥΣΕΚΑΙΕΠΕΒΟΥΛΕΥΣΕΜΑΥΣΣΩΛΛΩΙΟΝΤΙΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΜΥΛΑΣΕΩΝΚΑΙΑΥΤΩΙΚΑΙΤΟΙΚΑΙ...
ΕΚΑΤΟΜΝΩΙΚΑΙΤΟΙΣΠΡΟΓΟΝΟΙΣΤΟΙΣΤΟΥΤΟΝΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΔΙΚΕΙΝΚΑΤΑΓΝΟΥΣΑΡΑΙΣΣΙΝΕΞΗΜΙΩΣΕΘΑΝΑΤΩΙ
Γ. .ΑΞΑΙΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΜΥΑΣΕΩΝΠΕΡΙΤΩΝ
ΚΤΗΜΑΤΩΝΕΚΕΙΝΟΥΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΤΟΥΣΠΑΤΡΙΟΥΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΘΗΤΑΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣΜΑΥΣΣΩΛΛΩΙΕΠΑΡΑΣ
ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΜΗΤΕΠΡΟΤΙΘΕΝΑΙΕΤΙ
ΠΑΡΑΤΑΥΤΑΜΗΔΕΝΑΜΗΤΕΕΠΙΨΕΦΙΞΕΙΝΕΙΔΕΤΙΣ
ΤΑΥΤΑΠΑΡΑΡΑΙΝΟΙΣΕΞΩΛΗΓΙΝΕΣΘΑΙΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΕΚΕΙΝΟΥΠΑΝΤΑΣ

d. ΕΤΕΙΤΕΤΡΩΚΟΣΤΩΙΚΑΙΩΜΠΤΩΙΑΡΤΑΞΕΡΞΕΥΣ
ΒΑΣΙΛΕΟΝΤΟΣΜΑΥΣΣΩΛΛΩΥΕΞΑΙΘΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣ
ΕΔΟΞΕΜΥΛΑΣΕΥΣΙΕΚΚΛΗΣΙΗΣΚΥΡΙΗΣΠΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΚΑΙΕΠΕΚΥΡΑΣΑΝΑΙΤΡΕΙΣΦΙΛΑΙΤΟΥΣΠΕΛΑΡΜΟΥΣ
ΠΑΙΔΑΣΠΑΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑΣΕΣΤΗΝΕΙΚΟΝΑ
ΤΗΝΕΚΑΤΟΜΝΩΑΝΔΡΟΣΠΟΛΛΑΚΑΙΑΓΑΘΑΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΟΣΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΜΜΥΑΣΕΩΝΚΑΙΔΟΡΩΙΚΑΙΕΡΓΩΙ
ΑΔΙΚΕΙΝΚΑΙΤΑΙΕΡΑΑΝΑΘΗΜΑΤΑΚΑΙΤΗΜΠΟΛΙΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΔΙΚΕΙΝΔΡ.ΑΙΑ
ΓΝΟΥΣΗΣΕΤΗΜΙΩΣΑΝΑΗΜΕΥΣΕΙΤΗΣΟΥΣΙΗΣΚΑΙΕΠΩ
ΣΑΝΤΑΚΤΗΜΑΤΑΑΥΤΟΝΔΗΜΟΣΙΗΙΕΚΤΑΗΣΘΑΙΚΥΡΙΩΣ
ΤΟΙΣΠΡΙΑΜΕΝΟΙΣΚΑΙΕΠΑΡΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΜΗΤΕΠΡΩΤΙΘΗΝΑΙΜΗΤΕΕΠΙΨΗΦΙΞΕΙΝΜΗΔΕΝΑΕΙΔΕΤΙΣ
ΤΑΥΤΑΠΑΡΑΡΑΙΝΟΙΕΞΩΛΗΓΙΝΕΣΘΑΙΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣ
ΕΚΕΙΝΟΥΠΑΝΤΑΣ

e. ΕΤΕΙΠΕΜΠΤΩΙΑΡΤΑΞΕΡΞΕΥΣΒΑΣΙΛΕΟΝΤΟΣ
ΜΑΥΣΣΩΛΛΩΥΕΞΑΙΘΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣΜΑΝΙΤΑΤΟΥ
ΠΑΚΤΥΩΕΙΤΙΡΟΥΛΕΥΣΑΝΤΟΣΜΑΥΣΣΩΛΛΩΙΤΩΙΕΚΑΤΟΜΝ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΛΑΜΒΡΑΥΝΔΟΥΘΥΣΙΗΣΕΝΙΑΥ
ΣΙΗΣΚΑΙΠΑΝΗΓΥΗΟΣΕΟΥΣΗΣΚΑΙΜΑΥΣΣΩΛΛΩΥΜΕΝ
ΣΩΘΕΝΤΟΣΣΥΝΤΩΙΔΙΙΜΑΝΙΤΑΔΕΑΥΤΟΥΤΗΝΔΙΚΗΝ
ΛΑΒΟΝΤΟΣΕΝΣΕΙΡΩΝΝΟΜΩΙΕΓΝΩΣΑΝΜΥΛΑΣΕΥΠΑΡΗ
ΝΟΜΗΜΕΝΟΥΤΟΥΙΕΡΟΥΚΑΙΜΑΥΣΣΩΛΛΩΥΤΟΥΕΥΕΡ
ΓΕΤΕΩΕΡΕΙΝΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΕΙΤΙΣΚΑΙΑΛΛΟΣΜΕΤΕ
ΧΕΝΗΕΚΟΙΝΩΝΗΣΕΝΤΗΣΠΡΑΞΙΟΣΕΛΕΓΚΘΕΝΤΟΣΔΕ
ΚΑΙΘΥΣΣΟΥΤΟΥΣΥΣΚΩΚΑΙΚΡΙΘΕΝΤΟΣΣΥΝΑΔΙΚΕΙ
ΜΕΤΑΜΑΝΙΤΑΕΔΟΞΕΜΥΛΑΣΕΥΣΙΝΚΑΙΕΠΕΚΥΡΩΣΑΝ
ΑΙΤΡΕΙΣΦΥΛΑΙΤΑΜΑΝΙΤΑΤΟΥΠΑΚΤΙΩΚΑΙΘΥΣΣΟΥ
ΤΟΥΣΥΣΚΩΠΡΟΣΤΕΘΗΝΑΙΜΑΥΣΣΩΛΛΩΙΚΑΙΤΑ
ΚΤΗΜΑΤΑΕΠΟΛΙΣΕΝΗΠΟΛΙΣΔΗΜΟΣΙΗΕΠΑΡΑΣ
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΗΤΟΥΤΩΝΤΑΣΩΝΑΣΤΟΙΣΠΡΙΑΜΕΝΟΙΣ
ΚΥΡΙΑΣΕΙΝΑΙΚΑΙΜΗΤΕΠΡΟΤΙΘΕΝΑΙΜΗΤΕΕΠΙΨΗΦΙΞΕΙΝ
ΜΗΔΕΝΑΕΙΔΕΤΙΣΤΑΥΤΑΠΑΡΑΒΑΙΝΟΙΕΞΩΛΗΓΙΝΕ
ΣΘΑΙΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚΕΙΝΟΥΠΑΝΤΑΣ

κ]α[τ]αγνούσης ἐ[ζ]ημίωσαν [δ]ημεύσει τῆς οὐσίης, καὶ ἐπώ[λη]σαν τὰ κτήματα αὐτ[ῶ]ν δημοσίῃ, ἐκτῆσθαι κυρίως τοῖς πριαμένοις· καὶ ἐπάρας ἐποιήσαντο, περὶ τούτων μήτε πρ[ο]τιθ[έ]ναι μήτε ἐπιψηφί[ζ]ειν μηδένα· εἰ δέ τις ταῦτα παρα[β]αίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

e.

Ἔτει πέμπτῳ Ἀρταξέρξευς βασιλε[ύ]οντος, Μαυσσώλλ[ο]υ ἐξαιθραπεύοντος· Μανίτα τοῦ Πακτύω ἐ[π]ι[β]ουλεύσαντος Μαυσσώλλῳ τῷ Ἑκατόμν[ω] ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Λαμβραύνδου, θυσίης ἐνιαυσίης καὶ πανηγύ[ρι]ος ἐούσης, καὶ Μαυσσώλλ[ο]υ μὲν σωθέντος σὺν τῷ Διΐ, Μανίτα δὲ αὐτοῦ τὴν δίκην λαβόντος ἐν [χ]ειρῶν νόμῳ, ἔγνωσαν Μυλασε[ῖς], παρηνομημένου τοῦ ἱεροῦ καὶ Μαυσσώλλ[ο]υ τοῦ εὐεργέτεω ἔρε[υ]ναν ποιήσασθαι εἴ τις καὶ ἄλλος μετέ[σ]χεν ἢ ἐκοινώνησεν τῆς πράξιος· ἐλεγ[χ]θέντος δὲ καὶ Θύσσου τοῦ Σύσκω καὶ κριθέντος συναδικεῖ[ν] μετὰ Μανίτα, ἔδοξε Μυλασεῦσιν

2689.

Iasi in magno lapide extra Isthmum; ex Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 27. n. LXIII.

ĀΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗῙ
ΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗΜ̄ΕΙΟΝ ΕCΤΙΝ ΕΥΤΥΧΟΥCΤΟΥΔΕΙΟῩ
Ω ☉ ☉

Ἀγαθῇ τύχῃ. τοῦτο τὸ μνημεῖόν ἐστιν Εὐτύχους τοῦ Δείου.

2690.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Iaso* asportatus ex Isthmo; in aere edidit Chandlerus Marm. Oxon. II, 73. p. 111.

ΤΟΗΡΩΟΝΤΟΥΤΟΛΟΥΠΕΡΚΟΥΤΟΥΘΡΕΠΤΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΕΧΟΝΗΝΔΙΕΤΑΞΕΝΕΝΑΙΣΕΘΕΤΟ
ΔΙΑΘΗΚΑΙΣ ΟΥΔΕΝΙΔΕΕΞΕΣΤΑΙΤΑΦΗΝΑΙ
ΕΝΩΚΑΤΕΣΚΕΥΑΚΑΠΡΟΣΤΟΙΣΠΡΟΑΣΤΙΟΙΣΗΡΩΩ
ΗΜΟΝΟΙΣΕΜΟΙΤΕΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥ ΦΛ
ΟΝΗΣΙΜΗ ΕΑΝΔΕΤΙΣΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝΤΗΣ
ΕΜΗΣΓΝΩΜΗΣΠΟΙΩΝΘΑΨΗΤΙΝΑ ΟΜΕΝ
ΤΟΥΤΟΤΟΛΜΗΣΑΣΛΟΓΟΝΥΦΕΞΕΙΤΥΜΒΩΡΥΧΙ
ΑΣΤΟΔΕΤΕΘΕΝΕΞΕΝΕΧΘΗΝΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙΠΤΩΜΑ

Τὸ ἡρῷον τοῦτο Λουπέρκου τοῦ Θρέπτου, ἐπιγραφὴν ἔχον ἣν διέταξεν ἐν αἷς ἔθετο διαθήκαις. οὐδενὶ δὲ ἐξέσται ταφῆναι ἐν ᾧ κατεσκεύακα πρὸς τοῖς προαστίοις ἡρῴῳ ἢ μόνοις ἐμοί τε καὶ τῇ γυναικί μου Φλ. Ὀνησίμῃ· ἐὰν δέ τις ὑπεναντίον τῆς ἐμῆς γνώμης ποιῶν θάψῃ τινά, ὁ μὲν τοῦτο τολμήσας λόγον ὑφέξει τυμβωρυχίας, τὸ δὲ τεθὲν ἐξενεχθῆναι βούλομαι πτῶμα.

2691. *a. b.*

Mylasis (Melasso), iuxta quattuor columnas Ionicas; ex schedis Sherardi p. 58. (cod. Ask. II, 31.) misit Müllerus; titulum *a* dedit ex iisdem schedis etiam Leakius Itin. As. min. p. 338. Cf. Letronn. Journ. des Sav. 1825. p. 402.

a. . ΑΥΣΣΩΛΟΣΕΚΑΤΟΜΝΩΤΟΜΒΩΜΟΝΑΝΕΘΗΚ . .

b. . . . . . . ΑΛΟΣΕΚΑΤΟΜΝΩΤΟΜΒΩΜΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

a. Μ]αύσσωλος Ἑκατόμνω τὸμ βωμὸν ἀνέθηκ[εν.
b. - - - - Ἑκατόμνω τὸμ βωμὸν ἀνέθηκεν.

Duae sunt arae; in *b.* sitne Μαύσσω]λος vel Μαύσσωλ]λος an Πιξώδ]α[ρ]ος scribendum dubito. Mausolus obiit Olymp. 106, 4. (vide Clinton. F. H. P. I. p. 286.). Pater eius est Ἑκατόμνως: hinc Ἑκατόμνω est genitivus, non ut visum dativus, licet etiam Ἑκατόμνου dicatur. Cf. ad n. 2691. *c.* Hos titulos aetatis causa primo loco posui. Mylasa nota patriam et regiam olim urbem familiae huius fuisse (Strabo XIV. p. 659.).

2691. *c. d. e.*

Mylasis (Melasso in coemeterio Armeniorum), quantum video in eodem lapide tres hos titulos repperit Cadalvene Francogallus, et transcripsit; nobis benigne misit Rochettus, qui et ipse in Monumentis ineditis publicaturus est has inscriptiones.

[*Textum vide in pag. seq.*]

c.

Ἔτει τριηκοστῷ καὶ ἐνάτῳ Ἀρταξέρξευς βασιλεύοντος, Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύοντος, ἔδοξε Μυλασεῦσι[ν], ἐ[κκ]λησίης κυρί[ης γ]ενομέ[ν]ης, καὶ ἐπ[ε]κύρωσαν αἱ τρεῖς φ[υ]λαί· ἐπει[δ]ὴ Ἀράϊσσις [Θ]ύσσω [ἐ]λώβευσε καὶ ἐπεβούλευσε Μαυσσώλλῳ, ὄντι εὐεργέτῃ τῆς πόλεως τῆς Μυλασέων καὶ αὐτῷ καὶ τ[ῷ π]α[τρὶ] Ἑκατόμνῳ καὶ τοῖς προγόνοις τοῖς τούτ[ω]ν, καὶ βασιλεὺς ἀδικεῖν καταγνοὺς Ἀράϊσσιν ἐ[ζ]ημίωσε θανάτῳ, [πρ]ᾶξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν Μυ[λ]ασέων περὶ τῶν κτημάτων ἐκείνου κατὰ τοὺς νόμους τοὺς πατρίους· καὶ πρόσθ[ε]τα ποιήσαντες Μαυσσώλλῳ ἐπάρας ἐποιήσαντο, περὶ τούτων μήτε προτιθέναι ἔτι παρὰ ταῦτα μηδένα μήτε ἐπιψ[η]φί[ζ]ειν· εἰ δέ τις ταῦτα παρα[β]αίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

d.

Ἔτει τετρωκοστῷ καὶ [πέ]μπτῳ Ἀρταξέρξευς βασιλε[ύ]οντος, Μαυσσώλλ[ο]υ ἐξαιθραπεύοντος, ἔδοξε Μυλασεῦσι, ἐκκλησίης κυρίης [γ]ενομένης, καὶ ἐπεκύρ[ω]σαν αἱ τρεῖς φ[υ]λαί· τοὺς Πελάρμους παῖδας παρανομήσαντας ἐς τὴν εἰκόνα τὴν Ἑκατόμνω, ἀνδρὸς πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ποιήσαντος τὴμ πόλιν τὴμ Μυ[λ]ασέων καὶ [λ]ό[γ]ῳ καὶ ἔργῳ, ἀδικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ ἀναθήματα καὶ τὴμ πόλιν καὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως· ἀδικεῖν δ[ὲ

ponere. Quo dempto ἐ]λώβευσε scripsi, ut sit: *contumeliose invectus est in Mausolum*: ut dicitur λωβᾶσθαί τινι. Mox verba καὶ τῷ πατρὶ etc. audacius sed ex ingenio Graecitatis ad illud ὄντι εὐεργέτῃ αὐτῷ adiecta sunt. Araissis bona Mausolo simpliciter adiudicantur (πρόςθετα Μαυσσώλλῳ ποιηθέντα); sed tit. *e.* bona Manitae et Thyssi et adiudicantur Mausolo (προςτεθέντα Μαυσσώλλῳ) et publice venduntur a civitate: ita ut pretium tantum redeat ad Mausolum. In utraque causa bona maleficorum adiudicantur Mausolo, quod huic illi insidiati erant; sed tit. *d.* bona publicata cedunt in civitatem, quod Mausolus non ipse laesus erat, sed res publica et donaria et rei publicae qui bene fecerant. *c.* vs. 14. dele primum Ɛ. *d.* vs. 9. 10. ad καταγνούσης supple τῆς ἐκκλησίης: sed praestabat scribi καταγνόντες. Vs. 11. ἐκτῆσθαι κυρίως (delendum enim A post EKT) est ὥστε τὴν κτῆσιν κυρίαν εἶναι (cf. tit. *e.*). *e.* vs. 1. dele primum A. Vs. 3. pro Πακτύω regula postulabat Πακτύεω, ut flectit Herodotus I, 158. Vs. 4. Λαμβραύνδου, iniecta littera μ, est pro Λαβραύνδου, quae forma usitatior; cf. ad n. 2750. Vs. 6. 7. cave δίκην λαβόντος esse pro δίκην διδόντος dictum existimes; sententia est: *quum Manitas ipse de se poenam repetierit in pugna occisus* s. *pugnando mortem sibi concilians.* De formula ἐν χειρῶν νόμῳ cf. Herodot. VIII, 89. et ibi Wessel. et Schweighäuser. Lex. Polyb. p. 660. Vs. 7. 8. παρηνομημένου formatum est ut παρηνόμουν, παρηνόμησα: perfecti ita formati exemplum desiderabat Buttmannus Gr. Gr. ampl. T. I. p. 345.

2692.

Mylasis, litteris pulcherrimis; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 27. n. LXV. (cf. Syllab.)

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΗΣ	Ἀντίγραφον τῆς [ἐπιγραφῆς τῆς γεγραμμένης?
ΕΝΤΗΙΠΑΡΑΣΤΑΔΙ	ἐν τῇ παραστάδι - - - - - -
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΦΙΛΙΠ	Βασιλεύοντος Φιλίπ[που ἔτους? - - τοῦ δεῖνος
ΣΑΤΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣΕΔΟ	σατραπεύοντος, ἔδο[ξεν - - - - βασιλέ-
ΩΣΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΧΟΡΙΟΙ	ως Φιλίππου τὸ χ[ω]ρίο[ν - - - παλαίσ-
ΤΡΑΣΤΗΣΝΙΚΑΝΟΡΟΥΣΤΟ	τρας τῆς Νικάν[δ]ρου στο[ᾶς? - - - -
ΤΑΙΤΕΞΗΡΑΚΑΙΗΚΡΗΝΗΗΕΙ	ταί τε [ξ]ηρά, καὶ ἡ κρήνη ἡ ἐ[κχέουσα τὸ?
ΥΔΩΡΕΙΣΤΗΝΠΑΛΑΙΣΤΡΑΝ	ὕδωρ εἰς τὴν παλαίστραν - - - - - -
ΟΤΙΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙΚΑΙΕΧΕ	ὅ,τι ἂν βούληται, καὶ ἔχε[ιν? - - - -
.ΙΠΣΔΕΑΝΕΘΗΚΕΝΤΑ	.ος? δὲ ἀνέθηκεν τα - - - - [παλαί-
ΤΡΑΙΚΑΙΤΩΙΓΥΜΝΑ	σ]τρᾳ καὶ τῷ γυμνα[σίῳ - - - - -
ΙΣΕΝΙΕΡΟΝΤΕΜΕΝΩ..	ισεν ἱερὸν τεμενῶ[ν? - - - - - -

Restitui non posse hunc titulum largientur plurimi; pertinet vero haud dubie in regnum *Philippi* Aridaei, qui Alexandro M. successit; quo tempore vide ne satrapes huius regionis fuerit Asander (cf. ad n. 105.). Ad formam praeter priores cf. Trallianam inscriptionem n. 2919. cui septimus annus Artaxerxis et satrapes Hidrieus praescriptus est.

2693.

Mylasis; ed. Pocockius Inscr. II, 8. p. 15. n. 4. Varietatem lectionis suae usque ad vs. 15. attulit Chandler. Inscr. ant. Syllab. p. IX.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Integra varietas lectionis haec est: vs. 2. Poc. ΠΕΠΤΑΙΟΝΠΕΟΚΓΕΛΛΕΥΣΥΝ, Ch. quod dedi; Ch. in fine PE, quod omittit Poc. Vs. 3. Poc. ab initio ΑΝΗΣΟΣΤΕΚΑΚΟΠΑΘΙΑΣΠΟΓΟΝ, et in fine ΝΟΣΣΩΜΛΙΩΝΕ, Ch. quod dedi. Vs. 4. Poc. ΑΡΕΝΣΥΝΩΝΑΤΤΟΙΣ, et sub finem ΕΝΔΙΑΝ; Ch. quod dedi. Vs. 5. primum N ex Ch. addidi. Mox Poc. HP... ΕΩΣΤΗΣ, Ch. ut dedi. Vs. 6. ab init. Poc. ΣΙΕΙΓΝΩΜΗΣΕΝΤΕΥΜΗΝΟΣ, vs. 7. idem ΜΕΥΑΤΩΝΣΥΝΝΑΡΧΟΝ, et vs. 8. ΗΧΘΡΗΤΗΣ ΙΠΙΣΤΗΝ ac ΠΡΑΕΙΝΤΩΝΝΟ; Ch. quae dedi in his omnibus. Vs. 10. primum A ex eodem, item ΑΓ, pro quo Poc. Π. Ibidem Ch. ΥΔΩΝ, Poc. ΥΛΩΝ. Vs. 11. Poc. ΔΙΟΧΟΥΙΛΛΙΑΘΩΣΠΡΟΣΙΕ, Ch. quod dedi, nisi quod pro IE habet ΦΕ. Vs. 13. Poc. ΠΡΑΜΜΑΤΩΝ, Ch. quod dedi. Vs. 14. Ch. ΚΡΑΣΤΙΣΑΥΠΟ, Poc. ΠΡΑΤΙΚΑ.... O. Vs. 15. Ch. ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ, Poc. ΣΕΜΗΡΩΝ.

- - - κ]ινδ[ύ]νους το[ὺ]ς μεγίστο[υ]ς διὰ τὸν και[ρόν? - - - - - - -
- - - τοῖς Πισίδαις, τῶνδε? πενταῖον προεκπεπλευ[κώς?] εἰςφερε - - - -
- - πρυ]τάν[ει]ς? οὔτε κακοπλοίας λόγον ποιησάμενος Ῥωμαίων στ[ρατηγ - -
- - - κ]αὶ ἐντυχὼν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμπρεσβευτῶν ἔννοιάν τε κα[ὶ? - - -
- - γε]νόμενος δὲ καὶ βουλευτὴς Ἡρ[αί]ων ἀξίως τῆς [πόλεως ἐπεμελήθη?] - -
τῆς ἀρίστ]ης? αἰεὶ γνώμης ἀντεχόμενος, κατασταθεὶς δ[ὲ] ἀ[γο]ρ[α]ν[ό]μ[ος?] - -
πάντων τῶν? κ]ατὰ τὴν ἀρχὴν προέστη μετὰ τῶν συνάρχων - - - - - - -
- - - - - ἐχορήγησεν εἰς τὴν διάπρασιν τῶν ὠν[ίων]? - - κατα - - -

καὶ ἐπεκύρωσαν αἱ τρεῖς φυλαί, τὰ Μανίτα τοῦ Πακτ[ύ]ω καὶ Θύσσου τοῦ Σύσκω προστεθῆναι Μαυσσώλλῳ, καὶ τὰ κτήματα ἐπ[ώ]λ[η]σεν ἡ πόλις δημοσί[η], ἐπάρας ποιησαμένη τούτων τὰς ὠνὰς τοῖς πριαμένοις κυρίας εἶναι, καὶ μήτε προτιθέναι μήτε ἐπιψηφί[ζ]ειν μηδένα· εἰ δέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

Tituli hi maxime memorabiles ut n. 2692. et 2919. ex Regis anno et dynaste Cariae definita tempora offerunt. *Tit. c.* scriptus est Artaxerxis II. Mnemonis a. 39. qui ex fide Canonis regum incidit in annum ep. Nabon. 382. incipientem Novembri a. a. Chr. 367. *tit. d.* vero anno eiusdem regis 45. qui ex fide Canonis incidit in annum ep. Nabon. 388. incipientem Novembri a. a. Chr. 361. postremo *tit. e.* scriptus est Artaxerxis III. Ochi a. 5. qui ex fide Canonis incidit in annum ep. Nabon. 394. incipientem Novembri a. a. Chr. 355. His annis regnasse in Caria Mausolum satis constat: vide Clinton. F. H. T. I. p. 298. ed. Krüger. nec memoratu indignum, quantum titulo *d.* augeatur Canonis auctoritas, qui Artaxerxi II. annos tribuat 46, quum alii illi tantum 40, 43, 44 annos assignent (vide Clinton. l. c. p. 327.). Nomen Persici regis ter mire flexum est Ἀρταξέρξευς pro Ἀρταξέρξου: haud dubie hoc est pro Ἀρταξέρξους, et hoc pro vulgari Ἀρταξέρξου, ut contra pro Εὐκράτους, Ἐπιγένους etc. nihil usitatius quam Εὐκράτου, Ἐπιγένου etc. Tum tit. *c.* diserte scriptum est *βασιλεύοντος*: igitur tit. *d. e. βασιλέοντος* lapicidae videtur error esse, sed ex corrupta natus dialecto Carica; cf. n. 2919. Μαύσσωλλος duplici λ constanter hic scribitur, ut in nummis Μαύσσολλος. Sed quod ter habetur *ἐξαιθραπεύοντος*, impeditum est. Θ quidem pro T videtur ex Zendica lingua explicandum, in qua ante R solet TH pro T scribi (vide Bopp Gramm. compar. Sanscrit. Zend. etc. p. 37.). Dein quum n. 2919. sit *ἐξσατραπεύοντος*, nostris in titulis *ξ* esse pro *κσ* dixeris (cf. ad Cretica T. II. p. 402. *a.*). At *ἐκσατραπεύειν* incognitum est; omninoque nihil aliud exspectatur nisi ipsum *σατραπεύειν*. Nam Hecatomnus, Mausolus, Artemisia et post eius obitum Hidrieus et Ada, etsi dynastarum et regum nomine vulgo decorantur, proprie et iure nihil fuerunt nisi satrapae, qui potestatem usurparunt paulo maiorem (cf. Sevin. Qu. Car. in Comm. Acad. Inscr. T. IX. p. 145.): ita Hecatomnum *ἐπίσταθμον* Καρίας vocat Isocrates Panegyr. c. 43. (cf. Harpocr. Suid. v. *ἐπίσταθμος*); ita Adam, ut ait Arrianus Exp. Alex. I, 23. Alexander Καρίας *συμπάσης σατραπεύειν ἔταξεν*. Diserte Gellius X, 18. „Mausolus autem fuit, ut M. Tullius ait (Tusc. III, 31.), rex terrae Cariae, ut quidam Graecarum historiarum scriptores dicunt, provinciae Graecae praefectus, quem *σατράπην* Graeci vocant." Sic *σατραπεύειν* dicitur etiam is, de quo n. 2692. quem Asandrum esse conieci, cui Cariam, haud dubie ut satrapiam, tribuisse Perdiccam et Antipatrum, ex multis constat locis (vide ad n. 105. et maxime Wessel. l. c. ibid.). Quodsi Cariae regulum a Persico satrapa distinguit Strabo XIV. p. 656. licuit hoc illi, quod sane inter satrapen extra ordinem missum et illos satrapas longa et hereditaria successione constitutos intererat permultum. Etenim eiusdem familiae homines pridem Cariam tenuerant, iam Darii Hystaspis f. aetate Mausolus I. mox Artemisia, mox Lygdamis; ex qua ipsa gente sunt illi posteriores, Hecatomnus et successores; unde etiam nomina fere redeunt eadem: sic praeter ceteros Mausoli II. frater est Pixodarus, et Mausoli antiquioris cuiusdam filius Pixodarus Cindyensis, eiusdem haud dubie stirpis regiae, apud Herodotum est V, 118. Quamquam Strabonis distinctionem in eorundem hominum rebus gestis narrandis non agnoscit Arrianus l. c. Quae quum ita sint, *ἐξαιθραπεύειν* pro *σατρ.* dico formam esse Persicae linguae accommodatam, et n. 2919. quoque *ἐξσατραπεύειν* esse pro *ἐξατρ.* s. *ἐξαιθρ.* scriptum. Et Θ quidem pro **T** iam explicui; **AI** pro **A** aliis explicandum relinquam; **ΕΞ** autem pro **Σ** tuetur Theopompus ap. Phot. Bibl. cod. 176. *Αὐτοφραδάτην τὸν Λυδίας ἐξατράπην*, ut ibi vett. edd. et cod. C. ap. Bekk. habent (nunc non recte legitur *σατράπην*). Hanc formam iam Ios. Scaliger ad Euseb. n. MDCXI. recte composuit cum ea, quae in libris Hebraicis habetur אחשדרפן (cf. Freinsheim. Ind. Curt. v. Satrapa): de Persica originatione vide De Bohlen orig. ling. Zend. p. 53 sq. Pottii etym. Forschungen auf d. Gebiete d. Indo-Germ. Sprachen p. LXVIII. Sequitur in quoque titulo decretum Mylasensium; unde constat etiam sub dynastis populo Mylasensium potestatem fuisse ut de ceteris rebus, ita de bonis civium publicandis statuendi: similiter n. 2919. Tralliani sub Hidrieo de sacris suis decernunt. Sed de capite malefici Persarum rex (*βασιλεύς* tit. *c.* vs. 7.) cognoscit. Quod placuit populo, *tres tribus* confirmant (*ἐπικυροῦσιν*): hoc intelligi aliter non potest, nisi ut primum Mylasenses in comitiis decreverint, deinde hoc decretum ad tribus relatum atque ab his confirmatum sit. Iam vero si Mylasenses simpliciter haud alii fuerint nisi illi ipsi, qui tribubus his ternis continerentur, non video quam vim habeat talis confirmatio. Igitur tres illae tribus aut omnes aut ex parte diversae a Mylasensibus fuerint. Quum autem Mylasis una fuerit tribus *urbana*, aliaeque rusticae e vicis denominatae, ex quibus unam novimus *Tarcondarensium*, aliaque fortasse *Labrandensium* fuit (vide ad n. 2694.); aut tres illae tribus sunt duae tantum rusticae cum urbana Mylasensium, ita ut post solorum Mylasensium comitia convenerint communiter cum Mylasensibus reliquae duae tribus ad confirmandum decretum; aut quod magis probo, *αἱ τρεῖς φυλαὶ* sunt *tres* rusticae sine urbana, quae confirmare decreta debuerint, ut rata essent. Quae in fine cuiusque decreti dicta sunt, ex aliis decretis sunt nota. Postremo pauca de singulis locis addo. *c.* vs. 4. **ΟΥΣΣΩ** in **ΘΥΣΣΩ** mutavi, quod tit. *e.* Θύσσος reperitur: debebat sane Θύσσου dici; sed potuit in hoc aberrari, quod plura Mylasis nomina usitata erant, quorum genitivus terminabatur in *ω*, ut Ἑκατόμνω, Πακτύω, Σύσκω. Post **ΟΥΣΣΩ** habetur **ΛΛΩΙ|ΒΕΥΣΕ**: ubi **I** fortasse a transcribente appositum in fine est, quum id deberet vs. 5. extr. ap-

- - - - του - - - ἱερω - - - εὐ[ϱ]εϑῇ? το[ύτων] τῶν ψη[φισμάτων
- - - ϑαι - - - ἀϱχούσης - - - - - - - -
- - την - - - - - καϑ' ὅ, [τι - - - - - - -
- - - ον - - - - - τούτων - - - - - - -
- - συνεχῶ[ς?] εἰς - - τὴν ἀγ[ω]γὴν? Πισιδῶν.

Pocockii apographum adeo pravum est, ut ne ea quidem, quae tentavi, quamvis lacunosa, certa esse posse pateat, quum praesertim versus multo latiores fuerint. Quantum perspicio, laudatur aliquis, credo *Leon Aristocliti* f. *Chrysaorensis* (vs. 18.), fortasse unus ex maioribus *Leontis*, qui n. 2720. 2721. nominatur, item *Leontis*, qui n. 2719. comparet, cuius filius videtur Ἀϱιστόκλειτος vel simili nomine vocatus esse. Hae laudes illi tribuuntur ob negotia in summis periculis (vs. 1.) suscepta, quae nulla difficilis navigationis ratione habita perfecerit, itinere maritimo ad Romanorum duces profectus (vs. 3 sq.), adversus Pisidas praedones, ut videtur, auxilium postulaturus; deinde ob munera senatoris et aedilis et scribae bene gesta et reliqua merita; sub finem de lege agitur nescio qua. De singulis pauca addo. Vs. 2. τῶνδε vix verum est; πενταῖον retinui pro πεμπταῖον, licet analogiae contrarium. Vs. 5. correxi Ἡϱ[αί]ων ex titulo Stratonicensi n. 2719. Vs. 17. Ἑκάτην manifestum est pertinere ad cultum Caricum Laginis in Stratonicensi terra institutum, ubi quotannis Hecatesia celebrabantur: unde Idrias s. Chrysaoris, quae ex Pegasi fratre denominata videtur, etiam Hecatesia dicta est (Steph. Byz. v. Ἑκατησία coll. v. Ἰδϱιὰς et Χϱυσαοϱὶς cum notis interpretum). Cf. maxime decretum Stratonicense n. 2715. et ibi nott. Paulo post urbs et natio Chrysaorensium diserte nominantur, hoc est opinor τὸ Χϱυσαόϱειον σύστημα ex vicis compositum Caricis, quorum partem Stratonicenses Graeci tenebant eiusdem participes systematis: et ipsum Iovis Chrysaorii templum, ubi Commune Carum conveniebat, prope Stratoniceam situm erat (Strab. XIV. p. 660. collatis titulis Stratonicensibus 2720. 2721.). Nec tamen ideo Stratonicea eadem prorsus civitas ac Chrysaoris habenda est, licet Pausanias V, 21, 10. doceat Stratoniceam olim esse Chrysaorida dictam. Nempe Stratonicea ex Stratonice Antiochi I. uxore denominata est: itaque si Chrysaoris esset eadem urbs, post Antiochum I. non posset iam Chrysaorensium mentio fieri: immo Chrysaoridis urbis nomen in Idriadis primum, non in Stratoniceae appellationem transierat, quod ex Steph. Byz. v. Ἰδϱιὰς et Χϱυσαοϱὶς colligi potest; id nomen autem iam Herodoti aetate obtinuisse docet opinor Ἰδϱιάδος χώϱης mentio ab illo facta V, 118. Iam vero Chrysaorensis civis comparet n. 1590. 19. qui titulus Antiocho I. recentior est; idemque de nostro hoc dictum puta: etiam quod Pausanias iniecta mentione Aristeae Stratonicensis, qui post Olymp. 178. Olympiae vicit, urbem hanc olim Chrysaorida dictam esse annotat, id videtur ideo fecisse, quod is quoque Chrysaorensis inscriptus erat. Postremo in titulis Aphrodisiensibus aetatis Antoninorum nomina propria Χϱυσαοϱὶς et Χϱυσαοϱεὺς reperiuntur n. 2821. 2847. quamquam non gentilicia, tamen ex gentilicio derivata. Igitur ut intelligi possit, quomodo una cum novo nomine Stratonicea perdurare Chrysaoridis vetusta appellatio potuerit, statuo solam urbem Idriadem et mox Stratoniceam dictam esse, systema autem universum sive civitatem una cum urbe retinuisse pristinum nomen Chrysaoridis urbis: ita ut nomen Χϱυσαοϱέων latius patuerit quam Στϱατονικέων. Quo pertinet etiam hoc, quod Epaphroditus dixit universam Cariam esse Chrysaorida vocatam (Steph. Byz. v. Χϱυσαοϱίς). Vs. 21. videtur Παναμαϱαίων latere, quod refero ad festa Iovis Panamari, de quo vide ad n. 2715.

Posteaquam inscriptiones Caricae universae iam impressae sunt, Ludovicus Rossius iussu I. Rhizi Neruli, Ministri Graeciae rerum exteriorum et sacrarum, Athenis misit schedas Anthimi, Cycladum episcopi, quibus novae inscriptiones *Mylasenses* continentur complures, atque insuper tituli n. 2691. *c. d. e.* et n. 2692. Hinc quae nova accesserunt, ea nolui in Addenda differre, sed recudi unum et alterum foliolum et addi aliquot folia curavi, ut illa inseri possent. Et primum quidem potissimas ad n. 2691. *c. d. e.* et n. 2692. varias lectiones annoto, quum praesertim et ibi et hic integer omissus sit versus, qui ex Anthimi nunc schedis utrique titulo accedit.

N. 2691. *c. d. e.* in schedis Anthimi modo A est modo A. Vs. 3. est ΜΥΛΑΣΕΥΣΙΝ (N pro H). Vs. 4. extr. ΟΥΣΣΩΛΟΥ, et deinceps integer, ut dixi, versus extat in priori exemplo omissus: ΑΠΟΣΤΑ ΛΕΙΣΥΠΟ... ΙΝΠΡΟΣΒΑΣΙΛΕΑΓΑΡΕΠΡΣ. Hinc iam vera patet lectio, quam coniectura assequi non licebat: Ἐπειδὴ Ἀϱάϊσσις Οὐσσώλου? ἀποσταλεὶς ὑπὸ [Καϱῶ]ν? πϱὸς βασιλέα [π]αϱεπϱ[έσ]βευσε etc. Reliquae lectiones annotatu digniores hae sunt: vs. 6. extr. ΚΑΙΤΩΙ.Α... hoc est καὶ τῷ πατϱί, ut dedi; 7. ΤΟΥ ΤΩΝ, 11. ΠΡΟΣΟΕΤΑ, 13. ΕΠΙΨΗΦΙΣΕΙΝ, 14. ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΤΩΔΗΓΙΝ etc. *d.* 2. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ et ΜΑΥΣΣΩΛΛΟΥ, 3. ΜΥΛΑΣΕΥΣΙΝ et ΓΕΝΟΜΕ ΝΗΣ, 4. ΦΥΛΑΙΤΟΥΣΠΕΛΔΕΜΩ..., 7. ΛΟΓΩΙ, ut dedi, 9. extr. ΔΕΚΑΤΑ, 10. init. ΓΝΟΝΤΑΣ p. ΓΝΟΥΣΗΣ: scribe καταγνόντες, quod volui. 10. ΔΗ ΜΕΥΣΕΙ, 11. ΑΥΤΩΝΔΗΜΟΣΙΗΕΚΤΗΣΘΑΙ etc. 13. ΠΡΟΤΙΘΕΝΑΙ et ΕΠΙΨΗΦΙΣΕΙΝ, 14. ΠΑΡΑ ΒΑΙΝΟΙ. *e.* 1. ΠΕΜΠΤΩΙΑΡΤΑΞΕΡΞΕΙΣΒΑΣΙΛΕΥ ΣΟΝΤΟΣ, 2. ΜΑΥΣΣΩΛΛΟΥ, 3. ΠΑΚΤΥΩ..ΒΟΥΛ etc. et in fine ΜΝΩ, 5. ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΣ et ΜΑΥΣΩΛ ΛΟΥ, 7. ΧΕΙΡΩΝ, 8. ΜΑΥΣΣΩΛΛΟΥ, 9. ΕΡΕΥΝΑΝ, et in fine ΜΕΤΕΡ, 13. ΠΑΚΤΥΩ, 15. ΕΠΩΛΗΣΕΝ, 17. ΕΠΙΨΗΦΙΣΕΙΝ. Iis, quae n. 2691. *c. d. e.* de tribubus Mylasensium scripsi, accessit animadversio

ΙΟ ΙΝΔΙΝΟΥΣΤΟΙ'ΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΙΑΤΟΝΚΑΙ
ΤΟΙΣΠΙΣΙΔΑΙΣΤΩΝΔΕΠΕΝΤΑΙΟΝΠΡΟΕΚΠΕΠΛΕΥΣΑΝΕΙΣΦΕΡΕ
ΤΑΝΗΣΟΥΤΕΚΑΚΟΠΛΟΙΑΣΛΟΓΟΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΡΩΜΑΙΩΝΣΤΕ
ΑΙΕΝΤΥΧΩΝΑΥΤΟΙΣΜΕΤΑΤΩΝΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΕΝΝΟΙΑΝΤΕΚΑ
ΝΟΜΕΝΟΣΔΕΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΣΗΡΩΩΝΑΞΙΩΣΤΗΣΑΤ.ΜΕΟΙΜ
ΗΣΑΙΕΙΓΝΩΜΗΣΑΝΤΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΔΙΑΦΕΡΟΝΜΕΝ
ΑΤΑΤΗΝΑΡΧΗΝΠΡΟΕΣΤΗΜΕΤΑΤΩΝΣΥΝΑΡΧΩΝΛΟΝΙΚΙΑΣ
ΙΩΝΕΧΟΡΗΓΗΣΕΝΕΙΣΤΗΝΔΙΑΠΡΑΣΙΝΤΩΝΩΝΟΜΙΤΑΤΑΚΑΤΑ
ΡΟΥΙΛΕΝΟΣ
ΑΥΞΕΙΝΤΑΚΑΤΑΤΗΝΑΓΟΡΑΝΣΙ.ΣΥΔΩΝΚΑΙΔΙΑΔΙΑ.ΦΕΡΟΜΕΝ
ΥΡΕΙΣΓΙΝΕΣΘΑΙΚΑΙΔΙΟΛΟΥΙΛΑΓΑΘΩΣΠΡΟΣΙΕΤΟΥΠΟΙΕΙΤ
γρΑΜΜΑΤΕΥΣΤΗΣΤΕΦΥΛΑΚΗΣΤΩΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΔΙΠΙΟΝΟΥΚΟΛΗ
ΠΕΠΙΝΙΣΤΑ
ΕΤΙΔΕΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΣΩΝΤΑΚΡΑΤΙΣΤΑΥΠΟΣΗΣ
ΝΕΙΣΤΙΝΑΤΩΝΚΟΙΝΗΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝΤΕΛΕΤΗΛΙΠΟΙΣΔΕ
¯ΤΟΙΣΚΑΤΑΤΗΝΑΡΧΗΝΑΝΙΑΤΡΑΦΗΕΝΔΟΧΩııΜΕΝΕΠΥΔ
ΕΣΤΑΛΚΟΤΟΣΑΥΤΗΝΕΚΑΤΗΝΙ.ΚΥΕΝΔΟΧΩΕΜΟΡΘΟΥΝ
πΡΟΤΩΛΕΟΝΤΟΣΤΟΥΑΡΙΣΤΟΥΚΑΕΣΤΟΥΤΟΙΣΑΡΝΕΥΣΜ
ΡΤΗΣΠΩΜΕΩΣΚΑΙΤΟΥΕΘΝΟΥΣΤΟΥΧΡΥΣΑΟΡΕΩΝΔΙΡΕΠΟΧΑ
ΟΝΩΝΑΝΑΔΕΧΟΜΕΝΟΥΟΥΤΕΝ...ΡΜΕΛΟΙΙΙ.....ΝΕΚΑΚΟ
ΡΟΕ....ΟΤΟΣΙΧ.ΙΕΡΟΥΤΟΥΙ⁑.ΑΡΑΙΩΝΛΟΓΟΥΟΠΩΥΟΥΝ
ΡΟΣΤΟΥΖΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΤΗΠΡΟΣΤΟΥΣΤΟΥΣΤΑΥ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝΕΙΣΦΕΡΕΤΑΙΣΥΝ...ΝΟΧΟΝΕΞΤΗΝΧΟΜΟΥΛΙΑ
ΕΝΟΙ..ΣΤΟΙΕΡΟΝΜΑΑΝΘΡΩΠ...ΡΟΣΙΕΡΟΝΕΝΟΣ¯
ΩΖΤΗΛΥ
ΑΝΑ...ΑΤΩΝΥΧΟ.ΤΩΝ.ΝΔΕΧ.......¯ΣΑΤΤΩΝΚΑΙ
ΙΤΟΣΔΕΚΑΙΝΟΝccΠΩ.....ΟΗΚΛΑΝΕΙ—ΑΚΓΙΕΠΛΥ
ΨΟΥΥΠΕΡΤΟΥΤΟΠΟ.ΟΝΕΡΙΝΕΝ...ΟΝΕΙΝΑΤΟΝΝΟΜ
.ΜΟΥΜΕΛΟΝΕΣΣΑΠΟΡΑΙΕΙΝΑ.ΓΟΥΑΔΗΣΚΑΙΕΙΣΙΚΟΙΕΠΑ
ΙΠΤΕΟΩΙΧΑΡΙΣΕΞΟΙΚΑΤΟΙΣΠΟΛΙΣΑΠΕΠΕΙΜΙΟΤΙΛΗΝΕΧ
ΠΑΡΑΡΧΗΜ..ΝΓΡΑΦΗΣΠΕ....ΕΝΤΗΝΕΥΣΑΝΨΗΦΙΣΜΑ
ΙΟ.ΑΤΟΥΒ...ΛΥΣΙΕΡΩΣ.ΚΕΥΛΕΘΗΤΟ.ΙΙΤΩΝΨΗ
ΘΑΙΚΕ....ΤΙΟ..ΣΑΡΧΟΥΣΗΣΙΝ.ΩΙΕΣΗΣΝΩΝΓΡ
ΤΗΝΤΟ.....ΙΟΣ.ΤΑΝΚΑΘΟ¯
ΟΝ..Ο...ΟΙΣΩΚΙ..ΝΤΟΥΤΩΝΟΝ..
ΣΥΝΕΧΩ..ΕΙΣΤΥϒ..ΝΤΗΝΑΓΑΓΗΝΠΙΣΙΔΩΝ

- - - - - - - - - - - - - - -
- - - αὔξειν τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν σ[πε]ύδων καὶ - - - - [εἰς]φερόμεν[ος? - -
- - πανηγ]ύρεις γίνεσθαι καὶ διόλου [φ]ιλαγάθως πρός [τ]ε τὸ [ε]ὖ ποιεῖ[ν? - -
- - γραμματεὺς τῆς τε φυλακῆς τῶν γραμμάτων - - - - οὐκ ὀλ[ίγον? - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - ἔτι δὲ καὶ λέγων καὶ πράσ[σ]ων τὰ κράτιστα, ὑπὸ [τ]ῆς - - - - -
- - ν εἴς τινα τῶν κοινῇ συμφερόντων τελετή[ν? τ]οῖς δὲ - - - -
- - - τοις κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀνα[σ]τρ[ο]φῇ? ἐνδό[ξ]ω[ς] μὲν ἐπ[ι]δ[είξας? - -
- - ἐσταλκότος αὖ τὴν? Ἑκάτην - - - ἐνδό[ξ]ω[ς ἀν]ορθοῦν - - - - -
- - πρ[ώ]τῳ? Λέοντος τοῦ Ἀριστοκ[λ]ε[ί]του [Χρυ]σα[ορ]έ[ω]ς? μ - - - - -
- - - τῆς π[όλ]εως καὶ τοῦ ἔθνους τοῦ Χρυσαορέων - - - -
- - - ονων ἀναδεχομένου οὔτε - - [ἐπι]μελο - - - [ἕ]νεκα κο - - - - -
- - π]ροε[στηκ]ότος [τοῦ] ἱεροῦ τοῦ [Παναμ]αραίων? λόγου· ὅπω[ς] οὖν - - -
- - τὴν π]ρὸς τού[ς] θεοὺς εὐσέβειαν καὶ τὴ[ν] πρὸς τοὺς τοῦ - - -
- - προθυμίαν εἰςφέρεται συν[ενη]νοχό[τα?] ε[ἰς] τὴν ὁμο[φ]υλία[ν? - - - -
- - - - εἰ]ς? τὸ ἱερὸν [φιλ]ανθρωπ[ία, π]ρὸς ἱερὸν? - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - ανα - - - των - - - των [ἐ]νδεχ - - - - ς α[ὐ]τῶν? καὶ - - - -
- - ὅπω]ς δὲ καὶ νό[μος] π[οιηθ]ῇ - - - - - - -
- - - ὑπὲρ τοῦ τόπο[ν τ]ὸν ἐ[π]ι[φα]ν[έστατ]ον εἶνα[ι]? τὸν νόμ[ον - - - -
- - ούμε[ν]ον [ἐν τῇ?] ἀ[γ]ορᾷ εἶνα[ι, ὅπ]ου? - - - -
- - - - χάρι[ν] ἕξ[ε]ι? - - - [ἡ] πόλις - - - - ὅ,τι [δ' ἂ]ν ἐχ - -
- - παρα[χρ]ῆμ[α ἐ]νγραφῆς? - - - - ψήφισμα - - -

dubie est *Λέων*, quod nomen Mylasis ut in vicinia haud infrequens (cf. n. 2694. 2698. *b*. 2713.). Vs. 4. nota *καθ' ἔτος*, ut n. 3094. Vs. 6. non confido coniecturae *ἐχειροτονήθη*. Vs. 6. 7. *διαφ]όρων* dedi ut n. 2695. *Διάφορα* sunt *pecuniae*. Possis sane etiam *φόρων* (*vectigalium*, cf. n. 2693. *e*.); sed prius praestat.

2693. *d*.

Mylasis, „*εἰς λίθον κτισμένου εἰς ὀσπήτιον πλησίον τοῦ παμπουκ παζάρ*"; ex schedis Anthimi.

. . . ΚΟΝΔΕ . . . ΦΥΛΗΙΤΑΙΣΑΡΧΑΙΡΕ . . . .
ΑΡΙΔΟΣΠΟ . . ΤΕΥΟΜΕΝΟΣΑΠΟΤΟΥΒΕΑΤΙΣΤΟΥΡΡΟΤΕΡΟΝ
ΤΕΧ . . . ΑΣΠΑΡΕΙΣΧ . ΤΑΙΤΗΦΥΛΗΙΕΝΑΡΧΕΙΟΙΣΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΛΕΙΟΣΙΝΠΡΟΕ . .
ΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΣΥΝΠΕΡΙΕΝΕΧΘΕΙΣΦΥΛΕΤΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΟ . .
ΚΑΙΦΙΛΟΣΤΟΡΓΩΣΚΑΙΕΝΠΑΣΙΝΑΜΕΠΤΟΣΚΑΙΑΝΕΝΘΕΥΤΟΣΚΑΙΑ . ΔΩ . . .
ΟΜΕΝΟΣΧΡΗΜΑΤΩΝΤΕΧΡΕΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣΤΩΙΔΗΜΩΙΑΞΙΩΘΕΙΣΥΠΟΤΗ . . .
. . . ΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΔΙΟΣΥΝΕΒΗΤΗΝΤΕΦΥΛΗΝΠΟΛΛΩΜΑΛΛΟΝΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΙΓ . . .
ΤΗΠΑΤΡΙΔΙΣΥΝΤΕΛΕΣΘΗΝΑΙΤΑΧΡΗΣΙΜΑΩΝΕΝΕΚΕΝ . . ΗΦΥΛΗΕΥΧΑ . . .
. . ΝΑΥΤΟΝΤΑΙΣΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΙΣΤΙΜΑΙΣΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΣΤΕΩΝΕΚΤΩ . . .
. . . ΘΕΙΣΥΠΟΤΗΣΦΥΛΗΣΥΠΕΜΕΙΝΕΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΚΑΙΠΡΟΕΣΤΗΤΩΝ
. . ΝΜΡΩΝΑΞΙ . ΩΣΤΟΥΔΗΜΟΥΠΡΟΣΕΝΕΧΘΕΙΣΠ . . . ΙΣΩΣΚΑΙΜΙΣΟΠΟΝΗ . . .
ΩΣΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΤΙΔΕΚΑΜΝΑΘΕΜΑΣΙΚΟΣΜΗΣΑΣΤΗΝΠΑΛΑΙΣΤΡΑΝΕΚΤΩ . . .
ΤΩΝΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣΜΗΜΟΝΟΝΕΝΤΟΙΣΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΙΣΜΑΟΔΟ . . .
ΥΠΕΡΤΙΘΕΣΘΑΙΤΑΣΠΡΟΤΕΡΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΗΦΥΛΗΦΑΝ .
ΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣΑΝΔΡΑΣΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΟΙΣΙΝΤΗΝΦΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ . .
ΑΠΟΓΕΜΟΥΣΑΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΕΙΤΗΙΝΗΣΘΑΙΑΜΥΝΤΑΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑ . . .
ΤΗΣΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕΙΣΤΗΝΦΥΛΗΝΚΑΙΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ . .
. . . ΛΟΝΕ . ΑΝΤΙΣΓΙΝΗΤΑΙΗΤΩΝΦΥΛΕΤΩΝΑΙΡΕΣΙΣΤΕΚΑΙΣΠΟΔΗΝΕΧ . . .

Ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ δεῖνος κ. τ. λ. ἔδοξεν τῇ Ὀτωρ]κονδέ[ων] φυλῇ, ταῖς ἀρχαιρε[σίαις· Ἐπειδὴ Ἀμύντας] Ἄ[γ]ιδος? πο[λιτ]ευόμενος ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρότερόν τε χ[ρεί]ας παρείσχ[η]ται τῇ φυλῇ, ἐν ἀρχείοις τε γενόμενος πλείοσιν προέ[στη καλῶς?] καὶ ἐνδόξως, συνπεριενεχθεὶς φυλέταις καὶ τοῖς ἄλλοις πο[λίταις ἁγνῶς?] καὶ φιλοστόργως καὶ ἐν πᾶσιν ἄμε[μ]πτος καὶ ἀνε[ρί]θευτος καὶ ἀδω[ροδόκητος γεν]όμενος, χρημάτων τε χρείας γενομένης τῷ δήμῳ ἀξιωθεὶς ὑπὸ τῆ[ς φυλῆς ἐπέδωκ]εν τῇ πατρίδι· διὸ συνέβη τήν τε φυλὴν πολλῷ μᾶλλον εὐδοκιμῆσαι [καὶ] τῇ πατρίδι συντελεσθῆναι τὰ χρήσιμα, ὧν ἕνεκεν [καὶ] ἡ φυλὴ εὐχα[ριστοῦσα ἐτίμησε]ν αὐτὸν ταῖς προσηκούσαις τιμαῖς· ἀλειτούργητός τε ὢν ἐκ τῶ[ν νόμων ἀξιω]θεὶς ὑπὸ τῆς φυλῆς ὑπέμεινεν γυμνασίαρχο[ς] καὶ προέστη τῶν [ταμι]ῶν? ἀξίως τοῦ δήμου, προσενεχθεὶς π[ᾶσιν] ἴσως καὶ μισοπονή[ρως καὶ ἀκολούθ]ως? τοῖς νόμοις, ἔτι δὲ κα[ὶ ἀ]ναθέμασι κοσμήσας τὴν παλαίστραν ἐκ τῶ[ν ἰδί]ων, προαιρούμενος μὴ μόνον ἐν τοῖς προειρημένοις, [ἀλλ'] ὁ[μ]ο[ίως ἐν πᾶσιν] ὑπερτίθεσθαι τὰς πρότερον εὐεργεσίας· ὅπως οὖν καὶ ἡ φυλὴ φα[ί]ν[ηται τ]οῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν καὶ εὐεργετο[ῦ]σιν τὴν φυλὴν καὶ τὸν δῆμον [χάριν] ἀπο[ν]έμουσα, ἀγαθῇ τύχῃ, ἐ[π]ῃνῆσθαι Ἀμύνταν, καὶ στεφανῶσα[ι αὐτὸν] τῆς καλοκαγαθίας ἕνεκα τῆς εἰς τὴν φυλὴν καὶ εἰς τὴν πατρίδα· [ἵνα δὲ μᾶλ]λον ἐ[πιφ]αν[ὴ]ς γίνηται ἣ τῶν φυλετῶν αἵρεσίς τε καὶ σπο[υ]δή, [ἣ]ν ἔχ[ουσιν etc.

In universum cf. n. 2693. *c*. Lacunae, in finibus potissimum versuum, admodum incertae sunt, nec formam tituli eam esse puto, quam refert apographum, sed in pluribus versibus ea, quae nunc eorum finem constituunt, plus minus reducta vel producta fuisse. Vs. 10. *γυμνασιάρχου* ferri nequit; quod dedi *ὑπέμεινεν γυμνασίαρχος*, et ipsum insolens est, sed simile habes n. 2693. *c*. vs. 5. *ὑπομεῖναι ἐπιστάτης τῶν ἱερῶν*. Vs. 11. init. ΝΜΡΩΝ mutatum a me est in ΑΜΙΩΝ: melius non novi. Certe ΙΕΡΩΝ fuisse non videtur, licet hoc aliquis coniecerit ex n. 2693. *c*. *Προέστη τῶν ταμιῶν* est: *Princeps quaestorum fuit*. Vs. 13. extr. malui scribere *[ἀλλ'] ὁ[μ]ο[ίως ἐν πᾶσιν*, quam brevius *[ἀλλ'] ὅ[λως*.

2693. *e*.

Mylasis, „*εἰς τὸ προαύλιον τοῦ* Κουρσοῦν *τζαμὶ εἰς πέτραν κτισμένην εἰς τὸν τοῖχον πλησίον τῆς βρύσης*"; ex schedis Anthimi.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

\- - - - - - - -

ἃ π]ρ[ο]ς[επρίατο] ὁ Θρασέας παρὰ Ἀρτεμισίας τῆς Ἑκαταίου κὲ Ταμβίσσιος, ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀριστενέτου, ... νος τοῦ Ἀ[π]ολλ[ω]νίου ἱερέως Διὸς ὑ[ψ]ίστου κα[ὶ] Τύχης ἀγαθῆς, μηνὸς Ἀπελλαίου Θ, [οὐθ]ὲν ὑπολιπόμενος αὐτῷ ἐν τοῖς τόποις τούτοις οὔτε ὧν ἔλαχεν διελόμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὔτε ὧν προσεπρίατο παρὰ Ἀρτεμισίας τῆς Ἑκαταίου κὲ Ταμβίσσιος, τιμῆς τὰ πάντα ἀργυρίου Ῥοδίου λεπτοῦ δραχμῶν ἑπτακισχιλίων, ἐφ' ᾧ καταγράψει τούτων τὴν ὠνὴν βεβαιωτὰς διδούς. ἐπελθὼν δὲ καὶ ὁ Θρασέας ἐπὶ τὴν ἐκλησίαν ἔφη ἕτοιμος εἶναι διοικεῖν ταῦτα· γενομένης δὲ τῆς ὠνῆς τῶν προγεγραμμένων τοῖς κτημάτων [δ]ί[ς]? εἰς τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα, μισθώσεται τὰ προγεγραμμένα πάντα αὐτὸς Θρασέας [π]αρὰ τῶν ταμιῶν τῆς φυλῆς κατὰ χρηματισμὸν [ἐ]ν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, [κ]αὶ ἕ[ξ]ει

ex titulo n. 2693. a. recens allato, quam illo vide loco.

N. 2692. post vs. 7. ex schedis Anthimi inserendus hic: ΑΡΑΙΟΙΣΚΑΙΑΧΡΙΤΗΣΧΑΡΑ, - - - καὶ ἄχρι τῆς χαρά[δρας. Vs. 9. extr. (nostr.) est in schedis ΕΧΗ.., 11. extr. ΓΥΜΝΑΣΙΩΙ, 12. extr. ΤΕΜΕΝΟ.

Qui recens accesserunt tituli, eos partim iis locis inserui, ubi ex ordine rerum collocandi erant, partim necessitate coactus interposui ceteris, in unoquoque tamen annotans parenthetice, quo loco erat ponendus.

2693. *b.*

[ante n. 2690.]

Mylasis prope n. 2691. ex schedis Anthimi. Sunt duae particulae, *A* et *B*, utraque in muro hospitii in lapide candido; ego illas coniungo.

A.

ΟΔΗΜΟΣΤΥΧΗΙΕΠΙΦΑΝΕΙ

B.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ δῆμος τύχῃ ἐπιφανεῖ βασιλέως.

Regem intellige *Persarum*; cf. n. 2691. *c.*

2693. *c.*

Mylasis, „εἰς μίαν πέτραν κειμένην κατὰ τὰ μεζαρλίκια τῶν Τουρκῶν ἀντικρὺ τοῦ παμπουκ παζάρ"; ex schedis Anthimi.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑ . . . ΤΕΟΥΤ . . . ΦΑΣΟΝΟΥ . . ΓΕΝ . . . .
ΚΛΕΝΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙΣΕΔΟΞΕΝΤΗΙΟΤΩΡΚ . . . . ΔΕΩΝ . . . .
. . . ΟΤΛΕΟΝΤΟΣΕΝΤΕΤΟΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΙΣΕΝΑΡΧΕΙΟ . . . . .
ΑΡΧΑΣΑΞΙΩΣΤΗΣΦΥΛΗΣΚΑΙΕΝΤΩΙΚΑΘΕΤΟΣΔΕΝ . . . .
ΥΠΟΜΕΙΝΑΙΕΠΙΣΤΑΤΗΣΤΩΝΙΕΡΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΔΕΟΜΟΙ . . . . . .
ΗΝΕΚΤ.ΝΗΘΜΕΙΣΤΟΛΥΣΙΤΕΛΩΣΚΑΙΑΞΙΟΛΟΓΩΣΤΑΕΡΓΑΣ . . . . .
ΟΡΩΝΤΩΝΕΙΣΤΑΥΤΑΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝΥΣΤΕΡȣΝΤΩΝΠΡΟΣ . . . . . .
ΠΡΟΙΕΤΟΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΕΚΤΟΥΙΔ . . . . ΗΚΛΘΟΥΣΤΕΡΕΙΝΑΛΛΑΕ . .
. . ΑΤΩΝΕΡΓΩΝΥΠΕΡ - Λ . . . . ΑΚΑΙ . . . . . ΕΟΥΝΚΛ.ΘΤ . . . . .
ΤΩΝΑΝΔΡΩΝΧΑ . . . . ΑΘΗ.ΤΥΧΗΔΕΔ . . . .
ΠΟΧΟΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝ . . . . . ΣΤΕΦΑΝ . . . .
ΤΗΣΕΙΣΤΕΤΗΝΦ . . . . ΤΟΝΔΗΜΟΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΔΕΤΟΥΗ . . . . .
. . . ΕΤΩΗ . . . .

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀ[ρισ]τέου, ... [Ἰ]άσονο[ς? εἶπ]εν, [μηνὸς - - - - - - - - η ἐπὶ δέ-
κ[α], ἐν ἀρχαιρεσίαις, ἔδοξεν τῇ Ὀτωρκ[ον]δέων [φυλῇ· Ἐπειδὴ - - -
οχ]ο[ς] Λέοντος ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις ἐν ἀρχείο[ις γενόμενος πλείοσιν ἦρξεν τὰς
ἀρχὰς ἀξίως τῆς φυλῆς, καὶ ἐν τῷ κα[θ'] ἔτος δὲ ν - - - - - - -
ὑπομεῖναι ἐπιστάτης τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοί[ως - - - ὅτε δὲ εἰς τὴν τῶν ἔργων κατασκευ-
ὴν ἐ[χειρο]τ[ο]νήθ[η]? εἰς τὸ λυσιτελῶς καὶ ἀξιολόγως τὰ ἔργα σ[υντελεσθῆναι - - - - τῶν διαφ-
όρων τῶν εἰς ταῦτα ὑποκειμένων ὑστερούντων πρὸς - - - - - - -
προΐετο τὸ ἀργύριον ἐκ τοῦ ἰδ[ίου] - - - - ἢ κ[α]θ' ὃ ὑστερεῖν? ἀλλὰ ἐ[πέδωκε? - - -
. . α τῶν ἔργων ὑπερ - - - - - καὶ - - - [ὅπως] οὖν κ[αὶ Ὀ]τ[ωρκονδεῖς φαίνωνται τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς
τῶν ἀνδρῶν χά[ριν ἀποτελοῦντες, ἀγ]αθῇ τύχῃ δεδ[όχθαι Ὀτωρκονδεῦσιν, ἐπῃνῆσθαι - -
- οχον ἐπὶ τούτοις, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν [χρυσῷ] στεφάν[ῳ τῆς καλοκαγαθίας ἕνεκα
τῆς εἴς τε τὴν φ[υλὴν καὶ] τὸν δῆμο[ν]· ἀναγράψαι [δὲ] τόδε τὸ [ψ]ή[φισμα εἰς στήλην, καὶ στῆ-
σαι] ἐ[ν] τῷ [ἱερῷ etc.

Quamquam titulus ita lacunosus est, ut eum non potuerim restituere integrum, tamen partem adhibito potissimum n. 2693. *d.* aliquatenus supplere licuit. Decretum est tribus Ὀτωρκονδέων: nempe vicus fuit Ὀτώρκονδα. Ex illo nomine superest vs. 2. ΟΤΩΡΚ . . . ΔΕΩΝ, vs. 9. ΘΤ (ΟΤ), ac n. 2693. *d.* vs. 2. - - - ΚΟΝΔΕ - - ; prope intemeratum autem habes n. 2693. *f.* vs. 4. ΟΤΩΡΚΟΝΔΕΟΝ. Idem latet n. 2694. *a.* vs. 3. in illis · ΤΩΝΚΟΝΔΕΩΝ. Haec tribus, quum n. 2691. *c. d. e.* typis excuderetur, nondum nota erat, quippe quam ex n. 2694. *a.* exsculpere non licebat: nunc addita hac Tarcondarensibus, si tertia fuit Λαμβραυνδέων s. Λαβρανδέων, habemus iam tres rusticas Mylasensium tribus et insuper urbanam. Tempus designatur ex stephanephoro, ut n. 2693. *e*; pluscula de Mylasensium stephanephoro vide ad n. 2694. quae iam scripseram antequam hic allatus titulus esset. Additus erat mensis certi dies certus, atque insuper, ut solet ἐκκλησία vel tale quiddam adiici, hoc loco additum est ἐν ἀρχαιρεσίαις, ut n. 2693. *d.* ταῖς ἀρχαιρεσίαις. Eponymus est Aristeas, quod nomen Mylasense habetur etiam n. 2694. Pro ΦΑΣΟΝΟΥ dedi Ἰάσονος, quod nomen in Mylasensi titulo extat n. 2698. *b.* Vs. 3. patris nomen haud

αὐτὰ εἰς πατρικὰ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἢ οἷς ἂν [ἡ]
κληρονομία τῶν ὑπαρχόντων κ[α]θ[ήκῃ, κ]αὶ τελέσε[ι]
ἑκάστου ἔτους φόρον τοῖς τῆς φυλῆς ταμίαις ἐμ μηνὶ
πέμπτῳ ἄνεικον, ἀνυπόλο[γο]ν ἀργυρίου Ῥοδίου λεπτοῦ
. . . δραχμὰς τριακοσίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐμβόλιμον [μ]ῆνα ἡ
πόλις ἄγῃ, προσδιορθώσεται καὶ τοῦ [ἐμβο]λ[ί]μου [τ]ὸ
κατὰ λόγον ἐν [τ]ῷ αὐτῷ χρόνῳ· ἄρξει δὲ αὐτῷ τῆ[ς]
μισθώσεως ὁ ἐνεστὼς μείς· κα[ὶ τ]ῶν μὲν ὑπολιπο-
μ[έ]νων μηνῶν [μέχ]ρι τοῦ Περιτίου μηνὸς ποιήσεται
τὴν [κὰ]ταβολὴν τοῖς ταμίαις τῆς φυλῆς ἐν τῷ Περι-
τ[ί]ῳ μηνί, [ἀπ]οδιδοὺς τὸ [ἥμισυ] τοῦ φόρου ἀργυρίου
Ῥοδίου λεπτοῦ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα· τῶν δὲ
ἄλλων ἐτῶν π[οι]ήσεται τὰς [κ]ατα[βολὰς κα]θότι προ-
γέγρα[π]ται. ἐὰν δὲ [μὴ] διο[ρθώ]σηται Θρασέας τὸν
φόρον καθό[τι γέγ]ρα[πται, ἀποτισάτω ζημίαν - - -
ἐὰν δὲ καὶ τὴν] ζημία[ν μὴ ἀ]ποδῷ, ἀποτισάτω . -
- - - - - - - -

Barbaries scripturae κὲ et Ἀριστένετος non docet admodum recentem titulum esse; mature enim grassata apud Cares est falsa huiusmodi ratio, ut in Stratonicensibus ῑ pro εῑ est frequentissimum. Ex Mylasensibus cf. n. 2693. *f.* scripturam Ἐπένετος. Inscriptio haec titulo n. 2694. valde similis est, qui et hinc nanciscitur lucem, et simul illustrat hanc inscriptionem. Quantum video, initio dictum erat, Thraseam Iovi Maximo (Διὶ ὑψίστῳ) vendidisse plures fundos certo loco sitos, partim quos in familia herciscunda nactus erat, partim quos insuper emerat. Initium igitur fere tale fuerit: Θρασέας - - - ἀπέδοτο Διὶ ὑψίστῳ τὰ ἐν - - - χωρία, ἅ τε ἔλαχεν διελόμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν, καὶ ἃ προσεπρίατο et quae sequuntur: tum additur venditionem factam esse Stephanephoro Aristaeneto, sacerdote vero Iovis - - ne Apollonii f. mensis Apellaei d. IX. nec Thraseam sibi retinuisse quidquam neque ex fundis, qui ad ipsum hereditate pervenerant, neque ex emptis, venditaque haec omnia esse drachmarum millibus septem, ea lege, ut hanc venditionem in acta referret Thraseas, datis venditionis praedibus. Iam Thraseas comitia adiit et declaravit sese paratum esse ad rem hanc ordine peragendam. Facta vero in nomen dei venditione redemit eodem tempore Thraseas ea, quae vendidit, a Quaestoribus tribus, ad quam pertinuit haud dubie illud templum, ita quidem, ut ea ille haud aliter ac paternam rem perpetuo fruenda possideret et ipse et eius heredes, annuumque pro iis fruendis penderetur vectigal, de quo deinceps plura adduntur. Ita hi fundi venditione fiunt vectigales sive emphyteutici, quum eos antea dominus possederit immunes vectigalium: usus tamen perpetuus pristino relinquitur possessori et eius heredibus: quam esse harum venditionum rationem probe tenendum est. Quodsi quis quaerat, cur hae venditiones factae sint, respondemus et templis et privatis eas commodas fuisse: templis, quod malebant praedia emere, quae emphyteutis possidenda traderent, quam pecuniam mutuam dare cum periculo damni; privatis, quod praediis vendendis comparabant sibi pecunias, quibus possent ad alia uti negotia, modicaque mercede utenda praedia illa retinebant ut emphyteutae. Fortasse etiam securior privatis erat possessio emphyteuticorum praediorum, quorum dominium esset penes deum, ideoque diis offerebant praedia instar *feudorum*, quae dicuntur, *oblatorum*. Haec in universum: de singulis addo paucissima. Vs. 2. extr. duplicandum ΟΥΘ, sive lapicida sive qui transcripsit omisit alterum: οὐθὲν ὑπολειπ[όμενος habes n. 2693. *f.* Nostro loco ὑπολιπόμενος et ipsum iudico praesens esse, ῑ scripto pro εῑ, id quod in Stratonicensibus titulis frequentissimum est. Τάμβισσις nomen viri videtur (ut Ἀράϊσσις n. 2691. *e.*), fortasse mariti Artemisiae. Vs. 6. nota scripturam ἐκλησίαν, quam retinui maxime ob titulum n. 2694. *b.* Tum vs. 7. est τῶν προγεγραμμένων τοῖς κτημάτων: idem τοῖς habes n. 2694. *b.* Est hoc pro ἐν τούτοις. Succedit in nostro titulo ΑΙΖ, quod videtur δὶς esse: nam venditio iam prius facta erat; nunc iterum fit in comitiis, nec videtur rata fuisse, antequam iteraretur et confirmaretur in comitiis. Vs. 8. εἰς πατρικὰ cave mutes in ὡς πατρικά.

Pretium conducti sive vectigal valde exiguum est cum usuris pecuniae usitatis comparatum; nam fundi septem millibus drachmarum venditi sunt, locantur autem trecenis drachmis quotannis pendendis: igitur vectigal ne vigesimam quidem pretii fundorum partem aequat. Vectigal quoque anno mense quinto solvendum est, hoc est, si quintus anni civilis mensis intelligitur, mense Dystro Macedonico; Macedonicis enim mensibus usi sunt Mylasenses. Non tamen video, cur *Dystrus* non nominatus sit, sed *quintus* mensis, si quintus anni civilis intelligebatur: igitur quintus mensis potius ab initio conductionis, quod postea demum definitur, numeratus videtur; ita certe intelligas, cur nomine mensis abstineatur, quippe quum, qui anni civilis mensis sit ille quintus, ex *insequenti demum definitione initii conductionis* colligi potuerit. Accedit quod, ubi conductionis anni congruunt cum civilibus, consentaneum est mensem, quo merces solvenda, ex civili numerari ordine; sin anni conductionis differunt a civilibus, non recte ex civili ordine numerabitur ille mensis. Hic vero anni conductionis non ab initio anni civilis, sed ab alio mense computantur: alias enim non dictum esset: ἄρξει δὲ αὐτῷ τῆς μισθώσεως ὁ ἐνεστὼς μείς, sed ἐνιαυτός. Additur: κα[ὶ τ]ῶν μὲν ὑπολιπομ[έ]νων (hoc est ὑπολειπομένων ut supra) μηνῶν [μέχ]ρι τοῦ Περιτίου μηνὸς ποιήσεται τὴν [κα]ταβολὴν τοῖς ταμίαις τῆς φυλῆς ἐν τῷ Περιτ[ί]ῳ μηνί, [ἀπ]οδιδοὺς τὸ [ἥμισυ] τοῦ φόρου etc. Manifesto redemptor pro iis mensibus, qui inde a prima venditione effluxerunt usque ad Peritium, ipso mense Peritio debet dimidiam mercedis annuae partem numerare (drachmas CL). Haec vero prima venditio mensis Apellaei d. IX. facta erat: itaque annumerato Peritio mense, qui sane videtur annumerandus esse, vix trimestre effluxit spatium: sed potuerunt peculiares causae esse, quare pro hoc nihilominus dimidia mercedis annuae pars videretur pendenda esse. Peritius si iis mensibus, qui effluxerint, non comprehendetur, ne duo quidem menses erunt, pro quibus dimidia pars annuae mercedis

..ΡΕΣΙ........ΟΘΡΑΣΕΑΣΠΑΡΑΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣΤΗΣΕΚΑΤΑΙΟΥΚΕΤΑΜΒΙΣΣΙΟΣΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΝΕΤΟΥ....ΝΟΣΤΟΥΑΤΤΟΛΛ..ΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΔΙΟΣΥΥΙΣΤΟΥΚΑΝΤΥΧΗΣΑΓΑΘΗΣΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΘΕΝ
ΥΠΟΛΙΠΟΜΕΝΟΣΑΥΤΩΙΕΝΤΟΙΣΤΟΠΟΙΣΤΟΥΤΟΙΣΟΥΤΕΩΝΕΛΑΧΕΝΔΙΕΛΟΜΕΝΟΣΠΡΟΣΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΟΥΤΕΩΝΠΡΟΣΕΠΡΙΑΤΟΠΑΡΑΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣΤΗΣΕΚΑΤΑΙΟΥΚΕΤΑΜΒΙΣΣΙΟΣΤΙΜΗΣΤΑΠΑΝΤΑΑΡΓΥΡΙΟΥΡΟΔΙΟΥ
ΛΕΠΤΟΥΔΡΑΧΜΩΝΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΕΦΩΚΑΤΑΓΡΑΨΕΙΤΟΥΤΩΝΤΗΝΩΝΗΝΒΕΒΑΙΩΤΑΣΔΙΔΟΥΣΕΠΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙ
ΟΘΡΑΣΕΑΣΕΠΙΤΗΝΕΚΛΗΣΙΑΝΕΦΗΕΤΟΙΜΟΣΕΙΝΑΙΔΙΟΙΚΕΙΝΤΑΥΤΑΓΕΝΟΜΕΝΗΣΔΕΤΗΣΩΝΗΣΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΩΝΤΟΙΣΚΤΗΜΑΤΩΝΑΙΖΕΙΣΤΟΤΟΥΘΕΟΥΟΝΟΜΑΜΙΣΘΩΣΕΤΑΙΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΠΑΝΤΑΑΥΤΟΣΘΡΑΣΕΑΣ
ΗΑΡΑΤΩΝΤΑΜΙΩΝΤΗΣΦΥΛΗΣΚΑΤΑΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΝ.ΝΤΩΑΥΤΩΧΡΟΝΩΙΝΑΙΕΖΕΙΑΥΤΑΕΙΣΠΑΤΡΙΚΑΑΥΤΟΣΚΑΙΟΙ
ΕΞΑΥΤΟΥΗΟΙΣΑΝΟΙΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΚ.Θ...ΑΙΤΕΛΕΣΕΝΕΚΑΣΤΟΥΕΤΟΥΣΦΟΡΟΝΤΟΙΣΤΗΣΦΥΛΗΣ
ΤΑΜΙΑΙΣΕΜΜΗΝΙΠΕΜΠΤΩΑΝΕΙΚΟΝΑΝΥΠΟΛΟΙ..ΝΑΡΓΥΡΙΟΥΡΟΔΙΟΥΛΕΠΤΟΥΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣΕΑΝΔΕΚΑΙΕΜΒΟ
ΛΙΜΟΝΝΗΝΑΗΠΟΛΙΣΑΓΗΠΡΟΣΔΙΟΡΘΩΣΕΤΑΙΚΑΙΤΟΥ....Λ.ΜΟΥ..ΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝΕΝ.ΩΑΥΤΩΧΡΟΝΩΑΡΞΕΙΔΕΑΥΤΩ
ΤΗΧΜΙΣΘΩΣΕΩΣΟΕΝΕΣΤΩΣΜΕΙΣΚΑΝΩΝΜΕΝΥΠΟΛΙΠΟΜ.ΝΩΝΜΗΝΩΝ...ΡΙΤΟΥΠΕΡΙΤΙΟΥΜΗΝΟΣΠΟΙΗΣΕΤΑΙΤΗΝ
ΜΕΤΑΒΟΛΗΝΤΟΙΣΤΑΜΙΑΙΣΤΗΣΦΥΛΗΣΕΝΤΩΠΕΡΙΤ.ΩΜΗΝΙ...ΟΔΙΔΟΥΣΤΟΝ....ΤΟΥΦΟΡΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΡΟΔΙΟΥ
ΛΕΠΤΟΥΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΩΝΔΕΑΛΛΩΝΕΤΩΝΠ.ΗΣΕΤΑΙΤΑΣ.ΑΤΑ......ΘΟΤΙΠΡΟΓΕΓΡΑΝΤΑΙΕΑΝΔΕ
....ΔΙΟ...ΣΗΤΑΙΘΡΑΣΕΑΣΤΟΝΦΟΡΟΝΚΑΘΟ..Ζ.ΡΑ..................ΖΗΜΙΑΠΟΔΩΙΑΠΟΤΙΣΑΤΩ

2694.

Mylasis; ed. Pocock. Inscr. II, 8. p. 16. n. 6. Inscriptio *b* ap. Pocock. est ad dextram inscriptionis *a*.

a.

ΑΝΔΡΟΣΜΕΝΙΠΠΟΥΤΟΥ . . \ΙΝΙΟΥ
ΧΟΥΜΗΝΩΣΑΥΔΝΑΙΟΥΤΕΤΡΑ
ΠΟΤΗΣ . ΤΩΝΚΟΝΔΕΩΝΦΥ
ΛΕΩΝΑΓΟΛΛΩΝΙΔΗΣΜΕΛΑ
ΦΗΜΟΥΤΑΡΚΟΝΔΑΡΕΙΣΠΑΡΜΕ
ΤΟΥΚΟΡΡΙΔΟΣΑΡΙΣΤΕΑΣΑΠΟΑ
ΡΡΑΔΙΩΔΟΤΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΥΛΗΝΚΑΤΑΠΟΛΙΝΤΗΝΥΗΑΡ
ΟΙΚΙΑΙΣΠΑΣΑΙΣΚΑΙΥΠΕΡΩΙΟΙΣ
ΤΟΠΑΓΗΤΗΡΙΟΝΣΥΝΤΟΙΣΕΝΟΥ
ΑΣΕΙΣΣΥΝΕΙΣΟΔΩΙΚΑΙΕΞΟΔΩΙ
. . ΡΕΟΥ . ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙ .
ΤΕΡΟΝΟΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥ
)ΥΒΡΕΟΥΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΞΕΝΟΜΕΝΟΥΑΦΩΝΗΝΕ
. . ΚΑΙΔΙΟΓΕΝΗΣΥΙΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥ
. ΟΘΕΣΙΑΝΛΙΜΝΑΙΟΥΛΙΜΝΑΙΟΣ
. . ΩΝΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΒΕΒΑΙ
. . . ΥΤΟΥΜΕΝΙΠΠΟΥΛΑΛΑ

b.

- -
ΥΒ . . ΡΕΟΥΙΣΚΙΙΑΝΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΑΙΑΡΤΕΜ
ΠΑΤΡΙΚΩΝΚΑΙΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΩΝΠΑΣΩΝΚΑ .
ΚΑΙΕΛΑΙΣΤΗΡΙΟΥΚΑΙΑΡΜΕΝΩΝΕΛΑΙΟΤΡΟΙΚΩΝ
ΚΑΙΟΙΚΟΠΕΔΩΝΚΑΙΑΜΠΕΛΩΝΚΑΙΠΑΡΑΔΕΙΣΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΣΟΥΣΩΝΝΩΜΩΝΚΑΙΤΩΝΠΡΟΣΑΓΟΡ
ΠΑΡΑΚΛΕΙΤΟΛΑΟΥΤΟΥΤΥΧΩΝΟΣΤΟΥΤΩΝΠΑ
ΜΙΣΗΣΥΝΤΟΙΣΕΝΟΥΣΙΔΕΝΑΡΣΙΠΑΣΙΚΑΙ
ΤΗΝΑΥΤΟΥΤΗΝΚΑΤΑΠΟΛΙΝΣΥΝΤΑΙΣΕΝΟΥΣ .
ΠΑΣΑΙΣΚΑΙΥΠΕΡΩΙΟΙΣΚΑΙΣΤΟΑΙΣΚΑΙΠΡΟΣ
ΤΩΙΠΡΟΣΟΝΤΙΠΑΓΗΤΗΡΙΩΚΑΙΤΟΙΣΑΡΜ
ΓΙΘΩΝΙΚΑΙΤΟΙΣΒΟΩΣΙΚΑΙΤΩΙΦΡΕΑΤΙΣ .
ΕΞΟΔΩΙΤΙΜΙΑΣΑΜΦΟΤΕΡΑΔΡΑΧΜΩΝΜΥΡΙΩΝ
ΓΡΑΨΕΙΤΟΥΤΩΝΤΗΛΩΝΗΝΔΙΟΔΟΤ . . ΙΣΒΕΒΑΙ
ΕΠΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙΔΙΟΔΟΤΟΣΕΠΙΤΗΝΕΚΛΗΣ
ΜΟΣΕΙΝΑΙΔΙΟΙΚΕΙΝΤΑΥΤΑΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΤΟΙΣΚΤΗΜΑΤΩΝ
ΘΕΟΥΟΝΟΜΑΜΙΣΘΩΣΕΤΑΙΤΑΠΡΟΤΕΓΡΑΜΙ
ΑΥΤΟΣΔΙΟΔΟΤΟΣΠΑΡΑΤΩΝΤΑΜΙΩΝΤΗ . . . . .
ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΝΕΝΤΩΙΙΑΥΤΩΙΧ . Ρ . ΝΕ
ΠΑ‾ . . . \ΑΥΤΟΣ . . . . ΟΥ . . . . .

a.

- - - - - - Μέν]ανδρος? Μενίππου τοῦ [Μεν]ί[ππ]ου.
Ἐπὶ στεφανηφόρου - - -]χου, μην[ὸ]ς Αὐδναίου τετρά[δι
- - - οἱ κατασταθέντες ὑ]πὸ? τῆς [Ὀ]τω[ρ]κονδέων φυ[λῆς
- - - - - - Λέων, Ἀ[π]ολλωνίδης, Μελα - -
- - - - - - φήμου Ταρκονδαρεῖς, Παρμε[ν - -
- - - - - - τοῦ Κόῤῥιδος? Ἀριστέας Ἀπο[λλωνι -
- - - παρέλαβον? πα]ρὰ Δι[ο]δότου τοῦ Δημητρίου [καὶ
Μενάνδρου? Μενίππου τοῦ Μενίππου, τὴν] φυλὴν κατὰ πόλιν, τὴν ὑ[π]άρ[χουσαν
Διοδότῳ κτῆσιν σὺν ταῖς ἐνούσαις] οἰκίαις πάσαις καὶ ὑπερῴοις [καὶ
στοαῖς καὶ προστῴῳ, καὶ] τὸ πα[τ]ητήριον σὺν τοῖς ἐνοῦ[σιν
ἀρμένοις, καὶ τὰς προσούσας στ]άσεις? σὺν εἰσόδῳ καὶ ἐξόδῳ, [κατὰ
τὴν ὠνὴν τὴν πρὸς? - - - Ὑβ]ρέου, ἱερέα Ἀπόλλωνος καὶ [Ἀρτέ-

solvenda sit: quod minime probabile est, quum praesertim, si exclusus esset Peritius, melius dictum foret πρὸ τοῦ Περιτίου μηνός. Iam si Peritius iis qui ante conductionis initium effluxerint mensibus annumeratur, initium pacti fuit Dystrus, qui Peritium sequitur; si Peritius non annumerabitur elapsis interim mensibus, ipse erit conductionis initium. Conductionis autem initium dicitur ὁ ἐνεστὼς μείς. Vulgo ὁ ἐνεστὼς est *praesens*: fac ὁ ἐνεστὼς hic quoque sit praesens, aut Dystro aut Peritio debet res in comitiis acta esse. At Dystro mense non potest acta esse: nondum enim quum ageretur, effluxerat Peritius; pollicetur namque Diodotus sese Peritio mense ipso mercedem pro elapsis mensibus soluturum. Itaque si ἐνεστὼς hic est *praesens*, Peritio mense res debet acta in comitiis esse et ex Peritio initium redemptionis numerari isque excludi ex mensibus, qui ante initium redemptionis effluxerint. At hoc postremum quum non sit verisimile visum, sponte delabimur ad eam sententiam, ut ἐνεστὼς sit *proximus instans s. insequens*, quod plures ob causas statuendum in epistola Philippi ap. Dem. de cor. p. 280. et in titulo n. 1543. extr. ubi probabile certe est supplementum ἐνεστῶτος. Quod ubi statueris, Peritius annumerabitur mensibus, qui ante initium conductionis effluxerint, eoque ipso acta in comitiis res erit, redemptio autem computabitur ex Dystro.

2693. *f.*

Mylasis, „εἰς λίθον κτισμένον εἰς τοῖχον ὁσπητίου ἄνωθεν τοῦ Οὐλοῦ τζαμί"; ex schedis Anthimi.

ΘΥΛΕΠΤΟΥΔΡ - - - - - -
. . . ΣΤΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝΚΑΙΤΑΛΛΑΥΠΑΡΕ - - -
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΜΑΡΤΥΡΕΣΔΙΚΑΣΤΑ - -
ΤΗΙ . . ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΟΤΩΡΚΟΝΔΕΟΝΦΥΛΙΓΝΩΜΗΝΑΠΟΦΗ . . . .
ΑΡ . ΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΜΑΥ . ΝΙΤΟΥΠΕΡΙΩΝΕΠΕΛΟ . . .
ΤΑΖΕΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΡΑΚΟΤΟΣΚΑΙΕΠΕΝΕΤΟΣΟΥΛΙΑΔΟΥΚΑΙΥΡΡΕΑΣΑ . . .
ΠΑΤΡΟΚΛΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΦΑΝΙΟΥΙΕΡΕΥΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΣΤΡΑΤΕΙΑ . .
ΝΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΝΤΑΣΟΥΣΑΣΙΕΡΑΣΔΙΟΣΟΣΟΓΩ . . . ΣΥΝΤΟΙΣΕΝΘ . . .
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΣ . . ΑΙΣΠΑΣΙΝΟΥΘΕΝΥΠΟΛΕΙΠ . . . .
. . . . ΤΟΝΔΙΟΣΕΑΝΔΕΚΡΙΘΗΤΑΔΙΑΜΜΕΡΗΤ . . . .
. . . . ΑΡΓΥΡΙΟΥΡΟΔΙΟΥ . . . .

- - - ἀργυρίου Ῥοδίο]υ λεπτοῦ δρ[αχμ - - ς τὸ κατὰ λόγον· καὶ τἄλλα ὑπάρ[ξει? - - κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ] ὑπογεγραμμένον. μάρτυρες δικαστα[ὶ? - - - τη, ἔδοξεν τῇ Ὀτωρκονδέ[ω]ν φυλ[ῇ], γνώμην ἀποφη[ναμένων - - Ἑρμογένου τοῦ Ἀπολλωνίδου Μαυνίτου? περὶ ὧν ε[ἶ]πε? Α - - [κα]τὰ [δ]ὲ υἱοθεσίαν Δράκο[ν]τος, καὶ Ἐπένετος Οὐλιάδου καὶ Ὑ[β]ρέας Ἀ - - [καὶ] Πατροκλῆς Δημητρίου τοῦ Φανίου, ἱερεὺς Ἀφροδίτης Στρατεία[ς - - τὰς γενομέ]νας? Δημητρίο[υ]? τὰς οὔσας ἱερὰς Διὸς Ὀσογώ, σὺν τοῖς ἐν[οῦσι - - ταῖς] προγεγραμμέναις σ[το]αῖς πᾶσιν, οὐθὲν ὑπολειπ[όμενος] - - τὸν Διός· ἐὰν δὲ κριθῇ τὰ - - ἀργυρίου Ῥοδίου [λεπτοῦ etc.

Fragmentum hoc similis argumenti est ac n. 2693. *e*. hoc tamen interest, quod vs. 4 sq. *decretum* Otorcondensium scriptum est de praediis Iovi Osogo sacris, quae empta a quopiam esse vix est quod ambigas. Vs. 4. τη superesse videtur ex diei nota: lacuna post id nulla fuerit; nec vs. 8. post Ὀσογῷ fuit lacuna. De tribu Otorcondensium cf. ad n. 2693. *c*. Vs. 5. Μαυνίτου (nam inter Y et N nihil deesse iudico) est opinor idem nomen quod Μανίτα n. 2691. *e*. ut pro vulgari Λαβράνδου dicitur Λαβραύνδου (cf. ad n. 2750.). Ibid. ε[ἶ]πε pro εἶπον ferri potest; coniiciat tamen aliquis ἐπελο[γίζοντα. De scriptura Ἐπένετος cf. ad n. 2693. *e*. Uliadem habes etiam n. 2698. atque ex coniectura n. 2701. ubi non potui huius tituli (n. 2693. *f*.) mentionem facere, quod illa pagina iam excusa erat antequam hic innotuisset. De Hybrea vide ad n. 2694. utroque loco potest clarus ille Hybreas intelligi. Vs. 8. 9. una et altera formula convenit cum n. 2694. illud οὐθὲν ὑπολειπόμενος autem habes n. 2693. *e*. De Iove Osogo cf. ad n. 2700.

terminatio *ᾳρα*; cuius rei argumentum est nomen dynastarum Ciliciae ex illo priori elemento et alio quodam compositum *Tarcondimotus* (cf. Eckhel. D. N. T. III. p. 82.). Praeterea tribus manifesto est ἡ κατὰ πόλιν (vs. 8.), ut Teni οἱ ἐκ πόλεως tribum constituunt (n. 2338.). Uterque, et venditor et praes, videntur ex urbana tribu fuisse. Vs. 9. quod dedi κτῆσιν admodum incertum est, nec minus *b*. vs. 2. 8. videtur potius alia vox nescio quae latere. Quae proxime adduntur tit. *a*, ea ex tit. *b*. supplevi; πα[τ]ητήριον debetur Schneidero in Lex. Στ]άσεις videntur stabula varia (βοῶνες, ὀρνιθῶνες) et alii eiusmodi apparatus esse. Vs. 12. primum nominatur sacerdos Hybreae filius, aliquoties deinceps recurrens; idem nomen habes n. 2693 *f*. Hybreas vir Mylasis celeberrimus fuit initio octavi ab urbe condita saeculi (Strab. XIV. p. 659.), eiusque nomen ut scribae urbis Mylasorum etiam nunc in nummo Augusti habetur (Eckhel. D. N. T. II. p. 585.): hunc nihil impedit quominus huius sacerdotis patrem fuisse putemus. Sed sacerdotis ipsius nomen ter accusativo casu prolatum vix expediri potest: ut certe aliquid tentarem, bis id posui ex praepositione πρὸς suspensum esse, licet ὠνὴ et ἀποδόσθαι πρός τινα insolens sit; id excuso eo, quod Apollini venditae res sunt, non ipsi sacerdoti, sed sacerdote personam dei agente. Vs. 13. videtur tempus actae venditionis designari, vs. 15 sqq. autem qui scripti sint nescio. Tit. *b*. vs. 2. NN quid sit nescio; credo delendum id esse, ut multa vacant in Pocockianis; certe *a*. vs. 12. 14. inter Ὑβρέου et ἱερέα nihil interiectum est. Vs. 9. οἰκίας restitui ex tit. *a*. Quae ibidem vs. 13 sqq. supplementa dedi, ea ex n. 2693. *e*. petita et satis certa sunt.

2695.

Mylasis; ex Pocockio Inscr. ant. P. II. c. 8. p. 16. n. 7.

ΤΑΔΙΑΦΟΡΑΕΙΣΤΗΝΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝΟΟΙΑΝΙΣ.
ΗΣΩΝΚΑΙΤΗΝΔΩΣΙΝΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΚΑΙΔΟΤΩΣΑΝΟΙΤΑΜΙΑΙ
ΤΟΙΣΑΝΔΡΑΣΙΝΤΟΙΣΚΑΤΕΣΤΑΜΕΝΟΙΣΕΠΙΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝ

- - - - τὰ διάφορα εἰς τὴν τῶν προγεγραμ[μ]ένων ἔργων κατασκευὴν . . . . καὶ τὴν δ[ό]σιν τῶν γεγραμμένων χρημάτων, καὶ δότωσαν οἱ ταμίαι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς κα[θ]εσταμένοις ἐπὶ τῶν προγεγραμμένων ἔργων.

Τὰ διάφορα sunt sumptus sive pecuniae expendendae.

2695. *b*.

Mylasis, „εἰς τὸν τοῖχον τοῦ Οὐλοῦ τζαμὶ εἰς πέτραν κτισμένην πλησίον τῆς ἔσω πόρτας"; ex schedis Anthimi.

. . ΚΤΗΣΕΙΣΕΙΣΤΕΤΟΝΚΟΙΝΟΝ . .
. . ΕΙΣΥΠΟΝΟΘΕΥΣΙΝΟΙΣΔΙΚΑΝΕΠ . .
ΛΑΣΕΩΝΠΟΛΙΝΕΙΣΔΟΥΛΙΚΗΝΠΕΡΙ . . .
ΣΙΝΑΙΣΧΡΑΤΕΚΑΙΗΜΩΝΑΝΑΞΙΟΣΑ . . .
ΟΙΣΓΕΝΟΙΤΟΠΡΑΣΟΥΣΙΔΗΜΟΣΙΑ
. . ΤΕΧΡΗΜΑΤΩΝΜΗΤΕΠΡΟΣΟΔΩΝ
ΕΙΜΗΚΑΤΑΤΕΛΩΝΕΠΙΡΕΙΨΙΝΛΟΓ . .
. . ΣΤΑΣΤΕΚΕΦΑΛΑΣΕΠΙΤΕΛΩΝΕΙ .
ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝΤΩΝΕΚΤΗΣΛΑΒΙΗΝ . .
. ΦΕΡΟΥΣΗΣΟΔΗΚΑΙΑΥΤΟΙΠΡΟΙΔΟΜΕ . . .
ΚΡΕΑΔΗΜΟΣΙΑΤΗΝΠΟΛΙΝΥΠΗΓΑΓΟ . . .
ΟΜΑΤΩΝΤΗΝΚΑΙΣΑΡΟΣΥΠΕΡΜΥΛΑΣΕΕ

. . κτήσεις εἴς τε τὸν κοινὸν - - - - - - -
. . εἰς ὑπονόθευσιν - - - - - - - - - [Μυ-
λασέων πόλιν εἰς δουλικὴν περί[στασιν - - -
σιν αἰσχρά τε καὶ ἡμῶν ἀνάξι[α]? ὅσα - - -
οις γένοιτο πρά[ξ]ουσι δημοσίᾳ? - - - - -
μή]τε χρημάτων μήτε προσόδων - - - - -
εἰ μὴ κατὰ τελῶν ἐπί[λ]ειψιν λογ - - - -
. . ς τάς τε κεφαλὰς ἐπὶ τελωνει - - - -
ἐπανόρθωσιν τῶν ἐκ τῆς Λαβιην[οῦ - - - -
. φερούσης· ὃ δὴ καὶ αὐτοὶ προϊδόμε[ν - - - -
χ]ρέα δημόσια τὴν πόλιν ὑπήγαγο[ν - - - ὀν-
ομάτων τὴν Καίσαρος ὑπὲρ Μυλασέ[ων - - -

Etsi vss. 6. 7. iungi sine supplemento possint, et vss. 3. 4. suppleas ΠΕΡΙ[ΣΤΑ]ΣΙΝ: tamen non video quomodo supplementis adeo brevibus restitui nexus orationis queat. Superesse haec ex rescripto Romano, quo sublevata Mylasensium civitas erat et a vexationibus, publicanorum fortasse, liberata, vix negaveris: ni fallor, Antonii id fuit, et vs. 12. Καίσαρος refertur ad *C. Iulium Caesarem*; cf. n. 2737. Vs. 9. *Labieni* mentio fit, quae ad aetatem tituli definiendam confert plurimum. Est is ille *Parthicus Imperator*, adversus quem Antonius a. u. c. 714. misit Ventidium, postquam ille cum Parthis Syriam Asiamque usque ad Lydiam et Ioniam incursavit (Appian. Bell. civ. V, 65. Plutarch. Anton. 28. 30. 33. et hinc personat. Appian. Parthic. p. 71. ed. Schweigh. Flor. IV, 9, 7. Vellei. II, 78. Dion. Cass. XLVIII, 39 sqq. Strab. XII. p. 574.). Huic Labieno conciti ab Hybrea Mylasenses restite-

μιδος, - - - τὸ δεύ]τερον ὄντος Δημητρίου τοῦ - - - - - - - - Ὑβρέου, ἱερέα Ἀπόλλωνος [καὶ Ἀρτέμιδος, - - -] Διογένης Ξενομένου, ἀφ' ὧν ἡ νε - - -? - - - - - καὶ Διογένης υἱὸς Διογένου, - - - - - - -. καθ' υἱ]οθεσίαν Λιμναίου, Λιμναῖος - - - - - - τιμῆς δραχμ]ῶν τετρακισχιλίων. βεβαι[ωτὴς? τῆς ὠνῆς Μένανδρος? Μενίππο]υ τοῦ Μενίππου . -

b.

[Ἐπὶ - - - - - Διόδοτος Δημητρίου ἀπέδοτο τῷ Ἀπόλλωνι πρὸς - -] Ὑβρέου, ἱ[ερέ]α Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμ[ιδος, κτήσεων τῶν? πατρικῶν καὶ κληρονομικῶν πασῶν κα[ὶ - - - - καὶ ἐλαϊστηρίου καὶ ἁρμένων ἐλαιοτρο[π]ικῶν καὶ οἰκοπέδων καὶ ἀμπέλων καὶ παραδείσων - - - καὶ τῶν προσουσῶν ν[ο]μῶν καὶ τῶν προσαγορ[ασθεισῶν παρὰ Κλειτολάου τοῦ Τύχωνος, τούτων πά[ντων τὰ ἡμίση σὺν τοῖς ἐνοῦσι δέν[δ]ρ[ε]σι πᾶσι, καὶ [τὴν κτῆσιν? τὴν αὐτοῦ τὴν κατὰ πόλιν σὺν ταῖς ἐνούσ[αις οἰκίαις πάσαις καὶ ὑπερῴοις καὶ στοαῖς καὶ προστ[ῴῳ? καὶ τῷ προσόντι πατ[η]τηρίῳ καὶ τοῖς ἁρμ[ένοις, καὶ τῷ ὀρν]ιθῶνι καὶ τοῖς βοῶσι καὶ τῷ φρέατι, σ[ὺν εἰσόδῳ καὶ ἐξόδῳ, τιμ[ῆ]ς ἀμφότερα δραχμῶν μυρίων, [ἐφ' ᾧ καταγράψει τούτων τὴ[ν] ὠνὴν Διόδοτ[ο]ς βεβαι[ωτὰς διδούς. ἐπελθὼν δὲ καὶ Διόδοτος ἐπὶ τὴν ἐκλησ[ίαν ἔφη ἑτοιμος εἶναι διοικεῖν ταῦτα· γενομένης [δὲ τῆς ὠνῆς τῶν προγεγραμμένων τοῖς κτημάτων [δὶς εἰς τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα, μισθώσεται τὰ προ[γ]εγραμ[μένα πάντα αὐτὸς Διόδοτος παρὰ τῶν ταμιῶν τῆ[ς φυλῆς κατὰ χρηματισμὸν ἐν τῷ αὐτῷ χρ[ό]ν[ῳ, καὶ ἕξει αὐτὰ εἰς πα[τρικὰ] αὐτὸς [καὶ] ο[ἱ ἐξ αὐτοῦ etc.

Comparatis singulis huius inscriptionis partibus et titulo n. 2693. *e.* quantum licet in Pocockianis tentavi. Titulus *b* satis docet vendi duos fundos et quae insunt, sed prioris tantum dimidiam partem. Similes partium venditiones vidimus in Tenio n. 2338. Hoc vero loco huius venditionis partis dimidiae ea est vis, non ut dividatur praedium, sed ut fundi *dimidium*, quod vocant, *ideale* pristino possessori remaneat immune, dimidium vero fiat emphyteuticum; alter fundus integer fit emphyteuticus. Cf. de ratione harum venditionum ad n. 2693. *e.* Venditor est is, qui profitetur in comitiis sese paratum esse ad rem peragendam (*b.* vs. 15 sq.), hoc est Diodotus; emptor videtur Apollo esse (*b.* vs. 18.), et venditio fieri sacerdoti eius, Hybreae filio, qui aliquoties memoratur. Praes venditionis (*βεβαιωτὴς τῆς ὠνῆς*) videtur Menander Menippi f. esse (*a.* vs. 1. 19.), etsi ob n. 2693. *e.* vs. 5. exspectes plures praedes. De universa *βεβαιώσεως* ratione v. T. II. p. 273. *b.* Pretium venditi utriusque fundi est decem millium drachmarum (*b.* vs. 13.): venditos fundos utendos redimit Diodotus ipse (*b.* vs. 18.). Iam vero titulo *a.* duo videntur acta de *tradito* utroque fundo contineri: sed prioris scripti nihil superest nisi vs. 1. Ea parte videtur traditio eius fundi scripta fuisse, qui *b.* vs. 3–8. designatus est. Sed *a.* vs. 2 sqq. perscribitur traditio alterius fundi (vs. 8–13. tit. *b.*): ad eam rem delegati videntur aliquot viri a tribu Otorcondensium, ad quam templum Apollinis pertinuisse coniicio; hi aliquot Tarcodarenses, alius tribus cives, testes videntur assumpsisse, ut n. 2693. *f.* testes commemorantur, et cum his accepisse fundum a pristino possessore et praede venditionis. Is vero fundus drachmis quater mille aestimatus est (*a.* vs. 18.), ita ut prior fundus talento constiterit. His praemissis dicam de singulis. *a.* vs. 1. secundum genitivum *Μενίππου* ex vs. 19. dedi, atque priorem vs. 19. restitui ex vs. 1. Vs. 2. eponymus scriptus erat stephanephorus. Stephanephoros Mylasenses habes n. 2713. 2714. in titulis Labrandenis: quippe vicus Labranda pars est Mylasensis civitatis (Strab. XIV. p. 659.). Illos eponymos fuisse Mylasensium, conieceram etiam ante allatos titulos n. 2693. *c. e.* nihil moratus mulierem *στεφανηφόρον* n. 2714. nam illa videtur *στεφανηφόρος* esse ut particeps sacrorum ab archonte stephanephoro administratorum, sicut Athenis regina regis archontis uxor sacra quaedam habuit: atque insuper vel femina potuit *ἐπώνυμος* esse, ut Aphrodisiade *στεφανηφόροι*, eponymi haud dubie, promiscue sunt viri et mulieres. De forma *Λύδναίου* (vs. 2.) vide ad n. 3509. Tum memorabilis est *tribuum* mentio. Una est *φυλὴ Ὀτωρκονδέων* vs. 3. de qua vide ad n. 2693. *c.* Haec, quum notae ad n. 2691. *c. d. e.* excuderentur, nondum nota fuit, ideoque eius ibi nulla est mentio facta. Alia est tribus *Ταρκονδαρέων*, quos tenes vs. 5. et n. 2697. Vicus haud dubie nomen habuit *Ταρκόνδαρα* (cf. ad n. 2537.): vocis elementa sunt *Τάρκονδα* (ut *Ὀτώρκονδα*, *Λάβρανδα* etc.) et

2699.

Mylasis; ex Pocockii Inscr. ant. P. II. c. 8. p. 16. n. 5.

--ι--ιIIZΣΝ
ΙΗΛΙΟΥΙΕΡΕΑΤΑΥΡΟΠΟΛΟΥ
ΖΑΝΤΑΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΤΟΥΔΙΟΣ
ΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΔΟΞΩΣΤΗΙΤΕΕΙΚΟΝΙΚΑΙΤΑΙΣ
--ΙΜΑΙΣΤΑΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙΣΤΩΙΣΥΣΤΗΜΑΤΙΗΜΟΝ

Vs. 5. init. Poc. ΙΜΑΣ, Chandl. l. c. ad n. 2693. ΜΑΙΣ ex lapide.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησε]ν
τὸν δεῖνα] - - ηλίου, ἱερέα Ταυροπόλου,
ἄρξ]αντα καὶ ἱερατεύσαντα τοῦ Διὸς
κα]λῶς καὶ φιλοδόξως, τῇ τε εἰκόνι καὶ ταῖς
τ]ιμαῖς ταῖς ὑπαρχούσαις τῷ συστήματι ἡμ[ῶ]ν.

Ex forma tituli colligo vs. 2. in ΗΛΙΟΥ latere nomen patris, nec coniungendum esse Ἡλίου Ταυροπόλου, ut visum aliis. Ταυροπόλος est Dianae certa quaedam forma, quae etiam in foedere Magnetum et Smyrnaeorum, quod in Smyrnaeis titulis pono, simpliciter ἡ Ταυροπόλος vocatur; ut Ἡλίου Ταυροπόλου hic haberi putemus, eo minus adducimur, quod simplex dicendi ratio, quae in titulis obtinet, postulabat potius ἱερέα Ἡλίου Ταυροπόλου. Vs. 3. ἄρξαντα dedi, hoc est στεφανηφορήσαντα opinor. Simul is sacerdotio Iovis functus erat, annuo ut videtur; Ταυροπόλου tum ipsum sacerdos fuit, unde ἱερεὺς Ταυροπόλου, non ἱερατεύσας dicitur. Σύστημα videtur κοινόν aliquod esse, cuius caput Mylasa (cf. ad n. 2693.).

2700.

Mylasis; Pocockii Inscr. ant. P. II. c. 8. p. 15. n. 2.

	- - - -
ΣΥΜΜΑΧΟΣΓ	Σύμμαχος, Γ.
ΠΛΩΤΙΟΥΣΥΜ	Πλωτίου Συμ-
ΜΑΧΟΥ-ΥΙΟΣΙΕ	μάχου υἱός, ἱε-
ΡΕΥΣΔΙΟΣΟΣΟ	ρεὺς Διὸς Ὀσο-
ΓΟΛΛΙΟΣΖΗΝΟ	γ[ῶ, Δ]ιὸς Ἡ[λί]ο[υ
ΗΟΣΕΙΛΩΝΟΣ	Π]οσει[δ]ῶνος.

Ut Mylasa abundabant templis (Athen. VIII. p. 348. D.), ita plura ibi Iovis fana fuerunt. Δία ὕψιστον Mylasis novimus ex titulo n. 2693. *e*. tria vero Iovis templa memorat Strabo XIV. p. 659. Carii, quod omnibus Caribus et simul Lydis Mysisque commune fuit, Stratii s. Labrandeni bipenni armati, et Iovis τοῦ Ὠσογῶ καλουμένου, qui nostro in titulo et n. 2693. *f*. comparet. Sed n. 2693. *f*. habes Διὸς Ὀσογῶ, non ut apud Strabonem Ὠσογῶ; eodem ducit Pocockiana hic lectio vs. 4. ΔΙΟΣΟΣΟ: igitur praefero Ὀ. Nomen prorsus corruptum est apud Pausaniam VIII, 10, 3. ubi de templo Neptuni prope Mantineam sito dicit: Θαλάσσης δὲ ἀναφαίνεσθαι κῦμα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ λόγος ἐστὶν ἀρχαῖος· ἐοικότα δὲ καὶ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐς τὸ κῦμα τὸ ἐν ἀκροπόλει, καὶ Καρῶν οἱ Μύλασα ἔχοντες ἐς τοῦ θεοῦ τὸ ἱερόν, ὃν φωνῇ τῇ ἐπιχωρίᾳ καλοῦσιν Ὀγῶα. Nominativus videtur esse Ὀσογώς, ut λαγώς: igitur accusativus fuerit Ὀσογῶν vel Ὀσογώ; sed Pausanias scripserit Ὀσογῶα. In Pocockiano titulo possis Ὀσογό[α] scribere; sed genitivus Ὀσογῶ satis firmatus est, et Poc. potuit ΟΛ pro Ω legere, ut ubivis permiscet omnia. Tum ΛΙΟΣ esse ΔΙΟΣ vix ambigas: sed ΖΗΝΟ quid sit, incertum. Non male tamen mihi coniicere videor Ζ vacare, utpote a Poc. temere ex priore Σ repetitum, et Ν distracto in ΛΙ esse Ἡλίου scribendum, ita ut Διὸς Ἡλίου habeas, sicut Ἡλίῳ Διῒ Σεράπει tum alibi tum in Stratonicensi titulo n. 2716. Vs. 6. est Ποσειδῶνος legendum. Solis cultum multis locis cum Neptunio coniunctum esse docuit iam Müllerus Aeginet. p. 27 sq. Mylasis vero Neptunus hic et Sol omnino idem est, Ζεὺς Ἥλιος Ποσειδῶν. Iam vero mare in templo Iovis Osogo surgens docet huius cultum cum Neptuni rebus coniunctum fuisse, ut Mantinense illud templum Neptuni ipsius est, ac Poliadis Atticum non alienum a Neptuni religionibus. Igitur mihi non dubium est, quin ille Ζεὺς Ἥλιος Ποσειδῶν sit una cum Osogo cultus.

2700. *b*.

[post n. 2709.]

Insero iam epitaphia, quae ad p. 478. pertinent. Primum hoc repertum est *Mylasis*, „εἰς μίαν πέτραν κτισμένην εἰς τοῖχον ὀσπητίου"; ex schedis Anthimi.

ΔΑΙΜΟΝΩΝΑΓΑΘΩΝ	Δαιμόνων ἀγαθῶν
ΤΟΗΡΩΟΝΤΟΙΒΗΛΙΟΥ	τὸ ἡρῷον Τ. Ὀ[ρ]βηλίου Καλλικλ[έ]ους, ζῶσιν.
ΚΑΛΛΙΚΛΘΟΥC	
ΣΩCΙΝ	

Ὀρβηλίου est Ὀρβιλίου. Mire sane ζῶσιν additum, quum tamen unus esse videatur; nisi statueris ζῶσιν

runt, ideoque is universam urbem magnopere afflixit (Strab. XIV. p. 660.). Hinc Mylasensibus beneficum posthac extitisse Antonium verisimillimum est; fortasse igitur illis, ut Plarasensibus et Aphrodisiensibus, Caesaris misit litteras, quibus eorum urbi concesserit praerogativas, vel confirmarit iura a Caesare illis collata.

2696.

Mylasis, in epistylio templi Augusti; in aere dederunt Spon. Itin. T. I. p. 362. Wheler. Itin. p. 276. ex Sponio Montfauc. Ant. expl. T. II. P. II. p. 192. tab. 18. (cf. p. 100.), ex Whelero Murat. T. I. p. CIII. 6. minus accurate, item ex prioribus (Sponio vel Whelero) Chishull. Antt. Asiat. p. 207. in aere. Habet etiam Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. I. p. 144. sed vitiosius; ex huius vero affirmatione titulum uno versu constare discimus.

ΟΔΗΜΟΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΘΕΟΥΥΙΩΙΣΕΒΑΣΤΩΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΚΑΙΘΕΑΙΡΩΜΗΙ

Sic Spon. Whel.

Ὁ δῆμος Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεοῦ υἱῷ Σεβαστῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, καὶ Θεᾷ Ῥώμῃ.

I mutum modo additum modo omissum, si fides editoribus primariis. De templis Augusti et Deae Romae cf. Suet. Aug. 52. et Inscr. n. 478. etc. Titulus hic anno u. c. 742. non prior est, quo anno Augustus Pontifex Maximus vocari coepit (vide Eckhel.).

2697.

Mylasis; ed. Pocock. Inscr. ant. P. II. c. 8. p. 15. n. 1. Habeo etiam ex schedis Sherardi a Müllero.

ΗΓΕΡΟΥΣΙΑΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΙΕΡΑ
ΤΕΥΟΝΤΟΣΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΥΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑΜΕΝΕΙΤΑΤΑΡΚΟΝΔΑΡΕΩΣ

Male Poc. vs. 4. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ, vs. 5. ΤΟΝ ΥΙΟΝ.

Ἡ γερουσία καθιέρωσεν εὐσεβείας τοῦ Αὐτοκράτορος Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ, ἱερατεύοντος Τιβερίου Κλαυδίου, Διονυσίου υἱοῦ, Κυρείνᾳ, Μενείτα, Ταρκονδαρέως.

Pertinet ad Claudium, ut n. 319. 320. Ad εὐσεβείας supple ἕνεκα. De Tarcondarensi cf. ad n. 2694.

2698.

Mylasis, in columella striata, capitulo Corinthio, cui institit olim statua; aeri incisam dederunt Spon. Itin. T. I. p. 163. (titulum repetiit Spon. T. III. P. I. p. 164.) et Wheler. Itin. p. 277. Ex Whelero titulum habet Murat. T. II. p. DLVII. 2. Praeterea dederunt Chandler. Inscr. ant. P. I. n. LXV. p. 27. Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. I. p. 142. Turner. Itin. T. III. p. 69. Nos damus ex Chandlero, qui versuum dispositionem videtur rectissime referre.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΟΥΛΙ
ΑΔΟΥΤΟΥΕΥΘΥΔΗ
ΜΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΚΑΙ
ΕΞΕΥΕΡΓΕΤΩΝ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ δῆμος Μένανδρον Οὐλιάδου τοῦ Εὐθυδήμου, εὐεργέτην τῆς πατρίδος καὶ ἐξ εὐεργετῶν γεγονότα.

Euthydemus non solum Mylasis sed etiam in reliqua illius plagae Asia aetate C. Iul. Caesaris et Augusti potens fuit. Vide Strab. XIV. p. 659.

2698. *b*.

Mylasis, eodem loco ubi n. 2700. *d*. ex schedis Anthimi.

ΓΑΙΩΙΜΑΡΚΙΩΙΚΗΝΣΟΡΝΩΙ
ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΙ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝΟΙΓΕΓΟΝΟΤΕΣ
ΑΓΟΝΟΘΕΤΑΙΤΟΝΚΗΝΣΟΟΙΝΗΟΝ
ΜΕΛΑΝΤΑΣΛΕΟΝΤΟΣΚΑΙ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΙΑΣΟΝΟΣΤΩΙΘΕΩΙ

Γαΐῳ Μαρκίῳ Κηνσορ[ί]νῳ, σωτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καθιέρωσαν οἱ γεγονότες ἀγ[ω]νοθέται τ[ῶ]ν Κηνσο[ρ]ινή[ω]ν, Μελάντας Λέοντος καὶ Θεόμνηστος Ἰάσονος, τῷ θεῷ.

2701.

Mylasis, in basi ad templum Augusti et Romae; ex eodem ibid. p. 17. n. 13.

Τ . . . ΤΕΣΤΙΟΝΑ . ΤΙ
ΚΩ . . ΗΣΜΥΛΑΣΕΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΙΣΧΗΟΙΣΤΗΣΑΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΤΟΥΤΟΥΘΕΙΟΥΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΕΕΙΝΑΙΗΕΙΣΙΔΑΚΕΡΔΗΔΥΝΑ
ΠΟΛΙΣΤΩΙ . ΙΙΔΙΩΝΠΡΟΕΩΔΩΝ
ΕΙΣΤΑΣΑΝΑΓΚΑΙΑΣΧΡΕΙΑΣΤΗ
ΠΡΟΧΩΡΗ¯ΟΥΣΙΝΕΥΔΟΞΙΕΑ
ΑΥΘΕΝΤΙΑΑΤΙΝΑΔΙΑΤΟΥΘΕΙ
ΣΤΑΞΑΤΩΠΙΟΙΝΗΣΥΠΕΝΑΝΤΙ
ΝΟΜΟΥΟΡΙΖΟΜΕΝΗΣΥΠΑ
ΤΗ . ΠΡΟΜΙΑ ΙΔΩΝ . ΜΑΡΤΙΩΝ
ΙΙ
ΣΙΒΙΛΩΣΟΥΛΙΑ
ΔΙΟΜΕΔ

\- - - - - - -
\- - - τ]ῆς Μυλασέων πόλεως - - -
\- - τοῖς [να]οῖς? τῆς αὐτῆς πόλεως - -
\- - το[ύ]του? τοῦ θείου πραγματι[κοῦ? -
\- - δ]έ? εἶναι ἢ εἰς ἴδ[ι]α? κέρδη δύνα[μις? -
\- - ἡ] πόλις τῶ[ν] ἰδίων προ[σό]δων - - -
\- - εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας τῆ[ς πόλεως?
\- - προχωρή[σ]ουσιν εὐδοξ - - - - -
αὐθεντία, ἅ τινα διὰ τοῦ θεί[ου - -
προ]σταξάτω ποινῆς? ὑπεναντί[ον? - - -
νόμου ὁριζομένης ὕπα - - - - -
τῇ πρὸ μιᾶ[ς ε]ἰδῶν Μαρτίων.
\- -
\- - - Οὐλιά[δου?
Διομέδ[ων? - - - -

Nihil ex his intelligi potest. Vs. 11. extr. cave ὑπάτοις legas: fuit ὑπαχθήσεται vel simile, ut n. 2688. Vs. 12. τῇ πρὸ μιᾶ[ς est pridie, ut passim. Οὐλιάδου probabile est ob n. 2698.

2702.

Mylasis; ex eodem ibid. n. 17.

ΝΙΚΗ
ΚΩΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΒΟΥΤΟΥΡΙΟΥ
ΔΙΩΝΟΣΚΑΙ
ΣΩΣΙΔΕΟΥ
ΚΑΙ
ΠΟΘΟΥ
ΚΑΙ
ΛΕΥΚΙΟΥ

[Τοῦ δεῖνος τοῦ] Νικη[φόρου καὶ?]
Κ[ό]νωνος τοῦ
Βουτουρίου?
Δίωνος καὶ
Σωσι[θ]έου,
καὶ
Πόθου
καὶ
Λευκίου
[φιλία].

Titulus hic et n. 2703–2706. omnes ex eodem genere sunt, ni fallor in memoriam amicitiae inter hos homines obtinentis scripti, fortasse sub donariis.

2703.

Ibidem; ex eodem l. c. n. 15.

ΔΙΟΔΟΡΟΥ
ΔΗΜΕΤΡΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΗΡΑΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΦΙΛΙΑ

Διοδ[ώ]ρου [καὶ?
Δημ[η]τρίου [τῶν?
Διονυσίου [καὶ?
Ἥραδος [τοῦ?
Διονυσίου
φιλία.

2704.

Ibidem; ex eodem p. 16. n. 8.

. . . . ΑΥΛΙΠΝΕ
ΕΠΑΜΙΝΟΝΟΣΤΟΥΠΥΘΟ . ΓΕΙΤΟΝ
ΔΕΜΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΜΑΝΔΡΟΠΟΤΟΥ
ΑΡΧΕΙΤΟΥΜΑΝΔΡΟΠΟΤΟΥ
ΦΙΛΙΑ

\- - - - [Α]ὐ[σ]ίπ[που?]
Ἐπαμ[ε]ίνονος τοῦ Πυθογείτον[ος,
Δ[η]μοκλέους τοῦ Μανδροπότου,
Ἀρχείτου [τοῦ] Μανδροπότου
. . . φιλία.

2705.

Ibidem; ex eodem p. 16. n. 12.

ΛΕΥΚΙΟΥ
ΚΑΙΗΡΩΓΕΝΟΥ
ΦΡΟΝΤΟΝΟΣ
ΦΙΛΙΑ
ΜΕΝΝΕΟΥΝΗ

Λευκίου [τοῦ - - -
καὶ Ἡρωγένου [καὶ
\- - Φρόντ[ω]νος
φιλία.
\- - - Μεννέου etc.

ad δαιμόνων ἀγαθῶν referri, quod non minus mirum, sed tamen fortasse verum. Cf. ad n. 2700. *c*. Nec liquet de structura: etsi enim in ceteris huius generis titulis nomen eius, cuius est sepulcrum, ex verbis δαιμόνων ἀγαθῶν pendere videtur, ut in Latinis ex *Dis Manibus*, hoc tamen loco δαιμόνων ἀγαθῶν putem absolutum esse. Quamquam potest etiam sic construi: δαιμόνων ἀγαθῶν Ὀρβηλίου τὸ ἡρῷον.

2700. *c*.

[post n. 2709.]

Mylasis, „εἰς λίθον πλησίον τοῦ Οὐλοῦ τζαμί"; ex schedis Anthimi.

ΔΑΙΜΟΝΑΓΑΘΩΝΠΟΤΙΟΥΤΟΥΑΝΤΙΓΟΣ
Χ.ΙΡΕ.Ε
ΚΑΙΑΝΤΙΓΟΣΤΟΥΦΛΙΝΙΟΥ
ΚΑΙΑΝΤΙ..ΟΥΦΛΑΝΟΥ
ΦΙΛΟΔΟΞΟΥ

Δαιμόν[ων] ἀγαθῶν
Ποτίου τοῦ Ἄντιγος.
χ[α]ίρε[τ]ε.
καὶ Ἄντιγος τοῦ Φ[α]ινίου.
καὶ Ἄντι[γος τ]οῦ Φ[αι]ν[ί]ου
Φιλοδόξου.

Haec aegre concoquo. Vs. 2. χαίρετε quum non possit ad Potium referri, aut hoc sepultus acclamat viatoribus, ut passim, aut, quod prope praetulerim, χαίρετε refertur ad δαιμόνων ἀγαθῶν. Qui inde a vs. 3. scripti sunt, postea demum sunt sepulcro illati. Sed permirum est nomen τοῦ Ἄντιγος vs. 1. 3. quod et ipsum redire videtur vs. 4. Versibus 3. et 4. possis insuper Φανίου coniicere ex n. 2693. *f*. Praeterea quum vs. 4. in litteris ΦΛΑΝΟΥ videatur idem latere quod vs. 3. in ΦΛΙΝΙΟΥ, duo erunt eodem nomine vocati Ἄντιξ ὁ Φαινίου, nisi quod alteri additum est nomen Φιλοδόξου, sive hic avus est alterius Antigis, sive Φιλόδοξος est agnomen vel attributum honorarium. Attamen fieri potuit, ut in eadem familia duo essent iisdem nominibus appellati. Exempli causa pone hoc stemma:

Phaenias et frater (*Philodoxus*?)
Antix — *Phaenias*
Potius — *Antix*

2700. *d*.

[post n. 2710.]

Mylasis, „εἰς κεφαλοκόλονον κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν πλησίον ἀμπέλου"; ex schedis Anthimi.

ΤΟΥΜΗΜΙΟΝΙΟΥΛΙΟΥ
ΟΝΗϹΙΜΟΥΚΑΙΤΕΚΝωΝ
ΑΥΤΟΥ

Τὸ [μν]ήμιον Ἰουλίου Ὀνησίμου καὶ τέκνων αὐτοῦ.

2700. *e*.

Mylasis, „εἰς μίαν πέτραν κτισμένην εἰς τὸ Μουστὰφ χάνι πλησίον τῆς ἔσω πόρτας"; ex schedis Anthimi.

ΚΜ...ΥΠΕΡΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΑΤΟ...
ΠΟΛΕΩΣΚΑΡΦΙΣΜΟΝΤΙΝΩΝΑΝΑΒ - -
ΠΩΜΕΝΦΟΡΟΛΟΓΕΙΝΤΗΝΜ...
ΣΙΑΝΗΜΕΙΝΜΕΝΑΝΙΣΩΣΗΕΦΕ - -
ΝΑΤΟΣΔΕΑΝΟΜΩΣΚΑΚΕΙΝ...
ΤΟΥΣΔΗΜΟΣΙΑΚΥΡΙΟΥΣΜ - -
ΔΗΜΟΣΙΩΝΥΠΟΚΕΙΜΕΝ - -
ΕΙΝΤΟΥΣΕΝΟΣΕΚΑΣΤΟΥ - -
ΘΕΛΟΙΕΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΟΥ - -
ΛΗΣΤΗΑΣΕΡΕΙΠΙΩΝΕΤΟΙΜΩΣΑ - -
ΠΡΟΔΑΝΕΙΣΜΟΙΣΙΔΙΩΤΩΝΙ - -
ΤΟΟΥΛΙΑΤΟΥΤΟΚΑΘΥΠΑΛΛΑΓΗ - -

Vs. 2. et vss. 6–12. lapidem fractum esse annotatur. Fragmentum hoc videtur labentis imperii fetus esse ut n. 2701. Nec multa perspici possunt, nisi quod haec ex decreto Imperatorio supersunt: apponam tamen quae servata sunt:

κ[αὶ]? ... ὑπὲρ τῶν δημοσίων - -
πόλεως καρφισμὸν τινῶν ἀναβ - -
πω μὲν φορολογεῖν τὴν Μ[υλασέων χώραν? - -
σιαν ἡμεῖν μὲν ἀνίσως ἢ ἐφε - -
μ]ατος? δὲ ἀνόμως κἀκειν - -
τους δημοσίᾳ κυρίους μ - -
δημοσίων ὑποκειμέν[ων - -
ειν τοὺς ἑνὸς ἑκάστου - -
θέλοιεν τῆς πόλεως ου - -
λῃστ[εί]ας? ἐρειπίων ἑτοίμως α - -
προδανεισμοῖς ἰδιωτῶν ι - -
το, οὐ [δ]ιὰ τοῦτο καθ' ὑπαλλαγὴ[ν - -

1 ΥΛΕΙΑΛΟΥΣΠ.ΡΙΣΕΟΣΔ........ΜΕΓΑΛΟΠΡΕ..ΜΙΧΟΣΙΩΙ....\ΝΠΡΕΤ
ΩΡΙΩΝΥΦΛ.ΒΟΗΘΟΣ

2 ΘΕΟΔΟΥΛΟΣΤΟΝΛΟΓΟΝΠΟΙΟΜΕΝΟΣΙΥΠΕΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΥΜΕΙ/...
ΟΠΡΕΚΟΜΕΤΩΝΤΩΝΘΙΩΝΠΡΙΟΥΑΤΩΓΕΝΙΚΟΥΚΟΥΡΑΤΟΡΟΣΤΩΝΠΡΟΣ
.....ΤΙΝ

3 ΠΡΑΓΜΑΤΩΝΠΛΑΚΙΔΙΑΤΗΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΗΚΑΙΙΩΑΝΝΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΕΦ
ΡΟΝΤΙΖΟΝΤΟΣΚΑΙΑΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΩΝΤΗΣΑΥΤΗΣΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΗΣΟΙΚΙ
ΡΣΕΙΣΟΔΟΝ

4 ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΕΙΣΤΟΗΜΕΤΕΡΟΝΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΑΤΟΠΩΤΑΤΗΝΗΜΙΝΠ
ΡΟΣΗΝΓΙΛΕΝΠΡΑΞΕΩΝΤΕΛΟΥΝΤΩΝΕΙΣΤΟΒ.Υ.Τ...ΥΔΙΑΤΩΝ

5 ΚΟΜΙΖΟΜΕΝΟΥΣΓΑΡΑΥΤΟΥΣΕΘΙΣΕΝΠΑΡΑΤΩΝΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΔΗΜΟΣΙ
ΑΧΡΗΜΑΤΑΜΕΤΑΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣΚΕΤΕΧΝΗΣΤΑΣΠΛΗΡΩΤΙΚΑΣΑΠΟΔΙΞΙΣ
ΤΟΥΤΟΙΣΠΡΟΣΙΕΣΘΕΜΕΤΕΙΙΝΖΥΓΟ

6 ΚΕΦΑΛΩΝΥΠΕΡΩΝΤΑΣΑΠΕΤΗΣΙΣΠΟΙΟΥΝΤΕΣΜΗΤΕΤΩΝΚΑΤΑΒΑΛΛΟ
ΜΕΝΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΗΕΙΔΩΝΤΑΥΤΕΣΕΝΤΙΘΕΣΘΕΕΝΤΕΣΠΟΣΟΤΗΤΑΤΟ
ΥΤΩΤΑΡΤΩΤΡΟΠΩΣΥΝΚΡΥΠΤΙΝΕΠΙΧΙΡΟΙΝΤΑΣ

7 ΤΗΝΕΝΤΟΙΣΥΠΕΡΠΡΑΞΙΟΙΣΤΩΝΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝΤΑΥΤΑΔΙΔΑΞΑΣΕΞΙΤΥ
ΠΟΝΕΠΙΤΟΥΤΩΓΑΡΗΜΩΝΔΟΘΗΝΕΝΚΑΤΑΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣΤΑΞΕΣΩΟΔΙ
ΑΔΑΞΑΣΗΣΠΟΥΣΕΟΝΤΟΝΤΗΣΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟΥΣΜΝΗΜΗΣ

8 ΗΝΙΚΑΤΟΝΥΜΕΤΕΡΟΝΔΙΕΚΟΣΜΙΘΡΟΝΟΝΟΝΕΝΙ...ΚΟΝΔΕΔΩΚΕΝΕΤ
ΥΠΟΝΤΟΝΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝΤΟΥΣΕΚΑΣΤΑΧΟΥΠΟΛΙΤΕΥ.ΟΜΕΝΟΥΣΚΕΥΠ
ΟΔΕΚΤΑΣΤΕΣΠΑΡΑΥΤΩΕΓΔΙΔΟΜΕΝΕΣΠΛΗΝΑΡΙΕΣΑΠΟΔΙΞΕΣΙΝΕΝΤΙ
ΘΕΝΕ

9 ΤΩΝΤΕΖΥΓΟΚΕΦΑΛΩΝΚΕΠΩΝΥΠΕΒ:ΥΓΩΝΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝΕΙΔΩΝ
ΗΧΡΗΜΑΤΩΝΠΡΟΣΟΤΗΤΑΠΡΟΣΕΤΑΞΑΜΕΝΤΟΥΣΜΕΝΤΟ.ΙΠΟΥΣΤΟΥΤ
ΟΥΣΥΠΕΡΤΕΤΩΔΗΜΟΣΙΩΝΚΕΠΩΝΣΥΝΤΕΛΩΝΚΑΛΩΣΚΕΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩ
ΣΕΧΟΝ

10 ΙΟΤΑΣΠΑΝΤΙΦΥΛΑΚΤΕΣΘΕΠΡΟΤΟΥ....ΙΝΤΟΣΠΑΡΑΒΕΝΙΩΝΠΡΟΣΔΕΥΟ
ΜΕΝΩΤΟΝΕΣΧΑΤΟΝΚΙΝΔΥΝΟΝΠΡΟΤΙΘΕΣΘΕΔΙΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑΤΟΥΤΟΥΣ
ΠΑΣΙΝ.Τ.ΝΤΑΩΣΤΕΚΕΠΟΥΣΟΙΚΟΥΝΤΑΣΤΑΣΑΚΕΛΟΥΓΕΝΑΤΡΟΙΣΟΝΤΑΣ

11 ..ΑΩΜΕΣΠΡΟΗΚΙΝΑΥΤΟΥΣΚΑΤΑΤΟΙ.....ΕΜΑΝΤΡΟΠΟΝ¯Λ.ΓΛ.Μ
ΙΞΙΣΕΓΔΙΔΟΝΕΤΕΚΕΚΟ....)ΕΤΑΣΜΕΝΤΟΙΤΑΞΙΣΚΕΤΑΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΑ
ΠΑΡΑΤΟΙΣΗΤΟΥΜΕ.....¯ΓΑΡΧΙΩΝΚΑΤΑΤΙΘΕΣΘΕΟΤΙΔΗΠΑΡΑΦ.....
ΟΥΣΙΝΤΟΥΤΟΥΣ

12 ..ΣΤΥΠΟΥΣΚΕΚΑΘΟΝΑ.ΗΠΑΡΑΒΗ......................ΟΤΙΔΙ
ΑΝΑ..ΟΡΑΣΠΑΝΤ...ΝΑΝ..ΦΕΡΟΜΕΝΩΝ¯..........ΠΡΟΤΑΤΟΥΣ
ΑΡΧΟΝΤΑΣΤΩΝ.........ΤΟΝΤΑΣΠΟΛΙΕΣΔΙΚΟΥΝΤΑΣΗΠΡΟΣΕΛΕ.....
ΓΥΠΟ

13 .....ΜΕΝΦΟΜΕΝΩΝΤΟΜΗΓΙΓΝΕΣΘΕΤΑ........................ΛΜ
ΗΦΡΟΝΤΙΣΙΕΝΚΕ.ΑΡΑΙΙΙΚΕΙΑΣΕΝΚΑΙΑ.......ΤΟΜΟΥΣΤΑΣΑΠΟΑΞΙΣ
Τ......ΙΙΡΩΝΧΡΥΣΟΥΕΠΙΤΙΜΙΟΝΥΠΟΣΤΗΝΕΕΙΝΑΔΕΜΗΙΙΙΟΣΒΡΑ.ΥΠ
ΝΑ....

14 ΑΤΗΤΑΝΤΟΥΣΟΥΤΩΣΔΙΑΙ............__ΕΡΕΩ...........ΑΡΑΜΕΛΗ
ΘΗΥΠΑΡΕΚΕΛΕΣΑΜΕΘΑ.........ΙΙΣΙΙΗΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.ΦΡΟΔΙΤΗΣΣΗΣΛΑ
ΜΠΡΟΤΗΤΟΣΚΕΤΗΣΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜ..

15 ...ΟΙΤΑΞΕΩΛΙΘΩΗΧΑΛΚΩΤΟΝΙΥΝΕΤΕΡΟΝΕΝ............ΟΝΑΠΑΣΙΝ
ΔΗΛΟΝΠΡΟΚΙΣΘΑΙΤΟΙΣΤΑ...ΟΥΤΙΩΚΑΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΓΕΝΗΤΟΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΓΑΝΕΡΕΣΙΝΠΑΝΙΚΑΚΟΤΕΚΝΙΑΣΙ

16 ....ΕΘΕΝΕΝΟΝΩΝΤΑ.ΑΠΟΔΙΞΙΣΤΟΙΣΣΥΝΤΕΛΕΣ..ΝΣΙ.............
ΙΣΕΝΟΜΕΣΗΛΗΗΚΑΙΓΙΓΝΟΜΕΝΔ.....ΔΗΜΟΣΙΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΚΑΤΑΒ
ΟΛ...........ΙΗΤ..ΥΝΗΣΗΣΤΕΡ..Ο

17 ΔΕ........ΤΕΟΣΤΑΙΜΑΣΠΟΥΔΑΤΑΤΩΤΑΓ..........
ΠΩΘΕΝΤΑ.....ΒΑΛΛΟΥΝΕΤΗΝΕ.........ΜΕΤΑΤΗΜΕ....ΙΙΗΑΥΤ
............Ν.ΚΙΝΙΣΙΝΠΡΟΣΕΑΡΤΟΠΑΣΙΝΙ..

18 ΤΑΕΡΙΩΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΗ.............ΜΙΑΤΗΠ......ΕΤΗΙΑΞΗΙΟΡΩ
ΝΜΙΝΗΚΙΝΙΣΙΝΠΡΟΣΓΑΡΤΟΠΑΣΙΝΤΡΟΠΟΙΣΤΑ...........ΠΩΘΕΝΤΑΕΡ
ΓΩΠΑΡΑΔΟΘΗ

19 ....ΤΕΣΤΙΛΑΜΕΝΤΑΞΕΩΣΑ.ΦΙΝ.ΘΕΝΤΕΙΑΑΥΤΩΚΕΖΩ
.......ΑΡΧΟΝΩΝΑΦΙΡΕΣΙΝΕΙΜΑΕΝΤΟ.ΚΑΛΑΝΔΩΝΔΕΚΕΝΒ..ΠΕΡΑΣ
.............ΠΑΡΗΜΩΝΠΡΟΣΤΕΤΑΓΜΕΜΟΙΣΚΑΙΑΝ

20 ....ΜΕΤΕΡΑΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑΔΕΛΟΥΣΑΣΤΑΠΑΡΗΜΩΝΙΙΙ...ΣΙ
ΕΤΕΤΑΓΜΕΝΑΕΡΓΩΠΑΡΑΔΕΔΟΣΘΑΙ

2706.

Ibidem; ex eodem p. 16. n. 11.

ΩΝΙ.ΚΙΤΟΥΕΠΙΓΟΝΟΥΙΣΑΙ
ΤΟΥ : ΦΙΛΙΑ
ΕΛΦΟΝ
ΛΩΝΙΟΥΤGΥΕΠΙΓο
ΝΟΥΤΟΥΝΕ
ΟΡΟΥ Ι Υ Σ

Ἀπολλ]ωνί[ου] τοῦ Ἐπιγόνου [κ]αὶ
- - - τοῦ - - - φιλία.
ἀδ]ελφ[ῶ]ν - - : -
Ἀπολ]λωνίου τ[ο]ῦ Ἐπιγό-
νου τοῦ νε[ωτέρου καὶ - - -
όρου etc. [φιλία].

2707.

Ibidem; ex eodem p. 15. n. 3.

ΔΕΜΟΝΩΝΑΓΑΘΩΝ
ΒΑΣΤΟΥΤΟΥΑΡΙΣΤΟΥΚΑΡ
ΠΕΟΥΟΨΟΦΟΡοΚΖɔ—c

Δ[αι]μόνων ἀγαθῶν
- - - Σε]βαστοῦ, τοῦ ἀρίστου, Κα[ίσαρος - - -
Οὐλ]π[ί]ου? Ὀψοφόρο[υ? etc.

Hi tituli, quibus Δαιμόνων ἀγαθῶν (hoc est idem quod vulgo ἀγαθῇ τύχῃ) inscriptum est, videntur omnes in aris sculpti fuisse, ut n. 2709. 2710. Hic primus manifesto Bono Genio Imperatoris dicatus est, credo *Traiani*, qui *Optimus* vocatus est; vs. 3. videtur vel operis curator vel sacerdos nominatus esse. Reliquas has aras sepulcrales iudico, quod apertum est in n. 2709. 2684.

2708.

Ibidem; ex eodem p. 16. n. 10.

ΔΑΙΜΟΝΩΑΓΑΘΩΝ
ΑΡΙΟ

Δαιμόνω[ν] ἀγαθῶν
etc.

2709.

Ibidem in ara, in coemeterio muris incluso; ex schedis Sherardi a Müllero transcriptis (p. 58.), cod. Ask. II, 30.

ΔΑΙΜΟΝΙѠΝΑΓΑΘѠΝ
ΛΟΥΚΙΟΥΕΠΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΥΚΑΙ
ΤѠΝΚΛΗΡΟΝΟΜѠΝ
ΑΥΤѠΖѠΣΙΝ

Δαιμόνων ἀγαθῶν
Λουκίου - - ίου
Εὐτύχου καὶ
τῶν κληρονόμων
αὐτ[οῦ]. ζῶσιν.

2710.

Ibidem in ara; ex Chandleri Inscr. P. I. p. 27. n. LXIV.

ΔΑΙΜΟΝΩΝΑΓΑ
ΘΩΝ

Δαιμόνων ἀγαθῶν.

Nomen sepulti videtur perisse vel in alio latere arae positum fuisse.

2711.

Mylasis; ex Pocockii Inscr. ant. P. II. c. 8. p. 16. n. 9.

.ΜΙΝΘΙΟΣ

Σ]μίνθιος.

2712.

Mylasis, in basi ad templum Augusti et Romae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 6. s. 2. p. 66 sq.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

1 - - - - - - - μεγαλοπρε. [ἔπαρ]χος? [τ]ῶ[ν ἱερῶ]ν πρετωρίων [Τ.]? Φλ. Βόηθος.
2 Θεόδουλος τὸν λόγον ποιο[ύ]μενος ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου τοῦ με[γαλ]οπρε. κομ[ή]των τῶν θίων? πριουάτῳ γενικοῦ κουράτορος τῶν προς[ηκόν]τ[ω]ν?
3 πραγμάτων Πλακιδίᾳ τῇ ἐπιφανεστάτῃ, καὶ Ἰωάννου τοῦ λαμπρ. φροντίζοντος καὶ αὐτοῦ πραγμάτων τῆς αὐτῆς ἐπιφανεστάτης οἰκί[α]ς, εἴσοδον
4 ποιησάμενος εἰς τὸ ἡμέτερον δικαστήριον ἀτοπωτάτην ἡμῖν προσήνγιλεν πρᾶξ[ιν τ]ῶν τελούντων εἰς τὸ [πριο]υ[ᾶ]τ[ον ἀπαιτη]τῶν·
5 κομιζομένους γὰρ αὐτοὺς ἐθί[ζ]ε[ι]ν παρὰ τῶν συντελῶν τὰ δημόσια χρήματα μετὰ πανουργίας κὲ τέχνης τὰς πληρωτικὰς ἀποδίξις τούτοις προσίεσθε, μ[ή]τε [τῶ]ν ζυγο-
6 κεφάλων, ὑπὲρ ὧν τὰς ἀπετήσις ποιοῦντ[αι], μήτε τῶν καταβαλλομένων χρημάτων ἢ εἰδῶν ταύτες ἐντίθεσθε τ[ὴν] ποσότητα· τούτῳ [γ]ὰρ τῷ τρόπῳ συνκρύπτιν ἐπιχιρο[ῦ]ντας

[*Continuatur p. 480.*]

qua ratione constarent sententiae. Quem vs. 7. intuli Leontium, is Placidiae curator fuit a. 423. adhuc superstes (Ruhnk. l. c. II, 1.): hoc loco agitur de defuncto aliquo: sed potuit Leontius nuperrime defunctus esse. Δέδωκε videtur ad *Theodulum* referendum. Vs. 9. τῶν δημοσίων est p. τῶν δημ. πραγμάτων. Pauliter aliter in Nov. Iustin. μήτε τὸ δημόσιον μήτε οἱ συντελεῖς. Adduntur posthac minae in delinquentes, et constitutiones de apochis deponendis ut videtur, tum de publice inscribenda lege tam per magistratus Aphrodisiadis quam per officiales actorum publicorum praefecti praetorio (τῆς ἐξυπηρετούσης μοι τάξεως sc. ἄρχοντας, vs. 14 sq.). Τάξις enim hic ut alias videtur *officium actorum s. commentariorum publicorum* esse. Vs. 14. Aphrodisias metropolis dicitur, ut apud Hieroclem et in epistola Leonis Imp. (vide Mannert. Geogr. T. VI. P. III. p. 142.) ac n. 2746. Postremo cavetur, ut pecuniae et res ab exactoribus receptae re vera referantur in aerarium: qua de re etiam Novella Iustiniani cavet. Vs. 17 sq. quaerendum, an Poc. eadem bis scripserit. Sed his non immoror amplius; videant qui in ista aetate habitant, an mea corrigere et plura supplere queant.

2713.

In via, quae Mylasis ad locum Mendelet ducit, septies in columnis templi inscripta leguntur haec verba, quae Chandlerus edidit Inscr. P. I. p. 19. n. LIII. Hic locus est ad *Labranda* vicum Mylasensium (cf. ad n. 2694.).

ΛΕΩΝΛΕΟΝΤΟΣ
ΚΟΙΝΤΟΣΣΤΕΦΑΝΗ
ΦΟΡΩΝΕΞΥΠΟΣΧΕΣΙ
ΩΣΤΟΝΚΕΙΟΝΑΣΥΝ
ΣΠΕΙΡΗΚΑΙΚΕΦΑΛΗΙ

Λέων Λέοντος
Κόϊντος στεφανη-
φορῶν ἐξ ὑποσχέσ[ε]-
ως τὸν κείονα σὺν
σπείρῃ καὶ κεφαλῇ.

2714.

Ibidem, in quinque columnis; ed. idem l. c. n. LIV.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗCΜΕ
ΝΕΚΡΑΤΟΥCΟΑΡΧΙΑ
ΤΡΟCΤΗCΠΟΛΕWCCΤΕ
ΦΑΝΗΦΟΡWΝΤΟΝΚΙΟ
ΝΑCΥΝCΠΕΙΡΗΚΑΙΚΕ
ΦΑΛΗΠΡΟΝΟΗCΑΜΕ
ΝΗCΤΗCΘΥΓΑΤΡΟC
ΑΥΤΟΥΤΡΥΦΑΙΝΗCΤΗC
ΚΑΙΑΥΤΗCCΤΕΦΑΝΗΦΟ
ΡΟΥΚΑΙΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΥ ❧

Μενεκράτης Μενεκράτους, ἀρχίατρος τῆς πόλεως, στεφανηφορῶν τὸν κίονα σὺν σπείρῃ καὶ κεφαλῇ, προνοησαμένης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Τρυφαίνης τῆς καὶ αὐτῆς στεφανηφόρου καὶ γυμνασιάρχου.

SECTIO TERTIA.

STRATONICEA.

2715.

Stratoniceae (Eski-hissar); titulum *a* ex duabus lapidis partibus, ut fors tulit, proiectis transcripsit a. 1709. Sherardus (p. 48.), ex cuius schedis dedit Chishullus Ant. Asiat. p. 155 sqq. interpositis suis supplementis additisque p. 162 sq. notis: titulum *b*, qui parieti infixus erat (*Serapii* nempe), ex iisdem schedis (p. 47.) dedit idem p. 160. (cf. p. 163. notas). Ad utrumque variam lectionem attulit Chandlerus Inscr. ant. Syll. p. x. Prioris tituli variam lectionem ex ipsis Sherardi schedis enotavit in usus nostros Müllerus, alterumque integrum transcripsit indidem. Initium prioris ex Chishullo Taciti editioni inseruit Oberlin. T. II. P. II. p. 836. Nos expulsis Chishulli supplementis primitivum textum repraesentamus ex Sherardianis Chishulli et variis lectionibus a Müllero et Chandlero notatis.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Litterarum formam dedi ex Chandlero; praeterea in *a* pro Ρ est Þ et Omega has habet formas: Ω Ω Ω Ω Ω: Chandlero teste semel Ⲉ est pro Ε et Ξ pro Σ; in tit. *b* modo Ξ modo Ξ esse videtur: ceterae litterae, quas in *b* vulgaribus formis reddidi, videntur nullas singulares formas in ea inscriptione obtulisse. Hinc inde in *a* litteras ligatas esse notat Chandl. exemplum habes vs. 5. ex Sher. et Chandl. Vs. 1. ante ΤΗΣ lacunam notat Chish. quam nullam esse ex Chandl. intelligitur. Vs. 2. Chish. ΕΣΤΟΤΩΝ, Chandl. ΕΣΤΩΤΩΝ. Tum ex Chandl. inserui ΑΝΗΜΕ (Sher. ΑΝΡΙΜΕ): priorem lacunam ex Sher. designavi, licet Chandlerus minorem illius loco signet, et secundo loco maiorem quam Sher. Vs. 4. Chish. ΕΧΗ, Chandl. diserte ΕΧΙ. Ibidem ter deinceps Ι pro ΕΙ ex Chandl. dedi. Vs. 5. Chandl. ΕΝΤΩΙ p. ΕΝΤΩ;

 [*Continuatur p.* 483.]

7 *τὴν ἐν τοῖς ὑπερπραξίοις [αὐ]τῶν πλεονεξίαν. ταῦτα διδάξας ἐ[πεὶ ἔδει]ξ[ε]? τύπον ἐπὶ τούτῳ [π]αρ᾽ ἡμῶν δοθῆνε [κὲ δι]ὰ τῆς ἡμετέρας τάξε[ω]ς [τῆς?] δια[τ]αξάσης π[ρὸ]ς [Λ]εόν[τιον] τὸν τῆς μεγαλοπρεποῦς μνήμης,*

8 *ἢ [κατ]ὰ? τὸν [ἡ]μέτερον διεκοσμ[ή]θ[η] νό[μ]ον ἐν[τολι]κόν, δέδωκε [δ]ὲ τύπον τὸν βουλόμενον τοὺς ἑκασταχοῦ πολιτευομένους κὲ ὑποδέκτας τὲς παρ᾽ αὐτῶ[ν] ἐγδιδομένες πληναρίες ἀποδίξεσιν ἐντιθένε [τὴν*

9 *τῶν τε ζυγοκεφάλων κὲ [τ]ῶν ὑπὲ[ρ α]ὐ[τ]ῶν [κ]αταβαλλομένων εἰδῶν ἢ χρημάτων ποσότητα· προσετάξαμεν τοὺς μὲν τ[ύ]πους τούτους ὑπέρ τε τῶ[ν] δημοσίων κὲ [τ]ῶν συντελῶν καλῶς κὲ συνφερόντως ἔχον-*

10 *τας παντὶ φυλά[τ]τεσθε, πρὸ τοῦ - - - - παραβε[νό]ν[τ]ων? προσδε[χ]ομένῳ τὸν ἔσχατον κίνδυνον, προτίθεσθε δ[ὲ] διατάγματα τούτο[ι]ς πᾶσιν [πά]ντα? ὥστε κὲ [τ]οὺς οἰκοῦντας τὰς .... ου[ς] ἐν ἀ[γ]ροῖς ὄντας*

11 *....... προήκιν αὐτοὺς κατὰ τὸ[ν] .... τρόπον ... [τὰς ἀποδ]ίξις ἐγδιδόνε τε κὲ κο[μίζεσθ]ε, τὰς μέντοι? τάξις κὲ τὰ βουλευτήρια παρὰ τοῖς ἡ[γ]ουμέ[νοις τῶν ἐπ]αρχιῶν κατατίθεσθε, ὅ,τι δ[ὲ] παρα[βέν]ουσιν? τούτους*

12 *τοὺ]ς τύπους κὲ καθό,[τι] ἂ[ν] παραβ[ένωσι]? - - - - - ὅτι δι᾽ ἀνα[φ]ορᾶς πάντ[ων τῶ]ν ἀν[α]φερομένων - - - - πρὸ[ς]? τοὺς ἄρχοντας τῶν [ἀπαιτητῶν]? τ[ῶ]ν τὰς πόλ[ει]ς [ἀ]δικούντ[ων] ἢ πρὸς ἐ[μ]έ? [ἐλεγχθέντας]? ὑπὸ*

13 *[τῶν]? μενφομένων τὸ μὴ γίγνεσθε τὰ [προσταχθέντα, ἢ τούτων αὐτοὺς] μὴ φροντί[ζει]ν κὲ [π]αρα[σ]κε[υ]ά[ζει]ν κα[τ]ὰ [τούτους τοὺς ν]όμους τὰς ἀπο[δί]ξις, τ[ριῶν? στατή]ρων χρυσοῦ ἐπιτίμιον ὑποστῆνε. ἵνα δὲ μὴ [πρ]ὸς βρα[δ]υ[τῆτ]α? - - - -*

14 *- - - τοὺς οὕτως [ἀδ]ι[κοῦντας]? - - - - [κὲ μηδὲν π]αραμεληθῇ, παρεκ[α]λεσάμεθα [τοὺς ἄρχοντας τῆ]ς [μ]ητρ[ο]πόλεως [Ἀ]φροδίτης [τ]ῆς λαμπροτ[ά]τ[η]ς κὲ τῆς ἐξυπηρετού[σης] μ-*

15 *οι τάξεω[ς] λίθῳ ἢ χαλκῷ τὸν [ἡμ]έτερον ἐν[τολικὸν νόμ]ον ἅπασιν δῆλον προκῖσθαι τοῖς [π]α[ρ]οῦ[σ]ι[ν] καὶ μετὰ ταῦτα γενη[σ]ομένο[ι]ς πρὸ[ς] ἀνέρεσιν πά[σης] κακοτε[χ]νίας.*

16 *- - - - - τὰ[ς] ἀποδίξις τοῖς συντελέσ[ι]ν - - - - - - - - - - καὶ γιγνομέν - - - [τῶν] δημοσίων χρημάτων καταβολ - - - - [δικαιοσ]ύνης? - - -*

17 *- - - - - - - - [πρ]ὸς τὰ? μ[ὴ] σπουδα[ῖ]α τῷ τὰ [χρήματα τὰ τυ]πωθέντα - [κατα]βάλλ[ει]ν? - - - - - μετὰ τὴ[ν] - - - αὐτ - - [δύναμι]ν? [ἢ] κίνισιν· πρὸς [γ]ὰρ τὸ πᾶσιν [τρόποις? τὰ χρήματα τὰ τυπω-*

18 *θέν]τα ἔρ[γ]ῳ παραδοῦναι τῇ .... [προθεσ]μίᾳ? τῇ π ......έτη? - - - [δύνα]μιν? ἢ κίνισιν. πρὸς γὰρ τὸ πᾶσιν τρόποις τὰ [χρήματα τὰ τυ]πωθέντα ἔργῳ παραδοθῆ-*

19 *[ναι - - - - ἀπ]εστίλαμεν [τῷ τῆς?] τάξεως - - - [αὐ]θεντεῖα? αὐτῷ κὲ [τ]ῷ - - - [τῶν] ἀρχόν[τ]ων? ἀφ[έ]ρεσιν εἶ[ν]α[ι πρ]ὸ Καλανδῶν Δεκενβ... πέρας - - - - - [τοῖς] παρ᾽ ἡμῶν προστεταγμένοις καὶ ἂν - - - - -*

20 *- - - - - [τὰ ἡ]μέτερα δικαστήρια δ[η]λούσας τὰ παρ᾽ ἡμῶν [προσ]τεταγμένα? ἔργῳ παραδεδόσθαι.*

In fine titulorum Mylasensium posui barbarum hoc decretum, quod id nolui in Christianos differre titulos: emendavi quae potui, nec tamen contigit omnia in ordinem redigere. Ni fallor, decretum hoc scripsit is, qui vs. 1. post alia quaedam nominatus est, *Fl. Boëthus*, Praefectus Praetorio; in cuius titulo ἱερῶν supplevi ex usu ante πρετ. Apud eum *Theodulus* quidam pro *Alexandro* Comite et *Ioanne*, *Placidiae* Theodosii I. filiae curatoribus, verba fecerat, atque in eius foro nuntiarat de technis fraudibusque exactorum, qui solventibus probationes pecuniae solutae non iusta redderent forma. Placidia vs. 3. ἐπιφανεστάτη (Nobilissima) dicitur: itaque illa tum nondum Augusta fuit; Augusta vero a. 421. quum in matrimonio esset Constantii, vocata est, iterumque id nomen in Oriente ut videtur hucusque non agnitum Theodosio II. auctore a. 424. assumpsit, postquam Constantinopolin concessit (Ruhnk. de Galla Placidia Diss. I, 14. II, 3.): unde tituli fere aetas constituitur. Et si vs. 7. recte intuli Leontium, titulus non ante a. 423. poni potest. Alexander fuit μεγαλοπρεπέστατος (Magnificentissimus), ut Comes sacrarum opinor largitionum, quo θίων (θείων) pertinere videtur; idem dicitur πριουάτῳ γενικὸς κουράτωρ (cf. Ducang. v. γενικόν), quod pertinet ad curam aerarii Placidiae. Ioannes tantum λαμπρότατος (Clarissimus) dicitur; est hic fortasse is, qui Theodosio II. Imperatore Primicerius Notariorum fuit (Ruhnk. l. c. II, 3.). Exactorum illorum dignitas vs. 4. extr. in litteris ΥΔΙΑΤΩΝ latet; dederis διοικητῶν, de qua voce vide Ducang. sed praestat ἀπαιτητῶν, quod ad litteras traditas propius accedit: non enim opus est ut ob seq. ἀπετήσεις scribamus ἀπετητῶν, quod aliquoties etiam αι in hoc titulo scriptum est. Ii vero exactores ad privatum Placidiae pertinebant: unde [πριο]υ[ά]τ[ον praemisi. Fraus ipsa quae fuerit patet; nam acceptis pecuniis vel speciebus, in probationibus soluti plenariis sive apochis (πληρωτικαῖς ἀποδείξεσι) non inscripserunt quantitatem agri (ζυγοκεφάλου), pro quo numeratum erat, nec tributi accepti: id quod fieri postea iussit etiam Iustinianus Novell. XVII, 8. ἀναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητάς, ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα, ἐφ᾽ οἷς αὐτὰς διδόασιν, τό τε ποσὸν τῶν ζυγοκεφάλων ἢ ἰούγων ἢ ἰουγαλίων ἢ ὁπωσδήποτε ἂν αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῖεν, καὶ ὑπὲρ τίνων αὐτὰ καὶ ποίων χωρίων ἀπαιτοῦσι, καὶ τὸ τῶν δεδομένων ποσόν, εἴτε ἐν εἴδεσιν εἴτε ἐν χρυσίῳ: ubi vide intt. et confer etiam reliqua, in quibus habes etiam συντελῶν mentionem, ut in hoc titulo. Vs. 6. malim ἐντιθέντας, sicut infra est ἐντιθέναι et in Iustiniani Novella habetur τὴν τῶν ἰούγων ἐντιθέναι ποσότητα: ut nunc est, ἐντίθεσθαι debet passivum haberi. Vs. 7. praestabat scribere ἐπιχειρεῖν: sed cave scribas ἐπιχιρεῖν αὐτούς. Proxima adornavi ita, ut ali-

illud non recepi. Vs. 6. lacunam, ut ubivis fere, tantam retinui quantam explevit Chish. quod aliter fieri non potuit, sed ea maior iusto haud dubie est; post ΔΕ vero inserui ΤΟΙΣ ex Sher. Vs. 7. Chish. ΕΥΣΕΒΟΥΝ, Sher. quod dedi. Ibidem ΕΚΤΩΝ dedi ex Chandl. (Chish. ΕΚΤΙΝΩΝ). Vs. 8. Chish. ΕΚΑ ΣΤΗΝΤΗΝ: alterum ΤΗΝ delevi ex fide Chandleri. Ibidem Chish. ΠΑΙΔΟΦΥΛΑΚΩΝ[ΑΝΙΕΝ]ΑΙΟΠΑ ΔΟΥ[ΝΤΑΣΕΙΣΒ]ΟΥΛ etc. sed Sher. habet ΑΙΟ ΠΑΙΔΩΝ (p. ΑΙΟΠΑΔΟΥ), Chandl. ΠΑΙΔΟΦΥΛΑ ΚΩΝ... ΚΑΙΟΠΑΙΔΟΝΟ[ΜΟΣ]: unde nostra composita sunt. Ibidem Chish. ΛΕΥΧΕΙΜ. quod dedi, est ap. Sher. Chandl. Vs. 9. Chish. ΧΕΙΡΑΣ, Sher. Chandl. ΧΙΡΑΣ. Vs. 10. retinui ex Chish. ΓΡΑΜΜΑ ΤΕΥΣ: Sher. ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΥΣ, Chandl. ΓΡΑΜΜΑ ΤΕΩΣ. Mox Chish. ΕΙΣ, Sher. Chandl. ΙΣ, et sic etiam vs. 11. Praeterea vs. 11. init. ΒΟΥΛΗΣΕΙΕΝ est ap. Chish. restitui ΠΟΙΗΣΙΕΝ ex Chandl. (Sher. ΠΟΙΗΣΙΝ, si recte relatum est). Tum Sher. ΑΝ ΘΑΙΡΕΙΣΘΑ......... ΑΕΠΙ: Chish. ante lacunam addidit Ι, et omittit Α post lacunam. Vs. 12. ΙΣ, quod Chish. quasi suum supplementum posuit, est ap. Sher. Lacunam, quam ampliorem statuit Chish. designavi ex Sher. Vs. 13. ΘΡΗΣΚΙΑΝ ex Sher. ΕΥΣΕΒΙΑΝ ex Chish. pro rectioribus formis restitui. Post *ἐξουσίας* addidi ΤΟ ex Chandl. qui ΤΟ[ΙΣ] habet (Sher. ΠΟ) et lacunae spatium designavi ex Sher. Mox ΠΕΝΘΙ p. *πένθει* est ex Sher. Chandl. Vs. 14. Chandl. ΕΣΤΩΣΙΝ. Vs. 15. post *δεσμῷ* nulla lacuna est, licet magnam statuerit Chish. Vacuum unius vel duarum litterarum ibi esse patet ex Chandl. Vs. 16. Sher. ΚΑΘ......... ΚΑΙ habere videtur; sed quod ex Chish. retinui, Chandleri silentio firmari videtur. Vs. 17. init. Chish. ΤΩ, Chandl. ΤΗ. Ibidem Chish. ΠΑΤΕΡ[ΩΝΩΤΡΟΠ]ΩΚΑΤ etc. Chandl. quod dedi. Vs. 18. ΤΗΝ ex Sher. et Chandl. inserui. Vs. 18. extr. Chish. ΔΙΚΗΝΕΙΣΑΝΓΕ, Chandl. ΔΙΑΕΙΣΑΓ, Sher. ΔΙΑΕΙΕΑΝ etc. Vs. 20. Sher. ΔΙΑ, Chish. ΜΙΑ. Vs. 21. ΜΗ retinui, licet ex Sher. pro eo lacuna notata sit; eaedem Sherardi schedae habere dicuntur ΑΥΤΟΥΣ .... ΑΥΤΟΙΣΑΥΤΟΙΣ, quod fere redit ad Chishulli quam retinui lectionem. Vs. 22. Chish. ΕΙΣ, Sher. ΙΣ. Tit. *b.* vs. 1. Chish. ΕΙΚΟΝΑ... ΙΝΗΝ; Sher. Chandl. quod dedi. Ibidem Chish. ΟΜΑ... Ε, Sher. ΟΜΑ...... (sed Ε tamen fictum a Chish. esse non potest); Chandl. ΟΜΑΤΑΠ: quae composui. In seqq. pauculas varietates Sherardiani apographi non annoto, quod Chandl. Chishulli lectionem firmat; vs. 7. ΕΞ est a Chandl. (ceteri lacunam signant); vs. 9. ΕΥΣΕΒΙΑΣ p. *εὐσεβείας* ex eodem dedi, et ibidem ex eodem ΜΑ pro lacuna.

a.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Πτολε[μαίου τοῦ δεῖνος additis solitis praescriptis, *Σωσάνδρου τοῦ Διομήδο]υς [τ]οῦ γραμματέως τῆς βουλῆς εἰπόντος, τὴν πόλιν ἄνωθεν τῇ τῶν προεστώτων αὐτῆς μεγίστων θεῶν, [Διὸς τοῦ Π]ανημε[ρίου καὶ Ἑκ]άτης, ἐκ πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ συνεχῶν κινδύνων σεσῶσθαι, ὧν καὶ τὰ ἱερὰ ἄσυλα καὶ ἱκέται καὶ ἱερὰ σύνκλητος δόγματι Σε[βαστοῦ Καίσαρος καὶ] τῆς τῶν κυρίων Ῥωμαίων αἰωνίου ἀρχῆς ἐποιήσαντο προφανεῖς ἐναργείας· καλῶς δὲ ἔχι πᾶσαν σπουδὴν ἰσφέρεσθαι ἰς τὴν πρὸς [αὐτοὺς εὐσέβ]ειαν, καὶ μηδένα καιρὸν παραλιπῖν τοῦ εὐσεβεῖν καὶ λιτανεύιν αὐτούς, καθίδρυται δὲ ἀγάλματα ἐν τῷ σεβαστῷ βουλευτηρίῳ τῶν προειρημένω[ν θεῶν, ἐπιφαν]εστάτας παρέχοντα τῆς θείας δυνάμεως ἀρετάς, δι' ἃς καὶ τὸ σύνπαν πλῆθος θύει τε καὶ ἐπιθυμιᾷ καὶ εὔχεται καὶ εὐχαριστεῖ α[ἰεὶ τοῖς]δε τοῖς οὕτως ἐπιφανεστάτοις θεοῖς, κἀκ τῆς δι' ὑμνῳδίας προσόδου καὶ θρησκείας εὐσεβεῖν αὐτοὺς [βούλεται]· ἔδοξε τῇ βουλῇ, α[ἱρεῖσθαι] νῦν ἐκ τῶν εὖ γεγονότων παῖδας τριάκοντα, οὕστινας καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τῶν δημοσίων παιδοφυλάκων [ἄξετ]αι ὁ παιδονό[μος ἰς τὸ β]ουλευτήριον λευχιμονοῦντας καὶ ἐστεφανωμένους θαλλοῦ, ἔχοντας δὲ μετὰ χῖρας ὁμοίως θαλλούς, οἵτινες συνπαρόν[τος καὶ] κιθαριστοῦ καὶ κήρυκος ᾄσονται ὕμνον, ὃν ἂν συντάξῃ Σώσανδρος Διομήδους ὁ γραμματεύς· ἐὰν δέ τινες τῶν αἱρεθέν[των παίδων ἐνκρ]ιθῶσιν ἰς τοὺς ἐφήβους, ἢ ὃ μηδεὶς θεῶν ποιήσιεν, τελευτήσωσιν μὴ ἐνκριθέντες ἰς τοὺς ἐφήβους, ἄλλους ἀνθαιρεῖσθα[ι ἀντὶ τούτων] ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὑμνῳδίαν, τῶν παιδοφυλάκων καὶ τοῦ παιδονόμου φανερὸν τοῦτο ἐνγράφως ποιούντων, ὑπὲρ τοῦ ἰς [τὸν πάντα] αἰῶνα τὴν αὐτὴν διαμεῖναι τῆς ἀνθαιρέσεως τάξιν καὶ θρησκίαν καὶ εὐσέβιαν τῶν θεῶν, οὔσης ἐξουσίας το[ῖς παισίν, ἐά]ν τινες αὐτῶν μὴ ὦσιν ὑγιεῖς ἢ πένθι οἰκείῳ κατέχωνται. ἐὰν δέ τι τούτων μὴ πραχθῇ, οἱ μὲν ἄρχοντες καὶ ὁ π[αιδονόμος] ἔστωσαν ὑπεύθυνοι ἀσεβείᾳ, οἱ δὲ δημόσιοι παιδοφύλακες δεσμῷ. Ἔτι δὲ καὶ τὸν καθ' ἕκασ[τον ἐνιαυτὸν] γεινόμενον ἱερέα τῆς Ἑκάτης καταλέγειν ἐκ τῶν ἐν τῷ περιπολίῳ τῆς θεοῦ καὶ τῶν σύνεγγυς παῖδας καθ' ἕκαστον [ἐνιαυτόν], καὶ αὐτοὺς ᾄσοντας τὸν συνήθη ὕμνον τῇ θεῷ, καθὼς ἄνωθεν ἐγείνετο, ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ κατὰ τῶν πατέρων καὶ κατ' αὐτῶν τῶν παίδων, ἐὰν οἱ μὲν πατέρες μὴ παρέχωσιν αὐτοὺς πρὸς τὴν ὑμνῳδίαν καὶ εὐσέβειαν, [οἱ δὲ π]αῖδες μὴ προσεδρεύωσιν, διὰ εἰσανγελίας ἢ ἄλλης ἧς ἂν βούληται ποιοῦντα, διδόντος τοῦ ἱερέως καὶ [τοῦ ἱερατι]κοῦ εὐνούχου τὰ ὀνόματα τῷ [παιδονόμῳ] ἐνγράφως διὰ τῆς βουλῆς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πό[λει παίδων προηγ]όρευται. ἐὰν δέ τι τούτων ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ [εὐνοῦχος] μὴ ποιήσῃ, ἐνόχους αὐτοὺς εἶναι τοῖς αὐτοῖς οἷς καὶ [αὐτοὺς τοὺς παῖ]δας. τὸν δὲ τῶν παίδων με[τέχοντα] τῆς ὑμνῳδίας, ἐν[κριθέντα] ἰς τοὺς ἐφήβους, [ὑπὸ] τῆς πόλεως* etc.

b.

\- - - - - - - -

ἰκόνα [γραπ]τὴν ἔχουσαν τὸ [ὄν]ομα τ[ὸ] ἑαυτοῦ, καὶ τὸν μὲν παιδονόμον ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα ἐν τῷ προνάῳ τοῦ Σεραπίου [ἐν τῇ?] παιδικῇ, τὸν δὲ ἱερέα τῆς θεοῦ ἀναστῆσαι [στήλην] λιθίνην ἔχουσαν ἀναγεγραμμένα τὰ διαφ[έρον]τα τοῦ ψηφίσματος ἐν τῷ ἱερῷ τῆς θεοῦ. ἀναγραφῆναι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν τῇ ἐξέδρᾳ τοῦ βουλευτηρίου ἐν δεξιᾷ πρὸς τὴν αἰώνιον διαμονὴν τῆς εὐσεβίας τῶν θεῶν, τὸ δὲ ἀνάλωμα τῆς ἐπιγραφῆς ἐξοδιασθῆναι ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ βουλευτηρίου.

Aetatem horum titulorum, in quibus ut in plurimis Stratonicensibus titulis pessime ῖ pro εῖ haud raro scriptum est, etsi certo definire non licet, tamen

a.

1 ΕΠΙCΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΤΟΛΕ - - - - - - - -
ΥCΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩCΤΗCΒΟΥΛΗCΕ
2 ΙΠΟΝΤΟCΤΗΝΠΟΛΙΝΑΝΩΘΕΝΤΗΤΩΝΠΡΟΕCΤΩΤΩΝΑΥΤΗCΜΕΓΙCΤΩΝΘΕΩΝ...
.....ΑΝΗΜΕ - - - - - - . ΑΤΗCΕΚΠΟΛΛΩΝΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΚΑΙCΥΝΕΧΩΝ
3 ΚΙΝΔΥΝΩΝCΕCΩCΘΑΙΩΝΚΑΙΤΑΙΕΡΑΑCΥΛΑΚΑΙΙΚΕΤΑΙΚΑΙΙΕΡΑCΥΝΚΛΗΤΟCΔΟ
ΓΜΑΤΙCΕ..............ΤΗCΤΩΝΚΥΡΙΩΝΡΩΜΑΙΩΝΑΙΩΝΙΟΥΑΡΧΗC
4 ΕΠΟΙΗCΑΝΤΟΠΡΟΦΑΝΕΙCΕΝΑΡΓΕΙΑCΚΑΛΩCΔΕΕΧΙΠΑCΑΝCΠΟΥΔΗΝΙCΦΕΡΕ
..CΘΑΙΙCΤΗΝΠΡΟC..........ΕΙΑΝΚΑΙΜΗΔΕΝΑΚΑΙΡΟΝΠΑΡΑΛΙΠΙΝΤΟΥΕΥCΕΒΕΙΝ
5 ΚΑΙΛΙΤΑΝΕΥΙΝΑΥΤΟΥCΚΑΘΙΔΡΥΤΑΙΔΕΑΓΑΛΜΑΤΑΕΝΤΩCΕΒΑCΤΩΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩ
ΤΩΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩ..........ΕCΤΑΤΑCΠΑΡΕΧΟΝΤΑΤΗCΘΕΙΑCΔΥΝΑ
6 ΜΕΩCΑΡΕΤΑCΔΙΑCΚΑΙΤΟCΥΝΠΑΝΠΛΗΘΟCΘΥΕΙΤΕΚΑΙΕΠΙΘΥΜΙΑΚΑΙΕΥΧΕΤΑΙΚΑΙ
ΕΥΧΑΡΙCΤΕΙΑ.........ΔΕΤΟΙCΟΥΤΩCΕΠΙΦΑΝΕCΤΑΤΟΙCΘΕΟΙCΚΑΚΤΗC
7 ΔΙΥΜΝΩΔΙΑCΠΡΟCΟΔΟΥΚΑΙΘΡΗCΚΕΙΑCΕΥCΕΒΕΙΝΑΥΤΟΥC........ΕΔΟΞΕΤΗ
ΒΟΥΛΗΑ........ΝΥΝΕΚΤΩΝΕΥΓΕΓΟΝΟΤΩΝΠΑΙΔΑCΤΡΙΑΚΟΝ
8 ΤΑΟΥCΤΙΝΑCΚΑΘΕΚΑCΤΗΝΗΜΕΡΑΝΜΕΤΑΤΩΝΔΗΜΟCΙΩΝΠΑΙΔΟΦΥΛΑΚΩΝ
....ΑΙΟΠΑΙΔΟΝΟ......ΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝΛΕΥΧΙΜΟΝΟΥΝΤΑCΚΑΙΕCΤΕ
9 ΦΑΝΩΜΕΝΟΥCΘΑΛΛΟΥΕΧΟΝΤΑCΔΕΜΕΤΑΧΙΡΑCΟΜΟΙΩCΘΑΛΛΟΥCΟΙΤΙΝΕCCΥΝ
ΠΑΡΟΝ......ΚΙΘΑΡΙCΤΟΥΚΑΙΚΗΡΥΚΟCΑCΟΝΤΑΙΥΜΝΟΝΟΝ
10 ΑΝCΥΝΤΑΞΗCΩCΑΝΔΡΟCΔΙΟΜΗΔΟΥCΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥCΕΑΝΔΕΤΙΝΕCΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝ
.............ΙΘΩCΙΝΙCΤΟΥCΕΦΗΒΟΥCΗΟΜΗΔΕΙCΘΕΩΝ
11 ΠΟΙΗCΙΕΝΤΕΛΕΥΤΗCΩCΙΝΜΗΕΝΚΡΙΘΕΝΤΕCΙCΤΟΥCΕΦΗΒΟΥCΑΛΛΟΥCΑΝΘΑΙ
ΡΕΙCΘΑ.........ΑΕΠΙΤΗΝΑΥΤΗΝΥΜΝΩΔΙΑΝΤΩΝΠΑΙΔΟΦΥ
12 ΛΑΚΩΝΚΑΙΤΟΥΠΑΙΔΟΝΟΜΟΥΦΑΝΕΡΟΝΤΟΥΤΟΕΝΓΡΑΦΩCΠΟΙΟΥΝΤΩΝΥΠΕΡΤΟΥ
ΙC........ΑΙΩΝΑΤΗΝΑΥΤΗΝΔΙΑΜΕΙΝΑΙΤΗCΑΝΘΑΙ
13 ΡΕCΕΩCΤΑΞΙΝΚΑΙΘΡΗCΚΙΑΝΚΑΙΕΥCΕΒΙΑΝΤΩΝΘΕΩΝΟΥCΗCΕΞΟΥCΙΑCΤΟ.....
ΝΤΙΝΕCΑΥΤΩΝΜΗΩCΙΝΥΓΙΕΙCΗΠΕΝΘΙ
14 ΟΙΚΕΙΩΚΑΤΕΧΩΝΤΑΙΕΑΝΔΕΤΙΤΟΥΤΩΝΜΗΠΡΑΧΘΗΟΙΜΕΝΑΡΧΟΝΤΕCΚΑΙΟΠ.........
ΕCΤΩCΑΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙΑCΕΒΕΙΑΟΙΔΕ
15 ΔΗΜΟCΙΟΙΠΑΙΔΟΦΥΛΑΚΕCΔΕCΜΩ ΕΤΙΔΕΚΑΙΤΟΝΚΑΘΕΚΑC..........
ΓΕΙΝΟΜΕΝΟΝΙΕΡΕΑΤΗCΕΚΑΤΗCΚΑΤΑΛΕ
16 ΓΕΙΝΕΚΤΩΝΕΝΤΩΠΕΡΙΠΟΛΙΩΤΗCΘΕΟΥΚΑΙΤΩΝCΥΝΕΓΓΥCΠΑΙΔΑCΚΑΘΕΚΑCΤΟΝ
........ΚΑΙΑΥΤΟΥCΑCΟΝΤΑCΤΟΝCΥΝΗΘΗΥ
17 ΜΝΟΝΤΗΘΕΩΚΑΘΩCΑΝΩΘΕΝΕΓΕΙΝΕΤΟΕΧΟΝΤΑΕΞΟΥCΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΤΩΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΚΑΙΚΑΤΑΥΤΩΝΤΩΝΠΑΙΔΩΝΕΑΝΟΙ
18 ΜΕΝΠΑΤΕΡΕCΜΗΠΑΡΕΧΩCΙΝΑΥΤΟΥCΠΡΟCΤΗΝΥΜΝΩΔΙΑΝΚΑΙΕΥCΕΒΕΙΑΝ.....
ΑΙΔΕCΜΗΠΡΟCΕΔΡΕΥΩCΙΝΔΙΑΕΙCΑΝΓΕ
19 ΛΙΑCΗΑΛΛΗCΗCΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙΠΟΙΟΥΝΤΑΔΙΔΟΝΤΟCΤΟΥΙΕΡΕΩCΚΑΙ..........
ΚΟΥΕΥΝΟΥΧΟΥΤΑΟΝΟΜΑΤΑ
20 ΤΩ.......ΕΝΓΡΑΦΩCΔΙΑΤΗCΒΟΥΛΗCΚΑΘΩCΚΑΙΕΠΙΤΩΝΕΝΤΗΠΟ........
...........ΟΡΕΥΤΑΙΕΑΝΔΕΤΙΤΟΥΤΩΝΟΙΕΡΕΥC
21 ΗΟ........ΜΗΠΟΙΗCΗΕΝΟΧΟΥCΑΥΤΟΥCΕΙΝΑΙΤΟΙCΑΥΤΟΙCΟΙCΚΑΙ.......
.............ΔΑCΤΟΝΔΕΤΩΝΠΑΙΔΩΝΜΕ
22 ....ΤΗCΥΜΝΩΔΙΑCΕΝΙCΤΟΥCΕΦΗΒΟΥC....ΤΗCΠΟΛΕΩC - - -
- - - - - -

b.

- - - - - - - - - - - -
ΙΚΟΝΑ...ΙΤΗΝΕΧΟΥΣΑΝΤΟ..ΟΜΑΤΑΕ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΝΜΕΝΠΑΙΔΟΝΟΜΟΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΤΩΠΡΟΝΑΩΤΟΥΣΕΡΑΠΙΟΥ
ΠΑΙΔΙΚΗΤΟΝΔΕΙΕΡΕΑΤΗΣΘΕΟΥΑΝΑΣΤΗΣΑΙ...
ΛΙΘΙΝΗΝΕΧΟΥΣΑΝΑΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΤΑΔΙΑΦ....
ΤΑΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΕΝΤΩΙΕΡΩΤΗΣΘΕΟΥΑΝΑ
ΓΡΑΦΗΝΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΤΗΕΞΕΔΡΑΤΟΥΒΟΥΛΕΥ.
ΤΗΡΙΟΥΕΝΔΕΞΙΑΠΡΟΣΤΗΝΑΙΩΝΙΟΝΔΙΑΜΟΝΗΝΤΗΣ
ΕΥΣΕΒΙΑΣΤΩΝΘΕΩΝΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑΤΗΣΕΠΙΓΡΑ
ΦΗΣΕΞΟΔΙΑΣΘΗΝΑΙΥΠΟΤΩΝΕΠΙΣΤΑΤΩΝΤΟΥΒΟΥΛΕΥ
ΤΗΡΙΟΥ

ΖΗΝΙΠΑΝΗ....Ω
ΚΑΙΗΛΙΩΔΙΙCΕΡΑΠΕΙ
CΩΘΕΝΤΕCΕΚΠΟ
ΛΕΜΩΝΜΕΓΑΛΩΝΚΑΙ
ΑΛΛΟΔΑΠΟΙΟΘΑΛΑCCΩΝ
ΕΥΧΗCΙΝΕΚΕΤΑΥΤΕΠΕ
ΓΡΑΨΑΝΥΦΕΝΟΙΤΕCCΑ
ΡΕCΑΝΔΡΕCΖΩΤΙΚΟC
ΕΠΙΚΤΗΤΟCΗΔΑΝΤΙ
ΟΧΟCΓ.ΑΜΑΝΕΙΛΟC

Ζηνὶ Πανη[μερί]ῳ καὶ Ἡλίῳ Διῒ Σεράπει σωθέντες
Ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαποῖο θαλασσῶν
Εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἓν οἱ τέσσαρες ἄνδρες,
Ζωτικός, Ἐπίκτητος, ἠδ' Ἀντίοχος, [ἠδ'] ἅμα Νεῖλος.

Absonum et inconditum epigramma quasi metricum. Vs. 5. imprimis ridiculum est ἀλλοδαποῖο. Vs. 6. ἵνεκε p. εἵνεκε (cf. n. 2715.).

2717.

Stratoniceae in eodem pariete (*Serapii*) prope sub solo; ed. Chandler. Inscr. P. I. p. 28. n. LXVII. Habeo etiam ex cod. Sherard. p. 49. a Müllero.

....ΙΟΣΠΑΡΗΜΕΡΙΟΥ........
ΚΑΙΣΕ...ΠΙΣΕΡΩΤΑΔΙΑΦΙΛΟΚΑΛΟΥ·Β·ΟΙΚΟΝΟΜΟ
..ΕΠΙΣΤΗΣΟΝΤΑΙΟΙΑΛΙΤΗΡΙΟΙΒΑΡΒΑΡΟΙ
..ΛΕΙΗΤΗΧΩΡΑΤΩΕΝΕΣΤΩΤΙΕΤΕΙΟΘΕΟΣΕΧΡΗΣΕ
ΑΤΤΟΝΤΑΣΥΜΑΣΟΡΩΝΟΥΚΕΧΩΤΗΝΑΙΤΙΑΝΤΟΥΤΟΥ
ΥΝΒΑΛΙΝΟΥΤΕΓΑΡΕΓΩΠΟΡΘΗΣΩΝΤΗΝΠΟΛΙΝΥΜΩΝΕΣΤΑΛΗΝ
ΥΤΕΔΟΥΛΗΝΕΞΕΛΕΥΘΕΡΑΣΠΟΙΗΣΩΝΟΥΤΕΑΛΛΟΤΩΝ
ΑΓΑΘΩΝΟΥΔΕΝΑΦΑΙΡΗΣΟΜΕΝΟC

Litterarum formas ex Chandl. dedi, qui in Syllabo addit bis aut ter inesse formam Ω. Vs. 1. Sher. ante ΙΟΣ quattuor, et post ΡΙΟΥ octo puncta signat, Chandl. nihil. Sher. pro ΠΑΡ habet lacunam. Vs. 2. solus Sher. habet prima ΚΑΙΣΕ...Π. Vs. 3. Sher. ΑΛΙΤΡΙΟΙ, Chandl. ΓΟΙ pro ΙΟΙ. Ibidem et vs. 4. puncta ab initio signavi ex Sher. Utut me verto, non possum hunc titulum in ordinem redigere, nisi et formam tituli inconditam fuisse statuam et alia mira sumam. Videtur praemissum esse absolute:

Δ]ιὸς Πα[ν]ημερίου.

Ρ vs. 1. fuit Ν, pro obliquo ductu incurva ut videtur adhibita linea: de Iove hoc vide ad n. 2715. *a*. Cuius cultum coniunctum fuisse cum Serapide vidimus n. 2715. *b*. 2716. Iam ut aliqua constet structura, tale quiddam fingendum est:

[Ἡ πόλις, ὡς ἐκέλευσε] καὶ Σέ[ρα]πις, ἐρωτᾷ διὰ Φιλοκάλου β̄ οἰκονόμο[υ, εἰ] ἐπιστήσονται οἱ ἀλιτήριοι βάρβαροι [τῇ πό]λει ἢ τῇ χώρᾳ τῷ ἐνεστῶτι ἔτει. ὁ θεὸς ἔχρησε· [Πρ]άττοντας ὑμᾶς ὁρῶν οὐκ ἔχω τὴν αἰτίαν τούτου [σ]υνβαλῖν· οὔτε γὰρ ἐγὼ·πορθήσων τὴν πόλιν ὑμῶν ἐστάλην, [ο]ὔτε δούλην ἐξ ἐλευθέρας ποιήσων, οὔτε ἄλλο τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἀφαιρησόμενος.

Sumendum Serapidem iussisse Stratonicenses consulere Iovem, quod non alienum ab artibus et praestigiis sacerdotalibus videtur. Φιλοκάλου β̄ coniungendum est, hoc est Φιλοκάλου τοῦ Φιλοκάλου, ut saepe vidimus: is urbis oeconomus fuit. Πράττοντας videtur esse πονοῦντας, πράγματα ἔχοντας. Etiam ἐστάλην obscurum est; sed quid aliud exspectes ab oraculo? Titulum in Valeriani vel Gallieni aetatem rettulerim, qua Asiam infestarunt barbari, maxime Scythae, qui Ephesium templum cremarunt.

2718.

Stratoniceae; ex Pocock. Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 2. et 7.

a.	*b.*
ΟΡΙΚΑΙΣ ΑΙΙΣΔΙΟΝΥ Σ	ΙΝΩΣΕΒΑΣ ΝΚΥ\ΙΚΑΤΑΡΙΦΘΕ

Coniungo haec fragmenta:

Αὐτοκράτ]ορι Καίσ[αρι - - - - Ἀντων]ίνῳ Σεβασ[τῷ
etc.

quod nulla in iis mentio fit confirmationis asyli, quae p. Chr. 22. contigit haud dubie (Tac. Ann. III, 62 sq.), videntur illi paulo prius, fortasse occasione eius ipsius cognitionis scripti esse, quam illo anno de asylorum iure decrevit Senatus Romanus. Tuebantur enim tum Stratonicenses religionem Iovis et Triviae, prolato etiam D. Augusti decreto; quod ipsum *a.* vs. 3. nominatum esse merito statuit Chishullus. Pars supplementorum, quae dedi, debetur Chishullo; a quo ubi discedo, monebitur. Statim vs. 1. praeter ea, quae ex Chandl. aliter constitui, Chish. dedit Διο-ν]υσίου γραμματέως; nostrum ex vs. 10. ductum est. Post μεγίστων θεῶν Chish. inseruit προνοίᾳ Χρυσαορέως Διὸς καὶ etc. Sed προνοίᾳ vix admittitur lacunae spatio; τῇ arbitror ferri posse omisso substantivo ἐπικουρίᾳ s. βοηθείᾳ, ut ap. Dem. ἐκ τῆς Φιλίππου sc. χειρός, et similia alibi multa. Iuppiter hic non Chrysaorensis est, sed Πανημέριος, ut n. 2716. 2717. vocatur; sed n. 2720. 2721. dicitur Πανάμαρος, et sic quoque n. 2719. Παναμάρου corrigendum esse patet. Cum hoc praeter Iunonem, cuius n. 2719. mentio fit (cf. etiam n. 2722. ubi tamen aliud Iovis cognomentum), Hecaten cultam esse patet ex hoc titulo; quocum conspirat n. 2720. Idem Stratonicensis cultus, ut modo vidimus, a Tacito memoratur, idem n. 2693. ubi de nomine Stratoniceae Hecatesia monui; ad eumque cultum in nummis Stratonicensibus pertinet ara inter taedas ardentes (Eckhel. D. N. T. II. p. 590.). Mox σεσῶσθαι pendet ex εἰπόντος; sed deinceps quasi antea dictum fuerit ἐπειδὴ εἶπεν, additur καλῶς δὲ ἔχει et καθίδρυται, quae suspensa sunt ex suppresso ἐπειδή: omnino vero praestabat ἔχειν et καθίδρυσθαι. Vs. 4. ubi αὐτοὺς dedi, Chish. habet θεούς; sed debebat certe τοὺς θεοὺς dici: eiusdem supplementum etiam vs. 6. emendavi. Vs. 7. Chish. εὐσεβοῦν αὐτοὺς [διατελεῖ]. Ibid. εὖ γεγονότων pro vulgari εὐγενῶν dictum est; Chishullum si audis, hi sunt iidem qui alias παῖδες ἀμφιθαλεῖς dicuntur: at ἀμφιθαλεῖς sunt *patrimi et matrimi*, ut Zosimus ait ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, hoc est *superstites* (non ut Chish. putat *eminentiores*). Vs. 8. ne quis in medio ἄξεται haereat, vide Steph. Thes. L. Gr. Chishullus in illa lacuna explenda aberravit a vero. Vs. 9. ad θαλλοῦ supple στεφάνοις ex usu. Vs. 11. Chish. αἱρεῖσθα[ι τοσούτους]: dedi ἀντὶ τούτων: A post lacunam fuit N. Vs. 12. Chish. ἴσ[ην εἰς τὸν πάντα] αἰῶνα: eiusdem supplementum etiam vs. 13. mutavi. Vs. 15. Chish. pessime δεσμω[τηρίῳ ἐνέχωνται]. Nota παιδοφύλακας esse ministros publicos, παιδονόμον magistratum: unde animadversionis ratio diversa explicanda est. Vs. 18 sq. constructio est: ποιοῦντα (*agentem*) δι' εἰσαγγελίας ἢ ἄλλης sc. γραφῆς; ut dicitur ἐρήμην ὀφλεῖν: Chish. dederat δίκην εἰσαγγελίας, quod multas ob causas ferri nequit. Vs. 19. Chish. καὶ [τοῦ παιδευτι]κοῦ εὐνούχου. Eunuchus hic *minister templi* videtur; nam publice pueris ministri impositi erant παιδοφύλακες δημόσιοι (vs. 8. 15.): igitur ἱερατικοῦ dedi, oppositione δημοσίων. Vs. 20. ubi supplevi παιδονόμῳ, Chish. habet παρέδρῳ sine ulla ratione; secunda lacuna ibi haud dubie iusto amplior ap. Chish. est; quod etiam vs. 21. de secunda lacuna statuo: nam ille omnino nimium licenter in titulis prope omnibus versatus est, de quo iam in Creticis conquestus sum. Ille quomodo has lacunas simplici via a me expletas tractaverit, taedet referre. Quod vs. 20. dedi, ita intellige: „Nomina puerorum ex templi Hecates territorio et vicinia conscriptorum eadem ratione scripta edenda esse, qua puerorum ex urbe lectorum nomina edenda esse supra praeceptum sit." Quippe remittitur ad vs. 12. ubi aliquid simile iubetur; licet nihil ibi de magistratu et senatu dictum sit. Nempe vs. 20. horum mentio addita est, quod pueri extra urbem conscribendi a sacerdote, non a magistratu leguntur; igitur sacerdos iubetur puerorum a se lectorum nomina senatui et per hunc magistratui pueris praeposito edere. Vs. 22. με[τέχοντα et [ὑπὸ] de meo dedi; videtur deinceps de praerogativis horum puerorum dici, postquam inter ephebos lecti sint.

Tit. *b* ad eandem videtur rem pertinere, sed est diversus a priore; certe si de forma litterarum recte est relatum. Vs. 1. εἰκόνα λιθίνην volebat Chish. sed certum est quod reposui. Conceditur alicui sive ex pueris sive ex magistratibus, ut imaginem suam tabula picta expressam proponat; deinde agitur de inscribendo tribus locis decreto. Primum universum decretum inscribendum esse praecipitur in pronao Serapii in παιδικῇ, quae fortasse stoa fuit, idque haud dubie in pariete; Serapium templo Iovis Panemerii coniunctum fuit (cf. n. 2716. 2717.). Dein Hecates sacerdos in templo deae, non parieti, sed columellae singulari inscribere debet partem quae ad ipsum pertineat (τὰ διαφέροντα, *passum concernentem* hodie vocant). Postremo decretum in exedra curiae inscribi iubetur. Vs. 4. Chish. inepte dedit ἀναστῆσαι [τὴν] λιθίνην.

2716.

Prioribus titulis addo *Stratonicenses* hunc et sequentem, quod Iovi Panemerio dicati sunt, licet barbaros et aetate inferiores quam reliquorum, quos deinceps posui, aliquot. Prior hic editus est a Pocockio Inscr. ant. II, 7. p. 14. n. 16. et dicitur sub Chishulliano n. 2715. *a* esse, deinde a Chandlero Inscr. ant. P. I. p. 28. n. LXIX. qui vidit in eodem pariete in quo n. 2715. *b*, hoc est in pariete *Serapii*. Habeo etiam a Müllero ex cod. Sherard. p. 47. Chishullus quoque Ant. As. p. 160. 162. meminit huius tituli.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam litterarum dedi ex Chandlero ac Sherardo. Vs. 1. Z est ex Sher. secundum H ex Poc. Sher. tum quattuor puncta habet Sher. tria Chandl. et Poc., hic additis insuper apicibus quattuor inconditis; ω ex Sher. (Chandl. Poc. O). Vs. 5. Poc. ΑΛΛΟΔΑΠΟΝΘΑ etc. Ibidem pro minuto C apud Chandl. est ọ, atque itidem vs. 8. Vs. 6. Poc. ENEKE. Vs. 10. Chandl. ΟΧΟϹ.. AM etc. Sher. ΟΧΟϹΑΜ etc. Poc. ΟΧΟΣΓ. AM etc. Minutiora omitto.

excidisse manifestum est ex mensura reliquarum lacunarum et ex aliis indiciis: igitur non Παναίτιον scribendum est. Honorari patrem cum filiis satis patet collato n. 2721. qui ad eosdem refertur homines: filii sunt Thrason et Leon (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ n. 2721. vs. 12.); sed Thrason est Hieroclis filius (n. 2720. 12.): igitur vs. 2. Ἱεροκλέα inserendum est. Hierocles hic cognatam uxorem duxerat, ut fit fere in sacerdotalibus familiis; igitur nihil mirum est quod uxor est Hieroclis filia, nempe quod eadem nomina in iisdem gentibus frequenter redire solent. Mox Iovis cognomina Ῥεμβηνόδου et Σεράπιδος supplevi ex Stratonicensibus titulis n. 2722. 2716. Vs. 5. fortasse Ἀπφίας vel Ἀφφίας fuit. Vs. 7. Να[κ]ράσου ausus sum coniicere: notum est Lydiae oppidum, cui nomen *Nacrasa*. Vs. 9. δειπνίσαντα (s. δειπνεύσαντα) τοὺς πολίτας dedi collato n. 2719. Vs. 17. videtur de M. Antonino Philosopho cogitandum. Vss. 18. 19. explevi ex titulo Aphrodisiensi; vs. 10. quoque tale supplementum inserui ad similitudinem aliorum titulorum Aphrodisiensium, ubi quidam dicuntur senatui pecuniam reliquisse εἰς αἰωνίους κλήρους vel εἰς αἰωνίων κλήρων διανομάς.

2721.

Ibidem, in altero latere eiusdem lapidis; ex eodem l. c. n. 15.

ΕΣΕΙΤΩΝΗΞΕΝΕΔΙΑ....
ΙΩΝΤΟΝΠΡΩΤΟΝΕΝΙΑΥΤ....
ΕΔΩΚΕΑΡΓΥΡΙΟΥΑΠΟΚΥ...
ΚΑΙΘΕΜΗΣΕΤΩΥΔΙΩΚΙΝΔΥ..
ΕΠΡΕΣΒΕΥΣΕΝΔΕΜΕΤΑΤΟΥΣ..
ΟΜΕΝΟΥΣΣΥΣΜΟΥΣΕΠΙΤΟΝΚΥΡ.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΙΤΟΝ/.
ΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝΙΣΤΗΝΗ
..ΟΝΙΔΑΡΩΜΗΝΠΡΟΙΚΑΥΠΑΡΧΩΝΥΠ.
ΒΛΟΜΗΚΟΝΤΑΕΤΗΣΚΕΛΟΘΗΣΑΤΗΠΟΙ
ΜΥΡΙΑΔΕΣΚΕΥΠΟΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΙ
ΕΡΑΤΕΥΣΑΝΔΕΠΑΛΙΝΟΙΥΙΟΙΑΥΤΟΥΘΡΙ.
ΣΩΝΜΕΝΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΧΡΥΣΑΟΡΕΟΥ
\ΕΩΝΔΕΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΑΝΑΜΑΡΟΥ.
ΛΑΘΟΝΕΠΡΕΣΒΕΥΕΝΧΡΟΝΟΝ

- - - - - - - - - - -. τὸν πρῶτον ἐνιαυτ[ὸν - - -] ἔδωκε ἀργύριο[ν] ἀπὸ κυ - - - καὶ .. μησε τῷ [ἰ]δίῳ κινδύ[νῳ], ἐπρέσβευσεν δὲ μετὰ τοὺς [γεν]ομένους σ[ι]σμοὺς ἐπὶ τὸν κύρ[ιον] Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον [Αἴλι]ον Ἀδριανὸν Ἀντωνῖνον ἰς τὴν ἡ[γεμ]ονίδα Ῥώμην προῖκα, ὑπάρχων ὑπ[ερε]β[δ]ομηκονταέτης, κ[αὶ] ἐ[δ]όθησα[ν] τῇ πό[λει ✕] μυριάδες κε ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἱεράτευσαν δὲ πάλιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Θρ[ά]σων μὲν τοῦ Διὸς τοῦ Χρυσαορ[ί]ου, [Λ]έων δὲ τοῦ Διὸς τοῦ Παναμάρου [κ]αθ' ὃν ἐπρέσβευεν χρόνον.

Cf. ad n. 2720.

2722.

Stratoniceae in eodem *Serapii* pariete in quo n. 2715. *b.* vidit Chandlerus et transcriptum a sese edidit Inscr. ant. P. I. p. 28. n. LXVIII. et in Syllabo p. x. aliquid ad explicationem contulit, simul annotans etiam in Sherardi codice p. 49. (cod. Ask. II, 15.) extare apographum, quod nos habemus a Müllero. Ex his Sherardi schedis norat etiam Chishullus, qui Antt. Asiat. p. 162. ex vs. 10. 11. affert nomen Διὸς Ῥεμβεινόδου pro lectione schedarum Ῥεμβηνόδου, credo quod Ͱ putabat esse ΕΙ. Ceterum Sherardi exemplo emendationes et notam adscripsit Chishullus, quas simul mecum communicavit Müllerus. Tractavit Welckerus Spicil. epigr. II. p. 13. Syllog. epigr. p. 182 sqq.

ΝΗΜΟΣΥΝΟΝΑΝΘΡΩΠ.....ΡΗΣΙΟΝ ΛΛ
ΥΡΟΝΜΕΤΡΗΣΑΣΜΟΥΣ.....ΑΓΜΑΤΙ Λ
ΙΕΜΟΝΤΕΚΑΤΕΡΟΝΜΗΝΑ..ΠΕΜΒΟΛΟΥΣ ΛΑ
ΑΝΑΑΝΤΙΣΕΤΥΧΕΤΗΣΑΠΑΙΔΕΥΤΟΥΤΥΧΗΣ ΛΛ
ΠΑΡΗΣΙΑΝΟΜΟΙΑΝΟΥΚΕΧΩΝΒΡΟΤΟΙΣ ΚΗ
ΠΑΡΗΓΟΡΕΙΤΑΙΒΑΙΟΝΑΡΙΘΝΜΗΣΑΣΤΑΔΕ ΛΑ
ΥΤΩΣΕΓΡΑΨΑΤΟΙΣΦΙΛΟΙΣΙΧΡΗΣΙΜΟΝ Α
ΣΥΜΟΙΠΡΟΝΟΙΑΛΟΙΠΟΝΕΙΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ ΛΑ
ΕΥΠΕΡΙΝΟΗΤΟΝΗΔΥΝΑΓΓΕΙΛΑΙΣΤΙΧΟΝ Λ
ΥΠΕΡΤΑΤΟΙΣΓΑΡΗΜΩΝΕΥΧΗΝΗΡΗΚΑΙΔΙΙ
ΡΕΜΒΗΝΟΔΩΠΕΡΑΣΑΣΤΗΝΕΤΗΣΙΑΝΧΑΡΙΝ
ΕΥΔΑΙΜΟΝΗΣΑΣΔΕΛΤΟΝΑΝΑΤΙΘΩΘΕ
SΑΦΕ

2719.

Stratoniceae in basi statuae in parietinis theatri; ed. Chandlerus Inscr. ant. P. I. p. 29. n. LXX. Formam litterae A dedi ex Chandleri Syllabo.

ΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥΛΕΟΝΤΟΣΥΙ
ΟΥΚΥΡΕΙΝΑΑΙΝΕΙΟΥΦΙΛΟΡΩ
ΜΑΙΟΥΚΑΙΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΥΙΟΥΤΗ[Σ]
ΠΟΛΕΩΣΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΣΕΒΑΣΤΟΥΣΙΣΡΩ
ΜΗΝΚΑΙΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝ
ΚΑΙΤΑΣΔΙΑΝΟΜΑΣΤΗΠΑΤΡ[Ι]
ΔΙΕΠΙΤΥΧΟΝΤΟΣΑΡΧΙΕΡΑ
ΤΕΥΣΑΝΤΟΣΜΕΓΑΛΟΠΡΕ
ΠΩΣΕΝΗΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗΚ[ΑΙ]
ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣΚΑΙΚΥΝΗΓΙΑΣ[Ε]
ΝΕΤΕΛΕΣΕΝΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΟΣ
ΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΑΝΑΜΑΡΟΥΣ
ΗΡΑΙΟΙΣΚΑΚΕΙΜΕΝΤΑΣΓΥΝΑΙ
ΚΑΣΚΗΡΥΓΜΑΤΙΥΠΟΔΕΞΑ
ΜΕΝΟΣΠΑΣΑΣΕΝΔΕΤΩΓΥ
ΜΝΑΣΙΩΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΠΟ
ΛΕΙΤΑΣΜΙΑΗΜΕΡΑΔΕΙΠΝΕ[Υ
Σ]ΑΝΤΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑ[Ν]
ΤΟΣΤΕΕΛΚΥΣΤΩΕΛΑΙΩΕΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΚΑΙΑΓΩΝΑΕΚΤΩΝ
[Ι]ΔΙΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝΠΟΛΛΑΣΠΡΕΣ
ΒΕΙΑΣΚΑΙΕΚΔΙΚΙΑΣΤΗΠΑΤΡΙ
ΔΙΠΑΡΑΣΧΟΜΕΝΟΥΖΗΣΑΝ
ΤΟΣΤΕΕΠΙΦΑΝΩΣΚΑΙΚΟΣΜ[Ι]
ΩΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝΤΙΤΟΣΦΛΑ[·ΛΕ]
ΟΝΤΟΣΥΙΟΣΚΥΡΕΙΝΑΑΡΙΣΤΟ[Υ]

Litterae X forma haec est X. Quae uncis inclusa habes in textu primitivo, Chandl. addidit.

Τίτου Φλαβίου Λέοντος υἱοῦ, Κυρείνᾳ, Αἰνείου, φιλορωμαίου καὶ φιλοσεβάστου καὶ φιλοπάτριδος, υἱοῦ τῆ[ς] πόλεως, πρεσβεύσαντος πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς ἰς Ῥώμην καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς διανομὰς τῇ πατρ[ί]δι ἐπιτυχόντος, ἀρχιερατεύσαντος μεγαλοπρεπῶς, ἐν ᾗ ἀρχιερωσύνῃ κ[αὶ] μονομαχίας καὶ κυνηγ[εσ]ίας [ἐπ]ετέλεσεν, ἱερατεύσαντος τοῦ Διὸς τοῦ Παναμάρου [ἐν] Ἡραίοις, κἀκεῖ μὲν τὰς γυναῖκας κηρύγματι ὑποδεξαμένο[υ] πάσας, ἐν δὲ τῷ γυμνασίῳ πάντας τοὺς πολείτας μιᾷ ἡμέρᾳ δειπνε[ύσ]αντος, γυμνασιαρχήσα[ν]τός τε ἑλκυστῷ ἐλαίῳ, ἐν [ᾗ] γυμνασιαρχίᾳ καὶ ἀγῶνα ἐκ τῶν [ἰ]δίων ἐποίησεν, πολλὰς πρεσβείας καὶ ἐκδικίας τῇ πατρίδι παρασχομένου, ζήσαντός τε ἐπιφανῶς καὶ κοσμ[ί]ως. ἀνέστησεν Τίτος Φλά[βιος Λέ]οντος υἱός, Κυρείνᾳ, Ἀριστό[κλειτος?

Titulus videtur Antoninorum aetatis esse; unde Σεβαστοὶ numero plurali. Vs. 14. Παναμάρου dedi et Σ mutavi in Ε: vide de nomine dei ad n. 2715. *a.* Κἀκεῖ refer ad locum, ubi Heraea celebrata sunt, de quibus cf. n. 2693. et de cultu Iunonis Stratoniceae adde n. 2722. Ἑλκυστῷ ab Hesychio explicatur λείῳ (quod non videtur corrigendum cum Schneidero); *mollissimum oleum* recte vertit Chandl. Gymnasiarchi est oleum praebere; unde dicitur γυμνασιαρχήσαντος ἑλκυστῷ ἐλαίῳ. In fine Ἀρίστου ferri non potest; suppleas Ἀριστόδημος, Ἀριστοκλῆς etc. sed praetuli Ἀριστόκλειτος ob titulum n. 2693.

2720.

Stratoniceae; ed. Pocockius Inscr. ant. II, 7. p. 14. n. 14. et hinc ex parte Osannus Auctar. Lex. Gr. p. 102. coniecturis tamen verum non assecutus. Meminit tituli Chandlerus Inscr. Syllab. p. X.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΟΙΜΗ
ΣΑΝΠΑΝΑΙΤΙΟΥΤΟΥΘΡΑΣΩΝΟΣ
. . . ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΠΕΡΕΑΤΟΥΠΑ
. . ΤΗΣΕΚΑΤΗΣΤΡΙΣΚΑΙΔΟΦΟΡΟΥ
. . ΟΣΑΥΤΟΥΑΦΙΑΤΗΣΙΕΡΟΚΛΕ
. . ΑΔΙΟΣΧΡΥΣΑΟΡΙΟΥΙΕΡΕΑ ΔΙ
. . ΕΡΕΑΔΙΟΣΝΑΡΑΣΟΥΙΕΡΕΑΔΙ
. . ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΤΩΝΝΕΩΝ
. . /ΣΔΙΣΔΟΝΤΑΔΕΤΗΠΟΛΙ
. . ΩΝΙΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΤΕΤΕΛΕΚ.
. . ΑΙΠΡΕΣΒΙΑΣΕΤΙΜΗΣΑΝΔΕ
. . ΝΘΡΑΣΩΝΑΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣΛΕ
. . ΝΣΕΒΑΣΤΩΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
. . \ΤΟΥΠΑΝΑΜΑΡΟΥΚΑΙΛΕΟΝ
. . ΩΝΑΤΕΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒΑΣ
. . ΝΕΩΝΙΕΡΕΑΔΙΟΣΧΡΥΣΑΟΡΙΟΥ
. . ΙΛΙΚΙΑΝΥΟΥΣΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
. . ΜΕΤΑΤΟΥΠΑΤΡΟΣΕΙΣΑ
. . ΥΑΝΑΠΛΗΡΩΣΑΝ⋇Μ\
. . ΡΟΚΛΗΣΚΑΙΤΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑ
. . ΑΝΟΜΙΝ

Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτ[ί]μη[σαν Ἱεροκλέα] Παναιτίου τοῦ Θράσωνος, [ἀρχιερέα] τῶν Σεβαστῶν, [ἱ]ερέα τοῦ Πα[ναμάρου Διὸς καὶ] τῆς Ἑκάτης τ[ῆ]ς [δ]ᾳδοφόρου [μετὰ τῆς γυναικ]ὸς αὐτοῦ Ἀφία[ς] τῆς Ἱεροκλέ[ους, ἱερέ]α Διὸς Χρυσαορίου, ἱερέα Δι[ὸς Ῥεμβηνόδου? ἱ]ερέα Διὸς Να[κ]ράσου? ἱερέα Δι[ὸς Σεράπιδος?], γυμνασίαρχον τῶν νέων, [δειπνίσαντα τοὺς πολίτα]ς? δίς, δόντα δὲ τῇ πόλι [εἰς διανομὴν αἰ]ώνιον ἀργύριον, τετελεκ[ότα δὲ καὶ ἄλλας ἀρχὰς κ]αὶ πρεσβίας. ἐτίμησαν δὲ [καὶ τῶν υἱῶν τὸν πρεσβύτερο]ν? Θράσωνα Ἱεροκλέους, [ἀρχιερέα τῶ]ν Σεβαστῶν, γυμνασίαρ[χον τῶν νέων, ἱερέα Διὸς] τοῦ Παναμάρου, καὶ Λέον[τα τὸν νεώτερο]ν, [δ]ὶ[ς]? ἀρχιερέα τῶν Σεβασ[τῶν, γυμνασίαρχον τῶν] νέων, ἱερέα Διὸς Χρυσαορίου, - - - [καθ' ἡ]λικίαν [τ]οῦ Φιλοσόφου, [ἀργύριον δόντα] μετὰ τοῦ πατρὸς εἰς ἀ[ιωνίων ἔργων κατασκε]υ[ὴ]ν ἀναπληρῶσαν ⋇ μ[υριάδας? - - - - Ἱε]ροκλῆς, καὶ τῆς γερουσία[ς - - - - - - -

Vs. 1. 2. litterae ΤΟΙΜΗΣΑΝ Pocockii coniecturae debentur; scribendum esse ἐτίμ. non ἐτείμ. docet vs. 11. Initio ad latitudinem aequandam praemisi ἡ βουλὴ καί: cf. n. 2724. Ante Παναιτίου aliquid

scripsi utile amicis; tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavemque versum (carmen). Nam summis diis Iunoni et Iovi Rhembenodo votum nostrum solvens, annuam hanc gratiam, felix tabulam consecro diis." Vs. 1. Chish. ἀνθρώπ[οισι τοῦτ' ἐτ]ήσιον, Welck. ἀνθρώπ[οισιν ἡμε]ρήσιον, deficiente una littera, nisi in fine γ' addas. Praestat opinor quod dedi. Vs. 2. Chish. ἐφε]ῦρον et Μουσ[ῶν ἐντ]άγματι; Welck. ε]ὖρον et Μουσ[έων προστ]άγματι, quod una littera longius iusto est. Vs. 3. νόμι]μον dedit Chishullus; qua voce menses triginta dierum designari videntur, quasi *νομίμους* dictum sit; χἄτερον est pro *καὶ μὴ νόμιμον*, quod ad quintum potissimum mensem rettulerim; *ἐπεμβόλους* dicit menses unius et triginta dierum. Chish. dedit *μῆνα καί*, quod ferri nequit. Welck. *μῆνάς τ' ἐπεμβόλους*, quod, si *νόμιμον* verum est, non potest admitti ob numerum elementorum: A quum desit ap. Sher. sine audacia potest in H mutari. Νόμιμον autem quare certum putem, patebit infra, ubi de auctore carminis dicam. Vs. 4. Welck. dedit *ἀλλ' ἄν*, litteras ΛΝΑ mutans in ΑΛΛ, quod quis non probaverit? Sed Λ deest ap. Sher.; retento igitur NA Chish. dedit ἵ]να: quod verum esse infra apparebit. Παρηγορεῖται futurum est (*πάνυ ἀμαθὲς* hoc post *ἵνα* dicit Thomas; sed certe dictum est). Vs. 6. ineptum istud N vocis *ἀριθνμήσας* necessarium est. Vs. 8. μο[υ] correxi; Welck. de dea Προνοίᾳ cogitabat; sed aperte inest is sensus, quem supra posui. Ἀγγεῖλαι est pro imperativo. Vs. 11. Ῥεμβήνοδος (non Ῥεμβείνοδος, quod excluditur elementorum numero) Ζεὺς nominatur, aliunde non cognitus: is, quum in Serapio titulus inscriptus sit, debet una cum Iove Panamaro cultus esse; cf. ad n. 2715. ubi simul de Iunone monui. Hic Panamari cultus quum Hecatesio coniunctus sit, Ῥεμβηνόδου nomen cum Triviae sacris aliquid communionis habere Chishullo visum est, potestque ex *ῥέμβειν*, *ἐν* et *ὁδὸς* barbare formatum esse. Iuno vero nolim eadem habeatur atque Hecate, licet hoc coniiciat Welckerus noster; postremo alienus ab hoc cultu est Iupiter Chrysaorius, cuius idem doctus mentionem hic iniecit. *Annuam gratiam* anne auctor dixit, quod in anni ratione versatur haec inscriptio? Sed finita interpretatione barbari epigrammatis monendum est esse id acrostichon; quod quum ex vss. 5–12. animadvertissem, simul intellexi vs. 3. 4. litteras initiales debere N et I esse. Sic prodit Μένιππος εὗρε. Fortasse hic ex posteris est celebris *Menippi Stratonicensis* rhetoris, quem audivit Cicero (Brut. 91. Strab. XIV. p. 660.). In fine quae subscripta sunt, notam chronologicam esse iudico. Primus ductus nihil est nisi siglum annorum numeris praemitti solitum, alias L sive Ɩ, quod vulgo pessime putatur λυκάβας esse. Iam si E sumas esse ἔ[τους]: neque enim ΑΦΕ probabile est esse 1505, quod maior hic numerus est, quam qui ab ulla chronologica epocha deduci possit: ΑΦ retrorsum legendum erit, ut in multis huiusmodi notis. Sic annus erit ΦΑ, qui ab epochâ Seleucidarum Stratoniceae conditorum computabitur aptissime; isque incipit auctumno p. Chr. 189.

2723.

Stratoniceae; ex Pocock. Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 5.

ΟΣ	- - - ος
. . ΙΑΡΙΣΕΟΥΚΟΡΑ	τοῦ] Ἀρισ[τ]έου, Κ[ω]ρα[σέως,
. . . ΝΤΟΣ	νικῶ]ντος
. . . ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΙΕ	- - παγκράτιον ἱε-
. . . ΑΓΟΝΑΚΤΙΑΑΓ. .	ρὸν?] ἀγ[ῶ]ν[α] Ἄκτια ἀγ[ενεί-
. ΝΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝ	ω]ν? καὶ τὸ κοινὸν [Ἀσίας?
. . ΥΣΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ	ἄνδρα]ς? παγκράτιον, - -
πΑΝΚΡΑΤΙΟΝ	- - παγκράτιον,
. . . ΠΥΘΙΑΝΕΜΕΑ	Ὀλύμπια?] Πύθια, Νέμεα, [Ἴσθμια?
παΝΚΡΑΤΙΟΝΗΡΩΤΟ	παγκράτιον [π]ρῶτο[υ ἐπὶ τῆς
. ΜΕΝΗΣΣΤΕΦΑΝΟ	οἰκου]μένης? στεφαν[ω-
φορΟΝΕΝΠΕΡΙΟΔΟ	θέντ]ο[ς] ἐν περιόδ[ῳ.

Vs. 12. ΦΟΡ a Poc. de coniectura additum est. Ad rem cf. n. 2682. et similia. Ἀριστέου nomen Stratoniceae usitatum (vide n. 2727. et nummos). Aristeam Stratonicensem s. Chrysaorensem post Olymp. 178. simul pancratio et lucta vicisse tradit Pausanias V, 21, 10. sed hoc loco de filio Aristeae agi videtur. Vs. 2. Κωρασέως dedi collatis titulis n. 2725. 2726. 2731. (cf. etiam n. 2728.): semel atque iterum ubi O pro Ω reperitur in hac voce, nota elementi *ω μεγάλου* formam in his Stratonicensibus titulis frequentem esse Ω, quae facillime confunditur cum O. Κώρασα nomen loci est Caricum, ut Μύλασα, Πλάρασα, Βάργασα, Πήδασα, Ἄρπασα, ut Κόρβασα Pisidiae; intellige vicum Chrysaorensium, qui tribui Stratonicensium nomen dederit. Cf. de huius rei ratione ad n. 2693. 2694. Adde n. 2727. 2728. 2731.

Formas litterarum ex Chandleri Syllabo designavi, ubi eae in ipso textu non expressae erant. Φ tamen supra et infra lineolas horizontales appositas habet. Vs. 1. quinque puncta ex Sher. dedi (Chandl. quattuor habet); nempe Sher. legit ΑΝΘΡΩΠ . . . . . Η ΣΙΟΝ. In fine Chandl. addit Γ, quod recte omittit Sher. Vs. 3. Sher. omittit primum Ι, et habet ΜΗΝ . . . . ΕΜΒΟΛΟΥΣ, Chandlerus habet ΜΗΝΑ . . . ΠΕΜΒΟΛΟΥΣ, quod retinui, sed dempto ad ductum Sherardi uno puncto. Vs. 4. Sher. omittit primum Λ. Vs. 6. Sher. ΑΡΙΟΝΜ etc. Ν vacare apertum dixeris; sed non vacat. Vs. 8. Sher. ΣΥΝΟΙ. Vs. 10. Sher. ΠΑΡ, Chandl. ΓΑΡ. Quae in dextro margine habes, addidi ex Sher. Refertur ad has notas numerales, quod Chandlerus dicit: „Fracto lapide periit alia columna, exceptis quibusdam litteris initialibus."

Μ]νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον $\overline{\lambda}[\alpha]$
Ε]ὗρον, μετρήσας μουσ[ικῷ συντ]άγματι $\overline{\lambda}$
Νόμι]μόν τε [χ]ἄτερον μῆν' [ἠδ' ἐ]πεμβόλους, $\overline{\lambda\alpha}$
Ἵ]να, ἂν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδεύτου τύχης, $\overline{\lambda}[\alpha]$
Παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς, $\overline{\kappa\eta}$
Παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθνμήσας τάδε. $\overline{\lambda\alpha}$
Ο]ὕτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον. $[\overline{\lambda}]$
Σύ μο[υ] προνοίᾳ λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον $\overline{\lambda\alpha}$
Εὐπερινόητον ἡδὺν ἀγγεῖλαι στίχον. $\overline{\lambda}$
Ὑπερτάτοις γὰρ ἡμῶν εὐχὴν Ἥρῃ καὶ Διΐ $[\overline{\lambda\alpha}]$
Ῥεμβηνόδῳ περάσας, τὴν ἐτησίαν χάριν, $[\overline{\lambda\alpha}]$
Εὐδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς. $\overline{\lambda}]$
⌊$\overline{\alpha\phi}$ ἔ[τους?

Toto caelo aberrat Chandlerus, qui hac formula librum seu pugillares a poeta vel scriptore diis Aphesiis dedicari scribit: quem hominem cur coniiciat esse Sosandrum (n. 2715. *a.*), nulla prorsus causa est: auctor quis sit, infra docebo. Aphesios autem deos, quos ad ludos equestres et curules pertinere Welckerus recte notat, ex fine tituli petiit Chandl. ubi θεοῖς Ἀφεσίοις legit: sed verbo θεοῖς versus finiri neque ultimos ductus illis addendos esse mox patebit. Welckerus auctorem librum chronologicum de temporis et anni mensura conscripsisse putat. Sed paucis aperiam tituli rationem, quae latuit editores. Nihil his versibus dedicatur; sed carmen ipsum ex voto dicatur diis: quod sub finem significatum est. Atque id quidem etsi pessimum est, sive dictionem et rationem grammaticam spectas, sive metrum, quod vs. 1. non bonam habet caesuram sive diaeresin, vs. 3. 5. 10. 11. spondeum in sede pari, vs. 4. hiatum turpissimum, vs. 10. 11. pede longius est; tamen ex his nihil potest emendando tolli: non potest vs. 4. cum Iacobsio apud Welck. scribi ἂν τύχῃ τις τῆς etc. non vs. 10. cum eodem ὑπὲρ γὰρ ἡμῶν (ὑπερτάτοις servat utrumque apographum, et recte). Quid quod ne Ν quidem vs. 6. abiici potest? Quippe his sublatis perit carminis vis, quae tota ex numero litterarum pendet. Et numerus quidem litterarum certus in dextra cuique versui adscriptus est; praeter has ibi nihil videtur fuisse exaratum, nisi putes mensium nomina adscripta fuisse: quod tamen non necesse est statui. Neque initio quidquam periit, quod tamen statuebat Chandlerus. Viam mihi monstravit Chishulli notula haec: „Est anni Iuliani forma tum noviter ex edicto Caesaris inter Asianos et Syro-Macedonas publicata, at non sine arcana per eius loci sacerdotes emendatione." Idem numeros ad Sherardiani apographi ductum ita correxit ut feci, et supplevit tres ultimos, et primum numerum ad Octobrem, ultimum ad Septembrem rettulit, intermediosque ex ordine ad reliquos anni Iuliani menses, ita ut numeri exacte quadrent in anni Iuliani formam: quae tamen his numeris cum versibus ipsis intercedat ratio, non dicit. Ratione inita intellexi, quemque versum tot continere litteras, quot in margine signatae sunt; igitur auctor inscribendum rude hoc carmen curavit, ut id ediscerent, et computandis litteris invenire possent, quot dies competerent cuique mensi; ad quam rem hoc solum opus erat, ut ordinem mensium memoria tenerent. Illud tamen falsum est, hoc carmen Caesaris fere aetate scriptum esse; immo id multo recentius est, nec proprie ad Iulianos menses pertinet, sed ad Asianos, quorum initia discrepant a Iulianis. Nempe tenemus hic annum Stratonicensem, quem in potissimis certe cum vulgari Asiano consentire, eo est probabilius, quod unus ex Asianis mensibus *Stratonicus* est. Asianus autem annus vulgaris, qualem ex Hemerologio Florentino novimus, incipit d. 24. Sept. mensesque ex ordine hi sunt (Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 414.):

Καισάριος	a d.	24. Sept.	habet d.	30	31
Τιβέριος	-	24. Oct.	-	31	30
Ἀπατούριος	-	24. Nov.	-	31	31
Ποσειδεών	-	25. Dec.	-	30	31
Λήναιος	-	24. Ian.	-	29	28
Ἱεροσέβαστος	-	22. Febr.	-	30	31
Ἀρτεμίσιος	-	24. Mart.	-	31	30
Εὐαγγέλιος	-	24. April.	-	30	31
Στρατόνικος	-	24. Mai.	-	31	30
Ἑκατόμβαιος	-	24. Iun.	-	31	31
Ἄντεος	-	25. Iul.	-	31	31
Λαυδίκιος	-	25. Aug.	-	30	30

Cum hoc anno quomodo dissentiat Stratonicensis, docent numeri in dextra a me appositi: ex quibus patet mensium dies Stratonicensium consentire cum Bithynorum calendario (Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 421.), nisi quod apud Bithynos ultimus mensis 31, paenultimus 30 dierum est. De numero enim dierum in singulis versibus nulla potest dubitatio iniici; nam in novem prioribus mensibus habes eum ex Sherardi apographo; decimi vero et undecimi mensis dierum numerum numerus elementorum evincit intemeratus (31): unde duodecimum habuisse 30 dies, iam sponte patet. Interpretando ne longior sim, addo sententiam carminis absurdi: „Mnemosynum hoc hominibus quotidianum inveni, poetica compositione demetiens et legitimum mensem et non legitimum et intercalarios, ut si quis incultiorem fortunam nactus sit, non aeque promptam ac convenit mortalibus mentem habens, consoletur se paululum numeratis his litteris. Sic ego hoc

2727.

Ibidem, ex eodem l. c. n. 9.

ΚΑΤΕΔΩΡΟΣ
ΛΡΙΣΣΤΕΟΥΠ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ
αριΣΤΕΟΥΤΟΥ
· · κατΕΔΩΡΟΥΙ̅Ε̅
μνημεΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

Vs. 6. male suppletus a Poc. est. Lege:

Ἑ]κατέδωρος [Ἀ]ριστέου [Ἱ̅ε̅.] ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἀριστέου τοῦ [Ἑ]κατεδώρου Ἱ̅ε̅. μνείας ἕνεκεν.

Retinui insolens Ἑκατέδωρος utpote bis scriptum diserte et recurrens insuper n. 2728. Recta ratio postulabat Ἑκατόδωρος. Nota vero nomen hoc Stratonicensibus frequentatum ex Hecates ibi cultu manasse. Duplici Σ in voce Ἀριστέου vs. 2. non confido apud Poc. etsi id alias usitatum est. Ι̅Ε̅ vs. 5. quod etiam vs. 2. restitui, cave putes designare, quot annos vixerit defunctus: nam n. 2728. huiusmodi notae etiam vivorum nominibus adscriptae sunt, ac n. 2731. etiam apertius est, decurtata haec locorum nomina esse. Haud dubie hic vici Chrysaorensis, qui in tribum cesserit, mentio latet; cf. collata ad n. 2723. Stephano Byzantio Ἱεραμαὶ est πόλις Καρίας, et gentile Ἱεραμεύς; hoc nomen quin significetur, nihil obstat: *Hieracome* enim, quam Stephanus itidem Cariae tribuit, longius dissita est.

2728.

Ibidem, ex eodem l. c. n. 8.

ΔΙΟΝΙΣΙΟΣ
ΣΥΚΛΕΙΔΟΥ
Κ̅Ζ̅ ΖΗ
.ΚΑΙΜΗΛΑΣΝΕΙΚΑΝ
ΔΡΟΥΛΟ̅.ΖΗΔΙ
ΟΔΟΤΟΝΕΚΑΤΕ
ΔΟΡΟΥΚ̅Ζ̅ΜΝΙΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΕΘΑΨΑΝ
ΙΣΤΗΝΙΔΙΑΝΟΣΤΟ
ΘΗΚΗΝ

Διον[ύ]σιος [Ε]ὐκλείδου Κ̅[Σ̅]? (ζῇ),
καὶ Μη[ν]ᾶς Νεικάνδρου Λ̅[Α̅]? (ζῇ)
Διόδοτον Ἑκατεδ[ώ]ρου Κ̅[Σ̅]? μνίας ἕνεκεν
ἔθαψαν ἰς τὴν ἰδίαν ὀστοθήκην.

De scriptura Ἑκατέδ. cf. ad n. 2727. Notas ΚΖ et ΛΟ non designare defunctorum aetatem patet, quod duo priores superstites sunt; nec quisquam crediderit, etiam superstites adscripsisse, quot annos nati essent. Igitur illae notae aliud significant, haud dubie id quod ad n. 2727. 2723. posui. Κ̅Ζ̅ videtur in Κ̅Σ̅ mutandum, ut sit Κωρασεύς. Λ̅Ο̅ mihi videtur Λ̅Α̅ fuisse, Λαγιναῖος s. Λαγινίτης, quod est gentilicium πολιχνίου Καρίας, ut ait Stephanus, eiusque Stratonicensis (Strab. XIV. p. 660. et Steph. Byz. v. Λαγινία.).

2729.

Stratoniceae, in ara sepulcrali; ex Chandleri Inscr. ant. P. I. p. 30. n. LXXIV. et schedis Sherardi p. 46. (cod. Ask. II, 16.)

ΚΟΜΥΡΙΑΚΟΣ
ΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΚΑΡΠΩΤΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΙΑΣΧΑΡΙΝ

Sher. vs. 2. ΑΡΤΕΜΙΝ.

Κομυριακὸς καὶ Ἀρτεμι[σία]? Κάρπῳ τῷ [ἰδίῳ] τέκνῳ μνίας χάριν.

Vs. 1. possis et Κ̅ο̅. (*Quintus*) Μυριακός, vel Κολλυριακός. Ἀρτεμισία debetur Chandleri coniecturae; fortasse tamen Ἀρτέμιν legendum est, quod ex usu alibi a nobis illustrato idem est atque Ἀρτέμιον: si modo Ἀρτέμιον iustum nomen est.

2730.

Stratoniceae; ex Sherardi schedis p. 46. (cod. Ask. II, 9.) misit Müllerus.

ΘΥΛΙΑΔΗϹΛΕΩ
ΝΙΔΙΤΩΙΔΙΩ
ΠΑΙΔΙΩΜΝΕ.
ΑϹΕΝΕΚΕΝ

Ο]ὐλιάδης Λεωνίδ[η]? τῷ ἰδίῳ παιδίῳ μνε[ί]ας ἕνεκεν.

Οὐλιάδης nomen in Caricis habes n. 2698. (cf. n. 2701.) et virum Chrysaorensem Uliaden memorat titulus n. 1590. 19.

2724.

Stratoniceae in magna basi vel ara ad tugurium prope sepulcra; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 12. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 29. n. LXXI. Habeo etiam a Müllero ex cod. Sherard. p. 47.

ΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΣΤ
ΕΦΑΝΩΣΕΝΚΑΙΕΘΑΨΕΝΔΗΜΟΣΙΑ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΑΝ
ΔΡΑΑΓΑΘΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΤΩΝΝΕΩΝΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΣ
ΤΟΥΣΣΕΒΑΣΤΟΥΣ ❦ ΚΑΙΕΝΠΟΛ
ΛΟΙΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΟΙΣΕΥΧΡΗΣΤΟΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΜΕ...ΩΣ
...ΤΟΥΓΕΝΟΥΣΠΑΡΕΣ............

Non affero pessimas Sherardi et Pocockii lectiones, quum usque ad vs. 9. Chandleri apographum purissimum sit: tantum annoto vs. 3. Pocockium habere ΝΟΣΟΝΚΑΙΕΘΑΨΑΝ. Vs. 10. extr. Poc. ΤΗΠΑΤΡΙΔΔΙ...Σ, Sher. ΤΗΔΑΜΩ.ΟΣ. Vs. 11. Chandl. ...ΕΟΝΓΕΝΟΥΣΙΝΑ.....; Sher. nulla praecedente lacuna ΤΟΥΓΕΝΟΥΣΠΑΡΕΣ, et duodecim deinceps puncta habet; Poc. .‾/ ΤΕΝΟΥ ΠΑΡΑΣ....... Hinc adscivi quae convenire videbantur.

῾Ο δῆμος καὶ ἡ βουλὴ καὶ ἡ γερουσία ἐστεφάνωσεν καὶ ἔθαψεν δημοσίᾳ ᾿Αρίστιππον ᾿Αρτεμιδώρου, ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον, γυμνασιαρχήσαντα τῶν νέων καὶ ἱερατεύσαντα καὶ πρεσβεύσαντα πρὸς τοὺς Σεβαστούς, καὶ ἐν πολλοῖς καὶ μεγίστοις εὔχρηστον γενόμενον τῇ πατρίδι ἀμέ[μπτ]ως, [ἄξιον] τοῦ γένους παρεσ[χημένον αὑτόν.

2725.

Stratoniceae; ed. Pocockius Inscr. ant. II, 7. p. 14. Nos damus potissimum ex schedis Sherardi p. 47. a Müllero acceptis (cod. Ask. II, 16.).

..ΔΗΜΟΣΕΘΑΙΕΝΠΟΣ..ΙΠΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΚΩΡΑΕΗΑΝΔΡΑΑΓΑΘΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΥΝΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝ
ΚΑΙΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΩΝΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΣΤΗΝ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΝΚΑΙΠΟΛΛΩΝΑΓΑΘΩΝΑΙΤΙΟΝΓΕΝΟΜΕΝ
ΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑΕΝΡΩΜΗΙ..Ω...

Fundus lectionis est Sherardianum apographum; quae ex Poc. receperim, docet varietas lectionis potissima haec. Vs. 1. Sher. ...ΗΜΟΣ, Poc. .ΙΔΗΜΕΣ. Sher. ΠΟΣΙΤΤΟΝ, Poc. ΠΩΣ..ΠΕΙΑ, ex quo alterum Π adscivi et lacunam inserui. Sher. mox ΔΟΡΟΥ, Poc. ΔΩΡΟΥ. Vs. 2. pro ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΚΩΡΑΕΗ Poc. .ΜΒΑΚΛΕΨΙΥΙΥΚΜεΡΑΞΗ. Vs. 4. primum Ο ex Poc. dedi (Sher. Ω). Vs. 5. Sher. ΣΥΝΚΛΗΤΩΝ, Poc. ΣΥΝΚΛΗΙΤΗΟΝ; Sher. ΑΙΤΙΩΝΓΕΝΟΜΕΝ., Poc. ΑΙΤΙΟΝΠΟΝΟΜΕΝο; tum ɴ addidit Poc. vs. 6. init. et hoc et ultimum vs. 5. ο ex coniectura. Vs. 6. Sher. ΤΕΛΕΥΤΕΣΑΝΤΑΕΝΡΩΜΗΙ, Poc. ΠΟΛΕΥ ΤΗΣΑΜ.ΑΕΝΟΥΩΜΗΝ.Ω..., ex quo pro altera parte ultimi Ν unius litterae lacunam signavi et addidi .Ω...

῾Ο] δῆμος ἔθα[ψ]εν Ποσ[ειδ]ιπ[π]ον Διονυσοδώρου τοῦ ῾Ηρακλείτου Κωρα[σ]ῆ, ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον καὶ εὔνουν τῇ πατρίδι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων πρεσβεύσαντα πρὸς τὴν σύνκλητον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιον γενόμεν[ον] τῇ πατρίδι, καὶ τελευτήσαντα ἐν ῾Ρώμῃ [προμοίρως?

Cf. n. 2724. et ad n. 2723. Titulus hic Imperatorum aetatem antecedere videtur; Iota mutum nusquam in eo neglectum est.

2726.

Stratoniceae; ex Pocock. Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 10.

ΟΔΗΜΟΣΕΘΑΙΚΕΝ
ΣΙΛΙΝΟΝΣΩΣΑΝΔΡΟΥΚΟΡΑΖΙΔΑ
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΤΗΝΑΝΔΡΟΝΟΣ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΩΡΑΙΕΩΣ
ΕΖΗΚΥΙΑΝΣΩΦΡΟΝΟΣ
ΚΑΙΓΕΓΗΝΕΜΕΝΗΝΕΜΠΑΣΙΝ
ΑΞΙΑΝΤΩΝΚΑΛΛΙΣΤΩΝ
ΕΠΑΙΝΩΝ

῾Ο δῆμος ἔθα[ψ]εν Σιλ[ή]ν[ι]ον? Σωσάνδρου Κ[ω]ρα[σ]ίδα, τὴν γυναῖκα τὴν ῎Ανδρ[ω]νος τοῦ Διονυσίου Κωρα[σ]έως, ἐζηκυῖαν σωφρόν[ω]ς καὶ γεγ[ε]ν[η]μένην ἐμ πᾶσιν ἀξίαν τῶν καλλίστων ἐπαίνων.

Ad nomen *Σωσάνδρου* cf. n. 2715. *a.* et de nomine tribus s. vici notam ad n. 2723.

SECTIO QUARTA.

APHRODISIAS.

In titulis Aphrodisiadis maximam partem ineditis primo loco posui acta publica cum honoribus Augustorum; dein diis dedicata et similia donaria; tum recensus praemiorum, quae victoribus ludorum proposita sunt; post haec titulos urbibus, viris, qui a civitate vel a privatis honorati erant, et separatim ludorum victoribus, ac deinceps feminis positos; postremo epitaphia.

2737.

Aphrodisiade (Dscheyra, Geyra, Keira); titulum *a* in marmore oblongo exaratum Sherardus a. 1705. transcripsit eo profectus cum Antonio Picenini medicinae doctore, titulum *b* postea, a. 1716. cum Lislio revisens Aphrodisiadem. Ex Sherardianis edidit Chishullus Antt. Asiat. illum p. 150 sqq. hunc p. 152 sq. notasque addidit p. 161 sq. Ex Chishullo petiit Oberlinus Tacit. ed. T. II. P. II. p. 835. item Dirksen Vers. z. Krit. u. Ausl. der Quellen d. Röm. Rechts p. 198 sqq. Priorem titulum ex codice Sherardi p. 6. transcripsit Müllerus; alterum, qui p. 26. ibidem extat, ex solo Chishullo habeo. Praeterea prioris versus XXIII (1-20. et 40-42.) extant in schedis Spanhemianis bibliothecae regiae Berolinensis.

a.

ΓΜΕΝΟΣΤ̊Β̄ΚΑΙ
ΤΡΙΩΝΑΝΔΡΩΝΤΗΔ..
ΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑ
ΓΜΑΤΩΝΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΠΛΑΡΑΣΕΩΝΚΑΙΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΑΡΧΟΥΣΙΝ
ΒΟΥΛΗΔΗΜΩΧΑΙΡΕΙΝ
ΕΙΕΡΡΩΣΘΕΕΥΑΝΕ
ΧΟΙΥΓΙΑΙΝΩΔΕΚΑΙ
ΑΥΤΟΣΜΕΤΑΤΟΥΣΤΡΑ
ΤΕΥΜΑΤΟΣΣΟΛΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΥΜΕΤΕΡΟΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΕΠΙ
ΜΕΛΕΣΤΑΤΑΠΕΦΡΟΝ
ΤΙΚΩΣΤΩΝΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΥΜΩΝΠΡΑΓ
ΜΑΤΩΝΟΥΜΟΝΟΝ
ΗΡΚΕΣΘΗΕΠΙΤΟΙΣ
ΓΕΓΟΝΟΣΙΝΟΙΚΟΝΟ
..ΜΑΣΙΝΑΛΛΑΚΑΙ
ΗΜΑΣΠΑΡΕΚΑΛΕΣ
ΕΝΕΙΣΤΟΤΟΥΓΕΓΟ
ΝΟΤΟΣΥΜΕΙΝΕΠΙ
ΚΡΙΜΑΤΟΣΚΑΙΔΟΓΜΑ
ΤΟΣΚΑΙΟΡΚΙΟΥΚΑΙΝΟ
ΜΟΥΑΝΤΙΠΕΦΩΝΗΜΕ
ΝΑΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΔΕΛΤΩΝΕΞΑΠΟΣΤΕΙ
ΛΑΙΥΜΕΙΝΤΑΑΝΤΙΓΡΑ
ΦΑ°ΕΦΟΙΣΕΠΑΙΝΕ
ΣΑΣΤΟΝΣΟΛΩΝΑΜΑΛ
ΛΟΝΑΠΕΔΕΞΑΜΗΝΕΣ
ΧΟΝΤΕΕΝΤΟΙΣΥΠΕΜΟΥ
ΓΕΙΝΩΣΚΟΜΕΝΟΙΣ
ΩΚΑΙΤΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑ
ΑΠΕΜΕΡΙΣΑΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΑΑΞΙΟΝΗΓΗ
ΣΑΜΕΝΟΣΤΟΝΑΝ
ΔΡΑΤΗΣΕΞΗΜΩΝΤΕΙ
ΜΗΣΥΜΕΙΝΤΕΣΥ
ΝΗΔΟΜΑΙΕΠΙΤΩΕΧΕΙΝ
ΤΟΙΟΥΤΟΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΕΣΤΙΝΔΕΑΝΤΙΓΡΑΦΑ
ΤΩΝΓΕΓΟΝΟΤΩΝΥ
ΜΕΙΝΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΑΥΜΑΣΒΟΥΛΟΜΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΔΗΜΟΣΙΟΙΣ
ΤΟΙΣΠΑΡΥΜΕΙΝ
ΓΡΑΜΜΑΣΙΝΕΝΤΑΞΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΑΙΣΑΡΟΣ ❦

b.

\- - - - - - - - - - - - - - -
..ΚΑΙΑΕΣΘΛΑΤΕ....ΑΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣΕΙΝΑΙΤΩ..ΔΙΚΑΙΩΚΑΙΤΑΙΣ.......................
..ΤΗΝΠΛΑΡΑΣΕΩΝΚΑΙΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝΧΡΗΣΘΑΙΜΗΤΕΕΓΓΥΗΝΕ..........................
.ΑΙΚΕΛΕΥΣΙΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝΑΤΕΤΙΝΑΕΠΑΘΛΑΤΕΙΜΑΣΦΙΛΑΝΘΡΩ.................
ΙΤΗΣΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΔΙΑΤΑΞΕΩΣΤΩΙΔΙΩΕΠΙΚΡΙΜΑΤΙΠΛ..................
.ΠΡΟΣΕΜΕΡΙΣΑΝΠΡΟΣΜΕΡΙΟΥΣΙΝΣΥΝΕΧΩΡΗΣΑΝΣΥΝΧΩΡΗΣΟΥΣΙΝΤΑ............
.ΕΝΕΣΘΑΙΟΜΟΙΩΣΤΕΑΡΕΣΚΕΙΝΤΗΣΥΓΚΛΗΤΩΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΠΛΑ................
ΩΝΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΚΑΙΤΗΝΑΤΕΛΕΙΑΝΑΥΤΟΥΣΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΡΑΓ..........
..ΑΠΕΡΚΑΙΤΙΣΠΟΛΙΤΕΙΑΤΩΚΑΛΛΙΣΤΩΔΙΚΑΙΩΚΑΛΛΙΣΤΩΤΕΝΟΜΩΕΣΤΙΝ..........
....ΥΤΟΥΡΩΜΑΙΩΝΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΚΑΙΤΗΝΑΤΕΛΕΙΑΝΕΧΕΙΦΙΛΗΤΕΚΑΙΣΥ......
........ΤΕΜΕΝΟΣΘΕΑΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΕΝΠΟΛΕΙΠΛΑΡΑΣΕΩΝΚΑΙΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩ.
......ΣΤΩΤΑΥΤΩΤΩΔΙΚΑΙΩΤΑΥΤΗΤΕΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΩΔΙΚΑΙΩΚΑΙΗΔΕΙΣ.........
.....ΣΙΑΣΕΣΤΙΝΕΝΕΦΕΣΩΚΥΚΛΩΤΕΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΙΕΡΟΥΕΙΤΕΤΕΜΕΝΟΣΕΙΤ...
...ΤΟΠΟΣΑΣΥΛΟΣΕΣΤΩΟΠΩΣΤΕΗΠΟΛΙΣΚΑΙΟΙΠΟΛΕΙΤΑΙΟΙΠΛΑΡΑΣΕΩΝ............
....ΝΚΩΜΩΝΧΩΡΙΩΝΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝΟΡΩΝΠΡΟΣΟΔΩΝΠΡΟΣΤΗΝΦΙΛΙΑΝΤΟ.
...ΙΝΚΡΑΤΩΣΙΝΧΡΩΝΤΑΙΚΑΡΠΙΖΩΝΤΑΙΤΕΠΑΝΤΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΑΤΕ.........
......ΙΑΤΙΝΑΑΙΤΙΑΝΕΚΕΙΝΩΝΔΙΔΟΝΑΙΜΗΔΕΖΥΝΕΙΣΦΕΡΕΙΝΟΦΕΙΛΩΣΙΝ
......ΟΙΣΚΑΤΟΥΣΑΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΕΝΕΑΥΤΟΙΣΚΥΡΩΣΙΝΧΡΩΝ.............

2731.

Ibidem, in ara parieti infixa; ed. Pocockius Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 1. Chandlerus Inscr. ant. P. I. p. 30. n. LXXII. Ex schedis Sherardi p. 46. (cod. Ask. II, 9.) misit Müllerus.

ΟΒΩΜΟΣ
ΚΑΙΗΟΣΤΟ
ΘΗΚΗΝΕΙΚΗ
ΦΟΡΟΥΤΟΥ
ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΡΑ̅Λ̅ΚΑΙΜΟΥ
ΣΗΣΤΗΣΙΕΡΟ
ΚΛΕΟΥΣΚΟ̅~

Vs. 6. Poc. ut dedi, Sher. ΤΡΑΑΚΑΙΜΟΥ, Chandl. ΤΡΑ̅Λ̅ΚΑΙΛΑΟΥ. Vs. 8. extr. Poc. ΚΟ̅, Chandl. Κ̅~, Sher. ΚΟ̅C̅.

῾Ο βωμὸς καὶ ἡ ὀστοθήκη Νεικηφόρου τοῦ ῾Ιεροκλέους Τραλ. καὶ Μούσης τῆς ῾Ιεροκλέους Κ[ω].

Si Musa soror est Nicephori, quod non improbabile, mireris, quod dispar sit nota gentilicia: Nicephorus enim est *Trallianus*, Musa autem opinor *Corasis* Chrysaorensis (cf. de his rebus ad n. 2723. et titulos ibi citatos). Sed fortasse habitationem mutarat Nicephorus atque ita in alium vicum et tribum translatus est: quod etsi ex more Atticorum iudicanti non videbitur probabile, tamen quidni Stratoniceae factum putabimus? Nam notae urbi Trallibus aegre tribuerim Nicephorum nostrum; potuit etiam Chrysaorensium vicus aliquis *Tralles* vocatus esse.

2732.

Ibidem; ex Pocockii Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 11.

Φ̅Λ̅Α̅ΓΕΝΕΘΛΟΣ
ΝΕΙΚΥΑΤΟΥΙΔΙΟΥΤΕΚΝΟΥ
ΜΝΕΑΣΧΑΡΙΝ

Φλά(βιος) Γενέθλ[ι]ος? Νεικ[ία]? τοῦ ἰδίου τέκνου μνε[ί]ας χάριν.

2733.

Ibidem in pariete domus; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 30. n. LXXIII.

ΠΕΤΡWΝΙΟϹ
ΚΑΙΑΠΦΙΟΝ
ϹΩΤΗΡΙΔΟϹ
ΤΟΥΘΡΕΜ
ΜΑΤΙΟΥ
ΜΝΕΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ

Πετρώνιος καὶ Ἄπφιον Σωτηρίδος τοῦ Θρεμματίου μνείας χάριν.

Apphium uxor est *Petronii*, *Soteris* eorum alumna: quod ob Chandleri falsam interpretationem moneo.

2734.

Stratoniceae, ex Pocockii Inscr. ant. II, 7. p. 13. n. 4.

. ΙΙΕΤΟΣΗΕΜΕΝΙΠ
ΟΥΚΡΕΙΝΟΜΟΣ
ΔΑΙΜΟΣΙΝ

Nihil nisi δαίμοσιν certum est.

2735.

Ibidem, ex eodem l. c. n. 6.

ΣΑΙΕΠ . ΠΡΟΤΟΣΚΤΟΝ
ΕΛΑΤΩΝΚΑΙΣΑΤΕ

An vs. 1. est πρῶτος?

2736.

Ibidem, ex eodem l. c. n. 3.

ΩΝΛΕΟΤΟΣΙΟ

-- ων Λέο[ν]τος ῾Ι[ε.]?

Leontis nomen usitatissimum Chrysaorensibus ac Stratonicensibus esse vidimus ad n. 2693. In fine sumpsi id latere, de quo n. 2727. dixi.

aut beneficii figeretur. Notabile etiam, quod in aede Telluris interrogatus a Senatu Antonius, num inter acta C. Caesaris *immunitates* aliquae *datae? nullae, respondebat*: manifesto, ut propria ipsius epistola nunc indicat, mendacio. Vide praeter Philippicam primam Dionis lib. XLIV. in ipso fine, et Plutarchum in Antonio." Nec Chish. oblitus est verborum Ciceronis Phil. V, 4. ,,Decreta falsa vendebat (Antonius); regna, civitates, immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi. Haec se ex commentariis Caesaris, quorum ipse auctor erat, agere dicebat." Sed istas Caesaris litteras, quae in fine tit. *a* perierunt, postea edicto confirmavit Antonius nomine Triumvirorum: id quidem et ipsum periit. Cum hoc coniunctum erat Senatusconsultum, cuius pars superest tit. *b*: falsumne fuerit an verum nescio; nam Senatusconsulta quoque finxisse Antonius ferebatur (Cic. Phil. V, 4.). Ceterum male Chish. hoc Senatusconsultum non differre a decreto Augusti coniicit: immo Augusti decretum pro Aphrodisiensibus non videtur ullum extitisse. Nam apud Tacitum (Ann. III, 62.) sylleptice locutum Dictatoris Caesaris decretum ad Aphrodisienses, Augusti decretum ad Stratonicenses refertur; quare ille non pluraliter *decreta* dixit, sed singulariter *decretum*: unde n. 2715. *a.* nullum Caesaris Dictatoris pro Stratonicensibus decretum memoratur, sed tantum Augusti. Postremo in nostro titulo una cum SC. iusiurandum, a Romanis haud dubie et Aphrodisiensibus vicissim praestitum, et lex aliqua desunt; ὁρκίων mentionem habes similiter n. 2484. II. in foedere Romanorum et Astypalaeensium.

Utrumque titulum ex Latinis exemplis translatum esse sponte patet: quo augetur restituendi difficultas. Plurima supplementa Chishulli sunt, qui in his titulis perite versatus est. Tamen tit. *a.* vs. 2. non laudo quod in litteris ΤΗΔ... quaesivit dictionem τῇ δευτεραίᾳ, voluitque hac significari secundum Triumviratum, fere inde ab a. u. c. 717. Nam etsi Octaviani in nummis habetur IIIVIR. ITER. R. P. C. in Antonio tamen huius notae exemplum desidero; nec τῇ δευτ. dici potuit, sed debebat τὸ β̅ scribi. Igitur ΤΗΔ muto in ΤΗ[Σ, nec lacunam statuo, cuius speciem Sherardo obtulerit vitium lapidis: ceterum post ΤΗΔ Sher. duo tantum puncta, non ut Chish. tria habet. Quodsi quid ibi perierit, exspectes potius τριῶν ἀνδρῶν [τῶν τῆς] τῶν δημ. etc. sed prius τῶν melioris soni causa omissum iudico. Apud Iosephum Archaeol. XIV, 12. notante Chishullo edictum Antonii sic incipit: Μάρκος Ἀντώνιος αὐτοκράτωρ, τριῶν ἀνδρῶν καταστάντων περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων. Initio post αὐτοκράτωρ posui lacunam, quod fortasse τὸ β̅ vel τὸ γ̅ additum erat. Vs. 26. ἀντιπεφωνημένα Chish. illustrat dictionis eiusdem exemplo ap. Ioseph. Archaeol. XIV, 10, 26. sed quod *antiphona* liturgiarum huc refert, nihil est; haec enim ex musicorum usu dicendi sic vocata sunt, qui alius est generis. Ad finem tituli confert Chishullus verba Antonii ad Tyrios ap. Ioseph. l. c. XIV, 12, 5. περὶ οὗ (διατάγματος ἐμοῦ) βούλομαι ὑμᾶς φροντίσαι, ἵν' αὐτὸ εἰς τὰς δημοσίας ἐντάξητε δέλτους.

Caesaris decretum, quod annexum erat, Antonius nomine Triumvirorum confirmarat ἐπικρίματι: quod et ex Antonii litteris patet et ex Senatusconsulto. Hoc anno u. c. 713. factum videtur, quum Antonius in Asiam profectus esset ad cogendas pecunias militibus promissas: a. u. c. 715. autem, L. Marcio et C. Sabino Coss. acta Triumvirorum a Senatu confirmata sunt (tradit Dio XLVIII, 34.): itaque huic anno tribuendum Senatusconsultum, quod tit. *b* continetur. Huius tituli initium ex compari Senatusconsulto apud Ioseph. Archaeol. XIV, 10, 10. haud male supplevit Chishullus, cuius supplementa etiam in reliquis secutus sum, ubi nihil monui. Chish. tamen dedit ὁ Γάϊος Καῖσαρ: tum vs. 1. idem scripsit καὶ ταῖς [νομοθεσίαις ταῖς ἰδίαις τὴν πόλιν] τὴν etc. quod ferri non potest, et mox κατὰ τὸ παρὸν δόγμα. Vs. 5. 6. supplementum τα[ῦτα βέβαια γ]ενέσθαι confirmatur loco Iosephi modo citato. Vs. 7. αὐτοὺς locum non habet; igitur dedi οὕτως, et mox [ἥ] τις, quo posito structura demum constat: fuit opinor ΗΤΙΣ. Chish. retentis traditis vocabulis suppleverat: τῷ καλλίστῳ δικαίῳ καλλίστῳ τε νόμῳ ἐστὶν [χρωμένη, ἢ ἀπὸ δήμο]υ τοῦ Ῥωμαίων: in quo et structura laborat et χρωμένη superfluum est. Quod ego dedi, versum puta ex Latino *optimo iure optimaque lege est.* Si quid addendum post ἐστίν, adde ἐλευθέρα. Vs. 11. init. retinui Chishullianum ἱερὸν ἔ]στω, etsi potest etiam scribi ἄσυλον ἔ]στω; dein vero delevi τῷ post ταὐτῷ, et ante Ἐφε]σίας (vs. 12.) inserui θεᾶς: Ἀρτέμιδος non scripsi, quod lacuna notante Chish. minor est quam pro hoc supplemento. De re addit Chish. ,,Quum vero eadem hic Veneri Aphrodisiensi ac Dianae Ephesiae iura sint concessa; repetenda ea ex Strabone: quo auctore Alexander Dianae Ephesiae templum stadii unius circuitu sacrum et inviolatum esse voluit. Huic aliquantum addidit Mithridates. At Antonius noster tanto Ephesi honore post pugnam Philippicam exceptus et urbis partem aliquam asyli iure honestavit." Vide Strab. XIV. p. 641. unde patet Mithradatem circuitum paulo ampliorem stadii intervallo asyli iure donasse, Antoniumque hoc spatium duplicasse, sed Augustum Antonii hoc donum revocasse utpote damnosum. Verum in Senatusconsulto hoc de finibus asyli Aphrodisiensis nihil dictum est; itaque hi videntur ex eo colligendi fuisse, quod de Ephesio asylo statuerat Antonius. Mox ubi scripsi εἴτ[ε ἄλλος], Chish. dedit εἴτ[ε ἱερός]: idem ante κωμῶν inseruit τῶν. Χωρία Chishullo *castella* sunt; sed hoc non verisimile est ob additum ὀχυρωμάτων, licet castella aliquando χωρία dicantur. Hoc loco *praedia* intellige, quae fere etiam Belleii sententia est in Mem. Acad. Inscr. T. XXXVII. p. 422. Belleius vero quod ὀρῶν legit, nihili est. Aliquot restitutiones incertas esse fateor; sed non novi meliores Chishullianis. Sub fin. μὴ φόρον διδόναι dictum esse sumpsimus, ut n. 3045. habes εἶναι ἀφορολόγητον ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων.

Iota subscr. constanter deest. Tit. *a*. vs. 1. rectius dedi ex schedis utrisque. Vs. 8. ἐῤῥωσθε, quod ap. Sher. quantum video corruptum est, diserte habetur in Spanh. ut ap. Chish. Vs. 10. ΤΟΥ, quod in textu primitivo omisit Chish. addidi ex schedis utrisque et minusculis Chishulli. Vs. 12. schedae utraeque ΗΜΕΤΕΡΟΣ: retinui tamen Chishullianum. Vs. 15. schedae utraeque ΤΗΚΩΣ, Chish. quod dedi. Vs. 30. O minutum, quod ex Sher. addidi, siglum est interpunctioni inserviens. Vs. 40. extr. sustuli Ν et addidi vs. 41. init. ex schedarum utrarumque fide. Vs. 51. extr. ex Sher. foliolum addidi. Minutas aliquas Sherardi schedarum varietates omitto. In tit. *b* lacunarum spatia secundum Chishulli supplementa designavi, quamquam incerta ista spatia esse iudico.

a.

[Μ. Ἀντώνιος αὐτοκράτωρ - - ὕπατος ἀποδεδει]γμένος τὸ β̄ καὶ [τὸ γ̄], τριῶν ἀνδρῶν τῆ[ς] τῶν δημοσίων πραγμάτων διατάξεως, Πλαρασέων καὶ Ἀφροδεισιέων ἄρχουσιν, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν. Εἰ ἔῤῥωσθε, εὖ ἂν ἔχοι, ὑγιαίνω δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ στρατεύματος. Σόλων Δημητρίου ὑμέτερος πρεσβευτὴς ἐπιμελέστατα πεφροντικὼς τῶν τῆς πόλεως ὑμῶν πραγμάτων οὐ μόνον ἠρκέσθη ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οἰκονο[μή]μασιν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς παρεκάλεσεν εἰς τὸ τοῦ γεγονότος ὑμεῖν ἐπικρίματος καὶ δόγματος καὶ ὁρκίου καὶ νόμου ἀντιπεφωνημένα ἐκ τῶν δημοσίων δέλτων ἐξαποστεῖλαι ὑμεῖν τὰ ἀντίγραφα. ἐφ᾽ οἷς ἐπαινέσας τὸν Σόλωνα μᾶλλον ἀπεδεξάμην ἔσχον τε ἐν τοῖς ὑπ᾽ ἐμοῦ γεινωσκομένοις· ᾧ καὶ τὰ καθήκοντα ἀπεμέρισα φιλάνθρωπα, ἄξιον ἡγησάμενος τὸν ἄνδρα τῆς ἐξ ἡμῶν τειμῆς, ὑμεῖν τε συνήδομαι ἐπὶ τῷ ἔχειν τοιοῦτον πολείτην. Ἔστιν δὲ ἀντίγραφα τῶν γεγονότων ὑμεῖν φιλανθρώπων τὰ ὑπογεγραμμένα· ἃ ὑμᾶς βούλομαι ἐν τοῖς δημοσίοις τοῖς παρ᾽ ὑμεῖν γράμμασιν ἐντάξαι.

Γράμματα Καίσαρος.

*   *   *   *   *

b.

[Ὕπατοι λόγους ἐποιήσαντο· Ἀρέσκειν τῇ συγκλήτῳ, περὶ ὧν Γάϊος Καῖσαρ ὑπὲρ Πλαρασέων καὶ Ἀφροδεισιέων ἔκρινεν, „αὐτοὺς κατὰ τὰ δί]καια ἐσθλά τε [πάντ]α ἐλευθέρους εἶναι, τῷ [τε] δικαίῳ καὶ ταῖς [κρίσεσιν ταῖς ἑαυτῆς τὴν πόλιν] τὴν Πλαρασέων καὶ Ἀφροδεισιέων χρῆσθαι, μήτε ἐγγύην ε[ἰςφέρειν", τούτοις κατὰ τόδε τὸ δόγμα κ]αὶ κέλευσιν ὁμολογεῖν· ἅ τέ τινα ἔπαθλα, τειμάς, φιλάνθρω[πα τρεῖς ἄνδρες ο]ἱ τῆς τῶν δημοσίων πραγμάτων διατάξεως τῷ ἰδίῳ ἐπικρίματι Πλ[αρασεῦσι καὶ Ἀφροδεισιεῦσι] προσεμέρισαν, προσμεριοῦσιν, συνεχώρησαν, συνχωρήσουσιν, τα[ῦτα βέβαια γ]ενέσθαι. ὁμοίως τε ἀρέσκειν τῇ συγκλήτῳ, τὸν δῆμον τὸν Πλα[ρασέων καὶ Ἀφροδεισιέ]ων τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀτέλειαν [ο]ὕτ[ω]ς πάντων τῶν πραγ[μάτων ἔχειν, καθ]άπερ καί, [ἥ]τις πολιτεία τῷ καλλίστῳ δικαίῳ καλλίστῳ τε νόμῳ ἐστίν, [ὑπὸ τοῦ δήμο]υ τοῦ Ῥωμαίων τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀτέλειαν ἔχει, φίλη τε καὶ σύ[μμαχος οὖσα. Τὸ δὲ] τέμενος θεᾶς Ἀφροδίτης ἐν πόλει Πλαρασέων καὶ Ἀφροδεισιέω[ν ἱερὸν ἔ]στω ταὐτῷ δικαίῳ ταὐτῇ τε δεισιδαιμονίᾳ, ᾧ δικαίῳ καὶ ᾗ δεισ[ιδαιμονίᾳ τὸ θεᾶς Ἐφε]σίας ἐστὶν ἐν Ἐφέσῳ, κύκλῳ τε ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ εἴτε τέμενος εἴτ[ε ἄλλος?] τόπος ἄσυλος ἔστω. ὅπως τε ἡ πόλις καὶ οἱ πολεῖται οἱ Πλαρασέων [καὶ Ἀφροδεισιέω]ν κωμῶν, χωρίων, ὀχυρωμάτων, ὅρων, προσόδων, πρὸς τὴν φιλίαν τὸ [ἐφ᾽ ἡμ]ῖν κρατῶσιν, χρῶνται καρπίζωνταί τε πάντων πραγμάτων ἀτε[λεῖς, μήτε φόρον? δ]ιά τινα αἰτίαν ἐκείνων διδόναι μηδὲ [ξ]υνεισφέρειν ὀφείλωσιν, [ἀλλ᾽ αὐτ]οῖς κατ᾽ οὖσαν μετὰ ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς κύρωσιν χρῶν[ται - - - - - - - - -

Tituli hi diserte ad *Plarasensium et Aphrodisiensium urbem* referuntur, quam unam fuisse ex ipsis verbis harum inscriptionum satis patet. Et Plarasensium quidem mentio perraro fit. Steph. Byz. Πλάρασσα πόλις Καρίας· τὸ ἐθνικὸν Πλαρασσεύς. Apollonius in Caricis ap. Steph. Byz. v. Χρυσαορίς: Ταυροπολῖται μὲν συνεμάχουν καὶ Πλαρασσεῖς, ἔτι καὶ Χρυσαορεῖς δέ, ubi nota illos cum Tauropolitis coniungi, qui non videntur diversi ab Aphrodisiensibus esse (vide n. 2746.). Praeterea extant nummi cum inscriptione ΑΦΡ]ΟΔΙϹΙΕΩΝ·ΠΛΑΡΑΣΕΙΩΝ (Eckhel. D. N. T. II. p. 575.). Credo Plarasa et Aphrodisiadem ab initio vicos fuisse Caricos, itidemque Tauropolin, eosque postea in unam compositos urbem esse. Acta haec pertinent ad libertatem Aphrodisiensibus et Plarasensibus concessam et confirmatum ius asyli Venerei. Et *liberos* quidem Aphrodisienses etiam Plinius H. N. V, 29. praedicat (cf. insuper n. 2741. 2845.); religionesque illi et Stratonicenses Tiberio imperante decreto Dictatoris Caesaris, ob vetusta in partes merita, et recenti Augusti decreto tutati sunt (Tac. Ann. III, 62.). Sed hoc loco Antonii Triumviri epistolam habemus, quem Tiberio Imp. silentio transmissum esse animadvertit Chish. quod eo everso, ut ait Strabo, omnia eius acta rescissa sunt: quare etiam nomen Antonii de industria deletum est initio tituli *a*. Antonius, quando haec scribebat, fuit COS. DES. II. ET III. igitur epistola tit. *a* consignata ad annos u. c. 715–719. referenda est. Distinctius nihil definere licet: nam quod Chish. annum u. c. 717. sumit, hoc est primum fere annum secundi Triumviratus, id ex falso supplemento versus secundi petivit, de quo mox dicetur. Mittit autem hac epistola Antonius, ut ipse ait, decretum accessorium (ἐπίκριμα), quo concessa Aphrodisiensibus beneficia ab ipso confirmata erant, praeterea senatusconsultum (δόγμα), iusiurandum (ὅρκιον) et legem ad illas res pertinentem: sed quod universum negotium ex C. Iul. Caesaris decreto originem habebat, eodem quippe quod postea Tiberio Imp. protulerunt Aphrodisienses, hoc ipsum continuo additur Antonii ipsius litteris (tit. *a*. extr.). „Has vero litteras," ait Chishullus, „nunc mittit Aphrodisiensibus unus qui id potuit Antonius. Nam, quod questus est paulo ante Cicero Phil. I, 7. 10. eo uno auctore commentarioli, chirographa et libelli Caesaris sunt probati: eo uno dispensante immunitates datae et vectigalia sublata a mortuo iam C. Caesare: idque contra auctoritatem Senatus, qui censuerat, *ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Caesaris*

Vs. 2. Spanh. ΑΠΠΟΥΛΗΙΟΣ, Müll. ΑΠΟΥ etc. Mass. ΑΠΠΟΥΛΙΟΣ. Idem vs. 2. extr. Σ addidit. Praeterea Müll. ΑΠΟΔΕΔΕΙΜ. Vs. 3. Mass. ex correctione ΤΟΒ̄.ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ, Müll. ΤΩΒ.ΑΦΡΟΔΙΣΕΙΩΝ, Spanh. ΑΦΡΟΔΙΣΕΩΝ. In fine Spanh. Mass. ΧΑΙΡΕιΝ, Müll. ΧΑΙΡΕΝ. Vs. 4. extr. Spanh. ΑΓΩΝΑ.. Vs. 6. Müll. ΑΝΤΩΝΙΝΩΝ. Vs. 6. med. deficit Mass. Vs. 7. Müll. ΔΟΣΑΝ, Spanh. quod dedi. Vs. 9. lacunam ex Spanh. dedi. Huius apographum deficit inde a vs. 10. usque ad vs. 12. ubi rursum incipit a voce ΑΓΩΝΑ. Vs. 13. Müll. ΔΗΘΕΚ, Spanh. et Mass. quod dedi: Mass. enim hunc versum exhibet usque ad *διαθηκῶν*. Vs. 15–19. desunt in Spanh. Vs. 20. 21. in fine lacunas signat Müll. non Spanh. Ut alia Spanh. vitia mittam, vs. 22. extr. illae schedae ΤΕΤΡΑΕΤΗΡΙΔΑΣΤΑΛΟ.., Müll. ΤΕΤΡΑΕΤΗΡΙΔΑΣΕΣΤΑΧΡΩ.. Vs. 23. Müll. ....ΚΙΛΛΙΩΝ, Spanh. Ⱶ..ΚΙΛΛΗΩΝ. Mox Ν singulare ex Spanh. interposui.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Μάρκος Οὔλπιος Ἀππουλήϊος Εὐρυκλῆς, ἀρχιερεὺς Ἀσίας ἀποδεδειγμένο[ς] ναῶν καὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ τ[ὸ] β̄, Ἀφροδισ[ιέ]ων ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν. Βουληθέντων ὑμῶν πρόνοιαν ποιήσασθαί με καὶ τῶν κατὰ τοὺς ἀγῶνας διά τε τὴν πρὸς τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα εὐσέβειαν Μάρκον Αὐρήλιον Κόμοδον Ἀντωνῖνον Σεβαστόν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς διαθεμένους μνήμην, καὶ διὰ τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἤδη καὶ τῶν ἀπὸ τῆς συνόδου π[ολ]λάκις ἐντυχόντων μοι, οὐδὲ τοῦτο τὸ μέρος κατέλιπον ἀδιάκριτον, ἑπόμενος τῇ κατὰ τὴν λογιστείαν τά[ξ]ε[ι] καὶ προθυμίᾳ, μέχρι νῦν τῆς περὶ τοὺς ἀγῶνας καταστάσεως ἐνλειπούσης διὰ τὴν τῶν χρημάτων παρασκευήν, ὀφειλόντων συναυξη[θῆ]ναι κατά τε τὰς τῶν τελευτησάντων γνώμας καὶ κατὰ το ἀξίωμα τοῦ πόρου, ἀφ' οὗ [χ]ρὴ τοὺς ἀγῶνα[ς] ἐπιτελεῖσθαι. ἀγὼν μὲν δὴ ὁ ἐκ τῶν Φλαβίου Λυσιμάχου διαθηκῶν προελήλυθεν εἰς ἀρχ[α]ίου πόρου μυριάδας δώδεκα, ὡς δύνασθαι ἀπὸ τούτων παρὰ ἔτη τέσσερα πληροῦσθαι τὸν μ[ο]υσικὸν ἀγῶνα καθὰ τῷ διαθεμέν[ῳ] ἔδοξεν. αἱ δὲ μετὰ τὰς δώδεκα μυριάδας ο[ὖ]σαι ἐν ἐκδανεισμῷ καὶ ὁ προσγεγ[ο]ν[ὼ]ς τούτοις τόκος μέχρι ἀρχῆς [τοῦ ἔ]τους ποιεῖ κεφαλ[α]ίου δηναρίων μυριάδας τρεῖς δηνάρια χείλια ὀκτ[α]κόσια τριάκοντα ἐννέα· δ[ύ]νασθε οὖν ἀρχομένου τοῦ ἔτους τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐπιτελεῖν ἀγαθῇ τύχῃ ἐπὶ ἄθλοις ταλαντιαίοις καὶ ἀγωνίσμασιν κατὰ τὰ ἆθλα. προθεσμία δὲ εἰς τὸν ἑ[ξ]ῆς χρόνον καὶ τὴν ἐπιοῦσαν τετραετηρίδα ἔστα[ι] χρ[όνος] ὁ ἀπὸ [Βαρβ]ιλλήων τῶν ἐν Ἐφέσῳ - - - - Ἀσίας - -

M. Ulpius Appuleius Eurycles, Aezanites ex Phrygia, vir fuit iam Antonino Pio Imp. apud Graecos laudatissimus (vide inscriptiones Aezanitarum); alia prorsus familia Euryclum est Spartana (cf. ad n. 1389.). Hoc loco ille dicitur *ἀρχιερεὺς Ἀσίας ἀποδεδειγμένος ναῶν καὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ τὸ β̄*; cuius elogii pars usque ad *ναῶν* habetur etiam in Aezanitico titulo, qui in prima vocis *ναῶν* littera deficit. Is igitur vir simul Pontifex templorum Asiae et templorum Smyrnae fuit, utrumque ut videtur *des. II.* Alias tamen formulae hae usurpantur: *ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ, τῶν ἐν Περγάμῳ* etc. qui videntur Pontifices particulares fuisse (vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 209.); quare vs. 2. delendum putes *καί*. Sed praestat opinor Euryclem tam universae Asiae pontificem quam Smyrnae speciatim haberi. Huius igitur Pontificis Asiae fuisse videtur etiam ludos ordinare examinatis rationibus pecuniarum ludis faciendis destinatarum, quo ducit *λογιστείας* vocabulum (cf. de *λογιστῇ* n. 2529. 2782. 2912.): et hic tum alias ob causas Lysimachios ludos tum instituendos curavit, tum urgentibus *τοῖς ἀπὸ τῆς συνόδου*, hoc est *sodalitio artificum*; qualem societatem *σύνοδον* vocari notum est (cf. de *τοῖς ἀπὸ τῆς συνόδου* Aphrodisiensibus in ludis n. 2758. et de *συνόδοις* huiusmodi in universum ad n. 349.); habebantque huiusmodi *σύνοδοι* etiam *λογιστήν*, ut in Tralliano titulo n. 2933. *λογιστὴν* suum honorat *ἡ σύνοδος τῶν ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου*. Rescribitur autem hoc decreto, ut edantur iam ludi, ex testamento *Flavii Lysimachi* instituendi, quorum themata n. 2759. perscripta sunt: eorundem agonothetam (*ἀγωνοθέτην δι' αἰῶνος Λυσιμαχήων ἀγώνων*) n. 2785. tenemus Fl. Antonium Lysimachum, unum ex testatoris familia. Caput ludi musici in 120,000 denarios augendum erat, priusquam quidquam expenderetur: quae summa tum, quum haec epistola scribebatur, comparata fuit (*ἀγὼν μὲν δὴ προελήλυθεν εἰς ἀρχ[α]ίου πόρου μυριάδας δώδεκα*: in quo etsi ut postea *κεφαλείου* ita *ἀρχείου* potuit a lapicida datum esse, *ἀρχαίου* correxi, et sic haec construo et intelligo: *δώδεκα μυριάδας τοῦ ἀρχαίου τοῦ πόρου*, cxx millia, *quae sit capitis pecuniarum ludis destinatarum summa*, ea lege ut ex eo capite nihil consumatur). Ex usuris huius capitis quarto quoque anno exacto ludi faciendi erant musici; posthac an etiam gymnici addendi fuerint, non liquet, nec potest ex n. 2758. colligi, quod illum titulum non constat ad Lysimachios ludos pertinere. Qui modus usurarum fuerit, non patet: hoc constat super cxx millia denariorum interim alias pecunias collectas esse et mutuo datas, quae ad finem anni computatis additisque usuris aequabant summam 31,839 denariorum (*κεφαλαίου δηναρίων μυριάδας τρεῖς* etc. ubi ut supra *ἀρχαίου*, sic *κεφαλαίου* retineo, nec corrigo *κεφάλαιον*), et hanc summam suffecisse ludis semel faciendis. In fine videtur tempus definitum esse, quo edendi ludi sint, idque ex Barbilleis Ephesiis. Fuit autem *τετραετηρίς*, hoc est nunc idem quod *πεντετηρὶς* vulgo, redeuntibus post quartum quemque annum sollemnibus; *πενταετηρικὸς ἀγὼν* diserte dicitur n. 2759. Quae correxi, praecepit prope omnia Chishullus in schedis Askewii; sub finem ipse dedi *ἔσται χρόνος*. De singulis ne plura addam, vetat instituti nostri ratio.

2738.

Aphrodisiade prope Veneris templum; fragmentum, magnis litteris. Ex cod. Chisbulli I, 45. (cod. Ask. Append. II.) transcripsit Müllerus. Habeo etiam ex codice Spanhemii.

ΟΗΘΕΩΣΕΒΑΣΤΩΚΑΙΣΑΡΙ
ΠΑΤΡΙ - - - -
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣΚΑΙ
ΕΥΝΙΚΟΣ

Ἀφιερώθ]η? θεῷ Σεβαστῷ Καίσαρι - - [πατρὶ] πατρί[δος - - [ἐπεμελήθησαν? ὁ δεῖνα] Μενάνδρου φιλόπατρις, καὶ - - Εὔνικος.

2739.

Ibidem, in angulo ad murum australem, in lapide oblongo; ex cod. Sherard. p. 16. (cod. Ask. I, 59.) et ex cod. Spanh. n. 68.

..ΤΗΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
...ΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
..ΔΗΜΟΣΚΑΙΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
..ΖΗΝΩΝΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Τ[ι]βέριον Κλαύδιον Καίσαρα [Σεβ]αστόν Γερμανικὸν Αὐτοκράτορα [ὁ] δῆμος καὶ Μένανδρος Διογένους [τοῦ] Ζήνωνος ἀρχιερεὺς αὐτοῦ καὶ Διονύσου.

Initio nihil perisse videtur. Refer ad Claudium Imp. Vs. 3. non opus quidem est ut addatur τοῦ ante Ζήνωνος: saepe enim hoc omittitur in Aphrodisiensibus titulis, maxime in ultimo genitivo huiusmodi genealogiarum; sed lacuna tamen suadet, ut inseratur illud τοῦ. De viro cf. n. 2778.

2740.

Ibidem, in theatri muro ad boream; ex cod. Chishulli I, 35. et cod. Spanh. n. 22.

ΝΕΡΩΝΔΡΟΥΣΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙΣΑΡ

Vs. 1. cod. Chish. ΔΡΥΣΟΣ.

Νέρων Δροῦσος Σεβαστὸς Καῖσαρ.

Nero Imp. intelligendus, qui inde ab adoptione *Nero Claudius Drusus* vocatus est.

2741.

Aphrodisiade, in urbis muro ad austrum; ex cod. Askew. I, 53. (Sherard. p. 5.) transcripsit Müllerus, praeter cuius apographum usus sum alio in schedis Spanhemii reperto n. 47. Particulas aliquot ex Sherardi schedis excerptas dedit Io. Massonus Collect. hist. ad Aristid. sub anno 918. n. 12. (Dindorf. Aristid. T. III. p. XCV.)

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΜΑΡΚΟΣΟΥΛΠΙΟΣΑΠΠΟΥΛΗΙΟΣΕΥΡΥΚΛΗΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΑΣΙΑΣΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟ..
ΝΑΩΝΚΑΙΤΩΝΕΝΣΜΥΡΝΗΤΩΒ.ΑΦΡΟΔΙΣΕΙΩΝΑΡΧΟΥΣΙΒΟΥΛΗΔΗΜΩΧΑΙΡΕΙΝ
ΒΟΥΛΗΘΕΝΤΩΝΥΜΩΝΠΡΟΝΟΙΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΜΕΚΑΙΤΩΝΚΑΤΑΤΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΔΙΑΤΕΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΕΥΣΕΒΕΙΑΝΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΟΜΟΔΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΚΑΙΔΙΑΤΗΝΠΡΟΣΤΟΥΣΔΙΑΘΕΜΕΝΟΥΣ
ΜΝΗΜΗΝΚΑΙΔΙΑΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΟΞΑΝΗΔΗΚΑΙΤΩΝΑΠΟΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΠ
ΛΑΚΙΣΕΝΤΥΧΟΝΤΩΝΜΟΙΟΥΔΕΤΟΥΤΟΤΟΜΕΡΟΣΚΑΤΕΛΙΠΟΝΑΔΙΑΚΡΙΤΟΝ
ΕΠΟΜΕΝΟΣΤΗΚΑΤΑΤΗΝΛΟΓΙΣΤΕΙΑΝΤΑΣΕ..ΚΑΙΠΡΟΘΥΜΙΑΜΕΧΡΙΝΥΝΤΗΣΠΕΡΙ
ΤΟΥΣΑΓΩΝΑΣΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣΕΝΛΕΙΠΟΥΣΗΣΔΙΑΤΗΝΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΠΑ
ΡΑΣΚΕΥΗΝΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝΣΥΝΑΥΞΗΝΑΙΚΑΤΑΤΕΤΑΣΤΩΝΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝ
ΤΩΝΓΝΩΜΑΣΚΑΙΚΑΤΑΤΟΑΞΙΩΜΑΤΟΥΠΟΡΟΥΑΦΟΥΚΡΗΤΟΥΣΑΓΩΝΑΕΠΙΤΕΛΕΙΣΘΑΙ
ΑΓΩΝΜΕΝΔΗΟΕΚΤΩΝΦΛΑΒΙΟΥΛΥΣΙΜΑΧΟΥΔΙΑΘΗΚΩΝΠΡΟΕΛΗΛΥ
ΘΕΝΕΙΣΑΡΧΕΙΟΥΠΟΡΟΥΜΥΡΙΑΔΑΣΔΩΔΕΚΑΩΣΔΥΝΑΣΘΑΙΑΠΟΤΟΥ
ΤΩΝΠΑΡΑΕΤΗΤΕΣΣΕΡΑΠΛΗΡΟΥΣΘΑΙΤΟΝΜΥΣΙΚΟΝΑΓΩΝΑΚΑΘΑΤΩ
ΔΙΑΘΕΜΕΝΟΕΔΟΞΕΝΑΙΔΕΜΕΤΑΤΑΣΔΩΔΕΚΑΜΥΡΙΑΔΑΣΘΥΣΑΙΕΝΕΚ
ΔΑΝΕΙΣΜΩΚΑΙΟΠΡΟΣΓΕΓΩΝΟΣΤΟΥΤΟΙΣΤΟΚΟΣΜΕΧΡΙΑΡΧΗΣΤΟΥΣ
ΠΟΙΕΙΚΕΦΑΛΕΙΟΥΔΗΝΑΡΙΩΝΜΥΡΙΑΔΑΣΤΡΕΙΣΔΗΝΑΡΙΑΧΕΙΛΙΑΟΚΤΟΚΟΣΙΑ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΔΗΝΑΣΘΕΟΥΝΑΡΧΟΜΕΝΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣΤΟΥΤΟΝ
ΤΟΝΑΓΩΝΑΕΠΙΤΕΛΕΙΝΑΓΑΘΗΤΥΧΗΕΠΙΑΘΛΟΙΣΤΑΛΑΝΤΙΑΙ
ΟΙΣΚΑΙΑΓΩΝΙΣΜΑΣΙΝΚΑΤΑΤΑΑΘΛΑΠΡΟΘΕΣΜΙΑΔΕΕΙΣΤΟΝΕ
ΣΗΣΧΡΟΝΟΝΚΑΙΤΗΝΕΠΙΟΥΣΑΝΤΕΤΡΑΕΤΗΡΙΔΑΕΣΤΑΧΡΩ..
ΟΑΠΟΗ...ΚΙΛΛΗΩΝΤΩΝΕΝΕΦΕΣΩ...Ν.ΕΠΡΟΣ....ΑΣΙΑΣ....

τὴν ἐπώνυμον τῆς πόλεως Θεὸν καὶ διὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους οἰκειότητά τε καὶ πίστιν ἡσθῆναι μὲν ἐπὶ τῇ καταστάσει τῆς βασιλείας τῆς ἡμετέρας, θυσίας δὲ καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι. δικαίας. καὶ ἡμεῖς δὲ τήν τε ἐλευθερίαν ὑμεῖν φυλάττομεν τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὰ ἄλλα δὲ σύνπαντα δίκαια, ὁπόσων παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν Αὐτοκρατόρων τετυχήκατε, συναύξειν ἑτοίμως ἔχοντες ὑμῶν καὶ τὰς πρὸς τὸ μέλλον ἐλπίδας. Ἐπρέσβευον Αὐρήλιος Θεόδωρος καὶ Ὀνήσιμος. Εὐτυχεῖτε.

Epistola hac respondent Principes gratulationi per legatos oblatae, qui vs. 16. mire ante εὐτυχεῖτε scripti sunt. Principes qui essent diu quaesivi, nec contigit ex traditis in titulo notis reperire ullos aetatis paulo antiquioris. Quum Getae nomen post eius necem erasum esse in omnibus titulis constet, et vs. 4. litterae ΓΕΤΗΣ eius nomen referre videantur, deletum quidem sed ut n. 2091. *b.* nihilominus fortasse a docto lectum, cogites de hoc et fratre Caracalla; sed non conveniunt honorum notae. Postea vidi titulum satis recentem habendum esse. Aut enim magnopere fallor, aut litterae hae *Diocletiani et Maximiani* sunt, postquam hic ab illo Nicomediae Augustus dictus est, scriptae. Nam honores conveniunt in a. u. c. 1039. p. Chr. 286. Tum enim Diocletianus fuit *Augustus* TR. P. III. COS. II. DES. III. P. M. P. P. et Maximianus *Augustus* TR. P. COS. DES. P. M. P. P. Quod in priore non additur ἀρχιερεὺς μέγιστος, non magni videtur momenti esse, nec quod in nummis non dicitur *Pius Felix*. Quicunque enim prior ille fuit, quum secundus sit PONT. MAX. debuit etiam prior hoc munus habere; et Diocletianus diserte dicitur Εὐτυχὴς Εὐσεβὴς in titulo Aegyptiaco, quem suo loco edam. In altero Imperatore P. P. omittitur una cum Augusti cognomento, nisi hoc erasum est. De Imperatore Proconsule vide Eckhel. D. N. T. VIII. p. 338 sqq. diserte vero Diocletianus PROCOS. dictus est. Ceterum nomina Imperatorum a Christianis odio Diocletiani deleta sunt.

2744.

Ibidem super porta urbis occidentali in latere externo; ex schedis Sherardi usque ad vocem ἡγεμών vs. 6. edidit Corsinus Nott. Gr. p. 87. tum Richterus Itin. p. 595. n. 46. et ex Richteri autographo Franckius Richtersche Inschriften n. 73. p. 423 sqq. qui perbene tractavit. Nos usi sumus etiam schedis Spanhemianis n. 8. et apographo Mülleri ex schedis Sherardi p. 20.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΥΠΕΡΥΓΙΕΙΑϹΚΑΙϹωΤΗΡΙΑϹΚΑΙΤΗⲘΗϹΚΑΙΝΙΚΗϹ
ΚΑΙΑΙωΝΙΟΥΔΙΑⲘΟΝΗϹΤωΝΔΕϹΠΟΤωΝΗⲘωΝ
ΦΛ·ΙΟΥΛ·ΚωΝϹΤΑΝΤΙΟΥΕΥϹΕΒΟΥϹΑΗΤΤΗΤΟΥϹΕΒΑϹΤΟΥΚΑΙ
- - - - - - -ΕΠΙΦΑΝΕϹΤΑΤΟΥΚΑΙΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΟΥΚΑΙϹΑΡΟϹ
ΦΛ^ς·ΚΥΙΝΤ·ΕΡωϹⲘΟΝΑΞΙΟϹΟΔΙΑϹΗⲘΟΤΑΤΟϹΗΓΕⲘωΝΤΟ
ΚΑΙΑΠΟΚΡΗΤΑΡΧωΝΤΟΝΤΑΗΤΗϹΤΡΑ - - -
ΚΑΙϹΥΝΓΕΝΕΙΚΡΗΤωΝ
. . ΚΑΤΕϹΚ . . .

Corsinianam varietatem non affero, quod ipsas, ex quibus Corsinus hausit, schedas habemus, easque nimis negligenter exprimit Corsinianum exemplum. Litterarum formas partim ex Richt. partim ex Sher. Spanh. dedi (ex Sher. et Spanh. Υ). Omega per universum titulum habet eam formam quam vs. 2. dedi. Vs. 1. vocabula ex Sher. disposui. Varietates, quae allatu dignae, hae sunt. Vs. 2. pro ΤΗⲘ Richt. lacunam habet. Vs. 4. Spanh. ΑΗΤΤΗΤΟΥ, Sher. ΑΗΤΗΤΟΥ, Richt. ΕΥ ΤΥΧΟΥ pro hoc. Tum novum versum incipiunt Sher. Spanh. et reliquos deinceps aliter incipiunt et finiunt ac Richt. quem in hac re sequor ut certiorem. Vs. 6. Richt. ⲘΟΝΑΧΟϹ, Spanh. cΚΟΝΑΞΙΟϹ, Sh. ΜωΝΑΞΙΟϹ. Reliqua hoc versu desunt ap. Richt. sed Spanh. addit ΟΔΙΑΤΗΝΟΤΑΤΟϹΗΓΕΜωΝΤΟΚΑΙ, Sher. ΟΛΙΑ et quae dedi sequentia et praeterea eodem versu - - ΚΑΙ ΕΝ, omissa uterque particula ΚΑΙ vs. 8. Dedi Sherardianum, nisi quod lacunam et ΕΝ omisi. Vs. 7. init. Spanh. ΑΥΤΟ pro ΑΠΟ. Mox Richt. ΤΟΝ - - - - - ΤΡΑ - - -; Spanh. pro his nihil; Sher. ΤΟΝΤΑΗΤΗϹ ΤΑ, unde lacunam litteris quidem explevi sed iis nihil significantibus. Vs. 8. Richt. ΕΥΓΓΕΝΕΙΚΡΗΤΤωΝ (sed alterum Τ posthac addidit), Spanh. ϹΥΝΓΕΝΗ ΚΡΗΤω, Sher. ϹΥΓΕΝΗΚΡΗΤω. Vs. 9. deest ap. Richt. Sed Spanh. ΚΑΤΕϹΚ, Sher. . . ΚΑΤΑΕΚ . . .

Ἀγαθῇ τύχῃ, ὑπὲρ ὑγιείας καὶ σωτηρίας καὶ τ[ει]μῆς καὶ νίκης καὶ αἰωνίου διαμονῆς τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Φλ. Ἰουλ. Κωνσταντίου, εὐσεβοῦς, ἀηττήτου, Σεβαστοῦ καὶ - - - - - [τοῦ] ἐπιφανεστάτου καὶ γενναιοτάτου Καίσαρος, Φλ. Κυΐντ. Ἔρως Μονάξιος ὁ διασημότατος ἡγεμών τ[ε] καὶ ἀπὸ Κρητάρχων τὸν - - - - - [τῇ λαμπρᾷ] καὶ συνγενεῖ Κρητῶν [Ταυροπολιτῶν μητροπόλει ἐκ τῶν ἰδίων?] κατεσκ[εύασεν.

Vs. 2. Franck. τύχης p. τειμῆς dedit. Augustus est *Constantius II.* Vs. 5. init. nomen *Caesaris Nobilissimi* (ἐπιφανεστάτου) deletum est, aut *Galli* aut *Iuliani*; Iuliani nomen odio Christianorum, Galli odio Imperatoris expunctum esse potest: nam Gallum Constantius a se interfectum οὐδὲ τῶν πατρῴων μεταλαχεῖν εἴασε τάφων, οὐδὲ τῆς εὐαγοῦς ἠξίωσε μνήμης (Iulian. Epist. ad Athen. Opp. ed. Spanh. p. 271. A.). Ob lacunae angustiam Franckius supplevit Φλ. Κλ. subintellecto quodammodo ex prioribus nomine Κωνσταντίου, ideoque *Gallum* praetulit, quod si de Iuliano diceretur, scribendum foret Φλ. Κλ. Ἰουλιανοῦ. Sed hoc argumentum parum tutum est, ideoque ne de tempore quidem tituli constat, quod Franckius ab a. Chr. 351. ad a. 354. exeuntem figebat. Μονάξιος Praefectus Urbi est Theodosio II. Imp. (notavit Franck. et ablegat ad Iac. Gothofredi Prosopogr. C. Th.): noster est

2742.

Aphrodisiade in alto muro occidentem versus; ex Sherardianis p. 22. misit Müllerus.

ΟΔΕΠΑΡΑΚΕΙΝ-ΣΑΣΕΙΤΕΑΡΧΩ
ΠΕΡΙΔΕΤΟΝΕΛΕΩΝΙΚΟΝΧΡΗΜΑΤΩΝΠΟΛΛΑΚΙΣΚΑΙΕΙΠΟΝΚΑΙΕΠΕΣΤ.
ΤΟΝΠΟΛΛΑΚΙΣΕΠΙΤΟΥΤΩΝΩΡΙΣΜΕΝΩΝΕΝΙΩΝΚΑΙΠΡΟΣΦΑΤΟΝΥΠΕΜΟΥΕΠΙΣ
ΜΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΔΙΑΤΗΝΩΦΕΙΛΙΑΝΤΗΣΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝΗΣΜΕΤΕΧΟΥΣΙ
ΝΟΙΕΙΣΜΗΔΕΝΑΛΛΟΜΗΤΗΤΩΝΑΓΩΝΟΘΕΤΙΚΩΝΤΡΕΠΟΜΕΝΟΝΔΙΑΤΟΑΦΙΕΡ.
ΕΥΣΕΒΕΙΑΜΗΤΕΑΝΤΕ.ΛΟΓΟΝΔΥΝΑΜΕΝΟΝΓΕΝΕΣΘΑΙΑΠΟΤΩΝΤΟΙΟΥΤΩΝΚΑΙ
ΑΣΕΒΕΙΑΤΗΠΡΟΣΤΟΥΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣΚΑΙΙΕΡΟΣΥΛΙΑΤΙΚΑΙΝΟΤΟΜΗΣΑΙΠΡ
ΕΦΥΛΑΣΑΤΙΝΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣΠΡΟΣΘΗΚΗΝΕΚΤΩΝΘΕΩΝΚΩΝΑ
..ΑΝΔΩΝΙΟΥΝΙΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΜΑΡΚΩΑΥΡΗΛΙΩΚΟΜΜΟΔΩΑΝΤ
.ΓΕΜΙΝΙΟΥΜΑΡΚΙΑΝΟΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥΕΜΩΝΑΝΘΥΠΑΤΟΥΑΝΤ

\- - - - - ὁ δὲ παρακεινήσας εἴτε ἄρχω[ν εἴτε ἰδιώτης? - - - - -
περὶ δὲ τ[ῶ]ν [Θ]εωνικ[ῶ]ν? χρημάτων πολλάκις καὶ εἶπον καὶ ἐπέστ[ειλα - - - -
τον πολλάκις ἐπὶ τούτων ὡρισμένων ἐνίων? καὶ πρόσφατον ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐπισ - - - -
νο]μοθετήσαντας ἄνδρας καὶ διὰ τὴν ὠφελίαν τῆς καθημερινῆ[ς?] ἧς μετέχουσι - - -
νοι εἰς μηδὲν ἄλλο μήτ[ε]? τῶν ἀγωνοθετικῶν τρεπόμενον? διὰ τὸ ἀφιερ[ῶσθαι? - - -
εὐσεβείᾳ? μήτε ἀντ[ί]λογον δυνάμενον γενέσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων, καὶ - - - [ἐπ᾽
ἀσεβείᾳ τῇ πρὸς τοὺς Αὐτοκράτορας καὶ ἱεροσυλίᾳ τι καινοτομῆσαι πρ - - - -
ἐφύλα[ξ]α τ[ὴ]ν ἐκείνου τοῦ ἔτους προσθήκην ἐκ τῶν Θεων[ι]κῶν [χρημάτων? - - πρὸ
Καλ]ανδῶν Ἰουνίων Αὐτοκράτορι Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Κομμόδῳ ἀντ[ίγραφον ἐπέμφθη? - - ὑπὸ?
. Γεμινίου Μαρκιανοῦ τοῦ εὐεργέτου [ἡ]μῶν ἀνθυπάτου ἀντ[ιστρατήγου? - - - -

Documentum hoc ex eodem quo prius est genere, sed quum nimis mutilum sit, restitui non potest. Vs. 10. ἀνθυπάτου ἀντιστρατήγου dedi, ut habetur aliquando Proquaestor Propraetor; vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 247. Vs. 2. et 8. haud dubie idem scriptum erat de pecuniis quibusdam; sed Θεωνικῶν an non verum sit nescio.

2743.

Aphrodisiade ad austrum; ex cod. Ask. I, 65. (Sherard. p. 18.) cod. Spanh. n. 77. et schedis a Rochetto missis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡ - - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - ΕΥΣΕΒΗΣΕΥΤΥΧΗΣΣΕΒΑΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟ·Γ̅·ΥΠΑΤΟΣΤΟ·Β̅·ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣΤΟΤΡΙΤΟΝ
ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣΑΝΘΥΠΑΤΟΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΣ - - - - -
\- - - - - - ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΠΡΩΤΟΝΥΠΑΤΟΣΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝΤΟΙΣ
❧ ΑΡΧΟΥΣΙΝΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙΡΕΙΝ ❧
ΕΙΚΟΣΗΝΥΜΑΣΚΑΙΔΙΑΤΗΝΕΠΩΝΥΜΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΘΕΟΝΚΑΙ
ΔΙΑΤΗΝΠΡΟΣΡΩΜΑΙΟΥΣΟΙΚΕΙΟΤΗΤΑΤΕΚΑΙΠΙΣΤΙΝΗΣΘΗΝΑΙ
ΜΕΝΕΠΙΤΗΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣ
ΘΥΣΙΑΣΔΕΚΑΙΕΥΧΑΣΑΠΟΔΟΥΝΑΙΔΙΚΑΙΑΣΚΑΙΗΜΕΙΣΔΕ
ΤΗΝΤΕΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΥΜΕΙΝΦΥΛΑΤΤΟΜΕΝΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΔΕΣΥΝΠΑΝΤΑΔΙΚΑΙΑΟΠΟΣΩΝΠΑΡΑΤΩΝΠΡΟΗ
ΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΤΕΤΥΧΗΚΑΤΕΣΥΝΑΥΞΕΙΝΕΤΟΙΜΩΣ
ΕΧΟΝΤΕΣΥΜΩΝΚΑΙΤΑΣΠΡΟΣΤΟΜΕΛΛΟΝΕΛΠΙΔΑΣ ❧
ΕΠΡΕΣΒΕΥΟΝΑΥΡΗΛΙΟΣΘΕΟΔΩΡΟΣΚΑΙΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ

Litterarum formas et mensuram versuum dedi ex Roch. sed apicibus illae praeterea ornatae sunt, ut ф et similia. Vs. 1. 2. 5. litterae de industria deletae scalpro sunt, et recenti quidem aetate, ut annotatur in schedis Rochetti. Vs. 4. ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ in solis Rochetti schedis est, nimirum quod litterae, quas agnoscere is videbatur, qui Rochetti schedas scripsit, et ipsae de industria erasae erant. Lectionem collatis omnibus apographis constituimus: in singulis minutum vitium unum et alterum inest, sed nihil quod memorare opus sit.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, - - - - - - - - -
Εὐσεβής, Εὐτυχής, Σεβαστός, δημαρχικῆς ἐξουσίας
τὸ γ̅, ὕπατος τὸ β̅, ἀποδεδειγμένος τὸ τρίτον, πατὴρ
πατρίδος, ἀνθύπατος, καὶ - - - - - - - -
ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ πρῶτον,
ὕπατος ἀποδεδειγμένος, Ἀφροδεισιέων τοῖς ἄρχουσιν καὶ
τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Εἰκὸς ἦν ὑμᾶς καὶ διὰ

Porphyrog. Them. I, 14. qui haud dubie hoc nomine designat Aphrodisiadem. Id vero nomen quomodo potuerit Aphrodisiadi competere, significavi ad n. 2737. Sane etiam Christianorum Imperatorum aetate *Aphrodisiadis* nomen perduravit; cf. n. 2712. 14. et not. ac Iustinian. Nov. l. c. paulo post, item Damascium in vita Isidori ap. Suid. v. Ἀσκληπιόδοτος, ubi Ἀφροδίτης πόλις habetur, et ap. Phot. cod. 242. p. 343. ed. Bekk. ubi Ἀφροδισιὰς nomen est; immo exeunte saeculo quinto Asclepiodoti Alexandrini aetate, quem Aphrodisiade vixisse constat (cf. ad n. 2851.), sanctitas Aphrodisiadis pagana denuo effloruerat per ipsum Asclepiodotum, eiusque religiones in Oriente et Alexandriae celebrabantur (Suid. v. Ἀσκληπιόδοτος ex Damascio), ut nihil mirum sit redivivum tum *Aphrodisiadis* nomen inclaruisse. Sed in nostro hoc titulo paulo antiquiore eoque crucibus signato de industria devitatur vox Ἀφροδισιέων nimium ethnica, et praefertur altera Ταυροπολιτῶν, quae minus offensionis praebebat. Posthac ex hoc ipso nomine effictum est aliud Christianum Σταυρούπολις, quo constat Aphrodisiadem designatam esse (cf. Banduri Imp. Or. T. I. P. III. p. 238. ed. Paris. et L. Holsten. ad Steph. Byz.). Haec adversus prolixam interpretis disputationem, qua nihil effectum est. Ἀναινεώθη barbara est scriptura p. ἄνεν. Quae sequuntur, Franckius rectissime expedivit, ex quo affero locum Iustiniani Novell. CLX. princ. Ἀριστοκράτης ὁ ἐλλογιμώτατος πατὴρ τῆς Ἀφροδισιέων πόλεως; idem πατέρα πόλεως docet simul σχολαστικὸν esse solere, hoc est *defensorem* (ἔκδικον), ut in Basilicis iungantur ἔκδικοι ἢ (καὶ) πατέρες τῶν πόλεων et ἐκδικία ἢ πατερία, remittens simul ad Iac. Gothofredum in Constitut. Constantii l. 2. C. Th. de concuss. advocator. et ad inscriptionem Pocockianam repertam in vico rustico Boujouek Sinikew (Poc. Inscr. ant. III, 1. p. 31.), in qua corrigit: ἐγένετο ἡ ὁδοστρ[ω]σία ἐπὶ Παλ[λ]άδ[ι]ον τὸν ἐλλο[γ]ι[μ. σ]χο(λαστικόν), KIO in MC mutato, et cum hoc per anacoluthiam coniungit quod sequitur καὶ πατρὸς τ[ῆ]ς πό(λεως) ἰνδικ. ᾱ. In quo titulo CX est pro σχολαστικόν, ut in Bostreno titulo ἐπὶ Φλ. Ἀλεξάνδρου τοῦ λαμπροτάτου σχο. καὶ ἡγεμόνος. Patres urbium simul curatores operum publicorum fuisse Franckius annotat ex Ev. Ottone de Aedil. Colon. IV, 6. Novell. XVII, 4, 1. et CLX. pr.

2747.

Aphrodisiade in muro castelli ad orientem, in marmore candido quadrato, litteris maiusculis; ed. Sestinus Viaggi p. 116. Habeo etiam ex schedis Sherardianis p. 16. (cod. Askew. I, 51.) a Müllero, et usque ad vocem Ἀρτεμιδώρου vs. 3. ex Spanhemianis n. 44.

. . ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΤΟΙΣ
. . Η . . . . ΚΑΙΤΑΑΝΑΛΗΜΜΑΤΑΑΡΙΣΤΟ
ΚΛΕΙΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΜΟΛΟΣΣΟ.ΦΙΛΟ
ΔΟΣΟΣΚΑΙΦΙΛΟΠΟΛΙΣΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΗ
ΣΑΝΤΟΣΕ℞ΜΑΑ℞ΙΣΤΟΚΛΕΙΟΥΣΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΚΑΤΑΤΑΣΜΟΛΟΣΣΟΥ
ΤΟΥΘΡΕΨΑΝΤΟΣΑΥΤΟΥΔΙΑΘΗΚΑΣ ❦

Fundus lectionis est Sher. Vs. 1. Sest. . . . ΦΡΟ etc. et in fine ΤΩΙ. Idem vs. 2. omittit primum Ι. Ibid. Sher. ΑΝΑΛΩΜΑΤΑ, Spanh. ΑΝΑΛΥΜΜΑΤΑ, Sest. quod dedi. Vs. 3. Spanh. Sher. ΚΛΕΙΣΑΡΤΕΜΙ ΔΟΡΟΥ, Sest. ΚΑΙ . . . . . ΗΔΩΒΟΥ (nota Β pro Ρ, ut aliquoties deinceps; quippe ℞ fuit, quod posthac bis ex Sest. dedi addito ex eodem apice superno); ibid. Sest. ΜΟΛΟΣΣΟΣ. Vs. 4. Sher. ΔΟ . ΟΙ, Sest. ΔΟΣΩΣ, quae composui. Vs. 5. pro ΚΛΕΙΟΥΣ Sest. ΚΑΥΣ. Vs. 6. Sher. ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥ, Sest. ΑΒΣΕΜΙ ΔΩΒΟΥ. Vs. 7. Sest. Β pro Ρ: alia eiusdem vitia aliquot omisi. Ibid. extr. Sher. ΚΙΑΣ, Sest. ΚΑΣ.

Θεᾷ] Ἀφροδείτῃ, θεοῖς Σεβαστοῖς, τὸ ἰσ . . η . . . . καὶ τὰ ἀναλήμματα Ἀριστοκλ[ῆ]ς Ἀρτεμιδώρου Μολοσσο[ῦ], φιλοδό[ξ]ος καὶ φιλόπολις, ἐργεπιστατήσαντος Ἑρμᾶ Ἀριστοκλείους τοῦ Ἀρτεμιδώρου κατὰ τὰς Μολοσσοῦ τοῦ θρέψαντος αὐτοῦ διαθήκας.

De ἀναλήμμασι cf. ad n. 1104. ac vide ne paulo ante fuerit ἰσ[ημερινόν (horologium horas ἰσημερινὰς dimetiens). Vs. 3. Μολοσσοῦ est pro τοῦ Μολ. (vide ad n. 2779.): nisi velis duplex nomen statuere et scribere Μολοσσός (cf. ad n. 2748.). Eiusdem familiae nomina multa posthac redeunt; et Artemidorus comparet etiam in nummis Aphrodisiadis. De forma Ἀριστοκλείους vs. 5. cf. ad n. 2856.

2748.

Aphrodisiade in Veneris templi columna boream versus „ad octo pedum altitudinem"; ex Sherardianis p. 14. (cod. Askew. I, 7.) et Spanhemianis n. 38.

ΕΥΜΑΧΟΣΑΘΗΝΑ
ΓΟΡΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΓΟ
ΡΟΥΤΟΥΕΥΜΑΧΟΥΔΙ
ΟΓΕΝΗΣΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ
ΚΑΙΑΜΜΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΥΦΥΣΙΔΕΑΔΡΑΣΤΟΥ
ΤΟΥΜΟΛΩΝΟΣΟΛΥΜ
ΠΙΑΣΤΟΝΚΙΟΝΑΘΕΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩ

Vs. 5. ultimum Ι abest a Spanh. Paulo ante Sher. ΑΜΙΑΣ. Vs. 7. idem ΟΛΥΝ. Vs. 9. Sher. Ι pro Η.

Εὔμαχος Ἀθηναγόρου τοῦ Ἀθηναγόρου τοῦ Εὐμάχου, Διογένης φιλόκαισαρ, καὶ Ἀμμιὰς Διονυσίου, φύσ[ε]ι δὲ Ἀδράστου τοῦ Μόλωνος, Ὀλυμπιάς, τὸν κίονα θεᾷ Ἀφροδίτῃ καὶ τῷ δήμῳ.

Non me expedio, nisi *Eumachum* sumo simul *Diogenem* appellatum; ut infra est *Nicomachus Bla-*

antiquior. Ἡγεμὼν est *Praeses*: Iustiniano Imp. Caria Consulari paruit. Vs. 6. quod dedi τε, valde incertum est. Vs. 7. 8. Franckius ad normam potissimum tituli n. 521. supplet τὸν [κατεσ]τρα[μμένον πυλῶνα τῇ λαμ(προτάτῃ)] καὶ συγγενεῖ Κρητῶν [μητροπόλει ἀνέστησεν. Sed in fine patet κατεσκεύασεν fuisse; quo posito minus convenit κατεστραμμένον. Equidem post τὸν lacunam reliqui; tum λαμπρᾷ dedi ut n. 2746. quamquam n. 2712. 14. est τῆς μητροπόλεως Ἀφροδίτης τῆς λαμπροτάτης. Reliqua explevi ut potui, assumpto nomine urbis Ταυροπολιτῶν ex n. 2746. ubi vide not. Cognationis Carum et Cretensium hic mentio fit, quod Monaxius olim *Cretarchus* fuerat; de ea sufficit provocasse ad Herodot. I, 171. 172. coll. Hoeck. Cret. T. II. p. 6 sqq. p. 290 sqq. quos citat iam Franck.

2745. 2746.

Aphrodisiade supra portam orientem versus non procul a theatri orientali parte, in lapide pedes XVI longo, litteris magnis. Ed. Sestinus Viaggi p. 113. in novem divisum versus, cum interpretatione Italica; tum est apud Richterum Itin. p. 595. n. 47. (cf. Morgenstern. p. 628. 642.). N. 2745. solum, minusculis scriptum, ex schedis Guil. Gellii cum Akerbladio et ab hoc cum Köhlero communicatis edidit Frid. Graefe mutatis traditis lectionibus, Act. Acad. Petropolit. Vol. VIII. p. 706. (cf. p. 707.) in commentario de Inscr. Gr. etiam separatim excuso, ubi p. 78. extat: sed in Graefiana editione duae Lyciae inscriptiones falso additae sunt. Mox utrumque titulum ex Richteri autographo translatum interpretatus est Franckius Richtersche Inschr. p. 428 - 436. Nos habemus ex Sherardi schedis p. 20. (cod. Ask. I, 5.), et paucula n. 2746. verba ex Spanhemianis n. 33.

2745. ΦΛ·ΚѠϹΤΑΝΤΙΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΗΓΕΜΟΝΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ΜΕΤΑΤѠΝΑΛΛѠΝΕΡΓѠΝΚΑΙΤΟΤΕΙΧΟϹΑΝΑϹΤΗϹΑΝΤΑ
2746. †ΕΠΙΕΥΤΥΧΙΑΤΗϹΛΑΜΠΡΑϹΤΑΥΡΟΠΟΛΙΤѠΝΜΗΤΡΟΠΚΑΙΤΟΥΤΟΤΟΕΡΓΟΝΤΗϹΠΥΛΗϹΑΝΑΙΝΕѠΘΗ
ΕΠΙΦΛ ΑΜΠΕΛΙΟΥΤΟΥΕΛΛΟΓΙΜΣΧΟ ΠΑΤΡΟϹΙΝΔ Η †

Formam monumenti ex Richt. et Franckii de eius apographo relatione dedi; ¥ est ex Sher. ex quo etiam aliarum litterarum formas aliquot dedi: Omega habet eam formam, quam vs. 1. dedi. Vs. 1. sched. Gr. Κωσταντινον, ceteri quod dedi: sequens ΤΟΝ omittit Sest. Mox omnes ΗΓΕΜΟΝ omisso Α; fuit opinor ΜΟΝΑΗ. Vs. 3. Richt. falso ΕΥΤΥΧΙΑϹ, Sher. Spanh. Sest. quod dedi. Tum Richt. Sest. ΤΑΥΡΟ ΠΟΛΙΤѠΝ, Sher. ΤΑΥΡΟΥΠΟΛΙΤѠΝ, Spanh. ΤΑΥΡΟΥΠΟΛΙѠΝ; ubi Π dedi ex Spanh. (qui hic deficit) et Sher., ibi Sest. Richt. Π. Vs. 4. supra scripta ex Sher. (Ο et ultimum ς simul ex Sest.). Sher. ϹΕΧ; reliqui omittunt Ε. Ꝁ ex Sher. (etiam Sest. simile habet); Richt. Κ. Tres in fine lineolas ex Sest. addidi.

2745. Φλ. Κωστάντιον τὸν λαμπρότατον ἡγεμόν[α] ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος μετὰ τῶν ἄλλων ἔργων καὶ τὸ τεῖχος ἀναστήσαντα.

2746. † Ἐπὶ εὐτυχίᾳ τῆς λαμπρᾶς Ταυροπολιτῶν μητροπό(λεως) καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῆς πύλης ἀν[ε]νεώθη ἐπὶ Φλ. Ἀμπελίου τοῦ ἐλλογιμ(ωτάτου) σχο(λαστικοῦ) καὶ πατρὸς ἰνδ. η̄. †

Fl. Constantius, ex Imperatore denominatus, est praeses, Imperatori fere aequalis aetate, ut videtur: Κωστ. est pro Κωνστ. noto Graecorum usu. Praeses ille murum haud dubie collapsum restituerat. Postea sub *Ampelio* porta refecta est, Indict. VIII: sed annus definiri nequit, ac sine ulla causa Franckius annum ex Sept. 349. ad Sept. 350. sumpsit. Ex secundo hoc titulo, quem quamquam Christianum nolui a priore seiungere, patet Aphrodisiadem, quae hic ut alibi μητρόπολις dicitur (cf. ad n. 2712.), tum etiam *Tauropolin* vocatam esse: nam λαμπρᾶς verum esse patet ex consensu omnium, qui titulum transcripserunt, neque audiendus Franckius, qui λαμπρ(οτάτης) Σταυροπολιτῶν scripsit, pro Α siglum scriptum fuisse statuens, quo significaretur vocabulum esse decurtatum. *Tauropolin* Cariae novimus ex rerum Caricarum scriptore Apollonio Aphrodisiensi (de quo vide ad n. 2749.) ap. Steph. Byz. v. Χρυσαορίς, qui Tauropolitas in antiqui alicuius belli historia cum Plarasensibus et Chrysaorensibus composuerat, et ex Stephano ipso v. Ταυρόπολις ac Constantino

2752.

Aphrodisiade; ex Sherardi schedis l. c.

ΥΨΙΚΛΗΣΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΕΠΑΥΤΟΥΚΟΣΜΟΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

Ὑψικλῆς Ἀδράστου τὸ ἐπιστύλιον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κόσμον τῷ δήμῳ.

Hypsicles Adrasti f. habetur in nummo Aphrodisiensium et Plarasensium; et redeunt haec nomina infra. De Adrasto cf. etiam supra n. 2748. medicusque Aphrodisiensis Adrastus notus est (cf. ad n. 2846.).

2753.

Ibidem „in muro orientali ad portae latus australe" ex cod. Ask. Append. II. „in muro *theatri* ad boream" ap. Spanh. n. 27. schedarum.

. . . . . ΠΟΥΤΟΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝ
. . . . . ΥΚΟΣΜΟΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

Vs. 1. Spanh. **ΤΟΥ.**

Ὁ δεῖνα - - ἵπ]που τὸ ἐπιστύλιον
καὶ τὸν ἐπ' αὐτο]ῦ κόσμον τῷ δήμῳ.

2754.

Aphrodisiade prope templum Veneris, maioribus litteris; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 61.)

. . ΤΟΠΡΟΔΟΜΟΝΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΣ
ΜΥ
. . ΠΟΛΛΩΝΟΣΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟ .
ΝΟΙΥΙΟΙΑΥΤC

Θεᾷ Ἀφροδείτῃ?] τὸ πρόδομον Ἀρτεμίδ[ω]ρος Μύ[ωνος? καὶ - - - - καὶ Ἀ]πολλών[ι]ος Ἀρτεμιδ[ώ]ρο[υ] οἱ υἱοὶ αὐτ[οῦ.

Myonis nomen Aphrodisiense infra habes; vide ad n. 2771.

2755.

Aphrodisiade haud procul ab orientali urbis parte in muro; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 73.)

. . ΛΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟ .
. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥ .
. ΘΕΑΤΡΟΥ

- - λίδας Ἀριστο[κλέους
- - - Ἀριστοκλέου[ς
- - - - θεάτρου.

Inscriptio operis donati.

2756.

Ibidem in theatri muro ad boream; indidem (cod. Chish. I, 35.) et ex Spanhemianis n. 23.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΑΓΛΑΙΑ

Εὐφροσύνη, Ἀγλαΐα.

Spanh. **ΝΗΣΑ** etc. Haud dubie sub imaginibus Gratiarum.

2757.

Aphrodisiade; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 15.)

ΥΠΕΡΜΕΝΕΣΘΕΩΣΤΟΥΜΑΡΣΙΟΥΤΟΥΥΙ . . .

Ὑπὲρ Μενεσθέως τοῦ Μαρσ[ύ]ου τοῦ υἱ[οῦ dedicarunt parentes, vel pater vel mater. De nomine Μενεσθεὺς cf. n. 2827.

2758.

Aphrodisiade in australi parte urbis, haud procul ab orientali parte, ex variis marmoribus candidis hos titulos excepit Sherardus (sched. p. 10 sqq.). Haec ut Sherardiana reliqua habeo a Müllero, titulos *A. B. C. E. F.* autem simul ex Spanhemianis n. 91-95.

A. Marmor per duas columnas dispositum.

ΣΙΚΟΥΤΩΝΑΠΟΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΘΕΑ
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ

Col. I.	ΣΑΛΠΙΚΤΗ	✱ΡΝ	Col. II.	ΑΝΔΡΙΚΙΘΑΡΩΔΩ	✱Φ
	ΚΗΡΥΚΗ	✱ΡΝ		ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ	✱Σ
	ΕΝΚΩΜΙΟΓΡΑΦΩ	✱Σ		ΕΙΣΔΕΤΟΝΓΥΜΝΙΚΟΝ	✱ . .
	ΠΟΙΗΤΗ	✱Σ		ΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΠΑΙ	. . .
	ΠΑΙΔΙΚΙΘΑΡΩΔΩ	✱ΡΝ		ΔΩΝΑΓΩΝΑ	. .
	ΕΥΘΙΚΩ . ΥΛΗΤΗ	✱Σ		ΕΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩΑΝΔΡΙ	. .
	. . ΩΜΩΔΩ	✱Υ		ΠΑΛΑΙΣΤΗΑΝΔΡΑΣ	. .
	. . . ΩΔΩ	✱Φ		ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΑΝΔΡΙΑΣ	. .
	ΑΙΩΑΥΛΗΤΗ	✱ΤΝ		ΠΥΚΤΗΑΝΔΡΙΑΣ	

stus. Cf. etiam n. 2772. 2836, 5. 8. et n. 2842. *Ammias* (non Ammia) videtur uxor Eumachi esse, eademque simul *Olympias* vocata, ut n. 2816. est *Neaera Ammia*, et similia passim. Cf. de nomine Ἀμμιὰς n. 2518. ubi simul duplex mulieris nomen habes. *Adrastus Molonis* f. habetur etiam n. 2771.

2749.

Aphrodisiade in muro occidentali; ex Sherardianis p. 9. (cod. Ask. I, 7.). Vss. 1-4. extant etiam in Spanhemianis n. 45. et vss. 6 sqq. usque ad finem pessime ap. Corsin. Nott. Gr. p. 88. ex Sherardianis (cf. Epistt. ad Magliabech. T. III. p. 354. quas non ipse vidi).

ΗΑΦΡΟΔΕΙΤΗΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΡΟΣΟΔΩΝ
ΤΑΣΑΝΔΡΙΑΝΤΟΘΗΚΑΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑ
ΣΕΝΚΑΙΤΑΣΠΥΛΙΔΑΣΣΥΝΤΟΙΣΕΠΙ
ΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣΜΕΤΕΘΗΚΕΝΚΑΙΑΝΕΣΤΗ
ΣΕΝΚΑΙΕΛΕΥΚΟΥΡΓΗΣΕΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ
ΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΓΠΗΛΕΩΣΕΓΓΕΝΕΤΟΡΟΣ
ΤΟΥΑΤΤΑΛΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥ.ΠΙΤΤΑ
ΠΕΛΟΠΙΔΟΥΤΟΥΕΥΝΟΥ
ΝΕΟΠΟΙΩΝ

Vs. 1. Spanh. ΠΡΟΣΟΔΟΝ. Vs. 6. Cors. Ε pro Η; alia eius vitia non annoto. Vs. 8. Sher. ΕΓΓΕΝ etc. Cors. ΕΥΓΕΝ etc.

Ἡ Ἀφροδείτη ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων τὰς ἀνδριαντοθήκας κατεσκεύασεν, καὶ τὰς πυλίδας σὺν τοῖς ἐπιφερομένοις μετέθηκεν καὶ ἀνέστησεν καὶ ἐλευκούργησεν, ἐπιμεληθέντων Ζήνωνος τοῦ Ζήνωνος, Μενάνδρου Ἀπολλωνίου γ̄, Πηλέως Ἐγγενέτορος τοῦ Ἀττάλου, Ἡρακλείδου τοῦ Πίττα, Πελοπίδου τοῦ Εὔνου, νε[ω]ποιῶν.

Ἀνδριαντοθῆκαι sunt cellae statuis reponendis, *τὰ ἐπιφερόμενα* an statuae ipsae? *Λευκουργεῖν* anne est *γυψοῦν*? Naopoei videntur quinque esse, etsi haesito: certe sic *τοῦ Ἀπολλωνίου* et *τοῦ Ἐγγεν.* dici praestabat. Sed vide ad n. 2779. *Zeno* habetur etiam n. 2739. et diserte *Zeno Zenonis* f. n. 2837. item alibi quoque Zeno infra et in nummis Aphrodisiadis memoratur, nec minus *Apollonius*. Apollonius Caricorum auctor, de quo n. 2746. monuimus, et ipse Aphrodisiensis fuit (vide Suid.); scripsit ille etiam de Orphei caerimoniis et alia, fuitque *ἀρχιερεύς*: nihilominus eum Christianae fidei vindicare conatur Franckius l. c. ad n. 2746. quum rectius dudum iudicarit Dorvillius ad Charit. init. Veneris eum *ἀρχιερέα* statuens, cuius muneris Aphrodisiensis pauca exempla norat Dorvillius, nos iam in his titulis tenemus tot, ut de Christiano sacerdotio vix quisquam amplius cogitaverit.

2750.

In parva ara, quae in Turcarum coemeterio inter *Aphrodisiadem* et *Hierapolin* iacebat, a Dawkinsio avecta, nunc inter marmora Oxoniensia; titulus est sub bipenni in latere arae efficta, quam aeri incisam dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 12. unde petiit Osannus Auctar. Lex. Gr. p. 102.

ΔΙΟΣΛΑΒΡΑΥΝ
ΔΟΥ
ΚΑΙΔΙΟΣΜΕΓΙϹ
ΣΤΟΥ

Διὸς Λαβραύνδου καὶ Διὸς μεγίστου (vel *μεγίσστου*).

Cultus Iovis *Λαβρανδηνοῦ* s. *Στρατίου* primitivam sedem habet Labrandis Mylasensium (Herodot. V, 119. Strab. XIV. p. 659. etc. et adde n. 2691. *c*.): de quo potissima apte, ut solet, composuit Eckhel. D. N. T. II. p. 585. et de eius bipenni quidque ea significetur, eximie disputatum est a Britanno in Museo philologico Cantabrigiensi Fasc. I. p. 114. adde Oderici Dissert. p. 265. Höck. Cret. T. II. p. 296. Is nominatus fertur ex voce Lydia *λάβρυς* (*bipennis* auctore Plutarcho Qu. Gr. c. 45.), quod verum videtur: ita ut vicus nomen ex deo acceperit. Genuina nominis divini forma est *Λαβραύνδης* retento ῡ, quod in voce *λάβρυς* habes, quae fortasse *λάβραυς* fuit; nam praeter hunc titulum *Διὸς Λαβραύνδου* est in titulo prope Heracleam ad Latmum reperto (n. 2896.), et in Mylasensi n. 2691. *e*. adeo *Λαμβραύνδου*.

2751.

Aphrodisiade in muro australi ad ortum vergente (Spanh. „in lapide non procul a porta occidentali inter spineta iacente"); ex schedis Sherardi p. 9. (cod. Ask. I, 8.) et Spanhemianis n. 18. Fuit ad theatrum opinor; cf. n. 2753.

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΤΟΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΕΠΑΥΤΟΥΚΟΣΜΟΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

Vs. 2. Spanh. omittit ΤΟΝ.

Ἑρμογένης Ἑρμογένους τὸ ἐπιστύλιον καὶ τὸν ἐπ᾽ αὐτοῦ κόσμον τῷ δήμῳ.

G. In alio marmore, tres columnae.

Col. I.	ΧΟΡΟΚΙΘΑΡΙ	✳Φ	Col. II.	ΠΑΙΔΙΠΥΚΤΗ	✳ʾΑ
	ΧΟΡΑΥΛΗ	✳ΨΝ		ΠΑΙΔΙΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✳ΑΣΝ
	ΚΙΘΑΡΩΔΩ	✳ʿΑΦ		ΑΓΕΝΕΙΩΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✳ΨΝ
	ΔΕΥΤΕΡΙΟΥ	✳Υ		ΑΓΕΝΕΙΩΠΕΝΤΑΘΛΩ	✳ΤΠΕ
	ΠΥΡΡΙΧΗ	✳Φ		ΑΓΕΝΕΙΩΠΑΛΑΙΣΤΗ	✳ΑΦ
	ΣΑΤΥΡΩ	✳ΡΝ		ΑΓΕΝΕΙΩΠΥΚΤΗ	✳ΑΦ
	ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ	✳Φ		ΑΓΕΝΕΙΩΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✳Β
	ΘΕΜΑΤΑΓΥΜΝΙΚΑ			ΑΝΔΡΙΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΩ	✳ΨΝ
	ΠΑΙΔΙΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΩ	✳Φ		ΑΝΔΡΙΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✳ΑΣΝ
	ΠΑΙΔΙΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✳ΧΚΕ		ΑΝΔΡΙΔΙΑΥΛΗΔΡΟΜΩ	✳Α
	ΠΑΙΔΙΑΥΛΗΔΡΟΜΩ	✳Φ		ΑΝΔΡΙΠΕΝΤΑΘΛΩ	✳Φ
	ΠΑΙΔΙΠΕΝΤΑΘΛΩ	✳ΣΝ		ΑΝΔΡΙΠΑΛΑΙΣΤΗ	✳Β
	ΠΑΙΔΙΠΑΛΑΙΣΤΗ	✳ʾΑ		ΑΝΔΡΙΠΥΚΤΗ	✳Β

Col. III.	ΑΝΔΡΙΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✳Γ
	ΟΠΛΕΙΤΟΔΡΟΜΩ	✳Φ
	ΑΠΟΠΑΤΗ	✳ΣΝ
	ΙΠΠΙΚΩ	✳ΨΝ
	ΣΚΑΜΜΑΤΟΣΚΑΙΜΑΓΓΑΝΩΝ	✳
	ΕΙΣΤΟΣΤΑΔΙΟΝ	✳Φ
	ΗΝΑΝΤΩΝΝΙΣΤΟΣ	✳ΣΝ
	ΧΥΣΤΑΡΧΗΕΙΣΑΝΑΠΑΝΡΩΣΙΝ	✳ΧΟΔ
	ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ	✳Α

Fundus lectionis est apographum Sherardi; vitia Spanhemianarum schedarum non annoto, sed quidquid ex illis correxi. Tit. *A*. vs. 1. Sher. ΣΙΚΟΥ.. Ν, Spanh. ΣΙΚΟΥΤΩ, quae composui. Ibid. extr. Α (pro Μ, quod esse debebat) ex Spanh. de industria addidi. Col. I. vs. 4. Sher. ΚΥΡΙΚΗ, Spanh. quod dedi. Vs. 11. post ΑΥΛΗΤΗ unum ductum inconditum omisi cum Spanh. Col. II. vs. 8. Ο ex Spanh. (Sher. Ω). Tit. *B*. vs. 1. Σ ex Spanh. (Sher. Ε). Tit. *C*. vs. 2. Spanh. ΔΡΟΜΩ, Sher. ΔΡΩΜΩ; vs. 7. ex Spanh. tertium Ν inserui; vs. 8. secundum Σ ex Spanh. (Sher. Ν). In numeris vs. 4. ex Spanh. dedi ✳Υ, ubi Sher. nihil; quamquam illud quoque falsum esse patebit: vs. 5. Sher. ΥΝ, Spanh. Ν; vs. 8. Spanh. ΕΝ, Sher. ΣΝ. Tit. *E*. col. I. vs. 3. Sher. ΠΥΘΑΚΩ, Spanh. quod dedi. Vs. 6. in numero Spanh. Ρ pro Φ, quod Sher. habebat: illud recepi. Col. II. vs. 12. Sher. ΕΤΑΔΙΑΔΡΩΜΩ, Spanh. ΣΤΑΔΙΟ ΔΡΟΜΩ. Col. III. vs. 12. 13. extr. Spanh. Σ pro Ꮓ. Tit. *F*. col. I. vs. 2. Spanh. ΛΗ, Sher. ΛΝ; vs. 9. Sher. ΧΑΔΡΟ, Spanh. ΧΟΔΡΟ; vs. 11. Sher. ΑΥΛΩ, Spanh. ΑΥΛΟ. Col. II. vs. 3. Ο ex Spanh. (Sher. Ω). In numeris Spanh. vs. 9. Α, vs. 10. Ψ, vs. 11. ✳Β, vs. 12. Β, vs. 13. Β; Sher. vs. 9. ΣΝ (quod cum Spanh. composui), vs. 10. Α, vs. 11. nihil (quare Spanhemianum dedi), vs. 12. 13. ut Spanh.

Ludos Aphrodisienses novimus tres, quorum qui sit ille donatus Aphrodisiensibus ἱερὸς ἀγὼν n. 2761 sqq. memoratus, nescio. Primum occurrunt *Lysimachia*, de quibus n. 2741. dixi, quorumque themata habes n. 2759. eaque musica: nec tamen certum est posthac non addita esse gymnica certamina. Dein nota sunt *Magna Gordianea Attalea*, etiam *Capitolina* dicta; vide Eckhel. D. N. T. II. p. 577. (Valeriana ibidem allata de industria non nomino) et n. 2801. Haec ex Attalo aliquo Aphrodisiensi denominata sunt, ut Lysimachia a Lysimacho; nec desunt Attali plures in his titulis (vide n. 2781. 2805. 2814. 2820. 2826. 2831.). Accedunt *Philemoniea* tetraeterica (idem quod alias penteterica), quae gymnica fuisse novimus ex n. 2811. et 2812. sed potuerunt simul musica esse. Quae quum ita sint, ad quos ludos hi n. 2758. tituli pertineant, non liquet magis, quam de celebribus illis, qui n. 2820. *A*. memorantur: quamquam musica pars tituli *F*. *G*. ac titulus *B*. similes aliquatenus sunt titulo n. 2759. Ceterum hos titulos eo ordine supra exhibui, quo perscripti in Sherardianis schedis dicuntur: sed singulis inter se collatis animadverti non esse plures quam quinque catalogos, quos deinceps numeris I–V. designavi. Horum *primus* (I.) continetur lapide *A*, et ab initio, si suprascripta excipies, integer est; in fine potest aliquid deesse, et tertia columna apposita fuisse, quae perierit: ludi, etiamsi aliquid perierit, tamen in hoc pauciores scripti fuerunt tam musici quam gymnici, et praemia minus larga; unde coniicias hunc antiquiorem ceteris esse, nondum florentibus his ludis necdum satis aucto eorum capite. *Secundus* (II.) continetur lapide *B*, estque una ex pluribus columna solitaria, quae incipit in mediis musicis certaminibus (cf. tit. I. col. II.), et desinit in fine horum ipsorum; themata larga sunt, potestque hic fortasse novissimus omnium esse: sed expleri nequit nec cum ullo ceterorum coniungi; quod demonstrare longum est. *Tertius* (III.) est ex parte in lapide *E*. Initium totius tituli habemus col. I. a tubicine et praecone, a quibus omnes incipere debebant ut tit. I. III. sed columna prima non recte

B. In alio frustulo.

ΑΝΔΡΙΚΙΘΑΡΩΔΩ	✱ΓΣΝ
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Α
ΠΟΙΗΤΗΡΩΜΑΙΚΩ	
ΠΟΙΗΤΗ	
ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ	✱Α
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙ	✱ΦΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗ	✱Α
ΒΗΛΩΝΚΑΙΤΩΝ	✱Α
ΔΙΑΘΕΑΤΡΟΥ	

C. In alio frustulo.

ΑΝΔΡΙΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✱Γ
ΟΠΛΕΙΤΟΔΡΟΜΩ	✱Φ
ΑΠΟΒΑΤΗ	✱ΣΝ
ΙΠΙΚΩ	✱Υ
ΣΚΑΜΜΑΤΟΣΚΑΙΜΑΓΓΑΝΩΝ	✱ΥΝ
ΕΙΣΤΟΣΤΑΔΙΟΝ	✱Φ
FΝΑΝΤΩΝΜΙΣΘΩΣ	
ΣΥΣΤΑΡΧΗΕΙΣΑΝΑΡΠΛΗΡΩΣΙΝ	✱ΣΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ❦	✱Α

D. In alio frustulo.

ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥΠΟΛΛΟΥ	✱ΤΝ
ΑΡΜΑΤΙΤΕΛΕΙΩ	✱^{c}ΑΦ
ΑΡΜΑΤΙΠΩΛΙΚΩ	✱^{c}Α
ΑΡΜΑΤΟΣΕΛΕΙΟΥΤΟΒ	✱Φ
ΧΥΣΤΑΡΧΗΙΣΑΝΑΠ	✱ΨΜΕ
ΕΙΜΑΝΤΟΠΑΡΟΧΩ	✱ΤΑ
ΑΦΕΤ⊣ΡΙΑΣΜΑΓΓΑΝΩΝ	✱Τ
ΣΚΑΜΜΑΤΟΣΚΑΙΗΠΗΛΟΜΑΤΟΣ	✱Υ
ΕΙΣΕΛΑΙΟΝ	✱Β
ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΙΣ	✱ΛΦ

E. In alio marmore, tres columnae.

Col. I.		Col. II.		Col. III.	
ΣΑΛΠΙΚΤΗ	✱Φ	ΑΝΔΡΙ		ΠΑΙΣΙΝ	
ΚΗΡΥΚΗ	✱Φ	ΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΩ	✱Β	ΠΑΛΑΙΣΤ.	--
ΠΥΘΙΚΩΑΥΛΗΤΗ	✱ΑΥ	ΑΓΕΝΕΙΟΙΣ		ΠΥΚΤΗ	--
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Υ	ΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✱Β	ΠΑΝΚΡΑ..	--
ΚΥΚΛΙΩΑΥΛΗΤΗ	✱Ρ	ΠΕΝΤΑΘΛΩ	✱ΓΩ	ΑΝΔΡΑ --	
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Ρ	ΠΑΛΑΙΣΤΗ	✱ΓΩ	ΠΑΛΑΙΣ..	--
ΚΩΜΩΔΩ	✱ΑΧ	ΠΥΚΤΗ		ΠΥΚΤΗ	--
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Φ	ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΙ	✱Ε	ΠΑΝΚΡΑ---	--
ΤΡΙΤΕΙΟΥ	✱Τ	ΑΝΔΡΙ		ΟΠΛΕΙΤΟ--	--
ΤΡΑΓΩΔΩ	✱ΒΨ	ΠΕΝΤΑΘΛΩ	✱ΑΤΜ	ΚΕΛΗΤΙ--	--
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Ω	ΠΑΙΔΙ		ΚΕΛΗΤΙ--	--
ΤΡΙΤΕΙΟΥ	✱Χ	ΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✱ΑΥ	ΣΥΝΩΡΙ∠--	--
				ΣΥΝΩΡΙ∠..	--

F. In alio marmore, duae columnae.

Col. I.		Col. II.	
ΧΟΡΟΚΙΘΑΡΕΙ	✱Φ	ΠΑΙΔΙΠΥΚΤΗ	✱Α
ΧΟΡΑΥΛΗ	✱ΨΝ	ΠΑΙΔΙΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✱ΑΧΝ
ΚΙΘΑΡΩΔΩ	✱ΑΦ	ΑΓΕΝΕΙΩΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✱ΨΝ
ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ	✱Υ	ΑΓΕΝΕΙΩΠΕΝΤΑΘΛΩ	✱ΤΠΕ
ΠΥΡΡΙΧΗ	✱ΥΦ	ΑΓΕΝΕΙΩΠΑΛΑΙΣΤΗ	✱ΑΦ
ΣΑΤΥΡΩ	✱ΡΝ	ΑΓΕΝΕΙΩΠΥΚΤΗ	✱ΑΦ
ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ	✱Φ	ΑΓΕΝΕΙΩΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗ	✱Β
ΘΕΜΑΤΑΓΥΜΝΙΚΑ		ΑΝΔΡΙΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΩ	✱ΨΝ
ΠΑΙΔΙΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΩ	✱Φ	ΑΝΔΡΙΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✱ΑΣΝ
ΠΑΙΔΙΣΤΑΔΙΑΔΡΟΜΩ	✱ΦΚΕ	ΑΝΔΡΙΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩ	✱Α
ΠΑΙΔΙΑΥΛΩΔΡΟΝΩ	✱Φ	ΑΝΔΡΙΠΕΝΤΑΘΛΩ	✱Β
ΠΑΙΔΙΠΕΝΤΑΘΛΩ	✱Ν	ΑΝΔΡΙΠΑΛΑΙΣΤΗ	✱Β
ΠΑΙΔΙΠΑΛΑΙΣΤΗ	✱Α	ΑΝΔΡΙΠΥΚΤΗ ❦	✱Β

IV.

Lapis G.

Col. I. deficit. Fuit fere hoc loco: [Σαλπικτῇ
κήρυκι
ἐγκωμιογράφῳ
ποιητῇ
πυθαύλῃ
κωμῳδῷ
τραγῳδῷ]

et similia, interpositis fortasse δευτερείου, τριτείου, ut alibi.

G. Col. II. (vulgo I.)

χοροκιθαρ[εῖ]	δην. φ
χοραύλῃ	δην. ψν
κιθαρῳδῷ	δην. ͵αφ
δευτερ[ε]ίου	δην. υ
πυῤῥίχῃ	δην. φ
Σατύρῳ	δην. ρν
διὰ πάντων	δην. φ
Θέματα γυμνικά	
παιδὶ δολιχαδρόμῳ	δην. φ
παιδὶ σταδιαδρόμῳ	δην. [φ]κε
παιδὶ [δι]αυλ[α]δρόμῳ	δην. φ
παιδὶ πεντάθλῳ	δην. σν
παιδὶ παλαιστῇ	δην. ͵α

Col. III. (vulgo II.)

παιδὶ πύκτῃ	δην. ͵α
παιδὶ παγκρατιαστῇ	δην. ͵α[χ]ν
ἀγενείῳ σταδιαδρόμῳ	δην. ψν
ἀγενείῳ πεντάθλῳ	δην. τπε
ἀγενείῳ παλαιστῇ	δην. ͵αφ
ἀγενείῳ πύκτῃ	δην. ͵αφ
ἀγενείῳ παγκρατιαστῇ	δην. ͵β
ἀνδρὶ δολιχαδρόμῳ	δην. ψν
ἀνδρὶ σταδιαδρόμῳ	δην. ͵ασν
ἀνδρὶ διαυλ[α]δρόμῳ	δην. ͵α
ἀνδρὶ πεντάθλῳ	δην. φ
ἀνδρὶ παλαιστῇ	δην. ͵β
ἀνδρὶ πύκτῃ	δην. ͵β

Col. IV. (vulgo III.)

ἀνδρὶ παγκρατιαστῇ	δην. ͵γ
ὁπλειτοδρόμῳ	δην. φ
ἀπο[β]άτῃ	δην. σν
ἱππικῷ	δην. ψν
σκάμματος καὶ μαγγάνων	δην. [υν]
εἰς τὸ στάδιον	δην. φ
[ἱμ]άντων [μ]ισ[θ]ός	δην. σν
[ξ]υστάρχῃ εἰς ἀναπ[λή]ρωσιν	δην. χοδ
ἀνδριάντος	δην. ͵α

V.

Lapis F et C.

Col. I. deficit. Fuit fere hoc loco: [Σαλπικτῇ
κήρυκι
ἐγκωμιογράφῳ
ποιητῇ
πυθαύλῃ
κωμῳδῷ
τραγῳδῷ]

interpositis credo pluribus usque in longitudinem tredecim versuum.

F. Col. II. (vulgo I.)

χοροκιθαρεῖ	δην. φ
χοραύλῃ	δην. ψν
κιθαρῳδῷ	δην. ͵αφ
δευτερείου	δην. υ
πυῤῥίχῃ	δην. φ
Σατύρῳ	δην. ρν
διὰ πάντων	δην. φ
Θέματα γυμνικά	
παιδὶ δολιχαδρόμῳ	δην. φ
παιδὶ σταδιαδρόμῳ	δην. φκε
παιδὶ [δι]αυλ[α]δρό[μ]ῳ	δην. φ
παιδὶ πεντάθλῳ	δην. [σ]ν
παιδὶ παλαιστῇ	δην. ͵α

Col. III. (vulgo II.)

παιδὶ πύκτῃ	δην. ͵α
παιδὶ παγκρατιαστῇ	δην. ͵αχν
ἀγενείῳ σταδιαδρόμῳ	δην. ψν
ἀγενείῳ πεντάθλῳ	δην. τπε
ἀγενείῳ παλαιστῇ	δην. ͵αφ
ἀγενείῳ πύκτῃ	δην. ͵αφ
ἀγενείῳ παγκρατιαστῇ	δην. ͵β
ἀνδρὶ δολιχαδρόμῳ	δην. ψν
ἀνδρὶ σταδιαδρόμῳ	δην. ͵ασν
ἀνδρὶ διαυλοδρόμῳ	δην. ͵α
ἀνδρὶ πεντάθλῳ	δην. [φ]
ἀνδρὶ παλαιστῇ	δην. ͵β
ἀνδρὶ πύκτῃ	δην. ͵β

Col. IV. est *lapis C.*

ἀνδρὶ παγκρατιαστῇ	δην. ͵γ
ὁπλειτοδρ[ό]μῳ	δην. φ
ἀποβάτῃ	δην. σν
ἱπ[π]ικῷ	δην. [ψν]
σκάμματος καὶ μαγγάνων	δην. υν
εἰς τὸ στάδιον	δην. φ
[ἱμ]άντων μισθ[ό]ς	[δην. - - -]
[ξ]υστάρχῃ εἰς ἀναπλήρωσιν	δην. σν
ἀνδριάντος	δην. ͵α

coit cum secunda, quod collatis singulis satis intelligitur; nempe infra appositus erat alius lapis ea complexus, quae significabo in titulorum iteratione minusculis reddita. Iam si secundae et tertiae columnae ludos gymnicos contuleris cum gymnicis tituli quarti et quinti, non solum confuso hos ludos ordine in tertii tituli columnis illis scriptos reperies, sed etiam plures desiderabis; haec ordine quolibet scripta erant in alio lapide illo, qui finem columnae primae complectebatur; quaeque infra apponam, decem explent versus, quot fere desiderari coniicias ex tertiae columnae supplemento satis certo. Nempe tertiae quoque columnae aliquid deesse, docent tituli quartus et quintus; quod vero deest, id exacte praestat lapis *D*, quem huc apposui. Themata largiora sunt quam in quarto et quinto titulo, et equestres ac curules ludi multo plures; quare titulus tertius illis posterior iudicandus est, quibus eum tantum ideo praemisi, quod illis deest iustum initium. *Quartus* prima columna destitutus habetur in lapide *G*. debebat enim a tubicine et praecone incipere, ut tit. I. III. deest igitur magna pars ludorum musicorum, quos ratione columnae secundae habita supplevi. In fine nihil desideratur. *Quintus* maxima ex parte est in lapide *F*; is eadem caret prima columna, quam eodem modo supplevi; secunda et tertia columnae eadem themata ostendunt ac quartus. Sed deest ultima in lapide *F* columna; hanc praestat lapis *C*, cuius themata conspirant cum iis, quae tituli quarti ultima columna habet: ita ut certa ratione lapis *C* cum lapide *F* a me coniunctus sit. His praemissis titulos minusculis exhibeo.

I.

Lapis A.

[Ἀγῶνος τοῦδε καὶ τοῦδε πενταετηρικοῦ? μου-]
σικοῦ τῶν ἀπὸ τῆς συνόδου θέ[ματα τὰ]
ὑπογεγραμμένα.

Col. I.

Σαλπικτῇ δην. ρν
κήρυκ[ι] δην. ρν
ἐνκωμιογράφῳ δην. σ
ποιητῇ δην. σ
παιδὶ κιθαρῳδῷ δην. ρν
[Π]υθικῷ [α]ὐλητῇ δην. σ
[κ]ωμῳδῷ δην. υ
[τραγ]ῳδῷ δην. φ
[κυκλ]ίῳ αὐλητῇ δην. τν

Col. II.

ἀνδρὶ κιθαρῳδῷ δην. φ
διὰ πάντων δην. σ
εἰς δὲ τὸν γυμνικὸν
τῶν πολειτῶν παί-
δων ἀγῶνα δην. - - -
[σ]ταδιαδρόμῳ ἄνδρ[ας δην. - - -]
παλαιστῇ ἄνδρας [δην. - - -]
πανκρατιαστῇ ἄνδρας [δην. - - -]
πύκτῃ ἄνδρας [δην. - - -]

II.

Fragmentum simile.

Lapis B.

ἀνδρὶ κιθαρῳδῷ δην. ͵γσν
δευτερείου δην. ͵α
ποιητῇ Ῥωμαϊκῷ [δην. - - -]
ποιητῇ [δην. - - -]
διὰ πάντων δην. ͵α
γραμματεῖ δην. φν
πανηγυριάρχῃ δην. ͵α
βήλων καὶ τῶν δην. ͵α
διὰ θεάτρου

III.

Lapis E et D.

E. Col. I.

Σαλπικτῇ δην. φ
κήρυκ[ι] δην. φ
Πυθικῷ αὐλητῇ δην. ͵αυ
δευτερείου δην. υ
κυκλίῳ αὐλητῇ δην. [φ?]
δευτερείου δην. ρ
κωμῳδῷ δην. ͵αχ
δευτερείου δην. φ
τριτείου δην. τ
τραγῳδῷ δην. ͵βψ
δευτερείου δην. ω
τριτείου δην. χ

Hic deest lapis, in quo finis musicorum certaminum scriptus erat et initium gymnicorum, fortasse hoc pluribus verbis expressum, ut tit. I. col. II. εἰς δὲ τὸν γυμνικὸν etc.

Col. II.

ἀνδρὶ
δολιχαδρόμῳ δην. ͵β
ἀγενείοις
σταδιαδρόμῳ δην. ͵β
πεντάθλῳ δην. ͵γω
παλαιστῇ δην. ͵γω
πύκτῃ - - -
πανκρατιαστ[ῇ] δην. ͵ε
ἀνδρὶ
πεντάθλῳ δην. ͵ατμ
παιδὶ
σταδιαδρόμῳ δην. ͵αυ

Hic deest lapis, qui videtur decem versus explevisse fere hos:

[ἀνδρὶ
σταδιαδρόμῳ
ἀνδρὶ
διαυλαδρόμῳ
παιδὶ
δολιχαδρόμῳ
παιδὶ
διαυλαδρόμῳ
παιδὶ
πεντάθλῳ]

Col. III.

παισὶν
παλαιστ[ῇ - - -
πύκτῃ - - -
πανκρα[τιαστῇ - - -
ἀνδράσιν
παλαισ[τῇ - - -
πύκτῃ - - -
πανκρα[τιαστῇ - - -
ὁπλειτο[δρόμῳ - - -
κέλητι [τελείῳ - - -
κέλητι [πωλικῷ - - -
συνωρίδ[ι τελείᾳ - - -
συνωρίδι [πώλων - - -

D. δευτερείου π[ώ]λ[ων?] δην. τν
ἅρματι τελείῳ δην. ͵αφ
ἅρματι πωλικῷ δην. ͵α
ἅρματος [τ]ελείου τὸ β δην. φ
[ξ]υστάρχῃ [ε]ἰς ἀναπ[λήρωσιν] δην. ψμε
εἱμαντοπαρόχῳ δην. τα
ἀφετ[η]ρίας μαγγάνων δην. τ
σκάμματος καὶ . . . . . ματος, δην. υ
εἰς ἔλαιον δην. ͵β
ἀγαλματοποιοῖς δην. [͵α]φ

ʼΑγῶνος ταλαντιαίου Φλαβίου Λυσιμάχου πενταετηρικοῦ μουσικοῦ [τῶν ἀπὸ τῆς συν]ό[δ]ου θέματα τὰ ὑπογεγραμμένα.

I. σαλπικτῇ	δην. φ̄	II. χοραύλῃ	δην. ͵αφ̄	III. κ[α]ιν[ῇ] κωμῳδῶν	δην. σ̄
κήρυκι	δην. φ̄	δευτερείου	δην. φ̄	κ[α]ιν[ῇ] τραγῳδῶν	- - -
ἐνκωμιογράφ[ῳ	δην.] ψ̄ν̄	χοροκιθαρεῖ τραγικ[ῷ?	δην.] ͵αφ̄	καιν[ῇ] κωμῳδίᾳ	δην. φ̄
ποιητῇ	δην. ψ̄ν̄	χοροκιθαρεῖ	[δην.] ͵αφ̄	ἀρχ[αί]ᾳ κωμῳδίᾳ	δην. φ̄
πυθαύλῃ	δην. ͵α	δευτερείου	[δην.] φ̄	δευτερείου	[δην.] ρ̄ν̄
ψει[λ]οκιθαρεῖ	[δην.] ͵α	κωμῳδῷ	δην. ͵αφ̄	κ[αι]ν[ῇ] τρα[γῳδίᾳ]	δην. ψ̄ν̄
δευτερείου	δην. [ψ̄]ν̄?	δευτερε[ί]ο[υ	[δην. φ̄]?	δευτερείου	[δην.] τ̄ν̄
π[α]ιδὶ κιθαρ[ῳδῷ	δην.] ψ̄ν̄	τριτείου	δην. τ̄		
δευτερείου	[δην.] σ̄ν̄	τραγῳδῷ	[δην. ͵αφ̄?]		
- - - - -	- - -	δευτερείου	[δην. φ̄]?		
δευτερεί[ου]	- - -	τριτε[ί]ου	δην. [τ̄]?		

De Lysimachiis ludis in universum vide ad n. 2741. qui quum *ταλαντιαῖοι* hoc loco dicantur, et *ἆθλα ταλαντιαῖα* n. 2741. mireris hoc loco ne unum quidem thema *ταλαντιαῖον* reperiri. Vs. 2. *μόνου* sensu cassum est. N. 2758. I. hoc loco positum est *τῶν ἀπὸ τῆς συνόδου*, idque Lysimachiis ludis imprimis aptum esse docet n. 2741. Quare id Lachmanno monente hoc loco restitui, non reveritus Armenii apographum pessimum, qui pro ΥΝΟΔΟΥ videtur ΜΟΝΟΥ legisse, nec notavit lacunam quae praecedebat. Talia non raro fecerunt qui transcripserunt titulos. De ludis singulis non est quod multis dicam: de citharistis quidem et tibicinibus quae opus est monui iam ad n. 2758. IV. V. addo col. I. vs. 11. *παιδὶ κιθαρῳδῷ* a me scriptum esse ex n. 2758. I. *Χοροκιθαρεὺς* duplex esse videtur, quorum alter *τραγικὸς* dictus: si modo fides est bono Armenio. In tragicis comicisque commissionibus difficultas est. Primum col. II. *κωμῳδὸν* et *τραγῳδὸν* habes: quos non esse actores sed melicos lyricosve cantores satis patet. Hi igitur pertinent ad comoediam et tragoediam mere lyricam; cf. ad n. 1584. et adde de comoedia lyrica etiam a Rhodiis Anthea Lindio, Cleobuli sodale, et Timocreonte Ialysio exercitata, Müllerum Dor. T. II. p. 351. peculiaremque nostram de Timocreonte commentationem: ac nota Antheae comoedias iam ab Athenaeo memorari, ne putes talia, ut viro doctissimo visum, a Byzantinis litteratoribus conficta esse omnia. Accedit n. 3089. ubi *τραγῳδίαν* et *κωμῳδίαν* inter exercitationes puerorum vel adolescentulorum *ἡλικίας τῆς νεωτέρας* habes: quod qui ad scenicam actionem rettulerit, non norit Graecos. Sed col. III. manifesto scenici ludi scripti sunt ab illis diversi. Et primum ibi habetur *καινῇ κωμῳδῶν* et *καινῇ τραγῳδῶν*, quae dictiones de *nova* (hoc est *non iterata*), comoediae et tragoediae commissione intelligendae sunt (cf. ad n. 2671.). Sed hoc posito quid iam est illud quod infertur *καινῇ κωμῳδίᾳ*? Anne *καινῇ κωμῳδῶν* ad poetam referendum, et *καινῇ κωμῳδίᾳ* ad actores? Vs. 9. similiter *καινῇ τραγῳδίᾳ* fuisse videtur, ΝΤΡΑΤΙΑΙ mutato in ΝΗΤΡΑΓΩΔΙ[Α]. Quod vs. 7. interponitur *ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ*, id spectata oppositione *καινῆς* vix aliter ac de repetita fabula intelligi potest, non de *comoedia antiqua*, qualis est Aristophanea: quare ad n. 1584. dixi in hoc titulo *καινὴν* et *ἀρχαίαν κωμῳδίαν* sibi opponi, cuius unius rei causa hunc ibi titulum contuli, non quod putarem *καινὴν* hic idem esse quod n. 1584. In numeris pauca mutavi vel supplevi. Col. I. vs. 8. Ι manifesto delendum est. Col. II. vs. 10. ad analogiam versus quinti, comparatis utroque loco praecedentibus versibus, explevi. Vs. 12. ΝΡ nihili est; probabile videtur ΑΦ: quo posito comparatis comoedorum thematis vs. 14. Υ videtur in Τ mutandum: neque obstat quod n. 2758. III. col. I. tragoedorum praemia maiora sunt quam comoedorum. Tribus locis non supplevi notas pecuniae: pro quibus ubi mille denarios sumamus et computemus reliqua themata una cum suppletis, conficiuntur denarii 19800, multo sane pauciores quam ex n. 2741. exspectabas.

2760.

Aphrodisiade in alto muro „ad finem occidentalem"; ex Sherardi schedis p. 24. (cod. Ask. III, 20.)

ΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑ
ΤΗΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕ
ΩΝΠΟΛΕΩΣΑΡ
ΧΟΝΤΗΣΟΙΠΕΡΙΑΥ
ΡΗΛΙΟΝΑΝΤΟΝΙΟΝ
ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΝΒΛΑ
ΣΤΟΝΠΡΟΤΟΛΟΓΟΝ
ΑΡΧΟΝΤΑΤΟΤΡΙΤΟΝ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ
ΚΑΙΑΝΕΣΤΗΣΑΝ

Τῆς λαμπροτάτης ʼΑφροδεισιέων πόλεως ἄρχοντ[ε]ς οἱ περὶ Αὐρήλιον ʼΑντ[ώ]νιον Νεικόμαχον Βλάστον, πρ[ω]τόλογον ἄρχοντα τὸ τρίτον, τὸν δῆμον τὸν ʼΑφροδεισιέων καθιέρωσαν καὶ ἀνέστησαν.

De singulis addo paucissima. *Tit. I.* (*A*) ad suprascripta, quae integra praestari nequeunt, cf. n. 2759. Τῶν ἀπὸ τῆς συνόδου refer ad artifices musicos (cf. ad n. 2741.): nempe suprascripta tantum ad musica referuntur, et suprascriptis deinceps respondent col. II. verba εἰς δὲ τὸν γυμνικὸν etc. et speciatim πολειτῶν, de quo statim dicam. Col. II. vs. 5. delendum ⋇ et puncta tam vs. 5. quam vs. 6. Una tantum vs. 7. excidit summa ludis *puerorum politicorum* in universum destinata, non distinctis singulis ludis. Πολῖται παῖδες sunt qui alias πολιτικοί (cf. n. 1586. 29. et Panathenaicum titulum a me editum in Annal. inst. archaeol. Rom. a. 1829. p. 172.). Adduntur quattuor certamina virorum; ἄνδρας enim, non ἀνδρίας legendum esse sponte patet. In ludorum designatione mirae regnant formae σταδιαδρόμος, ὁπλειταδρόμος, δολιχαδρόμος, διαυλαδρόμος: raro vulgares formae in textu tradito et varia lectione reperiuntur. Δολιχαδρόμος extat etiam in Smyrnaeis. Sunt illae ad analogiam vocis λαμπαδηδρομία etc. paulo longinquiorem formatae, retento insuper Dorismo, ut σαλπικτής p. σαλπιστής etiam vetustior et Dorismo usitata forma est. *Tit. II.* (*B*) βήλων καὶ τῶν διὰ θεάτρου verte: *pretium velorum et rerum per theatrum necessariarum*; ita posthac aliquoties, ubi pretium rerum designatur, genitivus ponitur, ut σκάμματος καὶ μαγγάνων etc. Ad ἱμάντων tamen addi μισθὸς solet. Τὰ βῆλα τοῦ θεάτρου habes in Patarensi titulo. *Tit. III.* (*E*) col. II. et III. turbatum gymnicorum ordinem ludorum esse supra monui. De equestribus et curulibus cf. potissimum n. 1590. *D.* vs. 5. ἀναπλήρωσιν apertum est ut tit. IV. V. Videtur summa pecuniae esse Xystarcho data ad compensandos ipsius sumptus. Sed vs. 8. πληρώματος, quod Salvinium pro ΗΠΗΛΟΜΑΤΟΣ dedisse in schedis Britannicis notatum est, vix verum fuerit. In plenissimis catalogis *Tit. IV.* (*G*) et *V.* (*F* et *C*) primam deesse columnam supra monui; in ea columna, quam supplevi, nota de industria a me κύκλιον αὐλητὴν non scriptum esse, qui in aliis habetur; nempe is, quod choris cycliis operam praestat, idem est ac χοραύλης, qui iam extat col. II. (vulgo I.): is opponitur πυθαύλῃ, ut Πυθικῷ αὐλητῇ κύκλιος αὐλητής. Cf. n. 1585. 1586. 1720. 2759. Col. II. (vulgo I.) qui χοροκιθαρεὺς dicitur, quam vocem exhibet etiam n. 2759. is respondet χοραύλῃ, ut πυθαύλῃ respondet Πυθικὸς κιθαριστὴς n. 1586. Hic Πυθικὸς κιθαριστὴς est ψιλοκιθαρεύς, qui cum πυθαύλῃ coniungitur (n. 2759. col. I. vs. 9.). Ludi gymnici in his titulis iustissimo ordine dispositi sunt; primo constanter loco comparet *dolichodromus*, ut etiam tit. III. col. II. vs. 1. de qua re vide ad n. 2214. *Hoplitodromus* numquam non vir est; igitur non additur ἀνδρί. Numeros utriusque tituli passim correxi vel supplevi. Tit. IV. (*G*) col. II. (vulgo I.) vs. 1. φ̄ pro χ̄ dedi ex tit. V. (*F*), quod hic titulus duplici nititur apographo, prior uno; col. III. (vulgo II.) vs. 2. eadem de causa χ̄ pro σ̄ dedi. Col. IV. (vulgo III.) vs. 5. numerum ex tit. V. addidi, etsi aliquis hoc loco negaverit utrumque titulum habuisse eundem numerum. Tit. V. (*F*) col. II. (vulgo I.) vs. 5. Υ delevi, quod id sensu caret, et quod titulus IV. verum demonstrat numerum; et sic deinceps paucula correxi, in his col. IV. (*C*) ψ̄ν pro Spanhemiano ῡ.

2759.

Ex schedis Armenii cuiusdam; Guil. Gellius misit Rosio, Rosius mihi. Locus non notatus erat; *Aphrodisiadem* esse ex argumento patet.

ΑΓΩΝΟΣΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΥΦΛΑΒΙΟΥΛΥΣΙΜΑΧΟΥΠΕΝΤΑ
ΕΤΗΡΙΚΟΥΜΟΥΣΙΚΟΥΜΟΝΟΥΘΕΜΑΤΑΤΑΥΠΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ

Col. I.	ΣΑΛΠΙΚΤΗ ⋇Φ		Col. II.	ΧΟΡΑΥΛΗ ⋇ΑΦ		Col. III.	ΚΟΙΝΙΚΩΜΩΔΩΝ ⋇Σ
	ΚΗΡΥΚΙ ⋇Φ			ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ ⋇ Φ			ΚΟΙΝΙΤΡΑΓΩΔΩΝ . .
	ΕΝΚΩΜΙΟΓΡΑΦΟΥΨΝ			ΧΟΡΟΚΙΘΑΡΕΙΤΡΑΓΙΚΟ ΑΦ			ΚΑΙΝΙΚΩΜΩΔΙΑ ⋇Φ
	ΠΟΙΗΤΗ ⋇ΨΝ			ΧΟΡΟΚΙΘΑΡΕΙ ΑΦ			ΑΡΧΕΑΚΩΜΩΔΙΑ ⋇Φ
	ΠΥΘΑΥΛΗ ⋇ΙΑ			ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ Φ			ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ ΡΝ
	ΨΕΙΔΟΚΙΘΑΡΕΙ . . Α			ΚΩΜΩΔΩ ⋇ΑΦ			ΚΕΝΤΡΑΤΙΑΙ ⋇ΨΝ
	ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ ⋇. Ν			ΔΕΥΤΕΡΕ Ο			ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ ΤΝ
	ΠΕΔΙΚΙΘΑΡΟΝ ΨΝ			ΤΡΙΤΕΙΟΥ ⋇Τ			
	ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΥ ΣΝ			ΤΡΑΓΩΔΩ ΝΡ			
	- - - - -			ΔΕΥΤΕΡΕΟ.			
	ΔΕΥΤΕΡΕΙ			ΤΡΙΤΕΟΥ ⋇Υ			

Apographum mihi missum maxima ex parte minusculis scriptum erat; eas transposui in ductus epigraphicos eos, quos demonstrabant aliquot vocabula maiusculis scripta. Vs. 6. col. II. vox ΤΡΑΓΙΚΟ eo loco, ubi eam dedi, paulo superius adscripta est in schedis; ibid. vss. 10. et 13. non ex ordine in hac columna comparent, sed iuxta adscripti sub col. III. relicto tamen col. II. vs. 13. vacuo loco: quos versus eo, quo dedi, loco ponendos esse sponte patet.

2764.

Ibidem; ex Sherardianis p. 25. (cod. Ask. III, 21.)

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ
ΣΥΝΘΥΣΗΝΤΑΕΠΙ
ΤΗΔΕΔΟΜΕΝΗΤΟΥ
ΙΕΡΟΥΑΓΩΝΟΣΔΩ
ΡΕΑ
ΠΡΟΗΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥΜΑΡ
ΠΑΠΙΟΥΤΟΥΠΑΠΙΟΥΔΤΟΥ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΟΥΠΡΟΤΟ
ΛΟΓΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΤΟΒ

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον Κιβυρατῶν συνθύσ[α]ντα ἐπὶ τῇ δεδομένῃ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δωρεᾷ, προνοησαμένου Μ. Α[ὐ]ρ. Παπίου τοῦ Παπίου, δ̄ τοῦ Διογένους, τοῦ πρ[ω]τολόγου ἄρχοντος τὸ β̄.

2765.

Ibidem; ex Sherardianis p. 24. Titulus in ara sepulcrali esse dicitur; sed fuit potius basis statuae, fortasse cum ara coniuncta.

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΤΑΒΗΝΩΝΣΥΝ

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον Ταβηνῶν συν[θύσαντα etc. ut in praecedentibus.

2766.

Aphrodisiade in australi moenium parte; ex schedis Sherardi p. 7. (cod. Ask. I, 67.) et ex Spanhemianis.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΕΙΜΗΣΑΝΤΑΙΣΚΑΛΛΙΣΤΑΙΣ
ΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣ
ΤΕΜΟΚΛΕΑΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥΥΨΙΚΛΕΟΥΣΑΝΔΡΑΣΟΦΟΝ
ΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝΓΕΝΟΥΣ
ΠΡΩΤΟΥΚΑΙΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΣΑΝΤΑΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΗΣΑΝΤΑΜΕ
ΓΑΛΟΧΩΣΚΑΙΦΙΛΟΔΟΞΩΝ
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΣΑΝΤΑΚΑΙΔΙΣΕΣΤΙΑΣ
ΑΝΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙΠΑΝ
ΤΑΠΟΙΗΣΑΝΤΑΜΕΓΑΛΟΜΕ
ΡΩΣΛΑΜΠΡΟΤΑΤΑΚΑΙΠΟΛΥ
ΤΕΛΕΣΤΑΤΑΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΞΙΩΣ
ΚΑΙΑΝΑΛΟΓΟΥΤΩΣΤΗΙΠΑΤΡΙ
ΔΙΚΑΙΤΩΙΓΕΝΕΙ ❦

Vs. 18. extr. ΤΡΙ p. ΤΡΗ (quod Sher. habet) dedi ex Spanh. in ceteris Sherardum secutus.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [ἐ]τείμησαν ταῖς καλλίσταις καὶ μεγίσταις τειμαῖς Τε[ι]μοκλέα Ἀπολλωνίου τοῦ Ὑψικλέους, ἄνδρα σοφόν, καλὸν καὶ ἀγαθόν, γένους πρώτου καὶ ἐνδοξοτάτου, γυμνασιαρχ[ή]σαντα καὶ στεφανηφορήσαντα μεγαλο[ψύ]χως καὶ φιλοδόξω[ς], καὶ ἀρχιερατεύσαντα τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἀγωνοθετήσαντα, καὶ δὶς ἑστιάσαντα τὸν δῆμον, καὶ πάντα ποιήσαντα μεγαλομερῶς λαμπρότατα καὶ πολυτελέστατα ἐκ τῶν ἰδίων ἀξίως καὶ ἀναλογού[ν]τως τῇ πατρίδι καὶ τῷ γένει.

Vs. 15. 16. cave corrigas *μεγαλοπρεπῶς*. De nomine Hypsiclis Aphrodisiensi monui supra.

2767.

Ibidem in moenibus orientem versus, in via ad casulas; ex Sherardianis p. 20. (cod. Ask. I, 43.)

..ΙΨΩ....ΝΩΜΗΑΡΧΟΝΤΩΝΚΑΙΥΨΙΚΛΕΟΥΣΤΟΥΥΨΙΚΛΙ
..ΕΑΜΗΝΤΕΩΣΔΗΜΟΥΚΑΙΜΕΝΙΠΠΟΥΤΟΥΤΕΙΜΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΠΟ
...ΡΑΣΕΜΑΤΙΟΥΕΠΕΙΤΡΙΟΣΑΝΤΩΝ.ΟΣΑΔΡΑΣΤΟΥΙΟΣΚΥΡΕΙ
...ΗΡΤΗΣΠΡΟΤΗΣΤΑΣΕΩΣΚΑΙΓΕΝΟΥΣΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΣΑΛΑΕΝΤΑΣΙ
.Μ.ΚΑΙΑΥΤΟΣΑΠΟΠΡΟΤΗΣΜΑΙΚΙΑΣΟΝΣΗΚΗΣΑΣΠΑΝΤΑΣΗΘΩΝΤΕΣ
.ΟΥ.ΑΓΩ.ΤΗΚΑΙΚΑΘΕΑΥΤΟΥΚΑΤΑΣΩΤΑΚΟΣΜΗΣΑΣΤΗΝΤΟΥΓΕΜΟΝ
ΚΑΙΥΠΗΡΕΣΙΑΡΧ..ΕΥΣΕΒΗΣΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΑΙΣΠΟΛΥΕΙΣΙΝ
...ΑΙΣΜΕΓΑΛΟΨΗΚΟΡ..ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΟΣΥΝΩΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΡΤΗΤΑ
...ΔΗΜΟΣΗΜΩΝΕΠΙΤΩΤΕΡΟΝΟΤΙΑΧΘΕΣΘΕΠΗ....
ΑΡΧΟΤΑΤ.ΑΝΤΩΝΙΑΝΤΗΝΝΙΚΟΤΕΙΜΟΥΓΑΤΕΡΑΤΙΑΝΤΗΝΣΥΡΑΑΥΤΟ
ΗΜΟΤΕΤΕΙΜΙΣΘΑΙΚΑΙΜΕΤΙΛΛΑΚΧΟΤΙΑΝΤΩΝΙΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟΝ..ΑΝ
ΕΚΑΛΛΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΕΣΤΕΦΑΝΟΣΘΑ.ΔΕΑΥΤΟΝΚΑΤΑΑΞΙΑΝΤΩΝ
ΖΟΑΔΙΚΑΙΑΝΤΩΝΙΑΝΝΕΙΚΟΤΕΙΜΟΥΘΗΓΑΤΕΡΑΤΑΤΙΑΝΤΙ
...ΒΕΒΗΚΟΣΥΠΟΤΟΥΔΑΙΜΟΝΟΣΙΝ...Ν... ❦

2761.

Ibidem; indidem.

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ
ΤΩΝΑΠΟΣΑΛΒΑ
ΚΗΣΣΥΝΘΥΣΑΝ
ΤΑΕΠΙΤΗΔΕΔΟΜΕ
ΝΗΤΟΥΙΕΡΟΥΑΓΩ
ΝΟΣΔΟΡΕΑ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΜΑΝΤΝΕΧΟΜΑΧΟΥ
ΒΛΑΣΤΟΥΠΡΟΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΤΟΓ

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον Ἀπολλωνιατῶν τῶν ἀπὸ Σαλβάκης συνθύσαντα ἐπὶ τῇ δεδομένῃ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δ[ω]ρεᾷ, προνοησαμένου Μ. Ἀντ. Νε[ικ]ομάχου Βλάστου, πρ[ω]τολόγου ἄρχοντος τὸ γ̄.

Apollonia intelligitur Cariae, vicina *Heracleae*, de qua n. 2762. Apud Ptolemaeum illa vocatur Ἀπολλωνία πρὸς Λαμβάνῳ (lege Σαλβάκῳ, quo ducit lectio cod. Coisl. πρὸς Ἀλβάνῳ), haec Ἡράκλεια πρὸς Ἀλβάνῳ (lege iterum πρὸς Σαλβάκῳ): propius ad verum accedit lectio Suidae v. Διογενειανός: ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ ἰατρός, ubi haud difficile est Σαλβάκης restituere. Stephano Byz. Heraclea undevigesima est Καρίας ἡ λεγομένη Ἀλμάκιος μεσόγειος (alii Ἀλκμάνιος, cod. Vratisl. Ἀλκμάκιος): ubi vel Ἀλβάκιος vel Σαλβάκιος scribendum est. Apud Hieroclem Synecd. p. 688. distincte legitur Ἡράκλεια Σαλβακόνος (hoc est Σαλβάκειος), licet vulgo male dividatur Ἡρακλείας Ἀλβακόνος; in Concil. Chalced. p. 581. extat Ἡρακλείας Σαλβάκης Καρίας, unde p. 667. Σαλμάκης, quod ibi legitur, corrigendum, quum praesertim vetus interpres *Salbacen* habeat; etiam in Notitiis ecclesiae saepe mentio fit Ἡρακλείας Συαλβάκης, Σαλβάκης vel Σαλαβάνης. Haec quum ita sint, vix dubium est quin Σαλβάκης praestet, quod noster habet titulus; quamquam Wesselingius ad Hierocl. una tuetur alterum Ἀλβάκης. *Salbacen* (s. Albacen) iugum monticulorum esse non dissimile veri est; id potuit etiam Σάλβακον sc. ὄρος vocatum esse: Ἄλβακον (ita enim scribendum putat) montem esse statuit etiam Mannert. Geogr. ant. T. VI. P. III. p. 289. Nicomachus hoc loco *M. Antonius* vocatur; plenum eius nomen est *M. Aurelius Antonius Nicomachus Blastus*: vide n. 2760. 2762. 2799. Cui donum sacri certaminis debeatur, nescimus. De conventu urbium vicinarum Aphrodisiade cf. n. 2820. etsi non constat hic et in sequentibus titulis de eadem atque illic re agi.

2762.

Ibidem; indidem.

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝ
ΗΡΑΚΛΗΩΤΩΝ
ΣΥΝΘΥΣΑΝΤΑ
ΕΠΙΤΗΔΕΔΟΜΕ
ΝΗΤΟΥΙΕΡΟΥΑΓΩ
ΝΟΣΔΟΡΕΑΠΡΟ
ΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥΜ
ΑΥΡΑΝΤΝΕΙΚΟΜΑ
ΧΟΥΒΛΑΣΤΟΥΠΡΟ
ΤΟΛΟΓΟΥΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΤΟΓ

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον τῶν Ἡρακλ[ει]ωτῶν συνθύσαντα ἐπὶ τῇ δεδομένῃ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δ[ω]ρεᾷ, προνοησαμένου Μ. Αὐρ. Ἀντ. Νεικομάχου Βλάστου, πρ[ω]τολόγου ἄρχοντος τὸ γ̄.

Heracleam eam intellige, de qua dixi n. 2761.

2763.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 24 sq. (cod. Ask. III, 21.)

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΣΥΝΘΥΣΗΝΤΑΕΠΙ
ΤΗΔΕΔΟΜΕΝΗΤΟΥ
ΙΕΡΟΥΑΓΩΝΟΣΔΩ
ΡΕΑ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥΜΑΥΡ
ΠΑΠΙΟΥΤΟΥΠΑΠΙΟΥΔΤΟΥ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΟΥΠΡΟΤΟ
ΛΟΓΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΤΟΒ

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατον δῆμον Ἱεραπολειτῶν συνθύσ[α]ντα ἐπὶ τῇ δεδομένῃ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δωρεᾷ, προνοησαμένου Μ. Αὐρ. Παπίου τοῦ Παπίου, δ̄ τοῦ Διογένους, τοῦ πρ[ω]τολόγου ἄρχοντος τὸ β̄.

Δ̄ est *τετράκις*.

2771.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 21. (cod. Ask. III, 9.)

Col. I.

ΜΥΩΝΑΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣ...ΤΟΥΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΦΥΣΕΙΑΔΡΑΣΤΟΥΜΟΛΩΝΟΣΜΥΩΝ....ΡΑΣΤΟΥΑΝΔΡΑ
..ΥΠΑΤΡΟΣΚΑΙΠΡΟΓΟΝΩΝΕΝΔΟΞΩΝΓΕΝΟΥΣΠΡΩΤΟΥΚΑΙΠΟΛΛΑΣΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΣΠΕΠΟΙΗΚΟΤΟΣΚΑΙΕΝΠΡΕΣ
ΒΕΙΑΙΣΚΑΙΑΡΧΑΙΣΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣΠΑΣΑΙΣΓΕΓΟΝΟΣΑΝΔΡΟΣ
ΑΠΟΓΟΝΟΣΤΩΝΣΥΝΕΚΤΗΚΟΤΩΝΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΑΥΤΟΝΑΠΟ
ΠΑΙΔΟΣΗΛΙΚΙΑΣΖΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΑΡΕΤΩΣΚΑΙΑΝΑΛΟ
ΓΟΥΝΤΩΣΤΗΤΟΥΓΕΝΟΣΑΞΙΑΑΣΚΗΣΑΝΤΑΠΑΙΔΙ...ΚΑΙΕ
ΝΑΙΣΕΦΙΛΟΤΙΜΗΣΑΤΟΠΡΩΤΑΙΣΠΡΕΣΒΕΙΑΙΣΤΕΚΑΙΙΕΡΑΤΕΙΑΘΕΟΥ
ΝΕΡΒΑΠΑΡΑΣΚΟΝΤΑΧΡΗΣΙΜΟΝΕΑΥΤΟΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΕΙΚΩΝΩΝ
ΤΕΕΝΟΠΛΟΙΣΕΠΙΧΡΥΣΟΙΣΑΝΑΘΕΣΕΣΙΝΚΑΙΑΓΑΛΜΑΤΩΝ
ΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΕΝΙΕΡΟΙΣΚΑΙΔΗΜΟΣΙΑΙΣΤΟΠΟΙΣΕΧΟΝΤΩΝ
ΕΠΙΓΡΑΦΑΣΤΑΣΑΝΑΛΟΓΟΥΣΑΣΤΗΤΟΥΓΕΝΟΥΣΑΥΤΟΥΑΞΙΑ
ΕΙΣΤΗΝΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝΣΟΡΟΝΤΟΥΤΩΜΝΗΜΕΙΩΜΗΔΕΝΙΑΛΛΟΕΞΕΙΝΑΙ
ΤΕΘΗΝΑΙΗΜΟΝΩΠΕΡΙΤΑΤΩΚΑΙΕΣΚΕΥΑΚΟΤΗΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΠΕΙΟΘΕΙΣ
.ΤΕΡΟΝΤΙΝΑΑΠΟΤΙΣΑΙΤΩΤΑΔΗΛΟΥΜΕΝΑΠΡΟΣΤΕΙΜΑΕΝΤΗΔΙΑΘΗΚΗΤΗΠΕΡΙΤΟΥΖΗ

Col. II.

ΠΕΡΕΙΤΑΙΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣ..ΥΤΟΥ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΦΥΣΕΙΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥΜΟΛΩ
ΝΟΣΜΥΩΝΑΑΝΔΡΑΓΕΝΟΥΣΛΑΜΠΡΟΥΚΑΙΕΝ
ΔΟΞΟΥΚΑΙΓΕΓΕΝΟΤΟΣΕΝΤΗΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΙΣ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΣΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΙΣΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΑΙΣΕΡΓΩΝΚΑΙΑΡΧΑΙΣΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΕΙΑΙΣΠΑΣΑΙΣΚΑΙ
ΑΥΤΩΝΑΠΟΠΡΟΤΗΣΗΛΙΚΙΑΣΚΑΙΑΚΟΛΟΥΘΟΝΤΑ
ΤΩΤΟΥΓΕΝΟΥΣΑΞΙΩΜΑΤΙΣΩΝΤΑΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣ
ΠΡΟΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΤΑΣΕΝΧΕΙΡΕΣΘΕΙΣΑΣΑΥΤΩ
ΑΡΧΑΣΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΣΚΑΙΕΚΓΔΙΚΙΑΣΤΕΤΕΛΗΚΟΤΑΙ
ΣΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΤΕΛΟΜ
ΝΗΣΤΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΣΕΝ
ΔΕΚΑΤΗΣΗΣΚΑΙΑΥΤΗΣΚΑΠΕΜΥΩΝΟΠΡΟΠΑΠ
ΠΟΣΑΥΤΟΥΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙΕΚΤΕΝΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣΤΩΝ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΚΑΚΑΘΗΚΟΝΤΑΑΥΤΩΤΗΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΣ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΕΤΕΛΕΚΟΤΑΙΕΡΩ
ΤΕΥΣΑΝΤΑΔΕΚΑΙΘΕΟΥΤΙΤΟΥ

I. *Μύωνα Περίτου τοῦ Ἀδράστου τοῦ Διονυσ[ίου] τοῦ Περίτου τοῦ φύσει Ἀδράστου Μόλωνος Μύων[ος Ἀδ]ράστου, ἄνδρα [ἀπὸ] πατρὸς καὶ προγόνων ἐνδόξων, γένους πρώτου καὶ πολλὰς γυμνασιαρχίας καὶ στεφανηφορίας πεποιηκότος καὶ ἐν πρεσβείαις καὶ ἀρχαῖς καὶ λιτουργίαις πάσαις γεγονό[το]ς, ἀνδρὸς ἀπόγονο[ν] τῶν συνεκτ[ι]κότων τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὸν ἀπὸ παιδὸς ἡλικίας ζήσαντα καλῶς καὶ ἐναρέτως καὶ ἀναλογούντως τῇ τοῦ γένο[υ]ς ἀξίᾳ, ἀσκήσαντα παιδ[είαν?] καὶ ἐν αἷς ἐφιλοτιμήσατο πρώταις πρεσβείαις τε καὶ ἱερατείᾳ Θεοῦ Νέρβα παρασ[χ]όντα χρήσιμον ἑαυτὸν τῇ πατρίδι, εἰκ[ό]νων τε ἐνόπλοις ἐπιχρύσοις ἀναθέσεσιν καὶ ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ἐν ἱεροῖς καὶ δημοσί[ο]ις τόποις, ἐχόντων ἐπιγραφὰς τὰς ἀναλογούσας τῇ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίᾳ [τειμηθέντα]?*

Εἰς τὴν ἐπικειμένην σορὸν τούτῳ [τῷ] μνημείῳ μηδενὶ ἄλλ[ῳ] ἐξεῖναι τεθῆναι ἢ μόνῳ Περίτᾳ τῷ κα[τ]εσκευακότ[ι] τὸ μνημεῖον· ἐπεὶ ὁ θεὶς [ἕ]τερόν τινα ἀποτίσ[ε]ι τῷ [ταμείῳ] τὰ δηλούμενα πρόστειμα ἐν τῇ διαθήκῃ τῇ Περίτου. Ζῇ.

II. *Περείτα[ν] Ἀδράστου τοῦ Διονυσ[ίο]υ τοῦ Περίτου τοῦ φύσει Ἀδράστου τοῦ Μόλωνος Μύων[ος], ἄνδρα γένους λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου καὶ γεγ[ο]νότος ἔν τ[ε] γυμνασιαρχίαις καὶ στεφανηφορίαις καὶ πρεσβείαις καὶ κατασκευαῖς ἔργων καὶ ἀρχαῖς καὶ λιτουργίαις πάσαις, καὶ αὐτ[ὸ]ν ἀπὸ πρ[ώ]της ἡλικίας κα[τ]ακολουθο[ῦ]ντα τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι, [ζ]ῶντα φιλοτείμως πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ τὰς ἐνχειρ[ι]σθείσας αὐτῷ ἀρχὰς καὶ πρεσβείας καὶ ἐγδικίας τετελ[ε]κότα ἴσως καὶ δικαίως καὶ ἀξίως τῶν προγόνων, τελο[υ]μ[έ]νης? τε γυμνασιαρχίας καὶ στεφανηφορίας ἑνδεκάτης, καὶ αὐτῆς κα[θά]πε[ρ] Μύων ὁ πρόπαππος αὐτοῦ λαμπρῶς καὶ ἐκτενῶς καὶ ἀξίως τῶν προγόνων [τ]ὰ καθήκοντα αὐτῷ τῆς γυμνασιαρχίας καὶ στεφανηφορίας ἐκ τῶν ἰδίων τετελεκότα, ἱερ[α]τεύσαντα δὲ καὶ Θεοῦ Τίτου.*

Titulus uterque sepulcro inscriptus est, quod sibi construxerat Peritas (vide col. I. vs. 14 sqq.): ceterum honorarii hi tituli sunt; quare accusativus usurpatus est col. I. *Μύωνα*, et col. II. *Περείτα[ν]*, in quo nomine A as-

\- - - - - γ]νώμη ἀρχόντων καὶ Ὑψικλέους τοῦ Ὑψικλ[έους,
\- - - - γρ]αμ[μα]τέως δήμου, καὶ Μενίππου τοῦ Τειμοκλέους τοῦ Πο-
\- - - - - - Ἐπεὶ [Γά]ϊος Ἀντών[ι]ος Ἀδράστο[υ] υἱός, Κυρεί-
νᾳ, Λυσίμαχος, - - - ἀν]ὴρ τῆς πρ[ώ]της τά[ξ]εως καὶ γένους, πολλὰ καὶ με[γ]άλα ἐν [π]ᾶσι
\- - - - καὶ αὐτὸς ἀπὸ πρ[ώ]της [ἡλ]ικίας ν[ει]κήσας? πάντας ἠθῶν τε σ[ε-
μνότητι?] - - - καὶ καθ' ἑαυτὸ[ν] - - - - κοσμήσας τὴν τοῦ [Ἑρ]μο[ῦ?
\- - - καὶ ὑπηρεσία[ις] εὐσεβής, καὶ ἀγορανομίαις πολυε[τέ]σιν
καὶ ταῖς ἄλλαις λειτουργί]αις? μεγαλόψ[υχ]ο[ς], καὶ ἀρχιερωσύνῃ πολυτελεστάτῃ τα - -
\- - ὅπως οὖν ὁ] δῆμος ἡμῶν ἐπὶ τῷ [γ]ε[γ]ονότι ἀχθεσθ - - - - -
\- - - - αρχο - - Ἀντωνίαν τὴν Νικοτείμου [θυ]γατέρα [Τα]τίαν, τὴν - - αὐτο[ῦ]
\- - - ὑφ'] ἡμ[ῶν τετειμ[ῆ]σθαι καὶ μετ[η]λλαχότ[α] Ἀντώνιον Λυσίμαχον ἀν-
δριάντος ἀναστάσει? καὶ ταῖς] καλλίσταις τειμαῖς, ἐστεφανῶσθα[ι] δὲ αὐτὸν κατὰ ἀξίαν τῶν
εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, ὡσαύτως] δ[ὲ] καὶ Ἀντωνίαν Νεικοτείμου θ[υ]γατέρα Τατίαν τ[ειμη-
θῆναι - - - - μετὰ τὸ συμ]βεβηκὸς ὑπὸ τοῦ δαίμονος - - - -

Titulum nimis mutilum et corruptum tractavi ut potui. Vs. 2. γραμματέως δήμου certum est; vide n. 2837.

2768.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 7. (cod. Ask. I, 67.) Vss. 1-10. sunt etiam in Spanhemianis; titulum citat Massonus Collect. de Aristid. ad a. 922. n. 13.

ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΖΗΝΑΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΝΕΟΠΟΙΟΝΔΙΣΤΗΣ
ΘΕΟΥΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΑ.
ΖΑΝΤΑΚΑΙΤΗΝΠΡΩ
ΤΗΝΑΡΧΗΝΕΔΟΞΩΣ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΤΑΣΛΟΙΠΑΣΛΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΣΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΕΚ
ΤΕΛΕΣΑΝΤΑΚΑΙΠΑ
ΡΑΣΚΟΝΤΑΕΑΥΤΟΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΝΤΗΠΑΤΡΙ
ΔΙΚΑΙΕΙ..ΥΝΔΙΚΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑ
ΤΩΝ
ΤΗΝΔΕΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΠΟΙΗΣΑΤΟΑΥΡΗΛΙΑ
ΑΜΑΖΟΝΙΣΗΓΥΝΑ
ΑΥΤΟΥΠΑΡΕΑΥΤΗΣ

Vs. 4. Spanh. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ.

Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος] τοῦ Ἀπολλωνίου, Ζηνᾶν, γενόμενον νε[ω]ποιὸν δὶς τῆς θεοῦ Ἀφροδείτης, ἄ[ρξ]αντα καὶ τὴν πρώτην ἀρχὴν ἐ[ν]δόξως, καὶ εἰρηναρχήσαντα, καὶ τὰς λοιπὰς λιτουργίας φιλοτείμως ἐκτελέσαντα, καὶ παρα σ[χ]όντα ἑαυτὸν χρήσιμον τῇ πατρίδι καὶ εἰ[ς σ]υνδικίας δημοσίων πραγμάτων. τὴν δὲ ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος [ἐ]ποιήσατο Αὐρηλία Ἀμαζονὶς ἡ γυν[ὴ] αὐτοῦ παρ' ἑαυτῆς.

Cave hunc hominem putes esse neopoeum Zenonem, qui n. 2749. scriptus est, ibique Ἀπολλωνίου cum praegressis ideo ad Zenonem referas. Fuit hoc loco tale quiddam: [M. Αὐρήλιον, Αὐρηλίου Ἀπολλωνίου] τοῦ Ἀπολλωνίου, Ζηνᾶν etc. quod tamen me tantum exempli causa ponere quivis videt. De Irenarcha vide Masson. l. c.

2769.

Aphrodisiade, ad orientalem urbis partem; ex Sherardianis p. 3. et p. 26. (cod. Ask. I, 15. et III, 3.) Lectionem ex utroque exemplo delegi.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΤΑΙΣΠΑΛΛ
ΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΝΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥ
ΤΟΥΜΕΝΙΠΠΟΥΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΔΗ
ΜΗΤΡΙΟΥΖΗΣΑΝΤΑ
ΚΟΣΜΙΩΣΚΑΙΠΡΟΣ
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΑΡΕΤΗΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν ταῖς [κ]αλλ[ίσ]ταις τειμαῖς Διονύσιον Ἀρτεμιδ[ώ]ρου τοῦ Μενίππου τοῦ Διονυσίου τοῦ Δημητρίου, ζήσαντα κοσμίως καὶ πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς.

Menippi nomen etiam infra in Aphrodisiensibus titulis est et in nummis Aphrodisiadis.

2770.

Ibidem, in australi urbis parte in muro; ex Sherardianis p. 3. et p. 26. (cod. Ask. I, 11. et III, 3.) et ex Spanhemianis n. 48.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗ
ΣΕΝΤΑΙΣΚΑΛΛΙΣΤΑΙΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣ
ΤΕΙΜΑΙΣΜΟΛΟΣΣΟΝΠΕΡΕΙΤΟΥ
ΤΟΥΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΓΡΥΠΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝΙΕΡΕΑΕΡΜΟ
ΑΓΟΡΑΙΟΥΠΑΙΔΑΤΗΝΗΛΙΚΙΑΝ

Vs. 2. Sher. altero loco ΚΑΛΙΣΤΑΙΣ, item vs. 3. ΠΕΡΙΤΟΥ. Vs. 5. idem modo ΓΡΥΠΟΥ, modo ΓΡΙΠΟΥ; hoc etiam Spanh. habet.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν ταῖς καλλίσταις καὶ μεγίσταις τειμαῖς Μολοσσὸν Περείτου τοῦ Ἀδράστου τοῦ Ἀρτεμιδώρου Γρύπου, γενόμενον ἱερέα Ἑρμο[ῦ] ἀγοραίου παῖδα τὴν ἡλικίαν.

Ante Γρύπου omissum τοῦ; vide ad n. 2779.

2776.

Aphrodisiade extra portam occidentalem ad sinistram; ex Sherardianis p. 13. (cod. Ask. I, 31.)

ΤΟΥΤΟΥ . Ν . ΟΥ . . . .
ΗΘΕΙΚΑΙΣΕΜΝΟΤΗΤΙΒΙΟΥΥΠΕ
ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΕΝΠΡΟΣΙΙΚΕΙ∠
ΛΕΥΤΗΚΟΤΩΝΑΠΟΒΟΥΛΗΣΔΙΑΤΑΥ
ΘΑΙΜΕΝΚΑΙΜΕΤΙΛΛΑΧΟΤΑΤΑ
ΚΕΛΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΟΥΣΤΟΥΖΗΝΩ
ΘΗΣΑΣΤΑΙΔΕΤΟΝΠΑΤΕΡΑΑΥ
ΤΗΣΤΥΧΗΣΣΥΜΦΟΡΑΙΣΤΑΙΣΤΕ
ΓΟΝΕΥΣΜΗΤΡΟΔΟΡΟΥΤΟΥΓΟ
ΜΙΘΥΛΙΟΣΠΥΡΡΟΥΓΡΑΜΜ . .

\- - - - - - - -
τούτου - - - - - - -
ἤθει καὶ σεμνότητι βίου ὑπε[ρβεβληκώς? - -
τετελεύτηκεν, προς[ή]κει δ[ὲ - - - - τῶν τετε-
λευτηκότων ἀπὸ βουλῆς διὰ ταῦ[τα - - τετειμῆσ-
θαι μὲν καὶ μετ[η]λλαχότα τα[ῖς μεγίσταις τειμαῖς - -
κ[λέ]α Ἀριστοκλείους τοῦ Ζήνω[νος, παραμυ-
θήσασ[θ]αι δὲ τὸν πατέρα αὐ[τοῦ ἐπὶ ταῖς
τῆς τύχης συμφοραῖς ταῖς τε - - - -
Γονεὺς Μητροδ[ώ]ρου τοῦ Γο[νέως - - -
Μιθύλιος? Πύῤῥου γραμμ[ατεύς?

Tentavi pauca; sed nimis mutilus titulus est. De Aristocle Zenonis f. cf. n. 2836. De forma Ἀριστοκλείους cf. ad n. 2856.

2777.

Aphrodisiade ad urbis partem orientalem; ex Sherardianis p. 26. et p. 83. (cod. Ask. III, 5. et I, 75.) Usque ad vs. 8. (omisso vs. 1.) habetur etiam in Spanhemianis una cum fine inde a τοῦ vs. 13. Ex his exemplis optimas scripturas delegi.

ΑΜ . . . . . .
. . ΤΕΙΝΟΝΔΙΟΓΕ
ΝΗΝΑΣΙΑΣΑΡΧ
ΙΕΡΗΝΟΜΟΘΕ
ΤΗΝΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝΔΙΑΙΩΝΟΣ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΗΠΑΤΡΙΣ ❦
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝ
ΤΟΣΤΗΣΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΟΥΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΟΣΗΦΑΙΣΤΙ
ΩΝΟΣΒ΄ΤΟΥΔΗ
ΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΛΟΓΟΥΑΡ
ΧΟΝΤΟΣ ❦

\- - - - - . τεῖνον Διογένην, Ἀσίας ἀρχιερῆ, νομοθέτην, γυμνασίαρχον δι' αἰῶνος, τὸν εὐεργέτην ἡ πατρίς. ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος Ἡφαιστίωνος β̄ τοῦ Δημητρίου, τοῦ πρωτολόγου ἄρχοντος.

2778.

Aphrodisiade; misit Rochettus.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΙΣΑΝΚΑΙ
ΜΕΤΙΛΛΑΧΟΤΑΤΑΙΣΜΕΓΙΣΤΑΤΕΚΑΙ
ΚΑΛΛΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΔΙΟΓΕΝΗΝΜΕΝΑ
ΝΔΡΟΥΤΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥΓΙΕΡΕΑΝΟΜΕΝΟΝΘΕ
ΑΣΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΚΑΙΘΕΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΑΜΕ
ΡΙΜΝΙΑΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΗΦΟΡΗΣΑΝΤΑΚΑΠΕΡΕΥΣΑΝΤΑΤΩΝΣΕΒΑΣ
ΤΩΝΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΑΙΣΦΙΛΟΔΟΞΙΑΙΣΚΑΙ
ΠΑΝΔΗΜΟΙΣΕΣΤΙΑΣΣΙΝΚΑΙΤΑΣΑΡΧΑΣΤΕ
ΛΕΣΑΝΤΑΦΙΛΩΔΟΞΟΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΕΣΕ
ΒΟΣ

Φ eam omnibus locis formam habet quam dedi vs. 5. Etiam Ρ et Χ apicibus ornata sunt.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμ[η]σαν καὶ μετ[η]λλαχότα ταῖς μεγίστα[ις] καὶ καλλίσταις τειμαῖς Διογένην Μενάνδρου τοῦ Διογένου[ς], ἱερέα [γε]νόμενον θεᾶς Ἀφροδείτης καὶ θεῶν Σεβαστῶν ἀμεριμνίας, γυμνασιαρχήσαντα καὶ στεφανηφορήσαντα κα[ὶ ἱ]ερ[ατ]εύσαντα τῶν Σεβαστῶν ὑπερβαλλούσαις φιλοδοξίαις καὶ πανδήμοις ἑστιάσ[ε]σιν, καὶ τὰς ἀρχὰς τελέσαντα φιλ[ο]δόξ[ω]ς καὶ τὰ λοιπὰ ε[ὐ]σεβ[ῶ]ς. Fortasse aliquid in fine deest.

Menander, cuius filius hic Diogenes, videtur is esse, cuius n. 2739. Imp. Claudio fit mentio. Vs. 8. malim φιλοδοσίαις.

sumitur, ut col. I. vs. 15. Περίτᾳ. Prior inscriptio Myoni posita est Peritae f. ante patrem defuncto: pater enim superstes est (vs. 16. enim dicitur ζῇ, ex usu). Mox patri Peritae altera est inscriptio posita. In singulis sunt difficultates nonnullae, quas aliis expediendas relinquo: hoc solum addo, col. I. vs. 5. γεγονότος a me datum et ad priora relatum esse ex n. 2814.; et col. II. vs. 13. si Myon Peritae πρόπαππος dicitur, hoc non posse proprie intelligi: utcunque enim de genealogia horum virorum iudicabis, non poteris Myonem Peritae *proavum* propria vocis significatione habere. Sed Latini quoque *proavum* latiore sensu dicunt. De Adrasto Molonis f. cf. n. 2748. De nomine Μύων cf. n. 2772. 2815. 2826. Idem habetur in nummo Antiochiae ad Maeandrum.

2772.

Aphrodisiade; ex schedis Sherardi p. 28. (cod. Ask. III, 3.)

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΥΩΝΑΑΓΕΛΑΟΥ
ΦΥΣΕΙΔΕΕΥΣΕΒΟΥΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ

Ὁ δῆμος Μύωνα Ἀγελάου, φύσει δὲ Εὐσέβους, Μένανδρον.

Si Μένανδρον verum est, duplex nomen habuit ille, fortasse ex adoptione. Cf. ad n. 2748.

2773.

Ibidem non procul a templo Veneris, fragmentum magnis litteris scriptum; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 45.) et Spanhemianis n. 36.

ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- - πατρίδος Μενάνδρου - -

2774.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 4. (cod. Ask. I, 12.) Vss. 1-6. sunt in Spanhemianis n. 56. item vss. 19-22. inde a ΚΑΙ.

ΠΕΝΤΑΚΙΤΟΥΑΡΤΕΜΙ
ΔΩΡΟΥΜΕΝΙΠΠΟΥΑΝ
ΔΡΑΤΩΝΕΝΤΕΛΕΙΠΑ
ΤΡΟΣΚΑΙΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΑΡΧΙΚΩΝΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΕΚΓΟΝΟΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΤΡΙΣΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΜΕΝΙΠΙΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΟΥΖΗΣΑΝΤΑΚΟΣΜΙ
ΩΣΚΑΙΑΙΔΗΜΟΝΩΣ
ΠΡΟΣΥΠΟΔΕΙΓΜΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΠΑΙΝΕΘΕΝ
ΤΑΔΕΚΑΙΕΠΙΑΙΣ.Ε
ΠΟΙΗΣΑΤΟΑΡΧΑΙΣ
ΤΕΚΑΙΛΕΤΟΥΓΙΑΙΣ
ΑΥΡΗΛΙΑΑΜΜΙΑΖΗ
ΝΩΝΟΣᾹΤΟΥΧΡΥΣΙΠ
ΠΟΥΤΟΝΕΑΥΤΗΣΥΙ
ΟΝΗΤΙΣΚΑΙΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΤΗΙΕΡΑΤΑΤΗ
ΒΟΥΛΗΕΙΣΑΙΩΝΙΟΥΣ
ΚΛΗΡΟΥΣΑΡΓΥΡΙΟΥ
✱ΒΤΟΚΑΘΩΣΔΙΑΤΗΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΣΥΠΟ
ΑΥΤΗΣΑΝΑΘΕΣΕ
ΩΣΔΗΛΟΥΤΑΙ

Vs. 2. Sher. ΜΕΝΙΠΙΟΥ; idem vs. 3. ΕΝΕΛΕΙ: quae ex Spanh. correxi. Vs. 19. post ΚΑΙ Sher. duo puncta habet, non Spanh.

Τὸν δεῖνα]. πεντάκι τοῦ Ἀρτεμιδώρου Μενίππου, ἄνδρα τῶν ἐν τέλει, πατρὸς καὶ προγόνων ἀρχικῶν καὶ λιτουργῶν, ἔκγονον Ἀρίστωνος τρὶς τοῦ Ἀρτεμιδώρου Μενίπ[π]ου, γυμνασιάρχου, ζήσαντα κοσμίως καὶ αἰδημόνως πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, ἐπαινεθέντα δὲ καὶ ἐπὶ αἷς ἐποιήσατο ἀρχαῖς τε καὶ λε[ι]του[ρ]γίαις, Αὐρηλία Ἀμμία Ζήνωνος [δ] τοῦ Χρυσίππου τὸν ἑαυτῆς υἱόν· ἥτις καὶ ἀνέθηκεν τῇ ἱερ[ω]τάτῃ βουλῇ εἰς αἰωνίους κλήρους ἀργυρίου δηνάρια ͵βτο, καθὼς διὰ τῆς γενομένης ὑπὸ αὐτῆς ἀναθέσεως δηλοῦται.

De nominibus Artemidori et Menippi cf. n. 2769. Forma πεντάκι et tales non inusitatae sunt in Aphrodisiensibus titulis.

2775.

Ibidem, in muro boreali ad orientem vergente; ex Sherardianis p. 23. (cod. Ask. III, 16.)

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝΤΑΙΣΠΡΩΤΑΙΣ
ΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝΠΥΡΡΟΥΤΟΥ
ΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΠΥΡΡΟΥΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣ
ΠΑΠΙΟΥΓΕΝΟΥΣ
ΠΡΩΤΟΥΚΑΙΕΝΔΟΞΟΥ
ΚΑΙΤΑΣΜΕΓΙΣΤΑΣΛΙ
ΤΟΥΡΓΙΑΣΛΗΛΕΟΥΤ
ΓΗΚΟΤΟΣΖΗΣΙΝΚΑΙ
ΕΝΠΑΙΔΕΙΑΚΑΙΣΟΦΡΟ
ΣΥΝΗΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝ
ΤΑΕΝΝΕΟΝΟΥΚΑΙΗ
ΘΥΣΙΑΠΑΣΑΕΛΗΛΥ
..ΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝ..
...ΩΝΙΟΥΣ...

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν ταῖς πρώταις καὶ μεγίσταις τειμαῖς Δημήτριον Πύῤῥου τοῦ Ζήνωνος τοῦ Πύῤῥου τοῦ Ζήνωνος Παπίου, γένους πρώτου καὶ ἐνδόξου καὶ τὰς μεγίστας λιτουργίας λ[ε]λ[ιτ]ου[ρ]γηκότος, ζήσ[α]ν[τα κοσμίως etc.] καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ σ[ω]φροσύνῃ τελευτήσαντα ἔ[τι?] νέον· οὗ καὶ ἡ [ο]ὐσία πᾶσα ἐλήλυ[θεν] εἰς τὸν δῆμον [εἰς αἰ]ωνίους [κλήρους.

Cf. n. 2774. et de viro n. 2835. extr. Papiae nomen habemus saepius et supra et infra in Aphrodisiensibus titulis, *Aristeamque et Papiam* Aphrodisienses sculptores novimus ex titulo Graeco Romae reperto.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΜΑΡΟΥΛ·ΚΑΡ·ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝΥΟΝΚΑΡΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ
ΑΣΙΑΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣΠΑΠΠΟΥΚΑΙΠΡΟΠΑΠΠΟΥΣΥΝ
ΚΛΗΤΙΚΩΝΤΕΙΜΗΘΕΝΤΑΕΝΠΟΛΛΟΙΣ..ΠΟΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΑΝΔΡΑΦΛΑΠΦΙΑΣΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣ
ΑΣΙΑΣΜΗΤΡΟΣΚΑΙΑΔΕΛΦΗΣΚΑΙΜΑΜΜΗΣΣΥΝΚΛΗ
ΤΙΚΩΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣΘΥΓΑΤΡΟΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΦΛΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΠΑΤΡΟΣΚΑΙ
ΠΡΟΠΑΠΠΟΥΣΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝΑΥΤΟΝΑΡΧΙ
ΕΡΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣΥΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΡ.ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΣΥΝ
ΚΛΗΤΙΚΟΥ·ΠΑΠΠΟΝΚΑΡΜΙΝΙΩΝΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΚ.·.
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥΚΑΙΑΠΦΙΑΣΚΑΙΛΕΙΒΙΑΝΗΣΣΥΝΚΛΗ
ΤΙΚΩΝ·ΑΡΓΥΡΟΤΑΜΙΑΝΤΗΣΑΣΙΑΣΛΟΓΙΣΤΗΝΜΕΤΑ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΣΔΟΘΕΝΤΑΤΗΣΚΥΖΙΚΗΝΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΑ·ΤΑΜΙΑΝΑΡΧΙΝΕΟΠΟΙΟΝ·ΙΕΡΑΔΙΑΒΙΟΥ
ΘΕΑΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΗΑΝΕΘΗΚΕΝΧΡΗΜΑΤΑΕΙΣΑΙ..
ΙΩΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΛΛΑΚΑΙΤΟΝΕΡΑΤΙ...
ΧΡΥΣΕΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΔΕΜΥΡΙΑΔΑΣΔΕΚΑ
ΜΙΣΥ·ΑΝΑΘΕΝΤΑΕΙΣΑΙΩΝΙΩΝΕΡΓΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΠΟ
ΩΝΗΛΗΔΕΔΟΤΑΙΕΙΣΜΕΝΤΑΘΕΩΡΗΤΗΡΙΑΤΟΥΘΕΑΤΡΟΥ
*ΜΥΡΙΑΚΑΙΤΟΕΡΓΟΝΔΕΤΟΥΤΟΤΟΤΗΣΠΛΑΤΕΙΑΣΕ
ΞΑΜΦΟΤΕΡΩΝΤΩΝΜΕΡΩΝΕΞΑΡΧΗΣΜΕΧΡΙΤΕΛΟΥΣ
ΕΚΘΕΜΕΛΙΩΝΜΕΧΡΙΓΕΙΣΟΥΣΕΥΤΥΧΩΣΓΕΓΟΝΕΚΑΙΓΕ
ΝΗΣΕΤΑΙΚΑΙΕΝΤΩΔΙΟΓΕΝΙΑΝΩΔΕΓΥΜΝΑΣΙΩΝ....ΟΕ
ΤΕΡΩΝΙΔΙΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΤΟΑΛΙΠΤΕΡΙΟΝΚΑΙΤΟΝΕΝ...ΑΣΙ
ΛΙΚΟΝΑΥΤΟΥΚΑΙΤΑΣΕΙΣΟΔΟΥΣΚΑΙΕΞΟΔΟΥΣΜΕΤΑ...ΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΠΦΙΑΣΚΟΥΚΛΟΣΑΝΤΑΚΑΙΤΑΑΓΑΛΜΑΤΑΠΑΝ
ΤΑΤΑΕΝΤΟΙΣΕΡΓΟΙΣΚΑΙΤΟΥΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΟΙΚΟ.ΕΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΚΟΤΑΚΑΙΤΑΣΛΕΥΚΟΛΙΘΟΥΣΠΑΡΑΣΤΑ...ΑΣ
ΚΑΙΤΟΚΑΤΑΥΤΩΝΕΙΛΗΜΑΜΕΤΑΤΗΣΓΛΥΦΗΣΑΥΤΩΝΚΑΙ
ΤΟΥΣΚΕΙΟΝΑΣΜΕΤΑΤΩΝΒΩΜΟΕΠΕΙΡΩΝΚΑΙΚΕΦΑΛΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΚΟΤΑΚΑΙΤΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΔΕΒΟΥΛΗΚΑΙΤΗΙΕ
ΡΩΤΑΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΑΝΑΤΕΘΕΙΚΟΤΑΧΡΗΜΑΤΑΕΙΣΑΙΩΝΙΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΔΙΑΝΟΜΑΣΚΑΙΑΛΛΑΣΔΕΠΟΛΛΑΣΠΟΛΛΑΚΙΣ
ΔΙΑΝΟΜΑΣΔΕΔΟΚΟΤΑΤΟΙΣΤΕΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΤΟΙΚΟΥΣΙΝ
ΠΟΛΕΙΤΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΠΙΤΗΣΧΩΡΑΣΚΑΙΕΤΕ..ΑΣΔΕΔΙΑΝΟ
ΜΑΣΔΕΔΟΚΟΤΑΠΟΛΛΑΚΙΣΤΗΒΟΥΛΗΠΑΣΗΚΑΙΤΗΓΕ
ΡΟΥΣΙΑΑΛΛΑΚΑΙΕΠΙΔΟΣΕΙΣΠΟΛΛΑΚΙΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΠΕ
ΠΟΙΗΜΕΝΟΝΚΑΤΑΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΝΩΜΗΝΠΟΛΕΙΤΑΙΣ
ΤΕΚΑΙΞΗΝΟΙΣΚΑΙΕΛΙΑΔΡΑΚΤΟΙΣΠΟΛΛΑΚΙΣΤΕΘΕΙΚΟΤΑ
ΕΝΤΩΚΑΙΡΩΤΗΣΤΟΥΤΕΜΕΛΟΥΠΟΤΑΜΟΥΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΣΔΕΠΟΛΛΑΚΙΣΕΥΤΥΧΩΣΕΚΤΕΤΕΛΕΚΟΤΑ
.ΑΙΠΑΡΟΛΟΝΤΟΝΒΙΟΝΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
..ΔΙΟΙΣΕΡΓΟΙΣΑΝΕΘΗΣΕΝΠΡΟΣΑΝΑΤΕΘΕΙΚΟΤΑΔΕ
.ΟΣΦΑΤΟΝΚ.ΑΛΛΑΕΙΣΤΟΕΡΓΟΝ*ΕΠΡΟΣΤΟΕΙΝΑΙ
ΑΙΧΜΑΣ Μ̆ΙΑ ❦

φιλοπάτριδος, θυγατρὸς τῆς πόλεως καὶ Φλ(αουΐου) Ἀθηναγόρου ἐπιτρόπου Σεβαστοῦ, πατρὸς καὶ [πάππου καὶ] προπάππου συνκλητικῶν, αὐτὸν ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας ὑόν, πατέρα Καρ(μινίου) Ἀθηναγόρου συνκλητικοῦ, πάππον Καρμινίων Ἀθηναγόρου κ[αὶ] Κλαυδιανοῦ καὶ Ἀπφίας καὶ Λειβιανῆς συνκλητικῶν, ἀργυροταμίαν τῆς Ἀσίας, λογιστὴν μετὰ ὑπατικοὺς δοθέντα τῆς Κυζικηνῶν πόλεως, ἀρχιερέα ταμίαν ἀρχινε[ω]ποιὸν ἱερ[έ]α διὰ βίου θεᾶς Ἀφροδίτης, ἣ ἀνέθηκεν χρήματα εἰς αἰ[ων]ίων ἀναθημάτων κατασκευάς, ἀλλὰ καὶ τὸν [ἱ]ερατι[κὸν] χρύσεον στέφανον, καὶ τῇ πόλει δὲ μυριάδας δέκα [ἥ]μισυ ἀναθέντα εἰς αἰωνίων ἔργων κατασκευάς, ἀπὸ ὧν ἤ[δ]η δέδοται εἰς μὲν τὰ θεωρητήρια τοῦ θεάτρου δηνάρια μύρια, καὶ τὸ ἔργον δὲ τοῦτο τὸ τῆς πλατείας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐκ θεμελίων μέχρι γείσους εὐτυχῶς γέγονε καὶ γενήσεται, καὶ ἐν τῷ Διογενιανῷ δὲ γυμνασίῳ [ἀπ]ὸ ἑτέρων ἰδίων χρημάτων τὸ ἀλιπτ[ή]ριον, καὶ τὸν ἐν[τὸς β]ασιλικὸν αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους μετὰ [τ]ῆς γυναικὸς Ἀπφίας κυκλ[ώ]σαντα, καὶ τὰ ἀγάλματα πάντα τὰ ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τοὺς ἀνδριάντας οἴκο[θ]εν κατεσκευακότα, καὶ τὰς λευκολίθους παραστά[δ]ας καὶ τὸ κατ᾽ αὐτῶν εἴλημα μετὰ τῆς γλυφῆς αὐτῶ[ν] καὶ τοὺς κείονας μετὰ τῶν βωμο[σ]πειρῶν καὶ

2779.

Ibidem intra portam orientalem; ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 7.)

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΝΖΗΖΗΝ
ΤΑΚΟΣΜΙΩΣΑΝΔΡΑΠΕΡΙΤΑΚΟΙΚΑΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΦΙΛΟΤΕΙΜΟΝΕΝΤΕΑΡΧΑΙΣ
ΚΑΙΥΠΟΣΧΕΣΕΣΙΝΚΑΙΕΡΓΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙΣ
ΚΑΙΤΑΙΣΛΟΙΠΑΙΣΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΙΣΠΡΟΘΥΜΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν καὶ μετηλλαχότα Μητρόδωρον Μητροδώρου Δημητρίο[υ]? ζή[σα]ντα κοσμίως, ἄνδρα περὶ τὰ κοι[ν]ὰ τῆς πόλεως φιλότειμον, ἔν τε ἀρχαῖς καὶ ὑποσχέσεσιν καὶ ἐργεπιστασίαις καὶ ταῖς λοιπαῖς εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαις πρόθυμον γενόμενον.*

Vs. 3. possis retinere *Δημήτριον* (cf. ad n. 2748.); sed *Δημητρίου* praestat, et commendatur titulo n. 2816. ubi huius viri uxor. Genitivus secundus, tertius etc. et maxime ultimus in his genealogicis notis haud raro articulo destitutus est in Aphrodisiensibus titulis, ut n. 2749. 2770. 2771. I. II. 2774. 2775. 2781. etc.

2780.

Ibidem in moenibus ad occidentem; ex Sherardianis p. 9. (cod. Ask. I, 7.) et ex Spanhemianis n. 16.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΣΩΚΡΑΤΗΝΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥΑΝΔΡΑ

Vs. 2. Sher. ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Σωκράτην Θεοφράστου, ἄνδρα* etc.

2781.

Ibidem pone theatri muros occidentem spectantes, in lapide, cuius alterum quoque latus litteras habet, sed quae legi non poterant; ex Sherardianis p. 2. (cod. Ask. I, 1.) et Spanhemianis n. 10.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΚΑΙΟΙΝΕΟΙ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΑΤΤΑΛΟΝΜΑΚΕΔΟΝΟΣΤΟΥΑΡΙΣΤΕ
ΟΥΤΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΔΙΑΤΕ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΑΡΕΤΗΝΚΑΙΤΗΝΤωΝΠΡΟΓΟΝωΝΔΙΑ
ΤΕΦΙΛΟΔΟΞΙωΝΚΑΙΑΝΑ
ΘΗΜΑΤωΝΠΡΟCΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΝ

Vs. 2. Sher. ΚΤΙΜΗΣΑΝ. Vs. 4. secundum ΤΗΝ omittit Spanh. et vs. 5. habet ΞΩΝ et mox ΑΝΑΘΗΝΑΤΩΝ. Litterarum Γ, Ξ, C, ω formas retinui ex Sher. ω aliquoties etiam Spanh. praebet.

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία καὶ οἱ νέοι ἐτείμησαν Ἄτταλον Μακεδόνος τοῦ Ἀριστέου τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀπολλωνίδου, διά τε τὴν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ τὴν τῶν προγόνων διά τε φιλοδοξιῶν καὶ ἀναθημάτων πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν.*

De nomine Aphrodisiensi *Ἀριστέας* cf. ad n. 2775. Alexandri quoque nomen Aphrodisiade celebratum est; nemo certe ignorat Aristotelis interpretem cognominem, reditque id nomen etiam infra. Ceterum malim *φιλοδοσιῶν*.

2782.

Ibidem, ad borealem theatri partem ad occasum vergentem, marmor muro externo infixum; ex Sherardianis p. 1 sq. (cod. Ask. I, 4.) et Spanhemianis n. 21. Ex Sherardi schedis hinc citat Corsinus Nott. Gr. p. 87. verba ΜΑΡ. ΟΥΛ. ΚΑΡ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ (vs. 2.).

[*Textum vide in pag. seq.*]

Fundus lectionis est textus Sher. Ex Spanh. tantum haec annoto. Vs. 2. puncta ex Spanh. dedi. Vs. 4. et 9. primum Η ex Spanh. (Sher. Υ). Vs. 10. Spanh. ΤΟΝ, ubi Sher. ΥΟΝ. Vs. 12. Sher. ΛΕΙΒΙ ΑΝΙΣ, Spanh. ΔΕΙΔΙΑΝΗΣ. Vs. 17. primum Ι ex Spanh. Ibidem Μ ex Spanh. (Sher. Ν). Vs. 19. ω retinui ex Sher. (Spanh. Ω). Vs. 20. init. Spanh. ΑΠΟ . ΩΝ, omisso ΑΠΟ vs. 19. extr. Vs. 21. Spanh. ΠΛΑΤΕΙΑΣ, Sher. ΠΛΑΤΑΙΑΣ. Vs. 24. extr. Sher. ΟΕ, Spanh. ΘΕ. Vs. 26. init. Spanh. ΛΥΚΟΝ. Vs. 27. Sher. ΑΠΦΙΑΣΚΟΥΚΛΟΣΑΝΤΑ, Spanh. ΑΜΦΙΚΛΕ ΟΥΚΛΟ etc. Vs. 30. sub finem ΝΚ ex Spanh. (Sher. lacunam habet). Vs. 31. Sher. ΒΩΜΟΝΠ, Spanh. ΒΩΜΩΕΠ. Vs. 32. Spanh. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ, Sher. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΙ. Vs. 40. Sher. ΕΛΙ, Spanh. ΕΠΙ; Sher. ΘΕΤΕΙΚΟΤΑ, Spanh. ΤΕΘ etc. Vs. 41. Sher. ΚΑΙΡΩ, Spanh. ΚΑΙΝΩ; ibid. Sher. ΤΕΜΕΛΟΥ, Spanh. ΤΕΜΕΔΟΥ. Vs. 44. Sher. ΑΝΕΤΗΣΕΝΠΡΟΣ ΑΝΑΤΕΘΑΙΚΟΤΑ, Spanh. ΑΝЄΕΙΣΕΝΗΡΟΣΑΝΑ ΤΕΘΕΙΚΟΤΑ. Vs. 46. Spanh. ΑΙΧΑΤΑΣΜΗΑ. Foliolum ex Spanh. addidi.

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀφροδισιέων καὶ ἡ γερουσία Μάρ(κον) Οὔλ(πιον) Καρ(μίνιον) Κλαυδιανόν, ὑὸν Καρ(μινίου) Κλαυδιανοῦ Ἀσίας ἀρχιερέως, πάππου καὶ προπάππου συνκλητικῶν, τειμηθέντα ἐν πολλοῖς [ὑ]πὸ τῶν Αὐτοκρατόρων, ἄνδρα Φλ(αουΐας) Ἀπφίας ἀρχιερείας Ἀσίας, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς καὶ μάμμης συνκλητικῶν,*

2783.

Aphrodisiade in lapide haud procul a porta occidentali ad sinistram inter spineta iacente; ex schedis Sherardi p. 3. atque iterum p. 24. et ex Spanhemianis n. 17.

ΜΑΡ ΦΛ ΚΑΡΜ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΝ
ΛΕΙΟΥΙΑΝΟΝ
ΣΥΝΚΛΗΤΙΚΟΝ
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΝΠΑΣΙΝΚΑΡ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΥΙ
ΟΝ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥΤΗΣ
ΤΕΙΜΗΣΦΛΑΒΙΑΝΟΥ
ΤΟΥΦΙΛΟΥΑΥΤΟΥ

Vs. 3. Sher. p. 24. ΛΙΟΥ etc. Vs. 8. lineola horizontalis ex Spanh. Ibidem pro Π Sher. p. 3. Τ. Vs. 10. Spanh. Υ pro ΥΙ. Vs. 12. pro secundo Ν lacuna est ap. Sher. p. 3.

Μάρ(κον) Φλ(αούϊον) Καρμ(ίνιον) Ἀθηναγόραν Λειουϊανόν, συνκλητικόν, τὸν κράτιστον, τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην ἐν πᾶσιν, Καρ(μινίου) Ἀθηναγόρου ὑπατικοῦ υἱόν, προνοησαμένου τῆς τειμῆς Φλαβιανοῦ τοῦ φίλου αὐτοῦ.

Cf. Stemma ad n. 2782.

2784.

Aphrodisiade in via ad theatrum in parte boreali; ex Sherardianis p. 15. (cod. Ask. I, 41.) et ex Spanhemianis n. 13.

ΤΙΚΛΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΣΑΥΡΗΛΙΑ
ΝΟΣΑΡΧΙΕ
ΡΕΥΣΚΑΙΙΕ
ΡΕΥΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΘΕΟΥΔΙΟΝΥ
ΣΟΥ

Τι. Κλ. Ἀπολλώνιος Αὐρηλιανός, ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεὺς διὰ βίου θεοῦ Διονύσου.

2785.

Aphrodisiade in moenibus ad austrum (vel occidentem) prope solum; ex Sherardianis p. 4. et iterum p. 26. (cod. Ask. I, 11. et III, 5.) et ex Spanhemianis n. 64. Meminit Massonus Collect. hist. de Aristid. T. III. p. xcv. ed. Dindorf.

ΗΦΛΑΝΤΩΝΙΟΝ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΝΣΟ
ΦΙΣΤΗΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ
ΝΕΟΠΟΙΟΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΝΔΙΑΙΩΝΟΣ
ΛΥΣΙΜΑΧΗΩΝ
ΑΓΩΝΩΝ
ΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑΣ
ΚΟΥΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΕΠΙΝΕΙΚΟΥ

Vs. 1. pro Η Sher. p. 26. Ι. Vs. 10. Sher. p. 4. et Spanh. Η pro Ε. Ibidem pro ΑΣ margo Spanh. Λ. Vs. 11. pro ΚΟΥ Sher. p. 26. ΝΑΠΟΥ, Spanh. ΚΑΙ.

[Μ.] Φλ. Ἀντώνιον Λυσίμαχον, σοφιστήν, ἀρχιερέα, γυμνασίαρχον, στεφανηφόρον, νε[ω]ποιόν, ἀγωνοθέτην δι' αἰῶνος Λυσιμαχήων ἀγώνων. ἀγωνοθεσίας Κου(ίντου) Ἀντωνίου Ἐπινείκου.

Titulus Commodo non antiquior; cf. ad n. 2741. Titulum et statuam qui dicaverint non constat: initio cave suppleas ἡ βουλ]ή. Νεωποιὸν intellige Veneris; cf. ad n. 2811.

2786.

Ibidem in exteriore parte portae orientalis; ex Sherardianis p. 16. et codicis Askewiani Append. II. in quam translata inscriptio est ex cod. Chish. I, 41.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. Ask. ab initio ..ΟΥΑΙΟΝΚΑΙ, omisso vs. 2. Quae dedi, sic habet Sher. Vs. 4. Sher. omittit ΓΑΙΟΝΙΟΥ, et vs. 4. cum 3. in unum contrahit. Vs. 6. Ask. ΤΡΙΝΙΠΑΣΑΝΛΙ etc. Vs. 9. Sher. ΠΡΟΚΑ. Vs. 11. Sher. ΑΙΤΑΣΥΕΡΟ, Ask. ΑΕΙΤΑΣ ΦΕΡΟΙΕΡΟ; unde optima delegi. Vs. 12. lacuna in fine ex Sher. a me notata est. Vs. 13. init. Ask. ΚΟΥ, Sher. ΟΥ; quare dedi .ΟΥ. Vs. 15. Sher. ΣΗ, Ask. ΣΕ. Vs. 20. extr. Ask. ΤΑΞΑΝ sine lacuna.

Ὁ δῆμος] καὶ οἱ νέοι καὶ ἡ [γερου]σία [καὶ ἡ β]ου[λὴ ἐτείμησαν κ]αὶ μ[ε]τηλλαχότα Γάϊον Ἰού(λιον) Ἀδράστου υἱόν, Ποτειτιανόν, ἄνδρα φιλόπατριν, πᾶσαν λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν ἐκτετελεκότα τ[ῇ] πατρίδι καὶ πεπρεσβευκότα ὑπὲρ τῆς πατρίδος προῖκα [πλε]ονάκις πρὸς τοὺς Αὐτοκράτορας, πράξαντα ἀεὶ τὰ συ[μ]φέρο[ν]τα τῷ δήμῳ, ταῖς ἀξία[ι]ς καὶ ἀνα[λογ]ούσαις αὐτῷ τειμαῖς, γενόμενον περὶ πάντα καλὸν καὶ ἀγαθόν, τετειμημένον [ψ]ηφίσμασιν καὶ πολειτεία[ι]ς καὶ ὑπὸ ἑτέρων πόλεων πολ-

κεφαλῶν κατ[ε]σκευακότα, καὶ τῇ λαμπροτάτῃ δὲ βουλῇ καὶ τῇ ἱερωτάτῃ γερουσίᾳ ἀνατεθεικότα χρήματα εἰς αἰωνίων κλήρ[ω]ν διανομάς, καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς πολλάκις διανομὰς δεδ[ω]κότα τοῖς τε τὴν πόλιν κατοικοῦσιν πολείταις καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ ἑτέ[ρ]ας δὲ διανομὰς δεδ[ω]κότα πολλάκις τῇ βουλῇ πάσῃ καὶ τῇ γερουσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιδόσεις πολλάκις ἐν παντὶ καιρῷ πεποιημένον κατὰ τὴν τῆς πόλεως γνώμην πολείταις τε καὶ ξ[έ]νοις, καὶ ἐλ[ειο]δ[ι]άκτο[υ]ς πολλάκις τεθεικότα ἐν τῷ καιρῷ τῆς τοῦ Τε[ι]μέλου ποταμοῦ εἰςαγωγῆς, καὶ πρεσβείας δὲ πολλάκις εὐτυχῶς ἐκτετελεκότα, [κ]αὶ παρ' ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ εὐεργέτην καὶ φιλόπατριν, [ἐν ἰ]δίοις ἔργοις ἀνέ[σ]τησεν. || προςανατεθεικότα δὲ [πρ]όςφατον κ[αὶ] ἄλλα εἰς τὸ ἔργον δηνάρια ͵ε πρὸς τὸ εἶναι [δρ]αχμὰς μυ. ῑᾱ.

Stemma, quantum intelligo, hoc est:

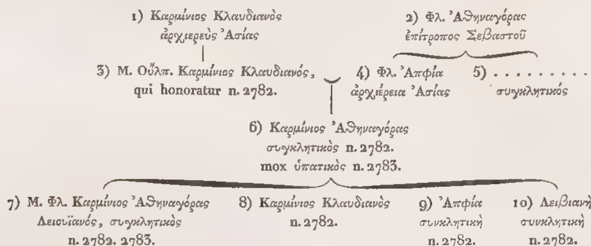

De nomine Aphrodisiensi *Athenagoras* cf. ad n. 2846. Emendationum partem praeceperunt Chishullus et Odofr. Müllerus in schedis. Vs. 4. putes τειμηθέντος scribendum esse, ut hoc redeat ad patrem honorati; sed potius hoc de ipso est honorato, atque honor illi ab Augustis habitus statim post elogium a patre petitum additur, deinde sequuntur reliqua. Uxor honorati Appia ἀδελφὴ συγκλητικοῦ audit: quare in stemmate posui incertum συγκλητικόν (5). Haec Appia quum μήτηρ συγκλητικοῦ vocetur, patet eius Appiae patrem esse etiam πάππον συγκλητικοῦ; quare vs. 9. init. addidi πάππου καί, quod incuria transcribentis excidit ibi ante προπάππου: hinc versus iste iusto brevior comparet in exemplo supra edito. Vs. 9. 10. vacare videtur dictio αὐτὸν ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας υἱόν, quum hoc iam ante dictum sit; sed id de industria denuo inculcatur: *maritum* ἀρχιερείας *Asiae, quum ipse sit etiam filius* ἀρχιερέως *Asiae*. Vs. 17. ἀλλὰ καὶ insolentius est; sed cf. vs. 38. Vs. 19. ἥμισυ est ἥμισυ μυριάδος: *dedicavit* igitur 105,000 denarios, nec tamen statim dedit, sed tantum 10,000 denarios ex his iam *expendit*: cetera pecunia post obitum videtur numeranda fuisse. Vs. 21. τὸ ἔργον τοῦτο est *opus plateae*, ad quod statua apposita erat; cf. vs. 44. Vs. 23. γείσους non audeo tollere; videtur etiam τὸ γεῖσος dictum esse. Vs. 24. N....O in ΑΠΟ mutavi; lacuna amplior est quam pro vero, ut deinceps vs. 25. 26. 29. Vs. 25. ad τὸν βασιλικὸν supple οἶκον: οἶκος βασιλικὸς hinc inde memoratur. Videntur duo vel gymnasii vel ipsius alipterii οἶκοι βασιλικοὶ fuisse, quorum alter dictus sit ὁ ἐντός. Vs. 27. κυκλώσαντα est Chishulli: quod retinui, etsi id non prorsus intelligo. Possis λευκώσαντα: sed non confido. Εἴλημα vs. 30. *voluta* esse videtur, non *camera* s. *fornix*. Vs. 31. βωμοσπειρῶν correxit iam Chish. idque confirmatur ea lectione, quam ex utroque concinnavi apographo; recte Müllerus interpretatur „bases columnarum Ionicas s. spiras, impositas basi altiori quadratae" in arae formam. De dictione τῇ βουλῇ πάσῃ cf. ad n. 2811. Vs. 40. ἐλεοδιάκτους scribit Chish. dedi ἐλειοδιάκτους (pro quo ΕΛΙΟΔ. scriptum esse probabile est), ut ἐλειοβάτης, ἐλειοσέλινον etc. et intelligo canales siccandis agris et deducendis aquis stagnantibus inservientes. Simile est διάκτοις n. 2820. *A*. Vs. 41. fluvius memoratur Τε[ι]μέλης vel Τ[ι]μέλης: in nummo iuxta fluvii simulacrum diserte adscriptum ΤΙΜΕΛΗϹ, quem fluvium esse non dubitandum erat Eckhelio D. N. T. II. p. 576. In titulo nostro arbitror ΤΕ[Ι]ΜΕΛΗΣ scriptum fuisse. Vs. 44. [ἐν ἰ]δίοις dedi ob lacunae angustiam, etsi exspectes ἐν (s. παρά, πρός) τοῖς ἰδίοις; et deinceps correxi ἀνέ[σ]τησεν. Hoc verbo terminabatur titulus: reliqua posthac addita sunt, quum dono denariorum 105,000 recens addidisset Claudianus denarios 5000, unde summa conficiebatur 110,000 denariorum, hoc est μυ(ριάδας) ῑᾱ. Pro denariis vs. 46. scriptum fuit δραχμάς: haec enim etiam a scriptoribus non distinguuntur haud raro. Drachmis computatur etiam Mylasis n. 2694. Melius tamen scriptum foret δραχμῶν.

2788.

Aphrodisiade ad austrum; ex Sherardianis p. 7 sq. et p. 23. (cod. Ask. I, 69. et III, 15.)

ΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑ
ΚΑΙΔΙΑΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΣΤΕΙΜΗΤΙΚΟΥ
ΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩ
ΔΗΜΩ
ΑΙΛΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΜΜΙΑΝΟΝΠΑΥΛΕΙ
ΝΟΝΥΙΟΝΑΙΛΙΟΥ
ΑΥΡΗΛΙΟΥΠΑΠΙΟΥ
ΤΑΤΙΑΝΟΥΑΝΔΡΑ
ΑΠΟΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΝΠΕΡΙ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΝΟΜΙ
ΚΟΝΑΡΙΣΤΟΝΕΚΤΕ
ΛΕΣΑΝΤΑΤΑΣΠΡΩ
ΤΑΣΑΡΧΑΣΚΑΙΛΙ
ΤΟΥΡΓΙΑΣΠΡΟΗΛΙ
ΚΙΑΝ. . . ΗΣΑΝΤΑ
ΚΟΣΜΙΩΣΠΡΟΣΥ
ΠΟΔΕΙΓΜΑΑΡΕΤΗΣ
ΚΑΙΕΠΑΙΝΕΘΕΝΤΑ
ΕΠΙΗΘΟΥΣΠΡΑΥΤΗ
ΤΙΚΑΙΕΠΕΙΚΕΙΑ
ΒΙΟΥ ❦
ΤΗΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
. . ΗΣΑΜΕΝΗΣΠΑ
. . . ΤΗΣΠΟΠΛΙ
- - - - - - -

Ante vs. 1. ap. Sher. p. 23. praemittitur ΚΑΤΑ ΔΟΞΑΝΤΑ, credo ut emendatio supra scripta. Vs. 1. ita ut dedi est p. 23. sed p. 7. habetur ΚΑΤΑΔΟΞ etc. Vs. 4. in altero exemplo pro Β est lacuna: et sic deinceps quoque aliqua in alterutro imperfectiora sunt, quae non annoto: ex coniectura nihil neque hic neque in ceteris usquam titulis inserui. Vs. 18. alterum exemplum ΚΙΑΗΣΑΝΤΑ, alterum quod dedi. Vs. 28. alterum ΠΘΛΑΙ.

Κα[τὰ] τὰ δόξαντα καὶ διὰ ψηφίσματος τειμητικοῦ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Αἴλιον Αὐρήλιον Ἀμμιανὸν Παυλεῖνον, υἱὸν Αἰλίου Αὐρηλίου Παπίου Τατιανοῦ, ἄνδρα ἀπὸ προγόνων φιλότειμον περὶ τὴν πατρίδα, νομικὸν ἄριστον, ἐκτελέσαντα τὰς πρώτας ἀρχὰς καὶ λιτουργίας πρὸ ἡλικία[ς, ζ]ήσαντα κοσμίως πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, καὶ ἐπαινεθέντα ἐπὶ ἤθους πραΰτητι καὶ ἐπεικείᾳ βίου. τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος [ποι]ησαμένης Πα[πίας]? τῆς Ποπλί[ου etc.

Cf. n. 2787.

2789.

Aphrodisiade ad austrum; ex Sherardianis p. 8. et p. 27. (cod. Ask. III, 25.) In altero hoc apographo (p. 27. et cod. Ask. l. c.) adhaeret titulus n. 2795. qui prorsus alius est. Noster hic usque ad vs. 18. est etiam in Spanhemianis n. 85.

. . . . ΙΕΡΑΤΕ. . . . .
ΙΑΒΙΟΥΓΥΜΝΑΣ
ΑΡΧΗΣΑΝΤΑΔΙΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΗΣΑΝ
ΤΑΔΙΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗ
ΣΑΝΤΑΤΡΙΣΕΣΤΙΑ
ΣΑΝΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΤΕΤΡΑΚΙΣΠΡΕΣΒΕΥ
ΣΑΝΤΑΠΟΛΛΑΚΙΣ
ΑΡΞΑΝΤΑΤΑΣΕΝ
ΤΗΠΟΛΕΙΑΡΧΑΣ
ΠΑΣΑΣΔΙΑΠΑΝ
ΤΟΣΛΕΓΟΝΤΑΚΑΙ
ΠΡΑΣΣΟΝΤΑΚΑΙΨΗ
ΦΙΖΟΜΕΝΟΝΑΕΙΤΑ
ΣΥΝΦΕΡΟΝΤΑΤΩΔΗ
ΜΩΑΓΑΘΟΝΚΑΙΕΥ
ΝΟΥΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙ
ΤΗΣΔΕΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΗΣΤΟΥΤΕΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΟΣΚΑΙΤΗΣΑ
ΝΑΣΤΑΣΕΩΣΑΥ
. . ΥΕΠΕΜΕΛΗΘΗ
. . ΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΜΑΡΙΩΝΟΣΥΙΟΣΚΥ
ΡΙΝΑΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΟΕΓΓΟΝΟΣΑΥΤΟΥ

Lectionem ex omnibus tribus apographis duxi; neque operae pretium est singula notare; nisi quod vs. 6. Sher. modo ΕΣΣΤΙ, modo ΕΣ.ΤΙ, Spanh. ΕΣΤΙ, quem secutus sum, non confisus hoc loco duplici Σ, etsi id defendi potest (vide ad n. 25.); quod vs. 16. Sher. p. 27. pro priori Ν habet Μ; quod vs. 25. Sher. modo ΜΑΡΙ modo .ΙΕΡΙ, denique quod idem vs. 26. modo ΡΙΝΑ modo . . ΙΝΑ dat. Vs. 25. *Μαρίωνος* praetuli ex n. 2787. vs. 6. Chishullus correxerat ΙΜΑΡΙΩΝΟΣ (voluit credo *Ἱλαρίωνος*, ut n. 2792. 2793.).

Τὸν δεῖνα] - - - - ἱερατε[ύσαντα δ]ιὰ βίου, γυμνασ[ι]αρχήσαντα δίς, στεφανηφορήσαντα δίς, ἀγωνοθετήσαντα τρίς, ἑστιάσαντα τὸν δῆμον τετράκις, πρεσβεύσαντα πολλάκις, ἄρξαντα τὰς ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς πάσας διὰ παντός, λέγοντα καὶ πράσσοντα καὶ ψηφιζόμενον ἀεὶ τὰ συνφέροντα τῷ δήμῳ, ἀγαθὸν καὶ εὔνουν τῇ πατρίδι. τῆς δὲ κατασκευῆς τοῦ τε ἀνδριάντος καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ[το]ῦ ἐπεμελήθη [Τι]βέριος Κλαύδιος Μαρίωνος υἱὸς Κυρίνᾳ Μένανδρος, ὁ ἔγγονος αὐτοῦ.

. . . . . ΚΑΙΟΙΝΕΟΙΚΑΙΗ . . . . . ΣΙΑ
. . ΟΥΑΙΟΝ . . . .
ΜΑΙΜΗΤΗΛΛΑΚΧΟΤΑ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΑΔΡΑΣΤΟΥΥΙΟΝ
ΠΟΤΕΙΤΙΑΝΟΝΑΝΔΡΑΦΙΛΟΠΑ
ΤΡΙΝΠΑΣΑΝΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝΚΑΙΥ
ΠΗΡΕΣΙΑΝΕΚΤΕΤΕΛΕΚΟΤΑΤ.
ΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΠΕΠΡΕΣΒΕΥΚΟΤΑ
ΥΠΕΡΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΠΡΟΙΚΑΤΙΔΙ
ΟΝΑΚΙΣΠΡΟΣΤΟΥΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΑΣΠΡΑΞΑΝΤΑΑΕΙΤΑΣΥΦΕΡΟΙ
ΤΑΤΩΔΗΜΩΤΑΙΣΑΞΙΑΣΚΑΙΑΝΑ.
.ΟΥΣΑΙΣΑΥΤΩΤΕΙΜΑΙΣΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΝΠΕΡΙΠΑΝΤΑΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΣΗΦΙΣΜΑΣΙΝΚΑΙ
ΠΟΛΕΙΤΕΙΑΣΚΑΙΥΠΟΕΤΕΡΩΝΠΟΛΕ
ΩΝΠΟΛΛΩΝ
ΤΗΝΔΕΤΕΙΜΗΝΑΝΕΣΤΗΣΕΝΣΥ . . . .
ΚΑΙΤΩΒΩΜΩΙΟΥΛΙΑΑΝΤΟΝΙΑΗΘ . .
ΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥΚΑΘΩΣΔΙΕΤΑΞΑ . . . .
ΟΜΟΙΩΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΤΑΙΣΚΑΛ
ΛΙΣΤΑΙΣΚΑΙΠΡΕΠΟΥΣΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣ
ΚΑΙΑΝΤΩΝΙΑΝ⊢Λ.ΑΝΤΩΝΙΟΥΦΛΑΒΙ
ΑΝΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΦΛΑΒΙΑΝΗΝΙΕΡΕΙ
ΑΝΑΡΕΤΗΣΤΗΝΠΟΤΕΙΤΙΑΝΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑΦΙΛΑΝΔΡΟΝΦΙΛΟΤΕΧΝΟΝ
ΖΟΣΑΝΚΟΣΜΙΩΣΩΣΜΑΡΤΥΡΕΙΣΟ
ΥΠΟΠΑΝΤΩΝΕΠΙΤΗΣΩΦΡΟΣΥΝ . .
ΤΗΝΔΕΤΕΙΜΗΝΤΗΝΙΔΙΑΝΑΝΕΣ
ΤΗΣΕΝΕΑΥΤΗΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΖΟΣΑ ❦

λῶν. τὴν δὲ τειμὴν ἀνέστησεν σύ[ν] - - - καὶ τῷ βωμῷ Ἰουλία Ἀντωνία ἡ θ[υγ]άτηρ αὐτοῦ, καθὼς διετάξα[το].

Ὁμοίως ἐτείμησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ταῖς καλλίσταις καὶ πρεπούσαις τειμαῖς καὶ Ἀντωνίαν, Λ. Ἀντωνίου Φλαβιανοῦ θυγατέρα, Φλαβιανήν, ἱέρειαν Ἀρετῆς, τὴν Ποτειτιανοῦ γυναῖκα, φίλανδρον, φιλότε[κ]νον, ζ[ῶ]σαν κοσμίως, ὡς μαρτυρεῖσ[θαι] ὑπὸ πάντων ἐπὶ τῇ σωφροσύν[ῃ]. τὴν δὲ τειμὴν τὴν ἰδίαν ἀνέστησεν ἑαυτῇ ἐκ τῶν ἰδίων ζ[ῶ]σα.

Vs. 1. 2. digessi ut potui; initio non fuisse ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος spatia docent, sed ordo vocum βουλή, δῆμος, γερουσία, νέοι fuit alius ac n. 2781. quod, si ad γερουσίαν et νέους respicias, certum est: unde id probabile etiam pro ceteris fit. Vs. 2. ex ΒΟΥΛΗ superest ΟΥΑΙ. Vs. 12. 13. ἀναλογούσαις scribendum esse docent priorum titulorum Aphrodisiensium plures. Vs. 20. ad διετάξατο subiectum est ὁ πατὴρ s. αὐτός.

2787.

Aphrodisiade in theatri fulcimento ad murum externum septentrionalem orientem versus; ex Sherardianis p. 3. (cod. Ask. I, 3.) et Spanhemianis n. 28.

ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΚΑΙ
ΔΙΑΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΑΙΛΑ
ΑΥΡΑΜΜΙΑΝΟΝΠΑΠΙ
ΑΝΥΙΟΝΜΑΙΛΑΥΡΑΜ.
ΜΙΑΝΟΥΤΟΥΠΑΠΙΟΥ
ΤΟΥΠΑΠΙΟΥΤΟΥΜΑΡΙ
ΩΝΟΣΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙ
ΟΥΤΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥΓΛΥ
ΚΩΝΟΣΑΝΔΡΑΑΠΟ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΦΙΛΟΤΕΙ
ΜΟΝΠΕΡΙΤΗΝΠΑΤΡΙ
ΔΑΝΟΜΙΚΟΝΑΡΙΣ
ΤΟΝΕΚΤΕΛΕΣΑΝΤΑ
ΤΑΣΠΡΩΤΑΣΑΡΧΑΣ
ΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣΠΡΟ
ΗΛΙΚΙΑΣΕΝΑΙΣΚΑΙ
ΤΗΝΑΡΓΥΡΟΤΑΜΕΙΑΝ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΖΗΣΑΝ
ΤΑΚΟΣΜΙΩΣΚΑΙΑΙ
ΔΗΜΟΝΩΣΠΡΟΣΥ
ΠΟΔΕΙΓΜΑΑΡΕΤΗΣ
ΕΠΑΙΝΕΘΕΝΤΑΕΠΙ
ΗΘΟΥΣΠΡΑΟΤΗΤΙΚΑΙ
ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΒΙΟΥ

ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΑΙΛΑΥΡΠΑΠΙΟΥΤΑ
ΤΙΑΝΟΥΤΟΥΑΔΕΛ
ΦΟΥΑΥΤΟΥ ❦

Vs. 1. alterum ΤΑ omittit Spanh. Vs. 4. pro ΜΑΙΛ Sher. ΜΑΡ. Vs. 11. ΤΗΝ inserui ex Spanh. Vs. 16. Sher. ΑΖ, Spanh. ΑΣ. Vs. 17. Η ex Spanh. (Sher. pro eo punctum habet). Vs. 23. ultimum Ι ex Spanh. item in fine foliolum, quod significatur incondito ductu, cuius hanc vim esse ex aliis eiusdem codicis exemplis intellexi. Vs. 2. dele Α.

Κατὰ τὰ δόξαντα καὶ διὰ ψηφίσματος, Αἴλ. Αὐρ. Ἀμμιανὸν Παπίαν, υἱὸν Μ. Αἰλ. Αὐρ. Ἀμμιανοῦ τοῦ Παπίου τοῦ Παπίου τοῦ Μαρίωνος τοῦ Δημητρίου τοῦ Ἀντιόχου Γλύκωνος, ἄνδρα ἀπὸ προγόνων φιλότειμον περὶ τὴν πατρίδα, νομικὸν ἄριστον, ἐκτελέσαντα τὰς πρώτας ἀρχὰς καὶ λειτουργίας πρὸ ἡλικίας, ἐν αἷς καὶ τὴν ἀργυροταμείαν τοῦ δήμου, ζήσαντα κοσμίως καὶ αἰδημόνως πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, ἐπαινεθέντα ἐπὶ ἤθους πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ βίου. προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως Αἰλ. Αὐρ. Παπίου Τατιανοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Cf. n. 2788.

Πόπλιον Αἴλιον Ἱλαριανόν, ἱππικό[ν], Ποπλίου Αἰλίου Ἀπολλωνιανοῦ πριμιπειλαρίου υἱόν, Ποπλίου Αἰλίου Ἱλαριανοῦ ὑπατικο[ῦ] ἔκγονον, πολλῶν συν[κλη]τ[ι]κῶν καὶ ὑπατικῶν συγγενῆ, Τιβερία Ἰουλία Ἀντωνία Α[η]τ[ω]ΐς? μητρ[ὸς] καὶ μάμμη[ς]? συνκλητικῶν, τὸν γλυκ[ύ]τατον υἱόν.

Cf. n. 2792. Vs. 11. dele prius K et vs. 15. P. Vs. 21. ♃ siglum est interpunctioni inserviens. Quod antecedit, legeris etiam sic: μήτηρ [τε] καὶ μάμμη συνκλητικῶν; sed quod dedi mihi probabilius est. Titulum hunc transcripserat etiam Woodius, ex cuius schedis vss. 10–16. ita ut correxi citat Chandl. Ion. Antt. T. I. p. 5.

2794.

Aphrodisiade in marmore candido duos pedes longo, tres cum semisse alto; ex Sherardianis p. 3. (cod. Ask. I, 11.)

ΤΡΥΦΩΝΟΣΤΟΥΤΡΥ
ΦΩΝΟΣΤΟΥΖΗΝΩ
ΝΟΣΓ̄ΤΟΥΧΡΥΣΙΠ
ΠΟΥΤΟΥΑΙΝΕΙΟΥ
ΑΝΔΡΑΕΥΓΕΝΕΙΑ
ΚΑΙΗΘΕΙΣΕΜΝΩ
ΔΙΕΝΕΝΚΟΝΤΑΖΙ
ΣΑΝΤΑΚΟΣΜΙΩΣ
ΚΑΙΑΙΔΗΜΟΝΩΣ
ΠΡΟΣΥΠΟΔΕΙΓΜΑ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΕΠΑΙ
ΝΕΘΕΝΤΑΕΦΑΙΣ
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣΕ
ΞΕΤΕΛΕΣΕΑΡΧΑΙΣ
ΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ
ΕΣΤΗΣΕΑΥΡ
ΤΡΥΦΩΝΟΠΑΤΗΡ

Τὸν δεῖνα, Αὐρ.] Τρύφωνος τοῦ Τρύφωνος τοῦ Ζήνωνος, γ̄ τοῦ Χρυσίππου, τοῦ Αἰνείου, ἄνδρα εὐγενείᾳ καὶ ἤθει σεμνῷ διενενκόντα, ζ[ή]σαντα κοσμίως καὶ αἰδημόνως πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, καὶ ἐπαινεθέντα ἐφ᾽ αἷς μεγαλοψύχως ἐξετέλεσε ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις, ἔστησε Αὐρ. Τρύφων ὁ πατήρ.

2795.

Aphrodisiade; vide lemma n. 2789.

ΤΑΜΙΑΝΑΡΧΙΝΕΟ
ΠΟΙΟΝΠΑΤΡΟΣ
. . . ΠΑΠΠΟΥΚΑΙ
. . ΟΓΟΝΩΝΑΡΧΙ
ΕΡΕΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑ
. ΗΦΟΡΩΝΠΑΣΑΣ
. ΡΧΑΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡ
. ΙΑΣΠΛΗΡΩΣΑΝ
. ΑΠΟΛΛΑΚΑΤΟΡ
. ΩΣΑΝΤΑΤΗΠΑΤΡΙ
ΔΙΕΝΣΥΝΗΓΟΡΙΑΙΣ
. ΑΙΛΙΣΤΑΘΑΥΜΑΣ
. ΕΝΤΑΕΠΙΠΑΙΔΕΙΑ
. . ΙΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ
. . ΙΕΠΕΙΚΕΙΑΒΙΟΥ

Τὸν δεῖνα] - - - - ταμίαν, ἀρχινε[ω]ποιόν, πατρὸς [καὶ] πάππου καὶ [πρ]ογόνων ἀρχιερέων καὶ στεφα[ν]ηφόρων, πάσας [ἀ]ρχὰς καὶ λειτουρ[γ]ίας πληρώσαν[τ]α, πολλὰ κατορ[θ]ώσαντα τῇ πατρίδι ἐν συνηγορίαις, [μ]άλιστα θαυμασ[θ]έντα ἐπὶ παιδείᾳ [κα]ὶ χρηστότητι [κα]ὶ ἐπεικείᾳ βίου.

Ἀρχινεωποιὸν intellige Veneris; cf. ad n. 2811. Vs. 12. dele primum I. Ἐπεικείᾳ pro ἐπιεικείᾳ habuimus etiam supra n. 2788. 23.

2796.

Ibidem, ad murum australem; ex Sherardianis p. 84. (cod. Ask. I, 19.)

\- - - - - - - - -
. Ν . Ν - - - - ΚΟΥ - - - - -
ΝΟΣΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΙΔΙΑΠΡΟΣ
ΕΚΑΣΤΟΝΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝΚΑΙΠΛΕΙ
ΤΑΣΕΓΓΥΑΣΥΠΕΡΠΟΛΛΩΝΕΚΤΗ
ΣΑΝΤΑΚΑΙΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΠΟ
ΛΕΩΣΤΗΣΕΚΑΤΗΣΟΣΙΩΣΚΑΙ
ΕΥΣΕΒΩΣΣΥΝΕΧΩΡΗΘΗΑΥΤΩ
ΑΙΕΝΤΑΦΗΝΕΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩ
ΔΙΔΟΣΘΑΙΔΕΑΥΤΩΚΑΙΑΠΟ
ΤΩΝΔΗΜΟΣΙΑΘΥΟΜΕΝΩΝΓΕΡΑ
ΕΞΕΝΑΙΔΕΑΥΤΩΚΑΙΤΟΥΣΣΤΕ
ΦΑΝΟΥΣΦΟΡΕΙΝΟΙΣΕΣΤΕΦΑΝΩ
ΤΑΙΟΤΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙ ♃

\- - - καὶ κοι]ν[ῶ]ς πρὸς πάντας καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἕκαστον φιλάνθρωπ[ο]ν, καὶ πλεί[σ]τας ἐγγύας ὑπὲρ πολλῶν ἐκτ[ί]σαντα, καὶ ἱερατεύσαντα προπόλεως τῆς Ἑκάτης ὁσίως καὶ εὐσεβῶς. συνεχωρήθη αὐτῷ [κ]αὶ ἐνταφῆν[αι] ἐν τῷ γυμνασίῳ· δίδοσθαι δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῶν δημοσίᾳ θυομένων γέρα· ἐξε[ῖ]ναι δὲ αὐτῷ καὶ τοὺς στεφάνους φορεῖν οἷς ἐστεφάνωται, ὅταν βούληται.

Vs. 1. 2. malim κοιν[ῇ]. Ad Hecaten πρόπολιν cf n. 2463. et ibi not.

2790.

Aphrodisiade in turri in oblongo lapide; ex Sherardianis p.6. (cod. Ask. I, 59.) et Spanhemianis n.67.

ΚΑΤΑΤΑΕΨΗ
ΦΗΣΜΕΝΑΥΠΟ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΓΙΟΛΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΝ
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΣΥΝΚΛΗΤ.Ι
ΚΟΥΚΑΙΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ
ΛΟΓΙΣΤΕΙΣΑΝ
ΤΑΚΑΙΤΗΣΗ
ΜΕΤΕΡΑΣΠΟ
ΛΕΩΣΜΕΤΕΥ
ΝΟΙΑΣΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΝΕΝΠΑ
ΣΙΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ ❦

Vs. 1. alterum ΤΑ ex Spanh. addidi.

Κατὰ τὰ ἐψηφ[ι]σμένα ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Γ. Ἰο[ύ]λιον Φίλιππον, τὸν κράτιστον, πατέρα συνκλητικοῦ καὶ ἀπὸ ἐπιτρόπων, λογιστε[ύ]σαντα καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως μετ' εὐνοίας, γενόμενον ἐν πᾶσιν εὐεργέτην.

Vs. 5. Γ non Π est, sed Γ(*άϊον*), ut recte Chishullus in schedis. Idem vs. 8. non male coniecit *πατρός*: sed *πατέρα* verum esse posse intelligas vel ex n. 2782. idque prorsus certum esse patet ex titulis Trallianis, de quibus statim dicam. *Ἀπὸ ἐπιτρόπων* non ad maiores referendum; sed significat ipsum (non filium) olim fuisse *ἐπίτροπον* (cf. n. 2744. et Cretica aliaque passim). Idem hic Philippus honoratur titulo Tralliano n. 2933. *Γ. Ἰούλιον Φίλιππον, ἐπίτροπον τῶν Σεβαστῶν, πατέρα Ἰουλίου Φιλίππου συνκλητικοῦ, στρατηγοῦ Ῥωμαίων.* Cf. etiam n. 2932. Ceterum hic Philippus fortasse ex Iulio Philippo Imp. nomen habet.

2791.

Aphrodisiade in oblongo lapide; ex Sherardianis p.3. (cod. Ask. I, 16.) et Spanhemianis n.60.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΛ.ΚΛ.ΙΒΗΡΕΙ
ΝΟΝΕΥΔΑΙΜΟΝΑ
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΚΑΙ
ΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣ
ΠΟΛΕΩΣΛΟΓΙΣ
ΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ

Vs. 3. Spanh. ΝΟΝΦΙΔΙΑΜΟΝΑ. Vs. 8. primum Ε ex Spanh.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Λ. Κλ. Ἰβηρεῖνον Εὐδαίμονα, τὸν κράτιστον, γενόμενον καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως λογιστὴν καὶ εὐεργέτην.

Cf. n. 2790.

2792.

Aphrodisiade in summis moenibus borealibus orientem versus; ex Sherardianis p.27. (cod. Ask. III, 19.)

...ΛΑΡΙΑΝΟΝΕΠΙ
ΚΟΝΠΟΠΛΙΟΥΑΙ
ΛΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝ
.ΑΝΟΥΠΡΕΙΜΟ
ΠΕΙΛΑΡΙΟΥΥΙΟΝ
ΠΟΠΛΙΟΥΑΙΛΙΟΥ
.ΕΛΔΡΙΑΝΟΥΥΠΑ
ΤΙΚΟΥΕΚΓΟΝΩΝ
ΠΟΛΛΩΝΥΠΑΤΙ
ΚΩΝΚΑΙΗΣΥΝΚΛΗ
ΤΙΚΩΝΣΥΝΓΕΝ.
ΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝΟΣ
ΟΠΑΤΗΡ

Πόπλιον Αἴλιον Ἱ]λαριανόν, [ἱπ]πικόν, Ποπλίου Αἰλίου Ἀπολλων[ι]ανοῦ πρειμοπειλαρίου υἱόν, Ποπλίου Αἰλίου [Ἱ]λ[α]ριανοῦ ὑπατικοῦ ἔκγον[ο]ν, πολλῶν ὑπατικῶν καὶ συνκλητικῶν συνγεν[ῆ], Πόπλιος Αἴλιος Ἀπολλωνιανὸς ὁ πατήρ.

Cf. n. 2793. Vs. 10. dele Η prius.

2793.

Aphrodisiade ad austrum; ex Sherardianis p.8. (cod. Ask. I, 71.)

ΠΟΠΛΙΟΝΑΙ
ΛΙΟΝΙΛΑΡΙΑ
ΝΟΝΙΠΠΙΚΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΥΑΙ
ΛΙΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΑΝΟΥΠΡΙ
ΜΙΠΕΙΛΑΡΙΟΥ
ΥΙΟΝΠΟΠΛΙ
ΟΥΑΙΛΙΟΥ
ΙΛΑΡΙΑΝΟΥΥ
ΠΑΚΤΙΚΟΝΕΚ
ΓΟΝΟΝΠΟΛ
ΛΩΝΣΥΝ
Τ.ΚΩΝΚΑΙΥ
ΠΑΤΡΙΚΩΝΣΥΝ
ΓΕΝΗ
ΤΙΒΕΡΙΑΙΟΥΛΙ
ΑΑΝΤΩΝΙΑΛΙ
ΤΟΙΣΜΗΤΡΙ° ΚΑΙ
ΜΑΜΜΗΣΥΝΚΛΗ
ΤΙΚΩΝ ♃ ΤΟΝ
ΓΛΥΚΟΤΑΤΟΝ
ΥΙΟΝ ❦

2802.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 25. (cod. Ask. III, 21.)

ΕΚΑΤΟΝΑΡΧΟΝ
ΦΡΟΥΜΕΝΤΑΡΙΟΥ
ΑΓΝΩΣΚΑΙΑΝ
ΔΡΙΩΣΑΝΑΣΤΡΑ
ΦΕΝΤΑΕΝΤΩΤΗΣ
ΑΣΙΑΣΕΘΝΟΙΕΥ
ΝΟΙΑΣΚΑΙΣΤΟΡ
ΓΗΣΕΝΕΚΕΝΤΕΣ
ΕΙΣΑΥΤΗΝΗΜΕΙΨΑΤΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΣ.ΤΟΤΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΣΑΤΟΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΟΑΣ
ΟΥΤΟΠΩΤΑΤΟΖΑΝΤΟ
ΝΙΟΣΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ

Dele vs. 10.

Ἡ λαμπροτάτη πόλις τῶν Ἀφροδεισιέων τὸν δεῖνα] - - ἑκατόν[τ]αρχον φρουμεντάριο[ν], ἁγνῶς καὶ ἀνδρ[ε]ίως ἀναστραφέντα ἐν τῷ τῆς Ἀσίας ἔθν[ε]ι, εὐνοίας καὶ στοργῆς ἕνεκεν τ[ῆ]ς εἰς αὐτὴν ἠμείψατο. ἐπ[ε]μελήσατο τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος ὁ ἀ[ξι]ο[λογ]ώτατο[ς] Ἀντ[ώ]νιος Ἀνδρόνικος.

Iunxi *ἑκατόνταρχον φρουμ.* ut n. 2803. *ἑκατόνταρχον λεγιωνάριον.* Deterioris notae formam *ἐπιμελήσασθαι* vidimus aliquoties.

2803.

Aphrodisiade in cubo prope magnum templum; ed. in Richteri Itin. p. 596. et ex autographo Richteri a Franckio Inscr. Richter. p. 421. cuius exemplum accurate reddidi, addito foliolo, quod ipse ibi exaratum esse refert.

----ΟΝΚΥΡΕΙΝΑ·Ι·ΙΕΡΑ
ΤΙΚΟΝ·Ε·ΞΙΠΠΙ
---ΟΥΤΑΓΜΑΤΟΣ
---ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ
ΛΕΓΙΩΝΑΡΙΟΝ
ΛΟΥΚΙΟΙΑΥΡΗΛΙΟΙ
--ΗΝΩΝ·ΚΑΙΥΨΙ
--ΛΗΣ·ΤΟΝΕΑΥ
ΤΩΝΦΙΛΟΝ ❦

- - - ον, Κυρείνᾳ, Ἱερατικόν, ἐξ ἱππι[κ]οῦ τάγματος, ἑκατόνταρχον λεγιωνάριον, Λούκιοι Αὐρήλιοι [Ζ]ήνων καὶ Ὑψι[κ]λῆς τὸν ἑαυτῶν φίλον.

Vs. 1. prius, vs. 2. secundum punctum tolle. *Ἐξ ἱππικοῦ τάγματος* est pro *ἱππικόν* (cf. n. 2793.); de re Franckius ablegat ad Eckhel. D. N. T. IV. p. 226 sq. Igitur is est *equestris ordinis.* Sed *Ἱερατικὸν* non ordinem designat; nomen viri est proprium, quod tribus Romanae notationi solet postponi. Hypsiclis et Zenonis nomina supra vidimus in titulis Aphrodisiensibus, ubi ea etiam in nummis obvia esse notavi: eadem infra redeunt; cf. potissimum n. 2817. Vs. 4. init. Franckius infert *καί*: sed ibi nulla videtur lacuna esse.

2804.

Aphrodisiade intra portam orientalem; ex Sherardianis p. 25. (cod. Ask. III, 7.)

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΟΝΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕ
ΣΤΑΤΟΝΡΟΔΟΠΑΙΟΝ
ΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙ
ΑШΓΟΝΤΟΝΔΗΜΟΥ
ΤΟΝΑΡΧΗΓΟΝΤΗΣ
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΟΥ
ΘΕΡΙΝΟΥΟΛΥΜΠΙ
ΟΥΛΟΥΤΡΟΥ
ΚΑΙΣΙΤΟΔΟΤΗΝΟ
ΜΟΥΔΕΚΑΙΚΙΣΤΗΝ
ΤΟΝΑΝΑΝΕШΤΗΝ
ΤШΝΛΗΘΑΡΓΗΘΙΣШΝ
ΤΕΡΨΑΙШΝΤΟΝΔΙ
ΑΠΑΝΤΑ..ΝΙΔΙΑ
ΤΕΚΑΙΚΟΙΝΗΑΛΗ
ΘΑΡΓΗΤΟΝΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΝΑΝΔΡΙΑΝ
ΤΙΚΟΣΜΗΣΑΣΑ
ΤΟΤΡΙΤΟΗΠΟΛΙϹ

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ῥοδοπαῖον, τὸν φιλόπατριν καὶ ἄω[τ]ον το[ῦ] δήμου, τὸν ἀρχηγὸν τῆς φιλοτιμίας τοῦ θερινοῦ Ὀλυμπίου λουτροῦ, καὶ σιτοδότην, ὁμοῦ δὲ καὶ κ[τ]ίστην, τὸν ἀνανεωτὴν τῶν ληθαργηθισῶν τέρψ[ε]ων, τὸν διὰ πάντα [ἡμῶ]ν? ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ ἀληθάργητον εὐεργέτην, ἀνδριάντι κοσμήσασα τὸ τρίτο[ν] ἡ πόλις.

Titulus maxime barbarus. Vs. 13. *ληθαργηθισῶν* retinui ex usu in Caria mature invecto: *τέρψεων* p. *τέρψαιων* correxi, etsi hoc in lapide esse videtur. Vs. 20. *τὸ τρίτον* malui quam *τῷ τρίτῳ*.

2797.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 3.)

ΗΠΑΤΡΙΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛ
ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΚΑΠΙΤΩΛΕΙ
ΝΟΥΥΟΝ
ΚΤΗΣΙΑΝ
ΤΟΝΡΗΤΟΡΑ

Ἡ πατρὶς Τιβέριον Κλ(αύδιον) Αὐρήλιον, Τιβερίου Κλαυδίου Καπιτωλείνου ὑόν, Κτησίαν, τὸν ῥήτορα.

2798.

Ibidem in moenibus ad austrum; ex Sherardianis p. 2. (cod. Ask. I, 57.) et Spanhemianis n. 53.

ΧΑΙΡΕΑΝΣΟΦΙΣ
ΤΗΝΚΑΘΩΣΚΛΑΥ
ΔΙΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙ
ΑΔΙΕΤΑΞΑΤΟ❧

Forma Ξ est ap. Spanh. sed parum distincte (Sher. Ξ).

Χαιρέαν σοφιστήν, καθὼς Κλαυδία Καλλικράτεια διετάξατο.

2799.

Ibidem „infra muri septentrionalis partem opere figurato ornatam"; ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 17.)

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΜΑΥΡΣΤΑΤΩΝΟΝ
ΤΟΝΚΑΙΑΡΓΥΡΙΟΝΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΝΠΑΣΙΝ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΩΝΤΩΝΠΕΡΙ
ΜΑΝΤΝΕΙΚΟΜΑΧΟΝΒΛΑΣ
ΤΟΝΑΡΖΑΝΤΑΤΗΣΤΗΝΠΡΩ
ΤΗΝΑΡΧΗΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Μ. Αὐρ. Στατώ[ρι]ον? τὸν καὶ Ἀργύριον, τὸν [ἑαυ]τ[ῶ]ν εὐεργέτην ἐν πᾶσιν, ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ Μ. Ἀντ. Νεικόμαχον Βλάστον ἄρ[ξ]αντα τ[ρὶ]ς τὴν πρώτην ἀρχήν.

De archonte cf. ad n. 2761.

2800.

Aphrodisiade; ex iisdem p. 25.

ΚΑΤΑΤΑΨΗΦΙ
ΣΘΕΝΤΑΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝΜΑΡΑΥΡ
ΓΑΙΤΥΛΙΚΟΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
ΚΑΙΕΠΙΤΡΟΠΟΝ
ΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΠΡΟΤΟΝΕΟΠΟΙ
ΟΝΤΗΣΘΕΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣ

\- - - - - - - - - -
κατὰ τὰ ψηφισθέντα ἐτείμησαν Μάρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Γαιτυλικόν, ἀπελεύθερον καὶ ἐπίτροπον τοῦ Σεβαστοῦ, πρ[ῶ]το[ν] νε[ω]ποιὸν τῆς θεοῦ Ἀφροδείτης.

Non ausus sum retinere πρωτονεωποιὸν compositum. Πρῶτος νεωποιὸς est qui alibi ἀρχινεωποιὸς vocatur.

2801.

Ibidem in moenibus borealibus in lapide, qui muro impositus est, sed situ inverso; ex Sherardianis p. 15. (cod. Ask. I, 29.) et Spanhemianis n. 29.

ΚΟΝ.....
ΥΠΑΤΙΚΟΥ
ΤΟΝΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΝΔΙΑΒΙΟΥ
ΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΓΟΡΔΙΑΝΗΩΝ
ΑΤΤΑΛΗΩΝ
...ΛΑΜΠΡΟ
..ΙΣΑΦΡΟΔΕ
..ΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΕΛΕΥΤΙ..Α.ΟΙ..
ΓΑΕΠΙΤΗΣΒ..
ΕΙΛΙΔΟΣΡΩΜΗ
ΔΙΑΚΟΜΙΣΑΣ
ΤΟΠΤΩΜΑΤΙ
ΟΝΑΥΤΟΥΚΑ
Γ.ΕΘΕΤΟΤΟΝ
ΦΙΛΟΝΤΙΒʺΚΛʺ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΤΗΝΕΙΚΟΝΑΑΥΤΟΥ❧

Vs. 6. Spanh. ΓΟΡΔΙΑΝΩΝ. Vs. 9. init. Sher. ...ΙΕΑ etc. Vs. 11. pro Ο Spanh. Γ. Vs. 19. pro ΝΟΣ Sher. ΣΟΝ.

Τὸν δεῖνα - - - συγκλητι]κόν? [υἱὸν] ὑπατικοῦ, τὸν ἀγωνοθέτην διὰ βίου τῶν μεγάλων Γορδιανήων Ἀτταλήων [τῆς] λαμπρο[τάτη]ς Ἀφροδε[ισιέ]ων πόλεως, [τετ]ελευτ[ηκ]ό[τ]α? ἐπὶ τῆς Β[ασ]ιλίδος Ῥώμη[ς]. διακομίσας τὸ πτωμάτιον αὐτοῦ κα[τ]έθετο τὸν φίλον Τιβ. Κλ. Εὐτυχιανός, [καὶ?] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ? sc. ἔθηκεν.

De ludis cf. ad n. 2758. Vs. 11. dele ultimum ductum.

quibus Aphrodisiensia edidi, quum tamen ΝΕΩΠΟΙΟΣ unice verum sit, quod tantum n. 2811. in Prokeschiano titulo servatum est, et n. 2824. 17. in Sherardiano. Intellige vero sic: *Βαρβίλληα* etc. *κυκλίους αὐλητὰς καὶ τὸν κατὰ πάντων.* Vs. 11. 12. cave scribas Περγαμηνά: ut mox Κύζικον, sic vulgari usu dictum est Πέργαμον, quod restituerat iam Chishullus et nos dedimus ex Spanh. Ceterum Πέργαμον ita capiendum, ut si dictum fuerit Πέργαμον κοινὸν Ἀσίας (cf. n. 1720. ne plura addam). Vs. 17. Ἀδριανὰ p. Ἀδριάνεια ferri potest. Hucusque omnes hi ludi coronarii sunt; quibus deinceps opponuntur pecuniarii s. thematici (cf. n. 1720. sub fin.).

2811.

Aphrodisiade; Borrellius Smyrna misit Prokeschio, hic Gerhardo, Gerhardus mihi, et duplex quidem exemplum (alterum a. 1831. alterum a. 1832.), unde optima delegi, quamquam utrumque ita conspirat, ut tantum in ligaturis differentia sit.

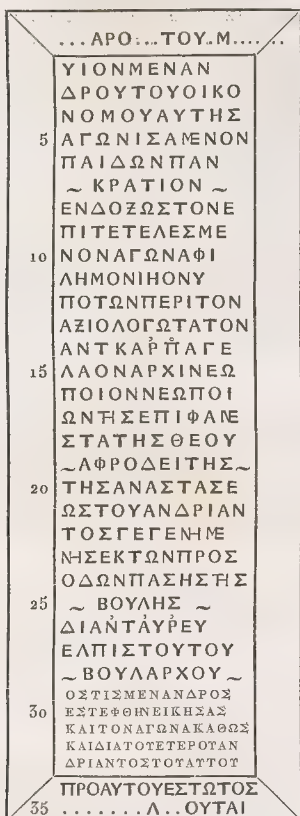

Ἡ βουλὴ? Μένανδ]ρο[ν $\overline{β}$ vel $\overline{γ}$ etc.] τοῦ Μ[ενάνδρου], υἱὸν Μενάνδρου τοῦ οἰκονόμου αὐτῆς, ἀγωνισάμενον παίδων παγκράτιον ἐνδόξως τὸν ἐπιτετελεσμένον ἀγῶνα Φιλημονίηον ὑπὸ τῶν περὶ τὸν ἀξιολογώτατον Ἀντ(ώνιον) Καρ(μίνιον)? Πο. Ἀγέλαον ἀρχινεωποιὸν νεωποιῶν τῆς ἐπιφανεστάτης θεοῦ Ἀφροδείτης· τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος γεγενημένης ἐκ τῶν προσόδων πάσης τῆς βουλῆς δι' Ἀντ(ωνίου) Αὐρ(ηλίου) Εὐελπίστου τοῦ βουλάρχου.

ὅστις Μένανδρος ἐστέφθη νεικήσας καὶ τὸν ἀγῶνα, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου ἀνδριάντος τοῦ αὐτοῦ, πρὸ αὐτοῦ ἑστῶτος [δη]λοῦται.

Initium hic ut in multis aliis Aphrodisiensibus titulis mutilum est: quippe id in cymatio scriptum esse solebat: quo laeso periit. Sed in hoc titulo in principio vix aliud potuit scriptum esse nisi ἡ βουλή, ad quod vs. 4. refertur αὐτῆς: et hinc vs. 24. est *πάσης τῆς βουλῆς.* Πᾶσα ἡ βουλὴ sic habetur etiam n. 2782. 37.: *καὶ ἑτέρας δὲ διανομὰς δεδωκότα πολλάκις τῇ βουλῇ πάσῃ καὶ τῇ γερουσίᾳ*, quo loco collato coniecerim γερουσίαν fuisse partem βουλῆς eximiam, ut Athenis πρυτάνεις. Neque huic sententiae obest formula ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία in titulis his: nam et βουλὴ universa aliquid decernere potest, et separatim insuper collegium ex βουλῇ selectum, ut n. 132. aliquis Athenis et a βουλῇ et a prytanibus speciatim honoratur manifesto. Qui honoratur, esse *Menandrum* patet ex vs. 29. quare hoc nomen restitui vs. 1. ante τοῦ Μ[ενάνδρου: in qua dictione vacaret τοῦ, nisi $\overline{β}$, $\overline{γ}$ vel alius numerus adscriptus fuisset. Statim additur υἱὸν Μενάνδρου; in quo vox Μενάνδρου ideo repetitur, quod antea dictum fuit $\overline{β}$ vel $\overline{γ}$ τοῦ Μενάνδρου, et patris nomini accuratiorem definitionem τοῦ οἰκονόμου αὐτῆς addere constituit auctor. De Philemonieis cf. n. 2812. Mox *naopoei Veneris*, ex aliis Aphrodisiensium titulis (n. 2749. 2768. 2785. 2812. 2824. 2826. 2837. 2848.) notissimi, ludorum praesides sunt: horum primus est ἀρχινεωποιός, cuius et alibi mentio fit (n. 2782. 2795. 2800.); is ut prytanis magistratus eius, qui ludos edit, nominatur, non ut eponymus urbis: eponymus enim Aphrodisiadis est ἄρχων πρῶτος s. πρωτόλογος, cuius haud rara mentio. Nomen viri tale est in quo haereas; Romanis nominibus is manifesto pluribus utitur. Primum vocatur *Antonius*, quo nomine nullum frequentius Aphrodisiade ob veterem Antonii Triumviri in Aphrodisienses gratiam (n. 2737.): accedit ΚΑΡ, quod *Carminium* interpretor ut n. 2782. ubi est *M. Ulpius Carminius Claudianus* cum aliis Carminiis. Sed Πο. quid sit, difficile dictu; praenomen *Publius* si id esset, alieno foret loco positum: nec verisimile est tribum Romanam hac nota significari. Anne igitur est Ποπλίου patris praenomen? Additur Graecum agnomen Ἀγέλαον, quod Aphrodisiade habes n. 2772. Inde a vs. 29. quae minoribus litteris scripta sunt, ea posthac addita esse iudica, ut ultima n. 2782. atque ut n. 2820. *B.* 2835. Insolentius est ὅστις de certo homine; nec tamen hoc sine exemplis etiam in bonis scriptoribus: ex Aphrodisiensibus titulis cf. ἥτις n. 2774. 2817. et ὅντινα n. 2824. Mire vero dictum est ἐστέ-

2805.

Aphrodisiade in moenibus orientalibus ad portae latus australe, in aris duabus ut fertur sepulcralibus; ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 3.) et Appendice II. codicis Askewiani (cod. Chish. I, 8.). Alterum hoc apographum plenius est, idque secutus sum.

a.	*b.*
ΔΙΟΓΕΝΗΝ	ΑΤΤΑΛΟΝ
ΑΤΤΑΛΟΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ
ΤΟΝΑΔΕΛ	ΤΟΝΑΔΕΛ
ΦΟΝ	ΦΟΝ

a. Διογένην Ἄτταλος τὸν ἀδελφόν.
b. Ἄτταλον Διογένης τὸν ἀδελφόν.

Haec in basibus statuarum posita esse liquet, non in sepulcris: certe intelligi non potest, quomodo fratres duo vicissim sese honorare aris sepulcralibus potuerint, nisi hoc fecerint superstites, quod probabile non est.

2806.

Aphrodisiade ad orientalem partem; ex Sherardianis p. 83. (cod. Ask. I, 75.)

ΑΡΤΕΜΕΙΣΠΟΠΛΙΟΥ
ΒΥ·Κ·ΥΙΟΝΠΟΠΛΙΟΥΤΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΝΚΑΤΑΤΗΝΔΙΑ
ΘΗΚΗΝ

Ἀρτεμεῖς? Ποπλίου (sc. θυγάτηρ) [Τιβ.?] Κ[λαύδ]ιον? Ποπλίου τὸν ἀδελφὸν κατὰ τὴν διαθήκην.

2807.

Aphrodisiade ad theatri partem borealem in lapide quadrato inter spinas iacente; ex Sherardianis p. 16. (cod. Ask. I, 35.)

ΕΝΠΑΣΙΝΣΥΝΕΡΓΕΤΗΝΜΝΙΜ
ΠΑΤ.ΗΔΟΣΚΑΙΚΑΘΕΝΑΚΑΙ
ΚΟΙΝΗΣΗΣΑΝΤΑΠΡΟΣΥ
ΠΟΔΕΙΓΜΑΡΕΤΗΣ

- - - ἐν πᾶσιν [ε]ὐεργέτην [ἡ]μ[ῶν τῆς?] πατ[ρί]δος καὶ καθ' ἕνα καὶ κοινῇ, [ζ]ήσαντα πρὸς ὑπόδειγμ[α] ἀρετῆς.

2808.

Aphrodisiade haud procul ab orientali urbis parte; ex Append. II. codicis Askewiani (cod. Chishull. I, 73.).

. . Ρ . ΚΕΙΔΑΚΑΙΤΑΣΨΕ
. . ΗΣΑΝΤΟΣΕΡΜΑ
. . ΟΝΔΙΑ . ΟΜΑΤΟΥ

Ἡ]ρ[α]κ[λ]είδα? καὶ - - - -
- - ήσαντος Ἑρμα - - - - -
etc.

2809.

Aphrodisiade in muro orientali ad portae latus australe; indidem (cod. Chishull. I, 8.).

. . . . . . ΟΔΗ
. . . . . . ΕΙΜΗ
. . . . . ᾿ΗΡΑΙ

Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆ[μος etc. ἐτ]είμη[σαν etc.

2810.

Aphrodisiade ad australem urbis partem in muri angulo; ex Sherardianis p. 15. (cod. Ask. I, 63.) et Spanhemianis n. 76. Vss. 15-18. usque ad ΕΦΕΣΩ ex Sherardianis profert Massonus Collect. hist. de Aristid. ad a. 924. n. 3. sed a se aliquatenus emendatos, agens ille de Olympiis Cyzicenis.

ΔΙΟΥΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥΥΙΟΝΚΑΛ
ΛΙΜΟΡΦΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΘΕ
ΑΣΝΙΚΗΣΠΕΡΙΟΔΟΝΙΚΗΝΠΡΩ
ΤΟΝΚΑΙΜΟΝΟΝΤΩΝΑΠΑΙΩ
ΝΟΣΚΥΚΛΙΩΝΑΥΛΗΤΩΝΝΙΚΗ
ΣΑΝΤΑΙΕΡΟΥΣΑΓΩΝΑΣΤΟΥΣ
ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣ
ΠΥΘΙΑΑΚΤΙΑΤΗΝΕΞΑΡΓΟΥΣ
ΑΣΠΙΔΑΔΙΣΒΑΡΒΙΛΛΗΑΕΝΕ
ΦΕΣΩΙΤΕΤΡΑΚΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣ
ΚΑΙΤΩΝΚΑΤΑΠΑΝΤΩΝΠΕΡΓΑ
ΜΟΝΤΡΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΚΑΙΤΩΝ
ΚΑΤΑΠΑΝΤΩΝΚΟΙΝΩΝΣΥΡΙΑΣΕΝ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΔΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣ
ΚΟΙΝΟΝΥΛΙΚΙΑΣΕΝΤΑΡΣΩΙΔΙΣ
ΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΚΥΖΙΚΟΝΟΛΥΜΠΙΑ
ΚΑΙΤΩΝΚΑΤΑΠΑΝΤΩΝΑΔΡΙΑΝΑΟ
ΛΥΜΠΙΑΕΝΕΦΕΣΩΙΤΑΛΑΝΤΙΑΙ
ΟΥΣΔΕΚΑΙΗΜΙΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΥΣΕΝΙ
Τ.ΑΠΑΝΤΑΣΟΥΣΗΓΩΝΙΣΑΤΟ

Vs. 2. Sher. ΙΕΡΑ; item vs. 5. ΚΥΚΛΙΟΝ, vs. 12. init. ΜΗΝ., et vs. 16. omittit ΤΟ. Haec correxi ex Spanhemianis schedis, quarum menda omitto.

- - - - - - Κλαυ]δίου Ἀγαθαγγέλου υἱόν, Καλλίμορφον, ἱερέα διὰ βίου θεᾶς Νίκης, περιοδονίκην πρῶτον καὶ μόνον τῶν ἀπ' αἰῶνος κυκλίων αὐλητῶν νικήσαντα ἱεροὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπογεγραμμένους·

Πύθια, Ἄκτια, τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα δίς, Βαρβίλληα ἐν Ἐφέσῳ τετράκις κατὰ τὸ ἑξῆς, καὶ τ[ὸ]ν κατὰ πάντων, Πέργαμον τρὶς κατὰ τὸ ἑξῆς, καὶ τ[ὸ]ν κατὰ πάντων, κοιν[ὸ]ν Συρίας ἐν Ἀντιοχείᾳ δὶς κατὰ τὸ ἑξῆς, κοινὸν [Κι]λικίας ἐν Ταρσῷ δὶς κατὰ τὸ ἑξῆς, Κύζικον Ὀλύμπια, καὶ τ[ὸ]ν κατὰ πάντων, Ἀδριανὰ Ὀλύμπια ἐν Ἐφέσῳ. ταλαντιαίους δὲ καὶ ἡμιταλαντιαίους ἐνί[κα] ἅπαντας οὓς ἠγωνίσατο.

Καλλίμορφον est nomen proprium (cf. n. 2849.); praecesserant Romana viri nomina. Ad τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα cf. nos Explicatt. in Pind. p. 175. Male per universum titulum τῶν κατὰ πάντων legerunt transcribentes; verum est τόν (vide n. 1720. et not.). Sic locis prope omnibus ΝΕΟΠΟΙΟΣ est in schedis, ex

2814.

Aphrodisiade ad austrum, in lapide oblongo; ex Sherardianis p. 7. (cod. Ask. I, 69.) Est etiam in schedis Spanhemii usque ad ΤΟΣ vs. 10. unde vs. 8. ΜΝΑ pro Sherardiano ΜΝΙΑ dedi.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝΤΑΙΣΑΜΜΙΑΝ
ΑΤΤΑΛΟΥΤΟΥΠΥΘΕ
ΟΥΓΕΝΟΥΣΠΡΟΤΟΥ
ΚΑΙΣΥΝΕΚΤΙΚΟΤΟΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑΙΣΚΑΙΣΤΕ
ΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΣΓΕΓΟΝΟ
ΤΟΣΓΥΝΑΙΚΑΓΕΝΟΜΕ
ΝΗΝΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥ
ΝΕΙΚΟΤΕΙΜΟΥΤΟΥΑΡ
ΤΕΜΙΔΟΡΟΥΤΟΥΖΗΝΩ
ΝΟΣΙΕΡΑΚΟΣΤΟΥΣΤΕΦ
ΑΝΗΦΟΡΟΥΚΑΙΦΙΛΟΔΟΡΟΥ
ΖΗΣΑΣΑΝΣΩΦΡΟΝΩΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΥΠΟΔΕΙΓΜΑΑ
ΡΕΤΗΣ°ΤΑΣΔΕΤΕΙΜΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ°ΑΔΡΑΣΤΟΣ
ΝΕΙΚΟΤΕΙΜΟΥΟΑΝΗΡ
ΑΥΤΗΣ ❦

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν ταῖς [πρώταις τειμαῖς] Ἀμμίαν Ἀττάλου τοῦ Πυθέου, γένους πρ[ώ]του καὶ συνεκτικότος τὴν πατρίδα, ἐν γυμνασιαρχίαις καὶ στεφανηφορίαις γεγονότος, γυναῖκα γενομένην Ἀδράστου τοῦ Νεικοτείμου τοῦ Ἀρτεμιδ[ώ]ρου τοῦ Ζήνωνος Ἱέρακος, τοῦ στεφανηφόρου καὶ φιλοδό[ξ]ου, ζήσασαν σωφρόνως καὶ πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς· τὰς δὲ τειμὰς ἀνέθηκεν Ἄδραστος Νεικοτείμου ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Cf. n. 2820. Vs. 3. lacunam explevi ex n. 2820. quamquam ea etiam aliter expleri potest.

2815.

Aphrodisiade, ad portam occidentalem, ubi tres columnae, quarum prima et tertia fractae sunt; ex Sherardianis p. 27. (cod. Ask. III, 19.)

ΚΥΡΙΔΟΥΗΡΩΣ
. . . ΡΟΥΣΙΑΚΑΙΟΣΥΝΠΑΣΔΗ . . .
ΑΜΜΙΑΝΑΝΝΙΟΥ
ΤΟΥΜΥΩΝΟΣΙΕΡΑ
ΤΕΥΣΑΣΑΝΘΕΑΣ
ΙΟΥΛΙΑΣΝΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΟΣΣΥΝΦΙ
ΔΟΞΗΣΑΣΑΝ
ΕΝΠΑΣΙΝΜΟΛΟΣ
ΣΩΤΩΑΝΔΡΙ

Vs. 1. ex alio ac sqq. titulo est: *ὁ δεῖνα Διος]κ[ο]υρίδου ἥρως*: quae sepulcralia sunt. Sequitur:

Ἡ γε]ρουσία καὶ ὁ σύνπας δῆ[μος] Ἀμμίαν Ἀννίου (Ἀμμίου?) τοῦ Μύωνος, ἱερατεύσασαν θεᾶς Ἰουλίας νέας Δήμητρος, συνφι[λο]δοξήσασαν ἐν πᾶσιν Μολοσσῷ τῷ ἀνδρί.

Non Iulia s. Livia Augusti uxor; sed Iulia Domna intelligenda videtur. Cf. Eckhel. D. N. T. VII. p. 196.

2816.

Ibidem intra portam orientalem ad dextram; ex Sherardianis p. 27. (cod. Ask. III, 5.)

. . . . ΑΜΕΤΑ . . . . . ΑΙ
ΤΑΙΣΑΞΙΑΙΣΚΑΙΠΡΕΠΟΥ
ΣΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΝΕΑΙΡΑΝΕ
ΝΕΚΛΕΟΥΣΑΜΜΙΑΝΓΥΝΑΙ
ΚΑΓΕΝΟΜΕΝΗΝΜΕΤΡΟΔΟ
ΡΟΥΤΟΥΜΕΤΡΟΔΟΡΟΥΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΥΖΗΖΗΣΑΝΚΟΣΜΙΩΣ
ΚΑΙΣΟΦΡΟΝΩΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν κ]α[ὶ] μετ[ηλλαχυῖ]α[ν] ταῖς ἀξίαις καὶ πρεπούσαις τειμαῖς Νέαιραν [Μ]ενεκλέους Ἀμμίαν, γυναῖκα γενομένην Μ[η]τροδ[ώ]ρου τοῦ Μ[η]τροδ[ώ]ρου Δημητρίου, ζή[σα]σαν κοσμίως καὶ σ[ω]φρόνως.

De Metrodoro marito cf. n. 2779.

2817.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 28.)

ΠΑΙΣΑΥΡΑΜΜΙΑΝΔΗΜΕΟΥ
ΤΟΥΧΡΗΣΙΜΟΥΜΥΡΤΟΝΓΕ
ΝΟΜΕΝΗΝΓΥΝΑΙΚΑΜΑΡ
ΑΥΡΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΟΝΔΙΟ
ΓΕΝΟΥΣΤΟΥΚΑΛΛΙΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΟΣΕΝΤΗΠΟΛΕΙ
ΗΜΩΝΓΕΝΕΙΤΕΚΑΙΑΞΙΩΤΑΤ.
ΕΚΤΕΛΕΣΑΝΤΟΣΠΑΣΑΣΑΡ
ΧΑΣΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΙΑΣΗΤΙΣ
ΜΥΡΤΟΝΕΒΙΩΣΕΜΝΩΣΠΡΟΣ
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΑΡΕΤΗΣΚΑΙΤΕ
ΛΕΥΤΩΣΑΚΑΤΕΛΙΠΕΤΗΙΕΡΟ
ΤΑΤΗΒΟΥΛΗΕΙΣΑΙΩΝΙΟΥΣ
ΚΛΗΡΟΥΣΕΝΕΝΠΑΡΑΤΑΓΗΧΡΕ
ΩΣΤΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥ✳ΒΦΜΕ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΥΠΟΑΥΤΗΣΚΑ
ΤΑΛΕΙΠΤΑΙΚΑΙΜΑΡΑΥΡΔΙΟ
ΓΕΝΗΣΓ̄ΤΟΥΚΑΛΛΙΟΥΤΟΥ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΟΥΜΕΝΙΠΠΟΥ
ΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΥΨΙΚ . . . . .
ΥΙΟΣΑΥΤΗΣΚΑΙΑΥΤ . . . .
ΤΟΥΠΡΩΤΟΥΑΞΙΩΜ . . . .
ΕΚΤΕΤΕΛΕΚΩΣΗ . . . . . .
ΑΡΧΑΣΕΚΑΙΛΙΤΟΥ.Γ . . . . .
ΑΡΓΥΡΟΤΑΜΕΙΑΝΤΩΔΕ . . . .
ΛΟΤΕΙΜΟΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟ . . .
ΤΗΝΙΕΡΟΤΑΤΗΝΒΟΥΛΗΝ . . .
ΤΑΞΕΚΑΙΑΝΕΘΗΚΗΚΑΙ . . . .
ΑΡΓΥΡΙΟΥ✳ΑΦΚΑΤΑΤΑ . . . .
ΖΑΝΤΑΤΗΒΟΥΛΗΠΡ . . . .
ΠΛΗΝΗΥΠΑΙΧΕΙΝΤΗ . . . .
ΓΝΩΜΗΝΗΝΗΜΥΡΤΟΝ . . . .
ΤΑΞΑΤΟΔΕΔΟΣΘΑΙΚΑΘΕΚΑ
ΣΤΟΝΕΤΟΣΜΗΝΟΣΤΙΒ
ΚΑΙΜΗΝΟΣΘΙΗ ~

φθη νεικήσας καὶ τὸν ἀγῶνα: exspectabas enim καὶ ἐστέφθη (vel ἐστέφθη καὶ) νεικήσας. Ceterum tum quum haec statua poneretur, non vicit, sed tantum cum gloria certavit (tantum enim dicitur ἀγωνισάμενον ἐνδόξως vs. 5 sqq.): postea eum iudica iterum certasse iisdem ludis et vicisse ac coronatum esse. Quod quum ei contigisset, altera eidem statua collocata est, sub qua declarata eius victoria erat (καθως καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου ἀνδριάντος τοῦ αὐτοῦ δηλοῦται): et secunda haec statua anteposita erat huic, cuius titulum tenemus; quare dicitur τοῦ ἑτέρου ἀνδριάντος τοῦ αὐτοῦ πρὸ αὐτοῦ (hoc est πρὸ τούτου) ἑστῶτος. Vs. 35. etsi pro punctorum numero plura putes excidisse, nihil scriptum fuit nisi δηλοῦται, ut n. 2774. extr. et saepius.

2812.

Aphrodisiade in summo muro orientali theatri; ex Sherardianis p. 23. (cod. Ask. III, 16.) Meminit huius tituli ex schedis iisdem Corsinus Nott. Gr. p. 89.

ΑΝΤΟΝΙΟΝΦΛΑΥ.
ΜΗΤΡΟΔΟΡΟΥΥΙΟ.
ΑΝΤΙΟΧΟΝΝΙΚΗ
ΣΑΝΤΑΠΑΙΔΩΝΠΥ
ΓΜΗΝΤΩΕΠΙΤΕΛΕ
ΣΘΕΝΤΙΑΓΩΝΙΤΗΣ
ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ
ΤΗΣΤΕΤΡΑΕΤΗΡΙ
ΔΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΕΙΗ
ΩΝΦΙΛΗΜΟΝΙ.ΟΝΚ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝ
ΤΩΝΤΩΝΠΕΡΙΙΟΥ
ΝΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΖΗ
ΛΟΥΥΙΟΝΧΑΡΙΔΗ
ΜΟΝΚΑΙΖΗΛΟΥΕ.
ΓΟΝΟΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝ
ΚΤΙΣΤΩΝΣΟΦΙΣΤΗΝ
ΝΕΟΠΟΙΩΝ
ΤΗΝΔΕΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΠΟΙ
ΗΣΑΜΕΝΟΥΑΝΤΟΝΙ
ΟΥΦΛΑΒΙΟΥΜΗΤΡΟ
ΔΟΡΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΥΤΟΥ

Ἀντ[ώ]νιον Φλαυ. Μητροδ[ώ]ρου υἱὸ[ν] Ἀντίοχον, νικήσαντα παίδων πυγμὴν τῷ ἐπιτελεσθέντι ἀγῶνι τῆς πεντεκαιδεκάτης τετραετηρίδος Ἀφροδεισειήων Φιλημονι[ήω]ν, ἀγωνοθετούντων τῶν περὶ Ἰού[λ]ιον Αὐρήλιον, Ζήλου υἱόν, Χαρίδημον, καὶ Ζήλου ἔ[κ]γονον, ἀρχιερέων κτιστῶν, σοφιστήν, νε[ω]ποιῶν· τὴν δὲ ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος ποιησαμένου Ἀντ[ω]νίου Φλαβίου Μητροδ[ώ]ρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

De ludis cf. n. 2811. et ad n. 2758. Vs. 10. dele ultimum **K**, pro quo siglum distinctioni inserviens scriptum fuisse videtur. *Zeli* nomen infra redit et habetur etiam in nummis Aphrodisiadis. Vs. 12 sqq. structura haec est: τῶν νεωποιῶν (τῶν) περὶ Ἰούλιον Αὐρήλιον Χαρίδημον, Ζήλου υἱὸν καὶ Ζήλου ἔκγονον, ἀρχιερέων κτιστῶν, σοφιστήν. Ἀρχιερεῖς et κτίσται dicuntur bini illi Zeli. In promptu est σοφιστῶν scribere, ut hoc redeat ad Zelum utrumque; et constat sane priorem Zelum fuisse Sophistam: sed reposito σοφιστῶν structura etiam durior fit, quod νεωποιῶν debet cum ἀγωνοθετούντων τῶν etc. coniungi (cf. n. 2811.). Avus est *Zelus* non ultra cognitus; huius filius est *Claudius Aurelius Zelus* n. 2845. ἀρχιερεύς, σοφιστής, κτίστης τῶν μεγίστων ἔργων ἐν τῇ πόλει: huius et Iuliae Paulae filius est *Iulius Aurelius Charidemus* noster hic, qui etiam n. 2845. memoratur, ubi semel sic ut hic, semel insuper *Iulianus* vocatur. Huius Charidemi filius alius fuisse videtur n. 2845. *Aurelius Charidemus*, Claudii Aurelii Zeli nepos (ἔκγονος).

2813.

Aphrodisiade in moenibus ad austrum in lapide oblongo; ex Sherardianis p. 6. (cod. Ask. I, 17.) et Spanhemianis n. 66.

. . . . . .
ΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΜΑΡΚΟΝΟΥΑΛΕΡΙΟΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΝ
ΓΕΝΕΙΚΑΙΠΑΙ
ΔΕΙΑΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΤΑΚΙΘΑΡΩΔΟΝΙ
ΕΙΡΟΝΕΙΚΗΝΠΛΕΙ
ΣΤΟΝΕΙΚΗΝΠΑΡΑ
ΔΟΞΟΝΥΙΟΝΜΑΡ
ΚΟΥΟΥΑΛΕΡΙΟΥ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΥΠΟ
ΛΕΙΤΟΥΚΑΙΒΟΥ
ΛΕΙΤΟΥΑΠΟΠΡΟ
ΓΟΝΩΝΚΑΙΕΝ
ΠΟΛΛΟΙΣΤΗΝΠΑ
ΤΡΙΔΑΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΝΤΟΣ
ΤΗΝΔΕΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝ
ΤΟΣΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙ
ΟΥΑΛΕΡΙΟΝΝΑΡΚΙΣ
ΣΟΝΤΟΝΠΑΤΕΡΑ

Vs. 3. Sher. **MAKPON**, et vs. 4. extr. **TΩN** pro **TON**, ac vs. 10. init. **ΔΩ**.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν Μάρκον Οὐαλέριον Ἐπαφρόδειτον, γένει καὶ παιδείᾳ διαφέροντα, κιθαρῳδὸν ἱερονείκην πλειστονείκην παράδοξον, υἱὸν Μάρκου Οὐαλερίου Ναρκίσσου, πολείτου καὶ βουλε[υ]τοῦ ἀπὸ προγόνων καὶ ἐν πολλοῖς τὴν πατρίδα εὐεργετοῦντος. τὴν δὲ ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος πεποιῆσθαι Οὐαλέριον Νάρκισσον τὸν πατέρα.

Mirus est hic accusativus cum infinitivo.

2820.

Aphrodisiade; *A* est in Sherardianis p. 12. (cod. Ask. I, 6.) et in Spanhemianis n. 31. secundum haec „in theatri muro ad boream"; *B* est in Spanhemianis n. 32. ut secunda eiusdem lapidis columna: quod probabile videtur, etsi titulus hic separatim extat in Sherardianis p. 81. (cod. Ask. I, 8.) ut „in muro australi ad ortum vergente".

A.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΤΑΙΣΠΡΟΤΑΙΣΤΕΙΛ. . . .
ΤΑΤΑΝΔΙΟΔΟΡΟΥΤΟΥΔΙΟΔΟΡΟΥΤΟ . .
ΣΕΙΛΕΟΝΤΟΣΑΓΝΗΝΙΕΡΕΙΑΝΗΡΑΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΜΗΤΕΡΑΠΟΛΕΩΣΓΥΝΑΙΚΑΓΕΝΟΜΕΝΗΝ
ΚΑΙΜΕΙΝΑΣΑΝΑΤΤΑΛΟΥΤΟΥΠΥΘΕΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΥΤΗΝΓΕΝΟΥΣΠΡΩ
ΤΟΥΚΑΙΛΑΜΠΡΟΥΙΕΡΑΤΕΥΣΑΣΑΝΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΕΚΔΕΥΤΕΡΟΥΑΛΕΙΨΑΣΑΝ*
ΔΙΣ*ΔΙΑΚΤΟΙΣΕΚΛΟΥΤΗΡΩΝΕΠΙΡΥΤΟΙΣ
ΔΑΨΙΛΕΣΤΑΤΑΤΟΠΛΕΙΣΤΟΝΜΕΡΟΣΚΑΙΤΗΣΝΙΚΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΗΣΑΣΑΝΘΥΣΑΣΑΝΠΑΡΟΛΟΥΣΤΟΥΣΕΝΙΑ
ΤΟΥΣΥΠΕΡΤΗΣΥΓΕΙΑΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΕΣΠΛΕΑΣΑΝΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΠΛΕΟΝΑΚΙΣΚΑΙΠΑΝΔΗΜΟΙΣΚΑΤΑΛΥΣΕΣΙΝ
ΕΝΓΕΤΟΙΣΘΥΜΕΛΙΚΟΙΣΚΑΙΣΚΗΝΙΚΟΙΣΑΓΩ
ΣΙΝΤΑΠΡΩΤΕΥΟΝΤΑΕΝΤΗΑΣΙΑΑΚΡΟΑ*
ΜΑΤΑΑΥΤΗΝΠΡΩΤΩΣΑΓΑΓΟΥΣΑΝΚΑΙΔΕΙ
ΞΑΣΑΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΩΣΕΠΙΗΝΔΕΙΣΙΝΤΩΝ
ΑΚΡΟΑΜΑΤΩΝΣΥΝΕΛΘΕΙΝΚΑΙΣΥΝΕΟΡΤΑ
ΣΑΙΤΑΣΑΣΤΥΓΕΙΤΝΙΩΣΑΣΠΟΛΕΙΣΓΥΝΑΙΚΑ
ΜΗΔΕΝΟΣΑΝΑΛΩΜΑΤΟΣΦΕΙΣΑΜΕΝΗΝΦΙ
ΛΟΔΟΞΟΝΑΡΕΤΗΣΣΩΦΡΟΣΥΝΗΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗΝ

B.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝΓΕΙΝΑΤ
ΤΑΛΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
- - ΗΡΑΙΟΥ ❦

Praestat Sherardi apographum, quod potissimum secutus sum. *A*. vs. 9. Ι inserui ex Spanh. Vs. 10. Sher. ΔΙΑΡΤΟΙΣ, Spanh. quod dedi. Vs. 13. Spanh. ΥΓΙΑΣ, quod non insolens. Ibidem Sher. ΕΚΠΛΕΑΣΑΝ, Spanh. ΕΣΠΛΕΑΝΣΑΝ. Vs. 15. Spanh. omittit ΓΕ. Vs. 18. Sher. ΕΠΙΕΝ, Spanh. ΕΠΙΗΝ. Vs. 20. init. Sher. ΣΑΝ. Vs. 22. Sher. Ζ pro Ξ. Menda Spanh. non annotavi. Vs. 9. 10. 16. asterisci vacant. *B*. vs. 2. Spanh. omittit ΓΕΙΝ; foliolum est ex Spanh. item lacunae signum.

A.

῾Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν ταῖς πρ[ώ]ταις τει[μαῖς Γ]α[ΐ]αν? Διοδ[ώ]ρου τοῦ Διοδ[ώ]ρου το[ῦ] . σειλέοντος? ἁγνὴν ἱέρειαν ῞Ηρας διὰ βίου, μητέρα πόλεως, γυναῖκα γενομένην καὶ μείνασαν Ἀττάλου τοῦ Πυθέου, στεφανηφόρου, αὐτὴν γένους πρώτου καὶ λαμπροῦ, ἱερατεύσασαν τῶν Σεβαστῶν ἐκ δευτέρου, ἀλείψασαν δὶς διάκτοις ἐκ λουτήρων ἐπιρύτοις δαψιλέστατα, τὸ πλεῖστον μέρος καὶ τῆς ν[υ]κτός, στεφανηφορήσασαν, θύσασαν παρ᾽ ὅλους τοὺς ἐνια[υ]τοὺς ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν Σεβαστῶν, ἑσ[τιάσ]ασαν τὸν δῆμον πλεονάκις καὶ πανδήμοις καταλύσεσιν, ἔν [τ]ε τοῖς θυμελικοῖς καὶ σκηνικοῖς ἀγῶσιν τὰ πρωτεύοντα ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀκροάματα αὐτὴν πρώτως ἀγαγοῦσαν καὶ δείξασαν τῇ πατρίδι, ὡς ἐπὶ [τ]ὴν δεῖ[ξ]ιν τῶν ἀκροαμάτων συνελθεῖν καὶ συνεορτάσαι τὰς ἀστυγειτνιώσας πόλεις, γυναῖκα μηδενὸς ἀναλώματος φεισαμένην, φιλόδοξον; ἀρετῆς σωφροσύνῃ κεκοσμημένην.

B.

῾Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Γ[αΐα]ν? Ἀττάλου γυναῖκα [καὶ ἐφ᾽] ῾Ηραίου?

Nomen mulieris vs. 3. tituli *A* incertum est; idem videtur tit. *B*. vs. 2. redire; ibi est ΤΑΤΑΝ, hic ΓΕΙΝ (nisi τὴν legere velis, quod mihi non probabile): conieci Γαΐαν, satis id quidem incertum. Eius filia vel certe filia mariti habetur n. 2814. Vs. 9. ἀλείψασαν ut vulgo de *oleo praebendo* interpreteris; sed oleum num per canaliculos dispensatum in singula balnea putabimus? Nam διάκτοις ἐκ λουτήρων ἐπιῤῥύτοις quid aliud esse potest nisi *canaliculis ex lacubus balneariis fluidum adducentibus?* Vide igitur ne ἀλείφειν hoc loco sit universim *balneis sumptum praebere*, quod in balneis simul ungebantur. De διάκτοις cf. n. 2782. Vs. 18. pro ΗΝ fuit ΤΗΝ haud dubie. De conventu vicinarum urbium cf. n. 2761 sqq.

Tit. *B* manifesto ad eandem refertur mulierem Iunonis sacerdotem. Hic titulus videtur posterius adscriptus esse sicut finis n. 2811. ut notaretur, etiam alio loco, ad templum Iunonis, statuam esse huic feminae collocatam.

[῾Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν ταῖς ἀξίαις καὶ πρεπούσαις (vel ταῖς πρώταις) τειμ]αῖς Αὐρ. ᾿Αμμίαν Δημέου τοῦ Χρησίμου Μύρτον, γενομένην γυναῖκα Μάρ. Αὐρ. Διογένους το[ῦ] Διογένους τοῦ Καλλίου, ἀνδρὸς πρ[ω]τεύσαντος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν γένει τε καὶ ἀξιώ[μ]ατ[ι], ἐκτελέσαντος πάσας ἀρχὰς καὶ λιτουργίας· ἥτις Μύρτον ἐβίω σεμνῶς πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, καὶ τελευτῶσα κατέλιπε τῇ ἱερ[ω]τάτῃ βουλῇ εἰς αἰωνίους κλήρους ἐν [τῇ?] παραταγῇ χρεωστῶν ἀργυρίου δηνάρια ͵βφμε, [ἣ] γενομένη ὑπὸ αὐτῆς καταλείπ[ε]ται? Καὶ Μάρ. Αὐρ. Διογένης γ̅ τοῦ Καλλίου τοῦ Διογένους τοῦ Μενίππου τοῦ Ζήνωνος ῾Υψικ[λέους, ὁ] υἱὸς αὐτῆς, καὶ αὐτ[ὸς ὢν] τοῦ πρώτου ἀξιώμ[ατος], ἐκτετελεκὼς ἤ[δη? πάσας] ἀρχάς [τ]ε καὶ λιτου[ρ]γ[ίας καὶ] ἀργυροταμείαν τῷ δ[ήμῳ, φι]λοτείμ[ω]ς διακείμενο[ς πρὸς] τὴν ἱερ[ω]τάτην βουλήν, [παρέ]ταξε? καὶ ἀνέθηκ[ε] καὶ [αὐτὸς] ἀργυρίου δηνάρια αφ̅ κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ βουλῇ πρ[ότερον], πλὴν ἢ ὑπά[ρ]χειν τὴ[ν] γνώμην, ἣν ἡ Μύρτον [διε]τάξατο, δεδόσθαι καθ᾽ ἕκαστον ἔτος μηνὸς Τιβ(ερίου) καὶ μηνὸς Θιη? - - -

Vs. 14 sq. difficilis est emendatio: dedi quod videbatur. Vs. 18. ad dictionem γ̅ τοῦ Καλλίου cf. nott. ad n. 2835. Vs. 25. τῷ δήμῳ verum est; cf. n. 2787. Vs. 28. ΤΑΞΕ quomodo supplendum sit, dubites: at certe non διέταξε scribendum est. Dedi παρέταξε, ut supra est παραταγή. Mox πρ[ότερον] scripsi, quod non noram aliud. Sensus est: legasse Diogenem illud caput, ut inde fieret largitio secundum senatusconsulta priora, ex quibus ordinata *largitionum* ratio erat *universarum* (non *huius* speciatim, quippe de qua non potuit iam prius constitutum esse), ita tamen ut valeret Myrti constitutio. Ultima δεδόσθαι κ. τ. λ. videntur ad ipsam Myrti constitutionem referenda, quae praeceperit distributionem fieri illis mensibus. ΘΙΗ, quod retinui, fortasse superest ex Ι]Ο[ΥΛ]ΙΗ, ᾿Ιουλιή(ου); cf. n. 2827. 2836. extr.

2818.

Aphrodisiade ad austrum, in lapide oblongo; ex Sherardianis p. 8. (cod. Ask. I, 71.) et Spanhemianis n. 82.

ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΝΑΡ
ΧΙΕΡΕΙΑΝΤΗΝ
ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑ
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΟΥΒΕΡΟΝΕΙΚΙΑ
ΝΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΚΑΙΙΕΡΕΩΣΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΥΣΩ
ΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣ
ΕΝΠΑΣΙΝΑΡΕΤΗΣ
ΤΗΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΗΣΤΕΙΜΗΣΠΕ
ΠΟΙΗΜΕΝΟΥΤΙΒ'
ΚΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΟΣΑΥΤΗΣ ❦

Διογένειαν ἀρχιέρειαν, τὴν ἀξιολογωτάτην γυναῖκα Τιβερίου Κλαυδίου ᾿Απολλωνίου Βερονεικιανοῦ, ἀρχιερέως καὶ ἱερέως τοῦ Διονύσου, σωφροσύνης ἕνεκεν καὶ τῆς ἐν πᾶσιν ἀρετῆς· τὴν ἀνάστασιν τῆς τειμῆς πεποιημένου Τιβ. Κλ. ᾿Απολλωνίου ἀρχιερέως, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

2819.

Ibidem in muro australi orientem versus; ex Sherardianis p. 3. (cod. Ask. I, 9.) et Spanhemianis n. 49.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑΧΥΙ
ΑΝΚΛΑΥΔΙΑΝΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΤΡΥΦΩΣΑΝΠΑΥΛΕΙΝΑΝΑΡΧΙ
ΕΡΕΙΑΝΔΙΑΤΕΤΗΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΗΣΕΙΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΕΝΠΑΣΙΦΙΛΟΤΕΙ
ΜΕΙΑΝΚΑΙΔΙΑΤΗΝΕΑΥΤΗΣΚΟΣ
ΜΙΟΤΗΤΑΚΑΛΛΕΙΑΙΕΝΕΝΡΟΥ
ΣΑΝΚΑΙΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣΑΝΠΑΡ
ΘΕΝΟΝΕΤΙ

Vs. 10. extr. Spanh. ΡΟΥ, Sher. Ⳑ et nihil praeterea. Vs. 11. Spanh. ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑΠΑΡ.

῾Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν καὶ μετηλλαχυῖαν Κλαυδίαν, Κλαυδίου ᾿Απολλωνίου ἀρχιερέως θυγατέρα, Τρυφῶσαν Παυλεῖναν, ἀρχιέρειαν, διά τε τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τῶν προγόνων αὐτῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐν πᾶσι φιλοτειμείαν καὶ διὰ τὴν ἑαυτῆς κοσμιότητα, κάλλει [δ]ιενεν[κ]οῦσαν καὶ τελευτήσασαν παρθένον ἔτι.

Vs. 9. ΜΕΙΑΝ est in utroque exemplo.

2824.

Ibidem „in urna duobus capitibus ornata"; ex Sherardianis p. 18. (cod. Ask. I, 49.) Ex vs. 1. paucae voces sunt in Spanhemianis n. 43.

ΟΠΛΑΤΑΣΕΣΤΙΝΑΔΡΑΣΤΟΥΤΟΥΓΛΥΚΩΝΟΣΤΟΥΓΛΥΚΩΝΟΣΤΟΥΛΕΟΝΤΟΣΤΟΥ
ΕΚΑΤΟΜΝΟΝΟΣΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥΟΝΤΗΝΑΠΛΑΤΟΝΕΥΝ
ΕΧΩΡΗΣΕΝΑΥΤΩΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΚΑΛΑΙΚΡΑΤΟΥ
ΕΙΣΟΝΠΛΑΤΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΜΝΗΜΕΙΟΝΤΟΕΠΙΚΕΙΜΕ
ΝΟΝΤΟΠΛΑΤΑΣΟΡΟΝΤΕΚΑΙΣΩΣΤΑΣΕΝΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΑΛΥΠΑΤΑΕΝΑΥΤΩΕΙΣΙΝΣΟΡΟΝΕΘΑΨΑΒΑΡΙΛΛΑΤΗΝ
ΕΝΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΒΟΥΛΟΜΑΙΔΕΚΑΙΑΥΤΟΣ
ΕΝΤΗΣΩΡΩΤΕΘΗΝΑΙΕΤΕΡΟΝΔΕΜΗΔΕΝΑΕΝΤΗΙΣΩΣΤΗ
ΤΗΠΡΩΤΗΥΠΟΚΕΙΜΕΝΗΣΟΡΩΕΝΤΑΦΗΝΑΙ
ΒΟΥΛΟΜΑΙΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΜΟΥΚΑΙΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝΤΟΝΥΙΟΝ
ΜΟΥΕΝΔΕΤΗΣΕΤΕΡΑΙΣΩΣΤΗΤΕΘΗΝΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙ
ΤΑΤΙΑΝΟΝΚΑΙΑΔΡΑΣΤΟΝΤΑΤΕΚΝΑΜΟΥΕΤΕΡΟΝΔΕ
ΜΗΔΕΕΝΤΗΣΩΡΩΜΗΔΕΕΝΤΑΙΣΙΣΩΣΤΑΙΣ
ΤΕΘΗΝΑΙΕΙΔΕΤΟΝΕΣΠΛΗΓΑΙΜΟΙΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΜΟΥΜΕΤΑΤΟ
ΕΝΤΕΘΗΝΑΙΜΕΕΝΤΗΣΟΡΩΜΙΑΕΦΑΛΙΣΟΝΤΑΙ
ΕΣΤΩΜΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣΗΘΕΑΑΦΡΟΔΕΙΤΗΤΟΥΤΟΔΕΕΚΔΙ
ΚΙΣΟΥΣΙΝΟΙΚΑΤΑΚΑΙΡΟΝΝΕΩΠΟΙΟΕΠΙΑΥΤΟΥ
ΕΣΤΩΣΑΝΥΠΕΥΘΙΝΟΙ.ΙΣ.ΑΤΑΑΔΙΑΤΕΤΑΡΝΑΙ.
ΕΤΕΒΟΝΤΙΙΟΗ.ΒΗ.ΣΤΩΕΠΑΡΑΤΟΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΕΠΟΤΕΙΣΑΤΟΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΕΙΩ
✱ΗΩΗΝΤΟΤΡΙΣΤΩΤΟΥΕΚΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ

Vs. 1. pro secundo ΓΛΥΚΩΝΟΣ, quod est ap. Spanh. ΓΑΥΚΩΣ est ap. Sher.

Ὁ πλάτας ἐστὶν Ἀδράστου τοῦ Γλύκωνος τοῦ Γλύκωνος τοῦ Λέοντος τοῦ Ἑκατόμνονος Πολυχρονίου· ὅντ[ι]να πλάτ[α]ν [σ]υνεχώρησεν αὐτῷ Πολυχρονία Καλ[λ]ικράτου· εἰς ὃν πλάτ[α]ν κατεσκεύασεν μνημεῖον τὸ ἐπικείμενον τ[ῷ] πλάτᾳ, σορόν τε καὶ [ἰ]ςώστας ἐν αὐτῷ καὶ τὰ λυπὰ τὰ ἐν αὐτῷ· εἰς [ἣ]ν σορὸν ἔθαψα Βαρίλλα[ν] τὴν ἐ[μ]αυτοῦ γυναῖκα· βούλομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ σ[ο]ρῷ τεθῆναι, ἕτερον δὲ μηδένα. ἐν τῇ ἰςώστῃ τῇ πρώτῃ ὑποκειμένῃ [τῇ] σορῷ ἐνταφῆναι βούλομαι τὴν γυναῖκά μου καὶ Πολυχρόνιον τὸν υἱόν μου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἰςώστῃ τεθῆναι βούλομαι Τατιανὸν καὶ Ἄδραστον τὰ τέκνα μου, ἕτερον δὲ μή[τ]ε? ἐν τῇ σ[ο]ρῷ μή[τ]ε? ἐν ταῖς ἰςώσταις τεθῆναι. εἰ δὲ τὸν [ὕ]σπληγ[γα] οἱ κληρονόμοι μου μετὰ τὸ ἐντεθῆναί με ἐν τῇ σορῷ μ[ὴ ἀ]σφαλίσονται, ἔστω μου κληρονόμος ἡ θεὰ Ἀφροδείτη. τοῦτο δὲ ἐκδικ[ή]σουσιν οἱ κατὰ καιρὸν νεωποιο[ί, οἳ] ἐπὶ αὐτοῦ ἔστωσαν ὑπεύθ[υ]νοι. [ἐὰν δέ τ]ις [π]α[ρ]ὰ [τ]ὰ διατετα[γμένα] ἕτε[ρ]όν τι[να θάψ]ῃ, [ἔ]στω ἐπάρατος καὶ προς[α]ποτεισάτ[ω] τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια [ε]? ὧν τὸ τρί[τον ἔ]στω τοῦ ἐκδικήσαντος.

Vs. 2. coniicias Ἑκάτωνος ex n. 2844. sed non confido. Vs. 5. ἐν αὐτῷ refer ad praegressum μνημεῖον. Vs. 6. λυπὰ pro λοιπὰ retinui, quod talia in Caricis non rara sunt aetate recentiore; cf. modo n. 2826. Vs. 10. γυναῖκα refer non ad Barillam, sed ad secundam uxorem. Ad vs. 17. cf. n. 2826. Vs. 19. θάψῃ dedi ob spatii angustiam, ut n. 2846., non usitatius ἐνθάψῃ: quae antecedunt, correxi ex n. 2827. 10. Omnino vero omnes hos sepulcrales titulos n. 2824–2850. alios ex aliis restitui, neque omnibus locis unde petitae emendationes et supplementa essent annotandum duxi, quod unusquisque, qui iis tractandis operam dare constituerit, facile illos inter se conferre, et quid in quoque ex aliis rescribendum sit, reperire poterit: nobis sufficit viam monstrasse. Unum tamen argumentum uberius tractabo, ut quoad fieri potest, horum titulorum explicationi consulam: inquiram, quid significent variae voces, quibus designantur sepulcra haec et eorum partes.

Generatim sepulcra haec vocantur μνημεῖα, raro μνήματα: monumenta igitur sepulcralia sunt super solo exstructa, non camerae subterraneae; quamquam non nego sub iis posse etiam cameras fuisse: ipsum monumentum et sarcophagus ex candido marmore facta sunt n. 2837. Adiacent vero haec Aphrodisiensia monumenta, ut similia aliis in civitatibus, ad vias extra urbem (n. 2827. coll. n. 2828. 2839. adde n. 2837. ubi mentio portae Antiochicae eodem pertinere videtur). Modo vero totum monumentum vocatur μνημεῖον, non oppositum τῇ σορῷ, quae tamen simul memoratur (n. 2845.), modo a μνημείῳ distinguitur σορός (ut n. 2824. 2832. 2837.), et σορὸς dicitur imposita esse τῷ μνημείῳ (n. 2833.) vel esse ἐν αὐτῷ (n. 2824.); igitur monumentum s. μνημεῖον dicitur id aedificium, cui impositus sarcophagus est; id vero aedificium quum ara esse soleat, μνημεῖον et βωμὸς idem est n. 2832. sed distinctum a sarcophago. Semel n. 2834. universum monumentum ἡρῷον vocatur; et constat id ex βωμῷ et σορῷ, quorum simul mentio fit, et iis, quae in ara sunt. Εἰςώστας nunc mitto, et de iis posthac separatim dicam. Sed in pluribus titulis locus, ubi conduntur corpora mortua, πλάτας vocatur: scribo vero πλάτας, non πλατᾶς, quamquam non nego posse fortasse πλατᾶς dictum esse; n. 2825. est etiam πλάτης. Hoc vero nomine

2821.

Aphrodisiade in muro ad austrum; ex Sherardianis p. 4. (cod. Ask. I, 11.) et ex Spanhemianis n. 55.

ΑΥΡΗΛΙΑΝΜΕΣΣΟΥ
ΛΗΙΑΝΣΑΤΟΡΝΕΙΛΑΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΧΡΥΣΑ
ΟΡΙΔΑΤΗΝΑΞΙΟΛΟΓΩ
ΤΑΤΗΝΚΑΙΣΕΜΝΟΤΑΤΗΝ
ΑΝΘΗΦΟΡΟΝΤΗΣΘΕΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΚΑΙΑΡΧΙ
ΕΡΕΙΑΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝΤΟΥΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΟΣΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΦΛ° ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣΑΡ
ΧΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΤΗΣ

Vs. 2. Sher. ..ΙΗΙΑΝ, Spanh. ΛΙΑΝ, quae composui; sub finem Λ deest ap. Spanh. Vs. 7. Spanh. ΤΗΣ, Sher. ΤΑΝ. Mitto alia.

Αὐρηλίαν Μεσσουληΐαν Σατορνεῖ[ν]αν, Διονυσίου τρὶς τοῦ Διογένους, Χρυσαορίδα, τὴν ἀξιολογωτάτην καὶ σεμνοτάτην ἀνθηφόρον τῆς θεοῦ Ἀφροδείτης καὶ ἀρχιέρειαν τῆς πατρίδος· ποιησαμένου τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἀνδριάντος Αὐρηλίου Φλ(αβίου) Ἡφαιστίωνος, ἀρχιερέως, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

Cf. n. 2822. Aurelia haec Messuleia Graecum simul nomen habet *Χρυσαορίς*, ex civitate Chrysaoride derivatum (de Chrysaoride civitate cf. ad n. 2693.); ut Flavia Messuleia n. 2822. *Diogenia* vocata est. Ita etiam M. Aurelius Messuleius n. 2847. *Chrysaoreus* dictus est. Sic permulti Aphrodisienses, quorum in his titulis mentio fit, praeter Romana nomina plura unum insuper Graecum habent. Aphrodisienses omnes hos esse, non Stratonicenses, docet vs. 9. vox *πατρίδος* collato n. 2822. ubi eius filia et ipsa *ἀρχιέρεια τῆς πατρίδος* vocatur, et n. 2823. ubi diserte *ἀρχιέρεια τῆς Ἀφροδισιέων πόλεως*.

2822.

Aphrodisiade ad austrum; ex Sherardianis p. 8. (cod. Ask. I, 71.) et Spanhemianis n. 83.

ΑΥΡ. ΦΛΑΒΙΑΝ
ΜΕΣΣΟΥΛΗΙΑΝ
ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΚΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΟΡΟΝΤΗΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣ
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΗΝΑΞΙΟΛΟΓΩ
ΤΑΤΗΝΜΑΤΡΩ
ΝΑΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΙ. ΜΙΛΙΟΥ
ΥΨΙΚΛΕΟΥΣΙΠ
ΠΙΚΟΥΑΡΧΙΕΡΕ
ΩΣ

Vs. 7. Sher. ΔΙΟΓΕΝΙΑΝ; vs. 9. Spanh. ΑΦΡΟ ΔΙΤΗΣ. Vs. 10. Spanh. omittit ΚΑΙ. Vs. 12. Sher. ΑΞΙΩ etc. Mitto minora.

Αὐρ. Φλαβίαν Μεσσουληΐαν, Ἡφαιστίωνος ἀρχιερέως καὶ τῆς πόλεως θυγατέρα, Διογένειαν, ἀν[θη]φόρον τῆς Ἀφροδείτης καὶ ἀρχιέρειαν τῆς πατρίδος, τὴν ἀξιολογωτάτην ματρῶναν, γυναῖκα Αἰμιλίου Ὑψικλέους, ἱππικοῦ, ἀρχιερέως.

Haec est filia eius, de qua n. 2821. *Διογένεια* haec Messuleia vocata est, quod in matris maioribus Diogenis nomine plures vocati erant. Vide n. 2821.

2823.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 3. (cod. Ask. I, 15.)

ΑΙΛΙΑΝΛΑΒΙΛΛΑΝ
ΑΣΙΑΣΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝ
ΚΑΙΚΟΣΜΗΤΕΙΡΑΝΤΗΣ
ΕΦΕΣΙΑΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝΤΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕΩΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΓΕΝΟΜΕΝΗΝ
ΣΕΠΤΙΜΙΟΥΥΨΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΣΕΠΤΙΜΙΑ. ΑΙΛΙΑ. ΦΛΑ
. . ΙΛΑΙΒΙΛΛΑ. ΑΙΘΥΓΑΤΗΡΗΣ

Αἰλίαν Λα[ι]βίλλαν, Ἀσίας ἀρχιέρειαν καὶ κοσμήτειραν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος καὶ ἀρχιέρειαν τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδισιέων πόλεως, γυναῖκα γενομένην Σεπτιμίου Ὑψικλέους ἀρχιερέως. Σεπτιμία, Αἰλία, Φλα[βία] Λαιβίλλα[ι] αἱ θυγατ[έ]ρ[ε]ς sc. *ἀνέστησαν.*

Vs. 12. cave initio scribas *κα]ὶ Λαιβίλλα*. Omnes tres nomen habent *Λαιβίλλα*: unde dedi *Λαιβίλλαι*.

rus interpositus esse, cuius in antica parte viam versus, eaque media, fuerit illa imago; ita ut haec pars sit εἰδοφόρος dicta. Etiam n. 2850. εἰδοφόρου mentio extabat; quaeque ibi dicta esse videntur, conveniunt iis, quae modo exposui: incertior εἰδοφόρου restitutio n. 2849. Haud longe ab imagine *inscriptionem* subinde positam fuisse probabile est: quamquam haec etiam in πλάτᾳ, in ara, in sarcophago collocari potuit, fere ut in Romanis monumentis, quorum supra mentionem feci. Quodsi tituli n. 2824. 2828. in urna sepulcrali scripti esse dicuntur, eos cave credas in veris et intus cavis urnis scriptos fuisse: urnae illae haud dubie anaglypho expressae erant, eaque anaglypta in fronte monumenti posita aut supra aram aut ad aram aut ad πλάταν. Et n. 2828. quidem ea urna, anaglypho expressa, videtur extrinsecus antefixa εἰσώστῃ fuisse, quae ad viam ducebat: nihil enim loco εἰσώστης signando aptius quam urna: n. 2824. autem illa urna, quum duobus capitibus ornata sit, videtur εἰδοφόρῳ inserta fuisse, et quum εἰδοφόρον viderimus proxime sub sarcophago fuisse, iudico illam urnam antefixam esse εἰσώστῃ ei, quae in illo sepulcro prima sub sarcophago esse dicitur; ita ut haec prima εἰσώστη fuerit in ipso εἰδοφόρῳ (ut n. 2840.), et capita duo illa repraesentarint uxorem Adrasti et filium Polychronium, qui in illa εἰσώστῃ componendi erant. Sed aliae inscriptiones in tabulis vel lapidibus antefixis positae erant, etiam oblongis (ut n. 2848.). Postremo n. 2837. dicitur in coronide columnae esse; quippe, si is titulus vere sepulcralis est, sepulcrum illud debet columnis ornatum fuisse, ut unum ex Romanis, quae supra contuli. Ceterum dirutis monumentis lapides hi cum ipsis inscriptionibus ex parte moenibus recens structis inserti sunt.

Superest, ut de εἰσώσταις exponam, quarum explicationem de industria distuli. Εἰσώστην, quae a σορῷ distinguitur saepissime, esse ossarium s. ossuarium sponte patet; sed quomodo Aphrodisiensia ossuaria comparata fuerint, hinc non liquet. Minus insignes εἰσῶσται sunt sarcophago, solentque plures in uno monumento et cum uno sarcophago esse; sed nihil εἰσώσταις significari nisi urnas sepulcro impositas, non est credibile; loco moveri eas posse nusquam dicitur, nisi n. 2834. 10. τὸ παρα[χωρῆσαι] ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ βωμοῦ) ita ceperis: sed etiam n. 2839. εἰσώστη quae certo quodam loco immobilis est, dicitur παρακεχωρημένη, et παραχωρῆσαι ἀπ' αὐτοῦ non significat *eam demovere de ara*, sed est opinor *cedere eam*, ita ut, quamvis manens in ara, *separatim* alii possessori competat, dempta *de reliquo monumento*, cuius possessio non simul cedatur. Neque urnae convenit, quod alia εἰσώστη est μοναχή, alia δισώματος (n. 2842.), et quod omnino saepius ut in sarcophago duo vel tres in una condi dicuntur (n. 2824. 2828. 2839.): nec quod aliquae dicuntur πλάκινοι, id est *ex tabulis lapideis confectae* (n. 2846.); denique dictio κατασκευάζειν εἰσώστην (2829. 2833.) magis ad aedificium, quam ad urnam deducit. Immo q̄um una et altera dicatur φέρειν εἰς ὁδὸν (n. 2828. 2839.), *loculos* vel *columbaria* intelligi patet, quae certo situ dirigantur in viam: sed quod in illis columbariis iam collocatae essent arcae sive thecae vel etiam urnae, *comprehensam cum columbario arcam vel subinde urnam* censeo εἰσώστην vocari ut plurimum. Nunc qui horum columbariorum in his monumentis situs fuerit, accuratius referam. Altissima est εἰσώστη, quae in εἰδοφόρῳ ponitur (n. 2840.): hic enim inter sarcophagum et aram est, ut supra docuimus: huiusmodi εἰσώστην statuo esse etiam eam, quae n. 2850. memorata erat, item eam, quae n. 2824. vocatur ἡ πρώτη ὑποκειμένη τῇ σορῷ; hanc enim cur statuam in εἰδοφόρῳ fuisse, supra dixi. Sed longe plurimae sunt paulo inferius in ipsa ara sitae. Ita n. 2840. infra eam, quae in εἰδοφόρῳ est, plures sunt in ara; et n. 2824. infra eam, quam dixi, est alia, quae si id monumentum (μνημεῖον) ara fuit, de quo non dubito, manifesto erat in ara posita: diserte in ara esse εἰσῶσται dicuntur n. 2832. 2839. 2849. atque ita intelligi possunt etiam n. 2829. verba ὁ βωμὸς καὶ αἱ εἰσῶσται, et n. 2831. ὁ βωμὸς σὺν ταῖς εἰσώσταις. Etiam quae n. 2834. dicuntur ὑποκείμεναι (τῇ σορῷ), in ipsa sunt ara; dicitur enim posthac nullam εἰσώστην ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ βωμοῦ) cedi licere. Similiter εἰσῶσται dicuntur esse ἐν τῷ μνημείῳ (n. 2824. 2833.), quam aram potissimum esse supra monui: atque etiamsi alia monumenti forma sit atque arae, certe eodem loco, sub sarcophago, est monumentum (μνημεῖον). N. 2842. εἰσῶσται videntur dici κατὰ τὸ μνημεῖον esse, altera minor et altius sita, altera maior et inferior: harum illa potest in εἰδοφόρῳ, haec in ara esse, vel utraque in ara, vel si μνημείῳ comprehenderis etiam πλάταν (de quo tamen nihil ibi dicitur), potuit altera etiam in hoc esse. Certe n. 2826. habentur ὑποκείμεναι τῷ βωμῷ εἰσῶσται: quas patet esse in πλάτᾳ, qui est sub ara atque ibi diserte memoratur. Denique n. 2846. tres reperiuntur εἰσῶσται, sed eae πλάκινοι (ex tabulis confectae), quae neque in εἰδοφόρῳ neque in ara neque in πλάτᾳ intus sunt, sed παρακείμεναι τῷ βωμῷ καὶ τῷ σορίῳ, ut n. 2826. sarcophagus iuxta monumentum adiacet. Igitur vel arcae solae, vel cellae, in quibus arcae repositae sunt, adiacebant monumento, singulae utrinque, ut videtur, tertia vero in tergo, vacua relicta fronte, quae ad viam spectabat. Etiam numerari εἰσώστας videmus. Sic n. 2824. dicitur εἰσώστη ἡ πρώτη ὑποκειμένη τῇ σορῷ, quam docui in εἰδοφόρῳ esse; alia vero manifesto inferior est; hoc loco igitur numerus tantum eo refertur, quod prima et proxima sub sarcophago est. At n. 2839. est εἰσώστη ἡ ἐν τῷ βωμῷ πρώτη ἡ φέρουσα εἰς τὴν ὁδόν: haec prima dici videtur, quod ad viam est. Similiter n. 2828. habetur εἰσώστη ἡ εἰς τὴν ὁδὸν φέρουσα. N. 2850. πρώτη quo referatur, non patet, nisi quod haec quoque videtur in εἰδοφόρῳ fuisse ac proinde etiam in viam spectasse. Postremo, ni fallor, hae, quae dicuntur φέρειν εἰς τὴν ὁδόν, et reliquae fortasse omnes, etiam extrinsecus in pariete signatae ita erant, ut pateret ibi esse εἰσώστας. Nam quum non dubium sit, aditum ad εἰσώστας fuisse tantum intus ex monumento ipso, extrinsecus vero eas fuisse clausas pa-

locus sepulcralis (haud aliter ac voce μνημεῖον) generatim designatur n. 2827. ubi eum etiam consecrari post condita corpora videmus, et prorsus ita de eo dicitur ut de sepulcro; et similiter n. 2844. 2825. altero autem hoc loco dicitur τὸν πλάτην κατεσκεύασεν, ut de aedificato sepulcro. Hoc ideo moneo, ne πλάταν putes tantum *fundum* esse, in quo aedificetur sepulcrum: ut enim n. 2835. 2836. fundus (τόπος) monumenti conceditur, ita dixeris concedi πλάταν n. 2824. 2827. immo in ipso πλάτᾳ aedificari monumentum doceas ex n. 2824. itaque πλάταν videri fundum esse, in quo exstruatur sepulcrum, cinctum illum περιβόλῳ, cuius mentio fit in Hierapolitanis sepulcrorum inscriptionibus. Sed conceduntur etiam sepulcra ipsa vel eorum partes, non tantum fundi; igitur illa concessio non demonstrat id, quod putes: et aedificari aliquid non tantum in solo sive fundo, sed etiam in aedificato potest. Denique haec sepulcra in fundis περιβόλῳ cinctis aedificata esse concedo, quod omnino fieri solebat; sed merum solum sive fundum dici πλάταν nego. Nam praeter ea, quae ex n. 2825. 2827. 2844. monui, n. 2824. dicitur: εἰς ὃν πλάταν κατεσκεύασεν μνημεῖον τὸ ἐπικείμενον τῷ πλάτᾳ etc. quodsi πλάτας nihil esset nisi fundus, post εἰς ὃν πλάταν non additum esset τὸ ἐπικείμενον τῷ πλάτᾳ: quae dictio docet πλάταν esse substructum monumento quiddam. Iam πλάτας nihil potest aliud esse nisi hypobathrum amplum supra *planum*, intus cavum et concameratum, ita quidem ut camerae partim sub solo, partim super solo esse potuerint. Vivo in saxo id hypobathrum caesum esse ob locos, ubi haec sepulcra sita sunt, non est verisimile; quare id lapidibus exstructum esse iudico. Huic autem τοῦ πλάτα plano, quod quam alte positum fuerit, nescimus, impositum est μνημεῖον, quod n. 2824. nominatur. Vide huiusmodi sepulcralia monumenta apud Hirtium in libro „Die Lehre der Gebäude bei den Griechen und Römern", ad p. 343 sq. tab. XXX. fig. 5. 6. 7. 8. 9. 17. 18. In quibus fig. 5. (vulgo id monumentum vocatur sepulcrum Neronis, prope Pontem mollem ad viam Cassiam) hypobathro incumbit magnus sarcophagus eleganter ornatus et inscriptione instructus; fig. 6. (olim ad viam Ostiensem) aedicula cum inscriptione, in arae formam exstructa cum tecto imposita est hypobathro, fig. 7. autem ara, in qua statua collocata est, fig. 9. aedicula elegantissima, in qua inter bina pilarum paria imago defuncti posita est et sub ea inscriptio; fig. 17. (prope Tibur ad pontem Lucanum) quadrato hypobathro incumbit turris rotunda, et viam versus super hypobathro ad turrim prominet paries sex columnis distinctus, inter quas plana oblonga in pariete sunt, inscriptionibus tecta, quemadmodum altius etiam ad turrim ipsam alia est inscriptio. Nec dissimilia sunt varia per Caramaniam sepulcra, quorum hypobathrum partim vivo in saxo caesum partim aedificatum est; exempla vide in libro „Views in the Ottoman empire", edito Londini a L. Mayero, figuris desumptis ex tabulis, quas R. Ainslie possidebat, et in Walpolii collectione „Travels" inscripta p. 524. Talia aedificia qui spectaverit, non dubitabit amplius, quin illud, quod n. 2824. memoratur, monumentum simili modo constructum fuerit. Iam vero etiam n. 2826. mentio fit alicuius πλάτα et simul μνήματος: nempe hoc μνῆμα impositum erat hypobathro, qui πλάτας vocatur. Simul nominatur βωμός, qui nihil aliud est nisi τὸ μνῆμα (ut n. 2832. μνημεῖον et βωμὸν idem esse supra monui); ac quae ibidem memoratur σορός, ea arae imposita est, ut solebat. Sed sub ara sunt ossuaria s. εἰσῶσται: igitur hae sunt in ipso πλάτᾳ, qui proinde in illo certe monumento cavus est et cameris instructus, ut supra dixi. Praeterea iuxta monumentum, hoc est iuxta aram, alia collocata est σορὸς ad sinistram in ipso πλάτᾳ (παρακειμένη τῷ μνήματι σορὸς ἐποῦσα κατὰ τὸν πλάταν ἐν ἀριστεροῖς): igitur planum τοῦ πλάτα latius est quam ara imposita, ita ut iuxta aram in plano τοῦ πλάτα collocari sarcophagus potuerit. Ceterum ubi tantum πλάτας nominatur, non simul βωμὸς et σορός, ipse solus πλάτας potuit sepulcrum esse, minus quippe splendidum minusque altum quam alia: ac rursum ubi ara nominatur sola vel cum sarcophago aliisque, non tamen nominato πλάτᾳ, non opus est ut statuamus altum fuisse hypobathrum substructum.

Separatim nunc dicam de ara et sarcophago, tum de εἰδοφόρῳ et loco inscriptionum. Et ara quidem, ut supra vidimus, pro ipso censetur monumento, magna illa et aediculae locum tenens: ea modo super πλάτᾳ est, modo hoc ut videtur destituta: arae autem imponi solet sarcophagus, quippe marmoreus vel lapideus affabre factus, ut in isto Neronis sepulcro sarcophagus alto hypobathro impositus est. Hic mos arae imponendi sarcophagi in Phrygia est frequens; in Hierapolitano titulo vel duo sarcophagi in una collocati ara esse dicuntur; ex Aphrodisiensibus vide imprimis n. 2831. 2832. 2833. 2849. atque ita etiam reliqui loci intelligendi videntur, nisi quod n. 2826. praeter potiorem sarcophagum alius insuper habetur, qui iuxta aram positus est. N. 2824. σορὸς dicitur ἐν μνημείῳ esse; at haec dictio non impedit, quominus eam superius impositam censeamus. Arae autem et sarcophago atque εἰσώσταις accedebant etiam alia, τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῷ μνημείῳ n. 2824. τὰ περὶ αὐτὰ πάντα n. 2829. (cf. etiam n. 2836. 2843.): varia intellige ornamenta et anaglypha, quae in huiusmodi monumentis conspiciuntur. Huc aliquatenus pertinet εἰδοφόρος, qui est sub ipso sarcophago, et nihilominus distinguitur ab ara (n. 2840.): patet igitur eum esse inter aram et sarcophagum; et quum in eo etiam εἰσώστῃ locus fuerit, necessario habuit et altitudinem non nimis exiguam et latitudinem ac profunditatem. Vox similis est voci ζωφόρος: εἰδοφορεῖν semel atque iterum extat ap. Dionys. Halicarn. Archaeol. VII. p. 476. 477. pro Latino *repraesentare* s. *referre*. Haud dubie igitur εἰδοφόρος est ea pars aedificii, quae ut in sepulcro Romano supra a nobis memorato imaginem domini s. defuncti antefixam ostendebat, ut ζωφόρος ostendit anaglypha: εἰδοφόρος autem quum interiectus inter sarcophagum et aram sit, debuit inter haec quidam quasi zopho-

ΕΡΜΟΥΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥΟΥΔΕΙΣΔΕΕΤΕΡΟΣΜΕΤΑ.......Ο..
ΕΙΑΜ.ΘΡΑ.ΗΝΤΕΔΕΥΝΗΜΥ.ΩΝΥ.
ΔΥΣΑΙΚΑΙΑΝΟΙΞΑΙΤΗΝΠΡΟΔΟΥΔΕΜΕΝΗΝΣΟΡΟΝΚΑΙΕΝ...
ΑΙΤΙΝΑΗΕΚΘΑΨΑΙΤΩΝΣΩΜΑΤΕΩΝΕΠΕΙ..
ΤΟΥΤΩΝΤΙΤΟΛΜΗΣΑΣΕΝΕΠΙΧΕΙΡΗΣΑΕΡΓΟΔΟΤΗΣΑΣΤΟΙΣ.
ΑΤΙΑΝΑΡΑΤΗΝΓΝΩΜΗΝΚΑΙΒΟΥΛΗΣΙΝΜΟΥΕΣΤΑΙΣΕΙΡΑ
ΤΟΣΚΑΙΕΥΣΕΒΗΣΚΑΙΤΥΜΒΟΡΥΧΟΣΚΑΙΟΥΤΗΓΗΑΥΤΟΚ
ΑΡΠΟΝΕΝΕΝΕΚΗΟΥΤΕΗΘΑΛΑΣΣΑΑΥΤΩΠΛΩ
ΤΗΓΕΝΗΣΕΤΑΙΠΟΡΑΤΕΠΕΙΔΩΝΑΥΤΟΥΕΞΟΛΕΙΤΑΙΚΑΙ
ΕΤΕΡΑ.ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΟΥΓΕΝΗΣΕΤΑΙΚΑΙΖΩΝΤΙΜΕΝΑΥ
ΤΩΟΣΑΘΕΟΙΚΑΤΑΑΝΘΡΩΠΩΝΤΕΘΕΙΚΑΣΙΝΘΑΝΟΝΤΙ
ΔΕΟΥΔΕΗΓΗΠΑΡΕΧΕΙΑΥΤΩΤΑΦΟΝΚΑΙΟΥΔΕΝΗΤ
ΤΟΝΝΕΣΤΑΙΥΠΕΡ.ΠΡΟΣΤΕ.ΜΟΤΗ..ΩΤΑΤΗΘΕΩΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΗΕΙΣΚΟΣΜΟΝΑΥΤΗΣ✻ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑ
Π..ΗΣΑΜΕ.............ΝΤΩΝΚΑΤΕΚΕ..
ΟΥΤΟΥΚΑΙΡΟΥΝΕΟΠ.ΥΩΝΕΠΙ...ΚΑΙΕΚΚΟ
ΨΕΙΤΗΣΕΠΙ.....ΘΕ..ΤΟΥΠΟΡΟΥΥΠΕ...ΝΟΣ.ΕΤΩΤΩΠΡΟΣ
ΤΕΜΩΚΑΙΤΑΙΣΑΡΙΣΤΑΙΣΥΠΟΤΕ..........ΛΑ
ΜΗΝΚΑΙΤ...ΤΙΑ.ΒΟΥΛΗΔΙΑΦΕΡΕΙΚΑΙΑΥΤΗΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥ..ΔΙΑΚΙΑΔΙΑΤΟΕΠΙΤΑΥΤΗΕ.........ΝΑΤΕΘΕΙΚΕ
.....ΕΑΥΤΗΕΙΣΑΙΩΝΙΟΥΣΑΥΤΗΣΝΟΜΑΣΑΡΓΥΡΙΟΥΑΡΧΑΙΑ✻
ΚΑΘΩ........ΑΝΑΘΕΣ..
ΩΣΗΕΠΕΠΥΗΜΑΙΕΠΙΤΗΑΝΑΣΤΑΣΕΙΤΩΝΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΕΜ
ΟΥΤΕΚΑΙΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΣΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΜΟΥΚΑΙΤΟΥΥΙΟΥΑ...
ΛΟΝΙΟΥΔΗΛΟΥΚΑΙΠΡΟΣΒΑΙΝΟΝΤΩΝΑΠΟΤΟΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΜΟΥΕΙΣΤΗΝΒΑΣΙΛΙΚΗΝΕΝΑΡΙΣΤΕΡΟΙΣΕΝΔΕΤΗΣΥΠΟ
ΚΕΙΜΕΝΑΙΣΤΩΠΡΟΓΕΓΡΑΜΕΝΩΒΩΜΩΕΙΣΩΣΤΑΣΕΝ..
ΦΗΣΟΝΗΘΑΙΟΥΣΑΝΕΓΩΟΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΒΟΥΛΗΘΩΗΔΙ
ΑΤΑΞΩΜΑΙΟΜΟΙΩΣΟΥΔΕΙΣΕΞΟΥΣΙΑΝΤΟΥΕΠΙΧ.......ΚΑΙΑ
ΝΟΙΞΑΙΚΑΙΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΗΕΚΘΑΨΑΙΤΩΝΕΝΟΝ
ΤΩΝΣΩΜΑΤΕΙΩΝΕΙΣΤΗΝΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΗΝΤΟΥΤΩΤΩΜΗΝΑ
ΤΗΣΟΡΟΝΕΠΟΥΣΑΝΚΑΤΑΠΛΑΤΑΝΕΝΑΡΙΣΤΕΡΟΙΣ
.ΕΝΗΚΕΚΗΔΕΥΤΑΙΑΥΡἘΕΡΜΗΣΖΗΝΩΝΟΣΚΑΙΟΥΙΟΣΑΥΤΟΥ
ΕΡΜΗΣΕΝΤΑΦΗΣΕΤΑΙΔΕΜΟΝΗΕΙΣΤΗΝΠΡΟ
ΔΗΛΟΥΜΕΝΗΝΑΥΡ·ΤΑΤΕΙΝΔΙΔΥΜΟΥΗΓΗΝΑΜΕΝΗΓΥΝΗΤΟ.
ΕΥΜΟΥΚΑΙΟΥΔΕΙΣΕΤΕΡΟΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΑΥΤΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣ
ΤΟΧΡΕΩΦΥΛΑΚΙΟΝΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΙΒ·ΑΤΤΑΛΟΥΥΙΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥΜΗΝΟΣΔΩΔΕΚΑΤΟΥ

---

dedi de meo; etiam vs. 6. emendationes Chishulli sunt, et vs. 13. ὑπεύθυνος, ac vs. 15. universa restitutio, ut minora mittam. Vs. 2. dedi Μύωνος, quod certe probabile; cf. ad n. 2771. Vs. 3. princ. ΔΥΣΑΙ obscurum est; idem quod illic fuit haud dubie vs. 29. in litteris ΕΠΙΧ et lacuna insequente, ubi Chish. ἐποχλῆσαι volebat: sed neque hoc neque ἐπιχειρῆσαι ferri potest; immo pro priori certe ἐνοχλῆσαι esse debebat. Dedi ἐπιλῦσαι, priore loco Δ in Λ, altero loco Χ in Λ mutans: quamquam ἐπιλῦσαι alias in his titulis sepulcralibus non reperio: at saltem λῦσαι est n. 3031. Vs. 4. σωματείων certum est ex vs. 31. et titulis insequentibus. Vs. 7. 8. οὔτε ἐνέγκῃ soloecum est. Vs. 10. ad ζῶντι μὲν videtur ex prioribus γενήσεται repetendum. Vs. 14. accusativus δην. πεντακισχίλια soloecus est. Mox νε[ω]πυῶν dedit lapicida, ut alibi λυπὰ s. λοιπά (cf. modo n. 2824. 6.), et mox vs. 23. πεπύημαι. Ἐκκόψει non videtur in ἐκθάψει mutandum; illud habes n. 2831. ac n. 3028. opinor, in quibus locis tamen de inscriptione dicitur: nihilominus id hic quoque ferendum, quod hic titulus omnino negligentius scriptus est: fortasse ἐκκόψει generaliter de violatione sepulcri accipiendum. Vs. 18. exspectabas ἀραῖς ταῖς προγεγρ. non ὑπογεγρ. illud tamen retineo, et intelligo ὑπογεγρ. τῷ μνήματι. Vs. 20. init. Chish. [συν]δικία sine articulo, quem addidi: ego prioribus verbis consultis praetuli ἐκδικία, et ad hunc modum deinceps explevi quae sequuntur, adhibito ad illa καθὼς etc. titulo n. 2774. Vs. 25. προσβαινόντων est *accedentibus*, ut n. 2827. extr. πορευομένων, pertinetque ad situm statuarum designandum. Vs. 35. correxi Τατεί[α] (pro Τατία). Vs. 38. χρεωφυλάκιον in his titulis primum comparet, sed redit dein frequenter. Vox pridem nota ex inscriptionibus est; manifesto designat *tabularium*, ubi depositae fundorum descriptiones sunt, additis oppignerationis documentis vel horum apographis, in modum eorum voluminum, quae nostratibus *codices hypothecarum* vocantur, quorum usus

riete monumenti: nisi in pariete externo conspici potuisset, pone eam parietis partem esse columbarium aliquod, non commode diceretur *εἰςώστη* aliqua *φέρειν εἰς τὴν ὁδόν*. Nempe ut in tabulis Hirtii, ad quas supra provocavi, tab. XXX. fig. 17. intercolumnia sepulcri extrinsecus inscriptionibus tecta sunt, quae referuntur ad eos loculos, qui pone singula quaeque intercolumnia sint; ita videntur *εἰςῶσται* interiores in externo pariete significatae anaglyptis esse; atque huc potissimum pertinere urnas anaglypho expressas censeo, in quibus inscriptiones exaratas esse vidimus. Sic n. 2828. dicitur in urna sepulcrali scriptus esse; quae, quod supra iam occupavi, fortasse signabat *εἰςώστην* illam viam versus directam: et similiter n. 2824. urna in *εἰδοφόρῳ* expressa esse videtur, quae signaret *εἰςώστην* intus in *εἰδοφόρῳ* collocatam: de qua re et ipsa monui paulo ante.

2825.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 27. (cod. Ask. III, 25.)

ΤΟΝΠΛΑΤΗΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΝΓΕΝΕΘΛΕΙΟΣ
ΕΡΜΑΤΟΥΑΔΡΑΠΑΤΟΥΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙ
ΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΠΤΟΙΣΚΑΙΓΥ
ΝΑΙΞΙΝΑΥΤΩΝΑΛΛΩΔΕΟΥΚΕΞΕΣΤΑΙΤΕΘΗ
ΝΑΙΕΚΤΟΣΕΙΗΗΑΥΤΟΣΤΙΝΙΣΥΝΥΩΡΗ
ΣΙΝΔΩΧΕΙΤΑΙΖΩΣΙΝ

Τὸν πλάτην κατ[ε]σκεύασεν Γενέθλειος Ἑρμᾶ τοῦ Ἀδρά-[σ]του? αὐτῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις καὶ θρεπτοῖς καὶ γυναιξὶν αὐτῶν· ἄλλῳ δὲ οὐκ ἐξέσται τεθῆναι, ἐκτὸς εἰ [μ]ή αὐτός τινι συν[χ]ώρησιν δῷ[σ]ει. ... ζῶσιν.

Vs. 6. *ζῶσιν* ex usu additum est, quod adhuc superstites omnes erant. Cf. de re nota Aphrodisienses titulos n. 2771. I. et 2846. Quod antecedit ΤΑΙ explicare non possum. Anne est *καί*? Sed hoc insolens. Vs. 5. *ἐκτὸς εἰ μή* est recentis admodum Graecitatis; correctio tamen certa est.

2826.

Aphrodisiade in urbis muro; ex schedis Sherardi p. 9. (cod. Ask. I, 11.) et vss. 22 sqq. insuper ex p. 4. In Spanhemianis n. 46. extant tantum ex vs. 10. litterae ultimae ΑΥ, tum vs. 11. et mox vss. 37 sqq. Eosdem vss. 37 sqq. ex Sherardianis profert Masson. Collect. hist. de Aristide ad a. u. c. 914. n. 4. ubi de mensibus dicit solo numero notatis. Ultimae voces inde ab *ἐπὶ στεφ.* extant etiam in schedis a Rochetto missis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 22. in fine alterum apographum plura puncta habet; sed in fine una tantum littera excidit, debetque ille versus multo brevior fuisse, credo quod marmor illo loco ad dextram inscribi non potuit ob uncum aliquem, quo affigebatur monumento. Vs. 30. extr. alterum apographum ΕΠΙΧ, alterum ΕΠΟΧ. Vs. 33. alterum ΤΕΡΜΗΣ, alterum ΈΕΡΜΗΣ. Vs. 35. alterum ΔΗΔΗΜΟΥ. Vs. 38. alterum apographum et Spanh. ΧΡΕΟΦ etc. Ibid. alterum Sherardi apographum ΤΙΒ, alterum ΤΒ, Spanh. ΤΟΥ. Vs. 39. ligaturam dedi ex Roch. Mitto alia.

- - - - ἡ δεῖνα] Ἑρμοῦ, ἡ γυνὴ αὐτοῦ· οὐδεὶς δὲ ἕτερος μετὰ [τούτ]ο[υς]? εἰ [μὴ] . θρα . ηντε[α γ]υνὴ Μύων[ος? οὐδεὶς δὲ ἕξει ἐξουσίαν τοῦ ἐπιλ]ῦσαι? καὶ ἀνοῖξαι τὴν προ[δηλου]μένην σορόν, καὶ ἐν[θάψ]αι τινὰ ἢ ἐκθάψαι τῶν σωματε[ί]ων· ἐπεὶ [ὁ] τούτων τι τολμήσας [ἢ] ἐπιχειρήσα[ς ἢ] ἐργοδοτήσας το[ύτων]? τι [π]αρὰ τὴν γνώμην καὶ βούλησίν μου, ἔσται [ἐπά]ρατος καὶ [ἀ]σεβὴς καὶ τυμβ[ω]ρύχος, καὶ οὔτ[ε] ἡ γῆ αὐτ[ῷ] καρπὸν ἐνένκῃ, οὔτε ἡ θάλασσα αὐτῷ πλωτὴ γενήσεται, [σ]πορά τε π[α]ίδων αὐτοῦ ἐξολεῖται καὶ ἑτέρα διὰ γένους οὐ γενήσεται· καὶ ζῶντι μὲν αὐτῷ ὅσα θεοὶ κατὰ ἀνθρώπων τεθείκασιν· θανόντι δὲ οὐδὲ ἡ γῆ παρέ[ξ]ει αὐτῷ τάφον· καὶ οὐδὲν ἧττον ἔσται ὑπε[ύθυνος] προςτε[ί]μ[ῳ] τῇ [ἱερ]ωτάτῃ θεῷ Ἀφροδείτῃ εἰς κόσμον αὐτῆς δηνάρια πεντακιςχίλια, π[οι]ησαμέ[νων τὴν ἐκδίκησι]ν τῶν κατ' ἐκε[ῖν]ο[ν] τὸ[ν] καιρὸ[ν] νε[ω]πυῶν, ἐπὶ [ὧν] καὶ ἐκκόψει τ[ι]ς· ἐπὶ [δὲ τῇ κατα]θέ[σει]? τοῦ πόρου ὑπε[ύθυ]νος [ἔσ]τω τῷ προςτε[ί]μῳ καὶ ταῖς ἀρ[α]ῖς ταῖς ὑπο[γ]ε[γραμμέναις. ἀλ]λὰ μὴν καὶ τ[ῇ ἱερω]τά[τῃ] βουλῇ διαφέρει καὶ αὐτῇ [ἡ] περὶ τούτου [ἐκ]δικία διὰ τὸ ἐπὶ ταύτῃ [τῇ] ἐ[κδικίᾳ ἀ]νατεθεικέ[ναι ἐμ]ὲ αὐτῇ εἰς αἰωνίους αὐτῆς [δια]νομὰς ἀργυρίου ἀρχαῖα δηνάρια .., καθὼ[ς διὰ τῆς] ἀναθέσ[ε]ως, ἧ[ς] πεπύημαι ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τῶν ἀνδριάντων ἐμοῦ τε καὶ Πολυχρονίας τῆς γυναικός μου καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀ[πολ]λ[ω]νίου δηλοῦ[τ]αι, προςβαινόντων ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου μου εἰς τὴν βασιλικὴν ἐν ἀριστεροῖς. ἐν δὲ τ[αῖ]ς ὑποκειμέναις τῷ προγεγραμ[μ]ένῳ βωμῷ εἰςώστα[ι]ς ἐν[τα]φήσον[τ]αι οὓς ἂν ἐγὼ ὁ Ἀπολλώνιος βουληθῶ ἢ διατάξωμαι. ὁμοίως οὐδεὶς [ἕξει] ἐξουσίαν τοῦ ἐπι[λῦσαι]? καὶ ἀνοῖξαι καὶ ἐνθάψαι τινὰ ἢ ἐκθάψαι τῶν ἐνόντων σωματείων εἰς τὴν παρακειμένην τούτῳ τῷ μ[ν]ή[μ]ατ[ι] σορὸν ἐποῦσαν κατὰ [τὸν?] πλάταν ἐν ἀριστεροῖς, ἐν ᾗ κεκήδευται Αὐρ(ήλιός) τε Ἑρμῆς Ζήνωνος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἑρμῆς, ἐνταφήσεται δὲ μόνη εἰς τὴν προδηλουμένην Αὐρ. Τατεί[α] Διδύμου, ἡ γ[ε]ν[ο]μένη γυνὴ το[ῦ] Ἑ[ρ]μοῦ, καὶ οὐδεὶς ἕτερος. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον ἀπετέθη εἰς τὸ χρεωφυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρου Τιβ(ερίου), Ἀττάλου υἱοῦ, Μενάνδρου, μηνὸς δωδεκάτου.

Emendationum et supplementorum pars debetur Chishullo, ut vs. 3. *προδηλουμένην* et *ἐνθάψαι* et quae vs. 5. correcta sunt, nisi quod in fine *τούτων*

2829.

Aphrodisiade ad occidentem urbis in muro; ex Sherardianis p. 15. (cod. Ask. I, 63.) Dextera pars fere dimidia, quam linea separavi, est iterum in schedis Sherardi p. 15. (cod. Ask. I, 33.), ex quo exemplo pauculas litteras corrigendo vel supplendo alteri adhibui, quas singillatim nominare putidum. Vs. 14. deest in dimidiato exemplo. Ultimum versum solum ex schedis Rochetti habeo, unde inserui I, quod ap. Sher. deest in lacuna.

ΗΣΟΡΟΣΚΑΙΟΒΩΜΟΣΚΑΙΑ - - - -	- - ΑΙΤΑΠ..ΡΙΑΥΤΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗΣΑΝΚΑΙ.ΕΙΣΙΝΤ.	ΒΙΟΥΓΛΥΚΩΝΟΣΚΑΘΩΣΚΑΙΔΙΑ
ΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣΕΚΔΟΣΕΩΣΔΙΑΓ...	ΟΦΥΛΑΚΙΟΥΔΗΛΟΥΤΑΙΕΝΗΣΟ
ΡΩΚΗΔΕΥΘΗΣΕΤΑΙΑΥΤΟΣΤΕΟΓΛΥΚΩΝΗ.	.ΥΣΑΝΑΥΤΟΣΒΟΥΛΗΘΗΗΔΙΑΤΑ
ΞΗΤΑΙΕΝΔΕΤΑΙΣΕΙΣΩΣΤΑΙΣΚΗΔΕΥΘΗ...	ΟΝΤΑΙΟΥΣΑΝΕΝΘΑΨΑΙΒΟΥΛΗ
ΘΗΟΓΛΥΚΩΝΗΕΝΓΡΑΦΩΣΤΙΝΑΙΣΥΝΧΩΡΙ..	ΣΗΗΔΙΑΤΑΞΗΤΑΙΕΤΕΡΟΣΔΕ
ΟΥΔΕΙΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΞΕΙΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΟ..Ε	ΕΙΣΤΗΝΣΟΡΟΝΟΥΤΕΕΙΣΤΑΣ
ΕΞΩΣΤΑΣΗΟΥΣΑΝΓΛΥΚΩΝΑΥΤΟΣΖΩΜ..	ΒΟΥΛΗΘΗΕΝΘΑΨΑΙΟΥΔΕΙΣΔΕ
ΕΞΕΙΕΞΟΥΣΙΑΝΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΕΤΕΡΟΣΙ..	ΕΚΘΑΨΑΙΣΩΜΑΤΕΙΟΝΤΩΝΕΝ
ΤΑΦΕΝΤΩΝΤΗΤΟΥΓΛΥΚΩΝΟΣΒΟΥΛΗΣΕ..	ΟΥΤΕΔΙΑΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΟΥΤΕ
ΔΙΕΝΤΕΥΞΕΩΣΗΓΕΜΟΝΙΚΗΣΟΥΤΕΑΜ..	ΩΤΡΟΠΩΟΥΔΕΝΙΟΥΔΕΑΠΑΛ
ΛΟΤΡΙΩΣΑΙΟΥΔΕΜΕΤΑΚΕΙΝΗΣΑΙΤΗΝ.	ΟΡΟΝΕΠΕΙΟΤΟΥΤΩΝΤΙΤΟΛΜΗ
ΣΑΣΗΣΥΝΧΩΡΗΣΑΣΑΠΟΤΕΙΣΗΤΩΙΕΡ.	ΤΑΤΩΤΑΜΕΙΩΧΠΕΝΤΑΚΙΣ
ΧΕΙΛΙΑΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΓΕΝΗΣΕΤΑΙΤΟΥΕΚΔΗ	ΚΗΣΑΝΤΟΣ ΤΑΥΤΗΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.	ΚΑΙΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΝΕΠΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΟΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟ	ΑΤΤΑΛΙΔΟΣΤΗΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ
ΜΗΝΟΣΞΑΝΔΙ	ΚΟΥ

Vs. 15. in dimidiato exemplo legitur ΚΑΙΕΙΣ, in pleniori deest ΚΑΙ. ΚΑΙ dicas a Sherardo ex superiori ΚΗ vs. 14. qui in hoc apographo deest; desumptum esse; a quo initio tum in transcribendo ad vs. 15. aberratum sit: sed id tamen praetuli recipere ob n. 2835. 15. Vs. 6. dele Α post ΤΙΝ.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ βωμὸς καὶ α[ἱ εἰςῶσται κ]αὶ τὰ π[ε]ρὶ αὐτὰ πάντα κατ[ε]σκευάσθησαν καὶ εἰσὶν Τ[ι]β(ερίου) Ἰου(λίου) Γλύκωνος, καθὼς καὶ διὰ τῆς γενομένης ἐκδόσεως διὰ [τοῦ χρεω]φυλακίου δηλοῦται· ἐν ᾗ σορῷ κηδευθήσεται αὐτός τε ὁ Γλύκων [καὶ ο]ὓς ἂν αὐτὸς βουληθῇ ἢ διατάξηται· ἐν δὲ ταῖς εἰςώσταις κηδευθή[σ]ονται οὓς ἂν ἐνθάψαι βουληθῇ ὁ Γλύκων ἢ ἐνγράφως τινὶ συνχωρ[ή]σῃ ἢ διατάξηται. ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἐξουσίαν ἕξει ἐνθάψαι τινὰ ο[ὔτε] εἰς τὴν σορὸν οὔτε εἰς τὰς ε[ἰς]ώστας ἢ οὓς ἂν Γλύκων αὐτὸς ζῶ[ν] βουληθῇ ἐνθάψαι· οὐδεὶς δὲ ἕξει ἐξουσίαν ἐνθάψαι τινὰ ἕτερος [ἢ] ἐκθάψαι σωμάτειον τῶν ἐνταφέντων τῇ τοῦ Γλύκωνος βουλήσε[ι], οὔτε διὰ ψηφίσματος οὔτε δι' ἐντεύξεως ἡγεμονικῆς οὔτε ἄ[λλ]ῳ τρόπῳ οὐδενί, οὐδὲ ἀπαλλοτριῶσαι οὐδὲ μετακεινῆσαι τὴν [σ]ορόν. ἐπεὶ ὁ τούτων τι τολμήσας ἢ συνχωρήσας ἀποτείσ[ει] τῷ ἱερ[ω]τάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακιςχείλια, ὧν τὸ τρίτον γενήσεται τοῦ ἐκδ[ι]κήσαντος. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπετέθη ἀντίγραφο[ν] καὶ εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρου τὸ τριςκαιδέκατο[ν] Ἀτταλίδος τῆς Μενεκράτους, μηνὸς Ξανδικοῦ.

Ξανδικοῦ littera δ pro θ non mendum est, sed reperitur saepe.

2830.

Aphrodisiade in muro; ex codice Sherardi p. 81. (cod. Ask. I, 13. ex quo vss. 5. 6. plenius redditi sunt).

Ω. . . . .
. . . .
. . . . ΗΔΕΔΟΜΕΝΑΥΤΟ
ΣΥΝΧΩΣΙΝΥΠΟΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΜΕ
ΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥΤΟΥΠΟΛΕΜΩΝΟΣ
ΔΙΑΤΟΥΧΡΕΟΦΙΛΑΚΙΟΥ
ΕΝΗΣΟΡΩΚΕΚ.ΔΕΥΤΑΙΦΛΑΒΙΑΑΝΤΟΝΙ
ΑΑΒΑΣΚΑΝΤΕΙΝΑΗΓΕΝΟΜΕΝΗΓΥΝΝΙΑΥ
ΤΟΝΚΗΔΕΥΘΗΣΕΤΑΙΔΕΚΑΙΑΥΤΟΣΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΑΝΥΞΑΙΗΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΑΛ
ΛΟΝΧΟΡΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΠΡΟΔΗ
ΔΟΥΜΕΝΟΥΕΠΕΙΟΠΑΡΑΤΑΥΤΑΤΙΠΟΙΗ
ΣΑΣΜΕΠΕΙΧΕΙΡΗΣΑΣΕΣΤΩΑΣΕΡΗΣ
ΚΑΙΕΠΗΡΑΤΟΣΚΑΙΤΥΜΒΩΡΥΧΟΣΚΑΙ
ΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΕΣΤΟΙΕΡΩΤΑΤΟΝ
ΤΑΜΕΙΟΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙ
ΣΑΡΟΣΑΡΓΥΡΙΟΥΧ
ΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟ
ΕΣΤΩΤΟΥΚΕΔΙΚΗΣΑΝ
ΤΟΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗ

in Chio insula pridem vulgatus erat (vide nos Oec. civ. Athen. T. II. p. 46 sq.). Χρεωφ. tantum hic et n. 2843. in schedis est; ceteris locis legitur χρεοφ. transcribentis errore, non quadratarii: nam ille etiam in voce νεωποιὸς et in voce Μητρόδωρος et similibus frequentissime O pro Ω legit; cf. ad n. 2810.

2827.

Aphrodisiade; misit Rochettus.

ΜΕΝΕΣΘΕΟΣΚΑΤΑΤΗΝΔΟΘΕΙΣΑΝ..VΤV.VΝ......VΠΟ
ΝΕΘΛΙΟΥΚΑΙΖΗΝΩΝΟΣΔΙΑΤΟΥΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΥΕΝΟΠΛΑΤΑ
..ΟΥΣΙΑΝΕΝΟΑΨΑΙΤΙΝΑΕΤΕΡΟΝΜΕΤΑΤΗΝΕΜΗΝΤΕΛΕΥΤΗΝΕΙΜΗΕΛΕΝΙ
...ΟΤΟΣΤΟΥΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΜΗΝΟΔΟΤΟΥΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙΣ
..ΔΙΑΝΕΝΘΑΦΑΙΤΙΝΑΑΛΛΟΝΟΥΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣΜΟΥΚΑΤΑΟΥΔΕΜΙΑΝ
..VΡΕΣΙΝΟVΔΕΕΞΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙΤΟΝΠΛΑΤΑΝΟΥΔΕΣΥΝΧΩΡΗΣΑΙ.ΝΙ
..ΛΟΜΑΙΔΕΤΕΘΗΝΑΙΚΑΙΑ..ΘΟΠΠΟΔΑΤΟΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
..ΥΙΟΥΜΟΥΑΛΛΑΜΕΤΑΤΟΝΤΑΤΙΑΣΚΑΙΕΛΕΝΗΣΚΑΙΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΟ
..ΤΟΝΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΑΠΟΙΕΡΩΣΘΑΙΤΟΝΠΛΑΤΑΝΕΑΝΔΕΤΙΣ
...ΕΙΡΗΣΗΠΟΙΗΣΑΙΤΙΠΑΡΑΤΑΥΠΕΜΟΥΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝΑΕΣΤΩΑΣΕΡΗΣ
..ΙΕΝΑΡΑΤΟΣΚΑΙΤΥΜΒΩΡΥΧΟΣΚΑΙΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΩΚΥΡΙΑΚΩΦΙΣΚΩΑ
..ΜΟΥΧ·ΓΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟΣΕΣΤΩΤΟΥΕΚΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ·ΑΠΟΤΕ
...ΕΘΑΙΔΕΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΑΥΤΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΝ
...ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣΥΡΩ
...ΞΕΝΟΣΙΟΥΛΙΗΟΥΟΔΕΠΛΑΤΑΣΕΣΤΙΝΠΟΡΕΥΟΜΕΝΩΝΑΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
...ΔΕΞΙΟΙΣΕΝΟΔΩΤΗΑΠΑΓΟΥΣΗΕΠΙΔΟΑΣΩΝΚΑΙΦΑΡΜΑΚΟΥΧΩΡΙΩϕ

- - - - - - Μενεσθέ[ω]ς κατὰ τὴν δοθεῖσαν [α]ὐτ[ῷ? σ]υν[χώρησιν] ὑπὸ [Γε]νεθλίου καὶ Ζήνωνος διὰ τοῦ χρε[ω]φυλακίου· ἐν [ᾧ] πλάτᾳ [οὐδεὶς ἕξει ἐξ]ουσίαν ἐν[θ]άψαι τινὰ ἕτερον μετὰ τὴν ἐμὴν τελευτήν, εἰ μὴ Ἑλέν[η Μηνοδ]ότο[υ]? τοῦ Ἱεροκλέους τοῦ Μηνοδότου· ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει [ἐξουσ]ίαν ἐνθά[ψ]αι τινὰ ἄλλον, οὐ[δ]ὲ? κληρονόμος μου, κατὰ οὐδεμίαν [παρε]ύρεσιν, οὐδὲ ἐξαλλοτριῶσαι τὸν πλάταν, οὐδὲ συνχωρῆσαί [τι]νι. [βού]λομαι δὲ τεθῆναι καὶ Ἀ[γαθ]όποδα τὸν ἀπελεύθερον Καλλικράτους [τοῦ] υἱοῦ μου· ἀλλὰ μετὰ τὸν Τατίας καὶ Ἑλένης καὶ Ἀγαθόποδος [θάνα]τον τῶν προγεγραμμένων ἀποϊερῶσθαι τὸν πλάταν. ἐὰν δέ τις [ἐπιχ]ειρήσῃ ποιῆσαί τι παρὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ διατεταγμένα, ἔστω ἀσε[β]ὴς [κα]ὶ ἐ[π]άρατος καὶ τυμβωρύχος, καὶ προσαποτεισάτω τῷ κυριακῷ φίσκῳ ἀ[ργυρί]ου δηνάρια γ, ὧν τὸ τρίτον μέρος ἔστω τοῦ ἐκδικήσαντος. ἀποτε[θεῖσ]θαι δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον [ἐπὶ] στεφανηφόρου Διογένους τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τιμοκλέους [Ἡ]ρω[δου? μη]νὸς Ἰουλιήου. ὁ δὲ πλάτας ἐστὶν πορευομένων ἀπὸ τῆς πόλεως [ἐν] δεξιοῖς ἐν ὁδῷ τῇ ἀπαγούσῃ ἐπὶ Δοάσων καὶ Φαρμάκου χωρίω[ν?

De primo nomine cf. n. 2757. Vs. 14. Ἡρώδου dedi ut n. 2836. De mense Iulieo cf. n. 2836. Δόασα est Caricum nomen loci, ut Πλάρασα, Μύλασα etc. Pro Φαρμάκου coniecerit aliquis Φαρνάκου vel Φαρνακίου: sed verum opinor est quod traditur. Locus, ubi πλάτας hic situs, designatur propterea, quod tituli apographum deponitur in tabulario; nam ibi, ubi inscriptio posita erat, non opus erat designari locum.

2828.

Aphrodisiade „in urna sepulcrali, in horto prope castri rudera"; ex Sherardianis p. 17. (cod. Ask. I, 47.)

ΘΗΣΕΤΑΙΑΥΤΟΣΤΕΚΑΙΑΥΡ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΣΟΥΙΟΣ
ΑΥΤΟΥΕΠΕΚΤΗ
ΤΟΣΟΘΡΕΠΤΟΣΑΥ
ΤΟΥ.ΚΑΙΟΥΣΑΝΑΥ
ΤΟΣΒΟΥΛΗΘΗΕΙΣ
ΔΕΤΗΝΕΙΣΩΣΤΗΝΤΗΝ
ΕΙΣΤΗΝΟΔΟΝΦΕΡΟΥ
ΣΑΝΚΗΔΕΘΗΣΟΝ
ΤΑΙΔΡΟΣΙΣΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

- - - ἐν τῇ σορῷ? κηδευ]θήσεται αὐτός τε καὶ Αὐρ. Πολυχρόνιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐπ[ί]κτητος ὁ θρεπτὸς αὐτοῦ, καὶ οὓς ἂν αὐτὸς βουληθῇ· εἰς δὲ τὴν εἰσώστην τὴν εἰς τὴν ὁδὸν φέρουσαν κηδε[υ]θήσονται Δρόσις καὶ Διονύσιος.

2833.

Aphrodisiade in urbis muro ad austrum; ex Sherardianis p. 2. (cod. Ask. I, 57.) et ex Append. II. codicis Askewiani, ubi habetur ex cod. Chish. I, 9.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΗΝΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝ
ΑΥΤΩΣΟΡΟΝΚΑΙΤΑΣΕΝΤΩΜΝΗΜΕΙΩ.Ι
ΣΩΣΣΤΡΑΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΑΙΛΙΑΧΑΙΡΕ
ΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤΑΤΙΑΠΑΥΛΕΙΝΑΑΥΤΗΚΑΙ
ΟΙΣΑΝΑΥΤΗΒΟΥΛΥΘΗΜΔΙΑΤΑΞΗΤΑΙ

Τὸ μνημεῖον καὶ τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ σορὸν καὶ τὰς ἐν τῷ μνημείῳ [ε]ἰςώσστας κατεσκεύασεν Αἰλία Χαιρέου θυγάτηρ Τατία Παυλεῖνα αὐτῇ καὶ οἷς ἂν αὐτὴ βουληθῇ [ἢ] διατάξηται.

Vs. 3. retinui duplex **Σ** (cf. ad n. 25.): sed P eiiciendum arbitror.

2834.

Aphrodisiade in muro; ex Sherardianis p. 82.

/ . . . . ΛΑΤΟ . . . . ΟΣΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΕΥΔΑΜΟΥΕΥΔΑΜΟΣ
. . . . ΤΗΝΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝΑΥΤΩΣΟΡΟΝΕΦΩΕΝΜΕΝΤΗΣΟΡΩΤΑΦΗΣΕ
. . . ΙΝΟΣΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΤΑΤΙΑΠΑΠΠΟΥΤΟΥΠΕΡΙΤΟΥΠΑΝΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΥΡΗΛΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΞΑΚΤΟΥΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥΟΤΑΤΙΑΣΤΗΣ
ΑΥΡΗΛΙΟΙΑΠΕΛΛΑΣΚΑΙΕΥΜΑΧΙΑΝΗΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΟΥΚΑΙΑΥ
. . . ΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΑΧΙΛΛΕΩΣΥΙΟΥΤΟΛΜΙΔΟΥΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥ
ΕΝΑΙΣΕΙΣΟΣΤΑΙΣΤΑΦΗΣΟΝΤΑΙΟΥΣΑΝΕΥΜΑΧΟΣΒΟΥΛΗΘΗΚΑΙ
. . . . ΑΙΕ . . ΤΥΤΑΙΣΚΑΙΕΚΓΟΝΑΑΥΤΟΥΜΟΝΑΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΙ
. . . . ΝΑΞΝΤΗΣΟΡΩΟΥΤΕΜΕΤΑΚΑΙΝΗΣΑΙΑΥΤΗΝΟΥΤΕΠΑΡΑ
ΟΥΤΕΤΟΝΒΩΜΟΝΟΥΤΕΕΙΣΩΣΤΗΝΑΠΑ . . ΤΟΥΟΥΔΕΤΡΟΠΟΝΕΦΕΥ
ΩΘΗΚΑΤΑΠΑΡΕΥΡΕΣΙΝΟΥΔΕΜΙΑΝΑΛΛΑΜΕΤΑΤΟΤΑΦΗΝΑΙΤΟΥΣ
ΑΣΑΦΗΡΩΙΣΘΑΙΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΝΔΕΤΙΣΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΗΕΝΘΑΨΑΙ
. . . ΑΙΣΕΙΣΩΣΤΑΙΣΗΜΕΤΑΚΕΙΝΗΣΑΙΤΗΝΣΟΡΟΝΗΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝΤΙ
ΣΠΟΙΗΣΑΙΕΣΤΩΟΤΕΠΟΙΗΣΑΣΟΤΕΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣΤΥΜΒΩ
. . ΑΡΑΤΟΣΚΑΙΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΣΑΝΟΤΕΠΟΙΗΣΑΣΟΤΕΑΝΑΔΕ
ΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥΔΗΝΑΡ.ΑΜΥΡΙΑΚΑΙΟΥΔΕΝΕΛΑΤΤΟΝ
ΝΟΝΤΟΗΡΩΟΝΜΕΤΑΤΟΤΕΘΗΝΑΙΤΟΥΣΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΝ
. . ΩΝΟΣΠΕΝΤΑΚΙΤΟΥΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ . . ΗΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ

Ὁ δεῖνα, Ἀπελ]λᾶ? το[ῦ] . . . . . ος τοῦ Ζήνωνος τοῦ Εὐδάμου, Εὔ[μ]α[χ]ος, [κατεσκεύασε τὸν βωμὸν? καὶ] τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ σορόν· ἐφ᾽ ᾧ ἐν μὲν τῇ σορῷ ταφήσε[ται αὐτὸς καὶ] - - - ῖνος καὶ Αὐρηλία Τατία Πάππου τοῦ Περίτου Πανκράτους [καὶ] - - - - - Αὐρήλιος Διονύσιος ἑξάκ[ι] τοῦ Χρυσογόνου ὁ Τατίας τῆς [Πάππου καὶ τοῦ δεῖνος υἱός? καὶ] Αὐρήλιοι Ἀπελλᾶς καὶ Εὐμαχιανὴ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ Αὐ[ρηλία - - - Τι]βερίου Κλαυδίου Ἀχιλλέως υἱοῦ, Τολμίδου, ἡ γυνὴ αὐτοῦ· [ἐν δὲ ταῖς ὑποκειμ]έναις εἰς[ώ]σταις ταφήσονται οὓς ἂν Εὔμαχος βουληθῇ καὶ [- - - - τεθῆν]αι ἐ[ν α]ὐταῖς, καὶ ἔκγονα αὐτοῦ μόνα· ἕτερος δὲ οὐδεὶς [ἕξει ἐξουσίαν ἐνθάψαι τι]νὰ [ἐ]ν τῇ σορῷ οὔτε μετακ[ε]ινῆσαι αὐτήν, οὔτε παρα[χωρῆσαί τινι τὴν σορὸν?] οὔτε τὸν βωμὸν οὔτε εἰςώστην ἀπ᾽ α[ὐ]τοῦ, οὐδὲ τρόπον ἐφευ[ρεῖν ᾧ ἂν ἀπαλλοτρι]ωθῇ? κατὰ παρεύρεσιν οὐδεμίαν· ἀλλὰ μετὰ τὸ ταφῆναι τοὺς [προγεγραμμένους πάντ]ας ἀφηρωΐσθαι τὸ μνημεῖον. ἐὰν δέ τις ἐπιχειρήσῃ ἢ ἐνθάψαι [τινὰ ἐν τῇ σορῷ ἢ ἐν τ]αῖς εἰςώσταις, ἢ μετακεινῆσαι τὴν σορόν, ἢ ὑπεναντίον τι [τοῖς προγεγραμμένοι]ς ποιῆσαι, ἔστω ὅ τε ποιήσας ὅ τε ἀναδεξάμενος τυμβω[ρύχος καὶ ἀσεβὴς καὶ ἐπ]άρατος, καὶ προσαποτεισάτωσαν ὅ τε ποιήσας ὅ τε ἀναδε[ξάμενος τῷ ταμείῳ τοῦ] δήμου Ῥωμαίων ἀργυρίου δηνάρ[ι]α μύρια, καὶ οὐδὲν ἔλαττον [ἔστω ἀφιερωμέ]νον τὸ ἡρῷον μετὰ τὸ τεθῆναι τοὺς προγεγραμμένους [πάντας. ταύτης] τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπετέθη εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον [ἐπὶ στεφανηφόρου] - - - - ωνος πεντάκι τοῦ Ἀρχιμήδους, [μ]ηνὸς Τραϊανοῦ Σεβαστοῦ.

Eudamum Castoris f. Aphrodisiensem titulus Graecus Romae repertus offert, *Eumachum* n. 2748. Vs. 9. 10. *παραχωρῆσαι* etc. dedi ex n. 2839. De dictione *ἀπ᾽ αὐτοῦ* cf. ad n. 2824.

- - - - - - - κατὰ τ]ὴ[ν] δεδομέν[ην] αὐτ[ῷ] συνχώ[ρη]σιν ὑπὸ Μενάνδρου τοῦ Μενάνδρου τοῦ Τελεςφόρου τοῦ Πολέμωνος διὰ τοῦ χρε[ω]φ[υ]λακίου· ἐν ᾗ σορῷ κεκ[ή]δευται Φλαβία Ἀντ[ω]νία Ἀβασκαντεῖνα ἡ γενομένη γυν[ὴ] αὐτο[ῦ]· κηδευθήσεται δὲ καὶ αὐτὸς Ἀπολλώνιος. ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσίαν ἀνῦξαι ἢ ἐνθάψαι τινὰ ἄλλον χ[ω]ρὶς Ἀπολλωνίου τοῦ προδη[λ]ουμένου. ἐπεὶ ὁ παρὰ ταῦτά τι ποιήσας [ἢ] ἐπιχειρήσας ἔστω ἀσε[β]ὴς καὶ ἐπ[ά]ρατος καὶ τυμβωρύχος, καὶ προςαποτεισάτω ἐς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον τοῦ κυρίου Αὐτοκράτορος Καίσαρος ἀργυρίου δηνάρια .. ὧν τὸ τρίτον μέρο[ς] ἔστω τοῦ [ἐκ]δικήσαντος. τῆς ἐπιγραφῆ[ς] ταύτης ἀπετέθη ἀντίγραφον εἰς τὸ χρεωφυλάκιον etc.

Initio scriptum erat monumentum hoc esse *Apollonii*. Ἀνῦξαι p. ἀνοῖξαι retinendum est.

2831.

Aphrodisiade; misit Rochettus.

ΟΒΩΜΟΣΣΥΝΤΑΙΣ....ΙΑΙΣ...ΤΗΕΠΙΚΕΙΜΕΝ⋈ΣΟΡΩ
ΑΧΙΛΛΕΩΣΤΙΚΛΑΤΤΑΛΟΥΣΥΝΚΛΗΤΙΚΟΥΠΡΑΓΜΑ
ΤΕΥΤΟΥΚΑΙΤΑΤΙΑΝΗΣΤΥΝΑΙΚΟΣΑΧΙΛΛΕΩΣΚΑΙΑΧΙΛΛΕΙ
⋈ΣΤΕΚΝΟΥΑΥΤΩΝΕΙΣΗΝΣΟΡΟΝΚΕΚ⋈ΔΕΥΤΑΤΑΤΙΑΝΗΕ
ΤΕΡΩΔΕΟΥΔΕΝΙΕΞΕΣΤΑΙΚΗΔΕΥΘΗΝΑΙΕΝΤΗΣΟΡΩΗΜΟ
ΝΟΑΧΙΛΛΕΙΚΑΙΑΧΙΛΛΕΙΤΕΚΝΩΑΥΤΟΥ·Ε·ΑΝΔΕΤΙΣΜΕ
ΤΑΤΟΑΠΟΘΕΩΗΝΑΙΤΟΥΣΠΡΟΔΗΛΟΥΜΕΝΟΥΣΤΟΛΜΗ
ΟΣΤΕ·Α·⋈·ΕΤΕΡΟΝΤΙΝΑΕΝΘΑΨΑΙ·⋈·ΕΚΚΟΨΑΙΕΠΙΓΡΑΦΗΝΕ
ΣΩΛΗΑΠΟΛΟΙΤΟΣΥΝΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΠΑΝΤΙΤΩΓΕΝΕΙΤΩΝ
ΔΕ·Ι·ΣΟΣΤΩΝ·ΕΖΟΥΣΙΑΝΟΥΔΕΙΣΕΤΕΡΟΣΕΤΕΙΠΡΟΣΤΟ

Ὁ βωμὸς σὺν ταῖς [εἰςώστ]αις [καὶ] τῇ ἐπικειμένῃ σορῷ Ἀχιλλέως, Τι(βερίου) Κλ(αυδίου) Ἀττάλου (sc. υἱοῦ), συνκλητικοῦ, πραγματευτοῦ, καὶ Τατιανῆς τ[ῆς γ]υναικὸς Ἀχιλλέως, καὶ Ἀχιλλεί[α]ς? τέκνου αὐτῶν· εἰς ἣν σορὸν κεκήδευτα[ι] Τατιανή, ἑτέρῳ δὲ οὐδενὶ ἐξέσται κηδευθῆναι ἐν τῇ σορῷ ἢ μόν[ῳ] Ἀχιλλεῖ καὶ Ἀχιλλεί[ᾳ] τέκνῳ αὐτοῦ· ἐὰν δέ τις μετὰ τὸ ἀποθεωθῆναι τοὺς προδηλουμένους τολμή[σῃ] ὀστέα ἢ ἕτερόν τινα ἐνθάψαι, ἢ ἐκκόψαι [τὴν] ἐπιγραφήν, ἐ[ξ]ώλη[ς] ἀπόλοιτο σὺν τέκνοις καὶ παντὶ τῷ γένει. τῶν δὲ [ε]ἰς[ω]στῶν ἐ[ξ]ουσίαν οὐδεὶς ἕτερος ἕ[ξ]ει πρὸς τὸ etc.

Initio subintelligitur ἐστίν, ut n. 2845.

2832.

Aphrodisiade in alto muro ad finem occidentalem; ex Sherardianis p. 22. (cod. Ask. III, 19.)

ΟΒΟΜΟΣΚΑΙΕΝΑΥΤΩΙΣΩΣΚΑΙΕΠΙΚΑΙΜΕΝΟΝ
ΚΗΔΕΥΘΗΣΑΝΤΑΙΚΑΙΑΘΗΑΝΟΣΚΑΙΚΛΑΥΛΙΑΖΩΣΙΜΟ
ΜΕΤΑΔΕΤΗΝΤΟΥΤΩΝΑΠΟΘΕΩΣΙΝΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙΣ
ΤΗΣΑΝΤΑΙΤΕΚΝΑΤΑΤΙΑΝΟΥΚΑΙΙΟΥΛΙΑΝΗΚΑΙΕΚΓΟΝ
ΟΥΔΕΝΑΟΥΧΕΞΑΙΟΥΔΕΙΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΝΘΑΨΑΙΟΥΤΕ
ΕΝΕΓΓΟΝΩΝΤΩΝΤΑΤΙΑΝΟΥΕΞΟΥΣΙΑΝΣΥΝΧΩΡΗ
ΤΡΟΠΟΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΗΝΣΟΡΟΝΕΠΕΙΑΝΤΙΣΤΟ
.ΗΣΑΙΤΙΝΙΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΗΝΣΟΡΟΝΕΝΝΟΚΟΣΕ
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΡΓΥΡΙΟΥΧΜΥΡΙΑΩΝ
ΤΑΤΗΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙ..

Ὁ β[ω]μὸς καὶ [αἱ] ἐν αὐτῷ [ε]ἰςῶσ[ται] καὶ [ἡ] ἐπικ[ε]ιμέν[η σ]ο[ρός εἰσιν - - - - - - ἐν ᾗ σορῷ] κηδευθήσ[ο]νται Κ[λ. Τ]α[τι]ανὸς? καὶ Κλ. Α[ἰ]λία Ζωσίμο[υ Ἰουλιανὴ] - - - - μετὰ δὲ τὴν τούτων ἀποθέωσιν οὐδεὶς ἐξ[ου]σ[ίαν ἕξει ἐνθάψαι ἕτερον? ἐν δὲ ταῖς εἰςώσταις κηδευθ]ήσ[ο]νται? τέκνα [τὰ]? Τατιανοῦ καὶ Ἰουλιανῆ[ς] καὶ ἔκγον[α αὐτῶν· ἕτερον δὲ οὐκ ἐξέσται ἐνθάψαι]? οὐδένα. οὐχ ἕξ[ε]ι οὐδεὶς ἐξουσίαν ἐνθάψαι οὔτε [ἐκθάψαι, οὐδὲ ἄλλῳ τινὶ χωρὶς τῶ]ν ἐγγόνων τῶν Τατιανοῦ [ἕξει] ἐξουσίαν συνχωρῆ[σαι ἢ ἐξαλλοτριῶσαι κατ' οὐδένα] τρόπον τὸ μνημεῖον καὶ τὴν σορόν. ἐπεὶ ἄν τις το[λμήσῃ ἐξαλλοτριῶσαι ἢ συνχωρ]ῆσαί τινι τὸ μνημεῖον καὶ τὴν σορόν, ἔνο[χ]ος ἔ[στω ἀποτεῖσαι τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ] τοῦ κυρίου Αὐτοκράτορος ἀργυρίου δηνάρια μύρια, ὧν [τὸ τρίτον ἔστω τοῦ ἐκδικήσαντος. τῆς ἐπιγραφῆς] ταύ]της ἀπετέθη ἀντίγραφον εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκι[ον etc.

Titulus in dextra ita mutilatus est, ut certam praestare hanc restitutionem non possim.

. ΟΥΚΑΙΤΗΟΙΝΙΑΚΑΤΑΤΑΣΔΟΘΕΙΣΑΣ
. Κ . ΤΟΥΥΨΙΚΛΕΟΥΣΤΩΝΤΟΠΩΝΣΥΝΧΩ
. ΟΥΩΝΕΝΜΕΝΤΗΣΟΡΩΤΕΘΑΠΤΑΙΑΡΙΣ
. ΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΘΕΑΙΤΗΤΟΥΟΥΙΟΣΑΥ .
. ΣΤΟΚΛΗΣΟΚΑΙΖΗΝΩΝΚΑΙΑΠΦΙΟΝΑ
. ΗΡΩΔΟΥΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥΕΝΔΕΤΑΙΣ
. ΝΙΠΠΟΣΤΕΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΖΗ .
. ΚΑΙΟΥΣΑΝΖΗΝΩΝΩΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
. ΗΛΟΥΜΕΝΟΣΒΟΥΛΗΘΩΣΙΝ ❦
. ΙΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟ
. ΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΟΔΤΙ·ΚΛ·ΥΨΙΚΛΕ
. ΗΝΟΣΙΟΥΛΙΗΟΥ ❦

---

graphum habet Μ; in altero omittitur ΤΕ. Vs. 8. omittitur in altero. Vs. 9. init. Η primum est apud Spanh. et in altero Sherardiano apographo; alterum habet Ι. Vs. 12. alterum ΙΟΥΛΙΜΟΥ.

᾿Αριστοκλῆς ὁ καὶ Ζήνων? κατεσκεύασε - - - - καὶ τὴν σορ]ὸ[ν]? καὶ τ[ὰ λ]οι[π]ά? κατὰ τὰς δοθείσας [αὐτῷ ὑπὸ Τιβερίου] Κ[λαυδί]ου? ῾Υψικλέους τῶν τόπων συνχω[ρήσεις διὰ τοῦ χρεωφυλακί]ου· ὧν ἐν μὲν τῇ σορῷ τέθαπται ᾿Αρισ[τοκλῆς ᾿Αριστοκλέους τοῦ καὶ] Ζήνωνος τοῦ Θεαιτήτου, ὁ υἱὸς αὐ[τοῦ, ταφήσεται δὲ ᾿Αρι]στοκλῆς ὁ καὶ Ζήνων, καὶ ῎Απφιον ᾿Α - - - - [τοῦ] ῾Ηρώδου ἡ γυνὴ αὐτοῦ· ἐν δὲ ταῖς [εἰσώσταις ταφήσεται Μέ]νιππός? τε ᾿Αριστοκλέους τοῦ Ζή[νωνος] - - - - καὶ οὓς ἂν Ζήνων [ὁ] καὶ ᾿Αριστοκλῆς, [καὶ Μένιππος ὁ προδ]ηλούμενος βουληθῶσιν. [τῆς ἐπιγραφῆς ταύτη]ς ἀπετέθη ἀντίγραφον εἰς τὸ [χρεωφυλάκιον ἐπὶ στε]φανηφόρου τὸ δ̅ Τι(βερίου) Κλ(αυδίου) ῾Υψικλέ[ους - - - - μ]ηνὸς ᾿Ιουλιήου.

Vs. 1. *τὰ λοιπὰ* valde incertum est; cf. tamen n. 2824. *Τῶν τόπων* plurali numero offendit; fortasse locus sepulcri cum circumiecta aula antea ad plures pertinuerat fundos, abscissa a quoque particula, ideoque dicitur *τῶν τόπων*, quum n. 2835. dicatur *τόπου*, ut in aliis multis titulis. Vs. 7. possis etiam *῞Ερ]μιππος*; vide var. lect. Ibidem est Aristocles Zenonis f. ut n. 2776. De mense Iulieo cf. n. 2827.

2837.

Aphrodisiade, in coronide columnae, ultra portam septentrionalem occasum versus humi iacente; ex Sherardianis p. 28. In fine desse decem versus ex cod. Ask. annotat Müllerus. Maior pars versuum primi et secundi omissis primis litteris extat etiam in Appendice codicis Ask. II. ex cod. Chish. I. 61. et in Spanhemianis n. 73.

. . . ΥΠΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΑΓΑΘΟ
. . . . . ΕΟΠΟΙΟΥΠΡΩΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΣΓΡΑΜ
. . . ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΔΗΜΟΥΚΑΙΤΩΝΕΠΙΤΗΣΧΩΡΑΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
. . ΑΓΕΝΟΥΣΛΑΜΠΡΟΥΚΑΙΕΝΔΟΞΟΥΑΦΑΙΡΕΘΕΙΣΑΠΟΤΟΥΛΥΠΟΤΟΥ
. . . ΤΟΛΟΣΣΟΥΚΑΙΜΗΝΟΔΟΤΟΥΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΙΜΟΛΟΣΣΟΥ
. . ΑΝΤΙΟΧΙΚΗΣΠΥΛΗΣΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΣΟΡΟΝΛΕΥΚΟΛΙΘΑ
. . . ΟΣ . . ΚΑΙΜΗΝΟΔΟΤΟΝΤΑΤΕΚΝΑΚΑΙΜΟΛΟΣΣΟΥΚΑΙ

- - - ὑπ[ὸ] Ζήνωνος τοῦ Ζήνωνος τοῦ ᾿Αγαθό[ποδος
- - - - ν]ε[ω]ποιοῦ, πρώτου ἄρχοντος, δὶς γραμ[ματέως
- - - - γραμματέως δήμου καὶ τῶν ἐπὶ τῆς χώρας στρατηγοῦ,
- - - δι]ὰ γένους λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, ἀφαιρεθεὶς ἀπὸ τοῦ λυπο[ῦ]? τοῦ
- - - Μ]ολοσσοῦ καὶ Μηνοδότου τῶν τέκνων, καὶ Μολοσσοῦ
- - πρὸ τῆς?] ᾿Αντιοχικῆς πύλης μνημεῖον καὶ σορὸν λευκόλιθα
- - - Μολ]οσ[σὸν] καὶ Μηνόδοτον τὰ τέκνα, καὶ Μολοσσὸ[ν? καὶ
- - - - - - - - - -

Titulus hic supplementa non patitur.

2838.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 16. (cod. Ask. I, 46.)

ΗΣΟΡΟΣ . . ' ^^ ΚΑΙ . . . ΚΩΑΥΡ .
ΦΕΡΙΜΑΚΩΑΥΤΙ ΛΙΩΜΕΝΙΠΠΩΑΔ
ΛΙΩΖΗΝΩΝΗ Τ ΕΛΦΩΑΥΤΟΥ
ΒΟΥΛ

῾Η σορὸς [δια]φέρ[ε]ι Μά[ρ]κῳ Αὐ[ρη]λίῳ Ζήνων[ι] βουλ[ευτῇ]. καὶ [Μάρ]κῳ Αὐρ[η]λίῳ Μενίππῳ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Nomina haec Aphrodisiade celebratissima sunt; nec tantum *Aurelii* Zenones ibi fuerunt, sed etiam *Flavii*, ex quibus unus Fl. Zeno *ἀρχιερεὺς* in Romano titulo.

2835.

Aphrodisiade ad theatri borealem partem; ex Sherardianis p. 13. (cod. Ask. I, 34.)

. . ΣΗΣΑΥΤΩΣΥΝΧΩΡΗΣΕΩΣ . . ΟΠ . ΥΠΟΤΟΝΠΕΡΙ
ΤΟΥΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΥΕΙΣΗΝΣΟΡΟΝΚΕΚΗΔΕΥΤΑΙΔΙΟΜΗΔΟΣ
ΤΗΣΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΑΗΓΥΝ . ΑΥΤΟΥΕΝΔΕΤΑΙΣΕΙΣΩΣΤΑΙΣ
. ΟΣΟΥΤΕΕΚΤΟΥΓΕΝΟΥΣΑΥΤΩΝΟΥΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣΑΥ
- - ΤΗΝΣΟΡΟΝΑΛΛΟΣΣΩΜΑΤΕΙΟΝΟΥΤΕΑΥΤΟΙΤΑΦΗΝΑΙ
ΥΜΕΝΟΥΣΟΥΔΕΣΥΝΧΩΡΗΣΙΝΤΙΝΙΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΟΥΤΕΜΕ
ΗΚΑΙΝΗΣΑΙΤΗΝΣΟΡΟΝΕΠΕΙΟΤΟΥΤΩΝΤΙΠΤΟΛΜΗΣΑΣ
. ΩΤΑΤΩΤΑΜΕΙΑΑΡΓΥΡΙΟΥΔΗΝΑΡΙΑΠΕΝΤΑΚΗΣΧΕΙΛΙΑ
ΤΟΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΑΥΤΗΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑ
ΦΟΝΡΟΥΔΟΜΙΤΙΑΣΙΕΡΑΚΟΥCΑΤΙΟΣΑΠΦΙΑΣ
ΔΕΙΟΥΕΙΣΙΝΜΑΚΡΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥΤΗΣΤΟΥ
ΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΔΙΟΜΗΔΟΥΣΤΟΥΠΡΕΙΜΟΥΤΟΥΝΕΚΟ
. . . ΑΣΕΙΣΚΛΗΔΕΥΘΗΣΕΤΑΙΑΥΤΟΣΤΕΚΑΙΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥ
ΟΥΔΕΝΙΕΣΕΣΤΑΙΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΙΕΙΣΑΥΤΑΣΕΠΕΙ
ΤΟΥΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΚΑΙΕΙΣΤΟΧΡΕΟ
ΩΣΕΠΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΠΥΡΡΟΥ
ΕΤΙΝΟΥΔΟΜΑΕΝΤΑΦΗΝΑΙΣΕΙΣΤΑΣΕΙΣΩΣΤΑΣΚΑΙ
ΠΡ . .

A. Τὴν σορὸν etc. κατεσκεύασεν ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ἐκ? τῆς δοθεί]σης αὐτῷ συνχωρήσεως [τ]όπ[ου] ὑπὸ τ[ῶ]ν περὶ [τὸν δεῖνα ἀρχόντων? διὰ] τοῦ χρε[ω]φυλακίου· εἰς ἣν σορὸν κεκήδευται Διομήδ[η]ς [ὁ υἱὸς αὐτοῦ? κηδευθήσεται δὲ καὶ αὐ]τ[ὸ]ς? καὶ Διονυσία ἡ γυν[ὴ] αὐτοῦ· ἐν δὲ ταῖς εἰςώσταις [οὐκ ἐξέσται θάψαι οὐδένα ἢ οὓς ἂν βουληθῇ αὐτ]ός, οὔτε ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν οὔτε κληρονόμους αὐ[τῶν· οὐδὲ ἐξουσίαν οὗτοι ἕξουσιν ἐνθάψαι εἰς] τὴν σορὸν ἄλλο σωμάτειον οὔτε αὐτοὶ ταφῆναι [ἐν τῇ σορῷ μετὰ τοὺς προδηλο]υμένους, οὐδὲ συνχώρησίν τινι ποιήσασθαι οὔτε με[τὰ τὸ τεθῆναι τοὺς προδηλουμένους ἀνοῖξαι] ἢ κ[ε]ινῆσαι τὴν σορόν. ἐπεὶ ὁ τούτων τι [ἢ] τολμήσας [ἢ συνχωρήσας ἀποτείσει τῷ ἱερ]ωτάτῳ ταμεί[ῳ] ἀργυρίου δηνάρια πεντακ[ι]ςχείλια, [ὧν τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἐκδικήσαντος ἔσ]τ[ω]. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀπετέθη ἀντίγρα[φον εἰς τὸ χρεωφυλάκιον ἐπὶ στεφανη]φόρου Δομιτίας Ἱέρακο[ς θυγ]ατ[ρ]ός, Ἀπφίας.

B. Αἱ εἰςῶσται αἱ - - - - τοῦ μνημ]είου? εἰσὶν Μά[ρκ]ου Αὐρηλίου Νεικηφόρου τ[ρὶ]ς τοῦ [Νεικηφόρου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μάρ]κου Αὐρηλίου Διομήδους τοῦ Πρείμου τοῦ Νε[ι]κ[ηφόρου τοῦ - - - -? εἰς] ἃς εἰς[ώστας] κηδευθήσεται αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ [ὁ προγεγραμμένος· ἑτέρῳ δὲ] οὐδενὶ ἐ[ξ]έσται ἐνθάψαι τιν[ὰ] εἰς αὐτάς. ἐπεὶ [ὁ ἐνθάψας ἀποτείσει τῷ ταμείῳ δηνάρια - -] τούτο[υ] ἀντίγραφον ἀπετέθη καὶ εἰς τὸ χρε[ωφυλάκιον μετὰ τῆς συνχωρήσε]ως, ἐπ[ὶ] στεφανηφόρου Δημητρίου τοῦ Πύῤῥου [τοῦ Ζήνωνος, μηνὸς - -] Ἔτι [β]ού[λ]ομα[ι] ἐνταφῆναι εἰς τὰς εἰςώστας καὶ - - - - - - Πρ[ειμ - - -

Sunt duo tituli: et prioris et secundi magna pars deest, in sinistra opinor; quod qui non tenuerit, de supplementis pravissime iudicarit. Vs. 1. *δοθείσης, τόπου, τῶν*, vs. 2. *Διομήδης* a Chishullo in schedis suppeditata sunt, item vs. 9. *ὧν τὸ τρίτον μέρος* etc. (quamquam quo loco is posuerit voculam *ἔστω*, mihi non traditum est praeterea), vs. 10. init. illa *φον εἰς τὸ χρεωφ.* etc. Vs. 10. dele Ν: ΦΟΝΡΟΥ est ΦΟΡΟ, maleque Sher. ΦΟΝ pro ΦΟ dedit, deceptus fine prioris versus, ubi extat ΑΝΤΙΓΡΑ: nempe non videbat inter ΑΝΤΙΓΡΑ et initium vs. 10. multa perisse. Ibidem *Ἱέρακος θυγατρός* etiam Chishullo debetur; cave autem *Ἱεράκου* retineas: *Ἱέρακος* habetur n. 2814. In fine vs. 10. Chish. *μηνὸς* addi voluit, quasi iungendum esset *μηνὸς Δείου*. Titulus *B* manifesto ad sola eiusdem monumenti ossuaria pertinet, quae prioris tituli auctor post incisam priorem inscriptionem concesserit alii: quod statuenti probabile fit vs. 16. ΩΣ superesse ex *συνχωρήσεως*. Vs. 11. ΤΗΣ fuit ΤΡΙΣ, ut n. 2843. 7. ΤΡΙΤΟΝ transiit in ΤΗΤΟΝ. In Aphrodisiensibus titulis hoc *τρὶς* non diserte id significat, patrem et avum et proavum esse cognomines, sed tantum proavum, quod liquet potissimum ex n. 2817. et 2843. In his duobus titulis et n. 2835. pater et avus eius, qui tantum ex proavo designatus est, omissi sunt, quod illorum nomina ex eodem titulo iam constabant. Vs. 16. *τοῦ Ζήνωνος* addidi ex n. 2775. Vs. 17. *βούλομαι* dedit Chish. quod verum esse docet n. 2827. Ultima inde ab *ἔτι* serius apposita sunt; cf. ad n. 2811.

2836.

Aphrodisiade extra portam occidentalem ad sinistram; ex Sherardianis p. 14. (cod. Ask. I, 31.) et p. 28. (cod. Ask. III, 7.) Vs. 9. et versus praecedentis duae ultimae voces sunt in Spanhemianis n. 11.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Composui utriusque apographi lectiones, nec minores utriusque varietates omnes affero. Vs. 1. init. alterum . ΟΥΚΑΙΤΗΘΙΝ . . . ΤΑΤΑΣ, alterum . ΟΥ ΚΑΙ . . ΕΟ . ΝΙΑΚΑΙΑΤΑΣ, quae coniunxi. Vs. 2. pro primo Τ in altero est lacuna. Vs. 3. in altero deest primum Ο. Vs. 7. pro primo Ν alterum apo-

ἐξουσίαν ἐνθάψ[α]ι τινὰ ἐν τῇ σορῷ· ἐπεὶ ἀ[πο]τείσει εἰς τὸ ἱερ[ώ]τατον ταμεῖον ἀργυρίου δηνάρια [ϛ], ὧν τὸ τρίτον ἔσται τοῦ [ἐ]γδικήσαντος. εἰς δὲ τὴν ὑπὸ τῇ σορῷ ἐν τῷ εἰδοφόρῳ εἰςώστη[ν] καὶ τὰς ἐν τῷ βωμῷ κηδευθήσονται, οἷς ἂν Παπιανὴ ἡ προγεγραμ[μ]έν[η] συνχωρήσῃ, τέκνα διάδοχο[ί] τε αὐτῆς. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον ἀπετέθη εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρου Ποπλίας Αἰ[λί]ας Ἀτταλίδος Σαβε[ί]νης τὸ γ̄, μηνὸς Γορπιαίου.

Ὀνήσιμος habetur etiam n. 2743. Vs. 2. malui Φιλήτου quam Φίλητος scribere ob additum τοῦ. De εἰδοφόρῳ vide ad n. 2824.

2841.

Aphrodisiade prope portam australem (in altero exemplo „ad occidentalem partem muri"); ex Sherardianis p. 28. (cod. Ask. III, 3.) et ex iisdem p. 16. (cod. Ask. I, 32.)

...ΤΙΝΑΙΛΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΦΙΛΗΤΟΥΚΑΙΑΙΛΙΑΣΚΛΑΥΔΙΑΣ
...ΘΩΣΙΝΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙΕΞΟΥΣΙΑΝΕΝΤΗΣ
...ΟΔΕΕΝΘΑΨΑΣΤΙΝΑΕΤΕΡΟΝΗΚΕΙΝΗΣΑΣΗΜΕΤΑΘΕΙΣ
..ΑΠΟΤΕΙΣΕΙΤΩΤΩΝΚΥΡΙΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΦΙΣΚΩΑΡ
...ΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΑΑΡΧΕΙΑ ❦

Vs. 1. init. in altero apographo est ΤΗΝ; in eodem deest in fine ΑΣ. Vs. 2 sqq. ex utroque apographo delegi optima.

Τὸ μνημεῖον καὶ ἡ σορός? ἔσ]τιν Αἰλίου Κλαυδίου Φιλήτου καὶ Αἰλίας Κλαυδίας [- - - καὶ οὓς ἂν αὐτοὶ βουλη]θῶσιν· ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσίαν ἐν τῇ σ[ορῷ ἐνθάψαι τινὰ ἢ ἐκθάψαι τῶν ἐν αὐτῇ·] ὁ δὲ ἐνθάψας τινὰ ἕτερον ἢ κεινήσας ἢ μεταθεὶς - - - - - ἀποτείσει τῷ τῶν κυρίων Αὐτοκρατόρων φίσκῳ ἀρ[γυρίου ✻ .. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγρα]φον ἀπετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα.

2842.

Aphrodisiade „interius ad urbis muros occidentales, circi prope metam"; ex Sherardianis p. 12. (cod. Ask. I, 2.) Pauculae hinc voces ex vss. 5. 12. 13. sunt in Spanhemianis n. 15.

ΦΙΛΟΖΕΝΟΣΣΥΝ.... ϽΡΥΠΑΝΘΗΡΕΝΤΑΙΣ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΜΟΥΕΙΣΩΣΤΑΙΣΒΟΥΛΟΜ...
ΤΕΘΙ.ΝΑΙΕΝΜΕΝΤΗΚΑΤΩΤΕΡΑΤΗΔΙΣΩ
ΜΑΤΩΦΙΛΟΖΕΝΟΝΤΟΝΥΟΝΜΟΥΚΑΙΠΑΠΙ
ΑΝΤΟΝΦΥΣΕΙΠΑΤΕΡΑΑΥΤΟΥΕΝΔΕΤΗ
ΑΝΩΤΕΡΑΤΙΜΟΝΑΞΗΧΡΥΣΟΝΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΜΟΥΕΤΕΡΟΝΔΕΟΥΔΕΝΑΒΟΥ
ΛΟΜΑΙΤΕΘΙΝΑΙΕΝΑΥΤΑΙΣΕΠΙΟΕΝΘΑΨΑΣΤΙ
ΝΑΑΠΟΤΕΙΣΕΙΤΩΚΥΡΙΑΚΩΦΙΣΚΩ✻ΕΞΑΚΙΣ
ΧΕΙΛΪΑΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟΣΕΣΤΑΙΤΟΥΕΚ
ΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΝ
ΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΑΑΡΧΕΙΑΕΠΙΣΤΕ
ΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΙΤΟΥΦΛΑΒΙΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΥΟΥΑΥ
ΤΩΜΕΙΝΟΥΗΡΩΟΣ×ΜΗΝΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ ❦

Φιλό[ξ]ενος Συν[ηγ]όρ[ο]υ? Πάνθηρ ἐν ταῖς [κατὰ]? τὸ μνημεῖόν μου εἰςώσταις βούλομ[αι] τεθ[ῆ]ναι ἐν μὲν τῇ κατωτέρᾳ τῇ δισωμάτῳ Φιλό[ξ]ενον τὸν υἱόν μου, καὶ Παπίαν τὸν φύσει πατέρα αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀνωτέρᾳ τ[ῇ] μονα[χ]ῇ? Χρύσ[ι]ον? Φιλοξένου τὴν θυγατέρα μου· ἕτερον δὲ οὐδένα βούλομαι τεθ[ῆ]ναι ἐν αὐταῖς. ἐπ[ε]ὶ ὁ ἐνθάψας τινὰ ἀποτείσει τῷ κυριακῷ φίσκῳ δηνάρια ἑξακισχείλια, ὧν τὸ τρίτον μέρος ἔσται τοῦ ἐκδικήσαντος. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐπὶ στεφανηφόρου Τίτου Φλαβίου, Δημητρίου ὑοῦ, Ἀ[ν]τω[ν]είνου Ἥρωος, μηνὸς Καίσαρος.

Philoxenus videtur simul *Panther* vocatus esse, ut multi Aphrodisienses duplici gaudebant nomine Graeco; cf. modo ad n. 2748.

2843.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 13. (cod. Ask. I, 47.) Versus in Sherardi codice non quidem ita digesti sunt, sed ita ut feci digerendos esse interpositis signis demonstratur.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Τὸ μνημεῖον? καὶ ἡ - - - σορὸς καὶ αἱ - - - - - δύο εἰςῶσται - - - - - - - - - καὶ πάντα τ]ὰ [πε]ρὶ αὐτὰ δικαίῳ παντὶ Αὐρηλίας Μενανδρίδος τῆς Μενάνδρου τοῦ Μολοσσοῦ τοῦ Μολοσσοῦ τοῦ Διογένους· ἐν ᾗ σορῷ κεκήδευται Αὐρ. Φιλόκαπος Φιλοκάπου τοῦ Κορύμβου ἀν[ὴ]ρ αὐτῆς, κηδε[υθ]ήσεται δὲ ἥ τε Μενανδρὶς καὶ Φιλόκαπος τρὶς τοῦ Κορύμβου ὁ υἱὸς αὐτῶ[ν]. ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσίαν [ἢ] ἐνθάψαι τινὰ ἐν τῇ σ[ο]ρῷ ἢ ἐκθάψαι τῶν ἐν αὐτῇ· ἐπεὶ ὁ τοιοῦτό τι ποιήσας ἔστω ἀσεβὴς καὶ ἐπάρατος καὶ τυμβωρύχος,

2839.

Aphrodisiade in muro externo septentrionali ortum versus; ex Sherardianis p. 16. (cod. Ask. I, 2.) atque ex alio ibidem p. 17. apographo. Vss. 1-3. sunt etiam in Spanhemianis n. 24.

. . ΩΤΙΗΕΣΤΙΝΗΕΝΤΩΒΩΜΩΠΡΩΗΦΕΡΟΥ
. . ΟΔΟΝΑΠΟΤΟΥΣΕΒΑΣΤΕΙΟΥΝΑΟΥΑΠΜ
. . ΑΝΕΙΣΤΟΤΕΜΕΝΟΣΘΕΑΣΚΟΡΗΣΕΝΑ
. . . ΟΙΣΠΑΡΑΚΕΧΩΡΗΜΕΝΗΜΑΡ΄ΑΥΡΖΗΝΩΝ
. . ΤΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣΥΖΗΛΟΥΤΟΥΠΟ
. . ΝΙΟΥΕΙΣΣΗΝΚΗΔΕΥΘΗΣΟΝΤΑΙΖΗΝΩΝ
. . ΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΤΡΕΥΦΟΣΑΦΙΛΕΡΩ
. ΓΥΝΗΑΥΤΟΥΚΑΙΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΠΑΠΙΟΥ
. ΕΑΥΤΩΝΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙΕΞΟΥ
. . ΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΕΝΤΗΙΣΩΤΗΗΕΚΘΑΨΑ
. . ΤΩΝΕΝΘΑΦΕΝΤΩΝΕΠΕΙΟΠΑΡΑΤΑΥΤΑ
. . ΗΣΑΣΕΣΤΑΙΑΣΕΒΗΣΚΑΙΕΠΑΡΑΤΟΣ
ΚΑΙΤΥΜΒΩΡΥΧΟΣΚΑΙΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ
ΤΟΝΤΑΜΕΙΟΝ✕ΤΡΙΣΧΕΙΛΙΑ⌒Ν ⸙

Vs. 1. alterum Sherardi p. 17. apogr. ΩΤΙΗΕΣ ΤΙΝ-ΙΕΝ etc. alterum cum Spanh. ΩΤΙΕΣΤΙΝΕΝ. Spanh. omittit ΒΩΜΩ, et habet ΠΡΟΗ. Vs. 2. extr. Spanh. et Sher. p. 17. ΑΠΜ, Sher. p. 16. ΑΠΑΜ. Vs. 3. Sher. p. 17. ΤΕΜΕΝΟΣ, idem p. 16. ΤΕΙΜΕΝΟΣ, Spanh. ΤΕΙΜΕΝΑΣ. Vs. 4. init. Sher. modo ΟΙΣ modo ΕΙΣ; idem in altero ΜΕΝΧΜΑΡΑΥΡ, in altero quod dedi, sed omisso ΑΥΡ. Vs. 6. Sher. p. 17. Τ pro secundo Σ. Vs. 7. extr. pro Ω Sher. p. 17. habet Ι. Vs. 8. in altero est ΠΑΠΠΙΟΥ. Vs. 9. in altero est ΟΥΔΕΕΙΣ. Vs. 10. post ΙΣΩ in altero additum est ΡΩ. Vs. 11. Θ diserte in marmore esse fertur. Vs. 14. in altero est ΤΑΜΕΙΩΝ. Mera et aperta utriusque apographi vitia omisi, delectis veris lectionibus; vs. 14. extr. tamen retinui foliolum, etsi id ibi incommodum est.

Ἡ εἰς]ώ[σ]τη ἐστίν, ἡ ἐν τῷ βωμῷ πρώ[τη], ἡ φέρου[σα εἰς τὴν] ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστείου ναοῦ ἀπ[άγουσ]αν εἰς τὸ τέμενος θεᾶς Κόρης ἐν ἀ[ριστερ]οῖς, παρακεχωρημένη Μάρ(κῳ) Αὐρ(ηλίῳ) Ζήνων[ι] - - - τοῦ Καλλικράτους [το]ῦ Ζήλου τοῦ Πο[λυχρο]νίου· εἰς ἣν κηδευθήσονται Ζήνων [τε ὁ προγ]εγραμμένος καὶ Αὐρηλία Τρυφ[ῶ]σα Φιλέρω[τος ἡ] γυνὴ αὐτοῦ καὶ Αὐρ. Ζήνων Παπίου [ὁ ἔκγονος?] αὐτῶν· ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξου[σίαν ἢ] ἐνθάψαι τινὰ ἐν τῇ ἰσώ[σ]τῃ ἢ ἐκθάψα[ι τινὰ] τῶν ἐνθαφέντων· ἐπεὶ ὁ παρὰ ταῦτά [τι ποι]ήσας ἔσται ἀσεβὴς καὶ ἐπάρατος καὶ τυμβωρύχος, καὶ προσαποτεισάτω [εἰς τὸ ἱερώτα]τον ταμεῖον δηνάρια τρισχείλια, [ὧ]ν [τὸ τρίτον ἔστω τοῦ ἐκδικήσαντος etc.

Vs. 5. 6. Πολυχρονίου ex aliis titulis restituit Chishullus; idem alia quaedam minoris momenti restituit, in aliis falsus est, quae ipse correxi, imprimis vs. 1-5. Et vs. 1. quidem init. vix aliud latuerit quam quod dedi ἡ εἰς]ώ[σ]τη sive ἰσώστη (ut vs. 10.), et mox πρώ[τη] ἡ φέρουσα vel πρώ[τ]η φέρουσα (Ͱ pro Η). Pro illo Chish. scripsit πρώτη, pro hoc vero προσφέρουσα. De formula vide n. 2828. Hoc vero loco ἐστὶν praeceptum est et pertinet ad παρακεχωρημένη: ut in Aphrodisiensibus titulis collocatio verborum passim est licentior.

2840.

Aphrodisiade in muro; laeva pars est in Sherardianis p. 17. dextra ibidem p. 9. utraque coniuncta est in cod. Ask. I, 10. adscripta quippe laevae dextra a Chishullo, qui eas vidit coniungendas esse et plurima recte constituit.

. . . . . . ΝΕΩΝΗΣΑΤΟΑΥΡΗΛΙΑΠΑΠΙΑΝΗΟ . .	ΗΣΙΜΟΥΤΟΥΠΑΠΙΟΥΚΑΘΗΝΕΠΟΙ
. . . . . ΔΙΑΘΗΚΗΝΜΑΡΑΥΡΚΛΑΥΔΙΟΣΦΙΛΗΤΟ . .	ΤΟΥΕΡΜΟΥΕΙΣΗΝΣΟΡΟΝΚΕΚΗΔΕΥ
. . . ΚΛΑΥΔΙΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΑΝΗΡΤΗΣΠΥ . ΕΑ	ΗΣΚΑΘΑΔΙΕΤΑΞΕΥΑΤΟΚΗΔΕΥΘΗΣΟΝ
. . . ΙΔΕΕΝΑΥΤΗΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑ . . ΑΥΠΤΗΑΝΑΘΙ	ΕΨΑΜΕΝΗΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΠΙΑΝΗΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΕΝΗΚΑΙΓΛΥΠ . . . . . . ΑΙΟΥΘΥΗΘΥΓΑΤΕΡ . .	ΑΥΤΩΝΕΤΕΡΟΝΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΕΝΘΑΨΙΤΙΝΑΕΝΤΗΣΟΡΩΕΠΕΙΑΤΙC . .	ΤΕΙΣΕΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΤΑΤΟΝΤΑΜΕΙΟΝΑΡ
ΓΥΡΙΟΥΧΞΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΕΣΤΑΙΤΟΥΣΚΓΔΙΚΗΣ	, . ΧΑΝΤΟΣΕΙΣΔΕΤΗΝΥΠΟΤΗΣΟΡΩΕΝΤΟ
ΕΙΔΟΦΟΡΩΕΙΣΩΣΤΗΚΑΙΤΑΙΣΕΝΤΩΒΩΜΩΚΗΔ	ΕΥΘΗΣΟΝΤΑΙΟΙΣΑΝΠΑΠΙΑΝΗΗΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΝΕΝΕΣΥΝΧΩΡΗΣΗΤΕΚΝΑΔΙΑΔΟΧΟ	ΤΕΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΑΥΤΗΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΝ	ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΟΠΛΙΑΣΑΙΑΣ
ΑΤΤΑΛΙΔΟΣΣΑΒΕΝΗΣΤΟ	ΓΜΗΝΟΣΓΟΡΠΙΑΙΟΥ ✕

Τὴν σορὸ]ν ἐωνήσατο Αὐρηλία Παπιανὴ Ὀ[ν]ησίμου τοῦ Παπίου, καθ' ἣν ἐποι[ήσατο] διαθήκην Μάρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Κλαύδιος Φιλήτο[υ] τοῦ Ἑρμοῦ· εἰς ἣν σορὸν κεκήδευ[ται] Κλαύδιος [ὁ]? γενόμενος ἀνὴρ τῆς Π[απι]α[ν]ῆς, καθ' ἃ διετάξατο, κηδευθήσον[τα]ι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ Αὐρηλία [Γλ]ύπτη ἡ ἀναθ[ρ]εψαμένη αὐτόν, καὶ Παπιανὴ [ἡ] προγεγραμ[μ]ένη, καὶ Γλύπ[τη τε κ]αὶ Ὀ[νησίμ]η? θυγατέρ[ες] αὐτῶν. ἕτερο[ς] δὲ οὐδεὶς ἕξει

In sinistra fere tertia vel quarta pars deest ap. Sher. In reliquis paucula in Rochetti schedis vitiata ex Sher. correxi. Vs. 6. Sher. ab init. . . **ΙΛΙΟΣ** (pro **ΑΥΡΗΛΙΟΣ**). Vs. 7. Sher. **ΕΧΕΙ**. Vs. 9. ab init. Sher. **ΙΣΕΤΑΙ** (pro **ΗΣΕΤΑΙ**); et pro **Λ** idem habet **Α**.

Τὸ μνημεῖον Ἰουλίου Αὐρηλίου, Ζήλου ἀρχιερέως υἱοῦ, Χαριδήμου Ἰουλιανοῦ. ἐν τῇ σορῷ τέθαπται Κλαύδιος Αὐρήλιος Ζῆλος, ἀρχιερεύς, σοφιστής, κτίστης τῶν μεγίστων ἔργων ἐν τῇ πόλει, καὶ Ἰουλία Παύλα, ἀρχιέρεια, στεφανηφόρων καὶ ἀρχιερέων καὶ τῶν συναιτίων τῇ πόλει τῆς αὐτονομίας ἀπόγονος, καὶ Αὐρήλιος Χαρίδημος ὁ ἔκγονος αὐτῶν. οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἐξουσίαν ἕξει κηδευθῆναι ἐν τῇ σορῷ ἢ Ἰούλιος Αὐρήλιος Χαρίδημος ὁ παῖς Ζήλου καὶ Παύλης, μεθ᾽ ὃν ἀφηρωϊσ[θ]ήσεται ἡ σορὸς καὶ ἀνενόχλητος τὸν ἅ[παντα χρόνον ἔστω?

De viris dixi ad n. 2812. *Iuliani* nomen comparet etiam in nummis Aphrodisiensibus. De libertate Aphrodisiadis cf. ad n. 2737.

2846.

Aphrodisiade „ad extremam partem muri septentrionalis"; ex Sherardianis (cod. Ask. III, 17.). Priorem partem usque ad vs. 8. ex lapide dedit Walpol. Mem. p. 462. n. 11.

ΖΗ
ΟΒΩΜΟΣΚΑΙΗΣΟΡΟΣΕΣΤΙΝΟΥΛΠΙΟΥΚΛΚΑΙΧΑ
ΡΙΤΩΝΟΣΙΑΤΡΟΥΙΣΗΝΣΟΡΟΝΤΕΘΗΣΕ
ΤΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙΦΛΘΑΣΙΑΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΟΥΛΠΙΟΣΑΠΕΛΛΑΣΟΥΙΟΣΑΥΤΩΝΕ
ΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΤΕΘΗΣΕΤΑΙΕ
ΠΕΙΟΘΛΨΑΣΕΤΕΡΟΝΑΠΟΤΕΙΣΕΙΕΙΣΤΕΙ
❦ ΜΑΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ ✱ Ϛ ✿
ΟΜΟΙΩΣΕΙΝΑΙΚΑΙΤΑΣΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΑΣΤΩΒΟΜΩΚΑΙ
ΤΩΣΟΡΙΩΙΣΩΣΤΑΣΠΛΑΔΙΜΟΥΣΤΡΕΙΣΟΥΛΠΙΟΝ
ΧΑΡΙΤΩΝΟΣΕΞΩΝΜΙΑΝΕΙΝΑΙΚΟΡΝΗΛΙΑΝΟΥΤΟΥ
ΥΙΟΥΑΥΤΟΥΤΗΝΔΕΜΙΑΝΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΥΤΟΥΤΑΤΑΣΥΙΟΥΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣΧΑΡΙΤΩΝΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΤΗΝΔΕΤΡΙΤΗΝΟΥΛΠΙΟΥΑΠΕΜΑΤΟΥ
ΥΙΟΥΑΥΤΟΥ

Vs. 1. ap. Walp. **ΖΗ** est super voce **ΣΟΡΟΣ**. Vs. 2. Sher. **ΗΒΟΜΟΕ**; sub finem **ΚΛΚΑΙ** abest a Walp. Vs. 3. Sher. **ΡΙΤΟΝΟΣ**, ac pro **ΗΝ** habet **. Ν** et in fine **Η** pro **Ε**. Vs. 4. Sher. **Κ** pro primo **Τ**, et **Κ** pro **ΚΑΙ**; tum Walp. **ΦΛΟΑΣΙΑ**, Sher. **ΦΛΘΑΙΣΙΔ**, quae composui. Vs. 6. est apud solum Sher. qui simul ibi addit **ΙΣΤΕΙ**, omissis intermediis vs. 7. quae solus Walp. habet. Vs. 8. foliolum abest a Walp. qui in fine habet **ΤΩΝΧ** et nihil praeterea.

Ζῇ. Ὁ βωμὸς καὶ ἡ σορός ἐστιν Οὐλπίου Κλ[αυδ]ί[ου]? Χαρίτωνος ἰατροῦ· ἰς ἣν σορὸν τεθήσεται αὐτὸς καὶ Φλ. Θασία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ Οὔλπιος Ἀπελλᾶς ὁ υἱὸς αὐτῶν, ἕτερος δὲ οὐδεὶς τεθήσεται· ἐπεὶ ὁ θ[ά]ψας ἕτερον ἀποτείσει εἰς τειμὰς τῶν Σεβαστῶν δηνάρια ς.

ὁμοίως εἶναι καὶ τὰς παρακειμένας τῷ β[ω]μῷ καὶ τῷ σορίῳ ἰσώστας πλα[κ]ί[ν]ους τρεῖς Οὐλπίο[υ] Χαρίτωνος· ἐξ ὧν μίαν εἶναι Κορνηλιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν δὲ μίαν Διονυσίο[υ] τοῦ Διονυσίου τοῦ Τα[τ]ίας υἱοῦ τῆς γενομένης Χαρίτωνος γυναικός, τὴν δὲ τρίτην Οὐλπίου Ἀπε[λλ]ᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Ζῇ initio positum non est *vivat*, ut visum interpreti, sed significat superstitem esse Charitonem (cf. ad n. 2825. et ubivis). Memorabile imprimis est *Charitonis* nomen *Aphrodisiensis*, quum amatoriarum narrationum auctor et ipse sit Charito Aphrodisiensis: unde confirmatur Dorvillii iudicium, Caricae Aphrodisiadis civem illum scriptorem fuisse; fuitque ille, ut ipse initio operis fatetur, Ἀθηναγόρου Ῥήτορος ὑπογραφεύς, haud dubie rhetoris Aphrodisiensis, quippe quum in nobilissima ibi familia aliquoties redeat *Athenagorae* nomen (n. 2748. 2782. 2783.). *Medicum* etiam *Charitonem* Galeno cognitum novimus, qui aut hic ipse est tituli nostri Charito aut unus ex nostri huius maioribus. De eo vide Dorvill. ad Charit. init. Et maxime Aphrodisiade floruisse medicinam docent etiam alii medici Aphrodisienses celebres, *Adrastus* (quo nomine nullum in Aphrodisiensibus titulis frequentius) et *Xenocrates*, de quibus vide Fabric. Bibl. Gr. et *Alexander* Aphrodisiensis philosophus ac medicus; vixitque ibi etiam *Asclepiodotus* medicus et philosophus, de quo vide ad n. 2746. et 2851. Adde archiatrum Messuleium n. 2847. Vs. 3. ἰς pro εἰς retinendum est, licet infra sit etiam εἰς: talia enim variant in his titulis. Nomen mulieris vs. 3. constitui probabiliter; cave vero *Thaidem* inferas. Ceterum *Thasia* haec superstes est; vs. 13. vero alia memoratur *Tatia*, quae prius fuerit Charitonis uxor (ἡ γενομένη γυνὴ enim dicitur). Vs. 6. τεθήσεται refer ad superius εἰς ἥν. Vs. 8. siglum nihil est nisi episemum *Vau* (ἑξακισχίλια, quae solita in his Aphrodisiensibus titulis multa in hac re). Vs. 10. τῷ σορίῳ retinui, etsi potest τῇ σορῷ scribi: certe una atque eadem arca sepulcralis utrâque in hoc titulo voce designatur. Ibidem πλακίνους non dubium est: πλάκινον τρίποδα habemus in epigrammate Zonae Sardiani in Analect. T. II. p. 80. n. 2. ubi *tabulam marmoream* tribus pedibus fultam intelligit Iacobsius, Schneiderus in Lex. Gr. vix recte *ligneam*. Idem sine auctore,

. . . . . . ΑΚΙ . . . . ΧΟΥΙΟΣ . . . . Φ . . . . ΝΑ
.ΡΙΑΥΤΑΔΙΚΑΙΩΠΑΝΤΙΑΥΡΗΛΙΑΣΜΕΝΑΝΔΡΙΔΟΣΤΗΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΜΟΛΟΣΣΟΥΤΟΥ
ΜΟΛΟΣΣΟΥΤΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥΣΕΝΗΣΟΡΩΚΕΚΗΔΕΥΤΑΙΑΥΡ.ΦΙΛΟΚΑΠΟΣΦΙΛΟΚΑΠΟΥΤΟΥΚΟΡΥΜ
ΒΟΥΑΝΑΡΑΥΤΗΣΚΗΔΕΙΤΗΣΕΤΑΙΔΕΗΤΕΜΕΝΑΝΔΡΙΣΚΑΙΦΙΛΟΚΑΠΟΣΤΡΙΣΤΟΥΚΟΡΥΜΒΟΥΟΥΙΟΣ
ΑΥΤΩΜΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΔΕΙΣΕΞΕΙΕΞΟΥΣΙΑΝΕΝΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΕΝΤΗΣΩΡΩΗΕΚΘΑΨΑΙΤΩΝΕΝΑΥΤΗΕΠΕΙΟ
ΤΟΙΟΥΤΟΤΙΠΟΙΗΣΑΣΕΣΤΩΑΣΕΒΗΣΚΑΙΕΠΑΡΑΤΟΣΚΑΙΤΥΜΒΩΡΥΧΟΣΚΑΙΠΡΟΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΘΕΑΑΦΡΟΔΕΙΤΗ
ΚΑΙΕΙΣΤΕΙΜΑΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ✱ΣΜΩΝΤΟΤΗΤΟΝΕΣΤΩΤΟΥΕΚΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣΕΝΔΕ
. . ΙΕΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΙΣΣΕΙΣΩΣΤΑΙΣΔΥΟΤΑΦΗΣΩΝΟΥΣΑΝΜΕΝΑΝΔΡΙΣΒΟΥΛΗΘΗΔΙΑΤΑΞΗΤΑ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΧΡΕΩΦΥΛΑΚΙΟΝΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΟΖΛΑ
ΚΛ.ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΜΗΝΟΣΓΟΡΠΙΑΙΟΥ

καὶ προσαποτεισάτω θεᾷ Ἀφροδείτῃ καὶ εἰς τειμὰς τῶν Σεβαστῶν δηνάρια [ϛ], ὧν τὸ τ[ρί]τον ἔστω τοῦ ἐκδικήσαντος. ἐν δὲ [τα]ῖ[ς] προειρημέναις εἰσώσταις δύο ταφήσ[ο]ν[ται] οὓς ἂν Μενανδρὶς βουληθῇ [ἢ] διατάξητα[ι. ταύτης] τῆς ἐπιγραφῆς ἀπετέθη ἀντίγραφον εἰς τὸ χρεωφυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρου τὸ ζ̄ [Φ]λα(βίου)? Κλ(αυδίου) Διογένους, μηνὸς Γορπιαίου.

Initio verbum εἰσὶ fortasse omissum erat ut saepius in his titulis: quamquam ad id referenda vs. 2. formula δικαίῳ παντί. Τὰ περὶ αὐτὰ dedi fere ut n. 2829. De dictione τρὶς τοῦ Κορύμβου cf. ad n. 2835. *B.* Vs. 5. prius ΕΝ fuit Η, ut n. 2826. 5. Vs. 7. post numerum denariorum, ubi Μ est, fuerit foliolum. ΣΜ ferri non posse satis docent ceteri tituli.

2844.

Aphrodisiade in pariete domus Turcicae ad latus oppidi orientale; ex Sherardianis p. 9. (cod. Ask. I, 16.)

ΟΠΛΑΤΑCΕCΤΙΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΡΙC
ΤΟΥΑΡΚΑΔΙΟΥΕΚΑ
ΤΩΝΟCΚΟΙΝΘΟΥΚΑΙ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝΑΥΤΟΥ

Ὁ πλάτας ἐστὶν Μενάνδρου τρὶς τοῦ Ἀρκαδίου Ἑκάτωνος Κο[ρ]ίνθου? καὶ κληρονόμων αὐτοῦ.

2845.

Aphrodisiade; ex Sherardianis p. 29. (cod. Ask. III, 18.) et ex schedis Rochetti.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΙΟΥΛΙΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΖΗΛΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΥΙΟΥΧΑΡΙ
ΔΗΜΟΥΙΟΥΛΙΑΝΟΥΕΝΤΗΣΟΡΩΤΕΘΑΠΤΑΙΚΛΑΥΔΙΟΣΑΥΡΗΛΙ
ΟΣΖΗΛΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΣΟΦΙΣΤΗΣΚΤΙΣΤΗΣΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΕΡΓΩΝ
ΕΝΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΙΟΥΛΙΑΠΑΥΛΑΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΩΝΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΝΚΑΙΤΩΝΣΥΝΑΙΤΙΩΝΤΗΠΟΛΕΙΤΗΣΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΠΟΓΟΝΟΣΚΑΙΑΥΡΗΛΙΟΣΧΑΡΙΔΗΜΟΣΟΕΚΓΟΝΟΣΑΥΤΩΝ
ΟΥΔΕΙΣΔΕΑΛΛΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΞΕΙΚΗΔΕΥΘΗΝΑΙΕΝΤΗΣΟΡΩ
ΗΙΟΥΛΙΟΣΑΥΡΗΛΙΟΣΧΑΡΙΔΗΜΟΣΟΠΑΙΣΖΗΛΟΥΚΑΙΠΑΥΛΗΣ
ΜΕΘΟΝΑΦΗΡΩΙΣΤΗΣΕΤΑΙΗΣΟΡΟΣΚΑΙΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΣΤΟΝΑ

2850.

Aphrodisiade ibidem; ex cod. Ask. et cod. Chishull. l. c. ad n. 2849.

..ΟΦΟΡΟΝΥΠΟΚΕΙΜΕΝΗΚΑΙΟΥΣΑΠΡΩΤΗ
Α.ΡΑΣΤΟΥΤΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΥ
...ΕΙΔΕΚ.ΡΑΤΟΡΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙΚ..
..ΕΣΣΤΙΟΥΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΥΚΑΤΕΓΕ...

Ἡ σορός? καὶ ἡ εἰςώστη ἡ κατὰ? τὸν εἰδ]οφόρον ὑποκειμένη καὶ οὖσα πρώτη - - - [εἰσὶν] Ἀ[δ]ράστου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ - - - - [φύσ]ει δὲ Κρατ[έ]ρου τοῦ Καλλικ[ράτους - - - - Σ]ε[ξ]στίου? Διαδουμένου etc.

De εἰςώστῃ sub σορῷ in εἰδοφόρῳ agi persuadet n. 2840. cf. ad n. 2824. Etiam vox πρώτη ducit ad notionem εἰςώστης; cf. n. 2824. 9. et 2839. init. Ad vocem ὑποκειμένη supple τῇ σορῷ. *Adrastus* et *Alexander* nomina sunt medicorum Aphrodisiensium (cf. ad n. 2846.): quodsi in eadem familia hoc loco utrumque nomen reperitur, non improbabile est etiam illos medicos eiusdem fuisse huius familiae, in qua propagata haec ars sit. Scriptura Σέξστιος nota est, magisque placet id hic nomen reponi quam Θ]εσστίου (cf. ad n. 25.).

2851.

Aphrodisiade in via prope casulas, in marmore candido; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chishull. I, 41.) In Spanhemianis n. 39. tantum ex vs. 5. extant litterae ΚΑΙΠΕΤΡΗΝΟΠΟΛΙC. Secunda pars inde a vs. 5. extat in Anthol. Palat. IX, 704. de quo monuit me Guil. Dindorfius, quocum hoc apographum communicaveram.

..ΑΜΠΕΙΚΦΘΗΜΕΝΟΙCΑΡΕΤΗCΦΛΟCΟΠΕΡΙΠΑΤΑ
.ΠΟΛΛΑΤΙΟΝΗCΑΜЄΝΟΙΖΗΝΟΝΕΘΕΝΤΟΦΕΝ
.ΑCΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗΛΟΤΟCΗΡΜΟCЄΝЄΙΗΠΟΛΙC
ΟΙΑΠΕΡΟΙΚΙCΤΗΙΤΟΝΔϚΑΝΕΘΗЄΤΥΠΟ
ΤΗΚЄΙΚΑΙΠЄΤΡΗΝΟΠΟΛΙCΧΡΟΝΟCΚΑΙΡΑ
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥΤΟΚΛΕΟCΑΘΑΝΑΤΟ
ΟCCΑΚΑΙΟΙΑΠΟΡΕΝΤЄΡΑΠЄΤΡΙΔΙΤΟΙCЄΠΙΠ
ΚΑΙΤΟΔΕΜΕΤΡΕCΕΘΩΖΥΝΟΜΕΡЄΙCΜΑΘ..

I.

Λ]άμπει κ(αὶ) φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φ[ά]ος, ο[ἳ] περὶ πά[ν]τα
πολλὰ [π]ονησάμενοι ζῆ[λ]ον ἔθεντο [θ]ε[ῶ]ν.
Ἀσκληπιοδότῳ λό[γ]ος ἥρμοσεν, [ῷ] πόλις [ἥδε
οἷά περ οἰκιστῇ τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν.

II.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολ[ὺ]ς χρόνος· [ἀλλ'] ἀ[ρετάων
Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατο[ν,
Ὅσσα καὶ οἷα πόρεν [γ]έρα π[α]τρίδι· τοῖς ἔπι π[ᾶσιν
καὶ τόδε μετρε[ίσ]θω [ξ]υνὸ[ν] ἔρεισμα θ[όλου.

Aphrodisiadem varii generis litteris claram fuisse multa docent; praeter Charitonem amatorii operis auctorem sophistarum plurium mentio fit in his titulis, Lysimachi n. 2785. Chaereae n. 2798. Charidemi n. 2812. Zeli n. 2845. item rhetoris Ctesiae n. 2797. quibus addendi Eustephius rhetor, cuius meminit iam Dorvillius ad Charit. init. et Athenagoras rhetor, quem Charito ipse initio operis memorat. Nec deerant huic civitati musici, quorum ludos supra vidimus; sculptores quoque plures genuit Aphrodisias, vidimusque de medicis ad n. 2846. Sophistas etiam exteros arcessitos esse saeculo quinto, patet ex Photii Bibl. cod. 242. p. 351. *a.* ed. Bekk. Sed ea ipsa tempestate imprimis inclaruit *Asclepiodotus* Procli discipulus, magister Damascii, ad quem cum Iacobsio (Anthol. Animadv. Vol. III. P. II. p. 85.) refero titulum, addicente etiam litterarum forma, quae recentiorem redolet aetatem quam reliquorum Aphrodisiensium plurimi. De eo pauca collegit Ionsius Scr. Hist. philos. III, 18. p. 97. Illum fuisse Procli discipulum optimum, musicum et medicum, docet Simplicius in Aristot. Phys. IV. sed plurima de illo dixerat Damascius in vita Isidori, unde permulta excerpsit Photius cod. 242. et praeter hunc Suidas v. Ἀσκληπιόδοτος, quem cf. etiam v. ἀδαήμονες et v. δεισιδαιμονία. Quanta in eo rerum naturalium cognitio fuerit, et quantopere universa perscrutatus eximiis studiis sit, ex Suida potissimum cognovimus; verum etiam philosophiam attigerat, et rerum divinarum amore flagrantissimo tenebatur; quare apud Suidam Damascius eum dicit τοῦ πατρὸς οὐ πολύ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀναγομένην ἐλπίδα σύντονόν τε καὶ ἐρωτικήν: eiusque erga deos et pietas et liberalitas et civilis quoque in largiendo ambitio magnopere ibi extolluntur. Apud Photium quae de eo traduntur, hominem partim doctum et laboriosum referunt, partim etiam superstitiosum, qui erat saeculi istius morbus, musicaeque et medicinae peritiam in eo insignem fuisse sane ex illo patet. Sed integrum legendum est totum Photii caput, per quod sparsa sine ordine plura de hoc Asclepiodoto sunt. Hic igitur, quamquam ortu Alexandrinus (Suid. v. et Phot. p. 344. *a.*), Aphrodisiade vixit (Phot. p. 344. *b.* 36. et p. 344. *a.* coll. ibid. *b.*): immo Aphrodisias (ἡ πόλις τῆς Ἀφροδίτης,

credo ob solum Zonae locum, πλάκινος exponit *argillaceus*, nempe posthac demum in eam adductus sententiam, ut de ligno cogitaret. De urna fictili prorsus intelligi nequit εἰςώστη πλάκινος: πλάκες sunt tabulae, lapideae ut plurimum, sed possunt etiam latericiae esse: εἰςώστη πλάκινος igitur est εἰςώστη *tabulis constans* qualibuscunque, sive hoc pertinet ad solam *arcam*, sive simul ad *cellam* tabulis incrustatam (πεπλακωμένην), in qua posita arca sit. Cf. ad n. 2824. *Ulpius Apellas* vs. 14. haud dubie idem est qui vs. 5.; sepeliendus ille in sarcophago erat, sed εἰςώστη illi simul concedebatur, quippe in eum, quem ipse vellet, usum.

2847.

Aphrodisiade in latere muri australi; ex Sherardianis p. 25. (cod. Ask. III, 24.)

ΜΑΡΚΟΥΑΥΡΗ
ΛΙΟΥΜΕΣΣΟΥ
ΛΗΙΟΥΧΡΥΣΑ
ΟΡΟΣΑΡΧΙΑ
ΤΡΟΥΚΑΙΑΥΡΗ
ΛΙΑΣΣΩΚΡΑΤΙ
ΔΟΣΤΗΣΑΞΙΟ
ΛΟΓΩΤΑΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΥΤΟΥ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ
ΔΙΑΔΟΧΩΝΤΕ
ΑΥΤΩΝΚΑΙΩΝ
ΑΝΑΥΤΟΙΒΟΥ
ΛΗΘΩΣΙΝΗΔΙ
ΑΤΑΞΑΝΤΑΙ

Μάρκου Αὐρηλίου Μεσσουληΐου Χρυσαορ[έω]ς, ἀρχιάτρου, καὶ Αὐρηλίας Σωκρατίδος τῆς ἀξιολογωτάτης γυναικὸς αὐτοῦ, κληρονόμων διαδόχων τε αὐτῶν καὶ ὧν ἂν αὐτοὶ βουληθῶσιν ἢ διατάξ[ω]νται, sc. τὸ μνημεῖον.

De nomine proprio Χρυσαορεύς, non gentilicio, cf. ad n. 2821.

2848.

Aphrodisiade in magno marmore oblongo extra portam occidentalem ad sinistram; ex Sherardianis p. 14. (cod. Ask. I, 51.) et ex Spanhemianis n. 9. Composui lectiones utriusque apographi.

\- - - - - - - - - -
\- - - - - - - - ΘΕΝ
.ΕΥΤΑΙΟΠΡΟΓΕΓΡΑΜ..
.ΕΝΙΟΣΚΑΛΛΙΜΟΡΦΟΣ
.ΑΝΗΗΜΗΤΗΡΑΥΤΟΥ
.ΕΝΘΑΨΑΙΤΙΝΑΕΝΤΗΣΟ
..ΟΥΤΟΤΙΤΟΛΜΗΣΑΣ
ΒΩΡΥΧΟΣΚΑΙΑΠΟΤ.
ΔΕΚΡΑΤΗΣΤΗΒΟΥΛ.
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΝΕΟΠΟ
\- - - - - - - Τ
..ΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΤΕΘ
ΝΗΦΟΡΟΥ Τ̄ Β.Τ.

\- - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - θεν - - - - - [ἐν ᾗ σορῷ κεκή-
δ]ευται ὁ προγεγραμ[μένος - - - καὶ] - - - -
. ἔνιος Καλλίμορφος [καὶ] - - - - - - - - -
. . ανὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. [ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσίαν
ἢ] ἐνθάψαι τινὰ ἐν τῇ σο[ρῷ ἢ ἐκθάψαι τῶν ἐν αὐτῇ· ἐπεὶ ὁ το-
ι]οῦτό τι τολμήσας [ἔστω ἀσεβὴς καὶ ἐπάρατος καὶ τυμ]-
βωρύχος, καὶ ἀποτ[εισάτω προςτείμου τῇ Ἀφροδίτῃ ✱ .. τῇ]
δὲ κρατ[ί]στῃ βουλ[ῇ διαφέρει τῆς ἐκδικίας καὶ τοῖς θεᾶς]
Ἀφροδείτης νε[ω]πο[ιοῖς τοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν,
ἐπὶ ὧν καὶ ἐνθάψει] τ[ις ἢ ἐκθάψει? τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης
ἀν]τίγραφον ἀπετέθ[η εἰς τὸ χρεωφυλάκιον ἐπὶ στεφα]-
νηφόρου τὸ β̄ Τ. - - - -

Vs. 4. extr. Spanh. ΕΝΤΕΙΟ, Sher. ΕΝΗΣ, quae coniunxi.

De *Callimorpho* nomine cf. n. 2810. de restitutione potissimum n. 2826.

2849.

Aphrodisiade ad theatri murum in boream; ex codicis Askewiani Append. II. (ubi extat ex cod. Chishull. I, 37.) et ex Spanhemianis n. 26.

ΟΒΩΜΟΣΚΑΙΕΝΑΥΤΩΕΙΣΩΣΤΑΙΚΑΙ
.ΠΙΚΕΙΜΕΝΗΣΟΡΟΣΚΑ..ΩΥΠΟΚΕΙΜΕ

Vs. 2. pro Α Sher. Λ.
Ὁ βωμὸς καὶ [αἱ] ἐν αὐτῷ εἰςῶσται καὶ [ἡ ἐ]πικειμένη σορὸς κα[ὶ ὁ] ὑποκείμε[νος τῇ σορῷ εἰδοφόρος εἰσὶν etc.

De εἰδοφόρῳ vide ad n. 2824. Hoc loco quid aliud restitui queat praeter εἰδοφόρον, non video: certe non dederim ὁ ὑποκείμενος πλάτας: nam ubi πλάτᾳ sepulcrum instructum est, primo is loco nominatur.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΟΝΤΩΝΤΩΝΙΕΡΩΝΧΡΗΜΑ
ΤΩΝΤΙΜΕΑΤΟΥΦΥΡΣΩΝΟΣΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ
ΤΟΥΝΑΗΜΟΝΟΣΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣΤΟΥΚΡΕΙ
ΣΟΝΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥΤΟΥΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΥΤΟΥΛΟΧΗΓΟΥΠΟΛΥΞΕΝΟΥΤΟΥΒΑΒΙΩΝΟΣ
ΤΑΔΕΑΝΕΘΗΚΑΝΒΑΣΙΛΕΙΣΣΕΛΕΥΚΟΣΚΑΙ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΤΑΕΝΤΗΙΕΠΙΣΤΟΛΗΙΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚΟΣΜΙΛΗΣΙΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝΑΦΕΣΤΑΛΚΑΜΕΝΕΙΣ
ΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΕΝΔΙΔΥΜΟΙΣ
ΤΗΝΤΕΛΥΧΝΙΑΝΤΗΝΜΕΓΑΛΗΝΚΑΙΠΟΤΗΡΙΑ
ΧΡΥΣΑΚΑΙΑΡΓΥΡΑΕΙΣΑΝΑΘΕΣΙΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΤΟΙΣΣΩΤΗΡΣΙΚΟΜΙΞΟΝΤΑΠΟΛΙΑΝΘΗΝΕΠΙ
ΓΡΑΦΑΣΕΧΟΝΤΑΥΜΕΙΣΟΥΝΟΤΑΝΠΑΡΑΓΙ
ΝΗΤΑΙΛΑΒΟΝΤΕΣΑΥΤΑΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΔΟΤΕΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΙΝΑΕΧΗΤΕΣΠΕΝΔΕΙΝ
ΚΑΙΧΡΑΣΘΑΙΥΓΙΑΙΝΟΝΤΩΝΗΜΩΝΚΑΙΕΥΤΥΧΟΥΝ
ΤΩΝΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΙΑΜΕΝΟΥΣΗΣΩΣΕΓΩ
ΒΟΥΛΟΜΑΙΚΑΙΥΜΕΙΣΕΙΣΔΕΧΕΤΕΕΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΙΤΗΙ
ΔΕΠΟΛΙΑΝΘΗΙΚΑΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ
ΤΩΝΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝΣΥΝΤΕΛΕΣΑΤΕΤΗΝΘΥΣΙΑΝ
ΗΝΣΥΝΤΕΤΑΧΑΜΕΝΑΥΤΟΙΣΥΝΕΠΙΜΕΛΗΘΗΤΕ
ΟΥΝΙΝΑΓΕΝΗΤΑΙΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝΤΩΝΔΕΑΦΕΣ
ΤΑΛΜΕΝΩΝΧΡΥΣΩΜΑΤΩΝΚΑΙΑΡΓΥΡΩΜΑΤ
ΩΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΥΠΟΓΕΓΡΑΦΑΥΜΙΝΤΗΝΓΡΑΦΗΝ
ΙΝΑΕΙΔΗΤΕΚΑΙΤΑΓΕΝΗΚΑΙΤΟΝΣΤΑΘΜΟΝ
ΕΚΑΣΤΟΥΕΡΡΩΣΣΘΕ

ΓΡΑΦΗΧΡΥΣΩΜΑΤΩΝΤΩΝΑΦΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝ

ΦΙΑΛΗΚΑΡΥΩΤΗΑΓΑΘΗΣΤΥΧΗΣΜΙΑΟΛΚΗ
ΔΡΑΧΜΑΙΔΙΑΚΟΣΙΑΙΤΕΣΣΕΡΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑ
ΑΛΛΗΚΑΡΥΩΤΗΘΕΜΙΔΟΣΜΙΑΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙ
ΕΚΑΤΟΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΑΛΛΗΚΑΡΥΩΤΗΛΗΤΟΥΣ
ΜΙΑΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΕΚΑΤΟΝΕΞΗΚΟΝΤΑΟΚΤΩ
ΤΡΕΙΣΟΒΟΛΟΙΑΛΛΗΚΑΡΥΩΤΗΕΚΑΤΗΣΜΙΑΟΛΚΗ
ΔΡΑΧΜΑΙΕΚΑΤΟΝΔΕΚΑΤΡΕΙΣΠΑΛΙΜΠΟΤΩΝ
ΤΡΑΓΕΛΑΦΩΝΠΡΟΤΟΜΩΝΕΣΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΞΕΥΓΟΣΕΝΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΑ
ΚΟΣΙΑΙΔΕΚΑΟΚΤΩΤΡΕΙΣΟΒΟΛΟΙΑΛΛΟΠΑΛΙΜΠΟ
ΤΟΝΕΛΑΦΟΥΠΡΟΤΟΜΗΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΕΝΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΕΚΑΤΟΝΕΞΗΚΟΝ
ΤΑΜΙΑΚΕΡΑΣΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΔΙΙΣΩΤΗΡΙΕΝ
ΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΕΚΑΤΟΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΡΕΙΣ
ΤΡΕΙΣΟΒΟΛΟΙΟΙΝΟΧΟΑΘΕΩΝΣΩΤΗΡΩΝΜΙΑ
ΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΑΚΟΣΙΑΙΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΞΞ
ΨΥΚΤΗΡΒΑΡΒΑΡΙΚΟΣΛΙΘΟΚΟΛΛΟΣΕΠΙΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΟΣΣΩΤΕΙΡΑΣΕΙΣΕΧΩΝΑΠΟΠΕΠΤΩΚΟΤΑ
ΚΑΡΥΑΕΠΤΑΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΑΚΟΣΙΑΙΕΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΔΥΟΜΑΞΟΝΟΜΟΝΧΡΥΣΟΥΝΟΛΚΗ
ΔΡΑΧΜΑΙΧΙΛΙΑΙΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΟΚΤΩΕΙΣΤΟΠ
ΑΝΧΡΥΣΩΜΑΤΩΝΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΣΧΙΛΙΑΙΔΙΑ
ΚΟΣΙΑΙΤΕΣΣΕΡΑΚΟΝΤΑΟΚΤΩΟΒΟΛΟΙΤΡΕΙΣ
ΣΚΥΦΟΣΑΡΓΥΡΟΥΣΤΟΡΕΥΤΟΣΞΩΩΤΟΣ
ΕΧΩΝΣΧΟΙΝΙΔΑΕΙΣΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΑΚΟΣΙΑΙ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΨΥΚΤΗΡΑΡΓΥΡΟΥΣΜΕΓΑΣ
ΔΙΩΤΟΣΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙΕΝΑΚΙΣΧΙΛΙΑΙ
ΛΙΒΑΝΩΤΟΥΤΑΛΑΝΤΑΔΕΚΑΣΜΥΡΝΗΣ
ΤΑΛΑΝΤΟΝΕΝΚΑΣΙΑΣΜΝΑΙΔΥΟΚΙΝΝΑΜΩ
ΜΟΥΜΝΑΙΔΥΟΚΟΣΤΟΥΜΝΑΙΔΥΟΛΥΧΝΙΑ
ΧΑΛΚΗΜΕΓΑΛΗΕΠΡΟΣΗΓΑΓΕΝΔΕΚΑΙΘΥΣΙΑΝ
ΤΩΙΘΕΩΙΙΕΡΕΙΑΧΙΛΙΑΚΑΙΒΩ.ΔΩΔΕΚΑ

ut ait Suidas ex Damascio) nova sub eo sanctitatis fama effloruit, eiusque arcana religio ab ipso etiam in Orientem et Aegyptum propagata est. Aphrodisiade autem Asclepiodotus haud dubie civibus adscriptus est, ut haec eius potuerit patria vocari (vide vs. 7.). His praemissis pauca de epigrammatis emendatione dicam. Vs. 1. K fuit Ꝁ, hoc est καὶ decurtatum: in fine pro ΠΑΤΑ fuerit ΠΑΝΤΑ; περὶ πάντα refer ad πονησάμενοι, ut constat Asclepiodotum *circa omne genus litterarum* fuisse laboriosissimum. Vs. 2. dedi ζῆλον et θεῶν, quae dictio homini sanctissimo maxime apta est, neque offendit hac aetate. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ, ait Paulus ad Cor. II, 11, 1. Ζηλωτὴς θεοῦ est Act. Apost. 22, 3. Iam praemissa generali sententia Asclepiodoto imprimis congrua vs. 3. dicitur haec sententia illi *convenire*: Ἀσκληπιοδότῳ λόγος ἥρμοσεν. Λόγος est ὅδε ὁ λόγος, ut ap. Pind. Olymp. II, 22. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις. Ἀσκληπῖόδοτος producta littera Iota non solum metri necessitate excusatur, sed etiam Homerica productione eius litterae in voce Ἀσκληπίου s. Ἀσκληπιοῦ. Vs. 3. ѠΗ fuit ѠΙ, ut mox ibidem ЄΙΗ fuit ѠΙ. Vs. 4. Asclepiodotus quasi οἰκιστὴς dicitur: quod quam egregie illi philosopho conveniat, non est quod pluribus exponam. Κτίστας ab Aphrodisiensibus ut ab aliis vocari beneficos, plures ex prioribus tituli docent; vide n. 2804. 2812. 2845. In ΤΟΝΔ' apostrophi signum notabile est.

Altera pars tituli, nisi in Anthologia extaret, non potuisset restitui: ibi vero quum haec separatim extet, videntur duo haec epigrammata esse, quorum posterius ad tholum ab Asclepiodoto exstructam pertinet, ad quam eius fuerit imago posita in priori commemorata. In Anthologia vero legitur κοῖλον ἔρεισμα θόλου: lapis videtur ξυνὸν (κοινὸν) habuisse, quae varietas Dindorfio iure memorabilis videtur: quamquam κοῖλον facilius explicari potest quam ξυνόν. Ξυνόν, si verum est, refertur eo, quod *publica* fuit ista tholus.

SECTIO QUINTA.

MILETUS, HERACLEA AD LATMUM, AMYZON, ALABANDA, PRIENE CUM PANIONIO.

2852.

Branchidis s. *Didymis* (Joran, Jeronda, Geronta) inter reliquias templi Apollinis Didymaei, a templo in boream, sub tuguriolo, in lapidis quadrati sex pedes alti fronte; Sherardus vidit a. 1709. et 1716. et transcripsit, ex cuius schedis edidit Chishullus Antt. Asiat. p. 66 sqq. cum Latina translatione et notis. Varietatem lectionis, omissis tamen manifestis mendis, ex schedis Sherardianis p. 59. annotavit nobis Müllerus.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Vs. 4. extr. Chish. ΚΡΕΙ, Sher. ΚΛΕΙ. Vs. 6. extr. Chish. ΒΑΒΩΝΟΣ, Sher. ΒΑΒΙΩΝΟ·. Vs. 20. extr. Sher. ΕΠ.. Vs. 21. Chish. ΥΜΕΙΣΧΡΙΕΣΘΕΕΝΤΕ ΤΑΛΜΕΝΗ, Sher. ΥΜΕΙΣΕΙΣΔΕΧΕΤΕΕΠΕΣΤΑΛ ΜΕΝΑ: post hoc an ΙΤΗΙ sit ap. Sher. nescio. Ceterum hoc versu Sherardiana maxima ex parte recepi, licet in plurimis retinuerim Chishulliana undeunde profecta. Vs. 22. Chish. ΑΝΘΗΙ, Sher. ΑΝΘΗ. Vs. 23. init. Sher. ΑΠ, Chish. ΑΦ. Vs. 24. post ΤΟΙΣ punctum habet Chish. non Sher. Vs. 33. Sher. ΘΕΟ ΣΙΡΙΔΟΣ. Vs. 35. Sher. ΕΞΗΚ, Chish. ΕΝΕΝΗΚ, ex vs. 34. ut videtur repetitum. Vs. 36. Sher. ΑΛΛ.. ΤΙΝΩΤΗ, et vs. 37. ΔΡΑΧΜΑΙΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑ; item vs. 40. extr. . ΠΑ, vs. 59. extr. ΚΙΝΑΜΩ. Vs. 61. Chish. ΕΠΡΟΣΤΕΤΑΓΕΝ, Sher. quod dedi. Vs. 62. Sher. ΒΟ. etc.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ποσειδίππου, ταμιευόντων τῶν ἱερῶν χρημάτων Τιμέα τοῦ Φύρσωνος, Ἀρισταγόρα τοῦ [Δ]αήμονος? [Δι]ομήδους τοῦ Κρεί[σ]σονος? Φιλίππου τοῦ Σωσιστράτου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Λοχήγου, Πολυξένου τοῦ Βαβίωνος, τάδε ἀνέθηκαν βασιλεῖς Σέλευκος καὶ Ἀντίοχος τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ γεγραμμένα.

Βασιλεὺς Σέλευκος Μιλησίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἀφεστάλκαμεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Διδύμοις τήν τε λυχνίαν τὴν μεγάλην καὶ ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ εἰς ἀνάθεσιν τοῖς θεοῖς τοῖς Σωτῆρσι, κομίζοντα πολιάνθην, ἐπιγραφὰς ἔχοντα. ὑμεῖς οὖν, ὅταν παραγίνηται, λαβόντες αὐτὰ ἀγαθῇ τύχῃ ἀπόδοτε εἰς τὸ ἱερόν, ἵνα ἔχητε σπένδειν καὶ χρᾶσθαι, ὑγιαινόντων ἡμῶν καὶ εὐτυχούντων καὶ τῆς πόλεως διαμενούσης ὡς ἐγὼ βούλομαι καὶ ὑμεῖς, εἰς [ἃ] ἔχετε [ἀ]πεσταλμένῃ τῇδε πολιάνθῃ· καὶ τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενοι τῶν ἀπεσταλμένων συντελέσατε τὴν θυσίαν, ἣν συντετάχαμεν αὐτοί. συνεπιμελήθητε οὖν, ἵνα γένηται κατὰ τρόπον. τῶν δὲ ἀφεσταλμένων χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων εἰς τὸ ἱερὸν ὑπογέγραφα ὑμῖν τὴν γραφήν, ἵνα εἰδῆτε καὶ τὰ γένη καὶ τὸν σταθμὸν ἑκάστου. ἔῤῥωσσθε.

Γραφὴ χρυσωμάτων τῶν ἀφεσταλμένων.

Φιάλη καρυωτὴ Ἀγαθῆς τύχης μία, ὁλκὴ δραχμαὶ διακόσιαι τεσσεράκοντα ἑπτά.

ἄλλη καρυωτὴ Θέμιδος μία, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα.

ἄλλη καρυωτὴ Λητοῦς μία, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ, τρεῖς ὀβολοί.

ἄλλη καρυωτὴ Ἑκάτης μία, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν δεκατρεῖς.

παλιμπότων τραγελάφων προτομῶν ἐςγεγραμμένων Ἀπόλλωνος ζεῦγος ἕν, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι δεκαοκτώ, τρεῖς ὀβολοί.

ἄλλο παλίμποτον ἐλάφου προτομὴ ἐπιγεγραμμένον Ἀρτέμιδος ἕν, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα μία.

κέρας ἐπιγεγραμμένον Διῒ Σωτῆρι ἕν, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τρεῖς, τρεῖς ὀβολοί.

[*Continuatur p. 552.*]

ut de magnificentia sacrificii vs. 23 sq. commemorati constaret. Post *βω* maiorem lacunam fuisse probabile est; *aras* intellexit iam Chish. Quae arae sive portatiles fuerunt sive ex lapidibus structae, potuit iis verbum *προσήγαγεν* adaptari, quod navi advecti etiam lapides esse possunt.

2853.

Sequitur in eadem fronte eiusdem lapidis alia inscriptio (Sherard. l. c. et cod. Askew. Append. II. ex cod. Chish. II. 41.).

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ...........ΜΙΩΝΤΩ.
ΙΕΡΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΥΠΟΛΙΔΟΣΤΟΥΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΕΥΔΗΜΟΥΡΑΤΤΑΡΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΕΧΕ..ΚΡΑΤΕΡΟ
ΤΟΥΜΑΛΕΚΑΤΑΙΟΥΤΟΥ...ΜΗΔΟΥΣΑΝΤΙΠΑΤΡ..
ΤΟΥΑΓΙΜΟΥ

Composui utrarumque schedarum lectionem. Vs. 2. in fine quinque puncta apponuntur ap. Sher. sed nihil ibi deest: et fortasse vss. 1. 2. unam tantum lineam constituebant. Quaestores fuerunt sex, ut n. 2852.

Ἐπὶ στεφανηφόρου .... [τα]μιῶν τῶ[ν] ἱερῶν χρημάτων Εὐπόλιδος τοῦ Ποσειδίππου, Λυκόφρονος [τοῦ] Εὐδήμου, [Ἀν]τ[ιπ]ά[τ]ρου τοῦ Μητροδώρου, Ἐχεκράτ[ους] τοῦ Μαλ--, Ἑκαταίου τοῦ [Εὐ]μήδους, Ἀντιπάτρ[ου] τοῦ Ἀγίμου etc.

Ἀντιπάτρου τοῦ Μητρ. probabile est ob n. 2856.

2854.

In eiusdem marmoris sinistro latere (Sherard. et cod. Ask. ll. cc.).

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΕΠΙΓΟΝΟΥΤΟΥ...
ΛΕΩΥΠΡΟΦΗΤΕΥΟΝΤΟΣΔΕΠΥΘΙΩ...
ΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΤΑΜΙΕΥΟΝΤΩΝ..
.ΝΤΩΙΙΕΡΩΙΜΟΛΠΑΤΟΥΣΤΗΡΙΟΣΔΙΟ...
ΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΒΑΣΙΛΕΥΣ
- - - - - - - -

Vs. 2. Sher. omittit Λ.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἐπιγόνου τοῦ ... λέω[ς]? προφητεύοντος δὲ Πυθίω[νος] τοῦ Ποσειδωνίου, ταμιευόντων [δὲ ἐ]ν τῷ ἱερῷ Μολπᾶ τοῦ Στήριος? Διογένου τοῦ Ἀπολλωνίου, βασιλεὺς - - - - [ἀνέθηκε etc.

Hoc loco tantum duo Quaestores sunt, ut n. 2855. 2856. 2857. 2859. Quin n. 2858. 2886. tantum unus est, qui potest eorum princeps haberi. Eo tempore videntur hi annui fuisse; sed n. 2879. paredrus, qui et Quaestor, semestrem magistratum gerit. Vs. 4. fortasse *Τηρέως* p. *Στήριος* fuit: id nomen fuerit etiam n. 2858.

2855.

In eodem lapide, post n. 2854. quantum video (Sherard. p. 61.). Ed. Chishull. Antt. As. p. 90 sqq. cum Latina translatione et notis; varietatem lectionis Sherardianae annotavit Müllerus.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 20. Chish. ΚΑΝΟΥΝΤΗΣΦΥΛΗΣΑΣΩ, Sher. quod dedi. Vs. 21. pro prima littera duo puncta sunt ap. Sher. Vs. 24. Chish. ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣΕΙΚΟΣΙ ΗΔΟΚΤΑ etc. manifesto de coniectura, ut vs. 2. init. minoribus litteris habet Θεοκρίτου, ipse schedarum lectionem eam referens quam ibi dedi ΤΟΥΤΡΙΤΟΥ: ego vs. 24. schedarum Sher. lectionem restitui. Vs. 25. spatium vacuum interposui cum Sher. Vs. 26. init. Sher. ΠΟΛΥΜΥΟΣΚΑΙ, quod correxisse Chish. videtur. Vs. 27. Chish. ΤΟΔΕΕΜΒΟΛΟΝΑΥΤΗΣΑΡ; Sher. ΤΑΔΕ et reliqua ut dedi. Vs. 28. extr. et vs. 29. Chish. ΤΡΕΙΣΟ||ΒΟΛΟΝΕΝΑΒΑΣΙΑΙΣΣΗΣΚΑΜΑΣΑΡΤΗΣ ΣΚΥΦΟΣ; Sher. ΒΟΥΛΟΝ et reliqua quae dedi. Tres postremos versus addidi ex Sher. Chishullus in notis hinc rettulit tantum voces *φιάλιον ὁλκῆς Ῥοδίων εἴκοσι*, quas solas sese ex tribus mutilis versibus eruere potuisse testatur.

Ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ [Ἰθ]υ[κ]ρίτου τοῦ μετὰ Μηνόδωρο[ν], προφητε[ύ]οντος δὲ Ἀντιπάτρου τοῦ Μεν[ε]στράτου, κατὰ ποίησιν δὲ Μενάνδρου τοῦ Μαίωνος, ταμιευόντων δὲ καὶ παρεδρευόντων ἐν τῷ ἱερῷ Δημ[ητρίο]υ τοῦ Πασίωνος, Ἑκαταίου τοῦ Ἀρτέμωνος, τάδε ἀνετέθη τῷ Ἀπόλλωνι·

ὑδρία, ἐφ᾽ ἧς ἐπιγραφὴ Ἀπόλλωνος Διδυμέως, ὁλκὴν ἄγουσα Ἀλεξα[ν]δρείας χιλίας τετρακοσίας ἐνενήκοντα.

φιάλη Ἀπόλλωνος Διδυμέως ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἀπαρχῆς ὑπὸ βασιλέως Προυσίου, ὁλκὴν ἄγουσα Ἀλεξανδρείας τριακοσίας.

Κυζικηνῶν φιάλη, ὁλκὴν ἄγουσα Ἀλεξανδρείας ἑκατόν.

Κρατέ[ρ]ου τοῦ Κρατ[έρ]ου φιάλη, ὁλκὴν ἄγουσα Μιλησίας ἐνενήκοντα.

Κανοῦν φυλῆς τῆς Ἀσωτίδος? ὁλκὴν ἄγον Ἀλεξανδρείας πεντακοσίας.

βασιλέως Προυσίου Προυσιάδες δύο, ὁλκὴν ἄγουσαι ἡ

οἰνοχόα Θεῶν Σωτήρων μία, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι ὀγδοήκοντα ἑ[πτά].

ψυκτὴρ βαρβαρικὸς λιθόκολλος ἐπιγεγραμμένος Σωτείρας εἷς, ἔχων ἀποπεπτωκότα κάρυα ἑπτά, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι ἑβδομήκοντα δύο.

μαζονόμον χρυσοῦν, ὁλκὴ δραχμαὶ χίλιαι ὀγδοήκοντα ὀκτώ.

εἰς τὸ πᾶν χρυσωμάτων δραχμαὶ τρισχίλιαι διακόσιαι τεσσεράκοντα ὀκτώ, ὀβολοὶ τρεῖς.

Σκύφος ἀργυροῦς τορευτὸς ζωωτὸς ἔχων σχοινίδα εἷς, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι ὀγδοήκοντα.

ψυκτὴρ ἀργυροῦς μέγας δίωτος, ὁλκὴ δραχμαὶ ἐνακισχίλιαι.

Λιβανωτοῦ τάλαντα δέκα, σμύρνης τάλαντον ἕν, κασίας μναῖ δύο, κινναμώμου μναῖ δύο, κόστου μναῖ δύο.

Λυχνία χαλκῆ μεγάλη.

Προσήγαγεν δὲ καὶ θυσίαν τῷ θεῷ ἱερεῖα χίλια καὶ βω[μοὺς] δώδεκα.

Plurimis donariis ornatum a prioribus Didymaei Apollinis templum esse docet Strabo XIV. p. 634. *κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέστατα.* Syriae regum autem primus Seleucus Nicator beneficus Milesiis fuit restituendo vetusto Branchidarum simulacro aereo, quod sustulerat Xerxes (Pausan. I, 16. extr. VIII, 46, 2.): regnique Syriaci conditori Seleuco quum oraculum Didymaeum responsa de futura magnitudine et felicitate edidisset (Diod. XIX, 90. Appian. Syr. 56.), videtur ad posteros quoque propagata pietas erga illud sacrum esse. Etiam nummos cum imaginibus Syriacorum regum signarunt Milesii; et Antiochum II. hi ipsi primi appellarunt *θεόν*, quod eos a tyranno Timarcho liberaverat (Eckhel. D. N. T. III. p. 217.). Huius filii sunt *Seleucus II.* post fratrem devictum *Callinicus* vocatus, et ille ipse frater *Antiochus Hierax*; qui haec dedicarunt donaria, a solo tamen Seleuco datis litteris. Causam dedicationis Chishullus comminiscitur eam fuisse, quod Seleucus ex periculo esset servatus insperato, et simul pax cum Ptolemaeo Euergeta in decem convenisset annos: quare hunc titulum in a. a. Chr. 243. rettulit. De pace cum Ptolemaeo facta auctor est Iustinus XXVII, 2. Sed quae de periculo dicuntur, ex quo salvus discesserit Seleucus, postquam caesus a Gallis esse creditus est, ea posthac acciderunt, flagrante iam cum fratre Hierace bello (Plutarch. de frat. amore c. 18. et Apophthegm. Regg. p. 110. ed. Tub.). Haec igitur non apte composita a Chishullo videntur; nec quod diis Servatoribus donata haec cimelia dicuntur, necesse est singulare aliquod ob discrimen, ex quo servatus rex sit, factam dedicationem statui. Fortasse hic titulus statim post Antiochi Dei necem scriptus est, quando ei successerat Seleucus, fratre eius Antiocho etiam tum impubere.

In praescriptis unum et alterum nomen incertum est; de voce Τιμέας cf. ad n. 1925. Tum praetuli Βαβίωνος, etsi n. 2858. Iota deest. In epistola retinui insolentem formam ἀφέσταλκα, ubi schedae non praebent π: vide de illa Buttm. Gramm. ampl. T. I. p. 323. Ita etiam duplex σ in voce ἔρρωσθε servavi; cf. ad n. 25. Mox vasa, quae donantur, dicuntur *κομίζειν πολιάνθην*, Chishullo interprete unguentum ex polio factum; de quo polio dixerunt Dioscorides Mat. med. III, 114. et Plin. H. N. XXI, 21. et 24. alteroque huius loco etiam unctionis mentio fit: „Polio Musaeus et Hesiodus perungi iubent dignationis gloriaeque cupidos." Sed hoc polium medicamentum est partim technicum partim superstitiosum; in festis eo perungi solitos Graecos esse nemo tradidit. Immo de unctione in titulo nostro dici mihi non videtur: quam rem iudico finxisse Chishullum. Nam vs. 19. in schedis est *χρᾶσθαι*, quod Chish. mutavit in *χρίεσθαι*: et vs. 21. Chishulli lectio *χρίεσθε ἐντεταλμένῃ τῇδε πολιάνθῃ* videtur et ipsa coniecturae deberi. Ne multa, quum in fine recensus aromata perscripta sint, neque aromatum in ipsa epistola mentio facta sit, nisi haec ipsa iudices *πολιάνθην* esse: persuasi mihi *πολιάνθην* nihil esse aliud nisi suffimenta infra scripta, quomodocunque nata haec vocis vis fuerit. Mox *ἵνα ἔχητε σπένδειν* est: ut iis vasis uti possitis ad libationes. Difficilior est qui sequitur locus *καὶ χρᾶσθαι* etc. De consulendo oraculo non acceperim hoc *χρᾶσθαι*; est potius pro vulgari *χρῆσθαι* (cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 61.). Certe hinc pendet dativus *[ἀ]πεσταλμένῃ τῇδε πολιάνθῃ*, longo quamvis intervallo dissitus: qua re perspecta patet *εἰς [ἃ] ἔχετε* scribendum esse. Ita sententia est haec: *Atque ut suffimentis his, quae missa sunt, uti possitis ad ea, ad quae habetis missa:* Quae sententia quamquam habet quo offendat, tamen ea tolerari potest. *Τῇδε* pro *τῇδε τῇ* ferendum videtur. Vs. 24. Chish. *αὐτοῖς*, quod non habet quo pertineat. *Καρυωτὴ φιάλη* est glandulis palmae, haud dubie cum spathis suis, ornata; caryotam Romanorum, quae Kalendis Ianuariis a pauperioribus dono dabatur, contulit Chish. Cf. etiam n. 2860. Vs. 38. malim *ἐπιγρ.* Ad vs. 43. nota Didymaeis diis annumerari etiam Iovem (vide Steph. Byz. v. Δίδυμα). Vs. 48. *κάρυα ἀποπεπτωκότα* quid sit, difficile dictu; Chish. intelligit nuces sive glandulas ita effictas, ut modo de ramis deciduae viderentur recensque involucris exclusae. Vs. 55. *ἔχων σχοινίδα* Chishullo est: *iunci odorati unguentum habens*, rursum nobis medicamentum inferens (cf. Plin. H. N. XXI, 72.): neque hic magis quam supra de unguento cogitandum est. Sed in notis manuscriptis, quas Müllerus inspexit, Chish. *σχοινίδα* interpretatur *colum argenteam in iunceae modum formatam*, ut ap. Hesych. est *σχοίνινος ἠθμός*: eademque interpretatio habetur ap. Schneider. Lex. Gr. v. *σχοινίς*. At ille *σχοίνινος ἠθμὸς* non videtur ad huiusmodi vasa accommodatus esse: apud Hesychium enim hydriae tribuitur, in quam immittebantur suffragia iudicum Atticorum. Equidem iudico *σχοινίδα* esse ornamentum scyphi iuncos cum fructibus referens; ut supra verbis *ἔχων ἀποπεπτωκότα κάρυα ἑπτὰ* designatur ornamentum vasis. Vs. 61. Ε post ΜΕΓΑΛΗ videtur pro siglo interpunctionis a Sher. male lectum esse. Dein dedi *προσήγαγεν*, quod ad Seleucum refero: addiderunt haec ultima verba Milesii,

quibus Chish. usus est. Cf. modo n. 2852. extr. De ὑδροφόρῳ muliere cf. titulos Milesios infra editos. Vs. 33. extr. ἀργυροῦν supplevi, non χρυσοῦν, quod aureorum vasorum pondus in hoc titulo non drachmis, sed stateribus aureis designatur; Ῥοδίων autem est Ῥοδίων δραχμῶν, ut Ἀλεξάνδρειαι sunt drachmae.

2856.

In eiusdem lapidis eodem ubi n. 2854. latere; ex Sherardianis p. 62. in quibus post n. 2855. collocatur, et ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. II, 43.). Dedi Sherardianum apographum, a quo non multum discedit alterum.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΑΣΙΚΛΕΙΟΥΣΤΟΥΦΙΛΟΔΟ . . .
. ΡΟΦΗΤΕΥΟΝΤΟΣΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΟ
. ΜΙΕΚ8ΝΙΩΝΔΕΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΒΩΙΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΠΑΡΜΕΝΩ
ΝΟΣΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΤΟΥΜΕΤΡΟΔΟΡΟΥΤΑΔΕΑΝΕ

Vs. 3. dele ΒΩΙ.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Πασικλείους τοῦ Φιλοδό[ξου vel Φιλοδώρου, π]ροφητεύοντος Ἀρτεμιδ[ώ]ρου τοῦ Δημητρ[ί]ο[υ, τα]μιε[υό]ν[τ]ων δὲ ἐν τῷ ἱερῷ Δημητρίου τοῦ Παρμένωνος, Ἀντιπάτρου τοῦ Μ[η]τροδ[ώ]ρου, τάδε ἀνε[τέθη etc.

Non ausus sum loco movere formam Πασικλείους, quum eadem terminatio bis redeat n. 2857. et habeatur etiam n. 2747. 2776. 2937. atque in Teiis n. 3089. 3114. item in Smyrnaeis aliisque saepius.

2857.

Ibidem post n. 2856. ex iisdem.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΠΑΝΦΙΛΟΥΤΟΥΑΥΤ . .
ΛΕΙΟΥΣΠΡΟΦΗΤΕΥΟΝΤΟΣΔΕΠΑΣ . .
ΛΕΙΟΥΣΤΟΥΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΤΑΜΙΕΥ . .
ΝΤΩΝΔΕΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΣΩΣΙΣΤΡΑΤ . . .
. ΟΥΕΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ . . ΕΙΓΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΤΙΜΟΥΧΙΔΟΥ

Ἐπὶ στεφανηφόρου Πανφίλου τοῦ Αὐτ[οκ]λείους, προφητεύοντος δὲ Πασ[ικ]λείους τοῦ Ἀντιπάτρου, ταμιευ[ό]ντων δὲ ἐν τῷ ἱερῷ Σωσιστράτ[ου τ]οῦ [Ἱ]πποστράτου, [Κλ]ει[τ]ίωνος? τοῦ Τιμουχίδου etc.

2858.

Sequitur in Sherardianis ut in eodem lapide scriptus hic titulus, quem edidit Chishullus Antt. As. p. 92 sq. cum Latina translatione et nota.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΠΡΟΦΗΤΕΥ
ΟΝΤΟΣΒΑΒΩΝΟΣΤΟΥΑΓΗΜΑΝΤΟΥΤΑΜΙΕΥ
ΟΝΤΟΣΔΕΚΑΙΠΑΡΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΚ
ΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΑΔΕΑΝΕ
ΤΕΘΗΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΑΘΗΝΑΙΟΥΤΟΥΤ . . .
ΩΣΦΙΑΛΗΒΟΗΓΙΑΙΝΙΚΗΣΑΝΤΟΣΕΦΗΣΕΠΙ
ΓΡΑΦΗΟΛΚΗΕΠΙΧΩΡΙΑΙΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΚΥΞΙΚΗ
ΝΩΝΦΙΑΛΗΕΦΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΟΛΚΗΑΛΕΞΑΝΔ
ΡΕΙΑΙΕΚΑΤΟΝ

Ἐπὶ στεφανηφόρου Μενεκράτου, προφητεύοντος Βαβ[ί]ωνος τοῦ Ἀ[π]ημάντου, ταμιεύοντος δὲ καὶ παρεδρεύοντος ἐν τῷ ἱερῷ Καλλικράτου τοῦ Ἀπολλωνίου, τάδε ἀνετέθη τῷ Ἀπόλλωνι· Ἀθηναίου τοῦ Τ[ηρέ]ως? φιάλη βοηγίᾳ νικήσαντος, ἐφ᾽ ἧς ἐπιγραφή, ὁλκὴ ἐπιχώριαι ἐνενήκοντα. Κυζικηνῶν φιάλη, ἐφ᾽ ἧς ἐπιγραφή, ὁλκὴ Ἀλεξάνδρειαι ἑκατόν.

De nomine Βαβίων cf. n. 2852. Βοηγία Chishullo videtur is ludus esse quae vulgo *Taurocathapsia*, celebratus Ephesi et Smyrnae (cf. n. 3212.); nescio quam vere. Prius ὁλκὴ Chish. in textu minusculis repetito uncis inclusit nescio quamobrem.

2859.

Branchidis, in alio lapide; ed. Chishullus l. c. p. 93. cum nota ad finem hac: „Hic visum fugere incipiunt qui extitere olim quadraginta septem versiculi"; quorum nulla mentio est in Sherardianis a Müllero collatis. Dein Chish. addit in eodem lapide esse tres alias inscriptiones imperfectas et prioribus similes: quod intellige de titulis quattuor supra a nobis editis, qui tamen in alio potius lapide sunt: nempe Chish. Sherardianis schedis quum uteretur, falsus et in numero et in loco inscriptionum videtur, quas in illis schedis ante oculos habebat.

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΕΥΚΡΑΤΟΥΤΟΥ . . . . .
. . ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΝΤΟΣΔΕΑΝΤΗΡ . . . . .
. . ΤΟΥΕΥΑΝΔΡΙΔΟΥΤΑΜΙΕΥΟΝΤΩΝ
ΠΑΡΕΔΡΕΥΟΝΤΩΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΛΕΩΔΑΜ
ΣΤΟΥΔΑΜΙΔΟΣΙΑΣΟΝΟΣΤΟΥΜΥΩΝΙΔΟΥ
ΤΑΔΕΑΝΕΤΕΘΗΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΕΣΧΑΡΙΣΧΡΥΣ
ΗΟΛΚΗΝΑΓΟΥΣΑΧΡΥΣΟΥΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΥΣΗΠΡΟ
ΣΕΝΕΧΘΕΙΣΑΥΠΟΤΩΝΑΝΔΡΩΝΤΩΝΑΙΡΕΘΕ
ΝΤΩΝΕΠΙΤΑΣΚΑΤΑΣ . . . .

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΟΥΘΕΟΥ
ΤΟΥΤΡΙΤΟΥΤΟΥΜΕΤΑΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΕΟΝΤΟΣΔΕΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΤΟΥΜΕΝΙΣΤΡΑΤΟΥΚΑΤΑ
ΠΟΙΗΣΙΝΔΕΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΜΑΙΩ
ΝΟΣΤΑΜΙΕΥΟΝΤΩΝΔΕΚΑΙΠΑΡ
ΕΔΡΕΥΟΝΤΩΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΔΗΜ....
.ΥΤΟΥΠΑΣΙΩΝΟΣΕΚΑΤΑΙΟΥΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣΤΑΔΕΑΝΕΤΕΘΗΤΩΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΥΔΡΙΑΕΦΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗ
.ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΔΙΔΥΜΕΩΣΟΛΚΗΝΑΓ
ΟΥΣΑΑΛΕΞΑΔΡΕΙΑΣΧΙΛΙΑΣΤΕΤΡΑΚ
ΟΣΙΑΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΦΙΑΛΗΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΔΙΔΥΜΕΩΣΕΚΤΗΣΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΗΣ
ΑΠΑΡΧΗΣΥΠΟΒΑΣΙΛΕΩΣΠΡΟΥΣΙΟΥΟΛ
ΚΗΝΑΓΟΥΣΑΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ
ΚΥΞΙΚΗΝΩΝΦΙΑΛΗΟΛΚΗΝΑΓΟΥΣΑΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΕΙΑΣΕΚΑΤΟΝΚΡΑΤΕΟΥΤΟΥΚΡΑΤ.
ΚΟΥΦΙΑΛΗΟΛΚΗΝΑΓΟΥΣΑΜΙΛΗΣΙΑΣΕ
ΝΕΝΗΚΟΝΤΑΚΑΝΟΥΝΦΥΛΗΣΤΗΣΑΣΩ
ΤΙΔΟΣΟΛΚΗΝΑΓΟΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΠΕΝΤ
ΑΚΟΣΙΑΣΒΑΣΙΛΕΩΣΠΡΟΥΣΙΟΥΠΡΟΥΣΙΑΔΕΣ
ΔΥΟΟΛΚΗΝΑΓΟΥΣΑΙΗΜΕΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣΚΑΙΕΚ.ΗΔ.ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΕΞ ΛΙΒΑΝΩΤΙΣΧΡΥΣΗΑ
ΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣΟΛΚΗΝΑΓΟΥΣΑ
ΧΡΥΣΟΥΣΕΚΑΤΟΝΤΟΔΕΕΜΒΟΛΟΙ.....ΕΑΙ
ΓΥΡΟΥΝΑΓΟΝΔΡΑΧΜΑΣΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΤΡΕΙΣΟ
ΒΟΛΟΝ·ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣΚΑΜΑΣΑΡΤΗΣ..ΡΕΠΙΣ
ΧΡΟΥΣΟΥΣΟΛΚΗΝΑΓΩΝΧΡΥΣΟΥΣΕΚΑΤΟΝΟΓΔΟ
ΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΗΜΙΧΡΥΣΟΝ.ΑΡΤΕΜΩ...
.ΑΝΤΙ.ΝΟΥΔΡΟ.ΟΡΗΣΑΣΑΥΠΟΜΗΑΙΔ
..ΟΛΚΗΣΧΡΥΣΟΥΕΚΑΤΙΩΝΦΙΑΛΙΟΝ
ΟΛΚΗΣΡΟΔΙΩΝΕΙΚΟΣΙΣ

μὲν Ἀλεξανδρείας ὀκτακοσίας καὶ [δ]έκ[α], ἡ δ[ὲ] ὀκτακοσίας τριάκοντα ἕξ.
λιβανωτὶς χρυσῆ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, ὁλκὴν ἄγουσα χρυσοῦς ἑκατόν· τὸ δὲ ἔμβολο[ν αὐτῆς] ἀ[ρ]γυροῦν, ἄγον δραχμὰς τεσσαράκοντα τρεῖς, ὀβολόν.
βασιλ[ίσ]σης Καμασαρ[ύ]ης .... χρυσοῦς, ὁλκὴν ἄγων χρυσοῦς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτά, ἡμίχρυσον.
[τῆς δεῖνος] Ἀρτέμω[νος] ἀν[γε]ῖ[ο]ν? ὃ ὑδροφορήσασα ὑπόμ[νημα ἀνέθηκεν?] ὁλκῆς χρυσ[ῶν] ἑκατ[ό]ν.
φιάλιον [ἀργυροῦν?] ὁλκῆς Ῥοδίων εἴκοσι.
Σ - - - - - - - - - -

Vs. 1. τοῦ θεοῦ additum est ut in Prienensi inscriptione n. 2905. *B.* in Rhodiorum iudicum sententia. Ibidem stephanephori ita numerantur, ut verbi causa aliquis ἀπὸ Λύκου dicatur [x]v. esse: unde putes vs. 2. τοῦ τρίτου verum esse. Sed ut intervalla annorum computentur, in Prienensi illa fit numeratio: quod huic loco non convenit. Scripsi ΙΘΥΚΡΙ ΤΟΥ pro ΤΟΥΤΡΙΤΟΥ: Chish. volebat Θεοκρίτου, quamquam in calce Praefationis dubitat, an verum sit τοῦ τρίτου. Tum additum τοῦ μετὰ Μηνόδωρο[ν] quid velit, vide ad n. 113. *Prusias* rex vs. 15. est Prusias II. Venator, „primitiaeque ab eo missae ex spoliis forsitan Attalicis post direptam urbem Pergamum et Aesculapium Prusiae ipsius humeris avectum, a. a. Chr. 156." quae verba sunt Chishulli. Huic Prusiae Didymaeum Apollinem adiumento fuisse in imperio confirmando scribit ad Nicomedem eius filium Scymnus a Chishullo citatus: eundem autem Apollinem veneratus etiam Nicomedes est; quod eodem auctore scimus. Ab hoc Prusia vocatae Prusiades, de quibus cf. Athen. XI. p. 496. D. et p. 475. F. Huius tum uxor fuisse videtur Camasarye (vs. 29.), de quo nomine vide ad n. 2119. cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 446. Vs. 20. 21. tribus nominatur Milesiorum. Mileti haud dubie priscae obtinuerunt Atticae sive Ionicae tribus quattuor, ut Tei et Cyzici, quae Milesiorum colonia est; sed ut Cyzici, additae aliae fuerint, duae opinor (cf. ad n. 2878.). Ἀσωτὶς tamen nomen non est probabile; coniicio Ἀσωπίδος scriptum fuisse, ut Asopitae sunt in Phrygia, et fluvius ibi Asopus. Vs. 24. ex vestigiis schedarum dedi ὀκτ. καὶ δέκα, etsi de veritate lectionis dubito, quod καὶ particula nec n. 2852. neque in hoc titulo connectendis numeris adhibetur. Vs. 31. ante ΑΡΤΕΜΩ maior videtur lacuna esse; etiam alibi enim vidi maiorem quoque defectum singulis punctis indicari in schedis Sherardianis,

Col. I.

......ο]ν, ἀνάθημα ....ας. ἄλλον - - - - - - - [μ]έ-νον? ἀνάθημα Ἀντι - - - ἀγάλματα ἀκέ[ρ]αια? ἃ ἕστη[κεν]? ἐπὶ βάσεως τ[ῆς] - - - [κ]α[ὶ] ἐπὶ βάσεως ἐμ Πτ - - - καὶ νέαν? λιθίνην θύρας ὄ[π]ισ[θ]ε[ν? ἐ]ν τῷ προδόμῳ τοῦ Πυ[θ]αΐου? [κα]ρυ[ωτὴν] φιά[λην ἐμ] πλινθείῳ, ὡς παλαστῶν πέντε, πρόσωπον ἔχουσαν, ἀνάθημα τῶν ᾀδόν[των ἐπι]δόντος Πτολεμαίου. ἄλλην λείαν ἐμ πλινθείῳ [δ]ιποδιαίῳ, ἀνάθημα ἀρχιθεώρου Πεισιστράτου καὶ θεωρῶν τῶν ἐ[ξ] Ἐφέσου. ἄλλην καρυωτὴν ἐμ πλινθείῳ ἑ[ξ]ποδιαί[ῳ], πρόσωπον ἔχουσαν, ἀνάθημα ἀρχιθεώρου Παμφίλου καὶ θεωρῶν τῶν παρὰ [βασιλέω]ς Πτολεμαίου καὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀλεξανδρέων. ἄλλην λείαν ἐμ πλινθείῳ, ἀνάθημα Π[ει]σικράτου Ῥοδίου. ἄλλην λείαν ἐμ πλινθείῳ [ἑ]ξποδιαί[ῳ], ἀνάθημα ἀρχιθεώρου [Σ]ω[φ]άνους? καὶ θεωρῶν τῶν ἐκ Ῥόδου. ἄλλην καρυωτὴν ἐμ πλινθείῳ, πρόσωπον ἔχουσαν Ἀπόλλωνος, ὡς τριῶν ἡμιποδίων, ἀνεπίγραφο[ν. ἄλλη]ν [κα]ρυωτὴν ἐμ πλινθείῳ, ὡς παλαστῶν τριῶν, ἀνάθημα ναυάρχου καὶ νεῶν καὶ τριηράρχου. ἄλλην λείαν ἐμ πλινθείῳ, ὡς τριῶν ἡμιποδίων, ἀνάθημα τῶν ᾀδόντων, ἐπιδόντος - - - άρους Μακ[ε]δόνος. ἄλλας λείας - - - τρεῖ[ς, ὡς] παλαστῶν - - ἐμ πλινθείῳ, ἀνάθημα Στρατονίκης. ἄλλην λείαν ἐμ π[λι]ν[θε]ίῳ ποδιαίῳ ἀν[άθη]μα ἀρχιθεώρου Δαμονίκου καὶ θεωρῶν τῶν ἐκ Τράλ[λ]ης? ἄλλην λείαν ἐμ πλινθείῳ - - ποδιαί[ῳ], ἀνάθημα ἀρχιθεώρου Φιλοκράτο[υ]ς καὶ θεωρῶν τῶν [πα]ρὰ βασιλέ[ως] Πτολεμαίου καὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀλεξανδρέων. ἄλλην καρυωτ[ὴν] ἐμ πλινθείῳ, [πρόσωπον] ἔχουσαν, ἀνάθη[μα] θεωρῶν τῶν ἀπ[ε]σταλμένων ὑπὸ βασ[ιλέ]ως Πτολεμαίου.

Plurima quae correxi vel supplevi, a Chandl. suppeditata sunt: ceterum pauca perspicere licet. Manifesto est catalogus rerum traditarum, ut in Atticis haud pauci; hinc per universum titulum donaria quarto casu nominata sunt. Quae col. I. habentur, nullum pondus adscriptum referunt; unde patet illa moveri non potuisse. Vs. 1. Ἀντιόχου coniici potest vel Ἀντιγόνου; regem intellexeris, etiamsi hoc non additum est. De Syriacis regibus Apollinis Didymaei cultoribus vide ad n. 2852. Vs. 2. ἀκέραια valde dubium videtur; malim ἀρχαῖα. Vs. 3. νέαν vix intelligi potest; fuitne Ῥέαν? Ibid. Chandlerus dabat Πυλαίου: ego dedi Πυθαΐου, hoc est idem quod Πυθαείου, pro qua forma n. 1058. rursum habes Πυθάηος, ut η pro ει haud rarum est praesertim in huiusmodi propriis. Didymaeo templo Pythium aliquod delubrum coniunctum fuisse non dissimile veri est (cf. n. 2866. 2882. 2885.): ut nulla in hac re difficultas sit, etiamsi Didymaeum hunc titulum esse censeas. De καρυωτῇ φιάλῃ cf. n. 2852. Πλινθεῖον s. πλινθίον est basis quadrata, cui affixa superius phiala. Vs. 5. et 14. ἐπιδόντος est: *sumptum s. pretium gratis praebente.* Phialam dedicarat chorus cantantium; sed largitus choro donarium ab illo dedicandum erat is, qui nominatur. Mox λεία φιάλη est quae sigillis et anaglyptis caret. Vs. 16. quae urbs possit appellata esse nisi *Tralles*, non video; sed genitivus hic Τράλ[λ]ης prorsus est insolens. Coniicias Τράλλιος, Η mutato in ΙΟ, quod illa urbs etiam Τράλλις vocata est, ut eam vocant Plinius, Ptolemaeus ac Steph. Byz. v. Τράλλις et Χάραξ, addicente ordine litterarum priore loco, ubi Τράλλεις reponi nequit; eadem forma confirmatur epigrammatis Trallianis infra edendis, ubi accusativum Τράλλιν et genitivum Τράλλεος habes (vide ad n. 2923. et 2936.), atque oraculorum Sibyllinorum versu lib. III. p. 252. ed. Opsop.

Secundae columnae donaria pondus adscriptum habent, utpote mobilia. Vs. 1. post pondus praecedentis esse videtur: ὑδρίαν κ[οπ]τήν (hoc est σφυρήλατον), ἧς ὁλκὴ Δ - - - Vs. 2. est alia res, ἧς ὁλκὴ κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν - - - Vs. 3. init. ΙΝ potest ex ὁλκὴν vel ὁλκὴ superest; ΗΔΔΔ est pondus; ΕΠΙ videtur ⊢ΙΙΙ esse (1 dr. 3 ob.): tum σκάφ[η]ν esse videtur. Vs. 4. init. est ὁλ]κὴ ΔΔ. Vs. 5. videtur καὶ ἐναντίος esse et mox ἐπὶ σανίδι. Vs. 6. habes πλακοῦντα περ[ιη]ρ[γ]υρ[ω]μένον ἐπὶ - - - - - - Vs. 7. Λητοῦ[ς]? σινδόνας [τέσ]σα[ρ]ας? α[ἳ] ὄας ἔχουσιν λιθί[ν] - - - - - De ὄα cf. Polluc. VII, 62. ne plura addam. Vs. 8. 9. χιτῶνα χρυσοῦν, ὃς - - - - τ[ὸ ζ]ῴδιον καὶ τὰ - - - - καὶ [ὑ]φ[ὴν] λίνου? - - - - ὧν ὁλκὴ ΔΔ⊢⊢⊢⊢. Ἐν τῷ Λητ[ῴῳ? ἐν] τ[ῷ] κλίματι? Sed quid sit κλίμα nescio. Sequitur λίνον vel, siquid audere licet λινο[ΰ]φι[α] etc. Tum χιτῶνα λινοῦν [κ]α[ὶ] ἀμφιεμένον λίνον - - - Sed ἀμφιεμένον corruptum videtur. Additum est tale quiddam vs. 9. 10. ὑπ . . . . . δων ζ[ε]ῦ[γ]ος - - νον, ἐφ᾽ οὗ - - ο[ν] ξύλινον; tum vs. 10 sq. est: χελωνίδα (non χελιων.) ἔχουσαν [κέρα]τα ἐλεφάντιν[α· τρά]π[εζ]αν ξυλίνην. [κ]ιβ[ω]τάριον - - - - ἐπι[θέ]ματ[α]? Vs. 13. [κέρα]τα? ἐλεφάντινα - - κρατήρων Ποντικ[ῶ]ν? - -

Utraque columna suppellectilem templi Apollinei contineri haud dubium videtur; hinc col. I. vs. 11. in phiala est persona *Apollinis*; hinc Πυθαΐου (col. I.), hinc Λητοῦς et Λητῴου (col. II.) mentio explicari potest. Theoriae, quae memorantur, missae sunt a Ptolemaeo et Alexandrinis, ab Ephesiis, Trallianis, Rhodiis. Ob Ptolemaeum putes titulum Deliacum esse, quod Cycladibus imperavit Philadelphus favitque Deliis; ac sane multa Oxoniensia marmora Delo deportata sunt: sed col. I. vs. 12. ἀνάθημα ναυάρχου καὶ νεῶν καὶ τριηράρχου memoratur, ubi ναύαρχος videtur ipsius, ubi marmor exaratum est, urbis esse: et certe Delus non habuit nauarchum, sed Miletus (n. 2880.), Miletumque ad colendum Didymis Apollinem ab Alexandrinis et Ptolemaeo Euergeta, qua tempestate is Cariam et vicina tenuit, porro ab Ephesiis, Trallianis vicinis, Rhodiis Peraeae dominis missos theoros esse quid est quod ambigas? Alexandrino quidem pondere usos Milesios videmus n. 2855. et Rhodio ibidem extr. fortasse in donario, quod a Rhodio dedicatum erat. In nostro titulo vero etiam Stratonices et fortasse Antigoni vel Antiochi donarium nominatur; sed Seleucidae quam obstricti Didymaeo templo fuerint, supra vidisti. Etiam quod donarium cantantium vir Macedo largitus erat (col. I. vs. 14.), non male convenit Mileto, ubi Macedonem in musicis versatum ludis habes n. 2868.

Vs. 2. ultimum Ρ addidi ex Sher. Vs. 4. extr. Sher. ΛΕΩΔΗΝ. Vs. 5. init. Chish. A, Sher. Σ, ille ex coniectura opinor, ut solet. Idem vs. 3. extr. minusculis addit ΔΕΚΑΙ; quod sitne in schedis necne ignoro.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Εὐκράτου τοῦ .... προφητεύοντος δὲ Ἀντηρ - - - τοῦ Εὐανδρίδου, ταμιευόντων [δὲ καὶ] παρεδρευόντων ἐν τῷ ἱερῷ Λεωδάμ[αντο]ς τοῦ Δάμιδος, Ἰάσονος τοῦ Μυωνίδου, τάδε ἀνετέθη τῷ Ἀπόλλωνι· Ἐσχαρὶς χρυσῆ, ὁλκὴν ἄγουσα χρυσοῦς πεντακοσίους, ἡ προσενεχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν αἱρεθέντων ἐπὶ τὰς κατασ[κευὰς τῶν etc.

2860.

Marmor Oxoniense ap. Maittair. CXLIX. p. 504. valde latum, in quo nihil nisi notas numerales legere potuit Prideaux; ed. Chandlerus Marm. Oxon. II, XXII, 1. 2. cum Latina translatione. Titulus per duas columnas iuxta positas dispositus est, intercedente spatio; litterae sunt minutiores typis Chandlerianis, qui nostris maiores sunt; initium et finis desunt. Secundae columnae apographum vitiosum esse ipse fatetur Chandlerus. Titulus *Didymaeis*, quos dedi, simillimus est; quare eum, ne inter incertorum locorum inscriptiones vagaretur, his addidi, quibuscum comparari meretur.

Col. I.

.......ΝΑΝΑΘΗΜΑ....ΑΣΑΛΛΟΝΤΟΙΣΒΟ....ΕΝΟΝΑΝΑΘΗΜΑΑΝΤΙ..
......ΑΓΑΛΜΑΤΑΑΚΕ.ΑΙΑΑΕΣΤΗΘΗΕΠΙΒΑΣΕΩΣΤΕ.....ΑΥΕΠΙΒΑΣΕΩΣΕΜΠΤ
.....ΚΑΙΝΕΑΝΛΙΘΙΝΗΝΘΥΡΑΣΤΟΙΣΙΕ...ΝΤΩΙΠΡΟΔΟΜΩΙΤΟΥΠΥ.ΑΙΟΥ..ΡΥ....ΦΙΑ...
..ΠΛΙΝΘΕΙΩΙΩΣΠΑΛΑΣΤΩΝΠΕΝΤΕΠΡΟΣΩΠΟΝΕΧΟΥΣΑΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝΑΔΟΝ
......ΔΟΝΤΟΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ.ΙΠΟΔΙΑΙΩΙΑΝΑΘΗΜΑ
ΑΡΧΙΘΕΩΡΟΥΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥΚΑΙΘΕΩΡΩΝΤΩΝΕΚΕΦΕΣΟΥΑΛΛΗΝΚΑΡΥΩΤΗΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ
Ε.Π.ΔΙΑΙΩΝΠΡΟΣΩΠΟΝΕΧΟΥΣΑΝΑΝΑΘΗΜΑΑΡΧΙΘΕΩΡΟΥΠΑΜΦΙΛΟΥΚΑΙΘΕΩΡΩΝΤΩΝΠΑΡΑ
.......ΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ
ΑΝΑΘΗΜΑΠ..ΣΙΚΡΑΤΟΥΡΟΔΙΟΥΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ.ΞΠΟΔΙΑΙΩΝΑΝΑΘΗΜΑΑΡ
ΧΙΘΕΩΡΟΥ..ΩΚΑΝΟΥΣΚΑΙΘΕΩΡΩΝΤΩΝΕΚΡΟΔΟΥΑΛΛΗΝΚΑΡΥΩΤΗΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙΠΡΟΣΩ
ΠΟΝΕΧΟΥΣΑΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΩΣΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟ.....Ν..ΡΥΩΤΗΝ
ΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙΩΣΠΑΛΑΣΤΩΝΤΡΙΩΝΑΝΑΘΗΜΑΝΑΥΑΡΧΟΥΚΑΙΝΕΩΝΚΑΙΤΡΙΗΡΑΡΧΟΥ
ΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙΩΣΤΡΙΩΝΗΜΙΠΟΔΙΩΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝΑΔΟΝΤΩΝ
ΕΠΙΔΟΝΤΟΣΠΛΥΤΩΙΣΑΡΟΥΣΜΑΚΗΔΟΝΟΣΑΛΛΑΣΛΕΙΑΣΤΟΙΣΙΤΡΕΙ..ΕΕΙΠΑΛΑΣΤΩΝ...
ΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙΑΝΑΘΗΜΑΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΣΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠ..Ν..ΙΩΙΠΟΔΙΑΙΩΙΑΝ...
ΜΑΑΡΧΙΘΕΩΡΟΥΔΑΜΟΝΙΚΟΥΚΑΙΘΕΩΡΩΝΤΩΝΕΚΤΡΑΛΗΣΑΛΛΗΝΛΕΙΑΝΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ...
..ΠΟΔΙΑΙΩΝΑΝΑΘΗΜΑΑΡΧΙΘΕΩΡΟΥΦΙΛΟΚΡΑΤΟΣΚΑΙΘΕΩΡΩΝΤΩΝ..ΡΑΒΑΣΙΛΕ..ΠΤΟ
ΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝΑΛΛΗΝΚΑΡΥΩΤ..ΕΜΠΛΙΝΘΕΙΩΙ........
ΕΧΟΥΣΑΝΑΝΑΘΗ..ΘΕΩΡΩΝΤΩΝΑΠΟΣΤΑΛΜΕΝΩΝΥΠΟΒΑΣ...ΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

Col. II.

......ΠΠ..ΥΔΡΙΑΝΚΩΚΤΗΝΗΣΟΛΚΗΔ...............
.......ΗΣΟΛΚΗΚΑΤΑΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝ..............
.......ΙΝΗΔΔΔΕΠΙΣΚΑΦΚΙΝΑ.ΙΟΝΑΣ..............
ΚΗΔΔ....................ΠΕΡΙΚΑΙΝΕΟΣ.............
....ΟΡΩΝΜΑΙΕΝΑΝΤΙΟΣΤΟ...ΕΣΤΙΝ...ΕΠΙΣΑΝΙΔΙΑ........ΤΑΣ..
.........ΑΣΠΛΑΚΟΥΝΤΑΠΕΡΗΙΡΕΥΚΑΜΕΝΟΝΕΠΙ..........
.ΩΛΗΤΟΥΣΙΝΔΟΝΑΣ..ΑΙΣΑΙΑΣΑΤΟΑΣΕΧΟΥΣΙΝΛΙΘΙ.............
ΧΙΤΩΝΑΧΡΥΣΟΥΝΟΣΑΝΕΝΔΥΚΕΝΤΩΤΩΙΔΙΟΝΚΑΙΤΑ........ΚΑΙ
ΚΑΙΝΙΦΙΑΛΙΝΟΥΠΛΙ.ΥΠΙΟΝΩΝΟΛΚΗΔΔΗΗΕΝΤΩΙΛΗΤ.....ΤΙΩΚΛΙΜΑΤΙ
ΛΙΝΟΝΦΙΛΙΑΙΙΔΩΝΟΣΧΙΤΩΝΑΛΙΝΟΥΝΕΑΝΑΜΦΙΕΜΕΝΟΝΛΙΝΟΝΥΠ.....
ΔΩΝΞΟΥΝΟΣΧΡΟΝΟΝΕΦΟΥΚΑ.ΝΟΛΙΞΥΛΙΝΟΝΧΕΛΙΩΝΙΔΑΕΧΟΥΣΑΝ
ΤΑΕΛΕΦΑΝΤΙΝ....ΠΟΣΑΝΞΥΛΙΝΗΝΝΙΒΟΤΑΡΙΟΝΚΑΤΟΛΓΟΣΕΠΙΟΣΜΑΤ...
ΟΝ.ΩΑΣ...ΤΑΕΛΕΦΑΝΤΙΝΑΟΥΚΡΑΤΗΡΩΝΠΟΝΤΙΚΟΝ.Ν

2868.

Mileti, marmor solo prope sepultum; ed. Chandlerus Inscr. ant. I, 46. p. 18. cum his, quae habes, supplementis, nisi quod vs. 1. extr. Υ pro Σ dedi.

[Ε]ΠΙΣΤΕΦΑ[ΝΗΦΟΡΟΥ]
ΙΔΩΝΧΟΡΗΓΟΣ
ΗΡΑΓΟΡΑΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ[Υ]
ΑΥΛΗΤΗ[ΣΚΛ]ΕΙΝΙΑΣΑΥ[ΛΟΥ]
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΜΑΚΕΔΩΝ

Ἐ]πὶ στεφα[νηφόρου τοῦ δεῖνος, πα]ίδων χορηγὸς [ὁ δεῖνα, διδάσκαλος]? Ἡραγόρας Ποσειδωνίο[υ Μακεδών], αὐλητὴ[ς Κλ]εινίας Αὐ - - -, [ᾠδὸς Ἡραγόρας] Ποσειδωνίου Μακεδών.

Non plane restitui hic titulus potest; similis tamen habendus est Atticis n. 211 sqq. et Orchomeniis n. 1579 sqq. Ἡραγόρας est nomen qualia Διαγόρας, Ἑρμαγόρας. Vs. 3. et 5. idem vir nominari videtur; secundo vero loco cur iterum ille scriptus sit, non video, nisi duplex idem in ludis munus habuerit. Et coniicio fuisse illum simul et χοροδιδάσκαλον et praecentorem, qui in Orchomeniis designatur voce ᾄδων: ubi quod διδάσκαλος non additur, id non magni videtur momenti esse. Nam quod magister vulgo haud dubie idem fuit ac praecentor, sufficiebat hunc nominare: tamen quod iidem etiam diversi esse potuerunt, nihil impedit, quominus et magister et praecentor speciatim inscripti sint. Ceterum titulus videtur monumento subscriptus fuisse, quod dicarat choregus victor.

2869.

Didymis; ex schedis Whittingtoni ed. Walpolius Travels p. 581. n. 46. cum nota.

ΠΡΟΦΗΤΗΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΔΑΜΑΣΥΠΕΣΧΕΤΟΔΕΥ
ΤΕΡΑΝΠΡΟΦΗΤΕΙΑΝΕΤΩΝ
ΩΝΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΝΟΣΚΑΙ
ΑΝΕΝΕΩΣΑΤΟΤΑΠΑΤΡΙΑΕΘΗ
ΚΑΙΤΟΥΣΤΕΚΟΣΜΟΥΣΕ -
ΤΩΙΙΕΡΩΙΕΠΙΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΑΣ
- - - - ΤΕΛΕΣ - - ΚΑΙΤΟ - -

Προφήτης Κλαύδιος Δαμᾶς ὑπέσχετο δευτέραν προφητείαν ἐτῶν ὢν ὀγδοήκοντα καὶ ἑνός, καὶ ἀνενεώσατο τὰ πάτρια ἔθη, καὶ τούς τε κόσμους ἐ[ν] τῷ ἱερῷ ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας [συνε]τέλεσ[εν] καὶ το - - -

Τιβ. Δαμᾶς habetur in nummis Mileti (Eckhel. D. N. T. II. p. 530.). Alius Damas comparet n. 2880. Vs. ult. posse vel συνετέλεσεν vel ἐπετ. suppleri monuit editor; prius est probabilius ob Cyzicenum titulum, in quo est τὰς συντελούσας τοὺς κόσμους. Titulum hunc de industria separavi ab iis, quos n. 2880 sqq. posui, quod dedicationi similior est.

2870.

Branchidis; ex schedis Leakii misit Müllerus. Ex schedis Cyrilli metropolitae Adrianopolitani vss. 8-10. editi sunt in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 189. minusculis cum hoc lemmate: εἰς ἐπιγραφὰς τριῶν μαρμάρων, alioque ordine versuum atque in apographo mihi misso. Vide var. lect.

ΑΝΛΙΛΗΡΟΘΕΝΙΩΝ
ΤΩΝΕΝΕΧΕΙΡΗΣΕΝΕΤΕΛ.
ΣΕΝΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝΔΙΑΚΟΙΝ
ΤΟΥΙΟΥΛΙΟΥΒΑΛΒΟΥΑΝΘΥ
ΠΑΤΟΥΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
ΛΟΥΚΙΟΥΠΑΣΣΕΡΙΟΥΡΟΜΥΛΟΥ
ΠΡΕΣΒΟΥΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥΥΠΑΤΙΚΟΥΙΟΥΝΙΟΥΚΟΙΝΤΙ
ΑΝΟΥΕΚΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣΤΟΥΣΕΒ>ΕΠΙΑΝ
ΘΥΠΑΤΟΥΤΟΒΕΓΝΑΤΙΟΥΛΟΛΛΙΑΝΟΥ

Vs. 8. in schedis Leakii vacuum notatum est pro integro versu, sed tantum unâ lineolâ initio versus ducta, quod non faciunt, qui lacunam designare volunt, sed fere ii, qui aliquid ibi a se omissum esse significant, quod infra suppleant. Hoc vero loco Cyr. habet τουτου λαμπροτατου υπατικου κουντι, quae ipsa ap. Leak. post vs. 10. ut novus versus adiiciuntur, sed sic in fine scripta: ΥΠΑΤΙΚΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥΚΥΙΝΤΟΥ. Dedi ΚΟΙΝ etc. ob vs. 3. quod inest Cyrilli lectioni κουν, ubi Ι pro Υ assumpseris ex Leakio; tum ΤΙ ex Cyr. retinui, quod hoc coit cum seq. ΑΝΟΥ. Vs. 9. extr. Δ additur ap. Leak. et vs. 10. pro prima littera Θ est lacunae signum; Cyr. diserte ανθυπατου. Vs. 10. Cyr. non habet ΤΟ ante Β; idem omittit ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. Denique ut aliqua certe ratione coniungi voces queant, sumendum est vs. 8. prius ΤΟΥ esse ΓΟΥ, et vs. 7. extr. delendum esse ΓΟΥ, quod potest transcribentis supplementum esse. Ita igitur haec fere prodeunt:

- - - - ἀν[απ]ληρ[ω]θέν[τ]ων [πάν]των? ἐνεχείρησεν, ἐτέλ[ε]σεν, καθιέρωσεν διὰ Κοΐντου Ἰουλίου Βάλβου ἀνθυπάτου, ἐπιμεληθέντος Λουκίου Πασσερίου Ῥ[ω]μύλου, πρεσβ[ε]υτοῦ καὶ ἀντιστρατήγου τοῦ λαμπροτάτου ὑπατικοῦ Ἰουνίου Κοϊντιανοῦ, ἐκ φιλοδωρίας τοῦ Σεβ(αστοῦ) ἐπὶ ἀνθυπάτου τὸ $\overline{β}$ Ἐγνατίου Λολλιανοῦ.

2861.

Prope templum *Apollinis Didymaei* ad viam sacram multae erant statuae positae (cf. n. 39.); in unius femore fuit hoc (Walpol. Mem. p. 458. 9.):

ƎATNAIꟼΔNAƎOT

- - τοὺς ἀνδριάντας - -

Insunt plures litterae βουστροφηδὸν scriptae. Titulus est dedicantis, adscripto fortasse etiam sculptoris nomine, ut in alia statua, cuius inscriptio suo edetur loco, Caphisodori sculptoris nomen exaratum est. Ceterum cf. ad n. 39.

2862.

Branchidis ultra pontem, in columna; ex Sherardianis p. 63. (cod. Ask. II, 51.)

. . . ΩΝΙΠΙΔΑΝΑΣΕΙ
. . . ΕΡΓΑΣΙΑΝΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΤΟΥΚΙΟΝΟΣ

- - - - - - - -
Ἀπόλλ]ωνι Π[λ]α[ρ]ασεῖ?
τὴν] ἐργασίαν ἀνέθηκεν
τοῦ κίονος.

Conieci Πλαρασεῖ; sed cur huic, non Didymaeo, opus columnae dicetur, nescio.

2863.

Ex coemeterio prope *Miletum* (Palatscha), lapis Dawkinsianus nunc Oxonii; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, XVII.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΔΙΔΥΜΙΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙΚΑΙ
ΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙΣΩ
ΤΗΡΙΟΙΚΙΣΤΗ

Ἀπόλλωνι Διδυμ[ε]ῖ καὶ Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ Ὀλυμπίῳ, σωτῆρι, οἰκιστῇ.
Cf. n. 2866.

2864.

Lapis Dawkinsianus *indidem* ibidem; ed. idem l. c. XVI.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΔΙΔΥΜΕΙΚΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΣΩΤΗΡΙΚΑΙ
❧ ΥΓΕΙΑ ❧

Forma elementi Ω vs. 3. 4. est eadem quae vs. 1.
Ἀπόλλωνι Διδυμεῖ καὶ Ἀσκληπιῷ σωτῆρι καὶ Ὑγείᾳ.

2865.

Ad templum *Apollinis Didymaei*, sculptum in aere ap. Chandler. Antt. Ion. T. I. p. 27. (cf. p. 38.)

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΠΟΛΛѠΝΟϹΔΙΔΥΜЄѠϹ

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Ἀπόλλωνος Διδυμέως.

2866.

In vico Ak-kioi, qui est in via *Mileto* Branchidas, in marmore duos fere pedes lato; ed. ex Cyrilli Metropolitae schedis in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 187. minusculis. Nos damus ex schedis Köhlerianis.

ΑΡΤΕΜΙΔΙΠΥΘΙΗΚΑΙΑΥΤΟΚ
ΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙΑΝΩΚΑΙϹΑΡΙϹΕΒΑ
ϹΤΩΟΛΥΜΠΙѠϹѠΤΗΡΙΟΙΚΙ
ϹΤΗ

Ἀρτέμιδι Πυθίῃ καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σεβαστῷ Ὀλυμπίῳ, σωτῆρι, οἰκιστῇ.
Cave corrigas Πυθίᾳ (cf. n. 2885.).

2867.

Mileti (Palatscha) in aula rustici Turcae, in columna; ex schedis Köhlerianis.

ΔΙΟΣ
ΟΛΥΜ
ΠΙΟΥ
ΠΕΙΣΑΙ
⌒Χ

Διὸς Ὀλυμπίου Πεισαί[ου].

2878.

Mileti inter dumeta et parietinas pone theatrum in marmore candido alto nunc fere 5' cum semisse, lato prope pedem cum semisse, magnis litteris; inde a voce ἐπιμεληθέντος vs. 21. extr. ed. Massonus Collect. hist. ad Aristid. ad a. u. c. 922. n. 14. p. cxxix. ed. Dindorf. ex schedis Sherardi, atque integrum, ut putabat, Chandlerus l. c. n. 43. p. 17. sed omissis duobus versibus. Cum his duobus versibus extat in Sherardianis p. 63. (xxx enim versus esse dicuntur); sed ex his Müllerus tantum duos primos et duos postremos transcripsit. Integrum habeo ex schedis Köhlerianis.

. . . . IIΩΤΗΣ . ΗΣΙΩΝ . .
. . ΚΙΣΜΕΝΗΣΚΑΙΜΗΤΡΟ
ΠΟΛΕΩΣΠΟΛΛΩΝΚΑΙΜΕΓΑΛΩ[Ν
ΠΟΛΕΩΝΕΝΤΕΤΩΠΟΝΤΩΚΑΙΤ[Η
ΑΙΓΥΠΤΩΚΑΙΠΟΛΛΑΧΟΥΤΗΣΟ[Ι
ΚΟΥΜΕΝΗΣΜΙΛΗΣΙΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΡΚΟΥΑΝ
ΤΩΝΕΙΝΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΟΥΣΑΡΜΑΤΙΚΟΥΥΟΝΑΟΥΙ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΥΩ
ΝΟΝΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΕΓΓΟΝΟΝ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΚΑΙ
ΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΑΠΟΓΟΝΟΝΛΟΥ
ΚΙΟΝΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΟΥΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑΕΥΣΕΒΗΣΕΒΑΣ
ΤΟΝΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙΑΒΗΛΙΚΟΝ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΑΡΧΙΕΡΕ
ΑΜΕΓΙΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΓ·ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤ[Ο
ΖΥΠΑΤΟΝΤΟΒΑΝΘΥΠΑΤΟΝ··Ε
ΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΟΥΑΡΧΙ
ΠΡΥΤΑΝΙΔΟΣΚΤΗΣΙΟΥΤΟΥΚΤ[Η
ΣΙΟΥΚΑΙΤΩΝΣΥΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΟΥΕΣΤΙΑΙΟΥΤΟΥΕΠΙΓΟΝΟΥ
Τ·Β·ΒΥΒΛΙΑΝΟΥΤΟΥΝΙΚΑΝΟΡΟΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΤΟΥΣΤΡΑΤΟΝΕΙ
ΚΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΤΟΥΠΟΣΙ
ΔΩΝΙΟΥΕΡΜΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥ ❦

Formam tituli et litterarum dedi ex schedis Köhlerianis accuratissime a pictore aliquo delineatis. Υ et Ϋ promiscue reperiuntur ibi ubi ea dedi, certe ex schedarum notatione. Vs. 1. 2. omissis Chandleri supplementis dedi quae is in lapide legerat, assumpto II ex utrisque schedis. In seqq. aliquot litteras, quas uncis inclusit Chandlerus, ex schedis praebui sine uncis.

Vss. 9. 10. et litterae primae AN vs. 11. desunt ap. Chandl. Vs. 26. primum Τ ex schedis et Massono; Chandl. Γ. Ex schedis et Massono etiam secundum punctum inserui. Vs. 26. extr. Chandl. ΝΙΚΑΝΟΡΟ[Σ, sched. Köhl. ΝΙΚΑΝΟΡΟΥ, Mass. ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ex Sher. sched.

Τῆς πρ]ώτης [τ]ῆς Ἰων[ίας ᾠ]κισμένης καὶ μητροπόλεως πολλῶν καὶ μεγάλω[ν] πόλεων ἔν τε τῷ Πόντῳ καὶ τ[ῇ] Αἰγύπτῳ καὶ πολλαχοῦ τῆς ο[ἰ]κουμένης Μιλησίων πόλεως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μάρκου Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ ὑόν, [θεοῦ] Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς ὑωνόν, θεοῦ Ἀδριανοῦ ἔγγονον, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ καὶ θεοῦ Νερούα ἀπόγονον, Λούκιον Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνακα, Εὐσεβῆ, Σεβαστόν, Ἀραβικόν, Ἀδιαβηνικόν, πατέρα πατρίδος, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ γ̄, αὐτοκράτορα τ[ὸ] ζ̄, ὕπατον τὸ β̄, ἀνθύπατον· ἐπιμεληθέντος τοῦ ἀρχιπρυτάνιδος Κτησίου τοῦ Κτ[η]σίου καὶ τῶν συναρχόντων αὐτοῦ Ἑστιαίου τοῦ Ἐπιγόνου τ[ὸ] β̄, Βυβλιανοῦ τοῦ Νικάνορος, Ἀγαθόποδος τοῦ Στρατονείκου, Ἀφροδεισίου τοῦ Ποσ[ει]δωνίου, Ἑρμοῦ τοῦ Διονυσίου.

Prima recte emendavit iam Chandl. Titulus pertinet ad a. Chr. 195. De Septimio Severo M. Antonini f. cf. ad n. 1736. et haud dubie hic titulus in memoriam ficticiae huius adoptionis eo anno promulgatae compositus est. In Marco deest θεοῦ. Vs. 10. extr. nomini Antonini Pii debebat θεοῦ praemitti; quae supersunt ΑΟΥΙ possunt hoc continuisse, si Α statuas pro ΘΕ lectum esse, et ultimum Ι vacare. Possis et Αἰλίου legere, quod tamen nihilo certius. Vs. 26. τὸ β̄ lego cum Massono, ut Hestiaeus iterum sit prytanis; possis tamen Τι β. Βυβλιανοῦ legere. Prytanes una cum archiprytane sunt sex, ut quaestores n. 2852. 2853. Cyzici in Milesiorum colonia sex fuerunt tribus; colligas igitur senarium magistratuum apud Milesios numerum ex senario tribuum numero derivatum esse.

2879.

Didymis; ex schedis Cockerelli ed. Walpolius Travels p. 582. n. 48. cum supplementis ab Akerblado et Walpolio profectis ac notis et translatione Britannica, hinc Osannus Syll. p. 244.

. . ΥΚΛΗΝΙ - Α - ΧΡΟΥΤΑΜΙ - - ΣΑΝ - - -
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥΑ - ΕΧΙΝ
ΚΑΙΠΑΡΕΔΡΕΥΣΑΝΤΑΤΗΝΠΡΩΤΗΝΕΞΑΓ
ΝΟΝΟΠΡΟΦΗΤΗΣΜΟΣΧΙΩΝΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟ -
ΚΑΙΗΥΔΡΟΦΟΡΟΣΤΡΥΦΩΣΑΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙ - -
ΠΕΡΙΤΟΜΑΝΤΕΙΟΝΠΑΝΤΕΣΚΑΙΟΙΤΟΙΕΡΟΝΚ - -
ΚΟΥΝΤΕΣΚΑΙΟΙΠΡΟΣΧΩΡΟΙΕΣΤΕΦΑΝΩΣ -
ΚΑΙΕΤΕΙΜΗΣΑΝΕΙΚΟΝΙΓΡΑΠΤΗΙΕΠΙΧΡΥΣ -
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ -

Tria verba ἐνεχείρησεν etc. similia sunt Latino D. D. D. *Q. Iulius Balbus* Cos. habetur sub Hadriano; per hunc dedicatio facta est, ab Imperatore iussa, ad quem verba ἐνεχείρησεν etc. referenda videntur. Opus, quod dedicatur, curaverat L. Passerius Romulus Legatus Pro Praetore; Legati Pro Praetore vero solebant sub Legato Consulari esse: igitur Romulus dicitur Legatus Quintiani Consularis esse. Postremo opus susceptum erat et effectum ex liberalitate Augusti, quae contigisse videtur Egnatio Lolliano Procos. et huius quidem anno secundo. Accuratius igitur dictum foret τῆς ἐπὶ ἀνθυπάτου etc. De Egnatio Lolliano Procos. qui redit in Thyatireno titulo, monui iam ad n. 377.

2871.

Branchidis; ex schedis Leakii misit Müllerus.

ΦΙΛΩΝΔΙΟΔΩΡΟΥΑΧΑΙΟΣ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΘΕΟΙΣ

ΔΗΣΑΛ - - - - - Ε.Ο.Ε

Φίλων Διοδώρου Ἀχαιὸς τὴν θυγατέρα θεοῖς.
- - - δης Ἀλ - - - - - - ἐ[π]ο[ί]ε[ι.

2872.

Ad templum *Didymaeum*, fragmentum; memorat Chandlerus Antt. Ion. T. I. p. 39.

ΜΝΗϹΘΗ

Ὁ δεῖνα ἐ]μνήσθη etc.

Cf. n. 513. et similia passim multa.

2873.

Mileti in corona frondea circiter pedem lata, in fragmine marmoreo; ex schedis Köhlerianis.

ΠΡΟ
ΣΤΑΣΙΑ
ΝΕΩΝ

Προστασία νέων.

Est haec una ex pluribus coronis in uno positis lapide, cuius in alia parte nomen eius scriptum erat, quem honoravit populus; cf. n. 2097. 2270. 2375. etc.

2874.

Mileti (Palatscha) in lapide quinquies repetitum legitur (Wheler. Itin. p. 269.):

ΠΟΛΙΣΜΙΛΗΣΙΩΝ

Πόλις Μιλησίων.

Fortasse coronae suberant huic dictioni quinquies repetitae, et significabatur, a Milesiis aliquem quinquies coronatum esse; poterant etiam aliarum urbium nomina eodem fine adscripta esse. Cf. n. 2059. 2271. extr. et similia.

2875.

Branchidis; ex Sherardianis p. 63. (cod. Ask. II, 51.)

ΟΔΗΜΟΣΟΜΙΛΗΣΙΩΝΠΑ. . . .

Ὁ δῆμος ὁ Μιλησίων etc.

2876.

Mileti inter dumeta pone theatrum, magnis litteris; ed. Chandlerus Inscr. ant. I, 44. p. 17.

ΝΕΡΟΥΑΥΙΟΝ
[Γ]ΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
[Γ]ΡΑΦΕΝΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑ
[Λ]ΟΥΚΙΟΥΔΑΣΟΥΜΜΙΟΥ
[ΦΛΑ]ΒΙΟΥΣΟΛΙΔΟΥ
ΙΔΟΣΤΟ Β̄
ΩΝΤΟΣ

Milesiorum Senatus et Populus collocant Traianum Νερούα υἱόν, [Γ]ερμανικὸν [κατὰ τὰ γ]ραφέντα ψηφίσματα [ὑπὸ? Λ]ουκίου Δασουμμίου, [ἐπιμεληθέντος? Φλα]βίου Σολίδου, [ἀρχιπρυτάν]ιδος τὸ β̄, [καὶ τῶν συναρχόντων αὐτοῦ] - - - ῶντος etc.

Cf. n. 2878. et de formula κατὰ τὰ γραφέντα ψηφίσματα n. 2888. Vs. 4. pro Ⴤ ap. Chandl. est forma litterae Ψ eadem quae vs. 3. quod non duxi imitandum.

2877.

Mileti, in parva statuae basi (immo ara opinor) ad puteum; ed. Chandler. l. c. n. 41. p. 16.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΩ[Ι]ΣΕΒΑΣΤΩΙ
[Ο]ΛΥΜΠΙΩΙΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΙ

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Ἀδριανῷ Σεβαστῷ Ὀλυμπίῳ, σωτῆρι καὶ εὐεργέτῃ.

Cf. n. 339. 2863.

haberet *κωταρχης*, et n. 2881. non solum Cyrillus sed etiam schedae Köhlerianae a pictore delineatae praeberent ΚΩΤΑΡΧΗΣ, et tertio loco n. 2882. in Cyrilli titulo rediret *κώταρχος τῶν μεγάλων Θεῶν Καβίρων*. Nec lectio *κριτάρχης* firmatur mentione *κριτῶν* vel *κριταρχῶν*, quae paulo post haberi visa est: hanc enim removi: nimisque ambiguum videtur, quod vox *κρίσιν* n. 2884. huc refertur. Coniicias priore istius vocis parte contineri radicem verbi *κωτίλλειν* et *κωτίλος*, eamque idem fere fuisse quod *ὄαρος*, ut quasi *ὀαριστὴς* deorum ille fuerit *κωτάρχης*, quemadmodum Minos *Διὸς μεγάλου ὀαριστής*. Utut est, excusabor, quod loco non moverim quod traditum est. Mox vs. 18. *πατέρων γένους ναυάρχων* etc. est: qui est a parentibus et maioribus, quorum gens habuit nauarchos etc. Sequitur ΚΑΙΚΙ - - ΤΩΝ. Hic Walp. rursum *κριταρχῶν* inculcat, non addicente illo Τ; Chandl. volebat *κριτῶν*. Ego non vidi unquam *κριτὰς* tam fuisse nobiles, ut diceretur gens habuisse *κριτάς*. Manifestum est quod dedi *κ[τισ]τῶν*, ut n. 2881. extr. *γένους τῶν κτισάντων τὴν πόλιν*. Eadem fere formula est in Aphrodisiensibus, ut n. 2771. I. 2814. atque etiam recentiores homines, nec soli Augusti, vocantur *κτίσται*, ut n. 2804. 2812. 2845. et saepius. Vs. 12. *μονομαχίαι ἀπότομοι* sunt *severae*; quae laus olim, non nunc. De gladiatoriis Mileti ludis cf. n. 2889. Vs. 14. 15. Walp. *ἐ[πιδό]σεις* supplet; ego hoc sequenti reservavi versui, et scripsi *ἑ[στιά]σεις*. Additur sane *καὶ δημοθοινίας*: at non omnis *ἑστίασις* est *δημοθοινία*, sed tantum *πάνδημος ἑστίασις* (cf. n. 2778.). Vs. 15. 16. *γυμν[ασιαρχίας* voluit Walp. Propius accessit Chandl. *γυμν[ικὸν ἀγῶνα* inferens. Sed omnino verum iudico quod ipse supra dedi servatis omnibus, quae vs. 16. tradita sunt elementis, nisi quod Α in Δ, et Λ item in Δ mutavi. De gymnicis ludis Milesiorum cf. n. 2888.

2881.

Branchidis in lapide lato duos pedes cum semisse, alto sex fere pedes; minusculis ed. in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 188. ex schedis Cyrilli: nos damus ex schedis Köhlerianis a pictore accurate delineatis.

ΜΝΕΙΑΝΕΘΗΚΕΝ . . . . ΝΟϹ
ΜΕΝΑΝΔΡΟϹΠΡΟΦΗΤΗϹΚΑΙΚΩΤΑΡ
ΧΗϹΚΑΙΠΑΛΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝΔΙΔΥΜΕΙΩΝΥΠΕΡΤΩΝΤΗ
ϹΠΡΟΦΗΤΕΙΑϹΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝΚΟϹΜ
ΗϹΑϹΤΟΝΤΡΙΤΟΝΟΙΚΟΝΤΟΥΦΑΥϹΤ
ΙΝΕΙΟΥΓΥΜΝΑϹΙΟΥΤΩΠΑΝΤΙΚΟϹ
ΜΩΜΕΤΑΠΑΝΤΑΤΑΤΗϹΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΙΑϹΑΝΑΛΩΜΑΤΑΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟϹ
ΑΡΧΙΠΡΥΤΑΝΙϹΒΟΥΛΑΡΧΟϹΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΥϹΑΓΟΡΑΝΟΜΟϹΓΥΝΑΙΚΟΝΟ
ΜΟϹΑΡΙϹΤΕΥϹΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΤΩΝΜΕ
ΓΑΛΩΝΔΙΔΥΜΕΙΩΝΛΕΙΤΟΥΡΓΟϹΤΩΝ
ΕΝΠΑΙϹΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝΠΑϹΩΝΧΟΡΗ
ΓΟϹΤΩΝΑΡΙϹΤΩΝΧΟΡΗΓΙΩΝΑΓΩΝ
ΟΘΕΤΗϹΒΑϹΙΛΕΥϹΠΡΟϹΤΑΤΗϹΤΟ
ΥΜΕΓΑΛΟΥΓΥΜΝΑϹΙΟΥΕΤΕϹΙΔΥϹΙΝ
ΚΑΙΤΟΥΚΑΠΙΤΩΝΟϹΕΤΕϹΙΔΥϹΙΝ
ΠΡΟϹΤΑΤΗϹΓΕΡΟΥϹΙΑϹΕΝΤΕΠΡ
ΕϹΒΕΙΑΙϹΚΑΙΕΠΙΔΟϹΕϹΙΝΑΕΙΧΡ
ΗϹΙΜΟϹΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟϹΤΗΠΟΛΕΙ
ΥΟϹΚΑΙΕΚΓΟΝΟϹΑΡΧΙΕΡΕΩΝΣΤ
ΕΦΑΝΗΦΟΡΩΝΠΡΟΦΗΤΩΝΑΡΧΟΝΤ
ΩΝΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΩΝΓΕΝΟΥϹΤΩΝ
ΚΤΙϹΑΝΤΩΝΤΗΝΠΟΛΙΝ ❦

Vs. 1. init. Köhl. ΝΝΕϹΙ, Cyr. *μνει*. Vs. 2. Cyr. *προφητου*. Vs. 4. Cyr. *Διδυμιων*. Vs. 12. Cyr. *αριστευς*, Köhl. ΑΡΙϹΤΕΙϹ. Vs. 13. Cyr. *Διδυμων*. Vs. 17. extr. Ν addidi ex Cyr. Idem hic et vs. 18. habet *ετεσιν*. Vs. 22. Cyr. *υιος και εγγονος*. Initio si quid deesset, scriberem *Ἀπόλλωνι Διδυμ]εῖ ἀνέθηκεν*; nunc nihil superesse videtur, nisi ut *μνείαν ἔθηκε* scribas, idque vertas: *in memoriam posuit.*

Μνείαν ἔθηκεν . . . . νος Μένανδρος, προφήτης καὶ
κωτάρχης, καὶ πάλιν ἀγωνοθέτης τῶν μεγάλων Διδυ-
μείων, ὑπὲρ τῶν τῆς προφητείας ἀναλωμάτων κοσμή-
σας τὸν τρίτον οἶκον τοῦ Φαυστινείου γυμνασίου τῷ
παντὶ κόσμῳ μετὰ πάντα τὰ τῆς λειτουργίας ἀναλώ-
ματα, στεφανηφόρος, ἀρχιπρύτανις, βούλαρχος, γραμ-
ματεύς, ἀγορανόμος, γυναικονόμος, ἀριστεύς, ἀγωνο-
θέτης τῶν μεγάλων Διδυμείων, λειτουργὸς τῶν ἐν παισὶ
λειτουργιῶν πασῶν, χορηγὸς τῶν ἀρίστων χορηγιῶν,
ἀγωνοθέτης, βασιλεύς, προστάτης τοῦ μεγάλου γυμνα-
σίου ἔτεσι δυσίν, καὶ τοῦ Καπίτωνος (sc. *γυμνασίου*)
ἔτεσι δυσίν, προστάτης γερουσίας, ἔν τε πρεσβείαις
καὶ ἐπιδόσεσιν ἀεὶ χρήσιμος γεγενημένος τῇ πόλει, ὑὸς
καὶ ἔκγονος ἀρχιερέων, στεφανηφόρων, προφητῶν, ἀρ-
χόντων, γυμνασιάρχων, γένους τῶν κτισάντων τὴν
πόλιν.

De *κωτάρχῃ* cf. ad n. 2880. Vs. 12. *ἀριστεὺς* obscurum est. Agonotheta Menander ter fuit, semel simpliciter (vs. 15.), bis Didymeorum, quo pertinet vs. 3. *πάλιν*, quod hic valet *iterum*.

2882.

Ibidem; ex schedis Cyrilli ed. in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 189.

Ἀγαθῇ τύχῃ - - αυ - - αγ - - νη - - ος - - αυ - - ος
ἀρχηγὸς - - - κατὰ - - το γενόμενος - - - τῆς τῶν μεγά-
λων Διδύμων - - - μοδίων - - - ὁ μόνος προστάτης Διδυ-
μέως Ἀπόλλωνος, κώταρχος τῶν μεγάλων Θεῶν Καβίρων,
ἀγορανόμος, εἰρήναρχος βουλαρχήσας ἐνδόξως, σιτώνῃ,

Vs. 1. Cock. ΥΚΛΗΝΙ - Α - ΧΑΟΥΤΑΜΙ - - ΣΑΝ, Whittingtonus ap. Walp. - - - ΛΗΝΤΑ - Ν - - ΡΟΥ - ΑΙ - ΞΑΝ - - - ex quo ΡΟΥ pro ΑΟΥ et initio ac fine lacunas posui. Vs. 1. Ἰθυκλῆ, Εὐθυκλῆ, Εὐρυκλῆ suppleri potest, vel Ἰθυκλῆν etc. Exempli causa hoc ipsum sumo.

Ἰθ]υκλῆ Νι[κ]ά[νδ]ρου, ταμι[εύ]σαν[τα] ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀντιόχου Α[ἰσ]χίνου? καὶ παρεδρεύσαντα τὴν πρώτην ἑξά[μη]νον, ὁ προφήτης Μοσχίων Ἡφαιστίωνο[ς] καὶ ἡ ὑδροφόρος Τρυφῶσα Ἀπολλωνίου καὶ [οἱ] περὶ τὸ μαντεῖον πάντες καὶ οἱ τὸ ἱερὸν κ[ατοι]κοῦντες καὶ οἱ πρόσχωροι ἐστεφάνωσ[αν] καὶ ἐτείμησαν εἰκόνι γραπτῇ ἐπιχρύσ[ῳ] δικαιοσύνης ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας.

Nihil in fine deesse videtur. Vs. 1. ex Whittingtoni lectione scripserit aliquis ἄρξαντα: sed additum παρεδρεύσαντα docet verum esse ταμιεύσαντα (cf. n. 2855. 2858. 2859.). Τὴν πρώτην ἑξάμηνον formula est usitatissima. Post Ἀντιόχου deest τοῦ, quod tamen saepe omissum vidimus. Vs. 5. in litteris ΗΥΔΡΟΦΟΡΟΣ primum elementum falso pro spiritu aspero habuit Rosius Inscr. Prolegg. p. xxx. Ad illustranda quae sub finem scripta sunt appono verba Strabonis XIV. p. 634. de templo (ναῷ) Branchidis: κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ κατέχουσιν. De εἰκόνι γραπτῇ cf. ad n. 3068.

2880.

Branchidis (Joram), in pariete veteris ecclesiae Turcicae e regione templi Apollinis; transcripserunt Sherardus (p. 62. in schedis cod. Ask. II, 45.) et Woodius, ed. Chandler. Antt. Ion. T. I. p. 39. cum supplementis, et ex schedis Whittingtoni Walpol. Travels p. 578. n. 44. cum notis et Britannica translatione partim prorsus falsa. Minusculis exprimitur in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 188. ex schedis Cyrilli.

ΠΡΟΦΗΤΗΣΑΜΑΚΑΙΚΩ
ΤΑΡΧΗΣΜΑΡΚΟΥΟΥΛΠΙΟΥ
ΒΙΑΝΟΥΔΑΜΑΥΘΣΚΥΡΕΙΝ
ΒΙΑΝΟΣΦΙΛΕΑΣΛΑΒΩΝΠΑΡΑ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΤΗΝΠΡΟΦΗΤΕΙ
ΑΝΑΚΛΗΡΩΤΕΙΕΤΩΝΩΝΕΙΚΟΣΙΤΡΙ
ΩΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΠΑΤΕΡΩΝΓΕΝΟΥΣΝΑΥΑΡΧΩΝΚΑΙΚΙ
ΤΩΝΠΑΤΡΟΣΦΛ·ΔΑΜΑΜΗΤΡΟΣΔΕΦΛ
ΒΙΑΝΗΣΓΛΑΦΥΡΑΣΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΠΟΙΗΣΑΝΤΩΝΘΕΩΡΙΑΣΕΠΙΗ
ΜΕΡΑΣΔΕΚΑΚΑΙΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣΑΠΟΤΟ
ΜΟΥΣΕΠΙΗΜΕΡΑΣΔΕΚΑΔΥΟΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕ
ΩΝΤΗΣΙΩΝΙΑΣΠΟΙΗΣΑΝΤΩΝΔΕΚΑΙΕ
...ΣΕΙΣΚΑΙΔΗΜΟΘΟΙΝΙΑΣΚΑΙΓΥΜΝ..
- - - - - - ΑΟΣΕΙ....ΙΠΠΟΛ..

Optima exempla sunt Sherardi et Chandleri, quae fundum lectionis constituunt; minus perfectum est Walpolianum, pluribusque mendis inquinatum Cyrillianum, ex quibus enotare vitia et lacunas non est operae pretium. Formam litterae Ω vs. 8. ex Chandl. dedi. Vs. 1. extr. Sher. Κ...., Chandl. Κ..; Chishullus Antt. As. p. 93. ex Sherardianis a sese ex arbitrio correctis hinc affert: προφήτης ἅμα καὶ κριτάρχης Φλαβιανὸς λαβὼν παρὰ τῆς πατρίδος τὴν προφητείαν ἀνακληρωτεί, quae omni fide destituta esse schedae nostrae docent. Walp. Κ||ΙΑΡ - ΙΣ. Κριτάρχης probatur etiam Chandlero et Walpolio ac Welckero Syll. Epigr. p. 294. sed Cyr. κω|ταρχης, quod cur receperim, vide in notis. Vs. 4. extr. Chandl. quod dedi; Sher. ΠΑΤ.. Vs. 5. extr. Ι addidi ex Cyr. Vs. 6. Ο pro lacuna inserui ex Sher. Cyr. et ultima ΡΙ ex Cyr. addidi. Chandl. habet ΕΙΚ.. ΣΙΤ, Sher. ΕΙΚΟ.ΣΙΤ, Walp. ΕΙΚΟ - - ΕΠ, apud quem lacuna ut ap. Sher. videtur fortuito lapidis vitio primitivo deberi et ΕΠ esse pro ΣΙΤ: quare cave huius lectionis causa coniicias τεττάρων. Vs. 7. ultimum Σ omittit solus Chandl. Vs. 8. extr. ΚΙ habent omnes, excepto Cyr. cuius exemplum hic lacunam offert. Vs. 9. init. ΤΩΝ omnes habent, nisi quod Cyr. lacunam pro eo posuit. Vs. 11. extr. Η integrum dedi; Chandl. Ͱ, ceteri nihil. Vs. 12. ultima littera Chandlero est Ι; dedi Ο ex Cyr. Pro hoc est lacuna ap. Sher., nihil ap. Walp. Vs. 13. ultimum Ε ex Cyr. Vs. 16. Α habet Chandl. solus, item proximum Ι; reliqua ex Sher. dedi, nisi quod ΠΟΛ habet etiam Walp. ex quo simul lacunae mediae spatium minui.

Προφήτης ἅμα καὶ κωτάρχης, Μάρκου Οὐλπίου [Φλα]βιανοῦ Δαμᾶ υἱός, Κυρείν[α, Φλα]βιανὸς Φιλέας, λαβὼν παρὰ τῆς πατρίδος τὴν προφητείαν ἀκληρωτεὶ ἐτῶν ὢν εἴκοσι τριῶν, στεφανηφόρος, γυμνασίαρχος, πατέρων γένους ναυάρχων καὶ κ[τισ]τῶν, πατρὸς Φλ(αβιανοῦ) Δαμᾶ, μητρὸς δὲ Φλ[α]βιανῆς Γλαφύρας, ἀρχιερέων τῶν Σεβαστῶν, ποιησάντων θεωρίας ἐπὶ ἡμέρας δέκα καὶ μονομαχίας ἀποτόμους ἐπὶ ἡμέρας δεκαδύο, καὶ ἀρχιερέων τῆς Ἰωνίας, ποιησάντων δὲ καὶ ἑ[στιά]σεις? καὶ δημοθοινίας καὶ γυμν[ικῶν ἀγώνων ἐπιδ]όσει[ς καὶ] ἱππο[δρομιῶν.

Initio nihil deesse videtur; ut vox ἱερεύς, ita προφήτης et talia nomini viri praemitti solent: cf. n. 2869. 2885. quamquam non constanter. De Damae nomine Milesio cf. n. 2869. Huius filius ἀκληρωτὶ nactus est prophetae munus, quum vulgo sorte crearentur prophetae (n. 2884.), non quidem ex omnibus, sed sortiebantur tantum ii, quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium, ut erat Branchidis. Quare ut n. 2869. Damas est propheta, ita hic Damae alicuius filius. Sic etiam n. 2855. propheta est Antipater et n. 2857. Antipatri alicuius filius; n. 2854. Posidonii filius et n. 2884. alius recentior Posidonius, n. 2855. Menandri adoptivus et n. 2881. alius recentior Menander. Hic vero propheta simul dicitur esse κωτάρχης, vel ut plurimi putarunt κριτάρχης. Libens admitterem κριτάρχην etsi aliunde non cognitum, et cum Walp. interpretarer principem ὀνειροκριτῶν, nisi et hic diserte Cyrillus

2885.

Branchidis; ex schedis Whittingtoni et Cockerelli ed. Walpolius Travels p. 580 sq. n. 45. cum translatione Britannica et notis.

ΥΔΡΟΦΟΡΟΣΑΡΤΕΜΙ
ΔΟΣΠΥΘΙΗΣΜΑΛΙΑΡΟΥ
ΦΕΙΝΑΠΑΤΡΟΣΛΕΥΚΙ
ΟΥΜΑΛΙΟΥΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΗΦΟΡΟΥΚΑΙΤΑΣΕΝΠΑΙ
ΣΙΤΕΤΕΛΗΚΟΤΟΣΛΕΙ
ΤΟΥΡΓΙΑΣΠΑΣΑΣΜΗΤΡΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΣΛΟΥΚΙΑΣΠΑΠΠΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΥΜΑΛΙΟΥΡΗΓΕΙ
ΝΟΥΧΕΙΛΙΑΡΧΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΗΦΟΡΟΥΚΑΙΠΑΙΔΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΠΑΝ
ΤΩΝΤΩΝΓΥΜΝΑΣΙΩΝΠΡΟ
ΓΟΝΩΝΚΑΙΣΥΝΓΕΝΩΝΣΤΕ
ΦΑΝΗΦΟΡΩΝΚΑΙΠΑΣΑΙΣ
ΕΝΤΕΛΕΣΙΛΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΚΕΚΟΣΜΗΚΟ
ΤΩΝΤΕΛΕΣΑΣΑΤΗΝΥΔΡΟΦΟ
ΡΙΑΝΕΥΑΡΕΣΤΩΣΤΟΙΣΠΟΛΕΙ
ΤΑΙΣΩΣΥΠΕΡΑΥΤΗΣΠΑΣΗΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΤΙΜΗΣΔΙΑΨΗΦΙΣ
ΜΑΤΩΝΑΞΙΩΘΗΝΑΙΠΡΟΦΗΤΕΥ
ΟΝΤΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΟΥΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΝΤΟΣΕΙ
ΡΗΝΑΙΟΥΤΟΥΜΕΝΙΣΚΟΥ

Vs. 25. 26. Whitt. Ε|ΡΗΝΑΙΟΥΤΟΥΜΕΝ-Κ - - -, Cock. quod dedi.

Ὑδροφόρος Ἀρτέμιδος Πυθίης Μαλία Ῥουφεῖνα, πατρὸς Λευκίου Μαλίου Σατορνίνου, προφήτου καὶ στεφανηφόρου καὶ τὰς ἐν παισὶ τετελ[ε]κότος λειτουργίας πάσας, μητρὸς Ἰουλίας Λουκίας, πάππου Λευκίου Μαλίου Ῥηγείνου, χειλιάρχου καὶ στεφανηφόρου καὶ παιδονόμου καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν γυμνασίων, προγόνων καὶ συνγενῶν στεφανηφόρων καὶ πάσαις ἐντελέσι λιτουργίαις τὴν πατρίδα κεκοσμηκότων, τελέσασα τὴν ὑδροφορίαν εὐαρέστως τοῖς πολείταις, ὡς ὑπὲρ αὐτῆς πάσης εὐχαρίστου τιμῆς διὰ ψηφισμάτων ἀξιωθῆναι. προφητεύοντος Μητροδώρου τοῦ Μητροδώρου, στεφανηφοροῦντος Εἰρηναίου τοῦ Μενίσκου.

De forma Πυθίης vs. 2. cf. n. 2866. Vs. 6. 7. Walp. τὰς ἐν πατρίδι (debebat τῇ πατρ. esse) τετελ. etc. Sed vera est tradita lectio; vide n. 2881. Ἐντελέσι vs. 17. Walp. recte exponit ἐντίμοις (Hesych. v. ἐντελέστατοι coll. Blomfield. Glossar. ad Aeschyl. Agam. 104.). Λιτουργίαις p. λειτ. retinui de industria, etsi vs. 7. est λειτ. Vs. 21. ὑπὲρ αὐτῆς est *pro hydrophoria*. Vs. 26. Μενίσκος est a Μένων, ut Παρμενίσκος a Παρμένων. Μενίσκος Εἰρηναίου Μιλήσιος huius fortasse pater habetur in S. C. Romano a. u. c. 676. facto.

2886.

Ibidem; ed. Turner Itin. T. III. p. 92.

.....ΟΝΩΝΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΙΗΣΑΣΑΙΑ
ΜΥΣΤΗΡΙΑΠΑΝΤΑΕΥΣΕΒΩ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣΔΟΥΣΑΔΕΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΙΔΙΑΔοΜΑΚΑΙΓΥΝΑΙΣΙΚΑΙ
ΠΑΡΘΕΝΟΙΣΑΝΕΘΗΚΕΔΕ
ΤΗΑΡΤΕΜΙΔΙΥΛΡΟΦΟΡΟΥΣΑΤΟ
ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΠΡΟΦΗΤΕ
ΟΝΤΟΣΚΛοΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΤΑΜΙΕΥοΝΤοΣΚΛοΗΡΑΚΛΕΠΟΥ

Ἡ δεῖνα] - - - - [προγ]όνων λειτ[ο]υργῶν τῆς πόλεως, π[ο]ιήσασα [τ]ὰ μυστήρια πάντα εὐσεβῶ[ς] τοῖς θεοῖς, δοῦσα δὲ τῇ βουλῇ δια[ν]ομὰ[ς] καὶ γυναι[ξ]ὶ καὶ παρθένοις. ἀνέθηκε δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ὑ[δ]ροφοροῦσα τὸ παραπέτασμα. προφητε[ύ]οντος Κλ. Θεοδότου, ταμιεύοντος Κλ. Ἡρακλε[ίτ]ου.

De pluribus in hoc titulo rebus cf. priores inscriptiones. Τὰ μυστήρια sunt haud dubie ὑδροφορίας. Alium ibidem titulum vidit Turner, in quo nihil legere potuit nisi ΘΕΟΙΣ et ΠΡΟΦΗΤΕΥ.

2887.

Mileti in basi statuae, litteris non pulchris, quarum formam partim ex Syllabo Chandleri dedi, qui edidit Inscr. ant. P. I. p. 17. n. 45.

Ꭶ ΤΙΒΕΡΙΟΝ
ΙΟΥΛΙΟΝ·Τ·Β
ΔΑΜΙΑΝΟΥΑ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ
Ꭶ ΔΑΜΙΑΝΟΝS
ΗΦΑΝ.......Ν
ΙΔΙΟΝΚΥΡΙΟΝ

Τιβέριον Ἰούλιον, Τ[ι]β[ερίου] Δαμιανοῦ, Ἀ[σίας ἀρχιερέως, [καὶ] Κορνηλίας - - - [υἱόν], Δαμιανόν, [ὁ δεῖνα τὸ]ν ἴδιον κύριον.

Cur ad Ephesium Sophistam Damianum, cuius vitam scripsit Philostratus, referamus, nulla causa est. Vs. 6. S nihil est nisi siglum sive ornamentum.

ἀγωνοθέτης τῶν μεγάλων Πυθίων Πανιωνίων, τέλιος λειτουργός, εἰρήναρχος Αὐρ. Ἀκύδου ἀρχιπρυτάνιδος τοῦ ἀγωνοθέτου τῶν Διδύμων κομου - - του ἐν τῷ αὐτῷ τῆς προφητείας εὐσέβειαν πρὸς τους θεοὺς εἰλικρινῆ - - - τοὺς ἀνθρώπους πολλάκις - - - - - - - -

Nullum elementum mutavi, sed vocabula aliquoties aliter distinxi. Vs. 1. videtur priore loco Αὐ[ρήλιος supplendum. Vs. 3. lège Διδυμ[εί]ων vel Διδυμ[ί]ων et Κομ]οδίων. Pro ὁ μόνος an γεν]όμ[ε]νος scribendum? Vs. 5. lege σιτώνης. De Pythiis Panioniis Mileti cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 533. Dein corrige τέλ[ε]ιος, nisi I pro EI dedit quadratarius. Tum [Α]κύδου fuit, et mox rursum Διδυμ[εί]ων vel Διδυμ[ί]ων. Vs. 9. post προφητείας lacuna haud dubie fuit, quae fere sic sarcienda: [ἐνιαυτῷ, ἐνδειξάμενος vel simile] εὐσέβειαν πρὸς τοὺς θεοὺς εἰλικρινῆ, et dein [καὶ εὔνοιαν vel simile πρὸς] τοὺς ἀνθρ. Cetera non possum in ordinem redigere.

2883.

In fragmine coronae, quam vocant architecti, *Mileti* prope theatrum; ex schedis Köhlerianis.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΠΑΥΡΗΛΙΟΝΟΥΛΠΙ - -
ΚΑΙΥΠΟΧΡΗΣΤΗΝ - -
ΡΑΛΩΝΔΙΔΥΜΕΙΟΝ - -
ΚΑΙΕΝΤΑΙΣΛΟΙΠΑΝ - -

Ἀγαθῇ τύχῃ, Π. Αὐρήλιον Οὔλπι[ον - - - τὸν?] καὶ Ὑποχρήστην? [ἀγωνοθέτην τῶν μεγ]άλων Διδυμεί[ω]ν - - - καὶ ἐν ταῖς λοιπα[ῖς πάσαις λειτουργίαις etc. vel simile.

2884.

Prope *Miletum* in muro diruti aedificii; ed. Chandler. Antt. Ion. T. I. p. 40. Minusculis extat in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 187. ex schedis Cyrilli, unde translatum epigramma in Mus. crit. Cantabr. p. 554. Tractavit Welckerus Epigr. Gr. 1819. p. 12. Syllog. Epigr. p. 293 sq.

ΕΥΣΕΒΕΣΙΝΚΛΗΡΟΙΣΠΟΣΙΔΩΝΙΕ
ΤΡΙΣΣΕΛΑΧΟΝΤΑ
ΔΙ.ΚΟΜΑΙΕΝΔΙΔΥΜΟΙΣΣΤΕΜ
ΜΑΣΙΝΑΘΑΝΑΤΟΙΣ
ΤΟΙΟΝΟΝΑΠΟΛΛΩΝΣΕΠΡΟΦΗΤΗΝ
ΗΣΠΑΣΑΤΑΥΤΟΣ
ΛΗΜΜΑΚΡΙΣΙΝΜΗΤΡΟΣΤΕΥΣΒΕΒΙΗΝ
ΔΙΚΑΣΑΣ
ΟΥΚΛΕΟΣΟΥΔΑΙΩΝΕΠΙΛΗΣΕΤΑΙ
ΑΝΔΡΑΓΑΡΕΙΛΕΝ
ΤΩΝΠΡΙΝΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝΟΥΔΕΝΙΛΕΙ
ΠΟΜΕΝΟΝ

Vs. 1. Chandl. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΕ, Cyr. quod dedi. Vs. 2. init. Cyr. ΔΙ - - ΕΝ, Chandl. Δ..ΚΟΜΑΙΕΝ. Vs. 10. ultimum Ν omittit Cyr. Vs. 11. primum Τ ex Cyr. Ibidem ap. Chandl. esse ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ monet Welck. sed et Chandl. et Cyr. habent Ω, non Ο.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]κομαι ἐν Διδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις,
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἠσπάσατ' αὐτός,
λῆμμα, κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας·
οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἶ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

De propheta Didymaeo sorte creato monui ad n. 2880. idem Delphis factum esse ex Eurip. Ion. 430 sqq. notat Welck. Στέμμασιν ἀθανάτοις refer ad δέρκομαί σε, „video te infula ornatum, qualem te ipse Apollo dilexit", dum te legit: nam qui sorte legitur, a deo lectus videtur (Plat. Legg. VI. p. 759. C.). Mox δικάσας est *iudicans rem* s. *iudicium ferens de re*; dum Apollo sortes regit, iudicat eos, qui sortiuntur. Λῆμμα esse p. λῆμα recte censet Iacobs. ap. Welck. Mater haud dubie sacerdos fuit; unde μητρὸς εὐσεβίην: cuius rationem haberi a deo consentaneum est. Sed κρίσιν valde ambiguum est. Welckerus hoc eo refert, quod Posidonius ut κριτάρχης iudicium suum Apollini probarit: verum de κριτάρχῃ dubitari posse monui ad n. 2880. Me iudice λῆμα, κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας est: *Iudicans* (et iudicio approbans) *indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem.* Κρίσιν de probatione praevia sortientium accipio. Nam qui sortirentur de prophetia, haud dubie antea (non, ut Athenis magistratus, postea) probati sunt δοκιμασίᾳ aliqua, quae ad gentem, parentes, innocentiam, integritatem corporis pertinebat (cf. Plat. l. c.); sic illi fiunt πρόκριτοι, quibus est facultas de sacerdotiis et similibus muneribus sortiendi (cf. T. I. p. 445. *b*.). Ita etiam Plato l. c. vult probari τὸν ἀεὶ λαγχάνοντα de sacerdotio, non τὸν λαχόντα. Lin. 10. praestat opinor scribere εἶδεν quam retinere εἷλεν.

servus. De *tertio* et *quarto* iam non opus est quidquam dicere. *Quintus* et *sextus* Thraces sunt: ille Sceuas vocatur; hic est Draco. Possessorem signant litterae ΣΑΜΙΑ, quae videtur mulier esse, ut n. 2164. est Ἑκαταΐας: nec n. 2880. ludi gladiatorii soli viro, sed simul uxori tribuuntur. Sed Σαμία nominativus offensionem habet; malim Σαμίας: interim ferri posse dativum possessivum Σαμίᾳ iudico. Et ΕΥΚΑΡΠΟ quoque (tit. 5.) videtur dativus esse, ita ut Sceuas duos videatur possessores habuisse.

2890.

Mileti; ex Sherardianis p. 63. (cod. Ask. II, 51.)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΑ
ΠΑΔΙΝΚΑΛΟΝ
ΧΑΙΡΕ
ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΕ
ΗΡΩΣΧΡΗ
ΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀντιπάτρα παιδί[ο]ν καλὸν χαῖρε.
Θρασύβουλε ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

2891.

Mileti in pariete; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 18. n. 47.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΑΣΜΑΙΑΣ
ΤΗΣΠΛΟΥΤΟΓΕ
ΝΟΥ.Ζ...

Τὸ μνημεῖον Ἀρίστας, μαίας τῆς Πλουτογένου[ς] - - -

Dubito de lectione. Si legitur ut dedi, vs. 4. non potest latere vulgatum ὃ ζῶσα ἐποίησεν; nam Arista sive avia seu nutrix fuit Plutogenis, Plutogenes fecerit sepulcrum.

2892.

Prope *Miletum* in muro veteris aquaeductus spatio fere miliarii ab urbe distantis; ex Sherardianis p. 64. (cod. Ask. II, 47.)

ΕΥΔΙΟΝΕΚΜΑΚΑΡΩΝΑΝΥΣΑΝΤΑΣΕΤΑΝΑΟΡΑΤΟΝΓΟΡΓΙΑΕΥΓΗΡΩΣΑΤΡΑΤΑΤΟΥΡΙΟΤΟΥ
ΟΛΒΟΥΤΗΛΕΘΑΟΝΤΟΣΕΚΟΙΜΙΣΕΝΥΠΝΟΣΟΛΗΘΗΣΚΑΝΤΑΙΡΟΣΕΠΤΑΠΟΡΟΥΣΤΑΣΕΤΕΙΝΔΡΙΑ..
ΕΞΟΧΑΔΑΙΝΗΣΑΣΑΘΕΟΚΤΙΓΟΣΑΔΕΣΕΡΑΤΑΦΡΟΝΤΙΔΙΠΑΝΔΗΜΟΣΟΝΔΕΜΑΣΕΚΤΕΡΙΣΕ
ΟΥΝΕΚΑΚΑΙΠΑΤΕΡΩΝΕΠΙΓΥΜΝΑΔΟΣΕΔΕΦΙ.ΛΟΠΛΟΥΠΡΟΣΘΕΝΕΩΝΑΡΕΔΑΣΕΔΡΑΚΕΝΑΓΕΜΟΝΑ
ΑΛΛΑΤΕΝΙΖΩΑΤΕΙΔΕΣΑΝΤΑΣΕΜΥΡΙΑΔΑΜΩΙΚΑΡΙΣΣΙΦΑΜΑΦΕΝΠΙΘΣΥΠΑΙΛΙΟΥ
ΕΣΘΑΩΝΕΝΑΜΕΡΙΟΙΣΙΝΑΕΙΣΤΕΟΥΥΟΝΑΡΙΣΤΟΝΑΘΞΑΝΕΑΝΑΙΠΑΟΙΣΠΑΙΣΙ..ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ

Εὔδιον ἐκ μακάρων ἀνύσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγήρως, ἀτρα[πι]τὸ[ν β]ιότου
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης,
κἄντα [π]ρὸς ἑπταπόρου στᾶσέ [σ]ε [Πλη]ϊά[δος.
ἔξοχα δ' αἰνήσασα Θεόκτι[τ]ος ἅδε σε [γ]α[ῖ]α
φροντίδι πανδήμ[ῳ] σὸν δέμας ἐκτέρισε[ν,
οὕνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυμνάδος [ἤ]δὲ φιλόπλου
πρόσθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,
ἄλλα τ' ἐνὶ ζωᾷ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμῳ
καρ[ύ]σσ[ε]ι φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίου,
ἐσθ[λὸ]ν ἐν ἀμερίοισιν, Ἀ[ρ]ιστέου υἱὸν ἄριστον,
[δόξ]αν ἐὰν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλ[α]ν.

Ἀόρατον ἀτραπιτὸν βιότου mire dictum est; sed melius non novi. Vs. 2. ΙΝΔΡ videtur ΠΛΗ fuisse, ut ΙΝ fuerit Π, Δ vero Λ, et Ρ fuerit Η. Possis et στᾶσε Πελῃϊάδος, quod tamen traditis minus simile. Pleiades pro caelo dicuntur, ut Antip. Sidon. epigr. 51. κείμενον ἑπταπόρων ἄγχοθι Πληϊάδων. Vs. 3. (5.) ΡΑΤΑ mutavi in ΓΑΙΑ: conieci etiam πάτρα; sed huic non convenit ἅδε. Gorgias Aristeae f. gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum; prius sic enuntiatur: οὕνεκα ἅδε σε γαῖα ἐπὶ πατέρων γυμνάδος ἔδρακεν (sc. ἀγεμόνα). Γυμνάδος est γυμνασίου (cf. ad n. 938.). Sub finem ΑΙΠΑΟΙΣ dicas esse ἀγαθοῖς: sed praestat quod dedi, ΙΠΑ mutato in ΠΑΛ. In fine possis et φίλοις.

2893.

Mileti in urna sepulcrali formae quadratae, prope puteum; ed. Chandlerus Inscr. ant. P. I. p. 18. n. 48.

ΖΩΣΙΜΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΕΡΕ

Ζώσιμε
χρηστὲ
χαῖρε (χέρε).

2894.

Inter *Miletum* et Iasum prope fontem; alterum lapidis latus ostendit imaginem equitis, et sub pedibus equi serpentem, alterum habet inscriptionem, ex qua hoc affertur (Wheler. Itin. p. 272.):

..ΕΙΛΗΣΙΟΣ

[Ὁ δεῖνα Μ]ειλήσιος.

2888.

Branchidis inter parietinas templi, in columna exigua parum elegante, cuius ima pars solo infixa est; ed. Walpolius Mem. p. 458. n. 8. cum translatione Britannica, ex schedis Aberdeeni, et Turner Itin. T. III. p. 91. A Welckero habeo Zoëgae exemplum, quod Akerblado acceptum referri censet Welckerus.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗ
ΣΕΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΠΟΣΙΔΩΝΙΟΝΕ
ΡΜΙΟΥΝΙΚΗΣΑΝΤΑ
ΤΑΜΕΓΑΛΑΔΙΔΥ
ΜΕΙΑΠΑΛΗΝΤΡΙΣ
ΚΑΤΑΤΟΕΣΗ⁻Ε
ΤΩΙΕΡΩΤΟΥΔΙ
ΔΙΔΥΜΕΩΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΟΣΚΑΤΑΤΑ
ΓΡΑΦΕΝΤΑΑΥΤ·
ΨΗΦΙΣΜΑΤΑΑ
ΝΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΥΠΟΤΟΥΠΑΤΡοΣ
ΑΥΤΟΥΑΥΡΕΡΜΙ
ΟΥΕΠΗΠ·ΑΥΡ·
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Walpolii apographum in plurimis perfectissimum est, neque annoto quae in ceteris deficiunt omnia. Vs. 8. ligatura est ex Turnero. Walp. ΠΑΛΗΝ, Zoëga ΠΑΛΙΝ. Vs. 8. ultimum Σ agnoscit cum Walp. etiam Zoëga, omittit Turn. Vs. 10. est ex solo Turn. quippe omissus ab illo, a quo duo altera apographa fluxerunt. Vs. 13. ultimum Τ est ex Zoëga a me additum. Vs. 15. extr. ap. Walp. additum est ΤΟΥ, quod non habet Turn. Apud Zoëgam vs. 16. extr. relicta exigua lacuna minutis litteris additur ΤΟΥ, et suppletur in margine [αὐ]τοῦ. Sed universum hoc ΤΟΥ videtur ex varia lectione transcribentis natum, qui vs. 16. init. pro ΤΟΥ primum aliquid aliud scripserit. Vs. 17. litteram Ο ex Zoëgae apographo minutam pinxi. Vs. 18. Walp. Turn. ΕΡΜΙ, Zoëga diserte ΕΡΜ/-- quod tamen falsum. Vs. 19. Walp. ΕΠΑΥΡ..., Turn. ΕΠΗΠΑΥΡ, Zoëga ΕΠΗΠ·ΑΥΡ· quod dedi. Vs. 20. Turn. ...... ΑΘΟΠΟΔΟΣ omisso ultimo versu, qui solo tegebatur.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Αὐρήλιον Ποσιδώνιον Ἑρμίου, νικήσαντα τὰ μεγάλα Διδύμεια πάλην τρὶς κατὰ τὸ ἑ[ξ]ῆ[ς] ἐ[ν] τῷ ἱερῷ τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος, κατὰ τὰ γραφέντα αὐτ[ῷ] ψηφίσματα ἀνασταθέντος τοῦ ἀνδριάντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αὐρ. Ἑρμίου, ἐπ[ὶ] Π. Αὐρ. Ἀγαθόποδος τοῦ Ἀπολλωνίου.

Nota ludos habitos esse intra septum templi; cf. ad n. 2879.

2889.

Mileti; ex schedis Anglorum Smyrnae degentium ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 78. p. 347.

ΜΟΥΡΜΙΛΛΟΝΕΣ Γ Α Ι Ο Σ . . Ᾱ . Σ Α T	ΜΟΥΡΜΙΛΛΩΝ ΚΕΡΑΜΥΛΛΟΣ ΕΛΕΥΝΙΕ̄ΣΣ̄ T	Θ Ρ Α Ι Ξ ΣΚΕΥΑΣ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΑΜΙΑ.ΝΙ.ᾹΣᾹ T
Μ Ο Υ Τ Α Τ Σ ΕΛΕΥ ΕΣΣΕ ΝΙ.Ι̅ΣΙ̅ΔΑΡΙΟΣ T	ΜΟΥΡΜΙΛΛΩΝ ΠΕΠΛΟΣΕΛΕΥ ΝΙ Ι̅Γ̅ Σ . ΙΒ T	Θ Ρ Α Ι Ξ ΔΡΑΚΟΝΣΑΜΙΑ ·ΝΙ.Β.Σ Β̄ T

1. Μουρμίλλονες· Γάϊος, [νι.]·ᾱ, στ. ᾱ.	3. Μουρμίλλων Κεράμυλλος, ἐλεύ. νι. ε̅, στ. [ε̅].	5. Θρᾷξ Σκευᾶς, Εὐκάρπ[ῳ]? Σαμίᾳ, νι. ᾱ, στ. ᾱ.
2. Μου - - ς ἐσσεδάριος, ἐλεύ. νι. ι̅, στ. ι̅.	4. Μουρμίλλων Πέπλος, ἐλεύ. νι. ι̅γ̅, στ. ι̅β̅.	6. Θρᾷξ Δράκ[ω]ν, Σαμίᾳ, νι. β̅, στ. β̅.

Ludos gladiatorios Mileti vidimus n. 2880. quorum victores hic perscripti sunt. Prorsus geminus est titulus n. 2164. quo adiuvatur interpretatio. Designatur uniuscuiusque ars, nomen, praeterea cuius sit, quoties vicerit, quoties coronatus sit. Primo loco est Μουρμίλλονες, plurali adhibito nescio quare: nam secundus hoc indice non comprehenditur, quum essedarius sit, qui diversus a mirmillone. Ille *primus* est Gaius vocatus; qui dominus sit, in hoc non est additum. Vicit et coronatus est semel. Νι. est νικῶν, στ. στεφανωθείς: cf. n. 2164. *Secundi* nomen ΜΟΥΤΑΤΣ corruptum est; artis nomen ἐσσεδάριος ad dextram subscriptum: is est *liber* (ἐλεύθερος), non

ita sint, sponte patet aream 3. esse Martis, 2. Iovis, 1. Saturni: quamquam ex traditis notis nulla cum hac interpretatione conspirat: immo nota 3. (nobis Martis) similis est primae et tertiae Iovis ap. Ducang. p. 5. ubi illae obliquantur, et notae eiusdem ap. Ducang. p. 16. Sed haec similitudo fortuita est, quod Iovis siglum illi, de qua dicimus, notae simile nominis Ζεύς est decurtatio ♃ vel ♃ (vide Kopp. Palaeogr. crit. T. III. p. 342.). Etiam Saturno simile siglum tribuitur ap. Ducang. p. 10.

Secundus versus super quaque area continet septem vocales varie ordinatas, sed ordinis causa non patet; ac sumpsi Sponii et Wheleri lectionem veram esse, quae super quaque area (1–5.) omnes septem vocales habet: super sexta area pro ON censeo OA vel OH fuisse. Lusisse vocalibus varie disponendis Gnosticos constat (vide Matteri librum de historia Gnosticismi variis locis et Koppii Palaeogr. T. III. p. 300 sqq.); simul ad nomina *Iehova* et *Iao* huiusmodi compositiones spectant, quae nomina ne ethnicis quidem, labente Graecarum caerimoniarum flore, inusitata fuerunt. At eaedem hae litterae designabant septem sonos musicos heptachordi, etiam apud paganos Aegyptios (cf. Barthel. l. c. p. 518 sqq. et Kopp. Palaeogr. crit. T. III. p. 303.); igitur Barthelemius coniicit diagramma cantus inesse his litteris, eumque cantum, qui secundo versu describitur, pertinuisse ad omnes planetas, ita ut in adorando quoque planeta primo loco preces ad omnes planetas directae sint, quo pertineant septenae vocales vs. 2. scriptae, quae variam continent melodiam, deinde cantatae sint vocales in singulis areis scriptae, quippe quae ad singulos planetas speciatim pertineant. Ac solebant Aegyptii etiam solas vocales canere: Demetr. de elocut. s. 71. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὑμνοῦσι διὰ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἠχοῦντες αὐτά: quod Barth. non male ad solorum planetarum cultum refert. Ceterum, ut recte Müllerus et Koppius l. c. p. 334. statuunt, ᾱ νήτην, ω̄ ὑπάτην heptachordi designat, et reliquae litterae secundum ordinem sonos ceteros: quamquam Barth. p. 518 sq. ᾱ in hypates loco censet, ω̄ in netes: sed ipsum, quo Graeci vulgo usi sunt, notarum systema, quod ex universo alphabeto compositum est, in quaque parte ω̄ gravissimo, ᾱ acutissimo sono tribuit.

Transeo ad vocales in areis scriptas. Harum ratio haec est. Prima area continet vocales solito ordine expositas; in sequente quaque area initio prima vocalis areae praecedentis dempta et fini apposita est:

1. α ε η ι ο υ ω
2. ε η ι ο υ ω α
3. η ι ο υ ω α ε
4. ι ο υ ω α ε η
5. ο υ ω α ε η ι
6. [υ ω α ε η ι ο]
7. [ω α ε η ι ο υ]

Idem ordo vocalium per septem series dispositarum habetur in amethysti aversa parte ap. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 156. in adversa est Michael Archangelus. Vocalibus autem quum soni musici designati sint, et sonos praebere etiam planetae putentur, litteris his planetas quoque signatos esse coniicias: et firmant hoc veterum auctoritates. Secundum Marcum ap. Iren. Haeres. I, 10. primum caelum sonat ᾱ, secundum ε̄, tertium η̄, quartum ῑ, quintum ο̄, sextum ῡ, septimum ω̄; et Schol. Dionys. Thrac. T. II. p. 796. in Anecd. Bekk. ᾱ tribuit Lunae, ε̄ Mercurio, η̄ Veneri, ῑ Soli, ο̄ Marti, ῡ Iovi, ω̄ Saturno: de qua re minus recte ex mutilo Porphyrii loco rettulit Barth. p. 516: quem Koppius secutus est l. c. p. 334. Aliud diagramma sed suspectius est Laurentii Lydi (Kopp. p. 343.), ex quo ᾱ est Mercurii, ε̄ Veneris, η̄ Solis, ῑ Saturni, ο̄ Martis, ῡ Lunae, ω̄ Iovis: quo in nostra re uti non licere Solis situs in marmore satis distinctus demonstrat. His igitur litteris recitandis vel canendis advocabantur planetae; quare etiam Nicolaus Myrepsus in parando certo medicamento easdem ex ordine vocales pronuntiari vult (vide Barth.). Iam quum cuiusque areae septenae vocales ab alia atque alia vocali secundum ordinem vulgarem succedente incipiant, Barthelemius primam aream, cuius vocales ex ᾱ incipiunt, ad Lunam, et sic deinceps ceteras ad sex ceteros planetas rettulit prorsus consentiens cum Marco et Scholiasta Dionysii; reliquasque in quoque planeta vocales additas censet, ut ceteri simul celebrarentur planetae, scilicet ne irascerentur ceteri, ut recte censet Koppius p. 302. Et haec quidem omnia eatenus vera iudico, ut tamen negem initium fieri a Luna ut ᾱ; quippe supra iam ostendi, aream 1. non esse Lunae, sed Saturni, et ab hoc ex ordine dinumerandas reliquas esse. Etenim in huiusmodi diagrammatis sibi non constant mystici philosophi. ᾱ si Luna est, Luna obtinet νήτην, ω̄ vero cum ὑπάτῃ vel alio gravissimo certi systematis sono tribuitur Saturno; nec desunt huius generis astrologica diagrammata, ubi a Luna νήτης loco posita proceditur (vide Comm. de anima mundana l. c.). Sed prorsus contra alia diagrammata Lunae tribuunt ὑπάτην et Saturno acutum sonum; qualia exposui l. c. p. 90 sqq. et monuit de utraque ratione etiam Koppius l. c. p. 305. quem cf. insuper p. 343. Atque ipse Barthelemius Lunae tribuit ὑπάτην cum Nicomacho Harm. II. p. 33. Hoc si in titulo nostro factum statuimus, congruunt omnia; ᾱ enim νήτην designabit, sed νήτη Saturno tribuetur, et sic deinceps reliqua in hunc modum, ubi coniuncta tetrachorda sumimus, constituentur:

ᾱ	νήτη (συνημμένων)	♄
ε̄	παρανήτη (συνημμένων)	♃
η̄	τρίτη (συνημμένων)	♂
ῑ	μέση	☉
ο̄	λιχανὸς (μέσων)	♀
ῡ	παρυπάτη (μέσων)	☿
ω̄	ὑπάτη (μέσων)	☽

Post designatos uniuscuiusque areae planetas paucis absolvam reliqua. Etenim unicuique planetae ut numini adscribitur: Ἅγιε, φύλα[ξ]ον τὴν πόλιν Μιλησίων καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας. Hi vero ἅγιοι sunt

2895.

Mileti (Palatscha) in muro theatri in lapide ad dextram mutilato, tres fere pedes et paulo supra lato, et paulo minus quam duos pedes alto; ed. Spon. Itin. Vol. III. P. I. p. 152 sqq. Wheler. Itin. p. 270. Chandler. Inscr. ant. I, 42. p. 16. Praeterea habeo ex schedis Köhlerianis. Multis de hoc titulo dixit Barthelemius Act. Acad. Inscr. T. XLI. p. 514 sqq. et ad p. 522. tab. III. satis eum emendate in potissimis dedit; in censura commentationis, quam Soldanus de rebus Milesiis scripsit, interpretatus est hoc monumentum Müllerus in diar. Gotting. 1830. p. 1435 sqq. Addit Chandlerus in Syllabo: „Eandem verborum formulam infra iterum inscribere coeperunt, sed vix unam lineam perfecerunt."

1) ΙЄΟΥΑΗΩ 2) ΙΗΩΑΥЄΟ 3) ΥΑΗΟΙΩЄ 4) ΑΗΟΥΙΑΩЄ 5) ΙΗЄΟΥΩΑ 6) ΟΝ - - - 7)

1)	2)	3)	4)	5)	6)
ΑЄΗΙ	ЄΗΙΟ	ΗΙΟΥ	ΙΟΥΩ	ΟΥΩ	Α.
ΟΥΩ	ΥΩΑ	ΩΑЄΑΓΙЄ	ΑЄΗΑΓΙЄ	ΑЄΗΙΑΓΙЄ	ΑЄ
ΑΓΙЄ	ΑΓΙЄ	ΦΥΛΑΤΟΝ	ΦΥΛΑΤΟΝ	ΦΥΛΑΤΟΝ	ΦΥΛΑΤ..
ΦΥΛΑΤΟΝ	ΦΥΛΑΤΟΝ	ΤΗΝΠΟΛΙΝ	ΤΗΝΠΟΛΙΝ	ΤΗΝΠΟΛΙΝ	ΤΗΝΠΟΛΙΝ
ΤΗΝΠΟΛΙΝ	ΤΗΝΠΟΛΙΝ	ΜΙΛΗCΙΩΝ	ΜΙΛΗCΙΩΝ	ΜΙΛΗCΙΩΝ	ΜΙΛΗCΙΩΝ
ΜΙΛΗCΙΩΝ	ΜΙΛΗCΙΩΝ	ΚΑΙΠΑΝΤΑC	ΚΑΙΠΑΝΤΑC	ΚΑΙΠΑΝΤΑC	ΚΑΙΠΑΝΤΑC
ΚΑΙΠΑΝΤΑC	ΚΑΙΠΑΝΤΑC	ΤΟΥCΚΑΤΟΙ	ΤΟΥCΚΑΤΟΙ	ΤΟΥCΚΑΤΟΙ	ΤΟΥCΚΑΤΟΙ
ΤΟΥCΚΑΤΟΙ	ΤΟΥCΚΑΤΟΙ	ΚΟΥΝΤΑC	ΚΟΥΝΤΑC	ΚΟΥΝΤΑC	ΚΟΥΝΤΑC
ΚΟΥΝΤΑC	ΚΟΥΝΤΑC				

ΑΡΧΑΓΓЄΛΟΙΦΥΛΑCCЄΤΑΙΗΠΟΛΙCΜΙΛΗCΙΩΝΚΑΙΠΑΝΤЄCΟΙΚΑΤ - - -

Formam litterarum partim ex Chandl. partim ex Köhl. dedi; et ex his Köhleri schedis etiam arearum formas designavi. Sigla supra posita Spon. Whel. non habent. Vs. 2. vacuis distinxi vocalium series, fere ut distinxerunt Spon. Whel. Barth. Apud Chandl. et Köhl. eae non distinguuntur. Super prima area post IЄ Chandl. insertum habet I, quod omnes reliqui omittunt. Super secunda area pro H Chandl. et Köhl. A, iidemque pro Y habent I; praeterea pro Є Chandl. Θ, quod ipse in Syllabo reiicit. Super tertia area siglum, quod vs. 1. scriptum est, cum Köhl. magis in dextram removi. Ibidem pro O Chandl. Köhl. Ω; iidem pro ultimo ibi Є habent AЄ. Super quarta area post Ω deest Є ap. Chandl. Köhl. Post hanc pro iis, quae num. 5) ex Spon. Whel. dedi, est ap. Chandl. Köhl. IIHЄOYЄNON; ex quo ultima ON ad sextam aream reieci (Spon. Whel. iuxta quintam ad dextram nihil plane habent). In ipsa area prima Chandlerus habet AЄΩ||OYΩ||AΩЄAΓIЄ miro errore; consentiunt ceteri, etiam Köhl. in eo quod dedi. In tertia Chandl. C pro primo Є, ipse id reiiciens in Syllabo. In sexta, quae deest ap. Spon. Whel. Є post A addidi ex Köhl. In communi formula areis inscripta Chandl. ΦΥΛΑ ΙΟΝ, Whel. ΦΥΛΑCΟΝ, Spon. modo hoc, modo ΦΥΛΑΣΟΝ, modo ΦΥΛΑΤΟΝ, quod ex Köhl. constanter dedi. In subscripto versu omnia apographa habent ΛΟΙ, nullum ΛΟΙC. Whel. legebat ΑΡΧΑΙΤΕ ΛΟΙ, quo se decipi passus est Barth.

Etsi hic titulus Gnosticorum et Basilidianorum commentis prorsus congruus est, tamen potuit ab ethnicis Milesiis scriptus esse; quare nolui eum inter Christianos reiicere, quum praesertim publicae Milesiorum superstitionis documentum insigne sit. Septem fuisse areas pro septem planetis haud dubium est; vs. 1. supersunt quinque signa planetarum, ex quibus quartum, quod medium fuit, haud obscure Solem refert. Sed cetera signa non congruunt nec cum mathematicis nec cum chymicis, hermeticis ceterisque, quae proposuit Ducangius in calce Glossarii mediae et infimae Graecitatis p. 5. 10. 17. 16. Barthelemius quidem ductus argumento haud absurdo aream 1. Lunae, 2. Mercurio, 3. Veneri, 4. Soli, 5. Marti tribuit, quod hae stellae significentur prima quaque vocalium, quae in singulis areis scriptae sunt (qua de re mox dicam): sed haec sententia probari vix poterit. Nam Lunae signum ☽ vel ☾ adeo constans est adeoque frequentatum in artium operibus et stellae ipsius formae aptum, ut credibile non sit usquam Lunam signatam esse nota ea, quae est super area 1. Vix tamen negaveris, ab utraque Solis parte tres planetas eo ordine dispositos esse, quo disponuntur vulgo; tantum Mercurius et Venus in veterum diagrammatis locum aliquando mutant his modis: ☽☉♀☿♂, ☽☿♀☉♂, ☽♀☿☉♂. Vide quae exposui in Comm. de Platonica anima mundana in Daubii et Creuzeri Studiis T. III. p. 87 sqq. At in nostro titulo quum Sol sit medius, dubites tantum, utrum Soli propior Venus an Mercurius sit. Iam vero quum Lunae tribui area 1. nequeat, sequitur aream 7. fuisse Lunae; proinde area 5. aut Veneris est aut Mercurii: et quum in plurimis diagrammatis Venus Soli propior sit, probabilius est aream 5. tribui Veneri: ac satis convenit nota areae 5. superimposita, similis iis quae sunt apud Ducang. p. 5. 10. 17. 16. ☿ ♀ ♀ ☿ ♀. Quae quum

2901.

Ibidem; ex schedis Sherardi p. 46. (cod. Ask. II, 8.)

ΑΥΡΗΛΙΟΥΙЄΡΟΚΛΗ
ΟΥΣΘЄΑΡΙΔΟΥ
ΖΗ

Αὐρηλίου Ἱεροκλ[έ]ους Θεαρίδου. ζῇ.
Fortasse retinendum Ἱεροκλήους; cf. ad n. 2900.

2902.

Ibidem; ex Pocockii Inscr. ant. II, 9. p. 18.

ΑΥΡΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣΜΑΝΙΟΥ
ΖΗ Π

Αὐρ(ηλίου) Χρυσέρωτος Μανίου. ζῇ.
Ultimum Π videtur delendum.

2903.

Ibidem; ex iisdem schedis ex quibus n. 2901.

ΠΟΝΟΡЄΥΤΥ
ΧΟΥЄΝΠΟΡΟΥ

Π. Ὀν[ω]ρ(ίου) Εὐτύχου Ἐνπόρου.

Ἔμπορος videtur nomen patris esse, non appellativum; ita ut sit Ἐμπόρου p. τοῦ Ἐμπ. sicut n. 2901. Θεαρίδου p. τοῦ Θεαρ. n. 2902. Μανίου p. τοῦ Μαν. et similia saepe.

2904.

Prienae (Sampson-Kalesi), in lapide antae templi Poliadis, litteris magnis et pulcherrimis; ed. Chandlerus Antt. Ion. T. I. p. 15. ex Woodii apographo (cf. p. 39.) et Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. I. p. 183. Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝΝΑΟΝ
ΑΘΗΝΑΙΗΙΠΟΛΙΑΔΙ

Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνέθηκε τὸν ναὸν Ἀθηναίῃ Πολιάδι.

Recte Chois. dubitat, num hoc templum exstruxerit Alexander, quippe cui hoc ne tribuatur quidem in titulo: dicavit tantum Alexander, credo postquam sumptibus, qui in templum expensi erant, vel universis vel aliqua ex parte restituendis persuasit Prienensibus, ut ipsius nomen imponerent templo: quod eum Ephesiis non persuasisse notum est.

2905.

Prienae, inter reliquias templi Minervae; edidit Chandlerus Inscr. ant. P. I. n. 38. p. 14. 15. (ubi sunt fragmina 1-5.) et in Syllabo p. VI sq. (ubi p. VII. sunt fragmina 6-7.) Fragminis 1. partem usque ad vs. 8. ante med. minusculis sed vitiosissime et cum magnis lacunis exhibent schedae Cyrilli in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 186 sq. editae; item ex fragminis 2. vs. 2. 3. aliquot vocabula. In Syllabo Chandl. quaedam ad interpretationem contulit, fragmen 1. minusculis reddidit a se emendatum ac Latina translatione donavit, et de reliquis quoque partibus pauca dixit. Fragmen secundum Chandlerus, ut ex Syllabo cognoscitur, ex duobus composuit fragmentis vs. 7. commissis ibi, ubi notam || posuimus: quibus sensus, ut ait Chandlerus, *non sine hiatu* continuatur. Quae in fragm. 6. 7. uncis inclusa sunt, ea sic habet Chandl. Memoraverat haec marmora Chandlerus etiam in Ionicis Antiquitatibus; alios vero lapides sese intactos reliquisse in Syllabo profitetur, qui cum his videntur coniuncti fuisse.

1. (*D.*)

ΟΡΟΥΣΔΕΑΠΕΔΕΙΞΑΜΕΝΤΑΣΤΕΣΑΜΙΑΣΚΑΙΠΡΙΑΝΙΔΟΣΧΩΡΑΣΑΡΧ
ΟΜΕΝΟΙΩΣΜΕΝΕΝΣΑΜΙΟΙΣΟΤΙΑΓΟΡΕΥΟΝΤΙΑΠΟΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΑΝΙΔΕΙΑΝΤΟΠΩΝΩΣΔΕΠΡΙΑΝΕΙΣΑΠΟΘΙΝΙΧΟΥΠΑΓΟΥΤΟΝΠ
ΡΑΤΟΝΛΟΦΟΝΤΟΝΠΕΤΡΩΔΗΤΟΝΥΠΕΡΚΕΙ
ΜΕΝΟΝΥΠΕΡΤΑΕΡΓΑΣΙΜΑΕΦΟΥΚΑΙΟΡΟΝΕΠΕΚΟΛΑΨΑΜΕΝΕΦΟΝΑΝ
ΑΤΕΙΝΕΙΑΕΚΤΟΥΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥΠΟΤΑΜΟΥ
ΦΑΡΑΓΞΑΑΝΑΦΕΡΟΥΣΑΠΑΡΑΤΑΕΡΓΑΣΙΜΑΑΣΜΕΤΑΞΥΚΑΙΤΟΥΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΛΟΦΟΥΑΛΛΟΝΟΡΟΝΕΠΙΠΕΤΡΑΣ
ΕΠΕΚΟΛΑΨΑΜΕΝΩΣΤΕΤΑΜΕΝΥΠΟΤΟΝΛΟΦΟΝΚΑΙΤΑΜΦΑΡΑΓΓΑΚ
ΑΙΤΟΥΣΕΠΙΚΟΛΑΦΘΕΝΤΑΣΟΡΟΥΣΕΙΜΕΙΝΣΑΜΙΩΝ
ΤΑΔΕΥΠΕΡΤΟΝΛΟΦΟΝΚΑΙΤΑΝΦΑΡΑΓΓΑΚΑΙΤΟΥΣΕΠΙΚΟΛΑΦΘΕΝΤΑ
ΣΟΡΟΥΣΕΙΜΕΙΝΠΡΙΑΝΕΩΝΑΠΟΔΕΤΟΥΛΟΦΟΥΤΟΥ
ΠΡΑΤΟΥΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΟΣΟΣΕΣΤΙΥΨΗΛΟΤΑΤΟΣΑΛΛΟΝΟΡΟΝΕΠΕ
ΚΟΛΑΨΑΜΕΝΕΝΤΩΙΚΑΤΑΛΗΓΟΝΤΙΤΟΥΛΟΦΟΥΑΠΟΔΕΤΟΥΤΟΥ
ΕΠΕΥΘΕΙΑΣΑΛΛΟΝΕΘΗΚΑΜΕΝΟΡΟΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΟΥΕΠΕΥΘΕΙΑΣΠΑ
ΛΙΝΕΘΗΚΑΜΕΝΟΡΟΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΩΝΕΠΕΥΘΕΙΑΣΑΦΑΡΑΓΞ
ΟΡΙΞΕΙΕΣΤΕΤΟΝΟΡΟΝΟΝΕΘΗΚΑΜΕΝΠΑΡΑΤΑΝΦΑΡΑΓΓΑΑΠΟΔΕΤΟ
ΥΤΟΥΑΝΑΒΑΙΝΟΥΣΙΠΟΤΙΤΟΝΠΕΤΡΩΝΑΑΛΛΟΝΤΟΝ
ΕΠΕΚΟΛΑΨΑΜΕΝΕΙΣΤΟΝΠΕΤΡΟΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΟΥΕΝΤΩΙΠΕΤΡΩΝΙΑ
ΛΛΟΝΟΡΟΝΕΠΕΚΟΛΑΨΑΜΕΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΟΥΩΣ
ΠΑΡΑΦΕΡΕΙΠΑΡΑΤΟΝΒΟΥΝΟΝΕΙΣΤΟΑΠΟΛΗΓΟΝΑΥΤΟΥΟΡΟΥΣΕΠΕΚ
ΟΛΑΨΑΜΕΝΑΠΟΔΕΤΩΝΕΓΚΟΛΑΠΤΩΝΟΡΩΝΕΙΣΤΟΝΑΠΕ
ΝΑΝΤΙΒΟΥΝΟΝΛΕΠΡΟΝΕΘΗΚΑΜΕΝΟΡΟΝΚΑΙΑΠΟΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑΤΟ
ΝΒΟΥΝΟΝΕΣΤΕΚΑΙΤΑΝΦΑΡΑΓΓΑΕΘΗΚΑΜΕΝΑΛΛΟΝΟΡΟΝΑΠΟ
ΔΕΤΟΥΤΟΥ....ΤΑΝΚΑΤΕΝΑΝΤΙΤΟΥΟΡΕΥΣΔΙΑΒΑΝΤΩΝΤΟΝΠΟΤΑ
ΜΟΝΑΛΛΟΝΕΘΗΚΑΜΕΝΟΡΟΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΟΥΕΠΙΣΤΡΕΨΑΝ

archangeli planetis praepositi (cf. Kopp. l. c. p. 354 sqq.). Ad hos redit subscriptum ἀρχάγγελοι, pro quo Soldanus non male voluit ἀρχαγγέλοις: sed, ut supra dixi, nullum addicit apographum. Coniiciat igitur aliquis in septima area, hoc est in fine praecedentis versus, aliquid scriptum fuisse, quo referatur ἀρχάγγελοι. Additur: φυλάσσεται ἡ πόλις Μιλησίων καὶ πάντες οἱ κατ[οικοῦντες. Angelorum mentio in Pauli ep. ad Col. 2, 18. an ad tales, quales hic habemus, caerimonias pertineat, in ambiguo relinquam.

2896.

Prope *Bafi* ad lacum reliquiae urbis sunt, quae Chandlero Myus visa, sed rectius a Leakio Diar. Itin. in As. min. p. 239. *Heraclea ad Latmum*. In insula prope Bafi haec inscriptio bis in lapidibus bipenni instructis reperta est (Chandler. Inscr. ant. I, 49. p. 18.):

ΔΙΟΣ
ΛΑΒΡΑΥΝΔΟΥ

Διὸς Λαβραύνδου.
Cf. ad n. 2750.

2897.

In alia *eiusdem* lacus insula; ed. Chandlerus l. c. n. 50.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΣΩΤΑΔΟΥ
ΝΕΩΚΟΡΟΣΕΚΑΤΗΙ

Ἡρακλείδης Σωτάδου νεωκόρος Ἑκάτῃ.

2898.

Ad *Bafi*, hoc est *Heracleam ad Latmum*, in magno lapide; ed. idem ibid. n. 52. hinc Iacobs. Paralip. Anthol. p. 819. n. 66. et Append. Anthol. Palat. n. 368. ubi vide nott. ob quas nihil addo. In reliquiis urbis prope Bafi etiam lapides repertos esse, in quibus scriptum ΟΔΗΜΟΣ, Chandl. notat in Syllabo.

ΜΒΟΣΜΕΝΚΡΥ
ΕΙΜΕΤΟΝΕΝΚΟΛΠ
ΓΡΑΦΕΝΤΑ
ΝΟΜΑΜΕΝΠΤΟΛΕ
ΟΝΟΓΕΝΝΗΣΑΣΔΕ
ΣΕΛΕΥΚΟΣ
ΙΤΑΕΤΗΣΔΙΚΟΜΗΝΑΙ
ΗΣΔΟΜΟΝΟΙΔΕΓΟΝ
ΕΙΣ
ΜΥΡΟΝΤΑΙΚΕΝΕΑΙΣΕΛΠ
ΣΙΤΕΙΡΟΜΕΝΟΙ
ΩΓΟΝΕΕΣΤΙΜΑΤΗΝΚΕ
ΝΕΩΠΡΟΣΨΥΧΕΤΕΤΥΜΒΩ
ΜΟΙΡΩΝΓΑΡΚΛΩΣΤΗΡΙΤΕΛ
ΒΙΟΤΟΙΟΤΕΤΥΚΤΑΙ

Formam litterae A dedi ex Chandleri Syllabo.

Τύ]μβος μὲν κρύ[πτ]ει με τὸν ἐν κόλπ[οισι τ]ραφέντα,
οὔ]νομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
πεν]ταέτης δ' ἱκόμην Ἄϊ[δο]ς δόμον· οἱ δὲ γονεῖς [με
μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.
ὦ γονέες, τί μάτην κενεῷ προςψύχετε τύμβῳ;
Μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

2899.

Ex monte Latmo in orientem in via ex loco Bafi ad Tschesme haud procul ab altero hoc loco *Amyzonis* reliquiae supersunt. Ibi Hamiltonus transcripsit titulum male servatum, in quo circa initium Leakius (l. c. ad n. 2896. p. 238.) agnovit voces has:

ΑΜΥΤΟΝΕΩΝ et ΧΑΙΡΕΙΝ,
praeterea ΤΟΙΕΡΟΝΑΣΥΛΟΝ
et ΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΥΝΟΙΑΝ
et ΤΟΜΗΘΕΝΙΕΝΟΧΛΕΙΝΥΜΑΣ
et in fine ΕΡΡΩΣΘΕ.

Est igitur epistola magistratus alicuius seu praefecti, quae incipiebat a formula: ὁ δεῖνα Ἀμυ[ζ]ονέων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν; eaque pertinet ad asyli confirmationem. Litterarum forma Leakio iudice aetatem eam refert, qua Romani primum in Asia belligerabant.

2900.

Arabhissar Pocockio est *Alabanda*, cui sententiae auctoritatem conciliat Leakius l. c. quem sequor: Sherardo est *Alinda*. Ibi hic titulus repertus est quem edo ex schedis Sherardi p. 46. (cod. Ask. II, 9.).

ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΚΑΙΑΝΑΘΗΚΕΝ
ΧΡΥΣΑΟΡΑΚΑΛΙΚΛΗΟΥΣΓΑΙΟΝ
ΙΕΡΕΑΕΝΣΑΡΟΣΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΗΣΑΝΤΑ

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν καὶ ἀν[έ]θηκεν Χρυσάορα Κα[λ]λικλ[έ]ους Γάϊον? ἱερέα [Καί]σαρος, στεφανηφορήσαντα.

Non confido nomini Γάϊον, sed non ausus sum corrigere. Γάϊον potest esse τὸν καὶ Γάϊον, ut frequentia in Caribus duplicia nomina sunt. Καλλικλήους fortasse retinendum; cf. n. 2901. Similis est terminatio in εἰους: vide ad n. 2856.

7. (*G.*)

ΑΓΑΘΟΙΚΑΙΦΙΛΟΙΠ
ΑΝΤΕΑΝΕΝΕΩΣΑΝ[ΤΕΣ]
ΕΝΑΙΕΙΣΕΚΕΙΝΗΝΤΗΝΧΩΡΑΝΜ
ΩΟΝΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣΤΕΑΥΤΟΙΣΑΠΟΚΡΙΝ
ΩΣΑΥΤΩΣΕΤΗΚΑΤΕΧΕΙΝΕΚΕΙΝΗΣΤΗΣΧΩΡΑΣ
ΕΙΚΑΣΙΝΟΥΤΩΣΔΟΚΕΙΔΕΙΝΕΙΝΑΙ.ΕΙΔΕΤΙΕΣΤΙΝ
ΕΣΤΙΝΟΥΤΩΦΑΙΝΕΤΑΙΔΕΙΝΕΙΝΑΙΞΕΝΙΑΤΕΑΥ[ΤΟΙΣ]
ΟΝΩΝΣΕΣΤΕΡΤΙΩΝΕΚΑΤΟΝΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ

Fragm. 1. vs. 1. Cyr. *και Αγριανιδος*, unde coniicias *καὶ τᾶς Πριανίδος* scriptum fuisse. Idem quae inter *χωρας* et *αγορευοντι* sunt omittit, ut alia plura quae non annoto. Vs. 2. 3. Cyr. *Οινιχου παππου τουτον τον λοφον τον πετρωδη και εκατερωθεν ερυμνον υπερ τα εργασιμα* etc. et mox *ενεκολαψαμεν*. Tum Cyr. *παραμμενου* p. ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ, et deinceps sic: *ποταμου - - (τοῦ Μαιάνδρου) ο δημος φαραγξ* etc. Vs. 4. pro ΠΡΟ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ habet *παραμμενου* et continuo *λοφου αλλον λοφον αλλον ορον*. Vs. 5. post *πέτρας* (vs. 4.) Cyr. *ινα εμμεινωσιν ενεκολ*. etc. mox idem *εγκολαφθεντας ορους* omissis eo versu reliquis. Vs. 6. post ΟΡΟΥΣ Chandl. lineam horizontalem ponit, quae nihili est; eam omisi. Tum Cyr. pro ΕΙΜΕΙΝ habet *η μην*. In fine vs. 6. habet *λοφου καθως αν - - - του αποδ.* (vs. 7.) Vs. 7. Cyr. *εστιν* et *ενεκολ*. Quae Cyr. solus habet, ut illa *ο δημος* et *ινα εμμεινωσιν* et *καθως αν*, non ex coniectura videtur addidisse, sed ex alius lapidis apographo cum hac inscriptione confuso admiscuisse: alias certe unde profecta esse possint, non intelligo.

Inscriptiones has eodem quidem quo Chandlerus ordine dedi, ne lectorum occuparem iudicium; sed apposita cuique fragmento littera (*A. B. C. D. E. F. G*) quo ordine disponendi tituli essent, significavi. Sunt vero tantum duo monumenta, quae numeris I. et II. distinguam: altero continetur sententia iudicum Rhodiorum de causa Prienensium et Samiorum, altero Senatusconsultum Romanum aliqua ex parte eodem pertinens.

I.

Sententia iudicum Rhodiorum.

\- - - - - - - -
\- - - - - - [ἐς]

A. 2. (1) Σάμον αρεδ . . . . α. τὸν δὲ καὶ καθ' ἅ[ν] καιρὸν
\- - - - - - -
(2) ἐπιστολὰς ὑπὸ Ἀγησάρχου, ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν ἰδιω-[τικῶν ἀμφισβασιῶν ἐλέγετο, ὑπὲρ δὲ τᾶς περὶ Δρυοῦσαν]
(3) καὶ τᾶς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεὶς ἀμφεσβάτει· [νῦν δὲ Σαμίους ἐλθεῖν ἐπὶ κρίσιν καὶ ἀφορισμὸν?]
(4) τὸν Ῥοδίων, ἐγκαλοῦντας ὅτι χώρας τε πλῆθο[ς ἔχοιεν Πριανεῖς Σαμίων ὃν καὶ ἐν τούτῳ τὸ]
(5) Κάριον, ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι. οἱ δὲ Σάμιοι τά τε [περὶ τᾶς ὑπὲρ τούτων κλαρώσιος ἔλεγον?]
(6) καθὰ καὶ ἐπὶ τᾶς κρίσιας τᾶς ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου ἀπο[φανθῆναι αὐτοῖς παρεδείκνυον, ὅτι] . .
(7) τὸ Κάριον καὶ ἁ περὶ τοῦτο χώρα αὐτοῖς ἐπικ[λαρωθείη· καὶ γὰρ] αὐτῶν [Πριαν]έων [διακλαρούντων? τὰν]
(8) χώραν λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρυοῦσαν κ[ατὰ τὰ ἐν ταῖς συγ]γραφομένα[ι]ς Μαιανδρίου τοῦ Μ[ι]-
(9) λησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένα, διότι λάχοι[εν Κάριον καὶ Δρυ]οῦσαν· μετά τε τὰν παράτα[ξ]ιν
(10) τὰν γενομέναν αὐτοῖς ποτὶ Πριανεῖς ἐπὶ Δρυῒ καὶ [πᾶσα]ν ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις
(11) αὐτῶν γενέσθαι· ὁρίξασθαι γὰρ ποτ' αὐτούς· ὡς ὑ[φαγ]έοντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυ-
(12) ροῦντας [Σαμίοι]ς, ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον, Μετα[γέ]ν[ε]α? Πάριον, ὅτι δ[ὲ ὡ]ρί[ξ]αντο ποτὶ [τ]οὺς
(13) Πριανε[ῖς], ... ων[α?] Ῥόδι[ον]· ἀγῶνα τε καὶ Ὀλυμπικὸν . . λοκριν - - - ωλε Κάριον εσ . . . . . ν αὐτῶν κατὰ -
\- - - - - - - -
\- - - - - - - -

B. 3. (1) ἐκπεσεῖν μὲν Καρσὶ . . . . ὅσια καὶ . . . -
\- - - - [στεφαναφό]-
(2) ρου Λύκου, ὅς ἐστι ἀπὸ Μακαρέως τέταρτος, ποτὶ δὲ τὸν Λυσίμαχον ἀγ[αγεῖν τὰν δίκαν τοῦ δεῖνος στε]-
(3) φαναφόρου τοῦ θεοῦ, τοῦ μετὰ Νίκανδρον, ὅς ἐστι ἀπὸ Λύκου πεντε[καιδέκατος? ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ]?
(4) ἐχόντων αὐτῶν καὶ τὸ φρούριον καὶ τᾶς χώρας τᾶς περὶ τὸ φρούριον [τὸ πλεῖστον? ἔτη] - -
(5) καὶ δύο οὐκ ἀγανακτῆσαι τοὺς Σαμίους, οὐδ' ἀποστεῖλαι ποτ' αὐτοὺς π[ερὶ τούτων, ἐμμένοντας τοῖς διω]-
(6) κημένοις, ἀλλὰ ἀμφισβασίας μὲν ποθ' αὐτοὺς ἰδιωτικὰς γεγόνειν, [δαμοσίᾳ δὲ οὐκ ἀμφις]-
(7) βατήκειν τοὺς Σαμίους; ἀλλὰ τοὐναντίον ἐν τῷ ποτὶ Λυσίμαχον ἀκού[σματι συγκεχωρήκειν ὅτι]
(8) Πριανεῖς ἔχοντ[ι] τὰν αὐτῶν χώραν· μετὰ δὲ τὰν ἀναφερομέναν [ἐπὶ Λυσίμαχον δίκαν δια]-
(9) γενομένων ἐτῶν πλειόνων, βασιλεύοντος Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου [τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ περὶ τού-
(10) τ]ων πέμψαι ποτ' αὐτοὺς Σαμίους [πρέσβεις καὶ ποτ' αὐτὸν τὸν βασιλῆ Ἀντίοχον· τὸν δὲ Ἀντίο]-

C. 4. (1) χον τὸμ βασιλῆ ὑπὲρ τᾶς κρίσιος [τᾶς περὶ τούτων πέμψαι ἔς τε Πριάναν καὶ ἐς
(2) Σ]άμαν εὐθέτας, καὶ πάλιν ἐπ' Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως [τοῦ προσαγορευθέντος]
(3) θεοῦ παρορίζεσθαι τὰγ χώραν ὑπὲρ τοῦ φρουρίου τού[του. ὁρῶντες δὲ καὶ πρὸς Ἀν]-
(4) τίοχον τὸν ὑπὸ βασιλέως Πτολεμαίου τετα[γ]μένον [τοὺς Σαμίους περὶ τούτου τοῦ φρουρί]-
(5) ου οὐθὲν εἰρηκότας, καὶ διὰ τὰς ἄλλας αἰτίας τὰς κατα[κεχωρισμένας τοὺς Πριανεῖς ἀ]-
(6) φ' οὗ τὰμ πόλιν οἰκοῦντι παραδεικνύντας ὅτι καὶ τὸ φρούριον [εἶχον καὶ τὰγ χώραν, γινώσκοντες π]-

2. (*A.*)

ΣΑΜΟΝΑΡΕΔ. . . . ΑΤΟΝΔΕΚΑΙΚΑΘΟΚΑΙΡΟΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΣΥΠΟΑΓΗΣΑΡΧΟΥΕΝΑΙΣΥΠΕΡΜΕΝΙΔΙΩ
ΚΑΙΤΑΣΠΕΡΙΤΟΚΑΡΙΟΝΧΩΡΑΣΟΥΘΕΙΣΑΜΦΕΣΒΑΤΕΙ
ΤΟΝΡΟΔΙΩΝΕΓΚΑΛΟΥΝΤΑΣΟΤΙΧΩΡΑΣΤΕΠΛΗΘΟ
ΚΑΡΙΟΝΥΠΕΡΟΥΝΥΝΔΙΑΚΡΙΝΕΣΘΑΙΟΙΔΕΣΑΜΙΟΙΤΑΤΕ
ΚΑΘΑΚΑΙΕΠΙΤΑΣΚΡΙΣΙΟΣΤΑΣΥΠΕΡΤΟΥΒΑΤΙΝΗΤΟΥΑΠΟ
ΤΟΚΑΡΙΟΝΚΑΙΑΠΕΡΙΤΟΥΤΟΧΩΡΑΑΥΤΟΙΣΕΠΙΚΑΛΑ|ΑΥΤΩΝΜΕΛΙΕΩΝ
ΧΩΡΑΝΛΑΧΕΙΝΑΥΤΟΙΚΑΡΙΟΝΚΑΙΔΡΥΟΥΣΑΝΚ
ΓΡΑΦΟΜΕΝΑΣΜΑΙΑΝΔΡΙΟΥΤΟΥΜΕ
ΛΗΣΙΟΥΙΣΤΟΡΙΑΙΣΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΑΔΙΟΤΙΛΑΧΟΙΣ
ΟΥΟΥΣΑΝΜΕΤΑΤΕΤΑΝΠΑΡΑΤΑΣΙΝ
ΤΑΝΓΕΝΟΜΕΝΑΝΑΥΤΟΙΣΠΟΤΙΠΡΙΑΝΕΙΣΕΠΙΔΡΥΙΚΑΙ
ΝΤΑΥΤΑΝΤΑΝΧΩΡΑΝΕΝΤΑΙΣΣΥΝΘΗΚΑΙΣ
ΑΥΤΩΝΓΕΝΕΣΘΑΙΟΡΙΞΑΣΘΑΙΓΑΡΠΟΤΑΥΤΟΥΣΩΣΥΔ
ΕΟΝΤΟΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥΣΤΟΥΣΜΑΡΤΥ
ΡΟΥΝΤΑΣ. . . . . . ΣΟΤΙΜΕΝΤΟΚΑΡΙΟΝΕΛΑΧΟΝΜΕΤΑΤΟΝ
ΔΙΑΠΑΡΙΟΝΟΤΙΔΙΟΡΙΞΑΝΤΟΠΟΤΙΠΟΥΣ
ΠΡΙΑΝΕ. . . . . . ΩΝΡΟΔΙΕΥΑΓΩΝΑΤΕΚΑΙΟΛΥΜΠΙΚΟΝ. . ΛΟΚΡΙΝ
- - - ΩΛΕΚΑΡΙΟΝΕΣ. . . . . ΝΑΥΤΩΝΚΑΤΑ

3. (*B.*)

ΕΚΠΕΣΕΙΝΜΕΝΚΑΡΣΙ. . . . . ΟΣΙΑΚΑΙ.
ΡΟΥΛΥΚΟΥΟΣΕΣΤΙΑΠΟΜΑΚΑΡΕΩΣΤΕΤΑΡΤΟΣΠΟΤΙΔΕΤΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟΝΑΓ
ΦΑΝΑΦΟΡΟΥΤΟΥΘΕΟΥΤΟΥΜΕΤΑΝΙΚΑΝΔΡΟΝΟΣΕΣΤΙΑΠΟΛΥΚΟΥΠΕΝΤΕ
ΕΧΟΝΤΩΝΑΥΤΩΝΚΑΙΤΟΦΡΟΥΡΙΟΝΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΤΑΣΠΕΡΙΤΟΦΡΟΥΡΙΟΝ
ΚΑΙΔΥΟΟΥΚΑΓΑΝΑΚΤΗΣΑΙΤΟΥΣΣΑΜΙΟΥΣΟΥΔΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΠΟΤΑΥΤΟΥΣΠ
ΚΗΜΕΝΟΙΣΑΛΛΑΑΜΦΙΣΒΑΣΙΑΣΜΕΝΠΟΘΑΥΤΟΥΣΙΔΙΩΤΙΚΑΣΓΕΓΟΝΕΙΝ. . .
ΒΑΤΗΚΕΙΝΤΟΥΣΣΑΜΙΟΥΣΑΛΛΑΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝΕΝΤΩΙΠΟΤΙΛΥΣΙΜΑΧΟΝΑΚΟΥ
ΠΡΙΑΝΕΙΣΕΧΟΝΤΕΤΑΝΑΥΤΩΝΧΩΡΑΝΜΕΤΑΔΕΤΑΝΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΩΝΕΤΩΝΠΛΕΙΟΝΩΝΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΤΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥ
. . ΩΝΠΕΜΨΑΙΠΟΤΑΥΤΟΥΣΣΑΜΙΟΥΣ. . .

4. (*C.*)

ΧΟΝΤΟΜΒΑΣΙΛΗΥΠΕΡΤΑΣΚΡΙΣΙΟΣ
ΑΜΟΝΕΥΘΕΤΑΣΚΑΙΠΑΛΙΝΕΠΑΝΤΙΟΧΟΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΘΕΟΥΓΑΡΟΡΙΞΕΣΘΑΙΤΑΓΧΩΡΑΝΥΠΕΡΤΟΥΦΡΟΥΡΙΟΥΤΟΥ
ΤΙΟΧΟΝΤΟΝΥΠΟΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΤΕΤΑΨΑΜΕΝΟΝ
ΟΥΟΥΘΕΝΕΙΡΗΚΟΤΑΣΚΑΙΔΙΑΤΑΣΑΛΛΑΣΑΙΤΙΑΣΤΑΣΚΑΤΑ
ΦΟΥΤΑΜΠΟΛΙΝΟΙΚΟΥΝΤΙΠΑΡΑΔΕΙΚΝΥΝΤΑΣΟΤΙΚΑΙΤΟΦΡΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΤΑΔΙΚΑΙΑΤΑΕΙΡΗΜΕΝΑΥΠΟΠΡΙΑΝΕΩΝΚΑΙΚΑΤΑΚΕΧ
ΤΟΦΡΟΥΡΙΟΝΧΩΡΑΝΕΙΜΕΙΝΠΡΙΑΝΕΩΝ

5. (*E.*)

ΤΑΝΕΠΕΙΜΕΙΝ ΩΝΤΑΝΔΕΑΠΟΦΑ
ΕΣΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΚΑΙΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣΑΝ. ΙΜΕΡΑ
ΣΔΩΚΑΜΕΝΤΟΜΕΝΕΝΤΟΙΣΠΡΥΤΑΝΕΣΙΤΟΙΣΣΑΜΙ
ΠΡΩΤΟΜΑΧΩΙΤΡΙΤΩΝΟΣΣΙΜΑΛΕΩΝΙΕΥ: ΡΑΝΟΡΟΣΘΕΟ
ΩΙΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΤΩΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΤΑΣΒΟΥΛΑΣΜΕΝΙΠ
ΩΙΚΛΕΩΝΟΣΩΣΜΕΝΡΟΔΙΟΙΑΓΟΝΤΙΕΠΙΕΡΕΩΣΠΡΑΤΟ

6. (*F.*)

ΔΟΓΜΑΤΟΚΟΜΙΣΘΕΝΠΑΡΑΤΗΣΣΥΜ
ΣΕΡΟΥΙΟΣΦΟΛΟΥΙΟΣΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΣΣΤ
ΡΩΝΠΕΝΤΕΕΙΔΥΙΩΝΦΕΒΡΟΑΡΙΩΝΓΡΑΦΘ
. . . . ΛΕΥΚΙΟΣΑΝΝΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΩΠΟΝΠΡΟΣΠΡΙΗΝ[Ε]ΙΣΠ

- - - - - - - -

iudicium publice inscriptum apud Samios est, et ob ea, quae n. 2254. vs. 4-6. a Lysimacho dicta sunt, nunc mihi probabilius est Samiis favisse Lysimachum. Quum vero n. 2905. *B. C.* etiam Antiochus Antiochi f. et Ptolemaeus reges memorentur, collatis rebus gestis Panofka p. 100. 101. hunc Philopatorem, illum Antiochum Magnum habuit; cui ad n. 2254. obtemperavimus: nunc cur haec mutem, infra docebo.

Et de universa quidem re nunc demum, postquam mihi contigit ordinem fragmentorum indagare, certius aliquid statuere licet: patet enim nunc, n. 2905. *A–E.* tantum de parte finium antiquitus incertorum iudicari, et primum de *Cario et adiacente dicione*, cui finitima esse videtur *Dryusa*, de qua et ipsa litigari dixerim; dein vero *de castello* (φρουρίῳ) *et adiacente regione*: nisi forte Carium et castellum idem est. De Batinetide hic omnino non agitur. Ceterum omnia haec fragmenta unum constituisse titulum, res ipsa docet; nec versuum latitudo dispar est. Neque vero haec scripserunt Prienenses, quos Dorica dialecto uti non posse sponte patet, quidquid de Boeotica eorum origine dixit Chandlerus: *Rhodiorum*, ἐκκλήτου πόλεως, contineri sententiam, magna certe ex parte secundum Prienenses dictam ideoque Prienae publice exaratam, pridem intellexi; atque idem censent Panofka p. 102. et Müllerus Dor. T. II. p. 527. Rem praeter dialectum docet finis (*E*), ubi tempus sententiae cum partibus communicatae primo loco ex Rhodiis fastis definitur: id quod iudices esse Rhodios declarat (vide ad n. 2265.). Etiam *A*. vs. 4. Rhodii memorantur, non ut Panofka arbitratus est, quo significetur eos quoque aliquando litigasse cum Samiis, sed ut iudices haud dubie. Recte vero Panofka, quocum olim haec ipse pertractavi, „Quoniam Rhodii, ait, tum legum suarum auctoritate, tum loci et rerum natura, tum arctiore per haec tempora consuetudine, prae aliis his rebus diiudicandis apti erant, ideo videntur electi esse." Qui repetunt rem, manifesto Samii sunt: unde etiam factum, ut exemplum sententiae Samiis datum primo loco poneretur (*E*). De aetate tituli haec constant: primum, eum post Antiochum Deum scriptum esse, qui Olymp. 133, 2. obiit, pluribus opinor annis post, intercedente interim in illis regionibus Aegyptiaca potestate; deinde, non post a. u. c. 615. Olymp. 160, 2. eum exaratum esse, quod ad hoc circiter tempus pertinet Senatusconsultum (II.); posuerim igitur fere inter Olymp. 140–155. Denique in restituendis his fragmentis tantum eo pervenire posse, ut nexum aliquatenus perspiciamus, multaque tantum exempli causa assumi, vix est quod aequos moneamus iudices.

Initium sententiae periit: quod superest in parte *A*, in eo nota vss. 1–7. non fuisse reliquis breviores, sed id fragmentum, unde hi petiti sunt, in fine versuum esse magis mutilum; praeterea vs. 7. ubi eum lineolis binis distinxi, esse lacunam (vide lemma), et deinceps vs. 8 sqq. ubi cum Chandlero versus singulos divisos in duas lineas habes, itidem intercedere lacunam, excepto vs. 8. 9. 12. Primus partis *A* versus restitui nullo modo potest; sed eam ordiri ab argumentis Prienensium liquet: opponuntur enim deinceps Samii. Primum videtur de aliquo dici, qui esset Samum missus; quis vero ille fuerit ignoramus. Datas vero ab Agesarcho, Samio opinor magistratu, litteras esse, in quibus tantum de privatis ageretur litibus, non de publica locorum, de quibus nunc litigatur, vindicatione, hoc est *Carii et adiacentis regionis cum Dryusa*: de his enim primum agitur. Vs. 3. 4. ita fere explendi fuerint ut feci; Chandl. qui cetera non attigit, hic supplet τὸν δῆμον] τὸν Ῥοδίων: sed debebat potius δικαστήριον dici, ut n. 2265. Ego κρίσιν καὶ ἀφορισμὸν dedi. Ἀφορισμὸς pertinet ad fines regundos, qui infra descripti sunt; cf. n. 1171. *A*. Vs. 5. autem Samiorum incipiunt argumenta. Hi (vs. 6.) ea argumenta attulerunt, quae iam in lite de *Batinete* s. *terra Batinetide* exposuerant: quod pertinere videtur ad causam apud Lysimachum actam (cf. n. 2254. sub fin.); nisi forte a Rhodiis quoque aliud de Batinete iudicium habitum erat, quo haec verba referantur. Quantum video Samii contendebant sorte sese Carium et Dryusam primis temporibus obtinuisse, quod demonstrabant historiis Maeandrii Milesii, quem de priscis in Asia rebus gestis egisse colligas ex Strab. XII. p. 552. Vs. 8. extr. Μ[Ι], non Μ[ΕΙ] fuisse iudico; forma Μειλήτος enim videtur recentior esse. Post pugnam apud Δρῦν autem (cf. ad n. 2254.), unde denominata videtur Δρυοῦσα s. Δρυόεσσα, etiam plus terrae accepisse Samii ferebant finibus constitutis: pro hac quoque re scriptor affertur, et insuper ante hunc alius pro eo, quod sorte obtinuerint Carium; qui cur non prius Maeandrio additus sit nescio. Vs. 13. videtur etiam ex *ludis Olympicis* argumentum deductum esse. Hic deficit titulus; nec postea Carii vel Dryusae mentio redit. Igitur nisi φρούριον, quod deinceps memoratur, idem fuerit quod Κάριον, qua de re dubito ex causa ad *B.* proferenda, finitum in lacuna sit iudicium de Cario et Dryusa, quae cui addicta sint nescimus: memorabile tamen, quod Samiorum argumenta hic secundo loco posita sunt, et in altera parte, ubi victores Prienenses, Prienensium argumenta secundum obtinent locum: crediderim igitur priorem hanc sententiam secundum Samios dictam esse.

Secundo loco, sed in eadem haud dubie lite, agitur de *castello et adiacente terra* (*B. C*). Initio desunt Samiorum rationes et aliquid ex Prienensium argumentis; in superstite fragmento Prienenses computatis annis demonstrant longum per tempus sese eos locos possedisse, nulla lite a Samiis intenta, qui perstitissent in prioribus constitutionibus (ἐν τοῖς διῳκημένοις). Anni designantur ex στεφανηφόροις, quos vidimus in Cariae urbibus, etiam Mileti, frequenter (cf. ad hos Panofka p. 103.); hoc loco, in Prienensium argumentatione non posse alios nisi Prienensium στεφανηφόρους intelligi, res ipsa docet. Nomen Stephanephori vs. 2. est Λύκος; hic quartus est ab alio, qui in prioribus debebat designatus esse, Macareo. Mox vs. 2. extr. contra quam in Lyco, nomen alius Ste-

(7) άντα δίκαια τὰ εἰρημένα ὑπὸ Πριανέων καὶ κατακεχ[ωρισμένα, κρίνομεν τὸ φρούριον καὶ τὰν περὶ]
(8) τὸ φρούριον χώραν εἴμειν Πριανέων.

D. 1. (1) Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τᾶς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας, ἀρχόμενοι, ὡς μὲν Σάμιοι [π]οταγορεύοντι, ἀπὸ τῶν
(2) κατὰ Σανιδείαν τόπων, ὡς δὲ Πριανεῖς ἀπὸ Θινίχου πάγου, τὸν πρᾶτον λόφον τὸν πετρώδη, τὸν ὑπερκει-
(3) μένον ὑπὲρ τὰ ἐργάσιμα, ἐφ᾽ οὗ καὶ ὅρον ἐπεκολάψαμεν· ἐφ᾽ ὃ κ ἀνατείνει ἁ ἐκ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ
(4) φάραγξ ἁ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα, ἆς μεταξὺ καὶ τοῦ προγεγραμμένου λόφου ἄλλον ὅρον ἐπὶ πέτρας
(5) ἐπεκολάψαμεν· ὥστε τὰ μὲν ὑπὸ τὸν λόφον καὶ τὰμ φάραγγα καὶ τοὺς ἐπικολαφθέντας ὅρους εἴμειν Σαμίων,
(6) τὰ δὲ ὑπὲρ τὸν λόφον καὶ τὰν φάραγγα καὶ τοὺς ἐπικολαφθέντας ὅρους εἴμειν Πριανέων. ἀπὸ δὲ τοῦ λόφου τοῦ
(7) πράτου ἀποδειχθέντος, ὅς ἐστι ὑψηλότατος, ἄλλον ὅρον ἐπεκολάψαμεν ἐν τῷ καταλήγοντι τοῦ λόφου· ἀπὸ δὲ ταύτου
(8) ἐπ᾽ εὐθείας ἄλλον ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ᾽ εὐθείας πάλιν ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτων ἐπ᾽ εὐθείας ἁ φάραγξ
(9) ὁρίζει ἔστε τὸν ὅραν ὃν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα· ἀπὸ δὲ τούτου ἀναβαίνουσι ποτὶ τὸν πετρῶνα ἄλλαν [ὅρ]αν
(10) ἐπεκολάψαμεν εἰς τὸν πετρ[ῶ]ν[α]· ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῷ πετρῶνι ἄλλον ὅρον ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου ὡς
(11) παραφέρει παρὰ τὸν βουνόν, εἰς τὸ ἀπολῆγον αὐτοῦ ὅρους ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολάπτων ὅρων εἰς τὸν ἀπέ-
(12) ναντι βουνὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὅρον, καὶ ἀπὸ τούτου παρὰ τὸν βουνὸν ἔστε καὶ τὰν φάραγγα ἐθήκαμεν ἄλλον ὅρον· ἀπὸ
(13) δὲ τούτου [παρ᾽ αὐ]τὰν κατέναντι τοῦ ὄρευς διαβάντων τὸν ποταμὸν ἄλλον ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπιστρεψάν[των]

\- - - - - - - -
\- - - - - - - -

E. 5. (1) - - - ιαν ἐπείμειν [Πριανέ]ων. τὰν δὲ ἀπόφα[σιν ταύταν συγγρά-
(2) ψαντ]ες ὑπὲρ τούτων καὶ ποιήσαντες ἀν[τ]ί[γραφ]α [δύο
(3) ἀπε]δώκαμεν τὸ μὲν ἐν τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμί[ων],
(4) Πρωταμάχῳ Τρίτωνος, Σιμαλέωνι Εὐ[φ]ράνορος, Θεο-
(5) [δώρ]ῳ Διονυσίου, καὶ τῷ γραμματεῖ τᾶς βουλᾶς Μενίπ-
(6) [π]ῳ Κλέωνος, ὡς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι ἐπὶ ἱερέως Πρατο - -
[ὡς δὲ Σάμιοι ἐπὶ - - - τὸ δὲ ἄλλο ἀπεδώκαμεν τοῖς - - - τῶν Πριανέων, ὡς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι ἐπὶ ἱερέως Πρατο - - - ὡς δὲ Πριανεῖς ἐπὶ στεφαναφόρου - - - -

II.

Senatusconsultum Romanum.

F. 6. (1) Δόγμα τὸ κομισθὲν παρὰ τῆς συ[νκλήτου Ῥωμαίων. ἐπὶ ὑπάτων] - - - - - -
(2) Σερούϊος Φολούϊος Κοΐντου υἱὸς στ[ρατηγὸς κατὰ πόλιν? συνκλήτῳ συνεβούλευσεν, πρὸ ἡμε]-
(3) ρῶν πέντε Εἰδυιῶν Φεβροαρίων· γραφ[ομένῳ παρῆσαν] - - - - - -
(4) - - - Λεύκιος Ἄννιος - - - [Περὶ ὧν λόγους ἐποιήσατο Σερούϊος Φολούϊος Κοΐντου υἱὸς στρατηγός, τὸν δεῖ-
(5) να], ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, [καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ πρέσβεις ἀφῖχθαι παρὰ Πριηνέων? αἰτήσοντας - - - -
(6) - - - φιλάνθρ]ωπον πρὸς Πριην[ε]ῖς π[αρὰ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων] - - - - -
(7) [περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν· ὅτι οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ Πριηνέων ἀποσταλέντες ἄνδρες καλοὶ

G. 7. (1) καὶ] ἀγαθοὶ καὶ φίλοι π[ροσαγορευόμενοι ὑπὸ τῆς συνκλήτου καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων φιλί]-
(2) αν τε ἀνενεώσαν[το καὶ - - - - - - τὸν δῆμον τὸν Ῥωμαίων μὴ ἐᾶν πα-
(3) ρι]έναι εἰς ἐκείνην τὴν χώραν μ[ηδένα?] - - - - - - - - - - -
(4) - - ωον, καὶ φιλανθρώπως τε ἀποκρίν[ασθαι αὐτοῖς ἔδοξεν καὶ] - - - -
(5) ὡσαύτως ἔτ[ι?] κατέχειν ἐκείνης τῆς χώρας - - [ὡς δὲ οἱ Ῥόδιοι δικασταὶ τοὺς ὅρους
(6) τεθ]είκασιν? οὕτως δοκεῖ δεῖν εἶναι. εἰ δέ τί ἐστιν - - - - - - - - -
(7) - - - ἐστίν, οὕτω φαίνεται δεῖν εἶναι. ξένιά τε αὐ[τοῖς τὸν ταμίαν τὸν κατὰ πόλιν μισθῶσαι ν]-
(8) ό[μ]ων σεστερτίων ἑκατὸν εἴκοσι πέντε καθ᾽ ἕκαστον.

Ad monumentum I.

Prisca Prienensium et Samiorum de finibus discidia paucis persecutus sum ad n. 2254. de quibus aliqua dixit hoc loco Chandlerus, non tamen omnia recte; ut quod Lygdamis Naxiorum tyrannus Samiis reddidisse terram fertur, quod tradit etiam Panofka Sam. p. 99 sq. Quae vero postea de hac re iudicata sunt, ad ea pertinent fragmenta haec inscriptionum et n. 2254. Et n. 2254. quidem Lysimachi Thraciae regis sententiam continet: ad quam causam recurritur hic *B.* vs. 7. 8. unde collegit Chandlerus Lysimachum secundum Prienenses iudicasse hanc litem, quod Samii tum dicuntur concessisse Πριηνεῖς ἔχειν τὴν αὑτῶν χώραν, ac quod post Lysimachum hanc terram retinuerunt Prienenses: et hoc cum Panofka secutus sum et ipse ad n. 2254. Nunc curatius examinatis his Chandlerianis fragmentis longe impeditissimis paulo aliter statuendum video. Etenim ea pars terrae, de qua nunc in fragmento *B* dicitur, in ea causa, quae agebatur apud Lysimachum, Prienensium esse concedebatur: sed apud Lysimachum agebatur de terra *Batinetide*, quam utris addixerit Lysimachus, non constat; tamen quod Lysimachi

in eadem re habes n. 1711. *A.* et n. 1732. *a.* adde quae dixi T. I. p. 840. *a.* Ἀν[τ]ί[γραφ]α vix dubium est: pro δύο possis et διττά: sed sequor Agrigentinum decretum. Tum dictioni τὸ μὲν ἓν potest opponi τὸ δὲ ἕν (cf. ad n. 2485. extr.), potest τὸ δὲ ἕτερον: sed dedi τὸ δὲ ἄλλο ex Agrigentino decreto, ubi ipsum etiam τὸ μὲν ἓν habes. Reliqua quae supplevi aperta sunt. Vs. 4. Σιμαλέων est idem quod Simalio ap. Ter. Eun. IV, 7, 2. et n. 3065. Rhodii sacerdotis eponymi nomen incipit a Πρατο (nolim enim Πράτω scribi ut ad n. 2265.), neque est πράτω legendum cum Panofka p. 104. Non opinor eponymus usquam dicitur ἱερεὺς πρῶτος, sed ἱερεὺς simpliciter, et hoc diserte est in Rhodio n. 2525. *b.* Suppleri potest Πρατο[λάου, Πρατο[μάχου etc. Πρᾶτος Dorismi Rhodii est; cf. supra *D.* vs. 2. 7. et n. 2527.

Ad monumentum II.

Etsi ex hoc Senatusconsulto supersunt paucissima, tamen patet eo benigne responderi legatis Prienensium, qui renovarint amicitiam cum populo Romano et postularint finium confirmationem: supplementa nostra valde imperfecta esse ultro largimur; nihilominus ea docent, quomodo hoc monumentum debuerit comparatum fuisse, etiamsi singula assequi non licet. Plenam Senatusconsulti praescriptorum formulam praebet id quod a. u. c. 676. factum edemus in Romanis: Ἐπὶ ὑπάτων Κοΐντου Λὐτατίου Κοΐντου υἱοῦ Κάτλου καὶ Μάρκου Αἰμιλίου [Κοΐντου υἱοῦ], Μάρκου υἱωνοῦ, Λεπίδου, στρατηγοῦ δὲ κατὰ πόλιν καὶ ἐπὶ τῶν ξένων Λευκίου Κορνηλίου Σισέννα, μηνὸς Μαΐου, Κόϊντος Λυτάτιος Κοΐντου υἱὸς Κάτλος ὕπατος συγκλήτῳ συνεβούλευσεν, πρὸ ἡμερῶν ἕνδεκα Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν Κομετίῳ· γραφομένῳ παρῆσαν Λεύκιος Φαβέριος Λευκίου υἱὸς Σεργίᾳ, Γάϊος ..... Λευκίου υἱὸς Ποπλιλίᾳ, Κόϊντος Πετίλλιος Τίτου υἱὸς Σεργίᾳ· Περὶ ὧν Κόϊντος Λυτάτιος Κοΐντου υἱὸς ὕπατος λόγους ἐποιήσατο etc. et mox: περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν. Similia fuerunt in Senatusconsulto n. 2485. vs. 15 sqq. inter Astypalaeae titulos; quae inscriptio omnino conferenda est. In nostro hoc Senatusconsulto contractiora fortasse praescripta erant; quamquam iudicium de hac re non integrum est, quod versuum latitudinem ignoramus. *F.* vs. 2. qui primo casu nominatus est, haud dubie rettulit in Senatu, Praetor quippe vel urbanus Consulis absentis locum occupans, vel peregrinus, qui talia tractabat (cf. n. 3045.). Est is *Servius Fulvius* Q. F. qui mihi videtur Serv. Fulvius Flaccus esse, Cos. a. u. c. 619. (cf. Panofk. p. 104. qui eandem proposuit sententiam). Itaque hoc Senatusconsultum circa a. u. c. 615. scriptum iudicandum est. *F.* vs. 3. Εἰδυιῶν pro usitato Εἰδῶν videtur ex Latino *Iduum* translatum et ad Graecam analogiam conformatum. Ad *F.* vs. 5. cf. n. 2485. 3. et ad *G.* vs. 1. eundem titulum vs. 4. ubi pro προςαγο[μένου videtur nunc προςαγο[ρευομένου scribendum esse collato Senatusconsulti a. 676. scripti loco: ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ φίλ[ους προς]αγορεῦσαι τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον τὸν Ῥωμαίων etc. Item ad *G.* vs. 2. et 4. cf. n. 2485. 3. et 5. Finem adornavi ad normam Senatusconsulti a. 676. scripti: ξένιά τε αὐτοῖς κατὰ τὸ διάταγμα, τόπον παροχήν τε τὸν ταμίαν τὸν κατὰ πόλιν (τούτοις hic insertum praeter rem) μισθῶσαι: sed breviora dedi supplementa, quod in nostro titulo illa omnia expressa fuisse non constat. Νόμων, non νούμων sive νούμμων dedi, quod eo ducit lectio Chandleri, et quod νόμος eadem vox est quae νοῦμμος.

2906.

Priene ad templum Minervae; ed. Chandlerus Inscr. ant. I, 39. p. 15 sq. cum Latina translatione. Litterae ω formam saepe in hoc titulo esse eam quae vs. 2. habetur, monet editor.

ΛΛΗΨΕΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΝΔΗΜΕΟΥΟΠΟΣΕΙ
.ΙΣΘΕΟΝΤΕΜΕΝΟΣΣΩΦΡΟΝΟΝΕΥΣΧΗΜΟΝΑΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝ
ΤΟΠΟΥΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΕΧΗΤΗΔΕΝΟΥΜΕΝΙΑΙΤΟΥΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ
ΕΝΗΚΑΙΤΗΝΑΡΧΗΝΑΝΕΛΑΒΕΝΕΠΗΝΓΕΙΛΑΤΟΜΕΝΕΓΓΡΑΦΟΣ
.ΚΚΛΗΣΙΑΚΡΕΑΔΟΤΗΣΕΙΝΤΟΥΣΑΛΕΙΨΑΜΕΝΟΥΣΑΠΑΝΤΑΣΚΑΙΔΩ
...ΝΕΚΑΣΤΩΒΟΕΙΟΥΚΡΕΩΣΜΝΑΝΕΥΒΟΙΚΗΝΚΑΙΑΛΕΙΨΕΙΝΔΙΕΝΙΑΥΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΑΣΑΠΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΚΟΤΑΣΤΩΝΠΑΡΟΙΚΩΝΚΑΙ
.ΟΜΑΙΟΥΣΑΠΑΝΤΑΣΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝΔΕΤΗΝΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝΠΑΡΑΣΤΗ
.ΑΣΜΕΝΤΟΙΣΕΝΤΕΜΕΝΙΟΙΣΘΕΟΙΣΤΗΝΘΥΣΙΑΝΤΑΔΑΠΑΥΤΗΣΚΡΕ
ΑΣΤΟΙΣ ΑΨΑΜΕΝΟΙΣΤΟΝΔΕΤΟΠΟΝΚΟΙΝΟΠΟΗΣΑ
ΝΟΣΚΑΙΤΟΙΣΔΙΑΤΥΧΗΝΚΑ.ΑΝΜΗΜΕΤΑΛΑΒΟΥΣΙΝΑΥΤΟΥ

- - - - - - - . - . ἀνα]λήψε[ω]ς Διοσκουρίδην Δημέου, ὅπ[ω]ς ἐ[πὶ τὸ ἀνειμένον το]ῖς θεο[ῖς] τέμενος σώφρον[α καὶ] εὐσχήμονα καὶ δικαίαν [τοῦ] τόπου προστασίαν ἔχῃ· τῇ δὲ νουμ[η]νίᾳ τοῦ Βοηδρομιῶνος, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέλαβεν, ἐπηνγείλατο μὲν ἐγγράφ[ω]ς [ἐν τῇ ἐ]κκλησίᾳ κρεαδοτήσειν τοὺς ἀλειψαμένους ἅπαντας, καὶ δώ[σει]ν ἑκάστῳ βοείου κρέως μνᾶν Εὐβοϊκήν, καὶ ἀλείψειν δι' ἐνιαυτοῦ πολίτας ἅπαντας καὶ τοὺς ἐφηβευκότας τῶν παροίκων καὶ [Ῥω]μαίους ἅπαντας, ἐβεβαίωσεν δὲ τὴν ἐπαγγελίαν, παραστή[σ]ας μὲν τοῖς ἐντεμενίοις θεοῖς τὴν θυσίαν, τὰ δ' ἀπ' αὐτῆς κρέ[α διανείμ]ας τοῖς [ἀπογρ]αψαμένοις, τὸν δὲ τόπον κοινοποιησά[με]νος καὶ τοῖς διὰ τύχην κα[κὴ]ν μὴ μεταλαβοῦσιν αὐτοῦ.

Expuli falsas Chandleri coniecturas, quas non referam, et posui alias. Initium tituli quale fuerit divinare non possum; sed dicebatur de aliquo (et quis hic fuerit nisi Dioscurides Demeae f.?), qui ite-

phanephori praemissum erat voci στεφαναφόρου, nisi ΤΟΥΘΕΟΥ dixeris depravatum esse, quod non audeo pronuntiare ob n. 2855. ubi vide not. qua simul quid sibi velit τοῦ μετὰ Νίκανδρον doceo. Illud vero tempus, ad quod usque Prienenses tenuerint illam terram sine ulla Samiorum eam ob rem ira, designatur Stephanephoro eo, sub quo causa ad Lysimachum delata sit; additur insuper, ne apud Lysimachum quidem negasse Samios Πριανεῖς ἔχειν τὰν αὐτῶν χώραν: unde coniicio hanc terram, hoc est τὸ φρούριον καὶ τὴν περὶ τὸ φρούριον χώραν, diversam esse a Cario et Dryusa, de quibus non idem concessisse Samii videntur, certe si statuamus, causam in parte *A* memoratam, de Batinete, esse ipsam quae apud Lysimachum acta erat (cf. supra ad *A*). Vs. 7. vox ἀκούσματι debetur Chandlero: nempe utrosque audivit Lysimachus (cf. n. 2254.). Multis vero annis post actam apud Lysimachum causam Samii repetierunt eam, de qua hic agitur, terram: hac de re dicitur *B*. extr. et *C*. init. quae duae partes videntur plane fere connecti posse. *Antiochus Antiochi f.* appellatur diserte *B*. vs. 9. et *C*. vs. 3. comparet Θεοῦ: non dubium igitur est, quin sit Antiochus *Deus*, non Antiochus Magnus. Quantum intelligo, hic misit εὐθέτας (ordinatores); tum dicuntur iterum fines terrae constituti esse super castello, ita opinor, ut posthac possederunt Prienenses. Vox εὐθέτης, etsi aliunde non cognita, tamen non videtur incerta: hinc est εὐθετεῖν. Πάλιν refer ad aliam ante Antiochum constitutionem, quae intercidit et significatur τοῖς διῳκημένοις *B*. vs. 5. 6. Παροριζεσθαι pro praeterito nihil habet offensionis. Antiocho Deo successit Seleucus Callinicus: quo regnante Ptolemaeus Euergetes Asiam occupavit. Huius dux vel praefectus fuerit *Antiochus*, ad quem *C*. vs. 4. pertinent verba τὸν ὑπὸ βασιλέως Πτολεμαίου τετα[γ]μένον; apud quem quod nihil Samii de repetenda hac terra dixerint, inde Prienenses merito causam suam firmant. Nempe videntur utrique etiam apud illum de talibus causis egisse. Τεταγμένον vix videtur dubium esse; paulo aliter et vi aliquatenus diversa n. 2267. Δίκαιος τεταγμένος ὑπὸ τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον, quod omnino usitatius. Vs. 5. 7. κατακεχωρισμένα sunt ea, quae in acta relata sunt; cf. *A*. vs. 9. (ubi sunt ea, quae in librum relata) et inscriptiones passim. Postremo in fine partis *C* additur haec, de qua agitur, terra Prienensibus.

In fine huius partis *C* nihil prorsus deest, lapidemque hunc infra non esse fractum sponte patet: hinc consentaneum est finem hunc esse utriusque sententiae, primoque loco scriptam fuisse illam de Cario et Dryusa, quae fragmine *A* continetur, quum praesertim illius extrema et partis *B* initium inter fragmina *A* et *B* intercidisse probabile sit. Supersunt duo fragmina *D* et *E*. Ex his *D* initio nihil desiderandum relinquit: consentaneum igitur lapidem *D* initio non fuisse mutilatum: quo aptius adiungetur fini lapidis *C*, transeunte scriptura ex priore lapide in alterum infra appositum, ut solet. Et commodissime post iudicatam utramque causam designabantur fines, prout illi ex prioribus sententiis constituendi erant, transitu orationis aptissimo: Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν etc. (*D*. vs. 1.). Sed in fine lapidis *D* aliquid deest; nec minus initio lapidis *E*: quibus componendis ex initio lapidis *E* commodum finium lapidi *D* inscriptorum supplementum conciliatur. Denique lapis *E* continet notas temporum editae sententiae subscriptas, quae in fine universae sententiae ponendae erant. Quodsi dixeris, lapidem *E* continuisse potius finem prioris sententiae, cuius pars fragmine *A* comprehenditur; obest illud, quod, si sententiae priori subscripta illa erant, quae lapide *E* continentur, similia debebant sententiae alteri, cuius finis est in lapide *C* subscripta esse. Sed lapis *C* in fine integer est, et inscriptio illius subsistit paulo post initium ultimi versus in formula εἴμειν Πριανέων: ut facile videas ibi non addita fuisse subscripta talia, qualia lapidi *E* continentur, in quo post ἐπείμειν Πριανέων nullo relicto intervallo addita sunt subscripta: τὰν δὲ ἀπόφασιν etc. Itaque notae temporum non singulis sententiis, sed universo titulo subscriptae erant. Quodsi hoc tenueris, necesse est finium descriptionem (fragm. *D*) interponas lapidibus *C* et *E*: alia enim lapidum compositio non relinquitur. Quibus praemonitis pergo iam ad ipsam finium descriptionem, quae in fragmine *D* satis bene servata est. Quaedam in ea correximus, quae iam ap. Panofk. p. 102. habes: ut vs. 1. pro ΜΕΝΕΝ scripsimus tantum ΜΕΝ, et ΣΑΜΙΟΙ[ΠΟΤ] pro ΣΑΜΙΟΙΣΟΤΙ. Primus terminus vs. 2. designatur: ὁ πρᾶτος λόφος ὁ πετρώδης etc. Hic vs. 7. dicitur ὁ πρᾶτος ἀποδειχθείς. Vs. 8 sqq. aliquoties habetur ἐθήκαμεν ὅρον, non ἐπεκολάψαμεν: discrimen hoc est, quod ὅρος ἐγκόλαπτος in saxo vivo inciditur (cf. n. 536. 2418.), θετὸς autem est lapis collocatus cum inscriptione. Vs. 9. 12. ἔστε est p. μέχρι. Vs. 9. extr. Chandl. scripsit ἄλλον τὸν [ὅρον]; Panofka ἄλλον τὸν retinuit, τὸν p. ὃν accipiens: quod ego dedi, firmatur usu dicendi, qui in hoc titulo observatur. Vs. 10. correxi πετρ[ῶ]ν[α], quod vix dubium. Vs. 10. extr. Chandl. dedit ὡς [ἁ φάραγξ] παραφέρει: sed παραφέρει esse absolutum, recte monitum: *ut circuitus est circum collem.* Vs. 13. quod dedi [παρ' αὐ]τὰν refer ad φάραγγα (cf. vs. 9.). Abrumpitur lapis post vs. 13. finiumque descriptio desinit in fragmine *E*. vs. 11. verbis ἐπείμειν Πριανέων; cf. *D*. vs. 5. 6. Ἐπείμειν p. εἴμειν hoc loco dictum videtur, quod haec terrae pars *accedebat pristinae possessioni.* Εἴμειν p. εἶμεν quater habes *C*. vs. 8. *D*. vs. 5. 6. et hoc loco: idem extat in Agrigentino decreto, ubi et ἀνεθέμειν, ἀποδόμειν, et in Rhodio titulo n. 2525. *b*. προτιθέμειν et εἴμειν. Nempe ut γεγόνειν, ἀμφισβατήκειν (*B*. vs. 6. 7.) dixerunt Rhodii, quos in hac ipsa re secuti sunt Agrigentini eorum nepotes, ita hoc etiam ulterius utrique transtulerunt ad formam εἴμειν. Postremo universa sententia concluditur subscriptis eiusmodi, qualia iudices ἔκκλητοι subscribere solebant (vide n. 2265.). In hac sane parte versus videntur breviores fuisse aut litterae maiores: quod neminem offendet inscriptionum peritum: est enim haec quasi appendix, quae aliâ potuit formâ perscribi, ut a prioribus distingueretur. Ἀπόφασιν vocabulum prorsus

manni disputatio de Iove Naio Dodonaeo in Exc. III. ad Demosth. Mid. p. 531. ed. Reisk. (ed. Buttm. a. 1823. p. 125.). Quo loco emendatio *τῷ Διῒ τῷ Ναΐῳ* nuperrime recte recepta est, sed laborant adhuc reliqua, licet partem eorum pridem emendaverim. Nunc addam, verba *τοὺς δὲ ἀπάγειν*, quae intulit Buttmannus, esse expellenda, et inserto ibi *καί*, quod post *χαλκῆν* demendum est, ita esse scribendum: *αἱρετοὺς πέμπειν κελεύει θεωροὺς ἕνεκα τούτου διὰ ταχέων, καὶ τῷ Διῒ τῷ Ναΐῳ τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο οἶς, τῇ δὲ Διώνῃ βοῦν καὶ ἄρνα* (vulgo *ἄλλα*) *ἱερεῖα, καὶ τράπεζαν χαλκῆν πρὸς τὸ ἀνάθημα* etc.

2909.

In *Panionio* ad Mycalen, quo loco nunc est vicus Tschangli, in ecclesia Mariae Virginis; a. 1673. repprerunt Britannici peregrinatores Pickering et Salter cum aliis; aeri incisum dedit Whelerus Itin. p. 268. ex quo habet Vandal. Diss. p. 394. qui tamen nihil praestitit.

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΑΜΥΝΤΟΡΟΣΕΔΟ
ΞΕΝΙΩΝΩΝΤΗΒΟΥΛΗΤΩΝΛΕΒΕΔΙ
ΩΝΑΞΙΟΝΤΩΝΑΝΑΓΡΑΠΨΑΙΕΙΣΣΤΗ
ΛΗΝΤΕΛΕΣΙΤΟΙΣΕΟΥΤΩΝΚΑΙ - -
ΣΤΗΣΑΙΕΙΣΠΑΝΩΝΙΟΝΠΕΡΙ
ΤΗΣΔΙΚΗΣΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣΠΕΡΙ
ΤΗΣΙΕΡΑΤΕΙΗΣΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥ
ΜΟΥΛΗΙΟΥΚΑΙΤΗΣΗΚΗΕΔΟΥΜΑΙ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΤΑΠΕΡ- - -ΛΟΤΟΙ-ΑΞΙΟΥΣ
ΕΠΙΧΙΟΥΠΡΥΤΑΝΕΩΝΤΟΣΛΕΒΕ
ΔΙΟΙΣΚΑΤΑ - - - - - - - - . . . :

Vs. 3. dele Π. Vs. 4. extr. nulla lacuna est, nec vs. 9. ante ΑΞΙΟΥΣ.

Ἐπὶ πρυτάνεως Ἀμύντορος ἔδοξεν Ἰώνων τῇ βουλῇ· τῶν Λεβεδίων ἀξιο[ύ]ντων ἀναγράψαι εἰς στήλην τέλεσι τοῖς ἑ[ω]ϋτῶν καὶ στῆσαι εἰς Παν[ι]ώνιον περὶ τῆς δίκης τῆς γενομένης περὶ τῆς ἱερατείης τοῦ Διὸς τοῦ [Β]ουλ[α]ίου καὶ τῆς Ἥ[ρ]η[ς], δοῦ[ν]αι αὐτοῖς κατάπερ [καὶ αὐ]τοὶ ἀξιοῦσ[ιν]. Ἐπὶ Χίου πρυτανε[ύο]ντος Λεβεδίοις κατα - - - - - - - -

Controversia s. *διαδικασία* de sacerdotio fuerat inter Lebedios et aliam Ioniae civitatem, quae Vandalio est Mycalensium: sed Mycalenses nullam constituerunt civitatem, censi quippe in Prienensibus. Neque Amyntor est prytanis Mycalensium sed *κοινοῦ τοῦ Ἰώνων*, ut *κοινὰ* habuisse suos eponymos docuimus ad Boeotica. Sacerdotium illud fuit Iovis et Iunonis, et Iovis quidem *βουλαίου*, quem consentaneum est in Panioniis cultum esse. Neptuni vero Heliconii ad Mycalen culti sacerdotium quum competeret Prienensibus (Strab. VIII. p. 384. XIV. p. 639.), probabile est Iovis quoque et Iunonis, qui una culti videntur, sacerdotium sibi vindicasse Prienenses. *Τέλεσι τοῖς ἑ[ω]ϋτῶν* est *suo sumptu*. Vs. 10. incipiebat, ut videtur sententia ipsa, quae ab *ἐκκλήτῳ* iudicio lata erat secundum Lebedios.

SECTIO SEXTA.

MAGNESIA AD MAEANDRUM, TRALLES, NYSA.

In fine Caricorum titulorum et quasi transitu ad Lydios coniunxi has tres interioris ad Maeandrum tractus urbes, quod Maeandro flumini in septentrionem adiacentes ambiguae sunt inter Cariam et Lydiam, et Cariae tamen quam Lydiae rectius tribui videntur. Strabo quidem Ionicae orae descriptioni illas continentis urbes annexuit; sed Ionia quum antiquitus inter Cariam et Lydiam divisa fuerit, et hanc nos divisionem sequamur, aliorum scriptorum ratio nobis sequenda est. Et *Magnesiam* quidem a Plinio quoque Ioniae tributam vulgo plurimi Caricam vocant, Caremque eius conditorem suppeditant; et Cariae annumeratur a Ptolemaeo, ex divisione provinciarum haud dubie. Idem Tralles et Nysam Cariae vindicat cum Plinio; Steph. Byz. illas Lydiae, hanc Cariae tribuit: sed iam sub Persarum imperio Cariae dynastis traditas esse Tralles, docet primus, qui infra editur, titulus Trallianus.

2910.

Marmor candidum, Choiseulianum a Fauvelio Athenis missum, catal. Dubois. n. 206. ubi editum est, nunc in Museo Parisino catal. Clarac. n. 654. altum 1′ 5″, latum 1′ 8″. Athenis in ecclesia D. Ioannis viderat Fourmontus, ex cuius schedis habeo. Praeterea bis extat in schedis Fauvelii Köhlerianis, ubi trium horarum spatio Athenis Hymettum inter et Pentelicum montem repertum fertur; et semel in schedis Pittaci, qui pessima fide in Thessalia repertum dicit. Aeri incisum dedit Claracus in tabulis n. 665. Tractavit Müllerus Dor. T. I. p. 259. T. II. p. 503. (altero loco nos potissimum secutus); uberiusque de titulo dixit Rochettus in commentatione: Mémoire sur la forme et l'administration de l'état fédératif des Béotiens, p. 28-36. ubi titulus ex ipso lapide editur: sed nec Rochettus neque auctores catalogorum Choiseuliani et Musei Parisiensis rei rationem perspexerunt. Tabula haec marmorea Athenis posita erat; sed satius duxi referre in titulis *Magnesiae ad Maeandrum*, ad quam pertinet potissimum.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Lacunas initio versuum signavi partim ex Fourm. partim ex Fauvelio et Pittaco, quibus auctoribus binis discimus initio versuum multa deesse, eaque fracturâ lapidis, ut annotat Roch. Versuum et litterarum formam ut plurimum dedi ex aere Claraci; quamquam in situ primae quoque versu litterae hunc

rum susceperit munus *προστάτου τεμένους*: quo refertur vs. 4. *τὴν ἀρχὴν ἀνέλαβεν*. Hinc vs. 1. *ἀναλήψεως* dedi. Vs. 2. ΣΩΦΡΟΝΟΝ quid possit aliud esse nisi *σώφρονα καί*, non video. Ceterum in hoc *τεμένει* manifesto gymnasium fuit. Vs. 10. *ἀπογραψαμένοις* est *nomina professis*. Vs. 11. eo refer, virum hunc aditum, ad gymnasium potissimum opinor, etiam iis concessisse, qui ob paupertatem ab illo exclusi erant, quippe quum nihil ad sumptus necessarios conferre possent.

2907.

In muro urbis *Prienae*, non magnis litteris, difficilibus lectu; ed. Chandlerus cum translatione Latina ibid. n. 37. p. 13. hinc Brunckius Léctt. p. 288. in ed. Lips. Analect. T. IV. p. 179. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 42.) et Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 376. (cf. Nott. T. III. p. 961.)

ΥΠΝΩΔΗΣΦΙΛΙΟΣΚΥΠΡΙΟΣΓΕΝΟΣΕΞΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΥΙΟΣΔΥΣΤΟΝΟΕΝΑΠΛΟΚΟΝΕΙΔΕΝΟΝΑΡ
ΘΕΣΜΟΦΕΡΟΥΣΤΕΑΓΝΑΣΠΟΤΝΙΑΣΕΜΦΑΡΕΣΙΛΕΥΚΟΙΣ
ΟΨΕΣΙΔΕΝΤΡΙΣΣΑΙΣΗΡΩΑΤΟΝΔΕΣΕΒΕΙΝ
ΗΝΩΓΟΝΠΟΛΕΙΩΣΦΥΛΑΚΟΓΧΩΡΑΝΤΑΠΕΔΕΙΞΑΝ
ΩΝΕΝΕΚΑΙΔΡΥΣΕΝΤΟΝΔΕΘΕΙΟΝΦΙΛΙΟΣ

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμῖνος,
υἱὸς δ' Ὑ[ψί]ονο[ς], [Ἄνδρ]οκ[λ]ον εἶδεν ὄναρ
θεσμοφ[ό]ρους θ' ἁγνὰς πότνιας ἐμ φάρεσι λευκοῖς·
ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
ἤνωγον πόλεως φύλακον, χώραν τ' ἀπέδειξαν·
ὧν ἕνεχ' ἵδρυσεν τόνδε θεὸν Φίλιος.

Statuae herois divino honore culti haec subscripta erant. De scriptura *ἐξαλ.* pro *ἐξ Σαλ.* (Salamine Cypri) vide supra ad Cretica T. II. p. 402. *a.* (coll. Eckhel. D. N. T. II. p. 320.) Vs. 2. igitur, quum *ἐξαλαμῖνος* non sit nomen viri, quaerendum nomen patris Philii est. Brunckius cum licito hiatu dedit *υἱὸς Ἀριστονόου ἄπλοκον*: et in ea regione quaerendum nomen esse certum est, quod nec Graece formatum est adiectivum *δυστονόεν*, nec somnium funestum. Sed in litteris ΟΕΝ vix potest genitivi terminatio inesse; Ν igitur ad sequentia trahendum. Post *υἱὸς* vero probabile est *δ'* additum esse: non opus fuit scribi *δέ*, quod vs. 3. *τε ἁγνὰς* et vs. 6. *ἕνεκα ἱδρ.* exaratum est: his duobus locis enim vocalis non abiecta est, ne consonam quoque mutare necesse esset. Sic genitivo illi relinquuntur elementa ΥΣΤΟΝΟΕ, quae in ΥΨΙΟΝΟΣ mutare facile. Ὑψίων esse formam comparativam pridem docui; igitur nomen est simile nomini *Κρείσσων* (n. 2852.). Vs. 3. coniunctio *τε* offensioni fuit interpretibus; quare Iac. scripsit ΣΕΜΝΑΣ p. ΤΕΑΓΝΑΣ. Sed *τε ἁγνὰς* haud videtur dubium esse; unde Guil. Dindorfius in litteris ad me datis rectissime annotavit ante verba *εἶδεν ὄναρ* nomen proprium herois statuendum esse, ac simul nuntiavit amicum eius doctissimum coniicere *Αἴπυτον*. Nam Aepytus Nelei f. Prienes conditor fuit (Strab.). Mihi nomen in litteris ΝΑΠΛΟΚΟΝ latere videtur; unde quis coniiciat *Νάοκλον* (p. *Ναῦκλον*). Sed hic Tei conditor fuit, non Prienae. Postremo nihil est verisimilius visum quam *Ἄνδροκλον*, qui Pherecyde teste universae Ionicae coloniae praefuit, licet Ephesi tantum conditor dicatur: atque illius posteri Ephesi sacra Eleusinia retinuerunt (Strab. XIV. p. 632 sq.): unde illius cum Thesmophoris deabus coniunctio in hoc lapide. Quodsi cui nimium differre ductus traditi videbuntur, velim nomen inveniat, quod ad illos accedat propius. Hanc nostram correctionem eatenus probat etiam Dindorfius, ut tamen *Ἄνδροκλον* in solis litteris ΑΠΛΟΚΟΝ latere putet; in prioribus vero non nomen patris quaerit, sed accuratiorem definitionem status, in quo fuerit Philius, quum offerretur somnium; nam *ὑπνώδης* (*somniculosus*) ipsius *somni* notionem nondum continere. Itaque vs. 2. scribit *υἱὸς ὑποστάζων*. Vs. 4. *ἥρωα* dactylum constituit, qui usus hodie notissimus est, frequens imprimis apud Pindarum. Vs. 5. ΠΟΛΕΙΩΣ et vs. 6. ΘΕΙΟΝ esse in marmore annotat Chandl. Priore versu omnes editores *χῶρον* scribunt: quod omnino praestat. Ceterum Philius statuam hanc posuerit, ut Prienensium sibi conciliaret gratiam; et posteri eius videntur Prienae cives fuisse (cf. n. 2908.).

2908.

Prienae infra templum Minervae, in area ubi strata iacebant marmora, in basis statuae parte; ed. Chandlerus ib. n. 40. p. 16. qui etiam supplementum, quod vs. 3. extr. habetur, praebet.

ΟΔΗΜΟΣ
ΦΙΔΙΟΝ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ
ΝΙΚΗΣΑΝΤΑΠΑΙΔΑΣΠΑΝΚΡΑΤΙΟ[Ν
ΝΑΑΤΑΕΝΔΩΔΩΝΗΙ

Ὁ δῆμος Φί[λ]ιόν Θράσυβούλου, νικήσαντα παῖδας παγκράτιο[ν] Νᾶα τὰ ἐν Δωδώνῃ.

Φίλιον dedi ut n. 2907. etsi ibi non Prienensis est sed Cyprius; fortasse enim Philius Thrasybuli f. est unus ex posteris Cyprii illius, ita quidem, ut Cyprius ille pius homo, qui Prienensium saluti collocanda statua numinis providerat, civitate a Prienensibus donatus fuerit (cf. ad n. 2907.). Vs. 3. 4. Viscontus Mus. Pio-Clem. T. V. p. 66. legit *παγκράτιον ἄατα*, *sine damno*, satis mire. *Νᾶα* sunt *Νάϊα* s. *Νᾷα*, Iovi Naio acta. Egregie hoc marmore confirmatur Butt-

Tacitus Ann. III, 62. „Proximi Magnetes L. Scipionis et L. Sullae constitutis nitebantur, quorum ille Antiocho, hic Mithridate pulsis fidem atque virtutem Magnetum decoravere, uti Dianae Leucophryenae perfugium inviolabile foret." Fortasse ad hos Magnetes etiam locus Taciti Ann. IV, 55. pertinet. Accuratiora desidero. Nam quod secundum scriptores Mithradati fortiter restiterunt Magnetes (Liv. Epit. lib. 81. Appian. Bell. Mithrad. 21.), ideoque liberi a Romanis iudicati sunt (Appian. ibid. 61.), id ad Magnetes Sipylum colentes referendum, qui et Mithradaticorum impetum repulerunt (Pausan. I, 20, 3.) et libertate donati a Romanis sunt (Strab. XIII. p. 621.). Cave tamen, quod Appianus Bell. Mithrad. 21. dicit: *ἐς Μαγνησίαν καὶ Ἔφεσον καὶ Μυτιλήνην παρῆλθεν (ὁ Μιθρ.), ἀσμένως αὐτὸν ἁπάντων δεχομένων*, ideo putes ex Appiani sententia Magnesiam ad Maeandrum favisse Mithradati, quasi haec verba ad aliam ac Sipylenam referantur Magnesiam: potius hic quoque Appianus de Magnetibus Sipylenis dicit, eosque Mithradati restitisse posthac demum addit: *ἁπάντων* vero cum grano salis, ut aiunt, intelligendum est. Receperunt eum fere omnes; restiterunt tamen Sipyleni Magnetes. De Magnesia ad Maeandrum in neutram partem Appianus dicit quidquam. Vs. 11. inde a litteris ΤΑΣ videtur Magnetum postulatum scriptum fuisse, et deinceps sententia Panhellenum.

2911.

Magnesiae ad Maeandrum s. ad Lethaeum reliquias superesse prope locum Inekbazar Epheso in meridiem, sed paululum orientem versus, nunc constat abunde. Parietinas has exploravit Hamiltonus repperitque moenium, theatri, stadii et templi Dianae Leucophryenae vestigia, quod descripserunt Vitruvius VII. Praef. Strabo XIV. p. 647. Plura vide ap. Leak. Diar. itin. As. min. p. 242 sqq. De hoc loco apponam, quae in schedis Köhlerianis repperi: „A 5 lieues au nord de *Soquei*, résidence ordinaire de l'Aga qui commande cette partie de la Natolie, et à l'extrémité de la plaine où ce village est situé, on entre dans un grand bassin que de trois côtés entourent des montagnes, et que l'on nomme en Turc *Iné-bazar* (marché des vaches). Là, sur les bords d'un ruisseau, à une heure et demie au sud de *Pagalick*, se trouvent les ruines isolées d'une ville dont il n'est fait mention dans aucun des auteurs modernes qui ont écrit sur l'Asie mineure. Si l'on en excepte une longue suite d'édifices très considérables et passablement conservés, le reste n'offre qu'un volumineux amas de débris qui ne m'a rien présenté de remarquable qu'un morceau de bas relief qui semble avoir eu pour but de représenter la bataille des Amazones." Ibi igitur in basi, duos pedes lata et paulo super quattuor pedes ex solo extante, scripta haec sunt in iisdem schedis a me reperta. Meminit huius tituli etiam Leakius l. c. p. 245.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΝΕΡΟΥΑΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΠΑ
ΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΑΡΧΙΕΡΕ
ΟΣΜΕΓΙΣΤΟΝΔΙΜΑΡΧΙΚΙΣ
ΕΧΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΝΟΤΟΤΡΙ
ΤΟΝΧΙΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥΒ
ΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΝΕ
ΘΗΚΑΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΤΟΣΤΙΤΟΥ
ΦΛΑΟΥΙΟΥΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ
ΥΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑΔΗΜΟΧΑΡΙ
ΔΟΣΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕΟΣΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΟΥΔΗΜΟΥ

Αὐτοκράτορα Νερούαν Καίσαρα Σεβαστόν, πατέρα πατρίδος, ἀρχιερέ[α] μέγιστον, δ[η]μαρχικ[ῆ]ς ἐ[ξ]ουσίας, ὕπατον τὸ τρίτον, [ἡ] φιλοσέβαστο[ς] βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἀνέθηκαν.

Ἐπιμεληθέ[ν]τος Τίτου Φλαουΐου, Δημοχάριδος υἱοῦ, Κυρείνᾳ, Δημοχάριδος, τοῦ ἀρχιερέ[ω]ς καὶ γραμματέ[ω]ς τοῦ δήμου.

Pertinet ad a. u. c. 850.

2912.

Ibidem in basi, inter templi Dianae Leucophryenae parietinas; ed. Leakius l. c. Parisiis apud Huyotum vidit Müllerus, sed apographum non accepit. Cf. etiam Letronn. Journ. des Savans Jul. 1825. p. 398.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΟΝΓΗΣΚΑΙΘΑΛΑΣ
ΣΗΣΔΕΣΠΟΤΗΝΜΑΡ·
ΑΥΡ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥ
ΣΕΒΗΕΥΤΥΧΗΣΕ
ΒΑΣΤΟΝΜ·ΑΥΡ·ΣΤΡΑ
ΤΟΝΕΙΚοΣΚ.ΣΙΛΙΚΙΟΣ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ·Κ·Μ·ΑΥΡ·
ΟΦΙΛΗΤΟΣ·Κ·ΑΥΡ.....
ΜΑΣ·Κ·ΑΥΡ.....ΤΑΣ
ΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣΚΑΙΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΙΣΑΝΕΣΤ
ΛΟΓΙΣΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΚΡΙΣΠΟΥΑΣΙΑ....

Vs. 9. init. O delendum videtur.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα, τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην, Μάρ(κον) Αὐρ(ήλιον) Ἀντωνεῖνον, Εὐσεβῆ, Εὐτυχῆ, Σεβαστόν, Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Στρατόνεικος, Κ(όϊντος) Σιλίκιος Ἱεροκλῆς, Κ(όϊντος) Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Φίλητος, Κ(όϊντος) Αὐρ(ήλιος) [Ἀρτε]μᾶς? Κ(όϊντος) Αὐρ(ήλιος) .....τας, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς ἀνέστ[ησαν], λογιστεύοντος Κρίσπου Ἀσιά[ρχου.

Titulus hic ad Caracallam pertinet, non ad M. Antoninum philosophum. Vide elogia Caracallae ap. Eckhel. D. N. T. VII. p. 210. p. 221 sqq. Hoc intellexit iam Letr. Vs. 8. duplex praenomen *Quintus Marcus* non offendit hac aetate. De logista cf. n. 2741. unde etiam intelliges non male hoc munus convenire Asiarchae.

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙΛΕΥΚΙΠΠΟΣ
........ΜΑΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΥΠΟΤΩΝΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ
........ΠΡΟΣΤΩΜΑΙΑΝΔΡΩΠΟΤΑΜΩΑΠΟΙΚΟΙ
........ΙΤΩΝΕΝΘΕΣΣΑΛΙΑΠΡΩΤΟΙΕΛΛΗΝΩΝ
........ΣΤΗΝΑΣΙΑΝΚΑΙΚΑΤΟΙΚΗΣΑΝΤΕΣΣΥΝΑ
........ΠΟΛΛΑΚΙΣΙΩΣΙΚΑΙΔΩΡΙΕΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΕ
........ΕΝΟΥΣΑΙΟΛΕΥΣΙΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣΚΑΙΥΠΟ
.......ΙΑΙΩΝΔΙΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΥΜΜΑ
........ΩΡΕΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΝΤΥΧΟΝΤΕΣΥ
........ΡΙΑΝΟΥΠΑΤΡΟΣΤ̅°ΑΙΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡοΣ
........ΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥΤΑΣ....
- - - - - - - - - - -

---

non ubivis secutus sum, sed ex parte Rochettum: et vs. 9. Ξ pro Ξ est ex Fourm. Vs. 1. punctum ex Dub. et Clar. solis. Roch. post ΤΥΧΗΙ punctum ponit. Vs. 1. extr. Fourm. ΠΣ de suo, ut videtur. Ceterum in uno et altero exemplo ductus vel littera hinc inde deest, quam ex alio habeo; sed haec singillatim referre supersedeo, nisi quod vs. 4. 5. primus ductus est ex Fauv. Pitt. et Roch. (Rochettus tamen C pro Σ vs. 5. init. habet). Vs. 10. post Τ̅ (sic Pitt. Fourm. reliqui Τ) est exiguum ° ex Clar. id puncti loco est, quod habent ceteri, nisi quod Fourm. comma dat. In reliquis nihil prorsus incertum est. In fine deesse plura patet ex Dub. defectum notante; Roch. alium censet lapidem appositum fuisse.

Ἀγαθῇ τύχῃ Λεύκιππος.
Ψήφισ]μα τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν Πανελλήνων.
Ἐπειδὴ Μάγνητες οἱ] πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἄποικοι
ὄντες Μαγνήτων] τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, πρῶτοι Ἑλλήνων
διαβάντες εἰ]ς τὴν Ἀσίαν, καὶ κατοικήσαντες σὺν ἄ-
λλοις Ἕλλησι] πολλάκις, Ἴωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ τοῖς ἐ-
κ τοῦ αὐτοῦ γ]ένους Αἰολεῦσι, τιμηθέντες καὶ ὑπὸ
τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμ]αίων δι' ἃς ἐποιήσαντο συμμα-
χίας πρὸς αὐτόν, καὶ δ]ωρεῶν ἐξαιρέτων τυχόντες ὑ-
πὸ Τραϊανοῦ Ἀδ]ριανοῦ, πατρὸς Τ. Αἰλίου Καίσαρος
Αὐτοκράτο]ρος Ἀδριανοῦ Ἀντωνίνου, τὰς (vel τὰ σ-)
- - - - - - - -

Neque apponam nec refellam quae ab aliis tentata sunt, sed mea paucis absolvam. Magnetes qui ad Maeandrum habitarunt, Aeolibus annumerati (Strab. XIV. p. 648.), ex Thessalia Magnetum patria oriundi sunt, sive illi Delphorum posteri fuerunt Didymos prope Pheras montes incolentium (ut censet Strabo XIV. p. 647. cf. Aristotelem vel Theophrastum ap. Athen. IV. p. 173. E.), sive decimati Pheris ab Admeto (Parthen. Erot. c. 5.). Cf. etiam Plin. H. N. V, 31. Conon. Narr. 29. Strab. XIV. p. 636. Hi post Troica primum Magnesiam Cretae condiderunt, de qua non exponam uberius; unde Magnesia ad Maeandrum Magnetum Thessaliae et Cretensium colonia audit (Strab. XIV. p. 636.): ex Creta vero in Asiam profectis ducem sese praebuit Leucippus Lycius, Bellerophontae ex posteris (Parthen. l. c.), vel Carum ex gente (Schol. Apollon. Rhod. I, 584.): cuius amore capta Leucophrye Mandrolyti f. prodidit urbem, quae posthac Magnesia vocata est, prius opinor Mandrolytia (unde depravatum nomen Androlitia ap. Plin. H. N. V, 31.). Cf. de Leucophrye ad n. 2914. Huius igitur Leucippi mentionem vs. 1. factam puto; nempe tabula videtur statuae apposita fuisse, quam conditori Athenis statuerint Magnetes. Neque enim nomen Λεύκιππος apte cum iis coniungi poterit, quae vs. 2. dicta sunt, etiamsi dixeris Leucippum esse auctorem decreti vel attulisse hoc decretum, ut si scribatur Λεύκιππος ἀπήνεγκε τὸ ψήφισμα: non enim satis intelligere liceret, unde et quo attulisset. Non male dictum videtur: ἀγαθῇ τύχῃ Λεύκιππος: *bona fortuna* hic positus est *Leucippus*. Iam quum vs. 3 sqq. manifesto initium decreti honorarii habeatur, vs. 2. iudico ab initio esse breviorem, utpote indicem decreti: Ψήφισμα τὸ γενόμενον ὑπὸ Πανελλήνων. Ex titulo non recte suppleto Panhellenum ad Maeandrum concilium aliquod finxit Rochettus; sed Panhellenes, qui inde ab Hadriano convenire solebant, Athenis sedem habent, ubi titulus hic positus: hi in favorem Magnetum scripserunt decretum, quod sub statua Leucippi perscribebatur aptissime. Conferri possunt, quae Panhellenes iidem eadem aetate in honorem M. Ulpii Appuleii Euryclis Aezanitae decreverunt (v. titulos Aezanitarum Phrygiae). Et credo hoc decreto Magnetes ad Maeandrum in Panhellenii societatem esse receptos: cui argumento conveniunt elogia illis tributa fere omnia. Decreti ipsius pauca supersunt: initio versuum par litterarum supplendarum numerus nec praestari nec postulari potest, quod litterae non aeque magnae omnes fuerunt et ligaturae admistae sunt. Nec commendabo, quae ipse supplevi; unum hoc moneo vs. 5. 6. tantum de eo dici, Magnetes saepe cohabitasse cum aliis Graecis: quo certius constaret, iure eos Panhellenibus accedere. Quare cave tale quiddam rescribas: καὶ κατοικήσαντες συν[ηνδραγάθουν; in quo κατοικήσαντες nimis vacuum est. Ceterum cum Doribus habitarint in Creta, fortasse etiam in Caria aliquando; Ionia et Aeolis quum conderentur, Ionibus et Aeolibus auxilium tulerunt, nondum tum opinor urbe sua occupata, sed una cum illis habitantes (cf. Conon. l. c.): cum Milesiis et Myusiis etiam posthac obtinuerunt campum Maeandrium (Strab. XIV. p. 648.). Quae de Romanorum veterum in Magnetes benevolentia ob συμμαχίας dicuntur, ad bella cum Antiocho et Mithradate gesta refer.

2916.

Ibidem; ex schedis iisdem.

. . . ΟΥΟΕΟΔ⁝	- - - - - - - - - -
. ΑΙΣΤΙΜΑ⁝	τ]αις τιμαῖς?
. ΟΙΓΗΣΑΡΕ	- - [τ]ῆς Ἀρ[τ]έ[μιδος - -
. ΤΕΦΑΝΩΙ	σ]τεφάνῳ - - - - -
. ΟΛΕΩΣΔΙΑ	π]όλεως διά [τε τὴν πρὸς τοὺς
. ΝΟΡΩΠΟΥ	ἄ]ν[θ]ρώπου[ς εὔνοιαν καὶ ἀρετ-
ΗΝΚΑΙΔΙΑ	ην καὶ διὰ [τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς]
ΕΥΣΕΒΕΙ	εὐσέβει[αν etc.
- - - - -	

Vs. 2. fortasse *πρώταις* vel *καλλίσταις τιμαῖς* scriptum erat, ut in Aphrodisiensibus. Vs. 3. extr. pro Ε fuit Ɇ.

2917.

Ibidem; ex schedis iisdem.

ΔΕΙΕ
ΑΡΤΝΙ
ΤΡΟΣ·Μ
ΓΡΑΜΜΑ
ΣΥΝΕΔΡΙ
ΝΕΟΠΟΙΩ
ΧΙΑΝΟΥ. . .
ΤΟΝΜΕΤΑ.
- - - - - -
- - -

Vs. 2. fortasse ΑΡΤΕΜΙ legendum (Ἀρτέμιδος). Vs. 4. *γραμματεύς*, 5. *συνέδριον*, 6. *νεωποιοὶ* memorati erant.

2918.

In pago Yermensik s. Djsermanscheik, qui in proxima *Magnesiae ad Maeandrum* vicinia est in via Scalâ novâ Guzelhissar versum; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 128.

ΗΕΟΡΕΤΡΟ	ΗΕΟΡΟΕ	Ἡ [σ]ορ[ὸς] Τρο-	Ἡ σορὸ[ς
ΦΙΜΑΤΖΗ	ΤΥΧΙΚΟΥ	φίμα[ς]? ζῇ.	Τυχικοῦ,
	ΚΛΑΥΔΙΟΥ		Κλαυδίου
	ΓΕΡΜΑΝΝΟΥ		Γερμανοῦ?

2919.

Urbs Aidin Guzelhissar, s. brevius Guzelhissar, quae Pocockio et aliis Magnesia ad Maeandrum visa erat, non alia est nisi *Tralles*, Thracum, a quibus nomen habet, atque Argivorum colonia (Strab. XIV. p. 649.), sive ut ait Agathias (Hist. II, 17.), Pelasgorum, non alios ut videtur intelligens nisi Argivos antiquitus Pelasgos: unde Larissa prope Tralles et Larissaeus Iuppiter Trallibus cultus (vide ad n. 2926.). Urbis situm pridem perspexit Sherardus in schedis, longoque tempore post Barbiaeus de Bocagio in nott. ad translationem Itin. Chandl. et rectissime demonstravit Leakius Diar. Itin. As. min. p. 242 sqq. ne plures afferam. Rem satis demonstrant tituli, qui diserte ibi reperti dicuntur, n. 2929. 2930. 2956., cf. etiam n. 2935. Nec dubium est, quin reliqui quoque tituli, qui Trallibus tribuendi ob ipsum argumentum sunt, in illo sint oppido reperti. Addo Latinam inscriptionem indidem prolatam ap. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 9. n. 4. p. 17.

TRAIA]NVS HADRIANVS I[MPERATOR
\TRALLIBVS CONSISTENI
NTINIANVM LEG
NE]QVID DESIDERAR[ETVR

Igitur quidquid inscriptionum a Poc. ad Magnesiam ad Maeandrum relatum est, huc transtuli, exceptis una, quam ad Christiana reieci, unaque et altera, quas in Teiis reperies; has Teias in Magnesiis posuerat Poc. quod locum Guzellir confudit cum urbe Guzelhissar. Trallianorum autem titulorum vetustissimus hic est, inter parietinas Trallium repertus; nunc Parisiis apud Davidem, olim Galliarum Smyrnae proxenum generalem, editus a Rochetto Monumm. inedd. T. I. p. 190.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vitia omnia lapicidae esse dicuntur.

Ἔτεος |||||| μηνὸς ἑ[β]δόμ[ου β]ασιλε[ύ]οντος Ἀρταξέσσεω, ἐξσατραπεύοντος Ἱδριέως, ὅσα ἐψηφίσαντο Τραλ[λ]εῖς, ἱκετηρίην εἶναι Διονύσῳ Βακχίῳ τῷ δημοσίῳ, ἱκέτην μὴ ἀδικεῖν· [χῶ]ρος ἱερὸς ἄσυλος Διονύσο[υ] Βάκχου· τὸν ἱκέτην [μὴ] ἀδικεῖ[ν] μηδὲ ἀδικούμενον [περι]ορᾶν· εἰ δὲ μή, ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτ[ὸν] καὶ τὸ γένος α[ὐ]το[ῦ.

Quae correxi, omnia habet iam Rochettus. Vs. 1. ἑβδόμω Doricum non posse ferri, satis liquet; Ionice enim scriptus titulus, non Dorice. Βασιλέοντος bis etiam in Mylasensibus titulis habetur, sed ibidem est

2913.

Ibidem; edidit Leak. l. c. p. 246. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis, ex quibus vs. 1. ultimam litteram, vs. 6. ultimum ductum, omnesque quas vs. 5. habes litteras addidi.

...ΔΕΣΠΟ.....
...ΡΑΤΟΡΑΚΑ....
..Μ.ΑΥΡ.ΑΝΤΩ...
..ΝΟΝΕΥΣΕΒΗΕ....
....Τ.ΝΔΟΜ.Ϻ
...ΣΔΙΔΙΑΝΟΣΟ/-..
...ΕΥΣΚΑΙΓΡΑΜΜΑ
...ΣΤΗΣΜΑΓΝΗΤΩΝ
...ΕΩΣΚΑΙ..

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης] δεσπότην [Αὐτοκ]ράτορα Κα[ίσαρα] Μ. Αὐρ. Ἀντω[νεῖ]νον, Εὐσεβῆ, Ε[ὐτυχῆ, Σεβασ]τ[ό]ν, Δομ. Μ... ς Διδιανὸς ὁ ἀ[ρχιερ]εὺς καὶ γραμμα[τεὺ]ς τῆς Μαγνήτων [πόλ]εως καὶ - - - - - - - - -

Cf. n. 2912. et refer ad eundem Caracallam.

2914.

Ibidem; ed. idem l. c. *A* et *B* in eodem sunt lapide.

A. . . . .
. . . .
. . . . ΙΕ
ΡΕΙΑΕΓΕΝΕΤΟΑΡΤΕ
ΜΙΔΟΣΛΕΥΚΟΦΡΥΗ
ΝΗΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΝ
. . . .

B. ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΙΕΡΕΙΑΕΓΕΝΕΤΟΑΡ
ΤΕΜΙΔΟΣΛΕΥΚΟΦΡΥ
. . . .

- - - - - - - - - - -

A. Ἀγαθῇ τύχῃ?] ἱέρεια ἐγένετο Ἀρτέμιδος Λευκοφρυηνῆς Ἀφροδεισία Ν - - -

B. Ἀγαθῇ τύχῃ, ἱέρεια ἐγένετο Ἀρτέμιδος Λευκοφρυ[ηνῆς ἡ δεῖνα etc.

Leucophrys olim Tenedos vocata est; item oppidum in Maeandrio campo ad Lethaeum, ubi Dianae templum sanctissimum (Xenoph. Hell. III, 2, 19. IV, 8, 17. ed. Schn. coll. Nicandro Ge. II. ap. Athen. XV. p. 683. C.). Ad hoc oppidum pertinet etiam Leucophrye virgo, cuius memini ad n. 2910. Ab eodem videtur Dianae Leucophryenae (non Leucophrynae, ut vulgo vocant) nomen cum caerimoniis manasse: quae Diana fortasse Amazonum dea fuit, quas a Magnesia ad Maeandrum non alienas esse colligas ex lemmate ad n. 2911. ut Amazon cum Cybela comparet in nummis Magnesiae Sipyli: et invicem apud Maeandrios Magnetes Dindymenae fuit templum (Strab. XIV. p. 647.). Tenedos quin etiam, prius Leucophrys, aliquid videtur Amazoniae religionis conservasse (vide Mus. philol. Cantabr. Nov. 1831. p. 118.). Attamen ipsa Magnesiae in urbe fuit Leucophryenae Dianae templum; vide de illa et eius templo maxime Tac. Ann. III, 62. Vitruv. Praef. lib. VII. Strab. XIV. p. 647. Pausan. I, 26, 4. III, 18, 6. Inscr. Gr. n. 3137. II. et cf. Heynii antiq. Aufs. Fasc. I. p. 109. Buonarot. Osserv. ist. p. 87. In eodem Magnesiae templo sepulta erat Leucophrye virgo, cuius ope urbs expugnata est (Clem. Protr. 3. Arnob. I, 6. utroque enim loco pro Leucophryne est Leucophrye substituenda). Anne igitur duo fuere templa, alterum Magnesiae, alterum Leucophrye, et tamen Leucophrye virgo, quae ad Leucophryn oppidum potissimum pertinere debet, Magnesiae in templo sepulta fuerit? Crediderit hoc aliquis, qui etiam Mileti Leucophryenam Dianam cultam esse meminerit (Appian. B. C. V, 9.), nisi hic error est auctoris Magnesiam et Miletum confundentis. Sed res potius longe aliter comparata est. Etenim Magnesia primum alio ac postea loco, sed tamen in vicinia Leucophryis posita erat; quare non mirum, quod Magnes Bathycles Leucophryenae simulacrum fecit et dicavit, quodque eiusdem statuam dedicarunt Themistoclis filii Magnesiam habitantis (Pausan. ll. cc.). In vetustiore illa Magnesia templum Dindymenae Themistoclis aetate fuit (vide Strab. l. c.). Hoc, ait Strabo, nunc non superest διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετῳκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυηνῆς ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος. Nempe in locum Leucophryis translata erat Magnesia, manebatque ibi templum quo Leucophrys oppidum pridem clarissimum fuerat. Ceterum neutram ad Maeandrum Magnesiam tangit nomen Παλαιμαγνησία n. 3137. III. quam ad Sipylum fuisse docebo.

2915.

Inter reliquias *Magnesiae ad Maeandrum* (Inekbazar); ex schedis Köhlerianis.

ΟΛVΔΕVΚΟΥΤ......
ΠΟΝΣΑΥΛΗΣΗ......
ΠΟΛΕΜΟΚΡΑΙΗΣ...
ΜΟΚΒΠΟΥΣ........
ΕϹΙΑΧΧΒΙΟΝΩ,.....
ΠΟΝΣ....ΙΟΒΠΟ....
ΚΒΛ.¯ΗΣΠΟΛΕΜΟ...
ΡΑΤΟΥΣ..ΠΟΛΑΙΣ...
- - - - - - -

Π]ολυδεύκου[ς? - -
σ]πον[δ]αύ[λ]ης - -
Πολεμοκρά[τ]ης [Πολε]-
μοκ[ράτ]ους - - -
- - - - - -
πόλ[εως? τ]ὸ β̄? Πο[λεμο]-
κ[ράτ]ης Πολεμο[κ]-
ράτους - - - -
- - - - - -

antiquiore transcriptus vel fictus sit; sicut Tiberio imperante Cyri, Darii, Alexandri auctoritate asyla sua confirmare studuerunt urbes Asiae (Tac. Ann. III, 60 sqq.): et eo, ut recentiore aetate confectam hanc inscriptionem iudicet, inclinat Müllerus de vas. Volcient. p. 40. qui in litteris ad me datis inde censet miram inscriptionis huius formam melius posse explicari.

2920.

Inter locum Omerbeili et *Tralles*, prope fontem; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 131. Omerbeili haud procul Trallibus abest, inter Guzelhissar et Yermensik.

M/..........
CL.......
X...VIII
ΜΑΝΟΣΑΚΥΑΙΟΣ
ΜΑΝΟΥΥΠΑΤΟ
ΡΩΜΑΙΩΝ
ΚΟ
ΕΑC..........
FLOR.........
ΛΕΥΚΙΟ.......
ΝΟΣΜ.........
ΤΑΝ..........

Vs. 4 sqq. est: Μάν[ι]ος Ἀκύ[λ]ιος - - Μα[νί]ου, ὕπατο[ς] Ῥωμαίων, vs. 10. Λ]εύκιο[ς vel alius eiusdem nominis casus. Ille est Cos. a. u. c. 653. ut taceam antiquiores. De Trallianorum cum Romanis amicitia cf. Tac. Ann. IV, 55. ubi tamen eorum pro hac re argumenta parum valida dicit; ac sane illi ab Antiochi ac Mithradatis steterunt partibus.

2921.

Trallibus (Guzelhissar) in coemeterio Iudaeorum; ed. ibid. p. 135.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ......ΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΙ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΣΤΗΣΕΤΙ
ΚΛΑΥΔΙΟΣΔΙΑΔΥΜΕΝΟ

Αὐτοκράτορι - - - - Καίσαρι Σεβα[στῷ] ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέστησε Τι(β). Κλαύδιος Διαδ[ο]υμενό[ς.

2922.

Trallibus (Aidin Guzelhissar); ed. Arundell Itin. septem eccles. As. in tabulis, correxit Letronnius Journ. des Sav. Nov. 1829. p. 692.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΟΔΗΜΟΣΚΑΘΙΕΡΟΣΕΝ
ΑΝΑΘΕΝΤΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΙΕΕΡΙΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥΥΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΔΙΩΓΕΝΟΥΣΕΝΤΟΙΤΗΣΓΥΝΙΙΛ
ΙΑΡΧΙΑΣΧΡΟΙΙΩΙ

Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστόν, Γερμανικόν, Αὐτοκράτορα, ὁ δῆμος καθιέρ[ω]σεν, ἀναθέντος ἐκ τῶν ἰδίων Τι[β]ερίου Κλαυδίου Ἀρτεμιδ[ώ]ρου υἱοῦ, Κυρείνα, Δι[ο]γένους, ἐν τ[ῷ] τῆς γυ[μνασ]ιαρχίας χρό[ν]ῳ.

2923.

Ibidem in coemeterio; ed. Pocock. Inscr. ant. p. 17.

ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΝ
ΤΟΥΤΕΙΧΟΥΣΚΑΛΟ
ΤΟΥΞΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΟΥΤΟΥΜΕΤΑΘΥΜΟΥ
ΚΑΕΙΤΟΥΤΟΥΚΛΕΠΣ
ΤΗΝΟΙΚΟΔΟΜΙΑΝΤΟ
ΚΟΥΣΤΟΥΛΙΘ.ΝΟΥΑ
\ΩΝΟΣΜΗΚΟΣΕΠΙ
..ΚΟΝΤΑΗΓΕΝΟΜΕ
ΡΑΧΜΑΙ
ΠΙΣ

Ἐπιστατούν[των τῆς οἰκοδομίας?
τοῦ τείχους Καλο - - - - -
τοῦ [Ζ]ηνοδότου, - - - - -
ου τοῦ Με[γ]αθύμου, - - - -
κ[λ]είτου τοῦ Κλε[ιτ - - ἐπὶ?]
τὴν οἰκοδομίαν το[ῦ - - τεί-
χ]ους τοῦ λιθ[ί]νου ἀ[πὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλ-
λ]ωνος? μῆκος ἐπὶ - - - -
..κοντα ἡ γενομέ[νη δαπάνη?
δ]ραχμαὶ - - - - - -
etc.

Pertinet ad instaurationem moenium, haud dubie post terrae motum, quo Tralles Augusti in principatu afflictae sunt: qua de re apponam epigramma, quod Agathias transcripsit in fundo prope Tralles, cui nomen Σιδηροῦς, atque edidit Hist. II, 17. ita a Niebuhrio recte constitutum:

Κλασθείσας πάτρας σεισμῷ ποτε Κάνταβριν ἐς γᾶν
Χαιρήμων ἔπτα πατρίδα ῥυσάμενος:
Καίσαρι δ' εἰλιχθεὶς περὶ γούνασι τὰν μεγάλαυχον
ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν.
ἀνθ' ὧν συγγενέες τοῦτο βρέτας, ὄφρ' ἐπὶ βωμῷ,
οἷα δίκα κτίσταν, τάνδε φέροιτο χάριν.

ΕΤΕΟΣ ΙΙΙΙΙΙΙ ΜΗΝΟΣΕ.ΔΟΜΩ
.ΑΣΙΛΕΟΝΤΟΣΑΡΤΑΣΕΣΣΕ
ΩΕΞΣΑΤΡΑΠΕΥΟΝΤΟΣͰΙΔΡΙΕ
ΩΣΟΣΑΕΨΗΦΙΣΑΝΤΟΤΡΑΛ
ΔΕΙΣΙΚΕΤΗΡΙΗΝΕΙΝΑΙΔΙΟ
ΝΥΣΩΙΒΑΚΧΙΩΙΤΩΙΔΗΜΟΣΙ
ΩΙΙΚΕΤΗΝΜΗΑΔΙΚΕΙΝ

.ΟΡΟΣΙΕΡΟΣΑΣΥΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟ.
ΒΑΚΧΟΥΤΟΝΙΚΕΤΗΝ..ΑΔΙΚΕΙ.
ΜΗΔΕΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΝΙ...ΟΡΑΝ
ΕΙΔΕΜΗΕΞΩΛΗΕΙΝΑΙΚΑΙΑΥΤ..
ΚΑΙΤΟΓΕΝΟΣΑ.ΤΟ.

---

etiam *βασιλεύοντος*: itaque illud videtur vitium esse ex corrupta dialecto in titulos illatum. Nomen *Ἀρτασέσσεω* non corruptum est, sed id in iis locis haud dubie sic pronuntiabatur vulgo, ex parte certe propius ad orientalem modum: saltem huc ducunt scripturae *Xerses*, *Artahschetz* et alia (cf. Pottii etym. Forschungen auf d. Gebiete d. Indo-Germ. Sprachen p. LXVI. LXVII.). De forma *ἐξσατρ.* vide ad n. 2691. *c* sqq. In nomine *Ἱδριεύς*, quod aspiratum passim etiam libri praebent, ea spiritus asperi forma assumpta est, quae habetur in nummis Tarenti et Heracleae Italicae, in uno et altero vasorum Italicorum et in tabulis Heracleensibus: quo fere confirmatur, quod T. I. p. 557. *a.* ad Simonideum epigramma conieci. Pro aspero sumpsit etiam Müllerus de vasis Volcientibus p. 40. Neque obest, quod in nostro titulo in sex aspiratis vocibus omittitur asperi nota: potuit enim ea soli nomini proprio addi; atque in ipsis Atticis ante Euclidem inscriptionibus asper promiscue negligitur et scribitur. Erat tamen, quum putarem *Ϝιδριέως* scribendum esse, quod omnino analogum est (cf. T. I. p. 720. *a.*): sed mitto hoc, quod asper, ut dixi, etiam in scriptoribus voci additus reperitur. Nummi ΙΔΡΙΕΩΣ, certe sine digammo. Tum mirum est quod lapicida in ipso Trallianorum nomine peccavisse videtur; nisi dicemus vetustissimam formam vocabuli esse *Τραλδεῖς*. Scripsi autem *Τραλλεῖς*, ut nomen populi, non *Τράλλεις*, quod nomen urbis femininum est. Vs. 8. *χῶρος* certum iudico: cf. tab. Heracl. I. vs. 8. et epigramma Romanum, cuius initium *ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος*, et n. 1926. ubi quae habes, ea similiter concepta sunt atque haec inde a vs. 8. His praescriptorum loco inserviunt ea, quae ante vs. 8. scripta sunt sermone admodum rudi et dissoluto. Initium praescriptorum regem et dynasten offert, prorsus ut in Mylasensibus n. 2691. *c. d. e.* et n. 2692. sed novum hoc, quod etiam quoto mense anni septimi scriptum decretum sit, additur. Nam *μηνὶ ἑβδόμῳ* quum interiectum sit inter *ἔτεος ἑβδόμου* et *βασιλεύοντος* etc. numerus non ad civilium anni mensium ordinem refertur, ut passim alibi (vide T. I. p. 734. *a.* et in Phrygiis), sed menses ut anni ab initio regni Artaxerxis computantur. Artaxerxem vero Mnemonem quum intelligeret Rochettus, decretum hoc in a. a. Chr. 398. rettulit; sed ea aetate qui floreret, nullum novimus Cariae dynasten Idrieum s. Hidrieum: quare hoc ipse Rochettus in Addendis et Corrigendis p. 422. retractavit. Nempe titulus hic refertur ad Ochum, qui publice Artaxerxes vocatus est (ex titulis cf. n. 2619. *e.*); quamquam etiam sic implicamur difficultati. Nam Ochi regnum ex fide Canonis Regum haud exigua incipit anno Nabon. 390. qui annus deducitur a d. 21. Nov. a. a. Chr. 359. Fac in Medico regno annos regum, aliter atque apud Ptolemaeos, a vero regni principio, non ab initio anni civilis Persici, in quem incidisset regni initium, computatos esse, id quod omnino verisimile est, quia etiam menses numerantur; fac insuper Ochum sub finem demum illius anni epochae Nabonassaris auspicatum imperium esse: tamen septimus septimi anni mensis non infra Aprilem vel Maium a. a. Chr. 351. decurret; ut hic proinde ultimus eius temporis terminus sit, quo scriptum esse possit hoc monumentum. Sed Artemisia, cui frater Hidrieus successit, superstes fuit Thessalo archonte Attico Olymp. 107, 2. (Demosth. de Rhod. libert. p. 193. quae oratio illo archonte habita, Diod. XVI, 45. coll. Clinton. Fast. Hell. T. I. h. a. et p. 286.) qui annus post Maium demum a. a. Chr. 351. incipit. Igitur nisi contra marmoris fidem scripseris vel ΓΙΙΙΙ cum Müllero ap. Roch. p. 422. vel ΙΙΙΙΙΙΙ, peculiare aliquid statuendum est, quo illa tollatur difficultas: id quod etiam Rochettum ibid. censuisse vidi postquam mea pridem scripta erant. Quippe ubi Caricorum dynastarum successionem designant veteres, videntur potissimam tantum imperii sedem respicere, quae modo Mylasis erat, modo Halicarnassi. Mausolo igitur Halicarnassi successerat Artemisia; sed unam et alteram Cariae partem potuit alius tenere superstite etiam tum Artemisia, et maxime in remotiore plaga Cariae, fortasse ipsis Trallibus, frater dynastes constitutus esse Hidrieus, qui Halicarnassi regnum postea demum Artemisiâ defunctâ occupavit. Ita etiam Ada, Hidriei uxor, a Pixodaro Halicarnasso pulsa, retinuit certe Alinda (Strab. XIV. p. 657. Arrian. Exped. Alex. I, 23.): quamquam Arriani verba magis eo deducunt, ut Ada vi tenuerit Alinda, quam ut concedente Pixodaro et pacta divisione provinciae. Ceterum quaeri potest, utrum titulus hic vere sit antiquus, an posthac asyli tuendi causa vel ex

2927.

Ibidem (Guzelhissar) ad porticum; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 134. Habeo etiam a Müllero ex cod. Ask. Apud illos titulus in versus viginti distractus est et versuum initia ac fines alii sunt; ego formam Sherardiani in cod. Ask. apographi sequor, quod Egmondi et Heymani apographa solent negligentiora esse, et quod vs. 5. 6. nostri exempli multa desunt ap. Egm. et Heym.

ACIC.ΛΤΕΣΡΩΜΑΙΟΙΕΤΕΙΜΗΣΑΝΑΥΛΟΝΦΑΒΡΙΚΙΟΝ
ΠΡΕΙΣΚΙΑΝΟΝΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣΣΕΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑΔΕ
ΚΑΙΤΟΝΑΠΟΑΙΓΥΠΤΟΥΣΕΙΤΟΝΣΥΝΧΩΡΗΘΕΝΤΑ
ΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΥΤΟΥΥΠΟΤΟΥΚΥΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΜΟΔΙΩΝΜΥΡΙ
ΑΔΑΣΕΞΚΑΙΠΡΟΧΡΗΣΑΝΤΑΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΤΗΝΤΕΙΜΗΝΤΟΥΣΕΙΤΟΥΚΑΙΤΑΣΓΕΝΟΜΕΝΑΣ
ΜΕΧΡΙΞΕΝΘΑΔΕΔΑΠΑΝΑΣΠΑΣΑΣΑΝΔΡΑΑΓΑ
ΘΟΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΠΑΣΗΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΚΑΙΠΙΣΤΕΙΚΑΘΩΣΗΠΑΤΡΙΣΑΥΤΩ
ΕΜΑΡΤΥΡΗΣΕΠΟΛΛΑΚΙΣΔΙΑΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΕΙΣΑΥΤΟΝΤΕΙΜΗΣΕΝΤΕΤΟΙΣΑΚΤΟΙΣΚΑΙ
ΤΟΙΣΨΗΦΙΣΜΑΣΙΤΗΣΤΕΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΙΠΙΣΤ.ΦΑΝΗΦΟ^T......ΔΙΑΣΙ.....ΩΝΙ
ΔΟΥΝΕ......

Vs. 1. quae ante ΜΑΙΟΙ sunt, ex Egm. praemisi; Ask. tantum duarum litterarum lacunam notavit. Vs. 4. forma litterae ω est ex impresso exemplo, unde etiam vs. 9. Ξ interposui, et vs. 10. litteras ΜΗ. Vs. 15. primum Ι ex impresso inserui, ubi Ask. lacunam habet. Ibidem Ask. ΦΟ - - - ΩΝΙ, lacunae spatio non accuratius designato; Egm. ΦΟ[T] ......ΔΙΑΣΙ.....ΩΝΙ, quas lacunas iusto maiores esse posse patet collatis aliis in eodem exemplo, quae expletae sunt in exemplo Ask. sed videntur tamen hoc loco recte demensae esse. Dedi quod est in impresso. Vs. 16. impressum exemplum ΔΟΣ ΝΕ..... Ceterum quae ap. Egm. et Heym. prorsus vitiosa vel omissa sunt, non notavi.

- - - - - *καὶ οἱ ἐν Τράλλεσι κ]α[τ]οι[κοῦν]τες Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν Αὖλον Φαβρίκιον Πρεισκιανὸν Χαρμόσυνον, στρατηγήσαντα τῆς πόλεως αὐθαιρέτως, σειτωνήσαντα δὲ καὶ τὸν ἀπὸ Αἰγύπτου σεῖτον συνχωρηθέντα τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ, μοδίων μυριάδας ἕξ, καὶ προχρήσαντα ἐκ τῶν ἰδίων τὴν τειμὴν τοῦ σείτου καὶ τὰς γενομένας μέχρι[ς] ἐνθάδε δαπάνας πάσας, ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ φιλόπατριν, πάσῃ κεκοσμημένον ἀρετῇ καὶ πίστει, καθὼς ἡ πατρὶς αὐτῷ ἐμαρτύρησε πολλάκις διὰ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν τειμῆς ἔν τε τοῖς ἄκτοις καὶ τοῖς ψηφίσμασι τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου. γενόμενον [ἐ]πὶ στεφανηφό[ρου Κλαυ]δίας [τῆς] ...ωνίδου Νε - - -*

Vs. 1. quod dedi *κατοικοῦντες* multis confirmatur exemplis; ceterum cf. n. 2930. et de Romanis colonis vide ad n. 2923. In fine *Σιμωνίδου*, *Λεωνίδου* etc. suppleri potest; ΝΕ non est *νεωτέρου*, ut coniicias, sed cognomen mulieris, ut *Νε[αίρας* vel simile.

2928.

Ibidem (Guzelhissar) secundum Pocockium Inscr. ant. I, 3, 1. p. 32. ex schedis alienis, sed Ephesi secundum eundem p. 36. ex schedis item alienis. Posui in Trallianis, quod probabilius est titulum ex paucis Trallianis immistum esse Ephesiorum multitudini quam contra.

- - - - -ΝΜΑΥΡΕΩΡΙΧΟΝ
- - - -ΜΟΤΗΙΜΟΤΑΤΟΝ
- - - - -ΧΟΝΚΑΙΝΑΠΑΕΗ
- - - - -ΥΠΡΟΓΟΝΩΝΕΝ
- - - -ΝΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ

Sic Poc. p. 32. Sed p. 36. ΕΟΡΙΧΟΝ vs. 1. et Τ pro Γ vs. 4.

Vs. 1. *Οἱ δεῖνες ἐτείμησα]ν* M. *Αὐρ.* ..*ριχον* (nisi aliud prorsus fuit, ut *Σώτιχον* vel *Ζώσιμον* vel ut n. 2929. *Τρόφιμον*), 2. - - *φιλ]οτ[ε]ιμότατον*, 3. - - - *αρχον καὶ .. πάσῃ?* - -, 4. - - - - *προγόνων ἐν* - - -, 5. - - *τὸ]ν* vel *γενόμενο]ν λειτουργόν*. Vs. 3. possis etiam *διὰ πάσης*.

Quod epigramma, etiam in Muratorii Thesaurum ac Bonadae Collectionem et Brunckii Analecta et Appendicem Anthologiae Palatinae translatum, tentavit Hermannus ad Orph. p. 786. ut expelleret vocem *συγγενέες*: quae non cognatos hic significat, sed latiore vi Trallianos veteres, eiusdem cuius erat Chaeremon stirpis, distinctos illos ab adventiciis Romanis, quibus Tralles auxerat Augustus (vide Agath.). De Apolline Trallibus culto cf. nummos.

2924.

Ibidem; ex eodem p. 17.

ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΑ
ΗΑΞΙΟΛΟΓΚΑΙ
ΟΕΟΣΕΒΗΟΙΗΣΑ
ΣΑΤΟΠΑΜΚΑΘΡΟ
ΕΣΚΟΥΤΛΩΣΑΤ
ΕΝΑΒΑΣΜΟΝΥΠ
ΕΥΧΗΣΕΑΥΤΗΣ
ΠΕΔΙΩΝΤΕΑΚΙΕΓ
ΓΟΝΩΝΕΥΛΟΓΙΑ

Καπετωλῖνα
ἡ ἀξιόλογ(ος)? καὶ
[Θ]εοσεβ(ής), [π]οιήσα-
σα τό [τε] ἀ[νάβ]αθρο[ν?
- - - - - - -
ἀ]ναβασμὸν ὑπ[ὲρ]
εὐχῆς ἑαυτῆς [καὶ]?
π[αι]δίων τε κ[αὶ] ἐγ-
γόνων, Εὐλογία[ς? etc.

Vs. 4. si *ἀνάβαθρον* verum est, significat hic exedram s. cathedram, ad quam ducunt scalae (*ἀναβασμός*).

2925.

In oppido Guzelhissar, quas esse *Tralles* recte vidit, repperit Walpolius et ed. in Diar. class. T. IV. p. 88.

Τ]ΗΙΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙΠΑΤΡΙΔ[Ι
ΜΑΡ·ΑΥΡ·ΑΝΔΡΕΑΣΣΥΝ
ΤΗΙΓΥΝΑΙΚΙΚΛ·ΘΕΟΔΩΡ
ΑΚΑΙΤΟΙΣΠΑΙΣΙΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΩΙΑΝΔΡΕΑ
ΘΕΟΔΩΡΩΙΤΟΥΣ
ΕΠΙΧΡΥΣΟΥΣΕΡΩ
ΤΑΣΙΗΚΑΙΤΑΣΒ
ΝΕΙΚΑΣΣΥΝΤΑΙΣ
ΒΑΣΕΣΙΝΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Τ]ῇ γλυκυτάτῃ πατρίδ[ι] Μάρ(κος) Αὐρ(ήλιος) Ἀνδρέας σὺν τῇ γυναικὶ Κλ(αυδίᾳ) Θεοδώρᾳ καὶ τοῖς παισὶν Ἰουλιανῷ, Ἀνδρέᾳ, Θεοδώρῳ, τοὺς ἐπιχρύσους Ἔρωτας ιη καὶ τὰς β Νείκας σὺν ταῖς βάσεσιν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

Similem titulum, quo quinque Erotes dedicantur dulcissimae patriae, edam suo loco.

2926.

Ibidem; ex schedis a Rochetto missis.

ΤΙ·ΚΛ·ΓΛΥΠΤΟΝ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥΙΥΟΝ
ΤΟΝΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝ
ΤΟΝΥΠΕΡΤΑΤΟΝ
ΛΟΓΙΣΤΝΝΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΚΤΙΣΤΗΝΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ
ΠΟΛΕΟΣΤΗΣΝΕ
ΩΚΟΡΟΥΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ
ΙΕΡΑΣΤΟΥΔΙΟΣΚΑ
ΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΤΑΑΛ
ΛΙΑΝΩΝ

ΟΙΜΥΣΤΑΙ
ΤΩΝΙΕΡΩΝ

Τι(β.) Κλ(αύδ.) Γλύπτον, Ἀνδρονίκου [υἱ]όν, τὸν ἀγορανόμον, τὸν ὑπέρτατον λογιστ[ὴ]ν καὶ κτίστην τῆς πατρίδος, τῆς λαμπροτάτης πόλε[ω]ς τῆς νεωκόρου τῶν Σεβαστῶν, ἱερᾶς τοῦ Διός, κατὰ τὰ δόγματα τῆς συνκλήτου Τραλλιανῶν, οἱ μύσται τῶν ἱερῶν.

Coniiciat aliquis *τ[ρὶ]ς νεωκόρου*; sed hoc demonstrari nequit. De Trallium urbe sub Caracalla neocoro vide Eckhel. D. N. T. III. p. 127. Iuppiter, cui Tralles sacrae, Larissaeus est, traductus Argis ex arce Pelasgica, ubi eodem colebatur cognomento; et Larissa etiam prope Tralles est, de qua Larissaeum Iovem denominatum Strabo IX. p. 440. coniicit, Trallibus ipsis cultum (Strab. XIV. p. 649.). Cf. Odericum Diss. et Annott. ad marm. et numm. Diss. I. (ubi de Trallibus agit) p. 20. Eckhel. l. c. p. 124. et lemma ad n. 2919. De *συγκλήτῳ* Trallianorum cf. nummos.

2931.

Trallibus (Guzelhissar) in horto intra muros, in angulo urbis septentrionem versus, qua ad occasum vergit; ex Sherardianis p. 45. (cod. Ask. II, 3. in quibus Guzelhissar falso pro Magnesia habetur, quum tamen verum iam viderit Sherardus).

ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΚΑΙΟΙ
ΝΕΟΙΚΑΙΗΟΛΥΜΠΙ
ΚΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝ
ΑΠΟΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΣΙΕΡΟΝΕΙΚΩΝΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΕΙΤΩΝΕΤΙ
ΜΗΣΑΝΤΙ.ΙΟΥ.ΜΕ
ΝΑΝΔΡΟΥΑΥΡΗΛΙΑ
ΝΟΝΜΕΤΑΠΟΛΛΑΣ
ΑΡΧΑΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΕΠΙΦΑΝΩΣ

Ἡ] φιλοσέβαστος γερουσία καὶ οἱ νέοι καὶ ἡ Ὀλυμπικὴ σύνοδος τῶν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἱερονεικῶν καὶ στεφανειτῶν ἐτίμησαν Τι(β). Ἰού(λ). Μενάνδρου, Αὐρηλιανόν, μετὰ πολλὰς ἀρχὰς καὶ λειτουργίας γραμματεύσαντα τῆς πόλεως ἐπιφανῶς.

2932.

Trallibus (Guzelhissar); ex Sherardianis p. 46. (cod. Ask. II, 7.).

.ΙΣΑΝΤΡΥΦΩΣΙΑΝΟ.
. . ΝΝΙΟΥΕΛΕΝΟΥΥΙΟΝ
. . ΑΜΦΙΘΑΛΕΑΤΩΝΔΕΙ
. . ΚΑΙΕΙΣΑΓΩΡΟΝΤΩΝ
. . ΩΝΕΥΣΕΛΑΣΤΙΚΩΝ
.ΣΤΗΝΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ
.ΘΙΩΝ - - - - - -
.ΝΠΡΩΤΟΝΜΕΤΑΤΗΝΑΝΑΝΕ
ΣΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΥΦΙ . . . . . . ΤΡΟΣ
ΣΥΝΚΛΗΤ . . . .
ΙΝΤΕΙΜ . . . .
.ΝΗΣΙΜΟΝ . . . .
.ΤΕΜΙΔΩ . . . .

[Οἱ δεῖνες ἐτεί-
μη]σαν Τρυφω[ν]ιανὸ[ν]
. . ννίου Ἑλένου υἱόν,
Ἀμφιθάλεα, τ[ὸ]ν δεί[κτ-
ην] καὶ εἰςαγω[γ]ὸν τῶν [ἱ-
ερ]ῶν ε[ἰ]ςελαστικῶν
εἰ]ς τὴν οἰκουμένην
Πυ]θίων - - - ἀγών-
ω]ν, πρῶτον μετὰ τὴν ἀνανέ[ω]-
σιν ἀγωνοθετοῦντος [Γ.]
Ἰουλίου Φι[λίππου, πατρὸς]
συν[κλητικοῦ, ἀναστησάντων τ-
ὴ]ν τειμ[ὴν - - - - - -
Ὀ]νησίμο[υ - - - - - καὶ Ἀ-
ρ]τεμιδώ[ρου etc.

Vs. 3. Ἀννίου, Ἑρεννίου etc. suppleri potest. Vs. 4. *εἰςαγωγὸν* est p. *εἰςαγωγέα.* Pythia Tralliana, quae in nummis autonomis et Caracallae habentur, aliquamdiu omissa, et posthac restituta sunt; in titulis memorantur hic et n. 2935. Ea ex vs. 5. discimus *εἰςελαστικὰ* fuisse; *εἰς τὴν οἰκουμένην* hoc significat, ius hoc iis per universum orbem Romanum concessum esse. De Philippo vide n. 2790. et n. 2933. Priore loco si verum conieci, hic titulus non antiquior Philippis Imperatoribus est.

2933.

Trallibus (Guzelhissar); vss. 1-3. edo ex schedis Borrellii Smyrna ad Prokeschium missis, ab hoc Romam ad Gerhardum, a Gerhardo ad nos: atque haec in capitulo columnae scripta esse constat: cum his vero composui, sequentia, quae habeo ex Sherardianis p. 45. (cod. Ask. II, 5.). Capitulum latuerat Sherardum, qui ea tantum viderat, quae sub capitulo scripta erant, in scapo haud dubie pridem separato a capitulo.

Γ.ΙΟΥΛΙΟΝΦΙΛΙΠΠΟΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΟΝΤΩΝΣΕΒΑ
ΣΤΩΝΠΑΤΕΡΑΙΟΥΛΙΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΥΝΚΛΗ
ΤΟΥΣΤΡΑΤΕΓΟΥΡΩΜΑΙΩΝ
ΗΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΩΝΑΠΟΙΩΝΙΑΣΚΑ.
ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΑΓΟΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙ
ΛΟΓΙΣΤΗΝΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΝ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣΒΜΑΓΝΗ
ΤΟΣΑΠΟΣΙΠΥΛΟΥΟΛΥΜ
ΠΙΟΝΙΚΟΥΚΑΙΤΙΒΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΣΠΕΡΧΕΙΟΥ

Γ. Ἰούλιον Φίλιππον, ἐπίτροπον τῶν Σεβαστῶν, πατέρα Ἰουλίου Φιλίππου συγκλη[τικ]οῦ, στρατ[η]γοῦ Ῥωμαίων, ἡ σύνοδος [τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν] τῶν ἀπὸ Ἰωνίας κα[ὶ] Ἑλληςπόντο[υ] τὸν ἴδιον ἀγ[ω]νοθέτην καὶ λογιστὴν καὶ εὐεργέτην, ἐπιμεληθέντ[ω]ν Σεραπίωνος τοῦ Σεραπίωνος, Μάγνητος ἀπὸ Σιπύλου, Ὀλυμπιονίκου, καὶ Τιβ. Κλαυδίου Σπερχειοῦ.

Cf. n. 2932. et n. 2790. Post vs. 6. videtur lacuna esse ex *ὁμοιοάρκτῳ* nata, quam supplevi ex Teiis lapidibus n. 3067. 3068. Vide quae dixi ad n. 3067. unde intelliges Lebedi tum hoc collegium sedem habuisse.

2929.

Trallibus (Guzelhissar) ex Sherardianis p. 46. (cod. Ask. II, 7.). Hinc cum paucis correctionibus textui immissis Leakius Diar. init. As. min. p. 340. Cf. Letronn. Journ. des Sav. Jul. 1825. p. 398.

ΜΑΡΚΟΝΝΩΝΙΟΝΕΥΤΥΧΗ
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΟΤΑΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΒΟΥΛΗΣΔΗΜΟΥ
ΣΕΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑΕΙΡΗΝΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
ΔΕΚΑΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙ
ΔΙΟΛΟΥΤΟΥΕΤΟΥΣΠΡΩΤΟΝ
ΚΑΙΜΟΝΟΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΘΕΝΤΑΕΛΛΙΟΥ
ΗΜΗΕΡΑΣΠΕΝΤΕ
ΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΚΑΙΣΑΡΕΩΝ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝΠΟΛΙΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΡΟΣΟΔΩΝ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΝΤΗΣΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΗΣΤΙΜΗΣΜΑΥΡΛΗΤΟΙΔΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥΧΡΥΣΟΦΟΡΟΥΚΑΙ
ΜΑΥΡΤΡΟΦΙΜΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Μάρκον Νώνιον Εὐτύχη, τὸν ἀξιολογ[ώ]τατον γραμματέα βουλῆς, δήμου, σειτωνήσαντα, εἰρηναρχήσαντα, στρατηγήσαντα, δεκαπρ[ω]τεύσαντα, καὶ δι' ὅλου τοῦ ἔτους πρῶτον καὶ μόνον φιλοτείμ[ω]ς ἀγορανομήσαντα καὶ θέντα ἔλ[α]ιο[ν] ἡμέρας πέντε, ἡ λαμπροτάτη Καισαρέων Τραλλιανῶν πόλις ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, προνοησαμέν[ω]ν τῆς ἀναστάσεως τῆς τιμῆς Μ. Αὐρ. Λητοίδου Ἰουλιανοῦ χρυσοφόρου, καὶ Μ. Αὐρ. Τροφίμου γραμματέως.

Vs. 11. ἔλαιον dedi ex aliis titulis. Caesarenses sunt Tralliani ex Octaviano Augusto; vide Eckhel. D. N. T. III. p. 125. Χρυσοφόρος est nomen muneris s. dignitatis.

2930.

Ibidem (Guzelhissar) ex iisdem schedis p. 46. (cod. Ask. II, 3.). Hinc cum paucis correctionibus textui immissis Leakius l. c. p. 339 sq. Cf. Letronn. l. c.

. . . . ΣΤΗΜΑΤΗΣΓΕΡΟΥ
ΣΙΑΣΚΑΙΟΙΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΙ
ΝΕΟΙΚΑΙΟΙΕΝΤΡΑΛΛΕΣΕ
ΡΩΜΑΙΟΙΕΤΕΙΜΗΣΑΝΤΙΒ
ΚΛΠΑΝΥΧΟΝΕΥΤΥΧΟΝ
ΚΟΙΒΙΛΟΝΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝ
ΤΑΤΗΝΝΥΚΥΤΕΡΙΝΗΝΣΤΡΑ
ΤΗΓΙΑΝΔΕΚΑΠΡΩΤΕΥΣΑΝ
ΤΑΑΡΓΥΡΟΤΑΜΙΕΥΣΑΝΤΑ
ΕΚΔΑΝΕΙΣΑΝΤΑΚΟΥΡΑΤΟ
ΡΕΙΣΑΝΤΑΤΩΝΡΩΜΑΙΩΝ
ΣΕΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑΑΠΟΑΙΓΥ
ΠΤΟΥΚΑΙΕΠΕΡΓΟΝΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΑΕΙΣΤΟΝΣΕΙΤΟΝΚΑΙΔΟΝΤΑ
ΕΙΣΤΟΔΗΜΟΣΙΟΝ ✱ ΒΦΚΖΝΕ
ΟΠΟΙΗΣΑΝΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑ.
ΤΑΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΩΣΑΝΑΘΕΝΤΑΔΕΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΚΑΙΤΑΣΕΝΤΗΟΨΑΡΙΟ
ΠΩΛΕΙΜΑΡΜΑΡΙΝΑΣΤΡΑΠΕ
ΖΑ.ΙΒΣΗΤΑΙΣΒΑΣΕΣΙΝΒ
Π.ΤΙΤΙΟΣΜΗΟΥΒΙΑΝΟΣΚ̄
ΛΩΝΤΟΝΕΑΥΤΟΝΦΙΛΟΝ

Vs. 21. Leak. Σ . . ΤΑΙΣ, et vs. 22. Η pro ΙΙ et in fine Κ.; omitto quae correxit, etsi recte correcta sunt.

Initio fortasse maior defectus est, sed tamen non supplebo nisi quod ministrat n. 2931.

Τὸ φιλοσέβαστον σύ]στημα τῆς γερουσίας καὶ οἱ φιλοσέβαστοι νέοι καὶ οἱ ἐν Τράλλεσ[ι] Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν Τιβ. Κλ. Πάν[ν]υχον Εὐτύχο[υ] Κοίβιλον? στρατηγήσαντα τὴν νυκτερινὴν στρατηγίαν, δεκαπρωτεύσαντα, ἀργυροταμιεύσαντα, ἐκδανείσαντα, κουρατορε[ύ]σαντα τῶν Ῥωμαίων, σειτωνήσαντα ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ ἔπεργον ποιήσαντα εἰς τὸν σεῖτον καὶ δόντα εἰς τὸ δημόσιον δηνάρια βφκζ, νε[ω]ποιήσαντα, στρατηγήσα[ν]τα, ἀγορανομήσαντα φιλοτείμως, ἀναθέντα δὲ ἐκ τῶν ἰδίων καὶ τὰς ἐν τ[ῷ] ὀψαριοπωλεί[ῳ] μαρμαρίνας τραπέζα[ς] ιβ σ[ὺν] ταῖς βάσεσι [ι]β· Π. Τίτιος Μηουβιανὸς Κ[ί]λων τὸν ἑαυτο[ῦ] φίλον.

Τὸ σύστημα τῆς γερουσίας non Senatus est, sed quod alibi dicitur πρεσβυτικόν (cf. n. 2220. 2221.), Nysae γεροντικόν (Strab. XIV. p. 649. coll. n. 2944.). Vs. 6. Κοίβιλον vix verum est; sed cave Choerilum inferas: latet agnomen Romanum, credo Κο[ρ]βῖ[ν]ον. Vs. 13. ne scribas ἔτι ἔργον; ἔπεργον est substantivum ut πάρεργον. Vs. 21. σὺν et ιβ, quae ego dedi, haud dubia sunt. Μηουβιανὸς videtur *Maevianus* esse, quamquam insolentius scriptum.

agonothetarum est indigena, ideoque nullum additur gentilicium (cf. n. 2933. extr.). Prior *Κυάνιος* dicitur; *Κυανίου* etiam in schedis Horstianis est. *Κυανίτου* mavult Letronnius; sed fortasse *Κυάνιος* quoque fuit gentilicium Lyciae urbis eius, ad quam referri hoc gentilicium videtur.

2937.

Trallibus (Guzelhissar) in ara in Turcarum coemeterio; ed. Pocock. l. c. n. 2.

ΑΒ.ΑΙΑΤΡΟΚΛΕΙΟΥΣ
ΙΕΡΕΙΑΔΗΜΑΙΚΙΟΟΣΕΥΣΕΒΗΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἀβ[ί]α Ἰατροκλείους, ἱέρεια Δήμ[ητρ]ος, εὐσεβὴς χαῖρε.

Nomen *Ἀβία* habes n. 1957. De forma *Ἰατροκλείους* cf. ad n. 2856.

2938.

In *eadem* urbe; ed. idem l. c. p. 18. n. 10.

ΗΖΟΡΟ
ΤΗΤΡΙΟΥ
ΛΓΠΟΥΟΝΥ
ΤΡΙ⌒ΟΥΛΙΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙ
ΚΡΙΟΝΑ.ΤΟΙΚΑΙΕΓΓΟΝΟ.ΚΑΙΑΠΟΤΟΝ
ΠΙΙ⌒ΤΗ
Ν
ΙΣ ΙΓΕ
Ι:.ΙΣΥΠΑΥΤΗΝΣΤΡΗΩΜΑΤΙΚΑΙΝΙΝ..ΚΑΙΜΥΣΙ
ΕΙ..ΠΡ.ΝΙΑΥΤΟΥ.ΚΑΙΕΓΓΟΝΩΝΚΑΙΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΖΩΕΙ

Titulus est epitaphius. Vs. 1 sqq. fuit fere: *αὕτη] ἡ [σ]ορό[ς ἐστιν] - - [Δημ]ητρίου*, vs. 4. *τρὶ[ς τ]οῦ [Δ]ημητρίου, καὶ - - -*, vs. 5. *α[ὐ]τὸ[ς]? καὶ ἔγγονο[ι] καὶ ἀπό[γ]ον[οι - - -*, vs. 9. *- - - ὑπ' αὐτὴν στρώματι? καιν -? - καὶ - -*, vs. 10. *- - - αὐτοῦ [τε] καὶ ἐγγόνων καὶ προγόνων* (vel *ἀπογόνων* potius opinor). *ζῶσι.*

2939.

Prope *Tralles*, ibidem ubi n. 2920. ex Egmondi et Heymani Itin. T. I. p. 129.

ΑΥΤΗ.Η.ΣΟΡΟΣ.ΕΣΤΙΝ.Μ.ΑΥΡ.ΚΟSΜΙΩ
ΝΙΟΣ.ΔΙΣΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ.ΚΑΙ.ΕΚΓΟΝΩΝ
ΣΩΣΙΝ

Αὕτη ἡ σορός ἐστιν Μ. Αὐρ. Κοσμίωνος? δὶς Φιλοσεβάστου, καὶ ἐκγόνων. [ζ]ῶσιν.

Philosebastus pater et avus defuncti.

2940.

Trallibus (Guzelhissar); ex eodem libro p. 135.

ΜΑΙΑΝΔΡΙΑΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΗΔΗΑΔΙΑΝΤΟΣΓΥΝΗΔΕ
ΙΣΧΥΡΙΩΝΟΣΙΣΧΥΡΙΩΝ
ΑΝΤΙΔΩΡΟΥ

Μαιανδρία Μενεκράτου.
Ἡδ[εῖ]α [Α]ἴαντος, γυνὴ δὲ Ἰσχυρίωνος.
Ἰσχυρίων Ἀντιδώρου.

2941.

Trallibus (Guzelhissar); ex Pocock. Inscr. ant. I, 2, 9. p. 17. n. 3.

ΑΥΡΟΝΗΣΙΜΟΣΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ
ΛΙΩΡΓΟΣΠΡΩΣΤΗΣΙΛΑΥΡΙΚΙΑΝ
ΑΙΟΥΤΩΡΧΕΣΣΙΩΝΑΡΙΟΣ
ΑΥΡΡ.ΤΜΥΛΙΝΟΣΚΟΥΝΤΟΥΒΕΙΑΡΙΣ
ΤΩΙΝΩΑΔΕΛΦΩΟΝΗΣΙΜΩΑΝΕΣ
ΣΤΗΣΑΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ.ΣΤΗΛΗΝ
ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΝ

Αὐρ. Ὀνήσιμος, στρατιώτης
λ[εγιῶν]ος πρώτης Ἰλ[λ]υρικιαν[ῆς
κ]αὶ [τ]ούτωρ [κ]εσσιωνάριος.
Αὐρ. - - λῖνος Κο[ΐ]ντου - - -
τῷ ἰ[δί]ῳ ἀδελφῷ Ὀνησίμῳ ἀνέ-
στησα μνήμης χάριν στήλην
λευκόλιθον.

Ἰλλυρικιανῆς certum est. Tum correxi quod potui. Tutor cessionarius videtur esse qui Ulpiano *tutor cessicius*. An vero Onesimi hoc *officium* fuit, ut plurium tutelas iure cessas susciperet? Duplex σ vocis *ἀνέστησα* etsi defendi potest, tamen suspectum videtur.

2934.

Ex schedis alienis edidit Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. ut in oppido Guzelhissar, ac proinde *Trallibus* repertum. Pocockius vero quum Teia in loco Guzellir reperta immiscuerit Trallianis, quae quidem ipse Magnesiae ad Maeandrum tribuit (vide ad n. 2919.), dicas hunc quoque titulum Teium esse, quod vs. 5. THION legitur; sed in re incerta praetuli eum hoc loco reponere.

- - - - ΘΕΝΤΑΩ
- - - - ΕΙΝΟΥΕΚΤΩΝ
- - - ϽΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
- - - - ΛΑΟ - - ΚΤΑΝΡΙΚ
- - - ΝΑΩΝΠΟΤΗΙΟΝ
- - - ΜΙΑΤΗΝΕΠΑΝΕ
- - - ΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
- - - ΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ
- - - ΠΟΔΩΝΔΟΜΕΟΣ
- - - ΑΔΡΑΘΟΤΟΥ - - - - -
- - - - ΤΟΣΘΕΟΥΛΕΥΛ
- - - - ΕΣΤΟΥ
- - - - ΡΕΝΣΟΕΤΩΕΤΗΛΟ
- - - ΝΟΓΧΙΕΡΕΩ

Ex his nihil fere elicere possum. Vs. 1. videtur latere ἀνα]θέντα, 2. 3. ἐκ τῶν [ἰδίων προσόδ]ων: item vs. 2. potest Ἀντων]εινοῦ coniici, ut aliquis dicatur statuam Antonini collocasse. Sed potest vs. 3. Διόνυσον pro Διονύσιον fuisse, ut Bacchi Trallibus insigniter culti simulacrum positum sit. Vs. 5. est ναῶν, 7. ἀρ]χιερατεύοντος, 8. ἀγων]οθετοῦντος (videtur igitur de re ad certamina pertinente dictum esse). Vs. 11. anne fuit θεοῦ Λευ[κοφρυηνῆς]? Haec culta apud Magnetes vicinos. Vs. 14. ἀρ]χιερέω[ς.

2935.

Trallibus (Aidin Guzelhissar), in columna marmorea; ed. Arundell Itin. VII eccles. in tabulis iuxta n. 20. Habeo etiam ex duplicibus Borrellii schedis, quarum alteras ea via accepi de qua monui ad n. 2933. alteras a Zellio, qui habuit a Prokeschio.

ΓΑΙΟΣΑ - - - - Σ
ΙΝΟΥΕΝΤΟΣΣΩΥΡ
ΝΑΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΛΑΚΕΔΑΙ
ΜΟΝΙΟΣΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΗΣΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΑΣΤΗΣΠΛΕΙΣΤΟΝΕΙ
ΚΗΣΠΑΡΑΔΟΞΟΣΠΥ
ΚΤΗΣΑΛΕΙΠΤΟΣΞΥ
ΣΤΑΡΧΗΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΝΕΙΚΗΣΑΣΠΑΙΔΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΠΥΘΙΑ

Vs. 1. schedae modo ΛΑΙΟΣΛ modo ΓΑΙΟΣΛ, Ar. ΛΙΟΣΑ: quae composui. Vs. 2. Ω ex schedis: Ar. ibi lacunam habet. Vs. 7. ultimum Ι ex schedis alteris addidi. Vs. 8. Ξ ex alteris schedis; vulgo Σ. Vs. 9. pro Ξ Ar. Π. Vs. 11. pro ultimo Ν quod alterae schedae praebent, vulgo Ι. Aperta vitia schedarum non annoto.

Γάϊος Α - - - - [τοῦ δεῖνος υἱό]ς,
Ἰνουέντος, Σ[μ]υρ-
ναῖος, Ἀλεξανδρεύς,
Ἀθηναῖος, Λακεδαι-
μόνιος, Τραλλιανός,
παλαιστής, πανκρα-
τιαστὴς πλειστονεί-
κης παράδοξος, πύ-
κτης, ἀλείπτ[η]ς, ξυ-
στάρχης διὰ βίου,
νεικήσας παίδων
πανκράτιον Πύθια.

De Pythiis cf. n. 2932. Putabam aliquando latere eundem hominem, de quo dixi n. 1427. sed nomen *Inventi* vs. 2. non congruit cum illius hominis nominibus, quae ex Romanis titulis novimus accuratissime; nec cetera bene conveniunt.

2936.

Ibidem (Guzelhissar) in coemeterio Armeniorum; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2, 9. p. 17. n. 1. quod exemplum tractavit Letronnius Journ. des Sav. 1825. Jul. p. 399. Ex his Welcker. Syll. Epigr. ed. alt. p. 210. Nos habemus praeterea ex schedis Horstianis.

ΕΥΒΟΥΛΟΥΠΩΛΛΙΩΝ
❦ ΚΛΗΙΖΟΙ·ΙΑΙ ❦
ΕϹΤΙΔΕΠΑΤΡΗΝΥϹΑΜΟΙ
ΕΥΚΛΕΙΗϹ
ΠΟΛΙΟϹΔΕΓΕΡΗΡΕΜΕΔΗΜΟϹ
ΤΡΑΛΛΕΟϹ
ΕΙΝΑΕΘΛΟΙϹΙΝΑΤΑΡΒΕϹ
ΗΡΑΚΛΗΟϹ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΩΝΚΑΙΑΝΑ
ΘΕΝΤΩΝΤΟΥϹΑΝΔΡΙΑΝΤΑϹ
Μ.ΑΥΡϹΥΙΩΜΑΧΟΥΚΥΑΝΙΟΥ
ΚΑΙ ❦ Μ ΑΥΡ ❦ ΕΡΜΕΙΟΥ

Formam litterarum et ornamenta edidi ex Horst. et inde dedi quae a Poc. differunt. Quippe Poc. vs. 1. ΠΟΛΛΙΩΝ (Horst. ΠΩΛΛΙΠΙΟΙ), vs. 2. ΚΛΗΙΖΟ.ΙΤΑΙ, vs. 3. ΝΥΣΤΑ, vs. 6. Γ p. Τ, vs. 7. init. ΕΝ, fin. ΒΕΣ. Vs. 11. Horst. ϹΥΡΜΑΧΟΥ.

Εὐβούλου Πωλλίων κληΐζομαι· ἔστι δὲ πάτρη
Νῦσά μοι εὐκλειής· πόλιος δ' ἐγέρηρέ με δῆμος
Τράλλεος εἶν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.
ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοὺς ἀνδριάντας Μ. Αὐρ.
Συ[μ]μάχου Κυανίου, καὶ Μ. Αὐρ. Ἑρμείου.

Τοὺς ἀνδριάντας refer ad statuas vincentium, ex quibus Pollio unus est. In fine nihil deficit: alter

dies cum Coss. annotantur, et post haec scriba populi, quem simul sacerdotem Tiberii, collegae Augusti, esse additur; ille videtur menstruus fuisse, quum post mensem ponatur. Haec quo certius conspicerentur, maioribus singulas quasque partes interpunctionis signis distinxi. Annus est a. u. c. 753. dies prid. Id. Aug. qui est Gorpiaei d. XIX. ex calendario Ephesino recentiore per Asiam late propagato (cf. Ideler. Chronol. T. I. p. 419 sq.). Vs. 7. correxi *Μαιανδρίου*, quod nomen in urbibus Maeandro adiacentibus solitum (ut n. 2940. *Μαιανδρία*). Res vero, de qua agitur, haec est. Fuit asylum Nysae vel in vicinia, Plutonis fortasse et Proserpinae ad templum (vide Strab. XIV. p. 649 sq. Eckhel. D. N. T. II. p. 586 sqq.): certe vs. 10. *τῶν θεῶν* de pluribus diis agi docet; vetustum de hac re documentum ex tabulario (*γραμματείῳ* s. *ἀρχείῳ*) prompserat Artemidorus, ut id Proconsuli Asiae monstraret, qui videtur postulasse, ut quo iure niteretur asylum, ostenderent Nysaeenses; qua re peracta restituit Artemidorus documentum ac simul litteras tradidit, quibus asylum confirmarat haud dubie Proconsul. Mox Tiberio Imp. asylorum iura Romae diligentius examinata esse notum est (cf. Tac. Ann. III, 60 sqq.). Vs. 8. 16. *Παπᾶς* obscurum est. *Παπᾶς* in Asia potissimum patrem designat: quare ea vox, uti *πρέσβυς* apud Spartanos, ad quos Nysa quodammodo originem suam rettulit (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 587. 588.), possit principem collegii significare, ut cepit Gesn. cui interpretationi non obstat vs. 16. dictio *Παπᾶς ἄρχων*. Attamen haec coniectura, quae mihi primo arridebat adspectu, nimium nunc videtur ambigua: praefero *Παπᾶν* esse agnomen Artemidori, et genitivum *τῶν τῆς πόλεως στρατηγῶν* interpretor *ex urbis Praetoribus*, ut *τριῶν ἀνδρῶν* est *unus ex Triumviris*. Ita rectius sic interpungetur: *Ἀρτεμίδωρος Δημητρίου Παπᾶς, τῶν* etc. De *ἱκεσίᾳ* vs. 11. cf. n. 2919. Proconsul Gn. Lentulus Augur Consul est a. u. c. 740. de eo cf. Senec. de beneff. II, 27. Vs. 13. quae correxi manifesta sunt. Vs. 14. dies scriptus est epistolae a Proconsule datae: sed Proconsul hunc non scripsit; Nysaeenses praemittunt hanc notationem. Vs. 15. Gesn. perperam volebat *ε[ὖ ἄγειν*.

2944.

Ibidem; ed. Pocock. l. c. p. 12. n. 4.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣ
ΙΑΚΑΙΟΙΝΕΟΙ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΡΑΝΝΟΝΠΡΟΣΟΔΟΥ
ΤΟΝ
ΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΩΝ
ΚΑΙ
ΟΡΑΝΟΜΟΝ

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία καὶ οἱ νέοι ἐτείμησαν [Τύ]ραννον Προσόδου τὸν [π]ανηγυριάρχ[η]ν καὶ [ἀγ]ορανόμον.*

De *γερουσίᾳ* cf. ad n. 2930. et de *νέοις* praeterea Strab. l. c. ibid. et p. 650. Eundem vide de *πανηγύρεσι* Nysaeensium XIV. p. 650. quarum altera Acharacis, ubi Plutonium, habita est, altera in *Λειμῶνι* (*Ἀσίῳ*); et fortasse circa hunc locum posita erat haec inscriptio. Vs. 7. praetuli Ω in Η quam Ο mutare, quod forma hinc usitatior apud Asianos prodit.

2945.

Ibidem, fragmentum muro aedium insertum; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 29.) et cod. Spanh. n. 6.

. . . . Η . ΙΟΣ
. . . . . ΛΗΝΧΑΙΡΗ
. . ΝΟΣ . . . .

Vs. 1. Spanh. ΗΤΟΣ.

Ὁ *δ]ῆ[μ]ος*
. . . . κ]λῆν Χαιρή-
μο]νος.

2946.

Inter Nasli et Ak-kevy (Pocockio Jack-cui) vix horae spatio a priore loco, ac proinde in vicinia *Nysae*; ed. Arundell. Itin. VII eccl. in tabulis n. 11. Habeo etiam a Müllero ex cod. Sherard. p. 78. sed in hoc vitiosior titulus est.

ΗΒΟΥΛΗ
ΤΙΒ·ΚΛ·
ΣΩΚΡΑΤΗΝ
ΚΑΘΑ
ΔΙΕΤΑΞΑΤΟ

Ἡ *βουλὴ* Τιβ. Κλ. *Σωκράτην, καθὰ διετάξατο.*

2942.

Ibidem (Guzelhissar) in operculo urnae; ex schedis Horstianis.

ΗΚΑΥΣΤΡΑ
ΓΛΑΟΥΙΟΥΛΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΠΡΟΞΕΝΗΤΟΥ
ΗΡΩΣΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἡ καύστρα Γ[αΐ]ου Ἰουλίου Ἀφροδεισίου προξενητοῦ.
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

2943.

Nysae reliquias superesse supra oppidum, quod Nasli vocatur, easque hinc in occidentem haud longe a loco Sultan-Hissar, haud dubium est; adiacebant plures pagi, in his Mastaura, quem ibi, ubi Nasli positum est, fuisse situm Leakius coniicit Diar. Itin. As. min. p. 248. Pagorum situm haud definio; nec quod Mastaurites quidam in titulo oppidi Nasli nominatur, Nasli pro hoc est pago habendum. Hoc satis constat, inscriptiones oppidi Nasli et viciniae ad Nysam pertinere urbem eiusque dicionem. Civitas haec ipsa nominatur in hoc titulo oppidi Nasli, quem edidit Pocockius Inscr. ant. I, 2, 6. p. 13. n. 5. et tractavit I. M. Gesnerus Comm. Gotting. antt. Vol. V. (a. 1782.) p. 7. a quo tamen in multis rebus discedo. Ac vellem etiam n. 511. minus tribuissem Gesnero quam feci; ita certe facilius devitassem errores in illo lapide tractando commissos, quem maiore cum cura et rectius nuper tractavit God. Hermannus.

ΕΡΕΩΣΡΩΜΗΣΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟ.
ΕΙΔΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΟΥΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΔΙΟΜΕΔΟΥΣΤΟΥΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΤΟΥΔΙΟΜΕΔΟΥΣΙΕΡΩΣ
ΙΟΣΚΑΠΕΤΟΛΙΟΥΔΙΑΒΙΟΥΜΗΝΟΣΓΟΡΠΙΑΙΟΥΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕ
ΚΑΤΗΠΡΟΜΙΑΣΠΙΔΩΝΑΥΤΟΥΣΤΩΚΟΣΣΩ.Ο.ΝΗΛΙΩΛΕΝΤΥΛΩ
ΚΑΙΛΕΥΚΙΩΠΕΙΣΩΝΙΥΠΑΤΟΙΣΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΟΥΔΕΜΟΥΗΛΙ
ΟΔΩΡΟΥΤΟΥΜΑΙΛΙΗΔΡΙΟΥΤΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥΙΕΡΕΩΣΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΝΕΡΩΝΟΣΔΙΑΒΙΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΑΠΑΣΤΩΝ
ΤΗΣΠΩΛΕΩΣΣΤΡΑΤΗΓΩΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗ
ΣΕΝΕΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΗΟΝΤΑΙΕΡΑΓΡΑΜΜΑΤΑΠΕΡΙΤΩΝΘΕΩΝ
ΚΑΙΤΗΣΑΣΥΛΙΑΣΑΥΤΟΝΚΑΙΤΗ.ΙΚΕΣΙΑΣΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΟΙΕ
ΡΟΝΑΤΗΛΗΑΣΕΜΦ.ΜΙΣΑΞΤ.ΝΗΩΛΕΝΤΑΩΑΥΓΟΡΙΓΩΑΝΟΥΠΙ
ΤΩΚΑΙΑΠΟΛΟΥΣΗΝΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗ ⊕
ΕΠΙΔΙΟΜΗΔΟΥΣΤΟΥΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΜΗΝΟΣΔΑΙΣΙΟΥΙΖ
ΝΑΙΟΣΛΕΝΤΛΟΣΑΥΤΟΥΠΑΝΘΥΠΑΤΟΣΝΥΣΑΕΩΝΑΡΧΟΥΣΙΕΑ
ΗΡΟΤΕΙΗΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΠΑΠΑΣΑΡΧΩΝΙΧΙΗΖ

Ἰ]ερέως Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σεβαστο[ῦ Ἡρακλ]-
είδου τοῦ Ἡρακλείδου, Μασταυρείτου· στεφανηφόρου
Διομ[ή]δους τοῦ Ἀθηναγόρου τοῦ Διομ[ή]δους, ἱερ[έ]ως
Δ]ιὸς Καπετ[ω]λίου διὰ βίου, μηνὸς Γορπιαίου ἐννεακαιδε-
κάτῃ, πρὸ μιᾶς [ε]ἰδῶν Αὐ[γ]ούστω[ν], Κόσσῳ [Κ]ο[ρ]νηλίῳ Λεντύλῳ
καὶ Λευκίῳ Πείσωνι ὑπάτοις· ἐπὶ γραμματέως τοῦ δ[ή]μου Ἡλι-
οδώρου τοῦ Μαι[αν]δρίου τοῦ Θεοδότου, ἱερέως Τιβερίου Κλαυ-
δίου Νέρωνος διὰ βίου· Ἀρτεμίδωρος Δημητρίου, Παπᾶς τῶν
τῆς π[ό]λεως στρατηγῶ[ν], ἐπιμεληθεὶς ἀποκατέστη-
σεν εἰς τὸ γραμματ[εῖ]ον τὰ ἱερὰ γράμματα περὶ τῶν θεῶν
καὶ τῆς ἀσυλίας αὐτ[ῶ]ν καὶ τῆ[ς] ἱκεσίας καὶ τῆς περὶ τὸ ἱε-
ρὸν ἀτ[ε]λ[εί]ας, ἐμφ[αν]ίσα[ς Γ]ν[αί]ῳ Λέντλῳ Αὔγουρι τῷ ἀνθυπά-
τῳ καὶ ἀπο[δ]οὺς [τ]ὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολή[ν.
Ἐπὶ Διομήδους τοῦ Ἀθηναγόρου μηνὸς Δαισίου ιζ.
Γ]ναῖος Λέντλος Αὔ[γ]ου[ρ] ἀνθύπατος Νυσαέων ἄρχουσι. Ἐ[π-
η]ρ[ώ]τ[ησε] Ἀρτεμίδ[ω]ρος Δημητρίου Παπᾶς ἄρχων .....
\- - - - - - - - -

Missis Gesneri erroribus satis miris potissima paucis absolvam. In praescriptis annus designatur primum ex sacerdote Romae et Augusti (cf. n. 478.), non quod is eponymus urbis fuit, sed quod de sacris agitur beneficio Romanorum et Imperatoris confirmatis: et fortasse ad templum Romae et Augusti posita ipsa inscriptio erat. Is sacerdos est Heraclides. Additur deinceps designandi anni causa eponymus urbis stephanephorus (cf. vs. 14.): hic est Diomedes, qui simul sacerdos perpetuus Iovis Capitolini fuit; quod additur dignitatis eius amplificandae causa. Anno designato mensis Macedonici et Romani

Ἡ σορός ἔσ]τιν Μενεκράτου[ς τ]οῦ Μενίππου· ἐν [ᾗ κε]κ[ήδ]ε[υται]? Ἀπφία [Δ]ορυφόρου· εἰς ἣν [σο]ρὸ[ν οὐδέ]να βούλομ[αι] ἐνταφ[ῆ]ναι, χωρὶς ἐμοῦ καὶ τέκνων ἐμῶν· ὃς ἂν δὲ παρὰ τ[α]ῦτα ποι[ήσῃ], ἀπ[ο]τείσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακισχείλια. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπεθ[έ]μην ἰς [τὰ] ἀρχεῖα ἐπὶ στεφανηφόρου Κλ. Ἀλεξάνδρου τὸ ιζ? μηνὸς Πανήμου ιβ.

Vs. 1. ἐν ᾗ κεκήδευται dedi ex usu similium titulorum.

2951.

Ibidem, in tumulo apud templum Turcicum; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 29.) et cod. Spanh. n. 7. In cod. Sherard. p. 78. refertur ad Ancyram Galatiae.

ΗϹΟΡΟϹΕϹΤΙΝ
ΑΥΡΜΕΛΤΙΝΙΑ
ΝΟΥΤΡΙϹΤΟΥΧΡΙ
ϹΤΟΥΚΑΙΤΕ
ΚΝωΝΑΥ
ΤωΝΖωϹΙΝ

Vs. 1. extr. Spanh. ΕΕΤΙΝ. Vs. 2. Sher. ΜΕΑΤ etc. Vs. 4. pro Ϲ Ask. Σ.

Ἡ σορός ἐστιν Αὐρ. Μελτινιανοῦ, τρὶς τοῦ Χρ[ή]στου? καὶ τέκνων αὐτ[οῦ]. ζῶσιν.

Μελτινιανοῦ mutaveris in Μελιτ. sed reperitur Μελτίνη in titulo prope Philippos reperto, quem edam in Addendis, atque etiam in Lydiae titulo infra edendo.

2952.

Ibidem (Nasli in platea Bazar super fonte); ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. I, 29.) et cod. Spanh. n. 5. in quo tamen sola prima columna extat.

I.	II.	III.
. . CΕΛΙ . .	ΝΙΔΕϹ	. . . ΑΗ
ΛΟϹϹΙΑΝω	ΖΟΝΗΤ	ΑΠΟΤΕΙ
ΛΙΤΙΟΥΖΙΝΑ	ωΠωΛΗ	ϹΕΙΤω
ΚΛΙΤΕΚ	ϹΔ.ΔΥ	ΔΗΤω
ΝΟΙϹΛΥ	ΙΝΗ. .	.ΔΡΧΕ
ΤΟΙΚΑΙ	. . . . .	ω̄ΧΨ

Est σοροῦ inscriptio, per tres disposita columnas, sed quarum capita magnopere mutila sunt. Col. I. dativi sunt, e. c. - - - Μο]λοσσιανῷ [κα]ὶ Τ. Ἰου(λίῳ) Ζ[η]νᾷ? κ[α]ὶ τέκνοις [α]ὐτο[ῦ] καὶ - - - Col. II. fuit: μηδε]νὶ δὲ [ἐξ]ὸν ἤτω πωλῆσ[αι α]ὐ[τὴ]ν ἢ - - - - Col. III. [εἰ δὲ μ]ή, ἀποτείσει τῷ - - τῳ [ἀ]ρχε[ί]ῳ ✻ Ψ (vel Φ).

2947.

Prope *Nysam* (in loci Nasli platea Bazar); ed. Walpolius Trav. p. 559. n. 25. ex schedis Cockerelli, sed habuit pro eodem titulo ac n. 2948. quum tamen ab alia tribu positus sit.

ΦΥΛΗ
ΚΑΙΣΑΡΗΟΣΠΑΙΛΙΟΝ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝΕΠΙΚΟΙ
ΤΩΝΟΣΣΕΒ·ΦΙΛΟΠΑ
ΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΨΗΦΙ
ΣΑΜΕΝΟΥΚΑΙΕΠΙΜΕ
ΛΗΘΕΝΤΟΣ·ΤΙΒ·ΚΛ·
ΖΩΣΙΜΟΥΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Φυλὴ Καισάρηος Πό(πλιον) Αἴλιον Ἀλκιβιάδην, ἐπὶ κοιτῶνος Σεβ(αστοῦ), φιλόπατριν καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως ψηφισαμένου καὶ ἐπιμεληθέντος Τιβ. Κλ. Ζωσίμου Οὐαλεριανοῦ, γραμματέως τῆς πόλεως.

Ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος est iam Act. Apost. 12, 20. Arrian. Diss. Epict. IV, 7. et passim alibi. Est *cubiculi praefectus*. *Caesarea* tribus haud dubie ex Augusto denominata est, quem insigniter coluerunt Nysaeenses (cf. n. 2943.); ut Caesarenses ex illo dicti sunt Tralliani (vide n. 2929. c. not.). Credo quo tempore Tralles terrae motu afflictae et ab Augusto adiutae sunt, eadem Nysam vicinam esse expertam. Etiam n. 2948. tribus *Octavia* ex Augusto denominata est; eadem videtur Ἀπολλωνὶς dicta, nisi quis putet Π[ω]λλ[ι]ωνὶς ibi scribendum esse, cognomento ducto ex Augusti amico, quem tamen Principis honori aequatum esse non est probabile. Quamquam nomen Πωλλίων Nysae habes n. 2936. quod potest manasse inde, quod Pollio olim Nysaeensibus benignus fuerit.

2948.

Ibidem (Nasli in coemeterio Armeniorum); ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2, 6. p. 12. n. 2.

ΦΥΛΗ
ΟΚΤΑΒΙΑΠΟΛΛΩΝΙΣ
ΤΑΙΛΙΟΝΑ\ΚΙΒΙΑΠΙΙΝ
ΕΠΙΚΟΠΩΝΟΣΣΕΒ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΙΝΤΗΣΠΩΛΕΩΣ
ΨΑΦΙΣΑΜΕΝΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΜΕΛΗΘΕΝΤ.ΛΤΙΒΚΛ
ΖΩ..ΟΥΟΣ....ΒΙΑΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Φυλὴ Ὀκταβία [Ἀ]πολλωνὶς [Π.] Αἴλιον Ἀ[λ]κιβιά[δη]ν et cetera ut n. 2947. ubi vide nott.

2949.

Ibidem (Nasli); ex eodem ib. n. 3.

Μ.ΑΥΡ
ΠΕΤΡΩΝΟΣ
ΚΕΛΣΟΣ
ΟΚΑΙΜΕΝΙΠΠΟΣ
ΤΕΤΡΑΚΙΣ
ΥΟΣ
ΠΟΠΥΙΟΥΑΙΛΙΟΥ
ΤΥΔΕΩΣ
ΝΕΙΚΑΤΗΣΠΑΛΗ
ΤΟΝΑΓΩΝΑ
ΤΩΝΝΕΩΝ
ΤΑΑΝΕΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΩ
Κ.Β

Μ. Αὐρ. Πετρών[ι]ος Κέλσος, ὁ καὶ Μένιππος, τετράκις ὑὸς Ποπ[λ]ίου Αἰλίου Τυδέως, νεικ[ήσα]ς πάλῃ τὸν ἀγῶνα τῶν νέων etc.

De νέοις cf. ad n. 2944. Post haec quae lateant non perspicio. Coniicias vs. 12. Πλου]τ[ω]νείων, quod Nysae ludi acti Plutoni et Proserpinae sunt; sed ea vocata Θεογάμια (cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 589.), neque hac ratione expediuntur reliqua. Vs. 13. περιόδῳ verum sit, an vs. 13. 14. sit legendum περιοδ[ονεί]κ[ης], quis dixerit?

2950.

Ibidem in theca sepulcrali; ex eodem ib. n. 3.

ΤΙΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΧΙΟΥΜΕΝΙΠΠΟΥΕΝΚΙΙΕΑΠΦΙΑΛΟΡΥΦΟΡΟΥΕΙΣΗΝ—ΙΕΡΟ
ΝΑΒΟΥΛΟΜΕΕΝΤΑΦΕΝΑΙΧΩΡΙΣΕΜΟΥΚΑΙΤΕΚΝΩΝΕΜΩΝΟΣΑΝ
ΔΕΠΑΡΑΤΟΥΤΑΠΟΙ....ΑΠΩΤΕΙΣΕΙΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΕΙΩΧΠΕΝΤΑ
ΚΙΣΧΕΙΛΙΑΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΕΘΗΜΗΝΙΣΙΑΡΧΕΙΑΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΚΛΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΙΖΜΗΝΟΣΠΑΝΗΜΟΥΙΒ

Θ Ε
ΛΟΓΟΣΙΕΡΟΣ.ΤΩΝΤΩΝΙΕΡΟΠΟΙΗΣΑΝΤ...ΕΠ...ΧΟΝ....
ΠΟΛΕΩΣ.ΡΤΟΥΤΟΥΠΟΛΥ..ΣΤΡΑΤΟΥΟΝΤ...ΠΕΡΕΝΙΑΥΤ...
ΑΡΓΥΡΙΟΝΕΝΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙΠΑΡΑΙΕΡΟΠΟΙΩΝ...ΕΙΣΑΓΕΤ..
ΠΑΡΟΥΣΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕ....
ΠΟΨΩΝΣΚΥΛΑΚΟΣΤΟΥΛΕΟΝΤΕΑΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣΜΙΧΗΗΗ..
ΕΘΕΣΑΝΕΙΣΑΡΤΕΜΙΣΙΟΝΤΑΜΙΑΙΑΝΤΙΓΟΝΟΣΤΕΛΕΣΑΡ..
..ΕΙΛΟΜΕΝΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΤΩΙΘΕΩΙΔΡΑΧΜΑΣ.ΜΧΧΗΗΗ...
ΕΨΑΛΗΤΟΥΕΝΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙΣΥΝΤΩΙΤΩΝΑΥΛΗΤΩΝ
ΔΟΜΕΝΜΗΝΟΣΓΑΛΙ...ΙΩΝΟΣΠΑΡΟΥΣΗΣΒΟΥΛΗΣΙ....ΓΡΑ..
Μ.ΧΧΧΧ.ΤΟΥΤΟΕΔΑΙΝΕΙΣΟΜΕΝΤΗΙΠΟΛΕΙΚ...Α...ΟΨ....
ΤΕΡΟΥΔΕΥΤΟΙΣΤΟΙΣΕΝ.....ΑΛΛΙΑ...ΑΝΑΡΟΔΑΙΕΥΚΑ....
ΕΩΣΑΜΕΝΕΙΑΔΕΞΙΟΙΟΥΔΙΔΥΜΩΝΔΗΜΑΚΟΥΚΠΑΙΝΕ.....
ΔΗΜΟΧΑΡΟΥΣΘΕΜΙΣΤΑΤΟΡΑΙΛΑΜΙΩΝΟΣΔΙΑΙΤΩΙΔ.....
ΚΑΙΤΟΙΣΤΑΜΙΑΙΣΑΝΤΙΓΟΝΩΙΤΕΛΕΣΑΡΧΙΔΟΥΑΠΠΟΛΛΟ...
ΠΟΛΥΒΩΙΚΑΛΛΙΔΙΚΟΥΙΕΡΕΚΛΕΔΕΠΠΥΘΟΙΛΕΟΥΣΠΟΛΥ...
ΑΜΝΟΥΔΙΟΓΕΝΕΙΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.ΔΡΑΧΜΑΣ.ΜΧΧΧΧ.ΚΑ.Α..
ΜΕΝ.Ε....ΝΑΛ....ΕΞΕΙΛΟΜΕΝΕΙΣΤΑΕΡΓΑΜΗΝΟΣ..Α.....
ΣΗΣΒΟΥΛΗΣ...ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ...ΚΑΙΑΛΛΟΕΞΕΙΛΟΜ......
ΤΩΝΔΡΑΧΜΑΣΧΧΧΧΗΗΗΗ𐅄ΔΔ.ΚΑΙΕΛΟΜΕΝΤΟΙΣΕΙΚΗΥ...
ΤΕΛΕΣΩΝΟΥΛΥΣΙΞΕΝΩΙΤΙΜΗΣΙΔΗΜΟΥΔΙΑΚΡΙΤΩΙΩΧ...
ΤΟΥΤΟΠΑΡΕΔΟΜΕΝΕΝΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙ.ΙΕΡΟΠΟΙΟΙΣΕΥΚΛΕΙΔΙ..
ΘΕΝΟΥΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ.......ΚΑΙΤ...ΑΛΛ..ΑΡ...
ΚΑΛΛΙΧΑΝΤΟΥΚΡΙΗΡΟΝ...ΜΝΩΝΠΥΡΡΩΝΗΗΔΔΔΠΙΙΙΠΑ
ΡΑΤΟΥΡΑΜΝΩΝ...ΑΙΝΤΟΥΧΩΡΟΥΗΗΗΗ𐅄ΔΙ.ΠΑΡΑΑΛ...
ΛΑΙΜΑΧΟΥΙΠΠΟΔΡΟΜΟΥ.ΗΗΔΔΙ.Ι.ΠΑΡΑΜΕ..ΝΥΜΟΥΩΙ..
ΑΛΛΟΝΑΥΤΩΙΜΕΡΟΣ.ΔΕΡΙΟΝΑΡΑΨΙΔΟΝΝΙΟΥΚΑΙ..ΚΟΝ...
ΤΟΕΜΠΑΝΟΡΜΩΙ.𐅄..ΛΗΣ...ΝΗΣΚΑΙΑΛΚΙΜΑΧΟΥΔ...
ΝΟΣΗΗ𐅄ΙΙΠΑΡΑΛΑΜΠΙΩΝΟΣΤΟΥΟΜΟΥ..ΗΔΔΔΔΙΙΑΝ..ΜΟΥ..
ΑΣ𐅄ΗΗΗΗ...ΝΙΣΣΚΙΤΩΝΕΙΑΣΗΗΗ⊢ ⊨ ΠΕΟΚΡΙ......
ΝΟΣΚΑΙΝΙΚΑΡΧΟΣΗΗΔΔΙΙΠΟΛΥΞΕΝΟΣΑΚΡΑΣΔΗΛ.....
ΧΙΩΝΗΗΗ𐅄ΗΗΣΥΝΩΝΥΜΟΣΙΕΡΟΜΒΡΟΤΟΥΥΠΕΡΚ....
ΣΟΣΙΜΧΧΕΙΩΝ𐅄ΔΔΙ.ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣΥΠΕΡΑΡΙΣΤ.....
ΑΛΛ..ΔΙ..ΑΑΙ..Δ.Ε.ΑΝΝΕΠΙΣΘΕΝΗΣΤΗΣΑΡΚΕΔΑΛΠΓ...
ΣΟΥΘΕΟΔΩΡΟΣΟ...ΑΥΤΟΥΙΕΡΟΣ𐅄ΚΑΙ.ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ..ΗΣ..
ΟΛΕΙΔΗΣΤΩΝΑ..ΔΡΩΝΟΝ𐅄ΔΙΙΙΕΥΤΥΧΟΣΕΤΙΣΘΕΝΕΙΔ..
ΝΟΣ𐅄ΔΗΠΑΡΑΤΩΝΤΟΥΑ.ΝΛΡ..ΣΔΔΔΔΠΙ.ΙΙ.Ι..ΘΕΟΡΥ...
ΘΕΟΡΥΛΟΥΤΟΕΠΙΒΑΩΟΝΑΥΤΟΙΣΤΗΣΕΓΓΥΗΣΕ......
. . . . ΥΣ . . . .
ΛΙ..ΟΔΙΕΙΣ..ΕΙΤΑ..ΤΩΝΤΑΣΓ...ΤΕΛΗΠΡΙΑΜΕΝΩΝΤΟΥ..
ΔΔΠ..ΤΟΥΠΟΡ..ΤΟΥΤΟΥΕΣΜΥΙ..ΟΝΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΔΔ.ΤΩΝ
ΝΟΜΙΩΝΤΗΣΙΣΟΝΟΥΔΑΚΑΤ....Μ..ΥΤΟΥΕΙΣ.....ΜΙΣ..
ΤΩΝΣΠ.....ΩΝΤΩΝ...ΑΛΙΣΕΡ....ΕΚΤΑΓ....ΟΜ....
ΠΙΚΑΛΩΝ...Δ..Η....ΙΚ.......ΟΝ.....
ΑΥΤΟΔΕΑΛΛ....ΜΟΝ...ΚΙ..Γ..Σ..ΥΠΩ
ΣΙΟ...ΤΩΝΕ....ΝΓΑΡΑΜ..ΕΟΝΤ.......
ΤΗΣ...Σ..ΗΡΕΙΩ.....Τ...ΣΣ.....
ΚΗΘΙΣ...ΓΗ..Τ..Ω....ΘΩΝΑΝΕΟΡ.....
ΣΙ.....ΟΣΠΙΠ...ΑΔΙΟΥΤΟΥΑΓΟ.....
ΣΟ........ΣΧΑΤ.....ΑΙΡ...
ΑΝΤΙΓΟΝΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ....
..ΤΩΝΕΠΙΣ....Ω..ΟΣΟΥ.....
ΣΤΗΣΙΘΕΩΝ
....ΤΟΥΤΕΣ.....
.......ΣΤΡ.......

PARS QUARTA DECIMA.

INSCRIPTIONES LYDIAE.

Lydiae appellatio quum valde ambigua sit, moneo me hoc nomine etiam *Ioniae* eam partem comprehendere, quae antiquitus Lydiae annumerata est a promontorio Mycale Phocaeam usque, atque huius urbes, *Ephesum* cum *Marathesio* et *Caystrianis, Colophonem* cum *Metropoli* interius sita, *Teon, Clazomenas, Erythras, Smyrnam, Magnesiam ad Sipylum, Phocaeam,* primo posuisse loco; urbes vero ad Maeandrum in septentrionem sitas, Magnesiam, Tralles, Nysam in Caricis praecepi. De reliquis nulla est dubitatio.

SECTIO PRIMA.

EPHESUS CUM MARATHESIO ET CAYSTRIANIS.

2953.

Ephesi (Aiasaluk s. Agio-soluk in arce intra portam ad sinistram), fragmentum lapidis caerulei, $2\frac{1}{2}$ latum, $1\frac{1}{2}$ altum; ed. Pocockius Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 9. Noram ex schedis Prokeschii a Zellio missis, et apographi utriusque varietatem diligenter composueram; mox paenituit huius operae, quum novum apographum, quod potissimum edo, idque prope intemeratum, accepissem a Forchhammero. Idem notavit duas esse columnas, linea verticali in ipso distinctas lapide, sinistramque ita restituit, ut infra reddidi; dextra suppleri nequit. Infra lapis integer est, ad dextram mutilus, ad sinistram certe laesus. Litterae sunt στοιχηδὸν dispositae. Praecepta auspicii contineri hoc monumento satis vetusto apertum est.

ΗΜΜΕΝΑΠΟΚΡΥΨΕ |
ΙΔΕ]ΞΙΟΣ⁝ΗΝΔΕ⁝ΕΠΑΡΕΙ⁝ΤΗ | Ε⁝Ι
ΝΕ]ΥΩΝΥΜΟΝΠΤΕΡΥΓΑ⁝ΚΑΝ | ΕΓ
ΕΠΑ]ΡΕΙ⁝ΚΑΝΑΠΟΚΡΥΨΕΙΕ | ΙΑ
ΥΩΝ]ΥΜΟΣ⁝ΕΓΔΕ⁝ΤΗΣΑΡΙΣΤ | Ι⁝Μ
ΕΡΗ]Σ⁝ΕΣΤΗΝΔΕΞΙΗΝΠΕΤΟ | Ι⁝ΜΗ
ΜΕ]ΝΟΣ⁝ΗΜΜΕΝ⁝ΙΘΥΣΑΠΟΚΡ | ΟΝΤ
Υ]ΨΕΙ⁝ΕΥΩΝΥΜΟΣ⁝ΗΝΔΕ⁝ΤΗΝ | Ο⁝ΑΝ
ΔΕ]¯ΙΗΝΠΤΕΡΥΓΑ⁝ΕΠΑΡΑΣ | ΝΑΙ⁝

Varias lectiones annoto ex multis tantum has. Vs. 1. deest ap. Prok. Pocockius: Α/ ΑΛΕΛΛΙ∪ΚΡΥ ΥΕΙΑΕ; unde coniicias eum in secunda columna sibi agnoscere visum esse litteris ΙΑΕ. Vs. 2. extr. post ΤΗ Poc. habet ΕΥΣ; Prok. desinit in ΤΗ. Vs. 3. primum Υ non habet Forchh. id adscivi ex Poc. qui ΥΣΙΑΥΜΟΝ (Prok. ΝΥΑΟΝ). In fine Poc. ΚΑΔΕΣΗ, Poc. ΚΑΔΕΗ. Vs. 4. Poc. ΣΤΑΙΚΑΝ ΑΠΟΒΡΥΣΙΙΤΕΑΛ; Prok. nihil nisi ΡΥ et in fine ΛΛ; ut omnino lacunosum huius apographum est. Vs. 5. extr. Poc. addit ΗΣ. Vs. 9. Prok. ΙΗΝ⁝; Poc. nusquam terna puncta habet, sed et hic et saepius singula.

Praecedebant fere haec: *ἐγ μὲν τῆς δεξιῆς ἐς τὴν ἀριστερὴν πετόμενος*: tum sequebantur quae supersunt ita a Forchhammero suppleta:

ἢμ μὲν ἀποκρύψῃ, [δε]ξιός, ἢν δὲ ἐπάρῃ τὴ[ν ε]ὐώνυμον πτέρυγα, κἂν [ἐπά]ρῃ κἂν ἀποκρύψῃ, ε[ὐών]υμος. ἐγ δὲ τῆς ἀριστ[ερῆ]ς ἐς τὴν δεξιὴν πετό[με]νος, ἢμ μὲν ἰθὺς ἀποκρ[ύ]ψῃ, εὐώνυμος, ἢν δὲ τὴν [δε]ξιὴν πτέρυγα ἐπάρας etc.

Vs. 4. *κἂν ἐπάρῃ* etc. videtur esse pro *κἂν ἐπάρῃ ὕστερον* etc. ut vs. 7. est contrarium *ἢμ μὲν ἰθὺς ἀποκρύψῃ*. Quae praeterea obscura videantur, aliis interpretanda relinquo.

2953. *b*.

Lapis Oxoniensis ed. Maitt. n. CLV. (Prid. n. XIV. Append. p. 295. ac Selden. n. XVII.) ubi notula Seldeni p. 191. extat, Maittairii vero nota una et altera p. 563. textusque minusculis repetitus p. 587. Transcripsit et tractavit Corsinus Diss. (post nott. Gr.) VI, 16 sqq. (p. CXXV sqq.)

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Θ. Ε.

Λόγος ἱερο[ποι]ῶν τῶν ἱεροποιησάντ[ων] ἐπ[ὶ ἄρ]χον[τος τοῦ δεῖνος, γραμματέως δὲ τῆς πόλεως - - ρτου τοῦ Πολυστράτου ὄντ[ος? Ὑ]περενιαυτ[ίσαν? μὲν παρελάβομεν - - - - ἀργύριον ἐν Ἀρτεμισίῳ παρὰ ἱεροποιῶν [τῶν] ἐ[π]? Ἀ - - - - - - παρούσης βουλῆς καὶ γραμματέως τοῦ τῆς πόλε[ως καὶ γραμματέως τοῦ τῶν ἱερο-

[*Continuatur p. 598.*]

litteris suprascriptis cf. T. I. p. 255. *b.* (ubi lege: Marm. Oxon. Append. *XIV.*) Vs. 2. certa est correctio nostra *ἱεροποιῶν*: nomina *ἱεροποιῶν* miror non addita esse: fortasse ea in alio latere monumenti separatim scripta erant. Tum archon scriptus erat, isque eponymus: quodsi in recentioribus Ephesinis titulis archon iam non eponymus est, eandem eponymorum mutationem offerunt aliae civitates, ut Teos (vide ad n. 3064.). Additus est *γραμματεὺς τῆς πόλεως*, qui recentiore aetate in Ephesinis vocatur *γραμματεὺς τοῦ δήμου*. Postea bis *γραμματέων* plurali numero reperitur: nempe alter fuit *ἱεροποιῶν*, quem vs. 5. 6. scriptum fuisse apertum est. Vs. 3-7. agebatur de pecunia, quam ab antecessoribus traditam acceperant hi *ἱεροποιοί*, qui rationes reddunt. Ad antecessores refer verba vs. 4. *παρὰ ἱεροποιῶν [τῶν]* etc. Vs. 6. in numero ΙΧ in ⊠ mutavi; Corsinus Ι mutabat in Χ: ita eadem summa fieret quae vs. 8. quae tamen alia prorsus habenda est. Maffeius Sigl. lapid. Gr. p. 98 sq. Μ putabat *μεγάλας* vel *Μιλησίας* esse posse; quod non opus refutare. Alia summa pecuniarum receptarum videtur esse *ἐκ τῶν ὀφειλομένων* etc. vs. 8. ubi *τῇ θεῷ* correxit iam Corsinus. Quae vs. 9. init. scripta sunt, me iudice et ipsa pertinent ad accepta. Sequuntur iam expensa, in quibus verbum *ἐξείλομεν* plus semel ita apertum est, ut non dubitarim vs. 10. ΔΟΜΕΝ in ΛΟΜΕΝ mutare, quod *ἔδομεν* vel *παρέδομεν* ibi non videtur commodum esse. Ibidem elementa ΓΑΛΙ . . ΙΩΝΟΣ continent nomen mensis. Gamelionem quominus inferas, impedit diserta Seldeni nota: ,,*Γαμηλιῶνος* plane nequit esse. Subobscura sunt, fateor, elementa. Sed nec Atticum illud nomen, nec aliud, quod hactenus in Graecorum mensibus comperi; procul dubio ibi exaratum erat." Quod Seldeni iudicium permirum foret, nisi ΛΙ non posse in Μ mutari ex ipso lapide intellexisset. Igitur Corsinus correxit [Κ]*αλ[λιμα]ιῶνος*, quem mensem sine causa etiam vs. 18. sumit. Verum nomen mensis est *Καλαμαιὼν* (vide ad n. 2082.), idque, quod nihil commodius offertur, et ipse dedi. Hucusque hic mensis tantum in Cyzicenis et Olbiae titulis, hoc est Mileti coloniarum, repertus est; eundem tamen quidni Ephesi calendario antiquiori, quod prorsus distabat a recentiore, tribuamus? Contra Gamelion Ephesi non videtur usitatus fuisse, siquidem eius loco fuit Lenaeon (vide Commentationem nostram de Dionysiis cap. 2. in Actis Acad. Boruss. a. 1816. 1817.). Vs. 20. quod dedi *ἐγγυηταῖς* valde dubium est; cf. tamen vs. 38. Vs. 22. fortasse de pecunia successoribus tradita dicebatur. Accedunt deinceps pecuniae a privatis solutae variae, inter alia ex hereditatibus, quo pertinent vs. 24. [*ἐκ τῶν*] *Καλλι[φ]άντου κ[λ]ηρον[ο]μ[ι]ῶν*, vs. 31-33. *τὰ Σωσιμάχια* s. *Σωσιμάχεια*, vs. 36. 37. *τὰ Ἄνδρωνος*, et vs. 42. aliud *κληρο]νομιῶν*: ubi si *Ἰσόνου* verum est, *κληρονομιῶν* videtur index generalis variarum hereditatum esse, inter quas fuit una *ἡ Ἰσόνου* sc. *κληρονομία*. Vs. 34. *Ἐπισθένη* p. *Ἐπισθένεια* muliebre videtur nomen esse, atque etiam vs. 36. *Ἐπισθέν[ης]* genitivus feminini esse, ita ut *Εὔτυχος Ἐπισθένης* sit: *Eutychus* numeravit *ex Episthenae bonis* . . .; nisi utroque loco malis *Ἐπισθενείας* corrigere. Vs. 35. post *Θεόδωρος ὁ* nulla videtur lacuna esse, ut omnino lacunae in apographo negligenter notatae sunt: Theodorus videtur praecedentis *ἱερὸς* esse, hoc est *ἱερόδουλος*, qui potuit certa quadam ratione in hominis alicuius possessione esse, exempli causa ita, ut pristinus dominus eum donarit templo, sed ea condicione, ut dum viveret dominus, remaneret ille apud hunc. De *ἱεροῖς* eiusmodi cf. ad n. 13. eos vero apud dominum remanere solitos esse, donec is viveret, satis docui T. I. p. 783. *b.* extr. Etiam civitates habuisse *ἱερούς*, videbimus in Smyrnaeis n. 3394. quorum quae condicio fuerit nescio. Vs. 37. 38. *Θε[ω]ρύλος* videtur nomen esse ex *Θέωρος* deminutum. Cetera mitto.

2954.

Ephesi sub arce, in via a xenodochio ad aquaeductum ferente in marmore candido, quod olim muro insertum et inversum erat et magnam partem latebat sub solo, sed circa a. 1719. effossum est. Partem *B.* olim dederant Ricaut Hist. eccl. Gr. p. 46. Spon. Misc. erud. ant. X, 98. p. 356. Wheler. Itin. p. 254. in aere, Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 116. Utramque exhibent Pocockius Inscr. ant. I, 3, 3. p. 34. n. 1. et p. 35. n. 5. Hesselius Append. Praef. ad Inscriptt. Gudii n. XXXII. et XXXIII. Muratorius T. II. p. DLXXIX. 1. ex schedis D. De la Condamine cum Latina interpretatione et supplementis Bimardi, ex quibus multa non monito lectore in textum immissa sunt, Chandlerus Inscr. ant. P. I. n. 36. p. 12. hic quoque cum Latina interpretatione et supplementis. Utrumque latus habeo etiam ex schedis Horstianis et latus *A.* ex schedis Prokeschii a Zellio missis; eiusdem lateris collationem sero accepi a Forchhammero. Pocockianum et Hesselianum exemplum pessime tractavit I. M. Gesnerus in Commentatt. Soc. Gotting. antt. Vol. V. (a. 1782.) p. 19-26. et partem *B.* doctus in Observatt. Misc. Vol. IV. p. 345-347. Cf. etiam Corsin. Nott. Gr. Diss. VI. p. CXXX.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Fundus lectionis est Chandl. quo duce etiam latus *A.* priore loco posui: ex ceteris annoto potiora. *A.* vs. 1. prima ΕΙΑ ex Horst. Poc. praemisi; Hess. ΕΤΑ, Mur. ΕΙ et lacunam, reliqui nihil. Tum Π ex Horst. Poc. Hess. Mur. (Chandl. ΙΙ, Forchh. ΙΙ). Dein Ͱ solus Forchh. pro quo Chandl. Ι, reliqui nihil. Ultimum Λ solus Chandl. habet. Vs. 2. primum Τ omittunt Chandl. Prok. Forchh. habent ceteri. Mur. in fine addit Ι, sed hoc de coniectura, ut plura posthac, quae ubi in nullo alio apographo comparent, non recepi. Forchh. ΑΧΟΥΑΝΕΙΣΘΑΙ ΑΥΤΗΣΙΕΡΑΙΕΙ◡. Idem vs. 3. ab initio ΥΙΙΙΤΕ; prima ΑΥ apud Chandl. ultra reliquorum versuum initium in sinistram prominent, non addicentibus reliquis apographis. Ibidem pro secundo Τ Prok. Γ. Deinde secundum Ε inserui ex Poc. Horst. Hess. Mur. Forchh. (omittunt soli Chandl. Prok.), et ex iisdem bis ΥΣ, pro quo Chandl. Prok. lacunas habent. Vs. 4. Poc. Horst. Mur. ΕΝΕΡΓΕΙΣ, Forchh. pro Α lacunam habet. Vs. 5. Π et post hoc quinto

πο[ι]ῶν Σκύλακος τοῦ Λεοντεαίου δραχμὰς Μ[𐅅]ΗΗΗ - - - [τοῦτο δὲ ἀν-
έθεσαν εἰς Ἀρτεμίσιον ταμίαι Ἀντίγονος Τελεσαρ[χίδου, Ἀπολλόδωρος - - - ἐκ δὲ τῶν
ὀφ]ειλομένων χρημάτων τ[ῇ] θεῷ δραχμὰς ΜΧΧΗΗΗ - - - - [στ-
ε[φ]ά[νου]? τοῦ ἐν Ἀρτεμισίῳ σὺν τῷ τῶν αὐλητῶν - - - [ἀπὸ τούτων ἐξεί-
λ]ομεν μηνὸς [Κ]αλ[αμαι]ῶνος παρούσης βουλῆς [καὶ] γρα[μματέως τοῦ τῆς πόλεως δραχμὰς
ΜΧΧΧΧ. τοῦτο ἐδανείσ[α]μεν τῇ πόλει κ . . α . . σφ - -
τέρου δὲ [ἔ]το[υ]ς? τοῖς ἐν - - [τ]α[μ]ία[ις]? Ἀν[δ]ρο[λ]ᾳ Εὐκ[λείδου]? - -
έως, Ἀμε[ινίᾳ] Δεξι[θέ]ου? Διδύμ[ῳ]? Δημά[δ]ου, [Ἐ]παινέ[τῳ] -
Δημοχάρους, Θεμιστα[γ]όρᾳ Λάμ[π]ωνος? Διαίτῳ Δ - -
καὶ τοῖς ταμίαις Ἀντιγόνῳ Τελεσαρχίδου, Ἀπολλο[δώρῳ - - -
Πολύβῳ Καλλιδίκου, Ἱερ[ο]κλε[ί]δ[ῃ] Πυθο[κ]λέους, Πολυ - - -
Ἄμνου? Διογένει Διογένους δραχμὰς ΜΧΧΧΧ. κα[ὶ] ἄ[λλο ἐξείλομεν - -
μεν . . . ιν. ἄλ[λο] ἐξείλομεν εἰς τὰ ἔργα μηνὸς . . . - [παρού-
σης βουλῆς [καὶ] γραμματέων. καὶ ἄλλο ἐξείλομ[εν [χρημά-
των δραχμὰς ΧΧΧΧΗΗΗΗ𐅄ΔΔ, καὶ ἐ[δ]ώμεν τοῖς ἐ[γγ]υ[ηταῖς]? - -
Τελεσιώνου, Λυσιξένῳ Τιμησιδήμου, Διακρίτῳ Ὠχ -
τοῦτο παρέδομεν ἐν Ἀρτεμισίῳ ἱεροποιοῖς Εὐκλείδ[ῃ παρόντων
θένου καὶ γραμματέων . . . καὶ τ[ὸ] ἄλλ[ο] ἀρ[γύριον]? ἐκ τῶν
Καλλι[φ]άντου κ[λ]ηρον[ο]μ[ι]ῶν Πυρρῶν ΗΗΔΔΔΔ𐅃ΙΙΙΙ. πα[ρὰ - - - πα-
ρὰ τοῦ Ῥαμνῶν . . άντου χώρου ΗΗΗΗ𐅄ΔΙ. παρὰ Ἀλ[κιμάχου? - - - -
Δ]αϊμάχου, Ἱπποδρόμου ΗΗΔΔΙ[Ι]Ι. παρὰ Με[τω]νύμου? Ὠ - [τὸ ἐπιβ-
άλλον αὐτῷ μέρος Δ . . [π]αρὰ [Φ]ι[λ]ο . . ίου καὶ . . κον - - -
τὸ ἐμ Πανόρμῳ 𐅄 . . λησ . . νης καὶ Ἀλκιμάχου Δ - -
νος ΗΗ𐅄ΙΙ. παρὰ Λαμπίωνος? τοῦ Ὄμου . . ΗΔΔΔΔΙΙ. Ἀν . . μου -
ας 𐅄ΗΗΗΗ . . . νισκιτωνειας ΗΗΗ[Η] - [Θ]εοκρ[ίτος]? -
νος καὶ Νίκαρχος ΗΗΔΔΙΙ. Πολύξενος Ἀκρασ[ᾶ]? Η[Δ] [ἐκ τῶν Σωσιμα-
χίων ΗΗΗ𐅄[ΙΙΙΙ]. Συνώνυμος Ἱερομβρότου ὑπὲρ Κ - - ἐκ τῶν
Σ[ω]σιμ[α]χείων 𐅄ΔΔΙ. Τιμόστρατος ὑπὲρ Ἀριστ -
αλλ . . δι . . αα . . Δ . . [π]α[ρὰ] Ἐπισθένης τῆς Ἀρ[χ]έ[λα Δ]𐅂[Ι] -
σου, Θεόδωρος ὁ αὐτοῦ ἱερὸς 𐅄[ΔΔ]Ι. Αὐτόνομος . . ησ - - -
ολείδης τῶν Ἀ[ν]δρῶνο[ς] 𐅄ΔΙΙ. Εὔτυχος Ἐπισθέν[ης]? Δ - -
νος 𐅄Δ[ΙΙ]. παρὰ τῶν τοῦ Ἀν[δ]ρ[ῶνο]ς ΔΔΔΔ𐅃Ι. [παρὰ] Θε[ω]ρύ[λου καὶ - - τῶν
Θε[ω]ρύλου τὸ ἐπιβά[λλ]ον αὐτοῖς τῆς ἐγγυήσε[ως - - - - -
- - ως - - - - - - - - -
λι . . οδιεις . . ειτα . . τῶν τὰ [ἔ]γ[γεια]? τέλη πριαμένων του - - -
ΔΔ𐅂 . . τοῦ πόρ[ου] τούτου εσμυι . . ον. Ἀριστείδης ΔΔ. τῶν - - [τῶν κληρο-
νομιῶν . . τῆς Ἰσόνου? Δ[Δ]? κατ . . . μ . τούτου? εἰς . . . . μισ . . - - - -
Ἀντιγόνου καὶ Ἀπολλοδώρου: mitto reliqua.

Corsinus quod in hoc marmore mensem Καλλιμαιῶνα sibi deprehendisse visus est, eumque putavit Smyrnaeum esse, recensum hunc Smyrnae vel alii ex Ioniae civitatibus tribuendum censuit, Epheso vero, Colophoni, Erythris abiudicat, quod in his *archon* non fuerit eponymus, sed prytanis vel strategus; denique acquiescit in Smyrna ipsa. Sed lapis, ex quo illum norat mensem, Cyzicenus est (cf. ad n. 2082.), neque in eponymo haerendum est, quod alia aetate alii civitatum eponymi fuerunt. Unica patriae marmoris nota est vs. 28. τὸ ἐμ Πανόρμῳ: etsi enim *Panormus* nomen multis locis commune est, tamen non potest de alio portu Panormo hic cogitari nisi vel de Ephesio vel de eo, qui est apud Cyzicum. Sed quum Oxoniensium marmorum, quae quidem Seldeni aetate collecta erant, plurima de ora Ionica circa Smyrnam avecta sint, nullum de Cyzici vicinia, minime verisimile est Cyzico translatum hunc lapidem esse. Pecuniae, de quibus agitur, in *Artemisio* traditae et depositae dicuntur, ac manifesto Dianae sacrae fuerunt, Panormus vero Ephesi insignis fuit templo Dianae Ephesiae. Strabo XIV. p. 639. εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ᾽ ἡ πόλις (Ephesus). Quare, quamvis etiam Panormi in Cyzici vicinia Diana culta sit, *Epheso* licebit titulum tribuere, et Artemisium intelligere illud nobilissimum Ephesi; cuius sacris pecuniis aliquid etiam ex loco Panormo affluxisse probabile est. Ex nominibus propriis virorum nihil de patria monumenti statuere licet, quod neque Ephesi nec Cyzici inscriptiones antiquiores supersunt satis multae; vs. 24. tamen est Πύῤῥων, quod nomen Ephesi habes n. 2987. ex altera parte Themistagorae nomen (vs. 14.) habetur etiam in Cyziceno lapide. Aetas inscriptionis incerta est, sed fortasse Alexandro M. non multo recentior. Forma ε vs. 18. nullo modo vera esse potest, sed debetur transcribenti. Omnino vero lapis pessime lectus a Seldeno est, et apographum vitiis lacunisque scatet adeo, ut de restituenda scriptura desperandum sit: nec quidquam praestiterunt priores, ne Corsinus quidem, sed quaecunque restitui, excepta una et altera vocula ipse tentavi. De

ΤΕΙΟΥ, Mur. ΑΤΕΛΕΙΟΝ. Vs. 22. init. Chandl. Prok. ΤΟΥ, Forchh. ΙΟΥ, reliqui ΝΟΥ. Vs. 22. extr. Poc. ΤΑΣ. Vs. 23. init. addidi Ν ex Horst. (et ex hoc quidem ligatum) Hess. Poc. Mur. In *B* tantum annoto vs. 1. ubi Ο ex apographis plurimis dedi, solum Mur. habere Α sine uncis, Chandlerum vero Α uncis inclusum. Reliqua passim mutila vel depravata in ceteris exemplis sunt.

A.

\- - - - - - - - - - -

οὐ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλ]ει, ἀλλὰ καὶ πα[ρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι? παν]ταχοῦ ἀνεῖσθαι αὐτῆς ἱερά τε κα[ὶ τεμένη, καὶ] αὐτή τε εἱδρύσθαι καὶ βωμοὺς ἀνακεῖσθαι διὰ τὰς ὑπ' αὐτῆς γεινομένας ἐναργεῖς ἐπιφανείας· καὶ τοῦτο δὲ μέγιστον τοῦ περὶ αὐτὴν σεβασμοῦ ἔστιν τεκμήριον τὸ ἐπώνυμον αὐτῆς εἶναι μῆνα καλούμενον παρ' [ἡμ]ῖν μὲν Ἀρτεμισ[ι]ῶνα, παρὰ δὲ Μακεδόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν τοῖς Ἑλληνικοῖς καὶ ταῖς ἐν αὐτοῖς πόλεσιν Ἀρτεμίσιον· ἐν ᾧ μηνὶ πανηγύρεις τε καὶ ἱερο[μ]ηνίαι ἐπιτελοῦνται, διαφερόντως δὲ ἐν [τῇ ἡμε]τέρᾳ πόλει τῇ τροφῷ τῆς ἰδίας θεοῦ τῆς Ἐφ[εσί]ας· προσῆκον δὲ εἶναι ἡγούμενος ὁ δῆμος Ἐφεσίων ὅλον τὸν μῆνα τὸν ἐπώνυμον τοῦ θείου ὀνόματος εἶναι ἱερὸν καὶ ἀνακεῖσθαι τῇ θεῷ, ἐδοκίμασεν διὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος [διατιθέ]ναι τὴν περὶ αὐτοῦ θρησκείαν· διὸ δεδόχ[θαι ὅλ]ον τὸν μῆνα τὸν Ἀρτεμισιῶνα εἶνα[ι ἱερὸν πάσας τ]ὰς ἡμέρας? ἄγεσθαι δὲ ἐπ' αὐταῖς μην[ὸς διην]ε[κ]οῦς? τὰς ἑορτὰς καὶ τὴν τῶν Ἀρτεμ[ισίων πανήγ]υριν καὶ τὰς ἱερομηνίας, ἅτε τοῦ μηνὸς ὅ[λου ἀνακειμέ]νου τῇ θεῷ· οὕτω γὰρ ἐπὶ τὸ ἄμεινον τῆς [θρησκείας γινομέ]νης ἡ πόλις ἡμῖ[ν ἔ]νδοξοτέρα τε καὶ εὐδ[αίμων] εἰς τὸ[ν πά]ντα διαμενεῖ χ[ρόνον.

Fragmentum habes decreti Ephesiorum de augenda religione Dianae suae, factum fortasse tum, quum asylorum examinarentur iura (Tac. Annal. III, 61.). Restitui quae potui, nec pluribus agam de iis, quae tentavi. Vs. 3. αὐτὴ nominativus est ex eo genere, de quo dixit A. de Wannowski Synt. anom. Gr. part. de constr. abs. p. 33. aut oratio procedebat ex aliqua sententia, in qua nominativus ἡ Ἄρτεμις positus erat. Vs. 14. non opus est scribi ὁ Ἐφεσίων. Vs. 17. περὶ αὐτοῦ non placet; videtur tamen ferri posse ad mensem relatum. Vs. 19. 20. paulo audacius dedi μηνὸς διηνεκοῦς: articulus non necessarius est, si ita ceperis: *per integrum menstruum spatium.* Quamquam universi huius loci restitutioni diffido. Vs. 22. 23. statui formulam ἐπὶ τὸ ἄμεινον γίνεσθαι, ut alias dicitur ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι.

B.

\- - - - - - - - - - -

τὴν πανήγυριν, καὶ ἀτελει[ῶ]ν καὶ ἐκεχειρίας εἰς ὅλον τὸν ἐπώνυμον τῆς θεοῦ μῆνα τυχόντα, καὶ τὴν Ἀρτεμισιακὴν κρίσιν καταστήσαντα, καὶ τὰ θέματα τοῖς ἀγωνισταῖς αὐξήσαντα, καὶ ἀνδριάντας τῶν νικησάντων ἀναστήσαντα· τὴν τειμὴν ἀναστήσαντ[ος] Λ. Φαινίου Φαύστου τοῦ συνγενοῦς αὐτοῦ.

Finis tituli statuae subscripti in honorem viri, qui de novo instituto auctarum Dianae religionum bene meruerat, atque inter alia obeunda legatione immunitates et privilegia pararat his sollemnibus, haud dubie a Romanis, et credo ab Imperatore. Huc pertinet τυχόντα ἀτελειῶν etc. sc. pro Ephesiis. Statuam posuit *Phaenias Faustus*: nisi forte legendum ΦΑΝΝΙΟΥ.

2955.

Ephesi haud procul ab arce in marmore candido ad viam iacente; ed. Thom. Smith Sept. eccl. As. not. p. 50. hinc Spon. Misc. erud. ant. X, 98. p. 356. Murat. T. I. p. CXXIV. 3. Vandal. Diss. p. 393. Novum apographum (Sherardianum) edidit Chishull. Antt. As. P. II. p. 8. n. 9. Solus fere vs. 1. est in schedis Spanhemianis n. 1. Versus hic primus maioribus in lapide litteris scriptus est.

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΤΙΤΙΑΝΟΥΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥΥΙΟΥ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΣΟΣΣΙΑΝΟΥΜ.ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ
ΛΑΤΕΙΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝΙΣΙΔΙ
ΚΑΙΣΕΡΑΠΙΔΙΦΙΑΛΗΝΚΑΙ
ΣΠΟΝΔΕΙΟΝΛ. . . . . . .
ΝΑΥΒΑΤΟΥΝΤΩΝΛΥΚΙΔ. .
ΧΑΡΙΔΗΜΟΥΤΟΥΧΑΡ. . . . . .

Vs. 1. Spanh. ΤΙΚΛΑΥΔ etc. reliqui sine ΤΙ, quod tamen non videtur de nihilo esse. Vs. 7. Chish. Δ pro Λ, ex coniectura opinor, ut solet. Vs. 8. idem in fine maiorem notat lacunam. Omitto mera vitia.

Ἐπὶ πρυτάνεως Τι(β). Κλαυδίου Τιτιανοῦ, Δημοστράτου υἱοῦ, ἀρχιερέως, ἱερατεύοντος Σοσσιανοῦ, Μ. Πομπώνιος Λατεῖνος ἀνέθηκεν Ἴσιδι καὶ Σεράπιδι φιάλην καὶ σπονδεῖον [ἀργυρᾶ?] ναυβατούντων Λυκίδ[ου], Χαριδήμου τοῦ Χαρ[ιδήμου? et fortasse plura.

De ἀρχιερεῖ Ephesi cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 518. Vs. 7. Chish. σπονδεῖον δ[ῶρον ὑπὲρ etc. Ναυβατοῦντες putantur esse *qui navem conscenderint peregre profecti*: mihi videntur ministri sacrorum nescio qui fuisse, quos non offendit in fine tituli addi, quum ii, qui initio positi sunt, eponymi sint. Post Λυκίδου (s. Λυκίδα) perierit patris nomen an non, nescio.

2956.

Ephesi; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 5.

ΑΠΕΔΩΚΕΝΔΕΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΗΝΣΦΥΡΙΔΑ
.ΕΜΒΕΙΝΑΙΩΝ.ΦΥ.
ΕΝΤΑΥΤΗΕΝΕΟΠΟΙΗΣΕΝ
ΦΥ.ΕΝΤΑΥΤΗΕΝΕΟΠΟΙΗΣΕΝ
Ξ.ΒΟΥ.Χ·ΠΕΛΑΣΓΗΟΣ

\- - - ἀπέδωκεν δὲ καὶ τοῖς - - - τὴν σφυρίδα - - - - ἐν ταύτῃ ἐνε[ω]ποίησεν (hoc et praegressum ΦΥ fortasse Poc. per incuriam bis scripsit) - - - Πελάσγηος (Πελάσγειος). Nihil intelligo.

Latus A.

\- - - - - - - - - -
ΕΙΑΛΛΑΚΑΙΠΑΗΛ
ΤΑΧΟΥ·ΑΝΕΙΣΘΑΙΑΥΤΗΣΙΕΡΑΤΕΚΑ
ΑΥΤΗΤΕΕΙΔΡΥΣΘΑΙ·ΚΑΙΒΩΜΟΥΣΑΝΑΚΕΙΣΘΑΙ·ΔΙΑ
ΤΑΣΥΠΑΥΤΗΣΓΕΙΝΟΜΕΝΑΣ·ΕΝΑΡΓΕΙΣΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΔΕΜΕΓΙΣΤΟΝΤΟΥΠΕΡΙΑΥΤΗΝΣΕΒΑΣ
ΜΟΥΕΣΤΙΝΤΕΚΜΗΡΙΟΝΤΟΕΠΟΝΥΜΟΝΑΥΤΗΣ
ΕΙΝΑΙΜΗΝΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝΠΑΡ..ΙΝΜΕΝΑΡΤΕΜΙΣ
ΩΝΑ·ΠΑΡΑΔΕΜΑΚΕΔΟΣΙΝ·ΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΕΘΝΕΣΙΝ
ΤΟΙΣΕΛΛΗΝΙΚΟΙΣΚΑΙΤΑΙΣΕΝΑΥΤΟΙΣΠΟΛΕΣΙΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΝΕΝΩΜΗΝΙΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣΤΕ·ΚΑΙΙΕΡΟ
.ΗΝΙΑΙΕΠΙΤΕΛΟΥΝΤΑΙΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΣΔΕΕΝ
ΤΗΤΕΡΑΠΟΛΕΙ·ΤΗΤΡΟΦΩΤΗΣΙΔΙΑΣΘΕΟΥΤΗΣΕΦ
ΑΣ·ΠΡΟΣΗΚΟΝΔΕΕΙΝΑΙ·ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΟΔΗΜΟΣ
ΕΦΕΣΙΩΝΟΛΟΝΤΟΝΜΗΝΑΤΟΝΕΠΩΝΥΜΟΝΤΟΥΘΕΙΟΥ
ΟΝΟΜΑΤΟΣΕΙΝΑΙ·ΙΕΡΟΝΚΑΙΑΝΑΚΕΙΣΘΑΙΤΗΘΕΩ
ΕΔΟΚΙΜΑΣΕΝ·ΔΙΑΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΝΑΙΤΗΝΠΕΡΙΑΥΤΟΥΘΡΗΣΚΕΙΑΝΔΙΟΔΕΔΟΧ
..ΛΟΝΤΟΝΜΗΝΑΤΟΝΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝΑΕΙΝΑ
.ΑΣΗΜΕΡΑΣΑΓΕΣΘΑΙΔΕ·ΕΠΑΥΤΑΙΣΜΗΝ
ΔΕΙΟΥΣΤΑΣΕΟΡΤΑΣΚΑΙΤΗΝΤΩΝΑΡΤΕΜ
ΥΡΙΝ·ΚΑΙ·ΤΑΣ ΙΕΡΟΜΗΝΙΑΣ·ΑΤΕΤΟΥΜΗΝΟΣΟ
ΝΟΥΤΗΘΕΩ·ΟΥΤΩΓΑΡΕΠΙΤΟΑΜΕΙΝΟΝΤΗΣ
ΝΗΣ·ΗΠΟΛΙΣ·ΗΜΙ..ΝΔΟΞΟΤΕΡΑΤΕ·ΚΑΙΕΥΔ...
ΕΙΣΤΟ....ΝΤΑ·ΔΙΑΜΕΝΕΙΧ

Latus B.

\- - - - - - - - - -
ΤΗΝΠΑΝΗΓΥΡΙΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΟΝ
ΚΑΙΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣΕΙΣΟΛΟΝΤΟΝ
ΕΠΩΝΥΜΟΝΤΗΣΘΕΟΥΜΗΝΑ
ΤΥΧΟΝΤΑΚΑΙΤΗΝΑΡΤΕΜΙΣΙ
ΑΚΗΝΚΡΙΣΙΝΚΑΤΑΣΤΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΤΑΘΕΜΑΤΑΤΟΙΣΑΓΩΝΙΣ
ΤΑΙΣΑΥΞΗΣΑΝΤΑΚΑΙΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΑΣΤΩΝΝΙΚΗΣΑΝΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΗΣΑΝΤΑ
ΤΗΝΤΕΙΜΗΝΑΝΑΣΤΗΣΑΝΤ[ΟΣ]
Λ ΦΑΙΝΙΟΥΦΑΥΣΤΟΥ
ΤΟΥΣΥΝΓΕΝΟΥΣΑΥΤΟΥ

---

loco Υ ex Poc. Hess. Horst. Mur. inserui explendis Chandleri lacunis. Vs. 7. prius Ρ ex Prok. (Chandl. Ι, ceteri lacunam habent, nisi quod Mur. ΠΑΛΙΝ dedit). Vs. 8. Chandl. Prok. (qui Chandlero usus videtur et ad illum etiam diserte remittit) ΛΟΙΠΙΟΙΣ, ceteri ΛΟΙΠΟΙΣ. Vs. 10. primum Α ex Poc. Horst. Hess. Mur. Ibidem Forchh. ΜΗΝΙ, Mur. ΜΗΝΙ, pro quo Poc. Horst. Hess. ΝΗΝΙ; Chandl. omisit hoc, item Prok. de cuius apographo quid iudicandum sit, iam significavi. Vs. 11. secundum Ι (pro quo punctum medium est ap. Chandl. et Prok.) ex Poc. Horst. Hess. Mur. (idem hic initio Μ pro lacuna, quod non recepi). Forchh. et primum et secundum Ι omittit. Vs. 11. extr. Poc. Horst. ΔΕ..ΑΙ, Hess. ΔΕ..Α/, Mur. ΔΕΕΝΤΗΙ ex coniectura, Forchh. ΔΕ·Ν· Vs. 12. init. Chandl. ΤΗΙΕΡΑΠΟΛΕΙ, Poc. ..ΤΕΡΑΠΟΛΕΙ, Horst. Hess. ....ΤΕΡΑΠΟΛΕΙ, Forchh. ΙΕΡΑ etc. Prok. - - ΑΠΟΛΕΙ, Mur. ΗΜΕΤΕΡΑΠΟΛΕΙ ex coniectura. Ego certe Τ recepi pro Ι. Vs. 14. extr. C ex Horst. Hess. Forchh. addidi (Mur. Ο), praeterea vero ex Forchh. ductus arrosos. Vs. 15. primum Ο solus habet Forchh. reliqui pro eo ne lacunam quidem. Vs. 16. ΣΕΝ ex Poc. Horst. Hess. Mur. Forchh. ΣΑΝ habent Chandl. Prok. In fine Mur. addit ΔΙΑΤΙΘΕ. Vs. 17. paenultimum Δ ex illis quinque pro lacuna dedi; initio vero annoto Forchh. legisse ΛΙΤΗΜΗΤΕΡΙΑΥΤΟΥ. Vs. 18. init. lacunam et primum ductum partim ex Poc. partim ex Horst. Hess. (Mur. ΟΛΟΝ), atque ex iisdem ac Forchh. ultimum Ν pro lacuna dedi. Vs. 19. init. praeter Chandl. Poc. Forchh. reliqui .ΑΙΕΡΑΣ (vel Ε) ΑΓΕ etc. Forchh. ..ΣΗΜΕΡΑΣ etc. Vs. 20. primum Δ ex Horst. Hess. solis. Vs. 21. sub fin. Chandl. ΑΤΕΡΟΥ, Prok. ut dedi, Poc. ΤΕΙΟΝ, Horst. Hess.

DEANAE · EPHESIAE · ET · IMPERATORI · CAESARI · AVG · ET · TI · CAESARI · AVG · F · ET · CIVITATI · EPHESINAE · C · SEXTILIVS · P · F · VOT · POLLIO · CVM · OFILLIA · A · F · BASSA · VXORE · SVA · ET · C · OFILLIO · PROCVLO · F · SVO · CETERISQVE · LEIBEREIS · SVEIS · PONTEM · DE · SVA · PECVNIA · FACIVNDVM · CVRAVIT ·

ΑΡΤΕΜΙΔΙΕΦΕΣΙΑΙΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙΚΑΙΤΙΒΕΡΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒ·ΥΙΩΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΤΩΝΕΦΕΣΙΩΝΓΑΙΟΣΣΕΞΤΙΛΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΣΟΥΟΤΟΥΡΙΑΠΟΛΛΙΩΝΣΥΝΟΦΕΛΛΙΑΙ
ΑΥΛΟΥΘΥΓΑΤΡΙΒΑΣΣΗΙΤΗΙΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΓΑΙΩΙΟΦΕΛΛΙΩΙΠΡΟΚΛΩΙΤΩΙΕΑΥΤΟΥΥΙΩΙ
ΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΤΗΝΓΕΦΥΡΑΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Fundus lectionis est Chish. varietatem addo utriusque tituli, quae memoratu digna sit, omissis iis, quae nulli usui sunt: ceterum Wheleri exemplum ex solis Sponii schedis petitum est, ideoque non magnae fidei ubi cum Sponio dissentit. In Latino Spon. Spanh. nulla puncta habet. Initio solus Spon. DEANAE (quod dedi ob n. 2959.), ceteri DIANAE. Pro EPHESIAE et EPHESINAE Whel. EPHE.. secundo loco Köhl. EPHESIAE, Spon. EPHESIORVM; EPHESINAE etiam Spanhemiana praebere supra dixi. Post hoc CAIVS habetur ap. Spon. sed ap. Köhl. exigua lacuna est, nec dubium, quin Spon. nihil nisi C· legerit, qui omnino non accurate reddidit quae decurtata vel non decurtata sunt. Inserui igitur hoc C· quod vulgo abest. Tum Whel. SEXTILLIVS. Mox vulgo LIBEREIS; quod dedi praestant Spon. Whel. (ap. Köhl. lacuna est.) Post PONTEM inserui punctum ex Köhl. In Graeco Whel. modo Π modo Γ. Vulgo ΤΩΙΕΦΕΣΙΩΝ; praestat hoc loco ΤΩΝ, quod habent Spon. Whel. Köhl. ΟΥΟΤΟΥΡΙΑ sine finali Iota omnes. Mox post ΠΡΟΚΛΩΙ vulgo deest ΤΩΙ, quod praebent Spon. Köhl.

Ἀρτέμιδι Ἐφεσίᾳ, καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σεβαστῷ, καὶ Τιβερίῳ Καίσαρι Σεβ(αστοῦ) υἱῷ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἐφεσίων, Γάϊος Σεξτίλιος Ποπλίου υἱὸς Οὐοτουρίᾳ Πολλίων, σὺν Ὀφελλίᾳ Αὔλου θυγατρὶ Βάσσῃ τῇ ἑαυτοῦ γυναικί, καὶ Γαΐῳ Ὀφελλίῳ Πρόκλῳ τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ, καὶ τοῖς λοιποῖς τέκνοις, τὴν γέφυραν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

Titulus superstite Octaviano Aug. scriptus.

2959.

Ephesi in concamerationibus sub templo Dianae; ex schedis alienis ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 37. n. 1. et Graeca insuper p. 36. n. 15.

ΔΕΑΝΑΕΕΡΗΕS
ΕΤΜΙΝΕRVΑ
CAESARI . .
. . AO . . .
ΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣ. . . .
ΩΝΙΔΙΩΝΚΑΤΑΣΙ . . .

Titulus hic priori videtur similis fuisse. *Dianae Ephesiae et Minervae et Caesari Augusto* aliquid dedicatur: in Graecis vs. 1. videtur καὶ] Ἀ[θηνᾷ fuisse et deinde Καίσαρι Σεβασ[τῷ, ac tum ἐκ τ]ῶν ἰδίων κατασ[κευάσαντος vel simile.

2960.

Ibidem eodem loco; ed. idem ibid. p. 36. n. 16. et iterum p. 37. n. 2. ex schedis alienis: composui utriusque apographi lectionem.

ΡΙΠΠΕΙΝΗΣ . . ΑΣΤ.
ΥΝΚΛΑΥΔΙΑΜΙ

- - Ἀγ]ριππείνης [θε]ᾶς - -
- - σ]ὺν Κλαυδίᾳ Μι - -

Refer aut ad Agrippinam Caesaris Germanici uxorem, aut ad eius filiam Claudii uxorem. De priore cf. ad n. 2183. et Eckhelium D. N. T. VI. p. 214. 215. ubi ille etiam titulum n. 2183. ad Agrippinam Claudii refert, quod Agrippina Germanici nunquam sit Augusta vocata: quod epitheton per adulationem ibi adiectum esse censebam cum I. M. Gesnero. Et Eckhelio quidem obloqui difficile est; viderint tamen periti, numne imperante Caligula audere hoc Mytilenaei potuerint, ut matrem eius defunctam, pridemque a Mytilenaeis deam dictam, etiam Augustam vocarent; certe cetera omnia ad Agrippinam maiorem ibi deducunt.

2961.

Ephesi ad magni aquaeductus fornicem XXXIII. in lapide inverso; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 3. p. 36. n. 13. ex schedis alienis, Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. I. I. Murat. T. II. p. DCCLXX. 5. ex schedis D. De la Condamine a Bimardo missis, cum Latina interpretatione. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Peyssonelii a Ziegiero missis.

. . . . . ΔΙΩΔ . . . .
. . . . ΣΑΡΙΣΕΒ . . . .
. . . . ΩΑΡΧΙΕΡΕΙ . . . .
. . . ΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣ . . .
. . . ΑΤΟΡΙΚΑΤΑΤΗΝ . .
. . ΕΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑ . .
. . ΜΟΝΙΚΟΥΟΙΚΟΙ . . .
. °ϽΙΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗ . .

Vs. 6. primum Ε ex solo Peyss. item vs. 7. ultima ΟΙ ex solo Mur. Ceterum hoc est Pocockii exemplum, quocum tamen reliqui fere consentiunt, nisi quod Peyss. aliqua omittit, et minutum ° vs. 8. ab omnibus abest, denique quod Mur. vss. 3. et 4. omnino non habet (quos tamen agnoscunt reliqui omnes), et vs. 8. pro Ͻ praebet Ο.

Τιβερίῳ Κλαυ]δίῳ Δ[ρούσου υἱῷ, Καί]σαρι Σεβ[αστῷ,

2956. *b*.

Ephesi in porta arcis; ex schedis Prokeschii a Zellio missis, et ex schedis Forchhammeri.

ΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙ
ΟΜΟΙΩΣ

Vs. 1. Prok. ΗΣ·ΒΟΥΑΗΣ. Vs. 2. Prok. ΟΜΟΙ.

Τ]ῆς βουλῆς καὶ [τοῦ δήμου] etc.
Nisi Forchh. diserte haberet ὁμοίως, scriberem ὁμόνοια: frequentia enim et monumenta et numismata sunt, tali inscriptione instructa.

2957.

Ephesi ad arcum XXXVI. aquaeductus in lapide humi iacente; ed. Pocockius Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 2. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. LXI. Muratorius T. I. p. CCXIX. 4. ex schedis D. De la Condamine, acceptum a Bimardo. Habeo etiam ex schedis Horstianis. Tractavit I. M. Gesnerus Commentatt. Gotting. Vol. V. (a. 1782.) in Comm. antiqq. p. 12 sqq. et ex Poc. apposuit Eckhel. D. N. T. VI. p. 5.

ΠΟΛΕΙΣΑΙΕΝΤΗΙΑΣΙΑΙΚΑΙΟ - - - -
ΚΑΙΤΑΕΘΝΗΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΓΑΙΟ
ΟΝΚΑΙΣΑΡΑΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΚΑΙΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΥΠΑ
ΤΟΝΤΟΝΑΠΟΑΡΕΩΣΚΑΙΑΦΡΟΔΕ-
ΤΗΣΘΕΟΝΕΠΙΦΑΝΗΚΑΙΚΟΙΝΟΝΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΒΙΟΥΣΩΤΗΡΑ

Muratorii textui coniecturae Bimardi immissae sunt; igitur eius varietatem non annoto. Vs. 1. Poc. ΑΣΙΑ sine Ι subscr. Vs. 2. extr. Ο ap. solum Poc. extat, qui tamen id vs. 3. init. omittit. Vs. 3. extr. ΤΟ ex solo Poc. addidi, qui tamen id minoribus dedit litteris. Vs. 4. ΚΑΙ male deest ap. Poc. Vs. 5. alterum ΤΟΝ omittit Poc. Vs. 6. ultimum Υ addidi ex Poc. qui id minore dedit forma. Ni fallor, initio unus et alter versus deest, ut solet in statuarum titulis, quod principium vulgo in cymatio vel plintho superius scriptum erat. Coniiciam igitur:

[Ἐφεσίων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων αἱ] πόλεις αἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ κα[τ]ο[ικοῦσαι] καὶ τὰ ἔθνη Γάϊον Ἰούλιον Γαΐο[υ] υἱ]ὸν Καίσαρα, τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτοκράτορα καὶ τὸ δεύτερον ὕπατον, τὸν ἀπὸ Ἄρεως καὶ Ἀφροδε[ί]της, θεὸν ἐπιφανῆ καὶ κοινὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου σωτῆρα.

Simile initium est tituli Iliensis: Ἰλιεῖς καὶ αἱ πόλεις αἱ κοινωνοῦσαι τῆς [θυ]σίας etc. Πόλεις et ἔθνη similiter fere distinguuntur n. 2954. *A*. In nominibus eius, cui haec statua posita est, explicandis mire se torquet Gesnerus, quod titulum ad Caligulam referebat, cui nullo modo conveniunt nomen Ἰούλιος et patris praenomen Γάϊος: si Caligula hic haberetur, debebat etiam Σεβαστὸν dictum esse, nec καὶ αὐτοκράτορα esset post ἀρχιερέα positum: ut taceam alia. Ad C. Iulium Caesarem (et a. u. c. 706–707.) referri hanc inscriptionem notavi iam ad n. 2368. videruntque praeter Muratorium Elsnerus Schediasm. crit. p. 158. et Eckhelius l. c. Iisdem de causis titulum n. 2215. non ad Caligulam, sed ad C. Iulium Caesarem pertinere iudicandum est. De singulis dixi magna ex parte iam ad n. 2368. Unum hoc singulare est quod Anchisae loco Mars ponitur, cuius rei causam aliis indagandam relinquo. Ceterum Asiana adulatio *deum*, et *praesentem* quidem, praedicat Caesarem etiam tum vivum; n. 2369. θεὸν illum post obitum dictum iudicavi, et recte opinor, quod n. 2368. non θεὸς vocatur, quum tamen uterque titulus eiusdem sit civitatis.

2958.

In via ab Inecbazar *Ephesum* versus, quattuor horis a priore loco, et quarto vel quinto miliario Anglico ab Epheso computanti, qua via simul itur ad Guzelhissar, convallis est angusta arboribus obsita et aquis irrigua, quam scindit utrumque monticulum coniungens aquaeductus superius sex minoribus, inferius tribus maioribus suffultus fornicibus, marmoris candidi, egregie conservatus, LXV pedes longus et circiter XXX pedes altus. Super fornicibus maioribus et infra minores fornices, qui impositi sunt, ab altera parte Latina, ab altera Graeca est inscriptio, singulis utraque versibus decurrens. Ed. Sponius Itin. T. III. P. I. p. 135 sq. (hinc Paciaud. Mon. Pelop. Vol. I. p. 30.) Wheler. Itin. p. 255. (hinc Murat. T. I. p. CDXLIII. 7.) Et ille quidem titulum aquaeductui inscriptum dicit, duabus leucis Epheso distanti in via Scalam Novam ducente: qua determinatione non alium designat locum quam quem ipse posui: sed Whelerus Sponii determinationem falsam esse arbitratus titulum hunc aquaeductui Ephesio tribuit, qui est sub arce Ephesi in miliarii fere Anglici longitudinem exstructus, ubi eum nemo posthac quaerentium repperit. Wheleri errorem correxit Chishullus Antt. Asiat. P. II. p. 11. n. 13. ubi titulus editus est et eius locus descriptus; hinc dedit Chandlerus Inscr. ant. P. I. p. 11. n. XXXV. (cf. Syllab.) Rem confirmat Choiseul-Gouffier Voy. pittor. T. I. p. 190. cuius exemplum cum Chishulliano s. Chandleriano congruit. Ego locum tituli praeter Chish. et Chois. ex schedis Spanhemianis n. 4. definivi, in quibus pauca tituli verba extant (Latina deficiunt in voce EPHESINAE, Graeca in ΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΟ), et ex schedis Köhlerianis. Sponii et Wheleri exemplum tractatur in Misc. Obss. T. IV. p. 347 sqq. ubi quae ex Sponio variae lectiones enotantur, non omnes conspirant cum editione operis, qua ego utor, praestantiore. Omnino nihil illi explicationi inest memorabile praeter errorem de ratione huius aquaeductus. Ceterum Chish. censet pontem, qui in titulis nominatur, postea esse in aquaeductum versum: quae sententia vix vera est, Γέφυραν s. *pontem* arbitror esse hoc aedificium dictum, quod etsi aquae ex altero monticulo in alterum transmittendae inserviebat, tamen pontis referebat speciem, quippe coniungens monticulos.

Vs. 10. Dianae additum epitheton *πρὸ πόλεως*, ut Baccho Therae n. 2462. et Hecatae Aphrodisiade n. 2796. item alii deo in Thyatirenis, et Cereri legiferae in Smyrnaeis n. 3194. 3211. Et ad n. 2462. quidem deum *πρόπολιν* vocari statui, eumque esse *urbis tutorem*; sed postquam ceteros titulos, in quibus ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ reperitur, examinavi, redeo ad interpretationem ab aliis olim propositam, ut *πρὸ πόλεως* sit *ante urbem*. Hecaten quidem ante urbem cultam esse omnino consentaneum est; neque Aphrodisiadis haec potissimum tutelaris dea fuerit, sed potius Venus: Smyrnae vero tutelaris dea maxime fuerit Magna Mater Sipylena. Denique Ephesium Dianae templum extra urbem fuisse constat, ut templa permulta; quare Pollux IX, 15. templa in partibus *τῶν προπόλεων* vel ut alii rectius legere videntur *τῶν πρὸ πόλεως* enumerat. In titulis nostris erat quum legendum putarem *προπόλεως*, non *πρὸ πόλεως*, pro quo nostro loco exspectabam *τῆς πρὸ πόλεως*: et n. 3194. ipse locus vocis in dictione *τῆς μεγάλης θεᾶς* ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ *Θεσμοφόρου Δήμητρος* suadebat *προπόλεως* esse adiectivum, similiterque n. 2311. in dictione *τῆς μεγάλης* ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ *θεᾶς Θεσμοφόρου Δημ.* Contra ambiguum et insolentius *ἱερατεύσαντα προπόλεως τῆς Ἑκάτης* n. 2796. quod tamen videbatur esse pro *θεᾶς προπόλεως τῆς Ἑκάτης*; denique in Thyatirenis *τοῦ* ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ *Τυρίμνου* magis adiectivum suadebat quam dictionem *πρὸ πόλεως*, item *τοῦ* ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ *Διονύσου* n. 2462. Quapropter *προπόλεως* videbatur contra communem analogiam pro *προπόλιδος* dictum esse. Attamen in re incerta tutius nunc duco omnibus locis legere *πρὸ πόλεως*, ut ap. Aeschyl. Sept. 146. *Ὄγκα πρὸ πόλεως*. Aliter iudicandum de loco, quem affert Suidas v. *προπόλεος: τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες*, ex recentiore opinor scriptore: nam *πρὸ πόλεως* ibi non posse rescribi satis mihi patere ex addito *τοῦ ἄστεος* videtur. Ad restitutionem versuum 16. 17. cf. n. 2965. 2966. In fine *Πυθονείκης* est *hieronica Pythius*, quippe unus ex hieronicis supra scriptis.

2964.

Ephesi in columna ad aquaeductus prope castellum arcum tertium. Hae laciniae sic ut damus in schedis Horstianis coniunctae sunt. *a* solum est in schedis Prokeschii et Forchhammeri, eidem aquaeductui tributum, et scriptum est sub cymatio; apud Pocockium vero titulo n. 2977. in fine assutum est, sed linea interiecta separatum. *a* et *b* coniuncta, sed interiecta ut dedi linea habentur ap. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. XXXV. item sine linea ap. Murat. T. II. p. DXC. 3. missu Bimardi ex schedis D. De la Condamine, et Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 115. *b* et *c* coniuncta praebet Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 3. p. 34. n. 2. ex schedis alienis, interiecta ut dedi linea. Item *b* et *c* extant in schedis Köhlerianis, alterum iuxta alterum. Postremo *c* separatum, sed statim post *a* et *b* praebet Hesselius l. c. n. XXXVI. habetque etiam Itinerarium Egmondi et Heymani l. c. Muratorius vero l. c. n. 4. assuit titulo n. 2969. *b.* qui est ad arcum V. sed separatum a praecedentibus per sigla quaedam, et universam compagem male arcui tertio tribuit, in quo tantum ultimam vocem ponere debebat.

a. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

b. ΕΦΕΣΙΩΝΒΟΥΛΗ
ΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

c. ΣΑΒΕΙΝΑΝ

b. extr. Mur. ΩΣ, reliqui ΟΣ. Initio eius versus Ο deest apud unum et alterum, et lacuna est ap. Poc. notata, sic: ..... Υ etc. nec multo aliter ap. Hessel. In *c* a plurimis, etiam a Forchhammeri apographo, abest Σ, quod praebent sched. Köhl. Muratorius ..... ΑΒΕΙΝΑΜ.

Erant haec sub statuis Hadriani et Sabinae, versibus admodum longis. *a* fuit *Αὐτοκράτορα* [*Καίσαρα* etc. ac tum *ἡ φιλοσέβαστος*] *Ἐφεσίων βουλὴ* et alia, ac deinceps *ψηφισαμένου τοῦ δεῖνος, τ]οῦ γραμματέως* [*τοῦ δήμου* etc. Cf. n. 2965 sqq. *c* vero initium est tituli in Sabinam, qui diversus est a titulis n. 2965. 2966. ad alios fornices positis. Ceterum Forchhammerus annotat fragmina *a* et *c* tantum fortuito in eodem fornice aquaeductus coniuncta esse, quum is ex antiquis aedificaretur marmoribus.

2965.

Ibidem ad arcum XXXVI. in lapide calce oblito et prope sepulto; ed. Hessel. l. c. n. LVII. Murat. T. I. p. CCXXXII. 3. ex iisdem ac n. 2964. schedis missu Bimardi et cum Latina interpretatione ac nota, sed cum additamentis Bimardi ut solet. Variam lectionem ad Hesselii exemplum annotavit Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. 5. ex schedis Chishulli Smyrnae repertis et cum marmore collatis. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Peyssonelii. Vss. 1-3. insuper extant ap. Hessel. n. LVI. ut in lapide fracto ad eundem arcum (nempe reliqua tum, quum hoc apographum conficeretur, sub solo latuisse videntur), item in schedis Horstianis et ap. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 14.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Quidquid in textu dedi, ex variis est exemplis depromptum; sed quae ap. Mur. de sola coniectura addita manifesto sunt, ea non recepi. Variam lectionem, quae nullius usus est, omitto. Vs. 10. omnes ΦΟΥΛΒΟΥ, excepto Mur. qui ΦΟΥΛΒ. Vs. 12. Horst. Hess. (ex schedis quippe similibus atque Horstianis) et Mur. ΔΙΟΥΜΕΝΔΙΑΝΟΥ; dein Hess. Horst. ΜΑΜΙΟΥ (Mur. ex coniect. ΜΑΓΝΟΥ), sed Peyss. ΔΙΟΥΤΟΥΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑΡΝΟΥ, Chandl. ΛΙΟΥ..Υ ΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑΓΝΟΥ. Vs. 16. Hess. ΤΟΥΕΝΔΙΑΝΟΥ ΜΑΓΝΟΥ, Horst. Mur. ΤΟΥΜΕΝ etc. Peyss. ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑΡΝΟΥ, Chandl. Τ<ΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑ ΓΝΟΥ. Quum Peyss. utroque loco habeat ΤΟΥΕΝ etc. et vs. 16. cum hoc consentiat Hess., ac Chandl. prope cum Peyss. conveniat, Muratoriique nulla fides sit, in Horst. vero alter locus possit ad alterius male lecti exemplum constitutus esse, dedi lectionem Peyss. Litterarum maiores formas dedi ex Chandl.

Σαβεῖναν Σεβαστήν, γυναῖκα μὲν] Αὐτοκράτ[ορος Καίσαρος, θεοῦ Τρ]αϊανοῦ Παρθι[κοῦ υἱοῦ, θ]εοῦ [Νε]ρούα

ὕπατ]ῳ, ἀρχιερεῖ [μεγίστῳ, πατ]ρὶ πατρίδος [καὶ Αὐτοκ]ράτορι, κατὰ τὴν [διαθήκη]ν Τιβερίου Κλα[υδίου Αρ]μονικοῦ? οἱ κληρονό[μ]οι? ἀποκατέστη[σαν.

Vs. 7. etsi OI, pro quo λη dedi, ex Mur. recepi, ne quid deesset, quod fontes lectionis suppeditant, crediderim tamen hoc OI Bimardo deberi, ut multa in Muratorianis ab illo acceptis. Titulus videtur primo anno Imp. Claudii scriptus esse, Restitui ut potui; quamquam potuerunt etiam alia addita esse, ut δημαρχικῆς ἐξουσίας: sed spatium, ubi hoc scriptum fuerit, non exputo. Αὐτοκράτορι videtur in fine additum esse, quod praenomen Imperatoris cum Patris Patriae appellatione Claudius initio excusaverat.

2961. *b.*

Ephesi ad aquaeductum; ex schedis Forchhammeri.

ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙ
ΣΑΡΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΤΟΥΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΜΕΜΝΟΝΟΣΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥΤΟΥΑ
ΓΩΝΟΘΕΤΟΥΤΩΝΤΟΥΣΕΒΑΣ
ΤΟΥΑΓΩΝΩΝΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΟΥΔΗΜΟΥ

Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Γερμανικοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καθιέρωσαν, ἐπιμεληθέντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀρτεμιδώρου Μέμνονος, φιλοσεβάστου, τοῦ ἀγωνοθέτου τῶν τοῦ Σεβαστοῦ ἀγώνων καὶ γραμματέως τοῦ δήμου.

Dedicatur statua, fortasse Messalinae uxoris Claudii (cf. n. 2965. 2966.).

2962.

Ephesi in aquaeductu Guzelhissar versus; ex schedis Peyssonelii.

ΤΡΑΙΑΝΩ

Τραϊανῷ.

Haud dubie ex longiore titulo.

2963. *a. b.*

Ephesi in castello haud procul ab occidentali porta in lapide s. basi terrae immersa; ed. Pocock. Inscr. ant. P.I. c. 3. s. 3. p. 36. n. 22. ex schedis alienis, commista utraque parte; *b* mensura versuum non observata ed. Massonus Collect. ad Aristid. §. III. n. 11. (p. XVIII. ed. Dindorf.) et habeo hanc partem etiam ex cod. Spanh. n. 3. et schedis Horstianis. Sed quae ad sinistram sunt (in altero lapidis latere, ait cod. Spanh. quod vix verum), ea in solis schedis Horstianis extant a reliquis seiuncta: nam ap. Spanh. dicuntur legi non potuisse.

a.	*b.*
....ΜΙΑ	ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
.CЄCΙΑΙ	ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
....	ΡΙΚΑΙCΑΡΙ
- - /ΡΟΝ	ΤΡΑΙΑΝΩ
- - -ЄΜЄ	ΑΔΡΙΑΝΩ
- - - -	CЄΒΑCΤΩ
- - - -	ΟΛΥΜΠΙΩ

Tit. *b.* optima lectione ex omnibus exemplis delecta sic constitui. Tit. *a.* vs. 2. dedi ex Horst. nisi quod pro Є ibi est C (Poc. ΣΕΣΙΑΙ); vs. 4. primus ductus abest ab Horst. Vs. 5. Poc. ..Σ.ΜΕ, Horst. ЄΜC.

a. Ἀρτέ]μι[δι Ἐφ]εσίᾳ etc.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊανῷ Ἀδριανῷ Σεβαστῷ Ὀλυμπίῳ.

Etiam in foro Ephesi Prokeschius vidit titulum ab ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ incipientem, sed nihil praeter hoc inde rettulit.

2963. *c.*

Ephesi ad aquaeductum; ex schedis Forchhammeri.

ΡΑ
ΟΥ
ΩΝΟΙ
ΝΑΔΙ...ΟΝ.ΣΕ
ΑΡΧΙΕΡΗΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΝΤ ΟΙΤΟΝ
ΚΟΣΜΟΝΒΑΣΤΑ
ΤΗΣΜΕΓΑΛΗΣΘΕΑΣ
ΔΟΣΠΡΟΠΟΛ...ΣΙΕΡΕΙΣ
ΟΝΕΙΚΑΙ·ΕΠΙΑΝ..Ι ΙΙ
ΙΙΟΜΠΗΙΟΥΦΑΛΚΩΝ
ΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟ
ΠΟ ΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
›Υ ΜΑΔΟΥ *vacuum* ΤΟΥ
ΕΑΥΤΟΝ *vacuum*
ΤΑΤΙΙΣΑΝΤΟΣΜΑΡΚΟ
ΑΝΤΩΝΙΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟCΠΥΘΟ
vac. ΝΕΙΚΟΥ

Αὐτοκράτορα Καίσα]ρα
θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικ]οῦ
υἱόν, θεοῦ Νερούα υἱ]ωνό[ν,
Τραϊανὸ]ν Ἀδ[ριαν]ὸν Σε-
βαστόν], ἀρχιερῆ μέγιστον,
δημαρχικῆ]ς ἐξουσίας [τὸ
.. ὕπα]τον τ[ὸ] .. οἱ τὸν
ἱερὸν]? κόσμον βαστά-
ζοντες] τῆς μεγάλης θεᾶς
Ἀρτέμι]δος πρὸ πόλ[εω]ς ἱερεῖς
καὶ ἱερ]ονεῖκαι, ἐπὶ ἀν[θυπάτου
.. Π]ομπηΐου Φάλκων[ος,
ψ]ηφισαμένου Ἀρτεμιδώρο[υ τοῦ
Πο.....[ο]υ τοῦ Ἡρακλείδου
τ]οῦ - - - μάδου, τοῦ
γραμματέως] αὐτ[ῶ]ν,
ἐργεπισ]τατ[ή]σαντος Μάρκο[υ
Ἀντωνίου Ἀρτεμιδώρο[υ], Πυθο-
νείκου.

2967.

Ad *Ephesum* in lapide; ed. Hessel. l. c. C. IX. (in duos digestum versus) Chishull. Itin. p. 28. (duobus versibus) et Antt. Asiat. P. II. p. 7. n. 7. atque hinc Donatus p. 143. 1. Bonada T. II. p. 515. Brunck. Anal. T. III. p. 184. n. 172. (Iacobs. Animadv. T. III. P. I. p. 385.) Iacobs. Anthol. Palat. Append. Epigr. n. 365. Habeo etiam ex schedis Horstianis cum Hess. consentientibus. Dedi formam tituli, quae est in Antt. As.

ΤΟΥΤΟΝΟΝΕΙΣΟΡΑΑΣ
ΤΥΠΟΝΟΡΘΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΣΠΤΕΛΕΗ
ΘΗΚΑΤΟΚΡΥΠΤΟΜΕΝΟΝ

Τοῦτον, ὃν εἰσοράᾳς, τύπον ὄρθιον Ἀντωνείνου·
Δωρόθεος Πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

Hess. ΘΗΧΑΤΟ. Chish. dicit esse de figura quadam Antonini in muro abdita, refertque ad nummum (quasi is in pariete conditus sit, quantum intelligo); rectius Iacobsius: „Dorotheus quidam Antonini statuam terra obrutam protraxit et iterum dedicavit." Fortasse illa terrae motu concussa erat. *Ptelea* est vetustum Ephesi nomen (vide Iac.).

2967. *b.*

Fragmentum lapidis in templo Turcico arcis oppidi Agio-Soluk; ex schedis Forchhammeri.

ΑΝΙΟΝΤΙΝΟΝ   Ἀν[τω]ν[ε]ῖνον.

2968.

Ephesi ad aquaeductus fornicem XIV. tres has partes *a*, *b*, *c*, alteram infra alteram scriptas esse docent schedae Horstianae; *a* ibidem ponit, et supra quidem, Hessel. l. c. n. XL. eodemque fere modo habent Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 115. *b* et *c* separata quidem habet Pocockius, sed tamen *c* statim post *b*, Inscr. ant. I, 3, 3. p. 34. n. 3. 4. ex schedis alienis; eodemque modo Hessel. l. c. n. XLI. XLII. et hic quoque *b* dicit esse infra *a* in lapide inverso ad illum quem dixi fornicem, itemque *c* dicit infra *b* esse: uno vero tenore *b* et *c* scripta repraesentant schedae Prokeschii a Zellio missae. Has duas particulas itidem habes ap. Egm. et Heym. l. c. sed vitiosius. *b* praeterea est ap. Murat. T. II. p. DXCI. 2. et *c* ibidem p. DCCLXIX. 9. sed vitiatum; utrumque Murat. dedit ex schedis D. De la Condamine a Bimardo missis, sed *a* ad fornicem XIV. *b* male ad fornicem XV. refert. *d* est ap. Hessel. l. c. n. XLIII. itaque statim post priora, sed refertur ad arcum XV. igitur quum certe in vicinia repertum sit, non dubitavi cum *c* coniungere, a quo videtur casu separatum esse. Habent hoc etiam schedae Horstianae, Egm. et Heym. l. c. p. 117. et Murat. T. II. p. DCCLXIX. 10. (igitur statim post *c*) ex iisdem schedis ex quibus *b* et *c*. Postremo *e* Hessel. l. c. n. XLV. habet cum lemmate „Ex altero latere in lapide inverso": quod ne quid periret, hic et ipse addidi.

a. CΑC   ΨΦ
b. ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΥΙΟΝΜΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

d.
ΤΗΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΗΣ

c. ΒΑΣΤΩΝΗΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤ
ΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΟΥ

e.
ƆΟΝΤΙϜ

c. vs. 1. extr. Τ ex solo addidi Prok. qui vs. 2. pro Ω solus Ο habet.

- - - Ἀδριανόν, υἱὸν Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ, [τῆς πρώ]της καὶ μεγίστης, [μητροπόλεως τῆς Ἀσίας, Ἐφεσίων πόλεως δὶς νεωκόρου τῶν Σε]βαστῶν ἡ φιλοσέβαστ[ος βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καθιέρωσαν ἐπὶ ἀνθυπάτου τοῦ δεῖνος, ψηφισαμένου τ]οῦ γραμματέως τοῦ [δήμου etc.

Ad restitutionem cf. priores titulos, etsi paulo diversa conceptio, ad quam diversitatem cf. alia, ut n. 2972. 2977. 2990. Pars *c* latius excurrebat quam *b*; in qua re nihil est offensionis, quum praesertim n. 2972. idem statuendum sit. Hadrianus hic videtur unus ex filiis M. Aurelii immatura morte defunctis esse.

2969. *a. b.*

Duas vel tres ad aquaeductum *Ephesi* inscriptiones in Fadillam M. Aurelii filiam reperio, earumque plura habeo exempla. *Prima* n. 2969. *a.* a Sponio Itin. T. III. P. I. p. 139. dicitur in basi quadrata haud longe ab aquaeductu sita esse, caretque voce θεοῦ post Ἀντωνείνου; eam Sponius per tres digestam versus praebet. Aliter digestam, qualem hoc loco dedi, habet Chishull. Antt. Asiat. P. II. p. 7. n. 6. et Itin. p. 28. item Thom. Smith. VII eccl. As. notit. p. 49. (item ex basi columnae) ex quo habet Murat. T. I. p. CCXLII. 3. sed immutata dispositione versuum. Haec eadem manifesto est ac Pocockiana Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 8. Vidit etiam Chandlerus Syllab. p. V. ubi inde ultimam vocem afferens docet se titulum cum Pocockiano exemplo contulisse. *Secunda* prorsus similis est, sed eo differt, quod θεοῦ est additum; haec, nobis n. 2969. *b.* est ad arcum quintum in lapide inverso, edita ap. Hessel. l. c. n. XXXVII. et in Itin. Egmondi et Heymani T. I. p. 115. atque apud Murat. T. II. p. DXC. 4. ex schedis Condaminianis, assuto tamen titulo n. 2964. *c.* (qui quum in arcu III. sit, tota inscriptio huic ibi fornici tribuitur.) Eandem habeo ex schedis Horstianis et Prokeschianis. Utramque nota ita afferri, ut nulli alii coniuncta in eodem lapide esse videatur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤ
ΛΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚ
ΕΟΥ. . ΡΟΥΑ·ΥΙΩΝ
ΑΝΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΣΕΒ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΔΕΜΑΤΙΔΙΑΣ
. . . ΑΣΤΗΣ-ΗΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣ
. . . ΕΣΙΩΝΒΟΥΛΗΚΑΙΟΝΕΩ
. ΟΡΟΣΔΙΣΔΗΜΟΣΚΑΘΙΕΡΩ
ΣΑΝΕΠΙΑΝΘΥΠΑΤΟΥ·Τ·
ΑΥΡΗΛΙΟΥΦΟΥΛΒΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
. ΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥ
ΔΙΟΥΤΟΥΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑΓΝΟΥΧΑ
ΡΙΔΗΜΟΥΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ·ΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΗΣΑΝ
ΤΟΣ-ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΤΟΥΕΝΔΙΑΝΟΥΜΑΓΝΟΥΧΑΡΙΔΗ
ΜΟΥΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣ
ΝΑΟΥΤΟΥΕΝΕΦΕΣΩ

υἱων[οῦ, Τραϊ]ανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβ[αστοῦ], θυγατέρα δὲ Ματιδίας [Σεβ]αστῆς, ἡ φιλοσέβαστος [Ἐφ]εσίων βουλὴ καὶ ὁ νεω[κ]όρος δὶς δῆμος καθιέρωσαν ἐπὶ ἀνθυπάτου Τ(*ίτου*) Αὐρηλίου Φούλβου Ἀντωνείνου, *[ψ]ηφισαμένου* Τιβερίου Κλαυδίου, *τοῦ* Ἐνδιανοῦ, Μάγνου Χαριδήμου, *τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου, ἐργεπιστατήσαντος* Τιβερίου Κλαυδίου, *τοῦ* Ἐνδιανοῦ, Μάγνου Χαριδήμου, *φιλοσεβάστου καὶ ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.*

T. Aurelium Fulvum (falso *Fulvium* vocatum olim) Cos. a. 120. novimus; Τίτον Corsinus l. c. ad n. 2966. iam dedit. Scriba vocatus est Tib. Claudius (Endiani f.) Magnus Charidemus, adiecto Latinis nominibus quarto Graeco, ut solet.

2966.

Ephesi, ad latus quadragesimi primi arcus aquaeductus in lapide separato a fornice; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 10. idemque vs. 6 sqq. usque ad finem iterum praebet ex schedis alienis ib. I, 3, 3. p. 36. n. 25. integrum vero titulum Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. LXII. Chishull. Antt. Asiat. P. II. p. 4. n. 3. cum Latina interpretatione et nota, Frölich Animadv. in vett. numm. urbium in Gorii Symb. litt. Vol. VII. p. 84. Murat. T. I. p. CCXXXIV. 1. cum Lat. interpr. et nota, missu Bimardi ex schedis D. De la Condamine, sed falsis coniecturis in textum immissis. Variam lectionem ad Hesselii exemplum adscripsit Chandlerus l. c. ad n. 2965. ex iisdem illis Chishulli schedis Smyrnae repertis et cum lapide collatis. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Köhlerianis; notatque Müllerus extare titulum etiam in cod. Sherardi p. 79. in quattuor versus et dimidium digestum: ceteri conspirant in ea, quam reddo dispositione. Chandlero notante bis occurrit Ω.

\- - - - - - - -
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡ
ΘΙΚΟΥΥΙΟΥΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΥΙΩΝΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
∽ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ∽
ΗΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΕΦΕΣΙΩΝΒΟΥΛΗΚΑΙΟΝΕΩ
ΚΟΡΟΣΔΗΜΟΣΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ
ΕΠΙΑΝΘΠΑΤΟΥΠΕΔΟΥΚΑΙ
ΟΥΠΡΕΙΣΚΕΙΝΟΥΨΗΦΙΣΑ
ΜΕΝΟΥΤΙΒ·ΚΛ·ΙΤΑΛΙΚΟΥ
ΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΟΥΔΗ
ΜΟΥΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΗΣΑΝΤΟΣ
ΤΙΒ·ΚΛ·ΠΕΙΣΩΝΕΙΝΟΥ

Collatis exemplis omnibus, solo Muratoriano misso facto, religiose constitui lectionem; neque annoto quae in uno et altero exemplo minus perfecta habentur; tantum, ne erres, moneo Muratorium *υἱόν*, *υἱωνόν*, *Τραϊανὸν* etc. scripsisse de coniectura, quod non videret deesse initium: sed in Köhl. sched. initio diserte notatur defectus.

\- - *Σαβεῖναν Σεβαστήν, γυναῖκα]* Αὐτοκράτορος Καίσαρος, *θεοῦ* Τραϊανοῦ Παρθικοῦ *υἱοῦ, θεοῦ* Νερούα *υἱωνοῦ*, Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ, *ἡ φιλοσέβαστος* Ἐφεσίων *βουλὴ καὶ ὁ νεωκόρος δῆμος καθιέρωσαν ἐπὶ ἀνθυπάτου* Πεδουκαίου Πρεισκείνου, *ψηφισαμένου* Τιβ. Κλ. Ἰταλικοῦ, *τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου, ἐργεπιστατήσαντος* Τιβ. Κλ. Πεισωνείνου.

Peducaeus Priscinus est Cos. a. u. c. 894. p. Chr. 141. Vs. 13. quum ap. Fröl. legeretur ΕΡ ΕΠ etc. et mire hoc in *ἐφεπ.* mutatum esset, verum *ἐργεπ.* restituit Corsinus Diss. de Minissaris regis nummo (Rom. 1757. 4.) p. 5. idque habent omnia praeter Fröl. exemplaria.

Quod evidenti in[signique sua pru-
dentia Domini n[ostri Severus et
Antoninus Pii Au[gusti et Iulia Augu-
sta] cum [illis sustulerunt omnes
parricidiales insid[iatores,
Helico libertus eorum
donum.

[Ὅτι διὰ τῆς] ἰδ[ίας ἑαυτῶν προνοίας τῆς]
ἐναργεστάτης ἐπιφ[ανεστάτης τε οἱ κύριοι
ἡμῶν Σεουῆρος καὶ Ἀν[τωνεῖνος οἱ εὐσεβέσ-
τατοι τῶν Αὐτοκρατόρων [καὶ μετ' αὐτῶν
Ἰουλία Σεβαστὴ πάντα[ς ἠφάνισαν τοὺς
παῖ]δας τῶν ἀνοσίων [ἐπιβουλευτῶν, Ἑλί-
κ]ων ἀπελεύθερος αὐ[τῶν ἀνέθηκεν.

Alterum ex altero, probabiliter ut videtur, explevi hinc inde discedens a Chishullo. In Graeco vs. 7. ΠΩΝ mutavi in ΚΩΝ: Chish. ἀνθρώ]πων dederat. Παῖδες τῶν ἀνοσίων videtur dictum esse ut ἰατρῶν παῖδες, de *universo genere et secta*. Isidi et Serapidi hoc donarium dicatum esse iudicat Chish. comparato n. 2955. sine causa. Ceterum bene refert ad crudelitatem Sept. Severi, qui bellum tractans Parthicum ,,Pescennianas reliquias Plautiano auctore persequebatur, ita ut nonnullos etiam ex amicis suis quasi vitae suae insidiatores appeteret", et ,,multos etiam, quasi Chaldaeos aut vates de sua salute consuluissent, interemit" (Spartian. Sev. c. 15.). Christianos autem simul intelligi putat Chish. nullo idoneo hoc argumento confirmans. Titulus videtur ad a. p. Chr. 198. referendus; certe antiquior esse nequit, quod Caracalla iam Augustus et Imperator vocatur.

2972.

Ephesi in marmore; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 13. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis, quod exemplum tamen multo imperfectius est.

ΙΟΝ \ ΙΟΥΛΙΑ
ΒΗ ΣΕΒΑΣΤΗ
Τ ΜΗΤΕΡΝ
ΣΙΟΝ ΚΑΣΤΡΩΝ
ΟΛΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΙΤ
ϽΝΑΠΑ.ΔΕΤΗΣΑΡΤΕΜΙΑΣ
.ΡΟΣΔΗΜΟΣΚΑΘΙΕΡΩΣ
ΑΥΡΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΚΑΙ
ΡΑΣΩΝΟΣΚΑΙΑΥΡΑΡΙ
ΙΕΡΜΙΠΠΟΝΦΙΛΟΥΡ
ΕΛΗΘΕΝΤΟΝ

Vs. 1. Prok. ΤΟΝ; ex eodem Iota maius dedi, quum ap. Poc. sit aequale ceteris ductibus. Vs. 4. Ω ex Prok. (Poc. Ο). Vs. 6. Poc. ϽΝΑΠΑ.ΔΕΙΗΣ ΑΡΤΙΜΙΑΣ, Prok. ΑΙΝΤΗΣΑΡΓΕΛ, unde Τ et Ε assumpsi. Vs. 9. Poc. duplicat Ν, Prok. unum habet. Vs. 10. ultima ΥΡ Prok. ut alia plura non habet. Haec fere ita restituenda sunt:

[Σεπτίμ]ιον [κ]α[ὶ] Ἰουλία[ν]
[Σε]βῆ[ρον], Σεβαστή[ν],
[Αὐτοκρά]τ[ορα] μητέρ[α]
[Σεβα]σ[τ]όν, κάστρων,
[τῆς πρώτης καὶ μεγίστης, μητροπ]όλεως τῆς Ἀσίας, καὶ
τ[ρὶς νεωκόρων τῶν Σεβαστῶν, μόνω]ν ἁπα[σῶν] δὲ τῆς
Ἀρτέμι[δο]ς, [Ἐφεσίων πόλεως ἡ βουλὴ καὶ ὁ νεωκό]-
ρος δῆμος καθιέρωσ[αν, ψηφισαμένων τῶν περὶ? - - -]
Αὐρ. Μητρόδωρον καὶ - - - - - - [Θ]ράσωνος
καὶ Αὐρ. Ἀρι[στ - - - - - - κα]ὶ Ἕρμιππον Φι-
λο - - - - [τῆς δὲ ἀναστάσεως ἐπιμ]εληθέντ[ω]ν
[τῶνδε καὶ τῶνδε].

Pertinet ad Sept. Severum et uxorem Iuliam Domnam. Inde a vs. 5. titulus excurrebat latius; cf. ad n. 2968. Elogia urbis maxime ex n. 2990. petivi; vs. 5. extr. tertii neocoratus mentionem latere puto, etsi hic cum ipso secundo in Caracallae demum nummis commemoratur (Eckhel. D. N. T. II. p. 520.); sed similis inconstantia etiam posthac observatur, quum post quartum neocoratum redeat tertius (vide Eckhel. ibid.). Neque opinor obest nobis recurrens vs. 7. epitheton νεωκόρος. Μόνων ἁπασῶν (sc. πόλεων) est formula nummorum Ephesinorum, neocoratui et primatui accommodata (vide Eckhel. l. c. p. 520. et 521.). Ob μόνω]ν dedi etiam νεωκόρων pluralem licet insolentiorem; sed conf. n. 2990. Dianae neocoratum Ephesinum memorant iam Acta Apostolorum; de eodem cf. praeterea Eckhel. l. c. p. 520. Mox ubi ἡ βουλὴ dedi, exspectes ἡ φιλοσέβαστος βουλή: sed spatium excludere hoc epitheton videtur. Tum ψηφισαμένων ad aliorum Ephesiorum titulorum exemplum dedi, et τῶν περὶ ex n. 2981.

2973.

Ephesi ad aquaeductus fornicem VII. in sinistram a titulo n. 2970. *a. in eodem lapide* secundum Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 6. Hessel. n. XXXVIII. schedasque Horstianas et Prokeschii ac Forchhammeri. Habet etiam Murat. T. II. p. DXCI. 1. ex schedis Condaminianis, in sinistram a titulo n. 2970. *b.* (omisso *a*). Formam tituli dedi ex Forchh.

Μ.ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΟΝΣΕΒΑΣ
ΝΙΚΟΝ
ΣΕΟΥΗΡΟΥ

Vs. 4. Hess. Horst. Mur. ΣΕΟΥΗΡΟΝ, Poc. ΣΕΟΥΕΡΟΥ, Prok. Forchh. ΣΕΟΥΗΡΟΥ.

Μ. Αὐρήλιον [Ἀντωνεῖν]ον Σεβασ[τὸν Βρεταν]νικὸν vel [Γερμα]νικὸν [Αὐτοκράτορος] Σεουήρου [υἱόν?

Ferri poterat etiam Σεουῆρον: nam Caracalla et ipse *Severus* aliquando dicitur (Eckhel. D. N. T. VII. p. 221.).

a.

ΦΑΔΙΛΛΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

b.

ΦΑΔΙΛΛΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΘΕΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

Tit. *a.* Poc. ΦΑΙΔΙΛΛΑΝ et ΑΥΡΕΛΙΟΥ.

a. Φαδίλλαν θυγατέρα. Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ.

b. Φαδίλλαν θυγατέρα Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ.

2970. *a. b.*

Una cum aliis refertur Fadillae titulus, qui possit idem esse ac n. 2969. *a.* quum praesertim apud Muratorium non extet separatim: sed in re dubia illum cum altero eorum, qui ei coniuncti sunt, hic reddo. Nempe ad septimum arcum *in eodem lapide* plures sunt tituli: primus in sinistra est titulus n. 2973. in Caracallam, quem separavi; huic ad dextram proximus est n. 2970. *a.* hoc ordine relatus et apud Hessel. l. c. n. XXXVIII. et a Pocockio l. c. p. 18. n. 6. et in schedis Horstianis ac Forchhammeri. Eodem loco, quippe iuxta n. 2973. in dextram, habetur in schedis Prokeschii, sed addita vs. 4. voce θεοῦ, quae male illata ex n. 2969. *b.* videtur. Sequitur ad dextram tituli *a* titulus *b* ap. Hessel. Horst. Pocock. Forchh. quem habet etiam Murat. T. II. p. DXCI. 1. in dextram a n. 2973. omisso titulo de Fadilla n. 2970. *a.* Schedae Prokeschii huius loco in dextra iuxta Fadillae titulum inscriptionem oblitteratam signant, una voce superstite.

a.

ΦΑΔΙΛΛΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
Μ.ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

b.

- - - - -
ΘΥΓΑΤ||ΕΡΑ
Μ.ΑΥΡΗΛ||ΙΟΥ
ΑΝΤΩ|ΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ|ΣΕΒΑΣΤΟΥ

a. vs. 1. Poc. ΦΑΙΔΙΛΛΑΝ; vs. 5. idem omittit ΣΕΒΑΣΤΟΥ, quod agnoscit Prok. *b* ex Forchh. a me editur plenior, separatis per duplicem lineolam iis, quae ex Forchh. addidi. Vulgo habetur vs. 2. tantum ΘΥΓΑΤ. Vs. 3. ap. Murat. Μ.ΑΥΡΗΛ, ap. Poc. Μ·ΑΥΡ, Hess. Horst. ΜΑΥΡ. Vs. 4. vulgo tantum ΑΝΤΩ, Poc. ΑΝΤΟ; vs. 5. Mur. Forchh. ΚΑΙΣΑΡΟΣ, Hess. Horst. ΚΑΙΣΑΡΟ: Poc. haec suo loco omittit, sed in dextra separatim scriptum in eadem altitudine habet ΚΑΙΣΑΡΟ. Prok. ut dixi oblitteratum in loco *b* titulum signat, sed ex hoc versu servat litteras ΚΑΙΣΑΡ. Vocem ΣΕΒΑΣΤΟΥ soli habent Poc. et Forchh. sed ille statim sub ΑΝΤΟ. Ceterum annoto titulum *b* sine interpositis lineolis, neque ut compositum ex fragmentis scriptum esse in schedis Forchhammeri, eumque una cum n. 2970. *a.* et n. 2973. eodemque observato ordine; sed is praeterea in diario suo mutilum habet titulum hunc tanquam alium:

ΛΙΑ
\ΙΟΥ
ΕΙΝΟΥ
ΕΒΑΣΤΟΥ

Quodsi reliquorum variam lectionem modo allatam contuleris, facile intelligas, hoc esse dextrum fragmen eius inscriptionis, cuius sinistrum ex Hesselio et reliquis rettuli.

a. Φαδίλλαν θυγατέρα Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ.

b. [Λουκίλλαν?] θυγατέρα Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ.

2971.

Ephesi effossum fragmentum, a Car. Burdetto transcriptum et a. 1727. Chishullo missum, qui dedit Antt. Asiat. P. II. p. 7. n. 8. cum supplementis et nota.

QVOD.EVIDENTI.IN - -
DENTIA.DOMINI.N - - - -
ANTONINVS.PII.AV - - - -
- - - CVM - - - - - - - -
PARRICIDIALES.INSID - -
HELICO.LIBERTVS.EORVM
DONVM.

- - - - - ΙΔ - - - - - - -
ΕΝΑΡΓΕΣΤΑΤΗΣΕΠΙΦ - - - -
ΗΜΩΝΣΕΟΥΗΡΟΣΚΑΙΑΝ - - - -
ΤΑΤΟΙΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ - -
ΙΟΥΛΙΑΣΕΒΑΣΤΗΠΑΝΤΑ - - -
ΔΑΣΤΩΝΑΝΟΣΙΩΝ - - -
ΠΩΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΑΥ - - -

De ultimis dubito. Vs. 6. 7. diu dubitavi, quid supplendum esset: sed probabile tandem id quod dedi visum est. Pro Quaestore siquis in Asia proconsulari fuit, haud dubie simul potuit Procurator esse; Procuratorem Asiae autem habes ap. Tac. Ann. IV, 15. et eodem pertinet n. 2981. aliusque Asiae Procurator habetur in Latino titulo ap. Chish. Antt. As. P. II. p. 6. n. 4. Hessel. n. 64. Pocock. p. 19. Murat. T. I. p. CDLIII. 3. etc. Atqui Procuratorem fuisse aliquando λογιστὴν urbis vel synodi docent alia exempla, ut n. 2790. 2933. Proquaestoris mentio etsi sub Augustis rara est, tamen non est sine exemplo; vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 246. Vs. 5. pro Lucceio Torquato Bimardus volebat Bellicium Torquatum ex Fastis consularibus notum; sed Λουκκηΐου certum est, et constat Torquatos fuisse etiam in Lucceiis.

2978.

In fragmento basis statuae inter lapides aquaeductus *Ephesi*; ex Chishulli Itin. p. 28. et schedis Forchhammeri.

- - ΜΑΤΤΙΚΟΝΗΡΩΔΗΝ

Primus ductus ex solo est Forchh.

- - Κλ.] Ἀττικὸν Ἡρώδην.

Est clarissimus ille Atheniensis.

2979.

Ephesi ad fornicem XXXVI. aquaeductus; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. LIV. Pocock. Inscr. ant. I, 3. 3. p. 36. n. 28. ex schedis alienis, Murat. T. I. p. CCCXXXI. 4. cum nota, ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

ΑΚΕΛΙΟΝΓΛΑΒΙΩΝΑ
ΤΟΝΥΠΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΙΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΑΦΡΙΚΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΟΣΛΑΤΕΝΙΑ
ΝΟΣΣΥΝΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΦΙΛΟΝ

Sic Hess. Horst. et Poc. nisi quod forma tituli apud hunc paulo alia est. Muratorius, ut solet in Bimardianis, de coniectura intulit quae corrigimus. Vs. 1. fuit haud dubie Β̊.

Ἀκέλιον (Ἀκίλιον) Γλαβ[ρ]ίωνα, τὸν ὑπατικὸν καὶ ἀνθύπατον Ἀφρίκ[η]ς, Αἰμίλιος Λατε[ι]νιανὸς συνκλητικὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον.

Titulum probabile est in Imperatorum aetatem pertinere, et ad Consulem a. p. Chr. 152. vel 186.

2980.

Ephesi in castello ad murum occidentalem sub capite marmoreo (non mulieris, ut visum, sed viri) est inscriptio, ex qua haec, quae sola legi potuerunt, edita sunt ap. Egmond. et Heyman. Itin. T. I. p. 113.

ΟΝΕΠΙΤΡΟΠΟΛΙΕΙΚΣΤ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ
ΡΩΜΗΣΙΤΑΛΙΑΣ

- - - - *τὸν κράτιστ]ον ἐπίτροπο[ν] εἰκ[ο]στ[ῆς] κληρονομιῶν Ῥώμης, Ἰταλίας.* In *Procuratorem vigesimae hereditatum Romae et Italiae.*

2981.

Ephesi ad aquaeductus fornicem XL. in basi columnae inversa; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 1. Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. n. 58. Chishull. Antt. As. P. II. p. 6. n. 5. Murat. T. II. p. MXXXVII. 7. ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Variam lectionem ad Hesselii exemplum annotavit Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. V. Habeo ex schedis Horstianis, Köhlerianis, Forchhammerianis. Usque ad vocem *τῶν* vs. 7. est in cod. Sherard. p. 79.

\- - - - - - -
ΤΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝΕΠΙΤΡΟΠΝ
ΤΟΥΣΕΒΑΗΑΠΟΛΛΩΝΙΑ
ΤΩΝΠΡΟΣΤΩΡΥΝΔΑΚΩ
ΠΟΛΙΣΤΟΝΙΔΙΟΝΕΥΕΡΤΕΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΩΝΠΕΡΙ
ΚΟΡΝΗΛ·ΑΠΟΛΛΙΝΑ
ΡΙΟΝ
ΚΑΙΑΥΡ·ΡΟΥΦΟΝ

Haec est vera et lectio et forma ex optimis exemplis petita, neque annoto menda apographorum, nisi haec. Vs. 3. plures habent ΤΟΝΡΥΝΔΑΚΟΝ: quod dedi praestant Poc. Chandl. Köhl. Forchh. Chishullus praeter omnium fidem praebet vs. 8. ΤΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝΑΠΟΛΛΙΝΑ, vs. 9. ΡΕΙΟΝ.... ΑΠΟΛΛ: quae flocci non facio. Initio versum deesse notat Forchh.

- - - - - *τὸν κράτιστον ἐπίτροπον τοῦ Σεβ(αστοῦ), ἡ Ἀπολλωνιατῶν πρὸς τῷ Ῥυνδάκῳ πόλις τὸν ἴδιον εὐερ[γ]έτην· ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ ψήφισ[μα] τῆς πόλεως τῶν περὶ Κορνήλ(ιον) Ἀπολλινάριον καὶ Αὐρ. Ῥοῦφον* - -

---

2974.

Prope *Ephesum* ad exiguum fanum in lapide fracto reponunt schedae Horstianae fragmen *b*, et iuxta hoc repertum docent fragmen *a*; utrumque in balneo Ephesino vidit Prokeschius. Ne perirent, addidi duo alia fragmenta huc non pertinentia, *c* in arce Ephesi, *d* in templo ibidem Turcico a Prok. transcripta.

a. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
b. Ω Γ Ε Π Υ Α Ν Ι Ε . . . . . ✿ Α
ΥΑΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ ✿
c. ΩΝΙ - - - ΑΝΟΝ
d. ΟΝΗΝ
ΟΝΓΕΙΝΑ

Fragm. *b.* quae ductibus interruptis dedi, erasa de industria dicuntur ap. Prok. Schedae Horstianae vs. 1. tantum Ω et A prius habent, et vs. 2. omittunt foliolum.

a fortasse ad Caracallam pertinet; *b.* vide ne Getae nomen continuerit, quod erasum iussu Caracallae esse notum est; ib. vs. 2. est *κατασκε]υάσας ἀνέθηκεν.*

2975.

Ephesi in D. Ioannis, in fragmine lapidis; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 111.

ΓΕΛΛΙΟΣ
ΓΟΣ.ΦΙΛΟΚΑ
ΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΔΗΜΟΥ.ΤΟ.Β
ΙΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕ

- - - - - - - - - -
Γέλλιος - - - γος, φιλόκα[ισαρ], ὁ γραμματεύ[ς τοῦ] δήμου τὸ Β, [ἀπ]οκατέστησε.

2976.

Ephesi, super fornice theatri stadium versus, qui fornix muro clausus fuit; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 11. n. 33. hinc Brunck. Lectt. p. 288. (ed. Lips. Anal. T. IV. p. 197. n. 375. cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 86.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 333.

ΤΕΡΠΕΟΚΑΙCΚΗΝΗCΓΟΛΥ
ΓΗΘΕΟCΕΚΤΟΘΙΜΙΜΝWΝ
ΜΕCCΑΛΙΝΟΥΚΛΕΙΝΟΙCΕΡ
ΓΜΑCΙΝΗΔΟΜΕΝΟC
ΟΙCΘΕΑΤRΟΥΚΥΚΛΟΝΤΕΡWCΙΟΝ
ΕΞΕCΑWCΕΝ
ΠΑΝΔΑΜΑΤWΡΔΕΧΡΟΝΟC
ΕΙΞΕΝΑΡΗΓΟCΥΝΗΙ
ΕΥΤΥΧWC

Τέρπεο καὶ σκην[ῆ]ς [π]ολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων,
Μεσσαλίνου κλειναῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάτρου κύκλον [π]ερ[ι]ώσιον ἐξεσάωσεν·
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνῃ.
Εὐτυχῶς.

2977.

Ephesi ad aquaeductus fornicem primum; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. XXXIV. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 35. n. 6. ex schedis alienis, Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 114. Murat. T. II. p. DXC. 2. ex schedis Condaminianis missu Bimardi, cum nota. Muratorii exemplum hic non ut alibi coniecturis temeratum videtur excepto initio. Habeo ex schedis Horstianis. In fine Poc. solus assuit vocem ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, sed linea interiecta separatam; quam praecepi n. 2964.

ΟΥΛΗ - - - - - - - - - -
ΗΣΠΡΩΤΗΣ - - - ΗΣ - - -
ΚΑΙΔΙ - - - ΩΚΟΡ - - - - - ΦΙΛΟ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΕΦΕΣΙΩΝΠΛΕ -
- - - ΛΟΥΚΚΗΤΟΥΤΟΡΚΟΥΑΤ -
- - - ΕΖΒΕΒΥΛΑΝΚΑΙΑΝΤΙ
- - - ΤΟΝΑΣΙΑΣΚΑΙΛΟΓΙΣΤΗ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ ✿
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΩΝΤΗΝΑΝΑ
ΣΤΑΣΙΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑ
Τ.Ν - - - - - - - - ΜΑΡ
ΚΕΛΛΙΝΟΥΚΑΙΠΟΜΠΗΙ
ΜΗΤΡΟ - - - ΙΟΣΑΙΔΙΟΝΟΤΟΥΕΙΣ
ΑΡΧΟΥ

Vs. 1. solus Mur. ΗΒΟΥΛΗ. Vs. 2. Mur. init. ΤΗΣ; tum Hess. ΠΡΩΤΗΣ: mox ΗΣ ex solo Mur. Vs. 3. ΔΙ omittit Poc. Tum ΩΚΟΡ diserte Mur. pro quo reliqui ΩΝΑ. In fine pro E est I apud omnes praeter Mur. (Π dedi ex Hess. Horst.). Vs. 5. Poc. ΛΟΥΚΛΗΤΟΥ. Vs. 6. Poc. ΕΒΕ etc. Egm. Ε / ΒΕ etc. Vs. 8. foliolum ex Horst. Poc. Mur. Vs. 9. Ω ex Mur. (reliqui O). Pro ΤΗΝ Hess. ΤΗ. Vs. 10. deest ap. Poc. Ultimum A omittit Mur. Vs. 11. extr. P ex solo est Mur. Vs. 13. Poc. ΜΕΤΡΟ et in fine ΤΟΕΥΕΙΣ.

Ἡ β]ουλὴ [καὶ ὁ δῆμος et fortasse aliquid praeterea, *τ]ῆς πρώτης [καὶ μεγίστ]ης, [μητροπόλεως τῆς Ἀσίας] καὶ δὶ[ς νε]ωκόρ[ου τῶν ΣεβΒ.] φιλοσεβάστου Ἐφεσίων πόλε[ως ἐπὶ ἀνθυπάτου?] Λουκκη[ί]ου Τορκουάτ[ου ἐτίμησεν?] - - - Βεβύλαν, καὶ ἀντι[ταμίαν καὶ ἐπίτροπ]ον Ἀσίας καὶ λογιστὴ[ν] τῆς πόλεως, ποιησαμένων τὴν ἀνάστασιν ἐκ τῶν ἰδίων. - - - - - - - - - Μαρκελλίνου καὶ Πομπηΐ[ου - - ἐποίησαν? Μητρό[δωρ]ος [κ]αὶ Δί[ω]ν ο[ἱ] τοῦ Εἰσάρχου?*

Prima turbata sunt: putes initio latere ᾿Αρτ]έμι[δος] ᾿Εφεσίας. Honorari deinceps patet Πλούταρχον τὸν πρύτανιν καὶ γυμνασίαρχον, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰς ἱερείας τῆς ᾿Αρτέμιδος, καὶ τὴ[ν μ]η[τ]έ[ρα]? αὐτ[ῶ]ν τὴ[ν] μόνανδρο[ν] Νυμφιδίαν, καὶ Νει[κ]όπολιν τὴν ἀδελφήν, αὐτὴν (nisi malis ἀδελφὴν αὐτῆς) γυναῖ[κα] Νυμφίου ἀδελφοῦ τοῦ [Πλ]ου[τάρχου?

Νεικόπολιν Ephesi habes n. 3006. et inter Smyrnaea n. 3352.

2987.

Ephesi in summitate aquaeductus; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 26. et iterum p. 37. n. 33. Hessel. n. 67. Chishull. Antt. As. P. II. p. 2. n. 1. cum nota, Murat. T. I. p. CXVIII. 2. ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Variam lectionem ad Hesselii exemplum annotavit Chandl. Inscr. ant. Syllab. p. V. In Sherardianis p. 79. vidit Müllerus; habeo etiam ex schedis Horstianis. Sero accepi collationem Forchhammeri, cuius exemplum praeter marginem dextrum cum nostro *prorsus* consentit: quare non opus fuit in varia lectione illius mentionem facere: annoto tantum ex Forchhammeri exemplo vs. 4. ligaturam receptam esse, et in fine additos esse mutilos istos ductus, quos reliqui auctores omittunt, neque illum dextri marginis scripturam legere potuisse.

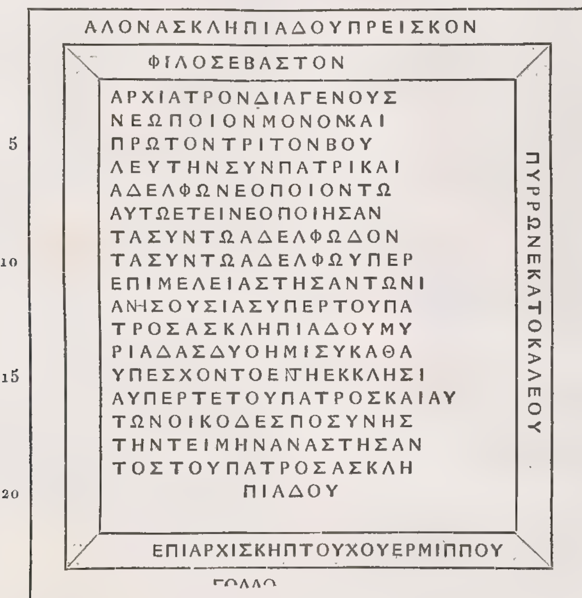

Chish. excepto primo vs. 1. Σ habet C, Є, ω, et harum litterarum antiquitatem ex nummo adstruit; sed undeunde illas formas intulit, non habenda illi fides est, quum ceteri habeant Σ, Ε, Ω, etiam Chandl. qui in his rebus diligentissimus est, et Horst. Male fidum esse Chish. exemplum, patet etiam ex falsa versuum divisione. Etiam Pocockii alterum exemplum, idque deterius, male distribuit versus; et Chandl. unam et alteram litteram in alium traiicit versum, sui apographi errore ut videtur; nam in vulgata forma consentiunt Mur. Poc. Hess. Horst. Fundus lectionis nostrae est Horst. Vs. 1. Mur. ΑΥ ΛΟΝ, Chish. ΑΣΚΛΗΠΕΙ etc. Tum vulgo ΠΡΙΣΚΟΝ; Chish. recte quod dedi; Poc. semel et Chandl. ΠΙ ΣΙΣΚΟΝ. Vs. 4. vulgo ΝΕΟΠ etc. Mur. ΝΕΩΠ. Vs. 5. vulgo ΠΡΟΣΤΟΝ, Mur. ΠΡΟΣΤΟ, Chandl. quod dedi. Vs. 6. init. Horst. Δ pro Λ, quod reliqui praebent. Vs. 8. ΕΤΕΙ omittit Mur. Vs. 11. 12. Mur. ΑΝΤΩΝΙ|ΝΙΑΝΗΣ, quod agnoscere Chandl. videtur ex vs. 12. afferens ΝΙΑΝΗΣ: sed falsum est. Vs. 13. Chish. ΑΣΚΛΗΠΕΙ etc. Vs. 15. ΥΠΕΣΧΟΝΤΟ Mur. Chish. Chandl.: reliqui, etiam Horst. addunt Ι. Vs. 20. Chish. ΠΕΙΑΔΟΥ. Vs. 21. Hess. Poc. altero loco et Mur. ΑΡΧΗ, Poc. alt. ΑΡΧΕΙ: ΑΡΧΙ Chish. Horst. Chandl. Lateris dextri verba non habet Chish. nec Poc. alt. Ex iis, qui habent, ΠΥΡΡΩΝ est ap. Mur. ΠΥΡΩΝ ap. Horst. Hess. Sed Poc. ΠΡΩΝ; Hess. omittit Ε prius; dein Poc. Χ pro Κ: in fine Horst. Ι, sed reliqui Υ. Pauculas varietates, quae nulli usui sunt, omisi.

῎Αττ]αλον ᾿Ασκληπιάδου Πρεῖσκον, φιλοσέβαστον, ἀρχίατρον διὰ γένους, νεωποιόν, μόνον καὶ πρῶτον τρίτον (hoc est τὸ τρίτον) βουλευτὴν σὺν πατρὶ καὶ ἀδελφῷ, νε[ω]ποιὸν τῷ αὐτῷ ἔτει νε[ω]ποιήσαντα σὺν τῷ ἀδελφῷ, δόντα σὺν τῷ ἀδελφῷ ὑπὲρ ἐπιμελείας τῆς ᾿Αντωνιανῆς οὐσίας ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ᾿Ασκληπιάδου μυριάδας δύο ἥμισυ, καθὰ ὑπέσχοντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπέρ τε τοῦ πατρὸς καὶ αὐτῶν οἰκοδεσποσύνης· τὴν τειμὴν ἀναστήσαντος τοῦ πατρὸς ᾿Ασκληπιάδου· ἐπὶ ἀρχισκηπτούχου ῾Ερμίππου.

Πύῤῥων ῾Εκατοκαλέου?

2982.

Ephesi ad arcum XXXII. aquaeductus in lapide inverso; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 23. ex schedis alienis, Hessel. l. c. n. 49. Murat. T. II. p. DCCLXX. 4. ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

ΔΕΕΝΕΟΠΟΙΗΣΑΝ - - ΑΣΘΑ - - -
·ΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΑΥΔΙΟΥΔΙΟΔΩΡΟΥΡΩΜΥ
-Υ ΙΕΡΑΤΕΥΟΥΣΗΣ
ΑΥΔΙΑΣΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ
-ΓΡΟΣΒΑΛΕΡΙΑΝΗ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΙ

Vs. 6. Λ ex solo Mur. (reliqui Δ): ceteras Mur. lectiones non annoto, quippe ex sola coniectura profectas. Vs. 7. extr. Ι ex Horst. (reliqui Ι.)

Οἵ]δε ἐνε[ω]ποίησαν [Θε]ᾶς? Θα - - - [ἐπ]ὶ πρυτάνεως Τιβερίου [Κλ]αυδίου Διοδώρου Ῥωμύ[λο]υ, ἱερατευούσης [Κλ]αυδίας Οὐλεριανοῦ [θυγατ]ρὸς Βαλεριανῆ[ς], ἱεροκηρυκ[εύοντος etc.

Videtur index catalogi *νεωποιῶν* esse.

2983.

Ad *Ephesum* in alveo sicco torrentis ad introitum convallis, in qua extant odei vestigia; ed. Chandl. Inscr. ant. I, 34. p. 11. Vs. 4. extr. ubi Chandl. aliquid suppleri vult, sponte patet nihil deesse.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ·ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ·ΕΠΙΘΥΜΙΑΤΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ·ΣΠΟΝΔΑΥΛΗΣ
Λ·ΚΟΣΙΝΝΙΟΣ·ΓΑΙΑΝΟΣ·ΙΕΡΟΣΑΛΠΙ.
. . . . Κ ΤΗΣ·ΟΛΥΜΠΙΟΝΕΙΚΗΣ

Ἐπικράτης Ἱεροκήρυξ,
Ὀνήσιμος ἐπιθυμίατρος,
Μητρόδωρος σπονδαύλης,
Λ. Κοσίννιος Γαϊανὸς ἱεροσαλπίκτης, Ὀλυμπιονείκης.

Catalogus ministrorum sacris operantium. *Κουσίνιος* reperitur in nummis Ephesi.

2984.

Ephesi ad aquaeductus fornicem XXXIII. (Mur. XXXVI.); ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 37. n. 31. ex schedis alienis, Hessel. l. c. n. 50. Murat. T. II. p. DCCLXX. 7. ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

ΕΥΘΗΝΟΣΕΥΠΕΙΘΕΟΣ
ΥΙΟΣΠΑΤΡΟΚΛΕΟΣΔΑΙΔΑΛΟΣΕΡΓΑΣΑΤΟ

Vs. 1. Poc. ΕΘΗΝΟΣΥΠ etc. Vs. 2. Υ omittunt Poc. Mur. Male Poc. ΔΑΙΔΛΟΣ.

Εὔθηνος Εὐπείθεος.
Υἱὸς Πατροκλέος Δαίδαλος ἐργάσατο.

Litterarum formae haud dubie vetustiores fuerunt. Euthenus videtur ludorum esse victor, cuius statuam fecerit Daedalus Sicyonius, qui floruit circa Olymp. 95. Cf. Sillig. catal. artif. p. 175. Vs. 2. est pentameter elegiacus. *Ἐργάσατο* retinui ut Ionicum: possis et *εἰργάσατο* legere, Ε p. ΕΙ sumpto.

2985.

Ibidem ad fornicem X. fragmentum in lapide inverso; ed. Pocock. l. c. p. 35. n. 8. ex schedis alienis, Hessel. l. c. n. 39. Murat. T. II. p. DCCLXIX. 8. Habeo etiam ex schedis Horstianis et a Forchhammero, qui docet litterae *ω* eam constanter esse formam, quam dedi vs. 3.

. . . . ΑΟΣ
. . . . ΕΡΜΙΟΥ
. . . . . ΝΕΩΠΟΗΣ
. . . ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΥΠΟΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩ

Vs. 1. Mur. Forchh. ΑΟΣ, reliqui ΛΟΣ.

- - - [λ]αος - - - Ἑρμίου - - νεώποήσ[ας], στεφανωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου χρυσέῳ στεφάνῳ.

2986.

Ephesi in muro moscheae; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 15.

ΕΜΙΕΦΕΣΙΑΣΩΣΕΝ
ΤΕΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝΤΟΝΠΡΥΤΑΝΙΝΚΑΙΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΟΥΤΑΣΙΕΡΕΙΑΣΤΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΚΑΙΤΗΜΝΗΜΕΙΟΝΑΥΤΟΝΤΗΜΟΝΑΝΔΡΟ
ΝΥΜΦΙΔΙΑΝΚΑΙΝΕΙΝΟΠΟΛΙΝΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΑΥΤΗΝ
ΓΥΝΑΙ . . ΝΥΜΦΙΟΥΑΔΕΛΦΟΥΤΟΥΓΟΥΓ . . . .

2990.

In lapide inverso *Ephesi* ad fornicem aquaeductus XXXVI. *a* et *b* modico intervallo separata praebent Hessel. n. 55. et Horstii schedae, tituli *b* bini versus rursum separati sunt fascia tenui, sed coniungendos esse per se patet. Pocockius Inscr. ant. I, 3, 3. p. 37. n. 32. (ex schedis alienis) eodem prope modo singulas separat partes; sine intervallis omnia praebet Murat. T. I. p. CLXXXIV. 1. missu Bimardi ex schedis Condaminianis. Et hi quidem omnes hac forma et successione praebent hos versus. Sed Peyssonelius, cuius schedas transcripsit Zieglerus, summo loco ponit *b*, dein habet *a.* vs. 2. postremo *a.* vs. 1. et singulos versus in plures dirimit, omniaque „prope quartam aquaeductus *columnam*" ponit, eadem qua Forchhammerus numerandi ratione usus (vide ad n. 2989.). Peyssonelio quidem in ordine versuum fidem habere non audeo, quod ap. Hess. et Horst. etiam forma lapidis et singulae, ubi versus positi, partes eius delineatae sunt, eundemque ordinem etiam Forchhammeri collatio ad nostrum exemplum facta tenet. Ceterum prior pars vs. 1. *a.* usque ad ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ a Poc. ex schedis alienis etiam titulo n. 2993. in fine assuitur, lineolâ tamen separata; ac sane ille titulus est in eodem fornice: Hesselius vero n. 53. eadem verba ut in *basi* inversa scripta ad fornicem eundem separatim habet, sed statim post n. 2993. (ipsi n. 52.): atque ita etiam sched. Horst. et Murat. T. II. p. DCCLXX. 8. ex Condaminianis. Postremo *b* habetur in schedis Köhlerianis „in columna ad aquaeductum", sed in quattuor divisum versus.

a. ΜΙΥΛΑΥΡΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΟΝΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑΚΑΙ·Β·ΑΣΙΑΡΧΟΝΕΚΤΩΝ. . . . .
Τ·ΦΛΜΟΥΝΑΤΙΟΣΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΑΙΑΣΙΑΡΧΗ. .

b. ΤΗΣΠΡΩΤΗΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΗΣΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ·Β·ΝΕΩΚΟΡΩΝΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΕΦΕΣΙΩΝΠΟΛΕΩΣ

a. vs. 1. Forchhammeri apographum incipit ab ΑΥΡ. Hess. Poc. Horst. in exemplis primorum verborum separatorum habent ΜΙΔΑΥΡ, sed in alteris ΜΙΥΔΑΥΡ: Peyss. ΜΑ.ΕΛ.ΑΥΡ, Mur. Μ.ΙΟΥΛ.ΑΥΡ. credo ex coniectura, ut solet in Bimardianis. Quod dedi, concinnavi ex reliquis exemplis; fuit autem opinor ΙοΥΛ. (Cf. var. lect. n. 3001.) Mox ΤΟΝ inserui ex Peyss. Horst. Forchh. (Hess. ΙΟΝ, reliqui nihil.) Puncta ante Β et post id ex Peyss. ΑΣΙΑΡΧΟΝ diserte Poc. Peyss. Mur. sed ΑΣΙΑΡΧΟΥ Horst. Hess. Tum ΤΩΝ solus Mur. ceteri ΤΟΝ (Peyss. ΕΠΙΤΟΝ). Forchh. quantum intelligo, legit ΑΣΙΑΡΧΟΝΤΟΝ. Vs. 2. ΦΛ Horst. Mur. Forchh.: reliqui ΦΑ. *b* aliquot litteras ex Peyss. Köhl. addidi; vs. 2. puncta ex iisdem. ΝΕΩ Köhl. Mur. Forchh. (reliqui solito vitio ΝΕΟ.). In fine ΕΩΣ ab uno et altero, in his a Forchh. omittitur. Ceterum Forchhammeri lectio, ubi nihil annotavi, cum nostra videtur consentire.

Muratorius ex hoc titulo colligit, Ephesios peculiarem habuisse Asiarcham; et plures pro pluribus civitatibus fuisse Asiarchas, putarunt etiam alii (cf. Eckhel. D. N. T. IV. p. 210.). Sed ubi partes *a* et *b* intervallo disiunctas esse nec necessario genitivum *τῆς πρώτης κ. τ. λ.* ex praegresso nominativo suspendendum esse notaveris, perit argumentatio, neque opus est ea interpretatione, quam adhibuit Eckhelius (p. 211.), verba *τῆς πρώτης* etc. referens ad vocem *γραμματεύς.* Primum videtur Munatius honorasse Dionysium, mox civitas, nisi periit inter *a* et *b* dictio *κατὰ ψήφισμα,* quam habes n. 2998. Lego igitur:

a. Μ. Ἰ[ο]ύλ. Αὐρ. *Διονύσιον τὸν ἱεροκήρυκα καὶ β̄ Ἀσίαρχον ἐκ τῶν [ἰδίων]* Τ. Φλ. *Μουνάτιος φιλοσέβαστος, ὁ γραμματεὺς καὶ ἀσιαρχή[σας?*

b. Τῆς *πρώτης καὶ μεγίστης, μητροπόλεως τῆς Ἀσίας, καὶ β̄ νεωκόρων* (praestabat *νεωκόρου*) *τῶν Σεβαστῶν Ἐφεσίων πόλεως [ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος* etc. Cf. n. 2992. et alia.

2991.

In pila (non in lapide inverso, ut ait Hessel.) ad arcum XXXIII. aquaeductus *Ephesi*; ed. Hessel. n. 48. Habeo etiam ex schedis Horstii ac Peyssonelii et Prokeschii.

ΙΛΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΦ - -

Initio Hess. ΗΛΙΟΝ, Prok. ΙΔΙΟΝ. Ultima littera deest ap. Peyss. qui docet titulum valde longum esse, sed legi non potuisse ob altitudinem.

Α]ἴλιον Αὐρήλιον Φ - - -

2992.

Ephesi; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 4.

ΗΣΙΙΩΣΚΑΙ
ΙΣΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΣΙΑΣΚΑΙΔΕΣΝΕΟ . . .
ΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ . . .
ΠΟΛΕΩΕΣΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΥΚΟΥΚΑΙΡΟ

Τ]ῆς [πρ]ώ[τη]ς *καὶ [μεγίστη]ς, μητροπόλεως [τῆς] Ἀσίας καὶ δ[ὶ]ς νε[ωκόρου τῶ]ν Σεβαστ[ῶ]ν [Ἐφεσίων] πόλεως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν* - - - - -
- - - -

Anne hic Pyrrho statuarius est? Titulum ad Augusti aetatem recte referre Chish. videtur; agitur enim *de re Antonii publicata.* Pro huius igitur *cura* pro patre ille Attalus dicitur pecuniam dedisse cum fratre, ut ipsi pro patris et sua polliciti erant *οἰκοδεσποσύνῃ* (rei familiaris dominio). Hoc quid sit, alii viderint; ego non satis intelligo, nisi forte patri cura rei Antonianae commissa erat, ideoque pecuniam largiti erant civitati: sed cur illam pecuniam promiserant *ὑπέρ τε τοῦ πατρὸς καὶ αὑτῶν οἰκοδεσποσύνης*? Anne igitur ipsorum res familiaris et ipsa pertinebat ad *rem Antonianam*, fortasse quod ab Antonio multa donata acceperant? Ita certe intelligi posset, quare polliciti pecuniam civitati essent, nempe ut illa bona in ipsorum remanerent potestate. *Ἀρχισκηπτοῦχος* anne est primus prytanis? Ex Strabone XIV. p. 633. novimus regum Ephesi posteros etiam tum esse *βασιλεῖς* vocatos, et gestasse baculum *pro sceptro*: sed illos tamen magistratus fuisse hereditario iure sibi succedentes non traditur.

2987. *b*.

Ephesi ad aquaeductum; ex schedis Forchhammeri.

I.EPOKΛEOYΣ
APIΣTOKPATHN
KEPAMIHTHNAPXIEPEAAΣ
AΣNAΩNTΩNENEΦEΣΩKAI
NOΘETHNTΩNMEΓAΛΩN
NEIΩNTHΣΔEYTEPAΣΠE
THPIΔOΣΔONTATAΣYΠ
XIEPOΣYNHΣMYPIAΔAΣ
THNKATAΣKEYHNT
^IAΛΛAΣMYPIAΔAΣ
°EPIONΔOΘENTA
NYΠOΘEOYAΔPIANOY
ƆΣEBAΣTΩΓEPOYΣIAΦ
ˎΘENTAΔEKAIYΠOTOYMEΓ
AYTOKPATOPOΣKAIΣAPOΣ
AIΛIOYAΔPIANOYANTΩNEI
ΣEBAΣTOYEYΣ OYΣE
OΣAMAKAIΔEKAKIΣ^
ΓEPOYΣIAΛOΓIΣT
ΣIM·I·HΦIΛOΣEB
THΣ

[Τὸν δεῖνα (Romana nomina cum designatione tribus Romanae)] Ἱεροκλέους, Ἀριστοκράτην, Κεραμιήτην, ἀρχιερέα Ἀσ[ί]ας ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ καὶ [ἀγω]νοθέτην τῶν μεγάλων [Ἀδρια]νείων τῆς δευτέρας πε[ντε]τηρίδος, δόντα τὰς ὑπ[ὲρ τῆς ἀρ]χιερ[ω]σύνης μυριάδας - - - [εἰς] τὴν κατασκευὴν τ[οῦ νεὼ vel simile, κα]ὶ ἄλλας μυριάδας - - - [εἰς τὸ] - - - έριον, δοθέντα [λογιστὴ]ν ὑπὸ θεοῦ Ἀδριανοῦ [τῇ φιλ]οσεβάστῳ γερουσίᾳ, φ[ιλη]θέντα δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ μεγ[ίστου] Αὐτοκράτορος Καίσαρος Αἰλίου Ἀδριανου Ἀντωνεί[νου] Σεβαστοῦ Εὐσ[εβ]οῦς, ε - - - ος ἅμα καὶ δεκάκις - - - [τῇ] γερουσίᾳ λογιστ - - - - ἡ φιλοσέβ[αστος βουλὴ] τῆς [πρώτης καὶ μεγίστης etc. Ἐφεσίων πόλεως ἐτείμησεν (vel ἀνέστησεν).

De Ceramietis cf. ad n. 337. Vs. 7. *τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχ. μυριάδας* intellige *pecuniam ipsi ad sumptus Pontificatus tolerandos concessam*: quam ille in alium usum largitus est, sua pecunia in Pontificatum erogata. Cf. ad hanc formulam n. 2881. Paulo diversum, sed tamen comparandum exemplum est n. 3419. Vs. 11. vide ne fuerit *ἀλειπτήριον*; E pro H potest lapicidae imputari: certe Forchhammeri apographa accuratissima sunt. Etiam n. 2782. vs. 25. est AΛIΠTEPION pro *ἀλειπτήριον*. Vs. 12. *λογιστὴν* inserui ad normam tituli n. 2782. *Λογιστὴν* dari ab Imperatore constat etiam ex aliis titulis, ut ex n. 2529. imprimisque hoc munus convenit Pontifici Asiae (cf. n. 2741.). Vs. 13. 14. videtur *φιληθέντα* fuisse; frequentius in tali contextu est *τειμηθέντα*. Inde a vs. 17. extr. non mihi successit restitutio; vs. 20. nisi M fuit M̌ (*μυριάδες*) et ·I· *δέκα*, ΣIM·I· debet corruptum iudicari.

2988.

Ephesi ad arcum aquaeductus XVI. ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 18. n. 7. Habeo etiam ex Horstianis.

HBOYΛH KAIOΔHMOΣTHΣΠ
MHTPOΠOΛEΩΣTHΣAΣIAΣ . . A
POYTONΣEBAΣTONEΦEΣIONΠOΛIOΣ
ETEIMHΣEN
MΠOMΔHMANKAIKIΛIANN

Vs. 4. Poc. EΠITEI etc. Horst. quod dedi. Ceterum Horstianum exemplum imperfectius est.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῆς π[ρώτης καὶ μεγίστης], μητροπόλεως τῆς Ἀσίας [κ]α[ὶ ... νεωκό]ρου τ[ῶ]ν Σεβαστ[ῶ]ν Ἐφεσί[ω]ν πόλ[εω]ς ἐτείμησεν Μ. Πομ(πώνιον) vel Πομ(πήϊον) Δημᾶν Καικιλιαν[ὸ]ν etc.

2989.

Ibidem ad arcum XI. in fracto lapide, grandibus litteris; ed. Pocock. ibid. n. 3. Hessel. n. 60. Murat. T. II. p. MXXVII. 5. missu Bimardi ex schedis Condaminianis. Habeo etiam ex schedis Forchhammeri, sine varietate, nisi quod secundum punctum omittit; idem ponit ad arcum VIII. quippe ex oppido Aja Soluk incipiens numerationem, ut ipse annotat, quum ceteri excepto Peyssonelio in numerandis arcubus aquae secuti cursum sint.

TIB.KΛ.KAΛΛIKΛIANON

Poc. KAΛΛIKAIANON, Mur. KAΛΛIKΛEANON.

Τιβ. Κλ. Καλλικλιανόν.

2997.

Ephesi in concamerationibus sub templo Dianae secundum Pocockium, qui ex schedis alienis bis dat Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 17. et p. 37. n. 3. ad D. Ioannis secundum schedas Horstianas.

ΡΟΔΟΠΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΠΟΙΗΤΗΝ
ΠΑΥΛΟΣΟΒΟΥΜ
——ΧΟΣ——

Dedi Horstiana, addito vs. 1. Ν ex altero Poc. exemplo, et vs. 3. Ν, quod in altero quoque Poc. exemplo est, in Μ mutato ex priori Poc. Mitto reliquam varietatem.

Ῥοδοπιανὸν τὸν ποιητὴν Παῦλος ὁ βού[λαρ]χος.

2998.

Ephesi in columnae inversae parte inferiore ad arcum XVI. inter vs. 2. et 3. relicto intervallo; ed. Pocock. l. c. p. 55. n. 9. ex schedis alienis, Hessel. n. 45. Murat. T. II. p. DCCLXX. 1. ex Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex Horstianis. Forma differt in variis exemplis: haec est Hess. Horst.

. . . . . ΣΩΤΗΡΟ . . .
. . . . . ΤΟΝΣΟΦΙΣ . . .

. . . . ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑ

Fortasse is sacerdos nescio cuius Σωτῆρος fuit, certo vero sophista. Nam vs. 2. fuit τὸν σοφισ[τήν]. Is honoratur κατὰ ψήφισμα urbis.

2999.

Ephesi; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 12.

ΜΕΑΝΔΡΕΥΣΝΕΙΚΗ\V
ΤΑΜΕΓΑΛΑΟΛΥΜΠΙΑ
ΑΝΔΡΟΝΣΤΑΛΙΟΝ
ΥΝΕΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ
..ΙΛΥΠΑΡΧΟΥΝΤΟΣΛΥΡΑΙΑ
ΣΤΡΑΤΟΝΕΚΟΥΦΙΛΟΣΕΒ
ΑΠΟΧΕΙΛΙΑΡΧΙΩΝ
ΟΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΟΓΝΑΦΕΥΣ

Vs. 1. correxi ex indice erratorum Poc.

Μεανδρεὺς νεική[σας] τὰ μεγάλα Ὀλύμπια ἀνδρ[ῶ]ν στά-[δ]ιον [σ]νε Ὀλυμπιάδος, [ξ]υ[στ]αρχοῦντος? [Α]ὐρ. Αἰ-[λ](ιανοῦ)? Στρατονε[ί]κου φιλοσεβ[άστου], ἀπὸ χειλιάρχων. - - - - ὁ ἐπικαλούμενος Γναφεὺς [ἀνέστησεν?

Scriptura Μεανδρ. p. Μαιανδρεὺς non est Pocockio imputanda; eam memini me etiam in nummo videre. *Olympia*, ut arbitror, *Ephesia Oecumenica* sunt ex nummis nota, sed numerata ut videtur ab epocha Pisaea, non ut Athenis ab initio Atticorum (de Atticis cf. n. 342.). ΥΝΕ non potest verum esse; pro Υ videtur Σ restituendum, ut sit Olymp. 255. (p. Chr. 241.) Vs. 9. pro Ο videtur ⏀ fuisse.

3000.

Ephesi ad arcum XXXIII. (Mur. XXIII.) aquaeductus; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 35. n. 10. ex schedis alienis, Hessel. n. 46. Murat. T. II. p. DCCLXX. 2. ex Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Forchhammeri, qui ex sua numerandi ratione arcum XI. vocat (cf. ad n. 2989.).

Α Υ Ρ·Σ Ε Π Τ Ι Μ Ι Ο Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ε Ι Κ Ο Σ
Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ Ι Ν . Σ
Λ Ν Ι Ι Β Ι Ι Υ Κ Ρ Ι
Ν Ε Ι Ν Η Σ Λ Σ Ο Λ Υ Μ Ι Ι Α

Vs. 1. Forchh. omittit punctum; ultimum Σ ex solo Forchh. Vs. 2. vulgo ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ, Poc. ΣΤΑΤΟΝΕΚΟΥΣ, Forchh. quod reposui. Litterae Ρ formam dedi ex Horst. Vs. 3. quae post ΔΕΛΦ sunt, ex Forchh. addidi una cum vss. 4. 5.

Αὐρ. Σεπτίμιος Στρατόνεικος Φιλαδελφ[ηνό]ς, [ἀ]ν[ὴρ π]ύκ[της] νει[κ]ήσ[α]ς Ὀλύμ[π]ια.

Vs. 3. cave scribas Φιλαδελφεύς: et traditi ductus et collocatio litterarum evincunt scriptum fuisse Φιλαδελφηνός. *Olympia* sunt Ephesia.

3001.

Ephesi ad arcum aquaeductus XLII. ediderunt Pocock. l. c. p. 35. n. 12. ex schedis alienis, Hessel. n. 63. Murat. T. I. p. CLXII. 1. ex schedis Condaminianis missu Bimardi, Frölich in Gor. Symbol. litt. Vol. VII. p. 85. cuius exemplum item ex Condaminianis fluxit: Condamine autem acceperat ab Anglis, iisdem fortasse, a quibus habuit Poc. quod valebit etiam de aliis Ephesiis titulis. Habeo ex schedis Horstianis.

2993.

Ephesi ad arcum XXXVI. aquaeductus in lapide fracto et humi iacente; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 67. n. 30. ex schedis alienis (male admixto initio tituli n. 2990. ubi vide lemma), Hessel. n. 52. Murat. T. II. p. DCCLXX. 6. ex schedis Condaminianis missu Bimardi. Habeo etiam ex Horstianis.

ΟΣ
ΟΔΗΜΟΣ
ΖΝΕΩΚΟΡΩΝ
ΊΤΩΝΕΦΕΣΙΩΝ
ΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
C.ΥΠΟΠΛΙC
ΛΙϽVϽ

Vs. 3. pro Ζ Hess. ≥ (Mur. nihil). Tum Mur. ΝΕΩ, reliqui ΝΕΟ. Vs. 4. primus ductus ex Hess. Horst. Vs. 6. init. Hess. Ͻ Υ, Horst. ΤΥΣΠΟΠΛΙ, Poc. quod dedi, nisi quod in fine C ex Hess. addidi; Mur. nihil nisi ΠΟΡΛΙ. Vs. 7. ex Poc. Hess. Horst. Pocockius tamen pro paenultimo ductu lacunam habet.

Ἡ *φιλοσέβαστ*]*ος* [*βουλὴ καὶ*] *ὁ δῆμος* [*τῆς δὶς* vel *τρὶς*] *νεωκόρων* [*τῶν Σεβασ*]*τῶν* Ἐ*φεσίων* [*πόλεως, ἀνθυπ*]*ατεύοντος* - - - - *ου*, Ποπλίο[*υ υἱοῦ* etc.

2994. *a. b.*

Ephesi, *a* in via ad arcem, ex Pocock. l. c. p. 36. n. 21. (ex schedis alienis), Hessel. n. 68. Egmond et Heym. Itin. T. I. p. 112. et ex schedis Horstianis; *b* ad balneum, ex schedis Prokeschii.

a.

ΒΟΥΛΗ
ΕΤΕΙΜΗ...
ΟΦΕΛΑΙΟ....
ΑΙΟΥΑΣΙΑ...
ΧΟΥΚΑΙΣ...
ΚΑΙΝΕΟΠ...
ΝΗΛΙΑΣΔ..
ΙΟΝΑΣ...
ΥΚΑΤ.Ι..

b.

- - ΙΑΝ - -
- - ΡΧΟΥ - -
- ΟΣΙΟΥ - -
- - ΙΚΟ - -
- <ΑΡΤΕ - -
- - - - - -

a. vs. 4. Poc. ΑΞΟΥ, Egm. ΑΛΟΥ. Vs. 7. Δ omittit Poc. Vs. 8. Poc. ΙΟΝΑΙΣ, et vs. 9. ΥΚΑΤΙ.

a. Ἡ] *βουλὴ ἐτείμη*[*σεν*] Ὀ*φέλ*[*λ*]*ιο*[*ν* Ὀ*φελλ*]*ίου*? Ἀ*σιά*[*ρ*]*χου καὶ σ* - - - *καὶ νε*[*ω*]*π*[*οιοῦ, καὶ* Κο*ρ*]*νηλίας* etc.

b. vs. 2. fortasse etiam Ἀ*σιά*]*ρχου* fuit, et vs. 5. Ἀ*ρτέ*[*μιδος*.

2995.

Ephesi in eadem via propter D. Ioannis; ed. Pocock. l. c. n. 20. ex schedis alienis, Hessel. n. 70. Egmond et Heym. l. c. p. 113. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Forchhammeri.

....ΝΩΝΙΕΦΕΣΩ...
...ΑΙΑΥΡΑΡΑΤΙΔΟΣ
ΣΥΝΓΕΝΙΔΟΣ>
ΣΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝ
ΦΑΒΩΝΙΟΣΦΛΑΚ
ΚΙΛΛΟΣΤΟΝ
ΑΓΑΘΟΝ
ΣΥΝΑΡΧΟΝΤΑ

Vs. 1. 2. Poc. sine lacunis; idem vs. 1. omittit Ι; Forchh. vs. 1. nihil nisi ΕΦΕΣΟ. Vs. 2. Δ ex Poc. Forchh. (vulgo Λ). Ceterum Forchh. hunc versum inde ab initio sic exhibet: ΑΥΡ. ΑΡ - - ΙΔΟΣ. Vs. 3. Ε ex Forchh. reliqui pro eo Η; in fine Egm. cum Horst. Forchh. omittit siglum. Vs. 4. Forchh. Ω, reliqui pro eo Ο. Vs. 5. vulgo ΦΛΑΒΩΝΤΟΣ, Forchh. quod dedi. Vs. 6. ΤΟΝ ex eodem addidi, item integrum versum septimum. Vs. 8. Egm. ΣΥΝ ΑΡΧΟΝΤΑ, Forchh. ΣΥΝΑΡΧΟΝΤ, reliqui ΣΥΝ ΑΡΧΟΝ.

[*Τὸν δεῖνα υἱὸν τοῦ δεῖνος* - - *ἀρχιερέως* Ἀ*σίας ναῶ*]*ν* [*τ*]*ῶν* [*ἐν*] Ἐ*φέσῳ* - - - [*κ*]*αὶ* Αὐ*ρ*. Ἀ*ρατίδος, συνγενίδος συνκλητικῶν*, Φα*βώνιος* Φ*λάκκιλλος τὸν ἀγαθὸν συνάρχοντα*.

2996.

Ephesi ad arcum aquaeductus XXXIII. (Murat. XXIII.); ed. Pocock. l. c. p. 35. n. 11. ex schedis alienis, Hessel. n. 47. Murat. T. II. p. DCCLXX. 3. missu Bimardi ex schedis Condaminianis. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

ΝΩΝ....ΙΜΟΥ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΓΛΑΥΚΩΝΟΣΥΙΟΥ
..ΡΩΡΕΣΙΟΥΤΟΥΓ
..ΕΤΟΥ ΔΗΜ

Forma tituli variat; dedi eam, in qua fere consentiunt Poc. et Mur. Vs. 4. Mur. ΡΩΤΕ etc. Nihil perspici potest nisi vs. 2 sqq.

Τι*βερίου* Κ*λαυδίου* - - - Γ*λαύκωνος υἱοῦ* - - - *ρωρεσίου, τοῦ γ*[*υμνασιάρχου*? *καὶ ἀγωνοθ*]*έτου*?

3004.

Ephesi ad arcum XL. aquaeductus; ed. Pocock. l. c. I, 3, 3. p. 36. n. 29. ex schedis alienis, Hessel. n. 69. Murat. T. II. p. DLIII. 5. ex Condaminianis missu Bimardi. Variam lectionem ad Pocock. annotavit Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. V. Habeo ex schedis Horstianis, Köhlerianis et Peyssonelii.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΜΜΙΟΝΠΕΡΙΓΕΝΟΥΣ
ΤΗΝΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥΜΗΝΙ
ΔΟΣΔΙΔΥΜΟΥΓΥΝΑΙΚΑ

Ligaturas ex Chandl. et aliis dedi; vs. 3. extr. I habent Hess. Horst. Peyss. Köhl. sed Poc. id omittit: sine causa pro eo Chandl. coniicit A. Paulo ante ΤΟΥ Poc. Mur. Köhl. Chandl. reliqui ΓΟΥ.

Ὁ δῆμος Ἄμμιον Περιγένους, τὴν Ἡρακλείδου τοῦ Μήνιδος Διδύμου γυναῖκα.

Didymus est pater Menidis.

3005.

In parietinis *Ephesi* lapidem fractum vidit Turner (Itin. T. III. p. 132.) cum inscriptione ut ait novicia: *a* et *b* sunt in lateribus recto angulo compositis.

a.
ΤΟΥΣΥΜΦΟΡΟΥΗΤΙΣ
ΕΣΤΙΝΜΟΓΔΟΟΥΟ
ΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΤΗ

b.
ΣΥΜΦΟΡΙΔΟΣ
ΑΙΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΡΩΠΕΤΡΑΜΜΕΝΟΙ
ΑΩΙΕΡΩΙΔΑΝ

a. τοῦ Συμφόρου, ἥτις ἐστιν μ(ηνὸς) ὀγδόου ὀκτωκαιδεκάτη.
b. Συμφορίδος [κ]αὶ [τ]οῦ? πατρὸς - - [τ]ε[θ]ραμμένοι? [ἐν τ]ῷ ἱερῷ - -

a fuit tale quiddam: τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ] τοῦ Συμφόρου etc. quod patet collato n. 3417. extr.

3006.

Ephesi ad vetus propylaeum prope parietinas templi Dianae; ed. Ricaut Hist. eccl. Gr. p. 45. et hinc Murat. T. IV. p. MMLXXXIII. 9. qui falso Smyrnae ponit, Spon. Itin. T. III. P. I. p. 133. versibus indiscretis, Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. C. II. Habeo ex schedis Horstianis. Meminit Chishull. Itin. p. 28. sed non dedit. Titulus longior est, sed quum alte positus esset et minutis litteris scriptus, cetera legi non potuerunt.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΠ.ΟΥΗΔΙΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥΓ
ΟΥΗΔΙΟΣΑΒΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΝΕΩΤΕΡΟΣΖΗΙΟΥΗΔΙΑΣΕ
ΚΟΥΝΔΑΖΗΙΟΥΗΔΙΑΝΕΙ
ΚΟΠΟΛΙΣ - - - - - -

Vs. 2. extr. Γ omittunt Spon. Hess. Horst. Divisionem versuum dedi ex Hess. Horst.

Τὸ μνημεῖον Π. Οὐηδίου Ἀβασκάντου νεωτέρου.
[Π.] Οὐήδιος Ἀβάσκαντος νεώτερος. ζῇ.
Οὐηδία Σεκοῦνδα. ζῇ.
Οὐηδία Νεικόπολις etc.

Latinas eodem fere loco inscriptiones memorat Sponius, unde haec deprompsit: P. VEDIVS ABASCANTVS IVNIOR, et P. VED. NICEPH. VEDIAE P. F. PAVLLINAE . . . . S. SP. F. PAEDEROS. Familia haec fortasse ex P. Vedio Pompeii familiari nomen traxit, de quo nebulone in Asia versato vide Cic. ad Att. VI, 1. sub fin.

3007.

Ephesi in superiore parte arcus prope stadium vel circum; male edidit Pocock. Inscr. ant. II, 10. p. 19. n. 16. cuius varietatem afferre taedet; recte dedit Walpolius Class. Journ. T. IV. p. 456. qui a. 1805. transcripsit. Duplex Σ vs. 5. firmat etiam Poc.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΗΚΑΤΑΥΤΟΥΚΑΜΑΡΑ
ΚΑΙΗΥΠΟΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝΣΟΡΟΣΚΑΙΟΠΕΡΙΚΕΙ
ΜΕΝΟΣΠΕΡΙΒΟΛΟΣΚΑΙΑΙΚΑΤΑΤΟΥΠΕΡΙΒΟΛΟΥ
ΣΟΡΟΙ[Δ]ΥΟΚΑΙΤΑΕΝΤΟΣΤΟΥΠΕΡΙΒΟΛΟΥΠΑΝΤΑ
ΕΣΣΤΙΝΦΛΑΒΙΑΣΑΔΑ

Τὸ μνημεῖον καὶ ἡ κατ' αὐτοῦ καμάρα καὶ ἡ ὑπὸ τὴν καμάραν σορὸς καὶ ὁ περικείμενος περίβολος καὶ αἱ κατὰ τοῦ περιβόλου σοροὶ [δ]ύο καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ περιβόλου πάντα ἐσστὶν Φλαβίας Ἄδα[ς.

3008.

Ephesi; ex schedis alienis dedit Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 18. et iterum n. 47. Habeo etiam ex schedis Horstianis, ubi primus ductus deest.

ΙΑΡΚΟΣΑΛΦΙΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΣ

Μ]ᾶρκος Ἄλφιος Ἀλέξανδρος.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΑΝΤΩΝΙΑΝΙΟΥΛΙΑ
ΝΗΝΤΗΝΙΕΡΕΙΑΝ
ΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΘΥ
ΓΑΤΕΡΑΜ.ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΒΑΡΟΥΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙΦΛΑΒΙΑΣΤΕΡΤΥΛΛΑΣ
ΤΗΝΤΕΙΜΗΝΑΝΑ
ΣΤΗΣΑΝΤΩΝΟΣΠΟ.
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ
ΚΑΙΑΙΛΙΟΥΚΑΙΟ..
ΠΙΟΥΤΟΥΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΩΣΤΟΥΔΗΜΟΥ

Vs. 3. Poc. ΙΥΛΙ, quod annoto ob n. 2990. Mitto exiguam varietatem apographorum, in qua nihil memorabile, nisi quod vs. 13. extr. Poc. minoribus litteris addit ΥΑ (volebat ΥΛ), sine auctoritate.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Ἀντωνίαν Ἰουλιανήν, τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, θυγατέρα Μ. Ἀντωνίου Βάρου φιλοσεβάστου καὶ Φλαβίας Τερτύλλας, τὴν τειμὴν ἀναστησάντων Ὀ[π]π[ί]ο[υ]?| Μητροδώρου τοῦ πρυτάνεως καὶ Αἰλίου - - - Πίου τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου.

Vs. 10. incerta est coniectura Ὀππίου. Scribae nomen Frölichio est *Aelius Caeonius Pius*; sed *Ceionius* esse debebat.

3002.

In basi columnae ad arcum XLV. aquaeductus *Ephesi*; ed. Pocock. l. c. p. 37. n. 34. ex schedis alienis, Hessel. n. 66. Murat. T. I. p. CLXIV. 4. missu Bimardi ex Condaminianis, Chishull. Antt. As. P. II. p. 4. n. 2. Varietatem lectionis annotavit Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. V. ad exemplum Hesselii. Habeo etiam ex schedis Horstianis, Köhlerianis et Seetzenii; has Seetzenianas nobiscum communicavit Krusius. In Sherardianis est p. 79. sed apographum inde non habeo. Sero accepi collationem Forchhammeri, cuius lectio non differt ab exemplo, quod dedimus.

ΟΥΛΠΙΑΝΕΥΟΔΙΑΝΜΟΥ
ΔΙΑΝΗΝΤΗΝΙΕΡΕΙΑΝΤΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΘΥΓΑΤΕΡΑΜΟΥ
ΔΙΑΝΟΥΚΑΙΕΥΟΔΙΑΣΕΚΓΟ
ΝΗΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΚΑΙΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥΓΕΝΟΣΕΧΟΥΣΑΝΑΝΩ
ΘΕΝΙΕΡΕΙΩΝΚΑΙΚΟΣΜΗΤΕΙ
ΡΩΝΑΔΕΛΦΗΝΟΥΛΠΙΑΣ
ΣΤΡΑΤΩΚΟΣΜΗΤΕΙΡΗΣΕΚ
ΤΕΛΕΣΑΣΑΝΤΑΜΥΣΤΗΡΙΑ
ΚΑΙΠΑΝΤΑΑΝΑΛΩΜΑΤΑ
ΠΟΙΗΣΑΣΑΝΔΙΑΤΩΝΓΟΝΕ
ΩΝ

Formam versuum ex Köhl. Horst. Hess. Mur. Chandl. Seetz. praeter minuta quaedam consentientibus dedi. Litterae ω diversae hae insunt formae: Ω, Ω, Ω; falso Mur. semel etiam ω intulit. Varia lectio potissima haec est. Vs. 2. ΔΙΑΝΑΝ Hess. Horst. Mur. ΙΡΕΙΑΝ Hess. Vs. 4. Köhl. ΕΥΟΥΔ etc. Ibid. extr. Mur. ΕΓΓΟ. Vs. 5. extr. Hess. Mur. ΚΑΙ ΙΔΙΟΝ et vs. 6. ΣΟΥ. Horst. vs. 5. post ΚΑΙ inconditum ductum insertum habet. Vs. 8. extr. lacunam notant Hess. Poc. Horst. Chish. Vs. 9. ΣΤΡΑΤΩ habent omnes, excepto Chish. qui ΣΤΡΑΤ., et Mur. qui de coniectura ΣΤΡΑΤΩΝΙΚΗΣΚΟΣ etc. Horst. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣΜΗΤΗΡΗΣΕΚ. Vs. 9. sub fin. omnes ΡΗΣ: Κ addidi ex Poc. Horst. Chandl. Pro hoc Chish. habet Ν.

Οὐλπίαν Εὐοδίαν Μουδιανήν, τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, θυγατέρα Μουδιανοῦ καὶ Εὐοδίας, ἐκγόνην Στράτωνος καὶ Διονυσίου, γένος ἔχουσαν ἄνωθεν ἱερειῶν καὶ κοσμητειρῶν, ἀδελφὴν Οὐλπίας Στρατῶ[ς], κοσμητείρης, ἐκτελέσασαν τὰ μυστήρια καὶ πάντα τὰ ἀναλώματα ποιήσασαν διὰ τῶν γονέων.

Conieci Στρατῶς a recto Στρατώ, etsi forma tantum Dorica est: et Σ videtur ipse lapicida omisisse. Κοσμητείρ[α]ς scribere non opus videtur.

3003.

Ephesi ad aquaeductus fornicem XLI. in columna; ed. Pocock. l. c. II, 10. p. 19. n. 11. Hessel. n. 65. Habeo etiam ex schedis Horstianis et Peyssonelii; nostrum exemplum cum schedis suis contulit Forchhammerus.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
Α·ΠΟΥΛΧΡΑ·ΙΕΡΗ·ΚΑΙ
ΕΙΡΑΠΟΡΔΕΩΝΙΟΥ
ΤΟΥΣΟΦΙΣΤΟΥΘΥΓΑ
ΑΝΤΩΝΙΑΣΚΥΙΝΤΙΛΙ
ΕΥΣΕΝ...ΕΠΙΠΡΥ
ΓΑΙΟΥΤΕΡΕΝΤΙΟΥ
ΡΑΤΙΟΥ

Fundus lectionis est Peyss. Forchhammerus cum nostro exemplo consentit, ubi nihil annoto: puncta distinctioni inservientia solus habet Forchh. Vs. 1. minuta ΑΓ ex Poc. Vs. 2. pro Λ Poc. Horst. Hess. Α; Κ omittunt Horst. Hess. Vs. 3. pro primo ΕΙ, quod Forchh. quantum video habet, Peyss. Ι, reliqui Π. Tum Ρ omittit solus Peyss. mox Horst. Hess. ΩΝ ΟΥ, Poc. ΩΠΙΟΥ. Mitto alia, quae afferre non est operae pretium.

*Ἀγαθῇ τύχῃ
Ἀντωνί]α? Πούλχρα, ἱερῆ καὶ
κοσμήτ]ειρα, Π. Ὁρδεωνίου
...... τοῦ σοφιστοῦ θυγά-
τηρ καὶ] Ἀντωνίας Κυιντιλί-
ας. ἱεράτ]ευσεν [δὲ] ἐπὶ πρυ-
τάνεως] Γαΐου Τερεντίου
...... ρατίου.*

De forma ἱερῆ vide T. II. p. 108. *a*.

3016.

Sub protoma *Epheso* advecta, virum repraesentante, capite cincto lauro, vel secundum Bottarium corona oleagina, vel, ut Guascus, potius anademate aliquo; olim Massiliae apud Fouquierium, posthac Romae in Museo Capitolino. Ed. Spon. Misc. erud. antiq. IV. p. 137. Iac. Gronovius Thes. Ant. Gr. T. III. tab. CC. Bottarius Mus. Capitol. T. I. tab. 73. Guascus Inscr. Mus. Capitol. T. III. p. 216.

ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ

Pythodoris Pythodori Nysaeensis f. Ponti regina ex Strabone et nummis nota est; virum Pythodoridem non novimus. Dubito de fide tituli.

3017.

Ephesi in D. Ioannis; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 111.

...ΝΤΟΙΣΠΕΡΙΛΥΤΑ.ΠΕΡΙΒΟΛΟΙΣ.ΚΑΙ
ΚΑΙΤΑΙΣ.ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΑΙΣΣΟΡΟΙΣ.ΚΑΙ
ΟΣ.....
ΤΙΝΚΟΝΙΡΙΟΥ.ΡΟΥΦΟΥ.ΚΑΙΤΟΝΤΕΚΝ...
ΥΦΟΝΑΚΑΙ.ΝΕΡΙΑΣΑΡΤΕΜΕΙΖΩΣΙΝ

Vs. 2. init. dele ΚΑΙ.

[Τὰ - - - - - σὺ]ν τοῖς περὶ [α]ὐτὰ περιβόλοις καὶ ταῖς ἐπικειμέναις σοροῖς καὶ [τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐντ]ὸς [τοῦ περιβόλου? ἔσ]τιν Κο(ΐντου) Ν[ε]ρίου Ῥούφου καὶ τ[ῶ]ν τέκν[ων αὐτοῦ? Ῥο]ύφο[υ] καὶ Νερίας Ἀρτεμει[σίας]? ζῶσιν. Cf. n. 3007.

3018.

In sarcophago prope *Ephesum* ad montis Prionis partem occidentalem; ex schedis Prokeschii.

...ΚΕΝϹΘΙΚΑΙΤΟΠΡΟΙΙΓΕΟΥΟΥ..ΛΩΠΡΟΗΩΔΑΝ....ΥΚΔΟΕΡΑΝΕΤΩΡΟΠ...
ΑΔΑΡΧΟΥΚΑΙΓΙΝΑΙΚΟϹΛΥΠΟ.....ΥΙΙΛΛΗϹΚΑΙ..ΝΟΝΕΜΟΙΠ.....Ε.....ΤΑ
ΤΩΝΛΙΝΥΧΟΝ...ΜΟΙϹΚΑΙΚΑΘΣΙΟΠ.Ν
Υ·Ε ΖΟϹΙΝ

Est epitaphium. Vs. 1. καὶ τὸ προ - - - vs. 2. Λαμπ]αδάρχου? καὶ γ[υ]ναικὸς [α]ὐ[τ]ο[ῦ Λο]υ[κ]ίλλης? καὶ [τέκ]ν[ω]ν etc. In fine ζ[ῶ]σιν.

3019.

Apud *Ephesum*; ex Sylburgii schedis Gruterus n. MXXXV. 12. hinc Brunck. Analect. T. III. p. 311. (Iacobs. Animadv. Vol. III. P. II. p. 323.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 269.

ΩΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥΜΕΚΑΤΑΡΧΟΜΕΝΟΝΛΥΚΑΒΑΝΤΟϹ
ΑΡΤΙΤΕΡΗΤΟΡΙΚΗϹΕΡΓΑΔΙΔΑϹΚΟΜΕΝΟΝ
ΛΕϹΒΩΙΕΝΕΥΔΕΝΔΡΩΙΒΑΡΥΑΛΓΗϹΝΟΥϹΟϹΕΔΑΜΝΑ
ΚΟΥΚΕΤΙΕϹΙΜΕΡΤΗΝΓΑΙΑΝΕΒΗΝΕΦΕΣΟΥ
ΑΥΤΟΚΑϹΙΓΝΗΤΟΣΔΕΚΑΜΩΝΜΑΛΑΠΟΛΛΑΤΟΚΕΥϹΙ
ΠΕΝΘΟϹΕΠΩΚΥΑΛΟΥΝΗΟϹΕΔΩΚΕΦΕΡΕΙΝ
ΝΑΙΩΔΗΡΩΩΝΙΕΡΟΝΔΟΜΟΝΟΥΚΑΧΕΡΟΝΤΟΣ
ΤΟΙΟΝΓΑΡΒΙΟΤΟΥΤΕΡΜΑΣΟΦΟΙΣΙΝΕΝΙ

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον,
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγὴς νοῦσος ἐδάμνα,
κοὐκέτ' ἐς ἱμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφέσου.
αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλά, τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρ[ω]ν.
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέροντος·
Τοῖον γὰρ βιότου τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

Vs. 6. φέρων Brunck. Iac.

3020.

Fragmenta epitaphiorum *Ephesinorum*: *a* in arcu quodam insertus lapis aliunde arreptus (Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 105.); *b* inter parietinas in arce (ex schedis Prokeschii); *c* in parvo lapide iuxta eum, in quo est n. 2994. *a*. (ex Hessel. n. 69. Egmondo et Heymano l. c. p. 112. et schedis Horstianis.)

a.

ΥΤΟΥΜΝΗΜ

b.

ΗΜΕΙ..ΙΙ
ΙΕΡΩ - - - Ζ
ϹΒΙΠΠΤΟΥΖ
ΚΑΙ

c.

ΟΥΕΙΔΕΤΙΣ
....ΣΕΙ7

3009.

Ephesi ad portam arcis in marmore humi iacente; ed. Ricaut Hist. eccl. Gr. p. 45. Thom. Smith VII As. eccles. notit. p. 49. et hinc Murat. T. II. p. DXLVII. 5. cum Latina interpretatione, Spon. Itin. T. III. P. I. p. 132. Meletius Geogr. vet. et nov. p. 467. versibus indiscretis et litteris Constantinopolitanis, Chishullus Itin. p. 29. et Antt. As. P. II. p. 10. n. 12. Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. C. I. Ex parte attulerunt Patinus de cenotaph. M. Artorii medici et Gutberleth de Cabir. p. 6. Habeo ex schedis Horstianis.

ΗΒΟΥΛΗΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΠΟΠΛΙΟΝΑΙΛΙΟΝΦΛΑ
ΒΙΑΝΟΝΑΠΟΛΛΟΔΩ
ΡΟΝΑΣΠΕΝΔΙΟΝΦΙΛΟ
ΛΟΓΟΝΤΟΔΕΜΝΗ
ΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛΙΟΣΦΛΑ
ΒΙΑΝΟΣΖΩΙΛΟΣΟ
ΑΔΕΛΦΟΣΑΥΤΟΥΖΗ

Veram versuum divisionem praestant Smith. Mur. Spon. Chish. in Antt. As. Hess. Horst. Formam Ι dedi ex fide plurium, ut Hess. Horst. Spon. Vs. 6. extr. Mur. male AZEN. In fine nihil deest, licet contrarium dicat Meletius.

Ἡ βουλὴ ἐτείμησεν Πόπλιον Αἴλιον Φλαβιανὸν Ἀπολλόδωρον, Ἀσπένδιον, φιλόλογον· τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Πόπλιος Αἴλιος Φλαβιανὸς Ζωΐλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ζῇ.

3010.

Ephesi prope deversorium in lapide fracto; ex schedis Horstianis.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΑ
ΜΙΔΩΡΟΥΤΟΥΑΠΟ
ΛΩΝΙΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛ

Ἀρτεμιδώρου [τοῦ?] Ἀ[ρτε]μιδώρου τοῦ Ἀπο[λ]λωνίου του Ἡρακλ[είτου vel Ἡρακλ[είδου.

3011.

Ibidem ubi n. 2962. in arcu aquaeductus; ex schedis Peyssonelii.

Videntur sepulcralia esse:

ΑΝΩΝ — — — ἀνων — — —
ΧΑΙΡΕΑΡΤΕΜΙ — Χαῖρε Ἀρτεμι — — —
ΧΑΙΡΕΚΟΜΜΟΔΕ — Χαῖρε Κόμμοδε.
ΝΕΑ — [Χαῖρε] — — — — —

3012.

Ephesi in sandapila marmorea; ed. Ricaut Hist. eccl. Gr. p. 45.

ΖΥΓΟΣΤΡΑΤΟΥ — Ζυγοστράτου.

3013.

Apud *Ephesum* in lapide parvo, ductibus minutis; ex Sylburgii schedis Gruterus p. MXXXVI. 11.

ΦΑΥCΤΟCΗΡΑΚΛΕΙΔΗΤΕΚΝΩΖΗCΑΝΤΙ Μ̄ ΙΗ̄
ΗΜΕΡΑC Κ̄Δ̄ Φ Ε̄ ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗCΕΝ

Φαῦστος Ἡρακλείδῃ τεκνῷ, ζήσαντι μ(ῆνας) ιη̄, ἡμέρας κδ̄, [ὥ](ρας) ε̄, μνείας χάριν ἐποίησεν.

3014.

Ephesi; ex Villoisonianis ed. Osannus Syllog. p. 397. n. 35.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΥΙΟΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
...ΜΕΙΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝ..
..ΤΕΚΝΟΙΣ

Τιβέριος Κλαύδιος, Τιβερίου Κλαυδίου υἱός, ἀπελεύθερος, κατεσκεύασε [τὸ μνη]μεῖον ἑαυτῷ καὶ γυν[αικὶ καὶ] τέκνοις.

3015.

Ephesi; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 36. n. 24. ex schedis alienis.

ΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥΚΑΜ
Α.ΜΗΝΟΦΙΛΟΤΟΥΤΟΥΜΗΝΟ

— — — — τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Κα[λλ] — — — [κ]α[ὶ] Μηνοφίλου τοῦ Μηνο[φίλου?

Vs. 2. prius ΤΟ delendum.

3015. *b*.

In porta arcis oppidi Agio-Soluk; ex schedis Forchhammeri.

ΤΟΠΟΣ
ΠΡΟΣΟΔΟΥ
ΓΡΑΜΑΤΕΩΣ

Τόπος Προσόδου [γραμ]ματέως.

Epitaphium fortasse Christianum.

Haec est forma tituli in schedis Horstianis fidelissimis. Montf. et Ag. habent tantum quae in sinistra sunt adspectanti. Vs. 1. dextr. Egm. ΖΗΟΑΣΑΘ ΤΗΣ, Horst. ЄΤΗΣ, Sher. - - - $\overline{Є}$, quod pro Σ recepi. Vs. 2. sin. Horst. ΚΑΛΗ. Vs. 3. dextr. Horst. ΕΡΜΟΓΟ, Egm. ΕΡΜΟΤΕ. Vs. 4. Horst. ΠΥΤΑ, Egm. quod dedi, Sher. Πυθαγόρα, de coniectura opinor.

Χαῖρε Τύχη, ψυχὴ καλή, ζήσασα ἔτη ε̄.
Τύχη θυγάτηρ Γαΐου τοῦ Ἑρμογένους τοῦ Πύθα.

3026.

In *eodem* oppido; sic ut reddidi versibus divisis ed. Chishullus Antt. As. P. II. p. 12. n. 16. cum translatione metrica et nota: unde petiit Bonada T. II. p. 518. Recepit Brunck. Analect. T. III. p. 301. (Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 275.), item Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 273. Habeo etiam ex Sherardianis p. 78. ubi minusculis scriptum carmen, in suos divisum numeros.

ΟΣΤΕΑΜΕΝΚΑΙΣΑΡΚΑΣΕΜΑΣΣΠΙΛΑΔΕΣΔΙΕΧΕΥΑΝΟΞΕΙΑΙΚΡΗ
ΜΝΩΝΑΛΜΑΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΑΙΨΥΧΗΔΕΑΙΘΕΡΙΟΝΚΑΤΕΧΕΙΠΟ
ΛΟΝΑΞΥΝΕΤΩΝΔΕΒΟΥΛΑΙΣΑΝΘΡΩΠΩΝΤΟΥΔΕΕΤΥΧΟΝΘΑΝΑΤΟΥ

Vs. 1. ΚΑΙ in Sher. omissum est et posthac suppletum; ibid. in iisdem *δι' ἰχεύων*. Vs. 2. Chish. ΔΑΙ ΘΕΡΙΟΝ, Sher. ut dedi. Vs. 3. Sher. *βουλάς*. Chish. ΔΕΤΥΧΟΝ, Sher. ut dedi.

Ὀστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖαι, κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἀξυνέτων δὲ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδ' ἔτυχον θανάτου.

In hominem, qui sese de rupe praecipitaverat, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant, ut auderet facinus arduum. Ambigua est enim vox *ἀξυνέτων*; *improbos* explicat Chish. ex D. Pauli ad Rom. I, 31. idque sequitur Bonada. Cf. etiam Iacobs. Animadv. l. c. qui affert locum Eurip. Phoen. 572. quo tamen nihil conficitur. *Κρημνῶν* cum Iac. ad *ἅλμα* rettuli.

3027.

Ibidem in lapide fracto; ex schedis Horstianis.

ΦΥΓΕΛΙΕ
ΟΥΦΟΥΧΑΙΡΕ
ΧΡΗΣΤΗΙΝ

Videntur plures inscripti fuisse; primus est *Pygelensis* s. *Phygelensis* (Φυγέλιε pro usitatiori Πυγελεῦ); sequebatur: - - - - Ῥ]ούφου χαῖρε, deinde tertia opinor: - - - - *χρηστὴ* [*χαῖρε*.

3028.

Epheso fere in orientem, paululum in septentrionem inclinatum, est oppidum Tire (Tireh, Tirie, Tyre), media aetate *Tyria*, Mannerto Geogr. vet. T. III. P. III. p. 571. Metropolis; probabilius Leakius Diar. Itin. As. p. 257. *Caystrianorum* oppidum id esse censet. Prope hunc igitur locum sarcophagus marmoreus amplissimus extat, recipiendis aquis fontanis inserviens, quem cum n. 3029. Epheso avectum censebat Chishullus, quod ad Ephesios homines pertinet; sed illos *Ephesios* prope oppidum Caystrianorum potius sepulcra habuisse arbitror. Ed. Chishull. Antt. As. P. II. p. 8. n. 10. Habeo ex Sherardianis p. 64.

ΑΥΤΗΗΣΟΡΟΣΕΣΤΙΝΠΟΝΤΗΙΟΥΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΥΠΡΟΜΕΤΡΟΥΚΑΙΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΑΥΡ.ΙΟΥΛΙΑΣΚΑΙΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝΖΩΣΙΝΕΙΣΗΝΟΥΔΕΝΙΕΞΕΣΤΑΙΕΤΕΡΟΝΠΤΩΜΑ
ΚΗΔΕΥΣΑΙΗΓΡΑΜΜΑΕΚΚΟΨΑΙΧΩΡΙΣΤΩΝΔΕΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΤΟΥΤΟΥΚΗΔΟΝΤΑΙΟΙΕΝΕ
ΦΕΣΩΕΡΓΑΤΑΙΠΡΟΠΥΛΕΙΤΑΙΠΡΟΣΤΩΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΙΣΚΑΙΚΑΘΙΕΡΩΣ..Ν✱ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΕΠΙΤΩΓΕΙ
ΝΕΣΘΑΙΑΠΟΤΟΥΓΕΙΝΟΜΕΝΟΥΤΟΚΟΥΟΙΝΟΠΟΣΙΑΝΚΑΙΚΗΡΙΟΛΟΥΣΚΑΙΣΤΕΦΑ✱ΙΠΟΙΗ
ΣΟΥΣΙΝΔΕΤΗΝΕΥΩΧΙΑΝ$\overset{\text{Η}}{\text{Μ}}$·ΠΟΣ·Η$^{\text{ΑΠΙ}}_{\text{Ε}}$ΕΙΔΕΜΗΠΟΙΗΣΟΥΣΙΑΛΛΑΠΑΡΑΠΕΜΨΟΝΤΑΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥ
ΣΙΝΚΑΙΕΚΠΡΑΞΟΥΣΙΝΚΑΙΠΟΙΗΣΟΥΣΙΝΟΙΕΝΕΦΕΣΩΠΡΟΜΕΤΡΑΙ

Sher. vs. 1. ΕΥΠΡΟΣΕΚΤΟΥ, vs. 2. sub fin. ΕΞΕ ΣΤΑΤΕΙΕΡΟΝ. Vs. 3. Chish. ΕΓΚΟΨΑΙ, Sher. ΕΚΚ etc. tum Sher. ΧΟΡΙΣΤΩΝΝΕΚΡΟΓΕ etc. Vs. 4. Sher. ΕΓΡΑΤΑΙ, et in fine ΧΤΕΦΑΧΙ etc. item vs. 6. init. ΣΟΥΣΟΥΣΙΑΝΔΕΤΗΣΕΥ etc. et mox ΝΟΣ. p. ΠΟΣ., ac sub finem ΠΕΝΨ etc. quod ferri potuit. Minora quaedam omitto.

Αὕτη ἡ σορός ἐστιν Ποντηΐου Εὐπροσδέκτου, προμέτρου, καὶ γυναικὸς αὐτοῦ Αὐρ. Ἰουλίας καὶ τέκνων αὐτῶν. ζῶσιν. εἰς ἣν οὐδενὶ ἐξέσται ἕτερον πτῶμα κηδεῦσαι, ἢ γράμμα ἐκκόψαι, χωρὶς τῶνδε προγεγραμμένων. τούτου κήδονται οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐργάται προπυλεῖται πρὸς τῷ Ποσειδῶνι· οἷς καὶ καθιέρωσεν δηνάρια πεντακόσια ἐπὶ τῷ γείνεσθαι ἀπὸ τοῦ γεινομένου τόκου οἰνοποσίαν καὶ κηριόλους καὶ στεφά[νους]? ποιήσουσιν δὲ τὴν εὐωχίαν μη(νὸς) Ποσ(ειδεῶνος) ἢ ἀπι(όντο)[ς]· εἰ δὲ μὴ ποιήσουσι, ἀλλὰ παραπέμψονται, ἐκδικήσουσιν καὶ ἐκπράξουσιν καὶ ποιήσουσιν οἱ ἐν Ἐφέσῳ προμέτραι.

Vs. 3. *ἐγκόψαι* Chish. dedit, credo de coniectura, ut solet. *Ἐκκόψαι* retinui, ut n. 2826. 2831. etsi cum hoc non bene convenit additum *χωρὶς τῶνδε προγεγραμμένων*, quibus potestas potius *τοῦ ἐγκολάψαι* quam *τοῦ ἐκκόψαι* est. Sed videtur hoc *χωρὶς* etc. potissimum ad *κηδεῦσαι ἕτερον πτῶμα* referri, ut in permul-

a. τούτο]υ τοῦ μνήμ[ατος vel μνημ[είου - - *b.* - - μν]ημεῖ[ον], et mox fuit: δώσει τῷ] ἱερω[τάτῳ ταμείῳ etc. *c.* - - - εἰ δέ τις [παρὰ ταῦτα ποιήσει vel simile, τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δώ]σει etc. Ultimum siglum deest ap. Egm.

3021.

a prope *Ephesum*, litteris pulchre incisis (Egmond et Heyman l. c. p. 109.); *b Ephesi* (ex Horstianis); *c*, *d*, *e* fragmenta in porta arcis oppidi Agio-Soluk reperta a Forchhammero. Ex his *e* ductus exhibet excavatos, ut cavis insererentur litterae ex aere factae.

a. ΠΕΡΙΒΛΕ

b. ΤΡΕΙΣ

c. ΚΑΤΕΧ

d. ΕΩΡΗΤΗΙ

e. ΩΙΤΩΙΥΙΩΙ

3022.

Locus Scala Nova vulgo habetur pro Neapoli ab Ephesiis condita et posthac Samiis tradita; nos Leakium Diar. Itin. As. p. 261. secuti *Marathesio* hunc tribuimus situm, quod Samii pro Neapoli tradiderunt Ephesiis. In via hinc Ephesum hanc inscriptionem ponit Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 34. n. 3. ex schedis alienis.

ΚΑΤΑΤΗΝΤΟΥ....
ΤΟΡΟΝΕΡΟΥΑΤ...
ΣΑΡΟΣΣΕΒ.....
ΜΑΝΙΚΟΥΔΑ....
ΠΗΝΩΣΙΕ....
ΔΩ.

Κατὰ τὴν τοῦ [Αὐτοκράτορο[ς] Νερούα Τ[ραϊανοῦ Καίσαρος Σεβ[άστου, Γερμανικοῦ, Δα[κικοῦ ἐπιτροπήν? ὡς - - - -
- - - - - - - -

3023.

Scalae Novae (*Marathesii*) ad templi Graeci latus vestibuli conspicitur eques aliquid patellae vel pani simile dextra porrigens homini pone eum stanti: infra est inscriptio. Ed. Hessel. App. Praef. ad Gud. Inscr. n. 71. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 122. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

ΑΝΕΛΠΙΣ ΑΝ ΕΡΩΜΑΔ
ΝΙ ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ

Vs. 1. ultimum Α ex Egm. inserui. Vs. 2. ΡΙΝ addidi ex Egm.

Ἀνέλπις? - - - - μνείας χάριν.

3024.

In *eodem* oppido; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 10. p. 19. Habeo ex schedis Horstianis et Sherardianis p. 78. In Sher. minusculis scriptus titulus est nec divisis versibus.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΣΕΙ ΖΗ
ΙΔΙΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΖΗΣΑΝΤΙΕΤΗ
ΕΝΝΕΑΧΑΙΡΕΤΕ
ΠΑΝΤΕΣ

Vs. 2. extr. Ι ex Horst. Sher. (Poc. Ν). Horst. ΕΠΙΚΤΗΖΕΙ. Sub hoc ap. Horst. integram lineam constituit ϚΗ, pro quo Sher. ζῇ, Poc. nihil. Hoc ζῇ tantum ad Ἐπίκτητος pertinere potest; ne id deesset, addidi in margine. Vs. 4. Poc. omittit Σ. Vs. 5. Sher. ζήσαντα.

Ἐπίκτητος (ζῇ) Ἐπικτήσει ἰδίῳ τέκνῳ μνείας χάριν, ζήσαντι ἔτη ἐννέα. χαίρετε πάντες.

Verba χαίρετε πάντες Epictesis acclamat legentibus; talia passim reperiuntur.

3025.

Ibidem olim in hospitio publico ad fontem, ubi transcripserunt Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 124. et alii: unde est in schedis Horstianis et Sherardianis p. 78. in his scriptum minusculis litteris (item sine varietate in cod. Ask. 4, 107.). Ex oriente posthac attulit Eques de Camilli; hinc ed. Montfaucon. Ant. expl. Suppl. T. V. p. 23. Agincourt. Hist. art. lab. T. I. Sculptur. tab. 8. n. 41. in aere, sed hi non integrum dederunt titulum.

ΧΑΙΡΕΤΥΧΗΨΥ
ΧΗΚΑΛΗ

ΖΗϹΑϹΑ
ЄΤΗЄ

Hoc loco delphinus

Hoc loco protoma anaglypho expressa

Hoc loco delphinus

ΤΥΧΗΘΥΓΑΤΗΡ

ΓΑΙΟΥΤΟΥΕΡΜΟΓΕ
ΝΟΥϹΤΟΥΠΥΘΑ

SECTIO SECUNDA.

COLOPHON CUM METROPOLI.

3031.

Colophon videtur prope locum Zille s. Zilli fuisse, ubi alii Clarum ponunt. Hinc horae fere spatio ad fontem repertus est hic lapis, editus ab Arundello Itin. ad VII eccles. p. 307. (cf. p. 304.)

ΙΛΙ
- - ΙϹЄΠΙΧЄΙΡΗϹЄΙΗΛΥϹΑΙΗΤЄ
- - ΦΙϹΚΟΝ ✱ ΑΦ ΚΑΠΩΚΛ
ΝΙΤΑΑΥΤΑ✱

- - εἰ δέ τ]ις ἐπιχειρήσει. ἢ λῦσαι ἤ τε - - - -
[δώσει εἰς τὸν] φίσκον δηνάρια αφ, κα[ὶ τ]ῷ Κλ[αρίῳ
Ἀπόλλω]νι τὰ αὐτὰ δηνάρια.

Malim τοσαῦτα legi vel abesse in fine ✱.

3032.

Dimidiae fere horae spatio a loco Zille, ad deversorium Palamuda; ed. idem l. c. (cf. p. 306.)

ΑΡΤΕΜWΝΖΜΥΡΝΗ
ΤΗΙΔΙΑΓΥΝΑΙΚΙΚΛ
ΤΕSΚΕΥΑSΕΙΙΤΟΗ
ΡWΟΝΕΚΤWΝΙΔΙWΝ
ΜΝΕΙΑSΧΑΡΙΝ ❦
❦ ΧΑΙΡΕΤΕ ❦

Ἀρτέμων Ζμύρνῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ [κα]τεσκεύασε[ν] τὸ ἡρῷον ἐκ τῶν ἰδίων μνείας χάριν. χαίρετε.

Χαίρετε acclamatur viatoribus a Smyrna ipsa, ut passim talia habentur.

3033.

Turbali (Turbalé, Tourbaly, Touwrbaly, Dourbali) vicus est in vicinia Colophonis et Ephesi; in eius vicinia, secundum Arundellum trium mil. Angl. intervallo ab ipso loco Turbali, multae supersunt urbis parietinae, quam esse *Metropolin* Lydiae sive Ioniae, in via Ephesum inter et Smyrnam, coniiciebat iam Sponius Itin. T. I. p. 317 sqq. eandemque sententiam recentiorum plurimi secuti sunt, in his Sherardus, Chishullus, Leakius, Arundellus; et ipsum nomen Turbali ex nomine Metropolis corruptum videtur. Prope absunt loci Frigatta et Jenikevy. In ipso autem loco Turbali inscriptio est, cuius paucos tantum ductus hos transcribere potuit Arundellus (Itin. VII eccles. in tab. lithogr. n. 8, conf. p. 22.):

ΜΗΙΕΤΟΛΙΙΤΕΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΝΤΗΑΤΩΡΑΔʃΙΜΙΝΚΑΙϹΚΕΥ- - -ΟΤΑ
ΜΛΙΩΝΑΔΙΛΛΗΙΙΙΟΥΣΙΙΕΟ
ΟΝΤΑΥΠΟΞΧΙΣΙΙΕ

Initio dixeris Μητροπόλει τε latere; sed non confido. Tum: ἐκ τῶν ἰδίων ἐν τῇ ἀ[γο]ρᾷ Διΐ? μ[ὲ]ν? κα[τε]σκευ[ακ]ότα? In fine an δ]όντα ὑπο[σ]χ[έ]σ[εις?

3034.

In parietinis illis *Metropolis*; ed. Arundellus Itin. VII eccles. in tab. lithogr. n. 6. (cf. p. 22.) Tres priores versus habeo etiam ex Sherardianis p. 64. (cod. Ask. III, 28.)

ΟΙΣΥΝΕΦΗΒΟΙ
ΝΕΩΝΑΝ
ΑΝΑΞΙΔΟΣ

In corona laurea:

ΟΔΗΜΟΣ

Alterum apographum ex altero correxi. Vs. 1. Sher. ΣΥΝΕΦΕΒΟΙ, Ar. ΣΥΝΗΦΗΒΟΙ. Vs. 2. Sher. ΝΕΩΝΑΝ, Ar. ΛΕΩΝΑΝ.

Οἱ συνέφηβοι Νεώναν Ἀνάξιδος.
Ὁ δῆμος (sc. Νεώναν etc.).

3035.

Prope vicum Turbali s. *Metropoli* in lapide, qui in medio aquae receptaculo situs est; ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 30. Chishullus Antt. As. P. II. p. 12. n. 15. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 101. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 3. p. 34. n. 2. ex schedis alienis (ubi male ad fontes Caystri ponitur), Murat. T. II. p. DLXVII. 2. atque iterum T. IV. p. MMXVIII. 2. ex schedis Condaminianis a Bricherio Columbo missis. Habeo etiam ex Sherardianis p. 64. (ubi Metropoli quidem sed adscripto simul loco „Cizil-hissar" tribuitur; in cod. Ask. autem dicitur „prope Yenigakioi viculum" esse), et ex Horstianis, quae ut reliqui praeter Pocockium et quos dixi universi loco Turbali tribuunt.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΑΓΝΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΝΓΛΑΥΚΩΝΟΣΘΥ
ΓΑΤΡΙΔΟΥΝΔΙΑΤΑΣ
ΕΚΓΛΑΥΚΩΝΟΣΕΙΣΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Haec est lectio Sher. Chish. nisi quod Chish. vs. 2. perperam ΜΑΓΛΟΝ (omnes reliqui ΜΑΓΝΟΝ). Non annoto quae in ceteris vitia reliqui editores habent.

Ὁ δῆμος Μάγνον Διονυσίου, τὸν Γλαύκωνος θυγατριδοῦν, διὰ τὰς ἐκ Γλαύκωνος εἰς τὴν πατρίδα εὐεργεσίας.

tis huiusmodi titulis, et illud ἢ γράμμα ἐκκόψαι interiectum negligentius esse. Etiam τῶνδε displicet; debebat τῶν esse. Ἐργάται προπυλεῖται Chishullo sunt „collegium opificum; qui ἀγάλματα ac περίεργα deae Hecatae Προπύλῳ dictae faciebant, non aliter ac Demetriani illi deae Ἀρτέμιδι Act. 19. Huiusmodi autem ἀγάλματα", inquit, „aut in triviis aut ante portas posita Ἑκαταῖα sunt vocata, eorumque unum intra castelli Ephesini portam hodieque hac forma extat, Lunae nempe facie, arcuatim a serpentibus duobus cinctâ." Sed illi ἐργάται προπυλεῖται sunt πρὸς τῷ Ποσειδῶνι, ad statuam vel potius templum *Neptuni*; itaque nihil cum Hecate commune habent. Haud dubie intelligitur *collegium operarum rei frumentariae*, frumentumque vendebatur in stoa (προπύλῳ) ad Neptuni: in qua προμέτρου munere fungebatur Ponteius. Mox κηριόλους Chish. reddit *cereolos*; intellige non pruna, sed cereos tenuiores s. faces cereas. Tum Chish. legit: στεφ. α ✱ ι, et interpretatur στεφάνους ἀπὸ δην. δέκα, ridicule. Vix potest aliud esse nisi στεφάνους; cf. n. 2448. VI. Diei siglum Chish. ita explicat: μηνὸς Ποσειδεῶνος ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἱσταμένου, mire; Maffeius Gr. sigl. lapidar. p. 61. (unde habet Cors. F. A. T. II. p. 448.) μηνὸς Ποσειδεῶνος ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἀπιόντος: ego quod dedi praefero plures ob causas. Ε minutum fuit Σ. Ceterum sollemnia mense Posideone instituuntur, quod Neptuno sacrum illud collegium.

3029.

Ibidem in magno sarcophago; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. C. XXVI. „non observato cuiusque versus ordine", id quod etiam in schedis Horstianis, cum Hess. prope consentientibus, annotatum est. Hess. vero male Thyatiris tribuit. Ei loco, cui vindico, vindicant Horstiana, item Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 114. qui minusculis dant, sed divisis versibus, Chishull. l. c. ad n. 3028. (ubi vide lemma) n. XI. qui versibus praebet indiscretis, item iam prius in Itin. p. 20. ubi et versus aliter divisi et diversa sunt lacunarum spatia.

. . . . . . ΗΣΟΡΟΣ . . . . ΦΛΑΒΙΑΝΩ . . . . . .
ΣΟΡΟΝ . . . . ΟΥΔΕΝΙΟ . . Ι . . Ε . . . . . ΑΙ . . . . .
ΜΕΤΑ . . . . ΚΟΜΙΣ . . . . ΜΑΕΝ - - - - - - - ΤΟ . . Ο
ΤΟΛΜΗΣΑΣΤΙΤΟΙΟΥΤΟΝΑΙΤΟ
ΤΙΣΑΧΕΤΩΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΕΙΩ
✱ / ΒΦ ΚΗΔΟΝΤΑΙΔΕΤΗΣΣΟΡΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΚΑΙΠΟΤΑΜΩΝ
ΚΑΙΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΑΥΤΩΝΖΩΣΙΝ
ΤΑΥΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΑΝΕΤΕΘΗΙΣΤΟΕΝΕΦΕΣΩΑΡΧΕΙΟΝ

Versus divisi ex Egm. Vs. 1. Egm. Κ pro Η. Post σορὸς (Egm. σοφος) nulla lacuna est ap. Hess. (exigua ap. Horst.); modicam designavi ex Egm. et utroque Chish. exemplo, maiorem quam in altero et rursum minorem quam in altero. Vs. 2. ΣΟΡΟΝ solum Egm. Itin. Ο post ΟΥΔΕΝΙ ex solis Hess. Horst. et mox Ι ex solo Egm. Lacunas hoc versu ex Egm. dedi; ceteri nimis falso designant manifeste. Vs. 3. inter ΜΑ et ΕΝ Egm. nullam lacunam habet; reliqui duo puncta inserunt. Chish. Antt. As. omittit ΕΝ. Mox Horst. ΤΟ . . ΤΟΛ etc. Hess. ΤΟΤΟΛ etc. Chish. Itin. ΥΟ . . ΤΟΛ etc. Antt. As. ΟΤΟΛ etc. quae composui. Egm. post ΕΝ nihil in hoc versu. Vs. 4. Egm. Ι pro primo Σ. Idem ΤΟΙ ΟΥΤΟΝΑΥΤΟ, Chish. ΤΟΙΟΥΤΟ omissis reliquis; Hess. Horst. ΤΟΙΑΥΤΟΝΑΙΤΟ, quod composui cum Egm. Vs. 5. init. Egm. ΤΙΣΑΧΕΤΩΤΩ, Hess. Horst. ΤΙΣΙΣΧΕΤΩΤΩ, Chish. ΤΙΣΕΙΤΩ. Istud ΧΕ, quod habent plures, ex parte fortasse lapicidae errori tribuendum, qui aberraverit ad illud ✱ / (vs. 6.) et falso scripta postea expunxerit: vacare istud apertum est. Tum Horst. ΙΕΡΟΤ etc. Vs. 6. ✱ omittit Egm. Numeri notam optime praebent Hess. Horst. et priorem potissimum secutus sum. Vs. 7. primum Σ omittunt Hess. Horst. (Egmond Ιουνιον.) Vs. 8. Hess. Horst. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣΑΣ (Σ pro Υ etiam Egm.) ΤΩΝ. Vs. 10. Hess. Horst. Egm. ΑΝΤΕΘΗΙΣ, Chish. ΑΝΕΤΕΘΗΕΙΣ. Retinui ΙΣ, quod haud rarum.

Αὕτη] ἡ σορὸς [διαφέρει] Φλαβιανῷ· [εἰς ἣν] σορὸν [ἑτέρῳ] οὐδενὶ [θάψα]ι [τινὰ] ἐ[ξέστ]αι [ἕτερον] μετὰ [τὸ ἐμὲ] κομισ[θῆναι, ἢ γράμ]μα ἐ[κκόψαι? ὁ δὲ παρὰ] το[ῦτ]ο τολμήσας τι τοιοῦτον ἀ[π]οτισάτω τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ✱ β͵φ. κήδονται δὲ τῆς σοροῦ Ἰούνιος Ἀλέξανδρος καὶ Ποτάμων καὶ κληρονόμοι αὐτῶν. ζῶσιν. ταύτης [τῆς?] ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀ[π]ετέθη ἰς τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἀρχεῖον.

Vs. 3. cum Chish. inferas [πτῶ]μα, sed praefero quod dedi, etsi spatium angustius pro meo supplemento est: sed quam incerta in hoc titulo lacunarum spatia sint, patet ex iis, quae supra monui. Ceterum de formula γράμμα ἐκκόψαι cf. n. 3028. c. not.

3030.

Ibidem in ecclesia metropolitana; ed. Egm. et Heym. l. c. minusculis.

ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

- - - - -
χρηστὲ χαῖρε.

vs. 4. extr. Mur. praebet ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕ, haud dubie ex emendatione Bimardi; denique quod vs. 5. ΔΙΣ abest ap. Mur. et pro Ξ est Σ ap. Horst., ac Mur. habet ΠΩΛΗΣΑΙ. Formam versuum ex Poc. et Hess. dedi; apud Hess. tamen vs. 3. reductior est. Ex Mur. autem nihil in textum immisi, quod quae bona habet, correctioni debentur; ceterum ΔΙΣ vs. 5. haud dubie delendum est ut varia lectio opinor insequentis ΔΕΞ. Vs. 6. ΣΙΝ videtur ΟΝ vel ΡΟΝ fuisse. Itaque scripserim:

Τὸ μ]νημεῖον κατεσκεύασαν
.. Ἑρέν]νιος Μητροδώρου καὶ [Π.] Ἑρ-
έννι]ος Μητροδώρου ἑαυτοῖς καὶ
τέκνοις] καὶ γυναιξὶν καὶ ἀ[π]ε[λε]υ[θέρ-
οις. οὐδ]ενὶ δ᾽ ἐξέσται πωλῆ[σαι τὸ μνη-
μεῖον ἢ ἕτερό]ν τινα θεῖνα[ι etc.

3042.

Metropoli; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 131.

ΑΥΡ.ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΟΥ.......ΤΩ...ΤΩ..

Fortasse: Αὐρ. Τερτυλλιανὸς Ἀπολλωνίου [κατεσκεύασεν ἑαυ]τῷ [καὶ] τῷ etc.

3043.

In parietinis *Metropolis*; ed. Arundellus l. c. ad n. 3033. n. 7.

ΙΔΛ
ΤΑΤΙΟΜΕΜ
ΙΗΔΗΑΕΙ - - -
-ΠΑΥΚΙΝΚΛΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΣΟ
ΗΝΟΛΟ

Nihil liquet nisi vs. 5. Ὀλυμπιὰς vel Ὀλύμπια vel simile.

SECTIO TERTIA.

TEOS, CLAZOMENAE, ERYTHRAE.

Tei parietinas superesse in loco *Bodrun* consentiunt omnes. Hinc proxime abest oppidum *Sevrihissar*; ab hoc vero in occidentem horae spatio distat castellum olim Genuensium Sedschidschiek (Segigiek, Sigazik, Sighazik, Segizek, Segazik, Sigaziek, Sigesi, Segesi), qui, quod statuit iam Pocockius, haud dubie est portus borealis Teiorum, ab urbe stadiis triginta dissitus, Χεῤῥαΐδαι Straboni (XIV. p. 644.), Livio (XXXVII, 27.) portus *Geraesticus*: unde coniicias Γεραΐδας s. Γεῤῥαΐδας esse veram scripturam (cf. ad n. 3064.). Eum Livius recte a tergo urbis esse dicit. Rursum a Cherrhaeidis in occidentem, inter hos ipsos et montem Corycum esse *Chalcidenses* (Χαλκιδεῖς), Teiae civitatis partem, patet ex Strabonis descriptione; nec probanda Mannerti (Geogr. vet. T. VI. P. III. p. 318.) sententia, qui oppidum Sevrihissar Chalcidensium loco positum arbitratur: quippe hi a Cherrhaeidis in occidentem, non ut Sevrihissar in orientem, in ipsius Isthmi meridionali tractu positi erant (Strab. l. c.); adiacebat autem, ut videtur, Erythraeorum terra *Chalcitis* ab Isthmo Erythras versus porrecta (cf. Pausan. VII, 5, 5.). Ceterum Teiis illud ipsorum oppidum vel vicus non Χαλκιδεῖς vocatur, sed Χαλκιδεύς; vide ad n. 3064. Priusquam vero ad Corycum perveneris, interiacet oppidulum Teiorum *Erae* (Strab. l. c. coll. Thucyd. VIII, 19. 20.), quod ultra angustias Isthmi a Chalcidensibus in occidentem mari meridionali videtur appositum fuisse. Porro ab oppido Sevrihissar horae dimidiae spatio, ut Chandlerus refert, vel paulo ampliori, ut schedae Askewianae (n. 3116.) habent, septentrionem inter occidentemque locus est *Guzellir*, ubi Chandleri aetate nihil iam nisi tuguriolum unum cum aede Turcica ruinosa superfuit (vide Chandl. Inscr. Syllab. p. III.); qui igitur ibi reperti sunt tituli, Teiis vindicandi sunt. Hinc haud procul abesse videtur locus *Eriköi*, quem in tabulis reperio in via ab oppido Sevrihissar ad oppidum Vurla; is non dubito quin sit oppidulum Heraka sive Eraka sive Eraki (haud longe a loco Segazik), prope quod dirae Teiorum cum aliis lapidibus repertae sunt: quamquam Chandlerus testatur sese hunc locum non reperire multum sciscitando potuisse. Eras has fuisse idem coniicit; ego re accuratius examinata aliter censeo. In Sherardianis enim vel Askewianis chartis ad n. 3071. (vide lemma nostrum ad n. 3069.) Heraka s. Eraka diserte dicitur „*in paeninsula inter Clazomenas et Teum* esse, ubi itidem Severhizar et Guzellir": quas loci notationes etsi Chandlerus adscripsisse fertur, tamen ille ea debuit ex aliquo fonte scripto habere, quum ipse locum Heraka non nosset. Prorsus vicinum hunc locum oppido Sevrihissar esse patet etiam ex Chishullo (vide lemma ad n. 3069.); simul ex iis, quae ad n. 3069. dixi, liquet proxime eum a locis Sevrihissar et Guzellir abesse. Quare, ut dixi, improbo Chandleri coniecturam, qui locum Eraka putat veteres Eras esse: Eraka enim ab urbe Teo Clazomenas versus sita est neque ad mare; Erae autem alibi positae erant. Haetenus de Teiorum terra. *Clazomenae* vero Isthmo in septentrionali parte appositae erant, fere ubi nunc *Vurla*; hinc in occidentem est *Kelisman*, quod *Chytrium* esse vicum Clazomeniorum non im-

3036.

Metropoli secundum Chishullum, qui edidit Antt. As. P. II. p. 11 sq. n. 14. (ex Sherardianis p. 64. habeo eodem modo scriptum atque ap. Chish.). In loco Frigatta prope Metropolin vidit Arundellus et edidit l. c. ad n. 3033. n. 4. in tab. lithogr. (cf. p. 22.) sed vitiosius et vss. 3. 4. aliter divisis.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙΣΑΡΙΤΡΑ
ΙΑΝΩΑΔΡΙΑΝΩ
ΔΙΙΟΛΥΜΠΙΩ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ

Vs. 6. Chish. solus ΚΤΙΣΤΗΙ.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Αὐτοκράτορι
Καίσαρι Τρα-
ϊανῷ Ἀδριανῷ,
Διὶ Ὀλυμπίῳ
καὶ κτίστῃ.

3037.

Inter parietinas *Metropolis*; ed. Arundellus l. c. n. 5. Emendavit Letronnius Journ. des Sav. 1829. Nov. p. 685.

ΙΕΡΕΥΣΔΩΔΕΚ
ΩΝΝΗΡΕΥΙΝΗΡΕΩΣ
ΕΙΕΡΗΛΑΝΑΤΟΛΗ
ΔΙΑΚΟΝΟΣΕΛΠΙΣ
ΔΙΑΚΟΝΟΙΚΑΜΠΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
. ΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΙΕΡΕΥΣ
. . ΔΕΚΑΘΕΩΝΝΗ
. . ΣΑΡΤΕΜΑΤΟΥΝΗ
. . ΣΙΕΡΕΙΑΕΛΠΙΣΝΜΗ
. . ΗΡΤΟΥΙΕΡΕΟΣΔΙΑΚΟ
ΝΟΣΤΥΧΗΔΙΑΚΟΝΟΙΑΡ
ΤΕΜΑΣΚΑΙΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ
ΟΙΑΔΕΛΦΟΙΤΟΥΙΕΡΕ

Ἱερεὺς δώδεκ[α θε]ῶν Νηρεὺ[ς] Νηρέως,
ἱέρ[εια] Ἀνατολή,
διάκονος Ἐλπίς,
διάκονοι Καμπᾶς Δημητρίου, [Μ]ενεκράτης.
Ἱερεὺς [δώ]δεκα θεῶν Νη[ρεὺ]ς Ἀρτεμᾶ τοῦ Νη[ρέω]ς,
ἱέρεια Ἐλπὶς [ἡ] μή[τ]ηρ τοῦ ἱερέ[ω]ς,
διάκονος Τύχη,
διάκονοι Ἀρτεμᾶς καὶ Ἐλπιδήφορος οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἱερέ[ως.

Est recensus sacerdotum et ministrorum hereditariorum per duo continuatus sacerdotia: in quoque sacerdotio fuerunt ministrae singulae et bini ministri.

3038.

In vico Jenikevy prope *Metropolin*; ed. idem l. c. n. 10. (cf. p. 23.)

ΗΓΕΣΤΑΤΟΣΔΙΩΝΟΣ - - -

Ἡγέστ[ρ]ατος Δίωνος - - -

3039.

Ibidem; ed. idem l. c. n. 9.

ΤΟΥΤΟ
ΗΡΩΟΥΚΗΔΕ
ΠΟΛΥΝΙΝΟCΕΔΙ
ΤΕΚΝΑΑΥΤΥ

Τοῦτο[υ τοῦ] ἡρῴου κήδε[ται] Πολύ[α]ινος [κα]ὶ τέκνα αὐτοῦ.

Articulus ante *τέκνα* omissus erat, ut n. 3040. et passim.

3040.

In *Metropolitanis* refertur etiam haec inscriptio ap. Sherard. p. 64. (cod. Ask. II, 28.)

ΤΟΥΤΟΤΟΗΡΟΟΝΕΣ
ΤΙΝΑΥΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΚΑΙΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥ
ΑΥΡΗΛΙΟΝΓΛΥΚΩΝ
ΙΔΟΣΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΖΩΣΙΝ

Vs. 2. Γ est ex solo Ask.

Τοῦτο τὸ ἡρ[ῷ]όν ἐστιν Αὐ(ρηλίου) Γλύκωνος καὶ τέκνων αὐτοῦ Αὐρηλί[ω]ν Γλυκωνίδος, Γλύκωνος καὶ Ἀλεξάνδρου. ζῶσιν.

3041.

In pago Turbali prope *Metropolin*, in hospitio; ed. Hesselius l. c. (ad n. 3035.) n. 29. Pocockius l. c. (ibid.) n. 1. ex schedis alienis, Egmond et Heyman l. c. (ibid.), Murat. T. III. p. MDCXXXIV. 8. missu Bimardi ex schedis Condaminianis cum eiusdem supplementis et Latina interpretatione. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

. . . . ΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝ
. . . . ΝΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΚΑΙΓΕΡ
. . . . ΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙ
. . . . ΚΑΙΓΥΝΑΙΞΙΝΚΑΙΑΤΕΕΑΥ
. . . . ΕΝΙΔΙΣΔΕΞΕΣΤΑΙΠΩΛΗ
. . . . . . ΣΙΝΤΙΝΑΘΕΙΝΑΣ

Omnia exempla ex eodem manifesto fonte fluxerunt; igitur non differunt, nisi quod, ut Egmondum omittam, qui fere cum Horstianis consentit, Horst. vs. 1. Μ praefigit, de coniectura opinor; quod vs. 3. in fine Ι, ap. Mur. integrum, deest ap. Horst. minutum est ap. Poc. et arrosum ap. Hess. tum quod

ΤΕΚΝΗΙ:ΗΛΗΚΑΛΗΝ:, Ask. ΤΕΧΝΙ:ΗΜΙΧΑΝΗΙ:, Hess. ΤΕΧΝΙ:ΗΛΙΧΑΝΗΙ; quibus compositis prodit Chishullianum ΜΗΧΑΝΗΙ. Vs. 49. post ΗΚΑ deficiunt Ask. Hess. Haec est varietas lectionis universa. Vss. 1. 2. intelligi nequeunt, nec constat hoc esse initium eius tituli, qui hoc comprehendebatur lapide: illud patet vs. 3. novam incipere formulam; igitur si vss. 1. 2. finis fuit prioris alicuius similis, putes vs. 2. prorsus falso lectum esse, ibique latere [ἀπόλλυσθαι καὶ] αὐτ[ὸν καὶ γένος], ut vs. 40. quamquam potuit etiam aliter terminari formula (cf. vs. 34. 35.). Reliqua ita legimus inde a vs. 3.

A. (1) Ὅστις Τηΐων ε[ὐθ]ύνῳ
ἢ αἰσυ[μ]νήτῃ [ἀπειθοί]η, ἢ
ἐπανίσταιτο [τῷ] αἰ[συμ]-
νήτῃ, ἀπόλλυσθαι καὶ
αὐτὸν καὶ γένος τὸ κείν-
ου. (2) Ὅστις τοῦ λοιποῦ αἰσυμ-
νῶ[ν] ἐν Τέῳ ἢ γῇ τῇ Τη-
ΐῃ [ἢ τ]οὺς ἄν[δρα]ς ἀ[ποκ]τ-
είνει[ε παρ]ὰ [τ]ὸν ν[όμον],
ὡς προδό[μ]εν τὴ[ν] πό-
λ[ιν καὶ γῆν] τὴν Τηΐ-
ων, ἢ τοὺ[ς] ἄνδρας [ἐν ν]-
ήσῳ ἢ θα[λάσσῃ ἢ] τὸ
μετέ[πειτά που] ἐν
ἀρού[ρ]ῃ, περιγ[ενομένους]
λοι[μ]οῦ, προδο[ίη, ἢ κιξα]-
λλεύοι, ἢ κιξάλλας ὑπο-
δέχοιτο, ἢ ληΐζοιτο, ἢ λ-
ηϊστὰς ὑποδέχοιτο εἰ-
δὼς ἐκ γῆς τῆς Τηΐης ἢ [θ]-
αλά[σσ]ης φέροντας, ἤ [τι κ]-
ακὸν βουλεύοι περὶ Τ[ηΐ]-
ων τοῦ ξυνοῦ εἰδὼς ἢ π[ρὸς]
Ἕλληνας ἢ πρὸς βαρβάρο-
υς, ἀπόλλυσθαι καὶ αὐ-
τὸν καὶ γένος τὸ κείνου.
(3) Οἵτινες τιμουχέοντες
τὴν ἐπάρην μὴ ποιήσεια-
ν ἐπὶ δυνάμει, καθημέν-
ου τὢγῶνος Ἀνθεστηρίο-
ισιν καὶ Ἡρακλείοισιν
καὶ Δίοισιν, ἐν τἠπάρῃ
ἔχεσθαι. (4) Ὃς ἂν ταστήλ-
ας, ἐν ᾗσιν ἠπάρη γέγρ-
απται, ἢ κατάξῃ, ἢ φοιν-
ικήϊα ἐκκόψ[ῃ], ἢ ἀφανέ-
ας ποιήσῃ, κεῖνον ἀπόλ-
λυσθαι καὶ αὐτὸν καὶ γ-
ένος.
B. (5) Ὅστις φάρμακα δηλητή-
ρια ποιοῖ ἐπὶ Τηΐοισι-
ν, τὸ ξυνόν, ἢ ἐπ᾽ ἰδιώτῃ, κ-
εῖνον ἀπόλλυσθαι καὶ α-
ὐτὸν καὶ γένος τὸ κείνου.
(6) Ὅστις ἐς γῆν τὴν Τηΐην κ-
ωλύοι σῖτον ἐσάγεσθαι
ἢ τέχνῃ ἢ μηχανῇ ἢ κατ-
ὰ θάλασσαν ἢ κατ᾽ ἤπειρο-
ν, ἢ ἐσαχθέντα ἀνωθεοίη,
ἀπόλλυσθαι καὶ αὐτὸν κ-
αὶ γένος τὸ ἐκείνου.

Satis celebratas has Teiorum diras Chish. putabat statim postquam Teii Abderis rediissent, haud diu post Simonidem vel ipsa adeo Anacreontis aetate scriptas atque ad tibiam cantatas esse, nullo tamen allato idoneo argumento. Litterae quidem, praesertim Ξ, non nimium vetustae sunt, si exceperis Theta (pro Ξ tamen haud dubie Ξ fuit); O pro ΟΥ etiam post receptum Ionicum alphabetum Athenis diu perduravit, ac ne in Ionico quidem titulo antiquitatis paulo remotioris potest documentum videri, quum praesertim vs. 26. 27. ipsum ΟΥ habeas. Etiam minus constans est usus elementi Ε pro ΕΙ, quum ΕΙ sit vs. 7. 21. 25. 31. 53. idque vel in voce κεῖνος s. ἐκεῖνος, in qua saepius Ε est pro ΕΙ: nam in voce εἰδὼς et δυνάμει hoc ΕΙ potest de industria scriptum esse. Vss. 37–39. ΕΙ est pro ΗΙ in terminatione coniunctivi, in qua id diu remansisse saepe monui; nec debebam T. I. p. 30. *b.* retinere ει. Ne ex interpungendi quidem ratione aetatem tituli definire ausim. Quodsi vs. 18. recte scripsi λοιμοῦ, videntur hae dirae post aliquam pestem exaratae esse, fortasse post eam, quae initio belli Peloponnesiaci grassata est, vel post paulo antiquiorem, quae Lemnum et alia loca invaserat (Thucyd. II, 47.). Aetate vero etiam multo recentiore Tei ut Mylasis aliisque locis diras in ipsa republica usitatas fuisse docet n. 3059. Ceterum duae sunt partes, altera *A* usque ad vs. 41. altera *B* inde a vs. 42. Nam vs. 42. a nova incipitur linea; et quum §§. 3. 4. iam dicatur de iis, qui diras non obnuntiarint, ac de iis, qui in ipsas columnas deliquerint, patet §§. 3. 4. finem haberi primi monumenti, et sero adscriptas esse §§. 5. 6. inde a vs. 42. Praeterea ex §. 4. colligitur, pluribus columnis comprehensas has diras fuisse, sive eaedem pluribus inscriptae fuerunt, sive aliis aliae.

§. 1. vs. 3. Chish. ἐ[ν ξ]υνῷ; sed praestat ε[ὐθ]ύνῳ. De euthynis Teiorum vide n. 3059. nostro tamen loco fortasse maior magistratus intelligendus quam qui vulgo εὐθύνων nomine vocatur, fortasse is extra ordinem constitutus ad publicas res examinandas. Mox Chish. dedit: ἢ αἰσυμνήτῃ ἢ κριτῇ ἢ ἐπανίσταιτο ἢ διαμάχηται. Sed κριτὴς (arbiter s. iudex) vix potest cum tanto coniungi magistratu, quantus αἰσυμνήτης fuit; nec ferri potest coniunctivus διαμάχηται. Igitur lectione aliter constituta sumpsi vs. 4. extr. excidisse formam optativam, et dedi ἀπειθοίη, [ΑΠΕΘΟΙ]Η, licet lacuna tantum quattuor litterarum notata sit; in tali enim re erratur facile, neque omnibus locis congruunt varia apographa in spatiis lacunarum designandis: et videntur etiam alibi lacunae non recte aestimatae esse, ut vs. 10. 11. 14. (nisi hic ΤΟΥΣ scriptum fuisse putes, quod non credo coll. vs. 10.). Ceterum non opus esse ut ἀπειθεοίη scribatur sicut vs. 51. ἀνωθεοίη, patet ex forma ποιοῖ vs. 43. Tum

probabile est. Olim vero Clazomenae ipsae, priusquam transferrentur, Chytrii locum obtinebant (Strab. XIV. p. 645.). Postremo *Erythrarum* reliquiae tribus horis ab oppido Tschesme, quod Casystae vicinum, cernuntur et *Ritre* appellantur. *Teios* titulos, quos initio huius partis habes, ita digessi, ut antiquitatis causa primo loco ponerem diras, dein decreta alienarum civitatum, quae asylum confirmaverant, et decreta aliquot Teia cum uno ad Teios et aliam civitatem pertinente, tum catalogum archontum, decreta symmoriae et artificum Dionysiacorum, post haec titulum diis dedicatum, deinceps honorarios titulos regum, domus Caesareae, magistratuum, imprimis agonisticorum, quibus catalogos agonisticos interposui, postremo mulierum, ultimo vero loco epitaphia cum paucis fragmentis.

3044.

In vicinia *Tei*, inter sepulcreta Turcica ad oppidulum Eraki, octo horis Smyrnâ distans, extra viam ad locum Sigazik ducentem, in lapide oblongo satis magno, litteris male incisis; ex apographis duobus Sherardianis, altero a. 1709. altero a. 1716. scripto, item ex schedis Samuelis Lisle, qui a. 1716. lapidem tractavit, ed. Chishullus Antt. Asiat. p. 96 sqq. et commentatus est. Vss. 42-49. ex Duckeri schedis habet etiam Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. n. 2. Variam lectionem ex Sherardianis p. 44. enotavit Müllerus, et adscripsit simul vss. 42-49. qui soli sunt in Append. cod. Ask. II. (ex cod. Chish. II, 75.)

. . ΑΠΟΝΟΣ . . . .
ΞΥΟΙ:ΕΝΑΥΤΩΙ . . . .
ΟΣΤΙΣ:ΤΗΙΩΝ:Ε . . ΥΝΩΙ
ΗΑΙΣΥ . ΝΗΤΗΙ: . . . . Η:Η
ΕΠΑΝΙΣΤΑΙΤΟ:ΗΙΑΙ . . .
ΝΗΤΗΙ:ΑΠΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙ
ΑΥΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΣ:ΤΟΚΕΙΝ
Ο:ΟΣΤΙΣ:ΤΟΛΟΙΠΟ:ΑΙΣΥΜ
ΝΩΙ:ΕΝΤΕΩΙ:ΗΓΗΙ:ΤΗΙΤΗ
ΙΗΙ: . . . . ΟΣΑΝ:Κ.ΣΑ..Τ
ΕΝΕΙ: . . . ΑΡΟΝ:ΝΑ . . .
ΩΣ:ΠΡΟΔΟΚΕΝ:ΤΗΑΠΟ
ΛΗ . . . . ΤΗΝΤΗΙ
ΩΝ:ΗΤΟ . . ΑΝΔΡΑΣ . . .
ΗΣΩΙ:ΗΘΑ . . . . ΤΟ
ΜΕΤΕ . . . . ΕΝ
ΑΡΟΔΗΙ:ΠΕΡΙΓΟ . . . . .
ΛΟΙΝΟ:ΠΡΟΔΟ: . . . .
ΛΛΕΥΟΙ:ΗΚΙΞΑΛΛΑΣ:ΥΠΟ
ΔΕΧΟΙΤΟ:ΗΛΗΙΞΟΙΤΟ:ΗΛ
ΗΙΣΤΑΣ:ΥΠΟΔΕΧΟΙΤΟ:ΕΙ
ΔΩΣ:ΕΚΓΗΣ:ΤΗΣΤΗΙΗΣ:Η.
ΑΛΑΤΗΣ:ΦΕΡΟΝΤΑΣ:Η . . .
ΑΚΟΝ:ΒΟΛΕΥΟΙ:ΠΕΡΙΤ.Ν
ΩΝ:ΤΟΞΥΝΟ:ΕΙΔΩΣ:ΗΠ . . .
ΕΛΛΗΝΑΣ:ΗΠΡΟΣΒΑΡΒΑΡΟ
ΥΣ:ΑΠΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥ
ΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΣ:ΤΟΚΕΝΟ:
ΟΙΤΙΝΕΣ:ΤΙΜΟΧΕΟΝΤΕΣ:
ΤΗΝΕΠΑΡΗΝ:ΜΗΠΟΙΗΣΕΑ
Ν:ΕΠΙΔΥΝΑΜΕΙ:ΚΑΘΗΜΕΝ
Ο:ΤΩΓΩΝΟΣ:ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟ
ΙΣΙΝ:ΚΑΙΗΡΑΚΛΕΟΙΣΙΝ:
ΚΑΙΔΙΟΙΣΙΝ:ΕΝΤΗΠΑΡΗ
Ι:ΕΧΕΣΘΑΙ:ΟΣΑΝΤΑΣΤΗΛ
ΑΣ:ΕΝΗΙΣΙΝ:ΗΠΑΡΗ:ΓΕΓΡ
ΑΠΤΑΙ:ΗΚΑΤΑΞΕΙ:ΗΦΟΙΝ
ΙΚΗΙΑ:ΕΚΚΟΨΕ:ΠΗΑΦΑΝΕ
ΑΣ:ΠΟΙΗΣΕΙ:ΚΕΝΟΝ:ΑΠΟΛ
ΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥΤΟΝ:ΚΑΙΓ
ΕΝΟΣ
ΟΣΤΙΣ:ΦΑΡΜΑΚΑ:ΔΗΛΗΤΗ
ΡΙΑ:ΠΟΙΟΙ:ΕΠΙΤΗΙΟΙΣΙ
Ν:ΤΟΞΥΝΟΝ:ΗΕΠΙΔΙΩΤΗΙ:Κ
ΕΝΟΝ:ΑΠΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑ
ΥΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΣ:ΤΟΚΕΝΟ:
ΟΣΤΙΣ:ΕΣΓΗΝ:ΤΗΝΤΗΙΗΝ:Κ
ΩΛΥΟΙ:ΣΙΤΟΝ:ΕΣΑΓΕΣΘΑΙ:
ΗΤΕΧΝΗΙ:ΗΜΗΧΑΝΗΙ:ΗΚΑΤ
ΑΘΑΛΛΑΣΣΑΝ:ΗΚΑΤΗΠΕΙΡΟ
Ν:ΗΕΣΑΧΘΕΝΤΑ:ΑΝΩΘΕΟΙΗ:
ΑΠΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥΤΟΝ:Κ
ΑΙΓΕΝΟΣ:ΤΟΕΚΕΙΝΟ

Litterarum forma a Chish. nec repraesentatur recte neque accurate indicatur; tantum Ν inesse notat et Sigma habere formam arcus Scythici, de quo quamvis obscure dixerit p. 21. tamen quod ibi eam formam, quae illi arcum Scythicum repraesentare videtur, pro recentiore habet et quae Graecis propria manserit, intelligitur Σ ab illo significari, non Ɛ, quod est in Sig. inscr. Nos et Ν et Σ et reliqua dedimus ex Sher. Varias lectiones uno loco excepto non indicavit Chish. nec pauca illum de coniectura intulisse aliis edoctus exemplis iudico; ceterum omnia apographa valde corrupta esse videntur. Vs. 3. Sher. :Λ..ΥΝΩΙ. Vs. 4. Sher. ΗΑΡΣΥΝΗΤΗΙ:....Η:Η; Chish. ΗΑΙΣΥ·ΝΗΤΗΙ:....ΗΙ:Η; ego ex Sher. dedi Η:Η. Vs. 5. post interpunctionem Chish. ΗΔΙ; Sher. ΗΙΑΙ, quod dedi. Vs. 6. Chish. ΧΗΤΑΙ, Sher. ΝΗΙΗΙ, quae composui. Vs. 8. extr. Sher. ΑΚΕΥΜ. Vs. 9. idem ΕΝΤΕΑΙ:ΗΓΗΙ:ΤΗ; Chish. operarum vitio habet ΓΗΙ˙ pro ΓΗΙ: (vide Corrigenda). Vs. 10. Sher. ab initio ΙΝ:...: Vs. 12. dedi ex Sher. nam Chish. habet ΩΣ:ΠΡΟΔΟ..... ΤΗ.ΠΟ. Vs. 13. primum Η ex Sher. inserui. Vs. 15. Sher. ΗΣΩ: Vs. 17. Δ et in fine Ο ex Sher. Falsum quidem utrumque, sed nolui quidquam ex traditis dissimulare. Vs. 18. ΛΟΙ ex Sher. (Chishullus ...). Tum ΠΡΟΔΟ: ex Sher. (Chish. ΠΡΟΔΟ). Vs. 19. Sher. Ι pro Η. Vs. 20. Sher. ΔΕΧΟΜΟ. Vs. 23. ΑΛΑΤΗΣ, quod Chish. minoribus litteris scripsit tanquam incertum, diserte est ap. Sher. Vs. 24. extr. Ν ex Sher. addidi. Vs. 25. Sher. ΞΥΝΩ: Vs. 28. Sher. ΚΕΝΟΣ, et vs. 29. ΤΙΜΟ.Χ etc. Vs. 33. Chish. ΗΡΑΚΛΙΟΙΣΙΝ, Sher. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΙΝ, quae composui. Vs. 35. Chish. diserte notat ΤΑΣΤΗΛ legi, neque id repudiare audeo, quamquam ap. Sher. est ΤΑΣ ΤΗΑ. Vs. 36. Sher. ΕΝ.ΗΙΣΙΝΗΠΑΡΝ: Vs. 42. Ask. Hess. ΔΗΛΗΤΕ: ceterum hi deinceps non omnes versus eodem modo ac Chish. dividunt. Vs. 43. Ask. ΕΠΙΤΗΘΕΟΙΣΙΝ, Hess. ΕΠΙ...ΘΕΟΙΣΙΝ. Vs. 44. Sher. ΞΥΛΟΝ, Ask. Hess. in fine ΤΗΝ (p. ΤΗΙ:Κ). Vs. 45. Ask. Hess. omittunt Σ. Iidem vs. 46. ΚΕΝΩ habent, et vs. 47. omittunt ΟΣ. Vs. 48. Sher. ΩΛΥȢ, Ask. Hess. Α ΥΟΙ:, Ask. ΕΙΣΑ etc. Vs. 49. tria apographa a Chishullo memorata habere dicuntur ΛΗΚΑΝΗΝ, ΛΗΧΑΝΗΝ, ΛΙΧΑΝΗΙ; Sher.

chorum perpetuorum, quibus praesunt xv; his rursum praesident terni, ternis singuli ut videtur (Strab. IV. p. 179. ubi nihil curans Corayi lectionem scribo: *τούτων δ᾽ εἷς*, et deinceps *τιμοῦχος δ᾽ οὐ* cet.). Etiam apud Messenios in Peloponneso restitutos *τιμοῦχοι* appellati sunt *οἱ ἄρχοντες* (Suid. v. Ἐπίκουρος et *τημοῦχοι*). Dirae hae in tribus obnuntiandae festis erant, Anthesteriis sollemnibus Dionysi Tei imprimis culti, Herculis, de cuius cultu cf. etiam n. 3059. et Iovis. Ἡρακλείοις (ΗΡΑΚΛΕΟΙΣ) scribere malui quam cum Chish. Ἡρακλίοις; Δῖα sunt Δίϊα s. Δεῖα, quo nomine Iovialia saepius vocantur, maxime in inscriptionibus et nummis, ut Philadelphenis (de nummo Philadelphiae cf. Chish.). Καθημένου τοῦ ἀγῶνος est: *postquam convenit concio ludos spectatura*: ἀγὼν enim usu Homerico est conventus, Boeotis ipsa ἀγορά (cf. nos Explicatt. ad Pind. Pyth. X. p. 335.); nostro tamen loco conventus intelligitur ad sacra et ludos spectandos congregatus, ut plurimis locis (vide Steph. Thes. ed. Par.). Finis prioris partis (§. 4.) complectitur diras in eos, qui in columnas dirarum deliquerint. Vs. 35. retinui *ταστήλας* p. *τὰς στ.* cf. T. I. p. 133. *b.* et T. II. ad n. 2272. ΚΑΤΑΞΕΙ etc. esse coniunctivos monui supra, ubi me ipse correxi. *Φοινικήϊα* sunt *litterae* Ionibus (Herodot. V, 58. coll. Diod. III, 66. V, 74. Clem. Alex. Strom. I. p. 306. D. ed. Col. Hesych. v. Φοινικίοις, Φοινικήϊα, Φοινίκια, et Suid. v. *γράμματα*, coll. Hesych. v. *ἐκφοινῖξαι*, quae fere iam attulit Chish.). Ἀφανέας refer ad *στήλας* (T. I. p. 30. *b.* non recte expressum *ἀφανέα*); *ἀφανεῖς ποιεῖν τὰς στήλας* est *tollere eas, ut iam non sint conspicuae*. Ceterum Chish. legebat *ἐκκόψει ἤ πη ἀφ.* etc. sed ΕΚΚΟΨΕ:Π fuit haud dubie ΕΚΚΟΨΕΙ:, ipsum Ι in voce *ἐκκόψῃ* deficiens docet erratum a transcribentibus esse. In parte *B.* §. 5. *τὸ ξυνὸν* mire interpositum est: praestabat dici *ἐπὶ Τηΐων τῷ ξυνῷ*, ut vs. 25. Ad §. 6. cf. Solonis institutum, qui excepto oleo vetuit exportationem et *κατὰ τῶν ἐξαγόντων ἀρὰς τὸν ἄρχοντα ποιεῖσθαι προσέταξεν, ἢ ἐκτίνειν αὐτὸν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον* (Plutarch. l. c.). Vs. 51. *ἀνωθεοίη* Chishullo est *alio diverterit*; ac sane non video quid id esse possit nisi *rursum exportet*. In fine est *ἐκείνου*, quum in reliquis tituli partibus sit *κεῖνος*, non *ἐκεῖνος*.

3045.

Decreta, quibus *Teium* asylum confirmatur ab exteris civitatibus, eo ordine reddo, quo ea Chishullus edidit. Ille igitur hic est: *Romanorum* decretum, *Aetolorum*, tum Creticarum urbium, *Eleuthernaeorum*, *Istroniorum*, *Sybritiorum*, *Vaxiorum*, *Rhauciorum*, *Arcadum*, *Cnosiorum*, *Polyrrheniorum*, *Cydoniatarum*, *Lappaeorum*, *Priansiorum*, *Latiorum*. Ex Creticis secundum Chishullum Antt. As. p. 108. Arcadicum et Cnosium in coemeterio prope Guzellir, reliqua partim in arce partim in balneo ad Sigazik reperta sunt. De Hesselii lemmatis singillatim suis locis dicam; Chandlerus (Syllab. Inscr. p. III.) refert sese vidisse Aetolicum ad aquae fontem prope portam australem oppidi Sigazik, Eleuthernaeum, Istronium, Vaxium, Rhaucium, Polyrrhenium, Cydoniaticum in duobus fragmentis in balneo prope Sigazik, ut proinde illa in uno vel duobus lapidibus coniuncta fuerint; in muro oppidi infixum esse Sybritium cum Lappaeo et Latio, quae et ipsa in uno videntur lapide scripta esse; aliud marmor in coemeterio inter Sevrihissar et Guzellir continere Arcadicum, Cnosium, Priansium. Sed nihil lucramur Chishullianum ordinem mutando; sufficit rettulisse quae docuit Chandlerus. Ceterum partem horum titulorum repetiit Barbeyracus (Hist. foed. ant.), quem non citabo in singulis, ad quae iam accedo. Romanum in eodem *Teio* solo repertum, quod primo loco posui, est ap. Chishull. p. 102. et ex schedis Dukeri apud Hesselium l. c. n. 3044. n. 1. In Sherardianis extat p. 39. sed non habeo inde collationem nisi vs. 2. in quo consentiunt omnes. Ex Chishullo dedit Dirksen Versuche zur Kritik und Auslegung der Quellen des Röm. Rechts p. 196.

ΡΩΜΑΙΩΝ

ΜΑΡΚΟΣΟΥΑΛΑΡΙΟΣΜΑΡΚΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΣΚΑΙ
ΔΗΜΑΡΧΟΙΚΑΙΗΣΥΝΚΛΗΤΟΣΤΗΙΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝΜΕΝΙΠΠΟΣΟΤΕΡΑΡΑΝΤΙΟΧΟΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΠΡΟΣΗΜΑΣΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΚΑΙ
ΥΦΥΜΩΝΠΡΕΣΒΕΥΣΑΙΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΤΕΨΗΦΙΣΜΑΑΝΕΔΩΚΕΝΚΑΙΑΥΤΟΣΑΚΟΛΟΥΘΩΣΤΟΥ
ΤΩΙΔΙΕΛΕΧΘΗΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣΗΜΕΙΣΔΕΤΟΝΤΕΑΝ
ΔΡΑΑΠΕΔΕΞΑΜΕΘΑΦΙΛΟΦΡΟΝΩΣΚΑΙΔΙΑΤΗΝΠΡΟΓΕΓΕΝΗ
ΜΕΝΗΝΑΥΤΩΙΔΟΞΑΝΚΑΙΔΙΑΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΚΑΛΟΚΑ
ΓΑΘΙΑΝΠΕΡΙΤΕΩΝΗΞΙΟΥΔΙΗΚΟΥΣΑΜΕΝΕΥΝΟΩΣΚΑΙΟΤΙ
ΜΕΝΔΙΟΛΟΥΠΛΕΙΣΤΟΝΛΟΓΟΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΕΛΟΥ
ΜΕΝΤΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΜΑΛΙΣΤΑΝΤΙΣΣΤΟ
ΧΑΣΟΙΤΟΕΚΤΗΣΣΥΝΑΝΤΩΜΕΝΗΣΗΜΕΙΝΕΥΜΕΝΕΙΑΣ
ΔΙΑΤΑΥΤΑΠΑΡΑΤΟΥΔΑΙΜΟΝΙΟΥΟΥΜΗΝΑΛΛΑΚΑΙΕΞΑΛ
ΛΩΝΠΛΕΙΟΝΩΝΠΕΠΕΙΣΜΕΘΑΣΥΜΦΑΝΗΠΑΣΙΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
ΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΕΙΣΤΟΘΕΙΟΝΠΡΟΤΙΜΙΑΝΔΙΟΚΑΙΔΙΑΤΕΤΑΥ
ΤΑΚΑΙΔΙΑΤΗΝΠΡΟΣΥΜΑΣΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΔΙΑΤΟΝΗΞΙΩ...ΟΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΡΙΝΟΜΕΝΕΙΝΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΤΗΓΧΩ
ΡΑΝΙΕΡΑΝΚΑΘΩΣΚΑΙΝΥΝΕΣΤΙΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΚΑΙΑΦΟΡΟ
ΛΟΓΗΤΟΝΑΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΤΑΤΕΕΙΣ
ΤΟΝΘΕΟΝΤΙΜΙΑΚΑΙΤΑΕΙΣΥΜΑΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΕΙΡΑΣΟ
ΜΕΘΑΣΥΝΕΠΑΥΞΕΙΝΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΩΝΥΜΩΝΚΑΙΕΙΣΤΟ
ΜΕΤΑΤΑΥΤΑΤΗΝΠΡΟΣΗΜΑΣΕΥΝΟΙΑΝΕΡΡΩΣΘΕ

vs. 5. HI in ΤΩΙ mutavi; articulus τῷ αἰσ. hic locum habet, quod αἰσυμνήτου iam mentio facta erat. Ita constituto loco §. 1. pertinet ad euthyni et aesymnetae auctoritatem tuendam; §. 2. autem ipse aesymnetes potestate abutens devovetur. Αἰσυμνᾶν etsi etiam ordinarii magistratus dicuntur, ut in titulo Chalcedonio, atque etsi iam ab Homero iudices certaminum αἰσυμνῆται vocantur (cf. Hesych. v. et intt.), et Cumaeis αἰσυμνήτης idem fuit quod ἄρχων (Aristot. ap. Etym. M. v.), tamen nostro loco est summa fere potestate praeditus (vide §. 2.). Itaque non dubito quin aesymnetes eiusmodi intelligendus sit, qualem describunt Aristoteles Polit. III, 9. IV, 8. ed. Schn. et Theophrastus ap. Dionys. Halic. V, 73. hoc est dictator sive αἱρετὸς τύραννος. Plura de αἰσυμνητείᾳ vide ap. Neumann. ad Aristot. Fragmm. Rerumpubl. p. 123. Tittmann. Griech. Staatsverf. p. 76 sq. (ubi qui ex Corsino affertur titulus, Chalcedonius est). Sane illi tantum priscis tribuuntur Graecis civitatibus et ab Aristotele et a Theophrasto; quales fuerunt Mytilenis Pittacus et prius Euboensibus Tynnondas (Plutarch. Solon. 14.), ne plures afferam; sed potuit in Teo etiam Periclis aetate aesymnetes in aliquod tempus ordinandae reipublicae causa creari; atque ipsa dictio ὅστις τοῦ λοιποῦ αἰσυμνῶν vs. 8. videtur significare, non ordinarium fuisse magistratum, sed ob praesentem quoque tempore necessitatem, vel ut universae civitati vel ut parti praeesset, creandum. Et vide n. 3064. multos memorari ἀνάρχους annos, quibus reipublicae praefuisse aesymnetas non dissimile vero est. Nam ordinarii magistratus fuerunt Timuchi, de quibus paulo post dicam. Pergo ad §. 2. Ibi vs. 9. correxi αἰσυμνῶ[ν]: qua sola emendatione aditus ad cetera paratur. Universa enim §. 2. de aesymnete dicta est; removendumque fuit vs. 10. Chishullianum ὃς ἂν, quod ne grammatice quidem ferri potest; sequuntur enim optativi, qui in hoc titulo ex ὅστις pendent. Ille vero aesymnetes gubernat vel Teum vel terram Teiam (γῇ τῇ Τηΐῃ); quippe potuit ut rector s. ἐπιμελητὴς parti agri vel oppido praeponi, Erae, Cherrhaeidis, Chalcidensibus (cf. T. I. p. 611. *b.* et maxime ad n. 1338.). De hoc igitur quae dicuntur, eorum pars vs. 10–18. ita oblitterata est, ut de restituenda desperaverit Chishullus: sed quum haud pauca perspexissem, in ordinem redigere omnia tentavi, licet non spoponderim singulas quasque voces veras esse. Vs. 10. τοὺς ἄνδρας scribendum esse docent vestigia et vs. 14. Intelligo *homines* (die Leute); familiaris quodammodo dictio esse videtur pro ἄνδρα τινὰ s. ἄνθρωπόν τινα. Etiam Α[ΠΟΚ]ΤΕΝΕΙ vs. 10. 11. certum est; sed praetuli optativum futuro, quod optativum sequentia offerunt. Ἀποκτείνειν hoc aut ad iudicium (nam etiam iudices, qui capitis condemnant, ἀποκτείνειν dicuntur) aut ad imperatam caedem ipsam referri potest. Nec minus certum iudico vs. 12. ὡς προδο[ί]εν τὴ[ν] πόλ[ιν etc. Qui quem invitis legibus occiderit magistratus, is potest proditoris loco censeri, ut qui non solum libertati sed etiam vitae civium insidietur. Similiter Athenis praeconis voce singulis in comitiis devovebantur diris, qui insidiarentur populo (cf. Schömann. de comitt. p. 92. G.). Vs. 14. 16. ἐν νήσῳ ἢ θαλάσσῃ haud ambigue scriptum erat; μετέ[πειτα vero incertum est, sed commendatur usu Herodoti utpote Ionicum. Sententiam, ut singula conciliarem, posui hanc: pestis tempestate qui aesymnetes viros in insula vel mari, vel postquam ex navi iam in agro essent collocati, quum superassent morbum, ibi derelictos deseruerit ac prodiderit, ut desolati perirent vel ab hostibus caperentur, eum diris devoveri. Rem opinor haud absurdam posui, quaeque in tanto metu pestilentiae facile accidere potuerit atque etiam nunc possit, nec civitatis et hominum piorum cura dirisque Teiorum indignam. Neque ex diverso admodum genere sunt, quae adduntur, maxime ad piratarum ac praedonum impietatem pertinentia: nam has quoque malas artes posse a praeside civitatis vel oppidi aut portus exerceri consentaneum est. Κιξαλλεύοι vs. 18. ut praegressum προδοίη dedit iam Chish. vocemque illustravit; ego nunc remitto ad Schneideri Lexicon, ubi omnia collecta sunt. Ut hic, ita apud Democritum (Stob. Serm. XLII.) coniungitur κιξάλλης cum λῃστῇ: Κιξάλλην καὶ λῃστὴν πάντα κτείνων τις ἀθῷος ἂν εἴη καὶ αὐτοχειρίῃ καὶ κελεύων καὶ ψήφῳ: quid differant, non satis liquet. Λῃστὴς quidem est *qui palam praedatur*; igitur quum praesertim κιξαλλία Hesychio sit πᾶσα κακοτεχνία, κιξάλλης Chishullo nocturnus grassator foriumque effractor et sicarius visus est. Verum quum haec omnia ad aesymneten pertineant, qua de re dubitari nequit, quod inde a vs. 9. nullius alius personae mentio interponi potest, nostro loco etiam κιξαλλία haec debet ad genus aliquod latrocinii pertinere, quod potens aliquis homo exercere per suos possit. Fortasse igitur λῃσταὶ hic sunt *piratae*, κιξάλλαι latrones terrestres. Phot. Lex. κίξας, τοὺς ἐν ὁδῷ λῃστάς. Vs. 23. Chish. θαλαττίης; θαλάσσης dedi ut vs. 50. Ibid. ἤ τι, quod dedi, apertum est. §. 3. constituitur iam, *Timuchos*, qui in festis non obnuntiaverint diras, his teneri ipsis. Hos nobis pro agoranomis venditat Chishullus, comparatos cum προστάταις τοῦ ἐμπορίου Graecorum in Aegypto (Herodot. II, 178.). Sed rerum civilium qui mediocriter gnarus sit, intelliget dirarum obnuntiationem, quam per praeconem factam esse consentaneum est, ordinario fere ei magistratui competere, qui prytanum nomine vulgo vocatur, vel archontibus, ut Solon archontem certas diras obnuntiare voluit (Plutarch. Solon. c. 24.). Hi igitur ipsi prytanes et praesides opinor prytanum archontes Tei videntur τιμοῦχοι dicti, annui haud dubie. N. 3059. extr. habes: ἀναγγελ[λ]έτωσαν δὲ οἱ ἑκάστοτε γινόμενοι τιμοῦχοι etc. ubi quod illi aliquid nuntiare iubentur, in comitiis nempe, id ipsum convenit magistratui prytanibus simili. Vetustum hoc est Ionum institutum, ut ordinarios magistratus habeant Timuchos. Hinc Naucrati in Aegypto, quae Ionum colonia est, Timuchi in ipso prytaneo praesunt sollemnibus, et multant eos, qui aliis rebus vescantur quam ibi liceat in illis sacris (Athen. IV. p. 149. F.); hinc Phocaeensium coloni Massilienses concilio parent DC Timu-

ΑΙΤΩΛΩΝ

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΟΙΣ
ΕΠΕΙΤΗΙΟΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΕΣΠΥΘΑΓΟΡΑΝΚΑΙΚΛΕΙΤΟΝΤΑΝΤΕΟΙΚΕΙΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΤΑΝΦΙΛΙΑΝΑΝΕΝΕΟΥΝΤΟΚΑΙΠΑΡΕΚΑΛΕΟΝΤΟΥΣΑΙΤΩΛΟΥΣΟΠΩΣΤΑΝΤΕΠΟΛΙΝ
ΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΝΧΩΡΑΝΕΠΙΧΩΡΗΣΩΝΤΙΙΕΡΑΝΕΙΜΕΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΑΙΤΩΛΟΙΣΠΟΤΙΤΟΥΣΤΗΙΟΥΣΤΑΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΟΙΚΕΙΟΤΑΤΑΤΑΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝ
ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝΚΑΙΤΑΨΑΦΙΣΜΑΤΑΤΑΠΡΟΤΕΡΟΝΓΕΓΟΝΟΤΑΑΥΤΟΙΣΠΕΡΙΠΑΝΤΩΝΤΩΝΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΩΝΚΑΤΑΜΟΝΑΕΙΜΕΝΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΠΑΡΑΤΩΝΑΙΤΩΛΩΝΤΑΣΤΕΠΟΛΙΟΣΚΑΙΤΑΣ
ΧΩΡΑΣΤΑΝΑΝΙΕΡΩΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΘΩΣΚΑΙΟΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΗΞΙΟΥΝΚΑΙΜΗΘΕΝΑΑΙΤΩΛΩΝΜΗΔΕ
ΤΩΝΕΝΑΙΤΩΛΙΑΙΚΑΤΟΙΚΕΟΝΤΩΝΑΓΕΙΝΤΟΥΣΤΗΙΟΥΣΜΗΔΕΤΟΥΣΕΝΤΕΩΙΚΑΤΟΙΚΕΟΝΤΑΣΜΗΔΑΜΟΘΕΝ
ΟΡΜΩΜΕΝΟΥΣΑΛΛΑΤΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΤΑΑΠΑΙΤΩΛΩΝΚΑΙΤΩΝΕΝΑΙ
ΤΩΛΙΑΙΚΑΤΟΙΚΕΟΝΤΩΝΕΙΔΕΤΙΣΚΑΑΓΗΙΗΑΥΤΟΥΣΗΤΑΕΚΤΑΣΠΟΛΙΟΣΗΧΩΡΑΣΤΑΜΕΝΕΜ
ΦΑΝΗΑΝΑΠΡΑΣΣΕΙΝΤΟΝΕΓ....ΑΝΤΑ.ΠΡΟΣ.ΥΝΕΔΡΟΥΣΑΕΙΤΟΥΣΕΝΑΡΧΟΥΣΤΩΝΔΕ
ΑΦΑΝΕΩΝΥΠΟΔΙΚΟΥΣΕΙΜΕΝΤΟΥΣ...ΚΗΚΟΤΑΣΓΙΝΟΜΕΝΑΣΤΟΙΣΤΗΙΟΙΣΤΑΣΕΓΔΙΚΑΞΙΟΣ
ΚΑΙΤΑΣΛΟΙΠΑΣΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣΚΑΘΩΣΚΑΙΤΟΙΣΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΙΣΤΕΧΝΙΤΑΙΣΟΝΟΜΟΣΤΩΝ
ΑΙΤΩΛΩΝΚΕΛΕΥΕΙΟΠΩΣΔΕΚΑΙΕΙΣΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΗΙΑΑΝΙΕΡΩΣΙΣΚΑΙΑΣΥΛΙΑ
ΤΟΥΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣΝΟΜΟΓΡΑΦΟΥΣΚΑΤΑΧΩΡΙΞΑΙΕΠΕΙΚΑΑΙΝΟΜΟΓΡΑΦΙΑΙΓΙΝΩΝΤΑΙ
ΕΙΣΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ

s. *concilio Aetolorum statuta die quod Panaetolicum vocant* (Liv. XXXI, 29.). Cliti nomen redit n. 3105. sed ille est recentior. De formula decreti cf. n. 2350. et nott. unde simul patebit ὁρμωμένους redire ad μηθένα, ita ut praestiterit ὁρμώμενον scribere: idem liquet ex n. 3048. 3049. Quae vero ad iudicium pertinent, eorum sententia haec est: *Bona manifesta* (ἐμφανῆ), quae actori erepta esse sponte pateat, apud synedros magistratus sine iudicio repetere posse actorem; *latentia* vero eo genere actionis eaque via esse probanda et vindicanda, quae concessa sit artificibus Dionysiacis. Vs. 13. Chish. male correxit ἐγδείξαντα, quod illi est ἐνδείξαντα: ἐγδικήσαντα certum est; ἐκδικεῖν (non ἐκδικάζειν, quare non ἐγδικάξαντα scripsi, etsi posthac est ἐγδίκαξις) dicitur syndicus s. actor reipublicae aliquid repetentis vel defendentis, qui etiam ἔκδικος vocatur. *Synedri* sunt concilii Aetolici magistratus ordinarii, *Senatus* quippe; cf. n. 2352. *Dionysiacos artifices* intellige omnes, non solum eos, qui Tei sedem fixerant; omnibus enim iussu Apollinis ἀσυλία et ἀσφάλεια concessa a Graecis erat (n. 3067. 17.): sed quod Tei imprimis habitabant hi artifices, commode Aetoli ad legem de Dionysiacis artificibus prius latam remittunt, quod haec Teiis debebat notissima esse: quapropter non opus erat, ut accuratius definirentur haec iura. Vide de artificibus Dionysiacis Tei habitantibus n. 3067 sqq. Ceterum non leges generales de his artificibus ab Aetolis latae intelligendae sunt cum Tittmanno Gr. Staatsverf. p. 724. sed sola de eorum ἀσυλίᾳ et ἀσφαλείᾳ constitutio. De νομογράφοις Aetolorum extra ordinem, quando novae leges condendae essent, lectis cf. Polyb. XIII,

Vs. 1. maioribus litteris. Ubi nihil annoto, Chishullum sequor. Vs. 4. Hess. ΟΓΟΡΑΡ, et vs. 8. ΜΑΤΑ, vs. 9. ΦΙΛΟΦΡΩΝΩΣ. Inde a vs. 9. usque ad vs. 12. versuum divisionem ex Hess. dedi; Chish. enim spatii angustiis pressus eam mutasse videtur. Vs. 10. init. Chish. ΜΗΝ pro ΜΕΝΗΝ operarum vitio, quod in calce correxit. Vs. 12. Hess. ΠΑΕΙΣΤΟΝ. Vs. 13. Hess. ΤΙΣΣΤΟ, Chish. „ΤΙΣΤΟ *sic*"; sed recipiendum illud est. Vs. 14. init. Hess. ΧΑΟΙΤΟ et ΑΝΤΩ ΛΙΕ etc. Ibidem Chish. ΗΜΙΝ, Hess. quod dedi; in fine Σ deest ap. Hess. Vs. 16. Hess. ΠΛΕΙΩΝΩΝ et in fine ΓΕΓΟΜΕΝΗ. Vs. 18. Chish. ΗΜΑΣ, Hess. ΥΜΑΣ. Vs. 18. extr. Hess. ΗΞΙΩ . . . ΝΑ. Vs. 20. Hess. ΕΣΙΝ. Vs. 22. Hess. ΦΙΛΑΝΘΡΟΠΕΙ etc. Vs. 23. Hess. Σ pro Ξ.

Ῥωμαίων.

Μάρκος Οὐαλάριος Μάρκου στρατηγὸς καὶ δήμαρχοι καὶ ἡ σύνκλητος Τηΐων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Μένιππος ὅ τε [π]αρ' Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως ἀποσταλεὶς πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτής, προχειρισθεὶς καὶ ὑφ' ὑμῶν πρεσβεῦσαι ὑπὲρ τῆς πόλεως, τό τε ψήφισμα ἀ[π]έδωκεν, καὶ αὐτὸς ἀκολούθως τούτῳ διελέχθη μετὰ πάσης προθυμίας. ἡμεῖς δὲ τόν τε ἄνδρα ἀπεδεξάμεθα φιλοφρόνως καὶ διὰ τὴν προγεγενημένην αὐτῷ δόξαν καὶ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν καλοκαγαθίαν, περί τε ὧν ἠξίου διηκούσαμεν εὐνόως. καὶ ὅτι μὲν διόλου πλεῖστον λόγον ποιούμενοι διατελοῦμεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας, μάλιστ' ἄν τις στοχάζοιτο ἐκ τῆς συναντωμένης ἡμεῖν εὐμενείας διὰ ταῦτα παρὰ τοῦ δαιμονίου· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων πλειόνων πεπείσμεθα συμφανῆ πᾶσι γεγονέναι τὴν ἡμετέραν εἰς τὸ θεῖον προτιμίαν. διὸ καὶ διά τε ταῦτα καὶ διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ διὰ τὸν ἠξιω[μέν]ον πρεσβευτὴν κρίνομεν εἶναι τὴν πόλιν καὶ τὴγ χώραν ἱεράν, καθὼς καὶ νῦν ἐστίν, καὶ ἄσυλον καὶ ἀφορολόγητον ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων, καὶ τά τε εἰς τὸν θεὸν τίμια καὶ τὰ εἰς ὑμᾶς φιλάνθρωπα πειρασόμεθα συνεπαύξειν διατηρούντων ὑμῶν καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν. ἔρρωσθε.

M. Valerius Messalla fuit praetor peregrinus a. u. c. 561. (a. a. Chr. 193. Olymp. 146, 4.), quo anno Menippus et Hegesianax, principes legationis ab Antiocho missae versabantur Romae (Liv. XXXIV, 54–59.). Hinc aetas etiam reliquorum decretorum iudicanda est. Vs. 4. ὅ τε offendit; sed id retinui: malim tamen ob id ipsum vs. 5. scriptum fuisse προχειρισθείς τε (vel δὲ) καί. Vs. 7. ex usu horum decretorum (n. 3048 sqq.) et Graecitatis correxi ἀ[π]έδωκεν. Vs. 17. novum est προτιμίαν. Vs. 18. ὑμᾶς potius quam ἡμᾶς praeferendum visum.

3046.

Prope *Teon*, extra oppidi Sigazik portam australem, ut ait Chandlerus (l. c. ad n. 3045.), vel ad orientalem, ut ait Hesselius, ad fontem; ed. Chishull. l. c. p. 104. c. nott. et Hessel. l. c. n. 72. In Sherardianis est p. 37. sed collationem non habeo.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. grandibus litteris suprascriptum esse patet ex annotatione Hesselii; id moneo, ne Chish. eum de suo addidisse videatur, quod vocem ΑΙΤΩ ΛΩΝ interpositis suis verbis prorsus separavit a decreto. Fundus lectionis est Chish. quae in Hesseliano contextu manifesto vitiosa vel imperfecta sunt, non annoto. Vs. 2. Chish. ΚΑΛΙΔΟΝ etc. Hess. quod dedi. Vs. 6. Chish. ΡΠΟΤΙ p. ΠΟΤΙ, quod dedi ex Hess. Vs. 8. Chish. ΚΑΤΑΝΟΜΑ, Hess. quod dedi. Κατάνομος vox, quae hinc in lexica migravit, tollenda est. Vs. 9. Chish. ΗΞΙΟΥΝ, Hess. ΑΕΙΟΥΝ; in fine Hess. addit ΑΣ, ex coniectura ut videtur. Vs. 10. Hess. ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ. Vs. 11. pro ΤΑ Hess. ΤΕ. Vs. 13. Hess. ΤΟΝ . . . . . . ΣΥΝΕΔΡΟΥΣΚΕΙ. Vs. 14. Hess. . . . ΝΗΚΟΤΑΕΠΙΝΟ etc. et sub finem Σ pro Ξ. Vs. 16. post καταχωρισθῇ articulum Α inserui ex Hess. (Chish. asteriscum lacunae signum dederat.) Tum Hess. ΚΑΙΑΣΥΛΙΑ, ubi Chish. ΚΑΙΑΑΣΥΛΙΑ; praetuli illud, quod usui tituli id convenientius (vide vs. 9. 11.). Vs. 17. Hess. ΚΑΤΑΧΩΡΙ . ΑΙΕ . ΕΙΚΑΙΑΙ. Vs. 18. Hess. ΕΝΤΟΥΣ etc.

Αἰτωλῶν.

Στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου, Παναιτωλικοῖς. Ἐπεὶ Τήϊοι πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες, Πυθαγόραν καὶ Κλεῖτον, τάν τε οἰκειότατα καὶ τὰν φιλίαν ἀνενεοῦντο, καὶ παρεκάλεον τοὺς Αἰτωλούς, ὅπως τάν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἐπιχωρήσωντι ἱερὰν εἶμεν καὶ ἄσυλον τοῦ Διονύσου· δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς Τηΐους τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν διαφυλάσσειν, καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατάμονα εἶμεν· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἀσυλίαν, καθὼς καὶ οἱ πρεσβευταὶ ἠξίουν· καὶ μηθένα Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων ἄγειν τοὺς Τηΐους μηδὲ τοὺς ἐν Τέῳ κατοικέοντας μηδαμόθεν ὁρμωμένους, ἀλλὰ τὰν ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων. εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ ἐκ τᾶς πόλιος ἢ χώρας, τὰ μὲν ἐμφανῆ ἀναπράσσειν τὸν ἐγ[δικήσ]αντα πρὸς [σ]υνέδρους ἀεὶ τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ ἀφανέων ὑποδίκους εἶμεν τοὺς [ἠδι]κηκότας, γινομένας τοῖς Τηΐοις τᾶς ἐγδικάξιος καὶ τᾶς λοιπᾶς οἰκονομίας καθὼς καὶ τοῖς Διονυσιακοῖς τεχνίταις ὁ νόμος τῶν Αἰτωλῶν κελεύει. ὅπως δὲ καὶ εἰς τοὺς νόμους καταχωρισθῇ ἁ ἀνιέρωσις καὶ ἀσυλία, τοὺς κατασταθέντας νομογράφους καταχωρίξαι, ἐπεί κα αἱ νομογραφίαι γίνωνται, εἰς τοὺς νόμους.

Titulus haud dubie circa eundem, ac prior, annum scriptus est, antequam a Romanis urgerentur Aetoli, quod accidit a. u. c. 563–565. De Praetore Aetolorum eponymo dixi ad n. 1694. Παναιτωλικοῖς designat tempus decreti facti in synodo Thermica,

Apographum huius tituli valde incertum est. Initio nota Teios Eleuthernaeorum συγγενεῖς, ut Vaxiorum, Arcadum, Latiorum. Vs. 4. ΤΕΣ videtur ex vs. 3. immistum esse; nec tutum scribi ἀπεστάλκαντι, quum ἀπέσταλκαν in his decretis usitatissimum sit. Chish. dedit ΤΟΣ p. τούς; sed nullum huius generis scripturae in reliquo titulo vestigium superest, neque hoc τοὺς fert sententia. Accusativus τὰν φιλίαν etc. vs. 5. ut nunc legitur pendet ex διελέγησαν vs. 7. sed arbitror vs. 5. ante τὰν φιλίαν excidisse ἐνεφάνισαν, ut n. 3051. 3056. Vs. 9. ἀπο[λογισάμενοι] ferri non potest; Chish. in textu litteris Constantinopolitanis repetito volebat ἀπελογίσαντο. Quod dedi ἀπο[τεινόμενοι] est fere idem quod σπουδὰν ποιούμενοι (quippe *verbis*); id quod eodem fere loco habes n. 3048. Malim tamen ΑΠΟ vs. 9. extr. prorsus abesse, ut n. 3048. est ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις nullo interiecto vocabulo, et statuerim post vs. 10. scriptum fuisse παρεκάλεσαν δέ, ut mox vs. 13. videtur παρεκάλεσε fuisse. Fortasse ut saepius ap. Chish. universum apographum ita perturbatum est, ut ne versuum quidem divisio vera sit: quo licentior potest emendatio constitui. Legationes Chishullus recte ad a. a. Chr. 194. refert, quum Antiochus bellum adversus Romanos animo praecipiens cetera omnia pacata cuperet sibique conciliare reges populosque studeret. Rhodio vero legato Agesandro Eucratis f. usus Antiochus est, ut per alium Rhodium Euclem demulcebat Ptolemaeum, quod ex Hieronymo in Danielem annotat Chish. Ceterum legati iidem redeunt deinceps aliquoties in his decretis. Vs. 15. extr. νῦν suppletur a Chish. ego nihil perisse arbitror. Vs. 16. possis etiam ἐ[ν]λείπων. Vs. 24. participium διεξάγοντες ferri nequit. Nota vero ex secunda persona ὑμῶν transiri in tertiam, quod docet vs. 25. παρέλαβον. De dialecto vide ad n. 2554.

3048.

Ibidem; ed. Chishull. l. c. p. 110 sq. c. nott. p. 124. In Sherardianis est p. 33. quae contulit Müllerus, annotans Chishullum in eo apographo plura correxisse.

ΙΣΤΡΩΝΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΝΙΣΤΡΩΝΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙ
ΔΗΤΗΙΟΙΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΣΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣΔΙΑΠΡΟ
ΓΟΝΩΝΤΑΙΠΟΛΕΙΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΑΠΕ
ΣΤΑΛΚΑΝΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝΚΑΙΚΟΛΩΤΑΝΟΙΕΠΕΛΘΟΝ
ΤΕΣΕΠΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΟΙΣΤΡΩΝΙΩΝΤΟΤΕΨΑΦΙΣΜΑΑΠΕ
ΔΩΚΑΝΚΑΙΑΥΤΟΙΔΙΕΛΕΓΗΝΑΚΟΛΟΥΘΩΣΤΟΙΣΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΤΑΝΕΚΤΕΝΕΣΤΑΤΑΝΣΠΟΥΔΑΝΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΠΕΡΙΤΟΥΓΕΝΕΣΘΑΙΤΑΝΚΑ
ΘΙΕΡΩΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΣΤΕΠΟΛΙΟΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣ
ΤΑΣΤΗΙΩΝΚΑΙΤΑΝΑΣΥΛΙΑΝΕΤΙΔΕΚΑΙΤΑΛΛΑΤΑΥΠΑΡ
ΧΟΝΤΑΑΥΤΟΙΣΕΝΔΟΞΑΚΑΙΤΙΜΙΑΔΙΑΤΟΝΘΕΟΝΨΑΦΙΣΑ
ΜΕΝΟΥΣΚΑΙΑΥΤΟΥΣΣΥΝΑΥΞΕΙΝΚΑΙΤΙΝΟΣΑΓΑΘΟΥ
ΠΑΡΑΙΤΙΟΥΣΓΙΝΕΣΘΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΚΑΙΟΤΙΤΑΥΤΑΠΟΙΗ
ΣΑΝΤΕΣΑΚΟΛΟΥΘΑΠΡΑΞΙΟΜΕΝΤΑΙΤΕΠΟΡΤΙΘΕΙΟΝΕ
ΥΣΕΒΕΙΑΙΚΑΙΤΑΜΕΓΙΣΤΑΧΑΡΙΞΙΟΜΕΘΑΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΠΕΡΙΔΕΤΩΝΑΥΤΩΝΔΙΑΛΕΓΕΝΤΟΣΜΕΤΑΠΑΣΑΣΣΠΟΥ
ΔΑΣΚΑΙΠΡΟΘΥΜΙΑΣΚΑΙΤ . . . ΑΙΟ . . . .
ΛΙΠΠΟΥΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΙΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙΤΩΙΔΑ
ΜΩΙΤΩΙΤΗΙΩΝΟΤΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕ
ΑΠΟΛΙΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΑΦΙΛΙΚΩΣΚΑΙΕΥΝΟΩΣΠΟΡΤΙΤΟΠΛΑΘΟΣΤΟ
ΤΗΙΩΝΕΝΤΕΤΟΙΣΥΠΕΡΑΝΩΧΡΟΝΟΙΣΟΥΔΕΝΟΣ
ΑΠΕΣΤΑΤΩΝΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝΚΑΙΝΥΝΔΕΚΑΘΟΤΙΠΑΡΑΚΑ
ΛΕΙΟΔΑΜΟΣΟΤΗΙΩΝΚΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΣΟ
ΠΟΛΙΤΗΣΑΥΤΩΝΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙΟΥΝΕΜΠΑΣΙΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝΚΑΙΜΕΜ . ΑΜΕΝΟΙΤΑΣΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥ
ΣΑΣΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣΤΑΝΤΕΚΑΘΙΕΡΩ
ΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΣΤΕΠΟΛΙΟΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣ
ΥΜΩΝΕΤΙΔΕΙΕΡΑΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΕΙΝΑΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ
ΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑ . . . ΟΜΕΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΑΥΜΙΝΕΝΔΟΞΑΚΑΙ . . ΜΙΑΣΥΝΔΙΑΦΥΛΑ
ΞΙΟΜΕΝΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΩΣΕΦΟΣΟΝΚΕΩΜΕΝΔΥΝΑΤΟΙ
ΕΙΔΕΤΙΝΕΣΚΑΤΩΝΟΡΜΙΟΜΕΝΩΝΕΞΙΣΤΡΩΝΟΣΑΔΙ
ΚΗΣΩΝΤΙΤΙΝΑΤΗΙΩΝΗΚΟΙΝΑΙΗΙΔΙΑΙΠΑΡΑΤΟΓΡΑΦΕΝ
ΔΟΓΜΑΠΕΡΙΤΑΣΑΣΥΛΙΑΣΥΠΟΤΗΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣ
ΙΣΤΡΩΝΙΩΝΕΞΕΣΤΩΤΩΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΙΤΗΙΩΝ
ΕΠΙΛΑΒΕΣΘΑΙΚΑΙΤΩΝΣΩΜΑΤΩΝΚΑΙΧΡΗΜΑΤΩΝΕΙ
ΤΙΣΚΑΑΓΗΙΟΙΔΕΚΟΣΜΟΙΟΙΤΟΚΑΑΕΙΚΟΣΜΟΥΝΤΕΣΕ
ΠΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΩΝΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΤΟΥΣΕΧΟΝΤΑΣ
ΑΖΗΜΙΟΙΟΝΤΕΣΚΑΙΑΝΥΠΟΔΙΚΟΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙ
ΤΟΔΟΓΜΑΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΤΑΣΑΘΑΝΑΣΤΑΣΠΟΛΙ
ΑΔΟΣΤΟΥΣΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ

1. et Fragm. Vatic. p. 68. ed. Geel. et *νομογράφους* Hermionensium n. 1193. Non intelligi scribam, quem ex Lysia admiscuit Chishullus, sponte patet. Vs. 18. *εἰς τοὺς νόμους* dedi, ut vs. 16. Quodsi etiam vs. 16. extaret lectio *ἐν*, retinuissem hoc Aeolicum ut n. 2350.

3047.

Ad *Teon*, prope Sigazik (cf. ad n. 3045.); ed. Chishullus l. c. p. 108. c. nott. p. 123. In cod. Sherardi est p. 34. quem contulit Müllerus.

ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ

ΕΠΕΙΔΗΤΗΙΟΙΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΣΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣΨΑΦΙΣΜΑΤΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΑΠΕΣΤΑΛ
ΚΑΝΤΕΣΠΑΡΑΜΕΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝΤΕΚΑΙΚΟΛΩΤΑΝΟΙ
ΤΙΝΕΣΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΤΑΝΦΙ
ΛΙΑΝΚΑΙΤΑΝΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΑΝΩΘΕΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ
ΠΟΤΑΥΤΟΥΣΚΑΙΤΑΛΛΑΔΙΕΛΕΓΗΣΑΝ....ΕΝ
ΔΟΞΩΣΠΕΡΙΤΕΤΩΘΕΩΚΑΙΤΑΣΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣΤΑΣΠΟ
ΛΕΩΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΑΚΟΛΟΥΘΩΣΑΠΟΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΙ
ΤΟΙΣΕΝΤΩΙΨΑΦΙΣΜΑΤΙΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΟΙΣ
ΤΑΝΤΕΦΙΛΙΑΝΚΑΙΤΑΝΕΥΝΟΙΑΝΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝΚΑΙ
ΤΙΝΟΣΑΓΑΘΩΠΑΡΑΙΤΙΟΥΣΓΙΝΕΣΘΑΙΚΑΙΤΑΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΑΕΠΙΠΛΕΟΝΣΥΝΑΥΞΕΙΝΟΜΟΙΩΣΔΕΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕ
ΚΑΙΑΓΗΣΑΝΔΡΟΣΕΥΚΡΑΤΕΥΣΡΟΔΙΟΣΟΠΑΡΑΤΩΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΑΝΤΙΟΧΩΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΕΠΙΤΑΣΤΩΠΟΛΕΜΩ..
ΔΙΑΛΥΣΕΙΣΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΟΥΘΕΝΕΜΛΕΙΠΩΝΣΠΟΥ
ΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΚΑΤΟΥΘΕΝΑΤΡΟΠΟΝΩΣΑΥΤΩΣΔΕ
ΚΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΣΟΠΑΡΑΤΩΒΑΣΙΛΕΩΣΦΙΛΙΠΠΩΠΕΜ
ΦΘΕΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΕΛΕΥ
ΘΕΡΝΑΙΩΝΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙΤΗΙΟΙΣΦΙΛΟΙΣΚΑΙΟΙΚΕΙΟΙΣ
ΟΥΣΙΝΔΙΟΤΙΤΑΤΕΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΚΑΙΑΥΤΟΙΣΕΒΟ
ΜΕΘΑΚΑΙΤΟΝΥΜΩΝΔΑΜΟΝΑΣΠΑΣΟΜΕΘΑΤΕΚΗ
ΠΑΙΝΕΟΜΕΝΔΙΟΤΙΚΑΛΩΣΚΑΙΙΕΡΟΠΡΕΠΩΣΚΑΙΚΑΤΑ
ΞΙΩΣΤΩΘΕΩΔΙΕΞΑΓΟΝΤΕΣΟΥΜΟΝΟΝΚΑΘΩΣΠΑΡΤΩΝ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΠΑΡΕΛΑΒΟΝΔΙΑΦΥΛΑΣΣΟΝΤΕΣΑΛΛΑΚΑΙ
ΠΟΛΛΩΙΜΑΛΛΟΝΠΡΟΣΑΥΞΟΝΤΕΣΕΝΕΚΕΝΩΝΚΑΙΠΑΡΑ
ΜΕΩΝΤΑΣΕΜΝΑΚΑΙΤΙΜΙΑΔΙΔΟΤΑΙΤΩΙΘΕΩΙΚΑΙΤΗΙΟΙΣ
ΚΑΙΤΑΝΤΕΠΟΛΙΝΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΝΧΩΡΑΝΙΕΡΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΟΝΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΚΑΙΠΕΙΡΑΣΟΜΕΘΑΣΥΝΑΥΞΕΙΝ

Vs. 1. maioribus litteris. Vs. 3. Sher. ΠΑΡΑΜΑ pro ΨΑΦΙΣΜΑ, quantum ex collatione intelligo; nempe qui transcripsit, delapsus est in vs. sq. Vs. 4. ab init. Sher. ΣΑΝΤΕΣΠΑΡΑΜΕ..ΑΛΟΔΟΤΟΝ; Chish. ΤΟΣ p. ΤΕΣ, de suo opinor. Vs. 5. Sher. ΕΣΚΛΗΣΙΑΝ, Chish. ΕΚΚ etc. Prius videtur merum esse vitium, non ex dialecto. Vs. 14. Sher. ΕΗΣΑΝΔΡΟΣ p. *Ἀγήσανδρος* ut videtur. Vs. 24. extr. Chish. ΠΑΡΑ ΤΩΝ, Sher. ut dedi. Vs. 27. init. Chish. ΜΕΩΝ, Sher. ΜΙΩΝ (*ἀμίων*), quod etsi defendi potest (vide T. II. p. 402. *a*. §. 2.), tamen in hoc titulo pauca reconditioris dialecti vestigia offerente videtur pro falsa lectione habendum. Ceterum vss. 2–11. ultimae litterae deesse ap. Sher. dicuntur; et quae minusculis scripta sunt, addita a Chish. esse satis liquet.

Ἐλευθερναίων.

Ἐπειδὴ Τήϊοι φίλοι καὶ συγγενεῖς διὰ προγόνων ὑπάρχοντες ψάφισμά τε καὶ πρεσβευτὰς ἀπέσταλκαν παρ᾽ ἁμέ, Ἀπολλόδοτόν τε καὶ Κολώταν, οἵ τινες ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν τὰν φιλίαν καὶ τὰν συγγένειαν ἄνωθεν ὑπαρχούσας ποτ᾽ αὐτοὺς καὶ τἄλλα διελέγησαν [εὖ καὶ] ἐνδόξως περί τε τῶ θεῶ καὶ τᾶς καθιερώσεως τᾶς πόλ[ιο]ς καὶ τᾶς χώρας, ἀκολούθως ἀπο[τεινόμενοι?] τοῖς ἐν τῷ ψαφίσματι κατακεχωρισμένοις [ὑπὲρ τῶ]? τάν τε φιλίαν καὶ τὰν εὔνοιαν διαφυλάσσειν καί τινος ἀγαθῶ παραιτίους γίνεσθαι καὶ [τὰ ἐψαφισ]μένα ἐπιπλέον συναύξειν· ὁμοίως δὲ πα[ρεκάλεσε] καὶ Ἀγήσανδρος Εὐκράτευς Ῥόδιος, ὁ παρὰ τῶ βασιλέως Ἀντιόχω πρεσβευτὰς ἐπὶ τὰς τῶ πολέμω διαλύσεις ἀποσταλείς, οὐθὲν ἐ[λ]λείπων σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας κατ᾽ οὐθένα τρόπον· ὡσαύτως δὲ καὶ Περδίκκας ὁ παρὰ τῶ βασιλέως Φιλίππω πεμφθείς· δεδόχθαι τοῖς Κοσμίοις καὶ τᾷ πόλει τῶν Ἐλευθερναίων ἀποκρίνασθαι Τηΐοις φίλοις καὶ οἰκείοις οὖσιν, διότι τά τε περὶ τὸν Διόνυσον καὶ αὐτοὶ σεβόμεθα, καὶ τὸν ὑμῶν δᾶμον ἀσπαζόμεθά τε κἠπαινέομεν, διότι καλῶς καὶ ἱεροπρεπῶς καὶ καταξίως τῶ θεῶ διεξάγοντ[ι], οὐ μόνον καθὼς πὰρ τῶν προγόνων παρέλαβον διαφυλάσσοντες, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μᾶλλον προσαύξοντες. ἕνεκεν ὧν καὶ παρ᾽ ἁμέων τὰ σεμνὰ καὶ τίμια δίδοται τῷ θεῷ καὶ Τηΐοις, καὶ τάν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον ἀποδείκνυμεν καὶ πειρασόμεθα συναύξειν.

ΣΥΒΡΙΤΙΩΝ

ΣΥΒΡΙΤΙΩΝΑΠΟΛΙΣΚΑΙΟΙΚΟΣΜΟΙΤΗΙΩΝΤΑΙΒΩΛΑΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΑΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΕΡΔΙΚΚΑΣΟΠΑΡΑΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΦΙΛΙΠΠΟΥΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΤΟΤΕΨΑΦΙΣΜΑΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΟΕΦΕΡΟΝΟΙΠΑΡΥΜΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠΕΡΙΤΑΣΤΟΙΚΕΙΟΤΑ
ΤΟΣΚΑΙΤΑΣΦΙΛΙΑΣΚΑΙΟΤΙΚΑΛΩΣΚΑΙΠΟΙΗΣΑΜΕΝΠΡΟΣ
ΔΕΞΑΜΕΝΟΙΤΑΝΤΕΑΝΙΕΡΩΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΚΑΙΤΗΝ
ΑΣΥΛΙΑΝΤΑΣΤΕΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣ

* * * * * * * * *

ΠΑΝΤΑΕΙΔΕΤΙΝΕΣΚΑΙΤΩΝΟΡΜΙΣΜΕΝΩΝΕΞΥΒΡΙΤΑΣΑΔΙ
ΚΗΣΩΣΙΝΤΙΝΑΤΗΙΩΝΗΤΩΝΠΑΡΟΙΚΩΝΗΚΟΙΝΑΙΗΙΔΙΑΙΠΑ
ΡΑΤΟΓΡΑΦΕΝΔΟΓΜΑΠΕΡΙΤΑΣΑΣΥΛΙΑΣΥΠΟΤΑΣΠΟΛΕΩΣ
ΤΩΝΣΥΒΡΙΤΙΩΝΕΞΕΣΤΩΤΩΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΙΤΗΙΩΝ
ΗΤΩΝΠΑΡΟΙΚΩΝΤΩΝΕΝΤΕΩΙΕΠΙΛΑΒΕΣΘΑΙΚΑΙΤΩΝΣΩ
ΜΑΤΩΝΚΑΙΧΡΗΜΑΤΩΝΕΙΤΙΣΚΑΑΓΗΙΟΙΔΕΚΟΣΜΟΙΟΙΤΟΚΑ
ΑΕΙΚΟΣΜΙΟΝΤΕΣΕΠΑΝΑΓΚΑΞΟΝΤΩΝΑΠΟΔΙΔΟ
ΜΕΝΤΟΥΣΕΧΟΝΤΑΣΑΞΗΜΙΟΙΟΝΤΕΣΚΑΙΑΝΥΠΟΔΙ
ΚΟΙΠΑΣΑΣΞΑΜΙΑΣ ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ

ποιήσ[ο]μεν προσδεξάμενοι τάν τε ἀνιέρωσιν τῷ Διονύσῳ καὶ τ[ὰ]ν ἀσυλίαν τᾶς τε πόλεως καὶ τᾶς χώρας - - - - - [Sequebantur similia atque in ceteris decretis; respondebantque Sybritii dare sese *ἀσυλίαν* et reliqua quae dari solebant] *πάντα. εἰ δέ τινές κα τῶν ὁρμι[ο]μένων ἐξυβρίτας ἀδικήσωσίν τινα Τηΐων ἢ τῶν παροίκων ἢ κοινᾶ ἢ ἰδίᾳ παρὰ τὸ γραφὲν δόγμα περὶ τᾶς ἀσυλίας ὑπὸ τᾶς πόλεως τῶν Συβριτίων, ἐξέστω τῷ παραγενομένῳ Τηΐων ἢ τῶν παροίκων τῶν ἐν Τέῳ ἐπιλαβέσθαι καὶ τῶν σωμάτων καὶ χρημάτων, εἴ τίς κα ἄγῃ, οἱ δὲ Κόσμοι οἱ τόκα ἀεὶ κοσμίοντες ἐπαναγκαζόντων ἀποδιδόμεν τοὺς ἔχοντας, ἀζ[ά]μιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας ζαμίας. εὐτυχεῖτε.*

De scriptura *ἐξυβρ.* vide T. II. p. 402. *a.* Scylaci c. 48. urbs vocatur *Συβρίτα*; unde consentaneum fuit vs. 9. legere ΕΞΥΒΡΙΤΑΣ, ad quod ducit Hesselii lectio. Nam quominus *Συβριτίας* dicionis nomen esse putem, impedit me comparatio decreti n. 3050. ubi *ἐξ Ἰστρῶνος.* Stephanus Byzantius habet: *Σίβυρτος, πόλις Κρήτης· τὸ ἐθνικὸν Σιβύρτιος, ὡς Πολύβιος ἐν τρισκαιδεκάτῳ*: quae et ipsa vera iudico. Hinc nomen proprium viri *Σίβυρτις* n. 1001. hoc est p. *Σιβύρτιος*, ut *Δήμητρις* p. *Δημήτριος.* Vs. 6. post *καλῶς καὶ* quadratarius videtur omisisse quod deest. Ibidem *ποιήσομεν* dedi futurum coll. n. 3048. 15 sqq. Vs. 9. pro ΚΑΙ scribe *κα*: ceterum de dialecto vide ad Cretica. Ex vs. 17. *εὐτυχεῖτε* a me allatum est T. II. p. 403. *b.* §. 5. lin. 8. sed casu id est in *εὐχαριστεῖτε* mutatum.

3050.

Prope *Teon* in balneo prope castellum Sigazik, secundum Chandlerum (vide ad n. 3045.), vel „in cavo ad tormenta mittenda" secundum Hesselium; ed. Chishullus l. c. p. 114 sq. c. nott. p. 125 sqq. atque inde a vs. 16. Hesselius l. c. n. 6. ex schedis Dukeri. In Sherardi cod. est p. 35. 36. ita quidem, ut p. 36. sit pars prior usque ad vs. 15. et p. 35. reliqua pars separatim et una integer titulus. Ex Sherardianis aliquot lectiones enotavit Müllerus.

ϹΑΥΞΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΝΣΑΞΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΨΑΦΙΞΑΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΠΕΙΔΗΤΗΙΟΙΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΓ
ΓΕΝΕΙΣΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣΤΑΣΑΜΑΣΠΟΛΕΩΣΑΠΕΣ
ΤΕΙΛΑΝΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΠΡΕΙΓΕΥΤΑΣΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΝΚΑΙΚΟΛΩΤΑΝ
ΟΙΚΑΠΑΡΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΚΑΙΤΟΨΑΦΙΣΜΑ
ΑΠΟΔΟΝΤΕΣΔΙΕΛΕΓΕΝΜΕΤΑΠΑΣΑΣΣΠΟΥΔΑΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΠΕΡΙΤΩΙΓΕΝΕΣΘΑΙΤΑΝΚΑΘΙΕ
ΡΩΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΣΤΕΠΟΛΕΩΣΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΚΑΙ
ΤΑΝΑΣΥΛΙΑΝΤΑΤΕΑΛΛΑΤΑΥΠΑΡΧΟΝΤΑΑΥΤΟΙΣΕΝΔΟΞΑΚΑΙ
ΤΙΜΙΑΔΙΑΕΥΑΔΕΝΚΑΙΣΥΝΕΠΑΥΞΕΙΝΕΙΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝΥΠΕΡ
ΔΕΤΩΝΑΥΤΩΝΔΙΑΛΕΓΟΝΤΟΣΚΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΤΩΠΑΡΑΤΩΒΑ
ΣΙΛΕΩΣΦΙΛΙΠΠΩΠΡΕΙΓΕΥΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΣΑΥΞΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣ
ΜΙΟΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΤΟΥΣπρειγευτας . . . . .
ΔΙΟΤΙΚΑΛΩΣΚΑΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣΔΙΕΛΕΓΕΝΠΕΡΙΤΑΣΟΙΚΕΙΟΤατος
ΤΑΣΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣΑΥΤΟΙΣΠΟΡΤΑΜΕΚΑΙΤΩΝΛΟΙΠΩΝΕΝΔΟ
ΞΩΝΚΑΙΤΙΜΙΩΝΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙΔΙΟΤΙΟΔΑΜΟΣΟΣΑΥΞΙΩΝΔΙΑ
ΦΥΛΑΔΩΝΤΑΝΠΟΡΤΙΤΟΘΕΙΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΤΗΙΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝΒΩΛΟΜΕΝΟΣΤΑΝΤΕΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝΤΩΙ
ΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΣΤΕΠΟΛΕΩΣΤΩΝΤΗΙΩΝΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΑΝΑΔΕΙ
ΚΝΥΝΤΙΚΑΙΠΑΡΔΕΧΕΤΑΙΙΕΡΑΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΚΑΘΟΤΙΠΑΡΚΑ
ΛΕΙΟΔΑΜΟΣΟΤΗΙΩΝΥΠΑΡΞΕΙΔΕΚΑΙΤΑΑΛΛΑΤΙΜΙΑ
ΤΗΙΟΙΣΠΑΡΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΣΑΥΞΙΩΝΝΥΝΤΕΚΑΙΕΣΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝ
ΟΝΕΡΡΩΣΘΕ

Vs. 5. Sher. ΚΩΛΩΤΑΝ. Vs. 18. litteras ΑΙΟ ex Sher. inserui, qui init. versus ΔΗΣ. Vs. 19. Chish. ΑΠΟΚΡΙΝΕΣΘΑΙ, Sher. ΑΠΟΚΙΝΝΑΣΘΑΙ, unde Α pro Ε recepi. Vs. 31. Sher. ΜΙΑΣΑΣΥΝ etc. Vs. 32. Chish. ΞΙΟΜΕΘΑΑΠΡΟ, Sher. quod dedi. Vs. 33. Chish. ΟΡΜΩΜ etc. Sher. ΟΡΜΙΟΜ etc. Vs. 35. Sher. ΠΟΛΙΩΣ. Vs. 37. Sher. ΧΡΗΜΑΤΑ.

Ἰστρωνίων.

Ἔδοξεν Ἰστρωνίων τοῖς Κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· ἐπειδὴ Τήϊοι φίλοι καὶ συγγενεῖς ὑπάρχοντες διὰ προγόνων τᾷ πόλει ψάφισμα καὶ πρεσβευτὰς ἀπέσταλκαν Ἀπολλόδοτον καὶ Κολώταν, οἳ ἐπελθόντες ἐπὶ τὸ κοινὸν τὸ Ἰστρωνίων τό τε ψάφισμα ἀπέδωκαν καὶ αὐτοὶ διέλεγ[ε]ν ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις, τὰν ἐκτενεστάταν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν ποιούμενοι περὶ τοῦ γενέσθαι τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας τᾶς Τηΐων καὶ τὰν ἀσυλίαν, ἔτι δὲ καὶ τἄλλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἔνδοξα καὶ τίμια διὰ τὸν θεὸν ψαφισαμένους καὶ αὐτοὺς συναύξειν καί τινος ἀγαθοῦ παραιτίους γίνεσθαι τῷ δάμῳ, καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσαντες ἀκόλουθα πραξίομεν τᾷ τε πορτὶ [τὸ] θεῖον εὐσεβείᾳ καὶ τὰ μέγιστα χαριξιόμεθα τῷ δάμῳ· περὶ δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγέντος μετὰ πάσας σπουδᾶς καὶ προθυμίας καὶ τ[οῦ] ἀ[π]ο[σταλέντος παρὰ βασιλέως Φι]λίππου πρεσβευτᾶ Περδίκκα· ἀποκρίνασθαι τῷ δάμῳ τῷ Τηΐων, ὅτι πρότερόν τε ἁ πόλις διακειμένα φιλικῶς καὶ εὐνόως πορτὶ τὸ πλᾶθος τὸ Τηΐων, ἔν τε τοῖς ὑπεράνω χρόνοις οὐδενὸς ἀπέστα τῶν συμφερόντων, καὶ νῦν δέ, καθότι παρακαλεῖ ὁ δᾶμος ὁ Τηΐων καὶ Περδίκκας ὁ πολίτ[α]ς αὐτῶν, προαιρούμενοι οὖν ἐμ πᾶσιν εὐχαριστεῖν καὶ μεμ[ν]αμένοι τᾶς προϋπαρχούσας ταῖς πόλεσι συγγενείας, τάν τε καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας ὑμῶν, ἔτι δὲ ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶναι, βουλόμενοι χαρίζεσθαι Περδίκκᾳ, [δίδ]ομεν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἔνδοξα καὶ [τί]μια συνδιαφυλαξίομεν ἀπροφασίστως, ἐφ᾽ ὅσον κ᾽ ἔωμεν δυνατοί. εἰ δέ τινές κα τῶν ὁρμιομένων ἐξ Ἰστρῶνος ἀδικήσωντί τινα Τηΐων ἢ κοινᾷ ἢ ἰδίᾳ παρὰ τὸ γραφὲν δόγμα περὶ τᾶς ἀσυλίας ὑπὸ τ[ᾶ]ς πόλιος τᾶς Ἰστρωνίων, ἐξέστω τῷ παραγενομένῳ Τηΐων ἐπιλαβέσθαι καὶ τῶν σωμάτων καὶ χρημάτων, εἴ τίς κα ἄγῃ, οἱ δὲ Κόσμοι οἱ τόκα ἀεὶ κοσμοῦντες ἐπαναγκαζόντων ἀποδιδόμεν τοὺς ἔχοντας, ἀζ[ά]μιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ δόγμα εἰς τὸ ἱερὸν τὸ τᾶς Ἀθάνας τᾶς Πολιάδος τοὺς γραμματέας τᾶς πόλιος.

De nomine urbis Ἰστρῶν vide Artemidorum ap. Steph. Byz. v. Ἴστρος. Vs. 7. διέλεγεν p. διελέγην scribendum esse ut n. 3050. 3052. suspicabatur etiam Buttmann. Gr. Gr. ampl. T. I. p. 353. Vs. 11. post ἔτι δὲ καὶ supple περὶ τοῦ. Vs. 15. τὸ inserui, ut n. 3050. 18. est. Vs. 18. Chish. dedit καὶ τοῦ Τ[ηΐων πολίτου καὶ βασιλέως Φι]λίππου πρ. sed etsi Perdiccas civis Teius fuit (vs. 25.), tamen non opus erat ut hoc id loco diceretur, sicut n. 3049. 3050. non dicitur, aptiusque est quod ego reposui, et usui dicendi unice conveniens. Vs. 19. ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΙ debet in genitivum mutari, quod notavit etiam Chish. in calce Praefationis. Inde a vs. 20. structura valde impedita est. Nam in illo ἔν τε τοῖς ὑπεράνω χρόνοις illud τε vacat, estque nihil nisi resumptio prioris τε, quod habes in formula ὅτι πρότερόν τε etc. Huic τε respondet καὶ νῦν δὲ vs. 23. interpositisque verbis καθότι usque ad αὐτῶν, sequentia προαιρούμενοι οὖν non novam incipiunt sententiam, sed οὖν in media est sententia positum, ut fit post parenthetica, quasi dicas: *et vero nunc etiam, secundum ea quae Teii postularunt, nunc igitur constituentes* etc. Ex δίδομεν vero vs. 30. pendent quae praecesserunt: τάν τε καθιέρωσιν etc. Huic denique τε post τάν posito respondet καὶ ante τὰ λοιπά. Cf. etiam n. 3058. Vs. 32. praetuli συνδιαφυλαξίομεν, ut n. 3058. Igitur T. II. p. 403. *b.* lin. 11. a fin. pro διαφυλαξιόμεθα scribe συνδιαφυλαξίομεν; ibidem vide simul de forma ὁρμιόμενοι. Postremo cave scribas κε ὦμεν: κε enim non Creticum est. Vs. 36. τῷ παραγενομένῳ videtur de eo esse, qui Istrone deprehenderit delinquentem; nam παραγενέσθαι refertur fere ad locum, ubi decretum factum est, ut n. 3049. 3051. init. Ad ἀποδιδόμεν supple αὐτά. Nempe Cosmi, postquam causa ad ipsos delata est, eum, qui erepta actori bona habeat, cogere debent ut reddat, si ea non sponte dimiserit τῷ ἐπιλαβομένῳ. Eadem formula redit mox semel atque iterum. De dictione τόκα ἀεὶ cf. quae monui T. II. p. 405. *a.* et not. ad n. 2556. p. 415. *b.*

3049.

In muro oppidi Sigazik prope *Teon*; ed. Chishullus l. c. p. 113. c. not. p. 125. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gudii n. 6. annexum Vaxio decreto (n. 3050.), quocum coniunctum non fuit (vide ad n. 3045.). In Sherardi codice, quem cum Chish. contulit Müllerus, extat p. 35.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 2. Chish. ΒΟΥΛΑΙ, Hess. quod dedi. Vs. 3. ex Hess. vacuum spatium retinui. Ibidem Chish. ΟΠΕΡΔΙΚΚΑΣ; omisi Ο cum Hess. Vs. 4. Hess. ΨΗΦ etc. Vs. 5. usque ad finem Hess. ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΕΠ.ΙΑΥΓΟΙΣΣΥΝΕ, Sher. ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΕΠΕΙΑΥΤΟΙΣΣΥΝΕ. Vs. 6. Sher. ΤΗΣ, Hess. ΚΑΛΟΣ. Vs. 7. extr. Chish. ΚΑΙΤΩΙ.., Hess. ΚΑΙΤΩΙ, Sher. quod dedi. Vs. 8. ex solo Sher. Vs. 9. Chish. ΤΙΝΕΣΤΩΝΟΡΜΩΜΕΝΩΝ, Hess. quod dedi; Sher. certe ΟΡΜΙΣΜΕΝΩΝ habet: de reliqua eius lectione nihil notatur. Tum Hess. ΕΞΥΒΡΙΣΤΑΣ, Chish. ΕΞΥΒΡΙΤΙΑΣ: unde confeci ΕΞΥΒΡΙΤΑΣ. Vs. 9. 10. Hess. aliter divisit. Vs. 13. Hess. ΤΕΩΕΠΙ etc. Vs. 15. Chish. ΚΟΣΜΕΟΝΤΕΣ, Hess. Sher. quod dedi. Vs. 16. Sher. ΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣ. Vs. 17. vacuum retinui ex Hess.

Συβριτίων.

Συβριτίων ἁ πόλις καὶ οἱ Κόσμοι Τηΐων τᾷ βωλᾷ καὶ τῷ δάμῳ χαίρειν. παραγενόμενος Περδίκκας ὁ παρὰ βασιλέως Φιλίππου πρεσβευτὰς τό τε ψάφισμα ἀπέδωκεν, ὃ ἔφερον οἱ παρ᾽ ὑμῶν πρεσβευταὶ περὶ τᾶς τ᾽ οἰκειότατος καὶ τᾶς φιλίας, καὶ ὅτι καλῶς καὶ [- - ως]

ΡΑΥΚΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΝΡΑΥΚΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΕΠΕΙΔΗΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΠΡΕΙΓΕΥΤΑΙΠΑΡΑΤΩ
ΔΑΜΩΤΩΤΗΙΩΝΠΟΡΤΙΡΑΥΚΙΩΝΤΑΝ
ΠΟΛΙΝΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΑΣΤΥΑΝΑΚΤΟΣΚΟΛΩΤ
ΑΣΕΚΑΤΩΝΥΜΟΥΟΙΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙ
ΤΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΕΦΑΝΙΣΑΝΤΕΟΙΚΕΙΟΤΑ
ΤΑΤΑΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΡΑΥΚΙΟΙΣΠΟΘΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΠΕΡΙΤΑΣΑΣΥΛΙΑΣΤΑΣΤΕΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΤΑΣΧΩΡΑΣΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΝΕΤΙΔΕΚΑΙ
ΤΩΠΑΡΑΝΤΙΟΧΩΤΩΒΑΣΙΛΕΩΣΠΡΕΙ
ΓΕΥΤΑΑΓΗΣΑΝΔΡΩΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΝΤΟΣΜΕΤΑ.....
ΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΤΩΝΠΑΡΑΤΗΙΩΝ
ΠΡΕΙΓΕΥΤΑΝΕΜΦΑΝΙΣΑΝΤΩΝ:::::
ΤΑΝΑΥΤΩΝΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΠΡΟΘΥΜΙΑΝΔΕΔΟΧ
ΘΑΙΡΑΥΚΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟ
ΛΕΙΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙΤΗΙΟΙΣΟΤΙΚΑΘΙΕΡΩΣΙΑΣΤΩΙΔΙΟΝΥ
ΣΩΙΤΑΣΤΑΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΑΥΤΩΝΤΑΝΤΕΑΣΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΕΝΔΟΞΑΚΑΙΤΙΜΙΑΠΑΡΔΕΧΟΜΕΘΑ
ΝΥΝΤΕΚΑΙΤΟΝΑΛΛΟΝΧΡΟΝΟΝΠΑΝΤΑ

---

tatum, ut ap. Demosth. de cor. p. 234. *εἰ δὲ βουλεύων ἐγὼ προσάγειν τοὺς πρέσβεις ᾤμην δεῖν, τοῦτό μου διαβάλλει. ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν γράψαι τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν;* Nec quod deinceps *πορτὶ* comparet, ideo in composito vocabulo devitandum est *πρός*, quum dialectus in his decretis variet magnopere; ut vs. 8. etiam *ποτὶ* habetur: nec post ΠΡΟΣ maiorem statuere lacunam, qua deinceps opus erit, in tam spurcis apographis non licet. Hoc vero adducendorum legatorum officium susceperit Agesander Antiochi legatus, de quo vs. 11. 12. dicitur, ut simile officium susceperat Perdiccas n. 3049. Quo loco collato vs. 3. scripseris *παραγενόμενο[ς Ἀγήσανδρος*: neque opus videtur insuper addi *ὁ παρ' Ἀντιόχω τῶ βασιλέως πρειγευτάς.* Itaque donec certiora constent legamus:

Ῥαυκίων.

Ἔδοξεν Ῥαυκίων τοῖς Κοσμίοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ παραγενόμενο[ς Ἀγήσανδρος πρειγευτὰς] προς[άγαγε τοὺς] παρὰ τῶ δάμω τῶ Τηΐων πορτὶ [Ῥαυκίων τοὺς Κοσμίους καὶ τὰν] πόλιν, Ἀπολλόδοτο[ν τὸν] Ἀστυάνακτος, Κολώτ[α]ν τ[ὸ]ν Ἑκατωνύμου, οἳ ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν [ἐν]εφάνισάν τε οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν Ῥαυκίοις ποθ' αὐτούς, καὶ περὶ τᾶς ἀσυλίας τᾶς τε πόλεως καὶ τᾶς χώρας παρεκάλεσαν· ἔτι δὲ καὶ τῶ παρ' Ἀντιόχω τῶ βασιλέως πρειγευτᾶ Ἀγησάνδρω παρακαλέσαντος μετὰ [πάσας] σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν παρὰ [Τηΐων] πρειγευτᾶν ἐμφανισάντων [ἁμῖν] τὰν αὐτῶν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν· δεδόχθαι Ῥαυκίων τοῖς [Κοσμίοις καὶ τᾷ πό]λει, ἀποκρίνασθαι [ὅτι παραδεχόμεθα τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύ]σῳ τᾶς τ[ε] πόλεως καὶ τᾶς χώρας, τάν τε ἀσυλίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔνδοξα καὶ τίμια [ὑπάρξειν αὐτοῖς] νῦν τε καὶ τὸν ἄλλον χρόνον πάντα.

Ultima inde a verbo *δεδόχθαι* maxime ad normam tituli n. 3050. restitui, non tamen anxie inde singula transferens. Vs. 18. malim *τὰν δὲ ἀσυλίαν.*

3052.

Prope *Teon*, ad Guzellir (vide ad n. 3045.); ed. Chishullus l. c. p. 118. c. nott. p. 126 sq. Apud Hesselium Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 16. extat solus index ΑΡΚΑΔΙΩΝ, quae forma falsa est, in solo nummo Goltziano obvia; ex Sherardianis p. 35. paucas lectiones enotavit Müllerus. In eodem lapide esse decreta Cnosiorum et Priansiorum vidimus ad n. 3045. hinc factum est, ut ap. Pocock. Inscr. ant. II, 9. p. 17. n. 8. ubi ex huius tituli vss. 1-3. paucae litterae enotatae sunt, ad harum dextram compareat vox ΚΝΟΣΣΙΩΝ, sed divisa a reliquis lineâ verticali interpositâ: ceterum Pocockius haec per errorem tribuit oppido Guzelhissar, quam putabat Magnesiam ad Maeandrum esse.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. Poc. ΚΑΤΑΨΙ et nihil praeterea. Hoc ΤΑΨΙ videtur Chishullianum ΨΑΦΙ esse; certe *κατὰ ψάφισμα* non videtur ferri posse, nec ΚΑ quid sit exputo. Tum Chish. ΔΑΜΙΟΘΕΤΟΥ, Sher. quod dedi. Vs. 2. Poc. nihil nisi ΤΙΟΥ; vs. 3. idem ΑΡΥΑΔΩΝ. Vs. 4. Chish. ΚΟΣΜΟΙΣ, Sher. quod dedi. Vs. 7. Sher. ΗΡΩΔΟΤΟΝ et sic omnibus locis. Vs. 12. Ρ et dein ΑΙ licet falsa in lacunis, quae ap. Chish. erant, ex Sher. inserui. Vs. 27. Chish. ΒΟΗΘΗΣΟΜΕΝ, Sher. ΒΟΑΘΗΣΑΜΕΝ.

Ἐ]ψαφίσθη ἐπὶ δαμιου[ρ]γοῦ Φίλωνος, μηνὸς Ἀρταμιτίου νευμηνίᾳ.

Ἀρκάδων.

Ἔδοξεν Ἀρκάδων τοῖς Κοσμίοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ Τήϊοι φίλοι καὶ συγγενεῖς καὶ εὔνοοι ὑπάρχοντες τᾷ πόλει διὰ προγόνων ψάφισμα καὶ πρεσβευτὰς ἀπέσταλκαν, Ἡρόδοτον Μηνοδότου, Μενεκλῆν Διονυσίου, οἳ καὶ ἐπελθόντες ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων τό τε ψάφισμα ἀπέδωκαν, καὶ αὐτοὶ διέλεγεν μετὰ πολλᾶς σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας ἐμφανίζοντες τὰν εὔνοιαν τοῦ δάμου,

Vs. 1. Chish. ϹΑΞΙΩΝ, Sher. p. 35. ΣΑΞΙΩΝ, Chandlerus in Syllab. p. III. ΝΑΞΙΩΝ, quod nihili est (quam negligenter hos titulos inspexerit Chandlerus, docet n. 3055.), Sher. p. 36. diserte ϹΑΥΞΙΩΝ. Vs. 2. ultimum Ξ ex Sher. (Chish. Σ). Vs. 5. Sher. p. 35. ΠΡΕΥΓΕΥΤΙΑ . . ΑΠ etc. et vs. 7. ΔΙ . . ΕΙΖΗ . ΔΑΠΑΝΣΑΣ. Vs. 11. Chish. ΤΙΜΙΑΕΥΑΔΕΙΝ, Sher. ΤΙΜΙΑΔΙΑΕΥΑΑΔΕΝ, quod vero propius. Vs. 14. Sher. ΕΠΑΙΝΕ . . . Μ . ΝΤΟΝΣ . . . . Quae minoribus litteris scripta sunt, patet addidisse Chishullum. Vs. 16. Sher. in separato huius partis apographo habet ΤΑΣΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣ. Vs. 17. Hess. ΔΗΜΟΣΟ etc. Ultimum hoc Ο operarum vitio deest ap. Chish. (vide Corrigenda.) Vs. 18. Chish. ΦΥΛΑΣΣΩΝ, Hess. ΦΥΛΑΔΩΝ. Vss. 20. 21. ita divisi ut Hess. Vs. 21. extr. Chish. ΠΑΡΑΚΑ, Hess. Sher. quod dedi. Vs. 23. Hess. ΕΣ, Chish. ΕΙΣ. Vss. 23. 24. paulo aliter digeruntur ap. Hess.

Fαυξίων.

Ἔδοξεν [F]α[υ]ξίων τοῖς Κοσμίοις καὶ τᾷ πόλει ψαφιξαμένοις κατὰ τὸν νόμον· ἐπειδὴ Τήϊοι διὰ προγόνων φίλοι καὶ συγγενεῖς ὑπάρχοντες τᾶς ἁμᾶς πόλεως ἀπέστειλαν ψάφισμα καὶ πρειγευτὰς Ἀπολλόδοτον καὶ Κολώταν, οἱ κα[ὶ] παρελθόντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ψάφισμα ἀποδόντες διέλεγεν μετὰ πάσας σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας περὶ τῶ γενέσθαι τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλεως αὐτῶν καὶ τᾶς χώρας καὶ τὰν ἀσυλίαν, τά τε ἄλλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἔνδοξα καὶ τίμια δια[φ]υ[λ]άδεν καὶ συνεπαύξειν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ὑπὲρ δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγ[έ]ντος καὶ Περδίκκα τῶ παρὰ τῶ βασιλέως Φιλίππω πρειγευτᾶ· δεδόχθαι [F]αυξίων τοῖς Κοσμίο[ι]ς καὶ τᾷ πόλει, ἐπαινέσαι μὲν τοὺς [πρειγευτὰς πάντας?] διότι καλῶς καὶ συμφερόντως διέλεγεν περὶ τᾶς οἰκειότ[ατος] τᾶς ὑπαρχούσας αὐτοῖς πορτ' ἀμὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδόξων καὶ τιμίων, ἀποκρίνασθαι δ[ὲ] ὅτι ὁ δᾶμος ὁ [F]αυξίων διαφυλάδων τὰν πορτὶ τὸ θεῖον εὐσέβειαν, καὶ τᾷ πόλει τῶν Τηΐων εὐχαριστεῖν βωλόμενος, τάν τε καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλεως τῶν Τηΐων καὶ τᾶς χώρας ἀναδείκνυντι, καὶ παρδέχεται ἱερὰν καὶ ἄσυλον, καθότι παρκαλεῖ ὁ δᾶμος ὁ Τηΐων, ὑπάρξει δὲ καὶ τὰ ἄλλα τίμια Τηΐοις πὰρ τᾷ πόλει τῶν [F]αυξίων νῦν τε καὶ ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον. ἔρρωσθε.

De nomine urbis Ὄαξος s. Fάξος s. Fαῦξος paucis dixi T. II. p. 401. *b*. Nostro in marmore vs. 1. Ϲ esse digamma non potest ulli peritiori dubium esse, quum praesertim constet Ο et digamma esse prorsus affinia: neque audiendus Chish. qui hoc Ϲ putabat Σ esse, sequentibus eum hac in re etiam peritis palaeographis, quorum nomina sileo. Verum vidit, ut solet, Eckhel. D. N. T. II. p. 305 sq. Etiam ap. Scylac. c. 48. pro Παξὸς scripserim Ϲάξος. In ipso deinceps titulo Σ pro Ϲ positum esse a transcribentibus non est quod mireris. Magis mirum, quod quum vs. 1. Sherardus semel diserte habeat ϹΑΥΞΙΩΝ et Υ in hac voce redeat vs. 13. 17. 23. tamen vs. 2. legatur ΣΑΞΙΩΝ: credo oblitteratum illum locum fuisse, et certe ceteri loci illum iubent corrigi. Vs. 7. 15. διέλεγεν verum esse et vs. 12. διαλέγοντος debere in διαλεγ[έ]ντος mutari, non monerem, nisi διέλεγον miro sane iudicio probasset Valckenarius ad Adon. p. 151. ed. Theocr. Berol. T. II. Porro vs. 7. extat varia lectio πάνσας, cui non confido; cf. tamen ad Cretica T. II. p. 405. *b*. Vs. 8. pro ΤΩΙ scribe ΤΩ. Vs. 11. expulsa Chishulli lectione *τίμια εὐαδεῖν*, quam finxisse putandus est, scripsi *τίμια διαφυλάδεν*, ut vs. 18. est *διαφυλάδων*; nam ibi quoque *διαφυλάσσων* haud dubie soli Chishullo debetur, quidquid legatur in Sherardianis. Priore loco haud minus quam altero verbum *διαφυλάσσειν* requiri et res ipsa et horum decretorum usus docet; cf. n. 3046. 3048. 3058. Mira sane forma *φυλάδω* p. *φυλάσσω*, praesertim simplici δ scripta, sed tamen facta fere ad analogiam verborum in ζω desinentium, ubi ζ in δδ mutatur, ut *ψηφίζω ψαφίδδω*: utut illa nata est, temerarium fuerit posthabere, quod melioribus nitatur testibus. Etiam terminationem εν tenui vs. 11. quod probabile est in vetusta forma *διαφυλάδω* etiam vetustam et Cretensibus usitatissimam terminationem retentam esse, licet statim adiectum sit *καὶ συνεπαύξειν*. Vs. 21. quoque rarissima extat forma *ἀναδείκνυντι*, de qua monui T. II. p. 404. *b*. Vs. 23. retinui ἐς, licet εἰς in eadem formula sit vs. 11. ita enim in iisdem titulis variari monui in Comm. de dialecto Cretica.

3051.

Prope *Teon* ad oppidum Sigazik (vide ad n. 3045.); ed. Chishullus l. c. p. 116 sq. c. not. p. 126. (ubi de Rhauco duplici agitur.) Apud Sherardum est p. 37. cuius apographum contulit Müllerus.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Haec est lectio Chishulli, in qua nolui quidquam novare; sed Müllerus haec annotavit ex Sherardianis:

3. ΕΠΕΙΔΗΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟ - - -
ΠΡΟΣ . . . . ΠΑΡΑΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙ
5. ΝΟΜΙΣΑΠΟΛΛ .
ΚΟΛΩΤ
6. ΙΝΤΩΝΕΚΑΤΩΝΥΜΟΥ
12. ΠΑΝΤΩΝ

Quae quamquam non plane intelligo, potest tamen inde coniici, multa in Chishullianis turbata esse, quum praesertim haec ne structuram quidem aptam offerant, nisi vs. 6. omittas certissimum iuxta alios titulos οἵ; quod in textu minusculis repetito fecit Chishullus, secutus ut videtur titulum n. 3056. Sed quidquam statui posse diffido, quod ne de versuum quidem mensura liquet. Quo spectet notatum ad vs. 12. non video; vs. 6. init. autem latere Α]Ν Τ[Ο]Ν etc. vix ambigo. Hoc posito videtur iam vs. 5. Ἀπολλόδοτο[ν τὸν] Ἀστ. scribendum esse. Iam vide ne vss. 3. 4. plane aliter constituendi sint atque apud Chish. ita quidem ut illud ΠΡΟΣ (ap. Müll.) fuerit *προσάγαγε*, verbum de producendis legatis usi-

n. 2557. 21. et ubivis; sed ut πρεσβευτᾶν est vs. 22. ita ἀμφοτερᾶν τᾶν fuisse probabile est, male lectum a transcribente, ut tot alia in his decretis. Nempe quum ΤΑΣ p. ΤΑΝ legeret, etiam reliqua perperam reddidit. Ad ξένια vs. 33. Chish. fere ea annotavit quae de Cretensium ξενικαῖς τραπέζαις s. θοίναις apposui p. 407. *b.* at quae nostro loco dicuntur, nihil referunt Cretensibus peculiare, sed Graecorum morem communem.

3053.

Ibidem ubi n. 3052. (cf. ad n. 3045.) Partem *A* ed. Chishullus l. c. p. 120 sq. c. nott. p. 127 sq. Pocockius l. c. habet tantum vs. 1. ΚΝΟΣΣΙΩΝ, item Hessel. l. c. n. 16. tantum ΓΝΩΣΣΙΩΝ. ΚΝΩΣΙΩΝ esse in hoc lapide diserte notat Chish. p. 127. Apud Sherardum est p. 32. quod exemplum contulit Müllerus. Partem *B* minusculis scriptam huic titulo subnectendam esse censuit Chishullus p. 121. in alio, ut ait, lapidis frustulo repertam: apud Sherard. p. 38. vero coniuncta est cum n. 3054. a quo omnino separanda fuit, quod alii ibi legati sunt; illi autem ita coniuncta est, ut vs. 1. finem constituat versus 4. n. 3054. uno tenore commissis fragmentis; sed ap. Sher. pars *B* amplior est quam ap. Chish. Huic ego obsecutus utramque partem hoc loco repraesento. Nam si cui pars *B* ex titulo n. 3057. superesse videatur, notet n. 3057. dici Κοσμίοις, hic Κόσμος, et ibi esse Μηνοδότου et Διονυσίου, hic Μηνοδότω et Διονυσίω et reliqua ad eundem modum: quae, licet in his decretis dialecti aliquoties mistae reperiantur, magis tamen eo deducunt, ut titulo n. 3057. abiudicetur hoc fragmentum.

A.

Κ Ν Ω Σ Ι Ω Ν

ΕΔΟΞΕΚΝΩΣΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙ
ΔΗΗΡΟΔΟΤΟΣΜΗΝΟΔΟΤΩΚΑΙΜΕΝΕΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΩ
ΑΠΟΣΤΑΛΘΕΝΤΕΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠΑΡΤΗΙΩΝΠΟΡΤΙ
ΤΑΣΕΝΚΡΗΤΑΙΠΟΛΙΑΣΚΑΙΔΙΑΤΡΙΨΑΝΤΕΣΤΟΝΠΛΕΙΣ
ΤΟΝΧΡΟΝΟΝΕΝΤΑΙΑΜΑΙΠΟΛΕΙΟΥΜΟΝΟΝΤΑΝΑΠΟΤΑΣ
ΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣΕΥΤΑΞΙΑΝ . . ΤΕΔΕΙΞΑΝΤΟΑΛΛΑΚΑΙΕΠΕ
ΔΕΙΞΑΤΟΜΕΝΕΚΛΗΣΜΕΤΑΚΙΘΑΡΑΣΠΛΕΟΝΑΚΙΣΤΑΤΕ
ΤΙΜΟΘΕΩΚΑΙΠΟΛΥΙΔΩΚΑΙΤΩΝΑΜΩΝΑΡΧΑΙΩΝΠΟΙ
ΗΤΑΝΚΑΘΩΣΠΡΟΣΗΚΕΝΑΝΔΡΙΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕ
ΝΩΙΟΠΑΙΩΝΙΣΑΝΤΙΤΗΙΟΙΟΤΙΑΠΟΛΙΣΑΠΟΔΕΔΕΚΤΑΙ
ΤΟΣ . . ΟΥΤΟΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙ
ΤΑΝΤ . ΤΗΙΩΝΠΟΛΙΝΕΠΙΤΩΙΤΟΙΟΥΤΟΣΑΝΔΡΑΣ
ΠΕΜΨΑΣΘΑΙΟΜΟΙΩΣΔΕΤΟΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΗΡΟΔΟΤΟΝ
ΚΑΙΜΕΝΕΚΛΗΝΟΤΙΚΑΛΩΣΚΑΙΕΥΤΑΚΤΩΣΕΝΔΕΔΑ . .
- - - - - - - - -

B.

- - - - - - - - - ΤΟΣΔΕΚΟΣΜΟΣΔΟΜΕΝΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΝΤΩΔΕΤΩΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣΣΦΡΑΓΙΣΑΝΤΑΣΤΑΙ
ΔΑΜΟΣΙΑΙΣΦΡΑΓΙΔΙΑΠΟΚΟΜΙΣΑΙΗΡΟΔΟΤΩΙ
ΚΑΙΜΕΝΕΚΛΕΙΠΡΟΣΑΠΟΜΕΠΙΓΝ . ΝΤΙΚΑΙΜΕΙ . .
. . ΤΡΟΚΑΔΡΟΝΑΝΠΟΘΙΝΡΑΙΤΩΝ . . . .
. . ΤΟΙΟΥΤΟΝΑΝΔΡΩΝ . . . .

A. vs. 2. Chish. p. 120. ΚΟΣΜΙΟΣ, sed p. 127. notat vitium operarum hoc esse et voluisse sese ΚΟΣΜΟΙΣ. Vs. 11. Chish. ΙΣΩΝΤΙ, Sher. ΙΣΑΝΤΙ: istud ille haud dubie de suo dedit: hoc vere Creticum esse collato ἐπιστᾶντι intellexi (vide T. II. p. 405.). Vs. 15. Sher. ΕΥΤ . ΚΤΩΣ. Partem *B* ex Chish. dedi, quantum inde ille habet, versibus tamen ex Sher. divisis, quod ap. Chish. indiscreti sunt. Sher. vs. 1. init. ΟΣ, fin. ΑΝΤΕΓΡΑΦΟ, vs. 2. ΝΣ . ΩΔΕ ΤΩΝΨΑ etc. Vs. 3. ΔΑΟΣΙΑΙΣΣΦΡΑΓΙΣΑΝΑΠΟ ΚΟΜΗΣΑΙΕΡ etc. Vs. 4. Sher. ab init. . . ΚΑΙΜΕΝ ΕΔ . . ΕΥΠ etc. In voce Μενεκλεῖ deficit Chishulli apographum.

A.

Κνωσίων.

Ἔδοξε Κνωσίων τοῖς Κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ Ἡρόδοτος Μηνοδότω καὶ Μενεκλῆς Διονυσίω ἀποσταλθέντες πρεσβευταὶ παρ Τηΐων πορτὶ τὰς ἐν Κρήτᾳ πόλιας, καὶ διατρίψαντες τὸν πλεῖστον χρόνον ἐν τᾷ ἁμᾷ πόλει, οὐ μόνον τὰν ἀπὸ τᾶς ἀναστροφᾶς εὐταξίαν [ἀπ]εδείξαντο? ἀλλὰ καὶ ἐπεδείξατο Μενεκλῆς μετὰ κιθάρας πλεονάκις τά τε Τιμοθέω καὶ Πολυΐδω καὶ τῶν ἁμῶν ἀρχαίων ποιητᾶν, καθὼς προςῆκεν ἀνδρὶ πεπαιδευμένῳ· ὅπᾳ ὦν ἰσᾶντι Τήϊοι, ὅτι ἁ πόλις ἀποδέδεκται τὸς [τοι]οῦτος τῶν ἀνδρῶν, δεδόχθαι ἐπαινέσαι τάν τ[ε] Τηΐων πόλιν ἐπὶ τῷ τοιοῦτος ἄνδρας πέμ[ψαι], ὁμοίως δὲ τὸς πρεσβευτὰς Ἡρόδοτον καὶ Μενεκλῆν, ὅτι καλῶς καὶ εὐτάκτως ἐνδεδα[μήκασι (s. [μήκαντι etc.) - -
- - - - - - - -

B. τὸς δὲ Κόσμος δόμεν ἀντίγραφον τῶδε τῶ ψαφίσματος, σφραγίσαντας τᾷ δαμοσίᾳ σφραγῖδι, ἀποκομίσαι Ἡροδότῳ καὶ Μενεκλεῖ. Tum fortasse ἐπιγν[ῶ]ντι καί, et vs. 5. [κ]αὶ τῶν, vs. 6. τοιούτ[ω]ν ἀνδρῶν.

ΨΑΦΙΣΘΗΕΠΙΔΑΜΙΟΥΕΓΟΥΦΙΛΩΝΟΣΜΗΝΟΣΑΡΤΑ
ΜΙΤΙΟΥΝΕΥΜΗΝΙΑΙ

Α Ρ Κ Α Δ Ω Ν

ΕΔΟΞΕΝΑΡΚΑΔΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙ
ΔΗΤΗΙΟΙΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΣΚΑΙΕΥΝΟΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΤΑΙΠΟΛΕΙΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ
ΑΠΕΣΤΑΛΚΑΝΗΡΟΔΟΤΟΝΜΗΝΟΔΟΤΟΥΜΕΝΕΚΛΗΝΔΙ
ΟΝΥΣΙΟΥΟΙΚΑΙΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΡ
ΚΑΔΩΝΤΟΤΕΨΑΦΙΣΜΑΑΠΕΔΩΚΑΝΚΑΙΑΥΤΟΙΔΙΕΛΕ
ΓΕΝΜΕΤΑΠΟΛΛΑΣΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΕΜΦΑΝΙ
ΞΟΝΤΕΣΤΑΝΕΥΝΟΙΑΝΤΟΥΔΑΜΟΥΑΝΕΧΕΙΠΡΟΣΑΡ
ΚΑΔΑΣΚΑΙΤΟΥΣΛΡΙΠΟΥΣΚΑΙ . . ΤΑΝΤΕΕΥΣΕ
ΒΕΙΑΝ . . . . *Desunt versiculi septendecim*
. . . . ΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΡ
ΚΑΔΩΝΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΟΥΝΚΑΙΗΜΕΙΣΤΟΙΣΕΥΝΟΩΣ
ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΙΣΕΝΧΑΡΙΤΟΣΜΕΡΕΙΜΗΛΕΙΠΕΣΘΑΙΤΟ
ΤΕΠΡΟΤΕΡΟΝΔΟΓΜΑΟΕΧΕΤΕΠΑΡΗΜΩΝΠΕΡΙΤΑΣ
ΑΣΥΛΙΑΣΚΑΙΤΑΣΚΑΘΙΕΡΩΣΙΟΣΤΑΣΤΕΠΟΛΙΟΣΚΑΙΤΑΣ
ΧΩΡΑΣΑΝΑΓΡΑΨΟΜΕΝΚΑΘΟΤΙΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕΔΙΑΤΟΥ
ΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΚΑΙΣΥΝ
ΤΗΡΗΣΟΜΕΝΤΑΔΕΔΟΜΕΝΑΥΜΙΝΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΑ
ΡΑΚΑΛΕΣΑΝΤΩΝΔΕΑΜΕΤΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΑΝΔΟΥΝΑΙ
ΥΜΙΝΙΣΟΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝΚΑΙΕΝΚΤΗΣΙΝΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΚΑΙΑΤΕ
ΛΕΙΑΝΤΑΥΤΑΤΕΔΙΔΟΜΕΝΥΜΙΝΚΑΙΕΑΝΤΙΝΕΣΑΔΙΚΩΣΙΝ
ΥΜΑΣΗΤΑΝΧΩΡΑΝΑΝΙΡΩΝΤΑΙΤΑΝΚΑΘΙΕΡΩΜΕ
ΝΑΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΚΑΙΠΟΛΕΜΕΩΣΙΝΥΜΙΝΗΚΑΤΑΓΑΝ
ΗΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΒΟΑΘΗΣΟΜΕΝΥΜΙΝΚΑΘΟΤΙΑΝΕΩ
ΜΕΝΔΥΝΑΤΟΙΕΙΝΑΙΔΕΚΑΙΤΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΤΗΙΟΙΣΠΑ
ΡΑΡΚΑΣΙΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΑΡΚΑΣΙΝΕΣΤΙΝΕΠΑΙΝΕΣΟΜΕΝ
ΔΕΚΑΙΤΟΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΗΡΟΔΟΤΟΝΚΑΙΜΕΝΕΚΛΕΑ
ΕΠΙΤΩΙΣΠΕΥΔΕΙΝΥΠΕΡΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΕΚΤΕΝΩΣ
ΚΑΙΤΑΝΠΑΡΕΠΙΔΑΜΙΑΝΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙΑΞΙΩΣΑΜΦΟΤΕ
ΡΩΝΤΑΣΠΟΛΕΩΣΔΟΘΗΜΕΝΤΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΞΕΝΙΑΤΑ
ΕΚΤΩΝΝΟΜΩΝΕΙΝΑΙΘΗΡΟΔΟΤΟΝΜΗΝΟΔΟΤΩΚΑΙ
ΜΕΝΕΚΛΗΝΔΙΟΝΥΣΙΩΠΡΟΞΕΝΟΣΤΑΣΠΟΛΕΩΣΑΜΩΝΕΡΡΩΣΘΕ

ἂν ἔχει πρὸς Ἀρκάδας καὶ τοὺς λ[ο]ιποὺς Κ[ρῆτας], τάν τε εὐσέβειαν * * * * * * * * * * * * * * * * * καὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων· βουλόμενοι οὖν καὶ ἡμεῖς τοῖς εὐνόως διακειμένοις ἐν χάριτος μέρει μὴ λείπεσθαι, τό τε πρότερον δόγμα, ὃ ἔχετε παρ' ἡμῶν περὶ τᾶς ἀσυλίας καὶ τᾶς καθιερώσιος τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας, ἀναγράψομεν καθότι παρακαλεῖτε διὰ τοῦ ψαφίσματος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκλαπιοῦ, καὶ συντηρήσομεν τὰ δεδομένα ὑμῖν φιλάνθρωπα. παρακαλεσάντων δὲ ἁμὲ τῶν πρεσβευτᾶν δοῦναι ὑμῖν ἰσοπολειτείαν καὶ ἔνκτησιν γᾶς καὶ οἰκίας καὶ ἀτέλειαν, ταῦτά τε δίδομεν ὑμῖν, καὶ ἐάν τινες ἀδικῶσιν ὑμᾶς, ἢ τὰν χώραν [ἀνα]ιρῶνται τὰν καθιερωμέναν τῷ Διονύσῳ, καὶ πολεμέωσιν ὑμῖν ἢ κατὰ γᾶν ἢ κατὰ θάλασσαν, βοαθήσομεν ὑμῖν καθότι ἂν ἔωμεν δυνατοί. εἶναι δὲ καὶ τὰ φιλάνθρωπα Τηΐοις παρ' Ἀρκάσι πάντα ὅσα καὶ Ἀρκάσιν ἐστίν. ἐπα[ινέ]σομεν δὲ καὶ τὸς πρεσβευτὰς Ἡρόδοτον καὶ Μενεκλέα ἐπὶ τῷ σπεύδειν ὑπὲρ τᾶς πατρίδος ἐκτενῶς καὶ τὰν παρεπιδαμίαν πεποιῆσθαι ἀξίως ἀμφοτερ[ᾶ]ν τᾶ[ν] πόλεω[ν], δοθῆμέν τε αὐτοῖς καὶ ξένια τὰ ἐκ τῶν νόμων, εἶνα[ί θ'] Ἡρόδοτον Μηνοδότω καὶ Μενεκλῆν Διονυσίω προξένος τᾶς πόλεως ἁμῶν. ἔῤῥωσθε.

Decretum hoc ceteris ex hoc genere paulo recentius esse putes, quod Arcades asylum iam prius confirmaverant; sed legati quum iidem sint qui in aliquot ceterorum decretorum, tamen eodem tempore quo reliqua iisdem legatis scripta decreta hoc quoque compositum videtur. Dialectus mire variat; sic habes ἡμεῖς, ἡμῶν, ἁμέ, ἁμῶν; πόλιος et πόλεως; Μηνοδότου, Διονυσίου et Μηνοδότω ac Διονυσίω et τοῦ Ἀσκλαπιοῦ ac τοῦ δάμου, Μενεκλῆν et Μενεκλέα, τοὺς λοιποὺς et τός, προξένος. Vs. 1. Δαμιοθέτου Chishullo est nomen viri proprium, male. De Demiurgo magistratu dixi ad n. 4. 1193. 1542. et in Cnidiis n. 2653. habeturque etiam n. 3091. ubi fortasse Cnidius intelligendus est. Arcades Peloponnesi habuerunt δημιουργούς (vide ad n. 4.); quid mirum quod nunc Arcadibus Cretae Demiurgus est eponymus? Simul tamen ibi Cosmi sunt; nempe Demiurgus Protocosmi loco eponymus est. De mensibus Creticis vide T. II. p. 406. Vs. 25. Chish. dedit ἀνιρῶνται ex ἀνιερόω, quod illi est *resecro*; sed ἀνιερόω est *consecro*, ut ἀνιέρωσις vel in his ipsis decretis n. 3046. 3049. Verum est ἀναιρῶνται. Vs. 33. ἀμφοτέρων τᾶς πόλεως insolens est, debetque esse ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, ut n. 2556. 66. 74.

3058.

Ad *Teon*, in muro oppidi Sigazik (cf. ad n.3045.); eodem quo quattuor priora monumenta modo vss. 1-6. edidit Chishullus l. c. p.122. c. not. p.129. cetera ut n.3048. supplenda esse ad Latinam monens translationem. Maiusculis Hesselius l. c. n.7. ex schedis Dukerianis et hanc partem habet et alteram inde a vs.7. quam teneo etiam ex Sherardianis p.36. transcriptam a Müllero. Prior pars est in iisdem p.35.

ΛΑΤΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΛΑΤΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙΔΗ
ΤΗΙΟΙΣΥΓΓΕΝΕΙΣΚΑΙΦΙΛΟΙΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΠΡΕΙΓΕΥΤΑΣΑΠΕΣΤΑΛΚΑΝΑΠΟΛ
ΛΟΔΟΤΟΝΚΑΙΚΟΛΩΤΑΝΟΙΔΕΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΤΟ - - - - - - - - - - -
* * * * * * * *
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ.ΚΑΙΜΕΜΝΑΜΕΝΟΙ - - - ΥΠΑΡΧΟΝΣ - - - -
ΠΟΛΕΙΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΤΑΝΤΕΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΝ. -
ΠΟΛΙΝΚΑΙΤΑΝΧΩΡΑΝΕΜΕΝΙΕΡΑΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΒΩΛΟΜ - -
ΧΑΡΙΞΕΣΘΑΙΠΕΡΔΙΚΚΑΙΔΙΔΟΜΕΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑΥΠΑΡΧΟΝ
ΤΑΥΜΙΝΕΝΔΟΞΑΚΑΙΤΙΜΙΑΣΥΝΔΙΑΦΥΛΑΞΙΟΜΕΝΑΠΡΟ
.ΑΣΙΣΤΩΣΕΦΟΣΟΝΚΙΩΜΕΝΔΥΝΑΤΟΙΚΑΙΕΙΤΙΝΕΣΚΑΤΩΝ
ΟΡΜΙΟΜΕΝΩΝΑΤΟΘΕΝΑΔΙΚΗΣΩΝΤΙΤΙΝΑΤΗΙΩΝΗΚΟΙΝΑΙ
ΗΙΔΙΑΙΠΑΡΑΤΟΓΡΑΦΕΝΔΟΓΜΑΠΕΡΙΤΑΣΑΣΥΛΙΑΣΤΑΣΤΕ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΑΣΧΩΡΑΣΕΞΕΣΤΩΤΩΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΙ
ΤΗΙΩΝΕΠΙΛΑΒΕΣΘΑΙΚΑΙΣΩΜΑΤΩΝΚΑΙΧΡΗΜΑΤΩΝΕΙΤΙΣ
ΚΑΑΓΗΙΟΙΔΕΚΟΣΜΟΙΟΙΤΟΚΑΕΙΚΟΣΜΙΟΝΤΕΣΑΝΑΓΚΑΞΟΝ
ΤΩΝΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΤΟΣΕΧΟΝΤΑΣΑΞΗΜΙΟΙΟΝΤΕΣΚΑΙΑΝ
ΥΠΟΔΙΚΟΙ ΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΚΑΙΤΟΔΟΓΜΑΕΣΤΟΙΕΡΟΝΤΑΣΕΛΕΥΘΥΑΣ

Vs. 1. 2. Chish. ΛΑΤΙΩΝ, Hess. ΛΑΣΙΩΝ. De nomine urbis vide T. II. p.403. Eckhel. D. N. T. II. p. 315 sq. et maxime n. 2554. Horum, de quibus ibi dicitur, *Latiorum* esse hunc titulum satis apertum est, nec cogitandum de ignobili aliquo oppido *Laso* s. *Lasaea*, quod a Latiorum urbe distinguendum videtur, etsi aliter fecit Eckhelius. Cf. Höck. Cret. T. I. p. 434. 441. Vs. 4. Hess. ΠΡΕΙΓΕΥΤΑΝΣ, Chish. ut dedi. Vs. 5. Hess. Κ.ΛΟΤΑΝ, Chish. ut dedi. Inde a vs. 7. fundus lectionis est Hesselii contextus; varietas lectionis Sherardiana integra haec est. Vs. 7. ΕΥΧΑΡΕΣΤΑΙΚΑΙ et in fine ΥΠΑΡΧΟΝΤ. Vs. 8. ΠΟΛΕΙΣΕΥΓΕΝΙΑΝ, tum ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΝΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙΤΑΝ, quod recepi pro Hess. ΚΑΘΙΕΡΩΣΤΩΔΙΟΝΥΣΙΩΙΙΑ - Vs. 11. Sher. omittit ultimum Ν et lacunam signat. Vs. 12. post ΚΑΙΕΙ Sher. habet ΔΕΤΙΝΕΣ: δὲ ferri potest, atque sic habetur n. 3048. 3049. sed illis locis deest praecedens *καί*; quod quum in utroque sit apographo, omisi hoc δέ, quod non agnoscit Hess. In fine vs. 12. ΚΑΤΩΝ deest ap. Sher. et apponitur vs. 13. in fine, quod ex Mülleri apographo monuit iam Höckius Cret. T. III. p. 71. qui vs. 12. 13. scribi volebat εἴ τινες Λατίων ὁρμεομένων: vera est lectio ab Hess. tradita, quam n. 3048. 3049. satis evincunt, atque ipsa grammatica et Cretica dialectus postulant. Vs. 13. Hess. ΤΗΙΟΝ, Sher. recte ΤΗΙΩΝ. Vs. 16. extr. Sher. ΕΠΙΣ pro ΕΙΤΙΣ. Vs. 17. Sher. Τ pro Ξ, vs. 18. ΤΟΥΣΕΧΟΝΤΕΣ, vs. 19. ΑΓΓΡΑΦΑΙ. In fine ΑΣ omittit Hess. habet Sher.

Λατίων.

Ἔδοξε Λατίων τοῖς Κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ Τήϊοι συγγενεῖς καὶ φίλοι διὰ προγόνων ὑπάρχοντες ψάφισμα καὶ πρειγευτὰς ἀπέσταλκαν Ἀπολλόδοτον καὶ Κολώταν, οἱ δὲ ἐπελθόντες ἐπὶ τὸ κοινὸν τὸ [Λατίων τό τε ψάφισμα ἀπέδωκαν καὶ αὐτοὶ διέλεγέν ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις, τὰν ἐκτενεστάταν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν ποιούμενοι περὶ τῶ γενέσθαι τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλεως καὶ τᾶς χώρας τᾶς Τηΐων etc. fere ut in Istronio; dein item: περὶ δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγέντος μετὰ πάσας σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας καὶ τῶ ἀποσταλέντος παρὰ βασιλέως Φιλίππω πρειγευτᾶ Περδίκκα et reliqua; tum: προαιρούμενοι ὦν ἐμ πᾶσιν] εὐχαριστεῖ[ν] καὶ μεμναμένοι [τᾶς προ]ϋπαρχο[ύ]σ[ας ταῖς] πόλε[σ]ι συγγενεία[ς], τάν τε καθιέρωσιν τῷ Διονύσῳ, τάν [τε] πόλιν καὶ τὰν χώραν ἔμεν ἱερὰν καὶ ἄσυλον, βωλόμ[ενοι] χαρίζεσθαι Περδίκκᾳ, δίδομεν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἔνδοξα καὶ τίμια συνδιαφυλαξίομεν ἀπρο[φ]ασίστως ἐφ' ὅσον κ' ἴωμεν δυνατοί. καὶ εἴ τινές κα τῶν ὁρμιομένων α[ὐ]τόθεν ἀδικήσωντί τινα Τηΐων ἢ κοινᾷ ἢ ἰδίᾳ παρὰ τὸ γραφὲν δόγμα περὶ τᾶς ἀσυλίας τᾶς τε πόλεως καὶ τᾶς χώρας, ἐξέστω τῷ παραγενομένῳ Τηΐων ἐπιλαβέσθαι καὶ σωμάτων καὶ χρημάτων, εἴ τίς κα ἄγῃ, οἱ δὲ Κόσμοι οἱ τόκ' ἀεὶ κοσμίοντες ἀναγκαζόντων ἀποδιδόμεν τὸς ἔχοντας, ἀζ[ά]μιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι. ἀγγράψαι δὲ καὶ τὸ δόγμα ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἐλευθύας.

Vs. 7. nunc scripsi εὐχαριστεῖν, postquam iam T. II. p. 403. *b*. §. 5. dixi incertum esse εὐχαριστεῖ; quod reposui certum est ex n. 3048. 26. coll. n. 3050. 19. Tum aeque apertum est προ]ϋπαρχο[ύ]σ[ας, in quo ου retinui; etsi ω vs. 9. est in βωλόμενος, quam ad normam dedi ὦν et talia. Vs. 12. cave κ' ἔωμεν corrigas ex Istronio n. 3048. vide T. II. p. 402. §. 2. De

A. vs. 7. Chish. [ἀν]τεδείξαντο. Satis noti sunt Timotheus et Polyidus; priscos inter poetas Cretenses est imprimis Thaletas. De vetustis Cretensium canticis et horum circa cantica et musica studio loci classici sunt Strabonis X. p. 480 sq. p. 482. extr. quos attulit etiam Chish.

3054.

Ad *Teon*, in balaeo prope Sigazik (vide ad n. 3045.); minusculis et versibus indiscretis edidit Chishullus l. c. p. 121. excepto vs. 1. quem maiusculis repraesentavit; nos formam tituli repraesentamus ex schedis Sherardi p. 38. de quibus vide plura ad n. 3053. Nota Chishulli extat p. 128 sqq. ad solum nomen populi pertinens.

ΠΟΛΥΡΡΗΝΙΩΝ

ΠΟΛΥΡΡΗΝΙΩΝΟΙΚΟΣΜΟΙΚΑΙΑΠΟΛΙΣΤΗΙΩΝΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΚΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΧΑΙΡΕΙΝΚΟΜΙΣΑΜΕΝΟΙΤΟΨΑΦΙΣΜΑΤΟΠΑΡ
ΥΜΩΝ - - - - - - - - ΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ
5 ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΚΑΙΚΟΛΩΤΑΝΤ - - - - - - - -

Vs. 3. Sher. ΚΟΜΙΣΑΜΕΝΟ, ubi ex Chish. addidi Ι. Vs. 4. 5. Chish. οἱ πρεσβευταὶ Ἀπολλόδοτος καὶ Κολώτας, Sher. ΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ||ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΚΑΙΔΑΜΟΥΑΝΤ.. Retinui Sherardiana, nisi quod pro ΔΑΜΟΥΑ dedi ΚΟΛΩΤΑ, quod sive Chish. ipse correxit sive aliunde hausit, ex ceteris titulis certum est. Ν insequens fuit Ι, deinde sequebatur Τ - -

Πολυῤῥηνίων.

Πολυῤῥηνίων οἱ Κόσμοι καὶ ἁ πόλις Τηΐων τῷ δάμῳ καὶ τᾷ βουλᾷ χαίρειν. κομισάμενοι τὸ ψάφισμα τὸ παρ' ὑμῶν, [ὃ ἐδώκατε φέρειν πρὸς ἁμᾶς?] τοῖς πρεσβευταῖ[ς] Ἀπολλοδότ[ῳ] καὶ Κολώτᾳ etc.

3055.

Ad *Teon*, in eodem balneo (vide ad n. 3045.); eodem modo quo n. 3054. edidit Chishullus l. c. p. 122.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝΑΠΟΛΙΣΚΑΙΟΙΚΟΣΜΟΙ - -

Κυδωνιατᾶν.

Κυδωνιατᾶν ἁ πόλις καὶ οἱ Κόσμοι etc.

Chandlerus Syllab. Inscr. p. III. perperam legit ΚΥΔΩΝΙΩΝ vs. 1.

3056.

Ad *Teon*, in muro oppidi Sigazik (cf. ad n. 3045.); eodem quo n. 3054. 3055. modo edidit Chishullus l. c. p. 122. c. not. p. 129. maiusculis Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 8. cuius versuum divisionem sequor. In Sherardianis est p. 36.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΛΑΠΠΑΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙΔΗ
ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΤΗ
ΙΩΝΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΑΣΤΥΑΝΑΚΤΟΣΚΟΛΩΤΗΣΕΚΑΤΩΝ
5 ΥΜΟΥΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΕΝΕΦΑΝΙΣΑΝ
ΤΗΝ - - - - - - - - - - - -

Vs. 4. Hess. ΚΩΛΟΤΗΣ, Chish. ut dedi. Vs. 5. Chis. ἐφάνισαν, Sher. ΕΝΕΦΑΝΕΣΑΝ, Hess. quod dedi.

Λαππαίων.

Ἔδοξε Λαππαίων τοῖς Κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ παραγενόμενοι πρεσβευταὶ παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Τηΐων, Ἀπολλόδοτος Ἀστυάνακτος, Κολώτης Ἑκατωνύμου, ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐνεφάνισαν τὴν etc. quae ex aliis decretis suppleat cui libeat, maxime ex n. 3051. ad quod remittit Chish.

Nihil inest Dorici nisi vs. 2. τᾷ. De nomine urbis vide ad n. 2584.

3057.

Ad *Teon*, prope Guzellir (vide ad n. 3045.); ut n. 3054. 3055. 3056. edidit Chishullus l. c. p. 122. c. not. p. 129. Apud Sherardum est p. 38. Apud Hesselium l. c. n. 16. solus vs. 1. superest. Transposui in litteras vulgares epigraphicas, versibus ex arbitrio divisis.

ΠΡΙΑΝΣΙΩΝ

ΕΔΟΞΕΠΡΙΑΝΣΙΩΝΤΟΙΣΚΟΣΜΙΟΙΣΚΑΙΤΑΙΠΟΛΕΙΕΠΕΙΔΗ
ΗΡΟΔΟΤΟΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥΚΑΙΜΕΝΕΚΛΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ - -
- - - - - - - - - - - - - - -

Πριανσίων.

Ἔδοξε Πριανσίων τοῖς Κοσμίοις καὶ τᾷ πόλει· Ἐπειδὴ Ἡρόδοτος Μηνοδότου καὶ Μενεκλῆς Διονυσίου etc. De nomine urbis vide T. II. p. 405.

τοῦ ἐπιμηνίου τὴν [ἀ]π[αίτ]ησιν [καὶ] ἐ[ν] καιρῷ ᾧ ἂν βούληται· προθεσμί[α] δὲ μηδὲ ἄλλ[ῳ] τρόπῳ μηθενὶ ἐ[ξ]έστ[ω τῶ]ν [δ]ικῶν τούτων μηδεμίαν ἐγβά[λλειν]. ὁ δὲ ἁλισκόμενος ἐκτινέτω [τὸ] δι[πλάσ]ιον, καὶ τὸ μὲν ἥμισ[υ] ἔστω τῆς πόλεως, ἱερὸν Ἑρμο[ῦ] καὶ Ἡρακλέους [κα]ὶ Μουσῶν, καὶ κατα[χω]ριζέσθω εἰς τὸν ἀγ[ῶ]ν[α] τὸν [π]ρογεγραμ[μ]ένον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ καταλαβόντος ἔστ[ω]. τὰς δὲ πράξεις τῶν δημο[σίω]ν [χρημά]τ[ω]ν? ἐπιτελείτωσαν [ο]ἱ εὔθυνοι καθάπερ [κ]α[ὶ] τῶν ἄλλων τῶν [δημοσίων χρημάτων?] ἀναγγελ[λ]έτωσαν δὲ οἱ ἑκάστοτε γινόμενοι τιμοῦχοι π[ρὸ]ς τ[ὴ]ν [ἐκκλησίαν? - - - - - - - - - -

Insigne hoc fragmentum titulo Corcyraeo n. 1845. haud dissimile legem praestat de instituendis sollemnibus, quae Mercurio et Herculi et Musis dicata esse coniicias ex vs. 22. Sunt igitur gymnica et musica; utrumque autem genus Tei maxime celebratum esse docent reliqui tituli. Sed simul militares quoque exercitationes illi ludi complexi sunt (cf. init.). Denique hi ludi maxime ad iuvenilis institutionis successum probandum videntur instituti esse; unde initio partis superstitis de magistris dicitur hoplomacho et artis sagittas et pila mittendi: atque inde simul colligitur fuisse tantum indigenis (*πολιτικοῖς*) constitutos. Quapropter puto catalogum vincentium n. 3088. servatum, qui indigenarum nomina musicis potissimum artibus excellentium continet, ad ludos referendum esse hoc decreto institutos. Cf. not. ad n. 3088. De singulis verbis pauca annoto. Vs. 1. retinui Ionicum *ζημίην*, etsi postea habes *προθεσμίᾳ* et *μηδεμίαν*. Vs. 2. ab init. non multum perisse videtur; nec vs. 3. videtur lacuna esse. Possis quidem *τοξεύειν [τε] καὶ* etc. scribere; sed parum hoc probabile est. De voce *ἐνεστηκότες* vs. 4. cf. T. II. p. 417. *b.* et n. 3060. 19. Vs. 6. ΠΡΑΞΗΤΑΙ mutavi in ΠΡΗΞΗΙΤΙ; *πρήξηται* ferri non potest: cf. vs. 12. Et ubivis *εἰπεῖν* et *πρᾶξαι* sibi opponuntur. Vs. 7. *ἡοῦν* est pro *ἡτινιοῦν*. Vs. 8. extr. *ἄλλῃ πῃ* certum est; cf. n. 1845. §. 4. vs. 127. *ἢ καταχρήσαιτο ἄλλα πα*. Coniicias ex eodem loco *καταχρησθῆναι*: sed vide infra vs. 22. *Καταχωρίζεσθαι ἄλλῃ πῃ* est: *in aliarum expensarum rationes referre*. Vs. 9. *πρα[χ]θέντα* tenui, nec correxi *πρηχθέντα*, licet vs. 6. sit *πρήξῃ* et vs. 16. *πρηξάντων*: fieri enim potuit, ut diceretur *πρῆξαι*, nec tamen *πρηχθῆναι*. Nec vs. 23. *πρήξεις* dedi, quod *πρᾶξις* fortasse non *πρῆξις* dictum est de *exactione pecuniae*. Ita Pindarus dicit *πράσσειν*, sed certa quadam significatione dicit *ἄπρηκτα*, non *ἄπρακτα* (vide Nott. critt. ad Isthm. VII, 7.). Vs. 11 sq. sic intellige: *Si quid invita lege absumptum fuerit, Quaestores ex publicis reditibus aequalem ei, quae antea fuerat, pecuniae summam in rationes huius instituti referre debere.* ΕΑΥ mutavi in ΕΚ; aliud non novi: certe *ἀπὸ* etiam longius discedit, et sententia haud dubie ea est, quam posui. Vs. 14. Ι bis vacat. Vs. 16. ΟΦΕΛΕΙΤΩ non ausus sum mutare. *Ὀφειλέω* Ionicum esse monuit Buttmannus Gr. ampl. T. II. p. 31. pro quo verisimile est etiam *ὀφελέω* dictum esse. Sententia vero haec est: Si absumpta contra legem pecunia fuerit, haec restituitur ex publico; civitati vero *universi*, qui deliquerint in ea re, *solidarie* ut aiunt, obligantur ad restituendam pecuniam; de qua restituenda et de ceteris criminibus omnibus itur ad iudices vel ad *δημόσιον*; quod vero publica haec causa est, agendi potestatem quivis habet. *Δοῦναι τὴν δίκην* dictum est, quod causa ipsa *certa* est et *definita*. Vs. 17. med. etsi lacuna minor est quam pro supplemento, hoc tamen certum esse nemo non videt, nisi quod fortasse *ποιήσας* scribi potest. De reliquo ibi supplemento cf. vs. 7. Quodsi paulo ante *ποιήσας* scripseris, posthac dabis *ἄρας*. Vs. 18. ΔΗΜΟΣΙΝ mutaveris in ΔΗΜΟΣΙΑΙ; sed usus videtur *δημοσίῳ* postulare. Opposita sunt *δίκαις* et *ἐν δημοσίῳ*; *ἐν δημοσίῳ* agitur, ubi accusatio fit in comitiis, in rationibus reddendis apud euthynos, Athenis proprie apud logistas, etc. Ita enim Athenis quoque vel in publico, ut Teiorum verbo utar, vel postea in iudicio potuisse talem actionem institui, maxime videas ex Meieri et Schömanni libro de Proc. Att. p. 220 sqq. quamquam hoc tantum eatenus comparo, ut simul concedam apud Teios has res non eadem prorsus atque Athenis ratione actas esse. Vs. 19. quod dedi *ἀπαίτησιν*, de eo cf. Demosth. de coron. p. 308. 23. *τῆς στρατηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαιτεῖς εὐθύνας*. Vs. 20. *ἐγβά[λλειν* est fere *eludere*, sed ita, ut quae causa eludatur, ea dicatur *eiici* ex iudicio, quemadmodum quae in iudicium defertur, dicitur *εἰσάγεσθαι*. Attici dicunt *ἐκκρούειν δίκην*; cuius usus plura Demosthenes exempla praebet. Eadem fere potestate Ulpianus ad Dem. Mid. p. 108. ed. Meier. *παραγραφὴν* dixit *ἐκβολῆς πρόφασιν*: ubi cave cum ed. Lutet. scribas *ἀναβολῆς*, quod merae coniecturae deberi videtur. Notabile vero, quod ne praescriptione quidem s. *προθεσμίᾳ* tollitur agendi potestas; nempe in vulgaribus quidem actionibus ad *εὐθύνας* pertinentibus constituta dies erat, ad quam usque liceret accusare, ut Athenis; sed his, de quibus nunc dicitur, nulla constituta praescriptio est. Vs. 21. dele Λ alterum post ΟΔΕΑ. Vs. 23 sq. *δημοσίων χρημάτων* dedi, quod *δημοσίων τούτων* displicet. In fine vs. 24. *χρημάτων* potest addi vel omitti. Euthyni Teiis manifesto simul *πρακτόρων* loco sunt, aliter atque Athenis. De Timuchis vide ad n. 3044. Hi referre debent ad populum, credo de eventu earum causarum, de quibus antea dictum est.

forma *ὁρμιομένων* vide ibid. p. 403. §. 5. De vi vocis *παραγενόμενος* et reliqua, quae sequitur, formula vide ad n. 3048. Scripturam *Ἐλευθύα* non ausus sum in aliam usitatam mutare.

3059.

In vico s. oppido Sigazik prope *Teon*; ed. Murat. T. II. p. DLXXVI. 2. cum Latina interpretatione Bimardi, qui acceperat a Sevino, et emendavit quae sibi emendanda visa. Fluxit hoc exemplum ex apographo Guerini, qui titulum a. 1729. ex lapide transcripsit; hoc ipsum Adalb. Ziegler Parisiis transtulit ex schedis Guerini et mecum communicavit.

- - - - - ΗΝΞΗΜΙΗΝΕΑΝΜΗΚΑΤΑΒΑΛΩΣΙΑΝ
- - - - ΤΟΑΥΤΟΥΣΠΕΡΙΔΕΤΟΥΟΠΛΟΜΑΧΟΥΚΑΙΤΟΥΤΟΞΕΥΕΙΝ
- - ΚΑΙΑΚΟΝΤΙΞΕΙΝΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΩΚΑΑΠΕΡΕΠΑΝ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΗΝΔΕΟΙΞΥϹΤΗΚΟΤΕΣΤΑΜΙΔΙΗΟΙΕΚΑΣΤΟΤΕΓΙΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΗΠΑΡΑΔΩΣΙΝΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΤΟΥΤΟΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΕΝΑΗΑΛΛΟΣΤΙΣΑΡΧΟΝ
ΗΙΔΙΩΤΙΗΣΕΙΠΗΙΗΠΡΗΞΗΤΑΙΗΠΡΟΘΗΙΗΕΠΙΨΥΦΙΣΗΙΗΝΟΜΟΝΠΡΟΘΗΙΕΝΑΝΤΙΟΝΤΟΥ
ΤΩΙΗΤΟΥΤΟΝΤΟΝΝΟΜΟΝΑΡΗΙΤΡΟΠΩΙΤΙΝΗΙΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙΗΙΟΥΝΩΣΔΕΙΤΟΑΡΓΥΡ.
ΟΝΚΙΝΗΘΗΝΑΙΗΜΗΑΝΑΛΙΣΚΕΣΘΑΙΑΠΑΥΤΟΥΕΙΣΑΟΝΟΜΟΣΣΥΝΤΑΣΣΕΙΗΑΛΝΗΤ.
ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΗΝΑΙΚΑΙΜΗΞΙΣΑΕ - - ΙΔΕΤΟΝΟΜΟΙΔΙΑΤΕΤΑΚΤΑΙΤΑΤΕΠΡΑΝΘΕΝ
ΤΑΑΚΥΡΑΕΣΤΟΚΑΙΟΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΤΑΜΙΑΙΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΤΩΣΑΝΕΙΣΤΟΝΛΟΓΟΝΚΑΤΑ
ΤΟΝΝΟΜΟΝΤΟΔΕΤΟΠΛΗΘΟΣΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΤΟΙΣΟΝΕΑΥΤΟΝΤΗΣΠΟ - - - - ΡΟΣΕ
ΑΩΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΣΨΝΤΕΛΕΙΤΩΣΑΝΙΜΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΤΟΝΔΕ - - ΠΑΣΗ - -
ΞΑΣΤΙΠΑΡΑΤΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΗΜΗΠΟΙΗΣΑΣΤΙΤΩΝΠΡΟΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝΕΝΤΑ.
ΝΟΜΟΙΤΟΙΔΕΞΞΩΙΛΙΣΕΙΗΙΚΑΥΤΟΣΚΑΙΓΕΝΟΣ.ΟΕΚΕΙΝΟΥΚΑΙΕΣΠΟΙΕΡΟΣΥΛΟΣΚΑΙΣΥΝ
ΤΕΛΕΙΣΘΟΠΑΝΤΑΚΑΤΑΥΤΟΥΑΠΕΡΕΝΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΤΟΙΣΠΕΡΙΙΕΡΟΣΙΛΟΥΚΑΙΣΥΝ
ΟΦΕΛΕΙΤΩΔΕΝΑΙΤΗΔΕΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΕΚΑΣΤΩΝΤΩΝΠΡΗΣΑΝΤΩΝΤΙΠΑΡΑΤΟΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΠΕΡΙΤΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥΤΟΥΤΟΝΗΜΙΠΟ - - - - - ΠΡΟΣΤΕΤΑΓΜΕΝΑΑΔΡΑ - - - - - - -
ΔΙΚΑΣΘΩΔΕΑΥΤΩΙΟΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ - - - - ΚΑΙΣΚΑΙΕΝΔΗΜΟΣΙΝΚΑΜΕΤΑ
ΤΟΝΛΟΓΟΥΤΟΥΕΠΙΜΗΝΙΟΥΤΗΝΠΗΓΗΣΙΝΙΜΕΤΚΑΙΡΩΙΩΙΑΝΒΟΥΛΗΤΑΙΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΔΕΜΗΔΕΑΛΛΟΙΤΡΟΠΩΙΜΗΘΕΝΙΕΣΕΣΤΟΠΑΝΙΚΩΝΤΟΥΤΩΝΜΗΔΕΜΙΑΝΕΓΒΑ - - - -
ΟΔΕΑΛΛΙΣΚΟΜΕΝΟΣΕΚΤΙΝΕΤΩΔΙΤΑΣΕΙΟΝΚΑΙΤΟΜΕΝΗΜΙΣΝΕΣΤΩΤΗΣΠΟΛΕΩΣΙΕΡΟΝ
ΕΡΜΟΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΟΥΣΗΔΙΜΟΥΣΩΝΚΑΙΚΑΤΑ.ΥΡΙΖΕΣΘΩΕΙΣΤΟΝΑΓΟΝΤΟΝ.ΡΟΓΕ
ΓΡΑΜΕΝΟΝΤΟΔΕΗΜΙΣΥΤΟΥΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΟΣΕΣΤΟΤΑΣΔΕΠΡΑΞΕΙΣΤΩΝΔΗΜΟΝΤΟΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΕΛΕΙΤΩΣΑΝΘΙΕΥΘΥΝΟΙΚΑΘΑΠΕΡΙΑΥΤΩΝΑΛΛΩΝΤΩΝ - - - - - - - -
ΑΝΑΓΓΕΛΕΤΩΣΑΝΔΕΟΙΕΚΑΣΤΟΤΕΓΙΝΟΜΕΝΟΙΤΙΜΟΥΧΟΙΠΕΡΣΤΙΝ - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -

Dedi in plurimis apographum Guerini; qui quum fons sit Muratorii, non annoto mera huius menda, sed tantum quae ex Mur. adscivi, licet haec ex parte e Bimardi fluxerint correctione. Vs. 2. extr. Mur. ΤΟΞΕΥΕΙΝ, Guer. ΤΟΞΕΥΖΙΝ. Vs. 3. pro ultimo Κ Mur. Η. Vs. 4. Mur. Σ pro Ϲ. Vs. 7. Mur. ΤΟΥΤΟΝ, Guer. ΤΥΤΟΝ. Vs. 9. Mur. ΚΑΤΑΣΩ ΡΙΣΘΗΝΑΙ, Guer. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΤΘΗΝΑΙ, quae composui. Ibidem Ziegleri apogr. ΜΗΞΙΑΕ, Mur. quod dedi. Vs. 11. tertium Ν ex Mur. addidi. Vs. 15. prius ΤΟΙΣ bis scriptum est in nostro apographo, semel ap. Mur. Vs. 16. Mur. Ψ pro Φ, et omittit secundum ΤΗ; idem ΠΡΗΖΑΝΤΩΝ. Vs. 17. lacunam mediam ex Mur. ampliorem designavi quam illa in nostro est apographo. Mur. vs. 18. ΑΥΤΟΥ pro ΑΥ ΤΩΙ, vs. 19. ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ, vs. 21. ΔΙΤΑΣΙΟΝ et ΠΟΛΕΩΣΟΝΙΕΡΟΝ, vs. 23. ΠΡΑΞΙΣ; vs. 24. init. omittit ΤΟΝ. In fine non multa perierunt, etsi ap. Guer. multae infra lineae, quae perierint, signantur.

- - - - - - - - - - - - - - -

ταύτην δὲ τ]ὴν ζημίην ἐὰν μὴ καταβάλωσι, ἀν[αγκάζειν ἐξέσ]τ[ω] αὐτούς. περὶ δὲ τοῦ ὁπλομάχου καὶ τοῦ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν διδάσκοντος συντελείσθω κα[θ]άπερ ἐπάν[ω] γέγραπται. ἣν δὲ οἱ [ἐνεσ]τηκότες ταμί[α]ι ἢ οἱ ἑκάστοτε γινόμενο[ι] μὴ παραδῶσιν τὸ ἀργύριον τοῦτο κατὰ τὰ γεγραμ[μ]ένα, ἢ ἄλλος τις ἄρχ[ω]ν ἢ ἰδιώτης εἴπῃ ἢ πρήξῃ τι ἢ προθῇ ἢ ἐπιψηφίσῃ ἢ νόμον προθῇ ἐναντίον τούτῳ, ἢ τοῦτον τὸν νόμον ἄρῃ τρόπῳ τιν[ὶ ἢ] παρευρέσει ᾑοῦν, ὡς δεῖ τὸ ἀργύρ[ι]ον κινηθῆναι ἢ μὴ ἀναλίσκεσθαι ἀπ' αὐτοῦ εἰς ἃ ὁ νόμος συντάσσει, ἢ ἄλ[λῃ πῃ] καταχωρισθῆναι καὶ μὴ [ε]ἰς ἃ ἐ[ν τῷ]δε τ[ῷ] νόμ[ῳ] διατέτακται, τά τε πρα[χ]θέντα ἄκυρα ἔστ[ω], καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ταμίαι καταχωρι[ζ]έτωσαν εἰς τὸν λόγον κατὰ τὸν νόμον τό[ν]δε τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων τὸ ἴσον ἐ[κ] τ[ῶ]ν τῆς πό[λεως π]ρος[όδ]ων, καὶ τἆλλα πάντα σ[υ]ντελείτωσαν [κα]τὰ τὸν νόμον τόνδε, [ὁ δὲ εἴ]πας ἢ [πρή]ξας τι παρὰ τόνδε τὸν νόμον ἢ μὴ ποιήσας τι τῶν προστεταγμέν[ω]ν ἐν τ[ῷ] νόμ[ῳ] τ[ῷ]δε [ἐ]ξώλ[η]ς εἴη καὐτὸς καὶ γένος [τ]ὸ ἐκείνου, καὶ ἔσ[τω] ἱερόσυλος, καὶ συντελείσθ[ω] πάντα κατ' αὐτοῦ ἅπερ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ ἱεροσ[ύ]λου, καὶ συνοφελείτω δ[οῦ]ναι τὴ[ν] δ[ί]κ[ην] τ[ῇ] πόλει ἕκαστ[ος] τῶν πρη[ξ]άντων τι παρὰ τό[ν]δε τὸν νόμον περὶ τοῦ ἀργυρίου τούτο[υ], ἢ μ[ὴ] πο[ιησάντων τὰ] προστεταγμένα, [ἢ ἀ]ρά[ντων τόνδε τὸν νόμον]· δικα[ζέ]σθω δὲ αὐτῷ ὁ βουλόμενος [καὶ δί]καις καὶ ἐν δημοσί[ῳ], κα[ὶ] μετὰ το[ῦ] λόγου

3062.

Tei (Bodrun) „in templo Bacchi"; ed. Pocockius l. c. p. 20. n. 1.

ΔΗΜΩΤΟ
ΟΝΙΟΣΜΑΙΚΟ
ΩΝΗΕΠΕΣΠΙΟΣΗΚ
ΕΩΠΟΙΣΕΦΕΙΚΙΟΝΑΕ
ΡΑΤΑΘΕΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΠΙΟΣ
ΠΑΥΤΩΝΕΥΕΠΕΣΙΑΣΤΙ
ΙΙΗΒΟΥΛΗΚΑΠΩΛΗΜΟΥΗΝΟΥΣ
ΣΤΗΝΗΜΕΡΑΝΤΟΥΠΙΟΚΑΘΗΣΕΗΣ
ΣΘΕΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΕΝΤΗΑΝΟΙΞΕΙΤΟ
ΦΗΒΩΝΚΑΙΤΟΥΙΕΡΕΩΣΤΩΝΠΑΙ
ΣΑΝΟΙΣΕΩΣΚΑΙΚΛΕΙΣΕΩΣΤΟΥΝΕ
ΤΟΥΙΕΡΕΩΣΠΡΕΠΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΣΙ
. ΚΑΙΘΥΜΙΑΣΘΑΙΚΑΙΛΥΧΕΝΠΤΕΟΙΣΘΑΙΕ
ΩΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΠΟΡ. . ΝΤΟΥΣΤΕΑΡΧΟΝ
ΠΩΛΕΩΣΑΕΙΘΥΕΙΝΕΚΑΣΤΟΥ. ΕΙΣΟΣΙΣΤΑΦΙΕ
ΒΑΜΗΕΥΧΟΜΕΝΟΣΥΠΕΡΤΗΣΠΩΛΕΩΣΤΑΚΑΛ
ΤΟΝΔΕΕΙΣΤΙΤΟΥΤΩΝΠΑΗΜΗΙΙ. . . ΑΝΤΑΕΙΝ
. ΗΕΝΚΑΡΑΧΘΗΝΑΠΕΤΟΩΤΟΨΗΦΙΣΜΑΣΗ
ΚΩΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΝΟΜΟΥΤΑΞΙΝΕΧΟΝ

Hoc fragmentum ad Bacchi pertinet caerimonias; neque vero cum Imperatorum Romanorum veneratione coniunctum videtur: nam ΚΑΙΣΑΡΟΣ vs. 12. videtur corruptum esse. Sed vs. 6. tamen probabile reddit, caerimonias has honori potentium de Teiis bene meritorum esse institutas, ut iudicavi de n. 3061. Fragmentis n. 3059. 3060. recentius hoc est, quum I subscr. desit. Ex singulis pauca perspicio. Vs. 1. *δήμῳ.* Vs. 3. - - *νη[ς τῆ]ς π[ρ]οσηκ[ούσης.* Vs. 4. *ν]εωποι[οῖ]ς? - εἰκόνα[ς?* Vs. 5. *κατ]ὰ τὰ θεῖα θρησκεία π[ρ]ος* - - - 6. *τὰς* (vel *τῆς*) *ἀ]π' αὐτῶν εὐε[ργ]εσίας τι* - - - 7. *δεδόχθαι? τ]ῇ βουλῇ κα[ὶ τ]ῷ [δ]ήμ[ῳ τ]ὴν [θ]υσ[ίαν* - - - 8. *εἰ]ς? τὴν ἡμέραν τ[ὴν]? π[ρ]ὸ καθ[έ]σε[ω]ς?* - - - 9. *ἱερεὺ]ς* (vel simile) *θεοῦ Διονύσου ἐν τῇ ἀνοίξει το[ῦ νεώ* - - - 10. *τῶν ἐ]φήβων καὶ τοῦ ἱερέως τῶν παί[δων* - - - 11. *τῆ]ς ἀνοί[ξ]εως καὶ κλείσεως τοῦ νε[ώ* - - - 12. *τοῦ ἱερέως πρεπού[σ]αις [π]ρος[ευχ]αῖς?* - - - 13. *καὶ θυμιᾶσθαι καὶ λύχ[νους] ἐν[ά]πτεσθαι ἐ[ν τῷ νεῷ?* etc. ΟΙ post ΠΤΕ casu illatum a Poc. videtur, quod apud illum non sine exemplo. Vs. 14. *εἰς τὸν νε]ὼν τοῦ Διονύσου πορ[εία]ν, τούς τε ἄρχον[τας* - - - 15. *τῆς] π[ό]λεως ἀεὶ θύειν ἑκάστου [μην]ὸς?* - - *ἱε[ρεῖα?* - - 16. - - *εὐχόμενος* (*εὐχομένο[υ]ς?*) *ὑπὲρ τῆς π[ό]λεως τὰ κάλ[λιστα.* - - 17. *τὸν δὲ εἴς τι τούτων π[λ]ημ[μελήσ]αντα εἶν[αι ἐξώλη καὶ αὐτὸν καὶ γένος τὸ ἐκείνου].* 18. *ἐν[χ]αραχθῆνα[ι δ]ὲ τό[δε] τὸ ψήφισμα [εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερ]ῷ τοῦ Διονύσου νόμου τάξιν ἔχον.* Vs. 17. extr. restitui ex n. 3059.

3063.

Hic titulus mihi a Pittaco (s. Pittace) Atheniensi missus est quasi Atticus; sed plurimos, quos ille Athenis positos esse perhibet, alibi positos fuisse pridem docui. Hic ubi collocatus fuerit nescio: sed quum *Teiorum* res contineantur, huc refero.

\- - - - - - - - - - - ΙΛΑΙΙΕΡΕΩΣΣ
\- - - - - - - - - - ΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ
\- - - - - - - - - - ΔΙΦΙΛΟΣΔΟ
ΚΙΜΑΞΩ - - - - - - - ΓΓΡΑΦΕΝΤΙ
ΥΠΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ - - - - - - - - ΗΝΟΥΤΟΥΠΑΡΗ
ΜΩΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΟΣΚΑΙΤΩΝΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΝ
ΤΩΝΥΦΥΜΩΝΤΕΚΑΙΤΩΝΤΗΙΩΝΕΞΕΚΑΤΕ
ΡΩΝΤΡΙΩΝΑΝΔΡΩΝΚΕΚΥΡΩΜΕΝΩΙΔΥΦΥ
ΜΩΝ ΟΠΕΡΚΡΙΝΩΑΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΟΠΩΣΥΜΙΝΑΣΦΑΛΕΣΚΑΙΙΣΟΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΙΣΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝΥΠΑΡ
ΧΗΙΤΟΔΕΣΥΝΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝΑΚΥΡΟΝΕΙ
ΝΑΙΠΡΟΣΑΝΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙΚΑΙΕΑΝΤΙ
ΝΑΜΕΤΑΤΑΥΤΑΚΟΙΝΗΙΚΡΙΝΑΝΤΕΣΜΕΤΑ
ΤΟΥΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥΑΕΙΕΠΙΤΗΝΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ

3060.

In loco Sigazik prope *Teon*; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 22. n. 10.

ΗΣΑΝΤΑΤΩ
ΕΝΤΩΝΙΕΡΕΙΩ
ΟΝΠΑΙΔΩΝΚΑΙ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ
ΗΣΑΣΙΝΩΣΚΑΛ
ΝΑΞΙΒΙΟΥΤΩΙΕΓ
ΕΛΟΣΙΕΡΕΙΟΝΠΑΣ
ΙΑΣΤΟΝΜΕΝΓΥΜΝ
ΣΤΟΙΣΜΕΤΕΧΟΥ
ΙΟΙΣΕΠΙΤΩΝΜΑΘΗ
ΤΩΝΙΤΑΜΙΩΝΕΚ
ΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚ
ΔΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝ
ΙΟΝΤΙΜΕΤΕΙΔΙΩ
ΑΙΩΣΟΥΑΕΙΣΑΝΤΕΛΕ
.ΓΟΝΤΙΜΟΝΤΩΝΟΝΗΣΙ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΤΑ
ΜΗΕΙΣΤΑΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΔ
ΜΟΙΟΙΤΑΜΙΑΙΟΙΕΝΕΣΤΗ
ΔΙΑΓΡΑΦΗΝΓΡΑΨΑΝΤΕΣ
ΡΑΙΕΙΣΕΚΑΤΕΡΑΝΑΥΤ.Ι.
ΡΑΤΗΝΣΤΗΛΗΝΕΝΗΙΑΝΑ
ΤΟΕΡΘΜΕΟΥΑΠΟΛΛΩ.
ΤΟΔΕΟΡΘΩΜΑΤΟ
ΑΧΙΩΙΤΟΔΕΑΙ
ΕΝΟΥΣΑΠΟΙ
ΚΡΟΩΜΑΤΙΤΑ
ΙΙΝΙΙΟΟΛΣ
ΙΟ

- - - ησαν τὰ τω - - - - - - - -
- - - ἐν τῶν ἱερείω[ν - - - - - - -
- - - ον παίδων καὶ - - - - - - -
- - - τὸν γυμνασίαρχ[ον? - - - - - -
- - - ἥσασιν? ὡς καλ[ῶς? - - - - - -
- - - Ἀ]ναξιβίου? τῷ ἐγ - - - - - - -
- - ἐντ]ελ[ὲ]ς? ἱερεῖον πασ - - - - - -
- - - ίας τὸν μὲν γυμν[ασίαρχον - - - -
- - - ς τοῖς μετέχου[σιν - - - - - -
- - - ίοις? ἐπὶ τῶν μαθη[μάτων? - - - -
- - - τῶν ταμιῶν ἐκ - - - - - - -
- - - δραχμὰς τριακ[οσίας? - - - - -
- - δραχμ]ὰς ἑκατὸν πεν[τήκοντα - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - ἀεὶ σ[υ]ντελε? - - - - - -
- - τῶ]ν τιμο[ύχ]ων? - - - - - - -
- τὰ] προγεγραμμένα κατὰ [τὸν νόμον? - - -
- - μὴ εἰς τὰ ἐν τῷ νόμῳ δ[ιατεταγμένα? - -
- - - - οἱ ταμίαι οἱ ἐνεστη[κότες - - - -
- - - διαγραφὴν γράψαντες - - - - - -
- - κ]αὶ? εἰς ἑκατέραν αὐτ[ῶν - - - - - -
- πα]ρὰ τὴν στήλην, ἐν ᾗ ἀνα[γράψουσι? - -
- εἰς] τὸ [ἱ]ερ[ὸν τ]οῦ Ἀπόλλω[νος - - - -
- - - - τὸ δ[ι]όρθωμα τὸ? - - - - - -

et, ut reliqua mittam, vs. 27. ἀκροάματι.

Supersunt haec ex lege simili ac n. 3059. 3061. et pertinent ad ludos et sacra cum illis coniuncta; hi ludi autem partim gymnici partim musici fuerunt; ad musica vs. 10. μαθήματα, vs. 27. ἀκρόαμα pertinent. Cf. potissimum n. 3088. Vs. 12 sqq. de pecuniis in praemia erogandis dictum videtur. Vs. 16. coniectura τῶν τιμούχων admodum incerta est; tamen illis locum in tali lege esse patet ex n. 3059. extr. Taceo de reliquis, quamquam vss. 17 sqq. fortasse ex n. 3059. aliquatenus restitui possunt, et vs. 25. de ὁπλομ]άχῳ et ἀ[κοντιστῇ cogitaveris collato eodem titulo.

3061.

Tei (Bodrun) in theatro in fragmento basis statuae, ut tradit Chandler. Inscr. ant. Syllab. p. IV. quod tamen incertum iudico. Ed. Pocockius l. c. p. 21. n. 5.

ΙΣΙΑΝΤΟΥΣΤΕΠΑΡΑΙ
ΕΠΙΤΟΥΣΑΓΩΝΑΣΑΓΩΝΙΔ
ΤΟΙΔΙΟΝΕΚΑΣΤΟΝΑΘΛΟΝ
ΝΟΥΝΑΥΤΟΝΚΑΤΑΤΟΤΗ
ΣΟΥΨΗΦΙΣΜΑΙΝΑΠΑΣ.
ΤΠΟΤΟΝΙΕΡΟΝΕΙΚΩ.
)ΩΙ¯.ΕΡΓΕΤ¯

Est fragmentum legis agonisticae. Vs. 1. τούς τε παρα - - vs. 2. ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας. ἀγῶνι δ - -. vs. 3. τὸ ἴδιον ἕκαστον ἆθλον, vs. 4. στεφα]νοῦν αὐτὸν κατὰ τὸ [ψ]ή[φισμα]. Vs. 5. fortasse tale quiddam fuit: ἀναγράψαι δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύ]σου [τὸ] ψήφισμα, ἵνα πᾶσ[ιν etc. Vs. 6. ὑπὸ τ[ῶ]ν ἱερονεικῶ[ν]. Vs. 7. fuit τῶν εὐεργετῶν vel simile; cf. n. 3065. 3066. Fortasse ludi in honorem regum de Teiis bene meritorum instituti erant; et cogites de Pergamenis, quos constat Tei in honore fuisse (vide infra).

qui tum ΕΝ p. ΕΩΝ. Vs. 5. Poc. .... ΔΟΑΓΑΡΗΣ .... ΕΩΤΟΥΠΥΡΓΟΥΒΑ, Guer. - ΒΑΠΑΓ - - - ΤΟΥ ΠΟΙΚΕΩΠΥΡΓΟΥΒΑ - - - - Turbatum esse aliquid ap. Poc. patet; retinui ex Poc. priora, sed mota in sinistram; tum post ΡΗΣ addidi lectionem Guer. manifesto veriorem. Vs. 6. Poc. ΒΥΟΥΡΡΗΜΑΝΤΟ ... ΟΟΥΠΥΡΓΟΥ, Guer. - ΥΘΥΡΓΗΜΕΝΤ - - - ΤΟΥΠΥΡΓΟΥ, quae composui. Vs. 7. Poc. ΠΟΛΥ ΟΤΒΟΥΚΤΟΥΗΙΒΑΜΟΥΠΥΡΓΟΥΒΡΙΟΑΙ, Guer. ΠΟΛΥΟΤΟΥΚΙΝΑΒΑΛΟΥΠΥΡΓΟΥΒΡΙΘΑ. Litteras ΤΒΟΥΚ sane inconditas videtur Guer. omisisse, ex ΤΒΟΥ ad ΤΟΥ aberrantibus oculis; ΗΙΒΑΜΟΥ, quod est ap. Poc. mutavi in ΚΙΝΑΒΑΛΟΥ; in fine Θ pro Ο ex Guer. adscivi. Vs. 8. pro ΑΛΔ est lacuna ap. Guer. in fine Poc. ΑΛΕΗΝΟΡΙΑΕ, Guer. ΑΛΞΗΝΟΡΙΔ, quod composui cum Poc. Forma Π est ex Guer. Vs. 9. Guer. - ΑΡΤΕΜ - - ΤΟΥ. Vs. 10. Guer. incipit ex ΤΟΥ omissis praegressis. Pro ΤΟΥ Poc. ΤΟΥΥ; Guer. simplex Υ habet. Vs. 11. Poc. sub ΙΙΙ etc. habet ΝΑΙΝΟΜ, pro quo Guer. eo loco, quo posui, ΑΝΑΡΧΟΝ. Vs. 12. Guer. - ΕΥΧΗΤΟΥ ΜΥΣΤΑΥ, Poc. ΣΕΥΧΗΣΤΟΥΜΙΣΓΛΥ, quae composui. Ultimum Σ omittit Guer. Vs. 13. Guer. ut dedi; pro his Poc. ΣΤΑΓΕΙΙΧ. Vs. 14. Guer. pro ΑΡΣΥΝΟΝΕΚ lacunam habet; tum idem ΙΕΡΥΟΣ, Poc. ΙΤΙΥΟΣ; dedi prius, etsi neutrum placet: in fine Poc. ΞΩΡΙΑΔΗ, Guer. quod dedi. Vs. 15. 16. primum utriusque versus nomen in apographis quae habemus duobus ita variant, ut quod in altero est vs. 15. in altero sit vs. 16. sed Guerini in tali re maior fides est. Vs. 15. Poc. ΕΡΜΗΡΕΤΟΥ, ubi ex Guer. potissimum dedi ΑΠΟΛΛΟΝΤΟΣ. Nempe Guer. hic habet ΑΠΩΛΛΟΝΟΣΕΚΤΟΥ etc. sed Poc. vs. 16. init. habet ΑΠΟΛΛΟΣΣΤΟΕΣΕΚΤΟΥ etc. Hinc pro Guerini Ω dedi Ο, et quum ap. Poc. ΣΣΤΟΕΣ manifesto sit pro Guerini ΝΟΣ, certe Τ inde assumpsi, quod veri vestigium continet. Tum Poc. ΔΑΔΑΟΥ, Guer. ΔΑΔΔΟΥ; in fine Poc. ΔΑ ΔΗΕΙΟΣ, Guer. ΔΑΔΕΙΟ - Vs. 16. init. Guer. ΕΡ - - - ΣΤΟΣΕΚΤΟ - ΘΜΙΟΥ, Poc. ΑΠΟΛΛΟΣΣΤΟ ΕΣΕΚΤΟΥΙΣΟΜΙΟΥ; sed vs. 15. Poc. habet ΕΡΜΗΡΕ ΤΟΥ, quod est pro Guerini ΕΡ - - - ΣΤΟΣ: composui igitur utrumque, servato Gueriniano et expleta ex Poc. lacuna. Item composita utraque lectione dedi ΙΣΘΜΙΟΥ. Vs. 17. deest ap. Guer. Vss. 18–21. ap. Poc. trium litterarum spatio in dextram moti sunt; quod mutavi ex Guer. Vs. 18. Poc. ΑΝΑΡΧΑΣΕΣΕΒΑ, Guer. ΑΝΑΡΧΑΖΕΣ, unde Ζ assumpsi ut vero propius. Vs. 19. Poc. ΑΜΗΙΜΡΕΑΩΤΟΥ... ΕΟΓΟΣ ΠΥΡΓΟΥΛΥΚΚΙΑΗΣ, Guer. ΑΜΔΙΜΕ. ΩΝΤΟΥΒΗ ΒΟΝΟΣΠΥΡΓΟΥΛΥΚΚΙΔΗΣ, quod dedi. Vs. 21. Guer. - - ΤΗΣΠΥΡΓΟΥΚΑΛΑΙΠΑΔΗΣ. Vs. 22. abest a Poc. Vs. 23. Poc. ΑΝΑΡΧΙΑΔΥΟ, Guer. ut dedi. Vs. 24. extr. Poc. ΛΗΣ, Guer. ΔΗΣ. Vs. 25. Guer. ΑΝΑΡΧ. Vs. 26. Poc. ΠΑΜΙΣΤΟΥΣΟΕ etc. quae ex Guer. mutavi; in fine Poc. ΧΑΛΧΙΔΕΙΟΣ, Guer. a manu prima ΚΑΛΧΙΔΕΙΟΣ, a secunda quod dedi. Vs. 27. init. Poc. ΟΥΚΚΟΘΟΥ, Guer. ΤΟΥΚΑ ΘΟΥ, quae composui. Vs. 28. init. Poc. ΘΥ p. ΤΟΥ, quod Guer. habet. Vs. 29. Poc. ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ, Guer. ut dedi. Guer. ΜΕΓΑΜΙΔΕΥΣ; in fine Guer. quod dedi, Poc. ΜΑΙΔΑΙΑΝΑ. Vs. 30. Guer. ΟΥΛΙ ΑΤΣΤΥΠΥΡΓΟΥ. Vs. 31. Guer. ΝΑΙΩΝ, pro quo Poc. ΝΑΙΩ habet; in fine Poc. ΒΡΥΚΙΔΗΣ, Guer. Β.ΥΣΚΙΔΗΣ. Vs. 32. extr. Poc. ΑΛΚΙΜΗΔΗΣ, Guer. ΑΛΚΕΜΙΔΗΣ, quae composui. Vs. 33. init. Poc. ..ΙΚΤΙΠΠΟΣΤΟΥΜΑΑΣΟΥ et in fine ΜΑΛ ΤΑΛΗΣ; quod dedi habet Guer. Vs. 34. Poc. ... ΓΩΔΟΡΩΣΤΟΥΚΟΓΡΕΩΣΠΥΡΓΟΥΒΥΕΑ, Guer. - ΜΗΤΡΩΔΩΡΟΣ et cetera ut dedi, nisi quod habet ΠΥΡΓΟΣ. Vs. 35. Poc. nihil nisi - - - - ΑΣΤ et postea ΠΥΡΓΟΥΤΡΩΣ, Guer. quod dedi.

- - - - τιος, τοῦ Σιδηρέω[ς πύργου, - - -
- - - όδωρος, τοῦ Κίδυος πύργου, - - -
- - - -, τοῦ Ἥρωνος πύργου, Πελ - - -
Βα[θυκλ]έων τοῦ Πρύου πύργου, Πρυ[ΐδης,
Ὀρθ]αγ[ό]ρης, τοῦ Ποίκεω πύργου, Βα - - -
Ε]ὐθυῤῥήμ[ω]ν, το[ῦ Β]οίου πύργου, Βοΐδ[ης,
Πολυ[θ]....., τοῦ Κιναβάλου πύργου, Βριθαΐ[δης,
Ἕ[ρ]μ[ων? τοῦ] Ἀλ[ξ]ήν[ο]ρος πύργου, Ἀλξηνορίδ[ης,
Ἀρτέμ[ω]ν, τοῦ Φιλαίου πύργου, Φιλαΐδης,
.....οκ[λῆ]ς? τοῦ Γαλαίσου πύργου, Γαλαισίδης,
ἄναρχον,
Σεύχης? τοῦ Μύστ[ο]υ πύργου, Εὐρυμηστορίδης,
ἄναρχα [δ]ύ[ο,
Θ]αρσύν[ω]ν, ἐκ τοῦ Ἱέρυος πύργου, Ζωριάδης,
Ἀπολλ[ώ]ν[ι]ος, ἐκ τοῦ Δάδδου πύργου, Δάδ[δ]ειος,
Ἑρμ[όθ]εστος, ἐκ τοῦ Ἰσθμίου πύργου, Λεωνίδης,
- - - - πύργο[υ, - - -
ἄναρχα [τ]έσ[σ]ε[ρ]α,
Ἀμ[φ]ιμέ[δ]ων, τοῦ Βήβ[ω]νος? πύργου, Λυκκίδης,
- - - [τοῦ] - - πύργου, Πολλίδης,
- - - [τοῦ Κα]λ[λ]ί[πη]ς πύργου, Καλλιπάδης,
Ζή[νων? - - - - - - - -
ἄναρχα δύο,
Πάντανδρος, τοῦ Σίντυος πύργου, Βρυσκίδης,
ἄναρχ[ο]ν,
Πάρμις, τοῦ Σθενέλου πύργου, Χαλκίδειος,
- - -, τοῦ Κόθου πύργου, Κοθίδης,
- - -, τοῦ Ἑκαδίου πύργου, Σκηβηΐδης,
Ἀπολλόδοτος, τοῦ Μεγαμήδευς πύργου, Μαιανδρίδ[ης,
Οὐλιά[δ]ης, τοῦ πύργου τοῦ Κιζῶνος, Κιζών,
Ναίων, τοῦ Μηράδου πύργου, Βρυσκίδης,
Κ[ο]λωτίων, τοῦ Ἀλκίμου πύργου, Ἀλκιμίδης,
Ἀρίστιππος, τοῦ Μαλίου πύργου, Μαλιάδης,
Μητρ[ό]δωρος τοῦ Κοπρέως πύργου, Βρεαλλωνίδης,
- - - έας, τοῦ Τρωγίλου πύργου, Τρωγιλίδ[η]ς.

Marmor hoc in paucis insigne est. Catalogum habes virorum, quos fuisse *archontes eponymos annuos*, patet inde quod vs. 11. est ἄναρχον (sc. ἔτος), vs. 13. ἄναρχα δύο (Ι ante ΑΥ delendum), vs. 18. ἄναρχα τέσσερα (aliter enim vix emendari potest), vs. 23. ἄναρχα δύο, vs. 25. ἄναρχον. Archon quis fuerit nisi Timuchorum princeps s. prytanis? Et habes prytanem eponymum n. 3065. Longo tempore post in titulo mutilo n. 3076. ἄρχων nominatur; nempe variari in magistratus denominatione potuit. Ἄναρχα vero ἔτη arbitror habuisse extraordinarios magistratus di-

Vs. 1. ἱερέως, vs. 2. ἀγωνοθέτης, vs. 3. Δίφιλος, vs. 4 sqq. ψηφίσματι τῷ μὲ]γ γραφέντι? ὑπ' Ἀριστομάχου [τοῦ - - - καὶ ὑπὸ] - - ήνου τοῦ παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντος καὶ τῶν προχειρισθέντων ὑφ' ὑμῶν τε καὶ τῶν Τηΐων ἐξ ἑκατέρων τριῶν ἀνδρῶν, κεκυρωμένῳ δ' ὑφ' ὑμῶν· ὅπερ κρίνω ἀναγραφῆναι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, ὅπως ὑμῖν ἀσφαλὲς καὶ ἴσον τοῖς νόμοις εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὑπάρχῃ, τὸ δὲ συνυποκείμενον ἄκυρον εἶναι· προσαναγράφεσθαι [δὲ] καὶ ἐάν τινα μετὰ ταῦτα κοινῇ κρίναντες μετὰ τοῦ πεμπομένου ἀεὶ ἐπὶ τὴν διεξαγωγὴν [διατάξωμεν?

Vs. 15. διεξαγωγὴ est *litis ad finem perductio.* Fragmentum tenes decreti, fortasse proconsularis vel a rege aliquo facti, quo Teiorum et alius civitatis componebatur controversia. Coniicias id pertinere ad habitationem Dionysiacorum artificum, qui olim Tei sedem habuerunt, tum orta seditione confugerunt Ephesum, postea ab Attalo Myonnesum translati sunt, a Romanis vero Lebedum petentibus Teiis; vide ad n. 3067. Convenit quod in Dionysiaco templo collocandum decretum fuit (vs. 9 sq.).

3064.

In loco Sigazik prope *Teon*; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 21. n. 8. Habeo etiam ex schedis Guerini a Zieglero.

- - - - ΤΙΟΣΤΟΥΣΕΙΔΗΡΕΩ - - - - - -
- - - ΟΔΩΡΟΣΤΟΥΚΙΔΥΟΣΠΥΡΓΟΥ - - - -
- - - - -ΤΟΥΗΡΩΝΟΣΠΥΡΓΟΥΓΕΛ - - -
ΒΑ - - - ΕΩΝΤΟΥΠΡΥΟΥΠΥΡΓΟΥΠΡΥ
-ΔΟΑΓΑΡΗΣΤΟΥΠΟΙΚΕΩΠΥΡΓΟΥΒΑ - - -
ΒΥΘΥΡΡΗΜΑΝΤΟ...ΟΙΟΥΠΥΡΓΟΥΒΟΙΔΙ - -
ΠΟΛΥΟΤΒΟΥΚΤΟΥΚΙΝΑΒΑΛΟΥΠΥΡΓΟΥΒΡΙΘΑΙ - -
ΕΥΜΟΔΙ....ΑΛΔΗΝΩΡΟΣΓΥΡΓΟΥΑΛΞΗΝΟΡΙΔΕ-
ΑΡΤΕΜΟΝΤΟΥΦΙΛΑΙΟΥΠΥΡΓΟΥΦΙΛΑΙΔΗΣ
ΙΙΙΟΚΕΣΤΟΥΓΑΛΑΙΣΟΥΠΥΡΓΟΥΓΑΛΑΙΣΙΔΗΣ
ΑΝΑΡΧΟΝ
ΣΕΥΧΗΣΤΟΥΜΥΣΤΛΥΠΥΡΓΟΥΕΥΡΥΜΗΣΤΟΡΙΔΗΣ
ΑΝΑΡΧΑΙΑΥ
ΑΡΣΥΝΟΝΕΚΤΟΥΙΕΡΥΟΣΠΥΡΓΟΥΞΩΡΙΑΔΗΣ
ΑΠΟΛΛΟΝΤΟΣΕΚΤΟΥΔΑΔΔΟΥΠΥΡΓΟΥΔΑΔΗΕΙΟΣ
ΕΡΜΗΡΕΣΤΟΣΕΚΤΟΥΙΣΘΜΙΟΥΠΥΡΓΟΥΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΩΙΣΤΟΚΑΛΟΠΥΡΓΟΣ
ΑΝΑΡΧΑΖΕΣΕΒΑ
ΑΜΔΙΜΕ.ΩΝΤΟΥΒΗΒΟΝΟΣΠΥΡΓΟΥΛΥΚΚΙΔΗΣ
ΠΥΡΓΟΥΠΟΛΛΙΔΗΣ
- - - - - - ΛΑΙΓΙΙΣΠΥΡΓΟΥΚΑΛΛΙΠΑΔΗΣ
ΞΗΙ
ΑΝΑΡΧΑΔΥΟ
ΠΑΝΤΑΝΔΡΟΣΤΟΥΣΙΝΤΥΟΣΠΥΡΓΟΥΒΡΥΣΚΙΔΗΣ
ΑΝΑΡΧ..Ν
ΠΑΡΜΙΣΤΟΥΣΘΕΝΕΛΟΥΠΥΡΓΟΥΧΑΛΚΙΔΕΙΟΣ
- - -ΤΟΥΚΟΘΟΥΠΥΡΓΟΥΚΟΘΙΔΗΣ
- - -ΤΟΥΕΚΑΔΙΟΥΠΥΡΓΟΥΣΚΗΒΗΙΔΗΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΤΟΥΜΕΓΑΜΗΔΕΥΣΠΥΡΓΟΥΜΑΙΑΝΔΡΙΔ
ΟΥΛΙΑΤΗΣΤΟΥΠΥΡΓΟΥΤΟΥΚΙΖΩΝΟΣΚΙΖΩΝ
ΝΑΙΩΝΤΟΥΜΗΡΑΔΟΥΠΥΡΓΟΥΒΡΥΣΚΙΔΗΣ
ΚΩΛΩΤΙΩΝΤΟΥΑΛΚΙΜΟΥΠΥΡΓΟΥΑΛΚΙΜΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣΤΟΥΜΑΛΙΟΥΠΥΡΓΟΥΜΑΛΙΑΔΗΣ
ΜΗΤΡΩΔΩΡΟΣΤΟΥΚΟΠΡΕΩΣΠΥΡΓΟΥΒΡΕΑΛΛΩΝΙΔΗΣ
- - ΕΑΣΤΟΥΤΡΩΓΙΛΟΥΠΥΡΓΟΥΤΡΩΓΙΛΙΔΙΣ

Neutrum apographum paulo perfectius est, sed in lectionibus tamen multis praestat Guerinianum. Formam tituli dedi maxime ex Poc. quocum in universum consentit Guer. sed lacunarum spatia ap. Poc. aliquoties melius designata sunt: in quibus ubi aliquid vel mutavi vel dignum annotatione repperi, monui de Guerini varietate. Lineolas, quae lacunas in fine vel initio versuum designant, ex Guer. dedi, ubi Poc. tantum spatia reliquit. Fundus etiam lectionis est Poc. Sed delectus scripturae passim difficillimus fuit: quem ita institui, ut et pleniora reciperem et quae analogiae Graecitatis magis convenirent. Vs. 1. Poc. ΙΟΣ, Guer. ΤΕΟΣ, unde Τ adscivi. Tum pro ΣΕΙΔΗΡΕΩ Guer. ΕΙΔΗΓ (fuit opinor ΣΙΔΗΡ etc. unde Guer. pro ΣΕΙ habet ΕΙ, hoc est ΣΙ). Vs. 2. primum Ο et ultima ΓΟΥ omittit Guer. Vs. 3. Poc. ΠΡΩΝΩΣ, Guer. ΗΡΩΝΟΣ, sed Η obscurius est. Forma Γ est ex Guer. Vs. 4. ΒΑ ex solo Guer.

nominantur, gentilicio nomine: at illi sunt sodales τῆς Ἐχίνου συμμορίας (n. 3065. 3066.); igitur genti Atticae respondet Teia symmoria, sacris suis patriis, ut ex n. 3065. 3066. patet, instructa, sicut Atticae gentes. Nec mirum συμμορίαν esse tale collegium vocatum: ne Athenis quidem γεννήτας constat vere cognatos (συγγενεῖς) fuisse omnes; quo magis gentis vocabulo potuit aliud substitui, ut hoc συμμορία, quo Athenienses sodalitia trierarchica et tributis (εἰσφοραῖς) ordinandis constituta designabant. Haec igitur quum ita sint, ὁ Γαλαίσου πύργος vel ὁ Φιλαίου ita differt a Γαλαισίδαις vel Φιλαΐδαις s. Γαλαίσου συμμορία vel Φιλαίου συμμορία, ut Athenis Φιλαΐδαι δῆμος et Φιλαΐδαι γένος. Et plurimae quidem turres et symmoriae eatenus cognomines sunt, ut turris ex eodem homine vocetur, ex quo symmoriae patronymica forma deducta est, quippe quod eo loco ab initio habitabat illa gens s. symmoria; ita vs. 4. est Πρύου πύργος et Πρυΐδης, vs. 6. Βοίου πύργος et Βοΐδης, vs. 8. Ἀλξήνορος πύργος et Ἀλξηνορίδης, vs. 9. Φιλαίου πύργος et Φιλαΐδης, vs. 10. Γαλαίσου πύργος et Γαλαισίδης etc. Gentem vero s. symmoriam loco dedisse nomen, ut in Attica, uno insigni insuper exemplo demonstratur: portus enim Χεῤῥαΐδαι (vide ad init. Teiorum titulorum) manifesto ex gente nomen habet: qui quum Livio Geraesticus vocetur, coniicias eum esse Γεραΐδας s. Γεῤῥαΐδας appellatum ex *Gera* duce Boeotorum Teon delatorum (Pausan. VII, 3, 3. Strab. XIV. p. 633.). Ceterum etsi multi ex homonyma et turri et symmoria sunt, ut Lycurgi familia Athenis ex demo simul et gente Butadarum; tamen etiam contrarium reperitur, prorsus ut Athenis. Exempla habes vs. 3. 5. 7. 12. 14. 16. 19. 24. 26. 28. 29. 31. 34. Πύργου vero designatio prior et potior est, gentilicium secundo loco adiicitur, quod illa praevaluit; Athenis adeo nemo sollemni appellatione ex gente denominatus est, sed tantum ex demo, ut Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς: similiterque Tei, nostro hoc titulo excepto, ex solo πύργῳ fit denominatio, ut n. 3103. ἐκ Χαλκιδέως (sc. πύργου, de quo paulo post dicam), n. 3081. τοῦ Φιλαίου πύργου: modo enim, ut titulus noster docet, ἐκ praemittitur modo sine praepositione dicitur τοῦ Φιλαίου πύργου, τοῦ Σίντυος πύργου etc.

Turres prope omnes ex hominibus denominatae sunt, ὁ Κίδυος πύργος, ὁ Ἥρωνος πύργος etc. Non enim τοῦ Κίδυος πύργου esse a nominativo ὁ Κίδυς πύργος, sed genitivum Κίδυος ut nomen personae pendere ex altero genitivo τοῦ πύργου, potest vel inde intelligi, quod patronymica Πρυΐδης, Βοΐδης etc. descendunt ex illis nominibus: nam ex personae tantum nomine fit patronymicum, ut n. 3065. 3066. est Ἐχίνου συμμορία indeque Ἐχινάδαι. Denique prope omnia illa nomina per se ipsa manifesto personam referunt, ut Ἥρων, Βοῖος, Ἀλξήνωρ, Φιλαῖος, Μύστης, Σθένελος, Μεγαμήδης, Ἄλκιμος, Κοπρεὺς etc. Semel ex muliere, fortasse heroina, nominata turris est, vs. 21. τοῦ Καλλίπης s. Καλλίππης πύργου: quemadmodum apud Locros gentes nobiles ex heroinis derivabantur. Sed videntur tamen etiam turres fuisse, quae non ex persona denominatae sint, ut Athenis demi permulti. Certe vs. 16. dubium videtur, Ἴσθμιος num viri nomen sit; ipse quidem πύργος potuit Ἴσθμιος vocari, quod in Isthmi notissimi esset Teia parte. Observa vero, illum ἐκ τοῦ Ἰσθμίου πύργου civem symmoria s. gente fuisse Λεωνίδην, non Ἰσθμιάδην; ac fortasse Ἰσθμιάδαι nulli fuerunt, quod nomen Ἰσθμίου πύργου mere topographicum esset, non gentilicium. Praeterea aliquot turres sunt quidem homonymae symmoriis, sed *symmoriae* ipsae nomina non patronymica habent. Nam primum vs. 15. est: ἐκ τοῦ Δάδδου πύργου, Δάδ[δ]ειος. Fortasse Δάδδον vel Δάδδος nomen loci est; eius vero loci primi habitatores stirpe inter se coniuncti, etsi non proprie συγγενεῖς, in gentis sive symmoriae rationem compositi sunt, ut Γεφυραῖοι undeunde vocati gens Athenis fuerunt nec tamen patronymico nomine appellantur, et similiter Neapoli Cumaeorum phratria aliaeque. Hinc certe explicatur, quare symmoriae sodales Δάδδειοι, non Δαδδίδαι vocentur. Nomen ipsum dixerim Lydium vel Caricum esse; Cares enim Teiis antiquitus intermixti sunt (Pausan. VII, 3, 3.). Secundum exemplum praebent Chalcidenses, ut hoc eos nomine vulgari appellem. Χαλκιδεῖς Straboni haud dubie loci ad Isthmum nomen est (vide supra initio Teiorum titulorum): igitur illos πύργον constituisse prope necessarium est. Et n. 3103. dicitur aliquis ἐκ Χαλκιδέως esse: ita vero designatur civis cuiusque πύργος, ut in nostro marmore ἐκ τοῦ Ἵερυος πύργου etc.; igitur πύργος sive locus est Χαλκιδεὺς dictus, ut Athenis Πειραιεύς, in Phocide Πανοπεύς. Huius turris cives potuerunt ab exteris minus accurate Χαλκιδεῖς dici, ut vocat Strabo: Teii hos vocabant τοὺς ἐκ Χαλκιδέως, ubi designare *turris* cives volebant. Erythris tertia tribus a Chalcitide Chalcidensibus Teiis adiacente nomen habuit (Pausan. VII, 5, 5.): Tei, quod Chalcidenses Teii pauciores fuerunt, obtinuerunt tantum πύργου locum. At quod stirpe illi coniuncti erant, utpote Chalcide opinor Euboica oriundi, gentem simul sive *symmoriam* constituerunt, Χαλκίδειοι dicti (vs. 25.), ut illi Δάδδειοι: et nota in topographica divisione accidisse, ut qui symmoria Chalcidius esset, adderetur alii turri, ut vs. 26. Chalcidius ille turri Stheneli tribuitur. Tertium exemplum vs. 30. est: Οὐλιάδης, τοῦ πύργου τοῦ Κιζῶνος, Κιζών. Nulla post ΚΙΖΩΝ lacuna notatur: quare non ausus sum Κιζων[ίδης supplere, quum praesertim in ea lapidis regione desint perpauca. Accedit quod dictio hic alia est atque in reliquis; non dicitur τοῦ Κιζῶνος πύργου, sed τοῦ πύργου τοῦ Κιζῶνος. Itaque Κιζών (non Κίζων) videtur loci nomen esse, cuius habitatores dicti fuerint Κιζῶνες, et unusquisque Κιζών. Sic Πήληξ est Atticus demus (Harpocr. Phot.) et demotae Πήληκες, quorum quisque Πήληξ vocatur; quamquam etiam demus Πήληκες vocatur. Paulo quidem aliter Steph. Byz. Πήληκες, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Πήληξ. τὰ τοπικὰ ἐν Πήληκι, εἰς Πήληκα, ἐκ Πηλήκων (conieceris Πήληκος, sed non id audeo). καὶ θαυμαστὸν τοῦτο, ὅτι ὁ δῆμος πληθυντικῶς λέγεται, ἑνικῶς δὲ τὰ τοπικά. At etiam demus est Πήληξ vocatus; alias enim non poterat ἐν Πήληκι et εἰς Πήληκα dici. Eodem modo igitur Tei Κιζὼν vi-

ctatoria potestate praeditos, hoc est aesymnetas (cf. ad n. 3044.), ob seditiones opinor creatos; de tali seditione cf. Strab. XIV. p. 643. Annos hoc fragmentum quadraginta complecti videtur, neque vero eodem tempore universus titulus scriptus esse. Certe vs. 11 sqq. scriptura in sinistram fit latior: vs. 14. variatur formula; iam enim dicitur ἐκ τοῦ πύργου, quum antea dictum sit τοῦ πύργου; ac rursum vs. 19 sqq. redit τοῦ πύργου: quae mutationes omnes ibi factae sunt, ubi praecesserat ἀναρχία. Nomina propria archontum emendavi ut potui. Vs. 4. dedi Βαθυκλέων, quod est ex Βαθυκλῆς, ut Φιλοκλῆς Φιλοκλέων. Vs. 12. possis Σεύθης scribere, sed retinui traditum, et coniicio, quum Σ initiale desit ap. Guer. legendum esse Διεύχης, ita ut praeter ΕΥΧΗΣ duae in sinistra fuerint litterae, et ille versus in sinistram prominuerit unius litterae spatio, ut vs. 14. secundum certam nostram emendationem. Διεύχης Teium nomen extare videtur n. 3101. ac fortasse etiam n. 3089. ubi ΔΙΑΥΧΗΣ est. Notum nomen Διευχίδας. Vs. 14. dedi Θαρσύνων, Teium nomen n. 3086. item vs. 16. Ἑρμόθεστος, litteris ΗΡ, quae desunt ap. Guer. in ΟΘ mutatis; nomen derivandum est ex θέσσομαι, ut ἄθεστος, ἀπόθεστος, πολύθεστος, et frequenter legitur in Teiis (n. 3081. 3082. 3083. 3089.). Vs. 26. lectio Πάρμις confirmatur titulo Teio n. 3117. idemque nomen reperitur in nummo Clazomenio. Nomen Ἀπολλόδοτος Teium (vs. 29.) confirmatur titulo n. 3090. et nomine legati, quem in decretis de asylo saepe vidimus; in iisdem nominatur Colotes, unde vs. 32. correxi Κ[ο]λωτίων. Οὐλιάτης vs. 30. vix ferri potest; contra Οὐλιάδης passim occurrit.

Nunc reliqua expedituro mihi opus videtur, ut primum de populi Atheniensis divisione pauca moneam summatim. Nam antiquitus et usque ad Clisthenem Athenis fuerunt quattuor tribus (φυλαί) Ionicae, Τελέοντες s. Γελέοντες, Ὅπλητες, Ἀργάδεις, Αἰγικόρεις s. Αἰγικορεῖς: de quibus quae olim disputavi, a multis varie excepta vel detorta, ea nunc non repeto: aptius enim de hac re ad Cyzicena disputabitur. His tribubus continebantur phratriae, ternae singulis, singulisque phratriis gentes tricenae (γένη). Hae gentes patronymicis ut plurimum nominibus utebantur, ut Δαιδαλίδαι, Βουτάδαι (Ἐτεοβουτάδαι), Φιλαΐδαι, Ἡσυχίδαι, Λυκομίδαι, habebantque gentis auctorem ut plurimum fabulosum et sacra sua patria: aliae alia nomina habebant, in ceteris rebus haud differentes a prioribus illis, ut Βουζυγία, Κήρυκες, Γεφυραῖοι, Κωλιεῖς; similiter ac Neapoli phratriae aliae patronymicis, aliae aliis nominibus appellatae sunt, partim talibus quae ex loco petita sint: ut Εὐνοστίδαι, Εὐμηλίδαι, Κυμαῖοι, Ἀρτεμίσιοι, Ἀρισταῖοι. Illarum igitur gentium pars certis Atticae locis habitabant; hinc factum est, ut loci ipsi ex gentibus denominarentur: et quum Clisthenes sustulisset quattuor Ionicas tribus, retentis tamen, quae tolli nequibant, phratriis et gentibus priscis, et novis decem, quas instituit, tribubus demos certos assignaret, demi multi, qui ex ipsis illis gentibus appellati sunt, recepti in decem tribus sunt, ut Αἰθαλίδαι, Βουτάδαι, Δαιδαλίδαι, Εὐπυρίδαι, Ἡφαιστιάδαι, Κοθωκίδαι, Λακιάδαι, Ἐροιάδαι, Φιλαΐδαι, permulti alii; alii demi ex meris locis appellati sunt, nulla patronymica denominatione, ut Παιανία, Ἀλωπεκῆ, Πειραιεύς: multaeque rursum gentes non transierunt in demorum rationem et condicionem, ut Ἡσυχίδαι, Λυκομίδαι, Εὐνεῖδαι, Κεντριάδαι, Βρυτιάδαι. Ceterum etiam demi heroes suos et sacra habuerunt. Iam vero quod Clisthenis divisio topographica fuit, etiam in eos demos, qui ex gentibus denominati sunt, illati sunt alii ibi tum quidem forte habitantes vel fundum possidentes, qui non essent gentis cognominis gentiles; et eiusdem gentis gentiles, qui diversis locis habitarent, ad diversos sunt demos relati: ita factum est, ut gentium et demorum cognominum cives non necessario iidem essent, nec gentiles in eodem omnes essent demo, nec demotae omnes in eadem gente. Ut paucis defungar exemplis, Lycurgus orator et gente et demo Butades fuit; sed multi Butadae, demi sodales, non fuerunt Βουτείας gentiles, hoc est gente Βουτάδαι s. Ἐτεοβουτάδαι. Epicurus gente fuit Philaides, demo Gargettius (Diog. L. X, 1.); Socrates gente Daedalides, demo Alopecensis (Plat. Alcib. I. p. 121. C. ubi vide Buttm. Diog. L. II, 18. etc.); Miltiades gente Philaides (ex Philaeo Aiacis f.), demo Laciades (Herodot. VI, 35. Plutarch. Cimon. 4.). Sic septem Brytiadae ap. Orat. adv. Neaer. p. 1365. extr. sunt ex sex diversis demis, alius Ἑκαλῆθεν, alius Ἐροιάδης, alius Λακιάδης etc. Multi praeterea, ut cives Attici Plataeenses, tantum demis adscripti erant, nec gentis habebant communionem. Postremò aliquanto post Clisthenem ne fundorum quidem possessio congruebat cum adscriptione ad demos, sed aliis in demis fundos habuerunt multi atque in eo, cui adscripti erant. Haec hactenus. Sed Tei, licet eius coloni magna ex parte Orchomenii Minyei essent, Ionica instituta est populi divisio, Athenis illa traducta; hinc n. 3078. 3079. φυλὴ Γελεόντων comparet. Tribus vero Teiorum Ionicae in minores partes divisae fuerint, phratriis similes, ut Cyzici videmus tribus esse in tres partes divisas, quas vulgo τριττύας vocarunt Graeci (etiam Clisthenes suas tribus dispescuit in τριττύας, quae tamen diversae ab antiquis erant phratriis): praeterea autem eae tribus debebant collegia comprehendere gentibus similia, etiamsi nomen aliud fuerit; ut Spartae gentes vocantur obae. Quas gentes quum certis locis habitasse probabile sit, quidni Tei quoque loci ex his collegiis vel eorum auctoribus primitivis nomina habuerint? Quidni Tei, quae civitas non parva fuit, praeter gentiliciam divisionem posthac topographica quaedam ut in Attica et Spartae instituta fuerit? Et gentilicia quidem haec collegia una cum iis, quae ad solos locos pertinent, manifesto demonstrat hic titulus. Etenim unusquisque archontum duplici modo designatur, secundo loco cognomento ut plurimum patronymico, Βριθαΐδης, Ἀλξηνορίδης, Φιλαΐδης, Γαλαισίδης etc. primo vero loco ex πύργῳ, qui locus est, nostrum *Burg*. Igitur qui Atheniensibus δῆμοι vocantur, Teiis sunt πύργοι: quaeritur, quo nomine hi gentilicia vocaverint collegia. Rem aperit n. 3066. 29. ubi Ἐχινάδαι

Vs. 12. Sher. ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΟΥ. Vs. 18. Sher. ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΑΝΤΟΙΣ bis habet; dein idem ΕΥΕΡΓΗΤΟΙΣ. Vs. 19. Chish. ΕΠΙΦΑΝΩΣΣΥΝΕΙΣΔΕΞΑΝΤΟ, Sher. ΕΠΙΦΑΝΩΣΕΥΠΕΙΔΕΞΑΝΤΟ; expuli Chishullianum, quod correctioni imperitae tribuendum, et restitui schedarum lectionem, quae certe veri vestigia monstrat. Vs. 26. Sher. ΣΥΜΑΛΙΩΝΟΣ. Vs. 30. init. Chish. ΓΕΛΛΙΑΣ, Sher. quod dedi. Litterarum forma haud dubie eadem fuit quae n. 3066. quod etiam de praegressorum Teiorum titulorum magna parte monuissem, nisi lectoris essem iudicio confisus.

Ἐπὶ πρυτάνεως Σμείνωνος? τὸ κοινὸν τῆς Ἐχίνου συμμορίας ἐτί[μ]ησεν

Δημήτριον Καλλιστράτου,
Προκλείδην Προκλείδου τὸν νεώτερον,
Νικίαν Φίλωνος,
Ἑστιαῖον Σιμαλίωνος.

Ἔδοξεν τῇ Ἐχίνου συμμορίᾳ· Ἐπειδὴ Δημήτριος Καλλιστράτου, Προκλείδης Προκλείδου ὁ νεώτερος, Νικίας Φίλωνος, Ἑστιαῖος Σιμαλίωνος, πρότερόν τε τὴν αὐτῶν σπουδὴν ἐνδεικνύμενοι εἰς τὴν συμμορίαν διετέλουν, ἀποδει[χθέ]ντες τε προστάται καὶ βουλόμενοι κατακολουθεῖν τῇ ἑαυτῶν προθέσει τάς τε νομιζ[ο]μένας πατρίους θυσίας συνετέλεσαν τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέταις καλῶς καὶ ἐπιφανῶς, ὑπεδέξαντό τε καὶ τὴν συμμορίαν φιλοτίμως καὶ ἐκτενῶς, εἰσενεγκάμενοι τὴν εἰς ταῦτα δαπάνην πᾶσαν ἐκ τοῦ ἰδίου, βουλόμενοι ἐν ἅπασι τούτοις ἀδάπανον τὴν συμμορίαν καθιστάνειν· ὅπως οὖν καὶ τὸ κοινὸν τῆς συμμορίας εὐχαρίστως προσφερόμενον φαίνηται τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, δεδόχθαι τῇ Ἐχίνου συμμορίᾳ ἐπαινέσαι Δημήτριον Καλλιστράτου, Προκλείδην Προκλείδου τὸν νεώτερον, Νικίαν Φίλωνος, Ἑστιαῖον Σιμαλίωνος, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν στεφάνῳ θαλλοῦ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοδοξίας τῆς εἰς τὴν συμμορίαν· ἀναγγέλλεσθαι δὲ τὸν στέφανον καθ᾽ ἕκαστον ἔτος μετὰ τὰς σπονδάς, ὅταν ἡ [ὑπο]δοχὴ γίνηται· τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμελεῖσθαι τοὺς καθ᾽ ἕκαστον ἔτος γ[ι]νομένους προστάτας. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε καὶ τοὺς στεφάνους εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στῆσαι παρὰ τὸν βωμὸν τῆς συμμορίας. ὅπως δὲ συντελεσθῇ τὰ ἐψηφισμένα, ἀποδεῖξαι ἄνδρας, οἵτινες τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν ποιήσονται.

ἀπεδε[ίχθησαν] Προκλείδης Προκλείδου ὁ νεώτερος, Δημήτριος Καλλιστράτου.

Echini symmoria quid sit, docui ad n. 3064. neque opus est refutare Chishullum (p. 138.) et Walpolium (Travels Append. p. 2.), qui eam pro sodalitio Dionysiacorum artificum habuerunt sine ulla causa. Aliquid de ea opinione dubitationis iniecit iam Osannus Syllog. p. 235. et falsam hanc suam sententiam esse illi potuerant vel inde intelligere, quod coronae sunt oleaginae, non hederaceae, et quod symmoria annum ex eponymo civitatis prytane designat, Dionysiaci autem artifices eponymos habent sacerdotes et agonothetas (n. 3068. 3070.), ut taceam hanc symmoriam magistratus suos appellare προστάτας (n. 3065. 3066.), quum illi artifices suos vocent ἄρχοντας (n. 3068. *A*. 21. *B*. 22.). Nota insuper πατρίους θυσίας vs. 18. *genti* imprimis convenire, licet etiam in Dionysiacorum artificum rebus memoretur τὸ πάτριον n. 3067. 29. Sunt hae πάτριοι θυσίαι potissimum eae, quae ad Leucathea pertinent, de quibus n. 3066. 25. Ad universum titulum cf. n. 3066. De εὐεργέταις vs. 18. cf. ad n. 3061. 3062. Vs. 19. in litteris ΕΥΠΕΙΔΕΞΑΝΤΟ dele primum Ε et Ι, et cf. vs. 29. ubi expulsa Chishulli coniectura verum dedi coll. n. 3066. Vs. 30. correxi γ[ι]νομένους, quod postulat res et titulorum usus; cf. ad n. 3066. Vs. 33. Iota subscr. vocis συντελεσθῇ videtur a solo transcribente neglectum.

3066.

Prope *Teon* in coemeterio Turcico oppidi Sevrihissar, in columella s. stela, litteris magnis et pulchris; ed. Chandlerus Inscr. ant. I. p. 8. n. 22. c. Lat. interpret.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Littera Α secundum Chandleri syllabum hanc formam habet: Ꜳ; dedi certe Α.

Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῆς Ἐχίνου συμμορίας· Ἐπειδὴ Ἑλλάνικος Ζωΐλου, Σάτυρος Ἀρτεμιδώρου, Ἀγέλιππος Εὐφράνορος, Ἀθηνόδωρος Δημητρίου, ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ [πρόθυ]μοί εἰσιν εἰς τὰ συμφέροντα τῇ συμμορίᾳ, προστάται τε γενόμενοι τῆς Ἐχίνου συ[μμο]ρίας τάς τε θυσίας πάσας συνετέλ[ε]σαν πρεπόντως καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις προέστησαν ἀξίως [τῆς] συμμορίας, οὐδεμίαν ἀνενέγκαντες τῷ κοινῷ δαπάνην, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἰδίων πάντα χορηγήσαντες ἀφειδῶς ἐς τὰς θυσίας πάσας τὰς συντελουμένας ὑπὸ τῆς Ἐχίνου συμμορίας τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέταις, καὶ τὴν ἄλλην δαψίλειαν ἐποιήσαντο τῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν ἀναλισκομένων ἀξίως τῆς τε συμμορίας καὶ ἑαυτῶν· ἵνα οὖν καὶ ἡ Ἐχίνου συμμορία φαίνηται τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀπονέμουσα τὰς κα[τ]αξίας χάριτας, δεδόχθαι τῇ Ἐχίνου συμμορίᾳ ἐπαινέσαι Ἑλλάνικον Ζωΐλου, Σάτυρον Ἀρτεμιδώρου, Ἀγέλιππον Εὐφράνορος, Ἀθηνόδωρον Δημητρίου, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν στεφάνῳ θαλλοῦ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοδοξίας, ἧς ἔχοντες διατελοῦσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς συμμορίας, καὶ ἀναγγεῖλαι αὐτ[ῶ]ν τὸν στέφανον τοῖς Λευκαθέοις μετὰ τὰς σπονδάς, ἐν ᾗ ἂγ γίνηται ἡμέρᾳ ἡ συμμορία· τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμελεῖσθαι τοὺς καθ᾽ ἕκαστον ἔτος [γ]ι[νο]μένους προστάτας. ἵνα δὲ καὶ μνημονεύηται αὐτῶν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ἡ φ[ιλ]οτιμία, καὶ ζηλῶσιν αὐτοὺς οἱ ἐπιγινόμενοι Ἐχιναδῶν, ἀναγράψαι τοὺς ἀποδειχθησομένους ἄνδρας τοῦ[το] τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ στῆσαι παρὰ τὸμ βωμὸν τῆς συμμορίας. βουλ[ό]μενοι δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀκόλουθοι φαίνεσθαι καὶ ἀ[δ]άπανον καταστῆσαι τὸ κοινόν, τὴν εἰς ταῦτα δα[πάνην] ἐσομένην ἐκ τῶν ἰδίων ἀνεδέξαντο ποιήσειν.

ἀπεδείχθησαν Ἑλλάνικος Ζωΐλου, Σά[τυρος] Ἀρτεμιδώρου.

detur locus fuisse, et loci cives Κιζῶνες: et ex loci illius s. πύργου primitivis habitatoribus etiam symmoria Κιζώνων gentilicia est constituta.

Superest ut de singularum aliquot turrium et symmoriarum nominibus brevi moneam. Vs. 1. posui Σιδηρέω[ς, deleta post Σ littera Ε (cf. var. lect.): sic igitur nomen viri erit Σιδηρεύς, quod notum est appellativum. Vs. 8. Ἀλ[ξ]ήνορος scripsi ob insequens Ἀλξηνορίδης: analogum herois nomen est Ἀλξίων. Vs. 9. Φιλαῖος haud dubie Atheniensis colonus fuit cognominis Philaeo Aiacis f. unde Athenis Teon propagata Philaidarum gens ibidem commemorata. Τοῦ Φιλαίου πύργου legi etiam n. 3081. supra iam monui. Vs. 14. incertum esse Ἱέρυος supra dixi; sed alia quoque nomina in υς terminata offert titulus, vs. 2. Κίδυς, vs. 24. Σίντυς. Vs. 21. statui Καλλίπης p. Καλλίππης scriptum esse; certe emendando non inferendum duplex π, quum etiam Καλλιπάδης scriptum sit. Nec posuerim Καλλιπίδης: A videtur de industria assumptum, quod patronymicum ex feminae nomine derivatur: Vs. 28. nomen extat Ἑκάδιος, qui turris auctor; n. 3089. habetur nomen viri Teii ΕΙΚΑΔΙΟΥ, quod idem esse videtur; sed neutrum locum correxi, quod de vera scriptura non constat. Vs. 34. auctor turris Copreus fortasse nomen duxit ex Copreo Haliarti f. (Schol. Ven. Hom. Iliad. ο, 637.): nam Teii ex magna parte Orchomenii Boeoti fuerunt, quibuscum etiam Haliartiorum nonnulli Teon potuerunt delati esse; et post Orchomenios etiam alii Boeoti venerunt Teon (Pausan. VII, 3, 3. Strab. XIV. p. 633.).

3065.

Prope *Teon*, circa oppidum Sevrihissar, quod ex Chishullo Antt. As. p. 139. patet (cf. etiam n. 3066.); ed. Chishullus l. c. p. 143 sq. Sherardianum apographum (p. 41.) contulit Müllerus. Hinc petita sunt quae mutavi in versuum dispositione, quae tamen nondum satis certa videtur.

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΣΜΕΙΝΩΝΟΣ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΗΣΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΣ
ΕΤΙΘΗΣΕΝ

In coronis quattuor oleaginis:

ΔΗΜΗ ΤΡΙΟΝΚΑΛ ΛΙΣΤΡΑΤΟΥ	ΠΡΟΚΛΕΙ ΔΗΝΠΡΟΚΛ ΕΙΔΟΥΤΟΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ
ΝΙΚΙΑΝ ΦΙΛΩΝΟΣ	ΕΣΤΙΑΙΟΝ ΣΙΜΑΛΙΩ ΝΟΣ

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΙΕΠΕΙΔΗΔΗΜΗΤΡΙ
ΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΠΡΟΚΛΕΙΔΗΣΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥΟΝΕ
ΩΤΕΡΟΣΝΙΚΙΑΣΦΙΛΩΝΟΣΕΣΤΙΑΙΟΣΣΙΜΑΛΙΩΝΟΣΠΡΟ
ΤΕΡΟΝΤΕΤΗΝΑΥΤΩΝΣΠΟΥΔΗΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΙΕΙΣΤΗΝ
ΣΥΜΜΟΡΙΑΝΔΙΕΤΕΛΟΥΝΑΠΟΔΕΙΚΝΥΝΤΕΣΤΕΠΡΟΣ
ΤΑΤΑΙΚΑΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΚΑΤΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝΤΗΙΕΑΥΤ
ΩΝΠΡΟΘΕΣΕΙΤΑΣΤΕΝΟΜΙΣΑΜΕΝΑΣ
ΠΑΤΡΙΟΥΣΘΥΣΙΑΣΣΥΝΕΤΕΛΕΣΑΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΚΑΛΩΣΚΑΙΕΠΙΦΑΝΩΣΕΥΠΕΙΔΕΞΑΝΤΟΤΕΚΑΙΤΗΝΣΥΜΜΟΡΙΑΝΦΙΛΟ
ΤΙΜΩΣΚΑΙΕΚΤΕΝΩΣΕΙΣΕΝΕΓΚΑΜΕΝΟΙΤΗΝΕΙΣΤΑΥΤΑΔΑΠΑΝΗΝ
ΠΑΣΑΝΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΕΝΑΠΑΣΙΤΟΥΤΟΙΣΑΔΑΠΑΝΟΝΤΗΝ
ΣΥΜΜΟΡΙΑΝΚΑΘΙΣΤΑΝΕΙΝΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΗΣΣΥΜΜΟΡΙΑΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΝΦΑΙΝΗΤΑΙΤΟΙΣΚΑΛΟΙΣΚΑΙΑΓΑΘΟΙΣ
ΤΩΝΑΝΔΡΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΠΡΟΚΛΕΙΔΗΝΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥΤΟΝΝΕΩΤΕΡΟΝ
ΝΙΚΙΑΝΦΙΛΩΝΟΣΕΣΤΙΑΙΟΝΣΙΜΑΛΙΩΝΟΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΚΑΣ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΙΘΑΛΛΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΤΗΝΣΥΜΜΟΡΙΑΝΑΝΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙΔΕΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΜΕΤΑΤΑΣΣΠΟΝΔΑΣΟΤΑΝΗ...ΩΔΟΧΗΓΙΝΗΤΑΙΤΗΣΔΕΑΝΑΓ
ΓΕΛΙΑΣΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΑΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΚΑΙΤΟΥΣΣΤΕ
ΦΑΝΟΥΣΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΑΡΑΤΟΝΒΩΜΟΝΤΗΣΣΥΜ
ΜΟΡΙΑΣΟΠΩΣΔΕΣΥΝΤΕΛΕΣΘΗΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΑΠΟΔΕΙΞΑΙΑΝ
ΔΡΑΣΟΙΤΙΝΕΣΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΑΥΤΩΝΠΟΙΗΣΟΝΤΑΙΑΠΕΔΕ
ΧΘΗΣΑΝΠΡΟΚΛΕΙΔΗΣΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝΤΩΝΕΠΙ
ΚΑΙΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥΚΑΙΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΚΑΘΗΓΕΜΟΝΑΔ
ΚΡΑΤΩΝΑΞΩΤΙΧΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝ

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝΤΩΝΕΠΙΩΝΙΑΣ
..ΜΟΝΑΔΙΟΝΥΣΟΝ ΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝΞΩΤΙΧΟΥΑΥΛΗΤΗΣΠΡΟΤΕΡΟΝ
...ΟΘΕΤΗΣΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΠΡΟΕΣΤΗΤΗΣΤΕΙΕΡΩΣΥΝΗΣΚ
..ΩΣΑΞΙΟΣΕΙΝΑΙΤΑΥΤΗΣΤΗΣΤΙΜΗΣΥΠΟΤΟΥΠΛΗΘΟΥΣΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΚΑΙ
.\ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΕΝΤΩΙΑΥΤΩΙΕΤΕΙΥΠΕΡΘΕΜΕΝΟΣΤΟΥΣ
..ΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑΣΤΗΙΤΕΧΟΡΗΓΙΑΙΚΑΙΤΗΙΔΑΠΑΝΗΙΚΑΙΤΗΙΑΥΤΟΥΜΕΓΑ
.ΟΙΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΠΑΝΤΑΤΑΠΡΟΣΤΙΜΗΝΚΑΙΔΟΞΑΝΑΝΗΚΟΝΤΑ
.ΣΩΙΚΑΙΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΙΠΥΘΙΩΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕ
.ΙΛΕΥΣΙΚΑΙΤΑΙΣΒΑΣΙΛΙΣΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΑΔΕΛΦΟΙΣΒΑΣΙΛΕΩΣΕΥΜΕΝΟΥΚΡ
ΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝΑΠΟΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΣΤΗΝΑΥΤΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕ
.ΡΩΙΚΑΙΙΔΙΑΙΚΑΙΚΟΙΝΗΙΑΕΙΤΙΝΟΣΑΓΑΘΟΥΠΑΡΑΙΤΙΟΣΓΙΝΟΜΕΝΟΣΟΤ
..ΧΡΟΝΟΝΗΠΑΡΑΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΑΘΑΝΑΤΟΣΔΟΞΑΟΥΣΚΑΙΘΕΟΙΚΑΙΒ
..ΛΗΝΕΣΤΙΜΩΣΙΝΔΕΔΩΚΟΤΕΣΤΗΝΤΕΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΠΑΣΙ
..ΡΗΝΗΣΚΑΤΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣΤΟΙΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΧΡΗΣΜΟΙΣΔΙΟΥΣΙΑΝ
.ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΥΘΙΟΥΚΑΙΤΩΝΜΟΥΣΩΝΤΩΝΕΛΙΚΩΝΙΑΔΩΝΚΑΙΤΟΥ
.ΠΥΘΙΟΙΣΚΑΙΣΩΤΗΡΙΟΙΣΕΝΘΕΣΠΙΑΙΣΔΕΤΟΙΣΜΟΥΣΕΙΟΙΣΕΝΘΗΒΑΙΣΔΕΤΟΙΣ
.ΕΚΠΑΝΤΩΝΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
..ΑΤΟΥΣΑΥΤΗΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΩΝΣΤΕΦΑΝ
..ΗΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΕΙΣΑΕΙΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΕΝΗΙΗΛΕΙ
...ΙΤΑΙΜΕΤΑΤΗΝΣΤΕΦΑΝΩΣΙΝΤΩΝΔΗΜΩΝΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟ
ΝΟΙΑΣΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝ
.ΑΝΟΥΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΟΝΕΚΑΣΤΟΤΕΓΙΝΟΜΕΝΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ
ΤΡΕΙΣΤΗΝΜΕΝΜΙΑΝΕΝΤΕΩΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΟΠΩΣΟΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕ
.ΑΝΗΓΥΡΕΙΚΑΙΟΤΑΝΗΤΗΙΩΝΠΟΛΙΣΣΥΝΤΕΛΗΔΙΟΝΥΣΙΑΗΑΛΛΟΝΑ
ΤΗΝΚΡΑΤΩΝΟΣΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΩΣΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΤΟ
ΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΝΔΕΑΛΛΗΝΕΝΔΗΛΩΙΟΠΩΣΚΑΙΕΚΕΙΣΤΕΦΑΝΩ
ΧΝΙΤΩΝΤΗΝΔΕΤΡΙΤΗΝΟΥΑΝΛΚΛΟΗΚΡΑΤΩΝΙΝΑΕΙΣΑΠΑΝΤΑ
ΤΟΘΕΙΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΕΥΜΕΝΟΥΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕ
ΚΑΙΤΗΙΣΥΝΟΔΩΙΤΗΣΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣΔΙΟΤΙΤΟΝΑΥΤΗΣΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΔΟΥΣΑΧΑΡΙΤΑΣΤΑΣΔΙΚΑΙΑΣΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΑΡΑΤΑΙΣΕΙΚΟΣΙΤΑΙΣΚΡ
ΔΥΟΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΤΗΙΩΝΟΙΤΙΝΕΣΑΙΤΗΣΟΝΤΑΙΤΟΝ
ΗΕΙΚΩΝΚΡΑΤΩΝΟΣΚΑΙΑΛΛΟΥΣΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΔΗΛΙΩΝ
ΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙΤΗΝΒΟΥΛΗΝΑΞΙΩΣΟΥΣΙΝΑ
ΝΕΙΣΔΟΥΝΑΙΤΗΙΣΥΝΟΔΩΙΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΤΟΝΤΟΠΟΝΕΝ......

Müll. unde illa addiderim annoto; ubi pauciora habent, plerumque non annoto: nec quae prorsus nullius momenti sunt refero, nec supplementa Claraci litteris corrosis addita in tabula adscripsi, nisi ubi ex vestigiis lapidis deprompta videri possunt. Vs. 1–4. maioribus litteris. Vs. 2. extr. Clar. ΚΑΘΗΓΕΜΩΝΑ. Vs. 4. extr. ΥΣΟΝ ex Clar. addidi. Vs. 6. init. Clar. ΛΩΝΑ; idem et Os. hunc et sequentem versus in dextram reductiores habent. Vs. 7. Os. ΙΕΡΕΩΣΥΝ etc. Clar. ΙΕΡΕΩΣΣΥΝ etc. in fine Κ ex Os. Clar. Vs. 8. init. Müll. . ΩΣ, Os. Clar. ΙΣ. In fine ex Os. Clar. addidi Ι. Vs. 9. primus ductus abest ab Os. Clar. Vs. 11. init. ΟΙ ex Clar. addidi, qui solus habet. Ibid. Os. ΠΑΝΤΑΠΡΟΣ. Vs. 13. primum Ι ex solo Clar. In fine ΚΡ desunt ap. Os. Clar. Müllerus Ρ notat ut incertum. Vs. 14. init. Υ ex solo Clar. Vs. 15. init. Os. Clar. ΡΩΙ, Müll. ΝΩΙ; in fine Os. Clar. ΟΤ, Müll. ΟΕ. Vs. 16. extr. Clar. Β, Müll. pro hoc Ι, Os. nihil. Vs. 18. extr. Os. tantum ΔΙΟ, Müll. ΔΙΟΝΥ, Clar. ΔΙΟΥΣΙΑΝ, quod quum non possit prorsus ex coniectura profectum videri, recepi. Vs. 19. Müll. ΕΛΙΚΩΝΙΔΩΝ, ceteri ut dedi. Vs. 22. Clar. Os. ΚΑΤΑΞΙΩΣΙ, Müll. ΚΑΤΑΞΙΩΣ sine Ι. Vs. 23. init. Os. ΝΝΕΥ etc. Ibidem extr. Os. tantum ΕΝΗΙΗ, Clar. ΕΝΗΙΗΔΕ; Müll. Λ notat ut incertum. Vs. 24. Os. ΔΗΛΙΩΝ et in fine ΕΝΤΟΥΝ. Vs. 25. init. ΝΟ ex solo Clar. Vs. 26. Os. ΠΟΙ.. ΣΘΙΤΟ.ΕΚΑΣΤΟΝΓΙ etc. Etiam Clar. ΕΚΑΣΤΟΝ. Vs. 27. Müll. ΕΝΤΕΩ, pro quo Os. ΕΝΤ.., Clar. ΕΝΤΕ. habent. Vs. 29. Clar. Os. ΩΣ, Müll. ΩΙ; in fine Os. ΕΣΤΙ, Clar. ΕΣΤΙΝ. Vs. 30. extr. Os. ΣΤΕΦΑΝ, Clar. ΣΤΕΦΑΝΟΙ. Vs. 31. medio Müll.

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΗΣΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

ΕΠΕΙΔΗΕΛΛΑΝΙΚΟΣΞΩΙΛΟΥΣΑΤΥΡΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΡΟΥΑΓΕΛΙΠΠΟΣΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΔΡΕΣΑΓΑΘΟΙΚΑΙ.....ΜΟΙΕΙ
ΣΙΝΕΙΣΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΗΙΣΥΜΜΟΡΙΑΙΠΡΟΣ
ΤΑΤΑΙΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΗΣΕΧΙΝΟΥΣΥ...
ΡΙΑΣΤΑΣΤΕΘΥΣΙΑΣΠΑΣΑΣΣΥΝΕΤΕΛ.
ΣΑΝΠΡΕΠΟΝΤΩΣΚΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΚΑΙΕΝΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΕΣΤΗΣΑΝΑΞΙΩΣ...ΣΥΜ
ΜΟΡΙΑΣΟΥΔΕΜΙΑΝΑΝΕΝΕΓΚΑΝΤΕΣΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΑ
ΠΑΝΗΝΑΛΛΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΑΝΤΑΧΟΡΗΓΗΣΑΝΤΕΣΑ
ΦΕΙΔΩΣΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΠΑΣΑΣΤΑΣΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΑΣ
ΥΠΟΤΗΣΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΣΤΟΙΣΤΕΘΕΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΙΣΚΑΙΤΗΝΑΛΛΗΝΔΑΨΙΛΕΙΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΤΩΝ
ΕΙΣΤΗΝΥΠΟΔΟΧΗΝΑΝΑΛΙΣΚΟΜΕΝΩΝΑΞΙΩΣΤΗΣΤΕ
ΣΥΜΜΟΡΙΑΣΚΑΙΕΑΥΤΩΝ ΙΝΑΟΥΝΚΑΙΗΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟ
ΡΙΑΦΑΙΝΗΤΑΙΤΟΙΣΚΑΛΟΙΣΚΑΙΑΓΑΘΟΙΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΑΠΟΝΕΜΟΥΣΑΤΑΣΚΑΙΑΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΗΙΕΧΙΝΟΥΣΥΜΜΟΡΙΑΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΛΛΑΝΙΚΟΝΞΩΙΛΟΥ
ΣΑΤΥΡΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΑΓΕΛΙΠΠΟΝΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΚΑΣΤΟΝ
ΑΥΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΙΘΑΛΛΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΔΟ
ΞΙΑΣΗΣΕΧΟΝΤΕΣΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΝΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΗΣΣΥΜ
ΜΟΡΙΑΣΚΑΙΑΝΑΓΓΕΙΛΑΙΑΥΤΟΝΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΤΟΙΣ
ΛΕΥΚΑΘΕΟΙΣΜΕΤΑΤΑΣΣΠΟΝΔΑΣΕΝΗΙΑΓΓΙΝΗΤΑΙΗΜΕ
ΡΑΙΗΣΥΜΜΟΡΙΑΤΗΣΔΕΑΝΑΓΓΕΛΙΑΣΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣ
ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΤΙΜΩΜΕΝΟΥΣΠΡΟΣΤΑΤΑΣΙΝΑΔΕΚΑΙ
ΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΑΙΑΥΤΩΝΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝΗΦΡΑΟ
ΤΙΜΙΑΚΑΙΖΗΛΩΣΙΝΑΥΤΟΥΣΟΙΕΠΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΕΧΙΝΑΔΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΥΣΑΠΟΔΕΙΧΘΗΣΟΜΕΝΟΥΣΑΝΔΡΑΣΤΟΥ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΑΡΑΤΟΜΒΩΜΟΝΤΗΣΣΥΜΜΟΡΙΑΣΒΟΥΛ.
ΜΕΝΟΙΔΕΚΑΙΕΝΤΟΥΤΟΙΣΑΚΟΛΟΥΘΟΙΦΑΙΝΕΣΘΑΙΚΑΙΑ.Α
ΠΑΝΟΝΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΗΝΕΙΣΤΑΥΤΑΔΑ....
ΕΣΟΜΕΝΗΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΔΕΞΑΝΤΟΠΟΙΗΣΕΙΝ
ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝΕΛΛΑΝΙΚΟΣΞΩΙΛΟΥΣΑ.....
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

In universum cf. n. 3065. Vs. 4. Chandl. dedit [ὠφέλι]μοι. Vs. 18. 24. 30. apertae sunt correctiones nostrae. Vs. 25. ἡ συμμορία γίγνεται est p. ἡ σύνοδος τῆς συμμορίας γίγνεται, *Leucathea* vero gentilicia Echinadarum sollemnia esse apertum est. Vs. 27. quod τιμωμένους in γινομένους mutavi, vere factum esse docent alii loci. N. 3059. extr. οἱ ἑκάστοτε γινόμενοι τιμοῦχοι. N. 3067. 26. τὸν ἑκάστοτε γινόμενον ἀγωνοθέτην, et similiter n. 3068. *A*. 17. 26. N. 3065. τοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος γ[ι]νομένους προστάτας: ubi praesens reponendum erat, ut in decretis de asylo Teiis οἱ Κόσμοι οἱ τόκ' ἀεὶ κοσμοῦντες, et similiter ubivis. Vss. 32–35. quae prave vertit Chandlerus, correxit Viscontus Mon. Gab. p. 161. Sed non opus est haec afferre.

3067.

Marmor Choiseulianum altum et latum 2′ 2″ 2‴, Catal. Dub. n. 182. nunc in Museo regio Parisiensi Catal. Clarac. n. 584. sed valde detritum, atque inde a vs. 5. litteris valde minutis inscriptum; ex lapide ed. Osann. Syll. Inscr. p. 352 sqq. et in tabula aeri incisa Claracus inter tabulas inscriptionum Musei Parisini; praeterea habeo Mülleri apographum, ex quo litterarum formas reddidi, ne in Claraci quidem aere recte expressas. Titulus hic et *Tei* in theatro positus erat et in Delo et tertio fortasse loco (vs. 27 sqq. 36.); rei causa rettuli inter Teios, licet lapis Choiseulianus Delo sublatus esse videatur: certe in Delo vidit hunc ipsum lapidem Riedesel Bemerkungen auf einer Reise durch die Levante p. 58. ediditque inde vss. 1-4. sed vitiosissime, ac notavit praeterea versus XXXVI minutis scriptos litteris superesse: quae prorsus quadrant in hunc lapidem.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Fundus lectionis est textus Mülleri plenissimus, ex quo etiam formas litterarum et tituli universi dedi; littera Π constanter habet eam formam quam posui vs. 1. Ex Ried. perversa lectione nihil annoto, nec quidquam ille plenius habet, nisi vs. 4. ultimum Υ, quod deest ap. Müll. Ubi alii plura habent quam

Liv. XXXVIII, 39. Strab. XIII. p. 624.): quare in Pergamenorum iam potestate fuit etiam *Teos*. Hic primam sedem habuerunt *Dionysiaci artifices* οἱ ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου, qui posthac Ephesum migrarunt, ab Attalo vero Myonnesum, hinc a Romanis Lebedum translati sunt, ubi Strabonis aetate habitabant. Strab. XIV. p. 643. Ἐνταῦθα (ἐν Λεβέδῳ) τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. ἐν Τέῳ δὲ ᾤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων, ἐμπεσούσης δὲ στάσεως εἰς Ἔφεσον κατέφυγον· Ἀττάλου δ' εἰς Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου πρεσβεύονται Τήϊοι μὴ περιϊδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Tei quidem haud dubie iam tum habitabant, quum Teiis asylia concederetur, Dionysiacis artificibus etiam prius concessa (cf. n. 3046.); Eumenisque II. et Attali II. aetate ibidem habuerunt sedem: quippe omnes hi tituli in Teia reperti dicione sunt, et n. 3067. Teii theatri et Teiorum ita fit mentio, ut dubium non sit Tei tum habitasse haec collegia. Quare non audiendi interpretes, qui Lebedo tribuunt hos titulos (Chish. p. 148. coll. 139. Walp. l. c. ad n. 3068.). Anno quidem a. Chr. 152. quo non antiquior est titulus n. 3070. cum n. 3069. 3071. habitarunt Tei, quod illi tituli in Teia dicione reperti sunt; igitur posthac demum Ephesum confugerunt, posthac ab Attalo Myonnesum transpositi sunt, credo ab Attalo demum III. Nam quantum ex Strabonis colligas verbis, paulo post eam translationem Lebedi collocati sunt a Romanis; quod fieri non potuit antequam hi Attalo III. succederent (Olymp. 161, 4. a. a. Chr. 133.). Ad quam sedium mutationem pertinere fortasse decretum n. 3063. supra conieci.

Addo pauca de his collegiis ipsis. Generatim de talibus synodis, quae vel certis regionibus adscriptae, vel per universum orbem Romanum operam praestandi licentia instructae essent, monui ad n. 349. (cf. etiam ad n. 2741.). Ex prioribus unum est hoc Tei, postea aliis illis locis collocatum κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου: cui qui adscripti erant, non necessario tamen Tei habitabant, neque omnes Tei cives erant. Ita Crato Chalcedonius et Pergamenus fuit, vixitque Pergami; ita n. 3090. Cratinus Pergamenus memoratur, qui omnino ex hoc videtur collegio eiusque adeo sacerdos fuisse (n. 3070.), et Lebedius quoque aliquis n. 3089. videtur inter artifices esse ea fortasse aetate, qua Tei fuit collegium constitutum. Eo, quod posui, collegii nomine Strabonem fere usum modo vidimus; prope idem legitur in Tralliano n. 2933. ubi eius logisten et agonothetam habes aetate Imperatorum; item Imperatorum aetate factum est decretum n. 3082. ubi eosdem scriptos fuisse non dubito; et diserte hoc collegii nomen legitur ut n. 3067. ita n. 3068. *A.* Sed utroque hoc loco additur: καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον. Manifesto hi alii sunt, sed in unum cum prioribus sodalitium tum compositi; sunt credo ii, qui ipsi templo Teio ab initio coniuncti erant, neque ad reliquam Ioniam et Hellespontum pertinebant. Videtur enim ὁ καθηγεμὼν Διόνυσος dux Teiae coloniae esse, quae Bacchi cultui plurimum tribuebat; recteque Osannus Syll. p. 239. καθηγεμόνα fere ἀρχηγέτην esse putat, qui est coloniae vel civitatis vel populi dux et auctor. Novimus hunc καθηγεμόνα Διόνυσον etiam ex titulo, qui Florentiae extat, a Dionysiacis artificibus haud alieno (Spon. Misc. erud. ant. p. 369. et apud alios); unde per errorem Vandalius Diss. p. 232. Iovem καθηγεμόνα attulit: sed ipse infra verum habet p. 259 sqq. Ἀφροδίτη καθηγεμών, quam Maitt. ad n. 3068. ex Plutarchi Thes. 18. attulit, non proprium et sollemne deae nomen est, sed ibi tantum Apollo dicitur Theseum iussisse Ἀφροδίτην καθηγεμόνα (itineris Cretici) ποιεῖσθαι καὶ παρακαλεῖν συνέμπορον, ut c. 19. Plutarchus ipse Δαίδαλον καὶ φυγάδας ἐκ Κρήτης καθηγεμόνας vocat. Sed ab illo κοινῷ Dionysiacorum artificum utrorumque, Ioniae atque Hellesponti et τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον, necesse est distinguamus τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν, quod n. 3068. *B.* decretum sciscit: hoc enim decretum ex parte eadem constituit quae n. 3067. a collegio artificum Ioniae et Hellesponti et τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον constituuntur, coronationem quippe perpetuam: quae bis decerni ab eodem collegio nequit. Nec si non diversa essent haec κοινά, intelligi posset, cur idem κοινὸν adeo diversis decretorum esset praescriptis diversisque sodalitii nominibus usum. Quae quum ita sint, ac quum nomen συναγωνιστῶν non possit certo alicui et perpetuo et ab aliis prorsus distincto collegio tributum esse, τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν non potest aliud fuisse quam *collegium quoque anno constitutum in tempus illorum* apud Teios *ludorum, qui tum ipsum agerentur*, ita quidem ut, qui tum Tei in ludis agendis una cum Ionicis et Hellespontiis et τοῖς περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον artificibus occupati essent, dicerentur συναγωνισταὶ et in tempus ludorum collegii huius essent sodales. Ad Teios enim ludos etiam aliorum praeter Teium sodalitium collegiorum sociis aditum patuisse, vel inde fit verisimile, quod n. 3068. *C. artifices collegii Isthmii ac Nemeaei* a Teio prorsus diversi Cratonem laudant ob beneficia ipsis collata, tum opinor, quum ipsi in ludis Teiis et aliis Asianis factitarent artem. Id tamen potest dubium videri, utrum etiam ipsi Ionici et Hellespontii et οἱ περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον artifices comprehendantur συναγωνιστῶν appellatione an non. Nam τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν potuit componi ex his ipsis vel horum parte et adventiciis aliis, qui non essent illorum sodales. Sed praeferenda est haec sententia, ut τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν opponatur collegio Ionico et Hellespontio ac τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον, atque ut συναγωνισταὶ sint exteri dicti respectu domesticorum utpote συναγωνισταὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου: quod confirmatur titulo n. 3082. ubi οἱ τούτων (nempe domesticorum in Ionia collocatorum) συναγωνισταὶ vocantur. Ceterum quod collegium τῶν συναγωνιστῶν quoque anno constituitur, est et ipsum quodammodo perpetuum, licet sodales per annos mutentur: itaque id constituit etiam de

ΟΥΑΝΛΚΛΟΗ, sed quattuor ultimis litteris ut incertis notatis, Os. ΟΥΑΝΑΙ . ΔΟΗ; Clar. pro his lacunam habet. Vs. 37. extr. Müll. ΤΟΝ, Os. ΤΟΠ, Clar. ΤΟΠΟΙΕΙΝ. Vs. 39. ultimum Α omittunt Os. Clar. Vs. 40. extr. Os. Clar. ΕΝ, Müll. ΕΚ, sed Κ ut incerto notato. Sex in fine puncta ex Os. addidi; plura Clar. habet et hic et in prioribus.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰ[ωνίας] καὶ Ἑλληςπόντου, καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Δ[ιόνυσον, στεφανοῖ] Κράτωνα Ζωτίχου εὐεργέτην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ [εὐνοίας], ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον [τεχνιτῶν].

Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας [καὶ Ἑλλησπόντου, καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγε]μόνα Διόνυσον· Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου αὐλητὴς πρότερόν [τε ἱερεὺς αἱρεθεὶς τοῦ Διονύσου καὶ ἀγων]οθέτης καλῶς καὶ ἐνδόξως προέστη τῆς τε ἱερωσύνης κ[αὶ τῶν ἀγώνων, καὶ νῦν δὲ δοκῶν πάντω]ς? ἄξιος εἶναι ταύτης τῆς τιμῆς, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν τεχνιτῶν καὶ [ἱερεὺς κατασταθεὶς] τοῦ Διονύσου καὶ ἀγωνοθέτης ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὑπερθέμενος τοὺς [πρὸ αὐτοῦ ἱερέας τε κ]αὶ ἀγωνοθέτας τῇ τε χορηγίᾳ καὶ τῇ δαπάνῃ καὶ τῇ αὐτοῦ μεγα[λοπρεπείᾳ καλῶς καὶ ἐνδ]ό[ξ]ως καὶ ἀξίως τῆς συνόδου πάντα τὰ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν ἀνήκοντα [ἐποίησε τῷ τε Διονύ]σῳ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θε[οῖς πᾶσι καὶ τοῖς τε βασ]ιλεῦσι καὶ ταῖς βασιλίσσαις καὶ τοῖς ἀδελφοῖς βασιλέως Εὐμένου κ[αὶ τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόν]υσον τεχνιτῶν, ἀποδεικνύμενος τὴν αὑτοῦ καλοκαγαθίαν καὶ εὐσέβε[ιαν, καὶ ἐμ παντὶ και]ρῷ καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γινόμενος, ὅ[πως διαμένῃ? εἰς τὸν ἀεὶ] χρόνον ἡ παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀθάνατος δόξα, οὓς καὶ θεοὶ καὶ β[ασιλεῖς καὶ πάντες Ἕλ]ληνες τιμῶσιν, δεδωκότες τήν τε ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν πᾶσι [καὶ πολέμου καὶ εἰ]ρήνης, κατακολουθοῦντες τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος χρησμοῖς, δι' οὓς [κ]α[ὶ τοῖς ἀγῶσι τοῖς τοῦ] Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου καὶ τῶν Μουσῶν τῶν Ἑλικωνιάδων καὶ τοῦ [Ἡρακλέους, ἐν Δελφοῖς μὲν τοῖς] Πυθίοις καὶ Σωτηρίοις, ἐν Θεσπιαῖς δὲ τοῖς Μουσείοις, ἐν Θήβαις δὲ τοῖς [Ἡρακλείοις, ἐνέκριναν αὐτοὺς οἱ] ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εὐσεβέστατοι· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι [τῇ συνόδῳ, ἵνα φαίνηται τιμῶσ]α τοὺς αὐτῆς εὐεργέτας καταξίως τῶν εὐεργετημάτων, στεφαν[οῦν Κράτωνα Ζωτίχου αὐλητ]ὴν εὐεργέτην καθ' ἕκαστον ἔτος εἰςαεὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ᾗ ἡ[μ]έ[ρᾳ ἂν ἡ πομπὴ γίνη]ται, μετὰ τὴν στεφάνωσιν τῶν δήμων, στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νό[μου ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐ]νοίας, ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν, [τῆς δὲ ἀνακηρύξεως τῆς τοῦ στεφ]άνου ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τὸν ἑκάστοτε γινόμενον ἀγωνοθέτην. [ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνας] τρεῖς, τὴν μὲν μίαν ἐν Τέῳ ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπως οἱ καθ' ἕκαστον ἔ[τος γινόμενοι ἀγωνοθέται ἐν τῇ π]ανηγύρει, καὶ ὅταν ἡ Τηΐων πόλις συντελῇ Διονύσια ἢ ἄλλον ἀ[γῶνα, στεφανώσουσι τὴν εἰκόνα] τὴν Κράτωνος στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου ὡς πάτριόν ἐστι το[ῖς τεχνίταις στεφανοῦν τοὺς αὐ]τῶν εὐεργέτας, τὴν δὲ ἄλλην ἐν Δήλῳ, ὅπως καὶ ἐκεῖ στεφανω[θήσεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν τε]χνιτῶν, τὴν δὲ τρίτην οὗ ἂν [ἀναθ]ῇ Κράτων, ἵνα εἰς ἅπαντα [τὸν χρόνον ὑπομνήματα ᾖ Κράτωνί τε τῆς πρὸς] τὸ θεῖον εὐσεβείας καὶ τῆς εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ βασιλίσ[σας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς] βασιλέως Εὐμένου καὶ τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τε[χνιτῶν εὐνοίας], καὶ τῇ συνόδῳ τῆς εὐχαριστίας, διότι τὸν αὑτῆς εὐεργέτην [ἐτίμησεν ἀπο]διδοῦσα χάριτας τὰς δικαίας τῶν εὐεργετημάτων. [ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα] εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στῆσαι παρὰ ταῖς εἰκόσι ταῖς Κρ[άτωνος. πέμψαι δὲ καὶ πρέσβεις] δύο πρὸς τὸν δῆμον τὸν Τηΐων, οἵτινες αἰτήσονται τὸν [τόπον, ἐν ᾧ ἀνατεθήσεται] ἡ εἰκὼν Κράτωνος, καὶ ἄλλους πρὸς τὸν δῆμον τὸν Δηλίων, [οἵτινες παραγενόμενοι], ἐπελθόντες ἐπὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν ἀξιώσουσιν α[ὐτῶν τοὺς πρυτά]νεις δοῦναι τῇ συνόδῳ τῶν τεχνιτῶν τὸν τόπον, ἐν [ᾧ ἀνατεθήσεται ἡ εἰκών.

Hic titulus una cum n. 3068–3071. ad *Dionysiacos* pertinet artifices, qui Tei sedem habebant; de coniectura addidi n. 3072. qui ad eosdem artifices refertur; hunc enim non constat esse Tei positum, ac proinde ne id quidem certum est, Teios esse artifices illos, qui titulum n. 3072. posuerunt. Ex alio genere sunt n. 3089–3091. qui tamen et ipsi ad hos referendi artifices videntur; adde n. 3082. Priores vero omnes illi tituli n. 3067–3071. in rebus *Cratonis* Zotichi f. versantur, et eadem aetate scripti sunt, sed annis tamen aliquo intervallo diremptis, sub regibus Pergamenis Eumene et Attalo. De *regibus Attalicis* universim dixi ad n. 122. T. I. p. 164. (cf. T. I. p. 901. *b.* extr. ubi Attalum III. *Eumenis* f. dicendum fuisse, non Attali f. monui): ex his nostri hi tituli offerunt Eumenem et Attalum Philadelphum. Eumenes n. 3067. 3068. manifesto ut superstes memoratur, licet n. 3068. habeat iam sacerdotem, quod mirum non est; et utraque in inscriptione diserte is audit βασιλεύς: n. 3070. autem θεὸς vocatur utpote defunctus, et rex iam est Attalus Philadelphus; sub utroque vixit Crato, Attaloque regnante defunctus est (n. 3069.). Iam rex non fuit alius Eumenes nisi *Eumenes II.* qui per annos XXXIX ab Olymp. 145, 4. ad Olymp. 155, 3. (a. a. Chr. 197–158.) regnavit, commemoratus etiam in inscriptionibus n. 122. et n. 1188. Eius fratres, quorum n. 3067. mentio fit, satis noti ac iam ad n. 122. a nobis nominati sunt. Huic vero successit frater, filii impuberis tutor *Attalus II.* qui quam egregio amore fratrem prosecutus sit, memoriae prodidit Plutarchus de frat. am. 18. quam ob causam *Philadelphi* cognomine merito ornatus est (vide de hoc cognomine Lucian. Macrob. 12. Scymn. Perieges. 46 sqq. Strab. XIV. p. 641. Inscr. Aegin. de qua monui ad n. 3070.); is Olymp. 160, 4. fratris filio, quem etiam vivus diademate ornarat regemque appellaverat, *Attalo III. Philometori* reliquit regnum defunctus, quod quadriennio post ex testamento cessit in Romanos. Illis igitur duobus regibus, Eumene II. et Attalo II. florentibus scripti hi tituli sunt. Sed Eumenes II. Olymp. 147, $\frac{3}{4}$. (a. a. Chr. 189.) ob fidem in bello cum Antiocho Magno praestitam prope universam cis Taurum Asiam a Romanis accepit (Polyb. XXII, 7, 7.

Bacchi et agonotheta fuit (n. 3067.): n. 3067. autem post haec munera omnia gesta scriptus est, sed n. 3068. *B.* decretum continet statim post priorem ἀγωνοθεσίαν, quam praecesserat prius sacerdotium, a collegio συναγωνιστῶν scitum (n. 3068. *B.* 5–10.), ut corona perpetua decerneretur Cratoni et imago picta in Bacchi templo; quod exemplum deinceps secutum collegium artificum Ioniae et Hellesponti ac τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν Cratoni n. 3067. itidem decernit perpetuam coronam et tres imagines (non pictas, sed aereas opinor, quae simpliciter εἰκόνες vocantur saepe, etsi etiam εἰκὼν χαλκῆ dicitur); ex quibus imaginibus una in theatro, non ut picta illa in Bacchi templo, ponenda erat. Ceterum etiam n. 3068. *B.* βασιλεῖς plurali numero memorantur; igitur hoc quoque decretum non ante a. Chr. 172. scriptum videtur, si quae supra de eo plurali monui probabilia sunt. Post n. 3068. *B.* autem exaratum est decretum n. 3068. *C.* et fortasse multo post, quum interim Pergamena civitate donatus esset Crato, qui n. 3068. *B.* Chalcedonius audit. Longo deinde tempore post n. 3068. *A.* decretum Attalistarum n. 3069. factum est, defuncto iam Cratone; obiit autem non ante annum Attali II. septimum (a. Chr. $\frac{152}{151}$), quo anno scripsit epistolam n. 3070. sed videtur paulo post datam illam epistolam defunctus esse (n. 3069. 14 sqq.). Denique post obitum eius Attalistis sacram legem misit Attalus II. a Cratone relictam (vide n. 3069.) unde superest n. 3071. Hi vero tituli (n. 3070. 3071.), postquam sacra lex ab Attalistis decreto n. 3069. confirmata est, una haud dubie cum hac confirmatione incisi sunt.

In restituendo titulo n. 3067. ita versatus sum, ut et spatia lacunarum, quae probabilia essent, respicerem, et nexum sententiarum idoneum praeberem: neutrum fecerunt qui ante me in hac re occupati sunt; nec vacat demonstrare, quantum priores imperfectum et lacunosum reliquerint, et quae falso statuerint. Difficiliora quidem ante nos non expleta erant. In defendendis tamen supplementis et interpretatione parcus ero, quod plurima ex iis, quae generatim disputavi, collato imprimis n. 3068. aperta sunt. De Διονύσῳ καθηγεμόνι vide supra. Vs. 6. 7. prius Cratonis sacerdotium et prior ἀγωνοθεσία commemorantur, ad quae refertur n. 3068. *B.* unde dedi ἱερεὺς αἱρεθείς, sed adiecto τοῦ Διονύσου ex nostri tituli vs. 9. Etiam vs. 7. extr. explevi maxime ad normam tituli n. 3068. *B.* sed δοκῶν πάντως addendum fuit, illud sensus causa, hoc ob ΙΣ initiale vs. 8. De voce ὑπερθέμενος vs. 9. cf. n. 3068. *A.* Vs. 10. 11. καλῶς καὶ ἐνδόξως dedi ex vs. 7. et n. 3068. *B.* 7. Vs. 14–15. ἐμ etc. dedi ut n. 3068. *B.* Impeditissimus vero locus est vs. 15–21. Primum ἡ παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀθάνατος δόξα non video quid esse possit nisi gloria ludorum sacrorum per Dionysiacos artifices effecta, cuius perpetuitati Crato providerit sua diligentia. Inseritur manifesto laus horum artificum, petita primum ex ἀσυλίᾳ ipsis concessa, et omnibus quidem, non solis Teiis (cf. ad n. 3046.), deinde hinc opinor, quod Dionysiacorum artificum, non Teiorum speciatim, sed histrionum et musicorum Dionysiacorum universim ludi etiam in sacris non Dionysiacis recepti sint: quam ad sententiam constitutis supplementis conveniunt omnia egregie. Exempla petuntur ex Pythiis et Soteriis (Delphicis), ex Museis Thespiensibus et ut videtur ex Heracleis Thebanis. Πύθια καὶ Σωτήρια, quae hic commemorantur, debent in aliqua Graeciae ipsius civitate insigniore et sacris imprimis dedita quaeri, ubi Apollo Pythius colatur: id quod ex reliquo patet contextu: haud dubie igitur Delphica sunt. Quare non licet de Daphnaeis haec ludis in Syria constitutis interpretari, de quibus coniecturam proposui ad n. 1693. per se satis idoneam: quamquam hoc spectato loco nascitur suspicio, etiam n. 1693. ludos Delphicos intelligendos esse, et difficultatem, quae inde nascatur, ita esse removendam, ut Dicaearchus, qui ibi laudatur, ab Antiocho rege Delphos missus putetur, quippe ut Delphorum loco, qui alias recipere theoros deberent, reciperet theoriam Antiochi, quo levarentur Delphorum sumptus et θεαροδοκία efficeretur splendidius. *Delphis* autem musicos Dionysiacos certasse patet ex n. 1719. 1720. ubi χοραύλης dicitur Pythia vicisse, hoc est αὐλητὴς κύκλιος, qualis est Crato (vide supra). Quodsi ad n. 1710. theatrum Delphicum negavi esse Dionysiacum, hoc ita dixi, ut negarem ibi dramata acta esse: musicen Dionysiacam inde excludere nolui. *Thespiis* vero in Museis Dionysiacos ludos omnis generis actos esse, etiam dramaticos, intelligimus ex n. 1585. 1586. *Thebis* celebrata festa non novi insigniora quam Heraclea; cf. Explicatt. ad Pindar. p. 175. 176. Vocem Ἡρακλείοις vs. 20. extr. addi volebat iam Os. Ceterum Apollini Pythio et Musis sacra quoque a Dionysiacis artificibus facta esse dicuntur vs. 12. Ad supplementum vs. 21. extr. positum cf. n. 3068. *B.* 12 sq. Vs. 23. restitutus a me est ex n. 3068. *A.* sed pompam et diem alium esse atque ibi iam supra monui. Pro γίνηται Os. dedit ἄγηται: neque interest multum. N. 3068. *A.* est διέλθῃ; sed quod ibi de alia pompa Eumeni ducta, fortasse Pergamis adveniente dicitur, non opus est simile verbum hic restituere; immo haec pompa videtur in ipso loco a Teiis et Dionysiacis artificibus ducta esse, non peregre Teon profecta: alias in promptu fuerit παραγένηται. Vs. 24. scripsi μετὰ τὴν στεφάνωσιν τῶν δήμων, non τῶν Δηλίων, in quo explicando exercitus est interpres. Quod infra Deli et Deliorum mentio fit, apud quos et imago Cratonis et hic titulus ponendus erat, id nihil cum hoc loco commune habet, et quotannis esse Delios a Teiis vel ab artificibus coronatos incredibile est. Crato coronatur post coronationes populorum (τῶν δήμων), hoc est postquam ii coronati sunt, quos δῆμοι coronant, id est πόλεις: ut dicitur ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων στεφανοῖ τὸν δεῖνα etc. Cf. Demosth. de coron. p. 267. extr. et decreta et inscriptiones frequentissimas. Populorum coronas prius, collegiorum postea renuntiatas esse prorsus est consentaneum. N. 3068. *A.* generatim dictum est ὅταν αἱ στεφανώσεις συντελῶνται: quod fere eodem redit, quum *plurimae*

futuris (n. 3068. *B.* 15 sqq.). Postremo n. 3069–3071. sodalitium habemus *Attalistarum* a regibus Attalis denominatum, quos esse artifices Dionysiacos tam Attalei apud theatrum mentio n. 3069. et ipsa Cratonis persona iis praepositi, quam sacerdos artificum commonstrant, qui ut eponymus praescribitur litteris ad eos datis n. 3070. Nec vero hi Attalistae iidem sunt ac τὸ κοινὸν artificum Ioniae et Hellesponti et τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον: nam artificum horum sacerdos est annuus eponymus, praescriptus litteris ad Attalistas a Cratone datis n. 3070. prorsus ut n. 3068. *A.* at Craton Zotichi f. videtur Attalistarum sacerdos usque ad mortem et eo ipso sane tempore fuisse, quo illas dedit litteras, si n. 3069. init. recte a me scriptum est ὁ ἱερεὺς τῆς συνόδου, qua de re non dubito. Alium igitur *sacerdotem* habent artifices illi, alium Attalistae; unde patet Attalistas tantum partem artificum constituere, in peculiare congregatam collegium sub ipso speciatim Cratone: quare dicuntur Ἀτταλισταὶ οἱ ὑπὸ Κράτωνι συνηγμένοι καὶ κείμενοι (n. 3069. 3070.). *Agonotheta* tamen artificibus his Teiis omnibus unus manifesto et communis est, qui mox est regis simul Eumenis sacerdos factus. Plura quum de sacerdote artificum tum de agonotheta et sacerdote Eumenis vide ad n. 3068. *A.* Alia vero quam quae hucusque dixi Tei collegia artificum non novimus; nam Ἐχίνου συμμορίαν removi ad n. 3065. Παναθηναϊσταὶς et Διονυσιασταὶς ad n. 3073. In vicinia tamen fuere similes sed minores societates, ut Smyrnae ἡ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνιτῶν καὶ μυστῶν.

Superest ut de *Cratone* et *ordine* decretorum et titulorum ad illum pertinentium dicam. Crato constanter dicitur *Zotichi* f. quod nomen Maittairio ad n. 3068. immerito suspectum visum et in Ζωτικὸς mutatum nube exemplorum defenditur, quae ex Boeoticis potissimum congerere licet (vide T. I. p. 725 sq.). Ipsum nomen Ζώτιχος in Chalcedonio reperitur titulo; noster vero Crato n. 3068. *B.* Chalcedonius vocatur, sed ibidem *C.* Pergamenus; ob ipsum igitur patris nomen Chalcedone usitatum Crato videtur origine Chalcedonius iudicandus, postea vero Pergamena civitate donatus quum apud reges Pergamenos esset gratiam nactus; vixitque aliquantum temporis Pergami ibique obiit (n. 3069.). Accedit quod n. 3068. *C.* ubi Pergamenus vocatur, post n. 3068. *B.* incisus est, ubi audit Chalcedonius: quamquam hoc argumentum non prorsus firmum est, quod decretum n. 3068. *C.* potuit aliquanto prius scitum quam incisum esse. Αὐλητὴς Crato vocatur aliquoties, sed n. 3068. *C.* distinctius αὐλητὴς κύκλιος: de quo quae ex Maittairio attulit Walpolius ad n. 3068. ea nihili esse notavit iam Os. ad eundem titulum. Meliora ipse Maittairius iam collegerat a Walp. omissa; ego nihil addo de re nota nisi esse hunc χοραύλην, oppositum Πυθαύλῃ (vide ad n. 2758.). Ceterum Crato n. 3067. prius dicitur iam sacerdos, Bacchi haud dubie, et agonothetes fuisse, dein alio esse anno Bacchi sacerdos et simul agonothetes constitutus. Qua occasione in eius honorem scribitur decretum n. 3067. qui horum titulorum primus est, si exceperis id, quod decretum n. 3068. *B.* prius quidem scitum est, sed non prius in lapide scriptum. Nam titulus n. 3067. exaratus est rege Eumene II. superstite (vs. 13. 33.), quum n. 3069–3071. hoc pridem defuncto compositi sint: et n. 3067. Eumenes nondum ut n. 3068. *A.* habet sacerdotem, sed sacerdos ibi est Dionysiacus (vs. 9.); nec n. 3067. ἐπώνυμον diem habere Eumenes videtur, sed pro eo die n. 3068. *A.* nominato tantum dies pompae memoratur vs. 23: et n. 3068. *A.* plures pompae nominantur, quum una sit n. 3067; denique titulus 3068. *A.* eos honores, qui n. 3067. collati sunt Cratoni, agnoscit ut prius ab eodem collegio decretos. Hoc autem primum decretum non potest scitum esse antequam Eumenes II. locos circa Teon occupasset, hoc est non ante a. a. Chr. 189. (vide supra); deinde quum in eo bis plures memorentur reges cum reginis, quos venerati sint, nec probabile sit hoc ad Eumenem II. et patrem defunctum referri, statuerim quum hoc scriberetur decretum, in Pergamena aula duos fuisse reges. Nempe a. a. Chr. 172. quum Eumenes ferretur apud Delphos occisus esse (Polyb. XXVII, 7, 2. Liv. XLII, 48. Appian. IX, 2.), Attalus III. rex est renuntiatus; qui quum fratri reduci continuo reddidisset diadema (Plutarch. de frat. amor. 18.), probabile tamen est regium eum nomen retinuisse fratris grati beneficio. Quae si probaveris, n. 3067. non erit ante a. a. Chr. 172. scriptus. Pervenimus ad n. 3068. quo tria continentur decreta. Primum, *A*, ab iisdem factum est a quibus n. 3067. Hoc quoque Eumene II. superstite scriptum est; nondum enim θεὸς vocatur, ut n. 3069. et falluntur Maittairius ac Walpolius (ad n. 3068.), ubi Eumenem censent iam defunctum esse, quod habeat sacerdotem: sed hinc ipsum, quod iam habet sacerdotem et ἐπώνυμον diem, in quo ducitur pompa, quum n. 3067. haec non memorentur, nisi quod pompae alicuius mentio fit sed non illo die actae, porro hinc, quod n. 3068. *A.* plures nominantur pompae, intelligitur n. 3068. *A.* recentiorem titulo priore esse, et tum demum scriptum, quum novi essent Eumeni honores decreti; ipsique, qui n. 3068. *A.* Cratoni honores ob recentia de collegio merita, quibus superarit priora, decernuntur, adduntur iis, qui n. 3067. decreti erant. Nam renuntiatio coronae, quae n. 3067. collata erat, ex illo quidem in die pompae Dionysiacae facienda erat; nunc iubetur eam etiam in die Eumenis pompaque eo die ducta renuntiari a sacerdote Eumenis et agonotheta, atque insuper in compotatione; imagini Cratonis ex decreto n. 3067. in theatro Teio positae iubetur tripodem et thuribulum apponi, et reliqua. Titulus n. 3068. *A.* vero, quod Eumenes nondum tum obierat, non recentior est anno a. Chr. 158. Sed titulus n. 3068. *B.* quum infra priorem scriptus sit, necessario post tit. *A.* in lapidem coniectus est, atque eatenus recentior titulis n. 3067. 3068. *A.* decretum tamen ipsum prius factum est decreto n. 3067. ac postea demum inter reliquos Cratonis honores lapidi incisum. Nam, ut supra dixi, Crato primum sacerdos Bacchi, mox agonotheta, et postea demum alio anno simul sacerdos

A.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΑΤΥΡΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΚΑΙ
ΙΕΡΕΩΣΒΑΣΙΛΕΩΣΕΥΜΕΝΟΥΝΙΚΟΤΕΛΟΥΣ
ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙ
ΤΩΝΤΩΝΕΠΙΩΝΙΑΣΚΑΙΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥΚΑΙΤΩΝΠΕΡΙ
ΤΟΝΚΑΘΗΓΕΜΟΝΑΔΙΟΝΥΣΟΝΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝΖΩΤΙΧΟΥ
ΑΥΛΗΤΗΣΕΥΕΡΓΕΤΗΣΕΝΤΕΤΩΙΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΩΙΤΗΝ
ΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΗΝΚΑΙΠΡΟΝΟΙΑΝΕΙΧΕΝΤΩΝΚΟΙΝΕΙΣΥΜΦΕ
ΡΟΝΤΩΝΤΕΙΣΥΝΟΔΩΙΚΑΙΤΙΜΗΘΕΙΣΑΞΙΩΣΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΚΕΝΥΠΕΡΤΙΘΕΤΑΙΤΕΙΕΥΝΟΙΑΙΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙΤΕΙΕΙΣΤΟΥΣ
ΤΕΧΝΙΤΑΣΠΑΝΤΑΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙ
ΜΕΝΚΡΑΤΩΝΑΖΩΤΙΧΟΥΑΥΛΗΤΗΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΠΙΤΩΙΤΗΝ
ΑΥΤΗΝΕΧΕΙΝΑΙΕΙΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝΤΗΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΑΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΤΕΧΝΙΤΑΣΠΡΟΣΔΟΥΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΠΡΟΣ
ΤΑΙΣΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙΣΤΙΜΑΙΣΑΝΑΚΗΡΥΞΙΝΤΕΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΤΟΥΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΗΜΠΟΙΗΣΕΤΑΙΑΙΕΙΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΟ
ΕΚΑΣΤΟΤΕΓΙΝΟΜΕΝΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΚΑΙΙΕΡΕΥΣΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΥΜΕΝΟΥΕΝΤΗΙΒΑΣΙΛΕΩΣΕΥΜΕΝΟΥΗΜΕΡΑΙΟΤΑΝΗΤΕΠΟΜΠΗ
ΔΙΕΛΘΗΙΚΑΙΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΕΙΣΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΙΟΜΟΙΩΣΔΕ
ΚΑΙΠΑΡΑΤΟΝΠΟΤΟΝΓΙΝΕΣΘΩΤΗΙΑΥΤΗΙΗΜΕΡΑΙΜΕΤΑΤΑΣ
ΣΠΟΝΔΑΣΥΠΟΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝΗΑΝΑΓΓΕΛΙΑΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΑΡΑΤΙΘΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΝΤΑΙΣΘΕΑΙΣΚΑΙΕΝΤΑΙΣΠΟΜΠΑΙΣΠΑ
ΡΑΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΤΟΝΚΡΑΤΩΝΟΣΤΟΝΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΤΡΙΠΟ
ΔΑΤΕΚΑΙΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝΚΑΙΤΗΣΕΠΙΘΥΜΙΑΣΕΩΣΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙ
ΑΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΑΙΕΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙ
ΙΕΡΕΑΒΑΣΙΛΕΩΣΕΥΜΕΝΟΥΓΙΝΟΜΕΝΟΝ

Spatium vacuum undecim fere versuum.

B.

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝ
ΖΩΤΙΧΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΣΑΥΛΗΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕ
ΛΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙ
ΠΡΑΤΤΩΝΑΙΕΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΟΙΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΣ
ΙΕΡΕΥΣΤΕΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΤΗΝΠΑΣΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
ΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΑΣΤΕΘΥΣΙΑΣΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΝΠΑΣΑΣΟΣΙ
ΩΣΜΕΝΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΚΑΛΩΣ
ΔΕΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΤΑΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΣ
ΟΥΤΕΔΑΠΑΝΗΣΟΥΤΕΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΚΑΙ
ΝΥΝΔΕΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΛΩΣΤΩΝΑΓΩΝΩΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΣΑΙΕΙΜΝΗΣΤΟΝ
ΤΟΙΣΕΠΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣΚΑΤΕΛΙΠΕΝΤΗΝΑΡΧΗΝ ΙΝΑΟΥΝΚΑΙ
ΟΙΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΦΑΙΝΩΝΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΣ
ΤΟΥΣΕΞΕΑΥΤΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΥΝΚΡΑΤΩΝΑΖΩΤΙΧΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝΔΙΑ
ΒΙΟΥΕΝΤΕΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΕΙΠΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΚΑΙΕΝ
ΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣΤΗΝΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝΤΗΝΔΕ ΤΟ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΚΡΑΤΩΝΑΖΩΤΙΧΟΥ
ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΑΣΤΗΣΔΕΑΝΑΓΓΕΛΙΑΣΤΗΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΤΟΥΣΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΑΙΡΟΥ
ΜΕΝΟΥΣΙΝΑΔΕΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΑΣΙΝΦΑΝΕΡΑΗΙΕΙΣ
ΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΗΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΕΥΧΑΡΙΣ
ΤΙΑΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝ
ΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΡΟΣΤΩΙΔΙΟΝΥΣΙΩΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΕΝΤΩΙΔΙΟΝΥ
ΣΙΩΙΓΡΑΠΤΗΝΤΕΛΕΙΑΝΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΚΡΑΤΩΝΑΖΩΤΙΧΟΥΚΑΛ
ΧΗΔΟΝΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥ
ΤΟΥΣ

Spatium vacuum aliquot versuum.

C.

ΤΩΝΕΝΙΣΘΜΩΙΚΑΙΝΕΜΕΑΙΤΕΧΝΙΤΩΝ

ΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝΖΩΤΙΧΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣΑΥΛΗΤΗΣΚΥ
ΚΛΙΟΣΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΠΑΡΕΣ
ΧΗΤΑΙΧΡΕΙΑΣΚΑΤΙΔΙΑΝΤΕΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ

coronae a *populis* decretae sint. Vs. 25. extr. non potest aliud excidisse nisi vocabulum renuntiationis, ἀνακηρύξεως, quod dedi, vel ἀναγορεύσεως vel ἀναγγελίας; cf. n. 3068. *A. B.* Hoc quidem loco aliam esse ἀνακήρυξιν ac n. 3068. *A.* supra monui; corona sane eadem hic et n. 3068. *A.* renuntiatur, sed alio die nostro loco, alio die n. 3068. *A.* Nempe n. 3068. *A.* additus is honor est, ut etiam in Eumenis eponymis sollemnibus post pompam in theatro eadem renuntiaretur corona, et praeterea in convivio. Vs. 26. init. praestabat dici τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι (ut n. 3068. *A.* extr.). Ibidem extr. supplementum accurate reddi potuit ex n. 3068. *B.* 27. Vs. 31. ΛΚΛΟΗ quid esset, obscurum erat. Βούληται, quod in hac sententia dicitur n. 2271. 43. inferri nequit, nec δοκῇ, cui insuper non convenit nominativus Κράτων. Fuit ΑΝΑΘΗ, omisso Ι subscr. ut vs. 27. 28. in vocibus Τέῳ et συντελῇ. Dictio ἀναθεῖναι, ὅπου ἂν ἀναθῇ Κράτων, potest quidem mira videri, sed nihilo minus certa est. Vs. 31. extr. Osannus iam dedit τῆς πρὸς] τὸ θεῶν etc. collato n. 3048. 15. adde n. 3050. 18. Ad finem conferri potest n. 2270. item n. 2334. Τοὺς πρυτάνεις scribendum esse vidit iam Os. prytanesque habuisse Delios et ante Atticam dominationem (inde ab Olymp. 153. 2. a. Chr. 167.) et posthac, non videtur ambigi posse, ut iidem habuerunt proedros.

3068.

Marmor hoc Guerinus a. 1729. transcripsit prope *Teon* in loco Sigazik; eius apographum Parisiis in bibliotheca regia vidit Adalb. Zieglerus. Quod quum a. 1732. in Britanniam apportatum esset, sine loci notitia sed satis accurate edidit Maittair. Append. Marm. Oxon. n. 1. p. 1-2. cum textu minusculis repetito Latinaque interpretatione et notis maximam partem inutilibus p. 3-9. Nostra id aetate Bridges Harvey, de Collegio Iesu, per E. D. Clarkium obtulit bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis, in cuius vestibulo ad scalam vidit Odofr. Müllerus. Ex apographo Clarkiano ed. Walpol. Travels (1820.) Append. p. 1-8. textu minusculis repetito additisque interpretatione Anglica et notulis; sed vocis similitudine deceptus tradidit lapidem in vico Sedgikevi prope Smyrnam repertum esse: Teo ablatum esse etiam inde constat, quod duo tituli a Maitt. una editi itidem Teii sunt (n. 3074. 3088.). Postea titulum ex Clarkiano apographo dedit Osann. Syll. p. 232-246. textu minusculis repetito additisque notis. Idem apographum Clarkius a. 1815. nobis miserat per Bernstenium, Professorem tum Berolinensem, nunc Vratislaviensem; hinc nos edimus. Litterae alte insculptae sunt (Maitt. p. 9.); in fine lapidis nihil abruptum est, sed reliqua pars tituli in alio, qui desideratur, lapide scripta erat (Maitt. p. 4.).

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Litterarum formas dedi ex fide Maittairii p. 12. consentiente fere Walpol. nisi quod Ξ habet (Os. Bernst. etiam Ζ): formam versuum eam reddidi quae est ap. Bernst. (Os. litteras στοιχηδὸν disposuit). Vacua spatia *A.* vs. 10. *B.* vs. 1. 12. 17. extr. assumpsi ex Maitt. qui haec certe non finxit; idem *A.* vs. 2. post ΕΥΜΕΝΟΥ exiguum habet vacuum, quod casui deberi videtur. *A.* vs. 1. 2. et *B.* vs. 1. ap. Maitt. paululum prominent in sinistram. Quae litteris arrosis dedi, ita habent Bernst. Walp. sed Os. integras dedit; iidem hi ductus desunt ap. Maitt. excepto *A.* vs. 1. / (p. Α) et vs. 2. una lineola /, quae videtur ex Σ vocis ΝΙΚΟΤΕΛΟΥΣ superesse: quamquam hoc Σ incertum est; potest enim Νικοτέλου scriptum fuisse ut Εὐμένου: nec Bernst. habet hoc Σ sed tantum Walp. et ex hoc Os. qui ipse dicit id, quo usus est, apographum carere littera Σ. *A.* vs. 1. Osanni schedae ΙΕΡΩΣΣΑΤΥΡΟΥ, Bernst. ΙΕΡΕΩΣΣΑΤΥΡΟΥ; Maitt. Walp. quod dedi. Vs. 5. Maitt. ΓΗΜΟΝΑ, et vs. 20. ΤΙΙΙΑΥΤΗΙ, quod in ipso esse lapide testatur in nott. p. 9.

A.

Ἐπὶ ἱερέως Σατύρου, καὶ ἀγωνοθέτου καὶ ἱερέως βασιλέως Εὐμένου Νικοτέλους, ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον· Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου αὐλητὴς εὐεργέτης ἔν τε τῷ πρότερον χρόνῳ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ πρόνοιαν εἶχεν τῶν κοινῇ συμφερόντων τῇ συνόδῳ, καὶ τιμηθεὶς ἀξίως ὧν εὐεργέτηκεν ὑπερτίθεται τῇ εὐνοίᾳ καὶ φιλοτιμίᾳ τῇ εἰς τοὺς τεχνίτας, πάντα πράττων τὰ συμφέροντα· δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἐπαινέσαι μὲν Κράτωνα Ζωτίχου αὐλητὴν εὐεργέτην ἐπὶ τῷ τὴν αὐτὴν ἔχειν αἰεὶ προαίρεσιν τῆς εὐεργεσίας τῆς εἰς ἅπαντας τοὺς τεχνίτας, προσδοῦναι δὲ αὐτῷ πρὸς ταῖς προϋπαρχούσαις τιμαῖς ἀνακήρυξίν τε στεφάνου τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, ἣμ ποιήσεται αἰεὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ὁ ἑκάστοτε γινόμενος ἀγωνοθέτης καὶ ἱερεὺς βασιλέως Εὐμένου ἐν τῇ βασιλέως Εὐμένου ἡμέρᾳ ὅταν ἥ τε πομπὴ διέλθῃ καὶ αἱ στεφανώσεις συντελῶνται· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τὸν πότον γινέσθω τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς σπονδὰς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἡ ἀναγγελία τοῦ στεφάνου. παρατίθεσθαι δὲ καὶ ἐν ταῖς θέαις καὶ ἐν ταῖς πομπαῖς παρὰ τὸν ἀνδριάντα τὸν Κράτωνος τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ τρίποδά τε καὶ θυμιατήριον, καὶ τῆς ἐπιθυμιάσεως τὴν ἐπιμέλειαν καθ' ἕκαστον ἔτος αἰεὶ ποιεῖσθαι τὸν ἀγωνοθέτην καὶ ἱερέα βασιλέως Εὐμένου γινόμενον.

B.

Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν· Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου Καλχηδόνιος αὐλητὴς εὔνους ὢν διατελεῖ τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν, καὶ λέγων καὶ πράττων αἰεὶ τὰ συμφέροντα τοῖς συναγωνισταῖς, ἱερεύς τε αἱρεθεὶς πρότερον τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο, τάς τε θυσίας συνετέλεσεν πάσας, ὁσίως μὲν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς, καλῶς δὲ καὶ ἐνδόξως τὰ πρὸς πάντας τοὺς συναγωνιστάς, οὔτε δαπάνης οὔτε φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων, καὶ νῦν δὲ ἀγωνοθέτης γενόμενος καλῶς τῶν ἀγώνων προστὰς καὶ τοῖς νόμοις ἀκολουθήσας αἰείμνηστον τοῖς ἐπιγινομένοις κατέλιπεν τὴν ἀρχήν· ἵνα οὖν καὶ οἱ συναγωνισταὶ ἐμ παντὶ καιρῷ φαίνωνται τιμῶντες τοὺς ἐξ ἑαυτῶν, δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν στεφανοῦν Κράτωνα Ζωτίχου Καλχηδόνιον διὰ βίου ἔν τε τῷ κοινῷ δείπνῳ τῶν συναγωνιστῶν καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ, ποιουμένους τὴν ἀναγόρευσιν τήνδε· „Τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν στεφανοῖ Κράτωνα Ζωτίχου Καλχηδόνιον στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς συναγωνιστάς." τῆς δὲ ἀναγγελίας τῆς τοῦ στεφάνου

[*Continuatur p. 662.*]

1834.) p. 5 sqq. quae quamquam post scriptos hos commentarios editae sunt, tamen has quoque respiciendas tanti nominis causa censui. Γράφειν quidem antiquitus de scalpendo dictum esse, itemque de inducendis pigmento statuis, ipse concessi ad n. 3. et posterius illustravit pluribus Welckerus, quamquam quae attulit non omnia certa sunt. Alienus ab utroque usu est locus Platonis ad prius pertinere olim visus, Sympos. p. 193. E. τοὺς ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν ἐκτετυπωμένους, quae obliquae imagines sunt anaglypho (eoque admodum plano) in marmore expressae secundum dimidiatae formae lineamenta, alias κατάγραφοι: unde dubitari nequit, quin καταγραφὴν vera sit lectio (cf. Hermann. p. 8 sq.), *secundum catagrapham* (*en profil*). At certe γραπτὸς τύπος in sepulcro Anthol. Palat. VII, 730. est anaglyphum caelatum, qualia habemus innumera sepulcralia, maxime Attica, pigmento non fucata; neque, etiamsi coloribus inductum fuisset illud anaglyphum, poeticum erat addi, *fuisse id coloribus inductum*: contra ubi γραπτὸς τύπος nihil ibi significat nisi *formam caelatam*, vere poetica est dictio. Similiter iudicandum de verbis γραπτοὺς ἐν αἰετοῖσι τύπους ap. Eurip. Hypsipyl. Fragm. 11. neque quod τύποι iam per se anaglypha sunt, ideo necessarium est statui, picta haec esse anaglypha; nam γραπτοὶ poeticum epitheton est, quod vulgo perpetuum vocant: immo hic quoque perit color orationis poeticus, ubi γραπτοὺς referas ad colores anaglyphis inductos. Τύπους Graecorum quisque intelligebat esse anaglypha; et haec solebant in aëtomate poni: γραπτοὺς vero poeticae tantum dictionis causa additum esse elegantes perspexerint auditores: quare non videntur his verbis „et pictae imagines et sculptae et adeo statuae" dici potuisse; maleque scripsisset Euripides, si haec omnia Graece et poetice designari his verbis potuissent. Verum utcunque haec sunt, non audebit quisquam negare γραπτὸν posse dici etiam statuam vel anaglyphum pigmento inductum, et quod in tabula pictum sit, quum γράφειν, γραφή, γραφεὺς optima aetate sit de pictura dictum, hodieque satis constet, anaglypha et ornamenta architectonica et statuas a Graecis frequentissime esse pigmento inductas, qua de re nuper eleganter scripsit *Semper* architectus. Et tabulas quidem pictas esse γραπτὰ dictas, monstravit iam Welckerus, allatis ex Empedoclis Fragm. vs. 309. γραπτοῖς ζώοις, quae ibi inter donaria Veneri oblata distinguuntur ab ἀγάλμασιν: nempe mirum foret si poeta ἀγάλματα diceret statuas, et γραπτὰ ζῶα anaglypha (quamquam ζῶα saepe sunt anaglypha), omitteretque pictas tabulas, quae in deorum templis ex voto suspendi solebant potissimum. Immo ἀγάλματα sunt Empedocli signa quaelibet ex aere, auro, argento, lapide facta, γραπτὰ ζῶα autem figurae pictae, ut γραπτὸς πίναξ ap. Hesych. v. ἐγκουράς. Ζῶα quippe figurae quaevis sunt, usu longe notissimo; nec recte irridetur Welckerus verbis Hermanni: „Mirum videatur, picta animalia offerri deae." Concedo posse etiam figuras opere textorio pictas intelligi, in quam fere sententiam disputat Hermannus p. 5 sq., animalia tamen, quantum video, non figuras statuens: sed multo simplicius vel ob ἀγάλματα opposita est id, quod Welckerus dixit, γραπτὰ ζῶα esse *figuras pictas*. Sic prorsus Pausanias V, 11, 2. de solio Iovis Olympiae, quem locum annotavit Hermannus: καὶ ζῶά τε ἐπ' αὐτοῦ γραφῇ μεμιμημένα καὶ ἀγάλματά ἐστιν εἰργασμένα: ubi ζῶα γραφῇ μεμιμημένα itidem opponuntur ἀγάλμασιν, neque animalia sunt, sed *figurae animantium pictura imitatae et effictae*, sive animalium sive hominum et deorum, in ipso solio repraesentatae; ἀγάλματα autem sunt *sigilla* solio imposita. Statuam vero pigmento inductam γραπτὴν vocatam esse nondum demonstratum est; nec recte Hermannus p. 4. docuit ap. Plat. Rep. IV. p. 420. C. ἀνδριάντας γράφειν esse *statuas pigmento inducere*; mirum enim foret si Plato illo loco exemplum petiisset a statuis pigmento fucandis, non a pictura ipsa (ζωγραφίᾳ), in qua illud, de quo dicit, multo fiebat frequentius quam in statuaria: quo uno mihi argumento constat ἀνδριάντας esse ibi *humanas figuras*, non statuas; id quod etiam contextui accommodatius est. Ut tamen concedatur, εἰκόνα γραπτὴν per se posse tam statuam et anaglyphum sive pigmento inducta sive pura quam imaginem in tabula pictam esse: aliud est, quid possit dictum esse quidve semel atque iterum dictum a poetis et scriptoribus sit; aliud, quid in huiusmodi decretis solitum sit εἰκόνι γραπτῇ designari. Demonstrabo igitur, in his decretis εἰκόνα γραπτὴν neque marmoream neque aeream vel ex alio metallo factam esse: unde sponte colligitur nec statuam esse neque anaglyphum sive pura sive pigmento inducta, quod haec aut ex lapide aut ex metallo conficiuntur, ac proinde ne protomen quidem sive in clypeo expressam opere anaglypho sive quae integram thoracis formam exhibeat: itaque esse nihil aliud nisi *picturam*, et τελείαν esse *picturam totius staturae*, εἰκόνα γραπτὴν vero simpliciter dictam vulgo in his Asianis terris nihil esse nisi *protomen pictam*, quae alias dicatur εἰκὼν γραπτὴ ἐν ὅπλῳ s. ἔνοπλος. Verum haec omnia non hoc, quo singula proposui, ordine docebo, sed locos, ex quibus aliquid perspici queat, potissimos examinans simul quid ex quoque colligatur dicam. N. 3085. Tei a magna parte reipublicae honoratur quidam εἰκόνι γραπτῇ καὶ εἰκόνι γραπτῇ τελείᾳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ καὶ ἀγάλματι μαρμαρίνῳ καὶ εἰκόνι χρυσῇ. Hinc patet εἰκόνα γραπτὴν sive simpliciter dictam sive τελείαν non esse neque ex aere neque ex auro: distinguitur enim ab imaginibus ex metallo factis: igitur non est anaglyphum ex metallo factum. Et quod patet opponi materias, ex quibus factae hae imagines sint: alia εἰκὼν est enim χαλκῆ, alia χρυσῆ: quis non iudicet in voce γραπτὴ simul *latere* materiae notionem? Iam dicas γραπτὴν id ipsum continere, ut illa sit *marmorea anaglypha*; sed cur potissimum imago *anaglypha marmorea* facta sit, non marmorea integrum et perfectum thoracem repraesentans? Certe non tanto pretio constabat thorax marmoreus integer, ut praeferendum esset anaglyphum; neque ulla opinor marmorea protome anaglypha extat, quam constet honoris causa a republica vel parte reipublicae dicatam esse. Hinc iam

ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας τοὺς κατ᾽ ἐνιαυτὸν αἱρουμένους. ἵνα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν φανερὰ ᾖ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἡ τῶν συναγωνιστῶν εὐχαριστία, ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στῆσαι πρὸς τῷ Διονυσίῳ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ· ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐν τῷ Διονυσίῳ γραπτὴν τελείαν ἐπιγράψαντας· „Τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν στεφανοῖ Κράτωνα Ζωτίχου Καλχηδόνιον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτούς."

C.

Τῶν ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμέᾳ τεχνιτῶν.

Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου Περγαμηνὸς αὐλητὴς κύκλιος πρότερόν τε πολλὰς καὶ μεγάλας παρέσχηται χρείας κατ᾽ ἰδίαν τε τοῖς ἐντυγχάνουσιν [αὐτῷ τῶν ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμέᾳ τεχνιτῶν, καὶ κοινῇ etc.

De sodalitiis artificum in hoc titulo memoratorum, de aetate ac ratione decretorum, de Cratonis nomine, patria ac persona, de nomine patris eius, ac de loco, quo pertineat lapis falso ad artifices iam Lebedi habitantes relatus (cf. Walpol. p. 1.), vide ad n. 3067. *Tit. A.* ut n. 3070. eponymi duo supra scripti sunt: alter *Satyrus* (de quo confer coniecturam Maittairii ad n. 3091. a me positam), qui simpliciter sacerdos dicitur, hoc est ἱερεὺς τεχνιτῶν (vide n. 3070.), non diversus opinor a sacerdote Bacchi n. 3067. alter *Nicoteles*, qui simul agonotheta et sacerdos regis Eumenis fuit. Agonothetam artificum offert iam n. 3067. et redit is infra n. 3089. 3091. si hic artificum agonotheta intelligendus est; hoc autem loco ille simul sacerdos *regis Eumenis* est, sed etiamtum superstitis; n. 3070. demum *divi Eumenis* (non iam *regis* dicti) sacerdos est agonotheta. Vides igitur post n. 3067. demum Eumeni esse sacerdotem datum, idque sacerdotium cum ἀγωνοθεσίᾳ esse coniunctum, ut n. 3067. videmus Bacchi sacerdotium Cratoni semel una cum ἀγωνοθεσίᾳ esse mandatum: sed Eumenis sacerdotium constanter habuit agonotheta, quod patet ex vs. 17. 25. Nostro loco perperam de Eumene iam defuncto cogitatum esse ab interpretibus, monui ad n. 3067. Ipsum, quod hic additur et n. 3070. omittitur, βασιλέως vocabulum superstitem hic Eumenem et regnantem digito demonstrat. Magis vero mirus error Osanni p. 237. qui *Nicotelem* hic et *Aristaeum* n. 3070. Eumenis putabat cognomenta esse, quasi ἱερεὺς (τεχνιτῶν) et ἀγωνοθέτης καὶ ἱερεὺς βασιλέως Εὐμένου idem esset, in qua sententia hic et n. 3070. dicendum erat τοῦ καὶ ἀγωνοθέτου etc. Immo hi duo sunt; quare vs. 17. et 25. ubi alter tantum nominandus erat, dicitur tantum ἀγωνοθέτης καὶ ἱερεὺς βασιλέως Εὐμένου, omissa alterius sacerdotii significatione. Vs. 7 sqq. nota aliquoties **TEI** p. **THI** scriptum esse, qui usus ex antiquitate retentus saepe in *formulis decretorum usitatioribus* est, sed in his fere solis. Vs. 9. ὑπερτίθεται Maittairio est vel *superat omnes benevolentia sua*, vel *prorogat et perpetuat suam benevolentiam*; posterius amplexus est Walp. et firmat usu ecclesiastico, provocans insuper ad Valesium in Euagr. Hist. eccl. I. p. 65. Haud dubie hoc quoque Graecum est; sed n. 3067. 9. quum habeamus ὑπερθέμενος τοὺς etc. manifesto est ibi *superat priores*: unde etiam de hoc loco iudicandum. Ita intellige etiam n. 2693. *d.* vs. 14. Sed ubi accusativus nullus adiectus vel supplendus est, et comparatio posteriorum rerum ab eodem gestarum cum prioribus instituitur, ὑπερτίθεται est *superat sese ipse* s. *excedit*, ac solet tum ut hic dativus addi. Ita in titulo Pario inedito, cuius apographum nuperrime Thierschius misit: ὑπερέθετο τῇ φιλοπονίᾳ, et τὰς καταξίας τιμὰς ἀπονέμων τοῖς ὑπερτιθεμένοις πρὸς αὐτὸν τῇ φιλοτιμίᾳ. Vs. 15 sqq. qui sit novus honor et quomodo ab honore simili iam n. 3067. collato diversus, dixi iam ad n. 3067. tam in iis, quae ibi generatim disputavi, quam ad vs. 23. Vs. 18. βασιλέως Εὐμένου ἡμέρα est *dies eius eponymus*, ut n. 3069. extr. habes ἡμέρας ἐπωνύμους. Cf. Letronn. Rech. sur l'Ég. p. 166. et p. 382 sqq. Vs. 19. διέλθῃ non est *transierit*, sed *transeat*: non sine ratione tamen sequitur praesens συντελῶνται. Ad vs. 23 sq. recte notat Os. thuribulum fuisse tripodi imponendum.

Tit. B. init. et deinceps ter Καλχηδόνιος est pro Χαλκηδόνιος; de priore forma immerito dubitabat Maitt. quum tamen ea et inscriptionibus et nummis ipsius urbis satis stabilita sit ac ne a scriptoribus quidem exulet; eam etiam grammaticorum testimonio (Zonar. Lex. p. 1158. Bekker. Anecd. Gr. T. III. p. 1207.) firmavit Osannus, qui multus est in hac re illustranda; adde Bernhardyum ad Dionys. Perieg. T. II. p. 745 sqq. Χαλκηδόνα dictam esse ob originem a *Chalcide* Euboica, adversus Dionysium Periegeten, cui Hesychium Milesium addit Os. (coll. Rochetto de col. Gr. T. III. p. 274.), nego cum Bernh. et Os. Arrianus quidem ap. Eustath. ad Dionys. vs. 803. auctor est ex Saturni filio Chalcedone fluvium, mox urbem denominatam esse: quare Κάλχαντα Chalcidis fluvium (Hesych. Phavorin. v.) contulit Os. Ut dicam, quod mihi videtur, fluvius cum loco est ex κάλχαις (ostreis) dictus; hinc derivatur etiam καλχαίνειν, et quod hoc de tectis intimo pectore et profundis cogitationibus dicitur, ipsum *Calchantis* etiam vatis nomen. Ita intelligitur primitivam nominis formam esse Καλχηδών, indigenis illam potissimum usitatam; exteri mutarunt in Χαλκηδόνα. Vs. 17. extr. 18. init. τὸ per incuriam bis scriptum est. Vs. 27 sq. habes εἰκόνα γραπτὴν τελείαν: quae quid sit magnopere dubitatur. *Statuam pigmentis inductam, quae totam staturam repraesentet,* interpretatur Walp. *imaginem, quae totam staturam ostendat, in tabula picta expressam* alius Britannus Mus. crit. Cantabr. T. VII. p. 477 sq. ab Os. allatus; neque aliud videtur Maitt. voluisse; Osanno est *protome scalpta s. anaglypho expressa in clypeo, sed ea naturalem capitis magnitudinem referens,* non imminutam. Osanno oblocuti sunt Welckerus Syll. Epigr. ed. II. p. 161. Völkelius archäolog. Nachlafs Fasc. I. p. 92 sq. Rochettus de pictura in muris p. 5 sq. (quae commentatio ex Diar. erudit. Iun. Iul. Aug. 1833. separatim excusa est), omnes εἰκόνα γραπτὴν *imaginem in tabula pictam* interpretantes; neque ego unquam aliter iudicavi (vide ad n. 124. 2059.). In varias partes disputat Hermannus in Coniecturis de veterum Graecorum pictura parietum (13. Febr.

dem locis diserte dicuntur in aedificio ponendae esse, ut n. 124. in curia, n. 3068. *B.* in Bacchi templo, in Cumaeo titulo ac n. 2059. in gymnasio: nec novi ullum exemplum, quod aperte contrarium sit. Nam quod n. 2271. εἰκόνα γραπτὴν ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἡρακλέους dedicant, inde non colligitur, sub dio esse positam; in τεμένει haud dubie fuit porticus vel simile aedificium, et τέμενος adeo sacellum vel aedem significare ex Herodoto V, 67. II, 178. V, 89. patet, qui non solum dictione ἱδρύσασθαι τέμενος utitur, sed etiam talia habet, quae tantum sacello conveniant. Praeterea affertur Strabonis locus XIV. p. 648. ubi Anaxenoris ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ, cui deinceps opponitur εἰκὼν χαλκῆ: at hunc removit iam Völkelius, stoam vel porticum fori intelligendam docens, quod etiam de n. 2271. monuit. Quid quod Strabo illius imaginis mentionem fecit, ut doceret *purpura ornatum* esse Anaxenorem? Itaque certe pictura ei imagini adhibita est; debebatque iam statua marmorea pigmento inducta haberi: quo minus verisimile fuerit eam sub dio collocatam fuisse: quamquam non opus est hoc argumento parum tuto, quod omnino nulla causa est, quare Anaxenoris imago sub dio, non sub tecto collocata fuisse putetur. Non novimus igitur hucusque εἰκόνα γραπτήν, quae non esset in aedificio posita. Sed ut aliquando reperiatur exemplum: ne hoc quidem quidquam demonstratum iri, recte monuit Hermannus. Nam in iis potissimum terris, quae imbribus et hibernis tempestatibus minus obnoxiae sunt, colores recte temperati ne sub dio quidem remittunt. At pictura tabulae non potest inaurata esse, ait Walpolius; n. 2879. autem habetur εἰκὼν γραπτὴ ἐπίχρυσος: itaque statuam pigmento variegatam dicit εἰκόνα γραπτὴν esse. Id quidem statui non posse iam supra docui; ut tamen statuamus, quid iam inde colligitur? Nempe ex Charybdi in Scyllam incidimus. Num enim statua simul auro et coloribus inducta *universa* esse potest? Ut concedamus vestes fuisse inauratas, carnem pictam esse, num probabile est ad tam minutas distinctiones descendisse decretorum auctores, et dixisse eos, quomodo varieganda imago esset, non dixisse ex qua esset materia facienda? Immo γραπτὴ εἰκὼν ἐπίχρυσος idem est quod γραπτὴ εἰκὼν ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσῳ, hoc est *picta protome in area aurata*; breviore enim formula uti licebat in re nota. Similem breviloquentiam modo vidimus n. 2771. I. Idem Walpolius quod negat picturae inscribi titulum, qui tamen n. 3068. *B.* (cf. n. 2715. *b.* 2771. I.) inscribendus esse dicitur, id nescio quo iure neget. Denique nullo loco dictum est εἰκόνα γραπτὴν ἀναστῆσαι, quod dicitur de statuis et marmoreis columellis tabulisque (στήλαις): in tabula vero sive columella marmorea certe εἰκὼν τελεία γραπτὴ debebat scalpta esse, si esset anaglypho elaborata, propterea quod τελεία necessario staturam universam repraesentabat: potius constanter dicitur ἀναθεῖναι. Quae quum ita sint, εἰκόνα γραπτὴν sive ἐν ὅπλῳ sive τελείαν vulgo nihil esse nisi picturam in tabula expressam contendo; anaglypham iudico ἐπειργασμένην vel γλυπτήν, ἀνάγλυπτον, ἀνάγλυφον vocandam fuisse. Huic sententiae suffragatur etiam Macrobii locus Sat. II, 3. quem alii in diversam sententiam attulerunt, ubi de M. Tullio: „Nec Q. Ciceroni fratri circa similem mordacitatem pepercit. Nam quum in ea provincia, quam ille rexerat, vidisset *clypeatam imaginem eius ingentibus* (al. ingentis) *lineamentis usque ad pectus ex more pictam* (erat autem Quintus ipse staturae parvae), ait: Frater meus dimidius maior est quam totus." Nam imago clypeata picta quid aliud est nisi εἰκὼν γραπτὴ ἔνοπλος? Et *picta* imago certe non potest anaglypho expressa hic esse, quum praesertim *lineamentis* ingentibus *picta* dicatur, quae verba non possunt ad pigmentum anaglypho inductum referri. De industria in hac re omitto scuta chrysographata, quae non videntur ad εἰκόνας ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσους referri posse. Postremo quod Hermannus p. 7. 8. decretorum εἰκόνας γραπτὰς putat modo esse pictas in tabula modo scalptas, id nemo non videt quam sit credibile. Tali enim dictioni decretorum sollemni certa debet significatio inesse, quae nisi insit, frustra scribentur decreta. Nec si concedo εἰκόνα aliquando statuam, saepius thoracem esse, talis diversitas significatus potest dictioni multo definitiori εἰκὼν γραπτὴ accommodari. Immo illi ipsi loci, ubi εἰκόνας γραπτὰς scalptas esse coniecit vir doctus, de pictis explicandi vel maxime sunt.

Tit. C. quid sit κύκλιος αὐλητής, vidimus ad n. 3067. In fine quae supplevi, similiter nec tamen eodem ordine verborum constituto supplevit iam Maitt. p. 9.

3069.

Apud *Teon*, „in coemeteriis prope Severhissar et Era-ki, quae duo sunt cis Teum et Lebedum, a Smyrna iter facientibus, in Isthmo Erythraeo oppida," repertae sunt inscriptiones n. 3069-3071. secundum Chishullum Antt. As. p. 139. Et n. 3069. et n. 3071. quidem in eodem lapide habentur, prior titulus in fronte, alter in tergo: alter vero in tergo scriptus in schedis Sherardianis sive Askewianis diserte tribuitur loco „Heraka s. Eraka in paeninsula inter Clazomenas et Teum, ubi itidem Severhizar et Guzellir." Titulum n. 3069. edidit Chishullus l. c. p. 138 sqq. c. nott. p. 148. unde petiit Osann. Syll. p. 236. In Sherardianis est p. 40. unde aliquot varias lectiones excerpsit Müllerus. Apud Hesselium Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 16. una cum decretis Cnosiorum, Arcadum, Priansiorum memoratur unum inscriptum ΑΤΤΑΛΩΝ, quod haud dubie hoc ipsum est: illa autem decreta quum in coemeterio inter Sevrihissar et Guzellir sito reperta sint, patet locum Heraka in eadem esse vicinia situm.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Primas versuum litteras passim Chishullum addidisse notat Müllerus. Vs. 5. extr. Sher. ΕΚΑΖ.. Vs. 8. extr. Chish. ΠΟΛΛΑΑΜΕΙ, et vs. 9. init. ΝΟ ΝΑΚΑΙ; quae dedi sunt ex Sher. Vs. 13. ΟΥΚΟΛ *sic* esse scripta notat Chish. nempe in schedis Sherardianis, unde sua habet, non in lapide, ne erres. Cf. ad n. 3071. Vs. 15. 16. Sher. ΕΝΠ.||ΑΠΩΙ. Vs. 17. extr. Sher. ΑΠΟΠΩΝΟΝ. Hoc ΟΝ est idem quod

fit verisimilius, γραπτὴν esse prorsus aliam, nempe *pictam*: mox tamen alio demonstrabo argumento, γραπτὴν non esse anaglypham marmoream. Praeterea εἰκόνι manifesto hic opponitur ἄγαλμα μαρμάρινον: ἄγαλμα vero quid fuerit nisi *statua* sive naturalis magnitudinis sive minuta? Scio quidem etiam dei vel herois figuram opere anaglypho effictam esse ἄγαλμα dictam: sed de anaglypho nemo opinor loco hoc cogitabit; nemo non concedet ἄγαλμα μαρμάρινον hic esse *statuam marmoream*. Igitur εἰκὼν γραπτὴ non potest statua picta esse; nam statua picta est et ipsa marmorea, ut proinde a statua marmorea non possit distingui. His addo aliud. Εἰκὼν et ἄγαλμα hic sibi opponuntur: itaque εἰκών, ubi nulla accuratior determinatio addebatur, videtur in his terris vulgo protomen significasse: *in his terris* inquam et *vulgo* in iis; sat enim scio Athenis et aliis multis locis εἰκόνα etiam statuam significare. Quodsi quae n. 3067. εἰκὼν dicitur in theatro ponenda esse, ἀνδριὰς vocatur n. 3068. *A*, non video cur ἀνδριὰς hic non possit herma cum imposito thorace esse. Et certe n. 3085. si ἄγαλμα opponitur εἰκόνι, εἰκὼν χαλκῆ ibi et εἰκὼν χρυσῆ sunt protomae. Anne vero hae protomae minutae fuerint infraque humanam speciem? Hoc ridiculum est; quod enim unquam collegium Graecorum tali imagine honoraverit quemquam? Igitur omnes hae εἰκόνες, atque etiam γραπτὴ simpliciter dicta, sunt imagines thoracem referentes naturali magnitudine. At si tabula picta integram referebat staturam, addebatur vox τελεία: ita fit, ut n. 3085. distinguantur εἰκόνες γραπτὴ et γραπτὴ τελεία. Fac γραπτὴ τελεία sit protome magnitudinis naturalis, quod statuit Osannus; necessario iam γραπτὴ simpliciter dicta debebat infra humanam esse magnitudinem: quod iudicavimus absurdum esse. Itaque ut dixi γραπτὴ τελεία est pictura totius staturae, παντὸς τοῦ ἀνδρός, ut ap. Herodian. V, 12. Maittairio monente est: εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, de cuius deinceps in curia ἀναθέσει dicitur: ubi dubitari nequit, quin de tabula picta dicatur. Huiusmodi *tabula picta*, quae *totam unius vel plurium staturam* monstraret, optimo iure breviloquentiâ in talibus denominationibus solitâ dicebatur πίναξ τέλειος: unde explicandus locus Pseudoplutarchi in Vita Lycurgi, ubi id describitur opus, quod Pausanias I, 26, 5. dicit γραφὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ γένους τῶν Βουταδῶν: quas non in pariete ipso, sed in tabula ad parietem suspensa pictas fuisse, ex Vita Lycurgi recte collegit Rochettus. Verba haec sunt: καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθείῳ γεγραμμένος ὑπὸ Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως etc. ac deinceps: τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἅβρων etc. Non potest pictura in ipso pariete expressa dici πίναξ ἀνακείμενος ἐν τόπῳ τινί; igitur tabula intelligenda est: τέλειος autem vocatur, quia εἰκόνας monstrabat τελείας; id quod auctor addidit de industria, quod stemmatum picturae solent tantum thoraces referre. Neve in eo haereas, quod plures in ea tabula εἰκόνες τέλειαι repraesentatae sunt: si, quae tabula unam figuram integram referret, dicebatur πίναξ τέλειος, quidni, quae plures contineret, eodem vocata nomine fuerit? Aliam quidem huius dictionis interpretationem proposuit Hermannus l. c. p. 12 sq. at ea non magis ferri potest quam mira correctio inscriptionis Reinesianae (Syntagm. IX, 51. p. 569.) in Italicis edendae, cuius integerrimam lectionem ἀγαλματοποιὸς ἐγκαυστὴς expulit scribendo ἀγαλματοποιοῖς, simul notans Welckerum et Rochettum, quod iis non suspecta fuerit lectio tradita, quae est verissima. Sed ut ab hoc deverticulo redeam, videamus verba tituli noti illius Cumaei, in quo dicitur: ὀντέθην δὲ αὐτῷ καὶ εἰκόνας γραπτὰν ἐν ὅπλῳ ἐνχρύσῳ καὶ χαλκίαν, καττὰ αὖτα δὲ καὶ μαρμαρίαν καὶ χρυσίαν, ἐν τῷ γυμνασίῳ. Hic γραπτὴ quod opponitur μαρμαρίᾳ, non potest γραπτὴ nec pura marmorea nec picta marmorea esse; item quum anaglypha imago vel marmorea vel aerea vel ex alio metallo facta esse debeat, non potest anaglypha imago marmoreae, aereae, aureae opponi: itaque γραπτὴ nec marmorea est neque anaglypha, sive pura seu picta, sed debet *picta in tabulâ* esse. Hae vero imagines solebant in clypeo sive tabula rotunda lignea pingi, ut in Cumaeo titulo est: γραπτὰν ἐν ὅπλῳ ἐνχρύσῳ, in clypeo, *cuius area aurata est*, ut cepit etiam Völkelius l. c. p. 93. Adde n. 124. ubi habetur εἰκὼν γραπτὴ ἐν ὅπλῳ, et n. 2059. ubi εἰκὼν ἔνοπλος idem est vel omisso γραπτή, quod supplebatur nota iam dictionis vi. Idem dicendum de verbis n. 2771. I. εἰκόνων τε ἐνόπλοις ἐπιχρύσοις ἀναθέσεσιν καὶ ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων (ubi ἀγάλματα sunt signa deorum Myonis causa dedicata in templis, ἀνδριάντες statuae viri ipsius). Et observa εἰκόνα ἔνοπλον nunquam esse τελείαν: nam in clypeo potest tantum thorax s. protome apte pingi. Ipsum vero ὅπλον est tale visum, qualia describit Winckelmannus Epist. de Herculan. detect. T. II. p. 56. ed. Opp. Dresd. (cf. Gurlitt. archäol. Schriften p. 199 sqq.) Quippe in aereis clypeis parvae imagines, et naturali magnitudine expressae in marmoreis, plures supersunt; ex quo genere Völkelio aliisque iudicibus sunt illae Cumaei tituli imagines, aerea, marmorea, aurea, quod duae posteriores dicuntur καττὰ αὖτα (hoc est ex illius interpretatione ἐν ὅπλῳ ἐνχρύσῳ) dedicandae esse: sed hoc ob interpositum illud nudum χαλκίαν valde dubium fit, nec necessarium est, quum καττὰ αὖτα possit idem quod ὡσαύτως esse et nihil aliud significare nisi *itidem dedicandas* praeter priores esse etiam alias duas protomas (non anaglyphas); marmoream et auream. Verum enimvero de hac re utut iudicabis, non potest εἰκὼν γραπτὴ ἐν ὅπλῳ ad hoc genus clypeorum referri. Nam hi clypei s. clupea in pariete figebantur, qua de re monuit ipse Winckelmannus; at εἰκόνες γραπταὶ ἐν ὅπλῳ solitae sunt in armario condi, ut imagines pictae ecclesiarum. Quo pertinet ὁπλοθήκη n. 125. ubi etsi εἰκόνος γραπτῆς ἐν ὅπλῳ mentio periit, tamen eam ibi positam fuisse aeque certum est ac si etiamnunc extaret: id quod ex ipsa ratione formulae τόπον τῇ ἀναθέσει τῆς ὁπλοθήκης constat ei, qui multa huiusmodi decreta tractaverit opera non desultoria: itaque haec quoque res eo ducit, ut de anaglypho ne cogitemus. At sub dio positae aliquando esse εἰκόνες γραπταὶ feruntur. Aliquot qui-

λισταῖς κυρῶσαι μὲν τὸν ἱερὸν νόμον τὸν ἀπολελειμμένον ὑπὸ Κράτωνος, συν[τελεῖσθαι δ]ὲ ἐπωνύμους ἡμέρας Κράτωνός τε καὶ . . . .

De Attalistis et Attalo et Cratone ac de aetate tituli vide ad n. 3067. unde hoc tantum repeto, Cratonem a. a. Chr. $\frac{152.}{151.}$ scripsisse epistolam n. 3070. quae huius decreti vs. 16. memoratur, hoc autem decretum post eius esse obitum scriptum, qui proinde non ante illum acciderit annum; videtur tamen Crato paulo post epistolam illam scriptam defunctus esse (vide vs. 14 sqq.). Vs. 2. extr. absurda est lectio ὁ νέος; quid enim hoc fuerit ὁ νέος τῆς συνόδου? ac num probabile est iuvenem fuisse Cratonem post tot munera gesta? Vide de eius muneribus ad n. 3067. Vs. 8. extr. deleta littera Ι (in ΜΕΙΝ) et vs. 9. init. Δ littera in Λ mutata restitui quod verum est, πολλὰ μὲν καλὰ καὶ φιλάνθρωπα, ut Dem. in Mid. p. 532. καλῶς καὶ φιλανθρώπως. Vs. 9. pluralis βασιλέων possit quidem ad Eumenem II. et Attalum II. referri, quod Dionysiaci artifices iam inde ab Eumene Pergamenis regibus parebant; sed sub Eumene tamen *Attalistarum* collegium, ex eius successoribus *Attalis* denominatum, nondum videtur constitutum fuisse: itaque ad Eumenis aetatem referri non possunt haec: πολλὰ μὲν καλὰ καὶ φιλάνθρωπα τῇ συνόδῳ παρὰ τῶν βασιλέων ἐποίησεν, ἀποδεχομένων αὐτῶν (τῶν βασιλέων) τήν τε ἐκείνου ἄπ. τρ. πρὸς ἑαυτοὺς εὔνοιαν καὶ τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν καὶ συναγωγὴν ἀξίαν οὖσαν τῆς ἑαυτῶν ἐπωνυμίας. Recte igitur Chish. p. 148. *reges* interpretatur Attalum II. Philadelphum et Attalum III. Philometorem Eumenis f. Nam Attalo III. Attalus II. etiam tum regnans diadema et regium nomen concesserat (Plutarch. de frat. amor. 18.). Vs. 13. Chish. Os. οὐκ ἀλλὰ δέ, mire. Vs. 17. qui memoratur νόμος ἱερὸς manifesto simul legata sive testamentum continebat, quo Attalistis Crato ea dedit, quae posthac enumerantur. Ex hoc superesse n. 3071. res ipsa docet. Vs. 20. τὸ Ἀττάλειον τὸ πρὸς τῷ θεάτρῳ dubites in qua fuerit urbe. Attalistae quidem ut reliqui artifices Dionysiaci sedem tum Tei habuerunt, ubi hae inscriptiones omnes repertae sunt (cf. ad n. 3067.); sed domos potuerunt etiam alibi possidere, maxime Pergami, ut inde ad eos redundarent reditus, utque ipsi ibi ludorum tempore habitarent. Et profecto Attaleum hoc iuxta theatrum Pergami fuisse, potest vel ex praegresso ἐν Περγάμῳ colligi. Accedit quod id apertum est ibi fuisse, ubi ἡ συνοικία ἡ πρὸς τῷ βασιλείῳ (vs. 22.): *regia* vero Pergami fuit; igitur etiam cetera Pergami quaerenda sunt. Falso Chish. p. 148. haec omnia, et regiam ipsam, Lebedi collocat, quod ibi tum habitasse artifices putabat: contrarium docui ad n. 3067. Vs. 21. τοῖς Ἀτταλισταῖς praestat verbo καθιερώκει coniungi, etsi id etiam ad ἀνατίθησιν intelligendum est; cf. vs. 23. Nam huiusmodi dativi solent verbo suo postponi, quamquam non nego posse eos etiam praemitti. Συνοικία est domus ubi multi simul habitant, *insula* Romanis: hanc emerat Crato, ut donaret Attalistis: priori possessori nomen videtur Μικρίου fuisse et vs. 22. extr. unica littera excidisse. Vs. 27. init. nulla causa est quare cum Os. in Syll. et in Mus. Rhen. philol. 1835. p. 247. defendatur lectio ΔΙΑΤΑΧΕΝ, quam quare in lapide esse putes non intelligo, quum nimium incerta haec Chishulliana exempla sint, ex Sherardianis petita chartis. Vs. 27. 28. σώματα [τὰ] περιόντα sunt *mancipia quae supersint ipso defuncto*; nihili enim est Chishulli interpretatio p. 148. posita: „*personae probatae praeque aliis in pretio habitae.*" Vs. 28. ἃ κατὰ μέρος ὑπὲρ ἁπάντων non ad sola mancipia referenda sunt, sed ad legata, quae praecesserunt, omnia. Vs. 30. χρηστήρια sunt utensilia s. supellex; quarum rerum catalogum habes n. 3071. Haec vero supellex certe ex parte pertinebat ad habitationem sub tentoriis in τεμένει: unde barbarum illud ΕΥΣΧΗΜΟΣΙΝ mutavi in ΣΥΣΚΗΝΩΣΙΝ. Ceterum τέμενος hoc est opinor Ἀττάλων, qui ibi colebantur ab Attalistis. Vs. 35. 36. Chish. dederat συν[τηρεῖσθαι δ]έ, parum apte; συντελεῖν ἡμέρας ἐπωνύμους commode dicitur, ut συντελεῖν Διονύσια etc. non enim opus est ut σὺν illud eo referatur, quod *plures una* coluntur his ἐπωνύμοις ἡμέραις. De ipsis ἐπωνύμοις ἡμέραις cf. ad n. 3068. *A*. In fine post Κράτωνός τε καὶ periit nomen nescio cuius εὐεργέτου.

3070.

De loco ubi hic titulus repertus vide ad n. 3069. Ed. Chishull. l. c. p. 146. c. nott. p. 148. hinc Osann. Syll. p. 236. In Sherardianis est p. 41.

.....ΥΟΝΤΟΣΑΤΤΑΛΟΥΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥΕΤΟΥΣΕΒΔΟΜ...
....ΥΣΤΡΟΥΕΠΙΔΕΙΕΡΕΩΣΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΚΡΑΤΙΝ....
..ΟΘΕΤΟΥΚΑΙΙΕΡΕΩΣΘΕΟΥΕΥΜΕΝΟΥΑΡΙΣΤΑΙΟΥΚΡΑΤΩ..
...ΥΤΟΙΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΙΣΤΟΙΣΥΦΕΑΥΤΟΥΣΥΝΗΓΜΕ.....

Vs. 3. extr. Sher. ΑΡΙΣΤΑΙΟΥΜΑΤΩ.; idem vs. 4. ΥΦΕΑΥΤΟΝΣΥΝΗΓΜΙ..

Βασιλε]ύοντος Ἀττάλου Φιλαδέλφου, ἔτους ἑβδόμ[ου, μηνὸς Δ]ύστρου, ἐπὶ δὲ ἱερέως τῶν τεχνιτῶν Κρατίν[ου, καὶ ἀγων]οθέτου καὶ ἱερέως θεοῦ Εὐμένου Ἀρισταίου, Κράτω[ν Ζωτίχο]υ τοῖς Ἀτταλισταῖς τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ συνηγμέ[νοις καὶ κειμένοις χαίρειν.

Hoc est initium epistolae Cratonis n. 3069. 16. memoratae, quae scripta est anno Attali II. septimo, anno fere a. Chr. 152. Chish. verbum βασιλεύοντος putat diversum esse a nomine βασιλέως, idque esse de industria usurpatum, quod Attalus II. tantum tutor regis fuerit et pro rege; contrarium docent ipsi tituli n. 2691. *c. d. e.* n. 2692. 2919. chronicon Parium, papyri Aegyptiaci etc. Βασιλέα Ἄτταλον Φιλάδελφον

ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΤΤΑΛΙΣΤΩΝ

ΓΝΩΜΗΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝΑΤΤΑΛΙΣΤΩΝΕΠΕΙΔΗΟΝΕΟΣ
ΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΚΡΑΤΩΝΖΩΤΙΧΟΥΕΝΤΕΤΩΙΖΗΝ
ΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣΕΠΟΙΕΙΤΟΤΗΣΠΡΟΣ
ΤΟΥΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΣΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΚΑΤΙΔΙΑΝΥΠΕΡΕΚΑΣ
ΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝΤΩΝΥΦΕΑΥΤΟΥΣΥΝΗΓΜΕΝΩΝΚΑΙΚΕΙ
ΜΕΝΩΝΤΗΝΠΛΕΙΣΤΗΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΠΡΟΝΟΙΑΝΣΠΟΥ
ΔΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΚΑΙΠΟΛΛΑΜΕΙΝ
ΔΑΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΤΗΙΣΥΝΟΔΩΙΠΑΡΑΤΩΝΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΕΠΟΙΗΣΕΝΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΩΝΑΥΤΩΝΤΗΝΤΕΕΚΕΙΝΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΤΡΟΠΟΝΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΤΗΝΗΜΕΤ
ΕΡΑΝΑΙΡΕΣΙΝΚΑΙΣΥΝΑΓΩΓΗΝΑΞΙΑΝΟΥΣΑΝΤΗΣΕΑΥΤ
ΩΝΕΠΩΝΥΜΙΑΣΟΥΚΟΛΔΕΚΑΙΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΙΔΙΔΟΥΣΚΑΙ
ΧΟΡΗΓΩΝΔΙΕΤΕΛΕΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΤΕΤΟΙΣΠΡΟΥΠΗΡΓΜΕΝΟ
ΙΣΑΚΟΛΟΥΘΑΠΡΑΣΣΕΙΝΚΑΙΜΕΤΑΛΛΑΣΣΩΝΤΟΝΒΙΟΝΕΝΠΕ
ΡΓΑΜΩΙΠΡΟΕΝΟΗΘΗΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΚΑΙΓΡΑΨΑΣΕΠΙΣΤΟΛΗΝ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΣΚΑΙΝΟΜΟΝΙΕΡΟΝΑΠΟΛΙΠΩΝ
ΟΝΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝΗΜΙΝΒΑΣΙΛΕΥΣΑΤΤΑΛΟΣΕΠΙΣΗΜΟ
ΤΕΡΑΝΕΠΟΙΗΣΕΝΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΕΣΤΗΝΣΥΝΟΔΟΝΕΥΝΟΙΑ
ΝΔΙΟΝΤΟΤΕΑΤΤΑΛΕΙΟΝΤΟΠΡΟΣΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΟΚΑΙ
ΖΩΝΚΑΘΙΕΡΩΚΕΙΤΟΙΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΙΣΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΚΑΙΤΗΝΣΥΝ
ΟΙΚΙΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΩΙΤΗΝΠΡΟΤΕΡΟΝΟΥΣΑΝΜΙΚ..
ΡΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΔΕΚΑΙΚΑΘΙΕΡΟΙΤΗΙΣΥΝΟΔΩΙΚΑΙΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣΜΥΡΙΑΣΚΑΙΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ
ΑΦΩΝΕΚΤΗΣΠΡΟΣΟΔΟΥΘΥΣΙΑΣΤΕΚΑΙΣΥΝΟΔΟΥΣ..ΠΟΙΗ
ΜΕΘΑΚΑΘΩΣΑΥΤΟΣΕΝΤΗΙΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙΠΕΡΙΕΚΑΣΤΩΝ
ΔΙΑΤΑΧΕΝΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΔΕΚΑΙΣΩΜΑΤΑΤΟΙΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΙΣ
ΠΕΡΙΟΝΤΑΑΚΑΤΑΜΕΡΟΣΥΠΕΡΑΠΑΝΤΩΝΕΝΤΩΙΚΑΘΙΕΡΩΜΕ
ΝΩΙΥΦΕΑΥΤΟΥΝΟΜΩΙΔΕΔΗΛΩΧΕΝΑΝΑΛΙΠΕΝΔΕΚΑΙΤΑ
ΠΡΟΣΕΥΣΧΗΜΟΣΙΝΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΧΡΗΣΤΗΡΙΑΙΚΑΝΑΠΑΡ
ΑΛΥΣΑΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΑΥΤΑΔΑΠΑΝΗΣΚΑΙΧΟΡΗ
ΓΙΑΣΤΟΥΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΣΙΝΑΟΥΝΚΑΙΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝΑΤΤΑ
ΛΙΣΤΩΝΑΞΙΑΣΦΑΙΝΗΤΑΙΤΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΑΠΟΝΕΜΟΥΣΑ
ΧΑΡΙΤΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΑΤΤΑΛΙΣΤΑΙΣΚΥΡΩΣΑΙΜΕΝΤΟΝ
ΙΕΡΟΝΝΟΜΟΝΤΟΝΑΠΟΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΝΥΠΟΚΡΑΤΩΝΟΣΣΥΝ..
.........ΕΕΠΩΝΥΜΟΥΣΗΜΕΡΑΣΚΡΑΤΩΝΟΣΤΕΚΑΙ - - - -
- - - - - - - - - - - -

---

vs. 18. init. est ap. Chish. nolui tamen transponere has litteras, quod nihil omnino inde lucramur. Vs. 19. Sher. ΤΗΝΥΠΑΡΧΗΣΤΗΝΣΥΝΟΔΟΝ. Vs. 30. 31. Sher. ΧΡΗΣΤΗΡΙΑΙΚΑΝΑΠΑΡ|ΑΥΣΑΙ; Chish. ΧΡΗΣΤΗΡΙΑΙΚΑΝΑΚΑΙ||ΠΑΡΑΛΥΣΑΙ, interposito *καὶ* manifesto de suo, et litteris ΠΑΡ in seq. vs. demotis: quare dedi quod Sher. habet, nisi quod vs. 31. init. ΑΛ retinui. In fine lapis mutilus est.

Ψήφισμα Ἀτταλιστῶν.

Γνώμη τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀτταλιστῶν· Ἐπειδὴ ὁ [ἱ]ε[ρεὺ]ς τῆς συνόδου Κράτων Ζωτίχου ἔν τε τῷ ζῆν πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξεις ἐποιεῖτο τῆς πρὸς τοὺς Ἀτταλιστὰς εὐνοίας καὶ κατ᾽ ἰδίαν ὑπὲρ ἑκάστου καὶ κατὰ κοινὸν τῶν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ συνηγμένων καὶ κειμένων, τὴν πλείστην ποιούμενος πρόνοιαν, σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων, καὶ πολλὰ μὲν [καλ]ὰ καὶ φιλάνθρωπα τῇ συνόδῳ παρὰ τῶν βασιλέων ἐποίησεν, ἀποδεχομένων αὐτῶν τήν τε ἐκείνου ἅπαντα τρόπον πρὸς ἑαυτοὺς εὔνοιάν καὶ τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν καὶ συναγωγὴν ἀξίαν οὖσαν τῆς ἑαυτῶν ἐπωνυμίας, οὐκ ὀλ[ίγα] δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἐπιδιδοὺς καὶ χορηγῶν διετέλει, βουλόμενός τε τοῖς προϋπηργμένοις ἀκόλουθα πράσσειν καὶ μεταλλάσσων τὸν βίον ἐν Περγάμῳ, προενοήθη τῆς συνόδου, καὶ γράψας ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Ἀτταλιστὰς καὶ νόμον ἱερὸν ἀπολιπών, ὃν ἐξαπέστειλεν ἡμῖν βασιλεὺς Ἄτταλος, ἐπισημοτέραν ἐποίησεν τὴν ὑπάρχουσαν ἐς τὴν σύνοδον εὔνοιαν, δι᾽ ὃν τό τε Ἀττάλειον τὸ πρὸς τῷ θεάτρῳ, ὃ καὶ ζῶν καθιερώκει τοῖς Ἀτταλισταῖς, ἀνατίθησιν καὶ τὴν συνοικίαν τὴν πρὸς τῷ βασιλείῳ τὴν πρότερον οὖσαν Μικρ[ί]ου, ἀνατίθησιν δὲ καὶ καθιεροῖ τῇ συνόδῳ καὶ ἀργυρίου Ἀλεξανδρείου δραχμὰς μυρίας καὶ πεντακοσίας, ἀφ᾽ ὧν ἐκ τῆς προσόδου θυσίας τε καὶ συνόδους [πε]ποιήμεθα, καθὼς ἐν τῇ νομοθεσίᾳ περὶ ἑκάστων δια[τέ]ταχεν, ἀνατίθησιν δὲ καὶ σώματα τοῖς Ἀτταλισταῖς [τὰ] περιόντα· ἃ κατὰ μέρος ὑπὲρ ἁπάντων ἐν τῷ καθιερωμένῳ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ νόμῳ δεδήλω[κ]εν· ἀ[πέ]λιπεν δὲ καὶ τὰ πρὸς [σ]υσ[κ]ή[νω]σιν ἐν τῷ τεμένει χρηστήρια ἱκανά, παραλῦσαι βουλόμενος καὶ τῆς εἰς ταῦτα δαπάνης καὶ χορηγίας τοὺς Ἀτταλιστάς· ἵνα οὖν καὶ ἡ σύνοδος τῶν Ἀτταλιστῶν ἀξίας φαίνηται τοῖς εὐεργέταις ἀπονέμουσα χάριτας, δεδόχθαι τοῖς Ἀττα-

3073.

In pariete domus oppidi Sevrihissar apud *Teon*; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 23. (cf. Syllab.)

In corona oleagina:

ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΤΩΝΠΑΝΑ
ΘΗΝΑΙΣΤΩΝ

In corona hederacea:

ΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙ
ΑΣΤΩΝ

Τὸ *κοινὸν τῶν* Παναθηναϊστῶν,
Τὸ *κοινὸν τῶν* Διονυσιαστῶν,
sc. *στεφανοῖ* etc.

Falso haec *κοινὰ* ut Ἐχίνου *συμμορία* referuntur ad Dionysiacos artifices. Quid enim Panathenaistis cum illis commune est? Cur, si *omnes* Dionysiaci, qui Tei olim habitabant, artifices intelligerentur, non dicti essent *οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται*? ac num credibile est *unum* ex illis collegium tam late patenti nomine *Διονυσιαστῶν* vocatum esse? Accedit quod, si vs. 3. forma θ vera est, titulus recentior est ea aetate, qua Tei sedem habuerunt Dionysiaci artifices. Potius hi Panathenaistae et Dionysiastae sunt thiasi, quales Tei infra commemorantur n. 3101. 3112. ut in Atticis Sarapiastae, in Delo Tyrii Heracleistae etc.

3074.

Olim prope *Teon* (in loco Sigazik in tonstrina), post in Britannia, in ara, vel ut Peyssonelius vocat basi statuae, quod tamen non probabile est, characteribus magnis; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 4. p. 38. ex schedis alienis, Hessel. App. Praef. ad Inscr. Gud. n. 22. Maittair. Append. Marm. Oxon. n. 2. p. 9. (cf. p. 12.) Habeo etiam ex schedis Peyssonelii.

ΔΙοΣΚΤΗΣΙοΥ
ΔΙοΣΚΑΠΕΤΩΛΙοΥ
ΡΩΜΗΣ
ΑΓΑΘοΥΔΑΙΜοΝοΣ

Lectio est Maitt. Peyss. formas dedi ex designatione Maittairii. Vs. 3. Hess. ΡΩΜΗΝΣ: mitto alias illius et Poc. varietates, quae nullius sunt momenti.

Διὸς Κτησίου,
Διὸς Καπετωλίου,
Ῥώμης,
Ἀγαθοῦ δαίμονος.

De Iove Ctesio multos locos addidit Maitt. cf. Taylor. ad Dem. Mid. p. 531. ed. Reisk. Litterae satis quidem rudes sunt; sed nihilominus titulus Imperatorum aetate prior videtur, et fortasse iam tum factus, quum Pergamenum regnum in Romanorum potestatem veniret: unde sibi Teii augurati fuerint opulentiae accessionem et bonam fortunam.

3075.

Ad *Teon*, in oppido Sevrihissar in limine portae; ed. Hessel. l. c. n. 15. et Chishull. Antt. As. p. 57. Habeo etiam ex cod. Ask. Append. II. (ex cod. Chish. II, 66.)

. . . . . . ΑΝΤΙΟΧΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΣ . . .
ΚΑΙΑΝΤΙΟΧΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΣΩΤΗΡΟΣ

Sic versus divisi ex cod. Ask. ubi haec ex media parte magnae inscriptionis superesse dicuntur; lacunas vs. 1. notavi ex Chish. Hess. vs. 1. extr. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΑΣ, idemque versus ita coniungit quasi nulla intercedat lacuna. Pertinet ad *Antiochum I.* et uxorem priusque novercam Stratonicen:

- - - - βασιλέως] Ἀντιόχου καὶ βασιλίσσης Στρατονίκης - - - - - καὶ Ἀντιόχου βασιλέως καὶ? Σωτῆρος - -

De incommodiori hoc *καὶ Σωτῆρος* iudicare non licet, quum ignoremus contextum, in quo haec posita erant.

3076.

Tei (Bodrun) inter rudera in praegrandi fragmine lapidis valde mutili tam supra quam ad sinistram; ed. Vidua Inscr. ant. tab. 16, 3. cf. p. 16. Prius dederat Hesselius Append. Praef. ad Inscriptt. Gudii n. XXVIII. „in via Teia", sed ita imperfecta lectione, ut varietatem annotare non opus sit.

[ΔΗΜΑΡΧΙ]ΚΗϹΕΞΟΥϹΙΑΣ
. . . . . ΥΠΑΤΟΝΤΟ·Β̄·ΑΝ
[ΗΒΟΥΛ]ΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹΟΤΙ
. . . ΟϹΑΙΟΥΛΙΟΥΔΙΟ
. . . . . ΥΑΡΧΟΝΤΟϹΚΑΙ
ΤΗϹΠΟΛΕΩϹ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα etc. *Σεβαστὸν* etc. *δημαρχι]κῆς ἐξουσίας - - ὕπατον τὸ β̄, ἀν[έστησεν? ἡ βουλ]ὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Τ[ηΐων, ἐπιμεληθέντ]ος [Λ.]? Ἰουλίου Διο - - - [το]ῦ ἄρχοντος καὶ - - - - τῆς πόλεως.*

refert inscriptio Aeginaea inedita. De rege ipso cf. ad n. 3067. Eponymi deinde duo scripti sunt, qui ad Dionysiacos artifices pertinent, alter *sacerdos artificum*, qui est Cratinus, idem fortasse ac Cratinus Menophili f. Pergamenus n. 3090. alter *agonothetes et sacerdos divi Eumenis* ab artificibus culti, qui est Aristaeus; cf. ad n. 3068. init. Quae vs. 4. supplevi dedit iam Chish. ex n. 3069. 6 sq.

3071.

In tergo lapidis n. 3069. Edidit Chishullus l. c. p. 142. cf. not. p. 148. In Sherardianis est p. 46. (cod. Ask. I, 121.) unde transcripsit Müllerus.

\- - - - - - - ΝΟΥΚΑΙΜΑΡΙΔΟΣΕΩΣ
\- - - - - - - ΝΠΕΥΩΝΤΑΙ . . ΔΟΝΩΣΕΠΠΡΟΠΟΝΥ . ΟΠ
ΑΤΤΑΛΙΣΤΑΙΣΩΣΤΕΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΑΣΤΡΩΜ
ΑΤΑΚΑΙΤΑΣΚ . . ΝΗΟΥΣΚΑΙΕΠΕΜΟΥ . . ΩΝΟΑΜΦΙΤΑΝ .
ΕΝΝΕΑΨΙΛΑΣΕΝΕΑΥΠΑΡΚΩΚΑΙΑΛΙΝΑΤΙΜΑΙΟΝΤΑ
ΤΡΑΠΕΞΑΣΔΥΟΤΡΙΠΟΔΙΑΔΥΟΝΑΝΟΝΔΙΜΕΤΡΗΤΟΝ
ΧΑΛΚΙΟΝΤΕΤΡΑΧΟΙΑΙΟΝΚΑΙΑΜΒΙΚΟΝΛΕΚΑΝΗΝΕΣΠΟ
ΤΗΡΙΑΚΑΙΑΛΛΗΝΠΟΔΑΝΙΠΤΗΡΑΛΥΧΝΙΑΝΧΑΛΚΗΝΣΑΛ
ΠΙΓΓΩΤΗΝΛΥΧΝΟΝΧΑΛΚΟΥΝΔΙΜΥΞΟΝΔΙΦΡΟΝΕΒΕΝΙΝ
ΟΝΑΣΠΙΔΑΚΑΙΔΟΡΥ

Vss. 1. 2. addidi ex Sher. Vs. 3. Sher. ΥΠΑΡΧΗΑΥΤΟΙΗΚΑΙ. Vs. 4. quidquid post ΤΑΣ scriptum est ad finem versus, dedi ex solo Sher. quod haec omisit Chish. Vs. 5. litteras ΕΝΕΑΥΠΑΡΚΩ ex Sher. dedi, omissa a Chish. signatâ lacunâ iusto maiore; quae sequuntur, itidem ex Sher. reddidi pro Chishulli lectione ficticia ΚΑΙΤΙΝΑΤΙΜΙΑΟΝΤΑ. Vs. 6. Sher. Δ pro Ξ. Ibidem ΝΑΝΟΝ minoribus litteris dedit Chish. sed *sic* notat scripta esse (nempe in apographo ut ipse dicit p. 148. hoc est in schedis Sherardianis); et habet haec Sher. Post haec Sher. ΑΙ pro ΔΙ. Vs. 7. extr. Sher. omittit ΠΟ et assuit vs. 8. extr. Vs. 8. Chish. ΠΟΔΟΝΙΠΤΗΡΑ, Sher. ΠΟΔΑΝΙΠΤΗΔΑ, unde A prius assumpsi temere mutatum a Chish. Vs. 9. extr. minuta ΙΝ desunt ap. Sher.

- - - - λογισμ]οῦ καὶ [π]αρ[α]δόσεως - - - -
\- - - ἐπιτρο]πεύων? - - - ἐπ[ίτ]ροπον ὑ[πὸ] - - -
τοῖς Ἀτταλισταῖς, ὥστε ὑπάρχειν αὐτοῖς καὶ τὰ στρώ-
ματα καὶ τὰ σκ[ή]νη, ο[ἷ]ς καὶ ἐπ' ἐμοῦ [ἐχρ]ῶν[τ]ο,
ἀμφιτά[πητας] ἐννέα ψιλάς, ἐν[ν]έα - - - καὶ [τ]ὰ
λίνα τ[ὰ περ]ιόντα? τραπέζας δύο, τριπόδια δύο, [κ]ά-
[δ]ον διμέτρητον, χαλκίον τετραχοϊαῖον καὶ ἄμβικον,
λεκάνην ἐς ποτήρια, καὶ ἄλλην ποδανιπτῆρα, λυχνίαν
χαλκῆν σαλπιγγωτήν, λύχνον χαλκοῦν δίμυξον, δίφρον
ἐβένινον, ἀσπίδα καὶ δόρυ.

Haec manifesto supersunt ex Cratonis testamento, quo praeter alia ille reliquit τὰ πρὸς [σ]υσ[κ]ή[νω]σιν ἐν τῷ τεμένει χρηστήρια (supellectilem s. utensilia, n. 3069. 30.). Non illa videntur in Cratonis epistola scripta esse, neque in eodem quo illa marmore, sed pertinuisse ad illius *sacram legem*, per quam Attalistis etiam cetera legavit (n. 3069. 17 sqq.): et convenit, quod post cetera legata haec memorantur n. 3069. ut proinde pauci hi versus finem illius sacrae legis constituisse videantur. Ceterum hoc fragmentum paulo plenius iam quam ap. Chish. habes. Vs. 1. dictum videtur de rationibus reddendis et de tradendis iis quae legata erant: παράδοσιν intellige eam, quae fit a Quaestore successori annumerante quae acceperat, ut in tabulis Quaestorum Atticorum. Mox restitui τὰ σκήνη, tentoria, quibus utebantur in illo τεμένει. His et στρώμασιν apte convenit, quod addidi ἀμφιτάπητας ἐννέα ψιλὰς et reliqua: λίνα τὰ περιόντα videntur *funiculi qui supererant* esse, quibus utebantur in tentoriis pangendis. Περιόντα similiter dictum n. 3069. 28. Tum κάδον recte scripsit Chish. διμέτρητος est *duorum metretarum capax*. Λυχνία est candelabrum s. lychnuchus; cetera aperta sunt.

3072.

Corsinus Inscriptt. Att. p. XLIII. postquam memoravit verba tituli ex Sherardi schedis prolata (ex Epist. ad Magliab. T. III. p. 355.), Ἡ Ὀλυμπικὴ σύνοδος τῶν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἱερονικῶν, ex Maffeianis schedis, quae ex Sherardianis ac Chishullianis fluxerunt, sine loci notitia affert hunc titulum repetitum in Prolegg. ad Fast. Att. T. IV. p. XLIII. et hinc a Morisano Inscr. Regin. p. 66. Is non videtur aptiore quam hic loco reponi posse, quum ad *Teia* maxime quadret.

ΟΙΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΑΙ
ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΝΑΠΟΓΕΝΟΥΣΤΩΝΕΑΥΤΩΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΙΕΡΕΑΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΩ

Sic dedi ex Inscr. Att. neque opus est afferre varietatem in Prolegg. Fast. Att. et ap. Moris. illa enim ex Inscr. Att. expressa non sine vitiis sunt, hic ex Cors. transtulit et vitiavit.

Οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται Πείσανδρον Α[ὐτ]ογένους?
τ[ὸ]ν ἑαυτῶν εὐεργέτην καὶ ἱερέα τῆς συνόδου, Διονύσῳ.

hilo esse. Ibidem primum Σ duplicat solus Poc. Vs. 5. ultimum O solus Chandl. omittit. Vs. 6. pro primo I, quod habet Beaufortus, Chandl. lacunam dedit, Poc. N. Vs. 7. primum E ex Poc. Beauf. (Chandlerus lacunam habet). Vs. 8. extr. Poc. Beauf. ΜΗΔΕΝ. Vs. 9. Chandl. ΦΥΛΑΣΑΝΤΑ, Beauf. ΦΥ ΛΑΑΝΤΑ, Poc. quod dedi. Vs. 16. extr. Σ omittit Poc. Paenultimum Σ omnes habent.

Initio videntur multa perisse; vs. 1. quod *Tiberii* mentio fit, Chandlerus putat haec ad calamitosa eo Imperatore tempora referri, quando Asianas civitates ingens afflixit terrae motus. Illud prorsus falsum, quod Gesn. putat, eum qui honoratur hoc loco scriptum esse, Caium vel Claudium aliquem Tiberium: nam nomen honorati hoc loco vix potuit scriptum esse. Accipe quae sequuntur:

φθαρέν, κατασκευάσαντα δὲ ἐκ τόκων [τήν τ]ε στοὰν τῆς γερουσίας καὶ τὰ πρεβαλ[αν]εῖα πάντα σὺν τῷ λουτρῶνι καὶ τοῖς λο[ι]ποῖς προσκοσμήμασι πᾶσιν ἐκ τῶν ὑπὸ [τ]οῦ πατρὸς [κ]αταλειφθέντων τῇ πόλει χρημάτων, ἀναδε[ξ]άμενον τοῖς ἀναγκαιοτάτοι[ς] καιροῖς σειτωνίας πλεονάκις ὅτε μηδείς, καὶ φυλάξαντα τὴν εὐθηνίαν, προσκαθιερώσαντα τοῖς πατρῴοις καὶ μητρῴοις γερουσιακοῖς χρήμασιν καὶ ἴδιον χρῆμα, εἴς τε τὴν τοῦ Σεβαστοῦ ἐπιταγὴν πείσαντα διὰ τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης πολείτας αὐτομόλους στρατεύσασθαι, εὐεργέτην ὄντα τῆς πόλεως ἐν πᾶσιν καὶ διὰ τὰς ἀνυπερβλήτους αὐτοῦ περὶ πάντα φιλοδοσίας.

Vs. 2. *φθαρὲν* pertinet ad aedificium restitutum, quod terrae motu concussum esse non est dissimile vero. *Ἐκ τόκων* mirum est: putes aliquid legatum esse, de quo in prioribus dictum fuerit, et tum dicendum fuisse *ἐκ τῶν τόκων*. *Τὰ προβαλανεῖα* incertum videtur; si verum est, sunt singulae cellae ante lacum balnearium (*λουτρῶνα* s. *λουτῆρα*, cf. ad n. 2820.) dispositae. De balneis Teiorum vide Pausan. VII, 5, 5. sed ea, de quibus Pausanias dicit, maximam partem videntur marina fuisse. Gesn. voluerat *τὰ πρὸς ἀγγεῖα*, omnino falso. Vs. 7. *ἀναδεξαμένων* dedit iam Gesn. Vs. 11. *χρῆμα* singulare de pecunia dictum est Ionico usu (Polluc. IX, 87. et ibi Iungerm.). In glossis ubi *χρῆμα* dicitur peculium esse, id hinc alienum est; peculium enim est *κτῆμα*, pro quo etiam Atticos dicere *χρῆμα*, concedit Pollux. Ceterum *γερουσιακὰ χρήματα* non *censum senatorium* significant, ut putat Gesn. sed sunt pecuniae Teiorum *γερουσίᾳ* legatae: senatorius census est *τίμημα συγκλητικόν*. Vs. 12. *τὸν Σεβαστὸν* recte Chandl. *Octavianum Augustum* esse putat, cui ut *conditori* Teii obstricti fuerunt: unde in nummis *Σεβαστὸς κτίστης*. Hic igitur Teiis imperaverat milites; is vero qui laudatur hoc decreto, persuasit civibus pecunias iis largitus, ut voluntarii militarent: nempe *αὐτόμολοι* sunt *ἄκλητοι*; cf. Abresch. ad Hesych. v. Vs. 16. cave scribas *φιλοδοξίας*.

3081.

Prope *Teon*, in muro templi Turcici in oppido Sevrihissar; ex schedis Dukeri ut Smyrna allatum ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 4. et Gisb. Cuperus in epistola impressa in Miscellan. Berolinens. T. II. p. 6. Habeo ex Sherardianis p. 39. (cod. Ask. IV, 69.) unde locum definii. Exempla haec omnia ex eodem manarunt fonte.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΜΑΣΙΜΑΧΟΥΥΙΟΣΦΥΣΕΙ
ΔΕΡΜΟΘΕΣΤΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΦΙΛΙΣΤΗΣ ΤΟ Β
ΤΟΥΦΙΛΑΙΟΥΠΥΡΓΟΥ

Vs. 3. Cup. ΔΕΡΜΟΔΕΣΤΟΥ, Sher. ΛΕΡΜΟ ΘΕΣΘΟΥ, quae vitia sunt eorum, qui transcripserunt ex primitivo et omnibus communi apographo:

Τιβέριος Κλαύδιος
Μασιμάχου υἱός, φύσει
δ' Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ,
Φιλιστ[εύ]ς? *τὸ $\overline{β}$*
τοῦ Φιλαίου πύργου.

Μασίμαχος derivandum ut *μασίγδουπος*, *μασιμάνας*. De nomine *Ἑρμόθεστος* cf. ad n. 3064. Magis dubium nomen vs. 4. scriptum, quod ob additum *τὸ $\overline{β}$* Cupero est officii nomen visum, *custos* turris Philaeae: sed nec custos est *φιλιστής*, nec turris, hoc est pagus s. demus, custodem habere potest. Vide de turribus Teiorum ad n. 3064. unde intelligitur additum *τοῦ Φιλαίου πύργου*, quod ibidem vs. 9. habes, nihil esse nisi demi Teii designationem, cui adscriptus noster Tib. Claudius erat. Praeterea ex innumeris aliis titulis apertum fit litteris ΦΙΛΙΣΤΗΣ contineri cognomen Graecum Tib. Claudii, ut n. 2719. est *Τίτος Φλάβιος Λέοντος υἱός, Κυρείνᾳ, Αἰνείας*, et in fine similiter, atque ubivis. Patris cognomen est *Μασίμαχος*; at filio quodnam fuit? Habes eundem hominem n. 3082. 3083. Et posteriore quidem loco cognominis quartus casus est ΦΙΛΙΣΙΕΑ vel ΦΙΛΙΣ ΣΙΕΑ vel ΦΙΛΙΣΣΕΑ; in priore nihil inde superest nisi Φ vel ΦΗ (hoc ap. Chandl.). Iam quum hoc ΦΗ non congruat lectionibus n. 3081. 3083. scriptis, ex his duobus titulis eruendum nomen erit; nec novi melius quam ut n. 3083. ΦΙΛΙΣΙΕΑ mutetur in *Φιλιστέαν*, n. 3081. autem ΦΙΛΙΣΤΗΣ in *Φιλιστεύς*. Ut *Ἄριστος Ἀριστεύς*, ita *Φίλιστος Φιλιστεὺς* formari poterat. Superest vs. 4. extr. *τὸ $\overline{β}$*, quod non habet quo referatur. Id videtur hoc loco aliquid singulare esse. Nempe Tib. Claudium hunc aliquot statuis honoratum esse docent qui sequuntur tituli; et hunc quoque titulum n. 3081. non epitaphium, sed statuae subscriptum fuisse mihi persuadeo. Est vero prior inscriptionibus n. 3082. 3083. nam in illo tantum *Masimachi* filius adoptivus est, in his insuper *populi*. Fortasse autem etiam ante n. 3081. iam ornatus statua erat; atque id nota aliqua extra ordinem tituli addita breviter significatur. Sane nota adeo brevis nec iustâ concepta formulâ non potest publice incisa esse; sed eam potuit ipse Tib. Claudius addere post inscriptum publice titulum et for-

3077.

Apud *Teon*; ed. Pocock. l. c. ad n. 3074. p. 37. n. 4. ex schedis alienis.

CLAVDIA.AV
MONVMEN
LAEIO.CAES
ΚΛΑΥΔΙΑΣ

Vs. 1. *Claudia Au*[*g*. est ut vs. 4. Κλαυδία Σ[εβ. Sed quo haec pertineant nescio: certe non cogitarim de Claudia Augusta Neronis filia. Potuit genitivus esse: Claudia Augusti sc. ministra qualiscunque. Vs. 3. L.AE[L]IO.CAES[ARI fuisse videtur, cui illa fortasse condidit monumentum aliquod.

3078.

Apud *Teon*, pone fontem ad Sigazik; ex Sherardianis p. 38. (cod. Ask. II, 55. in quo vs. 1. deest).

ΑΘΑΜ . . . . .
ΗΦΥΛΗΗΓΕΛΕΩΝΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙ . . .
ΜΑΙΑΝΔΡΙΟΝΕΡΑΚΛΕΙΔΟΥ - - - - -

Vs. 1. superest haud dubie ex elogio eidem homini sive ab iisdem, qui inferiora scripserunt, sive ab aliis tributo, quod fortasse in corona scriptum fuit: [*νέον*] Ἀ*θάμ*[*αντα*], hoc est fere *κτίστην*; cf. ad n. 3083. Additur: *ἡ φυλὴ ἡ Γελε*[*ό*]*ντων στεφανοῖ* - - - *Μαιάνδριον* [Ἡ]*ρακλείδου* etc. Redit haec Ionica tribus n. 3079. *Geleontum* s. *Teleontum* dicta: de qua re vide ad Cyzicena.

3079.

Prope *Teon* in oppido Sigazik, in corona laurea; ed. Pocock. l. c. ad n. 3074. p. 37. n. 1. ex schedis alienis, sed formam tituli valde inconcinnam repraesentans, Murat. T. II. p. DCXLIV. 5. ex schedis Bimardi, quae sunt ex apographo Guerini petitae. Hoc Guerini apographum a. 1729. factum Parisiis mihi transcripsit Adalb. Zieglerus; nec differt ab eo Mur.

ΟΙΝΕΟΙ
ΗΦΥΛΗΙΣΕΝ
ΛΕΟΝΤΩΝ
ΟΙΕΦΗ
ΒΟΙ

Sic Guer. At Poc. vs. 1. ΟΝΕΟΣ, 2. ΗΦΥΛΗΕ, 3. ΕΟΝΤΩΝ, 4. ΘΙΕΦΗ.

Οἱ νέοι.
ἡ φυλὴ [ἡ Γε]λεόντων.
οἱ ἔφηβοι.

De tribu cf. ad n. 3078. Coronati nomen cum decreto ipso periit.

3080.

Prope *Teon*, in via quae ex loco Sigazik ad oppidum Sevrihissar ducit, basis olim statuae nunc perforata, ad puteum; ed. Pocock. l. c. p. 38. ex schedis alienis, Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 7. n. 20. cum textu minusculis repetito et Latina interpretatione; cf. etiam Syllab. p. III. In Sherardianis extat p. 31. Habeo etiam ex schedis Beauforti a Müllero. Pocockianum exemplum parum feliciter tractavit Gesnerus Commentatt. Gotting. Vol. V. (a. 1782.) Antiqq. p. 45-51.

ΙΑΙΟΙΤΙΒΕΡΙΟ . .
ΦΘΑΡΕΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤΑΔΕΕΚΤΟΚΩΝ . . .
ΕΣΤΟΑΝΤΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣΚΑΙΤΑΠΡΟΒΑΛ
ΕΙΑΠΑΝΤΑΣΥΝΤΩΛΟΥΤΡΩΝΙΚΑΙΤΟΙΣΛΟ
ΠΟΙΣΠΡΟΣΚΟΣΜΗΜΑΣΙΠΑΣΙΝΕΚΤΩΝΥΠΟ
ΟΥΠΑΤΡΟΣΙΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝΤΗΠΟΛΕΙΧΡΗ
ΜΑΤΩΝΑΝΑΔΕΣΑΜΕΝΟΝΤΟΙΣΑΝΑΝΚΑΙΟΤΑΤΟΙ.
ΚΑΙΡΟΙΣΣΕΙΤΩΝΙΑΣΠΛΕΟΝΑΚΙΣΟΤΕΜΗΔΕΙΣ
ΚΑΙΦΥΛΑΞΑΝΤΑΤΗΝΕΥΘΗΝΙΑΝΠΡΟΣΚΑΘΙΕ
ΡΩΣΑΝΤΑΤΟΙΣΠΑΤΡΩΟΙΣΚΑΙΜΗΤΡΩΟΙΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΚΟΙΣΧΡΗΜΑΣΙΝΚΑΙΙΔΙΟΝΧΡΗΜΑ
ΕΙΣΤΕΤΗΝΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΠΙΤΑΓΗΝΠΕΙΣΑΝ
ΤΑΔΙΑΤΗΣΕΑΥΤΟΥΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣΠΟ
ΛΕΙΤΑΣΑΥΤΟΜΟΛΟΥΣΣΤΡΑΤΕΥΣΑΣΘΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΟΝΤΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΝΠΑΣΙΝΚΑΙΔΙΑΤΑΣΑΝΥ
ΠΕΡΒΛΗΤΟΥΣΑΥΤΟΥΠΕΡΙΠΑΝΤΑΦΙΛΟΔΟΣΙΑΣ

Formam A dedi ex Beauf. Chandlerus quum pleraque ex lapide emendatiora habeat, non recoquo Pocockii vitia, nec refero quae ap. Beauf. vitiosa sunt omnia. Vs. 1. deest apud Beaufortum; Poc. ΑΙΟΙΤΙΒΕΡΙΟ, Chandl. ΙΑΙ..ΤΙΒΕΡ...., quae composui. Vs. 2. extr. puncta addidi ex Beauforto. Vs. 3. extr. Poc. ΠΡΟΡΑΑ. Vs. 4. init. Poc. ΤΕΙΑ, Beauf. ΕW (pro ΕΙΑ): igitur illud Τ videtur de ni-

. . . . EN
. . . ΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΜ . . . . ΑΧΟΥΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
. . ΟΝΦΥΣΕΙΔΕΕΡΜΟΘΕΣΤΟΥΚΥΡΕΙΝΑΦΙΛΙΣΙΕΑ
ΕΥΣΕΒΗΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΝΕΟΝΑΘΑ
ΜΑΝΤΑΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑΚΑΙΚΑΘΕΝΑΚΑΙΚΟΙΝΗΤΗΠΑ
ΤΡΙΔΙΠΑΡΕΣΧΗΜΕΝΟΝΕΥΧΟΜΕΝΗΤΟΙΟΥΤΟΥΣΕΙΣΑΙΕΙ
ΕΑΥΤΗΤΕΚΑΙΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΝΔΡΑΣΓΕΙΝΕΣΘΑΙ

Formam versuum dedi ex Sher. Vs. 2. Hess. Μ - - ΑΡΧΟΥ. Vs. 3. Cup. omittit ΟΝ, et habet ΕΡΜΟΤΕΣΤΟΥ. In fine Sher. et Cup. in not. ΦΙΛΙΣΣΙΕΑ, Cup. in textu ΦΙΛΙΣΣΕΑ, Hess. quod dedi. Vs. 4. extr. Hess. ΝΕΟΝΝΑΘΑ. Vs. 5. init. Sher. Cup. ΑΜΑΝΤΑ, Hess. quod dedi. Sub fin. Sher. ΚΟΙΝΑ. Vs. 6. Sher. ΤΡΙΔΙΚΑΡ etc. Cup. ΕΧΟΜΕΝΑ (sed coniecit verum), Sher. ΤΟΙΟΥΤΟΣ. Vs. 7. Sher. ΓΕΝΕΣΘΑ.

Ἡ - - - ἐτείμησ]εν [Τιβέρ]ιον Κλαύδιον Μ[ασιμ]άχου καὶ τοῦ δήμου [υἱ]όν, φύσει δὲ Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ, Φιλισ[τ]έα, εὐσεβῆ, φιλοσέβαστον καὶ φιλόπατριν, νέον Ἀθάμαντα, πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ καθ' ἕνα καὶ κοινῇ τῇ πατρίδι παρεσχημένον, εὐχομένη τοιούτους εἰςαιεὶ ἑαυτῇ τε καὶ τῇ πατρίδι ἄνδρας γείνεσθαι.

Iocari dicas Cuperum, qui titulum hunc uxori Tib. Claudii tribuit, quasi haec sibi „in perpetuum tales viros" optare potuerit. Synodus aliqua vel symmoria vel tribus honoravit Tib. Claudium; de tribu exempla habes n. 3078. 3079. De persona et nomine viri vide ad n. 3081. Is vero et n. 3082. et n. 3083. simul *Masimachi* et *populi* adoptivus est; populumque adoptasse filios et filias satis constat: de filiabus id demonstrarat iam Cuperus Epist. ad Montfauc. ex duabus inscriptionibus et scriptoribus. Exempla in titulis frequentia componet index. *Νέος Ἀθάμας* fuit etiam n. 3078. estque fere idem quod *κτίστης*, quod Athamas, prisci et fabulosi Athamantis proles, dux Orchomeniorum Minyeorum, Tei conditor cum aliis fuit, unde illam Anacreon *Ἀθαμαντίδα* dixit. Vide Steph. Byz. v. *Τέως*, Pausan. VII, 3, 3. Strab. XIV. p. 633.

3084.

Prope *Teon*, in porticu moscheae oppidi Sevribissar; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 7. n. 21.

ΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝΑΥΛΟΝΒΙΒΙΟΝ
ΑΒΙΤΟΝΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΤΟΥΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΕΥΕΡ ΟΥΙΒΙΟΥ
ΠΟ

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Αὖλον Βίβιον Ἀβῖτον, ἀδελφὸν τοῦ τῆς πόλεως εὐερ[γέτου] Οὐιβίου - πο - - - -

Vs. 5. Chandl. supplet *πο[λείτην ἐπίσημον*, et *εὐεργέτην* putat eum fortasse esse qui n. 3080. honoretur, sine causa utrumque. Vs. 2. esse *Βίβιον* et vs. 4. *Οὐιβίου* mireris.

3085.

Prope *Teon* ibidem ubi n. 3069. in coemeterio, sub coronis laureis; ex Sherardianis (p. 42. cod. Ask. I, 129.) transcripsit Müllerus.

ΟΙΕΦΕΒΟΙΚΑΙΟΙΝΕΟΙΚΑΙΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥΑΙΣΧΡΙΩΝΑΜΕΛΕΑΓΡΟΥΕΦΕΒΑΡ
ΧΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΣΤΕΦΑΝΩΧΡΥΣΙΩΚΑΙΕ
ΡΟΝ.ΓΡΑΠΤΗΙΚΑΙΕΙΚΩΝΙΓΡΑΠΤΗΤΕΛΕΙΑΚΑΙΕΙΚΟΝ
ΧΑ..ΗΚΑΙΑΓΑΛΜΑΤΙΜΑΡΜΑΡΙΝΩΚΑΙΕΙΚΟΝΧΡΥΣΗ

Οἱ ἔφ[η]βοι καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γυμνασίου Αἰσχρίωνα Μελεάγρου, ἐφ[η]βαρχήσαντα καλῶς, στεφάνῳ χρυσῷ καὶ ε[ἰκ]όν[ι] γραπτῇ καὶ εἰκ[ό]νι γραπτῇ τελείᾳ καὶ εἰκόν[ι] χα[λκ]ῇ καὶ ἀγάλματι μαρμαρίνῳ καὶ εἰκόν[ι] χρυσῇ sc. *ἐτείμησαν.*

Vs. 3. dele Ι paenultimum. De *εἰκόνι γραπτῇ* et *εἰκόνι γραπτῇ τελείᾳ* vide ad n. 3068. *B.*

3086.

Apud *Teon* in loco Guzellir; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 9. p. 18. n. 9. (qui per errorem rettulit ad Magnesiam ad Maeandrum, quod Guzellir et Guzelhissar ab ipso confusa sunt, et Guzelhissar visa est Magnesia ad Maeandrum esse). Sed omisit Poc. quae in sinistra coronis inscripta erant; quae sola habet Hesselius l. c. (ad n. 3083.) n. 14. Utraque praebet Append. II. cod. Ask. (ex cod. Chish. II, 67.).

a.

ΟΔΗΜΟΣ ΟΙΕΦΗΒΟΙΚΑΙΟΙΝΕΟΙΑΡΙΣΤΟ..
ΤΟΒΟΥΛΟΝΘΑΡΣΥΝΟΝΤΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ||ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΚΑ...
ΡΙΤΟΝΚΑΙΠΡΟΣΤΑΝΤΑΤΗΣΑΡΧΗΣΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣ||ΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

tasse postquam illi iam tertia et quarta esset statua collocata. Aliud quidem non habeo dicere; nec probabile est excidisse aliquid; nam siquis forte collato n. 3082. coniecerit inserta integra voce legendum esse [ἀγωνοθέτης] τὸ $\bar{\beta}$, nec credibile erit in tam brevi titulo tam longum vocabulum omisisse transcribentem, neque hoc ἀγωνοθέτης τὸ $\bar{\beta}$ iusto loco positum erit, sed debuit post τοῦ Φιλαίου πύργου poni. Denique illud certum est, τὸ $\bar{\beta}$ non posse ad vocem ΦΙΛΙΣΤΗΣ, utcunque eam constitueris, referri. Ceterum postea aliquid adscriptum titulis esse multa docent exempla, ut n. 2811. ubi cf. not.

3082.

Tei (Bodrun) in theatro, in fragmine basis statuae; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 20. n. 3. Varietatem lectionis cum suis supplementis dedit Chandler. Inscr. ant. Syllab. p. IV.

ΚΑΙΟΙΤΟΥΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΝΙ
ΥΙΟΝΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΦΥ
ΕΡΜΟΘΕΣΤΟΥΚΥΡΕΙΝΑΦΗ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΤΟΤΡΙΤΟΝΤΙ
ΤΑΕΤΗΡΙΚΩΝΑΓΩΝΩΝΔΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΗΩΝΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗ
ΚΑΙΔΑΨΙΛΕΙΑΣΟΥΜΟΝΕΤΗΤ
ΤΟΥΣΠΟΛΕΙΤΑΣΕΝΔΕΛΕΓ
ΔΙΑΒΙΟΥΔΙΑΤΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝ
ΘΗΜΑΤΩΝΩΝΕΚΑΣΤΟΤΕΠΕΡ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΝΤΟΥΟΙΚΟΥΤΩΝCΕ
ΛΑΕΠΕΙΚΑΙΠΡΟΣΤΗΝΕΡΑΝΕΥ
ΣΙΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΥΣΩΣΠΡΟ
ΕΠΗΞΗΟΥΚΕΣΕΚΑΘΕΚΑΣ–
ΣΙΑΝΤΗΝΤΟΥΑΓΩΝΟΣΑΣΙ
ΡΙΑΝΑΘΕΜΑΤΑΕΚΤΩΝΙ
ΓΩΝΙΣΤΑΙΣΑΝΑΓ
ΕΦΑΝΟΥΝΤΩΤ
ΑΝΩΩΣΒΑ
ΔΟΥΚΑ

Litterarum ϑ, ϕ, ξ formam dedi ex Chandl. Pro ◊ tamen omnibus locis debet ea forma reponi quam habes vs. 4. Praeterea Chandl. notat inesse Ω et Ω, ac ligaturas multas, ut eas quas vs. 2. 4. 6. 15. textui immisi, quod secundum ordinem, quo rettulit de ligaturis, ipsos hos versus respexisse videtur; item ligaturas ΤΕ et ΝΕ, quas non in textu posui, quod variis possunt locis tribui. Vs. 13. extr. diserte C habet Chandl. sed vs. 8. extr. diserte Σ. Ex eodem vs. 4. extr. addidi Υ, vs. 5. extr. Η, vs. 7. extr. Ν. Vs. 12. extr. dedi ΠΕΡ ex Chandl. pro Pocockiano ΠΕΓ. Praeterea Chandl. addit se vs. 6. legisse ΤΟΝΤΑ (nescio pro quibus Pocockii litteris) et vs. 7. ΤΑΓΤΗΙΚΩΝ, quod falsum est. Quippe ductus obscuros esse Chandl. ipse dicit. Supplementa dedit haec: vs. 1. συναγων[ισταί, 4. φύ[σει δέ, 5. Φη[σίνου, 7. Διον[υσιακῶν, 8. μεγαλοφροσύν[ης μετά (quid hoc sit nescio), 12. περ[ὶ τήν, 13. Σε[βαστῶν. Ex his quod vs. 5. dedit Φη[σίνου habet aliquam speciem ob n. 3092. unde notum illi hoc nomen fuit, ut etiam ex n. 407. sed id nihili esse docui ad n. 3081. In lapide vel ΦΙ vel ΦΙΛ supererat, quod illi ΦΗ visum est.

Οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται οἱ ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου] καὶ οἱ τούτων συναγων[ισταὶ] ἐτείμησαν Τιβέριον Κλαύδιον [Μασιμάχου] υἱὸν καὶ τοῦ δήμου, φύ[σει δὲ] Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ, Φ[ιλιστέα], ἀγωνοθέτην τὸ τρίτον τ[ῶν πεν]ταετηρικῶν ἀγώνων Διον[υσιακῶν] Καισαρήων, μεγαλοφροσύνη[ς ἕνεκεν] καὶ δαψιλείας, οὐ μόν[ον] ἐ[πεὶ πρὸς] τοὺς πολείτας ἐνδέ[δ]ε[ικται αὐτὴν] διὰ βίου διὰ τ[ῶν] ἀναλωμάτων [καὶ τῶν ἀνα]θημάτων [τ]ῶν ἑκάστοτε περ[ὶ τὴν] εὐσέβειαν τοῦ οἴκου τῶν Σε[βαστῶν, ἀλ]λὰ ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν [ἱ]ερὰν [σ]ύ[νοδον ὁ]σίως καὶ μεγαλο[ψ]ύ[χ]ως προ[σενεχθὶς] ἐπη[ύ]ξη[σε]? - - - - καθ' ἑκάσ[την ἀγωνοθε]σίαν τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀ[ξ]ί[αν, καὶ πε]ρι[ττ]ὰ θέματα ἐκ τῶν ἰ[δίων ἔθηκεν τοῖς ἀ]γωνισταῖς. ἀναγ[γέλλειν? δὲ - - καὶ? στ]εφανοῦν τῷ [ἐκ τοῦ νόμου - - - στεφ]άνῳ, ὡς [π]ά[τριόν ἐστιν, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσ]ου? κα[ὶ - - - - - -

Formulam initialem, assumpta ἀπὸ praepositione pro ἐπί, quae est in Teiis artificum Dionysiacorum decretis, ex Tralliano potissimum titulo n. 2933. constitui, quod hic aetate propior est nostro. De ipsis collegiis vide ad n. 3067. Et nota huius quidem tituli aetate Dionysiacos Ioniae et Hellesponti artifices Lebedi habitasse, sed ludos tamen celebrasse etiam Tei, ad cuius civem pertinet hic titulus. De Tib. Claudio hoc vide ad n. 3081. nostro hoc loco ille non solum *Masimachi* filius adoptivus est sed etiam *populi*, qua de re vide ad n. 3083. Reliqua restitui quantum fieri potuit in apographo adeo corrupto et mutilo. Vs. 12. 13. ἀναθήματα τὰ περὶ τὴν εὐσέβειαν τοῦ οἴκου etc. sunt ea quae pertinent ad venerationem domus Augustae; cf. n. 2697. n. 2715. *b.* sub fin. et n. 3199. 3200. Inde a vs. 15. incertior fit restitutio, sed sententia haud dubie ea fuit quam dedi. Περιττὰ θέματα sunt *themata lege non constituta.* De dictionibus ἀναγγέλλειν, στεφανοῦν στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου et ὡς πάτριόν ἐστιν cf. n. 3067. 3068.

3083.

Tei (Bodrun) in arvo inter ruinas iuxta viam ad oppidum Sigazik ducentem; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gudii n. 10. ex schedis Dukeri (quod apographum a. 1719. Febr. 17. scriptum est), Gisb. Cuperus l. c. ad n. 3081. p. 7. vitiis typographi corruptum. Habeo ex schedis Sherardianis p. 39. (cod. Ask. IV, 57.). Omnia haec apographa ex communi fonte fluxerunt, licet aliquantum differant.

Tituli formam dedi ex Maitt. Litteram O minutam dedi ex notatis Maitt. p. 11. praeterea A et I posui (I diserte Peyss.), sed A et I potius esse in lapide docet Maitt. p. 12. pro quibus formis elegi proximas quas habebam. Pro Ψ Maitt. ait inesse ᛉ (*b*. vs. 6.). *a*. vs. 1. Sher. ΥΠΟΡΟΔΗΣ, Peyss. ΥΠΟ ΒΟΥΛΗΣ. Ibid. Sher. Hess. ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΕΩΣ. Vs. 4. Hess. ΥΠΟΡΟΔΗΣ. Vs. 6. Hess. fere sic: ΔΙΟΝΥΣΕΙΚΛΗΣ, Sher. ΔΙΟΝΥΣΙΚΑΗΣ. Vs. 7. Hess. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ. Vs. 11. Peyss. ΜΕΝΚΡΑΤΟΥ. *b*. vs. 1. Maitt. ΝΕΩΤΕΡΑΑ; pro ultimo A Hess. Σ, quod dedi. Vs. 2. Hess. ΗΡΑΚΛΕΩΣΗΣ. Vs. 3. ultimum Σ omittit Maitt. Vs. 4. pro Σ ap. Hess. inconditus ductus est. Vs. 5. pro H Maitt. ⊢I. Vs. 6. extr. Maitt. O. Vs. 7. ⊢ omittit Hess. Vs. 9. extr. Hess. ΦΙΔΟ. Vs. 10. extr. Hess. AI. Vs. 11. Hess. ultimum elementum omittit. Vs. 12. Hess. ΜΕΛΩ ΓΡΑΦΙΑ, et vs. 13. N pro Y. Vs. 8. in ΚΙΘΑΡΩΔΙΑΣ deest I subscriptum; id quod etiam Maitt. diserte annotat.

- - - - - -
[Πρεσβυτέρας ἡλικίας]·
- - - - - -
- - - - - -
a. ὑποβολῆς ἀνταποδόσεως
Ζωΐλος Ζωΐλου,
ἀναγνώσεως
Ζωΐλος Ζωΐλου,
Μέσης ἡλικίας·
ὑποβολῆς
Μητρόδωρος Ἀττάλου,
ἀναγνώσεως
Διονυσικλῆς Μητροδώρου,
πολυμαθίας
Ἀθήναιος Ἀπολλοδώρου,
ζωγραφίας
Διονύσιος Διονυσίου τοῦ
Διονυσίου τοῦ Μενεκράτου.

- - - - - -
- - - - - -
- - - - - -
- - - - - -
b. Νεωτέρας [ἡλικίας]·
[ὑποβολῆς?]
Ἡράκλεος Ἡρ[ακλε] - -,
ἀναγνώσεως
- - - - - - - -,
καλλιγραφίας
- - - - - - - -,
λαμπάδος
Ἡ - - - - - -,
ψαλμοῦ
Ἰατρο[κλῆς]? - - -,
κιθαρισμοῦ
Μ[ητρόδωρος]? - - -,
κιθαρῳδίας
Α - - - - - - -,
ῥυθμογραφία[ς]
- - - - - - - -,
κωμῳδίας
Ἄτ[ταλος] - - -,
τραγῳδίας
Κα - - - - -,
μελογραφίας
[Νίκανδ]ρος? Νικίου.

N. 3059. Tei vidimus ludos et gymnicos et musicos institutos esse, qui cum exercitatione puerili vel iuvenili coniuncti erant: hoc vero loco catalogum habemus eorum, qui ex tali commissione indigenis proposita, musicarum potissimum omnis generis artium peritia ostentata, victores tulerunt praemia. Solos πολιτικοὺς his in ludis certasse per se patet; cf. de hac re ad n. 2214. et ad n. 2758. ex quibus prior titulus cum hac, in qua versamur, inscriptione potissimum comparandus est. Et ludi quidem n. 3059. instituti, ad quos hunc refero catalogum, Mercurio et Herculi et Musis aguntur, ut Chii illi n. 2214. Herculi et Musis, aetatesque ibi ut hic distinguuntur, etsi ibi fortasse paulo aliter: nostro quidem hoc loco tres manifesto aetates distinguuntur, qui possunt aut νέων, ἐφήβων, παίδων esse (cf. n. 3085. 3086.), aut tantum ἐφήβων πρεσβυτέρων, μέσων, νεωτέρων, ut in Chio certamine. Musici ludi in Chio titulo sunt tantum ἀναγνώσεως, ῥαψῳδίας (ut Athenis privatim instituta puerorum ῥαψῳδίας certamina habes ap. Plat. Tim. p. 21. B.), ψαλμοῦ, κιθαρισμοῦ, neque illi ibi per aetates distincti; hic et iidem et alii plures reperiuntur. Pro rhapsodia, quam in Chiis habes, nostro loco *a*. vs. 1. 4. et haud dubie etiam *b*. vs. 1. in singulis aetatibus habes ὑποβολὴν vel ἀνταπόδοσιν ὑποβολῆς: ita enim genitivi *a*. vs. 1. scripti intelligendi sunt, ut ὑποβολῆς pendeat ex altero nomine: nam ὑποβολὴ ἀνταποδόσεως videtur formula sensu cassa esse. Collatis igitur Chiis et Teiis ludis colligo ὑποβολὴν horum esse ῥαψῳδίαν illorum: nam quod ἀνάγνωσις in Chiis praecedit ῥαψῳδίαν, in Teiis sequitur ὑποβολήν, nullius est momenti. Nota est dictio ἐξ ὑποβολῆς ῥαψῳδεῖν ap. Diog. Laert. I, 57. auctori dialogi περὶ φιλοκερδοῦς p. 228. B. ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς διιέναι (τὰ Ὁμήρου): quod ut in Panathenaeis a rhapsodis fieret, Solon vel Hipparchus instituisse fertur; et mansisse hoc institutum docet auctor illius dialogi his verbis: ὥσπερ νῦν ἔτι οἵδε ποιοῦσιν. Hoc quid esset, cum Leone Allatio rectissime interpretatus est praeceptor noster Frid. Aug. Wolfius Prolegg. Hom. p. CXL. „ῥαψῳδεῖν ita, ut ubi unus desiisset canere, alter inde quod sequeretur, auspicaretur," id quod ipse dixerat Diogenes:

b.

ΠΑΙΔΕΣ

Ε
ΦΗ
ΒΟΙ

ΑΠΑ
ΛΕΣ
ΤΡΩΙ

a est ad dextram, *b* hinc ad sinistram in coronis laureis ternis. *a.* vs. 1. spatium vacuum, quod est in apographis, maius dedi quam ap. Poc. Ask. quod aliter adornare titulum non poteram. Poc. omittit ΝΕΟΙ et in fine ΤΟ.., quae ex Ask. addidi. Vs. 2. alterum ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ omittit Poc. Vs. 3. pro ΡΙ (sic Poc.) Ask. lacunam habet. ΚΑΛΩΣ ΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣ duplicavi ex Ask. (Poc. semel tantum habet). Inter utrumque vacuum est ap. Ask. quod reddere spatii causa non potui. In fine ΚΑ omittit Ask. et puncta quattuor ibi habet. *b* Hess. ΗΦΗΒΟΙ et ΑΠΛΕΣ||ΤΡΩΙ.

a. Ὁ δῆμος [Ἀριστ]τόβουλον Θαρσύνοντος γυμνασιαρχήσαντα, [ἄνδρα ἄ]ρι[σ]τον καὶ προστάντα τῆς ἀρχῆς καλῶς καὶ ἐνδόξως.
Οἱ ἔφηβοι καὶ οἱ νέοι Ἀριστό[βουλον Θαρσύνοντος] γυμνασιαρχήσαντα κα[ὶ ἐφηβαρχήσαντα?] καλῶς καὶ ἐνδόξως, ἀρετῆς ἕνεκα.

b. Παῖδες.
Ἔφηβοι.
Ἀπάλ[αι]στρ[ο]ι.

a. vs. 2. ἐφηβαρχήσαντα dedi ut n. 3085. In coronis παῖδες primo loco ponuntur, sed horum nullum decretum superest, nempe quod pueri non scribunt decreta. Sequuntur ἔφηβοι, quorum decretum superest una cum νέοις factum ut n. 3085. 3101. 3112. Cf. etiam n. 3098. Sunt haud dubie ἄνδρες νέοι; vide ad n. 2214. Ἀπάλαιστροι refero ad eos ex populo (δήμῳ), qui palaestra non utebantur: contrarium est n. 3085. οἱ μετέχοντες τοῦ γυμνασίου.

3087.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, litteris uncialibus nitide exaratis; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, XXXIII. Dawkinsiana marmora plurima *Teo* ablata sunt; et huius civitatis rebus convenit titulus.

ΟΙΙ ΙΙΙΝΑΣΙ
ΟΥΝΤΟΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ
ΕΝΟΥΣΙΟΥΕΥΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣΑΝΕΝΤΟΙΣΕΡΜΑΙΟΙΣ
ΛΕΟΙΣ . . . .

Οἱ δεῖνες γυμ]νασι[αρχ]οῦντος Δημοκράτου [Εὐμ]ένους [τ]οῦ Εὐμένους [ἀνέσ]τησαν ἐν τοῖς Ἑρμαίοις [τοῖς ν]έοις?

De gymnasiarchis Teiorum vide priores titulos. Δημοκράτου p. Δημοκράτους ferri potest, etiamsi deinceps sit Εὐμένους; nec Δημοκράτου τοῦ Εὐμένους dicendum necessario erat, sed τοῦ ibi de industria omitti poterat ob sequens alterum τοῦ Εὐμένους, licet repetitum τοῦ frequens sit atque etiam in Teiis habeatur n. 3088. Eumenes Democratis pater haud dubie ex rege Eumene denominatus est, quem apud Teios vel certe artifices Dionysiacos ibi habitantes summos habuisse honores supra vidimus. Etiam Mercurii cultus convenit Teo; vide n. 3059. Vs. 5. ΛΕΟΙΣ putem τοῖς νέοις esse: ac vide ne Ἕρμαια τὰ νέα dicta sint Hermaea ab iunioribus celebrata, ad quos etiam Athenis pertinebant potissimum.

3088.

Apud *Teon*; utramque partem ed. Hessel. l. c. (ad n. 3083.) n. 29. ex apographo 17. Febr. 1719. facto, ponitque „ad cryptam lapideam in agro apud Teum in lapidea columna": praeterea ex lapide dedit Maittair. Append. Marm. Oxon. n. 3. p. 10. (cum notis maximam partem inutilibus vel falsis), postquam marmor Oxonium delatum est. Partem sinistram praebent Sherardiana p. 44. unde transcripsit Müllerus, et schedae Peyssonelii: illa collocant „in imo muro vetere" in loco Bodrun; hic in loco Sigazik, annotatque donatum marmor esse Comiti Oxoniensi et in Britanniam missum. Aliqua ex iis, quae ad interpretationem contuli, occupavi in Prooemio ind. lect. Univ. Berol. aestiv. 1834.

a.

ΥΠοΒοΛΗΣΑΝΤΑΠοΔοΣΕΩΣ
ΖΩΙΛοΣΖΩΙΛοΥ
ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΖΩΙΛοΣΖΩΙΛοΥ
ΜΕΣΗΣΗΛΙΚΙΑΣΥΠοΒοΛΗΣ
ΜΗΤΡοΔΩΡοΣΑΤΤΑΛοΥ
ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΔΙοΝΥΣΙΚΛΗΣ
ΜΗΤΡοΔΩΡοΥ
ΠοΛΥΜΑΘΙΑΣΑΘΗΝΑΙοΣ
ΑΠοΛΛοΔΩΡοΥ
ΖΩΓΡΑΦΙΑΣΔΙοΝΥΣΙοΣΔΙοΝΥΣΙοΥ
ΤοΥΔΙοΝΥΣΙοΥΤοΥΜΕΝΕΚΡΑΤοΥ

b.

ΝΕΩΤΕΡΑΣ - - - -
ΗΡΑΚΛΕοΣΗΡ - - - -
ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ - - - -
ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ - - - -
ΛΑΜΠΑΔοΣΗ- - - - -
ΨΑΛΜοΥΙΑΤΡο - - - -
ΚΙΘΑΡΙΣΜοΥΜ⊦ - - - -
ΚΙΘΑΡΩΔΙΑΣΑ - - - -
ΡΥΘΜοΓΡΑΦΙΑ - - - -
ΚΩΜΩΙΔΙΑΣΑΤ - - - -
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣΚΑ - - - -
ΜΕΛοΓΡΑΦΙΑΣ - - - -
ΡοΣΝΙΚΙοΥ - - - -

genis testimonium, nesciens, ut ait, utrum ipsius Diogenis levitatem notare debeat, qui vel ἐξ ὑποβολῆς pro ἐξ ὑπολήψεως scripserit, vel ex alio auctore, apud quem non erat ἐξ ὑποβολῆς, postrema verba οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν etc. adiecerit, an culpa sit in librarios, qui etiam in iis quae sequuntur aliquid omisere, conferenda: sed quum haec tantum pro lubitu statuerit, non demonstraverit, ac quum ipse concedat ὑπόληψιν recte a me explicatam esse, consequens est ὑποβολὴν Diogenis debere id ipsum esse, quod ego esse ὑπόληψιν dixi. Nec si Diogenes scriptor negligens est et a librariis corruptus, quaecunque ille dicit, statim sunt falsa iudicanda: quare Hermannus minime debebat mirari, quod Wolfius, Nitzschius, ego non reputassemus, quam suspecto auctore prodita esset illa interpretatio. Iam quum mihi persuasum esset ὑποβολὴν Diogenis non esse aliud quidquam nisi ὑπόληψιν auctoris Platonici, a qua sententia ut fundamento universae disputationis progrediendum erat, quod haec una ex ipsa re certa est: debebam monstrare, quomodo factum esset, ut quod dicitur ἐξ ὑπολήψεως, idem vocaretur ἐξ ὑποβολῆς. Id vero ita feci, ut ante omnia demonstrarem, ἐξ ὑποβολῆς διιέναι τι esse *aliquid dicere altero praeeunte verba.* Probat hoc Hermannus; sed reprehendit, quod non eodem rettulerim locum Homeri Iliad. τ, 80. οὐδὲ ἔοικεν ὑββάλλειν, sed secutus sim Scholiastae eius explicationem, qui hoc exponat verbis: μὴ διακόπτειν ἐξ ὑποβολῆς τὸν λόγον· ὑββάλλειν γὰρ τὸ ὑποκρούεσθαι θορύβῳ τὸν λέγοντα. Nempe ego ex hoc ipso Scholiastae loco vocem ὑποβολήν, et ex Homerico vocem ὑποβάλλειν collegi esse a Graecis *de interpellando* dictas, et sic quoque pertinere ad suscipiendam alterius orationem; contra Hermannus aliis Scholiastis ducibus ὑββάλλειν apud Homerum dicit esse *suggerere.* ,,Vulnere gravatus Agamemno, ait, oportere quidem dicit se stantem verba facere, nec decorum esse *suggerere alii, quae is pro se dicat:* quod difficile etiam perito esse: sed in tanto tamen concionis strepitu, in quo vix audiri orator possit, Achilli se dicturum, quae is deinde cum Graecis communicet.'' Improbarunt hanc interpretationem οἱ χαριέστεροι τῶν ἐξηγητῶν διὰ τὸ μὴ εὑρίσκεσθαί που παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν δι᾽ ὑποβολέως δημηγορίαν, ut ait Eustathius. Et hic quidem ὑποβολέα putat interpretem esse, per quem alius sua exponat, adversus quem Hermannus recte docuit ὑποβολέα esse eum, qui interpreti sua dicenda mandet; sed hoc nihil ad rem: patet enim nihilo minus, damnatam illam, quam dixi, interpretationem a melioribus esse interpretibus. Et recte: non enim Agamemnon Achilli mandat quidquam dicendum, sed ipse ad Achillem ex sede sua dicit, quae audiant etiam reliqui: igitur nihili est illa interpretatio, quam ipse Hermannus non ullo demonstravit argumento, sed proposuit simpliciter. Immo sententia haec est. Ex sede sua dicit Agamemnon, quod non est moris. Igitur ait: ,,Decorum est auscultare stantibus, neque ex sede interpellare (quae enim ex sede dicuntur, praeter morem dicuntur interpellando). Nam si ita dicere ex sede et interpellare liceat, nemo nec dicere possit neque audire: tamen ego ex mea sede ad Achillem dicam, vos vero simul, Achaei, percipite quae dico et recte perpendite.'' Obscurius sane haec expressa sunt; nec nunc removebo quae possint obiici: sufficit meam proposuisse sententiam, ut suam proposuit Hermannus non additis argumentis. Sed pulchre deinceps Hermannus de voce ὑποβλήδην disputavit, quam exponit fere *per admonitionem*: quae vis vocis ut vera sit in Homericis et reliquis, qui ex Homero petierunt vocem, tamen vel ex grammaticis constat, ὑποβάλλειν mature a Graecis *interpellandi* significatu acceptum esse: quod ad hanc causam sufficit, quae non est in Homerico vocis ὑποβλήδην usu posita. Sed haec utut sunt, ὑποβολὴν et ὑπόληψιν esse idem, et ὑποβολὴν apud Diogenem pertinere ad rhapsodiam, longe est certissimum; quo intellecto ubi Chiam inscriptionem cum Teia contuleris, sponte offertur ea, quam proposuimus, coniectura, in Teio titulo ὑποβολὴν nihil esse nisi ῥαψῳδίαν ipsam. Adversus quam sententiam ita disserit Hermannus, ut ostendat, quae disputaverim de ea re, partim ex meris coniecturis hausta esse, partim rationibus non recte conclusis contineri, postremo autem eo redire, ut potuisse esse statuatur, quod nec demonstratum sit fuisse, nec potuisse esse veri simile sit (p. 311.). Equidem assuetus iam Hermanniano huic generi disputandi, quod minime invideo adversario, satis habeo addidisse, quae rationibus non recte conclusis contineri dicuntur. Nempe ,,ex eo, quod in utraque inscriptione ψαλμὸς et κιθαρισμὸς memoratur, nullo modo sequitur, si in altera nominata est ῥαψῳδία, in altera autem ὑποβολή, his vocabulis idem genus certaminis designari''; additur, aliis etiam rebus differre Teios et Chios ludos. Sane quae dixi non sunt mathematice demonstrata, sed ex analogia Chiorum quattuor ludorum iudicavi de ludis Teiorum cognatorum et vicinorum: nec paenitet facti, quum praesertim rhapsodiam inter pueriles fuisse exercitationes ludosque etiam aliunde, non ex sola Chia inscriptione, demonstraverim. Quodsi ὑποβολὴν simul ex Diogene docui esse *successionem rhapsodorum*, confecta res videbitur iudicibus non nimium morosis. Porro omni modo laborare dicitur haec ratiocinatio: ,,Ubi invaluerat, ut in rhapsodia carmen carmini ex ordine Iliadis et Odysseae annecteretur ab iis, qui sese excipiebant, atque haec successionis ratio, quae in aliis musicis generibus locum non haberet, vocaretur ὑποβολή: ipsa rhapsodia potuit ὑποβολὴ dici.'' Haec enim ratio dicitur ab eo proficisci, quod non est demonstratum, ὑποβολὴν dictam esse illam successionem carminum. Immo hoc ex Diogene demonstratum est; omnisque Hermanni error inde proficiscitur, quod ipse sine ulla causa Diogenis verba levibus quibusdam dubitationibus, quibus ne umbra quidem veri inest, removit temere. At fieri non potuit, ut rhapsodia diceretur ὑποβολή. ,,Ut dicta sit rhapsodia ab assuendis et nectendis carminibus, at usu amisit illam significationem hoc vocabulum, dictumque est sic, ut nihil nisi recitationem carmi-

οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. Sed Nitzschius nuper (P. I. praep. indag. per Odyss. interpol. p. 28–40. coll. Melett. I. p. 170.) demonstrare conatus est, denotari his formulis „subornatam rhapsodis recitationem sive ita nexam, ut exhiberent quod recitare iussi erant," allatis et aliis argumentis, quae refellere longius est quam difficilius, et Xenophontis loco Cyrop. III, 3, 37. ubi ἐξ ὑποβολῆς est *ex admonitione* (cf. Schneideri Lex. Gr.); simul negat, ὑπολαβεῖν continuationis potestate dici. Quin ἐξ ὑποβολῆς διϊέναι τι esse adeo *aliquid dicere altero praeeunte verba*, ex Polemonis loco de mirabilibus Siciliae fluviis ap. Macrob. Sat. V, 19. pridem demonstravit Is. Casaubonus ad Diog. L. l. c. Sed haec me non impediunt, quominus succurram Wolfio. Ὑπολαβεῖν quidem *ad dicendum* relatum quid sit, in tot exemplis nequit dubium videri; est enim omnino *suscipere alterius orationem*, maxime *interpellando*, nostrum *einfallen*; quod patet ex iis quae Astius collegit ad Plat. Remp. ed. mai. p. 340. Atqui quum in musico certamine, quale rhapsodorum fuit, numquam non alius alium exceperit, patet ubi Hipparchus dicitur instituisse τὸ ἐξ ὑπολήψεως ῥαψῳδεῖν, intelligi aliquid magis singulare, quod non potest esse aliud nisi hoc: ***suscipiendam** et continuandam a succedente prioris recitationem ita fuisse, ut ubi prior quisque desiisset, ibi pergeret posterior.* Hoc ipsum apte designaveris nostro vocabulo *einfallen*. Notio vero τοῦ ὑποβάλλειν et τῆς ὑποβολῆς *ad dicendum* relata ad eandem defert sententiam. Nam ὑποβάλλειν τινὶ λόγον est *praeire alicui orationem, ut alter excipiat sive scripto* (ut ap. Isocr. Panath. 91.), *seu voce repetens verba* (ut ap. Polemon.): nempe sic subministratur alteri et quasi subiicitur, quod sequendum sit; unde etiam de admonitione dictum est illud ἐξ ὑποβολῆς. Iam nemo opinor dictata rhapsodis sequenda, aut quae prior cecinisset ab altero repetenda fuisse dicet; sed quod ὑποβολῆς notio, ubi de *dicendo* agitur, eo refertur, ut alter alterius orationem excipiat et sequatur, rhapsodi potuerunt dici ἐξ ὑποβολῆς ῥαψῳδεῖν, *ubi alter alterius oratione excepta pergeret ibi, ubi substitisset prior.* Huc accedit, quod ὑποβάλλειν iam apud Homerum (Iliad. τ, 80.) de interpellando usurpatum est: unde ὑποβλήδην ἀμείβεσθαι vel προσειπεῖν et similia (Iliad. α, 292. Apollon. Rhod. I, 699. III, 400. 1119. et apud alios) visa sunt esse idem quod ὑπολαβόντα προσειπεῖν, *suscepta oratione respondere alteri sive simpliciter sive interpellando*: ad quam interpellationem designandam Scholiastes Homeri B. (ad Iliad. τ, 80.) utitur formula διακόπτειν ἐξ ὑποβολῆς τὸν λόγον. Sane hic dictionis ἐξ ὑποβολῆς apud Scholiasten usus ex alia ac prior vocis ὑποβάλλειν vi manavit: tamen ne hic quidem multum discedit ab altero, quod etiam sic dictio ἐξ ὑποβολῆς ad suscipiendam orationem pertinet: denique utroque usu in unum conflato haec ὑποβολὴ ut ὑπόληψις nihil fere aliud fuisse Graecis videtur nisi ea plurium qui dicerent vel recitarent successio, qua alter alteri suscepta oratione et quodammodo interpellans responderet. Num vero suscepta oratio vel interpellata vel responsio reddita dici potuit, nisi totum quiddam ex plurium recitatione confectum esset, quod inter eos divisum altero alterum quasi interpellante absolveretur per plurium successionem? Porro in verbis dialogi περὶ φιλοκερδοῦς: ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ (τὰ Ὁμήρου) διϊέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἵδε ποιοῦσι, nonne dictio διϊέναι τὰ Ὁμήρου ἐφεξῆς continuum quiddam efficiendum fuisse significat? nonne ipsum ποιοῦσιν esset incommodum, si ageretur de subornata rhapsodis recitatione et quovis tempore imperata, nec potius de ordine consecutionis pridem constituto, quem iam ipsi sequebantur sua sponte? In illa enim sententia exspectabas verbum ἀναγκάζονται, non ποιοῦσιν. Quodsi reputo apud Teios ὑποβολὴν per se nihil esse aliud ac ῥαψῳδίαν ipsam, prorsus mihi persuadeo, singulare quiddam et in reliquis musicis certaminibus non usitatum fuisse ὑποβολὴν rhapsodorum, idque tale, ut in eo potissimum vis et natura rhapsodici certaminis posita fuerit: quod Wolfianae interpretationi soli convenit, non Nitzschianae. Quis enim inde, quod ὑποβολὴ sit praeceptum, quo rhapsodis iniunctum sit, ne canerent nisi quod iussi essent, idque ita nexum, sicut iussi essent, putabit universam rhapsodiam potuisse ὑποβολὴν vocari? Contra ubi invaluerat, ut in rhapsodia carmen carmini ex ordine Iliadis et Odysseae annecteretur ab iis, qui sese excipiebant, atque haec successionis ratio, quae in aliis musicis generibus locum non haberet, vocaretur ὑποβολή: ipsa ῥαψῳδία potuit ὑποβολὴ dici. Hoc enim aliquid et multo distinctius est et cum rhapsodiae ratione ita coniunctum, ut vel vulgari vocabuli originationi conveniat, quod sic carmen assuitur et nectitur carmini. Difficilius est quid sit ἀνταπόδοσις ὑποβολῆς vs. 1. Sed quum vs. 4. tantum ὑποβολὴ habeatur, nec verisimile sit ibi aliud dici ac vs. 1. utrumque videtur idem esse, atque illud tantum distinctius rem exprimere. Quodsi id tenemus, quod de ὑποβολῇ dixi, esse eam recitationem carminis epici talem, qua succedens quisque rhapsodus continuet priorem, ita ut singulae partes canantur ab aliis: concedemus rectissime dici potuisse ἀνταπόδοσιν ὑποβολῆς, quod hoc genus successionis quasi cantum amoebaeum referebat, et unaquaeque pars, quae post primam recitabatur, erat ὑποβολὴ ἀνταπόδοτος τῇ προτέρᾳ, ipseque rhapsodus ἠμείβετο ἐξ ὑποβολῆς. At prima tamen ὑποβολὴ sive primi rhapsodi recitatio non erat ἀνταπόδοτος. Sed quis non concedat, ut a potiori fiat denominatio, quemadmodum ipsa rhapsodia est ὑποβολὴ vocata, licet primus rhapsodus non successerit ulli? Quamquam res potuit ita institui, ut singuli bis prodirent; ita ut ipse etiam primus recitaret ὑποβολὴν ἀνταπόδοτον. Haec quum eo loco, quem in lemmate dixi, olim proposuissem, novo examine instituto quid esset ὑποβολὴ et ὑποβλήδην inquisivit God. Hermannus Opusc. T. V. p. 300–311. Cuius disputatio tota pendet inde, quod ὑποβολήν, qua voce utitur Diogenes Laertius, putat diversam esse ab ὑπολήψει auctoris Platonici. Quamquam quum sentiret Diogenem non aliud dicere quam Platonicum, coactus est suspectum reddere Dio-

3089.

Prope *Teon* in oppido Sevribissar; ex schedis Dukeri ed. Hessel. l. c. n. 17. Habeo ex Append. II. codicis Askewiani (ubi titulus transcriptus est ex cod. Chish. II, 66.).

- - - - - ΚΑΙΤΩΔΗΜΩ - - - - - - ΕΝΙΚΩΝΔΕΟΙΔ -
- - - - - - - ΟΝΗΣΙΜΟΣΟΝΗΣΙΜΟΥΑ . . .
- - - - - - - Ι . ΟΝΟΘ - - - - - - - - -
- - - - - ΔΙΟΝΥΣΩΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ - - -
- - - - - ΑΤΡΟΔΩΡΟΥΛΕΒΕΔΙΟΣ
ΧΟΡΗΓΟΣΔΙΑΥΧΗΣΕΙΚΑΔΙΟΥ
ΠΥΡΡΙΚΗΣΚΑΙΠΑΙΔΩΝΑΥΛΗΤΩΝ
ΧΟΡΗΓΟΣΕΡΜΟΘΕΣΤΟΣΕΡΜΟΘΕΣΤΟΥ
ΑΥΛΗΤΗΣΜΕΝΟΔΟΤΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥ
ΟΕΚΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΥΛΗΤΩΝΑΝΔΡΩΝΧΟΡΗΓΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΥΣ
ΟΦΥΣΕΙ . .
ΗΡΟΦΙΛΟΥΑΥΛΗΤΗΣΜΗΝΟΔΟΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΤΟΥΟΕΚΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Formam tituli dedi fere ex Hess. nec multum differt Ask. Vs. 1. tamen Ask. verba ΚΑΙΤΩΔΗΜΩ in sinistram remotiora habet, nec vss. 1–4. lacunas signat ad sinistram. Vs. 2. dedi ex Ask. (Hess. vocem ΟΝΗΣΙΜΟΥ bis habet, ubi eam semel dedi). Vs. 4. Hess. ΔΙΟΝΥΣΟΙ, Ask. ut dedi, et sic deinceps ex Ask. ter correxi ΧΟΡΗΓΟΣ, ubi Hess. ΧΟΡΗΧΟΣ. Vs. 6. super secundo Χ Ask. adscriptum habet Λ. Vs. 10. extr. ex Ask. nullam notavi lacunam. Vs. 13. post ΦΥΣΕΙ ex Ask. minorem quam ap. Hess. lacunam signavi. Vs. 14. Ask. ΜΕΝΟΔΟΤΟΣ, et vs. 15. ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΤΟΥΟΕΚ; Hess. omittit Ο ante ΕΚ. Tituli forma adeo perversa est, ut de iis, quae interciderint, vix possit certum iudicium ferri. Vs. 1. fortasse tale quiddam scriptum erat: Ἐπὶ ἄρχοντος s. πρυτάνεως τοῦ δεῖνος ἀγῶνες ἤχθησαν Διονύσῳ] καὶ τῷ δήμῳ, ἐνίκων δὲ οἵδε. Sic n. 3091. 6. primum magistratus civitatis scriptus est. Post hunc ibi additur agonotheta, atque etiam hic videtur agonothetae nomen succedere, unius quippe ex collegio Dionysiaco (vide de agonotheta artificum ad n. 3068. *A*.), qui non necessario Teius est (cf. ad n. 3067.). Hic igitur vs. 2. 3. scriptus fuerit: Ὀνήσιμος Ὀνησίμου Ἀ - - - [ς ἠγω]νοθ[έτει. Iam fortasse primum κῶμος aliquis actus fuerit „Διονύσῳ καὶ τῷ δήμῳ" (vs. 4.); huius anne αὐλητὴς fuit ὁ δεῖνα Μη]τροδώρου Λεβέδιος? Sed choregus fuit indigena Teius (vs. 5.): χορηγὸς Δι[ε]ύχης Εἰκαδίου? quamquam eo offendor, quod choregus secundo loco scriptus est, quum soleat primo poni. De nominibus Teiis Διεύχης et Εἰκάδιος cf. ad n. 3064. Apertiora sunt reliqua:

πυῤῥί[χ]ης καὶ παίδων αὐλητῶν
χορηγὸς Ἑρμόθεστος Ἑρμοθέστου,
αὐλητὴς Μ[η]νόδοτος Ἀριστοκράτου ὁ ἐκ Θεοκρίτου.
αὐλητῶν ἀνδρῶν
χορηγὸς Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλείους ὁ φύσει Ἡροφίλου,
αὐλητὴς Μηνόδοτος Ἀριστοκράτου ὁ ἐκ Θεοκρίτου.

Cf. ad haec n. 3090. Viri sunt Teii omnes; quare non additur gentilicium. De Hermothesto Teio nomine cf. ad n. 3064. et Menodotos Teios habes supra in legatis de asylo missis, item n. 3117. Vs. 10. 15. quid sit ὁ ἐκ Θεοκρίτου, dubites; fortasse nihil est nisi ὁ φύσει Θεοκρίτου: variari in hoc potuit, quod hic homo solebat uti hac appellatione ὁ ἐκ Θεοκρίτου, non ὁ φύσει Θεοκρίτου ut alii. Vs. 12. ad formam Ἀγαθοκλείους cf. Teium Σωσικλείους n. 3114. et reliqua ad n. 2856. allata. Vs. 13. nulla opinor lacuna est; saepe vidimus breviores versus, ideo credo admissos, quod vel vitium lapidis ibi esset vel aliud scribendi impedimentum, uncus lapidi retinendo immissus vel similia. Vs. 15. dele secundum ΤΟΥ.

3090.

Prope *Teon*, in porticu Mosche*e* oppidi Sevribissar secundum Chandlerum, in vico Sigazik secundum Guerinum in schedis, quas Zieglerus Parisiis excussit. Quo loco quum id Guerinus a. 1729. transcripsisset, Bimardus acceptum hinc apographum misit Muratorio, qui dedit T. II. p. DCXLIV. 4. unde partem habet Guascus Mus. Capitol. Inscr. T. III. p. 179. qui falso Smyrnaeum vel Ephesium esse putabat. Ex lapide edidit Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 24.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΕΣΤ
ΧΟΡΗΓΟΙΠΥΡΡΙΧΗΣ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΥΛΗΤΩΝΠΑΙΔΩΝ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΙΑΣΟΝΟΣ
ΚΡΑΤΙΝΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣ

- - - - - - - - - -
Ἀπολλόδοτος Ἑστ[ιαίου - - -
χορηγοί·
πυῤῥίχης Ἀντίμαχος Ἰάσονος.
αὐλητῶν παίδων Ἀντίμαχος Ἰάσονος.
Κρατῖνος Μηνοφίλου Περγαμηνὸς - - - -

Falso Mur. aliquoties C pro Σ habet. Vs. 1. post ΕΣΤ lapis fractus est. Vs. 6. Guer. Mur. ΜΙΝΟΦ etc. Vs. 1. apud Mur. suppletur ἐστ[ρατήγει, a Chandl. ἐστ[εφανηφόρησεν. Sed nec στρατηγός, licet hic in nummis habeatur inscriptus, nec στεφανηφόρος Tei epo-

nis epici significaret: quod contra ὑποβολή, si est id quod vult Böckhius, coniunctionem ipsam plurium carminum notat": unde iam colligitur, qui nihil nisi unum ex his carminibus ita recitasset, ut superaret ceteros, non potuisse victorem ὑποβολῆς dici, quod haec esset coniunctio carminum. Quasi vero certamen ὑποβολῆς non fuerit coniunctione carminum factum ita, ut universum id certamen, in quo quis vinceret, esset iam carminum ὑποβολή: quasi vero ὑποβολῆς vocabulum non et ipsum, ut ῥαψῳδίας, usu amittere primitivam vim potuerit: id quod factum esse idoneis adductus argumentis iudicavi. Porro quod ἀνταπόδοσιν ὑποβολῆς vs. 1. et ὑποβολὴν vs. 4. idem esse conieci, id minime probabile Hermanno visum. ,,Nam accurate solet in eiusmodi inscriptionibus genus certaminis designari, nec tam parci verborum fuere, qui istos titulos faciebant, ut quod prius diserte dixissent, deinde brevius indicarent." Videtur hoc ita illis, qui paucas tractarunt inscriptiones; mihi licebit aliter iudicare, qui tractarim plurimas. Denique quam Hermannus ipse profert interpretationem ὑποβολῆς ἀνταποδόσεως et ὑποβολῆς vs. 1. et 4. Teii tituli, de eius veritate ipse quidem dicit dubitari non posse, sed vereor ut eam probet scholarum nostrarum discipulis et magistris, ad quorum usum provocat. Nam ὑποβάλλειν quum sit *suggerere*, ὑποβολὴν dicit esse ,,recitationem factam memoriter, sed adstante qui ex scripto verba suggerat, ne forte haesitet et perturbetur is, qui eiusmodi specimen exhibet", et ὑποβολὴν ἀνταποδόσεως (ita enim construit haec) ,,recitationem diverbii, in quo, qui recitabat, utriusque colloquentium ingenium animique affectionem variata voce debebat exprimere." Hoc posterius quum esset maioris exercitationis et peritiae, quam unius sermonem recitare, esse id adolescentibus adultioris aetatis tributum, mediae autem aetati simplicem assignatam esse ὑποβολήν: hodie quoque fieri, ut, quum pueri atque adolescentes in scholis aliquid coram coetu auditorum recitent, adstet eiusmodi monitor s. ὑποβολεύς, qui ex scripto suggerat verba. Ecce bellam adolescentium Graecorum, memoriosorum opinor, commissionem et certamen de victoria, adstante monitore haesitantibus opitulaturo; ecce bella certaminum nomina, *suggestionis* et *suggestionis diverbii!* Eam Charybdin qui evitare voluit, in quam ego incidissem, ut ὑποβολῆς nomine diceretur rhapsodiae certamen, qua re nihil perhibetur ineptius fieri potuisse, idem in hanc incidit Scyllam, ut qui *recitationis memoriter factae* certamine vicisset, is diceretur *suggestionis* certamine vicisse, hoc est *eius rei, qua qui opus haberet, debebat victoria indignus iudicari.* Dicamne Germanice vel usu Germanorum, qua in re isti vicissent, si vera esset ista explicatio? *Sie waren Sieger im Souffliren*, vel ut in scholis aiunt pueri nostri, *im Vorsagen*. Ὑποβολεὺς est enim *ein Souffleur* (Herm. p. 304.). Nunc iudicet lector, quo redeant indubiae istae Hermanni de ὑποβολῇ rationes, conferatque cum eo, quo redeunt nostrae. Nimirum nostrae redeunt eo, ut ὑποβολὴν in Teia inscriptione esse rhapsodiam *probabile sit* collatis hac inscriptione locoque Diogenis et titulo Chio, atque ut a nobis aliquid sit allatum, quod conveniat cum moribus et institutis Graecorum et per se sit consentaneum: Hermannianae eo, ut neglecto temere Diogenis loco spretaque Chiorum ludorum analogia, denique eo ductus refellendi studio, cui multis ex annis indulget, tanti vir ingenii haud veritus sit ea proponere, quae nec fuisse demonstraverit et certum sit nec fieri nec dici potuisse nisi ab hominibus valde ineptis.

Haec de rhapsodia; in reliquis parcus ero. Πολυμαθίας refer ad scientiarum cognitionem universim. Λαμπάδος ἀγὼν est *gymnicus* unus inter musicos; de hoc vide potissimum Attica. Ψαλμοῦ quid sit docui ad n. 2214. nec probo quod nuper Zellius, vir et doctus et elegans (Ferienschriften III. p. 63.), voluit, ut ψαλμῷ contineretur *cantus fidibus coniunctus*; quum κιθαρισμοῦ ψιλοῦ (hoc est *sine cantu*) certamen propositum sit, quidni etiam ψαλμοῦ ψιλοῦ? Qua occasione oblata simul liceat dicere, etiam quae de vs. 8. (de voce γεύστου) statui, satis etiamnunc mihi probari, nec ferri posse, quae idem statuit vir, quod κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ - - - γευς etc. dici nequit. *b.* vs. 9. ῥυθμογραφία ad normam vocum καλλιγραφίας (vs. 4.) et μελογραφίας (vs. 11.) interpretanda est. Μελογραφία vix potest aliud esse nisi *scriptura siglorum melicorum*, quae satis nota sunt; de *modis melicis faciendis* non agitur: haec est enim μελοποιΐα, ut *modorum rhythmicorum confectio* est ῥυθμοποιΐα. Itaque, quamquam poesi nulla rhythmica sigla adhibita esse plus semel contendi, concedo habuisse Graecos etiam *sigla rhythmica*, quibus uterentur in saltatione non solum temporibus, sed etiam gestu et figuris (σημείοις καὶ σχήμασι) describenda, item in musica instrumentali adornanda: horum scriptura est ῥυθμογραφία. Κωμῳδίαν et τραγῳδίαν refer ad cantica lyrica, quae partim tragica fuerunt partim comica, neque ad facienda, sed ad canenda: et cave de actione et scenicis ludis cogites, quae res alienae sunt ab institutione, maxime ἡλικίας τῆς νεωτέρας. Plura de lyrica hac tragoedia et comoedia composui alibi; vide maxime ad n. 2759. His additur μελογραφία, ut musices instrumentalis certaminibus (interposita tamen citharoedia) addita est ῥυθμογραφία; quod non potest sine causa factum esse. Nempe rhythmographia non opus est in carminibus, quod rhythmus continebatur metro, sed opus erat melographia; igitur melographia posita est post carminum exercitationem: sed in musica instrumentali praeter melographiam rhythmographia opus erat; igitur commodum visum est rhythmographiam addere instrumentali musicae. Sane utraque potuit post instrumentalis musicae exercitationem collocari; sed sponte intelligitur de industria separatas has duas scripturae exercitationes esse. Hoc insuper patet collato καλλιγραφίας loco: haec enim et a rhythmographia et a melographia seiuncta est et ἀναγνώσει adiecta, quod litterarum scriptura ita refertur ad lectionem ac recitationem, ut rhythmographia et melographia ad musica.

δάσκαλος. Cf. etiam n. 2868. Huc pertinere iudico nomina: Ἀριστόδημος (τοῦ δεῖνος), Ξενοχάρης Κράτωνος, [ὁ δεῖνα] Ἀνδραγάθου, [Ζ]ηνόδοτος Δημητρίου. Dein qui vicerint additur: excidit *choregus victor*, fortasse Mandrocrates, deinde adduntur qui cum hoc vicerunt: ἐνίκα Ἀριστ[όδημος?] ἐνίκα Ξενοχάρης. Sed reliqua iam nullo modo expedio. Vs. 10. 11. duo fuerunt tibicines scripti: αὐλητὴς Α - - - [τοῦ δεῖνος], αὐλητὴς Σάτυρος etc. item choregi ut videtur ἀνδράσιν bis: sed cur hi succedunt αὐληταῖς? Deinde nescio qui sunt Ἑρμίας Δη[μητρίου?], Ἱπποδάμας Παντωνακτίδ[ο]υ, Μαρσύας [τοῦ δεῖνος], Δημαγόρας Αὐτάρκους. Horum unus et alter victor fuit: ἐνίκα Ἑρμ[ίας], ἐνίκα Ἱπποδάμας. In fine nescio quis αὐλητὴς habetur. Nomina certantium ubi primum nominantur, additur patris nomen: ubi de eorum victoria dicitur, paternum nomen omittitur.

3092.

Tei (Bodrun) in ruderibus templi Bacchi; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 4. p. 38. n. 1. ex schedis alienis, et ex lapide, adhibito ut videtur simul Woodii apographo, Chandler. Ion. Antt. T. I. p. 4. (cf. p. 39.) cum prava restitutione, quam non examino integram. Habeo etiam ex schedis Beauforti a Müllero (ubi loco Sigazik tribuitur, quippe qui ruderibus loci Bodrun proximus sit).

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΕΤΕΙΜΗ
ΚΛΤΡΥΦΑΙΝΑΝΑ
ΑΣΙΑΣΚΑΙΙΕΡΕΑ
ΠΟΛΕΩΣΘΕΟΥΔΙ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΦΗΣΕΙΙ
ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΗΣΑΡ
ΑΣΙΑΣΑΝΑΣΤΗΣΑ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΛΩ
ΠΕΙΣΩΝΙΝΟΥΤΩΝΥ

Reddidi maxime Chandleri textum; ap. Poc. annoto vs. 4. abesse ultimum A, et vs. 9. ex illo esse Ω, ubi Chandl. O: Beauforti exemplum haec (et A et Ω) prorsus non habet. Vs. 6. Beauf. ΦΗΣΙ.

Ἡ βουλὴ καὶ [ὁ δῆμος] ἐτείμ[ησαν] Κλ. Τρύφαιναν, ἀ[ρχιέρειαν] Ἀσίας καὶ ἱερε[ι]α[ν τοῦ τῆς] πόλεως θεοῦ Δι[ονύσου], θυγατέρα Φησεί[νου καὶ] Στρατονείκης ἀρ[χιερέων] Ἀσίας, ἀναστησά[ντων τὸν] ἀνδριάντα Καλ[πουρνίου? καὶ] Πεισωνίνου τῶν υ[ἱῶν.

De nomine Φήσινος s. Φήσεινος Chii potissimum usitato, quae Isthmo Erythraeo vicina est, cf. ad n. 2242. Vs. 7. extr. possit etiam ἀρχιερείας scribi. Vs. 9. Καλπουρνίου dedi, quod frater videtur *Pisoninus* esse; haec enim duo nomina quadrant in eandem familiam. Vs. 10. aptius est τῶν υἱῶν quam Chandlerianum τῶν ὑπατικῶν.

3093.

Tei (Bodrun) in basi quadrata inter ruinas; ed. Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. n. 11. Habeo ex schedis Sherardianis p. 39. (cod. Ask. IV, 17.)

ΚΛΑΥΔΙΑΝΙΤΑΛΙ
ΚΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΜΑΓΝΑΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝΤΟΝΕΚΠΡΟ - - -

Vs. 1. Hess. Π pro IT. Vs. 3. Sher. omittit ultima TON etc.

Κλαυδίαν Ἰταλικοῦ θυγατέρα Μάγναν, ἀρχιέρειαν, τ[ὴ]ν? ἐκ προ[γόνων] etc.

3094.

Tei (Bodrun); ex Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 20. n. 4. Pauca correxit iam Franckius Richtersche Inschriften p. 377.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΕΣΗ . . ΑΥΡΗΕΧΝΙ
ΚΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΑΥΡΗ
ΛΙΟΥΤΕΡΤΙΑΝΟΥΥΙΟΥ
ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΥΚΑΙ
ΑΥΡΤΕΧΝΙΣΤΗΣ
ΚΑΙΚΑΣΙΓ . . . . ΣΗΣ
ΥΠΕΡΠΑΝ . . . . . Δ . ϽΟΣ
ΤΗΙΕΡΩΤΑΤΙΙΤΗΕΙΩ
ΒΟΥΛΗΑΡΓΥΡΙΟΥΔΕ
ΝΑΡΙΑΧΕΙΛΙΑΕΠΙΤ
ΔΗΜΟΣΘΑΙΚΑΘΕΤΟ
ΝΟΜΗΝΤΗΒΟΥΛΗ . . . . .
ΠΟΤΟΥ . ΕΙΝ . . . . . ΙΣ
ΤΟΚ . . . . ΙΣ
ΤΗΓΣΗΣ . . . .
ΜΕΙΝΗ . . . .
ΔΩ . . . . Ο . . . .

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμ[η]σ[αν] Αὐρ. [Τ]εχνικήν, θυγατέρα Αὐρηλίου Τερτιανοῦ [τ]οῦ ἀξιολογωτάτου, καὶ Αὐρ. Τέχν[η]ς? τῆς καὶ - - [δού]σης ὑπὲρ - - - - - - τῇ ἱερωτάτῃ Τηείω[ν] βουλῇ ἀργυρίου δ[η]νάρια χείλια ἐπὶ τ[ῷ] δ[ίδ]οσθαι καθ' ἔτο[ς δια]νομὴν τῇ βουλῇ - - [ἀ]πὸ τού[τω]ν - - - - τόκ[ου? etc.

Vs. 7. cave scribas κασιγνήτης: fortasse fuit Κ[λε]ί[ππης. Vs. 12. est καθ' ἔτος ut n. 2693. *c.* et alibi καθ' ἐνιαυτόν.

---

nymus fuit. Desideratur nomen patris; dedi Hestiaeum, quod nomen hoc Tei alibi occurrit (n. 3065.). Quod nisi utrumque conspiraret apographum, coniicerem ᾿Α]στ[υάνακτος, quod Apollodotus Astyanactis f. unus est ex Teiorum pro asylo legatis. Ceterum Apollodotus hic fortasse agonotheta fuit, fortasse idem insuper artifex (cf. n. 3089.). Iasonis nomen Tei nescio an inde invaluerit, quod Teiorum pars Orchomeno Minyeo oriunda est, atque Iason heros Thessalicus Minyis est coniunctissimus. Cratinus quis fuerit dubites; choregum fuisse non arbitror; hi enim solent indigenae esse. Comparato n. 3089. probabile est fuisse tibicinem; immo videtur idem esse qui n. 3070. est sacerdos artificum: ut Crato Zotichi f. sacerdos artificum fuit et tibicen, ac fortasse etiam Satyrus (cf. ad n. 3091.).

3091.

Lapis Oxoniensis n. CLIII. Maitt. XII. Prid. x. Seld. Est etiam ap. Reines. Syntagm. Inscr. V, 21. p. 367. cuius notae extant ap. Maitt. p. 520 sq. Maittairii nota extat p. 563. et textus minusculis repetitus p. 586. *Teiis* cur addiderim, vide in notis.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΔΙΟΜ . . . .
ΒΛΗΣΙΟΣΘ . . . .
ΕΝΙΚΑΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ. . . . .
ΕΝΙΚΑΑΡΤΕ . . . .
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣΕΡΜΟΦΑΝΤΟΣ. . . . . .ΝΑΝΤΙΟΧΟΥ. . . . .
ΕΠΙΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΚΟΙΡΑΝΟΥΤΟΥΜΑΡΣΥΟΥΕΡΜΩΝΤΑΡΓΗ. . .
ΗΓΩΝΟΘΕΤΕΙΜΑΝΔΡΟΚΡΑΤΗΣΕΠΙΓΟΝΟΥΕΧΟΡΗΓΕΙΠΑΙ. . .
ΕΧΟΡΗΓΕΙΠΑΙΣΙΝ. . . . . . . .ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ. . . .
ΞΕΝΟΧΑΡΗΣΚΡΑΤΩΝΟΣ. . . . . . .ΑΝΔΡΑΓΑΘΟΥ. . . . . .
ΞΗΝΟΔΟΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. . . . . .ΕΝΙΚΑΑΡΙΣΤ. . . . .
ΕΝΙΚΑΞΕΝΟΧΑΡΗΣ. . . . . .ΑΥΛΗΤΗΣΑ. . . .
ΑΥΛΗΤΗΣΣΑΤΥΡΟΣ. . . . . . .ΑΝΔΡΑΣΙΝ. . . . . .
ΑΝΔΡΑΣΙΝ. . . . . .ΕΡΜΙΑΣΔΗ. . . . .
ΙΠΠΟΔΑΜΑΣΠΑΝΤΩΝΑΚΤΙΔΥ. . . . .ΜΑΡΣΥΑΣ. . . .
ΔΗΜΑΓΟΡΑΣΑΥΤΑΡΚΟΥΣ. . . . . .ΕΝΙΚΑΕΡΜ. . . .
ΕΝΙΚΑΙΠΠΟΔΑΜΑΣ. . . . . .ΑΥΛΗΤΗΣ. . . .

Ita haec lacunosa sunt, ut pauca restitui queant. Titulus ubi repertus sit, non constat. Ex demiurgo magistratu, quo usos esse Achaeos, dum liberi erant, nemo nescit, vs. 6. scripto Reinesius Achaiae tribuit, et Patris quidem coloniae Romanae, ubi in foro odeum (Pausan. VII, 20, 6.), atque aetati Hadriani, hoc ideo quod „Marsyas demiurgus" vocetur „κοίρανος"; simul tamen Aristodemum histrionem esse illum putat, cuius cum Polo meminerit Lucianus in Iove Tragoedo: quae quam absurda sint, taedet explicare. Nam ut cetera mittam, Aristodemus et Polus Demosthenis aetate vixerunt; nec certum est in hoc lapide Aristodemum esse histrionem (ὑποκριτήν): nec Patris Hadriani aetate et in Romana colonia fuerunt demiurgi magistratus. Titulus bonae aetatis est, inter Alexandrum M. fere et primum ante Christum saeculum; nihil quidquam inest Romani moris, neque impedit quidquam, quominus eum Pergamenorum regum aevo tribuas. Oxoniensium autem lapidum plurimi ex Asia deportati sunt; ubi quum illa aetate celeberrimi fuerint illi ludi, quos artifices Ioniae et Hellesponti et οἱ περὶ τὸν καθηγεμόνα Διόνυσον egerunt, ad horum certamina hunc recensum pertinere probabile est: illi vero quum Tei potissimum sua monumenta posuerint, et aliquatenus similia sint ea, unde n. 3089. 3090. supersunt, eodem loco hoc quoque fragmentum reponendum censui. Vs. 12. Satyrus tibicen non male Maittairio (ad n. 3068. p. 8.) visus est idem esse ac Satyrus sacerdos artificum Teiorum; et qui vs. 9. scriptus est Ξενοχάρης Κράτωνος potest filius haberi Cratonis tibicinis ex Teio collegio, cuius supra laudes vidimus. Iam non nimium remota est *Cnidus*, ubi hi artifices potuerint ludos edere; et Cnidiorum eponymus est demiurgus (vide ad n. 2653. 2654.). Nec tamen dixerim Cnidi positum titulum fuisse, ubi certe Doricum δαμιουργὸς etiam recentiore aetate retentum est; magis placet, ut Cnidiis in ludis quid actum esset, domi perscripserint Dionysiaci artifices. De singulis ut dicam, vss. 1–5. ex fine recensus supersunt ad alios ludos pertinentis atque eos, qui demiurgo Coerano Marsyae f. acti erant. Vs. 3. 4. scripti sunt victores: ἐνίκα ᾿Αριστόδημος, ἐνίκα ᾿Αρτέ[μων vel ᾿Αρτε[μίδωρος. Hi videntur artifices fuisse; et redit Aristodemus vs. 8. Histriones eos fuisse non constat. Qui prius scripti sunt, vs. 1. Διόφαντος Διομ[ήδους vel Διομ[έδοντος, et alter vs. 2. fuerunt fortasse choregi; quod ex vss. 6 sqq. colligere licet. Vs. 5. fortasse rursum victor inscriptus est ὑποκριτὴς ῾Ερμόφαντος [τοῦ δεῖνος, et alius insuper - - - ω]ν ᾿Αντιόχου, qui sane histriones sive scenici actores sunt. Paulo apertiora sunt reliqua inde a vs. 6. haec:

᾿Επὶ δημιουργοῦ Κοιράνου τοῦ Μαρσύου·
῞Ερμων [Γ]αργη[ττίου? - - - -] ἠγωνοθέτει,
Μανδροκράτης ᾿Επιγόνου ἐχορήγει παι[σίν,
Alius itidem] ἐχορήγει παισίν·

ita ut duo minimum χορηγοὶ παισὶν constituti fuerint, qui inter se certarent. Iam videntur singulis bini artifices attributi esse, exempli causa αὐλητὴς et cantor, ut n. 1579 sq., vel ut in Atticis pro cantore δι-

3099.

Olim *Tei*; Dawkinsius apportavit Oxonium, ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 100.

ΒΑΡΧΙΣΤΙΜΩΝΑ
ΚΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΔΕ
ΓΥΝΗΧΑΙΡΕ

Βάρχις Τιμώνακτος, Διονυσίου δὲ γυνή, χαῖρε.

3100.

Apud *Teon* in agro; ed. Hessel. l. c. (ad n. 3093.) n. 21.

ΖΩΣΑ
ΑΠΟΛΛΩΙΝΙΑΣ
ΓΕΡΜΑΝΩΙΤΕ
ΚΝΩΙ ΙΔΙΩΙ Ι ΧΡΗΣ
ΤΩΙ ΧΑΙΡΕ

Ζῶσα Ἀπολλωνιὰς Γερμανῷ τέκνῳ ἰδίῳ, χρηστὲ χαῖρε.

Vs. 1. ζῶσα est *superstes* ut saepissime. Vs. 2. 4. 5. singula **Ι** vacant, et vs. 5. **ΤΩ** in **ΤΕ** mutandum est: certe minus probabile est legendum esse: ἰδίῳ καὶ χρηστῷ χαῖρε. Nam ἰδίῳ nihil est nisi *suo*.

3101.

Ad *Teon*, in coemeterio ad australem partem oppidi Sigazik, „ubi praeterfluit aquaeductus"; ex Sherardianis p. 45. (cod. Ask. I, 135.)

In coronis duabus:

ΟΙΕΦΗΒΟΙ — ΟΙΘΥΑΣΙΟΙ
ΟΙΝΕΟΙ — ΠΑΝΤΕΣ

Sub his:

ΜΑΤΩΒΙΩΝΟΣ — ΔΗΜΑΡΧΗΔΙΕΥΚΟΥ
ΧΑΙΡΕΟΥΔΕΓΥΝΗ — ΓΥΝΗΔΕΚΙΝΤΟΥ
ΧΑΙΡΕ — ΧΑΙΡΕ

Οἱ ἔφηβοι,
οἱ νέοι.
Μα[ν]τὼ? Βίωνος,
Χαιρέου δὲ γυνή,
χαῖρε.

Οἱ θ[ί]ασοι πάντες.
Δημάρχη Διεύ[χ]ου,
γυνὴ δὲ Κ[ο]ΐντου,
χαῖρε.

Μαντὼ an non verum sit nescio: possis et Μαιώ. De ἐφήβοις et νέοις coniunctis cf. n. 3085. 3086. Ad illud οἱ θίασοι πάντες cf. n. 3112. et de thiasis huiusmodi n. 3073. De nomine Διεύχου cf. ad n. 3064.

3102.

Ad *Teon*, in muro moscheae loci Guzellir prope oppidum Sevrihissar; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 30.

ΚΛ·ΔΙΟΔΩΡΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΚΛ·ΑΓΑΘΟΠΟΥΑ..
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
Κ]Λ·ΜΕΝΑ ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 3. ultima **Α. :** videntur nihili esse; fortasse ibi ornamentum fuit; ut pro foliolo **Α** habet Hesselius n. 3098. vs. 5. Certe Ἀγαθόποδος coniicere non ausim.

Κλ. Διόδωρε, χρηστὲ χαῖρε.
Κλ. Ἀγαθόπου, χρηστὲ χαῖρε.
Κ]λ. Μ[η]νᾶ, χρηστὲ χαῖρε.

3103.

Ad *Teon*, apud puteum oppidi Sevrihissar; ed. Chandler. ibid. n. 29. cum Latina translatione. Cf. Syllab.

ΧΡΗΣΤΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΕΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΕΚΧΑΛΚΙΔΕΩΣΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ
ΗΔΙΣΤΗΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΡΗΣΤΗ
ΕΛΕΥΘΕ — ΧΑΙΡΕ
ΡΙΟΝΛΥ — In corona:
ΣΑΝΙ — ΟΔΗ
ΟΥΧΡΗ — ΜΟΣ
ΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ΚΑΛΛΙΣΤΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΥΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Ὁ (δεῖνα)] χρηστὲ [χαῖρε.
Διονύσιε Διονυσίου ὁ ἐκ Χαλκιδέως, χρηστὲ χαῖρε.
Ἡδίστη Διονυσίου χρηστὴ χαῖρε.
Ὁ δῆμος (sc. στεφανοῖ priores defunctos).
Posthac addita haec sunt:
Ἐλευθέριον Λυσανίου χρηστὴ χαῖρε.
Καλλίστιον Διονυσίου χρηστὴ χαῖρε.

Lysanias fortasse Dionysii filius fuit. Quid sit ὁ ἐκ Χαλκιδέως, vide ad n. 3064. et cave corrigas ἐκ Χαλκιδέω[ν.

3095.

Ad *Teon*, in oppido Sevrihissar ad moscheam; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 26.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ
ΒΕΡΝΑΧΡΙCΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀλέξανδρε Βέρνα (verna), χρ[η]στὲ χαῖρε.

3096.

Ad *Teon* prope Sigazik in coemeterio in via, quae ducit ex loco Eraka, ad sinistram; ed. Hessel. (l. c. ad n. 3093.) n. 3. Habeo ex schedis Sherardianis p. 39. (cod. Ask. II, 75.)

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΣΥΜΦΟΡΙ.ΝΑΜ
ΑΙΟΥΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 4. Hess. ΑΙΩΝ.

Ἀπόλλωνι χρηστὲ χαῖρε.
Σύμφορι Ναμαίου (?) χρηστὲ χαῖρε.

Ni fallor Ἀπόλλωνι et Σύμφορι sunt vocativi ex formis Ἀπόλλωνις et Σύμφορις pro Ἀπολλώνιος et Συμφόριος, de quibus plus semel dixi. Nam post ΣΥΜΦΟΡΙ perisse litteram non videtur certum esse.

3097.

Prope *Teon* in coemeterio loci Guzellir; ed. Hessel. n. 12. Habeo ex Sherardianis p. 39. (cod. Ask. IV, 73.)

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΟΝΕΩΤΕΡΟΣ
ΓΟΡΓΗΛΥΣΑΝΙΟΥΓΥΝΗΔΕ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥ

Ἀριστόβουλος Ἀριστοβούλου ὁ νεώτερος.
Γόργη Λυσανίου, γυνὴ δὲ Ἀριστοβούλου τοῦ νεωτέρου.
Ἀριστόβουλος Ἀριστοβούλου τοῦ νεωτέρου.

3098.

Olim ad *Teon* in loco Sigazik in domo Mustaphae Alzeimo, vel secundum chartas Sherardianas in ruinis Bodrum; ed. Hessel. l. c. n. 19. ex apographo 14. Febr. 1719. facto, Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 20. n. 2. Schedas habeo Peyssonelianas et Sherardianas (ubi extat p. 43.): in prioribus lapis dicitur a medico legati Britannici emptus esse; Dawkinsius attulit in Angliam, unde lapis pervenit in collectionem Oxoniensem, et aeri incisus est a Chandlero Marm. Oxon. II, 69. Lapis olim latus longius sarcophagi constituebat, sex vel septem pedes longus, duos et semissem altus, octo pollices crassus: in media parte area quadrata excisa cum ornamentis est, quae continet mediam inscriptionem; utrinque fuerunt ternae coronae lemniscatae *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f*, ex quibus ultima nunc periit; quare cum inscriptione sua deest ap. Chandl. neque habet Poc. Coronae sunt laureae omnes excepta *d*, quae quantum intelligo oleagina est (vimina torta dicit Hess.). Apud Peyss. extat tantum media inscriptio.

a.	*b.*	*c.*	*d.*	*e.*	*f.*
Ο	Η	Η	ΙΕΡΑΤΕΙ	ΟΙ	ΟΙ
ΔΗΜ	ΒΟΥ	ΓΕΡΟΥ	ΑΣΠΑΡΘΕ	ΝΕΟΙ	ΕΦΗΒ
ΟΣ	ΛΗ	ΣΙΑ	ΝΟΙ		ΟΙ

ΑΤΕΙΜΗΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΖΩΝΚΑ
ΤΕΣΚΕΥΑΣΕΤΗΝΣΟΡΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤ
ΟΙΣΓΟΝΕΙΣΙΔΟΡΥΦΟΡΩΚΑΙΣΥΝ
ΤΥΧΗΚΑΙΙΟΥΛΙΑΠΩΛΛΙΤΤΗΤΗΚΑ
ΛΟΥΜΕΝΗΣΥΝΤΥΧΗ ❦
ΔΟΡΥΦΟΡΕΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΣΥΝΤΥΧΗΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ
ΙΟΥΛΙΑΠΩΛΛΙΤΤΑΗ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣΥΝΤΥΧΗ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Reddidi maxime aes Chandlerianum, a quo in dispositione versuum solus discedit Hess. Vs. 2. Peyss. non habet primum Υ. Ibidem Chandl. Hess. ΣΟΡΟ omisso Ν, quod addidi ex Sher. Poc. Peyss. Vs. 3. omnes ΓΟΝΕΙΣΙ. Vs. 4. pro primo Η lacuna est ap. Chandl. Peyss. quam explevi ex reliquis. Ibidem Chandl. Hess. ΠΩΛΙΤΤΗ, Poc. ΠΩΛΙΤΤΑΗΗΚΑ, Sher. ΠΩΛΛΙΤΤΗ, quod dedi, Peyss. ΠΟΛΛΙΤΗ. Vs. 5. foliolum ex solo Chandl. pro eo Hess. Α habet. Pro ΣΥΝΤΥΧΗ Sher. constanter ΣΥΝΤΟΧΗ. Vs. 8. Peyss. ΠΩΛΛΙΤΑΤΗ. In corona *a* Σ apud Chandl. Hess. deest, quod addidi ex Poc. (Sher. C). In cor. *f.* vs. 2. Sher. ΕΦΕΙΒ, Hess. quod dedi. Minora quaedam apographorum vitia omitto.

Ἀτείμητος Μενάνδρου ζῶν κατεσκεύασε τὴν σορὸν ἑαυτῷ
καὶ τοῖς γονε[ῦ]σι Δορυφόρῳ καὶ Συντύχῃ, καὶ Ἰουλίᾳ
Πωλλίττῃ τῇ καλουμένῃ Συντύχῃ.
Δορύφορε χρηστὲ χαῖρε.
Συντύχη χρηστὴ χαῖρε.
Ἰουλία Πωλλίττα ἡ καλουμένη Συντύχη χρηστὴ
χαῖρε.

In coronis:

ὁ δῆμος.
ἡ βουλή.
ἡ γερουσία.
ἱερατείας παρθένοι.
οἱ νέοι.
οἱ ἔφηβοι.

3108.

Apud *Teon*, in via inter locos Sigazik et Bodrun; ex cod. Sher. p. 39. (cod. Ask. II, 53.)

ΖѠϹΙΜΗΑΡΤЄΜΑΖѠϹΑΚΑΤЄϹ
ΚЄΥΑϹЄΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝΚΑΙΤΑϹ
ЄΝΑΥΤΗΠΥΡΙΑϹЄΑΥΤΗΚΑΙΤΟΙϹ
ЄΓΓΟΝΟΙϹЄΑΥΤΗϹΔΙΑΓЄΝΗΚΑΙ
ΑΡΤЄΜΑΚΑΙΑΛЄΞΑΝΔΡѠЄΑΔЄΤΙϹ
ЄΙϹΤΑΥΤΗΝΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝЄΤЄΡΟϹЄΙϹΒΙΑϹΗΤΑΙ
ΗΒΛΗΘΗΑΠΟΔЄΤѠΟΒΑΛѠΝΑΥΤΟΝЄΙϹΤΟΝΝΑΟΝ
ΤѠΝϹЄΒΑϹΤѠΝ ✱ ΒΦ ΚΑΙЄΙϹΤΟΝΠΡΟϹЄ
.ΤѠΤΑΤΗ.ΠΡ.ΟϹΜѠΝΘЄΟΝΔΙΟΝΥϹΟΝ ✱ ΒΦ

Ζωσίμη Ἀρτεμᾶ ζῶσα κατεσκεύασε τὴν καμάραν καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πυρίας ἑαυτῇ καὶ τοῖς ἐγγόνοις ἑαυτῆς Δι[ο]γένῃ καὶ Ἀρτεμᾷ καὶ Ἀλεξάνδρῳ· ἐὰ[ν] δέ τις εἰς ταύτην τὴν καμάραν ἕτερος εἰςβιάσηται ἢ βληθῇ, ἀποδ[ό]τω ὁ βαλὼν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τῶν Σεβαστῶν δηνάρια βφ, καὶ εἰς τὸν προε[στῶτα τῆς ἱερ]ωτάτη[ς] π[όλεω]ς [ἡ]μῶν θεὸν Διόνυσον δηνάρια βφ.

Vs. 3. *πυρία* est quae alias *εἰςώστη* et *καύστρα*. Cf. n. 3113. et de *εἰςώσταις* ad n. 2824.

3109.

Ad *Teon*, prope castellum Sigazik, in muro domus Turcicae; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 4. p. 37. n. 2. (vss. 1-5.) et n. 3. (vss. 6 sqq.) ex schedis alienis, Dallaway Constantinopol. p. 304. Habeo ex schedis Sherardi p. 44. (cod. Ask. I, 135.) et Peyssonelii.

ΤΙΒΕΡΙϹ
ΚΛΑΥΔΙϹ
ΕΡΜΕΙΑϹ
ΖΩΤΙΚΩ
ϹΥΝΤΡΟΦΩ
ΧΡΗϹΤΩ
ΜΝΕΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ ❦
ΞΩΤΙΚΕ
ΧΑΙΡΕ

Dall. falso C, Poc. Peyss. Σ (semel atque iterum pro eo etiam Ɪ, hoc est Ϲ), Sher. Ϲ. Vs. 1. Sher. ΤΙΒΕΡΙΕ, vs. 2. idem ΚΛΑΥΔΙΗ (Peyss. ΚΛΑΥΔΙⵊ). Forma ¥ est ex Sher. Vs. 3. Sher. Ε pro Ϲ, Peyss. ΕΡΜΗΝΙΑΣ supra scripto Ɪ super Σ. Vs. 4. Ζ solus Sher. reliqui Ξ. Vs. 5. forma litterae Φ ex Sher. (Dall. Ρ). Vs. 6. Dall. Κ pro Χ. Vs. 7. Poc. ΜΝΕΑΣ. Vs. 8. foliolum ex Peyss.

Τιβέρι[ο]ς Κλαύδι[ο]ς Ἑρμείας Ζωτικῷ συντρόφῳ μνείας χάριν. [Ζ]ωτικὲ χαῖρε.

Vs. 1. 2. haud dubie O minutum super Ϲ scriptum erat, ut n. 3110. super Υ: nam *Τίβερις* et *Κλαῦδις* dictum esse ut *Δήμητρις* etc. incredibile est.

3110.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Teo* asportatus; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 87.

ΡΑΚΛΙΔΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΥ̊
ΧΑΙΡΕ

Ἡ]ρακλίδης Ἀρτεμιδώρου χαῖρε.

3111.

Ad *Teon*, in oppidi Sevrihissar moscheae portico, in columna marmorea; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. p. 28.

IOPE · HI
LARI · CAES ·
VIXIT · AN · XV

Sequuntur decem versus, quos legere non potuit Chandlerus.

ΙΟΠΗ
ΧΡΗϹΤΗΧΑΙΡЄ

Sequuntur octo versus Graeci.

ΕΖΗΣΕΝ
ΕΤΗ ΙΓ

Graeca haec sunt:

Ἰόπη χρηστὴ χαῖρε.

- - - - - -

ἔζησεν ἔτη ιγ.

Ultimus versus non videtur ad Iopen pertinere, neque ad eam personam, quae in Latinis annos XV vixisse dicitur, nisi Γ mutandum in Ε.

3104.

Apud *Teon* in oppido Sevrihissar ad fontem sive aquaeductum; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 22. n. 2. suo id ponens loco; sed II, 4. p. 11. falso habet sub Prymnesia Phrygiae. In loco Sigazik (hoc est in vicinia, in oppido quod dixi) transcripsit Guerinus, cuius apographum vidit Zieglerus Parisiis; hoc est illud, quod a Bimardo acceptum edidit Murat. T. II. p. CMI. 1. Praeterea ex schedis Dukeri dedit Hessel. l. c. (ad n. 3093.) n. 5. ad quod exemplum variam lectionem ex lapide a sese in oppido Sevrihissar examinato annotavit Chandlerus Inscr. ant. Syllab. p. IV. Habeo etiam ex Sherardianis p. 39.

ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΔ̂ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗϹΦΛΔΗΜΗΤΡΙΑϹΦΛΑΚΙΛΛΗϹ
ΥΠΑΤΙΚΗϹΖΩΝΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΕΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥ
ΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΘΑΛΛΟΥϹΗΚΑΙΤΟΙϹΤΕΚΝΟΙϹΕΙΔΕΤΙϹΕΤΕΡΟϹΘΕ
ΛΗϹΗΚΗΔΕΥΘΗΝΑΙΔΩΣΕΙΤΗΔΕϹΠΟΙΝΗΜΟΥΗΤΟΙϹΚΛΗΡΟΝΟ
ΜΟΙϹΑΥΤΗϹ✻ΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑ

Mur. habet C, Poc. Σ, Sher. Ϲ et Σ ac ductum inter utrumque medium, Hess. Chandl. Ϲ. Fundus lectionis est Hess. Chandlerus, quum domi apographum suum conferret, in ipso marmore menda scripta esse affirmavit, sed quae ille marmori tribuit, ipse videtur perperam legisse. Vs. 1. Hess. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔ̂ΠΡΑΓΜΑ etc. Poc. semel ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΠΡΑΓΜΑ, semel ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΓΡΑΜΑ; Sher. ut dedi, Mur. ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΟΠΡΑΓΜΑ etc. Chandl. ΔΙΟΝΥϹΟΙϹ. Tum Poc. semel ΔΗΜΕΤΡΙΑΣ, Sher. ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ. Hess. Sher. ΦΛΑΧΙΛΛΗΣ, Poc. ΦΛΑΑΚΙΛΛΗΣ et ΦΛΥΛΚΙΛΛΗΣ, Mur. Chandl. quod dedi. Vs. 2. Sher. ΖΩΝΤΩΝ; tum Poc. ΕΑΥΤΟ. Vs. 3. Mur. ΘΑΛΟΥϹΗ, Poc. semel ΘΑΜΟΥΣΗ. Pro ΕΤΕΡΟϹ Chandl. ΕΤΕΙΘΕ. Vs. 4. Mur. ΔΟϹΕΙ; Poc. semel ΚΗΔΕΥΘΗΝ.. ΑΟΣΕΡΗΔΕΣ etc. semel ΚΗΔΕΥΘΗΝΑΙΔΟΣΕΡΗΔΕΣ etc. Chandl. ΔΩΣΕΗΔΕΣ. Sher. ΔΕΕΠΟΙΝΗ. Vs. 4. extr. ΜΟΙϹ addunt Hess. Sher. quod vs. 5. init. ponendum fuit ex Poc. Mur. Chandl. Vs. 5. Hess. ✻Χ et infra haec vs. seq. ΕΙΝΑΠΕΝ etc. Mur. ΧΙΛΙΑ, Poc. Sher. Chandl. quod dedi.

Διονύσιος, δ(οῦλος) πραγματευτὴς Φλ. Δημητρίας Φλακίλλης ὑπατικῆς, ζῶν τὴν καμάραν κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Θαλλούσῃ καὶ τοῖς τέκνοις. εἰ δέ τις ἕτερος θελήσ[ει] κηδευθῆναι, δώσει τῇ δεσποίνῃ μου ἢ τοῖς κληρονόμοις αὐτῆς δηνάρια χείλια πεντακόσια.

Flacillae nomen habes ap. Mur. T. III. p. MDCLXXVIII. 13. Θελήσῃ coniunctivum largior esse ab auctore, ut talia saepius in huiusmodi inscriptionibus reperiuntur.

3105.

Lapis longus ad moscheam prope forum oppidi Sevrihissar apud *Teon*; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 25. ita tamen, ut omiserit partem *a*, ac *b* et *c* alterum infra alterum posuerit et *b* in unum contraxerit versum. Nos melius adornavimus ex Sherardianis p. 45. (cod. Ask. I, 135.)

a.

ΕΛΕΥΦΕΡΙΚΕ
ΧΡΗϹΤΕ
ΧΑΙΡΕ

b.

ΠΑΝΤΕΙΜΙΗΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

c.

In corona:

ΟΔΗ
ΜΟΣ

Infra hanc:

ΚΛΕΙΤΕΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΥΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΩΝΠΟΙΗΤΑ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

a. videtur recentius additum. *b.* Sher. ΠΡΑΣΙΔΟΥ pro ΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥ: posterius verum est (cf. n. 3065.). *c.* ΟΔΗΜΟΣ ap. Sher. unum versum constituit; tum Sher. ΚΑΜΙΣΘΕΝΟΥΣ et ΤΡΑΓΟΔΙΩΝ.

a. Ἐλευ[θ]ερικὲ χρηστὲ χαῖρε.

b. Παντειμίη Προκλείδου χρηστὴ χαῖρε.

c. Ὁ δῆμος (sc. στεφανοῖ).

Κλεῖτε Καλλισθένους, τραγῳδιῶν ποιητά, χρηστὲ χαῖρε.

Clitum Teium antiquiorem habes n. 3046.

3106.

Ad *Teon* prope castellum Sigazik in coemeterio Turcico extra portam australem; ed. Chandler. l. c. p. 6. n. 18.

ΕΥΤΥΧΙΣ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Εὐτυχὶς Σωστράτου χαῖρε.

3107.

Ibidem; ed. idem ibid. n. 19.

ΕΥΦΡΩΝΕΠΙΚΡΑΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΧΑΙΡΕ

Εὔφρων Ἐπικράτου Ἡρακλεῶτα χαῖρε.

3116.

Ad *Teon*, in loco „Guzellir, in coemeterio, sesquilapide a Severhizar"; sic est in cod. Askew. Append. II. (ex cod. Chisb. II, 67.) In spatii designatione intellige Anglicam mensuram; est igitur paulo plus dimidia hora.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Μενεκράτη χρηστὲ χαῖρε.
Μενεκράτη est vocativus; cf. ad n. 1148. et maxime n. 1153.

3117.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Teo* asportatus; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 88.

ΜΗΝΟΔΟΤΕ
ΠΑΡΜΙΔΟϹ
ΧΑΙΡΕ

Μηνόδοτε Πάρμιδος χαῖρε.
De nomine Teio Πάρμις cf. n. 3064.

3118.

In lapide quadrato 2' longo et lato, in domo Turcica oppidi Sevrihissar prope *Teon*; ex schedis Peyssonelii transcripsit Zieglerus.

ΙΧΝΕΥΕΙΣΩΞΕΙΝΕΤΙΣΕΙΜΕΓΩΗΚΑΤΑΓΑΙΗΣ
ΗΤΙΝΕΣΟΠΑΤΕΡΕΣΤΗΜΜΕΛΕΗΝΕΤΕΚΟΝ
ΠΕΥΣΗΕΓΩΓΑΡΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΑΣΟΥΚΑΙ
ΠΑΙΣΕΠΑΤΡΟΚΛΕΙΟΥΣΜΗΤΡΟΣΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ
ΛΥΓΡΗΝΘΟΙΜΟΝΕΒΗΝΕΤΕΩΝΚΥΡΣΑΣΑΔΙΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΣΕΝΔΕΛΑΧΟΝΣΗΜΑΤΟΔΑΝΤΙΓΑΜΟ

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἰμ' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης,
ἢ τίνες ο[ἱ] πατέρες τὴμ μελέην ἔτεκον;
Πεύσῃ· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιὰς οὔ[νομ' ἐκλήθην,
παῖς [ἡ] Πατροκλέους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
Λυγρὴν [δ'] οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δὶς [ἑπτά?
παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμο[υ.

3119.

Quantum video in castello Sigazik prope *Teon*; ex Sherard. p. 39. (cod. Ask. IV, 55.)

ΟΝΗϹΙΜΗ
ΑΡΤΕΜΑ
ΧΡΗϹΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ὀνήσιμ[ε] Ἀρτεμᾶ
χρηστὲ χαῖρε.

3120.

In platea oppidi Sevrihissar prope *Teon*; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I, p. 10. n. 27.

ΠΙΣΙΔΩΡΑΤΕΙΜΩ
ΝΟΣΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Πισιδώρα (Πεισιδ.) Τείμωνος χρηστὴ χαῖρε.

Infra tres coronae.

3121.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Teo* asportatus; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 98.

ΣΤΟΛΙΣΧΡΗΣΤΗΕΥ
ΤΥΧΟΥΔΕΓΥΝΗ
ΧΑΙΡΕ

Στολὶς χρηστή, Εὐτύχου δὲ γυνή, χαῖρε.

3122.

In lapide quadrato circiter XX passibus a porta boreali castelli Sigazik reperto; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 21. n. 6. Vidit Chandler. Inscr. ant. Syllab. p. IV. Habeo etiam ex schedis Peyssonelii a Ziegiero.

ΤΡΥΦΩΝΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΥΖΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥΝΒΙ
ΩΑΡΤΕΜΟΙΔΙΟΔΩ
ΡΟΥΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚ
ΝΟΙΣ
ΔΙΟΔΩΡΕΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Τρύφων Ἀπολλωνίου ζῶν κατεσκεύασεν τὴν καμάραν ἑαυτῷ καὶ τῇ συνβίῳ Ἀρτεμοῖ Διοδώρου καὶ τοῖς τέκνοις.
Διόδωρε χρηστὲ χαῖρε.

Diodorus est filius Tryphonis ex avo materno denominatus.

3112.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Teo* asportatus; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 86.

a. ΚΑΠΕΤΩΛΕΙΝΕ
ΧΡΗϹΤΕΧΑΙΡΕ
ΟΔΗΜΟϹ
ΟΙΕΦΗΒΟΙ
ΚΑΙΟΙΝΕΟΙ
ΗΓΕΡΟΥϹΙ
ΟΙΘΙΑϹΟΙΠ Α
ΑΝΤΕϹ

b. ΒΑϹϹΕΒΕΤΡΑΝΕ
ΧΑΙΡΕ

Alpha aliquoties supra habet furcam ut in hoc: Ѧ.

a. Καπετωλεῖνε χρηστὲ χαῖρε.

Huc pertinent coronae, quibus inscripta sunt haec:

οἱ ἔφηβοι καὶ οἱ νέοι.
ὁ δῆμος.
ἡ γερουσία.
οἱ θίασοι πάντες.

b. Chandlero (in Syllabo) recentius adscriptum videtur:

Βάσσε Βέτρανε (Veterane) χαῖρε.

De ἐφήβοις καὶ νέοις cf. n. 3085. 3086. de thiasis n. 3073. c. nott.

3113.

In castello Sigazik prope *Teon*; ed. Pocock. Inscr. ant. II, 11. p. 21. n. 7.

a. ΠΟΩΛΛΑΘΑΛΛΟΙ
b. ΑΥΡ.ΚΛΥΜΕΝΟΣ ΖΩΣΑΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΞΩΝΗΣΑΤΟΤΗΝ ΑΣΕΝΤΗΝΚΑΙΜΑΡΑΝ
ΠΥΠΑΝ.ΙΣΕΡΧΜΕ ΕΑΥΤΗΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ
ΙΩΝΤΗΝΜΕΣΗΝΤΗ ΚΑΙΤΟΙΣΘΡΕΜΜΑΣΙΝ
ΠΡΟΚΕΚΗΔΕΥΜΕΝΗΚΑΙΑΘΗΝΑΙΔΙΚΑΙΤΟΙΣΓΕΝΝΟΙΣΑΥΤΗΣ
.ΦΕΙΝΗΚΑΙΕΑΥΤΩ ΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚ...ΞΙΑΕΤΙΣΕΤΕΡΟΣΕΠΙΤΗΔΕ
..ΤΟΥΚΗΔΕΥΤΑΙ ΤΙΝΑΘΗΓΕΤΩ...ΤΩΤΑΜΕΙΩ✱Ε

Vacant aliquot litterae.

a. videtur universo sepulcro primum inscriptum esse:

Πώλλα Θάλλο[υ] ζῶσα κατεσκεύασεν τὴν καμάραν ἑαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τοῖς θρέμμασιν καὶ Ἀθηναΐδι καὶ τοῖς [τ]έ[κ]νοις αὐτῆς.

b. posthac inscriptum, quum πυρία s. εἰσώστη, quae in sepulcro inter ceteras media erat, esset vendita:

Αὐρ. Κλύμενος [ἐ]ωνήσατο τὴν πυ[ρί]αν [ε]ἰσερχ[ο]μέ[ν]ων τὴν μέσην τῇ προκεκηδευμένῃ [Ῥου]φείνῃ καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς τέκ[νοις. ε]ἰ [δ]έ τις ἕτερος ἐπὶ τῇδε, [ἢ πρὸ αὐ]τοῦ [κε]κήδευται, τινὰ θῇ, [ἀπό]τ[εισάτω] τῷ ταμείῳ δηνάρια ε.

Clymeni nomen Orchomeno traductum est a Teiis Orchomeniorum Minyeiorum colonis; Clymenus est enim Ergini pater, Orchomeni rex. De πυρία cf. ad n. 3108. De genitivo εἰσερχομένων cf. ad n. 2826.

3114.

Lapis Dawkinsianus Oxonii, *Teo* asportatus; ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 99.

ΛΥΣΑΝΔΡΑ
ΠΥΘΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ
ΣΩΣΙΚΛΗΙ
ΣΩΣΙΚΛΕΙΟΥΣ

Vs. 4. videtur ultimum I delendum, ut saepe vacat talis lineola in apographis.

Λυσάνδρα Πύθωνος χαῖρε.
Σωσικλῆ Σωσικλείους (sc. χαῖρε).

Σωσικλῆ videtur vocativus esse; vide ad n. 1148. et cf. n. 3116. 3135. De forma Σωσικλείους vide ad n. 2856.

3115.

Ad *Teon*, in muro moscheae loci Guzellir; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 10. n. 31.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΕΝΙΚΟΣΤΡΑ.
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΚΙΛΛΙΣΤΗΑΠΟΛΛΩΝ.
. . . .

Ὁ δῆμος (sc. στεφανοῖ).
Μένανδρε Νικοστρά[του] χρηστὲ χαῖρε.
Κ[α]λλίστη Ἀπολλων[ίου vel ίδου, χρηστὴ χαῖρε.

Vs. 3. Hess. Ж, Sher. quod dedi, ex quo etiam ultimum Φ integrum praebui.

Siquis contra fecerit vel sepulcrum violarit, ὑ]πόδικος ἔστ[ω] δοῦναι τῷ μὲν τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος φίσκ[ῳ δην. ͵βφ, ὡσαύτως δ]ὲ καὶ τῇ ἱερωτάτῃ Τηΐων βουλῇ δην. ͵βφ.

3127.

Ad *Teon*, in oppido Sigazik; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 4. p. 38. n. 6. ex schedis alienis.

ΔΕΝΑΣΛΙΠΟΜΥΕΤΙΙΜ
ΑΤΡΙΤΟΔΥΣΦΟΡΤΟΝΣΕΥΠΟ
ΣΟΦΟΣΥΝΑΙΣΙΣΥΝΕΥΝ
ΤΗΣΔΕΠΡΟΝΥΑΣΜΥΣΤΙΚΕΤΗΝΙ
ΘΟΝ
ΧΟΜΕΝΑΝΤΙΠΑΛΟΝΜΥΡΙΙΑΠΟΖ
ΕΥΧΟΕΝ

Fragmentum epitaphii metrici. Vs. 2. π]ατρὶ vel μ]ατρὶ (vel simile) τὸ δύσφορτον σεῦ πο - - vs. 3. σ[ω]φ[ρ]οσύναισι συνευν - - vs. 4. τῆσδε (vel τῆς δὲ) προν[οί]ας, Μυστικέ, τὴν - - - vs. 6. εἴ]χομεν vel ἔσ]χομεν ἀντίπαλον μυρί' ἀποζευχ[θ]εν - -

3128.

Ibidem; ed. idem l. c. n. 4. ex schedis alienis.

ΠΟΤΑΔΟΓΜΑΤΑΘΝΗΤΩ
ΝΠΑΝΤΑΣΥ
ΣΤΕΡΓΟΙΣΚΥΝΑΤΕΒΟΝ
ΩΝΓΕΝΕΘΛΑ

Fragmentum versuum.

3129.

Tei (Bodrun); ed. idem l. c. n. 2.

ΤΩΝΡΕΠΙ
ΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Praetorem in nummis, etiam autonomis, Teiorum esse obvium annotat Eckhelius.

3130.

Prope „*Kurla*" in sarcophago; ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Quantum video, *Vurla* intelligenda est prope *Clazomenas* sita.

ΙΑΝΙΚΩΙΙ

ΕΙΝΑΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ
ΤΗΣΑΣΚΑΙΓΟΜΑ
ΙΟΝΚΑΙι ΜΑΣΑΗΙΕΡΩΣΕΝ

Vs. 2. Κυρ]είνᾳ? vel Παλατ]είνᾳ? Νεικόμαχος, vs. 4. ἀ[ν]ιέρωσεν. Palatinae tribus civis extat in titulo vicini loci (n. 3132.). Dubito an non ad sarcophagum haec pertineant; videntur potius aliquam continuisse dedicationem. Vs. 1. quidem putes latere Γερμανικῷ, Imperatoris epitheton, vs. 3. ἀγωνοθε]τήσας καὶ γ[υ]μ[ν]ασιαρχήσας? et vs. 4. init. τει]μάς.

3131.

Ad *Clazomenas*, in saxo marmoreo, quod avectum a peregrinatore quodam est; ex iisdem schedis.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΚΑΙΑΜΟΝΤΙΟΝ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΝΑΝΘΥ
ΠΑΤΟΝϹΗΛΑΜ
ΚΛΑ‾ ΜΙΙΙϹ

Vs. 5. Ϲ non spiritus est sed interpunctioni inservit.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Και[κ.]? Μόντιον, τὸν λαμπρότατον ἀνθύπατον ἡ λαμ[πρὰ] Κλα[ζο]μ[ενίων πόλις.

3132.

Oppidum Kelisman vetusti *Chytrii Clazomeniorum* vici fere situm esse notavimus ad initium huius Sectionis. Hinc quantum video sex miliariorum Anglicorum spatio in via ad oppidum Sevribissar in coemeterio ad dextram columna marmorea extat cum inscriptione, quam reddo ex cod. Sher. p. 43. (cod. Ask. I, 119.). Locus, ubi haec columna cum statua dedicata erat, videtur fere ἄλσος Ἀλεξάνδρειον esse, de quo Strabo XIV. p. 644.

ΠΟΠΛΙΟΝΚΛΑΥΔΙ
ΟΝΤΙΒΕΡΙΟΝΥΙΟΝ
ΠΑΛΗΤΙΝΕΙΝΑΠΟΛ
ΛΙΩΝΑΕΠΑΡΧΟΝ
ΣΠΕΙΡΗΣΠΡΩΤΗΣ
ΜΕΙΛΙΑΠΑΣΘΡΑΚΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΧΑΡΜΟΣΚΛΑΖΟΜΕ
ΝΙΟΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΗΘΩΝΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Πόπλιον Κλαύδιον Τιβερίο[υ] υἱόν, Παλ[α]τινείνᾳ, Πολλίωνα, ἔπαρχον σπείρης πρώτης μειλια[ρί]ας Θρᾳκῶν, Τιβέριος Κλαύδιος Χάρμος Κλαζομένιος ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ ἠθῶν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

Mira forma est Παλατινείνᾳ p. Παλατίνᾳ. Fortasse Παλατείνᾳ legendum. Cohortes Thracum non legionariae sunt; igitur prima haec cohors Thracum non est illa miliaria legionis prima, de qua Vegetius de re milit. II, 6. sed ut illa ex numero meruit nomen, quemadmodum ala miliaria dicitur quae componitur ex mille equitibus.

3123.

Prope *Teon*, „Severhizar eis aquaeductum in via"; ex Sherard. p. 43. (cod. Ask. I, 148.)

ΑΛΚΕΙΔΟΥΜΕΤΡΑΦΕΝΤΑΦΙΛΟΙϹΙΙ
ΜΝΑϹΙΟΙϹΙΝΛΥΠΗΡΟϹΔΑΙΜΩΝ—ΕΡΠΑϹΕΝΛΙΦΙ
)ϹΕΙΚΟϹΙΓΑΡΚΑΙΠΕΝΤΕΜΟΝΟΥΕΛΥΚΑΒΑΝΤΑϹΟΔΕΥϹ
ΑϹϹΚΙΝΟϹΝΥΝΚΕΙΜΑΙΠΛΟΥΤΕΟϹΕΜΜΕΛΙΘΡΟΙϹ
.ΦΘΑΡΤΟΙϹΜΟΥϹΑΙϹΓΑΙΕΠΙϹ. .ΟΝΑΥΤΟϹΕΜ.Ε.
.ΝΟΛΕΩϹΝΟΕΝΝΥΜΦΙΟϹΟΥϹΕΜΟΝΗΝ. . .Ν
ΩΝΓΑΡΚΛΗΔΟΥΧΩΙ. . . . . .ΕΘΕΙΟΝΤΑ
ΡΗΜΙΟϹΜΗΤΡΟϹΚΑΙΠΑΤΡΟϹΕΚΟΜΜΑΩΝ
ΟΙΝϒΝΟΥΚΕΤΕΧΟΥϹΜΕΜΟΝΟΜΟϹΑΜΑΠΑΙϹ—ΡΧΟ
. . . .ΕΟΔΙΠΟΡΕΠΑϹΤΟΥΝΟΜΑΔΙΖΟΜΕΝΟϹ

Φ habet hanc figuram: ⏂.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐν γυ]μνασίοισιν
λυπηρὸς δαίμων [ἥ]ρπασεν [α]ἰφ[νιδίω]ς·
εἴκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὁδεύσας
σκ[ῆ]νος νῦν κεῖμαι Πλουτέος ἐμ μελ[ά]θροις
ἀ]φθάρτοις· Μούσαις γὰ[ρ] ἐπίσ[τι]ον αὐτόσ᾽ ἔ[νειμ]ε[ν
σῆμ᾽] ὁ λεώς, [ἔ]ν[θ]εν Νύμφιος . . . . μονήν?
ζῶ]ν· [τ]ῶν γὰρ κληδοῦχ[ον ἐκληρώσαν μ᾽] ἐθέ[λ]οντα?
Ῥήμιος? μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ [Θαλάμου?]
οἳ νῦν οὐκέτ᾽ ἔχουσ[ιν] ἐμὸν [φά]ος. ἀ[λλὰ] πα[ρέ]ρχου,
φίλ]ε ὁδ[ο]ιπόρε πᾶς, τοὔνομα διζόμενος.

Non omnia haec me pro certis venditare, vix est quod moneam. Vir, cui hoc sepulcrum dicatum, Musarum Tei maxime cultarum videtur κλειδοῦχος fuisse et in Musarum τεμένει publice sepultus esse. De Musis Tei cultis vide n. 3059. et nota hunc cultum coniunctum fuisse caerimoniis deorum gymnicorum Herculis et Mercurii, ut in hoc epigrammate Musarum minister dicitur Ἀλκείδου τραφεὶς ἐν γυμνασίοισιν. Vs. 5. pro ἔνειμεν conieci etiam ἔδειμεν: sed prius aptius videtur. Vs. 6. ἔνθεν dedi lenissima correctione, quamquam hunc locum non expedio: videant alii quid hic lateat. Ibidem extr. . . . Ν videtur ad proximum pertinere versum, ut vss. 1–4. carminis versus non conspirant cum scripturae lineis. Vs. 6. quasi obiter nomen viri Νύμφιος significari mihi videtur; patrem vs. 8. extr. habes in litteris ΟΜΜΑΩΝ, quod in ΘΑΛΑΜΟΥ mutatur optime. Et commodum est patrem vocari Θάλαμον, filium Νύμφιον, quorum vocabulorum affines notiones sunt. Vs. 7. sumpsi sorte constitutum κλειδοῦχον esse ex iis, qui nomen professi essent. Nomen matris vs. 8. corruptum est; fortasse initio versus aliquid periit, coniiciasque Εἰρήνης.

3124.

Circa *Teon*, duobus miliariis Anglicis ab oppido Sigazik; ex schedis Beauforti a Müllero missis.

ΚΤΟΝWΠΡΟΝΟΗϹΑΜΕ
ΝΟΥΤΗϹΤΕΕΗΙΘΕϹΕWϹ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟϹΚΑΙΤΗϹ
ΤΟϒΒWΜΟϒΚΑΤΑΣΚΕΥΗϹ
ΚΛ<ΠΡϹΙΜΙΤΕΝΟϒΓΓΟΥ
ΘΡΕΠΤΟϒΑΤWΝ

- - - προνοησαμένου τῆς τε ἐ[π]ιθέσεως τοῦ ἀνδριάντος καὶ τῆς τοῦ βωμοῦ κατασκευῆς Κλ. Πρ[ε]ιμι[γ]ένου[ς τ]οῦ θρεπτοῦ α[ὐ]τῶν.

3125.

Tei (Bodrûn) „in magno lapide trans fluvium iuxta viam ad mare spectanti"; sic cod. Ask. Append. II. (ex cod. Chish. II, 54.); ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 11. ex schedis Dukeri.

In corona: ΟΔΗΜΟΣ

In corona: ΟΔΗΜΟΣ

DIS MANIBVS - - -
- - - - QVIR - - - - -
CORVS - - - - - -
CLASSIS SYRIACAE - -
FECITV ΘΕΟΙΣ - - -
ΣΙΝ - - - - - - -
ΠΟΥ - - - - - - -
ΚΟΣΤΟΥ - - - - -
ΥΙΩΕΠΟΙΗΣΕΝ - - -

Vs. 5. F omittit Hess. Vs. 6. idem ΕΙΝ, et vs. 8. ΚΟΣΣΤΟΥ. Vs. 5. lege *fecit*; V est siglum. Sequebatur: Θεοῖς [καταχθονίοις etc.

3126.

Ad *Teon* in coemeterio loci Guzellir; ed. Hessel. l. c. n. 13. Habeo ex Sher. p. 59. (cod. Ask. IV, 73.) ubi tamen magis vitiatum est.

ΠΟΔΙΚΟΣΕΣΤΟΔΟΥΝΑΙΤΩΜΕΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΗΜΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΦΙΣΚ - - - - - - - -
Ε. ΚΑΙΤΗΙΕΡΩΤΑΤΗΤΗΙΩΝΒΟΥΛΗ ✳ ΒΦ .

Maittair. n. II. (Prid. n. I. Seld. n. II.); minusculis repetitur titulus p. 70. ed. Maitt. una cum Seldeni Latina translatione; Seldeni notae extant p. 153-179. Prideauxii p. 453-455. tum Scip. Maffeii Italica translatio ex huius libro (Traduttori Italiani p. 133.) cum paucis eiusdem notis reddita est p. 544-548. Maittairii notae extant p. 554-556. postremo p. 590-593. exhibentur Patricii Iunii coniecturae ex autographo litterarum a. 1627. ad Seldenum ut videtur missarum editae, et variae lectiones binorum marmoris apographorum a docto aliquo factorum cum ipsius Maittairii epicrisi fastidiosa. Denuo ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 26. retenta exceptis paucis locis Seldeni Latina interpretatione, nec multum novi attulit: formam elementorum Π et Σ hinc adscivi. Continetur foedus *Smyrnaeorum et eorum, qui tum Magnesiam ad Sipylum incolebant.* Binas quasque partes vacuo spatio separatas esse docet primus editor.

1 ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΓΝΩ.ΗΕΠΕΙΔΗΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΚΑΘΟΝΚΑΙΡΟΝΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚΟΣΥΠΕΡ

2 ΕΒΑΛΕΝΕΙΣΤΗΝΣΕΛΕΥΚΙΔΑΠΟΛΛΩΝ.ΑΙΜΕΓΑΛΩΝΚΙΝΔΥΝΩΝΠΕΡΙΣΤΑΝΤΩΝ ΤΗΜΠΟΛΙΝΗΜΩΝΚΑΙΤΗΝ

3 ΧΩΡΑΝΔΙΕΦΥΛΑΞΕΝΟΔΗΜΟΣΤΗΜΠΡΟΣΑΥΤΟΝΕΥΝΟΙΑΝΤΕΚΑΙΦΙΛΙΑΝΟΥΚΑΤΑ ΠΛΑΓΕΙΣΤΗΝΤΩΝΕΝΑΝΤΙΩΝΕΦΟΔΟΝ

4 ΟΥΔΕΦΡΟΝΤΙΣΑΣΤΗΣΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΑ.ΩΛΕΙΑΣΑΛΛΑΠΑΝΤΑΔΕΥΤΕΡΑ ΗΓΗΣΑΜΕΝΟΣΕΙΝΑΙΠΡΟΣΤΟΔΙΑΜΕΙ

5 ΝΑΙΕΝΤΗΙΑΙΡΕΣΕΙΚΑΙΑΝΤΙΛΑΒΕΣΘΑΙΤΩΜΠ.ΑΓΜΑΤΩΝΚΑΤΑΤΗΝΕΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑΜΙΝΚΑΘΟΤΙΕΞΑΡΧΗΣΥΠΕΣΤΗΔΙΟ

6 ΚΑΙΟΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚΟΣΕΥΣΕΒΩΣΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΣΚΑΙ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΩΣΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΜΕΓΑ

7 ΛΟΨΥΧΟΣΩΝΚΑΙΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΕΑΥΤΟΝΕΥΕΡΓΕ ΤΟΥΣΙΝΕΤΙΜΗΣΕΝΤΗΜΠΟΛΙΝΗΜΩΝΔΙΑ

8 ΤΕΤΗΝΤΟΥΔΗΜΟΥΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΗΝΕΠΕΠΟΙΗΤΟΕΙΣΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥΚΑΙΔΙΑΤΟΤΟΜΠΑΤΕ

9 ΡΑΑΥΤΟΥΘΕΟΝΑΝΤΙΟΧΟΝΚΑΙΤΗΜΜΗΤΕΡΑΤΗΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΘΕΑΝΣΤΡΑΤΟ ΝΙΚΗΝΙΔΡΥΣΘΑΙΠΑΡΗΜΙΝΤΙΜΩΜΕ

10 ΝΟΥΣΤΙΜΑΙΣΑΞΙΟΛΟΓΟΙΣΚΑΙΚΟΙΝΗΙΥΠΟΤΟΥΠΛΗΘΟΥΣΚΑΙΙΔΙΑΙΥΦΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΜΠΟΛΙΤΩΝΚΑΙΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΗΝΑΥ

11 ΤΟΝΟΜΙΑΝΚΑΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝΕΓΡΑΨΕΝΔΕΚΑΙΠΡΟΣΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΑΣΚΑΙΤΑΣΠΟΛΕΙΣΚΑΙΤΑΕΘΝΗΑΞΙ

12 ΩΣΑΣΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΤΟΤΕΙΕΡΟΝΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΔΟΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΑΣΥΛΟΝ ΕΙΝΑΙΚΑΙΤΗΜΠΟΛΙΝΗΜΩΝΙΕΡΑΝΚΑΙΑΣΥΛΟΝΝΥΝΤΕΥΠΕΡ

13 ΒΕΒΛΗΚΟΤΟΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΕΙΣΤΗΝΣΕΛΕΥΚΙΔΑΟΙΣΤΡΑΤΗ..ΙΣΠΕΥΔΟΝΤΕΣ ΔΙΑΜΕΝΕΙΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣΔΙΕ

14 ΠΕΜΨΑΝΤΟΠΡΟΣΤΟΥΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΣΚΑΙΠΡΟ.ΤΟΥΣΥΠΑΙΘΡΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣΚΑΙΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣΚΑΙΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝΕΞΑΥΤΩΝ

15 ΕΝΑΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΟΜΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΝΤΑΑΥΤΟΥΣΔΙΑ..ΛΑΣΣΕΙΝΤΗΜΦΙΛΙΑΝ ΚΑΙΣΥΜΜΑΧΙΑΝΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΕΙΣ

16 ΠΑΝΤΑΤΟΓΧΡΟΝΟΝΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΙΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΩΝΑΥΤΩ.ΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙΤΟΝΑΥΤΟΝΕΧΘΡΟΓΚΑΙΦΙΛΟΝΗΓΟΥΜΕΝΩΝΥΠΑΡΞΕΙΝΑΥ

17 ΤΟΙΣΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΠΑΡΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΠΑΝ.ΑΤΑΦΙΛΑΝ ΘΡΩΠΑΚΑΙΚΑΛΩΣΕΧΟΝΤΑΚΑΙΑΠΟΔΟΘΗΣΕΣΘΑΙΧΑΡΙ

18 ΤΑΣΑΥΤΟΙΣΑΞΙΑΣΤΗΣΑΙΡΕΣΕΩΣΟΙΔΕΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΠΑΡΑΚΛΗΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙΑΥΤΟΙΟΝΤΕΣΠΡΟΘΥΜΟΙΠΡΟΣΤΟΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΤΗΝΤΕΦΙ

19 ΛΙΑΝΚΑΙΤΗΝΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΑΙΔΙΑΤΗΡΕΙΝΑΥΤΩΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΤΑΤΕΑΞΙΩΘΕΝ ΤΑΥΠΟΤΩΝΣΤΡΑΤΗΓΩΝΦΙΛΟΤΙΜΩΣΑΠΕΔΕΞΑΝΤΟΚΑΙΕΠΑΓΓΕΛ

20 ΛΟΝΤΑΙΤΗΝΑΥΤΗΝΕΞΕΙΝΑΙΡΕΣΙΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΗΜΕΤΕΡΩΙΕΙΣΠΑΝΤΑ ΤΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΚΑΙΑΠΕΣΤΑΛΚΑΣΙΝ

21 ΠΡΟΣΗΜΑΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΕΓΜΕΝΤΩΓΚΑΤΟΙΚΩΝΠΟΤΑΜΩΝΑΚΑΙ.ΕΡΟ ΚΛΗΝΕΓΔΕΤΩΝΥΠΑΙΘΡΩΝΔΑΜΩΝΑΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΚΕΤΗΝΤΟΥΣΔ..

22 ΛΕΞΟΜΕΝΟΥΣΤΕΗΜΙΝΚΑΙΑΝΟΙΣΟΝΤΑΣΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΚΑΘΗΝΑΞΙ.Υ ΣΙΝΣΥΝΘΕΣΘΑΙΤΗΜΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΦΙΛΙΑΝΕΠΑΧΘΕΝΤΕΣΔΕΚΑΙΟΙ

23 ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΕΠΙΤΟΝΔΗΜΟΝΣΥΝΛΕΛΑΛΗΚΑΣΙΝΥΠΕΡΑΠΑΝΤΩΝΑΚΟΛ.. ΘΩΣΤΟΙΣΕΝΤΗΙΟΜΟΛΟΓΙΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑ.

24 ΤΗΝΤΕΦΙΛΙΑΝΣΥΝΤΙΘΕΣΘΑΙΠΡΟΣΤΟΥΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΕΠΙΠΑΣΙΤΟ..ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΣΥΜΦΕΡΟΥΣΙΝΚΑΙΑΠΟΔΕΙΞΑΙΠΡΟΣΑΥΤΟΥ.

25 ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΤΡΕΙΣΟΙΤΙΝΕΣΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΤΕΗΤΙΣΑΝΔΟΞΗΙΤΩΙΔΗΜΩΙ ΑΝΟΙΣΟΥΣΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΝΑΥΤΗΙΔΙ.

26 ΛΕΓΗΣΟΝΤΑΙΚΑΙΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝΑΥΤΟΥΣΔΕΧΕΣΘΑΙΤΕΚΑΙΣΥΝΤΕΛΕΙΝΤΑ ΕΝΤΗΙΟΜΟΛΟΓΙΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΙΕΑΜΠΕΡΔΕΞΩΝΤΑΙΟΙΕΜ

3133.

Marmor in oppidi Vurla (*Clazomenarum*) ecclesiae fronte infixum, feralem exhibens coenam; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 6. n. 17.

ΑΡΤЄΜΙΔΩ
ΡЄΧΡΗϹΤЄ
ΧΑΙΡЄ

Ἀρτεμίδωρε χρηστὲ χαῖρε.

3134.

Inter parietinas *Erythrarum* (de quarum situ vide supra initio Sect. III.) in amphitheatro iacet lapis rutilus, 5′ longus, 2′ latus, in quo duae sunt inscriptiones, mihi non notae nisi ex iis, quae in Friedenbergii collectione, „Journal der neuesten Land- und Seereisen," T. 64. p. 281. (a. 1830.) de iis prodita sine auctore sunt. Graeca ibi non leguntur, nec Germanica translatio est eiusmodi, ut possit vera haberi. Videntur fere haec fuisse:

Ὁ δῆμος Διονύσιον Ἀνταίου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ etc.
Ὁ δῆμος Διονύσιον Ἀνταίου γυμνασιαρχήσαντα.

Tres bases statuarum titulis instructas vidit ibi Chandlerus (Inscr. ant. Syllab. p. III.); sed solo quum sepultae essent, urgeretque discedendi necessitas, non licuit ei transcribere titulos.

3135.

Prope *Erythras* super porta moscheae ruinosae; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 6. n. 16.

ΔΕΙΟΚΛΗΛΥΣΑΝΕΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΕΡΕΕΥΣΕΒΕΕΙΣ
ΘΡΕΨΑΣΑΝΔΙΟΚΛΗ
ΟΣΙΩΤΑΤΕΠΑΝΤΩΝΚΟΥΦ
ΟΤΑΤΗΣΦΙΛΤΡΟΝΑΛΙΘΟΣ

\- - - - - - - - -
Δειοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χέρε. εὐσεβὲ[ς] εἰς [τὴν]? θρέψασαν, Διοκλῆ ὁσιώτατε πάντων, κουφοτάτης φίλτρον [ἢ] λίθος - - - - - -

Δειοκλῆ (Διοκλῆ) est vocativus; vide ad n. 3114. Et Δειοκλ. et Λυσανείου p. Διοκλ. et Λυσανίου valde insolentia sunt, nec multo minus barbara quam χέρε p. χαῖρε. Vs. 2. potest etiam εὐσεβέεις legi, sed hoc tamen impeditius est. Inde a voce εὐσεβ. sunt cola metrica incondita, quae eiecto vs. 2. Διοκλῆ in versus non optimos redigas:

Εὐσεβὲς εἰς [τὴν] θρέψασαν, ὁσιώτατε πάντων,
κουφοτάτης φίλτρον [ἢ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς].

3136.

„Εἰς ἕνα μάρμαρον τοῦ χωρίου Τζιφτιλικίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἀντικρὺ τῆς Χίου, πλησίον τοῦ Τζεσμέ" (igitur circa *Erythras*); ex schedis Cyrilli minusculis editum est in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 186.

\- - - - - χρηστὲ χαῖρε.
οὐ τὸ θανεῖν κακόν ἐστιν· ἐπεὶ τό γε μοῖρ' ἐπέκλωσεν·
ἀλλὰ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.

Correxi menda: editum est enim θανειν εστι κακον, et αλλα το πριν.

SECTIO QUARTA.

SMYRNA CUM HYRCANIS, MAGNESIA AD SIPYLUM, PHOCAEA.

In *Smyrnaeis* ordinandis primo loco posui decreta vetustiora, quibus adiunxi recensus pecuniarum in publicum collatarum, et quae ad opera publica pertinent, cum aliquot fragmentis, in quibus nihil fere superest nisi variorum munerum mentio: post haec habes diis dedicata et similia, honores et acta Imperatorum et alia quae Imperatoris mentione insignia sunt, mox titulos honorarios varii generis, tam virorum quam mulierum; deinde honores agonisticos et alia quae ad ludos pertinere videntur: postremo titulos eos, qui nomina virorum et mulierum fere nuda cum notatione coronae a populo illis decretae continent, quae monumenta fere omnia sepulcralia sunt, et reliqua epitaphia ac singula nomina et pauca sepulcralium potissimum inscriptionum fragmenta. Ceterum magnam partem horum titulorum, quod patria non tradita est, de coniectura Smyrnae tribui; sed coniecturam quum in multis firmatam postea testimonio viderim, ne in ceteris quidem mihi videor errasse, excepto fortasse uno et altero epitaphio. Smyrnaeis interposui *Hyrcanorum* titulum n. 3181. in vicinia Smyrnae repertum una cum n. 3399. quem et ipsum Smyrnaeis admiscui.

3137.

Lapis Oxoniensis ex pluribus commissus fragmentis, longus 8′ 2″, latus 3′ 5″, crassus 8″; scriptura utramque oram contingit, et longa est 7′ 6″. Communi opera transcripserunt Seldenus, Patricius Iunius et Richardus Iamesius (Seld. ap. Maitt. p. 102.). Est apud

57 ΤΩΣΑΝΔΕΣΜΥΡΝΑΙΟΙΚΑΙΕΙΣΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝΤΟΙΣΑΠΟΣΚΕΥΑΞΟΜΕΝΟΙΣΤΩΝΕΚΜΑΓΝΗ
ΣΙΑΣΟΙΚΙΑΣΚΛΙΝΩΝΟΣΩΝΑΝΤΩΙΔΗΜΩΙΔΟΞΗΙΑΦΟΥΑΓΧΡΟΝΟΥΗΟΜΟΛΟ
58 ΓΙΑΣΥΝΣΦΡΑΓΙΣΘΗΕΙΣΕΞΑΜΗΝΟΝΜΙΣΘΟΥΣΘΩΔΕΟΤΑΜΙΑΣΤΩΝΟΣΙΩΜΠΡΟΣΟΔΩΝ.ΑΣ
ΟΙΚΙΑΣΜΕΤΑΤΩΝΣΤΡΑΤΗΓΩΓΚΑΙΤΟΑΝΗΛΩΜΑΔΙΔΟΤΩΑΠΟΤ.ΩΝΤΗ.
59 ΠΟΛΕΩΣΠΡΟΣΟΔΩΝΟΜΟΣΑΙΔΕΤΟΥΣΜΕΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑΠΟ
ΛΙΝΙΠΠΕΩΝΚΑΙΠΕΞΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΝΤΟΙΣΥΠΑΙΘΡΟΙΣΤΑΣΣΟΜΕΝΟΥΣΚΑ.
60 ΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΤΟΥΣΚΑΤΑΧΩΡΙΞΟΜΕΝΟΥΣΕΙΣΤΟΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΝΔΕΤΟΝΟΡΚΟΝΟΜΝΥΩ
ΔΙΑΓΗΝΗΛΙΟΝΑΡΗΑΘΗΝΑΝΑΡΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΤΑΥΡΟΠΟΛΟΝΚΑΙΤΗ.
61 ΜΗΤΕΡΑΤΗΝΣΙΠΥΛΗΝΗΝΚΑΙΑΠΟΛΛΩΤΟΝΕΜΠΑΝΔΟΙΣΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΘΕΟΥΣΠΑΝΤΑΣ
ΚΑΙΠΑΣΑΣΚΑΙΤΗΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΤΥΧΗΝΕΜΜΕΝΩΕΝ
62 ΤΑΙΣΣΥΝΘΗΚΑΙΣΑΙΣΣΥΝΤΕΘΕΙΜΑΙΠΡΟΣΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΓΧΡΟΝΟΝ.ΑΙΔΙΑ
ΤΗΡΗΣΩΤΗΝΤΕΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΑΙΤΗΝΕΥΝΟΙΑΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙ
63 ΚΑΙΤΗΙΣΜΥΡΝΑΙΩΝΠΟΛΕΙΚΑΙΑΠΑΡΕΙΛΗΦΑΠΑΡΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΔΙΑΤΗΡΗΣΩ
ΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΤΗΝΕΜΗΝΚΑΙΑΠΟΔΩΣΩΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΚΑΙΟΥΘΕΝ
64 ΠΑΡΑΒΗΣΟΜΑΙΤΩΓΚΑΤΑΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΟΥΔΕΜΕΤΑΘΗΣΩΕΠΙΤΟΧΕΙΡΟΝΤΑΓΕΓΡΑΜ.Ε
ΝΑΕΝΑΥΤΗΙΟΥΤΕΤΡΟΠΩΙΟΥΤΕΜΗΧΑΝΗΙΟΥΔΕΜΙΑΙΚΑΙΠΟΛΙΤΕΥΣΟΜΑΙΜΕΘΟ
65 ΜΟΝΟΙΑΣΑΣΤΑΣΙΑΣΤΩΣΚΑΤΑΤΟΥΣΣΜΥΡΝΑΙΩΝΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΤΟΥΔ.
ΜΟΥΚΑΙΣΥΝΔΙΑΤΗΡΗΣΩΤΗΝΤΕΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝΚΑΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΤΑ
66 ΕΠΙΚΕΧΩΡΗΜΕΝΑΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣΥΠΟΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣ
ΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΟΥΤΕΑΥΤΟΣΑΔΙΚΗΣΩΑΥΤΩΝΟΥΘΕΝΑΟΥΤΕΑΛΛΩΙΕΠ.
67 ΤΡΕΨΩΟΥΘΕΝΙΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΤΗΝΕΜΗΝΚΑΙΕΑΝΤΙΝΑΑΙΣΘΑΝΩΜΑΙΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟ...
ΤΗΙΠΟΛΕΙΗΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΤΟΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΤΗΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝΗΤΗΝΙΣΟ
68 ΝΟΜΙΑΝΚΑΤΑΛΥΟΝΤΑΜΗΝΥΣΩΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΣΜΥΡΝΑΙΩΝΚΑΙΒΟΙΗΘΗΣΩΑΓΩΝΙ
...ΕΝΟΣΜΕΤΑΠΑΣΗΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΚΑΙΟΥΚΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΩΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΤΗΝ
69 ΕΜΑΥΤΟΥΕΥΟΡΚΟΥΝΤΙΜΕΜΜΟΙΕΥΕΙΗΕΦΙΟΡΚΟΥΝΤΙΔΕΕΞΩΛΕΙΑΚΑΙΑΥΤΩΙΚΑΙΓΕ....ΩΙ
ΕΞΕΜΟΥΟΜΟΣΑΙΔΕΚΑΙΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣΤΟΙΣΑΠΟΜΑΓΝΗΣΙΑΣΤΟΝΟΡΚΟΝ
70 ΤΟΝΔΕΟΜΝΥΩΔΙΑΓΗΝΗΛΙΟΝΑΡΗΑΘΗΝΑΝΑΡΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΤΑΥΡΟΠΟΛΟΝΚΑΙΤΗΜΜΗ
...ΑΤΗΝΣΙΠΥΛΗΝΗΝΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤΗΝΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΔΑΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΘΕΟΥΣ
71 ΠΑΝΤΑΣΚΑΙΠΑΣΑΣΕΜΜΕΝΩΕΝΤΑΙΣΣΥΝΘΗΚΑΙΣΑΙΣΣΥΝΤΕΘΕΙΜΕΘΑΠΡΟΣΤΟΥΣ
...ΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΣΤΟΥΣΤΕΚΑΤΑΠΟΛΙΝΙΠΠΕΙΣΚΑΙΠΕΞΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΕΝΤΟΙΣ
72 ΥΠΑΙΘΡΟΙΣΤΑΣΣΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΤΟΥΣΚΑΤΑΧΩΡΙΞΟΜΕΝΟΥΣΕΙΣΤΟ....ΤΕΥΜΑ
ΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΓΧΡΟΝΟΝΟΥΘΕΝΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝΤΩΓΚΑΤΑΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝ
73 ΟΥΔΕΜΕΤΑΤΙΘΕΙΣΕΠΙΤΟΧΕΙΡΟΝΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΑΥΤΗΙΟΥΤΕΤΕΧΝΗΙΟΥΤΕ....ΝΗΙ
ΟΥΔΕΜΙΑΙΚΑΙΕΥΝΟΗΣΩΚΑΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΚΑΙΤΟΙΣΕΚΜΑΓΝΗΣΙΑΣΚΑ
74 ΤΟΙΚΟΙΣΤΟΙΣΤΕΚΑΤΑΠΟΛΙΝΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΙΘΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤΟΙΣΟΙΚΟ......ΜΑ
ΓΝΗΣΙΑΙΟΣΟΙΕΙΣΙΝΕΛΕΥΘΕΡΟΙΤΕΚΑΙΕΛΛΗΝΕΣΚΑΙΠΟΙΗΣΟΜΑΙΑΥΤΟΥΣ
75 ΠΟΛΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΩΝΕΦΙΣΗΙΚΑΙΟΜΟΙΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΟΛΙ....
ΚΑΙΕΙΣΦΥΛΑΣΑΥΤΟΥΣΕΠΙΚΛΗΡΩΣΑΣΚΑΤΑΧΩΡΙΩΕΙΣΗΝΑΝΕΚΑΣΤΟΙΛΑΧΩΣΙΝ
76 ΚΑΙΟΥΤΕΑΥΤΟΣΑΔΙΚΗΣΩΑΥΤΩΝΟΥΘΕΝΑΟΥΤΕΑΛΛΩΙΕΠΙΤΡΕΨΩΟΥΘΕΝΙΚΑΤΑΔ..ΑΜΙΝ
ΤΗΝΕΜΗΝΚΑΙΕΑΝΤΙΝΑΑΙΣΘΑΝΩΜΑΙΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΑΥΤΟΙΣΗΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟ..
77 ΑΥΤΩΝΗΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝΑΥΤΩΝΜΗΝΥΣΩΩΣΑΝΤΑΧΙΣΤΑΔΥΝΩΜΑΙΚΑΙΒΟΙΗΩ..Ω
ΜΕΤΑΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΚΑΙΜΕΤΟΥΣΙΑΝΑΥΤΟΙΣΔΩΣΩΤΩΝΤΕΑΡΧΕΙΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛ..
78 ΤΩΝΚΟΙΝΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΝΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΠΟΛΙΤΑΙΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝΕΥΟΡΚΟΥ......ΜΟΙΕΥΕΙΗ
ΕΦΙΟΡΚΟΥΝΤΙΔΕΕΞΩΛΕΙΑΚΑΙΑΥΤΩΙΚΑΙΓΕΝΕΙΤΩΙΕΞΕΜΟΥΑΠΟΔΕΙΞΑ
79 ΤΩΣΑΝΔΕΣΜΥΡΝΑΙΟΙΤΕΚΑΙΟΙΑΠΟΜΑΓΝΗΣΙΑΣΑΝΔΡΑΣ.................ΑΝΕΚΑΤΕΡΟΙ
ΥΠΟΛΑΝΒΑΝΩΣΙΝΙΚΑΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΟΥΣΟΡΚΙΟΥΝΤΑΣΤΟΠΛΗΘΟΣ
80 ΤΩΝΤΕΕΝΣΜΥΡΝΗΙΚΑΙΤΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΟΙΔΕ..................ΝΤΕΣΤΗΙΠΡΟΤΕΡΟΝ
ΗΜΕΡΑΙΕΝΔΗΜΕΙΝΤΟΥΣΕΝΤΗΙΠΟΛΕΙΩΣΤΟΥΟΡΚΟΥΣΥΝ..
81 ΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΟΥΤΟΥΚΑΤΑΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝ..ΚΙΞΕΤΩΣ...........................ΟΝ
ΟΙΜΕΝΕΚΜΑΓΝΗΣΙΑΣΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΕΣΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣΟΙΔΕΕΞΣΜΥΡΝΗΣΤΟΥΣΕΜ
82 ΜΑΓΝΗΣΙΑΙΤΑΔΕΙΕΡΕΙΑΤΑΕΙΣΤΑ..ΚΩΜΟΣΙΑΕΝΣΜΥΡΝΗΙ..............ΛΙΝΟΣ
ΑΦΩΝΑΝΨΗΦΙΣΗΤΑΙΟΔΗΜΟΣΕΝΔΕΜΑΓΝΗΣΙΑΙΟΙΤΑΜΙΑΙΟΙΣΑΝΤΟΠΛΗΘΟΣΕ..
83 ΤΑΞΗΙΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΣ..ΔΕΚΑΙΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΕΝΣΤΗΛ.....................ΕΤΩ
ΣΑΝΣΜΥΡΝΑΙΟΙΜΕΝΕΝΤΩΙΤΗΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΤΗΣΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΔΟΣΙΕΡΩΙΚΑΙ
84 ΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΤΗΙΠΡΟΣΤΩΙΜΑΙΑΝΔΡΩΙΕΝΤΩΙΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣ...........ΝΗΣΙΕΡΩΙ
ΟΙΔΕΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΙΕΝΤΕΤΗΙΑΓΟΡΑΙΠΑΡΑΤΟΝΒΩΜΟΝΤΟΥ
85 ΔΙΟΝ..ΟΥΚΑΙΤΑΣΤΩΝΒΑΣΙΛΕΩΝΕΙΚΟΝΑΣΚΑΙΕΜΠΑΝΔΟΙΣΕ...........ΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΚΑΙΕΓΓΡΥΝΕΩΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΔΕΚΑΙΟΓΡΑΜ
86 ΜΑΤΟΦΥΛΑΞΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΑΑΝΤΙΓΡΑΦΑΤΗΣΟΜΟΛΟΓΙΑΣ........ΟΣΙΟΝ
ΣΥΝΣΦΡΑΓΙΣΑΣΘΩΣΑΝΔΕΤΑΣΟΜΟΛΟΓΙΑΣΤΗΜΜΕΝΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣΔΟΘΗΣΟΜΕΝΗΝ

27 ΜΑΓΝΗΣΙΑΙΟΡΚΙΣΑΤΩΣΑΝΑΥΤΟΥΣΟΙΑΠΟΔΕΙΧΘΗΣΟΜΕΝΟΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΤΟΝΟΡΚΟΝ
ΤΟΝΕΝΤΗΙΟΜΟΛΟΓΙΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝ. .
28 ΔΕΤΑΥΤΑΤΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΙΣΥΝΣΦΡΑΓΙΣΑΜΕΝΩΝΤΗΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝΚΑΙΟΜΟ
ΣΑΝΤΩΝΚΑΙΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΩΝΤΩΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΣΥ. . .
29 ΛΕΙΣΘΩΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΤΑΕΝΤΗΙΟΜΟΛΟΓΙΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟ
ΔΕΑΝΑΓΡΑΦΗΤΩΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΑΝΑΓΡΑΦΗΤΩΔΕΚ. . . . .
30 ΣΤΗΛΑΣΕΙΣΑΣΚΑΙΗΟΜΟΛΟΓΙΑΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΤΑΙΚΑΛΕΣΑΤΩΣΑΝΔΕΟΙΕΠΙΜΗΝΙΟΙΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΤΟΥΣΠΑΡΑΓΕΝ. . . . . . .
31 ΕΓΜΑΓΝΗΣΙΑΣΕΠΙΞΕΝΙΣΜΟΝΕΙΣΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΤΟΙΣΔΕΑΠΟΔΕΙΧΘΕ.ΣΙΜΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΑΙΣΔΟΤΩΜΕΘΟΔΙΟΝΚΑΛΛΙΝΟΣΟΤΑΜΙΑΣΤΟΕΚΤΟΥ. . . . .
32 ΗΜΕΡΩΝΟΣΩΝΑΝΟΔΗΜΟΣΤΑΞΗΙΑΠΟΤΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΡΟΣΟΔΩΝΗΜΕΡΑΙΕΤΑΓΗ
ΣΑΜΠΕΝΤΕΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝΦΑΝΟΔΗΜΟΣΜΙΚ. . . . .
33 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΤΑΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣΠΥΘΕΟΥ

34 ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΗΓΗΣΙΟΥΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΔΕΠΥΘΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΛΗΝΑΙΩΝΟΣΑΓΑΘΗΙ
ΤΥΧΗΙΕΠΙΤΟΙΣΔΕΣΥΝΕΘΕΝΤΟΤΗΜΦΙΛΙΑΝΣΜΥΡΝΑΙ. .
35 ΤΕΚΑΙΟΙΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΙΟΙΤΕΚΑΤΑΠΟΛΙΝΙΠΠΕΙΣΚΑΙΠΕΖΟΙΚΑΙΟΙΕΝΤΟΙΣ
ΥΠΑΙΘΡΟΙΣΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΟΙΚΗΤΑΙΚΑΙΤΗΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝΕΔΩΚΑΝ
36 ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΤΟΙΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΙΣΤΟΙΣΤΕΚΑΤΑΠΟ.ΙΝΙΠΠΕΥΣΙΚΑΙΠΕΖΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣ
ΥΠΑΙΘΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΟΙΚΟΥΣΙ
37 ΤΗΜΠΟΛΙΝΕΦΟΤΩΙΤΗΜΜΕΝΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΑΙΤΗΝΕΥΝΟΙΑΝΤΗΝΕΙΣΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΤΑ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΣΙΝΟΙΕΜ
38 ΜΑΓΝΗΣΙΑΙΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟ
ΝΟΝΚΑΙΟΣΑΠΑΡΕΙΛΗΦΑΝΠΑΡΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΦΥΛΑΞΑΝΤΕΣ
39 ΕΙΣΔΥΝΑΜΙΝΕΙΝΑΙΤΗΝΑΥΤΩΝΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩ. . . . ΙΤΕΥΣΟΝ
ΤΑΙΔΕΜΕΤΑΣΜΥΡΝΑΙΩΝΚΑΤΑΤΟΥΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΝΟΜΟΥΣ
40 .ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΣΤΟΝΑΥΤΟΝΕΧΘΡΟΓΚΑΙΦΙΛΟΝΗΓΟΥΜΕΝΟΙΣΜΥΡΝΑΙΟ. . . . ΟΥΝΤΑΙ
ΔΕΚΑΙΟΙΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣΚΑΙΣΜΥΡΝΑΙΟΙΤΟΙΣΕΜ
41 ΜΑΓΝΗΣΙΑΙΕΚΑΤΕΡΟΙΑΥΤΩΝΤΟΝΟΡΚΟΝΤΟΝΕΝΤΗΙΟΜΟΛΟΓΙΑΙΥΠΟΓ.ΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝΔΕΤΩΝΟΡΚΩΝΤΑΜΕΝΕΓΚΛΗΜΑΤΑΑΥ
42 ΤΟΙΣΤΑΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΚΑΤΑΤΟΜΠΟΛΕΜΟΝΗΡΘΩΠΑΝΤΑΚΑΙΜΗΕΞΕΣΤΩΜΗ.ΕΕΤΕ
ΡΟΙΣΕΓΚΑΛΕΣΑΙΠΕΡΙΤΩΓΚΑΤΑΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝΜΗΤΕ
43 ΔΙΑΔΙΚΗΣΜΗΤΕΚΑΤΑΛΛΟΝΤΡΟΠΟΜΜΗΘΕΝΑΕΙΔΕΜΗ.ΑΝΤΟΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΝΕΓ
ΚΛΗΜΑΑΚΥΡΟΝΕΣΤΩΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΤΟΙΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚ. . .
44 ΤΟΙΣΤΕΚΑΤΑΠΟΛΙΝΙΠΠΕΥΣΙΚΑΙΠΕΖΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΙΘΡΟΙΣΠΟΛΙΤΕΙ.ΝΕΝΣΜΥΡ
ΝΗΙΕΦΙΣΗΙΚΑΙΟΜΟΙΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΟΜΟΙΩΣΔΕΔΕ. . . . . .
45 ΤΗΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤ. . . . ΙΚΟΥΣΙΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΟΣΟΙΑΝΩΣΙΝ.
ΛΕΥΘΕΡΟΙΤΕΚΑΙΕΛΛΗΝΕΣΑΝΕΝΕΓΚΑΤΩΣΑΝΔΕΤΟΥΣΜΕΓΚΑΤΑΛΟΧΙΣΜ. . .
46 .ΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΙΠΠΕΩ. .ΕΚΑΙΠΕΖΩΝΤΩΝΤΕΚΑΤΑΠΟΛΙΓΚΑΙΤΩΝΥΠΑΙΘΡΩΝ
ΟΙΟΝΤΕΣΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣΤΩΝΤΑΓΜΑΤΩΝΕΠΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΔΕΑΛ. . .
47 ΟΙΚΗΤΩΝΤΗΓΓΡΑΦ. .ΟΙΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΕΣΥΠΟΤΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΩΝΑΝΔΡΕΣ
ΟΤΑΝΔΕΤΙΘΩΝΤΑΙΤΟΥΣΚΑΤΑΛΟΧΙΣΜΟΥΣΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣΚΑΙΟΙ
48 .ΝΔΡΕΣΟΙΑ. . .ΔΕΙΧΘΕΝΤΕΣΤΗΓΓΡΑΦΗΝΤΩΝΑΛΛΩΝΟΙΚΗΤΩΝΟΡΚΙΣΑΤΩΣΑΝ. .
ΤΟΥΣΟΙΕΞΕΤΑΣΤΑΙΕΠΙΤΟΥΜΗΤΡΩΙΟΥΙΕΡΟΙΣΝΕΟΚΑΥΤΟΙ. . . . .
49 . . . . . . ΤΕΙΣΗΜΗΝΑΠΟΤΟΥΒΕΛΤΙΣΤΟΥΑΝΕΝΗΝΟΧΕΝΑΙΤΗΓΓΡΑΦΗΝΤΩΝΟΝΤΩΝΤΩ.
ΠΑΡΑΥΤΟΙΣΚΑΤΟΙΚΩΝΙΠΠΕΩΝΚΑΙ. . . . .
50 ΥΠΑΙΘΡΑΤΑΣΣΟΜΕΝΩΝΤΟΥΣΔΕΑΝΔΡΑΣΤΟΥΣ. .ΑΦΕΡΟΝΤΑΣΤΗΓΓΡΑΦΗΝΤΩΝ. . . . .
. . . .
51 ΟΙΚΟΥΝΤΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΙΟΝΤΩΝΕΛΕΥΘΕΡΩΝΚΑΙΕΛΛΗΝΩΝΤΑΣΔΕΑΝΕΝΕΧ
. . . . ΕΞΕΤΑΣΤΑΙΠΑΡΑΔΟΤΩΣΑΝΤΩΙΓΡΑΜΜΑ. . . . ΛΑΚΙΤΗΣ
52 ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΟΔΕΘΕΣΘΩΕΙΣΤΟΔΗΜΟΣΙΟΝΕΠΙΚΛΗΡΩΣΑΤΩΣΑΝΔΕΟ. . . . .
ΑΙΕΙΣΤΑΣΦΥΛΑΣΤΑΑΝΕΝΕΧΘΕΝΤΑΟΝΟΜΑΤΑΠΑΝΤΑΚΑΙΑΝΑ
53 ΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝΕΙΣΤΑΚΛΗΡΩΤΗΡΙΑΚΑΙΕΣΤΩΜΕΤΟΥΣΙΑΤΟΙΣΑΝΑΓΡΑΦΕΙΣΙΝΕ. . . . . .
. .ΩΤΗΡΙΑΠΑΝΤΩΝΩΓΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΜΕΤΕΣΤΙΝ
54 ΧΡΗΣΘΩΣΑΝΔΕΟΙΠΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗΘΕΝΤΕΣΚΑΙΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΠΕΡΙΤΩΝΣΥΝΑΛΛ. . . . .
ΩΝΚΑΙΤΩΝΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝΤΩΜΠΡΟΣΣΜΥΡΝΑΙΟΥΣΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣ
55 ΤΟΙΣΣΜΥΡΝΑΙΩΝΔΕΧΕΣΘΩΣΑΝΔΕΚΑΙΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
. . .ΟΜΟΝΚΑΙΑΡΧΟΝΤΑΔΕΟΝΑΝΑΠΟΣΤΕΛΛΗΙΟΔΗΜΟΣΚΥΡΙΕΥΣΟΝΤΑΤΕ
56 ΤΩΓΚΛΕΙΔΩΝΚΑΙΕΣΟΜΕΝΟΝΕΠΙΤΗΣΦΥΛΑΚΗΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΔΙΑΤΗΡΗΣΟΝΤΑΤΗΜΠΟ
ΛΙΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΠΑΡΑΔΕΞΟΝΤΑΙΟΙΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΔΟ

habet; cod, *A.* supplet ibi ΚΑΙΤΩΝ. Vs. 50. extr. sic expletur in cod. *A*: ΟΜΟΙΑΑΝΕΝΗΝΟΧΕΝΑΙ ΤΗΓΓΡΑΦΗΝΤΩΝΑΛΛΩΝ, quae mera coniectura est. Maitt. hoc loco puncta LI signat. Vs. 52. pro ΤΟΔΗΜΟ, quod Chandl. habet, in reliquis est lacuna. Vs. 54. cod. *B.* συναλλΑΓΩν. Vs. 68. omnes ΒΟΙΗΘΗΣΩ, excepto cod. *B.* qui βοηθησω: in *A.* „Iota videtur leviter transfigi". Vs. 77. Chandl. ΒΟΙ ....ΩΜΕΤΑ, Maitt. ΒΩΙΗΩ.....ΜΕΤΑ, quae composui; cod. *A.* βοΗΘΗΣω etc. *B.* βοιΗΘΗΣω etc. Vs. 78. cod. *B.* εξωλεια και τω γενει τω. Vs. 79. med. Maitt. puncta XXI signat; codd. *A. B.* in ea lacuna inserunt ΟΣΟΥΣ, de coniectura. Vs. 80. med. Maitt. puncta XXI signat; cod. *A.* Μαγνησια οιΚΟΥΝΤΩΝ ΔΙΑΤΑΣΣΟντες, *B.* Μαγνησια οι.....ντες. Vs. 81. in maiore lacuna Maitt. XVIII puncta signat, et vs. 82. puncta XIV; ibidem cod. *A.* Σμυρνῃ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΣΑΣΘΩΟΚΑΛλινος: vulgo litterae ΗΙ vocis Σμύρνῃ deficiunt, quas ex fide huius codicis addidi. Vs. 83. codd. *A. B.* αναγραψατωσαν και την; in maiore lacuna Maitt. XVIII puncta signat. Vs. 84. male cod. *B.* Αρτεμιδος ΔΙΝΔΥΜΗνης; ΟΣ tamen inde addidi. Vs. 85. inde ab initio codd. *A. B.* falso ΚΡΟΝου. In maiore lacuna Maitt. XIV puncta signat. Vs. 87. init. codd. *A. B.* τους αν. Vs. 87. 88. iidem Σμυρναιοι τε. Vs. 88. solus Maitt. ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΙΣΘΑΙ; tum ΤΗΙ abest a codd. *A. B.* Vs. 90. extr. cod. *B.* υπεμεινΕΝ. Vs. 95. Maitt. ΑΙΡΕΣ......ΦΙΛΙΑΝ, Chandl. ΑΙΡΕΙ ΣΘ.....ΦΙΛΙΑΝ, cod. *A.* αιρεισειθαν φιλιαν, *B.* quod dedi. ΑΙΡΕΙΣ etiam Seld. in erratis habet. Vs. 97. cod. *A.* επαγγελομενος. Vs. 98. Maitt. ΤΗΝΦΙ etc. Chandl. cod. *A.* ΤΗΜ etc. Talia hinc inde omisi, ubi lectio nostra satis certa est. Vs. 100. solus Maitt. ΚΛΗΡΟΥΣΕΑΥΤΩΝ. Vs. 103. Maitt. ΥΓΟΤΗΣ, Chandl. ΑΠΟΤΗΣ, codd. *A. B.* απο της φαλλαγγος, unde ultimum Σ addidi, quod deest ap. Chandl. Maitt. Vs. 104. Chandl. ΑΤΕΛΕΙΑΝ..ΑΙ, Maitt. ΑΤΕΛΕΙ ΑΝ.ΑΙ; codd. *A. B.* και habent (cum coniectura ἥτις); hinc inserui Κ. Vs. 105. post med. cod. *A.* υπο αυτον. Sub fin. solus Maitt. ΤΗΝΔΕΠΟΛ etc. reliqui ΤΕ, etiam Seld. in erratorum indice. Vs. 106. et vs. 108. Chandl. ΕΚΓΜΑ etc. reliqui ΕΚΜΑ, nisi quod cod. *A.* vs. 106. ΕΓΜΑ habet: ego retinui Chandlerianum ob id ipsum, quod hoc valde mirum est. Vs. 106. ultimum ΤΑ omittunt codd. *A. B.* Vs. 107. extr. Chandl. tres, Maitt. sex litteras deficientes signat; accessi Maittairio.

I.

(1) Ἔδοξεν τῷ δήμῳ, στρατηγῶν γνώ[μ]η· Ἐπειδὴ πρότερόν τε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ βασιλεὺς Σέλευκος ὑπερ-
(2) έβαλεν εἰς τὴν Σελευκίδα, πολλῶν [κ]αὶ μεγάλων κινδύνων περιστάντων τὴμ πόλιν ἡμῶν καὶ τὴν
(3) χώραν, διεφύλαξεν ὁ δῆμος τὴμ πρὸς αὐτὸν εὔνοιάν τε καὶ φιλίαν, οὐ καταπλαγεὶς τὴν τῶν ἐναντίων ἔφοδον
(4) οὐδὲ φροντίσας τῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀ[π]ωλείας, ἀλλὰ πάντα δεύτερα ἡγησάμενος εἶναι πρὸς τὸ διαμεῖ-
(5) ναι ἐν τῇ αἱρέσει καὶ ἀντιλαβέσθαι τῶμ π[ρ]αγμάτων κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, καθ' ὅ,τι ἐξ ἀρχῆς ὑπέστη· δι' ὃ
(6) καὶ ὁ βασιλεὺς Σέλευκος εὐσεβῶς τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς διακείμενος καὶ φιλοστόργως τὰ πρὸς τοὺς γονεῖς, μεγα-
(7) λόψυχος ὢν καὶ ἐπιστάμενος χάριτας ἀποδιδόναι τοῖς ἑαυτὸν εὐεργετοῦσιν, ἐτίμησεν τὴμ πόλιν ἡμῶν διά
(8) τε τὴν τοῦ δήμου εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν, ἣν ἐπεποίητο εἰς τὰ πράγματα αὐτοῦ, καὶ διὰ τὸ τὸμ πατέ-
(9) ρα αὐτοῦ θεὸν Ἀντίοχον καὶ τὴμ μητέρα τὴν τοῦ πατρός, θεὰν Στρατονίκην, ἱδρῦσθαι παρ' ἡμῖν τιμωμέ-
(10) νους τιμαῖς ἀξιολόγοις καὶ κοινῇ ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ἰδίᾳ ὑφ' ἑκάστου τῶμ πολιτῶν, καὶ ἐβεβαίωσεν τῷ δήμῳ τὴν αὐ-
(11) τονομίαν καὶ δημοκρατίαν, ἔγραψεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ ἔθνη, ἀξι-
(12) ώσας ἀποδέξασθαι τό τε ἱερὸν τῆς Στρατονικίδος Ἀφροδίτης ἄσυλον εἶναι καὶ τὴμ πόλιν ἡμῶν ἱερὰν καὶ ἄσυλον· νῦν τε ὑπερ-
(13) βεβληκότος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Σελευκίδα οἱ στρατη[γο]ὶ σπεύδοντες διαμένειν τῷ βασιλεῖ τὰ πράγματα συμφερόντως, διε-
(14) πέμψαντο πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίᾳ κατοίκους καὶ πρὸ[ς] τοὺς ὑπαίθρους ἱππεῖς καὶ στρατιώτας, καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν
(15) ἕνα Διονύσιον τὸμ παρακαλέσοντα αὐτοὺς δια[φυ]λάσσειν τὴμ φιλίαν καὶ συμμαχίαν βασιλεῖ Σελεύκῳ εἰς
(16) πάντα τὸγ χρόνον, ἐπαγγελλόμενοι διατηρούντων αὐτῶ[ν] τὰ πράγματα καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸγ καὶ φίλον ἡγουμένων ὑπάρξειν αὐ-
(17) τοῖς παρὰ τοῦ δήμου καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου πάν[τ]α τὰ φιλάνθρωπα καὶ καλῶς ἔχοντα, καὶ ἀποδοθήσεσθαι χάρι-
(18) τας αὐτοῖς ἀξίας τῆς αἱρέσεως, οἱ δὲ ἐμ Μαγνησίᾳ παρακληθέντες, καὶ αὐτοὶ ὄντες πρόθυμοι πρὸς τὸ διαφυλάσσειν τῷ βασιλεῖ τήν τε φι-
(19) λίαν καὶ τὴν συμμαχίαν καὶ διατηρεῖν αὐτῷ τὰ πράγματα, τά τε ἀξιωθέντα ὑπὸ τῶν στρατηγῶν φιλοτίμως ἀπεδέξαντο καὶ ἐπαγγέλ-
(20) λονται τὴν αὐτὴν ἕξειν αἵρεσιν τῷ δήμῳ τῷ ἡμετέρῳ εἰς πάντα τὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου συμφέροντα, καὶ ἀπεστάλκασιν
(21) πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτάς, ἐγ μὲν τῶγ κατοίκων Ποτάμωνα καὶ [Ἱ]εροκλῆν, ἐγ δὲ τῶν ὑπαίθρων Δάμωνα καὶ Ἀπολλωνικέτην, τοὺς δ[ια]-
(22) λεξομένους τε ἡμῖν καὶ ἀνοίσοντας τὴν ὁμολογίαν, καθ' ἣν ἀξι[ο]ῦσιν συνθέσθαι τὴμ πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, ἐπαχθέντες δὲ καὶ οἱ
(23) πρεσβευταὶ ἐπὶ τὸν δῆμον συνλελαλήκασιν ὑπὲρ ἁπάντων ἀκολ[ού]θως τοῖς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ γεγραμμένοις· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθα[ι]
(24) τήν τε φιλίαν συντίθεσθαι πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίᾳ ἐπὶ πᾶσι το[ῖς] τοῦ βασιλέως Σελεύκου συμφέρουσιν καὶ ἀποδεῖξαι πρὸς αὐτοὺ[ς]
(25) πρεσβευτὰς τρεῖς, οἵτινες τὴν ὁμολογίαν τε, ἥτις ἂν δόξῃ τῷ δήμῳ, ἀνοίσουσιν αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶγ γεγραμμένων ἐν αὐτῇ δι[α]-
(26) λεγήσονται, καὶ παρακαλέσουσιν αὐτοὺς δέχεσθαί τε καὶ συντελεῖν τὰ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ γεγραμμένα. καὶ ἐάμ περ δέξωνται οἱ ἐμ
(27) Μαγνησίᾳ, ὁρκισάτωσαν αὐτοὺς οἱ ἀποδειχθησόμενοι

87 ΟΥΣΑΝΑΠΟΔΕΙΞΗΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΤΟΙΣΤΕΕΑΥΤΩΝΔΑΚΤΥΛΙΟΙΣΚΑ....ΥΠ
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΙΝΩΙΤΗΝΔΕΕΙΣΜΑΓΝΗΣΙΑΝΔΟΘΗΣΟΜΕΝΗΝΣΦΡΑΓΙΣΑΣΘΩΣΑΝΣΜΥΡΝΑ...
88 ΟΙΤΕΣΤΡΑΤΗΓΟΙΚΑΙΟΙΕΞΕΤΑΣΤΑΙΤΩΙΤΕΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔΑΚΤΥΛΙΩΙΚΑΙΤΟΙΣΑΥΤΩΝ
ΤΑΥΤΑΔΕΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣΤΟΙΣΠΛΗΘΕΣΙΝΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΘΑΙΤΥΧΗΙΤΗΙΑΓΑΘΗΙ

89 ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΓΝΩΜΗΕΠΕΙΔΗΠΡΟΝΟΩΝΟΔΗΜΟΣΥΠΕΡΑΠΑΝΤΩΝΤΩΝ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝΔΙΕΤΕΛΕΙΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΗΝΤΕΒΑΣΙΛΕΙΑΝ
90 ΑΥΤΟΥΣΥΝΑΥΞΩΝΚΑΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΔΙΑΤΗΡΩΝΚΑΘΟΣΟΝΗΝΔΥΝΑΤΟΣΚΑΙΠΟΛΛΑΜΕΝΠΕΡΙ
ΕΙΔΕΝΑΠΟΛΛΥΜΕΝΑΚΑΙΚΑΤΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΑΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΠΟΛΛΟΥΣΔΕΥΠΕΜΕΙΝ..
91 ΚΙΝΔΥΝΟΥΣΕΝΕΚΕΝΤΟΥΔΙΑΤΗΡΗΣΑΙΤΗΝΦΙΛΙΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΣΕΛΕΥΚΟΝΚΑΙ
ΝΥΝΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΣΑΥΤΩΙΣΥΝΔΙΑΤΗΡΗΣΑΙΚΑΙΣΥΝΕΧΕΙΝΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΚΑΘΟΣΟΝ
92 ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝΕΣΤΙΝΤΗΝΤΕΠΡΟΣΤΟΥΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΥΠΑΙΘΡΟΥΣ
ΙΠΠΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣΠΕΞΟΥΣΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΤΟΥΣΟΙΚΟΥΝΤΑΣΕΜΜΑ
93 ΓΝΗΣΙΑΙΣΥΝΤΕΘΕΙΤΑΙΦΙΛΙΑΝΙΝΑΔΙΑΦΥΛΑΣΣΩΣΙΝΤΗΝΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΑΙΤΗΝΕΥΝΟΙΑΝΤΩΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΝΟΜΙΞΩ.ΔΕ.ΝΑΓΚΑΙΟΝΕΙΝΑΙΤΗΙΠΟΛΕΙΠΑΡΑΛΑΒΕΙΝΚΑΙΤΟ
94 ΧΩΡΙΟΝΠΑΛΑΙΜΑΓΝΗΣΙΑΝΚΑΙΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΤΗΝΦΥΛΑΚΗΝΔΙΑΥΤΟΥΙΝΑΚΑΙΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑ
ΛΗΦΘΕΝΤΟΣΥΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝΔΙΑΜΕΝΗΙΠΑΝΤΑΤΑΣΥΝΕΓΓΥ..
95 ΠΡΑΓΜΑΤΑΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΣΕΛΕΥΚΩΙΔΙΕΠΕΜΨΑΝΤΟΠΡΟΣΤΟΥΣΟΙΚΟΥΝΤΑΣΕΝΤΩΙΧΩΡΙΩΙΚΑΙ
ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΝΑΥΤΟΥΣΑΙΡΕΙΣΘΑΙΤΗΝΦΙΛΙΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΣΕΛΕΥΚΟΝ
96 ΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΑΣΚΛΕΙΔΑΣΤΩΙΑΡΧΟΝΤΙΤΩΙΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΙΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΠΑ.Α
ΔΕΞ.ΣΘΑΙΦΥΛΑΚΗΝΤΗΝΣΥΝΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΣΑΝΜΕΤΑΥΤΩΝΤΟΧΩΡΙΟΝΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙ
97 ΣΕΛΕΥΚΩΙΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣΤΑΥΤΑΠΟΙΗΣΑΝΤΩΝΑΥΤΩΝΥΠΑΡΞΕΙΝΑΥΤΟΙΣΠΑΡΑΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΠΑΝΤΑΤΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΚΑΙΚΑΛΩΣΕΧΟΝΤΑΟΙΔΕΟΙΚΟΥΝΤΕΣΕΝΤΩΙ
98 ΧΩΡΙΩΙΕΛΟΜΕΝΟΙΤΗΜΦΙΛΙΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΣΕΛΕΥΚΟΝΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣ
ΠΡΟΣΕΔΕΞΑΝΤΟΤΑΞΙΟΥΜΕΝΑΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΤΑΣΤΕΚΛΕΙΔΑΣΠΑΡΑΔΕΔΩΚΑΣΙ.
99 ΤΩΙΑΡΧΟΝΤΙΤΩΙΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΙΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΤΗΝΦΥΛΑΚΗΝΤΗΝΠΑΡΑΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΠΑΡΕΔΕΞΑΝΤΟΕΙΣΤΟΧΩΡΙΟΝΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΠΟΛΙΤΑΣΤΕΑΥΤΟΥΣΕΙΝ..
100 ΚΑΙΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΤΑΑΥΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΥΠΑΡΧΕΙΚΑΙΤΟΥΣΤΕΚΛΗ
ΡΟΥΣΑΥΤΩΝΤΟΥΣΔΥΟΟΝΤΕΟΘΕΟΣΚΑΙΣΩΤΗΡΑΝΤΙΟΧΟΣΕΠΕΧΩΡΗΣΕΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΠΕΡΙΟ.
101 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΓΕΓΡΑΦΗΚΕΝΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΑΔΕΚΑΤΕΥΤΟΥΣΚΑΙΕΑΝΠΡΟΣΟΡΙΣΘΗΗ.ΩΡΑΗΝ
ΕΧΟΥΣΙΝΟΙΠΡΟΤΕΡΟΝΟΝΤΕΣΕΜΜΑΓΝΗΣΙΑΙΚΑΤΟΙΚΟΙΤΗΙΠΟΛΕΙΤΗΙΗΜΕΤΕΡΑΙ
102 ΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΤΟΥΣΤΡΕΙΣΚΛΗΡΟΥΣΔΩΡΕΑΝΚΑΙΤΗΝΑΤΕΛΕΙΑΝΑΥΤΟΙΣΜΕΝΕΙΝΤΗΝ
ΝΥΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΚΑΙΟΣΟΙΑΥΤΩΝΕΙΣΙΝΑΚΛΗΡΟΥΧΗΤΟΙΔΟΘΗΝΑΙΑΥΤΟΙΣΚΛΗΡΟ.
103 ΙΠΠΙΚΟΝΔΩΡΕΑΝΤΩΝΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΩΝΤΩΙΧΩΡΙΩΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΚΑΙΤΙΜΩΝΙΚΑ.ΤΟΙΣΠΕΞΟΙΣ
ΤΟΙΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΥΠΟΤΙΜΩΝΑΤΟΙΣΑΠΟΤΑΧΘΕΙΣΙΝΑΠΟΤΗΣΦΑΛΑΓΓΟΣ
104 ΕΠΙΤΗΝΦΥΛΑΚΗΝΤΟΥΧΩΡΙΟΥΤΗΝΤΕΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΑΥΤΗΝΑΤΕΛΕΙΑΝ.ΚΑΙΤΟΙΣΑΛ
ΛΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΥΣΕΝΤΩΙΧΩΡΙΩΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΚΑΙΩΜΑΝΕΙΚΑΙΤΟΙΣ
105 ΠΕΡΣΑΙΣΤΟΙΣΥΠΟΩΜΑΝΗΝΚΑΙΤΟΙΣΑΠΟΣΜΥΡΝΗΣΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΙΝΕΠΙΤΗΝΦΥΛΑΚΗΝΤΟΥ
ΧΩΡΙΟΥΜΕΝΕΚΛΕΙΤΕΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΥΤΟΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙΣΤΗΝΤΕΠΟΛΙΤΕΙ..
106 ΚΑΙΤΑΛΛΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤΟΙΣΕΚΓΜΑΓΝΗΣΙΑΣΕΨΗΦΙΣΤΑΙΚ..ΠΡΟΝΟΗ
ΣΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΟΠΩΣΑΥΤΟΙΣΔΙΔΩΤΑΙΕΚΒΑΣΙΛΙΚΟΥΤ.ΤΕΜΕΤΡΗΜΑΤΑΚΑΙΤΑΟΨΩΝΙΑ
107 ΤΑΛΛΑΟΣΑΕΙΩΘΕΙΕΚΒΑΣΙΛΙΚΟΥΔΙΔΟΣΘΑΙΑΥΤΟΙΣΤΟΔΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΑΝ..ΡΑΨΑΙΕΙΣ
ΤΑΣΣΤΗΛΑΣΤΑΣΑΝΑΤΕΘΗΣΟΜΕΝΑΣΕΝΤΟΙΣΙΕΡΟΙΣΥΠΟΤΕΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙ......
108 ΕΚΓΜΑΓΝΗΣΙΑΣΑΝΑΓΕΓΡΑΦΘΑΙΔΕΑΥΤΟΚΑΙΕΝΤΟΙΣΔΗΜΟΣΙΟΙΣ

Ubi nihil annoto, dedi Chandleri lectionem, a qua non multum differt Maitt. apud quem quae manifesto vitiosa sunt vel quae nimis exigui momenti, ea non annoto: nec quae sunt huiusmodi, afferam ex apographis illis manuscriptis, quae *A* et *B* vocabo. Vs. 5. extr. Maitt. ΥΠΕΣΣΤΗ. Vs. 15. codd. *A* et *B* *παρακαλεσαντα*. Vs. 16. cod. alter *αυτῳ*, alter *αυτω* cum *ν* subnotato. Vs. 21. extr. Maitt. Α pro Δ; codd. *A*. *B*. *απο||δεξομενους*, manifesto de coniectura, ut in aliis pluribus, quae non refero. Vs. 30. extr. Ν abest a Chandl. quod dedi ex Maitt. Sed cod. *A*. *παραπε*, cod. *B*. *παραπεμ* cum supplemento ΦΘΕΝΤΑΣ. Vs. 31. extr. codd. *A*. *B*. sic habere dicuntur: *το εκ του* ΚΟΙΝΟΥ. Litterae in fine quae perierint ap. Maitt. duae, ap. Chandl. octo notantur; ego medium numerum elegi. Vs. 32. extr. Maitt. septem puncta habet. Vs. 35. codd. *A*. *B*. *και οιτε εν Μαγνησιᾳ*; sub finem ultimum ΚΑΙ solus omittit Chandl. Vs. 37. vulgo ΤΗΝΕΙ..ΑΠΡΑΓΜΑΤΑ: quod dedi est ex cod. *B*. Vs. 38. ubi ex reliquis ΤΟΝ habes, Chandl. Τ.. Vs. 40. cod. *B*. *Σμυρναιοις* ΟΡΚΙ*ουνται*, de coniectura. Vs. 42. cod. *A*. *μηδετεροις*. Vs. 43. cod. *A*. *δια δικας*. Ibidem vulgo ΕΠΙΦ..ΟΜΕ.ΟΝ, quod explevi ex cod. *B*. Vs. 45. Maitt. .ΗΜΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝ, Chandl. quod dedi; ex mss. *A*. *B*. nihil annotatum nisi postea *αλλοις τε οικουσιν*, et ex cod. *A*. *εν Μαγνησια οις οσοι αν*. Vs. 48. extr. cod. *A*. *νεοκ*ΛΥΤΟΙΣ ΤΟΥΣΓΡΑΜΜΑ*τεις*, *B*. *νεοκ*ΛΥΤΟΝ.........*τεις*. Vs. 49. vulgo ΤΩ..ΑΡΑΥΤΟΙΣ, cod. *B*. *τω*. *παρα δε τοις*, unde Π adscivi. Vs. 49. extr. Maitt. puncta xxi

(67) τρέψω οὐθενὶ κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν· καὶ ἐάν τινα
αἰσθάνωμαι ἐπιβουλεύο[ντα] τῇ πόλει ἢ τοῖς χωρίοις
τοῖς τῆς πόλεως, ἢ τὴν δημοκρατίαν ἢ τὴν ἰσο-
(68) νομίαν καταλύοντα, μηνύσω τῷ δήμῳ τῷ Σμυρναίων,
καὶ βοηθήσω ἀγωνι[ζόμ]ενος μετὰ πάσης φιλοτιμίας,
καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω κατὰ δύναμιν τὴν
(69) ἐμαυτοῦ. εὐορκοῦντι μέμ μοι εὖ εἴη, ἐφιορκοῦντι δὲ
ἐξώλεια καὶ αὐτῷ καὶ γέ[νει τ]ῷ ἐξ ἐμοῦ. Ὀμόσαι
δὲ καὶ Σμυρναίους τοῖς ἀπὸ Μαγνησίας τὸν ὅρκον
(70) τόνδε· Ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρη, Ἀθηνᾶν Ἀρείαν,
καὶ τὴν Ταυροπόλον, καὶ τὴμ μη[τέρ]α τὴν Σιπυληνήν,
καὶ Ἀφροδίτην Στρατονικίδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς
(71) πάντας καὶ πάσας· ἐμμενῶ ἐν ταῖς συνθήκαις αἷς
συντεθείμεθα πρὸς τοὺς [ἐμ Μ]αγνησίᾳ κατοίκους,
τούς τε κατὰ πόλιν ἱππεῖς καὶ πεζοὺς καὶ τοὺς ἐν τοῖς
(72) ὑπαίθροις τασσομένους, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατα-
χωριζομένους εἰς τὸ [πολί]τευμα, εἰς ἅπαντα τὸγ χρό-
νον, οὐθὲν παραβαίνων τῶγ κατὰ τὴν ὁμολογίαν,
(73) οὐδὲ μετατιθεὶς ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ
οὔτε τέχνῃ οὔτε [μηχα]νῇ οὐδεμιᾷ. καὶ εὐνοήσω καὶ
βασιλεῖ Σελεύκῳ καὶ τοῖς ἐκ Μαγνησίας κα-
(74) τοίκοις, τοῖς τε κατὰ πόλιν καὶ τοῖς ὑπαίθροις, καὶ
τοῖς ἄλλοις τοῖς οἰκο[ῦσιν ἐμ] Μαγνησίᾳ ὅσοι εἰσὶν
ἐλεύθεροί τε καὶ Ἕλληνες. καὶ ποιήσομαι αὐτοὺς
(75) πολίτας πάντας καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτῶν ἐφ᾽ ἴσῃ καὶ
ὁμοίᾳ τοῖς ἄλλοις πολί[ταις], καὶ εἰς φυλὰς αὐτοὺς
ἐπικληρώσας καταχωριῶ εἰς ἣν ἂν ἕκαστοι λάχωσιν.
(76) καὶ οὔτε αὐτὸς ἀδικήσω αὐτῶν οὐθένα οὔτε ἄλλῳ ἐπι-
τρέψω οὐθενὶ κατὰ δ[ύν]αμιν τὴν ἐμήν· καὶ ἐάν τινα
αἰσθάνωμαι ἐπιβουλεύοντα αὐτοῖς ἢ τοῖς ἐκγόνο[ις]
(77) αὐτῶν ἢ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῶν, μηνύσω ὡς ἂν τά-
χιστα δύνωμαι, καὶ βοη[θήσ]ω μετὰ φιλοτιμίας. καὶ
μετουσίαν αὐτοῖς δώσω τῶν τε ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλ[ων]
(78) τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται
μετέχουσιν. εὐορκοῦ[ντι μέμ] μοι εὖ εἴη, ἐφιορκοῦντι δὲ
ἐξώλεια καὶ αὐτῷ καὶ γένει τῷ ἐξ ἐμοῦ. Ἀποδειξά-
(79) τωσαν δὲ Σμυρναῖοί τε καὶ οἱ ἀπὸ Μαγνησίας ἄνδρας
[ἑκάτεροι αὐτῶν ὅσους] ἂν ἑκάτεροι ὑπολανβάνωσιν
ἱκανοὺς εἶναι τοὺς ὁρκιοῦντας τὸ πλῆθος
(80) τῶν τε ἐν Σμύρνῃ καὶ τῶν ἐμ Μαγνησίᾳ· οἱ δὲ [ὁρ-
κιζέτωσαν προγράψα]ντες τῇ πρότερον ἡμέρᾳ ἐνδημεῖν
τοὺς ἐν τῇ πόλει, ὡς τοῦ ὅρκου συν[τε]-
(81) λεσθησομένου τοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν. [ὁρ]κιζέτωσ[αν
δὲ τὸν ὅρκον τὸν προγεγραμμέν]ον οἱ μὲν ἐκ Μαγνησίας
ἀποδειχθέντες Σμυρναίους, οἱ δὲ ἐξ Σμύρνης τοὺς ἐμ
(82) Μαγνησίᾳ. τὰ δὲ ἱερεῖα τὰ εἰς τὰ [ὁρ]κωμόσια ἐν Σμύρνῃ
[δότω ὁ ταμίας Καλ]λῖνος ἀφ᾽ ὧν ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος,
ἐν δὲ Μαγνησίᾳ οἱ ταμίαι οἷς ἂν τὸ πλῆθος ἐ[πι]-
(83) τάξῃ. ἀναγραψάτωσ[αν] δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν ἐν στη-
λ[αις λευκολίθοις καὶ ἀναθ]έτωσαν Σμυρναῖοι μὲν ἐν
τῷ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Στρατονικίδος ἱερῷ καὶ
(84) ἐμ Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ ἐν τῷ τῆς Ἀρτέ-
μιδος [τῆς Λευκοφρυη]νῆς ἱερῷ, οἱ δὲ ἐμ Μαγνησίᾳ
κάτοικοι ἔν τε τῇ ἀγορᾷ παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ
(85) Διον[ύσ]ου καὶ τὰς τῶν βασιλέων εἰκόνας, καὶ ἐμ Πάν-
δοις ἐ[ν τῷ ἱερῷ τοῦ] Ἀπόλλωνος, καὶ ἐγ Γρυνέῳ ἐν
τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀναγραψάτω δὲ καὶ ὁ γραμ-
(86) ματοφύλαξ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τὰ ἀντίγραφα
τῆς ὁμολογίας [εἰς τὸ δημ]όσιον. συνφραγισάσθωσαν
δὲ τὰς ὁμολογίας, τὴμ μὲν Σμυρναίοις δοθησομένην
(87) οὓς ἂν ἀποδείξῃ τὸ κοινὸν τῶν ἐμ Μαγνησίᾳ τοῖς τε
ἑαυτῶν δακτυλίοις κα[ὶ τῷ] ὑπάρχοντι κοινῷ, τὴν δὲ
εἰς Μαγνησίαν δοθησομένην σφραγισάσθωσαν Σμυρ-
να[ίων]
(88) οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ἐξετασταὶ τῷ τε τῆς πόλεως
δακτυλίῳ καὶ τοῖς αὐτῶν. ταῦτα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς
πλήθεσιν συντετελέσθαι τύχῃ τῇ ἀγαθῇ.

III.

(89) Ἔδοξεν τῷ δήμῳ, στρατηγῶν γνώμη· Ἐπειδὴ προ-
νοῶν ὁ δῆμος ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τοῦ βασιλέως Σε-
λεύκου συμφερόντων διετέλει καὶ πρότερον, τήν τε
βασιλείαν
(90) αὐτοῦ συναύξων καὶ τὰ πράγματα διατηρῶν καθ᾽
ὅσον ἦν δυνατός, καὶ πολλὰ μὲν περιεῖδεν ἀπολλύμενα
καὶ καταφθειρόμενα τῶν ὑπαρχόντων, πολλοὺς δὲ
ὑπέμειν[εν]
(91) κινδύνους ἕνεκεν τοῦ διατηρῆσαι τὴν φιλίαν τὴν πρὸς
τὸν βασιλέα Σέλευκον, καὶ νῦν φιλοτιμούμενος αὐτῷ
συνδιατηρῆσαι καὶ συνέχειν τὰ πράγματα καθ᾽ ὅσον
(92) ἐνδεχόμενόν ἐστιν, τήν τε πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίᾳ
κατοίκους καὶ τοὺς ὑπαίθρους ἱππεῖς καὶ τοὺς πεζοὺς
στρατιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς οἰκοῦντας ἐμ Μα-
(93) γνησίᾳ συντέθειται φιλίαν, ἵνα διαφυλάσσωσιν τὴν
συμμαχίαν καὶ τὴν εὔνοιαν τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, νο-
μίζω[ν] δὲ [ἀ]ναγκαῖον εἶναι τῇ πόλει παραλαβεῖν
καὶ τὸ
(94) χωρίον Παλαιμαγνησίαν, καὶ ποιήσασθαι τὴν φυλα-
κὴν δι᾽ αὐτοῦ, ἵνα καὶ τούτου παραληφθέντος ὑπὸ τῆς
πόλεως ἀσφαλέστερον διαμένῃ πάντα τὰ σύνεγγυ[ς]
(95) πράγματα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, διεπέμψαντο πρὸς
τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῷ χωρίῳ, καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς
αἱρεῖσθαι τὴν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα Σέλευκον,
(96) καὶ παραδοῦναι τὰς κλεῖδας τῷ ἄρχοντι τῷ ἀποστα-
λέντι ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ πα[ρ]αδέξ[α]σθαι φυλακὴν
τὴν συνδιατηρήσουσαν μετ᾽ αὐτῶν τὸ χωρίον τῷ βα-
σιλεῖ
(97) Σελεύκῳ, ἐπαγγελλόμενος ταῦτα ποιησάντων αὐτῶν
ὑπάρξειν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως πάντα τὰ φιλάν-
θρωπα καὶ καλῶς ἔχοντα, οἱ δὲ οἰκοῦντες ἐν τῷ
(98) χωρίῳ ἑλόμενοι τὴμ φιλίαν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα
Σέλευκον μετὰ πάσης προθυμίας προσεδέξαντο τὰ ἀξι-
ούμενα ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τάς τε κλεῖδας παραδε-
δώκασι[ν]
(99) τῷ ἄρχοντι τῷ ἀπεσταλμένῳ ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τὴν
φυλακὴν τὴν παρὰ τῆς πόλεως παρεδέξαντο εἰς τὸ
χωρίον· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι πολίτας τε αὐτοὺς
εἶν[αι],
(100) καὶ ὑπάρχειν αὐτοῖς τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
πολίταις ὑπάρχει, καὶ τούς τε κλήρους αὐτῶν τοὺς
δύο, ὅν τε ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ Ἀντίοχος ἐπεχώρησεν
αὐτοῖς καὶ περὶ ο[ὗ]
(101) Ἀλέξανδρος γεγράφηκεν, εἶναι αὐτοῖς ἀδεκατεύτους,
καὶ ἐὰν προσορισθῇ ἡ [χ]ώρα, ἣν ἔχουσιν οἱ πρότε-
ρον ὄντες ἐμ Μαγνησίᾳ κάτοικοι, τῇ πόλει τῇ ἡμε-
τέρᾳ,
(102) ὑπάρχειν αὐτοῖς τοὺς τρεῖς κλήρους δωρεὰν καὶ τὴν
ἀτέλειαν αὐτοῖς μένειν τὴν νῦν ὑπάρχουσαν· καὶ ὅσοι
αὐτῶν εἰσιν ἀκληρούχητοι, δοθῆναι αὐτοῖς κλῆρο[ν]
(103) ἱππικὸν δωρεὰν τῶν παρακειμένων τῷ χωρίῳ. ὑπάρ-

πρεσβευταὶ τὸν ὅρκον τὸν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ γεγραμμέ-
νον· προσδεξαμέν[ων]

(28) δὲ ταῦτα τῶν ἐμ Μαγνησίᾳ καὶ συνσφραγισαμένων
τὴν ὁμολογίαν καὶ ὀμοσάντων, καὶ ἐπανελθόντων τῶμ
πρεσβευτῶν, συ[ντε]-

(29) λείσθω καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ γε-
γραμμένα, καὶ τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγραφήτω κατὰ
τὸν νόμον· ἀναγραφήτω δὲ κ[αὶ εἰς

(30) στήλας, εἰς ἃς καὶ ἡ ὁμολογία ἀναγραφήσεται. καλε-
σάτωσαν δὲ οἱ ἐπιμήνιοι τῆς βουλῆς καὶ τοὺς πρεσβευ-
τὰς τοὺς παραγεν[ομένους]

(31) ἐγ Μαγνησίας ἐπὶ ξενισμὸν εἰς τὸ πρυτανεῖον. τοῖς δὲ
ἀποδειχθε[ῖ]σιμ πρεσβευταῖς δότω μεθόδιον Καλλῖ-
νος ὁ ταμίας τὸ ἐκ τοῦ [νόμου]

(32) ἡμερῶν ὅσων ἂν ὁ δῆμος τάξῃ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως
προσόδων. ἡμέραι ἐτάγησαμ πέντε· πρεσβευταὶ ἀπε-
δείχθησαν Φανόδημος Μικ[ίωνος?]

(33) Διονύσιος Διονυτᾶ, Παρμενίσκος Πυθέου.

II.

(34) Ἐπὶ ἱερέως Ἡγησίου, στεφανηφόρου δὲ Πυθοδώρου,
μηνὸς Ληναιῶνος, ἀγαθῇ τύχῃ ἐπὶ τοῖσδε συνέθεντο
τὴμ φιλίαν Σμυρναῖ[οί]

(35) τε καὶ οἱ ἐμ Μαγνησίᾳ κάτοικοι, οἵ τε κατὰ πόλιν
ἱππεῖς καὶ πεζοὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ οἱ ἄλ-
λοι οἰκηταί, καὶ τὴμ πολιτείαν ἔδωκαν

(36) Σμυρναῖοι τοῖς ἐμ Μαγνησίᾳ κατοίκοις, τοῖς τε κατὰ
πό[λ]ιν ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς καὶ τοῖς ὑπαίθροις καὶ
τοῖς [ἄλλοις τοῖς] οἰκοῦσι

(37) τὴμ πόλιν, ἐφ᾽ ὅτῳ τὴμ μὲν συμμαχίαν καὶ τὴν εὔ-
νοιαν τὴν εἰς τὰ πράγματα τὰ τοῦ βασιλέως Σελεύ-
κου διατηρήσουσιν οἱ ἐμ

(38) Μαγνησίᾳ τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ μετὰ πάσης προθυ-
μίας εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, καὶ ὅσα παρείληφαν παρὰ
τοῦ βασιλέως Σελεύκου φυλάξαντες

(39) εἰς δύναμιν εἶναι τὴν αὐτῶν, ἀποδώσουσιν τῷ βασι-
λεῖ Σελεύκῳ· [πολ]ιτεύσονται δὲ μετὰ Σμυρναίων κατὰ
τοὺς τῆς πόλεως νόμους

(40) [ἀ]στασιάστως, τὸν αὐτὸν ἐχθρὸγ καὶ φίλον ἡγού-
μενοι Σμυρναίο[ις. ὀμ]οῦνται δὲ καὶ οἱ ἐμ Μαγνησίᾳ
Σμυρναίοις καὶ Σμυρναῖοι τοῖς ἐμ

(41) Μαγνησίᾳ ἑκάτεροι αὐτῶν τὸν ὅρκον τὸν ἐν τῇ ὁμο-
λογίᾳ ὑπογ[ε]γραμμένον· συντελεσθέντων δὲ τῶν ὅρ-
κων τὰ μὲν ἐγκλήματα αὐ-

(42) τοῖς τὰ γεγενημένα κατὰ τὸμ πόλεμον ἤρθω πάντα,
καὶ μὴ ἐξέστω μη[δ]ὲ ἑτέροις ἐγκαλέσαι περὶ τῶγ
κατὰ τὸν πόλεμον γεγενημένων μήτε

(43) διὰ δίκης μήτε κατ᾽ ἄλλον τρόπομ μηθένα· εἰ δὲ μή,
[π]ᾶν τὸ ἐπιφερόμενον ἔγκλημα ἄκυρον ἔστω. δεδό-
σθαι δὲ τοῖς ἐμ Μαγνησίᾳ κατοίκ[οις],

(44) τοῖς τε κατὰ πόλιν ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς καὶ τοῖς ὑπαί-
θροις, πολιτεί[α]ν ἐν Σμύρνῃ ἐφ᾽ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τοῖς
ἄλλοις πολίταις· ὁμοίως δὲ δε[δόσθαι]

(45) τὴμ πολιτείαν καὶ τοῖς ἄλλοις τ[οῖς ο]ἰκοῦσιν ἐμ Μα-
γνησίᾳ ὅσοι ἂν ὦσιν [ἐ]λεύθεροί τε καὶ Ἕλληνες. ἀνε-
νεγκάτωσαν δὲ τοὺς μὲγ καταλοχισμ[οὺς

(46) τ]ῶν ἐμ Μαγνησίᾳ ἱππέω[ν τ]ε καὶ πεζῶν τῶν τε
κατὰ πόλιγ καὶ τῶν ὑπαίθρων οἱ ὄντες γραμματεῖς
τῶν ταγμάτων ἐπὶ τὸν δῆμον, τῶν δὲ ἄλ[λων]

(47) οἰκητῶν τὴγ γραφ[ὴν] οἱ ἀποδειχθέντες ὑπὸ τῶν ἐμ
Μαγνησίᾳ κατοίκων ἄνδρες. ὅταν δὲ τιθῶνται τοὺς
καταλοχισμοὺς οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ

(48) [ἄ]νδρες οἱ ἀ[πο]δειχθέντες τὴγ γραφὴν τῶν ἄλλων
οἰκητῶν, ὁρκισάτωσαν [αὐ]τοὺς οἱ ἐξετασταὶ ἐπὶ τοῦ
Μητρῴου ἱεροῖς νεοκαύτοι[ς, τοὺς μὲγ

(49) γραμμα]τεῖς, ἦ μὴν ἀπὸ τοῦ βελτίστου ἀνενηνοχέναι
τὴγ γραφὴν τῶν ὄντων τῶ[ν] παρ᾽ αὐτοῖς κατοίκων
ἱππέων καὶ [πεζῶν, τῶν τε κατὰ πόλιν καὶ τῶν κα-
τὰ τὰ]

(50) ὕπαιθρα τασσομένων, τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς [ἀν]αφέ-
ροντας τὴγ γραφὴν τῶν [ἄλλων οἰκητῶν, ἦ μὴν ἀπὸ
τοῦ βελτίστου ἀνενηνοχέναι τὴγ γραφὴν τῶν]

(51) οἰκούντων ἐμ Μαγνησίᾳ καὶ ὄντων ἐλευθέρων καὶ Ἑλ-
λήνων. τὰς δὲ ἀνενεχ[θείσας γραφὰς οἱ] ἐξετασταὶ
παραδότωσαν τῷ γραμμα[τοφύ]λακι τῆς

(52) βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· ὁ δὲ θέσθω εἰς τὸ δημόσιον.
ἐπικληρωσάτωσαν δὲ ο[ἱ ἐξεταστ]αὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ
ἀνενεχθέντα ὀνόματα πάντα, καὶ ἀνα-

(53) γραψάτωσαν εἰς τὰ κληρωτήρια· καὶ ἔστω μετουσία
τοῖς ἀναγραφεῖσιν ε[ἰς τὰ κληρ]ωτήρια πάντων ὧγ καὶ
τοῖς λοιποῖς πολίταις μέτεστιν.

(54) χρήσθωσαν δὲ οἱ πολιτογραφηθέντες καὶ ἐμ Μαγνη-
σίᾳ περὶ τῶν συναλλ[αγμάτ]ων καὶ τῶν ἐγκλημάτων
τῶμ πρὸς Σμυρναίους τοῖς νόμοις

(55) τοῖς Σμυρναίων· δεχέσθωσαν δὲ καὶ ἐμ Μαγνησίᾳ τὸ
νόμισμα τὸ τῆς πόλεως [ἔνν]ομον. καὶ ἄρχοντα δὲ ὃν
ἂν ἀποστέλλῃ ὁ δῆμος κυριεύσοντά τε

(56) τῶγ κλειδῶν καὶ ἐσόμενον ἐπὶ τῆς φυλακῆς τῆς πό-
λεως καὶ διατηρήσοντα τὴμ πόλιν τῷ βασιλεῖ Σελεύ-
κῳ παραδέξονται οἱ ἐμ Μαγνησίᾳ. δό-

(57) τωσαν δὲ Σμυρναῖοι καὶ εἰς κατασκήνωσιν τοῖς ἀπο-
σκευαζομένοις τῶν ἐκ Μαγνησίας οἰκίας κλινῶν ὅσων
ἂν τῷ δήμῳ δόξῃ, ἀφ᾽ οὗ ἄγ χρόνου ἡ ὁμολο-

(58) γία συνσφραγισθῇ εἰς ἑξάμηνον· μισθούσθω δὲ ὁ
ταμίας τῶν ὁσίωμ προσόδων [τ]ὰς οἰκίας μετὰ τῶν
στρατηγῶγ καὶ τὸ ἀνήλωμα διδότω ἀπὸ τῶν τῆ[ς]

(59) πόλεως προσόδων. ὀμόσαι δὲ τοὺς μὲν ἐμ Μαγνησίᾳ
κατοίκους, τῶν τε κατὰ πόλιν ἱππέων καὶ πεζῶν καὶ
τοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις τασσομένους, κα[ὶ]

(60) τοὺς ἄλλους τοὺς καταχωριζομένους εἰς τὸ πολίτευμα
τόνδε τὸν ὅρκον· Ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρη, Ἀθη-
νᾶν Ἀρείαν, καὶ τὴν Ταυροπόλον, καὶ τὴ[μ]

(61) μητέρα τὴν Σιπυληνήν, καὶ Ἀπόλλω τὸν ἐμ Πάνδοις,
καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς πάντας καὶ πάσας, καὶ τὴν
τοῦ βασιλέως Σελεύκου τύχην· ἐμμενῶ ἐν

(62) ταῖς συνθήκαις αἷς συντέθειμαι πρὸς Σμυρναίους εἰς
ἅπαντα τὸγ χρόνον, [κ]αὶ διατηρήσω τήν τε συμμα-
χίαν καὶ τὴν εὔνοιαν τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ

(63) καὶ τῇ Σμυρναίων πόλει, καὶ ἃ παρείληφα παρὰ τοῦ
βασιλέως Σελεύκου διατηρήσω κατὰ δύναμιν τὴν ἐμὴν
καὶ ἀποδώσω τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ· καὶ οὐθὲν

(64) παραβήσομαι τῶγ κατὰ τὴν ὁμολογίαν, οὐδὲ μετα-
θήσω ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ γεγραμ[μ]ένα ἐν αὐτῇ οὔτε
τρόπῳ οὔτε μηχανῇ οὐδεμιᾷ. καὶ πολιτεύσομαι μεθ᾽ ὁ-

(65) μονοίας ἀστασιάστως κατὰ τοὺς Σμυρναίων νόμους
καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δ[ή]μου, καὶ συνδιατηρήσω
τήν τε αὐτονομίαν καὶ δημοκρατίαν καὶ τἄλλα τὰ

(66) ἐπικεχωρημένα Σμυρναίοις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σελέυ-
κου μετὰ πάσης προθυμίας ἐμ παντὶ καιρῷ. καὶ οὔτε
αὐτὸς ἀδικήσω αὐτῶν οὐθένα οὔτε ἄλλῳ ἐπ[ι]-

(in longinquam nempe terram, ita ut magnus terrae tractus *traiiciendus* sit, et montes maxime, ut hac in expeditione Taurus). Ὑπερβάλλειν εἰς Αἰθιοπίαν dixit Diodorus I, 37. quamquam non de exercitu: sed nostris locis Regem cum exercitu traiicientem intelligi sponte patet: ὑπερβάλλειν ὄρος longe usitatissimum est, multaque huc exempla attulit Patricius Iunius. Vs. 3. τῶν ἐναντίων pertinet ad Ptolemaeum et socios, adversus quos rem male gesserat Seleucus. Vs. 9. memoratur Antiochus Deus Callinici pater, et Stratonice Callinici avia, Seleuci Nicatoris et mox Antiochi Soteris uxor, Antiochi Dei mater: huius honori a Smyrnaeis cultus Ἀφροδίτης τῆς Στρατονικίδος datus est, de qua vide n. 3156. et Tac. Ann. III, 63. qui simul de iure asyli testis est. Seldenus (p. 156. Maitt.) hanc putat haud diversam a Dea Syria sive Hierapolitana, Mylitta s. Venere Urania esse, quae unâ fuerit Iuno illa a Stratonice olim culta (Lucian. person. de Dea Syr. c. 19 sqq.): et certe esse habitam et Iunonem et Venerem Hierapolitanam deam scribit Plutarchus Crass. c. 17. Vs. 12. ἀξιώσας ἀποδέξασθαι est: *postulans ut ratum haberent* etc. Vs. 14. duo tantum genera hominum, qui Magnesiae sint, distinguuntur, alteri οἱ κάτοικοι, alteri οἱ ὕπαιθροι ἱππεῖς καὶ στρατιῶται: illi sunt *quicunque firmam Magnesiae sedem habent*, hi *castrenses* apud Magnesiam vulgo in stativis degentes, ut τὰ ὕπαιθρα Polybiano usu castra fere significat, distincta ab urbibus arcibusque. Eodem modo vs. 21. κάτοικοι et ὕπαιθροι simpliciter distinguuntur. Sed posthac vs. 35. κάτοικοι generale est, iique κάτοικοι dividuntur in tria genera, τοὺς κατὰ πόλιν ἱππεῖς καὶ πεζούς, τοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις (sc. ἱππεῖς καὶ πεζούς), et τοὺς ἄλλους οἰκητάς (civiles, non militares). Sic etiam vs. 43–45. distinguitur, quamquam ibi ita dictum videtur, quasi soli pedites et equites qui in urbe et castris essent, vocarentur κάτοικοι, non etiam civiles incolae: sed hoc tamen tantum per negligentiam aliquam accidisse iudico. Diserte autem ibi habes τοῖς ἄλλοις τοῖς οἰκοῦσιν: idem statuo etiam vs. 36. fuisse, ubi ἄλλοις τοῖς excidisse non videtur ambiguum, idque fortasse Seld. omisit, quem secuti sunt reliqui, etiam Chandlerus, qui videtur multa iam legere non potuisse: certe is versus brevior est in edd. quam ceteri in ea parte lapidis, id quod et ipse imitatus sum. Rursum vs. 46. 47. milites omnes alteram classem constituunt, alteram vero ceteri incolae, οἱ ἄλλοι οἰκηταί, qui dein vs. 47. brevius et omisso ἄλλοι vocantur οἱ ἐν Μαγνησίᾳ κάτοικοι: quae ibi breviloquentia ferenda est, quod modo praecesserat ἄλλοι. Ita etiam vs. 51. de voce οἰκούντων iudicandum est. Vs. 47. καταλοχισμοὶ sunt militum, quibus opponuntur οἱ ἄλλοι οἰκηταί. Vs. 49. omnes milites, etiam castrenses, comprehenduntur τοῖς (ἐκεῖ) κατοίκοις, et oppositi sunt οἱ ἄλλοι οἰκηταί, qui tamen et ipsi κάτοικοι. Vs. 59. omnes rursum incolae κάτοικοι dicuntur, et milites et cives, tum milites civilibus opponuntur, militesque dividuntur in τοὺς κατοίκους τῶν τε κατὰ πόλιν ἱππέων καὶ πεζῶν et in τοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις τασσομένους; ubi ad τασσομένους tamen κατοίκους repetendum est ἀπὸ κοινοῦ, quasi dictum sit: τοὺς κατοίκους οἵ εἰσιν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ἱππέων καὶ πεζῶν, καὶ τοὺς κατοίκους τοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις τασσομένους: quamquam praestabat pro genitivo accusativum ponere, ut factum est in locis cetera prorsus geminis vs. 71 sq. 73 sq. Ceterum ἐν τοῖς ὑπαίθροις videtur neutrum, ut τῶν κατὰ τὰ] ὕπαιθρα τασσομένων est vs. 49 sq. Denique sub finem foederis vs. 84. omnes sine distinctione κάτοικοι vocantur. At alia etiam ratione in tertia parte variatur: nam vs. 92. distinguuntur quantum video οἱ ἐν Μαγνησίᾳ κάτοικοι (ἱππεῖς), et οἱ ὕπαιθροι ἱππεῖς, tum οἱ πεζοὶ στρατιῶται, et οἱ ἄλλοι οἱ οἰκοῦντες ἐμ Μαγνησίᾳ: nihilominus τοὺς πεζοὺς et ipsos partim κατοίκους s. κατὰ πόλιν, partim ὑπαίθρους fuisse patet ex iis, quae rettuli. Postremo ab iis omnibus, de quibus hucusque dixi, distinguendi sunt οἱ πρότερον ὄντες ἐν Μαγνησίᾳ κάτοικοι vs. 101. et varii, de quibus in parte III. agitur, *Palaemagnesiae* incolae et praesidiarii. Nam dictio οἱ πρότερον ὄντες distinguit illos ab iis, qui tum ipsum habitabant Magnesiam: expulsi igitur Magnesiâ *pristini incolae* erant habitabantque alicubi in agris, quos etiamtum retinebant: Smyrnaei vero sperabant fore, ut hi quoque agri ipsorum adiicerentur dicioni. Tum qui vs. 95. 97. vocantur οἱ οἰκοῦντες ἐν τῷ χωρίῳ sunt *incolae castelli Palaemagnesiae* prope Magnesiam ad Sipylum siti, quum ii, de quibus antea diximus, *urbis Magnesiae* incolae sint. Praesidiarii autem vs. 103 sqq. nominantur *pedites Timonis* ex phalange Regis, deinde *Persae sub Omane*, et *Smyrnaeorum copiae*: hi omnes non sunt ex illis equitibus et peditibus castrensibus et in urbe Magnesia habitantibus, sed in solo fuerunt castello. Hactenus de Magnesiae incolis. Vs. 14. 15. ἐξ αὐτῶν ἕνα intellige *unum ex Magnesiae illis incolis*, qui antea nominantur. Vs. 30. ἐπιμήνιοι non prytanes sunt, ut cuidam visum, sed *menstrui sacrificuli*, quod vidit iam Seld. non tamen ideo opus est ut cum eodem statuas in novilunio accipiendos epulis legatos fuisse. Vs. 31. quod dedi νόμου unice verum est nec tamen prioribus perspectum. Vs. 32. dedi Μικ[ίωνος, quod Smyrnaeum nomen n. 3140. est. Chandl. Μίκκωνος. Vs. 33. Διονυσιᾶ est memorabile; v. ad n. 3141. II, vs. 34. cave στεφανηφόρον fuisse Magnesiae incolarum magistratum statuas, ut censebat Seld. uterque eponymus manifesto Smyrnaeus est, quum non addita sit ulla distinctionis nota. Stephanephori Smyrnae saepius infra redeunt, magistratumque hunc ibi eponymum fuisse Imperatorum aetate docet Philostratus Vit. Soph. II, 26, 2. nec quae ex Platonis Legum duodecimo de supremis iudicibus Magnetum corona oleagina cinctis attulit Seld. ullo modo ad Magnetes hos pertinent, sed ad imaginariam Platonis civitatem Cretae Magnesiam; quae vero Possis Magneticorum scriptor ap. Athen. XII. p. 533. D. de στεφανηφόρῳ ἀρχῇ refert, Maeandriam spectant Magnesiam. De Lenaeone mense, Attico Gamelione, vide nos Comm. de Dionys. in Act. Acad. Boruss. (a. 1816. 1817.) cap. 1. De vs. 36. vide supra ad vs. 14. Vs. 39. εἰς δύναμιν εἶναι dictum est ut ἑκὼν εἶναι: exemplum Platonicum praebet Bernhardy Synt.

χειν δὲ καὶ Τί*μωνι κα*[ὶ] *τοῖς πεζοῖς τοῖς τεταγμένοις*
ὑπὸ Τί*μωνα τοῖς ἀποταχθεῖσιν ἀπὸ τῆς φάλαγγος*
(104) *ἐπὶ τὴν φυλακὴν τοῦ χωρίου τήν τε πολιτείαν καὶ*
τὴν αὐτὴν ἀτέλειαν [ἣ] *καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει· καὶ*
εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ χωρίῳ. ὑπάρχειν δὲ καὶ Ὠ*μάνει*
καὶ τοῖς
(105) Πέρ*σαις τοῖς ὑπὸ* Ὠ*μάνην, καὶ τοῖς ἀπὸ* Σ*μύρνης*
ἀποσταλεῖσιν ἐπὶ τὴν φυλακὴν τοῦ χωρίου Μ*ενεκλεῖ*
τε καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν τασσομένοις τήν τε πολιτεί[αν]
(106) *καὶ τἆλλα φιλάνθρωπα ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐκγ*
Μ*αγνησίας ἐψήφισται· κ*[αὶ] *προνοῆσαι τὸν δῆμον,*
ὅπως αὐτοῖς διδῶται ἐκ βασιλικοῦ τ[ά] *τε μετρήματα*
καὶ τὰ ὀψώνια [καὶ?]
(107) *τἆλλα ὅσα εἰώθει ἐκ βασιλικοῦ δίδοσθαι αὐτοῖς. τὸ*
δὲ ψήφισμα τόδε ἀν[αγ]*ράψαι εἰς τὰς στήλας τὰς*
ἀνατεθησομένας ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑπό τε τοῦ δήμου καὶ
[ὑπὸ τῶν]
(108) *ἐκγ* Μ*αγνησίας· ἀναγεγράφθαι δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς*
δημοσίοις.

Magnetes, quibuscum pacti Smyrnaei sunt, vulgo ii habiti sunt, qui ad Maeandrum habitabant, cuius sententiae auctores praeter alios nomino Seldenum ad vs. 84. 94. Eckhelium D. N. T. II. p. 528. Rochettum in comm. de foed. Boeot. (vide ad n. 2910.) p. 34. Una huius rei causa est, quod vs. 84. praecipitur, ut Smyrnaei columnam foederis collocent ἐμ Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ. Sed hoc ipsum suadet, ne de Maeandria Magnesia cogitemus: non enim hoc usitatum est, ut civitas, quae cum altera paciscatur, in huius alterius templo aliquo ponat foederis exemplum, sed domi id unaquaeque ponit et uno alterove tertio loco. Ita etiam Magnetes non Smyrnae, sed domi in foro et praeterea aliis duobus locis foederis columnam collocare iubentur. Accedit quod quoties praeter vs. 84. Magnesia in his actis nominata est, non additur illud πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ: unde videtur apertum, vs. 84. hoc additum distinctionis causa esse. Immo *Magnesia ad Sipylum* intelligenda est haud dubie, quae Smyrnae ita vicina fuit, ut nemo Smyrnaeus de alia dici putaret, nisi id addito peculiari cognomento significatum esset. Finitimam autem Smyrnaeis civitatem hanc, quacum paciscuntur, Magnesiam esse docent etiam alia. Nam vs. 101. dicitur: *ἐὰν προσορισθῇ ἡ χώρα, ἣν ἔχουσιν οἱ πρότερον ὄντες ἐμ Μαγνησίᾳ κάτοικοι, τῇ πόλει τῇ ἡμετέρᾳ*: quomodo vero potuit Magnesiae ad Maeandrum terra προσορισθῆναι Smyrnae, quum recto inter utramque itinere interiecta Ephesus urbs satis valida esset? Porro legatis Smyrna Magnesiam mittendis viaticum in quinque tantum dies datur (vs. 32.); at Magnesia ad Maeandrum (Inekbazar) secundum minimum sed iustissimum numerum Artemidori ap. Strab. XIV. p. 663. 440 stadiis abest Smyrnâ (cf. Leak. Itin. As. min. p. 243. et inde corrige libros geographicos in Germania editos et maxime Mannertum). Quis credet legatis tantum in quinque dies datum viaticum esse, si illis biduum in itinere Magnesiam, totidem dies in reditu consumendi erant? Num enim uno die universum Magnesiae negotium peragi potuit? Minime vero: vide modo negotii ipsius rationem vs. 25–27. Nec probabile est Magnesiae ad Maeandrum incolis adeo remotis oblatam tam artam civitatis communionem a Smyrnaeis esse. Porro Magnetes ad Maeandrum iurare haud dubie per Dianam Leucophryenen debebant; incolae Magnesiae hoc in foedere memorati utpote Sipyleni iurant per alios deos et *matrem Sipylenam* (vs. 61.) ut ipsi Smyrnaei, ad quos eius cultus et ipsos pertinebat. Iam ut redeam ad eos locos, ubi foederis columnae collocandae erant, Smyrnaei quidem illas domi in Veneris Stratonicidis templo collocant, et Magnesiae ad Maeandrum in templo Leucophryenae: quippe ut apud cognatos eorum, quibuscum paciscuntur, collocetur foedus; et novi Magnesiae Sipylenae incolae fortasse nuper ex Maeandria arcessiti erant, pulsis pristinis (cf. ad vs. 14.). Sed Magnesiae incolae tabulas foederis collocant domi ad aram Bacchi in foro urbano, ac praeterea in Apollinis Pandis, qui videtur vicus suburbanus esse, postremo apud exteros Grynei Aeolidis in Apollinis, qui locus ut Smyrnae ita Magnesiae ad Sipylum vicinus est. Quod superest, Magnesiae ad Sipylum n. 3408. habemus σύνοδον Σμυρναειτῶν aetate Romana, ad quam perdurasse foedus docere videtur n. 3157. Ita omnia in eo conveniunt, ut foedus hoc cum *Magnesiae ad Sipylum incolis* ictum sit. Initur autem ad conservandum imperium regis *Seleuci II. Pogonis, Callinici* (vide vs. 8 sqq.), quando is iterum in Seleucidem profectus cum exercitu est (cf. vs. 1 sq. et vs. 12 sq.), antequam ex bello cum fratre Antiocho Hierace gesto est Callinicus vocatus. Significantur duae illae expeditiones ab Iustino XXVII, 1, 2. descriptae, quas adversus Ptolemaeum Euergeten suscepit Seleucus paulo post initum imperium: Ptolemaeus enim in priori bello Babylonem usque processerat (Appian. Syr. 65.). Et in hoc quidem priori bello plurimae Asiae civitates a Seleuco desciverant (Iustin. l. c. 1.): Smyrnaeos videmus et tum et in secundo bello fidos mansisse Seleuco: in secundo autem etiam aliae civitates, repentina animorum mutatione et misericordia prioris Seleuci calamitatis, imperio eius sese restituerunt (Iustin. l. c. 2.): in quibus, quod ex hoc patet lapide, fuerunt Magnetes, qui nunc cum Smyrnaeis paciscuntur, quum prius Magnesiae incolae Smyrnaeis abalienati manifesto fuerint (vs. 41 sq.). Quae quum ita sint, foedus circa a. a. Chr. 244. ictum esse recte censet Seldenus (cf. potissimum p. 170. ed. Maitt.). Scriptura lapidis satis exacta est; Iota subscriptum bis tantum (vs. 58. 101.) deficit in coniunctivis, in quibus eandem rem saepius vidimus. Cf. ad n. 1841. Supplementa priorum editorum passim correxi; nec tamen de his nec de ceteris rebus opus est multis verbis.

Pars prima continet decretum Smyrnaeorum de foedere cum Magnesiae urbis incolis ineundo, *secunda* foedus ipsum, *tertia* decretum de incolis Palaemagnesiae castelli a Smyrnaeis occupati. Vs. 1. de nominativo *γνώμη* vide ad n. 2264. Ὑπερβάλλειν hic et vs. 12. 13. recte Seldeno est *expeditionem facere*

3138.

Smyrnae in arce; ed. Pocockius Inscr. P. I, 2, 12. p. 24. n. 22.

ΙΣΗΝΑ . Ω
ΙΚΑΕΙΩΣΕΙΚΑΙΤΙ
ΙΟΥΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΥΤΟ . . ΣΝΚΑΙΕΙΙΙΜΓ . ΛΙ
ΤΩ . . . . Τ⊃ΤΟ . ΙΕΠΤ
ΑΤ . . . . ΙΤΗΙΚΑΤΑ
ΥΝΙΟΥΘΥΜ⊃ΟΥΤ
ΙΟΥΚΑΙ

Videtur fragmentum decreti. Vs. 2. fortasse Ν]ικα[ιέ]ως, εἰ καί τι - - vs. 3. ίου (vel τοῦ) Μακεδόνος - τοῦ, vs. 4. καὶ ἐ[π]ιμ[ε]λ[εῖσθαι vel simile, vs. 6. κατα - etc.

3139.

Smyrnae; ed. Pocockius l. c. p. 23. n. 8. atque iterum p. 31. n. 4.

ΗΣΣΙΑ . . Ω
ΝΗΤΟΥΑΙ
ΙΝΑΙΣΤ . . ΑΝ
ΨΑΗΙΙΤΟΨΗΟ
ΝΑΡΣΙΝΟΕΙΛΙ⁻Ρ
ΥΠΕΡΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΩΙΚ
ΝΕΡΟ
ΝΤΕΙΑΣΑΝΑΙΡ
ΑΝΕΙΙΕΙΔΙΦΙΩΝΕΣ
ΙΣΚΑΙΤΩΝΑΥΤΩΝ
ΡΧΗΣΤΕΤΩΜΑΨΑ
ΑΙΕΚΑΣΙΣΟΙΤΩΙΔΗΜΑ
. ΥΛΕΥ . . . ΕΝΟΙΙΕΚΙ
ΩΡΜΑΥΤ . . ΥΙΚΑΛ
ΙΟΣΟΙΚΕΙΟΥ . ΟΨΑΣΑ
ΑΣΑΕΤΑΙ . Ι . Ο
ΤΑΡΙΔΙ꞉꞉꞉Ε

Vs. 2. alterum exemplum ΤΟΥ, alterum ΠΟΥ. Vs. 3. alterum ΙΝΑΙΣΤΑΝ, alterum ΙΝΕΙΣΤ . . ΔΝ. Vs. 4. alterum ΥΑΙΙΤΟΥΗΟ. Vs. 5. alterum Ζ, alterum in fine ΛΙ . . Ρ et vs. 7. Ι pro Τ, vs. 9. ΑΝΛΡΡ. Vs. 12. extr. alterum ΤΩΛ . ΛΚΑ. Vs. 14. abest ab altero. Vs. 15. idem ΜΗΔΥΤ . . ΥΙΚΛΑ habet, et omittit deinceps vss. 17. 18. Paucas varietates praetermisi.

Vs. 4. fuit τὸ ψή[φισμα, 5. - - ν[ι]? Ἀρσινοεῖ λιτρ - -? 6. ὑπὲρ τῆς, 7. Ἀντωνίῳ, 9. - - ντείας? ἀναιρ[εθείσης? an ἀνα[ῤ]ῥ[ηθείσης? 10. αν ἐ[π]ειδ[ὴ] - - 11. καὶ τῶν αὐτῶν, 12. ἀ]ρχῆς τε τῶ[ν] ἁψα[μένων? 13. κ]αὶ ἕκασ[τ]οι τῷ δήμ[ῳ, 14. βο]υλευ[σάμ]ενοι [π]ε[ρ]ὶ - - 15. αὐτοκράτ]ωρ? - - - Vs. 16. Keilius, qui his plagulis corrigendis operam dat sedulo, coniicit νομίσματ]ος οἰκείου [κ]όψας vel [κ]όψασα.

3140.

Inscriptio haec in Hesselii Praef. ad Inscriptiones Gudii in Appendice (p. XI.) continuo post eas edita est, quae *Smyrnae* in coemeterio Armeniorum repertae dicuntur: unde ipsa sit, non dicitur. Sed Smyrnae habitabat, qui haec apographa miserat: et quum priores tituli in ea parte omnes uno Magnesiae ad Sipylum excepto Smyrnaei sint, hic quoque Smyrnaeus iudicandus est: qua de re in commentario aliquid praeterea addam. Lapis nunc servatur Lugduni Batavorum in Museo publico; olim erat apud Burmannum Secundum. Versus ultimi litterae duplo maiores quam reliquae esse dicuntur ap. Hess. reliquae vero (vss. 1-45.) tantae quantae in Hesselii opere eae, quibus ultimus versus expressus est. Hae nostris dimidio fere maiores sunt. Postremo litterarum magnitudo ibi comparatur cum lapide Lampsaceno Burmanni, de quo suo loco dicam.

[*Textum vide in pag. seq.*]

\- - - - - - - -
Κράτιπ[πος - - - α στατῆρας Δ. Ἀρισ[τ - - - - στατῆρας . .] Πυθαγόρ[ας Δημ]οκρίνου στατῆρας 𐅄. Ἐγ - - - - - [στατῆρας . .] Διονύσιος Ἀπολλοφάνου στατῆρας ΔΔ. Αἰ - - - - - στατῆρας Δ. Λεωφάνης Λάμπρου στατῆρας Δ. Ἀ - - - - - στα-
5 τῆρας Δ. Διονύσιος Ἀπελλίωνος στατῆρας ΔΔ. - - - Μνησιλόχου στατῆρας ΔΔΔ. Μνησίλοχος Ἀνδροσθένους [στατῆρας . .] Ἴων Ἀλεξάνδρου στατῆρας Γ. [Π]ουλυδάμας Πρυτάνιο[ς καὶ οἱ ἀδελ]φοὶ στατῆρας 𐅄. Μενεκράτης Ἀσπασίου στατῆρας Δ. Ἐτε[οκλῆς Ἐτεο]κλείους? στατῆρας Δ. Περιγένης Ἡγήμονος στατῆρας 𐅄. - - -
10 Λεωμέδοντος στατῆρας ΔΔ. Μικίων Μητροδώρου στατ[ῆρας . .] Θαρσύνων Πολυχάρμου στατῆρας Δ. Ἄρχιππος Πολέμωνος στατ[ῆρας . .] Δημοκρίνης Ἡρακλείτου στατῆρας Δ. Ἡγήσαρχος Θευγνήτου στατῆρας Δ. . Ἱππόνικος Πυῤῥίου στατῆρας Δ. Ἡγήναξ Ἑρμοδρόμου στατῆρας 𐅄[Γ. Ἱ]εροκλῆς? Μενεκλέους στατῆρας ΔΔ.
15 Σαννίων καὶ Τείσανδρος [Ζ]ωΐλου στατῆρας ΔΓ. Ἀπολλοφάνης Σπερχύλου στατῆρας Γ. Κράτης Χάρμου στατῆρας Γ. Μητίοχος Εὐθυμάχου στατῆρας 𐅄. Δῆμος Μύρμηκος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ Λάμπρου τοῦ Ἀριστομένου στατῆρας ΔΔΔΔ. Ἄδραστος Καλλίππου στατῆρας Δ. [Δ]ηϊλέων Μενεκλέους τοῦ Δηϊλέοντος στατῆρας ΔΔ. Θευτιμίδης Εὐδημίδου καὶ Ἀγαθοκλῆς Κλεονίκου στα-
20 τῆρας Δ. Κλεώνυμος Δημοφῶντος στατῆρας Δ. Λεωμήστωρ Εὐστρατίδου στατῆρας Γ. Πύθαρ[χ]ος Ἱστιαίου στατῆρας Δ. Μητρότιμος Ἀπολλωνίδου στατῆρας Γ. Λυσίστρατος Πόλυος στατῆρας ΔΔ. Νικόστρατος Ἑρμησιάνακτο[ς] στατῆρας ΔΔΔ. Μένων Ἀλκιβιάδου στατῆρας ΔΔ. Μνησιθείδης Ἕλληνος στατῆρας Δ. Κριτόλεως Αἰγιαλέως στατῆρας ΔΔ. Ἀπολλόθεμι[ς]
25 . . . ευ στατῆρας Γ. Ἱκέσιος Λεωφάντου στατῆρας Γ. Φίλων Ξ[ε]ινιάδου στατῆρας Γ. Μικίων Μητροβίου στατῆρας Γ. Ἀντίλοχος Θάλευ στατῆρας Γ. Κριτόλεως Λεωστράτου στατῆρας ΔΔ. Ἐλαιούσιος καὶ

Gr. p. 361. Vs. 44. 75. mirum est ἐφ' ἴσῃ; tamen ἴσῃ dare non audeo. Cf. ad n. 3333. Vs. 49. alterum τῶν delendum videtur. Vs. 53. κληρωτήρια sunt fere idem quod Athenis ληξιαρχικὰ γραμματεῖα: sunt haec κληρωτήρια catalogi, ex quibus sortitio magistratuum fiebat. De voce ἐπικληροῦν monui ad n. 2671. extr. eamque hic pertinere ad distributionem sorte factam concessi. Quod vs. 57 sqq. domus publico sumptu conductae in semestre assignantur iis, qui Magnesia Smyrnam transferre voluerint sedem (hoc enim videtur esse ἀποσκευάζεσθαι), id videtur ideo factum, ut, qui Smyrnam concedere constituissent, haberent domicilia, donec ipsi sibi exstruxissent domos. De forma ἀνήλωμα vs. 58. cf. ad n. 2347. *c.* extr. De vs. 59. vide supra ad vs. 14. Vs. 61. Apollinis templum ἐμ Πάνδοις memoratur, quod probabile est fuisse in suburbanis Magnesiae Sipyli, ut supra iam significavi; de Sogdianae enim Pandis quis est qui cogitandum hic putaverit? Vs. 68. 77. notanda forma βοηθεῖν, item vs. 69. 78. ἐφιορκεῖν, de quo vide T. I. p. 808. *b.* Vs. 70. Smyrnaei quoque ut Magnesiae incolae iurant per *matrem Sipylenam*; causam aperit Eckhel. D. N. T. II. p. 544. commentans nummos Smyrnaeos in quibus haec dea repraesentatur. Nempe vetustissima Smyrna sub Sipylo monte condita erat, falliturque Westonus (Archaeol. Brit. T. XIV. p. 36.), qui nummum eiusmodi occasione huius cum Magnetibus foederis cusum putat. Eadem dea redit infra in Smyrnaeis haud raro, quod ei multae quaedam cedebant titulis sepulcralibus inscriptae: quemadmodum etiam heredem institui eam licebat (Ulpian. Fragm. tit. 22, 6.). Ceterum sponte patet cultam non modo *a Smyrnaeis*, sed *Smyrnae* esse, idque Ulpianus diserte testatur. Vs. 79. explevi ad normam versus 41. Tum vs. 80. aliter ac priores editores explevi; προγράψαντες, quod dedi, prorsus necessarium est. Mitto alia, quae deinceps paulo aliter constitui atque alii. Vs. 94. Παλαιμαγνησίαν non ad Maeandrum sed ad Sipylum ponendam esse patet ex iis, quae supra dixi. Quare non recte Franckius Callin. p. 113. ubi de Magnesia ad Maeandrum disputat: „Sunt autem Magnetes ab Ephesiis clade affecti, exstincti a Cimmeriis vel potius Treribus, Cimmerica gente. Nec postea vetus urbs instaurata, ut vulgo putant, sed tamen nova condita, ibi autem, ubi fuerat olim Magnesia, relictum oppidulum, cui nomen Παλαιμαγνησία. Qua de re satis exposuit Prideausius ad Marm. Oxon. p. 44 sqq. qui tamen non cogitasse videtur de Magnesia a Treribus deleta." Sane etiam Maeandria Magnesia locum mutavit (vide ad n. 2914.), sed haec loci mutatio non ei aetati tribuenda est, qua Treres Magnesiae Maeandriae attulerant excidium. Nam Magnesia Maeandria, quum locum mutaret, Leucophryn translata est: quodsi in nummo Hadriani Λεύκοφρυς Μαγνήτων habetur, cave putes Leucophryn etiam tum separatam superfuisse; potius repetitum in eo nummo antiquum nomen est, Dianae imagini appositum. Eam vero translationem non modo post Themistoclem, cuius aetate subsistebat prior urbs Magnesia, ubi Dindymenae templum fuit, sed post Xenophontem accidisse patet inde, quod Xenophon Leucophryn nominavit bis (vide ad n. 2914.). Addo eam factam videri ante medium tertium saeculum Christianam praecedens epocham: nam vs. 84. nostri foederis Dianae Leucophryenae templum Magnesiae ad Maeandrum tribuitur; id vero in nova fuit urbe, non in vetusta. Haec tenenda etiam Anacreontis interpretibus sunt, qui ad verba poetae, Ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου δίνῃσιν, utrum Magnesia Anacreontis aetate Lethaeo an Maeandro propior fuerit, dubitant, ideoque quaerunt, an illud carmen possit ad Magnesiam Maeandriam referri, atque utrum Anacreontis aetate nova urbs Magnesia Maeandria iam fuerit condita an superfuerit vetusta. Nova quidem Magnesia, quae olim Leucophrys, Lethaeo propior fuit quam Maeandro (Strab. XIV. p. 647. coll. Pausan. X, 32, 4.): nec tamen ideo verba Anacreontis, Ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου δίνῃσιν, protinus ad Leucophryn referenda sunt, non ad Magnesiam, quae nonnullorum est sententia (v. Welcker. Rhein. Mus. a. 3. 1835. p. 152.). Neque enim constat veterem Magnesiam non propiorem Lethaeo quam Maeandro fuisse: utraque enim urbs, et vetusta et nova, solet Magnesia ad Maeandrum vulgo tantum ideo dici, quod Maeander est notior Lethaeo, ut Olbia est Borysthenes vocata, licet Hypani propior esset. Illud unum constat, Anacreontis aetate Magnesiam superfuisse veterem, necdum conditam fuisse novam; probabile vero est, πόλιν, in quam vocat Dianam Anacreon, esse Magnetum caput veterem Magnesiam Maeandriam, hos autem sacra celebrasse in suo oppido Leucophrye in proxima vicinia sito ad supplicandum ibi Dianae, iisque caerimoniis inservisse carmen poetae. Etiam quae inter Theognidea leguntur vs. 1215. de urbe in campo Lethaei, ad vetustam refero Magnesiam. Haec sufficient tum ad Franckii tum ad interpretum Anacreontis sententias de Magnesia Maeandria corrigendas: ad quas hoc loco emendandas me deduxit Franckii error, Παλαιμαγνησίαν, cuius hic meminit titulus, ad Maeandriam referentis et pro eius urbis, quam deleverint olim Treres, venditantis reliquiis. Nunc redeo ad verba inscriptionis. Vs. 95. pro διεπέμψαντο et παρεκάλεσαν praestabat singularis, quum mox redeat hic (vs. 97. ἐπαγγελλόμενος). Vs. 101. qui sint οἱ πρότερον ὄντες ἐμ Μαγνησίᾳ, supra significavi. Horum terra videtur *tertia sors* esse, qua annumerata binis antea nominatis efficiuntur οἱ τρεῖς κλῆροι vs. 102. Δωρεὰν Seld. recte videtur vertisse *sine onere* (immunes). Vs. 103. κλῆρος ἱππικὸς non feudum equestre est, ut fere visum Seldeno, sed sors maioris mensurae, quam quae pediti soleat dari: quod recte annotat Maffeius. Vs. 104. quod dedi ἤ, per se apertum est.

Smyrnae ut alibi (Diog. L. VII, 12. qui locus ad Athenas referendus est) moris fuisse, ut qui pecunias vel alia polliciti essent et contulissent in opus aliquod publicum perficiendum, eorum nomina in tabula perscriberentur, edocemur titulo n. 3148. admodum recenti, et fragmento n. 3144. quod et ipsum Romanae aetatis est. Manifesto ex hoc genere est hic titulus, similis insuper titulis n. 3141–3143. quos Smyrnaeos esse docebitur: et ad opus publicum quidem eos pertinere apertissimum est ex n. 3142. col. II. His omnibus vetustior est n. 3140. quare non mirum est, quod multa insunt nomina, quae in Smyrnaeis inscriptionibus reliquis multo recentioribus non iam inveniuntur; quamquam insunt haud pauca, quae in titulis vel certo Smyrnaeis vel Smyrnae a me vindicandis vel admodum frequentia sunt vel semel atque iterum reperiuntur, ut Διονύσιος, Ἀπολλοφάνης, Ἀλέξανδρος, Μενεκράτης, Ἐτεοκλῆς, Μικίων (si n. 3137. recte correxi), Μητρόδωρος, Ἄρχιππος, Ἡράκλειτος, Ἡγήσαρχος, Μενεκλῆς, Ἄδραστος, Κλεόνικος, Ἱκέσιος, Φίλων, Μητρόβιος, Ποσίδεος, Ἀρτεμίδωρος, Διοσκουρίδης, Παρμενίσκος, Ἀπολλόδωρος, Ποσειδώνιος, Ἑρμοκράτης, Βάκχιος, Σίμαλος, Μοσχίων. Vs. 9. extat forma Ἐτεο]κλείους, quae quamvis alibi quoque in Asia minore habeatur, certo tamen etiam Smyrnaea est. De singulis non addo nisi haec. Vs. 2. dedi Δημοκρίνου ut est vs. 12. Vs. 7. quae extat forma Πουλυδάμας, de ea vide nos ad Pindar. Explicatt. p. 415. Vs. 22. genitivus Πόλυος similis est genitivo Πόλτυος in Smyrnaeo n. 3141. Numerorum notae fere vulgares sunt: Ᵽ nihil videtur aliud esse nisi Γ, cui, nisi id post aliam notam positum ut vs. 15. ΔΓ, insertum sit Σ minutum, ne inscribi posset nota maiorem summam efficiens, ut Ᵽ. Ne scribas usquam Ᵽ, illud obstat, quod reliquarum pensionum nulla quinquaginta stateres excedit, nisi quod vs. 13. extr. quinquaginta quinque fuisse videntur. Stateres qui infra quinque sunt, singuli significantur singulis Σ; cf. T. I. p. 207.

3141.

In Museo Veronensi; ed. Maffeius Mus. Ver. p. XXX sq. cum Latina translatione, sed nihil praestitit. Titulum *Smyrnaeum* esse doceo in notis.

\- - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ΑΔΕΛΦΟΥΔΙΟΝΥΣΙΚΛΕΙΟΥΣΚΑΙΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΦ. . . .ΤΗΣΛΕΥΚ. . . . . P
ΤΗΣΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΜΗΤΡΟΦΑ
ΝΟΥΤΟΥΧΑΡΗΤΟΣΤΟΥΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥ. . . P
ΕΥΚΛΗΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΕΥΚΛΕΙΟΥΣ. . . . . P
ΣΑΡΑΠΙΩΝΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΟΦΥΣΕΙΠΥΘΙΩΝΟΣ P
ΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ. . . . .
ΕΥΑΡΕΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. . . . . . P
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣΧΑΡΙΔΗΜΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΓΛΑΥΚΙΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΤΟΥΣΙΜΗΛΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΗΔΕΙΑΣ
ΤΗΣΓΛΑΥΚΙΟΥ. . . . . P
. . . ΕΙΤΟΣΠΟΛΤΥΟΣΤΟΥΚΛΕΙΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥΜΗΝΟΔΟΤΟΥΤΟΥΠΟΛΤΙΟΣΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥΑΥΤΟΥΠΟΛΤΥΟΣ. . . P
ΜΗΤΡΟΒΙΟΣΦΑΝΕΙΟΥΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΔΗΜΟΥΣΤΗΣΒΙΩΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣ
ΗΔΙΣΤΑΣΤΗΣΗΡΩΕΙΧΟΥ. . . . . Σ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΕΥΔΟΜΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥΚΑΙΦΙΔΗΛΕΩΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΘΕΟΔΟ
ΤΗΣΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΗΣΦΥΣΕΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΝΕΚΛΗΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣΕΡΜΟ
ΓΕΝΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΛΕΙΟΥΣΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΜΗ P
ΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥΕΡΜΟΓΕΝΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΛΕΙΟΥΣ
ΛΑΜΠΡΙΑΣΝΕΩΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΝΕΩΝΟΣ P
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΙΚΕΣΙΟΥΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΠΡΩΤΙΩΝ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΑΤΤΑΛΟΥΚΑΙΕΡΜΟΓΕΝΟΥ
ΤΟΥΙΚΕΣΙΟΥΤΟΥΙΚΕΣΙΟΥΤΟΥΑΤΤΑΛΟΥΚΑΙΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣΙΚΕΣΙΟΥΚΑΙΤΗΣΜΗΤΡΟΣΜΗΤΡΕΙΔΟΣΚΑΙ
ΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΜΗΤΡΟΥΣΤΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ. .
ΑΤΤΑΛΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΜΗΝΟΦΙ
ΛΟΥΚΑΙΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣΜΕΛΙΝΝΗΣ. . . . . . . P
. . . ΤΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΦΑΝΕΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥ

ΚΡΑΤΙΓ - - ΑΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΑΡΙΣ - - - - - - - - - - - -
ΓΥΘΑΓΟΡ . . . . . . ΟΚΡΙΝΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΕΓ. - . - - - -
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ: ΑΙ - - - - - - - -
ΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΛΕΩΦΑΝΗΣΛΑΜΓΡΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ: Α - - - - - -
ΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΓΕΛΛΙΩΝΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ - - - - -
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔΔ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣΑΝΔΡΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΙΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΟΥΛΥΔΑΜΑΣΓΡΥΤΑΝΙΟ . :.
ΦΟΙΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΑΣΓΑΣΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΕΤΕ.
ΚΛΕΙΟΥΣΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΓΕΡΙΓΕΝΗΣΗΓΗΜΟΝΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄
ΛΕΩΜΕΔΟΝΤΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΜΙΚΙΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΣΤΑΤ. : .
ΘΑΡΣΥΝΩΝΓΟΛΥΧΑΡΜΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΑΡΧΙΓΓΟΣΓΟΛΕΜΩΝΟΣΣΤΑΤ
ΔΗΜΟΚΡΙΝΗΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΗΓΗΣΑΡΧΟΣΘΕΥΓΝΗΤΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ.
ΙΓΓΟΝΙΚΟΣΓΥΡΡΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΗΓΗΝΑΞΕΡΜΟΔΡΟΜΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΗΓΕΡο
ΚΛΗΣΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΣΑΝΝΙΩΝΚΑΙΤΕΙΣΑΝΔΡΟΣΤΩΙΛΟΥΣΤΑ
ΤΗΡΑΣ ΔΓ ΑΓΟΛΛΟΦΑΝΗΣΣΓΕΡΧΥΛΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΚΡΑΤΗΣΧΑΡΜΟΥΣΤΑΤΗ
ΡΑΣ 𐅄 ΜΗΤΙΟΧΟΣΕΥΘΥΜΑΧΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΔΗΜΟΣΜΥΡΜΗΚΟΣΥΓΕΡΑΥΤΟΥ.
ΚΑΙΛΑΜΓΡΟΥΤΟΥΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔΔΔ ΑΔΡΑΣΤΟΣΚΑΛΛΙΓΓΟΥ
ΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΗΙΛΕΩΝΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣΤΟΥΔΗΙΛΕΟΝΤΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ
ΘΕΥΤΙΜΙΔΗΣΕΥΔΗΜΙΔΟΥΚΑΙΑΓΑΘΟΚΛΗΣΚΛΕΟΝΙΚΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΚΛΕΩΝΥ
ΜΟΣΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΛΕΩΜΗΣΤΩΡΕΥΣΤΡΑΤΙΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄
ΓΥΘΑΡΚΟΣΙΣΤΙΑΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΜΗΤΡΟΤΙΜΟΣΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ
𐅄 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣΓΟΛΥΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟ
ΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔΔ ΜΕΝΩΝΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΜΝΗΣΙΘΕΙΔΗΣΕΛΛΗ
ΝΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΚΡΙΤΟΛΕΩΣΑΙΓΙΑΛΕΩΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΑΓΟΛΛΟΘΕΜΙ
ΓΑΙΘΕΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΙΚΕΣΙΟΣΛΕΩΦΑΝΤΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΦΙΛΩΝΞΙΝΙΑΔΟΥ
ΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΜΙΚΙΩΝΜΗΤΡΟΒΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΑΝΤΙΛΟΧΟΣΘΑΛΕΥΣΤΑΤΗΡΑΣ
𐅄 ΚΡΙΤΟΛΕΩΣΛΕΩΣΤΡΑΤΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΕΛΑΙΟΥΣΙΟΣΚΑΙΟΛΥΜΓΙΟ
ΔΩΡΟΣΘΕΥΓΡΟΓΙΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔΔ ΣΚΥΜΝΟΣΕΡΞΑΝΔΡΟΥΣΤΑΤΗ
ΡΑΣ Δ ΚΩΛΩΤΗΣΘΕΥΞΕΙΝΙΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΙΚΕΣΙΟΣΑΓΝΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ
𐅄 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΑΙΑΡΙΦΡΩΝΜΕΝΤΟΡΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΒΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΓΑΥΣΑΝΙΑΣΜΟΣΧΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔ ΙΓΓΙΑΣΙΣΧΟ
ΜΑΧΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΜΗΤΡΟΒΙΟΣΓΟΣΙΔΕΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ ΔΔΔ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ . .
ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΟΡΚΥΝΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄
ΟΛΥΜΓΙΟΔΩΡΟΣΑΓΝΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΛΑΜΓΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΣΤΑ
ΤΗΡΑΣ ΣΣ ΞΑΝΘΙΓΓΟΣΓΥΘΟΚΛΕΟΥΣΣΤΑΤΗΡΑΣ · ΣΣ ΓΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ
ΞΩΓΥΡΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΓΡΩΤΟΓΕΝΗΣΜΟΙΡΙΟΣ: ΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ
ΜΙΚΙΩΝΑΓΑΘΗΝΟΡΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ ΣΣ: ΑΓΟΛΛΟΔΩΡΟΣΓΟΣΕΙΔΩΝΙΟ .
ΣΤΑΡΗΡΑΣ ΣΣΣ: ΕΡΜΗ . ΙΑΝΑΞΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΕΡΜΟΚΡ .
ΤΗΣΜΗΤΡΟΝΑΚΤΟΣ: ΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΓΑΝΤΑΛΕΩΝΒΑΚΧΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ: Δ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΗΣΣΙΜΑ:ΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣΓΟΡΓΟΥΣΤΑ
ΤΗΡΑΣ ΔΔ ΑΓΟΛΛΟΦΑΝΗΣΝΙΚΙΟΣΚΑΙΟΙΑΔΕΛΦΟΙΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΑΝ.
ΞΑΓΟΡΑΣΔΙΣΧΡΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄 ΔΙΚΑΙΙΔΗΣΚΥΝΙΣΚΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄
ΑΓΝΙΑΣΜΟΣΧΟΥΚΑΙΜΟΣΧΙΩΝΓΑΡΜΕΝΟΝΤΟΣΣΤΑΤΗΡΑΣ 𐅄
ΓΥΘΑΓΟΡΑΣΣΓΕΡΧΥΛΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΘΕΑΡΙΔΗΣΚΑΙΓΛΟΥΤΑΡΧΟΣ
ΙΓΓΟΝΙΚΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ ΓΕΡΣΗΣΙΓΓΙΟΥΣΤΑΤΗΡΑΣ Δ

Τ Α Υ Τ Α Α Π Ο Δ Ε Δ Ο Τ Α Ι

Ὀλυμπιόδωρ[ο]ς Θευπροπίδου στατῆρας ΔΔΔ. Σκύμνος Ἐρξάνδρου στατῆρας Δ. Κ[ο]λώτης Θευξεινίδου στατῆρας ΔΔ. Ἱκέσιος Ἁγνίου στατῆρας Γ. Ἡράκλειτος καὶ Ἀρίφρων Μέντορος στατῆρας ΔΔ. Μητρόδωρος Μητροβίου στατῆρας Γ. Παυσανίας Μόσχου στατῆρας ΔΔ. Ἱππίας Ἰσχομάχου στατῆρας Γ. Μητρόβιος Ποσιδέου στατῆρας ΔΔΔ. Ἀρτεμίδωρ[ος] Διοσκουρίδου στατῆρας Δ. [Φ]ορκύνιος? Μητροδώρου στατῆρας Γ. Ὀλυμπιόδωρος Ἁγνίου στατῆρας Γ. Λάμπρος Μητροδώρου στατῆρας δύο. Ξάνθιππος Πυθοκλέους στατῆρας δύο. Παρμενίσκος Ζωπύρου στατῆρας Γ. Πρωτογένης Μοίριος στατῆρας Δ. Μικίων Ἀγαθήνορος στατῆρας δύο. Ἀπολλόδωρος Ποσειδωνίο[υ] στατῆρας τρεῖς. Ἑρμη[σ]ιάναξ Ἑρμησιάνακτος στατῆρας Δ. Ἑρμοκρ[ά]της Μητρ[ώ]νακτος στατῆρας Δ. Πανταλέων Βακχίου στατῆρας Δ. Ἀπολλωνίδης Σιμά[λ]ου στατῆρας Γ. Λυσιμαχίδης Γόργου στατῆρας ΔΔ. Ἀπολλοφάνης Νίκιος καὶ οἱ ἀδελφοὶ στατῆρας 𐅄. Ἀν[α]ξαγόρας [Α]ἴσχρου? στατῆρας Γ. Δικαιίδης Κυνίσκου στατῆρας Γ. Ἁγνίας Μόσχου καὶ Μοσχίων Παρμένοντος στατῆρας Γ. Πυθαγόρας Σπερχύλου στατῆρας Δ. Θεαρίδης καὶ Πλούταρχος Ἱππονίκου στατῆρας Δ. Πέρσης Ἱππίου στατῆρας Δ.

ταῦτα ἀποδέδοται.

Ἱκεσίου τοῦ Ἱκεσίου τοῦ Ἀττάλου καὶ τοῦ πατρὸς Ἱκεσίου καὶ τῆς μητρὸς Μητρεῖδος καὶ τῆς γυναικὸς Μητροῦς τῆς Μηνοφίλου ..
Ἄτταλος Μηνοφίλου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Μηνοφίλου καὶ τῆς θυγατρὸς Μελίννης ρ̄
....της Ἀπολλωνίου τοῦ Φανείου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Μενάνδρου τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Φανείου καὶ τοῦ πατρὸς [Ἀπολλωνίου]? ρ̄
\- - - - - - - -
Ἀπελλικῶν Μηνοδότου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Μηνοδότου καὶ τῆς γυναικὸς Δημοῦς τῆς Ποσειδωνίου ρ̄
Καλλικράτης Ἀπολλωνίου καὶ ὑπὲρ τῆς Τροφίμης Λαοδίκης ρ̄
Πολύκριτος Εὐγείτου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Εὐγείτου τοῦ Εὐγείτου, τοῦ νεωτέρου, καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἀρτεμοῦς τῆς Λέοντος καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Λέοντος τοῦ Εὐγείτου ρ̄
Ἰάσων Ἰάσονος καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς ρ̄
Κόνων Ἀρτεμιδώρου ὁ νεώτερος ρ̄
Ἡφαιστίων Εὐπολέμου ρ̄
Ἀθηνοκλῆς Μηνοφίλου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Μηνοφίλου τοῦ Ἀθηνοκλείους ρ̄
Ἡρογείτων Δημητρίου καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν Δημητρίου καὶ [Ἡ]ρογείτονος ρ̄
Δημήτριος Διονυτά[δ]ος τοῦ Δημητρίου καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς - - - - ρ̄
Νικόλαος Δημητρίου καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν Δημητρίου καὶ Νικολάου καὶ Θεοκρίτου ρ̄
Ἀπελλῆς ....ητος τοῦ Ἀρτεμιδώρου ρ̄
Διονύσιος Ζωπ[ύ]ρου καὶ ὑπὲρ τοῦ [πατρὸς] καὶ τοῦ ἀδελφοῦ - - - - ρ̄
[Πα]ιώνιος Παιωνίου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀρτεμιδώρου καὶ τῆς μητρὸς Μεγιστοῦς ..
Ἀράτων Ἀριστοξένου - - - - - - ρ̄
\- - - - - - - -
Ποσειδώνιος Ἀντιφίλου καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν Διονυσίου καὶ Ἀντιφίλου ρ̄
Μοσχίων Μοσχίωνος ὁ καλούμενος Σαραπί[ω]ν καὶ ὑπὲρ - - - - - ..
\- - - - - - - -
Μέ[γ]ας? Ἡροδότου ὁ φύσει Ἀπολλωνίου καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Μόσχιος ..
Ἀντιφάνης Δημέου καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς ρ̄?
Ἡρακλεί[δ]ης Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείδου ὁ ν[εώτερ]ος [κ]αὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου [καὶ ὑπὲρ] Ἡρακλείδου τοῦ πρεσβυτέρου ν̄
....ιος Λυσανίου καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς etc. ..
\- - - - - - - -

De ratione huius tituli vide ad n. 3140. *Smyrnaeus* vero manifesto est: quo me primum deduxerat similitudo et prioris et insequentium n. 3142. 3143. quos ambos et nostrum eiusdem loci esse sponte patet: n. 3142. 3143. autem Smyrnaeos esse ideo mihi verisimile visum erat, quod Oxonienses Maittairiani prope omnes Smyrna asportati sunt. Iam vero quum n. 3141. cum aliis Smyrnaeis praeter n. 3142. 3143. contulissem, certum repperi argumentum, quo illum demonstrarem vere Smyrnaeum esse: unde simul demonstratum est n. 3142. 3143. recte Smyrnae a me tributos esse. Argumentum vero hoc est. N. 3238. habes Smyrnaeum Μενεκλῆν Ἑρμογένους τοῦ Μητροδώρου, et rursum filium illius Ἑρμογένην Μενεκλείους: tria igitur haec nomina Meneclis, Hermogenis, Metrodori in eadem usitata familia sunt: manifesto iam eadem familia tenetur vs. 23 sqq. ubi est Μενεκλῆς Ἑρμογένου, Ἑρμογένης Μενεκλείους, Μητρόδωρος Ἑρμογένου τοῦ Μενεκλείους. Hac una ratione res universa conficitur: addam tamen etiam alia. Ita n. 3194. in titulo certa ratione Smyrnae vindicato habes Μητρόδωρον Ἑρμογένους τοῦ Μητροδώρου; et n. 3192. Μητρόδωρος aliquis descendit a Menecle. Porro n. 3333. in Smyrnaeo titulo est Μητρὶς mater Ἱκεσίου; et in nostro vs. 29. 30. *Hicesii* uxor est *Metris*; a quibus descendit illa n. 3333. Metris cum filio Hicesio. Vs. 47. est Ἰάσων Ἰάσονος, qui in nummis Smyrnae comparet. Vs. 73. habetur Μέγας Ἡροδότου ὁ φύσει Ἀπολλωνίου: verisimile est huius posterorum unum esse Ἀπολλώνιον Ἡροδότου n. 3274. quem titulum iam Smyrnaeum censebam priusquam eum cum nostro hoc contulissem: nunc nominum congruentiam hoc firmare video. Praeterea plurima nomina huius tituli redeunt in Smyrnaeis titulis (non numeratis n. 3142. 3143.) et nummis, ut Λεύκιππος (quod vs. 2. hanc ob causam praetuli alii supplemento Λεύκωνος), Χάρης, Μητροφάνης, Εὐάρετος (s. Εὐάρεστος), Διονύσιος, Χαρίδημος, Μητρόδωρος, Γλαυκίας, Ἡρακλείδης, Σίμαλος, Ἡδεῖα, Μητρόβιος, Μηνόδοτος, Δημώ, Βίων, Ἀπολλοφάνης, Ἱκέσιος, Ἄτταλος, Μητρώ, Μηνόφιλος, Ἀπολλώνιος, Μένανδρος, Ἀρτεμώ, Ἀρτεμίδωρος, Δημήτριος, Μοσχίων, Δημέας (s. Δημᾶς). Sed insigniores etiam formae sunt, quas ex Smyrnaeis potissimum illustraveris. N. 3137. 33. in Smyrnaeis genitivus est Διονυτᾶ a recto Διονυτᾶς satis insolenti, ut Ἀπολλᾶς Ἀπολλᾶ: ipse nominativus [Διο]νυτᾶς esse videtur n. 3155. Sed in nostro lapide est vs. 54. Διονυτά[δ]ος genitivus masculini, ubi iterum habes T illud insolens; genitivum eundem Διονυτάδος bis habes Smyrnae n. 3242. et Ἀπολλάδος n. 3253. cuius lapidis forma Smyrnaeam refert originem. Μηνάδος p. Μηνᾶ est etiam n. 3142. col. III. 9. in nomine Nicomediensi; eodemque pertinet Φιλωνάδι n. 3392. in nomine gladiatoris Smyrnaei. Dein in hocce titulo Φανείους genitivus est vs. 17. ut Φανείου vs. 34. 36. quae esse pro Φανίου (a recto Φανίας) liquet: et Φανείου etiam n. 3236. habetur, Φανείους autem n. 3143. I. 22. 23. 24. 27. Ad prius non habeo quod conferam nisi Smyrnaeum Νικίους n. 3362. Paulo remotius est Μίθρεος pro Μιθρᾶ n. 3173. *A*. Non dicam de formis Διονυσικλείους, Μενεκλείους, Εὐκλείους, quae Asiae huic tractui communes sunt (vide ad n. 2856.), in Smyrnaeis vero haud rarae. Haec de patria tituli. Vs. 11. nota Glauciam Heraclidis privignum esse. Vs. 75. dele ultimum I.

ΦΑΝΕΙΟΥΚΑΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣ . . . . Ρ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ΑΠΕΛΛΙΚΩΝΜΗΝΟΔΟΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΔΗΜΟΥΣ
ΤΗΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ . . . . Ρ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΤΡΟΦΙΜΗΣ
ΛΑΟΔΙΚΗΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣΕΥΓΕΙΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣΕΥΓΕΙΤΟΥΤΟΥΕΥΓΕΙΤΟΥΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥ Ρ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣΑΡΤΕΜΟΥΣΤΗΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΛΕΟΝΤΟΣΤΟΥΕΥΓΕΙΤΟΥ Ρ
ΙΑΣΩΝΙΑΣΟΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣ . . . Ρ
ΚΟΝΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣ . . . . Ρ
ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΕΥΠΟΛΕΜΟΥ . . . . Ρ
ΑΘΗΝΟΚΛΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΥΤΟΥΑΘΗΝΟΚΛΕΙΟΥΣ . . . . . Ρ
ΗΡΟΓΕΙΤΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΥΚΑΙΙΕΡΟΓΕΙΤΟΝΟΣ . . . . Ρ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΙΟΝΥΤΑΛΟΣΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣ . . . . Ρ
ΝΙΚΟΛΑΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΝΙΚΟΛΑΟΥΚΑΙΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Ρ
ΑΠΕΛΛΗΣ . . . . ΗΤΟΣΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Ρ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΖΩΠΙΡΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ . . . . . Ρ
ΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ . . . . Ρ
ΙΩΝΙΟΣΠΑΙΩΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΚΑΙΤΗΣΜΗΤΡΟΣΜΕΓΙΣΤΟΥΣ
ΑΡΑΤΩΝΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ . . . . Ρ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΑΝΤΙΦΙΛΟΥ . . . . Ρ
ΜΟΣΧΙΩΝΜΟΣΧΙΩΝΟΣΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΣΑΡΑΠΙΟΝΚΑΙΥΠΕΡ . . . .
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ΜΕΤΑΣΗΡΟΔΟΤΟΥΟΦΥΣΕΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣΜΟΣΧΙΟΣ . . . .
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣΔΗΜΕΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣΙΡ . . .
ΗΡΑΚΛΕΙΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΟΝ . .
. . . . ΟΣΝΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ . . . .
. . . . ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ Ν
. . . . ΙΟΣΛΥΣΑΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

- - - - - - - - -
Ὁ δεῖνα καὶ ὑπὲρ τοῦ] ἀδελφοῦ Διονυσικλείους καὶ τῆς γυναικὸς Ἀφ . . . . τῆς Λευκ[ίππου] ϱ̄
[Χάρ]ης Μητροφάνου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Μητροφάνου Χάρητος τοῦ Μητροφάνου ϱ̄
Εὐκλῆς Σωστράτου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Σωστράτου τοῦ Εὐκλείους ϱ̄
Σαραπίων Σαραπίωνος ὁ φύσει Πυθίωνος καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν ϱ̄
Εὐάρετος Διονυσίου ϱ̄
Εὐκλείδης Χαριδήμου τοῦ Μητροδώρου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Γλαυκίου τοῦ Ἡρακλείδου τοῦ Σιμ[ά]λου καὶ τῆς γυναικὸς Ἡδείας τῆς Γλαυκίου ϱ̄
[Κλ]εῖτος Πόλτυος τοῦ Κλείτου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Μηνοδότου τοῦ Πόλτ[υ]ος καὶ ὑπὲρ τοῦ παιδίου αὐτοῦ Πόλτυος ϱ̄
Μητρόβιος Φανείους καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Δημοῦς τῆς Βίωνος καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἡδίστας τῆς Ἡρωείχου? σ̄
Ἀριστείδης Εὐδομίου καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν Διονυσίου καὶ Φιδήλεω? καὶ τῆς γυναικὸς Θεοδότης τῆς Διονυσίου τῆς φύσει Μητροδώρου ..
Μενεκλῆς Ἑρμογένου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἑρμογένου τοῦ Μενεκλείους καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Μητροδώρου τοῦ Ἑρμογένου τοῦ Μενεκλείους ϱ̄
Λαμπρίας Νέωνος καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Νέωνος ϱ̄
Ἀπολλοφάνης Ἱκεσίου ὁ καλούμενος Πρωτίων καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀττάλου καὶ Ἑρμογένου τοῦ

Col. III.

\- - - - - - -
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΑΣΚΛΕΠΙΟΝΟΣ. . .
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΑΠΑΜΕΥΣΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΗΣΑΔΕΛΦΗΣΜΗΝΟΘΕΑΣ
ΤΗΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΑΠΑΜΕΙΤΙΔΟΣ N
ΗΡΑΙΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣ N
ΑΠΑΜΩΝΙΔΗΣΔΑΜΟΝΟΣΑΠΑΜΕΥΣ N
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΠΑΜΕΥΣΚΑΙΥΠΕΡ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΙΠΠΑΡΧΟΥΑΠΑΜΕΩΣ N
ΜΗΝΑΓΟΡΑΣΜΗΝΑΔΟΣΝΙΚΟΜΗΔΕΥΣΚΑΙ
ΥΠΕΡΑΝΘΡΑΚΙΟΥΣΗΣΔΗΜΗΤΡΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΣΣΗΣΑΠΟΛΛΙΝΗΣ N
ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΝΤΙΦΑΝΟΥΓΑΖΕΥΣΚΑΙΥΠΕΡ
ΤΟΥΤΡΟΦΙΜΟΥΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥ N
ΒΑΚΧΙΟΣΠΕΡΙΓΕΝΟΥΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ N
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΤΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΣΤΗΣΗΡΩΦΙΛΟΥΗΡΑΚΛΕ
ΩΤΙΔΟΣΚΑΙΠΑΤΡΩΙΟΥΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥΗΡΩΦΙΛΟΥΤΜΩΛΙΤΟΥ N
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥΠΕΡΙΝΘΙΟΣ
ΜΕΠΙΡΟΣΚΑΙΦΙΛΕΡΩΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΑΠΑΜΕΙΣ N
ΒΑΚΧΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΕΡΠΕΡΗΝΙΟΣΚΑΙΥΠΕΡ
ΤΗΣΜΗΤΡΟΣΜΗΝΟΦΙΛΑΣΤΗΣΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΟΥΠΕΡΠΕΡΗΝΙΑΣ N
ΚΟΣΜΟΣ. . . ΕΙΜΕΝΟΣΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΤΑΔΙΑ
ΘΗΚΗΝΥΠΟΜΗΝΟΔΟΤΟΥΤΟΥΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΠΑΙΔΙΩΝΗΡΩΝΙΚΗΣΚΑΙ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ N
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΣ N
ΑΡΧΙΑΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ N
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥΚΑΤΑΝΑΙΟΣ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ N
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΚΛΗΡΙΤΙΣΕΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΛΥΣΙΟΥΛΑΟΔΙΚΕΥΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΕΥΡΕΝΕΙΑ. ΤΗΣΙΠΠΟ. . . ΛΟΝ
. . ΤΟΣΠΕΡΙΝΘΙΑΣΚΑΙΤΟΥΥΙΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥ N
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΛΕΟΝΤΙΟΥΚΝΩΣΙΟΣΚΑΙΥΠΕΡ
ΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣΤΗΣΑΛΕΞ
ΑΝΔΡΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΤΙΔΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΕΙΑΣΤΗΣΑΠΑΙΓΥΠΤΟΥ N
. . . ΙΘΕΟΣΑΝΤΡΩΙΝΕ. ΟΥ. ΛΥΜΠΗΝΟΣΑΠΟ
ΛΥΚΙΑΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ N
ΜΕΝΙΠΠΟΣΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣΛΑΟΔΙΚΕΥΣ
. ΩΝΠΡΟΣΘΑΛΑΣΣΗΙΚΑΙΠΑΙΔΙΩΝ N
ΤΩΝΜΕΝΕΚΡ. . . ΜΑΓΝΗΣ. . ΚΑΙΓΥΝ. . . . .

Cetera perierunt fracto ut videtur marmore.

Ut annotem quae in Chandleri et Maffeii exemplis nimium mutilis desunt, nemo postulabit: nostrum habes plenissimum, et huius fundus est Prid. Col. I. vs. 1. ΥΙΟΥ addidi ex solo Chandl. Vs. 6. post ΛΕΟΝΙΚΟΣ Prid. Maff. ΤΟΥ inserunt, quod omisi cum Chandl. Vs. 12. init. Chandl. male ΥΙΟΥ pro ΘΕΙΟΥ. Vs. 16. init. Chandl. . . ΜΗΤΡΟΣ. Vss. 21 sqq. omittit Maff. Vs. 21. Chandl. ΤΗΣ, Prid. ΛΗΣ. Vs. 31. deest ap. Prid. (habet Chandl.) Vs. 32. Chandl. ΜΕΝΕΚ, Prid. ΜΕΝΟΚ. Vs. 33. Π ex Chandl. Vs. 34. extr. Prid. ΔΟΝΙ, Chandl. ΔΩΝ. Col. II. vs. 4. Chandl. ante Α nullum vacuum spatium habet; Maff. omittit Α. Vs. 6. dedi ex Chandl. Prideauxius Ι. . . . . ΕΡΜΙ . . . . Σ. Vs. 7. prima Α. . . ex Chandl. addidi. Vs. 8. Chandl. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣΣ. Vs. 9. Chandl. similiter; item ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ; Prid. Maff. ΠΟΤΑΜΩΝΙΟΣ. Col. III. vs. 1. omittit Maff. Ex Chandlero inserui ΥΙΟΥ; idem ΑΣΚΛ omissis reliquis. Vss. 3. 4. Chandl. aliter dispescit. Vs. 7. Chandl. . ΠΠΟΛΛ etc. Vs. 10. ΔΗΜΗΤΡΟΣ abest a Maff. sed Chandl. ΑΝ. ΡΑ. . ΟΥ. ΗΣ. ΗΜΗ. . . . . .

3142.

Marmor Oxoniense formae fere quadratae, per tres dispositum columnas, Maitt. n. 9. (Prid. n. 16.) ubi notae Prideauxii extant p. 476. Maittairii p. 558. et textus minusculis repetitus p. 580. Marmor quum iam Prideauxii aetate valde exesum esset, ab illo ex antiquiori apographo manu Is. Vossii confecto potissimum editum est. Ex lapide dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 50. p. 84 sqq. cum textu minusculis repetito, in quo ex Prid. supplevit quae iam legi nequibant, item cum Latina translatione. Interim minusculis dederat etiam Maffeius Mus. Ver. p. XXXI sqq. et Latine vertit, adspersis hinc inde notulis, quas non refello. Hic et ipse transcripserat Oxonii: sed eius apographum est etiam lacunosius.

Col. I.

\- - - - - - -
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΧΡΥΣΙΠΠΟΥΤΟΥ
ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΤΟΥΦΥΣΕΙΑΤΤΑ
ΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΣΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΚΡΙΤΩΝΟΣΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥ
ΚΟΝΩΝΟΣ Ρ
ΛΕΟΝΙΚΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΗΦΑΙΣ
ΤΙΩΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΚΑΙΥΠΕΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΤΟΥΗΦΑΙΣ
ΤΙΩΝΟΣ Ρ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΜΗΝΟΚΡΙΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ
ΘΕΙΟΥΤΙΜΟΘΕΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩ
ΡΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΒΙΟΥΚΑΙΑΔΕΛΦΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΜΗΝΟΚΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ Ν
ΜΗΤΡΑΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΟΝΕΩΤΕ
ΡΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΛΥ
ΣΑΝΔΡΑΣΤΗΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΩΝΟΣΚΑΙΑΔΕΛΦΟΥΜΗ
ΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΗΙΟΥ Ν
..........ΤΗΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ Ρ
..........ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Ρ
......ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΥΠΕΡΤΕ
.....ΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΓΛΥΚΙΝ
...ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΚΑΙΘΥΓΑΤΡΟΣ
....ΤΟΥ Ξ
.....ΑΓΝΗΤΟΣΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
...ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
....ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΤΟΥ
......ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥ.....ΝΡ
....ΕΟΣ Ν
.....ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΤΟΥΙΚΕΣΙΟΥ
.Π..ΑΔΕΛΦΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡ...
...ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΤΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΙ
ΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥΚΑΙΙΚΕΣΙΟΥΤΟΥ
.....ΑΤΟΥ Ρ

Multa deleta vel erasa sunt in fine columnae.

Col. II. extr. haec supersunt:

....ΟΙΔΕΕΠΗΓΓΕΙΛΑΝΤΟ
....ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ν
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥ
ΚΛΕΙΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ Α
..ΚΛΕΙΝΙΟΥΚΕΡΑΜΙΔΑΣ....ΠΙ...
ΚΑΙ..........ΕΡΜΙ..ΟΣΣ
Α...ΙΩ...ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ.....
.....ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ....Σ
ΑΠΙΩΝΠΟΤΑΜΩΝΟΣΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Σ
\- - - - - - - -

τρος praebet cum priore editore et vertit *Prunicondam Cereris!* Vs. 11. Δάφνης, quod dedi, apertum est. Vs. 32. Catanaeus Apollonius *Publii f.* est; sed Romano in Smyrnaeos imperio nihilominus vetustior inscriptio videtur, quum nullus praeter illum Smyrnaeorum et reliquorum, qui perscripti sunt, Romano utatur nomine. Vs. 34. Ἀχαρνίου, quod Chandl. dedit, et per se nihil significat et reiiciendum ideo est, quod feminina forma desideratur. Vs. 42. falso Limyrensis (Λιμυρεὺς enim, non Λιμυρηνὸς dicitur) a prioribus ante Chandl. intelligebatur. Vs. 44. extr. ἐκ ‖ τῶν scribebat Chandl. contra usum. Vs. 45. ὑπὲρ videtur a quadratario omissum, nec minus vs. 46. ubi post Μάγνης lacuna esse non potest.

3143.

Lapis Oxoniensis formae fere quadratae, per tres dispositus columnas, ed. Maitt. n. 11. (Prid. n. 80.) ubi prima tantum columna exhibetur cum notula Prideauxii p. 477. aliis Maittairii p. 559. et textu minusculis repetito p. 580 sq. Ex lapide dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 51. p. 88 sqq.

Col. I.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑΓΟΡΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ
ΠΥΘΕΟΥΚΑΙΤΟΥΟΜΟΜΗΤΡΙΟΥΑΔΕΛΦΟΥΜΟΣΧΟΥ
ΤΟΥΜΟΣΧΟΥΤΟΥΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΡΝ
ΧΡΥΣΩΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΕΙΡΗΝΗΣΤΗΣΜΕΝΕΛΑΟΥΑΝΤΙΟΧΙΣΣΗΣ
ΑΠΟΔΑΜΕΥΣ Ρ
ΣΩΤΑΛΟΣΣΩΤΑΛΟΥΤΟΥΝΑΥΚΡΑΤΟΥ Ρ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΝΑΥΚΡΑΤΟΥΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ρ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΟΦΥΣΕΙΗΡΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΤΙΜΟΚΡΙΤΗΣΤΗΣΤΙΜΟΚΛΕΟΥ. Ρ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ Ρ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ Ρ
. . . . . . ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΒΙΟΤΗΣΤΗΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΚΑΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Ρ
ΑΣΚΕΝΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΠΡΑΣΙΑΣ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΡΤΕΜΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΚΑΙΤΩΝΥΙΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΙΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΚΑΙΤΩΝΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΥΙΩΝ
ΦΑΝΕΙΟΥΣΚΑΙΑΡΧΙΠΠΟΥ Ρ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΑΝΕΙΟΥΣΟΝΕΩΤΕΡΟΣΥΠΕΡ
ΤΩΝΥΙΩΝΦΑΝΕΙΟΥΣΚΑΙΕΡΜΙΠΠΟΥ
ΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗΣ Ρ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣΔΙΕ
ΠΙΤΡΟΠΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΦΑΝΕΙΟΥΣΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥ Ρ
Α . ΙΣΤΟΦ . ΝΗΣΝΙΚΑΡΧΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ
ΡΧ . . ΚΑΙΓΛΑΥΚΙΟΥ Ρ
. . . . ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣ
. . . . ΟΦΛΥΣΙΑΣΤΗΣ

Cetera perierunt.

Col. II.

. . . .
ΑΙΑΣΑΝΕΩΡΟΝΟΥΘΝΕΩΤΕΡΟΣ Ρ
ΜΟΥΣΤΙΧΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔ . . ΟΥΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
. . . . ΡΠ . Τ . ΟΣ . ΤΡΑΤ . . ΙΣΝΟΥ . . . . ΗΣΤΗΙΟΥ
ΝΙΟΥ . . . . ΟΥ . . . .
. . . . ΕΝΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟ . ΧΑΡΗ . ΟΣΚΑΙ . . . .
ΔΩΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΟΦΥΣΕΙ . . . . Ρ
ΗΡ . Κ . . . ΔΗΣ . . ΩΝΟΣ . . . . .
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ . . . . . .
ΣΩΣΙΚΡ . ΤΗΣ
. . . .

Vs. 11. Chandl. ΑΠΟΛΛΙΝΗΣ...Ν. Vs. 13. extr. Chandl. sex litteras deficientes notat. Vs. 15. Maff. Prid. ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΗΣ, Chandl. quod dedi. Vs. 18. Chandl. ΗΡΩΦΙΛΟΥΗΡΑΚΛΕ, Maff. Prid. ΗΡΟΦΙΛΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙ. Vs. 20. vulgo ΗΡΩΙΛΟΥΤΜΟΛΙΤΟΥ, Chandl. quod dedi. Vs. 21. Maitt. ΦΙΛΟΣΡ etc. Chandl. ΦΙΛ...Ρ etc. Maff. quod dedi. Vs. 22. init. Chandl. ΜΕ.....ΚΑΙ. Vs. 26. Maff. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, Chandl. Ε.ΕΥΘΕΡΟΣ, Prid. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ. Vs. 27. alterum ΤΟΥ ex Chandl. Vs. 28. Chandl. ΗΡΩ, Prid. Maff. ΗΡΟ. Vs. 33. extr. ap. Chandl. est Ν, quod recta ratione ad vs. 34. addendum fuit: sed in marmore tamen priori versui additum id ob spatii angustias esse Chandl. notat in Syllabo, idque etiam aliis accidisse locis. Vs. 34. extr. Prid. Maff. ΑΚΛΗΡΙΤΙ ΣΕΟΣ (Maff. ΩΣ), Chandl. ΑΧΑΡΝΙΟΥ, cui cave confidas: recepi inde tantum secundum Α. Vs. 36. Chandl. ΕΥ.ΝΕΙΑ.ΤΗΣΙΠΠΩΝ.. et dein Ν; Prid. ΕΥΡΕΝΕΙΑΝΤΗΣΙΠΠΟ...ΛΟΝ. Maff. non habet hunc versum. Vs. 37. init. Chandl. tria puncta signat et habet ΟΣ, Maitt. ΤΟΣ et ante hoc tria puncta; ex Chandl. minui lacunam. Vs. 37. sub finem ex Chandl. ΥΙΟΥ inserui et dedi ΔΙΟΓΕΝΟΥ: Prid. addit Σ. Vs. 40. Maitt. Γ pro primo Υ. Vs. 42. Prid. .....ΙΔΕΟΣΑΝΤΡΩΙΝΕ...ΛΥΜΙΡΗΝΟΣΑΠΟ, eademque Maff. inde a ΛΥ. Chandl. ....ΙΘΕΟΣ...ΡΩΙΝ..ΟΥ.ΟΛΥΜΠΙΗΝΟΣΑΠ., quae composui, omisso Ι post Π Chandlerianum: nam reliquorum illud ΙΡ manifesto est Π. Vs. 44. ΜΕΝ ex Maff. Ω ex Chandl. (reliqui Ο). Vs. 44. extr. Chandl. duo puncta signat falso; vs. 45. init. unum ex illo addidi. Ibid. Maff. falso *θαλασσαν* omissis reliquis. Prid. ΠΑΙΔΙΟΥ, Chandl. ΠΑΙΔΙΩΝ.

I.

[Ὁ δεῖνα] ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Χρυσίππου τοῦ Ἀντιφάνου τοῦ φύσει Ἀττάλου καὶ ὑπὲρ τοῦ συντρόφου Κρίτωνος τοῦ Διονυσίου τοῦ Κόνωνος ρ̅
[Κ]λεόνικος Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡφαιστίωνος καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡφαιστίωνος καὶ ὑπὲρ Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἡφαιστίωνος ρ̅
Τιμόθεος Μηνοκρίτου καὶ ὑπὲρ τοῦ θείου Τιμοθέου τοῦ Ἀπολλοδώρου τοῦ Μητροβίου καὶ ἀδελφοῦ Ἀπολλοδώρου τοῦ Μηνοκρίτου τοῦ Ἀπολλοδώρου ν̅
Μητρᾶς Παραμόνου ὁ νεώτερος καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Λυσάνδρας τῆς Στράτωνος τοῦ Ἀρίστωνος καὶ ἀδελφοῦ Μητροδώρου τοῦ Μητροδώρου Τηΐου ν̅
- - - της Μητροδώρου ρ̅
[ὁ δεῖνα] Ἀρτεμιδώρου ρ̅
- - - Δημητρίου ὑπέρ τε [ἑαυτοῦ] καὶ τῆς γυναικὸς Γλυκίν[νης τῆς] Ἡρακλείδου καὶ θυγατρὸς ....του ξ̅
[ὁ δεῖνα Μ]άγνητος τοῦ Διονυσίου καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς [Μάγνητος] τοῦ Διονυσίου καὶ τοῦ [ἀδελφ]οῦ Ἀπολλωνίου τοῦ [Μαγ]ν[ητ]ος? ν̅
[ὁ δεῖνα] Μενεκράτου τοῦ Ἱκεσίου [καὶ ὑ]π[ὲρ] ἀδελφῶν Ἀρτεμιδώρ[ου καὶ] Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ποσειδωνίου νεωτέρου καὶ Ἱκεσίου τοῦ [Μενεκρ]άτου ρ̅

II.

Οἵδε ἐπηγγείλαντο κεραμίδας [εἰςφέρειν]?
Ἀρτεμίδωρος Ἡρακλείδου τοῦ Κλεινίου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Κλεινίου κεραμίδας ....πι... α
Και - - - - - [κ]ερ[α]μί[δα]ς σ̅
Α...ίω[ν καὶ]? Ἡρακλείδης [τοῦ δεῖνος] κεραμίδας σ̅
Ἀπίων Ποτάμωνος κεραμίδας σ̅

III.

[Ὁ δεῖνα καὶ] ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἀσκλ[η]πί[ω]νος ..
Δημήτριος Μητροδώρου Ἀπαμεὺς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς Μηνοθέας τῆς Μητροδώρου Ἀπαμείτιδος ν̅
Ἡραῖος Μηνοφίλου Περγαμηνὸς ν̅
Ἀπ[ολλ]ωνίδης? Δάμ[ω]νος Ἀπαμεὺς ν̅
Παράμονος Ἀπολλωνίου Ἀπαμεὺς καὶ ὑπὲρ Σωστράτου τοῦ Ἱππάρχου Ἀπαμέως ν̅
Μηναγόρας Μηνάδος Νικομηδεὺς καὶ ὑπὲρ Ἀνθρακίου [τ]ῆς Δημητρ[ί]ο[υ] Ἀντιοχίσσης ἀπὸ [Δάφ]νης ν̅
Ἀντίοχος Ἀντιφάνου Γαζεὺς καὶ ὑπὲρ τοῦ τροφίμου Ἀριστογένου τοῦ Ἀριστογένου ν̅
Βάκχιος Περιγένου Ἡρακλεώτης ν̅
Διονύσιος Σαραπίωνος τοῦ Ἀντιόχου Θυατειρηνὸς καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Στρατονίκης τῆς Ἡρωφίλου Ἡρακλεώτιδος καὶ πατρῴου Πλουτάρχου τοῦ Ἡρωφίλου Τμωλίτου ν̅
Ἡρακλείδης Φιλοστράτου Περίνθιος ..
Μέ[νιππ]ος? καὶ Φίλερως Μενάνδρου Ἀπαμεῖς ν̅
Βάκχιος Διονυσίου Περπερήνιος καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Μηνοφίλας τῆς Ἡρακλείδου Περπερηνίας ν̅
Κόσμος, [ἀφ]ειμένος ἐλεύθερος κατὰ διαθήκην ὑπὸ Μηνοδότου τοῦ Διοδώρου, καὶ ὑπὲρ τῶν παιδίων Ἡρωνίκης καὶ Ἀρτεμισίου καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ν̅
Διονύσιος Ἀφροδισίου Θυατειρηνὸς ν̅
Ἀρχίας Μηνοφίλου Λυσιμαχεὺς ν̅
Ἀπολλώνιος Ποπλίου Καταναῖος καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς γυναικὸς Ἀπολλωνίας τῆς Διονυσίου Α[π]α[με]ίτι[δ]ος ν̅
Διογένης Λυσίου Λαοδικεὺς καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Εὐ[γ]ενεία[ς] τῆς Ἱππο[μέδ]οντος Περινθίας καὶ τοῦ υἱοῦ Διογένου ν̅
Δημήτριος Λεοντί[δ]ου Κνώσιος καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Κλεοπάτρας τῆς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείτιδος Ἀλεξανδρείας τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ν̅
[Δεξ]ίθεος? Ἀντρ.....ου [Ὀ]λυμπηνὸς ἀπὸ Λυκίας καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ν̅
Μένιππος Ἡρακλέωνος Λαοδικεὺς [τ]ῶν πρὸς θαλάσσῃ καὶ [ὑπὲρ] τῶν παιδίων ν̅
[Ἴ]ων? Μενεκρ[άτου] Μάγνης καὶ [ὑπὲρ] γυν[αικὸς]
- - - - ..

Hic titulus eandem indolem ac patriam habet ac priores: col. II. inscripti sunt, qui *tegulas* ad opus publicum polliciti erant; ceteri contulerant *pecunias*. De Smyrnaea origine qui antecedentem inscriptionem contulerit, non dubitabit; et conveniunt hic quoque nomina, quae tamen non opus est conferre. Col. I. vs. 28. init. nulla videtur lacuna esse, sed linea reductior; idem censeo de vs. 31. item de col. II. vs. 5. et col. III. vs. 37. Vs. 34. alter Artemidorus ut patruelis vel consobrinus videtur fratribus comprehendi. Col. II. init. εἰςφέρειν vel εἰςοίσειν supplendum; utrumque fert usus. De forma Μηνάδος col. III. vs. 9. vide ad n. 3141. Vs. 10. Maffeius Ἀνθρακιοῦσαν Δήμη-

quae dedi sunt ex Chandleri coniectura valde incerta. Vs. 3. Τηΐου vix verum est: etsi enim idem habes n. 3142. I. 20. tamen hic id quadrare ob praecedens ης non videtur. Vs. 5. Dionysius et Chares in eadem familia reperiuntur ut in alio Smyrnaeo titulo n. 3299. Col. III. vs. 7. nota formam saepe a nobis demonstratam et vere Smyrnaeam Πυθοκλείους.

3144.

Cum aliis lapidibus multis et basi columnae hic lapis effossus est *Smyrnae*, quando ibi versabantur qui ediderunt Egmond et Heyman (Itin. T. I. p. 80.).

. . . ΗΝΕΩ ΚΟΡΟΣ
Ο
ΣΜΥΡΝΑΙΩΝΠΟΛΙΣ
ΤΑΟΝΟΜΑΤΑΤΩΝ
ΥΠΕΣΧΗΜΕΝΩΝ
ΚΑΙΣΥΝΕΙΣΕΝΕΝΚΑΝΤΩΝ
ΕΙΣΤΗΝΤΟΥΛΙΜΕΝΟΣ
ΚΑΤΑΣΚ. . . . . . .
. . . .

Vs. 1. delè o subscriptum.

- - - ἡ νεωκόρος Σμυρναίων πόλις.
τὰ ὀνόματα τῶν ὑπεσχημένων καὶ συνεισενενκάντων
εἰς τὴν τοῦ λιμένος κατασκ[ευήν.

Sequebantur nomina in modum titulorum praecedentium.

Titulus Traiano non antiquior videtur, in cuius nummis Smyrnae neocoratus primum comparet. Antecedentes nominum recensus esse antiquiores satis constat.

3145.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 4. et ibid. p. 23. n. 18.

ΝΑΟΝΜΕΝΣΟΛΟΝ
ΑΛΥΕΙΔΟΥΔΕΠΑΛΙΠ.
ΕΚΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙΣΟΡΟ
ΟΙΚΟΝΟΝΗΣΑΜΕΝΟΙΕΛΥ
ΤΟΙΠΩΣΑΜΕΝΟΙΚαι
ΠΑΝΤΟΙΚΟΘΕΝΑ
ΟΛΒΙΟΙΑΔΕΛΦΕ
ΟΙΚΑΙΓΥΨ

Hoc est fere posterius exemplum; prius vs. 1. ΝΑΟΛΙΜ etc. et ΣΟΛΟΑ. Vs. 2. posterius ΑΔΥ etc. prius quod dedi. Vs. 6. extr. posterius Λ pro Α; ut mittam minora.

Vs. 1. Ναὸν μὲν, 2. Λυ[σ]ίδου? δὲ πάλι[ν]? - 3. ἐκ θεμελίων εἰς ὄρο[φὴν] - - 4. οἰκο[δ]ο[μ]ησάμενοι ἑ[α]υ[τ - - 6. πάντ' οἴκοθεν - - 7. ὄλβιοι ἀδελφε[οί]? mire. 8. οἳ καὶ γυψ[ώσαντες? etc.

3146.

Minusculis editus hic titulus in Iac. Gronov. Mem. Cosson. p. 144. 14. ex schedis Cossoni, sine loci notitia post Ancyranos et ante Smyrnaeos; et *Smyrna* ad se missum edidit Cuperus ad Lactantium de mort. persecut. p. 163. ed. Bauldri.

ΕΚΤΟΥΕΙΣΑΧΘΕΝΤΟΣ
ΥΔΑΤΟΣΕΠΙΤΟΝΔΙΑΤΟΝ
ΑΚΡΑΙΟΝΕΠΙΟΥΛΠΙΟΥ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΤΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥ
ΕΝΤΑΙΣΣΤΡΑΤΗΓΙΑΙΣ
ΤΑΙΣΜΑΡΚΩΝΙΟΥΝΙΩΝ
ΥΙΟΥΚΑΙΠΑΤΡΟΣ
- - - - - - -

In fine notavi defectum, quem apographum Cossoni significat addito κατὰ (hoc est καὶ) τὸ ἑξῆς.

Ἐκ τοῦ εἰςαχθέντος ὕδατος ἐπὶ τὸν Δία τὸν Ἀκραῖον ἐπὶ Οὐλπίου Τραϊανοῦ τοῦ ἀνθυπάτου, ἐν ταῖς στρατηγίαις ταῖς Μάρκων Ἰουνίων υἱοῦ καὶ πατρὸς - - -

Quid significet illud ἐκ, dubito: ni fallor nihil designatur nisi fistulam, cui apposita erat tabula, partem esse aquaeductus Traiani (cf. n. 3147.). Ὕδωρ εἰςαχθὲν esse *aquaeductum* patet. Iuppiter Acraeus Smyrnae colebatur (Eckhel. D. N. T. II. p. 543. 557. 561.). Traianus est pater Imperatoris Proconsul Asiae Imp. Vespasiano circa a. u. c. 852. (Eckh. l. c. T. VI. p. 435.) Στρατηγίαι sunt *praeturae* Smyrnaeorum, non Romanae.

3147.

Ex Museo Domini Oxford (in loco Wimple) edidit Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 1. Nunc est Cantabrigiae in collegio Trinitatis; ex lapide edidit Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 134. cf. p. 145. (ap. Ros. Inscr. p. 400. 414.) Est etiam in schedis Sherardianis p. 74. (cod. Ask. IV, 95.), ubi diserte *Smyrnae* tribuitur, et Graecos qui in Museo illo erant titulos omnes, eo loco a Maffeio editos, esse Smyrnaeos etiam alia docent.

ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΥΔΑΤΟΣΑΠΟΚΑ
ΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΥΠΟΒΑΙΒΙΟΥ
ΤΟΥΛΛΟΥ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ

Litterae sunt apicibus ornatae: initio nihil deesse notat Dobr. consentiente Sher. etsi Maffeius lacunam notaverat. In lapidis parte inferiore incisio est, quae recipiebat fistulam aquaeductus.

Τραϊανοῦ ὕδατος ἀποκατασταθέντος ὑπὸ Βαιβίου Τούλλου ἀνθυπάτου. Supple: *Haec fistula est ex* aqua Traiana, quam restituit etc. Cf. n. 3146. Tullus videtur Cos. a. u. c. 862.

Col. III.

. . . .
ΚΑΙΥΠΕ. . . ΝΥΙΩΝΕΡΜΙ. . ΟΥΚΑΙΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΕΠΑ. . . . . ΟΣΜ. ΙΣΙΘΕΟΥ. . . ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ρ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙ . . . .
. . . ΕΜΙΔΩΡΟ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΙΣΔΟΜΟ. ΚΑΙ . . . .
ΜΗΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΝΙΚΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤ. .
ΜΗΤΡΙΟΣΦΙΛΙΜΝΗΣΤΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΣΚΑΙ. ΣΠΥ. . . ΛΕΙΟΥΣΚΑΙΥΠΕΡ Ν
ΤΟΥΥ. ΟΥΚΑΙ
ΣΑΡ. . . . . ΣΑ. . . . ΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜ. . . . .
ΣΚΑΝΟΝ. . . . . ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑ. . . . .
ΤΗΣΜΗΤΡΟΣ. . . ΤΗΣ. . . ΟΣΚΑΙ. . . . .
ΚΑΙ. . .

Desunt versus quattuordecim.

ΝΔΡΟΥ
. . . .

Col. 1. quae Chandl. iam legere non potuit non omnia affero. Vs. 3. Chandl. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ, Prid. ΑΛΥΜΕΙΟΥ. Vs. 6. Chandl. ΔΑΜ. ΥΣ. Vs. 11. Prid. ΛΙΜΟΚΡΙΤΗΣ, Chandl. quod dedi. In fine ex Chandl. addidi punctum; idem omittit P. Vs. 13. ΜΗΝΟΔΟ ΤΟΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ex Chandl. (Prid. ΜΗΡΝ etc. ΠΕΙΣΙ etc.) Vss. 15. 16. aliter dividit Chandl. Vs. 18. Chandl. ΑΣΚ. Ν etc. Tum Prid. ΔΗΜΕΤ etc. (Chandl. Η p. Ε); in fine Chandl. ΠΡΑΣΙΑΣ, Prid. ΤΡ etc. Vs. 20. extr. Prid. ΔΗΜΕΤ etc. (Η pro Ε dedi ex Chandl.) Vs. 23. Prid. post Φανείους tria puncta habet, Chandl. non. Vss. 28. 29. ex Chandl. perfectiores dedi. Vs. 30. init. lacunae spatium ex Chandl. designatum est, et in fine dempta sunt duo puncta quae Prid. habet. Vs. 31. deest ap. Prid. Col. II. III. desunt apud priores, nisi quod in cod. C. apud Maitt. ex vs. 1. affertur hoc: . . ΣΟΝΕΩΡΟΝ: . ΟΝΕΩΤΕΡΟΣ, ut positum in fine vs. 1. Col. I. Hinc inserui ΕΩΡ: Chandl. enim habet: ΑΙΑΣΑΝ. . . ΟΝΟΥΟΝΕΩΤΕ ΡΟΣ.

I.

Μητρόδωρος Ἑρμαγόρου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ Πυ-
θέου καὶ τοῦ ὁμομητρίου ἀδελφοῦ Μόσχου τοῦ
Μόσχου τοῦ καλουμένου Λυσιμάχου ρ̄ν
Χρύσων Λυσιμάχου καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Εἰρήνης
τῆς Μενελάου Ἀντιοχίσσης ἀπὸ Δά[φνη]ς ρ̄
Σώταλος Σωτάλου τοῦ Ναυκράτου ρ̄
Ἡρακλείδης Διονυσίου τοῦ Ναυκράτου καὶ ὑπὲρ τοῦ
υἱοῦ Διονυσίου ρ̄
Τιμόθεος Διονυσίου ὁ φύσει Ἡρογείτονος [καὶ] ὑπὲρ
τῆς γυναικὸς Τιμοκρίτης τῆς Τιμοκλέου[ς] ρ̄
Διονύσιος Μητροδώρου ρ̄
Μηνόδοτος Ποσειδωνίου ὁ νεώτερος καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Ποσειδωνίου ρ̄
[ὁ δεῖνα] Ἀρτεμιδώρου ὁ νεώτερος καὶ ὑπὲρ τῆς γυ-
ναικὸς Βιότης τῆς Ποσειδωνίου καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Ἀρτεμιδώρου ρ̄
Ἀσκ[ά]νιος Δημητρίου ὁ καλούμενος Πρασίας καὶ ὑπὲρ
τῆς γυναικὸς Ἀρτεμουσίας τῆς Ἀντιπάτρου καὶ
τῶν υἱῶν Δημητρίου καὶ Ἀντιπάτρου καὶ τῶν Ἀντι-
πάτρου υἱῶν Φανείους καὶ Ἀρχίππου ρ̄
Διονύσιος Φανείους ὁ νεώτερος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Φα-
νείους καὶ Ἑρμίππου καὶ τῆς γυναικὸς Νικο-
στράτης ρ̄
Δημόκριτος Μητροδώρου ὁ νεώτερος δι᾽ ἐπιτρόπου Διο-
νυσίου τοῦ Φανείους τοῦ νεωτέρου ρ̄
Ἀ[ρ]ιστοφ[ά]νης Νικάρχου καὶ ὑπὲρ τῶν υἱῶν [Νι-
κά]ρχ[ου] καὶ Γλαυκίου ρ̄
[ὁ δεῖνα] Διοσκουρίδου καὶ ὑπὲρ τῆς [γυναικὸς]? . . .
. . . οφλυσίας? τῆς - - - - ..

II.

Αἴας? Ἀν[τιγ]όνου? ὁ νεώτερος ρ
Μούστιχος? Διονυσοδ[ώρ]ου τοῦ Ἀρτεμιδώρου - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
[Διογ]ένης? Διονυσίου το[ῦ] Χάρη[τ]ος καὶ - - -
δωρος Μητροδώρου ὁ φύσει - - - ρ̄
Ἡρ[α]κ[λεί]δης [Δί]ωνος? [καὶ ὑπὲρ]? Ἑρμογένου
τοῦ Δημητρίου - - ..
Σωσικρ[ά]της - - - - -

III.

Ὁ δεῖνα] καὶ ὑπὲ[ρ τῶ]ν υἱῶν Ἑρμί[ππ]ου καὶ Σαρα-
πίωνος ..
Ἐπα[φρόδιτ]ος Μ[νη]σιθέου [τοῦ] Θεοδώρου ρ̄
Δημήτριος Ἀπολλωνίου τοῦ Δημητρίου καὶ [ὑπὲρ - - -
Ἀρτ]εμιδώρο[υ], Ἀπολλωνίου, - - δομό[υ] καὶ - - - ..
[Δη]μήτριος Ἀπολλωνίου [τοῦ] Νίκ[ι]ος? καὶ ὑπὲρ
τ[ῆς] μητρὸς Φιλί[ν]νης τῆς Δημητρίου ..
- - κ[λῆ]ς Πυ[θοκλ]είους καὶ ὑπὲρ [τῶ]ν - - - -
- - - - καὶ τοῦ υ[ἱ]οῦ καὶ ..
- - - σαρ - - σα - - [ο]υ καὶ ὑπὲρ τῆς μ[ητρὸς ..
- - σκάνον - - - καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς - - - - -
τῆς μητρὸς etc. ..

Tituli ratio ac patria eadem quae priorum; Smyrnaeae origini hic quoque conveniunt nomina, quae tamen conferre ne opus quidem est. Vs. 16. Βιότης incertum visum Chandlero: sed habes hoc nomen mulieris Smyrnaeae n. 3227. Vs. 18. Ἀσκάνιος Chandleri coniectura est. Vs. 19. Ἀρτεμουσία formatum est ex nomine Ἀρτεμὼ Smyrnae usitato. Mox de forma Φανείους vide ad n. 3141. Col. II. vs. 1.

Φοῦσκος ἔργον ποιήσειν μυ(ριάδων) ζ̄. Χερσίφρων Ἀσιάρχης τοὺς κήπους εἰς τὸν Φοινεικῶνα. Λούκιος Πομπήϊος εἰς τὸν Φοινεικῶνα μυ(ριάδας) ε̄. Λούκιος Βηστεῖνος τὴν βασιλικὴν στρώσειν τὴν πρὸς τῷ βουλευτηρίῳ καὶ χαλκᾶς τὰς θύρας ποιήσειν. Σμάραγδος πρύτανις ναὸν Τύχης κατασκευάσειν ἐν τῷ Φοινεικῶνι. Κλαύδιος πρύτανις χρυσώσειν τὸν ὄροφον τοῦ ἀλιπτηρίου, καὶ [τ]ὸ[ν] εἰς τὸν χαριστήριον νεὼ[ν] κείονα σὺν σπειροκεφάλῳ. Νυμφιδία ἀρχιέρεια, Κλ. Ἀρτεμύλλα, Κλ. Πώλλα, Κλαυδία Νεικήτου, Θευδιανὸς στεφανηφόρος τὸ δεύτερον, Φλ. Ἀσκληπιακή, Εἰσίδωρος σοφιστής, Ἀντωνία Μάγνα, Κλ. Ἀρίστιον, Ἀλβιδία Μάγνα μυ(ριάδα) ᾱ. Κλ. Ἡδεῖα μυ(ριάδα) ᾱ. Κλ. Χάρις μυ(ριάδα) ᾱ. Κλ. Λεόντιον μυ(ριάδα) ᾱ. Κλ. Αὐρηλία κείονας Κυμβελλείτας σὺν σπειροκεφάλοις εἰς τὸν Φοινεικῶνα ν̄β̄, οἱ ποτὲ Ἰουδαῖοι μυ(ριάδα) ᾱ. Μητρόδωρος Νεικάνορος Δικηνὸς? εἰς τὸν Φοινεικῶνα δηνάρια ζ̄φ̄. Μούρδιος Καικιλιανὸς μυ(ριάδας) β̄. καὶ ὅσα ἐπετύχομεν παρὰ τοῦ κυρίου Καίσαρος Ἀδριανοῦ διὰ Ἀντωνίου Πολέμωνος· δεύτερον δόγμα συνκλήτου, καθ᾽ ὃ δὶς νεωκόροι γεγόναμεν, ἀγῶνα ἱερόν, ἀτέλειαν, θεολόγους, ὑμνῳδούς, μυριάδας ἑκατὸν πεντήκοντα, κείονας εἰς τὸ ἀλειπτήριον Συνναδίους [ο̄]β̄, Νουμεδικοὺς κ̄, πορφυρείτας ς̄. κατεσκευάσθη δὲ καὶ ἡ ἡλιοκάμεινος ἐν τῷ γυμνασίῳ ὑπὸ Σέξτου ἀρχιερέως.

Titulus hic multas ob causas impeditus est. De Smyrnaea origine aliquantillum dubitabat Reinesius, ob Bassum Corinthium, qui Isthmiorum Corinthi agonotheta fuerit (Philostrat. Vit. Apollon. IV, 26. Apollon. epist. 36.), et ob prytanes; meminerat enim prytanum Bacchiadarum Corinthi. Et hoc quidem satis absurdum esse nemo non videt: at ne Bassus quidem Apollonii Tyanensis inimicus huc pertinet, sed videtur antiquior habendus esse, quum haec inscriptio Hadriano Imp. composita sit ac tum videatur Claudius Bassus floruisse, non Imp. Domitiano. Smyrnae conveniunt Nemeses, de quibus iam monui ad n. 2663. fanum Fortunae (cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 545.), dein prytanes ipsi (n. 3160. 3168. 3170. 3193. 3201. 3288. 3328. 3385. Eckhel. D. N. T. II. p. 553.), ac theologi et hymnodi, qui deinceps aliquoties redeunt. Porro Claudia *Nicetae* f. videtur filia fuisse Nicetae Smyrnaei Sophistae, qui Nerva imperante clarus fuit (Apollon. Vit. Soph. I, 19. 2.); tum *Theudianum* Smyrnaeum habes in nummis (Eckhel. l. c. p. 562.), *Murdium* n. 3325. atque ut alios omittam, quae de *Antonio Polemone* dicuntur in hoc titulo, ea unice conveniunt Smyrnae. Apollonio quidem teste rem exaggerante Vit. Soph. I, 25, 2. ille Laodicensis Polemo effecerat, ut uno die χιλίας μυριάδας Smyrnaeis Hadrianus effunderet: estque ille etiam nummis Smyrnaeorum inscriptus (Eckhel. l. c. p. 554.). Atque horum argumentorum pars movit etiam Reinesium, ut de sua decederet dubitatione. Maxima pars tituli versatur in donis civium certo quodam praetore magistratu fungente oblatis civitati: altera pars enumerat, quae Hadrianus largitus erat. In priore parte sigla obscura dixeris. $\overset{\text{Y}}{\text{M}}$ *mina* visa est et editoribus et Corsino Nott. Gr. p. 45. et $\overset{\text{A}}{\text{M}}$, $\overset{\text{B}}{\text{M}}$ *mina una duae* habitae sunt (cf. etiam Maffei. Sigl. lapid. Gr. p. 60.). Sed illa aetate non minis computabatur pecunia. $\overset{\text{Y}}{\text{M}}$ est μυριάς, $\overset{\text{A}}{\text{M}}$, $\overset{\text{B}}{\text{M}}$, μυριὰς μία, μυριάδε δύο, quod vel ex vs. 39. colligi poterat. De singulis haec addo. Vs. 2. supplevi Εὐ]άρεστος, nomen Smyrnaeum, quod infra habes. Vss. 5. 11. στρώσειν non de tecto capio, sed de pavimento; fuit credo opus tessellatum. Alia res videtur n. 2266. Vs. 6. qui memoratur *Fuscus*, non videtur Proconsul esse cuius meminerunt nummi Smyrnaei ap. Eckhel. l. c. p. 558. ubi legendum Φούσκῳ ἀνθυ(πάτῳ), στρα(τηγοῦντος) Ῥούφου, et notandum Romanorum magistratuum nomen dativo s. ablativo exprimi solere ad morem Latinorum: *Fusco Proconsule*. Εἰς τὸν Φοινεικῶνα vs. 8 sqq. non est ἐν τῷ Φ. quod habes vs. 15. sed in quem usum donatum sit significat, quod vs. 9. apertissimum est. Vss. 18. 19. emendandi fuerunt: νεὼν legit etiam Schneiderus Lex. Gr. v. χαριστήριος. Qui vss. 20 sqq. scripti sunt viri et mulieres decem, videntur iunctim contulisse pecuniam, quae vs. 26. priore loco designatur, μυριάδα μίαν, ita ut fere singuli *millenos denarios* dederint. Vs. 28. κείονας Κυμβελλείτας Seld. interpretatur *striatas*, sine ulla ratione. Κυμβίον Schneiderus Lex. Gr. v. κύμβη dicit *partem columnae* significare in Attica inscriptione de templo Poliadis, nescio quo errore. Reinesius recte, ut videtur, Cybelum montem, τὰ Κύβελα ὄρη huc advocat: notum est enim vel ex Steph. Byz. et Latinis poetis (ut Claudian. in Eutrop. II, 280.) Lambda in hac voce duplicari, neque obstat ex more intrusum illud μ. Ad formam Κυβελίτης comparari potest λίθος Δοκιμίτης, qui et Δοκιμαῖος s. Δοκιμαία (Strab.). Clari erant Phrygiae, ubi Cybelus, lapides plures, ut Synnadius s. Docimites, et Hierapolitanus, de quibus dixit iam Reinesius. Vs. 30. οἱ ποτὲ Ἰουδαῖοι videntur Iudaei Smyrnae esse, qui eiurata fide in civitatem recepti sint. Vs. 31. quid sit supra scriptum ΔΙΚΗΝΟΣ, non intelligo; anne fuit [Λαο]δικηνός? Vs. 32. ✻·ΖΦ sunt denarii septies mille et quingenti. De secundo Smyrnaeorum neocoratu vs. 36. commemorato vide Eckhel. Ἀγὼν ἱερὸς recte Seldeno videtur *Olympiorum Adrianeorum*. Vs. 40 sqq. qui cum Synnadiis commemorantur lapides Numidici, Porphyretici, satis noti sunt; Synnadias columnas interpretes et Corsinus Nott. Gr. p. 75. statuunt esse ω̄β̄, 802. Nimius opinor numerus est, nec legitur Ω, sed Ʊ, hoc est opinor Ō, 70.

3148.

Marmor Oxoniense Maitt. n. 10. (Seld. n. 4. Prid. n. 28.). Apud Maittairium p. 83. extant textus minusculis repetitus cum Latina translatione Seldeni, p. 184–190. notae Seldeni, p. 511. notae Reinesii, qui ex Seldeno dedit Syntagm. II, 68. p. 286 sqq. cum notis. Ex Seldeno etiam habet Tomas. de donar. c. 37. Paucissima annotavit Maitt. ipse p. 558. 565. Ex lapide accurate dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 48. p. 78. Cf. etiam Vandal. Diss. p. 578. Monumentum *Smyrnaeum* esse recte vidit Seldenus.

\- - - - - - ΩΡΙΑΣ
ΔΕΤΟΔ - - - - ΑΡΕΣΤΟΣ·Το·Ꚍ
ΕΦΟҰΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣҰΠΕΣΧΟΝΤΟ
ΟΙΔΕ·ΚΛ·ΒΑΣΣΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ
ΝΕΜΕΣΕΩΝΣΤΡΩΣΕΙΝΤΗΝΒΑΣΙ
ΛΙΚΗΝ·ΦΟΥΣΚΟΣΕΡΓΟΝΠΟΙΗΣΕΙΝ
$\overset{Y}{M}$·Ζ·ΧΕΡΣΙΦΡΩΝΑΣΙΑΡΧΗΣ·ΤΟΥΣ
ΚΗΠΟΥΣΕΙΣΤΟΝΦΟΙΝΕΙΚΩΝΑ
ΛΟΥΚΙΟΣΠΟΜΠΗΙΟΣ·ΕΙΣΤΟΝΦΟΙ
ΝΕΙΚΩΝΑ·$\overset{Y}{M}$·Ε·ΛΟΥΚΙΟΣ·ΒΗΣΤΕΙΝοΣ
ΤΗΝΒΑΣΙΛΙΚΗΝΣΤΡΩΣΕΙΝ·ΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΩΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΚΑΙΧΑΛ
ΚΑΣΤΑΣΘΥΡΑΣΠΟΙΗΣΕΙΝ ❧
ΣΜΑΡΑΓΔΟΣΠΡΥΤΑΝΙΣΝΑΟΝΤΥΧΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙΝΕΝΤΩΦΟΙΝΕΙΚΩ
ΝΙ·ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΠΡΥΤΑΝΙΣ·ΧΡΥΣΩ
ΣΕΙΝΤΟΝΟΡΟΦΟΝΤΟΥΑΛΙΠΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣΚΑΙΟΙΕΙΣΤΟΝΧΑ
ΡΙΣΤΗΡΙΟΝΝΕΩΚΕΙΟΝΑΣΥΝΣΠΕΙ
ΡΟΚΕΦΑΛΩ·ΝΥΜΦΙΔΙΑΑΡΧΙΕΡΕΙΑ
ΚΛ·ΑΡΤΕΜΥΛΛΑ·ΚΛ·ΠΩΛΛΑ❧
ΚΛΑҰΔΙΑΝΕΙΚΗΤΟҰ·ΘΕҰΔΙΑΝΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ·Β·ΦΛ·ΑΣΚΛΗΠΙΑΚΗ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ·ΣΟΦΙΣΤΗΣ·ΑΝΤΩΝΙΑ
ΜΑΓΝΑ·ΚΛ·ΑΡΙΣΤΙΟΝ·ΑΛΒΙΔΙΑ
ΜΑΓΝΑ·$\overset{A}{M}$·ΚΛ·ΗΔΕΙΑ·$\overset{A}{M}$·ΚΛ·ΧΑΡΙΣ
$\overset{A}{M}$·ΚΛ·ΛΕΟΝΤΙΟΝ·$\overset{A}{M}$·ΚΛ·ΑҰΡΗΛΙΑ
ΚΕΙΟΝΑΣΚΥΜΒΕΛΛΕΙΤΑΣΣҰΝ
ΣΠΕΙΡΟΚΕΦΑΛΟΙΣ·ΕΙΣΤΟΝΦΟΙΝΕΙ
ΚΩΝΑ·Ν̄Β̄·ΟΙΠΟΤΕ·ΙΟΥΔΑΙΟΙ·$\overset{A}{M}$·
ΔΙΚΗΝΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ·ΝΕΙΚΑΝΟΡΟΣ·ΕΙΣ
ΤΟΝΦΟΙΝΕΙΚΩΝΑ·✻·ΖΦ·ΜΟΥΡΔΙοΣ
ΚΑΙΚΙΛΙΑΝΟΣ·$\overset{B}{M}$·ΚΑΙΟΣΑΕΠΕΤΥ
ΧΟΜΕΝΠΑΡΑΤΟҰΚҰΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡοΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ·ΔΙΑΑΝΤΩΝΙΟΥΠΟΛΕΜΩ
ΝΟΣΔΕΥΤΕΡΟΝΔΟΓΜΑΣΥΝΚΛΗΤοΥ
ΚΑΘΟΔΙΣΝΕΩΚΟΡΟΙΓΕΓΟΝΑΜΕΝ
ΑΓΩΝΑΙΕΡΟΝΑΤΕΛΕΙΑΝΘΕΟΛΟΓΟΥΣ
ΥΜΝΩΔΟΥΣ·ΜΥΡΙΑΔΑΣΕΚΑΤΟΝ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ·ΚΕΙΟΝΑΣΕΙΣΤΟ
ΑΛΕΙΠΤΗΡΙΟΝΣҰΝΝΑΔΙΟΥΣƱΒ
ΝΟΥΜΕΔΙΚΟҰΣ·Κ̄·ΠΟΡΦҰΡΕΙΤΑΣꚌ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗΔΕΚΑΙΗΗΛΙΟΚΑ
ΜΕΙΝΟΣΕΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩΥΠΟΣΕΞΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Chandlerum secutus sum, neque annoto nisi pauca vitia aliorum, praeterea ea quae Chandlerianis addidi. Vs. 1. Ω est ex Maitt. Vs. 2. init. Prid. Maitt. Chandl. ΔΕΤΟΣ - - - - etc.; Seld. ΔΕΤΟΔ . . ΠΕ ΣΤΟΣ: ex quo init. ΔΕΤΟΔ recepi. Vs. 10. Maitt. etc. ΒΕΣΤΕΙΝΟΣ. Vs. 32. ante Chandl. legebatur ΜΟΥΡΜΟΣ: verum conieceraf iam Reines. Vs. 38. Ρ ex prioribus inserui pro Chandleri lacuna, item vs. 31. primum Υ et ΥΡΙ, vs. 41. quae sunt post ΣΥΝΝΑΔΙ; ubi lineolam super inverso Ω habet Reinesius, mire simul hoc siglum diducens. Vs. 42. extr. Chandl. Ꚍ; lineolam supra impositam ex prioribus retinui, quos non secutus sum in reliquo ductu reddendo, quod Chandl. sese testatur hic et vs. 2. iuste exprimendum siglum curasse.

\- - - - - - δὲ τὸ δ̄? - - - [Εὐ]άρεστος τὸ ς̄, ἐφ᾽ οὗ στρατηγοῦντος ὑπέσχοντο οἵδε· Κλ. Βάσσος ἀγωνοθέτης Νεμέσεων στρώσειν τὴν βασιλικήν.

debet. Idem statue n. 3152. Ceterum n. 3162. in formula *οἱ συνάρξαντες αὐτῷ* pronomen *αὐτῷ* refertur ad principem Quaestorum, quod *ταμίας* praecessit; unde ibi non dicitur *οἱ συνάρξαντες αὐτῷ ταμίαι*: sed nostro loco *αὐτῷ* refertur ad alium, qui non fuerit Quaestor; unde additur *ταμίαι*. Idem statuendum n. 3152. *Στρατηγὸς ἐπὶ τῆς εἰρήνης* videtur esse qui alias Smyrnae *φύλαξ τῆς εἰρήνης* et *εἰρηνάρχης* (cf. Cors. Nott. Gr. Diss. VI. p. CXXVIII.). Mox *ἐπίτροπος στρατηγὸς* legitur, qui n. 3162. *ἐπίτροπος τῆς στρατηγίας*: videtur *curator* intelligendus. *Ὑπάτιος* est ex coniectura Maittairii. Vs. 15. ΠΡΟΔΩΚΟΣΕΧ quid sit nescio: Maitt. praeter rem volebat *πρόδικος*. Ceterum videtur titulus donario subscriptus fuisse ut n. 3162.

3152.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 26. n. 39.

ΟΙΣΦΙΛΑΝΘΙΩ
ΝΤΕΣΑΥΤΩΙ.ΠΟ.ΛΙΑΙΣ
ΙΡΚΕΣΙΛΑΟΣ.ΚΑΝΙΔΙΟΣΕΙ
ΟΣΙΝΚΗΦΟΡΟΣΒ̄ΜΕΝΕΙ
ΙΛΗΣΔΗΜΟΥΑΝΔΡΟΝΙ
Ε̄ΚΑΙΙΟΥΛΙΟΣΣΑΒΙΝΟ
ΑΤΑΣΤΕΟΣΡΟΥΦΟΣΙΕΡΟΣ
ΣΤΟΓ̄ΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥΕΥΑΡΕΣ

- - - - - - - - -
τ]οῖς φιλανθ[ρ]ώ[ποις - - - καὶ οἱ συνάρξα]ντες
αὐτῷ [ταμ]ίαι Σ - - -, [Ἀ]ρκεσίλαος, Κανίδιος Εἰ - -,
- - ος, Νικήφορος β̄, Μενει - - - - - - [γραμματεὺς
βου]λῆς δήμου Ἀνδρόνι[κος - - - - ε̄, καὶ Ἰούλιος Σα-
βῖνο[ς] - - - [ἐπὶ τῆς δι]ατά[ξ]ε[ω]ς Ῥοῦφος ἱερός?
- - - - ς τὸ γ̄· ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐάρεσ[τος.

Cf. n. 3151. et ad n. 3162. unde aetas tituli cognoscitur. Vs. 7. nescio an *ἱερὸς* verum sit; vide ad n. 2953. *b*.

3153.

Marmor Oxoniense ed. Maitt. n. 160. (Prid. n. 15. Seld. n. 24.) ubi p. 521. nota Reinesii extat, qui ex Seldeno edidit Syntagm. V, 5. p. 355. Maittairii notulae sunt p. 563. et 587 sq. *Smyrnae* recte tribuit Reinesius.

..ΔΙΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ
..ΑΥΔΙΟΣΤΙΜΟΚΛΗΟΥΣ
..ΑΙΟΣΙΕΡΕΥΣΔΙΟΣΚΑΠΕ
..ΩΝΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΣΑ
..ΕΝΗΜΑΤΩΝΟΙΣΥΝ
..ΕΝΑΝΔΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
..ΙΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΗΡΩ
....ΦΟΡΟΣΝΗΟΤΕΡΟΣ
- - - - - -
- - - - - -

Vs. 3. extr. Maitt. Prid. per errorem typographi ΚΑΙΠΕ, Seld. quod dedi. Vs. 6. Seld. ΜΕΝΑΝΔΡΕΣ; idem vs. 7. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ.

Κλαυ]δίου Μενεκράτους,
Κλ]αύδιος Τιμοκλ[έ]ους,
..αιος, ἱερεὺς Διὸς Καπε[τωλίου - -
..ων ψηφισάμενος α - - -
εὐεργ]ε[τ]ημάτων? οἱ συν[άρξαντες - -
Μ]ένανδρος Διονυσί[ου - - - -
- - ιος, γραμματεὺς Ἡρω - - -
- - φορος ν[εώ]τερος - - - -

Est ex eodem genere ex quo proximi priores tituli. Nomina propria, quae insunt, habes etiam in aliis Smyrnaeis.

3154.

Ex schedis Graeci cuiusdam *Smyrnensis*. Minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 145. 19. ex chartis Cossonianis; nisi quod ultimum nomen maiusculis expressum est.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΗΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΤΩΝΑΡΓΥΡΟΚΟΠΩΝΚΑΙ
ΧΡΥΣΟΧΟΩΝΑΘΗΝΑΝΕΠΙΣΚΕΥΑΣΑΣΑΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕ
ΤΗΠΑΤΡΙΔΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΤΩΝΟΠΛΩΝΛ.ΟΥΙΝΙΚΙΟΥ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ συνεργασία τῶν ἀργυροκόπων καὶ χρυσοχόων Ἀθηνᾶν ἐπισκευάσασα ἀποκατέστησε τῇ πατρίδι, στρατηγοῦντος τῶν ὅπλων Λ. Οὐινικίου.

3155.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 75. et ex cod. Ask. Append. II. (ubi est ex cod. Chish. IV, 97.) Cf. lemma ad n. 3207.

ΔΕΙΔΡΥΣΑΝΤΟΤΟΤΕΜΕΝΟΣΑΡΤΕΜΙΔΙΕ
ΦΕΣΙΑΙΠΥΡΡΟΣΣΙΜΟΥΘΕΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΩΤΑΣΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΑΙ
ΓΟΒΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΔΡΟΜΙΟΣΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΗΡΩΙΔΗΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΠΡΩΓΥΟΣΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕΝΙΣΤΕΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΠΡΩΜΙ
ΘΕΟΥΝΥΤΑΣΠΥΡΡΟΥΓΑΙΟΣΔΩΡΙΩΝΟΣ
ΣΤΑΓΟΡΑΣΣΩΤΑΝΥΦΟΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

3149.

Smyrnae in opere tessellato confecto ex lapillis viridibus lapidi candido insertis, „prope Dianae balinea", fragmentum infra et in sinistro margine inferiore integrum. Ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Posthac vss. 4. et 5. edidit Prokeschius Annal. litt. Vindob. T. XLVIII. Anzeigeblatt p. 64.

- - - - - - - - - - -
- - - - ΙΑΙΟΙΘΕ - - - -
- - - ΠΑCΑΚΕΝΤΗC . . Ι .
- - - ΔΟΡΑΦΗCΙCΕΙΙ - - -
ΜΗΔΟΥΔΙΟΙΚΗΤΟΥΠ - - -
ΚΙΛΛΗCΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗC

Vs. 1. Σμυρν]αῖοι? - -, vss. 4. 5. - - μήδου διοικητοῦ Π. - - - κίλλης λαμπροτάτ[η]ς. Iste - - μήδης fuit administrator bonorum mulieris, *Flaccillae* vel *Lucillae*. Litterae, quae viridibus istis lapillis constant, imperii sunt labentis ipso notante Prokeschio.

3150.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 74. (cod. Ask. IV, 97.)

ΕΠΙϚΤΕΦΑΝΥΦΟΡΟΥΚΟΡΡΗΣΕΠΙΤΩΝ
ΟΠΛΩΝΤΙΒΕΡΙΟΥΑΓΝΟΣΔΙΚΑΙΟΣΜΕΙΔΙ
ΟΣΜΕΙΔΙΟΥΚΑΠΕΤΩΛΙΟΣΚΑΠΕΤΟΛΙΟΥ

Vs. 3. cod. Ask. ΜΕΙΔΕΙΟΥ, quod fortasse verum; vide ad n. 3141.

Ἐπὶ στεφαν[η]φόρου Κόρρης, ἐπὶ τῶν ὅπλων Τιβέριο[ς] Ἅγνος Δικαίο[υ]? Μειδί[α]ς? Μειδίου, Καπετώλιος Καπετ[ω]λίου - - - - -

Stephanephorus mulier hic est ut saepe in Asianis, et Smyrnae etiam n. 3173. Ad illa ἐπὶ τῶν ὅπλων supple στρατηγοί.

3151.

Marmor Oxoniense n. 154. ed. Maitt. (Prid. n. 13. Seld. n. 11.) Textus minusculis repetitur p. 563. Maittairii notae extant ibid. Edidit etiam Reinesius Syntagm. VI, 101. p. 446. ex Seldeno cum nota ap. Maitt. p. 521. recusa, sed ea nullius pretii. *Smyrnaeum* esse vidit Seldenus p. 165. ed. Maitt. item Reinesius.

. . . . ΟΣ . . . .
ΝΟΣ . . . . ΑΓΝΟΣ . . . . .
ΠΩΝΥΜΟΥΣΕ . . . .
ΜΕΛΙΤΗΣΑΡΧΙΕ . . . .
ΟΥΧΑΡΙΔΗΜΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΩ . . . .
ΣΥΝΓΕΝΟΥΣΣΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝΥΠΑΤΙΚΩΝΑΡΧΙΕ . . . .
ΣΤΡΑΤΗΓΩΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΚΑΙΟΙΣΥΝΝΑΡΞΑΜ . . . .
ΤΩΤΑΜΙΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΓ.Μ.ΜΗΝΟΔΟΡΟΥΤΟΥΜΑΡΚΟΥ . .
ΓΟΙΕΠΙΤΗΣΕΙΡΗΝΗΣΤΙ.ΚΛ.ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΤ.ΦΛ.ΠΑΡΟΡ . .
Τ.ΦΛ.ΜΗΤΡΟΒΙΑΝΟΣΤΙ.ΚΛ.ΠΑΝΚΑΡΠΟΣΜ.ΑΝΤ.ΚΑΠΠΑΔ . .
Β.ΤΟΥΦΙΛΗΜΟΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣΔΗΜΟΥΤΙ.ΚΛ . .
ΤΟΣΕΠΙΤΡΟΠΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣΑΝΤ.ΙΠΑΤΙΟΣΗΡΑΚΛΕ . .
. . ΝΟΦΑΝΤΟΥΟΙΚΟΝΟΜΟΣΒΑΣΣΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΕΠΙ . .
ΦΙΛΗΤΟΥΕΠΙΤΗΣΔΙΑΤΑΞΕΩΣΕΣΤΙΛΙΟΣΕΠΙΤΟΥΠ . .
ΠΡΟΔΩΚΟΣΕΧ . . . ΧΡΥΣΕΡΩΣΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥΑΓΑΘΗΜ . .
ΕΠΙΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥ . . . ΕΙΚΙΛΣ . . . ΓΕΡ . . . .

- - - ος - - - - - - - νος . . . . Ἅγνος - - - - - - - - - - [ἐ]πωνύμους ε - - - - - - [Αὐρ.] Μελίτης ἀρχιε[ρείας Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ] - - - [ί]ου Χαριδήμου ἀρχιερέως στρατηγούντω[ν]? - - - συνγενοῦς συνκλητικῶν, ὑπατικῶν, ἀρχιε[ρέων], στρατηγῶν, στεφανηφόρ[ω]ν, καὶ οἱ συνάρξα[ντες αὐ]τῷ ταμίαι Διονύσιος γ̅, Μ. Μηνοδ[ώ]ρου τοῦ Μάρκου, [στρατη]γὸ[ς] ἐπὶ τῆς εἰρήνης, Τι. Κλ. Ἀσκληπιάδης, Τ. Φλ. Παρορ - -, Τ. Φλ. Μητροβιανός, Τι. Κλ. Πάνκαρπος, Μ. Ἀντ. Καππάδ[οξ] β̅ τοῦ Φιλήμονος· γραμματεὺς βουλῆς δήμου Τ. Κλ. - - - τος· ἐπίτροπος στρατηγὸς Ἀντ. [Ὑ]πάτιος Ἡρακλε . . [ου? τοῦ Μη]νοφάντου· οἰκονόμος Βάσσος Ἑρμογένους· ἐπὶ - - - [ὁ δεῖνα] Φιλήτου· ἐπὶ τῆς διατάξεως [Σ]ε[ξ]τίλιος· ἐπὶ τοῦ π - - - προδωκοσεχ . . . Χρυσέρως· ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀγαθήμ[ερος]· ἐπὶ τοῦ στεφάνου [Ν]εικί[α]ς . . . . γερ . . . .

Marmor esse Smyrnaeum docent similia n. 3152. 3162. sed restitutio est admodum difficilis, quum ne lacunae quidem diligenter notatae sint. Vs. 4. et vs. 3. extr. supplevi ex n. 3211. Vs. 5. στρατηγούντων et mox genitivus συνγενοῦς obscura sunt; debet certe nominativus praecessisse, quo referatur insequens καὶ οἱ συνάρξαντες etc. Dein ταμίαι pluralis postulabat plura nomina insequentia, quum unum tantum habeatur: cui incommodo ut mederer, scripsi στρατηγὸ[ς] etc. ita ut primus Quaestor dicatur στρατηγὸς ἐπὶ τῆς εἰρήνης simul fuisse. Sic sunt Quaestores sex, et tot etiam n. 3162. sunt, qui titulus imprimis conferri

Sane huic sententiae nec tituli locus obest, quum Marcella etiam ἀρχιέρεια Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ et sacerdos Matris deorum posthac fuerit, nec illud, quod Marcella Dianae sacerdos fuit: potuit enim sacerdotio abdicato viro nupsisse, ac deposuisse eam Dianae sacerdotium certum est, quum ἱερασαμένη aoristo tempore dicatur n. 3508. Tamen praestat Οὐλ(πίου) legere. Alii vero Marcellam et Marcellinam eandem habuerunt, ut Stoschius et Franckius (vide hunc ad Inscr. Richter. p. 303 sq.): quod prorsus improbandum. Venerem Uraniam Patinus censet Stratonicidem esse: quae sententia potest defendi. Vide ad n. 3137. Deterius Franckius *Ephesiam Dianam* putat esse *Venerem caelestem*.

3158.

Smyrnae in ara rotunda (stylobaten dicit Reinesius); foramina in ea apparebant, quibus immissi clavi ferrei retinerent id, quod impositum erat. Titulum Ism. Bullialdus Parisiis dederat Lambecio, Langermannus Reinesio, qui edidit Syntagm. I, 206. p. 205. Nos rectius delineatum damus ex Sherardianis p. 77. Ex Reinesio apposuit Corsinus Nott. Gr. Diss. VI. p. CXXVIII. F. A. T. I. p. 379.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΠΑΙΗΩΝΙ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΣΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΥΤΟΥΔΙΟΓΝΗΤΟΥΑΡ
ΧΩΝΚΑΘΙΕΡΩΣΕ

Vs. 1. K deest ap. Sher. id inserui ex Reines. In fine vs. 1. Sher. H pro I, quod Reines. habet.

Ἀσκληπιῷ Παιή[ο]νι Διόγνητος Ἀπολλωνίου τοῦ Διογνήτου ἄρχων καθιέρωσε.

Inscriptio valde recens est.

3159.

Ex Museo suo edidit Maffeius Mus. Ver. p. XXXVIII. cum nota; hinc Donatus p. 69. 6. Est in ara vel stylobate perquam exiguo, in quo vestigium extat parvae imaginis olim cum basi sua impositae; ad utrumque latus aquila effícta est trisulcis armata ignibus.

ΚΟΒΑΛΕΡΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΣΜΥΡΑΣΚΛΗ
ΠΙΩΙΗΤΗΡΙ
ΔΙΟΣΣΩΤΗΡΟΣ
ΑΓΑΛΜΑΣΥΝ
ΒΑΣΕΙΑΡΓΥΡΕ
ΗΓΥΨΟΥ
ΜΕΣΤΗΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΑΣΤΑΘΜΟΝ
ΩΣΕΙΗΚΑΙΑ
ΤΕΙΜΗΤΟΝΚΑΙ
ΑΧΡΑΝΤΟΝ

„Ionice inscriptio loquitur utpote Smyrnaea", ait Maff. Quasi vero ea aetate Smyrnaei Ionice locuti sint. Sunt potius versus inconditi inde a linea tertia media.

Κό(ϊντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος)
Ἀσκλη|πιῷ ἰη|τῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
σὺν βάσει ἀργυρέῃ γύψου μεστῇ ἀνέθηκεν,
ἄσταθμον ὡς εἴη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

Vs. 4. πιῷ ἰη miscendum in spondeum est sive ita ut πιῷ alteram, ἰη alteram syllabam constituat, sive πιῷ ἰ in unam contracto longam. Εἰάθην disyllabum habes n. 3272. 26. De Iove Servatore apud Smyrnaeos cf. Aristid. orat. sacr. III. p. 318. Iebb.

3160.

Smyrnae in basi; ed. Sponius Misc. erud. antiq. X, 94. p. 354. (hinc Vandal. Diss. p. 579.) et minusculis Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 149. 39. (cf. ad p. 148. 33.) ex schedis Cossonianis.

ΒΡΗΣΕΙΔΙΟ
ΝΥΣΩΟΙ
ΝΟΜΑΟΣ
ΝΕΙΚΕΡΩΤΟΣ
ΤΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΠΡΥΤΑΝΙΣ
ΚΑΙΥΜΝΩΔΟΣ

Βρησεῖ Διονύσῳ Οἰνόμαος Νεικέρωτος τοῦ Θεοδότου πρύτανις καὶ ὑμνῳδός.

De Brisaeo vel Bresaeo Baccho dixi ad n. 2042. ut ex eo nomen loci Lesbii illustrarem, unde appellatum numen esse mihi persuasi, non a *brisa*, de qua Columella XII, 39. quamquam Bresam s. Brisam Lesbi ex illo appellativo esse vocatam non nego. Βρησεύς est n. 3161. Βρεισεύς n. 3176. 3190. *Brisea* ex Graecis recte vocat Macrob. Sat. I, 18. unde apud Persium I, 76. est adiectivum *Brisaeus*.

3161.

Smyrnae; minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 148. 33. ex schedis Cossonianis.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΤΑΣΝΕΜΕΣΕΙΣ
ΜΕΛΙΤΩΝΑΝΕΘΗΚΕΘΕΩΒΡΗΣΕΙ
ΔΙΟΝΥΣΩ

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὰς Νεμέσεις Μελίτων ἀνέθηκε θεῷ Βρησεῖ Διονύσῳ.

Ypsilon variat formam: Ⴘ, Υ, Υ, Ⴘ. In altero exemplo vs. 8. extr. est ΔΗΜΗΤΡΟΥ.

Οἵ]δε ἱδρύσαντο τὸ τέμενος Ἀρτέμιδι Ἐφεσίᾳ· Πύῤῥος Σίμου, Θεόδωρος Διονυσίου, Σωτᾶς Παρμενίσκου, Μεταγείτνιος Διονυσί[ου? Μητρ]όβιος? Ἀπολλωνίου, Ἀδρόμιος Ξενοφῶντος, Ἡρώδης Ἡρακλείτου, Πρώγυος? Τιμοκλέους, Ἀπολλώνιος Μενί[ππ]ου, Ἀρτεμίδωρος Πρ[ο]μ[η]θέου? [Διο]νυτᾶς Πύῤῥου, Γάϊος Δωρίωνος, — σταγόρας Σωτᾶ, Νυ[μ]φόδωρος Δημητρίου.

Vs. 4. dedi Μητρόβιος, quod hoc nomen Smyrnae usitatissimum. Vs. 6. Προμηθέου videtur ferri posse, p. Προμηθείου. De voce Διονυτᾶς vide ad n. 3141.

3156.

Extra *Smyrnam* in lapide trecentos fere passus ab urbe prope amnem iacente, qui Meles esse putatur, in valle amoena; ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. XII. Pocockius Inscr. ant. I, 3, 4. p. 38. n. 1. ex schedis alienis, et minusculis Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 84. Praeterea cum supplementis redditum hoc monumentum in Praef. Itinerarii Chishulli p. VI. Habeo etiam ex schedis Horstianis.

. . . . . ΜΕΝΟΣ
. . . . . ΙΕΡΟΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΔΟΣ
. . . ΟΥΗΔΕΚΙ . . .
. . . ΤΟΠΑΡΑΠ . . . Α
. . . . ΕΝΟΝΑΠΟΤΩΝ
. . ΛΕΘΡΩΝΚΑΤΑ
ΤΑΣΣΕΤΑΙΕΙΣ
ΤΑΣΙΕΡΑΣΜΗ
ΤΡΟΣΟΔΟΥΣ ⟝

Haec tituli forma est ap. Poc. quae videtur iustissima esse; Hess. vs. 1. litteras multo magis in dextram removet, et vss. 5–8. lacunas paulo ampliores praebet. Vs. 5. Egm. συηδεκ; in fine Ι addidi ex Horst. Vs. 6. pro secundo Π, quod reliqui tenent, Poc. Ω. Vs. 8. Egm. αεθρων. Chish. Π]ΛΕ etc. Vs. 11. Poc. ΤΡΟΣΥΔΟΥΣ; Ο pro Υ dedi ex reliquis. In fine ex Hess. addidi siglum. Ceterae varietates sunt nullius momenti.

In Chishullianis vs. 1. τέμενος suppletur, vss. 5. 6. ἡ δὲ κύκλῳ et παράπαν cum nota: „Deest fortasse ΛΗΙΟΝ", vs. 7. κείμενον. Vera restitutio haec est:

Τὸ τέ]μενος [ἐστὶν] ἱερὸν Ἀφροδίτης Στρατονικίδος [θε]οῦ· ἡ δὲ κ[ρήνη καὶ] τὸ παρ' ἀ[ριστερ]ὰ [κείμ]ενον ἀπὸ τῶν [πε]λέθρων κατατάσσεται εἰς τὰς ἱερὰς Μητρὸς ὁδούς.

De Venere Stratonicide cf. ad n. 3137. Πέλεθρα sunt *agri per plethra dimensi*, qui in eo erant loco.

3157.

In Museo Veronensi est monumentum marmoris Parii anaglyphum, cippi referens formam fastigiati: in zophoro inter duas rosas est corona; sub hoc vides mulierem large vestitam; iuxta adstant puellae binae; harum ea, quae adspectanti ad dextram est, sustinet arulam rotundam, cui insistit Amor; altera tenet spathulam. Aeri incisum dedit Car. Patinus Monum. antiq. p. 367 sqq. cum larga commentatione; hinc inscriptionem rettulit Murat. T. I. p. CLXIV. 3. Anaglyphum cum inscriptionibus dedit Maffeius Mus. Ver. p. XLVII. 5. sed p. LV. inscriptiones praeter eam, quae in corona est, ficticias iudicat. Nuperrime descripsit Thierschius Itin. Ital. T. I. p. 71.

Sub rosa:
ΣΜΥΡ·

In corona:
Ο
ΔΗΜΟΣ

Sub rosa:
ΜΑΓΝ·

In arula:
ΕΡΩΤΙ
ΟΥΡΑΝ·

Sub anaglypho:
ΟΥΛΠΙΑΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΑΟΥΛ·Θ·
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣΟΥΡΑΝΙΑΣ

Α ubi dedi, habet Patinus; Maff. miscet Α et Α. ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΑ diserte Pat. (Maff. omittit Ε).

Ὁ δῆμος Σμυρ(ναίων), Μαγν(ήτων). Ἔρωτι Οὐραν(ίῳ). Οὐλπία Μαρκελλεῖνα Οὐλ(πίου) θ(υγάτηρ), ἀρχιέρεια Ἀφροδίτης Οὐρανίας.

Sunt sane in his inscriptionibus, quae offendant peritum; sed haec tamen non persuadent id quod Maff. pronuntiavit. Haesit ille in eo, quod duo populi honorent mulierculam; sed duo illi populi unam constituebant civitatem. Vide n. 3137. Prope Amorem est serpens ad arborem, ut in aliis huiusmodi anaglyphis: hoc quoque reprehendit Maff. quod monumentum non sepulcrale sit. At est sepulcrale, ut fere omnia Smyrnaea, in quibus ὁ δῆμος coronae inscriptum; quae vide infra: hoc loco monumentum ideo tantum reposui, quod numinum inest mentio paulo excellentior. Sane exspectes infra accusativum: Οὐλπίαν etc. sed nominativus prorsus eodem modo habetur n. 3299. Puncta etiam decurtatis vocibus apposita vituperantur, nescio quo iure. Littera Μ, quae excepta corona in reliquo habetur titulo, sane insolens est in vetustioribus titulis; sed variatur in talibus: ut n. 3283. supra est Σ, infra C: quodsi lapis n. 3285. ubi eadem forma litterae Μ reperitur, ficticius aliqua ex parte est, non ideo hic quoque continuo damnandus, quum praesertim forma Μ prorsus eadem compareat in lapide certissimae fidei n. 3386. Arae inscriptio nihil aliud significare videtur nisi statuam, quae imposita est, esse Amori dedicatam; quod non incommodum in sacerdotis huius monumento. ΟΥΛ Patino est Οὐλπίας; videri enim hanc filiam Ulpiae Marcellae Dianae sacerdotis Thyatirenae n. 3507. (vide Patin. l. c. p. 386.) et 3508.

3163.

Ex Musei Britannici cod. ms. Harlei. n. 1752. minusculis edidit Chandlerus Inscr. ant. Append. p. 96. n. 11. (cf. Syllab. p. xxxv.) Apographo praescripta sunt haec: Τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ἐξεῖλεν ὁ σοφὸς Θεόδωρος ἔκ τινος μαρμάρου ὄντος ἄνω .... ὕστερον δὲ διαῤῥαγέντος καὶ πεπτωκότος.

ΥΠΕΡΔΙΑΜΟΝΗΣΤΟΥΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΠΑΠΙΝΙΟΣΟΦΙΛΟΣΟΦΟΣΕΓΚΑΤΟΧΗΣΑΣΤΩΚΥΡΙΩΣΑΡΑΠΙΔΙ
ΠΑΡΑΤΑΙΣΝΕΜΕΣΕΣΙΝΕΥΞΑΜΕΝΟΣΑΥΞΗΣΑΙΤΟΝΕΜΕΣΕΙΟΝ
ΤΟΝΠΑΡΑΤΕΘΕΝΤΟΣΟΙΚΟΝΤΑΙΣΝΕΜΕΣΕΣΙΝΑΝΙΕΡΩΣΕΝΩΣ
ΕΙΝΑΙΕΝΙΕΡΩΤΩΝΚΥΡΙΩΝΝΕΜΕΣΕΩΝΤΟΟΛΟΝ

ΟΤΟΠΟΣΣΥΝΕΧΩΡΗΘΗΥΠΟΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΓΕΝΤΙΝΙΑΝΩΚΑΙΒΑΣΣΩΥΠΑΤΟΙΣ·ΠΡΟΝΩΝΩΝΟΚΤΩΒΡΙΩΝ

Ὑπὲρ διαμονῆς τοῦ εὐσεβεστάτου Αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου.

Παπίνιος ὁ φιλόσοφος, ἐγκατοχήσας τῷ κυρίῳ Σαράπιδι παρὰ ταῖς Νεμέσεσιν, εὐξάμενος αὐξῆσαι τὸ Νεμέσειον τὸν παρατεθέντ[α] οἶκον ταῖς Νεμέσεσιν ἀνιέρωσεν, ὡς εἶναι ἐν ἱερῷ τῶν κυρίων Νεμέσεων τὸ ὅλον.

Ὁ τόπος συνεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου, Γεντιανῷ? καὶ Βάσσῳ ὑπάτοις πρὸ Νωνῶν Ὀκτωβρίων.

Antoninus est Caracalla, annus p. Chr. 211. Prior consul Lollianus *Gentianus* vocatur permultis locis, etiam in Smyrnaeis titulis n. 3179. *d.* et n. 3180. Igitur in hoc quoque titulo Γεντιανῷ scriptum fuerit, nec recte reddita lectio ab eo qui transcripsit. Non dubito *Smyrnaeis* addere titulum; huc deducunt Nemeses (cf. ad n. 2663.): Sarapin vero Smyrnae cultum cum Iside esse colligas ex Aristide Orat. sacr. III. p. 320. Iebb. potuitque etiam cum Nemesibus coli. Ἐγκατοχεῖν est *incubare*, ἐγκοιμᾶσθαι, quia incubatione homines redduntur κάτοχοι, quod quid sit docet Schneiderus Lex. Gr. v. κάτοχος. De *incubatione* et *somniis Sarapicis* nota omnia, maxime ex Aristide.

3164.

Smyrnae, „in figuram mulieris"; ex cod. Ask. Append. II. (cod. Chish. II, 75.)

ΝΕΜΕΣΕΙ
ΕΙΜΑΣ
ЄΥΧΗΝ

Νεμέσει Ἑ[ρ]μᾶς εὐχήν.

3165.

Prope *Smyrnam* „in Bonavre" ut ait editor Pocockius Inscr. ant. P. I. 3, 4. p. 39. n. 1. qui habet ex schedis alienis, in tres versus divisum; „Bournabat in columna, quae ex balneis Dianae apportata putatur", ut Villoisonus in Lechevalier. Voyage de la Troade T. II. p. 134. Idem dedit in Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 304. Praeterea extat in Diar. class. Brit. T. X. p. 167. et Ἑρμῇ λογίῳ 1817. p. 556. ubi duo versus sunt, apud Bartholdy Bruchstücke zur nähern Kenntniſs des heut. Griechenlands T. I. p. 183. et ex Villois. Mem. Acad. apud Hobhous. Itin. p. 1107. Habeo etiam ex schedis Prokeschii a Zellio missis, „in columna marmorea apud aedem Turcicam loci Burnabas"; idem Prokeschius edidit l. c. ad n. 3149. p. 57. Nuperrime vidi etiam Arundellum habere hunc titulum, Discoveries in Asia minor T. II. p. 406. dicitque eum nunc esse in moschea loci Bournabat.

ΥΜΝΩΘΕΟΝ
ΜΕΛΗΤΑΠΟΤΑΜΟΝ
ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΜΟΥ
ΠΑΝΤΟΣΜΕΛΟΙΜΟΥ
ΚΑΙΚΑΚΟΥ
ΠΕΠΑΥΜΕΝΟΥ

Hoc est Prokeschii exemplum; forma tituli prorsus eadem est in Diar. class. similisque ap. Villois. et alios, nisi quod Vill. vss. 5. 6. in unum composuit. Vs. 2. Poc. ΜΕΛΕΣΣΑ, Herm. log. omittit ΠΟΤΑΜΟΝ, quod tamen certissimum; vs. 3. Vill. ap. Lechev. ΣΟΤΗΡΑ; vs. 4. Diar. class. et Ar. ΕΚΠΑΝΤΟΣΛΟΙΜΟΥ, Vill. Barth. ΠΑΝΤΟΣΔΕΛΟΙΜΟΥ; Poc. ΑΠΟΠΑΝΤΟΣΚΑΚΟΥΚΑΙΛΙΜΟΥΠΑΥΟΥΜΕΝΟΥ; Diar. class. ΠΑΝΤΟΣΛΙΜΟΥΤΕΚΑΙΛΟΙΜΟΥ ΠΕΠΑΥΜΕΝΟΝ.

Ὑμνῶ θεὸν Μέλητα (ποταμὸν) τὸν σωτῆρά μου,
παντός με λάιμοῦ καὶ κακοῦ πεπαυμένου.

Refertur ad pestilentiam: notissima, ea quae sub M. Aurelio fuit. Eiecto ποταμὸν stat versus. ΔΕ post παντὸς ferri nequit; nec τε probabile est. Accusativum με etsi durissimum iudico, tamen potest ille ab auctore profectus esse.

3166.

Ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 144. 13. minusculis, una fere cum n. 3146. ante reliqua Smyrnaea: unde satis patet hanc quoque inscriptionem *Smyrnaeam* esse.

ΑΠΟΛΛΟΝΟΣΑΙΝΕΟΥΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ
ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΡΗΣΤΟΙΔΗΜΟΙ

Ἀπολλ[ώ]ν[ι]ος Αἰνέου ἀγαλματοποιὸς ἐπαγγειλάμενος ἀνέθηκεν -- τ[ῷ] δήμ[ῳ]?

3162.

Marmor Oxoniense n. 30. ed. Maitt. (Prid. n. 129. Seld: n. 5.) ubi p. 87. textus extat minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 190. notae Seldeni, p. 515. notae Reinesii, p. 560. 565. annotata Maittairii, quibus variae aliquot lectiones exemplarium A. B. C. continentur. Reinesius dederat Syntagm. I, 72. p. 112. ex Seldeno; vss. 1-6. Donatus p. 37. 3. ex libro Blasii Caryophili de veterum clypeis (Lugd. Bat. 1751.) apposuit cum nota inepta. Ex lapide dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 20. p. 12 sqq. Cf. etiam Vandal. Diss. p. 374. 413. Titulum *Smyrnaeum* esse pridem viderunt Seldenus (p. 165. ed. Maitt.) et Reinesius.

.ΓΕΣΣΙΟΣ
ΦΛΑΚΚΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΕΠΙΤΩΝΟΠΛΩΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΠΛΟ
ΦΥΛΑΚΙ<
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΝ
ΤΟΣ·Γ·ΠΟΡΚΙΟΥΔΟ
ΜΙΤΙΟΥΚΛΕΟΔΗΜΟΥ
ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΥ<ΝΕΟΥ
ΣΑΓΑΡΕΙΤΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΟΣΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΣ·Γ·ΑΟΥΙ
ΔΙΟΣΝΙΓΕΡ·ΜΗΝΟ
ΦΑΝΤΟΣΤΕΙΜΑΙΟΥ
ΜΑΡΚΟΣ·ΤΑΜΙΑΣΚΑΙ
ΟΙΣΥΝΑΡΞΑΝΤΕΣΑΥ
ΤΩΚΑΤΑΤΗΝΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ<ΚΛ·
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣΚΑΡΤΩΡΙΑ
ΝΟΣ<ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΖΩΣΙΜΟΥΙΕΡΩΝΥΜΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΣΜΥΣΤΙΚΟΥ
ΠΟ·ΑΙΛΙΟΣΜΗΤΡΟΒΙΟΣ
ΝΕ<Λ<ΤΟΝΝΙΟΣΚΑΡΤΩ
ΡΙΑΝΟΣ<Μ<ΡΑ<ΡΟΥΦΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΗΣ
ΔΗΜΟΥ<ΒΕΙΒΙΟΣ
ΜΕΙΛΗΤΟΣ·ΝΕ<
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ
ΠΑΜΦΙΛΟΣ·ΝΕ·
ΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥ
ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ

Dedi exemplum Chandleri, nisi quod vs. 9. 25. ultimam litteram ex prioribus adieci, ac vs. ult. aliud reposui. Ibi in prioribus editionibus sic legitur: ΕΥ ΕΡΓΕΤΑΙ; Seld. tamen notat ductus marmoris fere hos videri: ΕΥΕΡΓΕΖΖΟ; Chandl. ΕΥΑΡϹΣΤΟΓΖ, cod. B. ΕΥΑΡΕΣΤΟΙΣ, C. ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ, quod verum est. Ұ et Υ variant ap. Chandl. ut repraesento; *ω̄ μέγα* est modo Ω modo Ω.

.. Γέσσιος Φλάκκος στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων Ἡρακλεῖ ὁπλοφύλακι· στεφανηφοροῦντος Γ. Πορκίου Δομιτίου Κλεοδήμου Φλαουϊανοῦ νέου, Σαγαρείτου· ἐπίτροπος τῆς στρατηγίας Γ. Ἀουΐδιος Νίγερ Μηνόφαντος Τειμαίου· Μάρκος ταμίας καὶ οἱ συνάρξαντες αὐτῷ κατὰ τὴν τοῦ δήμου χειροτονίαν, Κλ. Ῥουφεῖνος Καρτωριανός, Ἑρμογένης Ζωσίμου, Ἱερώνυμος Αἰνείας Μυστικοῦ, Πό. Αἴλιος Μητρόβιος νε(ώτερος), Λ. Τόννιος Καρτωριανός, Μ. Ῥα(βίριος)? Ῥοῦφος· γραμματεὺς βουλῆς δήμου Βείβιος Μείλητος νε(ώτερος)· οἰκονόμος Πάμφιλος νε(ώτερος), ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐάρεστος.

Initio praenomen suppleri nequit; Corsinus Nott. Gr. Diss. VI. p. cxxviii. voluit Αὖλος ex nummo Neronis Smyrnaeo ap. Vaillant. p. 17. in quo sit Α. ΓΕΣΣΙΟΣ.ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ; sed hic titulus noster multo recentior est. Osannus Syll. Inscr. p. 104. voluit Ἰ(ούλιος) ex nummo ap. Mionnetum Descr. numm. T. III. p. 195. ΖΜΥΡΝΑΙΩΝΙΓΕΣΙΟΣ. Sed haud dubie in eo nummo erat ΙΚΕΣΙΟΣ, ut in nummo, cuius epigraphen Os. non recte tentavit, apud eundem Mionnetum l. c. p. 203. et ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 539. nullumque hoc nomine in titulis Smyrnaeis frequentius est. Hercules ὁπλοφύλαξ est Smyrnae; vide Eckhel. l. c. p. 543. Vandal. p. 413. qui miro iudicio non bellica arma sed gymnica instrumenta eum custodisse putabat, quum tamen donarium ei offerat στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. Stephanephorus videtur ex Bithynia vel Galatia oriundus fuisse: unde audit Σαγαρείτης (de fluvio Sagario s. Sangario). De ἐπιτρόπῳ τῆς στρατηγίας cf. n. 3151. Is multa habet cognomenta ut supra stephanephorus; contra princeps Quaestorum simpliciter Marcus vocatur: recte enim quin distinxerim non dubito; interpunctio post Μάρκος non inservit nisi nomini proprio separando ab appellativo. Claudius Rufinus videtur sophista Smyrnaeus esse, qui floruit sub Severo et Caracalla, etiam Praetor tum Smyrnae creatus (vide n. 3178. coll. Oleario ad Philostrat. p. 608 sq. et Eckhelio l. c. p. 554.). Tum Ἱερώνυμος Αἰνείας videtur unus esse duobus nominibus insignitus; certe Ἱερώνυμον simpliciter ac sine patris nomine vocatum esse non probabile est: illud enim hoc in titulo tantum fit in iis, qui Romanis utuntur nominibus, et in ministris, quales οἰκονόμος et ὁ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ. Hieronymum offerunt etiam nummi Smyrnae. *Tonnium* ne loco moveas, vide Gruter. p. ccccLXXV. 9. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐάρεστος idem est qui n. 3152. Non igitur annuum videtur ministerium fuisse.

\- - - - - - -
......ΣΙΑΝΩΥΜΝΩΔ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙΥΜΝ.......
ΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΥΙΟΣΓ·ΚΛ·
ΠΟΜΠΗΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ
ΕΚΓΟΝΟΥ
Γ·ΚΛ·ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ
ΛΙΚΙΝΝΙΑΝΟΥ
ΙΕΡΕΩΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΚΑΙΑΛΥΤΑΡΧΟΥ
ΠΕΙΣΑΙΩΝ
ΤΟΙΣΓΝΗΣΙΟΙΣ
ΣΥΝΥΜΝΩΔΟΙΣ
ΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΤΟΝΒΩΜΟΝ
.....ΡΩΝ
....ΑΓΩ - -
\- - - -

nota, quae solet dativo inferri: sub eo Proconsule is qui titulum posuit, magistratu aliquo fuerit functus. Prid. Chandl. dederunt bis ὑμνῳδῷ, quod quomodo in structuram intrare possit non video. Γερουσίας dedi ex n. 3201. omisso spatii causa articulo τῆς. Vs. 19. [καθιε]ρῶν dedit Prid. idque videtur verum esse planeque explet lacunam. Titulus videtur arae dedicatio esse. *Hymnodos*, qui in his Smyrnae titulis aliquoties comparent, instituit ibi Hadrianus una cum theologis (vide n. 3147.). *Alytarches Pisaeorum* referendus ad Olympia Pisaea Elidis; addito Πεισαίων distinguuntur a magistratu Olympiorum Smyrnaeorum. De munere alytarchae, quod etiam Antiochiae celebratum, multa disputat imprimis Prid.

3171.

Prope *Smyrnam*, „in basi" secundum schedas Cossoni, ex quibus ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 148. 35. „in tabula marmoris candidi ad viam, quae in locum Hadgilar ducit, prope puteum coemeterio Turcico adiacentem, in austrum a vico Burnabas, eo loco qui vocatur *Aux Antiques*" secundum Prokeschium, ex cuius schedis a Zellio missis versus digessi. Ceterum in Prokeschii schedis ad dextram desunt aliquot litterae.

<ΑΓΑΘΗ
ΤΥΧΗ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ
<ΙΔΡΥΣΑ
<ΤΟ

Vs. 3. Prok. ΡΟΥΦΙΝ.

Ἀγαθῇ τύχῃ Ῥουφεῖνος ἱδρύσατο.

Fortasse est Cl. Rufinus, de quo vide ad n. 3162. sed est et alius Smyrnaeus Sulpic. Rufinus n. 3176.

3172.

Smyrnae in coemeterio Iudaeorum: ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. n. XII. p. 5. Habeo etiam ex schedis Prokeschii, qui in eodem coemeterio ponit, et erasis Graecis Hebraica inscripta esse docet.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΝ

Prok. vs. 2. ΤΡΑΙΑΝΟΝ.

Ὁ δῆμος Τιβέριον Καίσαρα Σεβαστοῦ υἱόν.

Sub statua ante obitum Octaviani Augusti collocata.

3173.

Smyrnae in tabula marmorea ad templum Bacchi Brisaei reperta; ex schedis Gallandi dedit Spon. misc. erud. antiq. X, 93. p. 353. Vss. 16-27. ex Norisio petitos repetiit Murat. T. I. p. CCCXIII. 1. Huic titulo subscriptus casu est alius, quem separatim refero n. 3176.

[Textum vide in pag. seq.]

Vs. 25. Mur. ΜΥΡΤΟΥ, vere, sed non ex fide diplomatica; Gallandi enim exemplum unus est fons lectionis.

A.

Τίτῳ Καίσαρι Σεβαστῷ, ἀρχιερεῖ] μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ Θ, Αὐτοκράτορι τὸ ΙΕ, πατρὶ πατρίδος, ὑπάτῳ τὸ Η, καὶ Καίσαρι [Δομετιανῷ], Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ Σεβαστοῦ υἱῷ, ὑπάτῳ τὸ Ζ, ἱερατεύοντος

3167.

Misit St. Martin; locum tituli ignoro.

ΑΦΦΕΙΝ
ΣΜΥΡΝΑΙΑ
ΘΕΑΣ
ΦΩΣΦΟΡΩ
ΔΩΡΟΝ

Ἄφφειν Σμυρναία Θε[ᾷ]? Φωςφόρῳ δῶρον.
Nomen Ἄφφειν, h. e. Ἄπφειον s. Ἄπφιον, Smyrnae usitatum; cf. n. 3278. De φωςφόρῳ vide ad n. 184.

3168.

Monumentum sepulcrale candidi marmoris, 2′ 8″ latum, 1′ 5″ altum, 7″ crassum. Insculptus vir barbatus crinitusque, pallio talari amictus, et in lecto accubans, sinistro cubito culcitis innixus, sinistra manu pateram tenens. Ad laevam adstat mensa tripes cibariis et poculis instructa. Ad pedes viri arbor arida, circum quam serpens: post caput, quasi in pariete, equi caput et collum. Infra currit porcus, cuius medio corpori sertum circumdatum est: porcum servulus pronus ambabus manibus tenet. Pone porcum adstat vir tunica pallioque talari, quod sinistra manu tenet, indutus, isque calceatus, atque iuxta eum in angulo servus, dextra manu cantharum tenens. Ab altero s. sinistro monumenti angulo stat servus paulo reclinatus in parietem, lugens et manus invicem constrictas habens, etiam pedibus complicitis; iuxta eum vas vinarium magnum affabre sculptum. In superiori margine est inscriptio. *Smyrna* misit Comes de Hochepied; est Lugduni Batavorum in Museo publico: edidit I. G. Te Water in Narratione de rebus Acad. Lugd. Batav. p. 157.

ΗΡΟΔΟΤΟΣΑΝΤΙΑΛΚΙΔΟΥΠΡΥΤΑΝΕΥΩΝ[Τ]ΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΑΙΟΙΠΑΡΑΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΗΙΑΔΗΙ

Ἡρόδοτος Ἀντιαλκίδου πρυτανεύων [τ]ὸ δεύτερον καὶ οἱ παραπρυτάνεις τ[ῷ] Ἀδῃ?

Oudendorpius ap. Te Water vertit: ,,*Herodotus Antialcidae f.* (vel *Alcidae vice*) *curator secundum et subcuratores inferorum deae* (sacra fecerunt). Titulus est valde insolens; Ἀντιαλκ. esse pro Ἀνταλκ. non dubitandum, sed tamen hoc valde durum est: vox παραπρύτανις prorsus nova mihi. De prytanibus Smyrnae vide ad n. 3148. Imprimis vero obscurum ΤΗΙ ΑΔΗΙ, nec novi aliud quam quod dedi. Oudendorpius putabat sacra fieri hic *Teiae Cereri*; voluitne igitur Τηΐᾳ Δή[μητρι? Si titulus mutilus sit, qua de re tamen nihil monetur, scripserim Τηϊάδῃ nomen viri, ita ut patris nomen in fine desit.

3169.

Smyrnae vidit et transcripsit Sherardus (schedarum p. 74. cod. Ask. IV, 95.), in Museo Domini Oxford in loco Wimple Maffeius, qui edidit Mus. Ver. p. CCCCXLII. 2. sine patriae notitia, cum Lat. interpret. et not.

ΝΕΙΚΟΜΗΔΗΣ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΟΥΝ̊
ΤΑΜΙΕΥΣΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΚΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΣΤΟ
ΩΝΤΑΤΡΙΑΘΩΡΑΚΙ
ΑΣΥΝΤΟΙΣΒΑΘΡΟΙΣΕΞ
ΚΑΙΠΡΟΣΤΩΚΥΑΘΩ
ΑΛΛΑΒΑΘΡΑΕΠΤΑ

Νεικομήδης Νεικομήδου ν(εώτερος) ταμιεύσας ἀνέθηκεν ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου στοῶν τὰ τρία θωράκια σὺν τοῖς βάθροις ἕξ, καὶ πρὸς τῷ κυάθῳ ἄλλα βάθρα ἑπτά.

Vs. 2. extr. Ν̊ ex Sher. addidi ubi Maff. lacunam habet. Sher. vss. 1. 2. ut unum habet, item vss. 3. 4. et reliquos inde a vs. 6. aliter dispescit. Formas litterarum aliquot ex Sher. dedi, variam lectionem eius vitiosissimam non annoto.

Quae hic dedicantur θωράκια, dempta ex alio erant loco, *ex stois Apollodori*. Θωράκια esse parvos thoraces non magnopere probabile videtur. Ni fallor nihil aliud intelligitur nisi θωράκεια, qualia in sepulcralibus memorantur, hoc est *septa* s. *cancelli*, qui hic βάθροις impositi sunt. Cf. ad n. 3278. Πρὸς τῷ κυάθῳ locum designat, ubi βάθρα collocata, *ad cyathum* aliquem in aede collocatum. Aliam insuper interpretationem proposuit Maff. ex qua *Cyathi* statua intelligeretur, quem occiderat Hercules.

3170.

Marmor Oxoniense n. 8. ed. Maitt. (Prid. n. 46. Seld. n. 9.) Apud Maitt. p. 83. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 183 sq. notae Seldeni, p. 470-476. notae Prideauxii, p. 510. nota Reinesii, qui ex Seldeno dedit Syntagm. V, 6. p. 356. Ex lapide edidit Chandlerus Marm. Oxon. II, 47. p. 76. Cf. etiam Vandal. Diss. p. 528. *Smyrnaeum* esse viderunt iam Seld. et Rein.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl. Vs. 3. ΑΔΡΙ abest a Chandl. Vs. 4. ΩΝ solus Chandl. habet; vs. 19. Ρ non habet Chandl. et omittit vs. 20.

Ὁ δεῖνα] - - - - - σιανῷ? ὑμνῳδ[ὸς θεοῦ] Ἀδριανοῦ καὶ ὑμν[ῳδὸς γερουσίας] ἐκ προγόνων, υἱὸς Γ. Κλ. Πομπηΐου βουλευτοῦ, πρυτάνεως, ἐκγόνου Γ. Κλ. Οὐαλερίου Λικινιανοῦ ἱερέως Ἀσκληπιοῦ καὶ ἀλυτάρχου Πεισαίων, τοῖς γνησίοις συνυμνῳδοῖς θεοῦ Ἀδριανοῦ τὸν βωμὸν [καθιε]ρῶν? .... αγω[ν - - -

Initio σιανῷ videtur reliquum ex Proconsulis

Hi qui testes affuerunt, Smyrnaei iudicandi sunt; nomina Smyrnae usitata sunt Δημοσθένης (unde hoc loco Δημοσθενιανός) et Δημοσθενίς, Ἑρμογένης, Κοσκώνιος (ut est Κοσκωνία n. 3173. *B.*).

In fine est: *Stasime, Dapeni, edite ex forma sententiam vel constitutionem.* Recte Sponius: „Publicis duobus scribis sententiae sive constitutionis iniungitur editio".

3176.

Smyrnae, sub n. 3173. ex Sponio l. c.

A. ΜΑΡΚΟΣΑΥΡΗΛΙΟΣΚΑΙΣΑΡΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΤΙΤΟΥΑΙΛΙΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣΠΑΤΡΙΔΟΣΥΙΟΣΔΗΜΑΡΧΙ
ΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΤΟΒ.ΣΥΝΟ
ΔΩΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΒΡΕΙΣΕΑΔΙΟΝΥΣΟΝ
ΧΑΙΡΕΙΝ
ΕΥΝΟΙΑΥΜΩΝΗΝΕΝΕΔΕΙΞΑΣΘΕΣΥΝ
ΗΣΘΕΝΤΕΣΜΟΙΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣΥΙΟΥΕΙΚΑΙ
ΕΤΕΡΩΣΤΟΥΤΟΑΠΕΒΗΟΥΔΕΝΗΤΤΟΝΦΑ
ΝΕΡΑΕΓΕΝΕΤΟ.ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΠΕΓΡΑΨΕΝ
Τ.ΑΤΕΙΛΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣΑΝΘ
ΥΠΑΤΟΣΚΑΙΦΙΛΟΣΗΜΩΝ.ΕΡΡΩΣΘΑΙΥ
ΜΑΣΒΟΥΛΟΜΑΙΠΡ.Ε.ΚΑΛ.ΑΠΡΕΙΛ.ΑΠΟ
· ΛΩΡΙΟΥ
ΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΜ.ΑΝΤΩ
ΝΙΟΥΑΡΤΕΜΑΔΩΡΕΑΣΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣ
ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥΡΟΥΦΕΙΝΟΥ

B. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΣΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΩ
ΝΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΕΓΓΟΝΟΣΤΙΤΟΣΑΙ
ΛΙΟΣΑΔΡΙΑΝΟΣΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΚ̅Α̅ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΤΟΒ.
ΥΠΑΤΟΣΤΟΔ.ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣΣΥΝ
ΟΔΩΤΩΝΕΝΣΜΥΡΝΗΜΥΣΤΩΝΧΑΙΡΕΙΝ
. . . .

A.

Μάρκος Αὐρήλιος Καῖσαρ, Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τίτου Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ πατρὸς πατρίδος υἱός, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατος τὸ β̄, συνόδῳ τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον χαίρειν. Εὔνοια ὑμῶν, ἣν ἐνεδείξασθε συνησθέντες μοι γεννηθέντος υἱοῦ, εἰ καὶ ἑτέρως τοῦτο ἀπέβη, οὐδὲν ἧττον φανερὰ ἐγένετο. τὸ ψήφισμα ἐπέγραψεν Τ. Ἀτείλιος Μάξιμος ὁ κράτιστος ἀνθύπατος καὶ φίλος ἡμῶν. ἐῤῥῶσθαι ὑμᾶς βούλομαι. πρ(ὸ) ε̄ Καλ. Ἀπρειλ. ἀπὸ Λωρίου.

τὴν ἐπιγραφὴν ποιήσαντος Μ. Ἀντωνίου Ἀρτεμᾶ δωρεά[ν]? ταμιεύοντος Σουλπικίου Ῥουφείνου.

B.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἀδριανοῦ υἱός, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱωνός, θεοῦ Νερούα ἔγγονος, Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ κ̅α̅, Αὐτοκράτωρ τὸ β̄, ὕπατος τὸ δ̄, πατὴρ πατρίδος, συνόδῳ τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν χαίρειν. - - - - - - -

De synodo, ad quam hae epistolae datae, cf. ad n. 3173. Quaestor vs. 17. scriptus non civitatis est ut in aliis Smyrnaeis, sed synodi ut n. 3190. Titulus *B.* est anni a. u. c. 911. p. Chr. 158. Prior pertinet ad a. u. c. 900. p. Chr. 147. tum igitur filium suscepit M. Antoninus statim defunctum: quod vide quomodo conciliari queat cum Iul. Capitolino M. Antonin. c. 6. qui Marcum suscepta ex Faustina *filia* tribunicia potestate donatum esse scribit. Certe si ea filia iam anno praecedente nata esset, non poterat annus u. c. 900. primus tribuniciae potestatis haberi, quod tamen fit a chronologis.

A. . . . . ΜΕΓΙΣΤΩΔΗΜΑΡ
ΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΘ. ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΙΤΟΙΕΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙ
ΔΟΣΥΠΑΤΩΤΟΗΚΑΙΚΑΙΣΑΡΙ
. . . . ΘΕΟΥΟΥΕΣΠΑ
ΣΙΑΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΩΥΠΑ
ΤΩΤΟΖΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΙΑ
ΓΕΝΟΥΣΓ.ΙΟΥΛΙΟΥΦΑΒΙΑΜΙ
ΘΡΕΟΣΤΟΥΔΗΜΟΥΥΙΟΥ
ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΙ.ΚΛΑΥΔΙΟΥΒΙΩΝΟΣ
ΝΩΝΙΑΝΟΥΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣΛ.ΛΙΚΙΝΙΟΥ
ΠΡΟΚΛΟΥΞΥΣΤΑΡΧΟΥΝΤΟΣ . . . . .
ΔΙΟΙΚΟΥΝΤΟΣΛ.ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥΦΙΡΜΟΥΟΙΠΕ
ΠΛΗΡΩΚΟΤΕΣΤΑΙΣΗΛΥΣΙΑ
ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΣΦΙΡΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΑΣΠΑΤΡΟΜΥΣΤΗΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΔΗΜΟΣΠΑΤΡΟΜΥΣΤΗΣ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΤΥΡΑΝΝΟΣΠΑΠΙΟΥΤΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

B. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ. . . . . . .
. . . ΣΕΒΑΣΤΩΤΟΘ. ΚΟΙΝΤΩ
ΠΕΤΤΙΛΙΩΡΟΥΦΩΤΟΒ.ΥΠΑΤΟΙΣ
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΚΟΣΚΩΝΙΑΣ
ΜΥΡΠΟΥ - - ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ - - ΛΟ - - ΚΑΙ
ΚΙΛΙΟΣΦΡΟΝΤΩΝ - ΝΕ ΞΥΣΤΑΡΧΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΙΚΙΝΟΣ ΝΕ

διὰ γένους Γ. Ἰουλίου Φαβίᾳ Μίθρεος, τοῦ δήμου υἱοῦ, φιλοσεβάστου, ἐπὶ στεφανηφόρου Τι. Κλαυδίου Βίωνος Νωνιανοῦ, ἀγωνοθετοῦντος Λ. Λικινίου Πρόκλου, ξυσταρχοῦντος [τοῦ δεῖνος], διοικοῦντος Λ. Σουλπικίου Φίρμου, οἱ πεπληρωκότες τὰ ἰσηλύσια·

Σουλπίκιος Φίρμος,
Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμᾶ? πατρομύστης,
Ἀπολλώνιος Εὐδήμο[υ]? πατρομύστης,
Τρόφιμος Ἀσκληπιάδου,
Τύραννος Παπίου τοῦ Μενάνδρου.

B.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι [Δομετιανῷ] Σεβαστῷ τὸ Θ̄, Κοΐντῳ Πεττιλίῳ Ῥούφῳ τὸ β̄ ὑπάτοις, ἐπὶ στεφανηφόρου Κοσκωνίας Μύρ[τ]ου· ἀγωνοθέτης Λο(ύκιος) Καικίλιος Φρόντων νε(ώτερος), ξυστάρχης Διονύσιος Κικῖνος? νε(ώτερος).

Nihil deest, quum n. 3176. continuo succedat.

In utroque titulo nomen Domitiani erasum est. Prior pertinet ad anni u. c. 833. (p. Chr. 80.) prius semestre, alter ad a. u. c. 836. Vs. 11. qui habetur Tib. Claud. Bion est ex eadem familia ac C. Claud. Bion Quaestor in nummo ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 554. Infra n. 3386. habes Aelium Bionem stephanephorum: alios addidi ad n. 3386. In secunda parte vs. 24. nota stephanephorum mulierem (cf. n. 3150.). Magistratus in utraque parte inscripti sunt gymnici; certe huc pertinet xystarches, licet agonotheta possit etiam musicis certaminibus tribui. Iam vero quum in eodem lapide epistolae scriptae sint n. 3176. exhibitae, quarum altera data est ad σύνοδον τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον, altera ad σύνοδον τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν, liquet illos magistratus debuisse eius synodi praefectos esse: cui rei convenit quod vss. 17. 18. qui nominantur, ii sunt πατρομύσται (cf. ad hoc nomen n. 3195. et intellige *mystas principes*, quasi *patres mystas*). Statuo igitur Smyrnae fuisse collegium *mystarum Bacchi Brisei*, quae n. 3176. est σύνοδος τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν: ubi τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον videtur omissum esse, sed id nihilominus secundum priores ibi litteras intelligendum: his simul sociati fuerunt artifices, ut n. 3190. extat ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνειτῶν καὶ μυστῶν, quae etiam n. 3210. scripta erat, non sine agonotheta. Sed hi artifices quamvis Dionysiaci potissimum fuerint, adiunctos habuerint etiam xysticos. Eadem synodus τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον supplenda n. 3177. Alia prorsus synodus est τῶν μυστῶν τῆς θεοῦ n. 3199. 3200. sive plenius τῆς μεγάλης θεᾶς προπόλεως Θεσμοφόρου Δήμητρος n. 3194. Dei alicuius mysteria n. 3175. quoque memorantur, Iovis ut videtur. Ceterum hic titulus, quem ob insigniorem Imperatorum notationem huc rettuli, nihil videtur nisi recensus magistratuum certorum annorum esse, item eorum, qui de collegio bene meruerint; quo pertinent in priore parte οἱ πεπληρωκότες τὰ ἰσηλύσια. Sunt hi Sulpic. Firmus ὁ διοικῶν et duo patromystae cum duobus aliis; nam unum nomen esse Σουλ. Φίρμος Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμᾶς, ob priora non est probabile. Omnino Ἀρτεμᾶς nominativus vix potest verus esse. Ἰσηλύσια non possunt

Chishulli Itinerarium p. 55. in eodem loco et uno quidem in lapide collocat titulos hoc ordine: *c*, *d*, *g*, *f*, (inde a vs. 6.). Schedae Prokeschii a Zellio missae habent titulum *d* solum. Quae dedi sub littera *e*, Poc. ad dextram infra *c* et iuxta *g* habet; sed eä fuisse infra *f*, patet ex Hess. Egm.: ceteri praeter Horstiana nihil inde habent. Pocockius quo minus ea in editione sua iusto reponeret loco, impediebatur spatii angustiis.

a.

IIVII

MAPRA

b.

IANOPAX
ARMMAX
VRVAL
CARESABIA

c.

TOKPAIΩPY
IΣAPAOYK
EYΣE
BHΣEYTYXHΣΣI
H ΣEBHPEINAΣEB

d.

HΛAMΠPOTATH - - - -
THΣAΣIAΣKAITHΣNEΩKOPOΣ
TΩNΣEBAΣTΩNΣMYPNAIΩN
ΠOΛIΣANEΣTHΣENEΠANΘYΠATOY
ΛOΛΛIANOYΓENTIANOY

e.

ΣMYPNHΣ
ME

f.

DD NN
CONSTANTINI
MAX. VICTORIS
TPIVMFATORISAC
SEMPERAVGVSTI
\- - - - - -
ET CONSTANTI
ET CONSTANTI
NOBBCAESS
VI

g.

DD NN
FL VALENTINIANO
ET FL VALENTI
VICTORRSP
AVGG

Variam lectionem affero potiorem. *c* dedi maxime ex Poc. Vs. 4. Hess. Egm. B . H . ΣEY . TYXH et nihil praeterea; Chish. haec sola ex hoc titulo habet: B . H . ΣEY . . TYXHΣ . . . . Π . ΣEBHPEINA ΣEB. Ex hoc ultimum B addidi, quo caret Poc. *d* maxime ex Prok. est. Vs. 2. Poc. Chish. KAIΔIΣ, Chish. etiam NEΩKOPΩN: in ceteris haec desunt cum aliis pluribus. Vs. 4. Poc. EΠANΘYΠAT, Chish. EΠIANΘYΠATOY, Prok. EΠANΩΠATHP; reliqui haec non habent. Vs. 5. intemeratus est ap. Poc. Hess. Chish. paulo corruptior ap. Prok. Male Egm. Λολλιανου Γεντιανω. *e* Hess. nihil nisi - - VPNHΣ, Egm. tantum VPNHE. *f* vss. 1–5. vel 6. tantum ex Smith. dedi, qui etiam vss. 7. 8. solus habet illud ET. Hess. Chish. vs. 7. CONSTAN, vs. 8. CONSTANT: pleniora nomina Poc. praebet cum Smith. Vs. 9. plures NORR. Vs. 10. deest ap. Smith. *g* litteras DD Poc. Chish. addunt titulo *f* post secundum CON STANTI, et NN Poc. habet paulo superius, Chish. omittit. Egm. habet PP (pro DD) et assuit titulo *f* post CAES (sic enim habet). Hess. ibidem assuit hoc DD. Verum praebet Smith. Vs. 4. pro SP Smith. SEMPER. Paucissimas varietates omisi: nam hae quoque iam nimium putidae videbuntur.

a. [*Latinum* nescio quid.]

b. [*Tra*]*iano Pa*[*rth. Arm. Max.* etc.

Manifesto hic titulus Traiano positus post Parthos devictos et Armeniam in potestatem redactam.

c. [Αὐ]τοκράτ[τ]ωρ [Κα]ῖσαρ [Α]ούκ[ιος Σεπτίμιος Σεβῆρος], Εὐσεβής, Εὐτυχής, Σ[εβαστός].

Ἡ Σεβηρεῖνα Σεβ[αστὴ σύνοδος? ἀνέστησεν?]

Synodi alicuius Severinae mentio quin lateat, non dubito. Εὐσεβής, Εὐτυχὴς hic latere viderat iam Corsinus Nott. Gr. Prolegg. p. XXXVIII. deteriori quamvis apographo innixus.

d. - - - - - ἡ λαμπροτάτη [καὶ πρώτη] τῆς Ἀσίας καὶ τ[ρὶ]ς νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν Σμυρναίων πόλις ἀνέστησεν ἐπ' ἀνθυπάτου Λολλιανοῦ Γεντιανοῦ.

Fuit opinor sub statua Caracallae. Lollianus Gentianus est Cos. a. p. Chr. 211. (cf. ad n. 3163. et ad n. 3516.): posthac Proconsul Asiae fuit. Τρὶς νεωκόρος unice verum est, non δίς: nam inde a Sept. Severo Smyrna tertio neocoratu gaudebat (Eckhel. D. N. T. II. p. 559.).

e. fragmentum tituli honorarii Imperatoris fuisse videtur, sub statua ut reliqui hi tituli.

f. non eget uberiore interpretatione. Vs. 6. videtur supplendum: *et Constantini*, vss. 7. 8. autem scribendum: *et Constantii* || *et Constantis*. Pro SEMPER fuerit SP ut tit. *g*.

g. per se apertum est.

3180.

„In Hadjelar prope *Smyrnam*"; ex Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2, 12. p. 26. n. 5.

TΩINENIIΣHOΛIΣAN
ΣTHΣENEΠIANΘYΛOYΣ
ΓENTIANOYAΠOΣMYΓPNOΣ

\- - - - - - - - -

Σμύρ]ν[η]ς [π]όλις ἀν[έ]στησεν ἐπὶ ἀνθυ(πάτου) Λο[λλιανοῦ] Γεντιανοῦ.

In fine putes esse ἀπὸ Σμύρν[η]ς; sed quid hoc sibi vult? De Procos. vide ad n. 3179. *d.* cui inscriptioni haec similis est; quare hanc posui post illam. Sed forma tamen diversa; ibique Σμυρναίων legitur, hic vs. 1. fuit Σμύρνης, quod quomodo prodeat docet haec comparatio:

T	ΩI	N	E	NIIΣ
Σ	M	Y	P	NHΣ

- - - - - - - - - ΝΤΩΝΑΘΗΝ - - - - - - - - -
- - - ΕΝΡΩΜΗΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝΤΩΝΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ - - - - -
. ΑΙΝΕΩΚΟΡΟΥΤΟΥΔΙΟΣΤΩΑΥΤΟΝΜΗΔΥΝΑΣΘΑΙΧΩΡΙΣΘΗΝΑΙ . . .
. ΥΠΑΡΧΕΙΝΤΗΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΠΡΟΝΟΙΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΔΙΑΠΡΟΔΗΛΟΥΓΑΙΟΝΕΣ .
. ΤΟΥΘΕΟΠΡΟΠΟΥΗΤΙΣΙΕΡΩΣΥΝΗΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΟΙΣΤΟΥΘΕΟΥΜΥΣΤΗΡΙΟΙΣΔΙΟΣ . .
ΦΙΛΟΘΕΕΚΑΙΦΙΛΑΝΘΡΩΠΕΚΑΙΣΑΡΚΕΛΕΥΣΑΙΔΟΘΗΝΑΙΜΟΙΤΑΑΝΤΙΓΡΑΦΑΤΩΝΥΠΟ
ΜΝΗΜΑΤΩΝΩΣΚΑΙΟΘΕΟΣΠΑΤΗΡΣΥΝΕΧΩΡΗΣΕΝ

IMP. CAESAR T. AELIVS HADRIANVS ANTONINVS PIV||S SEXTILIO ACVTIANO SENTENTIAM DIVI PATRIS MEI . . . .
SI QVID PRO SENTENTIA DIXIT DESCRIBERE TIBI PERMITTO RESCRI||PSI RECOGN. VNDEVICENSIMVS ACT. VI. IDVS APRIL. ROMAE CAESARE
ANTONINO II. ET PRAESENTE II. COS.

ΟΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗΕΝΡΩΜΗΠΡΟΤΡΙΩΝΝΩΝΩΝΜΑΙΩΝΑΥΤΟΚΡΑ||ΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΤ·ΑΙΛΙΩΑΔΡΙΑΝΩΑΝΤΩΝΕΙΝΩΤΟΒ̄ΓΑΙΩΒΡΟΥΤΤΙΩ
ΠΡΑΙΣΕΝΤΙΤΟΒΥΠΑΤΟΙΣΠΑΡΗΣΑΝΤ·ΦΛ·ΜΑΚΡΕΙΝΟΣΣΙΜΩΝ||ΑΣΛΑΤΙΝΙΟΣΦΛΑΟΥΙΟΣΔΗΜΟΣΘΕΝΙΑΝΟΣΛΑΙΤΙΟΣΕΡΜΟΓΕΝΗΣΑΙΛΙΟΣ . . . . .
Μ·ΑΝΤΩΝΙΟΣΚΡΙΣΠΟΣΛ·ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΑΛΒΕΙΝΙΑΝΟΣΜ·Κ||ΟΣΚΩΝΙΟΣΚΑΡΙΚΟΣΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΑΚΤΙΟΣ

STASIME DAPENI EDITE EX FORMA SENTENTIAM||VEL CONSTITVTIONEM

Smith. COS. Eadem vero qua haec Latina ratione disposui Graeca vss. 11–13. quos tantùm tres versus esse potest vel ex Maitt. intelligi, idque confirmant Poc. Egm. Hess. apud quos initia desunt ut in prioribus. Vs. 11. init. Maitt. ΟΕΞΣΡΑ etc. Smith. . . . . ΙΣΕΣΦΡΑ etc. Spon. ΕΣΦΡΑ etc. In fine Maitt. ΤΟΒΒΡΟΥΤΑΙΩ, Smith. ΤΟΒΓΑΙΩΒΡΟΥΤΙΩ, Hess. ΤΟΒ̄ΓΑΙΩΒΡΟΥΤ. . ., Egm. ΤΟΒ̄ΓΑΙΟ ΒΡΟΥΤ. . ., Poc. ΤΟΒ̄ΓΑΙΟΒΡΟΥΙΙ, Spon. ΤΟΒ. ΓΑΙΩΒΡΟΥΤΤΙΩ. Apud Prid. (Maitt.) operarum vitio est ΑΝΤΩΝΙΝΕΙΝΩ. Vs. 12. Maitt. ΣΙΜΩΝΗΣ, Smith. ΣΙΜΩΝΑΣ, Poc. incipit ab ultimo Σ, Egm. Hess. ab ΑΣ; Spon. integram vocem omittit in lacuna. Tum Maitt. hoc est, ut semper in his variis lectionibus, Prid. ΛΑΤΙΝΙΟΣ (credo ex Edmundo Prideauxio), reliqui ΛΑΤΑΝΙΟΣ: mitto mera vitia. Vs. 13. extr. Maitt. (Prid.) et Smith. lacunam signant, quae nulla est. Vs. 14. deest ap. Maitt. dedi lectionem Sponii; Egm. DAPENEEDIT. . ., et pro VEL Egm. Hess. habet VII, Poc. VIIP.

Quantum divinando assequi licet, Hadrianus Smyrnaeis constitutionem ediderat de festis instituendis, credo de Olympiis Iovialibus Hadrianeis, qualia Athenis fuisse et Smyrnae constat; Smyrnae enim ut Athenis Hadrianus fuit Ὀλύμπιος (n. 3174.). Huius constitutionis exemplum ab Antonino Pio petunt Smyrnenses; qua de re *quae Smyrnaei decreverant*, ex iis videntur vss. 1–5. superesse. Vs. 1. aliquid de Athenis scriptum erat: fortasse fuit Ὀλυμπίω]ν τῶν Ἀθήν[ησιν. Vs. 2. est: ἐν Ῥώμῃ εἰλημμένων τῶν ἀντιγράφων, sc. constitutionis Imperatoriae. Vs. 3. κ]αὶ νεωκόρου τοῦ Διός, τῷ αὐτὸν μὴ δύνασθαι χωρισθῆναι; vs. 4. ὑπάρχειν pertinet ad priora. Sequitur *mandatum Sextilio Acutiano a Smyrnaeis* datum: τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν ποιήσασθαι διὰ προδ[ήλ]ου Γαΐο[υ Σ]ε[ξτιλίου Ἀκουτιανοῦ]? τοῦ θεοπρόπου, ἥτις ἱερωσύνη ἀκολουθεῖ τοῖς τοῦ θεοῦ μυστηρίοις Διός? Decreto ad Imperatorem misso Sextilius brevem videtur precationem addidisse: φιλόθεε καὶ φιλάνθρωπε Καῖσαρ, κελεῦσαι δοθῆναί μοι τὰ ἀντίγραφα τῶν ὑπομνημάτων, ὡς ὁ θεὸς πατὴρ συνεχώρησεν.

Respondetur Imperatoria brevitate: *Imp. Caesar T. Aelius Hadrianus Antoninus Pius Sextilio Acutiano. Sententiam Divi patris mei, [vel] si quid pro sententia dixit, describere tibi permitto. Rescripsi. Recogn(ovit) Undevicensimus. Act. VI. Idus April. Romae Caesare Antonino II. et Praesente II. Coss.*

Undevicensimus videtur libertus vel talis homo esse, qui recognovit Imperatoris manum. Annus est a. u. c. 892. p. Chr. 139. Aperta sunt quae sequuntur:

Ὁ ἐσφραγίσθη ἐν Ῥώμῃ πρὸ τριῶν Νωνῶν Μαΐων Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τ. Αἰλίῳ Ἀδριανῷ Ἀντωνείνῳ τὸ β̄, Γαΐῳ Βρουττίῳ Πραίσεντι τὸ β̄ ὑπάτοις. παρῆσαν· Τ. Φλ. Μακρεῖνος Σιμωνᾶς? Λατίνιος Φλαούϊος Δημοσθενιανός, Λαίτιος Ἑρμογένης, Αἴλιος - - -, Μ. Ἀντώνιος Κρίσπος, Λ. Λικίννιος Ἀλβεινιανός, Μ. Κοσκώνιος Καρικός, Τι(βέριος) Κλαύδιος Ἄκτιος.

Titulus pertinet ad a. p. Chr. 254. vel proximorum posteriorum aliquem. *Nobilissimus Caesar* qui memoratur, est *P. Licinius Cornelius Valerianus Saloninus.* Epistola Graeca ipsa restitui nequit, et paucula tantum ex Latinis suppleri potuerunt.

3183.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 74. (cod. Ask. IV, 95.)

ϹΕΒΑΣΤΟΝΕΥϹΕΒΗ ποιηϹΑ
ΜΕΝΗϹΤΗΝΕΠΙΝΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝ
ΚΑΤΑϹΚΕΥΗΝΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟϹΚΑΙ
ΠΑΡΕΑΥΤΗϹϹΥΝΕΙϹΕΝΕΝΚΑϹΗϹ
ΕΙϹΤΟΥΤΟΧΡΗΜΑΚΑΙΤΗΝΑΝΑϹΤΑ
ΣΙΝΑΥΤΟΥΕΙΚΟΝΙΟΥΤΗΣΔΗ
ΜΟΚΛΕΟΥΣ

- - - - - - - - - -
Σεβαστόν, Εὐσεβῆ· ποιησαμένης τὴν ἐπι[μ]έλειαν καὶ
τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος καὶ παρ᾽ ἑαυτῆς συνεισ-
ενενκάσης εἰς τοῦτο χρῆμα, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ
Εἰκονίου τῆς Δημοκλέους.

3184.

Smyrnae; ex Pocockii Inscr. ant. P.I. 2, 12. p. 25. n. 35.

ΔΙΛΑΣΜΙ
\ΩΣΚΑΙΔ
ΝΟΙΤΑΣΚΡΙ
.ΩΝΤΕΚΑΙ
ꞫΔΙΤΗΣΓΟΛΕ
ΝΙΕΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣ
\ΙΤΩΝΚΑΤΑΤΟΔΥΝΑΤΟΝ
ΑΝΕΙΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΔΕ
ΕΑΥΤΩΝΤΕΚΑΙΤΩΝΧΕΙΡ
ΚΑΙΤΩΝΟΠΟΣΟΥΝΚΑΙΟΔΗ
.ΤΟΝΤΟΝΚΑΙΡΟΝΜΝΗΜ.
ΣΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙΤΩΝΑΝ
ΩΝΕΠΙΤΗΝΔΙΚΑΣΤΕΙΑΝ
ΡΟΝΟΙΣΤΑΣΠΡΟΣΗΚΟΥ
ΔΙΔΟΥΣΤΥΧΗΙΑΓΑΘΗΙ
ΣΟΙΚΟΙΣΙΤΗΝΑΡΧΙΑ
ΣΑΙΜΕΝΤΟΝΔΗΜΟΝ
ιΙΑΙΡΕΣΕΚΑΙΤΗΝ

- - - δι[κ]άσ[α]ι? - - - -
- - καλ]ῶς? καὶ δ[ικαίως? - - -
πεποιημέ]νοι τὰς κρί[σεις - - - -
- - - ων τε καὶ - - - -
- - [α] τῆς [π]όλε[ως - - - -
- ν [εἰ]ς πάντας τοὺς [ἐντυγχάνοντας? τῶν πο-
λ]ιτῶν κατὰ τὸ δυνατὸν - - [δίκην λα-
μβ]άνειν? ἐποιήσαντο δὲ - - - -
- ἑαυτῶν τε καὶ τῶν χειρ - - - -
..ιτῶν· ὅπ[ω]ς οὖν καὶ ὁ δῆ[μος φαίνηται τῶν κατὰ
τοῦ]τον τὸν καιρὸν μνημ[ονεύων τῷ δήμῳ τῷ Κλα-
ζ]ομενίων, καὶ τῶν ἀν[δρῶν τῶν ἀποσταλέντ]-
ων ἐπὶ τὴν δικαστείαν [τῇ ἀρετῇ νῦν τε καὶ ἐν τοῖς μετὰ τοῦτο
χ]ρόνοις? τὰς προσηκούσ[ας τῶν εὐεργετημάτων χάριτας
ἀπο]διδούς· τύχῃ ἀγαθῇ [δεδόχθαι τῷ δήμῳ καὶ?
τοῖ]ς οἰκο[ῦ]σι τὴν ἀρχ[α]ία[ν πόλιν? ἐπ-
αινέ]σαι μὲν τὸν δῆμον [τὸν Κλαζομενίων
ἐπὶ τ]ῇ αἱρέσε[ι] καὶ τῇ [εὐνοίᾳ etc. - -

Laudabantur hoc decreto populus Clazomeniorum ob iudices datos, et iudices ipsi. Singula supplementa non spondeo vera esse, universa tamen tituli ratio ea fuit, quam restitutio nostra praestat. Est nempe ex eodem ille genere ex quo n. 2671. et decretum infra in Lampsacenis edendum. Lites autem videntur ortae fuisse inter novos Smyrnaeos et veteris urbis incolas, quam Strabo vocat τὴν παλαιὰν Σμύρναν: quae potuit etiam ἡ ἀρχαία πόλις vocari (vs. 16.). Similiter n. 3137. III. incolae Magnesiae distinguuntur, etsi non eodem prorsus modo.

3185.

Smyrnae in coemeterio Armeniorum; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. p. ix. Egmondus et Heymanus Itin. T. I. p. 178. (quod exemplum emendat Köhler Act. Acad. Monac. T. VI. class. hist. et philos. p. 171.) Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 25. nr. 37.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Pocockii exemplum adeo inconditum et futile ac spurcum est, ut prope nullam inde varietatem annotem, ubi meliora non desunt. Hesselianum et Egmondianum ita conspirant, ut ex eodem fonte ea fluxisse pateat. Fundus lectionis est Hess. quae aliunde intuli annotavi una cum reliqua varia lectione, quae non sit prorsus putida. Vs. 2. Egm. . ΑΣ . ΠΡΟΣ etc. Hess. . Α . Σ . ΠΡΟΣ etc. Vs. 4. init. vulgo ΠΕΙ ΔΕ, Poc. quod dedi; illud cave defendas dictione ἐπεὶ δὲ vs. 20. Sub finem Egm. ΥΠΕΤΑΣ. Vs. 6. init. Hess. ΔΧΑΝΟΥΣ, Egm. ΔΧ . ΑΝΟΥΣ, Poc. Δ\Ν ut dedi. Vs. 8. Egm. ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ. Vs. 12. prima littera ap. Hess. Egm. est Ν; dedi Τ ex Poc. Vs. 13. secundum Ω ex Poc. (Hess. Egm. Ο). Vs. 22. Hess. ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΝ, Poc. Egm. quod dedi.

Multa initio desunt. Quae supersunt, pendent ex particula ἐπειδή, quae periit; atque ante αὐτοῦ (vs. 1.) debebat aliquid positum esse, quo sequentia annecterentur prioribus, ut πρὸς τούτοις δέ. Reliqua haec sunt:

αὐτοῦ πολ[λὰς] ἀποδείξεις προσενη[ν]εγμένου [τῆ]ς πρὸς

3177.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. P. I. 2, 12. p. 25. n. 34.

ΑΡΛΟΥΚ
ΑΣΤ.ΣΔΗΜΑΡ
ΤΟΣΤΟΥΒΙΘΕΟΥ
ΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥ
Υ.ΠΑΡΘΙΚΟΥ.Ε
ΠΟΓΟΝΟΙΣΥ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖνος cet. cet. καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσ]αρ Λούκ[ιος Αὐρήλιος Οὔηρος Σεβ]αστ[ὸ]ς, δημαρ[χικῆς ἐξουσίας .. ὕπα]τος τὸ β, θεοῦ [Ἀντωνείνου υἱοί, θε]οῦ Ἀδριανοῦ [υἱωνοί, θεοῦ Τραϊανο]ῦ Παρθικοῦ ἔ[γγονοι, θεοῦ Νερούα ἀ]πόγονοι, συ[νόδῳ τῶν περὶ τὸν Βρεισέα] Διόνυσο[ν etc. χαίρειν etc.

Litterae ad eandem synodum datae ad quam priores inter a. u. c. 914. (p. Chr. 161.) et a. u. c. 918. vel 919.

3178.

Marmor in Appendice Oxoniensium editum n. 179. ed. Maitt. (Prid. n. 31.). Id *Smyrnae* in coemeterio Armeniorum transcripserat Edmundus Prideaux, unde habuit frater editor Oxoniensium lapidum (vide p. 505. ed. Maitt.). Ap. Maitt. p. 96. textus minusculis exhibetur cum Latina translatione Prideauxii, p. 533. variae lectiones ex Smithio, p. 567. nota ex cod. A. petita. Smyrnae in coemeterii Armeniorum orientali tractu transcripserunt Thom. Smith. Notit. Sept. eccles. As. p. 55 sq. Wheler. Itin. p. 243. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 126. (versibus non distinctis), Meletius Geogr. p. 465. qui minusculis versibusque non distinctis dedit et male in fine addit *καὶ τὰ ἑξῆς*. Ex Smithio et Whelero habet Murat. T. II. p. DXCIX. 2. et ex Spon. et Marm. Oxon. Olearius ad Philostr. p. 608 sq.

ΟΙΘΕΙΟΤΑΤΟΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣΣΕΟΥΗΡΟΣΚΑΙΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣΚΑΙΣΑΡΕΣΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ
ΕΙΚΛΑΥΔΙΟΣΡΟΥΦΙΝΟΣΟΠΟΛΕΙΤΗΣΥΜΩΝΟΔΙΑΤΗΝΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ
ΗΣΥΝΕΣΤΙΝΕΠΙΠΑΙΔΕΙΑΚΑΙΤΟΝΕΝΛΟΓΟΙΣΣΥΝΕΧΗΒΙΟΝΤΗΝ
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΝΤΟΙΣΣΟΦΙΣΤΑΙΣΚΑΤΑΤΑΣΘΕΙΑΣΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΗΜΩΝΔΙΑΤΑΞΕΙΣΑΤΕΛΕΙΑΝΤΩΝΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝΚΑΡΠΟΥΜΕΝΟΣ
ΥΜΩΝΑΥΤΟΝΕΚΟΥΣΙΩΑΝΑΓΚΗΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝΥΦΕΣΤΗΤΗΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝΚΑΤΑΤΟΠΡΟΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΦΙΛΤΡΟΝΤΗΝΓΟΥΝΕΙΣΤΑ
ΑΛΛΑΜΕΝΕΙΝΑΠΡΑΓΜΟΣΥΝΗΝΑΚΕΙΝΗΤΟΝΑΥΤΩΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ
ΕΣΤΙΝΟΥΓΑΡΑΞΙΟΝΤΩΑΝΔΡΙΤΗΝΕΙΣΥΜΑΣΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΝΓΕΝΕ
ΣΘΑΙΖΗΜΙΑΝΚΑΙΜΑΛΙΣΤΑΤΑΥΤΗΝΥΜΩΝΑΙΤΟΥΝΤΩΝΥΠΕΡ
ΑΥΤΟΥΤΗΝΧΑΡΙΝΕΥΤΥΧΕΙΤΕ
ΕΠΡΕΣΒΕΥΟΝΑΥΡ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣΚΑΙΑΙΛΙΟΣΣΠΗΡΑΤΟΣ

Versus disposui ex Maitt. Whel. nec multum discedit Smith. Vs. 1. ΚΑΙΣΑΡΕΣ deest ap. Maitt. et pro eo habetur ΤΟΙΣ (Smith. ibi habet lacunam quattuor punctis signatam); ΚΑΙΣΑΡΕΣ omisso ΤΟΙΣ habent Spon. Whel. Melet. Vs. 2. Whel. ΥΜΩΝΔΙΑ. Vs. 6. Melet. Smith. Spon. ΑΥΤΟΝ, Maitt. Whel. ΑΥΤΩΝ. Ibidem omnes ΥΦΕΣΤΗ. Vs. 12. Whel. Spon. Melet. Smith. ΕΠΡΕΣΒΕΥΕΝ. Mitto vitia aliquot. Ap. Whel. ᴦ plurimis locis est, non ap. Smith. licet hoc petitum videri ex Maittairiana collectione possit. ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ maioribus litteris scribitur ap. Whel.

Οἱ θειότατοι Αὐτοκράτορες Σεούηρος καὶ Ἀντωνεῖνος Καίσαρες Σμυρναίοις. Εἰ Κλαύδιος Ῥουφῖνος ὁ πολείτης ὑμῶν, ὁ διὰ τὴν προαίρεσιν, ᾗ σύνεστιν ἐπὶ παιδείᾳ, καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχῆ βίον τὴν προκειμένην τοῖς σοφισταῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων ἡμῶν διατάξεις ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπούμενος, ὑμῶν αὐτὸν ἑκουσίῳ ἀνάγκῃ προκαλουμένων ὑφέστη τὴν στρατηγίαν κατὰ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα φίλτρον· τὴν γοῦν εἰς τὰ ἄλλα μένειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον αὐτῷ δικαιότατόν ἐστιν. οὐ γὰρ ἄξιον τῷ ἀνδρὶ τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτειμίαν γενέσθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην ὑμῶν αἰτούντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν χάριν. Εὐτυχεῖτε.

Ἐπρέσβευον Αὐρ. Ἀντωνεῖνος καὶ Αἴλιος Σπηρᾶτος.

Aetas tituli est circa a. Chr. 200. De Claud. Rufino vide maxime Olearium l. c. et supra ad n. 3162. De immunitate Sophistarum cf. Io. Massoni Coll. hist. ad Aristid. a. 922. extr.

3179.

„In Hadjelar (Hadgilar) prope *Smyrnam* in coemeterio Turcarum" in columna has inscriptiones incisas refert Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 26. n. 1. quas eo fere ordine digessi quo ap. Poc. scriptae sunt, separatis tamen quae confusa apud illum et commixta erant, et titulo *f* aliunde suppleto. Particulas singulas habent etiam alii, sed non ita ut Poc. compositas. *a* et *b* sunt apud solum Poc. Thomas Smithius Notit. Sept. eccl. As. p. 61. habet titulos *d*, *f*, *g*. Primo loco ponit *f*, quem dicit extare Smyrnae in via publica Magnesiam versus inter Turcarum sepulcra in parte marmoreae columnae: sed etsi hic titulus, qualem ex Smithio dedi, magnopere differt a reliquis apographis, qui vss. 1-5. omittunt, videtur tamen idem esse ac Pocockianus, et per errorem alii loco tribui: qui post Smithium viderunt, lapidem iam magis mutilum tractarint. Sequuntur continuo ap. Smith. tituli *d*, *g*, et *d* quidem ita mutilus, ut varietatem lectionis non referam: hos ille tribuit alii columnae prope vicum „Hagiler Cui". Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gudii n. 20. habet tituli *c* unum vs. 4. item *d*, *f* inde a vs. 6. et *g*, ut in uno omnes lapide sive columna apud vicum Hadgilar in sepulcretis Turcicis, sed hoc ordine: *f*, *d*, *c*, *g*. Cum Hesselio consentiunt schedae Horstianae, quarum proinde nullam posthac mentionem faciam. In itinerario Egmondi et Heymani p. 85. ex columna eodem loco posita praebentur tituli *f* pars inde a vs. 6. tum titulus *d* minusculis, tituli *c* quartus versus et titulus *g*.

3187.

Smyrnae in coemeterio Armeniorum; ed. Reinesius Syntagm. V, 33. p. 375. cum nota, dicitque saxum esse „capite et singulorum versuum initio mutilum"; sed fines quoque mutilati esse videntur. A Bullialdo acceperat P. Lambecius. Usque ad vs. 11. dedit Thom. Smith Sept. As. eccl. notit. p. 56 sq. usque ad vs. 14. Sponius Misc. erud. antiq. X, 96. p. 355. qui fragmentum ait detritum esse. Habet etiam Vandal. Diss. p. 355.

ΟΞΕΝΤΟΙΣΕΠΙΤΗΣΑΣΙΑΣ -
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΗΡΩ - - -
ΚΑΙΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΟΥΚΑΙ - - -
ΘΕΑΣΡΩΜΗΣΚΑΙΘΕΟΥ - - -
ΔΙΟΣΠΑΤΡΩΟΥΑΥΤΟΚ - - -
ΜΕΓΙΣΤΟΥΠΑΤΡΟΣΤΗ - - -
ΤΟΥΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΝΟ - - -
ΕΙΜΑΡΚΟΣΑΙΦΟΥΛΑΝΟΣ
ΟΑΝΘΥΠΑΤΟΣΑΠΟΤΗΣ - - -
ΝΕΡΩΝΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΠΡΟ - - -
ΕΠΑΡΧΕΙΑΝΚΗΔΕΜΟΝΙ - - -
ΑΙΔΥΣΜΕΙΜΗΤΟΝΗΘΩ - - -
ΟΜΙΣΑΣΧΡΗΣ–ΤΟΤΗΤΑ - -
ΠΑΙΝΟΥΜΕΝΗΝΔΙΚΑ- - - -
ΓΝΕΙΑΝΜΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟ
ΘΕΣΙΝΠΡΕΠΟΥΣΑΝΑ - - -
ΙΗΝΚΕΙΡΙΩΙΠΑΡΕΣ - - - - -
ΙΑΝΔΕΠΡΟΣΑΠΑΝΤ
ΣΜΗΔΕΝΑΜΗΤΕΤΑ- - - - -
ΜΗΤΕΕΠΙΦΑΝΕΙΑΛΑ

Reinesianum exemplum auxi aliquot litteris ex ceteris. Vs. 2. Rein. L pro Λ. Vs. 12. Spon. ΔΥΣΜΕΓΙΝΗΤΟΝ.

Ἔδ]οξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας [Ἕλλησιν? - -
Τιβερίου Κλαυδίου Ἡρώ[δου - - -
καὶ σεβαστοφάντου καὶ - - - [ἱερέως
θεᾶς Ῥώμης καὶ θεοῦ [Καίσαρος? - -
Διὸς πατρῴου, Αὐτοκ[ράτορος, ἀρχιερέως
μεγίστου, πατρὸς τῆ[ς πατρίδος? καὶ σωτῆρος?
τοῦ σύμπαντος ἀν[θρωπείου γένους· Ἐπ-
εὶ? Μάρκος Αἰφουλανὸς - - - -
ὁ ἀνθύπατος ἀπὸ τῆς - - - [ἐπὶ?
Νέρωνος Καίσαρος προ[νοίας καὶ τῆς κατὰ τὴν?
ἐπαρχείαν κηδεμονί[ας? - - - -
κ]αὶ δυσμείμητον ἦθῶ[ν - - - -
κ]ομίσας χρηστότητα - - - -
ἐ]παινουμένην δικα[στείαν? - - καὶ
ἁ]γνείαν μὲν καὶ δικαιο[σύνην - - διά-
θεσιν πρέπουσαν α - - - -
ιην Κειρίῳ? παρεσ - - - -
ιαν δὲ πρὸς ἅπαντ[ας τοὺς ἀνθρώπου-
ς? μηδένα μήτε τα - - - -
μήτε ἐπιφανει - - - -

Titulus hic honori Proconsulis datus videtur, qui Nerone Imp. praefuerit Asiae. Decretum factum est praeside Tib. Claudio Herode, claro illo oratore, qui Hadriano Imp. praefuit *liberis Asiae civitatibus* (Philostr. Vit. Soph. I, 25, 6. II, 1, 3. et 8.): quare nolui vs. 1. ἔθνεσιν supplere, sed dedi Ἕλλησιν, quod aptius videtur significandis illis civitatibus. Vs. 3. σεβαστοφάντης est ut ἱεροφάντης. Supplementa patet non posse perfici, nec certa esse quae dedi omnia. Vs. 11. κηδεμονίας scripsi ut n. 377. Vs. 14. ad δικαστείαν cf. n. 3184. Διάθεσιν vss. 15. 16. dedi ex n. 3190.

3188.

Smyrnae, titulus sepulcri, ut ait qui servavit Constantinus Porphyrogennetus Them. I. p. 3 sq. ed. Bandur. Hinc habet Reinesius Syntagm. VI, 79. p. 435.

ΠΟΥΠΛΙΟCΑΝΘΥΠΑΤΟCΑΡΧΩΝΙΩ
ΝΙΑCΦΡΥΓΙΑCΑΙΟΛΙΔΟCΜΗΟΝΙΑC
ΛΥΔΙΑCΕΛΛΗCΠΟΝΤΟΥΜΥCΙΑCΒΙ
ΘΥΝΙΑCΤΑΡΣΙΑCΓΑΛΑΤΙΑCΜΑ
ΡΥΑΝΔΥΝΩΝΠΟΝΤΟΥΠΑΦΛΑΓΟ
ΝΙΑCΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑCΜΙΚΡΑCΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΗCΙΣΑΥΡΙΑCΤΕΚΑΙΛΥΚΑΟ
ΝΙΑCΚΑΙΜΕΧΡΙΤΩΝΟΡΙΩΝΤΟΥ
ΤΑΥΡΟΥΚΑΙΤΗCΜΙΚΡΑCΑΡΜΕΝΙΑC

Dedi exemplum Bandurii.

Πούπλιος ἀνθύπατος, ἄρχων Ἰωνίας, Φρυγίας, Αἰολίδος, Μηονίας, Λυδίας, Ἑλλησπόντου, Μυσίας, Βιθυνίας, Ταρσίας, Γαλατίας, Μαρ[ι]ανδυνῶν, Πόντου, Παφλαγονίας, Καππαδοκίας μικρᾶς καὶ μεγάλης, Ἰσαυρίας τε καὶ Λυκαονίας καὶ μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ Ταύρου καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας.

Mirus sane titulus. Reinesius: „Docendae proconsularis imperii per Asiam amplitudini producitur; intelligo autem de Euxeniano Poplione: ita appellant hunc Praesidem interpres Latinus epistolae Marci Antonini, qua Abercium Hierapolitanum in Phrygia episcopum, sanationum miraculis clarum, ad se deduci iussit: quae est apud Baron. sub A. D. 163. Is quum esset Proconsul Asiae, Smyrnam terrae motu deformatam restauravit, civibusque miseris et defectis erogatione pecuniaria liberaliter subvenit."

3181.

Haud procul *Smyrna* in meridiem abest locus Sedikevy, a quo modico in orientem intervallo sunt reliquiae murorum ad montem Coracem; ubi haec in columna extat *Hyrcanorum* inscriptio. Lapis in sinistra fractus. Ed. Arundell Itin. VII eccles. As. n. 2. in tabula (cf. p. 13.). Tractavit Letronnius Diar. erudit. Nov. 1829. p. 685.

ƆΚΑΙΣΑΤΙΒΕΙΒΙΩ
ƆΓΑΛΛΩΕΥΣΕΒΕΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΟΥΟΛΟΥΣΙΑΝΩΟ.C
.Ε.ΕΥΤΥΧΕΙΣΕΒ
ΥΡΚΑΝΩΝΠΟΛΙΣΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
- - - ΣΕΚΤΟΥΚΑΤ
- - - ΤΟΥ

[Αὐτοκράτορι] Καίσα[ρ]ι Βειβίῳ [Τρεβωνιανῷ] Γάλλῳ, Εὐσεβεῖ, [Εὐτυχεῖ, Σεβαστῷ, καὶ] Αὐτοκράτορι [Καίσαρι Βειβίῳ] Οὐολουσιανῷ - - - Εὐσεβ]ε[ῖ], Εὐτυχεῖ, Σεβ[αστῷ], Ὑρκανῶν πόλις ἐπεσκεύασεν, etc.

Restitutionem praecepit Letr. a quo non multum discessi. Titulus est a. p. Chr. 252. vel 253. Quum Sedikevy sit in proxima Smyrnae vicinia, alia ibi urbs fuisse non videatur: quare Leakius ad Arundell. p. 13. dubitat, num urbs Hyrcanorum a quibus campus ille notus denominatus est, eo fuerit loco posita: quod statuit Arundell. Huic tamen succurrit Letronnius, campum illum in vallem inter Tmolum et Sipylum sitam porrectum esse censens. Populus pertinuit ad conventum iuridicum Smyrnae; urbs ex vetustioribus non nota; de aevo Byzantino non est quod dicam. Titulum inter Smyrnaeos reposui ob nimiam viciniam.

3182.

Smyrnae in aedibus chirurgi Angli olim; ed. Thom. Smith. Notit. Sept. eccles. As. p. 60. atque ex eo Spon. Misc. erud. antiq. X, 95. (postpositis tamen Latinis) et Murat. T. II. p. DXCIX. 1. qui tamen omisit epistolam ipsam, hoc est quae sunt post *χαίρειν*. In Latinis vss. 4. 5. uno tenore ap. Smith. decurrunt; in Graecis vero versus omnino non distinguuntur; Mur. et Spon. arbitraria versus ratione digesserunt. Ego sequor Smithium.

. . . .
. . . . MAGISTRATVS HARVM CIVITA . . . .
QVIBVS TE SVGGERIS POSSIDERE AGERE CVRAM . . . .
QVI QVOD OPTIME PLACVISSE PERSPICITVR PERPETVA
OBSERVATIONE TENEATVR VALE APELLA CARISSIME NOBIS
DATA V. KAL. IVN.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΠΟΥΒΛΙΟΣΛΙΚΙΝ
ΝΙΟΣΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣΕΥΣΕΒΗΣΕΥΤΥΧΗΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΠΟΥ
ΒΛΙΟΣΛΙΚΙΝΝΙΟΣΓΑΛΛΙ . . ΕΥΤΥΧΗΣΣΕ
ΒΑΣΤΟΣ . . ΛΙΚΙΝΝΙΟΣΚ . . . . ΕΠΙ
ΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ . . . . ΚΑΙΣΑΡΙΟΥΛΙΩ
ΑΠΕΛΛΑΙΔΙΩΧΑΙΡΕΙΝ

ΑΜΦΙΒΟΛΟΝΕΣΤΙΝΚΑΙΕΝΤΟΥΤΩΤΑ
ΟΡΙ . . . . ΕΝΤΑΤΗΡΕΙΣ . . . . ΓΝΩΜΗ . . . .
ΚΑΙΟΝΗΤΑΣ . . . . . . ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
Ζ . ΕΝΙΑΙΣΕΝΟΧΛΕΙ . . . ΑΙΔΙΟΙΑΡΧΤΟΥ
ΤΩΝΤΩΝΠΟΛΕΩΝΕΝΑΙΣ . . . . . . ΑΥΤΟΝ
ΚΕΚΤΗ . . . . ΗΣΦΡΟΝΤΙΣΟΥΣΙΝΙΝΑ . . .
ΑΡΙΣΤΑΑΡΕΣ . . . . ΤΩΠΑΡΑΦΥΛΑΣΣΗ
ΤΑΙ . . . . . ΕΡΡΩΣΟΑΠΕΛΛΑ . . . .

Vs. 5. Spon. Mur. dederunt ΓΑΛΛΙΗΝΟΣΕΥ etc. Vs. 6. iidem pro priore lacuna ΚΑΙ, et Mur. insuper ΠΟΥΒΛΙΟΣ in eadem lacuna inseruit; tum post ΛΙΚΙΝΝΙΟΣ omisit Κ (hoc omisit etiam Spon.) neque habet maiorem deinceps lacunam. Vs. 7. Spon. et Mur. nullam habent lacunam, et certe ibi nulla esse potest. Vs. 12. Spon. ΕΝΤΑΙΣ, et vs. 14. ΦΡΟΝ ΤΙΖΟΥΣΙΝ.

Missis Latinis appono Graeca:

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούβλιος Λικίννιος Οὐαλεριανός, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Σεβαστός, καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούβλιος Λικίννιος Γαλλι[ηνός], Εὐτυχής, Σεβαστός, [καὶ] Λικίννιος Κ[ορνήλιος] ἐπιφανέστατος Καῖσαρ, Ἰουλίῳ Ἀπελλᾷ ἰδίῳ χαίρειν.

[Οὐκ] ἀμφίβολόν ἐστιν καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὁρι[σθ]έντα? τηρεῖσ[θαι] - - γνώμῃ? καὶ [ὠ]νητὰς? - - - συνκλητικὰ[ς]? οἰκίας - - ἐνίαις? ἐνοχλεῖ[ν]? - - - αἱ δ[ὲ] - - ἀρχ[αὶ] τούτων τῶν πόλεων, ἐν αἷς - - - αὐτὸν? κεκτῆ[σθαι]? - - - ης φροντίσουσιν ἵνα [ἃ ἂν] ἄριστα ἀρέσ[κῃ, ταῦ]τ[α] παραφυλάσσηται. Ἔῤῥωσο Ἀπελλᾶ. - - - -

3192.

Smyrnae; ex Pocockii Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 25. n. 36.

ΣΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΥ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΥΙΟΝΙ
ΤΟΝΕΠΑΡΧΟΝΤΕΧΝ
ΑΡΧΟΝΛΕΓΙΩΝΟΣΕ
ΗΡΑΣΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΑΧΡ
ΣΩΝΤΟΤΕΠΡΟΠΥΛΟΝΣ
ΤΕΙΜΑΙΣΚΑΙΗΑΠΑΝΤΑΤΗ
ΣΤΟΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΚΑΤ.
ΘΗΚΗΝΑΥΤΟΥΤΙΒΕ
ΙΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΙΑΜΕΝΕΚΛΕΟ

[Ἡ - - - Σμυρναίων πόλι]ς Γάϊον Ἰούλιον Ὑ - - - φιλο]πάτριδος? υἱόν, - - - ον ἔπαρχον τεχν[ιτῶν, χι- λί]αρχον λεγιῶνος ε̄, [στατ]ῆρας καταλιπόντα χρ[υ- σοῦς .., ἐξ] ὧν τό τε πρόπυλον σ[ὺν ταῖς] τειμαῖς? καὶ ἡ ἀπαντ[ῶσα]? στοὰ κατεσκευάσ[θησαν]. ἐπιμε- ληθέντοις κατ[ὰ τὴν δια]θήκην αὐτοῦ Τιβε[ρίου Κλαυ- δ]ίου Μητροδώρου - - ία Μενεκλέο[υς.

Ἔπαρχος τεχνιτῶν est *Praefectus fabrum*. Τειμαὶ an sunt statuae honoratorum appositae? Hae certe alias τειμαὶ vocantur, ut n. 3199. 3200. et ubivis.

3193.

Marmor Oxoniense, teste Chandlero *Smyrna* allatum, n. 25. ed. Maitt. (Prid. n. 116.) Apud Maittairium p. 86. habes textum minusculis repetitum cum Prideauxii translatione Latina, p. 477 sq. Prideauxii notas, p. 560. variam lectionem unam exemplaris C. Tituli saepius meminit Vandal. Diss. p. 301. 395. 413. 429. Est basis, ut patet ex aere Chandleri.

ΟΣΘΕΩΝ.ΙΠΥΛΗΝΗΣΑΝΕΣΤΗΣΕΝΦΛ·ΠΑ
ΤΕΡΝΙΑΝΟΝΠΑΤΕΡΑ·Τ·ΦΛ·ΟΝΗΣΙΜΟΥΠΑΤΕΡ·
ΝΙΑΝΟΥΤΟΥΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΟΣ·ΚΑΙΤ·ΦΛ·ΟΝΗΣΙΜΟΝ
ΠΑΤΕΡΝΙΑΝΟΝ·ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΠΙΤΩΝΟΠΛΩΝΚΑΙΝΕΩΚΟΡΟΝ
ΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΘΕΩΝΝΕΜΕΣΕΩΝΙΠΠΑΡΧΟΝΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΦΥΛΑΚΑΠΡΥΤΑΝΙΝΠΡΩΤΟΝΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝΤΑΜΙΑΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΑΣΛΟΙΠΑΣΑΡΧΑΣΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣ·ΕΚ
ΤΕΛΕΣΑΝΤΑ·ΑΛΛΑΚΑΙΕΙΣΕΡΓΟΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣ·ΚΑΙ
Ο ΕΡΕΞ ΝΩΝΤ
ΚΑΙΕΑΥΤΗΝΣ: ΣΤΗΣΑ

Reddidi Chandleri exemplum, paucis in fine litteris additis ex Maitt. aliisque ex eodem integratis, praesertim vs. 1. Praeterea vs. 1. primum Ν ex cod. C. integrum dedi (Chandl. Ι), et vs. 8. ex Maitt. ΑΛΛΑ (Chandl. ΑΛΑ). Vs. 8. Maitt. ΚΑΙΕΙΣΕΙΣΕΡ ΓΟΝ, quod licet Prid. agnoscat in notis, non comparet ap. Chandl. qui habet ΚΑΤΕΙΣΕΡΓΟ etc. Vs. 9. deest ap. Maitt.

Ἡ δεῖνα, ἱέρεια μητρ]ὸς θεῶν [Σ]ιπυληνῆς, ἀνέστησεν Φλ. Πατερνιανόν, πατέρα Τ. Φλ. Ὀνησίμου Πατερνιανοῦ τοῦ ἑαυτῆς ἀνδρός, καὶ Τ. Φλ. Ὀνήσιμον Πατερνιανόν, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ νεωκόρον τῶν μεγάλων θεῶν Νεμέσεων, ἵππαρχον, γραμματοφύλακα, πρύτανιν πρῶτον, ἀγορανόμον, ταμίαν τῆς πόλεως, καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς φιλοτείμως ἐκτελέσαντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔργ[ω]ν κατασκευὰς καὶ - - - - [πολλὰ ἀναλώσαντα vel tale].

καὶ ἑαυτὴν σ[ὺν αὐτοῖς ἀνέ]στησα?

Ἑαυτὴν certe ferri potest p. ἐμαυτήν.

3194.

Venetiis apud Contarenos in lapide togatam sustinente statuam, titulus ex Graecia, ut fertur, translatus; e Velseri schedis Gruterus p. CCCIX. 1. et ex Io. Cotovii ad Puteanum schedis p. MXCVII. 3. Ex Grutero Vandal. Diss. p. 159. Titulum *Smyrnaeum* esse patet collato n. 3211.

ΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝΜΥΣΤΩΝΤΗΣΜΕΓΑΛΗΣΘΕΑΣΠΡΟΠΟΛΕ
ΩΣΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥΔΗΜΗΤΡΟΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΕΡΜΟΓΕ
ΝΟΥΣΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΜΑΤΡΕΑΝΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΝ....
- - - - - - - - - - - - ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ

Dedi dispositionem ex Cot. In Vels. deest ΠΡΟ ΠΟΛΕΩΣ; idem ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ, quod recepi (Cot. ΜΕΤ etc.). Tum Cot. ΜΑΤΡΕΑΝΣΗΜΑΡΤΥΡΑΝ cum lacuna quam dedi: Vels. ΜΑΤΡΩΟΝΣΥΜΜΑΡ ΤΥΡΑΣ sine lacuna; composui utrumque.

Ἡ σύνοδος τῶν μυστῶν τῆς μεγάλης θεᾶς πρὸ πόλεως Θεσμοφόρου Δήμητρος Μητρόδωρον Ἑρμογένους τοῦ Μητροδώρου Ματρέαν, συμμάρτυρα [μυστῶν τελετῆς γενόμενον]? τὸν στεφανηφόρον.

De numine cf. n. 3211. et ad n. 3173. ac de dictione πρὸ πόλεως potissimum ad n. 2963. *b*. De nominibus Μητρόδωρος et Ἑρμογένης cf. notata ad n. 3141. Metrodorus Hermogenis f. simul est Matreas dictus, ut duplicia nomina in Asia frequentia sunt: nomen Ματρέας habes Smyrnae n. 3270. et 3277.

\- - - - - - - - - -
ΑΥΤΟΥΠΟΛ . . ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣΠΡΟΣΕΝΗ
ΛΕΓΜΕΝΟΥ . ΑΣ . ΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙ
ΕΝΓΟΝΑΝΑ . . ΙΔΙΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΚΓΕΝΩΣΕ
ΙΙΔΕ . ΩΚΟΤΟΣΕΑΥΤΟΝΕΙΣΤΟΥΣΥΠΕΤΗΣΠΑ
ΤΡΙΔΟΣΑΓΩΝΑΣΑΝΑΔΕΔΕΓΜΕΝΟΥΔΕΚΑΙΚΙΝ
Δ\ΝΟΥΣΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΣΠΛΕΙΟΝΑΣΕΝΙΚΕΝΤΗΣ
ΠΕΡΙΑΚΟΙΝΑΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΤΕΤΑΙΣΑΡΧΑΙΣΦΙ
ΛΟΔΟΞΙΑΣΑΝΑΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΥΚΑΙΠΑΣΙΝΙΣΩΣ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΧΡΩΜΕΝΟΥΤΗΝΤΕΠΡΟΣΕΚΑΣ
ΤΟΝΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΠΑΝΤΗΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝΚΑΛΩΣΕΧΟΝΕΣΤΙΝΤΑΣΠΡΕ
ΤΟΥΣΑΣΤΙΜΑΣΤΩΙΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΙΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΠΩΙΔΗΜΩΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΘΗΝΟΔΩΡΟΙ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΣΤΕΦΑΝΩ
ΘΗΝΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΥΙΕΣΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΚΑΙ
ΤΩΝΝΕΩΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙ
ΚΑΙΥΠΟΤΩΝΠΑΙΔΟΝΟΜΩΝΚΑΙΠΑΙΔΩΝ - - ΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΚΑΙΥΠΟΤΟΥΕΠΙ
ΤΗΣΕΥΚΟΣΜΙΑΣΚΑΙΤΩΝΠΑΡΘΕΝΩΝΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΕΠΕΙΔΕΚΑΙΟΙ
\- - ΝΙΚΗΚΟΤΕΣΤΟΥΣΙΕΡΟΥΣΑΓΩΝΑΣΚΑΙ
\- - ΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΤΟΥΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥΚΑΙ
ΟΙΠΑΙΔΕΥΤΑΙΤΩΝΤΕΠΑΙΔΩΝΚΑΙΕΦΗ
ΒΩΝΠΡΟΣΠΟΡΕΥΟΝΤΑΙΗΜΙΝΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΔΙΑΤΗΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΤΟΥΜΕΤΗΛ
ΛΑΧΟΤΟΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΕΥΝΟΙΑΝΤΙΜΗΣΑΙ
\- - - - - - - - - - -

τὸν δῆμον εὐνοίας, καὶ ἐνγόν[οις τοῖς]? ἰδίοις καὶ τοῖς ἐκ γέν[ου]ς? ἔ[τ]ι δὲ δε[δ]ωκότος ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὑπὲ[ρ] τῆς πατρίδος ἀγῶνας, ἀναδεδεγμένου δὲ καὶ κινδ[ύ]νους καὶ πρεσβείας πλείονας ἕν[ε]κεν τῆς περὶ [τ]ὰ κοινὰ φιλοτιμίας, ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς φιλοδόξ[ω]ς ἀναστρεφομένου καὶ πᾶσιν ἴσως καὶ δικαίως χρωμένου, τήν τε πρὸς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἀπάντησιν ποιουμένου φιλάνθρωπον, καλῶς ἔχον ἐστὶν τὰς πρε[π]ούσας τιμὰς τῷ μετηλλαχότι ψηφίσασθαι· δεδόχθα[ι τ]ῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ἀθηνόδωρο[ν] χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ· στεφανωθῆναι δὲ αὐτὸν καὶ ὑ[πὸ] τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν νέων χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ, καὶ ὑπὸ τῶν παιδονόμων καὶ παίδων [χρυσ]ῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ τῶν παρθένων χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ [νεν]ικηκότες τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ [οἱ] συνάρχοντες τοῦ Μηνοφάντου καὶ οἱ παιδευταὶ τῶν τε παίδων καὶ ἐφήβων προςπορεύονται ἡμῖν, βουλόμενοι καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς τοῦ μετηλλαχότος πρὸς ἑαυτοὺς εὔνοιαν τιμῆσαι sc. *τὸν μετηλλαχότα* etc.

Vs. 19. ad *τῶν παρθένων* supple *ὑπό*: *ὁ ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας* est fere *γυναικονόμος*, sed tantum virginum. Vs. 20 sq. Köhl. *ἐπειδὴ καὶ οἱ κεκοσμηκότες*: verum est quod dedi, et in fine deest apodosis. Menophantus vs. 22. est pater Athenodori (vs. 25.). Vs. 24. *ἡμῖν* refer ad *τὸν δῆμον*.

3186.

Smyrnae; a Bimardo habuit Muratorius, qui edidit T.I. p. CCXCIX. 3. Nos habemus etiam ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 89.)

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΝΛΕΝΤΛΟΝΣΚΙ
ΠΙΟΝΑΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΟΝΤΑΔΙΑ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Vs. 2. Mur. ΛΕΝΤΟΥΛΟΝ, Sher. quod dedi. Vs. 3. ΠΙΟΝΑ etiam Sher.

Ὁ δῆμος Πόπλιον Λέντλον Σκιπί[ω]να τὸν ἀνθύπατον, εὐεργέτην ὄντα διὰ προγόνων τῆς πόλεως.

Muratorius: „Is ipse est *Publius Lentulus Scipio*, qui sub Tiberio Augusto vixit, de quo habetur Brixiana inscriptio apud Gruterum p. 396. 5. repetita p. 397. 5. Vide etiam quae de eo disseruerunt Reinesius et Rupertus in Epist. amoeb. p. 215. et p. 467. Is certe *Consul* in Brixiana appellatur, cui muneri respondet *Proconsulatus* in hoc marmore memoratus."

3199.

Smyrnae vidit et transcripsit Sherardus, ex cuius schedis p. 76. (cod. Ask. IV, 83.) habeo a Müllero; ex iisdem (s. Chishullianis chartis) initium citat Corsinus Inscr. Att. p. XLIII. (Prolegg. F. A. T. IV. p. XLIII.) In Museo Domini Oxford in loco Wimple ex marmore transcripsit Maffeius et edidit Mus. Ver. p. CCCCXLII. Translatum a Rawlinsono Oxonium aeri incisum dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 40. p. 73. Est ingens tabula marmorea coronide ornata.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝΤΗΣΘΕΟΥΜΥΣΤΩΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΚΛΑΥΔΙΑΣʒΑΝΤΩΝΙΑΣΣΑΒΕΙΝΑΝΠΡΟΚΛΙΑΝΗΝΚΑΙΙΟΥΛΙΑΝΗΝΑΔΕΛΦΑΣ
ΤΑΣΘΕΟΛΟΓΟΥΣΠΑΝΤΑΤΑΠΕΡΙΤΗΝΕΥΣΕΒΙΑΝΤΗΣ
ΘΕΟΥΚΑΙΤΗΝΤΩΝΜΥΣΤΩΝΕΟΡΤΗΝΕΚΤΕΝΩΣΠΑΡΑΣΧΟΥΣΑΣ
ΣΤΗΣΑΝΤΟΣΤΑΣΤΕΙΜΑΣʒΚΛ·ΑΝΤΩΝΙΟΥΛΑΜΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΩΝ
ΕΠΙΤΑΜΙΩΝʒΤΙ·ΚΛ·ΖΗΝΩΝΟΣΚΑΙΜ·ΒΕΙΒΙΟΥ·ΘΕΟΔΩΡΟΥʒ

Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl. Vs. 6. Maff. ΒΑΙΒΙΟΥ, Chandl. Sher. quod dedi. Sher. ΘΕΟΔΟΡΟΥ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ σύνοδος τῶν τῆς θεοῦ μυστῶν ἐτείμησαν Κλαυδίας Ἀντωνίας Σαβεῖναν Προκλιανὴν καὶ Ἰουλιανὴν ἀδελφάς, τὰς θεολόγους, πάντα τὰ περὶ τὴν εὐσεβίαν τῆς θεοῦ καὶ τὴν τῶν μυστῶν ἑορτὴν ἐκτενῶς παρασχούσας· στήσαντος τὰς τειμὰς Κλ. Ἀντωνίου Λάμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐπὶ ταμιῶν Τι. Κλ. Ζήνωνος καὶ Μ. Βειβίου Θεοδώρου.

Cf. n. 3200. et de synodo ad n. 3173. De theologis Smyrnaeorum nota res ex inscriptionibus. Ad dictionem εὐσέβεια τῆς θεοῦ cf. notata ad n. 3082. In fine praetuli Βειβίου ut nomen Smyrnae usitatum; vide n. 3162. etsi Βαίβιος Proconsul de Smyrna bene meritus habetur n. 3147. ut possit ex hoc Smyrnaeus aliquis nomen traxisse (cf. ad n. 3278.).

3200.

Smyrnae; marmor comparaverat Morlaeus navis praefectus et Comiti Oxford destinaverat; ex schedis Sherardi p. 76. Paucula inde excerpta, sed parum accurate, dedit Chishullus diss. de nummo ΣΚΩΠΙ inscripto p. 2. (quae dissertatio extat etiam in fine Antt. Asiat.)

. . . ΑΝΗΝΚΑΙΑΓΑΠΩΜΕΝΗΝΑΔΕΛΦΑΣΕΥΓΕΝΙΔΑΣ
. . . . . . ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΤΑΣΘΕΟΔΟΓΟΥΣΣΥΝΣΤΕΦΑΝΩΘ
ΟΡΧΗΣΙΝΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΤΕΠΕΡΙΤΗΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΤΗΣΘΕΟΥ
ΚΑΙΤΗΝΤΩΝΜΥΣΤΩΝΕΟΡΤΗΝΕΚΤΕΝΩΣΠΑΡΑΣΧΟΥΣΑΣ
ΔΙΑΤΗΣΜΗΤΡΟΣΚΛΑΥΔΙΑΣΑΓΑΠΩΜΕΝΗΣ
ΗΚΑΙΤΑΣΤΕΙΜΑΣΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΝΕΣΤΗΣΕΝ

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ σύνοδος τῶν τῆς θεοῦ μυστῶν ἐτείμησαν]? - - - ανὴν καὶ Ἀγαπωμενὴν ἀδελφὰς εὐγενίδας - - - - - καὶ τὴν τῶν παρθένων - - - - - -, τὰς θεο[λ]όγους, συνστεφανωθ[είσας] - - - [τὴν] ὄρχησιν, καὶ πάντα τά τε περὶ τὴν εὐσέβειαν τῆς θεοῦ καὶ τὴν τῶν μυστῶν ἑορτὴν ἐκτενῶς παρασχούσας· διὰ τῆς μητρὸς Κλαυδίας Ἀγαπωμενῆς, ἣ καὶ τὰς τειμὰς τῶν τέκνων ἀνέστησεν. Cf. n. 3199.

3201.

„*Smyrnae* in domo Mahamed Efendi Bostangi aglii in basi columnae"; minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 145. 146. n. 22. ex schedis Cossonianis.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΚΛ.ΠΑΥΛΕΙΝΑΝΘΥΓΑΤΕΡΑΚΛ.ΠΑΥΛΙΝΟΥ
ΙΠΠΑΡΧΟΥΠΡΥΤΑΝΕΩΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΤΑΜΙΟΥΒΟΥΛΑΡΧΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΕΠΙΤΩΝΟΠΛΩΝΝΕΩΚΟΡΟΥΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣΔΕΚΑΠΡΩΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΟΛΥΜΠΙΩΝΑΝΑΚΕΙΝΤΑΙΔΕΕΝΤΩΚΕΡΩΔΥΟΕΙΚΟΝΕΣΚΛ.
ΠΑΥΛΕΙΝΗΣΑΡΓΥΡΕΟΣΚΑΡΥΣΤΗΣΤΕΙΜΗΣΠΡΩΝΟΟΥΣΙΝΟΙΥΜΝΩΔΟΙΤΗΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΚΑΙΟΑΔΕΛΦΟΣΚΛ.ΠΑΥΛΕΙΑΝΟΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησε Κλ. Παυλεῖναν θυγατέρα Κλ. Παυλ[ε]ίνου, ἱππάρχου, πρυτάνεως, ἀγορανόμου, ταμίου, βουλάρχου, γυμνασιάρχου, στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ὅπλων, νεωκόρου, γραμματοφύλακος, δεκαπρώτου, γραμματέως Ὀλυμπίων. ἀνάκειται δὲ ἐν τῷ [ἱ]ερῷ δύο εἰκόνες Κλ. Παυλείνης, ἀργύρεος κα[ὶ χ]ρύσ[εος]. τῆς τειμῆς πρ[ο]νοοῦσιν οἱ ὑμνῳδοὶ τῆς γερουσίας καὶ ὁ ἀδελφὸς Κλ. Παυλει[νι]ανός.

Olympia intellige Smyrnaea. Τὸ ἱερὸν est haud dubie *Olympieum.*

3189.

Smyrnae „in porticu moscheae intra superius castrum", Thom. Smith. Notit. VII eccl. As. p. 59. (hinc Murat. T. I. p. CCCXLIII. 2. qui praeter fidem Smithii initio defectum notat), Spon. Itin. T. III. P. I. p. 130. et Meletius Geogr. p. 465. versibus non distinctis. Cf. Vandal. Diss. p. 413.

ΝΕΩΚΟΡΟΣΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΜΑΡΚΟΝΑΤΤΙΛΙΟΝΒΡΑΔΟΥΑ
ΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡΗΛΙΟΥΠΕΡΠΕΡΟΥΤΟΥ
ΕΠΙΤΩΝΟΠΛΩΝΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Smith. vs. 2. ΕΤΙΜΗΣΕΝ, vs. 3. ΑΤΤΙΛΛΙΟΝ.

Νεωκόρος Σμυρναίων δῆμος ἐτείμησεν Μάρκον Ἀττίλιον Βραδούα τὸν ἀνθύπατον, ἐπιμεληθέντος Μάρκου Αὐρηλίου Περπέρου τοῦ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγοῦ.

Murat. vult *νεωκόρων*, sine causa. Vs. 3. malim *Βραδούαν*. De nomine *Περπέρης* cf. n. 3195. Titulus est aetatis Aureliorum s. Antoninorum, ut videtur; igitur Proconsul non is esse videtur, qui p. Chr. 108. Consul fuit, sed qui p. Chr. 185. Quod *νεωκόρος* dictum est simpliciter, neque additur repetitio huius honoris, in eo non haerendum: saepe enim neocoratus Smyrnae etiam plane dissimulatur (Eckhel. D. N. T. II. p. 559.).

3190.

Smyrna acceptum titulum ed. Cuperus Harpocr. p. 286. ex Cupero Vandal. Diss. p. 380. et hinc Morisanus Inscr. Regin. p. 67. et ex suis schedis Murat. T. II. p. DLIX. 3.

ΗΙΕΡΑΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝΠΕ
ΡΙΤΟΝΒΡΕΙΣΕΑΔΙΟΝΥΣΟΝ
ΤΕΧΝΕΙΤΩΝΚΑΙΜΥΣΤΩΝ
ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΧΑΡΙΔΗΜΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝΤΟΝΔΙΣΑΣΙΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΚΑΙΝΕΩΚΟ
ΡΟΝΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΒΑΚΧΟΝ
ΤΟΥΘΕΟΥΔΙΑΤΕΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΘΕ
ΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΠΡΟΣΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΕΝΠΑΣΙΝΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΔΙΑ
ΤΟΜΕΓΕΘΟΣΩΝΑΥΤΗΚΑΤΑΣΚΕΥΑ
ΖΕΙΕΡΓΩΝΚΑΙΔΙΑΤΗΝΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ
ΔΙΑΘΕΣΙΝ
ΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΜΗΤΡΟ
ΦΑΝΟΥΣΑΜΕΡΙΜΝΟΥΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΗ
ΣΑΝΤΟΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΦΟΙΒΙΩΝΟΣ
ΠΑΥΛΟΥ

Mur. vs. 11. ΑΥΤΗΙ, vs. 12. ΖΕΝ.

Ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνειτῶν καὶ μυστῶν Μάρκον Αὐρήλιον Χαριδήμου Ἰουλιανόν, τὸν δὶς Ἀσιάρχην καὶ στεφανηφόρον καὶ νεωκόρον τῶν Σεβαστῶν καὶ βάκχον τοῦ θεοῦ, διά τε τὴν πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐν πᾶσιν εὔνοιαν καὶ διὰ τὸ μέγεθος ὧν αὐτῇ κατασκευάζει ἔργων καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς διάθεσιν.

ταμιεύοντος Μηνοφίλου Μητροφάνους Ἀμερίμνου, ἐργεπιστατήσαντος Ἀφροδεισίου Φοιβίωνος Παύλου.

Cf. ad n. 3160. 3173. et de Quaestore n. 3176.

3191.

Marmor *Smyrnaeum* Oxonii, n. 8. ed. Maitt. (Prid. n 78.) Apud Maittairium p. 82. extat minusculis repetitum et initio suppletum a Prideauxio cum huius Latina translatione; p. 558. annotatur una varia lectio. Paulo lacunosius in aere dedit ex lapide Chandlerus Marm. Oxon. II, 37. p. 73. qui *Smyrna* allatum dicit.

\- - - - -
\- - - - -
ΝΕΩΚΟΡΟΣΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΟΣ
ΜΟΣΤΗΣΙΩΝΙΑΣΚΑ
ΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣ
ΙΕΡΩΤΑΤΗΣ·ΣΥΝΚΛΗ
ΤΟΥΣΜΥΡΝΑΙΩΝΠΟΛΙΣ
ΠΟΜΠΩΝΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝ
ΛΟΛΛΙΑΝΟΝΗΔΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΑΣΙΑΡΧΗΝΚΑΙΡΗ
ΤΟΡΑΥΠΑΤΙΚΩΝΣΥΝ
'ΕΝΗΤΗΣΠΕΡΙΑΥΤΗΝ

Formam tituli Chandlerianam reddidi, et litterarum quantum potui; ceterum hae apicibus ornatae sunt, et O subinde paulo est minutius. Vs. 8. Chandl. Δ ubi dedi; Maitt. Λ; variasse inter Λ et Δ lectionem etiam prius, patet ex nota Maitt. p. 558. quamvis confusa.

[Ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει καὶ λαμπροτάτη καὶ μητρόπολις τῆς Ἀσίας, καὶ τρὶς] νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν καὶ κόσμος τῆς Ἰωνίας κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συνκλήτου, Σμυρναίων πόλις Πομπώνιον Κορνήλιον Λολλιανὸν Ἡδιανόν, τὸν Ἀσιάρχην καὶ ῥήτορα, ὑπατικῶν συν[γ]ενῆ, τῆς περὶ αὐτὴν [εὐνοίας etc. *ἕνεκεν.*

Vere haud dubie *τρὶς νεωκ.* dedit Prid. quod hoc constanter habetur in iis titulis, qui ambitiosius et multis verborum ambagibus expressum Smyrnae elogium tale exhibent, quale in hoc titulo legebatur. Inscriptio igitur Sept. Severo vel Commodo non antiquior est. Osannus Syll. p. 299. pro Hediano *Euodianum* inferri voluit ex Philostr. Vit. Soph. II, 16. sed ei coniecturae locum eximit aes Chandlerianum.

rebus similibus. Vss. 5. 11. manifesto idem legantis nomen scriptum erat: statui Καρτερομάχου: Ρ videtur ter excidisse, quod ligatum alii litterae erat. Vs. 18. τῆς σοροῦ legas: sed hoc vix verum. Vs. 25. cave ἡμᾶς legas; fortasse ibi quoque fuit τὸ σύστημα: nam Poc. omnes litteras cum omnibus confundit.

3204.

Marmor *Smyrnaeum* olim apud Vernonum in aedibus haud procul Camaloduno in comitatu Essexiensi, inter Oxoniensia n. 5. ed. Maitt. (Prid. n. 143.) Apud Maittairium p. 81 sq. textus minusculis repetitus est cum Prideauxii Latina translatione, p. 469. huius notae, p. 558. 564. notulae Maittairii ex codicibus Oxoniensibus potissimum ductae, p. 642. marmoris apographum ex cod. C. Cf. etiam Vandal. Diss. p. 324. et Eckhel. D. N. T. II. p. 559. Apographum codicis C aliquatenus accedit ad exemplum aeri incisum apud Chandlerum Marm. Oxon. II, 36. p. 73. quod imitatus sum, addito vss. 2. 3. uno et altero ductu ex prioribus. Vs. 9. in loco vacuo fuit Σ, quod quadratarius ipse delevit.

Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι
ΗΠΡΩΤΗΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΛΛΕΙΚΑΙΜΕΓΕΘΕΙΚΑΙΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΚΑΙΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣΚΑΙΓ̄.ΝΕΩΚΟΡΟΣΤΩΝΣΕ
ΒΑΣΤΩΝΚΑΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣΙΕΡΩΤΑΤΗΣΣΥΝ
ΚΛΗΤΟΥΚΑΙΚΟΣΜΟΣΤΗΣΙΩΝΙΑΣΣΜΥΡ
ΝΑΙΩΝΠΟΛΙΣ
Λ̄ Ε Ρ Ε Ν Ν Σ Ε Π Τ Ι Μ
Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Ν Α Ν Τ Ι
Ν Ο Ε Α Κ Α Ι Σ Μ Υ Ρ
Ν Α Ι Ο Ν Π Α Ν Κ Ρ Α Τ Ι
Α Σ Τ Η Ν

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει καὶ λαμπροτάτη, καὶ μητρόπολις, καὶ γ̄ νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συνκλήτου, καὶ κόσμος τῆς Ἰωνίας, Σμυρναίων πόλις Λ. Ἐρένν(ιον) Σεπτίμ(ιον) Ἡλιόδωρον, Ἀντινοέα καὶ Σμυρναῖον, πανκρατιαστήν.

3205.

Marmor *Smyrnaeum* olim apud Vernonum ibidem ubi n. 3204., inter Oxoniensia Append. n. 166. ed. Maitt. (Prid. n. 16.) Apud Maittairium p. 93 sq. repetitur textus minusculis cum Prideauxii Latina interpretatione; notata Maittairii sunt p. 563. 567. Cf. etiam Vandal. p. 324.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΠΡΩΤΗΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΛΛΕΙΚΑΙΜΕΓΕΘΕΙ
ΚΑΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΚΑΙΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣΚΑΙΓΝΕΩΚΟΡΟΣ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣΙΕΡΩΤΑΤΗΣ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΚΟΣΜΟΣΤΗΣΙΩΝΙΑΣΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΠΟΛΙΣ
Λ.ΣΕΠΤΙΜΑΥΡΣΤΕΦΑΝΟΝΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΝΚΑΙ
ΣΜΥΡΝΑΙΟΝΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει καὶ λαμπροτάτη, καὶ μητρόπολις, καὶ γ̄ νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συνκλήτου, καὶ κόσμος τῆς Ἰωνίας, Σμυρναίων πόλις Λ. Σεπτίμ. Αὐρ. Στέφανον, Θυατειρηνὸν καὶ Σμυρναῖον, πανκρατιαστήν.

3206.

Smyrnae in basi; Muratorius dedit a Bimardo missum T. II. p. DCL. 1. cum Latina translatione.

A.

In dextro latere:

Αγαθῇ ΤΥΧΗΙ
ΕΝΤΗΠΡΩΤΗΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΛΛΕΙΚΑΙΜΕΓΕΘΕΙ
ΚΑΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΚΑΙΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΚΑΙΤΡΙΣΝΕΩΚΟΡΩ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΚΑΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣΙΕΡΩΤΑΤΕΣ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΚΟΣΜΟΥΤΗΣΙΩΝΙΑΣΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΑΥΡΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΣΚΑΙ
ΣΜΥΡΝΑΙΟΣΚΑΙΦΙΛΑΔΕΛΦΕΟΣΚΑΙΒΥ
ΖΑΝΤΙΟΣΚΑΙΑΛΛΩΝΠΟΛΕΩΝΠΟΛΕΙΤΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣΔΟΛΙΧΑΔΡΟΜΟΣΝΕΙΚΗΣΑΣ
ΑΓΩΝΑΣΤΕΤΟΙΣΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ
ΠΙΘΙΚΟΝΠΥΘΙΑΕΝΔΕΛΦΟΙΣΠΥΘΙΑ
ΕΝΣΙΔΗΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑΕΝΘΥΑΤΕΙ
- - - - - - -

3195.

Inter *Smyrnaea* ed. ab Iac. Gronovio Mem. Cosson. p. 145. 21. ex schedis Cossoni.

ΠΑΤΡΟΜΥΣΤΑΙΨΗΜΑΥΡΗΛΙΟΣΠΕΡΠΕΡΗΣΧΑΡΙΔΗΜΙΑΝΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΛΟΥΛΟΥΣΟΥΛΠΥΛΛΙΟΣΚΑΠΙΝCΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΣ
ΤΑΥΚΕ

Πατρομύσται [ἐ]ψη(φίσαντο)? Μ. Αὐρήλιος Περπέρης Χαριδημιανός, Θεμιστοκλῆς Λού[π]ου? Σουλπ. [Τ]ύλλιος Κ[υρ]ίν(α)? Στρατόνεικος, - - - - - -

De patromystis Smyrnaeis cf. n. 3173. Nomen *Περπέρης* Smyrnaeum vidimus n. 3189.

3196.

Smyrnae in arce ad ostium fornacis; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. 3. Egmond. et Heyman. Itin. T. I. p. 77. Habeo etiam ex Horstianis.

\- - - - - - - - -
. . . ΙΝΕΧΑΡΙΣΑΤΟΕΚΤΩΝΙΔΙ
. . . ΟΤΗΝΕΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤΟΣ
. . . ΝΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤΑΣΠΛΑΔ

Vs. 2. Egm. ΟΤΗΝΕ, quod dedi; Hess. Horst. Σ pro Ε. Est fragmentum decreti honorarii. Vir ille bene meruerat, quod aliquid *ἐχαρίσατο ἐκ τῶν ἰδί[ων]*; praeterea de opere effecto dicebatur: *κατασκευάσαντος* (cf. n. 3190. 3192.). Vs. 3. *νόμους* vel *ἔ]ννόμους*.

3197.

Smyrnae in australi tractu coemeterii Armeniorum in pilae epistylio et subiecto cymatio (vide aes Wheleri); ed. Thom. Smith. Notit. VII eccl. As. p. 56. 1. (hinc Murat. T. II. p. MLXXXI. 7.), Spon. Itin. T. III. P. I. p. 125. versibus indiscretis, Wheler. Itin. p. 244. in aere, Hessel. l. c. (ad n. 3196.) D. 8. qui sub hoc titulo habet titulum n. 3175. quasi ambo unum constituant, Egmond. et Heyman. Itin. T. I. p. 82. qui et ipsi ut Hesselius sub. n. 3175. habent, quod schedae eorum conspirare cum Hesselianis solent ex eodem fonte deductis, Meletius Geogr. p. 465. Cf. etiam Vandal. Diss. p. 325. Diversum esse a titulo n. 3175. ibi monui; hoc loco addo testibus Sponio et Whelero nostri huius inferiorem partem erasam esse; Sponiusque ultro monet, Armenii alicuius in loco adraso epitaphium scriptum esse, ut proinde titulus n. 3175. non possit in eodem quaeri lapide sub nostra hac inscriptione. De aetate huius posterioris alia ac tituli n. 3175. vide not.

Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι
ΤΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΚΑΙΜΗΤΡΟΠΟ
ΛΕΙΚΑΙΤΡΙΣΝΕΩΚΟΡΩΤΩΝΣΕΒΑΣ
ΤΩΝΚΑΤΑΤΑΔΟΓΜΑΤΑΤΗΣΙΕΡ
ΩΤΗΣΣΥΓΚΛΗΤΟΥΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

Vs. 1. magnis litteris. Formam tituli dedi ex Whel. Vs. 2. init. Spon. ΤΗ ut dedi; Smith. in editione secunda, qua utor, ΤΗΙ (quod tamen Mur. non habet, licet is dicat sese ex Smith. petivisse inscriptionem); reliqui neutrum habent, nisi quod Mel. ΤΗΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΙ: sed hic parum fidus est. Ceterum ex omnibus exemplis optimas delegi lectiones, neque annoto vitia et defectus singulorum. Ligaturam vs. 2. dedi ex Hess.

Ἀγαθῇ τύχῃ, [ἐν] τῇ λαμπροτάτῃ καὶ μητροπόλει, καὶ τρὶς νεωκόρῳ τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερω-[τά]της συγκλήτου, Σμυρναίων [πόλει - - -

Titulus non antiquior Septimio Severo vel Commodo; quod docet tertius Smyrnae neocoratus (Eckhel. D. N. T. II. p. 559.). Est vero honorarius ex eo genere ex quo n. 3206. unde vs. 2. *ἐν* supplevi.

3198.

Sub protome marmorea, *Smyrnâ* avecta Massiliam, ubi apud Fouquerium vidit Sponius, qui edidit Misc. erud. antiq. IV. p. 135. Nunc est Romae in Museo Capitolino, unde dederunt Bottar. Mus. Capitol. T. I. tab. 29. Guascus Mus. Capitol. Inscr. T. III. p. 204. Accurate dedit Viscontus Iconogr. Gr. tab. 19. (cf. T. I. p. 179.) ex quo appono. Habet etiam Iac. Gronovius Thes. Ant. Gr. T. III. tab. ffff.

ΘΕΩΝΑΠΛΑΤΩΝΙ
ΚΟΝΦΙΛΟΣΟΦΟΝ
ΟΙΕΡΕΥΣΘΕΩΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ❦

Θέωνα Πλατωνικὸν φιλόσοφον ὁ ἱερεὺς Θέων τὸν πατέρα.

Imago est Theonis Smyrnaei, qui de mathematicis apud Platonem et alia scripsit, ac Traiano et Hadriano Impp. floruisse putatur. In cuius rebus huius inscriptionis non oblitus est I. A. Fabricius Bibl. Gr. T. IV. p. 38.

Γ·ΑΝΤ·ΣΕΠΤΙΜΙΟΣΠΟΠΛΙΟΣ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣΚΑΙΣΜΥΡΝΑΙΟΣΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΚΑΙΕΦΕΣΙΟΣΚΙΘΑΡΩΔΟΣΜΟΝΟΣΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΣΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣΝΙΚΗΣΑΣ
ΤΟΥΣΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΣΜΥΡΝΑΝΟΛΥΜΠΙΑΤΗ ϚΙ > ΑΔΡΙΑΝΙΑ
ΡΩΜΗΝΒ̄ΠΟΤΙΟΛΟΥΣΒ̄ΝΕΑΝΠΟ
ΛΙΝΓ̄ΑΚΤΙΑΒ̄ΤΗΝΕΞΑΡΓΟΥΣΑΣ
ΠΙΔΑΝΕΜΕΑΓ̄·ΠΑΝΤΑΣΚΑΘΕΞΗΣ
ΣΜΥΡΝΑΝΚΟΙΝΟΝΑΣΙΑΣΠΕΡΓΑ
ΜΟΝΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑΓ̄·ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΑΚΟΜΟΔΕΙΑ·Β̄·ΠΥΘΙΑ
ΤΑΕΝΔΕΛΦΟΙΣ < ΕΦΕΣΟΝΑΔΡΙΑΝΕΙΑ
ΕΦΕΣΟΝ < ΕΦΕΣΗΑ < ΒΑΡΒΙΛΛΗΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΟΝΑΣΚΛΗΠΕΙΑ < ΑΘΗΝΑΣ
ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ < ΣΑΡΔΕΙΣΧΡΥΣΑΝΘΙ
ΝΟΝ < ΤΡΑΛΛΕΙΣΠΥΘΙΑ ɜ ΜΕΙΛΗ
ΤΟΝΔΙΔΥΜΕΙΑ < ΡΟΔΟΝΑΛΕΙΑ·Β̄·
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑ < ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΝ <
ΘΕΜΑΤΙΚΟΥΣΔΕΚΑΙΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΥΣ
ΠΑΝΤΑΣΟΣΟΥΣΗΓΩΝΙΣΑΤΟ·
ΥΠΟΦΩΝΑΣΚΟΝ·Π·ΑΙΛ·ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΝ
ΕΦΕΣΙΟΝΚΑΙΣΜΥΡΝΑΙΟΝΚΑΙ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝΚΙΘΑΡΩΔΟΝΙΕΡΟΝΕΙ
ΚΗΝΚΑΙΜΕΛΟΠΟΙΟΝΕΝΔΟΞΟΝΠΕΡΙ
ΠΑΝΤΑΕΥΝΟΥΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΩΣΦΥΣΕΙ
ΠΑΤΕΡΑ

Γ. Ἀντ. Σεπτίμιος Πόπλιος Περγαμηνὸς καὶ Σμυρναῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Ἐφέσιος κιθαρῳδὸς μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰῶνος νικήσας τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας· ... Ἀσκλήπεια, Κομόδεια β̄, Πύθια τὰ ἐν Δελφοῖς, Ἔφεσον Ἀδριάνεια, Ἔφεσον Ἐφέσηα, Βαρβίλληα, Ἐπίδαυρον Ἀσκλήπεια, Ἀθήνας Ἀδριάνεια, Σάρδεις Χρυσάνθινον, Τράλλεις Πύθια, Μείλητον Διδύμεια, Ῥόδον Ἅλεια β̄, Λακεδαίμονα, Μαντίνειαν· θεματικοὺς δὲ καὶ ταλαντιαίους πάντας ὅσους ἠγωνίσατο· ὑπὸ φωνασκὸν Π. Αἴλ. Ἀγαθήμερον Ἐφέσιον καὶ Σμυρναῖον καὶ Περγαμηνόν, κιθαρῳδὸν ἱερονείκην καὶ μελοποιὸν ἔνδοξον, περὶ πάντα εὔνουν γενόμενον ὡς φύσει πατέρα.

De nomine Πόπλιος vide ad n. 3408. Lapidem Smyrnaeum esse, ut plurima Oxoniensia, inde patet, quod in utraque serie ludorum Smyrnaei primo loco ponuntur. Prior series est eorum, quos vicerit καθεξῆς, hoc est nulla interiecta commissione, qua non vicerit; posterior series ceteros comprehendit. In priore serie primo loco habes Σμύρναν Ὀλύμπια, in altera Σμύρναν κοινὸν Ἀσίας. Priora sunt *Olympia* simpliciter dicta, non *Olympia Hadrianea*; de utrisque vide Seldenum. Olympiis addita est nota Olympiadis, eo commodius, quod Smyrnaeus est titulus, Smyrnaeique sese ipsi ornant, ubi numerant Olympiades suas. Nempe τῇ ιϛ (ϛι) legendum est. Novae per Graecas civitates Olympiades passim numerantur in nummis et marmoribus; vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 448. ut πρώτη Ὀλυμπιὰς memoratur Athenis n. 342. quod exemplum peculiari de causa affero. Quippe si Smyrnaea Olympia eodem tempore coepta sunt quo Attica (Olymp. 227, 3.), Olympias Smyrnaea XVI. incidit in Pisaeam Olymp. 242. Sed probabile est Smyrnaea esse paulo recentiora. Igitur Smyrnaea Olympias XVI. vel in Commodi vel probabilius in Septimii Severi imperium incidit, cuius fere aetatis Septimius Publius est, quod tam ex nomine viri quam ex Commodiis et Chrysanthinis ludis patet. Vides quantum omnia congruant interpretationi nostrae sigli eius, quod mire torserat interpretes. *Hadrianea* deinceps terna memorantur aliunde nota. *Puteolani* ludi sunt quae alias Εὐσέβεια (vide ad n. 1068.). De formula τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα cf. nos Explicatt. ad Pind. p. 175. Etiam *Augustea* Pergami commemorantur alibi, nec non *Commodea* in nummis et titulis, ut n. 1720. etc. non tamen Pergamena. *Barbillea* Ephesi celeberrima sunt, instituta per Barbillium astrologum sub Vespasiano, de qua te Dio Cassius mentionem iniecit. Alia sunt Ἐφέσεια s. Ἐφέσηα: vide de forma Ἐφέσειος ad n. 2345. De *Chrysanthinis* Sardianis cf. Eckhel. D. N. T. IV. p. 438. Haec certamina non sunt ante Sept. Severum acta. Rhodii ludi *Soli* aguntur; Lacedaemone videntur *Euryclea*, Mantineae *Antinoea* intelligenda, quae saepius memorantur.

3202.

Marmor olim *Smyrnae* positum, inter Oxoniensia n. 4. ed. Maitt. (Prid. n. 2.) Apud Maittairium p. 81. textus minusculis repetitur cum Prideauxii Latina translatione, p. 456-469. Prideauxii notae extant, p. 558. et p. 564. notulae Maittairii, p. 593. marmoris apographum ex cod. C. cum observationibus Maittairii. Ex Marmoribus Oxoniensibus noverunt eoque usi sunt Cellarius Geogr. orb. vet. T. II. p. 61. 62. Vandal. Diss. p. 270. Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 595. Aeri incisum ex lapide dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 35. p. 73.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΚΑΘΑΕΨΗΦΙΣΑΤΟΗΚΡΑΤΙΣΤΗΒΟΥΛΗ
ΤΗΣΠΡΩΤΗΣΤΗΣΑΣΙΑΣ
ΚΑΛΛΕΙΚΑΙΜΕΓΕΘΕΙΚΑΙ
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣΚΑΙΜΗΤΡΟ
ΠΟΛΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΙ
ΤΡΙΣΝΕΩΚΟΡΟΥΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΤΑΤΑΔΟ
ΓΜΑΤΑΤΗΣΙΕΡΩΤΑΤΗΣ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΚΟΣΜΟΥ
ΤΗΣΙΩΝΙΑΣΣΜΥΡΝΑΙ
ΩΝ ΠΟΛΕΩΣ
ΑΥΡ ΦΑΥΣΤΑΝΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝ
ΠΟΜΠΩΝΙΑΚΛΑΥΔΙΑ
ΦΑΥΣΤΑΛΟΥΠΕΡΚΙΑΝΗ
ΗΚΡΑΤΙΣΤΗΤΗΝΧΡΗ
ΣΤΗΝ ΤΗΘΗΝ

ЄΥΤΥΧЄΙΤЄ

In universum dedi exemplum Chandleri (ad quod aliquatenus accedit cod. C.); sed vs. 1. litteras 3-6. addidi ex prioribus. Vs. 18. diversis plane litteris et festinante quasi scalpro leviter incisus est. Manifesto haec vox εὐτυχεῖτε a sepulta acclamatur viatoribus, ut saepe similia in lapidibus: aliam enim vim pluralis non admittit.

Ἀγαθῇ τύχῃ, καθ᾽ ἃ ἐψηφίσατο ἡ κρατίστη βουλὴ
τῆς πρώτης τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει, καὶ λαμ-
προτάτης, καὶ μητροπόλεως τῆς Ἀσίας, καὶ τρὶς νεω-
κόρου τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης
συνκλήτου, καὶ κόσμου τῆς Ἰωνίας, Σμυρναίων πόλεως,
Αὐρ. Φαῦσταν ἀρχιέρειαν Πομπωνία Κλαυδία Φαῦστα
Λουπερκιανὴ ἡ κρατίστη τὴν χρηστὴν τήθην.
Εὐτυχεῖτε.

Titulus ob tertium neocoratum Commodo vel Sept. Severo non antiquior. Τήθην *amitam* interpretatur Prid. cur non *avia* fuerit?

3203.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23.

ΤΑΨΗΦΙΣΗΤΑΙΑΠ
Χ . Ε . ΚΑΙΗΡΑΞΑΤΩΑΥΙ\
ΤΡΟΠΟΣΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΑΤΑΞΕΤΙΙΤΑΥΤΗΕΙΕΤΟΝΑ
ΝΟΥΤΟΥΚΑΤΕΟΜΑΧΟΥΤΗΙ
ΟΥΑΝΤΕΣΑΛΛΟΤΡΙΩΤΟΝ
ΖΜΥΡΝΗΙΕΡΟΝΕΙΚΑΙ
ΤΕΚΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΤ
ΚΑΙΑΠΑΛΑΙΣΤΙ . Π
ΔΗΝΑΡΙΩΝΑΝΔ
ΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΤΕΕΟΝΙ
ΤΟΝΕΤΟΣΑΠΟΚΛΗΡΟ
ΤΑΚΟΣΙΩΝΔΗΝΑΡΙΩΝ
ΩΝΟΣΜΗΝΟΣΤΟΥΣ
ΓΕΙΝΟΙΙΞΕΝΟΥΣΕΠΙ
ΛΑΜΒΑΝΕΙΝΕΚΑΣΤΟ
ΔΗΝΑΡΙΑΠΕΜΤΕΚΑ
ΤΗΣΣΟΡΟΥΥ . ΕΛΙΗΝ
ΝΟΕΙΗΔΕΤΟΕΥΣΤΗ
ΜΟΝΗΣΕΙΣΤΟΝΑΙΕΙ
ΘΟΡΙΣΗΤΟΚΟΦΑΝΑΙΟ
ΡΟΝΠΟΡΟΝΑΠΟΕΙΣ
ΤΥΡΙΟΥΧΙΤΑΤΙΝΑΠΡ
ΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΜΕΝΟ
ΤΟΣΕΙΣΤΟΝΙ . ΤΟΗΜΑΣ

- - - - - - -
- - - [ἐὰν δὲ - - - αὐτοῦ κα]-
ταψηφίσηται, ἀπ[οτεισάτω - - - -
✳ . Ε . καὶ [π]ραξάτω αὐ[τὸν? ὁ ἐπί-
τροπος τοῦ Σεβαστοῦ - - - - [δι-
ατάξε[ι] ταύτῃ εἰ[ς] τὸν α[ἰεὶ χρόνον? -
Κλαυδί]ου Κα[ρ]τε[ρ]ομάχου? τηι - -
- - αντες? ἀλλοτρίῳ τὸν? - - - [ἐν
Ζμύρνῃ ἱερονεῖκαι - - - - - - -
- ἐκ τοῦ ψηφίσματος τ[ούτου - - -
καὶ ἀπάλαιστ[ροι]? - - - - - -
δηναρίων ἀν[ὰ]? - - - - - [Τιβερί-
ου? Κλαυδίου Κα[ρ]τε[ρ]ο[μάχου - καθ᾽ ἕκασ-
τον ἔτος ἀποκληρο[ῦν? - - - - -
τακοσίων δηναρίων - - - - - - -
ῶνος μηνὸς τοὺς - - - - [τοὺς αἰεὶ
γεινο[μ]ένους ἐπὶ [τῇ διοικήσει? καὶ
λαμβάνειν ἕκαστο[ν - - - - - -
δηνάρια πέ[ν]τε κα[ὶ - - - - - -
τῆς - - - ου υ . ελιην - - - - - -
νοειη δὲ τὸ [σ]ύστη[μα - - - - δια-
μονῆς εἰς τὸν αἰεὶ [χρόνον - - - -
π]ορίσῃ τόκο[υ]? αναιο - - - - -
τ]όν? πόρον, ἀπο[τ]εισ[α - - - - ἀρ-
γ]υρίου ✳ .. ἅτινα πρ - - - - -
τοῦ Σεβαστοῦ μ[η]νὸ[ς καθ᾽ ἕκαστον ἔ-
τος? εἰς τὸ vel τὸν etc.

Fragmentum decreti, quo instituitur collegium aliquod (σύστημα vs. 19.) quod ad gymnicas res aliqua ex parte pertinuisse coniicio ex vss. 7. 9. Dicitur de solitis distributionibus pecuniarum et aliis

3213.

Prope *Smyrnam* in via ad vicum Sedi-Kevy fere media, lapis in sinistra fractus; ed. Arundell Itin. VII eccles. As. n. 1. in tabula lithographica (cf. p. 11.) et Prokesch in Annal. litt. Vindob. T. XLVIII. Anzeigeblatt p. 83. Attigit Letronn. Journ. des Sav. Nov. 1829. p. 684.

)AMIΛIA
)NOMAXΩN
Λ·TIMΩNOΣ
AΣIAPXOY
NEΩTEPOY

Φ]αμιλία [μο]νομάχων Λ. Τίμωνος, Ἀσιάρχου, νεωτέρου. Cf. ad n. 2511.

3214.

Smyrnae; ed. Sponius Misc. erud. antiq. X, 87. p. 350. Sunt sex minimum coronae: eam, quae ad Temnitas refertur, inscriptionem habes etiam in Gallandi epistola ad Cossonum ap. Iac. Gronovium Mem. Cosson. p. 31.

O ΔH MOΣ		O ΔH MOΣ
OMYTIΛH NAIΩN	TAΛA ΠIPIOY	NIKANΔPON AΠOΛΛΩNIOY
O ΔH MOΣ		O ΔH MOΣ
OTHMNEITΩN		OEPYΘPAIΩN
O ΔH MOΣ		O ΔH MOΣ

Vs. 7. Spon. TEMN etc. Cossonus habet: ΔHMOΣ OTHMN etc.

a. Ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων. *d.* Ὁ δῆμος Νίκανδρον Ἀπολλωνίου.
b. Ὁ δῆμος ὁ Τημνειτῶν. *e.* Ὁ δῆμος ὁ Ἐρυθραίων.
c. Ὁ δῆμος - - - *f.* Ὁ δῆμος - - -

Omnes hae coronae eidem homini decretae videntur, qui tit. *d.* nominatur. Haec corona *d* a Smyrnaeis civi suo collata est. Quod in medio lapide est Ταλαπιριου, nescio quid sit.

3215.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 2.

TΩ
EYTYXEI
ΔHIΦO
BIΩ
OIΣOIMYTIΛH
ΛONNAIO YIY

Haec vix intelligi possunt: Poc. saepe unum et alterum I prorsus vacans habet; quod si hic quoque sumas, demasque vs. 6. ΛON, quod aliunde adhaeserit, scribas τῷ εὐτυχεῖ Δηϊφόβῳ [ὁ δῆμ]ος ὁ Μυτιληναί[ων, cum siglo fortasse in fine, ubi est Y. Vel sic tamen forma tituli insolens est.

3216.

Quae sequuntur inscriptiones, in quibus est ὁ δῆμος et nomen quarto casu positum, sunt a Smyrnaeis decretae coronae, eaeque in defunctorum honorem prope omnes, ut etiam illud quod n. 3157. posui monumentum, et n. 3299. quem titulum, quod eius forma aliquantum differt, inter reliquos epitaphios reieci, postremo n. 3350. 3379. quibus locis intercidit ὁ δῆμος. Similiter Castricio mortuo inter alia honorum hoc Smyrnae decretum tradit Cicero p. Flacc. c. 31. „ut imponeretur aurea corona mortuo." Cf. Osanni disputationem de hoc Ciceronis loco Gissae a. 1830. fol. editam. Decretum aliud, quo talis corona confertur defuncto, Smyrnaeum vidimus n. 3185. et plura eiusdem generis in aliis civitatibus. Igitur mortuus coronabatur, eiusque honoris memoriae conservandae corona cum titulo imponebatur sepulcro: nec tamen semper inscriptum ὁ δῆμος, sed sunt etiam in Smyrnaeis epitaphia, quae coronas quidem offerant, sed non inscripto populi nomine. Inscripti autem hi tituli anaglyphis sepulcralibus esse solent; n. 3256. etiam versus epitaphii additi sunt. Primum hunc edidit Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 146. 24. minusculis, nec separatis versibus, quos ex arbitrio divisi. Fuit *Smyrnae* in domo „Mahamed Effendi Bostangi aglii".

OΔHMOΣ
AΔPAΣTONΔIONYΣIOY...
TONKAΛOYMENONΛATPENON

Ὁ δῆμος Ἄδραστον Διονυσίου, τὸν καλούμενον Λατρενόν?

3217.

Marmor 3′ 3″ 3‴ altum, 1′ 2″ 6‴ latum, fastigio instructum, olim *Smyrnae* positum, ubi transcripsit Sherardus (sched. p. 71. cod. Ask. IV, 91.), Smyrna vero a. 1730. advectum in Galliam, ubi extabat Cellis in provincia Biturigensi apud heredes Lebretii. Insunt duae coronae, in quibus ὁ δῆμος scriptum est; reliquum anaglyphum, quod sub nominibus est, ostendit in dextra mulierem, quae manum iungit viro, qui in sinistra est; mulieri ad dextram adstat puer librum tenens. Vir dicitur iuvenili forma expressus esse; quare putatur Nannium non filia esse eius Athenaei, qui Hicesii f. vocatur, sed alius Athenaei, eaque uxor Athenaei Hicesii f. Edidit in aere et commentatus est Buherius Explication de quelques Marbres antiques de M. (Lebret) p. 15

B.

In sinistro latere:

ΤΕΙΜΗΘΕΙΣΔΕΞΥΣΤΑΡΧΙΑΙΣΠΑΡΑΤΩΝ
ΚΥΡΙΩΝΗΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΟΥΑ
ΛΕΡΙΑΝΟΥΚΑΙΓΑΛΛΙΗΝΟΥΣΕΒΒ
ΕΝΤΗΛΑΜΠΡΑΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝΠΟΛΕΙ
ΚΑΙΕΝΤΗΛΑΜΠΡΑΒΥΖΑΝΤΙΩΝΠΟΛΕΙ

A. vs. 4. dele ΚΑΙ secundum ceteros huius generis titulos, item vs. 10. ΤΕ.

A.

᾿Αγαθῇ] τύχῃ, ἐν τῇ πρώτῃ τῆς ᾿Ασίας κάλλει καὶ μεγέθει, καὶ λαμπροτάτῃ, καὶ μητροπόλει, καὶ τρὶς νεωκόρῳ τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτ[η]ς συνκλήτου, καὶ κόσμου τῆς ᾿Ιωνίας, Σμυρναίων [πόλεως], Αὐρ. ᾿Απολλινάριος, Θυατειρηνὸς καὶ Σμυρναῖος καὶ Φιλαδελφε[ύ]ς καὶ Βυζάντιος καὶ ἄλλων πόλεων πολείτης, βουλευτής, δολιχαδρόμος νεικήσας ἀγῶνας το[ὺ]ς ὑπογεγραμμένο[υ]ς·

Π[υ]θικὸν Πύθια ἐν Δελφοῖς,
Πύθια ἐν Σίδῃ,
Αὐγούστεια ἐν Θυατεί[ροις],
- - - - - - -
- - - - - - -

B.

Τειμηθεὶς δὲ ξυσταρχίαις παρὰ τῶν Κυρίων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ Σεββ. ἐν τῇ λαμπρᾷ Φιλαδελφέων πόλει καὶ ἐν τῇ λαμπρᾷ Βυζαντίων πόλει.

De forma δολιχαδρόμος cf. ad n. 2758.

3207.

Smyrnae; minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 148. 34. ex schedis Cossoni: habeo etiam ex cod. Askew. Append. II. (ubi est ex cod. Chishull. IV. 97.) sed quasi initium tituli 3155. sit. Hinc reddo formam tituli.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΚΛΑΥΔΙΟΝΠΥΛΑ
ΔΗΝΠΑΡΑΔΟΞΟΝΚΛ

Ultima ΚΛ omittuntur ap. Askew.

᾿Αγαθῇ τύχῃ, Κλαύδιον Πυλάδην, παράδοξον, Κλ(αυδίου) - - [υἱὸν etc.

3208.

Marmor ut docebo *Smyrnaeum* inter Oxoniensia Maitt. n. 7. (Prid. n. 3. Seld. n. 3.) Apud Maittairium sunt p. 82. textus minusculis repetitus cum Seldeni Latina interpretatione, p. 179-183. eiusdem notae, p. 469. nota Prideauxii, p. 150. notae Reinesii (qui ex Seldeno dederat Syntagm. V, 20. p. 365.) p. 524. varietas lectionis et notae Sponii (qui ediderat Misc. erud. antiq. X, 113. p. 367. sed tantum ex Prid. ita ut exemplum eius, quod praeterea vitiatum est, non venia tin censum), p. 558. et p. 564. Maittairii notae partim ex cod. B. ductae. Praeterea exhibet Iac. Gronovius Thes. Ant. Gr. T. VII. p. 869. non tamen ex lapide, cuius priorem certe partem iam legere non poterat; postrema quae supererant dedit ex lapide Chandlerus Marm. Oxon. II, 34. p. 70. cf. Syllab. p. XII.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. maioribus litteris. Formam tituli dedi ex Chandl. item litterarum quantum ap. Chandl. superest, et notas distinctionis, quae ut alia huius generis, exempli causa ultimum vs. 27. siglum, desunt apud priores. Lineola numeris imposita ap. Prid. accentus acuti formam habet; ego transversam dedi ex Seld. qui solus est ocularis testis, et sic Chandl. quoque ibi ubi eam non omisit. Vs. 1. evanuerant summi apices septem primorum elementorum iam aetate Seldeni. Vs. 6. sigla dedi qualia descripsit Seldenus in notis, ut corrigeret textum impressum; Ͱ accurate significatur apud illum; superiorem enim transversam lineam sinistro apici litterae Η coniungi debere dicit, ac si in unum coaluissent: in impresso imperfectius est Η̄. Sed posteriores editores, quorum nullus lapidem tractavit, has notas male reddiderunt, Chandl. vero (p. 71.) falso intellecto Seldeno, id quod sibi accidisse auguratus est in Syllabo, dedit ΗΤ, quo omnis pessumdatur sensus. In fine siglorum ➢ est mera interpunctio, ut saepe infra: hoc quum videret Gronovius p. 870. ad miram delapsus est sententiam, ut legeret ΗΚΑΙΙ➢, quod vertit *octies et decies*, quasi quis per XVIII penteterides vincere possit cantu, ac ne videns quidem Septimium Publium fuisse etiam tum adolescentem, cuius quidem magister (φωνασκός) in fine tituli memoretur. Corsinus Nott. Gr. p. 27. episemon Vau recte agnovit cum Whelero: quae praecedunt non Η esse putat ut Sponius aliique, qui vertunt *octies*, sed ΗΤ, et hoc interpretatur ἥττονα, quasi *minora Olympia*, quippe annua, quae opponantur quinquennalibus Olympiis Smyrnaeis duplicibus, alteris simpliciter sic dictis, alteris Hadrianeis: deinde etiam [ἐ]τ(ήσια) coniicit correcta Seldeni scriptura. Haec nihili esse non est quod demonstrem: verum docebo in notis infra textum minusculis repetitum. Vs. 9. Chandl. ΝΕΜΕΑ, priores ΝΕΜΙΑ. Vs. 20. priores ΤΑΛΛΑΝ etc. Chandl. quod dedi. Vs. 22. pro singulari Π (sic Chandl.) priores Γ vel Γ′. Mitto operarum vitia.

Γ. ᾿Αντ. Σεπτίμιος Πόπλιος, Περγαμηνὸς καὶ Σμυρναῖος καὶ ᾿Αθηναῖος καὶ ᾿Εφέσιος, κιθαρῳδὸς μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἀπ᾿ αἰῶνος νικήσας τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας· Σμύρναν ᾿Ολύμπια τῇ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ, ᾿Αδριάνια ῾Ρώμην $\overline{\beta}$, Ποτιόλους $\overline{\beta}$, Νέαν πόλιν $\overline{\gamma}$, ῎Ακτια $\overline{\beta}$, τὴν ἐξ ῎Αργους ἀσπίδα, Νέμεα $\overline{\gamma}$, πάντας καθεξῆς· Σμύρναν κοινὸν ᾿Ασίας, Πέργαμον Αὐγούστεια $\overline{\gamma}$, Τραϊάνεια,

3222.

Smyrnae transcripsit Sherardus (sched. p. 72. cod. Ask. IV, 91.); Chishullus falso dividi in duo monumenta voluit, ut aliud simile (cf. lemma ad n. 3217.). Postea titulus *a* videtur evanuisse; unde tantum *b* editur a Maffeio Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 3. qui vidit in loco Wimple in Museo Domini Oxford, sed originem tituli ignoravit.

a.	*b.*
ΟΔΗΜΟΣ	ΟΔΗΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΣ	ΝΑΝΝΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

a.	*b.*
Ὁ δῆμος	Ὁ δῆμος
Ἀρτεμίδ[ω]ρο[ν]	Νάννιον Ἀπολλωνίου,
Ἀπολλωνίου.	Ἀρτεμιδώρου δὲ γυναῖκα.

3223.

„Massiliae, ex Graecia allata" inscriptio; ed. Spon. Misc. erud. ant. X, 81. p. 349. *Smyrnaeam* originem docent et forma tituli et nomina, quae omnia Smyrnae usitata sunt.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΟΥΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΙΚΕΣΙΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ δῆμος
Ἀρτεμοῦν Ἀπολλωνίου,
Ἱκεσίου δὲ γυναῖκα.

Ἀρτεμοῦν p. Ἀρτεμώ, ut Δημοῦν p. Δημώ n. 3228. Μητροῦν n. 3241. et similia.

3224.

Venetiis olim in Museo Grimanorum; male ex suis schedis edidit Murat. T. II. p. DCLXXV. 9. tum Maffeius Mus. Ver. p. CCCLXXIV. 5. et hinc Donatus p. 245. 10. ac nuperrime Thierschius Itin. Ital. T. I. p. 256. Habeo etiam ex schedis Rinckii, qui accurate descripsit. Est tabula marmorea; supra cernitur corona laurea, cui inscripta vox ὁ δῆμος, maleque Mur. hanc infra reliqua verba posuit a sese praeterea temerata. Infra est anaglyphum: „Ibi, ait Muratorius, statua togata visitur, et hinc inde duo infantes flentibus similes, et columna, supra quam est urna." Maffeius solita confidentia: „Neque urna est, neque flentes apparent ulli; honorarius est enim, non funerarius lapis." Sed Muratorio fidem facit Rinckius: „In medio, inquit, anaglypho est imago imperatoris, dextra tenentis coronam lauream capiti impositam; adstant duo genii, alter oculis ad humum demissis lugens, alter ad caelum tollens oculos manuque duas tenens aristas; in columella urna posita est." Titulus omnino sepulcralis est, haud dubie *Smyrnaeus* ex eodem quo hi omnes genere: cf. ad n. 3216. Fabrica Rinckio videbatur similis ei, quae est monumenti n. 669. sed hinc cave Atticum putes esse. Pro Smyrna pugnat etiam similitudo monumenti n. 3253. Forma Γ, quam dedi, diserte inest teste Rinckio.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΡΧΙΠΠΟΝ
ΔΙΩΝΟΣ

Ὁ δῆμος
Ἄρχιππον Δίωνος.
Archippum habes n. 3143. sed alium.

3225.

Marmor Oxoniense quadrilaterum oblongum, n. 28. ed. Maitt. (Prid. n. 141. Seld. n. 22.) ubi cf. p. 190. 515. Ex Seldeno dedit Reinesius Syntagm. II, 65. p. 285. ex lapide in aere Chandler. Marm. Oxon. II, 39. 1. p. 73. In alio latere est Christiana inscriptio Ioannis Rufini f. *Smyrnaei*, quae suo loco ponetur. Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl.

ΟΔΗΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΕΡΟΝΤΙΔΗΝΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ὁ δῆμος ἀνέθηκεν Γεροντίδην Θεοδώρου.
Videtur defunctus dedicatus esse; unde inter coronas defunctorum conieci.

3226.

„*Smyrnae* effossus lapis quadratus in fastigium desinens sursum, in quo sculpta statua togata ad dextram, ad sinistram cippus quadratus, cui caput senis βαθυπώγωνος impositum, subterque adstans puer: ad dextram statuae fasciculus voluminum." Ita descripsit Reinesius Syntagm. XI, 5. p. 610. Ism. Bullialdus vidit in itinere Byzantino „in aedibus legati Regii", et „a. 1650. attulit Parisios"; ab hoc acceptum apographum Lambecius per Io. Vorstium dedit Reinesio, qui etiam ex Langermanni schedis habuit. Ex Reinesio habet Gutberleth Animadv. philoll. in Inscr. Smyrn. p. 364. (in Poleni Suppl. Thes. utr. T. IV.) In limbo superiore lapidis est inscriptio, et circa vocem ὁ δῆμος est corona.

In sinistra adspectanti:	In corona:	In dextra adspectanti:
ΑΣΚΛΗΠΙ	ΟΔΗ	ΑΔΗΝΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΥΤΟΥ	ΜΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Ὁ δῆμος
Ἀσκληπιάδην Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρτεμιδώρου.

Est epitaphium docti, fortasse medici. Cf. Patinum Comm. in Monumm. antiq. p. 442.

3209.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 71. (cod. Ask. IV, 85.)

..ΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΕΦΕΣΟΥ
.ΛΥΝΠΙΑΤ̊ΒΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
..ΓΟΥΣΤΕΙΑΕΝΠΕΡΓΑΜΩΤ̊ΒΑΝ
..ΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΠΥΘΙΑΕΝΤΡΑΛΛΕΣΙΝ
.ΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
.ΡΑΙΑΝΕΙΑΕΝΠΕΡΓΑΜΩΤ̊ΔΑΝΔΡΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΘΕΜΑΤΙΚΟΥΣΔΕ
..ΩΝΑΣΥΠΕΡΤΟΥΣΕΚΑΤΟΝ

\- - - - - - - - -
\- ἀνδρῶν πανκράτιον, Ἐφέσου [Ὀ]λύνπια τὸ β̄ ἀνδρῶν πανκράτιον, [Αὐ]γούστεια ἐν Περγάμῳ τὸ β̄ ἀν[δρ]ῶν πανκράτιον, Πύθια ἐν Τράλλεσιν ἀνδρῶν πανκράτιον, [Τ]ραϊάνεια ἐν Περγάμῳ τὸ δ̄ ἀνδρῶν πανκράτιον· θεματικοὺς δὲ [ἀγ]ῶνας ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν.

Cf. titulos praecedentes.

3210.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 25.

ΡΑΙΤΑΙΜΥΣΤΑΙ
ΑΤΙΚΛΑΔΩΡΟΝ
ΡΤΟΜΑΓΑΡΟΝ
_ΤΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΙΟΥ
ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΥ

[Οἱ περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνεῖτ]αι [κ]αὶ μύσται [ἐτείμησαν]? - - - Ἀ[πο]λ[λό]δωρον? - - - - - - [ἀγωνοθε]τοῦντος διὰ βίου - - - - - [ἐπ' ἀνθυπάτου]? - - Σατουρνίνου.

Cf. ad n. 3173. Agonisticis addidi ob agonothetam, qui vs. 4. fuisse videtur, ut n. 3211. unde coniicias eum, qui honoratur, in ludis meritum esse.

3211.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 74. (cod. Ask. IV, 93.) Eadem de causa ac n. 3210. hoc loco collocavi.

\- - - - - - - - -
....ΝΘΥΠΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑΙΜΙΛΙ.....
....ΕΡΑΤΕΥΟΥΣΗΣΔΙΑΒΙΟΥΚΛ.....
.....ΤΗΣΜΕΓΑΛΗΣΠΡΟΤΟΠΟΛΕΩΣΘΕ.....
ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥΔΗΜΗΤΡ......
.....ΑΥΡΗΛΙΑΣΜΕΛΙΤΗΣΙΕΡΕΙΑΣΚΑΙΑΡΧ....
...ΤΗΣΑΣΙΑΣΝΑΩΝΤΩΝΕΝΖΜΥ..
....ΑΓΟΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟ...ΑΡΙΟΥ....
\- - - - - - - -

\- - - ἀ]νθυπατεύοντος Αἰμιλί[ου - - -
\- - - ἱ]ερατευούσης διὰ βίου Κ[λαυδίας etc.
\- - - τῆς μεγάλης πρὸ πόλεως θε[ᾶς
θεσμοφόρου Δήμητ[ρος,
\- - - Αὐρηλίας Μελίτης ἱερείας καὶ ἀρχ[ιερείας] τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Ζμύ[ρνῃ,
\- - ἀγ[ω]νοθετοῦντο[ς] .. αρίου - -

De dea Cerere cf. n. 3194. unde patet vs. 3. ΤΟ delendum esse. De dictione πρὸ πόλεως cf. ad n. 2963. *b*. *Melite* sacerdos est etiam n. 3151.

3212.

Marmor *Smyrnaeum*, olim apud Seldenum, inter lapides Oxonienses n. 37. ed. Maitt. (Prid. n. 130.); p. 485-488. extat Prideauxii commentarius. Monumenti prius iam notitiam dederat Seldenus de Synedr. lib. III. p. 178. Habent etiam Iac. Gronovius ad Meursii Graeciam feriatam, Thes. Ant. Gr. T. VII. p. 854. (cf. p. 870.) Chishull. Antt. As. p. 95. et Chandler. Marm. Oxon. II, 58. p. 105. Supra inscriptionem est anaglyphum: equites quinque consectantur tauros; duo tauri, quos duo venantur ex illis equitibus, in imagine non exprimuntur, quippe qui fuga praeverterint; unus et alter venatorum taurum iam retinet cornibus, unus humi proiecto tauro incumbit, equo iuxta adstante. Chandl. fere sic:

ΤΑΥΡΟΚΑΘΑΨΙΩΝ ΗΜΕΡΑ ∇ Β

Ταυροκαθαψίων ἡμέρα β̄.

De taurorum hac venatione, quae Thessalis originem debet, potissima composuit ab Prid. eoque adiutus ipse de ea disputavi paucis ad Schol. Pind. Pyth. p. 319. ubi simul qua via ad singulos propagati hi ludi essent, docui aliam ac Prid. rationem secutus. Βοηγία Mileti an huc pertineat ambiguum est (cf. n. 2858.). Sed omnino huc pertinet glossa Hesych. Phavorin. Κερατεσσεῖς, οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων· καλοῦνται δὲ καὶ κεραελκεῖς. Nomen Ταυροκαθάπται in solis glossis, quantum scio, reperitur explicandae voci *pilae* adhibitum; cf. Scalig. ad Fest. p. 599. ed. Lindem.

3232.

In Museo Britannico Spat. VI. n. 91. ex schedis Mülleri; „super anaglypho viri et mulieris manus iungentium, liberis eorum adstantibus." Voces ὁ δῆμος sunt in laureis. Forma monumenti et tituli *Smyrnaea* est. Littera K constanter eam formam habet, quam in voce Ἐξακέστην dedi.

ΟΔΗΜΟΣ
ΕΞΑΚΕΣΤΗΝ
ΑΝΔΡΟΒΟΥΛΟΥ

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΗΤΡΕΗΝΕΡΜΙΠΠΟΥ
ΕΞΑΚΕΣΤΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ δῆμος
Ἐξακέστην
Ἀνδροβούλου.

Ὁ δῆμος
Μητρέην Ἑρμίππου,
Ἐξακέστου δὲ γυναῖκα.

3233.

Smyrnae; ex Pocockii Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 25. n. 29.

ΟΔΗΜΟΣ
ΗΔΕΑΝΤΙΜΩΝΟΣ

Ὁ δῆμος
Ἡδέαν Τίμωνος.

3234.

Marmor fastigio instructum; titulus est super anaglypho sepulcrali, in quo scalpta mulier sacerdotum Asianarum more vestita, passis crinibus, veste ad talos demissa et alia superinduta; altera manu tenet calathum, altera nescio quid: ad dextram est arbor. Ὁ δῆμος est in corona supra posita. Ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gudii c. 6. cuius exemplum sine varietate referunt schedae Horstianae. Is vero ex insula aliqua Smyrnam deportatum monumentum dicit; quod falsum est haud dubie (cf. lemma ad n. 3256.). In ipsa *Smyrnae* urbe transcripsere P. Lucas Itin. T. I. p. 152. (ed. Amst. a. 1720.) ubi aeri incisum, et Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. n. 14. In Smyrnaeis extat etiam ap. Sherard. p. 74. et Smyrna allatum dici notatur etiam in Archaeol. Brit. Praeterea est apud Montfauc. Ant. expl. T. V. p. 25. ex Tournefortianis cum Montf. communicatis, minusculis, et ex Montfauc. apud Murat. T. II. p. DXLVI. 1. sine loci notitia. Aeri incisum praestat cum anaglypho Archaeologia Britannica T. III. p. 230. Nunc ex dono eorundem, qui n. 3256. donaverunt, est in Museo Britannico Spat. VI. n. 46. ubi transcripsit Müllerus.

ΟΔΗ
ΜΟΣ
ΙΣΙΑΔΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΛΑΟΔΙΚΙΔΑ

Formam tituli et litterarum dedi ex Archaeol. Brit. Post ὁ δῆμος Hess. habet aliud Σ, quod nihili est. Müll. omittit hoc ΟΔΗΜΟΣ. Poc. Sher. ΛΑΩΔ etc.

Ὁ δῆμος Ἰσιάδα Μητροδώρου Λαοδικίδα.

Epitaphius honor est Isiadis, sacerdotis ut videtur, ortu Laodicenae. Laodicenos Smyrnae degentes habes etiam n. 3142.

3235.

In *Smyrnaeis* habet Sherardus p. 75. apud quem ὁ δῆμος bis in corona est. Titulum *a.* solum ex Museo Domini Oxford in loco Wimple ed. Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 2. originis ignarus.

a.
ΟΔΗΜΟΣ
ΛΑΟΔΙΚΗΝΑΡΤΕΜΩ
ΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΕ
ΓΥΝΑΙΚΑ

b.
ΟΔΗΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

a.
Ὁ δῆμος
Λαοδίκην Ἀρτέμωνος,
Ἀπολλωνίου δὲ γυναῖκα.

b.
Ὁ δῆμος
Ἀπολλώνιον
Μητροδώρου.

3236.

Venetiis in bibliotheca publica; ed. Murat. T. II. p. DLIX. 2. missu Octavii Bochii, Maffeius Mus. Ver. p. CCCLXXIV. 6. et hinc Donatus p. 240. 6. Tituli forma *Smyrnaea* est.

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΑΝΑΡΤΕΜΙΔΩΣ - -
ΦΑΝΕΙΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Mur. ΑΡΤΕΜΙΔΩΣ, Maff. ΑΡΤΕΜΙΔ...

Ὁ δῆμος
Λυσάνδραν Ἀρτεμιδώ[ρου,
Φανείου δὲ γυναῖκα.

Et Artemidori et Phaniae ac Lysandrae nomina Smyrnaea sunt una cum tituli forma; de scriptura Φανείου cf. ad n. 3141.

3237.

Super anaglypho, in quo vir pallio indutus, addito cornucopiae et cippo, adstantibus duobus puerulis; in corona est ὁ δῆμος; utrinque est ornamentum in formam fere rosae. Monumentum fastigio instructum est altum pedes II, pollices X, latum superius pollices XIV, inferius pollices XVI cum semisse, crassum pollices III cum semisse; anaglyphum latum pedem, altum pollices XIII. Peyssonelius a. 1748. repperit *Smyrnae*, quod ex eius schedis didici a Zieglero inspectis; ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 73. cum notis Belleii p. 263 sqq. Asservatur nunc Parisiis in theca nummaria.

ΟΔΗ
ΜΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΝΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Dedi ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ex Peyss. Olim legebatur ΑΝΔΡΟΥΝ etc.

Ὁ δῆμος Μένανδρον Μενάνδρου τοῦ Ἀνδρονίκου.

sqq. et missu Bimardi Murat. T. II. p. DXLVIII. 1. Chishullus in schedis pro duobus habuit monumentis; contrarium docet marmor ipsum.

ΟΔΗΜΟΣ | ΟΔΗΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΝ | ΝΑΝΝΙΟΝ
ΙΚΕΣΙΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Vs. 3. vulgo ΙΚΗΣΙΟΥ, quod ex Sher. correxi.

Ὁ δῆμος Ἀθήναιον Ἱκεσίου. | Ὁ δῆμος Νάννιον Ἀθηναίου.

Bim. suspicatur Hicesium hunc esse medicum Smyrnaeum, de quo Strabo, Athenaeus, Galenus: et Hicesium medicum etiam in nummis esse statuit Meadius (De nummis quibusdam a Smyrnaeis in honorem medicorum percussis: de quibus nummis tamen vide Eckhelii iudicium D. N. T. II. p. 539 sqq.). At Hicesios Smyrnae multos fuisse docent lapides nostri, quos non iuvat hic singillatim excitare: quamquam unum eorum et alterum e medica concedo fuisse familia, eaque illa ex qua est Menecrates illustris medicus: unde n. 3142. ambo nomina coniuncta habes, Μενεκράτην Ἱκεσίου et Ἱκέσιον Μενεκράτου. Et certe *Athenaeus Hicesii f.* doctus iudicandus est ob librum, quem tenet puer.

3218.

Smyrnae; ex Pocockii Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 7.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΑΜ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ὁ δῆμος Ἀπολλᾶ[ν] Διονυσίου.

3219.

Oxonii, monumentum sepulcrale fastigio instructum; in medio fastigio est umbo, sub medio corona laurea atque utrinque umbo: infra comparet mulier adstante utrinque puella; utraque puella instrumentum opificii muliebris tenet, quod manu tangit mulier. In aere extat ap. Maitt. Marm. Oxon. n. 34. (Prid. n. 10.) hinc Montfauc. Ant. expl. T. V. tab. 5. p. 25. Apud Chandlerum Marm. Oxon. est II, 90. p. 119. Dedi ex aere Chandleri. Universa monumenti forma *Smyrnaeum* id esse docet.

In corona laurea:

ΟΔΗΜΟΣ

Super reliquo anaglypho:

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ

Ὁ δῆμος Ἀπολλωνίαν Κηφισοφῶντος.

3220.

Smyrnae in muro horti ad viam, quae ad fontem Meletis ducit (sec. Smith. in platea, quae ad pontem ducit), in monumento sepulcrali fastigiato; in medio fastigio rosa, in coronide utrinque singulae coronae, inter quas nomina; anaglyphum, quod infra fuit, periit. Ed. Reinesius Syntagm. II, 71. p. 291. Thom. Smith Sept. As. eccles. notit. p. 58. Nos formam tituli ex schedis Köhlerianis descripsimus, nec notamus exiguam varietatem lectionis.

In corona dextra:

ΟΔΗΜΟΣ

Inter coronas:

ΑΝΤΙΟΧΙΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ὁ δῆμος.
Ἀντιοχὶς Ἀπολλωνίου
Ἀπολλώνιον Ἀπολλωνίου
τοῦ Μηνᾶ.

Antiochis sepulcro honoravit Apollonium fratrem vel patrem; sed populus eum simul coronavit. Altera corona est vacua relicta, ut alius inscriberetur ex propinquis, si placuisset populo; cf. n. 3229.

3221.

Marmor Parium Leidae, quod olim possederat Car. Heidanus, $4\frac{1}{2}$ pedes altum, duos latum; ed. Oudendorp. Legat. Papenbrok. p. 25. n. 26. Habeo etiam a Müllero ex cod. Dorvill. n. 19. Sub fastigio est anaglyphum: mediam partem occupat femina stolata, pone quam capsa fastigiata et θολία (Dorvillius clypeum dicit), ad sinistram spectantis est puella cistam rotundam praeferens (Dorvillius modium dicit), ad dextram spectantis puella calathum tenens. Forma monumenti prorsus *Smyrnaea* est.

In fastigio:

ΟΔΗ | ΟΔΗ | ΟΔΗ
ΜΟΣ | ΜΟΣ | ΜΟΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ . . ΛΥΣΣΙΝ
ΛΕΥΚΙΠΠΟΥ ··· ΛΕΥΚΙΠΠΟΥ

Sub anaglypho:

5 ΜΕΛΙΤΙΟΝΞΕΝΩΝΟΣ

Vs. 2. Dorv. Σ semper: idem et catalogus Heidani ap. Oud. citatus ΛΥΣΕΙΝ.

Ὁ δῆμος Ἀπολλώνιον Λευκίππου. | Ὁ δῆμος Μελίτιον Ξένωνος. | Ὁ δῆμος Λύσσιν Λευκίππου.

Universum anaglyphum ab initio destinatum fuit feminae *Melitio* (Μελίτιον est ex Μελίτη Smyrnaeo nomine deminutum); postea sepulcro illati sunt duo alii et eorum coronae inscriptae. Λύσσιν videtur praestantior lectio esse: certe Λύσειν valde impeditum est.

3245.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. P. Lucas Itin. T. I. p. 152. (ed. Amst. a. 1720.) aeri incisum, Murat. T. II. p. DLIII. 2. missu Bimardi: habeo etiam ex schedis Sherardianis p. 74. Est super anaglypho viri et feminae, adstantibus exiguis duabus figuris, altera ad sinistram adspectanti, altera inter virum et feminam: ita certe rudi stilo delineavit Lucas.

ΟΔΗΜΟΣ | ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΣΙΔΕΟΝ | ΗΡΟΦΑΝΤΑΝ
ΔΗΜΟΚΛΕΙΟΥΣ | ΤΙΜΩΝΟΣ

Luc. Mur. ΟΣΙΔΕΟΝ.

Ὁ δῆμος Ποσίδεον Δημοκλείους. Ὁ δῆμος Ἡροφάνταν Τίμωνος.

De forma Δημοκλείους saepe monui (vide inter alia ad n. 3141.); non recte Osann. Syll. p. 227. hinc citat ΔΗΜΟΚΛΕΙΟΣ, nec recte correxit Δημοκλῆος.

3246.

In *Smyrnaeis* ap. Sherard. p. 72. (cod. Ask. IV, 91.)

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΣΗΝ
ΔΗΜΟΝΑΚΤΟΣ

Ὁ δῆμος Ποσῆν Δημ[ώ]νακτος.

3247.

Olim *Smyrnae*, posthac ibidem ubi n. 3217. in lapide sepulcrali; ed. Buherius ibidem ubi n. 3217. et missu Bimardi Murat. T. II. p. DLVI. 2. Expressi rectius Buherii exemplum.

ΟΔΗ
ΜΟϹ
ϹΕΛΕΥΚΟΝ
ΔΗΜΑ

Ὁ δῆμος Σέλευκον Δημᾶ.

3248.

Smyrnae supra portam in platea haud procul a vico Armeniorum; ed. Thom. Smith. Notit. VII As. eccles. p. 58. Iac. Gronovius minusculis versibusque indiscretis Mem. Cosson. p. 147. 30. ex Cossoni schedis. Habeo etiam ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.)

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΙΜΑΝ
ΙΣΧΙΩΝΙΔΟΥ
ΑΜΥΝΤΟΡΑ
ΙΣΧΙΩΝΙΔΟΥ

Ὁ δῆμος Σιμᾶν Ἰσχιωνίδου, Ἀμύντορα Ἰσχιωνίδου.

Vs. 2. Smith. ΣΙΜΑΝ..., reliqui sine lacunae signo. Ἰσχιωνίδου utroque loco Coss. reliqui ΙΣΧΩΝ etc. In forma tituli consentiunt Sm. Sher.

3249.

In *Smyrnaeis* extat ap. Iac. Gronovium Mem. Cosson. p. 148. 32. ex schedis Cossoni, minusculis versibusque indiscretis: vox ὁ δῆμος diserte dicitur coronae inscripta esse.

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΩΠΥΡΙΚΟΝΑΠΟΛΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁ δῆμος Ζωπυρικὸν Ἀπολλοκράτους.

3250.

In *iisdem* apud eundem l. c. n. 31. minusculis versibusque indiscretis.

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΩΣΙΘΕΟΝΣΩΠΥΡΙΚΟΝΦΙΛΩΝΟΣ

Ὁ δῆμος Σωσίθεον Ζωπυρικο[ῦ τοῦ]? Φίλωνος.

3251.

„*Smyrnae* lapis sursum oblongus et intra excavatus secundum formam quadratam: in ea cavitate statuae duae grandiusculae, altera ad sinistram sedens, altera ad dextram stans, dextras iungentes: lateri dextro sedentis haeret puer in medio ambarum, et alius grandior paulo lateri sinistro stantis: tertius etiam primo aequalis. In superficie superiore lapidis corollae duae supra statuas, inscriptae ὁ δῆμος." Sic descripsit Reinesius qui edidit Syntagm. II, 70. p. 290. Ism. Bullialdus viderat dederatque Langermanno et Lambecio.

ΟΔΙΜΟΣ ΟΔΙΜΟΣ
ΣΩΤΕΙΡΑΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

Scribe bis ΔΗΜΟΣ.

Ὁ δ[ῆ]μος Σώτειραν Μενεκράτους, Ἀντιπάτρου δὲ γυναῖκα. Ὁ δ[ῆ]μος Ἀντίπατρον Ἡρακλείδου.

3227.

In *Smyrnaeis* habent schedae Sherardi p. 75.

ΟΔΗΜΟΣ
ΒΙΟΤΗΝΣΩΤΑΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ δῆμος
Βιότην Σωτάδου,
Ἀθηναγόρου δὲ γυναῖκα.

3228.

In Museo Veronensi; ed. Maffeius Mus. Ver. p. LIII. 4. in aere. Est monumentum cippum cum humili fastigio referens: anaglyphum repraesentat mulierem large vestitam, quae dextra facem tenet solo impositam, adstante utrinque puella, quarum altera eandem illam facem inferius tenet, altera urceum sustinet. Sub fastigio est corona, quae voces Δημοῦν et Διονυσίου separat inferiore orbe. Monumentum manifesto *Smyrnaeum*.

In corona minutis litteris:

ΟΔΗ
ΜΟΣ

Sub corona:

ΔΗΜΟΥΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΥΞΕΝΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ δῆμος
Δημοῦν Διονυσίου,
Εὐξένου δὲ γυναῖκα.
Δημοῦν p. Δημώ; cf. n. 3141. et ad n. 3223.

3229. 3230.

N. 3229. est marmor Parium Leidae e legato Papenbrokiano. Id olim possidebat Io. Sixius; edidit Oudendorpius Leg. Papenbr. n. 25. p. 23. cum interpretatione Latina et nota. Habeo etiam a Müllero ex cod. Dorvill. n. 11. sed vitiatum. Lapis est fastigio instructus; in superiore hac parte utrinque est rosa, atque inter has laurea corona ad sinistram adspectanti, in qua vox ὁ δῆμος, et iuxta coronam ad dextram adspectanti est vacuus circulus vel corona. Infra has coronas est reliqua inscriptio. In medio anaglypho infra inscriptionem sunt duo viri stantes, capite nudo, habitu Graecanico; pone capsa cum aliquot librorum voluminibus: ad pedes adstant tres pueruli comati lugentes. *Smyrnaeum* lapidem esse, ex anaglyphi et inscriptionis forma recte collegit Oud. confer modo praecedentia. Apographum dedi Oudendorpianum; de alio dicam n. 3230. ΔΙΟΔΟΤΟΥ (non ΔΙΟΔΩΡΟΥ) habet etiam Dorv.

N. 3230. est in basi capitis recentiore aetate sculpti, Wiltoni in Museo Pembrokiano. Verba quo ordine edo exhibet Müllerus in schedis, qui ipse ibi transcripsit, basinque fortasse antiquam esse monet. Vs. 2. Müllerus legit ΟΛΥΜΠΙΑ, et vs. 3. ΣΚΟ. Sed Kennedy, Wiltonhouse p. 66. sic exhibet:

ΟΛΥΜΠΙΑΣ
Σ.Κ.Θ.
ΑΜΜΟΝΙΟΣ

Postremo Iac. Tollius Epist. itinerar. p. 4. testatur se in Museo Sixiano, sub monumento Olympionicae a. 1687. Amstelodami servato, vidisse hanc inscriptionem: ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ | ΣΚΘ || ΟΔΗΜΟΣ || ΔΙΟΔΟΤΟΝΔΙΟΔΩΡΟΥ | ΤΟΝΝΕΩΤΕΡΟΝ. Hinc recepi lectionem ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ. Ceterum quomodo hae variae notitiae conciliari possent, diu ambiguus haesi. Sed in Diodoti monumento nunquam scriptam fuisse Olympiadis notationem ex Oud. et Dorv. satis certum est. Tollius igitur quum Diodoti monumentum contemplaretur, videtur lapis ille, qui Olympiadis notam continet, apud Sixium fuisse, fortasse ita cum Diodoti monumento compositus, quasi ille ad hoc pertineret: posthac idem ille lapis ad Pembrokium pervenerit, ibique additum videtur nomen ΑΜΜΟΝΙΟΣ, quod Tollius non legit: ipsa etiam vitiosa nominis scriptura, et quod Kennedy hanc vocem falso ut videtur loco apponit, quodque caput basi impositum recentioris est fabricae, fraudem docet commissam esse; qua de re iam monui T. I. p. 52. *a*. *Ammonius* vero ille, quem falsarius Pembrokianus capiti isti subscripsit, est Alexandrinus, qui etiam *Epidaurus* vocatus est, stadio victor Olympiae Olymp. 229. secundum Iul. Africanum.

3229.

ΟΔΗ
ΜΟΣ
ΔΙΟΔΟΤΟΝΔΙΟΔΟΤΟΥΤΟΝΝΕΩΤΕΡΟΝ

3230.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ
ΣΚΘ

3229. Ὁ δῆμος Διόδοτον Διοδότου τὸν νεώτερον. Diodoti nomen habes etiam n. 3297. in Papenbrokiano, quod Smyrna avectum haud dubie. De vacua corona vide ad n. 3220.

3230. - - - - - Ὀλυμπιάδι σκθ. In lapide genuino, unde haec servata sunt, intelligenda est Olympias Pisaea, ut n. 2682. (Olymp. 217.), porro in Neapolitana inscriptione Archibii (Olymp. 220. 221.) et in agonistico titulo Romano Hermodori (Olymp. 240.). Pisaea Olympias (nempe Olymp. 255.) est etiam n. 2999. numerata, etsi in victore ut videtur Ephesiorum Olympiorum.

3231.

Wiltoni in Museo Pembrokiano; ex schedis Mülleri, super anaglypho rudis fabricae exhibente duos viros, qui manus iungunt, apposita in columna exigua Apollinis Citharoedi statua. Ὁ δῆμος est in laurea. Et forma tituli ac monumenti et nomina *Smyrnae* conveniunt.

ΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

Ὁ δῆμος
Διονύσιον Διονυσίου
τοῦ Μητροδώρου.

cisum in Archaeol. Brit. T. III. p. 230. addita est nota et Latina interpretatio Thom. Tyrwhitti cum postscripto p. 235. Ex prioribus dederunt Toup. Cur. nov. in Suid. p. 243. Brunck. Analect. T. IV. p. 279. ed. Iac. (cf. Animadv. T. III. P. II. p. 322.) Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 355. (c. nott. T. III. p. 958.) Nunc est in Museo Britannico Spat. VI. n. 62. ex dono Matthaei Duane et Tyrwhitti: ubi transcriptum dedit Osannus Syll. p. 226 sqq. c. nott. et metrica translatione Latina Edm. Fischeri. Habeo etiam ex schedis Horstianis, unde sua petiit Hesselius; sed in nostro harum schedarum apographo desunt coronae et nomina adscripta. In Sherardianis extat p. 76. sed vitiatum, quare non transcripsit Müllerus noster; sed idem misit apographum ex lapide a se factum. Monumentum *Smyrnaeum* esse constat. Smyrnae diserte tribuunt Luc. Poc. Montf. Arch. Brit. et Itin. Egm. et Heym. ubi docetur id fuisse ibi apud Consulem Hochepied. Hesselii s. Horstianum apographum item Smyrna missum erat ab Herm. von der Horst ad Dukerum. Errore haud dubie in Horstianis nostris schedis ex insula nescio qua petitum fertur ut n. 3234.

Ο ΔΗΜΟΣ	Ο ΔΗΜΟΣ
ΔΗΜΟΚΛΕΗΝ	ΔΗΜΟΚΛΕΗΝ
ΔΗΜΟΚΛΗΟΥΣ	ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ

ΤΟΝΠΙΝΥΤΟΝΚΑΤΑΠΑΝΤΑΚΑΙΕΞΟΧΟΝΕΝΠΟΛΙΗΤΑΙΣ
ΑΝΕΡΑΓΗΡΑΛΕΟΥΤΕΡΜΑΤΕΧΟΝΤΑΒΙΟΥ
ΑΪΔΕΩΝΥΧΙΟΙΟΜΕΛΑΣΥΠΕΔΕΞΑΤΟΚΟΛΠΟΣ
ΕΥΣΕΒΕΩΝΘΟΣΙΗΝΕΥΝΑΣΕΝΕΣΚΛΙΣΙΗΝ
ΜΝΗΜΑΔΑΠΟΦΘΙΜΕΝΟΙΟΠΑΡΑΤΡΗΧΗΑΝΑΤΑΡΠΟΝ
ΤΟΥΤΟΠΑΙΣΚΕΔΝΗΙΤΕΥΞΕΣΥΝΕΥΝΕΤΙΔΙ
ΞΕΙΝΕΣΥΔΑΕΙΣΑΣΔΗΜΟΚΛΕΟΣΥΙΕΑΧΑΙΡΕΙΝ
ΔΗΜΟΚΛΕΑΣΤΕΙΧΟΙΣΑΒΛΑΒΕΣΙΧΝΟΣΕΧΩΝ

Litterarum formas dedi partim ex Arch. Brit. (maxime Π) partim ex Müll. (Arch. Θ). Fundus lectionis est apographum Mülleri; mera vitia deteriorum exemplorum, ut Lucae, Pocockii, Muratorii, non annoto, ubi nihil interest. Vs. 2. vulgo ΔΗΜΟΚΛΗΝ, Müll. quod dedi. Vs. 3. vulgo ΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣ, Hess. ΔΕΜΟΚΛΗΟΥΣ, Poc. ΔΗΜΟΚΗΟΥΣ, Luc. Arch. (apposito *sic*) Müll. Os. diserte ΔΗΜΟΚΛΗΟΥΣ. Os. dicit Muratorium habere ΔΑΜΟΚΛΕΟΥΣ, sed habet ΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣ vulgatam. Vs. 5. Arch. ΓΗΡΑ ΛΗΟΥ (apposito *sic*); sed non addicunt reliqui, excepto Luc. qui ΓΗΡΚΛΗΟΤ, et Osanni apographo (p. 227.), licet ipse ΓΗΡΑΛΕΟΥ in textu dederit. Vs. 6. ΝΥΧΙΟΙΟ Hess. Horst. Egm. (qui Αιδεων νυχιοιο), Montf. Mur. Arch. Müll. Os. ΝΤΧΙΟΙΟ Luc. ΜΥΧΙ ΩΙΟ Poc. Vs. 7. omnes habent Θ, quod solus omittit Poc. Vs. 8. ΤΡΗΧΗΑΝ Hess. Horst. Luc. Arch. (apposito *sic*) Müll. Os.; ΤΡΑΧΗΑΝ Egm.; ΤΡΗΧΕΙΑΝ Mont. Mur.; ΤΡΗΧΗΝΑΝΑΤΑΥΤΟΝ Poc. Vs. 9. Poc. ΕΥΝΙΤΙΔΙ, Luc. ΕΥΝΕΤΙΑΙ: reliqui quod dedi. Vs. 11. quod dedi Δημοκλέα στείχοις habent Hess. Egm. Poc. Arch. Os. Müll. ΔΗΝΙΟΚΛΕΑΣΤΕΙΧΟΙΣ Luc. ΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΤΥΧΟΙΣ Montf. Mur. ΔΗΜΟ ΚΛΕΟΣΤΥΧΟΙΣ Horst. (sed sub textu in nota verum reponitur).

Ὁ δῆμος	Ὁ δῆμος
Δημοκλέην	Δημοκλέην
Δημοκλ[εί]ους.	Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
  ἀνέρα, γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου,
Ἀΐδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
  εὐσεβέων θ' ὁσίην εὔνασεν ἐς κλισίην.
Μνῆμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχ[εῖ]αν ἀταρπὸν
  τοῦτο πάϊς κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐνέτιδι.
Ξεῖνε, σὺ δ' ἀείσας Δημοκλέος υἱέα χαίρειν
  Δημοκλέα, στείχοις ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων.

Vs. 3. Δημοκλήους ferri non potest; pro Η fuit opinor ΕΙ, aut certe Η sustinet vices τοῦ ΕΙ, ut lin. 8. in ΤΡΗΧΗΑΝ: Smyrnaea et omnino Asiana forma est Δημοκλείους (vide ad n. 3141.). *Democlis* nomen frequens est Smyrnae, ut n. 3183. 3245. (ubi ipsum est Δημοκλείους). Hoc in sepulcro duo sepulti sunt, a populo ex more post obitum coronati, alter *Democles Democlis* f. alter *Democles Amphilochi* f. Utrum vero celebrent versus subscripti, est sane ambiguum. Ne dicam de Montfauconii sententia nimium vaga, Osannus p. 226. censet Democli Amphilochi f. positum epigramma esse a filio Democle: igitur Democles Democlis f. post inscriptum epigramma debebit sepulcro illatus videri, versusque ultimi ita intelligendi erunt, ut ξεῖνος iubeatur ei acclamare τὸ χαῖρε, qui epigramma posuerit, Democli Democlis f. At hoc minime probabile est: potius ut solet sepulcris inscribi Χαῖρε ὦ δεῖνα (sc. qui sepultus es), ita nunc videtur hospes admoneri, ut sepulto acclamet praeteriens: Χαῖρε Δημόκλεις Δημοκλέους. Igitur, quod censuerunt etiam alii, ut Iacobsius, epigramma Democli Democlis f. posuit filius cum uxore (sua opinor, non patris): atque ita ei scripti sunt versus, qui sub corona adspectanti sinistra nominatur. Iam quaeras qui sit alter, Democles Amphilochi f. Hic videtur pater illius Democlis esse, qui epigrammate subscripto laudatur; ita ut pater Democles Amphilochi f. antea illatus sepulcro fuerit. Hoc fere statuit etiam Tyrwhittus, quamquam paulo aliter locutus. Carminis lectio adeo certa est, ut taedeat immorari in coniecturis doctorum, quas vide ap. Iac. In secundo hexametro, etsi vocem μύχιος haud incertam esse Iac. ad Anthologiam Palatinam Nott. p. 958. tribus exemplis demonstravit, tamen νυχίοιο et auctoritate et sensus ratione praestat; vocis νύχιος, quae dubia visa, solus Sophocles tria ministrat exempla, quae v. in Theoph. Car. Guil. Schneideri Lex. Soph. Mox ἀείσας est p. εἰπών, *accinens* τὸ χαίρειν.

3238.

Smyrnae „in area Consulis Angli versus mare"; ed. Thom. Smith Notit. VII eccles. As. p. 58. Tit. *a.* hinc petitus est ap. Murat. T. II. p. DLVII. 1. Smithius alterum titulum post alterum posuit sed tamen ut in eodem lapide; haud dubie alter iuxta alteram scriptus fuit, ut solet.

a.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΕΝΕΚΛΗΝΕΡΜΟ
ΓΕΝΟΥΣΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

b.

- ΟΔΗΜΟΣ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΝΜΕ
ΝΕΚΛΕΙΟΥΣ

a.

Ὁ δῆμος
Μενεκλῆν Ἑρμογένους
τοῦ Μητροδώρου.

b.

Ὁ δῆμος
... Ἑρμογένην Μενεκλείους.

Cf. de familia ad n. 3141. ubi etiam de forma Μενεκλείους monui.

3239.

Venetiis, olim in Museo Antonii Capelli, titulus anaglyphis ornatus; ed. Maffeius Mus. Ver. p. CCCLXXIII. 11. *Smyrnae* tribuo non sine causa; vide not.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΑΝΑΤΤΑΛΟΥ

Ὁ δῆμος
Μηνοφίλαν Ἀττάλου.

N. 3141. habes Ἄτταλον Μηνοφίλου, eiusdem haud dubie familiae; ille vero titulus certo Smyrnaeus est. Etiam alibi Menophilus nomen in Smyrnaeis reperitur.

3240.

Smyrnae „in superiore parte sculpti lapidis, prima vox ὁ δῆμος in corona"; ed. Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gudii n. 27. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 6. Formam et lectionem tituli dedi ex Hess.

Ο
ΔΗΜ
ΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΝΝΕΩΤΕΡΟΝ

Ὁ δῆμος
Μητρόδωρον Ἀπολλωνίου
τὸν νεώτερον.

3241.

In *Smyrnaeis* est ap. Sherard. p. 75.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΗΤΡΟΥΝΦΑΙΝΥΛΟΥ ΣΩΚΛΗΝΑΠΟΛ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΔΕ ΛΟΔΩΡΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ δῆμος [Ὁ δῆμος]
Μητροῦν Φαινύλου, Σωκλῆν
Ἀπολλοδώρου δὲ Ἀπολλοδώρου.
γυναῖκα.

3242.

Smyrnae; ex cod. Ask. Append. II. quo translatum est ex cod. Chish. IV, 99.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΟΔΟΙΟΝ ΝΝΑ . ΟΔΟΣ
ΔΙΟΝΥΤΑΔΟΣ ΔΙΟΝΥΤΑΔΟΣ

Ὁ δῆμος
Ἑρ]μόδ[ωρ]ον? .... οδο[ν]?
Διονυτάδος. Διονυτάδος.

De forma Διονυτάδος cf. ad n. 3141.

3243.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 25. n. 30.

ΟΔΗΜΟΣ
ΜΟΣΧΙΩΝΑΚΑΙΚΟΥ

Ὁ δῆμος Μοσχίωνα Καϊκοῦ.
An Καίρου? Καΐκου? Latinum *Caecus* tamen ferri potest.

3244.

In marmore Pario, fastigio instructo, 4′ alto, 1′½ lato, olim Amstelodami in hortis Witsenii, nunc Leidae ex legato Papenbrokiano, cernitur anaglyphum, in quo medio adstat vir palliatus, caput cidari ornatus, sinistra librorum tenens volumina; iuxta in ara est cornucopiae: utrinque adstat puerulus. Inscriptio est in fastigio, vox ὁ δῆμος interposita binis rosis. Ed. Oudendorp. Leg. Papenbrok. p. 26. n. 27. Habeo etiam ex schedis Dorvillii n. 22. a Müllero. *Smyrnaeum* esse non dubito ut reliqua huius formae; et Witseniana Smyrna allata esse patet etiam ex alio sepulcrali monumento n. 75. p. 57. ap. Oudend. cuius inscriptio exceptis litteris ΗΝ periit; illud enim Consul Smyrnaeus Com. de Hochepied miserat.

...ΣΕΙΔΗΝΣΤΡΑΤC...
ΟΔΗ
ΜΟΣ

Primum Σ ex Dorv. qui vs. 1. extr. ΣΙΚΑΙΟΣ.

Ὁ δῆμος [Πο]σείδην Στράτ[ωνος?

Est Graecum nomen Ποσίδης, quod et alibi extat et in Cyzicenis: hoc formatum est ex Πόσις s. Πόσσις noto nomine. At Ποσείδης descendit a Ποσῆς (n. 3246.).

3262.

Marmor Oxoniense n. 32. ed. Maitt. ubi aeri incisum est (Prid. n. 9.); cf. p. 88. Hinc habent Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. tab. 6. Castell. Inscr. Panormit. p. 315. Denuo edidit aere expressum Chandler. Marm. Oxon. II, 92. p. 119. Marmor est fastigio instructum, in quo orbis (non corona); anaglyphum repraesentat mulierem sedentem, adstante utrinque puella; puellarum altera cistam humero impositam habet, altera nescio quid tenet; super hac est serpens: mitto alia. Infra est inscriptio, quam reddo ex Chandl. Monumentum ipsa forma docet *Smyrnaeum* esse.

ΑΚΕΣΤΕΙΜΗΔΗΜΑΓΟΡΟΥ — Ἀκεστείμη Δημαγόρου,
ΓΥΝΗΔΕΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΧΑΙΡΕ — γυνὴ δὲ Ἀρτεμιδώρου, χαῖρε.

3263.

Smyrnae; ex Pocock. Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 23. n. 5.

ΚΕΣΣΤΙΜΩΡΑΡ — Ἀ]κεσστιμὼ [Β]αρβαρίο[υ?
ΒΑΡΙΟ — Cf. ad n. 3261.

3264.

Tabula marmorea *Smyrnae* prope arcem effossa, nunc in subterraneis Musei Britannici, ex collectione Besboroughii ut videtur; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. n. 12. Hesselius l. c. (ad n. 3258.) 18. ex schedis Dukeri, Egmondus et Heymanus Itin. T. I. p. 77. sed vitiosius, habeoque ex schedis Horstianis et Mülleri, qui transcripsit ex lapide. Formas litterarum dedi ex Müll. Horst. Hess. sed maxime ex Müll. nisi quod hic aliquoties O rotundum habet. Ceterum lectio omnium consentit excepto Egm. cuius varietatem omitto. Φ constanter eam habet formam quam dedi vs. 2.

ΑΚΤΙΑΚΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥϹ
ΦΥΛΗΣΑΜΜΩΝΙΔΟΣΑΓΟΡΑΣΑϹ
ΤΟΕΝΣΟΡΙΟΝΤΟΥΠΟΤΗΝΕ
ΠΙΓΡΑΦΗΝΔΙΑΤΩΝΕΝΣΜΥΡΝΗ
ΑΡΧΕΙΩΝΠΡΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΚΑΙΤΟΕΤΕΡΟΝΤΟΣΥΝΕΖΕΥΓΜΕ
ΝΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΕΥΤΥΧΙΑΤΗΑΥ
ΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΣΗΙΑΠΑΥΛΗ
ΤΗΦΥΣΕΙΘΥΓΑΤΡΙΚΑΙΤΕΚΝ
ΟΙΣΑΥΤΗΣΚΑΠΙΤΩΝΙΚΑΙΣΥΛ
ΛΑΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΙΣΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΤΟΥΤΩΝ

Ἀκτιακὸς Ἑρμογένους, φυλῆς Ἀμμωνίδος, ἀγοράσας τὸ ἐνσόριον τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν διὰ τῶν ἐν Σμύρνῃ ἀρχείων προσκατεσκεύασε καὶ τὸ ἕτερον τὸ συνεζευγμένον, ἑαυτῷ καὶ Εὐτυχίᾳ τῇ αὐτοῦ γυναικί, καὶ Σηΐᾳ Παύλῃ τῇ φύσει θυγατρὶ καὶ τέκνοις αὐτῆς Καπίτωνι καὶ Σύλλᾳ, καὶ ἐκγόνοις καὶ ἀπελευθέροις ἑαυτοῦ τε καὶ τούτων.

3265.

Olim *Smyrnae*; Museo Britannico donarunt a. 1772. Matthaeus Duane et Thomas Tyrwhittus, ibique extat Spat. III. n. 20. Anaglyphum inest cellam repraesentans inter duas columnas, fastigium triangulare, in quo orbis, sustinentes: intus in lectulo reclinati sunt vir et mulier; assidet alia figura, et adstant duo infantes. Subtus est inscriptio. Ed. Tyrwhittus Archaeol. Brit. T. III. p. 230. aeri incisum, cum notis. Habeo etiam ex schedis Mülleri, qui ex lapide transcripsit.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ·ΒΕΙΘΥΝΙ
ΚΑΙ·ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΥΣ·ΖΩΝΕΑΥΤΩΚΑΤΕΣΚΥΑΣ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ·ΚΑΙΤΗΜΗΤΡΙΜΟΥ·ΚΑΙΤΗΣΥΜΒΙΓ
ΦΙΛΙΠΙΑΠΟΝΤΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ·ΒΟΥΛΟΜΕΜΕΤΑΤΟΤΕΘΗΝΑΙΗΜΑΣΕΙΣΤΗΝ
ΚΑΜΑΡΑΝΜΗΔΕΝΑΕΤΕΡΟΝΑΝΟΙΞΕΕΙΔΕΠΑΡΑ
ΤΑΥΤΑΠΟΙΗΣΕΙΔΩΣΕΙΙΣΤΟΝΦΙΣΚΟΝ ✱ ΖΒΦ
ΚΑΙΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝ ✱ ΖΒΦ · ΧΑΙΡΕΤΕ

Paucos ductus rectius dedi ex Müll. maxime notas vs. 7. 8. ubi Z nihil est nisi siglum. Cf. ad n. 1992.

Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Βειθυνι[εὺς] καὶ Νεικομηδεὺς ζῶν ἑαυτῷ κατεσκεύασ[α vel ε] τὸ μνημεῖον, καὶ τῇ μητρί μου καὶ τῇ συμβίῳ Φιλίπ[π]ᾳ Ποντιανοῦ. καὶ βούλομε μετὰ τὸ τεθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν καμάραν μηδένα ἕτερον ἀνοῖξε· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα ποιήσει, δώσει ἰς τὸν φίσκον δην. βφ̄ καὶ ἰς τὴν πόλιν δην. βφ̄. χαίρετε.

3252.

„In fronte urnulae" (ut ait editor in Diss. Corton.) vel potius in cippo oblongo (ut Lupus), in aula Dominorum Buonaccorsi in monte Sancto Marchiae Anconitanae; ed. in Diss. Acad. Etrusc. Corton. T. II. p. 131. et a Lupo Diss. et epist. philol. Epist. XVIII. p. 92. Lapis inserviebat equis potionandis. Titulus pro Anconitano habetur: quod mihi incredibile. Haud dubie pridem ex Oriente allatus erat ut n. 572. De forma monumenti non satis liquet; titulus a Smyrnaeis paulo distat: attamen nomina Smyrnae conveniunt, poteritque haec inscriptio certe alicuius similitudinis causa hoc loco interponi.

ΟΔΗΜΟΣΣΤΕΦΑΝΟΙ
ΤΡΥΦΩΣΑΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΔΕΛΦΗΝ
. . . .
. . . .

Ὁ δῆμος στεφανοῖ Τρυφῶσαν Μενεκράτους, τὴν Ἀπολλωνίου ἀδελφὴν etc.

3253.

Venetiis in aedibus Grimanis, anaglyphum ab eodem ut videtur artifice a quo n. 3224. factum: in sella sedet mulier; ei puella vas protendit clausum, alia cistam apertam. Misit Rinckius, cuius exemplum edo; habet etiam Thierschius Itin. Ital. T. I. p. 256. Et forma monumenti et inscriptio *Smyrnaeam* originem docent.

Supra in laurea:

ΟΔΗΜΟΣ

Super imagine mulieris:

ΦΙΛΑΝΑΠΟΛΛΑΔΟΣ

Ὁ δῆμος
Φίλαν Ἀπολλάδος.

De forma Ἀπολλάδος cf. ad n. 3143.

3254.

Marmor Oxoniense n. 35. ed. Maitt. aeri incisum (Prid. n. 68. Seld. n. 18.). Ex Seldeno habet Reinesius Syntagm. II, 66. p. 285. ex lapide aeri incisum dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 89. p. 119. Item aeri incisum edidit ex edit. Marm. Oxon. Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. tab. 7. cum explicatione parum bona p. 27. Lapis est fastigio instructus; in zophoro est inscriptio, nominibus interposita corona laurea, et utrinque atque in aëtomate circulus rotae in formam radiatus, ubi alias rosae sunt: subest anaglyphum, in quo medio stat mulier, assiliente cane; utrinque stat figura puerilis, altera cistam apertam tenens, altera capsam rotundam: inest etiam ad alterum latus ara, cui impositum vas altum, et ab altera parte altus conspicitur cippus. Lapis manifesto *Smyrnaeus* est. Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl.

ΦΙΛΙΣΤΑΝ In corona: ΜΕΜΝοΝοΣ
ΟΔΗ
ΜΟΣ

Ὁ δῆμος
Φιλίσταν Μέμνονος.

3255.

Florentiae, cippus fastigio instructus, in quo anaglyphum virum repraesentans, ex Graecia ut fertur allatus; infra est inscriptio. Ex Peirescii schedis dedit Sponius Misc. erud. ant. X, 43. p. 335. sed parum accurate; hinc mutatis aliquoties litterarum ductibus Fabrettus Inscr. III, 452. p. 193. Accuratius ex lapide edidit Gorius Inscr. Etrur. T. I. n. 82. p. 45. quem sequor. Cur hoc loco interposuerim, vide in not.

Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Ϲ
Ϲ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ι Χ Ρ Υ Ϲ Ω Ϲ Τ Ε Φ Α Ν Ω
ΑΥΡ. ΧΑΡΙΔΗΜΟΝΖΩϹΙΜΟΥΠΡΟΜΟΙΡΩϹ
ΒΙΩϹΑΝΤΑ

Vs. 3. Gorii textus ΠΡΟΜΟΙΡΟΣ, quod correxi ex ipsius nota et ex Spon.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῖ χρυσῷ στεφάνῳ Αὐρ. Χαρίδημον προμοίρως βιώσαντα.

Sane forma tituli differt a Smyrnaeis: sed Charidemi nomen imprimis celebratum est Smyrnae, ut n. 3141. 3151. 3311. 3393.; ac n. 3190. diserte est M. Αὐρήλιος Χαριδήμου Ἰουλιανός, n. 3195. M. Αὐρήλιος Περπέρης Χαριδημιανός: unde colligas Smyrnae Aureliorum Charidemorum floruisse familiam: et certe ex loco frequentiore et a multis visitato allatus titulus in Italiam est. Etiam Aphrodisiade sane sunt Aurelii Charidemi, qui adeo, ut Smyrnaeus ille, Iuliani agnomen in sua habuerunt familia (cf. ad n. 2812.); sed Aphrodisiade certe ea aetate, qua hic titulus iam Florentiae fuit, monumentum nullum est in Italiam allatum. Itaque id ausus sum Smyrnaeis interponere, etsi res incerta est.

3256.

Anaglyphum cum aëtomate; sub aëtomate utrinque est corona laurea, cui inscriptum ὁ δῆμος, sub coronis sunt nomina: infra in media parte duo viri, qui dextras iungunt, alter ad sinistram adspectanti stans, alter in sella sedens: utrinque in angulis adstat puer (secundum Müllerum puer et genius mortis). Carmen est sub hoc anaglypho. Ed. P. Lucas Itin. T. I. p. 152. (ed. Amst. 1720.) aeri quidem incisum sed ita vitiatum, ut paucissima inde annotem, Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 5. ubi coronarum inscriptiones cum nominibus, et p. 24. n. 19. ubi carmen extat, Hesselius Append. Praef. ad Inscr. Gudii n. 73. Egmondus et Heymanus Itin. T. I. p. 79. minusculis, sed solum carmen; Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. p. 25. 26. ex schedis Tourneforti et equitis de Camilli, minusculis, sine anaglypho; hinc Murat. T. II. p. DCVIII. 3. Sed melius exemplum est aeri in-

terum vs. 1. Alca non uxor Timocratis, sed filia habenda est; alias enim addendum erat γυνή. Vs. 11. si eiusdem Alcae filia dicitur Timocratis filia, alius est Timocrates intelligendus maritus Alcae, ex eadem quippe familia oriundus atque uxor. Τοῖς καὶ αὐτοῖς δεσπόταις αὐτῶν est: *qui* (sepulti quippe illi Docimus et Trypho, una cum Alca educti) *et ipsi*, ut Alca, *domini fuerunt* illorum libertorum Alcae. Exemplum B. ap. Maitt. p. 568. exhibet emendationem: αὐτοῖς καὶ τοῖς δεσπ. quae sententiam plane perturbat. Κουδίωνι legerunt priores: sed arbitror *Qu. Dionem* vocatum esse heredem istum.

3269.

Cantabrigiae ad scalam bibliothecae Collegii Trinitatis; infra est canis et tridens. Ed. Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 134. (Rosius hinc Inscr. p. 399.) Ibidem transcripsit Müllerus. Plenius, quam hodie superest, extat in schedis Sherardi p. 73. (cod. Ask. IV, 91.), ubi *Smyrnae* tribuitur; hinc dedi.

ΔΙΟΝΥϹΟ
ΔΩΡΟϹΑΜ
ΑΡΑΝΤΩΑ
ΔΕΛΦΩΜΝ
ЄΙΑϹΧΑΡΙΝ

Διονυσόδωρος Ἀμαράντῳ ἀδελφῷ μνείας χάριν.

3270.

Marmor Oxoniense manifesto *Smyrnaeum*, n. 13. ed. Maitt. (Prid. n. 136. Selden. n. 20.) Apud Maittairium p. 84. extat textus minusculis repetitus cum Prideauxii Latina translatione, p. 513. notae Reinesii (qui dederat ex Seldeno, Synt. XIV, 14. p. 715.) p. 559. 565. notulae Maittairii. Postremo ex lapide edidit Chandler. Marm. Oxon. II, 96. p. 120. non sine mendis.

ΑΜΙΛΛΑΜΑΤΡΕΟΥΖΩΣΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣ
ΕΕΑΥΤΗΚΑΙΤΩΣΥΝΒΙΩΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΤ
ΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΟΙΣΘΡΕΜΜΑΣΙΚΑΙ
ΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΩΝΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΕΙ
ΣΤΗΝΣΟΡΟΝΔΕΜΟΥΜΗΔΕΝΑΕΤΕΡ
ΟΝΒΛΗΘΗΝΑΙΕΙΣΗΝΕΝΕΣΤΙΝΟΣΥΝ
ΒΙΟΣΜΟΥΠΛΗΝΕΜΟΥΕΑΝΔΕΤΙΣΒΑ
ΛΗΔΟΤΩΤΗΖΜΥΡΝΑΙΩΝΓΕΡΟΥΣΙΑ✱
ΑΤΑΤΙΟΝΔΕΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΕΑΝΒΟΥ
ΛΗΤΑΙΤΕΘΗΝΑΙΕΙΣΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΘΕΙΣΑΣΟΡ
ΟΝΕΑΥΤΗΒΛΗΘΗΣΕΤΑΙΜΟΝΗΚΑΙΟΥΚΕΞΕΣΤ
ΑΙΑΥΤΗΑΛΛΕΝΘΕΙΝΑΙΟΥΔΕΝΑΟΥΤΕΚΛΗΡΟΝ
ΟΜΟΙΣΑΥΤΗΣΕΙΣΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΝΔΕΕΤ
ΕΡΟΝΤΙΣΘΗΕΙΣΤΗΝΣΟΡΟΝΑΥΤΗΣΟΜΟΙΩ
ΣΔΩΣΕΙΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑ✱ΑΕΠΙΤΡΕΠΩΔΕΤ
ΟΙΣΘΡΕΜΜΑΣΙΜΟΥΕΑΝΒΟΥΛΩΝΤΑΙΣΟΡΟΥ
ΣΕΠΙΘΕΙΝΑΙΔΙΑΤΟΚΑΙΣΥΝΕΙΣΕΝΗΝΕΧΕ
ΝΑΙΕΙΣΤΗΝΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝΤΟΥΜΝΗΜΕΙΟΥ
ΕΞΕΙΔΕΚΑΙΥΜΝΕΣΟΓΕΡΩΝΔΩΡΕΑΝΗΡΓΑ
ΣΜΕΝΟΣΤΟΜΕΣΟΝΕΣΣΟΡΙΝΤΟΙΣΔΕΚΛΗΡΟ
ΝΟΜΟΙΣΜΟΥΟΥΚΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙΤΟΥΤΟΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Formam tituli et litterarum dedi ex Chandl. Ap. Seld. titulus magnopere vitiatus est; nec multa emendavit Reinesius: nos secuti Prideauxium potissimum sumus, nec referimus aliorum lectiones nisi paucas easque tantum eorum, qui lapidem inspexerunt. Vs. 6. extr. Seld. ΕΝΕΣΤΙΟΣΥΝ, Chandl. ΕΝΕΣΤΙΟΕΥΝ. Vs. 8. Prid. ΣΜΥΡ etc. Seld. Chandl. quod dedi. In fine ✱ deest ap. Seld. Chandl. Vs. 19. ex Chandl. est Τ; alii Γ vel Τ. Vs. 21. vulgo ΕΠΑΚΛΟΥ etc. inserui Ο servatum in exemplo C. ap. Maitt.

Ἄμιλλα Ματρέου ζῶσα κατεσκεύασε ἑαυτῇ καὶ τῷ συνβίῳ Ἀσκληπιάδῃ τὸ μνημεῖον, καὶ τοῖς θρέμμασι, καὶ ἐγγόνοις αὐτῶν καὶ θρέμμασι. εἰς τὴν σορὸν δέ μου μηδένα ἕτερον βληθῆναι, εἰς ἣν ἔνεστιν ὁ σύνβιός μου, πλὴν ἐμοῦ· ἐὰν δέ τις βάλῃ, δότω τῇ Ζμυρναίων γερουσίᾳ δην. α. Τάτιον δὲ Ἀσκληπιάδου ἐὰν βούληται τεθῆναι εἰς τὸ μνημεῖον, θεῖσα σορὸν ἑαυτῇ βληθήσεται μόνη, καὶ οὐκ ἐξέσται αὐτῇ ἄλλ[ο]ν θεῖναι οὐδένα οὔτε κληρονόμοις αὐτῆς εἰς τὸ μνημεῖον· ἐὰν δὲ ἕτερόν τις θῇ εἰς τὴν σορὸν αὐτῆς, ὁμοίως δώσει τῇ γερουσίᾳ δην. α. ἐπιτρέπω δὲ τοῖς θρέμμασί μου, ἐὰν βούλωνται, σοροὺς ἐπιθεῖναι, διὰ τὸ καὶ συνεισενην[ο]χέναι εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μνημείου. ἕξει δὲ καὶ Ὕμν[ο]ς? ὁ γέρων, δωρεὰν ἠργασμένος, τὸ μέσον ἐσσόρι[ο]ν. τοῖς δὲ κληρονόμοις μου οὐκ ἐπακολουθήσει τοῦτο τὸ μνημεῖον.

Vs. 3. prius τοῖς θρέμμασιν est *alumnis meis*, ut vs. 16. dein ἐγγόνοις αὐτῶν καὶ θρέμμασιν est: *posteris et alumnis alumnorum meorum.* Tatium videtur privigna Hamillae esse. Vs. 19. quod correxi Ὕμνος incertum est, quamquam ideo probabile, quod Ε pro Ο bis praeterea in hoc exemplo reperitur. Malim vero Ὕμνος ὁ τὴν σορὸν δωρεὰν etc. Ἠργασμένος pro εἰργασμένος non impugnandum esse docent similia alibi exempla

Ἀείδειν pro λέγειν dictum esse a nonnullis certe in poesi, annotarat Apollonius Sophista Lex. Hom. ex emendatione Herm. Tollii p. 39. At exemplum Babrii de Aesopo (Schneider. Aesop. p. 135.), quod ab Apollonio allatum est, nihil evincere facile demonstres: nec plane similia exempla sunt, quae Welckerus Syllog. epigr. Gr. p. 51. contulit, Meleagri Epit. 428. 19. τὸ δ᾽ οὔνομα πέτρος ἀείδει, et Anytae ibid. n. 724. τόδε πέτρος ἀείδει, ac Iuliani ibid. n. 32. πολλάκι μὲν τόδ᾽ ἄεισα, quibus locis omnibus cantus poeticus intelligendus est. Unum igitur ex illis exemplis superest Tzetzae, ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος ἀείδει, quo non usus fuerim. In fine Iac. habet etiamnunc: χαίρειν, Δημοκλέος στείχοις etc. nescio quo casu.

3257.

In *Smyrnaeis* inter Sherardiana p. 75.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ
ΗΡΩΔΟΥ

Ἀγαθάγγελος Ἡρώδου.

3258.

In *Smyrnaeis* ap. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. 6.

ΣΦΑΓΕΙ͵ΤΙ..ΙΙΔΙΑ ◇ΠΗ
ΑΓΑΘΗΜΕΡΙΔΙΜΝΕΑΣΧΑΡΙΝ

Σφραγεὶς? τ[ῇ] ἰδίᾳ [θυγατρὶ]?
Ἀγαθημερίδι μνε[ί]ας χάριν.

Σφραγεὶς p. Σφραγὶς videtur nomen mulieris esse; ut est Μητρεὶς Μητρεῖδος s. Μητρὶς (n. 3141. coll. n. 3333.).

3259.

In *Smyrnaeis* inter Sherardiana p. 77.

ΑΤΙΛΙΑΣΑΓΕΛΗΣ
ΚΑΙΑΤΙΛΙΟΥΠΡΕΙΜΟΥΖΗ

Ἀτιλίας Ἀγέλης,
καὶ Ἀτιλίου Πρείμου. ζῇ.

Ζῇ pertinet ad Primum.

3260.

Lapis oblongus *Smyrnae* effossus; vidit Bullialdus a. 1647. et transcripsit; ed. Reinesius Syntagm. I, 43. p. 87. hinc Patinus in Comm. in Monumm. ant. p. 213.

Μ	ΟΥΛΠΕΙΑΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑΑ	C
Η	ΓΟΡΑCΑΤΟΗΡΩΟΝΠ	Ι
Τ	ΑΝCΥΝΤΑΙCCΟΡΟΙCΩC	Π
Ρ	ΚΑΙΗΩΝΗΠΕΡΙΕΧΕΙΕΑ	Υ
Ι	ΥΤΗΚΑΙΤΩΑΝΔΡΙΚΑΙ	Λ
Θ	ΤΕΚΝΟΙCΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙC	Η
Ε	ΛΕΝΟCΕΧΟΝΤΟCΑΠΑΛΛΑ	Ν
Ω	ΤΡΙ	Η
Ν	ΩCΑΙΑΥΤΟΙΔΕΜΗΔΩCΕΙ	Φ

Οὐλπεία Ἀγριππεῖνα [ἠ]γόρασα τὸ ἡρῷον πᾶν σὺν ταῖς σοροῖς, ὡς καὶ ἡ ὠνὴ περιέχει, ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις, [μηδ]ενὸς ἔχοντος (sc. ἐξουσίαν) ἀπαλλ[ο]τριῶσαι αὐτό· [ε]ἰ δὲ μή, δώσει φ̄ μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ.

Ἀγοράσασα, non ἠγόρασα, dederis fortasse ex n. 3264. 3288. 3356. et aliis; sed tenor orationis est diversus. Ἀγοράσας sine verbo est n. 3357. sed ibi deest initium. Pro φ̄ malim βφ̄, ut solet; ipsi Sipylenae Matri MMD denarii pendendi dicuntur n. 3386. et n. 3401. in eadem re: attamen quingenti sunt fortasse etiam n. 3292. et certe n. 3400. ac mille et quingenti n. 3289. 3295. 3371.

3261.

Marmor Oxoniense variis coloribus pulcherrime distinctum, n. 16. ed. Maitt. (Prid. n. 63.) cf. p. 85. Iterum dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 82. p. 114. ex quo reddidi formam tituli et litterarum et lectionem, nisi quod vs. 1. secundum N ille operarum vitio non habet; idem verba cum Prid. pessime intellexit. Quod plurima Oxoniensia *Smyrnaea* sunt, huc rettuli.

ΑΘΗΝΙΩΝΑΞΙΜΝΗΣΕ
ΣΤΟΥΚΑΛΛΙΟΠΗΕÞ
ΜΟΝΟΣΤΗΙΔΙΑΓΥ
ΝΑΙΚΙΧÞΗCΤΗΚΑΙΑ
ΛΥΠΕΧΑΙÞΕ

Ἀθηνίων Ἀ[ε]ιμνήσ[σ]του Καλλιόπῃ Ἑρμ[ω]νος τῇ ἰδίᾳ γυναικί. χρηστὴ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

Duplex Sigma pro simplici saepissime vidimus; in Smyrnaeis est etiam n. 3263.

ΤΕΡΜΑΤΙΤΗΣΒΙΟΤΗΣ. Vs. 9. Rein. init. ΕΓΚ etc. Tum Rein. CTHΛΗ, Spon. CΤΕΛΛΗ, Tet. στηλλη. Vs. 13. Spon. ΗΥΛΕΤΟ, Tet. ηευχετο, Rein. ΗΥ etc. In fine Rein. quod dedi. Spon. Tet. ΗΜΕΛΛΟΝΕC CECΘΑΙ. Vs. 14. Rein. ΚΕΚΡΙΚΗΚΑΝ. Vs. 16. Spon. ΔΕΥΞ etc. Tet. δηευξ, Rein. ΔΗΗΥΞ, quod ex parte recepi. Vs. 18. Rein. ΠΗCΑΝ. Vs. 19. Tet. γενησας. Vs. 20. extr. Spon. Tet. CΩCΕΙ, Rein. pro hoc ΘΕΛ ΓΕΙ, quod debebat certe futuro efferri. Vs. 21. Rein. Tet. ΤΟΤΕΔΗ, Spon. ΤΟΥCΔΗ. Vs. 22. Rein. ΝΟΥ COY, Spon. Tet. ΝΟΥCCOY. Vs. 23. Spon. ΕΧΕΝ, reliqui ΕΙΧΕΝ. Vs. 24. init. Rein. ΕΙΤΕΓΑΡΟΝ; tum Spon. ΩCΤΕ, reliqui OCTE. Vs. 25. ΜΟΥ Rein. habet, omittunt reliqui; idem ΔΙΔΟΝΤΑ, Spon. Tet. ΔΙΔΟΝΤΑΙ. Vs. 26. ΩΣΑΥΤΩC Rein. Tet. ΟΣΑΥ ΤΩC Spon. sub finem Spon. OCTA, reliqui ΩCTA. Vs. 27. Spon. Tet. ΠΛΗΘΕΙC, Rein. quod dedi. Vs. 28. Spon. Tet. ΜΟΙ, Rein. ΜΟΥ. Idem in fine ΑΛΟΙΡΑ. Vs. 29. Rein. ΕΚΤΗCΑΤΟΤΑΛ etc. Vs. 30. Spon. Tet. ΨΥΧΗΝΜΟΥΜΗΤΡΟC, Rein. quod dedi. Vs. 32. Spon. ΚΑΤΕΛΙΠΟΝ, Rein. Tet. quod dedi. Tum Spon. ΤΗΚΕΔΟΝΑC...... ΤΟΙCΙΜΕΓΙΝΑΜΕΝΟΙC, et sic fere etiam Tet. sed Rein. ΤΗΚΕΔΟΝΑCΤΥΓΕΡΗΝ ΤΟΙCΜΕΓΕΙΝ etc. Retinui tamen γιναμ. In fine singulorum versuum metricorum plerorumque Reinesius punctum addit, de suo opinor. Omnino in Reinesianis putes hinc inde coniecturam substitutam lapidis scripturae esse: sed hoc tamen incertum est. Saltem Sponii et Tetii consensus non multum evincit, quod Tetii exemplo vel alio, ex quo Tetius hauserit, Sponianum videtur inniti.

Θεοῖς ἥρωσιν. Λεύκιος Μινίκιος Ἄνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικισσίμα, ἀτυχεῖς γονεῖς, Λ. Μινικίῳ Ἀνθιμιανῷ, τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ θεῷ ἰδίῳ ἐπηκόῳ, ζήσαν(τι) ἔτη δ̄, μῆνας ε̄, ἡ(μέρας) ιε̄.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδεῖτα·
ὅσσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐνκύρσας λαϊνέᾳ στήλῃ τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.
μητρὸς ἀπ' ὠδείνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὧραι,
ἐκ γαίης με πατὴρ ἐμὸς εἵλατο χερσὶ γεγηθώς,
καί μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν·
ηὔχετο δ' ἀθανάτοις ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·
Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἅπαντα.
καί μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.
αὐτίκα δ' ηὐξανόμην εὐερνὴς καὶ πᾶσι ποθητός·
ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις Μοιρῶν γὰρ σφραγεῖδες ἐπῆλθον,
αἵ με νόσῳ π[λ]ῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι.
ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνήν,
τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἐμὴν εἰάμασι σώσει·
καὶ τότε δή μ' ἑτέρα νόσος εἷλε κακίστη,
τῆς προτέρης νούσου πουλύ τι χειροτέρη·
σῆψιν γάρ μου πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὀστοῖς.
εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου, καί μου ὀστέ' ἀνεῖλαν,
λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τ[ο]κέεσσι διδόντα.
καὶ ταῦθ' ὡσαύτως εἰάθην πάλιν ὡς τὰ πάροιθεν.
οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη,
ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς Μοῖρα,
σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτήξασα τὰ λοιπά,
ἄχρις ὅτου ψυχὴν μητρὸς χέρες εἷλαν ἀπ' ὄσσων.
ταῦτ' ἔπαθον βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς, ξένε,
καὶ κατέλειπον τηκεδόνα στυγερὴν τοῖσί με γιναμένοις
αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

Pro solito Romanis *θεοῖς καταχθονίοις* habes hic *θεοῖς ἥρωσιν*, quod infantem suum parentes colunt ut heroem, immo ut *ἴδιον θεὸν ἐπήκοον* (cf. de his rebus Mongault. de Fano Tulliae in Mem. Acad. Inscr. T. I. p. 379.). Ut hic Μινίκιος, ita etiam in Latinis inscriptionibus *Minicius* reperitur. Versus deterrimos qui ad iustam rationem adigere constituerit, ludet potius quam crisin exercebit: ut enim sumamus, interpolatos eos ab aliquo esse, quum poeta meliores obtulisset, ne ita quidem bonum praestari poterit carmen: quare lapidis lectionem dedi. Vs. 2. Iac. *δὲ βαιῷ*, correpto *αι̅* legit, vel delendum censet *δ' ἐν*. Vs. 3. *λαϊνέᾳ* videtur disyllabum, quare *λᾴνᾳ* scripsit Iac. Fortasse tamen primam vocis *λαϊνέᾳ* corripuit versificator. Vs. 6. *καὶ εἰς* crasi iungendum (*κεἰς*). Vs. 9. Iac. coniicit: *γενέτης οὐ τροφὸν εἰλάμενος* (*non usus paedagogo*); vs. 10. idem delet *καὶ* et vs. 11. *γάρ*, quae sane delenda videntur. Vs. 12. *πῆξαν* haud dubie falsum est; quod dedi *πλῆξαν*, apertum est, ac melius quam *τῆξαν*. Vs. 12. in fine deest pes; sed in marmore nulla videtur lacuna esse. *Διδύμους* *testes* Sponius recte intelligit; Iac. coniecit *διδύμους περὶ μῆνας*, *bimestri spatio*, et hoc *μῆνας* putavit latere in extremis ΟΝΑΙΝΗΝ vs. 13. ubi in fine legit *ἰάσατο μοῦνος*: postea praetulit *διδύμους περὶ νεφρούς*. Si quidvis licitum putes, scripseris:

3266.

Smyrnae; minusculis ed. Montfauc. Ant. expl. T.V. P.I. p.39. credo ex Tournefortianis; nos damus maxime ex Sherardianis p.71. (cod. Ask. IV, 85.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΝΤΑΙΟΥΤΟΥΒΑΚ
ΧΙΟΥΣΕΠΕΥΤΗΣΦΥΛΗΣΑΡΤΕΜΕΙΣΙ
ΑΔΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕ
ΑΥΤΩΚΑΙΛΕΣΒΙΑΤΗΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΜΗΔΕΝΟΣ
ΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΤΕΡΟΥΤΕΘΗ
ΝΑΙΕΙΣΑΥΤΟΕΑΝΔΕΤΙΣΕΙΣΒΙΑΣΑ
ΜΕΝΟΣΒΑΛΗΑΠΟΔΟΤΩΤΟΙΣΕΝ
ΣΜΥΡΝΗΝΑΟΙΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝ
ӾΒΦΚΑΙΟΥΔΕΝΗΣΣΟΝΕΣΤΩΥ
ΠΕΥΘΥΝΟΣΤΥΜΒΩΡΥΧΙΑΑΥΤΗ
ΗΕΠΙΓΡΑΦΗΦΕΡΕΤΑΙΔΙΑΤΩΝΑΡ
ΧΕΙΩΝ

Vs. 2. extr. Sher. ΑΡΤΗΜΕΙΣΙ, Montf. Ἀρτεμισι. Vs. 9. Sher. ΝΑΙΟΙΣ, Montf. ναοις. Vs. 11. Sher. ΤΥΜΒΩΡΙΧ etc. Montf. quod dedi. Montfauconii vitia omitto.

Ἀλέξανδρος Ἀνταίου τοῦ Βακχίου Σεπεύτης φυλῆς Ἀρτεμισιάδος κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ Λεσβίᾳ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ θρέμμασι, μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἑτέρου τεθῆναι εἰς αὐτό. ἐὰν δέ τις εἰςβιασάμενος βάλῃ, ἀποδότω τοῖς ἐν Σμύρνῃ ναοῖς τῶν Σεβαστῶν Ӿ βφ̄, καὶ οὐδὲν ἧσσον ἔστω ὑπεύθυνος τυμβωρυχίᾳ. αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ φέρεται διὰ τῶν ἀρχείων.

Σεπεύτης videtur idem esse atque ὁ καὶ Σεπ. ut duplici ille nomine usus sit, sicut multi Smyrnae et aliis locis. Vs. 10. *οὐδὲν* pro *μηδέν*. Ad ultimam formulam cf. n. 3401. 3517.

3267.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 1.

ΟΝΙΙΣΙΜΗ
ΜΕΝΝΕΟΥ
ΖΩΣΑΚΑΤΕ
ΣΚΕΟΥΑΣΕ
ΜΕΣΑΝ
ΔΡΩΤΟΜ
ΝΗΜΕΟΝ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Ὀν[η]σίμη Μεννέου? ζῶσα κατεσκεύασε [Ἀλ]ε[ξ]άνδρῳ τὸ μνημε[ῖ]ον μνήμης χάριν.

3268.

Marmor in Appendice Oxoniensium n. 183. ed. Maitt. (Prid. n. 33.) olim in suburbio Londinensi Southwark in popinae vestibulo, ubi vidit Marshamus; ubi nunc sit non constat. Forma lapidis quadrata fuit, mensura undique pedis et semissis. Apud Maittairium p. 98. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 505. nota Prideauxii, ex qua patet apographum hoc a Vossio esse cum editore communicatum; p. 564. nota Maittairii variam lectionem unam ex margine exempli B. exhibens, p. 568. aliae Maittairii notae. Ex Marm. Oxon. editione habent Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 211. qui recte *Smyrnaeum* iudicat, et minusculis Montfauc. Ant. expl. Suppl. T.V. p. 21.

ΑΛΚΗΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥ
ΑΠΕΛΛΟΥΤΟΝΤΟΠΟΝΚΑΙΤΗΝ
ΚΑΜΑΡΑΝΚΑΙΤΗΝΚΑΤΑΥΤΗΣ
ΔΙΑΙΤΑΝΚΑΙΤΑΕΝΣΟΡΙΑ
ΗΓΟΡΑΣΕΝΜΕΤΑΚΑΙΔΟΚΙΜΟΥ
ΔΟΚΙΜΟΥΚΑΙΤΡΥΦΩΝΟΣΔΟΚΙ
ΜΟΥΤΩΝΣΥΝΤΡΟΦΩΝΚΑΙΕΘΗ
ΚΕΝΣΟΡΟΝΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΝΕΝ
ΗΚΕΚΗΔΕΥΚΕΝΤΟΥΣΣΥΝΤΡΟ
ΦΟΥΣΖΩΣΑΕΑΥΤΗΤΕΚΑΙΤΗΘΥΓΑ
ΤΡΙΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥΤΕΙΜΟ
ΚΡΑΤΟΥΣΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΑΠΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΟΙΣΣΥΝ
ΤΡΟΦΟΙΣΤΟΙΣΚΑΙΑΥΤΟΙΣΔΕΣΠΟ
ΤΑΙΣΑΥΤΩΝΚΑΙΤΩΚΛΗΡΟΝΟΜΩ
ΑΥΤΩΝΚΟΥΔΙΩΝΙ

Vs. 8. vulgo ΠΡΟΚΟΝΝΕΣΣΙΑΝ, margo exempli B. ΝΗΣΙΑΝ: composui utrumque, quod *Προκοννησσίαν* videtur etiam n. 3282. esse, neque insolita est scriptura *νῆσσος*; et in Smyrnaeo quidem titulo habetur ea n. 3311.

Ἄλκη Τειμοκράτους τοῦ Ἀπελλοῦ τὸν τόπον καὶ τὴν καμάραν καὶ τὴν κατ' αὐτῆς δίαιταν καὶ τὰ ἐνσόρια ἠγόρασεν μετὰ καὶ Δοκίμου Δοκίμου καὶ Τρύφωνος Δοκίμου τῶν συντρόφων, καὶ ἔθηκεν σορὸν Προκοννησσίαν, ἐν ᾗ κεκήδευκεν τοὺς συντρόφους, ζῶσα ἑαυτῇ τε καὶ τῇ θυγατρὶ Ἀλεξάνδρᾳ τοῦ Τειμοκράτους καὶ τοῖς ἰδίοις ἀπελευθέροις καὶ τοῖς κατοιχομένοις συντρόφοις, τοῖς καὶ αὐτοῖς δεσπόταις αὐτῶν, καὶ τῷ κληρονόμῳ αὐτῶν Κου. Δίωνι.

Δίαιταν Prid. recte vertit *coenaculum* s. conclave. Cf. ad n. 3278. *Σοροὶ* ex lapide Proconnesio notae sunt, nec rara earum in Smyrnaeis mentio. Prope vetus Panticapaeum, eo loco, quo videtur oppidum *Myrmecium* fuisse, Paulus du Brux repperit duos sarcophagos ex marmore factos, quod in ora Propontidis inveniri illi dictum est; quare eos putabat Byzantii fabricatos esse (vide Ephem. Odess. 1834. n. 39. 40.): hos quoque Proconnesios esse nemo negabit monitus. Homines in nostro titulo nominatos Patinus putat Smyrnaeos et cognatos fuisse Tryphaenae et Alexandri, de quibus n. 3386. unde inter illos sint *Trypho* et *Alexandra*: et omnino illi Smyrnaeo titulo hic est simillimus. Ce-

3275.

Marmor Parium pedem cum semisse altum, pedem cum quadrante latum, simile proximo priori; in medio anaglypho vir stans habitu gladiatorio; quippe dextra tenet tridentem, sinistram caestu armatam habet, brachio latente sub scuto: in superiore margine eminente est inscriptio. Olim fuit in horto Sixii Consulis Amstelodamensis; inter legata Papenbrokiana descripsit Oudendorp. p. 13. n. 11. Habeo etiam ex cod. Dorvill. n. 1. unde formam litterae E dedi. Haud dubie *Smyrnaeum* est.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΝЄΙΚΑϹΜΗ
ΖΩϹΙΜΗΧΑΡΙΝΜΝΗΜΗϹ
ΙΔΙΑ
ΓΥΝΗ

Ἀπολλώνιος Νεικᾶς Μη - - - (patris nomen genitivo expressum), Ζωσίμη ἰδία γυνὴ χάριν μνήμης.

Apollonius duplici nomine utitur ut plures Smyrnaei; huic sepulcrum condidit uxor.

3276.

Smyrnae; ex Pocockii Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. n. 13.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΣΥΜΜΑ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΙΚΗΛΑΜΗΤΡΟΔΟΤΟΥ
ΤΡΟΔΟΤΩΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΩ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΛΩΝΟΥΤ . . . . ΟΥΤ
ΛΟΥΜ⁻ . . ΩΔΙΑΔΟΥΜΕΝΩΚΑΙΤΟΙΣ
ΕΓΓΟΝΟΙΣΤΟΥΤΩΝΕΚΤΩΝ
ΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ . ΚΑΙΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΜΗΔΕΤΟΥΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΩΝ
ΕΙΔΕΜΗΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΟΠΑΡΑΤΑΥ
ΤΑΠΟΙΗΣΑΣΤΗΖΜΥΡΝΑΙΩΝΠΟΛΕΙ
ΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ
ΚΑΙ . ΤΟΠΡΑΘΕΝΕΣΤΩΑΚΥΡΟΝΤΑΥ
ΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΕΞΣΦΡΑ
ΓΙΣΜΑΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩ
ΚΑΙΣΑΡΗΩΓΕΝΗΘΕΝΔΙΠΛΩ
ΜΑΤΙ

Ἀπολλών[ι]ος Συμμά[χου τὸ μνημεῖον]? ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις τέκνοις καὶ τῇ γυναικὶ . . λα Μητροδότου [καὶ Μη]τροδότῳ Διονυσίου τῷ [πενθερῷ τῷ] Ἀπολλ[ω]νίου? καὶ Ἀπολλωνί[ῳ Ἀπολλ]ων[ί]ου τ[οῦ] - - - ου τ[ῷ κα]λουμ[έν]ῳ Διαδουμενῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις τούτων ἐκ τῶν [ἰδί]ων κατεσκεύασεν. καὶ μ[ὴ ἐξέστω τούτοις ἀπαλλοτριῶσαι τὸ μ]νημεῖον μηδὲ τοῖς ἐγγόνοις αὐτῶν· εἰ δὲ μή, ἀποτεισάτω ὁ παρὰ ταῦτα ποιήσας τῇ Ζμυρναίων πόλει δηνάρια δισχείλια πεντακόσια; καὶ τὸ πραθὲν ἔστω ἄκυρον. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἐξσφράγισμα ἀπόκειται ἐν τῷ ἱερῷ Καισαρήῳ γενηθὲν [ἐν]? διπλώματι.

Vs. 9. post ΚΑΙΜ integer excidit versus. Vs. 10. delevi ΤΟΥ, fortasse ex priore illatum versu. De scriptura ἐξσφρ. cf. n. 3282.

3277.

In schedis Sherardi p. 84. haec inscriptio post Philadelphensem posita est sine loci notitia, sed adiungitur Smyrnaea (n. 3323.): unde hanc quoque ad *Smyrnaeas* rettuli.

ΚΛΑΥΔΙΑΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΜΑΤΡΕΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡΑΠΦΑΡΙΟΝΩΛΟΛΛΙΑΝΗ
ΗΡΩΙ . . ΧΡΗΣΤΡΙΛΙΡΙ

Κλαυδία, Τι(βερίου) Κλαυδίου Ματρέου θυγάτηρ, Ἀπφάριον Λολλιανή, ἡρωΐ[νη] χρηστ[ὴ] χα[ῖ]ρ[ε.

Matreas nomen Smyrnaeum extat n. 3194. 3270.

3278.

Olim *Smyrnae* in domo Sherardi Consulis Britannici; ed. Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. c. 16. non observato, ut ipse dicit, ordine versuum, Egmond. et Heym. Itin. T. I. p. 82. minusculis quidem, sed versibus manifesto ex lapidis fide digestis, Meadius in Chishull. Praefat. Itin. p. VII. ex schedis Chishulli, versibus praeter morem titulorum ita dispositis, ut initia illorum modo productiora modo reductiora sint, et ex Tournefortianis Montfauc. Ant. expl. T. V. P. I. p. 37. minusculis cum Latina interpretatione. Habeo etiam ex Horstianis, quae cum Hess. consentiunt.

ΒΕΒΙΑΑΠΦΕΙΝΤΟΘΩΡΑΚΕΙΟΝΚΑΙΤΑΕΝϹΟΡΙΑ
ΚΑΙΤΗΝϹΟΡΟΝΤΗΝΕΠΙΤΩΘΩΡΑΚΕΙΩΚΑΙΤΑ
ΟΙΚΗΜΑΤΑΤΑΠΡΟϹΚΕΙΜΕΝΑ·ΟΙΚΟϹΚΛΕΙΜΑΞ
ΚΟΙΤΩΝΜΕΔΕΙΑΝΟΝΤΡΙΚΛΕΙΝΟΝΟϹΤΟΘΗΚΑΙ
❦ Bˢ ΕΙϹΗΛΥϹΙϹΕΑΥΤΗΚΑΙϹΥΝΤΡΟΦΩΤΩ
ΑΝΔΡΙΚΑΙΤΟΙϹΤΕΚΝΟΙϹΑΥΤΗϹΚΑΙΤΟΙϹΕΓΓΟΝΟΙϹ
ΑΥΤΩΝΧΑΙΡΕ ❦ ΚΑΙϹΥ

Versuum fines dedi ex Egm. nec multum in hac re differt Chish. quem nolui sequi, quod is in hac re minorem fidem habet; formam C dedi ex Chish. (Hess. Σ). Vs. 2. Montf. τὴν ἐν τῷ. Vs. 3. alterum ΤΑ addidi ex Montf. reliqui id omittunt. Ibid. extr. Egm. οικος αλειναξ. Punctum est ex Chish. Vs. 4. Montf. μεδίανον, Hess. Egm. ΤΡΙΚΤΕΙΝΟΝ, Egm. ορτοθηκαι: reliqui quod dedi. Vs. 5. foliolum omittit Egm. Montf. neque aliter vs. 7. Formam S minutam vs. 5. dedi ex Montf. qui diserte sic habet ut nos (Bˢ); Egm. S, Chish. C, Hess. Σ. Tum Hess. ΕΙΣΕΛΥΣΙΣ, Chish. ΕΚΕΛΥϹΙϹ (hoc est ΕΙϹΕΛΥϹΙϹ), Egm. εισελευσις, Montf. ἴση λύσις: retinui ΕΙΣ, quod plurimi habent, sed ΗΛ pro ΕΛ ex Montf. dedi. Mox Egm. συντροφον τῳ.

(n. 162. 456.). Ἐσσόριον est pro ἐνσόριον; ut similia passim; n. 3332. est adeo ἐσόριον. Ἐσσόριν pro ἐσσόριον, ut Φιλημάτιν p. Φιλημάτιον et plurima alia, non audeo hic statuere, quod O etiam vs. 21. omissum a plurimis est: utroque loco videtur minutius omicron exaratum fuisse.

3271.

Smyrnae, ex schedis Sherardi p. 72. (cod. Ask. IV, 91.); est anaglyphum sub fastigio, in quo rosa; infra hanc est corona et utrinque rosa quadrato insculpta; sub corona est inscriptio, et infra hanc ipsum anaglyphum. Hoc repraesentat iuvenem, dextra uvam tenentem; ad dextram adspectanti est infans spathulam tenens, ut n. 3157. hoc enim nomine appello cordis formam impositam baculo; Buherius facem funebrem esse putat prorsus praeter rem, censor in Actis Eruditorum Lips. a. 1688. p. 557. non melius sistrum. In sinistram adspectanti est catulus iuveni assultans. Marmor a. 1730. Smyrna Cellas allatum est in provincia Biturigensi, ubi extabat apud heredes Lebretii: altum est 3′ 6″, latum 1′ 2″ 6‴. Aeri incisum dedit Buherius l. c. ad n. 3217. p. 21 sqq. cum commentario; a Bimardo missum una cum imagine dedit Murat. T. III. p. MDCXXX. 2.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΧΑΙΡΕ

Mur. Ф, Buh. Φ.

Ἀμφίπολι χαῖρε.

Nomen est masculinum.

3272.

Smyrnae in ecclesia Christiana vidit et transcripsit Ism. Bullialdus, ex cuius apographo per Langermannum accepto dedit Reinesius Synt. XII, 132. p. 694. mox Romam in hortos Barberinos delatum Sponius edidit Misc. erud. ant. X, 118. p. 370. cum Latina translatione Gallandi, et prius Hier. Tetius Descr. aedium Barber. (Rom. 1641. fol.) Tab. Inscr. IX. ubi vss. 1-6. maiusculis, reliqua litteris Constantinopolitanis redduntur. Habent etiam Fleetwood. Syllog. p. 208. 2. ex Reines. et Iacobs. Paralipom. Anthol. p. 790 sqq. et Anthol. Palat. Append. n. 257. (c. not. T. III. p. 941 sq.)

ΘΕΟΙΣΗΡΩΣΙΝ
ΛΕΥΚΙΟΣΜΙΝΙΚΙΟΣΑΝΘΙΜΟΣΚΑΙΣΚΡΕΙ
ΒΩΝΙΑΦΗΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑΑΤΥΧΕΙΣΓΟΝΕΙΣ
Λ.ΜΙΝΙΚΙΩΑΝΘΙΜΙΑΝΩΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΙΘΕΩΙΔΙΩΕΠΗΚΟΩΖΗΣΑΝΕΤΗΔ
ΜΗΝΑΣΕ.Η.Κ.
ΝΗΠΙΟΣΕΙΜΙΤΥΧΩΝΤΥΜΒΟΥΤΟΥΔΩΠΑΡΟΔΕΙΤΑ
ΟΣΣΕΠΑΘΟΝΔΕΝΒΑΙΩΤΕΡΜΑΤΙΜΟΥΒΙΟΤΗΣ
ΕΝΚΥΡΣΑΣΛΑΙΝΕΑΣΤΗΛΗΤΑΧΑΚΑΙΣΥΔΑΚΡΥΣΕΙΣ
ΜΗΤΡΟΣΑΠΩΔΕΙΝΩΝΩΣΕΙΣΦΑΟΣΗΓΑΓΟΝΩΡΑΙ
ΕΚΓΑΙΗΣΜΕΠΑΤΗΡΕΜΟΣΕΙΛΑΤΟΧΕΡΣΙΓΕΓΗΘΩΣ
ΚΑΙΜΑΠΕΛΟΥΣΕΛΥΘΡΟΥΚΑΙΕΙΣΣΠΑΡΓΑΝΑΜΑΥΤΟΣΕΘΗΚΕΝ
ΗΥΧΕΤΟΔΑΘΑΝΑΤΟΙΣΑΠΕΡΟΥΚΗΜΕΛΛΕΝΕΣΕΣΘΑΙ
ΜΟΙΡΑΙΓΑΡΠΡΩΤΑΙΠΕΡΙΜΟΥΚΕΚΡΙΚΕΙΣΑΝΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΙΜΕΤΡΕΦΕΝΓΕΝΕΤΗΣΜΗΤΕΡΑΜΟΥΤΡΟΦΟΝΕΙΛΑΜΕΝΟΣ
ΑΥΤΙΚΑΔΗΥΞΑΝΟΜΗΝΕΥΕΡΝΗΣΚΑΙΠΑΣΙΠΟΘΗΤΟΣ
ΕΝΔΩΡΑΙΣΟΛΙΓΑΙΣΜΟΙΡΩΝΓΑΡΣΦΡΑΓΕΙΔΕΣΕΠΗΛΘΟΝ
ΑΙΜΕΝΟΣΩΠΗΞΑΝΧΑΛΕΠΗΔΙΔΥΜΟΥΣΠΕΡΙ
ΑΛΛΟΤΑΛΑΙΦΡΩΝΓΕΝΝΗΣΑΣΕΙΑΣΑΤΟΜΟΥΝΟΣΟΝΑΙΝΗΝ
ΤΟΥΤΟΔΟΚΩΝΟΤΙΜΟΙΡΑΝΕΜΗΝΕΙΑΜΑΣΙΣΩΣΕΙ
ΚΑΙΤΟΔΕΔΗΜΕΤΕΡΑΝΟΣΟΣΕΙΛΕΚΑΚΙΣΤΗ
ΤΗΣΠΡΟΤΕΡΗΣΝΟΥΣΟΥΠΟΥΛΥΤΙΧΕΙΡΟΤΕΡΗ
ΣΗΨΙΝΓΑΡΜΟΥΠΕΔΙΟΝΠΟΔΟΣΕΙΧΕΝΕΝΟΣΤΟΙΣ
ΕΙΤΕΤΑΜΟΝΜΕΦΙΛΟΙΓΕΝΕΤΟΥΚΑΙΜΟΥΟΣΤΕΑΝΕΙΛΑΝ
ΛΥΠΑΣΚΑΙΣΤΟΝΑΧΑΣΤΟΙΣΜΟΥΤΕΚΕΕΣΣΙΔΙΔΟΝΤΑ
ΚΑΙΤΑΥΘΩΣΑΥΤΩΣΕΙΑΘΗΝΠΑΛΙΝΩΣΤΑΠΑΡΟΙΘΕΝ
ΟΥΔΟΥΤΩΣΜΟΥΓΕΝΕΣΙΣΔΕΙΝΗΠΛΗΣΘΕΙΣΕΚΟΡΕΣΘΗ
ΑΛΛΕΤΕΡΑΝΠΑΛΙΜΟΙΝΟΣΟΝΗΓΑΓΕΓΑΣΤΡΟΣΜΟΙΡΑ
ΣΠΛΑΓΧΝΑΜΟΥΟΓΚΩΣΑΣΑΚΑΙΕΚΤΗΞΑΣΑΤΑΛΟΙΠΑ
ΑΧΡΙΣΟΤΟΥΨΥΧΗΝΜΗΤΡΟΣΧΕΡΕΣΕΙΛΑΝΑΠΟΣΣΩΝ
ΤΑΥΤΕΠΑΘΟΝΒΑΙΩΤΕΡΜΑΤΙΜΟΥΒΙΟΤΗΣΞΕΝΕ
ΚΑΙΚΑΤΕΛΕΙΠΟΝΤΗΚΕΔΟΝΑΣΤΥΓΕΡΗΝΤΟΙΣΙΜΕΓΙΝΑΜΕΝΟΙΣ
ΑΙΝΟΜΟΡΟΣΛΕΙΨΑΣΤΡΕΙΣΣΥΝΟΜΑΙΜΟΝΑΣΑΣΤΕΦΑΝΩΤΟΥΣ

Formam tituli et litterarum dedi ex Spon. Vss. 1-6. Tetius cum Spon. exceptis aliquot, quae addidit, punctis consentit; quare non annoto illius varietatem. Vs. 2. Spon. ΛΟΥ, Rein. ΛΕΥ. Vs. 3. Spon. ΦΙΛ, Rein. ΦΗΛ. Vs. 4. Spon. Α.ΜΙΝΙΚΙΩΑΝΘΕΜ etc. Rein. quod dedi. Vs. 5. Spon. ΕΤΕΙ, Rein. ΕΤΗ. Vs. 6. ultima Η.Κ. non habet Rein. Vs. 7. Rein. quod dedi, Spon. Tet. ΠΑΡΟΔΙΤΑ. Vs. 8. Rein.

Qui ultimo loco scriptus est, agnomine utitur Καπανᾶς, ut multi Smyrnaei tali insigniti erant, quod solet post patris vel avi nomen addi, praemisso subinde ὁ καλούμενος; cf. n. 3143. I. 1. et I. 18. ubi Πρασίας, n. 3216. ubi Λατρενός, n. 3266. ubi Σεπεύτης, n. 3276. 3288. etc. Haec vero nomina non minus, immo etiam magis insolentia sunt quam Καπανᾶς. Est hic avus duorum Artemidori filiorum, Artemidori eius, qui vs. 1. scriptus est; igitur additur τῷ πάππῳ; omissum breviloquentia aliqua est τῷ πατρί, quod respectu eius Artemidori, qui vs. 1. habetur, addendum erat. Vs. 4. extr. lineola ⟶ eandem vim habet quam in Atticis), in Laconicis <, ⸓ et alia (cf. T. I. p. 613. *b*.); hoc est, ea docet ex praegresso Ἀρτεμίδωρος repetendum esse Ἀρτεμιδώρου. Hinc fit, ut vs. 5. τοῦ praefixum sit, quod praecesserat genitivus ille supplendus Ἀρτεμιδώρου. Quodsi quis de interpretatione hac, quae omnem difficultatem tollit, dubitet nihilominus, videat exemplum manifestum n. 3296. Stemma hoc est:

Μηνόφιλος
|
Μητρόδωρος
|
Μηνόφιλος qui et Καπανᾶς vs. 13-16.
|
Ἀρτεμίδωρος vs. 1.
⏟
Ἀρτεμίδωρος vs. 4. Ἀπολλωνίδης vs. 6.

3280.

Smyrnae vidit Ism. Bullialdus et communicavit cum Langermanno: hinc dedit Reinesius Synt. XVII, 156. p. 858. atque iterum 173. p. 863.

Λ. ΟΥΕΡΟΥΑΛΒΑΝΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ❦

Altero loco Rein. ΑΛΛΑΝΟΥ, quod vertit *Alliani*.

Λ. Οὐ[ή]ρου Ἀλβανοῦ Ἀρτεμιδώρου.

Non certum est, Artemidorum esse patrem; potest idem Albanus Artemidorus vocatus esse.

3281.

Marmor *Smyrnaeum*, olim prope Bilegh in agro Essexiano apud Vernonum, tum apud Seldenum; ex cuius museo acceptum edidit Prideauxius. Est in Appendice Marm. Oxon. n. 167. ed. Maitt. (Prid. n. 17.). Apud Maitt. p. 94. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 504. huius annotatio, p. 522. et p. 563 sq. notae Maittairii etiam cum varietate lectionis exempli A. quod fluxit ex schedis Patricii Iunii. Ex Marmorum Oxoniensium editione minusculis repetiit Montfauc. Ant. expl. Supplem. T. V. p. 21. cum interpretatione. Particulam hinc depromptam inde a voce ἐὰν vs. 9. usque ad πεντακόσια vs. 13. ediderat Seldenus de Synedr. I. p. 327. cap. 14. et hinc Reinesius Synt. VII, 27. p. 502.

ΣΥΝΚΕΧΩΡΗΚΟΤΟΣΑΥΤΩΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΑΥΤΟΥ
ΤΕΚΑΙΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥΚΑΙΕΚΓΟΝΩΝΤΗΝΧΡΗ
ΣΙΝΤΟΥΠΑΡΑΚΕΧΩΡΗΜΕΝΟΥΥΠΟΚΑΤΩΤΟΥΣΩΛΑ
ΡΙΟΥΘΩΡΑΚΕΙΟΥΚΑΙΤΟΥΜΝΗΜΕΙΟΥΚΑΙΤΩΝΕΝ
ΑΥΤΩΣΟΡΩΝΤΕΚΑΙΕΝΣΟΡΙΩΝΑΚΩΛΥΤΟΝΜΗΔΕ
ΝΟΣΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙΤΙΜΗΤΕ
ΤΩΝΤΟΥΠΡΩΤΟΥΘΩΡΑΚΕΙΟΥΜΗΤΕΤΟΥΚΑΤΕΠΩΚΟΔΟ
ΜΗΜΕΝΟΥΣΩΛΑΡΙΟΥΗΤΩΝΕΝΑΥΤΩΣΟΡΩΝΤΕΚΑΙ
ΕΝΣΟΡΙΩΝΚΑΤΑΜΗΔΕΝΑΤΡΟΠΟΝ.ΕΑΝΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΕΙΑΠΑΛ
ΛΟΤΡΙΩΣΑΙΤΙΕΞΑΥΤΩΝΩΔΗΠΟΤΕΤΡΟΠΩΑΠΟΤΕΙΣΕΙΤΩ
ΣΕΜΝΟΤΑΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩΚΑΙΟΕΠΙΧΡΗΣΑΣΕΑΥΤΟΝΕΙΣΑ
ΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΝΤΩΝΕΝΣΜΥΡΝΗΓΕΡΟΝΤΩΝΑΡ
ΓΥΡΙΟΥΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΤΑΥΤΗΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΕΚΣΦΡΑΓΙΣΜΑΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Formam tituli dedi ex Maitt. licet Seld. et Rein. particulam ab ipsis editam brevioribus reddiderint versibus. Vs. 6. extr. ΤΕ dedi ex Iun. vulgo ΤΙ. Vs. 7. Iun. omittit ΚΑΤ. Vs. 9. vulgo ΤΟΛΜΗΣΗΙ, sed quum Ι subscr. omittatur in hoc titulo, dedi ΕΙ ex Seld. et marg. A. Vs. 10. init. Maitt. ΛΩΤ operarum vitio. Seld. ΑΠΟΤΙΣΕΙ. Vs. 11. 12. Seld. omittit verba καὶ ὁ ἐπιχρ. ἑαυτὸν εἰς ἀπαλλοτρίωσιν. Vulgo vs. 12. ΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΝ; ΣΙΝ dedi ex Iun. Ibidem Seld. ΣΜΥΡΝΑ.

\- - - - - - συνκεχωρηκότος αὐτῷ Ἀρτεμιδώρου αὐτοῦ τε καὶ τέκνων καὶ ἐκγόνων τὴν χρῆσιν τοῦ παρακεχωρημένου ὑποκάτω τοῦ σωλαρίου Θωρακείου καὶ τοῦ μνημείου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σορῶν τε καὶ ἐνσορίων ἀκώλυτον· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἀπαλλοτριῶσαί τι μήτε τῶν τοῦ πρώτου Θωρακείου μήτε τοῦ κατεπῳκοδομημένου σωλαρίου ἢ τῶν ἐν αὐτῷ σορῶν τε καὶ ἐνσορίων κατὰ μηδένα τρόπον. ἐὰν δέ τις τολμήσει ἀπαλλοτριῶσαί τι ἐξ αὐτῶν ᾡδήποτε τρόπῳ, ἀποτείσει τῷ σεμνοτάτῳ συνεδρίῳ * τῶν ἐν Σμύρνῃ γερόντων ἀργυρίου δηνάρια δισχίλια πεντακόσια. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἐκσφράγισμα ἀπόκειται εἰς τὸ ἀρχεῖον.

* καὶ ὁ ἐπιχρήσας ἑαυτὸν εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

De Θωρακείῳ vide ad n. 3278. Duo vero hoc loco Θωράκεια sunt, quorum alterum dicitur τὸ πρῶτον: secundum videtur illud esse, cuius usum Artemidorus alii cuidam concesserat. Hoc secundum diserte dicitur fuisse sub solario; ipsum vero solarium post iniectam primi Θωρακείου mentionem vocatur κατεπῳκοδομημένον. Ni fallor, solarium soli secundo

Αἴ με νόσῳ πλῆξαν διδύμους πέρι· ἀλλ᾽ ὁ ταλαίφρων
γεννήσας με πατὴρ ἰάσατό μου νόσον αἰνήν.

Sed sperno hoc genus criticae. Vs. 14. τοῦτο et ὅτι coniungenda sunt. De lectione σώσει (non θέλγει) cf. var. lect. Vs. 15. deest pes; quare Iac. et aliud olim coniecit et nuper νοῦσος πάλιν εἷλε. Vs. 17. ut versui succurratur, Iac. mutat ΜΟΥ in λαιοῦ, eleganter. Vs. 18. μου crasin facit cum insequenti syllaba, et vs. 20. εἰάθην est disyllabum. Cf. n. 3159. Vs. 21. μου recte delet Iac. Vs. 22. γαστρὸς νόσον coniungenda sunt; Μοῖρα haud dubie verum est. Vs. 24. *cur matris manus de oculis sustulisse animam* dicuntur? Vs. 25. ξένε Iacobsio videtur quadratarii additamentum; equidem iudico omissum esse hephthemimeres dactylicum, et versus esse ita digerendos:

ταῦτ᾽ ἔπαθον. βαιῷ τέρματί μου βιότης,
- - - - - - - - ξένε, καὶ κατέλειπον
τηκεδόνα στυγερὴν τοῖσί με γειναμένοις.

Vs. ult. deleto τρεῖς stabit versus; quamquam velis numerum συνομαιμόνων additum esse. Ἀστεφανώτους intelligunt (*sorores*) *innuptas*; equidem arbitror ἀστεφανώτους dici συνομαίμονας ob luctum; sorores an fratres intelligendi sint, non patet: potuerunt et sorores et fratres esse.

3273.

Monumentum sepulcrale fabricae admodum rudis, fastigio instructum; anaglyphum repraesentat adolescentem tunica succincta indutum, pallio ex humero dextro suspenso, dextra equum freno retinentem, „equestris igitur ordinis", ut ait Welckerus: infra est inscriptio. *Smyrna*, ubi longum per tempus vixerat, attulit in Britanniam Turnbull, fuitque apud Maxwellum Gartshore; aeri incisum dedit Taylorus Combius Archaeol. Brit. Vol. XIII. p. 280 sqq. cum notis; hinc minusculis repetiit Welckerus primum in spicilegio a. 1819. edito n. 15. postea in Syllog. epigr. Gr. (1828.) n. 39. p. 48 sqq. tractavitque etiam Graefius Act. Acad. Petrop. Vol. VIII. p. 703. 704. Et forma monumenti et locus unde missum est, Smyrnae ut cum Combio tribuam efficiunt.

ΥΙΟΣΒΙΩΝΟΣΑΠΙΩΝΜΕΝΟΥΝΘΑΛΕ
ΑΤΕΚΝΟΣΑΩΡΟΣΕΙΚΟΣΙΠΛΗΣΑΣΕΤΗ
ΚΑΙΤ°ΙΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΟΙΚΤΡΟΣΕΝΤΡΙΣΙΗΜΕΡΑΙΣ
ΘΑΝΩΝΠΟΘΙΝΟΣΤΟΙΣΓΟΝΕΥΣΙΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΩΙΠΑΣΤΟΝΟΥΘΕΙΣΟΥΧΥΜΕΝΑΙΟΝΗΙΣΕΤΙΣ
ΟΥΛΑΜΠΑΔΗΨΕΝΥΜΦΙΚΗΝΓΟΟΙΣΙΔΕ
ΚΑΙΔΑΚΡΥΟΙΣΠΟΛΛΟΙΣΙΝΕΝΘΑΔΗΓΑΓΟΝ
ΟΥΠΕΡΚΑΤΟΙΚΕΙΝΔΕΙΜΕΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝ
ΜΑΛΛΟΝΔΕΚΛΑΥΣΑΣΠΑΡΟΔΕΤΗΝΕΜΗΝΤΥΚΗΝ
ΒΑΙΝΟΥΦΙΛΟΝΣΟΙΚΑΙΤΥΧΟΙΣΟΣΩΝΘΕΛΕΙΣ

Aliquot litterae dicuntur vel totae vel ex parte deletae esse, iis quippe locis, ubi in delineatione aere expressa defectus lapidis quidam vel potius maculae notatae sunt, etsi ibi quoque titulus integer ita delineatur, ut dedi. Vs. 3. sub media littera vocis Τ°Ι arrosus lapis est; ut facile videas pro ° posse Ρ scribi; etiam vs. 9. litterae ΟΔΕ valde videntur corrosae esse.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὖνθά[δ]ε,
ἄτεκνος, ἄωρος, εἴκοσι πλήσας ἔτη
καὶ τ[ρ]ί᾽ ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις
θανών, ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,
ᾧ παστὸν οὐθείς, οὐχ ὑμέναιον ᾖσέ τις,
οὐ λαμπάδ᾽ ἧψε νυμφικήν, γόοισι δὲ
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ᾽ ἤγαγον,
οὗπερ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.
μᾶλλον δὲ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύ[χ]ην
βαῖν᾽, οὗ φίλον σοι, καὶ τύχοις ὅσων θέλεις.

Vs. 1. primus editor legebat μὲν οὖν θ. et μὲν οὖν vertebat *ergo*, comparatis locis Horatii Carm. I, 24, 5. Virg. Aen. VI, 456. Hoc ferri poterat, si θάνεν legeretur: sed θάνεν scribi nequit ob insequens θανών. Igitur dedi οὖνθάδε (hic, qui hoc loco situs, vel qui superne anaglypho expressus est), ex correctione Graefii. Eiusdem et Iacobsii ap. Welck. emendationem τρί᾽ vs. 3. recepi. Ibidem an auctor voluerit τρισίν, ambiguum est: melius scripsisset: οἰκτρὸς ἡμέραις τρισίν. Vs. 9. mirum est πάροδε pro παροδῖτα, sed tamen verum videtur.

3274.

Marmor Parium fastigiatum cum anaglypho, in cuius media parte est puer tunicatus uvam tenens, ad dextram adrepente cane; huic adstat puerulus: ad sinistram arbor pomifera circumvoluto angue, qui puero in medio stanti adsibilat. Titulus est sub corona super anaglypho exarata. Olim fuit apud Car. Heidanum, nunc ex legato Papenbrokiano est Leidae; edidit Oudendorp. Leg. Papenbr. p. 50. n. 63. Habeo etiam a Müllero ex codice Dorvilliano. Anaglyphum et universum monumentum aliis *Smyrnaeis* adeo simile est, ut origo haud dubia sit (cf. etiam not.).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΗΡΟΔΟΤΟΥ

Ἀπολλώνιος Ἡροδότου.

N. 3141. 73. est Μέγας Ἡροδότου ὁ φύσει Ἀπολλωνίου, qui ex eadem haud dubie familia est Smyrnaea. Dorv. habet S et D.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθὼν φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρά.
M. Μόδιος Ἀσιατικός, ἰατρὸς μεθοδικός.

Versus imperfectus, ex Odyss. δ, 230. expressus est; perfectus erit, ubi σῇσι φρεσὶ scripseris. Protome est sepulcralis; Asiaticus haud dubie *dux methodicorum* fuit; hoc est μεθόδου προστάτης: haec enim verba coniungenda sunt: nam ἰητὴρ μεθόδου non est commoda dictio. Viscontus quidem vocem προστάτα separat, patronumque liberti intelligit, qui posuerit imaginem; sed nihil de liberto dictum est in titulo. Nec προστάτην hic puto magistratum esse posse; certe in tot Smyrnaeis magistratibus nullum video προστάτην esse.

3284.

In *Smyrnaeis* ap. Sherard. schéd. p. 75.

ΠΥΚΤΗΝΑΑΣΚΕΠΟΝΛΕΥΣΕΙΣ
ΕΜΕΤΟΝΚΑΤΕΠΕΦΝΕΝ
ΠΑΡΔΟΣΟΜΟΙΕΙΟΥΤΕΥΣΕ
ΜΕΝΟΣΘΑΝΑΤΟΥ

Πύκτην Ἀσκεπ[τ]ον? λεύσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνεν
Πάρδος ὁμοιείου τευ[ξά]μενος? θανάτου.

Λεύσεις pro λεύσσεις de industria retinui. Ὁμοιείου pro ὁμοίου Homerico. Τευξάμενος videtur verum esse et dictum p. τυχών.

3285.

Anaglyphum sepulcrale, in quo vir calceatus sedens, dextram iungens viro planipedi adstanti; in utroque angulo puerulus lugens: infra est inscriptio. Lapis altus pedes Venetos circiter sex, latus duos et semissem, sed in vertice paulo angustior. Inscriptio non in plano marmoris exarata est, sed in excavato et dolato ad duas tres uncias. Aeri incisum dedit Patinus, qui olim habuit et anaglyphum reficiendum curavit, Monum. antiq. p. 433. cum prolixo commentario usque ad p. 462. Hinc Murat. T. II. p. DCCCLXXXVIII. 8. cum Latina interpretatione et nota. Denuo ex lapide dedit Maffeius Mus. Ver. p. XLVII. 4. cum nota. Est in Museo Veronensi. Cf. etiam Paciaud. Animadv. philol. in numm. Triumv. Anton. p. 99.

ΜΑΡΚΟΝΑΡΤΩΡΙΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ
ΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΙΑΤΡΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΟΔΗΜΟΣΤΩΝΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΕΤΙΜΗΣΑΝΗΡΩΑΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣΧΑΡΙΝ

Μάρκον Ἀρτώριον Ἀσκληπιάδην, θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ ἰατρόν, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σμυρναίων ἐτίμησαν ἥρωα πολυμαθίας χάριν.

Anaglyphum mere sepulcrale est; coronam, quam expectes, nullam ostendit, ne fastigium quidem impositum habet: area vero ista depressa, in qua titulus inscriptus, candida apparet, quum reliquum monumentum vetustatis situ arrosum et fuscatum sit. Titulus est quidem per se bonus, et scriptura Maffeio teste egregie effícta est; sed Δ et M formis utuntur antiquitus minus usitatis; eaedem comparent in titulo aliquot saeculis recentiore n. 3386. (cf. etiam n. 3157. ubi certe M est.) Quae quum ita sint, Maff. inscriptionem hanc iudicat alicubi conspectam ab illo esse, qui Patino monumentum vendidit, et anaglypho isti esse impositam, quod non pertinuerit ad Artorium. *M. Artorius Asclepiades* haud dubie origine Smyrnaeus fuit ex familia medicorum, unde cognomen Ἀσκληπιάδης, sed is civis Romanus, unde nomen et praenomen Romana habet. Scripsit περὶ μακροβιοτίας (Clem. Alex. Paedag. II, 2.), et περὶ ὑδροφοβίας teste Coelio Aureliano. Nobilitatus erat praesagio ante pugnam Philippensem edito, cui Augustus debuit salutem: quae res modo sine nomine Artorii narratur, modo nominato ipso Artorio; vide Val. Max. I, 7. init. Vellei. II, 70. Suet. Aug. 91. Dion. Cass. 47, 41. Flor. IV, 7. Plutarch. Brut. c. 41. Anton. c. 22. Appian. B. C. IV, 110. Lactant. Inst. div. II, 7, 22. etc. Smyrnaei eum honorarunt defunctum; unde ἥρως vocatur: et potest monumentum, ex quo titulus hic petitus est, sepulcrale fuisse: debebat tamen id corona instructum esse. At si sepulcrale fuit, cenotaphium fuit: nam Artorius naufragio periit post Actiacam victoriam, quod fere sub anno u. c. 723. annotat Hieronymus Chron. Sed qui Chronici huius rationem norit, non inde colliget, ipso eo anno perisse Artorium; potest id aliquot annis post accidisse, et ab Hieronymo annotatum eo loco esse, quod annum, quo post Actiacam pugnam perisset Artorius, non norat accuratius: quare titulum ab Artorio positum n. 2283. qui aliam ob causam anno u. c. 723. recentior visus erat, non ausus sum illi anno vel tempori etiam antiquiori tribuere. Augustus in titulo n. 3285. vocatur θεός, quod a. u. c. 723. vel annis proxime insecutis a Smyrnaeis factum esse non probabile est: immo nihil impedit, quominus putemus, Smyrnaeos hortante aliquo Artorii propinquo hoc monumentum diu post Augusti fata posuisse medico clarissimo. Antiquiores sunt tituli ad Artorium pertinentes n. 367. et 2283.

Βεβία Ἄπφειν τὸ Θωράκειον καὶ τὰ ἐνσόρια καὶ τὴν σορὸν τὴν ἐπὶ τῷ Θωρακείῳ, καὶ τὰ οἰκήματα τὰ προσκείμενα· οἶκος, κλείμαξ, κοιτών, μεδειανόν, τρίκλεινον, ὅστοθῆκαι β̄. εἰσήλυσις ἑαυτῇ καὶ Συντρόφῳ τῷ ἀνδρὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτῶν. χαῖρε. καὶ σύ.

Βεβία p. Βαιβία, quod nomen a Proconsule Asiae (n. 3147.) repetitum est: ita nulla causa est quare Βειβία scribatur, etsi nomen Βείβιος Smyrnae in usu fuit (cf. ad n. 3199.). De nomine Ἄπφειν (Ἄπφειον) cf. n. 3167. Θωρακείου saepius mentio fit in Smyrnaeis sepulcralibus, eadem ut videtur vi ac n. 3169. In excerptis Phrynichianis ap. Bekker. Anecd. T. I. p. 43. Θωράκιον dicitur πῆγμα ἐκ σανίδων συνεχῶν καὶ συμπεπηγμένων: sed id potuisse etiam ex lapide fieri sponte patet. Ita iudicavit iam Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 220. cuius verba haec sunt: ,,Θωράκειον. Latinis *maceria* dicebatur, a θώραξ *pectus*, quia septum illud altitudinem pectoris humani aequabat; plerumque palis terrae infixis, a ditioribus marmore factum erat." Etiam τὸ Θωράκειον, quod in Attica inscriptione de reficiendis moenibus nuper reperta nominatur Part. II. vs. 50. (καὶ τὴν ἔπαλξιν καὶ τὸ Θωράκειον καὶ τὸ γεῖσον) haud videtur aliud esse: nos vocamus *Brustwehr*, Galli *parapet*. Nostro loco Θωράκειον videtur eiusmodi septum esse quadratum, cui commode supra imponi capulus potuit: retinui enim τὴν ἐπὶ τῷ Θωρακείῳ ob n. 3357. In ipso septo potuerunt loculi esse aliis thecis sepulcralibus recipiendis apti (ἐνσόρια), inferius ad septum vel sub septo καμάρα, quod reperitur n. 3357. Convenit etiam n. 3281. ubi super Θωρακείῳ est solarium, quod imponi tali septo quadrato aptissime potuisse apertum est. *Structuras* simpliciter vertit Montf. sed in Suppl. T. V. (ad tit. n. 3281.) Θωράκειον putat esse cubiculum imum concameratum, sic dictum, quod fornix thoracis instar superponatur, idemque esse Θωράκειον ac καμάραν: at καμάρα est potius sub Θωρακείῳ. In exemplo *A.* ap. Maitt. Marm. Oxon. p. 565. ad n. 3357. Θωράκειον explicatur ,,locus sepulturae maceria aut sepimento inclusus": fere ut Prideauxius rem proposuit Marm. Oxon. p. 508. Sed debent structurae intelligi, in quibus collocari alia potuerint. Ἐνσόρια ibidem esse dicuntur ,,arcae lapideae corporum mortuorum", quae collocentur ἐν σοροῖς, ita ut σοροὶ sint ,,cavitates oblongae aequaliter extentae iuxta longitudinem cryptae": quam sententiam etiam Prideauxius l. c. amplectitur, et ex hoc Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 221. Sed ἐνσόρια sunt potius haec cava sive loculi, ut supra dixi, licet ex etymo contrarium conieceris. De explicatione nostra qui dubitet, examinet velim omnes hos, in quibus earum vocum mentio fit, titulos Smyrnaeos, recteque nos statuisse intelliget: veram vim harum vocum perspexerunt alii, in his iam Buherius l. c. ad n. 3371. σορὸν interpretans *sandapilam* s. arcam funebrem, unde sunt σοροποιοὶ et σοροπηγοὶ dicti, ἐνσόριον autem *obrendarium* s. cellulam. Hinc σορὸς aliquando κειμένη (iam posita) dicitur, item θεῖναι σορόν, numquam ἐνσόριον: hinc non ἐνσορίου, sed σοροῦ materia designatur (σορὸς Προκοννησία, μυλίνη): hinc heroo iam empto προσαγοράζεται σορός (n. 3385.), et dicitur de aditu ad ἐνσόριον (n. 3371.), quod tantum de cellula apte dicebatur. Mitto alia. Mox male leguntur nominativi οἶκος etc. pro accusativis. Cf. n. 3311. extr. Κλίμαξ est *scalare sepulcro applicitum*, quae verba sunt tituli ap. Reines. Synt. VII, 16. p. 486. ubi vide nott. Per hoc ascendebatur ad κοιτῶνα et *medianum* (coenaculi partem), quae fuerunt ὑπερῷα. Coenaculum sepulcro appositum habes etiam n. 3268. ut aliquoties *solarium* (cf. Forcellin. Lex. Lat. v. et ex Graecis titulis n. 3281. 3286.). Vs. 5. S dirimendae numeri notae a seqq. inservit, ut saepe, praesertim minus (exempli causa cf. n. 3181.). De voce εἰσήλυσις cf. ad n. 3173. Verte: *Additus concessus est* etc. cf. n. 3371. extr. Χαῖρε acclamatur ei, qui primus sepultus ibi erat: hic respondet καὶ σύ. Cf. ad n. 1956. et passim.

3279.

Lapidem *Smyrna* asportavit Hermannus van der Horst vendiditque Burmanno Secundo; ed. Van Goens ad Porphyr. de antro Nymph. p. 88. Nos accuratius damus ex schedis Iacobi Van Vaassen, quae sunt in Lennepianis.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΥΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΚΑΙ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΤΟΥΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣΑΡ
ΤΕΜΙΔΩΡΟΥΤΟΥΜΗ
ΝΟΦΙΛΟΥΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΖΑΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΓΥΝΑΙ
ΞΙΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕΚ
ΓΟΝΟΙΣΚΑΙΤΩΚΑΤΟΙ
ΧΟΜΕΝΩΜΗΝΟΦΙ
ΛΩΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑ
ΠΑΝΑΤΩΠΑΠΠΩ

Ap. Van Goens. vs. 4. deest extrema linea; idem vs. 11. 12. Ε||ΤΟΝΟΙΣ, vs. 16. ΠΝΑ etc. Vs. 9. an Ζ vere in lapide sit, Van Vaassen dicit se ignorare. Apud eundem hae extant coniecturae ipsius et aliorum, qui eas cum ipso communicaverant: vss. 1–5. ipse vult: Ἀρτεμίδωρος Μηνοφίλου τοῦ Μητροδώρου, καὶ Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρου τοῦ Μηνοφίλου etc. quod fieri non posse patet; in fine vult ipse κα[ὶ] π[ατρὶ ἑ]αυτ[ῶν καὶ] πάππῳ, E. H. van Eldik vero κα[ὶ Μητροδώρῳ] τῷ πάππῳ, Tydemanus κα[ὶ ἄγ]νατ[οι vel ΚΑΓΝΑΤΟΙ. Lege potius:

Ἀρτεμίδωρος Μηνοφίλου τοῦ Μητροδώρου, καὶ Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμιδώρου τοῦ Μηνοφίλου, καὶ Ἀπολλωνίδης Ἀρτεμιδώρου τοῦ Μηνοφίλου κατεσκεύα[σ]αν τὸ μνημεῖον ἑαυτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐκγόνοις, καὶ τῷ κατοιχομένῳ Μηνοφίλῳ Μητροδώρου τοῦ Μηνοφίλου, Κα-π[α]νᾶ, τῷ πάππῳ.

3290.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 24. n. 28.

ΗΚΟΥΑΣΤΡΑ
ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΠΡΟΞΕΝΗΤΟΥ
ΗΡΩΣΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Apud Poc. saepe vacat littera, aliae errore typographi transpositae sunt. Lege:

Ἡ καύστρα Γαΐου Ἰουλίου Ἀφροδεισίου, προξενητοῦ.
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

3291.

In anaglypho simili eius, quod n. 3368. habetur; ex Append. II. codicis Askewiani, ubi una cum n. 3368. et 3374. post *Smyrnaea* habetur. Esse Smyrnaeum patet ex n. 3368. 3374. Litterae aliquot apicibus ornatae sunt, quos exprimere non potuimus.

ΑΧΙΛΛΕΙΙΠ
ΠΟΔΙΩΚΤΗ
Ν-ΕΙ ΙΣ
\ΙΘΑΝΟΣ

Ἀχιλλεῖ
ἱπποδιώκτῃ
νει(κήσαντι)? ιζ
\- - - - -

Videtur epitaphium gladiatoris, ut plura sunt in Smyrnaeis. Cf. ll. cc. ad n. 3368.

3292.

Smyrnae, in atrio Consulis Britannici; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 6. n. 14. cum textu minusculis repetito et Latina interpretatione.

ΟΣΓΑΙΟΥΖΩΝΚΑΙΦΡΟΝΩΝΚΑ
ΚΕΥΑΣΕΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΣ
ΩΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙ
ΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΩΝΜΗ
ΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΤΟΥΤΟΤΟ
ΝΗΜΕΙΟΝΠΩΛΗΣΑΙΗΕΞΑΛΛΟ
ΡΙΩΣΑΙΚΑΤΑΜΗΔΕΝΑΤΡΟ
ΟΝΕΑΝΔΕΤΙΣΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙΗ
.ΕΙΑΠΟΔΩΣΕΙΤΗΓΕΡΟΥΣΙ
ΤΕΙΜΟΥΔΗΝΑΡ. . ΠΕΝ
ΑΠΟΚΕΙΤΑΙΔΕΤΟΥ
ΝΓΡΑΦΟΝΕΝΤΩ

Ⲩ videtur omnibus locis fuisse, sed Chandl. id penuria typorum tantum vs. 1. reddidisse.

Γάϊ]ος Γαΐου ζῶν καὶ φρονῶν κα[τεσ]κεύασεν τὸ μνημεῖον [ἑ]αυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Μοσ[χί]ῳ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ [τ]οῖς ἐγγόνοις αὐτῶν· μη[δενὸς ἔχ]οντος ἐξουσίαν τοῦτο τὸ [μ]νημεῖον πωλῆσαι ἢ ἐξαλλο[τ]ριῶσαι κατὰ μηδένα τρό[π]ον· ἐὰν δέ τις τούτων τι ποιή[σ]ει, ἀποδώσει τῇ γερουσί[ᾳ προς]τείμου δηνάρ[ια] πεν[τακόσια]. ἀπόκειται δὲ τού[του τοῦ τίτλου ἀντί]γραφον ἐν τῷ [ἀρχείῳ.

Γάϊος dedit Chandl. nescio quam recte, item cetera usque ad vs. 10. Reliqua ipse supplevi, excepto πεντακόσια a Chandlero profecto (cf. n. 3260); sed possis etiam πεντακισχίλια, ut n. 3384. 3385. 3387. Vss. 12. 13. supplevi ex n. 3295. quamquam pro τοῦ τίτλου potest etiam τὸ scribi ex n. 3337.

3293.

Lapis instructus fastigio, in quo medio est aquila; sub fastigio sunt inscriptionis vss. 1-3. dein ea continuatur in dextra adspectanti pila: sub fastigio et inscriptionis parte potissima est anaglyphum rude, virum barbatum repraesentans pueros duos utrinque adstantes quasi consolantem et utriusque humero manus imponentem, ut eos complectatur. Monumentum altum pollices XVII, latum pollices XV, anaglyphum altum XI, latum pollices X et dimidium. Parisios, ubi nunc est in theca nummaria, miserat Peyssonel, non annotans, ubi repertum esset. Aeri incisum dedit Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 76. cum explicatione Belleii hinc inde perversa p. 268 sqq. qui non male coniicit pertinere id ad terrae motum, quo a. 177. p. Chr. afflicta *Smyrna* est.

ΘΡΑΣΩΝ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΗΝΔΕ ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ ΣΤΥΛ
ΛΕΙΔΑΝ ΥΙΩΝ·Β·ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ ΕΤΩΝ·Ε·ΘΡΑΣΩΝΟΣ
ΕΤΩΝ·Δ·ΕΡΜΗ ΘΡΕΨΑΝΤΟΣ ΑΥΤΩΝΕΤΩΝ·ΚΕ·ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΠΤΩΣΕΙ
ΤΟΥ ΣΕΙΣ
ΜΟΥ ΟΥ
ΤΩΣ ΑΥ
ΤΑΠΕΡΙΕΙ
ΛΗΦΕΙΣ

Θράσων Διογένους τήνδε ἀνέστησεν στυλλεῖδαν υἱῶν β, Δεξιφάνους ἐτῶν ε, Θράσωνος ἐτῶν δ, Ἑρμῇ θρέψαντος αὐτῶν, ἐτῶν κε.
ἐν τῇ συνπτώσει τοῦ σεισμοῦ οὕτως αὐτὰ περιειλήφεις.

Mira forma est στυλλεῖδαν pro στυλίδα, ut μητέραν pro μητέρα et similia. Θρέψας est quasi substantivum pro παιδαγωγός. Αὐτά, sc. τὰ τέκνα. Περιειλήφεις, quod corrupte positum pro περιειληφότος cen-

θωρακείῳ impositum fuit, quod hoc diserte, excluso ut videtur primo, dicitur *sub solario* fuisse: nec quod *τοῦ κατεπῳκοδομημένου σωλαρίου* mentio fit post *τὸ πρῶτον θωράκειον*, inde colligendum, *τῷ πρώτῳ* quoque *θωρακείῳ* impositum hoc solarium fuisse. Quae asterisco signata sub reliquo titulo posui, quadratarius alieno intrusit loco. Rectius ita scribebatur: *ἀποτείσει καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἐπιχρ. ἑ. εἰς ἀπαλλοτρίωσιν τῷ σεμν.* etc.

3282.

Marmor manifesto *Smyrnaeum*, Oxoniense n. 23. ed. Maitt. (Prid. n. 138. Seld. n. 23.). Apud Maittairium p. 513 sq. extant notae Reinesii, qui ex Seldeno dederat Synt. VII, 28. p. 503. cum notis partim falsis partim inutilibus; p. 559 sq. apud Maittairium sunt ipsius notae, quae variam potissimum lectionem continent, etiam exemplorum manuscriptorum *A*, *B*, *C*; p. 581. textus minusculis repetitus et prave correctus cum falsa interpretatione Latina. Ex Prid. apposuit Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 222. Denuo ex lapide edidit Chandl. Marm. Oxon. II, 74. p. 112. cum textu minusculis repetito et Latina interpretatione.

ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΗΡΩΟΥΚΑΙΤΗΣΕΝΑΥΤΩ
ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗΣΣΟΡΟΥΠΡΟΚΟΝΝΗΣ
ΣΙΑΣΚΑΙΤΩΝΛΟΙΠΩΝΠΑΝΤΩΝ
ΚΗΔΟΝΤΑΙΟΙΣΚΑΙΔΙΑΦΕΡΟΥΣΙΝ
ΚΑΤΑΓΕΝΟΣΚΑΣΤΡΙΚΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣ
ΚΑΙΚΑΣΤΡΙΚΙΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΟΚΑΙ
. . . ΜΙΑΝΟΣΟΗΡΩΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑ
. . ΙΟΙΠΡΟΠΑΠΠΟΙΑΥΤΩΝΚΑΣΤΡΙΚΙ
. . . ΟΣΚΑΙΡΑΡΙΑΝΟ...ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙ
. . . ΦΗΣΕΞΣΦΡΑΓΙΣΜΑΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΙΣ
ΑΡΧΕΙΟΝΧΡΕΩΦΥΛΑΚΙΟΝ

Formam tituli et litterarum dedi ex Chandlero, item lectionem, nisi quod, ubi Chandl. lacunas habet, ex prioribus exemplis addidi unam et alteram litteram, et vs. 9. ante ΤΑΥΤΗΣ lacunam ... signavi ex Seld. *Delta* constanter habet formam vs. 4. init. repraesentatam. Varias lectiones non annoto, nisi ubi quid singulare notandum. Vs. 2. extr. vulgo ΝΗ, Prid. Chandl. ΝΗΣ, quod ut insolentius retinui: cf. n. 3268. Vs. 10. ΕΞΣΦ diserte Seld. Chandl. ceteri ΕΞΦ vel ΕΚΣΦ. Quod retinui *ἐξσφ.* defenditur titulo n. 3276. 3357. Vs. 11. init. Seld. : . . . . ΕΙΟΝ, Chandl. ΧΕΙΟΝ, Prid. quod dedi; tum Seld. Prid. ΧΡΕΟ, margo exempli A. et Chandl. ΧΡΕΩ.

Τούτου τοῦ ἡρῴου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀποκειμένης σοροῦ Προκοννησσίας καὶ τῶν λοιπῶν πάντων κήδονται, οἷς καὶ διαφέρουσιν κατὰ γένος, Καστρίκιος Ἀττικὸς καὶ Καστρίκιος Ἀρτεμίδωρος ὁ καὶ [Ἀμ]μιανός? ὃ ἡρῷον κατεσκεύα[σαν] οἱ πρόπαπποι αὐτῶν Καστρίκι[ος] - - - ος καὶ Ῥαριανό[ς]. ταύτης τῆς ἐπι[γρα]φῆς ἐξσφράγισμα ἀπόκειται εἰς [τὸ?] ἀρχεῖον χρεωφυλάκιον.

Οἷς καὶ διαφέρουσιν κατὰ γένος, *ad quos etiam secundum genus pertinet monumentum et cetera*, ut n. 2838. 3329. et alibi passim, etiam in Christianis, ut in epitaphio Constantini Proconsulis: *Ἡρῷον διαφέρον Κωνσταντίνῳ ἀνθυπάτῳ*: quod annoto ob miras aliorum interpretationes. *Castricium* aliquem *Smyrnaeum* novimus ex Cic. p. Flacc. 31. Pro *ἀρχεῖον*, quod ap. Seld. non supererat integrum, Rein. scribebat *ἄστεῖον*, sine exemplo: *ἀρχεῖον* in his titulis saepissime memoratur, id vero nunc accuratius definitur addita voce *χρεωφυλάκιον*, quae in hac re frequenter usurpatur, ut in Aphrodisiensibus (cf. ad n. 2826.); ita *ἀρχεῖον χρεωφυλάκιον* designat tabularium publicum, in quo syngraphae debitorum, qui fundos pro debito oppigneraverant, depositae erant, alias etiam *γραμματοφυλάκιον* vocatum. Non tamen ideo id illo nomine appellatum est, quod civitatis debitorum syngraphae ibi servabantur, ut censet Gutberleth ad Inscr. Smyrnens. p. 367. (ap. Polen. Suppl. utr. Thes. T. IV.), sed quod quaevis debiti syngraphae.

3283.

Protome marmorea pulcherrime facta; „*Smyrnae* in domo Mahamed Efendi Bostangi aglii" ponunt schedae Cossonianae, unde ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 146. 26. minusculis; praeterea habent Pocockius Inscr. ant. P. I, 2, 13. p. 31. 1. et 2. (loco ignoto, ut ait), Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 446. (a. 1689.) notans simul tribus annis ante esse hoc monumentum ad Galliarum regem transmissum, Montfauc. Ant. expl. Supplem. T. III, p. 28. tab. 8. et hinc Murat. T. II. p. CMLXV. 3. (Parisiis in Museo D. d'Etrées), Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 42. (cf. p. 139 sqq. ubi docetur venditum monumentum esse inter rem Cancellarii de Pontchartrain, emptumque a Duce de Valentinois, et ab hoc museo regio legatum). Extat etiamnunc Parisiis in bibliotheca regia; hinc petiit Viscontus Iconogr. Gr. T. I. p. 284. et tab. 33. item Bouillon Musée des Antiques T. II. tab. 72. Aere fusis exemplis imaginem multiplicavit Girardonus; horum exemplorum unum vidit Montfauconius et dedit l. c.; aliud fuit in Museo Pembrokiano, quod habes ap. Kennedy, Wiltonhouse p. 72. Nuper Welckerus recepit in Syllog. Epigr. ed. alt. p. 47. quum iam dedisset in programmate a. 1819. edito, quo colligere epigrammata huiusmodi coeperat, n. 13. Nos damus fere ex aere Caylusiano et ex Visconto.

ΙΗΤΗΡ ΜΕΘΟΔΟΥ ΑΣΙΑΤΙΚΕ ΠΡΟΣΤΑΤΑ
ΧΑΙΡΕ
ΠΟΛΛΑ ΜΕΝ ΕΣΘΛΑ ΠΑΘΩΝ
ΦΡΕΣΙ ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΛΥΓΡΑ

Μ.ΜΟΔΙΟϹ ΑϹΙΑΤΙΚΟϹ
ΙϹΤΡΟϹ ΜΕΘΟΔΙΚΟϹ

Vss. 1-4. sunt in pectore protomae, reliqua in basi rotunda. In hac posteriore parte litterae aliquot secundum aes Caylusianum apicibus ornatae sunt. Littera Θ ap. Visc. non omnibus locis satis distincte expressa est; ap. Cayl. est ea ut dedimus, nisi quod vs. 6. est Θ.

3298.

Marmor Choiseulianum candidum, altum 1′ 9″, latum 1′ 2″, in quo protome iuvenis anaglypho expressa, *Smyrna* missum ab Iassaudio; ap. Dubois. Catal. Choiseul. n. 159. nunc in Museo regio Parisino Catal. Clarac. n. 645. Ed. Dubois l. c. et Claracus in tabulis, quem sequor, nisi quod litteras aliquot paulo ornatiores habet.

Sub protome:

ΜΑΡΚΟΣΑΥΡΗΛΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥΤΟΥΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

In margine inferiore marmoris:

ΜΕΛΙΤΩΝΟΣΜΝΙΑΣΧΑΡΙΝ

Μάρκος Αὐρήλιος Διονύσιος Διονυσίου τοῦ Ἐπαγάθου τοῦ Ἀρτεμιδώρου.

Μελίτωνος μνίας χάριν.

Duae sunt inscriptiones prorsus separandae. Prior insculpta in memoriam Dionysii: altera addita est, quum *Meliton* quidam inferretur eidem sepulcro. Melitonem Smyrnae habes n. 3161.

3299.

Anaglyphum olim apud Donatos de Turricellis, nunc in arce Catajo, quae olim Marchionis Obizzi fuit, nunc possidetur a Duce Mutinensi: insunt vir ac mulier, inter quos duo infantes, supra inter virum ac mulierem est corona. Ed. ex parte Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 216. integrum Maff. Mus. Ver. p. CCCLXXIV. 8. Thierschius Itin. Ital. T. I. p. 309. Et forma monumenti universa et nomina *Smyrnaeam* originem demonstrant.

Super corona:

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥΤΟΥΧΑΡΗΤΟΣΜΕΛΙΤΙΝΗΑΤΤΑΛΟΥΤΡΥΦΑΙΝΑ

In corona:

ΟΔΗΜΟΣ

Διονύσιος Ἐπιγόνου τοῦ Χάρητος.
Μελιτίνη Ἀττάλου Τρύφαινα.
Ὁ δῆμος.

De inscripto ὁ δῆμος cf. lemma ad n. 3216. et de nominativo ad n. 3157. Smyrnaea sunt nomina Μελίτη n. 3151. 3211. 3349. Μελίτιον n. 3221. Μελίτων (vide ad n. 3298.), Μελίτινος n. 3386. Μελιτίνη n. 3350. (ubi sic p. Μελιτηνὴν scribendum iudico); item Τρύφαινα n. 3386. 3387. Et n. 3386. in eadem inscriptione simul est Μελίτινος. Nec minus Ἄτταλος nomen Smyrnaeum. Ceterum Μελιτίνη et Τρύφαινα eadem est mulier, agnomine post nomen patris posito, quod fit saepissime, praesertim in Smyrnaeis, ut statim n. 3300.

3300.

Smyrnae; ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 149. 40. ex schedis Cossonianis, minusculis nec separatis versibus.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΕΡΩΝΟΣΤΟΥΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥΕΑΥΤΩΚΑΙΤΩ
ΠΑΤΡΙΙΕΡΩΝΙΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥΔΙΟΝΥΣΙΩΚΑΙΤΗΜΗΤΡΙ
ΝΑΝΝΙΩΕΙΣΑΓΟΡΟΥΣΑΡΤΕΜΟΙΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ

Διονύσιος Ἱέρωνος τοῦ Ἀρισταγόρου ἑαυτῷ καὶ τῷ πατρὶ Ἱέρωνι Ἀρισταγόρου [τοῦ] Διονυσί[ου], καὶ τῇ μητρὶ Ναννίῳ Εἰσαγόρου Ἀρτεμοῖ, καὶ τοῖς ἰδίοις.

Εἰσαγόρου est pro Ἰσαγόρου: tum delendum Σ. Ἀρτεμὼ est agnomen Nannii; cf. ad n. 3299. Ἀρτεμὼ nomen in Smyrnaeis extat n. 3141. 3223. In fine nihil deest; cf. n. 3314.

3301.

Smyrnae, supra murum sepulcreti Turcici prope vicum Iudaeorum; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. 14. in quinque digestum versus, sed non observato, ut ipse ait, cuiusque versus ordine. Prorsus cum hoc exemplo concinunt schedae Horstianae, in quibus de versuum ordine idem dicitur. Praeterea minusculis scriptum extat ap. Egmond. et Heyman. Itin. T. I. p. 81. in tres divisum versus, et ap. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 4. p. 38. n. 4. ex schedis alienis, in quattuor divisum versus, quorum tres priores iidem sunt atque ap. Hess. Nos damus potissimum ex Sherardianis p. 72. ubi litterarum etiam forma rectius reddita est.

ΜΑΡΚΟCΒΟΛΟΥC
CΗΝΟCΔΙΟΦΑΝΤΟC
ΙΟΥΛΙΑΝΟCⲘΥ
ΛΑCЄΥCΚΑΙCⲘΥΡ
ΝΑΙΟCΟΤΟⲘΝΗ
ⲘЄΙΟΝΚΑΤЄCΚЄΥ
ΑΚΩC — ΖΗ

Plurimi Є, Σ, Ⲙ; Sher. ut dedi. Idem vs. 2. ΔΙΑΦ, reliqui ΔΙΟΦ. Vs. 6. pro CΚΕΥ, quod Sher. habet, Hess. Horst. Poc. Egm. miro consensu ΣΧΕΥ, credo quod prope omnes eodem exemplo usi sunt. Mitto vitia Pocockii.

Μάρκος Βολουσσηνὸς Διόφαντος Ἰουλιανὸς Μυλασεὺς καὶ Σμυρναῖος ὁ τὸ μνημεῖον κατεσκευακώς. ζῇ.

3286.

Smyrnae; minusculis ed. Montfauc. Ant. expl. T.V. P.I. p.38. ex Tournefortianis; nos habemus ex schedis Sherardianis p.71. (cod. Ask. IV, 83.)

ΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΚΒΥ
ΘΩΝΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΕΝΑϹΚΛΗ
ΠΙΑΔΗϹΠΑΠΥΛΟΥΤΟΥΑϹΚΛΗΠΙ
ΟΔΩΡΟΥΕΑΥΤΩΚΑΙΤΕΚΝΟΙϹΚ
ΑΙΕΚΓΟΝΟΙϹΚΑΙΕΤΕΡΟΝΜΗΔΕ
ΝΑΚΗΔΕΥΘΗΝΑΙΟϹΑΝΔΕΕΠΙΧΕΙ
ΡΗϹΑϹΠΩΛΗϹΕΙΔΩϹΕΙΤΗΜΗΤ
ΡΙΤΩΝΘΕΩΝΣΙΠΥΛΗΝΗ✱ΒΦ
ΤΟΥΤΟΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ
ΤΟΕΝΖΜΥΡΝΗ

Vs. 2. Montf. *κατεσκεύαζεν*. Vs. 6. secundum Ν ex Montf. (Sher. lacunam ⁝ notat). Ibid. Montf. *ὃς δ' ἄν*. Vs. 7. secundum Η ex Montf. (Sher. ut vs. 6.); pro Δ Sher. Λ.

Τοῦτο τὸ μνημεῖον ἐκ βυθῶν κατεσκεύασεν Ἀσκληπιάδης Παπύλου τοῦ Ἀσκληπιοδώρου ἑαυτῷ καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις. καὶ ἕτερον μηδένα κηδευθῆναι. ὃς ἂν δὲ ἐπιχειρήσας πωλήσει, δώσει τῇ μητρὶ τῶν θεῶν Σιπυληνῇ ✱ βφ. τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸ ἀρχεῖον τὸ ἐν Ζμύρνῃ.

Malis *ἐπιχειρήσῃ ἢ πωλήσῃ*: sed lapis habet quod dedi.

3287.

„In loco Burnabas" prope *Smyrnam*, in horto; ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Tabula est quadrata, ut dedi.

ΜΝΗΜΗϹ
ЄΙΝϹΚЄΙΥΑΘ
ꓠΛΤΟΥϹΟΙϹΥΙ
ΡΟΧЄΤϹ..
ΟΥΤΟΤΟ
ΛΗΠΙΟΔ
)ΟΓΟЄ
ΛΧ.....Є

Μνήμης εἵν[ε]κε[ν] ἀθ[ανά]του σοί? ⏑ – ⏑ –
Hoc initium metricum est. Mox *τ]οῦτο τὸ* (sc. *σῆμα*, vel simile. Vs. 6. *Ἀσκ]ληπιόδ[ωρος* vel simile. Vs. 8. *χ[αῖρ]ε*. Videtur epitaphium mulieris; nam vs. 8. Λ videtur finis nominis esse feminini, e. c. *Πώλλα*.

3288.

Marmor haud dubie *Smyrnaeum*, inter Oxoniensia n.19. ed. Maitt. (Prid. n. 81.) Apud Maittairium p. 86. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 559. 565. notae Maittairii, in quibus inest varia lectio exemplaris C. Ex Marm. Oxon. habent Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 224. Gutberleth Obss. philol. in Inscr. Smyrn. p. 364. (T. IV. Suppl. Polen. Thes. utriusque.) Denuo ex lapide dedit Chandl. Marm. Oxon. II, 76. p. 112.

ΑΤΤΑΛΟΣ·ΓΑΙΟΥ·ΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΓΑΙΟΣ·ΕΛΕΜΠΟΡΟΣ·ΑΓΟΡΑΣΑΣ·ΤΗΝ
ΚΑΜΑΡΑΝΚΑΘΑΡΑΝ·ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΕΑΥΤΩ·ΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ·ΜΗΔΕΝΟΣ·Ε
ΧΟΝΤΟΣ·ΕΞΟΥΣΙΑΝΤΩΝΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ
ΜΟΥΠΩΛΗΣΑΙΤΗΝΠΡΟΔΗΛΟΥΜΕΝΗΝ
❧ ΚΑΜΑΡΑΝ ❧
ΔΙΑΤΟΕΙΝΑΙΑΥΤΟΠΡΥΤΑΝΕΩΣΚΑΙ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Tituli et litterarum formam dedi ex Chandl. et Ɏ quidem ex eius Syllabo. Vs. 5. Prid. omittit ΤΩΝ, quod habet cod. C. et Chandl.

Ἄτταλος Γαΐου, ὁ καλούμενος Γάϊος Ἑλέμπορος, ἀγοράσας τὴν καμάραν καθαρὰν ἐπεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις, μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν τῶν κληρονόμων μου πωλῆσαι τὴν προδηλουμένην καμάραν, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ πρυτάνεως καὶ βουλευτοῦ.

De voce *καθαρὸς* cf. n. 3509.

3289.

Smyrnae; minusculis ed. Montfauc. Ant. expl. T.V. P.I. p. 39. inde unde n. 3286. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 72. (cod. Ask. IV, 87.), ex quibus ultimas voces dedit Corsinus Nott. Gr. p. 86.

ΑΤΤΑΛΟΣΕΡΜΙΠΠΟΥΤΟ
ΥΑΤΤΑΛΟΥΚΑΤΕΣΚΕΥΑ
ΣΕΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΖΩΝΕ
ΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΜ
ΜΙΩΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΤΕΚΝ
ΟΙΣΖΩΣΙΝΚΑΙΤΟΙΣΚΑΤΟΙ
ΧΟΜΕΝΟΙΣΜΟΥΤΕΚΝΟΙΣ
ΕΙΔΕΤΙΣΕΠΙΧΙΡΗΣΗΑΠΟ
ΤΕΙΣΕΙΤΩΝΑΩΤΩΖΜΥΡ
ΝΑΙΩΝΔΗ✱ΑΦ

Vitia quaedam Sherardiana non annoto. Vs. 9. Montf. *τισει*; idem *τῶν Ζμ.* sed Sher. ΤΩΣΜ: quae composui.

Ἄτταλος Ἑρμίππου τοῦ Ἀττάλου κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον ζῶν ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀμμίῳ, καὶ τοῖς ἰδίοις τέκνοις ζῶσιν καὶ τοῖς κατοιχομένοις μου τέκνοις. εἰ δέ τις ἐπιχ[ε]ιρήσ[ει], ἀποτείσει τῷ ναῷ τῷ Ζμυρναίων δη(νάρια) αφ.

Ναὸν intellige *Σεβαστῶν*, ut n. 3266. Mire post ΔΗ additum est ✱, quod idem significat.

3306.

Smyrnae; ex Richteri diario ed. Franckius Richtersche Inschriften p. 287. n. 49.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΑΙΖΙΑΝΕΙΤΗΣ
ΤΟΡΕΥΤΗΣ

Ἐπίκτητος Αἰζιανείτης τορευτής.

Est Aezanites Phryx; praestabat vero scribi Αἰζανείτης: sed recte Franckius notat in nummo Pelleriniano (Eckhel. D. N. T. III. p. 129.) esse adeo ΕΖΕΑΝΙΤΩΝ: videtur igitur etiam Αἰζειανίτης vel Αἰζιανίτης dictum esse.

3307.

Lapis Oxoniensis *Smyrna* allatus, olim apud Vernonum, n. 20. ed. Maitt. (Prid. n. 92.) Apud Maittairium p. 86. extat textus minusculis repetitus cum prava Prideauxii interpretatione Latina, p. 559. nota Maittairii ex exemplo C. ubi docemur marmor Smyrna apportatum esse, et p. 565. alia nota Maittairii satis festiva. Ex lapide repetiit Chandler. Marm. Oxon. II, 79. p. 114. quem sequor.

ΠΟ.ΑΙΛΙΟΣ·ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ·ΗΓΟ
ΡΑΣΕΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΙ
ΛΙΑΕΠΙΚΤΗΣΕΙΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ
ΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΝ

Vs. 2. vulgo ΤΗΙΓΥ etc. vs. 3. init. vulgo ΔΙΑ. Πό(πλιος) Αἴλιος Ἐπίκτητος ἠγόρασεν ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Αἰλίᾳ Ἐπικτήσει καὶ τοῖς τέκνοις καὶ θρέμμασιν.

3308.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 24. n. 27.

. . ΤΙΙΟΣΜΙΝΟΥ. . . .
ΚΤΟΣΚΑΤΕΣΚΕ. . . .
ΕΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝ. . .
ΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣ. . .

Τί[τ]ος? Μινού[κιος Ἐπί]κ[τη]τος? κατεσκε[ύασεν] ἑαυτῷ καὶ γυν[αικὶ] καὶ θρέμμασ[ιν.

3309.

Smyrnae; ed. Pocock. l. c. n. 26. Habeo etiam ex Sherardianis p. 78. (cod. Chish. IV, 105.) unde formam tituli et litterarum dedi.

ЄΡΜЄΙΑϹΟΚΑΙ
ΛΙΤΟΡΙϹ Μ Η̅Ώ̅ ΓЄ
HIAMIAS QVI ET
LITORIVS M VIII
DIER XV EXCESSIT
ALBINO II ET MAXI
MO COS XIIII KAPBH

Vs. 2. Poc. Π̅ (pro H̅). Vs. 3. A ex Poc. (Sher. Λ). Vs. 4. Poc. NIORIVSNAVIIII. Vs. 5. Poc. DIIIXX. Vs. 6. Poc. AIPINONII. Vs. 7. deest ap. Poc.

Ἑρμείας ὁ καὶ Λίτορις, μ(ηνῶν) η̅, [ἡ]μ(ερῶν) [ι]ε.
H[er]mias qui et Litorius, m(ensium) VIII, dier(um) XV, excessit Albino II. et Maximo Cos. XIIII. K(al.) Ap[ril.]

Est a. p. Chr. 263. Λίτορις non opus est ut in Λιτόριος mutetur; vide T. I. p. 915. *a.* et saepius.

3310.

„*Smyrnae* in domo Mahamed Efendi Bostangi aglii, in basi columnae"; ex schedis Cossonianis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 146. 25. minusculis.

ΑΛΛΟΣΕΧΕΙΠΛΟΥΤΟΝΚΑΓΩΤΟΔΕΣΗΜΟΓΕΡΑΙΟΣ
ΕΡΜΙΑΝΟΣΧΑΡΤΑΡΙΣΕΣΩΚΟΙΛΗΣΚΑΤΑΠΕΤΡΑΣ
ΠΑΝΤΕΙΜΟΝΠΟΛΥΤΕΥΚΤΟΝΟΠΕΡΠΟΙΗΣΑΠΡΟΚΡΕΙΝΑΣ
ΜΑΛΛΟΝΕΧΕΙΝΠΛΟΥΤΟΥΚΑΙΤΕΘΝΕΩΣΑΓΑΜΑΙ

Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, κἀγὼ τόδε σῆμ' ὁ γεραιός
Ἑρμιανὸς χάρταρις ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας,
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρείνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὼς ἄγαμαι.

Χάρταρις est χαρτάριος; cf. ad n. 3309. Vs. 3. secundum Τ delendum.

3311.

Smyrnae, prope lacum *Alco bonar*, litteris circiter pollicem altis; ex schedis Sherardi p. 76. et Horstianis. Ediderunt Rich. Mead in dissertatione de nummis quibusdam a Smyrnaeis in medicorum honorem percussis, addita eius orationi anniversariae Harveianae, p. 72. ex Sherardianis, et in litteris ad Huetium datis ex Cuperi schedis Ludolph. Kusterus, quae litterae excusae sunt in menstruo libello a Patribus Soc. Ies. Trevoltiensibus edito, Mémoires pour l'histoire des sciences et des beaux arts, Trévoux 1715. Sept. p. 1590 sqq. cum commentario (unde habet Murat. T. II. p. DCCVI. 4.) item in Diario Eruditorum Gall. a. 1716. Mai. p. 584. ed. Amst. Melius Kusteri exemplum cum notis eiusdem extat in Commentationibus Acad. Inscr. T. IV. p. 665. Praeterea dederunt Hesselius Append. Praefat. ad Inscr. Gud. D. XIII. ex schedis Dukeri, Corsinus Nott. Gr. Prolegg. p. XXXI. ex Hesselio et Muratorio, et prius Fabricius Bibl. Gr. T. XIII. p. 181. ex Kustero, postremo vss. 1. 2. Welckerus Spicil. epigr. II. n. 39. p. 17. et in Sylloge p. 48. Cf. etiam Dan. Clericum hist. medicin. p. 313.

sebat Koen. ad Greg. p. 614. ed. Schaef. est allocutio ad Hermam: ,,In calamitate terrae motus sic eos amplexus eras." Perierat Thraso una cum pueris: his superstes pater dedicavit sepulcrum.

3294.

,,In vico Issiclaercui" prope *Smyrnam*; ex schedis Sherardi p. 75. (cod. Ask. IV, 101.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΖΩΝ7ΕΑΥ
ΤΩ7ΚΛΙΤΟΙΣΓΟΝΕΥΣΙΝ7
ΔΗΜΗΤΡΙΩΑΠΟΛΛΛ7ΔΑ
ΜΛ7ΚΑΙΑΜΜΙΩΖΕΥΞΙ
ΔΟΣΕΠΟΗΣΕΝ7

Ὁ δεῖνα] Δημητρίου ζῶν ἑαυτῷ κ[α]ὶ τοῖς γονεῦσιν, Δημητρίῳ Ἀπολλ[ᾶ] Δαμ[ᾶ], καὶ Ἀμμίῳ Ζεύξιδος, ἐπόησεν.

3295.

Smyrnae tribuitur in Append. II. codicis Askew. ubi titulus petitus est ex Chishulli cod. IV, 93. Ex lapide, qui tum in Museo Comitis Oxoniensis in loco Wimple erat, dedit Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 7. sine originis nota.

\- - - - - - - - - - -
\- - - ΗΜΟΣΘΕΝΙΔΙΓΕΡ.ΑΝΟΥ..........
ΡΟΥΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΑΙΣΧΙΝΗΚΑΙΑΠΦΙΩΚΑ
ΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΜΗΔΕΝΟΣΕΤΕΡΟΥΕΧΟΝΤΟΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΕΙΣΑΥΤΟΜΗΤΕΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΜΗΤΕΚΗΔΕΥΣΑΙΤΙΝΑΕΙΣΑΥΤΟΤΩ
ΝΜΗΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝΕΑΝΔΕΤΙΣΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
ΑΥΤΟΗΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝΤΙΠΟΙΗΣΗΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝ
ΩΝΥΠΟΔΙΚΟΣΕΣΤΩΕΙΣΤΟΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΦΙΣΚΟΝΔΗΝΑΡΙΟΙΣΧΕΙ
ΛΙΟΙΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙΣΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΙΤΛΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Fundus lectionis est Maff. ex quo etiam formam tituli valde inconcinnam dedi; nam in his rebus schedis Britannicis nulla est fides. Vs. 1. primum Η, tum litteras ΓΕΡ inserui ex Ask. (Maff. habet ...ΑΝΟΥ, Ask. ΓΕΡ.ΑΝΟΥ). Vs. 2. ΡΟΥ deest ap. Ask. Vs. 4. init. Ask. ΕΖ etc. Vs. 6. init. Ask. ΧΝΜΗ. Vs. 7. extr. Ask. ΜΗΝ. Vs. 8. Ask. ΚΥΡΙ p. ΚΥΡΙΟΥ. Mox ubi ΔΗΝ etc. ex Ask. dedi, Maff. habet ΔΕΝ etc. Vs. 9. Ask. ΤΟΥΤΟΤΟΥ.

[Ὁ δεῖνα κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ Δ]ημοσθενίδι Γερ[μ]ανοῦ? [τῇ γυναικὶ αὐτ]οῦ, καὶ τοῖς τέκνοις Αἰσχίνῃ καὶ Ἀπφίῳ καὶ τοῖς ἐκγόνοις· μηδενὸς ἑτέρου ἔχοντος ἐξουσίαν εἰς αὐτὸ μήτε ἀπαλλοτριῶσαι τὸ μνημεῖον μήτε κηδεῦσαί τινα εἰς αὐτὸ τῶν μὴ προσηκόντων. ἐὰν δέ τις ἀπαλλοτριώσῃ αὐτὸ ἢ ὑπεναντίον τι ποιήσῃ τῶν προγεγραμμένων, ὑπόδικος ἔστω εἰς τὸν τοῦ Κυρίου φίσκον δηναρίοις χειλίοις πεντακοσίοις. τούτου τοῦ τίτλου ἀντίγραφον ἀπετέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Vs. 4. *εἰς αὐτὸ* vacat, et videtur ex vs. 5. petitum esse: quamquam ibi quoque ferri potest.

3296.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΤΟΥ
—ΔΙΟΓΕΝΗΤΩΠΑ
ΤΡΙΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Ἀσκληπιάδης Διογένου τοῦ Διογένου Διογένῃ τῷ πατρὶ μνείας χάριν.

Lineola vs. 3. quid significet dixi ad n. 3279.

3297.

Marmor Parium elegans fastigiatum, altum pedem et dimidium; in medio recessu stat puer vestitus, uvam tenens, ad quem panthera: puero ad dextram est arbor, in cuius ramis serpens; sub arbore cistae vel saxo insidet puerulus dextra aliquid quadrati tenens: ad sinistram est vernula succinctus ante basin s. aram, in qua est Hermeracles vel ut Dorvillius ait Silvanus. In fastigio medio et ad dextram (ubi arbor) duae sunt laureae coronae, sub quibus scripta nomina sunt super capitibus puerorum. Possedit olim Car. Heidanus; edidit inter legata Papenbrokiana Oudendorp. n. 18. p. 18. Habeo etiam a Müllero ex cod. Dorvill. n. 2. unde descriptionem anaglyphi auxi. Et reliquorum Heidani monumentorum patria et ipsa forma monumenti originem *Smyrnaeam* prodit, quae non latuit editorem.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥ

Διονύσιος Διοδότου. *Ἀπολλώνιος Διοδότου.*

Ad Diodotum cf. n. 3229.

ipsum etiam Hermogenem fuisse Praetorem ideoque illam contexuisse tabulam. Et eponymo magistratu functos Smyrnae unum et alterum Hermogenem esse, monui iam supra.

3312.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 77. (cod. Ask. IV, 97.) Usque ad vocem μνημεῖον indidem dedit Corsinus Nott. Gr. p. 87. mutatis versuum spatiis.

ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣΜΗΤΡΟΔ
ΩΡΟΥΙΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΕΡ
ΜΙΠΠΟΣΙΚΑΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΕΠΟΙΗΣΑΝΙ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΙΑΡΤΕΜΙΔΩΡΩ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΩΑΔΕΛΦΩΜΝ
ΗΜΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑ
ΣΤΗΣΙΣΑΥΤΟΝ2
3ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣΜΟΥΣΑΙΟ
ΥΤΟΥΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΕΧΑΡΙΣ
ΣΑΤΟΤΟΝΤΟΠΟΝΤΩΚΑΤΟ
ΙΧΟΜΕΝΩΚΑΘΟΥΗΟΣΣΤΟΘ
ΗΚΗΕΠΙΚΠ.ΛΙΜΟΝΩ

Ἑρμοκράτης Μητροδώρου ὁ καλούμενος Ἕρμιππος, καὶ Μητρόδωρος Μητροδώρου ἐποίησαν τὸ μνημεῖον Ἀρτεμιδώρῳ Μητροδώρου τῷ ἀδελφῷ μνήμης ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς ἰς αὐτόν. Μητροφάνης Μουσαίου τοῦ Μητροφάνου ἐχαρίσσατο τὸν τόπον τῷ κατοιχομένῳ, καθ' οὗ ἡ ὀσστοθήκη ἐπίκ[ειτα]ι μόνῳ.

I passim insertum cum Cors. censeo siglum distinctionis esse (ut fere n. 3344.), 2 et 3 autem similia sigla: neque enim credibile est esse hos Arabicos numeros, quos apposuerit Sher. Similia sunt n. 3386. Sub finem insolens est καθ' οὗ (sc. τόπου), et exspectes potius ἐν ᾧ: sed ferri tamen etiam illud potest.

3313.

Marmor editum in Append. Marm. Oxon. n. 165. ed. Maitt. (Prid. n. 11. Seld. n. 25.) Apud Maittairium p. 93. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 522. paucula excerpta ex Reinesio, qui dederat ex Seldeno, Synt. XVI, 29. p. 802. Titulum *Smyrnaeum* esse et similitudo tituli n. 3314. et plurimorum Oxoniensium origo persuadent.

ΜΑΡΚΩΙΤΩΙ....
ΕΣΠΕΡΩΙΕΠΙΜΕΛΗ
ΘΕΝΤΩΝΜΑΡΚΟΥΤΟΥΚ
ΥΙΟΥΠΡΕΙΜΟΥΚΑΙΜΑΡ
ΚΟΥΥΙΟΥΤΟΥΣΑΤΥΡΝΙ
ΝΟΥΕΣΠΕΡΕΧΑΙΡΕ

Vs. 4. init. Seld. <ΙΟΥ; vs. 5. Seld. ΚΟΥ..... ΤΟΥΣΑΤΥ...; vs. 6. init. Seld. ΟΥ pro ΝΟΥ.

Μάρκῳ τῷ [καὶ]? Ἑσπέρῳ, ἐπιμεληθέντων Μάρκου Του[λλ]ίου? Πρείμου καὶ Μάρκου [Τ]ου[λλί]ου Σατυρνίνου. Ἕσπερε χαῖρε.

Prius Τουλλίου suasit Reinesius; sed altero quoque loco idem reponere ausus sum; valde prava enim illius Appendicis apographa sunt.

3314.

In loco Wimple in Museo D. Oxford transcripsit Maffeius et ed. Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 5. In *Smyrnaeis* habet Sherardus sched. p. 74.

ΕΣΠΕΡΟΣΕΣΠΕΡΟΥ
ΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΕΠΕΡΑ
ΣΤΟΣΖΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΣΥΝΤΗΕΠΙ
ΚΕΙΜΕΝΗΣΟΡΩΕΑΥΤΩΚΑΙ
ΖΩΣΙΜΩΤΩΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΩ
ΚΑΙΤΥΡΑΝΝΙΩΤΗΑΔΕΛΦΗ
ΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ

Sher. post vs. 1. ancoram appositam habet: tamen Christianus titulus esse non videtur. Litteras ΡΑ (vs. 2. extr.) Sher. vs. 3. init. habet. Mitto exigua Sherardi menda.

Ἕσπερος Ἑσπέρου ὁ καλούμενος Ἐπέραστος ζῶν κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον σὺν τῇ ἐπικειμένῃ σορῷ ἑαυτῷ καὶ Ζωσίμῳ τῷ κατοιχομένῳ καὶ Τυραννίῳ τῇ ἀδελφῇ καὶ τοῖς ἰδίοις.

3315.

Smyrnae in colle prope castellum; ex Horstii schedis Dukerianis dedit Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. D. 4. Habetur etiam in Praef. ad Chishull. Itin. p. VI. ubi locus accurate designatur. Quasi ex maceriis Troiae erutum titulum dedit Murat. T. III. p. MCCCXLV. 7. et T. IV. p. MMLXV. 7. illic missu Bimardi ex schedis Condaminianis, hic missu Frölichii, qui acceperat ab Etschlagero: Etschlagerus habuit a D. De la Condamine. Cf. etiam Mencken. Misc. Lips. nov. T. I. p. 486. Lapis longus XXI digitos mensurae Gallicanae, latus XIII$\frac{3}{4}$: litterae altae digiti trientem, nisi quod litterae ΝΗ vs. 2. quae ex Hess. supra scriptas dedi, dimidio minores sunt: ceterum hae in omnibus praeter Hess. exemplis in reliquarum litterarum serie positae sunt nec minore forma expressae. Exemplum quod edo est Hesselianum; reliqua tamen non differunt in lectione, si ineptam correctionem alteri Muratoriano exemplo illatam exceperis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Τ. Φλ. Εὐείδης, διαδεξάμενος τὴν μητέρα Φλ. Ἀφροδεισίαν ἐωνησαμένην (sic) τὸ μνημεῖον, προσκατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ Φλ. Τύχῃ τῇ γυναικὶ καὶ Φλ. Περσεῖ τῷ υἱῷ καὶ τοῖς κατοιχομένοις.

3302.

In coemeterio magno loci Burnabas prope *Smyrnam*, in basi columnae marmoreae striatae; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

CESTIA·HELENA
L·CESTIVS
ILOSTORGVS
CESTIVM
DOLONEM
ΚΕΣΤΙΑΕΛΕΝΗ
ΚΕΣΤΙΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡΟ
ΕΙΟΙΙΚΕΣΤΙΟΝ
ΔΟΛΩΤΙΑ

Cestia Helena, L. Cestius [Ph]ilostorgus, [L.]? Cestium Dolonem.
Κεστία Ἑλένη, Κέστιος Φιλόστορ[γ]ο[ς Λούκ]ιο[ν]? Κέστιον Δόλω[ν]α sc. ἐτίμησαν vel simile.

Imposita fuit opinor imago, sed monumentum nihilominus sepulcrale fuit.

3303.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 74.

ΤΞΙΚΛΑΥΔΙΟΣΕΛΑ
ΘΥΡΟΣΖΩΝΕΑΥ
ΤΩΚΑΙΤΟΙΣΤΕ
ΚΝΟΙΣΤΕΙΣΗ
ΤΗΝΣΟΡΟΝΚΑΙΤΑ
ΥΗΑΥΤΡΗΝΕΚΙΩΑ
ΝΔΡΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝ

Vs. 6. dele P.

Τι(βέριος) Κλαύδιος Ἐλάθυρος? ζῶν ἑαυτῷ καὶ τοῖς τέκνοις τ[ήνδε]? τὴν σορὸν καὶ τὰ ὑ[π'] αὐτὴν ἐκ [τ]ῶ[ν ἰ]δ[ί]ων κατεσκεύασεν.

3304.

Marmor Oxoniense n. 17. ed. Maitt. (Prid. n. 74.). Apud Maittairium p. 477. extat nota Prideauxii, ex qua discimus Isaaco Vossio deberi apographum ab illo editum, quod Prid. ipse marmor antiquitate exesum legere non potuerit; p. 559. nota Maittairii ex exemplari C. petita, p. 581. textus minusculis repetitus. Ex lapide dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 80. p. 114. cum Latina interpretatione valde mira. Ex hoc dedi formam tituli et litterarum. Quum marmora Oxoniensia, quae Prideauxii aetate extabant, prope omnia *Smyrnaea* sint, hoc quoque huc rettuli.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΑΤΤΑΛ
ΟΥΤΟΥΠΕΡΙΓΕΝΟΥΚΑΤ
ΕΣΚΕΥΑΣΕΝΤΗΣΥΜΒΙΩ
ΣΕΙΤΩΝΣΥΠΠΙΝΑΛΩΝ
ΚΑΜΑΡΑΝΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝ
ΩΝΔΕΣΙΑΧΕΡΙΤΩΗΡΩΩΕΙ
ΤΙΣΠΟΤΕΔΟΚΙΜΑΣΘΕΙΣ
ΕΚΕΙΤΕΘΗΣΕΤΑΙΥΠΟ
ΤΗΣΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Vs. 1. Prid. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ (Ε inserui ex Chandl.). Prid. ΑΠΑΛ, Chandl. quod dedi. Vs. 6. Prid. ΔΕΣΙΑ, Chandl. ΔΕΠΑ. In fine Prid. habet ΕΙ, quod in exemplo C. deleri iubetur: et omisit Chandl. Vs. 7. extr. Chandl. ΔΟΚΙΜΑΣΘΙΕΙΣ. Vs. 8. Chandl. ut dedi; Prid. ΕΝΕΠΕΘΗΣΕΤΑΥΠΟ.

Ἐπαφρόδειτος Ἀττάλου τοῦ Περιγένου κατεσκεύασεν τῇ συμβιώσει τῶν Συππινάλων καμάραν προσερχομένων δε[ξ]ιᾷ χερὶ τῷ ἡρώῳ, εἴ τίς ποτε δοκιμασθεὶς ἐκεῖ τεθήσεται ὑπὸ τῆς συνεργασίας.

Συππινάλων Chandlerus vertit *pauperum*; ego nescio qui sint. Συμβίωσις est aliqua *societas*, ut n. 3438. et in titulo Tenio edito a nobis in instituti archaeol. Rom. actis (Bullet. a. 1832. p. 56.), qui in Addendis repetetur: hoc loco ea simul συνεργασία vocatur, ita ut debeat collegium fabrorum fuisse vel opificum, quod etiam alibi vocatur συνεργασία, ut n. 3154. Mox χερὶ in titulo adeo recenti singulare est. Vs. 6. extr. εἰ abesse nequit. Sententia est: *Epaphroditus collegio cameram exstruxit prope heroum, qua sodales uterentur, si quis ab ipsis probatus ibi (ad heroum) visus esset sepeliendus honoris causa.*

3305.

In lapide prope *Smyrnam* reperto, grandibus litteris; ed. Hessel. l. c. (ad n. 3301.) n. 4. Habeo etiam ex schedis Horstianis, quibus Hesselius usus est, atque inde potissimum expressi.

ЄΠΙΚΤΗΤΟΥ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ
ΚΟΜΨΟΥ
ΧΑΙΡЄΤЄ
ΠΑΝΤЄC
ΧΑΙΡΩΔЄ
ΚΑΙΑΥΤΟC

Ἐπικτήτου, παιδαγωγοῦ κομψοῦ.
χαίρετε πάντες· χαίρω δὲ καὶ αὐτός.
Haec acclamat legentibus defunctus.

3319.

Marmor editum in Append. Marm. Oxon. n. 178. ed. Maitt. (Prid. n. 30.). Apud Maittairium p. 96. extat textus minusculis repetitus cum Prideauxii interpretatione Latina, p. 533. notula. *Smyrnae* „in ruinis templi Iani" transcripsit Edm. Prideaux (vide Maitt. ed. Marm. Oxon. p. 505.).

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΖΩΝΕΑΥΤΩΙ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΑΤΙΑΙΑΠΟΛΛΟ
ΦΑΝΟΥΣΥΙΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΗΙΙΔΙΑΙ
ΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕΑΥΤΩΝ
ΕΚΓΟΝΟΙΣ

Εὐτυχίδης Διονυσίου ζῶν ἑαυτῷ τὸ μνημεῖον καὶ Τατίᾳ Ἀπολλοφάνους, υἱοῦ Μενάνδρου, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἑαυτῶν ἐκγόνοις.

3320.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. n. 15.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΕΑΝΟΥΑΣΙΛΙΑΕΥΤΥΧΙ
ΔΙΤΕΣΥΜΒΙΟΖΩΝΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ἀφροδίσιο[ς] Σ[ηϊ]ανοῦ? Αἰλίᾳ Εὐτυχίδι τ[ῇ] συμβί[ῳ] ζῶν μνήμης χάριν.

Αἰλίᾳ dedi pro ΑΣΙΛΙΑ: Σ inde exemptum ante ΣΕΑΝΟΥ posui, errore id typothetae statuens alieno esse loco insertum.

3321.

Prope *Smyrnam* Ephesum versus in arca sepulcrali; minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 144. 15. ex schedis Cossonianis.

ΑΥΡΗΛΙΟΥΕΥΤΥΧΙΟΥΒΑΛΑΝΑΙΟΣΑΓΓΕΙΟΝ

Αὐρηλίου Εὐτυχίου βαλαν[έω]ς ἀγγεῖον.

3322.

Inter *Smyrnaea* edidit Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. p. 5. ex Horstianis Dukeri schedis. Supra est viri protome anaglypho ut videtur expressa.

ΖΩΣΙΜΗΕΥΤΥΧΩΤΩΙΔΙΩΑΝΔΡΙ
ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ

Ζωσίμη Εὐτύχῳ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ μνείας χάριν.

3323.

Haec inscriptio *Smyrnaeas* inter legitur in Sherardianis schedis p. 72. (cod. Ask. IV, 91.) ac sine loci notitia iterum p. 84. post Philadelphensem. Sunt duo tituli in eodem lapide.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΑΤΑΡΑΧΟΝ
ΧΑΙΡΕ ΜΗΝΟΓΕΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Εὐφροσύνη χαῖρε. *Ἀτάραχον Μηνογένου χαῖρε.*

3324.

Prope *Smyrnam* ad vicum Burnabas, qui locus vocatur „Aux Antiques", in basi marmorea; minusculis ed. Iac. Gronovius Mem. Coss. p. 149. 38. ex schedis Cossoni. Habeo ex schedis Prokeschii a Zellio missis, unde formam tituli et litterarum dedi.

Μ< ΑΥΡ
ΖΗΝΩΝ
ΚΜ<ΚΛ
ΙΟΥΛΙΑ
ΝΗΑΣΤ
ΑΡΧΑΙΒ
ΖΩΤΙΚΩ
ΠΡΑΓΜΑ
ΤΕΥΤΗ ΜΝΕΙ
ΑΣΧΑΡΙΝ

Dedi lectionem Coss. nisi quod vs. 5. init. habet *νοι*, ubi ex Prok. dedi ΝΗ. Menda alterius apographi non annoto.

Μ. Αὐρ. Ζήνων καὶ Μ. Κλ. Ἰουλιανή, Ἀσιάρχαι δίς, Ζωτικῷ πραγματευτῇ μνείας χάριν.

3325.

Anaglyphum sepulcrale in tabula oblonga *Smyrna* allata; in angulo ad sinistram superiore legitur inscriptio: in media tabula est eques in dextram adspectanti conversus, phialam tenens manu dextra; iuxta equum canis, pone equum puerulus; dextram adspectanti occupat arula cum flamma, et in extremo angulo arbor pomifera, quam cingit serpens. Ed. aeri incisum Patinus Comm. in ant. monumm. p. 232 sqq. Maffeius Mus. Ver. p. XLIX. 8. Smyrna avectum lapidem esse cognoscitur ex indice commentarii in

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΧΑΡΙΔΗΜΟΥΙΗΤΡΕΙΗΝΑΝΑΓΡΑΨΑΣ
ΕΠΤΑΕΠΙΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΕΤΕΣΙΝΚΑΙΙΣΑΙΣΕΠΙΒΥΒΛΟΙΣ

Linea erasa

ΣΥΝΕΓΡΑΨΕΔΕΒΥΒΛΙΑ - ΙΑΤΡΙΚΑΜΕΝ - ΟΒ̄
ΙΣΤΟΡΙΚΑΔΕ - ΠΕΡΙΖΜΥΡΝΗΣ - ΑΒ̄
ΠΕΡΙΤΗΣΟΜΗΡΟΥΣΟΦΙΑΣ - Α - ΚΑΙΠΑΤΡΙΔΟΣΑ—
ΑΣΙΑΣΚΤΙΣΕΩΝΑΒ̄—ΕΥΡΩΠΗΣΚΤΙΣΕΩΝΑΒ̄Γ̄Δ̄-ΝΗΣΣΩΝΑ
ΑΣΙΑΣΣΤΑΔΙΑΣΜΩΝΑ - ΚΑΙΕΥΡΩΠΗΣᾹ-
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝΑΒ̄—
ΠΙΝΑΞΡΩΜΑΙΩΝΚΑΙΖΜΥΡΝΑΙΩΝΔΙΑΔΟΧΗΚΑΤΑΧΡΟΝΟΥΣ

Hoc est exemplum Hesselii cum schedis Horstianis consentiens, quod accuratissimum videtur; reliquorum varietates non annoto eas, quae manifestae mendae sunt, neque eas, quae sunt in lineolis inter litteras interpositis: quamquam ne in his quidem multum variatur. Vs. 2. ΕΠΙ secundum deest ap. Trev. et Mur. Vs. 9. Sher. Kust. ΙΩΝΑΙΩΝ. Ω, non ω, diserte in titulo esse, probiora exempla docent omnia: Mur. tamen ω.

Ἑρμογένης Χαριδήμου ἰητρείην ἀναγράψας
ἕπτ' ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις.

συνέγραψε δὲ βυβλία ἰατρικὰ μὲν ο̄[ζ], ἱστορικὰ δέ, περὶ Ζμύρνης ᾱ, β̄, περὶ τῆς Ὁμήρου σοφίας ᾱ, καὶ πατρίδος ᾱ, Ἀσίας κτίσεων ᾱ, β̄, Εὐρώπης κτίσεων ᾱ, β̄, γ̄, δ̄, νήσσων ᾱ, Ἀσίας σταδιασμῶν ᾱ, καὶ Εὐρώπης ᾱ, στρατηγημάτων ᾱ, β̄, πίναξ Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Hermogenem Charidemi f. Smyrnaeum esse sponte patet, quum praesertim utrumque nomen Smyrnae sit usitatum; Charidemos enim et Charidemianum tituli offerunt, Hermogenisque nomen ut in inscriptionibus Smyrnaeis saepissime reperitur, ita in nummis Smyrnae satis frequens est. Medicum Hermogenem Smyrnae habes n. 3350. Erasistrateorum schola Smyrnae fuit duce Hicesio, parentium Strabonis aetate celeberrima, minus celebris postea (Strab. XII. p. 579.): quare probabile est, Hermogenem Erasistrateum, cuius mentio fit ap. Galen. simplic. medicam. I, 29. esse Smyrnaeum; neque impedit quidquam, quominus hunc putemus nostrum Charidemi f. esse. Idemne an alius sit Hadriani medicus Hermogenes, cuius meminit Dio Cassius in rebus Hadriani, incertum est; Hermogenem medicum incertum quem perstringunt epigrammata Nicarchi et Lucillii Anthol. Palat. XI, 114. 257. Nostri patrem Charidemum Erasistrateum (ap. Coel. Aurelian. de morb. acut. III, 15.) esse notat Fabricius. Qui in nummis Smyrnaeis nominantur Hermogenae, quare omnes medici esse putentur, nulla causa est; unus et alter eorum manifesto eponymi magistratus habendi: ut Praetor fuit Hermogenes is, qui in nummo Neroniano comparet (Eckhel. D. N. T. II. p. 554.): quamquam hi quoque potuerunt medici esse. Sed medici est certe is nummus, in quo ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΤΡΙΚΚΑΣ, quum Tricca Thessaliae urbs Aesculapii cultu et arte medica clarissima fuerit. Τρίκκας autem Meadio iudice significandae Hermogenis patriae causa adscriptum; qua tamen de re dubito. Nam Hermogenis nomen Smyrnaeis adeo est usitatum, ut patria et ortu Smyrnaeum illum quoque Hermogenem iudicem; Τρικκᾶς igitur videtur potius agnomen esse ab urbe Tricca ob huius ipsius medicam laudem traductum: agnomina namque nomini addita Smyrnae frequentissima esse videmus ex titulis permultis. Hactenus de Hermogenis nomine. In librorum numeris difficultas est: nam vs. 2. dicitur libros LXXVII scripsisse, sed deinceps medici nominantur LXXII, praeterea XV historici atque insuper πίναξ s. tabula historica: qua annumerata sunt LXXXVIII. Haec ut expediret, Kusterus vs. 2. ἕπτ' ἐπὶ ὀγδώκοντ' esse scribendum coniecit; quo simul adiuvatur metrum: πίνακα non numerandum censuit, quod illi numeralis nota nulla apposita sit; fortasse illum esse imperfectum relictum. Sed haec parum probabiliter disputata sunt. Quis enim putabit ὀγδώκοντα voluisse auctorem et lapicidam dedisse ἑβδομήκοντα? Quis crediderit non numerandum fuisse πίνακα? In quo quod nullus additur numerus, causa haec est, quod singularis πίναξ iam satis docet singularem esse librum. Accedit quod vs. 2. numerus librorum secundum praegressum ἰητρείην ἀναγράψας (i. q. συγγράψας) ad solos refertur medicos libros. Igitur verum videtur, quod proposuit Corsinus, vs. 3. ο̄ζ scribens (Ζ̄ pro Β̄): quo omnis tollitur difficultas. Ad nominativum Ἑρμογένης ἀναγράψας etc. intellige: ὅδε ἐστίν: haud dubie apposita erat imago. Quod singuli deinceps libri litteris ᾱ, β̄, γ̄, δ̄ designantur, non comprehensi uno numero, id Kusterus observat etiam a Diogene Laertio fieri. Vs. 5. καὶ πατρίδος est: καὶ περὶ Ὁμήρου πατρίδος; Smyrnaeum credo Homerum probabat Hermogenes Smyrnaeus. De scriptura νήσσων vs. 6. cf. ad n. 3268. Ad νήσων supplendum esse κτίσεων recte annotat Kusterus: idem ad σταδιασμοὺς Hermogenis contulit Timosthenis libri indicem Σταδιασμὸν s. Σταδιασμούς (Marcian. Heracl. p. 64. ed. Huds. Steph. Byz. v. Ἀγάθη). Vs. 9. debebat πίνακα et διαδοχὴν esse; sed tales errores non sunt sine exemplo: cf. n. 3278. Quod vulgo legebatur Ἰωναίων, ad Ionen (Antiochiam ad Daphnen secundum Steph. Byz.) referebat Kusterus: quod nihili esse non est quod demonstrem. Nec de philosophorum vel aliorum eruditorum successione cogitandum: significatur tabula, qua Romanorum et Smyrnaeorum regum olim, mox magistratuum, eponymorum haud dubie, ex ordine annorum proposita erat successio. Ceterum non male coniecit Kusterus,

tam etiam a Chish. agnitam ΟΦΡΑΝΕΣΑΨΩ esse in lapide diserte testatur Tollius; neque aliud habet Dorv. in edito, licet cod. Dorv. praebere videatur ΕΝΑΨΩ. Pro illo ,,viri quidem alias doctissimi et oculatissimi ΟΙΡΑΝΕΣΑΙΟ legerant", ut ait Tollius; Chish. male coniiciebat ΑΔΩ (p. ΑΨΩ). Ego pro Ψ ex illis, qui ante Tollium inspexerant lapidem, I dedi, quod fortuito lapidis vitio potuit Ψ videri. Vs. 8. extr. cod. Dorv. ἔχει.

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομέναν.
καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
πέτρος ὅδε ξεινοῖσι βοάσεται, ὡς ἀΐδαλος
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθὲν ἔνειμε τύχα.
εἴης τοι σὺμ πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχῃ.

Alium esse Theudotum de quo n. 3333. sponte patet. *Οὐκ ἀβόατος, non sine luctu et planctu funebri.* *Ἐν σπονδαῖς* saepe ille cum civibus laetatus erat ut prytanis, qui libant diis in prytaneo: ridicule tamen ex intemperantiore compotatione eum decessisse coniecit Tollius, alia quoque nimium absona affundens. *Τύχη ἀΐδαλος*, utpote obscura et incerta, *ἄδηλος, ἀφανής*: v. Dorvill. et Iacobs. Animadv. Vs. 7. *ἐσάψω* retinuit Dorv. quam lectionem ferri non posse, quod cum seq. vs. conciliari nequeat, notavit iam Iac. qui *ἐς αἰῶ* dedit cum Toupio, hoc sensu: *Laetus cum patre Sostrato degas, ut ille perpetua laude (ob filium) fruatur apud inferos*: quae sententia etsi non admodum pulchra est, tamen ferri potest. *Αἰῶ* nostro hoc loco probat etiam Buttmannus Gr. Gr. ampl. T. II. p. 403.

3329.

In arca sepulcrali prope *Smyrnam* Ephesum versus; ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 144. 16. ex schedis Cossoni, minusculis.

ΤΟΥΤΟΤΟΑΝΓΕΙΟΝΔΙΑΦΕΡΕΙΑΥΡ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΩΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

Τοῦτο τὸ ἀνγεῖον διαφέρει Αὐρ. Θεοκτίστῳ Μαρκέλλου.
Cf. ad n. 3282.

3330.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 13. p. 25. n. 32.

ΧΑΙ ΧΑΙ
ΡΕ ΡΕ
ΘΕΟΦΙΛΕ ΕΡΜΟΔΩΡΕ
ΛΗΝΑΙΟΥ

Χαῖρε Θεόφιλε.
Χαῖρε Ἑρμόδωρε Ληναίου.

3331.

Venetiis in Museo Antonii Capelli, cum anaglypho; ed. Maffeius Mus. Ver. p. CCCLXXIV. 2. *Smyrnae* tribuo ob causam in nota expositam.

ΘΕΟΦΙΛΑΝΑΤΤΑΛΟΥ

Θεοφίλαν Ἀττάλου.

N. 3239. extat titulus in eodem Museo asservatus, in quo est *Μηνοφίλα Ἀττάλου*. Iam quum haec inscriptio eiusdem Musei sit, et *Θεοφίλα Ἀττάλου* eiusdem videatur familiae esse ac *Μηνοφίλα Ἀττάλου*, hic quoque titulus Smyrnae tribuendus est, quod n. 3239. Smyrnaeum esse alio evici argumento.

3332.

Smyrnae; minusculis ed. Montfauc. Ant. expl. T. V. P. I. p. 38. Nos habemus etiam ex schedis Sherardi p. 74. (cod. Ask. IV, 95.)

ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΩΝΤΗΝΕΝΔΕΞΙ
ΟΙΣΚΑΜΑΡΑΝΚΑΙΤΑΕΣΟΡΙΑΚΑΙ
ΤΑΠΡΟΤΟΥΕΙΣΕΛΘΕΙΝΕΣΟΡΙΑΚΑ
ΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗΥΠΟΘΡΕΠΤΟΥΠΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΣΠΑΠΠΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΚΑΙ
ΣΥΝΕΡΩΤΟΣΚΑΙΠΡΟΣΗΚΕΙΚΑΙ
ΤΟΙΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΕΚΝΟΙΣ
ΚΑΝΩΣΙΔΗΜΟΣΙΑ

\- - - - - - - - - -
εἰςελθόντων τὴν ἐν δεξιοῖς καμάραν, καὶ τὰ ἐσόρια, καὶ τὰ πρὸ τοῦ εἰςελθεῖν ἐσόρια κατεσκευάσθη ὑπὸ Θρέπτου, πρὸς μητρὸς πάππου Μητροδώρου καὶ Συνέρωτος, καὶ προςήκει καὶ τοῖς Μητροδώρου τέκνοις, κἂν ὦσι δημόσια.

Vs. 1. Sher. Ζ pro Ξ; idem vs. 3. extr. ΚΑΙ. Vs. 4. Montf. *ἀπό*. Vs. 5. Sher. ΠΑΠΟΥ. Vs. 6. secundum ΚΑΙ omittit Montf. Vs. 8. Montf. *κανῶσι δημοσίᾳ*, quod vertit *ex publico decreto*.

Initio multa perisse videntur, quae restitui nequeunt. Tum videtur fuisse: *ἡ δὲ σορὸς ἡ πρώτη* (vel tale quiddam) *εἰςελθόντων* etc. *Ἐσόρια* est pro *ἐσσόρια* s. *ἐνσόρια*; cf. n. 3270. In fine legendum esse *κἂν ὦσι δημόσια* vix ambigas: sed de sententia non liquet.

Τ.ΦΛ.ΕΥΕΙΔΗΣΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣΤΗΝ
ΝΗ
ΜΗΤΕΡΑΦΛ.ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΝΕΩΣΑΜΕΝΗΝ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΠΡΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΕΑΥ
ΤΩΚΑΙΦΛ.ΤΥΧΗΤΗΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΦΛ.ΠΕΡ
ΣΕΙΤΩΥΙΩ ΚΑΙΤΟΙΣΚΑΤΟΙΧΟ
ΜΕΝΟΙΣ

3316.

Marmor aëtomate instructum, sub quo est triclinium funebre; aeri incisum dedit Maffeius Mus. Ver. p. XLIX. 1. et postea ex Musei Veronensis lapide Venturius, Guida al Mus. Ver. tab. 7. n. 17. cum commentario p. 68. Male dederat Gorius Inscr. Etrur. T. II. p. 463. 98. ex schedis Andreinii, qui transcripserat in Museo Mediceo Florentiae; ipse enim Gorius iam legere non poterat. Cf. etiam Maffei. Ver. illustr. P. III. c. 8. p. 275. Titulus est in aëtomate. Anaglyphum *Smyrnaeis* sepulcralibus lectisternia huiusmodi repraesentantibus ita simile est, ut huc titulum referre ausus sim.

ΕΥΚΛΕΑΑΓΑΘΩΝΟΣΓΥΝΗΔΕΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

Εὐκλέα Ἀγάθωνος, γυνὴ δὲ Ἀριστοδήμου.

3317.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 24. n. 25.

ΥΠΟΡΙΑΚΑΛΛΑΤΑΝΙ
ΧΑΙΡΕ

Ε]ὐπορία Καλλατ[ι]αν[ὴ] χαῖρε.

Nomen est mulieris Callatianae, ex oppido in ora Ponti Euxini sito. Patris nomen abest, ut saepe in peregrinis.

3318.

Lapis Musei olim Besboroughiani, postea Henrici Blundell; transcripsit Müllerus ex libro Musei huius, quod in vico Ince-Blundell haud procul ab urbe Liverpool extat, monumenta exhibente, ubi aeri incisus habetur in calce Vol. II. ex apographo, quod fecit Iac. Christie; Müllerus dein ex typo gypseo, qui in angulo Musei Britannici latet, annotavit variam lectionem. Lapidem *Smyrna* avectum esse recte suspicatus Müllerus est: forma tituli prorsus est Smyrnaea; indidem translata autem etiam alia Besboroughiana constat, ut n. 3337. 3349. 3385. 3400. Nuperrime apographum a se factum cum annotationibus misit Iosephus B. Yates per fratrem Iac. Yates, et ille quoque Smyrnaeum lapidem esse coniecit. Hic notat partem inscriptam longam esse 2′ 3″, latam fere 1′.

ΤΙΚΛ·ΚΟΥΧΙΟΣΕΥΤΑΚΤΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΥΤΩΤΕΚΑΙΣΥΜΒΙΩΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΝΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΗΕΜΟΥΜΟΝΟΥ
ΜΗΤΕΠΩΛΗΣΑΙΜΗΤΕΕΤΕΡΟΝΠΤΩΜΑΕΙΣΕ
ΝΕΝΚΕΙΝΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΕΙΠΩΛΗ
ΣΑΙΗΕΤΕΡΟΝΠΤΩΜΑΕΙΣΕΝΕΝ
ΚΕΙΝΔΩΣΕΙΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΚΑΙΤΟΙΣ
ΝΕΟΙΣ✳/Β—ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑ
ΦΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΝΤΩ
ΑΡΧΕΙΩ

Falso pro Ω editum est ω; nos et formam litterarum et lectionem partim ex forma gypsea partim ex fide Yatesii certissima restitutas damus, nisi quod Yates aliquoties habet Ω. Vs. 1. init. Yates ΙΙΚΑΚΟΥ etc.

Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Κούχιος? Εὔτακτος κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ τε καὶ συμβίῳ καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις καὶ θρέμμασιν καὶ ἀπελευθέροις, μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἢ ἐμοῦ μόνου μήτε πωλῆσαι μήτε ἕτερον πτῶμα εἰσενενκεῖν· εἰ δέ τις τολμήσει πωλῆσαι ἢ ἕτερον πτῶμα εἰσενενκεῖν, δώσει τῇ γερουσίᾳ καὶ τοῖς νέοις δηνάρια β. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπόκειται ἐν τῷ ἀρχείῳ.

Κούχιος est in lapide: alioquin scribi poterat *Κούριος*. *Θρέμματα* Yates annotat hic et aliis locis esse *τροφίμους*, eosque inferioris condicionis liberos, quippe spurios: cui in universum assentior, nisi quod non necesse est spurios fuisse, quotquot vocantur *θρέμματα*. /Β nihil est nisi β; linea obliqua inservit signandis millibus, ut alias Ζ: cf. ad n. 3385.

clinat: quod et ipse feci. Altera difficultas est vs. 9. ubi Prid. μητρὶ σῇ λίπ᾽ ἀδελφός, doctus in exemplo B. ap. Maitt. p. 566. μήτριος ἧ λίπε δελφύς (*quam maternus defecit uterus*), Chandl. μήτρ᾽ ἴση λίπ᾽ ἀδ. Iac. μητρὸς (μητέρος) ἣν λίπ᾽ ἀδ. Welck. Μητρᾶς ἔλλιπ᾽ ἀδ. qui *fratrem peregre profectum* statuit. Sed nihil quidquam mutandum est. Ut patris nomen, ita matris quoque scriptum est in titulo, *Metris*; in cumulum miseriae additur, ut defuncti maritus et filii sint, ita etiam fratre vel fratribus destitutam esse infelicem mulierem. Nomen muliebre Μητρῖς s. Μητρεὶς gen. Μητρῖδος s. Μητρεῖδος est Smyrnaeum; huius, quae n. 3333. extat filiumque habet *Hicesium*, maiores *Hicesium* et uxorem *Metridem* nominari n. 3141. ibi iam monui. Formae Μητρὶς s. Μητρεὶς convenit Smyrnaea alia Σφραγεὶς n. 3258. Λιπάδελφος est fratre vel fratribus destituta, ut λιπόπαις *liberis orbatus*. Simile est etiam λιπομήτωρ et plura: modo vero tales formae passivae sunt, ut hic, modo activae, ut λιπομήτωρ est etiam *matrem relinquens*. Vs. 10. extr. κακὸν defendi potest; sed multo praestantius iudico κακῶν.

3334.

Smyrnae; ex schedis Consulis Batavorum ed. Sponius Misc. erud. antiq. X, 91. p. 352.

ΜΑΡΚΟΣΤΟΥΚΚΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΗΓΟΡΑΣΕ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΕ
ΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝΕΑΥ
ΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙΣΩ
ΤΗΡΙΑΔΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΕΚΝΟΙΣ

Μάρκος Τούκκιος Ἰουλιανὸς ἠγόρασε τὸ μνημεῖον καὶ ἐπεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ Σωτηριάδι καὶ τοῖς τέκνοις.

3335.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 75. (cod. Ask. IV, 95.)

.....ΝΟΣΝΕ,ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕ
.....ΥΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΑΣΕΝ
.......ΕΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΩΠΑΤΡΙ
.....ΑΙΤΗΜΗΤΡΙ·ΙΟΥΛΙΑΝΗ
......ΣΚΑΙΕΓΓΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕ
......ΣΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝ
.......ΥΕΙΔΕΜΗΟΣΑΝΠΑΡΑ
......ᑐΣΕΙΔΗΜΩΡΩΜΑΙΩΝ
.......ΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
.......ΕΙΤΑΤΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

- - - - νος νε(ώτερος) ἐπεσκεύασε [τὸ - - - ο]υ μνημεῖον καὶ τὰς ἐν [αὐτῷ σοροὺς] ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πατρὶ - - - - [κ]αὶ τῇ μητρὶ Ἰουλιανῇ [καὶ τοῖς τέκνοι]ς καὶ ἐγγό[νο]ις καὶ ἀπελε[υθέροις· μηδενὸ]ς ἔχοντος ἐξουσίαν [ἕτερον θεῖναι πλὴν ἐμο]ῦ? εἰ δὲ μή, ὃς ἂν παρὰ [ταῦτα ποιήσῃ, δώ]σει δήμῳ Ῥωμαίων [δηνάρια .. ταύ]της τῆς ἐπιγραφῆς [ἀντίγραφον ἀπόκ]ειτα[ι] εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Vs. 2. fortasse fuit τὸ ἐπὶ τῆς ὁδο]ῦ. Vs. 3. post σοροὺς a me suppletum potuit etiam καὶ τὰ ἐνσόρια additum esse: nam de latitudine scripturae non liquet: quamquam plurima supplementa in minorem conveniunt lacunam, quam quae illud recipiat supplementum.

3336.

Smyrnae „in domo Mahamed Efendi Bostangi aglii"; ex schedis Cossonianis ed. Iac. Gronovius Mem. Cosson. p. 146. 23.

ΜΑΡΚΟΣΑΝΤΕΣΤΙΟΣΓΑΙΟΥΥΙΟΣΦΑΒΙΑΙΟΥΝΙΚΟΣ

Μάρκος Ἀντέστιος Γαΐου υἱός, Φαβίᾳ, Ἰουνικός.

Ἀντέστιος est *Antistius*. De cognomine Ἰουνικὸς dubitem. Simile est Ἰώνιος n. 3341.

3337.

Smyrnae transcripsit Pocockius et edidit Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 23. n. 17. Venit postea in collectionem Besboroughianam et inde in Museum Henrici Blundell, in cuius descriptione titulus aeri incisus est. Exemplum ex illa descriptione petitum misit Müllerus, idque edo; nisi quod apices aliquot obliquatos, quibus litterae ornatae sunt, non expressi.

ΙΠΠΑΡΧΙΚοΣΠΑΡΑΜο
ΝΟΥ·ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤοΜΝΗΜΕΙοΝΕΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΗΤΡΙΩ
ΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜΜΑ
ΣΙΠΑΣΙΤΟΥΤΟΥΔΕΤΟΑΝ
ΤΙΓΡΑΦΟΝΑΠΟΚΕΙΤΑΙΕΙΣ

Vs. 7. Poc. ΑΠΟΚΕΙΤΑΤΕΙΣ.

Ἱππαρχικὸς Παραμόνου κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Μητρίῳ καὶ τέκνοις καὶ θρέμμασι πᾶσι. τούτου δὲ τὸ ἀντίγραφον ἀπόκειται εἰς [τὸ ἀρχεῖον.

tres inscriptiones, quas ea parte commentationum complexus est Patinus, et ex praefatione (p. 202.), quae illum sequitur indicem.

ΛΟΜΟΥΡΔΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΑΣΕΤΩΝΚ̄
ΗΡΩC

Λο(ύκιος) Μούρδιος Ἡρακλᾶς ἐτῶν κ̄ ἥρως.
Murdii multi sunt ap. Gruter. Reines. etc.

3326.

Smyrnae, in cippo figuram repraesentante stantem, et serpentem columnae, ut fertur, circumvolutum: sed credo arbor potius fuit, ut in aliis Smyrnaeis. Ex Gallandi schedis ed. Sponius Misc. erud. antiq. X, 86. p. 350. ex Vaticanis schedis Donius IV, 60. p. 150. cum metrica translatione Ant. Mar. Salvinii, ex Donio Burmannus Anthol. Lat. T. II. p. 222. Murat. T. II. p. DCLVI. 1. Fleetwood. Syll. p. 294. 4. cum nota valde absurda, Bonada T. II. p. 229. In Analecta recepit Brunck. T. III. p. 308. n. 723. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 308 sq.) tum Iacobsius in Anthologiae Palatinae Append. n. 103. cf. Nott. T. III. p. 916 sq.

ΑΔΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝΚΑΤΕΧΕΙΚΟΝΙΣΟΜΒΕΡΥΣΑΙΔΑΣ
ΕΙΡΥΣΕΝΑΙΘΕΩΝΗΛΙΚΟΣΕΞΑΓΕΛΑΣ
ΑΡΤΙΓΑΡΕΥΜΟΧΘΟΥΕΠΙΓΥΜΝΑΔΑΣΑΓΝΟΝΕΦΗΒΟΥ
ΣΧΗΜΑΛΑΧΩΝΕΡΑΤΑΝΩΛΕΣΕΝΑΛΙΚΙΑΝ
ΑΡΤΙΔΑΡΙΘΜΟΝΕΤΩΝΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΕΡΠΝΟΣΑΜΕΙΒΩΝ
ΖΜΕΡΤΟΜΑΡΑΙΣΤΥΓΕΡΟΝΜΑΤΡΙΛΕΛΟΙΠΕΓΟΟΝ

Vs. 1. Spon. ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, Don. quod dedi; Spon. ΟΜΒΡΥΣ, Don. ΟΜΒΡΙΜΟΣ. Vs. 2. Don. ΑΗΘΕΩΝ et ΕΛΙΚΟΣ. Vs. 3. Spon. et Don. ΓΥΜΝΑΔΑΣ; sed Salv. vertit *gymnados*; et recte genitivum hunc dedit Brunck. Vs. 5. Don. ΤΕΡΠΟΣ, Spon. quod dedi; Spon. ΑΜΙΒΩΝ, Don. quod dedi. Mitto Muratorii varietatem; nullum enim exemplum praeter Spon. et Don. in censum venit.

Ἄδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὅμ Β[α]ρὺς Ἀίδας
εἴρυσεν ἀϊθέων [ἅ]λικος ἐξ ἀγέλας.
ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἁγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἁλικίαν·
ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἓξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
[στ]ερ[γ]ομ[έν]α στυγερὸν ματρὶ λέλοιπε γόον.

Vs. 1. recte ante nos correctum est *βαρύς*; fuit credo ΒΑΥΣ. Vs. 3. *γυμνὰς* est *γυμνάσιον*, ut in epigrammate Chio n. 2240. de Protarcho, cuius initium. *Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις Ἅβας καλλίστας ἄνθεσι τερπόμενον, Ἠΐθεον* etc. quod contulit iam Iacobsius una cum titulo n. 938. ubi tamen aliter interpretati sumus. Vs. 6. incredibile matris nomen *Ζμερτομάρα* statuerunt interpretes. Probabile mihi videtur *στεργομένα*, *dilectae*, ut *ἀγαπωμένη* dicitur praesenti tempore.

3327.

Smyrnae, in cippo; ex Richteri diario ed. Franckius Richtersche Inschriften p. 288. n. 50.

ΗΡΑΚΛΕΩΝΧΑΙΡΕ

Ἡρακλέων χαῖρε.

3328.

Sub anaglypho sepulcrali, quod rudi delineatione aere expressum est ap. Henninium in Notis ad Tollii Epist. itinerar. p. 20. sed perperam relatum ad inscriptionem Musei Sixiani, quam damus n. 3353. ad quem titulum hanc Henninii hallucinationem notavit Oudendorpius. Repraesentantur in eo mater et pater ex adverso assidentes, et inter parentes puer manibus librum sustinens patrem versus directum, quasi legens et a patre docendus. Hoc marmor Lugduni Batavorum in collectione Gosewini Ulenbroekii vidit Chishullus, in cuius Itinerario p. 168. edita est inscriptio. Minusculis ed. Iac. Tollius Fortuit. p. 307. (cf. p. 264.) adiecta translatione metrica et notulis, ex Tollio Murat. T. II. p. DCCXLIX. 5. quasi Atticum et in Museo Sixiano extans, Bonada T. II. p. 516. Sigeb. Havercampius in Indice supellectilis antiquar. Ulenbr. p. 290. quem librum non vidi ipse, sed ex Dorv. et Oudend. affero. Post hos minusculis ex lapide dedit Dorvillius ad Charit. p. 519. ed. Lips. cum notis; idem meminit eiusdem p. 412. unde patet possedisse tum Dorvillium, quod etiam Oudendorpius testatur ad n. 3353. Praeterea repetiit Toupius Addend. ad Theocr. p. 399. cuius lectionem secutus est Brunckius Anal. T. III. p. 299. n. 692. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 262 sqq.); nuperrimeque edidit Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 200. (cf. Nott. T. III. p. 931.). Habeo etiam a Müllero ex codicis Dorvilliani fine minusculis scriptum, ubi apud Ulenbr. esse annotatum est. *Smyrnaeis* addidi hunc titulum, primum quod quae ea aetate in Bataviam allata Graeca monumenta sunt, fere omnia Smyrnaeam referunt originem; tum quod *Theodotus* s. *Theudotus* Smyrnaeum est nomen (n. 3160. 3333.); postremo quod Smyrnae convenit etiam prytanis munus (cf. ad n. 3148.).

ΗΛΥΘΕΣΟΥΚΑΒΟΑΤΟΣΕΝΙΤΡΙΣΣΑΙΣΔΕΚΑΔΕΣΣΙΝ
ΘΕΥΔΟΤΕΤΑΝΖΩΟΙΣΟΙΜΟΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑΝ
ΚΑΙΣΕΤΟΝΕΝΣΠΟΝΔΑΙΣΙΓΕΓΑΘΟΤΑΠΟΥΛΥΜΕΤΑΣΤΩΝ
ΜΑΤΗΡΑΙΑΖΕΙΜΥΡΟΜΕΝΑΠΡΥΤΑΝΙΝ
ΠΕΤΡΟΣΟΔΕΞΕΙΝΟΙΣΙΒΟΑΣΕΤΑΙΩΣΑΙΔΑΛΟΣ
ΑΣΦΑΛΕΣΑΝΘΡΩΠΟΙΣΟΥΘΕΝΕΝΕΙΜΕΤΥΧΑ
ΕΙΗΣΤΟΙΣΥΜΠΑΤΡΙΚΕΧΑΡΜΕΝΟΣΟΦΡΑΝΕΣΑΙΩ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣΜΥΡΙΟΝΑΙΝΟΝΕΧΗ

Formam tituli, de qua mihi non satis constat, retinui Muratorianam, cuius menda in lectione commissa non annoto. Vs. 2. Chish. ΟΙΜΑΝ. Vs. 5. Toll. et qui inde petierunt, legunt ΑΙΔΑΛΩΣ; ΑΙΔΑΛΟΣ Chish. Dorv. etc. Vs. 6. Dorv. edidit *τύχη*; cod. Dorv. *τύχα*; ΤΥΧΑ est vulgata. Vs. 7. extr. vulga-

3343.

Lapis Oxoniensis n. 22. ed. Maitt. (Prid. n. 107. Seld. n. 27.) Apud Maitt. p. 86. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 513. notula Reinesii, qui ex Prideauxii editione petitum habet Synt. XVII, 27. p. 824. in nota vero Seldeni usus est editione; p. 559. Maitt. notavit Seldeni varietatem. Aere expressum dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 94. quem sequor potissimum. Est in operculo urnae cinerariae, litteris per semicirculum dispositis inconcinne. Ob reliquorum Oxoniensium lapidum, quos Seldenus tractavit, originem *Smyrnaeis* addidi.

ΚΟΚΚΕΙΑΙ
ΧΡΗCΤΗ
ΕΤѠΝ·ΙΕ·Μ·Β
ΗΜΕ·ΚΓ·

Vs. 1. ultimus ductus est apud Chandl. solum; vs. 4. prius punctum ex prioribus addidi.

Κοκκείᾳ χρηστῇ, ἐτῶν ιε, μ(ηνῶν) β, ἡμε(ρῶν) κγ.

Est Romana opinor mulier, Smyrnae sepulta; similia sunt Smyrnaea n. 3272. 3309.

3344.

Inter *Smyrnaeos* titulos ex schedis Dukeri Horstianis ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. D. n. 2. Litterae male sculptae sunt, neque, ut etiam Hesselio vel eius auctori videtur, ab eadem manu; sunt inaequales, parum incisae, partim etiam detritae. Medio inter utrumque epigramma loco, a summo fere lapide usque ad lineam post vs. 16. comparentem „stat imago muliebris nuda, a tergo partem vestis fluxae ad interfeminium trahente laeva manu, dextra pectori laevo admota, et super eodem brachio lacinia extante, cuius pars lateri dextro dependet, ornatis capillis, ventre prominulo, ut praegnantis." Sic Hess. nec multum differt descriptio in schedis Horstianis, quarum apographum habeo. In iisdem schedis vocabula non distincta sunt; unde sustuli distinctiones Hesselii, ut soleo facere. Tractavit Welckerus Spicil. Epigr. II, 60. p. 29 sqq. et in Syllog. Epigr. 100. p. 126 sqq. Ad unguem perpolivit God. Hermannus in Jahn. Annal. a. 1829. Vol. II. Fasc. II. p. 209 sqq. quae commentatio Germanice scripta est, sed Latine versa extat in eiusdem opusculis T. IV. p. 303-321.

A.	B.
ΔΜѠΑΛΔѠΡΟΘΕ	ΟΥΝΟΜΑΜΕΝΜΑΚΕ
ΑCΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ	ΤΑΙΣΕΠΙΧΩΡΙΟΝΟΥΝΕ
ΤΗΝΟΜΟΔΟΥΛοΝ	ΚΑΜΕΜΦΘΗ·ΜΗΔΕΕΝΙ
ΠΑΡΘΕΝΟΝ	ΚΟΠΡΙΑΝΜΕΩΝΟΜΑΣΑΝΓΕΝΕ
ΕΙCΑΙΔΗΝΘΑ	ΤΑΙ·ΟΥΓΑΡΑΤΕΙΜΟΣΕΗΝΠΑ
ΠΤΟΝΑΠΕΡ	ΡΑΔΕΣΠΟΤΑΙΣΑΛΛΑΜΕΘΕ
ΧΟΜΕΝΑΝ, ΑΡ	ΥΑΝ·ΑΥΤοΙΚΑΙΚοΙΤοΝΧΕρ
ΤΙΔΕΤΟΝΠΑΝ	ΣΙΝΕΜΑΙΣΚΟΜΙΕΙΝ·
ΑѠΡΕΧΟΑCΧΕΙ	ΔΩΚΑΝΤΙΜΗΕΝΤΑΚΑ
ΟΥCΑΙΑΠΟΔΗ	ΧΥΣΔΕΜΕΠΑΡΘΕΝΟΥ
ΜΟΝ'ΝΥΜΦΙ	ΣΑΝ·ΔΑΙΜΩΝΙΣΑΙΔΗΝ
ΟΝΕΚΠΕΛΑΓΟΥC	ΠΕΝΨΕΝΑΜΕΙΛΙΧΙΗΣ·
ΕΙΔΟΝΕΠΕΡΧΟΜΕ	ΑΛΛΚΑΙѠΣΤΕΟΝΑΣΑΝΕ
ΝΟΝ·ΑΛΛΟΜΕΝ	ΤΕΙΜΕΟΝΕΝΤΑΦΙΟΙΣΙΝ·
ΕΝΓΥCΕΤΛΗ	ΚΑΙΤΥΝΒΟΝΠΑΨΑΝΜΗ
ΚΑΙCΥΗΜΕΝΑΙΚΑΙΞ	ΜΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΠΙΔΑΚΡΥΣΑΙΤΟΥΔΕΙΥ	
ΜΗΔ(ΝΕΒΗCΞΥΘΟ	
ΜΕΝΔΕΓ(ΑΙΔΑΧ	

Formas litterarum ex Hess. reddidi, nisi quod ⊖ pro Θ dedi ex schedis; Hess. ◊, schedae ◊. Dubias litteras lineola subducta notaverat Hess. nos exhibemus arrosas ex schedis. *A.* lin. 8. Hess. ΤΟΝΑΝ, schedae id quod habes. Lin. 16. Hess. ΚΑ p. ΚΑΙ, quod in schedis est; idem in fine ΙΕ pro ΙΙΙΙ schedarum; sed retinui ΙΕ. Lin. 17. super ◊ accentum habet Hess. quem secundum schedas delevi. Lin. 18. ubi ex schedis B habes, Hess. Θ. Tum Hess. ΣΕΥΑΟ, schedae quod dedi. *B.* lin. 10. ex schedis dedi ◊ p. Ο. Lin. 11. extr. Hess. ΑΙΔΕΝ; schedae docent ΑΙΔΗΝ esse in lapide, licet Η in illis infra sit clausum, supraque tantum ex dimidia parte apertum. Lin. 13. schedae ΝΑΣ, Hess. pro Ϲ fere Ε praebet. Ceterum ut hic ita aliis in partibus ligatos ductus ex schedis paululum exactiores reddidi. Quod interseritur passim ι, est lineola paululum recurva, versibus distinguendis inserviens; cf. n. 3312.

A.

Δμωὰν Δωροθέας μεταχείριοι τὴν ὁμόδουλον
παρθένον εἰς Ἀΐδην θάπτον ἀπερχομέναν·
ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χείουσαι ἀπόδημον
νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι·
τοῦ δὲ [σ]ὺ μηδ[ὲ]ν ἔβης [π]ευθομέν[α] ε[ἰ]ς Ἀΐδ[ην].

B.

Οὔνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον· οὕνεκα μέμφθη
μηδὲ ἑνί· Κοπρίαν με ὠνόμασαν γενέται.
οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπόταις, ἀλ[λ]ά μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
αὐτοί, καὶ κοῖτον χερσὶν ἐμαῖς κομιεῖν
δῶκαν τιμήεντα. [τ]αχὺς δέ με παρθέν[ον] οὖσαν
δαίμων [ε]ἰς Ἀΐδην πένψεν ἀμειλίχι[ο]ς.

3333.

Sub anaglypho cippi sepulcralis *Smyrna* allati, olim apud Vernonum in agro Essexiensi, nunc Oxonii; ex Marm. Oxon. n. 40. ed. Maitt. (Prid. n. 7.) Apud Seldenum non extat; quod moneo certam ob causam. Apud Maittairium p. 89. editus est textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 560. varietas lectionis exemplorum *A* et *C* cum notitia loci, unde lapis allatus erat, p. 565 sq. notae Maittairii. Ex Prideauxio repetiit Montfauc. Ant. expl. Suppl. T.V. p. 24 sq. Ex lapide dedit Chandlerus Marm. Oxon. n. 71. p. 111. etiam inscriptione aeri incisa, quum prius tantum anaglyphum esset aere descriptum. Tractavit Welcker. Spicil. Epigr. II. p. 20. et Syllog. Epigr. n. 45. p. 54. Anaglyphum hoc est. In medio sedet mulier in sella, pedibus scabello innixis, facie revelata; pone hanc iuvenis imberbis, pectore et dextro brachio nudis, manibus in ventre compressis et coniunctis; mulieri ad dextram adspectantis adstat iuvenis tunica et pallio amictus, dextramque mulieris tenet ut valedicens: in utroque angulo stat puerulus, et ille quidem, qui pone valedicentem est, lugentis refert habitum.

ΟΙΔΙΣΣΟΙΣΥΝ°Μ'ΑΙΜΟΙΙωΞΕΝΕΤωΙΔΥΠΟΤΥΜΒωΙ
ΑΨΑΥΣΤΟΙΤΕΚΝωΝΚΕΙΜΕΘΑΚΟΥΡΙΔΙωΝ
ΙΚΕΣΙ°ΣΚΑΓωΝΕΑΡΑΝΠΛΗΡΟΥΜΕΝΟΣΗΒΑΝ
ΕΡΜΙΠΠΟΣΚΡΥΕΡΟΝΤΟΝΔΕΕΧΟΜΕΝΘΑΛΑΜΟΝ
ΑΙΔΑΝΕΓΚΥΡΣΑΝΤΕΣΑΛΑΜΠΕΤΟΝΕΥΓΕΝΕΤΗΣΔΕ
ΘΕΥΔΟΤΟΣΟΥΣΤΥΓΕΡΟΝΠΕΝΘΟΣΕΦΕΙΔΕΠΑΤΗΡ
ΜΗΤΗΡΔΕΗΔΥΣΤΗΝΟΣΟΔΥΡΕΤΑΙΟΙΑΤΙΣΑΚΤΑΙΣ
ΑΛΚΥΟΝΙΣΓΟΕΡΟΙΣΔΑΚΡΥΣΙΜΥΡΟΜΕΝΑ
ΜΗΤΡΙΣΗΛΙΠΑΔΕΛΦΟΣΕΡΗΜωΘΕΙΣΑΔΕΤΕΚΝωΝ
ΓΗΡΑΙΟΜΒΙΟΤΑΣΤΕΡΜΑΕΝΕΠΛΗΣΕΚΑΚΟΝ

Sic Chandl. nisi quod vs. 5. extr. pro **ΣΔΕ** habet **ΕΔΕ**, et vs. 9. med. **ΣΡΗ** pro **ΕΡΗ**; quae correxi ex Prid. Maitt. Hi autem litteras, quae per apostrophum eiiciuntur, omiserunt, scripto vs. 4. **ΤΟΝΔΕ ΧΟΜΕΝ**, vs. 7. **ΔΗΔΥΣΤΗΝΟΣ** (**ΔΕΗ** etc. etiam exempla A et C). Vs. 10. Prid. etc. **ΤΕΡΜΑΑΝ** etc. Sed exempla A et C in margine cum Chandl. habent **ΕΝΕΠΛΗΣΕ**, idque diserte testantur esse in marmore.

Οἱ δισσοὶ σύνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῷδ᾽ ὑπὸ τύμβῳ
ἄψαυστοι τέκνων κείμεθα κουριδίων·
Ἱκέσιος κἀγὼ νεαρὰν πληρούμενος ἥβαν
Ἕρμιππος κρυερὸν τόνδ᾽ ἔχομεν θάλαμον,
Ἅιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον. εὐγενέτης δὲ
Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφεῖδε πατήρ·
μήτηρ δ᾽ ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
ἀλκυονίς, γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
Μητρὶς ἡ λιπάδελφος· ἐρημωθεῖσα δὲ τέκνων
γηραιὸμ βιοτᾶς τέρμ᾽ ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

Dorismi insunt aliquot: nihilo minus articulus *ἡ* bis habetur (vs. 7. 9.), non *ἁ*: nec *μάτηρ*, *δύστανος*, *εὐγενέτας* dictum est. Post vs. 2. plenius interpunxi, quo adiuvatur dictio nimium alias languens. In reliquo epigrammate duae tantum difficultates sunt, ob quas primum de figuris anaglyphi aliquid dicendum est. De quibus pessime iudicavit Maittairius p. 566. qui matri a tergo est, eum Theudotum maritum esse censens, alterum autem virum Hermippum filiorum natu maximum dicens, et pusillorum illorum alterum Hicesium vocans, alterum vero venditans pro fratre natu minimo. Rectius quidem Montfauconius viros duos censet fratres esse Hicesium et Hermippum, non decernens uter sit Hermippus, uter Hicesius: sed haeret in puerulis, qui non possint illius feminae liberi esse, utpote quae Hermippo et Hicesio defunctis orba iam fuerit. Postremo Welckerus virum iuvenem, qui manum iungit mulieri, pro eius marito habet, alteram vero virilem figuram interpretatur fratrem mulieris (olim etiam de servo cogitari posse putaverat); pueros in angulis stantes videtur pro Hicesio et Hermippo habuisse. At in magno numero Smyrnaeorum anaglyphorum in angulis stantes huiusmodi pueruli habentur, qui numquam sunt illi, quos defunctos plorat epigramma: sunt nihil nisi servuli, quasi familiam defunctorum lugentem referentes. Iam vero epigramma duos filios mulieris Hicesium et Hermippum hoc sepulcro conditos esse pronuntiat; patet igitur hos esse illos iuvenes, qui ab utraque parte matri adstant. Hicesius autem, qui primo loco nominatur, prius videtur defunctus esse, postea Hermippus, qui etiam uberiore lugetur dictione *κἀγὼ νεαρὰν πληρούμενος ἥβαν*, utpote recenti abreptus morte; quare non dubito quin Hermippus sit is, qui matri manum iungit valedicens: Hicesius est, qui matri adstat a tergo. Neve credas illum, qui mulieri manum iungit, esse eius maritum: mulier vetula est, quod diserte in fine dicitur; igitur eius maritus certe non fuerit imberbis fictus. Omnino vero figura est valedicentis; valedicentis autem habitu repraesentari defunctus in his anaglyphis solet. Superstes est sola mater, quae filiis posuit hoc monumentum. His expositis progredior ad illas, quas significavi, difficultates tollendas. Vs. 6. vulgo legunt *ἔφειδε*, *pater non parcebat luctui*: sed hoc debebat *ἐφείσατο* vel *ἐφείδετο* cum genitivo esse. Nec pater repraesentatur in anaglypho; debebat alteruter certe virorum barbatus esse, quo posset pater haberi. Immo pater dudum obierat, alibique erat sepultus. Quare Iacobsius *ἐσεῖδε*, Welckerus rectissime *ἐπεῖδε* coniecit; hic addidit locum Herodoti VI, 52. *ἐπιδόντα δὲ τὸν Ἀριστόδημον τὰ τέκνα, νούσῳ τελευτᾶν*, qui tamen hinc alienus est. Smyrnaeus vero poeta scripsit *ἐφεῖδεν*, ut in Smyrnaeo n. 3137. 44. 75. est *ἐφ᾽ ἴσῃ* prorsus geminum: spiritus successit in locum litterae digammi, qua et *ἰδεῖν* et *ἴσος* instructa erant. Sic *ϝανδάνω ἁνδάνω*. *Ἐφιδεῖν* et *ἐφ᾽ ἐλπίδα*, immo etiam *ἐφ᾽ Ἰουδαίους* in libris N. T. reperiri monuit me Lachmannus: et cf. de voce *ἐλπὶς* s. *ἑλπὶς* (quae olim *ϝελπίς*) supra T. I. p. 301. *b*. Ceterum asperum nihilominus etiam Lachmannus de-

3347.

Olim in collectione Besboroughiana, postea in museo Henrici Blundell; ex huius musei descriptione, ubi aeri incisus titulus, transcripsit et misit Müllerus. De Besboroughii lapidum origine *Smyrnaea* cf. ad n. 3318.

ΦΛΑΟΥΙΑΝ·ΑΥ
ΡΗΛΙΑΝ:ΜΑ
ΚΑΡΙΑΝ·ΦΙΛΑΝ
ΔΡΟΝΓΥΝΑΙΚΑ·
ΑΥΡΗΛΙΟϹΥΓΕΙ
ΝΙΑΝΟϹΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΗϹΥΜΒΙΩ

Φλαουΐαν Αὐρηλίαν Μακαρίαν, φίλανδρον γυναῖκα, Αὐρήλιος Ὑγεινιανὸς γλυκυτάτῃ συμβίῳ.

3348.

Smyrnae in domo quadam; ed. Iac. Gronovius Mem. Coss. p. 145. 20. et iterum p. 148. 36. minusculis nec distinctis versibus ex schedis Cossonianis. Transposui in maiusculas, versibus fortuito dispositis.

ΗΡΩΟΝΚΟΙΝΟΝΚΛΑΥΔΙΟΥΜΕΛΑΜΠΟΥ
ΥΜΝΩΔΟΥΚΑΙΘΕΟΛΟΓΟΥΚΑΙΠΟΜ
ΠΑΙΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΕΥΤΥΧΟΥΣΚΑΙ
ΚΛΑΥΔΙΑΣΤΡΥΦΩΣΗΣ

Primo loco omittitur καὶ θεολόγου.

Ἡρῷον κοινὸν Κλαυδίου Μελάμπου, ὑμνῳδοῦ καὶ θεολόγου καὶ πομπαίου στρατηγοῦ, Εὐτυχοῦς καὶ Κλαυδίας Τρυφώσης.

Εὐτύχης videtur pater Melampi esse: certe non est adiectivum. Paulo ante coniicias Πομπηΐου; sed ni fallor ex Praetoribus Smyrnaeis unus est πομπαῖος dictus, qui praeesset pompis ducendis, ut Athenis Praetores in pompis occupati erant. Sic alius Smyrnae Praetor fuit ἐπίτροπος στρατηγός, alius ἐπὶ τῆς εἰρήνης (cf. n. 3151.).

3349.

Smyrnae; ex Tournefortianis, quantum video, minusculis dedit Montfauc. Ant. expl. T. V. P. I. p. 39. Smyrnaeque collocat etiam Sherardus in schedis p. 73. (cod. Ask. IV, 89.), unde habeo. Titulus aeri insculptus est in descriptione musei Henrici Blundell, qui acceperat ex Besboroughianis; hoc potissimum exemplum ex Mülleri apographo reddidi quantum fieri potuit: litterae enim apicibus permultis ita ornatae sunt, ut non potuerim accurate reddere.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝΜΕΛΙΤΗΑΣΤΡΑΤΟΝΕΙ
ΚΗΣΖΩΣΑΕΑΥΤΗΚΑΙΤΩ
ΙΔΙΩΣΥΝΒΙΩΓΛΑΥΚΙΑ
ΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕΑΥΤΗΣ
ΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟ
ΙΕΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗ
ΣΔΗΜΟΣΘΕΝΙΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΟΥΣΗΕΓΓΟΝΟΣΤΗΣΜΕ
ΛΙΤΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΑΠΕΘΕΤΟΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Vs. 2. solus Montf. Μελιτη Στρ. Vs. 4. Montf. συμβιω. Vs. 7. init. Blund. IΕ, Sher. Ε; Montf. εγγονοις. Vs. 7. pro Φ Blund. Ο, reliqui quod dedi. Vs. 8. solus Montf. Δημοσθενης. Vs. 9. articulum ἡ omittit Montf. solus.

Τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν Μελίτη Στρατονείκης ζῶσα ἑαυτῇ καὶ τῷ ἰδίῳ συνβίῳ Γλαυκίᾳ καὶ τοῖς ἰδίοις ἑαυτῆς τέκνοις καὶ ἐγγόνοις. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς Δημοσθενὶς Δημοσθένους ἡ ἔγγονος τῆς Μελίτης ἀντίγραφον ἀπέθετο εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Vs. 2. quum sit Μελίτηα et vs. 10. Μελίτης, vel ibi Μελίτη, vel hic Μελιτήας scribendum; sed prius est probabilius. De nomine Μελίτη vide ad n. 3299. Non inauditum quod patris nomen non adscriptum est Melitae sed matris; et cave corrigas Στρατονεικίς: nomina enim ipsa Smyrnaeam esse mulierem probabilius reddunt. Ἀστρατονείκης quidem nihil est, neque Α videtur siglum esse, sed irrepsisse casu. De voce Δημοσθενίς cf. n. 3295.

3350.

Smyrna allatum anaglyphum, figuram muliebrem duosque pueros repraesentans; Massiliae vidit Sponius, qui ed. Misc. erud. antiq. IV, 9. p. 143.

ΜΕΛΙΤΗΝΗΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΡΜΟΓΕΝ.
ΔΕΙΑΤΡΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Μελιτ[ί]νην Δημητρίου, Ἑρμογέν[ους] ἰατροῦ δὲ γυναῖκα.

Sponium prave transcripsisse titulum apertum est; quare non dubitavi Μελιτίνην dare, ut n. 3299. est Μελιτίνη, et n. 3386. Μελίτινος. Adde ad n. 3511. De Hermogene medico vide n. 3311. Pueri illi, qui anaglypho expressi esse dicuntur, videntur servuli esse in angulis stantes, ut solet. Accusativus pendet ex formula ὁ δῆμος (στεφανοῖ), quae haud dubie in corona fuit aetomati aut coronidi insculpta. Cf. n. 3216 sqq.

3338.

Marmor fastigio instructum, altum 2'2/3, latum 1'1/2; supra utrinque solito loco rosa est, et inter rosas clypeus vel sertum, infra clypeum vero laurea. Sub inscriptione ad dextram adspectanti sedet mulier velata, dextra velamentum tenens; sinistra sellae innititur; sub pedibus scabellum: ad sinistram mulier gradiens, quae fert canistrum; apposita sunt cista, spathula, canistrum vel poculum. Ita descripsit Dorvillius in codice n.9. Possedit olim Car. Heidanus; tum venit ad Papenbroekium: nunc est Leidae. Edidit Oudendorp. Leg. Papenbr. p.32. n.36. In laurea est vox ΧΑΙΡΕ, quantum ex cod. Dorv. colligo: nam Oudendorpii librum, quem contulit Gottingae Müllerus, non inspexi ipse. Titulum *Smyrnaeum* esse et anaglyphi forma et origo Papenbroekianorum lapidum satis docet.

ΧΑ
ΧΑΙΡΕ
ΕΙΣΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙοΥ ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Dorv. ΣΙΣΙΑΣ.

Χ[ρηστὴ] χαῖρε.
Εἰσιὰς Διονυσίου Περινθία.

Χρηστὴ debetur Oudendorpio. Perinthios multos habitasse Smyrnae docet n.3142.

3339.

In marmore Pario figuris exsculptis ornatissimo, supra mulierem stantem stolatam; edidit Oudendorp. Leg. Papenbr. p.26. n.28. Antequam ad Papenbr. perveniret, habuit Car. Heidanus. Origo *eadem* est ac n.3338.

ΠΩΛΛΑΠΕΡΙΛΙΑΙΣΙΔΟΤΗ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Oudendorpio notante in catalogo rei antiquariae Car. Heidani legitur ΙΣΙΣΟΤΑΙ. Oud. coniicit ΙΣΙΔΟΤΑ vel ΙΣΙΔΟΤȢ: sed tradita lectio servanda est; Ἰσιδότη est cognomen.

Πῶλλα Περιλία Ἰσιδότη.

3340.

Cippus sepulcralis oblongus cum fastigio antefixis munito, altus 23" 6''' mens. Par. latus infra 12" 9''', supra paulo angustior; in medio fastigio est diota oblonga operculo instructa; sub fastigio est inscriptio; sub hac in area plani reductiore vir imberbis, togatus, planipes; huius ad dextram herma cum capite imberbi, muliebri ut ait Montf. qua de re dubito. Haec elaborata sunt opere non optimo. Anaglyphum 6" 8''' latum, 9" 9''' altum est. *Smyrnae* transcripserat Bullialdus, ex cuius schedis ed. Reinesius Synt. XI, 55. p.627. postea possedit De Boze. Inscriptionem exhibuit Montfauc. Ant. expl. Suppl. T.V. p.114. et imaginem tab.46. 2. Tum ed. Caylus Rec. d'Ant. T.VI. P.III. tab.65. 2. (cf. p.205.) quum esset in Museo regio: nunc est in nummophylacio regio Parisiis. Titulum a Bimardo acceptum ed. Murat. T.II. p.MLIX. 3. sed male Romae tribuit. Nos damus ex Cayl.

ΙΣΙΔΩΡΟΣΝΙΚΟ
ΛΑΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ἰσίδωρος Νικολάου
Μιλήσιος.

3341.

Smyrnae in horto Achmeti Agae prope urbem, qui postea fuit Pauli Homeri Graeci, in latere magni sarcophagi cum operculo, qui in parietinis veteris Smyrnae effossus et posthac in receptaculum fontis mutatus est; intus dicuntur cum ossibus galea et alia equitis arma aerea reperta esse. Ed. Thom. Smith. Sept. As. eccles. notit. p.61. Spon. Itin. T.III. P.I. p.130. versibus non distinctis, Hessel. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. c.15. Murat. T.III. p.MDCLXXII. 12. ex Carolo De Bruyn (Le Bruyn), item ex schedis a Bricherio missis, cum Latina interpretatione. Cf. etiam Spon. Itin. T.I. p.310. Habeo etiam ex schedis Sherardianis p.75. ex Horstianis et ex Peyssonelianis a Zieglero transcriptis.

ΜΑΡΚΟΣΦΑΒΙΟΣΜΑΡΚΟΥΦΑΒΙΟΥΥΙΟΣΓΑΛΕΡΙΑ
ΙΩΝΙΟΣ ΕΤΩΝ ❧ ΚΆ ❧

Formam tituli dedi maxime ex Hess. nec multum abludunt ceteri, nisi quod vox ΓΑΛΕΡΙΑ ap. Smith. et Sher. secundo tribuitur versui, et Mur. titulum in quattuor divisit versus. Sher. Mur. ω pro Ω. Mur. ΙΟΝΙΟΣ. Foliola omittunt Sher. Smith. Spon. lineolam super Α habent Horstiana, super Κ Hess. reliqui nihil. Peyss. post ΙΩΝΙΟΣ videtur foliolum annotasse tale qualia deinceps habet cum aliis.

Μάρκος Φάβιος Μάρκου Φαβίου υἱὸς, Γαλερίᾳ, Ἰώνιος, ἐτῶν κα. Cf. n.3336.

3342.

Marmor candidum fastigiatum, pedis unius altitudine, exsculptas ostentans tres figuras, laeva adspectanti mulierem sedentem stolatam, capite velato, in medio itidem mulierem stantem stolatam, dextra virum stantem comatum, palliatum; sub figurarum stantium pedibus inscriptiones sunt. Olim possedit Nicol. Witsen Consul Amstelodamensis, postea Papenbroekius, inter cuius legata ed. Oudendorp. p.7. n.4. aeri incisum tab.1. n.2. Habeo etiam ex cod. Dorvill. n.3. *Smyrnaeum* esse patet, ut n.3338. 3339.

ΚΟΑΡΤΑ	ΔΙΟΓΕΝΗ
ΒΑΚΧΙΟΥ	ΒΑΚΚΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ	ΧΑΙΡΕ

ΔΙΟΓΕΝΗ dedi ex Dorv. (Oud. ΔΟΡΕΝΗ). Prius ΒΑΚΧΙΟΥ composui ex lectione Oud. ΒΑΚΚΙΟΥ et Papenbroekiana ap. Dorv. notata ΡΑΚΧΙΟΥ; Dorv. ΒΑΚΚΙΟΥ. Secundo loco Oud. Dorv. ΒΑΚΚΙΟΥ, Papenbr. ΚΑΙΡΙΟΥ.

Κοάρτα Βακχίου χαῖρε.
Διογένη Βακ[χ]ίου χαῖρε.

Diogenes est frater Quartae.

3356.

Marmor olim *Smyrnae* in muro stabuli mercatoris Britanni D. Brandon infixum, sed inversum; ed. Thom. Smith Notit. VII eccles. As. p. 59. hinc Murat. T. II. p. MCXCII. 5. cum Latina interpretatione; praeterea habet Spon. Misc. erud. ant. X, 88. p. 351. „in coemeterio Armeniorum". Nunc est Parisiis in theca nummaria, ubi transcripsit Müllerus, quem potissimum sequor.

ΝΑΙΣΕΡΜΟΥΤΟΥΔΙΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΓΟΡΑΣΑΣΑΤΟΠΟΝΨΕΙΛΟΝΚΑΤΕ
ΣΚΕΥΑΣΕΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΤΩΚΑΤΟΙ
ΧΟΜΕΝΩΥΙΩΖΩΣΙΜΩΚΑΙΕΑΥΤΗΚΑΙ
ΚΟΡΝΗΛΙΩΕΥΤΥΧΙΔΗΤΩΑΝΔΡΙΚΑΙ
ΤΟΙΣΘΡΕΜΜΑΣΙΚΑΙΠΡΟΚΛΗΤΗΤΡΑ
ΦΕΙΣΗΥΠΑΥΤΗΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΧΟΥ
ΣΗΣΑΥΤΗΣΕΠΙΘΕΙΝΑΙΣΟΡΟΝΕΙΣΗΝΚΗ
ΔΕΥΘΗΣΕΤΑΙΜΟΝΗ·ΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΕΤΕΡΟΝΒΑΛΕΙΝΗΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙ
ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΠΕΤΕ
ΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Vs. 4. Spon. ΖΟΣ etc. Vs. 5. Spon. ΕΥΤΥΧΙΑΝΩ ΑΝΔΡΙ, Sm. ΕΥΤΥΧΙΑΗΡΩΑΝΔΡΙ. Vs. 8. ex Sm. dedi ΕΠΙΘΕΙΝΑΙ; Spon. ΕΠΙΘΕΤΕΙΝΑΙ, Müll. ΞΕΙΙ ΝΑΙ. In fine Spon. ΕΙΣΟΝ, Sm. ΕΙΣΗΝ, uterque omisso ΚΗ. Vs. 9. init. Spon. Sm. ΑΠΟΤΕΘΗΣΕΤΑΙ. Punctum iidem omittunt.

Ναὶς Ἑρμοῦ τοῦ Διοκλέους ἀγοράσασα τόπον ψειλὸν κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον τῷ κατοιχομένῳ υἱῷ Ζωσίμῳ καὶ ἑαυτῇ καὶ Κορνηλίῳ Εὐτυχίδῃ τῷ ἀνδρὶ καὶ τοῖς θρέμμασι καὶ Πρόκλῃ τῇ τραφείσῃ ὑπ' αὐτῆς, ἐξουσίαν ἐχούσης αὐτῆς ἐπιθεῖναι σορόν, εἰς ἣν κηδευθήσεται μόνη· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἕτερον βαλεῖν ἢ ἀπαλλοτριῶσαι. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπετέθη ἀντίγραφον εἰς τὸ ἀρχεῖον.

3357.

Lapis *Smyrnaeus* ex dono Andr. Riccardi equitis, Oxonii, Marm. Oxon. n. 18. ed. Maitt. (n. 79. ed. Prid.) versibus non distinctis. Apud Maittairium p. 85. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 477. nota eiusdem, p. 559. 565. notae exemplarium C et A exiguae. Hinc habent Gutberleth Animadv. philol. in Inscr. Gr. Smyrn. p. 366. in Poleni Suppl. Thes. T. IV. et Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 227. et minusculis Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. p. 22. Ex lapide dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 75. p. 112.

\- - - - - - - -
ΑΓΟΡΑΣΑΣΤΟΘΩΡΑΚΕΙΟΝΚΑΙ
ΤΑΣΕΠΑΥΤΩΣΟΡΟΥΣΤΡΕΙΣΚΑΙ
ΠΡΟΣΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΤΗΝΚΑΤΑΥ
ΤΟΥΚΑΜΑΡΑΝΝΕΙΛΩΟΙΚΟΝΟΜΩ
ΑΣΙΑΣΤΩΕΑΥΤΟΥΠΑΤΡΙΚΑΙΕΑΥ
ΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΝΤΑΥ
ΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΠΟΚΕΙΤΑΙ
ΕΣΣΦΡΑΓΙΣΜΑΙΣΤΟΕΝΣΜΥΡΝΗ
\- - ΓΟ - - - ΤΙΟΝΟ - - -

Hoc est Chandleri exemplum; varietatem non annoto nisi Prideauxii, quae sola in censum venit. Vs. 9. ΙΣ (p. εἰς) diserte Chandl, idque confirmatur exempli C annotatione; sed Prid. ΕΙΣ. Vs. 10. meram lacunam habet Prid.

\- - - - - - - - ἀγοράσας τὸ θωράκειον καὶ τὰς ἐπ' αὐτῷ σοροὺς τρεῖς, καὶ προσκατασκευάσας τὴν κατ' αὐτοῦ καμάραν. Νείλῳ οἰκονόμῳ Ἀσίας τῷ ἑαυτοῦ πατρί, καὶ ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις καὶ θρέμμασιν. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται ἐξσφράγισμα ἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ [ἀρχεῖον - - -

Ἰς p. εἰς haud rarum est, ut in epitaphio n. 3400. et n. 3173. Ἀρχεῖον pridem supplevit Prid. et huc pertinent apices ΓΟ vs. 10. (ΙΟ): additum erat aliquid aliud ut n. 3276. vel ut n. 3386. De θωρακείῳ cf. ad n. 3278.

3358.

In *Smyrnaeis* ap. Sherard. sched. p. 74.

ΝΕΟΠΟΙΗΣΑΜΦΙΚΡΑΤΟΥ
ΕΤΩΝ ◊ ΝΗΡΩΣ

Ubi foliolum posui, Sher. habet circulum quinque puncta complexum, qui vix potest aliud nisi foliolum fuisse.

Νε[ω]ποίης Ἀμφικράτου, ἐτῶν ν̄, ἥρως.

Νεωποίης est proprium nomen ex appellativi forma Ionica, quae habetur in Iasensibus titulis.

ἀ[λ]λὰ καὶ ὡς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν,
καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἕνεκεν.

B est aliis litteris incisum atque *A*; *A* enim O, Θ, C, Є habet, *B* vero quadrata ◇ (exceptis paucis exemplis) et ⊖ vel ⊖ ac Σ: nam quod *A*. vs. 7. et 17. est ◇, incertum esse iudico, ut vss. 16. 18. E: vs. 13. autem E recta linea utitur ob ligaturam. Differt scriptura etiam eo, quod in *A* rarae sunt ligatae litterae, in *B* frequentes, et quod signa distinctionis versuum non sunt eadem. *A*. vs. 7. comma videtur falsum esse. Haec fere annotavit iam Hermannus. *A*. vs. 1. (2.) μεταχείριοι esse recte vidit Herm. intelligens „famulas, quae semper circa heram versantur eique a manu sunt". Voce μεταχείριος usum docet Nonnum in Paraphrasi Ioannis cap. XIII. χέων μεταχείριον ὕδωρ, *aquam* (pedibus lavandis), *quae ad manus s. in manibus sit*, et cap. XXII. ὄφρα μὴ Ἑβραίοις μεταχείριος ἔκδοτος εἴην, *in potestate et manu*. Vs. 3. (8.) τό[ι] est correctio Hermanni, qui etiam πανάωρε voluit. In χείουσαι diphthongus αι abiicienda recitando. Tum idem Hermannus vs. 5. (16.) recte dedit σ[τ]ήμεναι. Praestabat στῆναι; sed etiam *B*. vs. 3. δεσπόταις est dactylus in quarta sede heroici. Talia sunt etiam ἐκτησάμην et πωτωμένη n. 1988. *A*. ubi in promptu erat, quod Hermannus loco alibi citando fecit, scribere ἐκτήμην et πωτώμενα: sed ut nostro loco non στῆναι, sed στήμεναι, ita ibi non ἐκτήμην exaratum est: nec πωτώμενα ibi legendum, sed πωτωμένη. Καὶ ἐπιδ. retinui; recitando fit κἀπιδ. ut *B*. vs. 2. με ὤνομ. fit μ' ὤνομ. Alibi de industria talia ita scripsi, ut pronuntiantur; hoc in titulo contrariam rationem sequor sciens. Vs. 6. (17 sqq.) σὺ correctum ab Herm. et reliqua similiter, nisi quod dedit ἔβης σὺνομένα εἰς Ἀΐδην. Apertum est in nostra lectione πευθομένα; pro EY fuit ΓEY; cf. vs. 1. et partem *B*, maxime vs. 12. Ultima vocis vocalis patitur vel synizesin vel ut vs. 3. elisionem. Ἀΐδην p. Ἀΐδαν dedi ob vs. 2. (5) et *B*. 6. (11.). Epigramma *B* extat prope intemeratum. Vs. 3. (6.) ΑΛΑ p. ΑΛΛΑ scriptum est ut vs. 7. (13.), quasi alterum Λ lateat in altero A. Ibidem ἔθρεψαν dedit Iacobsius ap. Welck. Dicas pro E fuisse E, quod potest et PE et EP esse: aut pro ⊖ fuit ⊖: Hermannus censebat fuisse Œ, cuius formae desidero et exemplum et analogiam. Vs. 5. (9.) [τ]αχὺς debetur Welckero, item παρθέν[ον]. Vs. 6. (11.) [ε]ἰς dedi ob reliqua exempla in hoc titulo obvia, etsi IΣ pro εἰς haud est infrequens. E videtur ligatum cum praegressis fuisse (NE); nam quod Herm. statuit ⊣, non est usitatum pro EI. Ἀμειλίχι[ο]ς est ab Herm. ut mox τε[θ]νῶσαν.

3345.

Smyrnae; ex cod. Askew. Append. II. quo translatum est ex cod. Chish. IV, 99.

ΛΟΥΚЄΙΟCCѠΤΗΡЄΙΧΟΥЄΦЄCЄΙΟC

Λούκειος Σωτηρείχου Ἐφέσειος.

Prave scripta sunt haec pro Λούκιος Σωτηρίχου: sed Ἐφέσειος non reprehendendum. Steph. Byz. v. Ἔφεσος: εὕρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου, citatque auctorem Sophoclem (Fragm. Alex. 2.). Inscriptio Chia n. 2228. Ἀρτέμιδι Ἐφεσείῃ; idem habet Panticapaeensis, quam in Addendis reddam. Ἔφεσον Ἐφέσεια legitur in marmore Romano in villa Guilelmi de Humboldt Tegelii. Eodem pertinet scriptura Ἐφέσηα n. 3208.

3346.

Smyrnae in domo Zachariae Graeci duae imagines muliebres affabre sculptae et bene servatae erant, quarum alteri titulus *A*, alteri *B* appositus. Una ed. Hessel. Append. ad Praef. Inscr. Gud. c. 13. minusculis Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 79. diviso tamen utroque titulo, Pocock. Inscr. ant. P. I, 3, 4. p. 38. n. 2. et 3. ex schedis alienis. Horstianae schedae exhibent ut Hesselius; habeo etiam ex Sherardianis p. 75. ex quibus liquet utrumque titulum esse in eodem lapide.

A.

ΚΛ. ΛΥΣΙΜΑΧΗΝΤΗΝΦΙΛΑΝΔΡΟΝ
ΟΘΡΕΨΑΣΘΗΛΥΜΙΤΡΗΣ

B.

- - ΤΗΝΝΕΑΝΜΥΗΣΙΗΝΠΟΛΙΝ
- - - - - - ΤΙΑΣΑΤΤΙΚΟΣ

A. Κλω(δίαν) Λυσιμάχην τὴν φίλανδρον ὁ θρέψας Θηλυμίτρης.

Haec videtur vidua fuisse, cui monumentum posuerit is, qui eam tamquam pater eduxerat.

B. - - *τὴν νέαν Μυησίην πόλιν*
- - - - *τίας Ἀττικός.*

Haec forma est titulorum ap. Horst. Hess. Sher. Egm. nec multum differt Poc. *A*. vs. 1. ante ΛΥ plurimi insertum habent Σ (Egm. κωλς): unus Poc. omittit Σ, et pro eo punctum habet. Hunc secutus sum, et ubi Σ legunt, iudico fuisse siglum decurtatis vocibus addi solitum qualecunque. Vs. 1. extr. Egm. φλανδρου. Vs. 2. Poc. Θ ΘΡΕΨΑΣΘΗΛΥΜΕΤΡΗΣ. *B*. vs. 1. Sher. ΜΥΗΣΙΝ.

Haec intelligi nequeunt: sed memorabile est illud τὴν νέαν Μυησίην πόλιν. Vetus fuit Ioniae oppidum Μύης, de quo Hecataeus ap. Steph. Byz. Μύης Μύητος, ὡς Φάγρης Φάγρητος, πόλις Ἰωνική· Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Μυήσιος ὡς Φαγρήσιος. Haec igitur debet postea restituta esse, unde iam est Νεάπολις Μυησίη s. Μυησία. Haec vix possit alia esse ac *Neapolis Ioniae*, quae Ephesiorum prius, postea Samiorum fuit (Strab. XIV. p. 639.).

3365.

Smyrnae; ex cod. Askew. Append. II. (ubi est ex cod. Chisb. IV, 93.)

. ΕΥΣΕΒΕΑΨΥΧΗΝΚΟΥΦΗΚΟ. . .
. . ΝΟΥΝΟΜΑΟΝΗΣΙΜΗΗΝ. . .
. . ΞΔΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΕΤΙΣΠΗΩ. . .
ΕΦΘΑΣΘΗΜΟΙΡΕΩΝΕΣΤ. .

Fragmentum carminis: vs. 1. - - εὐσεβέα ψυχὴν κούφη - - 2. - - οὔνομ' Ὀνησίμη ἦν - - 3. - - ὀκτωκαιδεκέτις - - 4. ἐφ[ϱ]άσθη? Μοιϱέων - -

3365. *b*.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 72. (cod. Ask. IV, 87.)

ΟΥΙΝΙΚΙΑΕΥΦΡΟΣΥΝ
ΗΛΟΥΚΙΩΟΥΗΔΙΩΤΩ
ΥΙΩΖΩΣΑΕΠΟΗΣΕ

Οὐινικία Εὐφϱοσύνη Λουκίῳ Οὐηδίῳ τῷ υἱῷ ζῶσα ἐπόησε.

3366.

Lapis *Smyrna* allatus teste Patino, olim apud Patinum, postea apud Maffeium in Museo Veronensi, ubi etiam nunc extat; in tabula oblonga expressi sunt duo iuvenes tunicati ex adverso positi, hastis armati, uterque equum suum iuxta adstantem tenentes; in angulo utroque arbor serpente circumvolutus. Recte Maffeius iuvenes vita functos sub Castorum imagine repraesentatos dicit; sed falso vocat Atticos: nam et Patini auctoritas et anaglyphi ratio Smyrnaeum lapidem esse docent. Ed. Patinus Comm. in Monumm. antiq. p. 247. in tabula aeri incisa (quem cf. de Smyrnaea origine p. 202. 203. et in indice commentationis ante p. 200. posito), Maffeius Mus. Ver. p. XLVII. 3. in aere, coll. p. LV. Litterarum formam dedi potissimum ex Patino.

ΠΑΝΦΙΛΟΣ ΑΛΕΣΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΙΡΕΤΕ

Πάνφιλος, Ἀλέξανδϱος, χαίϱετε.

Dele C post ΑΛΕ. Post ΠΑΝΦΙΛΟΣ aliquid erasum esse notat Pat. fortasse ΚΑΙ. *Pamphilus* et *Alexander* manifesto ex eadem familia sunt atque Aurelia Tryphaena, in cuius monumento n. 3386. redeunt eadem nomina.

3367.

In marmore candido, olim apud Nic. Witsen, postea apud Papenbroekium; aeri incisum dedit Oudendorp. Leg. Papenbr. Tab. I. n. 1. (cf. p. 14. n. 13.); imperfectius apographum est in cod. Dorvill. Inest vir comatus et palliatus, adstante ad laevam eius puerulo succincto moerentis simili. Monumentum manifesto *Smyrnaeum*, ut reliqua eius collectionis.

ΠΑΤΡΟΔΩΡΟΣ Μ. . .
Τ°Ν. . .

Πατϱόδωϱος Μ - - - - - -

Π non videtur prorsus certum esse, quantum colligo ex Mülleri apographo codicis Dorvilliani, ubi ductus inconditus pro eo est. Fortasse legendum Ἰατϱόδωϱος, quod nomen habetur in nummo Smyrnaeo (Eckhel. D. N. T. II. p. 539.).

3368.

Smyrnae, anaglyphum viri scuto et brevi ense armati et totum corpus cataphracti, adstante cane; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.) et Appendice II. codicis Askewiani (hic una cum n. 3291. 3374.)

ΠΕΡΦΕΚΤΩ
ΗΓΥΝΗΜΝΕΙ
ΑΣΧΑΡΙΝ

Πεϱφέκτῳ ἡ γυνὴ μνείας χάϱιν.

Epitaphium gladiatoris; cf. n. 3291. 3374. 3392. item n. 3372.

3369.

Smyrnae; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 97. p. 356. cum Latina interpretatione.

ΓΑΙΟΣΑΣΙΝΙΟΣΠΕΤΑΣΟΣ
ΖΩΝΕΑΥΤΩΙΚΑΙΠΕΛΑΓΙΑΙΤΗΙ
ΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ
ΔΟΝΤΟΣΤΟΝΤΟΠΟΝ
ΜΑΞΙΜΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΝΟΣ

Γάϊος Ἀσίνιος Πέτασος ζῶν ἑαυτῷ καὶ Πελαγίᾳ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἰδίοις, δόντος τὸν τόπον Μαξίμου τοῦ πάτϱ[ω]νος.

3370.

Smyrnae; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 90. p. 351. ex schedis Vaillantii, cum Latina interpretatione.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Τι(β). Ἰούλιος Τι(βεϱίου) υἱός, Φαβίᾳ, Πολλίων ζῶν μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ Ἰουλίᾳ Πϱόκλῃ τῇ θυγατϱὶ
5 καὶ Τι(β). Ἰουλίῳ Τι(βεϱίου) υἱῷ, Φαβίᾳ, Πολλίωνι, τῷ υἱῷ, καὶ τοῖς τούτων ἐκγόνοις καὶ [ἀπελευθέϱοις]? ἑτέϱῳ δὲ μηδενὶ ἐξὸν εἶναι τεθ[ῆ]ναι εἰς τὸ μνημεῖον.

Pro ἀπελ. possis etiam θϱέμμασιν.

3351.

Marmor Oxoniense n. 14. ed. Maitt. (Prid. n. 18.) Apud Maittairium p. 85. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 559. nota Maittairii, qua varietas lectionis exempli C annotatur. Ex lapide dedit Chandler, Marm. Oxon. II, 78. p. 112. sed lacunosius. *Smyrnae* ea potissimum de causa tribuo, quam n. 3360. affero.

ΜΗΝΑΣΜΗΝΟΥΤΟΥ
ΗΓΗΣΑΡΧΟΥΚΑΤΕ
ΣΚΕΥΑΣΕΝΤΟΕΝΣΟ
ΡΙΟΝΤΩΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΩ
ΠΑΤΡΙΚΑΙΕΑΥΤΩΚΑΙ
ΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣ

Formam tituli dedi ex Chandl. Vs. 3. prius Ν ex eodem inserui; vs. 4. ΤΩΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΩ, pro quo lacuna est ap. Prid. Maitt. habetur in exemplo C; Chandl. . Ω . . . ΟΙΧ . . ΕΝΩ. Mitto lacunas Chandleri.

Μηνᾶς Μηνοῦ τοῦ Ἡγησάρχου κατεσκεύασεν τὸ ἐνσόριον τῷ κατοιχομένῳ πατρὶ καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐγγόνοις.

Ἡγήσαρχος est n. 3140. qui titulus manifesto Smyrnaeus est.

3352.

Marmor fastigiatum cum anaglypho, altum 2′ 4″, latum infra 13″½, supra 1′, crassum 2″½: anaglyphum altum 9″½, latum 11″½. Peyssonel misit Parisios, ubi vidit Müllerus et transcripsit in theca nummaria. Ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 74. cum notis Belleii p. 265. In lectulo recubat vir, quem pone stans coronat alius tunica et pallio amictus; viro, qui in lectulo recumbit, assidet in eodem lectulo mulier veste larga induta, capite praeter faciem velato, quam coronat is, qui in lectulo recumbit; sub pedibus mulieris scabellum: ad imum lectum adstat puer habitu vestituque vernili: pone hunc ad sinistram adspectanti mensa arae similis, cuius pes alter capite leonino ornatus est; in mensa duo vasa: ad mensam figura muliebris habitu lugentis et attendentis. *Smyrnae* tribuo ob anaglyphi formam, ut aliud Peyssonelianum n. 3293.

ΜΗΝΙΟΣΕΡΜΑΙΟΥ
ΓΥΝΗΝΙΚΟΠΟΛΙΣ
ΥΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Formam litterarum dedi ex Müllero.

Μήνιος Ἑρμαίου, γυνὴ Νικόπολις, ὑὸς Δημήτριος, χαίρετε.

Νικόπολις nomen muliebre habemus Ephesi n. 2986. 3006. Duo tantum sepulti sunt, iidem qui coronantur; id ipse positus verborum docet, ex quo γυνὴ et ὑὸς ad commune Μήνιος Ἑρμαίου referuntur. Μήνιος Ἑρμαίου est genitivus, pro Μήνιδος a recto Μῆνις, ut Δεῖνις Δείνιδος s. Δείνιος et similia: *Menidis Hermaei f. uxor Nicopolis et filius Demetrius valete.* Qui adstant vir, mulier, servulus, sunt superstites. Haec moneo ob interpretationem Belleii prorsus falsam, quam referre nihil attinet.

3353.

Marmor sepulcrale fastigiatum, in quo duo viri palliati, mulier velata et stolata; sub anaglypho est inscriptio, quam dedit Tollius Epist. Itiner. p. 4. Henninius vero in editione harum epistolarum falso ad id anaglyphum rettulit, ad quod pertinet titulus n. 3328. (vide ibi lemma). Monumentum hocce n. 3353. olim possedit Io. Sixius, apud quem vidit Tollius, tum venit inter Papenbroekiana; hinc titulum dedit Oudendorp. Leg. Papenbr. p. 43. n. 53. quem sequor. Marmor ut reliqua Papenbroekiana *Smyrnae* tribuendum est.

ΜΗΝΟΔΟΤΟΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ
ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

Falso Tollius bis ΖΗ pro ΜΗ: ΜΗ esse in lapide patet ex Oudend.

Μηνόδοτος Μενεστράτου,
Μενέστρατος Μηνοδότου,
Δημητρία Φιλοξένου.

3354.

Smyrnae; ex Cornelio (Carolo) Le Bruyn Murat. T. III. p. MDCCX. 12. In Guelferbytana bibliotheca vidit Pocockius, et edidit Inscr. ant. P. II. p. 105.

ΜΗΝΟΔΩΡΑΧΑΙΡΕ
ΑΝΤΙΟΧΕΧΑΙΡΕ

Poc. ΜΕΝΟΔΟΡΑ.

Μηνοδώρα χαῖρε.
Ἀντίοχε χαῖρε.

3355.

Post Ancyranam Christianam inscriptionem ed. Iac. Gronovius Mem. Coss. p. 147. 29. ex schedis Cossoni, minusculis, versibus indiscretis; sed ut reliquae ibi omnes haec est *Smyrnaea* iudicanda. Ex Gronovio Gutberleth l. c. ad n. 3357. p. 363.

ΙΣΟΤΗΣΑΜΜΙΟΥΖΩΣΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΜΗΤΡΟΔΩΡΩΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥΦΙΛΩΤΟΥ

Ἰσότης Ἀμμίου ζῶσα κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον Μητροδώρῳ Μητροδώρου τοῦ Φιλώτου.

3373.

In marmore *Smyrna* allato ad Lebretium ut n. 3371. quocum ed. Buherius l. c. p. 27 sqq. Tum dedit Bimardus in Murat. Thes. T. I. p. 6. et multa imprimis adversus Buherium affudit; item Murat. T. III. p. MDXCV. 5. not. Adversus Bimardum disputavit Buherius, Sur le grand Pontificat des Emp. Rom. (a. 1742.) p. 27-29. Cf. etiam Hagenbuch. ad Murat. Marmm. Gr. p. 32. (Epist. epigr. p. 76 sqq.) Orellii Inscriptt. Lat. T. I. p. 143. n. 576. Puncta apposui ex Buh.

POMPEIA . CN . F .
MAGNA
ΠΟΜΠΕΙΑ . ΜΑΓΝΑ

Nec statuae nec sepulcro filiae Pompeii Magni, imperatoris potentissimi, haec subscripta sunt, quamquam et Buherius et dubitantius Bimardus ad aliquam illius filiam rettulerunt; hic *Cn. Pompeius*, pater Pompeiae Magnae, libertus fuerit vel celeberrimi illius Pompeii vel posterioris alicuius ex eadem familia. Cf. Lat. Inscr. ap. Orell. n. 575.

3374.

Smyrnae secundum Sherardiana p. 73. (cod. Ask. IV, 91.); post Smyrnaea habetur una cum n. 3291. 3368. in Append. II. codicis Askewiani ex Chishulli volumine. Aeri incisum dedit Maffeius Mus. Ver. p. CCCCXLIV. 2. cum anaglypho, sub quo titulus est: hic vidit in Museo Comitis Oxoniensis in loco Wimple. Anaglyphum repraesentat virum prope usque ad umbilicum nudum, nisi quod dextrum brachium munitum est quasi annulis inter se vinctis; venter et femora cincturâ teguntur, pedes et crura ac genua ocreis: dextra tenet ensem falcatum perbrevem, laeva scutulum; ad pedes iacet galea vel pileus Phrygio similis.

ΠΡΙΣΚΩΘΡΑΚΙΕΛΕΑΗ
ΓΥΝΗΤΟΜΝΗΜΙΟΝΕ
ΠΟΗΣΕ

Sher. ΜΝΗΜΕΙΟΝ, Append. Ask. et Maff. quod dedi. Maff. Θ.

Πρίσκῳ Θρᾳκὶ Ἐλέα ἡ γυνὴ τὸ μνημῖον ἐπόησε.

Est Thrax gladiator.

3375.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 72. (cod. Ask. IV, 85.)

ΔΕΚΟΥΛΛΟCΟΝΒΡΙΚΙΟC
CΕΚΟΥΝΔΟCΤΟΜΝΗ
ΛΛΕΙΟΝΚΑΤΕCΚΕΥΑCΕΝ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΕΠΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΩΚΑΙΟΝΒΡΙΚΙΑ
CΕΚΟΥΝΔΗΤΗΕΚΓΟΝΩ
ΕΞΟΥCΙΑΝΙΔΗΕΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΩΝΕΞΑΛΛΟΤΡΙΩ
CΑΙΑΥΤΟ

Δέκουμος Ὀνβρίκιος Σεκοῦνδος τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ Ἐπαφροδείτῳ καὶ Ὀνβρικίᾳ Σεκούνδῃ τῇ ἐκγόνῳ, ἐξουσίαν [μ]ὴ ἐχόντων αὐτῶν ἐξαλλοτριῶσαι αὐτό.

3376.

Smyrnae secundum Sherardiana p. 72. (cod. Ask. IV, 87.) Ibidem ubi n. 3374. vidit Maffeius et edidit ibid. n. 1. Ex Maffeio habet Odericus Diss. et annott. ad Inscr. et Numm. p. 45. cum Latina interpretatione.

ΠΟΠΕΤΡΩΝΙΟΣΣΕ
ΚΟΥΝΔΟΣΤΟΜΝΗΜΕΙ
ΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙ
ΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΠΟΠΕΤΡΩ
ΝΙΟΣΑΧΑΙΚΟΣΤΕΙΜΗ
ΘΕΙΣΨΗΦΙΣΜΑΣΙΝΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΧΡΥΣΕ
ΩΣΤΕΦΑΝΩΥΠΟΓΕΡΟΥ
ΣΙΑΣΝΕΩΝΜΙΜΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΥΤΩΝΣΥΝΟΔΟΥ
ΑΧΑΙΚΕΧΑΙΡΕ

Πό(πλιος) Πετρώνιος Σεκοῦνδος τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις. Πό(πλιος) Πετρώνιος Ἀχαϊκός, τειμηθεὶς ψηφίσμασιν καὶ στεφανωθεὶς χρυσέῳ στεφάνῳ ὑπὸ γερουσίας, νέων Μιμνερμείου, παιδευτῶν, συνόδου; Ἀχαϊκὲ χαῖρε.

Achaïcus manifesto filius Secundi est, primus illatus sepulcro. Hic honoratus erat simul a multis, a *γερουσίᾳ*, adolescentibus gymnasii ut videtur Mimnermei, *παιδευταῖς* et aliqua *συνόδῳ*; cuius sodalis fuit. Similia habes n. 3085. 3185. et passim. Mimnermus poeta ut Colophonius ita et Smyrnaeus ferebatur (Suid. v.): quod non mirum, quum Smyrnam occuparint Colophonii. Hinc igitur nomen gymnasio. Synodos Smyrnaeas supra vidimus plures. Ceterum ubi dixeris Achaïcum honoratum esse a ,,synodo *γερουσίας*, quam constituerint *παιδευταὶ νέων Μιμνερμείου*'', nego commodam hanc collegii unius denominationem esse.

3359.

„In via, quae ducit a *Smyrna* ad Ephesum", ad locum Terrenda s. Trianda dictum; ed. Chandler. Inscr. ant. P. I. p. 11. n. 32.

ΤΟΥΤΟΤΟΗΡΩΟΝΚΑΤΕϹΚΕΥ
ΑϹΕΝΑΥΡΗΛΙΟϹΝΕΙΚΗΤΗϹ
ΕΥΤΥΧΟΥΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΤΕΚΝΟΙϹΚΑΙΕΓΓΟ
ΝΟΙϹΚΑΙΘΡΕΜΜΑϹΙΝΑΥΤΩΝ
ΕΙΔΕΤΙϹΠΑΡΑΤΟΥϹΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΥϹΒΙΑϹΕΙΤΑΙΘΗΤΕΙΤΩΤΑΜΕΙΩ

Τοῦτο τὸ ἡρῷον κατεσκεύασεν Αὐρήλιος Νεικήτης Εὐτύχου αὑτῷ καὶ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις καὶ θρέμμασιν αὐτῶν. εἰ δέ τις παρὰ τοὺς γεγραμμένους βιάσεται, θή[σ]ει τῷ ταμείῳ - - -

ΒΙΑΣΕΙΤΑΙ vix verum est. *Θήσει* dedi ut n. 3385. Chandl. titulum quasi integrum praebet, sed in fine aliquid deest.

3360.

Marmor Oxoniense n. 31. ed. Maitt. (Prid. n. 8.) cum anaglypho aeri inciso; cf. p. 88, 482. Hinc Montfauc. Ant. expl. T. V. p. 23. tab. IV. Castellus Inscr. Panormit. p. 315. Denuo aeri incisum dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 68. p. 109. Anaglyphum est sub fastigio in area tabulae reductiore; vir inest imberbis, crinibus longis et promissis, tunica et pallio amictus; sinistra tenet vasculum, dextra uvam ut videtur vel simile, quam rostro petit gallina. Ita quidem Chandl. nam aes prius editum nec gallinam neque uvae formam refert, sed alia incondita. *Smyrna* allata sunt fere omnia, quae Prideauxii aetate Oxonii extabant Graeca marmora.

ΝΙΚΗΦΟΡΕΧΡΗΣΤΕ
Χ Α Ι Ρ Ε

Formam litterarum dedi ex Chandl.

Νικήφορε χρηστὲ χαῖρε.

3361.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 25. n. 31.

ΝΕΙΚΙΑΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣ
ΖΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΟΙΣΓΟΝΕΟΥΣΙΝ
ΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΣΥΜ
ΒΙΩ

Νεικίας Διοκλέους ζῶν κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ τοῖς γονεῦσιν καὶ τέκνοις καὶ συμβίῳ.

3362.

Smyrnae; extat in cod. Askew. Append. II. (ex cod. Chish. IV, 99.)

ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΝΙΚΙΟΥΣΦΥΣΕΙ
ΟΝΟΔΩΡΟΥΚΥΡΙΝΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

Τιβερίου Κλαυδίου Νικίους, φύσει ..νοδώρου? Κυρίνα, Μητροδώρου.

De forma *Νικίους* cf. ad n. 3141.

3363.

Smyrnae arca marmorea cum operculo, $1'\frac{1}{2}$ longa, lata, alta; a Bullialdo acceptam inscriptionem habuit Langermannus, ab hoc Reinesius, qui edidit Syntagm. XVII, 22. p. 820.

ΓΑΙΟΣ
ΑΣΙΝΙΟΣ
ΝΥΜΦΟΔ
ΟΤΟΣ Ζ
ΩΝ ΕΑΥΤΩΙ

Γάϊος Ἀσίνιος Νυμφόδοτος ζῶν ἑαυτῷ.

3364.

Lapis *Smyrna* allatus, olim Nemausi (Mur. Massiliae) apud Dom. Carry, nunc Parisiis in theca nummaria; ed. Maffeius Gall. antiqq. select. p. 74. et hinc vitiosius Murat. T. III. p. MCCCLXXXIII. 9. cum Latina interpretatione. Litterarum formas dedi ex notatis Mülleri, qui tamen non transcripsit. Versuum situm aliter disposui ac Maff. et Mur. quod ex Müll. coniicere licuit illorum dispositionem non respondere lapidi.

ΟΝΗϹΙΜΟϹΔΙΟΝΥϹΟΔω
ΡΟΥΚΑΤΕϹΚΕΥΑϹΕΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΕΚΘΕΜΕΛΙ
ΩΝΕΑΥΤωΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑ
ΦΙΛΗΤΗΤΗϹΥΜΒΙωΚΑΙ
ΚΑΙΤΟΙϹΙΔΙΟΙϹΚΑΙ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙϹΟΜΝΗ
ΜΕΙΟΝΜΗΔΕΝΙΕΞΕϹΤωΠω
ΛΗϹΑΙΗΑΠΑΛΛΟΤΡΙωϹΑΙΚΑΤΑ
ΜΗΔΕΝΑΤΡΟΠΟΝ

Ὀνήσιμος Διονυσοδώρου κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον ἐκ θεμελίων ἑαυτῷ καὶ Κλαυδίᾳ Φιλήτῃ τῇ συμβίῳ καὶ τοῖς ἰδίοις καὶ ἀπελευθέροις· ὃ μνημεῖον μηδενὶ ἐξέστω πωλῆσαι ἢ ἀπαλλοτριῶσαι κατὰ μηδένα τρόπον.

3382.

Olim *Smyrnae*; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 89.) In loco Wimple in Museo Comitis Oxoniensis vidit Maffeius et edidit Mus. Ver. p. CCCCXLIII. 6.

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΔΟΥΛΟΣΙΟΥΛΙΑΝΟΣΕΑΥΤΩ
ΖΩΝΚΑΙΚΛΟΛΥΜΠΙΑΔΙΚΑΙΟΥ
ΑΛΕΡΙΟΙΣΦΛΑΟΥΙΑΝΩΚΑΙΣΕ
ΚΟΥΝΔΩΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΑΥΤΗΣ
ΖΩΣΙΚΑΙΑΛΒΑΝΙΑΒΙΚΤΩΡΕΙΝΗ
Θ.ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΔΟΥ
ΛΟΙΣΤΟΙΣΠΡΟΣΗΚΟΥΣΙΝΑΥΤΩ
ΠΑΣΙΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΘΩΣΙΩ
ΣΕΕΠΙΤΩΥΠΟΜΗΔΕΝΟΣΠΩΠΟ
ΤΕΕΞΑΛΛΟΤΡΙΩΘΗΝΑΙΤΑΥΤΗΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΕΙΣΤΑΑΡΧΕΙΑΤΑΕΝΣΜΥΡΝΗΑ
ΠΕΤΕΘΗ

Vs. 1. ultimum Σ omittit Sher. Vs. 3. Sher. ΟΥΛΙΜ etc. idem omittit ultimum Υ. Vs. 8. Sher. Ο pro ultimo Ω. Vs. 11. Sher. ΕΣΑΛΛ etc. Vs. 12. Sher. omittit ultimum Ν.

Τελέσφορος, Καίσαρος δοῦλος, Ἰουλιανός, ἑαυτῷ ζῶν καὶ Κλ. Ὀλυμπιάδι καὶ Οὐαλερίοις Φλαουϊανῷ καὶ Σεκούνδῳ τοῖς τέκνοις αὐτῆς ζῶσι καὶ Ἀλβανίᾳ Βικτωρείνῃ θ(ανούσῃ), καὶ ἀπελευθέροις καὶ δούλοις τοῖς προσήκουσιν αὐτῷ πᾶσι τὸ μνημεῖον καθωσίωσε ἐπὶ τῷ ὑπὸ μηδενὸς πώποτε ἐξαλλοτριωθῆναι. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ἀντίγραφον εἰς τὰ ἀρχεῖα τὰ ἐν Σμύρνῃ ἀπετέθη.

3383.

Marmor Parium sepulcrale altum 2′, latum 1′ 4″ 6‴, quadratum, sine aëtomate; in superiore area sunt duae protomae, altera quae adspectanti ad sinistram, viri tunica et pallio induti, altera mulieris praeter faciem velatae; inferior area minor ostendit virum in lectulo recubantem, qui altera manu librum, altera vasculum tenere dicitur; assidet ad pedes mulier pallae involuta; ad lectulum mensa tripes. Olim fuit in Museo Massiliensi; unde satis accurate dedit Millin, Voyage dans les Dep. du Midi Tab. I. n. 10. (cf. Text. T. III. p. 147.) Ibidem transcripsit Villoisonus, et una cum titulo nobis Delio n. 2303. inscriptionem in schedas coniecit, ex quibus edidit Osannus Syll. p. 382. 8. (ubi in Deliaco monumento legitur ΣΩΣΙΝΙΚΟΥ). Postea pervenit ad Choiseulium (Catal. Dub. n. 152. ubi titulus editus est); nunc habetur Parisiis in Museo regio, Catal. Clarac. n. 675. unde aeri incisam inscriptionem Claracus dedit in tabulis. Ibidem transcripsit Müllerus. Apud Chandlerum Marm. Oxon. II, 66. p. 109. extat marmor Pomfretianum anaglyphum, huic simillimum, cum inscriptione ΜΕΝΕΛΑΕ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΧΑΙΡΕ, sed originis incertae: hoc Telesphori monumentum quamquam Smyrnaeum esse non confido, nominis causa adieci priori alius Telesphori.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΕΛΕΣΦΟΡΟΥοΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΑΥΤΩΗΓΥΝΗΧΡΗΣΤΗΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Sic Mill. Apud Claracum situs versuum paululum discrepat. Pro Α Clar. Α; neque is ο minutius, sed Ο expressit; idem Π. Müll. ΕΠΟΙΣΕΝ.

Ὑπόμνημα Τελεσφόρου, ὃ ἐποίησεν αὐτῷ ἡ γυνὴ Χρήστη μνήμης χάριν.

3384.

Smyrnae in coemeterio Armeniorum, secundum Hesselium, qui ed. Append. Praefat. ad Inscr. Gud. D. 10. cum hac descriptione: „Duae imagines seminudae in lecto bipede cubantes; subter tripus; ad laevam alia figura; ad dextram fert Cupido diotam; iuxta etiam aliquid. Haec autem omnia affabre sculpta. Ab altero latere abrupta imago et inscriptio; etiam dormiens Cupido cum pharetra et face propter ipsum sub palmite, quo advolat imago; ad pedes animal fractum; praeterea duae ingentes pulcbrae imagines in longis vestibus; virilis imago, manibus inter se iunctis; et item puerilis ad sinistrum pedem capite detecto; muliebris imago tegmen habens capite dependulum, in femore habens laevam manum, dextra extenta ultra hastam turbinato mucrone; ad dextrum pedem puerilis sive puellaris imago in longa veste tenens hastam". In Turcico coemeterio Smyrnae ponitur ap. Egm. et Heym. Itin. T. I. p. 81. ubi editur maiusculis. Ex schedis Eq. de Camilli minusculis dedit Montfauc. Ant. expl. Suppl. T. V. p. 20. ut Smyrnaeum: ille vero ipse, a quo Montfauc. habet, attulit ex Oriente. Iam Parisiis ap. Abbat. Fauvelium vidit Bimardus misitque Muratorio, qui ed. ex Bimardi exemplo T. II. p. DCLXVIII. 1. cum Bimardi Latina interpretatione; iterum vero idem ex Montfauc. dedit T. II. p. MLXXXI. 4. non observato ordine versuum, quem ex Montfauc. intelligere nequibat. Nunc est Parisiis in aedibus bibliothecae, ubi vidit Müllerus, sed non contulit. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 75. ut Smyrnaeum, et ex Fourmontianis, ubi titulus per sex versus digestus et titulo n. 1508. allitus est, sine lemmate, quantum ex schedis Bekkeri collegi: sed titulus n. 1508. in eodem Bekkeri apographo Sclabochorio tribuitur ut Spartanus. Ex his schedis dedit Osannus Syll. II, 33. p. 283. cum hoc lemmate: „Haec inscriptio reperta est Σκλαβοχωρίῳ. FOURMONT". Nec monuit verbo sibi non ibi repertam videri. Quare eam dixi (ad n. 1508.) ab Os. perperam ut Spartanam editam esse; quae illi in Addendis p. 577. iniquitas visa est; ipsius enim verba conferenti merum hoc erratum appariturum esse. Loquitur res ipsa. Addo similia. P. 575. Osannus scribit: „Ceterum quum Böckhius ad h. l. de me dicit: *Vellem Visconti apographum prorsus accuratum ab eo non esset reprehensum*; ego ignorare me fateor, quo Sylloges loco id ad me factum sit!" Haec pertinent ad Corp. Inscr. Gr. n. 1580. et Os. Syll. p. 196. n. 67. ubi in ipso lemmate Osannus: *Ediderunt Viscontius Two Memoirs* p. 146. n. 16. *atque hinc Böckhius Staatsh. d. Ath.* T. I. p. 321. *neuter accurate.* Hic quoque res loquitur. Rursum p. 576 sq. Osannus ad titulum suum p. 263. n. 14. habet in Addendis: „Boeckhius Corp. n. 1305. T. I. p. 643. qui quod dicit se rescribere ΙΘ, meum hoc esse supplementum non indicavit. Hanc Boeckhianam mea commenta tractandi rationem semel notare iuvat: nam longum est ea omnia designare, quae licet mea, meo tamen nomine in Corpore Berolinensi non laudantur". Haud mirer, si qua, et praesertim minora, quae Osannus in Sylloge praeceperit, non tribuerim illi, quod ea multis annis ante ipse mihi annotaveram, quum in iis versarer inscriptionibus, quas Osannus, etsi a me earum editionem pridem paratam esse sciebat, ante me edendas censuit, me non modo non querente sed ultro concedente usum variarum lectionum ex Rosianis schedis petitarum: at nihil illi non tribui, quod ab eo didicerim; immo aliqua illi tribui, quae ipse pridem inveneram. Id quod etiam n. 1305. feci. Atque ipsum illud ΙΘ Osanno tributum a me est. Disertis verbis dico ad n. 1305. *Titu-*

ΤΙ.ΙΟΥΛΙΟΣΤΙ.ΥΙΟΣΦΑΒΙΑΠΟΛΛΙ
ΩΝΖΩΝΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣ
ΚΕΥΑΣΕΝΕΑΥΤΩΚΑΙΙΟΥΛΙΑ
ΠΡΟΚΛΗΤΗΘΥΓΑΤΡΙΚΑΙΤΙ.ΙΟΥΛΙ
ΩΤΙ.ΥΙΩΦΑΒΙΑΠΟΛΛΙΩΝΙΤΩ
ΥΙΩΚΑΙΤΟΙΣΤΟΥΤΩΝΕΚΓΟΝΟΙΣ
ΚΑΙ:.....ΕΤΕΡΩΔΕΜΗ
ΔΕΝΙΕΞΟΝΕΙΝΑΙΤΕΘΙΝΑΙΕΙΣΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝ

3371.

Marmor anaglyphum a. 1750. *Smyrna* allatum, altum 2′ 11″ 1‴, latum 1′ 6″ 3‴, Cellis in provincia Biturigensi apud heredes D. Le Bret; in area lapidis reductiore expressus est vir in sella sedens, pectore nudo, pedibus scabello innixis, ante quem adstat mulier large vestita: inter hos puer amictus, póne virum minor puerulus nudus, habitu lugubri. Aeri incisum dedit et commentatus est Buherius, Explication de quelques marbres antiques, dont les originaux sont dans le Cabinet de Mr. (Lebret), p. 3-14. hinc ligno expressum dedit Murat. T. III. p. MCCCXXXVI. 6. missu Bimardi, cum huius Latina interpretatione et cum nota.

.ΟΠΛΙΟΣΔΕΙΔΙΟΣΠΟΛΥΒΙΟΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΥΤ♀ΚΑΙΔΕΙΔΙΑΛΑΥΔΙΚΗΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΑΝΤ♀ΝΙ♀ΠΟΛΥΒΙΑΝ♀Τ♀ΤΕΚΝ♀
ΚΑΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣ ΣΥΝΤΗΚΕΙΜΕΝΗΣΟΡ♀ΕΣ♀ΜΥΛΙΝΗ
.ΝΗΕΝΕΣΤΙΜΟΥΗΓΥΝΗΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙ
ΑΝΕΞ♀ΤΙΚΟΝΠΤ♀ΜΑΒΑΛΗΑΠΟΤΕΙΣΑΤ♀ΤΗΖΜΥΡΝΑΙ♀Ν
.ΟΥΛΗ✱ΑΦΕΧΟΥΣΗΣΝΕΙΚΗΣΚΑΙΤ♀ΝΝΙΚΗΣΙΔΙ♀Ν
...ΟΔΟΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝΠΡΟΣΤΟΙΔΙΟΝΕΝΣΟΡΙΟΝ
ΑΝΕΠΙΚ♀ΛΥΤ♀Σ

Sic Buh. nec multum differt Mur. nisi in collocandis versuum initiis.

Π]όπλιος Δείδιος Πολύβιος κατεσκεύασεν. τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ Δειδίᾳ Λαυδίκῃ τῇ γυναικὶ καὶ Ἀντωνίῳ Πολυβιανῷ τῷ τέκνῳ καὶ τοῖς ἐκγόνοις σὺν τῇ κειμένῃ σορῷ ἔσω μυλίνῃ, [ἐ]ν ᾗ ἔνεστί μου ἡ γυνή· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἐξωτικὸν πτῶμα [βαλεῖν. ἐὰν δέ τις] βάλῃ, ἀποτεισάτω τῇ Ζμυρναίων [β]ουλῇ δηνάρια αφ. ἐχούσης Νείκης καὶ [τ]ῶν Ν(ε)ίκης ἰδίων [εἴσ]οδον καὶ ἔξοδον πρὸς τὸ ἴδιον ἐνσόριον ἀνεπικωλύτως.

♀ pro Ω Bimardus ap. Mur. quum a. 1725. Valentiae Segalaunorum Iac. Gothofredi bibliothecae reliquias excuteret, testatur se scriptum repperisse in codice chartaceo Novellarum Leonis Sapientis. *Antonius Polybianus* utrum ab Antonio aliquo adoptatus sit assumpto Polybiani agnomine, an haec duo nomina ab initio habuerit, non liquet, quum tituli huius aetate nominum nulla fere certa fuerit ratio: quod monuit iam Buh. Equidem de adoptione prorsus non cogitaverim. *Λαυδίκη* est *Λαοδίκη*; cf. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 179. ed. Schaef. *Σορὸς ἔσω μυλίνη* est quae intus lapide eius generis, ex quo conficiuntur molares, sit munita; quominus enim ab oppido ductum epitheton putetur, quod censebat Muratorius, ipsa impedit terminatio vocis. Male Buh. coniicit *ξυλίνη*; Μ est in lapide. Mox ΒΑΛ.Η distinguendum putabat Bim. cum Buh. ut illud sit decurtatum *βάλλειν* vel potius *βαλεῖν*. Rectius tamen idem Buh. coniecit quadratarium aliquid omisisse, integrum, ut arbitrabatur versum: [*βάλλειν εἰς τὸ μνημεῖον· ὃς ἂν δὲ ἐξωτικὸν πτῶμα*] *βάλῃ*. At sufficit supplevisse quae dedi: error unde natus sit, nemo non videt. Tum quod supplevi [*εἴσ*]*οδον* apertum est. De *ἐνσορίῳ* cf. ad n. 3278. Quod attinet ad anaglyphum, vir sedens est Didius, mulier Didia, puer maior Antonius; minor ille nudus ex more Smyrnaeorum monumentorum iudicandus est servulus, qui repraesentat familiam lugentem: hunc tamen Buh. putabat alium Didii filium iam defunctum esse, qui non memoraretur in titulo. Immo hic maxime memorandus erat. *Nice* non efficta est anaglypho; haec enim tantum peculiare obrendarium in monumento habuit, neque eius res quidquam pertinuit ad reliquos. Plura de hoc monumento affudit Buh. quae de industria omisi.

3372.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.)

ЄΤЄΟΚΛΗC—ΠΟΛΥ
ΝΙΚΗ› ΤωΑΔЄΛΦω
CCЄΛΛΡΙω×ΛΛΝΗ
ΛΛΗC — ЄΝЄΚΟΝ
Ο Ο

Ἐτεοκλῆς Πολυνίκῃ τῷ ἀδελφῷ σελλ[α]ρίῳ, μνήμης ἕνεκ[ε]ν.

Vs. 3. alterum C vacat. Ne cogita de fraude. Novi et ipse fratres duos *Hectorem* et *Achillem*. *Sellarius* pertinet ad aurigarios (cf. Forcellin. Lex. Lat.): hinc palmae. Titulus est ex eo genere, ex quo n. 3291. 3368. 3374. 3392.

ΟΥΛΠΙΟϹ.ΙΟΥΛ·ΤΡΟΦΙΜΟϹ
ϹΜΥΡΝΑΙΟϹΒΟΥΛΕΥΤΗϹΚΑΙΕΥΠΟϹΙ
ΑΡΧΗϹΚΑΙΠΡΥΤΑΝΙϹΗΓΟΡΑϹΑΤΟΗΡΩΟΝ
ΚΑΙΤΗΝϹΟΡΟΝΠΡΟϹΑΓΟΡΑϹΑϹΚΑΤΕϹΚΕΥ
ΑϹΑΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥΤΥΧΗΚΑΙΤΕΚΝΟΙϹ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙϹΚΑΙΘΡΕΜΜΑϹΙΜΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙϹ
ΜΗΔΕΝΟϹΕΤΕΡΟΥΕΧΟΝΤΗΝΕΞΟΥϹΙΑΝΜΗΤΕΘΑ
ΨΑΙΤΙΝΑΕΤΕΡΟΝΜΗΤΕΠΩΛΗϹΑΙΤΙΕΞΑΥΤΩΝΕΙΔΕΤΙϹ
ΤΟΡΜΗϹΕΙΤΙΤΟΙΟΥΤΟΠΟΙΗϹΑΙΘΗϹΕΙΜΗΤΡΙΘΕΩΝϹΙ
ΠΥΛΗΝΗ ✱/Ε

Fundus lectionis est aes Blund. nisi quod vs. 1. 6. 7. formam litterae Μ ex Peyss. et Yat. paululum correxi, et ex Yat. subinde dedi Θ et alias quasdam formas, quod eius apographum summae fidei est. Varietas lectionis, quam quidem annotandam duxerim, haec est. Vs. 1. punctum omittit Poc. Ib. aes ΙΟΥΛ.ΤΡ etc. apotypum et Poc. ΙΟΥΛΙ, Peyss. Ι.ΘΥΛΙ, Yat. quod dedi. Foliolum omittit Poc. dimidiatum fere praebet Peyss. Vs. 2. omnes ΕΥΠ etc. Vs. 3. aes ΗΓΟΡΑϹΑϹΗΡΩΟΝ, Peyss. ΗΓΟΡΑΤΟΗΚΟΜΟ, Poc. et apotypum et Yat. quod dedi. Vs. 5. Peyss. ΙΟΥ (p. ΜΟΥ), Poc. ΤΥΚΗ. Vs. 7. aes ΕΧΟΝΤΟϹΕΞ etc. de coniectura: Poc. Peyss. et apotypum ac Yat. servant quod dedi licet falsum. Vs. 8. aes et Yat. ΠΩ ΛΗϹΑΙΤΙΕΞ; hoc ϹΑΙ omittit apotypum, Peyss. qui ΠΩΛΗΤΙΕΣ, Poc. qui ΠΟΛΗΤΙΣΑΥ etc. Vs. 9. ΤΟΡ Peyss. aes, apotypum et Yates; Poc. ΤΟΛ, quod etsi verum non recepi. Vs. 9. extr. ϹΙ deest in aere; habent apotypum ac Yates; Peyss. certe C, Poc. Σ habent. Vs. 10. Peyss. ✱JΕ, Poc. ✱ΥΕ, uterque omisso foliolo, aes ΙΕ, apotypum et Yat. quod dedi. Vs. 5-7. multa in finibus omittit Peyss.

Οὔλπιος Ἰούλ(ιος) Τρόφιμος Σμυρναῖος βουλευτὴς καὶ εὐποσιάρχης καὶ πρύτανις ἠγόρασα τὸ ἡρῷον, καὶ τὴν σορὸν προσαγοράσας κατεσκεύασα αὐτῷ καὶ τῇ γυναικί μου Τύχῃ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις καὶ θρέμμασί μου καὶ ἀπελευθέροις, μηδενὸς ἑτέρου ἔχον[τος] τὴν ἐξουσίαν μήτε θάψαι τινὰ ἕτερον μήτε πωλῆσαί τι ἐξ αὐτῶν· εἰ δέ τις το[λ]μήσει τὶ τοιοῦτο ποιῆσαι, θήσει μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ ✱ ε.

Titulus certe Traiani aetate haud antiquior, quod patet ex Ulpii nomine; sed multo etiam recentior videtur. *Εὐποσιάρχης* vox ignota est in lapide. De prytanibus Smyrnaeorum vide ad n. 3148. Vs. 7. *τὴν ἐξουσίαν* dedi, licet articulus omitti soleat: hoc enim voluisse lapicidam apertum est. De *θρέμμασι* cf. ad n. 3318. De matre Sipylena Smyrnaeorum cf. ad n. 3137. sub fin. Multa est quinque millium denariorum, ut n. 3384. 3387. Obliqua inter ✱ et Ε lineola nihil nisi sigla est elemento millia designanti praemitti solita, ut Ζ n. 1992. 3265. Sic in Smyrnaeo n. 3318. et in Thessalonicensi n. 1993. ubi quod elementa diductius scripta sunt, ea olim non intellexi. N. 3387. /Ε restituendum pro Æ, quae prava est lectio. Hoc vero ΑΕ Gutberletho in illius tituli interpretatione est $1 + 5 = 6$, vel $1000 + 5$ (non 6 ut expressum est); ridicule utrumque: sunt 5000. Idem in eadem commentatione (p. 366. Polen.) in sepulcrali titulo Italico Geminiae Myrtalae notas ✱ΛΒΦ exponit *den.* 532: sed ibi quoque meliora apographa habent /Β, et sunt *den.* 2500, quae summa usitata est. Hoc /Β habes etiam n. 1973. ubi non debebam dubitantius loqui, item /Γ n. 3419. Cf. Corsin. Nott. Gr. p. 3. et 10.

3386.

Marmor candidissimum, *Smyrna* delatum ad Patinum, in cuius aedibus extabat Patavii, longum 4′, altum prope 3′ mensurae Venetae; aeri incisum ed. Patinus comm. in monumm. ant. p. 204-231. cum larga explicatione, hinc Murat. T. I. p. CLVI. 1. Vandal. Diss. p. 575 sqq. Ex lapide Veronam translato dedit Maffeius Mus. Ver. p. LIX. 1. sed formis litterarum non redditis recte. Ob mensis notationem meminit Masson. Collect. de Aristid. p. LXXVIII. T. III. ed. Dind. Nos dedimus Patini exemplum; p. 231. Patinus A dicit vs. 12. insolito modo scriptum esse; at in aere constanter est A: calamo tamen in nostro exemplo aliquid in ultimo ibi A correctum est, sed ita ut nihil distingui possit. Δ et Μ omnibus locis eam habent formam quam dedimus vs. 1. et 2.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Αὐρ. Τρύφαινα Ἀλεξάνδρου ἐπεσκεύασε τὸ προγονικὸν ἡρῷον αὐτῇ καὶ κληρονόμοις αὐτῆς καὶ ἀπελευθέροις, καὶ Ἀντωνίῳ Μελιτίνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς Ὁμοίας καὶ τέκνων αὐτῶν, καὶ Παμφίλου μόνου, ὠνησαμένη τὸ καινὸν ἀνγεῖον Προκοννήσιον τὸ κατὰ τοῦ σωλαρίου· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἑτέρου εἰς τὸ καινὸν ἀνγεῖον τεθῆναι ἢ μόνης τῆς Τρυφαίνης, ὁμοίως μηδὲ εἰς τὸ ἕτερον ἀνγεῖον τὸ προγονικόν, μηδὲ ἀπαλλοτριῶσαι τὸ ἡρῷον. ὡς ἐάν τις παρὰ ταῦτα τολμήσῃ ποιῆσαι, ἀποτείσει μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ δηνάρια δισχείλια πεντακόσια. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀποτεθὲν ἐπὶ στεφανηφόρου Αἰλ. Βίωνος, μηνὸς τρίτου.

Τρύφαινα quae et *Μελιτίνη* habetur n. 3299. ut in hoc lapide Tryphaena et Melitinus coniuncti sunt, haud dubie quod cognati erant: et hoc loco Alexander ac Pamphilus occurrunt, ut n. 3366. ubi vide not. Nempe hi omnes eiusdem familiae sunt. Addit Patinus p. 211. Tryphonem et Alexandram ex n. 3268. ubi vide not. *Bion*, sed *Claudius*, Quaestor habetur in nummo Smyrnaeo ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 554. et *Tib. Claudius Bion* Stephanephorus supra n. 3173. *A.* Praeterea Biones Smyrnaei sunt n. 3273. 3393. 3141.

3377.

Smyrnae secundum Sherardiana p. 71. (cod. Ask. IV, 91.) Ibidem ubi n. 3374. vidit Maffeius et ed. l. c. p. CCCCXLIII. 4.

ϹΕΚΟΥΝΔΑ
ΠΑΠΙΟΥΖΩ
ϹΑΦΡΟΝΟΥϹΑ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΚΑΤΕϹΚΕΥΑ
ϹΕΝΕΑΥΤΗΚΑΙ
ΤΟΙϹΤΕΚΝΟΙϹ

Formam tituli et foliolum dedi ex Sher. Vs. 6. Sher. CEEAY etc.

Σεκοῦνδα Παπίου ζῶσα φρονοῦσα τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις.

3378.

Smyrnae; ex Append. II. codicis Askewiani, in quam translatus titulus ex cod. Chish. IV, 99.

ΗΣΟΡΟΣ
ΣΕΡΒΑΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΑ

Ἡ σορὸς Σερβάτου Στεφανᾶ.

Videtur vir Servatus Stephanas vocatus esse; nisi *Στεφανᾶ* est p. *τοῦ Στεφανᾶ*, ut hic pater sit.

3379.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 72. (cod. Ask. II, 75.)

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ

Στρατονίκην Μενεκράτου,
Μηνόδοτον Μενεκράτου.

Supra puto coronam fuisse in qua *ὁ δῆμος*. Cf. n. 3216 sqq.

3380.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 25. n. 10.

Ν ΜΝΗΜΕΟΝΚΑΙΕΣΙ
ΣΟΡΟΝΕΘΗΚΑ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥΜ
ΒΙΩΜΟΥΑΙΛΙΑΚΛΑΥ
ΛΙΑΣΥΜΦΕΡΟΥΣΗ

Unus certe initio versus periit; qui nunc est vs. 1. videtur in margine elatiore scriptus esse lapidem cingente, ut solet: certe si lineola aliquid significat.

Ὁ δεῖνα κατεσκεύασα τὸ] μνημε[ῖ]ον καὶ [τὴν] σορὸν ἔθηκα ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου Αἰλίᾳ Κλαυ[δ]ίᾳ Συμφερούσῃ.

3381.

Smyrnae in coemeterii Armeniorum tractu orientali, in lapide sepulcrali florum et frugum sertis ornato, quae tenent Victoriae; ed. Thom. Smith Notit. VII eccles. As. p. 56, 2. ed. sec. (hinc Murat. T. II. p. MLVI. 3. sed cum correctionibus nullius pretii, item cum Latina interpretatione et nota) Wheler. Itin. p. 238. Extat etiam in Append. Marm. Oxon. n. 177. ed. Maitt. (Prid. n. 27.). Apud Maittairium p. 96. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 505. nota Prideauxii, ex qua patet apographum a Prid. editum cum ipso esse a Smithio communicatum, p. 532. titulus ex Smithiani libri editione prima repetitus, p. 567. varietas exempli B.

ΤΑΤΙΑΗΡΩΘΕΜΙΔΟΣΜΑΓΝΗΤΙΣΑΠΟΣΙΠΥΛΟΥΖΩΣΑΕΑΥΤΗΚΑΙ
ΤΩΥΙΩΤΩΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΩΛΥΣΑΝΙΑΛΥΣΑΚΑΙΤΩΠΑΤΡΙΑΥΤΟΥΛΥΣ.

Duobus versibus constare titulum potest maxime ex Sm. intelligi, ut taceam de ceteris. Muratorii varietatem non annoto. Vs. 1. Sm. Wh. ΤΑΤΙΑΣ, Oxon. quod dedi; nam nomini *Τατιᾶς* non confido. Pro Σ fuit opinor siglum (> vel <). Wh. ΗΡΟΘ etc. ΕΑΥΤΗ solum Oxoniense apographum; sed eo tamen videtur opus esse: ceteri id omittunt. Vs. 2. ap. Maitt. est ΤΟ pro priore ΤΩ, quod Sm. Wh. habent. Tum Wh. ΥΙΟΩ. Secundum ΤΩ ex Sm. Wh. (Oxon. omittit). Mox Oxon. ΛΥΣΑ . ΚΑΙ; punctum non habent Sm. Wh. Pro Π vocis *πατρὶ* Sm. ed. pr. (non ed. sec.) et Wh. Γ, cui non confido, quum vs. 1. sit Π. ΑΥΤΟΥ habent Sm. Wh. et exemplum B. omittit Oxon. Postremo exemplum B. pro ΛΥΣΑΚΑΙ et extremo ΛΥΣ habet *Λυσανίου καὶ* et *Λυσανίᾳ*, quae manifesto supplementa sunt: eadem supplementa Prid. et Mur. proposuerunt, sed uterque temerata mendo.

Τατία Ἡρωθέμιδος Μαγνῆτις ἀπὸ Σιπύλου ζῶσα ἑαυτῇ καὶ τῷ υἱῷ τῷ κατοιχομένῳ Λυσανίᾳ Λυσ[ί]α, καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Λυσ[ίᾳ.

Ut Lysiae oratoris avus est Lysanias, ita hic Lysaniae patrem fuisse Lysiam probabile est.

3389.

Lapis sepulcralis modicae mensurae, cum anaglypho fracto, in quo vir lectulo incumbens apposita mensa, et mulier assidens, olim *Smyrnae*, postea in museo Lebretii; unde edidit Buherius l. c. ad n. 3371. p. 29 sqq. et missu Bimardi Murat. T. III. p. MCDI. 5. qui Divione servari perhibet.

ΣΕΚΟΥΝΔΑΦΑΥΣΤΩ
ΙΔΙΩΑΝΔΡΙΚΑΙΦΙΛΑΙ
ΝΙΔΙΤΕΚΝΩΙΔΙΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Σεκοῦνδα Φαύστῳ ἰδίῳ ἀνδρὶ καὶ Φιλαινίδι τέκνῳ ἰδίῳ μνήμης χάριν.

3390.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.)

ΑΦΦΗΦΕΡΟΠΥΤΩ
ΙΔΙΩΑΝΔΡΙΜΝΕΙ
ΑΣΧΑΡΙΝ

Ἄφφη Φεροπύτῳ? ἰδίῳ ἀνδρὶ μνείας χάριν.

Nomen viri mihi incognitum; *τῷ ἰδίῳ* non scribendum esse videas ex n. 3389.

3391.

Marm. Oxon. n. 27. ed. Maitt. (Prid. n. 102.) Apud Maittairium p. 86. extat textus minusculis repetitus cum Latina interpretatione Prideauxii, p. 559. nota Maittairii nullius pretii. Ex lapide rectius et plenius dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 78. p. 114. quem sequor. *Smyrnaeis* addidi, quod quae Prideauxii aetate inter Oxoniensia habebantur, hanc patriam fere omnia habent.

a. ·ΦΙΛΕΙΝΟΣ·ΑΘΗΝΑΙΟΥ·Β·ΤΟΜΝΗ
ΜΕΙΟΝ·ΕΠΟΙΗΣΕΝ·ΑΥΤΩ·ΚΑΙ·ΤΟΙΣ
ΙΔΙΟΙΣΠΑΣΙΝΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΦΡ.ΜΜΑΗΚΑΙΑΚΙΟΛΑΚΑΙ
..ΦΙΛΙΠΟΙ..ΑΤ..Χ.Ν...
b. ΟΥΛΠ·ΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥΣΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥ

a. *Φιλεῖνος Ἀθηναίου β̄* (hoc est *Ἀθηναίου τοῦ Ἀθηναίου*) *τὸ μνημεῖον ἐποίησεν αὐτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις πᾶσιν, καὶ ἀπελευθέροις* - - Quae sequuntur dubia sunt. Chandl. *Φρ..μμα, ἡ καὶ Ἀκιόλα*; sed fortasse legendum: *καὶ Θ]ρ[έ]μμα[σι*, ut saepe in Smyrnaeis, tum: *καὶ Ἀκιόλᾳ καὶ Φιλί[π]π[ῳ* etc.

b. *Οὔλπ. Μοιραγένους μνημεῖον καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.*

Hic secundus est possessor, qui successit prioribus; cf. n. 3394.

3392.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 73. (cod. Ask. IV, 91.), item ex Sher. p. 74. (cod. Ask. IV, 97.) ubi duos in versus digestus titulus.

ΠΡΟΚΛΑΦΙΛΩ
ΝΑΔΙΜΕΡΜΙΛ
ΛΩΝΙΕΠΟΙΗ
ΣΕΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Secundum apographum omittit litteras ΦΙΛΩΝΑ vs. 1. 2. et habet ΠΕΠΟΙΗ p. ΕΠΟΙΗ. Є pro Ε bis dedi ex eodem apographo.

Πρόκλα Φιλωνάδι Μερμίλλωνι ἐποίησε μνήμης χάριν.

Epitaphium gladiatoris Myrmillonis: retineo vero scripturam *Μερμ.* quae deflexa est ex scriptura *Mirmillo*. Omnino variat scriptura; n. 2164. est *Μορμίλλων* (et hoc reponat aliquis nostro loco), n. 2889. *Μουρμίλλων*. Alios gladiatorum titulos epitaphios Smyrnae positos indicavi ad n. 3368. *Φιλωνάδι* est a recto *Φιλωνᾶς*; cf. ad n. 3141.

3393.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 24. n. 24.

ΧΑΡΙΔΗΜΕΒΙΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Χαρί[δ]ημε Βίωνος χαῖρε.

3394.

Smyrnae in australi tractu coemeterii Armeniorum; ed. Thom. Smith Notit. VII eccles. As. p. 57. 3. Sponius Misc. erud. ant. X, 89. p. 351. cum Latina interpretatione, Reinesius Syntagm. VII, 29. p. 503. qui habuit ex Bullialdi apographo per Langermannum et Lambecium tradito. Hi omnes utrumque titulum (*a*, *b*) coniunctum praebent, Sponiusque et Reinesius etiam circumductis quas repraesento lineis; et Iac. Gronovius Mem. Coss. p. 150. etiam in schedis Cossonianis utrumque ut unum monumentum coniunctum esse significat, sed una lectione excepta verba non rettulit. In marmorum Oxoniensium editionibus Prideauxiana et Maittairiana errore Prideauxii separantur partes *a*, *b*, sed eodem tamen ordine referuntur Append. n. 175. 176. ed. Maitt. (Prid. n. 25. 26.) Apud Maittairium p. 96. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 523. Reinesii exemplum, p. 526. et p. 532. excerpta ex Smithio et Sponio, p. 564. 567. notae Maittairii ad tit. *b* cum varia lectione una exemplorum *A* et *B*. Ceterum Prideauxius apographum habuit a Smithio, nec marmor ipse vidit (cf. p. 505. ed. Maitt. ad n. 177.).

lum idem (Osannus) praeter unum locum recte restituit et ad a. Chr. 77. revocavit (immo est a. 78.). Quaere qui ille locus sit quem non recte restituerit Osannus; reperies statim vs. 1. 2. ubi omisit vocem Σεβαστός. Hanc mihi deberi dixi diserte: „Vocis Σεβαστός, quam *addidi*, vestigia vides vs. 2." Igitur cetera omnia Osannum praecepisse professus sum, in quibus est ipsum illud ΙΘ. Quodsi deinceps scripsi, „Vs. 3. extr. IC in ΙΘ *mutavimus*", subito illato plurali Osannum et me comprehendi: quod cetera mea verba expendenti putabam apertum esse. Igitur quum honestatem Osanni promptumque eius erga me animum et si hoc dicere decet pietatem, quam in Praefatione declaravit, considerarem, sperabam fore, ut intelligeret, noluisse me ipsi facere iniuriam: ac sane ex litteris, quas ea de re monitus a me dedit, didici spem me non fefellisse. Sed pronus ad iniuriam deprecandam sponte neque admonitus profiteor, illo ipso loco (n. 1305.) errore in calculis subducendis commisso iniuriam me fecisse Osanno nolentem, quum scriberem haec: „*Et ad a. Chr. 77. revocavit (immo est a. 78.)*". Nam annum u. c. 831. posuit Osannus, qui is ipse est, quem postulo, a. Chr. 78. Postremo Osannus passim in reprehensionem sui accepit, quae tantum ideo apposueram, ne quis me omisisse aliquid putaret ideoque nostra carperet, ut n. 1262. variam afferens lectionem dixi vs. 1. Osannum omittere E, „*ut minora taceam*". Non dixi me tacere minora quae Osannus omisisset; nihil enim omisit; sed ut moris est in varia lectione referenda, minores *varietates* tacere me pronuntiavi breviter: quae hae sint, ipse videbit; ac sunt sane minimae. Haec sufficient adversus ea, quae Os. p. 578. dixit.

ΤΟΜΗΜΑΤΟΥΤΟΕΣΤΙΝΠΟΠΛΙΟΥΑΙΛΙΟΥΤΕΡΤΙΟΥΣΜΥΡ
ΝΑΙΟΥΒΟΥΛΕΥΤΟΥΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΚΑΙΟΠΡΟΣΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΤΩΜΗΜΕΙΩΤΟΠΟΣΟΥΤΗΣΔΙΑΜΟΝΗΣΚΑΙΩΝΒΕΒΟΥΛΗΜΑΙ
ΔΙΑΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΗΣΕΝΚΕΧΑΡΑΓΜΕΝΗΣΤΗΣΟΡΩΠΡΟ
ΝΟΗΣοΥΣΙΝΟΙΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΜΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΕΧΟΝΤΕΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΔΙΚΑΙΟΝΤΟΥΤΑΦΗΝΑΙΕΝΤΩΜΗΜΑΤΙΧΩΡΙΣΤΟΥ
ΕΠΕΙΣΕΝΕΓΚΕΙΝΤΗΣΟΡΩΕΝΗΕΓΩΚΗΔΕΥΘΗΣΟΜΑΙΕΤΕΡΟΝ
ΝΕΚΡΟΝΗΕΤΕΡΑΝΕΠΙΘΕΙΝΑΙΣΟΡΟΝΤΩΜΗΜΕΙΩΕΙΔΕΜΗ
ΕΑΝΕΠΕΙΣΕΝΕΓΚΩΣΙΝΠΑΡΑΒΕΒΟΥΛΗΜΑΙΗΕΠΙΘΩΣΙΝ
ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝΚΑΙΑΥΤΟΙΕΙΣΤΟΝΦΙΣΚΟΝΤΩΝΚΥΡΙΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΔΗΝΑΡΙΑΠΕΝΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑ

Formam tituli et litterarum dedi potissimum ex Sher. adscito hinc inde ex Fourmontianis Bekkeri vel Osanni uno et altero apice litteris appicto, et forma Ұ, ubi eam habeo. Ceterum Os. et Bekk. fere consentiunt; in formis litterae Υ Bekkeri schedas secutus sum, indeque semel ubi Os. Υ habet, dedi Ұ. Variam lectionem Egmondi non annoto integram, sed omitto mera vitia; neque secundi Muratoriani exempli mentionem faciam, quod id ex Montf. petitum est: prius vero Bimardianum voco. Etiam Fourmonti vitia minora non refero. Vs. 1. Fourm. ΑΙΓΛΙΟΥ. Tum Hess. Egm. Montf. Fourm. Bim. ΤΕΡΤΙΟΥ, Sher. ΤΕΤΡΙΟΥ. In reliquis quae a nostro exemplo praeter mera et minutissima menda differunt, ea sunt haec. Vs. 2. Montf. *παιδοτριβους και προσκ.* Fourm. ΚΑΙΠΡΟΣ etc. ut Montf. Vs. 3. Sher. ΔΙΑΜΟΝΙΣ. Vs. 4. init. Fourm. ΑΓΑΤΗΣ; tum Montf. *εγκεχ.* Bim. ΕΚΕΧ etc. Egm. omittit ΕΝ. Vs. 5. solus Fourm. ΑΠΕΛΕΥΤΕΡΟΙ. Vs. 6. Fourm. ΤΑΦ ΝΑΙ (fuit opinor ΤΑΦΗΝΑΙ). Ibidem ligatura ex Hess. In fine Fourm. Bim. ΤΟ pro ΤΟΥ. Vs. 8. ΝΕΚΡΟΝ omittit Fourmontus. Sher. ΕΠΙΘΗΝΑΙΣΟ ΡΩΝ. Fourm. ΜΝΗΙΕΩ, Montf. *μνημειῳ*, Hess. Egm. Bim. quod dedi, nisi quod ligatura est ex Sher. qui pro ΕΙΩ habet ΕΩ. Vs. 10. Sher. ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝ ΚΑΙΑ.....ΙΣ, Hess. Egm. ΑΠΟΔΟΣΟΥΣΙΝΚΑΙ ΑΥΤΟ:ΕΙΣ, Fourm. ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝΚΑΙΑΥΤΩ Ⲧ (Os. Ξ) ΕΙΣ, Bim. ΑΠΟΔΟΣΟΥΣΙΝΚΑΙΑΥΤΟΙ ΕΙΣ, Montf. *αποδωσουσι και αυτοι εις.* Vs. 11. Fourm. ΧΙΛΙΑ, Montf. *πεντακεισχιλια.*

Τὸ μνῆμα τοῦτό ἐστιν Ποπλίου Αἰλίου Τερτίου Σμυρναίου βουλευτοῦ, παιδοτρίβου, καὶ ὁ προσκείμενος τῷ μνημείῳ τόπος, οὗ τῆς διαμονῆς καὶ ὧν βεβούλημαι διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐνκεχαραγμένης τῇ σορῷ προνοήσουσιν οἱ κληρονόμοι μου καὶ ἀπελεύθεροι, ἔχοντες καὶ αὐτοὶ δίκαιον τοῦ ταφῆναι ἐν τῷ μνήματι, χωρὶς τοῦ ἐπεισενεγκεῖν τῇ σορῷ, ἐν ᾗ ἐγὼ κηδευθήσομαι, ἕτερον νεκρόν, ἢ ἑτέραν ἐπιθεῖναι σορὸν τῷ μνημείῳ. εἰ δὲ μή, ἐὰν ἐπεισενέγκωσιν παρ' ἃ βεβούλημαι ἢ ἐπιθῶσιν, ἀποδώσουσιν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν φίσκον τῶν κυρίων Αὐτοκρατόρων δηνάρια πεντακισχείλια.

Tertios Smyrnaeos memorari in nummis apud Mionnet. Descr. numm. T. III. p. 214. 215. 250. (cf. Eckhel. D. N. T. II. p. 544. 553.) notavit Os. quos probabile est eiusdem esse familiae, etsi inter eos est *Aurelius* pro Aelio.

3385.

Smyrnae olim in aula proxeni Batavi Hochepied, lapis 2′½ longus, 1′½ latus, 3″ crassus; litterae fere tertiam partem pollicis altitudine aequant, quod testatur Peyssonel: inde a vs. 6. tamen minores sunt quam supra, quantum ex Mülleri notatis colligo. Non observata litterarum forma ed. Pocock. Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 24. n. 20. quod exemplum tractavit Io. Matth. Gesnerus Commentatt. Gotting. antiq. Vol. V. (1782.) p. 31-34. Smyrnae transcripsit Peyssonel, cuius exemplum Parisiis in meos usus transtulit in schedas Zieglerus: hinc mensuras et locum annotavi. Postea lapis pervenit ad Besboroughium, mox ad Henricum Blundell: in cuius musei descriptione ex apographo a Iac. Christie facto aeri incisus est. Hoc exemplum per schedas mecum communicavit Müllerus, et contulit simul apotypum gypseum in angulo Musei Britannici latens. Nuperrime ad me misit Iosephus B. Yates eadem via qua n. 3318. qui notat mensuram partis inscriptae esse eandem quam n. 3318.

3397.

Smyrnae; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2. p. 26. n. 38. Lapidem postea Van der Heuvel attulit in Bataviam; forma est cippi supra angustioris, infra latioris, quasi pyramidis; in summo lapide est anaglyphum, quod exhibet senem sedentem, cogitabundum, qui baculum protensum admovet cranio ante pedes sito. Aeri incisum cum commentario praebet Van Goens in libello qui inscribitur „Observationes miscellaneae philologici potissimum argumenti", Ultrai. 1764. 4. cap. 7. p. 55 sqq. Tractavit Villoison. Mag. encycl. a. VII. (1801.) T. II. p. 457 sq. In Paralipomenis Anthologiae dedit Iacobs. Anthol. Comm. T. III. P. III. p. 759. item in Append. Anthol. Palat. n. 121. cf. nott. T. III. p. 920.

ΑΝΘΡΩΠΟΣΤΟΥΤΕΣ
ΤΙΤΙΣΕΙΒΛΕΠΕΚΑΙΤΟ
ΜΕΝΟΝΣΕ·ΕΙΚΟΝΑΤΗΝ
ΔΕ·ΕΣΟΡΩΝΣΟΝΤΟΤΕ
ΛΟΣΛΟΓΙΣΑΙ·ΚΑΙ
ΒΙΟΤΩΧΡΗΣΑΙΜΗ
ΘΩΣΙΣΑΙΩΝΑΣΕΧΩΝ
ΖΗΝ· ΜΗΘΩΣΩΚΥΜΟ
ΡΟΣΙΝΑΓΗΡΑΣΑΝΤΑ
ΣΕΠΟΛΛΟΙ·ΜΑΣΤΙ
ΞΩΣΙΛΟΓΟΙΣΘΛΕΙΒΟΜΕ
ΝΟΝΠΕΝΙΗ

Hoc est exemplum Goensianum, in quo tamen litterae multo rudiores et apicibus deformes potius quam ornatae sunt. Omnino fabrica pessima est. Lin. 2. **ΕΙΒΛΕΠΕ** est ap. Poc. et in aere; sed Van Goens mavult ἔμβλεπε, perperam. Vs. 8. Poc. **ΜΥΗ**; idem vs. 12. **ΠΕΝΩΗ**.

Ἄνθρωπος τοῦτ᾽ ἐστί· τίς εἶ, βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ᾽ ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
καὶ βιότῳ χρῆσαι μήθ᾽ ὡς [ἐ]ς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μήθ᾽ ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλο[ὶ]
μαστίξωσι λόγοις θλειβόμενον πενίῃ.

Τίς εἶ verum esse vidit Vill. Αἰῶνας primam corripit, de quo usu praeter alios vide Iacobs. Villois. omisit ἰς s. ἐς. Pro ἵνα Iacobs. μή, bene sane; at in lapide est ἵνα (sic aes et Poc.). Quippe auctor ita cepit: *Ne vive tamquam brevi moriturus, quippe tum, ubi tamquam brevi moriturus vivas, eo vivens eventu, ut in senectute ad egestatem redactum te opprobriis multi cumulent,* ὥστε σε ὡς ὠκύμορον ζήσαντα γηράσαντα μαστῖξαι πολλούς.

3398.

„Marmor quadratum, basis columnae vel etiam statuae, effossum *Smyrnae* die 21. Ian. anno 1647. a Bullialdo accepit Lambecius"; haec Reinesius, qui ed. Syntagm. XVII, 140. p. 854. In fine addit: „Desunt aliquam multa"; initio etiam lacunam notat, quae nulla est. Alio monumenti loco nomen sepulti scriptum erat haud dubie. Ex Reines. habet Fleetwood Syll. p. 245. 1. et ex hoc Gorius Inscr. Etrur. T. II. p. 140. cum Latina interpretatione Ant. Mar. Salvinii. Dedit Iacobs. Paralip. Anthol. p. 794. Anthol. Palat. Append. n. 261. cf. nott. T. III. p. 943. In schedis Buherii Bekkerus repperit exemplum tituli a Salmasio emendati: Salmasius vero usus erat apographo eiusdem Bullialdi.

ΝΥΞΜΕΝΕΜΟΝΚΑΤΕΧΕΙΖΩΗΣΦΑΟΣΥΠΝΟΔΟΤΕΙΡΗ
ΑΛΤΕΙΝΟΝΛΥΣΑΣΑΝΟΣΩΝΔΕΜΑΣΗΔΕΙΥΠΝΩΙ
ΛΗΘΗΣΔΩΡΑΦΕΡΟΥΣΕΠΕΜΟΙΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙΜΟΙΡΗΣ
ΨΥΧΗΔΕΚΡΑΔΙΗΣΔΙΑΜΕΣΑΙΘΕΡΟΝΕΙΚΕΛΟΣΑΥΡΗΙ
ΚΟΥΦΟΝΕΠΑΙΩΡΟΥΣΑΔΡΟΜΟΥΠΤΕΡΟΝΗΕΡΙΠΟΛΛΩΙ
ΚΑΙΜΕΘΕΩΝΜΑΚΑΡΩΝΚΑΤΕΧΕΙΔΟΜΟΣΑΣΣΟΝΙΟΝΤΑ
ΟΥΡΑΝΙΟΙΣΤΕΔΟΜΟΙΣΙΒΛΕΠΩΦΑΟΣΗΡΙΓΕΝΕΙΗΣ
ΤΕΙΜΗΔΕΚΔΙΟΣΕΣΤΙΣΥΝΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΘΕΟΙΣΙ
ΕΡΜΕΙΑΟΛΟΓΟΙΣ·ΟΣΜΟΥΡΑΝΟΝΗΓΑΓΕΧΕΙΡΩΝ
ΑΥΤΙΚΑΤΕΙΜΗΣΑΣΚΑΙΜΟΙΚΛΕΟΣΕΣΘΛΟΝΕΔΩΚΕΝ
ΟΙΚΕΙΝΕΝΜΑΚΑΡΕΣΣΙΚΑΙΟΥΡΑΝΟΝΑΣΤΕΡΟΕΝΤΑ
ΧΡΥΣΕΙΟΙΣΙΘΡΟΝΟΙΣΙΠΑΡΗΜΕΝΟΝΕΣΦΙΛΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΜΕΠΑΡΑΤΡΙΠΟΔΕΣΣΙΚΑΙΑΜΒΡΟΣΙΗΣΙΤΡΑΠΕΖΑΙ.
ΗΔΟΜΕΝΟΝΚΑΤΑΔΑΙΤΑΘΕΟΙΦΙΛΟΝΕΙΣΟΡΟΩΣΙΝ
ΚΡΑΤΟΣΑΠΑΘΑΝΑΤΟΙΟΠΑΤΡΗΣΙΜΕΙΔΙΟΩΝΤΕΣ
- - - - ΠΡΟΧΟΑΙΣΙΝΕΠΙΣΠΕΝΔΩΜΑΚΑΡΕΣΣΙ

Vs. 8. 10. Rein. **ΤΙΜΗ**; **ΤΕΙΜΗ** est ap. Salm. qui hoc non potuit de suo dare. Ceterae Salmasii varietates lectionis videntur coniecturae tribuendae esse.

Νὺξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
ἀλ[γ]εινῶ[ν] λύσασα νόσων δέμας ἡδέϊ ὕπνῳ,
λήθης δῶρα φέρουσ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ πρὸς τέρμασι μοίρης.
ψυχὴ δ᾽ ἐ[κ] κραδίης δ[ρ]άμ᾽ ἐς αἰθέρ᾽ [ἐπ]είκελος αὔρῃ,
κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμου πτερὸν ἠέρι πολλῷ·
καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἆσσον ἰόντα,
οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἠριγενείης.
τειμὴ δ᾽ ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ᾽ οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν,
αὐτίκα τειμήσας, καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
οἰκεῖν ἐν μακάρεσσί κα[τ᾽] οὐρανὸν ἀστερόεντα,
χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα.
καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίῃσι τραπέζαι[ς]
ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορόωσιν,
κρατὸς ἀπ᾽ ἀθανάτοιο πα[ρῆ]σι μειδιόωντες,
[νέκταρ ὅτ᾽ ἐν] προχόαισιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

ΑΥΡ·ΤΡΥΦΑΙΝΑΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ·ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΤΟΠΡΟΓΟΝΙΚΟΝΗΡΩΟΝ·ΑΥΤΗΚΑΙΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΑΝΤΩΝΙΩΜΕΛΙΤΙΝΩΜΕ
ΤΑΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΟΜΟΙΑΣ·ΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝ·ΠΑΜ
ΦΙΛΟΥΜΟΝΟΥ·ΩΝΗΣΑΜΕΝΗΤΟΚΑΙΝΟΝΑΝΓΕΙΟΝΠΡΟ
ΚΟΝΝΗΣΙΟΝΤΟΚΑΤΑΤΟΥΣΩΛΑΡΙΟΥΣΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝ
ΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΤΕΡΟΥΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟΝΑΝΓΕΙΟΝ
ΤΕΘΗΝΑΙΗΜΟΝΗΣΤΗΣΤΡΥΦΑΙΝΗΣΟΜΟΙΩΣΜΗΔΕΕΙΣΤΟ
ΕΤΕΡΟΝΑΝΓΕΙΟΝΤΟΠΡΟΓΟΝΙΚΟΝΜΗΔΕΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙ
ΤΟΗΡΩΟΝΩΣΕΑΝΤΙΣΠΑΡΑΤΑΥΤΑΤΟΛΜΗΣΗΠΟΙΗΣΑΙ
ΑΠΟΤΕΙΣΕΙΜΗΤΡΙΘΕΩΝΣΙΠΥΛΗΝΗΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣ
ΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
ΑΠΟΚΕΙΤΑΙΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝΑΠΟΤΕΘΕΝ
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΙΛ·ΒΙΩΝΟΣΜΗΝΟΣΤΡΙΤΟΥ22

3387.

Smyrnae transcripsit Sponius et ed. Misc. erud. ant. X, 85. p. 350. Cossonus etiam, quum Smyrnae versaretur pro consule Batavorum, ex lapide transcripsit et Berkelio misit apographum, quod quum per Io. Sibrandam pervenisset ad Gutberlethum, hic aeri incisum dedit cum prolixo commentario, qui inscribitur „Animadversiones philologicae in antiquam inscriptionem Graecam Smyrnae repertam", ad calcem dissertationis de Myst. Cabir. p. 113-142. et in Poleni Suppl. Thes. T. IV. p. 361-367. Sponii exemplum mutilum ex schedis Cossonianis emendavit Iac. Gronov. Mem. Coss. p. 150.

ΦΛΑΟΥΙΑΤΡΥΦΑΙΝΑΗΚΑΙΡΟΔΟΠΗ
ΖΩΣΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΑΥ
ΤΗΚΑΙΤΩΑΝΔΡΙΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΤΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜ
ΜΑΣΙΝΑΥΤΗΣΚΑΙΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΤΗΣΜΗΔΕΝΟΣ
ΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙΕΑΝ
ΔΕΤΙΣΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙ
ΤΙΣΕΙΜΗΤΡΙΘΕΩΝΣΙΠΥΛΗΝΗΤΗ......
ΔΙΗΜΩΝΑΡΓΥΡΙΟΥ ⳨ Ε ΤΑΥΤΗΣΕΠΙΓΡΑ
ΦΗΣΕΚΦΡΑΓΙΣΜΑΑΠΕΤΕΘΗΕ......

Formam tituli dedi ex Gutb. sed omisi puncta in finibus vocabulorum posita, quae ex schedis Cossoni fluxerunt, qui ita dirimere voces solebat, neque ap. Spon. extant. Vs. 2. Gutb. ΖΩΖΑ, Spon. recte. Vs. 3. Spon. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΙ, Coss. Gutb. quod dedi. Vs. 5. aes Gutb. ΤΟΤ p. ΤΟΥ. Vs. 6. Gutb. ΕΑΝ, Coss. ap. Gronov. *αν*: Spon. inde ab ΕΑΝ usque ad vs. 7. extr. omisit omnia, item ΤΙΣΕΙ vs. 8. Vs. 9. Spon. ΑΡΓΥΡΙΟΝ ⳨ ΤΑΥΤΗΣ, Gutb. quod dedi, nisi quod Χ habet. Vs. 9. post *ταύτης* lapicidae vitio deest *τῆς*.

Φλαουΐα Τρύφαινα ἡ καὶ Ῥοδόπη ζῶσα κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖον ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ Ἀσκληπιάδῃ Ἡρακλείδου τοῦ Φιλοξένου καὶ ἀπελευθέροις καὶ θρέμμασιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἀπαλλοτριῶσαι· ἐὰν δέ τις ἐπιχειρήσῃ ἀπαλλοτριῶσαι, [ἀπο]τίσει? μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ τῇ [ἀρχηγέτι]δι ἡμῶν ἀργυρίου δηνάρια ε. ταύτης [τῆς] ἐπιγραφῆς ἐκ[σ]φράγισμα ἀπετέθη ε[ἰς τὸ ἀρχεῖον.

Mitto Gutberlethi collectanea supervacua. De matre Sipylena cf. ad n. 3137. sub fin. Hoc loco aliquid illius nomini adiectum erat, quod in ceteris huius generis titulis omittitur; Gutb. supplet *τῇ [ἐν Σμύρνῃ]*, quod non convenit traditis: Io. Sibranda *τῇ [σεβομένῃ] δι' ἡμῶν*; sed debebat esse *ὑφ' ἡμῶν* vel *παρ' ἡμῖν*. Smyrna primum in Sipylo, tum sub Sipylo, postremo tertio ubi substitit loco condita erat (Aristid. Smyrn. Polit. T. I. p. 229.): quare Mater Sipylena *ἀρχηγέτις* Smyrnaeorum dicta fuerit, ut Pallas Atheniensium. De siglis vide ad n. 3385. *Εἰς τὸ ἀρχεῖον* supplevit iam Gutb.

3388.

Smyrnae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I, 2, 12. p. 24. n. 23. Primum tantum versum (lin. 1-3.) inde dedit Welckerus Mus. Rhen. philol. a se et Näkio ed. a. 1832. (T. I.) p. 291.

ΕΝΘΑΣΟΡΟΣΚΑΤΕ
ΧΕΙΚΛΥΤΟΝΟΥ
ΝΟΜΑΠΑΙΔΑΤΥΦΩΝΑ
.ΝΡΕΨΕΝΤΡΟΦΙ
ΜΑΣΠΟΛΥΟΔΥΝΟΣ
ΕΛΠΙΣΙΛΙΦΘΕΙΣ
ΑΜΜΑΣΔΕΥΤΥΧΙΑ
ΜΑΣΟΡ.ΣΚΑΤΕΚΟ
ΨΑΤΟΟΙΣΕΕΤΡΕΦΕΝ
ΣΕ.ΜΟΙΡΑΙΣΑΙΦΘΙ
ΜΕΝΟΥΣΟΚΤΑΕ
ΤΗΣΕΝΟΠΟΛΕΣ

Ἔνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὔνομα παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
[ὃ]ν [θ]ρέψεν Τροφιμᾶς πολυ[ώ]δυνος ἐλπίσι λ[ε]ιφθείς·
ἄ[λλω]ς δ' Εὐτυχία μασ[τ]ο[ὺ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
Μοίραις [κ]αὶ φθιμέν[οις], οὓς ὀκταέτης ἐνόπ[ωπα]ς.

Pro *Τρύφωνα* Welckerus retinuit *Τυφῶνα*. Mox *Τροφιμᾶς* retinui; etsi coniicias *Τρόφιμος*. Tertius versus est heptameter; licet scribi potuerit:

Μαστοὺς δ' Εὐτυχία κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφεν σε.

De formula τοῖς προσήκουσιν αὐτῷ πᾶσι cf. n. 3382. et alios titulos complures. De formula εἰ δὲ μὴ cf. modo n. 3384. Vs. 5. ΜΥΡΙΑ certo corruptum est; sunt δηνάρια δισχίλια πεντακόσια, ut n. 3386. De formula φέρεται διὰ τῶν ἀρχείων cf. n. 3266. 3517.

3402.

Fragmentum *Smyrnae*; ex Sherardianis p. 75.

ΝΙΚΟϹΓΛΥΚωΝ
ϹΤΗΡΙΟΝЄΝωΚЄ
ΟΥΥΠЄΡωΑΑΤΙΝ
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙωϹΑΙ

- - - νικος Γλύκων[ος?
- - - - στήριον, ἐν ᾧ κε-
- - - - ου ὑπερῷα, ἅτιν[α
- - - - ἀπαλλοτριῶσαι.

Vs. 2. cave scribas χαριστήριον vel εὐχαριστήριον. Ὑπερῷα fortasse ad sepulcrum pertinent; conf. ad n. 3278. Ἀπαλλοτριῶσαι superest ex usitata formula, qua praescribitur non licere ea, de quibus dicitur, abalienari.

3403.

Ad *Smyrnam* prope vicum Bougas in lapide fracto, iacente olim in flumine apud pontem, qui vulgo vocatur Ponte caravana; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. 7. ex Horstianis chartis, Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 84. Habeo etiam ex ipsis schedis Horstianis.

- - - - - - ΝΗΣ
- - ΑΛΟΥΜΕΝΗΣ
- - ΝΔΕΥΚΕΝΑΙΤ
- - ΜΟΝΗΣΤΗΣΑ
- - ΟΝΦΙΣΚΟΝ
- - ΗΔΟΝΤΑΙΟΙΤΗΣΟΥ

Formam tituli dedi ex Hess. Horst. Apud Egm. deest vs. 1. idem vs. 2. ΑΛΟΥΜΕΝΑΣ.

Haec supersunt ex titulo, qui fuit fere huiusmodi:

Τοῦτο etc. ἠγόρασεν] - - νης - - [μετὰ - - - τῆς
κ]αλουμένης - - [καὶ ἔθηκε τὴν σορόν, ἐν ᾗ κεκή]-
δευκεν Αἰτ - - [μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν τεθῆναι ἢ]
μόνης τῆς ἀ[δελφῆς? ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιήσας δώσει
5 εἰς τ]ὸν φίσκον .. - - - τοῦ μνημείου κ]ήδονται οἱ τῆς
οὐ[σίας? κληρονόμοι.

De formulis exempli causa cf. n. 3268. 3386. 3265. 3384. Ultima formula alias non reperitur in Smyrnaeis, sed similia sunt passim.

3404.

Fragmentum marmoris candidi ad *Smyrnam* prope introitum magni coemeterii a vico Burnabash in austrum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΥΡοΕΥΕ
ΙΓΙΚΩΙΣ
ΞΟΥΣΙΑΝ
ΟΑΜΗΣΕΙ

Fuit sepulcralis titulus: Α]ὐρ. Εὐε[λπις vel simile κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ] - - ικῷ (fortasse Ἱππικῷ) - - - [μηδενὸς ἔχοντος ἐ]ξουσίαν etc. [εἰ δέ τις τολ]μήσει, etc.

3405.

Prope *Smyrnam* in monte Pago (de quo cf. Mannert. Geogr. ant. T. VI. P. III. p. 336.); ed. Carolus Swan, Journal of a Voyage up the Mediterranean T. I. p. 218. Litterae apicibus ornatae sunt, quos typis exprimere non potuimus.

. . . . . ΑΙ . . . . . .
ΦΟΙ⌉ . . . . . .
ΝΕΠ . . . . . .
ΥΠΟΧ . . . . . .
ΜΕΝΗ⋈ . . . .
ΩΝΤΟΗ . . . .
ΤΡΙΔΙΑ . . . .
∩ΡΙΑ . . .

3406.

Magnesiae ad Sipylum (quae nunc Manissa vocatur) in gradibus templi Turcici cuiusdam maioris, in lapide serra praeciso, grandibus litteris; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. n. XXV. Aliquid inde habent Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 174. Chishull. Itin. p. 11. qui et ipsi tribuunt gradui templi Turcici.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΚΑΙ   ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕ
ΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

a. ΧΑΡΙΤΙΝΕΡΜΙΠΠΟΥΤΟΥ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟΣΤΟΜΝΗ
ΜΕΙΟΝΕΑΥΤΗΚΑΙΤΟΙΣΕΝ
ΤΗΔΙΑΘΗΚΗ

b. ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΣΤΙΝΙΚΙΟΥΙΚΙΟΥΤΟΥ
ΕΥΗΜΕΡΟΥΙΕΡΟΥΣΜΥΡΝΑΙΩΝΚΑΙΤΡΟΦΙΜΗΣ
ΚΥΡΟΥΤΟΥΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΚΑΤΑΤΗΝΓΕΓΟΝΥΙΑΝ
ΕΚΧΩΡΗΣΙΝΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΑΠΟΤΕΘΗΣΕΤΑΙΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Formam tituli dedi ex Spon. cuius versuum divisio consentit cum Sm. et exceptis vss. 8. 9. cum Oxon. Reinesius aliter divisit. *a.* vs. 1. crucem praefigit solus Sm. Idem et Reinesius **ΧΑΡΙΤΙΝ**, Sp. **ΧΑΙΡΙΤΙΝ**, Oxon. **ΧΑΡΙΤΙΝΗ**, de mera coniectura, quae etiam ap. Sm. proponitur: Rein. volebat Χαρίτιον, quod ipsum idem est ac Χαρίτιν, ut saepe vidimus. Sm. in priore editione, qua usus est Maitt. habet **ΓΓ** pro **ΠΠ**. Vs. 4. Reines. omittit **ΤΗ**. *b.* vs. 5. Rein. **ΙΚΟΥΙΚΙΟΥ**, et legit ἐστὶ Νικ[ί]ου. Vs. 6. **ΙΕΡΟΥ** habent Sm. Sp. Rein. Oxon. unde Rein. coniicit ἱερέος s. ἱερέως; Coss. et exempla *A* et *B* legunt ἰατροῦ, probante Gronovio. Sed in exemplis *A* et *B* mera haec coniectura est, ut multa in exemplis *A* et *B*: lapidem enim non tractarunt ii, a quibus ea exempla profecta sunt. Hoc tamen ita exornavit Maitt. p. 564. ut insuper coniiceret legendum ἐστὶν Ἱκεσίου τοῦ Εὐημέρου ἰατροῦ etc. quippe quod Hicesium Smyrnaeum constaret medicum fuisse (cf. ad n. 3217.): sed hic alienus ab hoc titulo. Nec magis opinor Hermogenes Cyri pater est notus ille medicus Smyrnaeus Hermogenes. Vs. 7. Rein. **ΕΡΜΟΤΕΝΟΥΣ**, operarum vitio haud dubie. Vs. 9. Sm. Rein. **ΕΙ** p. **ΕΙΣ**, quod iam correxit Rein.

a. Χαρίτιν Ἑρμίππου τοῦ Ἐπιτυνχάνοντος τὸ μνημεῖον ἑαυτῇ καὶ τοῖς ἐν τῇ διαθήκῃ.

De forma Χαρίτιν vide in var. lect.

b. Τὸ μνημεῖόν ἐστιν Ἰκίου Ἰκίου τοῦ Εὐημέρου, ἱεροῦ Σμυρναίων, καὶ Τροφίμης Κύρου τοῦ Ἑρμογένους κατὰ τὴν γεγονυῖαν ἐκχώρησιν. τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀποτεθήσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Hi sunt secundi possessores, quibus Charition vel eius successores cesserant sepulcrum; cf. n. 3391. Ἱερὸς non est *sacerdos*, ut verterant Spon. et Prid. eo nomine reprehensi a Gronovio: sed minime ἰατροῦ legendum esse docet var. lect. ex qua intelligitur in solis hoc Cossoni schedis reperiri, cui non mirandum est in transcribendo titulo sese obtulisse lectionem ἰατροῦ pro insolentiori ἱεροῦ. Quid sit ἱερός, patet ex iis, quae ad n. 2953. *b.* dixi, licet de ἱεροῦ civitatis condicione non satis constet.

3395.

Ara sepulcralis summi nitoris, sertis undique cincta, utrinque capite bubulo ornata; Amstelodami apud Phil. de Flines mercatorem vidit Iac. Tollius et Graeca sola edidit Epist. Itin. p. 5. Postea pervenit ad Io. Sixium, tum ad Papenbroekium; ed. Oudendorp. Leg. Papenbr. p. 53. n. 68. Est etiam in cod. Dorvill. n. 20. unde transcripsit Müllerus. Marmora illa aetate Amstelodamum delata omnia *Smyrnaea* esse vix ambigas.

ΑΤΕΛΛΙΑΧΑΡΙ
ΤΙ Hoc loco ΟΝ
caput bubulum.

Post intervallum:

ΓΝΑΙΟΣΔ
ΑΤΕΛΛΙΟΣ
ΠΟΛΥΒΙΟΣ

In ima basi:

CN·ATELLIVS·CN·F·PAL·
LONGVS·VIVOS·SIB

Ἀτελλία Χαρίτιον.
Γναῖος δ̄ Ἀτέλλιος Πολύβιος.
Cn. Atellius Cn. F. Pal(atina) Longus vivos sib(i).

δ̄ est τετράκις Γναίου. Nomen Χαρίτιον Smyrnaeum vidimus n. 3394.

3396.

Smyrnae; ex Sherardianis p. 76.

ΑΙΛΙΑΑΜΜΙ
ΑΑΙΛΙΩΧΑΡ
ΙΤΩΝΙΑΝΔΡΙ
ΜΝΗΜΗΣΕΝ
ЄΚЄΝΚΑΙЄΑ
ΤΗ$ωCΑ

Αἰλία Ἀμμία Αἰλίῳ Χαρίτωνι ἀνδρὶ μνήμης ἕνεκεν, καὶ ἑα[υ]τῇ [ζ]ῶσα.

3409.

Magnesiae, ad introitum, in basi inversa, quae aquae recipiendae inservit; ed. Hessel. l. c. n. XXVI.

- - - - - - - ΜΟ
ΓΕΝΟΥΣΦΥΛΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ
ΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΔΟΥ

- - - Ἑρ]μογένους, φυλαρχο[ῦ]ντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀσκληπι[ά]δου τοῦ Ἀσκληπι[ά]δου.

3410.

Magnesiae in domo Soliman Effendi; ed. Hessel. l. c. n. XXIII. Chishull. Itin. p. 11. versibus hic indiscretis, Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 175. minusculis, nec distinctis versibus. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 84. versibus indiscretis.

ΣΤΑΤΙΩΚΩΔΡΑΤΩΑΝΘΥΠΑ
ΤΩΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΔΙΟΓΝΙΤΟΥ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕ
ΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣ
ΜΗΔΕΝΙΔΕΕΞΕΣΤΩΑΠΑΛΛΟΤΡΙ
ΩΣΑΙΑΥΤΟΕΚΤΟΥΓΕΝΟΥΣΜΟΥ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΥ
ΠΕΥΘΥΝΟΣΕΣΤΩΕΙΣΤΟΝΚΑΙ
ΣΑΡΟΣΦΙΣΚΟΝΧ‘ΡS

Vs. 1. Hess. ΣΤΑΤΡΩΚΟΔ etc. reliqui quod dedi. Vs. 7. Hess. ΤΙ⁙, post ΤΙ annotari rasuram observans: reliqui quod dedi. Vs. 9. Hess. ΦΙΣΚΟΥ Χ‘Γ, reliqui Χ.Ρ.S, quae composui. Mitto vitia paucula apographi Sherardiani. Vs. 2. extr. fuit haud dubie ΓΝΗΤΟΥ.

Στατίῳ Κωδράτῳ ἀνθυπάτῳ, Ἀλέξανδρος Διογν[ή]του ἐπεσκεύασε τὸ μνημεῖον ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐκγόνοις. μηδενὶ δὲ ἐξέστω ἀπαλλοτριῶσαι αὐτὸ ἐκ τοῦ γένους μου· ἐὰν δέ τις ἀπαλλοτριώσῃ, ὑπεύθυνος ἔστω εἰς τὸν Καίσαρος φίσκον ✱ [φ̄].

Dativus more in Consulibus designandis usitato est pro Latino sexto casu. De Proconsule adscribo integram Chishulli notam: „This *Status Quadratus* was that very proconsul, in whose presence, and by whose authority, *St. Polycarp*, bishop of *Smyrna*, was burnt alive in the amphitheatre of that city. His name is falsely written Τάτιος Κ. in the *Alexandrian Chronicle*, and Στράτιος in the *Epistle of the church of Smyrna*. But this stone confirms that correction, which has been made by bishop *Pearson* and *Valesius*. It likewise favours that learned argument maintained by bishop *Pearson*, Diss. II. cap. XVI, XVII. pag. 291, by which he places this proconsulship and the martyrdom of *St. Polycarp* in the tenth year of *Antoninus Pius*, A. C. 147. For in the fourth year of *M. Antoninus*, to which the *Alexandrian Chronicle* refers it; as also in the year 167, to which it is referred by *Eusebius* and *Valesius*; there were two *Caesars*, concerning whom *Eutropius* says: *Tunc primum Rom. respublica duobus aequo iure imperium administrantibus paruit, cum usque ad eum singulos semper habuisset Augustos.* Lib. VIII. cap. 5. But this inscription mentions only one *Caesar*, in the singular number. And as for that *Quadratus*, whom *Bucherius* and *Usserius* will have proconsul in *Asia* in the year 169, his name was not *Statius*, but *T. Numidius*. See also mention of *Quadratus* in *Aristidis Orat. Genethliac. in Apellam*; and in his *Sermon. Sacror.* IV." Similia vide ap. Egm. et Heym. Massonus vero Collectan. hist. de Aristid. vit. initium Proconsulatus Quadrati ad a. Chr. 165. revocat. Sed hanc rem aliis examinandam relinquo. *Alexandro* Graeco grammatico et *Diogneto* pictore magistris usum esse M. Antoninum (Capitolin. c. 2. 4.) notatur ap. Egm. et Heym. sed minime constat hos esse nostro loco intelligendos. Vs. 9. dedi φ̄, ut n. 3411. quod Ρ nimis exigua summa est: S nihil est nisi nota numeris adiici solita, ut n. 3278.

3411.

Magnesiae; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΑΥΡΤΡΥΦΩΝΑΓΟΡΑΣΑΣΤΟ
ΗΡΩΟΝΔΙΑΙΗΕΦΟΡΗΜΕΝΟΝΚΑΤΕ
ΣΚΕΥΑΣΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΝΤΙΟΚΙΔΙΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΑΥΤΩΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΘΡΕΜΜΑΣΙΝ
ΜΗΔΕΝΙΔΕΤΕΡΩΕΣΟΝΕΙΝΑΙ
ΒΛΗΘΗΝΑΙΕΙΣΤΟΗΡΩΟΝΕΙ
ΔΕΜΗΔΩΣΕΝΜΗΤΡΙΘΕ
ΩΝΣΙΠΥΛΗΝΗ ✱Φ
ΤΟΥΤΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΤΕ
ΘΗΕΙΣΓΟΑΡΧΕΙΟΝ

Αὐρ. Τρύφων ἀγοράσας τὸ ἡρῷον δια[π]εφορημένον κατεσκεύασε αὑτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀντιο[χ]ίδι καὶ τέκνοις αὐτῶν καὶ ἐκγόνοις καὶ θρέμμασιν. μηδενὶ δ' ἑτέρῳ ἐ[ξ]ὸν εἶναι βληθῆναι εἰς τὸ ἡρῷον· εἰ δὲ μή, δώσε[ι] μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ ✱ φ̄. τούτου ἀντίγραφον ἐτέθη εἰς [τ]ὸ ἀρχεῖον.

Διαπεφ. est *dilapsum* s. *dirutum*.

Vs. 2. ἀλγεινῶν est Salmasii et Iacobsii in notis. Vs. 4. ἐκ dedit Salm. δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκ. Iacobs. idem in Anthol. Palat. coniicit ἐς αἰθέρα εἴκ. pulchre. Vs. 5. Salm. ἐπαΐσσουσα et ἠεριπόμπου. Vs. 11. κατ' est Salmasii et Iacobsii in notis. Vs. 15. Salm. παρὰ σφίσι μειδιόωντα; Iac. coniicit πατρὸς θεῶν μειδιόωντος. Quod ego dedi, non eget commendatione. Vs. 16. Salm. ἐνθάδ' ἐγὼ προχοαῖσιν; Iac. vult χρυσείαις προχόαισιν coll. Eurip. Ion. 435. Aristoph. Nub. 273. At sic nulla prodit sententiarum coniunctio. Arbitror nudum προχόαισιν ferri posse; quo admisso, ut prioribus connecteretur hic versiculus, scripsi νέκταρ ὅτ' ἐν πρ.

3399.

Ibidem ubi n. 3181. *Hyrcanorum* titulus repertus est, transcripsit Arundell l. c. ibid. in tab. III. (cf. p. 13.) Sunt duo lapidis fragmina in vicinia reperta, quae composuit editor: utrumque ad dextram fractum ab initio ad finem usque est, superius etiam ad sinistram.

```
II IC
K . TOPW
— HCACCTHK
NO+C|CYNZYГO
ΠΑΛΑШΑΤC|ΛΙΝ
ΠΘΙCЄΝΘΑΔЄΚΙ
ΠΟΛΑΚΑШωΝΝΕΙ
ΚΗCΔЄΒΡΑΒΙΟΝЄΧΟ
ΤΑШΥΡΑΚΑΤΗΓΑΓΕΝ
ΩΔΕ
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΗΑΡ
ΑΡΙΙΔΙωШΝ . ΑCΧΑΡΙΝ
ΤΑΥΤΑ
ЄΙΙЄΤΙCΒΙΧΙΡΗC
```

Vs. 2, an Αὐτο]κ[ρα]τόρων? Non confido. Vs. 3. possunt varia coniici, ut ζήσας, vel si hoc nolis, ἕστηκε. Vs. 4. certe σύνζυγο[ς vel alius casus eius nominis apparet, vs. 5. παλάμα[ι]ς, vs. 6. ἐνθάδε κ[εῖται: praecessit π[ο]ις, an ex ἀνθρώ]ποις? Vs. 7 sqq. πολ[λ]ὰ καμών· νείκης δὲ βραβῖον ἔχο[ν]τα Μῦρα (Μοῖρα) κατήγαγεν ὧδε. Sunt membra versuum; boni versus vix fuerint; certe lin. 7-10. nihil praeter ea quae addidi videtur perisse nec proinde iustum carmen effici posse supplementis amplioribus addendis. Subscriptum:

Ἀσκληπιοδότη ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[εί]ας χάριν
ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τὲ χαῖρε]?

Vs. 14. ЄΙΙЄΤΙCΒΙ mutandum mihi videtur in ЄΠΟΙΗCЄΝ.

Post X dele I.

3400.

„In lapide apud *Smyrnam* reperto"; ed. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. 5. ex Horstianis chartis; Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 80. Habeo etiam apographum ex ipsis schedis Horstianis transcriptum. Tabula est marmorea, ad dextram fracta, quae nunc in subterraneis Musei Britannici servatur, ubi transcripsit Müllerus.

```
IΩKAIIYNAIΛIIΛIII - -
OIΣKAIΘPEMMAΣIMHΔE - -
ΣEXONTOΣEΞOYΣIANM - -
TEΠΩΛHΣAIMHTEAΠAΛΛO
TPIΩΣAIEIΔETIΣAΠAΛΛO
TPIΩΣHΔΩΣEITΩΦIΣKΩ✱Φ
TAYTHΣTHΣEΠIΓPAΦHΣ
AΠOKEITAIANTIΓPAΦON
IΣTOAPXEIONTOENΣMYPNH
```

Vs. 1. Hess. IΩKAIIYNAIΛIIYVII, Horst. IΩKAIIYNAIΛIIVIII, Egm. ⊥ΩΛAII+NAIΛIIVIII, Müll. IΛLAIIINAINIIIΛ'II; unde optima delegi. Vs. 2. pro Δ Hess. Δ̄. In reliquis nulla est memorabilis varietas, nisi quod ap. Hess. Horst. denarii nota est ✱ (Egm. asteriscum radiorum quinque habet). Ɏ pro Y inde a vs. 3. ex Horst. dedi, in reliqua tituli et litterarum forma Müllerum maxime secutus.

Ὁ δεῖνα κατεσκεύασεν ἑαυτ]ῷ [κ]αὶ [γ]υναι[κ]ὶ [κα]ὶ [τέκν]οις καὶ θρέμμασι· μηδε[νὸ]ς ἔχοντος ἐξουσίαν μ[ή]τε πωλῆσαι μήτε ἀπαλλοτριῶσαι· εἰ δέ τις ἀπαλλοτριώσῃ, δώσει τῷ φίσκῳ δην. φ̄. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται ἀντίγραφον ἰς τὸ ἀρχεῖον τὸ ἐν Σμύρνῃ.

Ἰς pro εἰς habes Smyrnae n. 3357. et saepius.

3401.

Smyrnae, lapis mutilus; minusculis ed. Iac. Gronov. Mem. Coss. p. 149. 37. ex schedis Cossoni, versibus indiscretis, quos lacunarum evidentium ductu divisi, omissis iis punctis, quae tantum vocibus distinguendis inserviunt ap. Coss.

```
TOIΣΠPOΣHKOYΣINAYTΩ
OYΣIANAΠAΛΛOTPIΩ
EIΔEMHΠAPATAYTA
ΣTΩAΠOΔOYNAIMH . .
MYPIABΦ . . .
ΣTAIKAIΔIATΩN
```

Haec sic fere restituenda sunt:

Ὁ δεῖνα κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον? αὐτῷ etc. καὶ] τοῖς προσήκουσιν αὐτῷ [πᾶσι· μηδενὸς ἔχοντος ἐξ]ουσίαν ἀπαλλοτριῶ[σαι τὸ μνημεῖον etc.]· εἰ δὲ μή, [ὁ] παρὰ ταῦτα [ποιήσας ὑπόδικος ἔ]στω ἀποδοῦναι μη[τρὶ θεῶν Σιπυληνῇ δηνά]ρια βφ̄. [αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ φέρε]ται καὶ διὰ τῶν [ἀρχείων.

SECTIO QUINTA.

PHILADELPHIA, MAEONES ET VICINIA, BAGIS.

3416.

Philadelphiae (Allaschehr) in cippo marmoreo, quem nobilis Graecus repperit; postea fuit ad scalam domus Graecae: ed. Sestinus Viaggi p. 126. Lapidem initio, extremo, et in finibus versuum magnopere mutilatum vidit Richter, in cuius itinerario editus est p. 584. n. 4. (cf. not. p. 636.): hoc exemplum diligenter tractavit Franckius, Richtersche Inschriften p. 398-402. nec tamen pro apographi ratione, ignarus melioris exempli, potuit omnia assequi.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
Κ·ΙΟΥΛ·ΠΕΡΙΚΛΕΑ
ΥΙΟΝΙΟΥΛΙΟΥΚΑΛ
ΠΟΥΡΝΙΟΥΑΡΧΙ
ΕΡΕΩΣΑΣΙΑΣΝΑ
ΩΝΤΩΝΕΝΠΕΡΓΑ
ΜΩΚΑΙΤΗΣΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΕΓΓΟΝΟΝΙΟΥΛΙΟΥ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣΔΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΟΝ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ
ΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ
ΑΛΕΙΩΝΚΑΙΕΝΠΑ
ΣΙΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΝ
ΗΙΕΡΩΤΑΤΗΒΟΥ
ΛΗΚΑΙΟΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΣΔΗΜΟΣ

Formam litterarum dedi ex Franckii exemplo; ceterum expressi Sestini apographum, nisi quod hic litteras ΜΩ (vs. 7.) traiecit in vs. 6. extr. Reliquam varietatem apographi Richteriani annotare non opus est.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Κ. Ἰούλ. Περικλέα, υἱὸν Ἰουλίου Καλπουρνίου ἀρχιερέως Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Περγάμῳ καὶ τῆς λαμπροτάτης πατρίδος, ἔγγονον Ἰουλίου Περικλέους δὶς ἀρχιερέως, τὸν ἀγωνοθέτην τῶν μεγάλων Ἁλείων καὶ ἐν πᾶσιν φιλότειμον, ἡ ἱερωτάτη βουλὴ καὶ ὁ λαμπρότατος δῆμος.

K. esse Κόιντος nobiscum statuit Franckius, qui alios etiam Iulios excitat Quinti praenomine usos; vide n. 2631. ne plura cumulem. De Ἁλείοις Philadelphiae cf. n. 3427. 3428.

3417.

Philadelphiae in aula domus Graeci apud murum fornicatum in marmore; vss. 1-14. extant in Richteri Itin. p. 583. XLI. 2. sed inde a vs. 10. magnopere mutilati. Notata quaedam addidit Morgensternius p. 627. 635. Repetiit et tractavit Franckius, Richtersche Inschr. p. 373-377. Nos plenius damus ex schedis Sherardi p. 65. (cod. Ask. I, 20.) et cod. Spanh. n. 142.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑ-Ξ. . .
ΜΗΣΑΝΔΙΟΓΕΝΗΝ
ΗΡΩΑΓΑΘΟΝ-ΗΘΕΣΙΚΑ
ΝΟΜΩΝΕΝΠΕΙΡΙΑΚΕ
ΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝΣΤΡΑ
ΤΗΓΗΣΑΝΤΑΑΓΝΩ. .
ΑΝΑΘΕΝΤΑΤΗΙΕΡΩΤΑ
ΤΗΒΟΥΛΗ-ӾΒΦ-ΚΑΙ
ΣΥΝΕΔΡΙΩΤΩΝΠΡΕΣΒΥΤΕ
ΡΩΝ-ӾΑΦ-ΠΡΟΣΤΟΑΠΟ
ΤΩΝΤΟΚΩΝΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟ
ΕΠΙΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΤΟΙΣΕΛΘΟΥΣΙΝΕΞΑΥ
ΤΩΝΔΙΔΟΣΘΑΙΔΙΑΝΟ
ΜΗΝΤΗΓΕΝΕΘΛΙΩΑΥΤΟ
ΙΜΕΡΑΗΤΙΣΕΣΤΙΝ$\overset{Π}{Μ}$Π
ΡΕΙΤΙΟΥ$\overset{Α}{Η}$ΠΡΟΝΟΗΣ
ΜΕΝΟΥΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕ
ΩΣΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΠΑΡΔΑΛΑΟΥΛΠΙΟΥΠΑΡ
ΔΑΛΑΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΤΟΥΦΙΛΟΥΑΥΤΟΥ

Formam litterarum maxime ex Franckio dedi; variari in ea sponte patet. Fundus lectionis est Sher. Vs. 2. addidi ex Richt. -Ξ et lacunae mensuram dedi ex Spanh. (Richt. - - - -). Vs. 4. Sher. ΑΓΑΘΟΝ ΕӾΚΑ, Spanh. ΑΓΑΘΟΝΗΘΧ̿ΚΑ/, Richt. quod dedi. Vs. 5. vulgo ΕΝΠΕΙΡΑ omisso ΚΕ, Richt. quod dedi, notata simul lacuna in fine trium litterarum, quae nulla est. Vs. 6. Richt. ΣΤΡΑ, pro quo vulgo Χ. . . . habetur. Vs. 7. ΤΗ abest a solo Richt. Ibid. Richt. ΑΓΝΟ - - - Vs. 8. ultimum Α ex solo Spanh. Vs. 9. Sher. ΡΩΝӾΡΨ, Spanh. ΡΩΝӾΡΦ, Richt. quod dedi, nisi quod Χ habet, et post Β lineolam, quam omisi. Inde a vs. 10. quae Richt. omittit non annoto. Vs. 10. ultimum Σ ex Spanh. (omittit Sher.), item ultimum Ε. Vs. 11. Richt. -Χ-Λ-Φ-; Spanh. Sher. omittunt lineolas has quattuor. Ego certe binas ex Richt. retinui (non medias). Vs. 16. ultimum Ο ex Spanh. (Sher. Ω). Vs. 18. Α suprascriptum omittit Spanh. Vs. 21. Spanh. solus habet ultimum Ρ. Mitto alias varietates.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία [ἐτεί]μησαν Διογένην ἥρω ἀγαθόν, ἤθεσι κα[ὶ] νόμων ἐνπειρίᾳ κεκοσμημένον, στρατηγήσαντα ἁγνῶ[ς], ἀναθέντα τῇ ἱερωτάτῃ βουλῇ δηνάρια ͵βφ καὶ [τῷ] συνεδρίῳ τῶν πρεσβυτέρων δηνάρια ͵αφ πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν τόκων κατ' ἐνιαυτὸ[ν] ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῖς ἐλθοῦσιν ἐξ αὐτῶν δίδοσθαι διανομὴν τῇ γενεθλίῳ αὐτο[ῦ ἡ]μέρᾳ, ἥτις ἐστὶν

Sic Hess. Ceteri ex hoc titulo sese tantum litteras ΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩ legere potuisse confitentur. Fortasse pertinebat ad M. Antoninum, ad quem referas priora Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ, et ad L. Verum, qui secundo loco potuit designatus esse.

3407.

Magnesiae ad arcem, apud fontem; ed. Hessel. l. c. n. XXIV. Non bene tractavit Corsinus F. A. T. II. p. 163 sq.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΒΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΟΔΗΜΟ . .
. . . ΑΘΗΝ . . . . . ΥΣΜΙΟΥ
ΟΠΤΑΤΟΝ . . . . . . ΥΟΣ
ΤΟΥΠΡΟΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα Σεβαστὸν Γερμανικὸν ὁ δῆμο[ς τῶν] Ἀθην[αίων διὰ] - - - Ὀπτάτο[υ] - - - υος, τοῦ πρ[ώ]του ἄρχοντος.

Germanici agnomen in Sept. Severo ignorant nummi; sed quum Caracalla eius filius superstite etiam tum patre Germanici elogium consecutus fuerit secundum Spartianum Carac. c. 6. probabile est patrem quoque aliquando eodem esse elogio usum: nam, ut Eckhelii (D. N. T. VII. p. 222.) utar verbis, „non constat Caracallam seorsum a patre bellum gessisse, aut ullum cepisse ex victoriis titulum, nisi quem pater ipse cepit et cum eo communicavit". In Germania Severus certe ante imperium rem militarem cum laude egit (Spartian. Sev. c. 4. 5.). Attamen Eckhelius Spartianum putabat in eo errasse, quod vivo patre Caracallam dicit Germanicum appellatum esse, quum praesertim nummi id eius elogium post Septimii demum obitum offerant, et ipse Spartianus c. 5. ita loquatur, ut putes Caracallam hoc sibi nomen indidisse ipsum, non a patre accepisse. Magnesiae ad Sipylum cur Athenienses Imperatoris statuam collocaverint quis dixerit? Sed quum Magnetes Maeandrii Panhellenio Athenis congregato coniuncti fuerint (n. 2910.), potuit aliqua etiam inter Magnetes Sipylenos et Athenienses coniunctio nata esse. Omnino vero Athenienses cum multis etiam interioris Asiae urbibus coniuncti erant. Ita Sardiani populum Atheniensem praedicant ἑαυτῶν συγγενῆ n. 3456. et Cibyratae urbem suam συγγενίδα Ἀθηναίων vocant in marmore Puteolano, cuius ea quae supersunt verba supra scripta erant δόγματι τοῦ Πανελληνίου s. κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος post Hadrianum facto, et magnopere similia sunt formulis decreti n. 2910. ubi quam dedi interpretationem, ea egregie ex Puteolano confirmatur. Vs. 5. ΥΣ corruptum est; latet nomen Romanum quale Ποστουμίου, Δασουμίου, Σεπτιμίου etc. Πρῶτον ἄρχοντα intellige Sipylenorum, qui curam statuae collocandae receperat pro Atheniensibus. Corsinus quidem eum Atticum putabat esse archontem; sed Athenienses non usi sunt dictione ὁ πρῶτος ἄρχων, nec τοῦ Πρώτου potest pro nomine patris haberi: quae vero Cors. affert, ut doceat Magnesiae non archontem fuisse eponymum, nullius sunt momenti.

3408.

Marmor candidum super sedecim fere pollices longum, undecim fere pollices altum, cuius in angulis ut solet incisa sunt triangula rectangula, *Magnesia* Smyrnam delatum emptumque ab Horstio; litterae sunt altitudinis fere $\frac{3}{4}$″. Ed. Hessel. l. c. D. n. VII. ex Dukeri schedis Horstianis, et plenius Burmannus, qui lapidem sibi comparaverat, in Dorvill. Sic. T. II. p. 569. cum Latina interpretatione et notis. Habeo etiam ex schedis Horstianis, unde formam versuum ac litterarum et siglas expressi.

ΑΓΑΘΗΙ ◮ ΤΥΧΗΙ ◮
ΣΥΝΟΔΟΥΣΜΥΡΝΑΕΙΤΩΝ
ΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣΚΡΑ
ΤΙΣΤΗΣΒΟΥΛΗΣΠΡΟΝΟΗΣΑΝΤΟΣ
>Γ>ΜΑΡΙΟΥΠΟΠΛΙΟΥΤΑΜΙΟΥΠΑ
ΡΟΝΤΩΝΚΑΙΤΩΝΚΟΡΑΛΛΙΟΠΛΑΣ
ΤΩΝΚΑΘΟΕΙΣΕΚΟΜΙΣΑΝΒΥ
ΒΛΙΟΝ◂ΔΙΑΣΩΚΡΑΤΟΥ◂ΕΠΙ◂Τ◂
ΑΤ◂ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ
ΤΑΜΙΟΥ

Hess. omittit quae sunt vs. 7. 8. a ΚΑΘΟ usque ad ΒΥΒΛΙΟΝ. Idem vs. 8. ΖΩ etc.

Ἀγαθῇ τύχῃ συνόδου Σμυρναειτῶν, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς κρατίστης βουλῆς, προνοήσαντος Γ. Μαρίου Ποπλίου ταμίου, παρόντων καὶ τῶν κοραλλιοπλαστῶν καθ' ὃ εἰσεκόμισαν βυβλίον διὰ Σωκράτου ἐπὶ Τ. Ἀτ. Εὐτυχιανοῦ ταμίου.

Dedicatur aliquid Bonae fortunae collegii Smyrnaitarum, quod Magnesiae institutum erat, hoc est in socia antiquitus Smyrnaeorum civitate (cf. ad n. 3137.). Dedicavit ut videtur Senatus Magnesiae, praesente corallioplastarum collegio, quod libello ad Senatum dato postulaverat, ut id sibi concederetur. Ταμίας est rei publicae intelligendus. *Publius* non est pater Marii, nec legendum cum Burm. Ποπίλιος, sed turbata nominum ratione Publius hic est pro cognomine, ut est quasi agnominis loco n. 3208. (Γ. Ἀντώνιος Σεπτίμιος Πόπλιος). Ap. Grut. p. DCCXVI. 5. est *M. Ulpius Lucius*; ut taceam alia. Eutychianus videtur *Titus Atilius* vocatus esse.

3420.

Ad nonum fere miliarium Anglicum *Philadelphia* Sardes versum, in planitie haud procul a via, inter lapides confusos; initium ed. Thom. Smith Nott. Sept. Eccles. As. p. 31. et hinc Murat. T. I. p. CLXXV. 4. (ubi vss. 1-4. in binos contracti sunt et praeterea nihil habetur): plenius titulum ed. Arundell Itin. VII eccles. As. in tabula lithographica n. 27. (cf. p. 175.), qui ibidem vidit in sepulcreto, lapidemque eundem esse putat quem tractaverat Smithius. Lapis fractus ad dextram.

ΜΑΡ.ΑΥΡ.ΜΑΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ
ΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩ
ΤΑΤΟΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΡΙΑΥΡΜΑΝΕΙΛΙC
ΗΜΙΠΠΟ--ΛΛC
ΙΝΗΣΙΟΥΚΑΣ\
ΧΟΥ---ΝΤΟΝ
ΟΝΠΙΟΣΤΑΤΙ
ΗΛΛΥΛΕΙΤΩΝ
---ΤΩΙΚΙ
---ΟΗΣΑΜΕ
---ΑΝ.ΣΤΑΣΕΩ
---ΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
--ΜΕΛΙΤ..ΝC
---ΙΟ..ΤΑΤΙΑΣ
--ΚΕΙΑΙΟΥΜΑΡ
ΟΥΚΩΜΑΡΧΩΝ
ΙΟΥΟΞΕΤΟΥΣ

Quae Smithius habet haec sunt:

ΜΑΡ.ΑΥΡ.ΑΙΜΕΙΛΙΟΝΤΟΝ
ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝΑΣΙΑΡΧΗΝ

Ar. sic ut dedi, nisi quod ΜΑΡ. addidi ex Smith. ubi ap. Ar. vacuum est, et vs. 3. ΓΩ dedi, ubi Ar. ΤΩ. Sane dubites, utrum titulus ab utroque idem designetur; sed potuit Smithius per incuriam omittere vocem ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, et pro ΜΑΝ[ΕΙΛΙΟΝ] legere ΑΙΜΕΙΛΙΟΝ. Quodsi diversi tituli sunt, certe non magnopere peccavi, si ex Smith. nostrae huic inscriptioni addidi ΜΑΡ, nec separatim rettuli Smithianum, quem hic saltem in nota habes.

Μάρ. Αὐρ. Μαν[είλιον] Ἀλέξανδρον, τὸν ἀξιολογώτατον Ἀσιάρχη[ν, Μά]ρ[.] Αὐρ. Μαν[ε]ιλί[ου υἱόν? Ἑρ]μίππο[υ] .... κ(αὶ) Ἀσ[ιάρ]χου [ἔ]ν[γ]ον[ον, τ]ὸν π[ρ]οστάτ[ην], ἡ [Μ]υλειτῶν [κώμη? ἐ]τ[ε]ί[μησεν? προν]οησαμέ[νων τῆς] ἀν[α]στάσεω[ς τοῦ ἀ]νδριάντος .. Μελιτ[ια]ν[οῦ] - - - - [Ἀ]κει[λ]ίου Μαρ - - ου, κωμάρχων, [τ]οῦ [σ]ξ ἔτους.

Manilii Alexandri huius mentio fit etiam n. 3421. unde satis patet fuisse eum virum Philadelphiae admodum spectatum. Titulum non posse prorsus in integrum restitui apertum est. Vs. 6. ΗΜ mutavi in ΕΡΜ, quum praesertim Hermippi nomen inscriptionibus et nummis Philadelphiae celebratum sit. Post hoc quid fuerit, non exputo. Vs. 7. Κ (Ꝃ s. Κ ut n. 3421.) haud dubie *καὶ* est; unde colligitur muneris nomen praecessisse, credo sacerdotii. Fortasse post [Ἑρ]μίππου vel in ea vicinia periit aliquid aut lapicidae aut transcribentis errore, et ΙΝΗΣΙΟΥ superest ex attributo dei alicuius. Vs. 8. lacuna videtur iusto maior esse, credo ob vitium lapidis. Ἔνγονον vix videtur dubium esse. Vs. 10. latet nomen honorantium, probabiliter [Μ]υλειτῶν, quam *κώμην* fuisse coniicio ex vs. 18. Philadelphiae quippe adscriptam, cuius patronus fuerit Alexander. Vs. 19. latet anni numerus, in quo pro Ο dedi C, ut sit 260: rotundum Sigma potuit in numero usurpari, licet in reliquo titulo habeatur Σ. Annos computaveris ex pugna Actiaca. Utut est, titulus tertio p. Chr. saeculo vix antiquior iudicandus, quum iam pater Alexandri sit *Aurelius* vocatus, ex Imperatore ut videtur, sicut Aureliorum plurimi.

3421.

Philadelphiae in domo Graeci; ex schedis Sherardi p. 69. (cod. Ask. I, 97.) et cod. Spanh. n. 145.

ΚΑΤΑΤΑΨΗΦΗΣ
ΘΕΝΤΑΥΠΟΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΣΤΗΣΒΟΥ
ΛΗΣΚΑΙΤΟΥΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΜΑΥΡ"ΔΙΟΔΩΡΟΝ
Β"ΤΟΥΑΔΜΗΤΟΥ·ΑΝ
ΔΡΑΒΟΥΛΕΥΤΗΝΚ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΝΣΥΓ
ΓΕΝΗΜΑΝΙΛΙΟΥ Α
ΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΣΙΑΡ
ΧΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝ
ΤΑΕΝΜΕΓΑΛΩΚΑΙ
ΡΩΕΝΔΟΞΩΣΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΚΤΑ
ΜΙΕΙΣΑΝΤΑΚΑΙΕΦΗ
ΒΑΡΧΗΣΑΝΤΑΕΥΣΗ
ΒΩΣΚΑΙΕΠΙΦΑΝΩΣ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΦΛ.
ΑΥΡΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΠΑΙΤΙΑΝΟΥΤΟΥΑΞΙ
ΟΛΟΓΩΤΑΤΟΥ
ΚΑΙΒΟΥΛΑΡΧΗΣΑΝ
ΤΑΣΕΜΝΩΣ §

Alterum apographum ex altero passim correxi.

Κατὰ τὰ ψηφ[ι]σθέντα ὑπὸ τῆς κρατίστης βουλῆς καὶ τοῦ λαμπροτάτου δήμου Μ. Αὐρ. Διόδωρον δὶς τοῦ Ἀδμήτου, ἄνδρα βουλευτὴν καὶ γερουσιαστήν, συγγενῆ Μανιλίου Ἀλεξάνδρου Ἀσιάρχου, ἀγορανομήσαντα ἐν μεγάλῳ καιρῷ ἐνδόξως καὶ φιλοτείμως, καὶ ταμιε[ύ]σαντα καὶ ἐφηβαρχήσαντα εὐσ[ε]βῶς καὶ ἐπιφανῶς· προνοησαμένου τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος Φλ. Αὐρ. Ἡφαιστίωνος Πα[π]ιανοῦ τοῦ ἀξιολογωτάτου.

Καὶ βουλαρχήσαντα σεμνῶς.

De Manilio Alexandro cf. n. 3420. Ultima *καὶ βουλ. σεμν.* postea addita sunt, quum *βουλάρχου* munere functus esset Diodorus: similia vidimus n. 2811. et locis ibi citatis.

3412.

Phocaeae (Foggia s. Foja s. Focchia Vecchia); ed. Spon. Misc. erud. ant. X, 84. p. 350. qui per duos digessit versus: equidem duabus lectionibus exceptis exhibeo ex Indice operis Gudiani p. LII. ubi forma extat probabilior.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΛΟΥΚΙΟΝΣΕΠΤΙΜΙΟΝ
ΣΕΟΥΗΡΟΝΠΕΡΤΙΝΑΚΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΔΗΜΟΣ

Vs. 2. Gud. ΣΕΨΦΤΙΜΙΟΝ, et vs. 3. ΣΕΟΥΡΟΝ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνακα Σεβαστὸν ὁ δῆμος.

3413.

Ibidem olim, nunc Oxonii, quo apportavit Dawkinsius; ed. Chandlerus Marm. Oxon. II, 44. Marmor in medio perforatum formam habet saxi molaris.

ΟΔ.....
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΓΑΛΛΟΝΤΟΝΠΡΥΤΑΝ..
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΚΑΙΙΕΡΕΑΤΗΣΜΑΣΣΑΛΙΑΣΤΓ
ΗΡΩΑΠ..ΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙ
ΑΣ............ΝΤΕΙΜΩΝΛΟΥΚΙΟΥΑΥΙΔΙΟΥ.
Λ...........ΡΓΙΛ......ΥΡΑΣΓΟΣΝΕΟΥ

Ὁ δ[ῆμος] Δημήτριον Δημητρίου Γάλλον τὸν πρύταν[ιν] καὶ στεφανηφόρον καὶ ἱερέα τῆς Μασσαλίας τὸ γ̄, ἥρωα, [ἐπι]μεληθέντος τῆς γυμνασιαρχίας [καὶ τῶν ... ω]ν τειμῶν Λουκίου Αὐιδίου - - - [λειτου]ργί[α]? - - - - νέου.

Vs. 3. Chandl. προμεληθέντος, non ex usu. Cetera non expedio. De muneribus cf. n. 3415. et nota Phocaeensium in Massilienses, coloniam suam, pietatem.

3414.

In littore Asiae in loco Focchia Nuova (*Phocaeae*), haud procul ab insula Lesbo; ed. Muratorius T. IV. Append. p. MMXVIII. 1. cui miserat Dominic. Bricherius Columbus.

ΗΒΟΥΛΗΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΝΝΕΡ
ΟΥΑΑΚΟΝΡΙΑΟΥ
ΣΟΦΟΝΤΟΝΑΝ
ΘΡΩΠΟΝΣΥΝΕ
ΤΗΝΤΛΕΡΙΚΠΕ
ΛΩΝΦΥΛΗΣΑΝ
ΤΑΤΗΝΥΠΟ
ΕΧΕΣΙΝ

Pro Ꞷ arbitror fuisse Ω. Titulus immane quantum est corruptus. Quae tentavi haec sunt:

Ἡ βουλὴ Ἀπολλώνιον? Ἑρμοκράτην Νερούα? .... σοφ[ισ]τ[ὴ]ν? ἄνθρωπον συνετ[ό]ν, Τερ[η]....ων φυλῆς, [κα]τὰ τὴν ὑπό[σ]χεσιν.

Apollonius videatur etiam Hermocrates appellatus esse, ut bina eiusdem personae nomina alii Phocaeenses tituli offerunt (n. 3413. 3415.): sed probabilius mihi videtur A fuisse ornamentum, et ΠΟΛΛΩΝΙΟΝ esse in Π. Φλαούϊον mutandum, ut n. 3415. est *Flavius Hermocrates*. *Phocaeam* peculiares habuisse tribus ab Ionicis diversas, potest ex n. 3415. intelligi. Harum una videtur hic significari, ex rivo denominata, cuius nomen a litteris ΤΕΡΗ incipere nummi docent. Vide Eckhel. D. N. T. II. p. 535.

3415.

Phocaeae (Foja Vecchia); ed. Spon. Misc. erud. ant. X, 83. p. 349. hinc Vandal. Diss. p. 272.

ΗΤΕΥΘΑΔΕΩΝΦΥΛΗ
ΦΛΑΟΥΙΑΝΜΟΣΧΟΝΘΥΓΑΤΕΡΑΑΜΜΙΟΝ
ΤΗΝΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝΑΡΙΣΤΙΟΝΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝ
ΑΣΙΑΣΝΑΟΥΤΟΥΕΝΕΦΕΣΩΠΡΥΤΑΝΙΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ
ΔΙΣΚΑΙΙΕΡΕΙΑΝΤΗΣΜΑΣΣΑΛΙΑΣΑΓΩΝΟΘΕΤΙΝΤΗΝ
ΦΛΑΟΥΙΟΥΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΟΝΒΙΟΝΚΟΣΜΩΤΗΤΟΣΤΕΚΑΙΑΓΝΕΙΑΣ

Ἡ Τευθαδέων φυλὴ Φλαουΐαν, Μόσχο[υ] θυγατέρα, Ἄμμιον, τὴν καλουμένην Ἀρίστιον, ἀρχιέρειαν Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, πρύτανιν, στεφανηφόρον δίς, καὶ ἱέρειαν τῆς Μασσαλίας, ἀγωνοθέτιν, τὴν Φλαουΐου Ἑρμοκράτου γυναῖκα, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς περὶ τὸν βίον κοσμ[ιό]τητός τε καὶ ἁγνείας.

Cf. n. 3413. Vs. 1. Vandal. retento Μόσχον dedit Ἀμμίου: nostrum magis convenit usui. De muliere hac mira narrat Dederich. in Mus. Rhen. 1836. p. 121. De Hermocrate cf. n. 3414. *Prytanis* mulier res est satis insolens; cf. Vandal. Diss. p. 396.

priore loco scribitur, esse ἀνατεθεῖσαν, *dedicatam*, credo quod servari debebat, ut ex usuris compararetur frumentum: dein alia pecunia scripta est, per ἐπιδόσεις (largitiones) data, eaque tanta, ut non videatur simul numerata universa esse, sed pluribus occasionibus, quas repetita obtulerit temporum angustia. Franck. vocem ἐπιδόσεις eo refert, ut praeter pecuniam prius donatam *addiderit* has alias: sed haec sententia non videtur ferri posse. Πέτασος est tectum orbiculare odei, quod hoc loco theatrum vocatur: ita recte Franckius coll. Plin. H. N. XXXVI, 19, 4. ubi petasi mentio fit in sepulcro Porsenae, et Pausan. I, 8, 6. ac Corp. Inscr. n. 1710. ubi odea vocantur theatri nomine. Aliter de hoc in nostra inscriptione petaso iudicabat Müllerus Etrusc. T. II. p. 226. Formam ἐστακύαις eamque transitivam defendit iam Franck. de transitiva vi remittens ad Schäfer. Appar. Demosth. T. I. p. 198. 566. De omisso I vide Zonaram p. 1763. coll. Lobeck. ad Phrynich. p. 40. Ceterum mire Franckius dedit φυλαῖς ἐνταταῖς et vs. 28. Ἐριουργέων, ut tribus vocata sit Ἐριουργὶς et tribules Ἐριουργεῖς. Manifesto collegia opificum Philadelphiae tribuum loco fuerunt.

3423.

Philadelphiae in cubo in aula quadam; ed. in Richteri Itin. p. 584. n. 3. et a Franckio p. 377 sq. n. LXI. cum notis.

ΑΛΟΥΙΟΝ
ΣΕΟΗΡΟΝ
ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙ
ΜΗΣΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΗΝ
ΕΥΝΟΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ

Σ]αλούϊον Σεοῆρον ὁ δῆμος ἐτείμησεν τῆς εἰς ἑαυτ[ὸ]ν εὐνοίας χάριν.

Formam tituli dedi ex Franck. Salvium Iulianum Severum iureconsultum Hadriano et Antoninis Impp. huc advocat Franck. Idem scripturam Σεοῆρος tuetur Gavii titulo Nubiensi tab. XIII, 28. Tum putat scribendum esse [ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος, ita ut ἑαυτὴν referatur ad primarium βουλὴ coll. n. 2383. Sed tutius videtur corrigere ἑαυτ[ό]ν.

3424.

Philadelphiae in gynaeceo Muhuselari Agassi; ed. in Richteri Itin. p. 587. 9. (cf. p. 537 sq.) et a Franckio p. 385. n. LXIV. cum notis. Habeo etiam ex schedis Sherardianis p. 68. (cod. Ask. I, 98.) et Spanhemianis n. 139.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΥΡΕΥΓΕΝΕΤΟΡΑ ❦
ΕΛΠΙΔΙΑΝΟΥΦΙΛΑΔΕΛ
ΦΕΑΕΦΗΒΟΝΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΑΣΤΗΝΝΕΙΚΗΣΑΝ
ΤΑΤΑΜΕΓΑΛΑΣΕΒΑΣ
ΤΑΑΝΑΕΙΤΕΙΑΕΝΔΟ
ΞΩΣΕΠΙΑΥΛΟΥΟΣΤΙ
ΟΥΙΕΡΩΝΟΣΒΟΥΛΑΡ
ΧΟΥΣΤΗΣΑΝΤΟΣ ❦
ΤΗΝΤΕΙΜΗΝΤΟΥΑΞΙ
ΟΛΟΓΩΤΑΤΟΥΒΟΥΛΑΡ
ΧΟΥΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ ❦

Litterarum formas dedi ex Franck. Vs. 11. Richt. in utroque exemplo, et Morgensterniano et Franckiano, in fine habet ductum inconditum, pro quo foliolum dedi ex Sher. Etiam cetera partim ex Sher. partim ex Spanh. emendavi; neque annotare varietates opus videtur: nisi quod vs. 1. Sher. Spanh. ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ, fortasse verius, etsi etiam in titulis satis recentibus Iota subscr. hac in formula reperies, ut n. 3427. certe in Richteriano apographo, quod solum habemus.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Αὐρ. Εὐγενέτορα Ἐλπιδιανοῦ Φιλαδελφέα, ἔφηβον πανκρατιαστὴν νεικήσαντα τὰ μεγάλα Σεβαστὰ Ἀναείτεια ἐνδόξως, ἐπὶ Αὔλου Ὀστίου Ἱέρωνος βουλάρχου, στήσαντος τὴν τειμὴν τοῦ ἀξιολογωτάτου βουλάρχου ἐκ τῶν ἰδίων.

Diana s. Venus Anaitis etiam apud Lydos religionem habuit (Pausan. III. 16, 6.) ac nominatim Sardibus (Beros. ap. Clem. Alex. Protrept. p. 43. C. ed. Col.). Plura sed remotiora addit Franck. Ex nostro titulo Philadelphiae quoque esse Anaitidi ludos actos, eosque simul Augusto vel Augustis consecratos, vix est quod ambigas.

3425.

Incerti loci inscriptio in Museo Veronensi condita; ed. Maffeius Mus. Ver. p. XLVI. hinc Donatus p. 242. 1. Huc rettuli ob patriam eius, qui hoc ornatus titulo erat, primitivam ut videtur.

\- - - - - - -
. . ΑΥΡΧΑΡΜΟΝΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑΚΑΙ
ΚΑΙΝΕΙΚΟΜΗΔΕΑΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΚΑΙΩΔΟΝΠΑΡΑΔΟΞΟΝΠΕΡΙΟ
ΔΟΝΕΙΚΗΝΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΙΕ
ΡΟΥΣΑΓΩΝΑΣΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΟΙΚΟΥ
ΜΕΝΗΣΠΑΝΠΑΣΑΠΟΚΑΠΕΤΩΛΕΙ
ΩΝΕΩΣΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣΤΗΣΣΥΡΙΑΣ

Vs. 6. ΠΑΝΠΑΣ est in lapide.

\- - - - Αὐρ. Χάρμον, Φιλαδελφέα καὶ Νεικομηδέα καὶ Ἀθηναῖον, καὶ ᾠδὸν παράδοξον, περιοδονείκην στεφανωθέντα ἱεροὺς ἀγῶνας τοὺς ἀπὸ τῆς οἰκουμένης πάν[τ]ας ἀπὸ Καπετωλείων ἕως Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.

μ[η](νὸς) Π[ε]ρειτίου ῆ· προνοησ[α]μένου τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος Παρδαλᾶ, Οὐλπίου·Παρδαλᾶ (sc. υἱοῦ), γυμνασιάρχου, τοῦ φίλου αὐτοῦ.

Vs. 2. mire Franck. ἐξετίμησαν. Vs. 18. A suprascriptum videtur siglum fuisse super numeris poni solitum, fortasse ∧ sive ∼, quod etiam alibi habetur.

3418.

Philadelphiae ad domum Turcae; ex Sherardianis p. 68. (cod. Ask. I, 93.)

. . . . . MO . .
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ . Π . ΚΟΡΝ
. ΙΛΙΟΝΠΡΕΙΣΚΟΝΑΓΟΡΑ
Ν . . ΣΑΝΤΑΛΑΜΠΡΩΣ
ΑΜ . . . . . ΦΙΛΟΔΟΞΩΣΕΝ
ΔΥΣΧΡΗΣΤΩΚΑΙΡΩΤΟΙΣ
ΕΤΙΠΡΩΤΟΙΣΤΗΣΗΛΙΚΙΑΣ
ΧΡΟΝΟΙΣΤΕΛΕΙΑΝΦΙΛΟ
ΔΟΞΙΑΣΕΠΑΝΕΙΛΑΜΕΝΟ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝΑΝΑΘΕΝΤΩΝ
ΤΗΝΤΕΙΜΗΝΚΟΡΝΙΛΙΟΥ
ΖΗΛΟΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΔΕΚΑΠΡΩΤΕΥΚΟΤΟΣΕ .
ΣΗΜΟΣΚΕΚΟΥΡΑΤΟΥΕΥ
ΚΟΤΟΣΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΠΑ
ΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ
ΕΚΤΕΝΩΣΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑΣ
ΤΡΑΤΟΝΕΙΚΗΣΤΩΝ
ΓΟΝΕΩΝΑΥΤΟΥ §

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ]μο[ς] ἐτείμησαν Π. Κορν[ή]λιον Πρεῖσκον, ἀγοραν[ομή]σαντα λαμπρῶς ἅμ[α καὶ] φιλοδόξως ἐν δυσχρήστῳ καιρῷ, τοῖς ἔτι πρώτοις τῆς ἡλικίας χρονοις τελείαν φιλοδοξίας ἐπαν[γ]ειλάμενο[ν] λειτουργίαν· ἀναθέντων τὴν τειμὴν Κορν[η]λίου Ζηλ[ώ]του, ἀνδρὸς δεκαπρωτευκότος ἐ[πι]σήμ[ω]ς, κεκουρατο[ρ]ευκότος φιλοτείμως, πανηγυριαρχήσαντος ἐκτενῶς, καὶ Κλαυδίας [Σ]τρατονείκης, τῶν γονέων αὐτοῦ.

Vs. 13. cave cum Chish. in schedis scribas δεκαπεπρ. Nec scribendum κεκουρατωρ.

3419.

Philadelphiae in urbis loco eminentiore iuxta puteum s. fontem in lapide, cuius margo altius elaboratus est; ed. in Richteri Itin. p. 586. (cf. nott. p. 627. 636 sq.) repetiit et tractavit Franckius, Richtersche Inschr. p. 378-383. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 69. (cod. Ask. I, 99.) ex cod. Spanh. n. 148. (sed ex hoc tantum usque ad vs. 15.) et ex schedis a Rochetto missis.

. . . . Ο . . . ΟΝ-ΒΤΟΥΗΛΙΟ
. . . . Ν . . ΝΔΡΑΕΠΙΦΑΝΗ
ΒΟΥΛΑΡΧΗΣΑΝΤΑΣΤΡΑΤΗ
ΓΗΣΑΝΤΑΔΟΝΤΑΥΠΕΡ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ·✳·ΜΥΡΙΑ
ΚΑΙΥΠΕΡΠΕΨΕΩΣΗΜΕ
ΡΩΝ·ΙΕ·✳/Γ·ΙΠΠΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΣΕΙΤΩΝΗΣΑΝΤΑΠΑΝΗΓΥ
ΡΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΝΟΜΟΦΥ
ΛΑΞΑΝΤΑΔΟΝΤΑΕΙΣΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝΤΟΥΠΡΟΠΥ
ΛΑΙΟΥΤΗΣΒΑΣΙΛΙΚΗΣΥΠΕΡ
ΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗΣΔΗΝΑΡΙΩΝ
·Μ̈·ΠΕΝΤΕΠΛΗΡΩΣΑΝΤΑ
ΔΕΚΑΙΤΟΙΕΡΩΤΑΤΟΝΤΑΜΕΙΟΝ
ΠΑΡΕΑΥΤΟΥ·ΑΥΡΗΛΙΑ
ΣΥΛΛΕΙΝΑΑΡΕΙΟΥΑΝΤΩΝΙΑ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ
ΚΑΤΑΤΑΨΗΦΙΣΘΕΝΤΑ
ΥΠΟΤΗΣΙΕΡΩΤΑΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ §

Litterarum formas passim variantes maxime ex Franckio dedi, nisi quod Υ bis dedi ex Roch. ubi Franck. habet Υ, relicto hoc tantum vs. 21. Ξ vs. 10. est ex Roch. (ceteri Ξ) atque indidem ligaturae vs. 13. Vss. 1. 2. maxime ex Roch. dedi, etiam lacunis eius fide paulo amplioribus constitutis. Pauca Richteriani apographi vitia ex schedis correxi, nec quidquam de coniectura est, quod in nostro habetur textu: vs. 19. alterum ΤΑ, quod omisit Richterus, diserte est ap. Sher. (qui adeo ΚΑΤΑΤΑΤΑ habere videtur) et ap. Roch.

[Ἡλι]ό[δωρ]ον? δὶς τοῦ Ἡλιο[δώρου], [ἄ]νδρα ἐπιφανῆ, βουλαρχήσαντα, στρατηγήσαντα, δόντα ὑπὲρ ἀγορανομίας δηνάρια μύρια, καὶ ὑπὲρ πέψεως ἡμερῶν ιε δηναρια γ, ἱππαρχήσαντα, σειτωνήσαντα, πανηγυριαρχήσαντα, νομοφυλάξαντα, δόντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ προπυλαίου τῆς βασιλικῆς ὑπὲρ ἀρχιερωσύνης δηναρίων μυ(ριάδας) πέντε, πληρώσαντα δὲ καὶ τὸ ἱερώτατον ταμεῖον παρ᾽ ἑαυτοῦ· Αὐρηλία Συλλεῖνα, Ἀρείου, Ἀντωνία, τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα κατὰ τὰ ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς ἱερωτάτης βουλῆς.

Pro β τοῦ Franckius statuebat Φα]β[ί]ου, Φλα]β[ί]ου vel simile legendum esse. De siglo vs. 7. /Γ (3000) cf. ad n. 3385. Vs. 10. νομοφυλάξαντα retinendum est, quidquid dicit Franckius corrigens νομοφυλακήσαντα.

3428.

Philadelphiae; ex schedis Sherardianis p. 68. (cod. Ask. I, 95.), Spanhemianis n. 140. et Leibnitianis a Rudolpho Wagemanno Gottingensi, affini meo transcriptis, quae Hannoverae servantur cum litteris Ant. Picenini, medici Helvetii (cf. ad n. 2737.), cui id debetur apographum et Spanhemianum. Aliquot ex hoc titulo, quem a Sherardo habuerat, articulos deprompsit Massonus Collect. hist. ad Aristid. sub a. 924. n. 3. Multis de hac inscriptione disputatur in epistolis Leibnitii et Abbatis Bignonii, quae editae sunt a Io. Ge. Henr. Federo in Commercii epistolici Leibnitiani typis nondum vulgati selectis speciminibus p. 246-260.

ΑΔΡΙΑΝΕΙΑΕΝΕΦΕ
ΣΩ″ΔΕΙΑΑΛΕΙΑΕΝ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ″ΚΟΙΝΑ
ΑΣΙΑΣΕΝΦΙΛΑ
ΔΕΛΦΕΙΑ″ΚΟΙΝΟΝ
ΒΕΙΘΥΝΙΑΣΕΝΝΕΙΚΟ
ΜΗΔΕΙΑ″ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ
ΕΝΠΕΡΓΑΜΩ″ΟΛΥΜ
ΠΙΑΕΝΚΥΖΙΚΩ″ΑΣ
ΚΛΗΠΕΙΑΕΝΑΓΚΥΡΑ
ΕΝΚΑΙΣΑΡΕΙΑΤΗΠΡΟΣ
ΤΩΑΡΓΑΙΩΚΟΙΝΟΝ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ″
ΣΕΥΗΡΕΙΑΕΝ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑ″
ΔΕΙΑΑΛΕΙΑΕΝΦΙΛΑ
ΔΕΛΦΕΙΑΚΟΙΝΑΑΣΙ
ΑΣΕΝΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ″
ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΑΠΥΘΙΑΒ
ΕΝΙΕΡΑΠΟΛΕΙ″❦

Vs. 1. Sher. ΑΝΔΡ etc. Vs. 6. extr. Mass. ΝΙΚΟ. Vs. 10. Spanh. ΚΛΗΠΙΕΙΑ. Mitto minora.

᾿Αδριάνεια ἐν ᾿Εφέσῳ, Δεῖα ῞Αλεια ἐν Φιλαδελφείᾳ, κοινὰ ᾿Ασίας ἐν Φιλαδελφείᾳ, κοινὸν Βειθυνίας ἐν Νεικομηδείᾳ, Τραϊάνεια ἐν Περγάμῳ, ᾿Ολύμπια ἐν Κυζίκῳ, ᾿Ασκλήπεια ἐν ᾿Αγκύρᾳ, ἐν Καισαρείᾳ τῇ πρὸς τῷ ᾿Αργαίῳ κοινὸν Καππαδόκων, Σευήρεια ἐν Νεικομηδείᾳ, Δεῖα ῞Αλεια ἐν Φιλαδελφείᾳ, κοινὰ ᾿Ασίας ἐν Φιλαδελφείᾳ, ᾿Απολλώνεια Πύθια β̄ ἐν ῾Ιεραπόλει.

Est catalogus victoriarum ab aliquo partarum, cuius nomen supra scriptum erat, idque sub statua, ut n. 2810. et in plurimis aliis exemplis: victoriae ex ordine temporum dispositae sunt; unde factum est, ut iidem ludi Philadelphenses bis positi sint: tantum in fine duae victoriae Hierapolitanae coniunctae sunt. Δεῖα ῞Αλεια esse *Iovialia Solaria* vidit iam Leibnitius; eadem sententia fuit Gisb. Cuperi, concessitque in eam etiam Bignonius, etsi initio dubitatum erat, num lectio esset incorrupta. Nunc omnem scrupulum eximunt insuper tituli n. 3416. 3427. Δεῖα p. Δῖα haud rarum est, idque vidimus iam in Diris Teiis: alterius vocabuli vulgaris forma est ῞Ηλια s. ῞Αλια, de qua vide Eckhel. D. N. T. III. p. 312. T. IV. p. 442. ῞Αλεια Rhodia habes ap. Athen. XIII. p. 561. E. in Smyrnaeo titulo n. 3208. et in titulo Asclepiadis s. Hermodori inter Romanos. De Olympiis Cyzicenis cf. n. 2810. et Masson. l. c.

3429.

Philadelphiae „in domo Graeci apud murum fornicatum, ubi fuit olim templum"; ex Spanhemianis n. 143. et Sherardianis p. 68. (cod. Ask. I, 95.), ex quibus lectiones, quas habes, delegi.

ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΒΟΥ
ΛΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣΝΕΙ
ΚΑΝΩΡ″Β″ΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣΔΕΚΑ
ΠΡΩΤΟΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΓΕ
ΡΟΥΣΙΑΣΧΡΕΟΦΥΛΑΞ
ΤΗΝΤΟΥΥΙΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΡΙΣΠΟΥΑΝΕΘΗΚΕ

Ψηφισαμένης βουλῆς, γερουσίας, Νεικάνωρ, β̄ ἀγορανόμος, στρατηγός, δεκάπρωτος, γυμνασίαρχος, γραμματεὺς γερουσίας, χρε[ω]φύλαξ, τὴν τοῦ υἱοῦ γυναῖκα Κρίσπου ἀνέθηκε.

3430.

Philadelphiae; ed. in Richteri Itin. p. 587. et a Franckio p. 370 sq. n. LIX.

----ΟΝ----
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
ΠΙΣΑΝΑΣΠΑΣΕΩΣ
ΓΛΥΚΩΝΟΣ..ΙΠΠΟΥ
ΑΥΡΟΥΡΟΥΛΛΙΧΟΥ

Τὸν δεῖνα], ἐπιμεληθέντος [τῆ]ς ἀνασ[τ]άσεως Γλύκωνος, [ἐπὶ] Που(βλίου) Αὔρου [β]ουλ[άρ]χου.

Ita emendavit Franckius, nisi quod sine idonea causa ΑΥΡΟΥ putabat decurtatum ex Αὐρηλίου esse. De βουλάρχῳ Philadelphiae cf. n. 3419. 3421. et maxime n. 3424.

3422.

Philadelphiae in ima parte antiqui muri in gynaeceo Turcae Muhuselar Agassi; ed. in Richteri Itin. p. 588. (cf. nott. p. 628. 638.) et cum amplo commentario a Franckio, Richtersche Inschr. p. 389-398. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 65. (cod. Ask. I, 21.) et p. 82. (cod. Ask. I, 22.) priore loco vss. 1-27. altero vss. 28-30. item ex cod. Spanh. n. 141.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΥΡΕΡΜΙΠΠΟΝΞΥϹΤΑΡΧΗΝΙΕΡΕΑ
ΤΗϹΑΡΤΕΜΙΔΟϹΤΟΝΕΝΔΟΞΟΝΚΑΙ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΜΠΑϹΙΝΠΡΩΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΑϹΑΜΕΝΟΝΕΝΔΟΞΩϹΜΕ
ΤΑΜΕΓΑΛΩΝΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝΚΑΙ
ΔΟΝΤΑΚΟΝΤΡΟΚ¥ΝΗΓΕϹΙΟΝ
ΕΝΟΖΥΓΟΝΑΠΟΤΟΜΟΝΕΚΘΕΙΑϹ
ΦΙΛΟΔΩΡΙΑϹΑΡΞΑΝΤΑΤΗΝΠΡΩΤΗ
ΑΡΧΗΝΕΠΙΦΑΝΩϹΚΑΙΤΑϹΛΟΙΠΑϹ
ΑΡΧΑΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑϹΥΠΕΡΤΕΑ¥
ΤΟΥΚΑΙΤΩΝΠΑΙΔΩΝΝΕΙΚΗΤΟΥΚΑΙ
ΕΡΜΙΠΠΟΥΕΚΤΕΛΕϹΑΝΤΑΑΝΑ
ΘΕΝΤΑΤΗΠΟΛΕΙΤΑΧΕΙΟΝΜΕΝΕΙϹ
ϹΕΠΩΝΙΚΑΧΡΗΜΑΤΑΔΗΝΑΡΙΩΝ
ΜΥΡΙΑΔΑϹΠΕΝΤΕΚΑΙΔΟΝΤΑΕΙϹ
ΕΠΙϹΚΕΥΗΝΤΟΥΠΕΤΑϹΟΥΤΟΥΘΕ
ΑΤΡΟΥΔΗΝΑΡΙΑΜΥΡΙΑΠΟΙΗϹΑΜΕ
ΝΟΝΔΕΚΑΙΕΠΙΔΟϹΕΙϹΧΡΗΜΑΤΩΝΤΗ
ΤΕΓΛΥΚΥΤΑΤΗΠΑΤΡΙΔΙΕΙϹΧΡΗΜΑΤΑ
ϹΕΠΩΝΙΚΑΔΗΝΑΡΙΩΝΜΥΡΙΑΔΑϹΠΕΝ
ΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΤΗΚΡΑΤΙϹΤΗΒΟΥΛΗΔΗ
ΝΑΡΙΩΝΜΥΡΙΑΔΑϹΠΕΝΤΕΚΑΙΤΩϹΕ
ΜΝΟΤΑΤΩϹΥΝΕΔΡΙΩΤΗϹΓΕΡΟΥϹΙΑϹ
ΔΗΝΑΡΙΑΜΥΡΙΑΦΥΛΑΙϹΕΠΤΑΤΑΙϹΕϹ
ΤΑΚΥΑΙϹΤΟΥϹΑΝΔΡΙΑΝΤΑϹΠΡΟϹΔΗ
ΝΑΡΙΑΧΕΙΛΙΑ
ΗΙΕΡΑΦΥΛΗΤΩΝΕΡΙΟΥΡΓΩΝΤΟΝ
ΕΑΥΤΗϹΚΑΙΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΕΝΠΑ
ϹΙΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Litterarum formas, prout variant, dedi ex Franckio, nisi quod vs. 7. pro Υ ex Sher. et vs. 11. pro eodem ex Spanh. dedi ¥, et ex Sher. aliquoties Ξ pro Ξ. Vitia nostrorum apographorum non annoto, sed quae ex iis correxi. Vs. 7. extr. Richt. ΓΗϹΙΟΝ, schedae utraeque ΡΕΣΙΟΝ, unde Ε assumpsi. Praeterea Richt. vs. 11. ΛΕΠΟΥΡΓΙΑϹ, vs. 15. ΑΥΡΗΜΑΤΑ (p. ΧΡΗΜΑΤΑ), vs. 19. extr. ΡΗ (p. ΤΗ), vs. 21. ΜΥΡΙΑΣ, vs. 25. ΕΝΤΑ (p. ΕΠΤΑ), vs. 28. ΕΡΙΟΥΡΤΩΝ: schedae utraeque quae dedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐρ. Ἕρμιππον, ξυστάρχην, ἱερέα τῆς Ἀρτέμιδος, τὸν ἔνδοξον καὶ φιλόπατριν καὶ ἐμ πᾶσιν πρῶτον, ἀρχιερασάμενον ἐνδόξως μετὰ μεγάλων ἀναλωμάτων, καὶ δόντα κοντροκυνηγέσιον ἐνόζυγον ἀπότομον ἐκ θείας φιλοδωρίας, ἄρξαντα τὴν πρώτη[ν] ἀρχὴν ἐπιφανῶς καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς καὶ λειτουργίας ὑπέρ τε αὐτοῦ καὶ τῶν παίδων Νεικήτου καὶ Ἑρμίππου ἐκτελέσαντα, ἀναθέντα τῇ πόλει τάχειον μὲν εἰς σε[ιτ]ωνικὰ χρήματα δηναρίων μυριάδας πέντε, καὶ δόντα εἰς ἐπισκευὴν τοῦ πετάσου τοῦ θεάτρου δηνάρια μύρια, ποιησάμενον δὲ καὶ ἐπιδόσεις χρημάτων τῇ τε γλυκυτάτῃ πατρίδι εἰς χρήματα σε[ιτ]ωνικὰ δηναρίων μυριάδας πεντήκοντα καὶ τῇ κρατίστῃ βουλῇ δηναρίων μυριάδας πέντε καὶ τῷ σεμνοτάτῳ συνεδρίῳ τῆς γερουσίας δηνάρια μύρια, φυλαῖς ἑπτὰ ταῖς ἑστακύαις τοὺς ἀνδριάντας πρὸς δηνάρια χείλια, ἡ ἱερὰ φυλὴ τῶν ἐριουργῶν τὸν ἑαυτῆς καὶ τῆς πατρίδος ἐν πᾶσιν εὐεργέτην.

Titulus hic Aureliis Imperatoribus non antiquior videtur; certe Aureliorum plurimi ex Imperatoribus nomen assumpserunt. Hermippus Pontifex an idem sit, qui in nummis Philadelphenis et Smyrnaeis Dianae caput et Apollinem referentibus nominatur *Ἕρμιππος Ἑρμογένους ἀρχιερεύς*, prorsus incertum est, quod Pontificatus propagari fere in iisdem familiis solebant, ut proinde noster hic illius, qui in nummis comparet, possit inter posteros esse: quamquam illos nummos non necessario aevo Augusti cum Eckhelio tribuendos esse recte notat Franckius. *Κοντροκυνηγέσιον* (non *κοντροκυνηγήσιον* ut vulgo) *ἐνόζυγον* recte Franck. interpretatur *venationem gladiatoriam unius bestiarii cum singulari bestia compositi eiusque venabulo* (*κονταρίῳ*) *armati:* et confert vocabula mediae Graecitatis, *κονταροθήκη* et *κονταροξίφαρον*, formasque syncopatas *κόντρα, κοντριάζειν* etc. Ad vocem *ἀπότομος* cf. n. 2880. Scripturam *τάχειον*, in qua consentiunt apographa, Franckio notante exemplo firmat Iacobs. in Wolf. Anal. litt. T. I. p. 111. adde n. 3455. quamquam malis eius vocis loco quidvis aliud scriptum esse, exempli causa *εἰς τὸ ταμεῖον*. Notandum saltem, summam rei frumentariae destinatam, quae

παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἄνθος
ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ·
τρεῖς γὰρ ἐπ' εἴκοσι οὗ τελέωσε βίο[υ] ἐνιαυτούς,
καὶ μετὰ τούσδε θάνεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

Μνήμῃ βιότου παραδιδόναι esse fere idem quod *αἰῶσι παραδιδόναι* notat Dorv. Vs. 3. *παρθένον μίτρην* iunge cum Schradero ad Mus. c. 20. exempla adiectivi *παρθένος* vide ap. Iacobs. ed. pr. Vs. 4. Iac. olim *ἔσχεν*, postea *ἔσκεν* praetulit. Vs. 5. legunt alii *ἐπ' εἰκοσίους*, alii *ἐπ' εἰκοσίοις*, et tum fere omnes emendant *βιοῦσ'*: at ΒΙΟΝ non facile est in ΒΙΟΥΣ mutare; nec Smithii ΒΙΩΣ in lapide esse videtur. *Οὗ βίου* est *ἑοῦ βίου*, quod videtur ferri posse.

3436.

Philadelphiae ad fontem prope viam, passibus circiter centum ab urbis porta orientali; ex Sherardianis p. 83. (cod. Ask. I, 91.)

ϹΕΟΥΗΡΟϹϹΕΒΑϹΤΟϹΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹΒΟΗΘΟϹΕΠΙΤΡΟΠΩΝ
ΡΕΓΙΩΝΟϹΦΙΛΑΔΕΛΦΗΝΗϹΑΓΟΡΑϹΑϹϹΟΡΟΝΜΕΤΑΤΟΥΥΠΟ
ΚΕΙΜΕΝΟΥΛΙΘΙΝΟΥϹΧΗΜΑΤΙΒΙΟΜΟΥΕΝΗΡΩΙΟΚΑΕΙϹΘΕΝΟΥϹ
ΚΑΤΕΘΕΜΗΝΑΥΡΗΛ'ΠΟΙΑΝΤΗΝΓΛΥΚΥΤΑΤΗΝΚΑΙϹΕΜΝΟΤΑΤΗΝ
ϹΥΝΒΙΟΝΜΟΥ

Σεουῆρος Σεβαστο[ῦ] ἀπελεύθερος, βοηθὸς ἐπιτρόπων
ῥεγιῶνος Φιλαδελφηνῆς, ἀγοράσας σορὸν μετὰ τοῦ ὑπο-
κειμένου λιθίνου σχήματι β[ω]μοῦ ἐν ἡρῴ[ῳ] Κα[λλ]ι-
σθένους, κατεθέμην Αὐρηλ. Ποίαν, τὴν γλυκυτάτην καὶ
σεμνοτάτην σύνβιόν μου.

Mira est formula *λιθίνου σχήματι βωμοῦ*, cuius vis opinor haec est: *cum lapidea quantum ad formam ara:* ara enim ille lapis non proprie erat, neque arae praestabat usum, sed formam tantum arae referebat. *Ἐν ἡρῴῳ Καλλ.* dedi cum Chishullo, cuius notulam transcripsit Müllerus: melius certe non succurrit.

3437.

Philadelphiae, in urbe apud fonticulum; ex cod. Chish. I, 91. est in append. II. cod. Ask.

ΥΠΟ
ΜΑΞΙΜΟΥ
ΟΤΗ

- - *ὑπὸ* - - *Μα[ξ]ίμου* etc.

3438.

Maeones proprie dicti s. *Maeonii* sunt cives oppidi *Maeoniae*, cuius meminerunt Notitiae ecclesiasticae Episcopatuum et Hierocles p. 670. Cf. Cellar. T. II. p. 118. et Mannertum T. VI. P. III. p. 368. qui tamen paululum aberravit a vero, ut ante illum D'Anville; quippe uterque Maeoniam in meridiem fere a Philadelphia collocat. Situm loci Plinius H. N. V, 30. his verbis definit: „Philadelpheni, et ipsi in radice Tmoli Cogamo flumini appositi Maeonii, Tripolitani." Corrige mutata distinctione: „Philadelpheni et ipsi in radice Tmoli Cogamo flumini appositi, Maeonii etc." *Et ipsi* refertur ad Philadelphenos, quos, ut Sardianos antea nominatos, *et ipsos* in radice Tmoli sedem habuisse dicit. Hoc intellexisse etiam Leakius videtur ap. Keppel. Itin. T. II. p. 360. In vicinia tamen Philadelphiae etiam Maeonia oppidum fuit, sed inde in septentrionem, haud procul a confluentibus Hermi et Cogami. Est ibi oppidum *Kula*, decem fere miliariis Anglicis Philadelphia dissitum, in sinistra Hermi ripa, in terra combusta (*κατακεκαυμένῃ*); hinc horae spatio Hermum versus distat vicus *Ghieuldiz*, ubi ad ipsum Hermum parietinae vetustae urbis supersunt: duabus leucis ab oppido Kula in occasum abest vicus *Megna*, isque in via Attaliam, quae hodie Adala, ducente, quod ex Arundellii cognosces tabula. Hic vicus servat *Maeoniae* nomen. Cf. Ge. Keppelii Itinerarium (Narrative of a Journey across the Balcan etc. also of a visit to Azani and other newly discovered ruins in Asia minor, in the years 1829-30.) T. II. maxime p. 354. Horum igitur locorum hic composui titulos. *Μηΐονας* memorat titulus ipse n. 3440. qui Megnae repertus est. Nobile est vinum, qui *κατακεκαυμενίτης* ex *Κατακεκαυμένῃ* Mysiae vel Maeoniae provinciae vocatus est (Strab. XIII. p. 628. XIV. p. 637. Vitruv. VIII, 3. Plin. XIV, 9.); unde in nummis Maeonum Bacchus cum Ariadne (Eckhel. D. N. T. III. p. 105.): quae egregie conspirant et cum situ Maeoniae oppidi in solo combusto et cum vini mentione n. 3442. id quod iam Leakius notavit ap. Keppel. p. 360.

Titulus n. 3438. in oppido Kula repertus est, sed eo allatus erat ex vinea prope vicum *Megna* sita (Keppel. T. II. p. 354.). Est sub anaglypho: ad dextram adspectanti stat Iuppiter, cuius dextrae insidet aquila; iuxta adstat deus Lunus (Phrygium Apollinem dicit Keppel) tunica et chlamyde pulcherrime amictus, caput Phrygio galericulo tectus; ad cervicem est luna crescens: dextrâ tenet hastam thyrsiformem, pedem sinistrum imponit capiti tauri procumbentis. Minusculis ed. Keppel T. II. p. 349. cum translatione Leakii.

Ἱερὰ συμβίωσις καὶ νεωτέρα κατ' ἐπιταγὴν τοῦ κυρίου τυράννου
Διὸς Μασφαλατηνοῦ καὶ Μηνιτιάμου εὐχήν· Ἰουλιανὸς
Μενεκράτου, Μενεκράτης Διοδώρου, Διονύσιος Παππίου, Ἑρμο-
γένης Ἑρμίππου, Λούκιος Ὀνησίμου, Διογένης Γλύκωνος,
Διογένης Μαξίμου, Τρόφιμος Ἑρμίππου, Ἀπολλώνιος β̄,
Θεόδωρος β̄, Μαρκιανὸς β̄, Μένανδρος Ἑρμογένου, Ἑρμο-
γένης Τατιανοῦ, Μιτρόδωρος Εὐελπίστου, Ἀσκληπιάδης
Μαρκιανοῦ, Ἀσκληπιάδης Διονυσίου, Ἑρμογένης Τροφίμου,
Βάβηλος Ἑρμογένου, ἐπιμελησαμένων Ἰουλιανοῦ καὶ
Ἑρμογένου. ἔτους σνσ μηνὸς Δύστρου.

3426.

Philadelphiae, „in lapide oblongo scalae domus supposito"; ex Sherardianis p. 69. (cod. Ask. I, 97.) et Spanhemianis n. 144.

Π·ΦΛ·ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΣ
ΚΥΜΑΙΟΣΚΑΙΑΘΗ
ΝΑΙΟΣΚΑΙΦΙΛΑΔΕΛ
ΦΕΥΣΚΑΙΡΟΔΙΟΣ
ΚΑΙΑΛΛΩΝΠΟΛΛΩΝ
ΠΟΛΕΩΝΠΟΛΕΙΤΗΣ
ΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΣΠΑ
ΛΑΙΣΤΗΣΠΑΝΚΡΑΤΗ
ΣΤΗΣΠΑΡΑΔΟΞΟΣΝΙΚΗ
ΣΑΣΑΓΩΝΑΣΙΕΡΟΥΣΠΕ
ΛΑΣΤΙΚΟΥΣ ΜΓ
ΞΥΣΤΑΡΧΗΣΔΙΑΒΙΟΥ

Vs. 4. Sher. ΦΕΙΣ; idem vs. 5. ΑΜΩΝ. Vs. 10. Spanh. omittit ultimum ductum; idem vs. 11. extr. notas minus distinctas exhibet.

T.] Φλ. Ἀρτεμίδ[ω]ρος Κυμαῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Φιλαδελφεὺς καὶ Ῥόδιος καὶ ἄλλων πολλῶν πόλεων πολείτης καὶ βουλευτής, παλαιστὴς πανκρατ[ια]στὴς παράδοξος, νικήσας ἀγῶνας ἱεροὺς [εἰς]ελαστικοὺς μγ, ξυστάρχης διὰ βίου.

3427.

Philadelphiae, ad scalam domus Graecae; ed. in Richteri Itin. p. 585. (cf. p. 636.) et a Franckio p. 402 sqq. cum amplo commentario.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
Μ·ΑΥΡ·ΠΕΙΟΣ---
ΚΡΑΤΟΥΣΔ----
ΑΝΟΣΒΟΥΛΕ---
ΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ
ΠΕΙΣΑΙΟΣΠΑΡΑ
ΔΟΞΟΣ
ΝΕΙΚΗΣΑΣΤΑΜΕ
ΓΑΛΑΔΕΙΑΑΔΕΙΑ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Ἀγαθῇ τύχῃ. Μ. Αὐρ. Πεῖος - - κράτους Δ[αλδι]ανὸς βουλε[υτής], καὶ Ἀθηναῖος, Ὀλυμπιονίκης Πεισαῖος παράδοξος, νεικήσας τὰ μεγάλα Δ[ε]ῖα Ἅ[λ]εια Φιλαδέλφεια.

Δαλδιανὸς probabilis coniectura est; latet enim illic gentilicium ex eo ductum oppido, cuius Senator fuit hic *Pius*, credo ibi natus. De Daldianorum oppido immerito dubitat Mannertus Geogr. ant. T. VI. P. III. p. 114. Tu vide Eckhel. D. N. T. III. p. 99. et notus est Artemidorus Ὀνειροκριτικῶν auctor Daldianus (Suidas v. Ἀρτεμίδωρος). Simul Pius civis fuit Atheniensis, ut illi n. 3426. 3427. Non enim recte Franckius coniunxit ita: καὶ Ἀθηναῖος Ὀλυμπιονίκης, Πεισαῖος παράδοξος: qui enim Athenis Olympia vicerit, non potest Ἀθηναῖος Ὀλυμπιονίκης dici; debebat enim Ὀλυμπιονίκης Ἀθηναῖος certe vocari: atque ipsum καὶ additum ante Ἀθηναῖος, omissum ante Ὀλυμπιονίκης, docet a voce hac posteriore novum ordiri genus elogii. Vicit hic in Olympiis Pisaeis, ideoque dicitur Ὀλυμπιονίκης Πεισαῖος, quae dictio bona est, postposito quippe adiectivo Πεισαῖος. De παραδόξῳ uberius dixit Franck. advocatis Plutarcho Compar. Cimon. et Lucull. cap. 2. ὥσπερ δὲ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρᾳ μιᾷ πάλῃ καὶ παγκρατίῳ στεφανουμένους ἔθει τινὶ παραδοξονίκας καλοῦσιν, et titulo Neapolitano Archibii, in quem Plutarchi quadrat definitio: attamen non dubium est, quin latiore vocabuli usu etiam alii παράδοξοι s. παραδοξονῖκαι vocati sint, qui quidem toties vicerint, quoties neminem victorem fore exspectaveris. Post Zeibichii diatriben „Athleta παράδοξος e monumentis Graeciae veteris conspectui expositus" (Viteb. 1748. 8.) plura colligant alii: mihi, ne ad ea provocem, quae Io. G. Schneider Lex. Gr. v. παράδοξος apposuit, sufficit attulisse n. 2813. 3425. ubi vel cantores vocantur παράδοξοι. De Diis Haliis Philadelphiae cf. n. 3416. et 3428. Hoc loco illa sollemnia simul Φιλαδέλφειά audiunt, fortasse, quae Franckii sententia est, quod Philadelphenses Caracallae et Getae honori hoc tribuerunt, ut Dia sua Halia illis consecrarentur: sicut Perinthi Pythia, Thessalonicae Cabirea sunt simul Φιλαδέλφεια vocata. Nam quominus putem ex Attalo Philadelpho vel ex ipsius urbis nomine vocata illa Φιλαδέλφεια esse, impedit me hoc, quod a duobus reliquis titulis abest hoc nomen. Quamquam nescio an scribendum sit [ἐν] Φιλαδελφείᾳ, ut n. 3428. cuius tamen tituli diversa est ratio. Ceterum Franckius haec Δῖα Ἅλεια *Iovi Soli Sarapidi* putat dicata esse, quum praesertim Sarapin eximie coluerit Caracalla, atque ut videtur, etiam Septimius Severus: sed hoc ambiguum est, potuitque Philadelphiae haec *Iovis Solis* superstitio et antiquior esse et a Sarapidis cultu prorsus aliena. N. 3416. tantum μεγάλα Ἅλεια vocantur; quodsi ille titulus ceteris vetustior est (et videtur sane vetustior esse), primum non fuerunt Iovialia ea sollemnia, sed tantum Solaria, accessitque postea Iovialium denominatio, quum Solem suum Iovi assimilassent Philadelphenses.

P. III. p. 114. ac nota eius nummos Bacchicis signatos insignibus (Eckhel. D. N. T. III. p. 9.), quippe quae proxima sit τῇ Κατακεκαυμένῃ vel ad eam ipsam pertineat. Hos Attalenses Maeoniam aliquam mulierem statua ornasse non dissimile veri est. Certe vix credas Attaliâ allatum lapidem in oppidum Kulam esse.

3442.

Kulae, in tabula, sub luna crescente; minusculis ed. Keppel l. c. p. 346. n. 1. maiusculis habeo ex schedis Prokeschii a Zellio missis cum lemmate: „Ex Asia interiore".

ΜΗΝΙ·ΑΖΙΟΤΤΗΝΩΕΠΙΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΓΛΥΚΩΝΟΣ·ΚΑΙΝΙΤΩΝΙΣ·ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ·ΕΛΟΙΔΟΡΗΣΑΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ·ΠΕΡΙ·ΟΙΝΟΥ·ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ·ΕΔΩΚΕΝ·Ο·ΘΕΟΣ·ΕΚΟΛΑΣΕΤΟ
ΤΟΝ·ΕΡΜΟΓΕΝΗΝ·ΚΑΙΕΙΛΑΣΕΤΟ·ΤΟΝ·ΘΕΟΝ
ΚΑΙΑΠΟΝΥΝ·ΕΥΔΟΞΕΙ·

Kepp. per quattuor digessit versus. Vs. 1. Prok. Ξ pro Ζ. Kepp. ἐπεί, Prok. ΕΠΙ, quod retinui; ῑ enim pro εῑ in his subinde esse titulis, potest ex iis coniici, quae ad n. 3440. notata sunt. Vs. 2. Prok. ΓΛΥΚΥΝΟ· et ΦΙΛΟΞΕΝΟ· Vs. 4. Kepp. ἐκομίσετο, Prok. quod dedi. Vs. 5. Prok. ΕΡΜΟΓΕΝΙΝ·ΚΛΙ ΣΙΛ etc. Kepp. quod dedi. Vs. 6. Prok. ΚΑΡΑΠ etc. et in fine ΕΝΔΟΞΕΙ, Kepp. quae dedi.

Μηνὶ Ἀζιοττηνῷ. Ἐπ(ε)ὶ Ἑρμογένης Γλύκωνος καὶ Νιτωνὶς Φιλοξένου ἐλοιδόρησαν Ἀρτεμίδωρον περὶ οἴνου, Ἀρτεμίδωρος πιττάκιον ἔδωκεν· ὁ Θεὸς ἐκολάσετο τὸν Ἑρμογένην· καὶ εἰλάσετο τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ νῦν εὐδοξεῖ.

Μὴν Ἀζιοττηνὸς redit in Maeonio n. 3448. et Leakio notante in nummis Saettenorum Lydiae; idem iam meminit Luni in variis Asiae locis variis nominibus culti, Ἀρκαίου, Φαρνάκου, Κάρου (Strab. XII. p. 557. 577. 579.), item Ἀσκηνοῦ ex Sardianis, Καμαρείτου ex Nysaeensibus nummis. Νιτωνὶς videtur feminae nomen, fortasse uxoris Hermogenis. De vino, ob quod exorta lis, cf. lemma ad n. 3438. Πιττάκιον est tabula votiva oblata deo, ut puniret Artemidorum. Ἐκολάσετο barbarum est p. ἐκόλασεν, item εἰλάσετο. Deum Lunum placavit Hermogenes: sed quid est εὐδοξεῖ? Leakium si audimus, εὐδοξεῖ est transitivum: „inde ab eo tempore Hermogenes *praedicat* deum". Neque hoc spreverim: fortasse tamen εὐδοξεῖ est: „gloriam habet Hermogenes ut homo pius".

3443.

Ibidem, sub duobus cordibus; ed. Keppel l. c. p. 348. n. 4. minusculis.

Ἔτους σην, μηνὸς Ξανδίκου, Τερτύλλη Μηνοδότου Στομιανὴ Ἀνίκητον τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν μνήμης χάριν.

Annus est 258. (debebat esse σνη), mensis sextus Ξάνδικος, p. Chr. 228. si verum est quod ad n. 3438. de epocha dictum.

3444.

Ibidem, sub corona; ed. idem l. c. p. 347. n. 3. minusculis.

Ἀπολλοφάνης Φιλίππου καὶ Ἑρμιόνη Ἑρμόλλου ἡ γυνὴ αὐτου Φίλιππον τὸν υἱὸν ἐτίμησαν.

Scribe Ἑρμολάου.

3445.

Ibidem, sub anaglypho, in quo duae figurae manibus iunctis; altera brevi, altera longa veste induta est; ed. idem p. 347. n. 2.

Ἔτους τκθ, μηνὸς Ξανδίκου, ... μος καὶ Ἰουλία τὸ πο[θειν]ὸν τέκνον Τρόφι[μον] ζήσαντα ἔτη κγ καὶ . . . . ς ὁ ἀδελφὸς καὶ Δ . . . . . . ὁ πατρυιὸς μετὰ τῶ . . . . μνείας χάριν ἐτίμησαν.

Mensis Xandicus est sextus, annus 329. ab u. c. 1052. p. Chr. 299.

3446.

In vico *Ghieuldiz* (vide ad n. 3438.) in ara votiva inter parietinas templorum; ed. Keppel l. c. p. 358. minusculis.

Διῒ Κεραυνίῳ ἀθανάτῳ, βουληθέντων τῶν σωμάτων δύο, Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου καὶ Ἀπφίας ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καὶ τῶν τέκνων.

Scribe Ἀπολλωνίου (τοῦ) Ἀπ. „Ara condita *ex voluntate* Apollonii etc."

3447.

In *eodem* vico; ed. idem p. 358. n. 2. minusculis.

Ἔτους σ μηνὸς Ξανδίκου ιβ, Τατίας Γλύκωνος.

Aut epitaphium est aut votum *Tatiae*. Xandicus mensis sextus; annus 200. ab u. c. 923. p. Chr. 170.

3431.

Philadelphiae, „in muro olim cathedralis ecclesiae"; ex Sherardianis p. 69. (cod. Ask. I, 99.)

...ϹΦΑΙΡΗϹ...
ωΡΑωΝΔΟΜ...
ΝΙΜΦΗϹΙΝΔΡ..
ωΡΑΙϹΚΑΙΝΥΜΦ.
ЄΥΤΡΟΠΙΟ
ЄΠΟΝΤΟΝΚΛΥ
ΚΛΙΔΡΟΜΟΝω
ΚЄΙΟΝΑϹΑΤΛΑΝΤ
ΑΘΡΗϹΑΙΠΟΘЄ
ΔЄΡΚЄΟΚΡΗΔЄΜΝΟ
ЄΥΤΡΟΠΙΟΥΧΑΡ..

Fragmentum versuum, quod restitui nequit. Vs. 1. *σφαίρης*? 2. *Ὡράων* - - 3. Ν[ύ]*μφησιν δρ*[*όμον*? 4. *Ὥραις καὶ Νύμφ*[*αις*, 5. *Εὐτρόπιο*[*ς* vel alius huius vocis casus, 6. *ε*[*ἰ*]*πὸν*? *τὸν κλυ*[*τόν*? 7. *κ*[*α*]*ὶ δρόμον Ὡ*[*ρ* - -? 8. *κείονας Ἄτλαντ*[*ος*], 9. *ἀθρῆσαι ποθε* - - 10. *δέρκεο κρήδεμνο* - - 11. *Εὐτροπίου χαρ* - - *Eutropius* fortasse architecti nomen est.

3432.

Philadelphiae ad puteum in theca sepulcrali; ed. in Richteri Itin. p. 585. n. 6. (cf. p. 636.)

ΑΠΦΙΑΣΜΗΤΡΟΔΟΡΟΥ

Ἀπφίας Μητροδ[*ώ*]*ρου.*
Appiae Metrodori filiae theca sepulcralis.

3433.

Philadelphiae, super ianua Turcae; ex Sherardianis p. 80. (cod. Ask. I, 19.)

ΤΙΦΑ
ЄΥΤΥΧΗΣ
ЄΙΜΑΤΙΟΠΩ
ΛΗΣ
ЄΥΤΥΧΙΑ

Ἀν]*τιφά*[*νης*?
Εὐτύχης εἱματιοπώλης.
Εὐτυχία.
Sunt tres sepulti.

3434.

Philadelphiae ad puteum in theca sepulcrali; ed. in Richteri Itin. p. 583. 1. et a Franckio p. 370. n. LVIII.

ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΥΙΟΣ--ΛΗΩΝ

Initio unum et alterum nomen defuncti perisse notat Franckius, exempli causa: *Γάϊος Ἰούλιος*], *Γαΐου Ἰουλίου Τυράννου υἱός*, [*Δάμ*]*ων.*

3435.

Philadelphiae, lapis sepulcralis in coemeterio Graecorum positus secundum Smithium, secundum notata Sherardianis schedis adscripta muro templi D. Ioannis insertus; ed. Thom. Smith. Notit. VII eccles. As. p. 33 sq. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 149. Wheler. Itin. p. 265. versibus omnes ut commodum fuit dispositis. Ex Smithio habet Murat. T. III. p. MCDXXV. 9. cum Latina translatione; minusculis praebent Meletius Geogr. vet. et nov. p. 459. et Sherardiana p. 78. (cod. Ask. IV, 107.) Praeterea habent Fleetwood Syll. p. 212. 2. Bonada T. II. p. 137. Brunck. Anal. T. III. p. 299. (cf. Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 261.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. Epigr. n. 262. Cf. Obss. Misc. T. IV. p. 350. Dorvill. ad Charit. p. 507. ed. Lips.

ΞΑΝΘΙΠΠΗΝΑΚΥΛΑΣΜΝΗΜΗΒΙΟΤΟΥΠΑΡΕΔΩΚΕΝ
ΒΩΜΩΤΕΙΜΗΣΑΣΣΕΜΝΟΤΑΤΗΝΑΛΟΧΟΝ
ΠΑΡΘΕΝΟΝΗΣΑΠΕΛΥΣΕΜΙΤΡΗΝΗΣΩΡΙΟΝΑΝΘΟΣ
ΕΣΧΕΝΕΝΗΜΙΤΕΛΕΙΠΑΥΣΑΜΕΝΟΝΘΑΛΑΜΩΙ
ΤΡΕΙΣΓΑΡΕΠΕΙΚΟΣΙΟΥΤΕΛΕΩΣΕΒΙΟΝΕΝΙΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΟΥΣΔΕΘΑΝΕΝΤΟΥΤΟΛΙΠΟΥΣΑΦΑΟΣ

Singulos hexametros et pentametros singulis lineis redditos in lapide esse probabile est secundum eorum exempla, qui monumentum ipsum viderunt, excepto Sherardiano, in quo quinque sunt lineae. Whel. modo Г, modo Π, Spon. et Smith. Π. Varietatem affero eorum, qui in censum veniunt, missis tamen vitiis nimium apertis, quibus Sherardianae schedae imprimis scatent. Vs. 1. solus Whel. ΞΑΝΤΙΠΠΗΝ. Vulgo ΑΚΥΛΑ, Sher. *ακυλας.* Vulgo ΜΝΗΜΗ, Whel. Melet. ΜΝΗΜΗΝ. Vulgo ΒΙΟΥ, Smith. ΒΙΟΤΟΥ, Sher. *βιουτο.* Vs. 2. Whel. ΣΕΜΝΩ ΤΑΥΤΗΝ. Vs. 3. Whel. ΓΑΡΘΕΝΟΝ, pro quo Sher. *παρθεν*, Smith. Spon. Melet. ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Vs. 4. solus Whel. ΕΣΚΕΝ. Ibid. vulgo ΘΑΛΑΜΩΙ, Smith. ΘΑΛΑΜΟΙ, Sher. *θαλαμου.* Vs. 5. vulgo ΕΙΚΟΣΙ ΟΥΣ, Sher. *ικοσιου*, quod ex parte recepi. Tum Smith. ΒΙΩΣ, Spon. Whel. Melet. ΒΙΟΝ, Sher. *βριον.*

Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμῃ βιότου παρέδωκεν,
βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,

(Phleg. Trall. de rebus mir. cap. 13.), idque a. u. c. 772. vel paulo post: de anno enim dubitatur. Vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 193. Huius monumenti imitationem Augustales a. u. c. 783. Puteolis posuerunt, ac Puteolani exempli superest basis quattuordecim figuras urbium anaglypho expressas ostendens appositis nominibus. Vide Antonii Bulifoni opusculum: Ragionamento intorno d'un antico marmo discoverto nella città di Pozzuoli (Neap. 1694. 12.), Laur. Gronovii Diss. in Gronov. Thes. Ant. Gr. T. VII. p. 446. Montfauc. Ant. expl. T. III. P. I. tab. 118. et alios, quos citat Orell. Inscr. Lat. coll. T. I. p. 171. Nomina subscripta sunt quattuordecim: unum inconditum, in quo latere Sardes putantur, et reliquae urbes, quas supra diximus, omnes ne Cibyra quidem excepta. Hinc huius Sardiani monumenti explicatio petenda est. Convenerant, opinor, Sardibus illarum urbium legati, qui de donario agerent, quo gratificarentur urbes Tiberio: scribebatur de ea re decretum, subscribebantur nomina legatorum, et in singulis addebatur ἔδοξεν, *placuit*. Ex his subscriptis supersunt tantum novem vel integra vel mutila: quinque reliqua perierint initio, in his nomina legatorum Sardiani, Ephesii, Philadelpheni; quos consentaneum est primo loco positos esse. Tmolii et Cymaei et Aegeatae notitia itidem periit; unus ex his est Charmides ille, qui vs. 2. comparet.

3451.

Sardibus in arce „super columellae capitulo"; ed. Thom. Smith Notit. VII Eccles. p. 29. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 148. Marm. Oxon. Append. n. CLXIX. Maitt. (Prid. n. XIX.) cum textu minusculis repetito et Prideauxii Latina translatione p. 94. (cf. etiam p. 532.) Habeo ex schedis Sherardi (cod. Ask. Append. II. ex cod. Chisb. I, 101.).

ΦΙΛΗΤΥΜΩΛΙΣΕΤΕΙΜΗ
ΣΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΙΒΕ
ΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ

Formam tituli dedi ex Sm. Sher. aliam habent Marm. Oxon. aliam Spon. ΤΥΜΩΛΙΣ est ex Sher. reliqui ΤΙΜΩΛΙΣ. Vs. 3. ΑΡΑ omittunt Sm. Sher. In fine nihil perisse non spondeam: certe Σεβαστὸν exspectes.

Φ[υ]λὴ Τυμωλὶς ἐτείμησεν ἐκ τῶν ἰδίων Τιβέριον Καίσαρα.

ΦΙΛΗ est quidem in omnibus apographis: φυλὴ est coniectura Smithii, qui tamen addit: *sed credo me recte exscripsisse.* Oblitteratum potuit Υ esse; et certe probabilius iudico, Sardibus fuisse *tribum Tmolidem*, quae statuam collocaverit Imperatori, quam Philam mulierem peregrinam hic nominari: neque ἐκ τῶν ἰδίων necessario ad privatum pertinet. Habuit etiam tribus suas res; addique potuit ex suis pecuniis tribum honorasse Caesarem, quod saepe civitatis vel singulorum civium sumptu tribuum donaria conficiebantur. Ita n. 3454. κατοικία quaedam ἐκ τῶν ἰδίων πόρων aliquid dedicat Imperatori, et similiter collegium opificum n. 3485. 3496. De scriptura Τύμωλος vide Steph. Byz. v. et Erycium Cyzicenum in Anthol. Palat. VI, 234. quamquam apud Latinos *Timolus* scribi solet. Forma haec est indigenarum, non ut Steph. ait poetica. De Tiberio Sardibus benefico cf. ad n. 3450.

3452.

Smyrnam inter et Sardes, sed *Sardibus propior* est Cassaba, ubi Peyssonelius putabat id oppidum situm esse, quod Ptolemaeo Aegara vocatur: sed hoc non diversum videtur ab Aegaeis (cf. Mannert. Geogr. ant. T. VI. P. III. p. 591.), quarum situs longe alius est. Eo loco nullam fuisse *civitatem*, sed tantum *habitationem* colligitur ex n. 3454. Quam habitationem fuisse Sardianorum intelligas ex n. 3453. Igitur quae ibi repertae sunt inscriptiones, eas interposui Sardianis. Haec edita est a Peyssonelio Itin. Thyatir. p. 353.

ΔΡΟΥΣΟΝΚΑΙΣ...........
........ΚΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΥ......
- - - - - - - - - ΓΕ......

Δροῦσον Καίσ[αρα Γερμανι]κοῦ Καίσαρος υ[ἱόν, Νέρωνος Κλαυδίου Δρούσου] Γε[ρμανικοῦ υἱωνόν] - - -

Pertinet ad Drusum Germanici f. Peyssonelius quidem putabat referri ad falsum Drusum (Tac. Ann. V, 10.); sed hoc incredibile est.

3453.

Cassabae (vide ad n. 3452.), ex Append. II. codicis Askewiani, in quam hic titulus translatus est ex cod. Chisb. IV, 107.

ΟΔΗΜΟΣΟΚΑΙΣΑΡΗΩΝΣΑΡΔΙ
ΑΝΩΝΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙ
ΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙ
ΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ὁ δῆμος ὁ Καισαρήων Σαρδιανῶν Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρ[α] Σεβαστὸν Γερμανικὸν Αὐτοκράτορα.

Refertur ad *Claudium* Imp.

3454.

Ad Cassabam oppidum (vide ad n. 3452.); ed. Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 354.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Κλαυδίῳ Καίσαρι Σεβαστῷ Γερμανικῷ τῷ Αὐτοκράτορι ἡ κατοικία ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τὰς κρήνας καὶ τὸ ἐκδόχιον καὶ τὰ ὑδραγώγια καθιέρ[ω]σεν, ἐπιμεληθέντος Ἀττάλου τοῦ Ἀττάλου Ἀπολλωνίου Κρανίου.

Cranius sitne ethnicum an Apollonii patris nomen dubites: equidem praeferam posterius.

Vs. 7. scribe M[η]τρόδωρος: fuit opinor ΜΗΤ etc. Ἱερὰ συμβίωσις non potest cum ἱερᾷ συγκλήτῳ conferri, quae in nummis Maeonum reperitur, sed est minus insigne aliquod collegium s. synodus thiasotarum dei certi cultorum. Vide ad n. 3304. ubi tamen ea συμβίωσις simul συνεργασία dicitur; nempe potuit etiam collegium fabrorum hoc vocari nomine, habuitque etiam tale collegium sua sacra. Ἱερὰ συμβίωσις καὶ νεωτέρα nihil est aliud quam ἱερὰ συμβίωσις τῶν νεωτέρων. De Iovis epithetis cf. n. 3439. Olympius Iuppiter habetur in nummis Maeonum: sed hoc loco alius est. Menitiamus videtur Iuppiter esse qui simul Lunus, ut Iuppiter Sol frequens est. Sic n. 3439. Iuppiter una est Μηνιτύραννος, hoc est manifesto *Dominus Lunus* vel *Luni.* Memorabile vero quod tam in hac voce quam vs. 1. huius tituli deus vocatur *tyrannus.* Constat τύραννος vocem esse noviciam apud Graecos neque ante Archilochum celebratam: quodsi reputo in Maeoniis titulis τύραννον esse idem quod κύριον s. δεσπότην, et in Asiae titulis etiam nomen proprium Τύραννος frequens esse, non dubito quin vox τύραννος a Lydis et Phrygibus manaverit ad Graecos, id quod etiam de aliis conjicere vocibus licet, ut de voce ἔλεγος, quae eadem fere aetate, non ut dicunt Simonidis Cei demum tempore, a Graecis usurpari coepta est. Atque haec videtur vera vis originationis eius esse, qua ex Tyrrhenorum nomine derivatur vox τύραννος (qua de re fastidiosa ubertate dixit Ebertus Diss. Sic. I. p. 28 sqq.): traditum erat a Lydis Tyrrhenis petitum esse nomen, deinde fictum est τύραννος vocem ex Τυῤῥηνὸς nomine Lydorum ducis immutatam esse, vel ex populi nomine Τυῤῥηνοί, sive Lydii, sive Italici, sive illius qui in Lemnio Imbroque et in aliis Graeciae consederat locis. Ad εὐχὴν supple ἀνέθεσαν. Nomina quae adduntur sunt dedicantium, eaque in appositione posita sunt ad illud ἱερὰ συμβ. Annos hic et in seqq. inscriptt. ab epocha Actiaca computandos censet Leakius; nec praesto est alia sententia. Ita annus est ab u. c. 979. p. Chr. 226. sub Alexandro Severo, epochae Actiacae 256 ($\overline{σνϛ}$).

3439.

Lapis *Megnâ* ex eadem vinea, unde prior, Kulam translatus, editusque a Keppelio l. c. p. 351. n. 6. minusculis. Titulus est in anaglypho duas repraesentante protomas: quae in dextra adspectanti est, ad cervicem habet lunam crescentem; alterius caput est radiatum.

Κατὰ τὴν τῶν θεῶν ἐπιταγὴν ἱερὸς δοῦμος εὐχὴν
Διῒ Μασφαλατηνῷ καὶ Μηνιτιάμῳ καὶ Μηνιτυράννῳ
ἐκέλευσεν τηρεῖσθαι αὐτῶν· ἀπειθὴς ἀναγνώσεται
τὰς δυνάμεις τοῦ Διός. ἐπιμελησαμένου Διονυσίου
Διοδώρου καὶ Ἑρμογένους Βαλερίου, ἔτους σνσ
μηνὸς Δύστρου.

Titulus similis priori et eiusdem temporis; oratio est plane barbara. Ἱερὸς δοῦμος quid sit non exputo: Leakio δοῦμος est δόμος, idque interpretatur *collegium.* Αὐτῶν quorsum referam nescio: malim quidem interpungi post τηρεῖσθαι, et αὐτῶν (p. τούτων δὲ) ἀπειθὴς coniungere. *Attidem Menotyrannum* confert Leakius ex Orell. Inscr. Lat. n. 1900. 1901. 2264. 2353.

3440.

Lapis ruber calcarius, *Megnâ* ex vinea translatus Kulam; minusculis ed. idem p. 353. n. 7. Super inscriptione est anaglyphum, in quo virgo dextra florum fasciculum tenens, in cella arcuata binis columellis suffulta.

Χαίροις, ὦ παροδῖτα, τιμῆς εἰσάκουσον ἐμεῖο.
οὔνομα δὴ Γλυκίαν, ἐσορᾷς δέ με παρθένον οὖσαν·
τὴν δ᾽ ἄρ᾽ ἐμὴν νεότητα πατὴρ Παίδερως ἐνέγραψεν,
καὶ μήτηρ Γλυκία, καὶ Τιμογένης ὁ ἀδελφός,
Μηΐονες Μάρκος καὶ Νείκυς· ΕΔΕΤΕΜΑΜΜΕ
Τιμογενὶς καὶ Ψυχὴ τὴν ἔγγονον ἐτίμησαν ἔμεν ἣν οὔποτε ἤλπισα τιμήν.
Ἔτους σϛθ μηνὸς Δίου.

Vs. 5. quae ex nota maiusculis apposui, sic recte redduntur: αἱ δέ τε μάμμαι: nam ε̄ et αῑ, ō et ω̄ in his titulis frequenter confundi annotatur. Versiculos hos nemo in ordinem redigere tentabit; lin. 5. pro ἔμεν scripserim ἐμέ. Annus est 299. mensis primus; igitur est annus ab u. c. 1021. vel 1022. p. Chr. 268. vel 269.

3441.

Kulae transcripsit Arundell et ed. Itin. VII eccles. Asiae in tabula lithographica (cf. p. 262.).

ΦΛΑΟΥΙΑΝΜΙΙΝΟ
ΓΕΝΙΔΑΦΛΑΟΥΙ
ΟΥΟΡΑΣΥΜΑΧΟΥ
ΚΑ✱ΛΑΛ----ΕΙ
ΚΗΡΑΤΙ----ΓΑ
ΤΕΡΑΓ-----
ΣΑΝΙΤΙ--ΛΛΕΙΣ

Φλαουΐαν Μ[η]νογενίδα, Φλαουΐου [Θ]ρασυμάχου κα[ὶ
Κ]λα[υδίας? Ν]εικηρατί[δος θυ]γατέρα, [ἐτείμη]σαν [Ἀ]τ-
[τα]λεῖς.

Vs. 7. probabilis est scriptura Ἀτταλεῖς. Octo horis a Kula in occasum, et quinque fere horis a Megna abest Adala, ad dextram Hermi ripam; eam vero conveniunt fere omnes esse *Attaliam.* De Attalia cf. locos allatos ap. Mannert. Geogr. ant. T. VI.

intelligitur, *primis* annis Antonini Pii tribuniciam potestatem nondum a Kalendis Ianuariis computatam esse, sed ab initio imperii vel collatae tribuniciae potestatis; quod latuit Eckhelium D. N. T. VIII. p. 414. huius tituli immemorem. Pertinet hic ad a. u. c. 893. p. Chr. 140. Ian. 1 - Febr. 24.

3458.

Prope *Sardes* in oppido Cassaba (cf. ad n. 3452.), in deversorio; ed. Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 355.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΟΥΗΡΟΝΣΕ
ΒΑΣΤΟΝ

Aliquot litterae arrosae sunt; sed quum de lectione nulla sit dubitatio, integras dedi etiam illas.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεπτίμιον Σεουῆρον Σεβαστόν.

Franzius mecum communicavit apographum tituli eodem loco reperti, a nobili iuvene Russo factum, quod mihi suspicionem movet, quae ex Peyssonelio apposui, esse tantum partem longioris inscriptionis. Sed istud apographum adeo vitiosum est, ut nolim edere. Initium, prout emendavi, hoc est: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Σεπτίμιον Σεουῆρον Εὐσεβῆ Περτίνακα Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν Μέγιστον. Sub finem *Mithridatis* cuiusdam mentio facta est.

3459.

Sardibus inter parietinas; ed. idem ib. p. 349.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΟΥ......ΘΕΟΦΑΝΟΥ.......
ΤΗΝΙΕΡΕΑΝΤΗΣΣΑΡΔΙΑΝΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΑΝΗΚΕΝΤΟΥΦΟ
ΡΟΥΑΘΗΝΑΣΕΥΣΕΒΩΣΜΕΝ
ΚΑΙΟΣΙΩΣΠΡΟΣΦΟΡΟΜΕΝΗΝ
ΠΡΟΣΤΟΘΕΙΟΝΜΕΓΑΛΩΠΡΕ
ΠΩΣΔΕΚΑΙΠΛΟΥΣΙΩΣΕΠΙ
ΤΕΛΟΥΣΑΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΘΥΣΙΑΣΚΑΤΑΤΟΚΑΛΛΙΣΤΟΝ
ΚΑΙΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΝΤΗΕΞΕΑΥ
ΤΗΝΚΟΣΜΙΟΤΗΤΙΚΑΙΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣΙΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΑΝΤΑΣΩΦΡΟΣΥΝΗ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΝ

Vs. 1. litterae, quae post prius ΑΠ sunt, prope omnes ap. Peyss. ductibus interruptis scriptae sunt ut arrosae. Vs. 12. extr. litterae ΣΙΝ videntur delendae esse; solet enim Peyss. hinc inde litteras habere quae omnino vacent.

Ἀπολλώνι[ο]ς ἀρχιερεύς, Ἀπολλωνίου [τοῦ] Θεοφάνου, [τὴν δεῖνα] τὴν ἱερέαν (s. ἱέρε[ι]αν) τῆς Σαρδιανῆς Ἀρτέμιδος ἀνῆκεν τοῦ φόρου Ἀθηνᾶς, εὐσεβῶς μὲν καὶ ὁσίως προσφ[ε]ρομένην πρὸς τὸ θεῖον, μεγαλ[ο]πρεπῶς δὲ καὶ πλουσίως ἐπιτελοῦσαν τοῖς θεοῖς [τὰς] θυσίας κατὰ τὸ κάλλιστον, καὶ διαφέρουσαν τῇ [τε] ἑαυτῆ[ς] κοσμιότητι καὶ εὐσταθείᾳ καὶ κατὰ πάντα σωφροσύνῃ, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν.

Peyss. annotat: „Tributum, quo sacerdos Dianae liberata erat, fuit haud dubie tributum virginitatis, quam virgines pendebant Minervae, et de quo apud plures auctores dicitur." Ceterum hic titulus mire conceptus est; finis enim talis est, ut, nisi aliud constaret, statuae haec subscripta esse censueris.

3460.

Sardibus, in via inter casulas; ex Sherardianis p. 70. (cod. Ask. I, 101.)

ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΗΤΗΣΑΝΔΡΟΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΝ
ΚΑΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝΧΑΡΞΕΝΟΥ
ΚΑΙΕΠΙΤΡΟΦΗΝ

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Ἡ[γ]ήσανδρον Μενεκράτο[υ] καὶ Μενεκράτην Χαρ[ι]ξένου καὶ Ἐπιτρόφην? - - - - -

De ultima voce dubito magnopere.

3461.

Sardibus; ex schedis medici Britannici, Dr. Picrelin, ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 99. p. 356. cum Lat. interpret. et ex hoc Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 320. Multis de hoc titulo disputat Vandal. Diss. p. 243 sqq.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Λεύκιον Ἰούλιον Βοννᾶτον, ἄνδρα ἐκ προγόνων μέγαν καὶ φιλόπατριν, ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Λυδίᾳ Σαρδιανῶν, καὶ ἱερέα μεγίστου Πολιέ[ω]ς Διὸς δίς, ἀρχιερέα τῶν τρισ[καίδεκ]α πόλεων, καὶ στεφανηφόρον, καὶ ἱερέα Τιβερίου Καίσαρος, καὶ στρατηγὸν πρῶτον δίς, καὶ ἀγωνοθέτην Δια[σ]ίων? ἐνδείας γενομένης κατὰ τὸν δῆμον

3448.

Ibidem, sub luna crescente; ed. idem p. 357. n. 1.

Ἔτους σζ μηνὸς Ξανδίκου, κατ' ἐπιταγὴν Μηνὸς Ἀζιοττηνοῦ Ἀρτεμίδωρος . . . . . . θερίου, Κλαυδίου Φιλοκάλου δοῦλος, ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τέκνων ἀνέθηκεν.

Vs. 2. scripserim Ἐλευθερίου. Xandicus est sextus mensis, a. 207. p. Chr. 177. si de epocha recte statutum est.

3449.

Ex oppido Kula in orientem decem fere mil. Angl. spatio abest Sirghie, ad sinistram Hermi ripam; huic ex adverso in dextra ripa sitae sunt parietinae urbis, quae fuit *Bagis* s. *Bagae*. Hinc in locum Sirghie allatus est hic lapis ed. ab eodem l. c. p. 367. minusculis.

Τοῖς κυρίοις ἡμῶν Καΐῳ Οὐαλερίῳ Διοκλητιανῷ
καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μάρκῳ Οὐαλερίῳ Μαξ-
ιμιανῷ καὶ Φλαουΐῳ Οὐαλερίῳ Κωνσταντίῳ
καὶ Οὐαλερίῳ Μαξιμιανῷ τοῖς ἐπιφανεστάτοις
Καίσαρσιν, τῆς λανπρᾶς Βαγηνῶν πόλεως ἀπο-
[φ]ά[σ]ει.

SECTIO SEXTA.

SARDES ET VICINIA.

3450.

Sardibus prope portam arcis in marmore longo, cuius scriptura valde oblitterata est; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 149. Peyssonel. Voy. à Thyatir. p. 341. Habeo etiam ex schedis Sherardianis p. 82. (cod. Ask. I, 22.)

ΣΑΒΕΙΝΟΣΜΟΣΙΗΝΟΣΕΔΟΞ . . . ΣΕΛΕΥΚΟΣΝΕΑΡΧΟΥΚΙΒΥΡΑΤΗ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΜΑΓΝΗΣΕΔΟΞΕΝ . . ΧΑΡΜΙΔΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΔΟΞΕΝ
ΣΑΡΕΥΣΕΔΟΞΕΝΜΑΚΕΔΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΥΤΟΚΟΥΝΔΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΣ
ΥΡΚΑΝΙΟΣΕΔΩΞΕΝ . . ΣΕΡΑΠΙΩΝΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥΜΥΡΕΙΝΑΙΟΣΕΔΟΞΕΝ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣΤΗΜΝΕΥΤΗΣΕΔΟΞΕΝ

Innumerae apographis corruptiones insunt, quas omnes annotare taedet: sufficiet notasse nihil me de coniectura intulisse. Forma tituli in omnibus apographis fere eadem est; nam quod Egm. versus singulos ob longitudinem in binos divisit, et Peyss. vs. 3. in sinistrum prominentem habet, nullius est momenti. Vs. 2. post Μάγνης Peyss. ΕΔΟΞΕΝ et dein lacunam, Sher. ΕΙΟΞΕΝΟ . ., Egm. ΕΑΝΟΕ ΕΝΜ . . . Fortasse post ἔδοξεν hic et ceteris locis fuit siglum; aut certe ibi vacuum erat, quod inserviret separandis sententiis. Sub fin. post Ἀπολλωνίου deest gentilicium; sed id omisisse quadratarius videtur: certe Peyss. Sher. nullam ibi lacunam habent; solus Egm. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙ . . . ΙΕΣΟΣΕΝ. Vs. 3. Peyss. ΤΟΥΚΟΥΝΔΟΥ, Egm. ΤΟΥ . . . ΚΟΥΝΔΥ, Sher. ut dedi. In fine pro Σ (quod Peyss. habet) Sher. Ν, Egm. nihil: iidem etiam praecedentia pessime exhibent, nisi quod Ω vocis Ἀπολλων. ex his est (Peyss. Ο). Vs. 4. Peyss. ΥΡΚΑΝΙΟΑΝΕΘΕΚΕΝ, Sher. ΥΡΚΑΝΙ . ΣΕΔΩΞΕΝΗ, Egm. ΥΡΚΑΝΙ ΣΕΓΩ ΞΕΝ . . Vs. 4. pro arrosis litteris, quas ex Peyss. dedi, Sher. . ΔΟ, Egm. . ΛΟ habent: Chishullus in schedis coniiciebat Φιλοδήμου, fortasse vere. Ibidem ΕΙ vocis Μυρειναῖος agnoscunt omnes. In fine ΕΔΟΞΕΝ abest a Peyss. habet Sher. et corruptum Egm. Vs. 5. Peyss. ΤΗΜΝΕΥΤΗΞ, Egm. ΓΗΜΝΗ ΣΙΙ ΙΙΣ, Sher. ΤΗΣΜΝΞΜΗΣ.

\- - - - - - -
Σαβεῖνος Μοσ[τ]ηνός· ἔδοξεν.
Σέλευκος Νεάρχου Κιβυράτη[ς· ἔδοξεν.]
Κλαυδιανὸς Μάγνης· ἔδοξεν.
Χαρμίδης Ἀπολλωνίου [- - -]· ἔδοξεν.
[- - - Ἱεροκαι]σαρεύς· ἔδοξεν.
Μακεδὼν Ἀλεξάνδρου τοῦ [Ἰ]οκούνδου Ἀπολλωνι-
δε[ύ]ς· [ἔδοξεν.
\- - -] Ὑρκάνιος· ἔδ[ο]ξεν.
Σεραπίων Ἀριστοδήμου Μυρειναῖος· ἔδοξεν.
Διογένης Διογένους Τημνε[ί]της· ἔδοξεν.

Anno u. c. 770. p. Chr. 17. terrae motu concussae Sardes, Magnesia Sipyli, Temnus, Philadelphia, Aegaeae, Apollonidea, Mostenorum urbs, item Macedonum Hyrcanorum, Hierocaesarea, Myrina, Cyme, Tmolus (Tac. Ann. II, 48.): consentit Plinius H. N. II, 86. duodecim numerans urbes, non cum aliis plures. Ephesum addunt Eusebius s. Hieronymus et Ge. Syncellus p. 319. (ubi Ἀπολλωνιδεία, Ὑρκανία legendum, ut ap. Hieronym. *Apollonidea* s. *Apollonidia* legendum esse ad Tac. annotavit Schweighäuserus). Cibyrae terrae motu labefactae sub anno demum 776. meminit Tacitus (Ann. IV, 13.). Illis subvenisse Tiberium constat (Tac. Ann. II. Strab. XII. p. 579. Dion. Cass. LVII, 17. etc.); cui huius beneficii causa Romae in foro iuxta aedem Veneris colossus dedicatus est adstantibus urbium simulacris

σαντας φιλοτίμως, καὶ πανηγυρ(ιαρχήσαντας)? εἰσελαστικῶν.

Hic quoque titulus mire conceptus est. Quattuor homines videntur honorari, Iulianus pater et eius filii duo, postremo Crispus Tatianus; ad tres posteriores refer *ἄρξαντας* etc. vs. 11. Vs. 5. *Χαιρέα* vix videtur verum: scriptum fuerit ΧΑΙΡΕΑΝΗΡΩΑ. *Ἥρωας* esse defunctos recte annotat Reinesius. In fine *πανηγύρεις* legi nequit: nam ΕΙΣ pertinet ad vocem *εἰσελαστικῶν*. Omnino exspectes *πανηγυριαρχήσαντας*, quod aut decurtatum est aut vitio lapidarii mutilatum: idque dedit iam Belleius Mem. Acad. Inscr. T. XVIII. p. 146. Attamen etiam *εἰσελαστικῶν* nudum displicet; quare coniicio post ΠΑΝΗΓΥΡ plura omnino excidisse, exempli causa: *πανηγυρ[ιαρχήσαντας τῶν Χρυσανθίνων] εἰσελαστικῶν.* Finem mutilum esse videbat etiam Reinesius.

3463.

Sardibus „in muro turris" secundum Sherardiana p. 81. (cod. Ask. IV. 101.), „in vicinia Sardium, qua itur Smyrnam, inter vicum Akmetlu et Derekevi in coemeterio" secundum Peyssonelium, qui edidit Itin. Thyatir. p. 352.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΚΕΛΣΟΝ Β ΑΓΟΡΑΝΟΜΙ
ΣΑΝΤΑΕΥΔΟΚΙΜΩΣΚΑΙ
ΕΝΔΟΞΩΣ
ΑΝΑΣΤΗΣΑΝΤΟΣΤΟΝ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΕΛΣΟΥ
ΕΡΜΙΠΠΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΥΤΟΥ

Vs. 3. litteram Β linea transversa notavi ex Sher. (Peyss. Β·). Vs. 4. extr. Peyss. omittit ΚΑΙ. Vs. 9. ΑΥΤΟΥ abest a Sher.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Κέλσον, β̄ ἀγορανομ[ή]σαντα εὐδοκίμως καὶ ἐνδόξως, ἀναστήσαντος τὸν ἀνδριάντα Κέλσου Ἑρμίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κέλσου pendet ex *ἀνδριάντα*: pater est *Hermippus* (non Celsus Hermippus vel Celsus Hermippi f.).

3464.

Sardibus in ecclesiae ruinosae muri exteriore pariete, fragmentum infra et ad dextram atque haud dubie etiam initio mutilum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΑΣΑΙΙΧ
ΩΚΟΡΟΥ
ΤΩΝΚΑΙ
ΤΛΤΗΣΙ
ΤΟΥΦΙ
ΜΑΧ
ΣΑΡΑ
ΕΤΕΙΜ
ΤΡΙΣΚ
ΛΛΥ
ΔΟΞ
ΕΤΟ

Initium restituere non possum; fuerit tamen tale quiddam: *Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῆς Σαρδιανῶν - - νε]ωκόρου. [τῶν Σεβασ]τῶν καὶ [λαμπρο]τ[ά]της [πόλεως* - - Vs. 7. fortasse *φιλοκαί]σαρα*, tum *ἐτείμ[ησαν* vel *ἐτείμ[ησεν.*

3465.

Inter *Sardes* et oppidum Cassabam, in coemeterio Armeniorum pagi Durgutli; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 150. Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. VIII. Chishull. Itin. p. 14. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. n. 4. Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 354. Habeo etiam ex schedis Horstianis. De Cassaba vide ad n. 3452.

- - ΑΥΡΗΛΙΩΚΟΤΤΑ - - - - - Μ - -
- - - ΣΑΛΛΕΞΙΝΟΟΥ - - - - - -
- - - ΩΕΚΤΗΣΔΙΑΤΑΓΗΣ
- - - ΚΑΡΜΟΥΤΩΙΔΙΩΦΙΛΩ
- - - ΕΥΕΡΓΕΤΗ

Poc. et Chish. in duos digesserunt versus, sed diversa ratione: ceteri in ea fere quam dedi forma consentiunt, nisi quod apud Hess. Horst. vss. 1. 5. sunt reductiores. Ceterum ap. Hess. non observatus cuiusque versus ordo esse dicitur; sed reliquorum consensus formam tituli esse fere eam quam dedi satis evincit. Differunt apographa etiam in aliarum situ litterarum: equidem et in situ litterarum constituendo et in lectionibus deligendis praetuli quae videbantur probabiliora, neque annoto varietates omnes. Vs. 1. Μ abest a Peyss. Egm. lacuna ante Μ minor est ap. Chish. minima ap. Poc. Vs. 2. Hess. Horst. Chish. Poc. ΣΑΛΛΕΞΙΝΟΟΥ, Egm. ΣΑΛΕΙΝΩΟΥ, Peyss. ΣΑΜΕΝΩΟΥ.

- - Αὐρηλίῳ Κόττᾳ - - - [Ῥω]μ[αίῳ?]
- - - σα. Ἀλεξινόου? - - - - - -
- - - ω, ἐκ τῆς διαταγῆς - - -
- - - χ]άρμου? τῷ ἰδίῳ φίλῳ
καὶ] εὐεργέτῃ.

Peyss. refert ad M. Aurelium Cottam, qui a. u. c. 684. in Asia exercitui praefuit: sed titulus videtur recentior esse.

ΚΛΑΥΔΙΩΙΚΑΙ
ΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩ.ΓΕΡΜΑΝΙ
ΚΩΙΤΩΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΗΚΑΤΟΙ
ΚΙΑΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΡΩΝΤΑΣ
ΚΡΗΝΑΣΚΑΙΤΟΕΚΔΟΧΙΟΝΚΑΙ
ΤΑΥΔΡΑΓΩΓΙΑΚΑΘΙΕΡΟΣΕΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΑΤΤΑΛΟΥΤΟΥ
ΑΤΤΑΛΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΡΑΝΙΟΥ

3455.

Sardibus „extabat *decretum Imperatoris Traiani* de quinquennalibus agonibus in ista urbe instituendis ad instantiam *Auli Iulii Lafariani* ἄρχοντος καὶ γυμνασιάρχου:

ΕΨΗΦΙΣΑΜΕΝΑΤΑΧΕΙΟΝ
ΑΓΩΝΑΠΕΝΤΑΕΤΗ

Inque eodem *Hadrianus* Caesar appellatur ΝΕΟΣΔΙΟΝΥΣΟΣ." Haec Thom. Smithius Notit. VII Eccles. As. p. 30. *Traiani* num illud decretum fuerit, nec potius *Traiani Adriani*, subdubito; ludos putes esse *Chrysanthinos* quinquennales. Quamquam etiam alii intelligi possunt: et certe Chrysanthinorum prima, quae mihi innotuit mentio, in Romano Asclepiadis s. Hermodori titulo, non superat aetatem Commodi Imp. Scribe vero: ἐψηφισάμε[θ]α τάχειον ἀγῶνα πενταετη[ρικόν. De scriptura τάχειον cf. ad n. 3422.

3456.

Sardibus in stabulo Turcae; ex Sherardianis p. 70. (cod. Ask. I, 101.)

. . . ΝΟΝΕΤΕΙΜΗΣ . .
. . ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΥ . .
. ΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΕ
. . ΤΩΝΣΥΓΕΝΗ
ΑΠΟΛΛΩΔΟΡΟΥΤΟΥ . .
ΜΙΠΠΟΥΜΟΙΡΑΤΕΝ
. ΟΥΣΕΙΔΕΜΗΤΡΟΔ . .
. ΡΜΙΠΠΟΥΚΑΙΣΑΡ . .
ΣΑΡΔΙΑΝΟΥΤΟΥ
ΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΑΘΙ .
ΝΑΘΕΝΤΟΣΕΚΤ . .
. ΟΥΣΙΑΣΤΗ . .

. [Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος? ὁ Καισαρήων Σαρδια]ν[ῶ]ν ἐτείμησ[αν] τὸν δῆμον τὸ[ν τῶν] Ἀθηναίων τὸν ἑ[αυ]τῶν συ[γ]γενῆ, Ἀπολλ[ο]δ[ώ]ρου τοῦ [Ἑρ]μίππου Μοιρα[γ]έν[ους, φ]ύσει δὲ Μητροδ[ώρου Ἑ]ρμίππου, Καισα-ρ[ήου] Σαρδιανοῦ, τοῦ ἐκ προγόνων Ἀθ[ηναίου, ἀ]ναθέντος ἐκ τ[ῆς ἰδίας]? οὐσίας τῇ [πατρίδι?

Cf. ad n. 3407.

3457.

Sardibus; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 146 sq. Wheler. Itin. p. 263. Thom. Smith Not. VII Eccles. As. p. 31. et ex schedis Langermanni Reines. Synt. Inscr. III, 84. p. 334. cum nota. Ex Smithio dederunt Peyssonel Itin. Thyatir. p. 309. Murat. T. II. p. MLXXVIII. 7. ex Sponio Belleius Act. Acad. Inscr. T. XVIII. p. 115. Habent etiam Meletius Geogr. vet. et nov. p. 459. Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 455.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΟΝΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΥΙΩΝΟΝΤ·ΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒΗΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ Β·ΥΠΑΤΟΝ
ΤΡΙΤΟΝΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΩΝ
ΣΑΡΔΙΑΝΩΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝΗΡΩΑ
ΕΥΝΟΙΑΣΑΥΤΟΥΧΑΡΙΝ

Versuum divisio variat; nos secuti in hac re Smithium sumus, et consentiunt Spon. Whel. nisi quod vs. 6. extr. addunt Η, quod Sm. habet vs. 7. init. Reines. C pro Σ. Lectionem uno excepto loco (vs. 4.) dedi ex Sm. Vs. 4. Spon. Whel. Rein. ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ, Mel. ΑΝΤΟΝΙΝΟΝ. Tum Sm. ΕΥΣΕΒΗ; sed insolentius ΕΥΣΕΒΗΝ reliqui omnes, qui lapidem tractarunt, exhibent. Vs. 5. numerus tribuniciae potestatis casu excidit ap. Rein. ipse enim in nota eum respicit. Vs. 6. Whel. ΠΑΤΗΡΑ. Vs. 8. Whel. ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ, Spon. Mel. ΕΤΙΜΗΣΕΝ, Rein. ΕΤΙΜΗΣΑΝ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ Ἀδριανοῦ υἱόν, θεοῦ Τραϊανοῦ υἱωνόν, Τ. Αἴλιον Ἀδριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆν Σεβαστόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας $\overline{B}$, ὕπατον (τὸ) τρίτον, πατέρα πατρίδος, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σαρδιανῶν ἐτείμησαν ἥρωα εὐνοίας αὐτοῦ χάριν.

Reinesius quid sibi velit annum trib. pot. XVI. restituens, non intelligo: Smithius volebat ΙΒ, quod non magis ferri potest. Verum est $\overline{B}$; atque inde

\- - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - ΟCΙΑΤΑ- - -ΟΙΚΟΔΟΜWΝΚΑΝΟ- -Η- - - - -Η - - - - - - -
ΛΑΜΠ$^{\Xi}$ CΑΡΔ$^{\Xi}$ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕWCΚΑΤΑΤΟ.ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΟΥ- - -ΑΝ
.ΥΠΑΤΙΑCΦΧΠΑΤΡΙΚΙΟΥΤΟΥΛΑΜΠ- -ΚΑΙΤΟΥΔΗΛΟΘΗ
COMENOYΠPOΠENTEKAΛΛANΔWNMA-I-WNENTHΛAMΠ.
ΚΑΙΔΙCΝΕΟΚΟΡWΝCΑΡΔ^{2} ΜΗΤΡΟΠ.ΙΝΔ^{s} ΙΒ.ΕΥΤΥΧΕCΤΑ
ΤΗCΚΑΙΜΗΝΟCΔΕCΙΟΥΤΕΤΑΡΤΗΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ
Λ.ΑΥΡΗΛΙΑΝWΤWΘΑΥΜΑCΙWΤΑΤWΚΑΙΚΑΘWCΙWΜΕΝW
Μ-ΙCΤΡΙΑΝWΚΑΙΕΚΔ$^{\Xi}$ ΤΗCΑΥΤΗCΠΕΡΙΦΑΝΟ- - -ΥC- -
ΜΗΤΡΟΠ.ΤΑΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑΚΑΤΗΓΟΡΙΑCΔΙΑΦΟΡΟΥC
ΔΕΞΑΜΕΝΗΗCΗΘΑΥΜΑCΙΟΤΗCΚΑΤΑΔΙΑΦΟΡWΝΤΙΝWΝ
\- - - -ΝΗΜΕΓ- - - -ΕΝΜΕΤΡΟΝΤWΝΤΕΧΝΗΝWCΕΝΧΕΙΡΙCΟΜΕ
ΝΩΝΕΡΓΑΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΚΑΙΑΤΕΛΗΤΑΑΥΤΑΚΑΤΑΛΙΜΠΑ
ΝΩΝΚΑΙΕΜΠΟΔΙΖΕΝΤWΝΤΟΙCΕΡΓΟΔΟΤΕCΑΝΑCΤΙΑC
\- - - ΑΟΝΚΑΤΑΤWΝΕΡΓΟΔΟΤWΝΓΙΓΝΟΜΕΝΗΝ - - - -
\- - - - ΠΕΡΙ- - -ΟΜ- - -ΤΟ- - - -ΟΥΜΕΝΗΝΕΠΕΖΗΤΗCΕΝ - - -
\- - - ΑCΤΗ-ΟΜΟΛΟΓ- - - -ΝΕ-ΚΑΙΕΞ-ΜΟCΙΑΝ - - -
\- - ΝΟ- - -ΟΛ- - -ΚΑΙΕΑ-Μ-ΥΜΕCΑΤΗΝ - - - -
\- - -ΟΤ- -ΙΟΝΤ- - -ΚΑΙΤΗΝCWΤΗΡΙΑΝΚΑΙ - - - -
\- - -ΤΟΥΤ - - - - ΜΕΝΗCΦΛ'ΛΕΟΝΤΟC - - - - -
\- - -ΕΤΟΥCΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟCΠΑΝΤΑΤΑΕΡΓΑ - - -
\- - -ΙΝΕΡ- - -ΑΡΑΟΙΟΥ-ΔΗΠΟΤΕΤWΝ - - - -
\- - -ΙΡΟΙΝΕΤΟΙΜΟΥΟΝΤΟCΤΟΥΕΡΓΟΔΟΤΟΥ - - - -
\- - -ΑΡΕCΑΝΤΑC- - -ΙCΘΟΥCΕΙΔΕΟΙΑ - - - - -
\- - -ΤΕΝΗΤΕΠ- - - -ΙΙΟΛΑΒΗCΑΝΤΟ - - - - -
\- - -Τ- -ΔΙWΤΕΙΚ- -ΕΙΙΕΔΗΝΟCΙΑ - - - - -
\- - -ΑΙΕΤΕΡΕ-ΤΕΧΝΙΤΗΝΤΟ - - - - - - -
\- - -WΙΑΝΑ - - - ΑΗΡΟΙ - ΔΗΛΟΝΟΥ - - - - -
\- - -Π- - -ΟΥΜΕΝ- - -ΙΗΤΟΙΤΟΥΕΝΑΡ - - - - -
\-ΤΟΥΗ-ΟΙΤΟΥΑ- - -ΤΑΥΤΟΤΥΠΕΙCΙ - - - - -
\-ΡΓΟΝΜΗΔΕΜΙΑCΗΜWΝΠΡΟΦΑCΕWΝ - - - -
\-ΑΝΑΞΟΙWΔΕΠΟΤΕΤ- - -ΠWΤΟΝΕΡ - - - - -
\- -ΜΕΝΟΥΚΑΘW- -ΕΦΗΚΑΙΕΡΓΟΥΝ - - - - -
ΞΑΙΧΗCΔΕΞΑΜΕΝΟΥΕΙΤΕ- - - - -ΡΟΙΟΥ - - - -
ΤΟΥΦ-ΗCΙWΝΤΟΥΤΟΑΥΤΟ - - - - - - -
ΝΙ- -ΚΑΤΑΤΟCΕΝΑΜΕΝΟ - - - ΞΥ - - - - -
ΕΡΓΟΔΟΤΕΙΚΑΙΑΥΤΟΥΤΟΥΤ- -Χ- -ΡΙΤΟΥCΥΜΦW - -
ΔΟΡΟΥΑΝΕΞΙ- -Φ- -ΝΤΟCΕΠΕ-ΕΡΓΑΗΜΕΡΑΙ - -
ΕΡΥΤWΤΕΧΝΙΤΗΝΤWΕΡΓΟΛΑΒ...Ε..ΑΝΤΕΙΤΟ - - -
ΟΥΜΕΝΚΑΙ- -ΗWΟΝΑΠΕΡΙΠΕCΙΝΤΟΝΤΕ - - -
ΕΙΧ- -ΜΕΡΑCΠΕΙΙΜΕΝΙΝΤΟΝΕΡΓΟΔΟΤΙ- -ΜΕΓΑΛΟ - -
ΕΞ- - -ΑΚΙΑΝΤWΝΕΙCΟC- -ΜΕΡWΝΕΙΜΕΝΥ- - -ΑΝ - -
ΤΟΝ- -ΓΑΖΕCΘΑΙCΤΟΥ.ΝW$^{\Xi}$ΤΚΑΥΤΑΥΠΕΙCΙΕΝΑΕΤΕΡΟΝ -
\- - -Λ- -ΑΜΕΝΟΝΤΟCΥΜ- - - -ΝΛΟΓΟΝΚΑΙΠΑΙΓΟΜΕΝΟΥ -
\- - - - ΑΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΥΡΕΘΙΗ - -
\- - - ΜΕΝΟC.ΚΕΞΗΜWΝΥΠ- - -ΙΘΕΜΕΘΑ - -
\- - - ΡΟC- - -ΝΨΕΙCΕΙΤΑΤΗCΠΟΛΕWC - - -
\- - - ΕCΙΟΝΥ - - - ΑΝΟΜΙCΜΑΤΑΟΝ- - -W - - -
\- - - ΙΚΑC- - -ΚΛΗ- -ΤΙΚΑΤΑΤΑC - - - - -
\- - - ΕΙCΟΥΔΕΝΗΤΙΟΝΚΑΙΜΕΤΑΤΗΝΤΟΥΠΡΟCΤΙΜΟΝ- -
\- - - CΚΑΙΑ- - - -ΑΙΑCΑΛΕΥΤΟΥΜΕΝΟΥ - - -
\- - ΠΗ- -ΜΟΛΟΝ- - -ΗΝΕΚΕCΚΑΙΑΝΑΠΟ - - -
\- - -ΝΤΙ.ΞΗΝΤΟΙCΠΡΟ - - - - - - -
\- - - -ΚΑΙΟΜΟΛΟΓ- - -ΝΠ- -Μ-WΝΚΑΙΥΠΕΘΕΜΕΘΑ -
\- - - -ΤΟΥΓ- -ΟC - - - ΕΧΥΡΟΥ-ΟΠΝ-WΓΕΝΙΚW - -
\- - - - - - ΧΟΝΤΑΚΑΙΠΑΡΕΞΟΝΤΑ - -
\- - - ΚΑΙ- - -ΚΑΙΠΡΟCΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ - - -
\- - - ΘΕΝΤΕCΠΑΡΑΤΗCCΗCΘΑΥΜΑCΙΟΤΗΤΟCΟΜ - -
\- - - ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΑΙΕΞΟΥCΙΑΗΜΕΡΑ - - - - -
\- - - - -ΕΝ - - - - -

ΛΕΥΚΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΒΟΝΝΑΤΟΝ
ΑΝΔΡΑΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΜΕΓΑΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΗΣΑΣΙΑΣΝΑΩΝΤΩΝΕΝΛΥΔΙΑΣΑΡΔΙΑΝΩΝ
ΚΑΙΙΕΡΕΑΜΕΓΙΣΤΟΥΠΟΛΙΕΟΣΔΙΟΣΔΙΣΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΤΩΝΤΡΙΣΑΠΟΛΕΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΚΑΙΙΕΡΕΑ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΠΡΩΤΟΝΔΙΣ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΔΙΑΡΙΩΝΕΝΔΕΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΚΑΤΑΤΟΝΔΗΜΟΝΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΙΣΕΠΙΚΟΥΦΙΣΜΟΝΕΚΑΣΤΩΠΟΛΙΤΗ
ΕΧΑΡΙΣΑΤΟΜΟΔΙΟΝΚΑΙΠΑΣΑΣΑΡΧΑΣΦΙΛΟΤΙΜΩΣ
ΤΕΤΕΛΕΚΟΤΑΤΗΠΑΤΡΙΔΙ

μεγαλοψυχίᾳ χρησάμενος ἐκ τῶν ἰδίων εἰς ἐπικουφισμὸν ἑκάστῳ πολίτῃ ἐχαρίσατο μόδιον· καὶ πάσας ἀρχὰς φιλοτίμως τετελεκότα τῇ πατρίδι.

Vs. 5. ΤΡΙΣΑΠΟΛΕΩΝ quid sit valde obscurum est. Peyss. de suo dedit ΤΡΙΠΟΛΕΩΝ. Cuperus et Perizonius ap. Vandal. p. 250. coniiciunt ΤΡΙΣΔΠΟ ΛΕΩΝ, et intelligunt *tredecim* urbes; idque eatenus verum est, ut sensus vix possit alius esse. Sed Sponius omiserit potius litteras ΚΑΙΔΕΚ: talia enim apud illum non sine exemplo sunt. ἀρχιερέα ιγ πόλεων habes apud Eckhel. D. N. T. II. p. 507 sq. qui XIII has urbes putat esse Ioniae: sed videndum ne eae potius intelligendae sint de quibus diximus ad n. 3450. ita ut XIII urbes fuerint illae duodecim, quas ibi enumeravi, atque insuper vel Ephesus vel Cibyra. Vs. 7. aeque difficile est ΔΙΑΡΙΩΝ. Gladiatores, qui *die* extra ordinem statuto editi sint, diarios appellatos esse fingebat Vandalius; Cuperus Harpocr. p. 139. et in litteris ad Vandal. datis coniungendum censebat διαρίων ἐνδείας; *diaria* enim esse victum, quem sibi populus in diem vel paucos dies emat: qua de re affundit plura, partim e Lexicis hodie nota. Hoc quoque merito spernit Perizonius in litteris ad Vandal. datis: et praeter alia coniicit Διασίων, nomen festi satis notum. Hoc recepi. Sed mire iam additur sententia indicativo expressa: ἐνδείας γενομένης etc. ἐχαρίσατο, ac postea reditur in accusativum participii. Malim igitur in illo ΔΙΑΡΙΩΝ lateat aliquid, unde pendeat illud ἐχαρίσατο, veluti ὑπὲρ ὧν, ἀντὶ ὧν vel simile: nisi Sardiani stilo usi sunt prorsus inculto, vel illa omnia inde ab ἐνδείας γενομένης multo post adscripta prioribus sunt.

3462.

Sardibus; ex schedis Consulis Britannorum Ricaut ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 100. p. 357. cum Lat. interpret. hinc Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 345. Ex schedis Lucae Langermanni versibus aliter digestis exhibet Reinesius Syntagm. VII, 36. p. 508. Apud hunc quippe versus sunt XXXIII. Refert etiam Patinus Comm. in Monumm. antiqq. p. 454. qui sine ulla causa medicum Caesaris Tib. Claudium Quirina Menecratem hic intelligi putabat, cuius mentio fit in Romano titulo.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΕΤΙΜΗΣΑΝΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΥΙΟΝ
ΚΥΡΙΝΑΙΟΥΛΙΑΝΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙΤΟΥΣΥΙΟΥΣΑΥΤΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΔΙΟΜΗΔΗΝΗΡΩΑΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΧΑΙΡΕΑΗΡΩΑΠΑΤΡΟΣΚΑΛΟΥΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΔΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΚΑΙΤΑΣ
ΜΕΓΙΣΤΑΣΑΡΧΑΣΚΑΙΤΑΣΛΟΙΠΑΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣΤΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣΕΚΤΕΛΕΣΑΝΤΟΣ
ΥΙΟΥΣΚΑΛΟΥΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣΑΙΔΗΜΟΝΑΣΣΕΜΝΟΥΣ
ΜΕΤΡΙΟΥΣΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΥΣΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΣ
ΚΑΙΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΡΙΣΠΟΝΤΑΤΙΑΝΟΝΑΡΞΑΝΤΑΣΤΑΣ
ΠΛΕΙΣΤΑΣΑΡΧΑΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣΕΝΔΟΞΩΣΚΑΙΕΠΙΦΑΝΩΣ
ΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΝΤΑΣΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣΕΛΑΣΤΙΚΩΝ

Reinesius pro Σ constanter habet C. Idem vs. 2. ΕΤΙΜΗΣΑΝ, Spon. ΕΤΙΜΗΣΕΝ. Vs. 4. 5. dedi ex Sponio. Peyss. ΔΙΟΜΕΝΗΝ, ne alia eius vitia annotem. Reinesius sic: ΚΛΑΥΔΙΟΝΔΙΟΜΗΔΗΝΗΡΩΑ ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ(„*hic excidit cognomen*")ΗΡΩΑ ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΧΑΙΡΕΑ etc. Ita tres fuerint filii; sed probabilius est illa Τιβέριον Κλαύδιον ἥρωα, in quibus cognomen desiderabat Reinesius, eius, qui apographum istud scripsit, errore illata esse. Vs. 9. Rein. ΑΙΔΗΜΟΝΑΣ, Spon. ΕΥΔΑΙΜΟΝΑΣ. Vs. 11. ΚΑΙ initio abest ap. Rein. idque post ΚΡΙΣΠΟΝ ex coniectura inserit Reinesius.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία ἐτίμησαν Τιβέριον Κλαύδιον Τιβερίου υἱόν, Κυρίνᾳ, Ἰουλιανὸν πατέρα, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Κλαύδιον Διομήδην ἥρωα, Τιβέριον Κλαύδιον Χαιρέα[ν]? ἥρωα, πατρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, στρατηγοῦ δίς, καὶ στεφανηφόρου, καὶ γυμνασιάρχου, καὶ τὰς μεγίστας ἀρχὰς καὶ τὰς λοιπὰς λειτουργίας τῇ πατρίδι φιλοτίμως καὶ αὐθαιρέτως ἐκτελέσαντος υἱοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθούς, αἰδήμονας, σεμνούς, μετρίους, πεπαιδευμένους, φιλοπάτριδας καὶ φιλοπάτορας, καὶ Τιβέριον Κλαύδιον Κρίσπον Τατιανόν, ἄρξαντας τὰς πλείστας ἀρχὰς καὶ λειτουργίας ἐνδόξως καὶ ἐπιφανῶς, καὶ γραμματεύ-

ἱ]του ἤ[τ]οι τοῦ ἀ[ν]τ' αὐτο[ῦ] ὑπεισι[όντος τὸ
ἔ]ργον, μηδεμιᾶς ἡμῶν προφάσεω[ς λόγον ἐχόντων.
ἐ]ὰν [δὲ] οἱῳδ[ή]ποτε τ[ρό]πῳ τὸν ἐρ[γο - - - -
- - μένου, καθὼ[ς] ἔφη, καὶ ἔργον ν - - - - [εἴτε
ἐ]ξ ἀ[ρ]χῆς δεξαμένου εἴτε [ἑτέ]ρο[υ] οὑ[τινοσοῦν τεχνί-
του φησί, ὧν τοῦτο αὐτὸ - - - - - - - -
νι - - κατὰ τὸ[ν] ἕνα μὲν - - - ξυ - - - - -
ἐργοδοτεῖ, καὶ αὐτοῦ τοῦ τ[ε]χ[ν]ίτου συμφω[νήσαντος?
δορου αν ἐξι - - φ - - ντος επε - ἔργα ἡμέραι - - - -
ἑ[α]υτῷ τεχνίτην τῷ ἐργολαβ[ήσ]αντ[ι]? ειτο - - - -
οῦμεν καὶ - - ηωονα περιπεσῖν τὸν τε[χνίτην - - - -
εἴ[κοσι ἡ]μέρας περιμένιν τὸν ἐργοδότ[ην], με[τ]ὰ [δὲ τὴν
ἐξ[ελ]α[σ]ίαν τῶν εἴ[κ]οσ[ι ἡ]μερῶν εἰ μὲν ὑ - - - αν - - - [αὐ-
τὸν [ἐρ]γάζεσθαι σ[π]ου[δαί]ως? τ[ὰ] αὐτὰ ὑπεισιέναι[ι] ἕτερον -
- - παρ]αμένοντος ὑμ[έτερο]ν? λόγον καὶ παιγομενου -
- - - - κατ]ὰ τὰ προγεγραμμένα εὑρεθῇ? - - -
- - - - μενος - - κ(αὶ) ἐξ ἡμῶν ὑπ[ερε]θέμεθα - - -
- - - π]ρὸς [τὰς μέ]νψεις, εἰ τὰ τῆς πόλεως - - - -
- - - εσιουυ - - - α νομίσματα ον - - - ω - - [παρὰ
τῷ δ]ικασ[τῇ? ἐγ]κλή[μα]τι κατὰ τὰς [βασιλικὰς? δια-
τάξ]εις, οὐδὲν ἧτ[τ]ον καὶ μετὰ τὴν τοῦ προστίμο[υ - - ἀ-
σφαλοῦ]ς καὶ ἀ[λύτου κ]αὶ ἀσαλεύτου μενού[σης τῆς πρότερον γενο-
μέν]η[ς ὁ]μολο[γίας? - - δι]ηνεκὲς καὶ ἀναπο - - - -
- - - ν τι [ἐ]ξῆν τοῖς προ - - - - - - - - -
- - - - καὶ ὁμολογ[ία]ν π[αρ' ἡ]μῶν, καὶ ὑπεθέμεθα - -
- - - - τοῦ [πρ]ος - - - ἐχυροῦ, ὅ[τι] ν[όμ]ῳ γενικῷ [κελεύομεν
- - - τὸν ἔργα παρέ]χοντα καὶ παρέξοντα - - - -
- - - και - - - καὶ πρὸς τὰ προγεγραμμένα - - - -
- - - θέντες παρὰ τῆς σῆς θαυμασιότητος ὁμ[οίως? - -
- - - ὁμολογία καὶ ἐξουσία ἡμε[τέ]ρα - - - - - -
- - - εν - - - - - - - -

Immensam huic titulo, quem ut alios quosdam sequioris aevi nolui in Christianos differre, operam impendit Franckius, rerum Byzantini imperii haud mediocriter peritus; sed processit longius quam fieri potest, et aliquot locis aberravit manifesto: quare eius supplementa magna ex parte non reddidi. Monumentum hoc pertinet ad a. p. Chr. 459. imperante Leone I. Consule Orientis Patricio, de quo cf. Franck. p. 319. Falso Peyss. de aetate Sept. Severi cogitabat. Continetur epistola magistratus incerti, ex Franckii sententia Consularis Lydiae, ad Aurelianum magistrianum data; et pertinet ea ad ordinandas res locatorum (ἐργοδοτῶν) et redemptorum (ἐργολάβων) operum faciendorum. Epistola ipsis Sardibus scripta est (vs. 5.), sed a quo, non patet: illud unum videtur statui posse, qui scripsit non tam novi aliquid imperasse, quam magistriano patefecisse assensum; quare saepe ὁμολογίας voce usus est auctor. Initio de argumento epistolae dictum esse largior Franckio; sed huius supplementum, δικαιοδ]οσίᾳ τὰ [τῶν] οἰκοδόμων κανο[νίζοντες τῶν τ]ῆ[ς λαμπρ. etc. non admodum commodum est. Ego non omnia explevi; praetuli vero οἰκοδομῶν, licet hoc displicuerit Franckio. Vs. 2. minutum Σ fuit potius ϛ, siglum decurtationis. Tum Proconsulis mentionem, quam affert Peyss. merito reiecit Franckius; idem hic facit etiam n. 1086. ubi vs. 5. 6. legit ἐν τῇ Κορινθίων μητροπόλει ἐπὶ τοῦ λαμπροτάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου Ἀνθεμίου ἐπάρχου, qui tum Praefectus Praetorio Orientis fuit, universum titulum referens rectissime ad ὀῤῥεοπραιποσιτίαν, *praepposituram horreorum*, cuius in cod. Theod. mentio fit, et alia quoque probabiliter emendans (p. 327.), in his vs. 4. τροπεούχων (p. 342.). Sed nostro loco pro isto Proconsule Imperatorem infert: κατὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ Αὐτοκρατ^ς. Equidem illud AN, in quo putes latere AY, non arbitror in lapide agnovisse Peyss. sed ut n. 3516. *b.* vs. 5. (ubi pro ANΘY scripsit ANTY ΠΑΤΩ) de suo dedisse, quod sibi persuasisset esse hoc loco Proconsulem nominatum: neque ulla causa est, quare has litteras iussu Imperatoris datas censeamus. Sumo hic fuisse κατὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦτο, et hic desiisse integram sententiam epistolae ipsi praescriptam. Designato iam Consule Orientis Patricio additur καὶ τοῦ δηλωθησομένου de quo ne plura, vide Du Cang. Lex. v. ὕπατοι δηλωθησόμενοι. Genitivum ὑπατίας similiter habes ap. Mansium Concil. nov. collect. T. VII. p. 185. ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανου καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Hic Consul Occidentis est Ricimer. Ceterum recte Fr. correxit ΦΛ'. Idem Μαΐων verum esse recte notavit, quum Peyssonelianum Μαρτίων retinuisset Eckhel. D. N. T. IV. p. 420. Diductius scripta vox erat; unde factum est ut lacunas sibi animadvertere videretur Richterus. Pro Δαισίου barbare scriptum est Δεσίου, quod fugit Osannum Auct. Lex. Gr. Praef. p. xiv. Vs. 5. νεοκόρων p. νεωκ. ferri poterat; cf. Eckhel. D. N. T. IV. p. 294. de plu-

3466.

Prope *Sardes* ad oppidum Cassabam (cf. ad n. 3452.); ed. Peyssonel. l. c. p. 354.

.......ΕΙΚΕΝΜΑ.........
ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ........
ΩΝΤΑΤΩΝ........
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ........

Nihil patet nisi vs. 2. καθιέρωσεν, et vs. 4. Στρατονίκη vel dativus hinc descendens: sed sitne haec clarissima Demetrii Poliorcetae filia annon, quis dixerit? Multae quidem eodem nomine mulieres reperiuntur.

3467.

Sardibus in pila quadrata sex pedes longa, tres pedes et duos pollices lato; aeri incisum titulum dedit Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 346. Postea litteris epigraphicis excusus est ex apographo Richteri in huius Itinerario p. 590. (cf. p. 628. 640.), et ductibus accuratius redditis ap. Franckium Richtersche Inschr. p. 316. n. 57. cum commentario amplissimo usque ad p. 370.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Litterarum formas ex Franckio dedi, nisi quod pro Δ et Λ debebant figurae Δ et λ poni (cf. Franck. p. 321.). Fundus lectionis, ubi nihil moneo, usque ad vs. 45. est Peyssonelii apographum Richteriano in priore parte plenius; ex eodem potissimum designavi lacunarum spatia, non tamen tot quot Peyss. lineolas ponens: neque enim singulis lineolis singulas ap. Peyss. litteras designari satis apertum est, neque erat quare in hoc haereret Franckius p. 320. Ceterum postquam omnia examinavi, satis intellexi in finibus et initiis quantum perierit, non posse plane perspici. Nam in aliquot versibus, ut 36-39. Peyss. in fine nullam omnino lacunam annotat; Richterus vero initio tam paucas habet lacunas, ut lapidem putes in sinistra prope integrum esse: quae commode conciliari non possunt. Equidem certe inde a vs. 30. Richterum hac in re secutus lacunas in fine notavi. In mediis versibus passim tantas Peyss. lacunas notavit, quantas statui nullo modo licet; immo aliquoties nulla omnino est lacuna, ubi ea esse annotatur. Nempe scriptura videtur prorsus inaequalis, modo angustior, modo diductior fuisse. Quod quum perspiceret ut opinor Richterus, hinc inde nullam prorsus lacunam notavit, ubi permagna est apud Peyssonelium, qui in titulo transcribendo minus videtur attentus fuisse. Varietatem universam annotare neque opus est et taedii plenissimum. Vs. 1. init. Richt. ΙΑΠΟ - - -, Peyss. ΟCΙΑΤΑ. Ibidem litteras ΑΝΟ inserui ex Richt. Vs. 2. post μητροπόλεως nihil habet Richt. retinui tamen Peyssoneliana. Idem Peyss. vs. 3. init. ΤΥΠΑΤΟΥ ΦΑΒ . ΠΑ etc. pro quo dedi Richteri lectionem excepto Υ, quod retinui ex Peyss. Vs. 4. Richt. ΜΑ - Ι - WN, Peyss. ΜΑΡΤΙΩΝ: prius recepi ut verum; lacunae tamen nullae sunt. Vs. 5. post CΑΡΔ Peyss. habet ⁝, Richt. ut dedi; item post ΙΝΔ: mitto minutiora. Vs. 7. init. Richt. ΛΥΡΙΛ etc. omisso Λ. Vs. 8. Peyss. ЄΚΔ⁝ΗC, Richt. ЄΚΔЄΤΗC, quae composui. Sub finem Peyss. ΦΑΝω - - - ΥC et lacunam, Richt. ΦΑΝΟ - - - - Vs. 9. ΜΝΤΡΟΠ omittit Richt. et habet pro eo exiguam lacunam. Vs. 10. Richt. - Α - Ν - ΗCΙΟCΘΑΥΜΑCΙΟΤΗC, Peyss. ut dedi, nisi quod habet CΙωΤΗC p. CΙΟΤΗC. Vs. 11. ΝΗΜЄΓ - - - - - ΝΜЄΤΡΟΝΤΗΝΤЄΧΝΗΝωC, Richt. ΝΗΜ - C - ЄΝΜΙΤΙΟΝΤW - ΤЄΧΝΟΝWC: quae composui. Tum in fine Richt. ЄΝΧΕΙΡΩ - Peyss. . ЄΝ . ΧЄΙΡΙCΟΜЄ. Vs. 13. init. Richt. - - - ΛΙCΥΠΟΔΙΖЄΝΤΩΝ, ex quibus ЄΝ dedi, ubi Peyss. lacunam habet. Tum Richt. ЄΡΓΟΔΟΤЄCΑΝΑCΤΙΛ, Peyss. ЄΠΙΔΟΤωCΑΝΑCΤΙΑC. Vs. 14. Peyss. - - - - - Ν - - - Α - - - CΗ - - ΙΡΙΟΔΟΤΙΙΡΙΓΙΓΝΟ ΜЄΝΗΝ, Richt. quod dedi, nisi quod in fine ΝWΝ pro ΝΗΝ habet. Inde ab hoc versu Peyss. in fine potissimum permultas apposuit lineolas, quarum numerum contraxi. Vs. 15. Richt. - - ΟΛΛ - ΤΟ - - - ΟΥΜЄΝΗΝ etc. Peyss. ut dedi, nisi quod ΤΟ ex Richt. recepi, ubi Peyss. habebat ΙΙ. Vs. 16. dedi maxime ex Richt. (Peyss. post lacunam ab initio: CΤΡ - - - - CΥΛΛΟΝ - - - Υ - - - ΚΑΙ - - - - ΜΟCΙΑΝ, unde solum Κ adscivi). Vs. 17. item ex Richt. (Peyss. post lacunam initio ΗCΟ - - - - Ο, mox ΚΛΙЄ etc.) Vs. 18. ex Peyss. dedi ΟΤ omissum a Richtero; tum Peyss. ΟΝ, ubi ex Richt. dedi ΙΟΝΤ. Vs. 19. Peyss. ΜЄΝΗΦΛ⁝, quod ex Richt. mutavi. Vs. 20. ЄΤΟΥC ex Richt. Vs. 21. primum Ι ex Richt. Tum Peyss. ΑΡ, Richt. ΑΡΑ. Vs. 22. ΙΡΟΙΝ ex Richt. Tum post ἑτοίμου Peyss. lacunam habet, non Richt. Vs. 23. locum vocis ΑΡЄCΑΝΤΑC (Richt. ЄCΑΝΤΑC) ex Richt. definivi. In fine Peyss. ΙCΘ ΟΥC - - - - ΟΙΑ, Richt. ΙCΘΟΥCЄΙΔЄΘ. Vs. 24. pro Π est Τ ap. Richt. deinde composui utriusque lectionem. Vs. 25. Peyss. ΔΙωΤЄΙΙ - - - - ΙΙЄΛΗ ΝωCΙΑ, Richt. Τ - - ΔΙW - - ΙΚ - - ЄΙCЄΔΗΝΟ ЄΙΑ - -, quae composui. Vs. 26. Peyss. ΑΙЄΤЄΡЄ - - - - - - - - ΤЄΧΝΗΝΤΟ, Richt. ΑΙЄΤЄΡ - ΤЄΧΝΙ ΤΗΝΤΟ. Vs. 27. WΙ ex Richt. qui posthac ΛΗΡΟΙ - ΔΗΛΟΙ - - -. Post ΑΗΡΟΙ lacuna ap. Peyss. maior est. Vs. 28. Peyss. ΤΟΙΤΟΥCΝΑΡ, Richt. ΙΗΤΟΙ ΤΟΥЄΝ - Β - - - Vs. 29. ΤΟΥΗ initio habet Peyss. ubi Richt. tantum Η; id vero admovere initio prope versus opus erat, si sequi aliquatenus Richterum in collocatione litterarum satis certum volebamus. Ita iam abiiciendae in seqq. lacunae fere omnes erant, quas initio versuum notarat Peyss. Pro ΟΠΟΥ, quod ibidem habet Richterus, recte Peyss. ΟΙΤΟΥ; reliqua quoque dedi ex Richt. (Peyss. ΤΑΥ - - - ΙΟ ΥΠ ΘΙЄCΙ). Vs. 30. init. Peyss. ΡΤЄΝ, Richt. - ΙΓΟ -, quae composui. Mox Richt. ΗΜ - ЄΝΠΡΟΦΑCЄW. Vs. 31. primum Τ dedi ex Richt. (Peyss. Ρ). Vs. 32.

[*Continuatur pag.* 818.]

3470.

Sardibus in marmore super porta veteris castelli sinistrorsum, magnis litteris; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 147. Thom. Smith. Notit. VII eccl. As. p. 29. (hinc Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 341.), Ricaut Hist. eccles. Gr. p. 74. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 149. Habeo etiam ex schedis Britannicis cod. Ask. Append. II. (ubi est ex cod. Chish. I, 103.) et ex schedis Prokeschii a Zellio missis, ex quibus dedit minusculis Welckerus in Museo philol. Rhen. a se et Näkio edito T. I. p. 167.

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ
ΕΡΓΟΝΕΟΙΠΡΑΠΙΣΙΝ
ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ ❦

Vs. 1. init. Prok. Ω, Egm. Ω, reliqui Ω: hinc patet formam fere eam fuisse quam dedi. Spon. ΒΩΚΟΝΤΙΕ. Vs. 2. Spon. solus ... ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥ ΤΟΝ, ceteri omnes ΑΤΕΛΕΣΤΟΝ. Vs. 3. Spon. ΕΘΙ ... ΑΠΙΣ, Egm. ΕΟΙΠΑΡΑΠΙΣΙΝ, reliqui ut dedi. Vs. 4. Spon. ΤΟΝΕΘΙΠΟΝΗΣΑΜΕΝ.., Ric. ΠΟΝΗ ΣΑΜΕΝΗ, reliqui ut dedi, nisi quod forma litterae Ω, ex Prok. a me retenta, ap. Egm. est Ω, apud reliquos Ω. Foliolum addidi ex Ask. Ceterum excepto Sponio omnes fere ita scribunt, ut nihil deesse videatur; Peyssonelius tamen, qui vidit Sardibus, titulum dicit mutilum esse, nescio quam vere.

Ὦ πανάριστε Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλευτον
ἔργον ἕοι πραπίσιν τοῖα πονησαμένῳ.

Mirum, quod in tam exiguo epigrammate vs. 1. deficit pes. Si epigramma est sepulcrale, quod statuendum cum Welckero videtur, non video quid inesse possit nisi hoc: „Tibi, egregia anima, quae tot labores perpessa es, hoc monumentum sit perpetuum". Ita ἀτέλεστον vel potius ἀτέλευτον erit omnino pro ἀτελεύτητον; quo posito coniicias scribendum fuisse σαῖς τόδ' ἀεὶ ἀτέλευτον et τόδ' ἀεὶ omissum esse a lapicida. Non magnopere offendit πονησαμένῳ, quod ad sensum constructum est: neque opus πονησαμένου, quod Welckerus noster dedit. Ceterum ut plures aliae Sardianae inscriptiones contorta et scabra dictione contaminatae sunt, ita haec quoque non optima est.

3471.

„In urna ad murum prope Cassacla"; ex Sherardianis p. 64. (cod. Ask. III, 28.) Intellige Cassabam prope *Sardes*, de quo loco vide ad n. 3452.

ΙΑϹΩΝ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἰάσων χρηστὲ χαῖρε.

Vs. 1. cod. Ask. Σ pro Ϲ.

3472.

In pago s. oppido Durgutli prope *Sardes*, in coemeterio Armeniorum, in lapidis alicuius duobus lateribus; ed. Egmond et Heyman Itin. T. I. p. 151.

..... ΟΣΟΡΑΝ ......
..... ΣΖΕΥΞ .....
..... ΑΡΜΙΛΙ .....
..... ΠΕΣΚ .....
..... ΤΟΜΝ .....

Fortasse vs. 1. ΟΣΟΡΑΝ in altero latere scriptum erat, reliquum ut videtur ex epitaphio metrico (- - - ος ὁρᾶν). Vs. 2. - - - ς Ζεύξ[ιδος vel simile. Vs. 3. fortasse Αἰμιλίῳ, et mox ἐ]πεσκ[εύασε] vel potius κατ]εσκ[εύασε] τὸ μν[ημεῖον.

SECTIO SEPTIMA.

LOCI INTER SARDES ET THYATIRA SITI, THYATIRA, NACRASITAE.

3473.

Inter Sardes et *Thyatira*, sed his paulo propius est Marmora oppidum; prope hoc ad fontem repperit Arundell hunc titulum (Itin. VII eccles. As. n. 29. in tabula lithographica, cf. p. 187):

ΜΕΛΤΙΝΗΑΠΟΛΛΟΝΙ
Ω_ΤΩΕΑΥΤΗϹΑΝΔΡΙ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟϹΤΩΠΑ
ΤΡΙ_ΕΠΟΙΗϹΑΝ ❦
ΜΝΕΙΑΕΝΕΚΕΝ

Μελτίνη Ἀπολλ[ω]νίῳ τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, καὶ Λούκιος τῷ πατρί, ἐποίησαν μνεία[ς] ἕνεκεν.

De forma Μελτίνη cf. ad n. 2951.

primum - - M ex Richt. qui sub finem PHN - - - - ЄBOY, ubi Peyss. ЄΦH etc. Vs. 33. init. Peyss. ΛΛHCΔЄΞAMЄNOY, Richt. ΞΔIX - - - Λ - - ΞΛMЄ NOY, quae composui. Vs. 34. dedi maxime Richterianum ut paulo plenius; Peyss. - - - ЄΦYΠNЄI ωNTOCTOAYT, ex quo tantum W assumpsi, ubi Richt. habet H. Vs. 35. init. Peyss. nihil nisi KATA - - - N - - - MNO, pro quo dedi quae habet Richt. nisi quod hic omittit K. Vs. 36. init. Richt. ЄPΓOΔOTOIC; ex eodem inserui T - - X - - PI. Vs. 37. dedi Richt. usque ad ЄΠЄ -: pro his Peyss. ΔOΛOYANЄΞI| - - KO - - - N - - - - - OCЄN: in fine retinui Peyss. pro quo Richt. Є - ΠΛHM - - Vs. 38. init. Peyss. ЄPY, Richt. OY. In fine Richt. ЄPΓOΛAB - O - AN TЄI - - Vs. 39. Peyss. ЄC - - - - HωN - - - HωЄNA ΠЄPIΠЄC - - TONTЄ: ego dedi Richt. nisi quod primum H inserui ex Peyss. ubi ap. Richt. lacuna est, et servavi in fine TЄ, quod abest a Richt. Vs. 40. composui utriusque apographi elementa. Vs. 41. Richt. ЄΞ - - - AKIANTWNЄIC - - - MЄPWN ЄIMЄNY- - - AN - -, Peyss. - - - AMANTωNЄI - - - OC - - - MЄTωNЄIMЄNYMNH - - -: quae composui. Vs. 42. maxime Richterum secutus sum; sed inserui ex Peyss. OY. NW et K, ubi vacua erant ap. Richt. In fine ЄTЄPON dedi ubi Richt. nihil nisi - - Δ - - Peyssonelius reliqua manifesto corruptiora habet. Ita et vs. 43. ex Richt. dedi, assumpto tamen fine ex Peyss. ubi Richt. KAIΠA - - PO - - Vs. 44. composui ex utroque, assumpto quippe ex Richt. secundo M, quod abest ap. Peyss. cetera enim magis mutila ap. Richt. sunt. Vs. 45. Richt. incipit ex HMΩN, idque in dextram multo remotius habet, et praebet deinceps YΠ - - - - ΘЄM; Peyss. HMωN - - - YN - - - IOC - - - MЄΘA, quae composui. Peyssonelii illud YN est Richteri YΠ, illius vero OC est huius ΘЄ, et lacunae ap. Peyss. male notatae sunt, ut saepius. Vs. 46. composui utriusque lectionem (p. NΨЄICЄITA Peyss. ЄIЄIΓA). Inde a vs. 47. sequor Richterum, ubi nihil moneo. Vs. 47. init. Peyss. NONY; in fine O K - - - ω; Richt. hoc W omittit, quod addidi. Vs. 48. ex Peyss. qui nihil nisi H - - TIKATATAC, addidi TAC. Vs. 49. CTI MON ex Peyss. qui reliqua pessime dedit. Vs. 50. ultima ЄNOY ex eodem. Vs. 51. Peyss. nihil nisi NЄKЄCKAIANAΠO, pro quo Richt. HMЄKЄCKAI A - - - Vs. 53. Richt. - - - NTI - - - CINTO - -, Peyss. NΓ. ΞHNTOICΠPO. Vs. 53. extr. Richt. M - - - KAIYΠЄC - - -, Peyss. omittit priora et habet ωNKAIYΠЄΘЄMЄΘA. Vs. 54. Peyss. ab initio usque ad finem: POY - - - OΠN - - - ωΓЄNIKω, in quo POY est ex ЄXYPOY; Richterus: ЄXYPOY - - - - WCЄN - - Composui utrumque. Vs. 55. Richt. - - - TAKAIΠAPΞO, Peyss. XON - - AKA - - ΠAP ЄΞONTA, quae composui: ceterum haec haud dubie remotiora ad dextram fuerunt, quam ap. Richt. quo deducit forma Peyssonelii: Richt. enim - - - TA in ipso versus initio habet. Vs. 56. Peyss. YΠOΓЄ ΓPAMЄNA et nihil praeterea. Vs. 57. ultima OM ex Peyss. qui ineptissime sic: AY - - - AΦIOTITOCOM et nihil praeterea. Vs. 58. HMЄPA est ex Peyss. pro Richt. HIΔ. Vs. 59. omittit Peyss.

- - - - - οσια τὰ [τῶν]? οἰκοδομῶν κα[ὶ τῶν? - - - - - - - - - τῆς
λαμπ(ροτάτης) Σαρδ(ιανῶν) μητροπόλεως κατὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ[το,
ὑπατίας Φλ. Πατρικίου τοῦ λαμπ(ροτάτου) καὶ τοῦ δηλ[ω]θη-
σομένου, πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαΐων ἐν τῇ λαμπ(ροτάτῃ)
καὶ δὶς νε[ω]κόρων Σαρδ(ιανῶν) μητροπ(όλει), ἰνδ(ικτεῶνος) ιβ εὐτυχεστά-
της, καὶ μηνὸς Δεσίου τετάρτῃ, ὁμολογοῦμεν
Λ. Αὐρηλιανῷ τῷ θαυμασιωτάτῳ καὶ καθωσιωμένῳ
μ[αγ]ιστριανῷ καὶ ἐκδ(ίκῳ) τῆς αὐτῆς περιφανοῦς
μητροπ(όλεως) τὰ ὑποτεταγμένα. Κατηγορίας διαφόρους
δεξαμένη ἡ σὴ θαυμασιότης κατὰ διαφόρων τινῶν,
θεμέ]νη μέγ[ιστο]ν μέτρον τῶν τεχν[ῶ]ν, ὡς ἐνχειρι[ζ]ομέ-
νων ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ ἀτελῆ τὰ αὐτὰ καταλιμπα-
ν[όντ]ων καὶ ἐμποδιζ[ό]ντων τοῖς ἐργοδότες, ἀναστίλ[ασα δὲ ἀ-
μοιβαδ]ὸν κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν γιγνομένην [κατηγο-
ρίαν]? - - - - περι - - - ομ - - - - το - - - - ουμένην, ἐπεζήτησεν [τὴν πε-
ρὶ ἑκ]άστη[ς]? ὁμολόγ[ησι]ν [τ]ε? καὶ ἐξ[ω]μοσίαν - - - - -
- - νο - - - ολ - - - καὶ ἐ[ξο]μ[ο]ύμε[θ]α τὴν ἁγίαν καὶ
ὁμο]ο[ύσ]ιον τ[ριάδα] καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ [νείκην τοῦ δε-
σπό]του τ[ῆς οἰκου]μένης Φλ. Λέοντος [τοῦ αἰωνίου Αὐ-
γούσ]του Αὐτοκράτορος· πάντα τὰ ἔργα, ἃ ἄν τις τῶν τεχ-
νιτῶ]ν ἐργο[λαβήσῃ π]αρὰ οἱουδήποτε τῶν [πολιτῶν, τὸν τεχνίτην
πλη]ρο[ῦ]ν ἑτοίμου ὄντος τοῦ ἐργοδότου [ἀποδοῦναι
τοὺς] ἀρέσαντας [αὐτοῖς? μ]ισθούς. εἰ δὲ οἱα]δήποτε δί-
κη? γ]ένητε π[αρὰ τοῦ ἐργ]ολαβήσαντο[ς πρὸς τὸν ἐργοδότ-
ην εἴ]τ[ε ἰ]διωτεικ[ὴ] εἴ[τ]ε δη[μ]οσία - - - - [ὑπεισ-
ιέν]αι? ἕτερ[ον] τεχνίτην τὸ [ἔργον? - - - - -
- - - ῳ ἀνα - - - α ηροι - δηλονό[τι? - - - -
- - - π[οι]ουμεν - - - ι, ἤτοι τοῦ ἐναρ[ξαμένου τεχν-

3479.

Thyatiris in fragmine columnae, magnis litteris; ed. Wheler. Itin. p. 235. aeri incisum, Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 5. s. 5. p. 39. n. 9. ex schedis alienis, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 271. Habeo ex schedis Horstianis et Appendice II. cod. Ask. ubi est ex cod. Chish. I, 107. Vs. 2. formam litterae Υ dedi ex Sher.

ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Male Whel. ΓΥΝΑΣ etc.

- - - τῆς πόλεως γυμνασιάρχου.

Videntur haec donario subscripta fuisse columnae imposito.

3480.

Thyatiris; ex schedis Burdeti Britanni ed. Peyssonel. l. c. p. 296.

ΤΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣ
ΟΙΙΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΤΟΤΡΙΠΥΛΟΝΚΑΙΤΑΣ
ΣΤΟΑΣΤΑΣΤΕΚΑΤΑΓΩΓΑΣ
ΚΑΙΤΑΕΝΑΥΤΑΙΣΕΡΓΑ
ΤΩΝΟΙΚΗΤΗΡΙΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝ
ΕΚΤΩΝΕΡΓΩΝΚΑΙΔΗ
ΠΑΜΦΥΛΟΥΤΟΥΥΠΑ
ΤΟΥΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥΑΝΕΘΗΚΕ .
ΧΡΥ.ΣΩ.ΚΑΛΙΝΟΣ

Τοῖς Σεβαστοῖς οἱ ἱματευόμενοι τὸ τρίπυλον καὶ τὰς στοάς, τάς τε καταγωγὰς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐργα[σ]τῶν οἰκητήρια κατεσκευασ[μένα] ἐκ τῶν ἔργων καὶ [ἰ]δ[ίων]? - - - - - - Παμφ[ί]λου τοῦ Ὑπάτου? Μηνοφάντου
- - - - - - - - - -

Οἱ *ἱματευόμενοι* sunt *vestiarii*, qui collegium opificum constituunt. Talia collegia in Asiae potissimum urbibus opificio florentibus satis frequentia fuerunt, ut Philadelphiae (cf. n. 3422.), Smyrnae, Hierapoli etc. Thyatiris ex hoc genere sunt *οἱ κεραμεῖς* n. 3485. *οἱ ἀρτοκόποι* n. 3496. *οἱ βαφεῖς* n. 3496. 3497. 3498. (ubi *τὸ ἔργον βαφέων*, hoc est *ἡ ἐργασία τῶν βαφέων* ut est in Hierapolitano), *οἱ βυρσεῖς* n. 3499. *οἱ λινουργοὶ* n. 3504. *Καταγωγαὶ* manifesto habitationes hic sunt. Tum ferri quidem poterat *ἐργατῶν*; sed *ἐργαστῶν* est hac aetate usitatum, non illud. Vs. 6. *κατεσκεύασαν* non videtur ferri posse: ad *τοῖς Σεβαστοῖς* desideratur notio vocis *ἀνέθηκαν*, quamquam vox aut apponi aut suppleri potest. Dedi igitur *κατεσκευασμένα*, quo refero *ἐκ τῶν ἔργων*: „quae conclavia aedificata sunt *ex quaestu opificum*." Tum ΚΑΙΔΗ difficile est; sumpsi *καὶ ἰδίων* (hoc est *καὶ ἐκ τῶν ἰδίων*) „et ex propriis pecuniis", ut n. 3485. 3496. in similibus collegiorum titulis *ἐκ τῶν ἰδίων*. Deinde scriptos fuisse operum curatores vel certe curatorem unum vix neges; cf. n. 3495. 3496. 3504. Fortasse post vs. 7. excidit integer versus, ubi scriptum erat *ἐπιμεληθέντος* vel simile. *Ὑπάτου*, si modo hoc verum est, fuerit nomen patris eius, qui opus curavit; de Consule cave cogites cum Peyss. Vs. 9. *ἀνέθηκεν* vix verum est: ista ΕΘΗΚΕΝ videntur merae coniecturae deberi. Vs. 10. quid fuerit non exputo.

3481.

Thyatiris in columna in aula domus haud procul a loco in urbe publico, in quam devertere Armenii olim solebant; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 123. Wheler. Itin. p. 236. (hic aeri incisum), Ricaut Hist. eccles. Gr. p. 88 sq. (ed. Gall.) Peyssonel. Itin. Thyat. p. 276. Ex prioribus dederunt Harduinus Numm. ant. illustr. p. 207. Murat. T. I. p. CDXLVI. 1. Stosch. Antiq. Thyatir. p. 90. Varietatem priorum ex parte apposuit Saxius Act. Trai. T. IV. p. 168. Denuo ex lapide ed. in Richteri Itin. p. 582. (cf. p. 635.) et apud Franckium Richtersche Inschriften II, 55. p. 306 sqq. cum commentario. Habeo ex Appendice II. cod. Ask. (ubi est ex cod. Chish. I, 107.), item ex schedis Horstianis et Prokeschianis a Zellio missis.

A. IMP·CAESAR·VESPASIANVS·
AVG·PONTIF·MAX·TPIB·
POT·$\overline{\text{VI}}$·IMP·$\overline{\text{XIIII}}$·COS·$\overline{\text{VI}}$·
DESIG·$\overline{\text{VII}}$·CENSOR·VIAS·
FACIENDAS·CVRAVIT·

B. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ⊢ΚΑΙΣΑΡ⊢ΟΥ
ΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ⊢ΣΕΒΑΣ
ΤΟΣ⊢ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤ·ς⊢
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Τ·$\overline{\text{ΙΓ}}$·ΠΑΤΗΡ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ·ΥΠΑΤΟΣΤ⊢ς⊢
ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣΤ⊢$\overline{\text{Ζ}}$⊢
ΤΕΙΜΗΤΗΣ⊢ΤΑΣΟΔΟΥΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Forma Α est ex Richt. ap. Franck. Υ ex Horst. Versuum fines non observavit Spon. neque accurate omnes reddidit Peyss. Appono potissimam varietatem, missis iis quae nullius momenti sunt, et exemplis eorum qui lapidem non tractarunt ipsi. *A.* vs. 1. Spon. Prok. CESAR, Richt. CAES·, reliqui quod dedi (Ric. tamen universam lineam minusculis praebet). Vs. 2. Ask. PONTIFEX. Vs. 3. pro XIIII, quod reliqui omnes habent, Richt. XII. Vs. 4. plurimi DESIG· Horst. Richt. soli DESIGN· In *B* interpunctionem dedi ex Prok. Richterus pro lineolis puncta habet, neque iisdem omnia locis; reliqui omittunt fere omnem distinctionem. Vs. 1. Spon. Whel. Ric. Peyss. Horst. omittunt ΚΑΙΣΑΡ, reliqui habent. Nempe ex his exemplis plura communem habent fontem; Peyss. vero Sponio usus est, quum titulum transcriberet ex lapide. Vs. 3. extr. Whel. Horst. addunt ΨΞ, ex communi fonte. Vs. 4. extr. Richt. Τ·ς·, Spon. ΤΟ ς, Whel. Horst. ΨΞ, Ric. nihil, Peyss. ς, Ask. ΤΗΣ, Prok. Τ ς⊢ Fortasse ΤΟ scribendum; sed nihil refert, nec vs. 5. 6. 7. videtur ΤΟ fuisse. Vs. 5.

rali in hoc nexu insolentius posito (p. *νεωκόρου*) cf. n. 2990. 2972. Mirum vero esse quod neocoratus etiam tum Fl. Leonis aetate memoretur, notavit iam Eckhel. D. N. T. IV. p. 295. T. III. p. 117. De magistriano vide Franck. Idem vs. 8. sic correxit: *μαγιστριανῷ, καὶ ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς περιφανῶς κελεύομεν μητροπόλεως.* Manifesto ΕΚΔ⁼ fuit ΕΚΔ^ς, decurtatum *ἐκδίκῳ*; inter ΠΕΡΙΦΑΝΟ et ΥC autem et post hoc nulla fuit lacuna, id quod in hoc titulo aliquoties, ubi lacunae signatae sunt, statuendum esse iam supra monui. De *ἐκδίκῳ* cf. Franck. p. 434. Is igitur Aurelianus simul magistrianus et defensor s. *ἔκδικος* Sardianorum fuit. Mox *Θεμέ]νη* dedi cum Fr. qui insuper praemittit *καί*; etiam reliqua usque ad vs. 14. idem emendavit, vs. 13. init. fuisse ΝΤΩΝ scriptum non male coniiciens: de sensu tamen loci prioris *Θεμένη μέγιστον μέτρον* etc. mihi non satis liquet. Formulam insequentem bene Franckius illustravit ex Zenonis Nov. de novis operibus: *Προνοείτω δὲ ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ μή τινας τῶν ἐργολάβων ἢ τεχνιτῶν ἀρξαμένους ἔργου τοῦτο καταλιμπάνειν ἀτελές*; idem vocem *ἀμοιβαδὸν* satis illustravit. Ceterum malim *τὴν ἀμοιβαδόν*, nisi articulus *τὴν* potius vs. 15. scriptus fuit. Nam vs. 15. videtur haec *κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν* accusatio distinctius definita esse; cuius definitionis finem constituerit illud *ουμένην*. Dein *ἐπεζήτησεν* videtur verbum esse rediens ad subiectum *ἡ σὴ θαυμασιότης.* De quibus rebus aliter statuit Franckius. Ex eodem tamen posthac restitui formulam iurisiurandi, licet vocem *ἐξομούμεθα* ex aliis atque ille apographorum elementis composuerim, et finem formulae aliter constituerim repositis sollemnibus in Leonis potissimum nomine vocibus *τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου,* post ЄΤΟΥ (CΤΟΥ) sumens vacare C, ut Є vacat vs. 25. sive lapicidae sive transcribentis errore. Post haec inde ab illis *πάντα τὰ ἔργα* incipit ipsa constitutio, cuius verba quomodo prioribus nexa sint, non exputo. Neque constitutio ita ut fecit Franckius integrari potest; immo eum in supplementis excogitandis prorsus aberrasse docent imprimis vss. 25. 31. Ibi enim Franckius dedit *τεχνί[[τ[ου εἴτ' ἰ]διωτείᾳ [ὀκνεῖ ο]ἰκ[οδομεῖν], εἴτε δὴ νοεῖ ἀ[πάτην* etc. hoc altero loco autem: *ἀναξίῳ δὲ [μή]ποτε* etc. utroque vero loco quid vere scriptum fuerit docet restitutio nostra, nisi quod vs. 25. non certum videtur lapicidam dedisse *ἰδιωτεικὴ* pro *ἰδιωτική.* Potest enim illud Є Peyssonelii errori tribui. Similiter quae vss. 40. 41. intulit Franckius, *εἰς [τὸ ἡ]μέρας περιμένειν τὸν ἐργοδότ[ην], μεγαλο[φυῆ μέν], ἐξ[ίστασθαι δ'] ἁπάντων εἰς τ[έλ]ος [ἡ]μερῶν* nostris manifesto deteriora sunt, ut taceam alia apud Franckium subabsurda. Equidem inde a vs. 21. tentavi perpauca, quae non omnia explicabo singillatim, eaque partim a me inventa partim ex Franckianis retenta. Vs. 22. ΙΡΟΙΝ in ΠΛ]ΗΡΟΥΝ mutavi; cf. Zenonis Nov. de nov. operib. sub finem: *αὐτὸν μὲν τὸν ἀρξάμενον λαμβάνοντα τὸν μισθὸν ἀναγκαζέτω πληροῦν τὸ ἔργον* etc. ubi deinceps etiam *ἐκπληροῦν* et *ἀναπληροῦν* habetur. Vs. 24. miror quod Franckius offendit in structura *εἰ δὲ γένηται*: idem habes in Novella Zenonis de nov. operib. *εἰ δὲ παρὰ τὸν ἡμέτερον νόμον γένηται σολάριον*, et saepius ea aetate; immo ipse Franckius p. 363. duo huius usus attulit exempla. Vs. 29. *ἀ[ν]τ' αὐτοῦ* haud dubie verum est, etsi trium fere litterarum lacuna notata reperitur; nullam enim his notatis in hoc titulo fidem esse satis certum est. Vs. 29. 30. nota duplex *ἤτοι*, bene illustratum a Franckio p. 349. Vs. 40. 41. *εἴκοσι ἡμέρας* et *εἴκοσι ἡμερῶν*, quae de meo dedi, haud dubia sunt: vs. 41. vero in ЄΞ - - - ΑΚΙΑΝ latet vox, quae designet decursum, fortasse *ἐξελασίαν*, quod potest ex Latino *decurrendi* vel *exeundi* vocabulo translatum esse. Vs. 43. magistriani desinere constitutionem Franckius iudicat, reliqua a Consulari addita censens, quae deinceps connectere inter se studet sine successu. Vs. 50. quod dedi *ἀλύτου*, de eo vide Franck. p. 365.

3468.

In vicinia Sardium, prope lacum Gygaeum „ad fontem in tramite, qui ducit ad Casabár" (quod vulgo Casaba) „seu Durguthli". Ed. Chandl. Inscr. ant. P. I. p. 30. n. 76. cf. Syllab. p. XI.

ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΚΑΙΘΡΑΣΩΝΟΠΑΤΡΩΣΕΑ
ΥΤΩΝΘΡΑΣΩΝΙΚΑΙΑΝΤΙ
ΟΧΩΤΩΙΣΕΑΥΤΟΥΤΕΚΝ
ΟΙΣΤΟΙΣΔΥΣΤΥΧΗΣΠΑ
ΡΩΝΧΑΡΙΝΜΗΛΑΒΩΝΜΗ
ΔΕΔΟΥΣΘΩΝΑΤΙΣΤΗΝΓ

Ἀντίοχος Ἀντιόχου (καὶ Θράσων ὁ πάτρως ἑαυτῶν) Θράσωνι καὶ Ἀντιόχῳ τ[ο]ῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τοῖς δυστυχ[έ]σ[ι]? παρ' ὧν χάριν μὴ λαβὼν μηδὲ δοὺς - - - -

Reliqua intelligi nequeunt, taedetque apponere quae temere excogitavit Chandl. nisi quod fratres illos in lacu Gygaeo perisse nec sepultos esse coniecit non male. Vs. 7. *τὴν γ[ῆν*, quod idem offert, in promptu est; nec tamen hinc multum lucramur. Patet titulum, ut plures Sardianos, esse pessime conceptum; quo pertinet istud interiectum *καὶ Θράσων ὁ πάτρως ἑαυτῶν* (pro *αὐτῶν*, quod ad seqq. refertur).

3469.

Prope *Sardes* in theca sepulcrali integra, quae aquae fontanae recipiendae inservit; ed. idem l. c. n. 75.

ΑΦΦΙΟΥ

Ἀφφίου.

A.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΑΥΤˇΚˇΜˇΑΥΡˇΣΕΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝˇ
ΣΕΒˇΕΥΣˇΕΥΤΥΧΗ
ΤˇΑΝΤˇΑΛΦΗΝΟΣ
ΑΡΙΓΝΩΤΟΣΑΠΟ
ΤΡΙΩΝΧΙΛΙΑΡΧΙΩΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΚΥΡΙΟΝ
ΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΤΙΣΤΗΝΟΙΕΡΕΥΣ
ΤΟΥΘΕΟΥΚΑΙΝΕ
ΩΚΟΡΟΣΤΟΥΣΕΒ
ΚΑΙΕΠΙΤΡΟΠΟΣΣΕ
ΒΑΣΤΟΥΑΡΧΗΣΛΙΟΥ
ΔΗΝΗΣ ❦

B.

ΤΟΝΓΗΣΚΑΙΘΑ
ΛΑΣΣΗΣΔΕΣΠΟΤΗΝ
ΑΥΤ·ΚΑΙΣ·Μ·ΑΥΡ·ΣΕ Ο ΗΡΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΠΑΡΘ·ΜΕ·ΒΡΙΤ·ΜΕΓ
ΓΕΡΜ·ΜΕΓ· ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΘ
ΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Τ·ΑΝΤ·ΑΛΦΗΝΟΣ
ΑΡΙΓΝΩΤΟΣΤΟ
ΤΡΙΤΟΝΧΕΙΛΙΑΡΧΟΣ
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΘΕΟΥ
ΚΑΙΝΕΩΚΟΡΟΣ
❦ΤΟΥ❦ΣΕΒ❦
ΚΑΙΕΠΙΤΡΟΠΟΣΣΕ
ΒΑΣΤΟΥΑΡΚΗΣΛΙΟΥΙ
ΑΝΗΣ

Sm. Peyss. continuo scriptam praebent. Vs. 4. una ex voce (Ἀντωνεῖνον) constituitur ap. Spon. Ask. Peyssonelius eam cum prioribus connectit, ut negligens est in disponendis versibus; Whel. Horst. Sm. in sequentem eam versum reiiciunt. Vs. 5. pro eo quod dedi ΒΡΙΤ·ΜΕΓ Whel. ΒΡΙΤ.Μ, Peyss. ΒΡΙΤΑΝΝΙ (sine Μ vel ΜΕΓ), Horst. ΠΙ.Τ.Ν; Ask. ΒΡΙΤΤΗΜΕΓ, unde addidi ΕΓ. Spon. Sm. omittunt hoc elogium. Vs. 6. Sm. Peyss. ΓΕΡ. Post ΜΕ minutum Γ addidi ex Ask. Post hoc Whel. ΜΗΤΕΡΑΡΑΤΡΙΔΟΣ et nihil praeterea, Horst. Sm. Peyss. ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙ ΔΟΣ, in eadem omnes linea; Ask. ΠΑΤΕΡΑΤΘ, omisso ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Hinc satis patet ΠΑΤΡΙΔΟΣ subscriptum fuisse illi ΠΑΤΕΡΑ, ut est ap. Spon. Ceterum illud ΤΟΝ solus habet Ask. Vs. 14. foliola primum ex Ask. Prok. medium ex Prok. (Ask. ibi Φ), et tertium ex Ask. quo loco mutilum est Prokeschii apographum. Sm. Spon. Peyss. falso ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Vs. 16. Spon. Prok. ΑΡΚΗΣ, reliqui ΑΡΧΗΣ. Post hoc Whel. Horst. Α et nihil praeterea ad finem usque, Sm. Spon. Peyss. ΛΙΒΙΑΝΗΣ, Ask. ΛΙΟΥ|ΔΗΝΗΣ, Prok. ΛΙ.||ΑΝΗΣ, unde verum composui. Post Λιβιανῆς Peyss. ΞΠΑΡΧΟΣ, in eadem linea omnia inde a Σεβαστοῦ: sed hoc ex mera dedit coniectura, petita ea ex n. 3497. sed falsa. Lapis enim in fine integer est, nihilque post ΑΝΗΣ periit, id quod et situs litterarum ΑΝΗΣ et schedae Prokeschii docent apertissime.

A. Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐτ(οκράτορα) Κ(αίσαρα) Μ. Αὐρ(ήλιον) Σεου(ῆρον) Ἀντωνεῖνον, Σεβ(αστόν), Εὐσ(εβῆ), Εὐτυχῆ, Τ. Ἀντ(ώνιος) Ἀλφῆνος Ἀρίγνωτος, ἀπὸ τριῶν χιλιαρχιῶν, τὸν ἴδιον κύριον καὶ τῆς πόλεως κτίστην, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ καὶ νεωκόρος τοῦ Σεβ(αστοῦ) καὶ ἐπίτροπος Σεβαστοῦ ἄρ[κ]ης Λιου[ϊα]νῆς.

B. Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην, Αὐτ(οκράτορα) Καίσ(αρα) Μ. Αὐρ(ήλιον) Σεουῆρον Ἀντωνεῖνον, Παρθ(ικὸν) μέ(γιστον), Βριτ(αννικὸν) μέγ(ιστον), Γερμ(ανικὸν) μέγ(ιστον), πατέρα πατρίδος, τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως εὐεργέτην, Τ. Ἀντ(ώνιος) Ἀλφῆνος Ἀρίγνωτος, τὸ τρίτον χιλίαρχος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ καὶ νεωκόρος τοῦ Σεβ(αστοῦ) καὶ ἐπίτροπος Σεβαστοῦ ἄρκης Λιουϊανῆς.

Haec statuis Caracallae subscripta sunt, non ante a. u. c. 966. Cf. ad n. 1321. De Alpheno Arignoto et eius muneribus cf. plura infra n. 3497. et nott. Is tertio tribunatu functus erat (ἀπὸ τριῶν χιλιαρχιῶν), quum titulum *A* poneret; *B* videtur paulo ante scriptus esse, quum esset adhuc tertium tribunus. Sacerdos hic eius dei fuit, cui dicatae Caracallae statuae sunt, Θεοῦ Τυρίμνου; vide ad n. 3493. 3497. Fuit is *Curator Augusti arcae Livianae*, quod dicitur etiam n. 3497. De huiusmodi arcae alicuius curatoribus vide Inscriptt. Lat. passim in Collectionibus relatas, quibus adde eam, quam Antiochiae Pisidiae repperit Arundell Discoveries in Asia minor T. I. p. 288. ubi extat *Curator arcae Sanctuarii.*

3485.

In lapide nunc sepulcrali, ad fonticulum sub quercu, vix miliarii spatio ab urbe *Thyatirorum*; ed. Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 25. et Marmorum Oxoniensium editores in Appendice n. CLXXII. Maitt. (XXII. Prid.) ex schedis Smithii (vide p. 505.). Apud Maittairium p. 95. extat textus minusculis male repraesentatus cum prava Prideauxii interpretatione Latina, p. 532. excerptum ex Smithio, p. 564. notata ex manuscriptis exemplis *A* et *B*, p. 567. notula Maittairii. Tractat Stosch. Antt. Thyat. p. 269. Habeo ex schedis Spanhemianis n. 158. et ex Appendice II. cod. Ask. (ubi est ex cod. Chish. I, 105.)

ΤΟΝΓΗΣΚΑΙΘΑΛΑΣ
ΣΗΣΔΕΣΠΟΤΗΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜˇΑΥΡˇΣΕΥΗΡΟΝ
ΑΝΤΟΝΙΝΟΝΕΥΣΕΒ
ΗΣΕΒΑΣΤΟΝ . . .
. . ΗΙΔΙΩΝΙΔ
ΟΙΚΕΡΑΜΕΙΣ

Vs. 4. sigla dedi ex Ask. Dein ΣΕΥΗΡΟΝ Sm. Ask. Oxon. sed Spanh. ΣΕΟΥΗΡΟΝ, quarum tamen schedarum minor est fides. Vs. 5. Β in fine ex Ask. Spanh. nam Sm. Oxon. habent vs. 6. init. Vs. 6. Sm. ΣΕΒΑΣ . . . . ., Ask. Spanh. ΣΕΒΑΣ . . . . . (vel - - - -) ΟΝ, Oxon. ut dedi. Vs. 7. Smithius . . . . . ΗΔΙΟΝΙΔ,

3474.

Ibidem; ed. idem in tabula lithographica n. 28. (cf. p. 187.)

ΛΛΛΙΟΥΙΩΣΩΤΗΡΙ
ΩΛΑΙΟΥ.ΑΝΕΙΚΙΙ
ΤΩΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡ--
ΛΙΜΟΣ--ΙΝΚΑΙΑΣ
ΛΑΣΚΛΙΦΟΙΒΟΣΚΑ
ΟΥΚΙΟΣΟΙΥΙΟΙΑ
ΟΥΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Vs. 2. ubi punctum posui, vacuum est ap. Ar.

Λ. Λ[α]ιουΐῳ Σωτηρί-
χ]ῳ? Λαιου[ί]α Νείκ[η
τῷ ἑαυτῆς ἀνδρ[ί,
κα]ὶ Μοσ[χίω]ν καὶ Ἀσ-
-λας κ[α]ὶ Φοῖβος κα[ὶ
Λ]ούκιος οἱ υἱοὶ α[ὐ-
τ]οῦ μνείας χάριν.

3475.

Ad vicum Kenesh inter sepulcra in columna marmoris candidi; ed. idem in tabula lithographica ibid. n. 31. 32. (cf. p. 188.). Vicus ille inter *Thyatira* et oppidum Marmora situs est duabus fere horis a priore urbe.

CIVITAS
TERENTIVM
PRIMVM

ΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΜΕΡΙΟΝΤΕΡΕΝΤΙΟΝ
ΠΡΕΙΜΟΝ

Ὁ δῆμος Νεμέριον Τερέντιον Πρεῖμον.
De praenomine Νεμέριος cf. n. 2511.

3476.

Ibidem in fragmine columnae; ed. idem n. 30. in tabula lithographica (cf. p. 188.).

- - ΑΠΟΘΥΑΤΕΙΡΩΝ - - -

ἀπὸ Θυατείρων.

3476. *b.*

Aliud fragmentum inter *Thyatira* et oppidum Marmora repertum; ed. idem l. c. in tabula, nullo numero apposito.

- - ΘΩΣΕΨΗΦΙΣΑΝΤΟΚΑΙΗ - - -
- - ΗΠΕΡΙΠΟΛΙΣΤΙΚΗΑΝΤΩΝ - -
- - ΑΝΕΜΕΙΑΛΗΣΥΠΟΔ - -

- - - - - - - - - - -
κα]θὼς ἐψηφίσαντο καὶ ἡ [ἱερὰ θυμελικ]ὴ περιπολιστικὴ Ἀντων[είνη Ἀδρι]αν[ὴ] με[γ]άλη σύ[ν]οδ[ος etc.
Cf. n. 349. et not.

3477.

Thyatiris (Ak-hissar), in flexu plateae ad locum in urbe publicum, prope fontem lapis fractus muro affixus, secundum Smithium et Peyssonelium, „apud moscheam ubi olim Graecorum templum" secundum Sherardiana; ed. Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 20. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 5. p. 39. n. 3. ex schedis alienis, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 253. et ex prioribus Stosch. Antt. Thyat. p. 147. Habeo ex schedis Sherardianis p. 65. (cod. Ask. I, 24.), et vss. 1. 2. ex Horstianis. Solum vs. 2. affert Spon. Itin. T. III. P. I. p. 109. Formam litterae Ϋ vs. 1. dedi ex Horst.

ΑΓΑΘΗΤΫΧΗ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΒΟΡΕΙΤΗΝΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΓΛΥΚΩΝΕΥΜ
ΔΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚ.

Vs. 1. Peyss. ΤΥΚΗ. Vs. 2. Β ex solo Sher. reliqui pro eo ne lacunam quidem. Sher. habet ΒΟ ΡΕΙΤΗΝ., Sm. Poc. Horst. ΟΡΕΙΤΙΝ, Spon. ΟΡΕΙ ΤΙΔΙ, Peyss. ΟΡΕΙΤΗΝΗ. Vs. 3. extr. Sm. ΕΥΜ, Sher. Poc. ΕΥΙ; Peyss. vs. 4. ΕΥΙΔΟΝΤΟΣ.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Ἀρτέμιδι Βορειτηνῇ [καὶ τῇ] πατρίδι Γλύκων Εὐμ[έ]δοντος ἀνέθηκ[εν.

De Diana hac multis disputat Peyss. maxime ex numismaticis scriptoribus: horum commenta rectissime removit Eckhel. D. N. T. III. p. 121. qui recte probavit eam, quam nunc etiam huic inscriptioni vindicavi, formam Βορειτηνή. Praetor Q. Aurelius Glyco est in nummo Thyatireno ap. Vaillant. Num. Imp. p. 82. et Glyco simpliciter dictus n. 3498. qui videtur et ipse Aurelius fuisse.

3478.

Florentiae, in amethysto Andreinii, iuxta caput Herculis barbatum, leonina pelle tectum; aeri incisum dedit Gorius Inscr. Hetr. in primo folio singulorum voluminum, hinc Murat. T. II. p. DCXIII. 1. Commodum visum est hunc titulum a reliquis separare gemmis, et *Thyatirenis* inserere inscriptionibus.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΓΟΝΟΘΕΤΗΣΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ἡφαιστίων Ἀπολλοδώρου ἀγ[ω]νοθέτης Θυατειρηνῶν ἀνέθηκεν.

ΝΕΙΑ
Α..ΕΙΤΟΝ
ΩΣΑΝΑΣΡΑ⊢
- - - ΑΥΤΟΥΤΟΦ - - ΟΤΕΙΜ
- - - ΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝΑΣΙΑΝ - - - -
- ΟΝΤΕ - ΕΣΘΑΙΔΙΚΑ - - - - -
- ΝΧΟΣΑΦΑΥΤΟΥΠΡΕΣ - - - -
- - ΤΗΣΑΣΙΑΣΤΕΛΕΣΘΕΙΣ - - -
- - ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ⊢ΨΗΦΙΣΜΑ - -
- - ΤΩΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩ⊢ ΕΔΟΞ - - -
- - ΗΣΑΣΙΑΣΕΛΛΗΣΙΝΕΝ - - -
- - ΔΙΟΥΛΟΥΠΠΟΥΑΡΧΙΕΡ - - -
- - ΣΕ..ΕΙ.. ΚΛΑΥΔΙΟΣΑΜΦΙΜΑΧΟΣΑ - -
- ΝΗ - ΚΩΣΑΝΤ. ΙΙΛΗΠΤΟΝΙ - - Ε -
ΣΙΝΕΠΙΣΗΜΟΝΚΑΙΤΑΣΤΗΣΠΑ - - - - - -
ΕΚΤΕΝΩΣΠΕΠΛΗΡΩΚΩΣΛΕΠΟ - - Η
ΕΝΤΗΑΝΑΝΚΑΙΟΤΑΤΗΧΡΕΙΑΤΑΙΣ - - -
ΑΣΕΑΥΤΟΝΕΠΕΔΩΚΕΝΤΟΙΣΑΡΙΣ - - -
ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΥΠΕΡΤΗΣΕΝ -
ΤΗΣΚΑΘΕΚΟΥΣΙΟΝΑΙΡΕΣΙΝΔΕΔΟΧΘΑΙΑΥ -
ΑΣΤΑΘΗΝΑΙΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΣΕΝΤΩΕΠΙ
ΣΗΜΟΤΑΤΩΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΤΟΠΩ
ΠΕΜΦΘΗΝΑΙΔΕΚΑΙΠΡΟΣΘΥΑΤΕΙΡΗ
ΝΟΥΣΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΤΟ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΙΝΑΓΕΙΝΟΣΧΗΗΠΟΛΙΣ
ΟΤΙΚΑΤΑΚΟΙΝΟΝΟΙΔΕΝΗΑΣΙΑΤΟΥΣΕΥ
ΠΟΙΟΥΝΤΑΣΑΥΤΗΝΑΜΕΙΒΕΣΘΑΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΕΠΙΤΗΣΑΣΙΑΣΕΛΛΗ
ΣΙΝΓΕΝΕΣΘΑΙΚΑΙΟΤΙΠΡΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ℘

---

exceptis apertissimis mendis. Vs. 4. Richt. ΑΥΤΟΥΤΟ - - - - ΟΞΕΙΝ - -, Prok. ΤΟΥΤΟΦ - - ΥΤΕΙΜ: ubi ΟΞΕΙΝ Richteri est Prokeschii ΥΤΕΙΜ. Ego composui haec scribens ΟΤΕΙΜ. Vs. 5. Prok. ΡΕΡΙ (p. ΠΕΡΙ Richt.). Vs. 6. Richt. - ΟΝΤΕ - ΕΣΘΑΝΚΑ - - - - -, Prok. ΕΣΘΑΙΔΙΚΑ, sed sub ΤΗΝΑΣΙΑΝ, et nihil praeterea. Vs. 7. Richt. ΝΧΟΣΑΦΤΟΥΠΡΕΣ, Prok. remotiora ad dextram haec habet: ΦΑΥΤΟΥ ΠΙΕΣ, omissis prioribus. Vs. 9. lineola obliqua ex Prok. inserta est, qui in fine ΨΗΦΙΣΝΑ et initio pro primo Τ habet Π. Vs. 14. Prok. ΩΣΑΝΤ ΛΗΠΤΟΝΙ - - Ε, Richt. - ΝΗ - ΚΩΣ - ΑΝ - - ΙΙ ΛΗΠΤΟΝ - - - - -, quae composui. Vs. 15. Prok. Χ pro secundo Σ, et ΠΑΣ p. ΤΑΣ. Vs. 16. Prok. Ο pro primo Ω; tum Richt. ΠΕΠΛΥΡ - - ΚΩΣ ΑΕΠΟ - - - -, Prok. ΠΕΠΛΗΡΩΚΩΣΛΕΠ - - - Η, quae composui. Vs. 17. ΕΝΤΗ Prok. ΕΝΤΑ Richt. In fine Richt. ΤΙ, Prok. ΤΑΙΣ. Vs. 18. primum Α ex Prok. In fine Richt. ΑΝΣ, Prok. ΑΡΙΣ. Vs. 22. pro Ω Richt. bis Ο. Vss. 22. 23. 28. in fine Richt. apponit - -, non Prok. Vs. 25. pro ultimo Η Richt. Ν. Vs. 29. foliolum ex Prok.

- - - - νεια - - - -
- - - - α..εί τον - - -
- - - ως ἀνασ[τ]α - - -
... αὐτοῦ τὸ φ[ιλ]οτειμ[εῖσθαι -
... τῆς περὶ τὴν Ἀσίαν - - -
.ον [γ]ε[ν]έσθαι δικα[στήν? - - ἔ-
να]νχος ἀφ᾽ αὐτοῦ πρεσ[βεία - - ὑπ-
ὲρ] τῆς Ἀσίας τελεσθείσ.. πρὸς τ-
ὸν] Αὐτοκράτορα, ψηφίσμα[τι τῷ
οὕ]τω γεγραμμένῳ· „Ἔδοξ[εν τοῖς ἐπ-
ὶ τ]ῆς Ἀσίας Ἕλλησιν ἐν [κοινῷ, Κλ-
αυ]δίου Λούππου ἀρχιερ[έως Ἀσ-
ία]ς· Ἐ[π]ει[δὴ] Κλαύδιος Ἀμφίμαχος ἀ[ρχ-
ὴ]ν ἡ[ρχ]ὼς ἀν[επ]ίληπτον [καὶ] ἐ[ν πᾶ-
σιν ἐπίσημον, καὶ τὰς τῆς πα[τρίδος
ἐκτενῶς πεπληρωκὼς λε[ιτ]ο[υργίας,
ἐν τῇ ἀναγκαιοτάτῃ χρείᾳ τ[ῆ]ς [Ἀσί-
ας ἑαυτὸν ἐπέδωκεν, τοῖς ἀρί[στοις?
συμπρεσβεύσαντα ὑπὲρ τῆς ἐν[δείας? αὐ-
τῆς καθ᾽ ἑκούσιον αἵρεσιν, δεδόχθαι αὐ[τοῖς ἀν-
ασταθῆναι αὐτοῦ τειμὰς ἐν τῷ ἐπι-
σημοτάτῳ τῆς πατρίδος τόπῳ·
πεμφθῆναι δὲ καὶ πρὸς Θυατειρη-
νοὺς τοῦδε τοῦ ψηφίσματος τὸ
ἀντίγραφον, ἵνα γειν[ώ]σ[κ]ῃ ἡ πόλις,
ὅτι κατὰ κοινὸν οἶδεν ἡ Ἀσία τοὺς εὖ
ποιοῦντας αὐτὴν ἀμείβεσθαι"·
δεδόχθαι τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλη-
σιν γενέσθαι κα[θ]ότι προγέγραπται.

Decretum est Graecorum in Asia pro Claudio Amphimacho Thyatireno, eodem ut videtur qui n. 3488. nominatur. Forma decreti paulo insolentior est. Ni fallor, hic fuit tenor orationis: Proposuisse unum aliquem, ut propter merita de Asianis honoraretur Amphimachus decreto sic concepto: *Ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλησιν* (vs. 10 sqq.) usque ad *ἀμείβεσθαι* (vs. 27.); quo proposito censuisse Graecos fieri quod supra scriptum est (vss. 28. 29.). Initium resti-

Richt. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΗΣ·ΙΓ· Ric. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ το ΙΓ. Spon. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ-ΙΓ. reliqui inconditiora habent, quae referre piget: ex Ask. qui ΑΥΤΟ ΚΡΑΤΟΡΙ Τ·ΙΓ·, aliquid certe assumpsi. Vs. 6. extr. similis est differentia: Spon. ΤΟ-ς, Whel. Horst. ΤΖς, Ric. το ς, Peyss. ΤΟ ς, Ask. Τ', Prok. Τ-ς-, Richt. Τς4. Cave ultimum Richteri ductum putes esse Υ, quasi ex ΥΠΑΤΟΣ; est siglum quale habet Ask. (in quo deest episemon Vau). Ego dedi siglum -, quod habet Prok. Vs. 7. extr. itidem ex Prok. dedi, nec multum differunt reliqui, nisi quod Whel. Horst. Ψ-Σ- Vox ἀποδεδειγμένος ap. Whel. prorsus corrupta est sic: ΑΠΟΔΕ^{ΔΕ}ΜΕΝΟΣ: Horst. ΑΠΟΔΕΜΕΝΟΜ. Vs. 9. Ν ex Spon. Whel. Horst. Ric. Peyss. Sher.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐεσπασιανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τ(ὸ) ς̄, αὐτοκράτωρ τ(ὸ) ιγ̄, πατὴρ πατρίδος, ὕπατος τ(ὸ) ς̄, ἀποδεδειγμένος τ(ὸ) ζ̄, τειμητής, τὰς ὁδοὺς ἐποίησεν.

Annus est u. c. 828. p. Chr. 75. In Latino omissum est elogium P. P. (pater patriae).

3482.

Thyatiris, in columna in deversorio; vss. 4-6. vitiatos edidit Pocockius Inscr. ant. I, 3, 5. p. 39. ex schedis alienis, eosdemque solos exhibent Peyssonel. l. c. p. 275. et schedae Horstianae, ex quibus vs. 6. formam litterae Υ dedi: ceterum has schedas ex eodem ac Poc. exemplo fluxisse patet inde, quod utraeque vs. 5. habent ΠΑΡΙΔΟΣ, et Poc. ΠΑΤΕ (operarum vitio omisso Ρ), Horst. ΠΑΤΕΡ. Integrum titulum habeo ex Sherardianis p. 70. (cod. Ask. I, 109.)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΝΕΡΟΥΑΣ
ΚΑΙΣΑΡΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣΤΟΤΡΙΤΟΝ

Αὐτοκράτ[ω]ρ Νερούας Καῖσαρ Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας, πατὴρ πατρίδος, ὕπατος τὸ τρίτον.

3483.

Thyatiris in officina alutarii; ed. Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 19. 20. Ricaut Hist. eccles. Gr. p. 85. Cf. Stosch. Diss. ad vetus marm. Gr. p. 18. et Antt. Thyatir. p. 76 sqq.

A. ΣΕΟΥΗΡΟΝ . . .
ΕΥΤΥΧΗΣΕΒΑΣΤΟΝ . . .
ΤΗΚΑΙΜΕΓΙΣΤΗΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ
ΠΟΛΙΣ

B. ΑΡΟΥΝΤΙΟΝ . . .
. . . ΦΛΑΒΙΑΝΟΝ . . .

Sunt duo tituli a Ric. in unum conflati; post vs. 4. est vacuum, pro quo lacunam notavit Smith. Vs. 3. ΩΝ addidi ex Ric.

A. - - - - - - - - - *Σεουῆρον - - - - [Εὐσεβῆ], Εὐτυχῆ, Σεβαστόν, [ἡ λαμπροτά]τη καὶ μεγίστη Θυατειρηνῶν πόλις.*

Stoschius post Σεουῆρον addidit Ἀντωνεῖνον, quod si verum est, titulus pertinet ad Caracallam; certe pater eius elogio *Felicis* non usus est: quamquam patri Sept. Severo tribuit Stoschius. Sed potest etiam ad Alexandrum Severum referri.

B. *Ἀρούντιον - - - - Φλαβιανὸν - - - -*

3484.

Thyatiris, in duobus marmoribus sibi invicem oppositis, antas portae domus cuiusdam suffulcientibus, quam domum Sponius et Whelerus dicunt Mustaphae Agae, Peyssonelius „le Kiosk ou Belvedere de la ville", Smithius vero minus accurate designat, Sherardiana autem domum Abdalae Agae vocant in loco urbis eminentiore sitam: postremo in Horstianis schedis praeter fidem ceterorum utraque inscriptio in eodem lapide scripta fertur, in diversis quippe lateribus. Utramque ediderunt Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 23. 24. ex schedis alienis ut videtur, Wheler. Itin. p. 231. 232. aeri incisam (hinc Murat. T. I. p. CCXLVIII. 1.), Spon. Itin. T. III. P. I. p. 116 sqq. (ex his, Smithio, Whelero, Sponio, Vandal. Diss. p. 304.), Peyssonel. Itin. Thyatir. p. 280. Illustravit Stosch. Antt. Thyatir. p. 176 sqq. Habeo insuper ex Horstianis schedis, et *A* ex Sherardianis p. 71. (cod. Ask. I, 115.), *B* ex Append. II. codicis Askewiani (ubi est ex cod. Chish. I, 23.). Huius alterius (*B*) finis inde a vs. 10. est in schedis Prokeschii a Zellio ad nos transmissis. Whelerianas et Horstianas schedas ex eodem fluxisse fonte docent ea, quae in utrisque subscripta sunt, ap. Whel. „The rest under ground", et similia ap. Horst. Hollandico idiomate.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam titulorum maxime ex Whel. et Horst. dedi, quod cetera exempla in hac re minus certa sunt. Peyss. non accurate observavit ordinem versuum, in quo ceteri fere consentiunt. Varietatem lectionis non refero universam, sed nihil me moneo nisi ex traditis exemplis dedisse, et delegisse me ex iis optima. In *A* apud Whel. Spon. Horst. Sm. desunt vss. 12 sqq. Sigla interpunctionis dedi ex Sher. formam ◇ vs. 2. ex eodem, formam Υ vs. 4. ex Horst. Vs. 2. Whel. Horst. ΣΕΟ, Sher. ΣΕ◇', reliqui quod dedi. Fortasse tamen fuit ΣΕ◇Υ'. Vs. 5. Peyss. C pro Σ. Vs. 12. Peyss. ΣΕΒΑΣΤΟΥ, Sher. Σ . ., cui lectioni supplendae ex Peyss. assumpsi ΕΒ: reliqua enim Peyss. haud dubie de suo addidit. Idem deficit vs. 13. in voce ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: sequentia solus habet Sher. In *B* formam Υ partim ex Horst. partim ex Prok. dedi. Vs. 2. Ask. mire ΔΕΣΠΟ ΤΗΘΝ. Vs. 2. Whel. Horst. omittunt Μ. Iidem ΣΕ ΟΥΕΡΟΝ, reliqui quod dedi, nisi quod Ask. eam vocem per tres lineas disposuit, ut feci ipse, Spon.

Possis χρησιμεύσαντα [εἰς] τὴν πατρίδα: sed quum Peyss. saepe habeat vacantes litteras, verisimilius est vs. 8. delendum esse ultimum **N**, et vs. 9. corrigendum esse **ΠΑΤΡΙΔΙ**, pro quo accusativum dederit Peyss. quod sibi **ΤΗΝ** agnoscere visus erat. Ἀποδοχεὺς τῶν ἀρχείων videtur esse *tabulariorum receptor et examinator*, hoc est, qui, quum traderentur alteri ab altero tabularia, examinaverit quod vulgo vocatur inventarium.

3491.

In via publica ad puteum prope *Thyatira*, in marmore magno, admodum oblitterato; ed. Peyssonel. l. c. p. 245.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΕΔΟΞΕΝΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΔ
ΗΜΩΣΤΕΤΕΤΕΙΜΗΣΘΑΙΑΝΔΡΑ
ΣΙΝΛΑΒΙΑΝΟΝΚΑΛΛΙΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΑΑΓΑΘΟΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑ
ΚΑΙΕΧΠΟΝΗΣΑΝΤΑ
ΠΡΙΝΤΡΙΤΕΥΣΑΝΤΑΠΟΛΛΑΠΑΡΕΡ
ΓΑΑΠΟΔΟΝΤΑΣΩΑ
ΧΡΗΜΑΤΑΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑΛΑΜΠΡ
ΩΖΚΑΙΠΟΛΥΔΑΠΑΝΩΣΔΕ
ΚΑΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΑΤΗΝΒΙΩ
ΤΕΡΑΝΠΡΑΞΙΝΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΝΕΝΙΑΥΤΩΕΝΙΓΕΝ
ΟΜΕΝΟΝΤΟΥΕΠΙΘΕΟΥΑΥΤΟΥ
ΕΠΑΓΟΜΕΝΟΥΑΓΩΝΟΣ
ΕΡΓΕΠΙΣΤΑΤΗΝΟΙΚΟΥ
ΔΟΜΗΣΕΩΣΟΙΚΟΥΒΑΣΙ
ΛΙΚΟΥΤΟΥΕΝΤΩΑΔΡΙΑΝΕΩ
ΑΠΟΚΑΤΑΣ.Τ.ΗΣΑΝΤΑΤΟ
ΕΡΓΟΝΤΕΛΕΙΟΝΕΝΜΙΚΡΑΙΣ
ΔΑΠΑΝΕΣΚΑΙΕΝΤΑΙΣΛΟΙΠΑΙΣ
ΙΕΡΕΙΑΙΣΚΑΙΥΠΕΡΕΣΙΑΙΣ
ΧΡΗΣΤΟΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ [τῷ] δήμῳ, τετειμῆσθαι ἀνδρ[ι]άσιν Λα[ι]βιανὸν Καλλιστ[ράτ]ου, ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ φιλόπα[τριν], καὶ ἐ[κ]πονήσαντα πρὶν τριτεύσαντα πολλὰ πάρεργα ἀποδόντα σῶα χρήματα τῇ πόλει, καὶ ἀγορανομήσαντα λαμπρῶ[ς] καὶ πολυδαπάνως, δεκαπρ[ω]τεύσαντα τὴν [προ]τέραν πρᾶξιν [τοῦ] βασιλέως ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί, [ἀ]γ[ω]νο[θ]έ[τη]ν τοῦ ἐπὶ θεοῦ αὐτοῦ ἐπαγομένου ἀγῶνος, ἐργεπιστάτην οἰκοδομήσεως οἴκου βασιλικοῦ τοῦ ἐν τῷ Ἀδριανε[ί]ῳ ἀποκαταστήσαντα τὸ ἔργον τέλειον ἐν μικραῖς δαπάν[αι]ς, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἱερείαις καὶ ὑπ[η]ρεσίαις χρηστὸν τῇ πατρίδι.

Vs. 3. dele litteras **ΣΤΕ**: **≤** videtur siglum fuisse hic et aliis locis, ubi id male intulit Peyss. Certe vix audeo scribere: δήμῳ [ὥ]στε τετειμῆσθαι, quod valde insolens est. Vs. 3. 4. malim ἀνδριάντι: quo posito quod relinquitur **N**, possit esse **Λ** (Λούκιον Λαιβιανόν). Λαιβιανὸν in translatione sua dedit ipse Peyss. firmatque hanc lectionem nomen Λαίβιος Thyatiris et in vicinia usitatum: vide n. 3514. et n. 3474. Ac redit nomen Λαιβιανὸς n. 3493. ubi idem vir est. Laeviani huius pater non Κάλλιστος fuisse videtur sed Καλλίστρατος; certe n. 3493. utroque titulo collato ex hac voce superesse iudico vs. 1. elementa **ΑΙ..** **ΣΤΡΑΤΟΥ**; ibi vero vix alius ac Laeviani pater scriptus esse potuit. Ἐκπονήσαντα κ. τ. λ. videtur ita accipiendum: *quum olim, quando erat τριτευτής, multa accessoria effecisset, integras civitati pecunias reddentem*, quippe quod suo sumpto illa praestiterat parerga. **ΒΙΩΤΕΡΑΝ** mutavi in **ΠΡΟΤΕΡΑΝ**: πρᾶξις fortasse est *conventus*, quem Thyatiris habuerit Augustus nescio quis: nam quod mox Ἀδριανείου mentio fit, inde non patet Hadrianum intelligendum esse. Vs. 14. fortasse delendum **ΕΝ** ante ἐνιαυτῷ; cf. n. 2189. Ceterum hoc non video quo referri possit nisi ad ἀγορανομήσαντα et δεκαπρωτεύσαντα. Ἐπὶ θεοῦ αὐτοῦ, sc. τοῦ βασιλέως. Ἐπαγόμενος ἀγὼν videtur esse, qui insuper additus aliis ludis sit prius in eiusdem honorem actis. Vs. 17. extr. dele **Υ**. Vs. 23. offendor voce ἱερείαις, quum nihil in prioribus de sacerdotio dictum sit; nec tamen eam audeo mutare.

3492.

Thyatiris in basi statuae vel columnae sub porticu fori; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 113. non observatis versuum finibus, Wheler. Itin. p. 230. aeri incisum non sine menda, sed iusta opinor forma, quam inde expressi, Smith. Notit. VII eccles. p. 18. Ricaut Hist. eccles. Gr. p. 84. corruptius neque observatis versuum finibus, editores Marm. Oxon. Append. n. CLXXI. Maitt. (XXVIII. Prid.) ubi p. 95. textus minusculis repetitus extat cum Latina translatione Prideauxii, et p. 505. notatur a Smithio Prideauxium habuisse apographum suum; Peyssonel. l. c. p. 272. cum una tantum menda, Meletius Geogr. vet. et nov. p. 458. Ex suis schedis et Smithio dedit Murat. T. II. p. DLIV. 2. Habent etiam Patinus Comm. in Monumm. antt. p. 234. et p. 435. Stosch. Antt. Thyat. p. 180. et p. 213. Nos tenemus insuper ex schedis Horstianis et Append. II. cod. Ask. (ubi est ex cod. Chish. I, 107.)

ΗΚΡΑΤΙΣΤΗΘΥΤΕΙ
ΡΗΝΩΝΒΟΥΛΗΚΛΩ
ΔΙΟΝΑΥΡᵛΠΡΟΚΛΟΝ
ΗΡΩΑΑΝΔΡΑΕΥΓΕΝΗ
ΕΠΙΣΕΜΝΟΤΗΤΙΒΙΟΥ
ΚΑΙΑΡΧΑΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΙΣΠΑΣΑΙΣΔΙΑΤΕΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΤΟΥΓΕΝΟΥΣ

Vs. 3. siglum ex Ask. Forma ¥ vero ex Horst. data est. Ceterum varietas nulla extat memorabilis.

Ἡ κρατίστη Θυ[α]τειρηνῶν βουλὴ Κλώδιον Αὐρ(ήλιον) Πρόκλον, ἥρωα, ἄνδρα εὐγενῆ, ἐπὶ σεμνότητι βίου καὶ ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις πάσαις διά τε αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους.

Oxon. ed. Maitt. ···· ΗΔΙΟΝΙΔ (Prid. additum habet Ι), Spanh. . . Η . ΙΔΙΩΝ; Sher. . . ΗΙΔΙΩΝ, quod composui cum Smithiana et Oxoniensium lectione ΙΔ.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην Αὐτοκράτορα Καίσαρα
M. Αὐρ(ήλιον) Σευῆρον Ἀντωνῖνον, Εὐσεβῆ, Σεβαστόν,
[ἐκ τῶν] ἰδίων ἵδ[ρυσαν] οἱ κεραμεῖς.

Est de Caracalla. In exemplo *B* pro ΗΔΙΟΝ male coniicitur ΗΛΙΟΝ, quod notavit iam Maitt. p. 564. Nec melius Maitt. p. 567. post Σεβαστὸν putat scribi posse Εὐτυχ]ῆ: hoc enim debebat post ΕΥΣΕΒΗ addi; neque eo opus esse intelliges ex Eckhel. D. N. T. VII. p. 222. De nostro ἐκ τῶν ἰδίων cf. ad n. 3451. 3480. idque dedit iam Stosch. Ἵδρυσαν iam Sm. volebat idemque probatur in margine exempli *A*, quod videtur ipsius Smithii esse.

3486.

Thyatiris in coemeterio australi; ed. Peyssonel. Itin. Thyat. p. 289. Habeo ex duplicibus schedis Horstianis. Titulus hic Mytilenaeus est, etiam Thyatiris positus. Vide eum n. 2189. et ibi nott.

ΑΒΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣΑΥΛΟΝΚΛΩ
ΔΙΟΝΠΕΥΕΝΝΙΑΝΟΝΣΤΡΟΤΑΓΗΣ
ΑΝΤΑΑΓΝΩΣΚΑΙΕΥΣΤΑΘΕΩΣΕΝΚ
ΑΙΡΟΙΣΕΠΙΜΕΛΗΙΑΣΔΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΣΤΟΝΕΙΡΕΑΚΑΙΑΡΧΕΙΡΕΑΚΑΙΛΟΓΩ
ΝΠΡΥΤΑΝΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝΕΝΙΕΝ
ΙΑΥΤΩΠΕΠΛΗΡΩΚΟΜΤΑΔΕΚΑΙΤ
ΑΝΕΝΤΑΠΡΩΤΑΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΝΕΩΚΟ
ΡΩΠΕΡΓΑΜΗΝΝΩΝΤΩΝΣΥΝΓΕ
ΝΕΩΠΟΛΕΙΤΑΝΕΠΩΝΥΜΟΝΑΝΕ
ΚΓΕΝΕΟΣΔΙΑΕΣΑΜΝΟΣΤΟΙ
ΣΤΑΣΑΣΙΑΣΒΑΣΜΟΙΣΑΝΕΔ
ΟΓΗΣΕ

Versuum divisionem dedi ex Horst. nec multum in hac re differt Peyss. cuius in ea exigua fides est. Formam litterarum quoque ex Horst. repraesento. Horstianum apographum contuli utrumque, et ex utroque primum delegi quae essent meliora: quamquam, ubi nihil moneo, non differunt nisi in minimis quibusdam ductibus: deinde ex Peyss. correxi Horstiana. Varietas haec est. Vs. 1. Peyss. ΑΒΟΥΛΑ. Vs. 2. alterum Horst. ΠΕΝΝΙΑΝΟΝ, alterum cum Peyss. quod dedi. Verum est Περεννιανόν (n. 2189. ubi huius varietatis non memini, quod Περ. certum est). Ibidem Peyss. ΣΤΡΑΤ etc. Vs. 3. Horst. ΑΓΝΩΣ ΚΑΙΕΥΣΤΑΘΕΩ (non ΩΣ, quod ex Peyss. dedi). Peyss. omittit ΚΑΙ. Vs. 4. Peyss. ΕΠΙΜΕΛΙΑΣΔΕ ΔΕΥ etc. Vs. 5. Peyss. ΙΕΡΕΑ et ΑΡΧΙΕΡΕΑ. In fine Ω addidi ex Peyss. etsi falsum. Vs. 6. pro Π (sic Peyss.) Horst. ꓶ. Ibidem Peyss. ΑΓΩΝΟΤΗΤΑΝ. Vs. 7. Peyss. ΠΕΠΛΗΡΩΚΟΤΑ. Vs. 8. secundum Π ex Peyss. (Horst. ꓶ). Vs. 9. Peyss. ΡΩΝΠΕΡΓΑΜΕΝΩΝ. Νεωκόρων ferri potest (vide ad n. 2972. 2990. 3467.); sed νεωκόρῳ retinui ob n. 2189. Vs. 9. Horst. male in utroque exemplo ΤΩΝΤΩΝ et deinde in altero ΕΥΝΓΕ; Peyss. post ΣΥΝΓΕ lacunam habet aliquot litterarum, quae nulla est. Vs. 10. pro primo Ι (quod dedi ex Peyss.) Horst. Ρ et Ͱ. Peyss. ΕΠΟΝ etc. Vs. 11. Peyss. ΔΙΑΣΑΜΝΟΣ; verum est διαδεξάμενος, quod quum apertum sit, huius varietatis et lectionis Horstianae non memini ad n. 2189. quemadmodum nec lectionis ΑΝΕΔΟΓΗΣΕ vs. 12. 13. Ad dictionem τοῖς τᾶς ἀξίας βασμοῖς ἀνελόγησε cf. n. 2766. ἀξίως καὶ ἀναλογούντως τῇ πατρίδι καὶ τῷ γένει, n. 2771. I. ἀναλογούντως τῇ τοῦ γένους ἀξίᾳ, et ἐπιγραφὰς τὰς ἀναλογούσας τῇ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίᾳ. Pro ΑΣΙΑΣ scribendum esse ἀξίας, notavi ad n. 2189. quo ducit etiam lectio ΑΞΑΣ n. 2189. vs. 16. in schedis, quas nuperrime misit Dubois, ex eodem derivatis fonte ex quo n. 2655.

3487.

Thyatiris, marmor muro balnei situ inverso infixum; ed. in Richteri Itin. p. 589. (cf. p. 639 sq.) et apud Franckium Richtersche Inschriften p. 309. cum commentario usque ad p. 316. Habeo ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam litterarum dedi ex Franckio. Vss. 1-3. desunt ap. Richt. Vs. 13. deest apud Prokeschium, qui vs. 12. habet Ε . ΣΚΛΑΥΔΙΟΥΠΠΟΥΑΡΧΙ, ubi Richt. ΔΙΟΥΛΟΥΠΠΟΥΑΡΧΙΕΡ: ni fallor, Prok. quod lapis inversus est, ab imo incepit lapide transcribere, atque ita ex vs. 13. a litteris ΚΛΑΥΔΙΟ aberravit in vs. 12. ad litteras ΔΙΟ: illud Ε . Σ autem pertinet ad ea, quae vs. 13. apud Richterum et in nostro exemplo sunt: - - ΣΕ - - ΕΙ - - Ita simul factum est, ut vss. 1-12. ap. Prok. multo in dextram remotiores sint quam ap. Richt. nam ΛΗΠΤΟΝ vs. 14. est sub ΥΠΠΟΥΑΡ vs. 12. et hoc sub ΑΣΙΑΣΕΛ et sic retro. Equidem Richteri dedi dispositionem. Ceterum ubi alterum apographum ex altero suppleri poterat sine ulla dubitatione, hoc feci, nec dixi quid deesset in utroque; reliquas vero annotavi varietates

bito. Nec persuadet Stoschius in Dissertatione ad n. 3497. citata et Antt. Thyat. p. 154. Aesculapium intelligendum esse, licet eum Thyatiris imprimis cultum esse docuerit (cf. Antt. Thyat. p. 136.). Simpliciter ille Tyrimnas ὁ Θεὸς vocatur n. 3484. nempe ratione sacerdotis sui. Vs. 11. 12. γυμνικῷ correxit iam Rochettus Antt. Bosp. p. 210. Vs. 13. οἴκοθεν videtur esse *de suo*; n. 380. tamen illud aliter intelligo. ΚΑΙΤΕΜΝΑΣΙΝ manifesto corruptum est. Scripsi ἐμ πᾶσιν deleto Τ, quod aliud non erat in promptu. Etiam quae sequuntur incerta sanavi coniectura. Sub finem illa ἐκ παιδὸς etc. mire interposita sunt. Postremo ἤδη ὑπηρετοῦντος admodum incertum est; ἤδη quidem quadrat, sed malis ὑπηρετήσαντος.

3494.

Thyatiris in domo Turcae prope fontem in basi; ed. aeri incisum Wheler. Itin. p. 231. ac non observatis versuum finibus Spon. Itin. T. III. P. I. p. 114. praeterea Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 39. n. 8. ex schedis alienis (ubi titulum falso coniicitur Pergamenum esse), Ricaut Hist. eccles. Gr. et Arm. p. 89 sq. non obervatis versuum finibus, et iisdem non recte observatis Peyssonel. Itin. Thyat. p. 268. Ex prioribus habent Vandal. Diss. p. 234. 239. cum Latina translatione et explicationibus non optimis, Murat. T. II. p. DLVII. 2. (ex Whelero, sed cum perversis lectionibus), Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 387. Iac. Elsner schediasm. crit. p. 134 sqq. qui uberrime tractat usque ad p. 153. Ryn. Reynen Diss. de Asiarchis (Traj. ad Rhen.) p. 18 sq. Stosch Diss. de Marm. vet. Gr. p. 15 sq. et Antt. Thyat. p. 171 sqq. et ex parte Spanh. U. et P. N. p. 417. Bellei. Mem. Acad. Inscr. T. XVIII. p. 147. aliique. Habeo ex schedis Horstianis.

ΗΠΑΤΡΙΣ
Μ.ΑΥΡ.ΔΙΑΔΟΧΟΝΙΠΠΙΚΟΝΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΗΣΑΣΙΑΣΝΑΩΝΤΩΝ
ΕΝΠΕΡΓΑΜΩΙΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑΚΑΤΑ
ΤΟΝΑΥΤΟΝΚΑΙΡΟΝΤΗΣΠΑΤΡΙ
ΔΟΣΚΑΙΔΙΑΒΙΟΥΒΟΥΛΑΡΧΟΝΤΙ
ΜΗΘΕΝΤΑΥΠΟΤΟΥΘΕΙΟΤΑΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΜ.ΑΥΡ.ΣΕΟΥΗΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΣΥΝΑ
ΨΑΙΤΑΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣΥΝΑΣΤΟΙΣ
ΟΞΕΣΙΝΕΝΕΚΑΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟ
ΛΕΣΙΝΦΙΛΟΤΙΜΗΣΑΜΕΝΟΝ
ΕΝΔΟΞΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΦΡΟΝΩΣ
ΑΝΔΡΑΕΠΙΗΘΕΣΙΚΑΙΕΠΙΕΙΚΕΙΑΙ
ΚΑΙΤΗΙΠΡΟΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΥΝΟΙΑΙΔΙΑΠΡΕΠΟΝΤΑ

Formam tituli dedi potissimum ex Whel. sed sub finem divisionem versuum ex Horst. potissimum, a quo aliquid sed non multum discedunt Whel. Poc. Ψ est ex Horst. Lectionem constitui ex apographis, neque annoto singulorum mendas: potior eorum, qui lapidem tractarunt, varietas haec est. Vs. 4. Iota subscr. omittit Peyss. Vs. 7. Poc. Peyss. ΑΠΟ (p. ΥΠΟ). Vs. 9. pro ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ solus Spon. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Vs. 11. Horst. Poc. Whel. Spon. ΟΞΕΣΙΝ, Peyss. ΟΕΕΣΙΝ, Ric. ΩΞΕΣΙΝ. Vs. 14. ΑΝΔΡΑ omittunt Horst. Poc. Peyss. id eo versu addidi ubi habet Whel. Idem agnoscunt praeterea Spon. Ric. Hinc praecedens ΩΣ vs. 15. extr. addidi, quum id Horst. habeat vs. 14. init.

Ἡ πατρὶς Μ. Αὐρ(ήλιον) Διάδοχον, ἱππικόν, τὸν ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Περγάμῳ, καὶ ἀρχιερέα κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ βίου βούλαρχον, τιμηθέντα ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Αὐτοκράτορος Μ. Αὐρ(ηλίου) Σεουήρου Ἀλεξάνδρου Σεβαστοῦ, συνάψαι τὰς ἀρχιερεωσύνας τοῖς ὀξέσιν ἐν ἑκατέραις ταῖς πόλεσιν, φιλοτιμησάμενον ἐνδόξως καὶ μεγαλοφρόνως, ἄνδρα ἐπὶ ἤθεσι καὶ ἐπιεικείᾳ καὶ τῇ πρὸς τὴν πατρίδα εὐνοίᾳ διαπρέποντα.

Ἱππικὸν est virum equestrem, ut alias additur συγκλητικὸς et similia: hoc moneo propter Elsn. qui primum pro nomine proprio habuit, sed tamen p. 166. ad verum paulo propius accessit. Imperator est Alexander Severus, non Caracalla. Verbum συνάψαι ex φιλοτιμησάμενον suspendit Elsn. quo posito τοῖς ὀξέσιν explicari commode nequit: ipse enim tum Diadochus coniunxisse dicetur utramque ἀρχιερεωσύνην sibi, non aliis. Quare Elsn. τοῖς ὀξέσιν mutat in τοῖς (vel τὸ) ἑξῆς, *alternis vicibus*; quod ne Graecum quidem est, nedum aptum. Probat hoc commentum Dorvill. ad Charit. p. 606. ed. Lips. sed tamen illud τοῖς ἑξῆς paulo explicat aliter, atque insuper coniicit τοῖς ἑξῆς ἔτεσιν. Stoschius vero corrigit φιλοτιμησαμένου, quod ad Imperatorem redeat, qui dicatur φιλοτιμησάμενος συνάψαι etc. Mihi constat φιλοτιμησάμενον ἐνδόξως etc. pertinere ad honoratum: unde iam superest difficultas in infinitivo συνάψαι. Hic vero me iudice pendet ex participio τιμηθέντα, atque est paulo liberius subiunctus: „Honoratum ab Imperatore *hac re, ut* (in ipsius potissimum gratiam) Imperator *strenuis acribusque viris* pontificatus utriusque urbis simul conferret". Vs. 10. ἀρχιερεωσύνας cave mutes in ἀρχιερωσ. Vide Prooem. Ind. lect. Univ. Berol. hib. a. 1835-1836. ubi alia habes eiusdem scripturae exempla. Τοῖς ὀξέσιν quid esset multum dubitatum est; de temporibus calamitosis ceperat Bimardus (l. c. apud Elsner.). Ego quid iudicem, patet ex iis quae dixi.

tui nequit; in iis, quae ibi dedi, discedo aliquantum a Franckio. Vs. 4. quidem φιλοτειμεῖσθαι videtur satis certum; sed nexum verborum non exputo. Vs. 6. δικαστὴν probabile est, ut n. 3488. Amphimachus non quidem δικαστὴς est, sed tamen ἔκδικος κωμῶν. Vs. 7. ἀφ' αὐτοῦ est idem quod vs. 20. καθ' ἑκούσιον αἵρεσιν. Vs. 11. 12. dedi Κλαυ]δίου ut probabilius ceteris, quae inferri possint, nominibus: Λούππου nihil est nisi Λούπου. Vs. 13. 14. ἀρχὴν ἠρχῶς dedi cum Franckio, qui interponit τὴν πρώτην: intellige στεφανηφόρου ἀρχήν, de qua n. 3488. Ceterum ἠρχῶς tamen valde dubium est, nec memini me id alibi legere, qua de re post Buttmannum monuit etiam Franckius. Vs. 18. τοῖς ἀρίσ[τοις incertum est; malim τοῖς ἀ[πο]σ[ταλεῖσι: Franck. τοῖς ἀνελθοῦσι. Vs. 29. καὶ ὅτι etsi in utroque apographo comparet, non potest ferri: dedi καθότι, sive lapicida erravit I pro Θ incidens sive falsi sunt qui transcripserunt.

3488.

Thyatiris, in coemeterio occidentali; ed. Peyssonel. Itin. Thyat. p. 290.

ΦΙΜΑΧΟΝΚΡΑΤΕΙ
····ΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ
ΤΕΙΜΗΘΕΝΤΑΤΗΤΟΥΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΙΥΠΟ
ΑΡΗΝΩΝΚΑΙΝΑΓΔΗΜΩΝ
ΕΠΙΤΩΕΧΔΙΚΗΣΑΙΚΑΙΑΠΟΚΑ
ΤΑΣΤΗΣΑΙΤΑΤΩΝΚΩΜΩΝ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΥΠΟΣΕΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΤΡΙΒΕΝΤΟΣΤΟΥΒΩΜΟΥ
ΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΣΕΥΗΡΙΝΑΣΣΤΡΑΤΟ
ΝΕΙΚΗΕΓΓΟΝΟΣΑΥΤΟΥ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΑΤΟΝΤΕ
ΒΩΜΟΝΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΑΣΑΣΑ
ΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

- - - - - - 'Αμ]φίμαχον, κράτιστον στεφανηφόρον, τειμηθέντα τῇ τοῦ ἀνδριάντος ἀναστάσει ὑπὸ 'Αρηνῶν καὶ Ναγδήμων ἐπὶ τῷ ἐ[κ]δικῆσαι καὶ ἀποκαταστῆσαι τὰ τῶν κωμῶν· καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ σεισμοῦ συντριβέντος τοῦ βωμοῦ καὶ ἀνδριάντος 'Ιουλία Σευηρῖνα Στρατονείκη, ἔγγονος αὐτοῦ, κατασκευάσασα τόν τε βωμὸν καὶ ἐπισκευάσασα τὸν ἀνδριάντα ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

Titulus non bene conceptus est. De Amphimacho vide ad n. 3487. Terrae motum Peyss. eum esse censet, qui accidit sub Tiberio, recte fortasse. Vs. 1. ΚΡΑΤΕΙ male lectum videtur, vacante et littera Ε et vs. 2. lacuna: talia enim ap. Peyss. haud infrequentia sunt. Etiam vs. 11. vacat secundum Σ. Vs. 5. duorum pagorum Thyatirenorum incolae scripti sunt, quantum scio ignotorum.

3489.

Ibidem; ed. idem l. c.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΛΟΥΚΙΟΝΑΥΡ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΜΕ
ΓΑΛΟΠΡΕΠΩΣ
ΥΙΟΝ-Λ-ΑΥΡ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΣΤΑΤΙΑΣ
ΤΩΝΑΓΩΝΟΘΕΤΩΝΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΗΣΑΣΙΑΣ

'Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Λούκιον Αὐρ(ήλιον) 'Αριστομένη[ν], ἀγωνοθετήσαντα μεγαλοπρεπῶς, υἱὸν Λ. Αὐρ(ηλίου) 'Αριστομένους καὶ Αὐρηλίας Τατίας τῶν ἀγωνοθετῶν καὶ ἀρχιερέων τῆς 'Ασίας.

Vs. 2. extr. pro Σ dedi Ν; sed fortasse Σ delendum omnino erat nec pro eo quidquam addendum.

3490.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 292.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ
ΤΡΥΦΩΝΟΣΥΙΟΝΤΟΝΠΡΥΤΑΝΙΝΚΑΙ
ΙΕΡΕΑΤΗΣΡΩΜΗΣΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΣ
ΣΙΤΩΝΗΝΚΑΙΤΡΙΤΕΥΤΗΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΒΟΥΛΗΣΔΗΜΟΥΔΕΚΑΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΑ
ΕΤΗ. ΙΚΑΙΕΠΙΔΟΣΕΙΚΑΙΚΥΡΙΑΚΑΙΣ
ΥΠΕΡΕΣΙΑΙΣΧΡΗΣΙΜΕΥΣΑΝΤΑΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΑΠΟΔΟΧΕΑΤΩΝ
ΑΡΧΕΙΩΝ

'Αγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος 'Ασκληπιάδην Τρύφωνος υἱόν, τὸν πρύτανιν καὶ ἱερέα τῆς 'Ρώμης, στρατηγήσαντα, σιτώνην καὶ τριτευτήν, γραμματέα βουλῆς, δήμου, δεκαπρ[ω]τεύσαντα ἔτη ι, καὶ ἐπιδόσει καὶ κυριακαῖς ὑπ[η]ρεσίαις χρησιμεύσαντα τ[ῇ] πατρίδ[ι], καὶ ἀποδοχέα τῶν ἀρχείων.

Vs. 4. dele in fine Σ. Vs. 5. τριτευτὴς est magistratus Thyatirenus, hoc loco cum σιτωνίᾳ coniunctus: n. 3495. ὁ τριτεύσας coniungitur cum ἀγορανομήσαντι; sed ita ut ab hoc pateat diversum esse, nec multo aliter n. 3491. Male Peyss. ex quo rettulit Schneiderus Lex. Gr. putabat τριτευτὴν γραμματέα esse *scribam tertio*. Quis sit τριτευτής, sane non apertum est; credas esse *triumvirum*, fere ut δεκάπρωτος est decurio: sed potius debet ex τριτεύειν verbo derivari, unde est τριτεύσας n. 3491. 3495. At τριτεύειν quid est? Anne hoc refertur ad populum per tribus dispescendum? Anne ad demetiendam et largiendam pauperioribus secundum τριτεῖς annonam pertinet, cui is praefuerit magistratus? Hoc posterius probaverim potissimum, quum praesertim σιτώνῃ et ἀγορανόμῳ coniungatur τριτευτής. Vs. 8. 9. χρησιμεύσαντα τὴν πατρίδα videtur mendum Peyssonelii esse.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
Γ.ΑΝΤ·ΚΛ·ΑΛΦ·ΑΡΙΓΝΩΤΟΝΤΟΝ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝΤΟΥΣΕΒ.
ΑΡΚΗΣΛΕΙΒΙΑΝΗΣΕΠΑΡΧΟΝΕΙΛΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΣΦΛ·ΑΓΡΙΠΠΙΑΝΗΣΠΡΑΙΠΟ
ΣΙΤΟΝΕΙΛΗΣΣΙΝΤΛΑΡΙΩΝΧΙΛΙΑΡΧΟΝ
ΣΠΕΙΡΑΣΠΡΩΤΗΣΚΙΛΙΚΩΝΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΝ
ΣΠΕΙΡΑΣΠΡΩΤΗΣΓΑΙΤΟΥΛΩΝΕΠΑΡΧΟΝ
ΣΠΕΙΡΑΣΔΕΥΤΕΡΑΣΦΛ·ΝΟΥΜΙΔΩΝΠΡΑΙ
ΠΟΣΙΤΟΝΣΠΕΙΡΗΣΔΕΥΤΕΡΑΣΦΛ·ΒΕΣΣΩΝ
ΣΠΕΙΡΑΣΑΝΝΟΝΗΣΘΕΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
. . ΙΜΕΝΩΝΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣΣΠΕΙΡΑΣΙΠΠΕΑΡΩ
. . ΑΝΩΝΤΡΙΒΟΥΚΥΡΕΙΝΑΥΠΑΤΙΚΩΝΣΥΓΓΕ
ΝΗΥΙΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΑΣΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΙΔΟΥΝΑΛΦ·ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥΕΠΙΚΗΝ
ΣΟΝΤΟΥΣΕΒ.ΝΕΩΚΟΡΩΝΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑ
ΤΗΣΚΥΖΙΚΗΝΩΝΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣΛΟΓΙ
ΣΤΗΝΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣΠΕΙΕΡΙΑΣΚΑΙΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΕΙΑΣΚΑΤΙΣΕΩΝΚΑΙΡΩΕΣΟΥΚΑΙΤΗΣ
. . . ΤΡΑΙΑΝΩΝΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΡΟΠΗΣΙΩΝ
ΚΑΙΤΗΣΟΛΩΝΕΙΑΣΕΝΠΑΣΑΙΣΥΠΕΡΕΣΙΑΙΣΤΡΑ
ΤΙΩΤΙΚΑΙΣΓΕΓΟΝΟΤΑΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥΠΡΟ
ΠΑΤΟΡΟΣΘΕΟΥΤΥΡΙΜΝΟΥ
ΟΙΒΑΦΕΙΣ

Formam tituli Whelerianam aere expressam retinui quantum fieri potuit in tanta lectionis depravatione; in versuum finibus repraesentandis cum Whelero et Sponio consentit Ask. excepto vs. 20. ubi secutus sum cod. Ask. Fundus lectionis nostrae est Ask.: varietates annoto tantum insigniores, omissis vitiis apertissimis. Vs. 1. omittit solus Ask. habent Sm. Sp. Wh. quorum solorum annoto varietatem. Vs. 2. init. Ask. Π, sed annotatur in margine Γ, quod recepi: reliqui omittunt. Wh. Sp. ΑΛΦΗΝΟΝ plenum habent. Vs. 4. Ask. Wh. Sm. ΑΡΧΗΣ, Sp. ΑΡΚΗΣ. Vs. 5. Sp. Wh. Sm. ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΣ. Vs. 6. Ask. ΣΙΝΤΛΑΡΙΟΝ, Sp. Wh. ΕΝΤΑΛΑΡΙΩΝ, Sm. . . ΤΑΛΑΡΙΩΝ; unde recepi Ω. Vs. 8. Sm. ΤΗΣ ΣΠΕΙΡΗΣΠΡΩΤΗΣ, Sp. Wh. ΤΗΣΣΠΕΙΡΗΣ omisso ΠΡΩΤΗΣ. Ask. ΣΑΙΤΟΥΛΩΝ, reliqui quod dedi. Vs. 9. Ask. ΝΟΥΜΙΔΟΝ, Sp. Sm. ΝΟΥΜΙΔΩΝ: Wh. a ΦΛ. vs. 9. aberravit ad ΦΛ. vs. 10. et omisit intermedia. Vs. 10. omnes ΣΠΕΙΡΗΣ, quod etiam in praegressis et sequentibus constanter habent Wh. Sp. Sm. Ibidem solus Ask. duplicat litteras ΦΛ. Vs. 11. Ask. ΑΝΟΝΗΣ, reliqui quod dedi; tum Ask. Sm. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, Wh. Sp. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Vs. 12. init. Sp. quattuor puncta habet. Sm. ΣΕΛΕΥΚΙΑΣ; Sp. Wh. hanc vocem omittunt. In fine pro ΙΠΠΕΑΡΩ Sm. . . . . ΕΑΡΩ, Wh. ΠΙΤΠ - - - - -, Sp. lacunam. Vs. 13. init. Wh. - - ΑΝΩΗ, Sp. . . ΑΝΩΝ, Sm. Ask. ΑΝΩΝ sine lacuna. Tum Sp. ΥΠΑΤΙΚΟΝΕΥΓΕ (Wh. idem, sed in fine omisso Ε in lacuna), Sm. ΥΠΑΤΙΚΟΝΣΥΓΓΕ. Vs. 14. Sm. Sp. Wh. ΕΓΓΟΝΟΝ. Vs. 16. extr. Ask. ΛΑΜΠΡΩΤΑ, reliqui quod dedi. Vs. 18. post ΣΤΗΝ Ask. ΤΕ, quod delevi ex reliquis. Tum Ask. Sp. Wh. ΣΕΛΕΥΚΙΑΣ, Sm. quod dedi; dein Sm. Sp. Wh. ΠΕΙΣΙΔΙΑΣ. Vs. 19. Ask. ΚΑΤΙΣΕΩΝ, Sp. Wh. Sm. ΚΑΙΤΗΣΙΩΝ. Vs. 20. dest ap. Sp. Smithius cum Wh. . . . . (Wh. - - - -) ΤΡΙΑ ΝΩΝ. Apud Ask. lacuna est duarum litterarum. Ibidem Ask. ΤΡΟΠΗΕΣΙΩΝ, reliqui quod dedi. Vs. 21. ΚΑΙΤΗΣ omittit Sp. (Wh. habet vs. 20. extr.); Ask. ΩΛΟΝ etc. reliqui quod dedi. In fine ΥΠΕΡΕΣΙΑΙ ΣΤΡΑ Wh. Sp. Sm. ΥΠΕΡΕΣΕΙΕΤΡΑ Ask. Vs. 22. Ask. ΤΙΩΤΙΚΑΙΣΓΕΓΟΝΟΤΑ: pro hoc Sm. ΣΙΩΝ ΚΑΙΣΕΜΝΟΤΑ, Sp. ΣΙΩΝΤΟΝΚΑΙΣΕΜΝΟΤΑ, Wh. ΣΙΩΝΤΟΝΚΑΙΣΕΛΛΝΟΤΑ. Vs. 23. ΠΑΤΟΡΟΣ Sp. Wh. Ask. Π - - - - Wh. qui p. 234. ΠΟΛΕΩΣ expleri vult ex n. 3493. Ac concedit Sponius ipse marmor fuisse nonnihil detritum: sed consensus reliquorum et n. 3500. favent lectioni *προπάτορος*. Tum Ask. ΤΥΡΥΜΝΟΥ, reliqui quod dedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ, [Τ.] Ἀντ(ώνιον) Κλ(αύδιον) Ἀλφ(ῆνον) Ἀρίγνωτον, τὸν κράτιστον ἐπίτροπον τοῦ Σεβ(αστοῦ) ἄρκης Λειβιανῆς, ἔπαρχον εἴλης δευτέρας Φλ. Ἀγριππιανῆς, πραιπόσιτον εἴλης σιν[γ]λαρίων, χιλίαρχον σπείρας πρώτης Κιλίκων, πραιπόσιτον σπείρας πρώτης Γαιτούλων, ἔπαρχον σπείρας δευτέρας Φλ. Νουμιδῶν, πραιπόσιτον σπείρ[α]ς δευτέρας Φλ. Βεσσῶν, σπείρας ἀνν[ώ]νης Θεοῦ Ἀντωνείνου [ἀφε]ιμένων Σελευκείας Πει[ε]ρ[ί]ας, ἱππέα Ῥω[μ]α[ῖο]ν, τρίβου Κυρείνᾳ, ὑπατικῶν συγγενῆ, υἱὸν καὶ ἔκγονον ἀρχιερέων Ἀσίας, ἀδελφιδοῦν Ἀλφ(ήνου) Ἀπολλιναρίου, ἐπὶ κῆνσον τοῦ Σεβ(αστοῦ), νεωκόρ[ο]ν τῆς λαμπροτάτης Κυζικηνῶν μητροπόλεως, λογιστὴν Σελευκείας Πειερίας καὶ Ἀλεξανδρείας κατ' Ἴσ[σο]ν καὶ Ῥω[σ]σοῦ καὶ τῆς [τῶν] Τραϊανῶν πόλεως καὶ Τροπησίων καὶ τῆς [Κ]ολωνείας, ἐν πάσαις ὑπ[η]ρεσίαις [σ]τρατιωτικαῖς γεγονότα, τὸν ἱερέα τοῦ προπάτορος Θεοῦ Τυρίμνου οἱ βαφεῖς.

Longissime discessi a lectione priorum, quorum non immorabor erroribus. Alphenus hic Arignotus est ille n. 3484. *A. B.* comparens, qui sub Caracalla vixit: ubi tamen Κλαυδίου nomen omissum est. Titi praenomen hic restitui e vestigio Askewiani

3493.

Thyatiris ad introitum portae in basi quadrata; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 110 sqq. non observatis versuum finibus, Wheler. Itin. p. 234. aeri incisum, et ex hoc Vandal. Diss. p. 306. initium solum affert. Tentavit doctus Misc. Obss. Amst. T. III. p. 379. et tractavit Ferd. Stoschius Antt. Thyatir. p. 193 sqq. sed parum perite.

ΑΙ . . ΣΤΡΑΤΟΥΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝ
ΤΑΤΟΥΠΡΟΠΟΛΕΩΣΤΥΡΙΜΝΟΥΕΝ
ΔΟΞΩΣΚΑΙΕΠΙΦΑΝΩΣΕΝΤΕΔΕ
ΝΟΜΑΙΣΚΑΙΕΠΙΔΟΣΕΣΙΝΤΑΙΣΠΡΟΣ
ΤΗΝΒΟΥΛΗΝΑΝΑΣΤΡΑΦΕΝΤΑΦΙΛΟ
ΤΕΙΜΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΩΣΚΑΙ
ΤΑΣΔΗΜΟΤΕΛΕΙΣΘΥΣΙΑΣΚΑΙΕΟΡ
ΤΑΣΑΦΘΟΝΩΣΚΑΙΑΝΥΠΕΡΚΡΙ
ΤΩΣΕΠΙΤΕΛΕΣΑΝΤΑΕΝΤΗΠΑΝΗ
ΓΥΡΕΙΚΟΣΜΗΣΑΝΤΑΤΗΝΠΑΤΡΙ
ΔΑΕΝΤΕΤΩΘΥΜΕΛΙΚΩΚΑΙΓΥΜΝ
ΝΩΑΓΩΝΙΘΕΜΑΣΙΝΑΣΥΝΚΡΙΤΩΣ
ΟΙΚΟΘΕΝΚΑΙΤΕΜΝΑΣΙΝΠΡΟΣΠΑ
ΡΑΣΤΟΥΣΑΓΩΝΙΣΤΑΣΚΑΤΑΣΤΑΝΤΑΘΕΟΥ
ΚΑΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣΛΑΙΚΙΑΝΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΕΝΠΑΣΑΙΣΑΡΧΑΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ
ΚΑΙΥΠΕΡΕΣΙΑΙΣΥΠΑΚΟΥΟΝΤΟΣΤΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣΗΒΟΥΛΗΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΜΑΡΤΥΡΟΥΣΑΑΝΕΣΤΗΣΕΝ
ΕΚΠΑΙΔΟΣΗΛΙΚΙΑΣΚΑΙΕΝΑΛΛΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣΑΥΤΟΥΗΛ.Ε
ΠΝΕΤΟΥΝΤΟΣΤΗΠΑΤΡΙΔΙΕΠΙΜΕΛΗ
ΘΕΝΤΟΣΑΝΤΩΝΙΟΥΒΑΣΣΟΥ

Formam tituli dedi ex Whel. Ceterum delegi optimas lectiones: apertissima Wheleriani exempli vitia non annoto. Vs. 1. Whel. ΑΙ. - - ΣΤΑΤΟΥ, Spon. Α... ΣΤΡΑΤΟΥ. Vs. 2. Spon. ΠΡΟΠΩΛ etc. Vs. 9. 10. Spon. solus verba ΕΝΤΗΠΑΝΗΓΥΡΕΙΚΟΣ ΜΗΣΑΝΤΑ habet. Vs. 12. init. Whel. ΝΩ; Spon. omisit hoc Ν, et habet ΑΓΟΝΙ (Whel. ΑΤΩΝΙ). Vs. 12. Spon. ΑΣΥΝΚΡΙΤΟΣ, Whel. ΙΑΣΥΝΚΡΙΤΩΣ. Vs. 13. Spon. ΜΜ, ubi ex Whel. dedi ΜΝ. Vs. 14. 15. Spon. solus litteras ΣΑΓΩΝΙΣΤΑΣΚΑΤΑΣΤΑΝ ΤΑΘΕΟΥΚΑΙΤΟΥ. Vs. 15. Whel. ΛΑΚΙΑΝΟΥ. Vs. 21. Whel. ΛΙΤ etc. Vs. 21. extr. 22. init. Whel. ΗΑ - Ε|| - - ΠΝΕ etc. Spon. ΗΛ . . Ε . . ΠΝΕ etc. Vs. 23. Whel. ΑΝΤΛΝΙΝΟΥ.

Τὸν δεῖνα Λαιβιανοῦ τοῦ Καλλ]ιστράτου, ἀγωνοθετήσαντα τοῦ πρὸ πόλεως Τυρίμνου ἐνδόξως καὶ ἐπιφανῶς, ἔν τε δ[ια]νομαῖς καὶ ἐπιδόσεσιν ταῖς πρὸς τὴν βουλὴν ἀναστραφέντα φιλοτείμως καὶ μεγαλοπρεπῶς, καὶ τὰς δημοτελεῖς θυσίας καὶ ἑορτὰς ἀφθόνως καὶ ἀνυπερ[βλή]τως ἐπιτελέσαντα ἐν τῇ πανηγύρει, κοσμήσαντα τὴν πατρίδα ἔν τε τῷ θυμελικῷ καὶ γυμν[ικ]ῷ ἀγῶνι θέμασιν ἀσυνκρίτως οἴκοθεν, καὶ ἐμ [π]ᾶσιν πρὸς πά[ντ]ας τοὺς ἀγωνιστὰς κατά[ξιο]ν [ἑ]α[υτ]οῦ καὶ τοῦ πατρὸς Λαι[β]ιανοῦ, ἀνδρὸς ἐν πάσαις ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις καὶ ὑπ[η]ρεσίαις ὑπακούοντος τῇ πατρίδι φιλοτείμως, ἡ βουλὴ ἐκ τῶν ἰδίων μαρτυροῦσα ἀνέστησεν, (ἐκ παιδὸς ἡλικίας καὶ ἐν ἄλλαις ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις αὐτοῦ ἤ[δη ὑ]π[ηρ]ετοῦντος τῇ πατρίδι) ἐπιμεληθέντος Ἀντωνίου Βάσσου.

Vs. 1. Λαιβιανοῦ τοῦ Καλλιστράτου dedi ex vs. 15. coll. n. 3491. ubi cf. not. Vs. 2. non ausus sum mutare illud πρὸ πόλεως, etsi idem deus Tyrimnas n. 3497. potius προπάτωρ audit, et n. 3500. quoque est προπάτορος θεοῦ Ἡλίου Πυθίου Ἀπόλλωνος Τυριμναίου: potuit enim idem et προπάτωρ et πρὸ πόλεως esse. Vide de illa dictione πρὸ πόλεως potissimum ad n. 2963. *c*. Quamquam non multum tribuerim ei pro lectione πρὸ πόλεως argumento, quod ex loco, ubi titulus n. 3493. inventus est, desumitur, quippe qui ad portam urbis collocatus Wheleri et Sponii aetate fuerit. Etiam Τυρίμνου valde obscurum est; deum Tyrimnum vocat Spon. ar. ignot. deor. XLIV. p. 256. T. VII. Thes. Gronov. Antt. Gr. aliique; at certe *Tyrimnas* vocandus erat. Iac. Gronovius Praef. T. VII. Thes. Antt. Gr. p. 16. Tyrimnam putat esse unum ex ducibus Alexandri Magni, qui urbi plurima bona contulerit; et a Macedonibus certe hoc nomen petitum est: etsi enim urbs antiquior fuit, tamen a Macedonibus aucta est, quorum eam coloniam dicit Strabo XIII. p. 625. et Seleuco Nicatori potissimum eam debuisse incrementa vel ex Steph. Byz. v. Θυάτειρα colligas. Tertius autem Macedonum rex hoc erat nomine vocatus, quod Τυριμμᾶς vel paulo aliter scribitur (v. ll. cc. ap. Clinton. Fast. Hell. T. II. p. 221.); Ἀγάθων ὁ Τυρίμμα dux Odrysarum est ap. Arrian. Anab. Alex. III, 12, 7. ubi tamen Gronovius in optimo manuscripto repperit Τυρίμβα; et Olymp. 80. stadio Olympiae victor ap. African. est Τυρύμμας Θεσσαλός, qui tamen ab aliis aliter vocatur (vide Corsin. F. A. T. III. p. 199.). Denique Τυρίμμας heros Epirotes est ap. Parthen. Erot. cap. 3. Macedonicum igitur numen esse ex Epiro fortasse traductum, unde etiam Thessali oriundi sunt, non ambigo: num tamen idem sit ac Sol Apollo Pythius Tyrimnaeus (n. 3500.), du-

3499.

Thyatiris; ed. Peyssonel. l. c. p. 269.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
Μ.ΓΝΑΙΟΝΛΙΚΙΝΙΟΝ
ΡΟΥΦΙΝΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝΦΙΛΟΝΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΚΤΙΣΤΗΝ
Κ ΕΥΕΡΓΗΤΗΝΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΟΙΒΥΡΣΕΙΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Μ. Γναῖον Λικίνιον Ῥουφῖνον, τὸν λαμπρότατον ὑπατικόν, φίλον τοῦ Σεβαστοῦ, κτίστην κ(αὶ) εὐεργ[έ]την τῆς πατρίδος, οἱ Βυρσεῖς.

Idem redit n. 3500. Etiam n. 3502. est Licinius Rufinus Licinii Rufini f. Senatorius, fortasse Consularis huius filius.

3500.

Thyatiris in domo Turcae; ex Sherardianis p. 67. (cod. Ask. I, 24.)

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
.ΙΓΝΑΙΚΙΝΡΟΥΦ.ΙΝΟ.Ε.ΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΥΠΑΚΟΙ
ΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΦΙΛΟΝΤΟΥΣΕ.ΕΠΕΓ
.ΥΒ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΡΧΙΕΡΕ.Σ
ΤΟΥΣΥΝΠΑΝΤΟΣΕΙΣΤΟΥΔΙΑ
ΡΙΟΥΞΥΣΤΑΡΧΗΣΚΑΙΕΠΒΑΛΑ
ΝΕΙΟΝΤΟΥΣΕΒ.ΚΑΙΠΕΡΕΥΣΤΟΣ
ΠΡΟΠΑΤΟΡΟΣΘΕΟΥΗΛΙΟΥΠΥΘΙ
.ΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΦΥΡΙΜΝΑΙΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΚΑΙΠΑΣΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, [Μ.] Γν(αῖον) [Λ]ικίν(ιον) Ῥουφ[ε]ῖνο[ν, τ]ὸν λαμπρότατον ὑπα[τι]κό[ν], κτίστην καὶ εὐεργέτην τῆς πατρίδος, φίλον τοῦ Σε[β](αστοῦ), ἐ[τ]ε[ίμησε Α. Α]ὐ[ρ](ήλιος) Ἀλέξανδρος, ἀρχιερε[ὺ]ς τοῦ σύνπαντος [ξυ]στοῦ διὰ [β]ίου, ξυστάρχης καὶ ἐπ[ὶ] βαλανεί[ω]ν τοῦ Σεβ(αστοῦ) καὶ [ἱ]ερεὺς το[ῦ] προπάτορος θεοῦ Ἡλίου Πυθί[ο]υ Ἀπόλλωνος [Τ]υριμναίου, τὸν ἑαυτου καὶ πάσης τῆς πόλεως εὐεργέτην.

De Rufino cf. n. 3499. de Alexandro n. 3501. de muneribus xysticis Vandal. Diss. p. 630 sqq. de deo ad n. 3493.

3501.

Thyatiris in lapide quadrato ad forum, qui solo infixus est situ inverso; ex Richteri schedis ed. Franckius Richtersche Inschr. p. 300. n. 53. Cf. huius Add. p. 520.

- - - - ΕΙΕΡΗΛΑΥΡΑΛΕ - -
ΕΡΕΑΤΟΥΣΥΜΠΑΝ - - -
ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΤΩΠΟ - -
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥΣΝΑΙΔΙΣΛ - - -
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΤΑΙ

Vs. 3. ΠΟ fuit ΙΤΟ.

- - - Α. Αὐρ(ήλιον) Ἀλέ[ξανδρον, ἀρχι]ερέα τοῦ σύμπαν[τος ξυστοῦ διὰ βίου καὶ] ἐπὶ βαλανε[ί]ω[ν τ]ο[ῦ Σεβαστοῦ ὁ δεῖνα] ὁ ἀρχιερεὺς [κ]αὶ δὶς - - - - -, τὸν ἑαυτοῦ [π]α[τέρα.

De Alexandro vide n. 3500. Vs. 4. extr. fortasse ἀγωνοθετήσας vel ἀσιαρχήσας fuit. Franckius p. 300 sqq. prorsus aberravit a vero; in Addendis autem partem errorum recte correxit.

3502.

Thyatiris extra urbem in via ad puteum s. fonticulum in alveo aquario; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 40. n. 11. ex schedis alienis, Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. XXVII. 1. uterque per quattuor digestum versus, sed non eodem modo, Chish. Itin. p. 57. per tres digestum versus, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 286. Habeo ex duplicibus Horstii schedis: in alteris eadem quae ap. Hess. versuum divisio est, et hae omnino consentiunt cum Hess. (exceptis duobus operarum vitiis ap. Hess.); alterae eandem ac Peyss. distributionem versuum referunt. In Sherardianis p. 79. digeritur per duos versus, sed in iisdem p. 70. (cod. Ask. I, 109.) per octo prope eodem modo atque ap. Peyss. Postremo habeo ex schedis Prokeschii a Zellio missis octo versibus scriptum. Sic igitur exhibui.

ΛΙΚΙΝΝΙΟΝΡΟΥΦΙ
ΝΟΝΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΝ
ΥΙΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΥΡΟΥ
ΦΙΝΟΥΟΙΠΕΡΙΤΟΝ
ΗΡΑΚΛΕΑΤΩΝΠΡΩΤΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΝΝΕΑΝ
ΙΣΚΟΙΚΑΙΚΑΤΑΤΟΑΡ
ΧΑΙΟΝΤΟΥΤΡΙΤΟΥ

Fundus lectionis est Ask. sive Sher. p. 70. Varietatem annoto exceptis manifestis vitiis. Formas litterarum partim ex Ask. partim ex Horst. secundis et Prok. dedi. Ante vs. 1. Peyss. duos versus vacuos notat; ni fallor unus deest. Vs. 1. Poc. Ask. ΛΙΚΙΝΙΟΝ, reliqui quod dedi. Peyss. ΡΟΥΦΙΑΝΟΝ, additis ex vs. 2. litteris NON, ut faciunt Horstianae schedae priores. Vs. 2. pro Γ in Ask. est Ν, reli-

3495.

Thyatiris in domo Turcae, in marmore longo pedes III pollices II, lato pedes II pollices 1½, crasso ped. I poll. VIII; ed. Peyssonel. l. c. p. 272 sq.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΟΙΑΡΤΟΚΟΠΟΙΕΤΕΙΜΗΣΑΝΚΑΙ
ΑΝΕΘΗΚΑΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΓ
ΙΟΥΛΙΟΝΙΟΥΛΙΑΝΟΝΤΑΤΙΑ
ΝΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙ
ΑΣΙΑΡΧΗΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑΔΙΑ
ΒΙΟΥΤΡΙΤΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙΑΓΟΡΑ
ΝΟΜΗΣΑΝΤΑΚΑΤΑΤΟΑΥΤΟΝΕΝΙ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΟΣ
ΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΠΡΟΙΚΑΚΑΙΚΑ
ΤΟΡΘΩΣΑΜΕΝΟΝΤΑΜΕΓΙΣΤΑΤΗ
ΠΑΤΡΙΔΙΥΙΟΝΓ.ΙΟΥΛΙΟΥΙΠΠΙ
ΑΝΟΥΚΑΙΚΟΡΝΗΛΙΑΣΣΕΚΟΥΝ
ΔΗΣΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΗΣΑΣΙΑΣΕΚ
ΓΟΝΟΝΦΛΑ.ΜΟΣΧΙΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΓΟΝΟΝΦΛΑΒΙΩΝΙΠΠΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΤΑΤΙΑΣΑΡΧΙΕΡΕΩΝΕΚΠΡΟΤΟ
ΝΩΝΚΟΣΜΟΥΝΤΑΚΑΙΓΕΝΕΙΚΑΙ
ΕΡΓΟΙΣΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΙΣΕΝΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΚΑΙΟΙΚΙΣΤΗΝΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΟΥΑΔΡΙΑΝ
ΤΟΣΛΕΣΒΙΟΥΦΙΛΩΤΟΥΚΑΙΑ
ΝΑΣΤΗΣΑΝΤΟΣΤΟΝΒΩΜΟΝΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΜΕΤΑΑΣΚΛΗΠΙΟΝΚΟΥΤΟΥ
ΥΙΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, οἱ ἀρτοκόποι ἐτείμησαν καὶ ἀνέθηκαν ἐκ τῶν ἰδίων Γ. Ἰούλιον Ἰουλιανὸν Τατιανόν, ἀγωνοθέτην καὶ Ἀσιάρχην καὶ ἀρχιερέα διὰ βίου, τριτεύσαντα καὶ ἀγορανομήσαντα κατὰ τὸ[ν] αὐτὸν ἐνιαυτόν, καὶ πρεσβεύσαντα πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα προῖκα καὶ κατορθωσάμενον τὰ μέγιστα τῇ πατρίδι, υἱὸν Γ. Ἰουλίου Ἱππιανοῦ καὶ Κορνηλίας Σεκούνδης ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας, ἔκγονον Φλα(βίου) Μοσχίου ἀρχιερέως, ἀπόγονον Φλαβίων Ἱππιανοῦ καὶ Τατίας ἀρχιερέων, ἐκ προ[γ]όνων κοσμοῦντα καὶ γένει καὶ ἔργοις καὶ φιλοτειμίαις (sc. *τὴν πατρίδα*) *ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ οἰκιστὴν τῆς πόλεως· ἐπιμεληθέντος τοῦ ἀ[ν]δριάντος Λεσβίου* (sc. *τοῦ*) *Φιλώτου καὶ ἀναστήσαντος τὸν βωμὸν ἐκ τῶν ἰδίων μετὰ Ἀσκληπι[άδ]ου τοῦ υἱο[ῦ].*

De *τριτευτῇ* cf. ad n. 3490. Vs. 15. fortasse *Μόσχου* scribendum, qui praetor in nummo Thyatireno.

3496.

Thyatiris in platea; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

Α.ΚΡΔ...ΟΣΑΝΔΡΑ
ΝΚΑ......ΝΚΑΙΦΙΛΟΠΑ
........ΝΑΡΧΗΣΑΝΤΑΕΠ
ΜΩΣΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝ
ΑΑΜΠΡΩΣΚΑΙΦΙΛΟΛΟωΣΩΣ
ΑΣ....ΚΑΙΣΙΡΛΤΗΓΗ
ΝΤΑ..ΩΣΚΑΙΕΠΙΜΕΛΩΣ
ΔΕΚΑΙ.ΡΩΓΛΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙ
ΠΑΣΑ.ΣΓΑΙΣΑΟΙΠΑΙΣΤΗΣ
ΝΤΑΝΤΑΝΓΕΙΣ·ΝΤΩΝΒΑ
ΩΝΕΚΤΩΝΚΑΙ·ΝΕΠΙΜΕΛΙ
ΠΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΥ

- . - - *α[ν] Κρ[άτων]ος? ἄνδρα [καλὸ]ν καὶ ἀγαθὸ]ν καὶ φιλόπα[τριν, εἰρη]ναρχήσαντα ἐπ[ισή]μως καὶ ἀγορανομήσαν[τα λ]αμπρῶς καὶ φιλο[δ]ό[ξ]ως, - - ἀσ[αντα] καὶ σ[τ]ρ[α]τηγή[σα]ντα [καλ]ῶς καὶ ἐπιμελῶς, δεκα[π]ρω[τ]εύσαντα καὶ πάσα[ι]ς [τ]αῖς [λ]οιπαῖς τῆς [πατρίδος ὑπηρεσίαις χρηστὸν* vel simile, *ἀναστησά]ντ[ω]ν τ[ὴ]ν [τ]ει[μὴ]ν τῶν Βα[φέ]ων ἐκ τῶν [ἰδ]ί[ω]ν, ἐπιμελ[ηθέντ]ος Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀπολλων[ί]ου.*

Vs. 9. post *λοιπαῖς* versum excidisse apertum est. Vs. 10. 11. *βαφεῖς* latere manifestum est; cf. n. 3497. 3498. et ad n. 3480. Sunt hi purpurarii, ut in Actis Apost. 16, 14. est Lydia mulier Thyatirena *πορφυρόπωλις*. Ad formulam *ἀναστησάντων* etc. quae satis usitata ubivis est, ex Thyatirenis cf. n. 3508.

3497.

Thyatiris, marmor oblongum oblique positum in muro, in angiportu non procul a flexu forum versus, inter Eurum et Aquilonem (non ut Whelerus dicit in coemeterio extra urbem); ed. Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 22 sqq. non observatis versuum finibus certe in parte inscriptionis, et deprecatur Smithius exempli sui imperfectam condicionem, quippe quod, quum id ex lapide transcriberet, acerrimo laboraverit capitis dolore; tum edidit Spon. Misc. erud. antiq. III, 93. p. 112. cum Latina translatione et notis, Wheler. Itin. p. 233. aeri incisum; ex solo Smithio habet Peyssonel. Itin. Thyat. p. 293 sq. et ex hoc et Whelero Murat. T. II. p. DCLXXIV, 1. cum Latina translatione et nota; item ex prioribus Vandal. Diss. p. 305. Donatus p. 93. 5. Singulari commentatione explicuit Ferd. Stoschius (Berol. 1761. XXVI pagg. fol.), apographo ex Thom. Smithio ducto, et praeterea in Antt. Thyat. p. 249 sqq. Particulam ex Smithiano exemplo depromptam affert Van der Mieden Diss. de Marm. vet. in Gorii Symbol. litter. decad. II. Vol. IX. p. 46. ut *σπεῖραν* doceat esse *cohortem*. Habeo ex Append. II. cod. Ask. ubi extat ex cod. Chish. I, 111. quantum video inter Laodicena.

ΔΑΝΝΙΑΝΟΝΦΙΛΟΣ
ΒΑΣΤΟΝΑΣΙΑΡΧΗΙΓΔΙΓ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΙΤΣΕΒΑΣΞΠ
ΤΟΝΑΡΙΣΤΟΝΤΟΥΔΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟΥΤΗΣΑΣΙΑΣΕΘΝΟΥΣ
ΚΑΙΠΡΩΤΟΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΤΟΝΡΗΤΟΡΑΚΑΙΝΟΜΙΚΟΝ
ΑΝΕΙΔΡΥΣΑΝΤΕΙΜΩΝΤΕΣ
ΕΦΟΙΣΕΨΠΟΙΩΝΔΙΑΤΕΔΕΙ
ΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΤΗΝΕΑΥ
ΤΟΥΤΗΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝ
ΚΑΙΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΗΝΚΑΙ
ΜΕΓΙΣΤΗΝΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΤ
ΠΟΛΙΝ
ΟΙΛΙΝΟΥΡΓΟΙ
ΕΠΙΜΕΛΗΣΑΜΕΝΟΥΑΥΕ
ΤΥΧΙΑΝΟΥΑΣΚΛΑΑΠΟΑΤ
- - - - - - - - - -ΤΟΥΡΗΙΩΥ

3505.

Thyatiris, ad fontem; ed. Peyssonel. Itin. Thyat. p. 275.

ΚΑΣΤ
ΛΑΜΠΡ
ΘΕΤΟΥ
ΠΑΘΛΑ
ΤΟΥΤΡΙ
ΤΟΚΑΙ
Κ........Ο
............ΣΙ

Vs. 1. fortasse nomen alicuius honorati scriptum erat; vs. 2. ἡ] λαμπρ[οτάτη Θυατειρηνῶν πόλις vel alius casus eiusdem denominationis; vs. 3. ἀγωνο]θέτου vel ἀγωνο]θετοῦ[ντος vel simile, vs. 4. ἔ]παθλα, vs. 5. vel τοῦ τρι[τεύσαντος (cf. ad n. 3490.), vel καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον] τοῦ τρί[του ut n. 3502. 3503.

3506.

Thyatiris in marmore fracto, quod muro domus insertum erat; *a* edidit Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 39. n. 5. ex schedis alienis; idem habet Peyssonel. l. c. p. 274. et schedae Horstianae; *b* est in eodem marmore sub prioribus semisse fere pedis interiecto.

a.	*b.*
ΤΟΝΦΙΛΟΞΕΝ	- - - ΕΝΟΥΓ - - -
ΕΥΓΕΝΙΑΣ	- - - ΕΝΑΝΑ - - -
. . . ΩΝΠΟΛΕΩΣ	- - - ΝΟΥ - - - - -
. . ΤΩΝΠΑΤ	- - - - Τ
ΕΝΟΜΕΝ	

a. vs. 1. formam litterae Ξ dedi ex Horst. Vs. 2. Peyss. ΓΥΤΕΝΕΙΑΧ; ex eodem solo vs. 3. addidi ΩΣ. Vs. 4. Poc. . . Τ . . ΩΝΠΑ>, Horst. . . . Τ ΩΝ ΠΑΤ, Peyss. ΤΩΝΠΑΙ. Nihil intelligi potest nisi vs. 1. τὸν φιλόξεν[ον, quamquam potuit etiam nomen proprium esse, 2. εὐγενίας, 3. - - πόλεως, 4. - - - πατέρα.

3507.

Thyatiris in coemeterio extra urbem Caurum versus sito; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 108. versuum finibus non observatis, Wheler. Itin. p. 235. aeri incisum, Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 21. Ricaut Hist. eccles. Gr. et Arm. p. 87. magna ex parte minusculis neque accurate servato versuum ordine, ex schedis Smithii Marm. Oxon. Append. n. CLXX. Maitt. (XX. Prid.), ubi p. 95. extat textus minusculis repetitus cum Latina translatione Prideauxii, p. 532. excerpta ex Smithio (in quibus pro Cauro sive ut ap. Smith. vocatur Boreazephyro nominatur Notozephyrus), p. 564. 567. excerpta ex exemplo *B.* Minusculis habet Meletius Geogr. vet. et nov. p. 458. et ex Smithio Peyssonel. Itin. Thyat. p. 255. sed illatis mendis, Murat. T. II. p. DLIII. 4. cum Latina translatione et nota, item ex prioribus Vandal. Diss. p. 496. Patinus Comm. in Monumm. ant. p. 386. Multis illustravit Stosch. Antt. Thyatir. p. 142 sqq. ubi alios insuper citatos reperies, qui de hoc dixerunt titulo.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam tituli dedi ex aere Wheleri; Sm. consentit in versuum finibus, nec multum in forma ipsa discedit. Variam lectionem eorum, qui lapidem tractarunt, solorum affero, omissis manifestis vitiis. Vs. 1. deest ap. Spon. Mel. Ricaut habet ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Vs. 3. extr. Prid. ΣΕΝ, exemplum *B.* et reliqui omnes ΣΑΝ. Vs. 5. Whel. ΙΕΡΕΑΝ, Ric. Ἱερὰν. Vs. 6. Spon. ΜΑΚΡΟΥ. Vs. 8. Sm. ΚΑΝΔΙΔΙΑΣ (non Marm. Ox.). Vs. 9. extr. Smith. et Marm. Oxon. ΛΗ, reliqui ΛΕ. Vs. 14. extr. Smithii ed. Brit. et Marm. Oxon. ΤΙ, Whel. ΤΕ, Smithii ed. Trai. cum Spon. Mel. ΤΕΙ; Ric. μεν p. ΤΕΙΜΗΝ. Vs. 15. Mel. Ἀνδρονικου. Vs. 18. Ric. (et Peyss.) Μονογενους.

libri, dederatque iam Mur. ex n. 3484. unde simul omisit Κλαύδιον. De lectione ἄρκης vide ad n. 3484. Εἴλη s. ἴλη est *ala*. Ἀγριππιανῆς retinui, ut *collegium Agrippianum* est in Latino ap. Orell. Inscr. collect. T. II. n. 4062. Tum εἴλη σινγλαρίων est *ala Singulariorum*, de qua vide Tac. Hist. IV, 70. et intt. ac Forcellin. Lex. v. *Singularius*; adde de equitibus Singulariis Orell. Inscr. collect. T. II. n. 3527. 3528. Equitum Singulariorum Augg. *praepositum* habes ap. Grut. p. MXXVIII. 2. Ab iisdem Singulariis equitibus denominatos etiam Praetoriani officii qui posthac fuerunt Singularios esse coniicit Pancirolus ad Notit. Imp. Orient. p. 37 sq. Militaribus quae enumerantur muneribus non simul sed successu temporum functum Alfenum esse recte censet Stoschius, remque ipsam suadere, ut ex ordine temporis enumerati gradus sint, per quos ille ascenderit; tamen qui ante praefectus (ἔπαρχος) fuerit et praepositus, mox tribunus (χιλίαρχος), eundem posthac iterum factum esse praepositum, iterum praefectum ac rursum praepositum, licet tribunatus altior praefecturae dignitate fuisse tradatur; item quum equestris militia esset honoratior, tamen post alae praefecturam cohortis (σπείρας) esse praefectum factum: igitur tituli aetate tribuni et praefecti nomina videri promiscua habita, cohortisque vocabulum ad equestrem quoque militiam pertinuisse, ut ap. Plin. epist. X, 107. Equidem equestris alae et pedestris cohortis praefecturam tum putaverim dignitate parem fuisse. Sed ter Arignotum esse tribunatu functum docet n. 3484. in quo, si ἔπαρχον dicemus esse eadem ac tribunum dignitate censum, conveniet hic titulus cum n. 3484. Praepositus vero quattuor numeris fuit, primum alae Singulariorum, tum cohorti Gaetulorum, mox Bessorum et Veteranorum Antoninianorum: quibus praeposituris fortasse una cum tribunatibus functus est. Mox ἀννώνης dedimus et cum Stoschio ἀφειμένων, et pro σπείρας vs. 12. Πειερίας (Πιερίας) ut vs. 18. hoc cum Chish. in schedis: intellige Veteranos Divi Antonini (non Caracallae, sed prioris Imperatoris) Seleuciae collocatos, quibus annonam assignavit D. Antoninus: nisi ΑΝΝΟΝΗΣ prorsus aliud vocabulum continuerit. Pro Ῥωμαῖον scribet aliquis Ῥωμανόν, quod Ν non Ι est in omnibus: sed hoc tamen nimis insolens. Alpheni Arignoti patruelis est Alphenus Apollinaris. In nummo Thyatireno est ΕΠ ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙ, in alio Thyatireno Gordiani CTP. Τ.ΦΑΒ.ΑΛΦΗ.ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟ (Peyssonel. p. 256. 257. 264.). Ἐπὶ κῆνσον τοῦ Σεβ. videtur ad nostrum pertinere, non ad eius patruelem: etiam sequentia enim ad nostrum pertinent. Νεωκόρον nostrum fuisse docet n. 3484. hoc vero loco edocemur non Thyatiris fuisse eum Augusti neocorum, sed apud Cyzicenos: quod fugit Eckhelium D. N. T. III. p. 123. Vs. 18. Πειερίας (p. Πιερ.), non Πεισιδίας verum esse docet vicinia locorum continuo additorum, Rhossi et Alexandriae ad Issum. Ἴσσου et Ῥωσσοῦ correxit Chish. Remotior tamen est Traianupolis (Selinus Ciliciae); *Colonia* vero videtur Antiochia Pisidiae esse, de qua cf. ad n. 1586. Male Stosch. Colonen Troadis attulit. De Τροπησίοις mihi non liquet; Chish. corrigit Τροπαιησίων, Stosch. Τριοπησίων vel τῶν πλησίον. De dictione τοῦ προπάτορος θεοῦ Τυρίμνου cf. ad n. 3493. et de βαφεῦσιν ad n. 3496.

3498.

Thyatiris in coemeterio australi ex lapide bene servato transcripsit Peyssonel. Itin. Thyat. p. 284. Fragmen aut eiusdem aut similis lapidis in eodem coemeterio (Armeniorum) repperit Prokeschius, ex cuius schedis duplicibus a Zellio missis habeo. Prokeschiani fragmenti versus non congruunt cum Peyssonelianis (litt. *A*); igitur hoc fragmentum separatim refero (litt. *B*), quamquam quod Peyss. in forma versuum describenda parum accuratus est, licet id ad eundem lapidem referre. Attamen quum *A* sit a purpurariis positus, potuit etiam aliud collegium eundem hominem ob idem meritum simul honorare.

A.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΟΙΒΑΦΕΙΣΑΥΡ.ΑΡΤΕΜΑΓΩ
ΡΟΝΓΛΥΚΟΝΟΣΥΙΟΝΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝΕΠΙΣΤΗΣΑΜ
ΕΝΟΝΤΟΥΕΡΓΟΥΒΑΦΕΩΝ
ΑΠΟΓΕΝΟΥΣΤΟΕΚΤΟΝΑΝΔΡΙ
ΑΝΤΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ.ΛΑΜΠΑ
ΔΑΡΧΗΣΑΝΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΛΩΝ
ΙΕΡΩΝΑΥΤΩΝΤΕΤΕΙΩΣ
ΕΣΩΠΥΘΙΩΝΔΕΚΑΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΑ

B.

ΕΠ
ΝΟΝ
ΑΠΩ . . ΝΟΥΣΙ
ΑΡΟ.ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΑΝ
ΑΣΕΙΛΑΜΠΑΔΑΡΧΗ
ΝΤΑΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΙ
ΓΟΥΣΤΕΙΩΝΙΣΟΠΥΟΙΩΝ
ΚΑΠΡΟΤΕΥΣΑΝΤΑ

B. vs. 11. in altero apographo perperam praefigitur A. Composita utriusque exempli lectione prodit hoc non optime constructum:

Ἀγαθῇ τύχῃ, οἱ βαφεῖς Αὐρ. Ἀρτεμάγ[ο]ρον Γλύκ[ω]νος υἱόν, στρατηγόν, ἐτείμησαν ἐπιστησάμενον τοῦ ἔργου βαφέων ἀπὸ γένους τὸ ἕκτον ἀνδριάντος ἀναστάσει, λαμπαδαρχήσαντα τῶν μεγάλων ἱερῶν Αὐγουστείων ἰσοπυθίων, δεκαπρ[ω]τεύσαντα.

De Glyconis nomine Thyatireno cf. n. 3477. Ἀρτεμάγορον retinui; non opus enim scribi Ἀρτεμαγόραν. In nummo Sept. Severi est: ΕΠΙCΤΡ. ΑΡΤΕΜΑΓΟΡΟΥΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝΙΕΡΕΙΑΑΓΩΝΟΛΥΜ (Peyss. p. 263.), qui Artemagorus manifesto idem est. Τὸ ἔργον est ἡ ἐργασία; cf. ad n. 3480. et de βαφεῦσιν ad n. 3496. Ludi Thyatireni in nummis sunt Αὐγούστεια Πύθια (Eckhel. D. N. T. III. p. 123.); sed hoc loco sunt ἰσοπύθια, ut alias reperiuntur certamina ἰσολύμπια.

ΦΑΒΙΟΣΖΩΣΙΜΟΣΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΣΟΡΟΝΕΘΕΤΟΕΠΙΤΟΠΟΥΚΑΘΑΡΟΥΟΝΤΟΣΠΡΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΡΟΣΤΩΙΣΑΜΒΑΘΕΙΩΙΕΝΤΩΙΧΑΛΔΑΙΟΥΠΕΡΙ
ΒΟΛΩΙΠΑΡΑΤΗΝΔΗΜΟΣΙΑΝΟΔΟΝΕΑΥΤΩΙΕΦΩΤΕΘΗΚΑΙΤΗΙΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙΑΥΡΗΛΙΑΠΟΝΤΙΑΝΗΙΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝΤΟΣΕΤΕΡΟΥ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΘΕΙΝΑΙΤΙΝΑΕΙΣΤΗΝΣΟΡΟΝΤΑΥΤΗΝΟΣΔΑΝΤΟΛΜΗΣΗΗΠΟΙΗΣΗΠΑΡΑΤΑΥΤΑΔΩΣΕΙΕΙΣΜΕΝΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝΑΡ
ΓΥΡΙΟΥΔΗΝΑΡΙΑΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΕΙΣΔΕΤΟΙΕΡΩΤΑΤΟΝΤΑΜΕΙΟΝΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΓΕΙΝΟΜΕΝΟΣΥΠΕΥΘΥΝΟΣΕΞΩΘΕΝΤΩΙ
ΤΗΣΤΥΜΒΩΡΥΧΙΑΣΝΟΜΩΙΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΕΓΡΑΦΗΑΠΛΑΔΥΩΩΝΤΟΕΤΕΡΟΝΕΤΕΘΗΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝΕΓΕΝΕΤΟΕΝΤΗΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΙ
ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝΠΟΛΕΙΑΝΘΥΠΑΤΩΙΚΑΤΙΛΛΙΩΙΣΕΒΗΡΩΙΜΗΝΟΣΑΥΔΝΑΙΟΥΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗΙΥΠΟΜΗΝΟΦΙΛΟΝΙΟΥΛΙΑΝΟΥΔΗΜΟΣΙΟΝ ϡ;

Undecim praesto sunt apographa ex lapide facta, quorum neque omnia annoto menda neque omitto potissimas varietates. Formam litterarum dedi maxime ex Richt. Prok. Ξ ubi dedi est ex Köhl. Whelerus dedit Γ ut solet, falso haud dubie; Köhl. C pro Σ et Є pro E praeter fidem reliquorum. Fundus lectionis est Richt. a quo quid differant ceteri missis ut dixi aliquot mendis dico. Iota subscr. in dativo constanter additum esse Chish. testatur diserte: quod de plurimis certe locis verum. Vs. 2. tamen praeter Chish. (et Cyr. qui ut nos ipsi in minusculis semper apponit Iota) omnes omittunt Iota in ΕΦΩ, et similiter in ΑΥΡΗΛΙΑ: quare id ibi non adscivi. Reliquis locis cum Chish. hac in re consentiunt Richt. Prok. Spon. Whel. Horst. ubi contrarium non annotavi; Cyrillus Iota habet omnibus locis, etiam in coniunctivo, ubi reliquorum nemo; Sm. Ric. Köhl. Peyss. omittunt omnibus locis, nisi quod ubi falsam habent lectionem, vestigia retinent veri. Vs. 1. Sm. ΣΩΖΙΜΟΣ, Spon. Whel. ΖΟΣΙΜΟΣ, Horst. ΣΩΣΙ ΜΟΣ, Peyss. ΣΟΣΙΜΟΣ, Köhl. ΜΑΧΙΜΟΣ, Cyr. Ζώτιμος. Tum Whel. ΤΟΠΟΝ etc. Peyss. ΤΟΠΟΝ ΚΑΘΑΡΟΝΤΟΝΠΡΟ etc. Horst. ΤΟΠΟΝΚΑΘΑΡΟΝ Τ.ΣΠΡΟ etc. Dein Sm. ΤΟΙΣΑΜΒΑΘΕΙΟΙΣ (addens rectius fortasse legi ΤΩΣΑΜΒΑΘΕΙΩ), Ric. τοις Αμβαϑειω, Horst. ΤΩΙΖΑΜΒΑΘΕΙΟΙ. Sub finem Richt. ΤΩ ante Χαλδαίου; ΤΩΙ habent reliqui exceptis iis quos dixi ι subscr. omittere per universum fere titulum. Pro ΧΑΛΔΑΙΟΥ Sm. Ric. ΚΛΑΥ ΔΙΩ. Vs. 2. Spon. Horst. praeter morem suum ΕΑΥ ΤΩ, Ric. εαυτως, Cyr. ἑαυτοῦ, Köhl. ΕΑΥΤΟΥ. Tum plurimi ΕΦΩΤΕΘΗ, Horst. Whel. ΕΦΟΤΕΘΗ, Chish. ΕΦΩΙΤΕΘΗ, Peyss. ΕΦΥΤΕΘΗ, Cyr. ἐφ' ᾧτε et deinceps ἧκε τῇ etc. Köhl. ΕΦΩΤΕ et deinceps ΕΙΝΑΙ ΤΗ. Horst. ΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙ. ΑΥΡΗΛΙΑΙ solus Chish. (et Cyr.) ut dixi. Richt. Prok. Cyr. Chish. ΠΟΝΤΙΑΝΗΙ: pro hoc ΠΟΝΤΙΑΝΗΗ Spon. Whel. Horst. Peyss. et ΠΟΝΤΙΑΝΗ Sm. Richt. Köhl. Vs. 3. Chish. ΟΣΔΕΑΝ, Cyr. ὃς ἄν. Tum Whel. ΤΟΛΜΗΣΕ ΕΠΟΙ etc. Peyss. ΤΟΛΜΗΣΗΚΑΙΠΟΙ, Köhl. ΤΟΛ ΜΗΣΗΗΚΑΙΠΟΙ, Horst. ΤΟΛΜΗΣΗΗΠΟΙ, Prok. ΤΟΛΜΗΣΗΝΗΠΟΙ. Pro ΕΙΣΜΕΝ Chish. ΜΕΝΕΙΣ. Pro ultimo ΤΗΝ Cyr. τῶν, Chish. Whel. Horst. Peyss. id omittunt. Vs. 4. pro ΧΕΙΛΙΑ Cyr. Köhl. ΧΙΛΙΑ. Tum integram dictionem εἰς δὲ τὸ usque ad πεντακόσια omittit Ric. Secundum ΔΗΝΑΡΙΑ omittunt Sm. Spon. Peyss. Tum ΔΙΣΧΙΛΙΑ legunt Chish. Cyr. Köhl. Mox Cyr. γενόμενος, Köhl. ΓΙΝ etc. In fine versus pro ΤΩΙ Sm. ΤΟΙΣ, Ric. τως; Cyr. id omittit. Vs. 5. pro ΔΥΩ Ric. ΔΙΩ, Prok. ΔΩ. In fine est ΤΗ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ap. Sm. Spon. Whel. Ric. (qui tamen Β pro Π) Peyss. Horst. Köhl. (qui tamen Ν pro Μ), ΤΗΙΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ap. Prok. Richt. Ultimum igitur Ι tantum Chish. (et Cyr.) habet. Vs. 6. Sm. ΝΟΜΟΙΣ, Ric. νομως. Spon. Chish. Prok. ΚΑΤΙΛ ΛΙΩΙ, Sm. Ric. Peyss. ΚΑΤΙΛΛΙΩ, Richt. ΚΑΤΙΛ ΔΙΩΙ, Whel. ΚΑΤΙΑΛΙΩΙ, Cyr. Κατιδδίῳ, Horst. ΚΑ ΤΙΛΙΩ, Köhl. ΚΑΝΔΙΔΕΙΩ. Tum Sm. Whel. Horst.

qui Γ, nisi quod Horst. sec. ΣΥΤΙΚΛΗΝΤΙΚΟΝ, Peyss. ΕΥΤΙΚΛΗΝ.ΥΠΑΤΙΚΟΝ, de coniectura ut solet. Vs. 3. Poc. Ask. ΛΙΚΙΝΙΟΥ, reliqui quod dedi. Vs. 5. prius ΤΩΝ omittunt Chish. Poc. Hess. (Horst. prior.), Sher. p. 79. (Prok. ΤΟΝ). Vs. 7. ΚΑΙ omittunt Poc. Hess. (Horst. prior.), Sher. p. 79. (Prok. - - Μ, hoc est ΑΙ). Tum Chish. ΚΑΤΑΤΟΑΡΧΑΙΟΝ ut dedi; Peyss. Ask. ΚΑΤΑΤΟΝΑΡΧΑΙΘΝ, Horst. sec. ΚΑΤΑΤΟΝΑΡΧΑΙΩΙ, Prok. ΚΑΤΑΤΟ - -, Hess. (Horst. prior.) Poc. Sher. p. 79. ΚΑΤΑΤΟΝΚΑΙΝΟΝ. Vs. 8. Horst. sec. ΤΡΙΤΟΝ; Prok. eo versu - - Ο ΧΗΤΡΙΤΟ - - reliqui quod dedi.

Λικίννιον Ῥουφῖνον, συγκλητικόν, υἱὸν Λικιννίου Ῥουφίνου, οἱ περὶ τὸν Ἡρακλέα τῶν πρώτων γυμνασίων νεανίσκοι, καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ τρίτου (et, ex vetere quidem computatione, tertii gymnasii). Initio perierit formula ἀγαθῇ τύχῃ.

Cf. n. 3503. et de Liciniis Rufinis ad n. 3499.

3503.

Thyatiris extra urbem in coemeterio australi, quod est Armeniorum; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 39. n. 1. ex schedis alienis (ex Pocockio Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 65.), Hessel. l. c. (ad n. 3502.) n. 2. Chishull. Itin. p. 56. omnes tres versibus non recte dispositis, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 287. Habeo ex schedis Horstianis (quae uno loco excepto consentiunt cum Hess.), ex Sherardianis p. 70. (cod. Ask. I, 105.) et p. 80. priore loco recte digestis versibus, altero indiscretis, ex codice Spanhemii n. 160. et ex duplicibus Prokeschii schedis a Zellio missis.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΟΙΠΕΡΙΤΟΝΗΡΑΚΛΕΑΤΩΝ
ΠΡΩΤΩΝΓΥΜΝΑΣΙΩΝΚΑΙ
ΚΑΤΑΤΟΑΡΧΑΙΟΝΤΟΥΤΡΙΤΟΥ
ΝΕΑΝΙΣΚΟΙΑΥΡ˜ΘΗΣΕΑΝΕΙΚΗΦ
ΟΡΟΥΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΝΝΙΚΗ
ΣΑΝΤΑΕΝΔΟΞΩΣΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΟΝΕΝΤΩΙΥΠΟΑΥΤΩΝΕΠΙΤΕ
ΛΟΥΜΕΝΩΙΕΠΙΝΕΙΚΙΩΙ
ΣΕΒΗΡΕΙΩΙΑΓΩΝΙ
ΥΠΟΕΠΙΣΤΑΤΗΝΑΥΡ.ΑΤΤΙΚΟΝ
ΖΩΣΙΜΟΥ

Formam tituli dedi ex Sher. p. 70. Peyss. Spanh. Prok. qui inter se exceptis minimis quibusdam differentiis hac in re consentiunt, ut quod Peyss. non vs. 5. extr. habet Φ, sed vs. 6. init. et Prok. ΖΩ non vs. 12. init. sed vs. 11. extr. habet. Varietas potissima exceptis vitiis manifestis haec est. Vs. 1. Iota subscr. ex Chish. Prok. Sher. p. 70. et Chishullus quidem in nota diserte testatur Iota subscr. in hoc titulo non esse neglectum. Ceteri ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ, nisi quod hoc universum deest apud Poc. Sher. p. 80. Vss. 3. 4. omnes ΚΑΙΚΑΤΑΤΟΑΡΧΑΙΟΝΤΟΥΤΡΙΤΟΥ, excepto Prok. qui ΚΑΙΚΑΙΑCΟΔΕ.ΔΙΟΝΤΟΥΤΡΕΟ. Vs. 5. post ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ Hess. Horst. habent inconditum ξ (item vs. 8. post ΑΥΤΩΝ). Tum siglum dedi ex Sher. p. 70. Pocockius ΜΙΚΗΦ etc. Hess. Horst. Chish. Sher. p. 80. ΝΙΚΗΦ; Prok. inde ab ΑΥΡ˜ habet: ΑΥΡΟΕ.ΕΥΔΕΥ|ΘΕΟΥΘΥΑΤ etc. Vs. 7. Spanh. solus ΠΑΝΚΡΑΤΙ, reliqui ΠΑΓΚΡΑΤΙ, nisi quod Poc. ΠΑΓΑΡΑΤΙ, Prok. ΠΑΤΕΡΥΤΡ. Vs. 8. Peyss. omittit ΕΝ. Idem cum Poc. Hess. Horst. Sher. p. 80. habet ΤΩ pro ΤΩΙ. Tum Poc. ΥΠΑΥΤΩΝ. In fine Peyss. ΕΠΙΜΕ. Vs. 9. primum Ι subscr. omittunt Spanh. Poc. Hess. Horst. Sher. p. 80. habent reliqui nisi quod Prok. pro eo Ν. Quod dedi ΕΠΙΝΕΙΚΙΩΙ, est ap. Sher. p. 70. et Peyss.; ΕΠΙΝΕΙΙΚΙΩΙ Prok. ΕΠΙΝΕΙΚΙΩ Spanh. sed ultimo Ι supra addito, non in ipsa linea, ΕΠΙΝΕΙΚΩΙ Chish. ΕΠΙΝΕΙΚΩ Poc. Hess. Sher. p. 80. ΕΠΙΝΕΙΚΟ Horst. Vs. 10. pro Β Prok. 8. Iota subscr. omittunt Poc. Hess. Horst. Sher. p. 80. (Prok. pro ΩΙ habet . .). Vs. 11. male Spanh. ΑΤΤΙΚΟΥ.

Ἀγαθῇ τύχῃ, οἱ περὶ τὸν Ἡρακλέα τῶν πρώτων γυμνασίων καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ τρίτου νεανίσκοι Αὐρ(ήλιον) Θησέα Νεικηφόρου Θυατειρηνόν, νικήσαντα ἐνδόξως παγκράτιον ἐν τῷ ὑπὸ αὐτῶν ἐπιτελουμένῳ ἐπινεικίῳ Σεβηρείῳ ἀγῶνι, ὑπὸ ἐπιστάτην Αὐρ(ήλιον) Ἀττικὸν Ζωσίμου.

De universo titulo cf. n. 3502. Theseus videtur puer esse: hinc in fine dicitur vicisse sub epistata, qui est magister.

3504.

Thyatiris in ecclesia Armeniorum, in basi columnae; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Λ.]? Ἀννιανόν, φιλοσ[έ]βαστον, ἀσιαρχή[σαντα] (vel Ἀσιάρχη[ν τὸ] . .), ἀρχιερέα τῶ[ν] Σεβαστῶ[ν], τὸν ἄριστον τοῦ {λ}αμπροτάτου τῆς Ἀσίας ἔθνους καὶ πρῶτον τῆς πατρίδος, τὸν ῥήτορα καὶ νομικὸν ἀνείδρυσαν τειμῶντες, ἐφ' οἷς εὖ ποιῶν διατε[λ]εῖ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, τὴν λαμπροτάτην καὶ μεγίστην Θυατειρηνῶ[ν] πόλιν, οἱ λινουργοί· ἐπιμελησαμένου Αὐ[ρ.] Ε[ὐ]τυχιανοῦ Ἀσκλ[η]π[ιάδο]υ? etc.

Αὐϱ. Ματϱί[α] (an Ματτία?) κατ[εσ]κεύ[α]σε τὸν ὀϱθο-[σ]τάτ[η]ν ἑ[α]υτῇ καὶ τ[ῷ] ὑῷ Α.τ.ῳ, κα[ὶ] Μ.ν.η καὶ Α[ο]ύπ[ῳ]? καὶ Ἀ[σ]κ[λ]ηπιά[δ]η· οὐδ[ε]νὶ δὲ ἑτέϱῳ ἐ[ξ]έ-σται ἄ[λλο πτ]ῶμ[α ἐ]πεμβαλεῖν· ε[ἰ] δὲ μή, δ[ώ]σ[ει τῇ λαμπ]ϱοτ[άτῃ Θυ]ατε[ι]ϱ[ηνῶν πόλει - - - -

3511.

Thyatiris in foro sub tecto pilis quadratis suffulto, in basi 3′ 4″ longa, 1′ 7″ lata, inscriptiones valde oblitteratae duae sunt, singulae (*a*, *b*) in singulis lateribus; ed. Peyssonel. Itin. Thyat. p. 270. Prior (*a*) est etiam in cod. Sherard. p. 70 sq. (cod. Ask. I, 111.), altera (*b*) in Append. II. codicis Askewiani (ex cod. Chish. I, 113.), unde apographa habeo a Müllero.

a.

..ΥΤΟΥΖΕΥΣΚΡΟΝΙΔΗΣ
.ΕΙΖΥΓΟΣΑΙΘΕΡΙΝΑΙΩΝ
..ΩΜΑΓΥΡΙΦΑΕΣΑΣΣΤΕΡΝΩΝ
ΕΞΕΙΛΕΤΟΘΥΜΟΝΟΥΚΗΙ
..ΒΡΟΤΟΣ.ΘΥΓΑΡΕΣΙ..
.ΗΤΕΡΙΣΕΜΝΗΝΥΚΤΙ
ΜΕΛΑΙΝΟΤΑΤΗΕΡΜΗΝΕ
ΟΥΣΑΤΑΔΟΥΤΩΣΜΗΤΕ
ΜΕΛΙΤΙΝΗΘΡΗΝΟΝΛΙΠΕ
ΠΑΥΕΓΟΘΙΟΨΥΧΗΣΜΝΗΣ
ΜΕΝΗΗΝΜΟΙΖΕΥΣΤΕΙΠΙΚ
ΑΥΝΟΣΤΕΥΞΑΣΑΘΗΝΑ
ΤΟΝΚΑΙΑΤΗΡΑΟΝΗΜΑΤΑ
..ΑΝΤΑΑΡΠΑΞΑΣΕΚΟΜΙ
.ΕΙΣΟΥᵇΑΝΟΝΑΣΤΕΡΟ
ΤΑΣ

b.

.ΝΑΝΑΣΤΗΣΑΣΜ.
...ΑΝΤΕΚΝΟΙΟΔΑ..
..ΟΣΜΕΛΙΤΙΝΗΣΕΛ
..ΗΝΕΠΟΣΤΟΙΟΝΔΕ.
..ΥΘΟΝΕΝΘΑΔΙΟΣ.
..ΑΙΣΙΚΑΘΕΙΔΡΥΣΕΝ
...ΣΗΜΑ..ΙΔΙΠΑ..
..ΕΦΥΑΣΚΛΗΠΙ...
....ΕΙΤΟΟΛ.ΙΟ..
....ΝΠΑΣΙΝ...
....Θ.ΩΠΟΙΣ...
.....Σ...

De forma tituli non constat ex schedis; nec fides est Peyssonelio hac in re: itaque dedi fortuitam; versuum tamen fines et ap. Peyss. et in schedis sunt ii quos repraesento. *a.* vs. 1. lacuna trium fere litterarum ap. Peyss. est, duarum ap. Sherardum. Peyss. ΥΤΟΥ, Sher. pro hoc ΥΠΟ. Vs. 2. Peyss. sine lacuna ΕΙΖΕΙS·ΟΣΑ ΕΡΙ etc. Sher...ΙΓΥΓΟΣΑΙΘΕΡΙ etc. Ex Peyss. assumpsi primum Ε licet falsum. Vs. 3. deest ap. Peyss. Vs. 4. Sher...ΕΞΕΙΔΕΤΟ, Peyss. quod dedi. Vs. 5. Sher...ΒΡΟΤΟΣ.ΙΘΥΓΑΡΕΣΙ.., Peyss. - - ΒΡΩΤΟ.Ε.ΘΥΝΑΡΕΣΙ, ubi nota pro Γ esse Ν, quod defert ad Π. Vs. 6. dedi ex Sher. omissis in fine duobus punctis; Peyss. - - ΙΝΤΕΡΙ ΣΕ..ΙΝΥΚΤΙ. Vs. 7. Peyss. ΜΕΛΑΙΝΟΣ.Τ Ι ΕΡ ΜΗΝΕ, Sher. quod dedi. Vs. 8. Sher. ΘΥΣΑΤΟ ΔΟΥΤΩΣΜΗΤΕ, Peyss. ΟΥΣΑΤΑΔΟΥΥΤΟΣΜΗΙΕ. Vs. 9. ex Sher. (Peyss. ΜΕΛΙΤΙΝ - - ΘΡΟΝ - - - Ε). Vs. 10. dedi ΓΟΘΙΟ ex Peyss. (Sher. ΓΟΣΙΙ), reliqua ex Sher. (Peyss. ΧΧΗΣΝΗ). Vs. 11. ΜΟΙ ex Peyss. (Sher. ΥΟΙ). Tum Peyss. ΣΕΥΤΕΕΠΙΡ, Sher. quod dedi. Vs. 12. Peyss. ΑΘΝΑ, Sher. ΑΘΗΝΑ. Vs. 13. Sher...ΟΝΚΑΙΑΤΗΡ, Peyss. ΤΟΝΑΤΗΡ. Vs. 14. Peyss. nullam lacunam signat. Vs. 15. Peyss. - - ΕΙΣ ΟΥ-ΛΝΟΝΑΣΤΕΡΟ, Sher. ut dedi, nisi quod Θ pro Τ habet. Vs. 16. addidi ex solo Peyss. In *b* lacunae ab initio ap. Peyss. ita notatae sunt, ut quantum perisse ille statuerit, aegre perspicias. Igitur has vss. 1-8. ex Sher. designavi; sed vss. 9. 10. reductiores dedi ex Peyss. et vs. 10. rursum magis quam ap. Sher. in sinistram movi ex eodem. Vs. 1. primum Ν solus Peyss. ultimum Μ. solus Sher. habet. Vs. 2. Sher....ΑΝΤΕΚΝΟ.ΔΑ.., Peyss. - - - ΛΑΙΤΕΚ ΝΟΙΟΔΑ. Vs. 3. Peyss. - - - ΟΣΜΕΛΙΤΙΝΙΣΕΛ, Sher...ΟΣΗΜΕΛΙΤΗΝΗΣ. habet. Vs. 4. Η omittit Sher. Σ omittit Peyss. In fine vss. 4. et 5. punctum ex Sher. Vs. 7. Sher....ΣΙΜ...ΙΔΙΠΑ.., Peyss. ΣΗΜΑ Η.ΙΔΙΠΑ. Vs. 8. ultimum Ι omittit Peyss. Vs. 9. ex Sher. (Peyss. ΕΙΤΟ.Α - - -). Vs. 11. ex eodem (Peyss. - - Ο.ΟΠΟ). Vs. 12. deest ap. Peyss.

a.

Α]ὐτὸ[ς] Ζεὺς Κϱονίδης [ὑψ]ίζυγος αἰθέϱι ναίων
[σ]ῶμα [π]υϱὶ φ[λ]έ[ξ]ας στέϱνων ἐξείλετο θυμόν.
οὐκ ἤ[μην] βϱοτός· [ἰ]θὺ [π]αϱέσ[την μ]ητέϱι σεμνῇ
νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἑϱμηνε[ύ]ουσα τάδ' οὕτως·
Μῆτε[ϱ] Μελιτίνη, θϱῆνον λίπε, παῦε γό[ο]ιο,
ψυχῆς μνησ[α]μένη, ἥν μοι Ζεὺς τε[ϱ]πικ[έϱ]αυνος
τεύξας ἀθ[ά]νατον καὶ ἀ[γ]ήϱαον ἤματα [π]άντα
ἁϱπάξας ἐκόμι[σσ'] εἰς οὐ[ϱ]ανὸν ἀστεϱό[εν]τα.

Loquitur puella, quae de caelo tacta perierat. „Non eram", inquit quantum intelligo, „mortalis: statim post obitum matri haec (quae sequuntur) explicui", ex quibus de eius constabat immortalitate. Pro ἤμην possis etiam ἦν δέ: ἰθὺ etc. quod per asyndeton additur, recte factum est; exponitur enim illud οὐκ ἤμην βϱοτός: in quo nexu asyndeton usitatissimum. Mox ἑϱμηνεύουσα videtur haud ambiguum esse. Pro τάδε poteram etiam τόδε scribere ex Sher. sed pluralis usitatior videtur. Οὕτως vacat; sed non novi aliud. Μελιτίνη nomen idem est ac Μελτίνη in titulo Thyatiris vicino n. 3473. (cf. ad n. 2951.); de nomine Μελίτινος et Μελιτίνη cf. ad n. 3299. 3350. adde n. 2114. *c.* Nihil tribuendum lectioni ΜΕΛΙΤΗΝΗ *b.* vs. 3. Vs. 10. (5.) παῦε est pro παύου dictum. Vs. 16. in fine pro Σ fuit siglum.

b. vs. 1. sitne ἀναστήσας an ἀναστήσασα, quis dixerit? Immo conieceris tale quiddam dictum esse: Σῆμ' ἀνστησάσης - - - τέκνοιο - - - Elementis ΔΑ - - - primus finiebatur hexameter. Tum fuerit μητϱ]ὸς Μελιτίνης· [ἣ δ' εἶπ]εν ἔπος τοιόνδε, hexameter secundus. Tertius fere hic erat: Ἤλ]υθον ἔνθα Διὸς

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΟΥΛΠΙΑΝΜΑΡΚΕΛΛΑΝ
ΤΗΝΙΕΡΕΙΑΝΤΗΣΑΡΤΕ
ΜΙΔΟΣΜΑΡΚΟΥΟΥΛΠΙΟΥ
ΔΑΜΑΠΑΡΑΔΟΞΟΥ
ΚΑΙΚΑΝΙΔΙΑΣΒΑΣΣΗΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΕΠΙΤΕΛΕ
ΣΑΣΑΝΤΑΤΗΣΘΕΟΥ
ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΑΙΤΑΣΘΥ
ΣΙΑΣΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙ
ΠΟΛΥΔΑΠΑΝΩΣ
ΑΝΑΣΤΗΣΑΝΤΩΝΤΗΝΤΕΙ
ΜΗΝΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΥΤΟΥΑΝ
ΔΡΟΝΕΙΚΟΥΚΑΙΣΤΡΑΤΟΝΕΙ
ΚΗΣΤΗΣΜΗΝΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΩΝΘΡΕΨΑΝΤΩΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν Οὐλπίαν Μαρκέλλαν, τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, Μάρκου Οὐλπίου Δαμᾶ, παραδόξου, καὶ Κανιδίας Βάσσης θυγατέρα, ἐπιτελέσασαν τὰ τῆς θεοῦ μυστήρια καὶ τὰς θυσίας λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως· ἀναστησάντων τὴν τειμὴν Ἀνδρονείκου τοῦ Ἀνδρονείκου καὶ Στρατονείκης τῆς Μηνογένους τῶν θρεψάντων ἐκ τῶν ἰδίων.

Cf. n. 3508. ac vide ad n. 3157. Vs. 7. *Δαμᾶς* nomen est satis notum: *παράδοξος* est elogium dignitatis, ut in victoribus.

3508.

Thyatiris in coemeterio Graecorum (sic Prokeschius); ex schedis Cockerelli ed. Walpolius Travels p. 574. n. 39. cum notis, dein editus titulus est in Richteri Itin. p. 581. (cf. p. 634.) et apud Franckium p. 302. cum notis: Richterus tamen non ipse ex lapide transcripsit, sed a Graeco accepit medico, qui in gynaeceo transcripsisse fertur. Habeo ex duplicibus Prokeschii schedis a Zellio missis.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΠΑΤΡΙΣ∘ΟΥΛ
ΠΙΑΝΜΑΡΚΕΛΛΑΝ
ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΗΝ
ΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔοΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝΤΗΣΑ
ΣΙΑΣΝΑΩΝΤΩΝΕΝ
ΣΜΥΡΝΗΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΙΝΤΡΙΣΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΙΕΡΕΙ
ΑΝΔΙΑΒΙΟΥΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΣΤΩΝ
ΘΕΩΝ

Formam litterarum et tituli dedi ex Prok. (Richt. A), nec multum differt Walp. sed Richt. inde a vs. 6. omnia per tres digesta lineas habet. Varietas lectionis exigua est; nec refero vitia apographi Prokeschiani. Vs. 2. siglum ex solo Prok. Vs. 3. ultimum N ex solo Walp. Vs. 8. Richt. ΣΜΥΡΝΑΓΩ etc. Vs. 12. ΤΩΝ omittit solus Richt.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἡ πατρὶς Οὐλπίαν Μαρκέλλαν, ἱερασαμένην τῆς Ἀρτέμιδος, ἀρχιέρειαν τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ, ἀγωνοθέτιν τρὶς τῆς πατρίδος, ἱέρειαν διὰ βίου τῆς μητρὸς τῶν θεῶν.

Cf. n. 3507.

3509.

Thyatiris in latere thecae sepulcralis sine operculo, octo pedes longae, quattuor pedes latae, quinque pedes altae, utrinque figuris ornatae, in aula domus olim Mustaphae Agae, ubi aquae recipiendae inserviebat, titulus versuum sex, minutis litteris scriptus iisque prope evanidis; ed. Smith. Notit. VII eccles. p. 18. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 119 sqq. cum nota, non observatis versuum finibus, Wheler. Itin. p. 232 sq. Ricaut Hist. eccles. Gr. etc. p. 85 sq. minusculis, Chishull. Itin. p. 53. non observatis versuum finibus, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 278. hic quoque finibus versuum non diligenter notatis; porro editus titulus in Richteri Itin. p. 580. (cf. p. 633 sq.) et apud Franckium p. 289. cum commentario usque ad p. 300. item ex schedis Cyrilli in Ἑρμῇ λογίῳ 1812. p. 189. minusculis, unde translatus est in Mus. crit. Cantabrig. T. I. p. 555. Ex Smithio dedit Murat. T. I. p. CCCXX. 2. cum Latina translatione et nota, et T. IV. p. MMLII. 1. ex Ricautio missu Alexandri Berti, cum Latina translatione; hoc secundum exemplum emaculavit Leichius Nov. Emendatt. ad Gr. Murat. Inscriptt. p. 73 sq. Tractatur prolixe a Stoschio Antiqq. Thyatir. p. 222 sqq. et a docto in Observatt. Misc. Bat. T. IV. p. 351 sqq. Varietatem lectionis Smithii, Sponii, Wheleri, Ricautii composuit Saxius Act. Soc. Trai. T. IV. p. 63 sq. ad emendanda Muratorii menda. Habeo ex schedis Horstianis, Köhlerianis, Prokeschianis a Zellio missis. Versuum verus ordo observatur tantum a Smithio, Whelero, Richtero, Horstio, Prokeschio.

glum > vel simile. Vs. 11. dedi ex Roch. Horst. Sher. at Peyss. ΤΕΧΝΟΙΣΚΑΤΑΘΟΙΣ, Poc. ΤΕΚΝΟΙΣ ΚΑΓΑΘΟΙΣ: credo hic quoque pro Κ fuisse siglum. Vs. 12. post ΗΡΩΣΙ Sher. punctum habet.

Γ. Λαίβιος Βαλέριος Σεκοῦνδος Μαννηϊανὸς Γ. Λαιβίῳ Τελεσφόρῳ Κλαυδιανῷ τῷ γλυκυτάτῳ ἀδελφῷ, ἥρωϊ ἐπιφανεῖ, καὶ Λαιβίᾳ Κλαυδιανῇ τῇ θυγατρὶ καὶ Μ. Ἀντωνίῳ Πωλλίωνι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, τοῖς γλυκυτάτοις τέκνοις, ἀγαθοῖς ἥρωσι ἐπιφανέσι.

Pro ἐπιφανέσι ipse auctor videtur ἐπιφανεῖσι dedisse.

3515.

Thyatiris in coemeterio Armeniorum; ex schedis Prokeschii duplicibus a Zellio missis.

ΑΥΡΤΥΧΗΜΕΝΕΚΡΑΤ - - - - -
ΟΝΕΑΥΤΗΤΕΙ˄ΑΙΑΥ..ΟΥ - - - -
ΣΙΩΔΙΑΤΗΝΠΡΟΣΑ..ΓΟΝΔ - - -
ΚΑΙΤΟΙΣ..ΤΕ..Ο.ΛΥ - - - -
ΓΥΝΑΙΞΙΤΩΝΤΕΚΝΟΝ - - - - -
ϹΛΝΕΤΙΖΩΝΤ..ΟΙ - - - - - -
ΕΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΑΝΤΙ.Δ...Σ - -
ΕΠΕΝΒΑΛΗΔΩΣΕ.ΓΗ..’Σ..ΑΓ -
ΓΡΑΦΟΝΕΝΑΠΛΟ.Ν........ -
ΔΑΙΣΙΟΥ Η Υ Γ F....... -

Vs. 7. in altero apographo pro ΤΙ est Π. Titulus in hunc fere modum conceptus erat:

Αὐρ. Τύχη Μενεκράτ[ους κατεσκεύασε τὴν σορ]ὸν ἑαυτῇ τε [κ]αὶ Αὐ[ρ.] .ου - - - - - - - - - - σίῳ διὰ τὴν πρὸς α[ὐτ]ὸν - - - - - - - καὶ τοῖς [τε] τέ[κν]ο[ις α]ὐ[τῆς? καὶ ἐκγόνοις? καὶ] γυναιξὶ τῶν τέκν[ω]ν [καὶ - - - - - - ᾧ ἂ]ν ἔτι ζῶντ[ες] οἱ [προγεγραμμένοι? συγχωρήσωσι· μηδενὸς] ἔχοντος ἐξουσ[ί]αν τι[νὰ εἰ]ς [τὴν σορὸν θεῖναι ἕτερον· ὃς δ᾽ ἂν ἕτερον] ἐπενβάλῃ, δώσε[ι τ]ῇ - - - - - [τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντί]γραφον ἐν ἁπλο[ῦ]ν [ἐτέθη - - - - - - μηνὸς] Δαισίου η̄, ὑ[πὸ etc. Cf. n. 3509. et nott.

3516.

Thyatiris in coemeterio australi haud procul ab urbe in lapide sepulcrali, in quo sunt tres semicirculi scalpti; ex singulis dependet corculum et aliquid rotundum in formam paterae: in semicirculis sunt inscriptiones. Ed. Peyssonel. Itin. Thyat. p. 281 sq. Omnes tres partes habeo ex schedis Sherardianis p. 65. (cod. Ask. I, 23.) et ex Prokeschianis a Zellio missis, mediaeque particulam maiorem ex Spanhemianis n. 161. Hanc mediam partem usque ad ΥΠΟ vs. 6. ex schedis Akerbladi dedit Barthol. Borghesius l. c. in nott.

a.

- - - - -
ΤΕΚΝΟΙϹΑΥΤ
ΩΝΚΑΙΕΓΕΟΝ
ΟΙϹΜΗΔΕΝΟϹ
ΕΤΕΡΟΥΕΧΟΝ
ΤΟϹΕΞΟΥϹΙΑΝΑΛ
ΛΟΠΩΜΑΕΤΕΜΒΑ
ΛΕΙΝΟΣΔΑΝΠΑΡΑΤΑΥ
ΤΑΠΟΙΗϹΗΔΩ
ϹΕΙΤΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ
ΠΟΛΕΙ✱ΑΦ

b.

ΤΗϹΕΠΙΓΡΑΦΗϹ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕ
ΤΕΘΗΙϹΤΟΑΡΧΕΙ
ΟΝΑΝΘΥ·ΕΓΝΑΤΙΩ
ΛΟΛΛΙΑΝΩΜΗ·ΑΠΕΛ
ΛΑΙΟΥ·Λ·ΥΠΟΑΛΕΞΑΝΔΡ
ΟΝΚΑΙΚΟΝ - - - - -
ΕΧΙΝΔΕΤΗΝΕΞ
ΟΥϹΙΑΝΤΟΥΤΟΠΟΥ

c.

ΤΟΥΚΑΤΑΤΗϹΚΑΜΑΡ
ΑϹΑΥΡ·ΡΟΥΦ
ΟΝΒΟΥΛΕΥΤ
ΗΝΥΟΝΤΗϹ
ΑΔΕΛΦΗϹΜΟΥ
ΑΥΡ·ΑΝΝΤΑΝΗϹ
ΤΗϹΠΡΟΕΝΚΕΙΜΕΝΗϹ
ΙϹϹΟΡΟΥΕΠΙΘΕΕΙΝ

Formam Ϲ dedi ex Sher. Prok. (Peyss. Σ, Ak. C) Ξ ex Sher. Fundus lectionis est Sher. a quo quid differant reliqui, missis mendis apertissimis annoto. *a.* vs. 1. lacunam notavi ex Peyss. solo. Vs. 2. Peyss. ΤΕΧΝΟΙΣΕΑΥΤ; Prok. ΓΕΚΝΟΙΕΑΥΤ, quod ducit ad lectionem, quam ex Sher. dedi. Vs. 3. Prok. ΟΝΚΑΙΕΓΟΝ, Peyss. ΩΝΚΑΙΕΠΟΝΥΜ. Vs. 6. Sher. Τ.ΕΞΟΥΣΙΑΝΑΛ, Peyss. quod dedi, Prok. ΤΟϹ ΕΞΟΥΣΤΑΝΑ'. Vs. 7. nota Τ litterae Π oblique inscriptum; Prok. ΛΟΠΩΜΑΕϹΕΜΒ, Peyss. ΛΟΟΝΩ ΜΑΕΝΒΑΛ (Λ haud dubie de suo). Vs. 8. Peyss. ΛΕΙΝΟΣΔΑΝΤΙΠΑΡΑΤΑΥ, Prok. ΕΙΝΟΣΧΑΝΠΑ.., Sher. quod dedi, et insuper in fine ΤΥ, quod omisi cum ceteris. Vss. 9. 10. Peyss. ΤΑΠΟΙΕΙΔΩΣΕΙΤΗ|| ΛΑΜΠ etc. unde ΤΗ recepi; nam Sher. ΤΑΠΟΙΗ ΣΗΔΩΗ||ΣΕΙΛΑΜΠ etc. Prok. ΤΑΛΛΩΣ·ΕΗΑΩ|| ΓΕΙ^^ΜΙ etc. Istud ΤΗ, quod hi omittunt, fortasse ligatum et inter se et cum sequenti Λ fuit. Vs. 10. extr. pro Η, quod ex Peyss. addidi, Sher. lacunam; Prok. et Η et praecedens Τ omittit in lacuna. Vs. 12. pro ✱ (sic Peyss.) Sher. ¥; Prok. lacunam habet pro omnibus, quae post ΠΟΛΕΙ sunt. *b.* vs. 3. Sher. quod dedi, nisi quod Ο pro Θ, et pro Ι ultimo Τ habet; Peyss. Ak. ΤΕΘΗΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙ; Spanh. ΤΕΟΙΗΣΤΟΑΡΧΕΙ, Prok. ΤΕΘΗΙΕΥΟΑΡΧΕ, unde confirmatur Sherardi ΙΣ. Vs. 4. Prok. ΑΝΟΥ; Spanh. ΕΓΑΝΤΙΩ, Prok. ΕΓΝΑΤΙΟ; Peyss. de suo ut solet ΑΝΤΥΠΑΤΩΓΕΝΤΙΑΝΩ. Vs. 5. pro ΜΗ· lacunam habet Peyss. Μ omisso Η est ap. Ak. Vs. 6. in ΛΑΙΟΥ deficit Spanh. Vs. 7. Sher. Prok. ΝΑΙΚΟΝ, ubi ex Peyss. dedi ΚΑΙΚΟΝ. Lacunam signavi ex Prok. Peyss. Pro ΕΧΙΝΔΕ (sic Sher. Prok.) Peyss. ΕΧΟΝΤΩΝΔΕ. In *c.* versus aliquot aliter dividit Peyss. Vs. 4. omittitur a Prok. Pro ΥΟΝ Peyss. ΥΙΟΝ. Vs. 6. Sher. ΑΝΝΤΑΩΗΣ: pro hoc Peyss. ΑΝΝ - - - ΔΕ ΣΠΟΙΝΗΣ, unde Ν pro Ω recepi. Ap. Prok. hoc loco ductus sunt inconditi. Vs. 7. Ρ omittit Sher. id inserui ex Peyss. qui ΤΗΣΠΡΟΕΝΓΕΙ etc. (Prok.

ΑΥΔΥΝΑΙΟΥ, Peyss. ΑΥΔΙΝΑΙΟΥ, Chish. ΑΥΔΗ ΝΑΙΟΥ, quam scripturam ex Suida norat; ΑΥΔ ΝΑΙΟΥ Spon. Richt. Köhl. Prok. Αυδνειου Ric. Ἀνδιαίου Cyr. Coniicias in lapide esse ΑΥΔ̆ΝΑΙΟΥ; sed Norisius Epoch. Syromaced. I, 2. p. 14. putat ΑΥΔ ΝΑΙΟΥ esse vitium scalptoris vel formam ex populari pronuntiatione natam. Posterius verum videtur, quod Αὐδναίου est etiam n. 3517. et n. 2694. *a*. Nostro loco qui dederunt Αὐδυναίου, non lapidis opinor scripturam, sed notam ipsis communem formam de suo dederunt. Tum Cyr. Horst. Köhl. ΤΡΙΣΚΑΙΔΕ ΚΑΤΗΣ. Pro ΜΗΝΟΦΙΛΟΝ Peyss. Horst. Köhl. ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ, et secundum Morgensternium ad Richt. Itin. p. 634. etiam Sm. et Spon. sed apud hos est ΜΗΝΟΦΙΛΟΝ. Apud Cyr. haec prorsus corrupta sunt. In fine Whel. Peyss. Horst. ΔΗΜΟΣΙΑΝ. Horstianum exemplum puto idem esse, ex quo ut Vechtiano hanc lectionem affert Saxius. Sigla claudentia solus habet Richterus.

Φάβιος Ζώσιμος κατασκευάσας σορὸν ἔθετο ἐπὶ τόπου καθαροῦ, ὄντος πρὸ τῆς πόλεως πρὸς τῷ Σαμβαθείῳ ἐν τῷ Χαλδαίου περιβόλῳ παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ τεθῇ, καὶ τῇ γλυκυτάτῃ αὐτοῦ γυναικὶ Αὐρηλίᾳ Ποντιανῇ, μηδενὸς ἔχοντος ἑτέρου ἐξουσίαν θεῖναί τινα εἰς τὴν σορὸν ταύτην· ὃς δ' ἂν τολμήσῃ ἢ ποιήσῃ παρὰ ταῦτα, δώσει εἰς μὲν τὴν πόλιν τὴν Θυατειρηνῶν ἀργυρίου δηνάρια χείλια πεντακόσια, εἰς δὲ τὸ ἱερώτατον ταμεῖον δηνάρια δισχείλια πεντακόσια, γεινόμενος ὑπεύθυνος ἔξωθεν τῷ τῆς τυμβωρυχίας νόμῳ. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἐγράφη ἁπλᾶ δύω, ὧν τὸ ἕτερον ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον. ἐγένετο ἐν τῇ λαμπροτάτῃ Θυατειρηνῶν πόλει ἀνθυπάτῳ Κατιλλίῳ Σεβήρῳ μηνὸς Αὐδναίου τρισκαιδεκάτῃ ὑπὸ Μηνόφιλον Ἰουλιανοῦ δημόσιον.

Τόπος καθαρὸς est locus vacuus, ut καμάρα καθαρὰ n. 3288. Notavit utrumque locum iam Rochettus Antt. Bosp. p. 188. et recte explicuit; cf. etiam nostra Expl. Pind. Olymp. VI. p. 156. Locus accurate definitur, non ut iis, qui titulum in sepulcro positum legant, de loco constet: hi enim ipsi, ubi sepulcrum situm esset, intelligebant; sed propterea quod in tabulario reponendum erat huius tituli exemplum. Σαμβάθειον est fanum Sambathae Sibyllae Chaldaeae, de qua vide Periz. ad Aelian. XII, 35. (Suid. v. Σίβυλλα Χαλδαία et Σίβυλλαι): neque opus est aliorum coniecturas supervacaneas et sententias falsas afferre, de quibus cui placet adeat Stoschium Antt. Thyat. p. 156 sqq. Ὁ Χαλδαίου περίβολος quid sit ambiguum est. Non male coniicit Perizonius, περίβολον hunc esse *Chaldaei* dictum, sive quod a Chaldaeo quodam circumdatus erat istic templis quibusdam, sive quod Chaldaei numinis templum continebat; probabile tamen insuper est, Chaldaeum aliquem ibi instituisse oraculum. Alia vide ap. Franck. Ἐφ' ᾧ τεθῇ est *eo fine ut ibi componeretur*; coniunctivi apud recentiores usum post ἐφ' ῳ illustravit Lennep. ad Phalar. epist. 96. p. 268. notante iam Franckio. Ceterum hoc ἐφ' ᾧ τεθῇ Franckius coniunxit sequentibus καὶ τῇ etc. quod fieri nequit. Τὸ ἱερώτατον ταμεῖον videtur *Fiscus* esse, quidquid dicant alii; ἔξωθεν esse *praeterea* docuit Franck. Ἁπλᾶ sunt *exempla* in tabulis simplicibus scripta, sic dicta oppositione διπλῶν (pugillarium duplicium) etc. Ἀντίγραφον ἓν ἁπλοῦν haud dubie est n. 3515. *Catillium Severum* plures dicunt esse eum, qui a. p. Chr. 120. Consul ordinarius fuit, ab Hadriano a. 117. Syriae praepositus (Spartian. Hadr. cap. 5.). Hunc intelligit etiam Barthol. Borghesius in litteris ad Gerhardum datis et mecum communicatis, putatque illum Asiae Proconsulem fuisse, antequam ab Hadriano Syriae praeficeretur. Posse tamen nostrum recentiorem illum iureconsultum esse, qui fuit in consilio Alexandri Severi (Lamprid. cap. 68.), putabat Franckius; sed nec probo argumentum ab eo allatum et certe qui a. 235. Consul fuit, in bilibra Kircheriana a Secchio edita T. Iulius Clatius Severus vocatur, non Catillius. Δημόσιος est *tabularius civitatis*, ut recte Franckius; servum tamen vel publicum vel Iuliani privatum fuisse, in quas sententias disputat Franckius, minime constat. Quidni enim in aliqua civitate etiam liber homo tabularius constitutus fuerit? Nec si δημόσιος vulgo est *servus publicus*, hoc ad omnes continuo est civitates transferendum; hoc quidem loco δημόσιος *munus* significat, non *condicionem*. Mihi hic δημόσιος videtur certe non Iuliani servus, sed eiusdem filius esse: ut enim genitivus etiam dominum aliquando significet, etiamsi non pendeat ex voce δοῦλος vel simili (ut n. 2953. *b*. 35. pendet ex ἱερός), tamen in huiusmodi titulis hoc non memini me reperire exemplum. Idem iudico de Alexandro Caeci f. n. 3516. Nec quod in utroque genitivus Romanum nomen est, accusativus vero nomen Graecum, inde merito colligas, δημόσιον fuisse civis Romani servum. Tabularios civitatum in provinciis primum instituisse M. Antoninum ex Capitolino (cap. 9.) refert Franckius, atque ideo hunc titulum hoc Imperatore statuit non posse antiquiorem haberi: attamen illi potuerunt etiam prius in una et altera instituti civitate esse. Iam vero vide n. 3516. eodem modo conceptum esse ibique prorsus eandem haberi formulam ὑπὸ Ἀλέξανδρον Καίκου (ita enim p. Καῖκον scribendum videtur) sequente lacuna: non dubitabis opinor hunc quoque eodem esse munere functum. At titulus n. 3516. in aetatem Hadriani referendus videtur.

3510.

Thyatiris in coemeterio Armeniorum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΑΥΡΜΑΤΡΙΛΚΑΤ . . . ΚΕΥΛϹΕΤΟΝΟΡΘΟΙΛΤΑΤΩΝΕΛΥΤΗΚΑΙΤΟΥΩΛ . Τ . ΩΚΑ
Μ . Ν . ΗΚΑΙΛΑΥΠΟΚΑΙΑΓΚΑΗΠΙΑΛΗ . ΟΥΔ . ΝΙΔΕ . ΕΤΕΡΩΕΦΕϹΤΑΙΑ/ . . . ΩΜ .
ΠΕΜΒΑΛΕΙΝΕΔΕΜΗΔΟϹ . . . ΤΡΟΤ . . . . . ΑΤΕΡ

cem post consulatum annis. Et certe his argumentis evincitur, si Proconsul Asiae et Consul anni 211. idem sit, debere eum ante illum consulatum obtinuisse provinciam Asiam, non quod ego ad n. 3179. dixi, post a. 211. Potuit enim iam prius Consul suffectus esse. Sed Borghesius Proconsulem Asiae, cuius ap. Grut. et in reliquis titulis mentio fit, potius illum censet Lollianum Gentianum Consularem esse, cuius meminit Capitolinus in rebus Pertinacis cap. 7. Virum peritissimum sequor libens. Ceterum Lolliani illius proconsulatus Asiae non potest prior fuisse imperio Commodi, quum Smyrna non ante Commodum et Severum fuerit *τρὶς νεωκόρος*, et vix videatur dubium, quin n. 3179. *d.* lectio *τ[ρὶ]ς νεωκόρος* praeferenda sit lectioni *δὶς νεωκόρος*. Postremo a Borghesio monitus annoto ex eadem illa Lollianorum Consularium domo esse etiam Pomponium Cornelium Lollianum Hedianum, qui n. 3191. *Consularium cognatus* audit. De *δημοσίῳ* cf. ad n. 3509. In parte *c.* quod dedi *Ἀννιανῆς* satis certum est; Annianum Thyatiris habes n. 3504. *Ἰς σοροῦ ἐπίθεσιν* est: *in thecam capulo impositam* (*ἐπίθεμα*): intellige thecam sepulcralem minorem, cuius generis supersunt innumerae: tales imponi arcae maiori poterant etiam antequam arca maior clauderetur in perpetuum: fuerunt enim portatiles. Non opus est corrigi *εἰς τῆς σοροῦ*.

3517.

Thyatiris in coemeterio Armeniorum, marmor candidum rubro nativo distinctum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis. Ex schedis Akerbladi nuperrime edidit Barthol. Borghesius l. c. in nott. ad n. 3516.

ΑΝΕΤ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΚΑΣΤΟΥΑΥΤΩΝΤΕΚΝΟΙΣΤΗΝΔΕΤΗΝΚΑΜΑΡΑΝΟϹΔΑΝΕΤΕΡΟΝ
ΕΠΕΝΒΑΛΗΤΩΘΕΙΩΟΙΚΩΤΟΥϹΕΒΑϹΤΟΥΥΠΕΥΘΥΝΟϹΕϹΤΩΑΤΤΗ
ΔΙΑΡΧΕΙΩΝΗΕΠΙΓΡΑΦΗΑΝȣΛΟΛΛΙΑΝΩΤΟΒ ΜΑΥΔΝΑΙΟΥΚϹΜΑΡ
ΤΗΝΔΕΠΡΟΤΗϹΚΑΜΑΡΑΣΠΥΑΛΕΙΔΑΤΟΙϹΘ

Pro Σ et Ϲ Ak. C. Vs. 2. Prok. ΑΥΤΟΝ. In fine Prok. ΟΓ (p. ΟϹ) Δ, omisso ΑΝΕΤΕΡΟΝ. Vs. 3. Ak. ΥΠΕΥΘΙΝΟϹ et in fine ΑΤΤΗ, ubi Prok. ΙΙ pro Η. Vs. 4. Ak. omittit ΗΕΠΙΓΡΑΦΗ. Idem ΑΥΘΥ. Vs. 5. Ak. Ν pro Λ.

[Ὁ δεῖνα κατεσκεύασε] - - - - ανετ - - - καὶ τοῖς ἑκάστου αὐτῶν τέκνοις τήνδε τὴν καμάραν· ὃς δ' ἂν ἕτερον ἐπενβάλῃ, τῷ θείῳ οἴκῳ τοῦ Σεβαστοῦ ὑπεύθυνος ἔστω. α[ὕ]τη [φέρεται] δι' ἀρχείων ἡ ἐπιγραφή, ἀνθυ(πάτῳ) Λολλιανῷ τὸ β̄, μη(νὸς) Αὐδναίου κϛ̄. Μαρ - - - - - - - τὴν δὲ πρὸ τῆς καμάρας πυαλεῖδα τοῖς θ[ρέμμασι - -

De formula *φέρεται δι' ἀρχείων* cf. n. 3266. 3401. de Proconsule ad n. 3516. de mensis nomine ad n. 3509. (in varia lectione). *Πυαλεῖδα* est p. *πυελίδα*: *πύελος* est thecae sepulcralis genus.

3518.

Thyatiris ibidem; ex iisdem schedis Prokeschii.

ΤΗϹΑΥΤΟΥΠ·ΝΑΙΚΙΕΤΕΡΩΣΞΟΥΔΕΝΙΕΖΕΣ
ΘΕΙΝΑΙΤΗΝΑΟΥΔΕΕΣΑ..ΟΡΡΙ..ΘΕ..ΝΕΠΙ
ΓΡΑΦΗΝΕ..ΚΟ....ΔΕΤΙΣΕΝΑΝ.ΙΟΙ..ΙΟ...ΤΟΥΤΩ
ΤΟΝΚΙΕΙΝΟΝ..ΝΤ..Σ..ΙΝΕΚΡΟΥΣΟ.ΟΙΙΙΞΖΟΛΩΜΕΝΩΝ
.ΧΟΝΤΟ......ΙΖΙΔ......ΔΙ....ΠΟΚΕΙΣ..ΑΡΤΗ
..........Ν.........Ε....ΓΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΥΟ.......Ο.....ΛΗΜΑΤ

[Ὁ δεῖνα κατεσκεύασεν etc. ἑαυτῷ καὶ - -] τῇ [ἑ]αυτοῦ [γυ]ναικί· ἑτέρῳ [δὲ] οὐδενὶ ἐ[ξ]έσ[ται] θεῖναί τ[ι]να, οὐδὲ ἐ[ξ]α[λλ]ο[τ]ρι[ῶσαι οὐδ]ὲ [τὴ]ν ἐπιγραφὴν ἐ[κ]κό[ψαι· ἂν] δέ τις ἐναν[τ]ίο[ν π]ο[ιήσῃ] τούτῳ — Sequitur vs. 4. quem non expedio: initio legat aliquis τὸν κ[ρ]είνον[τα]; dein patet *νεκρούς*. Vs. 5. possis legere: ἔ]χοντο[ς ἐξουσ]ί[αν - - - - Tum: ὑ]ποκείσ[ετ]α[ι] τῇ [Θυατειρηνῶ]ν [πόλει etc.

Ad ea quae restitui, cf. n. 2831. et similes.

3519.

Ex iisdem schedis, loco non notato, sed post *Thyatirenam* aliam inscriptionem.

ΟΥΔΕΜΙΚΟΝΜΟΡΩΑΜΦΙΝΕΚΡΟΙΟΠΑΤΗΡΛΥΠΗΘΗ
ΑΝΘΟΥΓΗΡΩΣ..................
ΑΛΛΑΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ..............
ΓΕΙΝΑΜΕΝΟΣ............ΛΕΙΨΕΤΟΚΕΥΣΙΝ

Fragmentum versuum: - - - - *μόρῳ ἀμφὶ νεκροῖο πατὴρ λυπήθη, Ἀνθ' οὐ γήρως - - - ἀλλὰ τρισκαιδεκάτου - - - γεινάμενος - - - λεῖψε* (vel *ἔλειψε*) *τοκεῦσιν*.

[βουλ]αῖσι καθείδρυσεν [Ἑρμῆς?] Vs. 7. fortasse σῆμα, vs. 8. ἔφυ vel ἔφυν, dein nescio an aliquid de Aesculapio, qui eodem modo obierat. Vs. 9. an εἴ[ς] τὸ[ν] Ὀλ[υμπ]ο[ν]? 10. πᾶσιν, 11. ἀν]θ[ρ]ώποις.

3512.

Thyatiris; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 3, 5. p. 40. n. 10. ex schedis alienis, Hessel. Append. Praef. ad Inscr. Gud. c. XXVII. 1. Chishull. Itin. p. 57. versibus indiscretis. Habeo ex schedis Horstianis et Sherardianis p. 80. In Sherardianis versus non distinguuntur.

ΚΛΑΥΔΙΑ.....ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΤΟΝ
ΒΩΜΟΝΜΟΣΚΙΛΙΑΝΩΤΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΗΜΗΣΕΝΕΚΕΝΕΑΝΔΕΤΙΣΜΕΤΑΘΗ
ΑΥΤΟΥΠΟΚΕΙΣΕΤΑΙΤΩΦΙΣΚΩ✱Φ

Haec est divisio versuum ap. Poc. Horstiana c. Hess. per versus digerunt itidem quattuor, sed finibus aliter constitutis. Vs. 1. Hess. ΚΛΑΥΛΙΑ. Lacunam duarum litterarum notat Hess. trium Poc. Sher. quattuor Chish. quinque Horst. In voce κατεσκεύασε pro secundo Κ vulgo est Χ; Sher. Chish. Κ.

Κλαυδία [τοῦ δεῖνος] κατεσκεύασε τὸν βωμὸν Μοσκιλιανῷ τῷ τέκνῳ μνήμης ἕνεκεν. ἐὰν δέ τις μεταθῇ αὐτό, ὑποκείσεται τῷ φίσκῳ δηνάρια φ̅.

Αὐτὸ refer ad τὸ τέκνον.

3513.

Thyatiris in officina alutarii; ed. Thom. Smithius Notit. VII eccles. p. 21 sq. et hinc Graeca Murat. T. II. p. CMLXXXIV. 5. Graecaque et Latina Stosch. Antt. Thyat. p. 236 sq. Habeo ex Append. II. codicis Askewiani, translatum eo ex cod. Chish.

ΞΕΝΩΝ✝
ΚΑΙΠΡΕΙΜΩΙΕΤΕ..
ΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ—
ΚΑΙΟΥΑΛΕΡΙΩΟΥΑ
ΛΕΡΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩ
ΡΩΜΑΙΚΩ Ε^{T} ΚΙ

VOTASUPERVACUAFLETUSQUEETNUMINADIVUM
NATURAELEGESFATORUMQUEARCUITORDO
SPREVISTIPATREMMATREMQUEMISERRIMENATE
ELYSIOSCAMPOSHABITANSETPRATAVEATUM

Graeca dedi ex Sher. nisi quod hic vs. 1. Σ pro Ξ (Sm. .....ΞΕΝΩΝ....). Vs. 2. extr. Sm. ΜΩΙΕ... Vs. 6. Sm. nihil nisi ΡΩΜΑΙΚΩ. Latina dedi ex Sm. neque annoto vitia Sherardi, nisi quod vs. 4. pro VE habet B-VE (ex interpretatione opinor ad V adscripto B).

[Οἱ δεῖνες] Ξένων[ι ἐτ(ῶν) ..] καὶ Πρείμῳ ἐτ(ῶν) ε̅? τοῖς τέκνοις, καὶ Οὐαλερίῳ Οὐαλερίου, γραμματικῷ Ῥωμαϊκῷ, ἐτ(ῶν) κ̅[γ]?

Latini tituli plures extant Thyatiris, ex quibus uni ap. Peyssonel. p. 289 sq. Graecum ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ in fine additum est, idque acclamatum viatoribus a sepulto; non enim pluribus positum illud epitaphium.

3514.

Thyatiris in ara sepulcrali in coemeterio australi (Peyss.) vel in aula ad introitum moscheae (Sher. Roch.); ed. Pocockius Inscr. ant. I, 3, 5. p. 39. n. 7. ex schedis alienis, Peyssonel. Itin. Thyat. p. 288. neuter iusta versuum mensura observata. Habeo ex Sherardianis p. 67. (cod. Ask. I, 24.) schedisque a Rochetto missis, quae inter se consentiunt in finibus versuum definiendis, et ex Horstianis, quae in versuum divisione nec cum Sher. et Roch. nec cum Poc. nec cum Peyss. conveniunt, sed ad Pocockiana tamen inde a vs. 6. (nostr.) proxime accedunt; atque inde ab eo versu Pocockiana divisio non multum discedit ab ea quam nos ex Sher. et Roch. damus.

Γ·ΛΑΙΒΙΟΣΒΑΛΕΡΙΟΣ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΣΜΑΝΝΗ
ΙΑΝΟΣ·Γ·ΛΑΙΒΙΩΤΕ
ΛΕΣΦΟΡΩΚΛΑΥΔΙΑΝΩ
ΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΑΔΕΛ
ΦΩΗΡΩΙΕΠΙΦΑΝΕΙ ❦
ΚΑΙΛΑΙΒΙΑΚΛΑΥΔΙΑΝΗ
ΤΗΘΥΓΑΤΡΙΚΑΙΜ·ΑΝΤΩ
ΝΙΩΠΩΛΛΙΩΝΙΤΩΑΝΔΡΙ
ΑΥΤΗΣΤΟΙΣΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣ
ΗΡΩΣΙΕΠΙΦΑΝΕΙΣΙ

Vs. 10. formam Ұ assumpsi ex Horst. Reliquarum formam litterarum et foliolum dedi ex Roch. ligaturam ex Sher. et Roch. Vs. 1. Roch. Τ pro Γ. Vss. 2. 3. ΜΑΝΝΗΙΑΝΟΣ Horst. Poc. ΜΑΝΝΝ‖ΙΑΝΟΣ Roch. ΜΑΝΝΗ‖ΑΝΟΣ Sher. ΜΑΝΝΙΑΝΟΣ Peyss. Vs. 3. Roch. Τ pro Γ, et tum ΛΕΒΙΩ. Vs. 6. Sher. ΗΡΟΙ, Poc. ΗΡΩ sine Ι. Vs. 7. Peyss. ΚΑΛΑΙΒΙΑ, Poc. ΚΑΙΛΙΠΒΙΑΚΛΥΔΙΑΜΗ, reliqui quod dedi. Vs. 8. Roch. ΤΗΠΑΤΡΙ, Sher. ΤΗΘΥΓΑΤΡΗ, reliqui quod dedi. Vs. 9. init. Poc. ΝΩ (p. ΝΙΩ), ΠΩΛ etc. Roch. Sher. ΠΟΛ etc. Horst. Peyss. Poc. Vs. 10. quod dedi habent Roch. Horst. Poc. At Peyss. ΑΥΤΗΣΚ.ΤΟΙΣ, Sher. ΑΥΤΗΣ.ΤΟΙΣ: credo post αὐτῆς fuisse si-

3522.

Ibidem in via, „in columnae epistylio quattuor pedes alto"; ex schedis Sherardi p. 71. (cod. Ask. I, 115.) et Spanhemianis n. 178. Ultima inde ab ἡ Μακεδόνων hinc affert Chish. Antt. Asiat. p. 146. inter bina quaeque vocabula interpositis punctis singulis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΘΕΟΥΝΕ
ΡΟΥΑΥΤΩΝΟΝΘΕΟΥ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΥΙΟΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΗΜΑ
ΚΕΔΟΝΩΝΝΑΚΡΑΣΕΙΤΩΝ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Vs. 2. ΥΤΩΝΟΝΘΕΟΥ, quod deest ap. Sher. addidi ex Sp. qui praecedens Α duplicat.

Αὐτοκράτορα Θεοῦ Νερούα υ[ἱ]ωνόν, Θεοῦ Τραϊανοῦ υἱόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν ἡ Μακεδόνων Νακρασειτῶν βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

pro universo versu: ϹOEMKEIMIϹ). Vs. 11. Prok. nihil nisi EIN; Peyss. tantum ΣΟΡΟΥΕΠΙΩΣ; idem dein signat duos versus evanidos.

a. [῾Ο δεῖνα κατεσκεύασε τὴν καμάραν καὶ τὴν σορὸν - -
- - - - καὶ] τέκνοις αὐτῶν καὶ ἐγ[γ]όνοις· μηδενὸς
ἑτέρου ἔχοντος ἐξουσίαν ἄλλο πτῶμα ἐ[π]εμβαλεῖν·
ὃς δ᾽ ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ, δώσει τῇ λαμπροτάτῃ
Θυατειρηνῶν πόλει δηνάρια ‚αφ.

b. τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἐτέθη ἰς τὸ ἀρχεῖον ἀν-
θυ(πάτῳ) ᾿Εγνατίῳ Λολλιανῷ, μη(νὸς) ᾿Απελλαίου λ̄,
ὑπὸ ᾿Αλέξανδρον Καίκο[υ δημόσιον]. ἔχιν δὲ τὴν ἐξ-
ουσίαν τοῦ τόπου

c. τοῦ κατὰ τῆς καμάρας Αὐρ. ῾Ροῦφον βουλευτήν, ὑὸν
τῆς ἀδελφῆς μου Αὐρ. ᾿Ανν[ι]ανῆς, τῆς προενκειμένης
ἰς σοροῦ ἐπίθε[σ]ιν.

Ante *a* videtur integra columna deficere. Rufus quod *Aurelius* vocatur et Anniana *Aurelia* (*c*), inde non colligitur, M. Aurelio Imp. recentiorem esse titulum; id solum inde colligas non quidem certa, sed probabili ratione, esse eum eius aetatis, qua Aurelii iam fuerunt celebriores: et Antoninus Pius ille quo tempore Proconsul Asiae fuit (hoc est Hadriano Imp. post a. Chr. 120.), vocatus est T. Aurelius Fulvus Antoninus (cf. n. 2965. Eckhel. D. N. T. VII. p. 1 sq.): a quo Rufum et Annianam denominatos esse probabile est. Proconsul est Egnatius Lollianus, non quem intulit Peyssonelius, Gentianus Lollianus. Sane Lollianus Gentianus fuit et ipse Proconsul Asiae (n. 3179. *d.* et 3180.): at n. 2870. diserte habetur ἐπὶ ἀνθυπάτου τὸ β̄ ᾿Εγνατίου Λολλιανοῦ, aetate Hadriani: idem hoc loco intelligendus. Postremo n. 3517. scriptus est ἀνθυ. Λολλιανῷ τὸ β̄, ubi utrum Egnatius an Gentianus intelligendus sit nescio: tamen ob additum τὸ β̄ eundem utroque loco nominari putes. Ita censuit etiam vir peritissimus Bartholomaeus Borghesius in eruditissima dissertatione de fragmento Fastorum sacerdotalium in Mem. inst. archaeol. Rom. fasc. III. p. 179. qua uti non poteram in prioribus. Et ille quidem de Lollianis uberrime disserens nonnulla aliter atque ego statuit: quapropter pauca et de mea et de illius sententia addam, missis tamen et nimis recentibus, quos Borgh. p. 183. attulit, et aliis quibusdam, qui ab inscriptionum nostrarum ratione alieni sunt. Primum n. 377. compareat *L. Egnatius Victor Lollianus* Sophista, quem ex Philostrato constat Hadriano Imp. floruisse, de Athenis bene meritum. Eundem putabam esse *L. Egnatium Victorem Lollianum*, Consularem, Achaiae restitutorem, cui statuam collocarunt Plataeenses n. 1624. Hic titulus Thebis denuo repertus est nuperrime nec procul ab eo alius in basi scriptus, quem ad me Rossius misit:

ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝΛ'ΕΓΝΑ
ΤΙΟΝΒΙΚΤΟΡΑΛΟΛ
ΛΙΑΝΟΝΘΕΣΠΙΕΩΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΤΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ

At persuasit mihi Borgh. Sophistam illum non fuisse Consularem, quippe quod verisimile non sit Philostratum hanc summam eius dignitatem omissurum fuisse, quum minoris meminerit. Et Borgh. Consularem hunc censet eum esse, cuius in fragmento Fastorum sacerdotalium ut cooptati in collegium sacrum sub a. u. c. 966. p. Chr. 213. Caracallâ Imp. mentio fit: recteque eundem atque illum cooptatum putat esse Egnatium Victorem in Pannonia Legatum Augg. Propraet. a. p. Chr. 207. (Gruter. p. CVI. 3.) Porro eundem esse censet *Egnatium Lollianum* Proconsulem Asiae in Milesio titulo n. 2870. et n. 3516. atque hunc ut dixi etiam n. 3517. agnoscit. Eundem Egnatium Lollianum intelligi debere censet in titulo Latino Alexandriae Troadis:

TOLLIANO
III. PROCOS

quod, quum Egnatii secundus annus commemoretur aliquoties, verisimile sit huic etiam tertium esse annum magistratus additum. Nam quod in eodem lapide alius titulus scriptus est de Fl. Constantio Maximiano, inde non colligi Lollianum marmoris Troadensis esse Q. Flavium Messium Egnatium Lollianum Mavortium, Cos. a. u. c. 1108. et Africae, non Asiae Proconsulem. Et haec quidem omnia eatenus probo, ut tamen Proconsulem Asiae esse diversum putem ab Egnatio Victore Lolliano, qui Caracallâ Imp. floruit: nam Egnatius Proconsul Hadriani aetati tribuendus est, nisi fallit ratio ad n. 2870. ex Q. Iulii Balbi consulatu deducta. Et fieri potest ut fallat; aegreque equidem dissentio ab Italo doctissimo et harum rerum imprimis gnaro, quum praesertim has res non perquisiverim ego accuratius nec sim idoneis ad eas tractandas subsidiis instructus. Denique ab omnibus, quos dixi, prorsus diversus est *Gentianus Lollianus* Proconsul Asiae, cuius mentio fit n. 3179. *d.* et 3180. Plenam eius denominationem praebent Gruteriana iam a Petr. Relando Fast. Coss. p. 119. et prius etiam ab aliis allata, p. CCCCIV. 6. (Q. Epidio L. F. Pol. Rufo Lolliano Gentiano, Auguri, Cos. Procos. cet.) et p. CCCCXVII. 5. (Q. Hed. L. F. Pol. Rufo Lolliano Gentiano, Auguri, Cos. Procos. Asiae cet.) Hic Rufus Lollianus Gentianus simul vocatur Comes Severi et Antonini Augg. Convenit igitur eius aetas in aetatem Consulis a. p. Chr. 211. ac proinde ad n. 3179. *d.* et ad n. 3163. dixi illum haud diversum esse a Consule anni p. Chr. 211. ad quem vulgo referuntur tituli Gruteriani. Posthac vero Borghesius me certiorem fecit sibi videri aliter: Gruterianos enim titulos Septimio Severo superstite esse scriptos, quod Lollianus dicatur *Comes Severi et Antonini Augg.* non *Comes Divorum Severi etc.* Severum autem defunctum esse initio Februarii a. 211. in Lolliani consulatu; itaque Lollianum Consulem a. 211. non posse illum esse Proconsulem Asiae, qui in titulis Gruterianis nominatur, immo Consulem anni 211. ne Caracalla quidem superstite potuisse provinciam sortiri, quod ex more et legibus proconsulatum obtinere non potuerit nisi de-

ΟΣΙΑΙ
ΣΑΙΣΑΥΤΩΚΤΗ
ΗΤΟΥΤΟΙΣΙΤΩΔΑ
ΟΝΙΑΠΑΣΣΥΔΙΑΣΑΝΤΟΣΚΑΙ
ΠΡΕΠΕΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΔΟΓΜΑΤΙΞΟΝΤΟΣΚΑΙΝΑΥ
ΩΕΝΤΩΓΥΜΑΣΙΩΚΑΤΕΙΡΩΝΠΡΟΑΓΡΗΜΜΕΝΩΕΝΩΤΑΙΣΤΕΙ
ΜΑΙΣΑΥΤΩΚΑΤΙΔΡΥΣΕΙΚΤΙΣΤΑΝΤΕΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΠΡΟΣΟΝΥ
ΜΑΣΔΕΣΘΑΙΕΙΚΟΝΑΣΤΕΧΡΥΣΙΑΙΣΟΝΤΕΘΗΝΚΑΘΑΤΟΙΣΤΑΜΕ
ΓΙΣΤΑΤΟΝΔΑΜΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΣΑΝΤΕΣΣΙΝΟΜΙΜΟΝΕΣΤΙΜΕ
ΤΑΓΕΤΑΝΕΞΑΝΘΡΩΠΩΝΑΥΤΩΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝΚΑΙΤΑΝΕΝ
ΤΑΦΑΝΚΑΙΘΕΣΙΝΤΩΣΩΜΑΤΟΣΕΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩΓΕΝΗΘΗΝ
ΑΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣΥΠΕΡΘΥΜΩΣΤΑΝΚΡΙΣΙΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΛΑ
ΒΕΩΝΣΤΟΙΧΕΙΣΤΟΙΣΠΡΟΥΠΑΡΓΜΕΝΟΙΣΙΑΥΤΩΚΑΙΠΡΟΣΜΕ
ΤΡΕΙΣΤΑΝΕΑΥΤΩΤΥΧΑΝΤΟΙΣΕΦΙΚΤΟΙΣΙΝΑΝΘΡΩΠΩΤΑΝ
ΜΕΝΥΠΕΡΒΑΡΕΑΚΑΙΘΕΟΙΣΙΚΑΙΤΟΙΣΙΣΣΟΘΕΟΙΣΙΑΡΜΟΞΟΙ
ΣΑΝΤΑΣΤΕΤΩΝΑΥΩΚΑΤΕΙΡΩΣΙΟΣΤΑΣΤΕΤΩΚΤΙΣΤΑ
ΠΡΟΣΟΝΥΜΑΣΙΑΣΤΕΙΜΑΝΠΑΡΗΤΗΣΑΤΟΑΡΚΕΗΝΝΟΜΙ
ΞΩΝΤΑΝΚΡΙΣΙΝΤΩΠΛΑΘΕΟΣΚΑΙΤΑΝΕΥΝΟΑΝΕΠΙΤΕΘΕ
ΩΡΗΚΗΝΤΑΙΣΔΕΤΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣΙΤΩΝΑΝΔΡΩΝΠΡΕΠΟΙ
ΣΑΙΣΑΣΜΕΝΙΞΟΙΣΑΧΑΡΑΣΥΝΕΠΕΝΕΥΣΕΤΕΙΜΑΙΣΕΦΟΙ
ΣΙΝΠΡΕΠΩΔΕΣΤΑΤΟΝΕΣΤΙΤΩΝΕΝΝΟΜΩΝΕΟΝΤΩΝ
ΧΡΟΝΩΝΤΑΝΠΑΝΤΕΛΕΑΤΩΝΕΙΣΑΜΟΙΒΑΝΑΝΗΚΟΝΤΩΝ
ΕΠΑΙΝΩΝΤΕΚΑΙΤΕΙΜΙΩΝΠΕΡΙΤΑΣΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΑΥΤΩ
ΜΑΡΤΥΡΙΑΝΑΠΥΔΕΔΟΣΘΑΙΔΙΑΚΑΙΤΥΧΑΑΓΑΘΑΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΑΒΟΛΛΑΚΑΙΤΩΔΑΜΩΕΠΑΙΝΗΝΛΑΒΕΩΝΑΠΑΙΣΑΣΕΟΝΤΑΤΕΙ
ΜΑΣΑΞΙΟΝΚΑΙΔΙΑΤΑΝΛΟΙΠΑΝΜΕΝΠΕΡΙΤΟΝΒΙΟΝΣΕΜΝΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΔΙΑΤΑΝΦΙΛΟΔΟΞΙΑΝΔΕΚΑΙΤΑΝΜΕΓΑΛΟΔΑΠΑΝΟΝΕΙΣ
ΤΑΝΠΟΛΙΝΔΙΑΘΕΣΙΝΚΑΙΕΧΗΝΕΝΤΑΚΑΛΛΙΣΤΑΔΙΑΛΑΜΨΕΙΤΕΚΑΙ
ΑΠΥΔΟΧΑΚΑΙΚΑΛΗΝΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΝΕΝΠΑΝ
ΤΕΣΣΙΤΟΙΣΑΓΩΝΕΣΣΙΝΟΙΣΚΕΝΑΠΟΛΙΣΣΥΝΤΕΛΕΗΕΝΤΑΤΑΝ
ΚΑΤΕΥΧΑΝΑΜΕΡΑΕΠΙΤΑΝΣΠΟΝΔΑΝΚΑΤΤΑΔΕΟΔΑΜΟΣΣΤΕ
ΦΑΝΟΙΛΕΥΚΙΟΝΟΥΑΚΚΙΟΝΛΕΥΚΙΩΥΙΟΝΑΙΜΙΛΙΑΛΑΒΕΩΝΑΦΙ
ΛΟΚΥΜΑΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΣΤΕΦΑΝΩΧΡΥΣΙΩΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΙΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΟΝΤΕΘΗΝΔΕΑΥΤΩΚΑΙΕΙ
ΚΟΝΑΣΓΡΑΠΤΑΝΤΕΕΝΟΠΛΩΕΝΧΡΥΣΩΚΑΙΧΑΛΚΙΑΝΚΑΤΤΑΑΥ
ΤΑΔΕΚΑΙΜΑΡΜΑΡΙΑΝΚΑΙΧΡΥΣΙΑΝΕΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩΕΦΑΝΕΓΕ
ΓΡΑΦΗΝΟΔΑΜΟΣΕΤΕΙΜΑΣΕΝΛΕΥΚΙΟΝΟΥΑΚΚΙΟΝΛΕΥΚΙΩ
ΥΙΟΝΑΙΜΙΛΙΑΛΑΒΕΩΝΑΦΙΛΟΚΥΜΑΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΔΟΞΩΣΟΝΘΕΝΤΑΔΕ
ΚΑΙΤΟΒΑΛΑΝΗΟΝΤΟΙΣΝΕΟΙΣΙΚΑΙΠΡΟΣΤΑΝΕΙΣΑΥΤΟΚΟΡΑΓΙ
ΑΝΤΑΙΣΥΠΑΡΚΟΙΣΑΙΣΑΥΤΩΚΤΗΣΙΑΣΕΝΞΜΑΡΑΓΗΩΚΑΙΕ
ΠΙΣΚΕΑΣΑΝΤΑΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΚΑΙΕΚΑΣΤΑΕΠΙΤΕΛΕΣΑΝΤΑ
ΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΠΕΙΚΕΔΕΤΕΛΕΥΤΑΣΗΚΑΤΕΝΕΧΘΕΝ
ΤΑΑΥΤΟΝΥΠΟΤΩΝΕΦΑΒΩΝΚΑΙΤΩΝΝΕΩΝΕΙΣΤΑΝΑΓΟΡΑΝ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΗΝΔΙΑΤΩΤΑΣΠΟΛΙΟΣΚΑΡΥΚΟΣΚΑΤΤΑΔΕΟΔΑ
ΜΟΣΣΤΕΦΑΝΟΙΛΕΥΚΙΟΝΟΥΑΚΚΙΟΝΛΕΥΚΙΩΥΙΟΝΑΙΜΙΛΙΑΛΑ
ΒΕΩΝΑΦΙΛΟΚΥΜΑΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΣΤΕΦΑΝΩΧΡΥΣΙΩΑΡΕ
ΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΕΙΣΕΝΕΧΘΗΝΔΕ
ΑΥΤΟΝΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΥΠΟΤΕΤΩΝΕΦΑΒΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΝΕΩΝΚΑΙΕΝΤΑΦΗΝΕΝΩΚΕΝΑΝΕΥΘΕΤΟΝΕΜΜΕΝΑΙΦΑΙΝΗΤΑΙΤΟ
ΠΩΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΩΛΕΥ
ΚΩΚΑΙΟΝΘΕΜΕΝΑΙΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΠΑΡΤΑΙΣΔΕΔΟ
ΓΜΑΤΙΣΜΕΝΑΙΣΑΥΤΩΤΕΙΜΑΙΣΜΗΝΟΣΦΡΑΤΡΙΩΔΕΚΑΤΑ
ΑΠΙΟΝΤΟΣΕΠΙΙΕΡΕΩΣΤΑΣΡΩΜΑΣΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΩΥΙΩΘΕΩΣΕΒΑΣΤΩΑΡΧΙΕΡΕΟΣΜΕΓΙΣΤΩΚΑΙΠΑ
ΤΡΟΣΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΠΟΛΕΜΩΝΟΣΤΩΞΗΝΩΝΟΣΛΑΟΔΙ
ΚΕΟΣΠΡΥΤΑΝΙΟΣΔΕΛΕΥΚΙΩΟΥΑΚΚΙΩΛΕΥΚΙΩΥΙΩΑΙΜΙΛΙ
ΑΛΑΒΕΩΝΟΣΦΙΛΟΚΥΜΑΙΩΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΕΦΑΝΑΦΟΡΩΔΕ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣΤΩΗΡΑΚΛΕΙΔΑ

3520.

Thyatiris ibidem ubi n. 3507. Edidit Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 21.

ΑΓΟΣΑΙΛΙΑΝΟΥ

An - - - α[τ]ος Αἰλιανοῦ? Certe ἄγος non legerim.

3521.

Pergamum versus, in Caurum, secundum tabulas Arundelli et Keppelii XI fere miliariis Britannicis Thyatirenorum ab urbe abest pagus Bakir s. Bok-hair, ubi olim *Nacrasa* Lydiae. Ibi prope fontem marmor repertum est cum hac inscriptione, quam ed. Chishullus Antt. Asiat. p. 146 sq. cum nota p. 149. Vss. 1-8. habeo ex Spanhemianis n. 179. Varias lectiones ex Sherardianis p. 67. excerpsit Odofr. Müllerus. In fine nihil deest, neque intelligo, cur ibi asteriscum apposuerit Chish.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΤΤΑΛΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΕΤΟΥΣΜΗΝΟΣΥΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙΟΥΤΕΣΣΑ
ΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗΙΕΠΕΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕΛΕΑ
ΓΡΟΥΕΠΙΣΤΑΤΗΣΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΕΝΤΩΙ
ΤΗΣΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣΧΡΟΝΩΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ
ΤΩΝΑΧΘΕΝΤΩΝΒΑΣΙΛΕΙΩΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
ΩΝΟΦΙΛΑΓΑΘΗΣΕΝΕΜΠΑΣΙΝΕΚΔΕΞΑΜΕΝΟΣ
ΤΑΣΤΕΠΑΡΟΥΣΑΣΘΕΩΡΙΑΣΠΡΟΤΟΝΤΩΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΑΣΞΕΝΟΥΣΚΑΙΠΡΟΤΕ
ΡΟΝΔΕΣΤΡΑΤΗΓΟΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ
ΑΝΕΣΤΡΑΦΗΚΑΤΑΤΟΔΕΟΝΕΠΗΓΓΕΛΤΑΙΔΕΚΑΙΝΥΝ
ΑΝΑΘΗΣΕΙΝΦΙΑΛΑΣΔΥΟΕΚΑΤΕΡΑΝΑΠΟΔΡΑΧΜΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΩΝΕΚΑΤΟΝΕΔ. . . . ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΙΝΑΙΔΕΑΥ
ΤΩΙΚΑΙΣΙΤΗΣΙΝΕΜΠΡΥΤΑΝΗ. . ΠΡΟΣΦΕΡΕΣΘΑΙΔΕ
ΚΑΙΛΙΒΑΝΩΤΟΝΚΑΙΤΑΔΕΔΟΓΜΕΝΑΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣ
ΣΤΗΛΗΝΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΗΙ
ΣΤΟΑΙΠΡΟΤΟΥΑΡΧΕΙΟΥΤΑΔΕΕΣΟΜΕΝΑΑΝΑΛΩ
ΜΑΤΑΕΙΣΤΕΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙ. . . ΕΙΣΤΗΝ
ΣΤΗΛΗΝΠΡΟΕΣΩΑΝΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΑΜΙΑΝ

Formam Σ dedi ex Sher. Vs. 1. Sp. ΠΡΟΤΟΥ; vs. 2. idem ΕΤΟΥΜΗ etc. Vs. 3. idem ΗΕΠΙ pro ΤΗΙΕΠΕΙ, et ω pro Ω. Vss. 4. 5. 6. idem omittit I subscr. Vs. 6. idem ΑΥΘΕΝΤΩΝ, et pro ultimo Σ habet Ν. Vs. 7. Chish. ΟΦΙΛΑΓΑΘΟΣΕΝ etc. Sp. Sher. quod dedi. In fine pro Σ Sp. Υ. Vs. 8. Sp. ΤΑΣΠΡΑ°ΘΘΟΥΣΑΣ, Sher. ΠΑ°ΘΥΣΑΣ (quantum video pro solo ΠΑΡΟΥΣΑΣ). Sub finem Chish. ΠΡΑΤΤΟΝΤΑΣ habet ubi ex Sher. dedi ΠΡΟΤΟΝΤΩΣ; Sp. ΠΡΩΤΟΝΤΩΣ. Vs. 17. extr. Sher. ΤΗΣ, et vs. 18. init. Σ . ΤΟΑΠΡΟ. Vs. 20. Chish. ΣΤΗΛΗΝΠΑΡΕΞΕΙΝΤΟΝ, Sher. ΣΤΗΛΗΝΠΡΟΕΣΩΑΝΟΝ. Dedi Sherardianum; Chish. pro lubitu mutare Sherardianam lectionem solitum esse plurimis iam locis vidimus: id quod etiam in hoc titulo aliquoties fecit. Vs. 19. nota nullam esse lacunam.

Βασιλεύοντος Ἀττάλου πρώτου ἔτους, μηνὸς Ὑπερβερεταίου τεσσαρεσκαιδεκάτῃ· Ἐπεὶ Ἀπολλώνιος Μελεάγρου ἐπιστάτης προχειρισθεὶς ἐν τῷ τῆς πανηγύρεως χρόνῳ, ἀγωνοθέτης τῶν ἀχθέντων βασιλείων καὶ εὐεργέτης ὢν [ἐ]φιλαγάθησεν ἐμ πᾶσιν, ἐκδεξάμενος τάς τε παρούσας θεωρίας πρ[επ]όντως καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ξένους, καὶ πρότερον δὲ στρατηγὸς τῆς πόλεως κατασταθεὶς ἀνεστράφη κατὰ τὸ δέον, ἐπήγγελται δὲ καὶ νῦν ἀναθήσειν φιάλας δύο, ἑκατέραν ἀπὸ δραχμῶν Ἀλεξανδρείων ἑκατόν· ἔδ[οξεν] ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σίτησιν ἐμ πρυταν[είῳ]· προσφέρεσθαι δὲ καὶ λιβανωτόν· καὶ τὰ δεδογμένα ἀναγράψαι εἰς στήλην λευκοῦ λίθου, καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῇ στοᾷ πρὸ τοῦ ἀρχείου· τὰ δὲ ἐσόμενα ἀναλώματα εἴς τε τὸν στέφανον καὶ εἰς τὴν στήλην προέσ[θ]α[ι τ]ὸν τῆς πόλεως ταμίαν.

Chishullus refert ad Attalum II. (annum a. Chr. 158.) antequam Attalus esset Philadelphus vocatus: at illum statim ab initio imperii esse Philadelphum vocatum longe est verisimillimum spectanti causam, ob quam hoc meruit elogium (Plutarch. de frat. am. c. 18.). Igitur potius ad Attalum I. (Olymp. 135, $\frac{2}{3}$. a. a. Chr. 239. m. Sept. vel annum sequentem) referenda inscriptio est; neque ulla causa est, quare dubitemus, quin iam huic paruerint Nacrasitae Pergamo vicini. Tum instituta videntur sollemnia *βασίλεια* (vs. 6.) ob sumptam ab Attalo regiam dignitatem. Verba ἐπιστάτης προχ. coniunxi cum seqq. quum Chish. interpunxisset post προχ. non post χρόνῳ. Apollonius quum esset epistates, simul recepit ἀγωνοθεσίαν. Vocabulo ἀγωνοθέτης munus designanti addita liberius est εὐεργέτης vox, quae non est muneris notatio. Tum dedi ἐφιλαγάθησεν ἐμ πᾶσιν: et sic deinceps falsas expuli Chishulli lectiones. Hoc loco Chish. ἐν ἔμπασιν, quod in Boeoticis ferendum, non hic (cf. T. I. p. 725. *a*.). Vs. 15. cave cum Chish. legas πρυτανηΐῳ; Η est in ΕΙ dissolvendum.

tuendus, ambiguus haereas: eadem dubitatio recurrit vss. 53. 54. in verbis ὀνθέμεναι πὰρ ταὶς δεδογματισμέναις αὔτῳ τείμαις. Utroque quidem loco utrumque casum admittit ratio grammatica et usus. Nam ut de solo accusativo paucula dicam, ἐπινεύειν cum accusativo rei passim habetur, ut ap. Dem. de cor. p. 332. 18. μηδεὶς ταῦθ᾽ ὑμῶν ἐπινεύσειεν, c. Mid. p. 6. σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστα ἐπινευόντων, ap. Lucian. adv. indoct. 5. saepius; et in collocandis tabulis vel statuis accusativus post παρὰ haud raro usurpatur, ut n. 107. στῆσαι παρὰ τοὺς προγόνους, et in Attico titulo ante paucos annos edito necdum a me in Corp. Inscr. redacto: εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ εἰκόνα στῆσαι ἑαυτοῦ χαλκῆν ἐφ᾽ ἵππου ἐν ἀγορᾷ ὅπου ἂμ βούληται, πλὴν παρ᾽ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. Et in nostro titulo ut praeferrem accusativum, causa ea fuit, quod in reliquis exemplis omnibus auctor, ubi dativus eandem quam accusativus formam habet, certe primariae voci terminationem pleniorem dedit, ut vs. 13. τοῖς προϋπαργμένοισι etc. Ita iudicavit etiam Franckius ad Inscr. Richter. p. 267. Ceterum hac oblata occasione redeo ad animadversionem, quam nimis timide proposui in Creticis (T. II. p. 405. *b.* conf. ad Teia p. 638. *b.*). Aeoles constat pro α producto ante σ pronuntiasse αι, ubi α hoc esset ex αν natum: igitur pro πᾶσα (πάνσα) pronuntiarunt et scripserunt παῖσα, pro λέξας (λέξανς) λέξαις: item pro ου eo, quod ex ον natum est, dixerunt οι, ut πρέποισα p. πρέπουσα. Similiter Graeci τιθείς p. τιθένς, εἷς p. ἕνς. Iam quum Cretes tradantur cum Argivis ipsum τιθένς, ἕνς servasse, consentaneum est eos etiam pro Aeolico παῖσα dixisse πάνσα, cui olim ad Cretica et Teia haud satis confisus sum: quum Aeoles dicant τοὶς p. τούς, ὑπαρχοίσας p. ὑπαρχούσας, τείμαις p. τιμάς, cum Ahrensio de dial. Aeol. p. 69. (cf. hunc etiam p. 71.) nunc intelligo in Creticis aliquot decretis restituendas esse lectiones a Chishullo expulsas τὸνς p. τούς (N. 3050. 14.), πρειγεύτανς (N. 3058. 4.), et ducibus traditis lectionibus bis reponendum esse ὑπαρχόνσας (N. 3050. 7. et 3058. 7.). Nec tamen constans hic usus est; certe in ipso titulo N. 3058. 18. videtur τὸς ἔχοντας verum esse, nisi malis ex Sherardiana lectione ΤΟΥΣ corrigere ΤΟΝΣ: cf. praeterea T. II. p. 404. *b.* de participiis et p. 402. *a.* de accusativo. Sed revertor ad Cymaeum titulum. Vss. 26. 27. memorabilis est syntaxis καὶ - μὲν et καὶ - δέ. De εἰκόσι vs. 35 sqq. cf. T. II. p. 664. *b.* Ἐνχρύσῳ coniungendum esse viderunt plures, ut Koen. ad Greg. p. 607. Viscontus Iscriz. Triop. p. 66. Vss. 36. 37. ΕΠΕ|ΓΡΑΦΗΝ possit videri ἐπε[γ]γράφην esse; sed usus potius postulat ἐπιγράφην (ἐπιγραφῆναι). Vs. 42. ἐπισκεάσαντα memorabile est (cf. Koen. ad Greg. p. 591.); vide supra T. II. p. 14. *a.* Vs. 44. καὶ ἐπεί κε δὲ notandum, hoc est καὶ ἐπὰν δὲ s. καὶ ἐπειδὰν δέ. Vs. 51. ἐν ᾧ κεν ἂν εὔθετον inaudita est dictio: nec probabilis est correctio Franckii ad Inscr. Richter. p. 258. ἐν ᾧ κε πανεύθετον. Fortasse erravit lapicida: sed usui certe convenit quod dedi ἐν ᾧ κε καί. Qui sub finem commemoratur *Polemo Zenonis f. Laodicenus*, rex est Ponti et Bospori, id quod Belleius et alii ante illum et postea rectissime statuerunt, in his etiam Eckhel. D. N. T. II. p. 369 sq. Illi Cymaeos obtulisse sacerdotium Romae et Augusti non mirum est: neque ille id recusare poterat. Quod non vocatur *rex*, id reverentiae causa factum esse optime monet Eckhel. Ceterum Cymaei templi Romae et Augusto dicati nulla alibi mentio extat: ac quod apud Tacit. Ann. IV, 37. Tiberius tantum de Pergameno templo dicit, quod sibi et Romae sisti Augustus non prohibuerit, inde colligat aliquis alia huiusmodi templa superstiti Augusto in Asia non esse exstructa. Sed Tiberius tantum id templum commemorat, quod primum sibi ab Asianis dedicari permiserit Augustus: id exemplum postea secuti plures in Asia et ceteris provinciis sunt, in his Cymaei, Mylasenses (n. 2696.), Nysaeenses (n. 2943.), Cyziceni, Athenienses (n. 478.), Ancyrani, alii multi. Ceterum sacerdos ille non eponymus est Cymaeis; sed eponymus est stephanephorus: sacerdos Romae et Augusti tantum adulationis vel venerationis causa praescribitur; quod nunc etiam de n. 2943. iudico, ubi aliam causam esse putabam: prytanis vero ideo memoratur, quod hoc munere fungebatur Labeo ipse. Augustum etiam tum superstitem apud Cymaeos *deum* vocari monuit iam Belleius, quem de universo hoc loco cf. etiam in Hist. Acad. Inscr. T. XXXVIII. p. 158.

3525.

Hic titulus et n. 3526. editi ab Arundello (Discoveries in Asia minor T. II. p. 293.) et ab hoc in schola oppidi Menimen reperti sunt, quod prope abest Smyrnâ in via, qua itur Pergamum: sed eo allati erant ex loco *Nemourt*, ubi sunt reliquiae *Cymes* (vide lemma n. 3524.). Nam quod Arundellus p. 298. censet locum Nemourt, unde hae duae inscriptiones allatae sunt, alium esse atque illum, ubi Cymes reliquiae supersunt, id ideo statuit, quod sibi persuasit hos titulos ad oppidum Leucas referendos esse, cuius situm recte definivit ad vicum et collem, cui hodie nomen Lefke. Sed causae, quae eum adduxerunt, ut ita statueret de his titulis (vide p. 294.), non nobis videntur sufficere; nec quidquam in his titulis inest, unde eos pateat Leucis tribuendos esse: sunt *Cymaei* ob id ipsum habendi, quod illo quem diximus loco inventi sunt. Forma elementorum inscriptionis huius (n. 3525.) dicitur vetustior esse.

ΧΡΥΣΙΣΚΛΕΙΝΝΑΓΟΡΟΥΤΟΝΑΝΔΡ
ΚΛΕΙΝΝΑΓΟΡΑΝΠΕΛΟΠΟΣ

Χρῦσις Κλειννάγόρου τὸν ἄνδρ[α] Κλειννάγόραν Πέλοπος.

Chrysis est filia Clinagorae, nupsitque alii ex eadem familia Clinagorae. Duplicata liquida ad Aeolismum referenda est (cf. ad n. 2166.). Exspectaveris tamen potius Κλεενναγόρου; cf. formas compositas ab Ahrensio de dial. Aeol. p. 52.

PARS QUINTA DECIMA.

INSCRIPTIONES MYSIAE.

SECTIO PRIMA.

CYME ET VICINIA.

3523.

Cymaea inscriptio reperta a Benthylo Smyrnaeo, qui nunc Athenis habitat, haud procul a loco Fokea. Lapidem se habere dixit Benthylus; apographum olim misit Beyerus Prof. Lips.

ΕΔΟΞΕΤΩΔΑΜΩΕΛΠΙΝΙΚΩ
ΚΑΙΑΘΑΜΟΔΩΡΩΤΟΙΣΠΑΙΔΕΣΣΙ
ΤΟΙΣΑΓΑΣΙΣΤΡΑΤΩΤΕΝΕΔΙΟΙΣΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΙΕΟΝΤΕΣΣΙΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΣΙΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΙ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΚΑΙ
ΑΤΕΛΕΙΑΝΠΑΝΤΩΝΚΑΙΕΙΣΑΓΩΓΑΝ
ΚΑΙΕΞΑΓΩΓΑΝΚΑΙΕΙΣΠΛΟΥΝΚΑΙ
ΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΠΟΛΕΜΩΚΑΙΕΙΡΗΝΑΣ
ΑΣΥΛΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΙΚΑΙΚΥΜΑΙΟΙΣ
ΕΜΜΕΝΑΙΚΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣ
ΕΚΓΟΝΟΙΣΕΝΤΙΜΟΙΣΕΥΘΕΩΣΚΑΙΠΑ
ΛΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΔΙΚΑΙΣ
ΠΡΟΔΙΚΟΙΣΚΑΙΟΤΤΙΚΕΝ....
. . . . ΩΣ...Π..

Ἔδοξε τῷ δάμῳ· Ἐλπινίκῳ καὶ Ἀθα[ν]οδώρῳ τοῖς παίδεσσι τοῖς Ἀγασιστράτω Τενεδίοισι εὐεργέταισι ἐόντεσσι δέδοσθαι καὶ αὔτοισι καὶ ἐκγόνοισι προξενίαν καὶ προεδρίαν καὶ ἀτέλειαν πάντων καὶ εἰσαγώγαν καὶ ἐξαγώγαν καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν καὶ πολέμω καὶ εἰρ[ά]νας ἀσυλὶ καὶ ἀσπονδί, καὶ Κυμαίοις ἔμμεναι καὶ αὔτοις καὶ τοὶς ἐκγόνοις ἐντίμοις εὐθέως, καὶ [γ]ᾶ[ς κα]ὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ δίκαις προδίκοις καὶ ὄττι κεν [οἱ ἄλλοι πρόξενοι ἔχ]ωσ[ιν, ὑ]π[άρκην καὶ τούτοισι?

Iota subscriptum addidi terminationi dativi in ω, ne turbaretur intellectus, licet id omisisse Aeoles constet ex hoc titulo et alio bonae aetatis n. 3640. et ex grammaticis (vide Ahrens dial. Aeol. p. 99.), quamquam non addicente titulo Lesbio antiquiore n. 2166. (cf. Franck. ad Inscr. Richt. p. 358.). Voces ἀσυλὶ et ἀσπονδὶ oxytonas retinui de industria. In ὄττι leni spiritu usus non tamen hoc ausus sum in οἱ et ὑπάρκην facere. Κυμαίοις etc. est accusativus. Ἐντίμοις εὐθέως si non corruptum est, hoc significat, *frui illos statim ab initio omnibus Cymaeae civitatis iuribus* una cum proxenia; vulgo enim ii, quibus civitas donata est, tamen non plenam et perfectam habuerunt civitatem. Ἔγκτησιν cave mutes in ἔγκτασιν; vide, ne plura, n. 3524. vs. 2. 41.

3524.

Lapis in parietinis *Cymes* in vico Namourt s. Nemourt supra Fokeam a Peyssonelio repertus et a. 1749. Parisios missus, nunc ibidem in aedibus bibliothecae. Scio quidem esse qui in loco vici Nemourt non Cymen, sed Myrinam stetisse putent; sed lapidem hunc aliunde in eum locum allatum esse nullo modo probabile est. Itaque utut de intervallis locorum antiquitus traditis iudicabitur, consisto in eo, ut lapides vici Nemourt Cymae tribuam, quod Peyssonelii hic lapis manifesto Cymaeus est. Titulum ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 56-58. aeri incisum, sed disiunctis praeter fidem lapidis vocibus, cum Gallica translatione et notis p. 179 sqq.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Formae litterarum Φ et Ψ sunt Φ et Ψ. Vs. 6. ΓΥΜΑΣΙΩ est in lapide. Etiam vs. 36. extr. ΕΓΕ dicitur in marmore esse.

\- - - - - - - - - - - -
\- - - - [δαμ]οσίαις? - - - -
[ταὶς ὑπαρχοί]σαις αὔτῳ κτή[σιας ἐν τῷ Ζμαραγήῳ]
\- - - η τούτοισι τῶ δά[μω] - - - -

ονια πασσυδιάσαντος καὶ [μεγαλο]πρεπεστάταις τείμαις δογματίζοντος, καὶ ναῦ[ον] ἐν τῷ γυμ[ν]ασίῳ κατειρῶν προαγρημμένω, ἐν ῷ ταὶς τείμαις αὔτω κατιδρύσει, κτίσταν τε καὶ εὐεργέταν προσονυμάσδεσθαι, εἰκονάς τε χρυσίαις ὀντέθην κάθα τοῖς τὰ μέγιστα τὸν δᾶμον εὐεργετησάντεσσι νόμιμόν ἐστι, μετά [τ]ε τὰν ἐξ ἀνθρώπων αὔτω μετάστασιν καὶ τὰν ἐντάφαν καὶ θέσιν

[*Continuatur pag.* 850.]

3530.

In oppido Guzelhissar (vide ad n. 3529.); ed. Arundell. l. c. ad n. 3529. Arundello (Discoveries in Asia minor T. II. p. 297.) Guzelhissar videtur vetus Neontichos vel Aegae esse: unum hoc constat, aliquod ex *Aeolicis oppidis* eo fere loco situm fuisse.

ΘΕΟΙΣ
ΠΡΟΣΤΑ
ΤΗΡΙΟΙΣ
ΘΕΟΙΣ
ΑΛΕΞΙ
ΚΑΚΟΙΣ

Θεοῖς προστατηρίοις.
Θεοῖς ἀλεξικάκοις.

3531.

In vico Klisselikevi e regione Lesbi, baud procul ab ostio Caici, lapis allatus ex parietinis, quae sunt ad oram maritimam prope Mal-Tepee. Hoc fere loco videtur *Elaea* sita esse, ut recte statuit Leakius. Titulum edidit Dallaway Constantinop. ed. Brit. p. 291. (translat. Germ. p. 334.)

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝΑΓΡΙΟΝΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝ
ΠΟΥΒΛΗΙΟΝΒΑΣΣΟΝΤΟΝΠΑΤΡΩΝΑΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Ὁ δῆμός Λεύκιον Ἄγριον, Λευκίου υἱόν, Πουβλήϊον Βάσσον, τὸν πάτρωνα, σωτῆρα καὶ εὐεργέτην γενόμενον τῆς πόλεως.

Pro Πουβλήϊον coniiciat aliquis Πουβλιλίᾳ, quo tamen non opus.

3532.

Ibidem in porta quadam, ex *iisdem* parietinis; ed. idem l. c.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
::ΛΟΝΙΟΥΛΙΟΝΚΟΥΑΔΡΑΤΟΝ
::ΙΑΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝΚΡΗ:::
ΤΗΣΚΑΙΚΥΡΗΝΗΣΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ
ΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΠΑΡΧΕΙΑΣ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΚΗΣΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝ
ΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΛΥΚΙΑΣΚΑΙΠΑΜΦΥΛΙΑΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΑΣΙΑΣΒΠΡΕΣ
ΒΕΥ:ΠΟΝΤΟΥΚΑΙΒΙΘΥΝΝΙΑΣ

Typothetae vitia quaedam correxi.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν [Γ. Ἄντιον Αὖ]λον Ἰούλιον Κουαδρᾶτον, [δὶς ὕπ]ατον, ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης, πρεσβευτὴν τοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας Καππαδοκικῆς, πρεσβευτὴν τοῦ Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας, πρεσβευτὴν Ἀσίας β̄, πρεσβευ[τὴν] Πόντου καὶ Βιθυνίας.

Huius secundus consulatus incidit in a. Chr. 105. Titulus conferendus cum Pergameno n. 3548. qui eiusdem Quadrati honori datus est: sed de singulis commodius dicetur ad Pergamenum exemplum.

3532. *b*.

Ibidem in cippo; ed. Mauduit, Découvertes dans la Troade p. 147. et aeri incisum tab. IV. 2.

Μ<ΚΑΣΣΙΩΙΟΜΗΡΙΑΝΩΙ
ΜΕΛΟΠΟΙΩΙ
Λ<ΙΡΡΙΟΣΚΑΠΙΤΩΝ
ΟΦΙΛΟΣ

Μ. Κασσίῳ Ὁμηριανῷ, μελοποιῷ, Λ. Ἴῤῥιος Καπίτων ὁ φίλος.

An Ἵρτιος legendum?

3433.

In recessu *sinus Elaitici* (Sandarlikiensis), marmor muro aedium insertum, in quibus degunt custodiae; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΓΑΙΟΣΤΟΥΜΟΣΓΑΙΟΥ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣΧΑΙΡΕ
ΟΔΗΜΟΣ

Γάϊος [Ἰ]ού[λι]ος Γαΐου Περιγένης χαῖρε.
Ὁ δῆμος.

Defunctum honoravit civitas. Cf. potissimum Smyrnaea.

τῶ σώματος ἐν τῷ γυμνασίῳ γενήθην, ἀποδεξάμενος ὑπερθύμως τὰν κρίσιν τᾶς πόλιος Λαβέων, στοίχεις τοῖς προϋπαργμένοισι αὔτῳ καὶ προσμέτρεις τὰν ἑαύτω τύχαν τοῖς ἐφίκτοισιν ἀνθρώπῳ, τὰν μὲν ὑπερβάρεα καὶ θέοισι καὶ τοῖς ἰσσοθέοισι ἀρμόζοισαν τᾶς τε τῶ ναύω κατειρώσιος τᾶς τε τῶ κτίστα προσονυμασίας τείμαν παρῃτήσατο, ἀρκέην νομίζων τὰν κρίσιν τῶ πλάθεος καὶ τὰν εὐνόαν ἐπιτεθεωρήκην, ταὶς δὲ τοῖς ἀγάθοισι τῶν ἄνδρων πρεποίσαις ἀσμενιζοίσᾳ χάρᾳ συνεπένευσε τείμαις· ἐφ' οἶσιν πρεπωδέστατόν ἐστι τῶν ἐννόμων ἐόντων χρόνων τὰν παντέλεα τῶν εἰς ἀμοίβαν ἀνηκόντων ἐπαίνων τε καὶ τειμίων περὶ τᾶς καλοκἀγαθίας αὔτω μαρτυρίαν ἀπυδέδοσθαι· δι' ἃ καὶ τύχᾳ ἀγάθᾳ δέδοχθαι τᾷ βόλλᾳ καὶ τῷ δάμῳ, ἐπαινῆν Λαβέωνα παίσας ἔοντα τείμας ἄξιον καὶ διὰ τὰν λοίπαν μὲν περὶ τὸν βίον σεμνότατα, καὶ διὰ τὰν φιλοδοξίαν δὲ καὶ τὰν πολυδάπανον εἰς τὰν πόλιν διάθεσιν, καὶ ἔχην ἐν τᾷ καλλίστᾳ διαλάμψει τε καὶ ἀπυδόχᾳ, καὶ καλῆν εἰς προεδρίαν, καὶ στεφανῶν ἐν πάντεσσι τοῖς ἀγώνεσσιν, οἷς κεν ἀ πόλις συντελέῃ, ἐν τᾷ τᾶν κατευχᾶν ἀμέρᾳ ἐπὶ τᾶν σπονδᾶν καττάδε· Ὁ δᾶμος στεφανοῖ Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω υἶον, Αἰμιλίᾳ, Λαβέωνα, φιλοκύμαιον, εὐεργέταν, στεφάνῳ χρυσίῳ ἀρέτας ἔνεκα καὶ φιλαγαθίας τᾶς εἰς ἔαυτον. ὀντέθην δὲ αὔτω καὶ εἴκονας, γράπταν τε ἐν ὅπλῳ ἐνχρύσῳ καὶ χαλκίαν, κάττα αὔτα δὲ καὶ μαρμαρίαν καὶ χρυσίαν ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἐφ' ἆν ἐπ[ι]γράφην· Ὁ δᾶμος ἐτείμασεν Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω υἶον, Αἰμιλίᾳ, Λαβέωνα, φιλοκύμαιον, εὐεργέταν, γυμνασιαρχήσαντα κάλως καὶ μεγαλοδόξως, ὄνθεντα δὲ καὶ τὸ βαλανῆον τοῖς νέοισι, καὶ πρὸς τὰν εἰς αὖτο κοραγίαν ταὶς ὑπαρκοίσαις αὔτῳ κτήσιας ἐν Ζμαραγήῳ, καὶ ἐπισκεάσαντα τὸ γυμνάσιον, καὶ ἕκαστα ἐπιτελέσαντα λάμπρως καὶ μεγαλοψύχως, ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐνόας τᾶς εἰς ἔαυτον. καὶ ἐπεί κε δὲ τελευτάσῃ, κατενέχθεντα αὔτον ὑπὸ τῶν ἐφάβων καὶ τῶν νέων εἰς τὰν ἀγόραν στεφανώθην διὰ τῶ τᾶς πόλιος κάρυκος καττάδε· Ὁ δᾶμος στεφανοῖ Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω υἶον, Αἰμιλίᾳ, Λαβέωνα, φιλοκύμαιον, εὐεργέταν, στεφάνῳ χρυσίῳ ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐνόας τᾶς εἰς ἔαυτον. εἰσενέχθην δὲ αὔτον εἰς τὸ γυμνάσιον ὑπό τε τῶν ἐφάβων καὶ τῶν νέων, καὶ ἐντάφην ἐν ᾧ κε [κ]αὶ? εὔθετον ἔμμεναι φαίνηται τόπῳ. τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀνάγραψαι εἰς στάλαν λίθω λεύκω, καὶ ὀνθέμεναι εἰς τὸ γυμνάσιον πὰρ ταὶς δεδογματισμέναις αὔτῳ τείμαις.

Μῆνος Φρατρίω δεκάτᾳ ἀπίοντος ἐπὶ ἱερέως τᾶς Ῥώμας καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος, θέω υἴω, θέω Σεβάστω, ἀρχιέρεος μεγίστω καὶ πατρὸς τᾶς πατρίδος Πολέμωνος τῶ Ζήνωνος Λαοδίκεος, πρυτάνιος δὲ Λευκίω Οὐακκίω Λευκίω υἴω, Αἰμιλίᾳ, Λαβέωνος, φιλοκυμαίω, εὐεργέτα, στεφαναφόρω δὲ Στράτωνος τῶ Ἡρακλείδα.

Aetas tituli est a. u. c. 752-767. postquam Augustus est pater patriae dictus. Decretum hoc dialecti Aeolicae causa maxime memorabile merito iudicatur, estque cum Lesbiorum potissimum titulis conferendum, quum Lesbii et vicini Asiae Aeolenses eadem fere usi Graecitatis forma sint. Accentuum rationem paulo confidentius constitui quam in Lesbiacis: ita ex barytono Aeolico θέος derivatum dedi etiam θέοισι, et ἔοντα p. ἐόντα, similiterque ἀπίοντος, εἴκονας, κατενέχθεντα, ὄνθεντα. Cf. T.II. p. 188. *b.* T.I. p. 719. *b.* et maxime locum ibi citatum Choerobosci. Sub finem retinui vulgarem accentum, ubi formae vulgares sunt, ut ἱερέως, πατρὸς τᾶς πατρίδος: quamquam ἀρχιέρεος et Λαοδίκεος dedi. In contractis perispomena retinui; aoristorum passivi infinitivos decurtatos ausus sum barytonos repraesentare cum Buttmanno Gr. Gr. ampl. T. I. p. 366. qui idoneo usus argumento est. Iota subscriptum in dativis atque insuper in coniunctivis atque aliis formis addidi maxime perspicuitatis causa; vide tamen de coniunctivis T. II. p. 18. *b.* p. 188. *b.* p. 369. *b.* et de dativo ad n. 3523. Spiritum asperum retinui ut in Lesbiis: formae quidem κατειρῶν, κατειρώσιος, κατιδρύσει non magis docent tum spiritum asperum non pronuntiatum esse, quam qui pronuntiarunt ἀπηλιώτης et Λεύκιππος, eos sequitur etiam ἤλιος et ἴππος dixisse. In relativo diserte comparet asper (καθά, ἐφ' οἶσιν, ἐφ' ἆν); praeterea ἐφίκτοισιν et ἐφάβων reperitur. Ceterum non nego ἶρος (pro ἱερὸς) et talia esse Aeolica; cf. intt. Greg. Cor. p. 590. ed. Schaef. et Ahrensii librum de Aeolica dialecto, quem semel atque iterum hic citasse iuvat, quum hanc inscriptionum partem pridem ante editum Ahrensii librum elaborarim. De singulis moneo perpauca. Quae vss. 2. 3. supplevi, ea e vs. 41. petita sunt. Nota vero κ pro χ in voce ὑπάρχω, ut vs. 40. est κοραγία p. χορ. quae cum forma δέκομαι contulit Koen. ad Greg. Cor. p. 344. et cum aliis, quae vel minus commoda vel depravata sunt. Hinc possit aliquis excusare, quae n. 43. et in Fourmontianis habentur tenues pro aspiratis (cf. T. I. p. 72. *a.*): sed non multum opinor ea profecerit excusatione, quam adhiberi Fourmontianis posse ipse iam annotavi. Vss. 5. 6. correctio ναῦον debetur Koenio ad Greg. Cor. p. 590. coll. p. 612. Tum προαγρημμένω est προαιρουμένου. De duplicato μ cf. T. II. p. 189. (ad n. 2166.): accedit αγρ pro αιρ, qui quidem Aeolismus latuit me quum n. 2166. vs. 28. scribebam αἰρεθέντες p. ἀγρεθέντες, et ex nostro titulo afferrem προαιρημμένω (ubi operarum vitio expressum πρυαιρ.). Verum viderat Koen. ad Greg. p. 590. cf. Sapph. Fragm. II, 14. ed. Neu. cum nott. p. 35. et Fragm. XL. Tamen vocem ἱππαγρέτας cum hoc Aeolismo non contulerim, quae potius ex ἀγείρω derivanda est; nec γ est ex digammo natum, quod censebat Franckius ad Inscr. Richter. p. 254. Tertio loco terminatio ήμενος pro vulgari ούμενος notanda, quam optime illustrat Neue ad Sapph. p. 23. recteque huc Franckius l. c. p. 272. rettulit etiam ὁμολογήμενα (ubi nos ὡμολογημένα) et ἀμφισβατήμενα n. 2166. vs. 30. et 20. Vs. 13. στοίχεις est fere *utens et contentus*; vide Koen. ad Greg. p. 372. et Schneider. Lex. Gr. Terminationem participii Aeolicam illustravit idem Koenius. Vs. 18. dedi εὐνόαν paroxytonon cum Franckio ad Inscr. Richter. p. 256. quod correptâ paenultimâ ultima videtur longa fieri, ut εὐσέβεια εὐσεβία: etsi in Aeolicis vocibus de hac re dubitari potest. Vss. 19. 20. sitne accusativus ταὶς τείμαις an dativus ταῖς τείμαις ad verbum συνεπένευσε sta-

nebant ad componendam litem nescio quam: haud pauca etiam ubi lacuna notata non est intercidisse vix quisquam infitietur; quo minus de iis, quae servata sunt, tuto iudicari licet. Nec de singulis, quae tentavi, uberius dicam. Vs. 5. ὅπερ pertinet haud dubie ad δόγμα vel simile nomen; quod periit in praegressis. Διεξαγωγὴ est perductio litis ad finem; cf. maxime n. 2556. vs. 56. et 69. Ultima εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος non possunt apte prioribus adiungi, quum decretum primarium in Bacchi ἱερῷ collocandum esse dicatur, atque illi adscribenda etiam reliqua sint: itaque novum quiddam dictum erat, ad quod referretur illud εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

3538.

Pergami penes Graecum Ioannem a Chio, tabula marmorea a. 1818. effossa, litteris elegantibus, fere dimidium pollicem Anglicum altis. „Tabulae latitudo est pollicum viginti novem cum dodrante, quorum septem excipiunt duae simae cum apophygis, quae hinc inde titulum concludunt. Eius altitudo pollicum viginti octo a dextera et triginta duorum a sinistra parte, quod discrimen oritur ex eo, quod superius tabula sit oblique fracta, ideoque septem prioribus versibus initium desit. In sexto versu spatii aliquid relictum, in quo nulla littera. Versus octavus et nonus ab altero ad alterum marginem protenduntur; subsequentes vero inaequales sunt, et maius quandoque vel minus spatium relinquunt. Nam lapis ipse in utroque latere integer, sed supra et infra confractus. Versus decimus et undecimus maiori intervallo quam ceteri distant." Ita descripsit qui edidit Car. Vidua Inscr. ant. tab. XIV. 1. ubi tamen p. 15. errore tribuitur Alexandriae Troadis, quod posthac correxit editor ipse (vide Letronn. Journ. des Sav. Aug. 1827. p. 483.). Monuit quaedam de hoc titulo Letronnius Journ. des Sav. Jan. 1827. p. 20 sq. atque eum uberius tractavit Welckerus Syll. epigr. Gr. ed. alt. p. 229 sqq.

κΛΑυ
ΛΛΥΔΙΟΣ
ΚΑΙΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΗΘΕΝΤΕΣΚΑΙΕΜΒΑ
ομ-ΟΝΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
χιΑΙΟΝΧΡΗΣΜΟΝ
ΝΧΡΗΣΜΟΝΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΗΣΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣΤΗΣΑΣΙΑΣΚΑΙΔΙΣΝΕΩΚυΡΟΥΠΡΩ
ΤΗΣΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝΠΟΛΕΩΣΣΝΣΤΗΛΑΙΣΑΝΑΙΡΑΨΑΝΤΑΣΕΠΙ
ΤΕΤΗΣΑΓΟΡΑΣΚΑΙΤΩΝΙΕΡΩΝΑΝΑΣΤΗΣΑΙ

ΤΗΛΕΦΙΔΑΙΣΟΙΞΗΝΙΠΛΕΟΝΚΡΟΝΙΔΗΙΒΑΣΙΛΗΙ
ΕΞΑΛΛΩΝΤΙΕΣΚΟΜΕΝΟΙΤΕΥΘΡΑΝΤΙΔΑΓΑΙΑΝ
ΝΑΙΟΥΣΙΝΚΑΙΞΗΝΟΣΕΡΙΣΜΑΡΑΓΟΙΟΓΕΝΕΘΛΗΙ
ΗΜΕΝΑΘΗΝΑΙΗΙΠΟΛΕΜΗΔΟΚΩΙΑΤΡΥΤΩΝΗΙ
ΗΔΕΔΙΟΝΥΣΩΙΛΑΘΙΚΗΔΕΙΦΥΣΙΞΩΙΩΙ
ΗΔΕΚΑΙΕΙΗΤΗΡΙΝΟΣΟΝΠΑΙΗΟΝΙΛΥΓΡΩΝ
ΟΙΣΙΠΑΡΟΥΡΑΝΟΥΥΙΕΣΕΘΗΗΣΑΝΤΟΚΑΒΕΙΡΟΙ
ΠΡΩΤΟΙΠΕΡΓΑΜΙΗΣΥΠΕΡΑΚμΟΣΑσΤΕρΟυηΖΗ
ΤΙΚΤΟΜΕΝΟΝΔΙΑΜΗΤΡΩΙΗΝΟΤΕγΣΤ....αΛΥΣεμ...
ΦΑΙΗΝΚΕΑΤΡΕΚΕΩΣΑΨΕΥΔΕΣΙΝΑΛΚΑΙΣΙιΟΜο...
ΟΣΜΗΔΗΡΟΝΥΠΑΡΓΑΛΕΗΙΡΥΟΙΤΟΓΕΝΟΥΣΩΙ
ΑΙΑΚΙΔΗΣΛΑΟΣΤΟΔΕΜΩΙΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΝΕΣΤΑΙ
ΥΙΕΙΤΟΚΕΛΟΜΑΙΣΕΘΕΑΡΙΛΟΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ
ΤΕΤΡΑΧΑΜΕΝΔΙΑΚΡΕΙΝΑΙΕΦΗΡΗΤΗΡΑΣΑΠΑΝΤΑΣ
ΟΣΣΟΙΥΠΟΞΑΘΕΗΝΤΥΡΣΙΝΧΛΑΜΥΔΗΦΟΡΟΙΕΙΣΙΝ
ΚΑΙΠΙΣΥΡΑΣΣΤΙΧΑΔΕΣΣΙΝΕΦΗΓΕΜΟΝΗ·· ΟΠΑΣΣΑΙ
ΤΩΝΗΜΕΝΚΡΟΝΙΔΗΝΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤυνε
ΗΔΕΤΕΡΗΚΟΥΡΗΝΔΟΡΥΘΑΡΣΕΑΤΡΕΙΤΟΓΕΝΕΙΑΝ
ΗΔΑΣΚΛΗΠΙΟΝΑΛΛΗΙΕΜΟΝΦΙΛΟΝΥΙΕΑ····ΙΗΙ
ΕΠΤΑΓΕΡΑΙΡΟΝΤΩΝΕΙΣΗΜΑΤΑΜΗΡΑΕΠΙΒΩΜΟΝ
ΠΑΛΛΑΔΙΜΕΝΜΟΣΧΟΥΔΙΕΤΗΡΟΝΟΣΑΞΥΓΟΣΑΓΝΟΥ
ΔΑΙΟΝΤΕΣΤΡΙΕΝΟΥΔΕΒΟΟΣΔΙΙΚΑΙΔΙΙΒΑΚΧΩΙ
ΩΣΑΥΤΩΣΚΑΙΠΑΙΔΙΚΟΡΩΝΙΔΟΣΗΘΑΛΕΟΙΟ
ΤΑΥΡΟΥΜΗΡΙΑΡΕΞΟΝΤΕΣΠΡΟΤΙΤΥΣΚΕΤΕΔΑΙΤΑ
ΗΙΘΕΟΙΧΛΑΜΥΔΕΣΣΙΑΜΦΕΜΜΕΝΟΙΟΠΠΟΣΟΙΕ··σε
ΜΗΣΦΕΤΕΡΩΝΝΟΣΦΙΝΠΑΤΕΡΩΝΛΟΙΡΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ
ΣΠΕΝΔΟΝΤΕΣλοιμοΙΟΠΑΡΑΘΑΝΑΤΩΝΑΚΟΣΕΣΘΛΟΝ
ΑΙΤΕΕΤΕΟΣΤΗΛΟΥΡΟΝΕΣΕΧΟΟΛΑΝΩΝΧΘΟΝΑΦΩΤΩΝ
ΕΚΤΟΠΙΟΣΠΡΟΝΕΟΙΤ...ε....ρ

3526.

De hoc *Cymaeo* titulo vide lemma ad n. 3525. In fine aliquid deesse patet ex Arundello.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΝΒΤΟΥ
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΤΟΝΕΠΙ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝΛΕΥΚΑ
ΝΟΝΤΟΝΠΑΤΕΡΑΠΕ
ΡΑΙΑΣΤΗΣΜΗΤΡΟΣ

Ἀ]πολλ[ώ]νιον β̄ τοῦ Ἑρμογένους τὸν ἐπικαλούμενον [Λ]ευκανόν, τὸν πατέρα Περαίας τῆς μητρὸς [ὁ δεῖνα ἀνέστησεν.

B̄ est δίς, ut solet: Apollonius igitur est Hermogenis F. Hermogenis N. Fuit autem *Lucanus* cognominatus. Arund. p. 294. qua ratione hoc cognomen ad oppidum Leucas referre potuerit, non extrico.

3527.

„In templo Apollinis, quod inter *Cumam* et *Myrinam* in Aeolide, portâ maximâ lapis inscriptus visus a Cyriaco Anconitano"; ex scholiis Cyriaci ad Strabonem a Langermanno transcriptum edidit Reinesius Syntagm. Inscr. I, 242. p. 224. et ex schedis Vallicellianis missu Ios. Blanchinii Murat. T. I. p. XXIII. 1. In codice Strabonis Mediceo Plut. XXVIII. n. 3. titulum hunc repperit Guil. Kramerus (de codd. Strab. p. 15. Berol. 1840.) his praemissis verbis: Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπίγραμμα εὗρον: quae a Cyriaco ipso adscripta esse Kramerus recte iudicat: hinc transcripsit librarius, qui codicem Strabonis Parisinum N. 1391. exaravit (vide Kram. p. 10.).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣΑΤΤΑΛΟΥ

Mur. ΧΡΗΣΜΗΓΟΡΩ, Rein. ΧΡΗΣΤΗΡΙΩ, Kram. vel potius Cyriacus ipse ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ, Mur. ΦΙΛΑΙΤΑΙΡΟΣ.

Ἀπόλλωνι χρηστηρίῳ Φιλέταιρος Ἀττάλου.

Χρησμαγόρης Apollo audit in hymno eius epitheta continente Anthol. Pal. T. II. p. 188. sed χρηστηρίῳ fide Cyriaci ipsius nititur. Qui dedicavit, est Philetaerus Pergamenus, Eumenis II. regis frater; vide ad n. 122. Ceterum hic titulus visus est pertinere ad templum et oraculum, quod fuit Grynii: πολύχνιον Μυριναίων Γρύνιον, ex Artemidoro ait Strabo XIII. p. 622. (ubi cf. intt.), καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον καὶ νεὼς πολυτελὴς λίθου λευκοῦ. Plura de hoc oraculo dat Meinekius Fragm. Euphor. p. 102. Sed Grynium et templum ibi cum oraculo inter Myrinam et Elaeam situm est, Myrinâ in septentrionem, neutiquam inter Cymen et Myrinam, hoc est Myrinâ in austrum. Itaque si vere rettulit Cyriacus, aliud hic templum vidit atque illud a Strabone commemoratum.

3528.

„In Aeolia"; ex schedis Vallicellianis petiit Ios. Blanchinius; ed. Murat. T. I. p. CCXXVIII. 1. cum Latina translatione et nota. Ex iisdem schedis n. 3527. repetitus ab eodem Blanchinio est; tam hinc quam ex ipsa inscriptione patet hunc quoque titulum Aeolidi Asiae tribuendum esse, et coniicio eum *eodem* quo n. 3527. *loco* collocatum fuisse.

ΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΡΩΝΑΙΟΥΛΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΠΑΙΔΑ
ΘΕΟΥΝΕΟΥΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΘΕΑΣΑΙΟΛΙ
ΔΟΣΚΑΡΠΟΦΟ
ΡΑΣΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑΣ

Ὁ δῆμος Νέρωνα Ἰούλιον Καίσαρα, παῖδα θεοῦ νέου Γερμανικοῦ Καίσαρος καὶ θεᾶς Αἰολίδος καρποφόρας Ἀγριππείνας.

Titulus pertinet ad Neronem Germanici filiorum natu maximum qui a. u. c. 783. in insulam Pontiam sepositus et anno insequente necatus est. Vide de eo Eckhel. D. N. T. VI. p. 216. Agrippinam maiorem Germanici uxorem a Lesbiis esse θεὰν Αἰολίδα vocatam et Germanicum deum, monui ad n. 2183. licet incertum sit, an n. 2183. ad hanc pertineat (cf. ad n. 2960.).

3529.

Inter oppida Guzelhissar (quod est prope Pergamum in meridiem) et Menimen (de quo vide lemma ad n. 3525.), hoc est in vicinia *Cymes*; ed. Arundell. Itin. VII eccl. in tabula lithographica nullo numero notata. Lapis fractus utrinque et infra.

ΠΑΝΩΣΚΑΙ
ΑΚΑΙΕΥΝΟ
ΧΗΝΤΛΔΕΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΙ
ΝΟΙΣΜΥΡΙΟ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΑΝ
ΑΡΧΗΔΙΑ
ΥΟΝΠΕΡΡ

Vs. 1. exple πολυδα]πάνως. Vs. 2. fuit fortasse ἀρετῆς ἕνεκ]α καὶ εὐνο[ίας vel simile; vs. 4. aliquid de γυμνασιάρχῳ. Vs. 5. possit aliquis de Myrina cogitare: sed non confido. Neque immoror reliquis.

Αἰακίδης λαός, quod Pergamus, fabulosus urbis heros eponymus, Neoptolemi Aeacidae et Andromachae filius perhibebatur (Pausan. I, 11, 1. Serv. ad Virg. Eclog. VI, 72.). Tum *τὸ δ' ἐμῷ* etc. est relativum pro *ὃ* etc. Vs. 23. Welckerus dabat: *Θεάριλος, ἡγέτα λαοῖο.* Mea restitutio manifesto vera est, nisi quod malim insuper *Θεωρίδος*, quod Doricum *Θεαρίδος* ab huius carminis dialecto alienum est. Qui theorus ad Apollinem missus erat vel architheorus, is vocatus est *Θεωρίδος ἡγέτης ὁδοῦ.* *Ἡγέτα ὁδοῖο* scriptum est in lapide, recitandum illud *ἡγέθ' ὁδοῖο*: ut vs. 20. scriptum est *κε ἀτρεκέως*, vs. 30. *μῆρα ἐπί*, vs. 35. *χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι*, vs. 38. *αἰτέετε ὥς.* Vs. 24. Welck. *ἐφ' ἡγητῆρας.* Certum est nostrum *ἐφηβητῆρας*, licet aliunde mihi non cognitum, hoc est *ἐφήβους*: hinc chlamydum deinceps mentio, quae etiam vs. 35. redit, hinc patrum vs. 36. Vs. 27. vacant elementa ΙΜΝΩΙ. Retinui vero scripturam *ὕμνῳ*, quae certe ferri potest: etsi in promptu est substituere nomini verbum. Vs. 28. dubites sitne *ἡ δ' ἑτέρη* an *ἠδ' ἑτέρη* legendum: posterius praetuli, quod certe vs. 29. *ἡ δ' Ἀσκλήπιον ἄλλη* mire dictum foret. Accedit quod *ἡ δ' ἑτέρη* proprie est *altera vero*, *ἠδ' ἑτέρη* autem *et alia*; alia autem, non altera hic desideratur. Vs. 29. ubi dedi *μέλψῃ*, Welckerus volebat *τιμᾷ.* Vs. 30. *γεραιρόντων* imperativus est, quod patet ex seq. *δαίοντες*: neque vero commode absolutum esse potest, sed *μῆρα* accusativus inde pendet, ut *γεραίρειν μῆρα* sit *γέρα θύειν μῆρα.* Vs. 31. Welckerus dedit *διέτηρον ὃς ἀζυγός*, et ad *διέτηρον* intelligit *χρόνον.* Sed manifesto *ἄζυγος* est genitivus: hinc nihil superest, nisi ut adiectivi forma *διετήρων* statuatur, quum alias tantum huiusmodi reperiantur formae: *τριέτηρος, τετραέτηρος, ἐνναέτηρος, δεκέτηρος.* Tum quomodo coniungenda sint quae sequuntur, dubites; sumpsi sententiam esse hanc: *καὶ ὡςαύτως Διῒ Βάκχῳ καὶ (ὡςαύτως) Ἀσκληπίῳ*, et a vs. 34. incipere novum praeceptum: ,,Dum igitur, ut imperavi, femora taurina immolatis, praeparate simul epulas''. Quamquam nescio an de industria hi versus ita scripti sint, ut varie institui verborum coniunctio posset. Baccho immolatus taurus reperitur in nummo Severi Pergameno apud Eckhel. D. N. T. II. p. 470. qui aliud exemplum negat se nosse. Verum taurus Baccho sacer (Schol. Pind. Olymp. XIII, 25.) et praemium dithyrambi (vide Explicatt. Pind. nostras p. 213.): et vetus exemplum bovis Baccho immolati habemus apud Athen. X. p. 456. D. Vs. 35. memorabilis forma *ἀμφεμμένοι* p. *ἠμφιεσμένοι.* Vs. 36. Welckerus dedit *μοίρῃ δ' ἐφεκάστῃ.* Etsi deest Iota subscriptum, tamen haud dubie dativus est: ,,in quaque parte horum sollemnium'' sive ,,in singulis quibusque epulis''. Vs. 38. Welckerus *ἐχθροτάτων*: propius accedere ad traditas litteras videtur quod dedi.

3539.

Pergami in fragmento lapidis, quod memorat Choiseul-Gouffier Voy. pittor. T. II. p. 33.

ΠΡΥΤ...

Prytanes (eosque adeo eponymos) fuisse Pergami, quod hinc colligi potest, patet etiam ex n. 2189. 3486. et ex decreto ap. Ioseph. A. I. XIV, 10, 22. denique frequenter obvius prytanis in cistophoris Pergamenis (vide Eckhel. D. N. T. IV. p. 353. et 359.).

3540.

Pergami in urbis regione, quam vocant Abagi Mahalé, penes Turcam in parvo stylobate; inscriptio in parte inferiore sculpta est, in superiore anaglyphum nunc fractum. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. XVI. 1. Cf. Letronn. Journ. des Sav. Jan. 1827. p. 21.

ΚΑΙΤΗΙΔΙΟΣΚΟΥΡΙΤΩΝΣΥΜ
ΒΙΩΣΕΙ ΑΝΔΡΩΝ
ΠΡΟΕΣΤΩΤΟΣΤΕΛΕΣΦΟΡΙΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΟΥ

- - - - - - *καὶ τῇ Διοσκουριτῶν συμβιώσει ἀνδρῶν, προεστῶτος Τελεσφορίωνος, γραμματεύοντος Ἀκληπιά[δ]ου.*

Dedicavit aliquis anaglyphum, Dioscuris opinor et Dioscuritis, quorum ipse sodalis fuit. De *συμβιώσει* vide ad n. 3304. adde locum Artemidori Onirocr. IV, 44. a Letronnio citatum: *ἔδοξέ τις ἐν συμβιώσει καὶ φρατρίᾳ τοῖς συμβιωταῖς ἀναστειλάμενον ἑκάστῳ προςουρεῖν.* Hae *συμβιώσεις* habebant suos magistratus, ut Tenia *συμβίωσις* secundum titulum in Addendis ponendum habet nauarchum et scribam: similiter haec Pergamena habet praesidem et scribam. Praeterea quoniam talis symbiosis *συνόδου* vel *θιάσου* instar est, habet illa suum tutelarem deum vel heroem: nostra haec Pergamena colebat Dioscuros. Theraeam aliquam *συμβίωσιν φίλων* coluisse Priapum conieci in Comm. de titulis Theraeis c. 12. extr. (in Actis Acad. Boruss. a. 1836.) Nomina propria praesidis et scribae ducta sunt a numinibus Pergamenis, Aesculapio et Telesphoro: noli tamen ideo hos homines ex sacris familiis oriundos censere.

3541.

In lapide, qui angulo muri arcem *Pergamenam* cingentis insertus est, in Africum; ex schedis Peyssonelii misit Zieglerus.

ΕΟΠΛΩΝΑΘΗΝΑ

3534.

In *eodem* muro; ex iisdem schedis ab eodem missis.

IIAV... SILIVS
MELLITVS›AN›XII
XAIPE›Γ›ΣΙΛΙΟΣ
ΜΕΛΛΗΤΟΣΕΤΩΝ
IB

[Vale? C.] Silius Mellitus an(norum) XII.
Χαῖρε Γ. Σίλιος Μελλῆτος ἐτῶν ιβ.

Nisi scribendum Μελλῖτος, quod certe debuerat scribi.

SECTIO SECUNDA.

PERGAMUM, GAMBREUM, VICINA GERMAE.

3535.

Pergami ultra secundam portam arcis, in lapide fracto; ex schedis Peyssonelii a Zieglero transcriptis.

ΒΑΣΙΛ-----
ΕΠΙΓΕΝ-ΣΚΑΙΟΙ
ΟΙΣΥΝΑΓΩΝΙΣΑ
ΚΑΙΑΝΤΙΟΧ------
ΕΣΤΙ

- - *βασιλ* - - *Ἐπιγέν[η]ς καὶ οἱ* - - - *οἱ συναγωνισά[μενοι]* - - *καὶ Ἀντιοχ* - - etc.

Manifesto pertinet ad bellum aliquod regis Syriae, et ad Galaticum opinor idem ad quod n. 3536. Est igitur dedicatio spoliorum de Galatis reportatorum.

3536.

Pergami, ab arce in occidentem; ex schedis iisdem.

/ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΝΠΡΟΣΓΟΛΙΣΤΟΑΓΙΟΥΣ
--ΤΑΣΓΑΛΛΑΤΑΣΚΑΙΑΝΤΙΟΧΟΝΜΑΧΗΣ

Vs. 1. Franzius recte coniicere videtur: πρὸς Τολιστο[βω]γίους. Vs. 2. possis scribere Τεκτοσάγ]ας; reliqua aperta sunt: Γαλάτας καὶ Ἀντίοχον μάχης. Est hic Antiochus Hierax, cuius auxiliares fuerunt Galatae, quum bellum gereret cum fratre Seleuco II. Fortasse aliquid ex praeda dedicatum Veneri erat; unde vs. 1. vox Ἀφροδίσιον. Diserte autem memoriae prodidit Pausanias I, 4, 6. Περγαμηνοῖς δὲ ἔστι μὲν σκῦλα ἀπὸ Γαλατῶν, ἔστι δὲ γραφὴ τὸ ἔργον τὸ πρὸς Γαλάτας ἔχουσα.

3537.

Pergami, in lapide, qui solo vel fundamento turris ex parte immersus est; ed. Dallaway Constantinop. p. 304. ed. Brit. (p. 348 sq. translat. Germ.), qui ipse notat mutilum esse titulum.

: : : : : : : : : : : : :
:::::ΥΠΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΗΝ::::ΣΥΤΟΥΠΑΡΗ
ΜΩΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΟΣΚΑΙΤΩΝΠΡΟΞΕΝΩΝ
ΤΩΝΥΦΗΜΩΝΤΕΚΑΙΤΗΣΑΛΕΞΑ:::ΚΑΤΕ
ΡΩΝΤΡΙΩΝΑΝΔΡΩΝΚΕΡΥΚΩΝΕΝΘΑΔΥΦΗ
ΜΩΝΟΠΕΡΚΙΝΩΑΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΟΠΩΣΥΜΙΝΑΣΦΑΛΕΣΚΑΙΙΣΟΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΙΣΤΟΝΛΟΙΠΟΝΧΡΟΝΟΝΥΠΑΡ
ΧΗΤΟΔΕ:::::ΥΝΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝΑΞΥΡΟΝΕΙ
ΝΑΙΠΡΟΣΑΝΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙΔΕΚΑΤΑΛΛΑΝΤΙΝΑ
ΜΕΤΑΤΑΥΤΑΚΟΙΝΗΙΚΡΙΝΑΝΤΕΣΜΕΤΑ
ΤΟΥΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥΕΠΙΤΗΝΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ
ΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

- - - - - - - - - - ὑπ᾽ Ἀριστομάχου [πρεσβε]υτοῦ παρ᾽ ἡμῶν ἀποσταλέντος καὶ τῶν προξένων τῶν ὑφ᾽ ἡμῶν τε καὶ τῆς Ἀλεξα[νδρέων πόλεως ἀποσταλέντων? ἑ]κατέρων τριῶν ἀνδρῶν κ[η]ρύκων [- - - - - -] ἐνθάδ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν. ὅπερ κ[ρ]ίνω ἀναγραφῆναι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, ὅπως ὑμῖν ἀσφαλὲς καὶ ἴσον τοῖς νόμοις εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὑπάρχῃ. τὸ δὲ .....υν ὑποκείμενον ἄ[σ]υ[λ]ον εἶναι. προσαναγράφεσθαι δὲ κα[ὶ] τὰ [ἄλ]λα [δόγματα]? ἄν τινα μετὰ ταῦτα κοινῇ κρίναντες [- - - - - -] μετὰ τοῦ πεμπομένου ἐπὶ τὴν διεξαγωγὴν [- - - - - -] εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

Haec supersunt ex litteris a rege aliquo, Ptolemaeo ni fallor, ad Pergamenos datis, quae perti-

Sunt versus ἰσόψηφοι ut n. 3544. et 3546. Singulorum versuum numerus est MMCLXXXVI. ,,Architectus I. (*Iulius* opinor) Nicodemus, simul qui etiam Nico minor vocatur, divinis semper artificibus sacris munivit et rebus omnibus ornavit forense ambulacrum sua liberalitate. In vita vero pulchra res una sola est beneficentia.'' Ἀγοϱανόμιος videtur hic nihil nisi *forensis* esse, solo hoc addito significatu, ut forensis designetur locus, ,,in quo versari et de rebus suis agere artifices possint''. Alias ἀγοϱανόμιον est, quod pertinet ad aedilem (ἀγοϱανόμον). *Artifices* intelligo fabros tignarios, lapicidas et omnes alios, qui duce architecto opus faciunt. *Nicodemus* s. *Nico* haud dubie idem est qui titulum n. 3546. scripsit et collocavit, nec dubito, quin ille alter titulus eodem quo n. 3545. loco, hoc est in porticu a Nicodemo exstructa positus fuerit. Aetas Nicodemi videtur eadem fere atque Isidoti (n. 3544.) esse.

3546.

Pergami in aula ecclesiae Graecae (sic Turner et Cyrillus referunt), vel in coemeterio Graeco (sic Villoisonus), in tabula marmorea oblonga, eaque satis ampla; ed. ap. Choiseul-Gouffier. l. c. p. 171. cum notis, quibus Delambre, geometra celeberrimus, explicuit argumenta mathematica; deinde minusculis in Ἑϱμῇ λογίῳ l. c. p. 63 sq. et ap. Turner. Itin. l. c. p. 272 sq. Ex Choiseuliano exemplo petiit et interpretatus est Idelerus in Zachii Ephemeride menstrua, quae inscripta est ,,Monathliche Correspondenz zur Beförderung der Erd- und Himmelskunde'', T. XXIII. (1811.) p. 257 sqq. Pergami transcripserat Cousinerius, proxenus tum Gallicus apud Thessalonicenses; eius apographum ex schedis Villoisonianis transcripsit Bekkerus, unde ego habeo. Ex iisdem schedis titulum dedit Osannus Syll. p. 385. tanquam ineditum, sed aliis explicandum reliquit. Aliud apographum misit Rochettus; sed hoc desinit vs. 29.

ΑΚΑΚΙΑΔΕΕΠΙΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ʿΑΨΚϚ
ΙΔΙΑΔΗΔΙΑΤΟΥΔΩΡ ʿΑΨΚϚ
ΘΕΣΕΙΕΙΣΑΠΑΙΩΝΟΣ ʿΑΨΚϚ
ΚΑΙΛΑΒΡΟΝΑΜΑΕΙΣΕΝΚΟΣΜΩ ʿΑΨΚϚ
ΕΠΑΓΑΘΑΤΟΙΣΤΕΧΝΙΤΑΙΣ ʿΒΡΝϚ
ΤΗΝΔΙΑΤΡΙΒΗΝΕΠΟΙΗΣΕΝΕΙΚΩΝ ʿΒΡΝϚ
ΕΝΠΕΙΡΟΙΣΑΙΤΗΣΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ ʿΒΡΝϚ
ΘΕΙΑΚΑΘΟΛΟΥΦΥΣΕΩΣΑΜΑΗΔΕΙΑΣ ʿΓ
ΑΕΙΟΚΩΝΟΣΗΣΦΑΙΡΑΟΚΥΛΙΝΔΡΟΣ ʿΓ
ΕΙΚΥΛΙΝΔΡΟΣΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΙΑΜΦΟΤΕΡΑ
ΘΙΓΜΑΗΔΕΙΑΕΠΑΦΗ ʿΓ
ΕΣΤΑΙΣΦΑΙΡΑΣΑΝΟΙΓΜΑΗΔΙΑΜΕΤΡΟΣ
ΙΣΗΠΑΣΙΝ ʿΓ
ΕΝΚΥΚΛΙΟΙΣΔΙΑΜΕΤΡΟΙΣΑΛΛΑ
ΙΔΙΑΔΗΚΑΙΥΨΕΣΙ ʿΓ
ΑΜΙΛΛΑΟΛΟΓΟΣΚΑΙΕΝΣΤΕΡΕΩ
ΕΣΤΙΠΡΟΚΟΠΗ Α̅Β̅Γ̅ ʿΓ
ΓΕΝΝΙΚΗΘΕΙΑΤΙΣΕΞΙΣΩΣΙΣ
ΑΛΛΑΚΑΙΣΥΜΠΑΘΙΑ ʿΓ
ΤΩΝΣΤΕΡΕΩΝΑΙΛΟΓΟΣ Α̅Β̅Γ̅ ʿΓ
ΚΑΛΑΔΕΚΑΙΘΑΥΜΑΣΙΑΕΙΗΑΝΣΤΕΡΕΑ
ΤΡΙΑΣΧΗΜΑΤΑ ʿΓ
ΑΙΔΙΗΓΑΡΛΟΓΟΝΙΣΟΝΠΟΙΕΕΙΚΑΙ
ΣΤΕΡΕΟΙΣΚΑΙΟΛΑΙΣΕΠΙΦΑΝΙΑΙΣ ʿΓ
ΟΚΥΒΟΣΚΑΙΕΙΕΝΑΡΜΟΞΟΙΚΥΛΙΝΔΡΟΣ
ΑΛΛΑΙΔΙΑΚΑΙΘΕΙΑΣΦΑΙΡΑ ʿΓ
ΑΠΑΣΙΝΗΓΗΜΑΚΥΒΟΣΜΕΝ Μ̅Β̅
ΚΥΛΙΝΔΡΟΣΔΕ Λ̅Γ̅ ΣΦΑΙΡΑΔΕ Κ̅Β̅ ʿΓ
ΙΔΙΑΤΟΙΟΣΔΕΤΟΥΤΩΝΕΙΗΛΟΓΟΣ ʿΓ
ΘΕΙΟΣΚΑΙΕΝΣΤΕΡΕΩΑΜΑΚΑΙΕΝΤΗ
ΟΛΗΔΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ʿΓ
ΓΕΝΟΣΤΙΚΑΙΑΛΛΟΗΔΕΙΟΝ
ΟΥΔΕΝΕΝΒΙΩΕΘΑΥΜΑΣΑ ʿΓ
ΩΣΚΟΣΜΟΥΑΜΑΕΠΙΔΡΟΜΗ
ΑΛΕΚΤΟΝΑΙΚΕΙΝΗΣΙΑΝ ʿΓ
ΚΑΙΤΟΥΗΛΙΟΥΑΝΑΒΑΣΕΙΗΔΕΙΑΝ
ΑΙΔΙΗΥΠΕΝΑΝΤΙΑΝΚΕΙΝΗΣΙΝ ʿΓ
ΚΑΙΑΜΑΔΗΦΩΣΑΓΑΘΟΝΠΑΝΤΩΝ ʿΓ
ΠΑΓΙΟΝΤΡΟΦΗΑΠΑΣΙΚΑΙΞΩΟΙΣ
ΚΑΙΓΕΝΗΜΑΣΙΝ ʿΓ
ΜΥΣΩΝΑΡΞΕΙΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ʿΓ

Litterae minusculae ab ipso Vidua profectae sunt; nempe quae ipsi elementa incerta visa sunt, ea illis notis signavit.

Κλαύ-
[διος?] - - - - - [Κ]λ[α]ύδιος
- - - - - καὶ Κλαύδιος
- - - [ἐπιμελ]ηθέντες? καὶ ἐμβα-
- - - - ϱμ. ον ὑπογεγραμμένον
- - - χιαῖον χρησμόν.
[Τὸ]ν χρησμὸν ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ
τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀσίας καὶ δὶς νεωκόρου πρώ-
της Περγαμηνῶν πόλεως ἐν στήλαις ἀνα[γ]ράψαντας ἐπί
τε τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν ἀναστῆσαι.

Τηλεφίδαις, οἳ Ζηνὶ πλέον Κρονίδῃ βασιλῆϊ
ἐξ ἄλλων τιεσκόμενοι Τευθραντίδα γαῖαν
ναίουσιν καὶ Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθλῃ,
ἡ μὲν Ἀθηναίῃ πολεμηδόκῳ Ἀτρυτώνῃ
ἠδὲ Δι[ω]νύσῳ λαθικηδέϊ φυσιζώῳ,
ἠδὲ καὶ εἰητῆρι νόσ[ω]ν Παιήονι λυγρῶν·
οἶσι πάρ' Οὐρανοῦ υἷες ἐθηήσαντο Κάβειροι
πρῶτοι Περγαμίης ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀστερο[π]η[τ]ή[ν]
τικτόμενον Δία, μητρῴην ὅτε γ[α]στ[έρ]α λῦσε[ν]·
φαίην κ' ἀτρεκέως ἀψευδέσι νά[μα]σι[ν] ὀμ[φῆς],
[ὡ]ς μὴ δηρὸν ὑπ' ἀργαλέῃ [τ]ρύοιτό γε νούσῳ
Αἰακίδης λαός. τὸ δ' ἐμῷ κεχαρισμένον ἔσται
υἱέϊ, τὸ κέλομαί σε, θεαρί[δ]ος ἡγέθ' ὁ[δ]οῖο,
τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐφη[β]ητῆρας ἅπαντας,
ὅσσοι ὑπὸ ζαθέην τύρσιν χλαμυδηφόροι εἰσίν,
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἔφ' ἡγεμονῆ[ας] ὀπάσσαι·
τῶν ἡ μὲν Κρονίδην ὕμνῳ, μία δ' Εἰραφιώτ[η]ν,
ἠδ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τριτογένειαν,
ἠδ' Ἀσκλήπιον ἄλλη, ἐμὸν φίλον υἱέα, [μέλψ]ῃ.
ἑπτὰ γεραιρόντων εἰς ἤματα μῆρ' ἐπὶ βωμ[ῶ]ν,
Παλλάδι μὲν μόσχου διετήρονος ἄζυγος ἁγνοῦ
δαίοντες, τριένου δὲ βοὸς Διΐ, καὶ Διΐ Βάκχῳ
ὡσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἠθαλέοιο.
ταύρου μηρία ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,
ἠΐθεοι, χλαμύδεσσ' ἀμφεμμένοι ὁππόσοι ἐ[στ]έ,
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων· [μ]οίρῃ [δ'] ἐφ' ἑκάστῃ
σπένδοντες λοιμοῖο παρ' ἀθανάτων ἄκος ἐσθλὸν
αἰτέεθ', [ὡ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχ[θ]ο[δοπ]ῶν χθόνα φωτῶν
ἐκτόπιος προνέοιτ' - - ε - - - ρ - - - - - -

Secundus Pergamenorum neocoratus quum sub Antonino Pio incipiat, tertius sub Caracalla (Eckhel. D. N. T. II. p. 472.), in hoc intervallum incidit haec inscriptio; nec video cur oraculum ipsum putetur aut antiquius esse aut pro antiquiori falso venditari. Quod enim vs. 6. παλαιὸν χρησμὸν dedit Welckerus noster, non habet auctoritatem, nec magis ausim dare ἀρχ]αῖον. De pestis remedio vaticinatus Pergamenis Apollo est; quidni eam pestem intelligamus, quae Imp. M. Antonino orbem terrarum vastavit? A Gryneo Apolline datum hoc oraculum esse Welckerus coniicit et ob loci propinquitatem et ob coniunctionem cum Pergamenorum civitate, quia Grynus filius dicebatur Eurypyli Telephidae (Serv. ad Virg. Ecl. VI, 72. ex Chiliadibus Euphorionis auctore Meineke Fragm. Euphor. p. 102.): et certe e vs. 23. a nobis restituto patet non Apollinem Pergamenum haec vaticinatum esse, sed peregre missum theorum rettulisse hoc responsum. Prior pars oraculi, vss. 11-22. nihil continet nisi hoc: ,,Pergamenis, deorum deliciis, vera voce respondeo, ut quamprimum liberentur a peste". Nimirum dativus Τηλεφίδαις vs. 11. pendet e verbo φαίην vs. 20.: sed dativi Ζηνὸς γενέθλῃ, Ἀθηναίῃ, Διωνύσῳ, Παιήονι vss. 13-16. pendent ex participio τιεσκόμενοι vs. 12.; postremo παρ' οἶσι vs. 17. redit ad nomen Τηλεφίδαις. Telephidas esse Pergamenos docet Welckerus coll. Anthol. Palat. T. II. p. 651. n. 91. Pausan. I, 4, 6. Strab. XIII. p. 615. adde praeter alia Aristid. or. de concord. T. I. p. 520. Jebb. Vs. 12. novum est τιεσκόμενοι participium a τιέσκω formatum, a verbo opinor ficticio, cui statuendo ansam praebuit iterativum τίεσκον. Quattuor vero diis maxime placere Pergameni dicuntur, Iovi, Iovis proli Minervae et Baccho, Apollinis filio Aesculapio, a quibus auxilium iis petendum esse deus effatur: horum deorum omnium cultum Pergamenum novimus etiam ex nummis, Bacchique templum ex Dione Cass. XLI, 61. (cf. inscriptionem n. 3543.), Aesculapii autem caerimonias et superstitionem, qua Pergamus maxime insignis fuit, ex multis scriptoribus (vide Welck.). Cf. de diis Pergami cultis Belleii commentarium de rebus Pergamenorum Hist. Acad. Inscr. T. XXXVIII. p. 156 sqq. Vss. 17 sqq. imprimis memorabiles sunt. *Cabiri* antiquissimi Pergami dii esse dicuntur etiam ab Aristide in Panegyrico ἐπὶ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Περγάμῳ, cuius fragmentum edidit Ang. Maius Scriptt. vett. nov. collect. e Vatic. codd. T. I. p. 41. et hinc Grauertus in Praefat. ad Aristidis declamationes Leptineas p. XVI.: ἐξ ἀρχῆς δ' ὡς ἔοικε τὰ κάλλιστα ἐδόθη τῇ πόλει καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. τοῦτό μοι πρεσβύτατοι δαιμόνων ἐνταυθοῖ λέγονται γενέσθαι Κάβειροι, καὶ τελεταὶ τούτοις καὶ μυστήρια etc. Et sacra Pergamenorum regio Cabiris olim fuisse fertur (Pausan. I, 4, 6.). Haec praecepit iam Welckerus, qui praeterea annotat: ,,Natum ex Rhea in Pergami arce Iovem, praesentibus Cabiris, Caeli filiis, nondum noveramus". Idem egregie correxit vs. 18. addita notula: ,,Περγαμίη ἄκρις, τὸ Πέργαμον, de quo haec Strabo XIII. p. 623.: Ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν ἀπολῆγον." Etiam γαστέρα λῦσεν vs. 19. debetur Welckero. Vs. 20. extr. Iacobsius ap. Welck. coniecit ἀψευδέσιν ᾄσμασιν ὀμφῆς. Sane Iota inter ΚΑ et ΣΙ vacare videtur, ut vacat vs. 29. in litteris ΑΛΛΗΙ: sed quod ΑΛΚΑ in ΑΙΣΜΑ mutatur, id non commendat emendationem. Ego ΝΑΛΚΑ muto in ΝΑΜΑ. Plato Tim. p. 75. E. τὸ δὲ λόγων νᾶμα ἔξω ῥέον καὶ ὑπηρετοῦν φρονήσει, κάλλιστον καὶ ἄριστον πάντων ναμάτων, ne comparem Phaedr. p. 235. C. Φαίην videtur nullum adiunctum obiectum habere, sed esse per se dictum: *respondeam, eloquar* (vaticinium), *ne per longum tempus Pergameni morbo* atterantur. Ῥύοιτο vs. 21. ferri non potest; coniicias δύοιτο: sed vera est Franzii emendatio [τ]ρύοιτο, de qua voce praeter lexica cf. Iacobs. Animadv. in Anthol. Vol. II. P. II. p. 231. Vs. 22. Pergamenorum populus appellatur

quoties discessimus ab Idelero. Hic enim vs. 23. scripsit ποιεῖ, quum in omnibus tamen apographis sit ποιέει; quippe vs. 24. Idelerus dedit ἐπιφανείαις, quum apographa habeant ἐπιφανίαις. Equidem constiti in traditis lectionibus; quamquam nulla causa fuit, quare auctor vss. 23. 24. non praeferret ποιεῖ et ἐπιφανείαις, quum vs. 31. ipsum ἐπιφανεία dederit, aut quare vs. 31. non praeferret δὲ ἐπιφανία, si vss. 23. 24. ποιέει et ἐπιφανίαις dederat. Praeterea vs. 35. Idelerus scripsit ἀεικινησίαν; sed ex usu harum inscriptionum praestat quod reposui ἀϊκεινησίαν. Ibidem Osannus coniecit ἄληκτον, quod non admittunt calculi. Ultimo versu Idelerus cum Chois. legit ὅρων ἄρχει γεωμετρία: verum in lapide haud ambiguum est legi ΣΩΝΑΡΞΕΙ, non ΡΩΝΑΡΧΕΙ. Lectio ἄρξει ne Choiseulio quidem videtur ignota fuisse; quippe quod vir Graece doctus cum Chois. communicavit coniecturam στεῤῥεῶν ἄρξει (vide Chois. p. 175.), hinc intelligas Choiseulium cum illo docto lectionem ἄρξει communicavisse. Denique Cyr. habet Μυσων αρξει. Correxi Μουσῶν ἄρξει γεωμετρία, qua lectione satisfit numero. Sententia est: *Musarum imperium tenebit geometria*; elegans sane oraculum, neque id, si nossent, istis displiciturum, qui nostra aetate iuvenilem institutionem a Graecis Latinisque litteris avocare ad mathematica et physica student: sed Nico certe vaticinium suum contortis his et a Musa alienis dictis effectum non dedit.

Vss. 5-7. dicitur: „Commodo artificum institutionem (hanc) elaboravit Nico, peritis in perpetuam memoriam". Ἐπ' ἀγαθᾷ sc. τύχᾳ volebat Vill. in schedis: sed Dorismo nusquam usus est Nico. Sequitur vss. 8-20. designatio *rationum stereometricarum cylindri verticalis eique inscriptae sphaerae et coni verticalis* 3, 2, 1 (α̅, β̅, γ̅ vss. 17. 20. quas litteras pro solo ternario positas esse falso putabat Vill. in schedis ab Os. editis, perperam provocans ad animadversionem quandam Kusteri, quam vide apud nos ad n. 3311.). „Divina prorsus ac simul suavis naturae numquam non sunt conus, sphaera, cylindrus. Si cylindrus utrumque solidum, sphaeram et conum, comprehendat, ita ut fiat contactus suaviter leniterque attingendo, sphaerae apertura erit ea diametrus, quae aequalis est omnibus circularibus diametris et particulariter simul altitudinibus. Certamen efficit haec ratio et in solidis profectum I, II, III; generosa divina quaedam exaequatio nec minus convenientia solidorum semper est ratio I, II, III." Vs. 11. Idelerus, auctore fortasse Buttmanno, a quo in grammaticis adiutus est, legit ἡδεῖα ἐπαφή, ita ut hoc cum praegresso θίγμα prorsus absolute positum sit: ego ut Chois. praetuli dativum ἡδείᾳ ἐπαφῇ, θίγμα autem accusativum esse iudico, quasi εἰς θίγμα, proprie vero per appositionem additum priori sententiae (ὥστε τὴν περίληψιν ταύτην εἶναι θίγμα); de quo genere dicendi monui ad Pind. Olymp. XI. Explicatt. p. 203. Vs. 12. Idelerus legit ἣ διάμετρος, Chois. ἡ διάμετρος, quod praetuli. Sphaera tam late undique patet quantum porrigitur ἡ διάμετρος, *ea* diametrus, quae aequalis est diametro circulorum cylindri et coni et altitudini utriusque. Sunt enim in sphaera etiam aliae minorum orbium diametri. Vs. 15. ἰδίᾳ dativum esse censeo, ut sit ἴση ἰδίᾳ καὶ ὕψεσιν. Voce ἴδιος nimium abusi sunt auctores epigrammatum n. 3544-3546. Vs. 18. γεννικὴ non est generalis (γενική), sed generosa (γενναία): cf. Schneider. Lex. Gr. Iam vss. 21-23. exponitur *cubi, cylindri, sphaerae rationes stereometricas comprehendi numeris 42, 33, 22, et in eadem ratione esse eorum superficies planas.* „Pulchrae vero et admirabiles fuerint tres solidae figurae: in aeternum enim aequalem rationem et solidis et superficiebus integris efficiunt cubus, ac si cubo aptus insit cylindrus et vero particulariter (ἰδία mihi dativus est p. ἰδίᾳ) divina sphaera, omnium figurarum princeps. Cubus est XLII, cylindrus XXXIII, sphaera XXII; talis est horum ratio divina ex cuiusque proprietate et in solido et in superficie integra." Has rationes, quae a recentioribus geometris non observatae erant, ad verum proxime accedere docuit Delambre ap. Chois. Esto radius sphaerae 1; erit altitudo cylindri, cui sphaera inscripta, 2; radix cubi, cui sphaera et cylindrus inscripti, 2, eiusdem quadratum laterale 4, sena quadrata cubi sive eius integra superficies 24. Porro sphaerae maxima circumferentia erit 6,2832, et maximi orbis sphaerae planum reperietur hac circumferentia ducta in radium dimidium, eritque proinde $\frac{6,2832}{2} = 3,1416$: quo plano quater sumpto reperitur superficies sphaerae $3,1416 \times 4 = 12,5664$. Addatur duplicatus orbis planus sphaerae maximus 6,2832; erit superficies integra cylindri 18,8496. Iam pone superficiem integram cubi esse $24 \times \frac{7}{4} = 42$: erit superficies integra cylindri inscripti $18,8496 \times \frac{7}{4} = 32,9868$ vel rotunde 33; et superficies sphaerae $12,5664 \times \frac{7}{4} = 21,9912$ vel rotunde 22. Tantum de superficiebus: solida vero in eadem ratione sunt. Etenim superficies erant hae:

cubi	42,0000	sive	42,
cylindri	32,9868	vel	33,
sphaerae	21,9912	vel	22.

Cubus vero solidus est $2^3 = 8$; sphaera solida efficitur superficie ducta in sextam diametri partem ($\frac{1}{3}$), atque hinc est $\frac{12,5664}{3} = 4,1888$; cylindrus solidus est sphaerae sesquialterum $\frac{4,1888 \times 3}{2} = 6,2832$. Ducantur hi numeri in numerum 5,25; erit

cubus solidus	$8 \times 5,25 =$	42,0000	sive	42,
cylindrus solidus	$6,2832 \times 5,25 =$	32,9868	sive	33,
sphaera solida	$4,1888 \times 5,25 =$	21,9912	sive	22.

Quae rationes quum Delambre dubitasset qua via inveniri a veteribus potuissent, eam viam Idelerus docuit admodum fuisse simplicem. Nam quum Archimedes circumferentiam orbis, cuius diametrus sit 1, definisset inter terminos $3\frac{10}{70}$ et $3\frac{10}{71}$, veteres vulgo usos esse priore termino $3\frac{1}{7}$, licet iusto maiore; itaque si radix cubi sit 1, item diametrus sphaerae 1, cubi integram superficiem esse 6, circumferentiam maximi sphaerae orbis $\frac{22}{7}$, ac superficiem sphaerae itidem $\frac{22}{7}$. Porro cylindri basis est $\frac{22}{7} \times \frac{1}{4} = \frac{11}{14}$, duplicata basis $\frac{11}{7}$, et cylindri superficies curva circumferentiam constituens $\frac{22}{7}$; itaque cylindri super-

3542.

Pergami in limine interioris partis aedium Graeci optimatis, litteris non optime scalptis; ed. Vidua Inscr. ant. tab. XV. 2. Nihil praeterea in lapide haberi annotat editor, sed addit: „In fine prioris versus deest I", pro quo utrum lacunam viderit, nec ne, non dicit.

ΕΠΗΚΟΩΙΘΕΑ
ΑϘΡΟΔΙΤΗΙ

Ἐπηκόῳ Θεᾷ Ἀ[φ]ροδίτῃ.

3543.

Pergami (non Alexandriae Troadis, ut per errorem in meo Viduanarum inscriptionum exemplo dicitur), in iisdem ut videtur aedibus in quibus est n. 3538. in parte interiore (ut n. 3542.), arulae rotundae pulchri marmoris, 15½ pollices Angl. altae, 13½ pollices latae inscriptus titulus; ed. Vidua Inscr. ant. tab. XIV. 2.

ΔΙΟΝΥΣΟΙ
ΑΡΑΟΥΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Διονύσῳ Α. Ῥαούϊος Ἰουλιανός.
Ῥαούϊος est *Rabius*, nomen ex Cicerone cognitum.

3544.

Pergami in muro domus in regione Graeca urbis, in tabula oblonga; ed. Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. II. p. 170. Turner. Itin. T. III. p. 274. Minusculis refertur in Ἑρμῇ λογίῳ a. 1813. Febr. p. 64. ex schedis Cyrilli, quasi finem constituat tituli n. 3546. interposito insuper titulo n. 3545. Sed hos omnes prorsus separatos esse patet inde, quod et aliis lapidibus inscripti sunt et ex parte aliis locis reperti: quamquam non nego eos eodem olim loco positos fuisse.

ΔΙΑΤΑΓΕΙΣΑΙΔΙΑΓΝΩΜΗ ͵ΑΥΞΑ
ΑΙΛΙΣΙΔΟΤΟΣΟΠΡΑΟΣΙΔΙΑΙ ͵ΑΥΞΑ
ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ ͵ΑΥΞΑ
ΙΔΙΗΔΕΙΣΗΚΑΛΗΜΕΤΡΙΟΤΗΤΙ ͵ΑΥΞΑ
ΕΤΙΜΗΘΗΤΗΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ͵ΑΥΞΑ

Formam tituli dedi ex Turn. lectionem maxime ex Chois. Vs. 1. Turn. ΔΙΑΓΑΙΗΣΑΙΙΔΙΗΓΝΩΜΗ; ap. Cyr. deest hic versus. Vs. 2. Cyr. Πραος; Chois. ΙΔΙΑ, Turn. Cyr. quod dedi. Vs. 3. Turn. ΓΕΩΜΕΤΡΙΗΣ. Vs. 4. Cyr. ἰδιῃ, ἰσῃ, καλῃ; vs. 5. idem τῃ δικαιοσυνῃ. Apicem (͵) millenariis appositum ex Turn. et Cyr. dedi.

Διαταγεῖσα ἰδίᾳ γνώμῃ. ͵αυξα
Αἴλ. Ἰσίδοτος ὁ πρᾶος ἰδίᾳ ͵αυξα
γεωμέτρης, ͵αυξα
ἰδίῃ δὲ ἴσῃ καλῇ μετριότητι ͵αυξα
ἐτιμήθη τῇ Δικαιοσύνῃ. ͵αυξα

Epigramma est e στίχοις ἰσοψήφοις compositum, ut n. 3545. 3546. Singulorum versuum litterae secundum vim numeralem efficiunt numerum MCCCCLXI. Titulus hic et sequentes, si numerorum concinnitatem exceperis, maxime inconcinni sunt, neque ulla ratione cum ἰσοψήφοις Leonidae Alexandrini epigrammatis admodum elegantibus comparari possunt, quae leguntur in Anthol. Iacobs. ed. prior. T. II. p. 174 sqq. Primus versus videtur nihil nisi index supra scriptus esse: „*Sententia propriâ constituta*"; est enim nominativus, non dativus. Ni fallor Isidoti alicui monumento honorario inscriptus fuit hic titulus *ex ipsius sententia*. Reliqua vero videntur ita intelligenda: „*Ael. Isidotus, lenis ille privatis moribus geometra, privata sua aequa et pulchra temperantia placuit et honoratus est Iustitiae*". Ex nomine *Aelii* verisimile fit Isidotum Hadriano non esse antiquiorem.

3545.

Pergami in eodem muro in tabula eiusdem formae et mensurae cuius est n. 3544. Ediderunt Choiseul-Gouffier l. c. p. 169. Turner. l. c. et minusculis praeterea titulus redditus est ex schedis Cyrilli in Ἑρμῇ λογίῳ l. c. (cf. lemma ad n. 3544.)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ͵ΒΡΠϚ
ΘΙΟΙΣΑΙΤΕΧΝΕΙΤΑΙΣΙΕΡΟΙΣ ͵ΒΡΠϚ
ΙΝΕΙΚΟΔΗΜΟΣΑΓΑΘΟΣΑΜΑΔΗΟΚΑΙ
ΝΕΙΚΩΝΝΕΟΣ ͵ΒΡΠϚ
ΗΣΦΑΛΙΣΑΤΟΚΑΙΚΟΣΜΗΣΕΑΠΑΣΙ ͵ΒΡΠϚ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΟΝΠΕΡΙΠΑΤΟΝΙΔΙΗΦΙΛΟΤΕΙΜΙΗΙ ͵ΒΡΠϚ
ΕΝΒΙΩΔΕΚΑΛΟΝΕΡΓΟΝΕΝΜΟΝΟΝΕΥΠΟΙΙΑ ͵ΒΡΠϚ

Tituli formam dedi potissimum ex Turn. nisi quod locos numerorum ex Chois. designavi. Secundum, quartum, quintum numerum omittunt Turn. et Cyr. Apices millenariis appictos non habet Chois. Vs. 3. primum Ι omittit Cyr. Vs. 6. Cyr. ἠδιῃ, Chois. ΙΔΙΗΙ, Turn. quod dedi. Tum Cyr. et Chois. ΦΙΛΟΤΙΜΙΗΙ, Turn. quod dedi. Vs. 7. Cyr. βιῳ.

Ἀρχιτέκτων ͵βρπϚ
θίοις αἱ τεχνείταις ἱεροῖς ͵βρπϚ
Ἰ. Νεικόδημος ἀγαθός, ἅμα δὴ ὁ καὶ Νείκων νέος, ͵βρπϚ
ἠσφαλίσατο καὶ κόσμησε ἅπασι ͵βρπϚ
ἀγορανόμιον περίπατον ἰδίῃ φιλοτειμίῃ. ͵βρπϚ
ἐν βίῳ δὲ καλὸν ἔργον ἓν μόνον εὐποιΐα. ͵βρπϚ

Mel. Sm. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, Spon. ΝΕΩΚΩΡΩΝ, Whel. ΝΕΟΚΩΡΩΝ, Peyss. ΝΕΟΚΟΡΩΝ, Ric. ΠΡΟΧΩΡΩΝ. Vs. 16. Ric. ΠΕΡΓΑΜΕΝΩΝ. Vss. 17. 18. vulgo sic legitur in editis: ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΤΗΣΑΝΑΣΤΑ ΣΕΩΣ.|ΤΩΝΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ, nisi quod vs. 18. Ric. habet ΣΤΡΑΤΗΩΤΩΝ, Whel. ΣΤΑΤΙΩΤΩΝ, et quod vs. 17. Whel. et Ric. pro genitivo plurali praebent ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΑ. Praeterea omnes editores his ipsis verbis (ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως τῶν στρατιωτῶν) finiunt titulum. Sed Peyss. in schedis diserte annotat finem tituli ab editoribus perperam scriptum exhiberi, praebetque longe alia, quae licet impedita tamen dedimus ut certiora.

Γάϊον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον, Αὔλου υἱόν, Κουαδρᾶτον, δὶς ὕπατον, ἀνθύπατον Ἀσίας, Σεπτεμούϊρουμ Ἐπουλώνων, φρᾶτρεμ ἀρουᾶλεν, πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον [Πόντου] καὶ Βειθυνίας, πρεσβευτὴν Ἀσίας, πρεσβευτὴν Σεβαστο[ῦ] ἐπαρχίας Καππαδοκίας, ἀνθύπατον Κρήτης, Κύπρου, πρεσβευτὴν Σεβαστο[ῦ καὶ ἀντι]στράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας, πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον Αὐτοκράτορος Νερούας Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ ἐπαρχίας Συρίας, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν πρώτων νεωκόρων Περγαμηνῶν τὸν εὐεργέτην.

Ἐπιμεληθέντα τὸν Προκλέα, υἱὸν τοῦ Κλωδίου τοῦ γραμματέως.

Quadratus hic, quem etiam n. 3532. 3549. celebrant, videtur idem esse, qui inter fratres Arvales ap. Marin. tab. XXII. (p. Chr. 78.) et tab. XXV. nominatur brevius *A. Iulius Quadratus*. Consul suffectus fuit p. Chr. 93. et ordinarius p. Chr. 105. Nomen eius plenum, quod hic habemus, est C. Antius Aulus Iulius Quadratus; in quo adeo inaudita visa sunt bina praenomina, ut de duabus personis cogitatum sit: sed hanc dubitationem satis removit Marinius p. 735 sq. quem de binis praenominibus vide insuper ad tab. XXIII. obs. 48. et ad tab. XXXII. obs. 4. Statim post iterati consulatus mentionem hoc loco Quadratus dicitur *Proconsul Asiae*, hoc est eius provinciae, in qua ei collocatus titulus, statuae ille subscriptus; deinde vero ad alia prorsus et perquam varia munera transitur: igitur hic titulus videtur tum scriptus esse, quum eo magistratu fungeretur Quadratus. At n. 3532. non vocatur ἀνθύπατος Ἀσίας: itaque nisi ibi aliquid exciderit, titulus n. 3532. videtur scriptus esse antequam Quadratus Proconsulatum Asiae gereret. Quae deinceps n. 3548. adduntur sacra duo munera, ea desunt n. 3532. credo quod in isto titulo concinnando civiles tantum magistratus respexit auctor. Ne exspectes Ἐπούλωνα (VIIvirum Epulonem), nota dici etiam Septemviros Epulonum, ut in Latinis titulis ap. Marin. l. c. T. I. p. 157. T. II. p. 755. Mox malim ἀρουᾶλεμ. Qui adduntur magistratus fere omnes etiam n. 3532. scripti sunt excepta legatione Syriaca; itaque aut huius mentio intercidit n. 3532. in fine, aut nondum eius tituli aetate Syriae praefectus Quadratus erat: ceterum reliquorum munerum ordo non idem est in utroque titulo, et insunt praeterea varietates nonnullae satis mirae. Ita n. 3548. vss. 5. 6. habes πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον || καὶ Βειθυνίας, n. 3532. πρεσβευτὴν Πόντου καὶ Βιθυνίας. Et in altero quidem hoc titulo non obero siquis post πρεσβευτὴν putet additum fuisse καὶ ἀντιστράτηγον, quum apographum, quod habemus, eius tituli valde videatur incertum esse: in nostro vero n. 3548. quum καὶ ante Βειθυνίας satis firmatum sit, vocem Πόντου iudico casu excidisse. Ceterum πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον Marinius in notis interpretatur *legatum pro Praetore*; ex more enim Graecorum additur καί, licet Latini in his formulis omittant coniunctionem. Quum vero non dictum sit πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ, ex Marinii sententia p. 742 sq. exposita debet hic legatus esse provinciae Senatus et Populi: atque omnino ex Augusti divisione Bithynia fuit praetoria Senatus et Populi provincia; etsi aliquando etiam Legatus Augusti in Bithyniam missus est (vide Marin. p. 739.). Vulgo quidem in Bithyniam mittebatur Proconsul, hoc est rector provinciae Proconsularis sive Senatus et Populi, sed is dignitate praetorius, non consularis (vide Ern. ad Tac. Ann. I, 74.); quare Bithyniae rectorem Tacitus praetorem appellat: huius praetoris legatus est in nostro titulo πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος, hoc est *Legatus pro Praetore*. Cf. Marin. p. 743. Sequitur n. 3548. πρεσβευτὴν Ἀσίας, quum n. 3532. sit πρεσβευτὴν Ἀσίας β: hoc β igitur in hocce titulo per incuriam omissum est. Quadratum patet bis in Asiam esse legatum missum, antequam Proconsulatum Asiae gereret. Nimirum, quod modo paulo ante ex parte iam significavimus, tenendum est etiam in provincias Senatus Populique tam consulares quam praetorias legatos missos esse, eosque *legatos* simpliciter vel *legatos pro Praetore* dici; sed qui in provincias imperatorias mittebantur, sunt *legati Augusti* (πρεσβευταὶ Σεβαστοῦ) appellati. Hoc bene docuit Marinius p. 742 sq. atque hinc Creuzerus Antt. Rom. p. 273. ed. sec. Mox noster hic titulus habet ἀνθύπατον Κρήτης, Κύπρου, n. 3532. autem ἀνθύπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης. Cretam una cum Cyrenaica provinciam Senatus Populique praetoriam inde ab Augusto fuisse satis constat (vide imprimis Strab. XVII. extr.); quoniam vero qui Senatus Populique provinciae praeesset, sive illa proconsularis erat sive praetoria, Proconsul vocabatur, frequens occurrit Proconsulis Cretae mentio, ut ap. Senec. Controv. IV, 27. Tac. Ann. III, 38. et passim in Inscriptionibus. Cf. ad n. 2588. (ubi quem dixi *Cremutium Cordum*, pro eo restitue *Caesium Cordum*). Solet autem haec provincia *Creta et Cyrenae* dici (v. locos permultos ap. Marin. p. 740.): attamen omittitur aliquando Cyrenarum mentio, quod sponte intelligebatur, Proconsulem Cretae praeesse etiam Cyrenis (vide Marin. l. c. et Senec. Tac. ll. cc. coll. Tac. Ann. III, 70.). Sic igitur etiam n. 3548. quae sola nominatur provincia Creta comprehendit simul Cyrenas. Alia provincia fuit Cyprus, et ipsa praetoria Senatus Populique; igitur eius rector est Proconsul dictus (vide Marin. p. 740. et inscriptiones nostras Cyprias). Iam quaeras, Quadratus simulne Cretae et Cypri Proconsul fuerit, an alio tempore Cretae, alio Cypri. Prius praetulit Marinius;

Formam tituli dedi ex Turn. Cyr. Roch. litterarum ex Turn. Vill. Roch. Vss. 1-4. omittit Chois. recte annotans (p. 175.) eos pertinere ad aliam inscriptionem, quae in alio plane lapide scripta fuerit. Vs. 1. Vill. ΑΚΑΙΚ et ΕΠΙΑΡ cet. Vs. 2. Vill. ΙΔΙΑΔ.ΔΙΑ, Turn. ΙΔΙΛΔΙΙΔΙΑ, Cyr. Roch. ut dedi. Vs. 4. Vill. ΚΑΓΛ cet. In numeris vss. 1-4. ultima nota est Γ ap. Turn. Vill. Cyr. sed ϛ ap. Roch. Vs. 5. Vill. ΕΠΑΤΑ cet. Vs. 6. init. Turn. ΤΙΙΝ, ceteri quod dedi. Vs. 7. solus Vill. ΕΜΠΕΙ cet. In numeris vss. 5-7. ultima nota est Γ ap. Turn. et Cyr. ceteri ut dedi. Vs. 8. init. ΕΙ prope evanuisse notat Turn. Ibidem extr. Roch. ΙΔΙΑΣ (p. ΗΔΕΙΑΣ). Vs. 10. Chois. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ, reliqui ut dedi habent optativum, quem restituerat etiam Idelerus. In fine versus 10. Vill. perperam additam habet numeralem notam ʻΓ. Vs. 11. Vill. ΗΔΕΙΑ. Vs. 13. pro marginali Γ Vill. Τ. Vs. 14. Osannus ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ, non Vill. Vs. 15. Vill. ΙΔΓΑΔΗΚΑΙΥΨΕΣ. Vs. 16. Turn. Roch. ΑΜΙΛΛΟ cet. Roch. ΛΟΓΟΥ; ceteri quod dedi. Vill. praeterea ΟΛΟΓΟΣ. Vs. 17. lineolas super ΑΒΓ omittit Turn. Chois. Vs. 19. Cyr. συμπαθεια. Vs. 20. Chois. ΑΒΓ sine lineolis. Vs. 21. init. Turn. ΚΑΛΛΑΔΕ; tum idem ΘΛΥΜ cet. et ΕΙΗΛΝ, pro quo Cyr. ειη αν, Vill. ΕΙΑΝ, Roch. ΣΙΗΑΝ. Vs. 23. init. Roch. ΔΙΔΗΙ; idem mox ΠΟΙ ΕΟΙ, reliqui quod dedi; tum pro ΚΑΙ Cyr. κε. Vs. 24. Turn. ΣΕΤΡΕΟΙΣ. Vs. 25. init. Turn. ΟΚΥΡΟΣ, Roch. ΟΧΥΡΟΣ; mox Turn. ΕΝΑΡΜΟΤΟΙ, Cyr. ἐφαρμοζοι; ceteri quod dedi, nisi quod Roch. Chois. Ζ pro Ⲋ (Ⲋ solus Vill.). Vs. 26. init. Vill. ΑΑΛΛΙ cet. Roch. ΑΛΛΔΙ cet. Cyr. αλλα ἡδια. Vs. 27. Vill. ΙΓΗΜΑ. Lineolarum vss. 27. 28. supra positarum unam vel alteram omittit unus et alter. Vs. 28. extr. Vill. omittit numeralem notam ʻΓ. Vs. 29. initio Chois. ΙΔΙΑΔΕ: Vill. ΙΔΙ (sine ΑΔΕ); Turn. Cyr. Roch. ΙΔΙΑ sine ΔΕ, ut ipsi dedimus. ΔΕ istud iam Idelerus monuerat omittendum esse. Tum Roch. ΤΟΙΟΣΔΟΥΤΟΥΤΩΝ. Vill. ΕΙΗΟΛΟΓΟΣ. Vs. 30. Vill. ΣΤΗΡΑΩ et in fine ΕΝΓΙ. Vss. 30. 31. Cyr. εν τῃ ὁλῃ δε επιφανειᾳ. Etiam Vill. vs. 31. ΔΕΕΠΙ cet. Vs. 32. extr. Vill. ΑΛΛΟΙΜΠΙΟΝ. Vs. 33. idem ΒΡΩ (p. ΒΙΩ). Vs. 35. Turn. ΛΙΚΕΙΝΗΣΙΑΝ, Chois. ΑΕΙΚΕΙ cet. Cyr. αἰκεινησειαν, Vill. quod dedi. Vs. 36. Vill. ΑΝΑΒΑΔΕΙ. Vs. 37. init. idem ΔΙΔΙΗ. Vs. 39. Chois. ΤΡΟΦΗ, ceteri ΤΡΟΦΗΣ, quod fortasse in lapide est, licet non possit verum esse. Vs. 40. Turn. Vill. omittunt numeralem notam ʻΓ. Vs. 41. maioribus litteris scriptus est. Chois. ΟΡΩΝΑΡΧΕΙ, sed p. 175. notat utramque vocem incertam esse, utpote in lapide affectam. Vill. ΣΩΝΑΙΞΕ·ΓΓΕΟΜ cet. Turn. .... ΣΩΝΑΡΞΕΙ cet. Cyr. Μυσων αρξει cet. quod recepi; vide infra not. In fine Vill. omittit numeralem notam ʻΓ.

\- - - - - - -

ἀκακία δὲ ἐπιχρηματισμὸς ϙψκϛ
ἰδία δὴ διὰ τὸ ὕδωρ ϙψκϛ
θέσει εἶσ᾽ ἀπ[ὸ] αἰῶνος ϙψκϛ
καὶ λάβρον ἅμα εἶσ᾽ ἐν κόσμῳ. ϙψκϛ

Ἐπ᾽ ἀγαθὰ τοῖς τεχνίταις ,βρνϛ
τὴν διατριβὴν ἐποίησε Νείκων ,βρνϛ
ἐνπείροις αἶ τῆς μνήμης χάριν. ,βρνϛ
Θεῖα καθόλου, φύσεως ἅμα ἡδείας, ,γ
ἀεὶ ὁ κῶνος, ἡ σφαῖρα, ὁ κύλινδρος. ,γ
εἰ κύλινδρος περιλαμβάνοι ἀμφότερα
θίγμα ἡδεία ἐπαφῇ, ,γ
ἔσται σφαίρας ἄνοιγμα ἡ διάμετρος
ἴση πᾶσιν ,γ
ἐνκυκλίοις διαμέτροις, ἀλλὰ
ἰδία δὴ καὶ ὕψεσι. ,γ
ἅμιλλα ὁ λόγος καὶ ἐν στερεῷ
ἐστὶ προκοπὴ α̅ β̅ γ̅· ,γ
γεννικὴ θεία τις ἐξίσωσις
ἀλλὰ καὶ συμπαθία ,γ
τῶν στερεῶν αἶ λόγος α̅ β̅ γ̅. ,γ
καλὰ δὲ καὶ θαυμάσια εἴη ἂν στερεὰ
τρία σχήματα· ,γ
ἀϊδίη γὰρ λόγον ἴσον ποιέει καὶ
στερεοῖς καὶ ὅλαις ἐπιφανίαις ,γ
ὁ κύβος καὶ εἰ ἐναρμόζοι κύλινδρος,
ἀλλὰ ἰδία καὶ θεία σφαῖρα, ,γ
ἅπασιν ἥγημα, κύβος μὲν μ̅β̅,
κύλινδρος δὲ λ̅γ̅, σφαῖρα δὲ κ̅β̅. ,γ
ἰδία τοιόςδε τούτων εἴη λόγος ,γ
θεῖος καὶ ἐν στερεῷ ἅμα καὶ ἐν τῇ
ὅλῃ δ᾽ ἐπιφανείᾳ. ,γ
Γένος τι καὶ ἄλλο ἥδειον
οὐδὲν ἐν βίῳ ἐθαύμασα ,γ
ὡς κόσμου ἅμα ἐπιδρομῇ
ἄλεκτον ἀϊκεινησίαν ,γ
καὶ τοῦ ἡλίου ἀναβάσει ἡδεῖαν
ἀϊδίη ὑπεναντίαν κείνησιν, ,γ
καὶ ἅμα δὴ φῶς ἀγαθὸν πάντων ,γ
πάγιον τροφῇ ἅπασι καὶ ζώοις
καὶ γενήμασιν. ,γ
Μ[ο]υσῶν ἄρξει γεωμετρία. ,γ

Ἰσόψηφα haec scripsit *Nico* architectus idem qui n. 3545. comparet, ubi de eius aetate coniecturam proposui: ille vero ad porticum a sese dedicatam haec in tabula perscribenda curavit, ut fabris sive artificibus ibi convenientibus ante oculos essent (vss. 6. 7.): quamquam Ἑρμῇ λογίῳ tabula haec visa est texisse geometrae vel architecti sepulcrum; Idelerus vero lapidem in gymnasio collocatum putabat. Quattuor priores versus, quos ad aliam pertinuisse inscriptionem monitum in varia lectione, in physico versantur argumento: ceterum intelligi non possunt. Ἀκακία et ἰδία haud dubie dativi sunt, et ἰδίᾳ quidem videtur ad substantivum θέσει pertinere, εἶσ᾽ (εἶσεν) autem verbum esse ad subiectum ἐπιχρηματισμὸς referendum; εἷς enim vix verum est. Vs. 3. correxi ἀπ[ὸ] αἰῶνος ob numeralem notam, quae vss. 1-4. est MDCCXXVI. Vss. 5-7. singulorum versuum vis numeralis est MMCLVI; inde a vs. 8. autem summa numerorum, qui cuiusque versus vel binorum quorumque versiculorum elementis comprehenduntur, est MMM: cui numero accommodavimus lectionem, in qua secundum ipsum numerum constituenda ali-

3551.

Pergami in aula ecclesiae Graecae; ed. Turner. Itin. T. III. p. 273.

ΩΝΕΙΣ
ΝΙΑΥΤΟΝΙ
ΤΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ

Vs. 2. ἐνιαυτόν, vs. 3. aliquid de gymnasiarcho.

3552.

Pergami in aula ecclesiae Graecae; ex schedis Cyrilli metropolitae ed. in Ἑρμῇ λογίῳ Febr. 1813. p. 64.

Ὁ δῆμος ἐτίμησε τὸν Κοΐντου υἱὸν Ῥοῦφον
διὰ καλοκἀγαθίαν καὶ πίστιν - - - -

Sic haec edita sunt. Lege ἐτίμησε - - - - τον Κοΐντου cet.

3553.

Pergami in muro deversorii; ed. in Ἑρμῇ λογίῳ a. 1812. p. 48.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΑΝΚΛΑΥΔΙΑΝΑΛ
ΚΙΜΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΑΚΚΑΝ.ΤΕΡΑΚΛΑΥΔΙΑΑΛΚΙΜΙΑ
ΔΗΣΙΕΡΕΙΑΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΚΑΙΠΟΛΙΑΔΟΣΑΘΗΝΑΣΠΑ
ΣΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

Vs. 2. post ΑΚΚΑΝ una tantum littera deesse dicitur: quod non potest verum esse.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν Κλαυδίαν Ἀλκίμου θυγατέρα Ἄκκαν, [μη]τέρα Κλαυδία[ς] Ἀλκιμια[ν]ῆς, ἱερείας Νικηφόρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς, πάσης ἀρετῆς ἕνεκα.

Νικηφόρος vulgo est Iuppiter, quem Pergami cultum hoc nomine esse statuit Belleius l. c. p. 156. Vide de Iove Nicephoro Eckhel. D. N. T. III. p. 269. Hoc loco utrum Iuppiter intelligendus sit, cui Pergameni sacerdotem feminam constituerint, an Minerva Victoriam manui impositam habens eodem sit nomine vocata, dubius haereo. Utut est, pertinet huc lucus celeberrimus Pergami, quod vocatum est Νικηφόριον, de quo vide Strab. XIII. p. 624. Polyb. XVI, 1, 6. XVII, 2, 2. et 6, 4. Liv. XXXII, 33, 34.

3554.

„*Pergami* in arcis ascensu, superato inferiori moenium circuitu, porta occurrit in alterius muri ambitu; quem si ad dextram sequeris, lapidem inscriptum reperies, olim in interiore parte muri sepultum, atque eius demolitione nunc denuo in lucem revocatum." Haec Vidua, qui ed. Inscr. ant. tab. XV.

ΥΜΝΟΣ	Ὕμνος,
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ	Εὐφρόσυνος,
ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ	Φιλόκαλος,
....ΝΕΙΚΟΣ	[Εὔ]νεικος?
ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ	Μηνόφαντος,
ΟΝΗΣΙΜΟΣ	Ὀνήσιμος,
:.ΥΚΩΝ	[Λε]ύκων?

Est fragmentum catalogi. Vss. 4. et 7. ita ut dedi supplevi, quod Vidua p. 15. dicit, non satis compertum esse, sicne illis locis scriptum sit: ceterum vs. 7. coniicias fuisse potius Γλύκων, quod nomen satis frequens est.

3555.

Pergami; ex libro manuscripto fratris Iucundi Veronensis ed. Donius Class. VII. n. 91. p. 336. Habet etiam Bonada T. I. p. 410. Antipatro tribuitur in Anthologia Palatina, apud Planudem est ἄδηλον; ed. Brunck. Anal. T. II. p. 25. (conf. Iacobs. Animadv. T. II. P. I. p. 65.) Iacobs. Anthol. Palat. VII, 15. T. I. p. 319. (conf. T. III. p. 219.)

ΟΥΝΟΜΑΜΕΥΣΑΠΦΩΤΟΣΣΟΝΔΥΠΕΡΕΣΧΟΝΑΟΙΔΩΝ
ΘΗΛΕΙΩΝΑΝΔΡΩΝΟΣΣΟΝΟΜΑΙΟΝΙΔΗΣ

Οὔνομά μευ Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδης.

Ἀοιδῶν θηλειῶν habet etiam Planudes; in cod. Pal. est ἀοιδὰν et θήλειαν; ac sane ἀοιδάν, θηλειᾶν et quod praeterea in Anthologia habetur Μαιονίδας praestare videntur.

3556.

Pergami in lapide sepulcrali mutilo, qui insertus est muro sepulcreti; ed. Turnerus Itin. T. III. p. 280. et ex Richteri diario Franckius, Richtersche Inschriften p. 287. n. 48.

ΕΤΩΛΕΙΝΗΣΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΠΙ - - - -

Καπ]ετωλείνης καὶ τῶν τέκνων cet.

Franckius volebat Β]ετωλείνης, Vetulenae. Ibidem Turnerus edidit fragmenta, quae non est operae pretium separatim referre: ΠΜΟΥΡΩΜΑ (Ῥωμαίου?) et ΤΑΟΣ
ΣΕΝ
ΕΠΙ.

ficies integra est $\frac{33}{7}$. Iam vero $6 = \frac{42}{7}$ (superficies cubi), $\frac{33}{7}$ (superficies cylindri), $\frac{22}{7}$ (superficies sphaerae) sunt in eadem ratione ac 42, 33, 22. Rursum cubus solidus est $1 = \frac{42}{42}$; sphaera solida reperitur superficie eius ($\frac{22}{7}$) ducta in sextam partem diametri ($\frac{1}{6}$), atque est proinde $\frac{22}{7} \times \frac{1}{6} = \frac{22}{42}$; unde cylindrus solidus est $\frac{33}{42}$: igitur solida haec in iisdem in quibus eorum superficies rationibus esse deprehendebantur. Post haec stereometrica aliquid additur *de mundo et maxime de sole.* ,,Aliud genus, quod gratius videretur, nullum in vita ita miratus sum ut mundi una cum progressu ineffabilem perpetuum motum, et solis ascensioni perpetuo contrarium motum suavem, ac simul lumen, bonum omnium rerum firmum nutritione omnibus et animalibus et rebus genitis." Vs. 32. Idelerus plenam interpunctionem habet post ἥδειον. Quod de solis motu dicitur, hoc est: Sol annuo motu ascendit et descendit per zodiacum; cui motui contrarius est motus diurnus solis et universi caeli.

3547.

Pergami **in pariete interno iuxta impluvium domus Graeci cuiusdam extra Graecorum vicum sitae, in parvo stylobate vel ara; ed. Vidua Inscr. ant. tab. XV. 3.**

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ
ΣΟΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΓΑΙΟΣΑΝΤΙΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Αὐτοκράτορι Ἀδριαν[ῷ] Ὀλυμπίῳ σ[ω]τῆρι καὶ κτίστῃ Γάϊος Ἄντιος Ἀλέξανδρος.

C. Antius Alexander nomen duxisse videtur a C. Antio Quadrato, de quo vide n. 3548.

3548.

Pergami, **in muro ultra secundam portam arcis vetustae in austrum; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 140 sqq. sed versibus indiscretis, Wheler. Itin. ed. Brit. p. 262. Meletius Geogr. vet. et nov. p. 453. minusculis et versibus indiscretis, Thom. Smith. VII eccles. notit. p. 9 sq. Ricaut Hist. eccles. Gr. p. 79 sq. versibus indiscretis, cum Latina translatione. Ex Thom. Smitho habet Murat. T. I. p. CCCXVII. 1. cum nota, ex Muratorio Cornelius Creta sacra T. II. p. 211. ex Sponio et Smitho Vandal. Diss. antiqq. et marm. illustr. inserv. p. 423. (conf. etiam p. 331.), ex iisdem et Whelero Marinius Act. fratr. Arval. T. I. p. CLXXVI. (tab. 57.) cum Latina translatione, item cum commentario amplissimo T. II. p. 735-752. Meminit huius tituli etiam Belleius in Commentatione de Pergami urbis historia et monumentis Hist. Acad. Inscr. T. XXXVIII. p. 154 sq. Ex Peyssonelii schedis habeo a Zieglero.**

ΓΑΙΟΝΑΝΤΙΟΝΑΥΛΟΝΙΟΥΛΙΟΝΑΥΛΟΥ
ΥΙΟΝΚΟΥΑΔΡΑΤΟΝΔΙΣΥΠΑΤΟΝΑΝΘΥ
ΠΑΤΟΝΑΣΙΑΣΣΕΠΤΕΜΟΥΙΡΟΥΜΕ
ΠΟΥΛΩΝΩΝΦΡΑΤΡΕΜΑΡΟΥΑΛΕΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΚΑΙΒΕΙΘΥΝΙΑΣΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΑΣΙΑΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΣΕΒΑΣΤΟΝΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣΑΝΘΥΠΑΤΟΝΚΡΗΤΗΣ
ΚΥΠΡΟΥΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΛΥΚΙΑΣΚΑΙΠΑΜΦΥΛΙΑΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΟΥΑΣΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΔΑΚΙΚΟΥΕΠΑΡΧΙΑΣΣΥΡΙΑΣΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΩΝΠΡΩΤΩΝΝΕΩΚΟΡΩΝ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΑΤΟΝΠΡΟΚΛΕΑΥΙΟΝ
ΤΟΥΚΛΩΔΙΟΥΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Varietatem lectionis non refero nisi Sponii, Wheleri, Meletii, Smithi, Ricauti, Peyssonelii. Whel. modo Π modo Ͳ, ut solet. Vs. 1. pro ΙΟΥΛΙΟΝ Whel. Peyss. ΤΟΥΛΛΙΟΝ. Vs. 2. Mel. Ric. ΔΥΣ. Vs. 3. Spon. Mel. ΣΕΠΤΕΜΟΥΙΡΟΥΜ, Whel. Peyss. ΣΕΠΤΕΜΟΥΙΡΟΥΝ, Sm. ΣΕΠΤΕΜΟΥΙΡΟΝ, Ric. ΣΕΠΤΕΜΟΥΙΡΟΝΜ. Vs. 4. init. Sm. ΠΟΥΛΩΝΩΝ, Spon. Mel. ΠΟΥΛΟΝΩΝ, Whel. Ric. Peyss. ΠΟΥ ΛΩΝΟΣ. Tum Whel. Peyss. soli ΦΡΑΤΡΙΜ, et dein Mel. solus ΑΠΟΥΑΛΕΝ. Vs. 5. Whel. ΒΡΕΒΕΥΤΗΝ. Vs. 6. init. ΚΑΙ habent Spon. Mel. Sm. Ric. omittunt Whel. Peyss. Tum Ric. ΒΕΥΘ cet. Vss. 9. 10. sex quos dixi primitivi auctores ante voces ΚΥΠΡΟΥ et ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ non habent, quod inde a Muratorio novicii invexerunt editores, utrique versui praefixum ΚΑΙ. Praeterea vs. 10. Spon. Mel. ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ, reliqui quattuor ΠΑΜΦΙΛΙΑΣ. Vs. 11. Peyss. ΑΝΤΙ ΣΤΑΤΗΓΟΝ. Vs. 12. Ric. ΝΕΡΩΝΟΣ. Vs. 15.

- - - - ENANΔ
ΡΟ.ΣΑΤΡΑΠΕΥΟΝΤΟ
ΣΕΓΙΠΡΤΤΑΜΙΟΣΙΣ
ΑΓΟΡΟΥΚΓΑΤΕΥΑΣΕ
ΔΩΚΕΓΑΡΙΣΤΟΜΕΝ
ΕΙΤΙΙΓΤΙΑΗFΡΟΝ
ΕΠΟΙΚΙΣΑΙΓΡΟΣΤΩΙ
ΦΥΤΟΙΤΟΙΣΓΙΚΡΑΤΕΥ
ΑΦΥΤΕΥΟΕΝΤΙΟΔΕΠΕ
ΡΙΒΟΛΟΣΕΣΤΙΝΤΗΣΕ
ΗΣΣΓΟΡΟΥΚΥΠΡΩΝΙΚ
ΑΤΟΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ
ΚΛΙΟΙΚΟΓΕΔΛΚΑΙΚΙΛ
ΦΟΡΟΣΔΕΤΟΥΚFΓΟ
ΧΡΟΥΣΟΥΣΕΚΑΣΤΟ
ΕΝΙΑΥΤΟΥ

- - - - - - - - - - - - - - - -

- - Μ]ενάνδρο[υ] σατραπεύοντος, ἐ[π]ὶ π[ρυ]τά[ν]ιος Ἰσαγόρου, Κ[ρ]ατεύας ἔδωκε[ν] Ἀριστομένει [Πισ]τία [κῆπ]ον ἐποικίσαι [π]ρὸς τῷ φυτῷ τῷ [ἐπ]ὶ Κρατεύα φυτευ[θ]έντι. ὁ δὲ περίβολός ἐστιν τῆς [γ]ῆς σ[π]όρου κύπρων [ἑ]κατὸν ἑβδομήκοντα, κ[α]ὶ οἰκό[π]εδ[α] καί[ρ]ι[α.] φόρος δὲ τοῦ κ[ήπ]ο[υ] χρυσοῦς ἑκάστο[υ] ἐνιαυτοῦ.

Frequens in hoc titulo mendum **T** pro **Π** docet, opinor, forma **Γ**, non **Π**, usum esse quadratarium. Continetur locatio et conductio fundi nondum culti: quare dicitur locator δοῦναι ἐποικίσαι. Initio intercidit nomen et annus regis, Alexandri M. vel Philippi Aridaei; cf. n. 2691. 2692. 2919. Sequitur ut in iisdem titulis satrapae mentio: hic est *Menander*, ab Alexandro M. Lydiae praefectus (Arrian. Exp. Alex. III, 6, 12. coll. VII, 23, 2.), cui patet etiam vicina Pergami paruisse. Additur deinceps urbis eponymus magistratus prytanis. Vs. 6. correctio nostra [Πισ]τία incerta est. Πρὸς τῷ φυτῷ cet. est: *prope fundum sub possessore Crateua consitum*; φυτὸν de loco consito novum est. Ambitus (περίβολος) sive mensura terrae designatur ex satione; additur tamen opportunas praeterea areas domibus inaedificandis una locari. De *cypro* mensurae genere noto ex Hipponacte et Alcaeo vide lexica vetera et nova, maxime vero Hesychii interpretes et Steph. Thes. L. Gr. Ponticis Epiphanio personato auctore κύπρος duorum fuit modiorum: unde tamen de cypro Lydio et Mysorum ac Lesbiorum Graecis Mysiacis cognatorum non potest certo statui. Vs. 14. init. nihil deesse videtur; non enim verisimile est scriptum fuisse ὁ φόρος δέ. Annuum tributum hoc sive vectigal unius aurei, Philippici sive Darici, sane exiguum Crateuae eiusque heredibus pendendum est; ceterum locatio fit in perpetuum iure emphyteutico, quod constat originem duxisse ex incultorum agrorum locatione.

3562.

Ibidem ubi n. 3561. Edidit Fellows l. c. p. 31 sq. conf. notas Iacobi Yates p. 314 sqq.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἀγ]αθῇ τύχῃ, [γυναικ]ονομοῦντος Δημητρίου, μηνὸς Θαργηλιῶνος δευτέρᾳ, Ἀλέξων Δάμωνος εἶπεν· Νόμον εἶναι Γαμβρειώταις τὰς πενθούσας ἔχειν φαιὰν ἐσθ[ῆ]τα μὴ κατερρυπωμένην, χρῆσθαι δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς πενθοῦντας ἐσθῆτι φαιᾷ, ἐὰμ μὴ βούλωνται λευκῇ. ἐπιτελεῖν δὲ τὰ νόμιμα τοῖς ἀποιχομένοις ἔσχατον ἐν τρισὶ μησίν, τῷ δ[ὲ] τετάρτῳ λύειν τὰ πένθη τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας τῷ πέμπτῳ, καὶ ἐξανίστασθαι ἐκ τῆς κηδείας καὶ ἐκπορεύεσθαι τὰς γυναῖκας [ἐπὶ] τὰς ἐξόδους τὰς ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένας ἐπάναγκον. τὸν δὲ γυναικονόμον τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρούμενον τοῖς ἁγνισμοῖς τοῖς πρὸ τῶν Θεσμοφορίων ἐπεύχεσθαι τοῖς ἐμμένουσιν καὶ ταῖς πειθομέναις τῷδε τῷ νόμῳ εὖ εἶναι καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ὄνησιν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις μηδὲ ταῖς ἐμμενούσαις τἀναντία, καὶ μὴ ὅσιον αὐταῖς εἶναι ὡ[ς] ἀσεβούσαις θύειν μηθενὶ θεῶν ἐπὶ δέκα ἔτη. τὸν δὲ μετὰ Δημήτριον στεφανηφόρον ταμίαν αἱρεθέντα ἀναγράψαι τόνδε τὸν νόμον εἰς δύο στήλας, καὶ ἀναθεῖναι τὴμ μὲν μίαν πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Θεσμοφορίου, τὴν δὲ πρὸ τοῦ νεὼ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς λοχίας. ἀνενεικάτω δὲ ὁ ταμίας τὸ ἀνάλωμα τὸ γενόμενον εἰς τας στήλας τῷ πρώτῳ λογιστηρίῳ.

Titulum esse accurate redditum inde patet quod Yatesio notante ex ipso lapide chartae madefactae impressus est: nec tamen hinc colligitur, exemplo typis descripto aeque diligenter referri tituli formam et spatiorum mensuras. Nam vs. 1. aegre mihi persuadeo post ἀγαθῇ τύχῃ non perisse nisi tria elementa. Etsi enim urbium oeconomi noti sunt, tamen neque in vetustioribus inscriptionibus nominantur neque usquam videntur eponymi magistratus fuisse: et in eo oppido, cui hic titulus tribuendus, n. 3561. eponymus est prytanis, ut fuit etiam Pergami; in nostra vero hac lege, quae paulo recentior quam n. 3561. esse videtur, stephanephorus eponymus est (vs. 28.). Qui quum vs. 1. restitui nequeat, necesse est ut huic decreto non eponymus praescriptus sit, sed alius magistratus, is nimirum, ad quem earum rerum, in quibus haec lex versatur, cura maxime pertineret: ille vero manifesto est *gynaeconomus*. Nam etsi quae in hac lege praecipiuntur de luctu, simul ad viros et pueros referuntur, tamen mulieres potissimum spectari vel inde videas, quod lex pro foribus Thesmophorii et templo Dianae collocatur. Quid quod etiam quae viris praecipiuntur, ad gynaeconomorum curam pertinent, quippe quibus mandentur vota non solum pro mulieribus sed etiam pro viris legi huic parentibus, et pariter imprecationes in eos, qui iusso huic non obedientes fuerint? Quid quod Athenis quoque gynaeconomorum potestas non tam arctis circumscripta finibus erat, ut non quaedam complecteretur, quae etiam ad viros pertinerent? Vide Athen. VI. p. 245. C.

aliquando enim plures provinciae uni paruerunt rectori. Atque haec ratio mihi quoque tanto magis probatur, quanto facilius in titulo n. 3532. omitti Cypri mentio potuit, si Cyprum Quadratus simul cum Creta et Cyrenis curaverat, potiori nimirum provinciae additam. Vs. 10. pro ϛτρατηγὸν esse scribendum καὶ ἀντιστράτηγον vidit iam Marinius, corrigens alios interpretes, in his Spanhemium. Vs. 11 sqq. Quadratus non generatim Legatus Augusti provinciae Syriae dicitur, sed Traiani Augusti, quum in prioribus huius generis muneribus nomen Imperatoris reticeatur: unde colligo, priores Quadratum legationes ante Traianum Imp. sub defunctis Augustis obisse. Vs. 12. Νερούας est pro genitivo, non sine exemplo. Vs. 15. τῶν πρώτων νεωκόρων Περγαμηνῶν Vandalius l. c. p. 331 sq. recte ita intelligit: *Pergamenorum, qui primi neocori designati sunt*: quippe ante reliquas omnes Asianas urbes Pergamum neocoratu auctum est. Sane urbs haec etiam simpliciter et nulla neocoratus ratione habita πρώτην sese dixit (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 472. et supra n. 3538. vss. 8. 9.), et eodem modo in nummis suis Pergameni πρῶτοι audiunt: atque huc plurimi, in his Belleius (l. c. p. 163.) et Eckhelius (l. c.), etiam huius tituli locum hunc rettulerunt: at nisi πρώτων νεωκόρων coniungi voluisset auctor, dixisset opinor: τῶν πρώτων καὶ νεωκόρων vel τῶν νεωκόρων πρώτων, ut n. 3538. est τῆς δὶς νεωκόρου πρώτης Περγαμηνῶν πόλεως. Ceterum hoc in titulo non δὶς νεωκόρων dictum est, quod secundus Pergamenorum neocoratus ab Antonino Pio demum incipit, noster vero titulus Traiano Imp. scriptus est. In fine tituli quis statuae collocandae operi praefuerit, annotatum est. Haec nota vulgo ita legebatur: ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως τῶν στρατιωτῶν: quod quam ineptum sit, vix est quod exponam. Qui enim fieri potuit, ut urbs Pergamenorum *militibus* curam talis operis traderet? Quid quod, si cui milites statuam collocare volebant, necesse erat ut ipsi unius et alterius curatoris opera uterentur? Igitur Marinius de lectione merito dubitans pro στρατιωτῶν coniicit στρατηγῶν, quum praesertim στρατηγοῦ mentio frequens sit in nummis Pergamenis. Verum utut mirum est omnes ante Peyssonelium auctores consentire fere in lectione ἐπιμελ. τῆς ἀναστάσεως τῶν στρατιωτῶν, tamen dubitari nequit, quin universa haec lectio, non solum vox στρατιωτῶν falsa sit, et ex Sponii apographo in reliqua omnia propagata, quod qui post Sponium lapidem tractarunt, haec verba legere non potuerint; Sponius vero formulam ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως ex aliis inscriptionibus cognitam habuit et de coniectura huic titulo intulit; denique ultima vox ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ, quae haud dubie valde oblitterata erat, potuit Sponio speciem vocis στρατιωτῶν offerre. Accedit quod Whelerus et Ricautus non ἐπιμεληθέντων legerunt, sed ἐπιμεληθέντα, prorsus ut Peyssonelius. Et huius quidem lectio, in qua punctum vs. 17. post ΥΙΟ notatum casui deberi videtur, integram praebet sententiam; sed et mirus est accusativus, et reliqua dictio a solito inscriptionum stilo abhorret: exspectes enim potius ἐπιμεληθέντος Προκλέους τοῦ Κλωδίου etc. Quum tamen certa videatur lectio esse, arbitor universam hanc notam aliquo post dedicatam Quadrati statuam tempore ab imperitiore manu additam esse, ut operis curatori Procli constaret suus honos, accusativo autem usum hunc hominem esse quasi hic casus ex verbo ἐτίμησε penderet, quod suppleri ad nominativum ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος posse permulta docent exempla. Γραμματέα Pergami magistratum fuisse docet nummus (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 470.).

3549.

Pergami in Graeci cuiusdam domo prope ecclesiam D. Ioannis; ex cod. Askew. Append. II. (ubi titulus petitus est ex cod. Chishull. I, 115.) et ex schedis Peyssonelii.

----ΛΙΟΥΚΟΥΑΔΡΑΤΟΝΔΙΣ
ΥΠΑΤΟΝΗΠΑΤΡΙΣ

Cod. Ask. vs. 1. ΚΟΥΔΡΑΣΤΟΝ; in eodem vs. 1. init. nulla lacuna notata est, sed vs. 2. init. duo puncta posita sunt.

Α. Ἰούλιον, Α. Ἰου]λίου, Κουαδρᾶτον, δὶς
ὕπατον, ἡ πατρίς.

Vide n. 3548. cum notis. Supplementa dedi brevia; vs. 1. quum ΛΙΟΥ in utroque apographo sit, retinendum id visum est, etsi exspectes potius Αὖλον Ἰούλιον, Αὔ]λου, Κουαδρᾶτον, vel Αὖλον Ἰούλιον Αὔλου υἱὸν Κουαδρᾶτον. Quadrati *patria* quae sit nescio: vix tamen dubito, quin ex Asia oriundus fuerit.

3550.

Pergami in moenibus arcis inferioribus et novissime exstructis, turri insertus lapis, litteris valde attritis; ed. Vidua Inscr. ant. tab. XIV. 3. Habeo etiam ex schedis Sherardi p. 83. (cod. Ask. I, 115.)

ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΝΜΗΝΙΔΟΣΤΟΝΚΑΙ
ΤΡΥΦΟΝΑΓΥΜΝΑΣΥΑΡΧΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣ

Vs. 1. Vid. ΕΤΙΜ cet. ΕΤΕΙΜ cet. dedi ex Sher. Idem vero vs. 2. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΝ, quod emendavi ex Vid. Vs. 3. Sher. ΓΥΜΝΑΣ - - Α, Vid. quod dedi. In fine Vid. ΚΑΛΟΣ, Sher. quod dedi.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενέστρατον Μήνιδος τὸν καὶ Τρύφ[ω]να γυμνασ[ι]αρχήσαντα καλῶς.

De Pergameno gymnasiarcho cf. n. 3551. Eckhel. D. N. T. II. p. 471. Bellei. l. c. (ad n. 3548.) p. 162.

3563.

Pergamo in orientem, in meridionali ripa Caici, media fere via inter *Soma* s. Somma oppidum et *Kirk-agatsch*, sed in septentrionem ab utroque oppido, est *Yerma-Tepé*, olim *Germa* (vide Leakium Itin. As. min. p. 25. et alios, maxime tabulam geographicam, quae inserta est Arundelli operi „Discoveries in Asia minor" T. I.). In oppidi Soma deversorio reperta est haec inscriptio, quam ex Appendice II. codicis Askewiani (petitam e cod. Chish. I, 115.) habebam, antequam ederetur a Fellowsio l. c. p. 27. qui vidit in fornice vetusto Romani haud dubie operis circiter centum pedes longo et viginti quinque pedes lato, nunc stabuli usum praestante. Idem locus in schedis, quibus usus sum, deversorium vocatur; in iisdem schedis non recte coniicitur, hoc deversorium olim templum fuisse.

ΘΕΥΔΑΕΚΑΙΜΕΝΑ . .
. . .

Fell. ΟΕΥΛΑΕΚΑΙΜΕΝΑ; Ask. ΘΕΥΔ . . Ε cet. cum punctis, quod dedi.

Θεύδα[ς] καὶ Μένα[νδρος]?

Θεύδας legendum esse recte vidit Yates ap. Fellows. p. 312. qui deinceps coniecit Μενά[λκας.

3564.

Ibidem ubi n. 3563. edidit idem l. c.

ΕΥΝΟΙΚUΤUΟΡCΒΕU
ΜΝΕΙΛΕΧΑΜΡ - - -

Εὐνοϊκῷ τῷ [θ]ρ[επτ]ῷ
μνεί[ας] χά[ριν] - - -

3565.

Ibidem ubi n. 3563. in cippo inserto ei aedificio, quod descripsimus; titulum chartae madefactae ex ipso lapide impressit et in tabula lithographica edidit Fellows l. c. Litterae sunt multis apicibus ornatae, in hunc modum: Η, Ι, Κ, Π, Ρ, Τ, Χ.

ΟΝΗΣΙΜΟΣΟΠΑΤΗΡ
ΚΑΙΧΡΥΣΑΙΕΙΣΗΜΗΤΗΡ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΩΤΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΤΕΚΝΩΜΝΕΙΑΣΧΑ
ΡΙΝΕΠΟΙΗΣΑΝΚΑΙΕ
ΑΥΤΟΙΣ

Ὀνήσιμος ὁ πατὴρ καὶ Χρυσαιεὶς ἡ μήτηρ Πολυχρονίῳ τῷ γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνείας χάριν ἐποίησαν καὶ ἑαυτοῖς.

3566.

Tribus fere miliariis Anglicis ab oppido *Soma* in cippo; ed. idem l. c. p. 28. cf. Yates ibid. p. 312.

ΠΟΜΠΗΙΟΣΙΤΟ
ΤΩΙΔΙΩ
ΕΚΤΩΝΙΛΙΩΝΑΥΤΟΥ
ΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Πομπήϊος [Π]ο[μπηΐῳ]?
τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ ἐποίησεν]?
ἐκ τῶν ἰ[δ]ίων αὐτοῦ
[μν]είας χάριν.

3567.

In oppido *Kirk-agatsch*, in cubiculo Graeci prope deversorium; ex cod. Chish. I, 25. habetur in Append. II. codicis Askewiani.

- - - - - - - ΡΗΒΟΙ
- - - - ΙΜΟΣΧΙΩΝΟΣ
- - - - ΕΝΤΑΕΑΥΤΟΙΣ
- - - - ΛΟΣΤΟΡΤΟΣ
- - - - - - - - - ΝΙ᾽ΙΛ

- - - - - ἔφ]ηβοι
- - - - ιμος Χίωνος
- - - - ἐντα ἑαυτοῖς
- - - φι]λόστορ[γ]ος
cet.

3568.

In *Mysia*, „in vico Schelembé", qui vulgo in tabulis Bash-Ghelemba, tribus fere miliariis Germanicis supra Thyatira in septentrionem; ed. Sestinus Itin. p. 136.

ΝΩΙΟΙΕΚΠΑΚΑΛΕΙΑΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙΟΙΔΙΑΒΑΝ
ΤΕΣΕΝΤΩΙΕΕΤΕΙΕΙΣ
ΤΟΥΣΚΑΤΑΧΕΡΡΟΝΗ
ΣΟΝΚΑΙΟΡΑΙΚΗΝΤΟ
ΤΟΥΣΕΥΧΗΝ

- - - - νῳ οἱ ἐκ [Ν]ακ[ο]λείας στρατιῶται οἱ διαβάντες ἐν τῷ ιε ἔτει εἰς τοὺς κατὰ Χεῤῥόνησον καὶ [Θ]ρᾴκην τό[π]ους εὐχήν.

Numinis nomen restitui non potest. Νακολείας dedi, quod alius urbis nomen propius ad traditas litteras accedens non reperiebam: ceterum apud recentiores auctores scribitur Νακώλεια; ego vetustiores et nummos secutus sum. Nacolea Phrygiae est; ibi praesidium egisse hos milites non dissimile veri est: certe Arcadii Imp. aetate Nacolea in ea regione locus fuit munitissimus (vide Leakium Itin. As. min. p. 24.). Tamen hic titulus, nisi orthographiae ratio fallit, longe antiquior est. Annus xv. a qua epocha repetatur, vix quisquam exputaverit.

3557.

Pergami inter sepulcra ad orientem; Müllerus transcripsit ex codicis Askewiani Append. II. ubi habetur ex Chishulli cod. I, 117.

..ΕΙΜΕΝΕΗΝΖΩΝΗ...ΙΚΕΑΘΥΜΟΝΟ.ΤΑ
...ΩΝΔΟΣΚΕΝΕΗΝΗΤΙΝΥΤΟΣ·ΠΡΑΠΙΔΑΣ
..ΥΠΟΤΑΝΕΝΣΧΕΔΗΜΑΧΗΩΑΕΤΟΞΕ...
..ΚΑΡΤΕΡΟΣΕΥΠΡΕΠΕΗΣΗΝΓΑΡΙΔ.....
.ΑΛΛΟΥΤΟΜΟΙΡΑΝΤΕΘΕΩΝΙΟΤΗΤΙΚ
ΘΝΗΤΟΣΑΝΗΡΕΦΥΓΕΝΕΦΘΙΤΟ....
ΚΑΙΓΑΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ..
ΩΛΕΣΕΛΙΤΕΝ.ΤΑ.......
ΑΛΛΑΚΑΙΩΣΕΚΑΝΟΝΤΕΔΑΣ..
ΚΕΙΜΑΙΔΕΝΤ.ΒΟΥΛΗΣΤ.....
ΣΗΜΑΔΕΜΟΙΠΡΕΠΟΝΕΣΤΙΚΑΙ

Εἰ *μὲν ἔην ζω[ὴν ἐπιε]ικέα θυμὸν ὀ[φέλλειν,*
σώφρ]ων δ᾽ ὅς κεν ἔην ἢ [π]ινυτὸς. πραπίδας
[ο]ὔ ποτ᾽ ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤ[λ]ετο [σ]ε - - - -
καρτερὸς εὐπρεπέ[ω]ς· ἦν γὰρ ἰδ[εῖν] - - -
ἀλλ᾽ οὔ το[ι] μοῖράν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιήν]
θνητὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο - - - -
καὶ γά[ρ] τοὺς ὅσ[σ]οι? τον τα ο επα - - -
ὤλεσε [κα]ὶ? τεν. τα - - - -
ἀλλὰ καὶ ὣς ἔκανον τεδασ - - - -
κεῖμαι δ᾽ ἐν τ. βουλησ - - - - - - -
σῆμα δέ μοι πρέπον ἐστὶ καὶ - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -

Epigramma hoc satis desperatum esse plurimi consentient, nec quae tentavi satisfaciunt. Vs. 1. sumpsi *ἐπιεικέα θυμὸν* esse subiectum, *ζωὴν* obiectum: *Si fieri posset, ut vitam augeret et foveret animus integer et probus.* Tamen sententia mihi non satis placet; nec qui in fine versus supersunt ductus Ο.ΤΑ ex qua voce supersint certo dixeris: quamquam ei quam reposui voci accommodari possunt, ita ut Ο.ΤΑ sit pro Ο[Φ]ΕΛ. Vs. 2. videtur apodosis incipere, in qua *δὲ* (pro *δὴ*) poni posse non dubium est. Mallem tamen eiici posset *δ᾽* hoc loco sane incommodum. Dictio *ὅς κεν ἔην* videtur defendi posse; nam etsi *ὅς κεν ἔῃ* praestabat, tamen quod condicionalis sententia *οὔ ποτ᾽ ἂν ὤλετο* ponit aliquid quod fieret, si fieret aliud quiddam quod non fit, etiam illud *ὅς κεν ἔην σώφρων ἢ πινυτὸς πραπίδας*, quod condicionali isti sententiae coniunctum est, proponitur tamquam aliquid, quod futurum sit si id fiat quod non fit: „*Si vitam augeret et foveret animus integer et probus, non qui temperans et sapiens foret, periret in pugna cet.*" Vs. 4. ubi dedi *ἦν γὰρ ἰδ[εῖν]*, Franzius coniicit *ἦν [π]α[τ]ρίδ᾽*. Vs. 5. potest etiam scribi *μοῖράν τε θ. ἰ. κ[αὶ ᾅδην*: sed *μοῖράν γε* aptissimum est, et dictio *μοῖρα κραταιὴ* usitata. Reliqua mitto, nisi quod vs. 10. *βουλησ* moneo me non intelligere quomodo in versum intraverit.

3559.

Pergami, sub anaglypho canem venaticum repraesentante (non agnum, ut Prokeschius putabat), in fronte olim ecclesiae, nunc balinei; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 26. Thom. Smith. Notit. VII eccles. p. 15. et ex schedis Prokeschii Welckerus Mus. Rhen. a. 1834. p. 304. n. 22. Habeo ipse ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΟΥΝΟΜΑΦΙΛΟΚΥΝΗΓΟCΕΜΟΙΤΟΙΟCΓΑΡΥΠΑΡΧѠΝ
ΘΗΡCΙΝΕΠΙΦΟΒΕΡΟΙCΚΡΑΙΠΝΟΝΕΘΗΚΑΠΟΔΑ

Formam tituli et litterarum dedi ex Prok. Vs. 1. Spon. ΥΟΥΝΟΜΑ. Vs. 2. idem et Sm. ΘΕΙΡΣΙΝ. Mox Prok. ΚΡΛΙΗΝΕΟΚΑΠΟΝ; Sm. ut dedi, item Spon. nisi quod hic ΠΟΛΥ pro ΠΟΔΑ.

Οὔνομα Φιλοκύνηγος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
θηρσὶν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθηκα πόδα.

Welck. dederat *ἧκα φόνον*.

3560.

In lapide inverso in angulo muri arcem *Pergamenam* cingentis; ex schedis Peyssonelii a Zieglero missis.

ΦΡΥΓΙΑ

3561.

Octo quantum video miliariis Anglicis ab urbe Pergamo in via, quae Somam (prope Germam antiquam) ducit, insignem hanc inscriptionem repperit Fellows, qui edidit Itin. As. min. p. 30. Notas addidit Iac. Yates (p. 312 sq.), cuius amicitiae debeo librum Fellowsii elegantissimum: quo minus decet singula, in quibus a priore interprete discedo, examinare. Lapis fonticuli structuris insertus est. Antiquum, ubi haec inscriptio posita erat, locum fuisse *Gambreum*, intellexi ex n. 3562.

3570.

Ibidem in ruinis inter portam principalem eiusdem aedificii, in duobus saxis lapidis quem graniten vocant; ex Huntii diario ed. Walpol. Mem. p. 128. item Leakius Diar. itin. As. min. p. 128. (hic minusculis), uterque coniuncta utraque parte; in duas partes divisum Richterus Itin. p. 576. n. XXXVI, 7. 8. ed. Ewers. et Franckius l. c. p. 242. cum notis (cf. Addend.), item Raczynski Itin. tab. 55. aeri incisum: postremo sinistram tantum partem exhibet Fellows As. min. p. 49. (cf. Yatesium ad Fell. p. 518.). Utramque habeo etiam ex schedis a Panofka missis, quas scripsit De Varennes.

ΕΚΤΗΣΠΡΟΣΟΔΟΥΤΩΝΑΓΡ‖ΩΝΩΝΑΠΕΛΙΠΕΝΕΙΣΕΠΙΣΚΕΥ
ΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟ‖ΣΥΙΟΣΠΟΛΕΩΣΦΥΣΕΙΔΕ
ΑΠΕΛΛΙΚΩΝΤΟΣΕΠΕ . . . ‖ΥΣΘΗΙ

Usque ad finem vocis Ἀπελλικῶντος haec ita ut edidi sine commissurae notatione scripta sunt ap. Walp. nisi quod vs. 1. est ΑΓΡΩΝΑΠΕ cet. contra Leakius habet ἀγρῶν ὧν, et in fine Τελλικόντος ἐπεσκευάσθη, posterius verbum manifesto de coniectura. Ex reliqua varia lectione affero potissima. Vs. 1. Richt. ΤΩΝΑΕΡ|ΑΝΩΝ, Racz. ΤΩΝΑΓΡΩ|ΚΟΝΩΝ, manifesto ex coniectura, Var. ΤΩΝΑΓΡ‖ΟΝΩΝ; Fell. ΤΩΝΑΕΡ. Vs. 1. extr. Richt. ΕΠΙΣΥΞΥ, Racz. ΕΠΙ ΣΚΕΥΗ., falso. Vs. 2. init. Racz. ΒΟΥΛΗΝ, pessime. Tum Richt. ΚΛΕΩΣΤΡΑ‖ΥΙΟΣ, Racz. ΚΛΕΟ ΣΤΡΑΤΟ|ΑΣΣΥΙΟΥ, Var. ΚΛΕΟΣΤΡΑΤ.‖ΣΥΙΟΣ, Fell. ΚΛΕΟΣΤΡΑ'. Vs. 3. reductior a nobis proponitur ex Racz. Fell. Var. Ceterum Richt. habet ΤΕΛ ΛΙΚΩΝΤΟΣΕΠΙ‖ΣΘΗΙ, Racz. ΑΠΕΛΛΗΚΟΝΤΟΣ ΕΠΟΙΗ‖ΔΗΙ, Fell. ΤΕΛΛΙΚΩΝΤΟΣЄΠΕ', Var. ΠΕΛΛΙΚΩΝΤΟΣΕΠΕΛ‖ΥΣΟΗΙ: hinc delegimus nostra.

Ἐκ τῆς προσόδου τῶν ἀγρῶν, ὧν ἀπέλιπεν εἰς ἐπισκευὴν τῆς πόλεως Κλεόστρατος, υἱὸς πόλεως, φύσει δὲ Ἀπελλικῶντος, ἐπε[σκε]υ[ά]σθη.

Titulus videtur ad solam portam pertinere, quae restituta sit; lapis, in quo titulus scriptus, epistylii in formam elaboratus videtur (cf. Leak. Racz.), fortasse tamen fuerit hyperthyrum: in epistylio enim est titulus n. 3569. De dictione υἱὸς τῆς πόλεως Franckius in Notis et Addendis ablegat ad Bozium in Mem. Acad. Inscr. T. XV. p. 474 sqq. et alios; nec rara ea in inscriptionibus. In fine vs. 3. vacat Iota.

3571.

Inter saxa disiecta parietinarum *Assi* septem fragmenta (1-7.) ex totidem quantum video lapidibus transcripsit Fellows As. min. p. 49. (cf. Yates. p. 518.), eaque notavit aetatis inferioris esse quam fragmina n. 3569. a nobis composita. Ex his tertium dederat etiam Richterus l. c. ad n. 3569. apud quem id sexto loco positum est. Addidi particulam octavam, quam Richterus ibidem quinto loco dedit: sed forma Є apud Franckium, pro qua Ewers Ε edidit, docet hoc fragmen potius cum hisce quam cum n. 3569. componendum esse.

1) ЄΠΙCΕΞΤΟΥΑΠΙ
2) ΥΑΝΘΥΠ
3) ΥΚΑ
4) ΟΛΗΙΟ
5) UΝΟCΤΗCΠΟΑ
6) ΙΠΑΠ
7) ΤΑΘЄΙC^C
8) ΙΩΝΑΓΙΟΚΑΤЄC

Restitui haec non posse sponte patet; tamen possunt eodem fere ordine connecti:

Ἐπὶ Σέξτου Ἀπι[κίο]υ? ἀνθυπ[άτο]υ Κ[λαύδιος Ἀππ]ολήϊο[ς]? υ[ἱ]ὸς τῆς πό[λεως, φύσε]ι Παπ[ίου], - - - [καταστ]αθεὶς - - - [ἐκ τῶν ἰδ]ίων ἀ[π]οκατέσ[τησεν.

Supplementum particulae octavae debetur Franckio p. 237. Ἀποκατέστησεν est *restituit*; vide si tanti est, Franck. p. 241. et p. 518. De formula υἱὸς τῆς πόλεως cet. cf. n. 3570.

3572.

In epistylio inter parietinas *Assi* est titulus litteris inferioris aetatis scriptus, in qua Huntio teste in Diario (ap. Walpol. Mem. p. 126.) haec habentur:

Ἄνθιμος ὁ πρόεδρος Σκαμάνδρου.

Quid sit Σκαμάνδρου, mihi ambiguum: potest oppidum intelligi, quod tamen etsi Hierocli Σκάμανδρος vocatur, sollemni usu potius Σκάμανδροι appellatum est (vide ad n. 3597.).

3573.

Assi, inter parietinas, in theca sepulcrali; ed. Richterus Itin. p. 577. n. XXXVI. 9. (Franck. p. 243. ex quo dedi Α, ubi id in nostro exemplo vides), Fellows As. min. p. 48. (cf. Yates. p. 516.)

ΑΝΓΟΣΚΛΑΥΔ
ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ
ΚΑΙΚΛ·ΝΕΙΚΗΕ
ΠΕΡΙΟΥΚΑΙΔΙ
ΑΤΑΞΙΕΕΝΤΟΙΕ
ΑΡΧΕΙΟΙΕΑΠΟ
ΚΕΙΤΑΙ

Vs. 3. et 5. extr. ubi ex Fell. dedi Ε ut vero propius, Richt. habet Γ. Reliquam Fellowsii varietatem lectionis omitto.

Ἄνγος Κλαυδ. Μακεδόνος καὶ Κλ. Νείκη[ς], περὶ οὗ καὶ διάταξι[ς] ἐν τοῖ[ς] ἀρχείοι[ς] ἀπόκειται.

[ΑΓ]ΑΘΗΙΤΥΧΗΙ[ΟΙΚ]ΟΝΟΜΟΥΝΤΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΜΗΝΟΣΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΙΑΛΕΞΩΝΔΑΜΩΝΟΣΕΙ
ΠΕΝΝΟΜΟΝΕΙΝΑΙΓΑΜΒΡΕΙΩΤΑΙΣ
ΤΑΣΠΕΝΘΟΥΣΑΣΕΧΕΙΝΦΑΙΑΝΕΣΘ[Η]
ΤΑΜΗΚΑΤΤΕΡΡΥΠΩΜΕΝΗΝΧΡΗΣΘΑΙ
ΔΕΚΑΙΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΤΟΥΣΠΑΙΔΑΣ
ΤΟΥΣΠΕΝΘΟΥΝΤΑΣΕΣΘΗΤΙΦΑΙΑΙ
ΕΑΜΜΗΒΟΥΛΩΝΤΑΙΛΕΥΚΗΙΕΠΙΤΕ
ΛΕΙΝΔΕΤΑΝΟΜΙΜΑΤΟΙΣΑΠΟΙΧΟΜΕ
ΝΟΙΣΕΣΧΑΤΟΝΕΝΤΡΙΣΙΜΗΣΙΝΤΩΙΔ[Ε]
ΤΕΤΑΡΤΩΙΛΥΕΙΝΤΑΠΕΝΘΗΤΟΥΣΑΝ
ΔΡΑΣΤΑΣΔΕΓΥΝΑΙΚΑΣΤΩΙΠΕΜΠΤΩΙ
ΚΑΙΕΞΑΝΙΣΤΑΣΘΑΙΕΚΤΗΣΚΗΔΕΙΑΣ
ΚΑΙΕΚΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΗ
ΤΑΣΕΞΟΔΟΥΣΤΑΣΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΣΕΠΑΝΑΓΚΟΝΤΟΝΔΕΓΥ
ΝΑΙΚΟΝΟΜΟΝΤΟΝΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΑΙ
ΡΟΥΜΕΝΟΝΤΟΙΣΑΓΝΙΣΜΟΙΣΤΟΙΣΠΡΟ
ΤΩΝΘΕΣΜΟΦΟΡΙΩΝΕΠΕΥΧΕΣΘΑΙΤΟΙΣΕΜ
ΜΕΝΟΥΣΙΝΚΑΙΤΑΙΣΠΕΙΘΟΜΕΝΑΙΣΤΩΙ
ΔΕΤΩΙΝΟΜΩΙΕΥΕΙΝΑΙΚΑΙΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝ
ΤΩΝΑΓΑΘΩΝΟΝΗΣΙΝΤΟΙΣΔΕΜΗΠΕΙΘΟ
ΜΕΝΟΙΣΜΗΔΕΤΑΙΣΕΜΜΕΝΟΥΣΑΙΣΤΑ
ΝΑΝΤΙΑΚΑΙΜΗΟΣΙΟΝΑΥΤΑΙΣΕΙΝΑΙΩΕ
ΑΣΕΒΟΥΣΑΙΣΘΥΕΙΝΜΗΘΕΝΙΘΕΩΝΕΠΙΔΕ
ΚΑΕΤΗΤΟΝΔΕΜΕΤΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΤΑΜΙΑΝΑΙΡΕΘΕΝΤΑ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΣΔΥΟ
ΣΤΗΛΑΣΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΤΗΜΜΕΝ
ΜΙΑΝΠΡΟΤΩΝΘΥΡΩΝΤΟΥΘΕΣΜΟΦΟ
ΡΙΟΥΤΗΝΔΕΠΡΟΤΟΥΝΕΩΤΗΣΑΡΤΕ
ΜΙΔΟΣΤΗΣΛΟΧΙΑΣΑΝΕΝΕΙΚΑΤΩ
ΔΕΟΤΑΜΙΑΣΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤΟΓΕ
ΝΟΜΕΝΟΝΕΙΣΤΑΣΤΗΛΑΣΤΩΙ
ΠΡΩΤΩΙΛΟΓΙΣΤΗΡΙΩΙ

Una superest dubitatio, quod qui vss. 1. 2. nominatur Demetrius, me iudice ut gynaeconomus, is vss. 27. 28. stephanephorus audit, ibique manifesto eponymus civitatis est. At Demetrii nomen pervulgatum est; itaque eodem anno potuit aliquis Demetrius eponymus stephanephorus, alius Demetrius gynaeconomus esse: ne dicam potuisse eundem hominem et stephanephorum eponymum esse et simul gynaeconomia fungi. Ex initio legis discimus nomen civitatis, quod mirum est non vidisse principem editorem et interpretem. Est civitas Γαμβρειωτῶν, qui Stephano Byzantio Γαμβρειεῖς vocantur: *Γαμβρεῖον, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἐθνικὸν Γαμβρειεὺς ὡς Σιγειεύς. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου, ὡς δηλοῖ τὸ Γαμβρήϊον.* Ioniae quod tribuitur, id non premendum est: rectius adscribetur Aeolidi, siquidem huic etiam Pergamus annumerabitur, aut certe Mysiae. Situm loci in hac regione confirmat Xenophon Hist. Gr. III, 1, 6. ubi Γάμβριον et Παλαιγάμβριον memoratur cum Pergamo, Teuthrania, Halisarna, Myrina, Grynio, Larissa. Vs. 17. *ἐπάναγκον* (pro *ἐπάναγκες*) refertur ad *ἐκπορεύεσθαι. Ἐξανίστασθαι ἐκ τῆς κηδείας* est *solvere* s. *deponere luctum*: ex quo tempore vero mulieres deposuerint luctum, debent rursum domo procedere et adesse pompis et supplicationibus, quas iubet lex peculiaris de his rebus lata; quae res pertinet ad Thesmophoria et similia sollemnia celebranda. Vs. 24. mire dictum est *μηδὲ ταῖς ἐμμενούσαις* p. *καὶ ταῖς μὴ ἐμμ.* Vs. 28. cave coniungas *στεφανηφόρον ταμίαν*: quaestori non convenit *στεφανηφορία*. Iunge: *τὸν δὲ ταμίαν (τὸν) μετὰ Δημήτριον στεφ.* „eum quaestorem, qui electus sit ut munere fungatur post annum Demetrii eponymi". Vs. 35. *ταστήλας* scriptum est p. *τὰς στήλας*, ut n. 3044. vs. 35. ubi vide not. Vs. 36. *τῷ πρώτῳ λογιστηρίῳ* videtur esse *in primo conventu logistarum*, quippe quibus rationes a quaestore reddendae fuerint. *Λογιστήριον* de curia sive *ἀρχείῳ* logistarum hic accipi vix potest: quis enim putaverit in oppido exiguo plures fuisse huiusmodi curias?

---

drinae (vide Strab. X. p. 473. coll. XIII. p. 604.): hinc in nummis Alexandriae habetur inscriptio ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΣΜΙΝΘΕΩΣ. Sminthii mentio fit etiam in titulo Troadensi n. 3582. ubi simul Asclepieum habes in eadem urbe Troade s. Alexandria. Qui sint *Moxynitae*, difficile dictu. Mitto portentosas explicationes Giorgii et Taurinensis editoris, cui assentitur Venutius: melius certe iudicarunt Muratorius et postea Maffeius, Amadutius, Saxius. Topici quippe quidam dii intelligendi, iique, quod ipsa nominis forma docere interpretes poterat, masculi. Etsi vero certa est littera Ξ, tamen non male ab interpretibus allata est Phrygiae civitas Mosyna, cuius meminerunt Hierocles in Synecdemo et Acta Conciliorum: apud Plinium autem H. N. V, 33. habemus Mosynos, eiusdem oppidi incolas, iurisdictionis Pergamenae. Noti sunt etiam Μοσσύνοικοι s. Μοσύνοικοι Ponti, qui et ipsi sunt brevius Μόσσυνοι s. Μόσυνοι vocati, a domibus vel turribus ligneis eadem voce appellatis (vide Steph. Byz. v. Μοσσύνοικοι et intpp.). Ut redeam ad Mosynos Phrygiae, eorum dii tutelares potuerunt Μοσυνῖται sive alia forma Μοξυνῖται dicti esse: ac videndum, ne hi Corybantes fuerint vel Corybantum similes. Certe ut in Phrygia sunt Corybantes Cybeles caerimoniis coniuncti, ita in Hamaxitia Troadensis dicionis prope Sminthium fuit Corybantium (Strab. XIII. p. 473.): ferebantur enim ex Creta insula, Corybantum sede, Teucri in hos locos profecti esse, a quibus etiam Sminthei Apollinis cultus institutus putabatur (Strab. XIII. p. 604.). Denique *curator* non templi intelligendus, ut cuidam visum est, sed curator coloniae Augustae Troadensis: haud raro enim rebuspublicis, coloniis, municipiis curatores dati sunt (Orell. Collect. inscriptt. Lat. T. II. n. 3898 sqq. et passim alibi). Addo titulum Troadensem, in pago Udschek-kevi haud procul ab Alexandria urbe repertum, qui in schedis Köhlerianis sic scriptus est: SPLENDIDISSIMVS || POPVLVS || COL AVG TROADENS || AVRELIVM IOBACCHVM || CVRATOREM || IDIOMENOCEN, *cen[sente* opinor.

3578.

Lapis Choiseulianus (Catal. Dubois. n. 217.), *Alexandria Troade* deportatus, altus pollices XV, latitudine inaequali, nunc in Museo regio Parisino (Catal. Clarac. n. 630.); ed. Claracus in tabulis et Osannus Syll. p. 373. 41. Habeo etiam ex schedis Fauvelii Köhlerianis, ex schedis Odofr. Mülleri, qui ex lapide transcripsit Parisiis, et ex schedis Pittaci s. Pittacis Graeci, qui falso Athenis tribuit. Marmor est candidum. Vs. 1. maioribus litteris scriptus est.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ.

in corona laurea:

ΑΠΕΛΛΗΝ
ΕΡΜΙΟΥ
ΙΛΙΕΑ

item:

- - - - - ΑΝ

Vs. 1. Fauv. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ; Pitt. integrum hunc versum omittit; reliqui habent tantum ΞΑΝ ΔΡΕΩΝ. Formas litterarum partim ex Claraco partim ex Müllero dedi.

[Ὁ δῆμος ὁ] Ἀλεξανδρέων
Ἀπελλῆν Ἑρμίου Ἰλιέα.

- - - - αν
- - - - -

Hermiam Hermiae f. Iliensem novimus ex n. 3599. Titulus est bonae aetatis, diu ante deductam coloniam Romanam Troadensem.

3579.

Troade s. Alexandriae, ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 5. p. 40. n. 1. ex schedis alienis. De loco cf. Errata eiusdem.

Ι . ΚΥ . . . ΟΝ
ΤΙΚ . . . . ΤΙΚΟΝ
ΥΕΙΓ . . . ΑΦΛΑ
ΕΝΘΕ . . . . ΜΙΟΙΣ
ΟΥΛΕΥ . . . ΝΔΡΕΙΑΣ
ΑΙΙΕΡΩ . . ΙΗΣΓΝΩ
ΗΣΤΕΤ . . . ΡΑΤΕΣΚΡΑ
ΣΤΗΣΡ . . ΡΩΝΙΕΡΩ
ΕΓΑΛΩ . . ΣΙΚΩΝΚΑΙ
ΣΤΙΚ . . . ΕΝΕΙΚΗΣ
ΧΙΕΡΕ . . . ΕΑΣΟΛΥΜ
ΙΑΔΟΣΑ . . . ΟΝΗΡΩΑ
ΑΙΠΡΟΦ . . . ΩΣΜΝΕΙ
ΣΚΑΠΙΜ . . . ΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΣΜΟΥ . . . ΦΒΟΥΛΗΣ

Nihil extrico ex laceris his et corruptis versibus. Quum Tib. Claudius Herodes Atticus aqua instruxerit Troadensem coloniam, adiuvante eum opibus patre Attico (Philostr. Vit. Sophist. II, 1, 3.), putes vss. 1. 2. Κλαύδιον Τιβέριον Ἀττικὸν inesse: sed neque hoc satis certum est, nec conspirant reliqua. Vs. 5. utrum ἀνδρείας an Ἀλεξανδρείας lateat nescio. Vs. 6. an ἀ[φ᾽] ἱερω[τάτ]ης γνώ[μ]ης? Mox τῆς κρα[τί]στης - - Vs. 9. μ]εγάλω[ν et fortasse μου]σικῶν καὶ - -, vss. 11. 12. ἀρ]χιερέ[α θ]εᾶς Ὀλυμ[π]ιάδος - - - ἥρωα, vs. 13. fortasse ἀπροφ[ασίστ]ως vel κα]ὶ προφ[άντ]ως, vss. 14. 15. οἰκουμένης et deinceps βουλῆς.

SECTIO TERTIA.

ASSUS, ALEXANDRIA TROAS, ILIUM, SIGEUM ET LOCI HIS OPPIDIS VICINI.

3569.

Inter parietinas magnificas *Assi* veteris (Beiram s. Beiram-kalesi) ex arce in Africum supersunt fundamenta magni aedificii, quod templum fuisse dicitur. Circumiacent lapides, ex quibus nonnulli plures orgyias longi sunt. Ex his aliquot ad porticum eius templi, ordinis Dorii, pertinebant, eiusque constituebant epistylium, inscripti illi alte incisis et magnis litteris (Huntius quattuor, Fellows novem pollices altas dicunt, diversos fortasse titulos significantes). Quae supersunt eiusdem epistylii fragmina, ea deinceps in certum quendam ordinem composui; videntur autem haec inscriptionis fragmenta paucos versus constituisse, in longitudinem ampli epistylii porrectos: quod enim singula fragmina unum tantum versum offerunt, potest inde explicari, quod epistylium ex pluribus in altitudinem lapidibus compositum fuerit. Unum quidem versum fuisse non admodum probabile est in tanta litterarum multitudine. Ceterum horum fragminum alia ab aliis edita sunt et ordine vario: Huntii diarium ap. Walpol. Mem. p. 128. habet particulas 5. 6. 3. (hoc ipso ordine); Richterus Itin. p. 576. n. XXXVI, 1-4. (cf. p. 467.) particulas 1. 3. 6. 5. (hoc ipso ordine) una cum aliis duabus, quas vide n. 3571. annotans simul quinque ex his esse coniungendas et propter rationem inscriptionis et propter ornamentorum denticulatorum aequalitatem; porro Leakius Diar. itin. As. min. p. 128. habet particulas 5 et 1.; Raczynski Itin. tab. 55. particulam 5. (aerea tabula expressam); Fellows As. min. p. 49. particulas 2. 3. 7. 4. quattuor has dicens ex zophoro (potius ex epistylio) templi esse, eiusdem omnes profunditatis et formae: deinde addit particulas 6. 5. 1. ad aliud templum pertinere. Sed omnes potius unius inscriptionis fragmenta sunt: id quod praeter vocabulorum nexum probabile fit etiam collato Richtero, qui particulas 1. 3. 5. 6. coniungendas esse monuit, ex quibus tamen una (3.) alii templo, tres reliquae alii tribuuntur a Fellowsio. Richteri apographum iterum ed. Franckius, Richtersche Inschriften p. 256. et quantum tum fieri potuit, non male tractavit, assumptis tamen duobus fragminibus, quae huc non pertinent.

1) ΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙΚΑΙΤΩΙΔ
2) ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΘ
3) ΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΟΔΕΑΥ
4) ΟΣΚΑΙΠΑΤΡΙΟΣΒΑΣΙΛΕΥ
5) Σ · ΚΑΙ ΙΕΡΕΥΣΤΟΥΔΙΟΣΤ
6) ΟΥΟΜΟΝΩΟΥΚΑΙΓΥΜ
7) ΝΑΣΙΑΡΧΟΣ ο ΚΟΙΝΤΟΣΔΟ

Part. 1. Leakius ΚΑΙΣΑΡΙ, item Richt. ed. Ewers. (non Franck.); sed Κ ex coniectura additum est. In fine ΚΑΙΤΩΙΔ omittitur ap. Leak. Fellowsius ut dedi, nisi quod ΤΟΙΔ habet; Richt. ed. Ewers. ΤΩΙ\ (Franck. ΤΩΙ). Part. 3. init. Hunt. ΘΕΟΥ. Part. 5. Richt. ed. Ewers. Σ·ΚΑΙ, ed. Franck. ΣΚΑΙ, ut Huntius; Fell. Σ - - ΚΑΙΙΕΥΣ; Leak. Racz. omittunt Σ·ΚΑΙ, sed ille initio habet quattuor puncta. In fine pro Τ Hunt. Τ...; Leak. omittit Τ et habet tria puncta; Richt. omittit Τ neque addit puncta; Racz. habet ΤΕΡ, nescio quo casu: verum enim hoc esse non potest. Part. 6. in fine Fell. ΤΥΜ. Notabile est, quod quattuor horum fragminum totidem litteras continent; nimirum epistylium ex pluribus iisque partim aequalibus saxis compositum erat.

Κ]αίσαρι Σεβαστῷ καὶ τῷ δ[ήμῳ τῷ Ῥωμαίων] ὁ ἱερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ Θεοῦ Καίσαρος, ὁ δὲ αὐ[τ]ὸς καὶ πάτριος βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς τοῦ Διὸς του Ὁμονώου καὶ γυμνασίαρχος, Κόϊντος Δο - - - - -

Porticum, cui haec inscripta sunt, ad templum pertinuisse probabile est: videtur enim Assi, ut tot aliis locis, templum Augusti fuisse. Cf. de templis Augusti ad n. 3524. extr. et nota statim etiam sacerdotem Augusti nominari. Initio desideret aliquis Αὐτοκράτορι: sed hoc omittitur aliquando (cf. n. 487.). Augustus sibi non permiserat templa condi nisi communi suo Romaeque nomine (Sueton. Octav. c. 52.); itaque in templorum eius dedicationibus solet Θεᾷ Ῥώμῃ addi: hic autem additur τῷ δήμῳ [τῷ Ῥωμαίων], ut in Nicaeensi dedicatione n. 3748. et saepius. Populo vero pro Dea Roma dedicari templum non probabile est; videndum igitur ne haec inscriptio ad solam porticum templi pertineat, ut Iliensi titulo Imperatori eiusque familiae et Senatui ac Populo dedicatur stoa. Tum Franckius suppleverat: ἱερεὺς Σεβαστοῦ καὶ Θεοῦ Καίσαρος, quasi de duobus sacerdotibus ageretur, altero Augusti, altero Iul. Caesaris; nunc postquam particula secunda edita est, aliter iudicandum. Mireris quidem, quod part. 1. Καίσαρι Σεβαστῷ sine Θεῷ dictum est, mox autem τοῦ Σεβαστοῦ Θεοῦ Καίσαρος de eodem Octaviano; sed ne dicam, initio aliquid deesse posse, ipsa illa vocabulorum varietas ferri potest. Πάτριος βασιλεὺς ille vir vocatur, quod a priscis Aeolicae urbis Assi regibus genus derivabat; atque hi posteri regum ipsi reges vocabantur, quod de Androcli posteris Ephesi tradit Strabo XIV. p. 633. Similiter n. 2189. Pergamenum habes hominem, qui in patria gesserat τὰν ἐπώνυμον ἀπὺ βασιλέων πρυτανηΐαν, ubi reges non dynastae illi Attalici sunt, sed urbis reges antiquissimi: ab his igitur ille genus derivabat ideoque creatus etiam prytanis eponymus erat, quod munus Pergami competivisse regum posteris patet. Ζεύς, qui deinceps commemoratur, videtur Ὁμονῷος s. Ὁμονώϊος esse, omissa ut solet in huiusmodi formis littera Iota. Hunc recte Franckius confert cum Boeotorum et Thessalorum Ὁμολωΐῳ: hoc enim nomen Istro auctore (ap. Suid. Eudoc. Phot. v. Ὁμολώϊος Ζεύς) diis inditum διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον (vel ὅμολοι) λέγεσθαι. Haud dubie Ὁμολώιος et Ὁμονῷος numen idem est. Part. 7. non Ἀσίαρχον scriptum esse, ut putabat Yates noster ap. Fellows. p. 317. patet ex ipsa restitutione.

kio ΜΟΥ; Köhl. Walk. quod dedi. Vs. 6. Lechev. *Αυριλιω*. Vs. 7. Turnerus praebet Ṫ, Ak. Köhl. Walk. solum magnum Τ; reliqui ΤΙΣ. Paulo ante finem huius versus Ak. et Köhl. ΝΕ, ut dedi; pro hoc Walk. ΝΕ, Turn. nihil nisi Σ. Reliqui non exprimunt ligaturas. Vs. 8. Köhl. Walk. Turn. ṪΝΟΣ, Ak. magnum Τ, reliqui ΤΙΝΟΣ. Tum Lechev. solus *εγκαταθεσθαι*. Ante ultimam litteram quam ligaturam dedi, habent Köhl. et Ak. recte (vide n. 3591.); Turn. Walk. Ε, quae vulgatior est. Vs. 9. prope finem ex Walk. et Ak. inserui lineolam incurvam ante ΒΦ. Hanc hoc loco reliqui omnes omittunt; medio vero versu soli Köhl. Ak. et Walk. habent.

Μάρκυς Παυλῖνυς Αἔλιυς Αὐρ[ή]λιυς, [ὑωνὸς μὲν Αἰ]λίου? Ἀγαθόποδος Ὀθονιακοῦ, ὑὸς δὲ Αὐρηλίου Παυλείνου, τοῦ καὶ γενομένου παγκρατιαστοῦ, οὗ καὶ ἐν τῷ Σμινθείῳ ἕστηκεν ἀνδριὰς καὶ ἐνθάδε ἐν τῷ Ἀσκληπείῳ, ἔθηκα τὴν σορὸν ἐμαυτῷ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ μου πατρὶ τῷ προγεγραμμένῳ Αὐρηλίῳ Παυλείνῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ γένους μου. εἰ δέ τις τολμήσῃ ἀνοῖξαι ταύτην τὴν σορὸν καὶ νεκρὸν ἀλλότριον ἢ ὀστέα τινὸς ἐνκαταθέσθαι, δώσει προστείμου τῇ Τρωαδέων πόλει δηνάρια βφ καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια βφ.

De Sminthio cf. ad n. 3577.

3583.

Theca sepulcralis integra cum operculo, quae nunc aquae fontanae recipiendae inservit in Tenedo insula, quo translata est ex *Troadis* urbis reliquiis e regione sitis. Litterae sunt magnae. Ex schedis a Bimardo missis ed. Murat. T. III. p. MDCXXXIX. 14. cum notis et Latina interpretatione, Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. ex schedis alienis, Chandler. Inscr. P. I. p. 4. n. IV. (cf. Syllab.) cum Latina interpretatione, Villoison. Mem. Acad. Inscr. T. XLVII. p. 319. (cf. eundem ap. Lechevalier. Voyage de la Troade T. II. p. 146.) Habeo etiam ex schedis Buherii iisdem, quas n. 2012. citavi, ex Köhlerianis et ex Peyssonelianis a Zieglero missis.

ΑΤΤΙΚΩΚΑΙΚΛΩΔΙΑΣΕΚΟΥΝΔΑ·ΕΑΝΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΝΝΕΚΡΟΝΒΑΛΗ
ΗΟΣΤΕΑΗΠΩΛΗΣΗ
ΔΩΣΕΙΙΣΤΟΝΦΙΣΚΟΝ
✱ /ΒΦ

Hoc est Chandleri exemplum, nisi quod ille casu omisit ΤΟΝ vs. 3. quod tamen habet in textu minusculis repetito. Consentiunt cum nostro hoc exemplo et in lectione et quantum ad formam tituli schedae Köhlerianae, nisi quod vs. 1. interpunctio et ligatura neglectae sunt, item schedae Peyssonelii, nisi quod habent ΝΕΚΡΟΝΕΤΕΡΟΝ et in fine ✱/Β.Φ. et vs. 1. negligunt interpunctionem. Schedae Buherii corruptiores sunt: vs. 1. habent ΚΑΩΔΙΑ et omittunt interpunctionem; pro ΕΑΝ praebent ΑΝ (ut Mur.); tum ΕΤΕΡΟΝΝΕΚΡΟΝ; vs. 2. ΗΘΣΤΕΛΗ ΓΙΟΛΗΣΙΙ; reliqua ut nos, sed mutata ex parte versuum divisione. Nec melius Pocock. ex quo non affero nisi ex vs. 3. ΔΩΣΕΠΙΤΟΝ cet. Muratorii integram varietatem non affero: annoto tamen habere eum ΙΣ, non ΕΙΣ. Villois. vs. 3. falso ΕΙΣ p. ΙΣ; nec servat genuinam tituli formam neque interpunctionem et ligaturam, neque habet lineolam ante ΒΦ (vs. 4.); reliqua ut nos habet.

Ἀττικῷ καὶ Κλωδίᾳ Σεκούνδᾳ. Ἐὰν δέ τις ἕτερον νεκρὸν βάλῃ ἢ ὀστέα, ἢ πωλήσῃ, δώσει ἰς τὸν φίσκον δηνάρια βφ.

Attici nomen a Tib. Claudio Attico Herode vel eius patre Attico derivatum videtur; nam et pater et filius bene meruerant de Troadensibus (vide Philostrat. vit. Sophist. II, 1, 3.).

3584.

In vico Dalian-kevi (aliis Talian-kevi) proxime ad reliquias *Alexandriae Troadis*, in operculo arcae sepulcralis; ed. Philippus Barker Webb, Osservazioni sull' agro Troiano, in Bibliot. Italiana Vol. XXIII. (a. 1821.) p. 72. n. 2. vel p. 124. translationis Germanicae (Untersuchungen über den ehemaligen und jetzigen Zustand der Ebene von Troia, übers. v. Heinr. Hase, Weimar 1822. 8.) et Vidua Inscr. ant. tab. XIII. 1. cf. p. 12 sq.

·ΑΥΡΗΛΙΟΣΒΑΛΕΡΙΟΣΗΓΟΡΑΣΑΕΜΑΥΤΩΤΗΝΣΟΡⓃ

Male Webb. ΤΗΝΕΜΑΥΤΟΥΣΟΡΟΝ.

Αὐρήλιος Βαλέριος ἠγόρασα ἐμαυτῳ τὴν σορόν.

3585.

Lapis sepulcralis candidissimi marmoris, latus pedes 6 uncias 5, altus pedes 3 uncias 2, crassus uncias 6, litteris elegantibus duarum unciarum magnitudinem excedentibus. Fuit olim *Alexandriae s. Troade*; ut Troadensem titulum ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 32. 1. ex schedis alienis. Marmor Tenedo Smyrnam allatum, et ab Hochepiedo Academiae Leidensi dono missum est, servaturque nunc in Museo publico Leidensi. Hinc Pocockiani exempli ignarus ed. Te Water Narrat. de rebus Academiae Lugduno-Batavae p. 161. Oudendorpius nescio quamobrem coniiciebat esse exemplum antiquioris tituli instauratum, sed et ipsum antiquum.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΕΘΗΚΑΤΗΝ
ΣΟΡΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥΜΒΙΩΜΟΥΑΥΡΗΛΙΑ
ΕΥΗΜΕΡΙΑΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΜΟΥΜ·ΑΥΡΗΛΙΩ
ΠΡΕΙΜΩΚΑΙΜ·ΑΥΡΗΛΙΩΕΡΜΕΙΑΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΑΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΕΥΗΜΕΡΙΑ
ΕΙΔΕΤΙΣΑΝΟΙΞΑΣΕΤΕΡΟΝΝΕΚΡΟΝΗΟΣΤΕΑ
ΒΑΛΗΔΩΣΕΙΤΩΤΑΜΕΙΩ✱/ΒΦΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ✱/ΒΦ

Ἄγγος esse p. ἀγγεῖον, de theca sepulcrali, recte notavit Franckius, qui etiam reliqua absolvit. Τοῖς ἀρχείοις correxerat iam Morgensternius ad Richt. Itin. p. 632. Ad sinistram in alio thecae latere est alia inscriptio haec (ap. Fellows.):

ϯΛΟΥΚΙ<>ΝΟΥΠΡΕΟΡ

Λουκι[α]νοῦ πρε[σβ](υτέρου).

Christianus igitur presbyter posthac in hac theca sepultus est; idem vero ille Lucianus memoratur in alia Christiana inscriptione ap. Fell. p. 50.

3574.

„In vico rustico *Sajaclee*, quattuor mille passibus a pago *Birameth* circa octodecimum milliare ab Abydo distante." Sic Pocockius, qui edidit Inscr. ant. P. I. cap. 3. sect. 5. p. 40. ex schedis alienis. Significatur locus Bairamitsch, qui circiter tribus miliariis Germanicis et semisse a sinus Adramytteni ea ora, quae est circa vetera *Gargara*, distat in septentrionem, media fere inter Alexandriam Troadem et Scepsin via. In huius pagi vel oppidi vicinia Leakius collocat *Cebrenen*; cf. ad n. 3576.

ΑΥΡΗΛΙΟΣΖΩΣΙ
ΜΟΣΚΕΑΥΡΗΛΙΑΕΥΣΕΒ
ΕΙΑΑΥΡΗΛΙΑΕΥΤΥΧΙΔΙΠ
ΡΟΙΚΛΟΣΔΕΑΝΤΟΛΜΗΣΗΑ
ΝΕΥΒΙΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΘΑ
⁎ΛΙΤΙΝΑΔΩΣΕΙΤΩΤΑΜΕΙΩ⁎ΒΦ

Αὐρήλιος Ζώσιμος κὲ (καὶ) Αὐρηλία Εὐσέβεια Αὐρηλίᾳ Εὐτυχίδι προῖκ[α]. ὃς δὲ ἂν τολμήσῃ ἄνευ Βίου κληρονόμου θά[ψα]ι τινά, δώσει τῷ ταμείῳ δηνάρια β͵φ.

Προῖκα videtur idem esse atque ἐκ τῶν ἰδίων. Ἄνευ Βίου κληρονόμου, si certa lectio, est: *Praeter Bium heredem*, vel Eutychidis vel Zosimi et Eusebiae.

3575.

Fragmentum inscriptionis thecae sepulcrali impositae, eique ex lapide qui vocatur granite elaboratae, quae nunc aquis recipiendis inservit; eodem loco repperit Huntius ap. Walpol. Mem. p. 117. Characterem litterarum vere antiquum dicit editor; qua de re dubito.

ΚΑΙΚΟΦΑΝΕΙΑΞΕΝΟΦΑΕΙ

3576.

In ruderibus, quae sunt in monte conico Kutschunlu-tipe, a loco Bairamitsch duarum fere horarum spatio in orientem, ubi Leakius collocat *Cebrenen*, in tabula marmorea fracta; ed. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 129.

. . . . ΟΣ
. . . . ΑΙΟΝ
. . . . . : . . ΡΙΟΥ

3577.

In cippo quadrato arae formam referente, ex marmore Pario, qui cippus ex parietinis Troiae, ut dicitur, a. 1750. Venetias asportatus est ab Io. Angelo Emo, equite Veneto. Primum edidit et explicuit Dominicus Giorgi in Calogerae collectione, quae inscribitur Raccolta d'opuscoli scientifici e filologici, T. XV. p. 157-205. sed in eo quo utor exemplo deest Graecus textus tabula aerea ut videtur expressus. Hinc habetur in Marmoribus Taurinensibus T. I. p. 222. cum inepta explicatione. Mox ab Emo donatum sibi edidit Maffeius Mus. Veron. p. XXXVI. 3. Novum apographum ab Iosepho Torellio Veronensi confectum editur in Monumentis Matthaeianis T. I. p. 51. cum notis Venutii, qui Taurinensis editoris quisquilias compilavit, et aliis Amadutii. Vitiosius ut solet dedit Muratorius T. I. p. LXXXIV. 9. missu Alex. Berti Lucensis (cf. Acta Lips. 1758. p. 659.). Postremo ex lapide ed. Venturius Guida al Mus. Veron. T. I. p. 74. n. 19. et in tabula aerea VIII. ad p. 64. Troiam, unde deportatus lapis, *Alexandriam Troadis* esse, quae et *Alexandria Troas* et *Troas* simpliciter et *Alexandria* vocatur, ex ipsa colligo inscriptione.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΣΜΙΝΘΕΙΑΠΛ
ΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΗ
ΠΙΩΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΜΟΞΥΝΕΙ
ΤΑΙΣ·ΚΛ·ΦΛΩ
ΡΩΝΙΟΣΜΑΓ
ΚΡΙΝΟΣΚΟΥ
ΡΑΤΩΡΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕ

Lapis in superiore angulo dextro laesus, sed ita ut tamen vestigia litterarum superesse videantur. Repraesentavi Venturii exemplum, nisi quod vs. 3. in tertia a fine figura inferiorem lineolam horizontalem addidi ex fide Torellii. Reliqua varietas et perexigua est neque ullius pretii.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Σμινθεῖ Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκληπίῳ Σωτῆρι καὶ Μοξυνείταις Κλ. Φλωρώνιος Μακρῖνος Κουράτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε.

De Apolline Smintheo potissima breviter composuit Christoph. Saxius Act. Traiect. T. II. p. 250. ad hanc ipsam inscriptionem; etiam plura reperies apud Giorg. *Smintheum* sive *Sminthium* eius templum fuit prope Hamaxitum, quattuor miliariis Romanis Alexandria Troade dissitum in meridiem; vide Mannert. Geogr. vet. T. VI. P. III. p. 463 sq.; fueruntque in Hamaxitia etiam alii duo loci, quorum nomen Sminthium (Strab. XIII. p. 605.): Hamaxitia vero universa Strabonis aetate dicionis fuit Alexan-

dedi. Vs. 9. init. Welck. refert lectionem ΙΛΞΣΜΕ, quam recepi; Bouill. ΣΜΕ, Clar. - - ΔΙΣΜΕ; Müll. ΠΕΣΜΕ. Mox ubi Φ dedi ex Müllero, Clar. habet ☩, Bouill. ⊕. In fine Müll. ΔΙΣΚΟΒΟ - - ΠΕ ΝΕΟΝ. Vs. 10. init. Müllerus . . ΙΣ, Clar. ΔΙΣ, vere ut videtur. Bouill. ΩΔΚΓΑΤΟΝ. In fine Clar. ΚΑΤ ΕΚΟΝ. Vs. 11. Müll. ΚΑΛΛΟΣΕΣΧΟΝ et praeterea eo in versu nihil. Dub. legit ΚΑΛΛΟΣΕΧΩΝ et omittit reliqua eo in versu. Vs. 12. Dub. ΜΟΙΡΑ omisso Ι. Idem vs. 13. ΑΤΑΛΜΑΙ - - -

Ἔστ]ιν τοὔνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὦ παροδεῖτα,
ε]ἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεύς, τῶν δὲ χορῶν ὁ μέσος.
θν]ήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλοχόν μου,
κ]λεψίγαμον, μιεράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει.
ταύτη[ς] γὰρ λάθριος γαμέτης κἀμὸν γένος αὐχῶν
ἦγ]ξ[ε] με κὰφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον.
δὶς δέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
κλώσασαι Μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Ἀΐδῃ.
Χαῖρε.

Τῶν χορῶν ὁ μέσος est qui alias μεσόχορος dicitur, quod recte notavit Welckerus. Μιερὸς est apud Phrynichum p. 309. Lob. idque iure damnat Phrynichus. Dein cuivis in mentem veniat ἥνπερ ὁ Ζεύς: sed non male Welckerus (Syllog.) confert verba περιφιλέω, περιοργίζομαι cet. ad quorum normam potest etiam περιόλλυμι dictum esse, hoc est *funditus perdo*. Quod secunda vocis περὶ syllaba ante Ζεὺς corripitur, potest recentiorum poetarum usu defendi, non antiquiorum, qui quo temperamento admiserint brevem ante ζ, docet Hermannus Elem. doctr. metr. p. 46. Mox difficultas est in verbis ταύτην γὰρ cet. Welckerus vs. seq. legebat θέλξας με καθ' ὕψους, ita ut ταύτην suspensum sit ex participio θέλξας: sed nimium sic laborat hic pentameter. Iacobsius ap. Welck. pro αὐχῶν coniicit αἰσχῶν, ex quo pendeat ταύτην: sed nec verbum αἰσχέω satis adstruxit Henr. Stephanus (vide ed. Paris.), nec corruptum videtur αὐχῶν. Ταύτην si verum est, debet pendere ex αὐχῶν; sed quid sit ταύτην αὐχῶν etiam difficilius est ad dicendum quam quid sit ἐμὸν γένος αὐχῶν. Posterius Welckerus sic explicat: ,,Ad Aphrodisii uxorem, ut ipsi nuberet, perducendam hoc etiam corruptor usus erat, quod ad eandem cum illo claram gentem pertineret". Hoc verum videtur. Contra Iacobsius, si retineatur αὐχῶν, locum sic intelligit: ,,*Licet genere mihi cognatus*; quo gravius flagitium". Iam dixeris αὐχῶν ταύτην esse: *superbiens illius amore* vel *superbiens in illa*; sed hoc durissimum est. Expeditur nodus scribendo ταύτης; quamquam ταύτην in lapide esse puto. Ceterum scripsi κἀμόν, etsi Iota rectius omittitur, nec postea in κὰφ' ὕψους assumptum est. Initio sequentis pentametri quid legendum sit, valde ambiguum est. ΜΕΚΑΦ cet. vix videtur dubium esse: ac si receptam lectionem ΙΛΞΣ mutamus in ΗΝΞΕ, ἦνξε s. ἦγξε, commodam lucramur sententiam. Δισκοβόλησεν Iacobsio notante est *proiecit, iaculatus est*, ut δισκεύειν in Orphicis Argon. 1295. de Sirenibus: ἀπὸ δὲ σφεας ῥωγάδος ἀκρῆς Ἐς βυσσὸν δίσκευσαν ἁλιῤῥοθίοιο θαλάσσης, coll. Eurip. Ion. 1282. ed. Herm. Quod discum tenere Aphrodisius visus est, id verum non videtur, nec si verum est, coniunctionem ullam cum huius versus sententia habere potest. In fine versus additum est νέον, ut transitus pararetur ad proxima δὶς δέκατον γὰρ cet.

3589.

In vico Kistambol s. Iki-Stambol, haud procul a parietinis *Alexandriae Troadis* (Eski-Stambol); ed. Webb. l. c. (ad n. 3584.) n. 4.

ΔΗΜ ΡΩΜ.
ΓΥΝΗ ΑΝΕΘΗ
ΕΡΜΩΝ

Δῆμ(ος) Ῥωμ(αίων).
Γυνὴ ἀνέθη[κεν].
Ἕρμων.

Haec vix coniungi possunt.

3590.

Marmor candidum, olim *Alexandriae s. Troade*, unde translatum est in Tenedum et in atrio ecclesiae collocatum; ed. Chandlerus Inscr. P. I. p. 4. n. 5.

ΜΕΛΙΒΟΙΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ.
ΓΥΝΗΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Μελίβοια Ἀπολλωνίο[υ], γυνὴ χρηστὴ χαῖρε.
Vel si malis Ἀπολλωνίου γυνή.

3591.

In vico Kum-kalessi s. Kum-kale prope Sigeum ponit Webb. l. c. (ad n. 3584.) n. 13. errore haud dubie. Certior fides Viduae Inscr. ant. p. 12. qui fragmentum hoc undique fractum repertum dicit in coemeterio pagi Jikli. Hic pagus aliis vocatur Geikli-kevi, item Ghekli, item Igikli-kevi; est is prope *Alexandriam Troadem* in septentrionem, sed a mari paulo quam Alexandria remotior. Titulus ap. Vid. extat tab. XII. 2. Idem notat supra apparere praegressi versus vestigia.

\- - - - - - - - - -
ΑΙΤΟΝΥΙΟΝΜΟΥΡΟΥΦΙΟΝ
ΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΕΙΕΤΕΡΟ
ΝΓ ΤΩΓΡΟΕ ΓΡΑΜΜ

Vs. 1. Webb. sine ligatura. Idem Φ, Vid. Φ. Tertium versum ex Webbiano et Viduano apographis composui. Ubi dedi ΓΡΑΜΜ, Vidua habet ΓΡΑΜΜ, Webb. ΓΡΕΑΜ.

3580.

Ibidem in „operculo sandapilae"; ed. idem l. c. s. 1. p. 33. n. 3. ex schedis alienis.

ΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΘΗΚΑΤΟΝΣΟΡΟΝΕΜΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΗΣΥΝΒΙΩ

Πόπλιος Αἴλιος Εὔνους ἔθηκα τ[ὴ]ν σορὸν ἐμαυτῷ
καὶ τῇ συνβίῳ - - - - -

3581.

Ibidem (vide Pocockii Errata); ed. idem l. c. s. 5. p. 40. n. 2. ex schedis alienis.

ΝΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚ
ΣΟΡΟΝΕΘΗΚΑ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥΜ
ΒΙΩΜΟΥ.ΑΙΛΙΑΚΛΑΥ
ΔΙΑΣΥΜΦΕΡΟΥΣΗ

- - - - - ω]ν τὸ μνημεῖον κατεσκ[εύασα καὶ τὴν] σορὸν ἔθηκα. ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου Αἰλίᾳ Κλαυδίᾳ Συμφερούσῃ.

3582.

Theca sepulcralis marmoris candidi, quae *Alexandria Troade* deportata est ad vicum Erkessi-kevi, qui tribus fere miliariis Germanicis abest Alexandriā et ab Ilio novo in Africum vix miliarii unius spatio, situs ille in Scamandri (Mendere) ripa occidentali: huc vero delata haec arca erat, ut aquis recipiendis inserviret. Inscriptionem minusculis ed. Lechevalier Voyage de la Troade T. III. p. 508 sq. (ed. a. 1802.), translationis Germanicae a Lenzio confectae p. 214. cum notis. Notat Lechevalier, quod dixi, thecam hanc Alexandria deportatam esse; vicum tamen minus recte appellat Erkessighy. Praeterea ed. Dallaway Constantinop. p. 375. translat. Germ. qui itidem testatur lapidem esse Alexandria in viciniam Troiae apportatum, Lenzius in translatione operis Lechevalieriani p. 257. ex schedis Åkerbladi cum huius nota, Turner. Itin. T. III. p. 240. qui vidit in villa rustica Capitani Paschae, quae fuit ad vicum Erkessi-kevi. Clarkius Itinerario T. II. P. I. p. 160. ed. pr. inseruit Anglicam translationem; posthac ed. quart. T. III. p. 201. dedit etiam Graeca, unde petiit Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 94. sub voce *κενανδρίας* ex vs. 4. per errorem efficta (vide Franck. Richtersche Inschriften p. 255.). Viderat Clarkius in eodem illo vico Erkessi, notatque et ipse delatum huc monumentum Alexandria Troade esse. Nos habemus praeterea ex schedis Köhlerianis perfectissime delineatis, et a Welckero nostro ex schedis Harii Britanni, qui transcripserat ex apographo C. M. Walkeri; Walkerus autem suum apographum confecerat ex lapide. In schedis Köhlerianis tribuitur loco Erkessi-kevi; in Harianis hic vicus dicitur Gokase, quae mendosa nominis scriptura est (pro Erkessi). Mensurae monumenti in Harianis schedis notantur hae: longitudo 6′ 8″, latitudo 3′ 4″, altitudo 3′ mensurae Anglicae; apud Turnerum autem longitudo est pedum sex cum semisse, latitudo pedum trium, altitudo pedum quinque. In Köhlerianis schedis certissimis longitudo refertur 79″, latitudo 40″, altitudo 38″ (mensurae Gallicae); litterae vs. 2. sunt lineas 20 altae, vs. 3 sqq. autem 18 lineas altae. Inscriptio inde a vs. 2. est in latere.

ΜΑΡΚVΣΠΑVΛΙΝVΣΑΕΛΙVΣΑVΡΙΛΙVΣ
ΛΙΟΥΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΟΘΟΝΙΑΚΟΥΥΟΣΔΕΑΥΡΗΛΙΟΥ,
ΠΑΥΛΕΙΝΟΥΤΟΥΚΑΙΓΕΝΟΜΕΝΟΥΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΟΥ,ΟΥ
ΚΑΙΕΝΤΩΣΜΙΝΘΕΙΩΕΣΤΗΚΕΝΑΝΔΡΙΑΣΚΑΙΕΝΘΑΔΕΕΝΤΩ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΩ›ΕΘΗΚΑΤΗΝΣΟΡΟΝΕΜΑΥΤΩΚΑΙΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΜΘ
ΠΑΤΡΙΤΩΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΑΥΡΗΛΙΩΠΑΥΛΕΙΝΩΚΑΙΤΟΙΣΕΚΤΟΥ
ΓΕΝΟΥΣΜΟΥ,ΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΗΑΝΟΙΞΑΙΤΑΥΤΗΝΤΗΝΣΟΡΟΝΚΑΙΝΕ
ΚΡΟΝΑΛΛΟΤΡΙΟΝΗΟΣΤΕΑΤΙΝΟΣΕΝΚΑΤΑΘΕΣΘΑΙΔΩΣΕΙΠΡΟΣΤΕΙ
ΜΟΥΤΗΤΡΩΑΔΕΩΝΠΟΛΕΙ ✱ /ΒΦ, ΚΑΙΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΕΙΩ ✱ /ΒΦ

Pro Θ, quod dedi, Turnerus docet Θ esse in lapide. Vs. 1. quem Turnerus coniicit in operculo scriptum fuisse, est ex solo Lechev. hic vero alicubi narrat se eum ex frustulis composuisse, quae Alexandriae reppererat, ubi ea Turcae resciderant, ut sarcophago idoneam novo usui formam praeberent. Est autem hic versus ex Graeca Latinaque scriptura mixtus: quare dedi V, non Υ. Inde a vs. 2. fundum lectionis constituunt schedae Köhlerianae, neque operae pretium est omnia reliquorum apographorum afferre vitia, nisi quod nihil ex Walkerianis omisi, quod a nostro exemplo discederet. Vs. 2. Lechev. initio habet Αἰλιου; sed ΑΙ ibi non fuisse scriptum omnia docent apographa: immo versum incipere a litteris ΛΙΟΥ monstrant plurima quae habeo exempla. Soli Dallaway (de quo postea) et Ak. signant ibi lacunam: hic enim habet ··ΛΙΟΥ. Mox Υ illud longius et obliquatum dedi ex Ak. qui perperam id putat pro ΥΙ esse; alii habent vulgare Υ, Turn. Ƴ, Dall. ΥΙ. Tum Lechev. omittit ΔΕ. Walk. habet in fine ΑΥΡΙΗΛΙΟΥ. Dallaway pessime dat : : ΑΥΡΗΛΙΟΣ.ΑΓΑΘΟΠΟΙΟΣ.ΟΘΟΝΙΑ ΚΟΣ.ΥΙΟΣ.ΔΕ.ΑΥΡΗΛΙΟΥ. Vs. 3. Köhl. ΠΑΤΚΡ cet. sed pro Τ fortasse Ν esse annotatur in margine. Dall. ΠΑΝΚΡ cet. reliqui ΠΑΓΚΡ. Vs. 4. Lechev. ε[στη]κεν, Dall. (et ex Clarkio Os.) ΕΣΤΙΚΕΝ; reliqui quod dedi. Tum Lechev. et Ak. ΑΝΔΡΕΙΑΣ, quod etiam in aliis titulis vidimus. Vs. 5. Turn. ΣΩΡΟΝ, neque aliter idem vs. 7. Apud Ak. ΣΟ maioribus litteris scriptum est. Sub finem vs. 5. Walk. ΚΑΓΟΙΣ. In fine ΜΘ deest ap. Lechev. et Dall. Turnerus habet ΜΟ, Ak. et Osannus ex Clar-

parti interpretum secundo eius nominis, vel meo quidem iudicio potius Seleuco III. amicitiam et societatem polliciti Romani sunt, si Ilienses ab omni onere immunes praestitisset (Sueton. Claud. 25.). Nec tertio ante Christum saeculo Ilium fuisse inops, intelligas vel inde, quod Attalus I. a. u. c. 536. a. Chr. 218. cum Iliensibus benigne egit ob fidem ipsi belligeranti servatam (Polyb. V, 78.): Duobus annis post Galli obsederunt Ilium nec tamen ceperunt, Alexandrinis Troadensibus obsidione eos liberantibus (Polyb. V, 111.). Munitum igitur etiam tum fuit Ilium, falsoque tradidisse Hegesianax (ap Strab. p. 594.) videtur *τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος, παραχρῆμα δ᾽ ἐκλιπεῖν διὰ τὸ ἀτείχιστον.* Mox Antiochus M. a. u. c. 563. Minervae Iliadi apud Ilienses sacrificavit (Liv. XXXV, 43.). Et a. u. c. 564. Livius Romani exercitus dux Ilium adscendit et Minervae sacrificium fecit (Liv. XXXVII, 9.); eodem anno L. Scipio Rhoeteo Ilium progressus castrisque in campo, qui moenibus subiectus erat, positis in urbem arcemque adscendit et sacrificavit Minervae praesidi arcis, mutua gratulatione Iliensibus et Romanis cognationem agnoscentibus (Liv. XXXVII, 37. coll. Iustin. XXXI, 8.). Itaque tum Ilium arcem habuit et moenia; non recte igitur ea aetate *κωμόπολις* fuisse a Strabone dicitur, licet Demetrio Scepsio, qui tum Ilium viserat, credendum sit adeo id ea tempestate fuisse neglectum, ut ne latericia quidem tecta haberet; postea vero auctum est magnopere (Strab. p. 594.). Ita iam a. u. c. 566. decem Romani Senatus legati Iliensibus Rhoeteum et Gergithum addiderunt, non ob recentia ulla in bello adversus Antiochum M. gesto merita, sed originum memoria (Liv. XXXVIII, 39.), tantaque tum Iliensium apud hos legatos auctoritas fuit, ut illi apud hos intercedere pro Lyciis adversus Rhodios possent (Polyb. XXIII, 3.). Afflixit deinde Fimbria, incendit templum Minervae et urbem, ac moenia deiecit et incolas cecidit (Strab. l. c. Appian. Mithrid. 53. Liv. Epitom. 83. Augustin. de Civ. Dei III, 7. Dion. Cass. Fragm. Peiresc. 131. Aur. Victor. Vir. illustr. 70. Oros. VI, 2.): tum verò Sulla libertate donavit Ilienses et subsidiis auxit restitutam civitatem (Strab. ibid. Appian. ibid. 61. Oros. l. c.), multoque magis iis consuluit C. Iul. Caesar, et terram iis adiiciens et servans iis libertatem atque immunitatem, quae dona retinuerunt etiam Tiberio Imp. (Strab.). De posterioribus temporibus vide ad n. 3610. Strabonis vero aetate in planitie, et in Caurum quidem, ita crevisse urbs videtur, ut duodecim tantum stadiis distaret ab ora maritima, ubi erat Achaeorum portus, hoc est inter Rhoeteum et Sigeum (Strab. p. 595 sq.), vel mille et quingentis passibus (Plin. H. N. V, 33.), et ab ostio Scamandri viginti stadiis (Strab. p. 598.): coniecitque iam Akerbladus (ap. Lenz. l. c. ad n. 3581. p. 233.) hinc factum esse, ut tot reperirentur ornamenta aedificiorum in vico Kum-kevi, qui in ea regione situs est, distans a vetere Kalafatli stadiis fere tredecim et a mari stadiis fere viginti tribus. Quod ubi dico, non ea mea sententia est, ut solum vici Kum-kevi ipsum complexa urbs sit, vel adeo ultra huius vici situm mare versus porrecta: potius Strabonis aetate mare propius quam nunc afuisse videtur a loco vici Kum-kevi, quod interim alluvione, cui constat oram hanc obnoxiam fuisse, accreverit aliquid solo; sed propius tamen Strabonis aetate Ilium afuerit a loco vici Kum-kevi, quam aetate Scylacis, quod Scylax Ilium viginti quinque, Strabo vero tantum duodecim stadia a mari remotum esse scribit, quodque non probabile est inter Scylacem et Strabonem tredecim fere stadiorum terram alluvione subortam esse. Ad novum templum Iliense pertinet epigramma Agathiae LX. T. III. p. 54. Analect. Brunck. Haec praefaminis loco ex scriptoribus referenda de rebus Ilii videbantur, antequam accederem ad inscriptiones Iliaca egregie illustrantes; quum praesertim viderem multa in hac re turbata esse a recentioribus doctis, etiam a Mannerto (Geogr. vet. T. VI. P. III. p. 495 sqq).

Quem primo loco edo titulum Iliensem, in ecclesia Christiana vici Jeni-schehr s. Gaurkioi s. Giaurköi, in loco veteris Sigei, repperit Ed. Wortley Montague, et a sacerdote Graeco emptum deportavit in Britanniam; nunc servatur Cantabrigiae ad scalam bibliothecae collegii Trinitatis, cui collegio dono lapidem dederat illius filia a. 1766. Cum Latina interpretatione et notis ed. Chishull. Antt. Asiat. p. 49 sqq. hinc Murat. T. IV. Append. p. MMCXVIII sqq. et Frölich. Numm. Seleucid. emendatius vero et plenius Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 124. cum restituto textu et nota p. 135-138. positis; hinc Rosius Inscr. p. 389 sqq. p. 401 sqq. Chishullus hunc titulum tribuerat Sigeo; sed lapidem Iliensem esse ipsa res docet viditque Dobraeus. Neque opus est ut statuamus positum eum antiquitus Sigei fuisse; potius a sacerdote aliquo e vicinia delatus in illam ecclesiam videtur.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ex utroque apographo, Chishulli et Dobraei, assumpsi quae servata in iis apographis sunt. Vs. 7. ΓΡΑΤΜ cet. est in lapide. Vs. 8. ubi ex Dobr. dedi ΕΠΙΒΟΛΗΙ, Chish. ΣΠΟΥΔΗΙ. Vs. 9. ΑΑΒΩΝ est in lapide. Vs. 9. Chish. ΕΝΑΓΩ cet. Dobr. ΔΙΑ ΓΩ cet. Vs. 12. pro ΤΕ Chish. ΔΕ. Vs. 21. Chish. ΜΕΤΑΤΩΝ, et vs. 22. ΤΩΝΦΙΛΩΝ. Inde a vs. 26. numerum litterarum deficientium notavi ex auctoritate Dobraei, qui tamen vss. 27. 28. „fere" tot quot dicit deesse scribit. Vs. 28. extr. Chish. ΚΑΙΤΑΤ. Vs. 30. init. Dobr. ΛΩΝΙ, Chish. quod dedi. Vs. 30. ΑΛΛΩΙΕΡΕΙΩΝ est in lapide, item vs. 32. ΣΥΝΤΕΑΕΙ et ΓΟΥ. Vs. 34. extr. Chish. ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΤΗΙ et nihil praeterea (ut in plurimis his mutilis versibus). Vs. 35. Chish. ΤΩΙΕΡΩΙ, et vs. 35. extr. idem ΑΘΗ ΝΑΣΕΝΤΗΙΣ - - - Vs. 36. Chish. ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΥ, non male, sed tamen falso. Vs. 38. Chish. ΔΗΜΟΥ ΑΓΟ cet. et in fine ΕΜ: Dobr. ut dedi. Vs. 41. ΙΛΙΛΔΑ est in lapide. Tum Chish. ΤΗΝΑΓΓΕ cet. Vs. 43. Chish. ΕΑΥΤΟΝ, et vs. 44. init. ΠΙΑΙΝΕΙΝ, et vs. 45. init. ΚΛΙ. Idem vs. 46. ΚΛΙ. Vs. 47. Chish. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. In vs. 47. desinit Chish. et mutilum in fine marmor esse testatur. Dobr. multas litteras ut obscuras puncto subnotavit.

Ἐπιμηνιεύοντος Νυμφίου τοῦ Διοτρέφους, ἐπιστατοῦντος δὲ Διονυσίου τοῦ Ἱππομέδοντος, Δημήτριος Διοῦς εἶπεν· Ἐπειδὴ βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Σελεύκου ἐν ἀρχῆ τε παραλαβὼν τὴμ βασιλείαν καὶ προστὰς ἐνδόξου καὶ καλῆς αἱρέσεως ἐζήτησε τὰς μὲν πόλεις τὰς κα[τὰ] τὴν Σελευκίδα περιεχομένας ὑπὸ καιρῶν δυσχερῶν διὰ τοὺς ἀποστάντας τῶμ πραγμάτων εἰς εἰρήνην καὶ τὴν ἀρχαίαν εὐδαιμονίαν καταστῆσαι, τοὺς δ᾽ ἐπιθεμένους τοῖς πρά[γ]μασιν ἐπεξελθὼν καθάπερ ἦν δίκαιον, ἀνακτήσασθαι τὴμ πατρῴαν ἀρχήν· δι᾽ ὃ καὶ χρησάμενος ἐπιβολῇ καλῇ καὶ δικαίᾳ καὶ [λ]αβὼν οὐ μόνον τοὺς φίλους καὶ τὰς δυνάμεις εἰς τὸ διαγωνίσασθαι περὶ τῶμ πραγμάτων αὐτῷ προθύμως, ἀλλὰ καὶ τὸ δαιμόνιον εὔνουν καὶ συνεργόν, τάς τε πόλεις εἰς εἰρήνην καὶ τὴμ βασιλείαν εἰς τὴν ἀρχαίαν διάθεσιν κατέστησεν· νῦν τε παραγενόμενος ἐπὶ τοὺς τόπους τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ἅμα καὶ ταῖς πόλεσιν τὴν εἰρήνην κατεσκεύασεν καὶ τὰ πράγματα καὶ τὴμ βασιλείαν εἰς μείζω καὶ λαμπροτέραν διάθεσιν ἀγήγοχε, μάλιστα μὲν διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετήν, εἶτα καὶ διὰ τὴν τῶμ φίλων καὶ τῶν δυνάμεων εὔνοιαν· ὅπως οὖν ὁ δῆμος, ἐπειδὴ καὶ πρότερόν [γ]ε, καθ᾽ ὃν καιρὸν παρέλαβεν τὴμ βασιλείαν, εὐχὰς καὶ θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς θεοῖς διετέλει ποιούμενος, καὶ νῦν εὔνους ὢν καὶ τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχων φανερὸς ᾖ τῷ βασιλεῖ, τύχῃ τῇ ἀγαθῇ δεδόχθαι τῇ β[ου]λῇ καὶ τῷ δήμῳ, τὴμ μὲν ἱέρειαν καὶ τοὺς ἱερονόμους καὶ τοὺς πρυτάνεις εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰλιάδι μετὰ τῶμ

Vs. 1. punctum interposui ex TeWat. Idem feci vs. 4. Vs. 3. punctum habet iam Poc. Praeterea Te Water hinc inde puncta interposuit, quae omisi. In fine vs. 1. Poc. TON, TeWat. THN. Vs. 4. Poc. ΕΡΜΙΑ, TeWat. quod dedi. Vs. 6. extr. Poc. apposuit ΒΦ, quae varia lectio est supra scripta fini versus ultimi. Vs. 7. dedi ex TeWat. Pocockius vitiose: ⳨ΒΝΟΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ⳨ΒΟ. Ultima littera Φ detrita est.

Μ. Αὐρήλιος Διονυσόδωρος ἔθηκα τὴν σορὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου Αὐρηλίᾳ Εὐημερίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις μου Μ. Αὐρηλίῳ Πρείμῳ καὶ Μ. Αὐρηλίῳ Ἑρμείᾳ καὶ Αὐρηλίᾳ Διονυσοδώρᾳ καὶ Αὐρηλίᾳ Εὐημερίᾳ. εἰ δέ τις ἀνοίξας ἕτερον νεκρὸν ἢ ὀστέα βάλῃ, δώσει τῷ ταμείῳ δηνάρια β͵φ καὶ τῇ πόλει δηνάρια β͵φ.

3586.

Troade s. Alexandriae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 1. p. 33. 2. ex schedis alienis.

ΑΥΟ.Λ.ΑΟΝΗΣΙΣΗΕΟΡΑΣΑΤΟΝ
ΣΟΡΟΝΕΜΑΥΤΩΚΑΙΤΟ
ΤΑΤΟΙΣΜΟΥΤΕΚΝΟΙΣΕΙΤΙΣΔΕΕΤ
ΕΡΟΣΟΘΑΗΣΒΗΑΙΤΑΣΙ
ΑΤΟΜΥΟΣΥΝΒΙΩΤΑ.ΤΟΙΣΤΑΥΚΥ
ΥΝΑΥΑΙΤΟΝΤΩΤΑΜΕΙΩ⳨Σ

Αὐ[ρη]λ[ί]α Ὄνησις ἠ[γ]όρασα τ[ὴ]ν σορὸν ἐμαυτ[ῇ] καὶ το[ῖς γλυκυ]τάτοις μου τέκνοις. εἴ τις δὲ ἕτερος - - - , - - - - - [τῷ] συνβίῳ [κ]α[ὶ] τοῖς [γλ]υκὺ[τάτοις τέκνοις] - - - - - τῷ ταμείῳ δηνάρια σ̄.

Coniicias vs. 4. *ἕτερον θάψῃ*, vel *ἕτερον σῶμα βάλῃ* et cetera ad solitum morem: sed nihil possum certi invenire. Post *ἐμαυτῇ* vs. 2. videtur integer fere versus excidisse: *καὶ τῷ συμβίῳ* cum huius nomine.

3587.

Ibidem in operculo arcae sepulcralis; ed. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 151. Turnerus Itin. T. I. p. 39. et T. III. p. 247. Franckius Richtersche Inschriften p. 233. n. 38. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis.

ΑΥΡΗΛΙΟΣΣΩΤΗΡΕΘΗΚΑΤΗΝΣΟΡΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙ - - - - -

Αὐρήλιος Σωτὴρ ἔθηκα τὴν σορὸν ἑαυτῷ καὶ - - - - -

Quae desunt, videntur in ipsa arca scripta fuisse.

Turn. Richt. ΣΩΡΟΝ. Formam litterae A dedi ex Köhl.

3588.

Marmor Choiseulianum 18 pollices altum et latum, repraesentans figuram humanam opere valde barbaro effictam, inter duas columnas stantem, brevi vestitam tunica; altera manu discum ut Claraco visum tenet, altera nescio quid; circa eam et infra sunt inscriptionis litterae detritae ac lectu difficillimae. Est in Choiseulianis Catal. Dubois. n. 177. nunc in Museo regio Catal. Clarac. n. 671. Vss. 11 sqq. edidit Dubois l. c. et integrum monumentum Bouillon Mus. T. III. cipp. et inscr. sep. tab. I, 5. inscriptionem vero plenius Claracus in tabulis aeri incisam, sed cum supplementis parum certis, quae omitto. Habeo etiam ex schedis Mülleri. Est epitaphium hominis *Alexandrini*; Choiseuliana vero marmora permulta quum ex Troica terra deportata sint, non dubito quin lapis sit de vicinia *Alexandriae Troadis* avectus. Tractavit Welckerus Syllog. Epigr. Gr. ed. sec. n. 51. p. 73 sq. et in libello inscripto: Zu der Sylloge Epigrammatum Graecorum p. 55.

				ΙΤΑ
ΙΝΤΟΥΝ	ΟΜΑΜΟΙΑ		ΦΡΟΔΕΙΣΙοΣ	ΩΠΑΡΟΔΕ
.ΙΜΙΔΑΛΕΞ	ΑΝΔΡΕΥΣ		ΤΩΝΔΕΧΟΡ	ΟΜΕΣΟΣ
..ΗΣΚΩΔΟ Ι	ΚΤΡΟ			ΤΑΤΩΘΑ
ΝΑΤΩΔΙΑ	ΤΗΝ		ΑΛΟ	ΧΟΝΜΟΥ
ΛΕΨΙΓΑ			ΜΟΝΜΙ	ΕΡΑΝ
ΗΝΠΕΡΙ			ΖΕΥΣΟ	ΛΕΣΕΙ
ΤΑΥΤΗΝΓ	ΑΡΛΑ		ΘΡΙΟΣΓ	ΑΜΕΤΗΣ
ΚΑΙΜΟΝ	ΓΕΝΟΣ		ΑΥΧΩ	Ν
ΙΛΞΣΜΕ	ΚΑΦΥΨΟ	ΥΣ	ΔΙΣΚΟΒΟΛ	ΗΣΕΝΕΟΝ
ΔΙΣΔΕ	ΚΑΤΟΝ	ΓΑΡ	ΕΤΟΣ	ΚΑΤΕΧΟΝ
ΤΑΜΕ		ΚΑΛΛΟΣΕΧΟΝ		ΤΑ

ΚΛΩΣΑΣΑΙΜΟΙΡΑΙΠΕΜ
ΨΑΝΑΓΑΛΜΑΙΔΗ
ΧΑΙΡΕ

Varietatem non affero integram. Vs. 1. Clar. ΙΝΤΟΥ cet. Müll. ΗΝΤΟΥ cet. Vs. 2. Clar. ΜΙ, Müll. ΙΜΙ; tum ubi Ξ dedi, Müll. Ι, Clar. Ξ, quae composui. Bouill. Ε. Mox Clar. ΚΟΡ, Bouill. Müll. quod dedi. Vs. 3. Clar. ΙΣΚΩ, Müll. quod dedi. Vs. 6. pro ΠΕΡΙ Müll. Bouill. ΠΕΡ habent: in fine Clar. ΩΛΕΣΕΝ, Müll. ΟΛΕΣΟΙ. Liquido scriptum in lapide esse ΟΛΕΣΕΙ affirmat Welckerus, qui ipse consuluit lapidem (vide libellum Germanicum supra citatum p. 55.). Vs. 7. ligatura est ap. Müll. non ap. Clar. Vs. 8. Ι, quod ap. Müll. est, omisit Clar. cum Bouill. Ibidem Bouill. ΛΥΧΩΝ; ceteri quod

ἐπί τε τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ ἀνδραγαθίᾳ ᾗ ἔχων [διατ]ελεῖ, [στῆσαι δ᾽ αὐτοῦ εἰ]κόνα χρυσῆν ἐφ᾽ ἵππου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἐπιφα[νεστάτῳ τόπῳ] ἐπὶ βήματος τοῦ λευκοῦ λίθου καὶ ἐπιγράψαι· Ὁ δῆμος ὁ [Ἰλιέων βασιλέα Ἀντί]οχον βασιλέως Σελεύκου εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ ἱερό[ν, εὐεργέτην καὶ σω]τῆρα γεγονότα τοῦ δήμου· ἀναγορεῦσαι δὲ καὶ ἐ[ν τῇ πανηγύρει ἐν τῷ] γυμνικῷ ἀγῶνι τὸν ἀγωνοθέτην καὶ τοὺς σ[τρατηγούς, ὅταν ἥ τε πό]λις καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις στεφανῶσιν, τῷ [δὲ βασιλεῖ παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν] Ἰλι[ά]δα τὴν ἀναγγελίαν ποιουμένους [ἐπεύξασθαι πολλὰ καὶ ἀγαθά.] ἑλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτὰς ἐκ πάν[των Ἰλιέων ἄνδρας τρεῖς, οἵτινες] ἀσπασάμενοι αὐτὸν παρὰ τ[οῦ δήμου πρῶτον μὲν κελεύσουσιν ὑ]γιαίνειν αὐτόν τε καὶ τὴν [ἀδελφὴν αὐτοῦ βασίλισσαν καὶ τὰ τέκνα] καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς [δυνάμεις, ἔπειτα δ᾽ ἀπαγγελοῦσιν αὐτῷ τὴν τι]μήν, καὶ ἀπολογισάμ[ενοι ὅσα ἡμῖν ὑπάρχει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὸν πα]τέρα αὐτοῦ βασιλέα Σ[έλευκον ἐπαινέσουσι τῆς αἱρέσεως ἧς ἔχων δια]τετέλεκεν, παρακαλοῦσ[ι δὲ καὶ] - - -
- - - - - - - ν συμβαιν - -
- - - -

Chishullus quod ex loco, ubi titulus repertus est, Sigeensem huius patriam collegerat, vs. 35. extr. legebat ἐν τῇ Σ[ιγειέων πόλει cum aliqua probabilitate, antequam melior appareret lectio, ac Sigeenses etiam vss. 32. 36. intulit. Fuit sane Sigei templum Minervae (Herodot. V, 95.), sed hoc fuisse Iliadis Minervae nemo tradidit, etsi Minervam Iliadem hinc inde cultam esse constat. Ubi vero hic titulus exaratus est, ibi Minerva Ilias potissima dea fuit (vs. 21. coll. vss. 28. 35. 41.); quin huius templum fuisse eius loci potissimum decus et sacrum aliquod maxime insigne, potest ex vs. 37. intelligi, ubi Antiochus rex celebratur εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ ἱερόν, quod unice convenit in templum illud Ilii novi, cuius renatae religioni quod faveret Antiochus, merito eum celebrabant Ilienses, quorum flos et salus ex templi sanctitate pendebat. Accedit quod plura alia, quae hic titulus offert, in Iliensibus inscriptionibus infra editis obvia sunt: ex quibus novimus et γυμνικὸν ἀγῶνα, qui vs. 39. comparet, hoc est opinor eum, quem Alexander M. pollicitus erat sese instituturum, ἱερὸν ἀγῶνα (Strab. XIII. p. 593.); novimus communem Ilii conventum plurium urbium, τῶν κοινωνουσῶν τῆς θυσίας καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πανηγύρεως (n. 3602 sqq.), quarum urbium sollemnia celebrantium mentio fit in hoc marmore vs. 40.; novimus ἱερονόμους, qui vss. 20. 29. una cum prytanibus scripti sunt, ut mittam prytanes ipsos et alia huic titulo cum Iliacis communia. Unam memoro singularem dictionem τοῦ λευκοῦ λίθου (cum articulo), quae redit in Iliensi inscriptione n. 2598. 20. Igitur etiamsi Sigeum, quod propter inobedientiam deleverant Ilienses (Strab. XIII. p. 600. coll. p. 595.), universa illa ora Dardanum usque potiti, aetate huius tituli putaveris superfuisse, qua de re non liquet: tamen hic titulus Sigeensibus eripiendus est, eripiendi iis cum Eckhelio (D. N. T. II. p. 485.) nummi Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος, qui nostri marmoris causa Sigeo tributi erant.

Titulus honori Antiochi I. Soteris datus est, quum is cis Taurum profectus pacem composuisset (vs. 12 sqq.), nempe cum Nicomede I. Bithyniae rege, Antigoni Gonatae socio: quae pax composita est a. a. Chr. 278. epoch. Seleuc. 34. Olymp. 125, 3. (vide Droysen Hist. Diadoch. p. 661. et p. 738.) Iam tum Antiochus cum Galatis, Nicomedis auxiliaribus, pugnasse Antiochus videtur (Trog. Prolog. xxv.): qui quum ob Galatas ex Asia expulsos Σωτήρ appellatus sit (Appian. Syr. 65.), si Antiochum statim initio belli adversus Galatas suscepti, non post eam victoriam qua eos ex Asia eiecit, hoc honore affectum putaveris, possis Chishullo concedere hoc ei cognomentum prius datum esse quam decretum hoc scriptum esset. Attamen probabile non est ante expulsos ex Asia Galatas Σωτῆρος cognomine decoratum Antiochum esse; expulsi autem ex Asia ab Antiocho post Olymp. 125, 3. demum sunt: itaque certe Olymp. 125, 3. Antiochus nondum videtur Σωτήρ vocatus esse. Neque hoc cognomentum ei in titulo nostro tribuitur, ut putabat Chishullus: quod enim vs. 37 sq. σωτὴρ τοῦ δήμου vocatur, elogium est ab Iliensibus Antiocho tributum ob huius de hac urbe merita, longe illud diversum a cognomento sollemni et perpetuo, quo eum Asiae civitates decorarint. Quae quum ita sint, nihil impedit, quominus et decretum hoc Olymp. 125, 3. scriptum sit, et Antiochus posthac demum Σωτήρ appellatus sit. Adversus Chish. hac de re disputavit etiam Guil. Adolph. Schmidt in Zimmermanni Zeitschrift f. Alterthumswiss. 1840. N. 49. sed paullo aliter ac nos: post cuius doctam disputationem supervacaneum est etiam id argumentum refutare, quod pro sua sententia ex Luciano attulit Chishullus sane quam leve. Ceterum neque Ilium nec quod Chish. putabat Sigeum adierat Antiochus: adsunt enim eius legati (vss. 21. 29.), non ipse adest, ac rursum legati ad eum ab Iliensibus mittuntur (vs. 42 sqq.): itaque quae vs. 21. nominatur παρουσία, non ad commorationem regis in urbe Ilio, sed eo referenda est, quod tum in Asia cis Taurum degebat (vs. 12.). Quae deficiunt melius restituit Dobraeus quam Chishullus: neque huius falsam textus constitutionem nisi semel atque iterum posthac respiciam; Dobraeus vero quae tentavit ea prope omnia retinui, quamquam ea sub finem potissimum tituli non prorsus certa sunt; nec minus patet lacunarum spatia non esse plane certa, id quod pluribus locis demonstrari posset, si operae pretium videretur. Vs. 1. cave ἐπιμήνιον putes eponymum anni esse: ἐπιμήνιος enim sacerdos menstruus est τὰ ἐπιμήνια curans certis quibusdam diebus acta. Eponymus Iliensium fuit ἱερεύς (n. 3597.), ille fortasse qui ἱερεὺς τῶν πάντων θεῶν audit n. 3599. Tum ἐπιστάτην intellige praesidem comitiorum, ut Athenis. Vs. 4. KATHN pro KATATHN est vitium lapicidae, ut plura alia (vide var. lect.): mirumque quod hac aetate et in communi hac dialecto κατὴν s. κὰ τὴν pro κατὰ τὴν dici potuisse creditum est a viro doctissimo Mus. Rhen. a. 1835. p. 638. Vs. 9. de formula Hellenistica οἱ φίλοι καὶ αἱ δυνάμεις vide Chish. Vs. 16. dictio καὶ πρότερόν τε

- - - - - - σει ἕτερο[ν νεκρὸν βαλεῖν ἐπ' ἐμοὶ - - - - καὶ
κ]αὶ τὸν υἱόν μου Ῥούφιαν. - - - εἰ δέ τις τολμή- τῷ υἱῷ μ]ο[υ] τῷ προ[γε]γραμμ[ένῳ cet. Cf. n. 3582.

3592.

Alexandriae s. Troade, sarcophagus ex nigro qui vocatur granite, litteris aliquot evanidis: ea pars arcae; in qua est inscriptio, supra cetera eminet una cum vasculis duobus inde velut suspensis. Ed. in diario class. Lond. T. IV. p. 406.

ΝΟΘΥΝCΙΤΗCCΟΡΟΥ‹ΦΟΡ
ΤΗΙΩΤΘΥΕΜΙΟ
ΡΙΘΥΧΒΦ

- - - - τῆς σ[ο]ροῦ, et in fine [ἀργυ]ρί[ο]υ ✱ βφ.

3593.

Sub anaglypho marmoris candidi equitem repraesentante, reperto prope aquaeductum *Alexandriae Troadis*; aeri incisum ed. Choiseul-Gouffier Voy. pittoresque T. II. P. II. p. 435. Conf. Dubois Catal. Marm. Chois. p. 58.

ΠΟ. . . . . ΕΤΙΛΛΙΟΣΗ - -

Πό[πλιος] - - - [Π]ετίλλιος ἥ[ρως?

3594.

Sub anaglypho marmoris candidi *Alexandriae s. Troade* reperto; ed. idem ibid. aeri incisum. Sub aëtomate sunt duae manus sublatae, infra quas caput virile, cuius inferior pars deest, quod lapis ibi fractus est.

ΟΣΙΩΚΑΙ manus ΔΙΚΑΙΩ

Ὁσίῳ καὶ δικαίῳ.

3595.

Ilium novum hodie constat edito eo loco stetisse, qui nunc vetus Kalafatli vocatur, cui proxime vicini vici in orientem Tschiblack, in occidentem Kalafatli-kevi. Vetus Ilium in austrum ut videtur remotius fuit prope Bunarbaschi-kevi s. Bunarbaschi minus, a maiori Bunarbaschi (Bujuk-Bunarbaschi) probe distinguendum. Eo loco etiam munimentorum ut creditur vetustissimorum reliquiae repertae sunt, quas describit A. F. Mauduit, Découvertes dans la Troade (Paris. 1840.) p. 61. coll. tab. I. fig. 3. Sed in loco recentis illius urbis Ilii iam sub Lydorum dominatione nova collocata habitatio erat cum templo Minervae Iliadis: nec tamen ea urbs fuit. Strabo XIII. p. 601. Ἐπὶ δὲ τῶν Λυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν πόλις γε ἦν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον καὶ κατ' ὀλίγον ὡς εἴρηται τὴν αὔξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, οἷος ὁ ἐκείνου θυμός, συνηγορεῖ τῷ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. τὴν δὲ χώραν ἀφανισθείσης τῆς πόλεως οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενείμαντο καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν δ' ἀνοικισθείσης. Ex his patet, ubi Strabonis aetate *novum Ilium* fuit, ibi ut dixi iam sub Lydis instauratam fuisse habitationem cum templo: huc binae illae ex centum familiis lectae Locricae virgines quotannis missae fuerint ad expiandum Aiacis sacrilegium, qui mos vel sub Persarum imperio vel multo prius coeptus est (Strab. XIII. p. 600. Polyb. XII, 5. Plutarch. S. N. V. 12. Tzetz. ad Lycophr. 1141 sq. Callimach. Fragm. 6. p. 419. Ern. item Aen. Tact. c. 31.): nam in nova hac habitatione sola templum tum fuit, et in templum illae deductae esse traduntur. Ceterum Hellanicum ipsam hanc noviciam habitationem pro vetusta Troia venditasse, idem Strabo docet, sive illum Iliensibus gratificantem, templi fortasse administris potissimum, sive suo usum iudicio (vide eximiam Prelleri de Hellanico commentationem Dorpati editam a. 1840. p. 22.). Xerxes, ut auctor est Herodotus VII, 43. adscendit in Priami Pergamum, et Minervae Iliadi immolavit mille boves; quem quidem probabile est adscendisse in editiorem locum, ubi olim fuisse Pergamum nunc putatur et iam veteribus visum est: sed hinc non colligitur habitationem cum templo, quae sub Lydis condita est, tum fuisse alio loco atque ubi postea novum Ilium fuit. Etiam Scylacis haec, Ἐντεῦθεν δὲ Τρωὰς ἄρχεται, καὶ πόλεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἵδε· Δάρδανος, Ῥοίτειον, Ἴλιον· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς θαλάττης στάδια κε, exactissime conveniunt in locum, qui nunc vetus Kalafatli vocatur: hinc enim ad mare inter Rhoeteum et Sigeum *recta via* sunt pedes Gallici 15000, certe in tabula Choiseulii Voy. pitt. T. II. P. I. ad p. 209. hoc est stadia fere viginti quinque. Quodsi post Scylacem usque ad nostram aetatem auctam alluvione oram maritimam esse verisimile est, non tamen tantum soli adiectum videtur, ut intervallum, quod Scylax dixit, nimium habendum sit. In eundem locum, novum Ilium dico, optime convenit, quod Mindarus dux Spartanorum, quum Ilii Minervae sacra faceret, hinc prospiciens pugnam navalem et terrestrem spectavit, quae apud Rhoeteum committebatur (Xenoph. Hell. I, 1, 4.). Haec quidem res pertinet in Olymp. 92. Mox in rebus Olymp. 95. gestis Iliensium ita mentio fit, ut locum tum munitum fuisse colligas (Xenoph. III, 1, 16.). Porro quum Scylacis libellus Demostheneae fere aetatis sit, patet eundem locum, novum Ilium, intelligendum esse apud Demosth. c. Aristocr. p. 671. qui Ilii ita meminit, ut tum quoque pateat moenibus cinctum fuisse. Nam Charidemum tradit Ilii et vicinis quos simul ceperat locis moenibus sese continuisse. Qua vero fraude porta Ilii oppidi militibus Charidemi aperta sit, tradit Polyaenus Strateg. III, 14. breviusque Plutarchus Vit. Sertor. 1. quae est secunda vel tertia Ilii expugnatio per iocum appellata (Polyaen. Plut.): et quam tertiam significat Aristides (Rhodiac. p. 369. Cant.), ea haud alia esse videtur, non excidium illud recentius a Fimbria commissum. Porro nulla causa est, quare non idem ac novum Ilium esse putetur, ubi Minervae Iliadi sacra fecit Alexander M. (Arrian. Exp. Alex. I, 11, 12. cf. Iustin. XI, 5. ubi tamen de aliis sacris dicitur). Quae nova Iliaca habitatio quum recte videretur alio loco ac vetus Ilium collocata fuisse, suo iure eadem fere aetate Lycurgus (in Leocr. p. 182. coll. Strab. XIII. p. 601.) Troiam potuit dicere non habitatam (ἀοίκητον). Fuit autem hoc Ilium Alexandri aetate nihil nisi pagus cum exiguo Minervae templo (Strab. XIII. p. 593.), etsi moenibus cinctus; alius vero atque ille vicus fuit ἡ Ἰλιέων κώμη, quae triginta fere stadia in orientem aberat a novo Ilio et eo fere loco collocata, ubi vetus Troia fuisse putatur (Strab. ibid. et p. 596. et p. 597. extr.): qui vicus quando habitari coeptus sit non constat; non esse eum, qui sub Lydis conditus est, ex Strabone satis patet. Templum enim Iliadis Minervae priscum Strabone auctore in altero illo vico fuit, ex quo natum Ilium novum, non in ista Ἰλιέων κώμῃ. Auxit hoc novum Ilium Alexander M. urbemque appellavit et libertate atque immunitate donavit, ornavitque templum donariis et magnam se urbem ac templum Minervae clarissimum exstructurum et sacros ludos instituturum pollicitus est (Strab. p. 593. coll. Diod. XVIII, 4.). Postea urbis curam suscepit Lysimachus rex, templumque exstruxit et murum circumdedit circiter quadraginta stadiorum, et vicinorum oppidorum incolas collocavit Ilii (Strab. ibid. p. 593.). Seleuco Syriae regi, ut visum

πευθ[εί]η ὑπὸ Μητροδώρου τοῦ ἰατροῦ ἀκινδύν[ω]ς, ἐφέσταλκεν [δὲ] περὶ αὐτοῦ καὶ Μελέαγρος ὁ στρατηγὸς προορώμενος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι μὲν Μητρόδωρον Τιμοκλέους Ἀμφιπολίτην ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τοὺς βασιλέας Ἀντίοχον καὶ Σέλευκον καὶ τὸν δῆμον· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως, δεδόσθαι δ' αὐτῷ καὶ πολιτείαν καὶ [ἔγ]κτησιν καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτ[ῳ] μετὰ τὰ ἱερά· ἐξεῖναι δ' αὐτῷ καὶ εἰς φυλὴν καὶ φρατρίαν ἣν ἂν βούληται ἐ[γγράφεσθαι cet.

Osannus hoc decretum refert ad Antiochum Hieracem et fratrem maiorem Seleucum II. Callinicum; at vs. 13. dicitur Ἀντίοχον καὶ Σέλευκον: si vero Seleucus II. et Antiochus Hierax hoc loco nominarentur, inverso ordine Seleucus esset primo loco positus ut fratrum maior, sicut n. 2852. Rectius Antiochum M. et filium eius Seleucum IV. hic memoratos esse statuunt Clarkius et Walpolius. Nam Antiochus M. a. a. Chr. 196. ab u. c. 558. Chersonesum Thracicam ductis eo copiis occupavit et Lysimachiam filio Seleuco sedem regni futuram restituit; filius vero ibi cum patre una fuit, eumque iam tum regem vocari non mirum est, quod pater eum Lysimachiae ut regem collocare constituerat. Antiochus autem in Lysimachia instauranda occupatus parte dimidia terrestrium copiarum ad depopulandum proxima Thraciae profectus est: tum potuit vulneratus et ab Amphipolitano medico curatus esse. De re vide potissimum Livium XXXVII, 38-41. coll. Polyb. XXXVIII, 33. 34. Appian. Syr. 3. De Antiocho M. Iliensis deae cultore monui ad n. 3595. quo minus dubito ad eum referre hunc titulum. Vs. 1. extr. recepi quidem Huntii ΕΠΕΣ; sed eum in textu suo concinnando hinc inde coniectura usum esse plura docent. Vs. 5. certum est ἐφέσταλκεν: quare id etiam vs. 1. restitui. Ad vs. 3. bene Os. contulit Xenoph. Anab. II, 5, 33. τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα. Vs. 5. suspecta mihi lectio Huntii ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ: dedi certe ἀκινδύνως, quamquam ne hoc quidem placet. De civitate una cum proxenia data more Asianorum Graecorum monui ad n. 1563. 2056. 2330. etc. Vss. 17. 18. emendationes ἔγκτησιν et πρώτῳ praecepit Os.

3597.

Fragmentum marmoris candidi, infra et ad dextram mutilati, altum pollices 8 et lineas 7, latum pollices 9 et lineas 11, crassum pollices 5 (teste Duboisio in schedis), repertum a Duboisio a. 1814. vel 1815. in vico Tschiblack et a. 1816. ab eodem Parisios delatum. De hoc vico dixi ad n. 3595. patetque ex eius situ et ex inscriptione ipsa titulum esse *Ilii* urbis. Marmor est Choiseulianum Catal. Dubois. n. 187. (conf. Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. II. P. I. p. 288.), idque utrinque perscriptum: *a* est in adversa, *b* in aversa facie; utramque partem ut debet coniunctam aeri incisam ed. Choiseul-Gouffier Voy. pitt. T. II. P. II. p. 433. et eodem modo coniunctam utramque habeo ex schedis, quas scripsit Dubois, misit St-Martin. Nunc marmor dissectum est, et habetur utraque pars in Museo regio; *a* est n. 607. *b* vero n. 346. Catal. Claraci, qui utramque partem edidit in tabulis aeri incisam. Ex lapidibus transcripsit et misit nobis Odofr. Müllerus; praeterea Osannus in Sylloge habet partem *a* p. 361. n. 22. et partem *b* p. 368. n. 32.

a.

Ο Μ Ο Λ Ο Γ Ι Α Ι Λ Ι Ε Ω Ν
ΤΙΙΕΡΕΩΣΑΡΙΣΤΟΝΟΜΟΥΤΟΥΣ
ΟΝΤΟΣΩΣΔΕΣΚΑΜΑΝΔΡΕΙΣΑ
ΜΟΥΤΕΤΡΑΔΙΑΠΙΟΝΤΟΣ
ΟΙΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣΣ
ΙΤΩΝΕΝΣΚΑ
ΛΝΔΡΟΙΣΑΝΕ
ΑΠΕΝΦ
ΦΗΒΕ

b.

ΗΜΕΡΑΣΟΒΟΛΟΥΣΔΥΟΚΑΙΠΥΡΩΝΧΟΙΝΙΚ
ΟΒΕΛΙΟΝΤΟΝΔΕΥΠΗΡΕΤΗΝΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΜΑΤΩΝΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΑΙΡΕΙΣΘΑΙΔΕΚΑΙΑ
ΝΔΡΟΙΣΤΟΝΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΣΥΝΟΙΚΟΝΟΜΕΙΝ
ΣΙΝΚΑΙΠΡΑΣΙΝΚΑΘΟΤΙΠΡΟΕΨΗΦΙΣΤΑΙΑΙΡΕΙΣΘΑ
ΤΩΙΔΕΑΙΡΕΘΕΝΤΙΔΙΔΟΣΘΑΙΕΙΣΤΗΝΕΥ''
ΙΔΕΚΑΙΙΕΡΟΝΟΜΟΝΤΩΝΟΙΚΟΥΝΤΩΝΓ
ΚΑΙΠΑΝΤΑΑΥΤΟΙΣΕΞΑΡΧΗΣΔΙΔΟ
ΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΚΑΙΠΕΝΤ
ΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΕΩΣΔΡΑΧ
ΤΗΣΙΛΕΩΝΧΩΡΑΣ

Optimum apographum est Chois. quod reddidi paucissimis mutatis; cum hoc maximam partem conspirat Dub. Reliquorum apographorum menda et defectus non annoto. Forma litterae ω est Ω. *a*. vs. 1. maioribus litteris insignis est. Vs. 8. Α plenum dedi ex Clar. Os. ceteri praebent vix dimidium. In parte *b* vss. 1.

ΕΠΙΜΗΝΙΕΥΟΝΤΟΣΝΥΜΦΙΟΥΤΟΥΔΙΟΤΡΕΦΟΥΣΕΠΙΣΤΑΤΟΥΝΤΟΣΔΕΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥ
ΙΠΠΟΜΕΔΟΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΙΟΥΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΙΟΧΟΣΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΣΕΛΕΥΚΟΥΕΝΑΡΧΗΙΤΕΠΑΡΑΛΑΒΩΝΤΗΜΒΑΣΙΛΕΙΑΝΚΑΙΠΡΟΣΤΑΣΕΝ
ΔΟΞΟΥΚΑΙΚΑΛΗΣΑΙΡΕΣΕΩΣΕΞΗΤΗΣΕΤΑΣΜΕΝΠΟΛΕΙΣΤΑΣΚΑΤΗΝΣΕ
ΛΕΥΚΙΔΑΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑΣΥΠΟΚΑΙΡΩΝΔΥΣΧΕΡΩΝΔΙΑΤΟΥΣΑΠΟΣΤΑΝΤΑΣ
ΤΩΜΠΡΑΓΜΑΤΩΝΕΙΣΕΙΡΗΝΗΝΚΑΙΤΗΝΑΡΧΑΙΑΝΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙ
ΤΟΥΣΔΕΠΙΘΕΜΕΝΟΥΣΤΟΙΣΠΡΑΓΜΑΣΙΝΕΠΕΞΕΛΘΩΝΚΑΘΑΠΕΡΗΝΔΙΚΑΙΟΝΑΝΑ
ΚΤΗΣΑΣΘΑΙΤΗΜΠΑΤΡΩΙΑΝΑΡΧΗΝΔΙΟΚΑΙΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣΕΠΙΒΟΛΗΙΚΑΛΗΙΚΑΙΔΙΚΑΙΑ.
ΚΑΙΑΑΒΩΝΟΥΜΟΝΟΝΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΚΑΙΤΑΣΔΥΝΑΜΕΙΣΕΙΣΤΟΔΙΑΓΩΝΙΣΑΣΘΑΙΠΕΡΙ
ΤΩΜΠΡΑΓΜΑΤΩΝΑΥΤΩΙΠΡΟΘΥΜΩΣΑΛΛΑΚΑΙΤΟΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΥΝΟΥΝΚΑΙΣΥΝ
ΕΡΓΟΝΤΑΣΤΕΠΟΛΕΙΣΕΙΣΕΙΡΗΝΗΝΚΑΙΤΗΜΒΑΣΙΛΕΙΑΝΕΙΣΤΗΝΑΡΧΑΙΑΝΔΙΑΘΕΣΙΝ
ΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝΝΥΝΤΕΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣΕΠΙΤΟΥΣΤΟΠΟΥΣΤΟΥΣΕΠΙΤΑΔΕΤΟΥΤΑΥΡΟΥ
ΜΕΤΑΠΑΣΗΣΣΠΟΥΔΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΑΜΑΚΑΙΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝΤΗΝΕΙΡΗΝΗΝΚΑΤΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝΚΑΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΚΑΙΤΗΜΒΑΣΙΛΕΙΑΝΕΙΣΜΕΙΞΩΚΑΙΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑΝΔΙΑΘΕΣΙΝ
ΑΓΗΓΟΧΕΜΑΛΙΣΤΑΜΕΝΔΙΑΤΗΝΙΔΙΑΝΑΡΕΤΗΝΕΙΤΑΚΑΙΔΙΑΤΗΝΤΩΜΦΙΛΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΔΥΝΑΜΕΩΝΕΥΝΟΙΑΝΟΠΩΣΟΥΝΟΔΗΜΟΣΕΠΕΙΔΗΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΚΑΘΟΝΚΑΙΡΟΝ
ΠΑΡΕΛΑΒΕΝΤΗΜΒΑΣΙΛΕΙΑΝΕΥΧΑΣΚΑΙΘΥΣΙΑΣΥΠΕΡΑΥΤΟΥΠΑΣΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΔΙΕΤΕΛΕΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΚΑΙΝΥΝΕΥΝΟΥΣΩΝΚΑΙΤΗΝΑΥΤΗΝΑΙΡΕΣΙΝΕΧΩΝ
ΦΑΝΕΡΟΣΗΙΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΤΥΧΗΙΤΗΙΑΓΑΘΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒ..ΛΗΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΤΗΜΜΕΝΙΕΡΕΙΑΝΚΑΙΤΟΥΣΙΕΡΟΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΠΡΥΤΑΝΕΙΣΕΥΞΑΣ
ΘΑΙΤΗΙΑΘΗΝΑΙΤΗΙΙΛΙΑΔΙΜΕΤΑΤΩΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΤΗΝΤΕΠΑΡΟΥΣΙΑΝΓΕΓΟ
ΝΕΝΑΙΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΤΗΣΑΔΕΛΦΗΣΑΥΤΟΥΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣΚΑΙΤΩΜΦΙΛΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΔΥΝΑΜΕΩΝΚΑΙΓΙΝΕΣΘΑΙΤΑΤΕΑΛΛΑΑΓΑΘΑΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΚΑΙΤΗΙΒΑΣΙ
ΛΙΣΣΗΙΠΑΝΤΑΚΑΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΚΑΙΤΗΜΒΑΣΙΛΕΙΑΝΑΥΤΟΙΣΔΙΑΜΕΝΕΙΝΛΑΜΒΑΝΟΥ
ΣΑΝΕΠΙΔΟΣΙΝΚΑΘΑΠΕΡΑΥΤΟΙΠΡΟΑΙΡΟΥΝΤΑΙΕΥΞΑΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΙΕΡΕΙΣΚΑΙ
ΙΕΡΕΙΑΣΜΕΤΑΤΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΑΝΤΙΟΧΟΥΤΩΙΤΕΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΙΑΡΧΗΓ..
ΤΟΥΓΕΝΟΥΣΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΙΝΙΚΗΙΚΑΙΤΩΙΔΙΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΠΑΣΙΚΑΙΠΑΣΑΙΣΓ.....
ΤΑΙΣΕΥΧΑΙΣΤΗΙΜΕΝΑΘΗΝΑΙΣΥΝΤΕΛΕΣΑΤΩΣΑΝΤΗΝΝΟΜΙΞΟΜΕΝΗΝΚΑΙΠΑΤΙ.....
ΣΙΑΝΟΙΤΕΙΕΡΟΝΟΜΟΙΚΑΙΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΜΕΤΑΤΗΣΙΕΡΕΙΑΣΚΑΙΤΩΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΤ......
ΛΛΩΝΙΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΟΙΣΤΡΑΤΗΓΟΙΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΙΕΡΕΙΩΝΟΤΑΝΔΕΠΟΙΩ.......
ΣΙΑΣΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΕΙΤΩΣΑΝΟΙΤΕΠΟΛΙΤΑΙΚΑΙΟΙΠΑΡΟΙΚΟΙΠΑΝΤΕΣΚΑΙΣΥΝΙΟΝ.........
ΑΣΣΥΝΤΕΛΕΙΤΩΣΑΝΘΥΣΙΑΣΤΟΙΣΘΕΟΙΣΥΠΕΡΠΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ.........
ΕΙΣΤΗΝΤΙΜΗΝΚΑΙΔΟΞΑΝΑΝΗΚΟΝΤΑΣΥΓΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΩΝΟΔΗΜΟΣΦΑΝΕΡΟΣ...........
ΝΕΣΑΙΜΕΝΑΥΤΟΝΕΠΙΤΗΙΑΡΕΤΗΙΚΑΙΤΗΙΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΙΗΙΕΧΩΝ...ΙΕΛΕΙ.............
ΚΟΝΑΧΡΥΣΗΝΕΦΙΠΠΟΥΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΗΣΑΘΗΝΑΣΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑ.............
ΕΠΙΒΗΜΑΤΘΣΤΟΥΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥΚΑΙΕΠΙΓΡΑΨΑΙΟΔΗΜΟΣΟ.............
ΟΧΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΤΟΙΕΡΟ...............
ΤΗΡΑΓΕΓΟΝΟΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙΔΕΚΑΙΕΝ.................
ΓΥΜΝΙΚΩΙΑΓΩΝΙΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙΤΟΥΣΣ...................
ΛΙΣΚΑΙΑΙΛΟΙΠΑΙΠΟΛΕΙΣΣΤΕΦΑΝΩΣΙΝΤΩΙΑΓ...................
ΙΛΙΑΔΑΤΗΝΑΝΑΓΓΕΛΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ..................
ΕΛΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΕΚΠΑΝ....................
ΑΣΠΑΣΑΜΕΝΟΙΑΥΤΟΝΠΑΡΑΤ....................
ΓΙΑΙΝΕΙΝΑΥΤΟΝΤΕΚΑΙΤΗΝ.......................
ΚΑΙΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΚΑΙΤΑΣ........................
ΜΗΝΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙΣΑΜ..........................
ΤΕΡΑΑΥΤΟΥΒΑΣΙΛΕΑΣ..........................
ΤΕΤΕΛΕΚΕΝΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣ..........................
.........ΝΣΥΜΒΑΙΝ.....

πρεσβευτῶν τήν τε παρουσίαν γεγονέναι [ἐπ' ἀγαθῷ] τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ βασιλίσσης καὶ τῶμ φίλων καὶ τῶν δυνάμεων, καὶ γίνεσθαι τά τε ἄλλα ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ βασιλίσσῃ πάντα, καὶ τὰ πράγματα καὶ τὴμ βασιλείαν αὐτοῖς διαμένειν λαμβάνουσαν ἐπίδοσιν καθάπερ αὐτοὶ προαιροῦνται· εὔξασθαι δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ ἱερείας μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου τῷ τε Ἀπόλλωνι τῷ ἀρχηγ[ῷ] του γένους αὐτοῦ καὶ τῇ Νίκῃ καὶ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις· [ἐπὶ δὲ] ταῖς εὐχαῖς τῇ μὲν Ἀθηνᾷ συντελεσάτωσαν τὴν νομιζομένην καὶ πάτ[ριον θυ]σίαν οἵ τε ἱερονόμοι καὶ οἱ πρυτάνεις μετὰ τῆς ἱερείας καὶ τῶμ πρεσβευτῶν, τ[ῷ δ' Ἀπό]λλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς οἱ στρατηγοὶ μετὰ τῶν ἄλλω[ν] ἱερέων· ὅταν δὲ ποιῶ[σι τὰς θυ]σίας, στεφανηφορείτωσαν οἵ τε πολῖται καὶ οἱ πάροικοι πάντες, καὶ συνιόν[τες τὰς πάσ]ας συντε[λ]είτωσαν θυσίας τοῖς θεοῖς ὑπὲρ [τ]οῦ βασιλέως καὶ τοῦ δήμου. [ὅπως δὲ τὰ] εἰς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν ἀνήκοντα συγκατασκευάζων ὁ δῆμος φανερὸς [ῇ πᾶσιν, ἐπαι]νέσαι μὲν αὐτὸν

Bunarbaschi (de quo vide ad n. 3595.). Mihi prior sententia ideo potissimum praeferenda videtur, quod oppidi nomen est Σκάμανδροι, Ene vero pagus situs est in confluentibus plurium rivorum: nam infra Ene confluunt fluvii Mendere et Ene-Tschai s. Aktschim-Tschai, ac supra Ene confluunt alius quidam rivus et Ene-Tschai. Quamquam concedo fieri posse ut Scamandria etiam propior fontibus Scamandri fuerit, hoc est eius fluvii, qui hodie Mendere vocatur. Novissime de situ Scamandriae disputavit Mauduit, Découvertes dans la Troade p. 212 sqq. proximeque eam ad Ilium vetus collocatam esse statuit, ubi reperta oppidi alicuius rudera sint.

3598.

Fragmentum tabulae marmoris candidi altum pedes II, latum pollices IX, repertum in coemeterio vici Halileli s. Halileli-kevi, qui situs est a vico Tschiblack in septentrionem prope *Ilium* novum, inter Choiseuliana Catal. Dubois. n. 188. nunc in Museo regio Catal. Clarac. n. 582. Aeri incisum edidit Claracus in tabulis. Habeo etiam ex schedis Mülleri et ex delineatione Duboisii, quam misit St-Martin.

ΗΝΑΥΤΩΙ . . .
ΝΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΝΤΟΣΔΙΕΛΥΣΑΝΕΥΓΝΩ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑ
ΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΤΑΣΠΟΛΕΙΣ
ΤΑΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΥΣ
ΗΜΟΥΤΟΥΙΛΙΕΩΝΣΤΕΦ
ΝΕΟΙΣΕΝΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩ
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙΟΤΙΟΔΗΜΟ
ΤΟΝΡΟΔΙΩΝΚΑΙΤΟΝΔΗ..
ΟΝΔΗΛΙΩΝ ΚΑΙΤΟΝΠΑΡΙΔ
ΑΣΠΡΟΣΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΑΣ
ΤΕΡΩΝΚΑΙΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΟΝΤΩΣΤΑΣΜΕΝΕΚΡΗΑΝ
ΗΣΔΕΑΝΑΝΓΕΛΙΑΣΠΟΙΗ
ΝΟΘΕΤΗΣΣΚΥΘΗΣΚΑΛΕΣΑ
ΝΚΑΙΤΟΥΣΑΠΑΓΟΝΤΑΣ
ΗΦΙΣΜΕΝΑΦΑΝΕΡΑΗΙΠΑ
ΤΕΙΝΤΗΝΠΟΛΙΝΑΝΑΓΡΑΨ
ΤΟΥΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥΚΑΙΘ
ΙΣΙΕΡΟΝΤΗΣΠΑΡΗΜΙΝΘ
ΩΝΕΛΕΣΘΑΙΔΕΚΑ.Α
ΟΙΔΩΣΟΥΣΙΝΕΚΑΣΤΩΙΕΛΕ
ΥΤΑΝΕΑΕΙΣΚΟΜΙΖΟΜΕΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΕΚΑ
ΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΛΟΤΟΙΣΠΡΥΤΑΝΕΣΙΝΕΙΣΤΗ
ΤΑΝΕΙΩΝΤΩΝΠΕΡΙΟΝΤΩΝ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΗΝΔΕΔΟ
ΔΙΑΠΙΟΝΤΟΣΑΠΟΜΙΣΘΩ
ΤΗΝΕΝΙΣΤΑΜΕΝΗΝΜΕΘΩΝ
ΤΩΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΝΤΗΝΔΕΕΠ
ΙΣΜΟΥΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΚΑΙΟΙ
ΙΑΝΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΝ

Fundus lectionis est apographum Claraci, omissis tamen ut plurimum litteris iis, quae ab eo punctis delineatae sunt, quod earum maxima pars ex coniectura addita est. Quas litteras minore forma reddidi, eae sic ap. Dub. scriptae sunt. Ex eodem dedi formam Π. Varietas lectionis potissima haec est: Vs. 1. Clar. ΗΝΑΥ, Dub. quod dedi; Müll. ΝΑΥΤ. Vs. 2. primum Ν addidi ex Dub. Vs. 3. primus ductus est ex Dub. Vs. 4. aliquot litteras addidi ex Dub. et Müll. Vs. 5. primum Ε ex Dub. Müll. Deinde Clar. ΤΟΥΤΟΥΣ, quod correxi ex Dub. et Müll. Ultimum Σ accessit ex Dub. Vs. 6. ultimum Σ ex Dub. Müll. (Müll. ΑΥΤΟΙΣ) Vs. 8. Clar. . . . . ΝΤΟΙΣΕΝΨΩ . . . . . ΚΑ . . . sed Müll. ut dedi. Dub. consentit cum Müllero, nisi quod initio pro ΝΕΟΙΣ habet ΕΠΟΙΕ adscripto Ω supra Ο et Σ supra Ε, et variam lectionem in margine ΓΕΟΙΣ, ac quod deinceps pro ΕΝΤΩΙ habet ΗΝΥΩ. Vs. 9. Clar. ΝΑΙΟΙΡΥΣΑΙΟΥΤΘΙΔΗΜΟΝ; Müll. et Dub. quod dedi. Vs. 10. init. Clar. ΤΟΝΡΟΔΙΩΝ, Müll. ΠΟΜΠΟΛΙΟΝ; Dub. litteras ΤΟΝΡΟΔΙΩΝ non atramento quidem scriptas habet sed stilo chartae impressas. In fine Clar. ΤΟΝΔΗΜΟΝ, Müll. ΤΟΝΚ, Dub. ΤΟΝΙΟΝΔ. Vs. 11. primum Ο ex Dub. In fine Clar. Müll. ΠΑ - -, Dub. ΠΑΡΙΔ. Vs. 12. primum Α ex Dub. addidi. In fine ΑΣ est ex solo Dub. Vs. 13. init. Clar. ΕΡΙΑΝ, Müll. ΤΕΡΩΝ, quod recepi. Dub. lacunam habet. Vs. 14. init. Clar. ΟΝΤΩΣ, Müll. .ΗΓΩΣ, Dub. tantum ΤΩΣ. In fine Clar. ΕΚ, Müll. ΕΚΡΓ, Dub. ΕΚΡΗΑΝ. Vs. 15. init. ex Dub. addidi ΗΣΔΕ. Pro ΔΕ tamen idem habet variam lectionem ΑΤ. Müllerus ante ΑΝΑΝΓΕΛΙΑΣ habet ΤΑΤ, Claracus nihil. Vs. 16. primum Ν addidi ex Clar. Müll. Tum ubi ex Müllero ΣΚΥΘΗΣ dedi, Dub. habet ΣΚΥΟΗΣ, Clar. ΣΑΤΟ. Ultimum Α accessit ex Dub. Vs. 18. ultimum Α addidi ex Dub. et Müll. Vs. 19. init. ΤΕΙΝ dedi ex Dub. pro quo Müll. ΕΙΝ, Clar. ΕΙΣ. Vs. 21. in fine Θ est ap. solum Claracum. Pro eo Dub. habet Τ, Müllerus nihil. Vs. 22. in fine ΔΕΡΙ Clar. ΔΕΚΑΛΑ Müll. ΔΕΡΙΜΑ Dub. Dedi Müllerianum excepto paenultimo ductu. Vs. 23. in fine Clar. nihil nisi ΕΚΑΣΤΩΙ, Dub. ΕΚΑΣΤΩΝ, Müll. ΕΚΑΣΤΩΙΕΛΕ. Vs. 24. Clar. ΕΣΚΟΜΙΖΟΜΕΝ - -, Müll. ΕΙΣΚΟΜΙΖΟΜΕΝΗ, Dub. ΕΙΣΚΟΜΙΖΟΜΕΝΡ appicta super Ρ littera Η. Vs. 25. in fine Clar. Müll. ΕΡΑ, Dub. ΕΡΑ, et pro varia lectione ΕΚΑ, quod recepi. Vs. 26. primum Ν ex Müll. In fine arrosum Σ non solum ex Clar. sed etiam ex Dub. dedi. Vs. 27. init. Clar. Müll. ΤΟΙΣ, Dub. ΛΟΠΟΙΣ. In fine Clar. ΕΙΣΤΟ, Müll. ΕΙΣΤ, Dub. ΕΙΣΡΗ, quae composui. Vs. 28. Clar. ΤΑΝΕΙΟΝ, Müll. ΤΑΝΕΙΩΝ; Dub. pro his nihil habet nisi Υ loco ultimi Ν. Vs. 30. Clar. ΑΙΝΗ ΤΟΝΤΟΣΑΓΟΜΙΣΘ, Müll. ΚΑΙΑΠΙΟΝΤΟΣΑΠΟ Κ.ΙΣΘ, Dub. ut dedi, nisi quod in fine habet ΜΙΣΟΥ et pro littera Υ variam lectionem Ω. Hoc Ω recepi et ex reliquis praecedens Θ. Vs. 31. dedi ex Dub.; Clar. ΝΤΗΝΙΣΤΑΜΕΝΗΝΜΕΘΩΝ, Müll. ΙΣΤΑΜΕ

turbat structuram: quare scripsi πρότερόν γε, idem tamen concedens posse πρότερόν τε ab auctore scriptum esse, qui ipse confudisset structuram, quod solita haec est formula ἐπειδὴ πρότερόν τε; ut n. 3137. init. in simillimo decreto prorsus ad eundem modum habes: ἐπειδὴ πρότερόν τε καθ᾽ ὃν καιρὸν cet. Vs. 22. ἐπ᾽ ἀγαθῷ inseruimus: hoc enim vel simile necesse est lapicidae errore exciderit. Nam quod Chish. verbum εὔξασθαι putat gratiarum actionem significare, nec verum est nec si verum esset expediret difficultatem. Soror Antiochi regina haud dubie eius fuit uxor secunda; ex qua censendus est genuisse Laodicen, quae nupsit Antiocho Deo fratri germano (utpote ἀδελφὴ ὁμοπατρία Polyaen. VIII, 50.), nato illi ex Antiocho Sotere et Stratonice, quae fuerat mariti noverca. Quamquam Porphyrius Laodices, quae nupsit Antiocho Deo, patrem Achaeum dicit, quod probare videtur Niebuhrius Kl. hist. u. philol. Schriften p. 257. negans Antiocho Deo nupsisse sororem, quod moris non fuerit Seleucidis sorores in matrimonium ducere; quum tamen ipsis Athenis licuerit sorores germanas in matrimonio habere. Vs. 26. recte Dobr. ἀρχηγῷ: Chish. dederat ἀρχηγέτῃ. Apollo cur auctor gentis vocetur, intelligas ex Iustin. XV, 4. ΙΕΡΕΙΩΝ mendum est quadratarii. Vs. 31. ubi dedi τὰς πάσας, Dobr. habet τὰς κοινάς, quod minus aptum est. Vs. 34. Dobr. dedit στῆσαι δὲ καί: praetuli αὐτοῦ. Praestabat στῆσαι δ᾽ αὐτοῦ καί: sed hoc supplementum nimis longum est. Vs. 36. insolens est τοῦ λευκοῦ λίθου, sed Iliensibus, ut supra dixi, usitatum (cf. n. 3598. 20.): significatur *certum quoddam genus* marmoris candidi, quo uti solebant. Vs. 39. ubi dedi ὅταν ἥ τε πόλις, Dobr. dedit ὁπόταν cet. Vs. 48. non in textum adscivi supplementum Dobraei nimis incertum: παρακαλοῦ[σιν δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι.

3596.

Marmor, quod olim possidebat Elginus, repertum in coemeterio vici Kum-kevi, indeque delatum in locum Kum-kale s. Kum-kalessi prope Sigeum (testibus schedis). Hodie non superesse videtur. Kum-kevi est in proxima vicinia parietinarum Ilii recentis, in Caurum; ibi vero quae reperiuntur inscriptiones, *Ilienses* sunt, non Sigeenses, licet Sigeo hic quoque lapis ut n. 3595. tributus sit. Tanquam Sigeensem titulum ex lapide a se ut ait in pago Jeni-schehr inspecto et in vico Kum-kevi reperto edidit Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 162. Correctiorem et pleniorem ed. Huntius in Walpol. Mem. p. 103. (conf. Walpol. p. 464. n. XIV.), hinc et partim ex Clarkio Osannus Syllog. p. 207. Huntius transcripserat in vico Kum-kevi in domo Turcae, et emerat Elgino. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis, in quibus bis scriptus est. In fine fractus lapis (vide Hunt. p. 103.).

ΕΓΕΙΔΗΟΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΙΟΧΟΣΕΠΕΣ
ΤΑΛΚΕΝΟΤΙΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΝΤΗΙΜΑΧΗΙΕΙΣΤΟΝΤΡΑΧΗΛΟΝ
ΘΕΡΑΓΕΥΘΙΧΗΥΓΟΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΥΑΚΙΝΔΥΝΟΣΕΦΕΣΤΑΛΚΕΝ
ΓΕΡΙΑΥΤΟΥΚΑΙΜΕΛΕΑΓΡΟΣΟΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΣΓΡΟΟΡΩΜΕΝΟΣΤΟΤΗΣΓΟ
ΛΕΩΣΣΥΜΦΕΡΟΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΓΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣΑΜΦΙ
ΓΟΛΙΤΗΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΑΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΝΚΑΙΣΕΛΕΥΚΟΝΚΑΙΤΟΝ
ΔΗΜΟΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΓΡΟΞΕ
ΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΓΟΛΕΩΣ
ΔΕΔΟΣΘΑΙΔΑΥΤΩΙΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝ
ΚΑΙΤΙΚΤΗΣΙΝΚΑΙΕΦΟΔΟΝΕΓΙΤΗΝ
ΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΓΡΩΤΩΝ
ΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑΕΞΕΙΝΑΙΔΑΥΤΩΙΚΑΙ
ΕΙΣΦΥΛΗΝΚΑΙΦΡΑΤΡΙΑΝΗΝΑΝΒΟΥ
ΛΗΤΑΙΕ - - - -

Fundus lectionis est textus Huntianus; Clarkius et schedae Köhlerianae ita inter se consentiunt, ut ex uno fonte fluxisse haec apographa pateat, licet in nonnullis dissentiant. Γ dedi ex Cl. ubi habes. Varietates non annoto nisi quas annotasse operae pretium videatur, missis vitiis manifestis. Vs. 1. Cl. Hunt. ΟΒΑΣΙΛΕΥΣ; Köhl. schedae omittunt articulum, non male. In fine ΕΠΕΣ est ex solo Hunt. Vs. 2. Hunt. ΟΤΙ, reliqui ΟΤΕ. Vs. 3. pro ΕΙΣ, quod ex Huntio est, reliqui ΙΜ. Vs. 4. Hunt. ΘΕΡΑΠΕΥΘ.. ΥΠΟ, reliqui ..ΡΛΓΕΥΟΙΧΗΥΠΟ. Vs. 5. Hunt. ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ, reliqui ΛΙΝΛΥΝΟΣ. Tum Hunt. ΕΠΕΣ cet. reliqui ΕΦΕΣ cet. Vs. 6. Hunt. ΕΑΥΤΟΥ, ubi ex reliquis dedi ΑΥΤΟΥ. Vs. 10. Hunt. ΑΜΦ., reliqui ΑΜΦΙ. Vs. 11. init. Hunt. Ε..ΙΤΗΝ, reliqui ΠΟΛΙΤΗΝ. Vs. 12. Hunt. ΒΑΣΙΛΕΙΣ, reliqui ΒΑΣΙΛΕΑΣ. Vs. 17. Hunt. ΚΑΙΚΤΗΣΙΝ, reliqui ΛΙΤΙΚ.ΝΣΙΝ, quae composui. Vs. 18. Hunt. ΠΡΩΤΟΝ, reliqui quod dedi. Vs. 21. Ε omittit Hunt. habent reliqui.

Ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἐ[φ]έσταλκεν, ὅτι τραυματίας γενόμενος ἐν τῇ μάχῃ εἰς τὸν τράχηλον θερα-

3599.

Tabula marmoris candidi alta pedes II pollices IX, lata pedes II pollices X, Collect. Choiseul. Catal. Dubois. n. 214. nunc in Museo regio Catal. Clarac. n. 575. Dubois et ex eo Claracus hoc monumentum Alexandriae Troadi tribuunt, ubi id repertum sit; sed lapidem *Iliensem* esse didici ex primi editoris annotatione. Primus enim apographum huius tituli valde imperfectum minusculis scriptum edidit Lechevalier Voy. de la Troade T. III. p. 305. coll. T. II. p. 246. et p. 137. (translat. Germ. Lenz. p. 211. ubi notae additae sunt); isque docet alteram partem marmoris in duo fragmina discissi repertam esse in coemeterio vici Halileli in proxima vicinia Ilii recentis (vide ad n. 3598.), alteram in coemeterio vici Tschiblack, hoc est tantum non in ipso solo Ilii (vide ad n. 3595.). Fragmina quae dixi nunc coniuncta sunt: coniuncta edidit Claracus in tabulis; coniuncta transcripsit etiam Müllerus. Secundum fragmen (*b*) Köhlerus vidit in stabulo, ubi tum Choiseulii lapides iacebant, et donavit mihi apographum. Teste Köhlero litterae non elegantes sunt et valde inaequales; universa vero inscriptio difficilis ad legendum est.

	b.
a. ΔΗΟΙΕΡΕΥΣΤΩΝΠΑΝΤΩΝΘΕΩΝΕΡΜΙΑΣΕΡΜΙΟΥ...	ΚΑΤΑΚΟΛΟΥΘΟΝΞ
ΑΡ...ΖΕ...ΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝ...ΣΤΟΝΔ..	......ΝΟΣΥΜΤΑΙΚΑΙΤ
ΟΥ.....ΛΟΕΙΑΙΠΡΟΙΤΕΤΟΥΣΘΕΟΥΣΟΣΙΩΣΚΑΙΕΥΣΕΒ	ΩΣΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙΚ
ΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΦΙΛΑΓΑΘΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΜΠΡΩΣΠΡΟ	ΜΕΝΟΣΤΕΚΑΙΑΙ
ΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣF.ΒΑΣ.ΑΙΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ.....ΒΟ...	..ΣΘΑΚΕΥΣΙΔΕΔΩΚΕ
ΙΕΡΟΥΑΡΓΥΡΙΟΥ.ΒΛΣ..ΑΝΑΓΡΑΨΑΝ.ΤΑ..Π.Γ.....	...ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑ
ΚΑΙΔΕΤΩΙΔΗΜΩΙΑΠΟΔΕΞΑΜΕΝΩΙΑΥΤ...........	.ΝΟΙΑΝΤΕΚΑΙΣΠΟΥΔΗ
ΑΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΕΠΙΔΕΔΟΜΕΝΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝ.......	.ΗΚΟΝΕΣΤΙΝΙΝΑΑΙΤ
ΚΩΝΤΙΜΑΙΑΠΟΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝ..ΣΑΙΕΙΣΤΟΥΣ....	..ΤΑΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΙΔΙ
ΙΝΕΙΣΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΕΠΙΥΓΙ.	.ΑΙΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΓΑΘΟΙΣΠΑΣΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩ	ΙΤΑΜΕΝΧΡΗΜΑΤΑΕΙΝΑΙ
ΤΑΥΠΟΕΡΜΙΟΥΙΕΡΑΤΗΣΑΘΗΝΑΣΤΟΥΣΔΕΤΡΑΠΕ	ΖΙΤΑΣΕΠΕΙΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΦΟΡΑΕΧΕΙΝΕΝΘΕΜΑΣΙ....ΕΚΤΟΣΟΝΑΥΤΩΝΔ	ΕΚΑΤΟΝΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΙΟ

b. ΤΟΙΣΜΕΘΕΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣΠΡΥΤΑΝ.ΑΣΟΚΟ..ΔΙΜΗΝΟΥΔΕΚΑΤΟΝΤΟΥΣΔΕ
ΕΧΕΙΝΕΝΘΕΜΑΤΑΣΜΥΡΙΑΣΚΑΙΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΚΑΙ
ΚΟΝΑΠΟΔΕΤΗΣΠΡΟΣΟΔΟΥΓΙΝΕΣΘΑΙΑΝΑΠΑΝΕΤΟΣΕΝΤΩΙΠΑΝΑΘΗΝ
ΤΗΙΤΩΝΙΛΙΑΚΩΝΠΟΜΠΗΝΚΑΙΘΥΣΙΑΝ.ΗΙΑΘΗΝΑΙΤΟΥΣΔΕΤΡΑΠΕ
ΤΟΥΕΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΠΡΟΣΟΔΟΥΤΗΙΕΝΔΕΚΑΤΗΙΕΝΤΩΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΙ
ΣΦΥΛΗΣΑΙΡΕΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΦΥΛΑΡΧΑΙΣΚΑΤΑΦΥΛΗΝΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑ
ΤΑΤΡΙΩΒΟΛΟΝ...ΑΤΡΙΑΚΟΣΙΟΛΟΓΙΣΤΟΝΚΑΙΤΟΗΜΙΣΥΑΡΓΥΡΙΟΝ..
ΘΥΣΑΙΒΟΙΘΗΛΕΙΑΙΚΑΙΠΡΟΒΑΤΩΙΑΡΡΕΝΙ...ΤΑΠΕΜΜΑΤΑΠΡΟΦΕΡΕΣΘΑΙΕΙ
ΠΕΡΙΤΗΝΠΟΜΠΗΝΕΠΙΤΕΛΕΣΑΙΚΑΘΟΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΝΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝΔΙ
ΕΚΑΣΤΟΥΣΤΩΝΦΥΛΑΡΧΩΝΤΗΝΥΦΕΑΥΤΩ..ΓΥΙΙΝΗΙΒΟΙΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑΣ
ΚΑΙΠΡΟΘΥΕΣΘΑΙΤΩΙΔΙΙΤΩΙΠΟΛΙΕΙΤΑΠ....ΤΑΕΠΙΤΕΛΕΣΑΙΔΕΚΑΙΔΕ
ΚΑΙΛΟΓΟΝΘΕΣΘΑΙΤΗΣΔΑΠΑΝΗΣΤΗΣΔΕΠΟΜΠΗΣΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ
ΤΩΝΠΑΝΤΩΝΘΕΩΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙΤΟΝΕΓΛΟΓΙΣΤΗΝ
ΊΩΣΚΑΤΑΚΑΛΛΟΣΠΟΜΠΕΥΩΣΙΝΩΣΚΑΙΕΠΑΞΙΑΠΟΜΠΗΣΚΑΘΙΣΤΑΝΑΙ
ΤΟΥΣΤΗΣΕΥΤΑΞΙΑΣΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣΕΧΕΙΝ
ΟΥΝΤΑΣΤΗΙΡΑΒΔΩΙΚΟΛΑΞΕΙΝΑΓΕ...ΕΤΗΝΠΟΜΠΗΝΕΚΤΩΝΒΑΣΙΛ
ΙΔΙΑΤΑΞΩ..ΝΟΙΣΕΠΙΤΕΤΑΚΤΑΙΤΗΙ.ΕΛΕΧΝ...ΙΟΙΣΙ..ΕΑ.ΛΕΤ..
...ΙΗΜΟ..ΟΔΙΑΥΤΟΥΣ.......ΡΑ.................
....ΘΗΣ - - - - - - - - - - -

Fundus lectionis est textus Mülleri. Apographa Lechevalierii et Köhleri ita manca et corrupta sunt, ut raro eorum ratio haberi queat. Quas litteras Claracus punctis delineavit, earum plurimae coniecturae debentur; quapropter earum tantum uno vel altero loco mentionem faciam. Nec reliquam eius varietatem integram afferri necesse est. Formae litterarum secundum Müllerum hae sunt: Α, Κ, Π et Π, Σ, Χ, Ω. Vs. 1. sub fin. prius Κ addidi ex Claraco, qui tamen habet ΚΑΤΑΛΟΥΘΟΝΕ. Vs. 2. Müll. et Clar. ΑΡ habent, sed Müll. haec ut incerta notavit. Tum Müllerus ΖΕ, sed Ζ ut incertum notavit; Clar. pro his tantum Σ habet. Porro Müllerus litteras ΤΩΝ ΕΥΕΡ ut incertas notavit; Clar. ex his tantum ΩΝ et deinceps ΕΤΟΝ habet (pro ΓΕΤΩΝ). In fine litteras Ν et ΣΥ et Τ ut incertas notavit Müllerus; Clar. nihil aliud hac in parte habet nisi - - ΤΑΙ ΚΑΙΤ. Ex quo addidimus ultimum Τ a Müllero omissum, etsi vix videtur verum esse. Vs. 3. primum Υ incertum esse Müll. notat. Hoc et quae sequuntur octo litteras ΛΟΕΙΑΙΠΡ omittit Clar. Sequitur ap. Müll. Clar. ΟΙΤΕΤΟΥΤΟΥ et deinceps ap. Müll. ΟΥΣ, quod omittit Claracus. Lechev. hoc loco habet *τους θεους*, quod recepi. Mox ΕΥΣΕΒΩΣ est ex Lechev. Clar. Müllerus pro hoc ΕΥΣ.:.ΟΤΙ habet. Vs. 5. Müll. F.ΒΑΣ.ΑΙ. Clar. .....Σ Α. Tum ΔΗΜΟΝ dedi ex Clar. pro quo Müll. ΔΗΜΑΡ. Litteras ΣΘΑΚΕΥΣΙ Clar. tantum punctis delineavit et ante has tantum quattuor puncta habet. Vs. 6. init. Clar. habet praefixum ΑΠΟ, cui non confido. Etsi enim litterae integris ductibus delineatae sunt, tamen eas Clar. haud dubie de coniectura supplevit, quum Müll. ne apicem quidem eo loco viderit. Deinde Müll. habet .ΒΑΣ..... ΑΓΡΑΨΑΝ.ΤΑ..Π.

10. nota ligaturam duplicis formae pro IN et NI: quam habent Chois. Dub. atque eam in lapide esse diserte annotat Dub. in schedis, et vs. 10. Müll. Eandem quam in *χοίνικα* formam Chois. Dub. habent etiam in voce *πυρῶν* vs. 1. sed hic ex ceteris dedi N. Vs. 1. Clar. praemittit ΟΣ ductibus arrosis, haud dubie ex sola coniectura: superstes enim lapidis pars in ipso initio ostendit litteram H. Vs. 3. M integrum dedi ex aliquot apographis; Chois. praebet mutilum. Clar. MAITON. Vs. 5. Chois. Dub. ΠΡΟΣ, reliqui ΠΡΟΕ. Vs. 6. Chois. ΟΙΔΕΑΙΡΕΕΝΤΙΔΙΔΟ . ΘΑΙ; ΤΩΙ dedi ex Clar. (alii vel ⅁I vel ΩI), Θ ex Müll. Os. Clar. (Dub. N), Σ ex Müll. Dub. (Clar. Σ, Os. lacunam habet). Vs. 7. init. pro N mutilo, quod habent Chois. Müll. Os. reliqui I, quod dedi. Vs. 8. dedi ex Chois. sed reliqui omnes init. ΘΑΙ, nisi quod Müll. ΟΑΠ (pro ΚΑΙΓ); tum pro ΑΥ lacunam habent Os. Müll. quam inserto ΔΕ arrosis ductibus explevit Clar.

a.

Ὁμολογία Ἰλιέων.

Ἐ]πὶ ἱερέως Ἀριστονόμου τοῦ Σ - - - [μηνὸς - - - - - - - - ἀ-
πι]όντος, ὡς δὲ Σκαμανδρεῖς ἄ[γουσιν ἐπὶ - - - - - - - - μη]-
νὸς Πανή]μου τετράδι ἀπιόντος, - - - - - -
- - - οἱ κατοικοῦντες Σ[καμανδρέων] - - -
- - - - ι τῶν ἐν Σκα[μάνδροις οἰκούντων - -
- - ἐν Σκαμ]άνδροις ἀνε - - - - -
- - - [ἀν]απενφ[θ - - - - -
- - - - ἔ]φηβε - - - - -
- - - - - - - - - -

b.

- - - - ἑκάστης] ἡμέρας ὀβολοὺς δύο καὶ πυρῶν χοίνικ[α ...
- - - - - ἄρτον] ὀβέλιον. τὸν δὲ ὑπηρέτην λειτουργεῖ[ν ..
- - - - - χρη]μάτων εἰς τὴν πόλιν. αἱρεῖσθαι δὲ καὶ ἀ[γο-
ρανόμον ἐκ τῶν οἰκούντων ἐν Σκαμ]άνδροις· τὸν δὲ αὐτὸν καὶ συνοικονομεῖν .
- - - - - ὤνη]σιν καὶ πρᾶσιν, καθότι προεψήφισται· αἱρεῖσθα-
[ι δὲ] - - - - τῷ δὲ αἱρεθέντι δίδοσθαι εἰς τὴν εὐ . . . .
- - - - αἱρεῖσθα]ι δὲ καὶ ἱερονόμον τῶν οἰκούντων ἐ[ν Σκαμ-
άνδροις] - - - - καὶ πάντα αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς δίδο[σθαι - -
- - - - - δ]ραχμὰς ἑκατὸν καὶ πεντ[ήκοντα]? - -
- - - - - κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕως δραχ[μῶν - - -
- - - - - τῆς Ἰλιέων χώρας - - - -
- - - - - - - - - - - - -

Contineri his pactum Iliensium et Scamandrensium de venditione vel emptione frumenti et utensilium putabant Choiseulius (l. c. p. 288.) et Dubois; cui sententiae favent etiam Leakius Diar. As. min. p. 276. et Os. Sed ea prorsus reiicienda est. Utroque potius fragmento continentur iura quaedam, quae Ilienses concesserunt Scamandrensibus, eaque magna ex parte ad sacra pertinere patet ex *ἱερονόμου* electione commemorata. Etiam quae de emptione et venditione et de tritico et similibus rebus dicta sunt, possunt cum sacris Iliensibus coniuncta esse, quorum consentaneum est participes fuisse Scamandrenses ut alia quaedam oppida (cf. n. 3603 sqq.): ad ea sacra certam pecuniam contribuerint Scamandrenses, ex qua iis civium, qui adessent sacris, certae praeberentur portiones: multi vero Scamandrensium quum Iliensibus adessent sollemnibus, eorundem intererat, quanti constarent Ilii res venales. Ceterum non liquet, utrum pars *b* continuet partem priorem, an aliud sit decretum: fortasse illud *προεψήφισται* *b.* vs. 5. refertur ad priorem partem *a.* De restitutione vix est quod dicam. *b.* vs. 1. *ἄρτον ὀβέλιον* dedi, qui vulgo *ὀβελίας* vocatur. Vs. 5. *ὤνησιν* debetur Osanno. Aliquoties dedi *ἐν Σκαμάνδροις*, idque certissimum est. Patet inde nomen oppidi *Σκάμανδροι*, quod Plinio H. N. V, 33. est „*Scamandria* civitas parva", Hierocli Synecd. p. 662. ed. Wess. *Σκάμανδρος*. Prius nomen *Σκαμανδρία* videtur etiam ap. Steph. Byz. v. *Σκάμανδρος* latere, ubi dicit *τὸ ἐθνικὸν Σκαμάνδριος καὶ Σκαμανδρία*. Hoc enim *καὶ Σκαμανδρία*, etsi nunc in gentiliciis positum est, a Steph. potius ut nomen urbis allatum esse videtur; cf. Franckium Richt. Inschr. p. 438 sq. Gentilicium est *Σκαμανδρεύς* (*a.* vs. 3.): quamquam Steph. Byz. v. *Σκάμανδρος*, qui tamen, ut nunc legitur, oppidi mentionem non facit, sed solius fluvii, alia gentilicia habet *Σκαμάνδριος*, *Σκαμανδριανός*, *Σκαμανδρινός*. Superfuisse hoc oppidum saeculo decimo quarto incipiente ex Pachymere suspicatur Villoisonus (ap. Lechev. Voy. de la Troade T. II. p. 117.) et huc refert nomen Scamandriae, cuius meminit Leunclavius in Historia Musulmana (vide ap. Lechev. p. 104 sq.). De situ Scamandriae non consentitur; Choiseulii tabula (T. II. P. I. p. 209.) collocat ibi ubi nunc est pagus Ene et olim fuerit Neandria, quae fortasse posthac Scamandria vocata sit, circiter miliario Germanico et semisse a vico Bunarbaschi-kevi (intellige Bunarbaschi minus) fere in meridiem; Leakius p. 276. apponit ad ipsum hoc

τὸν καὶ πεντήκον]τα, τριώβολον [ἀν]ατριακοσιολόγιστον, καὶ τὸ ἥμισυ ἀργύριον· [ἀπ-
ὸ τούτων δὲ τὴν φυλὴν] θῦσαι βοῒ θηλείᾳ καὶ προβάτῳ ἄῤῥενι [καὶ] τὰ πέμματα προφέρεσθαι εἰ-
ς τὴν θυσίαν? τὰ δὲ] περὶ τὴν πομπὴν ἐπιτελέσαι καθὸ πάτριόν ἐστιν. ἀκολουθεῖν δ[ὲ
καὶ ἔχοντας] ἑκάστους τῶν φυλαρχῶν τὴν ὑφ' ἑαυτῷ [φ]υ[λή]ν, [τ]ῇ βοῒ ἐπιγράψαντας
τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς.] καὶ προθύεσθαι τῷ Διῒ τῷ Πολιεῖ τὰ π[έμμα]τα. ἐπιτελέσαι δὲ καὶ δε-
ῖπνον τοὺς φυλέτας?] καὶ λόγον θέσθαι τῆς δαπάνης. τῆς δὲ πομπῆς ἐπιμελητὰς
εἶναι τόν τε ἱερέα] τῶν πάντων θεῶν καὶ τὸν ἀγωνοθέτην καὶ τὸν ἐγλογιστήν,
ἐπιμελείσθων δ' ὅπ]ως κατὰ κάλλος πομπεύωσιν ὡς καὶ ἐπάξια πομπῆς. καθιστάναι
δὲ καὶ ἄνδρας - - -] τοὺς τῆς εὐταξίας ἐπιμελησομένους, καὶ τοὺς κατασταθέντας ἔχειν
ἐξουσίαν τοὺς ἀτακτ]οῦντας τῇ ῥάβδῳ κολάζειν. ἄγε[ιν] δὲ τὴν πομπὴν ἐκ τῶν βασιλ[εί-
ων, ᾗτινι ἂν ὁδῷ] διατάξω[σι]ν οἷς ἐπιτέτακται. τῇ [δ]ὲ [δ]ε[κάτῃ τ]ο[ὺ]ς Ἰ[λι]έα[ς]? δετ..
- - - - - ....ημο..οδι αὐτοὺς .... ρα - - - - -
- - - - - - - - θησ - - - - - - - -

Supplementa quae dedi, etsi non omnia aeque certa sunt, haud dubie tamen proxime ad sententiam accedunt, magnaque ex parte non egent accuratiore explicatione. Ad sinistram in prioribus versibus non desunt nisi litterae quattuor; in sequentibus plures deficiunt litterae, et hinc inde quidem plures quam ex nostro apographo colligas. Certe apud Claracum longiores lacunae sunt, et apud Köhlerum quoque inde a vs. 16. initia versuum reductiora quam in apographo nostro; sed plures ob causas nolui ab ea discedere litterarum dispositione, quam Müllerus praeivit. Ceterum quae supplementa initio versuum collocavi, eorum una et altera littera potuit in fine praecedentis versus scripta fuisse. Vs. 1. comparet Hermias Iliensis; Apellem Hermiae f. Iliensem vidimus n. 3578. Vs. 2. ΖΕ mutavi in ΕΣ. Vs. 3. διαφερ]ού[σῃ longe incertissimum est. Ex voce φιλοδοξίᾳ superesse videtur ΛΟΕΙΑΙ (ΔΟΞΙΑΙ). Vs. 4. μεγαλάμπρως non ausus sum mutare in μεγαλοπρεπῶς, quum in eo consentiant Clar. et Müll. Vs. 6. οὗ αὐτὸς ἀνέγραψεν admodum incertum est; sumpsi in litteris punctisque ΛΣ.. latere ΑΥΤΟΣ; quod enim Σ in Υ mutavi, id licet in hoc titulo, in cuius apographis, quae examinavi, quaevis fere littera cum quavis commutata est. Sententia me iudice haec est: Hermiam ex iis sacris pecuniis, quas ipse a sese collectas in tabulas rettulisset, Iliensibus donasse certam summam. Mireris fortasse tantam fuisse huius sacerdotis auctoritatem, ut donare populo sacras pecunias posset: sed revera nihil aliud nisi populo proposuit, ut quaedam pars sacrae pecuniae ex populiscito in caerimonias quasdam et sacrificia instituenda converteretur. Vss. 9. et 17. Ἰλιακὰ commemorantur. Grammatici ea Ἰλίεια vocant, ut Hesychius: Ἰλίεια, ἑορτὴ ἐν Ἰλίῳ· Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀγών (ita enim eius glossa legenda videtur), et Eustath. ad Iliad. δ'. p. 444. 13. et λ'. p. 878. 33. Aliquoties in Iliacis titulis memoratur ἡ θυσία καὶ ὁ ἀγὼν καὶ ἡ πανήγυρις n. 3062 sqq. coll. n. 3595. haec tamen sollemnia nescio an non eadem atque Iliaca sint: id quod suspicatus etiam Franckius erat (Richtersche Inschr. p. 441.), ipse tamen deinceps ab hac sententia decedens. Nimirum haec quae dixi sollemnia communia Iliensibus et aliis civitatibus fuerunt; haec autem communia sollemnia videndum est ne non Iliaca sint sed Panathenaea (cf. ad n. 3602.); Panathenaea enim in Iliacis titulis memorantur duplicia, νέα et μικρά. Vs. 12 sq. trapezitae, qui redeunt n. 3600. videntur argentarii publici esse, non privati, ut in titulis Teniis, quos in Atticis posui n. 203 sq. trapezita est magistratus; ita ut publica mensa Ilii fuerit. Tum ἔνθεμα manifesto est pecunia in mensa posita. Vss. 13. 14. τόκος δέκατος est qui vulgo ἐπιδέκατος vocatur. Verborum παραδοῦναι etc. sententia haec est: Prytanes huius anni danto trapezitis tantum pecuniae, quantae sunt usurae ἐπιδέκατοι bimestres capitis donati, hoc est drachmas CCL, non tamen trapezitis eius anni, quo decreta res est, sed trapezitis anni insequentis, ita ut prytanes huius anni magistratum depondituri trapezitis insequentis anni munus suum auspicantibus eam tradere pecuniam debuerint. Haec pecunia videtur a civitate Iliensium ex reditibus huius anni residuis futuris addita donationi esse, ut annuae explerentur usurae ad sollemnia celebranda, quod donatio duobus mensibus serius facta esset, quam ut usurae sufficerent celebrandis insequente anno sollemnibus. Vs. 17. dubium est supplementum ἐν τῇ ἑορτῇ: fortasse potius certus quidam Iliacorum dies constitutus erat, quo ageretur haec pompa cum sacrificio, exempli causa τῇ τετάρτῃ. Ante illud supplementum et vs. 18. quod legitur ἐν τῷ Παναθηναίῳ nec festi nomen esse potest nec mensis; festorum enim nomina sunt Ἰλιακὰ et Παναθήναια, non Παναθήναιον, mensisque nomen si vs. 18. scriptum esset, non dictum foret τῇ ἑνδεκάτῃ ἐν τῷ Παν. sed certe τῇ ἑνδεκ. τοῦ Παν. vel Παναθηναίου μηνὸς ἑνδεκάτῃ. Itaque τὸ Παναθήναιον est locus, τέμενος, ubi agi Minervae sollemnia solebant et maxime Panathenaica, ut Athenis est τὸ Λήναιον, ubi acta Bacchica sollemnia et maxime Lenaea, ut Ἀθήναιον Sigei, Πανελλήνιον, Πανιώνιον, alia multa. Vidit hoc iam Franckius (Richtersche Inschr. p. 441.). Sed τῇ ἑνδεκάτῃ vs. 18. refertur ad mensem, quo acta Iliaca; quod quum sponte pateret, non opus erat mensis nomen addi. Vs. 20. non dubito quin offensionem praebitura sit portentosa vox ἀνατριακοσιολόγιστον. At tertia pars vocis satis certa est; secunda vero manifesto latet in litteris Mülleriani apographi ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ, pro quibus Clar. ΤΡΙΑΚΟΣΙΤΟ, bis scripta eadem littera, quae potuerit et Ι et Τ videri; postremo ante has litteras superest Α et ante hoc explenda est lacuna, quae haud dubia est. Scripseris igitur [κατ]α vel [ἀν]α.

ΝΗΝΜΕΘΩΝ. Vs. 32. ΤΩΝ non tantum ex Clar. sed etiam ex Dub. praemissum est. In fine Clar. Müll. ΕΙ, Dub. ΕΠ. Vs. 33. init. Clar. ΜΟΥ, Müll. ΥΜΟΥ, Dub. ΙΣΜΟΥ. In fine Clar. Müll. ΟΙ, Dub. ΟΝ. Vs. 34. init. Clar. ΙΑΝΚΑΙ, Müll. ΤΑΚΗΝΚΑΙ, Dub. ΚΑΙΑΡΕΤΗΝΚΑΙ. Retinui Claraci lectionem licet incertam.

\- - - - - - -
\- - - - - - - - - τ]ὴν αὐτῶ[ν - -
\- - - - - - - - ν κατὰ τοὺς νόμους
\- - - - - - - - τος διέλυσαν εὐγνω-
μόνως· τύχῃ τῇ ἀγαθῇ] δεδόχθαι τῇ βουλῇ κα-
ὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι μὲν] ἐπὶ τούτοις τὰς πόλεις
καὶ τοὺς ἀποσταλέντας δικασ]τάς· καὶ εἶναι αὐτοὺς
προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ] δήμου τοῦ Ἰλιέων· στεφ-
ανῶσαι δὲ καὶ Παναθηναίοις τοῖς] νέοις ἐν τῷ γυμνικῷ
ἀγῶνι· τὸν δὲ ἀγωνοθέτην] ἀναγορεῦσαι, ὅτι ὁ δῆμο-
ς ὁ Ἰλιέων στεφανοῖ τὸν δῆμον] τὸν Ῥοδίων καὶ τὸν δῆ[μον
τὸν - - - καὶ τὸν δῆμον τ]ὸν Δηλίων καὶ τὸν Παρί[ων
ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆ]ς πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀσ-
τυγείτονας. ἵνα δὲ - - - τῶν ἱ]ερῶν? καὶ τῆς πατρίδος
\- - - - - - - - πρεπ]όντως, τὰς μὲν ἐκ - -
\- - - - - - - - τὰ]ς δὲ ἀναγγελίας ποιη-
σάσθων οἱ πρυτάνεις? καὶ ὁ ἀγω]νοθέτης Σκύθης? καλέσα-
ι δὲ καὶ εἰς πρυτανεῖον τὸν σύνδικο]ν κα[ὶ] τοὺς ἀ[γ]αγόντας
εἰς τὸ δικαστήριον. ὅπως δὲ τὰ ἐψ]ηφισμένα φανερὰ ᾖ πᾶ-
σι τοῖς βουλομένοις εὖ πράτ]τειν τὴν πόλιν, ἀναγράψ-
αι τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλας δύο] τοῦ λευκοῦ λίθου καὶ θ-
εῖναι τὴν μὲν μίαν ε]ἰς ἱερὸν τῆς παρ' ἡμῖν θ-
εᾶς, τὴν δ' εἰς ἱερὸν τῶν πάντων θε]ῶν? ἑλέσθαι δὲ κα[ὶ] ἄν[δρ-
ας. - - - - - - - μεν]οι δώσουσιν ἑκάστῳ ....
\- - - - - - - - - πρ]υτανε[ῖ]α εἰςκομιζόμεν[α
\- - - - - - - - - Ἀλεξανδρείας ἑκα- . . . .
τόν - - - - - - - - - ν Ἀλεξανδρείας
\- - - - - - - - - - τοῖς πρυτάνεσιν εἰς τὴ-
ν θυσίαν - - - - τῶν πρυ]τανείων τῶν περιόντων
\- - - - - - - - - - πεντήκοντα. τὴν δὲ δό-
σιν γενέσθαι - - - - τετρά]δι ἀπιόντος ἀπὸ μισθω-
μάτων? - - - - νουμηνίαν?] τὴν ἐνισταμένην, μεθ' ὧν
\- - - - - - - - - - τῶν πρυτανείων. τὴν δὲ ἐπ-
\- - - - - - - - - - ἀπολογ]ισμοῦ οἱ πρυτάνεις καὶ οἱ
\- - - - - - - - - - εὐδαιμον]ίαν? καὶ σωτηρίαν

Decretum hoc refertur ad iudicium, quo Rhodiorum, Deliorum, Pariorum et alius civitatis iudices decreverunt de litibus civitatis Iliensium et oppidorum vicinorum, quas lites pertinuisse ad terrarum possessionem arbitror, quod Iliensium dicionem ante instauratam urbem habuerant alii, Aeolenses, Astypalaeenses, qui Rhoeteum tenebant, et ii qui Sigeum incolebant (Strab. XIII. p. 600. 601. 602.). Illarum igitur urbium ἐκκλήτων arbitrio compositae res sunt: quod significat vox διέλυσαν vs. 3. Quae restitui, non omnia pariter certa esse vix est quod moneam. Vs. 8. Παναθηναίοις τοῖς νέοις dedi ex n. 3620. Vs. 9. ἀγωνοθέτην explevi ex n. 3595. 39. Vs. 10. notabile est Rhodios coronari ab Iliensibus. A. u. c. 566. Ilienses Rhodiis minime favebant (v. lemma ad n. 3595.); nostrum hunc titulum magis eo inclino ut antiquiorem illa epocha quam recentiorem esse putem. Vs. 11. expectes καὶ τὸν δῆμον τὸν Παρίων. Pro Παρίων possis etiam Παριανῶν; praetuli Παρίων, quod Parii Deliis vicini sunt. Vs. 15. ad dictionem τὴν ἀναγγελίαν ποιεῖσθαι cf. n. 3595. 41. Vs. 17. dedi τὸν σύνδικον, hoc est patronum, qui pro causa Iliensium in iudicio dixit, ut qui apud Amphictyones causam certae alicuius civitatis agit, σύνδικος vocatus est. Τοὺς ἀγαγόντας me iudice est pro sollemni εἰςαγαγόντας. Vs. 20. de dictione τοῦ λευκοῦ λίθου cf. ad n. 3595. 36. Vs. 22. quod supplevi τῶν πάντων θεῶν, verisimile fit ex n. 3599. vs. 1. et 26. Reliqua inde a vs. 23. ita mutila sunt, ut nequeant restitui. Vocem Ἀλεξανδρείας, quae bis scripta est, Claracus in Catalogo ad urbem Alexandriam Troadem rettulit; sed drachmae Alexandrinae intelligendae sunt ut n. 3599. Vide de his quae dixi Disquisitt. metrol. p. 148 sq.

- - . . - - πρ]υτάν[εις?] τοὺς . . . - - -
- τὸ] δὲ δαπάνημα [ὃ] τα[μ]ίας τὸ δέον [π]α[ραδότω - -
- . των ἀφ᾽ ὧν καὶ τἄλλα ἃ ἐψήφισται αυ - - - - -
εἰ δὲ μὴ ἐκκομίσωνται ὑπὸ τὴν? - - - - - - - -
- τοὺς τραπεζίτας· τοὺς δὲ παραλα[βόντας? - - - -
ὁ δεῖνα] εἶπεν· τὰ [μὲ]ν ἄλλα καθάπερ ἡ βουλή, τω. [δὲ - - -
. . . . νεώτεροι ἢ πρεσβύτεροι - - - - - - -
πρυτανεύοντας καὶ τοὺς στρατηγοὺς - - - - - - - - -
τὸ δὲ εἰς] τὴν θυσίαν δαπάνημα δώσ[ει . . . . - - - -
- - - . . ἐπιτελέσαι τὴν θυσίαν, εἶναι δὲ τὴν τ - - - - -
- τῆς σ]τηλώσεως τοῦ ψηφίσματος . . . . - - -

Continebantur hoc titulo duo decreta, alterum Senatus, alterum a cive in concione latum, quod nova quaedam decreto Senatus addenda complectebatur (vs. 15 sqq. confer de formula τὰ μὲν ἄλλα cet. ad n. 84.). Ad sacrificia referri haec decreta patet: ceterum adeo multa ad dextram potissimum perierunt, ut ne unus quidem versus expleri queat. Vs. 11. post παραδότω haud dubie tale quiddam fuit: ἀπὸ τῶν χρημάτων ἀφ᾽ ὧν cet. sed ante hoc ἀφ᾽ ὧν addita alia fuisse videntur. Vs. 13. εἰ cum coniunctivo constructum non ausus sum mutare. De trapezitis vs. 15. conf. n. 3599.

3601.

Fragmentum marmoris altum pedem cum quadrante, aequali fere latitudine, sternendo vado Scamandri adhibitum, ante tabernam ad canalem fontium frigidorum exstructam, ad vicum Bunarbaschi-kevi, hoc est proxime a loco, ubi vetus Ilium fuisse putatur; Scamandrum enim nunc dico non qui hodie Mendere vocatur, sed minorem illum fluvium, qui cum illo haud procul ab Ilio novo miscetur. Alterum eiusdem lapidis fragmentum camino eiusdem tabernae insertum est, sed inversum; quod didici ex Duboisii schedis, quas misit Letronnius. Richterus (Itin. p. 461.) qui a. 1816. agrum Troianum adiit, prius fragmentum nuperrime effossum dicit in horto prope fontes Scamandri; ex eius schedis id editum est Itin. p. 574. (cf. p. 627. ubi de forma litterarum monetur in edito p. 574. exemplo non expressa), et ap. Franckium Richtersche Inschr. p. 436. cum commentario usque ad p. 468. porrecto. Leakius in loco vici Bunarbaschi Scamandriam sitam fuisse censet, quod mihi non probari dixi ad n. 3597. Mihi in proxima vicinia fuisse pagus Iliensium videtur. Strabo quidem Ἰλιέων κώμην ab urbe Ilio novo in orientem sitam dicit (vide ad n. 3595.); quare eam in loco Eski-Atschi-kevi collocat Leakius: sed eam licebit opinor paulo in austrum removere propius ad vicum Bunarbaschi. Pagum vero Iliensium ad urbis Iliensium dicionem pertinuisse manifestum est; itaque hic titulus in solo *Iliensium* videtur collocatus fuisse, pertinetque manifesto ad communia Iliensibus vicinisque civitatibus sacra, quorum antistites Ilienses fuerunt.

- - - - - -
A|ΝΟ..ΑΡΙΣΤΕΙΟΝΤΟ....
ΥΝ|ΚΑΙΔΙΟΙΚΕΡΙΘΑΙΚΑΘΟΤΙΚΑΙΠ...
|ΘΑΣΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΑΣΔΕΒΟΥΣΑΠΟ...
...ΑΝΤ..|ΤΩΝΜΙΣΘΟΥΜΕΝΩΝΥΠΟΤΗΣ...
...ΟΝ...Ο|ΝΚΑΙΑΛΛΗΝΒΟΥΝΜΙΑΝΩΣΚΑΙΤΩ...
...|ΘΟΤΙΝΕΝΟΜΟΘΕΤΙΑΤΑΙ...ΤΟΑΛΕΙΜ...
...|ΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣΑΡΚΙΞΟΜΕΝΟΥ...
...|ΤΑΠΕΡΙΤΟΥΘΥΜΕΛΙΚΟΥΚΑΙΤΩΝΑΧΡΟΑΜΑΤΩΝΟ...
...|ΑΙΤΟΥΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣΑΡΤΙΞΟΜΕΝΟΥΣΠΡΟΣΤΑ...
...|ΝΑΤΟΝΕΥΜΝΙΚΟΝΚΑΙΙΠΠΙΚΟΝΓΙΝΕΣΘΑΙΕΙ..ΤΟΝ...
...|ΞΞΑΙΡΕΙΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΝΤΟΙΣΜΙΚΡΟΙΣΠΑΝΑΘΗΝ...
...|ΝΑΝ..ΥΠΑΤΟΝΣΥΝΚΡΙΝΟΝΤΩΝΤΟΝΤΕΑΓΩΝΟ...
...|ΔΡΩΝΚΑΙΑΠΕΡΤΩΝΑΘΛΩΣ...ΕΙΣΤΑΣΣΥΝΟΔΟΥΣΤΩΝΑΡΧ...
..ΑΡΩΙΚ..|ΩΝΛΟΙΠΩΝΚΑΘΟΤΙΕΙΟΙΣΤΑΙΕΞΑΙΡΕΙΣΟ...
...|ΩΤΟΝΕΙΣΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΙΔΙΑΤΑΞΑΠ...
...|ΣΥΝΕΔΡΟΥΣΑΡΤΙΞΟΜΕΝΟΝΠΡΟΣΤΗΝ...
...|ΕΞΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙΝΤΑΣΠΟΛΕΙΣ...
...|ΥΡΗΜΑΤΑΕΣΤΑΘΕΩΡΙΚΟΤ...
...|ΔΙΟ...ΣΘΑΙΛΟΙΟ...
...|ΕΔΡΙΟΝΔΙΔΟΣΟ...
...|ΣΔΙΟΙΚΕΙΣ...
...|ΟΣΟΝΑΝ....
- - - -

Fundus lectionis est textus Duboisii, ex quo etiam formas litterarum dedi. Eundem secutus sum in forma tituli repraesentanda, quam ille distincte delineavit. Linea vero verticali ea, quae Richterus initio versuum solus habet, separavi ab iis, quae etiam ap. Dub. comparent. Post quam lineam ap. Dub. initia versuum sunt, eaque ita disposita, ut prima cuiusque versus littera eadem, qua in nostro

Γ - -; pro his Clar. lacunam et ΑΝΑΓΡΑΨΑΝ et rursum lacunam. Vs. 7. lacuna post ΑΥΤ nimia est pro certo supplemento: in ea quippe versuum regione per universum prope titulum lapidem excavatum esse Köhlerus annotat, idque cavum quadratarius hinc inde vacuum reliquit. Hoc tenendum maxime de vs. 8. In fine vs. 8. Müll. ΑΙΞ, Clar. ΑΓ, Köhl. Α . Τ, unde Τ recepi. Vs. 9. init. Clar. ΤΩΝ. Ibid. ubi ex Müll. dedi . . ΣΑΙ, Clar. habet ΤΟΣΑ; Müll. litteram Σ ut incertam notavit. In fine Ι addidi ex Clar. Vs. 10. init. Lechev. *των*, Clar. Müll. ΙΝ. Vs. 12. init. Clar. ΣΤΑ. Deinde Ζ dedi ex Claraco, ubi Müll. lacunam habet; non dubito tamen quin fuerit Ξ. Ibid. extr. Lechev. *τας ειδια γεγραμμενας*. Vs. 13. Müll. ΕΝΘΕΜΑΣΙ . . . . ΕΚΤΟΣΟΝ ΑΥΓΩΝ . . ΕΚΑΤΟΝ cet. Clar. ΕΝΘΕΜΑ . . . . ΤΟΣΟΝΑΥΤΩΝΔΕΚΑΤΟΝ cet. In fine Ο addidi ex Köhl. Vs. 14. primum Τ addidi ex Clar. Lechev. Deinde Γ addidi ex Clar. Mox ubi ΟΚΟ dedi, Müll. habet ΟΡΟ, Köhl. post magnam lacunam ΚΟ, unde Κ assumpsi. Clar. hoc loco nihil habet. In fine ΔΕ est ex Köhlero; Müllerus ibi habet solum Λ, Claracus nihil. Vs. 15. init. Müll. ΕΙΝ, Clar. ΧΕΙΝ, Lechev. *εχειν*, Köhl. ΣΙΝ. Deinde Α voculae ΤΑΣ, pro quo Müll. lacunam habet, adscivi ex Lechevalerii quisquiliis, qui habet *ενθεματα* et hinc iam nihil hoc versu. In fine Ι addidi ex Köhlero. Vs. 16. Müll. ΑΝ . . ΑΝ, Clar. Köhl. ΑΝΑΠΑΝ cet. Vs. 17. init. Clar. ΤΗΝ, Müll. Köhl. ΤΗΙ. Deinde ubi Müllerus . ΗΙ, Clar. ΠΑΝ, Köhl. . ΑΝ. Lechev. habet *θυσιας εν τω* et sequenti versu *Παναθηναιω*, quae omnia excepto *θυσια* ex vs. 16. petita sunt. Per magnam enim tituli partem Lechev. finitimos versus inter se confudit, quod semel atque iterum annotare sufficiet. Vs. 18. ΤΩΠΑΝ cet. in lapide esse diserte notat Müll. et *τω* est etiam ap. Lechev. etsi Clar. habet ΤΩΙΠΑΝ cet. Köhlerus ΕΙΠΑΝ cet. In fine tamen ex Clar. addidi Ι omissum a Müll. Köhlerus hoc loco Ν (pro Ι) praebet, Lechev. *ω* sine Iota. Vs. 20. primam lacunam (. . .) diserte notavit Köhlerus, neglexerunt Müll. Clar. Tum Müll. ΑΤΡΙΑ ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΣΤΟ, Clar. ΑΤΡΙΑΚΟΣΙΤΟΛΟΓΙΣ ΤΟ . ., Köhl. ΑΤΡΙΑΤΟΛΩΙΣΤοΝ; Lechev. hoc versu habet haec: *τα τριο . . . λονα φελην δραχμας ἑκατον*, ex quibus ultimae tres voces pertinent ad priorem versum. In fine vs. 20. Ν addidi ex Clar. Köhl. Vs. 21. ante ΤΑΠΕΜΜΑΤΑ Clar. prope nullam lacunam habet. Lechev. habet *στεμματα προφερεσθαι* (sine praecedente ΤΑ); Köhl. ΠΑΡΕΜΜΑΤΑ cet. Omnes quattuor auctores consentiunt in lectione *προφέρεσθαι*. Vs. 22. ultimum Ι ex Köhl. et Lechev. addidi, qui ΑΙ habent. Vs. 23. init. Clar. quod dedi; Köhl. ΑΣ ΤΟΥΣ, Müll. ΣΤΟΥΣ, Lechev. *τους*. Mox ligaturam habent Müll. Clar. Köhlerus eo loco magnam habet lacunam. Sub finem Müll. ΓΥΙΙΝΗΙΒΟΙΕΠΙ ΓΡΑΨΑΙΑ, Clar. Π . . . . ΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑ, Köhl. ΠΡΟΙΕΠΙΓΡΑΨΑΙ, Lechev. *επιγραψαντας*. Vs. 26. ΝΟΘΕ addidi ex Claraco. Vs. 27. ex Lechev. dedi ΩΣΚΑΙΕΠΑΞΙΑ; ceterum post ΚΑΙ Lechev. lacunam trium litterarum signavit, quae tamen nulla est. Incidit enim in eum locum, ubi cavum lapidem et litteris vacuum esse supra dixi. Pro his Claracus Ο . . . . ΑΞΙΑ, Müllerus Ο . . . . . ΑΞΙΑΙ, Köhlerus lacunam exiguam et ΑΞΙΑΙ. Vs. 28. primum Τ est ex Lechev. Tum Clar. ΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜ - - -, Müll. ΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜΕ - -, Köhl. ΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜΕΝ - -, Lechev. *επιμελησομενους*. In fine litteras ΙΝ addidi ex Köhl. Lechev. Vs. 29. Müll. ΑΓΕ . . . Ε, Clar. ΑΠΕ ΛΑΞΞΙΝΔΕ, Köhl. ΑΤΕ . . ΔΕ. In apographo Lecheval. huc pertinet *τηνδε την πομπην εκ των βασιλικων*, haud dubie fictum de coniectura. Reliqui omnes in fine tantum ΒΑΣΙΛ habent. Vs. 30. init. Müll. ΔΙΑΤΑΞΩ . . Ν, Clar. ΔΙΑΤΑΞΩΜΕΝ, Köhl. ΔΙΑΤΑΖ . Ν, Lechev. *ιλια ταξιν εν*, unde primum Ι assumpsi. Pro ΤΗΙ Köhlerus habet ΜΗ. Vss. 31. et 32. ita evanidi sunt, ut Dubois in catalogo tantum triginta versus superesse dixerit. Neque ex duobus postremis versibus Lechev. et Köhl. quidquam habent. Clar. vs. 31. habet tantum ΑΥΤΟΥΣ - - - - - ΡΑ, vs. 32. autem ΘΗΣ, pro quo Müll. ΟΗ‾.

Ἐπει]δὴ ὁ ἱερεὺς τῶν πάντων θεῶν Ἑρμίας Ἑρμίου [ἀεὶ] κατακολουθ[ῶ]ν [τ-
ῇ τῶν π]ρ[οφανεστά]των? εὐεργετῶν προγόνων [πρὸ]ς τὸν δ[ῆμον πρ]ο[θ]υμ[ί]ᾳ καὶ [δ-
ιαφερ]ού[σῃ? φιλοδ]ο[ξ]ίᾳ πρό[ς] τε τοὺς θεοὺς ὁσίως καὶ εὐσεβῶς προσφέρεται κ-
αὶ πρ]ὸς τὸν δῆμον φιλαγάθως καὶ μεγαλάμπρως, προ[αιρού]μενός τε καὶ α[ὐ-
τὸς π]ρὸς τοὺς θεοὺς [σέ]β[ε]σ[θ]αι καὶ τὸν δῆμον [εὐσε]β[ῶς διαθέ]σθα[ι]? ἐ[π]ιδέδωκε
ἐκ τοῦ] ἱεροῦ ἀργυρίου, [οὗ αὐτὸς] ἀν[έ]γραψ[ε]ν?, [δρ]α[χμὰς μυρίας καὶ] πεντατισχιλία-
ς, συνδο]κ[ε]ῖ δὲ τῷ δήμῳ ἀποδεξαμένῳ αὐτ[οῦ τὴν εὔ]νοιάν τε καὶ σπουδή-
ν καθ]ὰ καὶ περὶ τῶν ἐπιδεδομένων χρημάτων προσῆκόν ἐστιν· ἵνα αἵ τε
τῶν Ἰλια]κῶν τιμαὶ ἀπὸ τῶν χρημάτων [καὶ] αἱ εἰς τοὺς [πολί]τας φιλανθρωπίαι δι-
αμένωσ]ιν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἀγαθῇ τύχῃ ἐπὶ ὑγι[εί]ᾳ καὶ σωτηρίᾳ καὶ τοῖς
ἄλλοις] ἀγαθοῖς πᾶσι δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, τὰ μὲν χρήματα εἶναι
τὰ ἐπιδοθέν]τα ὑπὸ Ἑρμίου ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς· τοὺς δὲ τραπεζίτας, ἐπεὶ διαγεγραμμέ-
να ἦ τὰ διά]φορα, ἔχειν ἔνθεμα [δ]ι[δόντας] τό[κ]ον αὐτῶν δέκατον, καὶ παραδοῦναι [το-
ῖς τραπεζίταις] τοῖς μεθ᾽ ἑαυτοὺς τοὺς πρυταν[έ]ας [τ]όκο[ν] διμήνου δέκατον, τοὺς δὲ
τραπεζίτας] ἔχειν ἔνθεμα τὰς μυρίας καὶ πεντακισχιλίας Ἀλεξανδρείας καὶ
τὸν διμήνου τό]κον. ἀπὸ δὲ τῆς προσόδου γίνεσθαι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐν τῷ Παναθην-
αίῳ ἐν τῇ ἑορ]τῇ τῶν Ἰλιακῶν πομπὴν καὶ θυσίαν [τ]ῇ Ἀθηνᾷ· τοὺς δὲ τραπε-
ζίτας διδόναι ἑκάσ]του ἔτους ἀπὸ τῆς προσόδου τῇ ἑνδεκάτῃ ἐν τῷ Παναθηναίῳ
τοῖς ἀφ᾽ ἑκάστη]ς φυλῆς αἱρεθησομένοις φυλάρχαις κατὰ φυλὴν δραχμὰς ἑκα-

celebre Minervae Iliensis templum non in pago illo Iliensium sed in urbe Ilio fuit (v. lemma ad n. 3595.). Festum hoc quam antiquum sit, non licet accurate definiri. Haud dubie tamen idem est quod n. 3595. Antiochi Soteris aetate commemoratur, ubi etiam gymnici certaminis, ut in nostra inscriptione, mentio fit, quod iam Alexandrum M. Iliensibus pollicitum esse probabile est (vide not. ad n. 3595.). Noster hic titulus nihil impedit quominus secundo vel tertio ante Christum saeculo tribuatur. Vs. 1. *στέφανον ἀριστεῖον* recte dedit Franckius, ut in Atticis tabulis Quaestorum habetur *στέφανος ἀριστεῖα τῆς θεοῦ*, et n. 2376. in Pario titulo: *ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Πραξικλῆν Νεομήδους ἐτίμησεν τὸ ἕβδομον χρυσῷ στεφάνῳ ἀριστείῳ.* Vs. 3. dedi *καθ᾽ ἃς*; minus verisimile est *καθώς*, pro quo potius *καθότι* in hac inscriptione dicitur. Videtur tale quiddam fuisse: *κατὰ τὰς διατάξεις καθ᾽ ἃς* cet. Tum fere hoc dictum fuerit: boves immolandas oportere emi ex reditibus agrorum locatorum, in hunc fere modum: *τὰς δὲ βοῦς ἀπὸ [τῶν τελῶν ἀγοράζειν τῶν τεμένων] πάντ[ων] τῶν μισθουμένων ὑπὸ τῆς [βουλῆς* cet. Vs. 6. in litteris ΤΟΑΛΕΙΜ quid lateat, non exputo; vix aptum huic loco est, quod Franckius dedit, *τῷ ἀλείμματι.* Vs. 8. iam Morgensternius ad Richt. p. 632. recte correxit. *Θυμελικὸς (ἀγὼν)* ad choros saltantium potissimum referri videtur, *ἀκροάματα* vero ad musica quaelibet. Utrumque vocabulum coniungit etiam Malelas Chronogr. IX. p. 95. b. Ven. *ἀγῶνας ἀκροαμάτων καὶ θυμελικῶν σκηνικῶν πάντων καὶ ἀθλητῶν καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα.* Vs. 10. extr. ad *ἐπὶ τὸν* fortasse supplendum *τύμβον*, ut ad tumulum herois alicuius Iliensis habita gymnica et equestria certamina sint. Vs. 13. extr. *ἀρχόντων* valde incertum est; incidit in id etiam Franckius coniiciens insuper *ἀρχιθεώρων*, sed hoc repudians; neque id ego probaverim, quum videatur potius *θεωρῶν* exspectari. Vs. 17. *αἱ πόλεις* sunt eae, quibus haec sacra communia fuerunt; fortasse hoc versu de mittendis theoris dicitur. Ita vs. 18. manifesto memorantur pecuniae in theorica impendendae. Vs. 19. fortasse supplendum *λόγον δὲ θέσθαι* ut n. 3599. 25.

3602.

Leucae Gallicae dimidiae spatio a fontibus Scamandri, qui sunt ad vicum Bunarbaschi, in occidentem inter varias ruinas, in columna semisepulta; minusculis ed. titulum ab Åkerblado repertum Lechevalier Voy. de la Troade T. III. p. 311. n. 6. cum falsa Åkerbladi restitutione, et litteris epigraphicis sed pessime Turner. Itin. T. I. p. 59. et hinc Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 138. et in Rosii Inscr. Gr. p. 406. Sed Dobraeus Lechevalerii apographum Åkerbladianum aliquatenus confudit cum n. 3603. et n. 3604. (ut Clarkius Gr. Marbles p. 50. et Itin. T. II. P. I. p. 99. cum n. 3603.) nec vidit Turneri titulum eundem esse atque Åkerbladianum, atque ita se impedivit variis difficultatibus, quae expeditae a nobis sunt distinguendis ut debent titulis. Aliud insuper Åkerbladi apographum ed. Lenzius in translatione Germanica operis Lechevalierii p. 250. cum nota. Habeo praeterea ex ipsis Åkerbladi schedis a Müntero missis, quibus meliora continentur editis, et ex schedis Köhlerianis, quas delineavit Duboisius. Tractavit Franckius Richtersche Inschr. p. 444. non sine errore.

- - - ΠΟΛΕΙΣΑΝΟ ΩΙ..ΣΑΙ
- - - ΣΙΑΣΚΑΙΤΟΥΑΓΩΝΟΣ
ΚΑΙΤΗΣΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ
ΑΓΩΝΑΣΙΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΙΛΙΑΔΑ
ΚΑΛΩΣΚΑΙΕΛΔΟΕΩΣΚΑΝΗΦΟΡΗΣΑΣΑΝ
ΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΘΕΑΝ

Ita schedae Köhlerianae, nisi quod unam litteram mutavi et alteram addidi; reliqua apographa nullius sunt pretii, utpote et magis mutila et corruptiora. Littera Η hanc formam habet Η. Vs. 4. init. Akerbl. in schedis - - ΤΩΝΑΣΙΝ, ex quo assumpsi Σ; Dub. ΑΓΩΝΑΕΙΝ: reliqui hanc vocem omittunt, nisi quod Turn. habet inde ultimum Ν. Vs. 5. ΚΑΙ dedi ex sched. Akerbladi; Κ omittit Dub. reliqui has tres litteras omittunt et plures insuper. Vs. 6. Lechev. *ευσεβειας*, quod non est in lapide integrum.

Ἰλιεῖς καὶ αἱ] πόλεις α[ἱ κ]ο[ιν]ω[νοῦ]σαι [τῆς θυ]σίας
καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πανηγύρεως Ἀγώνασιν? Δημη-
τρίου Ἰλιάδα, καλῶς καὶ ἐ[ν]δό[ξ]ως κανηφορήσασαν,
[εὐσ]εβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τὴν θεάν.

Franckius p. 447. huic ut videtur canephoro virgini apud Scamandrenses dicatum titulum censebat: sed potius et hic titulus et n. 3603. in solo Iliensi dicati erant eo loco ubi Panathenaea acta, hoc est ad vicum Bunarbaschi (cf. ad n. 3601.): et nota hunc titulum non esse aliunde huc allatum, quum semisepultus inter ruinas inventus sit.

3603.

Columna marmorea, nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis. Edidit qui eo apportavit Clarkius, the Tomb of Alexander p. 158. et Greek Marbles n. 28. p. 50. ubi eam dicit in planitie Troiae inter rudera templi prope fontes Scamandri repertam esse. Scamandrum vero Clarkius certe alibi non eum fluvium dicit, cuius fontes sunt prope Bunarbaschi, ubi n. 3602. repertus est, sed fluvium Mendere (Itin. T. II. P. I. p. 109.), cuius tamen fontes tam remoti sunt, ut ad eos hic titulus non possit repertus esse. At idem Clarkius aliquot annis post Itin. T. II. P. I. p. 99. titulum hunc perhibuit repertum esse in ruderibus, quae sunt in meridionali ripa fluminis Kalafat-Osmack s. Kallifat-Osmack, quem putat Simoenta esse: hoc flumen est propius ad Ilium novum, a fontibus illis, qui sunt prope Bunarbaschi, in septentrionem, trans fluvium Mendere. Quodsi reputo Clarkium in opusculo de Graecis marmoribus Cantabrigiensibus prope Scamandri fontes repertum hunc lapidem dixisse et eundem confudisse cum n. 3602. quem ex Lechevalerio sciebat prope Bunarbaschi inventum esse, non dubito quin ibidem repertus lapis n. 3603. sit, Clarkiusque ante editum Itinerarium, quum opusculum de Cantabrigiensibus marmoribus conscriberet,

Iam vero hae tres partes *ἀνα* vel *κατα*, *τριακοσιο* et *λογιστον*, non videntur separari posse. Ausus igitur sum scribere *τριώβολον ἀνατριακοσιολόγιστον*, hoc est: Trapezitae singulis tribubus danto drachmas CL sive *triobolum trecenties computatum*, *λελογισμένον ἀνὰ τριακοσίων λόγον*. Caput est drachmarum quindecies mille; usurae sunt drachmarum MD; singulis tribubus dantur drachmae CL (videntur enim decem Ilii tribus fuisse); in singulos autem viros computatur triobolum, quod trecenos circiter viros singulae continerent tribus. Itaque Ilium huius tituli aetate civium fere tria millia habebat, hoc est praeter inquilinos et servos incolas fere tredecies mille et quingentos. Additur *καὶ τὸ ἥμισυ ἀργύριον*, hoc est: earum CL drachmarum dimidiam partem *argento* numerandam esse (non aere, nec si cui hoc addi placeat auro). Vs. 21. cave *στέμματα* verum putes; cf. vs. 24. Pro verbo *προφέρεσθαι* exspectabamus *προσφέρεσθαι*. Vide Pollux I, 28. Ad infinitivum *προφέρεσθαι τὰ πέμματα* supple ex prioribus *ἀπὸ τούτων*. Vs. 23. *τῇ βοῒ ἐπιγράψαντας* certum est. Inscriptiones impositas animalibus esse etiam aliunde constat (vide Philostr. vit. Apoll. I, 1. Pausan. VIII, 10. extr. Schol. Pind. Olymp. III. vs. 53.), sive in collari sive in stragulo sive in cornibus. Vs. 29. *βασίλεια* sunt aut Seleucidarum aut Attalorum, quae tamen potuerunt iam a Lysimacho condita esse (vide ad n. 3595.), haud dubie in arce. Titulus enim quin tertio vel secundo ante Christianam epocham saeculo exaratus sit, non dubito.

3600.

Lapis Choiseulianus altus pedem I pollices III lineas IX, latus pollices XI et dimid. nunc in Museo regio n. 544. Aeri incisum edidit Claracus, habeoque etiam ex schedis Mülleri, qui transcripsit ex lapide. Titulus Iliensibus tam similis est, ut eum non dubitarim *Iliensibus* interponere.

ΘΥΣΙΑΣΙΤΟΥ
ΓΕΙΣΑΓΕΣΘΑ
ΤΗΛΙΩΞΑΝΚΑΙΤΑΣΑ
ΚΩΙΤΟΥΣΚΑΜΑΝΔΡΟΥ
Θ. . . . . ΞΟ.
. . . .
. . . ΤΗ . . . .
. . . . ΑΠ
. . . . ΗΚ. . . ΕΝ. . . ΙΛ
Σ‾. . . . . ΥΤΑΝΙΣΝΤΟΥΣΤΟΙ
ΔΕΔΑΓΑΝΗΜΑΛΤΑ. . ΙΑΣΤΟΔΕΟΝ.Α
ΟΤΩΝΑΦΩΝΚΑΙΤΑΛΛΑΑΕΨΗΦΙΣΤΑΙΑΥ
ΕΙΔΕΜΗΕΚΚΟΜΙΣΩΝΤΑΙΥΠΟΤΗΝΕ. . . .
ΤΟΥΣΤΡΑΠΕΞΙΤΑΣΤΟΥΣΔΕΠΑΡΑΛΑ
ΕΙΓΕΝΤΑΝΗΝΑΛΛΑΚΑΘΑΓΕΡΗΒΟΥΛΗΤΩ
ΔΩΣΙΜΕ.ΑΣΣΑΝΝΕΩΤΕΡΟΙΗΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΑΣΚΑΙΤΟΥΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ
ΤΗΝΘΥΣΙΑΝΔΑΠΑΝΗΜΑΔΩΣΣ. . . 7.ΟΔΟΤΟΙ
ΩΔΕΠΙΤΕΛΕΣΑΙΤΗΝΘΥΣΙΑΝΕΙΝΑΙΔΕΤΗΝΤ
ΤΗΛΩΣΕΩΣΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΑΤ.ΛΛΗΣΑΙΡΓΙΦΑ

Fundus lectionis est textus Mülleri, cui paucas litteras ex Claraco addidi; alias omittit Claracus, quas singillatim enumerare non est operae pretium. Vs. 1. Müll. tantum ΟΥΣ; Clar. iis quae dedi praefigit insuper litteras ΑΡΧΙ punctis delineatas. Vs. 2. Clar. in fine addit litteras ΝΤΟΣ punctis delineatas. Vs. 3. Clar. nihil nisi ΤΑΝΚΑΙΤΑΣ. Vs. 4. init. Clar. ΚΟΙ, cui punctis delineatas litteras ΑΠΟΙ praefigit. Vs. 11. pro primo Λ Clar. habet Α. Deinde ΤΟΔΕΟΝ dedi ex Clar. Müllerus habet ΤΟΙΛΕΟΝ. Vs. 12. Müll. ΤΑΛΛΑΑ. Clar. tantum ΤΑΛΛΑ. Vs. 13. extr. Clar. ΤΗΣΣ - - - Vs. 16. init. Clar. ΕΔΟΚΙΜΕΥΙΑΣΣΑΝ. Vs. 20. init. Clar. ΤΗΛΟΣΕΩΣ. Post vocem ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Müll. .Τ. ΛΛΗΣΑΙΡΓΙΦΑ, Clar. Α . . . ΛΛΗΣ - - - -, ex quo primam litteram in ordinem recepi.

- - *θυσίας .του* - - -
- - . *εἰσάγεσθα[ι* - - -
. . . . . . *αν καὶ τὰς α* - -
κῳ τοῦ Σκαμάνδρου - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

3605.

Tabula marmoris Parii aliis duobus lapidibus imposita ita, ut quasi exigua quaedam porta vel mensa formetur, vel ut Clarkius perhibet sedilis vicem praestans, ad portam Moscheae vici Bunarbaschi, ac proinde *Iliensis*, alta secundum Duboisium pedes V pollices II, lata pedem et pollices X mensurae Gallicae, crassa secundum Viduam pollices Anglicos X, litteris valde attritis. Vss. 26-33. ex Walpolii schedis ed. Clark. Itin. T. II. P. I. p. 114. et universum titulum cum supplementis (vss. 23-25.) Vidua Inscr. ant. tab. XII. 3. (cf. p. 12.) Vss. 26-34. habeo ex schedis Duboisii, quas misit Köhlerus. Mire tractavit Franckius Richtersche Inschr. p. 437 sq. Lapidem viderat etiam Richterus Itin. p. 461. sed legere non potuit.

. . . . αΠΕ . . . .
. . . . ΓΟΝΤ. . ΝΙΚ . . . .
. . . . . . ΤΗΣΤΟΥΤΩΝ . . . .
. . . . ΑΣΔεΗσ . . . . . .
. . . ΣγΝΕΝΟΑιΚΑΙ . . πτ . . .
. . . οαυχπο . . . .
ΒΟΩ . . . . . .
ΤΟΝ . . . Ω . . ΟπΕΡ . . .
. . . . ξ . . .
. . . . . . Α .
. . . . . ΑΡΥΠΟ
. . . . . . εΙΩ
. . . . . . αΙ
. . . . . . ΤΙΟ
. . . . . . Οι
. . . . . . ΑΙ . .
. . . . . . Ωμ
. . . . . . ΟιΕ
. . . . . . Ξ
. . . .
. . . . . . ΟΕ
. . . .
. . ΑΕ . . . . ΟΣΙΛΙΕ[ΩΝ]
. . . . ΤΗΒΟΥΛ[ΗΙΚΑΙ]ΤΩΙΔΗΜ[ΩΙ]
ΧΑΡΙΝΗΝΕΧΩΝΔΙΑ[ΤΕΛΕΙ]
ΙΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΠΕΡΙΤΗΣ
ΠΡΟΣΤοΘΕΙοΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΚΑΙΜΑΛΙΣΤΑΠΡΟΣΤΗΝΑΘΗΝΑΝ
ΕΚΤΗΣΠΡοΤΕΡοΝΓΡΑΦΕΙΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΣΠΡοΣΥΜΑΣΠΕ
ΠΕΙΣΜΑΙΠΑΣΙΦΑΝΕΡΟΝΠΕ
ΦΥΚΕΝΑΙΚΑΘΗΝΤΑΣΤΕΒΟΥΣΚΑΙ
ΤοΥΣΒοΥΚοΛοΥΣΑΝΕΤΙοΕΙΝ
ΑΙΝΥΝΔΕΧΩΡΑΝΗΓΟΡΑΙ

Vss. 1-25. sunt ex solo Vid. In reliquis fundus lectionis est textus Duboisii. Vs. 26. Vid. ΙΝ ΕΝΠΑΝΤΙΧ . . . ΩΙ cet. Dub. · · · · · ΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙ ΡΩΙΠΕΡΙΤΗΣ, Walp. · · · · · ΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΠΕΡΙ ΤΗΣ. Vs. 32. init. Dub. Walp. ΦΥΚΕΝΑΙ, Vid. perperam ΤΗΚΕΝΑΙ. Deinde, ut mittam Viduae menda, vs. 33. Walp. desinit in voce ΒΟΥΚΟΛΟΥΣ; tum Dub. ΑΝΕΠοΕΙΝ, Vid. ΑΝΕΤΙοΕΙΝ. Vs. 34. init. Dub. ΛΙ, Vid. ΑΙ. Usque ad vs. 22. nihil proficias; reliqua haec sunt:

. . [λ]ε? - - - - ος Ἰλιέ[ων] τῇ βουλ[ῇ καὶ] τῷ δήμ[ῳ].
χάριν ἣν ἔχων δια[τελῶ ὑμ]ῖν ἐν παντὶ καιρῷ περὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας καὶ μάλιστα πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, ἐκ τῆς πρότερον γραφείσης ἐπιστολῆς πρὸς ὑμᾶς πέπεισμαι πᾶσι φανερὸν πεφυκέναι, καθ' ἣν τάς τε βοῦς καὶ τοὺς βουκόλους ἀνετί[θ]ειν· [κ]αὶ νῦν δὲ χώραν ἠγόρα[κα cet.

Quid in praecedentibus scriptum fuerit quaerere otiosi hominis est: sed reliqua satis aperta sunt. Itaque de hoc titulo mireris quae iudicarunt viri docti. Osannus enim decretum populi Iliensium inesse putabat (vide eum in Jahn. Annal. philol. et paedag. VI, 1. p. 321), Franckius autem epistolam, qua quis, fortasse rex Pergamenus, pago Iliensium commendarit virum de hoc pago bene meritum: quasi talis vir commendatione eguerit. Epistolam tamen contineri apertum est: neque improbo, quod regis haec epistola esse putatur. Walpolius quidem Romanae aetati tribuendum titulum iudicabat, quod abesset Iota quod vocatur subscriptum; cui recte obloquitur Franckius: patet enim nunc hoc Iota non omissum esse, nisi quod vs. 24. deest in vocula ΤΗ; sed ne hoc quidem verum videri posthac exponam. Denique universa scripturae forma ea est, ut titulum secundo vel tertio ante Christum saeculo tribui liceat. Ex nomine eius, qui epistolam dedit, vs. 23. paucissima supersunt; eum arbitror vel Seleucidam vel Pergamenum principem fuisse: ΑΕ, quod in ΛΕ muto, potest ex βασιλεὺς vel βασιλέως superesse, vel ex Seleuci nomine; quamquam restitutio ne sic quidem praestari potest. Lapidem in vicinia vici Bunarbaschi ex ruderibus petitum esse, apertum est. Quum plura antiqua saxa in illum translata sint e vico Atschi-kevi, non eo, qui Eski-Atschi-kevi vocatur (cf. ad n. 3601.), sed eo, qui propius abest a Bunarbaschi, potest sane hinc apportatus esse ad moscheam vici Bunarbaschi, ut inserviret usui incolarum ad moscheam versantium: sed utut est, titulum vix neges ad pagum Iliensium positum fuisse. Quae quum ita sint, vss. 23. 24. scripseris cum Franckio Ἰλιέ[ων κώμης] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Sed quis credat Ἰλιέων κώμην habuisse *Senatum et Populum?* Immo is fuit vicus dicionis Ilii novi, nec separatam habuit rempublicam, separata sacra. Scribendum igitur Ἰλιέων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Nempe lacunarum spatia in hoc titulo litteris valde inaequalibus scripto admodum incerta sunt: ita vs. 26. initio ubi ΙΝ habetur apud Viduam, quinque litterarum lacunam posuerunt Dub. Walp. Fac vs. 23. extr. oblitteratum esse tantum Ω, non quod Vidua putabat ΩΝ, et scribe vs. 24. init. ΝΤΗΙ, mutato ΤΗ in ΗΙ; satis iam expletae lacunae erunt. Epistolae sententia aperta est. Scribit rex, quem favorem perpetuo habuerit Iliensibus (ὑμῖν certa via emendavi), patere ex prioribus quas ad illos dederit litteris, secundum quas deae Iliensi boves cum pastoribus dedicaverit; nunc vero se emisse insuper terram, nempe ubi pascerentur boves. Boves has puta Panathenaeorum sacrificiis inservisse; lapis enim in Panathenaeorum loco videtur collocatus fuisse (cf. ad

apographo, ratione collocata sit; apud Richterum autem aliam litterarum initialium dispositionem reperies, eamque minus probabilem. Varietas lectionis potissima haec est exceptis iis litteris, quas ante lineam posui, ac vitiis Richteri permultis et manifestis. Vs. 1. Dub. ΝΟΑΝΣΙ..ΟΝΤΟ, Richt. Ν... ΑΡΙΣΤΕΙΟΝΤΟ; quae composui. Vs. 2. pro litteris ΕΡ Richt. tria puncta habet. Vs. 3. init. Richt. ΘΟΣ, Dub. ΘΑΝ, quae composui. Vs. 5. Dub. ΑΛΛΗ, Richt. ΑΛΛΗΝ; tum pro ΜΙΑΝ Richt. ΙΛΙΑΝ. Vs. 6. Richt. ΟΤΙΝ..ΕΝΟΑΣΘΕΤΑΤΑΙΤΩΑΛΕΙΜ - - - Dub. quod dedi, nisi quod in fine habet ΤΟΑΛΕ. Vs. 7. extr. Richt. ed. Franck. ΑΡΧΙΞΟΜΕΝΟΥ, ed. Morgenst. ΑΡΧΙΣΟΜΕΝΟΥ. Vs. 8. Dub. ΑΙ..... ΤΟΥΜΕΛΙΚΟΥΚΑΙΤΩΝΑΧΡΟΑΡΙΑΤΩΝΟ; Richt. quae dedi, nisi quod pro ultimo Τ habet Ι. Vs. 9. init. Dub. ΑΠΟΥΣΣΑΝΕΔΡΟΥΣ, Richt. ΟΙΤΟΥΣ ΣΥΝΓΕΝΟΥΣ, quae composui. Mox Ξ ex Richt. dedi, Dub. Σ. Vs. 10. ubi dedi ΕΥΜΝΙΚΟΝ, Dub. ΣΥΜ..ΟΝ, Richt. ΕΥΔΙΝΙΚ.. In fine pro ΕΙ..ΤΟΝ Richterus ΕΝΤΩ - - Vs. 11. pro ΜΙΚΡΟΙΣ Richt. ΜΕΤΟΙΣ. Vs. 12. Richt. ΔΝ.ΣΥ.ΝΟΝΚΥΠ..Ν ΣΥ..ΡΙΚΟΝΤΟΝΥΙΟΝΤ (Franck. Γ) ΕΑΙΩΝΟ - -, Dub. ut dedi, nisi quod sub finem pro ΤΟΝ habet ΤΩΝ. Ap. Richt. litterae ΚΥΠ..Ν haud dubie variam lectionem constituunt praecedentis ΣΥ.ΝΟΝ. Vs. 13. in fine Dub. ΤΩΝΑΙ, Richt. quod dedi. Eod. vs. Richt. ΚΑΛΓΕΡΤΩΝΑΘΛΩ - - - - Ceterum Richt. hunc versum in duas divisit lineas; sed Dub. lapidis formam tam accurate delineavit, ut ei hac in re potior fides habenda sit. Vs. 14. ubi dedi ΚΑΘΟΤΙ, Dub. ΚΑΘΟΓΓ, Richt. ΚΑΘΟΥΙ. Vs. 15. pro ΕΙΣ Richt. ΔΙΣ. Vs. 16. Dub. ΑΡΤΙΞΟΜΕΝΩΝ, Richt. quod dedi. Vs. 18. Richt. ΦΝΑΙΑΤΑΕΙΣΤΑ ΘΕΑΡΙΣΤ - - -, quae in Franckii apographo casu omissa sunt, sed non neglecta in restitutione ab illo tentata. Vs. 19. omissus est ap. Dub. Eum dedi ex Franck. (Morgenst. Ο pro Θ). Vs. 20. Richt. ΘΑ ΡΩΝΔΙΔΟΣ - - Vs. 21. omisit Richt. Vs. 22. idem ΟΤΟΝΑΝ.

- - - - - - - - - - - - -
- - στέφ]ανο[ν] ἀριστεῖον το - - - - - - - -
- - - ῦν καὶ διοικε[ῖσ]θαι καθότι καὶ π[ρότερον - - - - -
- - - κα]θ' ἃς καὶ πρότερον· τὰς δὲ βοῦς ἀπὸ - - - - -
- π]άντ[ων] τῶν μισθουμένων ὑπὸ τῆς - - - - - - -
- - ον . . . . ον καὶ ἄλλην βοῦν μίαν, ὡς καὶ τω - - - - -
- - - - κα]θότι νενομοθέτ[η]ται . . . τοαλειμ - - - - -
- - - - τας καὶ τοὺς συνέδρους ἀρ[τ]ιζομένου[ς - - - - -
- - - - τὰ περὶ τοῦ θυμελικοῦ καὶ τῶν ἀ[κ]ροαμάτων ο - - - -
- - - κ]αὶ τοὺς συνέδρους ἀρτιζομένους πρὸς τα - - - - -
- - - ἀγῶ]να τὸν [γ]υμνικὸν καὶ ἱππικὸν γίνεσθαι ἐ[πὶ] τὸν - - -
- - - - ἐξαιρεῖσθαι δὲ καὶ ἐν τοῖς μικροῖς Παναθην[αίοις - - -
- - - - ναν . . . ὑπ[ὸ] τ[ῶ]ν συνκρινόντων, τόν τε ἀγωνο[θέτην - - -
- τῶν συνέ]δρων καὶ [ὑ]πὲρ τῶν ἄθλω[ν. καὶ?] εἰς τὰς συνόδους τῶν ἀρχ[όντων - -
αρωι κ[αὶ τ]ῶν λοιπῶν, καθότι εἴ[θ]ισται. ἐξαιρεῖσ[θαι δὲ καὶ - - -
- - - πρ]ῶτον εἰς τὰ προγεγραμμένα καὶ διατάξα[ι - - - -
- - - - συνέδρους ἀρτιζομένο[υς] πρὸς τὴν - - - - - - -
- - - - ἐξαποστέλλειν τὰς πόλεις - - - - - - - -
- - - - χ]ρήματα ἐς τὰ θεωρικ[ὰ] τ - - - - - - -
- - - - διο[ικεῖ]σθαι. λό[γ]ο[ν - - - - - - - -
- - - σύν]έδριον δίδοσ[θαι - - - - - - - - -
- - - - ς διοικεῖσ[θαι - - - - - - - - - -
- - - - ὅσον ἂν - - - - - - - - - - -

Infructuosam et plane infelicem huic marmori operam impendit Franckius, quum ex imperfectissimo Richteri apographo restituere titulum tentaret, qui ne nunc quidem possit suppleri, posteaquam eam quae superest partem ex meliori exemplo rectius restituimus. Etenim praeter ea quae in sinistro latere oblitterata sunt, permulta perierunt ad dextram, et coniicio alterum huius lapidis fragmentum, cuius mentionem facit Duboisius, dextram huius tituli partem constituisse, propterea quod Dubois haec fragmenta coniungenda esse vix perspicere potuit nisi ex forma fracturae, qualem in dextra parte delineavit. Titulus non honorarius est, ut putabat Franckius, nec decretum simile illis quae collegia artificum fecerunt, ut putabat Osannus (Syll. p. 235.), sed decretum Ilii atque urbium vicinarum, quae cum Ilio sacrorum communionem habebant (n. 3602 sq.), de ratione sollemnium et ludorum instituendorum scitum. Haec sollemnia arbitror fuisse Panathenaea (conf. ad n. 3599.), quae et ipsa, minora quidem, vs. 11. nominata sunt; egregieque huic convenit sententiae, quod tituli honorarii a communi Iliensium et vicinarum civitatium canephoris dicati (n. 3602. 3603.) in loco Bunarbaschi reperti sunt, itemque alius titulus n. 3605. ad talia sacra pertinens: vix ut dubitem quin eo ipso loco, dico ad pagum Iliensium, qui in vici Bunarbaschi proxima vicinia situs erat, in Minervio ibi condito acta Panathenaea sint; etsi Ilii quoque Panathenaeum fuisse ac proinde Panathenaica sacra colligo ex n. 3600. et

ἀπαγιηθείσης, quod Villoisonus dedit, quasi sit *consecratae*, Graecum non est. Patet scribendum esse ἀπαιτηθείσης, hoc est *exactae*; nempe iussu (ἐκ κελεύσεως) Imperatorum et Caesarum exactum ab Iliensium templis sacrum argentum erat, ex quo confecta statua Iovis est. Ἱερὸν ἄργυρον intellige non cum Lenzio monetam sacram officinae, in qua Iliensium vel provinciae nummi percussi sint, sed vasa sacra argentea in massam deinceps conflata. Melius tamen dictum foret ἐκ τῆς ὕλης τοῦ ἀπαιτηθέντος cet. Vss. 5. et 8. nota elogium Caesarum ἐπιφανέστατοι, hoc est *Nobilissimi*. Vs. 9. inter ΘΕ et Ω nulla lacuna est, sed haud dubie vitium lapidis. Ἡ θεὸς est Minerva Iliensis, ut aliquoties in his titulis. Post haec quae scripta sunt, ea maximam certe partem recte mihi videor assecutus esse. Designatur pondus statuae, id quod demonstrat vox σταθμοῦ vs. 11. quam Lenzius mire explicat *stationem*. Vs. 9. Λ designat litras s. libras, ut Λ vel A vel A passim in ponderibus et in libris scriptis. Librae sunt LXXIX. Sequuntur unciae septem; unciae ut plurimum eo designantur siglo, quod in textu minusculis repetito dedi. In lapide pro ΤΟ fuerit ΓΟ. Vs. 10. post ΕΠΤΑ lacuna non magis statuenda est quam vs. 9. Quod sequitur ΙΤΡ vix potest aliud esse, quam siglum scriptuli s. γράμματος; Τ fuit Γ, Iota vero praecedens videtur pro obliqua lineola lectum esse; siglum enim scriptuli est illud quod dedi in minusculis. Scriptula sunt sex. Superest vs. 10. ΟΗ in quo cave putes oboli notam latere. Sane in scriptulum oboli duo computantur a metrologis antiquis, ac possit proinde aliquis hoc loco emendare Ο(ΒΟΛΟΥ)Α. Sed mihi persuasi scriptuli divisionem in duos obolos theoreticis deberi nec vulgo in usu fuisse, certe in trutina. Sume Η lectum esse pro ΑΙ, Ι vero superesse ex Κ: licebit iam coniicere ὁλκὴν hic scriptum fuisse. Superest vs. 11. ΑΚΟΥ quod in promptu est cum Lenzio explere [ΙΛΙ]ΑΚΟΥ. Sed non probabile est donario imperatorio adhibitum esse pondus Iliense, nec mihi persuadeo peculiarem Iliensibus litram fuisse. Romanum haud dubie pondus intelligendum est, quod vulgo Italicum vocatur; v. nostras Disquisitt. metrol. p. 372. A arbitror Λ fuisse et intercidisse Ι. Universum pondus est librarum LXXIX unciarum VII scriptulorum VI. Deficiunt tantum unciae IV scriptula XVIII ad libras octoginta s. talentum Atticum Soloneum complendum; itaque non dubito quin statuam octoginta librarum pondo dedicare voluerint et casu factum sit, ut quattuor unciae octodecim scriptula deficerent.

3608.

In vico Gheumbrek, Ghiumbrek s. Thymbrek-kevi, qui est prope *Ilium* novum proxime ad vicum Eski-Atschi-kevi fere in septentrionem, in columna fracta inserta muris casae, pulchris litteris. Edidit Webbius Bibl. Ital. T. XXIII. p. 73. (translat. Germ. p. 125.) Cf. Borghesi Giorn. Arcad. 1825. p. 86. et Orelli Syll. Inscr. Lat. n. 574. Eodem loco in aëtomate fracto magnis litteris scriptum esse EPM notat Webbius.

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΝΑΙΟΝΠΟΜΠΗΙΟΝΓΝΑΙΟΥΥΙΟΝ
ΤΟΤΡΙΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ὁ δῆμος Γναῖον Πομπήϊον Γναίου υἱὸν τὸ τρίτον Αὐτοκράτορα.

3609.

Prope Eski-Atschi-kevi, qui vicus prope *Ilium* novum in orientem ultra vicum Tschiblack situs est, Leakioque et aliis locus pagi Iliensium esse videtur, in basi. Edidit Huntius in Walpolii Mem. p. 106.

ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝΤΟΝΣΥΝΓΕΝΕΑ
ΚΑΙΠΑΤΡΩΝΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΠΙΤΗΠΡΟΣΤΗΝΘΕΟΝ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΚΑΙΕΠΙΤΗΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΕΥΝΟΙΑ

Μάρκον Ἀγρίππαν τὸν συνγενέα καὶ πάτρωνα τῆς πόλεως καὶ εὐεργέτην ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν θεὸν εὐσεβείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίᾳ.

3610.

In colle Beyan Mezaley s. Veeran Mezaley prope vicum Tschiblack inter lapides coemeterii Turcici fragmentum columnae striatae ab Åkerblado repertum est, ad quam tabula plana elaborata est tres pedes alta et duos pedes cum semisse lata; in hoc plano legitur haec inscriptio. Primus edidit Lechevalier Voy. de la Troade T. III. p. 312. minusculis, cum supplementis maiore charactere expressis, dein ex Åkerbladi ipsius schedis Lenzius in translat. Germ. Lechevaleriani operis p. 234. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 90. Turner. Itin. T. III. p. 237. Richter. Itin. p. 573. (cf. p. 459. et p. 632.) ap. Franckium (Richtersche Inschr.) p. 227. cum commentario usque ad p. 233. Franckius dicit se usum esse Bröndstedii exemplo, quod Münteri manu scriptum sit. Habeo etiam ex schedis Åkerbladi a Müntero missis et ex schedis Köhlerianis, quas delineavit Duboisius. Titulus *Iliensis* est.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam tituli et characterum dedi ex Duboisii pulcherrima delineatione; reliqui hac in parte non veniunt in censum. Fundus lectionis est eiusdem textus; varias lectiones omitto perpaucas, in his ea, quae Clarkius punctis delineata praebet. Akerbladum ubi posthac nomino, schedas nostras intellige; eas quibus Lenzius usus est huius nomine vocabo. Vs. 1. extr. Dub. ΚΑΙΣΑΙ; Ρ dedi ex Clark. Ak. Turn. (apud hunc imperfectum est). Addidi Ι ex Clark. et Σ ex Lechev. Ak. Lenz. Vs. 2. initio mutilum Ι habent Dub. et Br. Pro hoc Richt. A, reliqui nihil. In fine Σ addidi ex Lechev. Lenz.

vulgari rationi obsecutus Scamandri fontes eos dixerit, qui sunt prope Bunarbaschi: postea vero per errorem hunc titulum videtur ruderibus tribuisse, quae sunt ad Kallifat-Osmack. Quattuor priores versus denuo ex lapide edidit Dobraeus Diar. class. T. XXX. p. 138. et in Rosii Inscriptt. Gr. p. 405. Partem inde recitat Walpol. Travels p. 588. Clarkiique apographum repetiit Osannus Syll. p. 368. Diversum lapidem et a n. 3602. et a n. 3604. esse notavimus ad n. 3602.

Λ . . . . . . ΟΙΟΑΙ
ΑΙΚΟΙΝΩΝΟΥΣΑΙΤΗΣΘΥΣΙΑΣ
ΚΑΙΤΟΥΑΓΩΝΟΣΚΑΙΤΗΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ
ΠΥΘΑΝ
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΤΙΜΟΥΙΛΙΑΔΑ
ΚΑΛΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣΚΑΝΗΦΟ
ΡΗΣΑΣΑΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΘΕΟΝ

Litteras vs. 1. scriptas solus habet Dobraeus, sed ut incertas.

Ἰ]λ[ιεῖς καὶ αἱ π]ό[λεις] αἱ κοινωνοῦσαι τῆς Θυσίας καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πανηγύρεως Πύθαν Σκαμανδροτίμου Ἰλιάδα, κάλῶς καὶ ἀξίως κανηφορήσασαν, εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τὴν Θεόν.

Vs. 1. scriptum fuisse *Ἰλιεῖς καὶ αἱ πόλεις* comparatis n. 3602. et n. 3604. apertum est viditque iam Osannus, licet Dobraeus haec ibi posse scripta esse neget. Titulus me iudice eodem fere loco positus fuit ubi n. 3602. hoc est in vicinia eius loci, ubi Panathenaea acta sunt (cf. ad n. 3602.). Mirum est quod Clarkius (Greek Marbles p. 50. et Itin. l. c.) refert Porsono iudice hunc titulum aetate aequare archontem Euclidem, vel prope aequare, ut dixit in libro de sepulcro Alexandri. Quod an recte ita excusaverit Dobraeus, ut ille tertio quartove saeculo ante Christum natum tribuerit hunc titulum, parum refert. Tertium quidem saeculum vix superat haec inscriptio, potestque eodem iure primo tribui.

3604.

Tabula marmoris candidi alta pedes II pollices III, lata pedes II pollices V, reperta in coemeterio vici Halileli, de quo vide ad n. 3598.; huius coemeterii lapides omnes ex parietinis *Ilii novi* asportati sunt notante Dubois. Catal. Chois. p. 78. Primus edidit Lechevalier Voy. de la Troade T. III. p. 305. litteris minusculis et vitiose (translat. German. p. 208 sqq. cum notis). Hinc habet Rosius Inscriptt. gr. vett. p. 426. Ex eodem particulam tituli petiit Boissonadus in calce epp. Holstenii p. 439. et ex hoc Dobraeus l. c. ad priores titulos. Lapis fuit olim Choiseulianus, Catal. Dubois. n. 192. ubi titulus editus est; nunc servatur in Museo regio Catal. Clarac. n. 661. Ibi transcriptum titulum edidit Osannus Syll. p. 367. aerique incisum Claracus in tabulis. Ex lapide transcriptum misit Müllerus.

ΙΛΙΕΙΣΚΑΙΑΙΠοΛΕΙΣΑΙΚοΙΝΩΝοΥΣΑΙΤΗΣΟ.
ΣΙΑΣΚΑΙΤοΥΑΓΩΝοΣΚΑΙΤΗΣΠΑΝΗΓΥΡΕ . . .
ΑΥΤοΚΡΑΤοΡΑΚΑΙΣΑΡΑΘΕοΥΥΙοΝΘΕοΝΣΕ . .
ΣΤοΝΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤοΙΣΠΡΑΞΕΣΙΝΚΕΧ . .
ΜΕΝοΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙΣΤΑΙΣΕΙΣΑΠ . .
ΤΑΣΑΝΘΡΩΠοΥΣ
ΙΠΠΑΡΧοΣΗΓΗΣΙΔΗΜοΥΙΛΙΕΥΣΣΥΝΕΔ - - -
οΝΤοΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΑΝΕΘΗΚΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙ . .
ΔΙΑΤΗΝΠΡοΣΤοΝΣΕΒΑΣΤοΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ . . .
ΚΑΙΣΩΤΗΡΑΕΑΥΤοΥΕΥΣΕΒΗΑΝ

Fundus lectionis est textus Mülleri. Littera Π hanc formam habet Π. In varia lectione omitto ea quae apud Claracum punctis delineata sunt. Vs. 1. ΑΙ post ΠΟΛΕΙΣ omittit Osannus; Lechev. *Ιλιει και πολει κοινωνουσαι*. In fine Ο addidi ex Lechev. Vs. 5. extr. Clar. omittit ultimum Π. Vs. 7. extr. Lechev. *συνεδ* cum supplemento, quod hic omitto, et vs. 8. init. *τον* omisso quod praecedit ΟΝ. Vs. 8. ultimum Ι addidi ex Clar. et Os. Vs. 10. in fine Lechev. *ευσεβ[ειαν]*.

Ἰλιεῖς καὶ αἱ πόλεις αἱ κοινωνοῦσαι τῆς [Θυ-
σίας καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πανηγύρε[ως
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ υἱόν, Θεὸν Σε[βα-
στὸν ἀνυπερβλήτοις πράξεσιν κεχ[ρη-
μένον καὶ εὐεργεσίαις ταῖς εἰς ἅπ[αν-
τας ἀνθρώπους.
Ἵππαρχος Ἡγησιδήμου Ἰλιεὺς σύνεδ[ρος τοῦ-
τ]ον τὸν ἀνδριάντα ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδί[ων
διὰ τὴν πρὸς τὸν Σεβαστὸν καὶ εὐεργέ[την
καὶ σωτῆρα ἑαυτοῦ εὐσέβηαν.

Titulus pertinet ad Augustum, et Ilii in ipsa urbe positus est, non ibi ubi n. 3602. et n. 3603. Vs. 1. extr. *Θυσίας* scripsit iam Walpol. Travels p. 587. et nos ad n. 2957. aliique. Vs. 7. cum Osanno scripsi *σύνεδρος τοῦτον*, etsi cum Villois. ap. Lechev. malim *συνεδρεύων* (hoc est, quum erat synedrus, in ipso magistratu) omisso *τοῦτον*. Sed vs. 8. init. praeter Lechev. omnia apographa pertinaciter tenent litteram Ο. Inepta est coniectura *σύνεδρον* ap. Lechev. proposita, addita interpretatione *cum basi*. Synedrus hic, in quo tricatur Franckius (Richtersche Inschr. p. 476.), est assessor concilii Iliensium et reliquarum civitatium, isque ab Iliensium urbe delegatus. De synedris his vide n. 3601. Lenzii notas erroribus rebusque alienis refertas non percenseo. Hipparchus Iliensis antiquior notus est ex Polyb. XXIII, 2.

b.

- - ΟΝΘΕΟΝ

a.

ΑΥΤΟΚΡΑΤ.....
ΤΟΝΚΑΙΣΑΡΑΘ
ΘΕΟΥΟΥΕΣΠΑΣ...
ΝΟΥΥΙΟΝΣΕΒΑΣΤ..

c.

ΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΘΕΟΝ
ΘΕΟΥΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ
- - ΥΙΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ

a. vs. 1. Vidua omittit ultimum Τ. Vs. 2. ultima ΑΤ habet solus Vidua. Vs. 3. ultimum Σ omittit Vidua. *b.* quod in alio latere est, solus habet Vidua.

a. Αὐτοκράτ[ορα Τί]τον Καίσαρα θ[εόν], θεοῦ Οὐεσπα-σ[ια]νοῦ υἱὸν Σεβαστόν. Ita explevit iam Vidua.
b. fortasse ad Vespasianum pertinet: [Οὐεσπασια-ν]ὸν θεόν.
c. Si titulus idem est atque *a*, Duboisius confudit versus duos priores et ΘΕΟΝ explevit de coniectura.

3612.

Fragmentum columnae repertum prope Halileli, ex ruderibus templi quod putatur Apollinis Thymbraei fuisse, nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis; edidit Clark. Greek Marbles p. 44. (cf. eundem Itin. T. II. P. I. p. 85.) Titulus est *Iliensis*.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΤΙΤΟΝΟΥ
ΛΕΡΙΟΝΠΡΟΚΛΟΝΤΟΝΦΡΟΝ
ΤΙΣΤΗΝΔΡΟΥΣΟΥΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΚΑΘΕΛΟΝΤΑΤΑΕΝΕΛ
ΛΗΣΠΟΝΤΩΛΗΣΤΗΡΙΑΚΑΙ
ΕΝΑΠΑΣΙΝΑΝΕΠΙΒΑΡΗΤΟΝ
ΦΥΛΑΞΑΝΤΑΤΗΝΠΟΛΙΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν Τίτον Οὐ[α]λέριον Πρόκλον τὸν φροντιστὴν Δρούσου Καίσαρος, καθελόντα τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ λῃστήρια καὶ ἐν ἅπασιν ἀνεπιβάρητον φυλάξαντα τὴν πόλιν.

Ad eundem fortasse Proclum pertinet fragmentum n. 3630. φροντιστὴς est fisci procurator, quod ex Ducangio notatur in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 517. Drusus Caesar est Germanici Caesaris filius, quem celebrat inscriptio Latina in Troade reperta, nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis (Clark. Greek Marbles p. 46.)

DRVSO CAESARI
GERMANICI CAESARIS
FILIO
TI AVGVSTI NEPOTI
DIVI AVGVSTI PRONEPOTI
PONTIFICI
D D

3613.

In tabula marmoris candidi reperta in via inter pagos Tschiblack et Bunarbaschi; edidit Choiseul-Gouffier Voy. pittoresque de la Grèce, T. II. P. II. p. 453. Titulus *Iliensis* est.

In corona: ΔΙΟΦΑΝΤ
ΟΔΗΜΟΣ

Ὁ δῆμος Διόφαντ[ον cet.

3614.

Prope *Ilium* in pago Eski-Atschi-kevi (de quo vide n. 3609.) in arcu porticus variae sunt inscriptiones ex Huntii diario editae ap. Walp. Mem. p. 106. *a. bb. c.* sunt in tribus coronis oleaginis inscriptae; ex tertia tamen tantum duae voces, quas edimus, legi potuerunt. In ipso arcu legitur *d.* et in alio fragmento *e.* Postremo particula *b.* edita est a Muratorio T. III. p. MDCLXXIV. 5. ligno incisa; ea est in marmore „ex ruinis Troiae" petito et a. 1735. Smyrnam delato, cuius apographum Muratorio miserat Bimardus: circum haec quoque verba corona sculpta est. Hanc particulam hoc loco posui ideo, quod Pocockius Inscr. ant. P. I. 2, 12. p. 22. n. 2. eandem habet inter Smyrnaea sed subscriptis verbis ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων etsi corruptioribus: haec enim manifesto eadem sunt atque Huntiana, quae nota *bb.* signavi. Sed quum ex Muratorio pateat, tantum ea, quae particula *b.* continentur, Smyrnam delata esse, iudicandum est Pocockium apographo usum esse, in quo etiam alia scripta erant, quae in solo Troiano remanserant, hoc est illa ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων: rursum haec sola Huntius repperit, quod particula *b.* Smyrnam asportata pridem erat. Ceterum Pocockiana edidi in Smyrnaeis n. 3215. immemor tum Iliensium fragmentorum a Muratorio et Huntio editorum.

b. ΤΩ
ΕΥΤΥΧΕΙ
ΔΗΙΦΟ
ΒΩ

a.
ΟΙΝΕΟΙ

bb. ΟΔΗΜΟΣΟΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

c.
- - - ΙΛΙΩΡΩΜΑΙΩΝ - - -

d.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΛΙΕΩΣ ΕΡΜΟΚΡΑΤΟ..

e.
ΤΗΑΘΗΝΑΙ

n. 3901.). Vs. 25. pro χάριν ἣν melius dicebatur ἣν μὲν χάριν vel certe ἣν χάριν; pro quo dictum accipe χάριν ἥν. Vs. 31. φανερὸν non ad χάριν refertur: tum enim debebat φανερὰν esse: sed ad ἣν χάριν ἔχων διατελῶ, hoc sensu: *quem favorem vobis perpetuo habeam, hoc patere persuasum habeo* cet. Vs. 33. mira extat forma ἀνετίθειν; in promptu est corrigere ἀνετίθην: sed non ausus sum insolentem illam formam tollere, quae potest Hellenistica esse. Nec reprehenderim imperfectum, quod refertur ad tempus tum durans, quum prior epistola scriberetur.

3606.

In marmore reperto ad coemeterium vici Halileli, qui est a vico Tschiblack in septentrionem, ex ruderibus prope fluvium, ubi templum Apollinis Thymbraei fuisse putatur; sed secundum Duboisium in vico Kalafatli, qui ab Ilio novo proxime abest fere in occidentem. Ed. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 86. Huntius ap. Walpol. Mem. p. 104. 1. (conf. Walpol. p. 468. 19.) ex schedis Cyrilli Anthimus Gazes Ἑρμ. λογ. 1813. Iun. et Iul. p. 113. unde habetur in Mus. crit. Cantabr. T. I. p. 557. postremo Prokeschius Erinnerungen aus Aegypten und Kleinasien T. III. p. 43. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis, quas scripsit Duboisius, et ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΙΛΙΕΙCΤΟ
ΠΑΤΡΙΟΝΘΕ
ΑΙΝΕΙΑΝ

Formam A dedi ex Dub. In Sigma lunato consentiunt omnes qui lapidem viderunt exceptis Hunt. Cyr. Formam tituli et lectionem dedi ex Prokeschii schedis, quibuscum in lectione consentit Cyr. Vs. 1. init. praefigitur OI ap. Clark. Dub. et Prokesch. in editis, manifesto de coniectura. Vs. 1. in fine TON exhibent Hunt. Prokesch. in editis; Dub. cum Clarkio integrum hoc TON traiecit in vs. 2. init. Utriusque apographum haud dubie ex eodem fonte fluxit. Vs. 2. extr. ON addunt Clark. Dub. Hunt. et Prokesch. in editis.

Ἰλιεῖς τὸ[ν]
πάτριον θε[ὸν]
Αἰνείαν.

Titulus est aetatis Imperatorum. Contulit Walp. verba Athenagorae legat. p. Christianis: ὁ μὲν Ἰλιεὺς θεὸν Ἕκτορα λέγει.

3607.

Titulis prioribus, qui ad sacra pertinent, adiungo alium licet multo recentiorem, ibidem repertum ubi n. 3606. ac proinde *Iliensem*. Aeri incisum dedit Lechevalier Voy. de la Troade tab. XVIII. vocibus ut plurimum discretis (conf. T. II. p. 245. et interpret. German. Lenzii p. 201 sqq.). Scriptus est in columna dimidiata diametri pedum II.

ΑΠΟΤΗΣΑΠΑΓΙΗΘΕΙΣΗΣΥΑΠΣ
ΤΟΥΙΕΡΟΥΑΡΓΥΡΟΥΕΚΚΕΑΕΥΣΕΩΣ
ΤΩΝΟΣΙΩΤΑΤΩΝΗΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΩΝΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥΚΑΙΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ
ΤΩΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΝΚΑΙΣΑΡΩΝΤΟ
ΑΓΑΛΜΑΤΟΥΔΙΟΣΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝΟΙ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΗΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ[ΕΣ]
ΚΑΙΟ[Ι]ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΙΚΑΙΣΑΡ[ΕΣ]
ΑΝΙΕΡΩΣΑΝΙΗΘΕ.....ΩΛΕΒΔΟΜΗ
ΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΤΘΕΠΤΑ........ΙΤΡΣΞΟΗ
..........ΑΚΟΥΣΤΑΘΜΟΥΕΙΠΑΝΕ
ΦΑΝΕΤΟΙΤΟΥΛΑΝΠΡΟΤΑΝΟ
ΑΣΙΑΣ

Forma litterarum haec est: Ω, Ξ. In tertia qua utor editione Lechevaleriani operis vss. 7. 8. in unum contracti sunt sic: ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΚΑΙΣΑ ΡΕΣ, omissis intermediis, quae coactus sum ex Lenziano opere supplere, in quo minusculis reddita est inscriptio cum Villoisoni emendationibus et supplementis maiore charactere expressis. Haec in ea parte, quam ex Lenzio dedi, uncis inclusi; in ceteris aes Lechevalerii secutus sum, licet in id quoque intrusae sint Villoisoni coniecturae, ut vs. 1. ΓΙ huic deberi colligo ex Lenzii exemplo.

Ἀπὸ τῆς ἀπα[ιτ]ηθείσης ὕ[λη]ς τοῦ ἱεροῦ ἀργύρου ἐκ κε[λ]εύσεως τῶν ὁσιωτάτων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ [καὶ] τῶν ἐπιφανεστάτων Καισάρων τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς κατασκευασθὲν οἱ εὐσεβέστατοι ἡμῶν Αὐτοκράτορ[ες] καὶ ο[ἱ] ἐπιφανέστατοι Καίσαρ[ες] ἀνιέρωσαν [τ]ῇ θεῷ, ϗ. ἑβδομήκοντα ἐννέα, [ϛ]ο. ἑπτά, [ϝ]ρ. [ἓ]ξ ὁ[λκὴν Ἰταλι]κοῦ σταθμοῦ, ἐ[πὶ] Ἀν . - - - - [Ἐπι]φανε[ί]ο[υ]? τοῦ λανπροτά[τ]ο[υ ἀνθυπάτου] Ἀσίας.

Titulus hic non antiquior anno a Chr. 292. quo anno Caesares dicti sunt Constantius Chlorus et Galerius Maximianus, quorum in hoc titulo bis mentio fit suppressis tamen eorum nominibus. Annotat ex Lechev. Lenzius, haud procul ab hac columna aliam iacuisse iisdem verbis inscriptam, nisi quod in ea etiam nomina horum, quos dixi, Caesarum addita sint: duas igitur Iovis argenteas statuas ab illis Imperatoribus et Caesaribus dicatas esse. Non obsum huic sententiae; dubito tamen, annon eadem prorsus fuerint alterius inscriptionis verba, quum exigua in tali re Lechevalerii fides sit. Vs. 1.

3617.

Ibidem ubi n. 3616. Edidit Huntius in Walpol. Mem. p. 104. conf. notam Walpolii p. 468. n. 19.

ΗΠΑΝΘΩΙΣΦΥΛΗ
ΕΞΤΟΝΙΟΥΛΙΟΝΦΙΛ
ΟΝΚΟΣΜΟΝΤΗΣΠΟΛ
ΕΩΣΕΠΑΡΧΟΝΣΠΕΙΡΗΣ
ΦΑΒΙΑΝΗΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ
ΗΣΑΝΤΑΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣΚΑΙΜΕΧΡΙ
ΝΥΝΜΟΝΟΝΕΛΑΙΟΜΕΤΡΗΣΑ
ΝΤΑΤΟΥΣΤΕΒΟΥΛΕΥΤΑΣ
ΚΑΙΠΟΛΕΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙ
ΑΛΕΙΨΑΝΤΑΕΚΛΟΥΤΗΡΩΝ
ΠΑΝΔΗΜΕΙ

Ἡ Πανθωῒς φυλὴ [Σ]έξτον Ἰούλιον Φίλ[ωνα, τ]ὸν κόσμον τῆς πόλεως, ἔπαρχον σπείρης Φ[λ]αβιανῆς, γυμνασιαρχήσαντα λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ πρῶτον τῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ μέχρι νῦν μόνον ἐλαιομετρήσαντα τούς τε βουλευτὰς καὶ πολείτας πάντας, καὶ ἀλείψαντα ἐκ λουτήρων πανδημεί.

Panthois tribus a Pantho heroe Troiano denominationem tulit. De reliquis vide ad n. 3615. 3616.

3618.

Haud procul a loco n. 3616. designato Clarkius magnum marmor repperit in agro, et pauculas in eo litteras agnovit editas Itin. T. II. P. I. p. 92. Habeo etiam ex Duboisii schedis a Köhlero missis, sine varia lectione. Sed Duboisius collocat in vico Kalafatli, haud dubie minus recte. Tractavit Franckius (Richtersche Inschriften) p. 224.

- - - - ΙΟΥΛΙΟΥ - - -
- - - ΑΡΧΟΝ - - -
- - - - - - - ΚΟΣΜΟΝ

Formam litterae Α dedi ex Dub. qui etiam initio linearum lacunas notavit a Clarkio omissas.

[Ἡ δεῖνα φυλὴ Σέξτον] Ἰούλιο[ν Φίλωνα, ἔπ]αρχον [σπείρης Φλαβιανῆς, τὸν] κόσμον [τῆς πόλεως, γυμνασιαρχήσαντα λαμπρῶς καὶ

et cetera ut n. 3616. et 3617.

Quadratarius duo prima Philonis elogia alio ordine inscripsit ac n. 3615-3617. Nomen tribus quod periit, dolendum est.

3619.

In coemeterio pagi Halileli (non, ut ap. Walp. p. 463. dicitur, in vico Gheumbrek), in scapo columnae. Ediderunt Huntius in Walp. Mem. p. 104. 2. Vidua Inscriptt. antt. tab. IX. 2. (cf. p. 10.), Prokeschius Erinnerungen aus Aegypten und Kleinasien T. III. p. 45. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis et ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΟΙΝΕΟΙ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΑΣΚΛΑΠΩΝΑΚΑΛΛΙΠ
ΠΟΥΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝΤ.
ΝΕΩΝΠΡΩΥ

Quod dedi exemplum excepto fine vs. 4. est Viduae. Vs. 3. Walp. p. 463. ex Aberdeeni apographo affert lectionem ΑΣΚΛΗΠΙΩΝΑ praeter fidem reliquorum apographorum; ibid. Prokesch. in edito ΚΑΛΛΑΙΠ, non in schedis. Vs. 4. in fine Τ. addidi ex schedis Köhleri. Vs. 5. deest ap. Hunt. Prokeschius habet tantum ΝΕΟ, sched. Köhl. ΝΕΟΝΓΡΟΥ - - -

Οἱ νέοι τὸν γυμνασίαρχον Ἀσκλάπωνα Καλλίππου, χρηματίσαντ[α - - - - - - - -

Recte Walp. p. 463. annotat vocem *χρηματίσαντα* pertinere ad titulum vel nomen aliud Asclaponi inditum. Et profecto vs. 5. latere huiusmodi quiddam videtur, fortasse *νέων προστάτην*.

3620.

Marmor *Iliense* prope cubi formam referens, intus excavatum, altum pollices Angl. $25\frac{1}{2}$, latum pollices $20\frac{1}{2}$, repertum prope pagum Tschiblack in parvo colle meridiem versus; scripturae quantum superest altum est pollices 19, supra vero et ad dextram fractus lapis est. Edidit Vidua Inscr. antt. tab. XI. n. 1. (cf. p. 11.)

[*Textum vide in pag. seq.*]

*- - - - - - - - - - - [τε-
τ]ράκι[ς? - - - - - -
τὰ ἀχθέν[τα - - - - -
α καὶ νέα Παν[α]θ[ήναια
ἐπὶ ἀγωνοθέτου τ[οῦ ἀ-
ξιολογωτάτου Αὐρη[λί-
ου Ὀνησίμου [τ]ου Ῥού-
φου, Αὐρήλιος Ἀσκληπι-
άδης τὸν ἴδιον υἱὸν ἀνέ-
στησα ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς)· ὑπὸ π[αι-
δοτρίβην Αὐρ. Μένανδρον,
[Ἰλιέων] χεράριον, Ἰλιέα.*

ΡΙΩΙΚΛΑVΔΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙΣ
ιΓΕΡΜΑΝΙΚΩΙΚΑΙΙΟΥΛΙ.Σ
ΣΤΗΙΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΚΑΙΤΟΙ
ΙΟΙΣΑΥΤΩΝΚΑΙΤΗΣΥΝ
ΚΑΙΤΗΙΑΘΗΝΑΤΗΙΙΛΙΑΔ
ΙΔΗΜΩ❋ΤΙΒΕΡΙΟΣΚΛΑΥΔ
ΟΦΑΝΟΥΣΥΙΟΣ ΦΙΛΟΚ/
ΙΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥ>ΚΛΑΥΔ
ʖΝΟΣΘΥΓΑΤΗΡ7ΠΑΡΜΕΝ
ΝΣΤΟΑΝ>ΚΑΙΤΑΕΝΑΥΤΗ
ΝΤΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤ
ΕΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΑ

Vs. 3. init. Σ addidi ex Ak. Clark. Tum Lechev. habet Ἀγριππεινηι, addens ι subscr. quod habet etiam Lenz. Ibidem in fine addidi Ι ex Richteri ed. Franck. reliqui quos vidi id omittunt. Vs. 4. extr. Ak. ΣΥ, Turn. Clark. et Akerbladus in litteris ad Lenzium datis ΣΥΙ, Lech. et textus Lenzii ΣΥΓ, Dub. Br. ΣΥΝ, Richt. quod dedi. Vs. 5. Br. ΤΗΙΛ cet. In fine Δ addidi ex Ak. Vs. 6. init. Ι solus habet Clark. In fine Turn. ΚΛ, Clark. ΚΑΙ, Dub. ΚΑ/, Ak. Richt. ΚΛΑ, Lechev. ΚΛΑΥ, Lenz. ΚΑΥ, Br. quod dedi. Vs. 7. initio Ο habent Dub. Richt. Ak. Br. et mutilum Turn. reliqui id omittunt. Vs. 7. extr. Lechev. Φιλοκτητον, vitio typothetae pro Φιλοκτητου, quae est coniectura Akerbladi etiam in schedis proposita. Ultima lineola extat apud solum Dub. Vs. 8. init. Ι praemisi ex Lechev. Clark. Lenz. Vs. 9. init. ʖ est ex Turn. Pro hoc Dub. Ak. Ɔ, Clark. Ι, Lechev. Richt. nihil. Ibidem extr. Richt. ΠΑΡΜΗΝ, Turn. ΠΑΡΜΕ. Vs. 10. init. Clark. ΤΗΝ, manifesto ex coniectura. Ultimus character est ex solo Ak. additus. Vs. 11. init. Ν habent Ak. Lenz. Clark. Richt. Ɉ Dub. Turn. Υ Lechev. Vs. 12. primum Ε ex solo Richt. est; tum Lechev. ιλιων, Turn. ·ΙΔΙΩΝ· Ultimum Α ex Clark.

Τιβε]ρίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι Σ[εβ-
αστῷ] Γερμανικῷ καὶ Ἰουλί[ᾳ] Σ[ε-
βα]στῇ Ἀγριππείνῃ καὶ τοῖ[ς
τέκν]οις αὐτῶν καὶ τῇ συν[κλ-
ήτῳ] καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰλιάδ[ι
καὶ τῷ] δήμῳ Τιβέριος Κλαύδ[ι-
ος . .]οφάνους υἱὸς Φιλοκ - -
κα]ὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Κλαυδ[ία Παρ-
μενί]ωνος θυγάτηρ Παρμεν[ὶς?
τὴ]ν στοὰν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
πά]ντα κατασκευάσαντ[ες
ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκα[ν.

Titulus pertinet ad Imp. Claudium, qui, quum immunitas Iliensibus pridem concessa atque etiam Tiberio Imp. manens (vide ad n. 3595.) non videatur plenissima fuisse, a. u. c. 807. Nerone sedecim tum annos nato Iliensium causam agente tributa iis in perpetuum remisit atque eos omni onere publico solvit (Suet. Claud. 25. Tac. Ann. XII, 58. ubi cf. Lips.). Quae immunitas quanta fuerit, docet Callistratus Digest. XXVII, 1, 17. §. 1. „Iliensibus et propter inclytam nobilitatem civitatis et propter coniunctionem originis Romanae iam antiquitus et senatusconsultis et constitutionibus principum plenissima immunitas tributa est, ut etiam tutelae excusationem habeant, scilicet eorum pupillorum, qui Ilienses non sint: idque Divus Pius rescripsit." *Ilium immune* vocat etiam Plinius H. N. V, 33. Vs. 4. extr. Heynius (vide Akerbl. apud Lenzium) suppleverat τῇ συγγενείᾳ, praeter usum: verum dedit Franckius coll. Tac. Ann. IV, 15. 37. et inscriptione n. 3748.: etiam in nummo Iliensi Caligulae habetur ἱερὰ σύγκλητος una cum dea Roma et Minerva Iliensi (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 485.), Senatus quippe Romanus. Τῷ δήμῳ quod interiecta demum Palladis mentione additur, merito Franckius populum Iliensem intelligit, non Romanum, collato Patarensi titulo, ubi dedicatio fit primum Imperatori et θεοῖς Σεβαστοῖς, tum diis patriis, postremo patriae (τῇ γλυκυτάτῃ πατρίδι cet.). Vs. 7. Clarkius supplebat Φιλόκαισαρ, recte obloquente Franckio, licet eius rationes non omnes verae sint: desideratur cognomen viri, ut Φιλοκλῆς, Φιλοκλέων, Φιλόκαλος vel simile: post Φιλοκ enim hoc nomen habuit litteram Λ vel Α, unde superest /. Vs. 9. non male Franck. Παρμεν[ὶς dedit, etsi potest etiam Παρμενίσκη scribi. Filiae nomen quum tale sit, probabile mihi patrem vocatum esse Parmenionem. Vs. 11. πάντα suppleverunt plures editorum.

3611.

In coemeterio vici Kum-kevi proxime ab *Ilio* novo in tabula marmorea ampla et pulchra duobus lateribus inscripta. Hoc loco collocat Vidua Inscr. antt. p. 11. qui edidit tab. x. 3. Prius ediderat Ios. de Hammer. topogr. Ansichten p. 160. 4. „in Troïae campo", et Anthimus Gazes ex schedis Cyrilli in Ἑρμῇ λογίῳ Iun. et Iul. 1815. p. 114. qui et ipse collocat prope Kum-kevi. Similem titulum habeo ex schedis Köhleri a Duboisio scriptis, ubi dicitur in vico Halileli repertus esse, qui quum nesciam an idem sit, separatim eum apposui (lit. *c*). Nam quod alio loco repertus dicitur, non demonstrat diversum esse (vide alia exempla n. 3606. et n. 3618.).

3623. *b.*

„Prope rudera Troiae"; ed. Muratorius T. III. p. MCDXXXV. 15. cui miserat Bimardus. Quum titulus n. 3614. *b.* ex eodem fonte ad Muratorium pervenerit, isque ut hic ex ruinis Troiae petitus dicatur, sit vero Iliensis, probabile est etiam n. 3623. *b.* *Iliensem* esse.

ΑΡΙΩΝΙΔΩΡΟΘΕΟΥΚΑΙ
ΣΟΣΤΡΑΤΩΜΑΡΝΩΝΟΣ
ΟΣΙΣΓΗΡΟΣΤΑΤΟΥ
ΕΥΤΗΣΚΛΙΑΥΤΗ
ΕΠΟΠΣΕΝΟΣ

Ἀρίωνι Δωροθέου καὶ Σ[ω]στράτῳ Μάρνωνος - - οστις ..ροστ[ρ]άτου - - - - κ[α]ὶ αὐτῇ ἐπο[ίη]σεν. ὃς [δ' ἂν τολμήσῃ cet. ut solet.

Titulum in fine mutilum esse sponte patet. Vs. 3. fortasse *Ἡροστράτου* scribendum; Γ vide ne siglum fuerit.

3624.

Titulus sepulcralis *Iliensis*, repertus in vico Kum-kevi; ed. Webb. Bibl. Ital. T. XXIII. p. 73. (translat. Germ. p. 126.)

ΘΥΓΑΤΗΡΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΟΩ ΧΑΙΡΕ
ΗΝ Ε ΣΤΗΜΗΝΕ
ΞΟΗ ΟΑΝΗΡΑΥΤΗΣ
ΑΝΔΡΟΣ

[Ἡ δεῖνα], θυγάτηρ Ἀπολλωνίου, [ἐτῶν] ο[ϛ]. χαῖρε [γυνὴ χρη]στή? μ[νήμης χάριν ἐπ]οίη[σεν] ὁ ἀνὴρ αὐτῆς - - - - - ανδρος, exempli causa M. *Αὐρήλιος Μέν]ανδρος.*

3625.

Miliarii fere Anglici spatio a vico Tschiblack in euronotum, inter lapides coemeterii Turcici antiqui, fragmentum ex Huntii diario editum ap. Walpol. Mem. p. 105.

. . . ΡΑΣΑΤΗΘΥΓΑΤΡΙΚΕΕΑΥΤΗΚΕΤΩ . . .

Ἡ δεῖνα τὴν σορὸν ἠγό]ρασα τῇ θυγατρὶ κὲ ἑαυτῇ κὲ τῷ κ. τ. λ.

Admodum recens hoc monumentum esse docet scriptura *κέ*, quam Rochettus noster (Dissertations sur différens sujets d'archéologie p. 94.) ad Aeolicam dialectum conformatam censet falso.

3626.

Ad vicum Eski-Atschi-kevi (de quo vide ad n. 3609.) in coemeterio tabula marmorea reperta est, ex cuius inscriptione pauca tantum legi poterant edita ex Huntii diario ap. Walpol. Mem. p. 107. Tractavit Welckerus Syllog. epigr. n. 44. p. 55. ed. sec. (ed. pr. n. 14.)

ΤΙΚΤΕΤΕΧΝΑΤΟΝΑΡΙΣΤΟΝΑ
ΜΥΝΤΟΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣΑΙΗΣ
ΟΙΟΝΖΕΥΣΩΡΣΕΝΟΙΟΝΟΜΗΡΟΣΕΦΥ

Τίκτε Τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἴης,
οἷον Ζεὺς ὦρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Mater defuncti est *Techna*; sed patris et defuncti ipsius nomina desiderantur, unde satis patet titulum esse admodum mutilum. Nec video cur nomen solum, quod supra scriptum fuerit, perisse putetur, quum ipse Huntius significet non omnia legi potuisse. *Ἔφη* debetur Welckero.

3627.

In muro sepulcri Turcici ad vicum Erkessi-kevi in vicinia *Ilii* novi (vide ad n. 3582.); ex schedis a Duboisio scriptis, quas misit St-Martin. In media parte, ubi vacuum spatium, mihi videtur imago sculpta fuisse ut n. 3588. 3344.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 5. prima littera ut incerta notatur, item vs. 7. ΕΡΑ, vs. 10. prius Η. Vs. 10. varia lectio notata est ΕΟΝΔΟΥΗΛΣ.

Τὴν σ]τήλλην, [π]αροδῖται, [ἀποφθιμένοιο ἰδόντες]
εὐφήμ[ῳ] γλ[ώ]σσῃ χέρε προσείπα[τέ με,
αἰῶν'] ἐ[κπρ]ο[λιπ]όντ[α], ποθητὸν ἀεὶ γον[έεσσιν.
ε]ἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μόρον, ὦ ξένε, [δ]ά[κρ]υ με κλα[ύ]σις,
στέρ]ξ[ω]· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχ[ω] ν[ό]ον οὔ τινα [β]αιόν.
κ]ουρ[έ]α τὴν τέχνην ἐσορᾷς ἐμὲ τὸν π[α]ρὰ μοῖραν
πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμ' Ἀ[ίδ]ᾳ θέμενον.
ἐ]ξόπι[θ]εν χεὶρ γάρ μ' ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἅιδην,
κ]ή[λ]υθον ἐξ ζ[ω]ῆς ἐν δυσὶν ἑβδομάσιν.
τὸν βίοτ]ον δ' οὐ πᾶσ[ι] τύχη δαίμων τ' ἀλό[γ]ισστος
δῶκ'] ἀνύσαι· πρὸ [γάμ]ων ἀρτ[ιφ]υὴς ἔ[θ]ανον.
πολλὰ δ]ὲ καὶ μάτηρ μ' [ὠ]δύρετ[ο] ὃν [κ]ατὰ οἶκον
†δειλ]αίη, κ[ατ' ἐμοῦ δακρυχέου]σ[α] ῥέθους.
κ]αὶ οἰκ[τροῖσιν] ἐμὰς [θρή]νοις φρένας οἴ[σ]ατε παιδός,
σὺν πατρὶ δυσστήνῳ βα[λλ]όμενο[ι] ὀλέ[τ]ην
δέμοσιν. ὢ μοίρης πικρὰ λογιζομένης·
ους [γ]ὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τ]ας [τέκ]νου ὕπο [πρεσ]βεύεσσθ[α]ι,
οὗτοι νῦ[ν αὐτοὶ] σῆμ' ἐπέ[θηκαν ἐμοί.

Vss. 3-6. continuati sunt hexametri, vss. 15. 16. geminati pentametri. Retinui ut plurimum vitiosas scripturas, quae non turbarent sententiam, ut vs. 1.

b. Mur. habet ω pro Ω; vs. 4. Poc. ΒΙΩ. *bb*. Poc. ΟΙΣΟΙΜΥΤΙΛΗ, et sub his habet singulari versu: ΛΟΝΝΑΙΟΥΙΥ, quae nescio unde petita sint, nisi ΝΑΙ pertinet ad ΜΥΤΙΛΗ, quod n. 3215. statui.

a. Οἱ νέοι sc. coronam decreverunt τῷ δεῖνι.

b. τῷ εὐτυχεῖ Δηϊφόβῳ ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων. Deiphobum hunc esse Iliensem civem probabilius est quam heroem illum Troianum.

c. [Οἱ κατοικοῦντες? ἐν] Ἰλίῳ Ῥωμαίων - - (vel similiter, cf. n. 2285. *b* sqq.) sc. coronam decreverunt τῷ δεῖνι.

d. Fortasse: [ἐφ' ἱερέως] Ἀπόλλωνος τοῦ Ἰλιέ[ω]ς Ἑρμοκράτο[υς] - -

e. - - τῇ Ἀθηνᾷ - -

3615.

Prope *Ilium* ibidem ubi n. 3610. Ed. Clark. Itin. T. II. P. I. p. 92. Obiter Clarkius ibidem memorat inscriptionem in operculo arcae sepulcralis positam, in qua dicatur de porticu et de filia alicuius, cui et ΣΤΟΑ et ΣΟΡΟΣ constructae sint.

ΗΑΛΕΞΑΝΔΡΙΣΦΥΛΗ
ΣΕΞΤΟΝΙΟΥΛΙΟ. . .
ΝΑΤΟΝΚΟΣΜΟΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΕΠΑΡΧΟΝΣΠΕΙ
ΡΗΣΦΛΑΒΙΑΝΗΣ

Ἡ Ἀλεξανδρὶς φυλὴ Σέξτον Ἰούλιο[ν Φίλω]να, τὸν κόσμον τῆς πόλεως, ἔπαρχον σπείρης Φλαβιανῆς et cetera ut n. 3616. et 3617.

Ex nomine *Φίλωνα* n. 3615. habes ΝΑ, n. 3616. ΦΙ - - Α, n. 3617. ΦΙΛ. De reliquis vide ad n. 3616. Tribus Alexandris Ilii instituta est in honorem Alexandri M. qui Iliensibus bene fecerat. Hucusque novimus tribuum Iliensium tria nomina, Alexandridem, Attalidem, Panthoidem (n. 3616. 3617.); decem vero ibi tribus fuisse supra conieci.

3616.

Prope *Ilium* ibidem ubi n. 3606. et in vicinia loci n. 3610. designati, in tabula marmorea vel potius in basi statuae, ut alii tradunt. Primus edidit Lecheval. T. III. p. 301. n. 2. minusculis (cf. T. II. p. 136 sq. et p. 245.), ap. Lenzium p. 204. cum notis. Rectius Clark. Itin. T. II. P. I. p. 86. ex apographo Walpolii cum eiusdem notis; Anthimus Gazes ex schedis Cyrilli in Ἑρμ. λογ. Iun. et Iul. 1813. p. 113. (hinc est in Museo crit. Cantabr. T. I. p. 556.) Dallaway Constantinop. p. 384. ed. Germ. Turner. Itin. T. III. p. 227. Richter. Itin. p. 572. (cf. p. 459. ubi aram vocat, et p. 631 sq.), ap. Franckium p. 221. cum commentario usque ad p. 227. Ex Clarkio petiit Osannus Auctar. Lex. Gr. p. 59. Habeo etiam ex schedis a Duboisio scriptis et ex schedis Fauvelianis; utrasque misit Köhlerus. Franckius etiam Bröndstedii apographo usus est.

ΗΑΤΤΑΛΙΣ❦ΦΥΛΗ
ΣΕΞΤΟΝΙΟΥΛΙΟΝΦΙ
ΑΤΟΝΚΟΣΜΟΝΤΗΣΠ
ΟΛΕΩΣΕΠΑΡΧΟΝΣΠΕΙΡΗΣ
ΦΛΑΒΙΑΝΗΣΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΑΝΤΑΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙΦΙ
ΛΟΤΕΙΜΩΣΚΑΙΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣΚΑΙ
ΜΕΧΡΙΝΥΝΜΟΝΟΝΕΛΑΙ
ΟΜΕΤΡΗΣΑΝΤΑΤΟΥΣ
ΤΕΒΟΥΛΕΥΤΑΣΚΑΙΠΟ
ΛΕΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΑΛ
ΕΙΨΑΝΤΑΕΚΛΟΥΤΗΡΩΝ
ΔΗΜΕΙ ❦

Exemplum quod dedi perfectissimum est; nec placet in titulo perfecte conservato molem congerere variarum lectionum nullius pretii. Optima apographa sunt Duboisii, Fauvelii, Clarkii. Quas lectiones operae pretium est annotare, si tamen operae pretium est, eas ad textum Clarkianum annotabo, in quo quae litterae punctis delineatae sunt, eas ex schedis plenas dedi. Vs. 1. foliolum dedi ex Fauv. pro quo Turnerus magnam lacunam habet, reliqui ne lacunam quidem. Vs. 2. extr. Ι ex Lechev. Fauv. Richt. Cyrillus ibi ΦΥ habet, Br. ΦΕ. Vs. 3. init. Α ex Richt. pro quo Fauv. et Cyrill. habent \, reliqui nihil. Vs. 7. init. Richt. ed. Morgenst. ΩΤΕΙΜΩΣ, Franck. Dall. ΩΤΙΜΩΣ: plurimi consentiunt in nostra lectione. Vs. 14. foliolum ex Fauv.

Ἡ Ἀτταλὶς φυλὴ Σέξτον Ἰούλιον Φί[λων]α, τὸν κόσμον τῆς πόλεως, ἔπαρχον σπείρης Φλαβιανῆς, γυμνασιαρχήσαντα λαμπρῶς καὶ φιλοτείμως, καὶ πρῶτον τῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ μέχρι νῦν μόνον ἐλαιομετρήσαντα τούς τε βουλευτὰς καὶ πολείτας πάντας, καὶ ἀλείψαντα ἐκ λουτήρων [παν]δημεί.

Attalis tribus Ilii instituta esse videtur in honorem Attali I. qui faverat Iliensibus (cf. ad n. 3595.), ut Attalis Atheniensium ab eodem nomen tenuit. Ut Iliensium cum Pergamenis coniunctionem demonstrarent, interpretes provocarunt etiam ad titulum in agro Troiano repertum, in quo huius rei mentio fieret: sed is titulus, quem n. 2189. et n. 3486. edidi, nihil quidquam continet quod huc pertineat. De Philonis nomine vide ad n. 3615. idque hic latere vidit iam Böttigerus ap. Lenzium p. 271. Τὸν κόσμον est *decus* s. *ornamentum*; qui de Κόσμῳ magistratu cogitavit, deridiculum se dedit. Titulos hos n. 3615-3618. non esse antiquiores Vespasiano docet mentio cohortis Flavianae. Πανδημεὶ certatim correxerunt editores, et recte. Vide n. 3617.

3630.

In tabula marmorea fracta, inserta muro alicui in vico Kallifat s. Kalafatli-kevi (de quo vide ad n. 3595.), fragmentum tituli *Iliensis* carmine concepti; ed: Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 101.

. . ΙΔΥΣΙΝΑΝΔΡΑΣΙΝΙΚ
. ΠΡΟΚΛΟΝΥΜΟ . . . .
. . ΡΟΣΤΟΣΟΥ . . . .

Pertinet fortasse ad Proclum eum de quo n. 3612. Qui quum delevisset piratarum latibula, quod sine pugnis vix fieri potuit, vs. 1. vide an fuerit *ἀνδράσι νικ[ητῆρσι* vel simile.

3631.

Prope *Ilium* novum ad fluvium Kallifat-Osmack, haud procul a ruderibus, de quibus ad n. 3603. monitum est, fragmentum tituli in marmore Pario scripti; ed. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 101.

ΑΣΤΩΘΥΓΙΣΙ
ΣΜΗΤΩΝΑΕΛΥΣΑΙ
ΠΑΤΗΡΚΑΤΑΤΗΝΤΟΥΠΑ
ΘΗΚΗΝΕΣΕΠΙΚΡΙΜΤΟ
ΚΑΙΚΙΛΙΟΥΣΟΥΠΟ
ΤΑΜΙΟΥΚΑ
ΑΠΟΛΕ

Vs. 2. videtur esse *τῶν κο]σμητῶν*. Vs. 3 sq. *πατήρ. κατὰ τὴν τοῦ πα[τρὸς δια]θήκην . . ἐπ[ε]κρί[να]το?* Vs. 5. *Καικιλίου [τ]οῦ? πό[λεως ἀργυρο]ταμίου? κα[ὶ?* cet.

3632.

Prope *Ilium* novum in vico Halileli; „in basi tres pedes alta"; ex schedis Köhlerianis.

ΑΠΑΤΡΙΗΓΑΘΟΝΤΑ
ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ
ΑΛΚΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ
ΚΕΥΘΟΜΕΝΑΛΑΓΩ
ΘΣΙΝ

Ἀπατρίῃ γάθοντα κατέσχε με Ἰλιὰς α[ἶα,
ἀλκὰν Ἑλλαδικὰ[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

Ἀπατρίῃ γάθοντα, peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem. Excepta primae vocis terminatione Dorice scriptum hoc epigramma est; illa vero Ionica terminatio euphoniae causa assumpta videtur. *Ἀπατρία* vox inusitata est. De forma *γήθω*, ex quo *γήθει* est Iliad. ξ, 140. ubi alii *γηθεῖ* habent, dubitat Buttmann. Gramm. Gr. ampl. T. II. p. 97. at in nostro quidem epigrammate certissima est. Mire vero *κευθομένα* sensu medio usurpatur.

3633.

Ad vicum Atschi-kevi, qui prope abest ab *Ilio* novo in Euronotum, praegrandibus litteris; ed. Webbius bibl. Ital. Vol. XXIII. p. 72. (translat. Germ. p. 125.)

ΠΟΛΕWCΤΟΥΛΑΟΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΤΡΙΑΤΗCΓ

De veritate lectionis ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΟΣ magnopere dubito. Vs. 2. videtur aliquid de *στρατηγῷ* fuisse.

3634.

In vico Kum-kevi prope Ilium novum; ed. Webbius l. c. p. 73. (translat. Germ. p. 126.)

ΣΗΜΩΣ
ΚΑΙΕΛΠΙΔΑΣ
ΤΑΣΧΡΗΣΤΑΣ
ΛΩΝΤΩΝΤΙ

Nihil patet nisi *καὶ ἐλπίδας τὰς χρηστάς.* Vs. 1. fuit fortasse *ἐπι]σήμως.*

3635.

A. 1801. in reliquiis oppidi Sigei repertum est anaglyphum marmoreum, in quo Minerva Iliaca, cui suprascriptum:

ΑΘΗΝΑ

et viri duo, alter civili, alter militari vestitu: utrique adscripta erant nomina: sed prioris nomen plane periit; ex huius nomine superest terminatio:

- - - ΛΑΟΣ

Edidit Clarkius Greek Marbles n. 29. p. 51. Servatur nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis. Fortasse hoc quoque marmor *Iliense* est, ut alia in loco Sigei reperta.

PAKI
TAAXΘEN
AKAINEAΠANΛΘ
EΠIAΓWNOΘETOYT[OYA]
ΞIOΛOΓWTATOYAYPH[ΛI]
OYONHCIMOY·IOYPOY
ΦOYAYPHΛIOCACKΛHΠI
AΔHCTONIΔIONYONAΝΕ
CTΗCA Ψ B ΥΠOΠ[AI]
ΔOTPIBΗΝAYPΜΕNANΔPON
ΙΝΙΙ·XEPAPIONIΛIEA

Sub statua adolescentuli haec fuerunt ludorum victoris, quo refero quod initio supplevi τετράκις. Vss. 3. 4. Franckius ad Richt. Inscr. p. 442. supplet [Κλαυδίεια], quae ob Claudii de Iliensibus merita (cf. ad n. 3610.) instituta sint: sed hoc valde dubium est. Comparent deinde νέα Παναθήναια, quae iam n. 3598. statuere non dubitavi. Quippe ea νέων cognomentum retinuerunt etiam multis post institutionem saeculis: nam titulus n. 3620. admodum recens est, secundi vel tertii post Christi natales saeculi. Vs. 11. Ἰλιέων supplevi ex n. 3621. etsi ne ibi quidem lectio plane certa. Sed quid est χεράριος? Vox haec recentioris manifesto Graecitatis est nec mihi aliunde cognita. Ni fallor χεράριος s. χειράριος dictus est luctae et affinium artium magister, ut sit quasi χειρονόμος; confer voces χειραλειπτεῖν, χειρονομία, ἀκροχειρίζεσθαι, quae ad has artes pertinent. Est igitur fere idem quod παιδοτρίβης: sed παιδοτρίβης Menander nunc vocatur et n. 3621. ἐπιστάτης, quatenus artem facit, χεράριος autem *publici officii* nomen est; quare praemissum Ἰλιέων. In fine hic additur Ἰλιέα, quod talis magister potuit etiam peregrinus esse.

3621.

In via oppidi s. castelli Kum-kale s. Kum-kalessi ad ostium fluminis Mendere, in huius ripa occidentali, Sigeo Hellespontum versus; ed. Webbius Bibl. Ital. T. XXIII. p. 74. (translat. German. p. 127.) Vidua Inscr. ant. tab. x. 2. (conf. p. 11.) Ubi vs. 2. deficit, marmor sectum est. *Iliensibus* titulis addidi ob n. 3620.

Ψ . B
[Y]ΠOEΠICTATHN·AYP·ΜΕNAN
IΛIEWNXEPAPION

Formam tituli et litterarum dedi ex Vid. Vs. 1. maioribus litteris scriptus est. Utrique ibi litterae Vid. apposuit punctum, quod omisi cum Webb. Vs. 1. corruptior est ap. Webb. et in duos distractus. Vs. 2. Vid. NANWXE cet. Webb. quod dedi, nisi quod sub W est verticalis linea, quae casu videtur nata esse inter excudendam plagulam. Titulus ex eodem quo n. 3620. genere est, sed superest tantum finis:

Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς). [ὑ]πὸ ἐπιστάτην Αὐρ. Μέναν[δρον], Ἰλιέων χεράριον.

Cf. ad n. 3620. Qui vicit puer est, non adultior; hinc qui illius exercitationibus praefuit, vocatur ἐπιστάτης (cf. n. 1429.).

3622.

Ibidem in platea, marmor excavatum et superne fractum; ed. Webbius l. c. sed ita corruptum et confusum, ut paucissima inde annotem, rectius Vidua l. c. tab. x. 1. (conf. p. 10.) quem in plurimis sequor. Ut prior titulus n. 3621. ibidem repertus manifesto Iliensis est, ita hic quoque *Iliensis* videtur; nam vs. 5. ἡ θεὸς vix alia est atque Iliensis Minerva, ut in simillimo titulo n. 3609. et saepius. Nolui tamen hunc statim post n. 3609. collocare, sed praetuli eum adiungere priori eodem loco invento.

APXONTA . . .
TAMIANTONΠATPΩNATHΣΠOΛE[ΩΣ]
EYΣEBEIAΣENEKATHΣΠPOΣTHNΘE[ΩN]
KAIEYEPΓEΣIAΣTHΣEIΣEAYTOYΣ

Vs. 2. Vid. TΩN, Webb. TON. Pro P (sic Webb.) Vid. R. Vs. 3. extr. ut dedi [ΩN], ita est ap. Vid.

Τὸν δεῖνα - - -] ἄρχοντα - - - - ταμίαν, τὸν πάτρωνα τῆς πόλε[ως], εὐσεβείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν θε[όν] καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

3623.

Tabula marmorea exigua reperta apud fontes Scamandri (cf. de loco ad n. 3603.), nunc Cantabrigiae in vestibulo bibliothecae Universitatis. Ed. Clarkius Greek Marbles p. 52. n. 31.

XIΩNIΔHΣ
MHTPOTIMOY
MHTPOTIMOΣ
XIΩNIΔOY
ΩBIAΣKAMANΔPOY
ΓYNHΔEMHTPOTIMOY

Χιωνίδης Μητροτίμου.
Μητρότιμος Χιωνίδου.
Ὠβία Σκαμάνδρου, γυνὴ δὲ Μητροτίμου.

Titulus sepulcralis.

ΛΟΑΚ
ΤΟ
ΕΥΣΑΠΟ - - - - ΡΑ - - - - - - - - - ΣΜ
ΝΟΣΓ-ΗΦΙΣ-ΔΩ - - - ΤΑΜ - - - -
ΜΩΝ - - ΑΜΜΙ - - ΕΙΣΑΛΛΑΚΑΙ
ΔΟΧΘΑΙΤΩΔΑΜΩΕΠΕΙΔΗΤΩΝ
ΝΩΔΙΚΑΣΤΑΝΜΕΤΑΠΕΜΨΑΣΘΑΙ
ΛΜΨΑΚΑΝΟΙΕΟΝΤΕΣΑΜΜΙΣΥΓΓΕ
ΙΤΑΜΠΑΣΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΓΚΑΙΣΠΟΥΔ
ΚΝΟΙΑΠΕΣΤΕΛΛΑΝΑΝΔΡΑΚΑΛΟΓΚΑΓΑ
ϽΚΡΕΟΝΤΑΞΗΝΩΝΟΣΟΣΚΑΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝ
ΔΙΚΑΙΣΕΔΙΚΑΣΣΕΤΑΙ - ΔΕΚΑΙΔΙΕΛΥΣΕΙΣΩΣΚ
ΩΣΚΑΙΚΑΤΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΔΕΚΑΙΤΑΝ
ΜΙΑΓΚΑΙΚΑΘΟΓΚΑΙΡΟΝΕΔΙΚΑΞΕΚΑΙΑΦΕΘΕΙΣΕΥΚΟΣΜ
ΑΞΙΩΣΑΜΦΟΤΕΡΑΝΤΑΜΠΟΛΙΩΝΕΠΑΙΝΕΣΣΑΙΥΓΝΤ
ΔΑΜΟΝΤΟΝΛΑΜΨΑΚΑΝΩΓΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙ
ΤΩΝΗΡΑΚΛΕΙΩΝΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣΤΩΚΑΡΥΚΟΣΟΤΤΙΟΔΑΜ
ϽΣΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΜΛΑΜΨΑΚΑΝΩΝΑΠΟΣΤΕΛΛ
ΑΝΤΑΔΙΚΑΣΤΑΓΚΑΛΟΓΚΑΓΑΘΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥ
ΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΓΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩΤΩΕΝΝΟ
ΩΕΠΑΙΝΕΣΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΔΙΚΑΣΤΑΓΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΝ
ΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΝΗΡΑΚΛΕΙΩΝΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣΤΩΚΑΡΥΚΟΣΟΤ
ΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΔΙΚΑΣΤΑΝΕΓΛΑΜΨ
ΑΚΩΔΑΜΟΚΡΕΟΝΤΑΞΗΝΩΝΟΣΔΙΚΑΣΣΑΝΤΑΤΑΙΣΔΙ
ΛΙΣΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΚΑΤΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΑΡΕΤΑΣ
ΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑΝΩΧΡΥΣΕΩ
ΝΟΜΩΤΑΣΔΕΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙΑΣΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΝ
ΕΛΕΙΑΜΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΤΟΙΣΤΡΑΤΑΓΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔ
ΙΚΑΣΤΑΚΑΙΠΡΟΞΕΝΙΑΜΠΑΡΑΤΑΠΟΛΕΙΚΑΙΕΦΟΔΟΝ
ΑΜΒΟΛΛΑΓΚΑΙΔΑΜΟΜΜΕΤΑΤΟΓΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΝ
ΟΜΠΕΡΙΤΩΝΙΡΩΝΔΕΙΞΑΙΔΕΚΑΙΤΡΕΣΒΕΙΑΕΝΤΑΕΚ
ΚΛΗΣΙΑΟΣΤΙΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΡΟΣΛΑΜΨΑΚΑΝΟΙΣ
ΕΨΑΦΙΣΜΑΑΠΟΔΩΣΕΙΚΑΙΑΞΙΑΣΕΙΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΤΑ . .
ΑΓΓΕΛΙΑΝΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΓΚΑΙΠΑΡΕΑΥΤΟΙΣΕΝΤΟ . .
ΟΝΥΣΙΟΙΣΚΑΙΙΝΑΑΝΑΓΡΑΦΗΤΟΨΑΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟ
ΤΑΛΛΑΝΛΕΥΚΩΛΙΘΩΚΑΙΑΝΑΤΕΘΗΕΝΤΩΕΠΙΦ . .
ΤΩΤΩΠΩΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΙΔΕΕΝΤΑΕΚΚΛΗ
ΟΝΤΩΠΡΕΣΒΕΥΤΑΠΟΣΣΑΝ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝ
ΝΟΣΠΡΟΣΩ.

Fundus lectionis est apographum quintum; ex reliquis annotabo potissima. Vs. 3. apogr. V. ΥΠΑΠC - - - - A cet. pro quo quae dedi paulo pleniora, ea sunt ex apogr. III. nisi quod in hoc est C pro O, quod est ex apogr. II. Vs. 3. apogr. V. N - - T - - Δ - - - - TA - - - - -, apogr. II. ΝΟΣ - - ΔΩ - - ΓΑΜ - - - -; apogr. III. ΝΟΣ et interiecta lacuna deinceps ΗΦΙΣ - ΛC - - TA - AI; apogr. IV. ut apogr. V. nisi quod pro priori T habet Γ. Ex quibus lectionibus quamquam non possum sententiam elicere, tamen plurima in textum adscivi. Vs. 5. init. apogr. V. ΔΩΛ, apogr. II. ΔΩΡΩ, apogr. III. ΜΩΝ, quod videtur magis referre ductus in lapide conspicuos. Tum post litteras ΕΙΣ in apogr. V. est ΛΑΠΑΚΑΝ, in apogr. II. ΑΛΛΑΚ, in apogr. III. ΑΛ ΛΑΚΛΙ. Vs. 6. M pro lacuna dedi ex apogr. II. III. Eadem in fine omittunt N. Vs. 7. apogr. IV. VI. ΩΑΔΡΑΣΤΑΝ. Vs. 9. eadem apographa initio TA ΜΙΑΣ, tum ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ et in fine ΣΠΟΥΔΗΣ. Vs. 10. primum K est ex solo apogr. III. Vs. 11. init. apogr. V. ΚΡΕΟΝΤΑ, apogr. IV. VI. ΝΕΧΟΝΤΑ, apogr. II. quod dedi. Vs. 12. apogr. II. TAI - ΔΕ, ut dedi; apogr. V. TA - - - ΔΕ, apogr. III. ΤΑΔΕ. Tum apogr. IV. ΔΙΕΑΥΣΙΣ, apogr. VI. ΔΙΕΑΣΙΣ. Vs. 13. init. apogr. IV. VI. ΙΣ pro ΩΣ. Vs. 14. apogr. V. ΕΔΙΚΑΞΕ, apogr. IV. VI. ΕΔΙΚΑΤΕ, apogr. II. III. ΕΔΙΚΑΙΕ. Tum apogr. II. III. ΑΝΕΘΕΙΣ. Vs. 15. apogr. V. ΑΜΦΩ cet. reliqua ut dedi. Ibidem extr. apogr. V. ΕΠΑΙΝΕΣΣΑΙΟΥΝΟ; pro ultimo ductu dedi T ex apogr. II. Sed apogr. IV. habet ΕΠΑΙΝΕΣΣΑΡΥΓΝΣ, apogr. VI. idem, nisi quod pro ultimo Σ praebet E: hinc pro ΟΥΝ dedi ΥΓΝ, quod propius ad verum accedit. Vs. 16. init. ΔΑ est ex solo apogr. II. et in fine I ex solo apogr. III. Vs. 18. primum Ͻ est ex solo apogr. II. Vs. 25. init. apogr. V. ΙΣ, apogr. II. ΛΙΣ, apogr. IV. ΜΙΣ. Vs. 27. apogr. IV. ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙΑΣ, falso; lapicidam syllabam ΛΙ bis scripsisse recte notatur in chartis Len-

ΞΤΗΛΛΗΝΙΙΑΡΟΔΙΤΑΙΛΙ - -
ΕΥΦΗΜΟΓΛΟΣΣΗΧΕΡΕΠΡΟΣΕΙΠΑ - -
ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗΠΟΘΗΤΟΝΑΕΙΓΟΝ - -
ΙΔΕΜΑΘΩΝΤΟΝΕΜΟΝΜΟΡΟΝΩΞΕΝΕΡΑ - - ΥΜΕΚΛΑΙΣΙΣ
ΕΞΟΚΑΙΘΝΗΣΚΩΝΓΑΡΕΧΟΝΩΟΝΟΥΤΙΝΑΡΑΙΟΛ - -
ΟΥΡΗΑΤΗΝΤΕΧΝΗΝΕΣΟΡΑΣΕΜΕΤΟΝΠΛΡΑΜΟΙΡΑΝ
ΗΓΜΑΤΙΔΥΣΣΤΗΝΩΠΝΕΥΜΑΕΙΑΘΕΜΕΝΟΝ
ΞΟΠΙΟΕΝΧΕΙΡΓΡΑΡΜΑΙΕΒΑΛΕΝΔΥΣΤΗΝΟΝΕΣΑΔΗΝ
ΗΔΥΘΟΝΕΞΖΟΗΣΕΝΔΥΣΙΝΕΒΔΟΜΑΣΙΝ
- - - ΤΟΝΔΟΥΗΑΣΕΤΥΧΗΔΑΙΜΩΝΤΑΙΑΛΟΠΙΣΣΤΟΣ
- - - ΑΝΥΣΑΙΠΡ - - ΩΝΑΡΤΗΥΗΣΕΟΑΝΟΝΙ
- - - - ΕΚΑΙΜΑΤΗΡΜΕΟΔΥΡΕΤΡΟΝΙΑΤΑΟΙΚΟΝΙ

ΑΙΗΚΔΙ - - - - -
ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ
ΕΜΑΣΙΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ
ΤΕΠΑΙΔΟΣΣΥΝΠΑΤΡΙΔΥΣΣΤΗ
ΝΩΒΑΜΟΜΕΝΟΝΟΛΕΙΗΝ
ΔΕΜΟΣΙΝΩΜΟΙΡΗΣΠΙΚΡΑΛΟΓΙ
ΖΟΜΕΝΗΣΟΥΣΤΑΡΕΔΕΙΤΟΝΥ
ΥΑΙΣ - - - ΝΟΥΥΠΟ - - -
ΒΕΥΕΣΣΘΟΛΙΟΥΤΟΙΝΥ
ΣΗΜΑΙΕΠΕΟ - - - - -

στήλλην (cf. n. 3293. στυλλεῖδαν), vs. 4. κλαύσις pro κλαύσεις, vss. 2. 16. ΧΕΡΕ, ΔΕΜΟΣΙΝ; item ΣΣ pro Σ frequens nec tamen constans, et vs. 9. ΕΞ p. ΕΚ. Contra non reddidi scripturas portentosas ΜΑΙ et ΤΑΙ vss. 8. 10. pro με et τε apostrophum patientibus. Vocalis per apostrophum abiicienda modo omittitur, modo scripta est, ut vs. 8. 10. et vs. 12. et extr. Aliquoties vacat in apographo hoc ductus Ι, ut vs. 11. extr. vs. 12. extr. et lin. 22. post ΣΗΜΑ: quod tenendum etiam ad lin. 15. et 20. restituendam: hoc Ι fuit rimula lapidis. Plurima quidem certa via restituimus, alia tantum ut universum tituli tenorem monstraremus; denique vs. 13. quem praefixa cruce notavi, dicis causa explevi. Vs. 3. init. litteras ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ mutavi in Ν]Ε[Κ ΠΡ]Ο[ΛΙΠ]ΟΝΤ[Α. Vs. 5. στέρξω ministravit Franzius. Vs. 9. δύο ἑβδομάδες sunt opinor *anni* XIV: puer enim periit tonsor noster (vs. 14). Vs. 12. languet τὸν βίοτον: sed melius non novi. Ibidem retinui μάτηρ, etsi Dorismus offensionem praebet. Vs. 13. non verum est quod dedi: prius quidem ΟΥ, pro quo Α posui, aliam postulat lectionem. Etiam quod sumpsi pentametrum finiri litteris ΡΕΘΟΥΣ, dubium videtur: hoc enim sumpto insequens ΣΑΙ, quod in ΚΑΙ mutavi, incipiet hexametrum, quem malim sic auspicari: οἰκτροτάτοισι δ' ἐμάς. Vocis οἰκτροῖσιν vel οἰκτροτάτοισι δ' maior pars scripta fuit in dextro fine vacui, quod est inter lineas 14. et 15. Reliquam partem huius vacui imaginis particula explebat; neque aliter de lin. 20. iudicandum. Lin. 15. in ductibus ΙΗΟΝΙΝΟΙΣ latet ΘΡΗΝΟΙΣ: ni fallor ΙΗ prorsus vacat; nimirum rimulae lapidis falsam harum litterarum speciem obiecerant transcribenti. Οἴσατε est βαστάσατε, κομίσατε, ἀνάσχετε, *curate*, *fovete*; de forma vide Lobeck. Parerg. p. 733. Vs. 15. ὀλέ[τ]ην certum est, licet alias inusitatum. Lin. 19. extr. vel lin. 20. init. Υ arbitror aeque vacare ac toties Ι, nec minus vacare videtur Ι lin. 20. (vide supra): nulla certe commodior mihi et simplicior lectio offertur quam ζῶντας, ΤΟΝ mutato in ΖΩΝ, ΥΑΣ (omisso Ι) in ΤΑΣ.

3628.

Fragmentum in muro deversorii oppidi Ene, haud procul a situ qui putatur Troiae veteris, quod vocis sono deceptus Aeneam esse putat Clarkius, Choiseulius vero Neandriam et posthac fortasse Scamandriam (vide not. ad n. 3597.); ed. Clarkius Itin. T. II. P. I. p. 123. et ex Huntii Diario Walpol. Mem. p. 116.

ΑΥΣΙΕ
. ΟΠΑΤΗΡ . . .
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΗΣΕΔΑΚΡΥΩΝ
5 ΓΑΙΟΣ

Vs. 1. deest ap. Hunt. Vs. 2. puncta solus habet Hunt. Vs. 3. idem ΤΟΜΝΗΜΑ. habet. Vs. 4. initio Hunt. omittit Η; extr. habet Clark. Ι, Hunt. Ν. Epitaphium carmine conceptum certe inde a vs. 4.

3629.

Inscriptio *Iliensis*, reperta ad pagum Tschiblack, in lapide alto pollices VI, lato circiter XXII pollices, charactere minus culto; ed. Vidua Inscr. ant. tab. XI. 2. conf. p. 11.

ΑΓΑΘΗΙ
ΕΠΕΙΡΑΤΟΝΙΔΙΟΝΕ
ΜΟΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΗΛΙΟ
ΜΗΣ ΑΞΙΟΙ

Ἀγαθῇ [τύχῃ, ἡ - - - σ]πεῖρα τὸν ἴδιον ἔ[παρχον - - - - - μον τοῦ Διονύσου, Ἡλιο - - - - - cet.

Titulus est honorarius, statuae subscriptus, quam tribuno suo collocaverat cohors. Debebat igitur paulo superius a nobis poni, si esset integrior: quum admodum mutilus sit, inter reliqua fragmenta a nobis coniectus est.

3641.

Lampsaci (Lapsak); ex lapide transcripsit et edidit Spon. Miscell. erud. ant. X, 82. p. 349.

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΤΟΥΣΟΜΗΡΟΥΣΔΟΡ..
ΗΜΑΤΩΝΤΟΛΛΗΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ
ΠΑΡΑΦΙΛΙΠΠΟΥΣ
ΤΗΝΒΟΥΛΗΝΗΞΙΟΥ
ΘΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΔ..
ΛΗΙΕΠΕΙΠΡΟΘΥΜ...
ΤΩΣΟΜΗΡΟΥΣΑΝΥΠ...
ΔΙΔΟΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΜΙΑΝΤΩΝΕΠΙΜΩΝ
ΙΑΤΟΛΛΕΥΚΛ..Ε

In dextra tam multa perisse videntur, ut ne argumentum quidem tituli perspici queat. Post formulam vs. 1. apparentem ἔδοξεν τῷ δήμῳ potuit Attico more ἐπιστάτης vel similis magistratus scriptus esse; vs. 2. vero - - της Ἀρτεμιδώρου potest is esse qui decretum scripsit. De obsidibus agi docet vs. 3. dictio τοὺς ὁμήρους (cf. vs. 10.), de qua quae Sponius l. c. p. 140. dixit, inepta sunt. Vs. 4. coniiciat aliquis Το[μεί]την (cf. n. 2059. et Steph. Byz. v. Τομεύς): sed nihil inde lucramur; et quod vs. 13. scriptum est ΤΟΛΛΕΥ illam dissuadet coniecturam. Vs. 6. videtur παρὰ Φιλίππου esse, fortasse de Philippo Aridaeo. Quum sequatur τὴν βουλὴν ἠξίου, nescio an de legato Philippi dicatur, qui aliquid a Senatu Lampsaceno postulaverit. Vs. 9. ΛΗΙ superesse videtur ex τῇ βουλῇ. Vs. 11 sq. dictum videtur de praerogativis, quae a Lampsacenis concessae essent ipsis fortasse illis obsidibus: διδόναι αὐτοῖς e. c. προξενίαν cet.

3642.

Olim *Lampsaci* in horto Turcae Achmet Aga Tschelebi; ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 93. cum Latina interpretatione et nota, Wheler. Itin. p. 76. De la Motraye Voy. T. I. p. 427. Meletius Geogr. vet. et nov. p. 452. minusculis, et ex Whelero Murat. T. I. p. CCXLIX, 4. cum Latina interpretatione et nota, item ex Whelero et Sponio Vandal. Diss. p. 366. Ex lapide a Dawkinsio Oxonium translato ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 46.

ΙΟΥΛΙΑΝΣΕΒΑΣΤΗΝ
ΕΣΤΙΑΝΝΕΑΝΔΗΜΗ
ΤΡΑΗΓΕΡΟΥΣΙΑΤΟΔΕ
ΕΙΣΤΟΑΓΑΛΜΑΚΑΙΤΗΝΒΑ
ΣΙΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝΑΥ
ΤΟΥΔΑΠΑΝΗΜΑΠΟΙΗΣΑΜΕ
ΝΟΥΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΥΠΕΡΤΗΣ
ΕΙΣΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΣΤΟΥΙΕΡΕΩΣΤΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΤΟΥΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝΟΙ
ΚΟΥΚΑΙΤΑΜΙΟΥΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΤΕΙΜΟΥ

Dedi exemplum Chandleri, quocum consentiunt plurimi. Motr. pro ΤΟΔΕ vs. 3. habet ΤΟΔ et pro ΣΕΒΕΙΑΣ vs. 9. ΣΕΒΙΑΣ, quod est etiam ap. Whel., ut mittam vitia manifesta.

Ἰουλίαν Σεβαστήν, Ἑστίαν, νέαν Δήμητρα, ἡ γερουσία, τὰ δὲ εἰς τὸ ἄγαλμα καὶ τὴν βάσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δαπάνημα ποιησαμένου ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς στεφάνους εὐσεβείας τοῦ ἱερέως τῶν Σεβαστῶν καὶ στεφανηφόρου τοῦ σύμπαντος αὐτῶν οἴκου καὶ ταμίου τοῦ δήμου τὸ δεύτερον Διονυσίου τοῦ Ἀπολλωνοτείμου.

Livia Augusti uxor, quae post mariti obitum Iulia vocata est, in Latina inscriptione Ceres vocatur et in nummis etiam Vestae habitu fingitur, Vestaque ab Ovidio appellata est. Vide Eckhel. D. N. Vol. VI. p. 155-157. coll. Fabrett. de col. Trai. p. 250. Sed Sponius aliique Iuliam Domnam intelligunt. Hanc constat et Vestam et Cererem vocatam esse, titulusque tam male scriptus est, vix ut eum Tiberii saeculo vindicare audeam: atque insuper quum ἱερεὺς τῶν Σεβαστῶν compareat, probabile est de Sept. Severo et Caracalla dici simul imperantibus: denique illud τοῦ σύμπαντος αὐτῶν οἴκου recentiorem prodit aetatem. Vs. 7 sq. mira est formula ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς στεφάνους εὐσεβείας, ,,ut satisfaceret pietati coronis debitae'', quippe quas gestabat ut stephanephorus universae domus Augustae. Perperam Cuperus Apoth. Hom. p. 286. vertit: ,,*praeter* pietatem in coronas'', quem sequuntur Vandal. et Chandl.

3643.

Olim *Lampsaci* ibidem ubi n. 3642.; ed. Spon. l. c. p. 91. et Misc. erud. ant. IV, 4. p. 142. et Recherches d'Antiquité p. 448. (Rei antiquariae select. quaest. p. 590. T. IV. Suppl. Thes. Poleni), Wheler. l. c. p. 77. De la Motraye et Meletius ll. cc. (hic minusculis), Murat. T. II. p. DL, 1. ex Whelero et ex schedis Cyriaci Barberinis a Compagnonio missis, cum Latina interpretatione et nota, Vandal. Diss. p. 716. ex Sponio et Whelero, et ex iisdem Patinus Comm. in monumm. ant. p. 452. Ex lapide a Dawkinsio Oxonium delato ed. Chandler. Marm. Oxon. II, 45. Ad explicandum titulum aliquid conferre studuit vir doctus in Misc. Obss. Vol. III. p. 201. sed incassum.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Dedi exemplum Chandleri, quocum consentiunt plurimi. Ex variis lectionibus, quae perpaucae sunt, annoto vs. 3. ΠΟΛΙΤΗΝ ap. Mel., vs. 8. ΧΙΛΙΑΣ ap. Motr. Mel.

Ἡ γερουσία Κῦρον Ἀπολλωνίου ἀρχίατρον ἄριστον, πολείτην ἐπίσημον, πρὸς πολλοῖς εὐεργετήμασιν εἰς αὐτὴν ἀλείψαντα λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως καὶ ἀσυνκρίτως, καὶ ἀποχαρισάμενον χειλίας Ἀττικὰς τῇ γερουσίᾳ.

3636.

In via quadam oppidi Kum-kale, hoc est prope locum veteris Sigei, iuxta ianuam Turcae marmor pulchrum exiguis litteris eleganter sculptum ac parvula corona ornatum; ed. Webbius l. c. ad n. 3633. sed pessime, rectius Vidua Inscr. ant. tab. IX. 3. qui notat versus in fine mutilos esse. Hunc sequor.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ ΙΕ
ΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΑΝ

Ὁ δεῖνα] Ἀρισταγόρου ἱέ[ρευς Δήμ]ητρι καὶ Κόρῃ ἀν[έθηκεν.

3637.

Prope Kum-kale ex tumulo, qui vulgo Achillis vocatur, effossum est marmor cum inscriptione, inter Elginiana Catal. Viscont. n. 19. nunc in Museo Britannico n. 218. Edidit Huntius in Walpol. Mem. p. 100. Nos paulo accuratius damus ex schedis Rosianis. Litterae apicibus ornatae sunt.

ΕΡΟΚΛΕΑ
ΛΕΥΚΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἱ]εροκλέα [Λ]ευκίου χαῖρε.

3638.

„Lapis, fortasse sepulcralis, vel sarcophagi pars, infixus in fronte istius apud Gaurkioi ecclesiae, cui ante fores adiacet Sigeum marmor"; ita Chandlerus Inscr. P. I. p. 3. n. 2. (cf. Syllab. p. 1.)

Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ

Λυκόφρονος scil. μνημεῖον.

3639.

In oppido Kum-kale in arca sepulcrali, quae inservit aquae recipiendae in taberna, characteribus oblitteratis; ed. Webb. l. c. ad n. 3633. p. 74. (translat. German. p. 126.)

ΤΗ-ΥΝΑΙΚΙΜΟΥ ΜΑΣΙΜΑΚΑΙΤΕΚΝΩΜΟΥ . . .
ΝΣΩΜΑΕΠΕΙΣΦΑΑΗΔWΣΕΙΤΗΥΜΓΙWΙ . . .
ΧΑΛΚΕWVΤΟΛ

- [ἑαυτῷ καὶ] τῇ [γ]υναικί μου Μα[ξ]ίμᾳ καὶ τέκνῳ μου - - - [ἂν δέ τις ἕτερο]ν σῶμα ἐπεισ[β]ά[λ]ῃ, δώσει τ[ῷ τα]μ[ε]ίῳ [✱ - - καὶ τῇ] Χαλκέω[ν π]όλ[ει ✱ - -

Χαλκέων πόλις quid sibi velit, nescio. Sane Stephanus Byzant. v. Χάλκη novit Χάλκην s. Χάλκας Λαρισσαίας πόλιν, auctoremque offert Theopompum, cuius haec verba apponit: Ἔτι συνεπολέμησεν ὁρμώμενος ἐκ Χαλκῶν τῆς Λαρισσαίας: omitto enim quae ex Thucydide ac Theophrasto attulit, quod prioris certe locus ad Chalcen insulam Rhodo vicinam pertinet. Verum etiamsi Theopompus Larissaeam Troadis intellexerit, tamen nondum perspicias, quomodo Chalce Larissaeae, quae Alexandriae Troadi finitima est in meridiem, in titulo prope Ilium in loco fere veteris Sigei reperto commemorari hac ratione possit. Accedit quod ipsa Larissa dudum cum Alexandria Troade coniuncta fuit ita, ut non potuerit sui iuris oppidum esse ea aetate qua hic titulus scriptus est, secundo post Chr. n. saeculo non superior; vide Strab. XIII. p. 604. Itaque etsi in apographo edito vox Χαλκέων distincte apparet, tamen coniicio fuisse καὶ τῇ Ἰλιέων πόλει, quum praesertim Webbii exempla valde imperfecta sint et titulus hic prope evanidus.

SECTIO QUARTA.

LAMPSACUS ET PARIUM.

3640.

Marmor inventum *Lampsaci* in pariete domus, emptumque ab Horstio, a quo pervenit ad Burmannum Secundum, altum pollices Amstelodamenses 34, latum 17. De characterum modulo Hesselius ad titulum Smyrnaeum n. 3140. monet: „In lapide Lampsaceno versus extremi litterae sunt maiusculae quam hic"; quam notulam confusam esse annotat qui lapidem ipsum a. 1773. apud Burmannum vidit Van Vaassen in schedis: in Lampsaceno enim titulo ultimum versum non maioribus quam reliquos litteris scriptum esse: ni fallor, hoc voluit Hesselius, lapidis Lampsaceni characteres paulo maiores esse quam ultimi versus litteras n. 3140. Aliquot ex hac inscriptione fragmenta attulit Koenius ad Gregor. Cor. p. 192. 196. 212. 589. 607. 618. hic enim a. 1764. apographum acceperat a Burmanno. Nos in chartis Lennepianis sex repperimus lapidis apographa, primum a Iac. Van Vaassen transcriptum ex Burmanniano, alterum et tertium manu Hermanni van der Horst, quartum Koenii manu exaratum, quintum a Iac. Van Vaassen ex Horstianis et Koeniano translatum, denique sextum quoddam imperfectum, desinens illud vs. 21. scriptum a Van Vaassen. Ex his primum et quartum prorsus inter se consentiunt: itaque in varia lectione tantum quarti mentionem faciam. Tituli huius in libris de Aeolica dialecto nuperrime meminerunt Giesius et Ahrens, quibuscum eum communicaveram. Gallice vertit Le Bas inscriptt. Gr. et Lat. coll. a Commiss. Moreot. Fasc. V. p. 75 sq. cui textum Graecum miseram.

3648.

Marmor Elginianum Viscont. n. 1. Synops. Mus. Brit. p. 131. n. 172. Ed. Osannus Syll. p. 142 sq. et ex Visconto, qui partem tituli metricam parum accurate ediderat minusculis, Iacobs. Anthol. Palat. T. III. p. 969. n. 400. Habeo etiam ex schedis Osanni et ex schedis Rosianis. Titulus ubi repertus sit, non constat: rettuli ad urbem *Parium*, utpote patriam defunctorum, nec facile potuit alio atque ibi loco positus esse.

ΔΙΕΤΡΕΦΗΣ:ΖΩΙΛΟ:ΠΑΡΙΗΝΟΣ:ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ:ΔΗΜΟΦΩΝ:ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ
ΠΑΡΙΗΝΟΣ:ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ:ΜΝΗΜΑΦΙΛΗΜΗΤΗΡΜΕΔΙΕΙΤΡΕΦΕΙΕΝΘΑΔΕΘ
ΗΚΕΝΚΑΙΠΕΡΙΚΛΕΙΦΘΙΜΕΝΟΙΝΜΗΤΡΙΧΗΑΙΝΟΜΟΡΟΣΑΓΝΗΙΣΤΕΝΘΑ
ΔΕΟΙΘΥΓΑΤΗΡΚΑΙΑΔΕΛΦΟΣΕΧΟΣΙΝΜΟ · Ρ · ΝΔΗΜΟΦΟΩΝ
. : · .: ΤΗΣΜΕΤΑΠΑΣΙΒΡΟΤΟΙΣ

Interpunctiones aliquot omisit Osannus. Vs. 1. Ros. ΔΙΕΤΡΙΦΗΣ, Osannus quod dedi. Vs. 2. Os. ΔΙΕΤΡΕΦΕΙ, Ros. quod dedi. Vs. 4. pro paenultimo Ν Osannus lacunam habet. In forma tituli schedas Osanni secutus sum; litterarum formas dedi ex Rosio.

Διε[ί]τρέφης Ζωΐλου Παριηνὸς στρατιώτης, Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.

Μνῆμα φίλη μήτηρ με Διειτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιν Μητρίχη αἰνόμορος·
Ἁγνῆς τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μο[ῖ]ρ[α]ν Δημοφόων, τῆς μέτα πᾶσι βροτοῖς.

Epigramma hoc bonae aetatis impositum sepulcro erat, quo Metriche Metrodori filia, Zoili uxor, condiderat Periclem et Diitrephem filios, Agneïda filiam, denique fratrem Demophontem: supra tamen tantum duo nominati sunt, Diitrephes et Demophon milites, qui ultimo loco in sepulcro conditi erant; ceteri prius sepulti erant eorumque nomina fortasse prius peculiaribus cippis imposita. Vs. 1. aut ΔΙΕΙΤΡΕΦΗΣ scribendum erat, aut vetusto usu Ε est pro ΕΙ; formam Διειτρέφης adstruxi ad n. 151. ex n. 169. col. III. 48. paulo benignius meam sententiam Osanno tribuens, quasi hic aliud dixerit quam voluerit: Osannus enim et in Pariano hoc titulo et n. 151. 169. tuetur scripturam Διετρέφης, quae caret analogia. Μητρίχη nomen est formae satis notae; vide si tanti est T. I. p. 726. *a*. Mox ΑΓΝΗΙΣ est vel Ἁγνῆς vel Ἀγνῆς, hoc est Ἁγνηΐς vel Ἀγνηΐς, contractione admissa etiam in nominativo, quae alias non solet nisi in reliquis casibus fieri (ut Νηρῆδος): analogiam praebet φωΐς φῴς. Recentiores iam declinant aliter: *Hagnes Hagnetis*; vocem enim hanc eandem esse ac nostri tituli Ἀγνηΐδα mihi non ambiguum. In fine Visc. scripsit τὴν μετὰ πᾶσι βροτοῖς, quem sequitur Osannus in nota ad vs. 4. falso sese pro ΤΗΝ putans legisse ΤΗΣ: sed tamen in textu minusculis repetito dedit τῆς μετὰ π. βρ. Ineptum est illud τήν: et mireris quod nemo vidit esse μέτα signandum, hoc est μέτεστι.

3649.

Parii, qui locus nunc Camaris vocatur; ed. Huntius in Walpol. Mem. p. 88.

ΔΙΟΦΑΝΤΗΣ
ΓΑΜΕΙΝΟΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Διοφάντη[ς Ἐπ]αμείνονος
χαῖρε.

3650.

Ibidem marmor fractum in ecclesia D. Demetrii; ligno incisum ed. Murat. T. I. p. CLXI. 6. cum Latina interpretatione et nota, missum a Bimardo, atque iterum typis impressum dedit T. IV. Append. p. MCMXCI. 4. cum Latina interpretatione, ex schedis D. de Bohn a Bricherio missum. Habeo etiam ex schedis Buherii, cui dederat apographum Marchio de Çaumont, ab eodem Bohnio profectum.

- - - ΝΗΓΕΣ - -
- ΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΑΙΛΙΟΥΙΟΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣ
ΟΦΙΛΛΙΑΣΖΩΤΙΚΗΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΟΦΙΛΛΙΟΥ
ΖΩΤΙΚΟΥ

Mur. in forma lignea vs. 6. habet S pro Σ, et in utroque exemplo constanter ω pro W. Vs. 1. Mur. priore loco ΝΗΓΕΣ, altero ΝΗΕΣ. Nos dedimus potissimum Buherii exemplum, nisi quod hoc vs. 5. habet ΖΩΤΙΚΗ et vs. 6. ΘΥΓΑΙΡΟΣΟΦΙΛΛΙ. Reliquam varietatem annotare supersedeo.

- - - νηγεσ - -
ἀ]ρχιερέως
Αἰλίου Ἰουλιαν[οῦ
καὶ ἀρχιερείας
Ὀφιλλίας Ζωτικῆς,
θυγατρὸς Ὀφιλλίου
Ζωτικοῦ.

Vs. 1. coniicio aliquid de *κυνηγεσίῳ* s. *venatione* fuisse. Ceterum hic titulus et sequentes pertinent ad Parium coloniam Romanam.

nepianis (cf. Koen. p. 618.). Vs. 28. apogr. IV. ΕΛΕΙ ΑΝ; tum apogr. V. ΤΟΙΣΤΑΤ cet. reliqua quod dedi. Vs. 30. pro ΤΟΓ apogr. II. ΤΟΝ. Vs. 33. apogr. III. ΑΞΙΩΣΕΙ. Vs. 37. ultimum Η ex apogr. II. III. Vs. 38. ultimum Ν ex apogr. IV. (et I.)

Vss. 1-5. qui expediri nequeunt, videntur praeter solita praescripta rationes quasdam continuisse, quare hoc decretum factum esset: cui sententiae non obstat id, quod paulo post vs. 6 sqq. causae scriptae sunt, ob quas Lampsaceni et iudex ab illis missus coronandi essent. Vs. 1. coniicias Τύχᾳ ἀγ]άθᾳ κ[αὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ: sed non arbitror hunc versum fuisse primum; potius videntur initio plura perisse. Vs. 3. extr. Burmannus coniiciebat esse ἀλία]σμ[α: sed in hoc titulo ψάφισμα dicitur, quod tamen ne ipsum quidem locum hic habere videtur. Vs. 4. ΝΟΣ potest ex Ζήνωνος superesse, cuius filius honoratur: dein coniicias ἐψα]φισ[μέν]ω. Vs. 5. potuit esse ἄμμι [συγγέν]ε[ε]ς, ut vs. 8.: at non confido. Tum ἀλλὰ καὶ videtur certum esse. Sequitur:

[Δε]δόχθαι τῷ δάμῳ· Ἐπείδη τῶ [δάμω ψαφισαμέ]νω δικάσταν μεταπέμψασθαι [ἔγ Λαμψάκω, Λ]αμψάκανοι ἔοντες ἄμμι συγγέ[νεες καὶ εὔνοο]ι τὰμ πᾶσαν ἐπιμέλειαγ καὶ σπούδ[αν ποιεύμε]νοι ἀπέστελλαν ἄνδρα κάλογ κἄγα[θον Δαμ]οκρέοντα Ζήνωνος, ὃς καὶ παραγενόμεν[ος ταὶς] δίκαις ἐδίκασσε ταί[ς]δε καὶ διέλυσε ἴσως κ[αὶ δικαί]ως καὶ κάττοις νόμοις, ἐποιήσατο δὲ καὶ τὰν [ἐπιδα]μίαγ καὶ καθ᾽ ὃγ καῖρον ἐδίκαζε καὶ ἀφέθεις εὐκόσμ[ως καὶ] ἀξίως ἀμφοτέραν τᾶμ πολίων· ἐπαίνεσσαι [μὲ]ν τ[ὸν] δᾶμον τὸν Λαμψακάνωγ καὶ στεφανῶσαι ἐν τῷ ἄγωνι τῶν Ἡρακλείων ἀναγγέλλοντος τῶ κάρυκος, ὄττι ὁ δᾶμος στεφανοῖ τὸν δᾶμον τὸ[ν] Λαμψακάνων, ἀποστέλλαντα δικάσταγ κάλογ κἄγαθον, ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἔαυτογ χρυσέῳ στεφάνῳ τῷ ἐννό[μ]ῳ· ἐπαίνεσσαι δὲ καὶ τὸν δικάσταγ καὶ στεφανῶσαι ἔ[ν] τῷ ἄγωνι τῶν Ἡρακλείων ἀναγγέλλοντος τῶ κάρυκος, ὄττι ὁ δᾶμος στεφανοῖ τὸν ἀποστάλεντα δικάσταν ἔγ Λαμψάκω Δαμοκρέοντα Ζήνωνος, δικάσσαντα ταὶς δί[κ]αις ὄρθως καὶ δικαίως καὶ κάττοις νόμοις, ἀρέτας [ἔ]νεκα καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἔαυτον στεφάνῳ χρυσέῳ [τῷ ἐν]νόμῳ. τᾶς δὲ ἀναγγελίας τῶν στεφάνων [ἐπιμ]έλειαμ ποιήσασθαι τοὶ[ς] στρατάγοις· ὑπάρχειν δ[ὲ τῷ δ]ικάστᾳ καὶ προξενίαμ παρὰ τᾷ πόλει καὶ ἔφοδον [ἐπὶ τ]ὰμ βόλλαγ καὶ δᾶμομ μετὰ τὸγ χρημάτισμον [τ]ὸμ περὶ τῶν ἴρων. δεῖξαι δὲ καὶ πρέσβεια ἐν τᾷ ἐκκλησίᾳ, ὄστις παραγενόμενος πρὸς Λαμψακάνοις [τό τ]ε ψάφισμα ἀποδώσει καὶ ἀξιάσει ποιήσασθαι τὰ[ν ἀν]αγγελίαν τῶν στεφάνωγ καὶ παρ᾽ ἐαύτοις ἐν το[ῖς Δι]ονυσίοις, καὶ ἵνα ἀναγραφῇ τὸ ψάφισμα τοῦτο [εἰς σ]τάλαν λεύκω λίθω καὶ ἀνατεθῇ ἐν τῷ ἐπιφ[ανεστά]τῳ τόπῳ. χειροτονῆσαι δὲ ἐν τᾷ ἐκκλη[σίᾳ ἐφόδι]ον τῷ πρεσβεύτᾳ. [τ]ὸ [δὲ] ἀν[άλωμα? καὶ τὸ ἐφόδιον τὸ?] χειροτόνηθεν cet.

De spiritus et accentuum ac dialecti ratione confer ad n. 3523. 3524. Asperum hic quoque excepto ὄττι retinui, etsi Giesius de dial. Aeol. p. 365. in nostro titulo vs. 31. vult signari ἴρων. Aeolismus huius tituli valde temperatus est, licet is decreto Cumaeo n. 3524. multo antiquior videatur, vix ille saeculo ab Alexandro M. primo inferior. A qua Aeolica civitate decretum hoc scriptum sit, ignoro: si quis tamen id Cumaeis tribuere velit, ei quidem non obero, quamquam decreta Cumaea n. 3523. et 3524. non tantam cum hoc similitudinem habent, ut hinc firmari Cumaea huius decreti origo possit. Ceterum Lampsaceni eius civitatis, cuius hoc decretum est, cognati esse dicuntur; nimirum Lampsaceni a Phocaeensibus originem repetunt (vide Ephorum ap. Steph. Byz. v. Ἄβαρνος, Pompon. Mel. I, 19. Steph. Byz. v. Λάμψακος), quamquam alii Lampsacenos Milesiorum colonos esse non minori, ut mihi videtur, iure perhibent (Strab. XII, 589.): Phocaeenses vero etsi Ionibus annumerantur et revera Ionicos mores et instituta receperunt, tamen originem deducunt a Phocensibus, qui stirpis sunt Aeolicae, pactoque Phocaeenses a Cumaeis, utpote cognatis, terram suam acceperunt (Pausan. VII, 2. extr.). Hinc quomodo Lampsaceni Aeolicae nostrae civitatis cognati sint, satis apparet. Vs. 12. Koenius p. 618. edidit ΟΡΘΩΣΚ[ΑΙΔΙΚΑΙ]ΩΣ praeter fidem lapidis, nec quod vs. 25. ΟΡΘΩΣ scriptum est, ideo etiam vs. 12. idem vocabulum usurpandum erat, quum vs. 12. ἴσως καὶ δικαίως referatur ad διέλυσε, vs. 25. autem ὄρθως καὶ δικαίως ad ἐδίκασσε. Vss. 16. et 22. scriptum est ΤΩΙΑΓΩΝΙ; Iota mutum Ahrens p. 7. iure videtur lapicidae Lampsaceno tribuere Aeolicae dialecti ignaro: similiter vs. 35. exspectabas potius Διονυσίοισι et vs. 34. etiam ἐαύτοισι (cf. Ahrens p. 111 sq.). Vs. 18. ΤΟΜΛΑΜΨΑΚΑΝΩΝ mutavi in ΤΟΝΛ cet. possis tamen etiam ΤΟΛΛ cet. corrigere. Vss. 20. et 26. de industria signavi εὐνοίας vulgari ratione, non εὐνοΐας; vulgata enim forma εὔνοια ab auctore vel a quadratario videtur adscita esse, non Aeolica, quam si voluisset auctor, scripsisset εὐνόας. Vs. 28. correxi τοὶ[ς] στρατάγοις, etsi largior Sigma posse omissum esse, ut alibi habuimus ταστήλας et similia. Vs. 31. δεῖξαι est pro ἀποδεῖξαι; tum πρέσβεια pro πρέσβεα, Boeotorum et Thessalorum more (cf. Ahrens p. 117. et p. 163.). Quod paulo post vs. 38. non τῷ πρέσβεϊ vel πρέσβηϊ sed τῷ πρεσβεύτᾳ scriptum est, minime offendit; eandem variationem vocum habes n. 3655. vss. 5. 27. Vs. 33. non ausus sum recipere lectionem ἀξιώσει; assentior Ahrensio p. 94. coniicienti ἀξιάσει esse ab ἀξιάω forma alias ignota derivatum; non enim, quod Koenius p. 196. putabat, ἀξιάσει pro ἀξιώσει a verbo ἀξιόω esse, satis inde intelligitur, quod bis in hoc titulo legitur στεφανῶσαι.

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΓΟΡΓΟΝΙΚΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΟΥΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΗΠΟΛΙΣΗΠΑΡΙΩΝΕΝ
ΤΕΤΟΙΣΕΝΠΡΟΣΘΕΧΡΟΝΟΙΣΕΥΝΟΥΣΚΑΙΦΙΛΗ
ΟΥΣΑΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΚΥΖΙΚΗΝΩΝΚΑΙΝΥΝ
ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣΑΠΡΕΣΒΕΙΣΚΥΔΙΑΝΑΜΙΑΝΤΟΝ
ΚΑΙΑΡΧΕΦΥΛΟΝΛΕΟΝΤΙΟΣΑΞΙΟΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΝΗΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΚΑΙΠΟΛΛΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑΧΡΗΣΙΜΟΥΓΕΓΕΝΗ
ΜΕΝΟΥΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΠΑΡΙΩΝΤΑΣΤΙΜΑΣΤΑΣΔΕ
ΔΟΜΕΝΑΣΑΥΤΩΙΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΠΑΡΙΩΝΕΝ
ΤΕΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΝΑΓΝΩΝΑΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΣΤΕΦΑΝΩΝΑΙΚΑΙΤΑΣ
ΤΙΜΑΣΑΝΑΓΓΕΙΛΑΙΚΑΙΤΟΠΟΝΑΙΤΟΥΝΤΑΙΕΝΤΗΙΑΓΟ
ΡΑΕΝΩΙΣΤΗΣΟΥΣΙΤΗΝΕΙΚΟΝΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥ
ΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΠΑ
ΡΙΩΝΟΤΙΕΥΝΟΥΣΩΝΚΑΙΦΙΛΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΚΥ
ΖΙΚΗΝΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΥΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΕΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΝ
ΔΗΜΟΝΤΟΝΠΑΡΙΩΝΤΟΥΣΔΕΠΡΥΤΑΝΕΙΣΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝΤΟΙΣΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟΙΣΕΝΤΩΙ
ΘΕΑΤΡΩΙΚΑΙΑΝΑΓΓΕΙΛΑΙΤΑΣΤΙΜΑΣΤΑΣΔΕΔΟΜΕ
ΝΑΣΑΥΤΩΙΥΠΟΠΑΡΙΩΝΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΤΟ
ΠΟΝΕΝΩΙΣΤΗΣΟΥΣΙΤΗΝΕΙΚΟΝΑΠΑΡΑΤΑΣΤΡΑΠΕ
ΖΑΣΠΡΟΤΗΣΣΤΟΑΣΤΗΣΔΩΡΙΚΗΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕ
ΚΑΙΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΚΑΘΑΤΕΤΙΜΗΤΑΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΥΠΟΠΑΡΙΩΝΕΙΣΤΑΔΗΜΟΣΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑΠΕΜΨΑΙΔΕ
ΚΑΙΞΕΝΙΑΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΣΤΟΥΣΠΡΥΤΑΝΕΙΣΚΑΙ
ΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΑΘΟΤΙΑΝΔΟΚΕΙΑΥΤΟΙΣ

Spatium vacuum versuum fere quinque vel sex.

ΤΗΣΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΣΘΡΥΝΗΣ
ΦΙΛΩΝΟΣΤΑΜΙΑΣ

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Γοργόνικος Διοκλέους εἶπεν· Ἐπεὶ ἡ πόλις ἡ Παρίων ἔν τε τοῖς ἔνπροσθε χρόνοις εὔνους καὶ φίλη οὖσα διατελεῖ τῷ δήμῳ τῷ Κυζικηνῶν καὶ νῦν ἀποστείλασα πρέσβεις Κυδίαν Ἀμιάντο[υ] καὶ Ἀρχέφυλον Λέοντιος ἀξιοῖ τὸν δῆμον, Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀπολλωνίου νησιαρχοῦντος καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα χρησίμου γεγενημένου τῷ δήμῳ τῷ Παρίων, τὰς τιμὰς τὰς δεδομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Παρίων ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἀναγνῶναι, καὶ τοῖς Διονυσίοις ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανῶ[σ]αι καὶ τὰς τιμὰς ἀναγγεῖλαι, καὶ τόπον αἰτοῦνται ἐν τῇ ἀγορ[ᾷ], ἐν ᾧ στήσουσι τὴν εἰκόνα· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι μὲν τὸν δῆμον τὸν Παρίων, ὅτι εὔνους ὢν καὶ φίλος διατελεῖ τῷ δήμῳ τῷ Κυζικηνῶν; ἐπαινέσαι δὲ καὶ Ἀπολλόδωρον Ἀπολλωνίου φιλοτιμίας ἕνεκε καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Παρίων· τοὺς δὲ πρυτάνεις στεφανῶσαι Ἀπολλόδωρον τοῖς Ἀνθεστηρίοις ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἀναγγεῖλαι τὰς τιμὰς τὰς δεδομένας αὐτῷ ὑπὸ Παρίων· δεδόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τόπον, ἐν ᾧ στήσουσι τὴν εἰκόνα, παρὰ τὰς τραπέζας πρὸ τῆς στοᾶς τῆς Δωρικῆς. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα, καθ᾽ ἃ τετίμηται Ἀπολλόδωρος ὑπὸ Παρίων εἰς τὰ δημόσια γράμματα. πέμψαι δὲ καὶ ξένια τοῖς πρεσβευταῖς τοὺς πρυτάνεις καὶ τὸν ταμίαν, καθότι ἂν δοκῇ αὐτοῖς.

Τῆς ἀναγραφῆς ἐπεμελήθη Σθρύνης? Φίλωνος ταμίας.

Decretum hoc tertio vel secundo ante Christum saeculo tribuerim, libera etiamtum Cyzico. Apollodorus haud dubie Cyzicenorum nesiarchus fuit, hoc est praefectus insulis Propontidis Cyzico parentibus, de quibus vide Marquardt. Cyz. p. 17 sq. Quo munere quum fungeretur, Pariis mercatoribus potuit beneficus esse. Vs. 20. Anthesteria non diversa sunt a Dionysiis paulo ante nominatis: Cyzici autem Anthesteriis ludi theatrales acti haud dubie sunt, licet Athenis in Anthesteriorum sollemnibus non videantur fabulae actae esse, nisi quod *προαγὼν* in iis dramatum fuit. Verba *παρὰ τὰς τραπέζας πρὸ τῆς στοᾶς τῆς Δωρικῆς* Belleius p. 244. et Marquardtus p. 147. ita intelligunt, ut mensae prytanei significentur, ad quod proinde fuerit porticus Dorica. Sed mensae, quae fuerunt in ipso prytaneo, ut illa, cuius vasa aurea Cyzicenis donavit Antiochus Epiphanes (Liv. XLI, 20.), non possunt hoc loco commemoratae esse; nec constat Doricam hanc stoam fuisse ad prytaneum. Mensae intelligendae sunt ante stoam collocatae, argentariae opinor in loco publico.

ΗΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΚΥΡΟΝ<ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ<ΑΡΧΙΑ
ΤΡΟΝ<ΑΡΙΣΤΟΝ<ΠΟΛΕΙΤΗΝ<ΕΠΙ
ΣΗΜΟΝΠΡΟΣΠΟΛΛΟΙΣ<ΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΜΑΣΙΝΕΙΣΑΥΤΗΝ<ΑΛΕΙΨΑΝΤΑ
ΛΑΜΠΡΩΣΚΑΙΠΟΛΥΔΑΠΑΝΩΣΚΑΙ
ΑΣΥΝΚΡΙΤΩΣΚΑΙΑΠΟΧΑΡΙΣΑΜΕ
ΝΟΝΧΕΙΛΙΑΣΑΤΤΙΚΑΣΤΗ<ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Sponius (Itin. l. c.) Florentiae in villa Strozziana repperit titulum Latinum hunc: CYRVS . LIVIAE DRVSI CA(ESARIS) MEDIC. quem coniiciunt et ipse et Patinus esse eundem illum Lampsacenum; quod admodum incertum est. Nostrum habes etiam n. 3645. Ἀλείψαντα est: *oleum praebentem in gymnasiis*, ut n. 3616. 3617. et saepius: talia index demonstrabit plenius; interim cf. Franckium ad Inscr. Richter. p. 226 sq. Male Vandalius hoc ad officium ἀλείπτου referebat; sed ineptissime Westonus Hermesian. p. 110. vs. 3. corrigit πόλιν τὴν (pro πολείτην) cum viro illo docto in Misc. Obss.; et ἀλείψαντα refert ad aedificia urbis a Cyro calce obducta et dealbata, merito ideo notatus a Porsono (Tracts and misc. critic. p. 44.). Χειλίας Ἀττικάς, quippe δραχμάς, ellipsi notissima, quam tamen plures interpretum huius tituli ignorabant.

3644.

In vico Scherdák s. Schordák s. Schardák prope vetustam *Lampsacum*; ed. Chishullus Itin. p. 60. et Murat. T. IV. Append. p. MMXIX. 2. cum Latina interpretatione: acceptum a P. Frölichio S. I. Dominicus Bricherius Columbus misit Muratorio.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΦΛΩΡΟΝΠΥΚΤΗΝ
ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΑΕΝΔΟ
ΞΩΣΠΑΙΔΩΝΑΓΩΝΑ
ΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΤΥΧΕΙ
ΩΝΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝ
ΤΟΣΓ·ΙΟΥΛ·ΕΤΕΩΝΕΩΣ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΝ
ΚΛΑΥΔ . . . . . .

Vitia apographi Muratoriani non affero: Murat. pro Σ habet C, et excepto vs. 8. ω pro Ω. Vs. 8. Chish. ΙΟΥΛ, Mur. ΙΟΥ; tum Chish. ΕΛΕΩΝΕΩΣ, Mur. ut dedi.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Τι(βέριον) Κλαύδιον Φλῶρον, πύκτην νεικήσαντα ἐνδόξως παίδων ἀγῶνα τῶν μεγάλων Τυχείων, ἀγωνοθετοῦντος Γ. Ἰουλ(ίου) Ἐτεωνέως, ὑπὸ παιδοτρίβην Κλαύδ[ιον] . . . .

3645.

Ibidem; ed. Chishullus l. c. et Murat. l. c. p. MMLXV. 5. cum Latina interpretatione: hic habuit a Bricherio Columbo, Bricherius a Frölichio, Frölichius a P. Etschlagero S. I.

ΚΥΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝ
ΙΟΥΤΗΝΤΑΦΗΝ
ΚΑΙΤΟΝΕΝΑΓΙΣ
ΜΟΝΤΩΠΑΤΡΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΩ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Vs. 5. extr. Mur. C pro Σ.

Κῦρος Ἀπολλωνίου τὴν ταφὴν καὶ τὸν ἐναγισμὸν τῷ πατρὶ Ἀπολλωνίῳ Ἀπολλωνίου.

Cf. n. 3643.

3646.

„*Lampsaci*" collocat Dominicus Bricherius Columbus, qui acceperat a Frölichio et miserat Muratorio, qui edidit T. III. p. MDCLXIV. 2. sed Bimardus, qui et ipse Muratorio misit, collocat *Heracleae*, hoc est *Perinthi*: nam Perinthias et Lampsacenas inscriptiones in apographis Muratorianis a Bricherio et Bimardo missis confundi docet n. 2027. qui titulus, quod patet collato Pocockio, haud dubie in dicione Perinthia (Tyrili) repertus est, ubi collocat Bimardus, et tamen apud Murat. T. IV. p. MMLI. Lampsaco tribuitur ex schedis Bricherii Columbi a Frölichio acceptis, qui habuerat ab Etschlagero. Quem hoc loco edo, is potest et ipse Perinthius esse. Infra inscriptionem est toreuma virum equo insidentem repraesentans et ante hunc aram vel vas, a quo exit laurus vel cupressus, cui circumvolviter anguis. Ita descripsit Bimardus.

ΗΡΩΣΕΠΙΦΑΝΗΣΟΚΡΑΤΗΣ

Ἥρως ἐπιφανὴς ὁ Κράτης.

Dubito de veritate lectionis ob articulum; fortasse O fuit siglum interpunctioni inserviens.

3647.

Prope vicum Schardák, qui vicinus *Lampsaco*, oblitteratam inscriptionem repperit Turner. Itin. T. III. p. 211. cuius has tantum litteras legere potuit:

Ο . . ΡΟΝΕΘΗΚ . . . .
ΤΚΑΙΥΙΟ . . .

Ὁ δεῖνα τὴν] σ[ο]ρὸν ἔθηκ[α ἑαυτῷ καὶ . . . . καὶ] υἱο[ῖς cet.

ΕΠΙΗΓΗΣΙΟΥΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝΟΣΤΕΤΡΑΔΙΦΘΙΝΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕΝΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΔΙΟΔΩΡΟΥΑΙΓΙΚΟΡΕΥΣΜΕΣΗΣΕΠΙΜΕΝΕΣΘΕΩΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ
ΟΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΦΗΣΙΝΤΑΣΣΥΝΤΕΛΟΥΣΑΣΤΟΥΣΚΟΣΜΟΥΣΠΑΡΑΤΗΜΗΤΡΙΤΗΠΛΑΚΙΑΝΗ
ΚΑΙΤΑΣΙΕΡΟΠΟΙΟΥΣΤΑΣΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΑΣΘΑΛΑΣΣΙΑΣΚΑΙΤΑΣΣΥΝΟΥΣΑΣΜΕΤΑΥΤΩΝ
ΙΕΡΕΙΑΣΒΟΥΛΟΜΕΝΑΣΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΙΚΟΝΑΧΑΛΚΗΝΚΛΕΙΔΙΚΗΣΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΞΙΟΥΝ
ΣΥΝΧΩΡΗΘΗΝΑΙΕΑΥΤΑΙΣΤΟΠΟΝΕΝΤΗΑΝΔΡΗΑΑΓΟΡΑΕΠΙΤΟΥΠΡΟΓΟΝΙΚΟΥΑΥΤΗΣΣΥΝΕ
ΔΡΙΟΥΤΟΝΑΠΟΔΥΣΕΩΣΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΑΥΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙ
ΑΔΟΥΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΔΗΜΩΔΕΔΟΚΙΜΑΣΘΑΙΤΕΤΗΝΕΙΚΟΝΑΚΑΙΕΞΕΙΝΑΙΑΥΤΑΙΣΑΝΑ
ΘΕΙΝΑΙΚΑΘΑΠΕΡΑΞΙΟΥΣΙΝΕΞΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΑΙΣΚΑΙΕΠΙΓΡΑΨΑΙΕΠΙΤΗΝΒΑΣΙΝΑΙΣΥΝΤΕΛΟΥ
ΣΑΙΤΟΥΣΚΟΣΜΟΥΣΠΑΡΑΤΗΜΗΤΡΙΤΗΠΛΑΚΙΑΝΗΚΑΙΙΕΡΟΠΟΙΑΙΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΑΙΘΑ
ΛΑΣΣΙΑΙΚΑΙΣΥΝΟΥΣΑΙΜΕΤΑΥΤΩΝΙΕΡΕΙΑΙΚΛΕΙΔΙΚΗΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΙΕΡΩΜΕΝΗΝΜΗΤΡΟΣ
ΤΗΣΕΚΠΛΑΚΙΑΣΚΑΙΠΡΟΙΕΡΩΜΕΝΗΝΑΡΤΕΜΙΔΟΣΜΟΥΝΥΧΙΑΣΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΗΝΚΑΙΕΠΙΔΟΥ
ΣΑΝΕΑΥΤΑΙΣΔΩΡΕΑΝΕΙΣΤΑΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΑΥΠΑΥΤΩΝΙΕΡΑΕΝΤΗΣΥΝΟΔΩΤΟΥΤΑΥΡΕΩΝΟΣ
ΤΗΠΕΜΠΤΗΣΤΑΤΗΡΑΣΕΠΤΑΚΟΣΙΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΣΤΟΡ
ΓΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΑΣΘΕΟΙΣΠΑΣΙΚΑΙΠΑΣΑΙΣ

μέσης ἐπὶ Μενεσθέως εἶπεν· Ἐπεὶ Ἀρίστανδρος ὁ Ἀπολλοφάνου φησὶν τὰς συντελούσας τοὺς κόσμους παρὰ τῇ μητρὶ τῇ Πλακιανῇ καὶ τὰς ἱεροποιοὺς τὰς προσαγορευομένας Θαλασσίας καὶ τὰς συνούσας μετ' αὐτῶν ἱερείας βουλομένας ἀναθεῖναι εἰκόνα χαλκῆν Κλειδίκης τῆς Ἀσκληπιάδου ἀξιοῦν συνχωρηθῆναι ἑαυταῖς τόπον ἐν τῇ ἀνδρῴᾳ ἀγορᾷ ἐπὶ τοῦ προγονικοῦ αὐτῆς συνεδρίου τὸν ἀπὸ δύσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Διονυσίου τοῦ Ἀσκληπιάδου· δεδόχθαι τῷ δήμῳ δεδοκιμάσθαι τε τὴν εἰκόνα καὶ ἐξεῖναι αὐταῖς ἀναθεῖναι, καθάπερ ἀξιοῦσιν, ἐξεῖναι δὲ αὐταῖς καὶ ἐπιγράψαι ἐπὶ τὴν βάσιν· Αἱ συντελοῦσαι τοὺς κόσμους παρὰ τῇ μητρὶ τῇ Πλακιανῇ καὶ ἱεροποι[οὶ] αἱ προσαγορευόμεναι Θαλάσσιαι καὶ [αἱ] συνοῦσαι μετ' αὐτῶν ἱέρειαι Κλειδίκην Ἀσκληπιάδου, ἱερωμένην μητρὸς τῆς ἐκ Πλακίας καὶ προϊερωμένην Ἀρτέμιδος Μουνυχίας, ἐπαγγειλαμένην καὶ ἐπιδοῦσαν ἑαυταῖς δωρεὰν εἰς τὰ συντελούμενα ὑπ' αὐτῶν ἱερὰ ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ Ταυρεῶνος τῇ πέμπτῃ στατῆρας ἑπτακοσίους, εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοστοργίας καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτὰς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.

Hegesias Cyzicenae civitatis eponymus est, ut n. 3656. Aristander, haud dubie archon; archontem eponymum Cyzici habes in titulo Imperatoriae aetatis n. 3667. ubi simul collegium archontum comparet, ex quibus duo nominati sunt; item archon comparet in nummis. Alias *ἱππάρχης* vel duo *ἱππάρχαι* vel *ἱππαρχοῦσα* sunt pro eponymis, et antiquiore aetate et Imperatoria (vide n. 3658. c. not.): ni fallor *ἱππάρχης* eponymus fuit princeps collegii archontum, qui et *ἄρχων* et *ἱππάρχης* vocari potuit; aliquando vero bini hipparchae eponymi creati sunt vel etiam *ἱππαρχοῦσα*. Qui n. 3663. 3664. archontes vocantur, ii non sunt eponymi civitatis, sed calliarchae; n. 3666. autem sitne archon civitatis universae annon, haud liquet. Asclepiades, qui rogationem tulit, propinquus videtur eius esse, pro qua dixit, Clidicae Asclepiadis filiae; is vocatur *Αἰγικορεὺς μέσης ἐπὶ Μενεσθέως*. *Αἰγικορεὺς* refertur ad tribum Cyzicenam (vide ad n. 3665.); tribus vero videntur ut Athenis in *τριττύας* divisae fuisse, ita ut *Αἰγικορεὺς μέσης* sit: *Aegicorensis ex media trittye.* Difficilius est illud *ἐπὶ Μενεσθέως*. Regem Atticum intelligebat Buherius eumque fingebat Scylacen et Placiam condidisse; ceterum corruptum locum esse, quo putabat dictum fuisse Asclepiadem descendisse ab aliquo eorum, quos Menestheus Placiam misisset, colonorum. Sed titulus Cyzicenus est, non Placiae repertus; Menestheus vero nec Placiam nec Scylacen condidisse fertur, sed Scylacium Italiae (Strab. VI. p. 261.). Mitto coniecturas Belleii praeter hanc, quod Hegesiam putavit sacerdotem esse, Menestheum magistratum civilem; quam sententiam ferri non posse intelliget, qui decretorum norit formulas. Ipsa quidem vocabulorum consecutio docet, dictionem *ἐπὶ Μενεσθέως* esse coniungendam cum verbis *Αἰγικορεὺς μέσης*: fortasse Menestheus fuit trittyarchus, ut *μέσης ἐπὶ Μεν.* sit idem quod *μέσης τῆς ὑπὸ Μενεσθεῖ*: quamquam similem formulam nusquam repperi. De Aristandro Apollophanis f. cf. ad n. 3656. et n. 3660.

3651.

Parii ex sabulo maritimo sepulcrum magnificum effodit Dubois, ediditque inscriptionem Catal. Marm. Choiseul. p. 138.

ΦΑΛΕΡΙΑ
ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ
ΑΙΛΙΑΠΡΟΚΛΗ
ΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Φαλερία Ἐπίκτησις Αἰλίᾳ Πρόκλῃ θυγατρὶ μνήμης χάριν.

Φαλερία est pro Οὐαλερία: sed coniicio scriptum fuisse Βαλερία.

3652.

Ibidem ubi n. 3650. super porta ecclesiae; ed. Murat. T. III. p. MCDXXX. 2. missum a Bimardo, item ex schedis D. de Bohn missum a Bricherio T. IV. Append. p. MMLXIV. 1. utroque loco cum Latina interpretatione. Habeo etiam ex schedis Buherii, de quarum origine dixi ad n. 3650.

Π̊ΑΙΛΙΟϹΦΙΛΩ
ΠΑΤΡΙΔΕΙΦΙΛΩ
ΚΑΙΘΡΕΠΤΗΜΥΡ
ΝΑΛΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ ❦

Initio exemplum Bimardi ap. Mur. ΠΟ.. sed Bricherianum Π̊. Porro utrumque Muratorii exemplum habet ω et C, ac vs. 4. Bimardianum ΤΑΛΑΙ ΜΝΗΜΗC ex correctione manifesta, quam Buh. in margine apposuit, Bricherianum vero vs. 3. extr. CΜΥΡ (p. ΜΥΡ) et vs. 4. ΝΑΛΙ cet. Omnia haec apographa ex eodem fonte manarunt. Ego expressi schedas Buherii, nisi quod ex Bimardiano addidi foliolum.

Πό(πλιος) Αἴλιος Φίλω[ν] πατρὶ Δειφίλῳ (hoc est Διφίλῳ) καὶ θρεπτῇ Μυρ[τ]άλ[ῃ] μνήμης χάριν.

3653.

Ex *Parii* reliquiis in vico Camaris; ed. Murat. T. IV. Append. p. MMLVII. cum Latina interpretatione. Muratorio miserat Bricherius, cui dederat Frölichius acceptum a P. de Bohn S. I.

ΚΛΟΔΙΑ
ΒΕΝΥϹΤΑ
ΜΟΥϹΗΘΥΓΑ
ΤΡΙΜΝΗΜΗϹ
ΚΑΡΙΝΚΑΙΜΗ
ΕΞΟΝϹΙΝΑΙΑΛ
ΛΟΝΒΛΗΘΗΝ
ΑΙ

C an in lapide sit, non Σ vel ⊏, incertum est; nam Mur. etiam in titulis prioribus C habet, ubi nostrae schedae Σ vel ⊏ praebent.

Κλ[ω]δία Βενύστα (Venusta) Μούσῃ θυγατρὶ μνήμης [χ]άριν. καὶ μὴ ἐξὸν [ε]ἶναι ἄλλον βληθῆναι.

3654.

Parii (in vico Camaris); ed. Huntius in Walpol. Mem. p. 88.

ΠΟΠΛΙΟΣΚΑΙΚΑ
ΚΟΙΝΤΟΣΓΟΝΕΥΣΙΝ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Πόπλιος Καικ[ίλιος?] Κόϊντος γονεῦσιν μνήμης χάριν.

Praenomen *Quintus* h. l. nominis vices sustinet; cf. ad n. 3408.

SECTIO QUINTA.

CYZICUS CUM ARTACE, INSULA HALONE, INSULA PROCONNESUS, PANORMUS, BESBICUS INSULA, LOPADIUM, APOLLONIA AD RHYNDACUM, POSTREMO LOCI MYSIAE INCERTI.

3655.

Lapis *Cyzicenus* Venetiis in Museo Grimano; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 45. p. 336. sed mendis inquinatum, cum Latina interpretatione, melius Montfauc. Diar. Ital. p. 38. cum Latina interpretatione refecta sed tamen passim falsa.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Litterarum formas dedi ex Montf. Palaeogr. Gr. p. 144. ubi aeri incisae sunt; in lapide tamen modo Π modo Γ̄ est, incertum quibus utrumque locis. Tituli formam dedi ex Montf. Diar. Fundus lectionis est textus Montf. Vs. 1. extr. Spon. ΠΟΡΙΟΝΙ ΚΟΣ. Vs. 3. Montf. ΕΝΠΡΟΣΤΕ, Spon. quod dedi. Ibid. extr. Spon. ΦΙΛΟΣ. Vs. 5. extr. Spon. ΑΠΙΑΝ ΤΟΝ. Vs. 12. ΣΤΕΦΑΝΩΝΑΙ etiam Spon. Vs. 29. Spon. ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΣΑΙΣΧΙΝΗΣ. Annotat Montf.: „In his duabus postremis lineis paulum erasae litterae sunt. Sponius male haud dubie legit, sic putavi legendum Σθύνης". Reliqua Sponii menda omitto.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ
ΤΟΥΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥΕΦΗΒΑΡΧ...
ΕΠΙΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΤΟΥΑΡ....
ΟΙΔΕΕΚΩΛΕΚΡΑΤΗΣΑΝΕΠ
ΕΤΑΙΡΙΩΝΚΟΡΡΑΓΟΥ
ΤΙΜΟΘΕΟΣΠΟΤΑΜΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΠΠΙΔΗΣΑΡΙΣΤΟΓΕΝ....
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΟ......
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΝΔΡΟΝ....
ΗΡΑΚΛΕΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛ....
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΑΠΟΛΛ....
ΔΙΩΝΠΡΟΜΗΘΙΩΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΜΕΙΔΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΑΙΕΝΤΟΙΣΦΙΛΕΤΑΙΡΕΟΙΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΚΛ....
ΑΡΤΕΜΩΝΒΑΚΧΙΟΥ
ΔΙΟΚΛΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ

Γυμνασιαρχοῦντος [τοῦ δεῖνος] τοῦ Ἀριστολόχου ἐφηβάρχ[ου], ἐπὶ Ἀπολλοφάνου τοῦ Ἀρ[ιστάνδρου] οἵδε ἐκωλ[α]κρ[έ]τησαν ἐ[ν τοῖς - - -
Ἑταιρίων Κορράγου,
Τιμόθεος Ποτάμωνος,
Καλλιππίδης Ἀριστογέν[ους,
Ἀπολλόδωρος Ἀριστο - -
Ἀπολλόδωρος Ἀνδρον[ίκου,
Ἡρακλεόδωρος Ἡρακλ[ε - -
Ἀρίστανδρος Ἀπολλ[οφάνου,
Δίων Προμηθίωνος,
Ἀσκληπιάδης Μειδίου,
Μητρόδωρος Διονυσίου,
καὶ ἐν τοῖς Φιλεταιρέοις
Ἀριστογένης Ἀριστοκλ[ε - -
Ἀρτέμων Βακχίου,
Διοκλῆς Μηνοδώρου.

Apollophanes est eponymus, de quo vide ad n. 3657. Eius pater videtur Aristander Apollophanis filius esse. Aristandrum Apollophanis filium vidimus n. 3656. et 3657. atque idem nomen haud dubie scriptum habetur vs. 11. Qui vs. 11. scriptus est colacretes, eum probabile est filium archontis esse; qui vero n. 3656. et 3657. comparet, is potest vel filius vel pater eiusdem eponymi esse. Vs. 4. in marmore est ΕΚΩΛΕΚΡΑΤΗΣΑΝ, quod vitium lapidarii esse mihi cum Ruhnk. in Tim. Lex. Plat. p. 172. videtur. Colacretarum magistratus Athenis Miletum, Mileto Cyzicum traductus videtur; de Atheniensium colacretis vide Oec. civ. Athen. T. I. p. 186 sq. coll. p. 385. Cyzici colacretas cum gymnasiis vel certe cum ludis coniunctos fuisse hic titulus docet, et singulis quidem ludis, qui in gymnasiis haberentur, peculiares esse colacretas attributos. Nimirum antiquitus colacretae Athenis universam rem pecuniariam civitatis administrabant tam sacram, quantum ad rempublicam pertineret, quam profanam: fuerunt igitur universae reipublicae quaestores et pecuniarum dispensatores: Athenis vero quum hoc nomen Cyzicum propagatum esset, fieri potuit, ut Cyzici in decursu aetatum non solum qui universae reipublicae reditibus accipiendis et dispensandis praeessent, colacretae vocarentur, sed etiam qui singulis institutis impendendas pecunias dispensarent, *huius partis* vocarentur *colacretae*. Igitur in hoc titulo nominantur, qui colacretarum munere functi erant in Philetaereis sollemnibus et in aliis quibusdam. Vs. 4. extr. ΕΠ non potest verum esse: desideratur *ἐν* ac nomen festi vel ludorum, ut vs. 15. est *ἐν τοῖς Φιλεταιρε(ί)οις*. Miror Ruhnkenium (l. c.), qui putaverit legendum: *ἐκωλακρέτησαν ἐπ' ἑταιρίων, Κορράγου Τιμόθεος* etc. quo nihil potest perversius dici. *Ἑταιρίων* est nomen Cyzici usitatum; vide n. 2158. In priori, quod nominatum erat, festo colacretae fuerunt decem; in altero tantum tres. Altera haec sollemnia sunt *τὰ Φιλεταίρεια*, acta in honorem Philetaeri principis Pergameni. De coniunctione Cyzicenorum cum Pergamenis principibus vide Marquardt. Cyz. p. 73 sqq. Ceterum Belleius mirifice hoc *Φιλεταιρέοις* putabat masculinum esse, et *τοὺς Φιλεταιρείους* fingebat esse collegium aliquod, quod si extitisset, vocatum esset *τὸ κοινὸν τῶν Φιλεταιριστῶν*, ut alibi habuimus *τὸ κοινὸν τῶν Ἀτταλιστῶν* et similia.

3661.

Inscriptio *Cyzicena* in coronide posita, Parisiis in aedibus bibliothecae; lapis longus pedes IV pollices III, latus pollices VIII, crassus pollices tres cum semisse. Ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 67. cum explicatione Belleii p. 254 sqq.

ΙΠΠΑΡΧΟΥΝΤΩΝΤΕΡΕΝΤΙΔΩΝΑΤΟΥΚΒΕΙΒΙΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΗΣΙΕΡΑΣΒΟΥΛΗΣΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣΤΟΥΒΚΑΛΛΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ
ΟΙΔΕΕΠΡΥΤΑΝΕΥΣΑΝΜΗΝΑΤΟΝΑΠΑΤΟΥΡΕΩΝΑ
...............ΚΑΙΟΙΝΩΠΕΣ

Ἱππαρχούντων Τερεντί(ου) Δωνάτου καὶ Βειβί(ου) Ἀμφικτύονος, γραμματέως τῆς ἱερᾶς βουλῆς Νικομήδους τοῦ β̄ καλλιαρχοῦντος, οἵδε ἐπρυτάνευσαν μῆνα τὸν Ἀπατουρεῶνα·
[Ὅπλητες] καὶ Οἰνῶπες.

Deficiunt nomina per duas columnas disposita.

De hipparchis vide ad n. 3658. et de prytanibus ad n. 3663. ubi simul de calliarcha dixi. Mire hic dicitur *τοῦ β̄ καλλιαρχοῦντος*: si enim Nicomedes tum ipsum calliarcha erat, exspectabas *τοῦ τὸ β̄ (δεύτερον) καλλιαρχοῦντος*, ut n. 3664. 29.: sin prius bis calliarcha fuerat, dicendum erat *τοῦ β̄ (δὶς) καλλιαρχήσαντος*. De mensibus dixi ad n. 3664. Ante verba *καὶ Οἰνῶπες* periit nomen tribus; *Ὅπλητες* eo loco repositi sunt a Marquardto Cyz. p. 54. recte opinor (vide ad n. 3663.). De tribubus ipsis vide ad n. 3665.

3656.

Cyzici; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 3. p. 27. n. 2.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥΤΟΥΛΙUΛΛΟΙ
ΣΩΣΙΒΙΟΥΚΑΙΘΕΩΡΟΙΟΙΝΟΒΙΟΣΕΥΝΕΩΙΚΕΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΠΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΑΠΑΡΑΡΟΔΙΩΝΕΠΙΕΡΕΩΣΑΡΑΤΟΦΑΝΕΥΣΣΜΙΝΘΙΟΥΠΡΥΤΑΙΕΞΙ
ΕΔΟΞΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΕΙΔΗΚΥΣΙΚΑΝΟΙΦΙΛΟΚΑΙΕΥΝΟΙΚΑΙΣΥΜΜΑΧΟΙΥΠ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΑΠΕΣΤΑΑΚΑΝΤΙ . ΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΑΡΧΙΘΕΟΡΟΝΑΠΑ
ΚΑΙΘΕΩΡΟΥΣΟΙΝΟΒΙΟΝΚΑΙΚΕΣΙΟΝΟΙΤΑΝΤΕΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΜΕΠΟΗΣ .
ΔΙΣΔΕΠΕΝΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΑΝΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΑΝΕΙΟΚΛΗΑΝΧ\Σ
ΤΟΙΣΕΝΤΩΙΨΑΦΙΣΜΑΤΙΚΑΤΑΚΕΚΟΡΙΣΜΕΝΟΙΣΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙ
ΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΟΝΤΕΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΔΕΚΑΙΤΑΝΕΠΙΔΑΜΙΑΝΑΞΙΩΣ
ΤΑΝΠΟΛΙΩΝΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙΑΥΤΟΙΣΟΤΙΟΔΑΜΟΣΤΑΝΤΕΤΟΥΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΝΠΕΡΙΠΛΕΙΣΤΟΥΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΚΑΙΤΑΝΚΥΖΙΚΑΝΩΝ
ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΝΤΕΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΝΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙΜΕΤΑΠΑΣΑΣ
ΚΑΙΕΠΑΡΟΔΟΥΘΩΝΤΟΙΣΥΠΟΚΥΖΙΚΑΝΩΝΑΞΙΟΥΜΕ . . ΣΧΟΣΤ
ΣΥΝΟΥΣΕΥΝΤΑΣΟΠ . . . ΣΔΕΚΑΙΣΥΤΕΛΕΣΟΗΤΑΤΑΡΑ

Ἐπὶ Ἀριστάνδρου τοῦ [Ἀπ]ολλο[φάνου ἀρχιθέωρος Ἀπατούριος?
Σωσιβίου καὶ θεωροὶ Οἰνόβιος Εὔνεω, Ἱκέσιος Διονυσίου ἀποσ[ταλέντες ἀπέδωκαν τάδε τὰ
ψηφίσματα παρὰ Ῥοδίων· Ἐπ[ὶ] ἱερέως Ἀρατοφάνευς Σμινθίου, πρυτα[ν]ε[ύοντος - - - -
ἔδοξε[ν] τῷ δάμῳ· Ἐπειδὴ Κυ[ζ]ικανοὶ φίλο[ι] καὶ εὖνοι καὶ σύμμαχοι ὑπ[άρχοντες
τῷ δάμῳ ἀπεστά[λ]καντι ψάφισμα καὶ ἀρχιθέ[ω]ρον Ἀπα[τούριον?
καὶ θεωροὺς Οἰνόβιον κα[ὶ] Ἱκέσιον, οἳ τάν τε καταγγελίαν ἐποήσ[αντο καὶ αὐτοὶ
δι[έλ]ε[γ]εν ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν βουλὰν καὶ τὰν ἐ[κ]κλη[σί]αν [ἀκολούθως
τοῖς ἐν τῷ ψαφίσματι κατακεχ[ω]ρισμένοις, σπουδᾶς καὶ [φιλοτιμίας
οὐθὲν ἐλλείποντες, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὰν ἐπιδαμίαν ἀξίως [ἀμφοτερᾶν
τᾶν πολίων· ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς, ὅτι ὁ δᾶμος τάν τε [π]ο[τὶ] τοὺ[ς θεοὺς
εὐσέβειαν περὶ πλείστου ποιούμενος καὶ τὰν Κυζικανῶν [φιλίαν
διατηρῶν τάν τε καταγγελίαν ἀποδέχεται μετὰ πάσας [προθυμίας
καὶ ἐπα[κ]ο[λ]ουθῶν τοῖς ὑπὸ Κυζικανῶν ἀξιουμέ[νοι]ς χοστ - - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
ε]ὔνους ἐ[ό]ντας. ὅ[π]ως δὲ καὶ συ[ν]τελεσ[θ]ῇ τὰ [π]αρὰ [Κυζικανῶν cet.

Vs. 1. vocem *Ἀπολλοφάνου* supplevi ex n. 3657. conf. n. 3660. 3. 11. unde simul probabile fit titulum hunc fere non antiquiorem Philetaero Pergamenorum principe esse, certe si qui in his inscriptionibus memoratur Aristander Apollophanis f. idem in omnibus est, vel si ii paucis tantum aetatibus dirempti sunt; immo secundo ante Christum saeculo vix superior haec inscriptio fuerit, quum praesertim in titulo n. 3657. Iota mutum constanter omissum sit. Antiquior est Apollophanes Cyzicenus ap. Xenoph. IV, 1, 29. Plutarch. Ages. 12. Architheori nomen ex vs. 5. petii. Vs. 2. sub finem incerta restitutio est: si tamen vs. 3. verum est *ψηφίσματα*, nec potius legendum *ψήφισμα τὸ π. Ῥοδ.* necessarium est plura decreta hic scripta fuisse, ac proinde vs. 2. extr. *τάδε τὰ* vel simile supplendum est. Qua de re Cyziceni ad Rhodios miserint, non constat, nisi quod de sacris: de quibus quod agebatur, decreto Rhodiorum praeter prytanem eponymum sacerdos praescriptus est. De prytane Rhodiorum eponymo cf. Paulsen. Rhod. p. 55. Ad vss. 6. 7. prout eos correxi, cf. n. 3947 sqq. Post vs. 13. coniicio integrum versum a Poc. omissum esse.

3657.

Marmor *Cyzicenum*, altum pedem et pollices sex cum semisse, latum quattuor pedes et pollices quinque, crassum pollices quinque cum semisse, repertum Artacae (Ardek s. Artak, Artaki, Artakui) in paeninsula prope Cyzicum, et hinc translatum Constantinopolin, Constantinopoli vero Avenionem ad Marchionem de Caumont, nunc Parisiis in aedibus bibliothecae; primus edidit Buherius (Recherches et Dissertations sur Herodote p. 116.) cum Latina interpretatione et notis inutilissimis, sed falso tribuit Placiae; dein Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 59. aeri incisum, sed praeter fidem lapidis scriptura non continua (vide Caylus. p. 170.), cum interpretatione et notis Belleii p. 193 sqq. qui usus est explicatione a Peyssonelio missa. Habeo etiam ex schedis Parisinis nescio cuius a Bekkero transcriptis, ex quibus notavi locum ubi lapis repertus est.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Formam litterarum dedi ex aere Caylusii quamvis minime fido. Versuum longitudinem prope aequalem repraesentavi; ex nullo eorum, quibus usus sum, apographorum de forma tituli iudicare licet. Vs. 4. Buh. ΠΡΟΣΑΓΟΜΕΝΑΣ, quod ipse recte correxit. Vs. 7. Buh. ΤΟΥΑΠΟ. Vs. 9. Cayl. ΚΑΤΑΠΕΡ, ceteri quod dedi. Vs. 12. Buh. ΜΟΥΝΙΧΙΑΣ. Omitto manifesta exempli Buh. vitia.

Ἐπὶ Ἡγησίου Ἀρτεμισιῶνος τετράδι φθίνοντος ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀσκληπιάδης Διοδώρου Αἰγικορεὺς

3663.

Marmor *Cyzicenum* Parisiis, utroque latere perscriptum, altum pedem et pollices IX, latum pedem et pollices quinque, crassum pollices VII cum semisse; ed. Caylus l. c. tab. 71. 72. cum explicatione Belleii p. 261 sqq. *A.* est in adverso, *B.* in averso plano. Extrema dicuntur mutila esse. Ceterum partis *A.* vss. 1–5. ante Caylusium ex amici cuiusdam apographo ediderat Corsinus F. A. T. II. p. 470. cf. Nott. Gr. l. c. in animadversionibus nostris.

A.

\- - - - - - - - -
. . . ONTOΣTHΣNEΩKOPOYBOY . . .
AIMIΛIOYAIΛIANOYITAΛOYOIΔEEΠPY
TANEYΣANMHNAKAΛAMAIΩNAKEKAΛΛIA
ΣANTONΠANHMONEΠIAPXONTOΣΦIΛH
NOYTPOΦIMOY
A I Γ I K O P E I Σ
Π AIΛ OYΛΠIANOΣAΘHNOΔΩPOΣΓPAM
IOYΛ ΔIOΓENIANOΣΓPAM
ΠOΣIΔHΣAPIΣTΩNOΣ
. APMENIΣMHTPOΔΩPOY
. AIΛ MENIΣKIANOΣAΣKΛHΠIAΔHΣ
OKTABIOΣMAΞIMOΣΠPOΣO
. ONΠΩNIOΣAΓAΘHMEPOΣMYΣTAP
. . ΘIΩNAΣKΛHΠIAΔOYOINOΦ
. . . ΣTOΣΠOMΠΩNIOΣKAPΠOΣEΠIΘ
. . . KΛANΘOΣ
Π KΛ EΠIKTHTOΣBAΣI
M BAIBIOΣAIKOYANOΣMOΔEΣTOΣBAΣI
TI KAPHΓΛOΣBAΣI
ΣΩΣIMOΣKΛEANΔPOYAΠOΛΛΩNIOΣBAΣ
ΔΩPOΣAΠOΛΛΩNIOYBAΣ
ΘEAΓENHΣBΦIΛOT
ΦOYΛBIOΣMENANΔPOΣΦIΛ
EΠAΦPOΔEITOΣAΘHNAIΔOΣ
ΠIOΣΦOYΛBIOΣΔΩΣO
\- - - - - - -

B.

\- - - - - - - - - -
Π AIΛIOΣOYΛΠIANOΣAΘHNOΔΩPOΣ
ΓAMMATEYΣ KΦYΛ
ΠOΣIΔHΣAPIΣTΩNOΣΓ
Γ IOYΛIOΣΔIOΓENIANOΣΓ
T AIΛIOΣIOYΛIANOΣEPMOΔΩPAΦ
T IOYΛIOΣKPIΣΠOΣΛAΛOΣBA
TI KΛYMNOΣΠPOΣOΔ
Π ΠΛΩTIOΣΛOΓΓEINOΣKΛAYΔM
EΠAΦPOΔEITOΣMYPINOYMYΣT
M ΠEPΠEPNAΣΔIΔYMOBAΣKIEPΦI
ΣEΞ Λ AIΛ MEΣTPIOΣΣΠENΔΩNBAΣ
Γ IOYΛIOΣEYTYXOΣBAΣ
. . TEΣAΣAΓAΘOKΛEOYΣBAΣ
. . . . . IOYΛIANOΣ
. . . . KYΛAΣ
\- - - - - -

A. vs. 6. maioribus characteribus scriptus est. Cors. vs. 1. . . . . . ONTOΣ, vs. 2. OIΔEΠPY, vs. 3. KAΛΛIMAIΩNAK-KAΛΛIA, vs. 5. inde ab initio . . . . . TPOΦIMOY. In lapide esse KAΛAMAIΩNA diserte annotatum est in tabula Caylusii.

A.

\- - - - - - - - - - - -
γραμματεύ]οντος τῆς νεωκόρου βου[λῆς] Αἰμιλίου Αἰλιανοῦ Ἰταλοῦ, οἵδε ἐπρυτάνευσαν μῆνα Καλαμαιῶνα καὶ ἐκαλλίασαν τὸν Πάνημον ἐπὶ ἄρχοντος Φιλή[μονος τ]οῦ? Τροφίμου·
Αἰγικορεῖς·
Π. Αἴλ(ιος) Οὔλπιανὸς Ἀθηνόδωρος γραμ(ματεύς),
Ἰούλ(ιος) Διογενιανὸς γραμ(ματεύς),
Ποσίδης Ἀρίστωνος,
[Π]άρμενις Μητροδώρου,
Αἴλ. Μενισκιανὸς Ἀσκληπιάδης,
Ὀκτάβιος Μάξιμος προσο(δ.),
[Π]ονπώνιος Ἀγαθήμερος μυστάρ(χης),
. . θίων Ἀσκληπιάδου οἰνοφύ(λαξ),
[Σέξ]στος Πομπώνιος Κάρπος ἐπιθύ(της),
[Τι](βέριος) Κλ(αύδιος) Ἄνθος,
Π. Κλ(αύδιος) Ἐπίκτητος βασι(λεύς),
Μ. Βαίβιος Αἰκουανὸς Μόδεστος βασι(λεύς),
Τι(βέριος) Κ[λ](αύδιος) Ῥῆγλος βασι(λεύς),
Σώσιμος Κλεάνδρου Ἀπολλώνιος βασ(ιλεύς),
Δῶρος Ἀπολλωνίου βασ(ιλεύς),
Θεαγένης $\overline{\beta}$ φιλοτ.
Φούλβιος Μένανδρος φιλ(οτ.),
Ἐπαφρόδειτος Ἀθηναΐδος,
Πίος Φούλβιος Δώσ[ων]?
\- - - - -

B.

\- - - - - - -
Π. Αἴλιος Οὔλπιανὸς Ἀθηνόδωρος γραμματεὺς καὶ φιλ(άρχης),
Ποσίδης Ἀρίστωνος γρ(αμματεύς),
Γ. Ἰούλιος Διογενιανὸς γρ(αμματεύς),
Τ. Αἴλιος Ἰουλιανὸς Ἑρμόδωρ[ος] φυ(λάρχης),
[Γ.] Ἰούλιος Κρίσπος Λάλος βα(σιλεύς),
Τι(βέριος) Κλύμ[ε]νος προσοδ.
Π. Πλώτιος Λογγεῖνος Κλαυδ(ιανὸς) μύ(στης),
Ἐπαφρόδειτος Μυρίνου μύστ(ης),
Μ. Περπέρνας Διδύμο[υ]? βασ(ιλεὺς) καὶ ἱερ(ῶν)? φι(λοτ.),
Σέξ(τος) Λ(ούκιος) Αἴλ(ιος) Μέστριος Σπένδων βασ(ιλεύς),
Γ. Ἰούλιος Εὔτυχος βασ(ιλεύς),
. . τεσᾶς Ἀγαθοκλέους βασ(ιλεύς),
. . . . . Ἰουλιανός,
. . . [Ἀ]κύλας?
\- - - - - -

De mulieribus sacra administrantibus (vs. 3 sqq.) cf. Marquardt. Cyz. p. 100 sq. ubi etiam de matre Placiana, Placia Cyzicum traducta. Ad *ἀνδρείαν ἀγορὰν* conferenda ex Menandro *γυναικεία* (Poll. X, 18.). *Συνέδριον* non curiam publicam hic significare videtur, sed exedram familiae propriam. Dianam Munychiam sponte patet Athenis Miletum Mileto Cyzicum traductam esse. Vs. 13. comparet Taureon mensis ut n. 3658. Stateres dubium est aurei an argentei intelligendi sunt: posterius magis probo, quod nimia videtur pecuniae vis esse, si hi stateres aurei Cyziceni fuerint. De aureis Cyzicenis dixi in Oec. civ. Athen. et in Disquisitt. metrol. de argenteis nummis Cyzicenis vide numismaticos scriptores et catalogos: de his enim rebus non hic agendi locus est. In fine supple *ἀνέθεσαν*.

3658.

Tabula marmorea, olim *Cyzici*, nunc in museo Regis Sueciae; dedit nobis Schröderus, bibliothecae Upsaliensis praefectus. Nos communicavimus cum Marquardto, qui edidit Cyz. p. 91.

ΜΗΝοΣΤΑΥΡΕΩΝοΣΤΡΙΤΗΙΑΠΙ
ΟΝΤΟΣΕΠΙΙΠΠΑΡΧΕΩΒΟΣΠΩΝΟΣ
ΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣ..ΦΙΛΟΣΑΠ
ΛΛΩΝΙΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΤΑΡΡΙΑΣΗΞ
ΩΣΕΝΘΕΟΓΝΗΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΔΙΑ
ΛΥΘΗΝΑΙΥΠΕΡΑΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΡΟΣΑΛ
ΛΗΛΟΥΣΔΙΑΛΕΛΥΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣΔΟΥΝΑΙ
ΔΕΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΘΕΟΓΝΗΤΩΙΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΕΚΑΤΟΝΑΛΛΑΞΑΣΘΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΤΑΓ
ΜΕΝΗΙ ΕΞΑΡΧΗΣ
ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΣΘΛ

Μηνὸς Ταυρεῶνος τρίτῃ ἀπιόντος, ἐπὶ ἱππάρχεω Βόσπωνος (?) *ἔδοξεν τοῖς πολίταις, [Δί]φιλος [Ἀ]π[ο]λλωνίου εἶπεν· Ἐπειδὴ Ἑτα[ι]ρίας ἠξ[ί]ωσεν Θεόγνητον καὶ τοὺς πολίτας διαλυθῆναι ὑπὲρ ἁπάντων τῶν πρὸς ἀλλήλους, διαλελῦσθαι αὐτούς· δοῦναι δὲ τοὺς πολίτας Θεογνήτῳ στατῆρας ἑκατόν· ἀλλάξασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ - - μέν[α] - - - - - ἐξ ἀρχῆς* cet.

Hipparches hic est eponymus (cf. ad n. 3657.), ut n. 3661. bini *ἱππαρχοῦντες*, n. 3665. *ἱππαρχοῦσα*; item n. 2157. 2158. formula *ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἱππάρχεω* ita scripta est, ut pateat *ἱππάρχην* fuisse Cyzicenorum eponymum: quamobrem non dubitavi inter Cyzicenos titulos referre etiam n. 3668. ubi habes *ἱππαρχοῦντος Βουλείδου τοῦ Μητροδώρου* et deinceps *ἐπὶ Θεογνήτου τοῦ - - - ἱππάρχεω*. Mira deinde formula est *ἔδοξε τοῖς πολίταις* (non *τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ*), quae non potest sine causa usurpata esse. Ni fallor, concio habita est civium extraordinaria, qua cives quasi privati congregarentur, ut transigeretur cum Diogneto, qui a civibus, non ab aerario publico, sibi deberi pecunias contenderet. Theognetus vero et ipse Cyzicenus fuit haud dubie; hipparchen Theognetum habes n. 3668. in cuius magistratu C. Iulio Caesari classe auxilium tulerunt Cyziceni. Et fortasse Theognetus tituli n. 3658. est idem atque ille hipparches; fortasse in illam classem impensas fecit Theognetus, quas a singulis posthac civibus exigeret. Etsi enim hic titulus iis characteribus scriptus est, qui etiam remotiori aetati conveniant, tamen non negaverim eum in C. Iulii Caesaris aetatem incidere.

3659.

Inter *Cyzicenas* inscriptiones ed. Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. Maced. et Afric. T. I. p. 295. n. 6. sed ut repertam Dorylaei (Eskischehr) p. 302. n. 22.

ΔΕΕΠΙΠΡΟΦΑΤΕΩΣΤ
ΙΣΙΣΤΟΜΜΗΡΗΟΝ

Hoc est prius exemplum; in altero uterque versus in unum coniunctus est, et pro ΙΣΙΣ legitur ΕΙΙ. Vs. 1. legendum videtur: *ἐν - - -] δὲ ἐπὶ προφ[ή]τεω [τοῦ δεῖνος]*. Cf. n. 108. et passim. Terminatio Ionica, quam Cyzici habemus in voce *ἱππάρχεω* (vide n. 3659. et locos ibi allatos) et n. 2157. in nomine proprio *Ἀρίστεω*, magis suadet ut Cyzico tribuamus hunc titulum quam Dorylaeo.

3660.

Marmor *Cyzico* Parisios allatum, nunc in aedibus bibliothecae regiae, altum pedes II pollices III cum semisse, latum pedem cum pollice, crassum pollices V; ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 65. cum translatione et notis Bellei p. 231 sqq. In aere Caylusii tam hic quam in reliquis Cyzicenis titulis vocabula intervallis distincta sunt praeter fidem lapidis (vide Caylus. p. 170.).

menstrui igitur fuerunt οἱ καλλιάσαντες, quod patet etiam ex n. 3662. His qui praeest vocatur καλλιαρχῶν (n. 3661.), vel ἄρχων τοῦ καλλι. (n. 3664. bis); idemque n. 3663. intelligendus, ubi dicitur ἐκαλλίασαν τὸν Πάνημον ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνος. Corsinus vocem ἐκαλλίασαν explicat de coniectura: *sacris operati sunt*; neque hoc magnopere discedere a vero videtur. Nota est Athenis curia iudicum κάλλιον (Lex. rhet. ap. Bekker. Anecd. T. I. p. 269. extr. quem locum emendavit Schömannus de sortitione iudicum p. 41.) sive accuratius τὸ Μητίχου κάλλιον (Poll. VIII, 121.), quod etiam Μητίχου s. Μητιόχου τέμενος vocatur (Hesych. v. Lex. rhet. ap. Bekker. Anecd. T. I. p. 309.): κάλλιον est igitur fere idem quod τέμενος. Hinc Lex. rhet. p. 270: κάλλιον· λυπρὸς ναὸς ἐξ αὐτοσχεδίου γενόμενος. Fuerit igitur Cyzici τέμενος aliquod, in quo sacra nescio quae agerentur et conventus: huius praeses fuit καλλιάρχης quidam s. ἄρχων τοῦ καλλί(ου), et sacrorum illorum conventuumque curatores videntur καλλιάζοντες vel καλλιῶντες dicti; ex quibus formis vera videtur prior, ut dicitur τεμενίζειν, ἡλιάζειν, quae verba eodem modo a nominibus locorum derivata sunt. Calliarchen sumpsi in hoc titulo esse Philemonem Trophimi f.: in utroque apographo enim habetur ΦΙΛΗ; ΝΟΥ vero, quod ap. Cayl. in tabula aerea est, omittitur apud Corsinum, nec facile potest verum esse. Omnino enim tabulis istis aeri incisis non magna fides habenda est, quippe quae hinc inde manifesta offerant vitia. Ex nominibus, quae supersunt, Aegicorensium, aliquot supplevi vel emendavi. Vs. 15. dedi Σέξστος, quae scriptura satis nota est. Vs. 16. Belleius putabat esse nomen mutilatum - - - *clanthus*; quod dedi haud dubium est. Vs. 18. Αἰκουανὸς est *Aequanus*; vs. 19. Ῥῆγλος *Regulus*, ut Πρόκλος *Proculus*, quod miror latuisse Belleium, apud quem prodit Tib. Careglus. Vs. 20. Ἀπολλώνιος est pro usitatiori ὁ καὶ Ἀπ. Sigla, quae in fine nominum in hac columna addita vides, non omnia sunt aperta. Vs. 12. est προσο, sicut n. 3664. II. 32. atque ut videtur ibid. I, 1. pro quo col. *B.* vs. 8. plenius est προσοδ. Quod utrum ad redituum (προσόδων) rationem an ad prosodia pertineat, dubites: prius sumpsit Belleius p. 248 sq. ac proinde putat hoc siglo denotari προσοδευτὴν s. προσοδίτην, quae vox possit quaestorem aliquem significare. Mox cum Belleio dedi ἐπιθύτης et οἰνοφύλαξ; hunc hic censet Cyzici custodiam cellarum vinariarum reipublicae habuisse. Sed οἰνοφύλαξ videtur potius in conviviis prytanum vel in sacris Callii vini custodiam habuisse, ut οἰνόπται, magistratus vilis, quem ipse iam Belleius contulit, in conviviis publicis Atheniensium rem vinariam et lucernas curabant (Athen. X. p. 425. A. B. Poll. VI, 21 sq. Hesych. et Phot. v.). Conferuntur etiam σιτοφύλακες Atheniensium et a Belleio et a Marquardto Cyz. p. 84. non recte opinor. Tum frequens et hic et col. *B.* est nota, qua designatur βασιλεύς; reges sacrificulos mysteriorum recte intelligunt Belleius p. 241. Marquardtus p. 55. 127.; falso tamen Belleius huc rettulit βασιλέα n. 2157. qui Samothracum est eponymus. De notis φιλοτ. φιλ. vide ad n. 3662. et de nota β̄ ad n. 3664.

De col. *B.* paucissima annoto. Est hic recensus similis priori inscriptioni, isque Aegicorensium; initio quum desint praescripta, quo fine hic nominum recensus institutus sit nescimus. Primo loco tres personae scriptae sunt eaedem quae col. *A.* primae sunt, non tamen eodem prorsus quo col. *A.* ordine: et col. *A.* Posidae nomini nulla muneris nota addita est, col. *B.* vero vocatur γραμματεύς. Reliqua nomina differunt. Vs. 5. mira est lectio ΕΡΜΟΔΩΡΑ, quae defendi non potest voce ΒΕΙΒΙΑ n. 3664. col. II. 23. quae videtur decurtata esse; idem iudicandum de scriptura ΕΥΤΥΧΙΑ n. 3665. II. 42. Munerum sigla, quae in praecedentibus titulis nondum habuimus, accedunt pauca, φυλ. vel φυ., μυστ. vel μυ., et ιερ. praemissum siglo φι. Primum, quod etiam Athenodoro adscriptum est (quum id desit col. *A.*), et hic et n. 3664. (sub finem columnarum) designat φυλάρχην, ut recte visum Belleio p. 245. et Marquardto p. 55. Athenis phylarchi equitatui singularum tribuum praeerant: Herodotus (V, 69.) tamen phylarchos Atticos quattuor tribuum, quae ante Clisthenem fuerunt, et decem tribuum, quas instituit Clisthenes, ita componit, ut illis putes priscos φυλοβασιλεῖς, his ἐπιμελητὰς τῶν φυλῶν designari: quamquam Clisthenem dicit decem phylarchos instituisse, ut fuerunt re vera decem phylarchi equitatui praepositi, quum ἐπιμελητὰς quaeque tribus habuerit plures. Utcunque de Herodoti verbis statues, Cyziceni phylarchi haud dubie iidem sunt, qui Athenis ἐπιμεληταὶ τῶν φυλῶν, non praefecti equitum; atque ut Athenis plures sunt cuiusque tribus curatores, ita Cyzici duo comparent n. 3663. *B.* et n. 3664. col. I. 62. 63. Sed ni fallor terni singulis tribubus fuerunt, ita ut trittyi praefuerint singuli (cf. ad n. 3657.), nec phylarchi alii sint ac trittyarchi: Athenis quoque censeo trittyarchos non fuisse alios atque ἐπιμελητὰς τῶν φυλῶν. Altera nota designantur μύσται, qui redeunt n. 3664. Eosdem Cyzicenos mystas habemus in Samothraciis titulis n. 2157. 2158. ubi quod Samothraciorum mysteriorum mystas intellexi, id nunc retracto. Ἐπόπτην in Cyzicenis titulis non reperio, sed in solo Samothracio n. 2158. nisi fallit coniectura ibi a me tentata. Μυστάρχην praeterea habes n. 3662. et μυστηριάρχας n. 3666. Mysteria Cyzicena pertinere ad matrem deorum, potest ex imagine coniici, cuius ad n. 2158. mentionem feci: iam vero haec quum Placiana fuerit (n. 3657.), Placiani vero Tyrrheni Pelasgi fuerint ex ea stirpe, quae condidit Samothracia mysteria (conf. Müller. Prolegg. scient. mythol. p. 152.), non mirum est quod cum Samothraciis mysteriis coniuncta fuerunt Cyzicena. Postremo siglum ιερ. vs. 10. Belleio p. 263. visum est esse ἱερεύς; ut tria Perpernae munera significentur, βασιλεύς, ἱερεύς, φιλότιμος. At hoc si verum esset, debuisset scribi ἱερ(εὺς) καὶ φι(λότιμος), ut scriptum est βασ(ιλεὺς) καὶ ἱερ. φι. Potius igitur sigla ιερ et φι coniungi debent; unde dedi ἱερῶν φιλότιμος. De φιλοτίμῳ cf. ad n. 3662.

3662.

Fragmentum marmoris *Cyziceni*; ex apographo Peyssonelii ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 66. cum explicatione Belleii p. 249 sqq.

\- - - - - - - - - - -
......ΣΔΕΤΗΣΑΣΙΑΣΝΑΟΥΤΟΥΕΝΚΥΖΙΚΩ.......
ΕΚΑΛΛΙΑΣΑΝΤ'.'ΕΣΤΟΝΚΥΑΝΕΨΙΩΝΑ
ΜΥΣΤΑΡΚΓΡΑΜ.....Μ ΤΕΡΕΝΤΙΟΣΜΟΝΤΑΝΟΣ
ΝΕΙΝΙΟΣΒΑΣΣΟΣΦΙΛΟΤ Λ ΔΕΙΔΙΟΣΚΡΙΣΠΟΣ
ΕΩΡΤΙΟΣΚΑΜΕΡΙΑΝΟΣΠΟΛΛΙΩΝ Μ ΤΥΔΙΚΙΟΣΜΑΓΝΟΣ
ΑΙΛ ΙΣΑΥΡΟΣΟΝΕΣΙΜΟΣ Λ ΑΝΧΑΡΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΛΙΠΠΟΣΣΑΤΥΡΟΥΜΗΝΟΦΙΛΟΣΛΑΟΚΚΗΙΟΣΕΥΤΥΧΙΩΝ
ΛΟΥΚΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝ Λ ΒΡΟΥΤΤΙΟΣΡΟΥΦΟΣΣΤΡΑΤΩΝ
ΜΑΞΙΜΟΣ Γ ΚΑΣΣΙΟΣΑΥΦΙΔΙΑΝΟΣΜΕΝΑ
ΟΥΑΡΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝΚΑΠΡΟΣΔΕΚΙΟΣ

Vs. 3. quae ante lacunam habentur, maioribus litteris scripta sunt.

[Ἱππαρχοῦντος τοῦ δεῖνος? γραμματέως τῆς βουλῆς τοῦ δεῖνος? καλλιαρχοῦντος τοῦ δεῖνος? ἀρχιερέω]ς δὲ τῆς Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Κυζίκῳ ....[ς] καλλιάσαντες τὸν Κυανεψιῶνα·

Μυστάρ(χης) καὶ γραμ[ματ](εὺς) Μ. Τερέντιος Μοντανός,
Νείνιος Βάσσος φιλοτ.
Λ. Δείδιος Κρίσπος,
Ἑώρτιος Καμεριανὸς Π[ω]λλίων,
Μ. Τυδίκιος Μάγνος,
Αἴλ. Ἴσαυρος Ὀν[ή]σιμος,
Λ. Ἀνχάριος Δημήτριος,
[Κ]ά[λ]λιππος? Σατύρου,
Μηνόφιλος,
Λ. [Λ]οκκήϊος Εὐτυχίων,
Λούκιος Πωλλίων,
Λ. Βρούττιος Ῥοῦφος,
Στράτων,
Μάξιμος,
Γ. Κάσσιος Αὐφιδιανὸς Μ[η]νᾶ,
Οὐάριος Πωλλίων,
Κάπρος,
Δέκιος - - - -
\- - - - - - - - -

Praescripta huius tituli certa via restitui non possunt; unum hoc certum est supplendum esse [ἀρχιέρεω]ς, quod dedit iam Belleius, multisque id exemplis confirmari potest. Pontifex hic Asiae fuit, hoc est τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας, non quod nonnullis visum templi Asiae: additamentum ναοῦ τοῦ ἐν Κυζίκῳ docet tantum hoc, pontificatum eius pertinere ad sacra τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας, quatenus in Cyziceno templo celebrabantur; quae sententia fere eadem est atque illa, quam proposuit Eckhel. D. N. T. IV. p. 209. Asiam non usquam habuisse templum tanquam deam idem ibid. recte notavit. Templum hoc sacris τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας dicatum cuius fuerit numinis, dubites; sed verum vidisse puto Belleium, qui Hadriano consecratum esse censet. Haud dubie est templum illud Cyzicenorum maximum et pulcherrimum, de quo vide Marquardt. Cyzic. p. 150 sqq. Tum exspectes οἵδε ἐκαλλίασαν vel certe ἐκαλλίασαν sine pronomine, ut in reliquis huius generis inscriptionibus legitur; sed non ausus sum **Τ** et **ΕΣ** mutare, inter quas litteras quae intercedit lacuna, potest vitium lapidis haberi. Participii ratio quaenam sit, diiudicari nequit, quum desit initium. De καλλιάσασι vide ad n. 3663. Nomina subscripta ita constitui, ut maxime sunt probabilia visa. Vs. 7. est Λ. Λοκκήϊος Εὐτυχίων; n. 3665. I. 42. inter ephebos Argadenses scriptus est Λουκκήϊος Ἀντ. Εὐτύχης, haud dubie ex eadem familia: itaque mense Cyanepsione pars τῶν καλλιασάντων fuit ex tribu Argadensium; quod cur observem, vide ad n. 3663. Ceterum Belleius nomina per duas columnas digessit, quarum priore putabat mystarchas, altera scribas contineri: quod falsum esse nominum dispositio, quam lapis offert, primo docet adspectu. Solus, qui primo loco scriptus est, Montanus est et mystarcha et scriba; reliqui nullo insignes muneris vel honoris vocabulo sunt, nisi quod Ninio Basso additum est siglum φιλοτ. quod redit n. 3663. I. 22. ubi Θεαγένης $\overline{\beta}$ φιλοτ. Nec diversum videtur esse φιλ. n. 3663. I. 23. et φι. frequens n. 3664.; ibidem semel est $\overline{\beta}$ φι.; n. 3663. II. 10. autem habetur aliquis βασ(ιλεὺς) καὶ ἱερ. φι. Nisi bis scriptum foret φιλοτ., diceres nihil hoc siglum significare, nisi φίλος, ut φίλοι dicuntur sodales alicuius societatis s. ἐράνου (vide Inscr. Ten. editam a nobis in Bullet. inst. archaeol. Rom. 1832. p. 56.). Belleius ap. Cayl. p. 247. putat esse φιλότιμος, nec novi melius: attamen cavendum, ne putes esse merum honorarium epitheton; sed ut τῶν καλλιασάντων alii alia officia et munia habuerunt et in sacris faciendis locum quendam obtinuerunt (fuerunt enim βασιλεῖς vel μυστάρχαι vel μύσται vel γραμματεῖς cet.), ita φιλότιμος videtur nomen ordinis cuiusdam sive gradus vel civilis vel sacri esse. De illo ἱερ. φι. vide ad n. 3663. Nota vero eundem potuisse et mystam et φιλοτ. esse; vide n. 3664. II. 48. Siglum $\overline{\beta}$, quod semel atque iterum praecedit, non ad hoc φιλοτ. referendum est, sed ad nomen praecedens, significatque eius, qui inscriptus est, patrem eodem ac filium nomine vocatum esse; vide ad n. 3664. Nomina τῶν καλλιασάντων sunt XVIII, qui numerus non est integer (vide ad n. 3663.); aut igitur mutilus est titulus aut certa de causa non omnes, qui mense Cyanepsione ἐκαλλίασαν, perscripti in hoc lapide sunt.

ΡΟΣΟ
ΜΟΙ
ΒΡΙΒΑΣΣΟΣ
ΣΙΜΟΣ
ΑΚΙΠΕΡΓΕΝΗΣ
ΡΟΥΦΟΥ
ΠΛΗΤΟΥ Ο Κ ΕΥΦΗΜΟΥ
...ΕΣΦΟΡΙΩΝ
ΩΝ
ΠΙΘΥΜΗΤΟΣ
. ΝΟΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΛΗΛ..ΤΥΡΑΝΝΟΣ
ΓΕΔΑΝ .. ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΩΣ ΑΜΦΙΘΑΛΟΥΣ

ΚΛ ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΣ
Γ ΒΑΛΒΙΛΛΙΑΝΟΣ
ΑΥ..ΓΩΛΛΙΩΝ
... ΟΛΛΩΝΙΟΣ
. ΗΜΟΣΘΕΝΟΥ.
ΠΟΣΥΛΙΑΝΟΥ
ΜΑΞΙΜΟΣ
. ΥΚΑΠΟΣ
Σ ΣΟΣΣΙΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

ΙΟΥ ΚΑΡΠΟΣ ΜΥΣΤ
ΜΑΡΚΟΣ ΡΟΥΦΟΥ ΜΥΣΤ
ΓΕΡΓΕΝΗΣΘΕΜΙΣΤΑΓΟΡΟΥ
ΣΟΣΙΜΟΣΦΙΛΩΤΟΥ
ΓΡΩΤΟΦΑΝΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΛ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΣΤΡΗΝΟΥ
ΚΛ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΩΝΡΟΥΦΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΝΟΣΤΙΜΟΥ
ΙΟΥΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΜΣΕΝΓΡΩΕΥΤΥΧΗΣ
ΤΙΚΛΙΟΥΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΣΕΞΦΟΥΛΒΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΑΙΛ ΜΑΞΙΜΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΚΑΡΙΚΟΥΦΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΗΤΟΥΦΙ
ΣΕΝΕΚΑΣΝΕΙΚΙΟΥ ΦΙ
ΚΟΝΔΙΑΝΟΣ Β
ΕΥΤΥΧΙΩΝΦΟΙΝΙΓΠΟΥ
ΗΡΗΣ Β
ΜΟΥΛΠΟΛΥΚΤΗΤΟΣ
ΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙ ΒΕΙΒΙΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΙ
ΕΛΒΙ ΕΡΜΗΣ ΜΑΡΚΟΣ Β ΦΙ
ΚΛ ΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΘΕΛΓΕΝΗΣ Β

. . ΓΡΥΤΑΝΕΥΣΑΝ ΜΗΝΑ ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΑ Κ . . .
. . ΑΣΑΝ ΜΗΝΑ ΛΗΝΑΙΩΝΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛ
Τ° Β ΑΡΓΑΔΕΙΣ Κ ΓΕΛΕΟΝΤΕΣ

ΑΣΓΡΑ
ΔΩΡΟΣΧΡΥΣΕΡΩΤΟΣ
ΟΦΩΝ
Π. ΓΡΕΙΣΧΟΣ
ΔΗΣ Β
ΟΣΧΡΗΣΤΟΥΜΥΣ
ΡΟΣΚΑΡΠΟΥ
ΓΑΘΟΠΟΥ
ΗΝΑΙΟΣ
ΔΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
.. ΣΜΗΝΟΦΑΝΟΥ
. ΑΡΘΕΝΙΣ
ΑΜΦΙΘΑΛΗΣ
Β
ΟΣ Β
ΥΚΙΑΝΟΣ ΔΟΓ
ΜΥΣΤΑΙ
ΔΙΩΝ ΕΡΜΗΣ
Β
ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΩΟΣ ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΦΙ
ΗΣΙΜΟΣ
ΝΗΣΙΦΟΡΟΥ

ΙΠΛΟΥΣ
ΩΡΙΩΝ
ΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΤΙΡΙΟΣΣΚΑΥΡΙΑΝΟΥ

ΑΙΜΙΕΣΠΕΡΟΣΙΕΡΑΜΜΩ
ΤΙ ΚΛ ΜΑΡΚΙ ΕΡΜΕΙΑΣ
Π ΚΑΙΚΙ ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ ΓΡΟΣΟ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Β ΜΥΣΤ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΥΚΑΙ ΙΟΥΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΠΟΠΛΙΟΣΦΑΥΣΤΟΥ
Τ ΤΕΡ ΚΑΣΣΙ ΜΑΡΓΑΡΕΙΤΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ Β
Π ΑΙΛ ΟΥΛΠ ΥΓΕΙΝΟΣ
ΚΥΖΙΚΟΣ Β
ΡΟΥΦΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥ
ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΣΕΒΗΡΟΥ
ΚΛ ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ ΦΙ
ΜΥΣΤΑΙ
ΣΥΝΦΟΡΟΣ Β ΑΣΚΛΗΠΙΑΣ
ΛΟΥΚ ΦΑΒΙΟΣ ΜΕΝΙΣΚΟΣ ΦΙ
ΜΟΣΧΟΣ ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ Β
ΣΥΝΦΟΡΟΣΑΤΕ..ΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ Β

ΕΓΡΥΤΑΝΕΥΣΑΝ ΜΗΝΑ ΛΗΝΑΙΩΝΑ Κ ΕΚΑΛΛΙ . . . .
ΜΗΝΑ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΠΑΡ
ΒΩΡΕΙΣ Κ ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ

ΤΟΣ Β ΥΨΙΜΟΣ Φ
ΩΠΥΡΟΣ Φ
ΖΑΝΟΣΚΑΛΛ
ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΙΕΝΟΣ Β
ΚΑΡΜΙΦΙΡΜΟΣΜΥΣ
ΦΗΜΟΣ
ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

ΠΟΥΑΡ ΚΛΑΥΔΙ ΙΛΑΡΙΩΝ Φ
ΚΑΛΛΙΠΑΡΘΕΝΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΚΛ ΛΑΒΕΡΙ ΑΙΛΙ ΠΩΛΛΙΩΝ
ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΘΗΝΙΩΝΟΣ
ΑΙΔΙ ΦΙΕΡΩΝ ΜΥΣΤ
ΑΛΥΠΟΣ ΦΑΥΣΤΙΝΩΝΟΣ
ΤΙ ΚΛ ΓΡΟΚΛΟΣ
Μ ΑΙΛ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΤΙ ΚΛ ΑΡΔ . . . .

A. ante vs. 1. periit magna pars praescriptorum, quae fuerunt fortasse talia qualia n. 3661. ubi quum habeatur γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς βουλῆς, vs. 1. supplevi γραμματεύ]οντος. Corsinus Nott. Gr. Append. Diss. VI. p. cxxvii. coniiciebat προεδρεύοντος. *Mensis* nomen esse Καλαμαιών docui ad n. 2082. ubi Olbiopolitarum est, qui ut Cyziceni Milesiorum coloni sunt: Corsinus ignorabat Cyzicenum esse marmor hoc, in quo nunc versamur, ac proinde nesciebat mensem hunc Cyzicenis tribuendum esse. Etiam Ephesiis fuisse mensem hunc coniecimus ad n. 2953. *b.* vs. 10. Atticum heroem Καλαμίτην ex Demosthene notum et grammaticis cum mensis huius nomine confert Marquardtus Cyz. p. 138. nescio quam recte. De *prytanibus* Cyzici probabiliter egit Marquardtus p. 53 sq. Prima in titulis eorum mentio fit n. 3655. Recentiorum quidem inscriptionum aetate menstrui sunt (n. 3661. 3663. *A.* 2664.): singulis vero mensibus prytanes fuerunt ex binis tribubus creati (n. 3661. 3664.); quare n. 3663. *A.* post praescripta supra scribitur nomen tribulium Αἰγικορεῖς. Horum Aegicorensium nomina supersunt xix; plura Aegicorensium nomina possunt intercidisse. Deinceps desideratur recensus prytanum ex altera tribu. Integrum numerum tenemus ex n. 3664. ubi sub mense Posideone habentur quinquaginta, totidemque nomina servata sunt in parte antecedente, quae ad mensem proximum superiorem pertinet. Et in superiore quidem parte ex altera tribu sunt xxiv, ex altera xxvi; in secunda vero Argadensium sunt xxvii, Geleontum xxiii. Quae numerorum inaequalitas vix aliam patitur explicationem, nisi ut ex binarum tribuum senatoribus simul sumptis sorte creati prytanes sint: ita enim evenire potuit, ut dispar numerus utriusque tribus sodalium sortiretur prytaniam. Iam quum non sit verisimile, eundem senatorem potuisse eodem anno bis vel saepius prytania fungi, sexcenti videntur senatores fuisse. Quodsi Cyzici, quod omnino probabile est, sex fuerunt tribus, ex singulis tribubus centeni senatores creati sunt. Primam igitur prytaniam obtinebant primarum duarum tribuum senatores ii, quibus hoc munus sorte obtigerat, secundam prytaniam tertiae quartaeque tribus senatores et tertiam quintae sextaeque tribus senatores, quibus sors faverat. Iam quartam, quintam, sextam prytaniam earundem tribuum eodem ut videtur ordine dispositarum senatores sortiebantur, exclusis iis, qui iam in prima vel secunda vel tertia prytania munere functi essent; et sic deinceps septimam, octavam, nonam: decimam, undecimam, duodecimam sine sortitione obibant reliqui cuiusque tribus senatores, quibus sors non assignasset priorem aliquam prytaniam. Ceterum Athenis duplex fuit ordo tribuum, alter constans, qui in variis observabatur recensibus (ἀναγραφαῖς), alter quotannis sorte constitutus, quo utebantur in prytaniis obeundis et reliqua reipublicae administratione: Cyzici vero unus et constans ordo obtinuit, ex quo etiam prytanias obierunt tribus. Nam si n. 3665. in recensu epheborum sumimus constantem tribuum ordinem observatum esse, et col. I. extr. intercidisse Βωρεῖς, quod sumere licet omnino, hic tribuum fuit ordo constans: Γελέοντες, Ἀργαδεῖς, Αἰγικορεῖς, (Βωρεῖς), Οἰνῶπες, Ὅπλητες. Quodsi vera sunt quae de prytaniis paulo ante diximus, et in prytaniis quoque obeundis constans tribuum ordo observatus est, ita divisae inter tribus prytaniae fuerunt, ut haec docet tabula:

	Trimestre I.	*Trimestre II.*	*Trimestre III.*	*Trimestre IV.*
Γελέοντες καὶ Ἀργαδεῖς	Mensis I. incerti nominis	Mensis IV. Ποσειδεών	Mensis VII. Ἀρτεμισιών	Mensis X. incerti nominis
Αἰγικορεῖς καὶ Βωρεῖς	Mensis II. Κυανεψιών	Mensis V. Ληναιών	Mensis VIII. Καλαμαιών	Mensis XI. incerti nominis
Οἰνῶπες καὶ Ὅπλητες	Mensis III. Ἀπατουρεών	Mensis VI. Ἀνθεστηριών	Mensis IX. Πάνημος	Mensis XII. incerti nominis.

Cui tabulae conveniunt quaecunque in titulis Cyzicenis tradita sunt, nisi quod excepto uno titulo n. 3663. ex cuiusque prytaniae tribubus posterior quaeque priore loco posita est, et prior quaeque posteriore. Etenim tertio mense Apatureone n. 3661. secundo loco scripti inter prytanes sunt Οἰνῶπες, primoque possunt Ὅπλητες suppleri; item n. 3664. init. manifesto habentur prytanes tertii mensis Apatureonis, et ipsa successio mensium tribuumque ibi scriptarum docet eo mense fuisse prytanes Ὅπλητας et Οἰνῶπας: deinde quarto mense Posideone n. 3664. prytanes sunt Ἀργαδεῖς καὶ Γελέοντες, quintoque mense Lenaeone Βωρεῖς καὶ Αἰγικορεῖς; unde consequens est sexto mense Anthesterione redisse Ὅπλητας καὶ Οἰνῶπας; denique octavo mense Calamaeone n. 3663. Αἰγικορεῖς primo loco inter prytanes scripti sunt, quibus consentaneum est additos fuisse Βωρεῖς. Postremo n. 3662. mense secundo Cyanepsione ἐκαλλίασαν Argadenses (vide not. ad n. 3662.); sed qui quoque mense ἐκαλλίασαν, ii priore quoque mense prytanes fuerant: itaque ex illo titulo constat Ἀργαδεῖς prytaniam obisse primo anni mense. Hactenus de prytanibus. Prytanei Cyziceni meminerunt Livius XLI, 20. Plinius H. N. XXXVI, 23. Illud vero quod admodum magnificum fuisse perhibent Belleius p. 244. et Marquardtus p. 147. de ea re nihil traditum apud veteres est, maleque illi huc rettulerunt stoam Doricam, de qua dicitur n. 3655. Praeterea Cyzici fuit βουλευτήριον amplum et memorabile (Plin. l. c. Aristid. or. sacr. V. T. I. p. 350. Jebb.). Prytanes vero qui quoque mense fuerant, ii iam insequente mense ἐκαλλίασαν (n. 3663. 3664.);

Anni Attici, qui lunaris est, initium quum per Iunium et Iulium anni Iuliani vagetur, menses eius cum mensibus solarium annorum varia ratione comparari possunt. Si a novissimo fere anni Attici initio progredimur, qui in tertiam Iulii decadem incidit, primus Attici anni mensis Hecatombaeon respondet Asiano Anteo s. Macedonico Gorpiaeo, et primo Asiano mensi Caesario primoque Macedonico Dio Atticus Boedromion; atque hac comparatione usus Belleius est. Nos ne quid nostris rationibus minus consentaneum premere videremur, addidimus comparationem mensium Atticorum eius anni, cuius initium in tertiam Iunii decadem incidit (I.): qua ratione Hecatombaeon Atticus congruit cum Hecatombaeo Asiano et cum Loo Macedonico, prorsus ut Plutarchus (Alex. c. 3.) Loum et Hecatombaeonem comparat. Intermedia anni initia negligere licet, nec minus ea, quae tertiam Iunii decadem antecedunt, qualia frequenter offert Canon Callippeus ab Idelero constructus, sed nullum Canon Metonis; postremo annus Atheniensium solaris prorsus non venit in censum, ut qui admodum sero receptus sit (cf. Ideler. l. c. p. 360 sq.). Iam ex tabula, quam proposuimus, patet, etsi Hecatombaeus Asianus cum Hecatombaeone Attico congruit ex ea Atticorum mensium computatione, quam col. I. exhibet, tamen Posideonem et Lenaeum Asianorum uno mense serius atque Atticos Posideonem et Gamelionem secundum col. I. computatos incidere, et respondere potius Posideoni et Gamelioni Atheniensium secundum col. II. computatis: hoc est, inter Hecatombaeonem et Posideonem Atticorum intersunt quattuor menses, inter Hecatombaeum et Posideonem Asianorum quinque menses. In Asiano igitur anno tum opinor quum ex lunari in solarem mutaretur, Posideon dilatus est in Atticum Gamelionem et Lenaeus in Atticum Anthesterionem (cf. commentationem nostram de Lenaeis, Anthesteriis et Dionysiis cap. 2. in Act. Acad. Boruss. a. 1817. et Ideler. l. c. p. 418. ubi lin. 4. pro numero *sex* scribendum *quattuor*); quocum consentit quod in tabula mensium Atticorum ap. H. Stephanum Lenaeon et Posideon idem mensis vocatur, quippe quod Posideon in illa tabula ad solarem Atheniensium annum pertinens respondet vetusto Atheniensium Anthesterioni (Ideler l. c.). Nunc ut ad Cyzicenos menses transeam, Posideon et Anthesterion Cyzicenorum et omnino Ionum, etsi ab initio, donec Ionum annus lunaris esset, cognominibus Atheniensium mensibus respondisse videntur, quum tantus, quantum mox viderimus, Asiani et Cyziceni anni consensus fuerit, in solari Cyzicenorum anno eandem passi fuerint dilationem, quam Posideon in Asiano anno: ita ut Posideon et Anthesterion Cyzicenorum cognominibus Atticis mensibus responderint ex ea computatione, quam col. II. designavimus. Iam quum inter utrumque mensem intercedat Lenaeon (n. 3664.), est hic Atticus Gamelion eadem ratione computatus et Asianus Lenaeus: Ionumque Lenaeonem fuisse Atticum Gamelionem pluribus argumentis pridem demonstravi (de Lenaeis, Anthest. et Dionys. c. 2.). Proximus vero Cyzici ante Posideonem mensis fuit Apatureon (n. 3664.); itaque hic respondet Attico Maemacterioni ex computo col. II. designato, et Asiano Apaturio: unde simul intelligitur, quantum cum Asiano anno consenserit Cyzicenus. Ceterum Apatureon memoratur etiam n. 3661. sed eo in titulo solus positus est, nullo alio addito, ex quo de eius situ iudicare possis. Maemacterionem autem quum apud Athenienses proxime praecedat Pyanepsion, consentaneum est Cyzici Cyanepsionem (n. 3662.) proximum fuisse ante Apatureonem; ut hic quoque responderit Attico cognomini ex computo tab. II. instituto. Vicinos fere menses Cyanepsionem et Apatureonem fuisse etiam inde colligas, quod Apaturia Athenis mense Pyanepsione acta sunt: haec igitur apud Iones dilata sunt in mensem insequentem; in mensem longius dissitum dilata fuisse non probabile est. Porro Cyzicenus mensis est Artemision (n. 3657.); cui proximum post Anthesterionem locum assignat comparatio anni Asiani et Macedonici. Panemus vero, qui in aliis civitatibus alio loco situs est, Cyzici vix potuit aliunde atque ex Macedonicis fastis petitus esse: hinc illi designatus locus est. Ante Panemum proximus est Calamaeon (n. 3663.). Ita constituto ordine mensium simul commoda prodit prytaniarum dispositio, quam ad n. 3663. docui: quo certior fit ordo mensium. Taureoni (n. 3657. 3658.) locus assignari nequit. Ceterum mensium Cyzicenorum plurimi Ionici sunt, Cyanepsion, Apatureon, Posideon, Lenaeon, Anthesterion, Calamaeon, fortasse etiam Artemision et Taureon: quamquam horum pars in Asiano Ephesiorum anno solari iam non comparet, ut Cyanepsion, Anthesterion, Calamaeon, Taureon: sed Cyanepsionem probabile est Ionum fuisse, quippe Athenis derivatum, Anthesterionem vero constat apud Smyrnaeos et Cianos Milesiorum colonos receptum fuisse (vide nos de Lenaeis cet. l. c.), et Calamaeonem esse Ionicum mensem patet ex iis, quae ad n. 3663. diximus. Ex Macedonico anno unus, quantum novimus, Panemus Cyzicenis mensibus insertus est, nisi Artemisionem indidem fluxisse putabimus.

De nominibus personarum annoto paucissima. Col. I. 5. col. II. 3. comparet Πεϱγένης, Aeolicum p. Πεϱιγένης. Col. I. 18. coniicias Βα[ϱ]βιλλιανός. Col. II. 7. in promptu est corrigere Σ[ε]ϱήνου; sed diffido huic coniecturae. De siglis, quae nominibus apposita sunt, praecepi plurima ad n. 3662. et 3663. reliqua paucis persequor. Et primum quidem insolens est, quod vs. 31 sqq. uni Argadensium col. I. 35. et uni Geleontum col. II. vs. 33. nota mystae addita est, quum tamen inde a vs. 47. mystae uno tenore separatim enumerati sint peculiari indice praemisso. Huius adornationis non video quae possit causa fuisse, nisi quod prytanes, qui deinceps ἐκαλλίασαν, certo quodam ordine inscribendi erant, ex quo illis duobus mystis is quem tenent competebat locus, reliquis vero mystis ultimus locus assignandus erat: horum vero (inde a vs. 47.) singulis quum nota mystae adscribenda esset, maluit auctor universis praemittere indicem μύ-

3664.

Tabula marmorea *Cyzici* reperta, alta pedes IV pollices VII, lata pedem et pollices VII, crassa pollices VII, supra infraque mutila; in sinistrâ particula quaedam rescissa est, quum lapis novicio alicui operi aedificando materiae loco adhiberetur: servatur nunc Parisiis in aedibus bibliothecae regiae. Ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 68-70. cum explicatione Belleii p. 257 sqq.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Vss. 27-29. 46. 59-61. maioribus litteris scripti sunt.

\- - - - -

\- - - - -

[Ἐπρυτάνευσαν μῆνα Ἀπατουρεῶνα καὶ ἐκαλλίασαν
μῆνα Ποσειδεῶνα ἄρχοντος τοῦ Καλλί(ου)] - - - -

[Ὅπλητες καὶ	Οἰνῶπες]
- - - - - - [π]ροσο(δ.),	Ἰού(λιος) Κάρπος μύστ(ης),
- - - - μοι - -	Μάρκος Ῥούφου μύστ(ης),
- - - [Ῥού]βρι(ος) Βάσσος,	Περγένης Θεμισταγόρου,
- - - - σιμος,	Σ[ώ]σιμος Φιλώτου,
- - Ἀκί(λιος) Περγένης,	Πρωτοφάνης Μηνοδώρου,
- - - Ῥούφου,	Αἴλ. Ἀλέξανδρος,
- - - - πλήτου ὁ καὶ Εὐφήμου,	Πολυκράτης Στρήνου?
- - [Τελ]εσφορίων,	Κλ(αύδιος) Σωκράτης,
- - ων,	Εὐτυχίων Ῥούφου,
- - [Ἐ]πιθύμητος,	Ἐπαφρόδειτος Νοστίμου,
- - νος Εὐτύχου,	Ἰού(λιος) Ἀφροδείσιος,
- - λ η λ . . Τύραννος,	Μ. Σενπρώ(νιος) Εὐτύχης,
- - Πεδάν[ι](ος) Εὐτυχιανός,	Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Ἰού(λιος) Σωκράτης,
- - ως Ἀμφιθάλους,	Σέξ(τος) Φούλβ(ιος) Ἰουλιανός,
	Αἴλ(ιος) Μάξιμος,
	Εὐχάριστος Καρικοῦ φι(λοτ.),
- - Κλ(αύδιος) Ἀνδρόνεικος,	Διονύσιος Φιλήτου φι(λοτ.),
- - Γ. Βαλβιλλιανός,	Σενεκᾶς Νεικίου φι(λοτ.),
- - Αὐ[ρ](ήλιος) Πωλλίων,	Κονδιανὸς β,
- - [Ἀπ]ολλώνιος,	Εὐτυχίων Φοινίππου,
- - - [Δ]ημοσθένου[ς],	Ἡρῆς β,
- - πος [Ἰο]υλιανοῦ?	Μ. Οὔλ(πιος) Πολύκτητος,
- - Μάξιμος,	Τιβ(έριος) Κλαύδι(ος) Βειβια(νὸς) Σωκράτης φι(λοτ.),
- - [Ἐ]ὔκαρπος,	Ἕλβι(ος) Ἑρμῆς Μάρκος β φι(λοτ.),
- - - ς Σοσσίου,	Κλ(αύδιος) Λεωνίδης,
- - - Ἐπαφροδείτου.	Θε[α]γένης β.

[Ἐ]πρυτάνευσαν μῆνα Ποσειδεῶνα καὶ [ἐκαλλί]ασαν μῆνα
Ληναιῶνα ἄρχοντος τοῦ Καλλ[ί](ου) - - - τὸ β

Ἀργαδεῖς καὶ	Γελέοντες
- - - ας γρα(μματεύς),	Αἰμί(λιος) Ἕσπερος ἱερ[ο]μ(νή)μω(ν),
- - - δωρος Χρυσέρωτος,	Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Μάρκι(ος) Ἑρμείας,
- - - οφῶν,	Π. Καίκιος Ἐπίκτητος προσο(δ.),
- [Οὔλ]π(ιος)? Πρεῖσ[κ]ος,	Ἀσκληπιάδης β μύστ(ης),
- - - δης β	Σωκράτης Στεφάνου,
- - - ος Χρήστου μύσ(της),	Αὐ(ρήλιος) Καί(κιος)? Ἰού(λιος) Ἀσκληπιάδης,
- - - ρος Κάρπου,	Πόπλιος Φαύστου,
- - - [Ἀ]γαθόπου,	Τ(ίτος) Τερ(έντιος) Κάσσι(ος) Μαργαρείτης,
- - - ήναιος,	Ἀσκληπιάδης Ὀνησίμου,
[Τι(β.) Κλαύ]δ(ιος) Ἰού(λιος) Ἀλέξανδρος,	Εὐτυχιανὸς Εὐελπίστου,
- - - ς Μηνοφάνου,	Εἰσίδωρος β,
- - [Π]άρθενις,	Π. Αἴλ(ιος) Οὔλπ(ιος) Ὑγεῖνος,
- - Ἀμφιθάλης,	Κύ[ζ]ικος β,
- - - - β,	Ῥοῦφος Σωκράτου,
- - ος β,	Νεώκορος Σεβήρου,
- - [Λο]υκιανὸς? δογ.	Κλ(αύδιος) Εἰσίδωρος φι(λοτ.)
μύσται·	μύσται·
- - Δίων Ἑρμῆς,	Σύνφορος β Ἀσκληπίας,

[*Continuatur pag.* 924.]

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΙΠΠΑΡΧΟΥΣΗΣ ΑΥΡΗΛΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΕΝΕΛΑΙΔΟΣ
ΗΡΩΙΔΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΑΥΡ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΕΦΗΒΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΤΗΣ ΛΑΝΠΡΟΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟ
ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΦΙΛΟ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡ ΑΜΕΡΙΜΝΟΥ ΥΠΕΦΗΒΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡ ΦΑΥΣΤΕΙΝΟΥ
ΟΙ ΔΕ ΕΦΗΒΕΥΣΑΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΛΟΛΛΙΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ ΑΙΓΙΚΟΡΕΥΣ Β ΕΦΗΒΟΣ
Μ ΑΥΡ ΕΥΤΥΧΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΒΩΡΕΥΣ

ΓΕΛΕΟΝΤΕΣ
Μ ΑΥΡ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ
ΝΑΙΒΙΟΣ ΠΛΩ ΠΕΔ ΑΥΡ ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΣ
ΑΥΡ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΑΥΞΑΝΟΝΤΟΣ
ΑΥΡ ΤΙΤΟΣ
ΑΥΡ ΑΡΤΕΜΩΝ ΚΟΙΝΤΟΥ
ΑΥΡ ΣΑΡΑΠΙΩΝ
ΑΥΡ ΖΩΣΙΜΙΑΝΟΣ Β
Π ΛΟΛΛΙΟΣ ΑΥΡ ΠΑΥΛΟΣ
Μ ΚΛ ΦΟΥΛ ΑΥΡ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
Μ ΚΛ ΦΟΥΛ ΕΥΤΥΧΗΣ
ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ
ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΒΙΚΤΩΡΕΙΝΟΣ

ΑΡΓΑΔΕΙΣ
ΑΥΡ ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ
ΑΥΡ ΟΥΛ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΑΥΡ ΖΩΣΙΜΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΥΡ ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ ΤΡΙΣ
ΑΥΡ ΚΛ ΔΙΩΝ
ΑΥΡ ΦΑΥΣΤΟΣ ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΙΟΥΛ ΑΥΡ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΑΥΡ ΤΥΧΙΚΟΣ ΖΩΣΑ
ΑΥΡ ΕΥΤΥΧΙΩΝ
ΑΥΡ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΑΠΟΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΥΡ ΑΣΚΛΗΠΑΣ ΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡ ΣΑΡΑΠΙΑΚΟΣ
Γ ΟΥΛ ΚΑΙΚΙΝΑ ΕΛΕΝΟΣ
ΦΛ ΑΥΡ ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΑΥΡ ΙΟΥΛ ΑΤΤΕΙΛΙΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΛΟΥΚΚΗΙΟΣ ΑΝΤ ΕΥΤΥΧΗΣ
ΛΟΥΚ ΑΝΤ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΝΑΙΒΙΟΣ ΦΟΥΛ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΥΡ ΑΛΥΠΟΣ Β
ΟΥΑΛ ΠΟΜΠ ΑΥΞΙΜΟΣ

ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ
ΑΥΡ ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ
ΚΛ ΤΙΒ ΕΥΛΙΜΕΝΟΣ
Μ ΟΥΛ ΚΛ ΒΕΛΛΙΚΙΟΣ ΕΥΚΤΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΑΥΡ ΚΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΡΠΟΝΝΙΟΣ ΖΩΤΙΧΟΣ
ΑΥΡ
ΑΥΡ ΝΕΙΚΙΑΣ ΟΝΗΣΙΜΟΥ

ΟΙΝΩΠΕΣ
Γ ΙΟΥΛ ΣΑΛΒ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΑΥΡ ΑΝΤ ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ ΑΜΕΙΚΙΑΝΟΣ
ΑΥΡ ΑΝΤ ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ ΙΟΥΣΤΟΣ
ΑΥΡ ΑΡΙΣΤΩΝ
ΑΥΡ ΠΩΛΛΙΑΝΟΣ
ΑΥΡ ΝΟΥΜΙΣΙΟΣ ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ
ΑΥΡ ΑΓΑΘΙΑΣ ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ
ΑΥΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΩΝ
ΑΥΡ ΚΑΗΝΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΑΥΡ ΙΤΑΛΟΣ ΕΥΤΥΧΙΩΝΟΣ
ΑΥΡ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΕΥΤΥΧΙΩΝΟΣ
ΑΥΡ ΑΛΥΠΙΑΝΟΣ
ΑΥ

ΟΠΛΗΤΕΣ

ΑΙΛ ΕΥΤΥΧΗΣ

ΤΡΙΧΟΝΗϹΤΗϹ
ΑΥΡ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΑΥΡ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ Β
ΑΥΡ ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΑΥΡ ΣΑ . .
ΑΥΡ ΔΙΟΚΛΗΤΗΣ
ΑΥΡ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΜΕΝΟΔΩΡΟΣ
ΕΥΤΑΚΤΩΣ ΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑ Λ ΑΙΛΙΟΝ

ΒΟΥΛΚΑΚΙΟΝ ΕΥΤΥΧΗΝ

- - - $\overline{\beta}$,	Λούκ(ιος) Φάβιος Μενίσκος φι(λοτ.),
- - Τρύφωνος,	Μόσχος Σαλλουστίου,
- - ωος Εὐτύχους φι(λοτ.)	Σωκράτης $\overline{\beta}$,
- - ήσιμος,	Σύνφορος Ἀτε[ιμή]του?
- [Ὀ]νησιφόρου,	Καλλισθένης,
	Εἰσίδωρος $\overline{\beta}$.
- - - ίπλους,	
- - - ωρίων,	
- - [Τε]λέσφορος,	
- - - Ζώσιμος,	
- - τίριος Σκαυριανοῦ.	

Ἐπρυτάνευσαν μῆνα Ληναιῶνα καὶ ἐκαλλί[ασαν] μῆνα Ἀνθεστηριῶνα ἄρχοντος τοῦ Καλλί(ου) Παρ - - -

Βωρεῖς καὶ	Αἰγικορεῖς
- - - τος $\overline{\beta}$ Ὕψιμος φυ(λάρχης),	Π. Οὐάρ(ιος) Κλαύδι(ος)? Ἱλαρίων φυ(λάρχης),
- - [Ζ]ώπυρος φυ(λάρχης),	Καλλιπάρθενος Ἀρτεμιδώρου,
- - ζανος Καλλ(ίου)?	Κλ(αύδιος) Λαβέρι(ος) Αἴλι(ος)? Πωλλίων,
- - Σωζομενός,	Εὔκαρ[π]ος Τροφίμου,
- - Ἰουλιανός,	Ἀντίοχος Ἀθηνίωνος,
- - . ενος $\overline{\beta}$,	Αἴ[λ]ι(ος) Φ. Ἱέρων μύστ(ης),
- - Καρμί(νιος) Φῖρμος μύσ(της),	Ἄλυπος Φαυστίωνος,
- - φημος,	Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Πρόκλος,
- - Φιλάργυρος,	Μ. Αἴλ(ιος) Ἀλέξανδρος,
- - - -	Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) [Ἀ]ρδ - - -
- - - -	- - - - - - - -

Belleio iudice integra tabula prytanes et *τοὺς καλλιάσαντας* duodecim anni mensium complectebatur: quod si verum esset, debebat pedes circiter viginti alta esse. Hoc vero ut minime probabile est, ita ne hoc quidem sumamus necesse est, ex pluribus lapidibus compositum hunc recensum fuisse: potius hic recensus non comprehendebat nisi *τοὺς καλλιάσαντας* secundi trimestris, hoc est mensium Posideonis, Lenaeonis, Anthesterionis (vide tabulam ad n. 3663. propositam): quod simul annotatur, quo mense quique prytanes fuerint, id ex more factum est, non tamen eo consilio, ut prytanum redderetur recensus, sed *τοὺς καλλιάσαντας* hac tabula comprehendere voluisse auctorem vel ex eo patet, quod calliarches qui quoque mense fuerit praescriptum est, non prytanum scriba vel alius prytanum princeps. De prytaniis et de *Καλλίῳ* postquam ad n. 3663. diximus, superest ut menses Cyzicenorum explicentur; quamquam post accuratam Belleii (l. c. p. 235 sqq.) hac de re disputationem non multum novi huc conferre licet. Asianos horum titulorum aetate constat anno solari usos esse (cf. Ideler. Enchir. chronol. T. I. p. 410 sqq.); idemque ad Cyzicenorum fastos pertinet, qui Asianis similes sunt pluribus nominibus. Initium igitur Cyziceni anni consentaneum est fere idem fuisse quod in Asiano calendario secundum hemerologium Florentinum et in calendario Ephesio, hoc est Macedonico Asiano, in eodem hemerologio, hoc est d. 24. Septembris anni Iuliani; vide Ideler. Enchir. chronol. T. I. p. 414 et 419. Ordo vero mensium Cyzicenorum qui fuerit, brevissima via poterit explicari, quum primum ante oculos posita fuerit tabula maximam partem (II-V.) a Belleio (p. 240.) concinnata, qua menses Atticos, Asianos et Macedonicos Asianos s. Ephesios cum Cyzicenis comparavit.

I. *Menses Attici anni a vergente Iunio incipientis*	II. *Menses Attici anni a vergente Iulio incipientis*	III. *Menses Asiani*		IV. *Menses Macedonici*	V. *Menses Cyziceni*
Pyanepsion	Boedromion	Caesarius	a d. 24. Sept.	Dius	———
Maemacterion	Pyanepsion	Tiberius	- - 24. Oct.	Apellaeus	Cyanepsion
Posideon	Maemacterion	Apaturius	- - 24. Nov.	Audynaeus	Apatureon
Gamelion	Posideon	Posideon	- - 25. Dec.	Peritius	Posideon
Anthesterion	Gamelion	Lenaeus	- - 24. Ian.	Dystrus	Lenaeon
Elaphebolion	Anthesterion	Hierosebastus	- - 22. Febr.	Xanthicus	Anthesterion
Munychion	Elaphebolion	Artemisius	- - 24. Mart.	Artemisius	Artemision
Thargelion	Munychion	Euangelius	- - 24. April.	Daesius	Calamaeon
Scirophorion	Thargelion	Stratonicus	- - 24. Mai.	Panemus	Panemus
Hecatombaeon	Scirophorion	Hecatombaeus	- - 24. Iun.	Lous	———
Metagitnion	Hecatombaeon	Anteus	- - 25. Iul.	Gorpiaeus	———
Boedromion	Metagitnion	Laodicius	- - 25. Aug.	Hyperberetaeus	———

itaque aliqua pars tabulae vacua est et fuit ab initio: at n. 3665. spatia valde diversa singulis data tribubus sunt, et quod col. II. 26. superest AY, inde colligitur post vs. 26. temporis iniuria perisse partem tituli. Quae quum ita sint, vel vss. 27-31. vel in alterutra earum, quae sunt post vs. 36., lacunarum possunt Βωρεῖς scripti fuisse. At lacuna prima (vss. 27-31.) tam exigua est, ut non probabile sit integram ibi intercidisse tribum: sin post vs. 36. statueris Βωρεῖς scriptos fuisse, fuerint ultimi, iique usque ad vs. 52. pertinentes, ubi finitur epheborum recensus. At enim prytaniarum ratio suadet, ut Βωρεῖς statuamus col. I. extr. scriptos fuisse, ac tabulam infra detruncatam esse: cui sententiae etiam numeri epheborum magis conveniunt quam obstant. Nam Geleontes sunt XII, Argadenses XX, Aegicorenses, si tabula integra est, tantum VII, quum, si mutila sit, possint plures inscripti esse; Oenopes si col. II. usque ad vs. 31. processerunt, quod omnino probabile est, fuerunt XVIII vel paulo pauciores (potuit enim unum et alterum nomen duos versus complere, ut col. I. 50. 51.); Hopletes si usque ad vs. 52. procedebant, fuerunt fere XX: sin post Hopletes illati fuerint Borenses, coniuncti utrique non amplius XIX fuerint. Ceterum de industria opinor in priore columna quattuor tribus perscriptae sunt, ut columnae secundae spatium inferius relinqueretur honoribus epheborum inscribendis. Nam col. II. vs. 52. epheborum recensus finem habet, et vss. 53. 55. honoratur L. Aelius Vulcacius Eutyches, cuius nomini, quod accusativo casu expressum est, non dubito quin addita corona fuerit, quae et ipsa perisse truncato lapide iudicanda est.

Ex tribubus his Cyzicenis quattuor, Geleontum, Argadensium, Aegicorensium, Hopletum, vetustae sunt Atticae illae, quae nomine tenus Athenis perdurarunt usque ad Clisthenem; easdem Ionibus diserte tribuit Herodotus (V, 69.), licetque eas Ionicas eo magis appellare, quod ab Ionis filiis ferebantur denominatae esse: quamquam qui nostra aetate non perspiciat, Ionis filios ex tribuum nominibus fictos esse, eius non operae pretium est depellere superstitionem. De Ionicis igitur his tribubus ut ante me dixerunt plures, quos nunc omitto, ita postquam a. 1812. de ea re commentationem edidi scholarum Universitatis Berolinensis aestivarum indici praemissam, recusam illam in Beckii Actis Semin. philol. Lips. P. II. p. 452 sqq. in Seebodii sylloge, quae inscribitur „Neues Archiv f. Philol. u. Pädag." 1828. Fasc. III. p. 50 sqq. et in Mus. crit. Cantabrig. Vol. II. p. 608 sqq. plurimi deinceps vel de universis illis quattuor tribubus vel de singulis, maxime de Geleontibus s. Teleontibus disputarunt, ex quibus sufficiet si nominati fuerint Feod. Eggo (Untergang der Naturstaaten p. 139 sqq. a. 1812.), Buttmannus (de phratriis, a. 1818. in Mythologi P. II. p. 318 sqq.), Schoemannus (de comitiis Athen. p. 350 sqq. a. 1819. deinde in Annalibus Berolinensibus „Jahrbücher für wissenschaftl. Kritik 1827. N. 85. 86. tum in prooemio lectionum Univ. Gryph. hibern. 1835-1836. postremo in Antt. iuris publici Graec. p. 165. a. 1838.), Odofr. Müllerus (Orchom. p. 307 sq. coll. p. 183 sqq. a. 1820. de Minerv. Pol. p. 12. a. 1820.), Ed. Platnerus (Beiträge z. Kenntnifs des Att. Rechts p. 43 sqq. a. 1820.), Tittmannus (Darstellung d. Gr. Staatsverf. p. 369 sqq. a. 1822.), Welckerus (Aeschyli Trilog. Prometh. p. 297 sqq. et p. 612. a. 1824.), Wachsmuthius (de tribuum Att. partitione triplici a. 1825. et Hellen. Alterthumskunde T. I. P. I. p. 224 sqq. a. 1826.), Ern. Const. Ilgenius (de tribubus Att. p. 7 sqq. a. 1826.), God. Hermannus (Praef. ad Eurip. Ion. p. XXI-XXX. a. 1827.), Henr. Hase (Gr. Alterth. P. II. p. 68 sqq. a. 1828.), Niebuhrius (Hist. Rom. T. I. p. 327. ed. III. a. 1828.), Car. Lud. Grotefendus (de demis Atticae p. 8 sq. a. 1829.), Hieron. Pietrowski Leopolitanus, Zinserlingianae disciplinae alumnus (de gravitate oraculi Delphici p. 102. a. 1829.), Maur. Meierus (de gentilitate Att. cap. II. a. 1833. et a. 1835.), Clintonus (Fast. Hell. T. I. p. 54. a. 1834.), Car. Frid. Hermannus (Lehrbuch der Gr. Staatsalterth. p. 202 sqq. ed. II. a. 1836.), Car. Henr. Lachmannus (Spartan. Staats-Verf. p. 246 sqq. a. 1836.), Kutorga (Essai sur la tribu de l'antiquité p. 81 sqq. a. 1839.), G. B. Matthiae Altenburgensis (in Zimmermanni diario philologico: Zeitschrift für d. Alterthumswiss. 1840. N. 93.). Equidem nunc, quid horum doctorum quisque dixerit, ut plurimum omittens, quae adversus me disputata sunt, raro tangam: non enim iuvat perpetuare simultates: ultroque me his finibus continebo, ut nominum significatum et primitivam vim ac formas explicem, non ut ex vetustissima historia, quam rimari in tantis tenebris anceps est, explicare coner, per quas populorum migrationes, quibus rerum mutationibus evenerit, ut hae in Attica tribus natae sint, neque ut demonstrem, quomodo hae tribus et cum phratriis gentibusque (vide ad n. 3064.) et cum aliis quae feruntur antiquioribus populi divisionibus coniunctae sint, quas omnes, ne Theseïa quidem in Eupatridas ac Geomoros et Demiurgos excepta, fabulosas esse vel inde patet, quod Ionica, de qua dicimus, ex summa antiquitate derivata manifesto est eademque in historicam aetatem propagata. Primum igitur Ionicis tribubus quattuor nomina indita esse a negotiis, quae illae vel sola vel potissimum tractarent, ipsa clamant vocabula. Quodsi qui eorum, quos nominavi, praetereaque alii, quos non nominavi, negarunt talem negotiorum distributionem hereditariam, quae apud Aegyptios et Orientis populos antiquitus instituta et patriorum perpetuitate morum confirmata est, Graecorum convenire indoli: equidem, quod Graecorum ingenium ex institutis Graecorum aestimandum est, non quae eorum instituta fuerint, ex praecepta de ingenio opinione statuendum, primarium censeo id esse, ut qualibus Graeci quaque aetate institutis usi sint, pernoscatur. Atqui ipsa ea aetas, cuius historia certa est, haud pauca offert vestigia eius instituti, ex quo certis familiis vel gentibus certa olim negotia competebant: qua de re nonnulla diligenter composita sunt a Car. Frid. Hermanno (l. c. p. 16 sqq.) et magis accommo-

σται, quam toties repetere siglum. Ter statui sigla latere, ubi ea non agnovit Belleius, col. I. vs. 1. (προσοδ.), col. I. 45. ubi habetur δογ. quamquam quid hoc significet nescio, col. II. 30. ubi Belleius statuit nomen proprium Ἱεραμμω. Postremo in eo mihi discedendum a Belleio esse video, quod notam $\overline{\beta}$ nominibus propriis virorum appositam de munere iterum capto intellexit. Etenim in Cyzicenis titulis ubicunque $\overline{\beta}$ viri (non muneris vel ordinis) nomini appositum est, abest patris nomen; unde mihi nata suspicio, hoc $\overline{\beta}$ designari patris nomen filio cognominis, ut n. 2455. 3391 cet. Rem conficiunt loci, ubi $\overline{\beta}$ inter bina eiusdem hominis nomina interpositum est: col. II. 47. Σύνφορος $\overline{\beta}$ Ἀσκληπίας, hoc est Σύμφορος Συμφόρου ὁ καὶ Ἀσκληπίας, col. I. 62. - - - τος $\overline{\beta}$ Ὕψιμος, quod eodem modo explicandum. Eodem referendum n. 3665. 30. Αὐρ. Διογενιανὸς τρίς, hoc est Αὐρ. Διογενιανὸς Αὐρ. Διογενιανοῦ υἱός, Αὐρ. Διογενιανοῦ υἱωνός. Ad universam rem cf. etiam not. ad n. 3665. Unum me male habebat, quod n. 3664. col. II. bini prytanes et καλλιάσαντες eodem appellantur nomine Εἰσίδωρος $\overline{\beta}$ (vs. 40. 53.): binos enim esse, non unum bis inscriptum, et universa recensus ratio evincit et numerus prytanum (vide ad n. 3663.). Quidni tamen Cyzici duo fuerint Isidori Isidori filii? Nec fortasse opus visum avorum nomina addere, quod alter fuit mystes, alter non: qua sola nota satis distinguebantur.

3665.

Marmor *Cyzicenum*, altum pedes IV pollices VII, latum pedes II pollices VIII, crassum pollices II cum semisse, nunc Parisiis in theca nummaria, olim in bibliotheca regia, cum reliquorum, qui Parisiis asservantur, lapidum Cyzicenorum plurimis missum ut videtur a Peyssonelio; ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 60-62. cum explicatione Belleii p. 204 sqq. qui Peyssonelii usus est dissertatione de hoc marmore conscripta. Quattuor ultimi versus iam tum, quum marmor primum ederetur, fracto lapide interciderant, additique ex schedis Peyssonelii sunt (Bellei. p. 218.).

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Vs. 1. maioribus litteris scriptus est, et tribuum quoque nomina charactere paulo insigniore. Vs. 5. ΛΑΝ pro ΛΑΜ esse in marmore diserte annotatum est.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἱππαρχούσης Αὐρηλίας Ἰουλίας Μενελαΐδος ἡρωΐδος, θυγατρὸς Αὐρ. Μενελάου, Ἀσιάρχου, ἀγομένου · ἀγῶνος Ἀδριανῶν Ὀλυμπίων, ἐφηβαρχοῦντος τῆς λανπροτάτης μητροπόλεως τῆς Ἀσίας Ἀδριανῆς νεωκόρου φιλοσεβάστου Κυζικηνῶν πόλεως Μάρκου Αὐρ. Ἀμερίμνου, ὑπεφηβαρχοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μάρκου Αὐρ. Φαυστείνου, οἵδε ἐφήβευσαν·

Ἰούλ. ... Λόλλιος Ἰγνάτιος Εὐέλπιστος Αἰγικορεύς, $\overline{\beta}$ ἔφηβος,
Μ. Αὐρ. Εὐτύχης, διοικητής, Βωρεύς.

Γελέοντες

Μ. Αὐρ. Συνέκδημος,
Ναίβιος Πλώ(τιος) Πεδ(άνιος) Αὐρ. Σατορνεῖνος,
Αὐρ. Σωτήριχος Αὐξάνοντος,
Αὐρ. Τίτος,
Αὐρ. Ἀρτέμων Κοΐντου,
Αὐρ. Σαραπίων,
Αὐρ. Ζωσιμιανὸς $\overline{\beta}$,
Π. Λόλλιος Αὐρ. Παῦλος,
Μ. Κλ(αύδιος) Φούλ(βιος) Αὐρ. Εὐτυχιανός,
Μ. Κλ(αύδιος) Φούλ(βιος) Εὐτύχης,
Βαλέριος Μάξιμος,
Βαλέριος Βικτωρεῖνος.

Ἀργαδεῖς

Αὐρ. Φιλοδέσποτος,
Αὐρ. Οὔλ(πιος) Μητρόδωρος,
Αὐρ. Ζώσιμος Φίλωνος,
Αὐρ. Διογενιανὸς τρίς,
Αὐρ. Κλ(αύδιος) Δίων,
Αὐρ. Φαῦστος Νεικηφόρου,
Ἰούλ. Αὐρ. Ἐπαφρόδειτος,
Αὐρ. Τυχικὸς Ζωσᾶ,
Αὐρ. Εὐτυχίων,
Αὐρ. Ἀθηνόδωρος Ἀπολ[λ]οδώρου,
Αὐρ. Ἀσκληπᾶς Μάρκου,
Αὐρ. Σαραπιακός,
Γ. Οὔλ(πιος) Καικῖνα Ἕλενος
Φλ. Αὐρ. Ὀνήσιμος,
Αὐρ. Ἰούλ(ιος) Ἀττείλιος Εὐτυχιανός,

Οἰνῶπες

Γ. Ἰούλ. Σάλβ(ιος) Ἰουλιανός,
Αὐρ. Ἀντ(ώνιος) Οὐλπιανὸς Ἀμεικιανός,
Αὐρ. Ἀντ(ώνιος) Οὐλπιανὸς Ἰοῦστος,
Αὐρ. Ἀρίστων,
Αὐρ. Πωλλιανός,
Αὐρ. Νουμίσιος Τελέσφορος,
Αὐρ. Ἀγαθίας Ἀρισταινέτου,
Αὐρ. Ἀλεξανδρίων,
Αὐρ. Καῖνος (Κλεῖνος?) Ἀσκληπιάδης,
Αὐρ. Ἰταλὸς Εὐτυχίωνος,
Αὐρ. Ἰουλιανὸς Εὐτυχίωνος,
Αὐρ. Ἀλυπιανός,
Αὐ[ρ.] - - - - - -
- - -
- - -
- - -
- - -
- - -

Ὅπλητες

- - -
- - -
- - -
Αἰλ. Εὐτύχης,
- - -
- - -
- - -
- - -
Τριχονήστης,

[*Continuatur pag.* 928.]

cit Strabo, eos patet esse Hopletes; idem ut ceteri agricolarum et opificum stirpem agnoscit, quos eum consentaneum est habuisse pro Geleontibus et Argadensibus, ut ceteri fecerunt veterum: relinquitur igitur, ut Strabo Aegicorenses, qui manifesto pastores sunt, pro sacrificulis habuerit, credo quod putaret Aegicorenses aluisse pecudes, ex quibus hostias pro universo immolarent populo. Accedit quod, si Aegicorenses Straboni sunt sacrificuli, iusto ordine produxit tribus sive vitae genera, Geleontes (γεωργούς), Argadenses (δημιουργούς), Aegicorenses (ἱεροποιούς), Hopletes (φύλακας): de quo ordine et supra ex Cyzicenis titulis dixi et mox iterum dicam. Nec tamen magna in ista interpretatione Strabonis auctoritas est a ceteris scriptoribus dissentientis, quum praesertim pronior fuisse ad sacerdotum stirpem statuendam videatur, qui esset ex sacerdotali familia prognatus; omnibusque vitae generibus communia apud Graecos sacerdotia fuisse multa docent indicia (cf. Odofr. Müller. Min. Pol. p. 9 sqq. Prolegg. Mythol. p. 249 sqq.). Consistimus igitur in ea vocabulorum interpretatione, quam paulo ante proposui ex vetustis auctoribus, quibuscum conciliari nequeunt, quaecunque aliae explicationes allatae sunt. Fac Geleontes s. Teleontes nobiles vel sacerdotes fuisse, Argadenses opifices, desiderabuntur agricolae, quos veteres auctores consensu agnoscunt; sin Geleontes nobiles vel sacerdotes fuisse statuas, sed agricolas Argadenses, deerunt opifices, quos veteres omnes nominant; rursum si Argadensibus complecteris agricolas et opifices, non solum commiscebis diversissima vitae genera, sed etiam veteres auctores adversarios habebis, qui duo haec genera distinguunt. Denique qui Geleontes putet nobiles esse, is ut illos ab Hopletibus distinguat, qui haud dubie et ipsi nobiles fuerunt, duplicem necesse est statuat nobilitatem; id quod fecit Schömannus noster, postquam repudiavit priorem suam sententiam Geleontes esse sacerdotes, sumens iam Geleontibus vetustos et indigenas optimates, Hopletibus adventicios comprehendi: quod quamquam perite inventum est, vel sic tamen manebunt ceterae, quas exposuimus, difficultates. Nec minus premitur his ea interpretatio vocabuli Τελεόντων, ex qua hi sint οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, hoc est stirps eorum, penes quos sint magistratus sive soli seu una sacerdotia.

Ordo tribuum illarum quattuor apud Cyzicenos hic fuit: Γελέοντες, Ἀργαδεῖς, Αἰγικορεῖς, Ὅπλητες, quocum consentire Strabonem conieci. Ex ceteris auctoribus Plato et Aristoteles, hic quidem ut nunc comparatum istud de Aristotelis sententia testimonium est, non quidquam de ordine tribuum docent. Euripides (Ion. 1579.) inter filios Ionis primum locum diserte tribuit Teleonti; sequuntur apud eum Ὅπλητες, Ἀργαδῆς, Αἰγικορῆς. Apud Herodotum (V, 66.) hic est ordo filiorum Ionis, qui tribuum eponymi sunt: Γελέοντος s. Τελέοντος, Αἰγικόρεος, Ἀργάδεω, Ὅπλητος. Apud Pollucem (VIII, 109.) series est haec: Τελέοντες, Ὅπλητες, Αἰγικόρεις, Ἀργάδεις; apud Plutarchum Ὅπλητες, Ἐργαδεῖς, Γελέοντες, Αἰγικορεῖς; apud Stephanum Byzantium (v. Αἰγικόρεως, ubi Αἰγικορεῖς recte negat demum Atticae fuisse, contra quam ego olim putabam) Αἰγικορεῖς, Ἀργαδεῖς, Τελέοντες s. Γελέοντες, Ὅπλητες (vulgo Ὁπλῖται, sed ad lectionem Ὅπλητες manu ducit varietas lectionis, ut cod. Vrat. ap. Passow. Symb. crit.). Haud dubie hi scriptores nomina haec maxima ex parte nullo certo ordine sed promiscue rettulerunt: Cyzici tamen qui reperitur ordo, is videtur etiam Athenis obtinuisse, et qui ex eo primi sunt Geleontes, eorum heroi primum locum diserte assignat Euripides, consentientibus Herodoto et Polluce, Hopletes vero ut Cyzici ita apud Herodotum, Stephanum, Strabonem ultimi sunt. Atqui Hopletes tum, quum Atticae tribus constituerentur, omnino fuerunt nobiles; itaque ordo tribuum non ex sola pendebat dignitate, sed probabile est vetustatis rationem habitam esse. Primi sunt vetusti incolae, inter quos agricolis primus locus iure datus est; Hopletes sunt adventicii, qui armis potiti sede sua sunt: his agricolas si non omnes certe plurimos tributa pependisse, non tam ex Platone colligo quam inde, quod hoc plurimis in terris factum est, in quas immigrarunt fortiores. Quamquam non nego etiam inter Geleontes s. agricolas potuisse nobiles familias esse et tributorum immunes: ut Butadae, quos Geleontibus annumerare non dubito, posthac certe praestabant nobilitate et poterant a tributis liberi etiam antiquissima aetate esse, quod sanctissimarum caerimoniarum administratio esset pro vectigali, diisque ipsi quodammodo tributarii essent.

De formis et scriptura trium posteriorum nominum pauca dicenda sunt. Hopletum nomen, ubi non Ὁπλῖται scriptum est parum accurate, in libris prope constanter est Ὅπλητες proparoxytonum et herois Ionidae nomen Ὅπλης, ut Μέλης Μέλητος, Χρέμης Χρέμητος, Μόργης Μόργητος, Πίγρης Πίγρητος, πλάνης πλάνητος, γόης γόητος, et similia: Ὁπλῆτες tamen habetur in codice Pollucis ap. Kühn. et Atticus heros, cuius filiam Aegeus uxorem duxit, haud dubie idem ille Ionis filius, Ὁπλῆς extat ap. Apollod. III, 15, 6. et Tzetz. ad Lycophr. 494. quamquam hic quoque Aegei socer rursum Ὅπλης est ap. Athen. XIII. p. 556. F. et Schol. Eurip. Med. 673. In Scholiis ad Theodos. ap. Bekk. Anecd. T. III. p. 1189. habetur Ὁπλῆς Ὁπλῆτος, quamquam quum ibi de barytonis agatur (v. Theodos. p. 978.), exspectes potius Ὅπλης Ὅπλητος. Argadenses et Aegicorenses apud Euripidem e vestigiis traditae lectionis scribuntur Ἀργαδῆς et Αἰγικορῆς a singulari Ἀργαδεύς et Αἰγικορεύς; forma Αἰγικορεύς certa est ex Cyzicenis n. 3657. et n. 3665. 11. nec minus ap. Steph. Byz. v. Ἀντιγονίς, nec dubito quin Stephanus etiam v. Αἰγοκόρεως, ubi lectio fluctuat, ter scripserit Αἰγικορεύς. Sed apud Pollucem vulgo scribitur Αἰγικόρεις, etiam e libro scripto enotatum ab Iungermanno; apud Herodotum secundus casus singularis numeri in libris est partim Αἰγικορέος partim Αἰγικόρεος: fortasse igitur, quod olim conieci, dictum est etiam Αἰγικόρης et Αἰγικόρεις, sed certe praevaluit forma Αἰγικορεύς. Ἀργαδεῖς littera A scriptum forma prisca ac proinde verior est; pro ἔργον

date ad Atticam civitatem ab Ilgenio (l. c. p. 10 sq.). Nec vero quamdiu Ionicae tribus Athenis nomine tenus retentae sunt, tamdiu per tribus divisa negotia esse quisquam putaverit, sed abolita pridem instituti vi manserunt vocabula et quaedam ut dixi veteris moris reliquiae ex eo aevo propagatae, quo Graeci vinculis naturae magis quam rationis obnoxii et barbarorum similes essent: ab his enim ipso Thucydide iudice (I, 6.) prisci Graecorum mores non magnopere distabant. Nimirum in eo cernitur praestantissima Graecorum indoles, quod, quum ab initio eorum instituta non magnopere diversa a barbaris essent, non constiterunt Graeci in primitivis cultus civilis rudimentis, sed excusso cascae disciplinae iugo ad perfectiorem properarunt rerum statum: quamquam ne ab initio quidem tam certis finibus disiuncta apud Graecos quam apud Aegyptios vel Indos vitae genera fuisse consentaneum est, sed eatenus quatenus ipsa natura, soli ingenium, varia gentium origo ferebant ad diversa negotia tractanda. At tribuum Ionicarum nomina tam sunt ambigua, ut ea neutiquam constet a negotiis derivata esse. Audio, et miror istam duumvirorum eximiorum religionem, qui quum tot alia sibi videre visi essent, quae crassa caligine teguntur, in his nominibus tractandis maluerunt clara luce caecutire. Iam producam locos veterum, qui tribus has ad negotiorum divisionem rettulerunt. Primum huc referre licet Platonem Critia p. 110. C. quem cur putemus, quaecunque de hac dixit, ea ex suo cerebro finxisse, nec potius antiquam famam accommodasse suis rationibus, nulla causa est; hic igitur, *Ὤικει δὲ τότ᾽*, ait, *ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ τὰ μὲν ἄλλα ἔθνη τῶν πολιτῶν περὶ τὰς δημιουργίας ὄντα καὶ τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν, τὸ δὲ μάχιμον ὑπ᾽ ἀνδρῶν θείων κατ᾽ ἀρχὰς ἀφορισθὲν ᾤκει χωρίς, πάντα εἰς τροφὴν καὶ παίδευσιν τὰ προσήκοντα ἔχον, ἴδιον μὲν αὐτῶν οὐδεὶς οὐδὲν κεκτημένος, ἅπαντα δὲ πάντων κοινὰ νομίζοντες αὑτῶν, πέρα δὲ ἱκανῆς τροφῆς οὐδὲν ἀξιοῦντες παρὰ τῶν ἄλλων δέχεσθαι πολιτῶν.* Tria minimum negotia sive vitae genera distinguit Plato, militum, opificum, agricolarum: ex quibus quum milites manifesto non alii sint atque Hopletes, Aegicorenses autem, quos Euripides a Palladis aegide denominatos esse poetico dixit lusu, non possint nisi pastores minoris pecudis, caprarum et ovium (*ποιμένες*) esse, patet pastores sive Aegicorenses omissos esse a Platone, cuius non intererat singula quaeque explicare, et ex eiusdem sententia Geleontes cum Argadensibus referendos esse ad agricolas et opifices; et nihil certe impedit, quominus ille in eadem fuerit sententia, quam ex aliis affert Plutarchus, ex qua Geleontes quidem agricolae, Argadenses vero opifices fuerint. Cave autem putes agricolas pastoribus coniunctos potuisse vel a Platone vel ab alio quoquam pro Aegicorensibus haberi: ovium enim et caprarum cultus infestus agrorum culturae. Postremo sacerdotalem stirpem non agnoscit Plato; id quod non monerem, nisi in ea re errassent Ilgenius et Clintonus, ab aliis tamen iam refutati: Timaei enim locus p. 24. A. ubi de sacerdotali stirpe dicitur, ad Aegyptiorum rationem referendus est, quam vetustissimis Atticis institutis similem esse ibi pronuntiat sacerdos Aegyptius: similis vero utraque ratio esse non desinit, etiamsi sacerdotum stirps apud Atticos nulla fuerit. Platoni addo Aristotelem, summum iudicio, fide, doctrina; de quo Schol. Plat. Axioch. p. 465. ed. Bekk.: *Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργούς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριττύας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας, ἑκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἕκαστον ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὲ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν.* Apertum est Aristotelem causam, quare Athenienses in quattuor illas tribus divisi fuerint, repetere a negotiorum distributione; quae causa continetur verbis in principio collocatis: *τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργούς.* Mutila haec esse recte animadvertit Schömannus (Prooem. indicis lect. a. 1835 - 1836. p. 10.): ut enim quattuor tribus sunt, ita debuerunt quattuor vitae genera nominari: sed vetustam esse lacunam, quam quidem iam Moeris reppererit, qui scripsit pessime (v. *γεννηταί*)· *ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηνων τοπαλαιὸν διεκεκόσμητο διχῶς, εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργούς· οὗτοι δὲ πάλιν διῄρηντο εἰς φυλὰς δ̄* cet. Agricolas autem et opifices quum inter tribus agnoverit Aristoteles, dubitari non potest, quin ille ut Plato hos viderit in Geleontibus et Argadensibus latere, quum neque Hopletes neque Aegicorenses potuerint pro agricolis vel opificibus haberi. Ceterum si Aristoteles Polit. VII, 10. ubi iis, qui de re publica philosopharentur, antiquitus cognitum esse dicit, *ὅτι δεῖ διῃρῆσθαι χωρὶς κατὰ γένη τὴν πόλιν καὶ τό τε μάχιμον ἕτερον εἶναι καὶ τὸ γεωργικόν*, hoc institutum ex Aegypto repetit et Cretenses ex Minois legibus eandem rationem tenuisse affirmat, Atticae vero illius divisionis mentionem non facit, videtur tantum insignioris Graeci legislatoris exemplo uti voluisse. Porro veterum, vel Aristotelis vel Atthidum unius et alterius auctoris, de tribubus Ionicis sive Atticis sententiam disertius prodit Plutarchus Solon. c. 23. *καὶ τὰς φυλάς εἰσιν οἱ λέγοντες οὐκ ἀπὸ τῶν Ἴωνος υἱῶν, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν γενῶν, εἰς ἃ διῃρέθησαν οἱ βίοι, τοπρῶτον ὠνομάσθαι, τὸ μὲν μάχιμον Ὁπλίτας* (corrige *Ὅπλητας*), *τὸ δὲ ἐργατικὸν Ἐργάδεις, δυεῖν δὲ τῶν λοιπῶν Γεδέοντας* (scribe *Γελέοντας*) *μὲν τοὺς γεωργούς, Αἰγικορεῖς δὲ τοὺς ἐπὶ νομαῖς καὶ προβατείαις διατρίβοντας.* Quae quum ita sint, qui Geleontes agricolas, Argadenses opifices, Aegicorenses pastores, Hopletes milites nobiscum interpretabitur, veterum sequetur auctoritatem non temere spernendam. Unus aliquantillum discedit Strabo VIII. p. 383. de Ione dicens: *Ὁ δὲ πρῶτον μὲν εἰς τέτταρας φυλὰς διεῖλε τὸ πλῆθος, εἶτα εἰς τέτταρας βίους· τοὺς μὲν γὰρ γεωργοὺς ἀπέδειξε, τοὺς δὲ δημιουργούς, τοὺς δὲ ἱεροποιούς, τετάρτους δὲ τοὺς φύλακας.* Non, ut olim putabam, tribus et vitae genera distinguit Strabo, sed hoc vult: „Ion primum constituit quattuor tribus, dein vero quattuor vitae genera incolis assignavit (his quippe tribubus, singula singulis comprehensa)." Quos vero *φύλακας* di-

dixerunt, quod primus proposuit Hemsterhusius et maxime Creuzerus noster Symbol. T. III. p. 53. ed. II. exornavit aliique repetierunt, quorum plurimos nominat Car. Frid. Hermannus l. c. p. 204. eorum sententia ferri non potest, quod Geleontum tribus agricolas potius complexa est a nobilibus ut militibus divisos, et quod γελέοντες non tam *splendentes* sunt quam *ridentes*, qua de re monuit iam Ilgenius l. c. p. 23 sq. Sed qui factum sit, ut Τελεόντων nomen, dum nomen herois Τελέων a poetis potissimum retentum est, publice transierit in formam Γελέοντες, sane difficillimum dictu. In qua re non, quod olim feci, litterarum formis affinibus tribuerim quidquam momenti; illud tamen fieri potuit, quo pridem digitum intendi, ut quod agricolas illos ab initio fuisse constaret, heros tribus Γελέων videretur appellandus esse, quasi Γεώλεως s. λεὼς γεωργικός, et haec appellatio, quamvis paulo licentius formata, adscisceretur ad abolendam vectigalis condicionis memoriam. Mox aliam rationem iniit Ilgenius p. 34. provocans ad glossas Hesychii: Γέγγει (hoc est τέγγει), βρέχει (cf. ibi intt.); γέλεα, τέλεα; τέλγη pro γέλγη (ubi tamen additur: κακῶς· ἔστι γὰρ γέλγη); ἄγεκτοι (p. ἄτεγκτοι), ἄβροχοι, σκληροί; γέλγει (p. τέγγει), βαπτίζει, χρωματίζει. Quae glossae etsi valde suspectae sunt, quod tam apud alios quam apud Hesychium glossae occurrunt ex mera litterarum Τ et Γ permutatione natae, ut apud hunc ἠγιᾶτο (ἠτιᾶτο), ἐνεκάλει, et ἔγλασας (ἔτλασας), ὑπέμεινας, atque aliae, et quod Γ et Τ alterum in alterum transire nullo alio exemplo demonstrari potest; tamen praefracte negari nequit, vetustissimam linguam tulisse eiusmodi variationem, quae non male inde explicanda visa est, quod primitiva forma fuerit γτέλος (p. κτέλος), unde alterutra consona abiecta prodierit vel γέλος vel τέλος, ut ex κμέλας derivatur μέλας et κελαινός, ex κνοέω vero νοέω et κοέω.

Quae Cyzici accesserunt Ionicis s. Atticis tribubus duae novae, non constat unde appellatae sint, neque opus est ut ambae a negotiis denominatae putentur. Adscriptae hae tribus erant aut ex vetustis Cyzicenae terrae incolis, quod Müllerus Aeginet. p. 8. et Marquardtus de Cyz. p. 53. coniecerunt, aut ex sociis coloniae, qui cum Milesiis condiderint Cyzicum. Οἴνοψ s. οἰνώψ etsi ad colorem, non ad cultum vini refertur (Soph. Oed. Col. 674.), tamen heros Chius Οἰνοπίων, cuius nomen inde deflexum est, ad vitis cultum et vini confectionem pertinet auctoribus Theopompo ap. Athen. I. p. 26. B. et Diodoro V, 79. (cf. Apollod. I, 4, 3.): quam rem uberius persequitur Osannus in Mus. Rhen. a. III. (1835.) p. 242 sqq. Ni fallor, stirps quaedam fuit Οἴνοπες s. Οἰνῶπες, qui ut Οἰνωτροί, a vini cultu nominati sunt, terminatione assumpta eadem quae cernitur in gentium plurium nominibus, qualia sunt Ἔλλοπες, Δρύοπες, Μέροπες cet. ab hoc deinceps nomine derivatum est herois nomen Οἰνοπίων, et terrae nomen Οἰνοπία, hoc est Aegina (Pind. Isthm. VII, 21. Ovid. Metam. VII, 472. 490.), alias Οἰνώνη dicta, quae forma est eiusdem significatus atque Οἰνόη, plurium locorum nomen: hae autem voces omnes a vini cultu fluxerunt. Ab hac igitur Οἰνόπων stirpe videtur Cyzicena tribus nomen traxisse, non opinor quod Cyzici haec tribus vineta coleret, etsi Cyzicenum solum vini fertile fuisse videtur (vide Marquardt. p. 32 sqq. quem obiter noto perperam vetustissimos Aeginae incolas Oenones appellare), sed quod stirpis, quae antea iam a vini cultu Οἰνόπων nomen nacta erat, aliqua pars Cyzicum migraverat. Postremo Βωρεῖς nescio an ex fabuloso aliquo vel si mavis etiam a vero quodam Boro denominati sint. Borum novimus Perieris f. cui nupsit Polydora Pelei f. (Iliad. π, 175 sq. Apollod. III, 13, 1.), Borum Lydum (Iliad. ε, 44.), denique Borum Melanthi Messenii, qui rex Athenarum creatus est, avum (Paus. II, 18, 7.). Ab hoc Melanthi avo potest paulo recentior eiusdem familiae vir nomen traxisse, possuntque ex eorum Messeniorum, quos post Heraclidarum reditum in Atticam concessisse constat, posteris aliquot cum Boro hoc recentiore in Ioniam pervenisse, indeque appellati Cyzicenorum Βωρεῖς esse.

3666.

„In loco Artacui prope *Cyzicum*"; ed. Paulus Lucas Itin. Gr. Asiae min. cet. T. I. p. 295. 5. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 27. prior imperfectius. Ex his habet Marquardtus Cyz. p. 127 sq.

```
        \ııΝΛΙΑΣΑΙΙ . . ΩΝΤ
ΟΥΛΠΙΟΣΦΑΙΝΟΣΑΡΧΩΝ
  ΑΡΧΩΝΑΞΙΩΣΑΝΤΩΝΜΥΣ
   ΝΕΞΗΤΑΣΑΚΑΙΕΠΕΓΡΑΨΑ
  ΔΕΙΞΑΝΤΑΣΤΑΔΙΚΑΙΑΤΗΣΕΙΣ
    ΡΩΝΑΣΚΑΙΜΥΣΤΗΡΙΑΡΧΑΣ
       ΕΙΣΟΔΟΥ
       ΡΟΥΧΣ
         ΟΥ      ΟΥΛΠΙΟΣΦΑΙΝΟΣΦ...
                 ΦΛΑΥΡΗΠΡΩΤΑΣ
```

Fundus lectionis est textus Poc. neque universam Lucae variam lectionem affero. Vs. 1. Luc. ..ΝΛΙΑΣΛΙ...ΩΝΤ, Poc. \ıııΙΝΑΣΑΙΓ..ΩΝΙ, quae composui. Vs. 4. primum Ν ex Luc. addidi, et vs. 5. primum et secundum Σ ex eodem inserui. Vs. 6. init. Luc. ΡΩΜΑΣ; sub finem Luc. ut dedi, Poc. Ζ pro Χ habet. Vs. 7 sqq. Lucas sic:

```
             ΕΙΣΟΛΟΥ
             ΟΥΛΠΙΟΣΦΑΙΝΟΣφ...
...ΕΙΣΟΛΟΥ   φλΑΥΡΗΠΡΩΤΑΣ
...ΡΟ * * Σ
.......ΟΥ
```

Vs. 9. extr. puncta addidi ex Luca et vs. 10. ultimum Σ assumpsi ex eodem (Poc. ΠΡΩΤΑ¯).

- - - καλ]λιασά[ντ]ων? τ - - -
Οὔλπιος Φαῖνος ἄρχων [τῶν μυστη-
ρι]αρχῶν? ἀξιωσάντων μυσ[τ - - -
- - ν ἐξήτασα καὶ ἐπέγραψα - - -
- - - δείξαντας τὰ δίκαια τῆς εἰς - -

enim dictum est ἄργον vel ϝάργον (vide Vol. I, p. 29. b.): apud Plutarchum legitur Ἐργ. Stephani libri variant. Ultima circumflectitur apud Euripidem et Stephanum; paenultima acuto notata est apud Plutarchum et in vulgatis Pollucis libris; in manuscripto Pollucis et in editionibus antiquis legitur Κάδεις: postremo apud Herodotum genitivus singularis est Ἀργάδεω (vel Ἀρκάδεω), unde pluralem exspectes fuisse Ἀργάδαι, quae forma est sine exemplo.

Maiores fluctus excitarunt Γελέοντες s. Τελέοντες. Apud Euripidem et Pollucem hucusque in libris sine varietate reperta scriptura Τελέων et Τελέοντες; Herodoti libri plurimi Γ, pauci Τ offerunt; apud Stephanum vulgo habetur Τ, sed ex libris enotatur Γ; idem Γ est apud Plutarchum; in Cyziceno titulo n. 3665. scriptum esse ΓΕΛΕΟΝΤΕΣ non solum apud Caylusium affirmatur bis (a Belleio p. 208. et ab hoc vel a Caylusio p. 209.), sed etiam ab Odofr. Müllero, qui lapidem denuo inspexit. Neque incertam iudico eandem scripturam n. 3664. et in Teio titulo n. 3078. eamque ipse restitui n. 3079. Ex quibus Teiis inscriptionibus prior tum, quum commentationem de tribubus Atticis primum ederem, nondum cognita fuit; ipse tamen posthac primus et solus eius notitiam cum doctis communicavi in nota ei commentationi addita (vide Mus. crit. Cantabr.), nec merui opinor Godofr. Hermanni (l. c. p. XXVI.) reprehensionem, quod eum titulum, quem ex sola mea annotatione norat, silentio praeterissem. Concedendum igitur apud Iones eam tribum publice Γελέοντας vocatam esse, nec, quod olim putabam, a Cyzicenis inventam hanc scripturam esse. Sed paulo calidius agere mihi videntur, qui hanc solam agnoscunt: quamquam quum inscriptiones offerant Γ, in manuscriptis autem Γ facile transierit in Τ, admodum speciosa ista ratio est, nec mirum quod tanto accipitur plausu. Ἀλλ' οὐ μέντοι, ut cum Platone loquar, ἀποκνητέον γε τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν σκοπούμενον. Est enim Teleon heros Atticus, Zeuxippae maritus, pater Butae Argonautae (Apollon. Rhod. I, 95. IV, 912. Apollod. I, 9, 16. Hygin. Fab. 14.); idem in Argonauticis Orphicis vs. 141. vulgo audit Αἰνιάδης, recte vero Heynius (ad Apollod. l. c.) correxit Αἰγείδης, non quasi ex tribu Aegeide sit, ut putabat Heynius, sed Αἰγείδης est idem quod Ἀθηναῖος, ut Κεκροπίδαι, Ἐρεχθεῖδαι vocantur Athenienses universi. Iam ex iis rationibus genealogicis, quae ab Hesiodeis Eoeis manarunt (cf. Müller. Prolegg. mythol. p. 179.), Xuthus et Aeolus fratres sunt, Hellenis filii: Xuthi vero filius ferebatur Ion, Ionis Geleon s. Teleon, Teleontis Butes Argonauta, et Aeoli filius Cretheus, Crethei Aeson, Aesonis Iason Argonauta; itaque secundum Hesiodeae genealogiae rationem fabulosam eodem gradu ab Hellene et eadem aetate Teleon Butae pater positus est atque Ionis filius Geleon s. Teleon, nec magis Teleon Butae pater potest ab Ionicarum tribuum explicatione separari quam Hoples ille Aegei socer. At alia quoque habetur genealogia, ex qua Xuthus est filius Aeoli, cuius genealogiae me oblitum esse Kutorga p. 95. volebat annotare, sed lepide annotavit me oblitum esse eius, quam unice secutus sum, certe ut in Gallica, qua utor, translatione reddita eius verba sunt. Quasi vero non satisfactum sit, si alterutri fabulosae genealogiae exacte convenire rationes nostras demonstraverim: quasi multum mutetur, si sequaris alteram. Accipio enim quod dixit Godofr. Hermannus (l. c. p. XXV.), in fabulis nihil interesse, quartusne quis an quintus numeretur: quamquam si aequales duos viros esse monstrandum est, nescio an in fabulis plus intersit numerare gradus quam in historia. Porro qui fabulis recte uti didicerit, non negliget Teleontem Locrum ap. Apollon. Rhod. I, 72. 73. Val. Flacc. I, 402. Hygin. Fab. 14. Herodor. ap. Schol. Appollon. l. c. cuius filius est Eribotes Argonauta, quamquam alii eum Eurybaten vocarunt, intelligetque quem locum in Atticis fabulis obtinuerit Butes Teleontis f., eundem in Locricis tenuisse Eriboten Teleontis f. Butae quidem et Eribotae nomina manifesto pertinent ad rem agrariam: bos enim arator est: Butes autem et Eribotes quum Teleontis filii sint, quid magis consentaneum est quam Teleontis nomine significari colonum sive agricolam? Iam vero quum prima Ionicarum tribuum, quam constat Geleontum fuisse, non alia fuerit nisi agricolarum, quid probabilius, quam illum poetarum Argonauticorum Teleontem eundem esse ac Geleontem Ionicae tribus eponymum, diversasque has eiusdem nominis formas esse? Nam quominus etiam ex Argonauticorum scriptoribus Teleontem exulare iubeamus substituendo Geleonte, et librorum consensus et Latini auctores impediunt, in quorum libris G non potuit tam facile in T depravari quam in Graecis. Horum igitur Teleontum sive agricolarum quod gens (γένος) fuerint Butadae, Teleontis iudico Buten filium vulgo dictum esse: nec qui fabularum varietatem noverit, mirabitur quod Butadae ipsi s. Eteobutadae (gentem dico, non pagum Butadarum, qui a gente demum denominatus est), aliam secuti genealogiam sunt. Hi enim non ab Ione, sed ab Erechtheo, quem genuerunt Terra et Vulcanus, repetierunt originem suam (Vitt. X Orr. in Lycurgo); et Butes, sacerdotalis gentis auctor fabulosus, Pandionis ferebatur filius, frater Erechthei, cuius filiam Chthoniam in matrimonium duxisse dicebatur (Apollod. III, 15, 1. coll. Steph. Byz. v. Βουτάδαι). Denique ipsum hoc Τελεόντων vocabulum aptam patitur explicationem. Nam quum Hopletes nobiles occupasse armis sedem videantur, probabile est tributarios factos esse indigenas agrorum possessores, si non omnes, certe plurimos: itaque illi iam redditi sunt τελοῦντες. Non tamen ideo necesse est contempti fuerint: paulatim demum aliqua eorum pars ad paupertatem redacta pervenerit in condicionem eorum, qui ante Solonis legislationem θῆτες et ἑκτημόριοι s. ἑκτήμοροι vocati sunt, utpote ἕκτα τῶν γινομένων τελοῦντες, ut ait Plutarchus Solon. cap. 13. Quae ratio quum ipsi rerum statui plane accommodata sit, tum eo est commendabilior, quo minus iusta formae Γελέοντες interpretatio reddi potest. Nam qui *Luceres, Illustres, Splendidos* esse

Mira de hoc titulo scripserunt Dub. Clar. Os. quae non refello singillatim. Monumentum non, ut visum, sepulcrale est, sed ex voto dicatum: dicavit autem Soterides, isque Gallus, hoc est Magnae Matris minister, castratus opinor. Magna Mater, cui votum fecerat Soterides, ipsa deinceps nominatur; nam vs. 2. Μητρὶ huc referendum est. Perperam Claracus Μητρὶ καὶ Κόρῃ scripsit, pro quo Δήμητρι καὶ Κόρῃ usitatum est; de una dea dici ostendit vs. 9. In characteribus ΚΟ latet epitheton Magnae Matris; in promptu vero est corrigere Μητρὶ [Λ]ο[βρίνῃ]; Λοβρίνη enim Magnae Matris Cyzicenae est epitheton (conf. Marquardt. Cyz. p. 101. coll. p. 12.). Votum autem fecerat Soterides pro M. Stlaccio, homine Cyziceno; is quadriremi Cyzicena in Africam profectus est, quum Cyziceni C. Iul. Caesari copias auxiliares mitterent, credo adversus Pompeianos, qui deinceps ad Thapsum victi sunt. Cyziceni enim classe pollebant: non mirum igitur, quod Caesari post devictum Pompeium classe auxilium ferre coacti sunt. Ea vero res accidit hipparcha sive eponymo Cyzici Theogneto, cuius magistratus inciderit in a. u. c. 707. vel 708. De Theogneto cf. n. 3658. Ibidem et ad n. 3657. satis dictum de hipparcha Cyzicenorum eponymo, qui etiam vs. 1. comparet: qui vero vs. 1. scriptus hipparcha est, eponymus fuit vel statim post Theognetum vel uno alteroque anno interiecto. Vs. 6. Iota post ἱππάρχεω lapicidae imputandum; exempla Ionicae formae ἱππάρχεω in appellando eponymo Cyziceno usurpatae vide n. 3658. et in nota ibi addita. Vs. 7. in ΟΥΥΕΙΩ vix potest Ἰουλίῳ latere: probabilius est vacare characterem Ε nescio quo casu illatum, et legendum esse Γαΐ]ου υἱῷ. Ita simul vs. 6. extr. lacuna commode expletur. Ne plura, confer n. 2957. Γάϊον Ἰούλιον Γαΐου υἱὸν Καίσαρα. Αὐτοκράτορι quod hic praemissum nomini est, non ut in nummis postpositum, in eo tanto minus haerendum, quod C. Iul. Caesar Imperatoris praenomine usus est certe sub finem vitae (vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 16 sq. T. VIII. p. 349 sq.). Quod vs. 7. extr. legitur ΣΩΤ, id non potest ex Soteridis nomine superesse. Captum in Africa Stlaccium esse, non Soteridem, sponte patet. Scripsi igitur σώζεσθαι, suspensum ex participio εὐξάμενος: etsi exspectes potius σωθῆναι. Nec commode post verba ἐκ Λιβύης additum καὶ ἀπαχθέν[τα]. Mox quomodo ista: καὶ τῆς θεᾶς εἰπάσης cet. cum prioribus coniuncta sint, non exputo. Quae dedi κατ' ὄναρ et ἐλαύνων, debentur Osanno.

3669.

Placiae in coemeterio Armeniorum ponit qui edidit ex Vaillantio Sponius Misc. erud. antiq. X, 71. p. 345. (unde habet Fleetwood. Syll. p. 37. 3.): sed collato n. 3690. non dubito quin titulus hic *Cyzicenus* sive *Artacenus* sit.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
Γ.ΠΕΣΚΕΝΝΙΟΣΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΘΕΩΥΨΙΣΤΩΣΩΘΕΙΣΑΝ
ΕΘΗΚΑΕΚΜΕΓΑΛΟΥΚΙΝΔ
ΥΝΟΥΜΕΤΑΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΝΕΙΚΗΣΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Γ. Πεσκέννιος Ὀνήσιμος θεῷ ὑψίστῳ
σωθεὶς ἀνέθηκα ἐκ μεγάλου κινδύνου μετὰ τῶν ἰδίων.
νείκης εὐχαριστήριον ἀναθεῖναι.

Pescennius *cum suis* ex magno periculo servatus erat; at quomodo haec res cum victoria coniuncta sit, difficile dictu, neque infinitivus ἀναθεῖναι habet quo referatur. Ni fallor, istud νείκης εὐχαριστήριον ἀναθεῖναι huc prorsus non pertinet. Pescennius Niger a Septimio Severo ad Cyzicum victus est; sed cum hac victoria vix potest hic titulus quidquam commune habere.

3670.

Cyzici; ed. Paulus Lucas l. c. ad n. 3667.

ΙΙΑΠΟΣΠΟΠ - - - απος Ποπ[λίου?]
ΕΛΛΙΝΙΑΕΥΧΝ - - - Ἑλλ[η]νίᾳ? εὐχ[ή]ν.

Dea aliqua potest cognomentum Ἑλληνίας vel Πανελληνίας habuisse, ut Iuppiter est Hellenius et Panhellenius.

3671.

Cyzici a. 1741. medicus quidam Britannus repperit et cum Peyssonelio communicavit, ex cuius schedis transcripsit Zieglerus. Nos communicavimus cum Marquardto, qui minusculis edidit Cyz. p. 162.

ΗΒΟΥΛΗΙΤΕΙΜΕΣΣΕΝΑΓΑΣΣΑΜΕΝΗ
ΤΟΝΑΟΙΔΟΝ
ΝΕΣΤΟΡΑΚΑΙΜΟΛΠΗΣΕΙΝΕΚΑ
ΚΑΙΒΙΟΤΟΥ
ΙΚΟΝΑΕΞΕΤΕΛΕΣΣΕΝΚΑΙΕΙΣΑΤΟ
ΠΑΤΡΙΔΟΣΑΡΧΩΝ
ΚΟΡΝΟΥΤΟΣΘΑΛΕΡΗΣΕΝΤΑΜΕΝΕΣΣΕ
ΚΟΡΗΣ
ΟΦΡΑΚΑΙΟΨΙΓΟΝΩΙΠΕΡΕΝΑΣΤΕΙ
ΠΑΙΔΕΣΕΧΟΙΕΝ
ΣΗΜΑΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣΚΑΙΔΕΛΕΑΡ
ΣΟΦΙΗΣ

Ἡ βουλὴ τείμ[η]σεν ἀγασσαμένη τὸν ἀοιδὸν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βιότου·
Ε]ἰκόνα [δ'] ἐξετέλεσσε καὶ εἵσατο πατρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης,
Ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδες ἔχοιεν
Σῆμα φιλοξενί[η]ς καὶ δέλεαρ σοφίης.

- - ρωνας καὶ μυστηριάρχας - - - -
- - - εἰσόδου - - - - - -
- - - ρου χσ - - - -
- - - - ου Οὔλπιος Φαῖνος φ[ιλοτ.]
- - - - - Φλ. Αὐρή. Πρωτᾶς,
- - - - - - - - - - - -

De archonte conf. ad n. 3657. de mysteriis ad n. 3663. Vs. 5. δεῖξαι τὰ δίκαια similis locutio est illi δεῖξαι τὰ ἱερά, de qua vide Lobeck. Aglaopham. p. 49. A vs. 9. incipiebat recensus nominum, inter quae primum videtur illius archontis esse, qui hunc recensum confecit. De siglo φιλοτ. vide ad n. 3662.

3667.

Cyzici; ed. Paulus Lucas l. c. p. 294. et hinc missu Bimardi Murat. T. II. p. MXLII. 5. cum Latina translatione, sed non ex fide primitivi apographi. Ex his parum accurate dedit Marquardtus p. 136. quem vide de rege Cyzico heroe p. 135 sq.

ΚΥΕ:.:ΚΟΝΚΤΙΣΤΗΝΗΠΟ
ΛΙΣΕΙΠΙΑΡΧΟΝΙΩΝΙΩΝΠΕΡΙ
ΤΙΟΥΛΙΟΝΣΕΛΕΥΚΟΝΥΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΠΡΟΝΟΗΣ
ΑΝΩΝΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΚΑΙΤΟΥΛΙΑ
ΤΩΝΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΚΟΣΜΟΥ
ΤΟΥΘΕΑΤΡΟ.ΕΝΤΗΕΑΥΤΩΝ
ΑΡΧΗΓεΙΟΥΛΙΟΥΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΚΑΙεΑΥΡΗΛΙΟΥΠΑΚΙΔΙΑ
ΝΟΥΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

Hoc est Lucae exemplum.

Κύ[ζι]κον κτίστην ἡ πόλις ἐπὶ ἀρχόν[τ]ων [τ]ῶν περὶ [Γ.] Ἰούλιον Σέλευκον, ὑὸν ἀρχιερέως, προνοησάν[τ]ων τῆς ἀναστάσεως καὶ τοῦ [α]ια....... τῶν ἀνδριάντων κόσμου τοῦ θεάτρο[υ] ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀρχῇ Γ. Ἰουλίου Σελεύκου καὶ .. Αὐρηλίου Πακιδιανοῦ Ἀγαθημέρου.

De archontibus cf. ad n. 3657. Vs. 6. lacuna certa ratione expleri non potest; fortasse fuit: καὶ τοῦ ἅ[π]α[ντος πρὸ] τῶν ἀνδρ. κόσμου τ. θ. De theatro cf. n. 3655. Vs. 9. 10. ε siglum est (ℇ, > vel simile): unde coniicio vs. 10. ante Αὐρηλίου excidisse praenomen.

3668.

Marmor candidum altum pedem et pollices x, latum pedem et pollices v lineasque ix, olim inter Choiseuliana Catal. Dubois. n. 160. nunc in Museo regio Parisiensi Catal. Clarac. n. 551. Ediderunt Dubois l. c. Osannus Syll. p. 371. n. 37. et Claracus in tabulis. Habeo etiam ex schedis Mülleri. *Cyzicenum* hoc monumentum esse pridem vidi et ad n. 2157. significavi, ubi hinc formam ἱππάρχεω attuli tamquam semel in Cyzicenis obviam (nondum enim tum ad me allata erat inscriptio n. 3658.). Mox schedis nostris usus Marquardtus de Cyz. p. 91 sq. partem tituli huius (n. 3668.) in Cyzicenis rettulit. Versum primum praecedit anaglyphum valde oblitteratum, in quo hominis et leonis figuras agnoscere sibi Claracus videtur. Aliud anaglyphum inter vss. 1. et 2. sculptum est. Hoc ita describit Dubois: „Un second bas-relief représentant une femme accompagnée d'un jeune homme tenant deux flûtes, d'une jeune fille portant des offrandes sur sa tête, et enfin d'un enfant qui conduit un bélier vers un autel voisin d'un chêne, auquel est suspendue une paire de crotales." Claracus sic: „Le bas-relief représente une prêtresse, la tête couverte de son *pallium* et s'approchant d'un chêne où sont suspendus ou des cymbales ou peût-être les bassins fatidiques de Dodone" cet. „Celle-ci est suivi d'un jeune homme, qui tient deux flûtes. Une autre femme, un vase sur la tête, s'avance vers un autel où l'on va sacrifier un bélier que conduit un enfant."

ΙΠΠΑΡΧΟΥΝΤΟΣΒΟΥΛΕΙΔΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

ΣΩΤΗΡΙΔΗΣΓΑΛΛΟΣΕΥΞΑΜΕΝΟΣΜΗΤΡΙΚΟ
ΥΠΕΡΤΟΥΙΔΙΟΥΣΥΜΒΙΟΥΜΑΡΚΟΥΣΤΛΑΚΚΙΟΥΜΑΡ
.Υ.ΥΤΟΥΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΥΕΝΤΗΕΞΑΠΟΣΤ
...ΜΑΧΙΑΕΙΣΛΙΒΥΗΝΕΠΙΘΕΟΓΝΗΤΟΥΤΟΥ
.Ο.ΙΠΠΑΡΧΕΩΙΤΩΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΓΑΙΩ
ΟΥΥΕΙΩΚΑΙΣΑΡΙΕΝΝΗΙΤΕΤΡΗΡΕΙΣΩΤ
ΛΩΤΙΣΘΕΝΤΑΕΚΛΙΒΥΗΣΚΑΙΑΠΑΧΘΕΝ
..ΚΑΙΤΗΣΘΕΑΣΕΙΠΑΣΗΣΜΟΙΚΑ‾
ΤΙΗΧΜΑΛΩΤΙΣΤΑΙΜΑΡΚΟΣΑΛ
ΝΛΥΝΩΝΕΠΙΚ

Formam Α dedi ex fide Mülleri. In uno et altero apographo deest una et altera littera; nihil tamen dedi quod non repperērim traditum. Varietas lectionis potissima haec est. Vs. 2. extr. Os. Müll. quod dedi; Dub. ΕΥΞΑΜΕΝΟΣ...Τ.............., Clar. ΕΥΞΑΜΗΝΟΣΜΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗΙ. Vs. 4. init. Müll. ....ΥΤΟΥ, Os....ΤΟΥ, Dub. ΑΥ..ΤΟΥ (unde prius Υ recepi), Clar. ....ΙΤΟΥ. Vs. 6. init. Müll. Os. quod dedi; Dub. .....ΙΠΠ cet. Clar. ΟΙΠΠ cet. Vs. 7. init. Müll. Ο.ΥΕΙΩ, Dub. Os. Ο..ΕΙΩ, Clar. ΟΥΥΕΙΩ. In fine quae Clar. supplevit non annoto. Vs. 10. extr. Müll. Os. Dub. quod dedi; Clar. ΜΑΡΚΟΣΤΛΑ. Vs. 11. Dub. --ΛΥΝΩΝ, Os. ΗΛΥΝΩΝ, Clar. ΠΛΥΝΩΝ, Müll. ΝΛΥΝΩΝ.

Ἱππαρχοῦντος Βουλείδου τοῦ Μητροδώρου.

Σωτηρίδης Γάλλος εὐξάμενος Μητρὶ [Λ]ο[βρίνῃ] ὑπὲρ τοῦ ἰδίου συμβίου Μάρκου Στλακκίου Μάρ[κου] υ[ἱο]ῦ, τοῦ στρατευσαμένου ἐν τῇ ἐξαποστ[αλείσῃ συμ]μαχίᾳ εἰς Λιβύην ἐπὶ Θεογνήτου τοῦ - - - ο. ἱππάρχεω τῷ Αὐτοκράτορι Γαΐῳ [Ἰουλίῳ Γαΐ]ου υἱῷ Καίσαρι ἐν νηῒ τετρήρει, σώ[ζεσθαι? αἰχμα]λωτισθέντα ἐκ Λιβύης καὶ ἀπαχθέν[τα εἰς δουλείαν?] καὶ τῆς θεᾶς εἰπάσης μοι κα[τ' ὄναρ, ὅ]τι ἠχμαλώτισται Μάρκος, ἀλ - - - - - [ἐλα]ύνων? ἐπὶ Κ[υρήνην?] cet.

Ῥώμην ἐπινείκια. Ludi Capitolini penteterici sunt et primum acti a. 86. (Eckhel. D. N. T. IV. p. 437.): itaque acti sunt a. 162. et 166. posteriore vero anno mense Augusto M. Aurelius et L. Verus triumpharunt de Parthis, quò pertinere illa ἐπινίκια videntur: unde qui a. 159. puer vicit, imberbis vicerit a. 166. Sed hoc intervallum inter puerum ludis certantem atque imberbem videtur nimium esse. Praestat igitur initium Olympiorum post Hadriani obitum differri in a. 139. ut septima Olympiade Corus vicerit puer a. 163. et imberbis Romae Capitolinis et in epiniciis a. 166. Sane haec Olympia sunt Ἀδριάνεια vocata: sed hinc ne colligas superstite Hadriano primum acta esse. Potuerunt enim vel hoc Imperatore sub finem vitae instituta ea lege esse, ut a. 139. primum agerentur, vel posthac Imperatore Antonino Pio in Hadriani memoriam.

3675.

Marmor *Cyzicenum* a Peyssonelio Parisios missum, nunc in aedibus bibliothecae regiae, altum pedes III pollices X, latum pedem et VIII pollices, crassum pollices VI; ed. Caylus ib. tab. 64. cum explicatione Belleii p. 228 sqq. Conf. Marquardt. Cyz. p. 144. Scriptura lapidis integra est; sed superior atque inferior pars marmoris, anaglypho olim ornati, prorsus corrupta est.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΓΑΙΟΣ ⊕ ΟΚΠΙΣΤΟΣΚΥΜΑΙ
ΟΣΚΚΥΖΙΚΗΝΟΣΝΕΙΚΗΣΑΣ
ΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΑΔΡΙΑ
ΝΕΙΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙΝΟΝΑΣΙΑΣ
ΤΗΕΝΔΕΚΑΤΗΟΛΥΜΠΙΑΔΙΚΒΑΡΒΙΛ
ΛΗΑΕΝΕΦΕΣΩΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΛΗΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΗΜΕΡΑΜΙΑ

Vs. 1. maiore charactere scriptus est.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Γάϊος Γαΐου, ὁ καὶ Πίστος, Κυμαῖος καὶ Κυζικηνός; νεικήσας ἀνδρῶν παγκράτιον Ἀδριάνεια Ὀλύμπια κοινὸν Ἀσίας τῇ ἑνδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι, καὶ Βαρβίλληα ἐν Ἐφέσῳ ἀγενείων πάλην, παγκράτιον ἡμέρᾳ μιᾷ.

Barbilleis prius vicerat Pistus; priore tamen loco Cyzicena victoria ponitur, quod ob hanc dedicatum hoc monumentum est. De Olympiadibus Cyzicenis vide ad n. 3674. Annus post Christianam epocham significatur vel 175. vel quod praefero 179.

3676.

In basi statuae *Cyzico* Constantinopolin translata; transcripsit Peyssonel, ex cuius schedis misit Zieglerus. Mentio huius tituli fit ap. Caylusium (vel potius Belleium) Rec. d'Ant. T, II. P. III. p. 230. Partem ex nostra penu recitavit Marquardtus Cyz. p. 143. Quae litterae punctis delineatae sunt, eas addidit Peyssonelius, neque earum in lapide vestigia ulla superesse ipse annotavit.

ΑΓΑΘΗΙ-ΤΥΧΗΙ
ΥΡ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΚΥΖΙΚΗΝΟΣΠΕΝΤΑΘΛΩΝ
ΝΕΙΚΗΣΑΣΑΓΩΝΑΣΤΟΥΣ
ΚΑΤΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣ
ΕΙΚΟΝΟΛΥΝΠΙΑΑΝΑΡΩ.....
..ΘΑΩΝ
..ΓΑΜΟΝΟΛΥΝΠΙΑΠΕΝΤ....
...ΟΝ ∞ ΟΛΥΝΠΙΑΕΝΠΕΙΣΗ...
...Υ~ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝΠΕ...
...ΛΟΝ~ΠΕΡΙΝΘΟΝΠΥΘΙΑ..
..ΑΤΟΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΕΝΤ
ΑΘΛΩΝ·ΧΑΛΚΗΔΟΝΑΠΥΘΙΑ
ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ~ΒΥΖΑΝΤΙΝΣ...
ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ~ΚΑΙΤΑΛΑΝ......
ΕΙΜΙΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΥΣΝΕΙΙ.....
..ΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΝΤΗΠΑΤ --

Ἀγαθῇ τύχῃ, [Α]ὐρ. Μητρόδωρος Κυζικηνὸς πένταθλ[ος, νει]κήσας ἀγῶνας τού[ς ὑπ]ογεγραμμένους· [Κύζ]ικον Ὀλύνπια ἀν[δ]ρῶ[ν πεντά]θ[λ]ων, [Πέρ]γαμον Ὀλύνπια πέντ[αθλ]ον, Ὀλύνπια ἐν Πείσῃ [πένταθλον], Νεικομήδειαν πέ[νταθ]λον, Πέρινθον Πύθι[α δὶς κατ]ὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν πεν[τάθ]λων, Χαλκηδόνα Πύ[θια π]ένταθλον, Βυζάντι[ο]ν Σ[εβαστὰ πέ]νταθλον, καὶ ταλαν[τιαίους καὶ ἡ]μιταλαντιαίους νει[κήσας .. τὸν] ἀνδριάνταν τῇ πατ[ρίδι].

Vs. 14. extr. Σεβαστὰ dedi ex nummis Byzantii. Vs. 16. post *νεικήσας* videtur numerus scriptus fuisse. Forma *ἀνδριάνταν* est quidem barbara, sed pluribus, quae alibi vidimus, exemplis defenditur. Titulus tertii videtur saeculi esse, sub Alexandro Severo, in cuius nummo Byzantio habes etiam Σεβαστά.

3677.

Cyzici transcripsit Peyssonel; ed. in Caylusii Rec. d'Ant. l. c. p. 248.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΦΑΜΙΛΙΑΜΟ
ΝΟΜΑΧΩΝΦΙ
ΛΟΤΕΙΜΙΑΣΠΛΩ
ΑΥΡΓΡΑΤΟΥΑΣΙ
ΑΡΧΟΥΚΑΙΙΟΥ
ΛΙΑΣΑΥΡΑΣΚΛΗ
ΠΙΟΔΩΡΑΣΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ, φαμιλία μονομάχων φιλοτειμίας Πλω(τίου) Αὐρ. Γράτου, Ἀσιάρχου, καὶ Ἰουλίας Αὐρ. Ἀσκληπιοδώρας, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀρχιερείας.

Conf. n. 2511. et n. 3213.

3672.

Ad ipsum isthmum Cyzicenum situs est locus Edschündschük, qui per errorem pro Panormo oppido habitus a nonnullis est (Panormus enim, Cyzico in orientem, hodie Panormo, Panorma, Panermo, Bendramo, Banderma vocatur): quamquam Panormus portus quoque Cyzici vocatus est (Marquardt. p. 13.): illo igitur loco qui tituli reperti sunt, ii sunt *Cyziceni*. Ibi in basi statuae pulchris litteris exarata est haec inscriptio, quam potissimum ex schedis Prokeschii edo a Zellio missis. Minusculis ed. Letronnius Journ. des Savans a. 1830. p. 504. et hinc Welckerus Mus. Rhen. a. 1833. p. 296. et ex his Marquardtus p. 162. Habet etiam Berggren Itin. Europ. et Orient. (Resor i Europa och Österländerne) Holmiae 1826-1828. in tabulis inscriptionum extr.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΠΟΙΗΤΗΝΕΣΤΗΣΑΝ
ΑΠΑΜΕΑΜΑΞΙΜΟΝ
ΑΣΤΟΙ
ΑΡΑΜΕΝΟΝΔΟΙΩΝ
ΣΤΕΜΜΑΤΟΛΥΜΠΙΑΔΩΝ

Vs. 1. deest ap. Prok. qui vs. 5. ΑΠΑΜΕΝΟΝ, vs. 6. extr. ΠΙΑΔΟ; Berggren ΟΛΥΜΠΙΑΔΩ, qui praeterea ex versibus 3. et 4. unum efficit versum.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἀστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' Ὀλυμπιάδων.

Non ille in Smyrnaeis, ut visum, Olympiis vicerat, sed in Cyzicenis affatim notis. Titulus haud vetustior Hadriano vel potius Antonino Pio; horum enim alterutro imperante instituta haec Olympia sunt. Vide de his Marquardtum p. 143 sq. ac nos ad n. 3674.

3673.

In isthmo *Cyziceno*; ed. Sestinus Lett. odeporiche T. I. p. 66. Habeo ex schedis Fauvelii Köhlerianis, unde haec edo paulo perfectiora.

ΒΕΤΤΙΑΝΟΣ,ΒΕΤΤΙΟΥ,ΜΕΙ
ΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΗΣ,ΚΚΥΖΙΚΗΝΟΣ
ΚΕΦΕΣΙΟΣΚΕΙΛΙΕΥΣ,ΚΘΑΣΙ
ΟΣ,ΠΑΡΑΔΟΞΩΣ,ΚΞΥΣΤΑΡΧΗΣ
ΔΙΑΒΙΟΥΤΗΚΥΡΙΑΠΑΤΡΙ
. . . . ΝΑΝ . ΒΙΑΝΤΑ

Βεττιανὸς Βεττίου Μειλητοπολείτης καὶ Κυζικηνὸς καὶ Ἐφέσιος καὶ Εἰλιεὺς καὶ Θάσιος, παράδοξ[ο]ς καὶ ξυστάρχης διὰ βίου, τῇ κυρίᾳ πατρί[δι τὸ]ν ἀν[δρ]ιάντα.

Κυρία πατρὶς videtur esse, ubi natus est; quamquam si Cyzicus est vera hominis patria, non intelligo cur Miletopolis praeposita Cyzico in hoc titulo sit. Εἰλιεὺς est Ἰλιεύς.

3674.

Marmor *Cyzicenum* a Peyssonelio Parisios missum, nunc in aedibus bibliothecae regiae, altum pedem et pollices x, latum pedem et pollices VIIS, crassum pollices v; aeri incisum ed. Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 63. cum explicatione Belleii p. 219 sqq. Minusculis repetiit ex parte Marquardtus Cyz. p. 144.

ΜΑΥΡΗΛΙΟΣΚΟΡΟΣΘΥΑΤΕΙΡΗΝΟΣΚΚΥ
ΖΙΚΗΝΟΣΚΑΘΗΝΑΙΟΣΚΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ
ΚΒΥΖΑΝΤΙΟΣΝΕΙΚΗΣΑΣΚΟΙΝΟΝ
ΑΣΙΑΣΕΝΚΥΣΙΚΩΠΑΙΔΩΝΠΑΝ
ΚΡΑΤΙΟΝΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ^Z ΝΕΙΚΗ
ΣΑΣΚΑΙΤΡΑΛΛΙΣΟΛΥΜΠΙΑΠΑΙ
ΔΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝΚΑΔΡΙΑΝΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΣΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
Κ ΙΣΘΜΙΑΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΝ
ΚΡΑΤΙΟΝΚΡΩΜΗΝΚΑΠΕΤΩ
ΛΕΙΑΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
Κ ΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΡΩΜΗΝ
ΕΠΙΝΕΙΚΙΑΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΝ
ΚΡΑΤΙΟΝ ΤΙΜΗΘΕΙΣ
ΧΡΥΣΕΙΩΒΡΑΒΕΙΩ

Secunda vox vs. 14. et versus ultimus nunc desunt fracto lapide.

Μ. Αὐρήλιος Κόρος Θυατειρηνὸς καὶ Κυζικηνὸς καὶ Ἀθηναῖος καὶ Τραλλιανὸς καὶ Βυζάντιος, νεικήσας κοινὸν Ἀσίας ἐν Κυ[ζ]ίκῳ παίδων πανκράτιον πενταετηρίδι ζ̄, νεικήσας καὶ Τράλλ[ε]ις Ὀλύμπια παίδων πανκράτιον, καὶ Ἀδριάνεια Ἀθήνας ἀγενείων πανκράτιον, καὶ Ἴσθμια ἀγενείων πανκράτιον, καὶ Ῥώμην Καπετώλεια ἀγενείων πανκράτιον, καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς Ῥώμην ἐπινείκια ἀγενείων πανκράτιον, τιμηθεὶς χρυσείῳ βραβείῳ.

Κοινὸν Ἀσίας haud aliud festum hic est atque Olympia; vide n. 3675. In nota Belleii explicationi addita, quam sequitur Marquardtus, epocha Olympiorum Cyzicenorum in a. p. Chr. 135. constituitur, paucis annis ante obitum Hadriani; et convenit, quod a. 171. acta esse haec Olympia ex Aristide patet (Masson. Collect. hist. in Aristid. p. CXXXXV. ed. Dindorf.). Ita computanti septima penteteris incidet in a. 159. His Corus puer vicit; imberbis posthac vicit ludis Capitolinis et statim deinceps

Διονυσοδώρου τοῦ Πυθέου.
„Διονυσόδ[ω]ρε χαῖρε". καὶ σύ γ', ὦ φίλε.
τὸ νῦν ἔχ[ον γ]είνωσκέ μ' ὧδε κείμενον
καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλ[ῶ]ς ἐζωκότα,
λιμνα[γ]ενῆ γεγονότα, πᾶσι προσφιλ[ῆ].

De formula *καὶ σύ γε* in epitaphiis vide ad n. 1956. *Τὸ νῦν ἔχον* esse *nunc* notum est. Vs. paenult. in secundo pede, qui tribrachys est, prima syllaba in hiatu correpta est; de qua re cf. T. I. p. 885. Ibidem ante ΖΩΚΟΤΑ nulla lacuna est sed vitium lapidis. Vs. ult. cur Dionysodorus se *λιμναγενῆ* praedicet, quo epitheto Bacchus alias insignitur, non potest certa via exputari. Cyzici quum Lenaea acta sint, probabile est ibi etiam *Λήναιον* fuisse, quod verisimile est *ἐν Λίμναις* ibi quoque ut Athenis esse conditum: in qua regione urbis sacra qui esset natus, is potuit *λιμναγενής* dici. Possunt etiam alia conici: sed illud videtur maxime probabile.

3685.

Hoc marmor Peyssonelius Parisios misit, ubi nunc est in theca nummaria annotante Müllero. Unde id deportatum sit, non constat; plurimi tamen titulorum a Peyssonelio missorum *Cyzici* inventi sunt: itaque certe non piaculum facio, ubi hunc quoque huc refero. Lapis altus pedem et pollices VIIS, latus pedem et pollices IV, crassus pollices IIS. Inest anaglyphum rude, altum pollices VIS, latum pollices VIIS, virum imberbem repraesentans, dextra tenens nescio quid (certe non remum, ut putat Belleius), sinistra innixus metae, qualis solebat in hippodromis esse; quae sculpta sunt in area quadrata aëtomate instructa. Inferior pars anaglyphi occupat vacua spatia, quae in quattuor prioribus tituli versibus relicta sunt. Aeri incisum hoc monumentum dedit Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. II. tab. 75. cum explicatione Belleii p. 266 sqq. Hinc habet Welckerus Spicil. Epigr. II. n. 54. p. 26. et Syllog. n. 46. p. 56 sqq. cum notis; ipse vero lapidem inspexit Parisiis. Welckeriana impugnat God. Hermannus Leipz. Litt. Zeitung A. 1829. n. 11. suaque defendit Welckerus, Zu der Sylloge Epigrammatum Graecorum p. 52 sqq.

ΣΗΜΑΕΣοΡΑΣΕΠΙΤ Υ ΜΒΙοΝΩΠΑΡοΔΕΙΤΑ
ΗΜΑΡΤοΝΠΑΣΙΝοΥΧΙΔΕ Μ οΙΔΕΜοΝοΝ
..ΔΕΘΕΛΑΙΣΣΥΜΑΘΕΙΝΤο ΤΙΣ ΕΣΤΙΜΕοΤΡΩΣΑΣ
ΔΙΣΣΩΝΣοΥΤΑΡΣΩΝΣΤΗ ΣΑΣΙΧΝοΣΣΥΜΑΘΕ
ΟΥΚΕΦΥΓοΝΔΑΤΡΕΚΩΣΜΥΡΩΝΜΙΤοΝοΣΜοΙΕΠΕΚΛΩΣΘΗ
ΝΑΥΤΗΣΓΑΡΠΡοΛΙΠΩΝΦοΒΕΡοΝοΥΝοΜΑΤοΠοΝΤοΥ
ΕΙΣΕΜΕΤΗΝοΡΓΗΝΤοΥΠΕΛΑΓοΥΣΕΘΕΤο
ΣΗΜΑΔΕΜοΙΤοΥΤοΕΠοΗΣΕΦΙΛΙΗΣΧΑΡΙΝΕΝΘΑΔΕοΥΝΙΩΝ
ΟΥΝοΜΑΔΗΝΜοΙΤοΠΡΙΝΔΙοΝΥΣΙοΣ
ΑΠΡΗΝΩΝΔΑΝΕΘΡΕΨΑΤοΓΑΙΑ
ΕΚΤΟΝΝΕΙΚΗΣΑΣΩΔΕΛΙΠοΝΤοΦΑοΣ
..ΔΕΤΙΣΧΩΡΙΣΕΜοΥΤοΥοΥΝΙΩΝοΣΒΑΛΗ
ΤΙΝΑΔΩΣΕΙΤΩΤΑΜΕΙΩ ※ ΒΦ

Vs. 3. Cayl. ΘΕΛΙΣ; Welck. notat in lapide esse quod dedi. Vs. 5. ΜοΥΡΩΜΝ in lapide esse diserte annotatur in tabula Caylusii; sed Welck. docet ΜΥΡΩΝ esse in lapide. Epigramma pessimum est; paucis locis emendavi ipsum poetam, ut vss. 1. 3. reliqua intacta reliqui.

Σῆμα τ[όδ'] ε[ἰ]σορά[ᾳ]ς ἐπιτύμβιον, ὦ παροδεῖτα·
ἥμαρτον πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον.
[εἰ] δ' ἐθέλ[ε]ις σὺ μαθεῖν, [ὦ ξεῖν',] ὅτις ἐστί μ' ὁ τρώσας,
δισσῶν σου ταρσῶν στήσᾶς ἴχνος σὺ μάθε.
οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς Μ[οι]ρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη·
ναύτης γὰρ προλιπὼν φοβερὸν [θ]ύ[μω]μα τὸ πόντου
εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.
σῆμα δέ μοι (τοῦτο) ἐπόησε φιλίης χάριν ἐνθάδε Οὐνίων·
οὔνομα δ' ἦν μοί τὸ πρὶν Διονύσιος,
Ἀπρηνῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα.
ἕκτον νεικήσας ὧδ' ἔλιπον τὸ φάος.
[ἂν] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνὸς βάλῃ τινά, δώσει
τῷ ταμείῳ δηνάρια βφ.

Vs. 1. Hermannus *σῆμα μὲν εἰσοράᾳς*, Iacobsius ap. Welck. *λυγρὸν σῆμ' ἐσορᾷς*, omissum a quadratario *λυγρὸν* censens. Vs. 2. Welck. *ἦμαρ τῶν πᾶσιν*, cum hac interpretatione: „Horum, quae hic vides, sepulcri et mortis, unicuique venit dies." Hermannus: *ἀλλ' οἶτος πᾶσιν οὐχ ὅδ', ἐμοὶ δὲ μόνον*, quod nimium discedit a tradita lectione neque aptum ad sententiam est; multi enim violenta morte perierunt, non solus Dionysius. Quod dedi, ita accipio: „Vita privatus sum (*ἥμαρτον* sc. *τοῦ βίου*) non meo solo incommodo, sed omnium"; quippe quod in Circensibus ludis, ubi sexies vicerat, iam non delectat spectantes. Pessimum est duplicatum *δέ*, sed tamen ab ipso ut videtur auctore profectum. Vs. 3. Iacobsius ap. Welck. volebat: *μαθεῖν καὶ τοῦθ', ὅτις* cet. Vs. 4. bene Iacobsius poetam emendat ita: *στήσας σοῦ ταρσῶν δισσὸν ἴχνος σὺ μάθε*. Vs. 5. praestabat scribere *ἐκλώσθη* quam elidere diphthongum vocis *μοι*, etsi haec elisio non est sine exemplis (vide Buttmanni Gramm. Gr. ampl. T. I. p. 128. cuius exemplis Welckerus Syll. p. 10. addit Iliad. ζ, 165.). Vs. 6. eximia est Welckeri emendatio *θύμωμα*; tamen ΟΥΝΟΜΑ in lapide esse ipse testatur. Idem sententiam loci rectissime pervidit: „Nauta enim, qui furorem ponti ipse effugerat, in me iram maris coniecit." Videtur igitur Dionysius a nauta aliquo, qui e naufragio evaserat, submersus undis esse. Vs. 8. *τοῦτο* perperam a lapicida additum censet Welckerus: vel sic tamen pessimus versus est, qui paulo foret melior, si Osannus Syll. Inscr. p. 147. recte emendasset *Θευνίων* s. *Θυνίων*: sed *Οὐνίωνα* habes iterum vs. 12. *Unio* nomen Latinum est (Castell. Inscr. Sic. XIII, 8. p. 166. Anthol. Lat. IV, 24.). Pro *ἐπόησε* s. *ἐποίησε* aptius

3678.

Fragmentum *Cyzicenum* ibidem ubi n. 3672. repertum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΛΑΧΙΣΡΕ⁞⁞ΙΙΥ - - - - - -
ΩΝΚΛΛΙΣΓΕΤΕ⁞⁞ - - - -
ΥΣΤΑΡΧΙΛΙΣΠΟΛΛΙΣ- - - -

Vs. 1. videtur ἀρ]χι[ε]ρε - - fuisse, vs. 3. μ]υσταρχί[α]ις vel ξ]υσταρχί[α]ις πολλ[α]ῖς - -

3679.

Cyzici; ex schedis, quas scripsit De Varennes, misit Panofka.

ΑΙΑΘ ΤΥΧΗ
ΑΥΞΑΜΝΘΝΤΡΛΠΕΤΕΙΠ
ΤΗΣΤΗΣΠΟΛΕΟΣΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΩΠΕΩ - -
ΤΟΜΕΑΚΚΩΝΚΥΝΟΣΘ
ΤΩΝΕ

Ἀ[γ]αθ[ῇ] τύχῃ, ... [ω]ν τρ[α]πε[ζ]είτης τῆς πόλε[ω]ς καὶ γραμματεὺς - - - - - - - - - - -

Vs. 1. dele ultimum ductum.

3680.

Cyzici in basi statuae; ex schedis iisdem: De Varennes apographum accepit a Gordono Britanno.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΥΜΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙ
..ΙΝΑΠΑΥΣΑΝΙΑΝΟΝ
LΑΥΤΟΥΔΕΣΠΟΤΗΝ
ΜΗΤΡΟΔΟΡΟΣΠΡΑ
ΓΜΑΤΕΥΤΗΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὖ[λ]ον Κλαύδιον Κα[μ]ι[λί]α? Παυσανίαν, [τ]ὸν [ἑ]αυτοῦ δεσπότην, Μητρόδ[ω]ρος πραγματευτής.

Vs. 3. init. nulla videtur lacuna esse. De Camilia tribu iam non dubitatur. In fine vs. 3. fuerit ΝΟΝ.

3681.

Tabella aerea quadrata, in qua media secundum longitudinem expressus anaglypho piscis est cum inscriptione itidem anaglypho expressa; tabella longa est pollicem et lineas IIS, lata lineas XIIIS. Aeri incisam ed. Caylus Rec. d'Ant. T. VI. P. III. tab. 39. fig. 4. 5. conf. p. 132 sq.

Ex altero latere piscis:

ΚΥΞΙ

ex altero:

ΔΙC

quae interpretor Κυζικηνῶν διστάτηρον. Pondus hoc bene conservatum appendit grana Parisina 561, quod in staterem efficit grana $280\frac{1}{2}$. Docui in Disquisitt. metrol. p. 51. etsi aurei stateres Cyziceni, qui putantur, magna ex parte multo leviores sunt (vide ibid. p. 136 sq.), superesse aureum Cyzicenum, ex quo colligas staterem granorum Parisinorum $270\frac{3}{5}$, qui non multum differt a statere s. didrachmo Babylonio s. Aeginaeo, quod mihi est granorum 274. Ab hoc pondus aereum distaterum tam exiguo intervallo distat, ut hinc firmentur rationes nostrae; quod enim pondus hoc aereum paulo plus appendit quam distaterum pecuniarium, non debet mirum videri.

3682.

Cyzici; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 27. n. 3.

ΦΑΙΗΞΙΖΑΓΟΡΕΩ   Φαίηξ Ἰ[σ]αγόρεω.

Epitaphium reliquis Cyzicenis antiquius.

3683.

Lapis ex parietinis *Cyzici* Oxonium translatus a Dawkinsio; inest anaglyphum florum acervum repraesentans, infraque inscriptio. Aeri incisum dedit Chandler. Marm. Oxon. II, 14.

- ⸍ΗΔΙΟΣΒΑΡΓΟΣ   Οὐ]ήδιος Βάργος.

Chandl. dedit Πήδιος; sed ex ΟΥ manifesto superest lineola obliqua.

3684.

Lapis a. 1830. *Cyzico* asportatus ab epibatis navis bellicae Britannicae, cui nomen „Blonde"; edo ex schedis, quas scripsit De Varennes, misit Panofka. Sub inscriptione sculpta navis est.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΤΟΥ
ΠΥΘΕΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΟΔΟΡΕΧΑΙΡΕΚΑΙΣΥΓΕΩΦΙΛΕ
ΤΟΝΥΝΕΧΩΜΕΙΝΩΣΚΕΜΕΩΔΕΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝΚΑΙΚΑΛΟΣΕ.ΖΩΚΟΤΑ
ΛΙΜΝΑ.ΕΝΗΓΕΓΟΝΟΤΑΠΑΣΙΠΡΟΣΦΙΛΑΝ

Vs. 1. Sest. ΥΠΟΜΝΥΜΙΑ. Vs. 2 sqq. Sest. ΑΙΛΙΟΥΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣΟΚΑΤΕΣΚΕΥ||ΑΣΕΝΕΑΥΤΩ ΕΙΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΝΚΑΤΑΘΗΤΚΑΩΣΕΙΤ. ΗΙΕΡ. et nihil praeterea. Spon. initio ΑΥΡ. ΧΡΗΣΤΟΥΟ ΚΑΤ cet. per errorem opinor; valde incerta enim et turbata Vaillantii apographa sunt. Spon. vs. 6. ΚΑΤΑΘΕΣΤΑΙΕΣΤΕΑΥΤΩΠΡΟΣΤΟΝΘΕΟΝ, quae excepta prima voce *καταθέσ[θ]αι* haud dubie ficticia sunt. Pro his ex Sest. dedi ΑΩΣΕΙΤ. ΗΙΕΡ.

Ὑπόμνημα

Αἰλίου Χρηστί[ω]νος, ὃ κατεσκεύασεν ἑαυτῷ ζῶν καὶ τῇ γλυκυτάτῃ μου γυναικ[ὶ] Αὐρ. Εὐποσίᾳ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἀπαγορε[ύ]ω. εἰ δέ τις τολμήσει ἕτερον καταθέσ[θ]αι, [δ]ώσει τῇ ἱερ[ᾷ βουλῇ?] - - - -

Τὴν ἱερὰν βουλὴν habes n. 3661. Fortasse tamen fuit *τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ.*

3691.

Titulus ex duobus fragmentis a me compositus. Fragmen *A* edidit Pocockius Inscr. ant. II, 13. p. 26. n. 1. cum lemmate „in Artacui prope *Cyzicum*", item Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 294. 1. fragmen *B* idem ibid. p. 294. 2. inter Cyzicenas inscriptiones.

A.	*B.*
ΞΩΝΚΑΙΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤ	ΝΑΙΚΙΓΑΜΕΤΗ:.:ΚΑΙΤ
ΥΩΣΕΙΛΙΩΑΜΒΡΩΣΙΩΤ	Τ ΛΕΛΟΙΠΟΙΣΑΠΑΓΟ
‾ Ι . ΣΕΤΕΡΟΣ	ΟΛΜΗΣΗΚΑΤΑΘΕΣΟ

A. vs. 1. init. Poc. ΞΩΝΚΑΙ cet., Luc. ΤΩΝΚΙ ΤΗΕΛΥ cet. Ibidem extr. Poc. ΤΑΤΩ, ultimo Ω minuto addito de coniectura ut solet; hoc omittit Lucas. Vs. 2. Luc. omittit tertium Ω. Vs. 3. Luc. nihil nisi ΣΕΤΕΡΟΣ. In fragmine *B* vs. 2. pro Τ repone Ι; *A.* vs. 3. ‾ superest ex Ε, item Ι opinor ex Ε.

[Ὑπόμνημα]

[τοῦ δεῖνος - - - - ὃ κατεσκεύασεν ἑαυτῷ ζ]ῶν καὶ τῇ γλυκυτάτ[ῃ γυ]ναικὶ γαμετῇ καὶ τ[ῷ] υἱῷ Σειλίῳ Ἀμβρ[ο]σίῳ· τ[οῖς δ]ὲ λοιποῖς ἀπαγο[ρεύω. εἰ δέ τι]ς ἕτερος [τ]ολμήσ[ει] καταθέσ[θαι τινά], et cetera more solito.

3692.

Cyzici in marmore pluribus figuris ornato, sed tantum non evanidis; ex schedis Buherii, de quarum origine dixi ad n. 3650. Titulum a Bimardo missum ed. Murat. T. II. p. MLXXXVI. 2. cum Latina interpretatione et notis atque emendationibus, sed male Neapoli tribuit.

ΗΑ
ΓΑΘΗΨΥΧΗΛ
ΧΠΟΓΑΜΑΤΙΟΥΡΙΑC\
ΙΟΥΛΑΡΙΑΝΓΕΝ°ΙΑΠΥΠΤΙΑΝΑΠΟΚWΜΗC
ΘΜΕΝΤΑΜΨΡCWCΤΟΥΘΕΙΝΙΤΟΥΝΟΜΟΥ
ЄΤWΝΝΒ CΥΜΒΙWCΑCΑΝΜΟΙЄΤΗ ΛΙΙ LΟΥΔCΕ
ΡΗΝΟCΤΡΙΗΡΑΡΧΟCΚΔΑCΙΡΑΠWΡΜЄΙCΗΝWΝ
ΤΗΝΛΚΥΤΑΤΗΝCΥΜΒΙΟΝЄΙΔЄΤΙCΤΟΛΜΗCЄΙ
ΤWΤΑΥΤΗCΤΑΦWΓΡΟCCΔΘWΝΚЄΙΝΗCΑΙΝ
ΟΡΥΛΟΚΑΤΝΟCΠΟΝЄΠΡΤΗΜЄΝΟΝΑΥΤW
ΚΙΝΛΥΝΚЄΝΚΛΗΘΝCЄ. ΑΙΓΡΙΥΜΒΟΡΥΧ
ΑCΟΥΜΟΝΟΝΑΜΑΚΑΙΚΑΤΑCΧЄΘΗCЄΤΑΙ
ΤWWΡΙCΜЄΝWΠΟCΤЄΙΜWΤΟΥΤΑΜЄΙΟΥ ⋇ Β
ЄΤΠЄΚΑΙΤWΤΗCΠΟΛЄWCΟΜΟΙWC ⋇ Α

Ita schedae Buherii, quae solae fidem habent: nec refero varietatem Muratorianam. Primum Η delendum, item Λ vs. 2. Utrumque fortasse ex ornamento vel siglo natum est.

Ἀγαθῇ [τ]ύχῃ,

ὑπόμ[νη]μα Ἰου[λ. Ἀ]ρίας.

Ἰουλ. Ἀρίαν, γένο[ς] Α[ἰγ]υπτίαν. ἀπὸ κώμης Θμενταμύρ[ε]ως τοῦ Θεινίτου νομοῦ, ἐτῶν νβ, συμβιώσασάν μοι ἔτη λ[η], Ἰ]ού[λ.] Σερῆνος, τριήραρχος κ[λ]άσ. [π]ρα[ιτ]ωρ. Μεισηνῶν, τὴν [γ]λυκυτάτην σύμβιον. εἰ δέ τις τολμήσει τῷ ταύτης τάφῳ προς[ελ]θὼν κεινῆσαι [ἢ] ὀρύ[ξ]αι, οὐκ ἀ[πώ]σ[ει τ]ὸν ἐπηρτημένον αὐτῷ κίν[δ]υν[ον]· ἐνκληθ[ή]σε[τ]αι γ[ὰ]ρ [τ]υμβ[ω]ρυχ[ί]ας οὐ μόνον, ἀ[λλ]ὰ καὶ κατασχεθήσεται τῷ ὡρισμένῳ π[ρ]οστείμῳ τοῦ ταμείου ⋇ β, ἔτ[ι τ]ε καὶ τῷ τῆς πόλεως ὁμοίως ⋇ α.

Vs. 3. ΓΑΜ fuit opinor ΜΝΗΜ: tum Τ siglum fuit. Serenus erat trierarchus classis praetoriae Misenorum s. Misenatium; cf. Orell. Inscr. Lat. n. 3595. Vs. 8. scribe ΤΗΝΓΛ cet. Vs. 10. scribe ΟΡΥΞΑΙ: ΞΑ ligata sunt, ut statim post ΥΚ vocis *οὐκ* (conf. vs. 8.). ΑΠΩCΕΙΤΟΝ latet in ductibus ΑΤΝΟCΠΟΝ; ΤΝΟ fuit ΠW, Π fuit ΙΤ: Є vero aut quadratarius omisit, quod saepe factum in talibus formis a recentioribus lapicidis (vide modo n. 3694.), aut is, qui transcripsit titulum. Vs. 11. ΓΡ fuit ΓΑΡ, et vs. 13. ΠΟC fuit ΓΡΟC. Ad dativum *τῷ τῆς πόλεως* supple *προστείμῳ*, non ut ap. Mur. fit *ταμείῳ*.

erat scribi στῆσεν; quod monuit Iacobsius. Sequuntur duo tetrametri, si μοι a poeta correptum est, ut statuit Welckerus. Ἀπρηνοὶ sunt qui alias Ἀπραῖοι et Ἄπριοι, incolae oppidi Thracici Apri s. coloniae Claudiae Aprensis, de quo oppido vide Plin. H. N. IV, 18. Inscript. Lat. ap. Spon. Misc. erud. antiq. p. 173. Steph. Byz. v. Ἄπρος ibique intt. Vs. 11. docet, Dionysium fuisse ludorum victorem; nec male Welckerus anaglypho aurigam repraesentari censet.

3686.

In ecclesia quadam prope *Artacen Cyzicena* in dicione; ed. Sestinus Lett. odeporiche T. I. p. 27.

ΑΙΛ
ΛΟΛ
ΛΟΛΛΙ
ΑΝΟC
ΕΥΤΗ
ΧΗC

Αἴλ[ιος] Λόλ[λιος] Λολλιανὸς Εὐτ[ύ]χης.

3687.

In pavimento *eiusdem* ecclesiae, marmoris fragmentum, characteribus bonis; ed. idem l. c.

ΑΥΡΣΜΩ . . . . .
ΓΕΡΟΥΣΙ . . . . .
. . . . ΤΗΓΥΝ . .

Αὐρ. - - - -
γερουσι[αστῆς] -
- - - τῇ γυν[αικί]
- - - -

3688.

In vinea prope *Artacen Cyzicenorum*, quo loco olim monasterium fuit, theca sepulcralis marmoris candidi, bonis characteribus inscripta; ed. Sestinus l. c. p. 29. Habeo etiam ex schedis Fauvelii Köhlerianis.

ΥΠΟΜΝ . . .
ΣΚΡΕΙΒΩΝΙΟΥΑΧΙΛΛΑΟΚΑΤΕΣ . . .
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΣΚΡΕΙΒΩΝΙΟΙΑΧΙΛΛ . .
ΚΕΑΥΤΟΙΣΚΣΚΡΕΙ·ΕΥΤΥΧΙΑΝΗΤ . .
ΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΙΕΤΕΡΟΝΚΑΘΕΣΘΑ .
Κ·Τ-ΚΕΟΚΟΡΩΚΥΖΙΚΗΝΩΝΤΟΛΕΙ

Ὑπόμν[ημα]
Σκρειβωνίου Ἀχιλλᾶ, ὃ κατεσ[κεύασαν ζῶντες]
ἐκ τῶν ἰδίων Σκρειβώνιοι Ἀχιλλ[ᾶς καὶ] - - -
καὶ ἑαυτοῖς καὶ Σκρει(βωνίᾳ) Εὐτυχιανῇ τ[ῇ ἀδελφῇ?]
εἰ δέ τις τολμήσ[ει] ἕτερον κα[τα]θέσθα[ι, δώσει τῷ ταμείῳ ✱ β]
καὶ τῇ [ν]ε[ω]κόρῳ Κυζικηνῶν [π]όλει [✱ α].

Dedi Fauvelianum exemplum hinc inde ex Sest. correctum. Vs. 1. Sest. ΥΠΟΜΝγμ'α, sed p. 165. corrigit ΥΠΟΜΝυμια, inepte. Vs. 3. idem ΑΧΙΛΛαοκ[ατους. Vs. 6. utrumque exemplum ΚΕΟΚΟΡΩ; in fine Sest. ΙΟΛΕΙ·, Fauv. ΤΩΑΕΙ. Vs. 6. init. fuit Ꝁ. De multis confer epitaphia similia Cyzicena.

3689.

In meridiem loci Edschündschük, hoc est ad isthmum *Cyzicenum* (vide ad n. 3672.), marmor muro insertum; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ETCORNELIETMCORNELI
ΥΠΟΛΙΝ⁝ΤΜΑ
ΛΕΥΚΙΟΥΚΟΡΝΗΛΙΟΥΣΠΟΡ
ΚΑΙΛΕΥΚΙΟΥΚΟΡΝΗΛΙΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΥΚΟΡΝΗ
ΤΩΝΥΙΩΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΣΕΞΤΟΥΚΟΡΝΗΛΙΟΥΒΑΣΣΟ

- - - - - - -
et [L.] Corneli et M. Corneli - - - -
Ὑπό[μνη]μα
Λευκίου Κορνηλίου Σπόρ[ου]
καὶ Λευκίου Κορνηλίου καὶ Μάρκου Κορνη[λίου]
τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
καὶ Σέξτου Κορνηλίου Βάσσο[υ].

3690.

Ibidem ubi n. 3688. in theca sepulcrali vidit Sestinus et l. c. pauca inde et depravata edidit; aetate enim dicit corruptum titulum esse. Non dubito quin inscriptio eadem sit ac quam ex Vaillantio dedit Spon. Misc. erud. antiq. X, 72. p. 346. et hinc Fleetwood. Syll. p. 295. 1. quasi Placiae in coemeterio Armeniorum repertam. Titulus prorsus similis est Cyzicenis inscriptionibus n. 3691. 3693.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΑΙΛΙΟΥΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣΟΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΕΑΥΤΩΖΩΝΚΑΙΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΜΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΗΑΥΡ.ΕΥΠΟΣΙΑΤΟΙΣΔΕΛΟΙΠΟΙΣ
ΑΠΑΓΟΡΕΩΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗΣΕΙΕΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΤΑΙΑΩΣΕΙΤ.ΗΙΕΡ.

3696.

„Cochliae in insula Alovi, opposita paeninsulae *Cyzici*"; ed. Murat. T. III. p. MDCCLXXIV. 9. missu Bimardi. Significatur insula prope Artacen sita, hodie Alonia, Alone, Alogne,* etiam insula Baschaliman dicta (vide inter alia tabulam LVIII.* in Caylusii Rec. d'Ant. T. II.), olim „*Halone* cum oppido" Plin. H. N. V. extr. cf. Steph. Byz. v. Ἁλώνη atque intt.

ΑΔΟΒΟΛΗΣΚΑΙΔΗ
ΓΕΡΝΑΝΑΙΤΑΓΑΡ
ΦΕΩΝΚΑΙΓΟΛΙΙ - - -
ΕΡΕ- -ΓΑΡΑΓΡ - - - -
ΝΕΙΚΜΙΚΡΟ.ΥΛΙ
ΟΝΙΕΡΟΓΧΑΡΙ

Titulus adeo turpiter habitus est, ut verbum non addam.

3697.

Proconnesi (nunc Marmora), circiter miliarii spatio ab oppido; ex schedis Sherardianis p. 70. (cod. Ask. I, 103.)

ΑΜΜΙΑΣΔΙΔΟΡΩΤΩ
ΑΝΔΡΗΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΙΦΙΛΙΠΠΟΣΤΟΠΑΤΡΙ
ΑΦΦΙΑΣΚΑΙΤΑΤΙΑΣΤΟΥ
ΚΕΡΩΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣΤΩ
ΠΑΠΠΩΑΓΑΘΗΜΕΡΙΣΚΑΙ
ΕΛΠΙΣΤΩΘΡΕΨΑΝΤΙΕΠΟ
ΜΗΣΑΝΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ ❦

Ἀμμιὰς Δι[ο]δ[ώ]ρῳ τῷ ἀνδρ[ί], Μενεκράτης καὶ Φίλιππος τ[ῷ] πατρί, Ἀφφιὰς καὶ Τατιὰς τ[ῷ πενθ]ερῷ, Ἀπολλωνίδης τῷ πάππῳ, Ἀγαθημερὶς καὶ Ἐλπὶς τῷ θρέψαντι ἐπο[ί]ησαν μνείας χάριν.

Ubi πενθερῷ a me repositum est, Chishullus in schedis dederat σοκέρῳ.

3698.

Ibidem in marmore quadrato in foro oppidi; ex iisdem schedis ll. cc.

Λ͞ΛΑΙΟΥΙΩΣΩΤΗΡΙ
ΩΛΑΙΟΥΙΑΝΕΙΚΗ
ΤΩΕΑΥΤΗΣΑΝΔΡ
ΚΑΙΜΟΣΧΗΝΚΑΙΑΣ
.ΛΑΣΚΑΙΦΟΙΒΟΣΚΑΙ
ΤΟΥΚΙΟΣΟΙΥΙΟΙΑΥ
ΤΟΥΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Λ. Λαιουΐῳ Σωτηρίῳ Λαιουΐα Νείκη τῷ ἑαυτῆς ἀνδρ[ί], καὶ Μοσχ[ίω]ν καὶ Ἀσ[κ]λᾶς καὶ Φοῖβος καὶ Τούκιος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μνείας χάριν.

Vss. 4. 5. dedi nomen Ἀσκλᾶς in ea plaga usitatum; vide n. 3700. coll. n. 3707.

3699.

Panormi (de cuius loci situ et nominibus, quae nunc obtinent, vide lemma ad n. 3672.) ad puteum in lapide duobus anaglyphis ornato, quorum superius valde quidem detritum tamen sacrificii eo expressi vestigia etiamnunc offert, inferius autem etiam apertius bovis immolationem repraesentat; ed. in Richteri Itin. p. 570. n. 31. (conf. Morgenstern. not. p. 627. et p. 630.) apud Franckium, Richtersche Inschriften p. 209. cum notis usque ad p. 211.

ΜΗΝΙΟΣΜΗΝΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΒΙΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΙΑΣΩΝΙΑΣΟΝΟΣ
..ΝΝΟΣΜΗΚΟΚ.....
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΠΑ.....
ΜΗΝΟΔΩΤΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΗΓΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΓΟΡΓΙΠΠΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
.ΕΝΙΣΚΟΣΑΛΥΠΝΤΟΥ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΜΝΗΣΘ....
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΡΤΕ....
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μήνιος Μηνίου,
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρου,
Μητρόβιος Μενάνδρου,
Ἰάσων Ἰάσονος,
..ννος Μη[ν]οκ.....,
Ἀπολλώνιος Πα.....,
Μηνόδ[ο]τος Ζωπύρου,
Ποσειδώνιος Ἡγίου,
Σωτὴρ Μηνοδώρου,
Γόργιππος Θεοφίλου,
[Μ]ενίσκος Ἀλυπ[ή]του,
Διόφαντος Μνησθ[έως],
Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέ[μιδι]
χαριστήριον.

Vs. 11. ΑΛΥΠΝ est in Richteri apographo (vide Morgenstern. p. 630.), sed ΛΥΠΝ est ut incertum notatum. Ultima vox maioribus est characteribus incisa (vide Morgenstern. p. 627.).

Vs. 5. probabile est Μηνοκ - - scriptum fuisse, quod coniecit Franckius, etsi traditam lectionem illustrans nominibus Εὐμήκιος, Μηκιστεύς, Μηκιονίκη, aliis. Vs. 7. potest etiam Μηνόδωρος scribi ut vs. 9. Vs. 12. Franckius recte dedit Μνησθέως, Virgiliani memor Mnesthei.

3693.

Marmor *Cyzici* repertum, supra fractum: infra sculpta est navis; ex schedis Buherii, de quarum origine vide ad n. 3651.

NOMNHM
ΕΡΜΑΦΙΛΟϹΤΡΑ
TWNOCOKAЄCKЄ
BACЄNЄAYTωZWN
KAITHCYNTЄKNWAPTW
PIAONHCIMHKAITWAN
ΔPIAYHCZWCINWMЄ
NЄCTPATOYKAITW
YWAYTHCZWCIMW
ZWCIMOYTOICΔЄΛΟ
ΙΠΟΙϹΑΠΑΓΟΡЄΥW
ЄΙΤΙϹΔЄΤΟΛΜΗ
ϹЄΙЄΤЄΡΟΝΚΑΤΑ
ΘΕΣΤΑΙΔWΣΕ - - Σ
ΤΟΝΦΙΣΣΚΟΝ ✱ Α

Ὑπ]όμνημ[α
Ἑρμαφίλου (sc. τοῦ) Στράτωνος, ὃ κα[τ]εσκέβασεν
ἑαυτῷ ζῶν καὶ τῇ συντέκνῳ Ἀρτωρίᾳ Ὀνησίμῃ καὶ τῷ
ἀνδρὶ αὐ[τ]ῆς Ζωσί[μ]ῳ Μενεστράτου καὶ τῷ ὑῷ αὐτῆς
Ζωσίμῳ Ζωσίμου· τοῖς δὲ λοιποῖς ἀπαγορεύω. εἴ τις δὲ
τολμήσει ἕτερον καταθέσ[θ]αι, δώσε[ι εἰ]ς τὸν φίσ-
σκον ✱ ᾳ.

3694.

Marmor *Cyzici* repertum, latum pedes II et pollices VIII, longum pedes V: infra sculpta est navis cum viro stante, qui dextra clavum tenet et sub sinistro brachio crumenam habet; edo ex schedis Buherii iisdem. A Bimardo acceptum ed. Murat. T. II. p. DCCCIX. 1. cum Latina interpretatione et nota; hinc Brunck. Anal. T. III. p. 300. n. 694. (vide Iacobs. Animadv. T. III. P. II. p. 265.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. n. 204. p. 821. (cf. nott. p. 932.) Tractarunt Dorvill. in Charit. p. 263. Lips. et Hagenbuch. litteris editis ap. Orell. Inscr. Lat. T. I. p. 526.

ΗꟿΗΝϹΤΟΛΑΡΧΗϹΠΟΝΤΙωΝΒЄΛωΝЄΓω
ΘΞΗΡЄΤꟿΟΙϹΠΤЄΡΥΞΙΝΗΓΑΙϹΜЄΝΟϹ
ΑΝΑϹΤΡΑΤΟΝΚΡΙϹΠЄΙΝΟϹЄΥΚΛЄΗϹΑΝΗΡ
ΡΑΒЄΝΝΑΔΗΝΜΟΙΠΑΤΡΙϹΑΡΧΑΙΑΠΟΛΙϹ
ЄΓΝωϹΤΙϹΗꟿΗΝΚΑVΙΟΟЄΝΓЄΝΟϹΚΥΡω
ΛΟΙΠΟΝΦΥΛΑϹϹΟΥꟿΗΤΙΝΑЄΝΘΗϹΙϹΤΑΦω
ΔΙΚΗΝΤЄΥΦЄΞΙϹΠΑΡΑΝΟꟿωϹΤΥꟿΒωΡΥΧω
ΦΙϹΚωΤЄΔωϹΙϹ✱ΒΚΑΙΗΠΟΛЄΙ✱Λ

Hoc est exemplum schedarum, quod solum auctoritatem habet. Mur. vs. 1. ΠΟΝΤΙΚωΝΝΕωΝ, haud dubie ex Bimardi coniectura. Vs. 2. Mur. ΘΞΗΡΗΤ cet. et ΗΓΑΙΜΕΝΟϹ. Vs. 5. idem ΗΜΗΝ - - - ΟϹΓΕΝΟϹ, item vs. 7. ΤΥΜΒΟΡΥΧω, vs. 8. extr. ✱Α.

Ἤμην στολάρχης ποντίων βελῶν ἐγώ,
[ἐ]ξηρέτμοις πτέρυξιν ἠγ[λ]αϊσμένος,
ἀνὰ στρατὸν Κρισπεῖνος εὐκλεὴς ἀνήρ·
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρὶς ἀρχαία πόλις.
ἔγνως τίς ἤμην κα[ὶ π]ό[θ]εν γένος κυρῶ·
λοιπὸν φυλάσσου, μή τιν' ἐνθήσ[ε]ις τάφῳ
δίκην θ' ὑφέξ[ε]ις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν],
φίσκῳ τε δώσ[ε]ις ✱ β καὶ [τ]ῇ πόλει ✱ [α].

Vs. 1. in promptu erat corrigere Ποντικῶν νεῶν, quod dederunt editores ex Mur. Sed hoc a transcribente mutatum in ποντίων βελῶν esse nullo modo probabile est. Magis poeticum iudico στολάρχην ποντίων βελῶν, *telorum marinorum praefectum* s. *ductorem*. Ceterum etiam sic Crispinus praefectus navis fuerit, quae esset ex classe Pontica ordinaria, quam respici monuerunt editores (vide de ea Lipsium Magnitud. urb. Rom. I, 5.). Vs. 2. significari navem sex ordinibus remorum instructam non ambigo: corrigas igitur cum aliis ἠγ[λ]αισμένων: sed hoc quadrat ad lectionem νεῶν, non βελῶν. Dorvillius et alii dederunt ἐξηγαλμένων, ut mittam reliquas eiusdem et aliorum coniecturas. Qui navem sex ordinibus instructam ducit, potest et ipse *auctus et ornatus* ἐξηρέτμοις πτέρυξιν dici, quae poetica est dictio pro ἐξήρει ipsa. Vs. 5. editores plurimi καὶ τίνος γένους. Vs. 6. perperam editores ἐνθήσῃς, item vs. 7. ὑφέξῃς, vs. 8. δώσῃς; cf. ad n. 3692. Vs. 7. extr. Dorv. Hagenb. παρανόμου τυμβωρύχου: recte τυμβωρυχῶν scriptum est in Analectis et in Append. Anthol. Palat. Ad multam ✱ ᾳ Cyzicenorum civitati pendendam cf. n. 3692.

3695.

Ex ruinis *Cyzici* Oxonium detulit Dawkinsius fragmentum cylindri marmorei valde exiguae altitudinis, in cuius ambitu haec scripta sunt, quae una cum cylindro aeri incisa dedit Chandlerus Marm. Oxon. II, 15.

- : ΡΗΔΕΞΠΟΝΗΞΙΝ

3705.

Apolloniae ad Rhyndacum (Abullionte, ut vocat Sestinus Lett. odeporiche T. I. p. 86. s. Abullionae, quae nunc in ipso lacu Apolloniate, λίμνῃ Ἀπολλωνιάτιδι, sita est), in templo D. Georgii; id oppidum alii Bithyniae tribuunt, alii rectius ut videtur Mysiae, quod is tractus Cyzicenis parebat (Strab. XII. p. 575 sq.). Ed. Walpolius Mem. p. 457. n. 8. ex schedis Hawkinsii; hinc repetitur in Quaterly Review T. XIX. p. 245. Habeo etiam ex schedis Åkerbladi a Müntero missis, in quibus versus paulo aliter divisi sunt.

ΓΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣΚΕΛΕΡΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑ
ΣΕΝΔΗΜΩΤΩΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΤΩΝΤΗΝΥΠΟΧΩΡΗΣΙΝ
ΚΑΙΓΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣΕΡΜΑΣΟ
ΚΑΙΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤΡΩΣΕΝΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΤΗΝΠΛΑΤΕΙΑΝΑΠΟ
ΤΟΥΖΥΓΟΣΤΑΣΙΟΥΜΕΧΡΙ
ΤΗΣΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ

Vs. 6. Hawk. ΜΕΡΚΟΥΠΟΣ, Åk. quod dedi.

Γάϊος Ἰούλιος Κέλερ ἐκ τῶν ἰδίων κατεσκεύασεν δήμῳ τῷ Ἀπολλωνιατῶν τὴν ὑποχώρησιν, καὶ Γάϊος Ἰούλιος Ἑρμᾶς ὁ καὶ Μερκούριος ἔστρωσεν ἐκ τῶν ἰδίων τὴν πλατεῖαν ἀπὸ τοῦ ζυγοστασίου μέχρι τῆς ὑποχωρήσεως.

Ὑποχώρησις est *recessus*; qualis tamen hic recessus sit, non liquet; nec quod ὑποχώρησις τῆς γαστρὸς est descensio alvi, ideo de cloaca cogitaverim.

3706.

Micalitzae s. Mebullitsch in ecclesia Graecorum; is locus est cis Rhyndacum ac proinde Mysiae tribuendus. Ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 27. n. 1.

ΑΡΙ . . . ΟΣΓΗΑΔΕΣ
ΖΩΣΙΜΗΔΙΟΚΗΟΥΣΓΥΝΗ
ΔΕΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΧΑΙΡΕ
ΧΑΙΡΕΠΑΡΟΔΕΙΤΑΕΓΝΩΚΑΣΕΡ
ΡΩΣΟΥΠΙΑΙΝΕΕΥΟΔΕΙ

Ἀρι . . . ος γηαδεσ.
Ζωσίμη Διοκ[λέ]ους, γυνὴ δὲ Πτολεμαίου, χαῖρε.
Χαῖρε παροδεῖτα· ἔγνωκας· ἔῤῥωσο, ὑ[γ]ίαινε, εὐόδει.

Primus versus plane corruptus. Inde a vs. 4. quae scripta sunt, respondet defuncta. Ἔγνωκας est: „Cognovisti nomen meum".

3707.

Ibidem in eadem ecclesia; ed. idem ibidem n. 2.

ΜΕΛΙΣΣΑΑΣΛΗΔΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Μέλισσα Ἀσ[κ]λ[ά]δος χαῖρε.

Nominativus est Ἀσκλᾶς (vide ad n. 3698.); hinc formatur genitivus Ἀσκλάδος, ut Διονυτᾶς Διονυτάδος, Ἀπολλᾶς Ἀπολλάδος, Μηνᾶς Μηνάδος (vide supra T. II. p. 705. *b*.).

3708.

„In *Mysia inferiore* in cippo quodam, qui visitur in campo prope oppidulum Pirot Turcis dictum"; ed. Gruterus p. CCLIX. 5. Habuerat a Leunclavio Clusius. Unum et alterum vitium correxit Casaubonus ap. Grut. Nott. p. CCCVII.

ΥΠΕΡΤΗϹΤȣΟϹΙѠΤΑΤȣ . .
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ . . . .
Μ·ΑΥΡ·ΑΝΤѠΝΙΝȣ
ΤΥΧΗϹΤΕΚΑΙΝΙΚΗϹΚΑΙ
ΑΙѠΝΙȣΔΑΙΜΟΝΗϹΗΓΕ
ΜΟΝΕΥΟΝΤΟϹΤΗϹΘΡΑ
ΚѠΝΑΙΠΑΡΧΙΑϹΑ . . . .
ΠѠϹΙȣΡȣΦΙΝȣΗΕ . . . .

Ὑπὲρ τῆς τοῦ ὁσιωτάτου Αὐτοκράτορος [Καίσαρος] Μ. Αὐρ. Ἀντωνίνου τύχης τε καὶ νίκης καὶ αἰωνίου δ[ια]μονῆς, ἡγεμονεύοντος τῆς Θρᾳκῶν [ἐ]παρχίας Α . . . . πωσίου? Ῥουφίνου ηε . . . .

Titulus hic admodum recens videtur; quare M. Aur. Antoninus huius inscriptionis vide ne Elagabalus sit.

3709.

Inscriptio „in *Propontide* nuper inventa"; ex Ephemeridibus litterar. Florentinis (Vol. XVIII. p. 827.) ed. Donatus p. 139. 6. cum interpretatione Latina.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ϹΔϹΨΘΥΙΟΝΜ.ΑΥΡΙΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

Vs. 2. diserte notatur scriptum esse ΑΥΡΙΛΙΟΥ.

Ἀδριανὸν - - - υἱὸν Μ. Αὐρ[η]λίου Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ.

Si vera lectio, ignotus hic M. Antonini filius Hadrianus est. Quae vs. 2. leguntur ante ΥΙΟΝ, quid sibi velint, nescio.

3700.

Ibidem in coemeterio Armeniorum; ed. Pocockius Inscr. P. I. c. 2. s. 3. p. 27. n. 1.

ΑΣΚΛΑΣΕΡΓΟΣΤΟΛΟΣΠΟ
ΤΑΜΩΕΝΒΕΙΛΩΕΥΧΗΝ

Ἀσκλᾶς ἐργοστόλος ποταμῷ Ἐνβείλῳ εὐχήν.

De voce Ἀσκλᾶς cf. ad n. 3698. De fluvii nomine dubito.

3701.

In *Besbico* insula Rhyndaci ostio obiecta (hodie Kalo-limno), in anaglypho exiguo Isidem et Serapin monstrante; ed. in Millini Mag. encyclop. a. XIII. (1808.) T. VI. p. 162. ex litteris Fauvelii.

ΜΟΣΧΙΩΝΑΘΗΝΑΙΟΥΧΑΙΡΕ

Μοσχίων Ἀθηναίου χαῖρε.

3702.

Lopadii (Lopadi, Olupad, Ulubad, Ulübad) prope Apolloniam, in longiori latere altero marmoris candidi alvei usum praestantis, ad puteum Papae Graeci prope ecclesiam; ex schedis Prokeschii a Zellio missis, quas contuli cum schedis Seetzenii, a Krusio mihi olim concreditis.

ΙΕΡΙΙΧΑΝΟΥϹ\ΔΓ ΕΜΔΑΥΤΩΖΩΝ - - -
ΒΙΩΑΙΛ·ΣΕΡΒ·ΕΥΙΥΧΙΑ·Κ·ΥΩΛΥΤΑΩΙΟΝΗΣΙΜΙΧ - - - - - -
ΒΙΩΑΥΤΟΥΑΥΡ·ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑΚΩΕΚΓοΝΩΜΟΥΑΥΡ·ΑΥΔΛΩΑ - - -
ΠΙΑΔΗ·ΚΤΟΙΣΘΡΕΠΤΟ··Μ··ΥΑΛΥΠΙΑΝΩ·ΚΕΥΤΥΧΙΑΝΙ - - -
ΕΙΔΕΠΟΤΕ·ΕΙΣΜΕΤΑΠΤΩΣΙΝΕΣΤΑΙΟΑΓΡΟΣ·ΩΔΗΤοΤΕΟΥΝΤΙ - - -
ΜΗΔΕΝΙΕΤΕΡΩΕΞοΝΕΙΝΑΙΔΕΣΠΟΤΕΥΣΑΙΤΟΥΜΝΗΜΑΤοΣ·ΗΕΤ - -
·ΤΑΙΠΑΡΑΤΟΥΣΕΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝοΥΣ·Ε'···ΥΝΔΩΣ - - - - - -

Haec est forma tituli in schedis Prokeschii; ap. Seetz. singuli versus excepto primo in plures divisi sunt. Lapis supra infraque et maxima ex parte ad sinistram videtur integer esse, ad dextram autem desunt aliqua. Seetzenianam varietatem lectionis non affero, nisi quantum utile iudico eam afferri. Vs. 1. prima ΙΕΡΙΙΧ addidi ex Seetz. Idem omittit Ϲ\ΔΓ in lacuna. Tum idem Ε--ΑΙ-ΤΩ. Vs. 2. Prok. ·ΙΙΒΕ ΧΙΥΧΙΑΚ·Ω.......ΟΝΗΣΙΜ, quae explevi ex Seetz. (qui tamen ΕΥΕΥΧΙΑ). Vs. 3. pro ΑΥΤΟΥ (sic Seetz.) Prok. ΑΥΙΟΥ. Ibidem Τ dedi ex Seetz. (Prok. Ι). Tum post ΑΥΡ Prok. ΑΝΛ, Seetz. ΑΥΔ ΛΩΑ. Vs. 4. Prok. ΑΔΥΠΙΑΝΙΩ, Seetz. quod dedi. Vs. 5. Ε ex Seetz. (Prok. ·Ε). Tum Prok. ΣΡΑΙ, Seetz. ΣΤΑΙ ut dedi. In fine Prok. ΩΔΗΤοΤΕΕ ΟΥΝΤ·, Seetz. ΩΔΗΠΟΡΟΥΝΤΙ. Vs. 6. pro primo Δ (sic Seetz.) Prok. Α, et pro Ξ (sic Seetz.) Prok. Σ. In fine Prok. ΗΤ, Seetz. ΗΕΤ. Vs. 7. init. Seetz. ΤΑΙ, Prok. .ΤΑ omisso Ι. Ex priore mox inserui Μ. In fine Prok. Ε'···ΥΙΔΩΣ, Seetz. Ε'' - - - ΥΝΔΩΣ; unde recepi ΥΝ, quod veri vestigia continet.

Ὁ δεῖνα] Ε[ὐτυ]χ[ι]ανοῦ? [κατεσκεύασα] ἐμαυτῷ ζῶν [καὶ τῇ συμ]βίῳ Αἰλ(ίᾳ) Σερβ(ίᾳ) Εὐ[τ]υχίᾳ, καὶ υἱῷ [α]ὐτῶ[ν] Ὀνησιμι[ανῷ, καὶ τῇ συμ]βίῳ αὐτοῦ Αὐρ. Ἀφροδεισίᾳ, καὶ [τ]ῷ ἐκγόνῳ μου Αὐρ. Αὔλῳ Ἀ[σκλη]πιάδῃ, καὶ τοῖς θρεπτο[ῖς] μ[ο]υ Ἀλυπιανῷ καὶ Εὐτυχιαν[ῷ]. εἰ δέ ποτε εἰς μετάπτωσιν ἔσται ὁ ἀγρὸς ᾡδηποτεοῦν τι[νί], μηδενὶ ἑτέρῳ ἐξὸν εἶναι δεσποτεῦσαι τοῦ μνήματος ἢ ἕτ[ερον θέσθ]αι παρὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους· εἰ [δὲ μή], δώσ[ει et cetera ut solet.

Vs. 1. dele Δ. Vs. 2. Κ fuit Κ; dein malim τῷ υἱῷ. Mox dele Α. Vs. 3. pro ΚΩ fuit ΚΤΩ. Tum sumpsi in ΑΥΔΛΩ esse Δ delendum. Praenomen Αὖλος hac aetate esse pro nomine non offendit magis quam Αὐρήλιος esse pro praenomine. Vs. 4. extr. potest etiam Εὐτυχιαν[ῇ] scribi. Vss. 6. 7. spatii causa praetuli θέσθαι scribere quam καταθέσθαι: ceterum lapicida [ΘΕΣ]ΤΑΙ inciderat, ut n. 3690. et 3693.

3703.

Ad *Lopadium* in angulo muri; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

οΤΗΡΗΚΑ...ΑΦΕΛΩϹΑ
ΜΑΡΙΜΩ

Initio nomen dedicantis latere videtur, tum ἀφ[ι]έ[ρ]ωσα Μα[ξ]ίμῳ vel Μαρί[ν]ῳ.

3704.

Lopadii in muro; ex schedis Seetzenii, de quibus vide ad n. 3703.

ΙΟΜΝΗΛ
ΙΟΥΤ.

Τ]ὸ μνῆ[μα] (vel ὑπόμνημα) - - - Vs. 2. possis τ]οῦτ[ο legere: sed probabilius est nomen ibi positum fuisse casu genitivo - - ίου τ[οῦ δεῖνος].

3713.

Ibidem; ed. idem ibid. p. 40.

Λ.ΝΩΝΙΟΣΠΟΠΛΙ
ΟΣΕΥΤΥΧΙΑΙΔΙΑΓΥ
ΝΑΙΚΙ·Μ.Χ.

Λ. Νώνιος Πόπλιος Εὐτυχίᾳ ἰδίᾳ γυναικὶ μ(νήμης) χ(άριν).

3714.

Ibidem in vestibulo templi Graeci in stylobate marmoreo alto 4′ 4″ mensurae Anglicae, litteris dilucidis; ed. Pocockius l. c. p. 31. et accuratius Vidua Inscr. ant. tab. II. fig. 1. (conf. p. 3.)

Μ· ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΣΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΝ
ΣΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΑ ΑΘΗΝΩΙ
ΗΜΗΤΗΡ
ΨΗΦ ΒΟΥΛ

Vs. 3. Poc. ΑΔΕΛΦΩ.

Μ. Κλαύδιον Σεκουνδεῖνον, ἀδελφὸν Σεκουνδείνου, Κλαυδία Ἀθηνῷ ἡ μήτηρ. ψηφ(ίσματι) βουλ(ῆς).

Ἀθηνῷ p. Ἀθηνὼ non lapicidae vitium est; passim enim reperitur huiusmodi scriptura (cf. ad n. 2310.). Letronnius (Journ. des Sav. 1827. p. 16.) coniiciebat Ἀθηναῒς vel Ἀθήνιον.

3715.

Apameae Myrleanorum; ed. Pocockius l. c. p. 30. n. 1. hinc Iacobs. Anthol. Gr. Paralip. II, 7. p. 760. (cf. Animadv. T. III. P. II. p. 267.) et in Anthol. Palat. Append. Epigr. n. 125. (cf. Nott. T. III. p. 921.)

ΑΡΤΙΓΕΝΕΙΑΖΟΝΤΑΜΟΣ
ΒΑΣΚΑΝΟΣΗΡΗΑ...ΔΑΙΜΩΝΟΙΑΩ
ΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ..ΙΚΟΝΕΙΣΑΔΗΝ
ΜΗΤΕΡΕΜΗΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟΠΑΥΕΟΛΕΞΟΝ
.ΟΔΥΡΜΟΝΚ.ΗΚΟΠΕΤΩΝΑΙΔΗΣ
ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ..ΕΤΑΙ
ΓΑΙΟΣΚΑΙΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝΩΝΙΩ
...ΚΩΤΕΚΝΩΙΔΙΩΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Ἄρτι γενειάζοντά μ[ε] βάσκανος ἥρ[π]α[σε] δαίμων·
ὀ[κτ]ωκαιδ[εκέ]τ[ης] ἔσ[τ]ι[χ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
Μῆτερ ἐμή, θρήν[ων ἀ]ποπαύεο, λ[ῆ]ξον ὀδυρμ[ῶ]ν
κ[αὶ] κοπετῶν· Ἀΐδης οἶκ[τ]ον ἀποστ[ρέφ]εται.
Γάϊος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίῳ ...κῳ, τέκνῳ ἰδίῳ, μνήμης χάριν.

Emendavit Iac. correctionem οἶκτον ἀποστρέφεται Buttmanno acceptam referens. Vs. 1. Jac. ἥρπασ' ὁ δαίμων; ego paenultimam litteram Ο mutavi in Ε, ut lin. 3. ΔΟ pro ΔΕ habetur: solet enim δαίμων et βάσκανος δαίμων sine articulo dici, cf. Epigr. Palat. Append. n. 126. Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων, et Dorvill. ad Charit. p. 216. ed. Lips. Σ in fine lineae primae videtur ex ornamento natum esse.

3716.

Ibidem; ed. Pocockius l. c. p. 31. n. 3.

ΚΑΛΙΓΕΝΙΑΡΟΥΦΩΑΝ
ΔΡΙΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Καλ[λ]ιγέν[ε]ια Ῥούφῳ ἀνδρὶ μνήμης χάριν.

3717.

Prusae in porta, quae vocatur Hissar Capussi; ed. Sestinus Lett. odepor. Vol. I. p. 107. et Turner. Itin. T. III. p. 176.

Θ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΤΕΙΝΟΘ........
ΠΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΑΝΤΑ.....
ΤΑΑΡΙΣΤΑ

Formam tituli dedi ex Sest. Vs. 1. deest apud Turn. Vs. 2. Sest. ΑΘΑΝ cet. Turn. in fine tantum ΤΕΙΝ. Post ΠΡΑΞΑΝΤΑ nulla lacuna est ap. Turn. qui sine intervallo eodem versu habet ΤΑΑΡΙΣΤΑ (Sest. ΤΑΑΠΣ:Τ).

Vs. 1. fuerit: Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος vel tantum ὁ δῆμος; Θ superest ex Ο. Reliqua haec fuerunt: Ἀθήναιον Τει[μ]οθ[έου, εἰ]πόντα καὶ πράξαντα [πάντα?] τὰ ἄριστα.

PARS SEXTA DECIMA.

INSCRIPTIONES BITHYNIAE.

SECTIO PRIMA.

APAMEA MYRLEANORUM, PRUSA AD OLYMPUM, CIUS.

3710.

Apamea Myrleanorum ibi sita erat ubi nunc oppidum Montagna s. Mondania, Modania, Mutania. Hinc quinque milibus passuum Pocockio est locus Chaiersu, in campo Prusensi, sed propior Apameae. Eo loco repertam hanc inscriptionem ex schedis alienis ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 5. p. 40. Eandem habet Turner Itin. T. III. p. 172. „in ara, quae in horto praedii iacet, in planitie Prusae".

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΤΟΝΤΗΣΚΑΙΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙΠΑΝΤΟΣΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΓΕΝΟΥΣΔΕΣΠΟΤΗΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ . . . . Τ . . . Φ . . . ΟΥ
ΜΑΚΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΗΗΠΟΛΙΣ

Versus secundum Turn. distinxi; Poc. enim aliquantum differt. Vs. 1. Poc. ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ. Vs. 2. Turn. ΘΑΛ . . . . . . Σ. Vs. 3. idem ΑΝΘ . . . . . Ν. Vs. 4. idem ΕΘΝΟΥΣ et in fine tantum ΑΥΤΟΚ; Poc. ΔΕΣΠΟΤΗ omisso Ν. Vss. 5. 6. Poc. ΚΑΙΣΑΡΑΦΛΑΒΙΑΝΩΝΙΣΕΒΑΣΗΗΠΟΛΙΣ; Turn. vs. 5. sic dedit ut habes apud nos, et vs. 6. habet ΜΑΡΚΙΑΝΟΝ cum multis punctis et siglo „etc." Composui utramque lectionem. Perperam Pocockius hic putabat Flaviopolin commemoratam esse.

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν [γ]ῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους δεσπότην Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τ(ίτον) Φ(ούλβιον) [Ἰ]ού(νιον) Μακριανὸν Σεβαστ[ὸν] ἡ πόλις.

Macrianus hic filius est, unus ex triginta qui dicuntur tyrannis, eadem plane appellatione inscriptus in nummis Nicaeensium circum caput iuvenile imberbe radiatum. Inscriptionem pertinere ad a. Chr. 260 - 262. probabile est.

3711.

Apameae Myrleanorum (Montagna). Ed. Spon. Itin. T. III. P. I. p. 105.

Κ . Β .
ΑΥΡ . ΦΛΑΒΩΝΗΝ
ΡΟΥΦΕΙΝΟΝ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ
ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ
ΠΡΕΙΜΟΙΠΕΙΛΑΡΙΟΝ
ΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝ
ΟΥΡΒΑΝΙΚΙΑΝΟΝ
ΠΛΙΛΙΑΚΟΡΝΙΛΙΑ
ΝΕΙΚΑΡΕΤΗ
ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

Κ(αταχθονίοις) [Θ](εοῖς), Αὐρ. Φλαβών[ιον]? Ῥουφεῖνον, ἑκατόνταρχον δε[ξιώ]τατον, πρειμ[ω]πειλάριον, χειλίαρχον οὐρβανικιανόν, Π. [Α]ἰλία Κορν[η]λία Νεικαρέτη τὸν ἄνδρα.

Titulus hic Romanam epitaphiorum formam refert, quippe quum colonia Romana fuerit Apamea. Vs. 4. certam iudico emendationem nostram *δεξιώτατον*. In quoque manipulo ex binis centurionibus qui dextrae centuriae praeerat, potior habebatur (Polyb. VI, 24. coll. Lips. Mil. Rom. II, 8.): horum dextrorum in cohorte primus videtur hic *δεξιώτατος*, *dextimus* vocari, quem sponte patet esse *primipilum*. Ex primipilo Rufinus ad gradum Primipilaris evectus est; denique *tribunus urbanicianorum* fuit. De urbanicianis s. urbanicis militibus vide Forcellin. Lex. Lat. Malim vero *οὐρβανικιανῶν*. Vs. 8. dedi Π. Αἰλία: minus probabile mihi videtur *Ποπλιλία*.

3712.

Apameae Myrleanorum; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 31. n. 5.

ΟΛΗΡΟΥΦΟΣΙΟΥΛΙΑ
ΕΥΔΩΡΑΤΗΓΥΝΑΙΚΙ
Ζ . ΚΟΣΜΙΩΣΕΤΗΜ
ΜΧ

[Φ]λ[ά](βιος) Ῥοῦφος Ἰουλίᾳ Εὐδώρᾳ τῇ γυναικὶ ζ(ησάσῃ) κοσμίως ἔτη μ̄, μ(νήμης) χ(άριν).

De siglo ΜΧ conf. n. 3713. Franz. Elem. Epigr. Gr. p. 368. Plenum *μνήμης χάριν* longe frequentissimum habes in Apamensibus titulis n. 3715. 3716.

ἀναγρ]ά[ψα]ι δὲ τὴν προξεν[ίαν
ταύτη]ν εἰστήλην λιθίν[ην καὶ
στῆσα]ι τοὺς ἱε[ρ]ο[ποιοὺς ἐν
τῷ τῆς] Ἀθη[ν]ᾶς [ἱερῷ - - -
- - - -

Versus videntur valde inaequales fuisse et lin. 7-10. brevissimi; vs. 9. vero haud dubie reductior ceteris fuit, fortasse quod ibi clavus vel retinacula fixa erant, quibus ad murum religaretur tabula (cf. n. 107.). Quae vs. 10 sqq. supplevi, aperta sunt, licet usitatius dicatur ὧν ἂν εἰσάγωσι καὶ ἐξάγωσιν: de dictione ἐπὶ κτήσει cf. n. 2056. c. not. Mox nota εἰστήλην p. εἰς στήλην, quod saepius vidimus. Vs. 15. probabile est τοὺς ἱεροποιούς; cf. n. 2056. extr.

3724.

Marmor Choiseulianum Catal. Dubois. n. 189. nunc Parisiis in museo regio Catal. Clarac. n. 670. altum pedem cum pollice, latum pedem et pollices novem, repertum in loco veteris *Cii*; primus edidit Pocockius l. c. ad n. 3723. cum lemmate: „In Gemblick", assuto titulo n. 3723. qui non est in lapide Choiseuliano: dein ex schedis Bohnii aeri incisum ed. Frölichius Animadverss. in quosdam nummos veteres urbium (Vindob. 1738. 8.) p. 106. tab. VI. quae commentatio recusa est in Gorii Symbol. litt. Vol. VII. ubi titulus hic extat p. 116. cum notis Corsini p. 153-160. Missu Bimardi ed. Murat. T. I. p. LXXV. 1. „In vico Chio, olim Eiumi, in insula Chio", cum Latina interpretatione, lectionibus Bohnii, et coniecturis Bimardi ac Muratorii, de quibus conferri potest Saxius Act. Trai. T. II. p. 239. Quod de insula Chio dicit Muratorius, vel ipsi vel Bimardo est tribuendum; pro *Eiumi* autem *Cium* dederat is, ex cuius schedis petitus titulus erat, Bohnius (cf. n. 3725.). Melius ediderunt Dubois l. c. et Claracus in tabulis. Ultimum versum habeo etiam ex schedis Mülleri. Pocockianum exemplum tractavit I. M. Gesnerus Commentatt. Gott. T. V. (1782.) inter Commentatt. antiqq. p. 15 sqq. atque ex Pocockio dedit Iacobsius Anthol. T. XII. p. 298. et ex eodem et Muratorio in Paralipomenis Anthol. T. II. p. 846. Append. epigr. n. 281. cum notis T. III. p. 946. Viscontus in Academia Parisiensi de hoc epigrammate legerat commentationem, quae non videtur edita esse.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΟΥΡΑΝΙΩΝΠΑΝΤΩΝΒΑΣΙΛΕΥΧΑΙΡΕΑΦΘΙΤΑΝΟΥΒΙ
ΣΟΣΤΕΠΑΤΗΡΧΡΥΣΟΣΤΕΦΑΝΟΣΠΟΛΥΣΕΜΝΟΣΟΣΕΙΡΙΣ
ΑΥΤΟΣΖΕΥΣΚΡΟΝΙΔΗΣΑΥΤΟΣΜΕΓΑΣΟΒΡΙΜΟΣΑΜΜΩΝ
ΚΟΙΡΑΝΟΣΑΘΑΝΑΤΩΝΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙΣΕΣΑΡΑΠΙΣ
ΣΗΤΕΜΑΚΑΙΡΑΘΕΑΜΗΤΗΡΠΟΛΥΩΝΥΜΟΣΙΣΙΣ
ΗΝΤΕΚΕΝΟΥΡΑΝΟΣΕΥΦΡΟΝΙΔΗΣΕΠΙΚΥΜΑΣΙΠΟΝΤΟΥ
ΜΑΡΜΑΡΕΟΙΣΘΡΕΨΕΝΔΕΡΕΒΟΣΦΩΣΠΑΣΙΒΡΟΤΟΙΣΙ
ΠΡΕΣΒΙΣΤΗΝΜΑΚΑΡΩΝΕΝΟΛΥΜΠΩΣΚΗΠΤΡΟΝΕΧΟΥΣΑΝ
ΚΑΙΓΑΙΗΣΠΑΣΗΣΚΑΙΠΟΝΤΟΥΔΙΑΝΑΝΑΣΣΑΝ
ΠΑΝΔΕ⌒⁄ ΗΜΕΓΑΛ⌒Ν. . . . Θ¯Ν . . . ¯ΤΕΙΡΑΒΡΟΤΟΙΣΙΝ

Formam tituli et litterarum plurimarum dedi ex Clar. et vss. 1-10. etiam lectionem ex eodem et Duboisio, nisi quod vs. 9. Clar. ΕΚΟΥΣΑΝ, reliquis consentientibus in littera Χ. Varias lectiones vss. 1-10. non annoto, quum scriptura satis certa sit, excepta secunda parte versus quinti. Ibi Dub. Clar. ΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙΣΕ: quod inest manifesto etiam mendis apographorum, ΠΡΟΤΕΠΝΗΤΑΙΣΕ ap. Fröl. Mur. ΠΡΟΤΕΗΜΗΤΑΙΣΕ ap. Poc. Bohnius secundum Muratorium legit ΠΡΟΤΕΠΗΝΗΤΑΙΣΕ; sed haec est potius coniectura Frölichii, eaque valde inepta. Vs. 11. deest in prioribus apographis; Dub. sic: ΠΑΝΔΕ . . ΗΜΕΓΑΛΟ . . . . Θ . . . . . . ΤΕ . . . . . . ΤΟΙΣΙ, Clar. ΠΑΝΔΕ · ΗΜΕΓΑΛΟ . . . . . Θ . . . . ΤΕΙΡΑΒΡΟΤΟΙΣΙΝ, Müll. ΤΑΝΔΕ⌒⁄ ΗΜΕΓΑ Λ⌒Ν Θ¯Ν . . . ¯ΤΕΙΡΑΒΡΟΤΟΙΣΙΝ. Müllerum potissimum secutus sum, assumptis tamen paucis lineolis ex Dub. Clar. Ceterum, quod restitutionis causa potissimum notandum est, lacunarum spatia, quae ap. Clar. et Dub. non sunt iusto punctorum numero designata, non solum ex Müll. dedi, sed etiam ex comparatione versus praecedentis, cuius litteris litteras versus undecimi ita subscripsi, ut sunt in aere Claraci subscriptae. In fine Dub. unum saltem deficientem notavit versum; atque etiam Claracus monumentum hoc esse mutilum significat. Mihi non liquet aliquid deesse.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ', ἄφθιτ' Ἄνουβι·
σός τε πατὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὄσειρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων,
κοίρανος ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σάραπις·
σή τε μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἶσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κύμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἔρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν,
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν,
πανδε[ρκ]ῆ· μεγάλων [δ' ἀγα]θ[ῶ]ν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Anubis in hoc epigrammate Osiridis et Isidis filius est, quum alias Osiride et Nephthye natus feratur. Vide de Nephthye Typhonis uxore, quae ex Osiride pepererit Anubin, Plutarchum de Is. et Osir. c. 12-14. 38. 44. 59. Vs. 3. Osiris, notante Iacobsio (Anthol. T. XIII.), χρυσοστέφανος vocatur utpote Sol ob radios. Vs. 4. lectio tradita haec est: προτετίμηταί σε Σάραπις, neque opus est afferre coniecturas, quibus hic locus mutatus est, antequam de hac lectione constaret: nisi quod Gesnerum annoto hoc προτετίμηταί σε coniectando esse assecutum. Sed haec scriptura ipsa difficillima est. Gesnero προτετίμηται visum est activa significatione accipiendum esse, ita ut Osiris dicatur a Sarapide maxime coli: sed hoc si voluisset auctor, dixisset haud dubie προτετίμηκεν, quum προτιμᾶσθαι activo sensu inauditum sit; atque ipsum hoc προτετίμηκέν σε Σάραπις sine particula coniungente incommode additum prioribus epithetis esset. Equidem arbitror ΣΕ in ΔΕ mutandum esse,

3718.

Prusae in muro castelli; ed. Walpolius Travels p. 582. 47. ex schedis Whittingtoni, et ex lapide Turner. Itin. T. III. p. 176.

ΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.ΑΣΙΛΙΔΟΝ
ΚΑΙΤΙΤΟΝΜΑΡΚΕΛΛΟΝ
ΚΑΙΘΕΟΓΕΝΗΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Vs. 2. lacunam unius litterae dedi ex Turneri notatione, quam confirmat addita notula. Idem in fine vs. 2. plures litteras deesse scribit; quod vix verum est. Vs. 3. idem ΚΑΙΤΙΘΑΜΑΡΧΕΛΛΟΝ......., et vs. 4. extr. ΔΙΟΝΥΣΙΟ....

Ὁ δῆμος Διονύσιον [Β]ασιλίδο[υ] καὶ Τίτον Μάρκελλον καὶ Θεογένην Διονυσίου.

3719.

Prusae; ex schedis alienis ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 3. s. 5. p. 40.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ	*Δωρόθεος*
ΔΩΡΟΘΕΟΝ	*Δωροθέο[υ]*
ΕΟΣ	- - -

3720.

Prusae; ed. Sponius Itin. T. III. P. I. p. 107.

ΑΥΡΗΛΙΣΕΛΠΙ
ΔΗΦΟΡΟΣΑΥΡΗ
ΛΙΑΧΡΥΣΟΓΟΝΗΘΥ
ΓΑΤΡΙΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ
ΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΑΦΗ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΗΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Αὐρῆλις (vel *Αὐρήλι[ο]ς*) *Ἐλπιδήφορος Αὐρηλίᾳ Χρυσογόνῃ θυγατρὶ μνήμης χάριν, καὶ Αὐρηλία Ἄφη* (pro *Ἄπφη*) *Χρυσογόνῃ θυγατρὶ μνήμης χάριν.*

Si unius mulieris hoc sepulcrum est, Apphe fuit Elpidephori uxor; sed tum debebat scribi: *Αὐρ. Ἐπιδήφορος καὶ Αὐρ. Ἄφη* cet. Accedit quod defuncta priore loco vocatur *Αὐρηλία Χρυσογόνη*, posteriore simpliciter *Χρυσογόνη*: duae igitur mulieres cognatae illo sepulcro conditae videntur, altera a solo patre, altera a sola matre.

3721.

Prope *Prusam*; ed. Paul. Lucas Itin. Gr. As. min. cet. T. I. p. 300. n. 15. Versuum divisio fortuita est.

ΤΙΤΟΣΦΛΑΟΥΙΟΣΦΙΔΟΥΔΙ
ΟΝΟΠΑΤΗΡΑΙΤοΥ.....

Haec obscura sunt. Anne scribendum: *Τίτος Φλαούϊος Φίλος* vel *Φίλ[ων]*? et deinceps *Δί[ω]ν ὁ πατὴρ α[ὐ]τοῦ [ἐποίησεν]* vel simile?

3722.

Prope *Prusam*; ed. Paul. Lucas Itin. Gr. As. min. cet. T. I. p. 300. n. 14. Versuum fines fortuiti sunt.

ΙΔΙΩΝΤΨᴼ ΝΤΕΣΚΕΤΥΛΣ.
ΣΕΠΙΚΕΙΜΕΝΣ ΙΤΟΥΤ
ΣΕΒΡΑ.......

Οἱ δεῖνες ἐκ τῶν] ἰδίων [ζῶ]ντες κ[α]τ[εσκε]ύ[α]σ[αν - - - - τῆ]ς ἐπικειμέν[η]ς [σορ]οῦ τ - - - cet.

3723.

Cius Milesiorum colonia s. *Prusias ad mare* eo loco sita erat, quem nunc oppidum Ghio s. Ghemblick occupat. Ibi quae reperta est inscriptio n. 3724. ei Pocockius Inscriptt. ant. P. I. cap. 2. s. 13. p. 30. n. 18. annexuit hoc decretum, quod proinde Cianorum s. Prusiensium esse iudico. Lapis, quo n. 3724. continetur, adhuc superest, neque eo hoc decretum comprehenditur: patet igitur Pocockium duos titulos in unum commiscuisse.

ΝΟΣΦΡΟΤΡΟΑΝΘΕΤΗΡΙ/Λ
ΑΥΤΟΝΟΜΟΥΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝ
ΛΗΣΙΑΜΕΤΑΓΕΝΗΣΝΕΥΑ
ΛΟΣΛΛΟΛΟΥΣΙΓΕΥΣΑΝΗ
.ΟΟΥΜΟΣΠΕΡΙΤΗΝΠΟΛΙΝ
ΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
..ΟΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕ
..ΤΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΚΑΙΕΙΣ.
ΔΟΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝΑΣΥΛ
..ΕΙΡΗΝ.ΙΟΑΙΣΙΙΣΟΑΣΛ
..ΚΑΙΑΤΕΛΕΙΟΝΩ...
..ΑΠΩΝΤΑΙΣΠΙΚ\ΙΙ
..ΑΥΔΙΔΕΤΗΝΠΡΟΞΕΝ
..ΝΕΙΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΙ
..ΛΙΤΟΥΣΙΕΧΟΙΩ.Ξ
ΛΑΘΗΙΑΣ ΤΟ Σ
¯Σ

Haec fere sic restituenda sunt:

Ἄρχο]ν[τ]ος ΦΡΟΤΡΟ, *Ἀνθε[σ]τηρι[ῶνος τῇ δεῖνι,] Αὐτονόμου πρυτανεύον[τος, κυρίᾳ ἐκκ]λησίᾳ, Μεταγένης [Μ]ε[τ]α[γένους εἶπε· Ἐπειδὴ Ἄδο]λος [Ἀδ]όλου Σιγ[ει]εὺς ἀνή[ρ ἐστιν ἀγαθὸς καὶ πρ]ό[θ]υμος περὶ τὴν πόλιν, [εἶναι αὐτὸν καὶ ἐκγόνους πρ]οξένους καὶ εὐεργέ[τας τῆς πόλεως, δεδ]όσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ ἔ[γκτησιν γ]ῆς καὶ οἰκίας, καὶ εἴς[οδον καὶ ἔξοδον ἀσυλ[εὶ καὶ πολέμου καὶ] εἰρή[νης· δεδό]σ[θ]α[ι δὲ αὐτοῖς] καὶ ἀτέλει[α]ν ὧ[ν ἂν εἰσάγωνται καὶ ἐξ]ά[γ]ωνται [ἐ]πὶ κ[τήσει.*

Vs. 4. non expedio cognomen a ΤΥΡΑ incipiens, etsi varia coniicere licet. Non tamen dissimile veri videtur cognomen Τυρακῖνος, quod potest deductum esse a nomine Siciliensis oppidi Τυρακῖναι, etiamsi huius ethnicum est Τυρακιναῖος (vide Steph. Byz. v.). Tiracienses s. Tyracienses vocat Plin. H. N. III, 14. et Vibio Sequestri palus Syracusia est Tyraca s. Tyrrhaca. Hinc sunt qui apud Alcaeum Fragm. 70. ed. Matth. Τυῤῥακήῳ vel similem formam reponant, pro quo tamen recentiores critici Ὑῤῥαδήῳ dederunt; vide imprimis Ahrens. de dial. Aeol. p. 157. et p. 252.

3728.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 29. n. 3.

ΝΟΥΜΕΝΙΟΣ
ΝΟΥΜΕΝΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Νουμ[ή]νιος Νουμ[η]νίου χαῖρε.

3729.

Cii (cf. lemma ad n. 3725.); ed. Murat. T. IV. Append. p. MMLXVII. 1. ex schedis Bohnii, qui cum Frölichio communicaverat, a quo accepit Bricherius. Lemma praefigitur „In insula Cios", per errorem, quem satis refutat aliorum titulorum origo, quos ex Bohnianis schedis fluxisse constat.

ΠΑΣΩΤΑΣΕ
ΑΥΤΩΙΚΑΙΤΗΙ
ΜΗΤΡΙΘΕΟΔΟΤΗΙ
ΚΑΙΤΗΙΑΔΕΛΦΗΙ
ΘΕΟΔΟΤΗΙ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 2. Mur. ΕΥΤΩΙ, quod correxi statim ut vitium operarum.

Πασώτας ἑαυτῷ καὶ τῇ μητρὶ Θεοδότῃ καὶ τῇ ἀδελφῇ Θεοδότῃ τὸ μνημεῖον κατεσκεύασε. χαῖρε.

Hoc χαῖρε ad eum pertinere videtur, qui primus huic sepulcro illatus erat.

3730.

Cii (cum falso lemmate „In insula Cios", de quo vide ad n. 3725.); a Frölichio acceptum titulum Bricherius misit Muratorio, qui ed. T. III. p. MDCCLVII. 11.

ΤΥΡΑΝΝΙΣ
ΙΛΑΡΙΟΝΟΣΓΥΝΗ
ΧΑΙΡΕ

Τύραννις Ἱλαρί[ω]νος γυνὴ χαῖρε.

3731.

Cii (Ghemblick); ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2, 13. p. 29. n. 5.

ΟΚΥΣΙΑΓΛΥΡΗΑΣΘΥ
ΓΑΤΗΡΖΗΣΑΣΤΗ
ΧΑΙΡΕIII

- - - - - - θυγάτηρ, ζήσα[σα ἔ]τη III, χαῖρε.

3732.

Cii (Ghemblick); ed. idem l. c. n. 7. Aliter divisis versibus extat in schedis Peyssonelii a Zieglero transcriptis, sed tantum usque ad ΜΟΥ vs. 4. Peyssonelius habuerat a medico Anglo.

ΑΝΤΩΝΙΟΣΜΑΡΚΟΣΠΕΛΛΕΙΟΣ
ΔΕΚΑΠΡΩΤΟΣΖΩΝΕΑΥΤΩΤΟΜΝΗΜΕΙ
ΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΚΑΙΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥΑΣΙΝΝΙΑΑΣΚΛΗΠΙΟ
ΔΟΤΗΚΑΙΤΩΥΩΜΟΥΑΝΤΩΝΙΩΑΣΙΝ
ΝΙΩΜΑΚΡΩΕΙΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΝΠΤΩΜΑΣ-
ΠΕΜΒΑΛΗΔΩΣΕΙΠΡΟΣΤΕΙΜΟΥΤΟΤΑ

Vs. 1. ΜΑΡΚΟΣ cum Poc. habet Peyss. Tum Poc. ΠΕΛΛΕΙΟΣ, Peyss. ΓΕΛΠΙΟΣ. Mitto menda Peyssonelii prorsus futilia.

Ἀντώνιος Μάρκος Πέλλειος, δεκάπρωτος, ζῶν ἑαυτῷ τὸ μνημεῖον κατεσκεύασα καὶ τῇ γλυκυτάτῃ γυναικί μου Ἀσιννίᾳ Ἀσκληπιοδότῃ καὶ τῷ ὑῷ μου Ἀντωνίῳ Ἀσιννίῳ Μά[ρκ]ῳ. εἰ δέ τις ἕτερον πτῶμα [ἐ]πεμβά[λ]ῃ, δώσει προστείμου τ[ῷ] τα[μείῳ ✱ ᾳ].

Vs. 1. ob consensum utriusque apographi retinui lectionem Μάρκος: quo facto consentaneum fuit vs. 6. corrigere Μάρκῳ pro Μάκρῳ. Μάρκος enim ut Πόπλιος recentiore aetate et apud Graecos homines non solum praenomen est. Dein vs. 1. de lectione Πέλλειος dubito: illud mihi constat, non Pellensem (Πελλαῖον s. Πελληνόν) origine hominem significari, sed Cianum esse, qui sibi hoc sepulcrum condiderat. Hic sane potuit Πέλλειος cognominatus esse, sed tamen scripturae huic non confidendum. De fine tituli cf. n. 3735.

3733.

Cii (Ghemblick); ed. idem l. c. n. 6.

ΣΙΛΛΙΣΝΕΩΝΟΣΤΥΡΙΟΣ
ΝΑΥΚΛΗΡΟΣΧΑΙΡΕ

Σίλλις Νέωνος Τύριος, ναύκληρος, χαῖρε.

sive iste lapicidae error est, quod probabilius, sive transcribentium: Osiris enim et Sarapis in unam commiscentur personam (Plutarch. l. c. c. 28.). Ita sensus est: *Et pater tuus Osiris, qui et Iuppiter et Ammon dominus immortalium, eximie vero colitur ut Sarapis.* Sarapidem et Osiridem hoc loco eundem debere deum iudicari vidit etiam Corsinus, etsi emendationis excidit conatu. Ad vs. 6 sqq. confer Iacobs. Anthol. T. XIII. p. 800. Uranus vs. 11. Εὐφρονίδης vocatur, *Noctis proles*; quocum convenit aliquatenus Hygino Fab. 1. si *Caliginem* substituas Nocti. Hygino enim auctore ex Chao et *Caligine* Nox, *Dies*, Erebus, *Aether*, ex *Aethere* et *Die Caelum.* Vs. 11. quod dedi πανδερκῆ proxime accedit ad ductus traditos: tum vero repente transitur in nominativum, unde superest [δό]τειρα. Franzio, quum mecum hunc titulum examinaret, in mentem venerat: μεγάλων ἀγαθῶν δώτειρα; sed ut mitigaretur transitus in nominativum, scripsi μεγάλων δ' ἀγαθῶν σὺ δότειρα, quum praesertim sola vox δώτειρα non sufficiat explendae tantae lacunae.

3725.

Cii; ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2, 13. p. 30. n. 17. cum lemmate „In Gemblick", Murat. T. I. p. CCXXXIV. 4. missu Bimardi, cum lemmate „In vico Ghio, olim Eiumi (de quo errore vide ad n. 3724.), et T. IV. Append. p. MCMXCIII. 3. ubi cum lemmate „In insula Cios" exhibetur ex schedis Bohnii, quas Frölichius cum Bricherio communicaverat. Habeo ex schedis Buberii, quae ex ipsis Bohnianis petitae erant (vide ad n. 2012.); in illis lemma est „A Ghio, autrefois Cium": quamquam Buherius de insula Cycladum cogitabat.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣ
ΤΟΝΜΟΥΛΠΙΟΣ
ΛΟΥΠΟΣΟΔΙΣ
ΙΕΡΕΥΣΑΥΤΟΥ

Vs. 1. solus Poc. habet. Vs. 2. Poc. ΚΑΙΑΣΑΡΑ. Vs. 4. Mur. Buh. ΛΟΥΓΙΟΣ. Vs. 5. Mur. T. I. ΙΤΕΥΣ, Buh. ΙΓΡΕΥΣ. Bohnius ap. Mur. dicit Α in hoc titulo esse ut Λ exaratum: qua de re dubito cum Mur.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Μ. Οὔλπιος Λοῦπος, ὁ δὶς ἱερεὺς αὐτοῦ.

3726.

Cii (Ghemblick); ed. Pocock. Inscr. ant. I, 2, 13. p. 29. n. 1. quod exemplum tractavit Gesnerus l. c. ad n. 3724. p. 35 sqq. Vss. 1-4. habeo ex schedis Peyssonelii a Ziegler missis; Peyss. habuerat a medico Anglo.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΙΟΥΛΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΚΑΙΕΠΙΣΤΑΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΠΑΝΤΑΚΑΙΑΣΤΟΝΤΑΚΑΙΠΡΑΠΟΝΤΑ
. . ΝΦΕΡΟΝΤΑ . ΤΗΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙΔΙΑΤΟ .
ΑΡΧΕΝΠΑΡΑΤΩΣΕΒΑΣΤΩΔΙΑΤΗΣ
Ω/ ͻΤΟΥΕΚΠΕΝΙΟΕΙΣΕΙΣΠΡΕΣΒΕΙ
Ι
ΙΣΙΝΤΗΣΤΗΣΚΛΑΙΡΙΟΝ
ΑΙΑΣΚΑΙΑ.ΓΟ
ΚΑΠΑΡΘΕ.΄Ι
ΟΝΠΟΛΕΙΠΡΟ
\ΕΟΝΝΕΘΗΡΑ
\ΤΑΣΠΡΟΣΤΟ
Ε.ΒΕΙΑΣΚΑΙΤΑΕΠΙ
ΤΑΠΑΡΑΥΤΩΝ

Situm versus primi ex schedis Peyss. designavi, et ex iisdem vs. 2. formam primi Ұ dedi (Poc. Υ). Pro ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ Peyss. ΤΟΝΛΙΑΝΟΝΙ. Vs. 3. Peyss. ΣΕΒΑΣΤΟΝΦΑΝΤΗΝ, et deinceps vss. 3. 4. ΕΥΕΡ ΓΙΕΤΗΝ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
Τιβέριον Κλαύδιον Ἰουλιανὸν
τὸν Σεβαστοφάντην καὶ εὐεργέ-
την καὶ ἐπιστάτην τῆς πόλεως,
πάντα καὶ [λέγ]οντα καὶ πρά[ττ]οντα
[τὰ συ]νφέροντα τῇ πατρίδι, καὶ διὰ τὸ [χ]-
αρ[ί]εν παρὰ τῷ Σεβαστῷ διὰ τῆς [πρ-
ὸς αὐ]τὸ[ν] ἐκπε[μφθ]είσ[η]ς πρεσβεί[ας]
\- - - - - - - -

Σεβαστοφάντης est *Flamen Augustalis*: eandem vocem vidimus n. 3187. Vss. 6. 7. τὸ χαρίεν, quod coniecit Gesnerus, valde dubium est; quod sequitur πρὸς αὐτὸν ex mea profectum est coniectura etiam incertiore. Dein malim ἐκπεμφθεὶς εἰς πρεσβείαν: sed non video quomodo hoc intrare in contextum queat. Gesnerus volebat: παρὰ τῷ Σεβαστῷ διὰ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκπεμφθεὶς κ. τ. λ. De reliquis restituendis despero. Vs. 10. tamen agnosco κτῆ]σιν τῆς [γ]ῆς, quam Iulianus acquisivisse Cianis videtur. Vs. 16. fuit πρ]ε-[σ]βείας καὶ τὰ ἐπὶ - - -

3727.

Ibidem; ed. Pocock. l. c. p. 30. n. 16.

ΟΙΤΥΠΛΕΟΜΕΝΟΙ
ΤΟΝΜΗΤΡΟΙΡΟΝΟΗΣΟΙΙ
ΗΝΑΤΗΣΤΕΦΑΝΟΙΣΙΜ
ΜΑΡΚΟΝΚΑΙΚΙΛΙΟΝΤΥΡΑΚΙ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΤΑΠΑΝΤΑΤΩΙΘΙΑΣΩ

Οἱ [σ]υ[ναγ]όμενοι [εἰς] τὸν μητρ[ῳακ]ὸν [θία]σο[ν ἐλ]α[ίᾳ] στεφανο[ῦ]σιν Μάρκον Καικίλιον Τυρακ - -, εὐχάριστον γενόμενον τὰ πάντα τῷ θιάσῳ.

Vs. 1. ΤΥΠΛΕ mutavi in ΣΥΝΑΓ; vs. 2. μητρῳακὸν probabilius visum quam μητρῷον. Vs. 3. pro ΗΝΑΤΗ sumpsi in lapide scriptum esse ΕΛΑΙΑ.

DIS ❦ MANIBVS
FLAVIAE ❦ SOPHENI
NIALIS ❦ CAESARISAVG
RVOSVERNADISPENS
FRVMENTVMCARAE
CONIVGIETAMANTI
BENEMERENTIFENT
ANXXXII.M.VI.
- - ΑΒΙΑΣΟΦΗΓΥΝΗΠΕΝΕΑ
ΙΚΑΙΣΑΡΟΣΔΟΥΛΟΥΟΙΚΟ
ΝΟΜΟΥΕΠΙΤΟΥΣΕΠΟΥ
ΣΑΣΑΚΟΣΜΩΣΕΤ· ·
ΝΑΣΣΧΑΙΡΕ

In Latinis ubi foliola posui, Peyss. habet siglum formae inconditae, sed ad folioli similitudinem accedentis: Poc. ibi nihil habet. Formam utriusque tituli ex Poc. adornavi. In Latino vs. 2. init. Peyss. IIAVIAE. Vs. 3. Peyss. I pro L. Idem deinceps omittit verba AVG||RVOSVERNA. Vs. 4. extr. S est ex solo Peyss. Vs. 5. Peyss. habet tantum FRVMEN TVM, omissis reliquis usque ad finem tituli Latini.

In Graecis vs. 1. lacunam notavi ex Peyss. Idem vs. 1. ΑΒΙΑΣΣΟΦΗΝ.... et nihil praeterea. Vs. 3. Poc. ΠΟΥ, Peyss. ΝΟΜΟΥ. Vs. 3. extr. Poc. ΣΕΠΟΥ, Peyss. ΣΕΡΓ - - - - Vs. 4. Peyss. nihil nisi ΚΟΣΜΟΣ post lacunam, quam notavit. Vs. 5. Poc. omittit Ζ.

Dis manibus Flaviae Soph[a]e Ninialis Caesaris Aug. [se]rvos verna dispens(ator) [ad] frumentum carae coniugi et amanti benemerenti fe[ci]t. (vixit) an. XXXII m. VI.

[Φλ]αβία Σοφὴ γυνὴ [Ν]ε[ι]νεά[λου]? Καίσαρος δούλου οἰκονόμου ἐπὶ τοῦ σε[ίτ]ου, [ζή]σασα κοσμ[ί]ως ἔτ[η λβ, μῆ]νας [ϛ]. χαῖρε.

Nomen *Ninialis* valde mihi suspectum; correxi tamen Graeca ad normam Latini, ΠΕΝΕΑ..Ι mutans in ΝΕΙΝΕΑΛΟΥ, ut sit Νεινεάλης pro Νειναλις dictum, et hinc Νεινεάλου, sicut solet Διογένης Διογένου formari. De ministerio eius confer inscriptionem ap. Orell. Syllog. T. I. p. 208. n. 895. P.HEL.PERTINACIS CAES.ET FL.TITIANAE AVGVST.OCEANVS SER.VERNA DISPEN..A FRVMENTO. In Graecis vs. 5. Ζ mutavi in ϛ; nisi malis in Latinis corrigere VII (pro VI).

3739.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 30. n. 15.

ΠΑΚΚΙΩΣΠΑΚΚΙΟΥ
ΑΣΚΟΣΜΙ
Η ΜΕ
Τ

Πάκκι[ο]ς Παχκίου - - [ζήσ]ας κοσμί[ως cet.
Additi erant anni vitae et menses opinor.

3740.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 29. n. 4.

ΑΠΕΛΚΩΝΤΟ
ΠΑΤΡΙΜΙΝΙΑΣΧΑ
ΡΙΝΧΑΙΡΕ

Ἀπελ[λι]κῶν τ[ῷ] πατρὶ μ[νε]ίας χάριν. χαῖρε.

Nomen patris deesse qui aegre ferat, potest eius initium in litteris ·ΤΟ quaerere.

3741.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 29. n. 11. hinc Iacobsius Anthol. Gr. T. XIII. in Paralip. p. 808 sq. n. 9. et in Anthol. Palat. T. II. Append. n. 326. cum notis T. II. p. 953.

ΣΤΕΣΟΝΕΜΟΙΛΑΚΡΥΩΝ
ΟΛΙΓΟΝΞΕΝΕΚΑΜΕΛΕΗΣΟ
ΗΠΙΑΧΟΝΕΟΥΡΗΝΕΝΥΘΟΝ
ΚΡΥΠΤΟΜΝΗΝΤΕΠΡΑΤΟΥ
ΕΣΤΙΔΕΜΟΙΖΩΗΣΕΤΟ
ΗΙΛΑΝΕΘΡΕΥΕΝΘΑΨ
ΙΤΟΥΝΟΝ
ΗΝ

Σ[π]ε[ῖ]σον ἐμοὶ [δ]ακρύων ὀλίγον, ξένε, κἄμ' ἐλέησο[ν
ν]ηπίαχον [κ]ούρην ἐν [χ]θον[ὶ] κρυπτομ[έ]νην.
τέ[τ]ρατό[ν] ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτο[ς]· ἣ [δ'] ἀνέθρε[ψ]εν,
θάψ - - - - - - - - -

Σπεῖσον egregie dedit Iac. et exemplis firmavit Anthol. Palat. T. III. Idem olim κἄμ', id quod retinui; posthac dedit καί μ' omnino melius: sed nolui a tradito discedere. De dictione κρύπτεσθαι ἐν χθονὶ confer eundem interpretem. Mox Iac. ἐστὶν ἐμοί, elegantius, et fortasse vere. Idem ἥ μ' ἀνέθρεψεν; sed magis placet quod dedi. Sensus est: *quae vero me aluit, ea me humavit* cet.

3742.

Ibidem; ed. Pocock. l. c. p. 29. n. 2.

ΑΥΤΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ

- - - *αὐτοῦ ἀπε[λ]ευθέρῳ* - - -

3734.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 30. n. 14.

ΑΥΡΗΛΙΟΣΑΣΚΗ
ΕΜΘΥΤΩΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΙ
ΖΗΣΑΣΗΣΥΝΕΜΟΙΙ
ΡΟΝΕΠΕΝΒΑΛΛΗΑΩ

Αὐρήλιος Ἀσκ[λ]η[πι - - -? - - - - [ζῶν] - ἐμ[α]υτῷ τὸ μνημεῖον [κατεσκεύασα καὶ τῇ γυναικί μου - - - ζησάσῃ σὺν ἐμοὶ [ἔτη - - - - - - - εἰ δέ τις ἕτε]ρον ἐπενβάλῃ, [δ]ώ[σει προστίμου τῷ ταμείῳ cet.

Vs. 4. dele alterum Λ.

3735.

Ibidem; ed. idem l. c. p. 29. n. 8.

ΙΥΛΙΑΝΟΣΕΡΑΣΕΙΜΟΥΖΩΝΕΑΥΤΩΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗ
ΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥ
ΜΑΞΙΜΗΚΑΙΤΗΜΗΤΡΙΜΟΥΤΕΡΤΙΑΚΑΙΚΟΙΣΤΕ
ΚΝΟΙΣΜΟΥΙΟΥΛΙΑΝΩΚΑΙΜΑΡΚΙΑΝΑΩΚΑΙΙΟΥΛΙΑΝΙΩ
ΚΑΙΤΩΑΔΕΛΦΩΜΟΥΚΑΙΜΑΡΚΙΑΝΩΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙ
ΚΙΙΑΥΤΟΥΧΡΗΣΤΗΕΙΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΝ. . ΤΠΡΩΜΑΕ
ΠΕΜΒΑΛΗ ΔΟΣΕΙΠΡΟΣΤΙΜΟΥ. ΥΤΩΜΕΝΤΑΜΕΙ
ΩΧΑΤΗΔΕΠΟΛΕΙ⁎Φ

Ἰ[ο]υλιανὸς Ἐρασεί[ν]ου ζῶν ἑαυτῷ τοῦτο τὸ μνημεῖον κατεσκεύασα, καὶ τῇ γυναικί μου Μαξίμῃ, καὶ τῇ μητρί μου Τερτίᾳ, καὶ [τ]οῖς τέκνοις μου Ἰουλιανῷ καὶ Μαρκιανῷ καὶ Ἰουλιανίῳ, καὶ τῷ ἀδελφῷ μου Μαρκιανῷ, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Χρήστῃ. εἰ δέ τις ἕτερον π[τ]ῶμα ἐπεμβάλῃ, δ[ώ]σει προστίμου τῷ μὲν ταμείῳ [⁎] ᾳ, τῇ δὲ πόλει ⁎ φ̄.

Vs. 4. extr. Ἰουλιανίῳ incertum videtur. Vs. 5. dele medium ΚΑΙ, quod e vs. 4. immixtum iudico. Vs. 6. tolle . . . Τ, et vs. 7. . Υ.

3736.

Cii s. Ghemblick secundum Pocockium, qui ed. l. c. p. 29. n. 10. Praeterea bis edidit Muratorius, primum missu Bimardi, T. III. p. MCCCLXI. 5. cum lemmate „In vico Ghio, olim Eiumi", de quo paulo ante dixi, dein T. IV. Append. p. MMLXXIII. 3. cum lemmate „In insula Cios" ex schedis Bohnianis, quas Bricherius a Frölichio acceperat. Nos habemus praeterea ex schedis Buherii, quae manarunt ex Bohnianis: Buherius vero eidem loco tribuit ac n. 3729.

ΓΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣ
ΒΕΤΤΙΑΝΟΣ
ΖΩΝΕΑΥΤΩΙ
ΚΑΙΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΕΙΑΤΡΕΙΝΗΤΗ
ΕΑΥΤΟΥΓΥ
ΝΑΙΚΙΖΗΣΑΣΗ
ΕΤΗΜΘΚΑΤΕ
ΣΚΕΥΑΣΕΝ

Formam tituli et litterarum dedi ex schedis Buherii. Vs. 4. Mur. T. III. ΕΜΕΙΡΙΑ. Vs. 5. Mur. T. III. ΕΙΑΤΡΗΝΗ, Buh. ΕΙΑΤΡΕΝΗ, Mur. T. IV. quod dedi. Vs. 6. Poc. ΕΑΥΤΩΓΥ. Vs. 8. Poc. ΜΟ ΚΑΤΕΣ, et vs. 9. ΖΚΕΥ cet. Mur. utroque loco ΚΑΤΕΣ||ΚΕΥΑΣΕΝ.

Γάϊος Ἰούλιος Βεττιανὸς ζῶν ἑαυτῷ καὶ Ἐμπειρίᾳ Εἰατρείνῃ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ ζησάσῃ ἔτη μθ κατεσκεύασεν.

3737.

Cii s. Ghemblick secundum Pocockium, qui ed. l. c. p. 29. n. 9. Praeterea bis edidit Muratorius, semel T. III. p. MCCCLXXV. 11. a Bimardo missum, cum lemmate „In vico Ghio, olim Eiumi", de quo vide supra, iterum T. IV. Append. p. MMLXXIV. 8. ex schedis Bohnii, quas Frölichius dederat Bricherio, cum falso lemmate, quod titulum ruinis Kamaris (hoc est Pario) tribuit. Habeo ex schedis Buherii, qui acceperat ex Bohnianis, et eidem tribuit loco ac n. 3729.

ΜΑΞΙΜΑΗΚΑΙΗ
ΔΟΝΗΖΩΣΑΕΑΥ
ΤΗΚΑΙΕΠΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΩΤΩΑΝΔΡΙΤΟΜΝ
ΗΜΑ⸓ΚΑΤΕΣΚΕΥΑ
ΣΕΝ❦ΧΑΙΡΕ

Formam litterarum dedi ex schedis Buherii. Vs. 1. Poc. ΜΑΞΙΜΗΗ. Vs. 2. Buh. Poc. Mur. T. IV. ΔΩΝΗ, Mur. T. III. ΔΟΝΗ; in fine Buh. ⊏ΑΥ, reliqui quod dedi. Vs. 3. solus Buh. in fine ΔΕ pro ΔΕΙ. Vs. 4. ultimum Ν idem solus omittit. Vs. 5. siglum ex solis schedis Buherii dedi. Vs. 5. extr. Poc. Η pro Α. Vs. 6. foliolum ex Mur.

Μαξίμα ἡ καὶ Ἡδονὴ ζῶσα ἑαυτῇ καὶ Ἐπαφροδείτῳ τῷ ἀνδρὶ τὸ μνῆμα κατεσκεύασεν. χαῖρε.

3738.

Cii (Ghemblick); ed. Pocock. l. c. p. 29. n. 12. et p. 30. n. 13. separatis titulis Latino et Graeco, quos tamen annotat in eodem lapide scriptos esse. Utrumque coniungit Peyssonelius in schedis a Zieglero transcriptis, acceptum a medico Anglo.

3744.

Nicaeae; ex schedis Farnesiis ed. Murat. T. I. p. CCXXX. 6.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΝΕΡΟΥΑΤΡΑΙΑΝΩ
ΚΑΙΣΑΡΙ.ΣΕΒΑΣΤΩΓΕΡΜΑΝΙΚΩ
ΔΑΚΙΚΩΚΑΙ - - - ΣΥΝΚΛΗΤΩ
ΚΑΙΔΗΜΩΡΩΜΑΙΩΝ

Αὐτοκράτορι Νερούᾳ Τραϊανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ, Γερμανικῷ, Δακικῷ, καὶ [ἱερᾷ] συνκλήτῳ καὶ δήμῳ Ῥωμαίων. Male Menckenius Misc. Lips. nov. T. I. p. 456. volebat καὶ [βουλῇ] συνκλ. Cf. inter alia modo n. 3748.

3745.

Nicaeae in porta orientali, quae vocatur Sciam-Kapussì (porta Damascena) et Lefka-Kapussì et Karadin-Kapussì; quae porta ex tribus constat arcubus, quorum medius Imperatorum Romanorum aetate exstructus est. In huius medii arcus ea fronte, quae urbem spectat, scriptus est titulus *a*, grandibus litteris, et prior quidem pars (quantum video vss. 1. 2.) in zophoro, altera pars in epistylio; ad latus utrumque inferius eiusdem arcus urbem versus sunt *b* et *c*; postremo *d* est in fronte agrum spectante, et duo quidem priores versus in zophoro positi sunt, et ex his, testibus Sestino et Vidua, prior videtur fuisse ex aereis litteris compositus zophoro infixis, tertius vero et quartus versus sunt in epistylio, et perpaucae litterae, quae quintum versum conficiunt, infra epistylium. Hunc harum inscriptionum situm designavi ex Sestino Lett. odepor. T. II. p. 69 sqq. et ex Vidua Inscr. ant. p. 4 sq. Tituli *a* exiguam partem habeo ex schedis Belsi, unde edidit Iac. Frid. Heusinger p. XI. libelli, qui inscriptus est „Nicaeae Bithyniae urbis inscriptiones aliquot" Guelpherbyt. 1768. 4. Pleniorem habeo ex schedis Fauvelii Köhlerianis et ex schedis Prokeschii a Zellio missis; prope integrum, quantum superest, ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. 2. 13. p. 28. 5. et Sestinus l. c. p. 70. aliquid ex vs. 3. Hammerus „Umblick auf einer Reise von Constantinopel nach Brusa" p. 185. 2. (cum lemmate hoc: „An dem Landthore, wo das Wasser in die Stadt fliefst"). Vidua hanc inscriptionem non edidit, nec meminit Sestiniani exempli licet plenissimi, quum tamen quae Sestinus p. 70. proposuit, non possint nisi ad hunc titulum referri, et libri Sestiniani Vidua non fuerit ignarus; priorem vero partem in zophoro scriptam Vidua dicit a Pocockio editam esse (qui potius integrum fere titulum dedit), et posteriorem, quae in epistylio collocata sit, ab Hammero (quod non potest nisi ad tertium versum referri). Praeterea hanc inscriptionem *a* dedit Dallaway Constantinop. p. 170. n. 2. Titulos *b* et *c* solus edidit Sestinus l. c. p. 71. nos habemus insuper ex schedis Fauvelii Köhlerianis. Tituli *d* exiguam partem habeo ex schedis Belsi (cum lemmate hoc: „Extra urbem, in loco ubi Dervisus sepultus"); paulo plura exhibent Pocockius l. c. n. 6. et Dallaway l. c. n. 1. paucissima inde praebet Sestinus l. c. p. 72. postremo plenissimum dedit Vidua l. c. tab. III. 3. qui meminit etiam Sestiniani exempli imperfectissimi.

a.

. . . . ΑΤΟΡΩΝΟΙΚΩΙ·ΚΑΙ
. . . . ΤΟΣ·ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ·ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
. . ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ.ΙΩΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΩΤΡΑΙΑΝΩΑΛΡ. . ΣΕΒΑΣΤΩΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
. . ΑΠΟΔΙΟΝΥΣΟΥ. . . . .

b.

ΑΘΜΙΤΥ. . . . .
. . . .
ΝΕΙΚΑΙΑ. . ΕΥ. . .
ΡΙΣ.ΕΙΓΑΙΩ. . .
ΚΑΙΩ.ΒΑΣΣΩ. .
. . . . ΧΩΚ

c.

ΑΓΑΘ. . . . .
. . . .
ΛΙΣΝ. . . . . . .
ΕΥ. . . . . . .
ΓΑ. . . . .

d.

. . . ΤΩΣΕΒΑΣΤΩΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΟ. . . ΚΟΙ ΩΝΕΙΚΑ ❦ . . .
Μ·ΠΑ ΙΩ. . . ΟΣ . . . ΑΦΙΕΡΩΣΕ . . . . . ΗΣΤΚΑΣΣΙΟΥΧΡΗΣΤΟΥ ❦ . . .
. . . . ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΞΛΙ . . ΤΡΑΙΑΝΩΙ . . . ΥΟΣΣΕΒΑΣΤΩΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ . . .
. . . . ΗΤΥ. . . Σ . . . . . . ΚΑΤΑΤΑΚΡΙΜΑΤΑΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ . .
ΓΑΙΑΘΩ

Quod repraesento exemplum ex apographis quotquot supersunt sedulo composui. *a*. vs. 1. initio lacunam signavi ex Sest. etiam maiorem signat Poc. minorem Dall. Prok. Tum omnes ΑΤΟΡΩΝ, nisi quod Poc. ΑΤΟΙΝΩ. Sequitur ap. Bels. ΟΙΚΩΝ, ap. Prok. ΟΙΚΟΙ·, ap. Sest. ΟΙ.ΚΟΙ, ap. Dall. ΟΙ ΚΟΥ, ap. Fauv. ΟΙΚΩΙ, ap. Poc. ΟΙΚΩΙ. (cum hoc puncto). Post ΚΑΙ finiri versum patet ex Fauv. Prok. Sest. Dall. ibidemque versum finit Bels. (non Poc.) Vs. 2. dedi ex Sest. Primum Τ omittunt soli Bels. Poc. Post ΤΟΣ et post ΣΕΝ interpungendum esse docet cum Sestino Fauv. Praeterea Bels. ΚΑΘΗΡΩ ΣΕΝΕΠΙΜ||ΕΛΗΘΕΝΟΜ, Poc. ΚΑΘΙΕΣΩΣΕΝΕΠΙ ΜΕΛΗΘΕΝΤΟ, Prok. . ΑΟ . . ⌒ . ΕΝ · ΕΠΙΜΕΛΗΘΕ . . . Ο, reliqui ut dedi. His finiri versum consentiunt omnes. Belsi apographum hinc iam deficit. Vs. 3. solus Dall. ΘΕΟΥ, Sest. ΕΟΥ, Fauv. ΕΟΣ, reliqui pro hoc nihil. Tum Τ magnum dedi ex Sest. qui habet cum Fauv. ΤΡΑΙΑΝΟΣ·ΠΑΤΡΟΙ ΚΟΥ; Poc. ΡΑΙΑΚ \⁻ΩΙΚΟΥ, Prok. ΤΡΑΙΝΟ. . . . . . ΟΙΚΟΥ, Dall. ΤΡΑΙΑΝΟΥ.Γ. : : : ΟΙΚΟΥ, Hamm. (qui hoc loco incipit) - - ΘΙΚΟΥ. Hinc delegi optima omisso Τ vocis ΠΑΤΡΟΙΚΟΥ. Post haec dedi .Ι⌒, ubi Sestinus .ΙΟ, Pocockius .⌒, Fauvelius ΤΟ, Prokeschius .Ο, Dallaway ΑΠΟ; Hammerus meram lacunam ibi habet. Pro ΝΕΡΟΥΑ Dall. ΝΕΡΒΟΥΑ.

SECTIO SECUNDA.

NICAEA, LEUCAE.

3743.

Titulum hunc prope *Nicaeam* positum ed. Vidua Inscr. ant. tab. IV. Idem p. 5 sq. haec de eo monet: „Ad *Sareu kajà*, Turcicum nomen, quod flavam rupem sonat, tridm a Nicaea horarum itinere, in australi Ascanii lacus ripa, ultra pagum Balarum, et haud procul a pago Muskecim haec inscriptio sculpta est in rupe, quae lacui imminebat, ac propterea a Romanis excisa fuit, ut viae, quae Apameam ducebat, aditus pateret. Ceteros peregrinatores effugisse autumo, eo quod nunc frequentius iter fit per borealem lacus ripam. Pars rupis inscripta lata est pedes quinque, et alta duos pedes. Sculptura mediocris. Versus primus litteras maiores habet, reliqui pene aequales. Latinorum versuum initium partim lapsu temporis aquis a monte stillantibus corrosum, partim data opera erasum. Fuerunt etiam, qui vel levi scalpro, vel potius cultro quasdam litteras incondite adiecerint. Aqua ipsa e visceribus montis erumpens mediam perforavit inscriptionem, ac subiectas Graecas litteras penitus delevit, quod et in exemplo delineare curavi. Nihilominus doctus vir, Graeca cum Latinis comparans, integram inscriptionem feliciter restituit." Lapis perforatus est vs. 2. Graecae inscriptionis eo loco, ubi lacuna est litteris ΟΣ expleta; hinc perierunt litterae vss. 3-7. in subiecta loco perforato parte suppletae.

[NERO C]LAVDIVS DIVI
[CLAVDIFILIVS]GERMANICICAESARISNF.POS
[TIBERICAESARISAVG]PRONEPOSDIVIAVG·ABNEPOSCAESAR
[AVGVSTVSGERMANICVSP]ON[TMAX]TRIB.POT.IIII[IMPERATORV]COSIII
[VIAMABAPAMAEAADNICAE]A[MCOLLAPSA]MVETVSTATERESTITVITMVNIENDAM
CVRAVIT[PERCAIVMIVLIVM]AQVILAMPROC·SVVM
ΝΕΡΩΝΚΛΑΥΔΙ[ΟΣ]ΘΕΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΥΙΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΥΙΩΝ[ΟΣ]ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ[ΕΓ]ΓΟΝΟΣ
ΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΑ[ΠΟΓΟΝΟΣ]ΚΑΙΣΑΡΣΕΒΑΣΤΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΜΕΓΙΣΤΟΣΔΙΜΑΡΧΙ[ΚΗΣΕΞΟΥ]ΣΙΑΣΤΟΔΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΤΟΕΥΠΑΤΟΣΤΟΓ[ΤΗΝ]
ΟΔΟΝΑΠΟΑΠΑΜΕ[ΙΑΣΠΡ]ΟΣΝΕΙΚΑΙΑΣΚΑΤΕΦΘΑΡΜΕΝΗΝΤΗΑΡΧΑΙΟΤΗ[ΤΙ]
ΑΠΟΚΑΘΕΣΤΗΣΕ[ΚΑΙΚΑΤΑΣ]ΚΕΥΑΣΘΗΝΑΙΠ[ΑΛΙΝ]ΠΡΟΣ[ΕΤΑ]ΚΣΕΝ[Δ]ΙΑ
ΓΑΙΟΥΙΟΥΛΙΟ[ΥΑΚΟΥΙΛΟΥ]ΤΟΥΙΔΙΟΥΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Nero C]laudius, Divi Claudi filius, Germanici Caesaris nepos, [Tiberi Caesaris Aug.] pronepos, Divi Aug(usti) abnepos, Caesar [Augustus, Germanicus, P]on[t. max.] trib. pot. IIII. *[Imperator* II.*] Cons.* III. *[viam ab Apamea ad Nicaea]a[m collapsa]m vetustate restituit, muniendam curavit [per Gaium Iulium] Aquilam, Proc. suum.*

Νέρων Κλαύδι[ος], θεοῦ Κλαυδίου υἱός, Γερμανικοῦ Καίσαρος υἱων[ός], Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ [ἔγ]γονος, θεοῦ Σεβαστοῦ ἀ[πόγονος], Καῖσαρ Σεβαστός, Γερμανικός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δ[η]μαρχι[κῆς ἐξου]σίας τὸ δ̄, Αὐτοκράτωρ τὸ [β̄], ὕπατος τὸ γ̄, [τὴν] ὁδὸν ἀπὸ Ἀπαμε[ίας πρ]ὸς Νεικαίας κατεφθαρμένην τῇ ἀρχαιότη[τι] ἀποκα[τ]έστησε [καὶ κατασ]κευασθῆναι π[άλιν] προσ[έτα]κσεν [δ]ιὰ Γαΐου Ἰουλίο[υ Ἀκουΐλα] τοῦ ἰδίου ἐπιτρόπου.

Paucula aliter apud nos atque apud Viduam constituta sunt. Vidua in Graecis vs. 4. habet αὐτοκράτωρ τὸ Ē; rectius esse B̄, quod Letronnius (Journ. des Sav. 1827. p. 18.) dedit, satis patet. Titulus pertinet ad a. u. c. 811. post Chr. 58. a. d. III. Id. Oct. quo die Neroni quintus annus tribuniciae potestatis coepit (cf. Eckh. D. N. T. VI. p. 263. coll. p. 262.); eo vero tempore Nero fuit *Imperator iterum* teste lapide Latino agri Foroiuliensis apud Sponium (Misc. erud. antiq. p. 267.), Muratorium (T. I. p. CDXLV. 5. T. IV. p. MMVII. 3.), Orellium (Syll. Inscr. Lat. T. I. p. 178. n. 728.). Quodsi tamen in lapide sit τὸ Ē, Imperator quintum dictus est, quod annus ab urbe condita 811. quintus fuit imperii Neronis, annum urbis conditae 807. (quo adeptus est imperium III. Id. Oct.) pro integro anno computantibus. Ceterum Nero aliquoties in lapidibus Latinis *Germanici nepos* vocatur, quod male habuit Eckhelium D. N. T. VIII. p. 367 sq. Et hic quidem statuebat lusum hunc esse ex duplici significatu vocis *nepos*, quum Nero esset a Claudio adoptatus, Claudii vero frater esset Germanicus, ac proinde Nero Germanici ex fratre filius, qui vulgo nepos vocatur: nam ea vocis vi, qua nepos alicuius vocetur is, qui ex eius filio vel filia natus sit, Neronem, seu naturam spectes seu adoptionem, Germanici nepotem dici non potuisse. At Nero filius est Agrippinae Germanico genitae, ac proinde iure optimo Germanici nepos (υἱωνός) dicitur: quod vix intelligo quomodo latere Eckhelium potuerit. A Germanici et Tiberii nominibus abest θεοῦ, quod illis Divi elogium post obitum non tributum publice est, licet in nummis Graecorum Germanicus defunctus θεός vocetur (Eckhel. D. N. T. VI. p. 211.). Vs. 5. non opus est scribi πρὸς Νείκαιαν. Vs. 6. ΚΣ pro Ξ scriptum est errore lapicidae, nec tamen ea aetate sine exemplo, nisi in lapide fuit ΠΡΟΣ[ΕΤ]ΑΞΕΝ et Vidua pro ΑΞ legit ΚΣ.

3746.

Nicaeae super arcu portae Istambul-Kapussi, olim litteris aereis; ed. Sestinus l. c. p. 67. quae legere potuit, nunc principium tituli constituentia.

ΤΩΣΕΒΑΣΤΩ ..... Titulus hic fuit ex eodem genere ac n. 3745. *a. d.*

3747.

Nicaeae in porta occidentali lacum Ascanium prospiciente, lapis rectangulus sine ullo ornamento, longus pedes XV pollices VI mensurae Anglicae, altus pedes II pollices X, nunc in quattuor partes fissus, litteris quadrantem pedis altis; ed. Gruterus p. MLXXVIII. 2. ex schedis Busbequianis, versibus non recte dispositis, ex schedis Belsi Heusinger l. c. (ad n. 3745.) p. VIII. ex lapide Vidua Inscr. ant. tab. III. fig. 1. (cf. fig. 2. de litterae Ξ forma, et p. 4.) Tractavit Letronnius Journ. des Sav. 1827. p. 16 sq. Ex Grutero meminit huius tituli Harduinus Numm. populor. et urb. (Paris. 1684. 4.) p. 349.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙCΑΡΜΑΡΚΟΣ·ΑΥΡ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΥΣΕΒΗΣΕΥΤΥΧΗΣΣΕΒ
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΥΠΑΤΟΣΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΣΤΑΤΕΙΧΗΤΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝΕΙΚΑΙΑΕΠΙΟΥΕΛΛΜΑΚΡΕΙΝΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΠΡΕΣΒΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΟΥΣΕΒΚΑΙΣΑΛΛΙΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΛΟΓΙΣΤΟΥ

Formam tituli et litterarum dedi ex Vid. qui vs. 1. etiam illud, quod vides, C habet: in ceteris exemplis variatur inter Σ et C, nisi quod Belsi schedae a me inspectae constanter habent Σ. Fundus lectionis est textus Viduae, a quo quae differunt in ceteris apographis annoto. Vs. 1. Grut. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΕΥCΕΒΗC. Vs. 2. Belsus pro ΠΑΤΗ lacunam habet. Vs. 3. Grut. omittit prius ΤΗ; Belsus ΛΑΜΠΡΤΑΤΗ; tum Grut. pro ΝΕΙΚΑΙΑΕΠΙΟΥΕΛΛΜΑΚΡΕΙΝΟΥ habet ΝΙΚΑΙΑΕΠΟΙΕΙΜ.ΜΑΚΡΙΝΟΥ; Bels. et ipse ΜΑΚΡΙΝΟΥ. Vid. habet quod dedi, nisi quod ΛΛ colligata dat (divisa praebet Bels.). Vs. 4. prius ΤΟΥ omittit Bels. ΣΑΛΛΙΟΥ dedi ex Bels. pro quo Grut. Vid. ΣΑΜΙΟΥ. Tum Vid. Bels. ΑΝΤΟΝΙΝΟΥ, Grut. quod dedi. In fine Grut. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ, Vid. ΛΑΜΠΛΟΓΙΣΤΟΥ, Bels. quod dedi.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρ(ήλιος) Κλαύδιος, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Σεβ(αστός), ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ δεύτερον, ὕπατος, πατὴρ πατρίδος, ἀνθύπατος, τὰ τείχη τῇ λαμπροτάτῃ Νεικαίᾳ ἐπὶ Οὐελλ(είου) Μακρείνου τοῦ λαμπρ(οτάτου) ὑπατικοῦ, πρεσβ(ευτοῦ) καὶ ἀντιστρατήγου τοῦ Σεβ(αστοῦ), καὶ Σαλλίου Ἀντωνίνου τοῦ λαμπρ(οτάτου) λογιστοῦ.

Ad universum titulum cf. n. 3748. Pertinet ad a. u. c. 1022. p. Chr. 269. (vide Eckhel. D. N. T. VII. p. 471.), sed antequam Gothici agnomen meruerit Claudius; eo anno quum Gothi imminerent terris Euxino adiacentibus, Nicaeam munivisse Claudium videmus. Consul tum Claudius iterum fuit; sed hoc *iterum* omittitur hic ut in nummis. De Proconsulis titulo, qui Imperatoris nomini additus est, cf. Spanhem. U. et P. N. T. II. p. 463 sqq. Eodem modo additus est in Latinis Claudii titulis ap. Grut. p. CCLXXV. 9. 10. Rector Bithyniae, provinciae Senatus et Populi, solebat praetorius esse, sed Proconsul vocabatur; sub eo vel eius loco potuit Legatus pro Praetore (πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος) provinciam administrare, non tamen is Legatus Augusti esse solebat (vide ad n. 3548.). Nunc vero Bithyniae praeest consularis, isque et ipse Legatus pro Praetore, sed Legatus Augusti: mittebatur enim aliquando etiam in Bithyniam Legatus Augusti (vide ibid.). Mox ubi cum Heusing. et Letr. ex schedis Belsi et ex n. 3748. dedimus Σαλλίου, alii alia coniecerunt, ut Reinesius ap. Gud. ad Grut. Σαλβίου; Car. Fr. Hermannus in Annal. litt. Heidelberg. a. 1828. p. 400. Σ. Αἰλίου: Sallii nomen inter alia apud Muratorium in Latinis inscriptionibus quater obvium est. Alium hic hominem appellari ac Macrinum statim intelligas: licet aliter censuerit Heusinger, Macrinum putans fuisse Σάλλιον Ἀντωνῖνον, hoc est *Salium Antoninianum* (vide Spartian. Caracall. extr.). At desiderabatur sic Ἀντωνινιανόν, nec convenit additum ΤΟΥΛΑΜΠΡ ΛΟΓΙΣΤΟΥ, quum praesertim iam praecesserit τοῦ λαμπρ. Mire vero Heusinger in fine legebat λαμπρολογίστου. Sallius Antoninus fuit λογιστής, hoc est *rationator*, quae vox habetur ap. Reines. Inscr. p. 103. sive *rationalis*: sed hoc loco munus exspectes paulo splendidius, ut *Procuratoris Caesaris*, qui reditus publicos curabat sub Legato Caesaris: quemadmodum Lampridius Alex. Sev. c. 45. dicit: *procuratores, id est rationales.* De Procuratoribus vide imprimis Eckhel. D. N. T. IV. p. 249 sqq. Bithyniae Procurator (ἐπίτροπος) memoratur sub Nerone n. 3743. et in nummo Vespasiani ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 404. eodemque pertinet Ducenarius Ponti et Bithyniae n. 2509. Attamen neque in hoc Nicaeensi titulo neque in titulis Nicomediae n. 3771. 3773. potest Procurator Bithyniae intelligi, quod Procurator Graece ἐπίτροπος vocatur; sed alius intelligendus Romanus magistratus est, ab Imperatoribus singulis quibusdam civitatibus praefectus, a domesticis, qui in multis civitatibus creabantur, logistis probe distinguendus: is vero Procuratori proximus fuit, et saepe ipse Procurator urbis alicuius vel adeo synodi logista fuit; est autem aliquando idem qui alias *Curator Reipublicae* vocatur. Imp. Gordianus Cod. I, 54, 3. *Curator Reipublicae, qui Graeco vocabulo logista nuncupatur, multandi ius non habet.* Logista civitatis splendidissimae Nicomedensium, item Ephesiorum memoratur ap. Grut. p. CCCLXXXIX. 2. (Orell. Syll. Inscr. lat. n. 798.), estque is Tib. Claudius Candidus, homo Romanus, qui iam Legatus pro Praetore provinciae Asiae fuerat. Alium hominem Romanum habes Curatorem Rei publicae Nicomedensium ap. Grut. p. CCCCVII. 1. De Procuratoribus Augusti, qui simul logistae urbis fuerint, conf. quae dixi in Ephesiis titulis n. 2977.

Deinceps Sest. ΥΙΩΝΩ, Poc. ΥΙΩΝΟ, Prok. ΥΙΩΝ·, Dall. ΓΙΩΤΩ, Hamm. ΑΠΟΓΟΝΩ (de mera coniectura): Fauvelius post vocem Νερούα omittit reliqua exceptis paucis ductibus, quos ad vs. 4. annotabo. Sequitur ap. Poc. Dall. ΤΡΑΙΑΝΩ, ap. Sest. ΤΡΑΙΑΝΟ, ap. Hamm. Τ - - ΙΑΝΩ, ap. Prok. ΤΡΑ ΙΑΝΟΝ. Hammeri apographum hic deficit. Post haec ubi dedi ΑΛΡ.., ibi Sest. ΑΑ, Poc. ΛΛ..., Dall. ΑΡ (unde recepi Ρ), Prok. nihil. Pro ΣΕΒΑ ΣΤΩ, quod dedi ex Poc. Dall. Sestinus :.: ΑΣΤΩ, Prokeschius......ΤΩ. Tum Prok. ΔΗΜΛ reliquis omnibus (etiam versu quarto) omissis; Poc. ΔΗΜΑ et nihil praeterea hoc versu; Sest. ΔΙ:::: ΜΑΡΧΙΧ cum multis deinceps punctis eodem versu; Dall. ΔΗΜΑΡΚΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ. Hucusque porrigi versum tertium patet ex collatis variis apographis. Nam Poc. et Prok. quae hucusque rettuli, coniungunt in versum tertium; Sestinus eum in tres divisit lineas, quarum tamen primam et secundam coniungendas esse ipse signis quibusdam notavit: tertiam vero incipit litteris ΜΑΡΧΙΧ, quas cum prioribus uno versu comprehendi docet Prokeschii scriptura, atque insuper eius lineae initium ap. Sest. ita reductum est, ut intelligas eum hanc quoque lineam noluisse pro separato et novo versu haberi. Dallaway versum tertium fortuito divisit in tres lineas. Vs. 4. quae dedi, sic habet Dallaway. Sest. Fauv. ΟΝΥΣΟΥ cum multis deinceps punctis, Poc. ΟΥ..ΥΣ. Titulo *b* vs. 4. lacunam unius litterae notavi ex Fauv. qui vs. 6. pro ΧΩΚ habet ΧΩΣ. In titulo *d* fundus lectionis est textus Viduae plenissimus. Vs. 1. init. Sest. Fauv. tantum ΤΩΣΕΒΑΣΤΩΤΩ habent, et praeterea hoc versu nihil; Poc. ΤΩΣΗΒΑΣΤ cum ingente lacuna et post hanc in fine versus ΝΕΙΚΑ, et praeterea hoc versu nihil; Belsus tantum finem hunc versus habet ita scriptum ut dedimus; Dall. :::ΤΩ ΣΕΒΑΣΤΩ.ΤΩΝ.ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΝΕΙΚΑΙΑΣ, perperam omissa lacuna. Ex Dall. ante ΤΩΣΕΒΑ ΣΤΩ defectum notavi. Vidua quae ante lacunam medio versu extantem sunt, sic habet ut dedi; sub finem ubi Belsi lectionem recepi, Vid. offert Ι..Α cum lacuna utrinque. Vs. 2. ex Vid. dedi, nisi quod ille pro Π habet Γ et in fine omittit foliolum. Sest. Fauv. initio versus dant Μ.ΠΑ et praeterea nihil hoc versu; Poc. initio versus nihil nisi Μ et deinceps post ingentem lacunam ‾ΚΑΣΣΤΟΥΧΡΗΤΟΥ; Dall. Μ.ΠΑΥΛΩ:::::::ΚΑΣΣΟΥ.ΚΡΗΣΤΟΥ; Bels. tantum finem versus habet, eumque sic scriptum: ΑΣΤΟΥΧΡΗΣΤΟΥ ❦. Vs. 3. Sest. Fauv. ΑΥΤΩΚΡΑΤΟ omissis et hoc versu reliquis omnibus et versibus 4. 5. Pocockius tantum finem versus habet ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ, Belsus vero tantum ΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ; Dall. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ ΡΙ.ΣΕΒΑΣΤΩ.ΔΗΜΑΡΚΙΚΗΣ.ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Vidua habet quae dedi, nisi quod ex Dall. adscivi ΡΙ, ubi ap. Vid. lacuna est, et ex eodem ΣΕΒΑΣΤΩ, ubi Vid. ΣΕΒΑΣΤΗ. Vs. 4. praeter Viduam comparet apud unum Poc. qui tamen inde tantum finem habet sic scriptum: \ΙΑΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ. Vs. 5. extat apud solum Viduam.

a. in zophoro: [- - - - - - καὶ σύμπαντι τῷ σεβαστῷ τῶν Αὐτοκρ]ατόρων οἴκῳ, καὶ [τῇ λαμπροτάτῃ πόλει Νεικαιέων. - - - - - - - - -]τος καθιέρωσεν· ἐπιμεληθέντος [τοῦ. δεῖνος].

a. in epistylio: [Αὐτοκράτορι Καίσαρι] θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ [υ]ἱ[ῷ], θεοῦ Νερούα υἱωνῷ, Τραϊανῷ Ἀ[δ]ρ[ιανῷ] Σεβαστῷ, δημαρχικῆς ἐξουσίας - - - - - - ἀπὸ Διονύσου - - - - -

b. [Ἀγ]αθ[ῇ] τύ[χῃ ἡ λαμπρ. πόλις] Νείκαια εὐ[χα]ρισ[τ]εῖ Γαΐῳ [Πεδου]καίῳ? Βάσσῳ cet.

c. Ἀγαθ[ῇ τύχῃ ἡ λαμπρ. πό]λις Ν[είκαια] εὐ[χαριστεῖ] Γα[ΐῳ cet.

d. in zophoro: [- - - - - - - καὶ σύμπαντι] τῷ σεβαστῷ τῶν Αὐτοκρατόρων ο[ἴ]κ[ῳ καὶ τῇ λαμπροτάτῃ πόλει] Νεικα[ιέων] Μ. Πα...ιω - - - ος - - - ἀφιέρωσε[ν· ἐπιμεληθέντο]ς Τ. Κασσίου Χρήστου.

d. in epistylio et infra: Αὐτοκράτορι [Καί]σαρ[ι] Τραϊανῷ [Ἀδριανῷ] Σεβαστῷ, δημαρχικῆς ἐξουσίας - - - - - ητυ...σ - - - - - κατὰ τὰ κρίματα τῶν Αὐτοκρατόρων - - -
[ἐ]π' ἀ[γ]αθῷ.

Diversi sunt tituli arcui utrique in zophoro et epistylio inscripti et diversae aetatis; neque enim inter se conciliari possunt. Tit. *a.* pars epistylio imposita pertinet ad Hadrianum, cuius nomen etiam tituli *d.* parti eidem inferri potest, ut feci: etsi ibi potuit etiam Τραϊανῷ [Παρθικῷ] legi. In eadem tituli *a* parte quid sit ἀπὸ Διονύσου dubium est, nec mihi certa haec lectio videtur, quae fide nititur viri non admodum diligentis: non tamen omittam, Bacchum perhiberi Nicaeae conditorem (Eckhel. D. N. T. II. p. 424.). Non magis apertum est, quid sibi in eadem parte tituli *d.* velint verba κατὰ τὰ κρίματα τῶν Αὐτοκρατόρων, et qui sint hi Imperatores, quum vs. 3. tantum unus sit Imperator nominatus. Ἐπ' ἀγαθῷ correxit iam Letronnius (Journ. des Sav. 1827. p. 17.). In iis, quae zophorus comprehendit, initio Imperatorum (e. c. M. Antonini et L. Veri, vel Sept. Severi et Caracallae) significatio periit; hanc sequebatur quod dedi καὶ σύμπαντι vel παντὶ κ. τ. λ. ut in Aegyptiaco titulo in Oasi magna: ὑπὲρ τῆς εἰς αἰῶνα διαμονῆς Ἀντωνείνου Καίσαρος τοῦ κυρίου καὶ τοῦ σύμπαντος αὐτοῦ οἴκου, et in Panopolitano: ὑπὲρ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Νερούα Τραϊανοῦ Σεβαστοῦ, Γερμανικοῦ, Δακικοῦ, ἀνεικήτου, καὶ τοῦ παντὸς αὐτοῦ οἴκου, item in Syriaco Geraseno de Antonino Pio et M. Antonino: καὶ τοῦ σύμπαντος οἴκου σεβαστοῦ, et saepius. Deinceps reliqua quantum fieri potuit restitui comparato utroque zophori titulo; formula tamen τῇ λαμπροτάτῃ πόλει, qua lacuna tit. *d.* iuste expletur, incerta est: sed simile quiddam in utroque titulo illis locis scriptum fuerit necesse est. Belsi lectio ΩΝΕΙΚΑ ❦ quod non accurate quadrat ad restitutionem, non obstare videtur, quominus haec probetur. Quod urbi Nicaeae una cum Imperatoribus et domo Imperatoria aliquid dedicatur, non offendit; cf. inter alia n. 2958. In tit. *b.* decurtatum illud λαμπρ. spatii causa sumpsi.

ideoque coactus est inserere vocem ὕπατος, ut legeretur: δημαρχικῆς ἐξουσίας, τὸ δεύτερον ὕπατος, ἀνθύπατος. Potius consulatus mentio in hoc titulo prorsus omissa est, ut Pontificatus Maximi. De ceteris rebus vide ad n. 3747. Mire vero hic Nicaeenses Claudio τὸ τεῖχος, sc. dedicarunt (ἀνέθεσαν, quod unum videtur suppleri posse), sed n. 3747. Claudius Nicaeensibus τὰ τείχη, sc. exstruxit vel instauravit (κατεσκεύασε vel simile, quod ibi intelligendum videtur). Ni fallor, hoc quod nunc dicitur τὸ τεῖχος pars aliqua munimentorum Nicaeae est separatim a Nicaeensibus exstructa et Claudio dedicata; quae vero Claudius Nicaeensibus aedificavit moenia (τὰ τείχη) alia sunt. Et portas, quibus inscripti hi tituli, diversas esse constat.

3749.

Nicaeae, lapis moenibus recentioribus insertus; ed. Fellows l. c. p. 113. conf. notas, quas addidit Yates p. 320 sq. a quo tamen hinc inde discessi.

ΟΝΗΣΙΜΟΝ
ΟΝΗΣΙΜΟΥΤΟΝΑΓΑΘΟΝΙΡΑΝ
ͶΔΙΕΥΣΑΝΙΑΚΑΠΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΝΤΑΕΝΔΟΣΟΣΚΑΙΕΣΤΙΑΣΑΝ
ΙΑΤΟΣΥΝΕΔΡΙ∘ΝΜΕΤΑΛΛΟΙΡΕΤΠΟΣΚΑΙ
ΔΟ.ΔΗΔΟΣΕΟΣΕΚΑΣΓ∘ΓΕΡΥΣΛΣ
ΗΑΤΠ...ΣΣΑΡΑΣΚΑΙΡΞΑ·Α
ΗΝΜΕΓΙΣΗΝΑΡΧΗΝΕ·ΑΡΧ∘ΝΟΝ
ΑΡΙΣΙΑΙΝΕΤΙΑΝΟVΑΜΜΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΠΑΥΛΕΙΝΙΑΝΟΥΙΡΥΦΩΝΟΣ
ΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑΥΡΣΥΜΦΟΡΟΥ
ΚΑΙΚΟΥΝοΣΔΙΑΒΙΟΥΑΥΡΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ὀνήσιμον Ὀνησίμου, τὸν ἀγαθόν, [γ]ρα[μματ]εύσ[α]ν[τ]α κα[ὶ γ]υμνασιαρχήσαντα ἐνδό[ξω]ς καὶ ἑστιάσαν[τ]α τὸ συνέδριον με[γα]λο[π]ρεπ[ῶ]ς καὶ δό[ντα] δ[ια]δόσε[ω]ς ἑκάσ[τῳ] γερ[ο]υσ[ια]σ[τ]ῇ Ἀτ[τικὰς τέ]σσαρας, καὶ [ἄ]ρξα[ντ]α [τ]ὴν μεγίσ[τ]ην ἀρχήν. ἐ[π'] ἀρχόν[τω]ν Ἀρισ[τ]αινετιανοῦ Ἀμμιανοῦ καὶ Παυλεινιανοῦ [Τ]ρύφωνος, [γ]ραμματεύοντος Αὐρ. Συμφόρου, [ἐ]κ[δ]ικοῦν[τ]ος διὰ βίου Αὐρ. Στεφάνου.

Desunt hinc inde litterae, quae cum aliis opinor ligatae erant; ita vs. 8. scriptum fuerit ΤΗΝΜΕΓΙΣΤΗΝ, et ibidem ΑΡΧΟΝΤΩΝ. Etiam in lacunis, quae minores sunt pro iustis supplementis, ligatos fuisse ductus statuo, vs. 6. ΔΟ[ΝΤΑ], vs. 7. ΑΤΤΙ[ΚΑΣΤΕ]ΣΣΑΡΑΣ, et mox ΑΡΞΑ[ΝΤ]Α. Vs. 5. τὸ συνέδριον idem est quod ἡ γερουσία sive οἱ γερουσιασταί. Vs. 6 sq. quod dedi δόντα διαδόσεως ἑκάστῳ γερουσιαστῇ Ἀττικὰς τέσσαρας, ad id confer n. 1395. καὶ δόντα ἑκάστῳ γέροντι νομῆς δηνάρια δέκα, et de drachmis Atticis n. 3643. Vs. 12. pro ΟΥΝΟΣ fuit haud dubie ΟΥΝΤΟΣ; sed ΚΑΙΚ quid sit dubites. Lenissima medela scripsi [Ε]Κ[Δ]ΙΚ, ut integra vox sit ἐκδικοῦντος.

3750.

„*Nicaeae* in pomoerio urbis"; ex schedis Belsi ed. Heusinger l. c. ad n. 3745. cum restitutione minus recta. Ex schedis Belsi a me inspectis ligaturam restitui.

ΑΥΡΙοΥΛΙΑΝοΝ
ΑϹΚΥΠΙΑΔοΥΓοΝΑΤΑΘΟ
ΙΛΕΥϹΑΝΑΚΑΙΓΥΜΝΑ

Αὐρ. Ἰουλιανὸν Ἀσκ[λη]πιάδου, [τ]ὸν ἀ[γ]αθό[ν], γραμματ]εύσαν[τ]α καὶ γυμνα[σιαρχήσαντα κ. τ. λ.

Cf. n. 3749. Vs. 3. ΙΛΕΥϹΑΝΑ superest ex ΜΑΤΕΥϹΑΝΤΑ.

3751.

Nicaeae in muro portae, quam n. 3745. designavimus; ed. Sestinus Lett. odepor. Vol. II. p. 69. Dallaway Constantinop. p. 171. 3. Hammer l. c. ad n. 3745. p. 185. 3. cum notis, Fellows As. min. p. 113. (cf. notas Yatesii p. 321.) Praeterea habeo ex schedis Fauvelii Köhlerianis et ex schedis, quas misit St. Martin: sed in his desunt vss. 4-6.

\- - - - - - - - -
ΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝΛΕΓΙΔΓΕΜΙΝ
ΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝΛΕΓΙΕ~ΕΠΙΤΡ
ΤΩΝ~ΣΕΒΕΠΑΡΧΕΙΑΣΓΑΛΛΙΑΣ
ΑΚΥΙΤΑΝΙΚΗΣΒΕΠΙΚΗ ΝΣΟΝ
ΕΠΙΤΡΕΠΑΡΧΕΙΑΣΒΜΥΣΙΑΣ
ΤΗΣΚΑΤΩΕΠΙΤΡΕΠΑΡΧΕΙΑΣ
· ·ΑΚΗΣ~ΕΠΙΤΡΔΟΥΚΒΕΠΑΡ
ΧΕΙΑΣΔΑΛΜΑΤΙΑΣΒΚΑΙΙΣΤΡΙ
ΑΣ~ΕΠΙΤΡ▵ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΒΤΟΥΙΔΙΟΥ
ΛΟΓΟΥ
+ΔΟΥΚΗΝΟΣ∘ΑΡΧΕΛΑΟΣΤΟΝ
--ΟΥΦΙΛΟΝΚΑΙ - - - - -

Nomen viri, quod deest initio, videtur in alio lapide scriptum fuisse, qui inter statuam et hanc basin collocatus esset; statuae enim basi quin haec inscriptio imposita fuerit, non dubito. Formam tituli dedi potissimum ex Fell. Siglum ~ ubi repraesentavi, est ex Fell. et siglum Β ex Mart. licet omnibus locis aut ~ aut Β fuisse mihi persuaserim; certe vss. 7. 8. 10. ubi Β dedi, Fell. habet ~. (vs. 5. idem pro Β habet Ι); reliquis locis, ubi Fell. ~ habet, Mart. omittit siglum. Cetera apographa omittunt sigla omnia, et quae in illis hinc inde comparent puncta distinctioni inservientia, ea ut nimis incerta omisi. Formam litterae Ω dedi ex Mart. Fundus lectionis est textus Fellowsii; varietas potior haec est. Vs. 1. Fell. Fauv. ΚΕΙΛ cet. Sest. Hamm. ΧΕΙΛ

3748.

Nicaeae „in porta Ianisar-Kapussi" (sic Belsus), quae est in meridiem; integrum titulum ed. Heusinger l. c. p. IV. ex schedis Belsi, quas et ipsas inspexi, et nuperrime Fellows As. min. p. 115. qui aeri incisum dedit. Hic quidem hunc titulum ex quinque composuit fragmentis, quorum primum etiam nunc super ipsa porta superstes est; reliqua humi sparsa deprehendit. Etiam Belsus quum lapidem transcriberet, iisdem locis fissuras passum fuisse hoc monumentum patet ex interpositis notis quibusdam, quae vs. 1. omnibus locis ab eo accurate insertae sunt et semel vs. 2. ac vs. 3. Has notas, quae sunt ternae breves lineolae Ξ, Heusinger falso pro finibus versuum accepit; versus enim tantum tres sunt, Belsusque ipse hos tres versus separavit, sed singulos quinis vel senis lineis scriptos repraesentavit. Quinque illas partes significat etiam Dornsuamus in schedis, ubi portam Nicaeae commemorat, in cuius superiore parte sit fornix et inscriptio longa Graecis verbis concepta eaque quadratis quinque insculpta. Fragmen I. ante Heusingerum ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 28. n. 1. assuta particula fragminis V. quasi hoc primo continuum esset; item fragmen I. dederunt Dallaway l. c. ad n. 3745. p. 171. n. 4. et pessime Macdonald Kinneir Itin. p. 540. 1. atque Hammerus l. c. ad n. 3745. p. 185. n. 1. Idem et fragmen IV. habeo ex schedis Alexandri De Laborde a Letronnio missis, et primum versum fragminis I. ex schedis Köblerianis.

I. II. III. IV. V.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΜΑΥΡΚΛΑΥΔΙΩ‖ΕΥΣΕΒΕΙΕΥΤΥΧΕΙ‖ΣΕΒΔΗΜΑΡΧΙΚ‖ΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΔ‖ΕΥΤΕΡΟΝΑΝΘΥΠΑΤΩΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΚΑΙΤΗΙΕΡΑΣΥΝΚΛΗΤΩΚΑΙΤΩΔΗΜΩΤΩ‖ΡΩΜΑΙΩΝΗΛΑΜΠΡ‖ΟΤΑΤΗΚΑΙΜΕΓΙΣ‖ΤΗΚΑΙΑΡΙΣΤΗΝΕΙΚ‖ΑΙΕΩΝΠΟΛΙΣΤΟΤΕΙΧΟΣΕΠΙΤΟΥΛΑΜΠΡ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΟΥΕΛΛΕΙΟΥΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΡΕ‖ΣΒΕΥΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙ‖ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΟΥ‖ΣΕΒΚΑΙΣΑΛΛΙΟΥ‖ΑΝΤΩΝΙΝΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΛΟΓΙΣΤΟΥ

Formam tituli et litterarum dedi ex Fell. nisi quod formam litterae Ξ ex Delab. paululum mutavi (Fell. Ξ). Formam elementi Κ non reddidi, quae fere est Κ. Varietatem lectionis non iuvat annotare integram; sufficient haec. Vs. 1. Fell. Bels. Delab. Köhl. ΚΛΑΥΔΙΟ; Ω habent Bels. Poc. Dall. Hamm. sed Hammerus dedit de suo ΜΑΡΚ - - ΑΥΡΗΛΙΩ (pro ΜΑΥΡΚΛΑΥΔΙΩ), et Dall. Μ.ΑΥΡΕΛΙΩΚΛΑΥ ΔΙΩ. Kinn. ΜΑΥΡΙΚΑΙΝΟΥ. Tum ΕΞΟΥΣΤΑΣ habet et Bels. et Fell. quod correxi ex Delab. Ex fragmine V. Pocockius vs. 1. habet ΥΠΑΤΙΚΟΣΙ antecedente exigua lacuna. Fell. mire dat ΠΑΤΡΗ pro ΠΑΤΡΙ, quod ex Belso adscivi. Vs. 2. Fell. ΔΗΝΩ ΤΩ, Kinn. ΑΗΝΟΤΟ:;. Poc. Delab. quod dedi; Bels. ΔΗΜΩΤΩΝ, fortasse vere, quum Ν possit ibi scriptum fuisse, ubi fissura est. Hamm. ΔΗΜΩΕΠΙ ΤΟΥ de suo; Dall. hoc versu deficit post vocem ΣΥΝΚΛΗΤΩ. In fine fragminis II. Fell. ΗΛΛΜΙ, quod correxi ex Belso. Fragm. IV. Fell. ΚΑΤ pro ΚΑΙ, quod dedi ex Bels. et Delab. Dein Bels. ΝΕΙ Κ⁻ΕΩΝ, in quo haesit Heusinger; Fell. ut dedi. Tum Fell. ΠΟΔΙΣ, Bels. ΠΟΛΙΣ. Ex fragmine V. Poc. habet ΤΟΥΛΑΜΠΡΟ, male; Bels. ut dedi, Fell. ΤΟΥΛΑΜΙΙΡ. Vs. 3. init. Fell. ΥΗΑ cet. quod correxi ex Bels. Poc. Dall. Hamm. Delab. Mire Kinn. ab initio versus ΤΟΥΠ, depravatis iis quae sequuntur. ΟΥΕΛΛΕΙΟΥ Bels. Fell. Delab. ΟΥΕΑΛΕΙΟΥ Kinn. ΟΥΕΛΕΙΟΥ Hamm. ΟΥΕΛΛΙΟΥ Poc. ΟΥΤΕΛ ΛΙΟΥ Dall. Tum pessime Hamm. ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ, ceteri ut dedi. In fine fragminis I. Fell. Delab. ΤΡΕ; ΠΡΕ habent Bels. Poc. Dall. (Hamm. nihil). In fragmine IV. ΑΛΛ ap. Fell. colligata apparent; ΣΑΛ ΛΙΟΥ distincte Bels. Delab. In fine Bels. ΑΝΤΟΝΙ ΝΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΟΤΙΣΤΟΥ, Poc. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΟΥΜΕΡΛΟΣΣΕΣΤΟΥ, Fell. ut dedi.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρ(ηλίῳ) Κλαυδίῳ, Εὐσεβεῖ, Εὐτυχεῖ, Σεβ(αστῷ), δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ δεύτερον, ἀνθυπάτῳ, πατρὶ πατρίδος, καὶ τῇ ἱερᾷ συνκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων, ἡ λαμπροτάτη καὶ μεγίστη καὶ ἀρίστη Νεικαιέων πόλις τὸ τεῖχος ἐπὶ τοῦ λαμπρ(οτάτου) ὑπατικοῦ Οὐελλείου Μακρείνου, πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιστρατήγου τοῦ Σεβ(αστοῦ), καὶ Σαλλίου Ἀντωνίνου τοῦ λαμπρ(οτάτου) λογιστοῦ.

Titulus est eiusdem anni ac n. 3747. quod satis docet nota temporis δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ δεύτερον. Hoc τὸ δεύτερον male Heusinger ad seqq. rettulit,

ΛΟΝΓΟΥ>ΒΟΥ cet.). Vs. 3. Grut. ΓΝΡΟΥCΤΑ, Bels. . ΕΡΟΥΣΙΑ. Vs. 4. Bels. ΡΟΔΙΣ=ΕΣΘΑΙΑΥ, Grut. ΦΡΟΔΙΖΕCΘΑΥ. Vs. 5. Bels. ut dedi; Grut. CΗCACETΗCΚΓ. Delegi optima.

Λόνγος υἱὸς Σοσσιανο[ῦ] Λόνγου [β]ουλευτοῦ, ἀπολιπ[ὼ]ν γερουσίᾳ ✱ βφ ἐπὶ τῷ ῥοδίζεσθαι αὐτόν. ζήσας ἔτη κγ. Ἀγαθόπους.

Optime annotat Heusinger: „Legaverat nimirum senatui Longus denarios MMD sub hac condicione, ut sibi rosae darentur, sive ut rosis sepulcrum suum quotannis ornaretur. Adeo in deliciis habebant rosas, ut omni cura, saepe etiam legata ad hanc rem pecunia, prospiciendum sibi putarent, ne manes sui suavitatis ex huius floris odore percipiendae expertes essent. Exempla moris eius sunt ap. Gruter. p. CCXXXVII. 5. CCCCXXXV. 2. CCCCXLIX. 6. CCCCLX. 3. DCLXXXVI. 12. DCCXLVIII. 11. DCCIII. 4. DCCCIII. 8." In fine quid sibi velit vox Ἀγαθόπους, non liquet. Potest Agathopus posthac illatus sepulcro esse; potest etiam aliquid perisse, quod ad vocem illam pertineret.

3755.

Nicaeae, in coronide operculi thecae sepulcralis, inserti exteriori faciei muri ad portam Constantinopolitanam, ingredienti ad sinistram; ed. Macdonald Kinneir Itin. p. 540. 2. Vidua Inscr. ant. tab. II. p. 3. Fellows. As. min. p. 114. ligno incisum. Habeo etiam ex schedis Köhlerianis et ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΠΑΥΛΕΙΝΟΣΛΟΥΚΙοΥΖΗΣΑΣΕΤΗ>ΙΖΧΑΙΡΕ

Formam litterae A dedi ex Prok. et ultimae ex Fell. Lectionem dedi maxime ex Vid. qui tamen ΠΑΥΛΙ[Ν]ΟΣ; Prok. ΠΑΛΙΝΙΟΣ, Köhl. ΠΑΥΛΗ ΝΟΣ, Kinn. ΠΛΥΛΙΗΚΟΣ, Fell. ΠΛΥΑΕΙΝΟΣ: hinc composui quod dedi. Dein ΛΟΥΚΙΟΥ diserte Vid. Prok. Köhl. Mitto reliquam varietatem. Siglum post ΕΤΗ est ex Prok.

Παυλεῖνος Λουκίου, ζήσας ἔτη ιζ, χαῖρε.

3756.

Nicaeae; ex schedis Marchionis Capponii ed. Murat. T. III. p. MDCCXLV. 2.

ΣΕΡΓΙΑΝΟΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΚΙΑΝΟΣ

Σεργιανὸς Μενέλαος Διοκλ[η]κιανός.

Videtur tantum unus hic homo esse, non tres. Memorabilis scriptura Διοκληκιανὸς pro Διοκλητ.

3757.

Ab urbe *Nicaea* in septentrionem mille passuum spatio (sic Poc.) vel leucae dodrante (sic Luc.), in theca sepulcrali; ed. P. Lucas Itin. Gr. As. min. etc. T. I. p. 299. sed confuso partium ordine, rectius Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 28. n. 7.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Singulas partes distinxi lineis verticalibus: eas lineas quidem Poc. non habet, sed partes tamen satis distinxit. Luc. partes minus accurate distinxit, nisi quod lineam verticalem, quae apud nos quarta est, per vss. 3-5. duxit, et secundam partem ut nos lineis separavit; et haec quidem secunda pars, quae pauca elementa continet, apud Poc. prorsus deest. Formam litterae θ dedi ex Luc. Vacua maxime ex Poc. designavi; vss. 4. et 5. tamen primum quodque vacuum dedi ex Luc. Horum vacuorum plurima ornamentis thecae tecta esse apertum est. Fundus lectionis est Poc. Vs. 1. Poc. ΦΙΛΟΜΕΝΗ, Luc. ΦΙΑΟΥΝΕΝΗ. Vs. 2. pro ΣΚΑ Luc. ΡΣΚ; idem mox ΚΙΜΕΝΩ. Vs. 3. Luc. ΟΛΥΜΤΙΣ, Poc. ΟΛΥΜΠΗΣ et pro ΟΛΟΓΩ Lucas . Λ . ΓΩ; tum Poc. ΕΚ, Luc. ΕΝ. Mox parte quarta Poc. ΝΕΝΩΒΙ, Luc. ΚΕΧΩΕ; parte quinta primae litterae ΑΙ solus Luc. habet; cetera ibi ex Poc. dedi, pro quibus Luc. ΜΕΣ . Η . ΣΙ . Α . . habet. In fine Poc. ΚΑΤΘΕΣ, Luc. quod dedi. Vs. 4. init. Poc. ΘΑΤΤΟΝΤΕΝΟΜΕΙΝΟΝ, Luc. ΘΑ ΠΟΝΤΕΝΟΜΕ . ΝΟΝ; ex quibus meum composui. Mox Poc. parte tertia ΚΛΗΠΟΔΟ, Luc. ΚΛΗΠΙΟ ΛΟ, idemque parte quarta · · · ΜΚΑ : : Vs. 5. parte quarta Luc. nihil nisi - - ΝΕ : Α. Parte quinta A primum est ex Luc. (omissum a Poc.); pro ΠΟΛΡΙ Luc. ΙΟΛΖΙ. Tum Luc. ✱, Poc. Χ. Manifesto falsas aliquot Lucae lectiones omitto.

Non expedio omnia. Initium apertum est: Σευῆρος Κλήμεντος ζῶν ἑαυτῷ καὶ τ[ῇ] ἑαυτοῦ γυναικὶ Μουνατίᾳ Φιλουμενῇ κατεσκεύασεν τὴν σκάφην. Dein coniicias: [ἐν δὲ τῷ] κ[ει]μένῳ πέρι[ξ] Ὄλυμπις Ὀλυμπίου, Αὐρ. Εὐσέβεια - - - Completur sententia, si ΟΛΟΓΩ mutatur in ΘΑΦ[Η]ΤΩ[Ν], θαφήτων, ut n. 2839. 11. scriptum est ἐνθαφεῖτων. Tum videtur aliquid ex verbo χωρίζω esse: κεχω[ρ]ι - - Si deletur istud ΡΙ parte quinta, scribi potest: ἐκκεχω[ρ]ι[στ]αι [δ]ὲ [κ]αὶ τὸ μέσ[ο]ν, vel ΤΟΡΙ mutato in ΤΗΝ scripseris: ἐκκεχω[ρ]ί[σθ]αι [δ]ὲ [κ]αὶ τ[ὴν] μέσ[η]ν, et reliqua deinceps, quae aperta sunt, ἐπὶ τῷ καταθέσθαι τὸν [γ]ενόμενόν σου (Munatiae opinor) [ἄ]νδρα Αὐρ. Ἀ[σ]κληπιόδοτον. καὶ [μ]ηδένα (sc. ἕτερον) ἐ[ξ]ὸν εἶναι κατατεθῆναι. εἰ τις δὲ ἂν σκυλῇ, δώσει τῷ ἱερ[ω]τάτῳ ταμείῳ [✱] α, [κ]αὶ τῇ πόλ[ε]ι ✱ α. Ad formulam τὸν γενόμενον ἄνδρα cf. n. 2840. In nostro quidem titulo offensionem praebet hoc, quod Munatiae pristino marito etiamtum ut videtur superstiti locus in sepulcro conceditur, quod secundus maritus condit: sed ille prior maritus si uxorem in gratiam secundi dimiserit sine discordia, quidni eodem sepulcro sit condendus visus?

cet. Dall. ΧΙΛ cet. Mart. ΕΛ cet. Tum Fell. ΛΕΓ ΙΔΓ ΙΔΤΕΜΙΝ, Dall. ΛΕΓ. ΙΛ. ΓΕΜΙΝ, reliqui quod dedi. Vs. 2. Sest. Hamm. Fauv. Dall. ΧΕΙ, Fell. pro hoc ΧΕΙ tantum ΧΕ, Mart. ΕΙ. In fine Fell. Τ+, Mart. ΤΙ, Sest. Fauv. ΤΗ, Dall. Hamm. ΤΡ, ut dedi. Vs. 3. init. Fell. . ΟΝ, Mart. ωΝ, reliqui ΤΩΝ. Vs. 4. Fell. ΚΥΙΤΑΝΙΚΙΣ; Α praemisi ex Sest. (qui solus male ΑΚΥΤΤ cet.) Dall. Hamm. Hoc Α omittit etiam Mart. Η pro Fellowsii Ι dedi ex Sest. Dall. Hamm. Mart. In fine Fell. ΚΕ . . . ΣΟΝ, unde intelligas spatium aliquod ob vitium lapidis esse vacuum relictum; Mart. ΚΕΝΣΩΝ (ubi Ω vitiosum esse vel inde patet, quod Mart. alias habet ω); reliqui ΚΗΝΣΩΝ. Vs. 5. Fell. ΜΥΣΙΑΧ, reliqui quod dedi. Vs. 6. Fell. . . ΚΑ ΤΟ, Mart. ΣΚΑΤω, Dall. : : : ΕΚΑΤΟ, Sest. Hamm. ΤΗΣΚΑΤΩ. Vs. 7. Hamm. - - ΝΑΚΗΣ, Dall. - - - ΚΗΣ. In fine Fell. ΕΠΕΑΡ, reliqui quod dedi. Vs. 8. init. Fell. Sest. Mart. - - ΑΣ, Dall. - - ΤΑΣ, Fauv. ΧΕΤΑΣ, Hamm. ΧΕΙΑΣ. Vs. 9. init. Fell. . Σ, Fauv. Ι . Σ, Sest. - - Σ, Dall. Hamm. ΑΣ (Mart. nihil). Vs. 11. Fell. Mart. ΔΟΓΟΥ, reliqui quod dedi. Vs. 12. Fell. +ΛΟΥΚΗΝΟΣ; crux initio posita non est Christiana (conf. var. lect. vs. 2.). Mart. hoc loco habet ΟΥΚΗΝΟΣ, Fauv. . . . . ΛΟΥΚΗΝΟΣ, Sest. ΛΟΥΚΗ ΝΟΣ, Hamm. ΔΟΥΚΗΝΟΣ, Dall. ΙΝΟΥΑΚΥΙΛΛΙΟΣ, manifesto de suo. Tum Fell. ΑΡΧΕΔΑΟΣ; Λ dedi ex reliquis. Vs. 13. pro Κ Fell. Mart. lacunam habent; reliqui habent ΚΑΙ excepto Hammero, qui integrum ΚΑΙ omittit. Dall. addit ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ, haud dubie de coniectura.

Τὸν δεῖνα] χειλίαρχον λεγ(εῶνος) ιδ Γεμίν[ης], χειλίαρχον λεγ(εῶνος) ιε, ἐπίτρ(οπον) τῶν Σεβ(αστῶν) ἐπαρχείας Γαλλίας Ἀκυϊτανικῆς ἐπὶ κῆνσον, ἐπίτρ(οπον) ἐπαρχείας Μυσίας τῆς κάτω, ἐπίτρ(οπον) ἐπαρχείας [Θρ]ᾴκης, ἐπίτρ(οπον) δουκ(ηνάριον) ἐπαρχείας Δαλματίας καὶ Ἰστρίας, ἐπίτρ(οπον) δουκηνάριον Ἀλεξανδρείας τοῦ ἰδίου λόγου, . . Δουκῆνος Ἀρχέλαος τὸν [ἑαυτ]οῦ φίλον καὶ [εὐεργέτην vel *πάτρωνα].*

Titulus secundi saeculi exeuntis vel tertii saeculi esse videtur. Legio XIV. Gemina in inscriptionibus Latinis saepe memoratur, modo Victrix, modo M. (Martia); simpliciter Gemina vocatur ap. Orell. Syll. Inscr. Lat. n. 922. 2103. 2377. (2702. ubi eadem est inscriptio quae n. 2377.) 3077. 3100. et in lapide Capitolino ap. Lips. ad Tac. Hist. II, 43. partim eadem hac, in quam titulus noster referendus est, aetate. Ex Octaviani Augusti legionibus legionem XIV. Geminam sua aetate superfuisse testatur Dio Cassius LV, 23. in Pannonia superiore tum collocatam (cf. inscript. ap. Orell. n. 3106.). Mox *τῶν Σεβαστῶν* potest ad Septimium Severum et Caracallam, vel ad alios inferioris aetatis Imperatores simul regnantes referri. Vss. 5. 6. *Μυσία ἡ κάτω* non Mysiae Asianae pars est, sed Moesia inferior; Moesia Graecis *Μυσία* est, eodemque nomine utitur Ammianus XXVII, 4, 12. Procuratorum ducenariorum prima quantum scio mentio fit ap. Suet. Claud. 24. posthac horum et centenariorum ac trecenariorum passim mentio fit, etiam in Latinis Graecisque titulis. Eos a stipendio denominationem tulisse satis constat. *Ἐπίτροπος τοῦ ἰδίου λόγου* est *Procurator rat. privat.* qui etiam *ἐπιτροπεύσας λόγων πρειβάτης* audit in titulo Graeco et Latino Velitris effosso (Orell. Syll. Inscr. Lat. n. 946.). Vs. 12. pro cruce fuit siglum praenominis; *Caium* infert Hammerus in interpretatione sua, nescio quare. Nomen viri videtur *Ducenus* esse, ut *Ducenia* habetur ap. Murat. p. MCCCXXXVIII. 2.

3752.

In Museo Britannico, in fragmento eburnei baculi perforati et virgati; transcripsit Müllerus.

ΙΕΡΟϹΑΓΩΝ — *Ἱερὸς ἀγὼν*
ΝΙΚΑΙΕΩΝ — *Νικαιέων.*

et in altera parte:

ΕΥΤΥΧΕΙϹ — *Εὐτυχεῖς*
ΚΑΙΡΟΙ — *καιροί.*

Priori inscriptioni similes sunt in nummis Nicaeensibus, ut Commodi et Gallieni (Eckhel. D. N. T. II. p. 428.). Baculum hoc videtur brabeutae esse.

3753.

Prope *Nicaeam*, ad lacum Ascanium; ed. Sestinus Lett. odepor. Vol. II. p. 60.

ΟΡΟΣ . ΚΒ : : : — *Ὅρος - - - -*
ΛΙΜΝΗΣ : : : — *λίμνης - - - -*
Α ΚΑΙ ΡΕ : : — - - - -

Videtur inscriptio termini esse.

3754.

Nicaeae ad ripam lacus Ascanii; ex Busbequianis ed. Gruter. p. MLXXXXVI. 5. et ex schedis Belsi Heusinger l. c. ad n. 5745. p. XII. Has schedas et ipse inspexi. In Belsi schedis a Dornsuamo digestis lapidem per incuriam tribui Nicomediae, recte annotavit Heusinger: quippe quam Belsus praefationem praemiserat lapidi Nicomedensi, qui editus est ap. Gruter. p. MLXXIX. 2. ea casu in hunc Nicaeensem cessit.

ΛΟΝΓΟΣΥΙΟΣΣΟΣΣΙΑΝΟ .
ΛΟΝΓΟΥΛΙΟΥΛΕΥΤΟΥΑΠΟ
ΛΙΠΟΝΓΕΡΟΥΣΙΑ✱ΒΦ
ΕΠΙΤΩΡΟΔΙΖΕΣΘΑΙΑΥ
ΤΟΝΖΗΣΑΣΕΤΗΚΓ
ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ

Constanter Grut. C, Bels. Σ. Vs. 1. Grut. ΛΟΝ ΓΟϹΥΙΟϹϹΟϹϹΙΑΝΟϹ, Bels. ΛΟΝΟΣΥΙΟΜΣΟΣ ΣΙΑΝ: omisi igitur ultimum ap. Grut. C, et pro ΝΓ scripsi ΝΓ (cf. vs. 2.). Vs. 2. Grut. ΛΟΝΓΟΥΟΥΛΕΥ ΤΟΥ, Bels. ΛΟΝΓΟΥΛΙΟΥΛΕΥΤΟΥ (fuisse videtur

3761.

Nicaeae in lapide sepulcrali; ex schedis Köhleri Fauvelianis.

ΤΟΣΟΝΕΙΚΟΙ
ΟΣΑΔΕΑΟΕ·Χ·
. . . .

[Ὁ δεῖνα] ἀδε[λφ]ὲ χ[αῖρε].

3762.

Nicaeae in muro domus, cippus anaglyphus, quo repraesentantur duae columellae striatae aëtoma sustinentes, in quo medio est corona vel clypeus; in area inter columnas legitur inscriptio. Ed. Sestinus Lett. odepor. Vol. II. p. 63. Habeo ex schedis Köhleri Fauvelianis.

ЄΙΑΜЄΝЄ
ΚΡΑΤΟΥ
ΖΗCΑCΑCΤΗΝC
ΧΑΙΡЄ

Formam litterarum dedi ex schedis, nec multum differt Sest. Vs. 3. Sest. ΖΗCΑCΑΣΤΗΝ : : C, Fauv. ΖΗCΑCΑCΤΗΝΟ. Vs. 4. abest a schedis.

- - εια Μενεκράτου, ζήσασα [ἔ]τη ν[ε].
χαῖρε.

3763.

Lapis quadratus in subterraneis Musei Britannici; ex schedis Mülleri. Unde ille lapis reportatus sit, nescio. Inter *Nicaeenses* titulos rettuli argumenti causa. Puncta vss. 1-5. apposita sunt in lapide.

.ΚΑΤΙΛΛΙΑ.
.ΓΑΥΡΙΑΝΗ.
.ΝЄΙΚΑΗΝΗ.
.ΖΗCΑCΑΕΤΗ.
.ΚΗ.
ΜΑΡΚΟC.ЄΠΙΚΤΗΤΟ
.ΤΗCЄΜΝΟΤΑΤΗΚΑΙΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗCΥΜΒΙШΚΑΛΗ
ΜΝЄΙΑCΚΑΙCΤΟΡΓΗCΧΑΡΙΝ

Κατιλλία Γαυριανὴ Νεικαηνή, ζήσασα ἔτη κη.
Μάρκος Ἐπίκτητο[ς] τῇ σεμνοτάτῃ καὶ γλυκυτάτῃ συμβίῳ καλῇ μνείας καὶ στοργῆς χάριν.

3764.

Nicaeae in horto Turcae in lapide, in quo anaglyphum cellulam repraesentans et in ea collocatum iuvenem, qui altera manu tridentem s. fuscinam, altera cultrum tenet (ut Retiarii titulo in Maffeii Mus. Ver. p. CXXV. 4. addita eadem haec arma ad latus sunt); ex schedis Alexandri De Laborde a Letronnio missis.

ΤΟΝΘΡΑΣΥΝΕΝΣΤΑΔΤΟΙΣΙΣΟΡΑΣΜΕΧΥΝΡ
ΕΧΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝΡΗΤΙΑΡΙΟΝΤΟΝΠΡΙΝΛΕΚΥΛΗΤΟΝ
ΘΗΡΑΣΕΝΣΤΑΛΙΟΙΣΙΙΑΙΣΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΔΡΠΛ: : : : : : Ν
ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣΟΝΟΥΚΗΣΧΥΣΑΤΙΔΑΝΗΣΙ
ΜΟΙΡΑΝΔΕΟΥΚΕΦΥΙΟΝΕΙΠΗΝΜΙΤΟΣΟΥΤΟΣΟΜΟΙΡΟΝ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΒΕΔΤΑΣΓΙΝΟΣΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΕΚΙΩΝΑΥΤΥ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝΧΑΙΡΕΓΙΑΡΟΔΡΤΓΑ

Τὸν Θρασὺν ἐν σταδ[ί]οις [ἔ]σορᾷς με [νέκ]υν, [παροδεῖτα],
ἒ Χρυσόμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν [δ]ὲ κυ[ν]η[γ]όν,
Θήρας ἐν στα[δ]ίοις [π]ά[σ]ας π[αλ]ά[μ]ῃ [τ]έχνης [ἀ]ρ[ίδηλο]ν.
ἔκ[τ]εινεν δέ [μ]ε [Ἰχθ]ύς, ὃν οὐκ [ἴ]σχυσα [πλ]ανῆσ[α]ι·
μοῖραν δ᾽ οὐκ ἔφυ[γ]ον· ἐ[πεὶ] ἦν μίτος οὗτος ὁ Μοιρ[ῶ]ν.
Ἡλιόδωρος ....ινος Χρυσομάλλ[ῳ] ἐκ [τ]ῶν αὐτ[ο]ῦ μνείας χάριν. χαῖρε [π]αροδ[εῖτ]α.

Initium epigrammatis, sed nostro hoc recentioris, simile est in Anthol. Planud. ap. Iacobs. ed. Anthol. Palat. T. II. p. 740. n. 379. τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα. Finem vs. 1. correxi et supplevi ex n. 3765. Vs. 2. valde offendit primum E, quod quoniam non audeo tollere, sumo istum poetam ἒ sive ἓ simplex posuisse pro interiectione dolorem significante. Ita Χρυσόμαλλον primam corripiet, quod non est sine exemplo. Sin deleveris istud E incommodissimum, vocis Χρυσόμαλλον prima legitime producetur, nec minus secunda, ut in φιλομμειδής, Ἱππομέδων apud Aeschylum, et aliis. Possis et ἢ corrigere. Ῥητιάριον est quasi ῥητιάριν, de qua forma cf. n. 3765. et n. 2663. Mox praestabat τοπρὶν dici. Κυνηγὸν intellige venatorem circensem sive bestiarium. Vs. 3. utut te torseris, prodibit heptameter: hexameter existet, ubi sustuleris vocem τέχνης, vel potius solos nostri apographi ductus ΕΧΝΗ (Τ ligatum erat vel cum Ε vel cum praecedente littera Η): et constat passim aliquid, quo turbatur metrum, epigrammatis insertum esse, ut n. 954. Eiecto vero τέχνης, praetulerim scribi: Θήρας ἐν στα[δ]ίοις [π]ά[ση]ς π[αλ]ά[μ]ῃσι [ἀ]ρ[ίδηλο]ν, ita ut Iota paragogicum in recitatione abiiciatur. Ut supra exempli causa magis quam veri assequendi spe restitui, medium Ι in litteris ΙΙΑΙΣΑΣ et Ι ante ΔΡ delendum, ultimum vero hoc versu Π in Ι mutan-

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
ΣΕΥΗΡΟΣΚΛΗΜΕΝΤΟΣΖΩΝ		ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΕΑΥΤΟΥ	ΓΥΝΑΙΚΙ	ΜΟΥΝΑΤΙΑ	ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΚΑΤΕΣΚΕ ΥΑΣΕΝΤΗΝ		ΣΚΑ	ΦΗΝ		ΚΗΜΕΝΩΠΕΡΙ
ΟΛΥΜΠΙΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥΑΥΡΕΥΣΕΒΕΙ	Α	ΟΛΟΓΩΕΚ	ΚΕΧΩΒΙ	ΑΙΜΕΣΑΙΤΟΡΙΜΕΣΚ	ΝΕΠΙΤΩΚΑΤΑΘΕΣ
ΘΑΙΤΟΝΤΕΝΟΜΕ ΝΟΝΣΟΥΟΝΔΡΑΑΥ	ΡΑ	ΚΛΗΠΙΟΔΟ	ΤΟΝΚΑΙΕΚ	ΗΔΕΝΑΕΣΟΝΕΙΝ	ΑΙΚΑΤΑΤΕΘΗΝΑΙ
ΕΙΤΙΣΔΕΑΝΣ ΚΥΛΗΔΩΣΕΙΤΩ	ΙΕΡ	ΤΑΤΩΤΑ	ΜΕΙΩΧΑ	ΑΙΤΗΠΟΛΑΡΙ✱Α	

3758.

Nicaeae in coemeterio, in marmore exiguo, cum anaglypho militem armatum repraesentante; ed. Dallaway Constantinopol. p. 171. n. 5. (cf. p. 170.)

ϹΤΡΟΝΙΚΗ.ϹΚΟΡΠΩ.ΙΔΙΩ
ΑΝΔΡΙ.ΕΚ.ΤΩΝ.ΙΔΙΩΝ.ΜΝΗΜΗϹ
ΚΑΡΙΝ:::::

Dele puncta.

Στρ[ατ]ονίκη? Σκόρπῳ ἰδίῳ ἀνδρὶ ἐκ τῶν ἰδίων μνήμης [χ]άριν.

Scorpus nomen habetur ap. Fabrett. Inscr. p. 273.

3759.

Prope *Nicaeam* in campo ad viam extra portam Constantinopolitanam, horae fere itinere ab urbe ad vicum Turcicum Omèr-Kioj, est obeliscus, qui Turcis vocatur Dichil-Tasce (lapis acutus) et Besce-Tasce (quinque lapides), compositus ex basi quadrata et pyramide triangulari, quae quinque constat lapidibus, deficiente cacumine, olim triginta fere pedum altitudine Sestino arbitro. Infimo pyramidis triangularis lapidi imposita est inscriptio. Primus ed. Pocock. Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 29. dein ex Belsi et Dornsuami schedis Heusinger l. c. ad n. 3745. p. IV. Sestinus Lett. odepor. Vol. II. p. 78. Hammer l. c. ad n. 3745. p. 188. 5. Ego habeo ex ipsis Belsi et Dornsuami schedis, item ex schedis Köhlerianis, quas quantum ex ductibus video, scripsit Dubois, et ex aliis Köhleri schedis Fauvelianis, postremo ex schedis Alexandri De Laborde, quas misit Letronnius.

ΓΚΑΣΣΙΟΣΦΙΛΙΣ
ΚΟΣΓΚΑΣΣΙΟΥΑΣ
ΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥΥΙΟΣ
ΖΗΣΑΣ ΕΤΗ ΠΓ

In utroque latere et infra addita sunt varia signa Christiana, quae Lab. tantum infra apposita habet, Belsus in utroque latere, Dorns. quantum notavi, infra et ad sinistram: haec omnia aliena esse ab ipso titulo et recentius exarata nemo negabit. Σ est apud omnes excepto Belsi exemplo ap. Heusing. sed schedae Belsi habent Σ. Lectionem dedi eam, quam Poc. Dub. Lab. consensu tenent. Quod apud hos vss. 1. 2. est praenomen Γ, idem offert Sest. sed Dorns. Bels. Hamm. Fauv. Τ praebent. Vs. 3. quod dedi ΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ, praeter Poc. Dub. Lab. habet Hamm. Apud Dorns. est ΚΛΙΠΠΟΔΟΤΟΥ, ap. Bels. ΚΛΙΠΠΟΛΟ·ΤΟΥ. Fauv. Sest. ΚΛΗΠΙΟΔΟΥ, in quo Sest. putabat latere Ἀσ||κληπιάδου. Praeterea varietas nulla extat memorabilis.

Γ. Κάσσιος Φιλίσκος, Γ. Κασσίου Ἀσκληπιοδότου υἱός, ζήσας ἔτη πγ.

Pater huius viri celebratur a Tacito Ann. XVI, 33. „Idem tamen dies et honestum exemplum tulit Cassii Asclepiodoti, qui magnitudine opum praecipuus inter Bithynos, quo obsequio florentem Soranum celebraverat, labentem non deseruit; exutusque omnibus fortunis et in exilium actus, aequitate deum erga bona malaque documenta." Haec acta sunt Imp. Nerone a. Chr. 66. Sed restituit Asclepiodotum Galba; vide Dionem Cassium s. Xiphilinum LXII, 26. ubi vitiato nomine Κάσπιος Ἀσκληπιόδοτος Νικαεὺς audit.

3760.

In platea quadam urbis *Nicaeae*, in lapide fracto; ex schedis Belsi ed. Heusinger l. c. p. XVI. Ego ex ipsis schedis repraesento.

ΦΙΛΙϹΚΟϹΖ
ΗϹΑϹΕΤΗΘΕ

Φιλίσκος ζήσας ἔτη [ο]ε.

Numerum correxit iam Heus. Idem falso C pro Ϲ habet. Philiscus hic fortasse ex posteris prioris erat (n. 3759.).

Istud igitur incommodum ut devitarem, scripsi ἀκούων et λαῶν. Olim Melanippus dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis *populi excitaverat plausum et tumultum*. Mox praestabat scribi δέκ' ἄεθλα. Τρισκαιδέκατον τέλος ἔσχον est: τὸ ἆθλον τὸ τρισκαιδέκατον ἔσχον τέλος βίου.

3766.

In via Nicaeâ Dorylaeum, circiter viginti miliaria Anglica ab urbe Nicaea abest oppidum *Leucae* (αἱ Λεῦκαι ap. Annam Comnenam Alex. XI. p. 317. ed. Paris.), hodie Lefke, ad Gallum flumen; ibi repertam inscriptionem hanc ed. Keppel Itin. T. II. p. 169. ex schedis quas scripsit Hall Dr. Nos damus ex schedis Alexandri De Laborde, quas misit Letronnius.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗΔΙΙΑ
ΓΑΘΙѠꟺΑΖΤꟺѠ
ΚΑΙΡΟΥΦΕΙΝΗΑΡΗΤ
ΘϹΚΑΙꟺΑΖΙꟺΟϹΑΝ
ЄΘΗΚΑΝΥΙΤЄΙЄΑΥ
ΤѠΝΚΑΠѠΝΙΛΙѠ
ΠΑΝΓѠЄΥΧΗϹΧΑΡΙΝ

Formam litterarum, quae est aevi inferioris, non tamen ut putatur Byzantini, expressi ex schedis quantum potui. Vs. 2. Lab. ΤΑΘΙѠ, Kepp. ΓΑ ΘΙΩ, idemque deinceps ..ΑΖ..Ω. Vs. 3. Kepp. sub finem ΝΑΡΕΤ pro ΝΗΑΡΗΤ. Vs. 4. pro ꟺΑ ΖΙꟺΟϹ Kepp. ..ΑΖΙ..ΟΣ. Vs. 7. idem ΠΑΝ ΕΥ cet. Lab. ut dedi, nisi quod initio habet ΠΛΝ.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Διῒ Ἀγαθίῳ, Μα[ξί]μῳ καὶ Ῥουφείνῃ
Ἄρητ[ο]ς καὶ Μά[ξ]ιμος ἀνέθηκαν ὑ[π]ὲ[ρ] ἑαυτῶν κα[ὶ
τ]ῶν ἰ[δ]ίω[ν] πάν[τ]ω[ν] εὐχῆς χάριν.

Non dubito quin Ἀγάθιος sit cognomentum Iovis. Qui deinceps coniunguntur Maximus et Rufina videndum ne parentes Areti et Maximi dedicantium sint: quamquam mirum est quod aliquid voti causa Iovi et parentibus dicant.

3767.

Ibidem, iisdem litterarum formis; inest figura serpentis. Ed. Keppel ibid.

ΑΣΚΛΗΙΠΟ
ΚΑΤΑΕΠΙΤΑ
ΓΗΝΟ....
ΔΑ
ΟΛΛ
ΥΥΠΘ
ΤΟΥΚΑΙ
ΔΙѠΝ

Ἀσκλη[πιῷ]
κατὰ ἐπιτα-
γὴν [τοῦ δεῖνος]
[ἀνέθηκεν ὁ δεῖνα]
- - - - [ο-]
υ ὑπ[ὲρ ἑαυ-]
τοῦ καὶ [τῶν ἰ-]
δίων [πάντων].

Cf. n. 3766. Aesculapio dedicatum hoc monumentum esse praeter vs. 1. docet serpens. Qui id condi iussit, deus fuerit vel sacerdos. Vs. 6. Υ prius superest ex genitivo, e. c. Ἀπ]ολλ[οδώρο]υ.

SECTIO TERTIA.

NICOMEDIA ET VICINA, CHALCEDON ET VICINA CUM CHALCITIDE INSULA.

Praeter titulos, quos hic edo, *Nicomedenses* esse n. 3293. et 3352. quos in Smyrnaeis edidi, sero intellexi ex schedis Peyssonelii a Zieglero missis.

3768.

Sabangiae sex ab urbe *Nicomedia* horis orientem versus, ad lacum, ubi olim fuisse oppidum *Sophon* recte videtur Leakio (Itin. As. min.), in ara exigua; ed. Vidua Inscr. ant. tab. IX, 1.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΜΔоΜΙΤΙоΣ
ΟΝΤΟΣ

Ἀρτέμιδι Μ(ᾶρκος) Δομίτιος - - οντος.

3769.

In marmore perforato, supra puteum, inter urbem *Nicomediam* et propinquam ecclesiam S. Pantaleontis; ed. Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. cet. T. I. p. 297.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἀμφ[ίπ]ολ' [ε]ὐτραφέης γεοθ[α]λπέος ὦ πτολι[ά]ρ[χ]α,
[ε]ἰῆναι κέλομαί σε σ[α]ω[τῆ]ρ' [ὑψι]μέ[δ]οντα,
καὶ τὴν ὑδ[ρ]οβό[λ]οισι δρόσεις πάνφο[ιτ]ον ἄνασσ[α]ν,
ἠδ' ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαίνουσιν.

dum fuit (sicut vs. 2. vacat secundum O, omninoque nimium incerta sunt apographa ex schedis iis petita, ex quibus solis hic titulus innotuit); et *θῆρας πάσας* statui accusativum esse. Vs. 4. valde difficilis est. Pro ΕΚΕ non dubito quin ΕΚΤΕ scriptum fuerit; ΔΕΙΕ mutandum mihi videtur in ΔΕΜΕ. Tum scripsi ΙΧΘΥΣ pro ΥΔΕΥΣ: neque offendor in tali carmine hiatu nec brevi secunda vocis *ἰχθύς*, quum praesertim grammatici accusativum *ἰχθὺν* putaverint apud Pindarum corripere ultimam, licet sine causa (vide Steph. Thes. ed. Paris. v. *ἰχθύς*). Retiarius pugnabat cum Gallo s. Mirmillone s. Secutore, qui in galea piscis imagine insignitus erat: a pisce *mormyre* petitum etiam nomen Mirmillonum putatur, cui etymo convenit aliquatenus scriptura Μουρμίλλων n. 2888. Et Mirmilloni accinebat Retiarius: *Non te peto, piscem peto: quid me fugis, Galle?* Vide de his rebus et de Retiario in universum Forcellin. Lex. Lat. et auctores ad n. 2663. citatos. Haec quum ita sint, haud inficete Mirmillo hic videtur Ἰχθὺς dictus esse. In fine versus videtur *πλανῆσαι* scriptum fuisse, hoc est *inducere in errorem artibus:* variis enim artibus inter se dimicabant Retiarius et Mirmillo. Vs. 5. ΕΙΠ mutandum in ΕΠΕΙ. Vs. 6. quid lateat in litteris ΒΕΔΤΑΣΓΙΝΟΣ, non exputo.

3765.

Lapis formam basis referens, altus pedem et pollices quinque cum semisse vel paulo amplius, latus pedem et pollices quattuor cum semisse, olim Choiseulianus Catal. Dubois. n. 210. nunc in Museo regio Parisiensi Catal. Clarac. n. 578. in fronte continens hanc quam hic reddo inscriptionem, in dextro vero latere Christianam inscriptionem olim gestans, quam in Christianis referam. Antiquior haec inscriptio litteris exarata est pulcherrimis septem lineas Parisinae mensurae altis; supra est vacuum spatium pollicis unius, post vs. 10. vacuum unius pollicis et linearum quattuor cum semisse. Aeri incisam dedit Claracus in tabulis et Bouillon Mus. T. III. Cipp. et Inscr. tab. I, 21. litteris maiusculis vulgaribus Osannus Syll. p. 366. n. XXX. Tractavit Welckerus Syll. ed. alt. n. 47. p. 58 sqq. et hic quoque lapidem ipse inspexit. Habeo etiam ex schedis Mülleri et ex schedis, quas scripsit Dubois et misit St. Martin. Patria tituli ignoratur neque eam mihi contigit ex Christiana perspicere inscriptione; addidi *Nicaenis*, quod praecedenti simillimus est, nec dissimile veri Choiseulium Nicaea asportasse hunc lapidem, quum Dubois, Choiseulii adiutor, etiam alium Nicaeensem titulum (n. 3759.) transcripserit.

ΤΟΝΘΡΑΣΥΝΕΝΣΤΑΔΙΟΙΣΕΣΟ
ΙΣΜΕΝΕΚΥΝΠΑΡΟΔΕΙΤΑ·ΤΑΙ
ΑΡΗΤΙΑΡΙΝΔΕΥΤΕΡΟΝΠΑΛΟ
ΙΕΛΑΝΙΠΠΟΝ·ΟΥΚΕΤΙΧΑΛΚΕ
ΑΤΟΥΦΩΝΗΝΣΑΛΠΙΓΓΟΣΑΚΟ
ΔΑΝΙΣΩΝΑΥΛΩΝΚΕΛΑΔΟΝΛ
ΛΩΝΑΝΕΓΕΙΡΩ·ΦΑΣΙΝΔΗΡΑ
ΙΕΑΔΥΟΚΑΙΔΕΚΑΑΘΛΑΤΕΛΕΣΣ
ΥΤΑΔΕΓΩΤΕΛΕΣΑΣΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟ
ΤΕΛΟΣΕΣΧΟΝ 7

ϽΛΛΟΣ·ΚΑΙΞΟΗ·ΜΕΛΑΝΙΠΠ
ΙΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ·ΕΚΤΩΝ·ΙΔΙΩΝ
ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Formam tituli et litterarum et interpunctiones ac litteras mutilas dedi ex Dub. in schedis; Müll. ut plurimum habet Α. Interpunctiones annotarunt etiam Müll. et ex parte Welck. Bouill. Variam lectionem non annoto universam. Vs. 1. primum Τ, quod dedi ex Clar. abest a plurimis apographis, etiam a Dub. Vs. 2. extr. plurimi quod dedi; Müll. ΤΑΥ pro ΤΑΙ, Os. ΠΑΡΟΔΕΙΤΑΙ et nihil praeterea. Post ΤΑΙ, et statim quidem pone Ι, lapis exesus est. Vs. 3. init. Dub. ΑΡΗΙΙΑΡΙΝ, Müll. ΑΡΗΙΙΑΙΙΝ, Clar. ΑΡΗΠΑΡΙΝ, Bouill. ΑΡΗ.ΙΑΡΙΝ, Os. ΑΡΗΤΙΑΡΙΝ: Welck. vidit Τ fere evanuisse, Ι insequens clare apparere. In fine plurimi ΠΑΛ vel ΠΑΛΟ, solus Dub. id quod dedi. Vs. 6. extr. omnes ΚΕΛΑΔΟΝ, excepto Os. qui ΚΕΛΑΔΩΠ. Pro ultimo Λ, quod dedi ex Dub. ceteri habent Α, quod Welck. quoque in lapide se vidisse affirmat. Vs. 9. extr. Ο omittitur a plurimis; habent Clar. Welck. qui id in lapide esse ultro affirmat; sed Os. pro eo Ω. Vs. 11. initio quae dedi, diserte habet Dub. reliqui duos priores ductus omittunt. In fine versus Clar. ΟΥ addit, manifesto de suo.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσο[ρᾷ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
τά[γμ]α ῥητιάριν, δεύτερον πάλον [Μ]ελάνιππον.
οὐκέτι χαλκε[λ]άτου φωνὴν σάλπιγγος ἀκο[ύων
οὐ]δ' ἀνίσων αὐλῶν, κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.
φασὶν δ' Ἡρ[ακλ]έα δύο καὶ δέκα ἆθλα τελέσσ[αι·
ταῦ]τα δ' ἐγὼ τελέσας τρισκαιδέκατο[ν] τέλος ἔσχον.
[Θά]λλος καὶ Ζόη Μελανίππ[ῳ μ]νείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίησαν.

Titulum referri ad Retiarium, vix opus est ut moneam. Vs. 2. extr. 3. init. ΤΑΙ - - Α difficultatem obiicit. Welckerus dedit *ταινίᾳ*, palmam lemniscatam intelligens, qua ornatus fuerit gladiator: sed ipsi non placet omissa praepositio et oratio mutila. Ut certe versum explerem, dedi *τάγμα*: *Audacem in stadiis me vides, ordine Retiarium palum secundum.* Vocis *τάγμα* ultima producitur, quod sequitur ῥ. De *δευτέρῳ πάλῳ* cf. ad n. 2663. Quodsi haec dictio ad sortem pertinet, videtur Melanippus tum quum periret secundus palus fuisse. De tuba signo commissionis vide Welck. l. c. Hic vero scripsit: *οὐκέτι χαλκελάτου φωνὴν σάλπιγγος ἀκούω, οὐδ' ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον ἄθλων ἀνεγείρω*, et *ἄθλων* quidem ex sua et Iacobsii coniectura, quae etiam Müllero in mentem venerat. Commendat hanc coniecturam situs litterarum vs. 7. init. ante quas putes perisse unam minimum litteram: sed impeditus sensus est. Non enim *dimicans* gladiator videtur *tibiarum* imparium *sonum excitare*, sed tibiae accinunt dimicantibus, ut saltui in ludis certe Olympicis (Pausan. V, 7. extr. et V, 17, 4.); ad eundem fere morem referenda mulier Phrygias tibias inflans in ludis, quos in Peliae funebribus actos repraesentabat arca Cypseli, et tibicen inter pugiles positus ibidem (Pausan. V, 17, 4.).

[Α Γ] Α Θ Η [Ι] Τ Υ [Χ Η Ι]
ΙΟΥΛΙΑΝΑΥΓοΥΣΤΑΝΣΕΒ....
ΜΗΕΡΑΣΤΡΑΤοΠΕΔΩΝΗΜΕ...
ΜΗΤΡοΠοΛΙΣΚΑΙΠΡΩΤΗ
ΒΕΙΘΥΝΙΑΣΤΕΚΑΙΠΟΝΤΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΗΣΕΟΥΗΡΙΑΝΗΔΙΣ
ΝΕΩΚΟΡΟΣΝΗΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΙΕΡΑΚΑΙΑΣΥΛΟΣΦΙΛΗΠΙΣΤΗ
ΚΑΙΣΥΜΜΑΧοΣΑΝΩΘΕΤΟΔΗΜΩ
ΤΩΡΩΜΑΙΩΝΔΙΕΠΟΝΤοΣΤΗΝ
ΕΠΑΡΧΕΙΑΝ·Μ·ΚΛΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΤΟΥΛΑΜΠΡοΤΑΤοΥΠΑΤΙΚοΥ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓοΥ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΛΟΓΙΣΤΕΥΟΝΤΟΣΚΑΙΣΕΡΝΙΟΥ
ΣΤΑΤΙΑΝοΥΤοΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥ

Pertinet ad Iuliam Domnam, Sept. Severi uxorem, matrem castrorum, quod illi elogium publice tributum esse notum est. In elogiis Nicomediae, quorum partem offerunt etiam nummi apud Eckhelium et alios, primum est *ἡ με[γίστη]*, si recte conieci; hoc certe magis ex usu est quam *ἡ μεγάλη*, quod dedit amicissimus Letronnius. Deinde etsi spatium angustius est, scripsi *[καὶ]· μητρόπολις*, ut in multis titulis est *ἡ λαμπροτάτη καὶ μητρόπολις* (cf. exempli causa n. 3197. 3202. 3204. 3205. 3206.). Metropolis Nicomedia audit iam in Germanici nummo (vide Eckhel. D. N. T. II. p. 430.). De vocabulo *λογιστεύοντος* cf. ad n. 3747. *Caesernius* nomen est in Latinis inscriptionibus haud infrequens.

3772.

Sabangiae prope *Nicomediam* (cf. n. 3768.); ed. Vidua Inscr. ant. tab. VIII. 3.

Ν Ο C
ΙΛΥΡΙΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
Ο Τ ω
ΡΙΚΗΣ·ΚΑΙΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ
ΜΑΣ·ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ·ΛΥΚΙΑΣ

Lapis ad dextram integer est, in ea parte ornamentis quibusdam cinctus; supra et ad sinistram est fractus; infra videtur integer esse.

Vs. 2. patet *ἐκ τῶν ἰδίων*. Vss. 4. 5. provinciae scriptae erant, quibus praepositus erat is, qui hoc titulo honoratur: *[Ἰσαυ]ρικῆς καὶ Καππαδοκίας, - - - [Παμφυλί]ας? Λυκαονίας, Λυκίας.*

3773.

Nicomediae in urbis parte, quae in planitiem porrigitur, orientem versus, prope Turcicum templum iuxta monumentum sepulcrale Muhametanum, lapis supra et ad sinistram fractus et vetustate ita corrosus, ut difficillimus ad legendum sit; ed. Vidua l. c. tab. VI. 1. Editor ipse dicit p. 7: „Propterea adhuc erroribus deformem profero, quamvis semel atque iterum emendaverim."

ΙΑΤΟΙΣ
ΥΛΑΜΡΥΠΑΜΡΕΣΡΚ
ΕΥοΝοΣΤοΝΑΤοΠοΝ
ΟΣΚΑΡΧΙΜΗΣΙοΥΔΙΑΒΙοΥ
ϽΜΗϽΙΑΝοΣΚΙϹοΙΝοΡοΥΛοΥ
ΥΠΑΙΛΩΝοΜΗΣΑΝΤοΣ
[Φ] Υ Λ Α Ρ Χ Ο Ι
Ε Υ Η Ρ Ο Σ Ο Κ Α Ι
Ω Ν Φ Υ Λ Α Ρ Χ Ο Ν
ΑΝΟΓΡΑΜΜ·ΤΟΝΦΛΑΡΧΟΝ
ΑΡΓΥΡΟΤΑΜΙΑΣΤΩΝΦΛΑΡΧΟΝ
Ο Σ Τ Ω Ν Φ Υ Λ Α Ρ Χ Ο Ν
Ω Ν Τ Ω Ν Φ Υ Λ Α Ρ Χ Ο Ν
ΝοΣοΚΠΙΠΕΡΑΣΟΦΙΛΟΕΙΜΣ

\- - - - - - - -
[διέποντος τὴν ἐπαρχείαν - - - το]ῦ λαμπρ(οτάτου) ὑπα[τι]-
(κοῦ), πρεσ[β](ευτοῦ) κ[αὶ ἀντιστρατήγου τῶν Σεβαστῶν,
λογιστ]εύον[τ]ος Τ. Νατ. Πον - - -? - - - [ἐπὶ ἱε-
ρέως Δι]ὸς? Καρχιμησίου? διὰ βίου - - - - -
[ἀγοραν]ομή[σ]αν[τ]ος κ(αὶ) κοινο[β]ούλου - - - -
- - - ὑπα... νομήσαντος,
- - - [φ]ύλαρχοι·
- - [Σ]εύηρος ὁ καὶ - - -, - - - [τ]ῶν φυλάρχ[ω]ν,
- - - - - - ἀνο[ῦ]? γραμμ(ατεὺς) τ[ῶ]ν φυλάρχ[ω]ν,
- - - - - - ἀργυροταμίας τῶν φυλάρχ[ω]ν,
- - - - - - ος τῶν φυλάρχ[ω]ν,
- - - - - - ων τῶν φυλάρχ[ω]ν,
- - - - - - νος ὁ κ(αὶ) Πιπέρας? ὁ φιλό[τ]ειμος.

Vss. 1 - 6. sola videtur magistratuum designatio scripta fuisse, qui tum munere fungebantur, quum titulus scriberetur: de Romanis magistratibus confer potissimum n. 3771. Vs. 4. pro *Διός* potest etiam *Ἀπόλλωνος* vel aliud numen reponi. Deinde exhibetur recensus phylarchorum urbis, qui non videntur

ΑΜΦΠΙΟΛΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΟΘΑΛΠΕΟΣΩΠΤΟΛΙΔΡΙΑ
...ΙΗΝΑΙ ΚΕΛΟΜΑΙ ΙΣΕΣ ΛΩΠΥΡΟΝ ΩΡΜΕΛΟΝΤΑ
ΚΑΙΤΗΝΥΔΝΟΒΟΛΟΙΧΙΔΡΟΣΟΙΣΠΑΝΦΟΠoΝΑΝΑΣΣΑΝ
ΗΔΕΑΝΕΜΟΥΣΟΙΠΑΝΤΑΠΝΟΑΙΣΦΥΤΛΑΠΕΙΑΙΝΟΥΣΙΝ
ΗΤΘΙ ... ΙΡΟΙΣ
ΥΨΙ ... ΝΗΣ
ΤΗΕ ... ΕΟΥΟ
ΝΕΡ ... ΣΩ
ΤΑΥ ... ΛΙΣ
ΑΥΕ ... ΑΣΟΙΑΣ
ΧΡΗ ... ΡΕΩΝΩ
ΧΡΩ ... ΕΑΙΝΑΙΣ
ΩΔΕ ... ΣΟΥΣΑ
ΔΗΜ ... ΙΕΡΕΙΑ
ΚΑΙΣ ... ΘΑΙ
ΑΣΤ ... ΝΟΣΤΛΣ
ΧΗΙ
ΩΔΕΙΑΙΩΣΕΝΕΠΩΙΑΑΕΡΕΣΣΟΜΕΝΟΙΠΟΛΙΗΤΑΙ
ΕΥΘΕΝΙΗΣΕΠΙΚΟΥΡΟΝΑΔΗΝΑΜΗΣΕΤΕΚΑΡΠΟΝ

De vss. 5-17. quidquam coniicere non est operae pretium. Vss. 18. 19. hi sunt:

[ἄ]δε[τ]αι? ὧς ἐνέπω. [τ]ά[δ' ἀ]ρεσσ[ά]μενοι, πολιῆται, εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπόν.

Est fragmentum oraculi magistratui alicui (*πολιάρχῃ*) editum de sterilitate annonae ut videtur consulenti. Vs. 2. dedi *εἶναι* p. *ἶηναι*, ut vs. 4. est *πειαίνουσιν*: lacuna vs. 2. nimia videtur a Luca annotata esse. Ni fallor vs. 2. de Iove dicitur, ut vs. 3. de Iunone. Correctio *ὑψιμέδοντα* paulo incertior est: ΠΥΡΟ videtur ΤΗΡΑ fuisse, scripta vocali Α, quae pronuntiando abiicitur, ut vs. 4. in ΗΔΕ fit; ΝΩΡ mutavi in ΥΨΙ.

3770.

Nicomediae ad fonticulum, in lapide arae superiorem partem ut videtur constituente, cuius summitas lata est pedes II pollices IX mensurae Anglicae, altitudo vero est bipedalis. Vs. 1. in plano latissimo scriptus est litteris paulo maioribus, reliqua in planis inferioribus duobus, quae angustiora sunt, et vss. 2-4. quidem in plano paululum latiori quam inferius, in quo sunt vss. 5. 6. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. VI. 4. et hinc Letronnius Journ. des Sav. 1827. Jan. p. 17. c. not. Habeo ex schedis Köhlerianis.

Α Γ Α Θ Η Ι : Τ Υ Χ Η Ι
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜ·ΑΥΡΗΛΙ..
ΑΝΤΩΝΙΝΟΝΑΥΓΟ...ΟΝΕΥΣΕΒΗΣ..
ΑΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤ·ΙΑΥΠ..
...ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΛ·Σ..
ΤΙΜΙΟΥΣΕΟΥΗΡΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΠΕΡΤΙΝ --

Vs. 2. Vid. ΑΥΡΙΛΙ, Köhl. quod dedi. Vs. 4. ultimum Τ cum lineola (cf. n. 3481.) inserui ex Köhl. in cuius schedis est tamen ΤΗΑ. Vs. 5. init. dedi quod Vid. habet, sed Köhl. inde ab initio versus: ΓΟΗ..ΑΥΤΟ cet. et certe ante ΑΥΤΟ coniicio vacuum vel distinctionem fuisse. Vs. 6. Vid. ΣΙΟΥΙ ΡΟΥ, quod correxi ex Köhl. Supplementa Viduae omisi.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλι[ον] Ἀντων[ε]ῖνον Αὐγο[υστ]ον, Εὐσεβῆ, Σ[εβ]αστόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας τ(ὸ) ια, ὕπ[ατον] τὸ [γ], Αὐτοκράτορος Καίσαρος Λ. Σ[επ]τιμίου Σεουήρου Εὐσεβοῦς, Περτίν[ακος, Σεβαστοῦ υἱόν, ἡ πόλις cet.

Titulus pertinet ad Caracallam et a. u. c. 961. p. Chr. 208. Vs. 5. *τὸ γ* scripsi secundum annum trib. pot. XI. qui vs. 4. designatus est. Vidua scripserat *ὕπ[ατον, ἐπὶ] τοῦ Αὐτ.* Letronnius *ὕπ[ατον, ὑπὲρ] τοῦ Αὐτ.* De coniunctis titulis *Αὔγουστος* et *Σεβαστὸς* cf. n. 3771. et exempla collata ab Eckhel. D. N. T. VIII. p. 359. Nimirum altera vox, et in nostra quidem inscriptione Augusti appellatio, ad nomen ipsum pertinere visa est, et alterum vocabulum additum tanquam elogium honorarium: qua de re monuit Letr. In fine multa deesse patet collatis similibus titulis, ut n. 1075. 1185. 1320. nos quod exempli causa supplementum dedimus, brevissimum eorum est, quae eligi potuerunt.

3771.

Nicomediae in porticu domus Turcae, in ara elegante sed nunc truncata, lata et crassa pedes II pollices II; ed. Vidua l. c. tab. V. (cf. p. 6.) et hinc Letronnius l. c. p. 19. c. nott. In fine versus diligenter erasus est.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Ἀγαθῇ τύχῃ, Ἰουλίαν Αὐγοῦσταν, Σεβ[αστήν], μητέρα στρατοπέδων, ἡ με[γίστη καὶ] μητρόπολις καὶ πρώτη Βειθυνίας τε καὶ Πόντου Ἀδριανὴ Σεουηριανὴ δὶς νεωκόρος Ν[ει]κομήδεια ἱερὰ καὶ ἄσυλος, φίλη, πιστὴ καὶ σύμμαχος ἄνωθε τ[ῷ] δήμῳ τῷ Ῥωμαίων, διέποντος τὴν ἐπαρχείαν Μ. Κλ. Δημητρίου τοῦ λαμπροτάτου [ὑ]πατικοῦ, πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιστρατήγου τῶν Σεβαστ[ῶ]ν, λογιστεύοντος Καισερνίου Στατιανοῦ τοῦ κρατίστου.

..ΑΙοΣΕΡΥΦΩΝΟΣοΙΚΟΝ
..ΟΣΖΩΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤ[Η]
[Σ]ΥΜΒΙΩΜΟΥΜΑΡΚΙΑΚΑΙΠ[ΑΙ]
[Δ]ΙΜΟΥΜΑΡΚΙΑΝΩΤΟΝΒΩΜ[ΟΝ]
ΚΑΙΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΤΟΝΠΕ
ΡΙΚΕΙΝΟΝΤΟΠΟΝΚΑΙΤΡΙΝΧΟΝ
ΚΑΙΕΝΑΥΤΩΠΥΑΛΟΥΣΔΥΩΜΙ
ΑΝΜΕΝΦΟΙΤΗΝΕΤΕΡΑΝΔΕ . . .
ΣΑΝΚΤΗΝΑΠΟΤΩΝΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕ
ΝΩΝΤΟΠΩΝΚΑΘΩΣΗΩΝΗΠΕΡ
. . . ΕΙΑΠΟΤΗΣΡοΥΑΣΕΩΣΤοΥΑ
. . . ΑΝΤοΣΕΙΤΙΣΠΡΟΣΕΛΘΗΑ
. . . ΔΕΚΑΠΗΧΩΝΤΗΣΦοΙΤΗΣΠ..
. . . ΟΥΔΩΣΕΙΙΡΟΣΤΕΙΜοΥΕΙΣΗΝ
. . Ο . . . Ν ✱ ΒΦΚΑΙΤΩΤΑΜΕΙο ✱ ΒΙ
. . . ΠΡοΣΘΕΝΔΕΕΝΕΚΟΝΛΑΤΟ
. . . . ΟΥΔΕΝΕΥΡΗΣΙΣΤΗΣΠΥΑ
. . . . ΤΕΤΙΜΗΜΕΝΟΣΔΕΚΑΙΕΛΕΥΘΕ
. . . . ΠΑΡΑΤΩΝΚΥΡΙΩΝΜΟΥΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝ
. . . ΥΕΤΩΜΟΥΤΑΠΡΟΣΤΕΙΜΑ
. . . ΩΝΤΟΠΩΝΑΠΕΔοΜΗΝΚΑΤΑ
. . . ΑΛΛΙΣΤΩΧΑΙΡΕΤΕ

Γ]αΐος [Τ]ρύφωνος οἰκον[όμ]ος ζῶν ἑαυτῷ καὶ τ[ῇ σ]υμβίῳ μου Μαρκίᾳ καὶ π[αιδ]ί μου Μαρκιανῷ τὸν βωμ[ὸν] καὶ τὸν ἀνδριάντα καὶ τὸν περικεί[με]νον τόπον καὶ τρινχὸν καὶ ἐν αὐτῷ πυάλους δύω, μίαν μὲν φ[υ]τήν, ἑτέραν δὲ [ἐπει]ςακτήν. ἀπὸ τῶν περιωρισμένων τόπων, καθὼς ἡ ὠνὴ περ[ιέχ]ει, ἀπὸ τῆς Ῥούας ἕως τοῦ ἀ[νδρι]άντος, εἴ τις προςέλθῃ ἀ[πὸ] δέκα πηχῶν τῆς φ[υ]τῆς π[υάλ]ου, δώσει [π]ροςτείμου εἰς [τ]ὴν [π]ό[λι]ν ✱ βφ καὶ τῷ ταμεί[ῳ] ✱ β[φ]. . . . πρόσθεν δὲ ενεκονλατο . . . . ουδεν ευρησις τῆς πυά[λου]. τετιμημένος δὲ καὶ ἐλευθε[ρίᾳ] παρὰ τῶν κυρίων μου φιλανθρώπων πολειτῶν [τῷ κ]υ[ρί]ῳ μου τὰ πρόςτειμα [τ]ῶν τόπων ἀπεδόμην Κατ[λίῳ Κ]αλλίστῳ. χαίρετε.

Multum me exercuit hic titulus, nec tamen mihi contigit emendationem perficere. Oeconomum vidimus in Coa inscriptione et aliis, et redit paulo post n. 3793. cf. Epist. ad Rom. 16, 23. Ioseph. Archaeol. XI, 6, 12. Ex nostra inscriptione patet ministerium eius fuisse non admodum honorificum, quippe qui libertinus fuerit. Vs. 6. *τρινχὸν* pro *θριγκὸν* defendi potest; variat enim etiam in libris huius vocabuli scriptura. Mox vss. 8. 13. ΦΟΙΤΗΣ non intelligo; timidus propono lectionem *φυτῆς*, pro quo imperitus lapicida dederit ΦΟΙΤΗΣ. *Φυτὴν πύαλον* puto esse alveum sepulcralem nativo saxo incisum. Huic vss. 8. 9. opponitur . . . ΣΑΝΚΤΗ. Haec quoque lectio desperata est; sumpsi delendum esse Ν inter Α et Κ comparens, et ausus sum formam *ἐπειςακτὴν* pro *ἐπείςακτον*, ut dicitur *ἔπακτος* et *ἐπακτός* atque *ἐπακτή*. Vs. 21. emendatio *τῷ κυρίῳ* haud ambigua est. Locum, de quo agitur, emerat possessor (vide vs. 10.); itaque in fine dicit sese pro eo pretium domino solvisse, a quo emerat. *Τὰ πρόςτειμα* dictum est pro *τιμήν*, et *ἀπεδόμην* p. *ἀπέδωκα*, neutrum bene. Nam quod ap. Harpocr. et Suid. *ἀποδιδόμενοι* ex Antiphonte affertur p. *ἀποδιδόντες*, et *ἀποδιδόμεθα* p. *ἀποδίδομεν* (addito tamen *ἢ πιπράσκομεν*), postremo ap. Suid. *ἀπέδοτο* p. *ἐκδέδωκε, παρέδωκε*; de eo iudicari tuto non potest, quod loci, ex quibus ea vocabuli significatio petita est, non supersunt. Vs. 22. extr. latet nomen Romanum; sumpsi ΚΑΤΑ esse pro ΚΑΤΛ scriptum; sed Κάτλῳ non placet, itaque dedi Κατλίῳ. Ut enim *Catulus* Graecis est Κάτλος, ita *Catulius* potuit Κάτλιος dici. Nomen Catulius extat ap. Murat. T. II. p. MLXXXVIII. 7. ubi habetur *C. Catulius Decimius Tuti Catulii* f.

3778.

Nicomediae in muro horti cuiusdam; transcripsit Car. Rich. Vaughan, misit Levis Britannus.

ΕΡΜΑΦΙΛΟΣΧΡΗΣΤΙΩΝΟΣΦΥΣΕΙ
ΔΕΜΕΝΕΚΡΑΤοΥΣΝΑΥΚΛΗΡοΣΖΩΝΤο ɸ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΕΑΥΤΩΚΑΙ
ΝΥΣΗΕΡΜοΓΕΝΟΥΣΤΗΓΥΝΑΙΚΙΕΑΥ
ΤοΥΧΑΙΡΕΤΕ

Ἑρμάφιλος Χρηστίωνος, φύσει δὲ Μενεκράτους, ναύκληρος, ζῶν τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ Νύσῃ Ἑρμογένους τῇ γυναικὶ ἑαυτοῦ. χαίρετε.

3779.

Sabangiae prope *Nicomediam* (cf. n. 3768.) in via, in basi humo tecta; ex schedis Guil. Ouseley editus est titulus in Diar. class. Londin. T. XVI. p. 394. praeterea dederunt Ker Porter Itin. T. II. p. 730. Vidua Inscr. ant. tab. VIII. 2. (cf. p. 8.)

ΑΡΡΙΑΝΟΣ
ΔΟΙΔΑΛΣΟΥ
ΖΗΣΑΣΕΤΗ
ΜΗ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Ἀρῥιανὸς Δοιδαλσοῦ ζήσας ἔτη μη. χαίρετε.

Hoc est Viduae exemplum, nisi quod in illo vs. 2. Σ non accurate expressum est. Vs. 2. Port. ΔΟΙΔΑΣΟΥ; vs. 3. Ous. ΖΗΣΕΤΗ, Port. Ζ ΗΣ ΕΓΗ; vs. 5. Port. ΧΑΙΡΕ!Ε, Ous. ΧΑΙΡΕ (vide ad n. 3775.).

Δοιδαλσοῦ, genitivum nominis Bithyniaci, habes ap. Strab. XII. p. 563. pro quo *Δυδαλσοῦ* legitur ap. Phot. Bibl. cod. 224. p. 215. a. ed. Bekk. in excerptis ex Memnone. Eiusdem analogiae est nomen muliebre Bithyniacum *Ὠράδαλτις* s. *Ὠρόδαλτις* in nummis (Eckhel. D. N. T. II. p. 445 sqq.). Fl. Arrianus rerum scriptor Nicomediam patriam habuit; sed hic noster haud dubie alius est atque ille.

3780.

Nicomediae in summa urbe, in loco Bakcesmesi dicto, in cippo prope compitum in angulo domus privatae, pulchris litteris; ed. Ios. de Hammer, Umblick auf einer Reise von Const. nach Brussa p. 191. 8. (hinc Osannus Syll. Inscr. p. 240.) et rectius Vidua l. c. tab. VI. n. 2. (cf. p. 7.) Habeo etiam ex schedis Vaughani, quas misit Levis.

ΔΕΙΟΣΔΕΙΟΥ
ΖΗΣΑΣΕΤΗΚΗ
ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣ
ΕΝΠΟΤΙΩ
ΛΟΙΣ...ΧΑΙ
ΡΕ---

Vox ΧΑΙΡΕ maioribus litteris scripta est. Vs. 3. prima littera deest ap. Vid. Credo fuisse Ε. Vs. 4. Vid. Vaugh. ut dedi, Hamm. ΠΟΤΩ pessime; idem omittit reliqua. Vs. 5. Vid. ΑΩΙΣ, Vaugh. Λ (vel Δ) ΟΙ..., quae composui. Vs. 6. puncta addidi ex Vaugh.

Δεῖος Δείου, ζήσας ἔτη κη, τελευτήσας ἐν Πατι[ό]λοις. χαίρε[τε].

Correxi χαίρετε ex usu titulorum Nicomedensium (cf. ad n. 3775.). Ante hoc nulla lacuna est; fuit ibi opinor foliolum. Titulus est cenotaphii, nisi cineres defuncti Puteolis apportati Nicomediam erant.

3781.

Nicomediae, in coemeterio Armeniaco, in cippo, cuius superior pars excavata erat, ut in cavo collocaretur thorax; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 191. 10. Paulo rectius damus ex schedis Vaughani a Levisio missis.

ΚΚΟΥΡΤΙΟΣΝΕΙΚΟΜΗΔΗΣ
ΑΣΙΝΝΙΑΙΟΥΚΟΥΝΔΗΤΗΑΔΕΛΦΗ
ΖΗΣΑΣΗΕΤΗΝΒΧΑΙΡΕΤΕ

Κ(οΐντος) Κούρτιος Νεικομήδης Ἀσιννίᾳ Ἰουκούνδῃ τῇ ἀδελφῇ, ζησάσῃ ἔτη νβ. χαίρετε.

3782.

Leucae dimidiae spatio ab urbe *Nicomedia*, in muro ecclesiae D. Pantaleontis; ed. Paulus Lucas Itin. Gr. As. min. cet. T. I. p. 297. 9. Hinc transcripsit Bimardus, ex cuius schedis ed. Murat. T. III. p. MDCCX. 10. Nos damus ex ipso Luca.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΛΑΙΣΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

Μένανδρος Λαΐστου, Ἀρτεμιδώρα Μενάνδρου.
De voce Λαΐστου dubito.

3783.

Nicomediae in receptaculo fontis ad ecclesiam D. Gregorii; ed. Dousa Itin. Constantinop. p. 105. et e Dousanis Gruter. p. DCXCVII. 6. mutata versuum divisione. Nos damus e Dousa, omissis punctis, quae ille binis quibusque vocabulis intesposuit.

ΝΙΚΩΝΚΑΙΧΑΡΙϹΝΙΚΩΝΙΤΩΥΙΩ
ΖΗϹΑΝΤΙΕΤΕΑΓ·ΜΗΝΑϹΙΑ·ΧΑΙΡΕΤΕ

Νίκων καὶ Χάρις Νίκωνι τῷ υἱῷ, ζήσαντι ἔτεα γ̄ μῆνας ια. χαίρετε.

3784.

Marmor Musei Naniani n. 98. aeri incisum in Biagi Mon. Gr. inter epitaphia n. XXII. Origo lapidis incerta est; cur inter *Nicomedensia* coniecerim, res ipsa docet: non tamen Nicomediae hoc monumentum positum fuisse ultro annoto.

ΠΑΥΛΕΙΝΑΕΡΜ
ΟΓΕΝΟΥϹΝΕΙΚ
ΟΜΗΔΙϹϹΑΖΗ
ϹΑΕΤΗ·Μ
❦

Παυλεῖνα Ἑρμογένους Ν[ε]ικομήδισσα, ζήσ[α]σα ἔτη μ.

3785.

Circa *Nicomediam* in theca sepulcrali marmorea oblonga, cuius operculum in quattuor angulis acroteria habet, ex quibus suspendi coronae poterant; ex apographo, quod miserat Jouannin, primus interpres legationis Regis Francogallorum Constantinopoli, edidit Hasius et egregie commentatus est in Diario Asiatico Fasc. 47. (1826.) p. 257 - 278. Idem fere exemplum habeo ex schedis ab Ulrichio, Professore Hamburgensi, mecum communicatis, ex quibus formam tituli et litterarum reddo. Vs. 1. in operculo scriptus est.

ΑΙΛΙΟΣΣΕΠΤΙΜΟΣ
С Ε Ο Υ Η Ρ Ο С
ΑΝΑΙΩΣΑΜΗΝΤΩΝΣΥΝΓΕΝΩΝΜΟΥΤΗΝΠΥΕΛΟΝΕΜΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΜΟΥΣΥΝΒΙΩ Α Ι Λ Ι Α
Ι Є Ρ Ο Κ Λ Є Ι Η
ΚΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙΜΕΤΑΤΟΚΑΤΑΤΕΘΗΝΑΙΗΜΑΣΜΗΔΕΝΑΕΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΤΕΘΗΝΕΕΙΜΗΑΝΕΠΕΙΞΗΤΕΚΝΟΙΣΗΜΩΝΟΣΔΑΝΠΑΡΑΤΑΥΤΑ
ΠΟΤΗΣΕΙΔΩΣΕΙΠΡΟΣΤΕΙΜΟΥΤΩΤΑΜΕΙΩ Χ ΙΚΑΙΤΗΠΟΛΙ Χ ΒΚΑΙΑΡΒΕΙΛΑΝΟΙΣ Χ Λ
Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε

Vs. 8. Has. ΤΑΜΕΙΩ X ΙΚΑΤΗΠΟΛΙ. Ultimum Λ omittit Ulr.

*Αἴλιος Σεπτίμ[ι]ος Σεουῆρος ἀν[ενε]ωσάμην τῶν συνγενῶν μου τὴν πύελον ἐμαυτῷ καὶ τῇ γλυκυτάτῃ μου συνβίῳ Αἰλίᾳ Ἱεροκλείῃ. καὶ βούλομαι μετὰ τὸ κατατεθῆναι ἡμᾶς μηδένα ἕτερον κατατεθῆνε, εἰ μὴ ἂν ἐπείξῃ τέκνοις ἡμῶν· ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα πο[ι]ήσ[ῃ], δώσει προστείμου τῷ ταμείῳ * γ, καὶ τῇ πόλει * β, καὶ Ἀρβειλανοῖς * [α]. χαίρετε.*

Titulus videtur tertii fere a Christiana epocha saeculi esse, post Sept. Severi imperium. Vss. 1. 3. correxit Hasius. Ad formam Ἱεροκλείῃ cf. n. 3774. 4. Ad nomen hoc Hasius annotat, duos notos esse homines, qui Nicomediae habitarunt, alterum Diocletiano et Constantio Chloro aequalem, alterum Libanii amicum, qui Hieroclis nomine vocati sunt, et de his atque aliis eiusdem nominis ablegat ad H. Valesii Emendatt. I, 5. p. 9 sqq. et notam P. Burmanni p. 216 sqq. Mox de vocabulo ἐπείξῃ vide ad n. 3774. Vs. 8. primum siglum interpretor * γ; Hasius ex suo apographo dedit * ι,' docetque exemplis etiam ampliores multas infligi iis, qui sepulcrum violarint: sed aptissima inter triplicem, quam hic titulus irrogat, multam videtur ratio γ, β, α. *Arbilanorum* oppidum, manifesto subiectum Nicomedensibus, videtur locus *Eribulo* tabulae Peutingerianae esse, duodecim milia passuum distans ab urbe Nicomedia in via, qua itur Nicaeam, Xiphilino sive Dioni Cassio LXXVIII, 39. Ἐρίβωλον (vel Ἐρίβωλος) τὸ ἐπίνειον, ad sinum Astacenum, ap. Ptolem. Geogr. V, 1. Ἐρίβοια, in Itinerario Hierosolymitano (ap. Wessel. in vett. Rom. itinerariis p. 573.) *Hyribolum.* Haec indicavit Hasius p. 271 sq.

3786.

Nicomediae in superiore urbis regione in arca sepulcrali nunc fonti scaturienti subiecta, alta pedes II, longa pedes VI cum quadrante; inscriptio tamen tertiam tantum longitudinis partem occupat. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. VI. 3. (cf. p. 7.) Habeo etiam ex schedis Köhlerianis et Vaughani iis, quas misit Levis.

ΣΕΡΓΙΑ·ΔΗΜΤΡΙΑ
ϕ ΛΙΚΑΜΠΕΙΛΙΟΣ
ΘΡΕΠΤΟΣ·ΤΗΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΙϕΧΑΙΡΕΤΕ

Lineas circumductas solus habet Vid. Scripturam dedi ex Köhl. nisi quod hae schedae praefixum habent versum, quem incipit foliolum, continuant mera puncta: quem versum hinc alienum esse ex circumductis ap. Vid. lineis colligo. Vs. 2. init. Vid. Vaugh. ΔΙΚ; tum Vaugh. ΑΜΠΕΙΔΙΟΣ.

Σεργίᾳ Δημητρίᾳ Λικ(ίννιος) Ἀμπείλιος Θρέπτος τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. χαίρετε.

Ἀμπείλιος est p. *Ampelius.*

3787.

Prope *Nicomediam* ad pontem exiguum; ed. Dallaway Constantinop. vet. et nov. p. 162. In Graecis omisi puncta vocabulis interposita.

SOCRATES.VIVVS.SIBI.ET.AELIAE
MARITAE.HOC.MONVMENTVM.FECIT
ΣΟΚΡΑΤΗΣΣΞΩΝΣΕΑΥΤΩΚΑΙΑΙΛΙΑΙ
ΜΑΡΙΤΑΙΤΟΥΤΟΜΝΕΜΕΙΟΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

Σ[ω]κράτης [ζ]ῶν ἑαυτῷ καὶ Αἰλίᾳ Μαρίτᾳ τοῦτο [τὸ] μν[η]μεῖον κατεσκεύασεν.

Vs. 3. dele Σ ante ΕΑΥΤ cet.

3788.

In fonte vici Tawschandschil prope *Nicomediam*, in via qua itur Chalcedonem; ed. Ios. de Hammer l. c. ad n. 3780. p. 193. 14. Tractavit Hasius l. c. ad n. 3785. p. 262.

ΟΞΟΝΤΟΣΤΗΝΠΥΕΛΟΝΕΘΗΚΑ
--ΚΑΤΡΟΦΙΜΟΥΑΥΡΗΛΙΑ
--ΙΝΑΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥΑΙΝΑ
ΑΚΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙΜΕΤΑΤΟΚΑ
ΚΑΙΤΗΝΣΥΝΒΙΟΝΜΟΥΜΗΛΕ
ΑΤΑΤΕΘΗΝΑΙΕΙΔΕΤΙΣ
---ΟΙΣ--ΔΩΣΕΙΠΡΟΣ--
ΜΕΙΟ--ΑΦΚΑΙΤΗ--
ΑΝΩ----ΕΤΕ

*[Ὁ δεῖνα] τὴν πύελον ἔθηκα [ἑαυτῷ] καὶ τροφίμ[ῃ μ]ου Αὐρηλίᾳ - - - ίνᾳ καὶ τῇ γυναικί μου Αἰ[λί]ᾳ - - - ᾳ. καὶ βούλομαι μετὰ τὸ κα[τατεθῆναι ἐμὲ] καὶ τὴν σύνβιόν μου μη[δ]έ[να ἕτερον κ]ατατεθῆναι· εἰ δέ τις [παρὰ ταῦτα π]οι[ή]σ[ει], δώσει προς[τείμου τῷ τα]μεί[ῳ *] αφ, καὶ τῇ [πόλει * .. καὶ - - -]αν[οῖς * .. χαίρ]ετε.*

Vs. 3. extr. Αἰλίᾳ debetur Hasio. Idem vs. 3. initio exempli causa dedit Τρυφαίν[ῃ], et vs. 4. initio Ἀμμίᾳ (Αἰλίᾳ Ἀμμίᾳ); praecepitque simul quae vss. 4-8. dedimus, nisi quod vs. 7 sqq. scripsit: *δώσει πρὸς τὸ ταμεῖον * αφ καὶ τῇ πόλει ..... ανῶν * α.* Nostra nituntur titulo n. 3785. Ἡ πόλις est Nicomedensium, quibus subiectum erat id oppidum, ubi collocata haec theca sepulcralis fuit. Aurelia, cuius vs. 2. mentio fit, tum quum hic titulus collocaretur, iam illata sepulcro erat: quare posthac tantum dictum est: *μετὰ τὸ κατατεθῆναι ἐμὲ καὶ τὴν σύνβιόν μου*, omissa Aurelia.

3789.

Nicomediae in lapide discisso prope mosqueam Orchani; ed. Ios. de Hammer l. c. p. 191 - 9.

ΜΑΥ--ΙΟΙΧΡΙΣΤΙΝΙΝΟ--ΤΩΚΑΙΧΡΙΣΤΟΣ--ΝΓΟΕΜΕΘΑ

Μ. Αὐ[ρήλ]ιοι Χριστίνῖνο[ς] καὶ Χριστὸς [συ]ν[εθ]έμεθα?
\- - - -

Fortasse *Χρηστινῖνος* et *Χρῆστος* legendum. Pro --ΤΩ dedi solum Σ; Ω videtur sigli loco lectum esse.

3790.

Nicomediae; ed. Pocockius Inscr. ant. P. I. c. 2. s. 13. p. 31. his praemissis verbis: „Epigraphen insignem, sandapilae ad fontem incisam, quatuor lineis descriptam perdidi, sed hanc primam memoria habui."

ΕΚΤΟΡΕΟΝΤΥΜΒΟΝΟΝΕΘΑΥΜΑΣΕΘΕΙΟΣΟΜΗΡΟΣ

Ἑκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος Ὅμηρος.

Conf. Iliad. XXIV. extr.

3791.

In mansione Cartali prope *Pantichium* (Pantik s. Pandik); ex schedis Belsi ed. Iac. Frid. Heusinger et explicuit in programmate a. 1762. sollemnibus indutiarum indicandis scripto, ubi pro Belso non recte Dorensuamum appellat. Nos inspectis Belsi schedis reddidimus ligaturas, quas neglexit Heusinger.

ΘΕΣΩΑΒΑΧΙΩΠΑΝΣΑ
ΙΡΑΝΩΘΟΜΒΩΜΟΝΑΝΕ
ΣΤΗΣΑΜΑΞΙΜΟΣΜΟΥ
ΚΙΑΝΟΥΕΥΧΑΡΙΣΤΡΙΟΝ
ΕΤΟΥΣΘΣΕΟΥΗΡΟΥΚΑΙ
ΑΝΤΩΝΙΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΝ

Θε[ῷ Σ]αβα[ζ]ίῳ παν[κο]ιράνῳ [τ]ὸμ βωμὸν ἀνέστησα Μάξιμος Μουκιανοῦ εὐχαριστήριον, ἔτους θ Σεουήρου καὶ Ἀντωνίνου Σεβαστ[ῶ]ν.

Ita recte emendavit Heus. De deo Sabazio et Sabaziis vide eos, qui de religionibus veterum scripserunt, in his Lobeckium Aglaopham. p. 642. et 1046. Ex Heusingeri notis, ne quid omittam, addo Grut. Thes. p. XXII. 4. 5. 6. Montfauc. Ant. expl. T. II. Suppl. p. 48 sqq. Wover. ad Iul. Firmic. de errorib. prof. relig. c. XI. p. 35. Vorst. ad Val. Max. I, 3, 2. Reines. Inscr. I, 256. p. 231 sq. Caracalla Augustus dictus a. u. c. 951. p. Chr. 198. hinc nonus annus est p. Chr. 206.

3792.

Ibidem; ed. idem l. c. ex schedis Belsi.

ΥΠΕΡΤΟΝ
ΔΕΣΠΟΤΟΝΜΟΥ
ΚΑΙΜΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΕΜΩΝΠΑΝΤΩΝ

[Ὁ δεῖνα] ὑπὲρ τ[ῶ]ν δεσποτ[ῶ]ν μου καὶ [ἐ]μαυτοῦ καὶ ἐμῶν πάντων.

Praestabat *τῶν ἐμῶν.*

3793.

In ara, quae posita est in ecclesia Graeca loci Malte-peh e regione Chalcidis insulae, media fere inter Pantichium et *Chalcedonem* via; ex schedis D. De Varennes misit Panofka.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΟΙΚΟΝΟΜΟΣΧΑΛΧΗΔΟΝΙΩΝΚΑΙΗ
ΓΥΝΗΑΥΤΟΥΕΥΤΥΧΙΑΖΩΝΤΕΣΕΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝΘΕΟΔΟΤΩ
ΖΗΣΑΝΤΙΕΤΗΔΤΟΔΕΜΝΗΜΕΙΟΝΑΝΕΣΤΗΣΑΝΤΟ
ΔΙΩΝΧΑΙΡΕ

Διονύσιος οἰκονόμος [Κ]αλχηδονίων καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐτυχία ζῶντες ἑαυτοῖς καὶ τῷ τέκνῳ αὐτῶν Θεοδότῳ ζήσαντι ἔτη δ̅· τόδε μνημεῖον ἀνέστησαν [ἐκ] τ[ῶν ἰ]δίων. χαῖρε.

De scriptura *Καλχηδὼν* vide ad n. 3068.

3794.

Marmor *Chalcedone*, quae Turcis Kasi-kevi s. Kadi-kioi, in vinea repertum et a. 1746. a Peyssonelio emptum ac Parisios missum, ubi asservatur in bibliotheca regia, altum pedem pollices X, latum superius pollices IX, inferius pollices X cum semisse, crassum pollices II, cum fastigio ineleganti, super quo est anaglyphum quadratum pollicum III, exiguam repraesentans aram; vitiose edidit Corsinus F. A. T. II. p. 469. cum Latina interpretatione; aeri incisum dedit Caylus Rec. d'Ant. T. II. P. III. tab. 55. cum notis Belleii p. 170 sqq. qui etiam Peyssonelii explicatione usus est.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΠΡΟΜΑΘΙΩΝΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΙΕΡΟΜΝΑΜΩΝΕΡΜΑΙΟΣΕΡΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΑΣΑΘΑΝΑΙΩΝΑΠΟΛΛΟΦΑΝ
ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣΙΠΠΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΘΗΝΟΚΛΗΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥΞΩΤΙΧΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΣΑΙΣΙΜΝΩΝΤΕΣ
ΜΗΝΑΔΙΟΝΥΣΙΟΝΕΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ
ΑΓΕΜΟΝΑΒΟΥΛΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΟΛΗΤΗΑΣ
ΝΙΚΙΑΣΜΕΝΙΣΚΟΥΚΑΛΛΙΧΟΡΕΑΤ
ΒΥΡΙΧΟΣΑΙΣΧΗΡΔΡΑΙΠΠΩΝΗΑΣ
ΜΑΤΡΙΚΩΝΜΗΝΙΟΥΤΡΙΑΣΠΙΔΟΣ
ΠΡΟΜΑΘΙΩΝΠΡΟΜΑΘΙΩΝΟΣΣΕΠΡΟ
ΠΑΠΙΑΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥΑΤΘΙΔΟΣ
ΑΘΑΝΑΙΩΝΑΣΚΛΑΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΣΩΠΟΔΩ
ΔΑΜΑΣΜΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑΜΟΥ
ΜΕΜΝΩΝΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙΟΣ

Vs. 5. Cors. ΞΩΤΙΚΟΣ. Vs. 6. ΑΙΣΙΜΝ cet. est in marmore. Vs. 11. Cors. ΒΥΡΙΚΟΣΑΙΣΧΗΡΔΡΑΣ ΙΠΠΩΝΗΑΣ, ex quo ΙΠΠΩΝΗΑΣ recepi pro Caylusiano ΙΠΟΠΩΝΗΑΣ. Vs. 13. extr. Cors. ΣΙΡΟ. Vs. 14. Cors. ΔΙΟΓΕΝΗΤΟΥ. Vs. 16. idem ΑΣΩ ΠΟΣ. Mitto vitia manifesta.

Βασιλεὺς Προμαθίων Θεοδότου,
Ἱερομνάμων Ἕρμαιος Ἑρμαίου,
Προφήτας Ἀθαναίων Ἀπολλοφάν[ειος],
Νομοφύλακες Ἵππων Διονυσίου,
. . . . Ἀθηνοκλῆς Μηνοδώρου,
Ζώτιχος Ἀθηναίωνος·
αἰσ[υ]μνῶντες μῆνα Διονύσιον ἐστεφάνωσαν ἀγεμόνα
βουλᾶς Διονύσιον Διονυσίου Πολητήας
Νικίας Μενίσκου Καλλιχορεάτ(ης),
Βύριχος Αἰσχήρδρα Ἱππωνήας,
Ματρίκων Μηνίου Τριάσπιδος,
Προμαθίων Προμαθίωνος Σεπρο - -
Παπίας Διογνήτου Ἀτθίδος,
Ἀθαναίων Ἀσκλαπιοδώρου - - -
Θεόφιλος Διονυσίου Ἀσωποδω(ρήας),
Δαμᾶς Μηνοδότου - - -
γραμματεὺς βουλᾶς καὶ δάμου Μέμνων
Μενεκράτειος - - -

Titulus quum ne unum quidem Romanum nomen contineat, probabile est eum ante Imperatorum aetatem scriptum esse. Qui vss. 1-5. scripti sunt *Rex*, *Hieromnemon*, *Propheta*, *Nomophylaces*, sunt annui magistratus, quasi dictum sit ἐπὶ βασιλέως cet. soli anno designando praemissi; neque illi nominativi cum verbo ἐστεφάνωσαν nec cum participio αἰσυμνῶντες coniuncti sunt: qui Dionysium coronarunt, ii sunt aesymnetae mensis Dionysii, quorum nomina habes vs. 10 sqq. Quae non annotarem, nisi Belleius constructionem prorsus aliter instituisset, atque in eundem errorem induxisset Tittmannum, Darstellung der Griechischen Staatsverfassungen p. 463. et Odofr. Müllerum Dor. T. II. p. 169. nec minus, quamquam aliter, erravit Schneiderus Lex. Gr. v. αἰσυμνάω. Corsinus quid de structura statuerit, ex interpretatione eius perspici nequit. Eponymus anni est *Rex*, ut apud Megarenses (vide n. 1052. c. not.), quorum coloni Chalcedonii sunt. Sequitur *Hieromnemon*, magistratus sacerdotalis, de quo dixi T. I. p. 610. *b*. Hieromnemonem Megarensem habes ap. Plutarch. Qu. Symp. VIII, 8, 4. eumque Neptuni sacerdotem, et in Megarensium colonia Byzantio, ubi eponymus est (vide decreta ap. Dem. de cor. p. 255. et ap. Polyb. IV, 52, 4. coll. nummo ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 31 sq.), ut mittam alias civitates, de quibus iam monui l. c. Additur *Propheta*, quem pertinere ad oraculum Apollineum recte vidit Belleius; antiquissimum enim Chalcedone Apollinis templum fuit (Lucian. Pseudomant. 10.), Pythaënsis opinor s. Pythii Megaris culti (vide ad n. 1058.): Megaris enim hanc Chalcedoniam religionem traductam esse merito iudicavit Müllerus Dor. T. I. p. 230. qui non immemor fuit Apollinei oraculi apud Chalcedonios, provocans ad nummos (vide Eckhel. l. c. p. 412.) et Dionys. Byz. de Bospor. Thrac. p. 23. in Hudson. Geogr. min. T. III. ubi hoc Apollinis oraculum nullo summorum oraculorum inferius esse dicitur. *Prophetidem* Chalcedone habes n. 3796. *Nomophylaces* in pluribus instituti civitatibus erant, sed notissimi sunt Spartanorum. Hactenus de praescriptis. Coronam decernunt aesymnetae mensis Dionysii, qui quartus est anni Bithynorum, in anno solari incipiens a die 24. Decembris (vide Ideler. Enchir. Chronol. T. I. p. 421.). De aesymnetis potissima complexus sum ad n. 3044. Nostro in marmore αἰσιμνῶντες scribitur, quod defendas ea originatione, qua hoc vocabulum ex αἴσιος vel αἴσιμος derivatur. Chalcedone quod fuerit aesymnetarum munus, probabili coniectura expediri potest. Non esse agonisticos magistratus, de quibus vide Hesych. v. αἰσυμνῆται, vix est quod moneam. Sunt menstrui; unus ex iis est scriba Senatus et Populi, qui Megaris quoque institutus erat (n. 1052.); coronant principem Senatus: patet igitur cum Senatu coniunctos esse. Nec tamen βουλευταὶ vocantur, ac proinde non sunt menstrui senatores. Quid igitur fuerint, nisi menstrui Senatus praesides, qui Athenis vocantur prytanes? Hoc aliquatenus perspexit iam Tittmannus, etsi aesymnetarum denominationem cum Belleio rettulit ad Regem, Hieromnemonem, Prophetam, Nomophylaces. Ex his aesymnetis non dubito quin singulis mensibus lectus sit ἡγεμὼν βουλῆς et γραμματεὺς βουλῆς καὶ δήμου, fere ut Athenis epistates, qui tamen diurnus est, et γραμματεὺς βουλευτῶν (cf. T. I. p. 323. *b*.). Iam si ducem Senatus et scribam Senatus et Populi annumeramus aesymnetis, decem habebimus aesymnetas menstruos. Hi vero praesides Senatus non ut Athenis eiusdem fuerunt tribus, sed alius ex alia: igitur ex eorum numero colligo decem Chalcedone tribus fuisse ut Athenis; senatores vero fortasse CXX fuerunt, ex singulis tribubus XII: quamquam hoc minus certum est, quum non necesse sit omnes senatores per vices potitos aesymnetarum munere esse. Tribuum nomina vel notae nominibus septem adscriptae sunt in hoc titulo; in tribus nominibus de-

est nomen tribus, quod additis ternis lineolis significavi, licet in marmore ipso omissae eae notae sint haud dubie. Diversae hae tribus a Doricis sunt, quae Megaris receptae erant. Chalcedoniarum quae supersunt nomina, haec sunt: Πολητήα, Καλλιχορεᾶται, Ἱππωνήα, Τρίασπις, Σεπρο -' -, Ἀτθίς, Ἀσωποδω-(ρήα). Ex his prima videtur quasi Πολῖτις s. Πολιτικὴ esse, ut Teni tribus est denominatio ἐκ πόλεως (n. 2338.) et Mylasis ἡ κατὰ πόλιν (n. 2694.): offendor tamen forma Πολητήα, pro qua Πολιτήαν vel Πολειτήαν exspectes: nisi quis dicet secundae syllabae diphthongum ει transisse in η, ut fit in tertia syllaba. Tribus Καλλιχορεατῶν haud dubie a loco nomen traxit, ut Eleusine fuit φρέαρ καλούμενον Καλλίχορον (Pausan. I, 38, 6.). Duae a viris vel heroibus denominatae sunt, Ἱππωνήα et Ἀσωποδωρήα, si hoc nomen recte explevi. Ex nominibus propriis virorum Ἵππων reperitur Megaris n. 1052. et in nummo Antinoi Chalcedonio ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 412. praeterea Δαμέας Megaris n. 1052. pro quo in nostro hoc titulo est Δαμᾶς; mitto Διονύσιον et Νικίαν pervulgata, quae in Megaricis quoque titulis obvia esse non est notabile. Vs. 19. Μενεκράτειος (ad cuius normam vs. 3. scripsi Ἀπολλοφάνειος) sitne genitivus pro Μενεκράτεος an potius patronymica forma ad Boeotorum fere rationem usurpata (cf. ad n. 1574.), non mihi liquet. In terminationibus memorabile est ήα p. εία, ut Πολητήα, Ἱππωνήα. Inconstanter modo Ἀθαναίων scribitur, modo Ἀθηναίων et Ἀθηνοκλῆς.

3795.

Chalcedone Smyrnam delatum marmor anaglyphum, coenam sepulcralem repraesentans; ex Richteri schedis ed. Franckius, Richtersche Inschriften p. 288. De marmore hoc cf. Richteri Itin. p. 501 sq.

ΒΟΥΒΑΣΜΟΚΑΠΟΡΙ
ΓΙΓΛΙΓΗΚΟΣΔΙΝΔΙΠΟΡΙ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Βουβᾶς Μοκαπόρι(δος),
Γιγλίγηκος (?) Διυδιπόρι(δος),
χαίρετε.

Homines hi possunt Bosporani videri ex Chersoneso Taurica, quod simillimum nominibus huius tituli binis est nomen in Bosporo Cimmerio occurrens *Rhescuporis*, de qua re monuit iam Franckius. Sed Rhescuporis potius Thracium nomen est ad reges Bosporanos propagatum (vide T. II. p. 109.), et haec quoque nostri tituli nomina sunt Thracum, ad quorum gentem Bithyni pertinent. Dionysius Byzantius l. c. (ad n. 3794.): ,,*Post Laurum insanam* (ad Bosporum Thracium) *sequitur sinus profundus valde, nominatus Moucaporis a rege quodam Bithyniae.*" Eodem pertinere videtur nomen Μωκάδιον, de quo Procopius de aedificc. I, 9. ἀκτὴ δέ τίς ἐστι Μωκάδιον ὄνομα τοῦ χωρίου ἐγγὺς ὃ καὶ νῦν ἱερὸν ὀνομάζεται. Ad nomen Βουβᾶς cf. nomen regis Bithynorum Βᾶς ap. Phot. Bibl. cod. 224. p. 228. ed. Bekk. ex Memnone, nisi ibi quoque potius Βουβᾶς legendum.

3796.

Chalcedone (Cadi-kevi) in theca sepulcrali; ed. Spon. Misc. erud. antiq. X, 33. p. 332.

ΟΡΒΑΝΙΛΛΑ
ΘΡΕΠΤΗΑΠΦΗΣ
ΠΡΟΦΗΤΙΔΟΣ
ΖΗΣΑΣΑΕΤΗΖΚ
ΜΗΤΗΡΤΥΡΑΝ
ΝΙΣΖΗ

Ὀρβανίλλα θρεπτὴ Ἄπφης προφήτιδος, ζήσασα ἔτη ζκ̄·
μήτηρ Τυραννὶς ζῆ.
Cf. ad n. 3794.

3797.

Inscriptio basis marmoreae, repertae in aedibus privatis prope ecclesiam loci Kadi-kioi s. veteris *Chalcedonis*. Primus edidit Whelerus Itin. p. 209. dein Sponius Misc. erud. antiq. X, 34. p. 312. uterque ex lapide Chalcedone posito; ex his Fleetwood Syllog. p. 52. 1. Dein solis illorum apographis usus tractavit Chishullus Antt. Asiat. p. 59-64. a. 1728. Emendavit et explicuit Rich. Bentleius in litteris a. 1729. scriptis, quae publici iuris factae sunt una cum Io. Taylori Commentario ad L. decemviralem de inope debitore in partis dissecando (Cantabr. 1742. 4.), p. 23-27. addita insuper p. 27-28. brevi Chishulli responsione et alia praeterea eiusdem nota p. 28. Bentleianae litterae cum additamentis his Chishullianis repetitae sunt in Bentleii Epistolis a Burneio editis et ex Burneii editione a Friedemanno (p. 236 sqq. ed. Friedem.). Posthac Mordacus Mackenzie et Thomas Payne lapidem in Britanniam afferendum curaverunt ad Rich. Meadium: ex ipso igitur marmore Chishullus inscriptionem aeri incisam dedit folio singulari a. 1731. excuso et aliquot exemplis Antiquitatum Asiaticarum in calce affixo. Hoc aes repetiit deinceps Taylorus l. c. Praef. p. v. additis notis (usque ad p. VII.). Mox de hoc titulo disputavit Britannus quidam in Miscell. Obss. Vol. III. p. 205-207. (a. 1733.) Corruptum dedit Reinesius I, 91. habent praeterea Bonada T. I. p. 73. Donius I, 104. p. 38. cum Salvinii Latina interpretatione, et hinc Donatus T. I. p. 4. n. 7. Ex solo Chishullo (p. 59.) non accurate dedit Dallaway Constantinop. p. 149. cum Latina interpretatione. Ex Chishullo Brunckius recepit in Analecta T. III. p. 192. n. 203. et notis instruxit Iacobsius Animadv. T. III. P. I. p. 408. Idem repetiit Anthol. Palat. Append. n. 283. cum notulis T. III. p. 947. Ex lapide, qui nunc est in Mus. Brit. Spat. VI. n. 32. denuo inspecto ed. Osannus in Seebodii Misc. crit. T. I. p. 287-293. et Syllog. p. 228 sqq. Latine hunc titulum plures verterunt, et carmine quidem Chishullus p. 62. (cuius translationem refinxit Os. p. 231.) multoque elegantius Bentleius. Huius translationem addidi.

ΟΥΡΙΟΝΕΚΠΡΥΜΝΗΣΤΙΣΟΔΗΓΗΤΗΡΑΚΑΛΕΙΤΩ
ΙΗΝΑΚΑΤΑΠΡΟΤΟΝΩΝΙΣΤΙΟΝΕΚΠΕΤΑΣΑΣ
ΕΙΤΕΠΙΚΥΑΝΕΑΣΔΙΝΑΣΔΡΟΜΟΣΕΝΘΑΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΚΑΜΠΥΛΟΝΕΙΛΙΣΣΕΙΚΥΜΑΠΑΡΑΨΑΜΑΘΟΙΣ
ΕΙΤΕΚΑΤΑΙΓΑΙΗΝΠΟΝΤΟΥΠΛΑΚΑΝΟΣΤΟΝΕΡΕΥΝΑΙ
ΝΕΙΣΘΩΤΩΙΔΕΒΑΛΩΝΨΑΙΣΤΑΠΑΡΑΞΟΑΝΩΙ
ΩΔΕΤΟΝΕΥΑΝΤΗΤΟΝΑΕΙΘΕΟΝΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΠΑΙΣ
ΣΤΗΣΕΦΙΛΩΝΑΓΑΘΗΣΣΥΜΒΟΛΟΝΕΥΠΛΟΙΗΣ

Litterae prope trientem pollicis Britannici altitudine aequant, et eleganter exaratae sunt. Ρ et Β habent fere hanc formam Ρ, Β; Ο modo maius modo minus est, non tamen minimum illud, quod in multis titulis occurrit. Σ quale dedi est in aere Chishulliano, item Μ; sed coniicio in lapide utrumque obliquatos potius exteriores ductus habere. Fundus lectionis est aes Chish. neque annoto vitia aliorum manifesta. Vs. 5. extr. Whel. et qui eum sequuntur ΕΡΕΥΝΩΝ; Os. ΕΡΕΥΝ, sed ΕΡΕΥΝΑΙ esse genuinam lapidis lectionem dicit. Diserte ΕΡΕΥΝΑΙ habent Spon. et aes Chish. atque hoc in lapide sese legisse nuntiavit Odofr. Müllerus. Vs. 6. litterae 3 - 8. in aere Chish. arrosae repraesentantur; Os. dicit hodie superesse tantum ΝΕΙ.... Plenas dedi ex Whel. Spon. Ibidem ex Os. dedi Ξ; aes Chish. Ι, Whel. Spon. Ζ.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλείτω
    Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας.
εἴτ᾽ ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
    καμπύλον εἱλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
εἴτε κατ᾽ Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,
    νείσθω τῷδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ.
ὧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
    στῆσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοΐης.

„Urion inclamato Iovem comitemque ducemque
    navita, quum ventis pandere vela parat.
Sive ad Cyaneas immani in vortice petras
    tendat, ubi horrificis aestibus unda fremit;
sive iter Aegaei scopulosa per aequora tentet,
    tutus, ubi huic statuae liba sacrarit, eat.
Huncce deum hic posuit nautis laetabile signum
    praesidiumque Philo filius Antipatri."

Notum est emporium *Hieron* Bithyniae in ore Bospori Thracii ad Pontum Euxinum, quod duodecim diis et Neptuno potissimum condidisse vel Phrixus vel Argus Phrixi f. vel Argonautae ferebantur; cuius rei antiquissima mentio est ap. Pind. Pyth. IV, 204 sqq. recentior ap. Apollon. Rhod. II, 532. (ubi cf. Scholia cum Schol. Demosth. T. II. p. 79. ed. Reisk.). Ἱεροῦ huius meminit iam Herodotus IV, 85. 87. deinde Demosthenes adv. Lacrit. p. 926. 5. p. 936. 4. adv. Polycl. p. 1211. 25. in Lept. p. 468. 10. Scylax p. 207. et p. 216. ed. Klausen. et alii Περίπλων auctores, Dionysius Byzantius in Anaplo Bospori Thracii, Polybius IV, 39, 6. (ubi etiam aram duodecim duorum nominat, in qua primum Iasonem sacra fecisse proditum sit), 43, 1. 50, 2. 52, 7. alii plures. Locos Byzantinorum scriptorum, qui Ἱεροῦ mentionem iniiciunt, vide ap. Taylor. l. c. p. VII. et adi praeterea, si tanti est, F. A. Wolf. ad Dem. Lept. p. 259. Mannert. Geogr. ant. T. VI. P. III. p. 601 sq. Buttmann. Lexil. T. II. p. 32 sqq. Eo igitur loco templum fuit Iovis Urii, numinis notissimi, secundo vento adiuvantis navigationem; hinc Hieron saepe distinctius vocatur τὸ ἱερὸν Διὸς Οὐρίου. De eo templo praeter Pompon. Mel. I, 19. vide auctores Περίπλων, qui longe frequentissimam eius mentionem faciunt: ex quibus aliquot appono locos, maxime quod quanto Hieron a propinquis locis afuerit, accurate definiunt. A Marciano Heracleota Menippus traditur circumnavigasse πρότερον μὲν τὸν Πόντον, μετ᾽ ἐκεῖνον δὲ τὸν Θρᾴκιον Βόσπορον καὶ τὴν Προποντίδα ἅμα τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ καλουμένου Διὸς Οὐρίου, ὅπερ ἐπ᾽ αὐτοῦ κεῖται τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, τοῦ περίπλου τὴν ἀρχὴν ἑκατέρων τῶν ἠπείρων ποιησάμενος (p. 121. ed. Miller.). Tum ex ipso hoc Menippo, quod nuper demonstratum est, non ut vulgo creditum, ex Artemidoro, Marcianus affert haec (ap. Miller. p. 122.): Κατὰ τὸν Θρᾴκιον Βόσπορον καὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐν τοῖς δεξιοῖς τῆς Ἀσίας μέρεσιν, ἅπερ ἐστὶ τοῦ Βιθυνῶν ἔθνους, κεῖται χωρίον Ἱερὸν καλούμενον, ἐν ᾧ νεὼς ἐστι Διὸς Οὐρίου προσαγορευόμενος. τοῦτο δὲ τὸ χωρίον ἀφετήριόν ἐστι τῶν εἰς τὸν Πόντον πλεόντων. Hinc posthac intervalla orientem versus metitur Menippus. Eadem fere quae ex Menippo apposui verba habet Anonymus initio Peripli (ap. Hudson. Geogr. min. T. III.). Arrianus Peripl. p. 12. (Huds. T. I.): Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου διέχει ἀπὸ Βυζαντίου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν· καὶ ἔστι στενώτατον ταύτῃ τὸ στόμα τοῦ Πόντου καλούμενον. Idem p. 25. Ἐκ δὲ Κυανέων ἐπὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου, ἵνα περ τὸ στόμα τοῦ Πόντου, στάδιοι τεσσαράκοντα. Mitto alios locos ex Periplo Arriani et Periplis iis, de quibus egit Osannus Disputatione de fragmento Peripli Graeco e cod. Hafn. deprompto (Gissae 1829. 4.). Ex his quidem locis satis patet, quam longe Hieron et Urii Iovis templum a Chalcedone dissitum fuerit. Nihilominus tamen probabile est statuam, cui epigramma nostrum subscriptum erat, fuisse in illo Urii templo vel prope illud in sacro loco collocatam: unde coniicio basin Hiero Chalcedonem delatum navi esse, fortasse saburrae loco. Novimus autem duas illius templi statuas. Alteram describit Dionysius Byzantius l. c. (ap. Huds. T. III. p. 19. ex Gyllii Bosp. Thrac. III, 5.) cuius haec verba sunt: „In fano statua aerea est antiquae artis, aetatem puerilem prae se ferens, tendens manum. Causae multae afferuntur, cur haec statua sit in hanc figuram conformata. Quidam aiunt audaciae signum esse navigantium, deterrens temeritatem navigationis periculis plenam, atque ostendens redeun-

tium salutis felicitatem et pietatem: non enim sine terrore utrumque est. Alii dicunt puerum in littore errantem aliquanto post venisse quam e portu navis soluta esset, salutisque desperatione affectum manus ad caelum tendere, pueri autem preces deum exaudientem reduxisse (navem) in portum. Alii aiunt in magna maris tranquillitate, omni vento silente, nave diu retardata, nautas inopia potus laborasse: navarcho autem visionem insedisse iubentem, ut navarchus filium suum sacrificaret; non enim alio modo posse assequi commeatum et ventos. Navarcho necessitate coacto et parato puerum sacrificare, manus quidem puerum tetendisse, deum vero misericordia motum ob absurdum pueri supplicium obque pueri aetatem sustulisse puerum et ventum secundum immisisse. Haec quidem et his contraria, ut cuique placuerit, credibilia existimentur." Sed haec statua quominus possit ea haberi, cui epigramma nostrum subscriptum erat, vel hoc impedit, quod epigrammatis nostri statua manifesto Urium Iovem repraesentabat, quam vero Dionysius describit, ea si Urii fuisset, profecto id non reticuisset Dionysius; nec profecto Urius potuit ea, quam Dionysius explicat, forma repraesentari, quum Urius Romanis visus sit *Iuppiter Imperator* dicendus esse: denique quum in isto signo describendo Dionysius tam copiosus sit, non probabile est eum omissurum fuisse epigramma subscriptum Urii hanc statuam esse testatum, qui quidem paulo post inscriptionem sepulcri a Charete Boidio positi diserte rettulerit. Simile signum Osannus contulit Olympiae collocatum, de quo Pausanias V, 24. Παρὰ δὲ τῷ Πελοπίῳ κίων τε οὐχ ὑψηλὸς καὶ ἄγαλμα Διός ἐστιν ἐπ' αὐτῷ μικρόν, τὴν ἑτέραν τῶν χειρῶν προτεῖνον: sed statuam a Dionysio descriptam non constat Iovis signum fuisse; probabilius est esse donarium puerum repraesentans (cf. Buttmann. l. c.). Aut igitur Dionysius non omnes templi illius statuas descripsit, quod omnino probabile est, aut tum quum scripsit, perierat iam et haec a Philone collocata, et ea de qua statim dicam: qua de re licet eo minus iudicare, quod Dionysius Byzantius quando vixerit non constat nec satis a Bernhardyo (Dionys. Perieget. T. II. p. 492.) evictum est eum sub Imperatoribus scripsisse. Altera illius templi statua Iovis fuit Urii, quae Ciceronis aetate integra inviolataque servata erat (Verr. II. lib. IV. 58.). Hoc signum fuit ex tribus Urii, quem Cicero bis *Iovem Imperatorem* vocat (cap. 57. 58.), signis pulcherrime factis: duo reliqua erant Syracusanum a Verre sublatum, et Macedonicum in Capitolio collocatum, a T. Quinctio Flaminino sublatum ex fano antiquissimo barbarorum et sanctissimo, quod L. Piso posthac diripuit (Cic. in Pison. 35.): quartum Iovis Imperatoris Praeneste Romam deductum de industria non nominat Cicero, quod de signis Iovis Imperatoris dicit Graeca arte et eo habitu, quem Οὐρίῳ dederant Graeci artifices, elaboratis, non de quibusvis Iovis Imperatoris signis. Quodsi vere Cicero Οὔριον Imperatorem vocat nihilique sunt tot coniecturae doctorum Imperatoris vocabulum expellere conantium, quibus nollem assensus esset Levezowius in Commentatione de Iove Imperatore (Berol. 1826. 4.), Οὔριον ut Imperatorem Iovem hasta ornatum esse censendum est. De quo Iovis Imperatoris insigni monuit Osannus l. c. (de fragmento Peripli) p. 13. et de ea re postea uberius exposuit Guil. Abeken elegante commentatione edita in Annal. Inst. archaeol. Vol. XI. p. 62-72. simul Buttmanno potissimum duce explicans, quomodo fieri potuerit, ut Οὔριος Graecorum a Romanis appellaretur Imperator. Ceterum nulla causa est, quare signum, cuius epigramma tenemus, illud ipsum esse putemus, quod inter celebratissima Iovis Urii simulacra refert Cicero: quamquam refelli non potest qui ita statuat. Nostrum hoc dedicavit Philo quidam, de quo accipe quae Osannus disputavit. ,,Denique de Philone, Antipatri filio," ait, ,,quid commentus sim, promam, licet ipse sciam veri hoc potius simile, quam verum esse. Nimirum hanc Philonis navigationem atque eam, de qua multus est Demosthenes in Lacritum oratione, suspicor nihil differre. In nave enim a pluribus Atheniensibus pecuniam contribuentibus mercaturae causa in Bosporum Cimmerium missa simul οἱ οἰκέται Antipatri, negotiatoris Atheniensis, ad quem pars navis mercibus repletae pertinebat, iter in Theudosiam, Panticapaeum aliasque in regiones fecisse a Demosthene (l. c. p. 934.) traduntur. Hos inter Antipatri οἰκέτας quominus filium ipsum fuisse credamus, quum nihil obstet, nescio cur non Philonem nostrum eius Antipatri filium esse arbitremur, quem mercationis illius participem fuisse Demosthenes diserte tradit, eumque in templo Iovis Urii, ad quod ii qui Athenis profecti in Bosporum Cimmerium tenderent, aut e Ponto Athenas peterent, quasi in media via appellere solebant, propter fortunatum usque iter statuam Iovi erigi iussisse. Huic coniecturae minime palaeographicae, quam dicunt, lapidis ratio adversatur, quae Demosthenis aetatem eum attingere sinit. Mira profecto est nec satis perpensitata Chishulli (p. 64.) et Winckelmanni (Opp. T. VI. P. I. p. 135.) sententia, statuam cum basi a Philone statuario illo factam esse, qui Alexandri M. aetate florens, limatissimum Hephaestionis signum fecisse perhibeatur: quae sententia non solum verbis ipsius tituli non comprobatur, sed quae de Philone statuario narratio fertur, valde incerta fit, quum Plinius (H. N. XXXIV, 19, 6.), gravior Tatiano profecto testis, Hephaestionis statuam a Lysippo elaboratam referat, simul addens, fuisse qui eam ex errore Polycleto tribuissent: quae postrema ad coniecturam sponte ducunt, ne Polycleti nomen in Tatiani verbis πάνυ Φίλων lateat." Tatiani locum in notula addit, Orat. ad Graecos c. 55. τὴν Ἡφαιστίωνος οὐκ αἰδεῖσθε πορνείαν, καὶ εἰ πάνυ Φίλων αὐτὸν εὐτέχνως ἐποίει. Haec etsi probabiliter disputata videntur, tamen re accuratius perpensa repudianda sunt. Nam ille Antipater Citiensis, de quo in Demosthenea oratione dicitur, non navem nec merces in Pontum miserat, sed pecuniam suam nautico fenore dederat Hyblesio nauclero in Pontum naviganti (Dem. p. 933. 934.).

Neque Antipatri filius cum Hyblesio navigavit, sed servi (οἰκέται) et servi soli, non una filius, neque ii Antipatri, sed Apollonidis Halicarnassensis, qui eius navis particeps erat; id quod ex Apollonidis testimonio (p. 935.) manifestum atque a Reiskio pridem intellectum est. Verba testimonii haec sunt: Ἀπολλωνίδης Ἁλικαρνασσεὺς μαρτυρεῖ εἰδέναι δανείσαντα Ἀντίπατρον Κιτιέα τὸ γένος χρήματα Ὑβλησίῳ εἰς τὸν Πόντον ἐπὶ τῇ νηΐ, ἣν Ὑβλήσιος ἐναυκλήρει, καὶ τῷ ναύλῳ τῷ εἰς τὸν Πόντον. κοινωνεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τῆς νεὼς Ὑβλησίῳ καὶ συμπλεῖν ἑαυτοῦ οἰκέτας ἐν τῇ νηΐ. καὶ ὅτε διεφθάρη ἡ ναῦς, παρεῖναι τοὺς οἰκέτας τοὺς ἑαυτοῦ καὶ ἀπαγγέλλειν ἑαυτῷ cet. Quo loco tam ex vocibus ἑαυτοῦ et ἑαυτῷ quam ex universo testimonii tenore liquet Apollonidem testem, non Antipatrum, navis fuisse participem, ac κοινωνεῖν αὐτὸν esse dictum pro κοινωνεῖν αὐτός, de quo usu vide Matthiae Gramm. Gr. T. II. p. 1054. ed. sec. Denique Hyblesii navis quum naufragium fecerit, quis pro ea navigatione Urio donarium obtulerit? Chishulli sententiam, qui Philoni statuario inter athletarum, armatorum, venatorum et sacrificantium fictores a Plinio (XXXIV, 19, 34.) relato tribuebat statuam hanc Bosporanam, probabat etiam Bentleius, et probavit nuper Silligius Catal. Artiff. p. 350. Hunc Alexandri aetate vixisse ex Tatiano discimus; nec video cur Tatiano denegetur fides, ubi Hephaestionis statuam a Philone factam dicit, nimirum aliam atque eam, quam Lysippo tribuit Plinius. Nec tamen constat ab hoc Philone dicatam statuam eam esse, cuius epigramma servatum est: nihil est enim probabilius, quam quod in Misc. Obss. proposuit vir doctus, aliquem qui felicem perfecisset in ea plaga navigationem, statuam hanc dedicasse Urio. His in universum disputatis pauca sunt quae addenda videantur. Vs. 1. ἐκ πρύμνης coniungendum esse cum praegresso Οὔριον recte notavit Iacobsius his verbis: „Οὔριος ἐκ πρύμνης est ventus πρυμναῖος, qui a puppi oritur. Hinc πρύμνηθεν οὖρος ap. Eurip. Troad. 20. Contra ventus adversus est πνεῦμα ἐκ πρώρας. Utrumque illustravit Dorvill. ad Charit. p. 115. ubi hoc distichon excitat, et Valck. in Diatr. p. 234. A." De προτόνοις dixi in libro „Urkunden über das Seewesen des Attischen Staates" p. 147. Sunt hi funes a summo malo ad proram, vel ad proram et puppim tensi. Hoc loco non ut recentiore aetate, quod ex Luciano docui, unus est πρότονος, sed plures, iique cum velis coniuncti, ut ap. Eurip. Hecub. 114; vela enim etiam a προτόνοις, non tantum ab antenna, suspendi posse sponte patet. Quamquam etiam alios funes atque eos quos dixi esse πρότονα vocatos Eustathius perhibet, cuius locum ibidem apposui. Vs. 4. extr. tantum commate interpunxi cum Iacobsio, ut deinceps νείσθω pertineret ad utramque sententiam praecedentem εἴτ᾽ ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος (ἐστίν), εἴτε κατ᾽ Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ. Eodem modo intellexerat Bentleius; Chishullus vero, maxime in responsione ad Bentleii litteras, pravissima distinctione inelegantissime distorsit sententias. Vs. 5. Bentleius vocem νόστον de *profectione* intelligit universe: sed probabilius est auctori Graecum hominem obversatum esse, qui in Pontum ex Aegaeo profectus redeat per Aegaeum, ac proinde νόστον hic esse *reditum* ut vulgo. Mox tamen νείσθω est generale *proficiscatur*, utpote ad utrumque pertinens iter, et in Pontum et ex Ponto. Ξόανον constat ligneum potissimum vel eburneum, item lapideum simulacrum dici (v. Siebelis. Praef. Pausan. p. XLII sq.); sed potest id hic minus proprie etiam de aerea statua dictum esse. Lapis, qui superest, Chish. teste (in Append.) plumbum et uncos ferreos et excavatum superius ad recipiendam statuam foramen ostendebat: hinc tamen de signi materia non potest coniectura fieri. Vs. 7. εὐάντητον recte Schäferus in Apollon. Rhod. T. II. p. 169. exponit *preces facile exaudientem*, hoc est paulo generalius dictum *gratiosum*. Paulo aliter ap. Oppian. Cyneg. 488. ἄγρη et Halieut. II, 149. ἐδωδὴ vocatur εὐάντητος, nimirum *accepta et exoptata.*

Hactenus de epigrammate in Urii statuam. Aliud epigramma ad Bosporum Thracium olim collocatum, epitaphium Boidii Charetis uxoris, servavit Dionysius Byzantius p. 23. Huds. ex quo in Anthologiam translatum est; nos et hoc omittimus et oraculum haud dubie ficticium tabulae lapideae, ut fertur, inscriptum, quae, quum Valentis Imp. indignatione muri Chalcedonis everterentur, in fundamentis reperta sit, editum ap. Bandur. Antiqq. Constantinop. II. p. 337.

3797. *b*.

In insula *Chalcitide*, una ex *Demonnesis*, hodie Kalki dicta, in aula coenobii D. Georgii, super porta, in anaglypho virum et feminam sedentes repraesentante, alto pedem, longo pedes duos; transcripsit De Varennes, misit Panofka.

ΕΥΦΗΜΟΣΕΠΙΘΥΜΗΤΟΥΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΗΜΑΕΠΟΙΗΣΕΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ
ΖΗΣΑΣΗΕΤΗΚΟΝΟΜΑΜΟΙΜΙΚΚΗ
ΧΑΙΡΕΠΑΡΟΔΙΤΑ

Εὔφημος Ἐπιθυμήτου θυγατρὶ μνῆμα ἐποίησε μνήμης χάριν, ζησάσῃ ἔτη κ̄. ὄνομά μοι Μίκκη· χαῖρε παροδῖτα.

SECTIO QUARTA.

HADRIANI S. ADRIANI AD OLYMPUM, PRUSIAS AD HYPIUM, NYMPHAEUM, HERACLEA, HADRIANOPOLIS, FLAVIOPOLIS.

3797. *c.*

Postquam priores sectiones typis iam expressae erant, missae mihi a Kieperto sunt aliquot inscriptiones, quae ad *Hadrianos s. Adrianos* Bithyniae referendae sunt. Has igitur hoc loco interposui, excepta una adeo mutila, ut digna non sit quae edatur. Prima haec est in fragmine columnae marmoris candidi reperto in loco Adranas Tschiftlik (hoc est „villa rustica Agae dioecesis Adranas") prope Adrianos ad Olympum.

ΙΙΣΕΒΑΣΤΩΝΕΙ
ΚΗ ∖_ΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗΣΑΙΑΙΑΝΟΣ
ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΣΟΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣ
ΤΗΣΤΟΥΥΔΑΤΟΣΕΙΣΑΓΩΓΗΣΕΚΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΕΞΥΠΟΣΧΕΣΕ
ΩΣΤΗΝΚΡΗΝΗΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΠΡΩΤΟΣ
ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ ΕΠΙΤΩΝΕ
ΣΥΜΦΟΡΩΝΕΙΡΗΝΙΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ

Ὑπὲρ τῆς τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ δεῖνος καὶ τοῦ δεῖνος, Καισάρων] Σεβαστῶν [ν]είκη[ς καὶ αἰω]νίου διαμονῆς Αἴ[λ]ιανὸς Φιλόπαππος, ὁ καὶ ἐπιμεληθεὶς τῆς τοῦ ὕδατος εἰςαγωγῆς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἐξ ὑποσχέσεως τὴν κρήνην ἐκ τῶν ἰδίων πρῶτος ἀποκατέστησεν. ἐπὶ τῶν [π]ε[ρὶ] Σύμφορ[ο]ν Εἰρηνίωνος ἀρχόντ[ων.

3797. *d.*

In cippo marmoris candidi prope Serdschilar in valle Tchai Deresi, ex parietinis *Adrianorum*, scripturae aegre legibilis. In superiore parte cippi circulo inscriptum est X; nec tamen Christianum titulum esse sponte patet.

ΙΔΙΟΙϹΑΘΗΝΑΙΗϹΤΡΟΦΙΜΟϹ
ΤΟΔΕϹΗΜΕΠΟΙΗϹΑ
ΑΥΤΩΚΑΙΤΕΚΕΕϹϹΙΝΙΕ
ΗΜΕΤΕΡΟΝΔΑΡΑΤΥΜΒΟΝ
ΟϹΧΕΤΕΡΟΝΘΑΨΗΠΟΙΝΗ
ϹΕΙΝΕΚΑΔΩϹΕΙ
ΤΩΤΑΜΙΩΧΡΥϹΟΥ
ΟΚΤΑΚΙΤΟΙΔΕΚΑ
ΤΟΥϹ_
ΠΙΟΦΙ

Ἴδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα
αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· [ἐς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὅ γε] ποινῆς εἵνεκα δώσει
τῷ ταμίῳ χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.

Versu carminis tertio ut metro succurrerem, inserui ὅ γε, quod non est in lapide. Δεκάτους videtur pro δέκα dictum esse, nisi malis esse versum mutilum et ΤΟΥϹ superesse ex Ἔ]τους. Vs. 10. fuit fortasse Τρ]όφι[με χαῖρε.

3797. *e.*

Ibidem; in superiore parte cippi circulo inscripta est crux (+): sed cave titulum putes Christianum esse.

ΠΑΙΔΕϹΜΕΝΠΑΤΡΙΤΑΥΤΑϹ
ΧΟϹΓΑΜΕΠΗΔΕϹΤΕ
ΑΝΤΙΦΙΛΟΦΡΟϹΙΝΗϹΤΕ
ΛΕϹΦΟΡΩΑΛΕΞΑΝΔΡΩ
ΧΡΗϹΙΜΟϹΟΝΟΜΑϹΙΝ
ΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΔ ΤΙ
ϹΗΜΑΤΕΚΑΙΒΩ
ΞΑΝΑΠΟΦΘΙΝΙ

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄ[λο]χος γαμέ[τ]η δὲ [ἔ]τε[υξαν
ἀντὶ φιλοφροσ[ύ]νης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ.
Χρήσιμος ο[ὔ]νόμασιν, [Ἀ]λεξάνδρεια - - - -
σῆμά τε καὶ βω[μὸν τεῦ]ξαν ἀποφθι[μένῳ.

Litterae Ε forma est Ε. Epigramma est deterioris notae, in quo quae emendavi, non omnia certa sunt. Lin. 4. extr. possis Ἀλεξάνδρου legere; sed potuit ille bina nomina habere: Τελέσφορος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος.

3798.

Prusiade ad Hypium (Uskub), prope vetustum ut videtur templum, in basi; ed. Ainsworth, Journal of the R. Geogr. Soc. of London, Vol. IX. p. 221.

ΑΝΤΙΝΩ
ΘΑΛΛΩΛ
ΚΛΑΡΙΣΗ
ΑΝΕΣΤΗΣΕ

Iota subscriptum non arbitror in lapide esse. Vs. 3. extr. scribe Η.

Ἀντίνῳ Θάλλῳ Α. Κλ(αυδία) Ἀρίσ[τ]η ἀνέστησε.

3799.

Nymphaei; ex schedis Prokeschii a Zellio missis.

ΘΕΟΤΕΛΗΣΛΙΣΑΡΧΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΕΡΜΕΙ

Θεοτέλης Α[ὐ]σάρχου γυμνασιαρχήσας Ἑρμῇ, sc. ἀνέθηκεν.

3800.

Heracleae in Ponto; ex schedis Pittaci. In quibus etsi locus non notatus est, ubi hoc fragmentum repertum erat, tamen id non ad aliam ac Ponticam Heracleam pertinere praeter argumentum inde colligo, quod Pitt. schedis Mustoxydis usus est, Mustoxydem autem Heracleae huius titulos habere didici ex quibusdam notatis, quae Mustoxyde concedente ad me misit Forchhammer.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΡΩΜΑΙΩΝ
ΟΣΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗ . .
. ΕΝΕ - - - - ΜΙΜΟΙΠΑΡΥΜΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣΔΙΑΣΔΙΟ : Β :
ΔΡΟΣ . . . ΛΗΜΟΣΜΟΣΧΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΜΕΝΗΣΑΝΔΡΕΣ . . .
ΟΙΤΟΤΕ . . . ΙΣΜΑΑΠΕΔΩΚΑΙΚΑΙΑΥΤΟΙΔΙΕΛΕΤΗΣΑΝΑΚΟΛΟΤ
ΣΕΝΤΩ . . . ΡΙΣΜΑΤΙΚΑΤΑ . . . . . ΩΡΙΣΜΕΝΟΙΣΟΥΔΕΝΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ . .
ΝΑΣΕΥΕ . . . ΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΕΛΛΗΝΑΣΕΥΝΟΩΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΥΣ
. ΝΟ . . . ΠΕΙΡΑ . . . ΟΜΕΕΘΑΠΑΡΑΓΕΓΟΝΟΤΩΝΥΜΩΝΕΙΣΤΗΝΗΜΕΤΕΡ
Π:ΡΟΝΟΙΑΝΠΟΕΙΣΘΑΙΤΗΝΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΝΑΕΙΤΙΝΟΣΑΓΑΘΟΥΠΑΡΑ
ΜΕΝΟΙΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕΝΔΕΥΜΙΝΤΗΝΤΕΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΚΑΘΟΤΙΚΑ . . .
. ΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝΟΣΑΙΗΜΙΝΤΗΝΕΠΙΤΡΟΠΙΗΝΕΔΩΚΑΝΕΧΟΥΣΙΝ . . . .
ΤΑΤΑΑΥΤΩΝΠΟΝΤΕΥΕΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟΥΣΥΜΕΤΕΡΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΟΙΣΠΕΙΡΑΣΟΜΕΘΑΕΥΧΡΗΣΤΟΥΝΤΕΣΥΜΙΝΑΕΙΤΙΝΟΣΑΛΛΟΥ
ΣΟΔΙΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑΔΕΚΑΙΤΑΠΑΡΥΜΩΝΦΙΛΑΝΟΡ . . ΙΤΑΚΑΙΤΑ
ΕΠΕΙΡΑΣΟΜΕΘΑΜΗΔΕΝΟΣ . ΑΕΙΠΕΣΘΑΙΕΓΧΑΡΙΤΟΣΑΠΟΔΟΣΕΙ
ΠΡΟΣΥΜΑΣΛΞΙΜΟΝΟΡΒΙΟΝΤΟΝΕΠΙΜΕΛΗΣΟΜΕΝΟΝΤΟΕ
ΤΟΣΜΗΔΕΝΥΜΑΣΠΑΡΕΝΟΧΛΗΙ

Στρατηγὸς Ῥωμαίων
- - - ος Ἡρακλεωτῶν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή[μῳ χαίρειν.
Ἐνέ[τυχόν] μοι [οἱ] παρ' ὑμῶν πρέσβεις Δίας, Διό[δωρος? - - αν-
δρος, - - - [δ]ημος, Μόσχος, Ἀριστείδης, Με[λ]ήσανδρ[ο]ς, [οἱ παραγενόμεν-
οι τό τε [ψήφ]ισμα ἀπέδωκα[ν] καὶ αὐτοὶ διελέ[γ]ησαν ἀκολο[ύθως τοῖ-
ς ἐν τῷ [ψηφ]ίσματι κατα[κεχ]ωρισμένοις, οὐδὲν ἐλλείποντ[ες σπουδῆς, καθὰ καὶ
ἡμ]ᾶς εὖ [ἴστε] πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας εὐνόως διακειμένους. [ἡμεῖς μ-
ὲ]ν ο[ὖν] πειρα[σ]όμεθ[α] παραγεγονότων ὑμῶν εἰς τὴν ἡμετέρ[αν αἵρεσιν
π]ρόνοιαν ποεῖσθαι τὴν ἐνδεχομένην, ἀεί τινος ἀγαθοῦ παρα[ίτιοι γενησό-
μενοι. συγχωροῦμεν δὲ ὑμῖν τήν τε ἐλευθερίαν, καθότι κα[ὶ ταῖς ἄλ-
λ]αις πόλεσιν, ὅσαι ἡμῖν τὴν ἐπιτροπί[α]ν ἔδωκαν, ἔχουσιν [πάν-
τα τὰ αὐτῶν πο[λι]τεύεσθαι κατὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους, [καὶ ἐν τοῖς
ἄλλ]οις πειρασόμεθα εὐχρηστοῦντες ὑμῖν ἀεί τινος ἄλλου [ἀγαθοῦ παραίτιοι
γενέ]σ[θα]ι. ἀποδεχόμεθα δὲ καὶ τὰ παρ' ὑμῶν φιλάν[θ]ρ[ωπ]α καὶ τὰ[ς πίστεις, καὶ
αὐτοὶ δ]ὲ πειρασόμεθα μηδενὸς [λ]είπεσθαι ἐγ χάριτος ἀποδόσει. [ἀπεστείλα-
μεν δὲ] πρὸς ὑμᾶς [Μά]ξιμον [Φά]βιον τὸν ἐπιμελησόμενον τ[ῶν ὑμετέρων, ὅπως ἂν
ὁ στρα]τὸς μηδὲν ὑμᾶς παρενοχλῇ.

Dicis causa addidi supplementa: non enim ea omnia arbitror vera esse. Romani Praetoris, qui in Asia exercitum ducebat, haec epistola est, neque ea male convenit in eam, quam Publius Aemilius misisse ad Heracleotas dicitur a Memnone ap. Phot. cod. CCXXIV. p. 229. ed. Bekk. Ἀναλαβὼν δὲ (ὁ Μέμνων) γράφει ὅπως Ἡρακλεῶται, διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τοὺς τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὺς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότας, ἀσμένως τε ἀπεδέχθησαν καὶ ἐπιστολῆς φιλοφρονούμενοι ἔτυχον, Ποπλίου Αἰμιλίου ταύτην ἀποστείλαντος, ἐν ᾗ φιλίαν τε πρὸς αὐτοὺς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπισχνεῖτο καὶ τὰ ἄλλα προνοίας τε καὶ ἐπιμελείας, ἐπειδάν τινος αὐτῶν δέοιντο, μηδεμιᾶς ὑστερεῖσθαι. Hoc unum me male habet, quod Senatus in epistola, quam edimus, nulla mentio fit, cuius tamen amicitiam Aemilius pollicitus esse apud Memnonem dicitur. Quodsi quis hanc ob causam maluerit hanc epistolam tantum praeviam iudicare, quam insecuta sit illa, cuius mentionem facit Memnon, me quidem non habebit adversarium. Titulus videtur circa a. u. c. 565. vel paulo post scriptus esse, nuperrime in Asiam profectis Romanis: certe haec, de qua agitur, Heracleotarum legatio ad Romanos videtur prima esse; altera, quam deinceps Memnon prodidit, pertinet ad a. u. c. 608. Auctor videtur Praetor esse ut dixi, nisi praemissum fuit ὕπατος et στρατηγὸς est *belli dux*: sed tum exspectabatur potius ordine contrario στρατηγὸς ὕπατος, ut n. 1325. In vss. 5. 6. mediis quae dedi, ea certa sunt; ad vs. 6. extr. confer, ne plura, n. 3656. Haud incertiora sunt ea, quae vss. 9. et 13-14. dedi. Vs. 15. ad verbum λείπεσθαι cf. n. 3052; ceteras formulas, quae a me restitutae sunt, vix opus est exemplis confirmare, quum sint frequentissimae. Vs. 16. haud dubia videtur emendatio Μάξιμον Φάβιον, etsi non ignoro Ὄρβιον quoque esse Latinum. Μάξιμον Φάβιον pro legitimo Φάβιον Μάξιμον haud inauditum est, ut ap. Plutarch. Aem. Paul. c. 5. Vs. 17. ὁ στρατὸς longe incertissimum est.

3801.

Heracleae Ponti inter multas inscriptiones male habitas Tournefortus vidit haec paucula, et edidit Itin. T. II. epist. 16. p. 24. Eadem memorat Minas Bsheschkeantz in Descriptione Ponti Armeniace scripta p. 32. dicitque super porta in marmore esse prope templum. Ubi duplici lineola distinxi, separat haec Tournefortus, dicitque in altero latere priora, in altero posteriora esse; ego coniunxi cum Armenio.

Ρ.Β.Α.ΤΡΑΙΑΝ||...ΤΟΚΡΑΤΩΡΙ

Titulus pertinet ad Traianum; initio latet Νέ]ρβα; in fine sitne nominativus Αὐ]τοκράτωρ an dativus Αὐτοκράτ[ο]ρι nescio. Ω tamen est in utroque apographo.

3802.

Unius horae et dodrantis spatio ab oppido Boli, in orientem, hoc est in vicinia *Hadrianopolis* ut videtur, inter columnarum fragmina, in basi; ed. Sestinus, Viaggio da Constantinop. a Bassora p. 20. Habeo ex schedis Richardi Vaughan, quas misit Levis Britannus.

ΑΓΑΘΗΙΤΗΧΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ΣΑΡΑΘΕοΥΤΡΑΙΑ
ΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙ
ΟΝΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝοΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΜΕ
ΓΙΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙ
ΚΗΣΕΞοΥΣΙΑΣΤΟ
ΗΙϕΥΠΑΤΟΝΤΟϕΓϕ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΦΥΛΗΙΑΠΟΛΛΩΝΙΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Vs. 11. extr. male Sest. ΤΟΓΥΠ. Formam litterarum dedi ex Vaugh.

Ἀγαθῇ τ[ύ]χῃ, Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ υἱόν, Θεοῦ Νερούα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστόν, ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ηι (i. e. *ιη*), *ὕπατον τὸ γ, πατέρα πατρίδος, φυλὴ Ἀπολλωνὶς ἀνέθηκεν.*

Pertinet ad a. p. Chr. 134-135. Vs. 13. vacare prius Iota arbitror, nisi praeferas hoc Ι esse *δεκάτη*, ut in Ancyranis tribuum nominibus praemittuntur numeri (n. 4015.).

3803.

Ibidem in basi; ex iisdem, quas n. 3802. dixi, schedis.

ΑΓΑΘΗΙΤΗΧΗΙ
ΜΑΡΚΟΝΔΟΜΙΤΙΟΝ
ΕΥΦΗΜοΝ
ΤοΝΛΑΜΠΡοΤΑΤοΝ
ΠΑΤΙΚΟΝΚΑΙΘ
ЄοΝΤοΝΤΗΔ
ΜΥοΤΗΡΙΩΝ
ΜΑΡΚΟϹΔΟΜΙΤΙΟϹ
ΤЄΙΜΟΛЄΩΝ
ΟΚΡ.ΜΥϹΤΑΡΧΗϹ
ΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤοΝ
ΑΔΕΛΦοΝ

Ἀγαθῇ τ[ύ]χῃ, Μάρκον Δομίτιον Εὔφημον, τὸν λαμπρότατον [ὑ]πατικὸν καὶ Θεο[λόγο]ν τ[ῶ]ν τῇδ[ε] μυ[σ]τηρίων, Μάρκος Δομίτιος Τειμολέων, ὁ κρ(άτιστος) μυστάρχης τὸν γλυκύτατον ἀδελφόν.

Vss. 5-6. *Θεὸν* lectio est incredibilis: tamen correctio nostra incerta est. Theologorum frequens in inscriptionibus mentio fit, rarior in nummis. Mysteria, quae hic titulus memorat, coniicio Antinoo dicata fuisse, nato illi Claudiopoli s. Bithynii, in vicinia loci, ubi hic titulus repertus est; atque ille non solum Bithynii, sed in aliis quoque Bithyniae urbibus, inter alias apud Hadrianotheritas imprimis cultus est, atque ex eo nominata insuper est Antinopolis Bithyniae. Ceterum Mannertus Claudiopolin ipsam eo fere loco collocat, ubi haec inscriptio reperta est; Antinoo vero potuisse mysteria celebrari intelliges ex iis, quae disputavit Eckhelius D. N. T. VI. p. 529 sqq. praesertim inde quod Iacchus vocatus est (vide eundem p. 530. et 535.).

3804.

Ibidem in basi; ex iisdem schedis.

ΚΑΤΑΤοΔΟΓΜΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙΤΟΥΔΙΜΟΥΣΕΒΑΣΤοΥ
ΑΓΕΛΕΥΘΕΡΟΝΕΥΦΗΜΟΝ
ΕΠΙΤΟΥΚΟΙΤΩΝΟΣ
Μ.ΟΥΛΠΙΟΣΑΡΙΣΤΑΙΟΣ

Vs. 2. scribe ΔΗΜΟΥ.

Κατὰ τὸ δόγμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δ[ή]μου Σεβαστοῦ ἀ[π]ελεύθερον Εὔφημον, ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, Μ. Οὔλπιος Ἀρισταῖος.

3805.

In coemeterio prope fontem Karà-Ghiol-Cesmesi, haud longe ab urbe *Cratia* s. *Flaviopoli*, in cippo marmoreo rotundo; ed. Sestinus l. c. ad n. 3802. p. 22.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΩΠΑΤΡΙ
ΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΤΗΜΗΤΡΙ
ΓΟΝΕΥΣΙΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΟΙΣΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδρῳ πατρὶ καὶ Ἀλεξάνδρᾳ τῇ μητρί, γονεῦσι γλυκυτάτοις, μνήμης χάριν.

Cf. n. 3806.

3806.

Flaviopoli s. Cratiae (hodie Garidi, Gerede, Keridi); ed. Ker Porter Itin. T. II. p. 724.

ΙCΛΙΛΝΟΣΛΛΕΖΛΝΔΡΘΙΟ❦
ΝΗΣΟΦΩΣΕΝΘΛΔΕΜΙΜΝΟ
ΝΣΕΜΝΗΛΛΟΧΩΑΓΑΠΗΤΗΣV
ΑΝΔΡΙΠΟΘΗΤΗ
ΣΥΝΤΕΦΛΟΙΣΙΤΟΚΕΥΣΙ❦
ΚΑΙΤΕΚΝΟΑΙΕΝΕΟΥΣΙΝ
ΖΩΝΦΡΟΝΩΝ

Ἰ[ου]λι[α]νὸς [Ἀ]λε[ξά]νδρ[ο]ιο νησοφως ἐνθ[ά]δε μίμν[ω]
σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ ἀγαπητῇ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
σύν τε φ[ί]λοισι τοκεῦσι καὶ τέκν[ῳ] αἰὲν ἐοῦσιν.
ζῶν φρονῶν.

Vs. 3. extr. positum ΣV potius initio eius versus vel vs. 2. extr. scriptum erat. Vs. 2. init. quid lateat nescio: *φῶς* (*lumen*) vix puto verum esse: quamquam fuit, quum deleto O, quod posset ex vitio lapidis ortum esse, coniicerem *ζωῆς* (sive *ζόης*) *φῶς ἐνθάδε μίμνω*, quae fere Christiana sententia est, ut illud in fine *αἰὲν ἐοῦσιν* potest et ipsum Christianum videri. Vs. 6. *καὶ* corripitur. In fine ad *ζῶν φρονῶν* intellige *κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον*. Posuit hoc monumentum *Iulianus Alexandri f.* eodem nomine utens quo is, qui n. 3805. comparet: nec tamen videtur idem esse, sed tantum ex eadem familia; nam n. 3805. Iulianus Alexandri f. parentibus sepulcrum fecisse dicitur, et n. 3806. Iulianus sibi et parentibus ac filio vel filiae sepulcrum condit. Quodsi putes utrumque titulum ab eodem scriptum esse, statuendum tibi erit Iulianum primum parentibus hoc sepulcrum fecisse, eique inscripsisse titulum n. 3805. posthac vero uxorem et prolem intulisse eidem sepulcro et novam addidisse inscriptionem n. 3806.

3807.

Ibidem ubi n. 3805. in columna pedes VIIS alta; edidit Sestinus l. c. p. 22.

ΧΑΡΠΩΝΚΑΙΚΑΛΛΙΓΕΝΙΑ
ΜΑΤΡΩΝΙΠΑΡΘΕΝΦΟΥ
ΓΑΤΙΕΤΩΝΙΓ.ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Χαρ[ίτ]ων καὶ Καλλιγένια Ματρών[ῃ] παρθέν[ῳ θ]υγατ[ρ]ὶ ἐτῶν ιγ̄ μνήμης χάριν.

3808.

Prope *Flaviopolin* secundum Sestinum, qui non sine mendis edidit l. c. p. 21. quinque horarum et dodrantis intervallo ab oppido Boli orientem versus secundum schedas Vaughani, quas misit Levis, in columna marmorea. Vaughanus quoque hoc loco censet Flaviopolin sitam fuisse. Nos damus ex his schedis.

ΖΙΑΙΛΙΣΣΕΥΘΗ
ΤΩΘΡΕΨΑΝΤΙ
ΚΑΙΦΥΣΙΚΩ
ΠΑΤΡΙΜΝΗΜΗΣ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ

Initio Sest. ΞΙ cet.

Ζίαιλις Σεύθῃ τῷ θρέψαντι καὶ φυσικῷ πατρὶ μνήμης καὶ εὐσεβείας χάριν.

Seuthes Thracium nomen est; Bithyni vero antiquitus Thraces sunt. *Ζίαιλις* nomen est simile nomini regis Bithynorum *Ζιποίτης* (Phot. cod. 224. ex Memnone); est vero fortasse idem ac *Ζηΐλας*, quo nomine Nicomedis I. filius vocatur (vide Memnon. ibid.). Mirum vero quod Seuthes vocatur *ὁ θρέψας καὶ φυσικὸς πατήρ*, quum alias, ubi *ὁ θρέψας* commemoratur, soleat diversus esse a naturali patre, ut *ὁ θρέψας* et *ὁ γεννήσας* distinguuntur ap. Menandrum comicum (p. 331. Meinek.). Ni fallor, Seuthae ille filius non ex legitimo matrimonio natus erat, sed fortasse ex matre serva: educaverat tamen pater. Quod si statuas, potest sane intelligi, cur Seuthes vocetur *ὁ θρέψας* et simul *φυσικὸς πατήρ*.

3809.

In columna marmorea *ibidem* reperta, ubi n. 3808. et Sestino auctore, qui edidit ibid. et Vaughano teste, ex cuius schedis titulum et emendatiorem et pleniorem edo.

ΑΡΙΣΤοΓΕΝΗΣ
ΘΕΟΓΕΝοΥΣ
ΖΩΝΦΡΟΝΩΝ
ΕΣΤΗΣΑΤοΝΒΩΜΟΝ
ΕΜΑΥΤΩΚΑΙΧΡΥΣΑ
ΤΗΣΥΝΒΙΩΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝ

Vs. 4. Sest. TOMBONON, unde cave TOM scribas. Vss. 6-7. desunt ap. Sest. quod humo tegebantur.

Ἀριστογένης Θεογένους ζῶν φρονῶν ἔστησα τὸν βωμὸν ἐμαυτῷ καὶ Χρύσᾳ τῇ συνβίῳ μνήμης χάριν.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Ut starem promisso, quod in praefatione tomi primi (p. xiv.) dedi, huic quoque volumini non solum Corrigenda sed etiam Addenda adieci, atque haec tanto auctiora, quanto acrioribus studiis investigatae nuperrime inscriptiones per eas terras sunt, quarum titulos secundus hic operis nostri tomus complectitur. Et magna quidem pars ex editis libris petita est, qui non prius erant in lucem emissi quam ii huius tomi fasciculi, quibus inserendae inscriptiones erant in illis libris publicatae; permulti tamen tituli in his Addendis primum eduntur, petiti quippe ex schedis doctorum, qui institutum nostrum liberaliter et benigne adiuverunt. Et libros et eruditos, quibus quaeque debeo, suis locis nominavi; quod siqua me latuerunt, cogites velim quam sit difficile complecti omnia. Aegre desideravi Ephemeridem archaeologicam, quae Athenis editur; huius non praesto fuerunt nisi pauci fasciculi, qui anno MDCCCXXXVII. prodierunt. Eximium Gallorum opus, qui monumentorum antiquitatis inquirendorum causa in Peloponnesum missi erant, tantum in iis nostri operis partibus consului diligentius, quas doctus inscriptionum interpres *Le Bas* in peculiari de his titulis libro nondum quod sciam attigit; de ceteris quae in magno illo opere dicta sunt, ea non differunt ab iis, quae Le Bas in peculiari sua collectione proposuit. Bospori Cimmerii et vicinarum regionum titulos auxi potissimum ex copiis, quas ante hos septem annos mecum communicavit *Dubois de Montpéreux*, vir mihi amicissimus et meus olim auditor; posthac ille illius plagae monumenta edidit in Itinerario, quo terras Caucaso adiacentes descripsit. Apographa eius, quibus ipsis usus sum, diligentissime delineata sunt. Finem Addendis imposui m. Aprili a. MDCCCXXXXII. itaque quidquid posthac vel editum vel ad nos missum est, eo non iam licuit uti. Ceterum multi, qui hoc volumine continentur, tituli ab aliis posthac aut ex impressis exemplis repetiti aut ex lapidibus denuo transcripti sunt: horum repetitam editionem non annotatam in his Addendis reperies, nisi ea vel meliorem lectionem attulerit vel aliquid aliud dignum quod commemoretur.

N. 1793. p. 2. tit. *a. c.* verum videtur ἐπ᾽ ἱεραπόλου p. ἐφ᾽ ἱερ. Conf. Ahrens. de dial. Aeol. p. 169.

Post n. 1793. p. 3. adde:

1793. *b.*

In vicinia *Anactorii* veteris, in loco Ai Vasili (qui est Ἅγιος Βασίλειος n. 1794. *c.* p. 3.), in cippo pedem cum semisse alto, supra fastigiato; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 164. cf. p. 21.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΕΣΤΙΑ
ΛΥΣΙΑΣΜΕΝΟΙΤΙΟΥ
ΥΠΟΠΡΥΤΑΝΙΕΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΔΩΡΙΜΑΧΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΑΣΛΕΩΝΙΔΑ
ΑΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΣΜΝΑΣΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΣΩΤΕΛΗΣΕΠΙΤΕΛΕΟΣ
ΛΑΜΙΣΚΟΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΜΑΝΤΙΣ
ΕΥΞΕΝΟΣΔΑΞΙΜΟΥ
ΑΥΛΗΤΑΣ
ΛΕΩΝΛΕΟΝΤΙΣΚΟΥ
ΙΕΡΟΦΟΡΟΣΦΙΛΙΠΠΟΣΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ
ΜΑΓΕΙΡΟΣΝΙΚΑΝΔΡΟΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΙΑΚΟΝΟΣΠΡΩΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΡΧΟΙΝΟΧΟΥΣΚΑΛΛΙΠΠΟΣΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ
ΙΕΡΟΘΥΤΑΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ

Πρύτανις
Πολύευκτος Θεοδότου,
ἑστία[ρχος]?
Λυσίας Μενοιτίου,
ὑποπρυτάνιες
Ἐπικράτης Δωριμάχου,
Λεωνίδας Λεωνίδα,
Ἀγησίστρατος Μνασιστράτου,
Μένανδρος Μενάνδρου,
Σωτέλης Ἐπιτέλεος,
Λαμίσκος Λέοντος,
μάντις
Εὔξενος Δαξίμου?
αὐλητὰς
Λέων Λεοντίσκου,
ἱεροφόρος
Φίλιππος Πολυεύκτου,
μάγειρος
Νίκανδρος Σωκράτεος,
διάκονος
Πρῶτος Δημητρίου,
ἀρχοινόχους
Κάλλιππος Πολυεύκτου,
ἱεροθύτας
Καλλικράτης Τιμοκράτεος.

Titulus est ex eodem fere genere ac n. 1798. et in Addendis n. 1849. *c.* Ut hic est ἀρχοινόχους, ita n. 1798. retinendum erat οἰνόχους.

Post n. 1794. *d.* p. 3. epitaphiis prope *Anactorium* repertis adde haec:

1794. *e.*

Ibidem ubi n. 1793. *b.* in cippo simili ac n. 1793. *b.* Edidit Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 165.

ΑΝΘΙΣΧΑΙΡΕ — Ἀνθὶς χαῖρε.

1794. *f.*

In Bokáli ad Vonitzam, in vicinia *Anactorii*; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 167.

ΣΤΙΛΠΑΣ — Στίλπας.

1794. *g.*

In Bokáli ad Vonitzam, in vicinia *Anactorii*, fragmentum; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 166.

ΟΝΝΥΟ
ΣΛΜΙ

1794. *h.*

In *Acarnania septentrionali* loco incerto repertus titulus, ab iuvene quodam, cui eius apographum missum erat, communicatus cum Rossio; hic edidit in Bullett. Inst. archaeol. Rom. a. 1840. p. 28. cum notis et hinc Welckerus Nov. Mus. Rhenan. (1841.) p. 206.

ΠΡΟΚΛΒΙΔΑΞΙΟΛΒΞΑΜΑΚΒΚΛ
ΒΞΒΙΑΙΒΝCVΞΟΔΟΙΟ
ΒΟΞΓΒRΙΤΑΞΑVΤΟCΑΞ
ΘΑΝΒΜΑΒΝΑΜΒΝΟΞ

Ξ pro Σ dedi ex notis Rossii.

Προκλείδας [τ]ό[δ]ε σᾶ[μ]α κεκλήσε[τ]αι ἐνγὺς ὁδοῖο,
ὃς περὶ τᾶς α[ὑ]τοῦ γᾶς θάνε [μ]α[ρ]νάμενος.

Ɓ pro Ε et C pro Γ convenit usui Corinthiorum (vide n. 7.), qui colonias in Acarnania plures condiderant; eademque litterae Ε forma extat in Corcyraea inscriptione n. 20. ibi quoque haud dubie ex usu Corinthio, unde propagata est in vasa Italica (vide Guil. Abeken in Annal. inst. archaeol. a. 1836. p. 308 sq.). Spiritus asper deest in voce ὁδοῖο, ut solet aliquando omitti; vs. 2. vero αὑτοῦ usu antiquo praestat, neque αὐτοῦ legendum est. Vs. 1. insolens est Προκλείδας, quod si verum est, debet ad imaginem referri, quam significet σᾶμα; sed praestabat dicere Προκλείδα.

1794. *i.*

In loco Lepenú, prope *Stratum* Acarnaniae ad Acheloum; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. I. tab. I. n. 2.

ΔΙΚΚΩ — Δικκὼ
ΛΑΜΠΩΝΟΣ — Λάμπωνος.

Post n. 1796. p. 4. adde:

1796. *b.*

In loco Katokhi in Acarnania, prope ruinas *Oeniadarum*, in ecclesia, litteris optimae aetatis; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 163. cf. T. III. p. 556.

ΦΟΡΜΙΩΝ — Φορμίων
ΘΥΙΩΝΟΣ — Θυίωνος.

1796. *c.*

In loco Bokhori, circa *Calydonem Aetoliae*; ed. Leakius l. c. T. I. tab. I. n. 1. Monumentum est sepulcrale.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΑ — Φιλουμένα.
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ — Ἀντίμαχος.

N. 1798. p. 5. Confer ad n. 1793. *b.* in his Addendis.

N. 1800. p. 5. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXV. n. 170. aliter divisos versus praebet, eosque brevissimos. In fine habet: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ‖ΠΛΑΤΟ ΡΟΣ‖..ΥΛΑΠΙΩΝ (Ἀσκλ.). Constanter habet formam Α, eandemque ut plurimum n. 1793. (tab. XXXV. n. 168.).

N. 1810. p. 7. versibus paulo aliter divisis praebet Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXXIII. n. 159. et habet formam Α.

Post n. 1813. p. 8. adde:

1813. *b.*

Prevesae s. Prevyzae, ex parietinis *Nicopolis*; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXXIII. n. 160. cf. p. 492. ubi titulus restitutus praebetur. Nos tamen aliquoties discessimus ab eruditi viri supplementis.

ΛΙ.ΟΦ. . .ΙΩΜ. . Ω
ΜΑΚΕΔΟΙ.....ΠΑΡΧΩCΙ
ΕΚΤΗCΠΡΑΙΤΩΡΙΑCΧΕΙΛΙ
ΛΕΓΙΩΝΟCΑΗΙΝΕΡΒΙΑCΕ
ΒΟΥC..CΤΗCΕΠΙΤΡΟΠΩC.
ΤΟΥΗΠΕΙΡΟΥΕΠΙΤΡΟΠΩ..
ΧΕΙΑCΠΟΝΤΟΥΚΑΙΒΙΘΥΝ..
·ΕΠΙΤΡΟΠΩΑΠΟΤΩΝΑΠΟΛΙ..
CΕΩΝCΕΒΑCΤΟΥ
ΙΙΙΙΙCΤΗΡCΕΒΑCΤΟΥΑΠΕΛ.
ΡΟCΒΟΗΘΟCΑΥΤΟΥΚΑΤΑΤΟ..
ΦΙCΜΑΤΗCΒΟΥΛΗCΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Αι(κινίῳ)? Ὀφ[ελλ]ίῳ Μ..ω - - Μακεδό[νι, ἐ]πάρχῳ σ[πείρης] ἕκτης πραιτωρίας, χειλι[άρχῳ] λεγιῶνος ᾱ [Μ]ινερβίας ε[ὐσε]βοῦς [πι]στῆς, ἐπιτρόπῳ Σ[εβασ]τοῦ Ἠπείρου, ἐπιτρόπῳ [ἐπαρ]χείας Πόντου καὶ Βιθυν[ίας], ἐπιτρόπῳ ἀπὸ τῶν ἀπο[δημή]σεων? Σεβαστοῦ, [Μνη]στὴρ? Σεβαστοῦ ἀπελ[εύθε]ρος, βοηθὸς αὐτοῦ, κατὰ τὸ [ψή]φισμα τῆς βουλῆς, τὸν ἴδιον εὐεργέτην.

Μακεδὼν non gentilicium nomen videtur, sed viri proprium; cf. infra n. 1957. *g.*

N. 1814. p. 8. minusculis apponit Leakius l. c. T. I. p. 188. et legit μητρὶ Αἰλίᾳ Ἀλε . . . .‖καὶ τῇ cet.

Post n. 1821. p. 8. epitaphiis *Nicopolitanis* adde:

1821. *b.*

Prevesae s. Prevyzae; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 162.

ΚΛΑΥ — Κλαυ-
ΔΙΟΣ — διος
ΒΛΑΣΤΟΣ — Βλάστος,
ΕΤΩΝΚ — ἐτῶν κ̄,
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

1821. *c.*

Ibidem; ed. idem ib. n. 161.

ΛΟΥϕΠΟΝ	Λού(κιος)
ΠΩΝΙΟΣ	Ποντώνιος
ΚΟΡΝΟΦ	Κορνοφικιανός.
ΙΚΙΑΝΟΣ	

Post n. 1822. *b.* p. 9. insere:

1822. *b.*

In ecclesia oppidi Paramythiae, in *Thesprotia ad Cocytum* haud procul a fontibus; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. IV. tab. XXXIV. n. 169. cf. p. 62.

- - ΜΗΓΙΟΝ
- - - ΦΙΝΑΚΟΥ
- - - ΟΛΥΚΟΥ
- - - ΠΝΑΙΒΙΩ
- - ΜΕΧΑΙΡΕ

Vs. 3. fortasse Αὐτ]ολύκου. Tum: Π. Ναιβίῳ, [ἐτῶν] μ̅ε̅, χαῖρε.

Post n. 1829. p. 11. adde:

1829. *b.*

Apolloniae; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. I. tab. I. n. 4.

Λ. ΛΙΚΙΝΙ · ΤΗΡΕ
ΕΤΩΝ ΞΕ
ΧΑΙΡΕ

Λ. Λικίνι(ος) Τηρ[εύς]? ἐτῶν ξ̅ε̅, χαῖρε.

1829. *c.*

Ibidem; ex eodem n. 5.

ΤΙΤΩΙοΥΛΙΩΚΛΗΜΕΝ
ΤΙΖΗΣΑΝΤΙΚΑΛΩC
ΕΤΗΜ̅Ε̅ΗΙΔΙΑΓΥ
ΝΗΚΛΑΥΔΙΑΘΕΡΙΝΗ
ΑΝΔΡΕΙΚΥΡΕΙΩΕCΤΗ
CΕΝΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Τίτῳ Ἰουλίῳ Κλήμεντι, ζήσαντι καλῶς ἔτη μ̅ε̅, ἡ ἰδία γυνὴ Κλαυδία Θερίνη ἀνδρεὶ κυρείῳ ἔστησεν μνήμης χάριν.

Post n. 1830. p. 11. adde:

1830. *b.*

Spalati in aedibus Episcopi, ex schedis Boghetichii a Kellermanno missis.

ΕΠΙΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΣ
ΑΡΧΕΒΙΟΥ
ΤΟΥΚΛΕΟΛΙΚΟΥ

Ἐπὶ ἱερομνάμονος Ἀρχεβίου τοῦ Κλεο[δ]ίκου vel Κλεο[ν]ίκου.

Titulus videtur ad coloniam Doricam pertinere, nec mihi certum est fuisse eum Spalati repertum. Idem dixerim de titulis n. 1830. *c. d.*

1830. *c.*

Spalati; ex schedis aliis a Kellermanno missis.

ΗΡΑΚΛΕΙ
ΦΙΛΙΣΚΟΣ
ΔΡΩΠΙΩΝΟΣ

Ἡρακλεῖ Φιλίσκος Δρωπίωνος.

1830. *d.*

Ibidem; ex iisdem schedis.

ΣΔΑΜΑ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΤΡΙΤ....
ΔΑΜΟΝΤΡΗΤΟ.....
ΔΑΜΟΝΔΑΜ......
. . . .
. . . .

in parte aversa:

DIS · MANIB
ANTEIAE · P · F
CRISPINAE
CINERIB · SACR

Praeter vocem Δαμάτριος nulla potest certa via restitui. Graecus titulus multo antiquior est Latino, quem qui scripsit, is marmor, quod alii olim usui inservierat, sepulcrali monumento condendo adhibuit.

1830. *e.*

Ibidem; ex iisdem schedis. Supra est caput Medusae.

D M
...IT..ACΕΚΟΥΝΔΑ
.....ͻΑΥΡΗΛΙω
.....ΤΙωCΥΝΒΙω
......ΤωΑΝΕC
. . . .

D. M. - - ιτ - α Σεκούνδα - - - [ῳ] Αὐρηλίῳ - - - - - [τ]ίῳ vel - - [π]ίῳ, συνβίῳ [γλυκυτά]τῳ, ἀνέσ[τησεν] vel ἀνέ[θηκεν] - - -

Post n. 1833. p. 11. adde:

1833. *b.*

Marmor Patavii in aedibus publicis asservatum, allatum Salonâ a. 1801. Habeo a Kellermanno.

ΑΝΤΩΝ
ΙΟCΔΙΟΝ
ΥCΙΑΝΟC
ΒΗΡΥΤΙΟC
ΖΗCΑCΕΤ
ΗΛ̅ΕΝΘΑ
ΔΕ ΚΤ

Ἀντώνιος Διονυσιανὸς Βηρύτιος, ζήσας ἔτη λ̅, ἐνθάδε κ(εῖ)τ(αι).

Post n. 1837. p. 12. adde:

1837. *b.*

In *Pharo* insula Adriae (nunc Lesina), quam circa Olymp. 98, 4. colonia Pariorum obtinuit opitulante Dionysio I. Syracusarum tyranno (Diod. XV, 13. coll. c. 14.): prius tenuerant barbari. Pariae coloniae meminerunt etiam Ephorus et Scylax, qui post eam epocham scripserunt, et Strabo (VII. p. 315.) aliique ex priorum auctoritate. Titulus hic, characteribus parum elegantibus exaratus, cum seqq. a Steinbüchelio ad me missus est a. 1837. quum essent paulo ante reperti.

ΡΑΣΤΙΕΙΣΤΑΥ
ΛΑΚΗΝΚΑΤΣΩΤΗΡ
ΣΚΑΙΤΗΣΦΑΡΙΩΝΙ
ΕΩΣΤΗΣΦΑΡΙΩΝΚΑΛ
ΕΠΙΤΑΙΕΡΑΕΙΣΤΟΠΡΥ
ΣΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΗΚΑΙ
ΩΝΑΝΔΡΑΣΠΑΝΤΑΣΟΜΟ
ΓΡΕΣΒΕΥΤΑΣΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜ
ΤΑΝΤΑΕΩΣΑΝΠΑΡΕΠΙΔΗΜ
ΟΔΗΥΟΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΑΥΤ
ΤΗΝΕΝΔΗΜΙΑΝΕΝΤΗΠΟΛΕ
ΜΟΝΑΚΑΙΑΞΙΑΝ . . . . . ΡΩ
ΔΕΚΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΙΩ . . . . ΥΑ
ΤΩΙΔΗΜΟΣΙΩΙΜΕΤΑΤ . ΙΡΑΝ
ΝΟΥΣΕΙΠΕΝΤ . ΜΕΝΑΛΛΑ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩ . ΕΛΕΣΘΑΙΔΙ
ΠΟΛΙΤΩΝΑΝΙΡΑΣΓΣΕΞΕ
ΝΑΙΤΩΙΒΟΥ . ΟΜΕΝΩΙΚΑΤ
ΤΑΣΠΡΕΙΖΒΕΥΣΑΙΕΙΣΔΕΛ
ΟΝΤΙΝΙΟΞΩΝΗΘΕΑΙΘ . ΤΟΝ
ΒΗΤΗΝΤΕΠΟΛΙΝΕΞΕΙΚΑ
ΠΩΝΕΦΕΤΕΡΩΝΚΑΡΠΝ . . Ε
ΧΡΗΘ
ΠΡΑΞΙΕΠΗ⁻⁻ΕΜΠΕΙΝΠΑ
ΠΡΟΣΑΜΓΝΛ . . . ΠΕΙΦΡ . ΙΟΣ
- - - - - - - - ΤΟΜΟΥ

Litterae E forma est E.

Ex binis, quae mihi Steinb. misit, apographis, vs. 13. extr. alterum ΥΑ, alterum ΚΙΥΑ. Vs. 20. secundum Θ, quod arrosum est, in altero tantum apographo comparet, in altero pro eo signatur lacuna: nos id retinuimus, etsi corruptum iudicamus. Vs. 22. in altero apographo pro ultimo N lacuna habetur.

\- - - - - - - - - -
.... ἄνδ]ρας τ[ρ]εῖς ταυ - - - -
...... φυ]λακὴν κα[ὶ] σωτηρ[ίαν τῆς τε ....
... πόλεω]ς καὶ τῆς Φαρίων [καὶ ....
τῆς πόλ]εως τῆς Φαρίων. καλ[εσάντων δὲ οἱ πρυτ-
άνεις] ἐπὶ τὰ ἱερὰ εἰς τὸ πρυ[τανεῖον τοὺς πρεσβ-
ευτὰ]ς καὶ τὸν γραμματῆ καὶ [ἑστιασάντων μετ᾽ α-
ὐτῶ]ν ἄνδρας πάντας. ὁμο[ίως δὲ .... τοὺ-
ς π]ρεσβευτὰς καὶ τὸν γραμ[ματῆ παρὰ τὸν χρόνο-
ν π]άντα, ἕως ἂν παρεπιδημ[ῶσι, ἑστιάτω ἡ βουλὴ καὶ
ὁ δῆ[μ]ος. ἐπαινέσαι δὲ αὐτ[ούς, ὅτι πεποίηνται
τὴν ἐνδημίαν ἐν τῇ πόλε[ι ἡμῶν καλὴν καὶ εὐσχή-
μονα καὶ ἀξίαν [ἀμφοτέ]ρω[ν τῶν πόλεων. θεῖναι
δὲ καὶ τοὺς ἄρχο[ντας τάδε τ]ὰ [ἐψηφισμένα ἡμῖν ἐν
τῷ δημοσίῳ μετὰ τ[οῦ γ]ρα[μματέως. ....
νους εἶπεν· τ[ὰ] μὲν ἄλλα [καθάπερ τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ· ἑλέσθαι δ[ὲ πρέσβεις ἐκ πάντων
πολιτῶν ἄν[δ]ρας [ὥ]ς ἓξ ε[ἰς Δελφούς, καὶ ἐξεῖ-
ναι τῷ βου[λ]ομένῳ κατ[άγειν τοὺς αἱρεθέν-
τας πρεσβεῦσαι εἰς Δελ[φούς· ἐρωτᾶν δὲ τὸν θε-
όν, τίνι θεῶν ἢ θεᾷ [Φαρί]ων [ὁ δῆμος διδοὺς τὰ εὐσε-
βῆ τήν τε πόλιν ἕξει κα[λῶς οἰκοῦσαν καὶ κό-
πων [σ]φετέρων καρπ[ὸ]ν [δρ]έ[ψονται.

Χρῆ θ[εός]·
Πραξιέπη[ν π]έμπειν Πά[ριον - - - -
\- - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - -

Titulus hic haud dubie prius scriptus est quam Pharum infestarent Romani (a. u. c. 535. Polyb. III, 19.), immo priusquam Pharus pareret Agroni regi Illyriorum et a praesidiariis eius, quorum dux Demetrius Pharius erat, custodiretur (circa a. u. c. 524. Olymp. 137. Appian. Illyr. 7.). Quo magis dolendum est, quod magna pars lapidis periit; qui si ad sinistram inde a vss. 10-12. integer est, supra certe atque ad dextram magna parte sui multatus est. Quodsi lineae circumductae formam lapidis, quae nunc sit, significant, qua de re tamen dubito, necesse est superior pars et dextra resectae sint. Latitudo scripturae quanta fuerit, media potissimum pars docet, et maxime vs. 15. ubi sedecim in fine desunt litterae; quam latitudinem postquam perspexi, contigit eatenus praestare supplementa, quatenus licet in monumento tam mutilo, eaque partim certa partim exempli causa tentata. Continentur hac lapidis parte superstite primum finis decreti Senatus et Populi de legatis civitatis nescio cuius (vss. 1-14.); tum decretum civis alicuius additicium (vss. 14-22.) de consulendo per legatos deo Delphico; postremo particula oraculi his legatis editi. Vs. 3. extr. fuit fortasse καὶ ... ἐλευθερίαν vel simile. Qui vss. 6. 8. comparet γραμματεύς, videtur scriba legatorum esse, non scriba reipublicae Phariorum. Vss. 10 sqq. restitui ad exemplum multorum aliorum titulorum, ut n. 3052 sqq. n. 3640. Vs. 12. extr. dedi θεῖναι, quod vox ἀναγράψαι videbatur nimis longa esse, etsi plus semel amplius XVI litteras addere coactus sum. Vs. 13. supplementum valde incertum est, maxime istud ἡμῖν. Vs. 14. cave coniicias μετὰ τὰ ἱερά: quem ibi dedi γραμματέα, is reipublicae Phariorum est. Vs. 14. extr. incipit decretum additicium; auctoris nomen praeter finem paterni nominis - - νους intercedit. Ad vs. 15. confer n. 84. c. not. et n. 92. Vs. 16. quod dedi ἐκ πάντων certum est multisque exemplis confirmatur. Vs. 17. offendit [ὥ]ς ἕξ; quamquam hoc minus incommodum est quam si n. 76. legatur οἱ λογισταὶ ὡς τριάκοντα οἵπερ νῦν, quod qui n. 76. nominantur, erant iam constituti. Vs. 20. malim τίνι θεῷ. Ibidem ubi Φαρίων scripsi, coniiciat aliquis θύων: sed non tam sacrificium ibi desiderari videtur quam nova religio, cuius tantum pars continetur sacrificio. Hanc volui, ubi dedi διδοὺς τὰ εὐσεβῆ, ut n. 3047. extr. est τὰ σεμνὰ καὶ τίμια δίδοται τῷ θεῷ καὶ Τηΐοις. Vs. 22. retentis quae traditae sunt litteris explevi ut potui, non tamen mihi satisfaciens: ceterum haec refer ad populationes et discrimina a barbaris Illyriis imminentia. Cf. Diod. XV, 14. et quae supra dixi de Agronis in Pharum dominatione. Vs. 23. in voce χρῆ deest Iota subscr. ut vs. [illegible]. Oraculum carmine conceptum fuit. Pharii cum Pariorum coloni essent, ausus sum Πά[ριον scribere; addicitque Pariorum nominum analogia, inter quae habetur Πραξικλῆς, Μνη-

σιέπης, Κτησιέπης (vide ad n. 2310.). Fortasse scribendum Πραξιέπη deleta lineola horizontali, quae in apographo comparet ante EM. In fine post vs. 26. haud minus atque initio lapidis multa perisse mihi probabile est.

1837. *c.*

Ibidem (vide ad n. 1837. *b.*).

ΦΑΡΙΟΙΑΠΟΙΑΔ
ΑΣΙΝΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΣΥΜΜΑΧΩΝΤΑΟΠ
ΛΑ

Φάριοι ἀπὸ Ἰαδασίνων καὶ τῶν συμμάχων τὰ ὅπλα.

Titulus est ex eodem genere ex quo n. 16. et bonae aetatis, fortasse paulo etiam antiquior quam n. 1837. *b.* Ἰαδασῖνοι sunt haud dubie barbari *Iadertini* Liburniae, ut proinde urbs Ἰάδερα videatur a Graecis vetustioribus Ἰάδασα vocata esse, commutatis litteris Σ et Ρ, ut in Latino *Fusius* et *Furius* cet. et in Graecis θεὸς σιός, θέσμα θέρμα cet. (cf. si tanti est, ad n. 11.)

1837. *d.*

Ibidem (vide ad n. 1837. *b.*).

ΚΛΕΥΝΙΚΗ
ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ
ΔΕΚΑΤΗΜ Ε
ΑΝΕΘΗΚΕΑΦΡΟΔ

Vs. 3. dele singulare E, quod ab alio apographo abest.

Κλευνίκη Ἑρμαγόρου δεκάτη[ν] ἀνέθηκε Ἀφροδ[ίτῃ.

Haec decima et quae n. 1837. *e.* scripta est, vide ne ex quaestu meretricio dedicatae sint.

1837. *e.*

Ibidem (vide ad n. 1837. *b.*).

ΟΡΓΙΛΩ ΔΗΜΑΡ
ΧΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΔΕΚΑΤΗΝ

Ὀργιλὼ Δημάρχου Ἀφροδίτῃ δεκάτην.
Cf. ad n. 1837. *d.*

N. 1838. p. 14. tit. *b.* vs. 5. scribe ῥύμα.

N. 1840. 12. p. 17. Ahrens in litteris corrigit recte: ἐν Μινωΐᾳ ποττῷ πόρῳ ἐσχάτῳ. Genitivus in *ω* non est Corcyraeis usitatus.

N. 1841. p. 18. et deinceps n. 1843. 1844. Ahrens notat ὅπεῖ legendum esse (Zeitschrift f. Alterthumsw. 1840. n. 110.). Vide imprimis Apollon. Dysc. de syntax. IV, 10. p. 328. Sylb. et de adv. in Bekker. Anecd. T. II. p. 542. p. 622. et p. 625. et intt. Gregor. Cor. p. 351 sq. ed. Schäf. Πεῖ enim ac proinde ὅπεῖ (nisi malis ὅπει) peculiaris Dorismus est pro minus recondito πᾶ et ὅπα s. ὁπᾶ.

N. 1849. p. 26. est in museo Prossalendi, ubi vidit Forchhammer. Is diserte scriptum invenit ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ.

N. 1849. *b.* p. 26. Forchhammer vs. 2. legit ΖΩΜΟΥ. Post hunc titulum adde:

1849. *c.*

Corcyrae in museo; ex schedis Gust. Krameri. Lapis est calcarius, altus pedes IV, latus pedem; inscriptio supra est mutilata, alta nunc pedem: scriptura est inelegans.

.ΘΕΙ.ΠΠΟΣΑΓΑΘοΚΛΕοΣ
ΤΙΜΩΝΣΤΡΑΤΩΝοΣ
Θ - - ΙΩΝΑΜΦΙΣΘΕΝΕοΣ
ΔΛ.ΑΙΝΕΤΟΣΦΙΛΑΝΔΡΙΔΑ
..Λ,ΔΑΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
- - - ΘΕΝΗΣΜΑΓΙΡΟΣ
- - - ʾΟΣΥΠΗΡΕΤΑΣ
- - - -ͺΝΑοΤοΣ
- - - -ΑΝΟΣΟΙΝΟΧοοΣ

Σ]θέ[νι]ππος? Ἀγαθοκλέος,
Τίμων Στράτωνος,
Θ[ερσ]ίων? Ἀμφισθένεος,
Δ[αμ]αίνετος Φιλανδρίδα,
....δας Ἀριστοκλέος,
Καλλίας Ἀριστοκράτεος,
- - - θένης μάγιρος,
- - - - ος ὑπηρέτας,
- - - - ναοτος,
- - - ανος οἰνοχόος.

Catalogus est sodalium collegii alicuius, ex quibus sex ultima nomina supersunt: prytanes quum tantum quini Corcyrae fuisse videantur, alii atque hi intelligendi sunt, etsi non dubito initio tituli fuisse prytanes scriptos, ut n. 1793. *b.* in his Addendis. In fine vss. 6-10. quattuor habes ministros; sed vs. 9. manifesto corruptus est. Ceterum praeter n. 1793. *b.* confer ad hunc titulum etiam n. 1798.

Post n. 1862. p. 28. adde:

1862. *b.*

Corcyrae in museo Prossalendi, in latere; misit Forchhammer.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΙΟΥ Ἐπὶ Στρατίου.

N. 1869. p. 29. Osannus Syllog. Add. p. 576. coniicit Φαίακος [γυ]νή, addens: „Nomen mulieris praepositum interiit."

N. 1897. p. 34. God. Hermannus Opusc. T. V. p. 174. scripsit vs. 1. τιμᾶς (ut proposueram τιμῶν pluralem), vs. 2. Θευγένει (de quo et ipse dixi), postremo vs. 6. init. ὅττι. In aere esse ὅς κε vix est ambiguum.

Post n. 1907. p. 37. adde:

1907. *bb.*

Corcyrae in museo Prossalendi, in lapide pedes IVS alto, characteribus circiter pollicem altis et universum prope lapidis planum occupantibus excepto margine eminentiore; misit Forchhammer, praetereaque variis lectionibus usus sum ex apographo Gust. Krameri excerptis.

ΗΛΘΟΝΕΣΑΘΑΝΑΤΟΥΣΠΟΛΛΟΙΚΑΤΟΛΥΜΠΙΟΝΕΔΡΗΝ
ΑΛΛΑΘΕΟΣΤΟΥΤΩΝΕΣΤΙΠΑΤΗΡΟΜΕΓΑΣ
ΟΣΚΟΣΜΟΝΔΙΕΤΑΞΕΣΕΛΗΝΗΝΝΥΚΤΙΚΕΛΕΥΣΑΣ
ΠΕΙΘΕΣΘΑΙΤΕΙΤΑΝΗΜΕΡΙΝΑΙΣΧΑΡΙΣΙΝ
ΩΙΠΙΣΘΕΙΣΑΔΕΜΑΣΜΕΝΕΠΙΧΘΟΝΟΣΗΣΑΠΕΤΕΧΘΗΝ
ΛΕΙΠΩΤΗΝΨΥΧΗΝΔΑΘΑΝΑΤΗΝΕΛΑΧΟΝ
ΕΝΓΑΙΗΜΕΝΣΩΜΑΤΟΣΥΝΓΕΝΕΣΟΥΡΑΝΙΟΣΔΕ
ΗΛΥΘΕΝΗΨΥΧΗΔΩΜΑΚΑΤΟΥΦΘΙΜΕΝΟΝ
ΚΕΙΤΑΙΜΕΝΓΑΙΗΦΘΙΜΕΝΟΝΔΕΜΑΣΗΔΕΔΟΘΕΙΣΑ
ΨΥΧΗΜΟΙΝΑΙΕΙΔΩΜΑΤΕΠΟΥΡΑΝΙΑ
ΑΘΑΝΑΤΟΣΨΥΧΗΤΑΜΕΝΟΙΚΙΑΤΩΝΕΝΟΛΥΜΠΩ
ΝΑΙΩΣΩΜΑΔΕΜΟΝΓΑΙΑΦΕΡΕΙΦΘΙΜΕΝΟΝ
ΕΝΜΕΝΥΠΑΝΚΑΛΙΣΙΝΦΕΡΟΜΑΙΤΕΚΝΟΣΝΔΕΧΕ[ΣΘΑΙ]
ΕΥΟΔΩΟΣΠΟΣΙΣΗΝΟΠΠΟΤΕΝΑΕΔΟΜΟΥΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΣΔΟΠΡΟΣΟΥΡΑΝΟΝΑΣΤΕΡΟΕΝΤΑ
ΗΛΥΘΟΝΕΝΓΑΙΗΣΩΜΕΜΟΝΕΘΕΜΕΝΗ
ΤΟΥΤΕΥΟΔΟΣΒΡΟΤΟΙΣΠΑΣΙΠΑΡΑΙΝΩ
ΤΗΨΥΧΗΜΕΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝΤΕΧΘΕΙΣ
ΚΑΙΤΟΝΒΙΟΝΤΡΥΦΗΠΑΡΗΓΟΡΗΣΟΝ
ΕΙΔΩΣΗΝΚΑΤΑΒΗΣΕΣΠΩΜΑΛΗΘΗΣ
ΟΥΧΕΝΤΩΝΕΠΑΝΩΚΑΤΩΠΟΥΟΨΕΙ
ΨΥΧΗΣΕΚΜΕΛΕΩΝΑΠΩΠΤΑΘΕΙΣΗΣ

Vs. 4. Forchh. **ΤΕΙΤΑΝΧΗΜ**, Kr. quod dedi. Vs. 13. quae in fine uncis seclusa sunt, coniecturae debentur, sed in schedis sic tradita sunt. Vs. 18. Kr. **ΤΗΝΨΥΧΗΝ**.

Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' Ὀλύμπιον ἕδρην·
ἀλλὰ θεὸς τούτων ἐστὶ πατὴρ ὁ μέγας,
ὃς κόσμον διέταξε, Σελήνην νυκτὶ κελεύσας
πείθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χάρισιν·
ᾧ π[ε]ισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονὸς ἧς ἀπετέχθην
λείπω, τὴν ψυχὴν δ' ἀθανάτην ἔλαχον.
ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συνγενές, οὐράνιος δὲ
ἤλυθεν ἡ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον.
κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἡ δὲ δοθεῖσα
ψυχή μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια.
ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
ἐν μὲν ὑπ' ἀνκαλίσιν φέρομαι τέκνον δε[κ]έ[τηρον
Εὐόδῳ, ὃς πόσις ἦν ὁππότ' ἔνα[ι]ε δόμους,
τεσσαρακονταέτης δ[ὲ] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
ἤλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐ[ν]θεμένη.

τοῦτ' Εὔοδος βροτοῖς πᾶσι παραινῶ·
Τῇ ψυχῇ με[τ]ά[δο]ς καλ[ῶ]ν [ὁ] τεχθείς,
καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον,
εἰδώς, ἢν καταβῇς ἐς πῶμα Λήθης,
οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω πο[τ'] ὄψει
ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Prior pars est epitaphium mulieris cum gnato vel gnata sepultae: nomina probabile est in alio sepulcri parte scripta fuisse. Inde a vs. 5. eadem sententia usque ad vs. 12. quater posita est, eademque vss. 15. 16. repetita. Vs. 13. characterem **Σ** omittendam iudicavi; quodsi quis pro hoc velit **ΝΕ** scribere, legendum erit *ἐνδε[κ]έ[τηρον*. Secundum epigramma Euodus, qui ante uxorem sepulcro illatus erat, accinit legentibus, idque magnopere abludens a pietate prioris et plane Epicureum. Vs. 18. magnopere corruptus est; quod dedimus, videtur locum tueri posse: ,,Animum compotem fac pulchrarum rerum qui natus es". Ὁ potest a lapicida omissum esse. Vs. 21. **ΠΟΥ** fortasse est in lapide, sed metro non satisfacit. Post *εἰδώς* deest *ὅτι*; quod tamen tolerabile. Ut haec in lapide scripta videntur, metra sunt promiscua, sed unus et alter versus est Phalaeceus hendecasyllabus, qui his sententiis aptissimus est, facilique opera etiam reliqui huic metro accommodari possunt. Melius certe auctor scripsisset fere ita:

Εὔοδος τόδε τοῖς βροτοῖς παραινῶ·
Τῇ ψυχῇ μετάδος καλῶν ὁ τεχθείς,
καὶ τρυφῇ βίοτον παρηγόρησον,
εἰδὼς ὡς καταβὰς πόμ' ἐς τὸ Λήθης
οὐδὲν τῶν ἐπάνω κάτω ποτ' ὄψει
ψυχῆς ἐκ μελέων ἀποπταθείσης.

Post n. 1910. p. 37. adde:

1910. *b*.

Corcyrae in museo Prossalendi; misit Forchhammer.

ΜΕ ΠΟΘΙΝΗ
ΕΤΩΝ·Ζ
ΧΑΙΡΕ
ΜΕ ΣΥΜΦΟΡΟΣ
ΕΤΩΝΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Με(μμία) Ποθινή, ἐτῶν ζ, χαῖρε.
Μέ(μμιος) Σύμφορος, ἐτῶν πε, χαῖρε.
Memmiam Corcyrae habes etiam n. 1906.

Post n. 1923. p. 39. adde:

1923. *b.*

In *Leucadia* ex parietinis Leucadis; ed. in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. IV. p. 874 sqq. cum notis, quas non attingo.

ΤΕΛΕϹΦΟ
ΡΕΧΛΙΡΕ
ΗΝΩΡΑϹΥΕΧΟΥϹΑΤΕΛΕϹΦΟΡΟΝΚΑΙΑΠΕ
ΔΗϹΕΤΗΝΖΩΝΗΗΝΕΑΥΤΟΥΗΟΝΟϹΕΞΗΡΠ
ΑΖΕΚΑΙΟΥΚΕΤΙΜΟΙΡΑΑΝΕΜΕΙΝΕΩΤΑΧΥ
ΝΟΥΘΑΝΑΤΟΥΚΑΙΓΟΝΕΩΝΑΤΥ
ΧΩΝ

Τελέσφορε χ[α]ῖρε.
Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον. [ὡς] ἀπέδησε
τὴν ζώνην αὑτοῦ, [κῦμ' ἁλὸς οὐλόμενον]
ἦνος ἐξήρπα[ξ]ε, καὶ οὐκέτι μοῖρ' ἀνέμεινε.
ὢ ταχύνου θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

Non contendo haec ita in lapide scripta esse: sed erat aliquid audendum in tractando exemplo incertissimo, ut iusta epigrammati sententia et forma constaret. Ἦν ὥρα συνέχουσα Τελέσφορον est: *Aetas iuvenilis acceleravit fata Telesphori et contraxit.* Συνέχειν enim fere synonymum est τῷ συντέμνειν s. ἐπείγειν (vide Schneider. Lex. Gr.).

N. 1925. p. 39. extr. tolle tituli Anaphaei mentionem (vide ad n. 2442.). Ibidem vs. 1. Ahrens coniicit ὦ [ξ]έν', Εὐθυδ.

N. 1925. *f.* p. 40. habetur apud Leakium Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXIV. n. 111. ubi vs. 4. legitur ЄΤΩΝϢΟϹ (credo οε vel ος).

Post n. 1925. *k.* p. 40. epitaphiis *Ithacensibus* adde haec recens missa vel edita:

1925. *l.*

Edidit Leakius l. c. n. 107.

ΑΜΥΝΤΑΣ   Ἀμύντας.

Ibidem n. 107. editum est fragmentum epitaphii Ithacensis: - - ΞΕΝΑ.

1925. *m.*

Ex schedis Forchhammeri.

ΓΑΥΚΙΑ
ΧΑΙΡΕ   Γαυκία χαῖρε.

In promptu est corrigere Γλαυκία vel Γλυκία; sed inhibeo iudicium.

1925. *n.*

Ex schedis Krameri.

ΔΑΜΟΣΘΕΝΗ   Δαμοσθένη,
    Τεισ[ί]α,
ΤΕΙΣΥΑΧΑΙΡΕΤΕ   χαίρετε.

De forma vocativi Δαμοσθένη cf. n. 1148 sqq.

1925. *o.*

Transcripsit Forchhammer; lapis infra fractus.

ΚΛΗΝΑΓΟΡΑ   Κληναγόρα
ΧΑΙΡΕ   χαῖρε
<Ω<Υ   - - -

Firmatur hinc forma Κληνίππα in Zacynthio n. 1940.

1925. *p.*

Ex schedis Krameri; litterae non incisae lapidi sunt, sed extant ex lapide anaglyphi in modum: infra crater sculptus est.

ΚΡΙΤΟΛΑΕ
ΧΑΙΡΕ   Κριτόλαε χαῖρε.

1925. *q.*

Ex schedis Krameri.

ΛΑΙΑΝΔΡΟΥ   Λαιάνδρου.
ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ   Δαμοφίλου.

1925. *r.*

Ex iisdem.

ΠΟΛΥΚΡΙΤΑ
ΧΑΙΡΕ   Πολυκρίτα χαῖρε.

1925. *s.*

Ex schedis Forchhammeri.

ϹΩΙΛΟϹ   Σωΐλος.
ϹΩΤΙΩΝ   Σωτίων.

N. 1930. *e.* p. 42. ita exhibetur in schedis Forchhammeri:

ΚΛΑΥΔΙΑΟΝΑϹΙΜΟΙΟΝΗ
ϹΙΩΤΟΥΜΗΤΗΡ
ΧΑΙΡЄ

Vs. 1. ultimum Ο fortasse siglum est, aut ΟΙΟ fuit ȣΤȣ. Legendum igitur:

Κλαυδία Ὀνασίμου (τοῦ) Νησιώτου μήτηρ χαῖρε.

Post haec adde:

1930. *f.*

In *Cephalenia* insula in coemeterio *Samae* effodit G. Williams, qui servabat Ithacae; ex schedis Guilelmi Mure, tribuni militum Britannici, nobiscum communicavit Gerhardus. Lapis circiter pedes II latus est multoque altior; supra architectonice ornatus est, infra sunt duae taeniae nodo iunctae, quantum intelligo.

ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
ΦΙΛΙΝΘΑ
ΣΙΛΑΝΟΣ
ΕΜΙΝΑΥΤΑ
ΠΥΣΤΑΚΙΣ

Quam certa lectio, tam difficilis intellectus. Si quinque nomina primo casu posita sumas, certe quartum inauditum est. Si coniicias legendum uno tenore esse Διοπείθης Φιλίνθα (scil. υἱός) Σιλανός εἰμι ναῦτα (ita ut Σιλανὸς sit gentilicium et ναῦτα p. ναύτης), certe vs. 5. separatum nomen Πυστακὶς vel Πύστακις statuendum erit.

1930. *g*.

Cephaleniae in pavimento plateae prope n. 1928. ex schedis Forchhammeri.

ЄΥЄΛΠΙϹΤΟϹ	Εὐέλπιστος,
ЄΤѠΝ ΜЄ	ἐτῶν $\overline{\mu\epsilon}$,
ΧΑΙΡЄ	χαῖρε.
ΠΑΝΚΑΡΠΟϹ	Πάνκαρπος,
ЄΤѠΝ Κ·Ζ	ἐτῶν $\overline{\kappa\zeta}$,
ΧΑΙΡЄ	χαῖρε.

Post n. 1934. p. 43. adde:

1934. *b*.

Zacynthi in columella sepulcrali supra varie ornato, in Museo Prossalendi; ex schedis Forchhammeri.

ΔΙΟΝΥϹΙΑ ▴ ΧΑΙΡЄ ▴	Διονυσία χαῖρε.

1934. *c*.

In *Zacyntho* ab arce in occidentem; ex iisdem.

ΕΥΠΟΡΟΣΧΑΙΡΕ	Εὔπορος χαῖρε.

Post n. 1953. p. 49. adde:

1953. *b*.

Fragmentum repertum in loco Malathria, qui Leakio est *Dium Pieriae*, inter Platamonum s. Platamonam, quae Leakio videtur Heraclea, et Katherinam, quae Pydnâ dissita est in meridiem; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXXI. n. 155.

ЄΡѠϹΚΑΙΡѠ - - -	Ἔρως καὶ Ῥω - -
ΘЄΡΝΙΤΗΝ - - -	- - - -
ΠΑΤΡΙ - - - -	πατρὶ - - -

Post n. 1957. p. 50. adde:

1957. *b*.

Pydnae (Kitro), in ara sepulcrali; ed. Leakius l. c. T. III. tab. XXXIII. n. 157. (cf. p. 427.) Lineae 1. 2. paulo minoribus litteris in cymatio scriptae sunt.

ΑΡΤЄΜΙΔѠΡΟϹЄΙΑΡΙΝѠΚΑΙϹΠΟΡѠ❦
ΤΟΙϹΑΔЄΛΦΟΙϹΜΝЄΙΑϹΧΑΡΙΝ

ΤΗΔЄΚΑΤΑΦΘΙ
ΜЄΝΟΥϹΔΙΔΥ❦
ΜΟΥϹΔΥΟΦѠΤΑϹ
ΑΡΙϹΤΟΥϹЄΙΑΡΙΝΟΝ
ΤΥΝΒΟϹΚΑΙϹΠΟΡΟΝ
ЄΙϹЄΛΑΧЄΝ❦ΠΑΤΡΙϹ
ΔЄΗΡΑΚΛЄΙΑΚΑΙΑΡΤЄΜΙΔѠ
ΡΟϹΟΤЄΥΞΑϹΛΑΙΝΟΝΑΜ
ΦΟΤЄΡΟΙϹΒѠΜΟΝ
ΠЄΡΘЄΤΑΦΟΥ❦

Ἀρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς μνείας χάριν.
Τῇδε καταφθιμένους διδύμους δύο φῶτας ἀρίστους
Εἰάρινον τύνβος καὶ Σπόρον εἴς ἔλαχεν·
πατρὶς δ' Ἡράκλεια, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τεύξας
λάϊνον ἀμφοτέροις βωμὸν [ὕ]περθε τάφου.

Heracleam intellige vicinam.

1957. *c*.

Ibidem; ed. idem ibid. n. 158.

ΟΥΛΠΙΑΝΥ̅Μ
Φ Ι . . ЄΑΥΤΗ
ΖѠϹΑ

Οὐλπία Νυμφί[ς] vel Νυμφί[ου] ἑαυτῇ ζῶσα.

1957. *d*.

Berrhoeae (Verria), in muro castelli ruinosi; ed. Leakius ibid. tab. XXIX. n. 141. (p. 292.)

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ . . . . ΠΟΠΙΛΛΙΟΝ
ϹΟΥΜΜΟΝΝΞΩΤΞΡΟΝ

Ἡ βουλὴ καὶ [ὁ δῆμος] .. Ποπίλλιον Σοῦμμον νεώτερον.

1957. *e*.

Ibidem in coemeterio Turcico, in ara sepulcrali; ed. idem ibid. tab. XXX. n. 142. (p. 292.)

ΑΝΝΙΑЄΠΙΓΟ
ΝΗΦΛΑΒΙΑΝѠ
ΤѠΙΔΙѠΤЄ
ΚΝѠΤѠΚΑΙ
ΠΑΠΠΟΥΝΙ
ΜΝЄΙΑϹΧΑΡΙΝ

Ἀννία Ἐπιγόνη Φλαβιανῷ τῷ ἰδίῳ τέκνῳ, τῷ καὶ Παππο͂υνι, μνείας χάριν.

Mira forma nominis Παππο͂υνις vel Πάππουνις. Leakius *avum*, cuius nomen scriptum non esset, intelligebat perperam.

1957. *f*.

Ibidem in eodem coemeterio; ed. idem l. c. n. 143. (p. 292.)

ΠΟΡΟΣΑΜΜΙΑΣ❦Γ·ΣΚ·ΡΤΙ@ΑΓΑ° . . . Α
ΥΙ@ΚΑΙ❦ΣΚΙΡΤ·ΑΝΖΩΣΙΜΗΝΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΑΝΤΑΣΣΕΜΝΩΣ ❦ ΗΡΩΑΣ

Πόρος Ἀμμίας Γ. Σκίρτιον Ἀγάθ[ων]α [τὸν] υἱὸ[ν] καὶ Σκιρτίαν Ζωσίμην τὴν γυναῖκα [ζή]σαντας σεμνῶς, ἥρωας.

De addito matris nomine cf. ad n. 1967.

1957. *g*.

In monasterio prope Sisani, Berrhoeâ in occidentem haud procul a fluvio *Haliacmone* in orientali ripa. Vss. 1-10. edidit Leakius Itin. Gr. septentr. T. I. tab. I. n. 3. reliqua, quae in minusculis solis habes, ita ut dedimus scripta praebet ibid. p. 318.

ΑΛΕΙΦΟΥΣΗΣΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ❦ΕΤΟΥΣ
❦ΛϘΕ›ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟΥ❦
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΙΟΥ
ΛΙΑΝΟΥ❦ΕΦΗΒΑΡ
ΧΟΥΝΤΟΣ❦ ΤΙ❦
ΚΛΑΥΔΙΟΥΠΑΡΙΑΝΟΥ
ΕΦΗΒΟΙΟΙΥ❦ΠΟΓΕΓΡΑ
ΜΜΕΝΟΙ

Ἀλειφούσης τῆς πόλεως, ἔτους $\overline{\lambda ϟ \epsilon}$, ἄρχοντος τοῦ γυμνασίου Τι(βερίου) Κλαυδίου Ἰουλιανοῦ, ἐφηβαρχοῦντος Τι(βερίου) Κλαυδίου Παριανοῦ, ἔφηβοι οἱ ὑπογεγραμμένοι· Πρόκλος Ἰουλίου, Τίτος Λυκᾶς, Κλασίων (Κλ. Ἀσίων?), Αἴλιος Εὐφρόσυνος, Θεόφιλος Ἀλεξάνδρου, Φρασίδοτος,

Τυχικὸς Κοΐντου, Λύκος, Λούκιος Μάριος Ποτάμων, Μάξιμος Ἀφρόδειτος, Ὑψίγονος Εὐτάκτου, Στράτων Ἰουλιανοῦ, Σεκοῦνδος Φίλιππος, Μακεδὼν Εὐγείας, Τερτιανὸς Νικοπόλεως, Ἰουλιανὸς Ποσειδών, Γάϊος Ἀντιπά[τρου? - - -

Vs. 3. notae numerales permirae sunt. Leakius interpretatur ,,*a.* 135." ($\overline{ρλε}$), sed nec quadrat ordo notarum, nec Ϙ est 100, sed potius 90. Coniicio Ϡ errori deberi, et esse tantum ϘE, 95. Ita annus erit, nimirum ex Actiaca epocha computatus, ab urbe condita 818. p. Chr. 65. (cf. ad n. 1970.) Quamquam Berrhoeae videtur etiam alia epocha obtinuisse, si vera disputavit Eckhelius D. N. T. II. p. 110 sqq. *Aelii* nomen nostro computo non obesse videtur. In subscriptis nominibus semel certe matris nomen additum videtur Εὐγείας: contra Νικόπολις est vir; vide infra ad n. 1994. *d.* Ceterum nomina paulo aliter distinxi ac Leakius. Μακεδὼν esse nomen proprium viri, non gentilicium, sponte patet.

N. 1967. p. 53. sex politarchas statuit Tafelius Thessalonic. p. XXX. et p. 103. Legit enim Λουκίου Ποντίου Σεκούνδου τοῦ Φλαυΐου Σαβείνου. Sed ne alia argumenta afferam, non credibile mihi Flavii Sabini filium esse L. Pontium Secundum nominatum. Titulum denuo ex lapide ediderunt Carolus Swan, Journal of a Voyage up the Mediterranean (Lond. 1826.), Vol. I. p. 185. et minusculis Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. p. 236. Swanius vs. 3. init. habet: ΥΙΟΥ·ΑΥΛΟΥΑΟ·ΥΙΟΥ, fere ut Pocockius; et Leakius quoque diserte: υἱοῦ, Αὔλου Ἀουΐου Σαβείνου. Quae quum ita sint, video iam et ipse esse tantum sex politarchas, nec primo reliquos ut putabam particula καὶ interposita additos esse, sed primi nomen esse hoc: Σωσιπάτρου τοῦ Κλεοπάτρας καὶ Λουκίου Ποντίου Σεκούνδου υἱοῦ, secundum vero nomen esse hoc: Αὔλου Ἀουΐου Σαβείνου. Vs. 7. extr. legit Swan. ΤΑΥΡΟΤΟΥΤΑΥC et vs. 8. omittit I singulare. Vs. 8. in textu minusculis repetito signa: Ἀ[μμ]ί[ας]. Vs. 4. fortasse Νικοπόλεως (Leak. Νικοπόλεος) non femininum est, sed masculinum; vide ad n. 1994. *d.* in his Addendis.

Post n. 1967. p. 53. adde:

1967. *b.*

In loco Khaivat proxime *Thessalonicen* in septentrionem; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXVI. n. 127. (cf. p. 235).

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣΑΜΥΝΤΑΚΑΙ
ΛΥΣΩΝΝΑΟΥΓΙΑΔΟΥ
ΚΑΙΟΙΕΤΑΙΡΟΙ
ΠΟΛΕΜΑΙΟ
ΑΝΤΙΦΙΛΗΣΜΕΝΑΝΔΡΟ
ΠΟΛΕΜΩΝ.ΣΜΑΒΑΙΘΟΝ
ΠΙΚΡΑΤΗΣΑΤΤΙΝΑΣ
ΝΤΙΓΟΝΟΣ.ΥΣΑΝΙΑΣ
ΠΟΛΕΜΑΙ..ΑΝΤΙΓΟΝΟ
ΠΑΛΟΣ . . . . . ΛΑΣ
..ΜΗΤΡΙΟΣΑΝΤΙΓΟΝΟ
..ΤΙΓΟΝΟΣΑΛΚΕΤΑΣ
..ΙΓΟΝΟΣΕΥΘΥΜ..ΔΗΣ
..ΝΤΙΓΟΝΟΣΙΡΡΑΣ
..ΙΜΕΝΗΣΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
..ΑΙΟ.ΑΣ..ΓΕΣΤΡΑΤΟΣ
ΔΑΙΟΣ. ΣΩΠΑΤΡΟΣ

Λύσανδρος Ἀμύντα καὶ Λύσων Ναουγιάδου? καὶ οἱ ἑταῖροι, Πολεμαῖο[ς, - - - -] Ἀντιφίλης, Μένανδρο[ς] Πολέμων[ο]ς, Μαβαίθ[ω]ν? [Ἐ]πικράτης, Ἀττίνας, [Ἀ]ντίγονος, [Λ]υσανίας, Πολεμαῖ[ος] Ἀντιγόνο[υ]? Πάλος? . . . . . λας, [Δη]μήτριος Ἀντιγόνο[υ]?, Ἀντίγονος Ἀλκέτας, [Ἀντ]ίγονος Εὐθυμ[ί]δης? [Ἀν]τίγονος Ἱρρας? . . ιμένης, Μένανδρος, . . αιο . ας, [Ἀ]γέστρατος, Δαιοσ - -, Σώπατρος.

Nominum horum ratio valde impedita est, quum praesertim tam multi sint cognomines. Ex Antigonis certe plures altero nomine addito distingui videntur, sed additiciorum horum ratio mihi non est perspicua. Ἀντιφίλης videtur matris nomen esse; cf. n. 1967. n. 1957. *f. g.* n. 1997. *c.*

N. 1969. p. 54. denuo edidit Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXXVIII. n. 137. (cf. n. 248.) Litterarum formae sunt hae: ⊙, ◇, ⊏, W, semel ⋨ pro E; ligaturae comparent plures, quae non sunt in nostro exemplo. Vs. 1. legitur: ΔΙΛΙWΝ·Α . . . Ν ΤΕΙΝWΡ◇ΥΦW›ΚΑΙΜ . . . Π . ΛΛΙWΠΙ; vs. 2. ΕΠΕΤΕΛΕ⊏⊙Η et pro ⊂Σ mox ⊂Σ, ut correxi; vs. 3. ΛΕΠΙΔΟΥ (Λεπίδου pro falso ΑΣΠΙΔΟΥ); vs. 4. abest ΚΑΙ; vs. 5. initio habetur ·ЖΙ◇Ν›; vs. 6. ΠΑΝ ΚΡΑΤΙΑCΤΑΙ; vs. 8. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝ⊂Σ.

N. 1970. p. 55. Leakius l. c. T. III. p. 247. habet minusculis: hic quoque ΕΡΜΙΟΝΗ legerat; falso vero in priore numero praebet σπβ.

N. 1974. p. 56. sic exhibet Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXVII. n. 131.

ΖΩCΙΜΗΑΙΔΙΑ
ΜΩΜΩΤΗΙΔΙΑ
ΘΥΓΑΤΡΙΕΚΤΩ
ΝΕΑΥΤΓC
ΜΝΕΙΑCΧΑ
ΡΙΝ

N. 1984. p. 57. denuo edidit Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXVII. n. 134. Constanter habet A, Є, C et Ѡ, et vss. 4. 5. ΖѠCΙΜѠΜ‖ΝΗΜΗCΧΑΡΙ.

N. 1988. *b. A.* p. 58. tractatur a God. Hermanno Opusc. T. V. p. 175 sq. Vs. 3. corrigit *βαῖν[ο]ν*, retento *δεκά[τ]ων*, quod non arbitror ferri posse; vss. 4. 5. scribit *λύπην μή τῳ ἕδρων, καὶ πᾶσι βροτοῖσι δὶηγον διχθὰ μάχης ζήσας*, ipse tamen annotans *διχθὰ* hoc significatu insolens esse. Tum pro nostro *συνβίοις* dedit *συμπλοίοις*, et vs. 6. *ἐκ φιλίων ἐκτήμην*, vs. 7. *οὔτε γυναῖκ' ἔλαβον*, quod et ipse scribendum fuisse dixi, sed non arbitror esse in lapide. Vs. 8. assumpto ex fine prioris ΟΥC scribit: *Οὐδάμ' ἀπητήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ δοῦναι*, addita nota: ,,Praedicat se semper persolvisse iusto tempore magistratibus tributa, ita ut numquam exigi ab se pecunia debuerit"; quae sententia mihi videtur valde abiecta, ac ne apta quidem rei, quum saepe ne pendi quidem vectigal possit priusquam exigatur. Coniicio scribendum esse: *ἀλλ' ὅτ' ἀπητήθην κ. τ. λ.* ut *τέλος* sit de morte, quam omnes debemus quasi tributum exsolvere, et vs. 9. non ab *ἀλλά γ'* (sive ut Herm. *ἀλλ'*

ἄρ') incipiat, sed pro ΛΑΒ alia vox reponatur structurae conveniens. Vs. 10. Herm. *μητέρ' ἐν εὐσεβίῃ*, quod non displicet; etsi *μητέραν* et talia non infrequentia sunt in epitaphiis soluta oratione scriptis. Vs. 12. idem: *σώματα γὰρ κατέλυσ' αἶα, ψυχὴ δὲ πρόπασιν*, et vs. 13. retinet *πωτώμενα*; quae non probo. Quarto pedi etiam alibi infertur creticus in talibus epigrammatis; vide ad n. 3344.

Post n. 1994. p. 61. epitaphiis *Thessalonicensibus* adde:

1994. *b.*

Thessalonicae; ed. Swan (l. c. ad n. 1967. in his Addendis).

ΝΕΙΚC. . . . _Ι
ΑΙΛΙΑΑΡΕΜΙCΚ
ΤΗCΥΝΒΙW
ΚΑΙΕΛΥΤW
Ζ W Ν

Νεικο - - - Αἰλίᾳ 'Αρ[τ]εμισ[ίᾳ] τῇ συνβίῳ καὶ ἑ[α]υτῷ ζῶν.

Vs. 2. pro Ρ fuit opinor Τ.

1994. *c.*

Ibidem in hortis suburbanis, qui sunt in occidentem ab urbe; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. p. 27. n. 130.

Λ. ΒΕΝΟΥΛΕΙω
ΑΛΕΞΑΝΔΡω
ΒΕΝΥΛΕΙΑ
ΗΓΗCωΗΘΥΓ
ΑΤΗΡΤΩΠΑΤΡΙ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Litterae ω forma est ꞷ.

Α. Βενουλείῳ 'Αλεξάνδρῳ Βενουλεία 'Ηγησὼ ἡ θυγάτηρ τῷ πατρὶ μνείας χάριν.

1994. *d.*

Thessalonicen allatum anaglyphum ex loco Khaivat, qui haud procul ab ea urbe abest: repraesentatur mulier sedens, pone quam ministra librum tenens; sedenti adstant duo viri cum pedisequo, amplis omnes palliis vestiti, dextram sinu condentes. Ed. Leakius l. c. tab. XXVII. n. 129. (cf. p. 235.) Habeo etiam ex schedis a Prokeschio missis, ex quibus petii accuratiorem anaglyphi descriptionem.

ΛΕΟΝΤΙ·ΚΑΙ·ΝΕΙΚΟΠΟΛΙ·ΤΟΙΣ·ΤΕΚΝΟΙΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΗ·ΚΑΙ·ΝΕΙΚΟΛΑΟΣ·ΑΥΤΩΙ

Distinctiones vocabulorum habet solus Prok. qui vs. 1. ΛΕΟΝΤΟ.

Λέοντι καὶ Νεικοπόλι τοῖς τέκνοις Στρατονείκη, καὶ Νεικόλαος αὐτῷ.

Nicopolis h. l. manifesto unus est ex duobus, qui mulieri sedenti adstant, viris; mulier vero sedens est Stratonice superstes.

1994. *e.*

Thessalonicae in urbe, theca sepulcralis aquae recipiendae inserviens; ex schedis Prokeschii.

ꟽΑΟΝΙΑΝΙΟC
ΙCΙΔωΡΟC
ΥΙΟCꟽΑΡΚΟΥ
ΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΗC

De primo nomine dubito; ꟽ fortasse Μάρκος est, nisi legendum Μα[ρκ]ιανὸς vel Μα[ρκ]ιάνιος. Sequitur: 'Ισίδωρος υἱὸς Μάρκου καὶ 'Ανδριανῆς. Hoc quoque muliebre nomen est insolens.

1994. *f.*

Thessalonicae ad fontem, in anaglypho protomen Romanam repraesentante, sub qua eques; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXVII. n. 133. Habeo ex schedis Prokeschii, ex quibus formam litterarum dedi.

Γ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣΓΠΕΤΡΩ
ΝΙΩΚΡΗΣΚΕΝΤΙ
ΗΡΩΙ

Γ. Πετρώνιος Μάξιμος Γ. Πετρωνίῳ Κρήσκεντι, ἥρωι.

1994. *g.*

Thessalonicae; ex schedis Graeci cuiusdam minusculis ed. Leakius l. c. T. III. p. 248.

Λούκιος Στρατονείκῃ τῇ μητρὶ καὶ Κλεοπάτρᾳ τῇ νίννῃ, ο̄ ἔτους.

Νινίον est *pupa* ap. Ducang. qui affert Gloss. Lat. Gr. *Popus*, νιννίον. Sed hinc nihil proficimus. Non dubito quin νίννη sit aut *avia*, ut Italis *nonno* avus et *nonna* avia, aut quum *nonno* Italis etiam socer vocetur, νίννη sit *socrus*. In titulo saeculi p. Chr. IV. vel V. Romano, cuius notitiam Niebuhrio debeo, legitur *nuno suo*. De epochis Macedonicis vide ad n. 1970.

Post n. 1997. p. 61. insere:

1997. *b.*

Circa *Pellam* in monumento sepulcrali eleganti ad fontem; ed. Cousinéry Itin. Maced. T. I. p. 99. in aere. Habeo etiam ex schedis Prokeschii.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Διονύσιος
ΜΕΓΑΚΛΕΟΥΣ	Μεγακλέους.

1997. *c.*

Edessae (Vodhena); ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXIX. n. 138. (cf. p. 277.) Habeo etiam ex schedis Pittacianis inter Atticos titulos.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 4. extr. ultimus ductus ex Pitt. Vs. 8. idem ΚΑΙΙΟΥΛΙΟCΟΙΜΑΡΙΟΙ. Vs. 10. idem ΜΑΚΕΔΟΝΙΧΟΥ. Vs. 12. idem ΕCΠЄΡΟΝCЄ cet. Vs. 13. init. Leakius . ΟΥΛ . C, Pitt. COYΔIC; in fine Leak. ΦΙΛΟΜЄΝΟC, Pitt. ut dedi. Vs. 14. Pitt. ΚΛΗΤΟC p. ΦΙΛΗΤΟC.

'Αγαθῇ τύχῃ, ἔτους ηκτ, ἀπογραφὴ ἐφήβων τῶν ἐφηβευσάντων ὑπὸ Λυσίμαχον 'Αβιδιανοῦ τὸν ἐφήβαρχον κατὰ τὸ δόγμα τῆς βουλῆς·

Κλαύδιος Σερῆνος [Ἡ]δο[νι]κοῦ?
Κόϊντος 'Αλέξανδρος καὶ
Εἰούλιος οἱ Μαρκίας,
Οὔλπιος Δομίτιος 'Ελπιδήφορος,
Εὐτυχίων Μακεδονικοῦ,
'Ανίκητος,
'Αλέξανδρος Παπᾶ,
Δρύβυος?
Ζώπυρος Οὐαλερίου,

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ

ΕΤΟΥϹ ΗΚ·ΤϘ ΑΠΟΓΡΑΦΗ
ΕΦΗΒѠΝΤѠΝΕΦΗΒΕΥϹΑΝ
ΤѠΝΥΠΟΛΥϹΙΜΑΧΟΝΑΒΙ
ΔΙΑΝΟΥΤΟΝΕΦΗΒΑΡΧΟΝ
ΚΑΤΑΤΟΔΟΓΜΑΤΗϹΒΟΥΛΗϹ
ΚΛΑΥΔΙΟϹϹЄΡΗΝΟϹ.ΔΟ.ΚΟΥ.ΚΟΙΝΤΟϹ
ΑΛЄΞΑΝΔΡΟϹΚΑΙЄΙΟΥΛΙΟϹΟΙΜΑΡΚΙΑϹ
ΟΥΛΠΙΟϹΔΟΜΙΤΙΟϹЄΛΠΙΔΗΦΟΡΟϹ
ЄΥΤΥΧΙѠΝΜΑΚЄΔΟΝΙΚΟΥ.ΑΝΙΚΗΤΟϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΠΑΠΑ ΔΡѠΒΥΟϹ
ΖѠΠΥΡΟϹΟΥΑΛЄΡΙΟΥЄϹΠЄΡΟ.ϹЄΜЄΛΗϹ
.ΟΥΛ.ϹΚΑΛΛΙϹΤΗϹ.ΚΛ.ΦΙΛΟΥΜЄΝΟϹ
ϹΑΤΟΡΝΙΝΟϹΗΔЄΑϹΦΙΛΗΤΟϹΦΑΡΙѠΝΟ
ΦΗΛΙΞΝΙΚΟΜΗΔΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟϹΚΑΙΙΟΥΛΙϹΚΑΙΑΚΥΛΑϹΟΙΙΟΥΛΙΟΥ

ΓΑΙΟϹΚΑΙΠΑΡΑΜΟΝΟϹΟΙΓΑΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟϹΑϹΚΛΗΠΑ

῞Εσπερο[ς] Σεμέλης,
[῎Ι]ουλ[ι]ς Καλλίστης,
Κλ. Φιλουμενός,
Σατορνῖνος,
῾Ηδέας,
Φίλητος Φαρίωνο[ς],
Φῆλιξ Νικομήδου,
Παράμονος καὶ
῎Ιουλις καὶ
᾿Ακύλας οἱ ᾿Ιουλίου,
Γάϊος καὶ
Παράμονος οἱ Γαΐου,
᾿Ιουλιανὸς ᾿Ασκληπᾶ.

Ex nota anni 275. in nummo Philippi Imp. Berrhoeae ut videatur signato Leakius colligit annum tituli nostri 328. ab epocha Actiaca computandum esse, ac proinde esse a. p. Chr. 298. Diocletiano Imp. Sane ab Actiaca pugna annos in Macedonia computatos esse evici ad n. 1970. simul docens etiam a Macedonia in provinciam redacta, hoc est ab a. u. c. 608. computatos ibi annos esse: ex qua ratione annus huius tituli erit p. Chr. 182. Commodo Imp. qui nescio an praeferendus sit. Vide tamen praeterea ad n. 1957. *g.* in his Addendis. De addito aliquoties matris nomine conf. maxime ad n. 1967. *b.* in Addendis.

1997. *d.*

Ibidem in ecclesia metropolitana, duo fragmenta; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXIX. n. 139. (cf. p. 277.)

ΗΠΟΛΙΞ	ΑΙΟΙ
ΞΥΝΠΡΑ	ΜΑΤΞΙ
ΟΜΞΝΟ	ΡΩΜΑΙΟ
ΠΞΤΡΩΝ	ΝΙΑΝϘΑ
ΠΞΤΡΩΝ	ΙΟΥΒΑϹΞΟ
ΘΥΓΑΤΞΡΑΞ	ΤΡΑΤΤΥΛ
ΛΑΝ	ΤΙΜΩΝ
ΤΞΞΟΞ	ΟΙΞ

῾Η πόλις [κ]αὶ οἱ συνπρα[γ]ματε[υ]όμενο[ι] ῾Ρωμαῖο[ι] Πετρωνίαν, Λ. Πετρωνίου Βάσσο[υ] θυγατέρα, Στρατύλλαν τιμῶντ[ε]ς [θε]οῖς.

1997. *e.*

In loco Soho s. Sokho inter Thessalonicen et Sirrhas, in vicinia oppidorum, quae olim fuerunt, *Letae* et *Ossae*; ex schedis monachi Graeci ed. Cousinéry Itin. Maced. T. II. p. 56. Habeo etiam ex schedis a Rochetto missis, quae ex eodem videntur fonte manasse.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΔΑΙΜΩΝ
ΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΥΙΩΤΗΝΛΗΝΟΝ
ΚΑΙΤΟΗΡΩΟΝΕΚΘΕΜΕΛΙΩΝΚΑΙΑΥ
ΤΟΖѠΝΕΑΝΜΕΤΑΤΟΕΜΕΤΕΘΝΑΝ
ΑΙΕΙΣΤΗΝΛΗΝΟΝΤΟΛΜΗΣΗΕΤΕ
ΡΟΣΑΝΟΙΞΑΙΤΕΑΠΟΣΥΝΓΕΝΕΙΑΣ
ΕΤΕΡΟΝΣΩΜΑΘΕΛΗΚΑΤΑΘΕΣ
ΘΑΙΔΩΣΕΙΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΙΩ
/ΧΜΜΦ

Διονύσιος Εὐδαίμ[ο]ν[ι] τῷ γλυκυτάτῳ υἱῷ τὴν ληνὸν καὶ τὸ ἡρῷον ἐκ θεμελίων καὶ αὐτ[ῷ] ζῶν. ἐὰν μετὰ τὸ ἐμὲ τεθ[ῆ]ναι εἰς τὴν ληνὸν τολμήσῃ ἕτερος ἀνοῖξαι [ἢ] ἀπὸ συνγενείας ἕτερον σῶμα θέλῃ καταθέσθαι, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ ✱ μύρια [δισχίλια].

/✱ΜΜΦ Cousinerio sunt drachmae quingentae, miro sane iudicio. In lapide opinor est /✱Μ /ΒϘ vel simile; cf. n. 1973.

Post n. 1999. p. 61. adde:

1999. *b*.

Bitogliae; minusculis ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. p. 319. 2.

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων Μανλίαν Ποντείαν Λουκοῦλλαν Ἀφρυκανήν, Αὔλου Ποντίου Βήρου τοῦ λαμπροτάτου ἀνθυπάτου γυναῖκα, ἀρετῆς ἕνεκεν.

N. 2007. p. 62. denuo editus est a Cousinerio Itin. Maced. T. I. p. 225. (aeri incisus in calce voluminis) et a Leakio Itin. Gr. septentr. T. III. tab. XXVI. n. 126. exigua characterum varietate, quae non potest commode annotari.

Post n. 2007. p. 63. adde:

2007. *b*.

Sirrhae in ecclesia cathedrali; ed. Cousinéry l. c. p. 226. (aeri incisum in calce voluminis), hinc minusculis Leakius l. c. T. III. p. 205.

ΗΠΟΛΙΣ
ΤΟΝΑΡΧΙΞΕΡΑΚΙΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΩΝΞΒΑΣΤΩΝ
ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΦΛΑΟΥΙΑ
ΝΟΝΛΥΣΙΜΑΧΟΝΥΙΟΝ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΩCΤΟΚΟΙΝΟΥ
ΜΑΚΕΔΟΝΩΝΤΟΝΕΝΠΑ
CΙΝΕΥΕΡΓΕΤΝΕΥΝΟΙΑC
ΕΝΕΚ·ΝΤΗCΕΙCΕΑΤΚΑΙΤC
ΔΙΗΕΚΣΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΙΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΠΕΛΟΠΟCΕΙCΙΔΟΡΟΥ
ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΟΥΤΟΥΠΟCΕΙΔΙΠΠΟΥ ΕΙCΙΔΟΡΟΥΟΥΑΛΕΡΙ

Litterae Ω forma est Ω.

Ἡ πόλις τὸν ἀρχιερέα κ(αὶ) ἀγωνοθέτην τῶν Σεβαστῶν, Τι(βέριον) Κλαύδιον Φλαουϊανὸν Λυσίμαχον, υἱὸν Τι(βερίου) Κλαυδίου Διογένους, ἀρχιερέως τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων, τὸν ἐν πᾶσιν εὐεργέτην, εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὴν καὶ τῆς διη[ν]εκοῦς φιλοδοξίας, δι' ἐπιμελητῶν Διοσκουρίδου τοῦ Ποσειδίππου, Πέλοπος Εἰσιδ[ώ]ρου Οὐαλερί[ου vel *Οὐαλερι[ανοῦ.*

2007. *c*.

Ad ecclesiam D. Georgii vici Aio-Mamma proxime vetustam *Olynthum*, sub duabus protomis; ed. Cousinéry Itin. Maced. T. II. p. 163. item Mustoxydes in Ephem. Aeginaea 1831. p. 167. ex schedis Georgii Chrysedis (Χρυσήδου), ubi *Potidaeae* s. *Cassandreae* tribuitur. Nobis misit Alex. Palaeologus.

Λ.ΒΑΙΒΙΟΣΒΟΥΛΕΥΤΗΣΔΙΣΖΩΝ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΤΟΜΝΗ
ΜΕΙΟΝΠΟΡΚΙΑΤΗΑΥ
ΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΣΕΜ
ΝΟΤΑΤΗΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Must. vs. 1. ΑΒΕΙΒΙΟΣΒΟΥΛΚΑΣΖΩΝ; idem vs. 3. ΤΗΕΑΥ, vs. 4. extr. ΣΕΜΝ, vs. 5. init. ΟΤ cet.

Λ. Βαίβιος, βουλευτὴς δίς, ζῶν κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον Πορκίᾳ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ καὶ σεμνοτάτῃ μνείας χάριν.

Retinui Βαίβιος; cf. tamen n. 2007. *f*.

2007. *d*.

Ibidem; ed. Cousinéry Itin. Maced. T. II. p. 162. n. 1.

ΔΙΔΙΑΝΗΑΝΤΙΓΟΝΑ
ΠΡΕΙCΚΟΝΠΡΕΙCΚΟΥΤΟΝ
ΠΑΠΠΟΝΑΥΤΗCΚΑΙΔΙΔΙΑ
ΝΗΝΜΥCΑΝΤΗΝΜΑΜΜΗΝ
ΑΥΤΗCΚΑΙΔΙΔΙΑΝΟΝΠΡΕΙCΚΟΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΑΥΤΗC
ΚΑΙΕΛΠΙΔΙΑΝΜΑΓΝΑΝΤΗΝ
ΜΗΤΕΡΑΑΥΤΗCΖΩCΑΝ
ΜΝΕΙΑC ❦ ΧΑΡΙΝ.
ΕΤΟΥΣΟΥΔΙΟΥΗΙ

Διδιανὴ Ἀντιγόνα Πρεῖσκον Πρείσκου τὸν πάππον αὐτῆς καὶ Διδιανὴν Μ[ο]ῦσαν τὴν μάμμην αὐτῆς, καὶ Διδιανὸν Πρεῖσκον τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ Ἐλπιδίαν Μάγναν τὴν μητέρα αὐτῆς ζῶσαν μνείας χάριν. ἔτους οῡ, Δίου ιη̄.

Vs. 4. Cous. Μοῦσαν praebet in explicatione: igitur vide ne ΜΥCΑΝ sit operarum vitium. Vs. 10. pro secundo ΟΥ fortasse ΘΥ esse annotatur. Est igitur scriptus titulus Dii mensis XVIII. anno 470. vel 409. Epocham intelligo Macedonicam earum, quas ad n. 1970. dixi, vetustiorem, quae est ab a. u. c. 608. Itaque est annus ab urbe condita 1077. vel 1016.

2007. *e*.

Ibidem; ed. Cousinéry l. c. p. 163.

ΟΥΗΡΟΣ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ.
Τ................
ΟΛΥΜΠΙΑΣ_
ΑΥΡΗΛΙΑΘΥ
ΓΑΤΡΙΤΗΕΑΥ
ΤΩΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΠΑΣΗΣ
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΗΝ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ
ΕΤΟΥΣΖΜΗΝΙΙΟΥΝΙΩ
ΙϚΤΗΙ

- - - *Οὔηρος* (vel *Σε]ούηρος*) *Σώσανδρος* Τ - - [*καὶ* - - -] *Ὀλυμπιὰς Αὐρηλίᾳ θυγατρὶ τῇ ἑαυτῶν ἀρετῆς ἕνεκεν πάσης, τῆς εἰς αὐτὴν μνήμης χάριν. ἔτους [ο̄]ζ̄ μηνὶ Ἰουνίῳ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ.*

Vs. 9. *εἰς αὐτὴν* permirum est, sed tamen verum; cf. n. 2007. *h*. Vs. 11. editor vertit *anno* 77: legit igitur οζ̄. Fortasse tamen legendum σ̄, ut annus sit 200. ab epocha recentiore a. u. c. 724. Ita titulus pertinebit ad a. u. c. 923. Vs. 12. scriptum est ΙϚΤΗΙ pro ΙϚ simplici. Sic in nummo Agrippae II. Iudaei est ЄΤΟΥCΑΙΤΟΥ, i. e. *ἑνδεκάτου*. Sed in nummo Cleopatrae, de quo Eckhel. D. N. T. IV. p. 27. legendum *ἔτους κᾱ* (vel *κδ̄*), *τοῦ καὶ σ̄*.

2007. *f*.

Ed. Mustoxydes l. c. ad n. 2007. *c*. ex iisdem, quas ibi diximus schedis, tribuitque eidem loco ac n. 2007. *c*. nec tamen dubito quin ut n. 2007. *c*. sit *Olynthiacus* titulus. Nobis misit Alex. Palaeologus.

ΑΙΛΙΑΝΟΣΝΕΙΚΩΝ
ΟΑΡΧΙΣΥΝΑΓΩΓΟΣ
ΘΕΟΥΗΡΩΟΣΚΑΙΤΟ
ΚΟΛΛΙΓΙΟΝΒΕΙΒΙΩ
ΑΝΤΩΝΙΩΑΝΕΣΤΗΣΕΝ
ΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΤΟΝΔΕΠΙΝΑΚΑΑΝΕ
ΣΤΗΣΕΓΑΜΒΡΟΣΑΥΤΟΥ
ΑΣΙΔΑΡΗΣ

Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος Θεοῦ ἥρωος καὶ τὸ κολλ[ή]γιον Βειβίῳ Ἀντωνίῳ ἀνέστησεν τὸν βωμόν. τὸν δὲ πίνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης.

De ultimo nomine dubito. Ἀρχισυνάγωγον non esse h. l. Iudaicae synagogae praesidem sponte patet. Cf. n. 2221. *c.* in his Addendis.

2007. *g.*

Quidquid in lemmate prioris tituli dixi, huc quoque refer. Titulus nunc mutilus, sub anaglypho rudi duas mulieres et virum repraesentante, est Aeginae in museo publico.

ΑΥΡΗΛΙΟΝΠΕΡΙΝΘΟΝΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΝΔΙΟΝΥ
ϹΟΔΩΡΑΝΤΗΝϹΥΝΒΙΟΝΑΥΤΟΥΚΑΙΑΥΡΗ
ΛΙΑΝΔΙΟΝΥϹΙΑΝΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΑΥΤΟΥΟ
ΠΑΤΗΡΤΟΥΠΕΡΙΝΘΟΥΜΝΗΜΗϹΧΑ
ΡΙΝ
ΕΤΟΥϹ ΕΟϹ ϹΕΒΑϹΤΟΥΚΑΙΑΥ
ΥΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙΟΥ Ε

Αὐρήλιον Πέρινθον, καὶ Αὐρηλίαν Διονυσοδώραν τὴν σύνβιον αὐτοῦ, καὶ Αὐρηλίαν Διονυσίαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Περίνθου μνήμης χάριν. ἔτους εοσ Σεβαστοῦ Καί(σαρος) Αὐ(τοκράτορος), Ὑπερβερεταίου ε.

Mustoxydes annum computat ab a. u. c. 727. quando Octavianus est Augustus vocatus: sed ab Actiaca potius epocha numerari annos in Macedonia docet n. 1970. Igitur titulus annum 275. referens pertinet ad a. u. c. 998. p. Chr. 245.

2007. *h.*

Ed. Mustoxydes l. c. ad n. 2007. *f.* ubi quae in lemmate dixi, ad hunc quoque titulum dicta volo.

ΣΕΥΟΗΡΑΣ
ΙΕΡΟΣΑΛΠΙ
ΚΤΗΣΚΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΑΣ
ΑΥΡΙΛΑΝΤΗΣ
ΘΕΡΠΤΗΣΑΥ
ΤΩΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΠΑΣΗΣ
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΗΝ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Σε[ού]ηρ[ο]ς ἱεροσαλπίκτης καὶ Ὀλυμπιὰς Αὐρ[η]λ[ί]αν τὴ[ν] θ[ρε]πτὴ[ν] αὐτῶν ἀρετῆς ἕνεκεν πάσης, τῆς εἰς αὐτὴν μνήμης χάριν. Cf. n. 2007. *e.*

2007. *i.*

Ed. Mustoxydes l. c. ad n. 2007. *f.* ubi quae in lemmate dixi, ea huc quoque refer.

ΕΠΙΞΕΝΟΣΚΑΙΒΑΣΑ
ΜΑΞΙΜΩΤΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑ
ΡΙΝ

Ἐπίξενος καὶ Βάσ[σ]α? Μαξίμῳ τῷ τέκνῳ μνήμης χάριν.

2007. *k.*

In arce veteris *Acanthi* (Erissó); ed. Cousinéry Itin. Maced. T. II. p. 251.

ΟΡ ΔΗ ΑΚ

Cous. interpretatur: *Ὅρος δήμου Ἀκανθίων*, vix recte. Probabilius est hoc: *Ὅρος Δήμητρος Ἀκανθίας.*

2007. *l.*

Ad montem Atho circa *Charadrias* vetustas, in ecclesia loci Vatopédhi; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. xxv. n. 125. (cf. p. 140.)

ΗΡΩΠΑΝΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΓΥΝΗΔΕΑΣΤΥΚΡΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΑΣΤΥΚΡΕΩΝ

Ἡρὼ Πανκρατίδου, γυνὴ δὲ Ἀστυκρέοντος τοῦ Φιλίππου. Ἀστυκρέων.

2007. *m.*

Ibidem in monasterio loci, in theca sepulcrali ampla; ed. Leakius l. c. n. 124. (cf. p. 140.) In eodem monumento Latina inscriptio, quae nihil cum Graeca commune habet, in tabula Leakii comparet, sed p. 140. suspicatur auctor errorem in notata sua irrepsisse, negatque se scire, ubi Latinus titulus repertus sit.

ΓΕΡΜΑΝΟϹΗΡΑΚΛΑΔΙΟΝΥϹΙΑΔΙΟΝΥ
ϹΙΟΥΤΗϹΥΝΒΙΩΚΑΙΕΑΥΤΩΖΩΝΕΙΔΕΤΙΣΤΟΛΜΗ
ϹΕΙΕΤΕΡΟϹΑΝΟΙΣΑΙΗΚΑΤΑΘΕϹΘΑΙΕΤΕΡΟΝ
ΔΩϹΕΙΠΡΟϹΤΕΙΜΟΥΤΩΤΑΜΕΙΩ✻ΒΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ✻Β
ΕΤΟΥϹ·ΑΝΤΜΗΝΟϹΠΑΝΗΜΟΥΒ

Γερμανὸς Ἡρακλᾶ Διονυσί[α] Διονυσίου τῇ συνβίῳ καὶ ἑαυτῷ ζῶν. εἰ δέ τις τολμήσει ἕτερος ἀνοῖξαι ἢ καταθέσθαι ἕτερον, δώσει προστείμου τῷ ταμείῳ ✻ β καὶ τῇ πόλει ✻ β. ἔτους ἀντ, μηνὸς Πανήμου β.

Epocha si Actiaca est (cf. potissimum n. 2007. *g.*), annus 351. respondet anno p. Chr. 351. ab u. c. 1074.

N. 2008. p. 63. iterum editus est a Cousinerio It. Maced. T. I. p. 128. et tertium a Leakio It. Gr. septentr. T. III. tab. xxvi. n. 125. (cf. p. 187 sq.). In priori Leakii exemplo, quod nos repetivimus, exciderat versus quartus, quem ex Cous. Leakius exemplo posthac a sese edito inseruit. Legendum igitur inde a vs. 3.:

ΑΦΕΟΓΕΙΝΑΜΦΙΠΟΛΙ
ΝΚΑΙΤΗΓΓΗΝΤΩΝΑΜΦ
ΙΠΟΛΙΤΕΩΝ cet.

φεύγειν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν γῆν τῶν Ἀμφιπολιτέων ἀειφυγίην. Vs. 6. Leakii secundum hoc exemplum habet ΠΟ (που) p. ΠΟΤ; item vs. 16. ΟΣΕΣΤΗΛΗΝ (recte opinor ἐστήλην p. ἐς στήλην; similia enim passim vidimus); vs. 18. Ι, non Ζ. Praeterea quae olim uncis inclusa praebuit, habet nunc extra uncos, nisi quod vs. 20. plane omittitur Υ. A secundo Leakii apographo quae differunt ap. Cous. ea Leakius annotavit p. 187. ex quo eadem huc transfero: vs. 7. (olim 6.) ΠΕΔΑΣ, vss. 11. et 22. ΧΡΗΜΑΤΑΑΥΤ cet. vs. 13. ΙΕΡΟΝ, vs. 17. ΣΤΗΛΗΝ (pro ΕΣΤΗΛΗΝ), vss. 19. 20. ΑΝΑΨΗΦΙΣΕΙΝΚΑΤΑΔΕΧΗΤΑΙ. Lege ἀναψηφίσῃ: καταδέχηται pridem scripsimus. P. 63. *a*. extr. addendum, etiam in vocis ΤΟΥΤΟΣ (vs. 19. nostri exempli) priore syllaba ΟΥ scriptum esse ex more. P. 63. *b*. lin. 26. post Phanagorensis tituli mentionem adde: In nummo *Cnidio* ap. Millingen „Ancient coins of Greek cities and kings, from various collections, principally in Great Britain", est ΕΟΒΩΛΟ, Ἐοβώλου (Εὐβούλου).

Post n. 2010. *b*. p. 64. adde:

2010. *c*.

Prope *Philippos*; ed. Cousinéry Itin. Maced. T. II. p. 15.

ΜΗΤΕΡΑΘΕΩΝΚΛ.
ΠΡΟΚΟΥΛΟΣΚΑΙΟΥΛΠΙΑ
ΜΕΛΤΙΝΗΚΑΘΙΕΡΩΣΕ·

Μητέρα θεῶν Κλ. Πρόκουλος καὶ Οὐλπία Μελτίνη καθιέρωσε.

De nomine Μελτίνη cf. praeter alia ad n. 2951.

N. 2009. p. 64. Fr. Graefius Inscriptt. aliquot Gr. (epist. crit. ad God. Hermannum, Petrop. 1841.) p. 15. supplet in fine ὑπὸ τῆς γυναικὸς Μούσης τέ[θαμμαι.

Post n. 2016. p. 65. adde:

2016. *b*.

Madyti in Chersoneso Thracia, in pavimento ecclesiae D. Theodori in parte templi interiore, in cippo, qui aëtomate ornatus est, insculptâ coronâ sub inscriptione; misit Kiepert.

ΙΛΑΡΟΣ·ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΤΩΥΙΩΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΙΛΑΡΟΥ
ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΙ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙ

Ἵλαρος Ἀσκληπιάδου τῷ υἱῷ Ἀσκληπιάδῃ Ἱλάρου Λαμψακηνῷ, ἀρχιτέκτονι.

2016. *c*.

Ibidem, in aula ecclesiae στὸν Χριστόν, in theca sepulcrali marmorea ornatissima, longa pedes $6\frac{1}{2}$, alta pedes $6\frac{3}{4}$; iuxta inscriptionem utrinque taurinum caput sculptum est, et ex capitibus his dependet sertum, ut in aris sepulcralibus Rheneae et aliorum locorum. Misit idem.

ΜΟΥΚΙΑΝΗ
ΜΟΥΚΙΩΣΟΥ
ΣΟΥΠΑΤΡΙΙΔ
ΙΩΕΘΗΚΕΝ
ΕΑΝΔΕΤΙΣ

ΕΤΕΡΟΣΑΝΟΙΞΗΤΗΝ
ΣΟΡΟΝΔΩΣΕΙΤΩΦΙΣΚΩ
ΧΑΦ

Μουκιανὴ Μουκίῳ Σούσου πατρὶ ἰδίῳ ἔθηκεν. ἐὰν δέ τις ἕτερος ἀνοίξῃ τὴν σορόν, δώσει τῷ φίσκῳ δηνάρια αφ.

2016. *d*.

Ibidem, in pavimento atrii ecclesiae D. Theodori, in cippo aëtomate ornato. Misit idem.

Hoc loco manus sublata.	ΚΥΡΙΕΗΛΙΕΗΜΑΣΚΛΑΠΕ ΣΕΜΗΛΑΘΟΙΤΟΝ Hoc loco corona.	Hoc loco manus sublata.

Tum maioribus litteris:

ΣΩΣΙΩΝΣΑΤΟΡΝΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΙΙΔΙΑΜΝΗΜΗ
ΧΑΡΙΝ)

Κύριε Ἥλιε cet. (Est haec imprecatio ut videtur.) Σωσίων Σατορνίᾳ γυναικὶ ἰδίᾳ μνήμη[ς] χάριν.

De n. 2027. p. 68. confer ad n. 3646.

De n. 2046. p. 73. confer infra p. 249. extr.

Post n. 2053. *c*. p. 77. adde:

2053. *d*.

Hoc loco edo titulum *Mesambrianum*, cuius in lemmate n. 2053. *c*. mentionem feci; eius apographum misit primus Blarambergius, deinde Zachariae Heidelbergensis minor, qui Petropoli in Museo transcripsit. Lapis supra et ad sinistram fractus.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. primum ductum omittit Zach. Vs. 4. Zach. ΔΗΜΟΙΣΣΤΕ, Blar. ut dedi. In ceteris mire consentiunt apographa.

[Ἀγαθῇ τύχῃ
τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος - - -
τειμηθέντα
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ - - - - - - - -
\- - - - - καὶ χρυσ]ῷ σ[τεφάνῳ,
ἀρετῆς ἕ]νεκεν,
[καὶ χρυσῷ στεφάν]ῳ κα[ὶ] εἰκόν[ι χ]αλκῇ
[καὶ παραστή]ματι δήμο[υ] στεφανοῦντι
[αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, κ]αὶ ταφῇ τῇ ἐν πόλει,
[ἀρετ]ῆς ἕνεκεν.
[ὑπὸ τοῦ δ]ήμου τοῦ Τομιτῶν χρυσῷ στεφάνῳ

_ΩΙΣ
ΝΕΚΕΝ
ΔΙΩΙΚΑΤΕΙΚΟΝΑΑΛΚΗΙ
ΜΑΤΙΔΗΜΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΤΙ
ΑΙΤΑΦΗΙΤΗΙΕΝΠΟΛΕΙ
- - ΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΗΜΟΥΤΟΥΤΟΜΙΤΩΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΚΑΙΠΑΡΑΣΤΕΜΑΤΙΔΗΜΟΥ
ΑΝΤΙΑΥΤΟΥΤΗΝΕΙΚΟΝΑΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΔΗΜΟΥΤΟΥΙΣΤΡΙΑΝΩΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΛΚΗΙ ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΔΗΜΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΩΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΛΚΗΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΘΕΟΙΣΠΑΣΙΝ

[καὶ εἰ]κόνι χαλκῇ καὶ παραστ[ή]ματι δήμου
[στεφανοῦ]ντι αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, εὐεργέτην
τοῦ δήμου.
[ὑπὸ τοῦ] δήμου τοῦ Ἰστριανῶν χρυσῷ στεφάνῳ
[καὶ εἰκόνι χ]αλκῇ, ἀρετῆς ἕνεκεν.
[ὑπὸ τοῦ] δήμου τοῦ Ἀπολλων[ια]τῶ[ν] χρυσῷ στεφάνῳ
[καὶ εἰκόνι χ]αλκῇ, ἀρετῆς ἕνεκεν,
θεοῖς πᾶσιν.

Formam tituli comparavi ex n. 2056. *c.* Qui hoc monumento ornatus est, a quattuor minimum, vel potius a quinque urbibus videtur honoratus esse, nimirum ab urbibus pentapolis, quae n. 2056. *c.* memoratur. Quodsi hoc verum est, eius pentapolis socii erant praeter *Odessum* et *Mesambriam Tomi*, *Istriani*, *Apolloniatae* (non Callatis, ut coniiciebat Blarambergius). Vs. 2. finis est articuli alicuius; sed vs. 3. non potest nomen urbis suppleri; itaque ab eadem urbe bis honoratum hunc virum iudico. Ceterum quae restitui, non egent commendatione: unum hoc tenendum est, scripturam initio versuum valde videri inaequalem fuisse, et versus aliquot, imprimis ubi ἀρετῆς ἕνεκεν scriptum erat, ab initio vacuos esse. Vss. 9. 10. εὐεργέτην τοῦ δήμου non est cum praecedente εἰκόνα coniungendum, sed pendet ex τειμηθέντα, locum tenens soliti in ceteris partibus elogii ἀρετῆς ἕνεκεν. Παράστημα τοῦ δήμου est *statua populi iuxta posita*; cf. decretum Byzantium ap. Demosth. de cor.

Post n. 2055. p. 77. adde:

2055. *b.*

Epigramma metricum *Mesambrianum*, cuius ad n. 2055. mentionem feci, hoc est secundum apographum a Blarambergio missum.

ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣΟΡΘΑΦΡΟΝΕΥΝΤΑΣ
ΤΟΥΤΩΙΣΗΜΑΤΙΚΕΚΑΙΜΠΘΑΙ
ΞΕΝΩΕΙΜΙΟΔΕΜΟΣΠΟΣΙΣΕΓΓΥΘΙΕΜΕΙΟ
ΒΙΩΣΑΣΒΙΟΝΕΠΝΕΟΜΕΝ
ΩΟΙΜΑΚΑΡΩΝΤΕΜΟΙΡΑΝΕΧΟΝΤΕΣ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΕΩΝΕΝΣΚΙΕΡΟΙΣΘΑΛΑΜΟΙΣ

Ἐλθόντες] πρὸς τοὺς Καρπα[έ]ος? ὀρθὰ φρονεῦντας
ἀστοὺς ἐν] τούτῳ σήματι κεκ[λ]ίμ[ε]θα.
ἡ μὲν γὰρ] Ξενώ εἰμ'· ὁ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθ' ἐμεῖο
κεῖται· ὁμοῦ δ' ὁσ]ίως, [ὥ]ς βίον ἐπνέομεν,
ἔζημεν σεμν]οί· μακάρων [δὲ] τε μοῖραν ἔχοντες
κείμεθα] κεὐσεβέων ἐν σκιεροῖς θαλάμοις.

Epigramma hoc certa via restitui nequit. Vs. 1. in elementis **ΚΑΡΠΑΡΟΣ** nomen conditoris Graeci latere iudico; quod nomen quum indagari nequeat, certe metro consulendum esse putavi Ρ mutato in Ε. Vs. 4. vereor ne pentameter non iustus fuerit: **ΒΙΩ ΣΑΣ** enim probabile est in lapide esse, nec placent quae reposui ut restituerem metrum. In iis, quae nihilominus dedi, ὡς mihi est pro ὅτε. Vs. 5. δὲ non esse in lapide sponte concedo.

Post n. 2056. *c.* p. 79. adde:

2056. *d.*

Odessam, quae nunc vocatur, translati sunt plures lapides, qui Varnae s. *Odessi* vel in vicinia reperti sunt, ut n. 2056. *c.* nunc Odessae servatur. Ad *Odessenses* igitur *et viciniae* inscriptiones referri licebit has tres, quas coniunctas edo, ex schedis Duboisii Neoburgensis, mei olim auditoris, qui eas Odessae transcripsit et mecum ante aliquot annos communicavit ex itinere redux.

[*Textum vide in pag. seq.*]

- - - α[ς] τ[ῆ]ς [πρὸ]ς Καλλ[ατιανοὺς - - χάρι-
τας ἀποδ]ώσουσ[ιν κ]α[τ]αξίως ο - - - - - - [τόπον
συγχω]ρῆσαι, εἰς ὃν ἀνατεθή[σεται αὐτοῦ ἡ εἰκών· τὴν
δ' ἀναγγε]λίαν [π]οιή[σα]σθαι καθό[τι ἀξιοῦσι Καλλατιανοί?
τὴ]ν δ' ἐκ[λη]σίαν καθ' ἑκάστου [ἔτους στεφανῶσαι αὐτὸν χρυ]-

ΑΚΤΕΣΙΠ ΣΚΑΛΑ
ΩΣΟΥΣ ΓΑΙΑΞΙΩΣΟ
ΡΗΣΑΙΕΙΣΟΝΑΝΑΤΕΘΗ
ΤΚΛΙΑΝΓΟΙΗΣΘΑΙΚΑΘΟ
ΝΔΕΚΑΙΔΙΣΙΑΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΥ
ΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΥΠΑΡΧΕΙΝΔ
ΨΗΦΙΣΜΕΝΑΣΤΙΜΑΣ ΛΕΨΙ
ΣΤΗΛΗΝΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥ ΙΑΝΑ
ΜΟΝΟΣΕΛΕΣΘΑΙΛΕΤΗΝΕΚΛΙ
<ΣΕΠΙΜΕΛΗΣΙΟΣΟΝΤΑΙΤΗΣ
ΝΟΣΚΑΙΑΝΑΘΕΙΞΩΣΤΟΔΕΣΥ
ΑΝΑΘΕΣΙΝΤΟΥΤΕΛΑΜΩΝΟΥ
ΤΑΣΗΠΑΡΕΔ ΟΥΣΤΟΥΣΚΑ
ΝΕΠΚΕΙΝΕΝΛΟΠΩΙΗΡΕΘΗΣΑΝ

σῷ στεφάνῳ· ὑπάρχειν δ' [αὐτῷ πάσας τὰς ἄλλας τὰς ἐ]-
ψηφισμένας τιμάς. [τὰ δ'] ἐψ[ηφισμένα ἀναγράψαι εἰς
σ]τήλην λευκοῦ λίθου [κα]ὶ ἀνα[θεῖναι αὐτὴν ἐπὶ τελα]-
μ[ῶ]νος· ἑλέσ[θ]αι [δ]ὲ τὴν ἐκλ[ησίαν ἄνδρας - - -, οἵτιν-
ε]ς ἐπιμελη[θή]σονται τῆς [τε κατασκευῆς τοῦ τελαμῶ]-
νος καὶ ἀναθέ[σε]ως· τὸ δὲ σύ[μπαν ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν]
ἀνά[θ]εσιν τοῦ τελαμῶνο]ς γενόμενον τοὺς ἄρχον-
τας ἢ παρέδ[ρ]ους τοὺς κα[τα - - - - - ἀνε]-
νε[γ]κεῖν ἐν λό[γ]ῳ. ἡρέθησαν [οἱ δεῖνες].

Ut decretum hoc Odessitarum esse putem, non Olbiopolitarum, facit imprimis *τελαμῶνος* mentio, quam habes Odessi n. 2056. ut Mesambriae in ea vicinia n. 2053. *b.* nec movet me ut Olbiae tribuam, quod *ἐκλησία* p. *ἐκκλησ.* scriptum est sicut in Olbiopolitano titulo n. 2058. *A.* Est vero hoc decretum a civitate, in qua positum erat, eo fine scriptum, ut civi suo confirmarentur honores, quos alia urbs, ni fallor Callatianorum, illi contulerat, ex quo genere praeter alia sunt n. 2671. et n. 3655. De singulis non multus sum. Vs. 1. initio *εὐνοί]α[ς* vel simile fuisse statuo. Ad vss. 2. 3. ubi dedi *τόπον συγχωρῆσαι* etc. confer potissimum n. 3655. Mox illud *τὴν ἀναγγελίαν ποιήσασθαι* pertinet ad renuntiationem honorum a Callatianis illi viro decretorum in ea urbe faciendam, cuius civis honoratus est; cf. n. 3640. 34. Quod dedi *καθότι ἀξιοῦσι*, multis licet exemplis confirmare. *Τελαμῶνα* esse pilam dixi ad n. 3056. hoc loco illud singulare est, quod *στήλη* apponitur *τελαμῶνι*. Nimirum decreta potuerunt aut ipsi *τελαμῶνι* inscribi, quod factum est n. 2053. *b.* et n. 2056. aut tabulae (*στήλῃ*), quae apponeretur *τελαμῶνι*. Vs. 11. praestabat scribi *καὶ τῆς ἀναθέσεως*. Vs. 13. coniicias *κα[τασταθέντας*; sed nimis breve supplementum est. Nec satis placet *κα[τὰ τὸν ἐνιαυτόν*.

2056. *e.*

Vide lemma ad n. 2056. *d.*

ΤΩΝΤ
ΜΗΤΡΟΣΑΡΤΕΜΙΣΙ
ΣΑΜΕΝΩΝΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝ
ΣΩΚΡΑΤΗΡΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΟΚΑ
ΠΑΠΙΑΣΕ Ν ΕΠΕΙΔΗΧΡΗΣ
ΡΝΙΟΥΧΕΡΣΟΝΗΣΕΙΤΗΣΑΝΙΙ
ΜΟΣΠΑΡΑΠΑΣΤΙΟΙΣ
ΟΣΠΛΙ

- - - *τῶν Τ[ομιτῶν]?*
- - *μη[ν]ὸς Ἀρτεμισί[ου, εἰς-*
ηγη]σαμένων τῶν συνέδρων,
Σωκράτη[ς] Ἐπικράτους ὁ κα[ὶ]
Παπίας ε[ἶπε]ν· Ἐπειδὴ Χρῆσ[τος - -]
ρνίου Χερσονησείτης ἀν[ὴρ] ἀγαθὸς καὶ
πρόθυ]μος παρὰ πᾶσ[ι τ]οῖς - -
- - - - - -

Vs. 2. praetuli scribere *Ἀρτεμισίου* quam *Ἀρτεμισιῶνος*, quod versus videntur perbreves fuisse. *Synedri* vide ne ad consilium foederatarum civitatium pertineant, de quibus cf. ad n. 2053. *c. d.* In his fuerunt Tomitae, quorum nomen vs. 1. supplevi. Vs. 6. dedi *Χρῆσ[τος]*; *Χρῆστος Παπίου* princeps magistratus Chersonesitarum Diocletiano Imp. nominatur apud Constantin. Porphyrogen. de admin. imp. cap. 53. Noster hic videtur eiusdem gentis esse, sed haud paulo antiquior.

2056. *f.*

Vide lemma ad n. 2056. *d.*

ΤΟΝΣΩΤΗΡΑΑΣΚΛΗ
ΠΙΟΝΚΑΙΤΗΝΥΓΙΕΙ
ΑΝΕΙΛΕΩ ΤΟΙΣΚΥΡΙ
ΟΙΣΦΟΙΒΟΣΑΝΕΣΤΗ
ΣΕΝ

Τὸν σωτῆρα Ἀσκληπιὸν καὶ τὴν Ὑγίειαν εἵλεω τοῖς κυρίοις Φοῖβος ἀνέστησεν.

2056. *g.*

In tabula lapidis flavi et caerulei, pedes IIS longa et lata, quae a. 1828. prope *Odessum* (Varnam) reperta est, ac servatur in villa Pawlowsk, ubi Magnus Princeps Michaël aestivare solet; transcripsit Car. de Rosenberg, bibliothecae Pawlowskianae praefectus, cons. colleg. et eques, misit Clossius ICtus.

ΥΠΕΡΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΥΘΕΟΥΣΕΒΑ
ΣΤΟΥΤΥΧΗΣΚΤΣΤΟΥΤΟΥ
ΚΑΙΝΟΥΠΕΡΙΒΟΛΟΥΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΟΥΤΟΥΠΡΟ
ΜΑΘΙΩΝΟΣ---ΗΙΥΣΧΟΙΝΙΑΝ
ΤΗΝΜΓΤΑΞΥΤΩΝΔΥΟΠΥΡ
ΓΩΝΟΙΙΟΔΟΜΗΣΑΣΚΑΙΣΤΕ
ΓΑΣΑΣΣΚΤΩΝΙΔΙΟΝΘΕΟΙΣ
ΠΑΣΙΚ/ΙΤΩ

Formam litterae Ω est Ω.

Ὑπὲρ τῆς Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος, [Θ]εοῦ Σεβαστοῦ υἱοῦ, [Θ]εοῦ Σεβαστοῦ τύχης, κτ[ί]στου τοῦ καινοῦ περιβό[λ]ου, [Ἀ]πολλώνιος Ἀπολ[λ]ων[ί]ου τοῦ Προμα[Θ]ίωνος [τ]ὴ[ν] σχοινίαν τὴν μ[ε]ταξὺ τῶν δύο πύργων οἰ[κ]οδομήσας καὶ στεγάσας [ἐ]κ τῶν ἰδί[ω]ν [Θ]εοῖς πᾶσι κ[α]ὶ τῷ [δήμῳ?

Tiberius superstes hoc loco deus vocatur, qui ne post obitum quidem inter deos relatus est. *Περίβολος* est murus oppidum cingens, *σχοινία* vero videtur pars quaedam *περιβόλου* esse. Murum hunc tecto instructum fuisse ut moenia Athenarum docet vox *στεγάσας*.

Ad Introduct. Sarmat. p. 83. *b.* lin. a fine 23. Titulum, qui hic commemoratus est, vide in his Addendis n. 2060. *c.*

Ibid. p. 85. *b.* extr. De Galatis tituli Olbiopolitani uberrime dixit Guil. Adolphus Schmidt in Welckeri et Naekii Mus. Rhen. T. IV. (1836.) p. 366 sqq. p. 571 sqq.

Ibid. p. 90. *a.* Inscriptionem, cuius hoc loco mentionem feci, Chersoneso Tauricae tribuunt scriptores plurimi, quos vide apud Tafelium de Thessalonica p. 180. cui ex schedis meis per litteras illos indicaveram a. 1835. m. Iul. Addo nunc diarium Odessense a. 1835. N. 103. ubi denuo edita est. Sed eam Thessalonicae tribuit Cousinéry Itin. Maced. T. I. p. 268. Qua de re non habeo monere, nisi quae in litteris dixi a Tafelio ibi editis (non sine aliquot typothetae vitiis), et quae ex litteris Constantini M. ad Chersonitas datis (Constantin. Porphyrog. de administr. imp. cap. 53.) addidit Tafelius p. 184. unde patet Chersone fuisse *βαλιστταρίους*, quorum mentionem inscriptio facit. Quapropter non dubito quin titulus Chersonesius sit, non Thessalonicensis.

Ibid. p. 90. *b.* med. De Chersonitis imperio Romano subiectis insignis locus est Procopii Bell. Goth. IV, 5. libertatem tamen et immunitatem eos retinuisse etiam sub Constantino M. docent huius litterae ad ipsos datae tum, quum Diogenes Diogenis f. esset *στεφανηφόρος* et *πρωτεύων* Chersonesi (Constantin. Porphyrog. de admin. imp. cap. 53.).

Ibid. p. 92. *a.* lin. 27. secundus numerus debet esse n. 2117.

Ibid. p. 96. *a.* lin. a fine 26. scribe: n. 2109. *c.*

Ibid. p. 107. *a.* post med. Silco se ipse *βασιλίσκον* vocat, quod non intelligebat hoc nomen, quo ab Aegyptiis et Graecis Romanisque appellabatur. V. Welckeri et Naekii Mus. Rhen. T. III. (1835.) p. 336.

Ibid. p. 108. *a.* lin. 28. De forma *ἱερῆ* cf. n. 3003.

Ibid. p. 109. *a.* lin. 3. pro n. 2091. lege n. 2108. *e.* quod iam notavi ad illos titulos. Tum quae lin. 4-6. de n. 2132. dixi, delenda sunt.

Ibid. p. 109. *a.* extr. Vera forma Thracii nominis est *Σπαράδοκος*; vide Rad. Rochettum, Lettre à Mr. Grotefend sur quelques médailles de rois des Odryses et des Thraces (Par. 1836. 8.) p. 19.

Ibid. p. 112. *a.* (§. 7.) Quae de Herodoti loco dixi, ad ea confer notata p. 170.

Ibid. p. 116. *a.* lin. 35. *ἄρτα* vel *ἄρσα* dixi robur et virtutem designare, confisus loco quamvis suspecto Herodoti VI, 98. ubi *Ἀρτοξέρξης* exponitur *μέγας ἀρήϊος*, ut *ἄρτο* s. *ἄρτα* sit *μέγας*. Accuratius igitur dixissem, si pro robore et virtute dixissem magnitudinem.

N. 2058. p. 117 sqq. De hoc titulo uberrime dixit Guil. Adolphus Schmidt in Welckeri et Naekii Mus. Rhen. T. IV. (1836.) p. 357 sqq. et p. 571 sqq.

N. 2058. p. 123. *b.* lin. a fine 14. *Ἕκτας Φωκαΐδας* nihil causae est quare argenteas fuisse credamus; vide disquisitiones nostras metrologicas p. 135.

N. 2058. p. 124. *b.* lin. 36. scribe *ἡμιεκτέον* (i. q. *ἡμίεκτον*). Falsum est quod ibi dixi in titulo debuisse *ἡμιεκτέας* scribi. Probam esse formam *ἡμιεκτέον* docent Aristophanes Nub. 639. 641. et Plato Phaone ap. Athen. X. p. 441. F. coll. Polluc. IV, 160. Contra formae *ἡμιεκτεὺς* nullum novi exemplum; solent enim vocabula ex numerali voce et substantivo facta in adiectivam formam neutrius generis componi, ut *δίδραχμον*, *ἡμιώβολον* et similia, raraque sunt contraria exempla, qualia sunt *ἡμιμέδιμνος* s. *ἡμέδιμνος*, et *ἡμιχοῖνιξ*.

Post n. 2060. p. 130. insere:

2060. *b.*

Fragmen marmoris inventum in solo *Olbiae*, altum pollices X, latum amplius pollices III; possidebat Köhlerus, qui misit a. 1837. Lapis ad sinistram integer videtur; reliqui margines fracti sunt.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Latitudinem scripturae docent potissimum vss. 15. 16. ad quorum normam alios explevi: sed in vss. 11-14. non mihi successit quod agebam. Vs. 18-20. explevit Franzius ut dedi. Ceterum patet esse haec ex decreto relicua, quo Tenedii ornaverant Olbiopolitanum hominem, eumque Posidei filium (vss. 4. 24.), ut n. 2073. 2081. et 2077. *c.* (in his Addendis) habes *Ποσιδήου*; *Ποσίδεος* forma est aliunde nota, ut ex n. 2103. *b.* et aliis locis. Vs. 4. scripsi *Ὀλβιοπ.* non *Ὀλβιωπ.* In apographo est Ω ex utroque mixtum.

ΩΙ\
ΥΤΩL
ΣΕΙΠΣΕ
\ΕΟΥΟΛΒΙΩΙ
ΣΕΩΝΔΙΑΤΕ
ΕΤοΝΤΕΝΕΔΙ
ΣΧΗΤΑΙΞΥΝ
ΕΝΤΥΓΧΑ
ΙΤΑΝΛΓΡοΦ
ΕΧΩΝΕΜΠΑ
ΓΟΑΥΤΩΤΙΜC
ΟΣΕΓΑΙΝοΝ
ΕΥΕΡΓΕΣΙ
ΕΦΑΝΟΝΚΑΤ
ΧΘΑΙΤΑΒΟΛ
ΣΚΕΦΑΙΝΙ
ΕΔΙΩΜΕΥΧ/
ΧΑΜΑΜΠΟΙ
ΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΓΑΜΠΟΛΙΝ
ΑΞΙΩΣΤΓ
ΊΕΠΑΙΝΙ
ΟΣΙΛ
Ι

\- - - - - - -
ω - - [ἔδοξε τᾷ βόλλᾳ κα-
ὶ] τῷ [δάμῳ]· - - - -
ς εἶπ[ε]· Ἐ[πειδὴ ὁ δεῖνα Ποσι-
δ]έου Ὀλβι[οπολείτας ἀνὴρ ἀγαθὸ]-
ς ἐὼν διατε[λεῖ περὶ τὸν δᾶμο-
ν] τὸν Τενεδί[ων, καὶ χρείας παρέ]-
σχηται ξυν[ᾶ καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς]
ἐντυγχα[νόντεσσι τῶν πολε]-
ιτᾶν, [ἀ]προφ[ασίστως ἑαυτὸν παρ]-
έχων [ἐ]μ πα[ντὶ καιρῷ - - - -
τ]ο αὐτῷ τιμ - - - -
ος ἔ[π]αινον - - - -
εὐεργεσι - - - - [στ]-
έφανον κατ - - - [δεδό]-
χθαι τᾷ βόλ[λᾳ καὶ τῷ δάμῳ, ὅπω]-
ς κε φαίν[ηται ὁ δᾶμος ὁ Τεν]-
εδίω[ν] εὐχ[αριστῶν τε καὶ μ-
ν]άμαμ ποι[εύμενος τῶν ἀγαθ]-
ῶν ἀνδρῶν, [οἵ κε εὖ ποιήσωντι
τ]ὰμ πόλιν [τὰν Τενεδίων, κατ]-
αξίως τῶ[ν εὐεργετημάτω-
ν], ἐπαιν[έσαι μὲν τὸν δεῖνα Π]-
οσι[δέου - - - - - -
\- - - - - - -

2060. *c*.

Ex parietinis Olbiae, nunc Odessae, ubi possidebat Blarambergius (vide supra p. 83. *b*.). Misit Dubois Neoburgensis.

ΩΝΠοΛΙ
ΣΝΙΞΡΓΩΝΕΙΣΑ
ΦΕΡοΝΤΑΚΑΙΣΥΝΑ
ΝΕΞΩΝΑΙΤΕΚοΥ
ΗΘΥοΝΤΑΙΚΑΙΤΑ
ΗΣΧΩΡΑΣΒΑΣΙΛΕΙΣ
οΑΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΛΛΑΙ
οΛΙοΝοΤΙΕΥΝοΥΝ
ΤοΙΛΗΜ

Fortasse haec fuerunt huiusmodi:

χρείας παρεχόμενος τ]ῶν πολι[τῶν
τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ] σ[υνε]ργῶν εἰς ἅ-
[παντα τὰ τῇ πόλει συμ]φέροντα, καὶ συνα-
[γαγὼν πλῆθος χρημάτω]ν, ἐξ ὧν αἵ τε κου-
\- - - - - η θύονται, καὶ τὰ
[δῶρα καὶ τέλη πρὸς τοὺς τ]ῆς χώρας βασιλεῖς
[ἀποφέρεται. διὸ δεδόχθ]α[ι] ἐπαινέσαι Ἑλλά[ν-
ικον - - - υἱόν, Ῥ]ό[δ]ιον, ὅτι εὔνου[ν
ἑαυτὸν καὶ πρόθυμον παρέσχεν] τ[ῷ δ]ήμ[ῳ
\- - - - - - -

N. 2061. p. 130. in minusculis lin. 1. scribe Δάδος.

N. 2075. p. 136. Dubois vs. 1. ΑΠΟΛΛΩΝΙ, 3. ΣΠΩΤΑΤΑ, 6. ΛΩΝΟΣΠ; unde simul litterarum forma patet.

Post n. 2077. *b*. p. 137. insere:

2077. *b*.

In oppido Oczakow, ex *Olbiae* ut putatur parietinis (sed vide ad n. 2076.), lapis aestate a. 1833. repertus; ed. in Diario Odessensi a. 1834. N. 40.

ΑΓΑΘΗ
ΤΥΧΗΑΧΙΛ
ΛΕΙΠΟΝΤΑΡΧΗΙ
ΟΙΠΕΡΙΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΝ
ΣΑΤΥΡΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΙ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΠΟΝΤΙΚΟΥ
ΝΑΒΑΖΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΑΧΙΛΛΕΥΣΣΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΒΑΔΑΓΟΣΚΟΥΖΑΙΟΥ
ΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΥΣΤΑ
ΘΙΑΣΚΑΙΤΗΣΕΑΥΤΩΝ
ΥΓΕΙΑΣΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, Ἀχιλλεῖ Ποντάρχῃ οἱ περὶ Καλλισθένην
Σατύρου στρατηγοί,
Μηνόδωρος Ποντικοῦ,
Νάβαζος Νουμηνίου,
Ἀχιλλεὺς Συντρόφου,
Βάδαγος Κουζαίου,
ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐσταθίας καὶ τῆς ἑαυτῶν ὑγείας χα-
ριστήριον.

De praetoribus vide Introd. p. 89.

2077. *c*.

Olbiopolitarum titulus, nunc Odessae; dedit Dubois.

Λ ΛΛ
ΘΙΠΕΡΙΠΑΠ//
ΟΥΑΡΟΥΣΤΡΑΤΗΙ
ΘΟΚΛΗΣΣΤΡΑΤΩΝΟ
ΜΝΑΓΟΣΘΡΑΣΙΒΟΥΛΟΥ
ΠΟΠΛΙΟΣΑΙΛΙΟΣΑΡΓΑΜΗ
ΝΟΣΚΑΖΙΝΑΣΦΑΡΝΑΓΟΥ
ΜΑΜΙΑΓΟΣΠΟΣΕΙΔΗΟΥΑΝΕ
ΘΗΚΑΝΝΕΙΚΗΝΧΡΥΣΕΟΝ
ΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΥΣΤΑ
ΙΣΕ ΣΩΝΥΓΕΙ

Ἀγαθῇ τύχῃ], Ἀ[χι]λλ[εῖ Ποντάρχῃ ο]ἱ περὶ Παπ[ίαν]
- - ουάρου στρατη[γοὶ
Ἀγα]θοκλῆς Στράτωνο[ς,
Ἄ]μναγος Θρασ[υ]βούλου,
Πόπλιος Αἴλιος Ἀργαμηνός?
Καζίνας Φαρνάγου,
Μαμίαγος Ποσειδήου,
ἀνέθηκαν Νείκην χρύσεον ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐστα[θίας
καὶ τῆ]ς [ἑαυτ]ῶν ὑγεί[ας.

Vs. 8. malim Ἄμναγος p. Μαμίαγος; possis etiam legere Μ. Ἄμναγος.

N. 2078. p. 138. Dubois vs. 2. ΜΑΡΚΟΥ, 6. ΚΟΥ ΝΟΥΣ, quod ferri potest (Κουνοῦς); vs. 9. ΚΟΥΚΟΥ cet. ut in textu vulgato. Formae litterarum sunt Α, Ξ, Ω.

N. 2083. p. 139. vs. 2. supple μηνὸς Ἀπα]τουρεῶνος. Lucramur hinc mensem Olbiopolitarum Ionicum, ut n. 2059. habes Boedromionem, n. 2083. *b*. Anthesterionem, n. 2082. Calamaeonem. Ex his Apatureon, Calamaeon, Anthesterion Cyzicenis et Olbiopolitis communes sunt, utpote Milesiorum colonis. Confer de mensibus Introd. I, 6. ubi quae dicta sunt, iis nunc haec adde. Post hunc titulum insere:

2083. *b*.

Lapis undique fractus, nunc Odessae; dedit Dubois. Esse eum *Olbiopolitanum* docent quae supersunt.

ΙΙ ΝΑΙΟΥΙ
ΝΟΣΑΝΘΕΣΤΗ
ΗΡΑΙΔΗΜΩΙΕΙ
ΕΣΕΙΠΑΝ
ΛΧ

Supra ad sinistram videtur asteriscus fuisse ut in dextra; hi cum pileis Dioscurorum insignia sunt. Collatis n. 2059. 2058. init. prodit fere haec restitutio.

Ἐπὶ ἀρχόντων τῶν περὶ τὸν δεῖνα] - ΙΙ. . ν[α]ίου, [ἐκκλησίας γενομένης πανδήμου, μη]νὸς Ἀνθεστη[ριῶνος
ἡμέρᾳ τῇ δεῖνι, ἔδοξε βουλῇ καὶ] δήμῳ, εἰ[σηγησαμένου τοῦ δεῖνος, οἱ ἄρχοντ]ες εἶπαν· [Ἐπειδὴ cet.

Ad n. 2085. *n*. p. 141. Huic titulo et praecedentibus addendi sunt aliquot, qui servantur in loco Pawlowsk, ubi Magnus Princeps Michaël aestivare solet, transcripti a Carolo de Rosenberg, bibliothecae quae ibi est praefecto, missi ad nos a Clossio. Ex illis hi in ansis vasorum fictilium expressi sunt:

1. ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ	Ἀριστίωνος.
2. ΣΑΜΟΚΡΑΤΕΥΣ	[Δ]αμοκράτευς opinor.
3. ΑΠΟΛΛΟ	Ἀπολλο - - -
4. ΜΑΡΣΥΑΣ . . . ΑΛΙΡΥ	Μαρσύας - - - -
5. ΕΠΙΑ . . . . . ΘΕΜΙΟΣ	Ἐπὶ Ἀ - - θέμιος.
6. ΝΙΚΙΑ	Νικία.
7. ΚΛΕΑΡΧΟΥ	Κλεάρχου.

De his iudico ut de n. 2085 sqq. maxime ut de n. 2085. *l. m.* In lateribus coctilibus planis expressi sunt hi:

8. ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΠΟΣΙΟΣΤΟΥΣ ΑΣΤΙΟΥ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	Ἀστυνόμου Πόσιος το[ῦ] Ἀστίου, Μιλτιάδης. Miltiades est figulus haud dubie.
9. ΗΡΟΚΡΑΤ. . . . ΟΣΑΣΤΥ. . . .	Ἡροκράτ[ε]ος ἀστυ[νόμου.

Omnes arbitror *Olbiae* repertos esse; sed et vasa illa et hos lateres aliunde importatos Olbiam esse iudico, licet formam Πόσιος habeamus Olbiae n. 2058. *B*. 58. Addo fragmenta duo ibidem servata marmoris candidi:

10.	11.
- - ΕΙΤΕΝΟΜΕ - -	- - ΑΜΕΝ - - -
- - ΕΑΥΤΟΝ - - -	- - ΧΟΥΣΙΚ - -
- - ΕΝΕΝΤ - - -	- - ΝΕΑΥΤΟΝ -
	- - ΤΟΣΤΟΥ -

N. 2089. p. 142. Formas litterarum Α et Μ video ex schedis Duboisii.

Post n. 2096. *f*. p. 144. insere:

2096. *g*.

Ex *Sarmatia*, nunc Odessae; dedit Dubois.

ΔΗΜΗΣ
ΘΑΡΣΥΝΩΝΤΟΣ

Δημῆς (Δημέας s. Δημᾶς) Θαρσύν[ο]ντος.

2096. *h*.

Ex *Sarmatia*, nunc Odessae; habeo ab eodem.

ΝΑΕΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΗΓΥΝΗ
ΑΥΤΟΥΖΟΥΛΕΜΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Νάεϊς Διονυσίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ζουλεμῆς Διονυσίου.

De vocabulo Νάεϊς dubito, licet simile sit Olbiae Ζώβεϊς; cf. praeterea Introd. II, 5.

N. 2097. p. 144. Agasicles, qui hic laudatur, est fortasse idem, cuius in nummis Chersonesi mentio fit (ΑΓΑΣΙΚ).

Post n. 2098. p. 145. insere:

2098. *b*.

In basi marmoris candidi venis caeruleis variegati, infra et ad sinistram fracti, Theudosiae in museo; dedit Dubois. Lapis fertur ex oppido Taman allatus esse; sed video quae in schedis Duboisii annotantur de locis, ubi repertae inscriptiones sint, haud omnia vera esse, nec dubito hoc fragmentum *Chersoneso* Heracleotarum coloniae tribuere. Theudosiae in museo etiam alius titulus Chersonesitarum n. 2099. servatur.

```
I   ΤΥΧΑΙ
    ΚΑΙΤΩΣΑΛΜΩΙΤΑΣΜΕΤΡ
    ΤΟΥΣΟΔΗΣ×Ο∷ΜΥ∵
ΑΝ  Π×Γ¨ΗΤΥΕΣ
    ΥΣ∴×××∵  Ν
    ΙΣΕ       ΕΙΙ
    ΞΓΑ×∴¯.ΑΣΓ∷Α∷
    Μ ΝΕΥΣΙ ΕΤ˙.
    Α-ΓΙΣΠΛ
    :Ν ΝΛ
    ∵LΚΜΜ
    Υ  ΕΙΑΙ×ΤοΣΧΟΛ
              ΕΣΤΙ
               Ν
    Λ
```

'Αγαθᾷ] τύχᾳ, [ἔδοξε τᾷ βουλᾷ] καὶ τῷ [δάμῳ τᾶς μ[α]τρ[οπόλιος cet.

Heraclea Ponti mater est Chersonesi urbis, et in nummis quoque metropolis audit; videtur igitur hoc decretum Heracleae Ponti esse, apud Chersonesitas positum. Vs. 3. videtur Odessi vel Odessitae mentio facta esse; sed pro certo hoc non habuerim.

N. 2099. p. 145. a Duboisio ut ab aliis falso tribuitur Panticapaeo. Vs. 7. mire Dub. ЄΠΡЄΠΡΕ CΒЄΥ cet. Vs. 11. Dub. recte ΟΡΕΥCЄΙ; idem vs. 13. ΠΟΛΕΙ cet. et vs. 14. ΑΙΝωC (hoc est ἁγνῶς).

N. 2102. p. 147. sic scribitur apud Duboisium, qui non recte tribuit Panticapaeo:

```
ΚΛΕοΞ\               οΞΗΡΑΚΛΕΙΤοΣ
ϸΙΤοΥ               ΥΡΙΔΑΤοΥΗΡΑΚΛΕΙ
```

N. 2103. p. 147. Graefius l. c. infra ad n. 2109. *c.* p. 38. supplet: Σκίλουρος βασ[ιλεύων] τὸ cet.

N. 2103. *b.* p. 147. Dubois Α et ο minutum, item n. 2103. *c.* ο minutum habet.

N. 2104. p. 148. Καυκάσιος potest etiam de monte intelligi, ut Herodotus III, 97. eam formam de monte usurpat, licet ceteris locis Καύκασον vocet. Stephani Byzantii locus utrum ad montis an ad regionis nomen pertineat, ambiguum est. Dubois in hoc titulo habet Ξ, Ν et minuta ο, θ, ω, recte. Idem vs. 1. ΑΝ ΤΙΞΞΤΑΞΙ et in fine ΞΟΙ. Post hunc titulum insere:

2104. *b.*

Marmor candidum caeruleo colore variegatum, longum 2′ 3″, altum 1′, a. 1833. *Panticapaei* repertum, nunc in museo oppidi Kertsch; ed. in Ephem. Odess. a. 1833. n. 46. spatiis lacunarum nimis amplis. Rectius apographum hoc est, quod ex schedis Duboisii edimus.

```
              ΚοΙΡ  οΥΑΝΕθΗΚΕΝ
          Η      ΓΑΤΡοΣΙΤΙΗΣΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΕΦΕΣΕΙΗΙΑΡΧοΝΤοΣΠΑΙΡΙΣΑΔοΥΣΒοΣΠοΡοΥ
 ΚΑΙθΕΥΔ            ΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥοΝΤοΣ
  ΣΙΝΔΩΝΚΑΙΜΑΙΤΩΝΠΑΝΤΩΝ
```

Vs. 2. pro primo Η Ephem. Ε, et mox ΙΓΑ cet. Vs. 3. Dub. ΕΦΕΣΕΙΗΑΡ, Ephem. ΕΡΕΣΕΙΗΙΑΙΡ, unde Iota subscr. adscivi. Vs. 4. secundum ΚΑΙ deest in Ephem. Vs. 5. extr. Ephem. ΤΟΝ pro ΤΩΝ. Quae litterae ductibus arrosis redditae sunt, eas habet solus Dub. fortasse de coniectura.

Ὁ δεῖνα] Κοιρ[άν]ου ἀνέθηκεν [ὑπὲρ τ]ῆ[ς θυ]γατρὸς Ἰτίης Ἀρτέμιδι Ἐφεσείῃ, ἄρ[χοντο]ς Παιρισάδους Βοσπόρου καὶ Θευδ[οσίης] καὶ βασιλεύοντος Σίνδ[ων καὶ Μαϊτῶ]ν πάντων.

De forma Ἐφεσείῃ vide ad n. 3345. Titulus est aetatis Paerisadis I. et anno tituli n. 2118. proximus.

N. 2106. p. 149. Dubois vs. 1. init. ΞθΕΝ cet. recte.

N. 2107. p. 149. Dubois vs. 1. ω minutum, vs. 2. ΙΤοΥΣ, ut taceam alia. Post hunc titulum insere:

2107. *b.*

In cubo marmoris candidi caeruleo colore variegati, a. 1833. inter parietinas *Panticapaei* reperto, nunc in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

```
ΒΑΣΙΛΕΥοΝΤΟΣΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥΤοΥΣΠΑΡΤοΚοΥΕΣΤιΑJΑ
ΜΗΝοΔωΡοΥθΥΓΑΤΗΡΙΕΡωΜΕΝΗΑΝΕθΗΚΕΝΜΗΤΡΙΦΡΥΓΙΑΙ
```

Βασιλεύοντος Παιρισάδου τοῦ Σπαρτόκου Ἑστιαία
Μηνοδώρου θυγάτηρ ἱερωμένη ἀνέθηκεν μητρὶ Φρυγίᾳ.

Rex est Paerisades II.

2107. *c.*

In basi lapidis calcarii longa 2′, alta 10″, quae signum impositum habebat, insertum foramini, quod adhuc conspicitur; ea basis, reperta a. 1833. in parietinis *Panticapaei*, servatur nunc in museo oppidi Kertsch. Dedit Dubois.

ΕοΝΤοΣΣΠΑΡΤ ΚοΥ
ΤοΥΠΑΙΡΙΣΑΔοΥΑΓΛΑ Σ
ΗΡΑΚΛΕΙΔοΥΔΙοΝΥΣΩΙ

Βασιλ]ε[ύ]οντος Σπαρτ[ό]κου τοῦ Παιρισάδου Ἄγλα[ο]ς Ἡρακλείδου Διονύσῳ.

Rex est *Spartocus V.* Paerisadis III. f. ut videtur. Cf. Introd. p. 93. *b.* Spartocum quem ibi quintum dixi, vide ne sextus fuerit: nam in illius nummo est Є, in nostro titulo Ε; quamquam ratio haec non satis certa est.

N. 2108. *b.* p. 150. In fine vs. 2. Dubois addit Ι.

N. 2108. *d.* p. 151. Dubois vs. 2. init. ΤΟΝ, vs. ult. ΙΣΚΑΙΘΕΟΦΙΛΟΥΠΑΤΙΕΣ; unde quae forma litterarum sit patet. Vs. ult. liquet iam legendum esse *καὶ Θεοφίλου*; ultima quid sint nondum video, nisi *Πατ[ρ.]* - - legendum sit (*Πατρικίου* decurtatum). Post hunc titulum insere:

2108. *dd.*

Fragmentum marmoris candidi repertum *Panticapaei*, nunc in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois. Scriptura dicitur minime elegans esse.

ΑΓΑΘΗ
ΑΠΟΛΓЄΠΙ
ΡΑΔΑΜΨ
ΟΚΟΥΠΟΡ
ΤΑΘΗΟΙ-
ЄΙΛΘ

Vs. 1. fuit *ἀγαθῇ [τύχῃ]*, vulgari dialecto; quo magis miror vs. 2. incipere Dorice; *ἁ πόλ[ις]*. Hoc si verum est (nec dubito), supersunt haec ex decreto Doricae civitatis. Coniiciat aliquis *Ἐπι[δαυρίων]*; sed hoc tamen dissimillimum veri. Quodsi statuas Chersonesi urbis hoc decretum fuisse, dicas fuisse *ἐπὶ [στεφανηφόρου κ. τ. λ. τοῦ δεῖνος* (cf. p. 90. *b.*): sed ne hoc quidem probabile est. Titulus valde recens est; vs. 3. haud dubie comparet rex *Ῥαδαμψ[άδιος]*, de quo vide p. 95. *b* sq. Hic incidit in a. Chr. 317-320. epoch. Bosp. 613-616. licet alii, sed non recte, alios annos statuant: eidem tribuendus nummus videtur ap. Eckhel. D. N. T. II. p. 381. cum inscriptione ΒΑСΙΛЄΩС.ΡΗ - - - (videtur enim ΡΑ legendum) et nota epochae ΓΙΧ. Rex ille in actis publicis et nummis Bosporani regni scribitur *Ῥαδαμσάδιος*: litteram ψ substituerunt Graeci exteri (cf. p. 114. *b.* extr.); quo magis probabile est hoc decretum esse exterae civitatis. Vs. 4. habetur alius rex *Ῥησ]κούπορ[ις*, cuius nominis multi fuerunt; hoc loco videtur Rhadamsadii successor intelligendus esse, qui satis notus ex nummis est.

N. 2108. *f.* p. 151. Dubois omittit interpunctiones; idem vs. 6. ΙΓΡΑΦ - - ΙΑΝ, 7. ΦΛΑΔΡΙΑΝΟΥ, 8. ΑΠΕΛΛΑΙΟ. Hinc vs. 7. scribendum *Φλαβιανοῦ*, fere ut conieci. Post hunc titulum insere:

2108. *ff.*

Fragmentum marmoris candidi *Panticapaei* repertum, in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

ΣΕΥΝΟΙ
οΤΕΤΡΑΜ
ΡΑΤοΡΕΣΕΛο
ΙΑΤ/+ΤοΝΑΡΙΣΤο
ΚοΝΤοΣΤοΝ
ΛΦΙΣΚΑΙΙΕΡΕΑΙοΥ
ΤοΥΣοΠΡΙΝΠΕΡΙ
οΦΥΛΑΞΦΙΛΑ

Vss. 1-3. maioribus litteris scripti sunt. Vs. 1. videtur fuisse aut *ὄντε]ς εὖνοι* aut *τῆ]ς εὐνοί[ας*; vs. 2. non dubito quin fuerit casus participii *πρ]ο[γ]ε[γ]ραμ[μένος* vel *ὑπ]ο[γ]ε[γ]ρ.* Vs. 3. patet vox *Αὐτοκ]ράτορες*; tum forsitan *ἔ[δ]ο[σαν.* Reliqua videntur dedicationem statuae continere, quam frater posuerit cuidam homini. Tentavi haec:

- - - κρ]άτ[ην] τὸν Ἀριστο[κράτους, - -
- - - - κοντος, τὸν - - - - - -
- - - ἀδε]λφ[ῆ]ς, καὶ ἱερέα [τ]οῦ - - ὁ δεῖνα Ἀριστοκρά]τους, ὁ πρὶν περὶ - - - - -
- καὶ γραμματ]οφύλαξ, φιλά[δελφος.

Quamquam haec incerta esse ipse optime scio. Ad illud *ὁ πρὶν* cf. n. 2126. *b.* et in Addendis n. 2132. *d.*

2108. *fff.*

Fragmentum marmoris candidi undique mutilum, *Panticapaei* repertum, in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

ΚΑΥΣ
ΕΝΔΡΑ
ΣΕΥΘΗ
ΧΡΗΣΜ
ΒΙΟΥΓΥΜΝ
ΑΜΜΑΤΕΥ

Seuthae nomen quod vs. 3. agnoscas Thracium est; v. de Thraciis in Bosporo Cimmerio nominibus Introd. p. 109. ubi ea dixi tantum in regiis stirpibus reperiri: quidni tamen nomine adeo vulgari, quale est *Σεύθης*, etiam civis vocatus sit? Vs. 4 sq. potest *χρησμ[ολόγος καὶ ἱερεὺς τοῦ - - - διὰ] βίου* latere, vel alius eorundem substantivorum casus, dein *γυμν[ασιαρχήσας* et mox *γρ]αμματεύ[σας* vel alia eorundem thematum forma. Titulus haud dubie honorarius est.

N. 2108. *g.* p. 152. Dubois vs. 1. recte ΕΙΣΙΑΣ; idem ο minutum et Ι; ac vocem *Ἀφροδίτῃ* vs. 2. extr. habet, non ut peculiarem versum.

N. 2109. *c.* p. 153. quae restitui, ea idoneis argumentis impugnavit Frid. Graefius in commentatione, qua continuatur ea, quam ad n. 2109. *e.* statim citabo, p. 30 sq. Nimirum ex n. 2132. *d.* (in his Addendis) probabile fit Sauromaten IV. fuisse filium Rhoemetalcae; itaque supplementa mea missa facienda sunt, in quibus me et ipsum nonnulla male habuerunt, ut quod vs. 4. nimium excurrebat, et quod filii nomini paternum praemissum erat. Attamen quae Graefius tentavit, ea ne ipsa quidem locum tueri possunt.

N. 2109. *e*. p. 153. Non in pharetra scriptus titulus est, sed in lamina aurea, impressis animalium imaginibus insigni, quae vaginam ensis ornabat. Hoc notavit Frid. Graefius de Inscriptt. aliquot Gr. (epist. crit. ad God. Hermannum, Petrop. 1841.) p. 6. Imagines dedit Dubois de Montpéreux, Voyages autour du Caucase (Par. 1839.) tab. XXIV. 4.

Post n. 2109. *e*. p. 153. insere duo haec sepulcralia bonae aetatis:

2109. *f*.

Panticapaei repertus lapis, nunc in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

ΑΡΙΣΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΟΣ

Ἀριστοκράτης
Κύπριος.

2109. *g*.

Panticapaei (Kertsch) in ara sive basi in aula ecclesiae; edidit Franckius „Richtersche Inschriften" p. 87 sqq. (I, 9.) coll. p. 498. ex Richteri itinerario inedito, et ex Franckio Welckerus in Musei Rhenani a se et Naekio editi T. I. (1833.) p. 290. Lineae tres priores maioribus litteris scriptae sunt.

ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΙΕ
ΤΥΧΑΡΙΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΝΜΥΘΟΙ·ΙΠΡΟΣΗΝΕΑΠΑΣΙΠΟΛΙΤΑΙΣ
ΚΑΙΞΙΝΟΙΣΝΟΜΑΔΩΝΕΚΤΑΝ·ΘΟΥΡΟΣΑΡΗΣ
ΕΠΙΠΑΣΕΛΕΕΙΝΟΝΕΠΕΣΤΕΝΑΧΗΣΕΘΑΝΟΝΤ
ΟΙΚΤΕΙΡΩΝΘΑΛΕΡΗΝΑΝΕΡΟΣΗΛΙΚΙΗ

Λυσίμαχε υἱὲ [Ε]ὐχαρίωνος χαῖρε.
Λυσίμαχον, μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
καὶ ξ[ε]ίνοις, Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρης·
[ᾧ] ἔπι πᾶς ἐλεεινὸν ἐπεστενάχησε θανόντ[ι],
οἰκτείρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίη[ν].

Haec vel sub ara sepulcrali, vel sub monumento sepulcrali, quod imagine defuncti instructum erat, posita fuerunt. Titulus minime recens esse videtur; ΞΙΝΟΙΣ lin. 5. videtur apographi mendum esse. Mire vero priores interpretes coniunxerunt ξείνοις Νομάδων: Νομάδων Ἄρης coniungendum esse liquet. Nomades hi videntur Scythae esse Europaei inter Panticapen et Gerrhum fluvios (vide Introd. p. 82. *a*. ubi quem citavi Herodotum, eum compilarunt auctor Peripli Ponti Eux. et Maeot. in Geogr. min. Huds. T. I. extr. p. 3. unde videtur Scymni fragmentum confectum esse, in quo fere eadem habentur vs. 111.). De scriptura στεναχῆσαι veteribus grammaticis haud incognita sufficit remittere ad Buttm. Lexil. T. I. p. 215. Alia quaedam collegit Franckius, quae non huc transfero.

Post n. 2110. p. 153. insere:

2110. *b*.

In sepulcbro prope *Panticapaeum* a. 1833. repertum est anaglyphum cum hac inscriptione, quam petii ex ephemeride quadam.

ΕΡΜΙΣΦΑΝΝΑΧΑΙΡΕ

Ἑρμὶς Φαννᾶ (vel Φανία) χαῖρε.

2110. *c*.

In Taurica Chersoneso vel vicinia repertus titulus epitaphius, quem ex schedis alienis edidit Graefius l. c. ad n. 2109. *e*. (in his Addendis) p. 14. Est in cippo modicae altitudinis, inter vs. 5. et 6. fracto.

ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ
ΤΩΝΕΥΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΕΙΔΟΥ
ΠΑΤΡΙΚΑΙΘΕ
ΟΝΕΙΝΗΜΗ
ΙΡΙΚΑΙΕΥΙΙ
ΧΕΙΔΟΥΤΕ
ΚΝΩΑΝΕΙΓΙ
ΙΕΝΤΗΝΣΤΗ
ΔΗΝΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Ἀντιγένης [τῷ δεῖνι] Εὐτυχείδου πατρὶ καὶ Θεονείνῃ μη[τ]ρὶ καὶ Εὐ[τυ]χειδ[ῃ] τέκνῳ ἀν[ήγε]ι[ρ]εν τὴν στή[λ]ην μνήμης χάριν.

Vs. 2. puto patris nomen latere. Quae posthac mutavi, mutuatus sum a Graefio, quod meliora non novam. Θεονείνη descendit a nomine Θεόνας, quod habes n. 2111.

N. 2111. p. 154. Vs. 1. ΘΕΩΝΑ legitur in libro Armeniaco ad n. 2134. *a*. in his Addendis citato, ubi p. 360. hic titulus editus est.

Post n. 2113. p. 154. adde:

2113. *b*.

Trium prope miliariorum Germanicorum spatio, fere in orientem, ab urbe *Theudosia* distat pagus Otouss; hinc miliarii Germanici intervallo abest vicus Koos, ubi muro ecclesiae inserta inscriptio Graeca cernebatur superiori saeculo atque ipso etiam anno 1800. Huius finem, qui solus tum superfuisse videtur, ex Soumarokoffii Descriptione Chersonesi Tauricae affert Blarambergius in libello inscripto: De la position des trois forteresses Tauro-Scythes dont parle Strabon (Odessae 1831. 8.), p. 33. sed a sese ita restitutum:

- - - ΓΥΝΗΘΕΟΓΝΩΤΟΥΘΕΟΔΟΡΟΥΘΥΓΑΤΗΡ

[Ἡ δεῖνα], γυνὴ Θεογνώτου, Θεοδ[ώ]ρου θυγάτηρ.

Dubito de veritate restitutionis.

2113. *c*.

Una cum titulo n. 2110. *c*. (in his Addendis) huius tituli apographum accepit Graefius atque edidit l. c. p. 7 sqq. cum notis. Scriptus ille est in cippo sepulcrali, qui fastigio instructus est duabus columnis suffulto; inter columnas stat vir modice barbatus capite nudo, dextra demissa partem pallii levans, sinistra volumen tenens: huic ad dextram adstat puerulus, manibus super ventre compressis.

Super puero:

ΣΑΒΒΙΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Sub imagine:

ΕΦΘΑΣΘΗΣΔΥΣΤΑΝΕΤΥΧΗΣΔΗΜΑΣΙΚΑΙΣΕΥ
ΠΑΝΤΑΛΕΛΕΙΠΤΑΡΕΤΗΣΟΙΣΕΠΙΤΡΥΧΟΝΕ
ΗΘΟΣΝΟΥΣΑΚΜΗΜΟΥΣΑΙΔΕΣΕΛΙΝΕΙΝΕΝΗΜΕΙΝ
ΤΕΡΠΟΥΣΑΙΝΥΝΕΙΘΡΗΝΟΛΟΓΟΥΣΙΤΑΛΑΝ
ΜΑΤΕΡΙΠΕΝΘΟΣΕΦΥΣΛΥΠΑΠΑΤΡΙΑΔΕΔΕΝΔΡΟΥ
ΚΛΩΝΝΕΚΛΑΣΘΗΣΕΔΡΟΜΟΣΕΙΣΑΙΔΑΝ
ΣΑΒΒΙΩΝΑΛΛΕΣΤΩΣΟΙΟΠΑΣΚΟΥΦΟΥΛΙΘΟΥΣΙΤΕ
ΠΑΣΙΠΑΡΟΣΖΩΩΝΗΣΣΗΠΡΟΣΗΝΟΤΑΤΟΣ

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καί σευ
πάντα λέλειπτ᾽ ἀρετῆς, οἷς ἐπιτρυχό[μ]ε[θα,
ἦθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σ᾽ [ἀε]ι[δ]έ[μ]εν ἡμεῖν
τέρπουσαι νῦν [σε] θρηνολογοῦσι, τάλαν.
ματέρι πένθος ἔφυς, λύπα πατρί· [οἷ]α δὲ δένδρου
κλὼν [νῦ]ν ἐκλάσθης ἔ[ν]δρομος εἰς Ἀΐδαν,
Σαββίων· ἀλλ᾽ ἔστω σοὶ ὁ πᾶς κουφο[ς] λίθο[ς, ε]ἴ[γ]ε
πᾶσι πάρος ζώων ἦς σ[ὺ] προσηνότατος.

Emendationes debentur primo editori. Σαββίων est idem nomen quod Σαμβίων n. 2130. 57. Vs. 2. sententia est: *Omnes virtutis dotes, quas habueras, reliquisti; ob quae a te iam relicta dolore conficimur.* Vs. 3. Graefius coniecit et ἀειδέμεν et ἐπαινέμεν; praetuli prius, quod forma ἐπαινέμεν valde incerta est. Vs. 4. activum τέρπουσαι offendit; Graefius coniicit στέργουσαι, nec tamen ipse hoc recepit. Tum idem fortasse νυνεὶ retinendum esse putat: praetuli tamen eius correctionem. Vs. 6. ἔνδρομος licet exemplo carens tamen videtur verum esse. Vs. 7. Graef. Σάββιον; sed ferri potest Σαββίων vocativus isque disyllabus. Formam προσηνότατος esse illius plagae Graecitati corruptae tribuendam recte notavit editor.

2113. *d.*

Panticapaei in sepulcro a. 1834. detecto, in quo arca cupressina duo continens sceleta reperta est; inter alias res vasculum inventum est, in quo canis anaglypho expressus, cum hac inscriptione, quam cum reliqua notitia petii ex ephemeride quadam:

ΣΚΥΛΑΔΗ — *Σκυλάδη.*

Canis (*σκύλαξ*) videtur symbolum nominis viri, qui vocatus *Σκυλάδης.*

2113. *e.*

Sub anaglypho a. 1833. *Panticapaei* reperto; ex eodem fonte habeo ex quo n. 2110. *b.* in his Addendis.

ΦΙΛΟΤΑΗΣΚΑΙΥΙΟΣΦΙΛΟΗΔΗΣΧΑΙΡΕΤΕ

Ni fallor, et patri et filio nomen fuit Philocli: *Φιλο[κλ]ῆς καὶ υἱὸς Φιλο[κλ]ῆς χαίρετε.*

2113. *f.*

In lapide sepulcrali calcario *Panticapaei* reperto; dedit Dubois.

ΧΑΡΕΙΝ — *Χαρεῖν[ε χαῖρε]?*

N. 2114. *b.* p. 155. qui titulus nunc in museo publico Theudosiae servatur, sic legitur in schedis Duboisii:

ΙΙΓΙ
ΛΕΓΠΟΡ
ΙΕΜΙΤΟΥΣΕ
ΣΟΣΕΥΧΗΚΛ
ΙΣΩΜΑ
ΚΑΙΕΡΜΑΝ
ΡΑΝΟΧΛΗΤΟ
ΝΤΟΣΚΛΗΡΟΝΟ
ΟΝΗΜΕΧΡΙΤΗΣΖΩΕ
ΕΥΑΡΕΣΤΟΙΤΗΜΕ
ΙΤΑΔΙΚΑΙΠΑΝΤΑΩΣΙΙΝ
ΕΝΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣΜΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΟΥΣΙΝΠΑΝ
ΝΤΕΛΕΥΤΕΝΕΙΝΑ
ΝΕΠΙΚΩΛΥΤΩΣΑΝ
ΕΗΤΕΣΕΟΣΚΑΤ F
ΑΝΓΕΣΒΟΥΛΟΝΤΑΙΚ
ΠΡΟΣΕΥΧΗΝΘΩΠΕΙΑΣ
ΕΡΗΣΕΟΣΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΕ
ΚΑΙΤΗΣΣΥΝΑΓΩΓΗΣΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ

Forma litterae Ω est Ω. Vs. 2. etiam ΛΡΓΕΟΡ legi posse annotatur.

Apographum hoc et qui nunc recens accessit titulus insequens docent haec superesse ex manumissione. Tantum tamen hic differt a n. 2114. *bb.* ut prior ex posteriore plane restitui non possit; ac ne aliis quidem similibus titulis adhibitis, ut n. 1608. 1706 sqq. multum lucramur. Tentavi haec:

\- - - - - -
\- - - - - -
ἀφ]ί[η]μι τοὺς ἐ[μοὺς δούλους? ἐπὶ τῇ
πρ]οσευχῇ Κλ - - - [θρεπτήν μου?
κα]ὶ σώμα[τα ἀνδρεῖα] - - -
- - καὶ Ἑρμᾶν [ἐλευθέρους καθάπαξ καὶ
ἀπα]ρ[ε]νοχλήτο[υς καὶ ἀνεπιλήπτους ἀπὸ
πα]ντὸς κληρονό[μου. ἔστω δὲ αὐτοῖς ἡ πα-
ραμ]ονὴ μέχρι τῆς ζω[ῆς ἡμῶν παρ᾽ ἐμοὶ καὶ
τῇ συν]ευαρεστο[ύσ]ῃ μ[ητρί μου]
. . . . ιτάδι, καὶ πάντα, ὡς [ἡ μήτηρ μου
διέταξ]εν, τελευτήσαντός μου [καθ-
άπερ πρόσθ]ε ποιήσουσιν πάν[τες. μετὰ δὲ

τὴν ἡμῶ]ν τελευτ[ὴ]ν εἶνα[ι αὐτοῖς ἀπέρχεσθαι? ἀ]νεπικωλύτως αν - - - . . . . . . τ[ή]σε[ω]ς κα[ὶ]? - - - . . . . αν[τ]ες βούλονται, [χωρὶς τῆς ἰς τὴν] προσευχὴν θωπείας [τε καὶ προσκαταντ]ήσε[ω]ς, συνεπιτροπε[ώσης δὲ] καὶ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων.

Vss. 3. 4. sumpsi *ἐπὶ τῇ προσευχῇ* fuisse, quum n. 2114. *bb.* sit genitivus. Vs. 7. PAN p. PEN videtur mendum lapicidae, quum A sit in utroque apographo. Vs. 12. quod dedi *διέταξεν*, refer ad ea, quae in manumissione probanda *stipulata erat* mater. Ibidem addidi aliquid in fine: neque enim quod in apographo nostro vocula ΜΟΥ usque ad marginem admota est, inde scripturam non fuisse latiorem colligitur. Tamen supplementum *καθάπερ πρόσθε* non verum iudico sed tantum exempli causa apposui. Mitto cetera, de quibus sufficit ablegasse ad n. 2114. *bb.*

2114. *bb.*

Tabula marmoris albidi, alta 19″ 6‴, lata 10″, litteris altis lineas sex cum semisse, a. 1832. reperta *Panticapaei*, nunc in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΒΑΣΙΛΕΩΣΤΙΒΕ
ΡΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΡΗΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣΦΙΛΟ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥΕΥΣΕ
ΒΟΥΣ-ΕΤΟΥΣΖΟΤΜΗΝΟΣΠΕΡΕΙ
ΟΥΙΚΧΡΗΣΤΗΓΥΝΗΠΡΟΤΕ
ΝΙΚΙΔΓΟΥΣΟΤΑΦΕΙΗΜΙΕΠΙΤΗΣΙΙ
ΣΕΥΧΗΣΘΡΕΠΤΟΝΜΟΥΗΡΑΚΛΑΝ
ΕΛΕΥΘΓΡΟΝΚΑΘΑΠΑΞΚΑΤΑΕΥΧΗΣ
ΜΟΥΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΝΚΑΙΑΠΑΤΕΝΟ
ΧΛΗΤΟΝΑΠΟΠΑΝΤΟΣΚΛΗΡΟΝ
ΤΡΕΠΕΣΤΑΣΑΥΤΟΝΟΠΟΥΑΝΔΟΥ
ΑΝΤΑΙΑΝΕΠΙΚΩΛΥΤΩΣΚΑΘΩΓΜ
ΕΑΜΗΝΧΩΡΙΣΙΣΤΗΝΠΡΟΣΕΥ
ΝΗΝΘΩΠΕΙΑΣΤΕΚΑΙΠΡΟΣΚΛΠΕ
ΤΗΣΕΩΣΣΥΝΕΠΙΝΕΥΣΑΝΤΩΝΔΕ
ΓΑΙΤΩΝΚΛΗΡΝΟΜΩΝΜΟΥΙΙΓΛ
ΚΛΕΙΛΑΥΚΑΙΕΛΙΚΩΝΙΛΔΟ
ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΕΩΣΗΣΔΕΚΑΙ
ΣΥΝΑΓΩΓΗΣΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ

Formae litterarum Μ et Ω sunt Μ et Ω. Vs. 6. annotatur legi posse vel ΣΟΤΑ vel ΣΟΙΑ vel ΣΟΥΑ; vs. 11. extr. vel ΔΟΥ vel ΝΟΥ, vs. 12. extr. vel Μ vel Ν. Sed ut vs. 11. neutrum verum est, ita ne vs. 12. quidem Μ vel Ν ferri posse iudico.

Βασιλεύοντος βασιλέως Τιβερίου Ἰουλίου Ῥησκουπόριδος, φιλοκαίσαρος καὶ φιλορωμαίου, ἔτους ζοτ, μηνὸς Περει[τί]ου [γ]κ, Χρήστη γυνὴ πρότε[ρον] Νικί[α τ]οῦ Σ[ώ]τα ἀφείημι ἐπὶ τῆς [προ]σευχῆς θρεπτόν μου Ἡρακλᾶν ἐλεύθερον καθάπαξ κατὰ εὐχῆς μου, ἀνεπίληπτον καὶ ἀπα[ρ]ενόχλητον ἀπὸ παντὸς κληρον[όμου]. τρέπεσ[θ]α[ι δ'] αὐτὸν ὅπου ἂν [β]ού[λη]ται ἀνεπικωλύτως, καθώ[ς εὐξ]άμην, χωρὶς ἰς τὴν προσευ[χ]ὴν θωπείας τε καὶ προσκ[αταντ]ήσεως, συνεπινευσάντων δὲ [κ]αὶ τῶν κληρονόμων [μ]ου [Περι]κλεί[δο]υ καὶ Ἑλικωνι[ά]δο[ς], συνεπιτροπεώσης δὲ καὶ [τῆς] συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων.

Annus huius monumenti est epoch. Bosp. 377. et mensis quartus, dies XX. vel XXIII. Nam vs. 5. ΙΚ ferri non potest, ac videtur simplicissimum aut delere Ι, pro quo potest siglum aliquod in lapide esse, aut reponere ΓΚ. Facta igitur haec manumissio m. Ian. a. p. Chr. 81. etiamtum imperante Tito. Bospori rex tum Rhescuporis, qui Eckhelio est II. nobis (p. 95.) III. Hic in nummis Rhescuporis audit sine nomine et praenomine Romano: ex nostro titulo eum patet Tiberium Iulium vocatum esse ut Rhescuporin I. Manumissio haec facta dicitur ex voto (*κατὰ εὐχῆς*), et *ad proseucham*; quae vox etsi etiam ethnicis sacellum significet (vide n. 2079.), hoc tamen loco et n. 2114. *b.* designat manifesto oratorium Iudaicum ut vulgo. Itaque manumissio fit *ad sacrum locum*, quae res conferenda est iis Graecorum manumissionibus, quae fiunt manumissis deo alicui dedicandis. Et manumittentes et manumissi hic et n. 2114. *b.* videntur Iudaei esse: igitur ad *proseucham Iudaicam* fit manumissio consensu *synagogae Iudaeorum.* Conceditur manumisso, ut commeet quo velit; additur tamen *χωρὶς ἰς τὴν προσευχὴν θωπείας τε καὶ προσκαταντήσεως*, si vera haec restitutio est. Ni fallor, sententia haec est: licere manumisso commeare quo velit, *nisi quod teneatur numinis venerandi causa praesto esse in proseucha.* Vs. 13. praestabat dici *χωρὶς τῆς εἰς τὴν πρ.* cet. quare n. 2114. *b.* addidi *τῆς* patiente spatio. Θωπείας utroque in titulo certum est; id videtur ignoto hucusque Iudaeorum in his remotis terris degentium idiotismo *venerationem* significare. Incertum vero quod dedi *προσκαταντήσεως*. N. 2114. *bb.* legitur ΠΡΟΣΚΛΠΕ‖ΤΗΣΕΩΣ, n. 2114. *b.* vs. 19. in apographo Duboisii - - - ΕΡΗΣΕΟΣ, in priori, quod p. 155. dedi, - - - ΡΗΣΙΟΣ. Ex quibus lectionibus siquis melius exsculpere possit quam vocabulum novum hoc *προσκαταντήσεως*, accipiam libens. Ceterum non correxi soloeca et barbara, ut *κατὰ εὐχῆς* et *συνεπιτροπεώσης* (*συνεπιτροπευούσης*).

N. 2114. *c.* p. 155. Veram tituli et litterarum formam repraesentat apographum hoc, quod dedit Dubois:

ϹЄΥΗΡΟϹϹѠΚΡΑΤΟΥΤΙΑ
ΝΟϹϹΥΝΓΥΝΑΙΚΟϹΜЄ
ΛΙΤΙΝΗϹΤѠΙΔΙѠΤΡΟΦΙΜѠ
ΜЄΜΝΟΝΙΥΙѠΑΜЄΙΝΙΑΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝЄΝΤѠΣΚΥΞΑΝΔΙΚѠ

Post hunc titulum adde:

2114. *cc.*

Prope *Panticapaeum* haud procul a Nymphaeo, quod vocatur, a. 1841. in horto inventum marmor candidum fractum; ex schedis Antonii Aschick edidit Graefius l. c. supra ad n. 2109. *c.* (in his Addendis) p. 44.

ΥΤΟΥΗ
ΕΝΘΑΔΕΣΤΡΑΤΙΩΙ
ΚΑΘΕΙΔΡΥΣΙΝΤΕΙΜΗΣ
ΧΑΡΙΝΕΝΤΩΤΕΦ..ΤΕΙΚΑΙ
ΜΗΝΙΓΟΡΠΙΑΙΟΙ ϕΑϕ

Vs. 1. Graefius putat latere [ἑα]υτοῦ, et vs. 2. coniicit Στρατίω[ν]. Equidem nihil de nexu verborum decerno, satisque habeo apposuisse haec inde a vs. 2.

ἐνθάδε Στρατίῳ
καθείδρυσ[ε]ν τειμῆς
χάριν ἐν τῷ ̄εφ [ἔ]τει καὶ
μηνὶ Γορπιαί[ῳ] ᾱ.

Quae corrigenda erant, correxit Graefius, recte monens vs. 4. ΤΩΤ fuisse ΤΩΙ. Annus est ab epocha Bosporana 505. p. Chr. 209.

N. 2114. *d.* p. 155. Dubois hunc titulum ita scriptum exhibet:

ΤΕΙΜΟΘΕΟϹ
ΑΤΤΑϹΙΝΔΑΞΚΡΑ
ΡΑΤΡΙΟϹϹΥΝΓΥ
ΝΑΙΚΟϹΚΑΛΛΙϹΤΡ
ΑΤΕΙΑϹΘΥΓΑΤΡΟϹ
ΑΧΑΙΜΕΝΚΛΙΥΙΟΥ
ΤΕΙΜΟΘΕΟΥΟΙΚΟ
ΔΟΜΗϹΑΑΥΤΩΤο
ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Ad *κραβάτριον* cf. nunc *ἀρχικοιτωνείτην* n. 2132. *d.* in Addendis.

Post n. 2115. p. 156. insere:

2115. *b.*

In tabula lapidis calcarii infra et ad dextram fracta, a. 1834. inter fodiendum reperta in culmine montis Mithradatis prope oppidum Kertsch, hoc est in solo arcis *Panticapaeensis*; dedit Dubois.

	Στάδια
ΣΤΑΔΙΑ	*Ποντι[κά?*
ΠοΝΤΙ -	- -

Ni fallor hoc fuit miliarium, in quo notatum erat, quot stadia Panticapaeum abesset ab aliis locis. Pontica stadia iudico mensuram itineris maritimi circa Pontum Euxinum esse.

2115. *c.*

Fragmentum marmoris candidi undique mutilum, repertum *Panticapaei*, nunc in museo oppidi Kertsch; dedit Dubois.

ΚΛΗΝ·Β
ΝΙΔΟΥΣΕ
\ΡΚΙΩΝΑ
ΓΑΙΟΥ·ΡΟ
ΝΟΝΛΥΣ
ΘΑΜΟΝ
Ε
ΣΙΟΥ

Haec supersunt ex catalogo nominum accusativo casu positorum, additis patrum nominibus:

- - *κλῆν* ̄β *[τοῦ]* - - -
- - *νίδου. Σε* - - - -
- *[Μα]ρκίωνα* - - - -
- - *Γαΐου* etc.

2115. *d.*

In fragmine columnae marmoris candidi caeruleo colore variegati reperto *Panticapaei*, nunc in eodem museo; dedit Dubois.

ΝΙΚΑΛΑΣ
ΜΙΘΗΝΙΝ
ΙΛΙ⸗Γ.ΑΓ

2115. *e.*

In fragmento epistylii ex lapide calcario, *ibidem* reperto et servato, litteris tres pollices altis; habeo ab eodem.

ΡΟΣ
ΙΝΟΥΤΟ

Est ex dedicatione operis publici.

N. 2118. p. 156. Dubois Σ, recte.

N. 2119. p. 157. Dubois A, recte opinor.

N. 2120. p. 159. *b.* lin. 8. rectissime dixi Athenis Venerem non esse Apaturiam. Conf. Meierum de gentilic. Att. p. 12. Quodsi Grammaticus Biblioth. Coisl. p. 605. dicit: *Ἔστι δὲ Ἀπάτουρον ἱερὸν Ἀφροδίτης*, refer hoc ad Phanagorensem et aliarum Asiae regionum cultum. Nimirum ille Grammaticus haec verba vel ex Strabone vel ex Stephano Byzantio hausit.

N. 2120. *b.* p. 159. Dubois hunc titulum non recte tribuit Panticapaeo. Idem vs. 1. diserte ΣΠΑΡΤοΚοΥ. Formae litterarum ap. Dub. recte hae sunt: Κ, Ν, Π, ο minutum.

N. 2122. p. 160. Dubois vs. 5. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΔΙΚ (vel ΔΝ vel ΔΙΥ vel ΔΥΙ) - - - - - ΟΜΑΙΟ (vel ΜΑΙΙΣ. Lege: *βασίλισσα Δύ[ναμις φιλόκαισαρ καὶ φιλορώ]μαιος.*

N. 2124. p. 161. Dubois vs. 7. ΣΑΤΕΙΙΙΡ - - - ΙΝΕΝΤΩΙ. Lege: *ἀνέστη||σα τει[μης χάρ]ιν ἐν τῷ* ... *[ἔτει].*

N. 2125. p. 162. In schedis Duboisii omnes versus in eadem lapidis ad sinistram fracti latitudine incipiunt excepto vs. ult. Dub. constanter habet A. Idem vs. 2. ΣΕΡΑΣΙ, 3. ΣΤοΛΣΓΣΙΤΩΝΙ (credo *σιτωνικάς*), 4. ΘΗΡΗ cet. et in fine tituli ΕΝΤΩ:ΒΥ.

Est igitur legendum ἐν τῷ βυ [ἔτει], epoch. Bosp. 402. p. Chr. 105. quo anno regnavit Sauromates III. Vide quae p. 162. disputavi, et confer p. 95.

N. 2126. *b*. p. 163. est in ecclesia oppidi Taman. Tabula est marmoris candidi, longa 5′ 3″ 6‴, lata 1′ 9″; litterae altae 1″ 10‴. Vss. 6-11. rescripti sunt, deletis quae prius in marmore exaratae erant litteris. Infra est *Iudaica* inscriptio Graeca sepulcralis, quae huc non pertinet. Hoc loco ex schedis Duboisii edo apographum accuratius, quod olim desiderabamus.

ΜΑΥϹΗΛΙΩΑΝΔΡ
ΟΝΕΙΚΩΠΑΠΠΟΥ
ΤΩΠΡΙΝΕΠΙΤΗϹ
ΒΑϹΙΛΕΙΑϹΠΙΚΡ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΥΙΩ
ΑΛΕΞΑΡΘΩΛΟΧΑ
ΑΓΡΙΠΠΕΩΝΚΑΙϹΑ
ΡΕΩΝΑΡΧΟΝΤΕΕ
ΤΗΝΕΤΗΛΗΝΤΕ
ΜΗϹΧΑΡΙΝΓ·Χ·ΑΡ
ΤΕΜΕΙϹΙΩΚ·Ε

ΧΑΙΡΕΤΕΘΙΠΑΡΑΛΗ
ΤΑΙ

Formae litterarum O (◊) et Θ (◊) haec est: ✧, ✧. De formula ὁ πρὶν ἐπὶ τῆς βασιλείας cf. n. 2132. *e*. in his Addendis.

Post n. 2129. p. 164. insere:

2129. *b*.

Fragmentum marmoris candidi sepulcralis, in quo eques lancea armatus repraesentatur, repertum *Phanagoriae*, nunc ad ecclesiam oppidi Taman; dedit Dubois.

ΤοΜΝΗΜοΡο
ΜοΥΛ
ΠΑΙΡ

Pro ΠΑΙΡ potest etiam ΠΑΝΤ vel ΠΑΠ legi. Videntur versus iambici fuisse: Τὸ μνῆμ᾽ ὀρ[ῶν cet. Vs. 3. vix arbitror nomen *Paerisades* latere, quod quis coniiciat.

2129. *c*.

Cippus marmoreus coloris ex albo et caeruleo mixti, *ibidem*; habeo ab eodem.

ΝΙΗΜΗ
ΚΑ
ΥϹΕΟΟΤΟ
ΟΥΛΥΜΤΟ
ΘΥΙΔΟΝΙΝ
Η ΕΛΙΡΘ'
ΗΤΙΕΠΤΙ
ΒΡΗΟΥΝΜ
ΡΑ + + ΗΝ

Vs. 1. [μν]ήμη fuisse videtur. Vss. 7. 8. fortasse fuit Σ]επτ[εμ]βρ[ί]ου.

N. 2130. p. 166. *b*. prope finem pro numero 65 repone 60.

Post n. 2130. p. 167. insere:

2130. *b*.

Fragmentum marmoris candidi undique mutilum, characteribus elegantissime exaratis; habeo a Duboisio. Et hic quidem ibi ubi nunc conservatur, Panticapaei repertum dicit; sed non certa esse quae vir cetera diligentissimus tradit de locis, ubi tituli huius plagae reperti sint, usu didici. Hic quidem cum titulis *Anapae* repertis n. 2130. 2131. ita congruit, ut eum non dubitem bis interponere, quum praesertim etiam n. 2131. quem Anapae repertum esse constat, Dubois tribuat Panticapaeo. Accedit quod scripturae forma n. 2130. et 2131. *b*. simillima est, quantum ex schedis Duboisii cognovi; nisi quod n. 2131. habet C, non Σ (ut n. 2130. et hic n. 2130. *b*.).

ΑΛΙ
ΝΟΣΔΑΔΑ
ΞΑΝΔΡΟΣΚ
ΑΦΑΡΝΑΚΤΩ
ΣΠΟΘΟΥΠ
ΑΔΙΚ

Vs. 2. ΝΟΣ videtur ex nominativo superesse, ut [Ἱππαρεῖ]νος. Tum est genitivus Δάδα (n. 2132. *d*. *e*. in his Addendis) vel Δαδά[γου]: de voce Δάδαγος Olbiopolitana cf. Introd. Sarmat. II, 8. 12. p. 114. *a*. et p. 115. *b*. Δάδου extat n. 2130. 53. et Δάδος passim in Olbiopolitanis. Vs. 3. est [Ἀλέ]ξανδρος, vs. 4. Φαρνακ[ί]ω[ν], vs. 5. - - ς Πόθου. Φαρνακίων et Πόθος frequentia sunt n. 2130. 2131. Vs. 6. videtur [Γ]αδίκ[ιος] vel eius genitivus fuisse, ut n. 2131. 12. 20.

N. 2131. p. 167. Vs. 15. lege [Νυμφ]αγόρας; vide infra ad n. 2131. *b*. Docet Dubois huius tituli, quem Panticapaeo tribuit non recte, characteres esse elegantissimos; formae litterarum sunt Є, Λ, λ, Ω, et promiscue Μ ac Μ. Vs. 2. extr. Dub. ΤЄΙΜΟΘЄ, tum idem vs. 3. init. ΑΤΙΩΝΟϹ, vs. 4. ΧΟΡΗ cet. vs. 5. extr. ΚΑΤΤΑϹ, vs. 6. extr. ΛΙ pro ΑΙ, vs. 7. init. ΤΤΑ pro ϹΤΑ, vs. 13. ab initio Β˙ΓΥΜ cet. vs. 14. init. ΚΟϹ, vs. 17. init. ΚΗϹ, vs. 21. init. ϹΒΑ ΠΟΥ, vs. 22. ϹΒ·ΩΡΡΛΛΙΗΠΡΙ· Hinc inde initiis versuum etiam alia deesse colligo ex apographi Duboisiani forma. Puncta non infra, sed altius collocata sunt. Aliud eiusdem generis fragmentum Dub. vidit in museo oppidi Kertsch (non Theudosiae ubi n. 2131. servatur), idque litteris obscurissimis plumbo ductis huius tituli vss. 15-21. in sinistra addidit. Mihi hoc fragmen non videtur satis cum n. 2131. congruere.

Post n. 2131. p. 168. insere:

2131. *b*.

Marmor candidum oblongum, supra et infra mutilum, utrinque integrum, sed in duas partes fractum, ita tamen ut nulla perierit littera, inventum circa *Anapam*; characteres bene exarati sunt, fere pollicem alti. Ex lapide titulum edidit Frid. Graefius l. c. ad n. 2109. *e*. p. 16.

ΙΙCΙ
ΙΟΡΙЄΥΛΟΙ
ΙΩ ΒΑCΙΛЄΥΟΝΤΟ
ΒΑCΙΛЄΩCΤΙΒЄΡΙΟΥΙΟΙ
ΟΥΛΙΟΥΛΙΟΥCΑΥΡΟΜΑ
ΤΟΥΦΙΛΟΚΑΙCΑΡΟCΚΑΙΦΙ
ΛΟΡΩΜΑΙΟΥЄΥCЄΒΟΥC
ΤЄΙΜΟΘЄΟCΝΥΜΦΑ
ΓΟΡΟΥΜΑΚΑΡΙΟΥCΥΝ
ΑΔЄΛΦΗCΗΛΙΔΟCΓΥ
ΝΑΙΚΟCΝΑΝΟΒΑΛΑ
ΜΥΡΟΥΚΑΤΑЄΥΧΗΝ
ΠΑΤΡΟCΗΜΩΝΝΥΜ
ΦΑΓΟΡΟΥΜΑΚΑΡΙΟΥ
ΑΦЄΙΟΜЄΝΤΗΝΘΡЄΠ
ΩΡЄΑΝ

Quae linea supra scripta notavimus, delere studuit quadratarius, temere repetita. Mitto prima; inde a vs. 3. haec habes:

- - Βασιλεύον[τος] βασιλέως Τιβερίου [Ἰ]ουλίου Σαυρομάτου, φιλοκαίσαρος κ[α]ὶ φιλορωμαίου, εὐσεβοῦς, Τειμόθεος Νυμφαγόρου Μακαρίου σὺν ἀδελφῆς Ἥλιδος, γυναικὸς ΝανοΒαλαμύρου, κατὰ εὐχὴν πατρὸς ἡμῶν Νυμφαγόρου Μακαρίου ἀφείομεν τὴν θρεπ[τὴν - - - δ]ωρεάν.

Hic quoque titulus ut Panticapaeenses n. 2114. *b.* et *bb.* qui similes manumissiones continent, possit Iudaicus videri, licet aliquanto vetustior sit Panticapaeensi altero, scriptus quippe Tiberio Imp. sub Tib. Iul. Sauromata II. nisi fallit ratio ex Romanis nominibus petita; sed nulla idonea causa est quare ethnicus habendus non sit. Initio Graefius coniicit: Διῒ μεγίστῳ ἀφέτορι εὐλογήτῳ: sed ex his solum videtur εὐλογήτῳ probabile esse. De structura praepositionis σὺν cum genitivo cf. Panticapaeenses titulos n. 2114. *c. d.* et papyrum Aegyptiacum in papyris Mus. Britann. I. Vs. 15. barbarum est ἀφείομεν pro ἀφίεμεν s. ἀφείεμεν (cf. n. 2114. *bb.* in his Addendis). Ex nominibus, quae in hoc titulo leguntur, Τειμόθεος et Νυμφαγόρας n. 2130. et Τειμόθεος ac Μακάριος n. 2131. comparent, hoc est in titulis eiusdem loci ac n. 2131. *b.* Immo ni fallor n. 2131. comparet ipse [Νυμφ]αγόρας Μακαρίου. Graefius quidem n. 2131. *b.* μακαρίου putabat esse adiectivum; sed frequens in titulis Anapae repertis est avi adiectio, eaque nunc videtur prope necessaria fuisse, quod plures ibi erant Nymphagorae. Sic n. 2130. 39. habetur Παπᾶς Νυμφαγόρα Κοσσοῦ et ibid. 57. Νυμφαγόρας Σαμβίωνος; hic vero titulus est eiusdem fere aetatis ac n. 2131. *b.* Proinde iam nullus dubito, quin in nostro titulo sit agnoscendus Νυμφαγόρας Μακαρίου isque idem sit atque ille, quem n. 2131. restituo. Nomen ΝανοΒαλάμυρος merito suspectum visum Graefio; coniecit igitur Νάνο[υ] Βαλαμύρου; sed in lapide certe hoc non est. Scytham *Balamerum* inveniri apud Priscum, *Balamirum* apud Iordanem, Gothorum regem Θευδέριχον τὸν Βαλάμερος apud Theophanem, et Rossorum Wladimirum a Cedreno *Balamerum* vocari, notat ap. Graef. Krugius.

2131. *c.*

Fragmenta circa *Anapam* reperta, quae edidit Graefius l. c. p. 21. qui notat esse diversorum totidem lapidum et titulorum, quod et discrepans litterarum modulus et impar lapidum natura doceat.

1.
ΝΑ
ΦΑΡΝ
ΦΑΓΟ
ΝΥΜ

2.
ΝΕΙΤΗΣ
ΣΙΜΟΣΣΙ
ΟΣΑΡΔΙΩΝΑ
ΧΟΤΥΣ

3.
ΚΥΡΩC
ΚΑΤΑЄΤΟ
ΚΑΤΑΚЄΦ
ΤЄΡΑCΒ

4.
ΕΟΝΤΑ
ΕΠΑΠΑΣ
ΟΣΔΙΗΜΗ
ΣΒΚΟΣΣ
ΙΠΠ

5.
ΤΙΩΜ
ΣΥΒΛΗ
ΟΣΠΑΤΙΙΑ

6.
ΡΥΛΟΣ/
ΛΟΙΧ

Insunt nomina quaedam ex Anapae titulis cognita, ut n. 4. Παπᾶς et Κοσσοῦς; n. 1. Φαρν[άκης] vel simile ac fortasse Νυμ[φαγόρας]; n. 2. fortasse [Κ]ότυς. N. 3. est κατὰ ἔτο[ς] et κατὰ κεφ[αλήν]. Mitto reliqua.

N. 2132. p. 168. miror et indignor, quod me reconditiora exspectantem latuit sententia simplicissima. Lege: Ἀγγελίππου τοῦ Ἀπολλωνίδεω Χίου. Monuit Meinekius. Videtur epitaphium.

Post n. 2132. p. 168. insere:

2132. *b. c.*

In dextra ripa ostii, quod septentrionem versus Tanais habet postremum prope pagum Nedvigovka, dominium Martynovii, sunt vestigia *Tanais* urbis, munimentorum fossa cinctorum rudera et viarum urbis haud mediocris, ubi haud raro nummi et vasorum fictilium fragmenta eruuntur. Hoc loco a. 1834. repertus est hic lapis in utraque area, et adversa et aversa, perscriptus. Titulus *b* ad dextram mutilus est, litteris exaratus triplo quam in altero maioribus; lapis quum iam fractus esset, inscriptus est titulus *c*, qui excepto fine superest integer, atque ita quidem inscriptus est, ut quae prius dextra ora lapidis esset, fieret inferior. Edidit Graefius l. c. ad n. 2109. *c.* p. 39 sqq. ex apographo, quod cum Koeppenio communicatum erat.

b.
ΒΑΣΙΛΕΙΝ
ΤΗΝΕΙΚΓ
ΧΑΝΩΝ
ΟΕΠΙΤΟΥ
ΕΝΤΩ

c.
ΑΤΑΘΗΤΥΧΗ
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΒΑ
ΣΙΛΕΩΣΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥΕΥΠΑΤΟ
ΡΟΣΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΡΩΙΡΑΙΟΥ
ΕΥΣΕΒΟΥΣΘΕΩΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΕΥΣΑΜΕΝΟΣΑΝ
ΤΙΜΑΧΟΣΧΑΡΙΤΩ
ΤΕΣ

Tit. *b.* a Graefio refertur ad Claud. Mithradatem Bospori regem, et duplici ratione expletur. Equidem non video, cur de Mithradate potissimum cogitandum sit, etiamsi vs. 1. extr. ductus supersit ex Μ, quum ipse Graefius viderit posse hoc etiam ex voce μ[εγάλῳ] superesse. Probabilia haec sunt: Βασιλεῖ - - - - - τὴν εἰκ[όνα ἀνέστησεν - - Ἐπιτυγ]χάνων - - - - - ὁ ἐπὶ του - - - - - ἐν τῷ [sequebatur annus et forsitan mensis]. Vs. 4. cave suppleas ἐπὶ

του βασιλέως, quod dedit Graefius; formula in his terris usitata fuit ἐπὶ τῆς βασιλείας (n. 2126. *b.* p. 163.), non ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

c. Ἀ[γ]αθῇ τύχῃ, βασιλεύοντος βασιλέως Τιβερίου Ἰουλίου Εὐπάτορος, φιλοκαίσαρος καὶ φιλορω[μ]αίου, εὐσεβοῦς, θεῷ Ἀπόλλωνι εὐ[ξ]άμενος Ἀντίμαχος Χαρίτω[νος - - -

Discimus hinc Eupatorem, qui sub Antoninis regnavit, iisdem esse Romanis nominibus et aliis elogiis usum quibus usi sunt Sauromates II. ac bini Rhescuporides (de altero vide n. 2114. *bb.* in his Addendis) et Rhoemetalces (n. 2108. *f.*). Charitonis nomen in hac plaga habes etiam n. 2131. et n. 2132. *d. e.*

2132. *d.*

Ibidem a. 1836. repertus lapis magnae molis; ex eodem fonte habuit titulum et edidit Graefius l. c. p. 28 sqq.

ΒΑCΙΛΕΥΟΝΤΟCΒΑ....
WCCΑΥΡΟΜΑΤΟΥΥ
ΜΕΓΑΛΟΥΒΑCΙΛΕW
ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥΚΑΙΠΡΕC
ΒΕΥCΑΝΤΟCΙΟΥΛΙΟΥ.·..
ΜΕΝΕCΤΡΑΤΟΥΑΡΧΙΚΟΙ
ΤΟΝΕΙΤWΕΛΛΗΝΕCΚΑΙΤΑ
ΝΑΕΙΤΑΙΧΡΟΗWΚΑΤΑΦΘΑ
ΡΕΝΤΑΤΟΝΠΠΥΡΓΟΝΑΝΟΙ
ΚΟΔΟΜΗCΑΝΤΕCΑΠΕΚΑΤΕ
CΤΗCΑΝΤWΕΜΠΟΡΙWΔΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΡΟΔWΝΟCΦΑ
ΖΙΝΑΜΟΥΠΡΙΝΕΛΛΗΝΑΡ
ΧΟΥΚΑΙΡΟΔWΝΟCΧΑΡΙΤW
ΝΟCΚΑΙΑΤΤΑΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΚΑΙΕΥΙΟCΔΑΔΑΤΟΥΖΗΝWΝ
ΚΑΙΜΥΡWΝΟCΟΥΑΡΑΚΑΙ
ΠΑΝΝΥΧΟΥΠΑΝΝΥΧΟΥ
ΕΝΤW,ΘΠΥ
ΛWΟΥ.Α

Βασιλεύοντος βα[σιλέ]ως Σαυρομάτου υ[ἱοῦ τοῦ] μεγάλου βασιλέω[ς] Ῥοιμητάλκου, καὶ πρεσβεύσαντος Ἰουλίου Μενεστράτου ἀρχικοιτ[ω]νείτ[ου], Ἕλληνες καὶ Ταναεῖται χρό[ν]ῳ καταφθαρέντα τὸν πύργον ἀνοικοδομήσαντες ἀπεκατέστησαν τῷ ἐμπορίῳ διὰ ἐπιμελείας Ῥόδωνος Φαζινάμου, πρὶν Ἑλληνάρχου, καὶ Ῥόδωνος Χ[α]ρίτωνος καὶ Ἄττα Ἡρακλείδου καὶ Εὐΐος Δάδα τοῦ Ζήνων[ος] καὶ Μύρωνος Οὐάρα κ[α]ὶ Παννύχου Παννύχου, ἐν τῷ θπυ Λώου ᾱ.

Vs. 8. Η pro Ν, et vs. 9. ΠΤ Graefius notat Rossicae transcribentis manui tribuenda esse arcessita ex characteribus Rossicis. Patet hinc Sauromatae IV. patrem esse non Eupatorem, sed Rhoemetalcen. Vs. 10. ἀπεκατέστησαν augmento duplici cum Graefio retinui de industria. Ἐμπόριον esse Tanain urbem sponte patet. Nominum propriorum aliqua pars redit in aliis huius plagae titulis; magis memorabiles sunt magistratus. Primum *legatus regis* comparet; videtur igitur rex Bospori in emporio Tanaitarum habuisse legatum, qui fere *curator emporii* fuerit, ut in Delo ἐπιμελητὴς ab Atheniensibus missus; alius, qui anno insequente in emporium missus a Bospori rege erat, commemoratur n. 2132. *e.* Quod πρεσβεύσαντος, non πρεσβεύοντος dictum est, non obstat huic sententiae. Tum memoratur Ἑλληνάρχης; quum distinguantur Graeci et Tanaitae, Graeci haud dubie Tanai separatam rempublicam constituerunt, cuius magistratus esset *Hellenarches.* Recurrit hic n. 2132. *e.* Tanaitis praeerat ἄρχων Tanάεως (n. 2132. *e.*). Nota vero Graecos priore loco poni in hoc titulo; sed n. 2132. *e.* archon Tanais priore loco collocatus est. Titulus pertinet in annum ab epocha Bosporona 489. (mens. 10.) p. Chr. 193.

2132. *e.*

Lapis a. 1833. *ibidem* repertus, altus circiter 18 pollices, latus circiter pedem, supra mutilus, nunc in decem frusta ruptus, ex quibus tria deperdita sunt; titulum ed. Graefius l. c. p. 34 sqq. ex eodem fonte acceptum, rupturasque lapidis diligenter delineatas dedit. Frustula, quae perierunt, lacunas explebant medias vs. 1. et vss. 10-15. ac maiorem ad dextram vss. 7-10. In dextra vss. 15-20. figura quaedam incisa est, quae quid significet nescimus, neque operae pretium est eam expressam repetere.

ΧΕΙΛΙΟΥΣΠΟΛ ΜΙ·ΙΣΑΣ
ΔΕΚΑΙΣΙΡΑΧΟΥΣ·ΚΑΙΣΚΥ
ΘΑΣ·ΚΑΙΤΗΝΤΑΥΡΙΚΗΝΥ
ΠΟΣΠΟΝΔΟΝΛΑΙ·WΝΛΕΥ
ΘΕΠΟΝΑΠΕΔΕΙΣΕ⌐ΗΠΟΝ
ΤΟΒΕΙΘΥΝΙΑΤΟΙΣΤΛΕΟΥ
ΣΙΤΟΠΕΛΑΓΟΣ·Ε ⌐ΤΡΑ
ΤΗΓWΠΟΛΕΙΤWΥ
ΝWΝΟΣ\ΑΔΑΕΚΙC
:ΙΟΥΛ·Δ)ΝΟΥΚΑΙΟΥ/
ΙΟΔW Σ·ΤWΝΠΡΙΝΕΠΙ
ΒΑΣΙΛΕ Σ·_ΗΝWΝ·ΒΤΟΥΑ
ΔΑΕΚΠΕ ΡΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕ⊢ ΕΙΣΤΟΕΜΠΟΡΙΟΝ
ΚΑΘΙΕΡW Α·ΔΙΙ·ΑΡΗΚΑΙ
ΑΦΡΟΔ ΙΤϤΕΠΙΒΟΡΑ
ΣΠWΚΑΒΟΥΑΡΧΟΝΤ·ΤΑ
ΝΑΕWCΚΑΙΕΜΗΝΑΡΧ
ΡΟΔWΝΟΣΧΑΡΙΤΟΝΟC
ΕΝΤWϘΥΔΥΓΤΡΟΥΑ

- - - - - - χειλίους, πολ[ε]μήσας δὲ καὶ Σιραχοὺς καὶ Σκύθας, καὶ τὴν Ταυρικὴν ὑπόσπονδον λα[β]ὼν [ἐ]λεύθε[ρ]ον ἀπέδει[ξ]ε [ἐν] Πόντ[ῳ] Βειθυνίᾳ τοῖς [π]λέουσι τὸ πέλαγος ἐ[πὶ σ]τρατηγῶ[ν] πολειτῶ[ν αὐτοῦ? Ζή]νωνος [Δ]άδα Ε[ὔ]ϊ[ος καὶ] Ἰουλ. Δ..όνου κα[ὶ] Ἰου[λίου Ῥ]όδω[νο]ς τῶν πρὶν ἐπὶ [τῆς] βασιλε[ία]ς, [Ζ]ήνων β̄ τοῦ [Δά]δα ἐκπε[μφ]θεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέ[ως] εἰς τὸ ἐμπόριον καθιέρω[σ]α Διΐ, Ἄρῃ καὶ Ἀφροδ[ε]ίτῃ ἐπὶ Βορᾶ Σπωκάβου ἄρχοντ[ος] Ταναέως, καὶ Ἑ[λλ]ηνάρχου Ῥόδωνος Χαρίτ[ω]νος, ἐν τῷ ϙυ Δύ[σ]τρου ᾱ.

Recte Graefius protasin suspendit ex particula ἐπειδή; fuit opinor: Ἐπειδὴ βασιλεὺς Σαυρομάτης cet. Σιρακοὶ nominantur apud Strabonem XI. p. 492. Σίρακες dicti apud eundem p. 506. et regio eorum illi vocatur Σιρακηνή; nec dubium quin iidem sint Ptolemaei *Siraceni*; Tacitus Ann. XII, 16. vocat *Siracos.* Vs. 4. quod rescripsi λαβὼν certum est; mirum quod desperaverat de hac voce expedienda Graefius. Tum

insolens est ἐν Πόντῳ Βειθυνίᾳ; ni fallor est hoc pro ἐν Πόντῳ καὶ Βειθυνίᾳ (Latino fere more): *mare quod est apud Pontum provinciam et Bithyniam.* Graef. dederat Βειθυνιάταις πλέουσι. Idem deinde volebat ἐπιστρατηγῶν, πολειτευόντων Ζήνωνος cet. Quod dedi, sic intellige: ,,*ducibus belli usus civibus suis Zenone cet.*" ut *cives* opponantur *peregrinis*. Ad vs. 9. cf. n. 2132. *d.* vs. 16. Vss. 9. 10. Graef. post Δάδα sic: καὶ Ἰουλίου: Ἰουλ. Δαόνου, putatque : significare δίς. Sed illa duo puncta sive in lapide sunt sive non, nihil quidquam significant. Vss. 11. 12. Graef. ἐπὶ τοῦ βασιλέως; quod dedi, petii ex n. 2126. *b.* p. 163. Videntur ἐπὶ τῆς βασιλείας dici *certi quidam regis ministri.* Vs. 15. Ἄρῃ de industria retinui cum Graefio. Paulo ante Graefius καθιέρωσε, quo non opus videtur. Idem vss. 16. 17. ἐπὶ Βοράσπῳ (quod refert ad Ἀφροδίτην), Κάβου ἄρχοντος cet. nomenque Κάβος putat etiam n. 2134. *b.* 18. reponendum esse. Mihi Βορᾶς et Σπωκαβος videntur nomina esse aeque tolerabilia ac multa alia in huius plagae titulis, etsi concedo posse etiam depravationem subesse. De magistratibus vide ad n. 2132. *d.* Annus tituli est ab epocha Bosporana 490. (mens. 5.) p. Chr. 194. sub Sauromata IV.

Post n. 2134. p. 168. insere:

2134. *a.*

Decem miliaria a palude Maeotide abest oppidum Nachdschevan s. Nachtschevan s. Nachitschevan, *Tanais* ripae septentrionali appositum, horaeque spatio inde distat arx Khrebusti-Rostow. Oppidum illud a. 1789. 1790. ab Armeniis ex Taurica Chersoneso eo profectis exstructum est. Ibi in ecclesia D. Gregorii olim servabatur lapis quadratus, cubiti et semissis longitudine, cubiti latitudine, qui Theudosia putatur delatus esse; fabulantur de eo Armenii etiam alia, quae non refero: certum dicitur quum arx exstrueretur, in fundamento vel in parietinis templi (Theudosiae quantum intelligo) repertum eum esse ac deinceps servatum in ecclesia ut sacrum. Haec collega noster Petermannus communicavit mecum ex libro Armeniaco, qui iter describit in terram Lehastan (Poloniam) susceptum, edito a Mina Bscheschkiantz (S. Lazaro 1830. 8.), ubi titulus extat p. 393. versibus indiscretis et punctis inter bina quaeque vocabula positis. Postea lapis est Petropolin ad Academiam translatus, titulusque ex lapide editus a Graefio l. c. ad n. 2109. *e.* in his Addendis, p. 23. Hic docet impositam fuisse statuam aeream, vestigiaque eius lapidi altius impressa superesse. Quum mihi non constet lapidem Theudosia allatum esse, hoc eum loco collocavi.

ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΥΠΕΡΠΑΤΡΟΣΤΟΥΕΑΥΤΟΥ
ΔΕΙΝΟΣΤΡΑΤΟΙΕΡΗΣΑΜΕΝΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΙΗΤΡΩΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΛΕΥΚΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΣΠΟΡΟ
ΚΑΙΘΕΟΔΟΣΙΗΣΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΣΙΝΔΩΝ
ΤΟΡΕΤΕΩΝΔΑΝΔΑΡΙΩΝΨΗΣΣΩΝ

Litterarum formas dedi fere quales descripsit Graefius; ex eodem dedi lectionem, quae hinc inde corrupta est apud Armenium. Unam inde falsam lectionem annoto vs. 5. ΥΗΣΣΩΝ, quam correxeram antequam afferretur exemplum perfectius.

Στρατοκλῆς ὑπὲρ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ Δεινοστράτȣ ἱερησαμένου Ἀπόλλωνι ἰητρῷ ἀνέθηκεν, Λεύκωνος ἄρχοντος Βοσπόρȣ καὶ Θεοδοσίης καὶ βασιλεύοντος Σίνδων, Τορετέων, Δανδαρίων, Ψησσῶν.

Et O, quod bis pro ΟΥ scriptum est, et Ionismi ἱερησαμένου, ἰητρῷ, Τορετέων, suadent ut remotiorem huius inscriptionis aetatem esse putemus; rursum tamen offendit Θεοδοσίης, quum soleat Θευδοσίης dici: sed etiam n. 2118. est Θεοδοσίης, qui titulus tamen aetate Paerisadis I. scriptus est. Novum etiam hoc, quod in fine tituli adduntur *Psessi*, de quibus statim dicam, et deest solita dictio καὶ Μαϊτῶν πάντων. Haec quum omissa sit n. 2117. in nomine Paerisadis I. sed deinceps addita sit in aliis eiusdem regis titulis, Paerisades I. demum videtur omnium Maitarum rex vocatus, ac proinde hic titulus n. 2134. *a.* vetustioris Leuconis aetati tribuendus esse, hoc est Leuconis I. At qui Psessis imperaret, eum diceres omnino omnibus Maitis imperasse, quum hi Maitarum certe Asianorum remotissimi fuerint; nisi Psessos tum Bosporo propiores quam Ptolemaei aetate fuisse statuemus: quod omnino statuendum esse statim monebo. Utut est, ea quae initio posui argumenta me in ea sententia confirmant, ut Leuco I. intelligendus sit. Iam ut de Psessis dicam, eorum prima mentio fit ab Apollodoro in Periegesi s. Γῆς περιόδῳ ap. Steph. Byz. Ψησσοί, ἔθνος τῆς Ταυρικῆς (vulgo Ταυρινίας). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως (sive ut in libris quibusdam legitur ἐν β περὶ γῆς)· ,,Ἔπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος (Κῆποι), τρίτον δὲ (sic cod. Voss.) τὸ Ψησσῶν ἔθνος": ex quo loco colligo Psessos tum atque aetate priore non multum remotos a Bosporo fuisse. Omittit eos Strabo XI. p. 495. nam quod eos Mannertus Geogr. ant. T. IV. p. 354. in Strabonis Δόσκοις latere putat, facit sine idonea causa. Apud Plinium H. N. VI, 7. inter Maeoticos vocantur *Psesii*; et hic quidem ab illis statim ad Tanain transit. Postremo apud Ptolemaeum Geogr. V, 9. haec habes: Εἶτα ὑπὸ μὲν τοὺς Ἰαξαμάτας Σιρακηνοί (var. lect. Σηρ.), μεταξὺ δὲ τῆς Μαιώτιδος λίμνης καὶ τῶν ἱππικῶν ὀρῶν μετὰ τοὺς Σιρακηνοὺς Ψήσσιοι (var. lect. Σήμψιοι)· εἶτα οἱ Θετμῶνται (s. Θαιμεῶται). *Psessei* vocantur in Latina interpretatione Ptolemaei manuscripta, cuius meminit Graefius, Petropoli asservata. Ex populis, quos Ptolemaeus hoc loco nominat, Iaxamatae in tabula geographica apud Bertium haud procul ab Exopoli in meridiem ponuntur, sub his in meridiem Siraceni; Maeotidi vero propiores quam Siraceni et Iaxamatae collocantur ΨΗΣΙΟΙ in tabula manuscripta Ptolemaei in bibliotheca Parisina, inter Tanain et Marubium fluvios.

Pag. 171. *a.* lin. 10. lege *Salamina.*

N. 2138. p. 172. Prokeschius litteris Oct. a. 1838. datis me certiorem fecit titulum incipere littera Κ, neque ante hanc aliam scriptam esse: atque eadem lectio repraesentatur in tabula aerea Operis Exped. Moreot. scient. T. III. tab. 46. 4. In fine Prok. te-

statur legi ϟ, ut correximus; sed in opere Gallico, quod dixi, legitur ΗΑΛΤΙΑΟ·

N. 2138. *b*. p. 172. sub ΛΛ est FA in exemplo edito in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 61. n. 10. Eodem loco a. 1829. reperta sunt fragmina duo lapidis, quae coniungenda sunt; in iis legitur ΛΑΝΙΟ, quod ex simili inscriptione, sed Dorica superesse videtur. Hoc fragmen ibidem editum est n. 11. Post n. 2138. *b*. adde:

2138. *c*.

Aeginae in tabula marmoris caerulei, quae super porta parvae ecclesiae D. Athanasii infixa est; ed. in Opere Expedit. Moreot. T. III. p. 59. 6.

ΤΕΜΕΝΟΣ	*Τέμενος*
ΑΘΕΝΑΙΑΣ	*Ἀθηναίας.*

Hic terminus videtur ab Atheniensibus cleruchis aetate belli Peloponnesiaci collocatus esse.

2138. *d*.

Aeginae in muro ecclesiae Ἁγίου Ἀσωμάτου, haud procul a titulo n. 2138. (unde factum est ut Fourmontus in eius tituli loco definiendo monasterii Ἀσωμάτου mentionem faceret), in scapo columellae ex lapide trachyte factae, in cuius superiori plano foramen incisum est, cui immittebatur basis donarii, tituli versibus per longitudinem scapi porrectis, initio a superiore parte facto; ed. Leakius Transactt. reg. soc. litter. Vol. II. P. II. p. 380 sqq. (a. 1834.), et minusculis Welckerus Mus. Rhen. a. 1834. p. 304. Biennio fere ante reppererat Ge. Finlay; aliquot finales litteras primus extricavit Christoph. Wordsworth. Posthac, anno quippe 1838. titulus aeri incisus comparuit in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. tab. 46. 5. ex hoc dedi formam Θ. Ultimam lineam addidi ex litteris Prokeschii.

ΗΟϟΤΟΔΑΓΑΛΜΑΝΕΘΕΚΕ
ΔΙΛΟϟΤΡΑΤΟϟΕϟΤΟΝVΜΑVΤΟΙ
ΠΑΤΡΙΑΕΤΟΙΤΕΝΟΔΑΜΟ
ΦΟΟΝΟΝVΜΑ
- - - - - ΕΠΟΙΕϟΕ

Ὃς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῷ,
πατρὶ [δ]ὲ τῷ τήνω Δαμοφόων ὄνυμα.
[Ὁ δεῖνα] ἐποίησε.

Post n. 2139. p. 173. insere:

2139. *b*.

Tabula lapidis calcarii cani, alta 137 centimetra Gallica, lata 48 centimetra supra, sed infra 53 centimetra, crassa 12 centimetra, reperta a Mustoxyde *Aeginae* in loco portus veteris; triplex apographum, Trezelii, Virleti et Edg. Quineti, in tabula autographica editum est in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 60. praeter quae exempla quartum Pittaci habeo, quod in multis lectionibus atque adeo in falsissimis conspirat cum apographo Quineti. Vss. 54 sqq. maioribus litteris scripti sunt.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Fundus lectionis est apographum Virleti; quae ab eo differunt, eorum potissima annoto: nam omnia annotare longum est. Imprimis vero singulas litteras, quae apud Virl. corruptae et ex aliis apographis a nobis correctae sunt, non omnes annotavi. Ex omnibus lectionibus eas, quae convenirent maxime, delegi; nimium absona non repraesentavi, etiamsi meliora non extarent in ceteris apographis: multa tamen, quae manifesto corrupta sunt, de industria retinui, ubi melius non esset traditum. Nihil vero dedi nisi ex apographis. Vs. 1. Virl. Δ - - ΤΑΙΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙΚΑΙ . ΩΔΗΜΩΙ, Pitt. quod dedi; reliqui imperfectiorem lectionem habent. Vs. 2. extr. Virl. additum praebet Σ, quod deest apud reliquos. Vs. 3. extr. Virl. ΚΑΤΕ, Qu. ΚΑΤ, Trez. ΚΑΤΗ, Pitt. ΚΛΛ - - ΗΚΟ; hinc optima delegi. Vs. 4. Virl. ΕΚΑΣΤΩΝ cum Trez. sed Pitt. Qu. ΕΚΑΣΤΟΝ; in fine Virl. ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΙΝΚΑΤ, quod correxi ex ceteris. Vs. 5. Virl. ΚΛΕΙΟΝΟΣ, quod ex Pitt. Trez. correxi; Qu. ΚΛΕΙΝΟΣ; in fine Virl. Qu. ΑΤΤ, Trez. ΑΤΤΑΛΑ, Pitt. ΑΤΤΑΛΟΥ. Vs. 7. Virl. ΤΟΥΤΟ . . ΑΤΟΔ . . . Ν ΠΕ cet. Trez. ΤΟΥΤΟΙΣΑΠ . . . . ΝΤΙΕ cet. Qu. ΤΟΥΤΟΙΣΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΠΕ cet. Pitt. ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΟΙΣΑΠΟΔΕΞΕΣΙΝΠΕ, ex quibus recepi litteras ΑΠΟΔΕΞΙΝ. Vs. 8. Virl. ΚΑΤΑΤΟΝΒΙΟΝΕΥΤΑ ΣΙΑΣ, Trez. ΚΑΤΑΤΟΝΒΙΟΜΕΥΣΤΑΣ, Qu. ΚΑΤΑ ΤΟΝΚΑ . ΣΑΞΙΑΣ, Pitt. ΚΑΤΑΤ - - - ΑΞΙΑΣ. Vs. 9. Virl. omittit ΝΟΥ, quod habent reliqui. Vs. 10. Virl. Trez. ΕΦΕΛΚΟ - - - ΔΙΩ cet. Qu. ΕΦΕΛΚΟΜΕΝ - - ΔΡΩ cet. Pitt. quod dedi. Pitt. pro ΤΙΚΩΝ lacunam habet. Vs. 12. Virl. ΡΟΥΜΕΝΟΥΣΥΛΛΕΙΝΤΟ - - ΛΛΥΕΜΕΝΟΥΣΑΝΑΠΕΝΠΟΝ, Trez. ΡΩΜΕ ΝΟΥΣΥΛΛΥΕΙΝΤΟΗΣ - - - ΟΜΕΝΟΥΣΑΝΑ ΠΕΝΠΟΝ, Qu. ΡΜΕΝΟΥΣΣΥΛΛΕΥΙΝΤΟΣ - - Ρ . Ο ΜΕΝΟΥΣΑΝΑΠΕΝΠΟΝ, Pitt. ΡΩΜΕΝΟΥΣΨΑΛΥ ΕΙΝΤΟΥΤ . . . ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣΑΝΑΠΕΜΠΟΝ. Vs. 13. Virl. ΚΑΙ - - ΚΑΙΩΣ - - ΜΟΘΕ cet. quae explevi ex reliquis; in fine Virl. ΥΠΟ, Trez. Pitt. ΥΠΟΤΩ, Qu. quod dedi; mitto prorsus falsa. Vs. 14. Virl. ΚΑΤΕΤΑΓ - - ΘΕΙΟΝΤΕΧΡΗΜΑΤΗΣΜΕΝΑΥ - - -; addidi ΕΤΗ ex Pitt. et partim ex Qu. atque ex iisdem et Trez. correxi ΚΑΤΑΤΕΤΑ, et ΤΙΣ p. ΤΗΣ (Trez. ΠΣ): in fine ΠΡΟ est ex Trez. qui insuper addit ΔΙΑ, quod omisi. Vs. 15. init. Virl. ΤΑΡΜΑΤΑ, et ΝΟΔΟΥΣ et Ο pro Θ, omisso in fine Ν; Ν (quod corruptum est ex Ι) addidi ex Pitt. Qu. et correxi reliqua ex uno et altero apographo. Vs. 16. ΔΝΗ Trez. Pitt. omittunt in lacuna; Qu. ΔΗΝΟ. Ultima ΡΟΝ omittit Virl. adieci ex Trez. Pro iis, quae sunt post ΔΝΗ, Trez. nihil habet nisi ΠΡΟΣΤΟΝΕΥΠΟΡΟΝ, Qu. ΝΕΟΤΙΣΤΟΝ - - ΡΟΣ ΕΥΠΟΙ, Pitt. ΝΕΟΤΙΣΤΟΝ . . . . . ΤΟΝΕΥΠΟΡΟ. Vs. 17. Virl. init. ΘΑΤΟΝΗΙΣΗΥ, Trez. ΩΑΤΟΝΗΙ Σ - -, Qu. ΤΑΤΟΝΗΙΣΗΥ, Pitt. ΤΑΤΟΝΕΙΣΗΥ; tum ubi Μ . . ΟΣ ex Pitt. dedi, Qu. ΜΟΣ, Virl. ΧΙΟΣ, Trez. lacunam. Post haec Virl. ΟΕΙΑΤΩΣΙ ΤΕΑΤΕΝΕΝ cet. Trez. ΩΣΤΕΑΠΕΝΕΝ cet. Qu. ΑΩΝΤΕΑΝΕΝ cet. Pitt. ΑΙΩΝΤΕΑΠΕΝΕΝ cet. Vs. 18. ΡΟ dedi ex Qu. ubi Virl. Θ . Ο; tum Virl. ΟΛΣΜΕΝΠΑΡΕΤΑΣ, quod ex Pitt. maxime correxi.

 [*Continuatur pag.* 1013.]

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ - - - - -
ΤΟΥΔΗΜΟΥΠΑΣΙΝΜΕΝΤΟΙΣΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙΣΕΠΙ - - - - -
ΛΙΝΠΕΠΕΙΘΑΡΧΗΚΟΤΟΣΤΕΚΑΙΕΦΟΣΟΝΗΝΔΥΝΑΤΟΝΚΑΤΗΚΟ
ΛΟΥΘΗΚΟΤΟΣΤΑΙΣΕΚΑΣΤΩΝΑΥΤΩΝΒΟΥΛΗΣΕΣΙΝΚΑΤ - -
ΘΕΝΤΟΣΔΕΚΑΙΚΛΕΩΝΟΣΤΩΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΑΤΤΑΛΟΥ - -
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΩΝΚΑΙΜΕΙΝΑΝΤΟΣ - - -
ΚΑΕΞΚΑΙΕΝΤΟΥΤΟΙΣΑΠΟΔΕΞΙΝΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΤ - - -
ΜΑΤΙΚΗΣΚΑΙΤΗΣΚΑΤΑΤΟΝΒΙΟΝΕΥΤΑΞΙΑΣΙΣΩΣΤΕΚΑΙΔ - - -
ΠΡΟΣΕΝΗΝΕΓΜΕΝΟΥΠΑΣΙΝΜΕΤΑΤΗΣΠΑΣΗΣΚΑΘΑΡΕΙ - - -
ΤΟΣΟΥΘΕΝΕΦΕΛΚΟΜΕΝΟΣΙΔΙΩΤΙΚΩΝΟΥΔΑΠΟΡΘΗΣ - - - -
ΜΕΤΕΞΟΥΣΙΆΣΘΕ----ΤΤΕΙΝΑΛΛΑΤΑΜΕΝΠΛΕΙΣΤΑ - - -
ΡΟΥΜΕΝΟΥΣΥΛΛΥΕΙΝΤΟΥΣΔΕ--Ρ-ΟΜΕΝΟΥΣΑΝΑΠΕΝΠΟΝ - -
ΕΠΙΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΝΕΝΟΜΟΘΕΤΗΜΕΝΑΗΜΙΝΥΠΟΤΩΝΒΑ
ΣΙΛΕΩΝΚΑΤΑΤΕΤΑΕΤΗ - - - ΘΕΙΟΝΚΕΧΡΗΜΑΤΙΣΜΕΝΑΠΡΟ - -
ΤΑΓΜΑΤΑΚΑΙΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ--ΑΙΤΩΙΑΣΘΕΝΕΣΤΑΤΩΝ - - - -
ΤΟΝΔΥΝΑΤΩΤΑΤΟΝ - - - ΔΝΗ - - ΠΚΩΤΑΤΩΙΠΡΟΣΤΟΝΕΥΠΟΡΟΝ
ΤΑΤΟΝΗΙΣΗΥ..ΑΡ.Θ - - Μ..ΟΣ..ΟΕΙΑΩΝΤΕΑΠΕΝΕΝΧΘΕΙΣ - -
ΕΝΤΟΥΤΟΙΣΡΟ - -- - ΔΙΚΟ-ΑΣΜΕΝΠΛΕΙΣΤΑΣΕΙΣΣΥΛΛ - -
ΣΙΜΑΓΗΓΟΧΟΙ - - - ΑΥΡΟΝΕΝΕΙΧΟΕΙΣΑΣΔΙΕΞΑΓΗ - -
ΧΩΣΩΣΤΕΚΑΙΝΥ - - - ΑΣΣΙΚΑΣΕΛΟΝΤΑΣΕΥΔΟΚΕΙΝΤ - -
ΤΕΑΛΛΗΝΑΝΑΣ - - - ΠΟΙΝ ΕΝΟΣΕΥΣΧΗΜΟΝΩΣΚΑΙΑ - -
ΩΣΤΟΥΤΙΜΑΣ^ΑΙΑΚΚΑΙΥΓΗ ΟΛΕΩΣΚΑΚΟΥΜΕΝΕΙΣΤΟΔΥΝΑ
ΤΟΝΟΥΘΕΝΙΒΟΥΛΗΘΕΙΕΠΑΡΑ - - ΟΣΓΙΝΕΣΘΑΙ^ΤΑΘΟΥΔΕΚΑΤ
ΔΙΚΑΙΟΝΚΑΙΚΟΙΝΗ - - - - - ΣΤΩΙΙΑΟΝΚΟΛΟΥΘΗΚ - -
Η.ΕΧΟΝΤΕΣΟΙΒΑΣΙΛΕΙΣ - ΙΝ - - ΛΟΥΣΙΝΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝ
ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΙΕΥΑΠΑΝΤ - - - ΕΝΟΣΤΟΙΣΤΕ - - \ΙΑΤΗ - - -
\ΙΝΚΑΙΤΟΙΣΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣΕΔΙΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΑΚΑΙΤΩ - - -
.ΕΝΙΟΝΕΟΙΣΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΣ..ΔΙΑΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΚΙΕΟΔΗΜΟΣ
..ΙΟΥΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΜΕΤΑΠΡΟΣΤΙΑΣΩΣΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΩΠ -
.ΑΡΙΟΥΜΕΝΩ.ΥΤΩΙΥΘΙ - - Μ - ΕΦΙΧΩΡΗΣΩΣΙΝΜΕΝΣ - - ΑΥ - -
ΕΠΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΤΑΤΔΗΙΑΥΤΑΚΑΙΔΙΑΤΟΕΙΣΤΑΤΟΥΒ - ΕΙ -
.ΛΕΩΣΠΕΝΓΝΑ - - Κ.Ν Α - - ΩΣΑΡΙΣΤΑΦΘΑ'.ΝΕ - - -
ΛΝΤΟΙΣΑΛ - - Γ - - Υ - - ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟΣΚΑΙΣΙΚΑΙΟ - -
.ΙΣΜΔΕΔΟΧΘΑΙ - - ΟΥΛ - - ΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΚΛΕΟ - -
..ΑΤΑΓΑΠΟΥΑΙ - - - ΥΝΡΑΧΟΡΝΤΑΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ - -
.ΧΑΣΑΙΧΡΙΣΑ' - - - ΑΕ - - ΝΕΚΟΜΧΑΛΓΗΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
.Υ.ΟΙΑΣΗΝΕΧΥΣΝ.ΑΤΤΑΥ-ΣΛ-Ω--ΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΕΝΥΕΝΗΚΑΙ - - -
..ΤΛΕΑΑΤΤΑΛΟΝΟ - - ΑΔΥΟΤ - - Ω - - ΙΤ¯ΝΒΑΣΙΛΙΣΥΩΝΣΤΡΑΤΟ - -
..ΝΚΑΙΑΤΣ - - ΩΚ-Σ - - ΡΑ - - Τ -\- ΕΝΟΥΚΑΙΤΟΔΛΙΟΝΤΟ -
.ΟΗΤΩΝΚΑΙΙΝ - - Ο - - ΑΑΤΤΑΛΕΙΥ.ΩΧΙΓΥΝΕΛ - - -
ΓΝΚΑΙΝΙΚΗΦΟΡΙΩ - - ΟΥ - - Δ - - Α - - ΑΙΔΙΟΝΥΣΚΟΝΣΗΓΟΜΤ - -
- - ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠ - - Ε.Φ - - ΝΔ.ΧΕΙΟΝΤΩΝΣΠΑΤΗΓΩΝ
.ΙΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΠΟΥΜΤΗΔ - - Ε.ΥΤΟΥΚΑ - - ΛΓΡΑΨΑΣΘΑΙ - - -
ΙΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΟΥΑΧΟ - - - Ι.ΥΑΙΥΠΑ - - Ε - - ΙΔΕΑΥ - - ΝΚΑΙΣΙΤΗ
.ΙΝΕΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙΔΙΑΒΙΟΥΤ - - ΔΕΓΡΑΜΜΑ - - - ΟΥΔΗΜΟΥΔ.ΑΓΡΑΨΑΙ
.ΤΗΛΗΝΗΝΣΤΑΘΙ.Δ.ΙΑ.ΕΝΤΩΙΑΓΤΑΛΕΙΩΙΤΟΔΕΓΠΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩ
ΜΑΚΑΤΑΤΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΕΡΙΓΟ - - ΝΤΑΜΙΑΝΤΗΣ
..ΑΝΑΘΕΣΕΩΣΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΗΣΑc - - - - ΥΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΙ
- - ΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝΡΑΜΕΡΟΣΗΙΟΔ.ΜΟΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΙΜΗ.
ΩΝΚΑΤΑΤΗΝΕΑΥΣΟΥΔΥΝΑΜ.ΝΓΟΥΣΑΒ - - ΩΣΜΕΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
- - - ΩΣΔΕΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣΡ.ΝΟΥΩΙΑΠΟΣΕΜΨΑΙΔ - -
- - - ΑΡΙΣΤΟΝΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑ - - ΜΑΤΗΣΕ - - -
- - ΟΥΓΝΩΜΗΣΣΥΝΤΕΛΗΤΑΙΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑ

Η ΒΟΥΛΗ
Ο ΔΗΜΟΣ
ΚΛΕΩΝΑ
ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Τοῦ δήμου πᾶσιν μὲν τοῖς ἀπεσταλμένοις ἐπὶ [τὴν πό-λιν πεπειθαρχηκότος τε καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἦν δυνατὸν κατηκο-λουθηκότος ταῖς ἑκάστων αὐτῶν βουλήσεσιν, κατ[αχ-θέντος δὲ καὶ Κλέωνος τῶν τοῦ βασιλέως Ἀττάλου Φιλαδέλφου σωματοφυλάκων καὶ μείναντος [ἔτη δε-καέξ, καὶ ἐν τούτοις ἀπόδε[ι]ξιν πεποιημένου τ[ῆς πραγ-ματικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸν βίον εὐταξίας, ἴσως τε καὶ δ[ικαίως προσενηνεγμένου πᾶσιν μετὰ τῆς πάσης καθαρει[ότη-τος, οὐθὲν ἐφελκόμενος ἰδιωτικ[ὸ]ν οὐδ᾽ ἀπ᾽ ὀρθῆς [ἀποστὰς μετ᾽ ἐξουσίας θέ[λων πρά]ττειν, ἀλλὰ τὰ μὲν πλεῖστα [προαι-ρουμένου συλλύειν, τοὺς δὲ [βουλ]ομένους ἀναπένπον[τος ἐπὶ τὰ καλῶς καὶ δικαίως νενομοθετημένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν βα-σιλέων κατά τε τὰ ἔτη [ταῦτα καὶ πρότ]ε[ρ]ον κεχρηματισμένα προ[ς-τάγματα καὶ τοὺς νόμους, [κ]αὶ τῷ ἀσθενεστάτῳ [πρὸς τὸν δυνατώτατον [καὶ τῷ ἀ]π[ορ]ωτάτῳ πρὸς τὸν εὐπορ[ώ-τατον [ἐπ᾽] ἴσῃ [ἑ]α[υτὸν παρεχό]μ[εν]ος· [π]ο[λλ]ῶν τε ἀπενενχθεισ[ῶν ἐν τούτοις [τ]ο[ῖς ἔτεσι] δικ[ῶν τ]ὰς μὲν πλείστας εἰς σύ[λλυ-σι[ν] ἀγηγοχ[ώς, τὰς δὲ ἐπ᾽] αὐ[τ]ὸν ἐνε[ν]χ[θ]είσας διεξαγη[γο-χώς, ὥστε καὶ [το]ὺ[ς ἁλόντας καὶ τοὺς τ]ὰς [δ]ίκας ἑλόντας εὐδοκεῖν, τ[ήν τε ἄλλην ἀναστ[ροφὴν πε]ποι[ημ]ένος εὐσχημόνως καὶ ἀ[ξί-ως τοῦ τιμᾶσ[θ]αι καὶ ὑ[πὸ τῆς π]όλεως, κακοῦ μὲν εἰς τὸ δυνα-τὸν οὐθενὶ βουληθεὶ[ς] παρα[ίτι]ος γίνεσθαι, [ἀγ]αθοῦ δὲ κα[ὶ δικαίο[υ] καὶ κοινῇ [πᾶσιν καὶ ἰδίᾳ ἑκά]στῳ, [κ]α[τη]κολουθηκ[ὼς ᾗ ἔχοντες οἱ βασιλεῖς [δ]ι[ατε]λοῦσιν πρὸς τὴν πόλιν προαιρέσει, εὐαπάντ[ητος γενόμ]ενος τοῖς τε [κατ]ὰ τὴ[ν πό-λ]ιν καὶ τοῖς παραγινομένοις [παρ]ὰ τὸ[ν] βασιλέα καὶ τῶ[ν ξ]έν[ω]ν [τ]οῖς παρεπιδημοῦσ[ιν]· δι᾽ ἃ καὶ πλειονάκι[ς] ὁ δῆμος ἠξ]ίου τοὺς βασιλεῖς μετὰ προ[θυμ]ίας, ὡς μέγιστον αὐτῷ χ]αριουμένῳ τῷ [δήμῳ ἀξίω]μ[α] ἐ[π]ιχωρήσωσιν μέν[ειν] αὐ[τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως [δι]ά τ[ε τ]αῦτα καὶ διὰ τὸ εἰς τὰ τοῦ β[ασ]ι-λέως π[ρά]γ[μ]α[τα ἅπα]ν[τ]α [οὕτ]ως ἄριστα φαίνε[σθαι κ-ἀ]ν τοῖς ἄλ[λοις πράττειν α]ὐ[τὸν] καλοκἀγάθ[ω]ς καὶ [δ]ικαί[ως· δι᾽ ἃ] δεδόχθαι [τῇ β]ουλ[ῇ καὶ] τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι Κλέ[ωνα Στρ]α[τ]ά[γ]ου, ἄ[νδρα εὔνο]υν [κ]α[ὶ εὐε]ρ[γέ]τ[η]ν τῆς πόλεως, καὶ [τι-μῆ]σαι χρ[υ]σ[ῷ στεφάνῳ καὶ] ε[ἰ]κό[νι] χαλ[κ]ῇ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ ε]ὐ[ν]οίας, ἣν ἔχ[ω]ν [δι]ατ[ελεῖ εἴς τε] τὸν βασιλέα Ε[ὐμ]ένη καὶ [τὸν βασι]λέα Ἄτταλον [Φιλ]άδ[ελφον κα]ὶ [τὴ]ν βασίλισ[σα]ν Στρατο[νί-κη]ν καὶ Ἄτ[ταλον υἱὸν τοῦ β]α[σιλέως Εὐμ]ένου καὶ τὸ[ν] δ[ῆμ]ον τὸ[ν Αἰ-γιν]ητῶν, καὶ [ἀ]ν[ειπεῖν τ]ὸ[ν στέφανον] Ἀτταλεί[ων Φ]ι[λαδ]ελ[φεί-ω]ν καὶ Νικηφορίω[ν] - ου - - δ - - α - - [κ]αὶ Διονυσ[ίω]ν [ἐν τῷ θεά-τρῳ], τὴν ἐπιμέλειαν [τῶν στε]φ[άνων ποιησαμ]έ[ν]ων τῶν σ[τρ]ατηγῶν. ε]ἶ[ν]αι δὲ αὐτὸν καὶ πο[λί]τη[ν, καὶ] ἑ[α]υτὸ[ν] κα[τα]γράψασθαι [ἐπὶ φ]υλῆς καὶ δήμου οὗ ἂ[ν βούλητ]αι· ὑπά[ρχ]ε[ιν] δὲ αὐ[τῷ] καὶ σίτη-σ]ιν ἐν πρυτανείῳ διὰ βίου· τ[ὸν] δὲ γραμμα[τέα τ]οῦ δήμου [ἀν]αγράψαι σ]τήλην, ἣν σταθ[ῆν]α[ι] ἐν τῷ Ἀ[τ]ταλείῳ· τὸ δὲ γ[ι]νόμενον ἀνάλω-μα κατά τε τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν [μ]ερί[σαι τὸ]ν ταμίαν. τῆς δὲ] ἀναθέσεως τὴν ἐπιμέλειαν πο[ι]ήσα[σθαι το]ὺς στρατηγούς, ἵ-να] τούτων συντελουμένων [φ]α[ν]ερὸς ᾖ ὁ δ[ῆ]μος καταξίως τιμῶ[σ-ων κατὰ τὴν ἑαυ[τ]οῦ δύναμ[ι]ν [τ]οὺς ἀ[ξί]ως μὲν τοῦ βασιλέως, ὁσί]ως δὲ καὶ δικαίως προσφερομένους [τῷ δήμ]ῳ. ἀποσ[τεῖλ]αι δ[ὲ τοὺς ἐπ᾽] Ἀριστόνου στρατηγοὺς πρὸς τὸν βασιλέα, [ἵνα δι]ὰ τῆς ἐ-κείν]ου γνώμης συντελῆται τὰ ἐψηφισμένα.

Ἡ βουλή, ὁ δῆμος Κλέωνα Στρατάγου Περγαμηνόν.

Vs. 19. **OI** addidi ex Pitt. et Qu. et **P** ex Qu. Post haec Virl. **ONEEIX** cet. ego inserui **N** post prius **E** ex Pitt. Qu. Trez. In fine **H** est ex Trez. ceteri **I**. Vs. 20. **NY** inserui ex Qu. (Pitt. **N**, reliqui nihil). Tum Virl. **OIKAΣEY**, pro quo dedi **ΣIKAΣEΛ** ex Pitt. reliqui pro **Λ** lacunam habent. Tum Virl. **EY ΔOKΣINT**, quod correxi ex ceteris. Vs. 21. **TEΛ ΛHN** est ex Pitt. pro quo Virl. **TEΛΛHN** et ali

aliter; proximum Σ addidi ex Trez. Pitt. Qu. et ΕΝΟΣ dedi ex Qu. Pitt. ubi ceteri ΝΟΣ. Vs. 22. corruptissimum ap. Virl. ex apographis reliquorum restitui; ΚΑΚΟΥ servatum a Trez. est; Virl. ΚΟΑΓΟΥ, Pitt. Qu. ΚΑΛΟΥ. Vs. 23. extr. Virl. Trez. ΚΑΤ, Qu. ΚΑ ΤΟΥ, Pitt. ΚΑΤΟΝ. Vs. 24. post ΚΟΙΝΗ lacunam reliqui; eius loco Virl. ΥΑΙ. ΟϹΔΙΑ - - -, Trez. nihil, Qu. ΣΕΚΑΣΤΟΝΤΟΝΔΙ - -, Pitt. ΕΚΑΣΤΟΝ ΔΙΩ. Vs. 25. ex pluribus apographis composui. Vs. 26. Qu. Pitt. pessime ΑΠΑΝΤΑΣΤΟΙΣΤΕΧΡΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟΙΣΤΕΦΙΛΤΑΤΗΣ. Vs. 27. Virl. ΠΑΡΑΓΙΝΓΝΥ - - ΣΕΔΙΑΤΑΥΒΑ cet. quod correxi ex Qu. Pitt. Apud Trez. est ΠΑΡΑΠΙΝ cum lacuna; ut omnino Trez. plurimas lacunas reliquit. Idem sub finem versus habet ΒΑΣΙΛΕΩΝ. Vs. 28. Virl. ΕΝΙΟΝΙ cet. omisi ultimum Ι cum Qu. Pitt. Post lacunam Virl. Ο praefigit litteris ΔΙΑ, quod omittunt reliqui. Vs. 29. init. Virl. ΜΥ, Pitt. . . . ΟΥ, Qu. - - ΙΟΥ, Trez. - ΔΡΙΟΥ. Tum Virl. ΜΕΠΑΠΡΌΣΤΙΑΣ, Trez. - - ΑΣ, Pitt. Qu. ΜFΤ - - ΠΑΣ. Sub finem Virl. ΜΕΓΙΣΤΟΥΑΥΡΩ - -, Trez. ΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΩ, Qu. ΜΕΓΙΣΤΟΣΑΥΤΩΠ, Pitt. ΜΕΓΙΣΤΟΣΑΥΤΩ. Vs. 30. init. Virl. ut dedi; Trez. . . ΔΡΙΟΥΜΕΝ - -, Qu. ΑΡΙΩ . ΜΕΝΟΥ . Ω - -, Pitt. ΑΡΙΟΥΜΕΝΟΥ ΩΣΤΕ - -. Vss. 31-44. Trez. perpaucas tantum litteras habet. Vs. 32. primum Λ dedi ex Trez. secundum Ε ex Qu. Pitt. Vs. 33. secundum Λ ex iisdem. Vs. 34. sub finem Κ dedi ex Pitt. (Virl. Ρ, reliqui nihil). Vs. 36. post initium Qu. ΧΡΙΣ cet. Virl. ΧΟΙΣ, Pitt. ΧΡΩΣ; pro ΝΕΚΟΜΧΑΛΓΗΙ Qu. - - ΛΙΧΑΛΕΓΊΗΙ, alii nihil: in fine ΚΑΙ dedi ex Pitt. (Virl. Ι - -). Vs. 37. extr. Virl. ΚΑΤ, Pitt. ΚΑΙ, reliqui nihil. Vs. 38. init. Virl. - - ΤΛΕΑΑΤΣ - -; hoc correxi et supplevi ex aliis. Ultimum Σ est ex Pitt. (Virl. Χ). Vs. 39. ultimum Τ ex Pitt. (Virl. Σ, reliqui nihil). Vs. 40. primum Η ex Qu. (Virl. Ν); tum ΚΑΙ ex Qu. Pitt. (Virl. Ϝ. Α); quae sub finem post ΑΤΤΑΛΕΙ leguntur, solus habet Virl. Vs. 41. ΚΑΙΝΙΚΗΦΟΡΙΩ diserte Virl. Trez. Reliqui ΚΑΙΝΙ ΚΗΦΟΡΟΙ. Quas medio versu dedi paucas litteras, solus Virl. habet. Vs. 42. secundum Π ex Pitt. (Virl. Ι, reliqui nihil). Vs. 43. extr. Virl. ΚΑ - - - ΓΥΓΑ ΨΑΣΘΑ - -, Trez. ΚΑ et praeterea nihil, Qu. - - ΛΙΑΨΑΣΘΑΙ, Pitt. - - ΛΓΡΑΨΑΣΘΑΙ. Vs. 44. Π ex Pitt. Qu. (Virl. Τ). Vs. 45. secundum Υ inserui ex Qu. Pitt. Vs. 46. Qu. Pitt. ΕΝΤΩΙ, Virl. ΝΤΩΥ; pro iis, quae proxime antecedunt, Qu. Pitt. habent ΣΤΑΘΜΟΝ. Vs. 46. extr. Virl. - ΟΔΕΓΠΝΟΝΕΝΟΝ ΑΝΑΛ -, Trez. - ΟΔΕΤ . ΜΟΜΕΝ . ΑΝΑ - -, Qu. Pitt. ΤΟΔΕΧΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩ. Vs. 47. init. Qu. Pitt. ut dedi, Trez. - - - ΤΕ, Virl. - - ΚΣ--ΤΕ. Vs. 48. Qu. Pitt. male ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ. In fine Ι addidi ex Trez. Vs. 49. init. Virl. plures corruptelas habet: ΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ intemeratum extat ap. Pitt. et mutilum ap. Trez. ΤΟΥΤΩΝ ΣΥΝ - -; Qu. ΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΗΝ. Vs. 49. Virl. ΟΔ - - ΟΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΡΙ, Trez. - - - ΤΑΕΙΩΣΤΙΗ, Qu. Ο - - ΜΟΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΙΜΗ, Pitt. ΟΤΩΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΙΜΗ. Vs. 50. Virl. ΑΒ - - ΩΣ, Trez. Α - -, Pitt. Α - - Ω, Qu. - - Ω. Vs. 51. extr. Virl. ΑΠΑΣΕΜΨΑΙΔ^, Trez. nihil, Qu. ΑΤ ΤΑΛΛΣΚΑΙΛ, Pitt. ΑΤΟΛΛΣΚΑΙΛ. Vs. 52. init. Virl. - - ΦΙΣΧΑΓΟΥΣΤΡΑ cet. Trez. - - ΡΙΣΜΕ ΝΟΥΣΡΑ cet. Qu. Pitt. ΑΡΙΣΤΟΝΟΥΣΣΤΡΑ cet. Vs. 53. Virl. Trez. ΣΥΝΤΕΛΗΤΑΙ, Qu. Pitt. ΣΥΝ ΤΕΛΕΣΑΙ. In fine Virl. addit Τ, quod omisi cum reliquis. Vs. 57. Trez. ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ, ac similiter Virl. nisi quod Ρ corruptum et oblitteratum praebet; Pitt. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ, Qu. ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ.

De Aegina regibus Pergamenis subiecta cf. Müller. Aeginet. p. 192. Hoc decretum regnante Attalo Philadelpho scriptum manifesto est. Titulus est antiquior quam n. 2140. nihilo minus tamen communi dialecto scriptus, quum n. 2140. utatur Dorica: nimirum qui tum incolebant Aeginam, non fuerunt Dores Aeginetae, qui posthac demum redisse videntur. Initio perierunt praescripta, quae in alio lapide exarata erant; hic enim integer est supraque ornatus cymatio. Emendationis summa pendebat ex delectu lectionum; quo perfecto vix opus est multa addere. Apographa quidem mire variant, et difficile fuit ex illis meliora deligere, difficilius singularum litterarum situm et spatia lacunarum designare: plurimum tamen nos adiuvit Virletus, cuius apographum optimum est; Pitt. et Qu. in permultis consentiunt, sed sunt incertissimi. Vs. 2. nota τοῖς ἀπεσταλμένοις esse masculinum et ἀπεσταλμένους ἐπὶ τὴν πόλιν esse *curatores* sive *praefectos*, qui sunt ἐπὶ τῆς πόλεως (vs. 31.). Vs. 4. ob auctoritatem meliorum exemplorum retinui ἑκάστων, etsi praetulerim ἑκάστου. Vss. 7. 8. πραγματικὴ est *ars negotiorum gerendorum*. Vs. 10. etsi nominativus ἐφελκόμενος sola nititur Pittaci fide, eum tamen admisi, quod vs. 11. non videtur aliud nisi θέλων suppleri posse, non longius θέλοντος: inconstanter misceri hic genitivos et nominativos, docent certi nominativi διεξαγηγοχὼς vss. 19. 20. et deinceps πεποιημένος, βουληθεὶς cet. Vs. 12. quod correxi τοὺς δὲ βουλομένους est: *eos, qui vellent iudicari, nollent conciliari.* Le Bas Inscriptt. Exped. Moreot. Fasc. V. p. 88. volebat τοὺς ἀναλυομένους. Vs. 17. incertae sunt correctiones ac supplementa ἐπ' ἴσῃ ἑαυτὸν παρεχόμενος. Vs. 24. cave confidas lectioni δίκαιον. Vs. 26. certum est quod dedi εὐαπάντητος γενόμενος τοῖς τε κατὰ τὴν πόλιν, licet Pitt. Qu. prorsus aliud habeant. Vs. 29. προθυμίας valde incertum est; sed aliud non novi. Vs. 30. praeferat aliquis χαριουμένου τοῦ δήμου: sed dativus non vituperandus, suspensus ille ex verbo ἐπιχωρεῖν; αὐτῷ vero pendet ex verbo χαρίζεσθαι. Vs. 33. supplementa incerta sunt. Vs. 34. δι' ἃ incertum quidem est, sed non haerendum in eo, quod demonstrativum, non relativum postulet structura. Vs. 38. nota Stratonicen Ariarathis Cappadocis f. (Strab. XIII. p. 624.) prius Eumeni, tum Attalo Philadelpho nuptam fuisse (Plutarch. de frat. amor. c. 18.). Vss. 40. 41. admodum dubia sunt quae dedi; *Attalea* sollemnia statuere non dubito, quum vs. 46. diserte nominatus sit locus sacer Attalo dicatus Ἀττάλειον, quem puto Aeginae fuisse, licet etiam Pergami sit Ἀττάλειον (cf. ad n. 3069.); Aphrodisiensia tamen Attalea, quae Eckhelius D. N. T. IV. p. 435. ab Attalo

Pergamenorum rege denominata censet, certa quidem ratione huc afferre non licet, quum possint ex cive Aphrodisiensi appellata esse (vide supra T. II. p. 505.). Vs. 41. Νικηφόριον memoratum esse putes; celeberrimus hoc nomine lucus est Pergami (vide ad n. 3553.). Sed locus vix commode restitui potest, nisi festi potius quam luci nomen hic scriptum esse putemus, et Νικηφόρια sollemnia statuere, quae in Νικηφορίῳ acta sint Pergami atque hinc Aeginam propagata, non audacis est. Correxi igitur Νικηφορίων, atque ut aliqua ratione explerem quae ante καὶ Νικηφ. scripta sunt, Attalea sumpsi Φιλαδέλφεια cognominata esse. Vs. 42. de industria τῶν στεφάνων dedi, quod saepius renuntianda corona fuisse videtur; etsi vel quae non saepius renuntianda fuerit corona plurali numero significatur aliquando, ut ap. Dem. de cor. p. 256. Vs. 44. nota Aeginae tum *tribus et demos* fuisse ut Athenis: restitutio enim certa est. Vs. 46. fuit γινόμενον (cf. vss. 23. 27.) vel γιγν. licet Pittaci et Quineti lectio deducat ad ἐσόμενον, de quo vide ad n. 2347. c. p. 278. adde n. 3521. 18. Vs. 47. κατὰ non placet; postulo εἰς, et hoc fortasse latet in lectione Virleti - - ΚΣ - - ΤΕ cet. hoc est Μ]ΑΕ[ΙΣ]ΤΕ cet. Vs. 51. cave coniicias ἀποπέμψαι, ubi dedi ἀποστεῖλαι; istud ΜΨ, quod retinui, valde dubium est: et pro Ψ quidem ap. Qu. Pitt. est Κ, quod sumo fuisse Λ; Μ vero fuerit ΕΙ, et praecedens Ε muto in Τ. Vs. 52. Ἀριστόνου ideo potissimum probo, quod nomen hoc Aeginae usitatum fuisse docet statuarius ap. Pausan. V, 22, 5. Vs. 57. Doricum Στρατάγου firmatur lectione vs. 35.

Post n. 2140. p. 175. insere:

2140. *a.*[1]

Aeginae in aedicula prope portam Periboli, in duabus coronis laureis; ed. ex schedis Trezelii in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 61. n. 12.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ	ΟΙΕΚΤΟΥΓΥΜ
ΟΛΗΜΟΣΣΤΕΕ	ΛΣΙΟΥ
ΦΑΝΙΦΡΑΣΙ	ΣΤΕΦΑΝΙΦΡΑ
ΣΘΕΝΗ	ΣΙΘΕΝΗΝ

Ἡ βου[λ]ὴ καὶ ὁ [δ]ῆμος στεφαν[οῦσ]ι Φρασισθένη.
Οἱ ἐκ τοῦ γυμ[να]σίου στεφαν[οῦσ]ι Φρασι[σ]θένην.

2140. *a.*[2]

Aeginae; ex schedis Virleti ed. ibidem n. 15.

ΙΟΕΣΙΗ
ΚΤΟΥΕΥΜΝΑ
ΙΙΟΥΔΗΝΕ ΕΚΕΝ
ΜΙΙΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΕ
ΙΙΧΗΝΕΘΥΣΙΑΣΕΝΤΩΤΕΕΡ
ΓΛΑΝΧΝΕΥΣΕΝΠΟΗΣΑΣΔΕ
ΟΙΝΗΣΕΤΟΥΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙ
ΑΝΤΑΤΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΟΛ
ΡΟΕΙΣΦΕΡΩΝΤΑΠΡΟΣΣΝΛΕΓΙΙΟΝ
ΙΙ\ΙΕΡΑΝΠΟΕΙΚΟΥΛΟΜΕΝΟΣΙ
ΞΥΝΟΙΑΝΤΕΚΑΕΚΤΕΝ
ΕΣΙΩΝΚΑΙΜΗΕΥΡΙΣΚΟΜΕ
ΔΣΙΑΡΧΗΣΕΙΝΤΟΝΕΠΙ
ΑΙΤΗΣΤΕΤΟΥΓΥΜΝΑ
ΑΠΗΑΣΤΩΝΑΛΕΙ
Η ΠΑΡΑΣΧΩΝΤΟΤΕ
ΑΤΗΣΕΟΡΤΗΣΤΩ
ΕΤΕΝΗΘΗΗΑ
ΩΣΔΕΚ

\- - - - - - - -
\- - - - - - ἔ]κ τοῦ [γ]υμνα-
σίου - - - - σπ]ουδὴν - - -
\- - - - - τ]οῖς ἀλειφομένοι[ς
\- - - - - θυσίας ἐν τῷ τε ερ-
\- - - - - νευσεν, ποήσας δὲ
\- - - ἐθ]οίνησε τοὺς ἀλειφομένους καὶ
\- - - - αντα τοῖς ἀλειφομένοις π[α]ρ' ὅλ-
ον τὸν ἐνιαυτόν? - - - π]ροεισφέρων τὰ - - ἐ[π]ὶ [τ]όν?
\- - - - ἱερὰν π[ο]εῖ [β]ουλόμενος ε-
\- - - - ε]ὔνοιάν τε κα[ὶ] ἔκτεν - -
\- - - εὐεργ]εσιῶν καὶ μὴ εὑρισκο-
\- - - - γυμνα]σιαρχήσειν τὸν ἐπὶ
\- - ἐνιαυτόν]? - - - αι τῆς τε τοῦ γυμνα-
σίου] - - - - ας τῶν ἀλει[φο-
μένων] - - - - παρασχὼν τότε
\- - - - - τῆς ἑορτῆς τω
\- - - - - ἐ[γ]ενήθη - -
\- - - - - - - -

Est decretum honorum, qui gymnasiarcho collati erant; in singulis non iuvat immorari.

2140. *a.*[3]

Aeginae in portu; ex schedis Virleti ed. ibidem n. 17.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ΣΑΡΑΜΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤWΝΕΙΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝ
ΔCΕΠΤΙΥΙΟΥΙΘΥΝΡΟΥL
5 ΠΟΒΤ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν - - - Cetera non intelligo. Vs. 4. coniicias Σεπτι[μ]ίου [υἱὸ]ν, ut titulus referatur ad Caracallam: sed videtur potius aliud inesse.

2140. *a.*[4]

Aeginae; ex schedis Virleti ed. ibidem n. 18.

ΟΡΑΚΑΙCΑΡΑ.ΑΥΡΗΛΙΟΝΒΙ-
ΟΥCΙΑCΤΟΔΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΚ
ΔΡΙΑΝΟΥΥΙWΝΟΝΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΓ

\- - - - Αὐτοκρά]τορα Καίσαρα [Λ.] Αὐρήλιον Βῆ[ρον, Σεβαστόν, δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας τὸ δ̅, Αὐτοκράτορα τὸ [β̅, θεοῦ Ἀντωνείνου υἱόν, θεοῦ Ἀ]δριανοῦ υἱωνόν, θεοῦ Τραϊανοῦ Πα[ρθικοῦ ἔγγονον cet.

2140. *a.*[5]

Aeginae in marmore candido a. 1829. reperto; ex schedis Pittaci, qui tamen alio loco superiorem particulam Salamini tribuit, atque ex Opere Expeditionis Moreoticae scient. T. III. p. 61.

ubi lapis ex templo Veneris petitus esse dicitur. Ibi redditur ex apographis Trezelii, Lenormanti et Virleti.

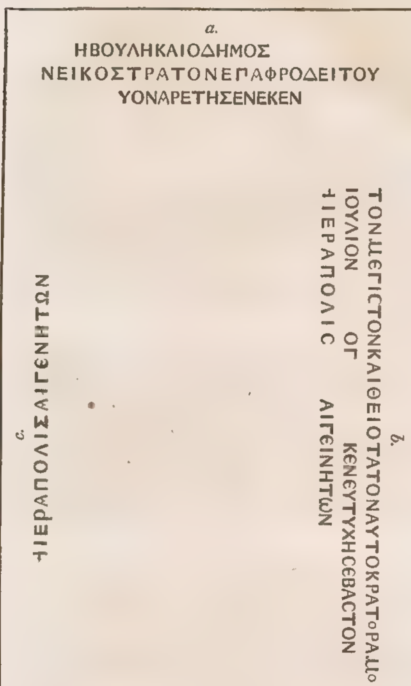

a. vs. 2. Pitt. altero loco duplicat litteras ΤΟΝ; idem habet et ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ et ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ. Posterius est in opere Gallorum egregio. Vs. 3. Pitt. ΥΙΟΝ, Galli quod dedi. Tit. *b.* in opere Gallico bis repraesentatur, semel ex Lenormanti, iterum ex Virleti schedis, sed utrumque corruptum est. Posterius eam quam dedi formam tituli praebet; lectionem tamen partim ex Lenorm. partim ex Pitt. correxi, qui tamen vs. 2. habet ΙΟΥΝΙΟΝΕΥΤΗΧΗCΕΒΑCΤΟΝ sine lacuna. ΚΕΝ est apud solum Virletum. Tit. *c.* deest in opere Gallorum.

a. Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Νεικόστρατον τὸν Ἐπαφροδείτου υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκεν.

b. Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Μ. Ἰούλιον [Φίλιππ]ο[ν, Εὐσεβῆ], Εὐτυχῆ, Σεβαστὸν [ἡ] ἱερὰ πόλις Αἰγεινητῶν.

c. Ἡ] ἱερὰ πόλις Αἰγε[ι]νητῶν [τὸν δεῖνα.

2140. *a.*[6)]

Aeginae in lapide caeruleo 44 centimetra lato, tria decimetra alto, charactere prisco; ex schedis Virleti ed. in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 59. n. 3.

ΕΓΔΕΛ
ΟΤΟΔΕ
SΑΜΑ

Ἐγδήλου τόδε σᾶμα. Initium hexametri dactylici.

2140. *a.*[7)]

Inscriptio *Aeginae* in horto reperta, litteris priscis scripta, alta o^m.61, lata 1^m.16; litterae altae o^m.16. Ed. ibid. p. 59. n. 4.

ΑΡΙΣΤΟΛΑΙΔΑ — Ἀριστολαΐδα.

2140. *a.*[8)]

Cippus in aediculae formam elaboratus, muro domus Canaris insertus *Aeginae*; ex schedis Virleti et Trezelii ed. l. c. p. 62. n. 26.

ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ	Μενέμαχος
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	Διονυσίου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2140. *a.*[9)]

Aeginae in cubo marmoris candidi, qui sub dio iacet inversus; ex schedis Trezelii ed. ibidem p. 62. n. 25.

ΚΑΡΙΚΛΕΙΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΛΟΥ
ΦΟΙΝΙΣΣΑ ΕΡΙΤΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

[Χ]αρίκλεια Ἀριστοκλεί[δ]ου.
Φοίνισσα Ἐριτίμου.
Καλλίμαχος Καλλιμάχου.

2140. *a.*[10)]

Aeginae in poro lapide; ex schedis Virleti ed. l. c. p. 59. n. 5.

ΧΟΙΡ
ΟΣ — Χοῖρος.

In simili lapide scriptum est ΔΑΜΟ; vide l. c. n. 7.

2140. *a.*[11)]

Aeginae in lapide sepulcrali cum fastigio; ex schedis Virleti ed. ibidem p. 62. n. 30.

ΕΡΡΙοΣΑΤΕΙΡΙ
ΟΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἔῤῥιος? Ἀτεί[λ]ιος χρηστὲ χαῖρε.

2140. *a.*[12)]

Aeginae prope officinam typographicam; ex schedis Virleti ed. l. c. p. 61. n. 19.

\- - - - - - - - - CΕΣΕΙΠ
ΟΛΥΝΠΙΟΙCΘΕΟΙCΜΗΤΕΗΑΡΑ........ΧΘΟΝΙΟΙ
ΟΔΤΕΝΟΥCΜΔΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΜΥCΤΙΛΟΥΜ
\- - - - - - - - - ΕΩΝΙΟΥ

Vss. 1. 2. haec fuerunt: - - - μηδεὶ]ς ἕ[ξ]ει π[αρὰ τοῖς] Ὀλυνπίοις θεοῖς μήτε [π]αρὰ [τοῖς ὑπο]χθονίοι[ς - quae ad diras pertinere videntur. Vs. 3. apertum est Μ[ά]ρκου Αὐρηλίου Μυστίλου. Mitto reliqua.

N. 2142. p. 175. Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 160. coniicit Λακ[λ]είδα.

Post n. 2143. p. 175. adde:

2143. *b* - *q*.

Coniungo hic epitaphia, quae Pittacus in insula *Aegina* collocat, insertis praeterea tribus (*g. i. k.*), quae in museo Aeginae collocata sunt, a Rossio missis a. 1835. sed quae non constet Aeginae reperta esse, item addito uno litt. *q.* quod Aeginae ex porta sepulcri transcriptum et in Opere Exped. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 21. editum est. Posthac unam et alteram ex reliquis inscriptionibus repperi editam in eodem opere, qua de re monui suis locis: aliae, quae ibidem Aeginae tribuuntur, alibi a me collocatae de industria sunt.

b.

Titulus Aeginae a. 1829. in sepulcro repertus.

ΑΙΓΙΩΝ — Αἰγίων.
ΦΙΛΑΕΠΙΚΡΑΤΗΑΣ — Φίλα Ἐπικρατήας.

Nisi legendum: Αἰγι[ο]ν φίλα Ἐπ.

c.

Ed. etiam in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 31.

ΑΠΑΤΗ
ΕΠΙΚΤΗ
ΣΙΔΟΣ
ΕΤΩΝΠ

Vs. 3. Pitt. ΕΙΔΟΣ, quod correxi ex Virl.
Ἀπάτη Ἐπικτήσιδος, ἐτῶν π. Cf. n. 944.

d.

In sepulcro Aeginaeo a. 1829. reperto.

ΑΡΙΣ ΣΠΛΗΣΑΣΚΝΟΟΛ
···ΙϷΙΣΚΝ··ΣΑΤΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣΣΙΛΑΙΟΥ
ΜΥΣΟΣ
ΧΡΙΣΩ

Ἀρισ[τοκ]λῆς Ἀσκ - - - -
Νικόλαος Σιλαίου.

Reliqua fortasse recentius adscripta sunt; vide ne fuerit: Μῦσος Χρισῷ.

e.

Aeginae a. 1831. repertum epitaphium.

ΔΑΜΩΝΚΡΗΣ — Δάμων Κρής.

f.

Ed. etiam in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 61. n. 16.

ΙΛΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΠΑΤΗΡ
ΛΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΔΗΜΟΘΟΙΝΗΣΑΣ

Vs. 4. Pitt. ΔΗΜοΘΤΙΝΠΕΛΣ.
Α]ἴλιος Διονύσιος πατήρ.
Αἴ]λιος Διονύσιος
δημοθοινήσ[α]ς.

g.

ΔΥΛΥΠΟΡΙΣ — Δυλύπορις?
ΠΑΤΑΧΑΙΡΕ — Πατᾶ χαῖρε.

Anne nomen est Thracium ut Ῥησκούπορις? Cf. n. 3795. ubi extat Διυδίπορις.

h.

Lapis quadratus Aeginae repertus prope solum, quod templi Veneris fuisse putatur.

ΕΥΟΑΜΙΔΗΣ

Εὐ[δ]αμίδης vel Εὐ[φ]αμίδης.

i.

ΕΥΡΥΒΟΤΟΣ — Εὐρύβοτος
ΤΕΙΣΙΔΟΣ — Τείσιδος.

k.

ΤΙΤΕΚΑΣΤΡΙΚΙΕ — Τίτε Καστρίκιε Θράσων,
ΘΡΑΣΩΝ — ἄλυπε, χρηστὲ
ΑΛΥΠΕΧΡΗΣΤΕ — χαῖρε.
ΧΑΙΡΕ — Cf. n. 2327.

l.

Columella sepulcralis a. 1830. Aeginae reperta.

ΜΑΧΑΛΙΑ — Μαχαλία?
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ — Διονυσίου
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

An Μα[σ]χαλία?

m.

ΝΙΚΩΝΟΣ — Νίκωνος.

n.

. ΣΜΙΚΩΝΟΣ — Σμίκωνος.

Potest idem titulus videri ac tit. *m*; sed res minime certa est.

o.

Ed. etiam in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 23. ex fastigio anaglyphi virum et feminam vestitu Romano repraesentantis; transcripserant Lenormantus et Virletus.

ΣΟΣΝΟΥ ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΑΓΥΝΗΑΥΤΟΥ
ΜΑΙΑ

Initio Galli ΟΛΕΝΙΟΥ.
[Ὁ δεῖνα] - - σ[θ]ένου?
Σατορνεί[ν]α γυνὴ αὐτοῦ [Ῥω]μαία.

p.

In vicinia tituli n. 2140. et in eodem quidem sepulcro, duo nomina haec leguntur, alterum in boreali, alterum in occidentali muro:

ΣΚΥΘΙΝΟΥ — ΘΕΟΓΕΝΙΣ
Σκυθίνου. Cf. n. 407. — Θεογενίς.

Prius nomen ex Virleti schedis editum est in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. sic: ΣΚΥΟΙΝΟΥ, atque in porta sepulcri prope D. Theodori atramento viridi in tectorio scriptum dicitur.

q.

ΕΥΤΥΧΟ — Εὐτύχε.

Post n. 2144. p. 176. insere:

2144. *b.*

Eretriae, inter parietinas veteris urbis; ed. Rossius et in Graecis diariis et in Ephemerid. Hal. (A. L. Z.) Intell. Bl. a. 1835. N. 35. p. 282.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Rossius monet secundum scripturae characterem titulum hunc eius esse aetatis, qua iam Macedonum reges potentes fuerint, inde a Philippo Alexandri patre. De supra scripto θεοί cf. ad n. 4. Pteleasius hic est Atheniensis ex pago cognominatus; quod quamquam fieri non solet in civitatibus ab Attica republica separatis, tamen in tanta Eretriae et Atticae vicinitate ferri potest, etiamsi tum Eretria non ab Atheniensibus possessa fuerit. Dianae quod memoratur templum non illud est Amarynthi, septem stadia distans Eretriâ, sed in ipsa urbe, ubi titulus repertus.

Θ Ε Ο Ι
ΕΛΠΙΝΗΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΦΑΝΟΚΛΗΣΦΑΝΙΑΔΟΥΠΤΕ
ΛΕΑΣΙΟΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΣΤΙ
ΠΕΡΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΕΡΕΤ
ΡΙΕΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑ
ΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚ
ΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΝΑΓΡΑΨ
ΑΙΔΕΚΑΙΕΝΣΤΗΛΕΙΛΙΘΙΝΕ
ΙΤΗΝΠΡΟΞΕΝΙΑΝΚΑΙΣ
ΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΤΗΣΑΡΤ
ΕΜΙΔΟΣΙΕΡΩΙΚΑΙΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΙΣΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΗ
ΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠ
ΡΩΤΩΙΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ

Θεοί.
Ἐλπίνης εἶπεν· Ἐπειδὴ
Φανοκλῆς Φανιάδου Πτε-
λεάσιος ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι
περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐρετ-
ριέων, ἐπαινέσαι αὐτὸν
καὶ εἶναι πρόξενον κα-
ὶ εὐεργέτην καὶ αὐτὸν κ-
αὶ ἐκγόνους· ἀναγράψ-
αι δὲ καὶ ἐν στήλῃ λιθίνῃ
τὴν προξενίαν καὶ σ-
τῆσαι ἐν τῷ τῆς Ἀρτ-
έμιδος ἱερῷ, καὶ εἶναι
αὐτοῖς πρόσοδον πρὸς τὴ-
ν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον π-
ρώτ[οις] μετὰ τὰ ἱερά.

2144. *c.*

Eretriae; ex schedis Rossii.

ΑΠΟΛΛΟΔΣ . . .	Ἀπολλόδω[ρος
ΑΠΟΛΛΩ	Ἀπολλω[νίου.

Post n. 2146. p. 176. insere:

2146. *b.*

Eretriae; ed. in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 236. et apud Le Bas Inscr. Gr. et Lat. (Inscriptions Grecques et Latines recueillies en Grèce par la Commission de Morée) Fasc. V. p. 228. Nos edimus potissimum ex schedis Pittaci.

Κ̅ν ΦΑΒΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΖΩΝ
ΝΟΥΜΗΝΩΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ

Vs. 1. Anthol. . . ΕΙΔΡΙΟΣ, Le Bas ΕΙΑΡΙΟΣ.

Κ(όϊντος) Φάβιος Μάξιμος ζῶν Νουμήνῳ Ἀσκλάπωνος.

Ut Ἀσκλάπων pro Ἀσκλαπίων est admodum vulgare, sic etiam Νούμηνος hic pro Νουμήνιος dictum est.

Ad n. 2151. p. 177. cf. correctionem notae meae n. 2310. positam, ubi docui verum esse Διονυσῷ. Praeterea cf. quae de nominibus Atticis demoticis monui ad n. 2144. *b.* in his Addendis. Post n. 2151. insere:

2151. *b.*

Chalcide Euboeae in basi parva; misit Rossius.

ΚΙΤΤΟΝΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ
.ΕΙΔΙΑΣΚΛΕΟΝΙΚΟΥ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

Κίττον Ἀρκεσιλάου
[Μ]ειδίας vel [Φ]ειδίας Κλεονίκου
τοῖς θεοῖς.

2151. *c.*

Lapis sepulcralis *ibidem*; misit Rossius.

ΣΤΡΑΤΩΝΣΤΡΑΤΩ
ΝΟΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Στράτων Στράτωνος
χρηστὲ χαῖρε.

2151. *d.*

In S. Triadha prope locum Psachna, qui situs est prope *Chalcidem* in septentrionem; misit Finlay.

ΛΓΝΩΣΙΟΣ	- - - [Ἁ]γν[ού]σιος,
ΔΡΥΕΥΣ	- - - - - εύς.

Sunt nomina duorum Atheniensium ex demis cognominatorum.

Post n. 2152. p. 177. adde:

2152. *b.*

Carysti, in hortis, tabula marmorea valde detrita, ad dextram mutila; ex schedis Prokeschii ab ipso ad nos missis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Initio Prokeschio tres fere versus evanuisse videntur. Reliqua ita fere videntur restituenda esse:

3 - - - - - - - - - - - - - - - μηνὸς Ποσε]ιδεῶν[ος τῇ δεῖνι, ἔδ-

4 οξ]εν Ἀ[λεξ]ανδρ[έ]ων τ[ῇ] βου[λ]ῇ κ[αὶ τῷ δήμῳ], εἰς[ηγησαμένου τὴν γ]νώμην [Δ]ιον[υ]σ[ο]κλέ[ους] το[ῦ] Β - - -

5 [ἐ]π[ιψηφισαμ]ένου δὲ Μενίσκο[υ] τ[οῦ .... ἀρχόν]των· Ἐπεὶ Ἀγαθόπους [τοῦ δεῖνος, καὶ - - - - - κ]-

6 αὶ [Ἱ]λαρ[ίδ]ας Ἱ[λά]ρου γραμ[μ]ατεὺς Καρύστιοι [ἄ]νδρε[ς] ἐν [δίκῃ τῇ ὑ]περ[β]α[λλ]ού[σ]ῃ [σ]υνεσ[τηκυίᾳ ἡμῖν πρὸς - - - αἱρε]-

7 θέν[τες δι]καστ[τ]αὶ δεδικάκασι παρ' [ἡ]μεῖ[ν κ]αλ[ῶ]ς καὶ ἀκο[λο]ύθως [τ]ο[ῖ]ς ν[όμοις, καὶ] πάντα πεποιήκ[ασ]ιν ἃ [ἐστιν ἄξια] τοῦ [τῆς πατρίδ]-

8 ος ἀ[ξ]ιώ[μ]α[τος κα]ὶ τοῦ τῆς πόλεως ἡμ[ῶ]ν με[γέθ]ους· ἀνενεώσαντο δὲ [καὶ] ἐν [τῇ β]ουλ[ῇ] καὶ τῷ [δήμ]ῳ καὶ ἐ[ν παν]η[γύρει τὰ καθεστῶτα]

9 ταῖς πόλεσιν [πρ]ὸς ἀ[λλ]ή[λο]υς συν[γ]ενικὰ δίκαι[α· ἐ]ποιήσαν[το] δὲ καὶ τὴ[ν ἐν τῷ δή]μῳ ἐπιδημία[ν] κ[ό]σμιον καὶ σώ[φρονα κα]ὶ π[ρόσφορον τῷ τῆς]

10 δικαστείας ἀ[ξιώ]ματι· [ὥ]στε τὸν [δ]ῆμον [μὴ] ἀπολει[πόμεν]ον [δεῖν ψηφί]σασ[θ]αι τὰς καθ[η]κούσας τιμάς· [δ]εδόχ[θαι] τῇ β[ουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ὅπως φαίνη]-

11 τα[ι ὁ δῆμο]ς ὅ[τι μ]ά[λιστα] τὴν πόλιν καὶ τοὺς προ-

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - ΙΔΕΩΝ - - - - - -
ƆΤΕΝΑ...ΑΝΔΡΩΝΤ.ΙΒΟΥ.ΗΚΛΑ.....ΙΟΕΙΣ...........ΕΝΩΜΗΝΛΙΟΝΙΣΚΛΕΩ...ΤΟΙΒ - - - -
ΠΝ...ΕΡ.ΜΕΝΟΥΔΕΜΕΝΙΣΚΟ.Τ..................ΤΩΝΕΠΕΙΑΓΑΘΟΠΟΥΣ - - - - - -
ΑΙΛΑΡΠ.ΑΣΙΜΡΟΥΓΡΑΜΑΤΕΥΣΚΑΡΥΣΤΙΟΙΔΝΔΡΕ.ΕΝ.......ΠΕΡΡΑΜΟΥΞΗΞΥΝΕΣ - - - -
ΘΕΝ..ΚΑΣ.ΑΙΔΕΔΙΚΑΚΑΣΙΠΑΡΜΕΙ..ΑΛΟΣΚΑΙΑΚΟ..ΥΘΩΣ.ΟΣΝ.....ΠΑΝΤΑΠΕΠΟΙΗΚΛΕΙΝΑ........ΤΟΥ - - - -
ΟΣΑΤΕΙΩΝΑ......ΙΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΟΝΕΙΒΟΟΥΣΑΝΕΝΕΩΣΑΝΤΟΔΕ...ΕΝΟΡΟΥΛΕΚΑΙΤΩ.ΙΚΙΩΚΑΙΕ.....Η - - - - -
ΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝ,ΟΣΑΜΗΥΣΣΥΝΕΝΙΚΑΔΙΚΑΙ..ΠΟΙΗΣΑΝ.ΔΕΚΑΙΤΗ...Ο...ΜΩΙΕΠΙΔΗΜΙΑΗΚ.ΣΜΙΟΝΚΑΙΣΩ....ΛΙΠ - - - -
ΔΙΚΑΣΤΕΙΑΣΑΡ...ΜΑΤΙΟΣΤΕΤΟΝΗΜΟΝ...ΑΠΟΛΕΙ.....ΟΝ........ΣΑΣΟΑΙΤΑΣΚΑΘΙΚΟΥΣΑΣΤΙΜΑΣΕΔΟΧΟΝΤΗΒ - - - -
ΤΑ.....ΣΟΝΠΑΜ..ΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΤΟΥΣΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣ......ΑΡΜΟΖΟΥΣΑΙΣΚΑΙΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΙΣΤΙΜΑΙΣ.ΕΣ - - - -
ΧΡΥΣΕΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙ....ΟΜΟ.....ΟΔΕΠΕΙΑΝΕΠΙΣΗΚΑΙΟΜΟΝ - - - - -
ΕΞΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΑΝΑΘΕΙΝΑΙΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΕΝΤΩΕΠΙΣ...ΟΤΑΤΩΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΟΝΤΟΠΩΚΑΙΕΠΙΓΡ...ΑΣΠΡΟΠΕΡ---
ΜΑΣΟΠΩΣΔΕΚΑΙΗΠΑΤΡΙΣΑΥΤΩΝΕΠΙΤΝΩΤΑΕΨΗΦΙΣΜΑ...ΤΗΣ.ΡΟΥ.ΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΙΣΑΝΔΡΑ---ΜΙΑ..ΑΠΟΣ---
ΓΡΑΦΟΝΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΣΗΜΑΝΘΕΝΤΗΔΗΜΟΣΙΑΣΦΡΑΓΕΙΔΙ

γεγραμμένους [τιμῶν ταῖς] ἁρμοζούσαις καὶ προσηκούσαις τιμαῖς, [ἐπαιν]έσ[αι τοὺς ἄνδρας καὶ στεφανῶσαι]
12 *χρυσέοις στεφάνοις· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τέκνοις καὶ [ἐκγ]ό[ν]ο[ις π]ο[λ]ε[ιτ]είαν ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμο[ίᾳ πολειτευομένοις]·*
13 *ἐξεῖναι δὲ αὐτοῖς ἀναθεῖναι καὶ ἀνδριάντας ἐν τῷ ἐπισ[ημ]οτάτῳ τῆς πόλεως ἡμ[ῶ]ν τόπῳ, καὶ ἐπιγρ[άψαι τ]ὰς προ[γ]ε[γραμμένας τι]-*
14 *μάς. ὅπως δὲ καὶ ἡ πατρὶς αὐτῶν ἐπι[γ]νῷ τὰ ἐψηφισμ[έν]α [ὑπὸ] τῆς [β]ου[λῆ]ς καὶ τοῦ δήμου τοῖς ἀνδρά-[σι, τὸν τα]μία[ν] ἀποσ[τεῖλαι ἀντί]-*
15 *γραφον τοῦδε τοῦ ψηφίσματος σημανθὲν τῇ δημοσίᾳ σφραγεῖδι.*

Decretum hoc alienae civitatis Carystii in sua urbe collocarunt, postquam id ab illa civitate per litteras missum est (vide extr.). Atque hinc potest coniectura fieri de iis, quae vss. 1-3. supra scripta erant, collato imprimis n. 3656. et aliqua ex parte n. 2671. Priorem titulum secutus scripseris fere sic: *Ἐπ' ἄρχοντος τοῦ δεῖνος Ἀγαθόπους τοῦ δεῖνος καὶ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος καὶ Ἱλαρίδας Ἱλάρου γραμματεὺς ἀποσταλέντες δικασταὶ ἀπήνεγκαν τόδε τὸ ψήφισμα παρὰ Ἀλεξανδρέων.* Decreti ipsius verba incipiebant ab eponymi designatione, quam de industria omisi; sequebatur dies mensis, qui est Posideon. Urbis, ubi decretum factum, nomen latet vs. 4. in elementis Α...ΑΝΔΡΩΝ. Fuit vero urbs haud exigua (vs. 8.): itaque non potest de Antandro cogitari. Non dubito quin sit *Alexandria* Troadis intelligenda; ad Alexandriam Aegypti id referri non potest quum alias ob causas tum ob mensis quod dixi nomen. Aetas tituli saeculo Augusteo non multo superior est: scatet enim ille ligatis characteribus. Hinc fit ut lacunarum spatia quot litteras contineant incertum sit; quamquam etiam ubi ligaturae locus non fuit, litterarum numerus non prorsus accurate notatus videtur. De singulis non multa dico. Vs. 5. nota insolentius medium *ἐπιψηφισαμένου*; conf. n. 2264. et in Addendis n. 2264. *b*. Vs. 6. malim *τῇ συνεστηκ.* sed articulo tamen non plane opus est. Vs. 7. quod exempli causa dedi *ἄξια* parum mihi placet. Potest *οἰκεῖα* substitui; Franzius coniicit *πεποιηκ. ἀνὰ λόγον τοῦ* cet. Attamen n. 3831. (T. III. p. 5.) diserte habetur: *ἐπεδήμησεν ἐν ἡμῶν τῇ πόλει παντὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀξίως τοῦ τε αὐτοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως.* Vs. 8. sub finem, ubi Prok. ΕΝΟΡΟΥΛΕ, pro priori Ο invitus dedi ΤΗ (Ꚍ); sed quid potest aliud hic scriptum fuisse? Ibidem istud *ἐν πανηγύρει* tantum exempli causa assumpsi. Quae vs. 10. extat vox *δικαστεία*, habetur in simili decreto n. 3184. Ibidem ΗΜΟΝ fuit ΔΗΜΟΝ, et posthac ΕΔΟΧΟΝ fuit ΔΕΔΟΧΘΑΙ. Vs. 11. pro ΟΝΠΑΜ.. dedi ΟΤΙΜΑΛΙ[ΣΤΑ], quod pertinet ad *τὴν πόλιν καὶ τοὺς προγεγρ. τιμῶν*: melius non novi. Vs. 14. extr. scripsi *τὸν τα]μία[ν*; possis etiam *τὸν γραμματέα* (ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ). Sed ut quaestori tribuitur aliquando et inscriptio et collocatio decreti (n. 2334.), ita potuit ei etiam hoc iniungi, ut exemplar decreti mitteret in aliam civitatem.

2152. *c.*

In loco Syrochoro ad parietinas veteris castelli ut videtur Veneti est basis (rupes opinor) alta pedes XXVI.S, lata pedes XXI.S, in qua haec est inscriptio. Locus hic est prope *Oreum* s. Histiaeam. Edidit Carolus Swan in libro cui index: Journal of a Voyage up the Mediterranean (Lond. 1826.), T. I. p. 195. Habeo etiam ex schedis Pittaci, qui falso tribuit Orchomeno, et ex schedis, quas Athenis misit Finlay.

ΔΕΞΙΚΡΑΤΕΙΑ	Δεξικράτεια
ΔΕΞΙΑΔΟΥ	Δεξιάδου
ΕΙΛΙΤΗΙ	......

Formam litterarum composui ex diversis apographis (Sw. vs. 1. Ξ, vs. 2. Ξ). Pitt. vs. 1. male ΔΕΞΙΚΡΑΤΕΣ, vs. 3. ΕΙΛΙΤΗΣ.

2152. *d.*

Prope *Oreum*; misit Finlay.

ΕΥΒΟΥΛΟΣΣΑΤΥΡΟΥ
ΑΙΧΡΙΣΛΥΚΙΝΟΥ

Εὔβουλος Σατύρου.
Αἴ[σ]χρὶς Λυκίνου.

2152. *e.*

Prope *Oreum*; miserunt Prokeschius et Finlay.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ	Θεόδωρος
ΑΡΧΙΟΥ	Ἀρχίου
ΑΛΕΥΣ	Ἁλεύς.

Finl. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Videtur potius Ἁλαεὺς fuisse, nomen Atticum demoticum, sive tum Histiaeam, quae posthac Oreos, tenebant Athenienses, sive Theodorus peregrinus fuit (cf. ad n. 2144. *b.* in his Addendis).

2152. *f.*

Prope *Oreum*; misit Finlay.

ΙΤΑΛΙΑ	Ἰταλία
ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΥ	Ἡγεστράτου.

2152. *g.*

Prope *Oreum*, in epistylio ut videtur columellae (columellam diserte appellat Swan, epistylium Finlay); ed. Swan l. c. ad n. 2152. *c.* p. 196. Habeo etiam ex schedis Finlayi.

ΜΕΝΥΛΛΙ . . . . ΤΙΜΑΣΙ . . .

Μενυλλί[δης] Τιμασι[θέου]?

2152. *h.*

Prope *Oreum*; misit Finlay.

ΦΙΔΟΞΕΝΗ	Φι[λ]οξένη
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ	Μητροδώρου.

2152. *i.*

In vicinia loci Syrochoro prope *Oreum*; ed. Swan l. c. ad n. 2152. *c.* p. 197. qui lapidem secum abstulit.

......Ο/ΟΥΑ......
.....WANΔΧΙΚ......
...ΘΗCΕΒΕΠΟΙΗCΑ Κ
....ΓΕΡΟΝΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙΤΕΘ....
ΟΥΤΟ
ΑΟΥΑΜΟWΕΔΟΥΝΛΙΗΡΟCΤΕΕ
ΧW✱C2ΔΛΙΤΗΔCΠΑΙWΛ..C
ΘΡΑΚΗCΜΕΝΚΛΕΙΝΗCΓΕΝΘCW....
FΟΥΤΘΗCΕΥCΕΚΑΛΟΥΜΗΝ
CΕΗCΔΝΡΕΓWΗΝFΟΥΡΕΠΑΦΡWΝΕCΘΛΕ....
ΕΙΗΜΑΜΑΙΚΑ
...ΝΙCΤWCΚΑΙΝΥΝΚΑΤΑΧΕΒJΝΙΕ
........ΘΗΡWΝ
.... ΠΕΝΘΟΥΤΛΚΩΘΛΠΤ...
.... ΛΙΠ~ΑΘΟΝΝF.......
.... ΤΟΝ............

Ἡ δεῖνα τῷ ἰδί]ῳ ἀνδ[ρ]ὶ [Γ.] Κ[ουρτίῳ] Θησεῖ ἐ[π]οίησα. κ[αὶ ἕτ]ερον οὐ βούλομ[α]ι τεθ[ῆναι εἰς τ]οῦτο [τὸ μνημεῖον· - - si quis contra fecerit], δοῦν[α]ι [π]ρο[σ]τε[ίμου τῷ φίσκ]ῳ ✱ σ̄ [κα]ὶ τῇ [γερουσί]ᾳ [τ]ῶ[ν Ὠρειτῶν ...

Hucusque titulus prosa oratione conceptus est. Vs. 7. Ꝛ est siglum distinctioni inserviens. Sequuntur versus, ex quibus primus hic est:

Θράκης μὲν κλεινῆς γέν[ο]ς ὤ[ν] (Γ. Κούρτ.) Θησεὺς ἐκαλούμην.

Romana nomina Γάϊος Κούρτιος extra versum interposita sunt. Reliqua restituere non possum; lin. 10. est ἐσθλὲ vel alia eiusdem vocis forma, lin. 11. extr. γυναῖκα, lin. 12. καὶ νῦν κατασχεθ - -, lin. 13. πενθοῦ[σα].

N. 2154. p. 178. in titulo *Sciathio* in fine lege: ἀνθ' ἧς ἦρξεν ἐπωνύμου ἀρχῆς. Notavit Le Bas ad inscriptionem, quam hic insero cum aliis quibusdam.

2154. *b.*

In *Sciatho* transcripsit Virletus Francogallus, in domo Nikolaki Kadschi Stamati, cuius fundamenta cum collocarentur, effossum hoc marmor nuperrime est; ed. Le Bas l. c. ad n. 2146. *b.* (in his Addendis) p. 229 sqq. cum notis.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΜΕΓΙCΤΟΝΚΑΙ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΑΛCΕΠΤΙΜΙΟΝ
CΕΥΗΡΟΝΠΕΡΤΙΝΑΚΑ
CΕΒΑCΤΟΝ·ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟCCΚΙΑΘΙ
ΩΝ·ΕΠΙΜΕΛΗCΑΜΕ
ΝΟΥΠΙCΤΟΥΤΟ'
ΥΑΚΙΝΘΟΥΑΝΘΗCΗΡ
ΞΕΝΕΠΩΝΥΜΟΥΑΡ
ΧΗC

Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Λ. Σεπτίμιον Σευῆρον Περτίνακα Σεβαστόν, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σκιαθίων, ἐπιμελησαμένου Πίστου το[ῦ] Ὑακίνθου ἀνθ' ἧς ἦρξεν ἐπωνύμου ἀρχῆς.

Diversam a n. 2154: hanc inscriptionem esse recte iudicavit Le Bas: docet hoc ipse utriusque textus; et quo tempore priorem edidimus, altera latitabat sub solo. Utra tamen antiquior sit non patet. Ceterum cf. not. ad priorem.

2154. *c.*

Sciatho in orientem sita est insula Skopelo, quam plurimi recte putant esse veterum Peparethum. Dicas quidem, Peparethum esse potius insulam quae nunc vocatur Piperi, ab Haloneso in orientem, et Skopelo esse Scopelum Ptolemaei et Hieroclis; sed haec ipsa non differt a *Peparetho*. Peparethum inde a M. Antonii aetate tenuerunt Athenienses, ut Sciathum et vicinas insulas. Quattuor huius insulae inscriptiones (n. 2154. *c-f.*) a Virleto repertas ed. Le Bas l. c. p. 252 sqq. Prima haec est posita nunc in scala horrei, in loco Glossa.

/ \ ı ı ı ΛΙΦııAKEIω
AVI ΟΥCCCEBACTONOΛΥΜΠı
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥCΤΗCCΕΛΕΙΝΟΥCΙωΝΠΟΛΕ
ΙΚΕCΙΟΣΝCΙΚΟΟıΜΧCΦΗΤΤΙΟC

Vs. 1. maioribus litteris scriptus est. Vs. 3. Le Bas ΟΛΧΙΕΙΕΥCCΕΛΑCΙΝΟΥCΙωΝΙωΛC; sed in Odofr. Mülleri diario repperi Burin Graecum in Scopelo repperisse inscriptionem, in qua legatur ἀρχιερεὺς τῆς Σελεινουσίων πόλεως: unde pauculas litteras emendavi.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τρ]α[ϊανὸν]
Ἀ[δρ]ι[αν]ὸ[ν] Σεβαστὸν Ὀλύμπι[ον]
ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Σελεινουσίων πόλε[ως]
Ἱκέσιος Ν[ε]ικο[φήμου] Σφήττιος.

Vs. 1. Le Bas omittit quod addidi Τραϊανόν; secutus sum titulos plurimos, in quibus hoc additur. Ubi extat ΛΙΦııΑΚΕΙω, substitui ΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟ. Vs. 2. Ἀδριανὸν debetur primo editori. Sed quod hic vs. 3. dedit ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Σεβαστῆς Ὑσίων Ἰωλκίου et vs. 4. καὶ Ἱκέσιος Νεικοτέλου Σφ. a vero aberrat longissime. Quae nos scripsimus sunt certissima. Hicesius Pontifex est homo Atticus; igitur Selinusiorum oppidum, quod hic memoratur, non potest Siciliae illa urbs notissima esse neque alia ex cognominibus, quae hucusque innotuerunt, sed debet fuisse in ipsa Scopelo sive Peparetho, quam constat tria oppida habuisse.

2154. *d.*

In *Scopelo s. Peparetho*; ed. Le Bas l. c.

ΙΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ	Αὐ]τοκράτορα Καί-
CΑΡΑΜ̄ΑΙΛΙΟΝΑΥ	σαρα Μ. Αἴλιον Αὐ-
ΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝCΙ	ρήλιον Ἀντων[ε]ῖ-
ΡΕΥC	[νον ὁ ἀρχιε]ρεὺς
ΦΙΛΛ	- - - - - Φιλ[ά]-
ΔΕΛΦΟCΟΚΑΙΧΑΙ	δελφος, ὁ καὶ Χαι-
ΡΕΛΙΑΝΟCΕΚΤΩΙ	ρ[αι]λιανός, ἐκ τῶ[ν]
ΙΔΙΩΝ	ἰδίων.

Vs. 4. quod ego dedi ἀρχιερεύς, petii ex n. 2154. *c.* Vocem Χαιραιλιανὸς debeo primo editori: causa nominis fuit, quod Philadelphus Aeliae Imperatorum familiae admodum addictus esset.

2154. *e.*

Ibidem in lapide ad recipiendam statuam supra excavato; ed. idem.

ΤΟΝΑ. ΥΔCΚΛΑΥΡΜΟΝΥΕΙΟΝ
CωCΑΝ Λ Υ ΙΑΞ.Ο ΑΤΟΙ
ΑΥΡΗΛΙ CΑΝΔΡΟC ΛΙΑΙΓΕΜω
ΟΙΠΑΙΔ C ΝΕΑΥΤωΝΠΑΤΕΡΑ
ΑΝΗCΤ CΑΝ Ψ . Β . Δ

Τὸν ἀ[ρχιερέα] Κλ. Αὐρ. [Δι]ονύ[σ]ιον Σωσάν[δρο]υ, [τὸν] ἀξ[ι]ο[λογώτ]ατο[ν], Αὐρήλι[οι Σώ]σανδρος [κα]ὶ Ἀ[ρτ]έμω[ν] οἱ παῖδ[ε]ς [τὸ]ν ἑαυτῶν πατέρα ἀν[έ]στ[η]σαν. ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς), δ(ήμου).

Vs. 1. C ante Κλ. videtur siglum fuisse, fortasse ⟨. De ἀρχιερεῖ cf. praecedentes titulos. Vs. 2. post CωCΑΝ nulla videtur lacuna esse. Le Bas dedit Σώσανδρον et vs. 3. extr. [Ἡ]γέμω[ν]: cetera recte restituit.

2154. *f.*

Ibidem in anaglypho repraesentante virum Romanum, dextra pectori appressa sub toga, sinistra pendente, comitante servo baculum gestante lictoris instar, cuius ad sinistram est femina brachiis consertis et caput innixa manui. Edidit Le Bas l. c.

ΑΦΡΟΔΙΕΣ·ΙΑ>ΜΕΝΑΝ
ΛΡΟΥΠΕΠΑΒΗΕΙΑ7

Ἀφροδ[ει]σία Μενάν[δ]ρου Πεπα[ρ]η[θ]ία.

Cave hinc colligas insulam Skopelo non esse Peparethum, quod indigenis non soleat nomen gentilicium addi: nam tituli hi insulae Scopeli videntur omnes in parietinis Selinuntis oppidi reperti esse, ubi quae sepulta erat Aphrodisia, non Selinuntis sed Peparethi oppidi civis erat, ideoque additum habet gentilicium.

Ad n. 2157. et 2158. p. 180. et 181. quae de mystis dixi, ea correxi ad n. 3663.

N. 2160. 14. p. 182. Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 241. coniicit Βί[θ]υς; cf. nos T. II. p. 440. *b.* n. 2622.

N. 2161. *b.* p. 184. in eadem theca sepulcrali, eaque prope xv pedes alta et admirabili arte ex lapide granite facta, scriptum esse in qua n. 2163. *b.* nuntiavit mihi Prokeschius litteris a. 1838. ad me datis; unde patet tres ibi sepultos fuisse, Aurelium Herodotum et filiam Aureliam Europam Eutychis uxorem et aliam illius filiam, ad quam refertur n. 2161. *b.* Atque hic quidem titulus multo longior est quam exemplum olim a nobis editum. Plenius apographum a. 1832. ex schedis Prokeschii Friburgi Brisgaviae a sese transcriptum misit Welckerus Bonnensis; hoc nunc edo paululum correctum ex variis lectionibus, quas Prokeschius ipse a. 1838. mecum communicavit.

ΣШΜΑΚΟΡΗΣΑΡΠΑΧΘΕΝΑΝΗΛΙΚШΝΥΣΙΘΗΘΙΡΙΝ
ΠΑΡΘΕΝΘΥΑΝΘΘΦΟΡΘΥΤΥΜΒΘΣΘΔΕΙΚΑΤΕΧΕΙ
ΨΥΧΗΔΑΘΑΝΑΤШΙΒΘΥΛΑΙΣΟΙΛΗΘΜΙΘΣΕΣΤΙΝ
ΑΣΤΡΘΙΣΚΑΙΙΕΡΘΝΧШΡΘΝΕΧΕΙΜΑΚΑΙШΝ
ΘΥΔΕΠΙΚΡΘΝΜΘΙΡШΜΜΠΘΝΕΚ....ΠΘΥΔΡΔΥΙ.ΙΗΘΗ
ΑΝΘΘΥΓΗΙШΡΙ..ΒΑΡΧΘΣΛΙΕ.....
ΑΛΛΑΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΘΥΠΗΙΣΜΕΝΘΥΠΙΙΑΥΙΘΥ
ΓΕΙΝΑΜΕΝΘΣ..ΕΣΛΠΣΡΙΘΘΣΕΘΜ....ΛΕΙΨΕΤΘΚΕΥΣΙΝ

ΑΥΡΠΑΙΔΘΣΗΡШΗΡΘΔΘΤΘΥΠΡΘΣΦΙΛΗΣ ΧΑΙΡΕ

Lin. 9. pro ΑΥΡ varia lectio in schedis a Welckero tractatis annotatur ΑΥΡΑ, et ΗΡWC pro ΗΡШ. Minusculis ex hoc apographo apposuit Welckerus in Musei Rhenani a sese et Naekio editi T. I. (a. 1838.) p. 286-289. additis notis accuratis. Iam quum vs. 1. extr. quod olim editum est ἀνηλίκῳ εὐθαλεῖ ὥρῃ non conveniat ductibus traditis, Welckerus noster scripsit ἀνήλικον [Αἰνεσιδώρης]: in quo non dissimile veri dicas ἀνήλικον, Ш mutato in Ο, quae forma paulo ante comparet; contra puellae nomen longe aliud fuisse paulo post docebo. Verum puto ἀνηλίκων ὑ[π]ὸ [Μ]οιρ[ῶ]ν, hoc est *a fato praematuro*. Vocis ἀνηλίκων paenultima male producta est. Reliqua usque ad vs. 4. sunt recte a Welckero pridem ita restituta ut edidi p. 184. De ἀνθοφόρῳ vs. 2. confer n. 2162. Vs. 3. pro ΟΙΛΗΟΩΙΟC in marmore esse necesse est ΦΙΔΗΜΙΟC. Vss. 5 sqq. maxima ex parte restituit Welckerus Mus. Rhen. l. c. excepto fine versus quinti et secunda parte versus sexti, ubi quae coniecit vix vera sunt. Appono quae mihi videntur probabilia esse:

οὐδὲ πικρὸν Μοιρῶμ μ[ίτ]ον ἔκφυγε[ν], οὐδ[ὲ] δύ[στην]ο[ν]
ἀνθοῦ[σ]η[ς] ὥρ[ης κ]αρ[π]ὸς [ἀν]ε[στεφάνου].
ἀλλὰ τρισκαιδεκάτου π[ερ]ι[τελλο]μένου [ἐν]ιαυ[τ]οῦ
γειναμένο[ι]ς [μ]έ[γα] π[ένθ]ος ἑο[ῖ]ς [κατέ]λειψε τοκεῦσιν.

Vs. 5. dictionem Μοιρῶν μίτον οὐκ ἔφυγεν Welckerus illustravit exemplis n. 3685. 5. et Append. Anthol. Palat. n. 313. 5. qui titulus suo a nobis loco repetetur. Vs. 5. extr. pro ΔΕΔΥCΤΗΝΟΝ legitur ΔΡΔΥΙΙΗΟΗ, in quo illud latere iudico nihil moratus vitium metri, quo laborat etiam vs. 7. Vs. 7. videtur ΠΕΡΙΤΕ[ΛΛΟ]ΜΕΝΟΥ scriptum fuisse, transcribentis vero oculi ab ΛΛ ad Μ aberrasse. Quae subscripta sunt, in iis ΑΥΡΠΑΙΔ vix aliud est atque ΑΥΡΗΛΙΑ; quod residuum est ΟCΗΡШ est ΘΕΑΝШ vel simile. Sic prodit haec lectio:

Αὐρ[ηλία Θεαν]ὼ Ἡροδότου, προσφιλὴς χαῖρε.

Post n. 2163. *b.* p. 185. insere:

2163. *c.*

Thasi, in theca sepulcrali; misit nobis Prokeschius.

- - - - - ΠΟΥΤΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΚΑΙΚΟΣ
- - - - - ΤΕΩΕΙΔΙΠΠΩΤΩΚΟΣΜΟΠΟΛΕΙΚΑΙ............
- - - - - ΥΤΟΥΠΑΣΙΤΡΑΤΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΗΡΟΣ - - -

Ὁ δεῖνα - - - - ἵπ]που τοῦ ἀρχιερέως καὶ γυμνασιάρχου καὶ κοσμοπόλεως] - - - - - ῳ [Φ]ειδίππῳ? τῷ κοσμοπόλει καὶ - - -
Ὁ δεῖνα - - - - ο]υ τοῦ Πα[ισ]τράτου τοῦ Διονυσίου, ἥρ[ω]ς [χρηστὲ χαῖρε.

Vs. 3. incipit nova inscriptio, quae refertur ad nepotem vel pronepotem vel adeo abnepotem Paestrati illius, quem tenemus n. 2163.

2163. *d.*

Thasi in theca sepulcrali marmorea; ed. in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 235. sed pessime. Habeo praeterea ex schedis Iatridis, musei Aeginaei inspectoris, missis a Rossio, et ex schedis Prokeschii ab ipso missis.

ΠΟΛΙΑΔΗΣΣΩΣΙΩΝΟΣ
ΥΙΟΣΤΗΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
- - - - - -
- - - - - -
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΧΑΙΡΕ

Prokeschius uno scripta versu haec exhibet eoque continuo; reliqua exempla post ΟΥΣΙΑΣ magnam, ante ΧΑΙΡΕ exiguam lacunam offerunt: et ex Ἰογ. Ἀνθολ. quidem patet fuisse quinque versus, eosque, qui supersunt, sic ut feci divisos. Ceterum Prokeschii lectionem dedi, mittoque pessimas varietates; formam tamen litterarum reddidi ex schedis Iatridis.

Πολιάδης Σωσίωνος, υἱὸς τῆς γερουσίας - - - - καὶ ἀρχιερεύς, χαῖρε.

2163. *e.*

Thasi; ed. ibid. habeoque ex iisdem insuper Iatridis schedis.

.ΣΑΤΥΡΟΣΠΟΛΥΔΑΜΑΔΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΘΑΣΟΝΕΔΡΑΣΕΝ

Σάτυρος Πολυδάμα Διογένους - - - -

Videtur unus homo appellari, ita ut Διογένους sit pro τοῦ Διογ. Secundus versus explicari nequit. Coniectum est Θάσιος vel Θασίων; sed neutrum satisfacit. Possis legere? Θ[ρ]άσ[ω]ν ἐ[πόη]σεν.

2163. *f.*

Thasi; ed. ibid. habeoque ex iisdem Iatridis schedis.

ΤΕΡΨΙΣΘΕΑ. ΣΟΣΗΜΙΤΕΛΕΑ
ΔΟΣ

In Anthol. editur ΘΕΑ(σον)ΟΣ. Videtur scribendum: Τέρψις Θεά[νορ]ος - - -

2163. *g.*

Thasi; ex iisdem Iatridis schedis.

ΗΝΙΟΔΔ, ΦΙΛΗΣ, ΠΩΛΛΑΜΗΝΙΟ
ΤΕΡΤΙΜΙΝΙΧΑ

Vs. 1. videtur Πώλλα Μηνίου, vs. 2. Τερτία Μηνίχα fuisse.

Titulum *Lesbium* n. 2166. p. 185 sqq. tractavit Franckius, Richtersche Inschriften p. 245-285. quando nostri operis hanc partem nondum legerat. Ille rettulit ad aetatem Alexandro Magno superiorem, eamque Isocratis; et tum sane exules Mytilenas reducti sunt, non tamen rege aliquo auctore et adiutore. Regem vero n. 2166. memoratum perperam Franckius putabat sacrificulum esse (conf. nos T. II. p. 461. *a.* extr.). Idem accentuum et spiritus rationem plane in Aeolicam normam redegit; ego de industria aliquid de ea remisi, ut aliis locis (cf. T. I. p. 719. *b.* T. II. p. 850. *b.*). Restitutionem tituli parum cessisse iudico viro multis nominibus laudando; sed vs. 25.

probo eius supplementum ὁμο]νόεντες, et vs. 28. retinendum esse ἀγρέθεντες s. ἀγρεθέντες dixi ad n. 3524. p. 850. *b.* ubi simul correxi quod p. 189. *b.* 5. scriptum est. Vs. 31. quod retinui προτάνιος, id confirmatur nunc titulo Lesbio Deli posito, quem edidi infra n. 2265. *b.* Novum apographum misit Kiepert, ex quo patet ordines litterarum tam verticales quam planos lineis tenuibus ita distinctos esse, ut singuli characteres singulis quadratis insculpti sint. Pro Ο et Θ ut plurimum est ο et ⊙. Nova eademque memorabilis varietas nulla inest praeter has: vs. 25. init. ΝΘΕΝΤΕΣ, vs. 26. init. ΤΑΙΣΔΙ cet. vs. 27. init. ΠΛΑΙΤΑΙ cet. vs. 28. ΦΕΡΟΝΤΟΝ (φέροντον, recte opinor, iudice etiam Ahrensio de dial. Aeol. p. 130.), vs. 31. init. ΤΕΛΘ cet. et mox ΣΜΙΘΙΝΑ prytanis nomen: idem habet Richterus, ac fortasse id verum est, et cetera deinceps aliter restituenda sunt ac feci; tum vs. 34. ΕΝΤΑΙΕΙΚΟΙΣΤΑΙΤΩΜΗΝΝΟΣ, sed primo Ο quasi deleto vel oblitterato (si tamen hoc est pro εἰκοστᾳ, vs. seq. paulo aliter scribendum est ac feci); vs. 36. extr. ΚΑΤΕΛ; vs. 37. ante lacunam ΤΟ et in fine Τ pro Π, ut correxi; vs. 38. ubi ΟΕΙΣΕΝ habeo, est ΟΕΙΠΕΝ, quod cum aliis hoc loco lectionibus defert ad ὀείγην, ut scribit Ahrens l. c. p. 112. porro vs. 39. extr. ΟΔΑΜΟΣ··ΞΑΤΟΟΤΕΕ; vs. 40. extr. ΒΑΣΙ, ut correxi; vs. 41. init. ΙΟΝ, et in fine ΤΑΙΘΥΣΙΑΙΚΑΙ, quod καὶ si verum est, debet versus insequens aliter ac feci expleri; vs. 43. ΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙΤΟΙΣΑ; vs. 44. ΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΑΣ.

Post n. 2166. p. 189. adde:

2166. *b.*

Postquam haec Addenda prope iam absoluta erant, a Kieperto, iuvene doctissimo, Lesbiae inscriptiones haud paucae, quas nuperrime ex lapidibus diligentissime transcripsit, nobiscum communicatae sunt. Earum pars iam edita in opere nostro est; contuli igitur nova apographa cum editis exemplis, ut ad n. 2166. videre licet et deinceps in aliis. Ineditarum paucae ita mutilae sunt, ut eas omittendas censuerim: ceteras refero ex ordine. Prima haec in magno marmore quadrato scripta est, eoque undique fracto, quod prope parietinas *Eresi* in metochio D. Lucae s. στὸν Χριστὸν ad puteum iacet.

ΠΛΕΤΑΤΑ
ΕΚΛΑΙΣΕΕΚΤΑΣ
· οΣΠΑΝΔΑΜΙΤΑΙ
ΣΓΥΝΑΙΚΑΣΚΑΙΤ
ΥΓΑΤΕΡΑΣΣΥΛ
ΡΞΕΕΙΣΤΑΝ
ΙΝΚΑΙΕΙΣΞ ΙΝ
ΔΙΣΧΙΛΙοΙΣΚΑΙ ΔΙ
ΚοΣΙοΙΣΣΠΑΑΤΗΡΑΙΣ
ΔΕΠοΛΙΝΚΑΙΤΑΙ:Α
ΠΑΣΑΙΣΜΕΤΑΤΩΝ
ΛΙΣΤΑΝΕΝΕΓΡΗΠο
ΛΙΣΥΓΚΑΙΙΚΑΙΣΕ
ΣΜΑΤΑΤΩΝΠΑΣΙ
ΡΙΝΝΑΜΜΕΝΑΥΤοΝ
ΡΥΠΤΑΙΤ ΙΠΠ
ΑΤΑΝΔΙΑΓΡΑΨΑΝΤ
ΑΣΙΛΕΩΣΑΛΕΞΑΝΔ
ΑΙΤοΙΣΠο Σ
ΕΚΑΤΑΨΑΦΙΣ
ΥΤ_ ΑΝΑΤοΣ
ΜΑΣΑΜΕΝ Ι
ΩΤΑΝΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΙΝΠοΗΣΑΣοΣΙΔΙΑ
ΕΙΡΩΤΩΝΤΑΣΤΗΝΑ
ΡοΠοΝΔΕΤΕΙΑΥΤο
οοΑΝΗΝΛΑΤΙΣοΣΙΑ
ΑΙΣΥΠΑΓοΡΑΙΣΤΑ
ΠοΛΙΝΔΕΚΑοΣΤΗΝ
ΜοΣ ΑΝΤΕΣΑ
ΑΛΥΚΕΙοΝ
ΓΗΣΑΙΣΤ
ΚΕΛΥΠΑ

Initio videntur versus connecti posse fere in hunc modum: ἐκ[άλε]σε ἐκ τᾶς [πόλι]ος πανδάμι ταὶς γυναῖκας καὶ τ[αὶς θ]υγατέρας συλ - - - ξε εἰς τὰν [πανάγυρ]ιν καὶ εἰς τ.ν - - - δισχιλίοις καὶ [πεντα]κοσίοις σ[τ]άτηρας: sed tamen sunt, quae huic restitutioni non faveant, neque in seqq. versus ita coniungi queunt. Vs. 10. habes δὲ πόλιν καὶ - -, vs. 11. πάσαις μετὰ τῶν - - et ut proxima omittam, vs. 18. β]ασιλέως Ἀλεξάνδ[ρω, 19. κ]αὶ τοὶς πο[λίται]ς vel τοῖς πο[λίται]σ[ι, 20. κατὰ ψάφισ[μα vel pluralem, 23. τὰν δευτέραν, 24. ποήσασθ[α]ι? 25. εἰρωτῶντας etc.

2166. *c.*

Mytilenis; ed. in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 154. plane ita ut reddo, sed per errorem adiunctum titulo n. 2182. quocum nihil hic commune habet. Distincta ibi vocabula sunt, quae continua dedi. Versuum divisio videtur fortuita neque ea esse, quae in lapide facta erat.

. . . . ΣΑΛΕ . . . ΑΝΔΡΩ . . . . ΩΡΑΣΤΑΙΠΟΛΙΚΑ . . . ΑΛΞΑΝ
ΔΡΟΣΔΙΑΛ . . . Γ . . ΩΝΒΙΟΝΦΙΛΙΠΠΟΣΑΛ . . . ΞΑΝ
ΔΡΟΣΟΑΛΕΞΑΝΔΡΩ . Τ . . . ΑΝΠΑΡΕΛΑΒΟΝΘΕΡΣΙΠ
ΠΟΣΕΩΝ . . βασΙΛΗΕΣΣΙΦΙΛΟΣΚΑΙΤΟΙΣΣΤΚΟΤ . . .
ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΙΜΑΚΕΔΟΝΕΣΣΙΜυριΩΝΑΓΑΘΩΝ
ΑΙΤΙΟΣΓΕΓΟΝΕΤΑΙΠΟΛΙΑντιπΑΤΡΩΓΑΡΕΠΙΤΑΞΑΝ
ΤΟΣΧΡΗΜΑΤΑΕΙΣ . . . . ΤΟΜΠΟΛΕΜΟΝΕΙΣΦΕΡΗΝ
ΠΑΝΤΩΝΤΩΝΑΛΛΩΝΕΙΣΦΕΡΟΝΤΩΝΘΕΡΣΙΠΠΟΣ
ΠΑΡΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΡΟΣΤΟΙΣΒΑΣΙΛΗΑΣΚΑΙΑΝ
ΤΙΠΑΤΡΟΝΕΚΟυφΙΣΣΕΤΑΜΠΟΛΙΝΕΠΡΑΞΕΔΕ
ΚΑΙΠΡΟΣΚΛΕανδρΟΝΠΕΡΙΤΑΣΕΙΣΚΥΠΡΟΝ
ΣΤΡΑΤΕΙΑΣΚΑΙΕ . . . . ΜΕΓΑΛΑΣΔΑΠΑΝΑΣΕΙΣΜΙ
ΚΡΟΝΣΥΝΑΓΑΓΕ . . . .

\- - - - - - - - - -
βασίληο]ς Ἀλε[ξ]άνδρω .... τᾷ πόλι. κα[ὶ ὅτε] Ἀλ[ε]-
ξάνδρ[ω] διαλ[λάξαντος τὸ]ν βίον Φίλιππος [καὶ Ἀλέ]-
ξανδρος ὁ Ἀλεξάνδρω τ[ὰμ βασιλεί]αν παρέλαβον, Θέρ-
σιππος ἐὼν [τοῖς βασ]ιλήεσσι φίλος καὶ τοῖς στ[ρ]ο-
τ[άγοισι] καὶ τοῖς ἄλλοισι Μακεδόνεσσι, μ[υρί]ων ἀγά-
θων αἴτιος γέγονε τᾷ πόλι· Ἀ[ντιπ]άτρω γὰρ ἐπι-
τάξαντος χρήματα εἰς τὸμ πόλεμον εἰςφέρην, πάντων
τῶν ἄλλων εἰςφερόντων Θέρσιππος παργενόμενος πρὸς
τοὶς βασίληας καὶ Ἀντίπατρον ἐκο[ύφ]ισσε τὰμ πόλιν,
ἔπραξε δὲ καὶ πρὸς Κ[άσανδρ]ον περὶ τᾶς εἰς Κύπρον
στρατείας καὶ ε[ἰςφόρας, καὶ] μεγάλας δαπάνας εἰς μί-
κρον συνάγαγε - - - - - -

Dialectus Aeolica quidem sed valde temperata est: posui etiam accentus Aeolicos, ac statim initio *βασίληος* et vs. 9. *βασίληας*, quum olim tales voces in paenultima circumflexas dederim. Titulus cuius aetatis sit, sponte patet; laudatur a Mytilenaeis Thersippus, quod bene de illis meruerit apud Alexandrum M. et postea apud Philippum Aridaeum et Alexandrum Alexandri ex Rhoxane filium, qui hic *οἱ βασιλεῖς* vocantur ut alias (Plutarch. Eumen. 12.), postremo opinor apud Cassandrum. Vs. 1. fuit fortasse [δ]ωρ[έ]ας, id est δωρεάς. Vs. 7. ante *τὸμ πόλεμον* eximenda lacuna est. Tum *τῶν ἄλλων* refer ad civitates praeter eam, quam sumptu liberavit Thersippus. Vs. 11. probabile iudico latere Cassandrum Antipatri f. Cypria expeditio videtur a Cassandro imperata esse, quum Ptolemaeus ac Lysimachus et Cassander se coniunxissent contra Antigonum (Diod. XIX, 57.); hic enim tum etiam Cyprum in potestatem redigere conabatur (Diod. ibid. 57. 59.): quamquam copiarum Cassandri nulla in Cypriis illis rebus mentio fit (vide Diod. ibid. 62.).

Post n. 2167. p. 190. insere:

2167. *b*.

Ex parietinis *Methymnae*, in loco Molyvo, in D. Michaëlis Taxiarchi, lapis praeter sinistram undique fractus; misit Kiepert.

ΙΝΩ
ΙΕΝΕΙΕΠΙ
ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΙ
ΠΟΛΕΩΣΑΡΕΤΗ
ΗΣΕΙΣΑΥΤΟΥ
ΝΚΑΙΜΕΤΑ
ΣΟΝΤΑΣΟΤ
ΘΡΑΙΚΙΑΣΤΑΠΟΛ
ΞΛΕΣΑΝΤΑΚΑΙΤ
ΩΝΕΠΙΜΕΛΗΘΕ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥ
ΝΟΥΣΤΟΥΤΟΥΣΚ
ΒΙΟΥΤΟΥΕΑΥΤΟ
ΤΩΝΚΗΡΥΓΜΑΤΩ
ΟΥΣΤΟΥΣΕΝΕΣΤΗ
ΓΕΩΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΛ
ΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙ
ΕΜΕΝΟΣΑΝΑ
ΟΙ

\- - - - - - -
.. ενει, ἐπ[αινέσαι τὸν δεῖνα τοῦ δεῖ-
νος] Σαμοθράκι[ον, τὸν εὐεργέτην τ-
ῆς] πόλεως, ἀρετῆ[ς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-
ας τ]ῆς εἰς αὐτού[ς - - -
\- - ν καὶ μετα - - -
\- - - σοντας οτ - - [Σα-
μ]οθρακίας τὰ πολ - - -
τ]ελέσαντα καὶ τ[ῶν - - -
. ων ἐπιμεληθέ[ντα - - -
. ὑπάρχειν δὲ αὐ[τῷ παρ' ἡμῖν τοὺς ἐπαί-
νους τούτους κ[αθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν δι-
ὰ] βίου τοῦ ἑαυτο[ῦ. ἐπιμεληθῆναι δὲ
τῶν κηρυγμάτω[ν τῶν κατ' ἔτος τοὺς στρατηγ-
οὺς τοὺς ἐνεστη[κότας μετὰ τοῦ γραμμα-
τ]έως· ἀναγράψαι δ[ὲ τόδε τὸ ψήφισμα
εἰς στήλην λιθί[νην καὶ ἀναθεῖναι εἰς - - -
τ]έμενος, ἀνα - - - - -
\- - - - - - - -

Haud dubie Methymnaei hoc decreto collaudant Samothracium aliquem. Quae inde a vs. 10. restitui, certe sententiam assequuntur; sed quae a vs. 5. usque ad vs. 10. scripta erant, de iis quum varia proferri possint, nolo quidquam proponere.

2167. *c*.

Indidem, ibidem in marmore candido in ecclesia D. Panteleemonis; misit idem.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Supra et maxime ad dextram lapis mutilus est; ad sinistram vss. 5-8. nihil intercidit; vs. 19. esse ultimum docet delineatio.

\- - - - - - -
.. ανθρω[π - - - - - -
.. ἀνάγει - - - - - - [στή-
λ]ας λιθίνας δ[ύο, καὶ στῆσαι τὴμ μὲμ μίαν παρ' ἡ-
μῖν ἐν τῷ ἱερῷ - - - - - -
ἐν τῷ ἐπιφανεσ[τάτῳ τόπῳ, τὴν δὲ ἑτέραν
ἐμ Μηθύμνῃ ἐν ᾧ [ἂν ἄριστα φαίνηται Μηθυ-
μναίοις ἀποδεῖξ[αι ἱερῷ ἢ ἄλλῳ τόπῳ κα-
θι]ερωθῆναι. τὸ δὲ [ψήφισμα τὸν πρεσβευτὴν
ἀφ]ικόμενον εἰς Μήθ[υμναν τῷ τε πρυτάνει ἀπ-
οδοῦ]ναι, καὶ ἐπελθ[ό]ντα ἐπὶ τὴν [βουλὴν καὶ τὸν
δῆμ]ον παρακαλεῖν Μηθυμναίους [εὔνους ὄντ-
ας] καὶ φίλους τοῦ δήμου, καὶ ἀπολογί[σασθαι πε-
ρὶ τ]ῆς τοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀποσταλ[έντος ὑπὸ
Μηθ]υμναίων καλοκἀγαθίας καὶ δικ[αιοσύνης, ὥς-
τε αὐ]τοὺς ψηφίσασθαι, ὅπως καὶ παρ' [αὐτοῖς τὸ
κήρυγμ]α τῶν στεφάνων γένητ[αι - - -
\- - - κ]αὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς στή[λης - -
\- - - Κλεοσθένης Ἀρισ[τ - - -

ΙΕ
ΑΝΘΡΣ
ΑΝΑΓΕΙ
ΛΣΛΙΘΙΝΑΣΔ
ΜΙΝΕΝΤΩΙΙΕΡΣ
ΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣ
ΕΜΜΗΘΥΜΝΗΙΕΝΣ
ΜΝΑΙΟΙΣΑΠΟΔΕΙΞ
ΕΡΩΘΗΝΑΙΤΟΔF
ΙΚΟΜΕΝΟΝΕΙΣΜΗ ΛΙ Λ
ΝΑΙΚΑΙΕΠΕΛΘ ΝΓΑΕΠΙΤΗΝ
ΟΝΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝΜΗΘΥΜΝΑΙΟΥΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΥΣΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙ
ΛΗΣΤΟΥΔΙΚΑΣΤΟΥΤΟΥΑΠΟΣΤΑΛ
ΥΜΝΑΙΩΝΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΔΙΚ
ΤΟΥΣΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙΟΠΩΣΚΑΙΠΑΡ
ΙΑΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΝΓΕΝΗΤ ΙΙ
ΑΙΗΑΝΑΘΕΣΙΣΤΗΣΣΤΗ
Ι ΚΛΕΟΣΘΕΝΗΣΑΡΙΣ

Hoc plebiscito civitas nescio quae honores decreverat Methymnaeo, qui a Methymnaeis missus erat, ut in illa civitate iudicaret. Supplementa nostra, qui tenor decreto fuerit, docent; ceterum nonnulla sunt incerta. Imprimis vs. 14. init. male me habuit Λ, quod vellem retinere potuissem, quum Kieperti apographa diligentissime facta sint.

2167. *d.*

Mytilenis iuxta portam australem aulae templi D. Therapontis s. Therapii, in muro, marmor candidum supra fractum, infra integerrimum (nam sub ultimo versu vacuum spatium comparet haud exiguum), characteribus perscriptum minutis et negligenter quidem sed tamen profunde incisis, lectu tamen hinc inde difficillimis; ex schedis Kieperti.

ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝΝΟΜΙΖ
ΡΙΣΤΙΑΝΕΠΙΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙΔΕΤΗΣ
ΟΙΚΕΙΑΣΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣΟΤΙ
ΘΕΟΙΣΟΥΡΑΝΙΟΙΣΟΤΕ ΚΟΣΙΔΟ
ΣΕΙΣΚΑΙΘΕΩΝΥΠΕΡΟΧΗΝΚΑΙ
ΚΡΑΤΟΣΕΧΟΥΣΙΝΟΥΔΕΠΟΤΕΔΥ
ΝΑΤΑΙΣΥΝΕΞΙΣΩΘΗΝΑΙΤΑΚΑΙ
ΤΗΤΥΧΗΤΑΠΙΝΟΤΕΡΑΚΑΙΤΗΦΥ
ΣΕΙΕΙΔΕΤΙΤΟΥΤΩΝΕΠΙΚΥΔΕΣ
ΤΕΡΟΝΤΟΙΣΜΕΤΕΠΕΙΤΑΧΡΟ
ΝΟΙΣΕΥΡΕΘΗΣΕΤΑΙΠΡΟΣΜΗΔΕΝ
ΟΜΟΣΟ ΙΟΙΣΙΝΑΓΡΟΝΕΠΙΠΑΝ
ΙΝΔΥΝΗΣΟΜΕΝΩΝΕΛΛΕΚΕΙΝ
ΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΡΟΘΥΜΙΑΝ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΝΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ
ΕΣΑΥΤΟΝΣΥΓΧΩΡΗΣΑΙΕΝΣ
ΚΙΑΑΥΤΟΥΔΕΛΤΟΝΑΝΑΘΕΙΝ
ΚΑΙΕΝΤΩΚΑΠΕΤΩΛΙΩΑ
ΗΣΤΗΛΗΝΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗΦ
ΤΟΣΕΧΟΥΣΑΝΤΟΑΝΤΙΓΡΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΙΔΕΠΕΡΙΑΥ
ΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΙΣΤΗΤΕΣΥΓ
ΤΩΚΑΙΤΑΙΣΙΕΡΕΑΙΣΤΗΣΕ
ΑΣΚΑΙΙΟΥΛΙΑΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟ
ΚΑΙΟΚΤΑΙΑΤΗΑΔΕΛΦΗΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΣΙΚΑΙΑΛ
ΛΟΙΣΠΕΜΦΘΗΝΑΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΟΝΑΠΟΧΡΥΣΩΝΔΙΣΧΙΛΙΩΝΟΝ
ΚΑΙΑΝΑΔΟΘΗΝΑΙΥΠΟΤΩΝΠΡΕΣ
ΒΕΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΙΔΕΕΠΑΥ
ΤΟΥΚΑΙΤΗΣΥΓΚΛΗΤΩΤΟΥΣΠΡΕΣ
ΒΕΙΣΠΡΟΣΕΝΗΝΕΓΜΕΝΗΣΑΥΤΗΣ
ΤΗΠΟΛΕΙΣΥΜΠΑΘΕΣΤΑΤΑΚΑΙ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΟΥΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ
ΟΙΚΕΙΩΣ

Vs. 12. valde oblitteratus esse dicitur; primum N posse etiam K esse, posse etiam ΟΜΟΙΕΙΝΑΥΤΟΝ legi. Vs. 13. duae priores litterae incertae esse dicuntur.

\- - - - - - - - -

εὐεργεσιῶν νομι[ζομένην? εὐχα]ριστίαν. ἐπιλογίσασθαι δὲ τῆς οἰκείας μεγαλοφροσύνης, ὅτι θεοῖς οὐρανίοις ... .σεις καὶ θεῶν ὑπεροχὴν καὶ κράτος ἔχουσιν οὐδέποτε δύναται συνεξισωθῆναι τὰ καὶ τῇ τύχῃ ταπινότερα καὶ τῇ φύσει· εἰ δέ τι τούτων ἐπικυδέστερον τοῖς μετέπειτα χρόνοις εὑρεθήσεται, πρὸς μηδέν[α] ... . [κ]α[ι]ρὸν ἐπὶ πάν[τω]ν δυνησομένων ἐλλε[ί-ψ]ειν τὴν τῆς πόλεως προθυμίαν καὶ εὐσέβειαν. παρακαλεῖν [δὲ] αὐτὸν συγχωρῆσαι ἐν [οἰ]κίᾳ αὐτοῦ δέλτον ἀναθεῖν[αι] καὶ ἐν τῷ Καπετωλίῳ ἀ[ναστῆσαι] στήλην τοῦδε τοῦ ψηφ[ίσμα]τος ἔχουσαν τὸ ἀντίγρα[φον]. εὐχαριστῆσαι δὲ περὶ αὐ[τοῦ] τοὺς πρέσβεις τῇ συγ[κλή]τῳ καὶ ταῖς ἱερέαις τῆς Ἑ[στί]ας καὶ Ἰουλίᾳ τῇ γυναικὶ αὐτο[ῦ] καὶ Ὀκταΐᾳ τῇ ἀδελφῇ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ συγγενέσι καὶ ἄλλοις. πεμφθῆναι δὲ καὶ στέφανον ἀπὸ χρυσῶν δισχιλίων, ὃν καὶ ἀναδοθῆναι ὑπο τῶν πρέσβεων· εὐχαριστῆσαι δὲ ἐπ᾽ αὐτοῦ καὶ τῇ συγκλήτῳ τοὺς πρέσβεις, προσενηνεγμένης αὐτῆς τῇ πόλει συμπαθέστατα καὶ τῆς πατρίου χρηστότητος οἰκείως.

Etsi praeter initium paucissima desunt, tamen neque haec pauca, quae oblitterata sunt, neque universi tituli argumentum assequor. Quantum coniicio, Octavianum Augustum hoc decreto venerati Mytilenaei sunt: quo ducit maxime Octaviae sororis mentio vs. 25. Sed non convenit Iulia uxor vs. 24.; nam Octaviani uxor Livia post mariti demum obitum,

qui multo post mortem Octaviae accidit, Iulia vocata est. Credo vs. 24. esse ΛΙΟΥΙΑ scribendum, etsi in lapide esse dicitur ΙΟΥΛΙΑ. Vs. 4 sqq. *θεοῖς οὐρανίοις* comparari Octavianus videtur, ut tale quiddam dicant Mytilenaei: „Honores, quos contulerint in Octavianum, non esse illo satis dignos; non posse enim humanis rebus deos (quorum ille similis) satis exaequari"; additur, „siquid posthac magnificentius (in honorem Augusti) inventum fuerit, Mytilenaeos operam daturos, ne ipsorum voluntas et pietas desideretur." Vss. 12. 13. *ἐπὶ πάντων δυνησομένων* non commodum est; exspectes: *ἐπὶ πάντων τῶν δυνατῶν ἐσομένων*. Vs. 26. extr. ΑΛΙΛΟΙΣ permirum est; credo esse *φίλοις* scribendum.

N. 2168. p. 190. tractatur ab Hermanno Opusc. T.V. p. 176. et a Welckero in Musei Rhenani a sese et Naekio editi T. I. p. 284. Affero ex his ad vs. 2. coniecturas Hermanni *μαρνάμενοι κραδίᾳ* et Welckeri *μ. μένεϊ*, quae praestant meae; de ceteris, quae apud ipsos quaerat lector, suum cuique iudicium esto. Ceterum vs. 5. debebat *λέοντε[ς ἔχ.* excudi. Post hunc titulum adde:

2168. *b.*

Prope *Methymnae* parietinas, in loco Molyvo, in porta aulae ecclesiae D. Panteleemonis; ex schedis Kieperti.

ΑΧΕΛΛΗΣΤΥΣΑΕΡΥΘΡΑΙ.
ΧΑΡΙΞΕΝΩΧΕΛΛΗΣΤΥΑΡΣ
ΤΑΣΕΝΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΚ
ΤΑΣΕΙΣΕΑΥΤΑΝ

Ἁ χέλληστυς ἁ Ἐρυθραί[ων τὸν δεῖνα
Χαριξένω χελληστυαρ[χήσαντα ἀρέ-
τας ἔννεκα καὶ εὐνοίας κ[αὶ εὐεργεσίας
τᾶς εἰς ἑαύταν.

Aeolice scriptus titulus; quare Erythraei, qui hic memorantur, non ii sunt, qui in ora Ioniae habitant: sed tribus Methymnaeorum intelligenda est. Hesychius: *χειλιάστυες, αἱ φυλαί.* Nimirum *ἑκατοστύς* et *χιλιοστύς* sunt vocabula, quibus tribus, gentes et talia significantur, ut *τριακάδες* sunt similia sodalitia; hinc Hesychius: *Ἑκατοστύς, ὡς χιλιοστύς, συγγένεια,* quod non intellexit interpres. Pro hoc *χιλιοστύς* alia forma est illa *χειλιαστύς*, quae Aeolice sonat *χέλληστυς*. Confer Aeolicum *χέλλιοι* p. *χείλιοι* (Ahrens de dial. Aeol. p. 58.).

2168. *c.*

Prope *Methymnam*, in loci Molyvo aedicula diruta D. Marinae, duo fragmina marmoris, quorum primum (*A.*) pertinebat ad lapidem enneagonum; ex schedis Kieperti.

A. ΟΥ | ΛΕΣΒΙΟΥ
ΙΣ | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ | ΤΟΥΠΕΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ | ΣΩΙΛΟΣ
ΣΩΝ | ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ | Θ
ΗΣΤΟΥ | ΚΡΙΤΩΝ
ΜΑΓΟΡΑΔΟΥ

B. ΡΣΙΝΟΗΣ
ΑΔΕΛ

A. sunt mera nomina:

[Ὁ δεῖνα] - - -
Λεσβίου, - - -
Ἀλέξανδρος Ζωΐλος
Δημητρίου, Ἀπολλωνίου,
- - σων Κρίτων
- - χρ]ήστου. Ἑρ]μαγοράδου.

B. Ἀ]ρσινόης [θεᾶς
Φιλ]αδέλ[φου.

Tit. *B.* character litterarum Aegyptiacus est; itaque haec inscriptio ab homine Aegyptio profecta iudicanda. Alia iisdem verbis concepta extat in Aegyptiacis.

N. 2169. p. 190. ut ab aliis ita etiam ab Hermanno Opusc. T.V. p. 190 sq. coniectando correctus est. Miror quod Io. Taylori, viri peritissimi, auctoritas, quae ne apicem quidem mutari patitur, non deterruit criticos ab irritis istis conatibus.

N. 2171. p. 191. est in ara, ut docet Kiepert. Post hunc titulum insere:

2171. *b.*

Prope parietinas *Eresi* (Palaeocastro) in agro in saxo; ex schedis Kieperti.

ΡΜΗΣΙΣΚΕΡΑΝΕΟΣ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι

Ὅ]ρμησις Κεράνεος
Ἀπόλλωνι.

Ὅρμησις videtur nomen mulieris esse, ut *Ἐπίκτησις* et similia.

2171. *c.*

Prope *Mytilenas* in septentrionem, iuxta balneum quoddam antiquum calidae aquae, in saxo nativo, litteris prope pedalibus; ex iisdem schedis.

ΤΩΝΚΝΑΦΕΩΝ *Τῶν κναφέων.*

N. 2176. p. 192. est Α pro Α, quod docent schedae Kieperti.

Post n. 2179. p. 192. adde:

2179. *b.*

In *Παναγίας τῶν πύργων* prope Thermas *Mytilenaeas*; ex schedis Kieperti.

ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙΑΝ
ΟΛΥΜΠΙΩΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ

Α]ὐτοκράτορι Ἀδριαν[ῷ] Ὀλυμπίῳ, σωτῆρι καὶ κτίστῃ.

2179. *c.*

Eresi in domo privata; ex iisdem schedis.

ΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΗΡΑΚΑΙΚΤΙΣ
ΗΜΕΝΑΣ
ΞΥΝΠΑΝΤΟΣ
Σ

ΑΣΑΙΩΝ

Vs. ult. maioribus litteris. Primus ductus dimidium M est (non N).

\- - - - - - -
\- - Καίσαρ]α Σεβαστόν,
\- - - τὸν σωτ]ῆρα καὶ κτίσ-
ταν τᾶς οἰκ]ημένας
καὶ τῶ] σύνπαντος
· κόσμω ἁ πόλι]ς?
\- - - μασαίων.

Οἰκημένας est Aeolicum p. οἰκουμένης; aliud vix potest hoc loco scriptum fuisse. Οἰκουμένη est *orbis terrarum*, ὁ πᾶς κόσμος autem fere *genus humanum* significat (cf. T. I. p. 643. *b*.). Fortasse scriptum erat καὶ κόσμω σύνπαντος: certe hoc adiuvaretur symmetria. Nomen maiore charactere subscriptum non videtur civitatis esse, sed collegii vel tribus, quae nomine urbis Eresiorum collocaverit statuam.

N. 2180. p. 193. in schedis Kieperti sic ut correxi legitur, sed sine Iota subscr. quod addere soleo etiam ubi scio non scriptum esse. Initio duo versus videntur de industria deleti esse.

N. 2182. p. 193. est A, non A, quod me docuit Kiepert.

N. 2183. p. 194. *b*. quae de Agrippina dixi, iis adde notata ad n. 2960. Post hunc titulum insere:

2183. *b*.

Mytilenis in aedicula Παναγίας Καβαδίνης, in muro septentrionali; ex schedis Kieperti. Lapis ad sinistram illaesus videtur; quod nisi accisus est, ut muro insereretur, ad sinistram necesse est alius lapis appositus fuerit, qui partem tituli inscriptam habuerit. Supra quidem nihil deesse docet spatium ante vs. 1. vacuum; neque ad dextram videtur quidquam perisse, quum vs. 4. post ΠΡΥ lapis sit scriptura vacuus.

ΘΕΩΝΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΙ
ΘΕΑΣΣΕΒΑΣΤΑΣΑΙ(
ΠΑΙΔΟΣΓΕΡΜΑΝΙΚΩ
Α Ι Λ Ο Γ Ι Ω Π Ρ Υ
ΛΙΞΑΙΟΣΘΕΛΑΙΞΙC

Forma litterae A est A.

Quomodo prima Θεῶν καὶ Αὐτοκρατο - - supplenda sint, nescio; vss. 2. 3. vero scribendum videtur: Θεᾶς Σεβαστᾶς Αἰο[λίδος Καρποφόρω Ἀγριππείνας], παιδὸς Γερμανικῶ (accentus dedi vulgares, non Aeolicos). Dicitur de Agrippina Germanici filia, uxore Claudii; cf. ad n. 2960. coll. n. 2183. Vs. 4. est κ]αὶ λογίω, πρυ[τάνιος, si vere conieci ad n. 2189. λόγιον et πρύτανιν separandos esse. In fine est Θελαισίω, quod nomen Mytilenaeum habes etiam n. 2265. *b*. in his Addendis.

N. 2184. p. 194. sic extat in schedis Kieperti diligentissime scriptis:

ΓΑΘΑ ΤΥΧΑ
ΟΛΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΔΟΜΕΝΕΑΕΙΔΟΜΕ
ϽΣΤΟΝΕΙΡΕΑΚΑΙ
ΙΡΕΑΚΑΙΑΓΩ
ΤΑΝΚΑΙΠΑΝΗ
ΡΧΑΝ ·ΞΘΕΡ
ΞΠΑΝΑΓΥΡΙΟΣ
ΕΣΣΑΝΤΑΤΑΙ
ΣΠΑΙΣΑΙΣΕΥ
ΕΝΤΑΣΠΡΟΣ
ΦΙΛΟΤΕΙ
ΡΟΣ
ΙΙΙ

Patet igitur versus aliter divisos esse atque apud nos. Vs. 6. est πανη‖[γυριά]ρχαν et vs. 8. παναγύριος. Praeterea hoc apographo firmantur plura, quae vel correxi vel addidi.

N. 2185. p. 194. vs. 3. Kiepert ϽΝΕΡΜC; idem constanter A. Hic lapidem vidit in Thermis muro fontis insertum.

N. 2187. p. 195. vs. 9. Kiepert ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΑΝ ut alii.

N. 2189. p. 196. adde quae posui ad n. 3486.

Post n. 2190. p. 197. adde:

2190. *b*.

Ex parietinis *Methymnae*, in loco Molyvo in aula templi D. Panteleemonis; ex schedis Kieperti.

ΗΒΟΥΛΗ
Γ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΝ
ΣΕΚΟΥΝΔΟΝΠΟ
ΚΛΟΝΤΟΝΤΩΝ
ΜΕΛΩΝΠΟΗΤΝ
ΚΑΙΠΡΟΦΗΤΗΝ
ΤΟΥΣΜΙΝΘΕΟΣ

Ἡ βουλὴ Γ. Κορνήλιον Σεκοῦνδον Π[ρ]όκλον, τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ προφήτην τοῦ Σμινθέως [Ἀπόλλωνος.

Post n. 2192. p. 197. adde:

2192. *b*.

Prope *Mytilenas*, in muro cisternae in horto; ex schedis Kieperti.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΣΚΑΛ
ΛΙΣΤΗΣΙΕΡΕΙ
ΑΣΘΕΑΣΕΤΗ
ΦΙΛΑΣ

Ἀγαθῇ τύχῃ Κορνηλίας Καλλίστης, ἱερείας Θεᾶς Ἐτηφίλας.

Haec dea mihi ignota est.

Post n. 2194. p. 197. adde:

2194. *b*.

Prope Thermas *Mytilenaeas* in Panagiae, monumentum duos pedes altum; ex schedis Kieperti.

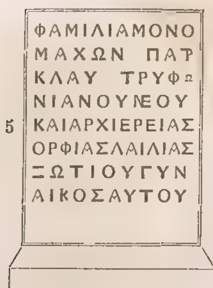

Formae litterarum Ρ et Φ sunt Ρ et Φ.

Φαμιλία μονομάχων πατρ. Κλαυ(δίου) Τρυφωνιανοῦ νέου καὶ ἀρχιερείας Ὀρφίας Λαιλίας [Σ]ωτίου vel *[Ζ]ωτίου, γυναικὸς αὐτοῦ.*

Conf. ad n. 2511.

N. 2195. p. 197. qui Mytilenis extat in cippo marmoris candidi aëtomate instructo in aedicula Παναγίας Καβαδίνης, sic exhibetur a Kieperto:

ΠΙϹΤΙϹΗΡΑΚ
ΛΕΙΔΟΥΤΙΒΕΡΙ
ΟϹΚΛΑΥΔΙΟϹΕΥΟ
ΔΙΩΝΚΥΡΙΟΙΤΩΝ
ΚΑΤΑΓΕΙΩΤΑ
ΦΩΝΤΩΝΕΙϹΑΥ
ΤΟΥϹΚΑΤΗΝΤΗ
ΝΑΠΑϹΙΝ

Πίστις Ἡρακλείδου, Τιβέριος Κλαύδιος Εὐοδίων, κύριοι τῶν καταγείω[ν] τάφων, τῶν εἰς αὐτοὺς κατηντη[κότω]ν ἅπασιν - - -

Est igitur vel imprecatio vel interdictio.

N. 2197. p. 198. habeo ex accurata Kieperti delineatione, qui vidit in aedicula Παναγίας Καβαδίνης. Lapis pedes IV longus, $11\frac{1}{4}$ latus, ad dextram integerrimus est; unde patet ne paucas quidem litteras, quae ibi perierunt, additas esse in eodem lapide potuisse, sed appositum fuisse alium lapidem, qui plura eiusdem familiae epitaphia reciperet. Prima ΟΔΑ‖ΜΟΣ sunt in corona, ut conieceram. Litterae sunt apicibus ornatae. Vss. 5-7. sic leguntur:

ΝΙΟΥ·ΚΡΕΙΕ·ΖΗΣ
ΕΤΗ·ΝΗ·ΠΑΣΙΝ
ΧΡΗΣΤΕ·ΧΑΙΡ

Est igitur: *Ἀπολλώνιε Ἀπολλωνίου, Κρεῖε, ζήσ[ας] ἔτη νη̅, πᾶσιν χρηστὲ χαῖρ[ε.* Istud Κρεῖε, nisi sit agnomen (Κρῖος), non intelligo. Ad sinistram est titulus n. 2207. (vide ibi Addenda), ac rursum huic ad sinistram, sed paulo superius alter:

- - - ΝΙΑΑΝΘΟΥΣΑ
- - - - ΗΧΑΙΡΕ

Ῥατι]νία Ἀνθοῦσα, [χρηστ]ὴ χαῖρε.

Est haec mulier eiusdem familiae atque illi Ratinii n. 2207. Super mutilo illo Anthusae titulo est alius item mutilus, in quo post nomina scriptum est ΧΡΗΣΤΕ‖ΧΑΙΡΕ.

Post hunc titulum insere:

2197. *b.*

In ara rotunda marmoris candidi, reperta *Mytilenis* in puteo domus oppidi superioris; ex schedis Kieperti.

ΔΑΜΟΣ	*Ὁ] δᾶμος*
ΙΙΙΣΤΑΝΔΡΩΤΩΚΛΕ	*Π]ιστάνδρῳ τῷ Κλε-*
ΟΤΕΙΜΩ ΗΡΩΙ	*οτείμῳ ἥρωϊ.*

Nisi *Ἀριστάνδρῳ* legendum.

2197. *c-h.*

Hae inscriptiones leguntur in sex monumentis marmoris glauci, sepulcralibus ut videtur, quae repraesentant quasi aliquam tholum sive hemisphaerium humili basi impositum, quod terminatur quasi quibusdam acroteriis. In hemisphaerio ad latus est titulus insculptus. N. 2197. *h.* habet praeterea serpentes duos in tholo sculptos. Supra olim statuae collocatae fuerint. Haec monumenta omnia in eodem puteo in quo n. 2197. *b.* reperta sunt; nunc eorum quinque extant in pago Βαριᾷ s. Βαριαῖς prope *Mytilenen*, quattuor sub columnis porticus ecclesiae *ἁγίας γεννήσεως τῆς Θεοτόκου*, quintum (*f.*) ibidem sub pila lignea; n. 2197. *g.* quod paulo minus est, in domo remansit ubi inventum erat. Titulos hos omnes misit Kiepert.

c.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΗΡΩΙΔΑΝΚΛΕΩΝΟΣ	*Ἡρῴδαν Κλέωνος*
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝ	*τὸν εὐεργέταν.*

d.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΚΑΛΛΙΚΛΗΙ	*Καλλικλῆϊ Μνασάνδρου*
ΜΝΑΣΑΝ	*ἥρωϊ.*
ΔΡΟΥΗΡΩΙ	

e.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΚΛΕΟΔΑΜΩΤΩ	*Κλεοδάμῳ τῷ Νουμηνίῳ.*
ΝΟΥΜΗΝΙΩ	

f.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΜΑΤΡΟΚΛΕΙΤΩΔΙΟΝΥ	*Ματροκλεῖ τῷ Διονυσίῳ*
ΣΙΩ ΗΡΩΙ	*ἥρωϊ.*

g.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΣΤΡΑΤΙΠΠΩ	*Στρατίππῳ τῷ Ζώττα*
ΤΩΖΩΙΤΤΑ	*ἥρωϊ.*
ΗΡΩΙ	

ΖΩΙΤΤΑ dicitur in lapide esse: aliter si esset, coniicerem Ζωτία (cf. n. 2194. *b.*).

h.

ΟΔΑΜΟΣ	*Ὁ δᾶμος*
ΛΕΥΚΙΟΝΑΝΤΩΝΙΟΝ	*Λεύκιον Ἀντώνιον*
ΜΑΡΚΩΥΙΟΝΚΑΠΙΤΩΝΑ	*Μάρκω υἱὸν Καπίτωνα*
ΗΡΩΑ	*ἥρωα.*

N. 2200. p. 198. Kieperti apographum recte ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ.

N. 2204. p. 199. qui Mytilenis extat in cippo marmoris nigrescentis in aedicula Παναγίας Καβαδίνης, sic exhibetur a Kieperto:

ϹΑΡΑΠΙΩΝ	Σαραπίων
ΕΙϹΙΔΩΡoΥ	Εἰσιδώρου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥϹ	Ἀλεξανδρεύς,
oΚΑΙΠΗΛoΥϹΙ	ὁ καὶ Πηλουσιώτης,
ΩΤΗϹΕΥΨΥΧΙ	εὐψύχ(ε)ι.
LΙΗ	Lιη.

Subscriptus est annus imperii Imperatoris, more Aegyptiaco. Initio quod Pocockius dedit Ο, est ornamentum lapidis.

N. 2207. p. 199. Vide Addenda ad n. 2197. Vs. 1. Kiepert ΓΑΙΕ, ut conieci; idem vs. 2. extr. ΖΗ (pro ΣΕ), ζῇ, quod pertinet ad Ῥατινία. Ἐρατὼ videtur alia mulier esse; nam Ἐρατὼ Ῥατινία vix potest nomen unius esse. Super universa hac inscriptione corona est, in qua ΟΔΑΙ.ΜΟΣ.

N. 2209. p. 199. litterae sunt Α, Ϲ, ω, quod didici ex schedis Kieperti. Idem vs. 3. extr. Α (pro Λ) et vs. 7. ΦΑΥΤωΝΓΕΝΕ - -

Post n. 2211. p. 200. insere haec epitaphia *Lesbia* a Kieperto missa:

2211. *b-h*.

b.

Lapis sepulcralis marmoris candidi, ex parietinis *Methymnae*, ibidem ubi n. 2190. *b*.

ΑΓΔΙΣΣΙΔΙ	Ἀγδιτσίδι
ΚΛΕΟΘΘΙΣ	Κλεοθθίς.

Dubito de nominibus: sed ut Σαφφὼ scribitur, quidni geminetur etiam Theta?

c.

Mytilenis in columella sepulcrali, quae nunc abacum arae sustinet in ecclesia Παναγίας Καβαδίνης.

ΒΙΑΒΙΑΝΤΟϹ	Βία Βίαντος Νικομηδεῦ
ΝΙΚΟΜΗΔΕΥ	χρηστὲ χαῖρε.
ΧΡΗϹΤΕΧΑΙΡΕ	

d.

Mytilenis in cippo, qui in domo privata extat.

ΕΥΕΛΘΩΝ	Εὐέλθων Πυθίππου
ΠΥΘΙΠΠΟΥ	Ἀθηναῖος.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	

e.

In cippo marmoris candidi, in margine superiore, in hortis meridionalibus *Mytilenarum*, ad puteum.

ΚΤΗϹΙΒΙΟϹΚΤΗϹΙΒΙωΧΑΙ
ΡΕ

Κτησίβιος Κτησιβίῳ χαῖρε.

f.

Eresi, sub femina sedente anaglypho expressa, in caupona.

ΝΙΚΑΡΧΙΣΧΡΗ - -	Νικαρχὶς χρη[στὴ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

g.

Mytilenis in marmore candido, in puteo aulae templi D. Therapontis s. Therapii. Vss. 3-5. ex Richteri diario edidit Franckius, Richtersche Inschriften p. 244.

ΠΑΠΙΑΣ~ΣΤΡΑ	Παπίας Στρά-
ΤΩΝΙ~ΖΑΝΕΙΤΗ	τωνι Ζανείτῃ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΜΝΗ	ἀνέθηκεν μνή-
ΜΗΣΧΑΡΙΝΤΩΑ	μης χάριν τῷ ἀ-
ΔΕΛΦΩ	δελφῷ.

Vs. 4. Richt. omittit ΤΩ. Ζανείτης manifesto gentilicium est sive topicum; equidem non novi hunc locum.

h.

Mytilenis in cippo cum aëtomate, in aula ecclesiae D. Georgii.

ΠΕΡΙΓΕΝΙΣ ΔΙΗ	Περιγενὶς Διῇ?
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Διῇ videtur genitivus ex Διῆς esse.

N. 2213. p. 200. Kiepert Mytilenis ante portam meridionalem aulae ecclesiae metropolitanae vidit cippum exiguum, inscriptum

ΜΑΚΡΙ	Μακρίνης.
ΝΗΣ	

Simillimus hic titulus iis, quae n. 2213. edidi; etsi locus differt, qui fortasse in schedis, quas olim secutus sum, non recte indicatus erat.

N. 2214. p. 201. tituli ipsius vs. 8. quod dedi γεύστου Λυσίου, ad id confer notam n. 3088. p. 678. *b*. et de rhapsodia puerorum vide not. p. 675. *a*. extr. Post hunc titulum p. 203. insere:

2214. *b*.

Fragmentum tituli *Chii* XVII versus continens, ex schedis quas scripsit G. Chrysedes (Χρυσήδης) minusculis editum in Ephemeride Aeginaea a. 1851. p. 98. mihique etiam ab Alexandro Palaeologo cum ceteris indidem petitis missum, sed paulo melius redditum a Blasto Χιακῶν T. II. p. 224. cum hac nota: „Σώζεται ἐπὶ λίθου συντετριμμένου εἰς τὸν παρὰ τὴν Τουρλωτὴν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, τοῦ λεγομένου τοῦ Βουνοῦ. Ἴσως ἐχαράχθη κατὰ τοὺς Περσικοὺς χρόνους." Ex hoc exemplo nostrum petitum est.

. . . ΡΕΚΤΑ
. . . ΑΥΤΟΥΟΣΟΙΔΑΝ . . Α . .
. . . ΞΗΙΟΔΗΜΟΣΜΗΚΑΤΑ . . .
. . . ΕΥΘΥΣΦΥΛΑΣΣΕΤΩ . . .
. . . ΜΕΝΟΥΣΑΝΔΑΠΟΔ . . .
. . . ΜΑΑΠΟΤΙΝΕΙΝ . . .
. . . ΤΩΝΔΑΛΛΩΝΧΙΩΝ . . ΕΝΜΗΔ . . .
. . . ΝΕΠΙΒΑΡΒΑΡΙΣΜΩ . . .
. . . ΩΝΜΗΔΑΛΚΙΜΑΧΟΣ . . .
. . . ΔΗΔ . . . ΕΜΑΡΤΥΡΗΣΕ . . .
. . . ΟΣΕΞΕΛΘΕΙΝΠΡΟΣ . . .
. . . ΕΜΟΣΤΕΦΙΛΟΣ . . .
. . . ΠΛΗΘΕΙΤΩ . . .
. . . .
. . . .
. . . ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΑΣ . . .
. . . ΠΡΟΕΔΡΙΟΥ . . .

Vs. 2. Chr. Pal. *ἂν τῷ* - -; vs. 16. iidem *ὀλιγαρχίας*: praeterea illi omittunt multa. Minusculis repetere titulum non est operae pretium. Fortasse est aetatis Alexandri Magni, pertinetque ad res tum gestas: de quibus vide Blast. T. I. p. 65 sq.

2214. *c.*

In *Chio*, titulus XXIV versuum lapidi insculptus prope locum Ναόν, qui Cardamylâ distat duarum intervallo horarum; hinc pauca vocabula haecce ed. Blastus l. c. p. 226.

ΚΑΤΕΙΠΑΤΩ
ΒΑΣΙΛΕΑΣ . . .
. . . . ΕΚΑΣΤΩ
. . . ΣΚΗΤΑΙΠΕΝΤΕΣΤΑΤΗ
. . . ΡΑΣΟΦΕΙΛΕΤΩ

Sponte patet iungendum esse: *πέντε στατῆρας ὀφειλέτω*.

2214. *d.*

In insula *Chio*, *Cardamylae* in lapide parvae ecclesiae Ἁγίας Παρασκευῆς; ed. Blastus l. c. p. 225.

. . . ΑΝΑΓΟΡΗΣΤ . . .
. . . ΡΜΗΣΙΛΕΟΣ . . .
. . . ΕΡΜΗΣΕΠΙΑΝ . . .
. . . ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣΠΕ . .
. . . ΦΩΚ . . ΕΡΜΟΤΙΜΟ . . .
. . . ΕΣΗΓΗΣΑΝΤΟΕΜ . . .
. . . ΜΟΣΧΟΣΙΠΠΙΩ . . .
. . . ΛΛΥΚΑ ΛΑΥΚΩΝ . . .
. . . ΑΣΙΑΔΗΣΛΕΩΝ . . .
. . . ΣΩΝΙΔΗΣ . . .
. . . ΟΔΑΜΑΝΤΟΣ
ΡΟΔΩΡΟΣΑΓΕ . . .
. . . .
ΗΦΑΝΗΣΤΕΝ . . .

Videntur prope mera nomina esse, nisi quod vs. 6. comparet verbum *ἐσηγήσαντο*: ac ne nomina quidem plurima satis aperta sunt. Vs. 4. habetur *Θρασύβουλος*, 5. fortasse *Φωκ[ίων] Ἑρμοτίμο[υ*, 7. *Μόσχος Ἱππίω[νος*, 8. fortasse *Γ]λαύκων*, 12. *Ἡ]ρόδωρος*, ut mittam alia.

2214. *e.*

In *Chio*; ed. in Ephem. Aegin. a. 1831. p. 97 sq. ex schedis Chrysedis et in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 233. postremo dedit Blastus l. c. p. 219.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΔΙΟΝΥΣΩΙΑΚΤΑΙΩΙ
ΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΞΕ
ΝΙΩΙΙΟΛΛΑΣΙΟΛΛΟΥ
ΝΕΩΤΕΡΟΥΤΟΝΝΕΩΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΙ
ΤΟΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕ
ΣΤΕΡΟΝΑΝΕΣΤΗΣΕ

Vs. 4. Bl. ΙΟΛΑΟΥ.

Ἀγαθῇ τύχῃ, Διονύσῳ Ἀκταίῳ καὶ Ἀπόλλωνι Ξενίῳ Ἰόλλας Ἰόλλου νεωτέρου τὸν νεὼν ἐκ τῶν ἰδίων ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἀνέστησε.

2214. *f.*

In *Chio*; ed. in Ephem. Aegin. l. c. p. 98. ex iisdem schedis, et in Ἰον. Ἀνθολ. l. c. p. 234. postremo dedit Blastus l. c. p. 220.

\- - - - - - - - - -
. . . . ΑΝΔΡΕΙΟΥΜ . ΙΑΣ . . .
. . . . . . ΝΗΠΡΟΣΟΔΟΣΥΠΑΡ . .
. . . . . ΥΗΝΧΡΥΣΩΝΤΕΚΑΙΑΡΓΥ
. . . . ΩΝΤΩΝΑΝΑΤΕΘΗΣΟΜΕ . . .
. . . . ΟΙΣ

Ut n. 2220. 2221. habemus collegium *τὸ πρεσβυτικόν*, ita vide ne hic vs. 1. fuerit mentio collegii talis *ἀνδρείου*. Vs. 2. *ἡ πρόσοδος ὑπάρ[χ* - -; vs. 4. *κατασκε]υὴν χρυσῶν τε καὶ ἀργυ[ρῶν σκευ]ῶν* (vel simile) *τῶν ἀνατεθησομέ[νων τοῖς θε]οῖς*.

2214. *g.*

In *Chio* in castello, lapis muro domus Turcicae insertus; ed. Blastus l. c. p. 220.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΓΑΙΟΥ
ΥΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΥΠΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΟΝ . . . . ΕΥΕΡΓΕΤΗ

Ὁ δῆμος τὸν Αὐτοκράτορα Γάϊον Ἰούλιον, Γαΐου υἱόν, Καίσαρα, ἀρχιερέα, ὕπατον, αὐτοκράτορα, τὸν [τῆς πόλεως] εὐεργέτη[ν.

Alterutrum *αὐτοκράτορα* videtur h. l. dictatorem significare.

Post n. 2216. p. 203. insere:

2216. *b.*

Chii in castello, in alto lapide; ed. Blastus l. c. p. 222.

Ο . . . Β . . . Α
. . . ΡΟΣΘΕΟΥΥΙΟΙ
. . . ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
. . . ΤΡΑΙΑΝΟΝΚΑΙΣΑ . . .

\- - - - - - *Νερούα Αὐτοκράτο]ρος θεοῦ υἱό[ν]*, - - - *Αὐτοκράτορα [Νερούαν] Τραϊανὸν Καίσα[ρα* cet.

De insolita collocatione vocabulorum *Νερούα Αὐτοκρ. θεοῦ* vide n. 1306.

Post n. 2217. p. 203. insere:

2217. *b.*

Chii in castello, inter parietinas templi; ed. Blastus l. c. p. 222.

ΘΕWΝ
ΣΕΒΑ — *Θεῶν Σεβαστῶν.*
ΣΤWΝ

Post n. 2221. p. 205. insere:

2221. *b.*

In *Chio*; ed. in Ephem. Aegin. a. 1831. p. 97. ex schedis G. Chrysedis, et in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 234. postremo a Blasto l. c. p. 218.

ΤΟΥΔΗΜΟΥ...ΑΥΤ
ΕΚΑΤΑΙΟΝΕΡΜΙΠ
ΠΟΥΣΤΡΑΤΗΓΗ
ΣΑΝΤΑΤΟΠΡΩΤΟΝ
ΚΑΙΤΑΣΕΤΕΡΑΣ
ΑΡΧΑΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΣΕΚΤΕΛΕΣΑΝΤΑ
ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΕΚΑΤΑΙΟΥΚΑΙΑΥΡΑ
ΛΛΙΑΝΟΣΤΡΟΦΙΜΟΥ
ΟΙΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΤΟΝΙΕΡΟΠΟΙΟΝΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ

Vs. 1. ex Bl. addidi ΑΥΤ. Vs. 9. extr. Anthol. ΑΥΡΗ. Vs. 10. init. Bl. quod dedi; Ephem. ΛΑΙΑ ΝΟΣ, Anthol. ΛΙΑΝΟΣ.

[Ψηφισαμένου] τοῦ δήμου (vel similiter) *Αὐ[ρ.] Ἑκαταῖον Ἑρμίππου στρατηγήσαντα τὸ πρῶτον καὶ τὰς ἑτέρας ἀρχὰς καὶ λειτουργίας ἐκτελέσαντα Αὐρ. Ἀλέξανδρος Ἑκαταίου καὶ Αὐρ. Ἀλλιανὸς Τροφίμου οἱ συνάρχοντες τὸν ἱεροποιὸν καὶ ἀγωνοθέτην.*

2221. *c.*

In *Chio*; ed. in Ephem. Aegin. l. c. ex iisdem schedis, et in Ἰον. Ἀνθολ. l. c. p. 253. postremo dedit Blastus l. c. p. 219.

. . . ΝΑΓΩΓΟΙΟΙΑΡΞΑΝΤΕΣ
. . ΙΠΥΡΕΑΝΔΡΟΥΠΑΜΦΙΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥΘΕΟΦΩΝΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΟΥΔΙΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ
ΘΕΟΦΑΝΗΣΑΤΤΑΛΟΥΘΕΟΦΙΛΟΣΣΙ
ΜΟΥΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΣΩΣΟΣ
ΣΩΣΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΤΟΝΣΥΝ
ΑΡΞΑΝΤΑΕΑΥΤΟΙΣΦΙΛΩΤΑΝ
ΜΗΤΡΩΝΟΣΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑ
ΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙ
ΜΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣ

Ἀρχισυ]νάγωγοι οἱ ἄρξαντες [ἐπ]ὶ Πυρ[σ]άνδρου, Πάμφιλος Ἀριστοδήμου, Θεοφῶν Μητροδώρου, Διογένης Ἀριστοδίκου, Θεοφάνης Ἀττάλου, Θεόφιλος Σίμου, καὶ ὁ γραμματεὺς Σῶσος Σώσου στεφανοῦσι τὸν συνάρξαντα ἑαυτοῖς Φιλώταν Μήτρωνος χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Pyrsander est eponymus civitatis; archisynagogi sunt praesides collegii (cf. n. 2007. *f.* in his Addendis).

2221. *d.*

In *Chio*; ed. in Ephem. Aegin. l. c. p. 98. ex iisdem schedis, et in Ἰον. Ἀνθολ. l. c. postremo a Blasto l. c. p. 220.

. . . . ΦΑΕΣΟΛΑΜΕΓΑΕΙΣΤΟΥΣ .
. . . . ΤΟΝΑΥΤΗΣΠΑΤΕΡΑΕΡΑ . .
. . . ΜΕΓΑΒΙΣΤΟΝΚΑΛΛΙΦΩΤΟΣ
. . ΝΘΕΟΙΣΜΕΓΑΛΟΙΣ . . . . .
\- - - - - - - -

- - - λα Μεγα[ρ]ίστου, - - τὸν αὐτῆς πατέρα - - - Μεγά[ρ]ιστον Καλλιφῶ[ν]τος [ἀνέθηκε]ν θεοῖς μεγάλοις - - - -

Ad n. 2222. p. 205. adde quae Appianus Mithrad. 61. tradit de Chiis a Sulla libertate donatis et Romanorum amicis nuncupatis.

N. 2231. p. 208. Pittacus in schedis diserte ΑΝΤΙΜΗΔΟΥ.

N. 2232. p. 208. Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 131. scribit Ἀθηναεύς, idonea usus analogia et exemplo huius ipsius vocis n. 623.

Post n. 2234. p. 208. adde:

2234. *b.*

In *Chio*; ed. Blastus l. c. p. 223.

ΑΡΙΣΤΟΛΛΟΣΑΡΙΣΤΟΛΛΟΥ

Ἀριστόλ[α]ος Ἀριστολ[ά]ου.

Post n. 2239. p. 209. adde:

2239. *b.*

In insula *Chio* ex lapide, qui muro insertus est, transcripsit Trézel; ed. in Opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 54.

ΘΕοΔοΤοΣΦΥΙΣΩΥ

Θεόδοτος Φυ . . [ο]υ.

2239. *c.*

Fragmentum inscriptionis *Chiae* carmine conceptae editum in Ephem. Aegin. a. 1831. p. 98. ex schedis Chrysedis, ac nuperrime a Blasto l. c. p. 225.

. . . ΑΝΔΡΑΜΕΝΙΠΠ . . .
. . . ΚΑΘΑΡΠΑΣΘΕΝΤΑΧΑΡΩΝ . . .
. . . ΣΚΟΤΙΟΥΣΘΑΛΑΜΟΥΣ . . .
ΑΝΥΣΑΝΤΑΚΕΛΕΥΘΟΥΣ . . .

- - - - - - ἄνδρα Μένιππ[ον]
- - - καθαρπασθέντα Χάρων - - -
- - - σκοτίους θαλάμους - - -
- - - - ἀνύσαντα κελεύθους.

Ex alio epitaphio metrico Blastus p. 222. n. 23. frustula quaedam tituli edidit incipientia a voce ΤΥΜ[Β]Ω; sed ea omitto, quod nullius pretii sunt. Nec magis refero aliud fragmentum ab eodem editum p. 223. n. 25. Tertiam ab eodem p. 221. n. 20. positum nihil continet nisi haec: . . . ΙΝΥΣΙΗΣ . . .

2239. *d.*

In *Chio* in loco prope Sclavia, cui nomen Πλατάνῳ, marmor exiguum, in quo expressi anaglypho duo viri, alter in sella sedens, alter adstans: ille huic manum porrigit. Ed. Blastus l. c. p. 221.

ΦΙΛΙΠΠΟΣΤΑΒΙΑΘΑ
ΤΗΣΜΗΤΡΟΝΩΙΧΑΙΡΕΙΝ

Φίλιππος - - - - Μήτρ[ω]ν[ος]? χαῖρε.

Nomen Μήτρων Chii habes n. 2214. 2228. 2221. *c.*

Post n. 2263. p. 217. insere:

2263. *b.*

In lapide oblongo supra portam aediculae D. Nicolai inter parietinas *Aegiales* (Aegiali) in insula *Amorgo*; ex schedis a Rossio missis et ex Graeci cuiusdam schedis a Finlaio missis.

ꝛΟ◁ΑΧΩΛΊΑ   *Ἀγλωχάρες.*

Hoc est Rossii exemplum; in altero ductus non multum diversi, sed tamen multo rotundiores sunt, et pro ꝛ est R.

2263. *c*.

„*Εἰς τῆς Αἰγιάλης τὰ χωρία*", prope parietinas templi Minervae Poliadis, in *Amorgo* insula; ex antigrapho ab Aegialensium paredro diligentissime confecto, quod a Demetrio Gaura demarcho Amorginorum acceperat, edidit Rossius in Actis societatis Graecae Lipsiensis a Westermanno et Funkhaenelio editis, Vol. II. p. 77 sqq. n. VIII. (textu primitivo in tabula lithographica expresso) cum nott. Habeo praeterea ex schedis Graeci, fortasse ejusdem illius paredri, a Finlaio Athenis missis per Linkium collegam nostrum.

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
. . . ΗΡΙΔΗΣΦΕΙΔΙΟΣΚΟΣΥΜΙΤΗΣ
ΕΠΕ]ΣΤΑΤΕΙΦΕΙΔΟΞΕΝΟΣΦΙΛΟΘΕΜΙΟΣ
. . ΣΙΤΗΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΕΙΡΑΤΩΝΕΙΣ
ΤΗΝΧΩΡΑΝΕΜΒΑΛΟΝΤΩΝΝΥΚΤΟΣΚΑΙ
Α]ΛΟΥΣΩΝΠΑΡΘΕΝΩΝΤΕΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙΑΛΛΩΝΣΩΜΑΤΩΝΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΩΝΚΑΙΔΟΥ
ΛΩΝΤΩΜΠΑΝΤΩΝΠΛΕΙΟΝΩΝΗΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
ΕΤΙΕΠΙΤΟΥΛΙΜΕΝΟΣΠΛΟΙΑΕΞΕΚΟΨΑΝ
Κ]ΑΙΕΛΑΒΟΝΤΟΠΛΟΙΟΝΤΟΔΩΡΙΕΟΣΕΝΩΙ
ΕΤΥ]ΧΟΝΤΕΧΟΝΤΕΣΤΑΤΕΣΩΜΑΤΑΚΑΙΤΑ
ΑΛΛΑΑΕΛΑΒΟΝΤΟΥΤΩΝΔΕΣΥΜΒΑΝΤΩΝ
ΗΓΗΣΙΠΠΟΣΚΑΙΑΝΤΙΠΑΠΠΟΣΟΙΥΙΟΙ
ΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΥΟΝΤΕΣΚΑΙΑΥΤΟΙΑΙΧΜ
ΑΛΩΤΟΙΣΥΝΕΠΕΙΣΑΝΤΟΝΕΠΙΤΩΝΠΕΙ
ΡΑΤΩΝΕΠΙΠΛΕΟΝΤΑΣΩΚΛΕΙΔΑΝΑΠΟ
ΛΥΣΑΙΤΑΤΕΕΛΕΥΘΕΡΑΣΩΜΑΤΑΚΑΙΤΙΝΑ
.ΤΩΝΕΞΕΛΕΥΘΕΡΩΝΚΑΙΤΩΝΔΟΥΛΩΝ
ΑΥ]ΤΟΙΔΕΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΠΡΟΗΙΡΗΝΤΑΙ
ΟΜ]ΗΡΕΥΕΙΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΙΠΑΣΑΝ
ΦΙ]ΛΟΤΙΜΙΑΝΟΠΩΣΜΗΤΕΤΩΜΠΟΛΙΤΙΔΩΝ
ΜΗΤΕΤΩΜΠΟΛΙΤΩΝΜΗΘΕΙΣΑΧΘΕΙΕΠΙ
Τ]ΟΛΑΦΥΡΟΝΜΗΔΕΠΡΑΘΕΙΜΗΔΕΕΝΑ
ΝΑΓΚΑΙΣΚΑΙΚΑΚΟΠΑΘΙΑΙΣΓΕΝΗΤΑΙ
ΜΗΔΕΔΙΑΦΩΝΗΣΕΙΣΩΜΑΜΗΘΕΝΠΟ
ΛΙΤΙΚΟΝΑΛΛΑΔΙΑΤΟΥΤΟΥΣΣΕΣΩΙΣΤΑΙ
ΤΑΑΙΧΜΑΛΩΤΑΣΩΜΑΤΑΕΙΣΤΗΝ
. . . . ΙΑΝΑΠΑΘΗΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗ
ΜΩΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΗΓΗΣΙΠΠΟΝΚΑΙ
ΑΝΤΙΠΑΠΠΟΝΕΚΑΤΕΡΟΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕ
Φ]ΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙ
Α]ΣΗΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ]ΤΟΥΣΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
ΑΙ]ΧΜΑΛΩΤΟΥΣΑΝΕΙΠΕΙΝΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗ
ΦΙΣΜΑΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΝ
ΤΡ]ΑΓΩΙΔΩΝΟΔΕΚΗΡΥΞΑΝΑΓΟΡΕΥΕ
Τ]ΩΟΤΙΟΔΗΜΟΣΣΤΕΦΑΝΟΙΗΓΗΣΙΠΠΟΝ
ΚΑΙΑΝΤΙΠΑΠΠΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣ
Α]ΛΟΝΤΑΣΜΕΘΑΥΤΩΝΑΝΑΓΡΑ[ΨΑΙ
ΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗΛΗΝΚ[ΑΙ
Σ]ΤΗΣΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΗΣΑΘΗΝΑΣΤΗ[Σ
ΠΟΛΙΑΔΟΣΤΗΣΔΕΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΠΙΜ
ΕΛΗΘΗΝΑΙΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΝ

Supplementa textui primitivo addita retinui ex Rossiano exemplo. Finlaii apographum perpaucas ac ne eas quidem memorabiles varietates offert, ex quibus tantum has affero. Vs. 2. Ross. ΚΟΣΥΛΛΙΤΗΣ, Finl. id quod dedi ut probabilius. Vs. 9. init. ap. Finl. deest ΕΤΙ. Vs. 18. punctum dedi ex Finl. quo caret apographum Rossianum. Vs. 26. ubi ex Finl. ΤΟΥΤΟΥΣ dedi, Ross. habet ΤΟΥΣΔΕ.

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, [Σωτ]ηρίδης Φείδιος Κοσυμίτης [ἐπε]στάτει, Φειδόξενος ..σίτης εἶπεν· Ἐπειδὴ πειρατῶν εἰς τὴν χώραν ἐμβαλόντων νυκτὸς καὶ [ἁ]λουσῶν παρθένων τε καὶ γυναικῶν καὶ ἄλλων σωμάτων καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, τῶμ πάντων πλειόνων ἢ τριάκοντα, ἔτι ἐπὶ τοῦ λιμένος πλοῖα ἐξέκοψαν, [κ]αὶ ἔλαβον τὸ πλοῖον τὸ Δωριέος, ἐν ᾧ [ἔτυ]χόν τ' ἔχοντες τά τε σώματα καὶ τὰ ἄλλα ἃ ἔλαβον, τούτων δὲ συμβάντων Ἡγήσιππος καὶ Ἀντίπαππος οἱ υἱοὶ Ἡγησιστράτου ὄντες καὶ αὐτοὶ αἰχμάλωτοι συνέπεισαν τὸν ἐπὶ τῶν πειρατῶν ἐπιπλέοντα Σωκλείδαν ἀπολῦσαι τά τε ἐλεύθερα σώματα καί τινα[ς] τῶν ἐξελευθέρων καὶ τῶν δούλων, [αὐ]τοὶ δὲ ὑπὲρ τούτων προῄρηνται [ὁμη]ρεύειν, ἐνδεικνύμενοι πᾶσαν [φιλ]οτιμίαν, ὅπως μήτε τῶμ πολιτίδων μήτε τῶμ πολιτῶν μηθεὶς ἀχθῇ ἐπὶ [τ]ὸ λάφυρον, μηδὲ πραθῇ, μηδὲ ἐν ἀνάγκαις καὶ κακοπαθίαις γένηται, μηδὲ διαφωνήσῃ σῶμα μηθὲν πολιτικόν, ἀλλὰ διὰ τούτους σέσωσται τὰ αἰχμάλωτα σώματα εἰς τὴν [οἰκε]ίαν ἀπαθῆ· δεδόχθαι τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ἡγήσιππον καὶ Ἀντίπαππον ἑκάτερον θαλλοῦ στε[φ]άνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοτιμί[α]ς, ἣν τυγχάνουσιν πεποιημένοι [εἰς] τοὺς γενομένους τῶν πολιτῶν [αἰ]χμαλώτους, ἀνειπεῖν δὲ τόδε τὸ ψήφισμα Διονυσίοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν [τρ]αγῳδῶν· ὁ δὲ κῆρυξ ἀναγορευέ[τ]ω, ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ Ἡγήσιππον καὶ Ἀντίπαππον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς [ἁ]λόντας μεθ' αὐτῶν. ἀναγρά[ψαι] δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην κ[αὶ σ]τῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς τῆ[ς] Πολιάδος· τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμεληθῆναι Ἡγησίστρατον.

Forma huius decreti magnopere discrepat a decretis Milesiorum, qui Aegialen tenebant, atque his manifesto vetustius est; nec dubito ob ipsam etiam scripturae formam assentiri Rossio, qui hoc decretum in finem tertii vel initium secundi ante Christum saeculi refert: tum vero Milesii Aegialen nondum videntur tenuisse, sed Aegialenses veteres, qui sui iuris erant. Supplementa omnia praecepit Rossius; primum tamen [Σωτ]ηρίδης incertum est. Vs. 4. Ross. [Νη]σίτης, quod demoticum censet a parvis insulis adiacentibus repetitum esse; ego praetuli ignorare hoc demoticum. Mox Rossius immerito putat anacoluthon inesse verbo ἐξέκοψαν cet. quod agnoscendum erat, si dictum esset ἔτι δέ: δὲ quum absit, anacoluthon nullum est. Recte, licet parum eleganter, procedit structura: „Quum piratarum in terram irruptione facta et captis virginibus et feminis aliisque, *insuper* illi in portu excidissent naves" cet. Vs. 11. vacat τε post ἔτυχον. Vs. 25. διαφωνῆσαι est ἀπολέσθαι; vide Stephan. Thes. Lex. Gr. imprimis ed. Paris.

N. 2264. p. 217. vs. 1. tituli scribe Ἀμοργόν, et sic deinceps in notis. P. 218. *b*. lin. 6. pro *n*. 2447. scribe *n*. 2477. Post n. 2264. insere:

2264. *b.*

Aegialae Amorgi in anaglypho virum repraesentante, qui in lecto recubat, ad pedes assidente femina. Ex schedis Graeci a Finlaio missis habueram; posthac repperi apud Rossium Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 28. qui binis usus erat apographis, altero Demetrii Gaurae Amorginorum demarchi, altero Petri Zani. Hoc secundum quum in fine tituli integro versu auctius esset, id secutus est Rossius etiam in versuum distributione, qua differunt haec duo apographa. Quod nos habebamus, manifesto fluxit ex schedis Gaurae; alterum quum viderem praestare, hoc ipsum secutus sum cum Rossio, adscitis tamen ex Finlaiano aliquot ductibus. In fine duo versus deesse dicuntur.

ΜΕΙΛΗϹΙWΝΤWΝΑΜΟΡΓΟΝΑΙΓΙΑΛΗΝΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤWΝ
ΕΔΟΞΕΝΑΡΧΟΥϹΙΒΟΥΛΗΔΗΜWΓΝWΜΗϹΤΡΑΤΗΓWΝΚΑΙ . .
ΚΑΠΡWΤWΝΕΧΟΝΤWΝΔΕΚΑΙΤΗΝΠΡΥΤΑΝΙΚΗΝΕΞΟΥϹΙΑΝΙϹΗ
ΓΗϹΑΜΕΝΟΥΤΟΨΗΦΙϹΜΑΔΕΖWϹΙΜΟΥΤΟΥΚΛΕΟΦΑΕΠΗΗΓΗϹΑΜΕΝΟΥ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΤΟΥΕΠΙΝΕΙΚΟΥΕΠΕΙΔΗϹΥΝΒΕΒΗΚΕΝΧΡΥϹΙΠΠΟΝ . . . . .
. . . ΑΝΔΡΑΑΞΙΟΛΟΓΟΝΕΝΤΕΛΙΤΟΥΙΓΙΑΙϹΚΑΙΠΑϹΙΦΙΛΟΤΙΜ . . . .
. . . ΛΟΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΕΙϹΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΥΠΟΤΗϹΕΙΜΑΡΜΕΝΗϹΑ . . .
ΠΑ . ΘΗΝΑΙΕΤΙΤΕΚΑΙΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΝΑΥΤΟΥΑΦΡΟΔΙϹΙΑΝ . . . .
ΤWΑΝΘΙΤΗϹΗΛΙΚΙΑϹΠΑΡΑΜΥΘΗϹΑϹΘ . . ΔΕΤΗΝϹΥΜΓΙΟΝΑ . . . .
ΟΡΒΑΝΛ . ΚΑΙΤΑΠΑΙΔΙΑΑΥΤΟΥΧΡΥϹΙΠΠΟΝΧΡΥϹ . . . . . .
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - -

Forma litterae Μ est Ϻ. Vs. 5. Ross. ΕΠΙΔΗ, Finl. ϹΗΕΙΔΗ; manifesto igitur ΕΠΕΙΔΗ legendum. Vs. 6. Ross. ΠΑΣΗ. Vs. 7. Ross. ΙϹΤΗΝ, Finl. ΕΙΕ ΤΗΝ; recepi igitur ΕΙϹ.

Μειλησίων τῶν Ἀμοργὸν Αἰγιάλην κατοικούντων ἔδοξεν ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ, γνώμη στρατηγῶν καὶ [δε]καπρώτων, ἐχόντων δὲ καὶ τὴν πρυτανικὴν ἐξουσίαν, ἰσηγησαμένου τὸ ψήφισμα δὲ Ζωσίμου τοῦ Κλεοφᾶ, ἐπ[ιψ]η[φι]σαμένου Μητροφάνου τοῦ Ἐπινείκου· ἐπειδὴ συνβέβηκεν Χρύσιππον - - - ἄνδρα ἀξιόλογον ἔν τε λιτοι[ρ]γίαις καὶ πᾶσι φιλοτί[μοις πεφι]λοτειμημένον εἰς τὴν πατρίδα ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἀ[φαρ]πα[σ]θῆναι, ἔτι τε καὶ τὴν θυγατέραν αὐτοῦ Ἀφροδισίαν [ἐν τῷ πρώ]τῳ ἄνθι τῆς ἡλικίας, παραμυθήσασθ[αι] δὲ τὴν σύμ[β]ιον α[ὐτοῦ] Ὀρβάν[αν] καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ Χρύσιππον, Χρυσ - - -

Vs. 8. vix dubium est corrigendum esse ἐπιψηφισαμένου etsi insolens. Vide n. 2264. Vs. 9. vacat particula δέ.

2264. *c.*

In ruderibus *Aegialae* supra portam aediculae B. Virginis, prope reliquias antiqui delubri; ed. Rossius l. c. ad n. 2263. *c.* p. 77. n. VII. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ
ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΤΟΝΝΑΟΝΘΕΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ

Κριτόλαος Ἀλκιμέδοντος τὸν ναὸν θεοῖς καὶ τῷ δήμῳ.

Addit Rossius: „Fortasse fuit templum omnium deorum commune."

2264. *d.*

Prope parietinas *Aegialae*, in aedicula semiruta B. Virginis (ʼς τὴν Παναγίαν τὴν κρουσμένην), in colle vinetis consito repperit Rossius et ed. l. c. p. 80. Habeo etiam ex schedis quas dixi.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΛΕΩΝΙΑΓ
ΚΑΙΗΓΥ
ΙΕΡΑΤΕ
ΔΙΟ

Vs. 3. omittitur ap. Finl. Idem vs. 4. ΙΕΡΑΤΥ.

Λεωνίδης [τοῦ δεῖνα καὶ]
Λεωνί[δης Λεωνίδου]
καὶ ἡ γυ[νὴ αὐτοῦ .....]
ἱερατε[ύσαντες ἀνέθηκαν]
Διο[νύσῳ.]

Vs. 1. videtur pater, vs. 2. filius, vs. 3. filii uxor scripti fuisse. Vs. 4. ego addidi ἀνέθηκαν. Reliqua excepto καὶ vs. 1. et iis, quae vs. 2. dedi, correxit Rossius.

2264. *e.*

Aegialae ibidem ubi n. 2263. *c*; ed. Rossius l. c. p. 80. n. IX. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ

Παρμενίων τὸν πατέρα sc. ἀνέθηκεν.

2264. *f.*

Aegialae; ex iisdem schedis. Ex Rossii Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 30. patet haec subscripta esse decreto, quo Athenaeus Canachi f. honoratus erat post obitum.

ΟΔΗΜΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΝ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΗΡΟΑΝ
ΕΥΦΗΜΙΑ
ΕΥΒΟΥΛΟΥ

Ὁ δῆμος Σωτήριχον Ἀθηναίου ἥρ[ω]αν.
Εὐφημία Εὐβούλου.

Sunt duo in eodem lapide epitaphia; Euphemia prioris videtur uxor esse. Prior ille post obitum a populo honoratus est. Ἥρωαν scriptum ut alias ἄνδραν, γυναῖκαν et in eiusdem loci titulo n. 2264. *b.* θυγατέραν. Soterichus et Euphemia fuerunt ex familia Athenaei illius Canacho prognati; non tamen huius Athenaei filius fuit Soterichus; nam Athenaeus Canachi f. tantum filiam reliquit Euphemiam. Vide decretum quod dixi.

2264. *g.*

Ibidem; ex iisdem schedis.

ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΠΕΙΘΑΓΟΡΟΥ

Κριτόβουλος
Πειθαγόρου.

2264. *h.*

Ibidem ubi n. 2264. *d*; ed. Rossius l. c. p. 82. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΦΙΛΟΘΕΜΙΣ
ΑΚΕΣΑΝΔΡΟΥ

Φιλόθεμις
Ἀκεσάνδρου.

2264. *i.*

Ibidem; ex iisdem schedis.

ΔΩΡ
ΠΕΙΜΟΥΧΙΩΙ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

[Ὁ δεῖνα]
Δωρ - - -
Π[ρ]είμου (vel - - - [τ]είμου) Χίῳ.
χρηστὲ χαῖρε.

2264. *k.*

Ibidem; ex iisdem schedis.

ΙΗΑΡΧΙΛΙΧΟΥ
ΨΗ

Epitaphium est mulieris: - - - η Ἀρχιλ[ό]χου vel Ἀρχι[δ]ί[κ]ου cet. Posterius est probabilius.

2264. *l.*

Insulae *Amorgi* is portus, qui hodie vocatur τὰ Κατάπολα (quod κατὰ πόλιν situs est ut videtur), proximus est ruinis veteris *Minoae*, quae in ipso littore conspiciuntur; collem a meridie portui imminentem occupabat arx: quod nunc habitatur oppidum, tria circiter milia passuum a portu distat in medio montuosae insulae iugo collocatum. Catapolis repertus est hic titulus in marmore oblongo, quod inaedificatum est in muro horrei Antonii Zani ad littus maris; ed. Rossius l. c. (ad n. 2263. *c.*) p. 75 sq. n. V. cum nott. Supplementa apographo primitivo inserta debentur Rossio.

ΜΟΣΠΡΟΣ[ΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ
ΑΣ]ΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΑΥΤΟ[ΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ. . . . . Κ
ΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΕΙΣΠΛΟΥΝΚΑ[ΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΚ]Α[Ι]ΕΝΕ[ΙΡΗΝΗΙ
ΑΣΥΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙΚΑΙΠΡΟ[ΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤ]ΗΝΒΟΥΛΗ[Ν
ΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΕΑΝΤΟΥΔΕΩΝΤΑΙΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙ
ΕΡΑΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΠΟΔΡΑΧΜΩΝΕΚΑΤΟΝΔΟΥΝΑΙΔΕΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑΝΚΑΙΞΕ
ΝΙΑΑΥΤΟΙΣΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΑΝΑΚΗΡΥΞΑΙΔΕΚΑΙ
ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΙΤΑΣΤΙΜΑΣΤΑΣΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΣ
ΤΟΙΣΔΙΚΑΣΤΑΙΣΤΟΥΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΤΟΥΣΠΕΡΙΠΑΓΚΡΙΤΟΝ
ΤΟΙΣΤΕΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΑΙΟΙΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΔΕΤΗΣΑΝΑΓΡΑ
ΦΗΣΤΟΥΣΠΡΥΤΑΝΕΙΣΤΟΥΣΠΕΡΙΑ. . . . ΟΝΕ. . . . . ΑΝΗΜ
. . . . ΗΣΑΙΤΟΥΣΜΕΘΠΟΙ . .

- - - - - - ὁ δῆ]μος, προ[ξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας] τοῦ δήμου καὶ αὐτο[ὺς καὶ ἐκγόνους, κ]αὶ εἶναι αὐτοῖς εἴσπλουν κα[ὶ ἐν πολέμῳ κ]α[ὶ] ἐν ε[ἰρήνῃ] ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεί, καὶ πρό[σοδον πρὸς τ]ὴν βουλὴ[ν] καὶ τὸν δῆμον, ἐάν του δέωνται, πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· στεφανῶσαι δὲ αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ δραχμῶν ἑκατόν· δοῦναι δὲ καὶ εἰς θυσίαν καὶ ξένια αὐτοῖς δραχμὰς πεντήκοντα. ἀνακηρῦξαι δὲ καὶ τὸν στέφανον καὶ τὰς τιμὰς τὰς ἐψηφισμένας τοῖς δικασταῖς τοὺς στρατηγοὺς τοὺς περὶ Πάγκριτον τοῖς τε Διονυσίοις καὶ τοῖς Ἡραίοις· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπιμεληθῆναι δὲ τῆς ἀναγραφῆς τοὺς πρυτάνεις τοὺς περὶ Α . . . . ον . ε . . . . ανημ . . . . . [ἀναστ]ῆσαι τοὺς [ἱερο]ποι[ούς?

Honores Minoëtae decernunt missis aliunde iudicibus, qui de lite aliqua vel pluribus litibus Minoëtarum iudicarant; cuius generis decreta multa edidimus. Vs. 3. malim καὶ εἴσπλουν κα[ὶ ἔκπλουν cet. sed spatium non admittere hoc videtur. In fine Rossius suspicabatur τοὺς [ν]ε[ω]ποι[οὺς latere.

2264. *m.*

Marmor quadratum Catapolis (*Minoae*) in domo limenarchae; ed. Rossius l. c. p. 73. n. III. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Vs. 1. Ross. ΜΕΙΝΟΗΤΗ, Finl. ΜΕΙΝΩΝΤΗ. Vs. 5. vox ΕΥΣΕΒΕΙ de industria deleta est, sed ita ut etiam nunc legi queat. Vs. 12. Ross. ΣΕΣΤ cet. Finl. ΣΕΞΤ cet.

Διονύσῳ Μεινωήτῃ καὶ τῇ γλυκυτάτῃ πατρίδι καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μάρ(κῳ) Αὐρ(ηλίῳ) Κομμόδῳ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ, Εὐσεβεῖ, Εὐτυχεῖ, Συντύχη Ἡγέου τὸ ἄγαλμα τῆς Τύχης ἀποκατέστησεν, καθὼς ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἡγέας Ἀντιόχου στεφανηφορήσας ὑπέσχετο. καθιερώθη ἐπὶ ἄρχοντος Γ(αΐου) Σεξτιλίου Βερενεικιανοῦ, ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιγόνου, ἀνδρὸς τῆς Συντύχης.

ΔΙΟΝΥΣΩΜΕΙΝΩΗΤΗΚΑΙ
ΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΠΑΤΡΙΔΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ
ΜΑΡ·ΑΥΡ·ΚΟΜΜΟΔΩΑΝΤΩ
ΝΕΙΝΩΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙ
ΕΥΤΥΧΕΙ ❦ ΣΥΝΤΥΧΗΗΓΕ
ΟΥΤΟΑΓΑΛΜΑΤΗΣΤΥΧΗΣ
ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝΚΑΘΩΣ
ΟΠΑΤΗΡΑΥΤΗΣΗΓΕΑΣΑΝΤΙ
ΟΧΟΥΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΗΣΑΣΥ
ΠΕΣΧΕΤΟ ❦ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗΕ
ΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ·Γ·ΣΕΞΤΙΛΙΟΥ
❦ ΒΕΡΕΝΕΙΚΙΑΝΟΥ ❦
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥΤΟΥΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΑΝΔΡΟΣΤΗΣΣΥΝΤΥΧΗΣ

Ut hic habemus Ἀντίοχον Ἐπιγόνου, ita Rossius notat in fragmento inscriptionis Aegialensis, quod in sacello D. Michaëlis (τοῦ Ἀσωμάτου) extat, legi Ἐπίγονον Ἀντιόχου.

2264. *n.*

In basi marmorea quadrata Catapolis (*Minoae*) prope templum Apollinis Pythii; ed. Rossius l. c. p. 72. n. II. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis; sed imperfectius hoc apographum est.

ΑΓΑ]ΘΗΤΥΧΗ
ΑΥΤΟΚ]ΡΑΤΟΙΑΚΑΙCΑΡΑ
Μ]ΑΡΚΟ[Ν]ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤWΝЄΙΝΟΝЄΥCЄΒΗ
CЄΒΑCΤΟΝΤΟΝΓΗC
Κ]ΑΙΘΑΛΑCCΗC
Δ]ЄCΠΟΤΗΝ ❦ ΓΑΪΟΙ
...ΙΝΝΙΟΙΠΡΟΤЄΙΜΟC
ΚΟ]ΥΑΔΡΑΤΟCΚΑΙΡΟΥΦΟC
ΟΙ]ΚΡΑΤΙCΤΟΙΑΔЄΛΦΟΙ
ΤΟΝΚΤΙCΤΗΝΚ]ΑΙCWΤΗΡΑ
ΚΑΙЄΥЄΡΓЄ]ΤΗΝ

Dedi Rossiana, nisi quod vs. 9. ex Finl. habes ΤΟΣ (Ross. O uncis inclusum praebet). Extrema pars lapidis cooperta est humo et ruderibus; itaque non constat titulum in fine integrum esse.

Ἀγα]θῇ τύχῃ, [Αὐτοκ]ρ[ά]το[ρ]α Καίσαρα [Μ]άρκο[ν] Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον, Εὐσεβῆ, Σεβαστόν, τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην, Γάϊοι [Λικ]ίννιοι Πρότειμος, [Κο]υαδρᾶτος καὶ Ῥοῦφος, [οἱ] κράτιστοι ἀδελφοί, [τὸν κτίστην κ]αὶ σωτῆρα [καὶ εὐεργέ]την.

In fine posse τῆς πατρίδος vel simile additum esse notat Rossius. Non ad M. Aurelium Philosophum hic titulus pertinet: hic enim Pius vocari non solitus est, donec superstes esset, neque huic convenit reliquum elogium: sed ad *Caracallam*. Cf. ne plura, n. 3484. 3485.

2264. *o.*

Minoae inter parietinas templi Apollinis Pythii, in basi marmorea quadrata valde mutila; ed. Rossius l. c. p. 74. n. IV.

. . . . ΟΙ
. . . . CΤΑC
ΤΩΝ]ΙΙLΡΙΤΟΝΠΥΘΙ
ΟΝ]ΑΠΟΛΛΩΝΑΚΟΡ
ΔΑΚΩΝ
ΠΡΟ]ΤЄΙΜΟΝ Δ ΘЄCЄΙΔЄ
. . . . . Ο]ΥΦΙΛΟCЄΒΑ
CΤΟΝΤΟΝЄ]ΑΥΤΩΝЄΥ
ΕΡΓΕΤΗΝ]ΧΟΡΗΓΗCΑΝ
[ΤΑ. . . . .]

Ἀγαθῇ τύχῃ] οἱ
κορδακι]στα[ὶ
τῶν περ]ὶ τὸν Πύθι-
ον] Ἀπόλλωνα κορ-
δάκων
Πρότ]ειμον δ̄, θέσει δὲ
. . . . . ο]υ, φιλοσέβα-
στον, τὸν ἑαυτῶν εὐ-
εργέτην], χορηγήσαν-
[τα] - - - -

Vs. 1. ipse explevi. Vs. 2. Rossius vel ὀρχησταὶ vel κορδακισταὶ scribendum esse coniecit, ex quibus vocibus posteriorem praetuli spatii causa; cetera explevit Rossius. Ad cordaces Apollini saltatos optime idem contulit Ἄρτεμιν Κορδάκαν in Elide, cui Pelopis comites saltarint cordacem Sipylenis usitatum (Pausan. VI, 22. init.). Vs. 6. recte Πρότειμον dedit Rossius; cf. n. 2264. *n.* et *t.* Πρότειμος δ̄ est Πρότειμος Προτείμου τοῦ Προτείμου τοῦ Προτείμου, de quo usu satis constat. Ex Amorginis cf. n. 2264. *p.* In fine perisse φιλοτείμως vel simile recte coniicit primus editor.

2264. *p.*

Ibidem ubi n. 2264. *o.* in basi quadrata marmoris candidi; ed. Rossius l. c. ad n. 2263. *c.* p. 71. n. I. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΜΕΙ
ΝΟΗΤΩΝΑΥΡ·ΕΥΟΔΟΝ
ΛΕΟΔΙΚΟΥΒΟΥΛΕΥΤΗΝΕΤΕΙ
ΜΗΣΕΝΤΗΑΝΑΣΤΑΣΕΙΤΟΥ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΚΑΤΑΤΟΓΕΝ°
ΜΕΝΟΝΑΥΤΩΨΗΦΙΣΜΑ
ΕΠΙΜΕΛΗΣΑΜΕΝΟΥΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣΚΑΙΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
\ΥΡ·ΕΥΟΔΟΥ ·Β· ΤΟΥΥΙΟΥ
ΑΥΤΟΥΤΟΥΤΟΤΕΒΟΥΛΑΡΧΟΥ
ΜΕΤΕΣΧΑΝΔΕΕΚΑΤΕΡΟΙ
ΚΑΙΤΗΣΙΕΡΟΣΥΝΗΣΤΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
Ψ Β Δ

Vs. 1. Finl. ΟΔΗΜΟΣΟΜΕΙ. Vs. 6. Ross. ΑΥΤΩΝ, Finl. ΑΥΤΩ. Vs. 10. Ross. \ΥΡ·ΕΥΟΔΟΥ, Finl. ΛΥΕΥΟΔΟΥ.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Μειν[ω]ητῶν Αὐρ. Εὔοδον Λε[ω]δίκου βουλευτὴν ἐτείμησεν τῇ ἀναστάσει τοῦ ἀνδριάντος κατὰ τὸ γενόμενον αὐτῷ ψήφισμα, ἐπιμελησαμένου τῆς κατασκευῆς καὶ ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος [Α]ὐρ. Εὐόδου β̄, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ τότε βουλάρχου. μετέσχαν δὲ ἑκάτεροι καὶ τῆς ἱερ[ω]σύνης τοῦ συνεδρίου τῆς βουλῆς. ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς), δ(ήμου).

Μινώαν, litterâ ω, hoc oppidum constanter vocat Steph. Byz. v. Ἀρκεσίνη (ubi simul in Androtionis loco sic scriptum est), v. Ἀμοργός, v. Μινώα, et hanc scripturam restitui n. 2264. *m.* Hoc loco quod Μεινοητῶν scriptum est, tanto minoris videtur auctoritatis esse, quod etiam vss. 3. et 13. Ο videtur pro Ω vel temere scriptum a lapicida vel ab auctore usurpatum esse. Vs. 10. Αὐρ. Εὐόδου β̄ est: Αὐρ. Εὐόδου τοῦ Αὐρ. Εὐόδου, quod verum esse ipse titulus docet.

2264. *q.*

Minoae (Catapolis), in aedicula Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς prope rudera templi Apollinis; ed. Rossius l. c. p. 76. n. VI.

ΘΕΟΙϹΔΑΙΜΟϹΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ

Θεοῖς δαίμοσι Ἐπαφροδείτου.

Nihil est nisi sepulcralis inscriptio: *Dis Manibus Epaphroditi.*

2264. *r.*

Prope *Minoam*, ad aediculam D. Georgii; ed. Rossius l. c. p. 82. n. XV. hinc Welckerus Nov. Mus. Rhenan. 1841. p. 298.

ΗΡΑΙϹΕΝΘΑΔΕΚΕ[Ι
ΜΑΙΕΤΩΝΞΕΝΕ
ΠΕΝΤΑΚΙϹΕΠΤΑ
ΛΙϹΟΙΠΑΡΑΙΝΩϹΥΝ . .
ΤΑΜΕΜΗΚΑΑΙΕ .
ΜΟΙΡΩΝΓΑΡΜΙΤΟϹ
ΠΑΝΤΑϹΚΑΛΕΙ

Ἡραῖς ἐνθάδε κε[ῖ]μαι ἐτῶν; ξένε, πεντάκις ἑπτά· [κα]ὶ σοὶ παραινῶ, συν[οδῖ]τα, μή με κ[λ]αῖε· Μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Sic restituit Rossius; titulus incipit ab hexametro heroico; deinde videntur iambicorum fragmina addita esse:

καὶ σοὶ παραινῶ· - ⏑ - - -
συνοδῖτα, μή με κλαῖε· Μοιρῶν γὰρ μίτος
πάντας καλεῖ. - - - - -

2264. *s.*

In oppido, quod nunc habitatur, *Amorgo*, ex *Minoae* ut creditur parietinis; ed. Rossius l. c. p. 81. n. XIII. hinc Welckerus Nov. Mus. Rhenan. 1841. p. 208.

ΚΑΛΙΚΡΑΤΗϹΚΕΙΜΑΙ
ΤΥΝΒΩΤΟΥΤΩΠΑ
ΡΟΔΕΙΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝ
ΤΑΕΝΑΖΗϹΑϹϹΕ
ΜΝΩϹΛΥΚΑΒΑΝ
ΤΑϹ
ΧΑΙΡΟΙϹΠΑΡΟΔΕΙΤΑ
❦

Καλ[λ]ικράτης κεῖμαι τύνβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,
πεντήκοντα ἕνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
χαίροις παροδεῖτα.

2264. *t.*

In oppido quod dixi *Amorgo*, in aedibus Demetrii Gaurae, sub anaglypho male habito; ed. Rossius l. c. p. 75. n. IV. a. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis, ex quibus formas litterarum accuratius dedi.

ΠΡΟΤΕΙΜΟΣΣΩΣΙΜΑΝΔΡοΥ

Πρότειμος Σωσιμάνδρου.

Protimus nomen est Minoae usitatum; cf. ad n. 2264. *o.* Σωσίμανδρος vix potest ex Σώσιμος et ἀνήρ compositum esse, sed tantum ex σώζω et μάνδρα. Cf. ad n. 2264. *v.*

2264. *u.*

In promontorio insulae *Amorgi* Minoâ meridiem versus *Arcesinae* oppidi parietinae superesse putantur in loco *Kastri*, ubi ecclesia est Παναγίας Καστριανῆς. Ex titulo ibi reperto aliquid attulerat Rossius Itin. insul. maris Aeg. T. I. p. 180. deinde illum quantum superest integrum edidit Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 32. n. 126.

ΟΣΤΑΙΣΟΙΚΙΑΙΣΤΩΝΑΠΟΤΕΤΙ
ΜΗΜΕΝΩΝΝΙΚΗΣΑΡΕΤΗΕΙΣΤΗ
ΝΠΡΟΙΚΑΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝΚΑΙΑ
ΝΑΚΕΙΜΕΝΩΝΤΗΙΟΥΡΑΝΙΑΙΑ
ΦΡΟΔΙΤΕΙΤΗΙΕΝΑΣΠΙΔΙΥΠΟΝΙ
ΚΗΣΑΡΕΤΗΣΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΤ
ΗΣΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΚΑΙΚΑΤΑΤΑΣΔΙ
ΑΘΗΚΑΣΤΑΣΚΕΙΜΕΝΑΣΕΝΤΩΙ
ΙΕΡΩΙΤΗΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣΚΑΙΠΑΡΕ
ΥΝΟΜΙΔΕΙΤΩΙΑΡΧΟΝΤΙΚΑΙΠ
ΑΡΑΤΩΙΘΕΣΜΟΘΕΤΕΙΚΤΗΣΙ
ΦΩΝΤΙ

- - - - - ὅρ]ος ταῖς οἰκίαις τῶν ἀποτετιμημένων Νικησαρέτῃ εἰς τὴν προῖκα, καθιερωμένων καὶ ἀνακειμένων τῇ Οὐρανίᾳ Ἀφροδίτῃ τῇ ἐν Ἀσπίδι ὑπὸ Νικησαρέτης τῆς γυναικὸς τῆς Ναυκράτους καὶ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς κειμένας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης καὶ παρ᾽ Εὐνομίδῃ τῷ ἄρχοντι καὶ παρὰ τῷ θεσμοθέτῃ Κτησιφῶντι.

Vs. 5. Venus Urania ἐν Ἀσπίδι nominata est, ex loco ut videtur; certe Argis locus quidam arcis est Ἀσπὶς vocatus (Plutarch. Cleomen. 17. 21. Pyrrh. 32.), et in ea vicinia Urania templum habuit (Paus. II, 23, 8.). Haec Rossius. Monogrammum infra scriptum significat Ἀφροδίτης nomen.

2264. *v.*

Ibidem; ex schedis Demetrii Gaurae ed. Rossius l. c. ad n. 2263. *c.* p. 81. n. XI. atque hinc Welckerus Nov. Mus. Rhenan. 1841. p. 208. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΚΛΕΟΜΑΝΔΡΟΤΟΔΕΣΗΜ
ΑΤΩΕΝΠΟΝΤΩΙΚΙΧΕΜΟΙ
ΡΑΔΑΚΡΥΟΕΝΔΕΠΟΛΕΙ
ΠΕΝΘΟΣΕΘΗΚΕΘΑΝΩΝ

Κλεομάνδρȣ τόδε σῆμα, τ[ὸν] ἐν πόντῳ κίχε Μοῖρα·
δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανών.

Κλεομάνδρου est trisyllabum (Κλευμ.). Nomen non potest nisi ex Κλέος et μάνδρα derivari (cf. n. 2264. *t.*). Simile esse dixeris nomen Μανδροπότου n. 2704. quod tamen vide ne ex barbaro vocabulo deflexum sit. Magis similia sunt Ἀναξίμανδρος, et n. 2264. *t.* Σωσίμανδρος, quod n. 2476. *q.* 87. restitui Εὔμανδρος, et ap. Athen. XIII. p. 567. c. Θεόμανδρος nomen Cyrenaei cuiusdam: maximeque conferri meretur nomen Samium Μανδροκλῆς ap. Herodot. IV, 87 sq. in quo eadem elementa inverso ordine composita sunt. Plura dat Keilius Analect. epigraph. et onomatol. p. 168.

2264. *w.*

Ibidem; ex Gaurae schedis ed. Rossius l. c. n. XII. atque hinc Welckerus Nov. Mus. Rhenan. 1841. p. 208. Habeo etiam ex schedis Graeci a Finlaio missis.

ΕΣΛΟΣΕΩΝΠΟΛΙΙΔΟΣΕΧΕΩ
ΦΙΛΟΣΥΟΣΟΙΚΟΝΑΜΑΥΡΟΣΑΣ
ΩΛΕΤΑΩΡΟΣΕΩΝ

Vs. 1. Finl. ΠΟΛΙ ΔΟΣ.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύε]ιδος Ἐχε̄ - - φίλος ὑός
οἶκον ἀμαυρ[ώ]σας ὤλετ᾽ ἄωρος ἐών.

Nomen patris incertum est. Metro satisfacit Ἐχεκλῆος, Ἐχεκράτεος, Ἐχεκρατίδου, Ἐχεσθένεος; sed ΕΧΕΩ videtur aliquid aliud fuisse. Fortasse nomen fuit versus legem pessumdans. Ross. Ἐχέ[μμ]ω[νος; sed debebat esse Ἐχέμμονος.

P. 218. in Indice Sectionis sextae cur *Myconus, Syrus, Cythnus, Siphnus* omissae sint, dixi ad n. 2347. *c.* et n. 2423. *b.* Ex Cycladum plurimis novae nunc accedunt inscriptiones, et longe plurimae post impressos Deli et Rheneae titulos mihi innotuerunt Deliacae inscriptiones, si quidem epitaphia Rheneae reperta maxima ex parte eorum hominum sunt, qui Deli habitarunt. Maxime memorabile de templi Deliaci reditibus monumentum edidi et illustravi in Actis Academiae Borussicae a. 1834. sed id quum Athenis repertum sit, reservandum est Appendici totius Corporis Inscriptionum, quae absoluto opere aliquando edetur. Hoc loco ea tantum persequor, quae titulis in Delo et Rhenea repertis addenda sunt.

N. 2265. p. 219. *b.* sub finem commentarii scribe Πρατο - - Post hunc titulum insere:

2265. *b.*

In *Delo* in cippo; ed. in opere de expeditione scient. Francogallorum Moreotica T. III. tab. 12. 1. hinc apud Le Bas Inscriptt. Gr. et Lat. cet. Fasc. V. p. 110. n. 191. cum nott. Transcripserunt Ravoisié et Poirot.

ΑΓΑΘΑΤΥΧΑΕΠΙΠΡΟΤΑΝΙΟΣΕΓΜ
ΘΕΛΑΙΣΙΩΕΝΔΕΜΑΟΥΜΝΑΕΠΙΠΡΟΤ
ΑΝΤΙΣΣΑΣΕΠΙΠΡΟΤΑΝ.ΟΣΚΛΕΑΦΕΝ
ΟΣΑΓΕΜΟΡΤΩΜΕ ΑΝΤΑΩΜΗΝΟΣΔΑ
ΤΟΝΑΕΙ ΡΟΝΟΝΕΜΜΕΣΣΩΕΠΙΤΩΝΟ
ΕΥΠΑΡΧΟΙΣΑΝΑΥΤΟΙΣΙΔΙΑΤΩΝΑ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣΜΕΓΩΝΟΣΕΥΑΕΕΝΗΑ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΑΛΡΑΣΤΩΕΕΔΕΜΛΘΥΜ
ΞΩΙΛΩΔΑΜΟΔΙΚΕΙΩΑ‾ΗΔΙΟΝΥΣΟ Ω
ΕΧΕΙΔΑΘΕΟΚΛΕΙ.ΩΙ.ΙΜΜΙΔ..ΣΑΓ ΜΟΝ
ΤΩΣΚΑΜΑΝΔ ΩΝΑ ΤΕ Ν/ ΛΙ Ω
‾ΑΑΥΚΩΝΟΣ ΝΩΝΕ Ω Ο Ι Ο ΓΑ
ΗΩΚΑΜΙΓΝ ΣΙ..Λ..ΚΓΑΝ
ΙΦΙΛΟΝΕ Ω ΝΤΑΣΚΑΙΑ
‾Ο\ )ΣΙΑΙΔΣΙ ΡΩ Σ
ΤΕ Λ
ΝΤ Λ

Ἀγάθᾳ τύχᾳ, ἐπὶ προτάνιος ἔ[μ] Μ[υτιλάνᾳ δεῖνος τῶ
Θελαισίω, ἐν δὲ Μα[θ]ύμνᾳ ἐπὶ προτ[άνιος δεῖνος τῶ δεῖνος, ἐν
Ἀντίσσᾳ [δ'] ἐπὶ προτάν[ι]ος Κλεα[γ]έν[εος τῶ δεῖνος, ἐν Ἐρέσῳ δ' ἐπὶ προτάνι-
ος Ἀγεμόρτω Με[λ]α[ν]τάω, μῆνος Δα - - - - -
τὸν ἄει [χ]ρόνον ἐμ μέσσῳ ἐπὶ τῶν ο - - - - -
. ε ὑπάρχοισαν αὔτοισι διὰ τῶν ἀ - - ... - [ἐμ Μυτιλάνᾳ
Πολυδεύκῃ Μέγωνος; Εὐ[μ]ένῃ Ἀ - - [τῷ δεῖνι τῶ δεῖνος,
Ἑρμογένῃ Ἀ[δ]ράστω, ἐ[ν] δὲ Μ[α]θύμ[νᾳ τῷ δεῖνι τῶ δεῖνος,
Ζωΐλῳ Δαμοδικείω, - - ά[τ]ῃ Διονυσο[δώρ]ω, [ἐν Ἀντίσσᾳ δὲ τῷ δεῖνι
Ἐχείδα, Θεοκλεί[τ]ῳ - μμιδ[ο]ς, Ἀγ[ή]μον[ι τῶ δεῖνος, ἐν Ἐρέσῳ δὲ - - -
τῳ Σκαμανδ[ρ]ων[ύμω], Τε - - - ῳ [τῶ δεῖνος, τῷ δεῖνι
Γλ]αύκωνος - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - .φιλον - - - - - - -
cet.

Tituli pessime habiti aetatem primus editor recte definit ante dirutam a Romanis Antissam et incolas Methymnam deductos, ante Christum a. 167. a. u. c. 587. (Liv. XLV, 31. coll. Plin. H. N. V, 31.); nec tamen videtur multo antiquior esse, sed aetatis Macedonicae. De forma *πρότανις* Lesbia cf. n. 2166. Inscriptionem Le Bas refert ad constituendam aliquam *φίλων συμβίωσιν*, de quo instituto docte disputat; cf. quae ex titulis memoravi ad n. 3304. Hanc sententiam confirmat ex vs. 14. ubi *φίλον* legit et ex vs. 13. ubi *κα[σ]ίγν[ατον* coniicit. Equidem inhibeo iudicium. In restituendo titulo maxime inde a vs. 7. discessi ab editore doctissimo. Ni fallor, vs. 7 sqq. ex quoque oppido terni homines nominantur, et tertio quidem casu. Vs. 7. dele Σ primum. De dativis Πολυδεύκῃ, Εὐμένῃ, Ἑρμογένῃ cet. cf. Ahrens. de dial. Aeol. p. 116. et nota ex Aeolicae dialecti norma in dativis Iota mutum, quod tantum perspicuitatis causa addidi, omitti constanter. Ceterum Ahrens in Mus. Rhen. 1842. p. 386. vs. 7 sqq. non dativos, sed genitivos agnoscit ex praepositione *διὰ* (vs. 6.) pendentes Πολυδεύκη, Εὐαγένη (ita enim legit), Ἑρμογένη cet. sed hi genitivi certe dubii sunt. Vs. 11. possis Eresii patrem etiam *Σκάμανδρον* vocare; praetuli *Σκαμανδρώνυμον*, quo nomine Sapphonis pater vocatus est.

N. 2271. 53. p. 229. retinendum esse *τὸ δὲ ἐσόμενον ἀνήλωμα* notavi ad n. 2347. *c.*

Post n. 2273. p. 230. insere:

2273. *b.*

Deli in theatro, in lapide magno, ex schedis Prokeschii ad nos missis et ad Gerhardum, qui eas edidit in diario: Archaeol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit. 1835. n. 9. p. 68.; Melo tribuit per errorem, qui primus ex Virleti schedis edidit Le Bas l. c. p. 211. n. 283.

ΕΥΜΕΝΗΣ
ΕΙΛΕΤΑΙΡΟΝ

Vs. 2. primum Ε omittit Le Bas.

Εὐμένης [Φ]ιλέταιρον.

Patruum Philetaerum in Delo statua honorasse *Eumenem I. principem Pergamenum*, et huic haec subscripta fuisse iudicat editor. Sed potest etiam *Eumenes II. rex* intelligi, qui fratrem Philetaerum dedicarit (cf. ad n. 122.).

N. 2274. p. 230. Reperta nuperrime duo fragmina epistylii porticus Philippi sunt, eiusdem formae litteris insignita: alterum habet litteras ΔΗΜΗ ΤΡΙΟΥ secundum Prokeschium in schedis ad nos

missis et ad Gerhardum, qui paulo aliter edidit (Archaeol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit. 1835. n. 9. p. 68.), vel ΔΗΜΗΤ... secundum Rossium (Itin. ins. maris Aeg. T. I. p. 33.), vel ΔΗΙ, ut legerunt docti Francogalli (vide opus exped. Moreot. l. c. ad n. 2265. *b.* tab. 5. fig. 3. 4. et Le Bas l. c. ibid. p. 132. n. 194.); alterum iisdem auctoribus ostendit litteras ΑΠΟΛ ΛΩΝΙ vel ..ΟΛΛΩΝΙ vel ΟΛΛΟΝ. Haec coniungenda esse cum fragminibus n. 2274. editis annotarunt Le Bas et Rossius. Videtur igitur legendum:

Βασιλέως|Μακεδόνων|Φιλίππου|[τοῦ] Δημητρίου - -|'Απόλλωνι.

Genitivus videtur dedicantem significare, ut n. 2277. *b.* Pertinet igitur ut olim dictum ad Philippum Demetrii II. f. Macedonum regem paenultimum, quem ex numeratione quorundam secundum dixi; alii tertium vel quartum vocant, alii et hi recte *quintum*. *Μακεδόνων* integrum etiamnunc superesse docet Prokeschius. Quod dixi dedicationem esse porticus, omnino verum est; fuit autem Apollini dedicata, vel, ut Le Bas collatis aliis titulis non male coniicit, simul Dianae et Latonae.

N. 2277. *b.* p. 231. Hoc fragmen repertum etiam a doctis Francogallis expeditionis Moreoticae comitibus est, qui scriptum invenerunt ΟΝΥΣΙΟΥΕΥ. Primae duae litterae ΔΙ ne prius quidem ex lapide enotatae erant, sed debebant a me uncis includi. Le Bas l. c. p. 134. n. 195. probabiliter scribit: [*Βασιλέως Μιθραδάτου Εὐπάτορος, νέου Δι*]*ονύσου, Εὐτυχοῦ*[*ς*, *'Απόλλωνι, 'Αρτέμιδι, Λητοῖ.*

N. 2278. p. 232 sqq. Ad hunc titulum confer R. Rochettum Epist. ad Ducem de Luynes p. 41. et Epist. ad Schorn. p. 67. qui legit *Εὔφα.* In nummis tamen quod reperitur ΕΥΦΑ, haud dubie non integrum nomen est, sed decurtatum.

Post n. 2283. p. 235. adde:

2283. *b.*

In *Delo* eo loco, qui in tabula topographica operi expeditionis Moreoticae inserta designatur littera *Q.* Vide eius operis T. III. tab. 12. 2. et Le Bas l. c. Fasc. V. p. 135. n. 196.

ΟΔΗΜΟΣΟΑ
ΣΟΥΟΙΝΟ
ΝΑΙΔΣΤΟ
Ο.ΟΥΙΟΥΚΑΙΣΑ
ΕΥΣΕΗΑΣΤΗΣ
Ο ΓΤ

ΝΟ

Titulus videtur ei simillimus, quem n. 2282. edidi; restitutio tamen procedit aegre. Vs. 1. et 2. videtur cum editore legendum: *'Ο δῆμος ὁ 'Α*[*θηναίων καὶ οἱ τὴν νῆ*]*σο*[*ν*] *οἰ*[*κ*]*ο*[*ῦντες*, etsi alias dicitur *κατοικοῦντες.* Vs. 3. vero quod coniicitur *Σεβα*]*στὸ*[*ν* vix ferri potest. Vs. 4. Le Bas recte ut videtur agnoscit *θεοῦ 'Ιουλίου υἱὸν Καίσαρα.* Tum videtur fuisse - - - *ἕνεκεν καὶ*] *εὐσε*[*βεί*]*ας τῆς* [*πρὸς τοὺς θεοὺς*] et reliqua ut in similibus titulis.

2283. *c.*

In *Delo*, in cylindro columnae; ed. in opere de expedit. Francogall. laudato n. 2265. *b.* tab. 12. 3. et apud Le Bas l. c. ibid. Fasc. V. p. 128. n. 193. cum nott. Transcripserant Ravoisié et Poirot, quorum apographum paullulum correxi ex apographo Bloueti, quo usus est Le Bas.

ΤΟΚΟΙΝΑΝΤΩΝ
ΝΗΣΙΩΤΩΝ
ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥ
ΕΟΔΙΟΝ
ΟΙΙΟ Σ ΑΣΙ
ΥΛΗΣΑΛΙΙΑΡΝΑΣΣΕΥΣ
ΕΠΟΕ

Τὸ κοιν[*ὸ*]*ν τῶν νησιωτῶν 'Αγαθόστρατον Πολυαράτου* [*'Ρ*]*όδιον* [*θε*]*ο*[*ῖ*]*ς* [*π*]*ᾶσι.*
Φ]*ύλης 'Αλι*[*κ*]*αρνασσεὺς ἐπόε*[*ι.*

Vs. 5. fuit aut *Σόλιον* (cf. Steph. Byz. v. *Σόλοι* et Ephorum ap. Steph. v. *'Ωτιεῖς*) aut *'Ρόδιον*: hoc praetuli ob Polyaratum Rhodium n. 2532. Vs. 7. Φ praefixi ex n. 2488. *c.*

2283. *d.*

Marmor *Deliacum* in Syrum translatum, ubi aedificio insertum est; misit Rossius, qui excerpserat ex catalogo Musei Hermupoli in Syro, quem confecit Cocconis.

ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙ..ΤΗΝ....
ΟΙΚΟΥΝΤΕΣΒΑ.. ΕΛΛΟΝΦΙΛC
ΑΡΙΝΚΑΙΦΙΛΟΥ ΕΤΗΣΕΝΕ
ΊΕΥΣ
ΙΑΠΟ

'Ο δῆμος ὁ 'Αθηναίων καὶ [*οἱ*] *τὴν* [*νῆσον κατ*]*οικοῦντες Βα*[*λέριον? Μάρκ*]*ελλον* vel *Μέτ*]*ελλον? φιλ*[*όπ*]*α*[*τ*]*ριν καὶ φιλο*[*σέβαστον, ἀρ*]*ετῆς ἕνε*[*κεν καὶ*] *εὐσ*[*εβείας* cet. *'Αρτέμιδι, Λητο*]*ῖ, 'Από*[*λλωνι.*

Ad ordinem deorum cf. n. 2280. ubi tamen quam causam commentus sum, ea huc non quadrat.

N. 2288. p. 238. Initio Pittacus in schedis ΔΟ ΤΟΝ. Post hunc titulum insere:

2288. *b.*

Deli, in saxo ad Cynthium montem; ex schedis Prokeschii ad nos missis et ad Gerhardum, qui eas edidit l. c. ad n. 2273. *b.* (in his Addendis).

ΗΝΑΙΟΙ.ΚΑ

'Αθ]*ηναί*[*ων*] *κα*[*ὶ 'Ρωμαίων?* cet. Cf. n. 2286 sqq.

2288. *c.*

In *Delo* eo loco, qui in tabula topographica operi expeditionis Moreoticae inserta designatur littera *F.* Vide eius operis T. III. tab. 12. 4. et Le Bas l. c. Fasc. V. p. 138. n. 197.

Ν Ο ΚΟΝ
ΝΑ ΟΣΡΟΝ
ΕΑΥ ΟΥ ΑΤΣ
ΟΔ Ι

Vs. 3. fuit *τὸν*] *ἑαυ*[*τ*]*οῦ* et opinor [*π*]*άτ*[*ρωνα* et vs. 4. fortasse *ὁ δ*[*ῆμος.* Plura non possunt perspici, nec plura tentavit primus interpres.

N. 2303. p. 244. Pro ΣΩΣΙΜΙΝΟΣ Villoisonus habet ΣΩΣΙΝΙΚΟΥ (vide lemma ad n. 3383.); videtur igitur Σωσίνικος scribendum.

Post n. 2306. p. 244. insere:

2306. *b*.

Deli a gymnasio in aquilonem, in basi; ex schedis Prokeschii ad nos missis et ad Gerhardum, qui eas edidit l. c. ad n. 2273. *b*. (in his Addendis) p. 68. Cf. Meieri notam ibidem p. 69. additam. Imperfectius exemplum edidit Princeps de Pückler in libro: Der Vorläufer, v. Verfasser d. Briefe eines Verstorbenen (Stuttgart. 1838.) p. 320.

ΕΠΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΝΗΣΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΥΛΕΩΝ.ΔΟΥ ΑΛ - - -
ΚΑΙΤΩΝΕΠΙΤΑΙΣ - - -
ΔΑΜΩΝΟΣΤΟΥΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣΙΚΑΙΤΟ - - -
ΚΑΙΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΤΟΥΝΕΟΧΟΔΟΥΕΙΜΕ - -

Vs. 3. deest ap. Pückl. item versuum 4. 5. ea quae sunt post ΦΙΛΟΚ et ΤΟΥ.

- - - - - - - - - - -
ἐπὶ ἐπιμελητοῦ τῆς νήσου Ἀλεξάνδρου τοῦ Λεων[ί]δου [Π]αλ[ληνέως vel *Ἁλ[αιέως* vel *Ἁλ[ιμουσίου* vel *Ἀλ[ωπεκῆθεν] καὶ τῶν ἐπὶ τὰ ἱ[ερὰ] Δάμωνος τοῦ Φιλοκλέους Ἰκα[ριέως]? καὶ Ἀπολλοφάνου τοῦ Νε[ωκ]ό[ρ]ου Ἑ[ρ]με[ίου.*

Cf. n. 2306. Paulo aliter restituit Meierus noster.

Post n. 2308. p. 245. adde:

2308. *b*.

Deli in saxo; ex schedis Prokeschii.

ΙΟΣΤΗΝΕΞΕΔ

Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] - - - ιος τὴν ἐξέδ[ραν cet.

2308. *c*.

Tabula marmorea undique fracta, nisi quod fortasse supra nihil periit, alta nunc centimetra Gallica XLI, lata centimetra XXVII, *Delo* delata Aeginam in museum publicum; ex apographo Virleti edidit Le Bas l. c. Fasc. V. p. 126. n. 192. Habeo etiam ex schedis Pittaci. Utrumque apographum repraesento: *a* est Virleti, *b* Pittaci.

a.

ΑΡΣΑΝΜΒΝΙΝΑ ΤΑΣΛΔΟΜΑΝΟ
ΑΗΓΕΙΣΙΔΗΡΟΥΓΗΛΕΛΗΥΧΟΗΠΥΡΙ
Η⸮C ΜοΣΠΑΟ ΥΣ ΣΠΑΤΡΙΔ ΤΑΡ
ΟΙΟΝ‾ΓΑΡΜ⸮⸮ΑΙΤΟΣ ΔΕοΡΕΙ
⸮⸮Οc ΜΕΚ ΕΙΝΕΙΔΟ Π.ΠΡΟΦΗ
ΥΝΕ ΜΔΑΝΔΡΟΕΓΙΝΕΤΑΙΣΑΟΦΡ
ΙΜΕ ΔΕΙΤΟΡΗΑ ΙΙΡΑΝΕΝΥΠΟ
ΟΩΙΜΕΝΟΝ Ε ΣΒΙΩΝΔΕ
ΩΝΟΝΟΑΡΟΝΚ ΙΟΤ ΗΓΑΣ ΤΗ
‾ΡΟΠΝΤΕΣΟΥΣΦCΣΠΡΟΣ ΟΑΙΓΓΗ
ΗΣΕΙΝΟΜΙΝΟΝΟΥΔΕΤ ΙΣΙΝΠΕΔ
‾ΤΕΚΑΓC Υ ٦ ΙΓ ΝΗΣΜΑ
Α ΝΗΝΟ
Ο≡≡ΣΙΗΖ ΣΛΕΛΟΙΧ
... ΣΙΔΗ ΟΣ · · Υ Δ ΧCΔ
ΙFΛ ΣΙΒΑ Σ Χ Η
ΝΑΜΥΝΟΙ F Ν
ΕΙΜΑ ΕΝΟΝ
ΜΕ Σ
ΝΙ Κ Ε⅃Σ
ΝΜ Ο ΣΕ ΛΓ
ΕΧΜΕΝΟ‾
ΝΠΙ Ε

b.

ΑΡΙΣΑΜΕΝΙΝΑΔΙΑΣΑΔΟΙΑΝΟ
ΑΡΓΕΙΣΙΔΗΡΟΥΓΗΔΕ - - ΗΥΧΟΗΠΥΡΙ
ΚΟΣΜΟΣΠΛΟΥ - - ΥΣΕΙΣΠΑΤΗΛ - - ΤΑΡΗ
ΟΝ^ - - ΓΑΡΜΕ - - ΑΙΤΟΣ - - ΝΔΕΟΡΕΙ'Κ·
ΣΟΥ - - ΜΕΚΕΙΝΕΙΔΟΣ - - ΚΠΟΤΡΟΦΙ - -
ΝΕ - - - ΑΔΑΝΔΡΟΣΕΓΙΝΕΤΑΙΣΑΟΦΡΟΝΟΣ
ΕΣΘΛΕΙΤΟΚΗΑ - - - . - ΛΙΠΑΝΕΝΥΠΟΣ
- - ʿΟΜΕΝΟΝΟΛΡΟΝΚ - - ΟΡΝΗΓΑΕΤΚ
Α - ΡΟΓΗΤΕΔΟΥΣΦΙΣΠΡΟΣ - - ΟΛΙΓΓΡ - -
ΗΣΕΙΝΟΜΑΛΟΝΟΥΔΕΠΛ - :ΙΣΙΝΠΕΛ· -
- ΤΚΑΙΤΗΝ - - ΜΕΡΓ - - - - ΑΝΚΣΜΑ
- - - - - - - ΑΣΔΕΟΓ^Ο
ΣΙΔΗΡΟΣ - - ΑΨΑ - - ΕΟΣ -
ΕΝΣΙΜΑ - - C^Σ - - ΧΟ - - ΗΥ -
ΝΑΜΕΝΟΙΕΝ
ΕΙΜΙΞΕΝΟΝ
ΜΕΛΩΣ
ΔΚΡΟΣ
ΝΜ - - ΘΚΕΣΕΤΑΙΡΟΙ
ΕΥΜΕΝΙΑΣΤΗΣΕΙΣ
ΝΠΑΛ - - · -

Titulus hic meros offert iambicos senarios: qui solum inspiciat Pittaci apographum, dixerit vss. 15. 19. 20. heroicorum versuum vestigia deprehendi; sed altero apographo consulto missam feci hanc sententiam. De argumento iudicare certo non licet, quod restitutio nequit perfici; illud tamen apertum est, initio describi calamitates, quas perpessa patria sit: sequentia mihi videntur ad aliquod oraculum pertinere, ac nescio an universum carmen sit oraculum a deo aliquo editum. Secundum versum certa via restitui, primum et tertium certe ad sensum:

Ἄρ[δην] μὲν [ὕλη π]ᾶσα δ[ω]μά[των πέσεν
πλ]ηγῇ σιδήρου, γῆ δ᾽ ἐ[δ]η[ί]χ[θ]η πυρί·
κόσμος πα[θο]ύσ[η]ς πατρίδ[ος π]αρη[ρέθη.

Non placet *πατρίδος* prima longa, sed tamen ferri potest. Vs. 4. Le Bas videtur sibi agnoscere *ἁρμ[όσ]αι*, de quo dubito. Vss. 5. 6. quae tentavi non satisfaciunt:

Κ]ού[ρης] με κεινεῖ δό[ξα τῆς] προφή[τιδος
σ]υνε[τῆς]· ἃ δ᾽ ἀνδρὸς γίνεται σαόφρονος —

Vss. 8. 9. ap. Pitt. commisti in unum sunt; vs. 8. Le Bas putat latere *Λε]σβίων*. Vs. 10. videtur - - *ρο[ῦ]ντες* esse. Vs. 11. (*a*) scribas: *θ]ήσειν ὅμιλον, οὐδὲ πλ[η]σί[ο]ν πέλ[ει* vel simile; sed hoc ipsum quid sibi velit non intelligo. Vs. 13. (*a*) omissus est a Pitt. Vs. 14. extr. Le Bas coniicit *λέλο[γ]χ[ε*, recte ut videtur; in fine deest syllaba, quae senarium claudebat. Vs. 15. plane nihil apparet nisi *σίδηρος*.

Vs. 17. coniicias ἵ[ν᾽ ἀμύνοιεν, deficiente in fine iambo a consona incipiente. Vs. 18. recte opinor Le Bas εἱμα[ρ]μένον. Vs. 20. idem bene κ[λ]έος. Vs. 21. (19. Pitt.) dubito de veritate lectionis ΕΤΑΙΡΟΙ, pro qua Virl. habet Ε- - ΛΓ:´ si tamen illa vera est, deficit in fine iambus. Vs. 22. non magis veram esse iudico lectionem Pitt. εὐμενίας τῆς εἰς: fortasse legendum ex Virl. ε[ὐ]μεν[ῶς]: istud ΤΗΣΕΙΣ vereor ne ex coniectura additum sit. Et haec quidem ex tempore fudi; quis enim postulet, ut unum vel alterum diem insumam huic carmini restituendo?

Post n. 2309. p. 246. insere:

2309. *b.*

In *Delo* ad Cynthium montem in lapide undique fracto; ex schedis Prokeschii ab ipso missis ad me et ad Gerhardum, qui edidit l. c. ad n. 2273. *b.* (in his Addendis).

	- - - - -
ΙΛΟΥΦΑΥΕΟΣ	- - φ]ίλου Φ[λ]υέ[ω]ς,
ΟΥΦΑΥΕΟΣ	- - - ου Φ[λ]υέ[ω]ς,
ΔΗΜΟΣΙΟΣ	[ὁ δεῖνα] δημόσιος.

Δημόσιος est servus vel minister publicus; praecedebant nomina magistratuum vel sacrificulorum: sed genitivus unde pendeat incertum est.

N. 2321. p. 248. tractatur ab Hermanno Opusc. T.V. p. 178. Vs. 2. corrigit ἐπιστατίην et explicat „regnum solis"; de quo iudicent alii. Vs. 5. ut heptameter removeatur, omittit cum Iac. ἐτέων et scribit δύο κεἴκοσι [δ᾽] οὖσαν. Ultima sic constituit:

ἴστε δ᾽, ἐμὲ τριτάτην ἥ[π]ατος ὀλλυμένην
(ὦ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ᾽ ἐμεῖο)
νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμον εἷλε τύχῃ.

Construit vero sic: ἥπατος νοῦσος ἐμὲ τριτάτην εἷλεν, quod valde impeditum est. Lege potius [αἵ]ματος, *tertiam ex progenie*, ita ut duos liberos iam ante amiserit mater. Στυγερὴ haec dicitur ut *afflicta infesto fato.*

Post n. 2322. p. 248. insero epitaphia recens reperta in insula *Rhenea*, ubi Deliorum quoque et eorum, qui in Delo habitabant, sepulcra fuerunt. Horum magnam partem suppeditarunt schedae Pittaci, qui ea Delo tribuit, quod Rhenea solet nunc Delo comprehendi, utpote quae μεγάλη Δῆλος appelletur; plurima edidit etiam Le Bas ex schedis eruditorum Moreoticae expeditionis sociorum, qui pleraque omnia Aeginae in museo transcripserunt, quo asportata ex insula Rhenea erant (vide Le Bas l. c. Fasc. V. p. 139.). Pars tamen eorum in Syrum translata erat; vide lemma ad n. 2322. *b.* 18. 26. 35. 58. 59. sed haec quoque posthac diceres Aeginam in museum comportata omnia esse, nisi Rossius doceret contrarium (vide lemma ad n. 2322. *b.* 65)): ea igitur, quae sese in Syro ex catalogo musei transcripsisse Rossius testatur, videntur etiam nunc in ea insula esse. Quae prius innotuerant epitaphia Deli vel potius Rheneae, quod pauca erant, edidi promiscue; haec quae nunc accedunt, ita digessi, ut primo loco ponerem ea, quae gentilicio nomine insignia essent, reliqua vero secundo loco. Priora habes n. 2322. *b.* 1-42), secundum ordinem regionum vel civitatium alphabeticum digesta, reliqua n. 2322. *b.* 43-99)

2322. *b.* 1)

In anaglypho a. 1829. reperto, quo duae mulieres effictae sunt, altera stans, altera sedens, atque infans praeterea, qui sedenti adstat; ed. Le Bas p. 144. n. 206. ex schedis Virleti: habeo ex duplicibus Pittaci schedis, ex quibus formam litterarum reddidi.

ΔΙΟΔΩΡΑΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡΖΩΙΛΟΥΔΕ
ΑΘΗΝΑΙΟΥΓΥΝΗ

Διοδώρα Ἀφροδισίου θυγάτηρ,
Ζωΐλου δὲ Ἀθηναίου γυνή.

2322. *b.* 2)

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo senex repraesentatur sedens, manum iungens sive mulieri aetate provectae (sic Pitt.) sive viro stanti, et infans, qui sellae adstat; ed. Le Bas p. 143. n. 204. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci, ex quo formam litterarum expressi.

ΖΩΙΛΕ ΚΑΙ ΖΩΙΛΕΖΩ
ΖΩΙΛΟΥ ΙΛΟΥΑΘΗΝΑΙΕ
ΧΡΗΣΤΟΙΧΑΙΡΕΤΕ

Ζωΐλε Ζωΐλου,
καὶ Ζωΐλε Ζωΐλου Ἀθηναῖε,
χρηστοὶ χαίρετε.

2322. *b.* 3)

Ed. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 144. n. 207. ex schedis Virleti.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ	Ἡγήσιππος
ΚΗΦΙΣΟΔΩΤΟΥ	Κηφισοδώτου
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ	Λαμπτρεύς.

Probabile est Κηφισοδώρου vel Κηφισοδότου scriptum esse.

2322. *b.* 4)

In anaglypho Deli (hoc est Rheneae) reperto, ut perhibet certe Pittacus s. Pittacis in schedis.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ	Ἡλιόδωρ[ε]
ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ	Μοσχίωνος
ΑΘΗΝΑΙΕ	Ἀθηναῖε
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2322. *b.* 5)

Sub anaglypho viros duos repraesentante, quorum alter sedet, altero alteri manum porrigente; ed. Le Bas p. 141. n. 202. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci, qui sedentem dicit virum esse, sed adstantem mulierem. Ex his dedi lectionem et formam litterarum.

ΘΕΑΓΓΕΛΕ	ΘΕΑΓΓΕΛΕ
ΑΡΙΣΤΙΔΟΥ	ΘΕΑΓΓΕΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΕ	ΑΘΗΝΑΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Θεάγγελε Ἀριστίδου Ἀθηναῖε, χρηστὲ χαῖρε.
Θεάγγελε Θεαγγέλου Ἀθηναῖε, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[6]

In cippo sepulcrali Syrum translato, ubi nunc est Hermupoli in museo; ex catalogo huius musei, quem confecit Cocconis, transcripsit Rossius et ad me misit.

ΚΤΗΣΙΑΣΟΝΗ	Κτησίας
ΣΙΧΑΡΙΔΟΣ	Ὀνησιχάριδος
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	Ἀθηναῖος,
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[7]

Sub anaglypho exiguo a. 1829. reperto, in quo vir et puer (vel servus) stantes; ed. Le Bas p. 140. n. 199. ex schedis Virleti; praeterea habeo ex schedis Pittaci duplicibus, ex quibus formam litterarum dedi. Lapis altus decimetra V, latus decimetra II.

ΝΙΚΟΓΕΝΗΚΟΣ	Νικογένη Κόσμου
ΜΟΥΑΘΗΝΑΙΕ	Ἀθηναῖε,
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[8]

In anaglypho mulierem (si verum) sedentem monstrante, cui adstat infantulus; ex duplicibus Pittaci schedis.

- - - ΞΕΝΩΝΟΣΒΗ - - -
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ὁ δεῖνα] Ξένωνος Βη[σαιεὺς vel Βη[σαιεῦ,
χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[9]

In cippo; transcripsit Lenormant et edidit Le Bas p. 145. n. 208. Habeo ex schedis Pittaci, ex quo dedi formam litterae A.

ΓΡΑΞΩ	Πραξὼ
ΑΣΑΝΔΡΟΥ	Ἀσάνδρου
ΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝ	ἐκ Κεραμέων
ΓΥΝΗ	γυνή.

Vs. 1. Len. ΓΡΑΞΑ, Pitt. ΠΙΑΞΩ.

2322. *b.*[10]

In anaglypho repraesentante virum sedentem (Pitt. stantem), adstante puero; ex schedis Virleti dedit Le Bas p. 141. n. 201. atque iterum ex schedis Lenormanti p. 143. n. 205. Habeo ex schedis Pittaci, unde dedi formam litterarum A et Θ.

ΦΙΛΟΞΕΝΕΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΕΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Φιλόξενε Φιλοξένου Ἀθηναῖε,
χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[11]

Ex schedis duplicibus Pittaci, qui Delo, hoc est Rheneae tribuit, et ex schedis Rossii, qui Aeginae in museo transcripsit. Ed. in opere Expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 24. ex schedis Virleti, qui Aeginae transcripsit.

ΤΙΜΑΡΙΣ	Τιμαρίστα
ΤΑΑΚΑΝ	Ἀκανθία
ΘΙΑΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Ross. vs. 2. Ρ pro Κ.

2322. *b.*[12]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo vir habitu Romano repraesentatur; ex schedis Lenormanti et Virleti ed. Le Bas p. 161. n. 227. Habeo etiam ex triplicibus Pittaci schedis.

ΖΗΝΩΝΖΗΝΩΝΟΣΑ
ΛΕΞΑΝΔΡΕΥΧΡΗΣ
ΤΕ ΧΑΙΡΕ

Vs. 1. init. Virl. ΣΗΝΩΝ.

Ζήνων Ζήνωνος Ἀλεξανδρεῦ,
χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[13]

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo vir, mulier sedens, alia insuper mulier et duo pueruli cum vasculis; ed. Le Bas p. 152. n. 218. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci.

ΔΗΜΗΤΡΙΕΑΝΤΙ
ΟΧΕΥΑΡΧΙΞΑΦΦΗ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Vs. 2. Pitt. ΑΙΧΙΞ cet.

Δημήτριε Ἀντιοχεῦ - - -
χρηστὲ χαῖρε.

Mirum est additamentum ΑΡΧΙΞΑΦΦΗ, quod vix credibile est esse genitivum barbari nominis; etsi enim patris nomen aliquando solet post gentilicium inferri, tamen hoc insolens est in tali inscriptione. Anne igitur legendum ἀ[πὸ Δ]άφ[ν]η[ς? Eodem modo restitui n. 3142. III. 11.

2322. *b.*[14]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, quod repraesentat feminam sedentem, quae manum iungit viro stanti, prope sellam adstante puella; ed. Le Bas p. 153. n. 219. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci duplicibus, ex quibus formam litterarum dedi.

ΞΗΝΩΝ	ΠΡΩΤΙΣ
ΞΩΝΩΝΟΣ	ΞΗΝΩΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΕΥ	ΑΝΤΙΟΧΙΣΣΑ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Virl. ΞΡΩΤΙΣ.

Ζήνων Ζήνωνος Ἀντιοχεῦ, χρηστὲ χαῖρε.
Πρωτὶς Ζήνωνος Ἀντιόχισσα, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[15]

In cippo exiguo Deliaco, qui pro anaglypho vestigia figurarum pictarum retinet, nunc in Syro, ubi ex catalogo musei, quod Hermupoli est, transcripsit Rossius et ad me misit. Idem minusculis edidit in Itin. ins. Aeg. maris T. I. p. 9.

. . . ΑΝΔΡΟΣΚΛΕΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Κλέ]ανδρος Κλεάνδρου Ἀντιοχεύς,
χρηστὲ χαῖρε.

In apographo, quod misit Rossius, additur vs. 4. ·ΥΡΟϹ, quod mihi valde suspectum est. Videri potest quadratarius post incisum titulum addidisse ϹΥΡΟϹ, quo indicaret urbem, unde oriundus Cleandri filius, celebrem illam Antiochiam Syriae esse.

2322. *b.*[16]

In anaglypho; ed. Le Bas p. 142. n. 203. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci.

ΣΟΦΟΚΛΕΑ	Α ΔΡΕ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ	Α ΞΑΝΔ
ΔΑΡΔΑΝΕΙΤΙ Α	ΔΙΥ Υ
ΧΑΙΡΕ	ΑΘΗΝΑΙΕ
	5 ΧΑΙΡΕ

Ita edidit Le Bas; Pitt. utrumque titulum in unum commiscuit, habetque vs. 1. . . . ΟΙΝΧΑ . . . . Σ, vs. 2. ΑΝΤΙΟΧΟΥΛ . . . . ΑΥ, vs. 3. Λ.ΑΡΔΑΝΠΙΝΔΙΣ:Υ, vs. 4. ΧΑΙΡΕ . . . . ΑΘΗΝΑΙΕ, vs. 5. ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ. Patet hinc minutissimum inter duo haec epitaphia spatium esse. In secundo vs. 3. Le Bas scripsit Διΰ[λλο]υ pro τοῦ Διΰλλου: et ferri hoc potest. Legendum igitur, si missum facimus Pittaci istud ΧΡΗΣΤΕ:

Σοφοκλέα Ἀντιόχου Δαρδανεῖτι[σσ]α, χαῖρε.
Ἀ[λέξαν]δρε Ἀ[λε]ξάνδ[ρου] Διΰ[λλο]υ Ἀθηναῖε, χαῖρε.

2322. *b*.[17)]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur mulier sedens manum iungens viro adstanti; ed. Le Bas p. 147. n. 210. ex schedis Virleti: habeo ex duplicibus Pittaci schedis, ex quibus formam litterarum dedi.

ΚΑΛΛΙΦΑΝΤΗ ΩΙΑΟΙΛΗ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΥΔΗΛΙΑ ΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ ΔΗΛΙΕΧΡΗΣΤΕ

Vs. 1. Virl. ΩΙΑΟΙΛΗ, Pitt. ΩΙΑΘΙΛΗ et ΩΤΑΘΙΛΗ.

Καλλιφάντη Κλεομάχου Δηλία, χρηστὴ χαῖρε.
[Φ]ι[λ]ο[κ]λῆ Θεοδότου Δήλιε, χρηστὲ χαῖρε.

Φιλοκλῆ correxit Le Bas; de forma vocativi cf. ad n. 1148.

2322. *b*.[18)]

In anaglypho, quo expressus est vir sedens, cum prora navis; ex apographo, quod confecerant Blouet, Ravoisié et Poirot (expresso in opere expeditionis Moreoticae scient. ad n. 2265. *b.* citato tab. 14. 3.) ed. Le Bas p. 146. n. 209. Posthac fuit in Syro, ubi ex catalogo musei Hermupolitani transcripsit Rossius, cuius apographum perfectius edimus.

ΦΙΛΗΜΩΝΑΔΜΗ	Φιλήμων Ἀδμήτου
ΤΟΥΘΕΤΤΑΛΟΝΙ	Θετταλονικεῦ
ΚΕΥ ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2322. *b*.[19)]

In anaglypho repraesentante feminam sedentem, adstante viro habitu lugentis et dolentis; ex schedis Virleti parum accuratis ed. Le Bas p. 148. n. 212. Nos damus ex schedis Pittaci duplicibus.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΥΚΑΛΧΗΔΟ
ΝΙΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Φιλουμενὴ Ἀπολλοδώρου Καλχηδονία,
χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b*.[20)]

In cippo, cui corona insculpta; transcripserunt Lenormant et Virletus, et ex illius apographo ed. Le Bas p. 161. n. 228. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis, qui modo Delo, modo Salamini tribuit: ex hoc dedi formam litterarum. Inscriptio est super corona.

ΕΙΣΙΑΣΕΡΜΙΟΥΚΑΡΧΗΔΟ
ΝΙΑ ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Len. ut dedi, Virl. ΚΑΡΧΜΑΟ, Pitt. semel ΚΑΡΧΙΔΟ, in altero apographo ΚΛ . . . . . .

Εἰσιὰς Ἑρμίου Καρχηδονία, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b*.[21)]

In anaglypho duos viros stantes repraesentante, alterum ex adverso alteri; transcripserat Lenormant, ed. Le Bas p. 165. n. 232. Habeo etiam a Pittaco.

ΔΙΟΝΥΣΙΕΚΟΣ
ΣΥΝΙΕ ΧΡΗ
ΣΤΕΧΑΙΡΕ

Vs. 2. Pitt. ΣΙΝΙΕ.

Διονύσιε Κοσσύ[ρ]ιε, χρηστὲ χαῖρε.

Quod dedi Κοσσύριε, primo editori debitur. Cf. Steph. Byz. v. Κόσυρος et intt.

2322. *b*.[22)]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, in quo femina sedens, iunctis manibus; ed. Le Bas p. 157. n. 221. ex schedis Virleti: habeo ex duplicibus Pittaci schedis, qui modo Delo, modo Salamini tribuit.

ΓΛΥΚΙΝΝΑΛΑΟΔΙΚΙΣΣΑ
ΓΥΝΗΓΕΝΝΑΔΟΥ
ΑΛΠΑΙΝΩΣΧΡΗΣΤΗΚΑΙΑΛΥΠΕ

Vs. 1. Pitt. ΠΑΥΛΙΝΝΑ et ΓΛΙΚΙΝΝΑ. Vs. 3. ab initio Virl. ΑΛΠΟΙΝΩΣ, Pitt. . . . Λ . ΙΝΩΣ et - - - ΛΙΩΝ (sine illo ΩΣ); ex his Pitt. lectionibus recepi Λ pro Virleti Ο.

Γλύκιννα Λαοδίκισσα, γυνὴ Γεννάδου [Λαοδ]ι[κέ]ως, χρηστὴ καὶ ἄλυπε [χαῖρε].

Le Bas Γενναδίου Ἀλπείνου.

2322. *b*.[23)]

In anaglypho a. 1829. reperto, repraesentante virum sedentem et infantem; ed. Le Bas p. 158. n. 224. ex schedis Virleti: habeo ex duplicibus Pittaci schedis, ex quarum alteris vs. 2. vitium editi apographi exiguum (Χ pro Κ in voce ΦΟΙΝΙΚΗΣ) correxi.

ΓΟΡΓΙΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥΛΑΟΔΙΚΕΥ
ΑΠΟΦΟΙΝΙΚΗΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Γοργία Διονυσίου Λαοδικεῦ ἀπὸ Φοινίκης, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b*.[24)]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentantur duo viri, alter stans, alter sedens, cum infante adstante; transcripserant Lenormant et Virletus, ed. Le Bas p. 154. n. 220. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis, qui modo Delo, modo Salamini tribuit.

ΜΑΛΧΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΛΑΟΔΙΚΕΥ
ΧΡΗΣΤΕ
5 ΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Virl. ΜΑΛΚΙΩΝ, Pitt. ΝΑΛΧΙΩΝ et ΝΙΑΛΙΩΝ.

Μαλχίων Ἀπολλωνίου Λαοδικεῦ, χρηστὲ χαῖρε.

Nomen *Malchion*, a Phoenicia radice formatum, satis notum est.

2322. *b*.[25)]

Sub grandi anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentantur duo viri stantes et femina sedens, quae alteri ex illis manum iungit, item infans; ex schedis Virleti dedit Le Bas p. 159. n. 225. Habeo ex schedis Pittaci, ex quibus vitia editi exempli correxi.

ΜΥΣΤΑ ΑΠοΛΛΩΝΙΕ ΑΠοΛΛΩΝΙΕ
ΜΝΑΣΕοΥ ΑΠοΛΛΩΝΙΟΥ ΔΙοΝΥΣΙοΥ
ΛΑοΔΙΚΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥ
ΧΡΗΣΤΗ ΧΡΗΣΤΕΚΑΙΑΛΥ ΧΡΗΣΤΕ
5 ΧΑΙΡΕ ΠΕΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ

Vs. 4. primo loco Virl. ΧΡΗΣΣΤΗ, Pitt. quod dedi. Sane prius multis exempli firmari posse videtur; sed secundus et tertius titulus obstat, quominus id verum esse putemus.

Μύστα Μνασέου Λαοδίκισσα, χρηστὴ χαῖρε.
Ἀπολλώνιε Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρεῦ, χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.
Ἀπολλώνιε Διονυσίου Ἀλεξανδρεῦ, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b*.[26]

In anaglypho sepulcrali, in quo vir sedens et alius stans, alter alterius manum tenentes; transcripserant Blouet et Poirot, ex opere expeditionis Moreot. scient. l. c. ad n. 2265. *b*. tab. 16. I. repetiit Le Bas p. 150. n. 215. Postea fuit Hermupoli in Syro in museo, ubi ex catalogo, quem confecit Cocconis, transcripsit Rossius.

ΜΗΝΟΦΩΝΦΙΛΙΚΟΥ
ΚΑΙΦΙΛΙΠΕΜΗΝΟΦΩΝ
ΤΟϹΜΑΓΝΗΤΕϹΑΠΟϹ
ΙΠΥΛΟΥΧΡΗϹΤΟΙΧΑΙΡΕΤΕ

Ross. Ω. Idem vs. 1. ΦΙΛΙΠΟΥ, Le Bas ΦΙΛΙΙ ΚΟΥ. Vs. 2. Le Bas Γ, Ross. Π. Deinde alia quaedam menda ex Ross. correxi. Vs. 4. Le Bas ΧΙΗϹ ΤΟ sine Ι, quod cave putes esse χρηστῷ.

Μηνοφῶν Φιλί[κ]ου καὶ Φίλι[κ]ε Μηνοφῶντος Μάγνητες ἀπὸ Σιπύλου, χρηστοὶ χαίρετε.

2322. *b*.[27]

In anaglypho a. 1829. reperto, quod Delo tribuit Pittacus. Ed. in opere Exped. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 27. ex apographo minus perfecto Virleti, qui Aeginae transcripsit.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΑΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Φιλουμενὴ Διονυσίου Μιλησία, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b*.[28]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur vir sedens, dextram iungens dextrae mulieris adstantis, pone adstante alio viro et iuxta priorem infante; ex schedis Virleti dedit Le Bas p. 149. n. 200. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΝΑΞΙΕΧΡΗΣΤΕ ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ

Vs. 3. Pitt. in altero apographo ΝÆΕ, Virl. ΝΑΕΙΕ, in altero apographo Pitt. ΝΑΞΙΕ. De industria dedi Ξ.

Λυσίμαχ[ε] Λυσιμάχου Νάξιε, χρηστὲ χαῖρε.
Λυσιμάχη Λυσιμάχου, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b*.[29]

In anaglypho a. 1829. reperto; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 147. n. 211. Habeo ex schedis Pittaci.

ΜΑΑΡΩΝ - - - - -
ΝΑΞΙΑΥ - - - - -

Etsi alpha pro simplici duplicatum non sine exemplo est, in Latinis quidem nominibus, id tamen non probabile videtur in Naxio eoque Graeco nomine scriptum esse, sed secundum Α corrigo. Virl. ΜΑΑΡΟ. et ΝΑΞΙΑ praebet, quasi integer titulus sit. Scribe:

Μα[κ]ρῶ Ν - - - - (e. c. Νικίου)
Ναξία, [χρηστὴ χαῖρε].

2322. *b*.[30]

Sub anaglypho a. 1829. reperto; ed. Le Bas p. 162. n. 229. ex apographo Virleti: habeo ex schedis Pittaci.

ΑΥΛΕΚΑΙΚΕΛΙ
ΚΟΙΝΤΟ.ΡΩΜΑΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Vs. 1. extr. Pitt. ΚΑΙΚΕΛΥ.

Αὖλε Καίκελι Κοϊντο[υ] Ῥωμαῖε, χρηστὲ χαῖρε.

Καίκελι videtur Latinum *Caecili* esse.

2322. *b*.[31]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur vir sedens, ex adverso mulieri stanti, inter quos infans manum innitens mulieri, altera manu tenens bacillum; ed. Le Bas p. 162. n. 230. ex schedis Virleti. Habeo ex schedis Pittaci.

ΑΥΛΟϹΦΑΟΥΕΙΟ. ΑΥΛΟΜΝ.ΩΥΛЄ
ΔΕΚΜΟΥΡΩΜΑΙ. ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡ.

Ita edidit Le Bas, nisi quod vs. 1. Μ et vs. 2. Δ ex Pitt. integra dedi, quae mutila sunt apud primum editorem, et quod vs. 1. in secundo titulo ex eodem ΑΥ pro ΩΥ scripsi ac vs. 2. inserui ex Pitt. Σ. Praeterea Pitt. vs. 1. pro ΙΟ habet Κ.., et in secundo titulo pro ΛΟΜΝ.ΩΥΛЄ habet .Μ^ΝΑ^Α ΘΟ, ac vs. 2. .ΔΕΧΜΟΥΡΩΜΝΑ.

Α]ὖλος Φ....ιο[ς] Δέ[κ]μου Ῥωμαῖ[ος], χρηστὲ χαῖρε.
Αὖλ[ε] - - - λε, χρηστὲ χαῖρε.

Le Bas vs. 1. prioris tituli scripsit Φούλβιος; possis et Φλαούϊος, sed neutrum verum videtur. Δέκμου est Δεκίμου Romanum et hic et omnibus locis, etiam n. 1240. I. 10. ubi id esse Graecum censebat Le Bas. Etiam in secundo titulo statuere Romanum nomen non dubito; Le Bas tamen volebat Ζωΐλος Ζωΐλου.

2322. *b*.[32]

Sub anaglypho viri et mulieris sedentium; mulier tenet duos infantes; adstat alius vir. Ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 163. n. 231. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis, in quibus uterque titulus sine intervallo scriptus habetur.

ΜΥΡΣΙΝΗϹΥΤΟ ΣΑΒΕΙΡΥΝ
ΗΙΑΔΕΚΜΟΥ ΦΟΥΑΓΑΜΙΣ
ΩΜΑΙΑΑΔΕΛ ΣΑΧΡΗΣΤΗ
ΗΔΕΚΟΙΝΤΟΥ ΧΑΙΡΕ
5 ΑΧΑΙΔΙΟΥΚΑΣΙΟΔΩΡΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Divisi titulos ut habet Le Bas, cuius exemplum pro fundo posui. Vs. 1. Μ apud primum editorem omis-

sum praefixi ex Pittaci schedis alteris; eaedem deinceps ЄΥΤΟ, ubi Le Bas C.ΤΟ: recepi hinc certe Υ. In altero apographo Pitt. vs. 1. prioris tituli hic est: ......ΝΙ...ΕΤΟ. Vs. 1. secundi tituli Pitt. ΣΑΡΕΙΓΥ et ΣΒΕΙΓΥΚ. Vs. 2. Pitt. in altero apographo ....ΗΑΔΕΧΜΟΥ, in altero sic ut edidi ex apographo Virleti. Ibidem in secundo titulo Virl. ΦΟΥΓΑΜΙΣ, Pitt. ΡΟΥΑΓΟΜΗ et ΡΟΥΑΓΑΜΙΣ, unde inserui prius ·Α. Vs. 3. Pitt. ΜΑΙΑΑΔΕΑ et - - - ΜΜΑΔΕΑ, et in secundo titulo pro ΣΑ habet modo Σ, modo ΣΣ. Vs. 4. Virl. ΜΟΙΝΤΟΥ, Pitt. quod dedi. Vs. 5. Pitt. ΑΧΑΙΔΙΟΥ, quod dedi, et ....ΔΙΟΥ; Virl. pro hoc ΦΙΑΙΟΥ. Vix restitui hae inscriptiones possunt, quas ne constat quidem recte divisas esse. Vs. 1. putes Μυρσίνη esse; sed hoc nomen vix convenit Romanae. Fortasse vs. 1. ΜΥΡ est ΑΥΡ; vs. 5. ΑΧΑΙΔΙΟΥ potest in ΑΚΕΙΛΙΟΥ mutari. In secundo titulo vs. 2. ΦΟΥ potest Ῥού]φου esse, nisi ex Pitt. adsciscas ΡΟΥ, quod vario modo suppleri potest. Scripserim igitur fere sic:

Αὐρ. - - - ηΐα Δέκμου [Ῥ]ωμαία, ἀδελ[φ]ὴ δὲ Κοΐντου
Ἀ[κε]ι[λ]ίου Κασιοδώρου, χρηστὴ χαῖρε.
Σαβει - - [Ῥού]φου Ἀπάμισσα, χρηστὴ χαῖρε.

Quae Le Bas tentavit, vide apud ipsum.

2322. *b.*[33)]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur mulier sedens, cui cistam apportat puer; ex schedis Pittaci, qui Delo tribuit.

ΡΟΛΣ....Σ..Τ.ΚΑΛΕΣΤΙΟΥ
Ρ ΩΜΑΙΑ ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Ἡ δεῖνα] Τ. Καλεστίου (?) Ῥωμαία, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[34)]

In ara marmoris Parii, quae Delo Venetias allata est; ex litteris Dav. Weberi, negotiatoris Veneti, ed. in Bullet. inst. archaeol. Rom. 1832. p. 148.

ΠΟΣΕΙΔΟΝΙΟ▲	Ποσειδ[ώ]νιο[ς]
ΗΡΟΔΩΤΟΥ	Ἡροδ[ό]του
ΣΑΜΙΟΣ	Σάμιος.

Ara haec sepulcralis est, sive ea Rheneae posita erat, quae nunc Deli nomine comprehenditur, sive in Delo ipsa: quodsi in Delo ipsa collocata erat, inserviebat colendae Posidonii memoriae, licet ibi non fuerit sepultus (vide not. ad n. 2310.).

2322. *b.*[35)]

In anaglypho, quo repraesentatur vir decumbens et mulier sedens, iunctis dextris; ad caput prioris adstat infans. Transcripserant Blouet et Poirot (vide opus expeditionis Moreoticae ad n. 2265. *b.* citatum tab. 16. 3.), ex quorum apographo dedit Le Bas p. 149. n. 214. Lapis Delo vel potius Rhenea translatus in Syrum erat, ubi ex catalogo musei Hermupolitani transcripsit Rossius et misit.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΕΡ
ΜΙΠΠΟΥΣΙΔΗΤΑ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀλέξανδρε Ἑρμίππου Σιδῆτα,
χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[36)]

In Delo repertam hanc inscriptionem refert Pittacus.

ΔΑΜΑΣ	Δαμᾶς
ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ	Βερενίκης
ΣΙΔΩΝΙΟΣ	Σιδώνιος,
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	χρηστὲ χαῖρε.

Berenice videtur mater esse.

2322. *b.*[37)]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur vir sedens, cui adstat infans; transcripserant Lenormant et Virletus, ed. Le Bas p. 148. n. 213. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΝΙΚΑΝΩΡΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΖΜΥΡΝΑΙΕΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Virl. ΝΙΚΑΜΩΡ, Len. ΓΛΟΣΤΡΑΤΟΥ; vs. 2. Pitt. semel ΣΜ cet.

Νικάνωρ Φιλοστράτου Ζμυρναῖε, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[38)]

In anaglypho marmoris candidi, quod a. 1831. in Delo repertum esse tradit Pittacus.

ΛΑΜΠΡΟΝ
ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΓΥΝΗΔΕ
ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Λάμπρον Στυμφαλία, γυνὴ δὲ Σαραπίωνος, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[39)]

Sub anaglypho fracto; ed. Le Bas p. 150. n. 216. ex schedis Virleti. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis leviter vitiatum; ex his tamen formam litterae Ξ dedi, item litterae Ε.

ΑΛЄΞΑΝΡΟϹΝΙΚΟ
ΛΑΟΥΑΛЄΞΑϹΑΛЄ
ΞΑΝΔΡΟΥϹΥΡΙΟΙ
ΧΡΗΣΤΟΙΧΑΙΡЄΤЄ

Le Bas Ξ, ut solet, et modo Є, modo Ε. Omnibus locis dedi Є, propterea quod Pittaci apographorum perfectius constanter hanc formam exhibet.

Ἀλέξαν[δ]ρος Νικολάου, Ἀλεξᾶς Ἀλεξάνδρου Σύριοι,
χρηστοὶ χαίρετε.

2322. *b.*[40)]

Rheneae in cippo; misit Prokeschius, ex cuius schedis titulus editus est in diario: Archaeolog. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit. 1835. n. 9. p. 68.

ΔΩΡΙΩΝΑ	Δωρίων Ἀ - - -
ΤΡΙΠΟΛΙΤΑ	Τριπολῖτα, [χρηστὲ]
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Ita quidem haec legenda sunt, si lapis non integer est; qua de re nihil nuntiavit Prokeschius.

2322. *b.*[41)]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur vir dimidio fere corpore reclinatus; ad pedes assidet femina plorans; pone adstat alia cum duobus infantibus. Ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 157. n. 222. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΕΡΜΙΑΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΥΡΙΕΧΡΗΣ
ΤΕΚΑΙΑΛΥ
ΠΕΧΑΙΡΕ

Ἑρμία Ἀπολλοδώρου Τύριε, χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

2322. *b.*[42]

In cippo marmoris candidi a. 1829. reperto, quem Salamini tribuit Pittacus; sed reliqui tituli, qui in ea parte schedarum scripti sunt, omnes Deliaci sunt sive ex Rhenea allati, ac nihilo minus ab illo partim Salamine inventi esse traduntur. Quare hunc quoque in Rheneae monumentis refero.

ΧΡΗΣΤΟΥΤΕΧΝΑΝΟΣ
ΜΝΗΜΑΤΟΥΦΡΥΓΟΣΤΟΔΕ
ΟΣΝΥΝΠΟΘΕΙΝΟΣΓΕΓΟΝΕ
ΤΟΙΣΕΝΤΕΙΠΟΛΕΙ

Χρηστοῦ Τεχνᾶνος μνῆμα τοῦ Φρυγὸς τόδε,
ὃς νῦν ποθεινὸς γέγονε τοῖς ἐν τῇ πόλει.

Τεχνὰν nomen est ut Ἀλκμὰν formatum.

2322. *b.*[43]

Ex duplicibus Pittaci schedis, qui modo Delo, modo Mycono tribuit.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Ἀγαθοκλῆς
ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ Ἀγαθοκλέους
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

2322. *b.*[44]

In plintho anaglyphi, quod repraesentat inter columnarum striatarum par feminam sedentem, quae filiam intuetur plorantem ex adverso positam; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 177. n. 253. Habeo ex schedis Pittaci.

ΑΓΕΛΑΙΣΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΑΛΥΠΕΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Pitt. ΑΓΕΝΑΙΣ.

Ἀγελαῒς Ἰσιδότου, ἄλυπε χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[45]

In anaglypho marmoris candidi a. 1829. reperto, quo repraesentatur infans manu tenens nescio quid, quod petens assultat canis parvulus; lapis altus IV decimetra, latus prope duo decimetra: ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 182. n. 265. Habeo ex schedis Pittaci.

ΑΜΜΩΝΑΓΟΝ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Pitt. - - ΜΩΝΑΓΟΝ, Virl. ΑΜΜΩΝΑΕΟΝ. Recte videtur correxisse Le Bas:

Ἀμμων[ίδι]ον, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[46]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur femina sedens; adstant viri duo, quorum alteri illa manum iungit: habitus et vestitus est Romanus. Ex schedis Virleti dedit Le Bas p. 160. n. 226. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis, ex quibus formam litterarum A et Ξ dedi.

ΑΥΛΕΕΓΝΑΤΙΕ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ
ΧΡΗСΤΕ
ΧΑΙΡΕ

ΑΥΛΕΕΓΝΑΤΙΕ
ΧΡΗСΤΕΧΑΙΡΕ

Virl. Ξ, ut solet.

Αὖλε Ἐγνάτιε Ἀλέξανδρε, χρηστὲ χαῖρε.
Αὖλε Ἐγνάτιε, χρηστὲ χαῖρε.

Cur scribatur Ἀλεξανδρεῦ, nulla causa est.

2322. *b.*[47]

In anaglypho, quod Delo tribuit Pittacus.

ΑΝΙΑΝΑΦΡΟΔЄΙΤΩСΑΥΤΗ
ΚΑΙΤΩΙΔ - - - ΔΡЄΙΒЄΙΟΥС
ΑΝΤΕΚΝΩΠЄΡΥΛΛΙΩΝΙ
ΝΝΕΙΑСΧΑΡΙΝ

Ἀνία? [Ἐπ]αφροδείτ[ου? ἑ]αυτῇ καὶ τῷ ἰδ[ίῳ ἀν]δρεὶ - - - [κ]α[ὶ] τέκνῳ Περυλλίωνι, [μ]νείας χάριν.

2322. *b.*[48]

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo vir stans; ex schedis Pittacis duplicibus.

ΑΝΤΙΟΧΕΛΑΒΙΗΝΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Pitt. in altero apographo ΛΑΒΗΗΛΙΕ.

Ἀντίοχε Λαβιηνέ, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[49]

Ex schedis Pittaci, qui Delo tribuit.

ΑΠΕΛΛΗΣ Ἀπελλῆς
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ Ἀριστάρχου.

2322. *b.*[50]

In anaglypho, quo repraesentantur mulier sedens et viri duo, alter pone illam, alter sedentis manum prehendens; ex Virleti schedis ed. Le Bas p. 178. n. 254. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΤΕΡΤΙΑΑΥΦΙΔΙΑ
ΑΡΙΣΤΙΟΝΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Virl. ΤΕΡΓΙΑΑΑΥ cet.

Τερτία Αὐφιδία Ἀρίστιον, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[51]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur infans sedens; ex Virleti schedis ed. Le Bas p. 180. n. 258. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀριστόβουλε, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[52]

In anaglypho; ex schedis Pittaci, qui Delo tribuit.

ΑΡΚΑΔΙΕ Ἀρκάδιε
ΛΕΩΝΤΟΣ Λέ[ο]ντος
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

2322. *b.*[53]

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo duae feminae, altera sedens, altera stans, quae dextras iungunt; utraque infantem ad latus habet; supra est conchae species rudi arte facta: transcripse-

rant Lenormant et Virletus, ed. Le Bas p. 174. n. 276. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΑΡΣΙΝΟΗΗΦΑΙΣΤΙΟΥ
ΜΗΤΗΡΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Ἀρσινόη Ἡφαιστίου, μήτηρ δὲ Πολεμάρχου,
χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[54]

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo vir stans; lapis latus decimetra III. Ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 173. n. 244. Habeo ex schedis Pittaci.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΕΔΗ
ΜΗΤΡΙΟΥΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Pitt. ΑΡΤΕΜΙΔΙΑΡΕ, Virl. ΧΡΗΣΤΗ.

Ἀρτεμίδωρε Δημητρίου, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[55]

In anaglypho virum et feminam repraesentante, quod Delo tribuit Pittacus. Ed. in opere expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 32. ex apographo Aeginae facto. Dextram partem omittit Pittacus.

ΛCΙΑΤΙΚΟCΝΕΙΚΗΦΑ ιΡΕΚΤϽΝΕΙΚΗΦΑ

Pitt. ΔΛCΙ cet.

Ἀσιατικὸς Νεικηφα - - - - - - - Νεικηφα - -

2322. *b.*[56]

Ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 181. n. 260.

ΑΥΛΟC Αὖλος.

2322. *b.*[57]

In anaglypho sepulcrali aediculam repraesentante, in qua vir et femina; infra comparet equus surgens. Transcripserant Virletus et Edg. Quinetus, ed. Le Bas p. 183. n. 265. Habeo ex schedis Pittaci.

ΑΦΘΟΝΗΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣ

Virl. ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΟ, Quin. Ι pro ultimo Ο, Pitt. recte id quod dedi.

Ἀφθόνητος Σωτηρίωνος.
Σωτηρὶς Φιλουμενῆς.

2322. *b.*[58]

In anaglypho, quo repraesentantur duo viri stantes, iunctis dextris; transcripserant Ravoisié et Poirot (vide opus expeditionis Moreoticae citatum ad n. 2265. *b.* tab. 15. 6.), et ex eorum apographo dedit Le Bas p. 169. n. 238. Delo avectum erat in Syrum insulam, ubi ex catalogo musei Hermupolitani transcripsit Rossius, ex cuius schedis edo.

ΒΑΡΝΑΝΑΙΕΚΑΙΤΙΜ.
ΚΡΑΤΗΟΙΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΙΧΑΙΡΕΤΕ

Βαρναναῖε καὶ Τιμ[ο]κράτη οἱ Νουμηνίου,
χρηστοὶ χαίρετε.

Barnanaeus est nomen Semiticum compositum ex *bar* (filius) et alia radice. Simile est Βαρναῖος nomen Tyrium n. 2319. ut mittam alia.

2322. *b.*[59]

In anaglypho, quod refert figuram tiara ornatam; ed. Le Bas p. 167. n. 234. ex schedis, quas confecerunt Ravoisié et Poirot (vide opus expeditionis Moreoticae citatum n. 2265. *b.* tab. 14. 1.). Delo asportatum erat in Syrum, ubi Rossius transcripsit ex catalogo, cuius aliquoties mentionem feci.

ΒΙΤΙΝΑ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Βιτίνα Ἀνδροσθένου, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[60]

Sub anaglypho exiguo feminam repraesentante sedentem, quae viro manum iungit; ex schedis Virleti ed. Le Bas l. c. p. 184. n. 266.

ΒΙΤΟΔΙΑΛΥΓΕ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Βιτ - - ἄλυπε χρηστὴ χαῖρε.

Quum scriptum sit χρηστή, desideratur nomen feminae. Ex masculo nomine satis noto Βίτων formatur Βιτωνίς: scripserim igitur Βιτωνί.

2322. *b.*[61]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur vir sedens in saxis coacervatis, capite in manum inclinato. Ed. Le Bas p. 171. n. 241. ex schedis Virleti; aliud apographum, quod confecerat Poirot, ut vitiosius neglexit (vide opus expeditionis Moreoticae ad n. 2265. *b.* citatum tab. 20. 1.). Nos damus potissimum ex schedis Pittaci.

ΓΛΑΥΚΩΝ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Le Bas ΓΛΥΚΩΝ||ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥ; Pitt. ΠΡΩ ΤΩΓ cet.

Γλαύκων Πρωτογένους, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[62]

In tabula marmorea, quam Pittacus a. 1831. in Delo repertam esse tradit; ex schedis Pittaci et Rossii, qui Aeginae in museo transcripsit.

ΔΑΜΩ	Δαμὼ
ΔΙΟΓΕΝΟΥ	Διογένου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.
ΤΑΡΟΥΤΙ	Ταρουτῖνε
ΝΕΤΑΡΟΥ	Ταρουτίνου
ΤΙΝΟΥ	χαῖρε.
ΧΑΙΡΕ	

2322. *b.*[63]

Cippus sepulcralis Delo translatus in Syrum, ubi Rossius transcripsit ex catalogo musei Hermupolitani, quem confecit Cocconis.

ΔΕΙΝΟΜΕΝΗΣ
ΛΕΟΝ ΤΟΥ

Δεινομένης
Λέοντο[ς
vel Λέοντ[ος] τοῦ
[δεῖνος.]

2322. *b.*[64)]

In anaglypho a. 1829. reperto, in quo repraesentantur femina sedens, vir stans et infans cistam apportans prope sellam mulieris; ex delineatione quam fecit Poirot, editus titulus est in opere expeditionis Moreoticae citato ad n. 2265. *b.* tab. 20. 2. ex Virleti schedis dedit Le Bas p. 172. n. 243. Habeo ex schedis Pittaci.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ
ΝΕΙΚΑΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Pitt. ΔΗΜΙΤΡΙΑ, vs. 2. Poir. ΝΕΙΡΑΙΟΥ.

Δημητρία Νεικαίου, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[65)]

Anaglyphum sepulcrale ex Delo in Syrum translatum, ubi ex catalogo musei Hermupolitani, quem confecit Cocconis, transcripsit Rossius et misit.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Διονυσία χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[66)]

In insula Syro, quo hic titulus deportatus Rheneâ fuit, transcripserunt Blouet, Ravoisié et Poirot (vide opus expeditionis Moreoticae citatum ad n. 2265. *b.*); ex horum apographo ed. Le Bas p. 167. n. 235. qui lapidem posthac Aeginam in museum advectum esse perhibet. In Syro ex catalogo musei Hermupolitani, quem confecit Cocconis, transcripsit Rossius et misit mense Iulio a. 1835. viditque tum ipse in Syro. Titulus scriptus est in cippo, qui vestigia ostendit picturae, quae anaglyphi locum tenebat (vide Rossii Itin. ins. Aegin. maris T. I. p. 9.).

ΕΛΠΙΣ	Ἔλπις
ΧΡΗΣΤΗ	χρηστὴ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2322. *b.*[67)]

In anaglypho ex Delo in Syrum translato, in quo triremis cum duobus militibus; ex catalogo musei Hermupolitani transcripsit Rossius.

ΕΡΜΙΑΣΜΝΑΣΕΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ἑρμίας Μνασέου, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[68)]

Ed. in opere de expedit. Francogall. Moreot. l. c. ad n. 2265. *b.* tab. 17. 1. et ap. Le Bas p. 170. n. 239.

ΖΩΣΑΦΙΛΟΜΗΤΩΡ
ΧΟΡΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ζωσᾶ φιλομήτωρ, χ[ρη]στὲ χαῖρε.

Le Bas dedit Ζῶσα femininum; praetuli masculinum nomen vocativo casu positum, neque ob id opus est scribi φιλομῆτορ.

2322. *b.*[69)]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, in quo femina sedens adstante puella cistam unguentariam apportante; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 176. n. 249. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΗΡΑΚΛΗΑ	Ἡράκληα
ΧΡΗΣΤΗ	χρηστὴ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2322. *b.*[70)]

In cippo aëtomate instructo, qui Delo tribuitur a Pittaco, cuius ex schedis duplicibus habeo; ed. in opere expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 29. ex schedis Virleti, qui transcripsit Aeginae.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΕΥΚΛΗΣ
ΕΥΚΛΕΟΥΣ
5 ΑΠΟΛΛΩΝΙΣ
ΧΑΙΡΕΤΕ

In altero Pittaci apographo deest vs. 4.

Θεόφιλος Εὐκλέους,
Εὐκλῆς Εὐκλέους,
Ἀπολλωνίς,
χαίρετε.

2322. *b.*[71)]

Anaglyphum ex Delo in Syrum translatum, quo repraesentatur mulier sedens, quae tangit puerum ante eam stantem; in Syro transcripsit Rossius ex catalogo, cuius saepius memini.

ΘΕΟΦΙΛΟΝΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΟΙΕΤΑΙΡΟΙ

Θεόφιλον Θεοδώρου οἱ ἑταῖροι.

2322. *b.*[72)]

Delo tribuit Pittacus in schedis duplicibus; ed. in opere expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 22. ex schedis Virleti, qui Aeginae transcripsit.

ΙΣΙΒΟΙΤΗΣ
ΔΑΙΜΕΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ

In altero Pittaci apographo et ap. Virl. deest prima littera. Praeterea Virl. Θ pro Τ.

Ἰσι[φ]οίτης Δαϊμένου, χαῖρε.

2322. *b.*[73)]

In anaglypho a. 1829. reperto, quod repraesentat virum sedentem ac mulierem stantem; Delo tribuit Pittacus.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΗ......ΝΩΑΕ
..........ΜΑΠΟΛΙ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Καλλιστράτη [τοῦ δεῖνος, γυ]ν[ὴ] δ[ὲ] [τοῦ δεῖνος] - - - - χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b.*[74)]

In marmore candido; Delo tribuit Pittacus, ex cuius schedis duplicibus habeo. Ed. in opere expedit. Moreot. scient. T. III. p. 62. n. 28. ex schedis Virleti, qui transcripsit Aeginae.

ΚΕΡΔΩΝ	Κέρδων
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	Ἀλεξάνδρου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Pitt. modo ΚΕΡΔΩΝ, modo ΚΕΡΔΩ.

Nomen Κέρδων extat etiam n. 855. *b*. Add. T. I. et infra in Pariis; item in duobus exemplis imaginis Fauni in villa Antonini Pii repertis extat Μάαρκος Κοσσούτιος Κέρδων, atque aliquoties *Cerdo* in Latinis titulis. Servi nomen est ap. Demosth. adv. Nicostr. p. 1252. 28.

2322. *b*.[75]

In marmore caeruleo, sub anaglypho exiguo virum aetate provectum repraesentante; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 179. n. 257.

ΚΟΚΚΙΩΝΔΙΟ	Κοκκίων
ΓΕΙΘΟΥΧΡΗ	Διοπείθου,
ΤΕΧΑΙΡΕ	χρη[σ]τὲ χαῖρε.

2322. *b*.[76]

In basi cippi, in quo expressi sunt vir ad mensam accumbens et illius ad pedes sedens femina, adstante ad alterum latus infante; *Rheneâ* asportavit Dupré, ed. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 185. n. 268.

ΚΥΔΙΛΛΑΜΝΑΣΙ	Κύδιλλα
ΚΥΔΟΥΧΡΗΣΤΗ	Μνασικύδου,
ΧΑΙΡΕ	χρηστὴ χαῖρε.

Le Bas putat ex anaglypho patere, patrem Cydillae Mnasicyden defunctum esse et ad hunc et filiam referri titulum. Titulus quidem ad solam Cydillam pertinet, quae sedens repraesentatur; qui ad mensam accumbit, fortasse non defunctus est, sed superstes maritus, qui coenam funebrem celebrat. Cf. n. 2322. *b*.[91]

2322. *b*.[77]

Sub anaglypho, in quo vir sedens, librum legens; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 159. n. 198. Habeo ex schedis Pittaci.

ΛΙΚΝΟΣΗΡΑΙC
. . . . . . ΧΑΙΡ . . . .

Vs. 1. Pitt. ΑΙΚΝΟΣΗΡΑ, Virl. ΛΙΚΚΝΟΣΗΡΑΙC. Vs. 2. puncta omittit Virl. Ibidem Pitt. ΧΑΡ.

Λίκνος Ἡραί[ου? vel simile - - - χαῖρ[ε.

Videtur gentilicium perisse. Le Bas scribit Ἡραι[εύς, sine idonea causa.

2322. *b*.[78]

In anaglypho mulierem sedentem repraesentante; in Syro Rossius transcripsit ex catalogo musei Hermupolitani, quem confecit Cocconis, qui annotat id ex Delo apportatum videri.

ΜΑΡΘΕΙΝΗΕΥΤΑΚΤΟΥΧΡ
ΗCΤΗΧΑΙΡΕ

Μαρθείνη Εὐτάκτου, χρηστὴ χαῖρε.

Nomen mulieris videtur Semiticum.

2322. *b*.[79]

In cippo; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 177. n. 251.

ΜΓΑΑΙΝΙ

Μ[έλ]αιν[α ut videtur nobis cum primo editore.

2322. *b*.[80]

Sub anaglypho viri et infantis, alto decimetra v, lato super decimetra II; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 179. n. 256. Nos damus ex schedis Pittaci duplicibus.

ΜΗΝΟΔΩΡΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ

Vs. 2. Virl. ΔΙΩΝ cet.

Μηνόδωρε Διονυσίου, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b*.[81]

Sub magno anaglypho eleganter facto; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 181. n. 261. qui recte haud dubie Rheneae tribuit: in schedis Pittaci refertur ad Aeginam, ubi nunc asservatur in museo cum plerisque omnibus his epitaphiis.

ΠΟΠΛΙΟΣΑΥΙΟΣ
ΝΕΙΓΕΡΧΑΙΡΕ

Πόπλιος Αὔϊος Νεῖγερ
χαῖρε.

2322. *b*.[82]

In anaglypho a. 1829. reperto; ed. Le Bas l. c. p. 176. n. 250. ex schedis Virleti: bis habeo a Pittaco.

ΝΙΚΑΙΑ ΝΕΩΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Νίκαια Νέωνος, χρηστὴ χαῖρε.

2322. *b*.[83]

Ed. in opere de exped. Francogall. laudato ad n. 2265. *b*. tab. 14. 4. et ap. Le Bas l. c. ibid. Fasc. V. p. 168. n. 236. Transcripserant Blouet, Ravoisié, Poirot.

ΝΙΚΗΡCΡΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Νική[φο]ρε, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b*.[84]

Sub anaglypho, quo repraesentatur vir decumbens; ad pedem lecti assidet mulier, et pone illam adstat infans: ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 181. p. 262. Habeo ex schedis Pittaci.

ΚΟΙΝΤΟCΝΟΝΝΕΙC
ΧΡΗCCΤΕΧΑΙΡΕ

ΧΡΗCCΤΕ est in lapide (Pitt. ΧΡΗΟCΤΗ ΧΑΙΡΕ).

Κοΐντος Νόννει[ος], χρησστὲ χαῖρε.

Nonium recte interpretatur Le Bas.

2322. *b*.[85]

Ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 173. n. 245.

ΟΝΗCΑCΕΒΑΦΡΔΙΤΟΥΑΦΡΟΔΩΖΩΓΥΡΟ

Ὀνησᾶς Ἐ[π]αφρ[ο]δίτου, Ἀφροδῶ Ζωπύρο[υ.

2322. *b*.[86]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur eques prope arborem, ad quam adstat infans; arbori circumvolvitur serpens, qui caput imponit capiti equi: ed. Le Bas p. 174. n. 247. ex schedis Virleti. Habeo ex schedis Pittaci.

ΓΑΙΕΟΦΕΛΛΙΕΓΟ
ΓΛΙΟΥΥΙΕΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ

Virl. ΟΦΕΛΛΙΕ. Ubi dedi ΠΟ‖ΠΛΙΟΥ, Pitt. ΜΟ‖ΠΑΙΟΥ, Virl. ΠΟΓΟ‖ΠΛΙΟΥ; utroque composito prodit nostra lectio. Tum Virl. vs. 2. ΥΕ, fortasse recte.

Γάϊε Ὀφέλλιε Ποπλίου υἱέ, χρηστὲ χαῖρε.

Etsi in anaglyphis sepulcralibus serpens arbori circumvolutus frequens est, is tamen hic fortasse nomini Ὀφέλλιος accommodatus fuerit.

2322. *b.*[87]

In basi quadrata monumenti sepulcralis rotundi, similis monumento choragico Lysicratis (n. 221.), quod repraesentat virum stantem, ad quem servus deducit equum; ed. in opere expeditionis Moreoticae ad n. 2265. *b.* citato tab. 21. fig. 3. 4. transcripserant Blouet et Ravoisié, ed. Le Bas p. 168. n. 237.

ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΜΕΙΔΩΝΟΣ .
ΩΣ ΧΑΙΡΕ

Παυσανία Μείδωνος, [χρη]σ[τὲ] χαῖρε.

Ita recte Le Bas.

2322. *b.*[88]

In plintho anaglyphi a. 1829. reperti, bene sculpti, quo repraesentatur vir sedens et cubito innixus, atque alius feminae valedicens; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 175. n. 248. Habeo ex schedis Pittaci.

ΙΕ ΛΕΥΚΙΕ
ΙΕ ΠΑΚΩΝΙΕ
ΠΟΠΛΙΟΥΥΙΕ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Vs. 2. pro primo ΙΕ Pitt. ΤΕ.

- - - - ιε Λεύκιε
- - - - ιε, Πακώνιε
[τοῦ δεῖνος υἱέ,] Ποπλίου υἱέ,
[χρηστοὶ] χαίρετε.

2322. *b.*[89]

In anaglypho a. 1829. reperto; ex schedis Virleti ed. Le Bas p. 178. n. 255. Habeo ex duplicibus Pittaci schedis.

ΠΑΜΦΙΛΕ	Πάμφιλε,
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙ	χρηστὲ καὶ
ΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ	ἄλυπε χαῖρε.

Ita Pittaci schedae alterae: alterae vs. 1. ΠΑΜΦΙ ΚΛΗΣ; Virl. ΠΑΜΦΝΙΡΚ. Etiam vss. 2. 3. ap. Virl. et in altero Pittaci apographo varie corrupti sunt.

2322. *b.*[90]

In anaglypho a. 1829. reperto, quod secundum Pittacum duas mulieres stantes repraesentat, qua de re dubito; ed. Le Bas p. 177. n. 252. ex schedis Virleti. Habeo ex schedis Pittaci; alterum exemplum ex altero correxi.

ΠΟΠΛΙΕΣΗΙΕΔΕΚΜΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Πόπλιε Σήϊε Δέκμου, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b.*[91]

Sub anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentantur vir dimidio corpore decumbens ac mulier in sella assidens eumque contemplans, caput innixa manui; in mensa lecto apposita tria vasa collocata sunt. Ed. Le Bas p. 180. n. 259. ex schedis Virleti. Habeo ex schedis Pittaci.

ΣΙΝΔΗ
ΧΡΗΣΠΕΧΑΙΡΕ

Virl. ΖΙΝΔΗ et ΧΡΗΣΠΕΧΑΙΡ, Pitt. ΧΡΗΣΠΕ cet.

Σίνδη, χρησ[τὴ] χαῖρε.

Ad anaglyphum cf. n. 2322. *b.*[76]

2322. *b.*[92]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentatur femina sedens, quae uvam infanti assidenti porrigit, eique gallinam tenenti; ed. Le Bas p. 182. n. 264. ex schedis Virleti. Habeo ex triplicibus Pittaci schedis, qui bis tribuit Delo, semel Salamini.

ΛΕΥΚΙΕΣΟΛΦΙΕΣΠοΡΙοΥΥΙΕ
ΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ

Formas litterarum ex variis exemplis delegi. Vs. 1. Virl. ΛΕΚΙΕ, Pitt. ΕΥΚΙΕ, quae composui. Pitt. bis ΣΟΑΦΙΕ, semel cum Virl. ΣΟΛΦΙΕ. Pro ΥΙΕ Pitt. semel ΜΕ. Idem pro ΑΛΥΠΕ semel ΧΡΗΣΤΕ.

Λεύκιε Σόλφιε, Σπορίου υἱέ, ἄλυπε χαῖρε.

Salvii nomen in illo ΣΟΛΦΙΕ latere non potest; debebat enim Σαλούϊος vel Σάλβιος esse.

2322. *b.*[93]

Tabula marmorea, olim *Rheneae*; inde ablatam Demetrius Xenus Syrius donavit Thierschio, qui imagine lithographica expressam edidit in libro inscripto: Jahresberichte der Königl. Bayerschen Akademie der Wissenschaften, 3. Bericht v. 28. März 1831 - 28. März 1833. p. 61. Hinc repetiit Welckerus Mus. Rhen. 1836. p. 410.

ΣΔΕΚΑΚΑΙΔΙΣΣΟΥΣΠΛΗ
ΣΑΣΖΩΗΣΛΥΚΑΚΑΝΤΑΣΠ
ΚΑΙΠΟΘΕΣΑΣΑΡΕΤΗΝΣΤ
ΗΡΓΟΜΕΝΗΝΟΛΙΓΟΙΣ
ΗΛΥΘΕΣΕΙΣΑΙΔΗΝΖΗΤΟ
ΥΜΕΝΟΣΟΙΣΑΠΕΛΕΙΠΕΣ
ΠΑΣΙΓΑΡΑΛΓΗΔΩΝΕΣΘΛΟ
ΑΠΟΙΧΟΜΕΝΟΣ·ΕΙΔΕΤΙ
ΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣΚΡΙΣΙΣΩΣ
ΛΟΓΟΣΑΦΙΘΑΝΟΝΤΩΝ
ΣΩΓΕΝΕΣΟΙΚΗΣΕΙΣΕΙΣΜ
ΜΟΝΕΥΣΕΒΕΩΝ

Lin. 2. dele Π in fine. Lin. 10. ΑΦΙ pro ΑΜΦΙ est in lapide.

Δὶ]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκά[β]αντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στ[ε]ργομένην ὀλίγοις
ἤλυθες εἰς Ἀΐδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
πᾶσι γὰρ ἀλγηδὼν ἐσθλὸ[ς] ἀποιχόμενος.
εἰ δέ τι[ς ἐ]ν φθιμένοις κρίσις, ὡς λόγος, ἀ[μ]φὶ θανόντων,
Σώγενες, οἰκήσεις εἰς [δό]μον εὐσεβέων.

2322. *b.*[94]

In anaglypho, quod refert aediculam Corinthiam, cuius columellae ex dimidia parte striatae sunt; in plano sunt figura vestitu Romano, arbor serpente circumvoluta, et ad arborem infans: transcripserant Lenormant et Virletus, ed. Le Bas p. 166. n. 233.

ΓΜΑΙΕΤΟΥΤΩΙΙΕΓΝΑΙΟΥΥΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Vs. 1. Len. ΓΜΑΙΣΤΟΥΤΩΝΕΡΝΑΙΟΥ, unde primus editor dedit Γ. Μαισ[ί]ου τ[οῦ Λ]ερναίου, in quo nec genitivus placet nec Lernaei hominis mentio, quod, etsi oppidum fuit Lerna, Lernaei tamen Romana aetate vix separatam habuerunt civitatem. Taceo alia, ob quae displicet illa restitutio. Virletus habet ΓΙCVΕΤΟΥΤΩΙΙΕΓΝΑΙΟΣΥΙΕ, in qua lectione pleraque bona sunt. Quod supra dedi, ex utroque apographo conflatum est. Lege:

Γ[ν]αῖε Τουτώ[ρ]ιε, Γναίου υἱέ, χρηστὲ χαῖρε.

De serpente in anaglypho cf. n. 2322. *b*.[86] cave tamen, ne ob serpentem de Lernaeo homine cogites. Multum certe interest inter serpentem arbori circumvolutum et Lernaeam hydram.

2322. *b*.[95]

Ed. in opere de expedit. Francogall. Moreot. l. c. ad n. 2265. *b*. tab. 42. 2. et ap. Le Bas p. 172. n. 242. Transcripserant Blouet et Trézel, Virlet et Quinet.

ΦΑΙΝΙΠΠΗΣΜΙΚΥΘΙΩΝΚΛΕΩ

Φαινίππη, Σμικυθίων, Κλεώ.

2322. *b*.[96]

In anaglypho; ed. Le Bas p. 184. n. 267. ex schedis Virleti: habeo ex schedis Pittaci duplicibus.

ΦΡΟΙ . . . ΙЄΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΧΡΗCΤЄΧΑΙΡЄ
ΘΕΟΔΟCΙΑ ΥΓΩ
ΧΡΗCΤΗΧΑΙΡЄ

Dedi lectionem Virleti. Vs. 1. Pitt. in alteris schedis male ΦΡΟΣ · · ЄΔ · ΜΟΙΟΥ. Vs. 3. Pitt. modo ΘΕΟΔΩΡΙΑ.... ΘΥΤΙΜ - - -, modo ΘΕΟΔ...... ....ΥΤΑ, ex quibus nihil licet certi eruere.

Φρό[νιμ]ε Διονυσίου, χρηστὲ χαῖρε.
Θεοδοσία - - -, χρηστὴ χαῖρε.

Primum supplementum debetur Pittaco et primo editori. Praeterea Le Bas dedit Θεοδοσία [Δ]ύ[κ]ω[νος.

2322. *b*.[97]

Ed. in opere de expedit. Francogall. Moreot. l. c. ad n. 2265. *b*. tab. 17. 3. et ap. Le Bas p. 170. n. 240.

ΧΑΓΑΔΝΔΙΓΔΣ
ΧΡΗΣΓ ΛΙΑΑΙ . . . . . .

. . . . ω]ν Δι[ο]δ[ώρου,
χρηστ[ὲ κα]ὶ ἄ[λυπε χαῖρε.

Initio Le Bas scripsit Χάραδρε; mihi videtur nomen in ων desinens latere, e. c. Χα[ίρω]ν vel Χα[ρμω]ν.

2322. *b*.[98]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo vir repraesentatur; ex schedis Pittaci triplicibus.

ΕΡΠΟΣ ΑΓΕΙΡΙ
ΟΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Certam restitutionem non reperio; fortasse scribendum: Σ]έρ[γι]ος [Π]α[π]είριος, χρηστὲ χαῖρε.

2322. *b*.[99]

In anaglypho a. 1829. reperto, quo repraesentantur mulier sedens et vir stans, qui mulieri manum iungit; ex schedis eiusdem.

.....ΝΙΜ...
ΜΕΙΚΩΝΙΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Vs. 2. coniiciat aliquis Μυκόνιε; sed hoc longius discedit a litteris traditis, ac potest etiam Romanum nomen ibi fuisse, ut [Π]ε[τρ]ώνιε. Tum ut vulgo: χρηστὲ χαῖρε.

N. 2328. *b*. p. 250. Delo tribuitur a Pittaco in schedis, et Rheneae a novissimo editore; habet enim Le Bas l. c. Fasc. V. p. 151. n. 217. (cf. operis expeditionis Moreoticae ad n. 2265. citati tab. 19. 1.) qui ex duobus, quae ad manum erant, apographis perfectius Virleti secutus est. Hoc ego quoque hic reddo, una littera ex Pitt. adiecta in fine secundi tituli.

ΑΜΜΙΑΑΝΔΡΟΜΑΧΙΔΟΥ
ΑΡΕΘΟΥΣΙΑΧΡΗΣΤΗΚΑΙ
ΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ

ΒΟΗΘΕΣΑΜΟΥΑΡΕΘΟΥΣΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ

Ἀμμία Ἀνδρομαχίδου Ἀρεθουσία, χρηστὴ καὶ ἄλυπε χαῖρε.
Βόηθε Σάμου Ἀρεθούσιε, χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

Patet nunc duos esse eo sepulcro conditos, feminam et virum, Arethusios origine; recte Syriacam urbem Arethusam intelligit Le Bas.

Post n. 2328. *b*. p. 250. adde:

2328. *c*.

In insula *Mycono*, in gnomone ut videtur: a Graeco titulum accepit Virletus; ed. in opere exped. Moreot. T. III. p. 10. et ap. Le Bas l. c. p. 51. n. 168.

ΤΗΝΩΗΡΩΙΝΩΝΙ

Haec intelligi nequeunt. Possis coniicere: τῶν ἐν] Τήνῳ ἡρωϊνῶν cet. vel quod magis probo: Τήνῳ ἥρωϊ Νώνι[ος? Titulum origine Tenium esse putat Le Bas, vere fortasse.

Post n. 2334. p. 257. insere:

2334. *b*.

Teni, in pavimento tabernae mercatoriae; ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 6 sqq. et ap. Le Bas l. c. p. 30 sqq. n. 155. ex ectypo Bloueti chartaceo, quod lectu difficillimum fuit. Characteres sunt fere VII millimetra alti, eiusdem formae atque in titulo Tenio n. 205. Nos damus exemplum, quod edidit Le Bas.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Latitudo scripturae patet ex vss. 53. 54. Decretum titulo hoc continetur civitatis alicuius, quae a Teniis postulaverat iudicem; qui quum munere functus egregie esset, laudatus ab illa civitate erat una cum scriba simul a Teniis misso et cum populo Teniorum ipso. Stilus prolixus est; aetas decreti Christianam epocham vix videtur longo intervallo antecedere. Vss. 1-20. ita mutilati sunt, ut nihil fere suppleri liceat: vs. 10. sitne λέλοιπ - - an potius τ]ὰ [δ]ὲ λοιπ[ά], in ambiguo relinquo; vs. 11. fuit fortasse τ]αῖς πό[λεσι; vs. 12. superest συμφέρον; vs. 13. legas τὸν δικασ[τὴν vel μετάπεμπ]τον δικασ[τήν; vs. 14. Μ]ενεκράτο[υ; vs. 18. καὶ εὐνόως; vs. 19. σπουδήν τε, ut alia mittam. De reliquis bene meruit Le Bas, cuius supplementa sequor maximam partem:

\- - - - ἀπέστ]ειλαν δικαστὴν
Ξενοκράτην Ξενοφάντου ἄνδρα φιλοδίκαι]ον καὶ μισοπόν[η]ρον
\- - - - - - αλλον καὶ αὐτὸν ἐκ
\- - - - - - εἶσαν μάλιστα
\- - - - - μένης αὐτῷ πυ-
\- - - ἀφικό]μενος εἰς τὴν πόλιν
ἡμῶν ἐποιήσατό τε τὴν ἐπιδημίαν μετὰ πάσ]ης σωφροσύνης καὶ εὐ-
ταξίας - - καὶ - - τὰς δί]κας κ[αλ]ῶς ἐ[ξ]εδίκασεν, καὶ ἐν
\- - - - οὐδεμίαν [φι]λοτιμίαν καὶ κακο[πά-
θειαν παραλιπών?] - η.ου φθά[σαν]τος οὔτε πλουσίου
οὔτε πένητος] - - - - φθη.ούσης διεξα-
γωγῆς] - - - δησαι τῇ αὐτοῦ καλοκἀγαθίᾳ
\- - - - τιμαν.. [ν]ο[μο]γραφίας? ἐξηνεγ-
\- - - ἐξαποσ]τολῇ· ἀπέστειλαν δὲ καὶ γραμ-
ματέα Καλλιφῶντα Καλλιφῶντος,] ὃς καὶ τήν τ' ἐπιδημίαν ἐποιήσα-
το παρ' ἡμῖν σώφρονα καὶ κόσμιον, καὶ] τὴν καθ' ἑαυτὸν χρείαν ἐπετέλε-
σεν] - - - ἅπα]ντα? καλάς· ἃς καὶ ὁ δῆμος ἀποδε-
ξάμενος] - - - - τὴν τῶν ἀνδρῶν δικαιοσύνην
\- - - - - λεσεν καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ περ-
\- - - - - ...ι αὐτῶν τὴν ἐπιβάλλουσαν ε-
\- - - - - αι περὶ τῆς ἐξα[π]οστολῆς, ἵνα ἀν-
\- - - - - ήλατο δὲ καὶ πρεσβευτὴν τὸν
\- - - - τὴν] πατρίδα καὶ ἐμφανιοῦντα τὴν
\- - - - προσῆκ]όν ἐστιν μεμνημένους τῆ-
ς χάριτος, ἧς ἔχομεν πρὸς τούτους τοὺς] ἄνδρας, καὶ αὐτῶν τῶν π[α]ραγε-
νομένων] - - - - τὰς τιμάς· τύχῃ ἀγαθῇ δεδ-
όχθαι] - - ίων [τῇ βουλῇ καὶ τῷ] δήμῳ, ἐπῃνῆσθαι μὲν τὸν δῆ-
μον τὸν Τηνίων ὑπάρχ]ον[τα καὶ πρότερον] οἰκεῖον καὶ φίλον καὶ εὔνουν ἐπ-
\- - - ἐν δὲ τῷ παρό]ντι καιρῷ εἰς τὴν ἡμετέραν π-
όλιν] - - - - ατο ἐκπέμψας τοὺς ἄνδρας ἀγ-
αθοὺς ὄντας? - - καὶ] στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφ-
άνῳ· ἐπῃνῆσθαι δὲ καὶ τὸν] δικαστὴν Ξενοκράτην Ξενοφάντου,
καὶ στεφαν]ῶσαι [αὐτὸν χρυ]σῷ στεφάν[ῳ] καλοκἀγαθίας ἕνεκεν καὶ δι-
καιοσύνης], ἣν ἔσχεν ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν κριμάτων, καὶ τῆς περισ-
σῆς αὐτοῦ σωφ]ροσύνης, ἀποσταλέντα μετάπεμπτον δικαστὴν καὶ
ἐκδικάσαντα] ἴσως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς· ἐπῃνῆσθαι δὲ καὶ τὸν
γραμματέα Κ]αλλιφ[ῶ]ντα [Κ]αλλιφ[ῶ]ντος, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
χρυσῷ στεφάνῳ] καλοκἀγαθίας ἕνεκεν, ἀποσταλέντα γραμματέα
καὶ ἐπιτελέσαντα] τὴν [χρε]ίαν καλῶς καὶ ἐπιμελῶς. ἵνα δὲ καὶ ἡ ἀ-
ναγόρευσις γένηται τῶν τι]μῶν καὶ τῶν στεφάνων, παρ' ἡμῖν μὲν Διο-
νυσίων τραγῳδῶν καινῶν]? τῇ ἡμέρᾳ, ἐπιμελὲς γενέσθαι τῷ ἐσο-
μένῳ ἄρχοντι ἐν τῷ ἐπιγινομέ]νῳ ἔτει· ἐν Τήνῳ δὲ προνοηθέντων
οἱ ἐπὶ τούτῳ κατασταθέντες τοῦ] στεφανῶσαι αὐτὸν καὶ ἀναγορεῦ-
σαι, ὅταν καὶ οἱ ὑπὸ Τηνίων τετιμ]ημένοι ἀναγορεύωνται. ὑπάρ-
χειν δὲ τούτοις τοῖς ἀνδράσι καὶ π]ροεδρίαν τε ἐν τοῖς ἀγῶσιν

[*Continuatur pag.* 1054.]

.
.
.
Ο.
ΡΟΥ
Μ
.
ΙΟΝ
Μ..Ο.
ΑΛΕΛΟΙΠ.
ΑΙΣΠΟ.
ΣΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΤΟΝΔΙΚΑΣ
ΕΝΕΚΡΑΤΟ.
ΤΟΥΣΕΠ.
ΜΕΝΟΙΣΚΑΙΤΗ..
ΝΠΟΙΕΙΠΕΡ
Λ.ΑΝΚΑΙΕΥΝΟΩΣ.
ΝΣΠΟΥΔΗΝΤΕ
ΑΝΠΟΙΟΥΝΤΕΣ.
ΕΙΛΑΝΔΙΚΑΣΤΗΝ
ΟΝΚΑΙΜΙΣΟΠΟΝ.ΡΟΝ
ΑΛΛΟΝΚΑΙΑΥΤΟΝΕΚ
ΕΙΣΑΝΜΑΛΙΣΤΑ
ΜΕΝΗΣΑΥΤΩΙΠΥ
ΜΕΝΟΣΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝ
ΗΣΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΚΑΙΕΥ
ΚΑΣΚΛ.ΩΣΕΙΣΕΔΙΚΑΣΕΝΚΑΙΕΝ
ΟΥΔΕΜΙΑΝ..ΛΟΤΙΜΙΑΝΚΑΙΚΑΚο..
Η.ΟΥΦΘΑ...ΤΟΣΟΥΤΕΠΛΟΥΣΙΟΥ
ΦΘΗ.ΟΥΣΗΣΔΙΕΞΑ
ΔΙΗΣΑΙΤΗΙΑΥΤΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΙ
ΤΙΜΑΝ...Ο..ΓΡΑΦΙΑΣΕΞΗΝΕΓ
ΤΟΛΗΙΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝΔΕΚΑΙΓΡΑΜ
ΟΣΚΑΙΤΗΝΤΕΠΙΔΗΜΙΑΝΕΠΟΙΗΣΑ
ΤΗΝΚΑΘΕΑΥΤΟΝΧΡΕΙΑΝΕΠΕΤΕΛΕ
ΝΤΑΚΑΛΑΣΑΣΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΠΟΔΕ
ΤΗΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ
ΛΕΣΕΝΚΑΙΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΠΕΡ
ΙΑΥΤΩΝΤΗΝΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΝΕ
ΑΙΠΕΡΙΤΗΣΕΞΑΠΟΣΤΟΛΗΣΙΝΑΑΝ
ΗΛΑΤ.ΟΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΕΜΦΑΝΙΟΥΝΤΑΤΗΝ
ΕΣΧΟΝΕΣΤΙΝΜΕΜΕΜΝΗΜΕΝΟΥΣΤΗ
ΑΝΔΡΑΣΚΑΙΑΥΤΩΝΤΩΝΠΑΡΑΓΕ
ΤΑΣΤΙΜΑΣ...ΤΥΧΗΙΑΓΑΘΗΙΔΕΔ
ΙΩΝ..................ΙΔΗΜΩΙΕΠΗΝΗΣΘΑΙΜΕΝΤΟΝΔΗ
ΟΝ...............ΟΙΚΕΙΟΝΚΑΙΦΙΛΟΝΚΑΙΕΥΝΟΥΝΕΠ
ΝΤΙΚΑΙΡΩΙΕΙΣΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΠ
ΑΤΟΕΚΠΕΜΨΑΣΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣΑΓ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦ
ΔΙΚΑΣΤΗΝΞΕΝΟΚΡΑΤΗΝΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥ
.........ΩΣΑΙ.........ΣΩΙΣΤΕΦΑΝΟΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙ
.........ΗΝΕΣΧΕΝΕΝΤΗΙΔΙΕΞΑΓΩΓΗΤΩΝΚΡΙΜΑΤΩΝΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΣ
ΡΟΣΥΝΗΣΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΜΕΤΑΠΕΜΠΤΟΝΔΙΚΑΣΤΗΝΚΑΙ
ΙΣΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΕΥΣΕΒΩΣΕΠΗΝΗΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝ
ΑΛΛΙΦΟΝΤΑΜΑΛΛΙΦΟΝΤΟΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΕΝΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΗΝ......ΙΑΝΚΑΛΩΣΚΑΙΕΠΙΜΕΛΩΣΙΝΑΔΕΚΑΙΗΑ
ΜΩΝΚΑΙΤΩΝΣΤΕΦΑΝΩΝΠΑΡΗΜΙΝΜΕΝΔΙΟ
ΤΗΙΗΜΕΡΑΙΕΠΙΜΕΛΕΣΓΕΝΕΣΘΑΙΤΩΙΕΣΟ
ΝΩΙΕΤΕΙΕΝΤΗΝΩΙΔΕΠΡΟΝΟΗΘΕΝΤΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥ
ΝΗΜΕΝΟΙΑΝΑΓΟΡΕΥΩΝΤΑΙΥΠΑΡ
ΡΟΕΔΡΙΑΝΤΕΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝ
ΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ
ΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥ
ΑΡΙΣΤΙΑΚΑΙΗ
Η.....
......

καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρ]ώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ
καὶ - - εἶναι δ' αὐτοὺς κα]ὶ τοὺς ἐκγόνους αὐ-
τῶν προξένους καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως] - - - ἀριστια καὶ η
- - - - - - - η - -
- - - - - - - -

Hinc inde discessi a primo editore: cui ne quid imputetur, quod ego ausus sim, indico si non minutissima quaeque, at certe potissima, quae a me profecta sunt, ac simul unam et alteram addam annotationem brevissimam. Vs. 23. primus editor ἄλλον καὶ αὐτόν: praetuli signare αλλον cet. sine accentu: potest enim etiam μᾶλλον fuisse. Vss. 26-28. usque ad τὰς ipse explevi; deinde scripsi ἐξεδίκασεν pro tradito εἰσεδ. Vs. 29 sq. quod ego dedi κακοπάθειαν cet. aliis titulis satis confirmatur. Vs. 33. quod dedi νομογραφίας incertum est; sed non novi probabilius. Vs. 35. nomen scribae primus editor ex vs. 57. petivit: cuius diligentiae etsi plurimum tribuo, tamen pro inaudito nomine Μαλλιφῶν reposui Καλλιφῶν, quod hoc redit in Tenio titulo n. 2338. 17. 23. 36. fortasse etiam 38. De scriba una cum iudicibus arcessitis (μεταπέμπτοις) in alienam civitatem misso confer titulos in his Addendis editos, Carystium n. 2152. *b.* Andrium n. 2349. *b.* Antandri positum n. 3568. *f.* Vs. 36. a me suppletus est ratione probabili; sententiam quidem spondeo me assecutum esse, non verba. Etiam illud ἀποδε[ξάμενος vss. 37. 38. a me profectum est. Vs. 42. prima ΗΛΑΤΟΔΕ (ἥλατο δὲ) valde suspecta sunt; fortasse fuit ψήφισμ]α vel δόγμ]α τόδε. Vs. 44. Le Bas ἔλλ]εσχόν ἐστιν; ego hoc certe loco aliquid maius ausus sum scribendo προσῆκ]όν ἐστιν, et deinceps etiam vs. 45. explevi. Vs. 48. Le Bas ὄν[τα ἡμῖν] οἰκεῖον; idem vs. 49. omittit δέ, quod sane admodum incertum est. Vs. 56. idem δικάσαντα, item vs. 58. init. Θαλλῷ τῆς] καλ. et vs. 59. καὶ τελέσαντα. In restituendis vss. 60-65. meum iudicium secutus sum, speroque me sententiam decreti assecutum esse. Vs. 61. τραγῳδῶν καινῶν exempli causa assumptum a nobis est; similis nota temporis est n. 2671. 20. κυκλίων τῇ πρώτῃ, licet ibi παρόδῳ supplendum videatur, non ἡμέρᾳ. Vs. 63. malim αὐτοὺς quam quod traditum est αὐτόν.

2334. *c.*

Fragmentum inscriptionis *Teniae* honorariae, quod ectypo chartaceo expressit Blouetus; ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 10. et apud Le Bas l. c. p. 48. n. 164.

ΚΑΙΕ
ΤΙΜΑΙΤΑ
ΙΙ ΓΡΑΜΜΑΤ
ΤΑΤΟΙΣΑΠΑΣΙ
ΩΝΤΑΙΚΑΙΙΝΑ
ΛΗΛΙΘΙΝΗΑΝΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΕΠΕΚ
ΑΙΙΔΑΕΙΡΕΘΗ.Ι
ΕΝΑΝΔΡΟΥΚΑΤΑ
ΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΗ
ΩΘΗΣΑΝΚΑΙΕΝ

Vs. 2. τιμαί, 4. - - τάτοις ἅπασι, 5. - - ωνται, καὶ ἵνα - -, 6. 7. [γράψαντα (vel simile) ἐν στή]λῃ λιθίνῃ ἀνα[θεῖναι - - - ἐν τῷ ἐπιφανεστά]τῳ vel ἐπισημοτά]τῳ τόπῳ, 9. Μ]ενάνδρου, 10. γραμματεὺς ut videtur.

2334. *d.*

Fragmentum inscriptionis *Teniae* cum Virleto communicatum; ed. in opere exped. Moreot. T. III. p. 9. et ap. Le Bas l. c. p. 47. n. 162.

ΠΑΡΑ
ΔΗΜΟΥ ΟΣΝ
ΙΠΟΛΕΙΠΑΝΤΑΣΙ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΕΙΣΕΑΥΤ
ΟΝΔΗΜΟΣΙΩΝΓ..Ε
ΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ
ΛΕΝ

Vs. 3. τῇ πόλει πάντας, 4. τοῦ δήμου εἰς ἑαυτόν, 5. δημοσίων, 6. ἀνα]στρεφόμενος? Superesse haec ex decreto honorario videntur.

N. 2336. p. 260. quem titulum ex schedis Köhlerianis nescio a quo scriptis edidi, non versibus XXXVII constat, sed tantum XXVI. Rectius nuper edidit Le Bas l. c. Fasc. V. p. 8 sqq. ex schedis Bloueti et Mustoxydis. Annoto hinc vs. 14. nostr. initio non Φ legi, quod ego putabam ex ligato ΤΟ natum esse (vide not. ubi falso 13. expressum est pro 14.), sed ipsum ΤΟ offerri a Must. in suo apographo. Dein vs. 15. nostr. pro ΑΥ cum lacuna Le Bas habet ΑΥ.|ΤΩΝ..Ρ....., et pro eo, quod vs. 16. init. nos habemus ΤΕΝ, ille eodem quo priora versu praebet ΕΕΝ, ac supplet: αὐτῶν [ἄ]ρ[κῇ] ἐν τῷ ἱερῷ cet. non recte opinor. Vs. 32. nostr. recte Le Bas (vs. 22.) ΕΠΙΚΕΦΑΛΟΝ∘ΚΑΙΕΝΑΛΛΑΙΣΔΕΠΟΛΛΑΙΣ. Legendum igitur: τὸ ἐπικέφαλον· καὶ ἐν ἄλλαις δὲ πολλαῖς καὶ ποικίλαις ὑπ. τε καὶ ἐπιδόσεσιν εὐεργ. cet. Ἐπικέφαλον recte Le Bas intelligit illud, quod Romanis pendendum erat (vide potissimum de eius onere Cic. ad Att. V, 16.).

Post n. 2336. p. 261. adde:

2336. *b*.

Titulus in *Teno* effossus, quum fundamenta novae ecclesiae iacerentur, nunc insertus muro magni monasterii; Musurus Graecus miserat Prokeschio, hic Gerhardo: Gerhardus quum mecum communicasset, edidi in menstruo libello (Bullettino), qui ab Instituto epistolari archaeologico editur, a. 1832. p. 55 sq. cum notis. Posthac ex Blioueti ectypo chartaceo editus est in opere expedit. Moreot. T. III. p. 4. et ap. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 22. n. 153. cum notis.

ΗΒοΥΛΗΚΑΙοΔΗΜοΣ
ΑΥΡΣΑΤΥΡοΝΘΕοΦΙΛοΥΤοΝ
ΦΙΛοΠΑΤΡΙΝΚΑΙΔΙΣΣΤΕΦΑ
ΝΗΦοΡοΝΑΡΞΑΝΤΑΠΑΣΑΝ
ΑΡΧΗΝΦΙΛοΤΕΙΜΩΣΚΑΘΩΣ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΤοΥΠΡΩΤοΥΑΝ
ΔΡΙΑΝΤοΣΑΝΑΣΤΑΣΕΙΔΗ
ΛοΥΤΑΙΕΤΙΜΗΝΕΠΙΜΕΛΗΣΑ
ΜΕΝοΝΤΩΝΤοΥΔΙοΝΥΣοΥοΙ
ΚΩΝΚΑΙΑΝΑΘΕΝΤΑΧΡΗΜΑΤΑ
ΔΡΩΣΙΝΕΤΕΙΜΗΣΕΝΚΑΙΔΕΥΤΕ
ΡΩΑΝΔΡΙΑΝΤΙΔοΝΤΑΚΑΙΠΑΛΙΝ
ΠΑΣΙΝΤοΙΣΚΑΤοΙΚοΥΣΙΝΔΙΑΝο
ΜΗΝΚΑΙΕΛΕοΝΘΕΝΤΑΩΣΤΕΜΑΡ
ΤΥΡοΥΜΕΝοΝΕΠΙΤοΙΣΚΑΛΛΙ
ΣΤοΙΣΚΑΙΕΥΝοΥΣΤΑΤοΝΠΕ
ΡΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΥΠΑΡΧοΝΤΑΑ
ΝΑΓοΡΕΥΕΣΘΑΙΑΕΙΕΝΤΑΙΣΕΠΙ
ΦΑΝΕΣΤΑΤΑΙΣΤΩΝΘΕΩΝΗ
ΜΕΡΑΙΣ

Formam tituli et litterarum dedi ex schedis Prokeschianis, quae eam accurate repraesentant; ex nova editione vs. 3. addidi Σ (Prok. ΔΙΣΤΕΦΑ) et in fine foliolum. Vs. 14. ΕΛΕοΝ habet etiam ectypum.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Αὐρ. Σάτυρον Θεοφίλου, τὸν φιλόπατριν καὶ δὶς στεφανηφόρον, ἄρξαντα πᾶσαν ἀρχὴν φιλοτείμως, καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ πρώτου ἀνδριάντος ἀναστάσει δηλοῦται, ἔτι μὴν ἐπιμελησάμενον τῶν τοῦ Διονύσου οἴκων, καὶ ἀναθέντα χρήματα δρῶσιν, ἐτείμησεν καὶ δευτέρῳ ἀνδριάντι, δόντα καὶ πάλιν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν διανομήν, καὶ ἔλ[αι]ον θέντα, ὥστε μαρτυρούμενον ἐπὶ τοῖς καλλίστοις καὶ εὐνούστατον περὶ τὴν πατρίδα ὑπάρχοντα ἀναγορεύεσθαι ἀεὶ ἐν ταῖς ἐπιφανεστάταις τῶν θεῶν ἡμέραις.

Satyrum hunc, qui statua ornatur iterum, ex optimatium familia Tenia fuisse, facile inde intelligas, quod idem nomen multis ibi viris insignibus commune est. Sic Teni habetur Satyrus Philini f. n. 2336. Satyrus Hephaestionis f. n. 2340. Satyrus Philoclis f. n. 205. (cf. etiam n. 206. et nota illos titulos, quos in Atticis posui, esse Tenios). Noster hic Aur. Satyrus ceteris illis omnibus videtur recentior esse, nec floruit ante Antoninos; fuit bis στεφανηφόρος, hoc est ἄρχων τὴν στεφανηφόρον ἀρχήν, quo nomine hic magistratus in Teniis titulis vocari solet. Mox ἔτι μὴν insolens est; expectes potius ἔτι δὲ καί. Ἐπιμελησάμενον pro ἐπιμεληθέντα etsi recentioris usus est, tamen satis firmatur plurium inscriptionum exemplis. Διονύσου οἶκοι non sunt domus Dionysi, sed conclavia, mystica opinor. Pro δρῶσιν expectes τοῖς δρῶσιν; οἱ δρῶντες sunt, qui sacra mystica faciunt. Tum dicitur de largitione pecuniae omnibus, qui in Teno habitant, distributae (διανομῇ): insigne huius liberalitatis exemplum praebuit etiam Satyrus Philini f. (n. 2336.). Postremo correxi ἔλαιον θέντα, hoc est *oleum in gymnasiis et balneis praebentem gratis:* quam formulam tenemus n. 1122. 1123.

Post n. 2337. p. 261. insere:

2337. *b*.

Teni in domo Andrici Parisii; cum Virleto communicata inscriptio edita est in opere expedit. Moreot. T. III. p. 9. et ap. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 45. n. 160.

ΟΔΗΜΟΣ
ΡΙΣΤΟΛΟΧΟΝΠΟΛΥΜΝΗΣΤΟΥ
ΕΣΤΙΑΔΗΝΑ.ΙΣΤΑΠΕΠΟΛΕΙΤΕΥΜΕ
ΝΩΝΑΠΟΤΗΣΠΡΩΤΗΣΗΛΙΚΙΑΣΜΕΧΡΙ
Ι ΣΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΕΕΝΠΑΝΤΙΤΩΒΙΩ
ΠΑΤΡΙΝΑΡ.ΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΤΗΣ...ΕΙΣΕΑ...Ν

Ὁ δῆμος [Ἀ]ριστόλοχον Πολυμνήστου [Θ]εστιάδην ἄ[ρ]ιστα πεπολειτευμέν[ο]ν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας μέχρι [γήρω]ς, γενόμενόν τε ἐν παντὶ τῷ βίῳ [φιλό]πατριν, ἀρ[ε]τῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί[ας] τῆς εἰς ἑα[υτό]ν.

Aristolochum Thestiaden vel potius eius filios habes n. 2338. vs. 96. 97. 98. 114. (cf. etiam vs. 115.) *Polymnestus* comparet ibidem vs. 115. fortasse etiam vs. 20. ubi Eumnestum dedi Thestiaden.

N. 2338. 16. p. 268. Λακισθένης tuendus videtur Keilio Analect. et onomatol. p. 187. quod in Laconis nomine eadem scriptura habeatur ap. Diodor. XIV, 82. Idem doctus p. 159. in fine huius tituli pro Λεωδώναξ, quocum tamen ipse confert vocem Θούδιππος, non male coniicit Λεωδάμας. Mirum vero, quod praecedit Φαίαξ: Athenis enim nobilis familia fuit Acharnensium, in qua haec duo nomina Φαίαξ et Λεωδάμας proxime coniuncta reperimus.

Post n. 2338. p. 274. insere:

2338. *b*.

Marmor caeruleum in *Teno* effossum, quum novae ecclesiae Evangelistriae fundamenta collocarentur; postea servatum est „εἰς τὸν καφεὲ τοῦ Σταματέλου Σκαρκαδέτι". Ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 8. et ap. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 42. n. 158. Aeginae a. 1835. transcripsit Rossius et edidit Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 15. Nunc est Athenis. Vacuis locis vss. 10. 11. 13. 14. scriptura antiquitus deleta erat de industria.

ΩΝΑ
ΙΕΙΙΩΝ:ΚΛΕΑΓΟΡΑ
ΣΧΑ
Ο Ι
ΔΩΚΕΝΕΠΙΤΗΙΘΥΓΑΤΡΙΤΗΙΑΥΤΟΥΕΜΠΕΔΙΑΙ:ΔΙ
ΙΚΙΝΘΙΚΩΙΚΑΙΤΑΕΓΚΕΣΤΡΕΩΙΚΑΙΤΑΛΛΑΤΑΑΥ
ΙΤΡΙΤΗΙΑΥΤΟΥ:ΦΑΙΝΙΣΚΗΙ:ΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣ:ΔΙΣΧ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΙΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣΔΙΣΧΙΛΙΑΣ:ΤΕΙΣΙΣ
ΝΟ:ΓΥΡΑ:ΞΕΝΩΝΙ:ΠΙΣΤΟ:ΔΟΝΑΕΠΕΔΩΚΕΠΡΟΙΚΑ
ΟΣΤΗΜΠΡΟΙΚΑΤΑΑΥΤΟΥΠΑΝΤΑ . . . .
. . . .
ΑΡΙΣΤΟ:ΓΥΡΑΕΠΙΝΙΚΗΣΙΛΗΙΤΗΙΜΗΤΡΙΤΗΙΑ
ΝΙΚΗΣΙΛΗ: . . . .
. . . .
ΕΠΙ . . . . . . ΑΙΟΥΠ

Dedi lectionem Rossii et pleniorem et emendatiorem; Le Bas vs. 7. habet ΦΑΝΙΣΚΗΙ et Ȯ aliquoties minutum; reliquas varietates omitto. Vs. 4. maiores characteres sunt.

Vs. 2. est Κλεαγόρα vel potius Κλεαγόρας, et vs. 3. Ἐ]σχα[τιώτης vel alius phyletici huius nominis casus; tum vs. 5. *ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι ἐπέ]δωκεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τῇ αὐτοῦ Ἐμπεδίᾳ [ἀργυρίου δραχμὰς* cet. vel *δι[σχιλίας* cet. De dote agi apertum est, idque firmatur diserta posthac dotis mentione vss. 9. 10. et conveniunt etiam reliqua. Fortasse et hic et in seqq. ante verbum *ἐπέδωκεν* aut post illud scripta etiam vox *προῖκα* erat, ut vs. 9. Non igitur dubitamus, quin, sicut n. 2338. est publicus recensus fundorum venditorum et emptorum, ita hicce titulus continuerit recensum publice confectum dotium, quae maritis novarum nuptarum datae erant, et hypothecarum, maxime fundorum pro dote obligatorum. Vs. 6. de fundis agitur; nimirum dictum erat de iis, quae pro dote obligaverat maritus: [*ὁ δὲ δεῖνα* (qui dotem acceperat) *ἀπετίμησε πρὸς τὴν προῖκα τὰ χωρία τὰ ἐν Οἴῳ Ὑα]κινθικῷ καὶ τὰ ἐγ Κεστρέῳ καὶ τἆλλα τὰ αὐ[τοῦ* cet. Confer de locorum in Teno nominibus quum aliis tum phyleticis p. 272. *b.* *Ὑακινθίδα φυλὴν* Teniorum et ipsi iam eruimus et denuo attulit lapis Rossii l. c. p. 14. n. 100. atque *Οἶον Ὑακινθικὸν* praebet eiusdem marmor p. 16. n. 103. Ceterum qui vs. 6. fundi nominati sunt, non sunt dotis loco dati, sed (sicut supplevimus) pro dote obligati (*ἀποτιμηθέντες*) a marito, qui dotem acceperat: id quod vs. 10. apertius esse iudico. De eo genere *ἀποτιμήματος* vide Meierum et Schömannum Process. Att. III, 2. p. 419. Ex alio articulo haec vs. 7. supersunt: [*ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι ἐπέδωκεν ἐπὶ τῇ θυγα]τρὶ τῇ αὐτοῦ Φαινίσκῃ ἀργυρίου δραχμὰς δισχ[ιλίας.* Similiter concepta fuerunt ea, ex quibus vs. 8. aliquid superest; quae sic possunt suppleri: [*ὁ δεῖνα Τείσιδι - - - - ἐπέδωκεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τῇ αὐτοῦ] Ἀριστοκλείᾳ ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας· Τεῖσις [δὲ ἀπετίμησεν* etc. *Τεῖσις* est *Τεισίας* s. *Τισίας*, ut *Ἄριστις* p. *Ἀριστίας* Tenium est (vide p. 272. *a.*): hic est ille, cui nupserat Aristoclea.

In his particulis, quae versum 9. antecedunt, omnibus desideratur nomen eius, cui data dos sit, tertio casu expressum: quod manifestum est fuisse statim post nomen dantis scriptum. Iam vero vs. 9. illud nomen, quod una cum dantis nomine desideratur in prioribus, haud ambigue superest: *ὁ δεῖνα - -]νο. Γυρα(εὺς) Ξένωνι Πιστο(κράτους* vel simile) *Δονα(κεῖ) ἐπέδωκε προῖκα ἐπὶ - - - - - ἀργυρίου δραχμὰς - - -* De *Δονακεῖ* epitheto a tribu petito vide p. 272. *a.* Ex eodem genere est decurtatum et hic et vs. 12. *Γυρα.* hoc est *Γυραεύς*. *Γυραεῖς* tribules Rossius repperit in alio lapide Tenio p. 16. n. 103. recteque ibi annotavit n. 2338. vs. 20. esse - - *ο. Γυραΐδος* scribendum. Ita iam decem Teni tribus habemus, quum olim tantum novem innotuerint. Montem in Teno fuisse *Γύρον*, *Γυραίαν πέτραν*, *Γυρὰς πέτρας*, annotat Rossius. Postremo vs. 10. manifesto *ἀποτιμήματος* pro dote accepta constituti mentio facta erat fere hunc in modum: *Ξένων δὲ ἀπετίμησε πρ]ὸς τὴμ προῖκα τὰ αὐτοῦ πάντα.* Confirmat hoc supplementum usus loquendi; *ἀποτιμᾶν* enim et *ἀποτιμᾶσθαι* atque *ἀποτίμημα* solent praepositionem *πρὸς* cum accusativo assumere, non solum praepositionem *εἰς* vel dativum. Demosth. adv. Spudiam p. 1029. 19, *τὴν οἰκίαν ταύτην ἀποτιμῶμαι πρὸς τὰς δέκα μνᾶς* (ubi tamen alia est *ἀποτίμησις* atque in nostro titulo). Pollux VIII, 142. *ἀποτίμημα δ' ἐστὶν οἷον ὑποθήκη, κυρίως μὲν πρὸς τὴν προῖκα, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τὰς μισθώσεις.* Harpocr. v. *ἐνετιμᾶτο: ὅταν μὲν γὰρ πρός τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ τις, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται*, ubi tamen cod. E. ap. Bekk. *ὡς* p. *πρός* cum Suida v. *ἐνετιμᾶτο.* Lex. rhet. Bekk. Anecd. T. I. p. 201. *οἷον ὁ νυμφίος πρὸς τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς ἀπετίμησε τήνδε τὴν οἰκίαν.* Aliquantum differt locus in *Συναγωγῇ λέξεων χρησίμων* ibid. p. 423. *ἐκλήθη δὲ τὸ ὑπάλλαγμα ἀποτίμημα, διότι ἐτιμᾶτο πρὸς τὴν προῖκα* cet. Vs. 12. fuit fere tale: *ὁ δεῖνα ἐπέδωκε τῷ δεῖνι] Ἀριστο(κράτους* vel simile) *Γυρα(εῖ) ἐπὶ Νικησίλῃ τῇ μητρὶ τῇ α[ὑτοῦ* cet. Filius, in cuius potestate mater erat, matrem suam Gyraeensi illi collocaverat et dederat dotem.

2338. *c.*

„*Εἰς τὸ χωρίον Ἐλατέα εἰς Τῆνον. ἡ ἰδία λέξις εὑρίσκεται σκαλισμένη εἰς δύο βράχους ἀπέχοντας περίπου χίλια βήματα.*" Cum hoc lemmate tradita haec inscriptio est Virleto, et edita in opere expedit. Moreot. T. III. p. 9. et ap. Le Bas p. 47. n. 163.

ΟΡΟΙ *Ὅροι, termini* s. *limites.*

N. 2339. p. 274. Bloueti exemplum chartae impressum, quod ex opere exped. Moreot. T. III. init. repetiit Le Bas l. c. p. 151. diserte habet ΘΥΣΜΙΚΟΝ; idem exemplum docet in lapide non potuisse aliud nisi [Α]ΡΧΙΣ fuisse vs. 2. init. Concedendum igitur est vocabulum *ἀρχίς*, item *τὸ θυσμικὸν ἔτος*, quo videtur *annus sacrificalis* significari. Le Bas illud *οὗτοι* intelligit de praegressis, negatque alium infra lapidem appositum fuisse; recte fortasse.

Post hunc titulum insere:

2339. *b.*

In oppido insulae *Teni*, quod a D. Nicolao denominatum est et in solo Teniae urbis veteris aedificatum, inventus est herma anaglyptus iuvenile corpus referens, pelle leonina, quae in pectore colligata est, sinistrum humerum tegente et sinistro brachio circumvoluta; caput et brachium dextrum deficiunt: opus est elegans. Inscriptio hermae imposita incipit sub umbilico ac pudenda cingens descendit usque in basin hermae. Monumentum hoc muro aedificii insertum erat; posthac emit Lud. Rossius. Apographum a Musuro Graeco acceptum Prokeschius miserat Gerhardo; qui quum id mecum communicasset, titulum cum notis edidi l. c. ad n. 2336. *b.* (in his Addendis), ubi tamen hermam non accurate descripsi delineatione parum fida deceptus, quae ad me missa erat. Posthac ediderunt Rossius, Kunstblatt a. 1836. p. 66. et ex chartaceo ectypo Blouëti Le Bas l. c. Fasc. V. p. 26. n. 154. cum notis, secutus opus expedit. Moreot. T. III. p. 5. coll. tab. XVII. fig. 2.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΕΠΙΝΑΥΑΡΧΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΤΟΥ
ΑΝΓΕΛΟΥΠΡΩΤΙΩΝΟϹΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩϹΔΑΜΩΝΟϹ
ΙΕΡΟΥ ΠΥΘΙΩΝΟϹ
ΙΑΤΡΟΥ ΙΕΡΑΚΟϹ
ΦΙΛΩΝ ΜΟϹΧΟΥΝ̄
ΤΑΥΡΟΥ
ΝΕΙΚΗΤΟΥΤΡΥΦΩΝΟϹΦΛΑΒΙΟΥ
ΠΕΡΙΓΕΝΟΥϹΝΕΙΚΗΤΟΥΖΩΙΛΟΥ
ϹΥΜΒΙΩϹΙϹΦΙΛΙΑ

In ligatis characteribus repraesentandis secutus sum schedas Prokeschii, a quibus non multum discedunt reliqua exempla.

Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ ναυάρχου Ἀπολλωνίδου τοῦ Ἀνγέλου Πρωτίωνος, καὶ γραμματέως Δάμωνος, ἱεροῦ Πυθίωνος, ἰατροῦ Ἱέρακος, φίλων Μόσχου ν(εωτέρου), Ταύρου· Νεικήτου Τρύφωνος, Φλαβίου Περιγένους, Νεικήτου Ζωΐλου συμβίωσις φιλία.

De hoc titulo olim haec scripsi: „Ni fallor, aliquot homines Tenii communiter vivendi societatem et quasi quoddam sodalitium inierunt, idque dictum est *φίλων συμβίωσις*, ut alias *σύνοδος*, *κοινόν*, *θίασος*, *ἔρανος* vocantur huiusmodi sodalitia. Quae quum haud raro in inscriptionibus commemorentur, tum n. 126. decretum habetur societatis huius generis prorsus privatae, qualis haec Tenia fuisse videtur. Ita ubi statueris, verba *συμβίωσις φιλία* non absolutam per se sententiam constituent „Gratum est contubernium", sed supplendum erit *ἀνέθηκε*: *τόδε τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε φίλων συμβίωσις φιλία*. Amici hi quot fuerint, non satis constat; sumpsi *Φλάβιον Περιγένη* esse unum, non duos, et Nicetae utrique patris esse nomen additum, ut alter ab altero distingueretur: neque enim opus esse dici *Νεικήτου τοῦ Τρύφωνος*, permulta exempla docent. Ceterum societas ista videtur nautica fuisse, unde navarchi nomen praescribitur quasi eponymi. Reipublicae enim Teniae non navarchus fuit eponymus, sed archon; quamquam in quibusdam civitatibus non negaverim, navarchi magistratum fuisse eponymum, ut Abydi (n. 2160.)." Ab his Le Bas discedit eatenus, ut vocem *φιλία* non adiectivam esse censeat, sed substantivam, quae priori substantivo *συμβίωσις* addita per appositionem sit, vel potius per asyndeton cum illo coniuncta, pro vulgari *συμβίωσις καὶ φιλία*; deinde ut non suppleat *τόδε τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε*, sed ut hic titulus nihil esse censeatur nisi inscriptio facta in memoriam receptionis trium hominum, qui in sacram aliquam societatem adsciti sint: qui enim inde a vs. 10. post foliolum distinctioni inserviens scripti sunt, eos videri solos receptos esse ut neophytos, qui vero vss. 8. 9. nominantur (*φίλων Μόσχου νεωτέρου, Ταύρου*), eos esse pridem receptos et initiatos, atque ab his *φίλοις* quasi patronis illos tres esse in societatem adductos et quasi initiatos. Quae omnia etsi non plane certa sunt, tamen viri doctissimi haec sententia mihi multis ex causis placet; maxime vero tituli n. 2702-2706. ubi plurium hominum *φιλία* solius memoriae causa inscripta reperitur, novam hanc interpretationem admodum commendant. De societatibus huiusmodi s. *συμβιώσεσιν* vide nunc n. 3304. (c. not.) 3438. 3540. (c. not.) Cum societatis Pythagoricae, sacrae cohortis Thebanae aliarumque *ἑταιρειῶν* rationibus illas componit Le Bas p. 116 sqq. docte quidem et acute, sed nimis opinor benigne: quamquam in Pythagoricorum rebus *τῆς συμβιώσεως* (communionis vivendi) mentionem facit Iamblichus vit. Pythag. p. 172. ed. Kiesslius. Superest ut de navarchi nomine et de ceteris qui praescripti sunt sive magistratibus huius societatis seu ministris dicamus breviter. Et olim quidem navarchi nomen solo vs. 3. contineri arbitrabar; itaque aut post *τοῦ* nomen patris intercidisse putabam, aut pro *τοῦ* esse scribendum *τὸ γ̄* vel alium numerum, qui indicaret, quota haec Apollonidis navarchia fuisset. Sed et certum est ΤΟΥ nec post id nomini supplendo spatium sufficit; immo nihil post ΤΟΥ perisse apographa docent. Le Bas quidem post ΤΟΥ putat intercidisse siglum, quod doceat *Ἀπολλωνίδου* repetendum esse (*Ἀπολλωνίδου τοῦ Ἀπολλωνίδου*, vide T. I. p. 614.): sed ne hoc quidem videtur in lapide vel esse vel fuisse. Accedit quod illud *καὶ* ante *γραμματέως* videtur significare, inter navarchi et scribae nomen non intercedere tertium *ἀγγέλου*, ut olim statui et Le Bas statuit etiamnunc: potius *Ἀγγέλου* videtur patris nomen esse, ita ut navarchus sit Apollonides Angeli f. Protionis n. Articulus *τοῦ* in his genitivis modo additur modo omittitur. Qui deinceps nominatur *ἱερός*, haud dubie sacrorum minister est; cf. ad n. 13.

N. 2340. p. 275. ex aliis apographis editur ap. Le Bas l. c. p. 20. versibus aliter divisis, cum lemmate: „sur un bloc servant de banc sur le port de Tenos", et in alio apographo: „εἰς τὸν λιμένα εἰς Τῆνον". Igitur Le Bas censet id quod ipse edidit exemplum ex alio ac n. 2340. lapide transcriptum esse, quum praeterea vs. 6. ed. nov. (vs. 5. nostr.) legatur Ο ΑΡΧ cet. (apud nos est enim ΑΡΧ sine articulo). Vera ni fallor est lectio ὁ ἀρχ. Arbitror vero ex eodem lapide petita et priora apographa esse, quibus ego usus sum, et recentiora ab editore Francogallico commemorata.

Post n. 2341. p. 275. adde:

2341. *b.*

Fragmentum *Teniae* inscriptionis ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 10. et ap. Le Bas l. c. p. 49. n. 165. e Bloueti ectypo chartaceo.

ΑΝΕΘΗΚΕ
ΥΠΕΡΕΥΧΑ
ΤΗϹ.ΑΥ
ЄΠΑΓΑΘΩ

Le Bas: ὁ δεῖνα] ἀνέθηκε . . . . . ὑπὲρ εὐχα[ριστηρίου] τῆς [ἑ]αυ[τοῦ θυγατρός]. ἐπ' ἀγαθῷ. Potest etiam γυναικὸς p. θυγατρὸς scribi, vel μητρός; praeterea eius nomen desideratur; denique displicet dictio ἀνέθηκεν ὑπὲρ εὐχαριστηρίου, quum potius exspectes ἀνέθηκεν εὐχαριστήριον ὑπὲρ ὑγιείας cet. vel simile. Si vs. 2. liceret Α in Η mutare, quod in scriptura ex ectypo translata aegre facio, coniicerem ὑπὲρ εὐχῆς, etsi haec formula non admodum frequens est. Postremo putes ΕΥΧΑ ex nomine mulieris superesse et sic fere scribendum esse: Ὁ δεῖνα] ἀνέθηκε [τῷ δεῖνι θεῷ] ὑπὲρ Εὐχά[ριτος] τῆς [ἑ]αυ[τοῦ θυγατρός]. ἐπ' ἀγαθῷ.

Post n. 2342. p. 275. insere:

2342. *b.*

In *Teno*, inscriptio cum Virleto communicata a Graeco; ed. in expedit. Moreot. T. III. p. 9. et ap. Le Bas l. c. p. 46. n. 161.

ΟΗΛΙΟΥΥΙΟΝΤΕΤ Ι
Υ ΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛ

Τὸν δεῖνα] - ηλίου υἱόν, τετ[ειμημένον] ὑ[πὸ τ]οῦ δήμου? cet.

2342. *c.*

Fragmentum inscriptionis *Teniae* a Bloueto transcriptum et cum eodem lemmate ac n. 2338. *b.* cum Virleto communicatum; ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 10. et apud Le Bas l. c. p. 49. n. 166.

ΧΕΩΜΙΛ
ΟΣΕΠΙ
ΕΙΡΗΝΗ
ΧΟΜϹ
ΩΝΕ◦
ΚΛΙΑ
ΟΝϹ

Vs. 3. est εἰρήνη; praeterea nihil apparet.

N. 2343. p. 275. ad Bloueti exemplum chartae impressum ed. Le Bas l. c. p. 115. (petitum ex opere expedit. Moreot. T. III. init.) Patet inde in lapide esse ΤΕΘΝΩΣΗ.

Post n. 2346. p. 276. *epitaphiis Teniis* adde haec:

2346. *b.*

In *Teno* in horto Iacobi Paximadis; inscriptio cum Virleto communicata atque edita in opere expedit. Moreot. T. III. p. 8. et apud Le Bas l. c. p. 40. n. 156.

ΛΠΩΛΛΩΝΙΟΣ Β ΤΟΥΠΛΠΟΙ

Ἀ]π[ο]λλώνιος β̄ (δὶς) τοῦ Π[α]π[ί]ο[υ, hoc est Ἀπ. Παπίου τοῦ Παπίου.

Aliter illud β̄ explicuit Le Bas, ut sit Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου τοῦ Παπίου. Sed hanc significationem ista numeralis nota non videtur admittere ubi sequatur genitivus; tantum ubi nullus post β̄ additur genitivus, β̄ me iudice docet patrem esse cognominem filio (vide n. 2186. 2455. 2717. 2933. 3391. 3395. 3664. 3665.). At ubi genitivus additur numerali notae, haec significat genitivum insequentem totiens sumendum esse quotiens unitas continetur illo numero; id quod maxime patet n. 2686. 2763. 2774. 2794. et 2835. *c.* not.

2346. *c.*

Teni in anaglypho, quo repraesentatur vir stans, qui manum porrigit feminae velatae sedenti, cuius genibus innititur infans lotum vel flabellum tenens; ex ectypo chartaceo Bloueti ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 8. et tab. XVIII. 2. atque ap. Le Bas l. c. p. 41. n. 157. Habeo etiam ex schedis Schauberti a Rossio missis.

ΝΙΚΗΔΩΣΙΘΕΟΥΘΑΣΙΑ
ΧΡΗΣΤΗΚΑΙΦΙΛΟΣΤΟΡΓΕΧΑΙΡΕ

Νίκη Δωσιθέου Θασία,
χρηστὴ καὶ φιλόστοργε χαῖρε.

2346. *d.*

Titulus sepulcralis *Tenius*, eodem quo n. 2338. *b.* lemmate instructus, communicatus cum Virleto; ed. in opere exped. Moreot. T. III. p. 9. et apud Le Bas l. c. p. 44. n. 159. Transcripsit etiam Blouetus sine varietate.

ΟΙΑΓΡΟΣ	Οἴαργος
ΑΚΡΟΔΗΜΟΥ	Ἀκροδήμου.
ΔΩΡΙΠΠΗ	Δωρίππη
ΘΕΟΔΟΤΟ	Θεοδότο[υ.

2346. *e.*

Inscriptio *Tenia* cum Virleto communicata, in horto Logothetae; ed. in opere expedit. Moreot. T. III. p. 10. et ap. Le Bas l. c. p. 50. n. 167.

ΛΟΥΚΙϹΚΑϹΙΟ
ΛΟΝΓΙΝΟϹ
ϹΤΡΑΤΙΩΤΗϹ
ϹΤΟΛΟΥϹΥΡΙΑΚ
ΟΥ

Λούκι[ο]ς Κάσιο[ς] Λογγῖνος, στρατιώτης στόλου Συρι[α]κοῦ.

Longini in Cassiis haud rari sunt; ita consul anni a. u. c. 583. est Cassius Longinus, et Cassius Longinus alius ut videtur ap. Plutarch. Qu. sympos. IX, 1. et clarus Longinus Zenobiae amicus et ipse Cassius vocatur ap. Suid. v. Λογγῖνος et Phot. Lex. v. σέρφοι. Classis Syriacae rara est mentio; vide Orell. Syll. Inscr. Lat. n. 3604. et titulum Africanum Journ. des Sav. Nov. 1837. p. 659.

N. 2347. *c.* p. 277. characteres esse Α, Ε, Ξ, Κ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ψ, Ω video ex Odofredi Mülleri diario, qui Athenis inspexit in Theseo. Vs. 50. recte habet ΛΑΝΠΑΔΙ, vs. 53. ΠΟΙΕΙΣ cet. vs. 58. extr. ΣΤΗ, vs. 66. sub fin. ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΣΙΦΝΙΩΝ, rectius opinor. Pag. 276. in textu minusculis reddito vs. 41. scribe ὅπως οὖν.

Post Syrias, quas edidi, inscriptiones p. 279. adde has eiusdem loci:

2347. *g.*

In *Syro*, in saxo vivo eoque plano, litteris magnis et elegantibus, in vicinia moenium vetustae urbis; ed. Rossius in diario notissimo Kunstblatt a. 1836. n. 12. et in Itinerar. insular. mar. Aegaei T. I. p. 9. Habeo etiam ex eiusdem schedis, quae transcriptae sunt ex Cocconidis Graeci exemplo: Cocconis ipse reppererat hunc lapidem.

ΑΘΗΝΑΣ
ΦΡΑ

Ἀθηνᾶς φρα[τρίας vel φρα[τριώτιδος.
Fuit haud dubie terminus, ut tit. seq.

2347. *h.*

In tabula marmorea oblonga, quam Cocconis repperit in *Syro* prope littus; ed. ibidem ubi n. 2347. *g.* Habeo praeterea ex iisdem schedis.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣΑΣΦΑΛΕΙΟΥ

Ποσειδῶνος ἀσφαλείου. Terminus.

2347. *i.*

In *Syro* in tabula ad scalam horti; ex iisdem schedis.

ΗΓΗΣΟΥΣ
ΤΗΣΚΛΕΟΜ
ΒΡ ΤΟΥΘΥΓΑΤΡΟ
ΠΡΟΙΞΤΟΧΩΡΙ
ΟΝ

Ἡγησοῦς τῆς Κλεομβρ[ό]του θυγατρὸ[ς] προὶξ τὸ χωρίον.

Hic quoque terminus est, quo significatur fundum esse dotis loco datum Hegesus marito. Hoc genus terminorum simile est terminis (ὅροις), qui fundis pro dote obligatis impositi sunt (cf. ad n. 2338. *b.* in his Addendis), sed tamen ab his haud uno nomine distinguendum.

2347. *k.*

In *Syri* insulae oppido Hermupoli, in museo publico. *A* est in tabula marmorea, litteris admodum attritis; supra est corona, utrinque delphinus ut videtur: *B* dicitur esse ἐπὶ στήλης ἡμιξλάστου. Utrumque fragmen habeo ex iisdem quas paulo ante dixi schedis, quae ex Cocconidis Graeci catalogo illius musei transcriptae sunt. Partem *B* nuperrime edidit Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 20. unde addidi litteras haud paucas. Uno numero utrumque complexus sum, quod aut admodum similes tituli fuerunt, ex quibus haec fragmina supersunt, aut coniungenda in unum haec sunt.

A.

.ΠЄΡΤΗϹΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΜΑΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥ
.ΝΤΩΝЄΙΝΟΥΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΑΡΜЄΝΙΑΚΩ.
.ΑΡΘΙΚΩΝΜΗΔΙΚΩΝΝЄΙΚΗϹΚΑΙϹΩΤΗΡΙΑ.
.ΑΙΑΙΩΝΙΑϹΔΙΑΜΟΝΗϹΟΛΟΥΤΟΥΟΙΚΟΥΑΥ.
.ΝΚΑΙ . . . ϹΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙΩ.
.ΔΗΜΟϹ . ϹΥΡΙΩΝ Ζ'. ЄΛЄΥΘЄΡΟϹ · Β · ϹΤЄΦΑΝΗΦΟ.
.ϹΚΑΙЄΠΩΝ . ΜΟϹΑΡΧΩΝΚΛΗΡΩΚΑΙΧЄΙΡΟΤΟΝΙΑΠΡΟΓΡΑΦЄ. .
.ΥΝΓΥΝΑΙΚΙ . . . ΝΙΙΟΝΗϹΙΦΟΡΩΦΙΛΟΤЄΙΜΩϹΤЄΚΑΙЄΙ
.ΑΝΩϹ . . . . ΑΝΙΑΝΠΑΡΑϹΧΟΜЄΝΟϹΤΗϹϹΥΡΙΩΝΠΟΛ.
ΑΠΑϹ . . . . . ϹΝΟΜΙΖΟΜЄΝΑϹΘΥϹΙΑϹЄΚΑΛΛΙЄΡΗϹЄΝ
ΔΙΟΛΟΥЄΝΙΑΥΤΟΥЄϹΤΙΑΠΡΥΤΑΝЄΙΑΚΑΙΤΟΙϹΑΛΛΟΙϹ
ΘЄΟΙϹΠΑϹΙΚΑΙΠΑϹΑΙϹΚΑΙΤΟΙϹΜЄΝΤΗΝΓЄΡΟΥϹΙΑΝ
ΜЄΤЄΧΟΥϹΙΝΠΑΡЄϹΧЄΝЄΚΤЄΝΩϹΠΑΝΤΑΤΑΔΙΚΑΙΑ
ΤΑΙϹΗΘΙϹΜЄΝΑΙϹΗΜЄΡΑΙϹΤΟΙϹΔЄΛΟΙΠΟΙϹΤΟΙϹΚΑΤΟΙ
. ΟΥϹΙΝΑΝΔΡΑϹΙΤЄΚΑΙΓΥΝΑΙΞΙΚΑΙΤЄΚΝΟΙϹΑ.ΤΩ.
. ΑΙΤΟΙϹЄΠΙΔΗΜΗϹΑϹΙΝΑϹΤΥΓЄΙΤΟϹΙΝΠΑΡЄϹΧЄΝΤΑΚΑ
. .ΤΟΨΗΦΙϹΜΑΤΟΓЄΝΟΜЄΝΟΝΚΑΙΚΥ.ΩΘЄΝΥΠΟ
. . .ΒΟΥΛΗϹΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΠΑΝΤΑЄΚΤЄΝΩϹΚΑΙЄΞΩΘЄΝ
. . . .ЄΝΓЄΓΡΑΜΜЄΝΩΝЄΝΤΩΨΗΦΙϹΜΑΤΙЄΚΑϹΤΩΤ. .
. . . . . ΑϹΑΝΤΩΝЄΔΩΚЄΝ . . . . . ΗΦΙΛΟΤЄΙΜΩϹЄΠΙ
ϹΓЄΝϹΤΟΥΠ

B.

. . . . Ʋ . . Ι .
ΤѠΔЄΝЄѠЄΤЄΙΠΑΡЄϹ
ΙΑΝΝЄΜΟ..ΝΔЄΙΠΝΟΝΚΑΙЄ
ΑΥΤѠΝϹΦΥΡΙΔΟϹΔΗΝΑΡΙΑЄΞ. . ΝΑΙΞΙΝΔЄ
ΛЄΥΘЄ. . ΙϹΚΑΙΘΗΛЄΙΑΙϹΠΑΙϹΙΝΚΑΙΘЄΡΑΠΑΙΝΙ
ϹΙΝΑΝ. . ΑΡΙΟΝ . ΝΠΑΡЄϹΧЄΝΟΙΝΟΝΚΑΙЄΔѠΚЄΝ
ΔΙΑ. . . . ϹΤΑΙϹΜЄΝЄΛЄΥΘЄΡΑΙϹΚΑΙΘЄΡΑΠΑΙΝΙ
ΑΝ. . . ЄΑΡΙΑΟΚΤѠΤΑΙϹΔЄΠΑΙϹΙΝΑΝΑΑϹϹΑ. . .
ΤЄϹϹΑΡΑΤΗΔЄЄΞΗϹΗΜЄΡΑΠΑΡЄϹΧЄΝ. . . .
ΜЄΝΓЄΡΟΥϹΙΑϹΤΑΙϹΚΑΙΑΛΛΟΙϹΟΙϹΗΒΟΥΛΗ. .
. . . ΔЄΙΠΝΟΝΚΑΙЄΔѠΚЄΝЄΚΑϹΤѠ. . ΑΝΟΜ . .
Δ.Ν . . . . ΝΤΟΙϹΔЄΛΟΙΠΟΙϹΠΟΛΙΤΑΙϹΚΑΙ
ΛЄΥΘ. . . . . ΠΑϹΙΝΠΑΡЄϹΧЄΝΟΙΝΟΝΚΑΙЄΔѠ
. . . . ΑΝΟ . ΗϹΤΟΙϹΜЄΝΠΟΛЄΙΤΑΙϹΑΝΑΔΗ
ΝΑΡΙΟΝЄΝΤΟΙϹΔЄΑΛΛΟΙϹΑΝΑΑϹϹΑΡΙΑΟ
. ΤѠЄ. . . ЄϹ . ΝΔЄΚΑΙΤΟΥϹΠΑΡЄΠΙΔΗ. . .
. . . . ΤѠΝΚΥΚΛΑΔѠΝΝΗϹѠΝ
. . . ΠΑΡЄϹ. . . ΤΑΑΥΤΑΟϹΑΚΑΙΤΟΙϹ
. . ΛЄΙΤ/ . . ϹΠΡΟΓЄΓΡΑΠΤΑΙϹΥΝΑΡ
. . . ΗΠΙ . ΜΙΛѠΙϹΙѠΝΟϹΓΥΝΑΙΚΙ
. . . . . ЄΠΙΤΟΥΤѠΝ . ΝΥΓЄΙΑ
. . . . ΙΑЄΥЄΤΗΡΙΑ

A. Ὑ]πὲρ τῆς τῶν Αὐτοκρατόρων Μάρκου Αὐρηλίου [Ἀ]ντωνείνου καὶ Λουκίου Αὐρηλίου Ἀρμενιακῶ[ν, Π]αρθικῶν, Μηδικῶν νείκης καὶ σωτηρία[ς κ]αὶ αἰωνίας διαμονῆς ὅλου τοῦ οἴκου αὐ[τῶ]ν καὶ [τῆς] συνκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαίω[ν ὁ] δῆμος [ὁ] Συρίων. [Σ.] Ἐλευθέρος $\overline{\beta}$, στεφανηφό[ρο]ς καὶ ἐπών[υ]μος ἄρχων κλήρῳ καὶ χειροτονίᾳ προγραφε[ίς, σ]ὺν γυναικὶ [σεμ]ν[ῇ]? Ὀνησιφόρῳ φιλοτείμως τε καὶ ἐ[πιφ]ανῶς [δημοθο]ινίαν? παρασχόμενος τῇ Συρίων πόλ[ει], ἁπάσ[ας τε τὰ]ς νομιζομένας θυσίας ἐκαλλιέρησεν δι᾽ ὅλου ἐνιαυτοῦ Ἑστίᾳ πρυτανείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, καὶ τοῖς μὲν τὴν γερουσίαν μετέχουσιν παρέσχεν ἐκτενῶς πάντα τὰ δίκαια ταῖς ἠθισμέναις ἡμέραις, τοῖς δὲ λοιποῖς τοῖς κατοι[κ]οῦσιν ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις α[ὐ]τῶ[ν κ]αὶ τοῖς ἐπιδημήσασιν ἀστυγείτοσιν παρέσχεν τὰ κα[τὰ] τὸ ψήφισμα τὸ γενόμενον καὶ κυ[ρ]ωθὲν ὑπὸ [τῆς] βουλῆς καὶ τοῦ δήμου πάντα ἐκτενῶς, καὶ ἔξωθεν [τῶν] ἐνγεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι ἑκάστῳ τ[ῶν ἑορτ]ασάντων? ἔδωκεν . . . . . . φιλοτείμως ἐπὶ - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -

B. - - - - - - - - - τῷ δὲ νέῳ ἔτει παρέσ[χεν] - - - ιαν νεμο. . ν δεῖπνον, καὶ ἔ[δωκεν ἑκάστῳ] αὐτῶν σφυρίδος δηνάρια ἕξ, [γυ]ναιξὶν δὲ [ἐλε]υθέ[ρα]ις καὶ θηλείαις παισὶν καὶ θεραπαινίσιν ἀν[ὰ ἀσσ]άριον [ἕ]ν· παρέσχεν οἶνον, καὶ ἔδωκεν δια[νομῆ]ς ταῖς μὲν ἐλευθέραις καὶ θεραπαινί[σιν] ἀν[ὰ ἀσ]σάρια ὀκτώ, ταῖς δὲ παισὶν ἀνὰ ἀσσά[ρια] τέσσαρα, τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ παρέσχεν [τοῖς] μὲν γερουσιασταῖς καὶ ἄλλοις οἷς ἡ βουλὴ [εἵλετο]? δεῖπνον, καὶ ἔδωκεν ἑκάστῳ [δι]ανομ[ῆς] δ[η]ν[άριον ἕ]ν, τοῖς δὲ λοιποῖς πολίταις καὶ [ἐ]λευθ[έροις] πᾶσιν παρέσχεν οἶνον, καὶ ἔδω[κε δι]ανο[μ]ῆς τοῖς μὲν πολείταις ἀνὰ δηνάριον ἕν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀνὰ ἀσσάρια ὀ[κ]τώ· ἐ[κάλ]εσ[ε]ν δὲ καὶ τοὺς παρεπιδη[μήσαντας ἐκ] τῶν Κυκλάδων νήσων, [οἷς] παρέσχεν τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ τοῖς [πο]λείτ[αι]ς προγέγραπται, σὺν - - - - Ἰσίωνος, γυναικὶ [αὐτοῦ]? ἐπὶ τούτων [οὖ]ν? ὑγείᾳ [καὶ αἰω]νίᾳ εὐετηρίᾳ - - - - -

A. vs. 6. nisi **Z′** tantum siglum sit distinctioni inserviens, non video quid possit aliud esse ac praenomen decurtatum *Sextus*, quamquam exspectes potius C rotundum. Mox β videtur esse pro genitivo Ἐλευθέρου (conf. paulo ante ad n. 2346. *b.*). Haec omnia vero inde ab Ἐλεύθερος cur adscripta sint non patet: quae enim praecedunt, pertinent ad aliquod donarium pro salute Imperatorum et Senatus Populique Romani collocatum; reliqua vero laudes archontis praedicant. Fortasse hic sumptus pro opere hoc erogatos in se susceperat, ideoque ei concessum erat, ut laudes a civitate ipsi tributas subscriberet dedicationi. Vs. 9. non mihi sufficit δημοθο]ινίαν; desidero potius virtutem aliquam Eleutheri, quum praesertim παρασχόμενος dictum sit, non παρασχών. Ibidem pro ΤΗϹϹΥΡ. scripsi ΤΗϹΥΡ. Mox memorabilia sunt adiectivum πρυτανείᾳ, μετέχειν τὴν γερουσίαν et forma ἠθισμένος. *B.* vs. 4. σφυρίδος esse p. σπυρίδος (*sportulae*) notat Rossius. Vs. 16 sq. potest etiam παρεπιδημοῦντας praesens reponi. Vs. 20. quod legitur γυναικὶ videtur ad eam mulierem referri, quae *A.* vs. 8. nominata est: atque haec vox γυναικὶ confirmat me in ea sententia, haec fragmina *A* et *B* coniungenda esse, licet partis *B* versus plurimi videantur pauciores litteras continere quam versus partis *A*.

2347. *l.*

In *Syro* repperit Cocconis; lapis, cuius inscriptio inter duas coronas collocata est, nunc servatur Hermupoli in museo publico; nos edimus ex iisdem schedis, ex quibus praecedentem titulum dedimus.

ЄΔΟΞΕΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤѠΔΗΜѠΠΡΥΤΑΝЄѠΝΓΝѠΜΗ
ЄΠЄΙΒЄΡΝЄΙΚΗΝЄΙΚΟΜΑΧΟΥΓΥΝΗΔЄΑΡΙϹΤΟΚΛЄΟΥϹΤΟΥЄΙϹΙΔѠ
ΡΟΥΑΓΑΘΗΝΤЄΚΑΙЄΥϹΧΗΜΟΝΑΝΤΗΝΑΝΑϹΤΡΟΦΗΝΠЄΠΟΗΤΑΙ
ЄΝΠΑϹΙΝΑΡΧЄΙΝΗΤЄΓЄΝΟΜЄΝΗЄΚΤѠΝΙΔΙѠΝΑΦΙΔѠϹЄΠЄΤЄ
ΛЄϹЄΝΚΑΙΘЄΟΙϹΚΑΙΑΝΘΡѠΠΟΙϹΥΠЄΡΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹЄΙЄΡЄΙΑΤЄ
ΚΑΤΑϹΤΑΘЄΙϹΑΤѠΝΟΥΡΑΝΙѠΝΘЄѠΝΔΗΜΗΤΡΟϹΚΑΙΚΟΡΗϹΤѠΝ
ϹЄΜΝΟΤΑΤѠΝΑΓΝѠϹΚΑΙΑΞΙѠϹΤѠΝΘЄѠΝΚΑΙΤΗϹΠΟΛЄѠϹ
ЄΙЄΡΑΤЄΥϹΑϹΑΜЄΤΗΛΛΑΞЄΤΟΝΒΙΟΝΗΚΑΙΤЄΚΝΟΤΡΟΦΗϹΑ
ϹΑΔΙΑΔΗΔΟΚЄΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤѠΔΗΜѠΠΡΟЄΠΑΙΝЄϹΑΙΜЄΝ
ΤΗϹΓΥΝΑΙΚΟϹΤΟΝΠΡΟΒЄΒΙѠΚΟΤΑΧΡΟΝΟΝϹΤЄΦΑΝѠϹΑΙΤЄΑΥ
ΤΗΝΧΡΥϹѠϹΤЄΦΑΝѠѠΠΑΤΡΙΟΝЄϹΤΙΝΗΜЄΙΝϹΤЄΦΑΝΟΙΝ
ΤΑϹΑΓΑΘΑϹΤѠΝΓΥΝΑΙΚѠΝΟΔЄΓΡΑΦѠΝΗΜЄΙΝΑΝΑΓΟ
ΡЄΥϹΑΤѠΥΠΟΤΗΝЄΚΚΟΜΙΔΗΝΤΗϹΓΥΝΑΙΚΟϹΟΤΙϹΤЄΦΑ
ΝΟΙΟΔΗΜΟϹΟϹΥΡΙѠΝΒЄΡΝЄΙΚΗΝΝЄΙΚΟΜΑΧΟΥΧΡΥϹѠϹΤЄ
ΦΑΝѠΑΡЄΤΗϹЄΝЄΚΑΚΑΙЄΥΝΟΙΑϹΤΗϹЄΙϹΑΥΤΗΝ

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρυτάνεων γνώμη· ἐπεὶ Βερνείκη Νεικομάχου, γυνὴ δὲ Ἀριστοκλέους τοῦ Εἰσιδώρου, ἀγαθήν τε καὶ εὐσχήμοναν τὴν ἀναστροφὴν πεπόηται ἐν πᾶσιν, ἀρχείνη τε γενομένη ἐκ τῶν ἰδίων ἀφιδῶς ἐπετέλεσεν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, εἰέρειά τε κατασταθεῖσα τῶν οὐρανίων θεῶν Δήμητρος καὶ Κόρης τῶν σεμνοτάτων ἁγνῶς καὶ ἀξίως τῶν θεῶν καὶ τῆς πόλεως εἰερατεύσασα μετήλλαξε τὸν βίον, ἡ καὶ τεκνοτροφήσασα· δι' ἃ δὴ δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ προεπαινέσαι μὲν τῆς γυναικὸς τὸν προβεβιωκότα χρόνον, στεφανῶσαί τε αὐτὴν χρυσῷ στεφάνῳ, ᾧ πάτριόν ἐστιν ἡμεῖν στεφανο[ῦ]ν τὰς ἀγαθὰς τῶν γυναικῶν· ὁ δὲ γράφων ἡμεῖν ἀναγορευσάτω ὑπὸ τὴν ἐκκομιδὴν τῆς γυναικός, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Συρίων Βερνείκην Νεικομάχου χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτήν.

Vs. 1. extr. Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 19. et qui perfectis pridem his commentariis novissime haec edidit, E. Curtius in Mus. Rhenan. novae seriei a. I. (1842. p. 103.) habent ΓΝΩΜΗ.Ι, nescio quam recte. Vs. 3. in lapide esse *εὐσχήμοναν* Rossii et Curtii fides persuadet. Vs. 4. memorabilis forma est *ἀρχείνη* (p. *ἄρχουσα*), cuius exemplum aliud *συναρχείνη* in Attico marmore inedito, saeculi Antoninorum, repperit Rossius (vide Praef. Inscr. Gr. inedd. Fasc. II.). Tum *ἀφιδῶς*, quod praebent Rossius et schedae, manifesto vera lectio est: Curtius e scriptura sua ΑΦΕΛΩϹ etiam n. 2059. 24. studet lectionem *ἀφελῶς* tueri, quam ibi recte mutavi in *ἀφειδῶς*. Postremo vs. 4. ad verbum *ἐπετέλεσεν* deest accusativus. Vs. 8. Rossius habet *καὶ τεκνοτρ.* omisso *ἡ*. Vs. 9. relativum *δι' ἃ* est quidem incongruum, sed ex usu. Vs. 11. ϹΤЄΦΑΝΟΙΝ habent omnes. Vs. 12. Curtius mire ΤΑϹΑΓΑΘΑϹΤѠΝΑΓΑΘѠΝΓΥΝ cet. In fine desideres *αὐτόν*: sed in lapide est quod dedi.

2347. *m.*

Epitaphium in *Syro* repertum, quod Hermupoli in museo servatur; ex schedis iisdem.

ΦΡΟΝΙΜΑΦΙΛΟΔΑΜΟΥ

Φρονίμα Φιλοδάμου.

Peregrina fuit ex Dorica civitate.

2347. *n.*

Titulus nunc deperditus, quem in *Syro* reppererat Cocconis; ex iisdem schedis.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙϹΠΟ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΦΛΑΒΙΟΣΕΥ
. . . . . .

Θεοῖς καταχθονίοις Πο(πλίου) Ἀβασκάντου Φλάβιος Εὐ - - -

2347. *o.*

Tabula effossa in *Syro* prope vestigia moenium urbis veteris; ex schedis iisdem.

[*Textum vide in pag. seq.*]

Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 21. habet *A.* vs. 1. ΝΟΥΕΠΙΕΛΠΤΟΝ. Vs. 3. Ross. ΤΙΚΤΕ, schedae ΤΙΚΤΕΙ. Idem *B.* vs. 1. ΙΕΡΛΝΚ, schedae ΙΕΡ. ιF. Vs. 10. ΤΕ inserui ex Ross.

A. *Ἔξοχο]ν οὐδ' ἐπίληπτον ἔην κάλλος τε νόος τε*
καὶ θράσ]ος ἠνορέη θ' ἑξαέτους βρέφεος,
Νικοκρ]άτευς, ὃν τίκτε γυνὴ καλή τε καὶ ἐσθλή,
– ⏑⏑ αἰδοίη Νικοκράτευς ἄλοχος,

A.

ΝΟΥΔΕΠΙΛΗΠΤΟΝΕΗΝΚΑΛΛΟΣΤΕΝΟΟΣΤΕ
ΟΣΗΝΟΡΕΗΤΕΕΞΑΕΤΟΥΣΒΡΕΦΕΟΣ
ΑΤΕΥΣΟΝΤΙΚΤΕΓΥΝΗΚΑΛΗΤΕΚΑΙΕΣΘΛΗ
ΙΑΙΔΟΙΗΝΙΚΟΚΡΑΤΕΥΣΑΛΟΧΟΣ
ΚΛΕΟΣΕΥΡΥΠΑΝΕΛΛΗΣΙΝΤΕΚΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΔΑΙΣΣΟΦΙΗΣΕΙΝΕΚΕΝΗΔΑΡΕΤΗΣ
ΔΑΝΤΙΟΧΕΙΑΚΛΥΤΗΣΑΛΟΧΟΙΟΠΑΡΟΧΘΑΙΣ
ΔΡΟΥΠΟΤΑΜΟΥΚΑΛΛΙΝΑΟΥΧΘΑΜΑΛΑΙΣ
ΚΕΝΑΡΠΑΞΑΣΕΡΙΟΥΝΙΟΣΕΥΒΟΥΛΗΙ
ΑΘΥΡΜΑΦΕΡΕΝΦΕΡΣΕΦΟΝΗΤΑΛΟΧΩΙ
ΑΧΟΣΛΕΙΠΩΝΠΑΠΠΩΜΕΓΑΚΥΔΕΙΦΩΤΙ
ΩΠΑΤΡΑΙΣΤΗΔΕΓΟΝΕΥΣΙΦΙΛΟΙΣ

B.

ΕΝΘΑΔΕΤΗΝΙΕΡ ΙΗ
ΑΜΠΕΛΙΟΝΛΟΝ
ΜΟΥΣΑΙΟΣΦΙΛΟΠΑΤΡΙ
ΑΙΝΟΠΑΘΗΣΠΑΥΛΕΙΝΑΤΕΙΛΙ . ΑΙ
ΚΑΛΗΝΗΔΑΓΑΘΗΝΚΑΙΜΕΙΛΙΧΟΝΗΔ ΟΥΔΗ
ΜΟΥΝΟΛΕΧΗΠΡΟΤΕΡΑΙΣΕΝΑΡΙΘΜΙΟΝΗΡΩΕ
ΟΥΝΕΚΑΔΗΣΟΦΙΗΤΕΣΑΟΦΡΟΣΥΝΗΤΕΝ
ΠΟΥΛΥΤΙΠΑΣΑΩΝΠΡΟΦΕΡΕΣΤΑΤΗΕΣΚΕ
ΚΑΙΔΑΥΤΗΠΑΤΡΗΜΙΝΥΠΕΙΡΟΧΑΚΥΔΑΙΝΟΥ
ΠΑΣΑΑΜΑΜΥΡΟΜΕΝΗΤΑΦΟΙΣΕΝΕΘΗΚΑΤ

ἀνδρός, τοῦ] κλέος εὐρὺ πα[ρ'] Ἕλλησὶν τε καὶ αὐτοῖς
Κεκροπί]δαις σοφίης εἵνεκεν ἠδ' ἀρετῆς·
πατρὶς] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὄχθαις
Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
Οὕνε]κεν ἁρπάξας Ἐριούνιος Εὐβουλ[ῆϊ
κεῖνον] ἄθυρμα φέρεν Φερσεφόνῃ τ' ἀλόχῳ·
καὶ θάν'] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύδεϊ φωτί
Μουσαί]ῳ, πάτραις τ' ἠδὲ γονεῦσι φίλοις.

B. *Ἐνθάδε τὴν ἱερ[ὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει*
Ἀμπέλιον λο . . . . – – – –
Μουσαῖος φιλόπατρι[ς – . . – – . . .
αἰνοπαθὴς Παυλεῖνά τε [μήτηρ ἐνθάδ' ἔθ]α[ψαν
καλὴν ἠδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἠδ[ὲ θε]ουδῆ,
μουνολεχῆ, προτέραις ἐναρίθμιον ἡρωε[ίναις,
οὕνεκα δὴ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [νόοιο . . . . .
πουλύ τι πασάων προφερεστάτη ἔσκ[ε γυναικῶν.
καὶ δ' αὐτὴ πάτρῃ μιν ὑπείροχα κυδαίνο[υσα
πᾶσ' ἅμα μυρομένη [τε] τάφοις ἐνεθήκατ[ο τοῖσδε.

Epigrammata haec non magni pretii sunt, ac praeterea nequeunt certa via restitui. *A.* vs. 4. init. periit matris nomen, quod videtur in Η desiisse, exempli causa Χρησίμη. Haec uxor fuit Nicocratis, qui haud dubie Musaei filius fuit et Paulinae (epigr. *B.*). Vs. 6. Κεκροπί]δαις scripsi, hoc sensu: *viri celebratissimi apud Graecos et apud* ipsos illos Graecorum, qui cultissimi sunt, *Athenienses.* Fortasse tamen aliud nomen ibi latet. Vs. 9. vix video quid aliud restitui possit atque οὕνεκεν: hoc vero ad laudes referendum est, quae initio carminis tributae puero sunt. Vs. 12. Μουσαί]ῳ dedi ex epigrammate altero, quod ad eiusdem familiae homines pertinere manifestum est: quamquam hoc supplementum non pro certo habeo. Tum πάτραις videtur ad duplicem patriam, Syrum et Antiochiam, referendum esse; pater enim, cuius uxor Antiochena fuit, videtur et Syrius et Antiochenus civis fuisse. *B.* vs. 2. Ἀμπέλιον nomen est mulieris sepultae, cuius pater videtur Musaeus esse, Paulina vero mater. In seqq. et alia incerta sunt et vs. 7. quod versus explendi causa assumpsi νόοιο.

2347. *p.*

In *Syro* „ἐπὶ πρισματικοῦ μαρμάρου ἀσβεστωμένου", in museo Hermupolitano secundum Cocconin in schedis a Rossio ad me missis, vel „εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν" secundum Mustoxydem, qui apographum tituli communicaverat cum Virleto. Ex hoc apographo edidit Le Bas Inscr. Gr. et Lat. coll. a Commiss. Moreot. Fasc. V. p. 6. n. 148. Habeo praeterea ex schedis Schauberti a Rossio missis; postremo ipse Rossius edidit Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 18. ex apographo a sese a. 1841. facto.

ΑΝΔΡΑϹΟΦΟΝΜΟΥϹΑΙϹΙΤΕΤΕΙΜΕΝΟΝΕϹΘΛΟΝΕΤΑΙΡΟΝ
ΠΑϹΙΦΙΛΟΙϹΑΓΑΘΩΧΡΗϹΑΜΕΝΟΝΒΙΟΤΩ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΝΕΔΕΚΤΟΠΑΤΡΗϹΜΕΡΟΠΗΙΔΟϹΟΝΤΑ
ϹΥΡΟϹ ❦ L ο S

Schauberti exemplum prope nihil differt a Must. et fluxit haud dubie ex eodem fonte; hoc vero adeo vitiatum est, ut nolim eius varietates omnes afferre. Nos uno loco excepto schedas Cocc. secuti sumus. Vs. 1. extr. Must. ЄϹ. ΘΛΟΝϹΓΛΙΑΙV, Cocc. quod dedi. Vs. 3. Must. ΜЄΙΡΗΙΔΟϹ, Schaub. ΜЄΙ.

ΠΡΙΔΟϹ, Cocc. ΜΕΓΑΠΕΝΘΟϹ. Conieceram Μεγαρηΐδος, de qua forma vide Steph. Byz. sed posthac vidi Rossium praebere id quod edidi. Sigla subscripta addidi ex eodem.

Ἄνδρα σοφὸν Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἑταῖρον
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῷ χρησάμενον βιότῳ,
Εἰρήναιον ἔδεκτο, πάτρης Μεροπηΐδος ὄντα,
Σῦρος.

Μεροπηΐς s. Μεροπὶς est Cos.

2347. *q*.

In *Syro*, super ianua hypogaei domus privatae; ex schedis Cocconidis.

ΟΥΛΠΙΟϹΜ . . Λ
ΚΙΠΛΙϹΙϹ . ΙΙΜΕΜ
ΒΙΙΜ . V ΑΡΙΝ
. . ΝΟΡΚΙΖΟΜΑΙΥΜΕΙΝΤΟΙϹΚΑ
ΤΟΙΚΟΥϹΙΝΕΥϹΕΒΕΙΝΤΟΝ . . ΠΟΝ
. . ΥΟϹ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΟΙΡΑ . . . Ϲ
Ϲ ΤΩΝΤΟΥΠΡΑΙΤΩΡΙΟΥΤ . ΥΑΝ
ΘΥΠΑΤΟΥΙΟΥΛΙΑΜΕΜΜΙΑΕ\Α
. . . . Ι . ΝϹΛ⅃ΕΚΟΤΑ

Vss. 1-3. maioribus litteris.

Οὔλπιος Μ - - - -
- - - Ἰουλία] Μεμ[μία συμ-
βί[ῳ]? μ[νήμης χ]άριν.
ἐ]νορκίζομαι ὑμεῖν τοῖς κα-
τοικοῦσιν εὐσεβεῖν τὸν [τό]πον.
- - - Ἀλέξανδρος - - -
ἐκ] τῶν τοῦ πραιτωρίου τ[ο]ῦ ἀν-
θυπάτου, Ἰουλία Μεμμία - - -
- - - - - - -

Nexum huius tituli non perspicio. Fortasse contra quam statui Memmia marito hoc sepulcrum fecit.

Post n. 2349. p. 279. insere *Andrios* titulos hos:

2349. *b*.

In *Andro* „εἰς τὸν καφενὲ τοῦ Λεονάρδου Μπουϊατζῆ"; ex opere expedit. Moreot. T. III. p. 12 sqq. ed. Le Bas l. c. (ad n. 2347. *p*.) p. 58 sqq. n. 175. cum nott.

[*Textum vide pag. seq. interpositum.*]

Τιμοκρίτου τοῦ Σωκλέους δικαστοῦ καὶ
Ἰφικράτου τοῦ Ἰσοχρύσου γραμματέως.
Ἀρχόντων γνώμη περὶ ὧν προεγράψαντο καὶ ἡ βουλὴ προεβού-
λευσεν, [περὶ τ]ῶν παραγεγονότων δικαστῶν ἀπὸ τῆς [ξέ]νης, [δεδ-
ι]κακότων τάς τε κατὰ τοὺς [ν]όμο[υ]ς συνεστηκ[υ]ίας δίκας κα[ὶ τ]ὰ [ἀ-
ναπεμφθέντα [δόγματ]α ὑπὸ Γναίο[υ Α]ὐφιδίου Γναίου υἱοῦ, τοῦ ἀν[τι-
στρατήγου, κα[ὶ πρότερ]ον ἀνεστραμμένων τῶν ἀνδρῶν ἐμ πᾶσι[ν ἴ-
σως καὶ δικ[αίως, ὥστε ἀποδ]οχῆς ἀξιωθ[ῆνα]ι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν· δεδό-
χ]θα[ι τῇ] βου[λῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπ]η[νῆσθα]ί τε αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς προ[γε-
γρ]αμμένο[ις], κα[ὶ] ὥ[ς ἂν χάριτος ὑπάρχῃ μ]νημ[ε]ῖον ταῖς τε πατρίσιν α[ὐ-
τῶ]ν καὶ τοῖς [παρ' ἡμᾶς] ἀ[π]ε[σταλμένοις ἀνδ]ράσιν, προνοηθῆναι τοὺ[ς ἄρχ-
οντας ἐν τ[ῇ] ἐ[π]ι[ούσῃ ἐκκλησίᾳ]. κ[λη]θῆναι δὲ αὐτοὺς κα[ὶ ἐπὶ
ξενισμὸν ε[ἰς] τὸ [πρυταν]εῖον ἐπὶ τὴν Βουλαίαν Ἑστίαν, με[ρίσ-
αντος Ἀρχέο[υ] τοῦ ταμίου εἰς τὴν ἐγδοχὴν αὐτῶν ὅσον ἂν
τῷ δήμῳ δόξῃ. πέμψαι δὲ τὸν Ἀρχέαν καὶ ἑκάστῳ τ[ῶ]ν δι-
καστῶν καὶ τῶν γραμματέων ξένια τὰ ἐκ τοῦ νόμου. προνοηθ[ῆ-
ναι δὲ τοὺς ἄρχοντας καὶ περὶ τῆς ἀφόδου αὐτῶν, ὅ[π]ως [ἀν]ακομισ-
θ[ῶσιν ἀσφ]αλῶς. ἵνα [δ]ὲ καὶ ο[ἱ] ἐξαπεσταλκότες δῆμ[οι συνησθῶσι-
ν τούτοις] τοῖς ἐψηφισμένοις, ἐπιμέλειαν ποιήσασθ[αι τοὺς ἄρχ-
ο[ντας] ὅπως ἀναπεμφ[θ]ῇ πρὸς ἑκάστους τὸ ἀντίγρα[φον τοῦδε
τοῦ ψηφίσματος. [εἶνα]ι δὲ τὸ ψήφισμα εἰς πόλεως σωτηρ[ί-
αν. ἔδοξεν, κ[αὶ] ἐ[δόθ]ησαν [δ]ραχμαὶ χίλιαι ἑπτακόσιαι.
Ἀπόκριμα Ἀδραμυτηνῶν.
Ἀρχόντων [γν]ώ[μη ὑ]πὲρ ὧν προεγράψαντο καὶ ἡ βου[λ]ὴ προε-
βούλευσε[ν· Ἐπειδὴ] Τιμόκριτος Σωκλέους, ὁ ἐξαποσταλεὶ[ς
δικαστὴς ὑ[π]ὸ [το]ῦ δήμου τοῦ Ἀνδρίων ὄντος συγγενοῦς καὶ
φίλου κα[ὶ εὐ]ε[ργέτου] εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, τήν τε ἐπιδημίαν [ἐ-
ποιήσ[ατο κόσμιον κα]ὶ ε[ὐ]σ[χή]μονα καὶ ἀξίαν ἑκατέρων τῶν [πό-
λ]εων, κ[αὶ ἐδίκασεν πάσας τὰ]ς [ἐνεγ]χ[θ]είσας δίκας ἴσως καὶ [δ]ικ[αί-
ως], τηρῶν τούς [τε νόμους καὶ τὰ ψ]ηφίσμα[τα, προαιρούμεν[ος . .

Deficiunt vss. tredecim, de quibus infra dicemus.

[*Continuatur pag.* 1065.]

ΤΙΜΟΚΡΙΤΟΥΤΟΥΣΩΚΛΕΟΥΣΔΙΚΑΣΤΟΥΚΑΙ
ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΤΟΥΙΣΟΧΡΥΣΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΑΡΧΟΝΤΩΝΓΝΩΜΗΠΕΡΙΩΝΠΡΟΕΓΡΑΨΑΝΤΟΚΑΙΗΒΟΥΛΗΠΡΟΕΒΟΥ
ΛΕΥΣΕΝΕΠΕΠΩΝΠΑΡΑΓΕΓoNoΤΩΝΔΙΚΑΣΤΩΝΑΠΟΤΗΣΕΙΝΗΣΑ...
.ΚΑΚΟΤΩΝΤΑΣΤΕΚΑΤΑΤΟΥΣ.oMo.ΣΣΥΝΕΣΤΗΚΕΙΑΣΔΙΚΑΣΚΑΠΑ
ΝΑΠΕΜΦΘΕΝΤΑ......ΑΥΠΟΓΝΑΙΟ..ΥΦΙΔΙΟΥΓΝΑΙΟΥΥΟΥΤΟΥΑΝΣ.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΚΑ........ΟΝΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΩΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΕΜΠΑΣΙ..
ΣΩΣΚΑΙΔΙΚ..........ΟΧΗΣΑΞΙΩΘΙ......ΙΤΗΝΑΡΕΤΗΝΑΥΤΩΝΔΕΔΟ
.ΘΑΠΕΠΒΟΥ..................Η.......ΛΙΤΕΑΥΤΟΥΣΕΠΙΤΟΙΣΠΡΟ..
ΕΓΑΜΜΕΝΟ..ΚΑ.Ω....................ΝΗΜΙΟΝΤΑΙΣΤΕΠΑΤΡΙΣΙΝΑ.
..ΝΚΑΙΤΟΙΣ........ΑΓΕ..................ΡΑΣΙΝΠΡΟΝΟΙΗΘΗΝΑΙΤΟΥ.
ΟΝΤΑΣΕΝΤ....ΕΝΙ............ϽΙ........ΚΑΝΘΗΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑ..
ΞΕΝΙΣΜΟΝΕ........ΤΟ.......ΕΙΟΝΕΓΙΤΗΝΒΟΥΛΑΙΑΝΕΣΤΙΑΝΜΕ...
ΑΝΤΟΣΑΡΧΕΟ..ΤΟΥΤΑΜΙΟΥΕΙΣΤΗΝΕΓΔΟΧΗΝΑΥΤΩΝΟΣΟΝΑΝ
ΤΩΙΔΗΜΟΙΔΟΞΗΙΠΕΜΨΑΙΔΕΤΟΝΑΡΧΕΑΝΚΑΙΕΚΑΣΤΩΤ.ΝΔΙ
ΚΑΣΤΩΝΚΑΙΤΩΝΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝΞΕΝΙΑΤΑΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΠΡΟΝoΗΘ.
ΝΑΙΔΕΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΠΕΡΙΤΗΣΑΦΟΔΟΥΑΥΤΩΝΟΤΩΣΜΑΚΟΜΙΣ
Θ..........ΑΛΩΣΙΝΑΣΕΚΑΙΟ.ΕΞΑΠΕΣΤΑΛΚΟΤΕΣΔΗΜ............
...........ΤΟΙΣΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙΣΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘ............
Ο.......ΟΠΩΣΑΝΑΠΕΜΦΘΗΠΡΟΣΕΚΑΣΤΟΥΣΤΟΑΝΤΙΓΡΑ...........
ΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ......ΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΠΟΛΕΩΣΣΩΤΗΡ.
ΑΝΕΔΟΞΕΝ Κ.Ε.........ΗΣΑΝ.ΡΑΧΜΑΙΧΙΛΙΑΙΕΠΤΑΚΟΣΙΑΙ

ΑΠΟΚΡΙΜΑΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ

ΑΡΧΟΝΤΩΝΜΙΩ....ΠΕΡΩΝΠΡΟΕΠΡΑΨΑΝΤΟΚΑΙΗΒΟΥΑΗΠΡΟ.
ΒΟΥΛΕΥΣΕΙ.........ΙΤΙΜΟΚΡΙΤΟΣΣΩΚΛΕΟΥΣΟΕΞΑΠΟΣΤΑΛΕΙ.
ΔΙΚΑΣΤΗΣΥ.ΟΙ.ΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΝΔΡΙΩΝΟΝΤΟΣΣΥΓΓΕΝΟΥΣΚΑΙ
ΦΙΛΟΥΚΑΤ.ΤΕ..........ΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΗΜΩΝΤΗΝΤΕΕΠΙΔΗΜΙΑΝ.
ΠΟΙΗΣΛ................ΙΕ.Σ ΙΙΜΟΝΑΚΑΙΑΞΙΑΝΕΚΑΤΕΡΩΝΤΩΝ..
.ΕΩΝΚ.........................Σ.....ΧΟΕΙΣΑΣΔΙΚΑΣΙΣΩΣΚΑΙΛΙΚ..
..ΤΗΡΩΝΤΟΥΣ.....................ΗΦΙΣΜΑ..ΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝ....
........Α.......................ΟΣΙΟ.........ΕΙΝΕΠΕΑΥΣΕΝΤ....
....ΑΠΩΝΤΕΑΝΑΠΗ....
....Σ....ΛΤΗΚΟ....
....ΟΣ.....ΕΙΚ....Ο.......
....ΣΟ......
....ΝΚΑΟΕΑ......Χ........
ΑΛΟΥΣΚ.........Ο............ΝΑΡΟΝΑ.........ΤΟ...............
....ΛΟΥ...........................ΟΥΛΕΙ....ΤΩ........ΙΩΙ....ΤΗΣ...
.ΟΥΣΕ.ΤΟΙΣ..
ΤΟ..Τ...ΝΟ..
ΣΕΝ..
......Σ........ΝΙΑΣ...
.................Ο...

ΑΙΠΑΡΑΛΔΡΑΜΥΠΙΙ

.................ΙΙΙ...........Τ.........Ρ...................................
...........ΕΠΕΙΔΗΤΙΜΟ......................Ο..Ο..........ΟΥ.....Σ........
.ΟΥΤΟΥΑΝΔΡΙΩΝΤΗΝΤΕΔΙΑΛΙΚΑΣΙΑΝ....ΣΤΟΙΣΗΝΚΑΙΛ.........
.ΗΝΓΑΡΕΠΙΔΗΜΙΑΝΠΡΕΠΟΥΣΑΝΤΗ.Ε.ΜΕΗΔΡΑΙΠΟΛΕΙΚΑΙΤΗΙΕΤ..Ο.
Ι.ΑΤΡΙΔΙ...oΜΟΗΣΔΕΚΑΙΙΦΙΚΡΑΤΗΣΙΣΟ..ΥΣΟΥΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΥΤΟ.
.ΜΕΣΧΕΤΟΤΗΝΚΑΘΕΑΥΤΟΝΧΡΕΙΑΝΚΑΘΑΠ....ΤΠΕΞΑΛΛΕΝΑΝΔΡΙΣ.
ΦΡΟΝΙΚΑΛΟΣΔΕΕΧΟΝΙΟΣΤΩΙΔΗΜΟΠΙΜΑΝΤΟΥΣΚΑΛΟΥΣΚΑΙΑΠΑ
ΘΟΥΣΔΕΔΟΧΘΑΠ...ΕΡΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΙΕΠΗΙΝΗΣΘΑΙΤΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΣΤ.
ΡΑΝΩΣΑΙΤΟΜΕΝΔΙΚΑΣΤΗΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΛΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΠΟΝ
ΔΕΓΡΑΜΜΑΤΕΑΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΓΡΑΠΤΙΠΕΙ...ΩΙΑΝΑΣΤΡ.
ΦΕΝΤΑΣΕΜΠΑΣΙΝΑΝΕΓΚΛΗΤΩΣΕΥΕΡΓΕΤΗΚΕΝΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΥΣΔΡ
ΑΡΧΟΝΤΑΣΔΙΑΠΕΜΨΑΣΘΑΠΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΟΥΔΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΑΤΩΝΟΠΩΣΤΟΥΤΩΝΟΥΤΟΣΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝΚ.
ΛΩΣΚΑΙΠΡΕΠΟΝΤΟΣΕΧΗΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΑΣΑΞΙΑΣΑΠΟΝΕΜΟΝΧ.ΡΙΤ.
.ΩΝΕΤΣΕΑΥΤΟΝΕΥΙΡΓΕΣΙΩΝΕΔΟΞΕΝ

ΟΔΗΜΟΣΟΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ
ΤΙΜΟΚ..ΙΟΝΣΩΚΛΕΟΥΣ

Corona laurea.

ΟΔΗΜΟΣΟΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ
ΙΦΙΚΡΑΤΗΝΙΣΟΧΡΥ.ΟΥ

Corona laurea.

Τιμαὶ] αἱ παρὰ [᾿Α]δραμυ[τηνῶν.

᾿Αρχόντων γνώμη περὶ ὧν προεγ]ρ[άψαντο καὶ ἡ βουλὴ προεβούλευσεν·] ᾿Επειδὴ Τιμό[κριτος Σωκλέ]ο[υς], ὁ [ἐξαποσταλεὶς δικαστὴ]ς [ὑπὸ τοῦ δήμ]ου τοῦ ᾿Ανδρίων, τήν τε δια[δ]ικασίαν [ἐποή]σ[α]το ἴσην καὶ [δικαίαν καὶ τ]ὴν [π]αρεπιδημίαν πρέπουσαν τῇ [τ]ε [ἡ]με[τέ]ρᾳ πόλει καὶ τῇ ἑ[αυτ]ο[ῦ π]ατρίδι, ὁμο[ί]ως δὲ καὶ ᾿Ιφικράτης ᾿Ισο[χρ]ύσου ὁ γραμματεὺς αὐτο[ῦ παρ]έσχετο τὴν καθ᾿ ἑαυτὸν χρείαν, καθάπ[ερ ἐ]πέ[β]αλλεν ἀνδρὶ σ[ώφρονι, καλ[ῶ]ς δὲ ἔχον[τ]ος τῷ δήμ[ῳ τ]ιμᾶν τοὺς καλοὺς καὶ ἀ[γ]αθούς· δεδόχθα[ι ἐν κυρί]ᾳ ἐκκλησίᾳ ἐπῃνῆσθαί τε αὐτοὺς καὶ στ[εφ]ανῶσαι τὸ[ν] μὲν δικαστὴν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ, [τ]ὸν δὲ γραμματέα χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι γραπτ[ῇ] ἐ[ν ὅπλ]ῳ, ἀναστρ[αφέντας ἐμ πᾶσιν ἀνεγκλήτως* εὐεργετηκέναι τὸν δῆμον. τοὺς δ[ὲ ἄρχοντας διαπέμψασθα[ι τ]ὸ ἀντίγραφον τοῦδ[ε] τοῦ ψηφίσματος εἰς τὴν πατρίδα α[ὐ]τῶν, ὅπως τούτων οὕτ[ω]ς συντελεσθέντων κ[αλῶς καὶ πρεπόντ[ω]ς ἔχῃ τῷ δήμῳ τὰς ἀξίας ἀπονέμον[τι] χ[ά]ριτ[ας τ]ῶν ε[ἰ]ς ἑαυτὸν εὐ[ε]ργεσιῶν. ἔδοξεν.

῾Ο δῆμος ὁ ᾿Αδραμυτηνῶν
Τιμόκ[ριτ]ον Σωκλέους.

῾Ο δῆμος ὁ ᾿Αδραμυτηνῶν
᾿Ιφικράτην ᾿Ισοχρύ[σ]ου.

Bene quidem de hoc titulo meruit Le Bas, sed tamen plura nobis reliquit mutanda. Aetatem tituli recte, ut mihi videtur, primus hic editor definit ex magistratu Romano, Cn. Aufidio, quem statuit esse consulem a. u. c. 683. qui postea Asiae proconsulatu functus sit; *ἀντιστράτηγον* esse pro *ἀνθυπάτῳ* dictum, ut fit a Polybio (III, 106, 2. XXVIII, 3. 1. coll. 5, 6.): certe quum Asia consularis provincia fuerit, non videtur de Cn. Aufidio viro praetorio cogitari posse, qui illo fuit aliquanto vetustior (vide Cic.). Adramyteni autem a. u. c. 666. Mithridaticis partibus adeo faverant, ut in Romanos grassarentur crudelissime (Appian. Bell. Mithr. 23.); senatum patriae cecidit Diodorus praetor, civis Adramytenus, gratificatus regi (Strab. XIII. p. 614.): ex quibus turbis plurimarum litium semina nata esse consentaneum est. Non igitur mirum, quod tum Adramyteni iudices aliunde arcessiverunt, qui causas Adramytenorum iudicarent: peregrinis enim iudicibus tum potissimum utebantur Graeci, quum intestinis turbis et discordiis concussa erat civitas. Cf. not. ad n. 2671. p. 461. *a.* extr. Haud raro vero ex alia civitate arcessitos iudices esse, docent plura exempla; vide n. 2671. 2147. (ubi Chalcidenses vides Andriis commisisse causas suas), 3184. 3640. et in Addendis n. 2152. *b.* 2334. *b.* cet. Qui quidem mos nulla fere re differt ab eo usu, quo litigantibus inter se duabus civitatibus vel diversarum civitatium civibus causa ad civitatem aliam *ἔκκλητον* deferri solebat (cf. n. 2265. 2353. et 3598.).

Tria hoc titulo documenta contineri ipse adspectus docet. Ex quibus Le Bas primum censet decretum Andriorum esse, qui Adramytenis aliisque civitatibus miserint iudices; hoc igitur decreto Andrios approbatis iudicum ab ipsis missorum moribus et actis praescribere Adramytenis et ceteris civitatibus, quibus honoribus et beneficiis ornandi atque augendi iudices sint, et iubere ea, quae ad reditum eorum necessaria videantur: Andrum vero tum quasi quoddam seminarium iudicum fuisse, morisque fuisse in Graecia et Asia minore, ut ex ea insula arcesserentur iudices multas in civitates. Quae sententia nec rerum rationi convenit, quod Andrii Adramytenis aliisque civitatibus non possunt imperare quid decernendum de iudicibus Andriorum sit, nec potest cum verbis primi decreti conciliari. Res potius haec est. Quum multae apud Adramytenos causae iudicandae essent, ex pluribus civitatibus eo arcessiti iudices erant; quemadmodum lites, de quibus n. 3598. agitur, ab iudicibus quattuor civitatium iudicatae sunt. Igitur Adramyteni, quum omnium civitatium iudices, qui Adramytium convenerant, ipsorum respondissent exspectationi, primo decreto iusserunt hos omnes iudices laudari, et magistratibus mandarunt, ut posthac de gratia ipsis et eorum civitatibus reddenda agerent, atque iis honores tribuerunt, et de tuto eorum reditu providere magistratus iusserunt et curare, ut in singulas civitates, unde arcessiti iudices erant, mitteretur exemplum huius decreti. Secundae parti, quam non esse ab alia ac primam civitate profectam, docet vel sola praescriptorum ratio utrique parti communis, supra scriptum est: *᾿Απόκριμα ᾿Αδραμυτηνῶν*. Unde cave colligas prima parte contineri Andriorum decretum, ad quod respondeatur ab Adramytenis; potius vox *ἀπόκριμα* videtur ideo usurpata esse, quod Andrii prius, quum iudicem cum scriba mitterent, litteras dedissent ad Adramytenos. Utut est, secunda pars non potuit quidquam aliud esse nisi decretum Adramytenorum, quod epistolae loco mitteretur ad Andrios, ut una cum eo transmitterent et decretum primum et aliud, de quo nunc dicam, tertium. Nimirum primum decretum constituerat universe, ut omnibus illis iudicibus ii haberentur honores, quibus eos par erat ornari; iam singula facienda populiscita erant de singulis iudicibus ac scribis, qui ex quaque missi civitate erant: primique decreti exemplum communicandum cum omnibus illis civitatibus erat, tertii vero loco aliud alii civitati mittendum erat, quod de iis factum esset, quos quaeque misisset civitas. Hoc est illud, cui supra scriptum: *τιμαὶ] αἱ παρὰ ᾿Αδραμυτηνῶν*, ut recte explevit Le Bas. Ceterum omnibus tribus decretis supra inscribitur: *Τιμοκρίτου* cet. et *᾿Ιφικράτου* cet. quod

primum quoque decretum, quatenus ad omnes illos iudices cum scribis pertinet, eatenus simul pertinet ad singulos hos duos homines.

In verbis tituli restituendis a docto editore mihi permultis locis discedendum fuit; etsi meorum quoque supplementorum aliqua incerta esse concedo. Vs. 4. Le Bas ἐπ[ὶ τ]ῶν, quod vix ferri potest. Repetitum περὶ non modo non offendit sed convenit usui decretorum. N. 112. ὑπὲρ ὧν ἀπαγγέλλουσιν οἱ πρυτάνεις cet. ὑπὲρ τῶν θυσιῶν cet. ΕΠΕΠ mutandum in ΠΕΡΙΤ. In fine vs. 4. litteras ΕΙΝΗΣΑ mutavi in ΞΕΝΗΣΔ: non apte Le Bas dedit ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ δεδικ. Vs. 5. sub fin. haud ambigua est correctio καὶ τά, pro quo non potest scribi καὶ κατὰ τά: attamen ad accusativum hunc supplendum haud dubie est κατά. Ni fallor, quod praecedit τάς τε κατὰ τοὺς νόμους non accurate scriptum est, sed illud τὲ facit hyperbaton, et constructio debebat ita institui: τὰς κατά τε τοὺς νόμους συν. δίκας καὶ (κατὰ) τὰ cet. Vs. 6. ubi δόγματα dedi, Le Bas habet κρίματα; idem vss. 7. 8. 10. 11. 12. 13. paulo aliter restituit. Vs. 11. Ι delendum post ΠΡΟΝΟ. Vs. 12. nihil commodius est quam quod dedi ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἐκκλησίᾳ; cf. inter alia n. 2270. 25. Vs. 13. post ΞΕΝΙΣΜΟΝΕ nimia lacuna notata est; non dubito quin nihil ibi perierit nisi ΙΣ. Etiam vss. 17-19. et 22. longe aliter restitui ac primus editor; et certe sententiam assecutus sum. Vs. 22. possis etiam κ[αὶ] ἐ[χειροτονήθ]ησαν; sed nimiae passim in hoc apographo lacunae sunt. Vs. 23. nota Ἀδραμυτηνῶν simplici Τ; de quo vide Steph. Byz. v. In secunda parte vs. 24. ὑ]πὲρ ὧν probabilius est quam quod Le Bas dedit περὶ ὧν; vide l. c. ex n. 112. Vs. 26. Andrii cognati Adramytenorum vocantur; Andrii enim origine Athenienses sunt (Schol. Dionys. Perieg. 525.), atque item Adramyteni (Strab. XIII. p. 606. Vellei. I, 4.). Addit Le Bas, Antandrum Adramytio vicinam Andriorum esse coloniam habitam vel potius Andri herois, qui insulam Andrum habitaverat (Conon. Narr. 41. Pompon. Mel. I, 17.). Ceterum Andrus inde ab a. u. c. 554. regibus Pergamenis paruit (Liv. XXXI, 45.): quo minus mirum est, quod Andriis cum Adramytenis intercessit coniunctio. Vs. 27. ubi dedi εὐεργέτου, primus editor habet εὐνουστάτου; etiam vs. 27. aliter atque ille restitui, et εὐσχήμονα quidem certum est. Mitto minora. Inde a vs. 31. usque ad finem secundae partis abstinui me a restitutione; nec multa tentavit Le Bas. Hic praeter alia vs. 31. coniicit ἐπέ[λ]υσεν, vs. 32. παντοδ]απῶν, vs. 33. κα]τηκο[λούθηκε, quae probabilia sunt: etsi pro ultima voce fortasse aoristus reponendus erat. Idem vidit etiam de scriba in hac parte dictum esse, et vs. 36. scriptum fuisse: παρέσχετο τὴ]ν κα[θ᾽] ἑα[υτὸν] χ[ρείαν, quam formulam de scriba pronuntiatam habes vs. 50. cf. etiam n. 2334. b. (in his Addendis) vs. 36. Tum in nostro titulo vs. 37. videtur fuisse τοὺς κ]αλοὺς κ[αὶ ἀγαθούς, ut vs. 51. In tertia quoque parte potissima proprio Marte restitui a vs. 46. usque ad vs. 52. nec multis commendabo mea. Vs. 49. nota post πατρίδι lacunam nullam esse: siglum ibi fuerit vel vacuum; quod doctus editor dedit: πατρίδι καὶ νόμοις· ὡς δὲ cet. id nullo modo ferri potest. Vs. 50. ἐπέβαλλεν, quod restitui, est *conveniebat*, usu non admodum antiquo et paulo rariore, qui tamen non latuit Stephanum in Thes. L. Gr. Simili etsi non prorsus eodem significatu habes hoc verbum in Theraeo titulo n. 2448. VI. 33. T. II. p. 366. b. Vs. 52. ἐν κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ scripsi paulo licentius, litteras ΕΡΑΙ mutans in ΡΙΑΙ; ἡμετέρᾳ, quod ante nos positum erat, ferri nequit, nec magis προτέρᾳ. Vs. 55. ubi asteriscum posui, plura perierunt vocabula, fortasse integer versus. Si nihil aliud, certe καὶ δόξαντας vel κριθέντας intercidit.

2349. c.

In *Andro*, „κτισμένον εἰς τὸ παράθυρον εἰς τὸ μοναστήριον Ἁγίας"; cum hoc lemmate ex opere expedit. Moreot. T. III. p. 11. ed. Le Bas l. c. p. 54. n. 172. Prius editus titulus erat a Mustoxyde in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. II. (1834.) p. 476. n. 2. Habeo etiam ex schedis Schauberti a Rossio missis, et ex Rossii Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 1.

ΟΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΕΣΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΙΣΤΕΟΥ

ΝΙΚΑΝΩΡΝΙΚΑΝΟΡΟΣ	ΔΗΜΕΑΣΔΙΟΓΕΝΟΥ	ΚΑΙΟΤΑΜΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΙΣΚΟΣΑΡΙΣΤΕΩΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΙΝΕΟΥ	ΟΥΛΙΑΔΗΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΠΕΡΣΟΥ	ΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	ΚΑΙΟΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
- - - - -	- - - - -	- - - - -

Formam tituli dedi ex Ross. Hic vs. 1. diserte ΑΡΙΣΤΕΟΥ, ceteri omittunt ΟΥ. Vs. 2. Le Bas ΔΙΟ ΓΕΝΟ, Schaub. addit ΥΣ, quod in Ἰον. Ἀνθ. suppletur. Vs. 3. Le Bas ΑΡΙΟΣΤΕΩΣ, quod ex ceteris correxi; idem ΟΥΑΙΑΔΗΣ, Ἰον. Ἀνθ. et Ross. quod dedi, Schaub. . . ΟΛΙΑΔΗΣ. Vs. 4. Le Bas et Schaub. primum Σ duplicant; Rossius cum Ἰον. Ἀνθ. quod dedi habet. In fine deesse versum solus Rossius annotavit.

Οἱ στρατηγήσαντες ἐπ᾽ ἄρχοντος Ἀριστέου
Νικάνωρ Νικάνορος,
Ἑβδομίσκος Ἀριστέως,
Μένανδρος Πέρσου,
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος],
Δημέας Διογένου,
Δημήτριος Αἰνέου,
καὶ ὁ γραμματεὺς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος],
καὶ ὁ ταμίας
Οὐλιάδης Παμφίλου,
καὶ ὁ ὑπογραμματεὺς
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος].

2349. *d.*

In *Andro*, „εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ 'Αναγνώστη"; cum hoc lemmate ed. Le Bas l. c. p. 90. n. 176. ex schedis Graeci cum Virleto communicatis. Prius editus hic titulus erat a Mustoxyde in 'Ιον. 'Ανθολ. l. c. p. 478. Nuperrime dedit Rossius l. c. p. 2. unde paucula correxi, et formam tituli accuratius repraesentavi.

\- - - - - - - - - ΑΙ . .
ΜΕΜΜΙΟΣRΟΥΦΟΣΟΚΑΙΙΣΙΔΩΡΟΣΡ . . .
ΟΙΥΙΟΙΑΥΤΩΝΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΟΠΡΟΝΑΙΟΝΚΑ
ΕΚΠΟΛΛΩΝΠΑΝΤΑΚΑΤΗΡΕΙΜΜΕΝΑΚΑΙΗRΗΜΩΜΕΝΑΧΡΟΝΩΝ
ΥΠΟΠΑΛΑΙΩΤΗΤΟΣΧΡΗΖΟΝΤΑΕΠΑΝΟRΘΩΣΕΩΣΕΠΕΣ

Ut mittam minora, vs. 2. extr. Le Bas ΤΟΡΠΟ ΝΑΙΟΝ, unde coniecit τὸ ὑπόγαιον: melius petii ex ceteris exemplis, unde alia quoque paululum emendavi. Ter inesse R monuit Rossius, Romano hoc quadratario imputans.

'Ο ἱερεὺς? - - -] Μέμμιος 'Ροῦφος, ὁ καὶ 'Ισίδωρος 'Ρ[ούφου? καὶ ἡ δεῖνα γυνὴ αὐτοῦ? καὶ] οἱ υἱοὶ αὐτῶν τὸν ναὸν καὶ τὸ πρόναϊον κα[ὶ τὴν στοὰν?] ἐκ πολλῶν πάντα κατηρειμμένα καὶ ἠρημωμένα χρόνων [καὶ - - -] ὑπὸ παλαι[ό]τητος χρήζοντα ἐπανορθώσεως ἐπεσ[κεύασαν ἐκ τῶν ἰδίων.

2349. *e.*

In *Andro* in loco urbis veteris, in epistylio; ex iisdem schedis ed. Le Bas l. c. p. 53. n. 171.

ΥΣΙΟΥΗΙΕΡΗΑΤΟΥΔΙΟΙ
ΕΥΑΣΕΝΕΚΤΩΝΙΔΙ

'Η δεῖνα Διον]υσίου, ἡ ἱέρ[ει]α τοῦ Διο[νύσου, ἐπεσκ]εύασεν ἐκ τῶν ἰδί[ων.

De templo Bacchi in Andro Le Bas citat Plin. H. N. II, 106. XXXI, 13. Pausan. VI, 26. Philostr. Imagg. I, 25.

2349. *f.*

In domo Leonardi cuiusdam, quae sita est Palaeopoli *Andri*; ex opere expedit. Moreot. T. III. p. 11. titulum ed. Le Bas l. c. p. 56. n. 173. postquam prius iam publici iuris factus est in 'Ιονίῳ 'Ανθολογίᾳ Fasc. II. (1834.) p. 477.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΤΤΑΛΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΟΝΙΕΡΕΑΑΝΔΡΑΑΓΑΘΟΝ
ΚΑΙΠΡΩΤΟΝΚΑΙΠΟΛΛΑ
. . ΙΜΕΓΑΛΑΤΗΝΠΟΛΙΝ
. ΥΕΡΓΕΤΗΣΑΝΤΑΠΑΣΗΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

'Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἄτταλον Διονυσίου, τὸν ἱερέα, ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ πρῶτον καὶ πολλὰ [κα]ὶ μεγάλα τὴν πόλιν [ε]ὐεργετήσαντα, πάσης ἀρετῆς ἕνεκα.

Attalus ex rege Pergameno denominatus est; Pergamenis enim paruisse Andrum vidimus ad n. 2349. *b.*

2349. *g.*

Palaeopoli *Andri*, in ara ecclesiae Transfigurationis s. τοῦ Σωτῆρος; ed. in 'Ιον. 'Ανθολ. l. c. p. 478. et minus bene apud Le Bas l. c. p. 57. n. 174. ex opere expedit. Moreot. T. III. p. 11.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝΣΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΝΙΕΡΕΑ
ΑΝΔΡΑΠΡΩΤΟΝΚΑΙΑΡΙΣΤΟΝ
ΚΑΙΠΑΝΤΟΣΑΞΙΟΝΕΠΑΙΝΟΥ
ΖΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΔΟ
ΞΩΣΠΑΣΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

Litterarum formas dedi fere ex editione docti Francogalli, lectionem ex 'Ιον. 'Ανθολ. neque affero manifesta alterius exempli menda.

'Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Μενεκράτην Σίμωνος, τὸν ἱερέα, ἄνδρα πρῶτον καὶ ἄριστον καὶ παντὸς ἄξιον ἐπαίνου, ζήσαντα καλῶς καὶ ἐνδόξως, πάσης ἀρετῆς ἕνεκα.

2349. *h.*

In *Andro* „εἰς τὸν κῆπον τοῦ Γεωργάκη Δημητρίου Στυλιανοῦ εἰς Παλαιούπολιν"; ed. in 'Ιονίῳ 'Ανθολογίᾳ l. c. p. 479. et apud Le Bas l. c. p. 93. n. 179.

ΣΙΙΙΙΙΟΣΚΑΙΙΙ
ΜΑΜΜΗΣΕΓΝΑΤ
ΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΣΤΙΑΝΤΕΙΜΩΝ
ΡΙΟΥΑΝΤΙΣΤΙΟΥ
ΛΛΩΝΙΟΥΘΥΓΑΤΕΡ
ΑΡΧΙΕΡΕΟΣΔΙΑΤΕΕΥ
ΕΙΑΝΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΚΑΙΤΑΣΕΚΠΑΤΡΟΣ
ΥΤΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΣΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Formam tituli expressi ex editione docti Francogalli. Vs. 1. Le Bas ΙΙΙΙΙ◡∠ΚΑΙΙΙ, Anth. Σ . . ΙΟΣ ΚΑΙ . ., quae composui. Vs. 7. extr. Le Bas ΔΙΑΤΕΥ. Vs. 11. praefixi ΣΗ ex Anth. Vss. 1. 2. Le Bas coniicit: *παρασχούσης τὸ ἀνάλωμα τῆς μάμμης 'Εγνατίας*, qualis nota solet alias in fine addi. Sane simile quiddam ibi videtur scriptum fuisse, non tamen illud ipsum: id quod ductus traditi affatim docent. Reliqua sic lego:

'Ο δῆμος ['Αν]τιστίαν Τειμῶν, [Τιβε]ρίου 'Αντιστίου ['Απο]λλωνίου θυγατέρ[α τοῦ] ἀρχιερέ[ω]ς, διά τε εὐ-

[σέβ]ειαν καὶ σωφροσύ[νην] καὶ τὰς ἐκ πατρὸς [εἰς α]ὐτὸν εὐεργεσίας, [πά]σης ἀρετῆς ἕνεκεν.

Vs. 4. Τειμὼν haud dubie est p. Τιμώ, qui usus vocalis ω Aeolicus grammaticis vocatur, sed reperitur etiam in Creticis (vide T. II. p. 403. *b.*), ac sine ulla audacia potest etiam in hoc titulo statui. Le Bas statuebat Τείμων[ος scribendum esse; sed et nimium supplementum est sex litterarum vs. 5. init. (ΟΣΤΙΒΕ), et addendum insuper erat γυναῖκα. Praenomen Tiberii in Antistia gente reperiri etiam ap. Gruter. p. CCCLV. 6. annotavit Le Bas; idem scripsit τοῦ καὶ Ἀπολλωνίου; sed Ἀπολλωνίου potius cognominis Romani locum tenet.

2349. *i.*

Palaeopoli *Andri*; ex litteris Tricupis ad Gerhardum datis ed. in Bullett. Inst. archaeol. Rom. a. 1835. p. 90. tum in Ἰον. Ἀνθολ. l. c. p. 478. et ap. Le Bas l. c. p. 92. n. 178. postremo a Rossio Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 2.

A.

ΟΔΗΜΟΣ
ΕΓΝΑΤΙΑΝΜΑΞΙΜΙΛΛΑΝΤΗΝ
ΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΙΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΑ

B.

ΟΔΗΜΟΣ
ΠΟΥΠΛΙΟΝΓΑΝΤΙΟΝΓΑΛΛΟΝ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΠΑΤΡΩΝΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΑ

Formam tituli dedi ex Ἰον. Ἀνθολ. et eo, quod edidit Le Bas. Ut minores varietates omittam, *B.* vs. 2. Anthol. ΓΑΕΙΤΙΟΝΓΑΛΛΟΝ, Le Bas ΤΆΕΙΤΙΟΝΓΑΛΛΟΝ, Ross. ΓΛΕΙΤΙΟΝ, Bull. ΓΑΝΤΙΟΝ (quod recepi), sed omisso ΓΑΛΛΟΝ.

A. Ὁ δῆμος Ἐγνατίαν Μαξίμιλλαν, τὴν ἑαυτοῦ εὐεργέτιν, ἀρετῆς ἕνεκα.

B. Ὁ δῆμος Πούπλιον Γάντιον Γάλλον, τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα καὶ εὐεργέτην ἀρετῆς ἕνεκα.

Egnatiorum familia sunt Maximi; hinc Maximillae cognomen inditum mulieri. Γάντιος est *Cantius*. Pertinere haec ad egregias duas imagines marmoreas, quae in Andro repertae sint, notat Rossius, qui de illis imaginibus dixit in Periplo insularum P. II. epist. 15.

2349. *k.*

Fragmentum *ibidem* et repertum et editum (ap. Le Bas p. 101. n. 181.), nisi quod ap. Ross. non extat.

ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚ
ΔΙΑΝΞΑΝΘΗΝ
ΓΑΤΕΡΑΚΛΩΔΙ
ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ

Vs. 1. deest in Bull. Ibidem vs. 2. habetur ΔΡΑΞΑΝΘΗΝ et vs. 3. extr. ΘΙ pro ΔΙ. Vs. 4. Φ extat in sola Anthol. Vs. 1. mihi obscurus est; Le Bas coniicit ἡ Ἀνδρίων πόλις, ut habetur n. 2349. *n* et *o*. Reliqua aperta sunt: Κλω]δίαν Ξάνθην, [θυ]γατέρα Κλωδί[ου] Φρόντωνος.

2349. *l.*

In insula *Andro*; ed. Le Bas l. c. Fasc. V. p. 106. n. 189. cum lemmate: „Εὑρέθη εἰς τὴν ἀνασκαφὴν εἰς Παλαιούπολιν".

ΙΠΟΑΕΤΡ
ΙΟΙΑΝΕΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑ
ΟΜΘΙΟΣΔΕΚΑΙΤΑΝΚΤΑΚΑΟΙΙΙΘ

Hinc in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. II. p. 480. male affertur εὔνοιαν ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίαν. Vs. 1. videtur τῇ] πό[λ]ε[ι esse, ut recte putat Le Bas: idem bene vs. 2. εὔν]οιάν [τ]ε καὶ καλοκἀγαθία[ν, vs. 3. ὁμ[ο]ί[ω]ς δὲ καὶ cet. Est fragmentum decreti.

2349. *m.*

In *Andro*, in parvo aç rudi lapide ad murum domi in portu Gaurio; ed. in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. II. p. 476.

ΣΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗ
ΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΑ
ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
ΔΡΙΑΝΩΟΛΥΜΠΙΩ

Σωτῆρι καὶ κτίστῃ τῆς οἰκουμένης Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ Ὀλυμπίῳ.

2349. *n.*

In *Andro* in agro prope ecclesiam Transfigurationis s. τοῦ Σωτῆρος; ed. in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. II. p. 480. et rectius apud Le Bas l. c. p. 95. n. 180. ex quo formam tituli et litterarum dedi.

[*Textum vide pag. seq.*]

Vs. 1. Ι est ex sola Anthol. in qua vs. 3. pro Δ lacuna est ab editore litterâ Λ expleta. Vs. 4. lacunam interposui ex Anthol. Vs. 8. pro ultimo Є in Anthol. est Σ. Ultima ΙΛΟ, quae interiecto spatio ut dedimus habet Le Bas, sed magnis litteris, in Anthol. desunt.

ΑCΗΙΙΙ ΤΑΤΟΝΗ . . . Ι
ΤΗCCѠΤΗΡΑΚΑΙΘЄ.ΙΘ
ѠΝΠΟΔΙC ΨΗΦΩΒΟΥΛ
ЄΙCΚΟ.ΜΟΝ ΕΑΥΤΗC
5 ΛΟΓΙΤΕΥΟΝΤΟCΤ
ΛΥΡΔΟ
CΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟC
ЄΥΠΟΡΟΥΤΟΥЄ

ΙΛΟ

Ad mutili huius tituli intelligentiam ut sibi viam pararet, collega noster Parisinus inscriptionem Hermionensem n. 1219. contulit et rectius restituit quam ego, qui significavi non mihi satisfacere quae ibi tentavi. Scribit igitur: Τὸν] μέγιστον Καίσ[αρα Θειότα]-τον κύριον ἡμ[έτερον ἀήτ]τητον Αὐτοκρά[το]ρα Λ. Δομίτιο[ν Αὐρη]λιανὸν Σεβαστὸν cet. Hinc profectus in Andria inscriptione litteras extremas insigniore charactere scriptas ΙΛΟ putat superesse ex nomine Aureliani Imperatoris, qui in nummis et inscriptionibus L. Domitius vocatur; putat autem lapicidam supra oblitum nominis imperatorii esse ideoque id infra maioribus litteris scriptum addidisse. Utut est, persuasit mihi Le Bas Andrium hunc titulum pertinere ad Aurelianum, ut n. 2349. *o*. ad eius uxorem. Initio Le Bas scribit: Τὸν παρ]ασημ[ό]τατον ἡ[μῶν κύριον γ]ῆς σωτῆρα καὶ Θε[όν, notatque in nummis eum *Deum* vocari et inscriptum esse RESTITVT. ORBIS (Eckhel. D. N. T. VII. p. 482.). Mihi non constat παρασημότατον praeferendum esse vulgatiori διασημ. nec Θεὸν scribendum videtur, sed ΘЄ.ΙΘ probabile est ex Θειότατον superesse. Recte deinceps Le Bas: ἡ Ἀνδρί]ων πό[λ]ις ψήφῳ βουλ[ῆς, εἰς κό[σ]μον ἑαυτῆς. Tum paulo discedo a docto interprete. Scribo: λογι[σ]τεύοντος τ[ῆς πόλεως Α]ὐρ. Δο - - - fortasse Δο[μιτίου cet. Postremo praetor scriptus est Εὔπορος Ε[ὐπόρου, ut coniicit Le Bas, non is praeses provinciae, sed praetor Andriorum domesticus. De logistis urbium imperatoriis dixi ad n. 3747. ubi docui eos esse eosdem ac curatores urbium, de quibus vide Vales. ad Ammian. Marcellin. XIV, 7, 17. et Indicem ed. Wagner. T. III. p. 458. Adde ad n. 3743. virum consularem Rufum Smyrnaeae urbis logistam fuisse (Philostrat. vit. Soph. I, 19, 3.). Ipsam locutionem λογιστὴς τῆς πόλεως habes n. 2977. et λογιστεύσας τῆς πόλεως n. 2790. Non urbium, sed synodorum logistae habentur iis locis, quos contulit Le Bas, n. 2529. 2741. 2912.

2349. *o*.

Marmor Palaeopoli *Andri* effossum; ed. in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. II. p. 479. et apud Le Bas l. c. p. 91. n. 177. ex quo formam tituli et litterarum dedi.

ΗΝΘΙΓΑЄCΤΑCΗΝ
ΚΥΡΙΑΝ ΗΜѠΝ
ΑΥΥ CЄΟΥΗΡΙΝΑΝ
ΑΥΓΟΥCΤΑΝ
5 ΗΑΝΔΡΙΩΝΠΟΛΙΣ

Vs. 1. Le Bas ΗΝ Ι ΑЄC cet. Anthol. ΗΝΘΙ ΓΑΕΣ cet.

Τ]ὴν [ἐπ]ι[φ]α[ν]εστά[τ]ην κυρίαν ἡμῶν [Ο]ὐ[λπ.] Σεουηρίναν Αὐγοῦσταν ἡ Ἀνδρίων πόλις.

Vs. 1. Le Bas dedit τὴν εὐσεβεστάτην. Est haec uxor Aureliani. Cf. n. 2349. *n*.

2349. *p*.

Fragmentum *ibidem* effossum; ed. Le Bas l. c. p. 103. n. 183. Vox Τιβερίου hinc sola affertur in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. II. p. 480.

ΤΙΒΕΡΙΟ
ΥΙΟΝΒΩ
ΤΙΤΙΑΝ
Η ΞΙΟΥΘ
ΙΤΟΝ ΤΑΛΟΥ 5
ΗΙΕΡΕ

Dextra pars videtur fere talis fuisse:

Τιβέριο[ν τοῦ δεῖνος
υἱόν, Βω - - -
Τιτιαν[ὴ Διονυ-
σίου Θ[υγάτηρ, Ἀτ-
5 τάλου [δὲ γυν-
ή, ἱέρε[ια, - - -

Haec sacerdos fortasse eadem est quae n. 2349. *e*. Ex eadem familia fuerit Attalus Dionysii filius n. 2349. *f*.

2349. *q*.

Palaeopoli *Andri*, in muro ecclesiae; ed. Le Bas l. c. p. 105. n. 186.

ΑΧΟΥ
ΟΔΩΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ
ΔΩΝΙΔΟΥ
5 ΣΤΕΟΥ

Sic restituit Le Bas:

Εὐμ]άχου,
Θε]οδώρου,
Μητροδώρο[υ,
Φιλ]ωνίδου,
5 Ἀρι]στέου,

et exempli quidem causa bene. Quae ratio horum genitivorum sit, ambiguum est; coniicitur esse haec nomina collegii s. συμβιώσεως φίλων. Conf. infra n. 2398. *d*.

2349. *r.*

Ibidem; ed. Le Bas l. c. p. 104. n. 185. Vox Μητρόδωρος hinc affertur in 'Ιον. 'Ανθολ. Fasc. II. p. 480. Lapis fractus infra.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ — Μητρόδωρος
ΤΙΗΑ — - - -

2349. *s.*

Lapis Palaeopoli *Andri* effossus; ed. Le Bas l. c. p. 102. n. 182. Vox δῆμος hinc affertur in 'Ιον. 'Ανθολ. l. c.

ΔΗΜΟΣ
ΣΙΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ
ΗΡΩΙ

'Η βουλὴ καὶ ὁ] δῆμος vel tantum ὁ] δῆμος [Διονύ]σιον? ['Ον]ομακλέους ἥρω[α?

2349. *t.*

Lapis *ibidem* effossus; ed. Le Bas l. c. p. 104. n. 184.

ΟΙ
ΔΕ
ΙΑΚΟ
ΕΚΤΟ
ΑΤΑΘ
ΥΡΙΟΝ

Vs. 6. videtur ἀργ]ύριον esse, vs. 5. κ]αταθ[εὶς vel alia huius vocabuli forma.

2349. *u.*

In *Andro* in agro papae Antonii Lini; ed. Le Bas l. c. p. 106. n. 187.

ΟΔ
Ν ΝΥΜΩ
ΑΓΘΩ

Le Bas vs. 1. agnoscit vocem ὁ δῆμος, vs. 2. ἐπωνύμῳ, sed utrumque dubium. Vs. 3. recte corrigitur ἀγ[α]θῷ.

2349. *v.*

In *Andro*, „εἰς μίαν μικρὰν ἐκκλησίαν μεταξὺ τῆς Παλαιουπόλεως καὶ τοῦ Σκαβριόν"; ed. Le Bas p. 106. n. 188.

ΙϹΤΗ–
ΝΗΟΛ
ΙΤΙΑ
ΜΑΡΚ

Alia quaedam, quae non habemus, Andriorum titulorum fragmina perexigua memorantur in 'Ιον. 'Ανθολ. Fasc. II. p. 480. ex quibus afferuntur haec: τοῦ δήμου εἰς ἑαυτόν, et δημοσίων, et στεφόμενος.

Ad n. 2350 sqq. p. 279. Pauca ad *Ceas* inscriptiones supplementa addimus. Tituli Cei n. 41. (T. I. p. 56.) inter Antiquissima relati plura quidem interim apographa accepi; sed siquid inde novi redundat, id hoc loco referre non attinet: quodsi quando nova ad T. I. supplementa edentur, et de illis apographis dicendum erit, et aliud illis Antiquissimis Ceae inscriptionis fragmentum addendum erit, quod hoc loco omitto. Pariter omitto duo fragmina nullius pretii, quorum alterum edidit Rossius (Intell. Bl. der allg. Litt. Zeit. 1838. n. 13. p. 101.) Poeeessae repertum.

N. 2350. p. 280. tit. *a*. 8. lege ἄγ κα pro ἄγ κα. Notavit Ahrens.

N. 2360. p. 287. in schedis Pittaci tribuitur Aeginae, falso haud dubie; praeter has schedas habeo eum ex schedis Cadalveni, quas misit Letronnius. Utrumque hoc apographum ut illud, quod edidi, scatet mendis, longumque est afferre universam varietatem lectionis. Itaque pauca tantum inde enotabo. Vs. 5. extr. Cad. ΤΑΣΤ, vs. 6. Pitt. Cad. ΟΝΑΝΔΕΧΩΝΤΑΙ, Pitt. ΟΙΠΡΟΒΟΥΛΟΙ, Pitt. Cad. ΕΣΤΙΑΣΕΙΝ. Verum est ἑστιάσειν. Etiam ΚΑΤΑΤΟΝΝΟ|ΜΟΝ diserte est ap. Pitt. Vs. 7. Cad. ΘΥΕΙΝΔΕ, mox ubi dedi βεβληκότα idem ΡΕΒΛΗ\ΟΤΑ. Vs. 8. Cad. ΑΝΔΕΤΙΜΑΙΧΑΜΙΝΟΗΘΥΗΜΗΠΡΕΣ cet. et in fine ΕΝΙΑΥΣΙΟΥ, Pitt. ΑΝΕΣΤΙΚΑΙ . . Υ . ΜΙΝΟ ΝΟΥΗΙΜΗΠΡΕΣ et mox ΕΝΙΑΥΣΙΟΝ - - - Λ - -. Vs. 9. extr. Pitt. ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ. Vss. 10. 11. Cad. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ.ΣΟΙ|ΦΕΡΟΥΣΙΝΕΙΩΚΟΡΗΣΙΩΝ, Pitt. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣΟΣΟΝΑΝΑΓΡΑΨΕΙ|ΚΑΙ ΤΟΥΣΙΠΠΕΙΣΚΟΡΗΣΙΑΝ. Ὅσοι legendum hinc pro eo quod dedi οἵ. Vs. 12. init. Pitt. ΤΡΩΤΑΛΙΑ. Vs. 14. Cad. ΛΙΟΝΟΣ . ΑΝΕΧΗΙΤΑΙΕΡΕΙΑ, et pro his Pitt. ΧΡΟΝΟΣΑΝΕΧΗΙΤΑΙΕΙΣ. Vs. 15. ΤΑ ΚΡΕΑ Cad. ibi ubi hoc dedi. Vs. 17. Cad. Pitt. ΑΡΕΣΤΟΝ, et ΑΥΗΙ ille, hic ΛΥΗΙ: ibi igitur legendum ἀρεστόν, quod miror me non vidisse pridem. Vs. 19. Cad. ΑΝΟΥ . ΝΕΙΣΑΙΑΡΗΡΑΝΔΕΜΗΑΠΕΙ ΜΑΙΑΡΤΩΙΤΗΣΕΓΑΛΡΗΣΤΟΠΕΜ, Pitt. ΑΝΟΥΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΙΑΝΔΕΜΗΑΠΕΙΝΑΙΔΕΤΩΙΤΗΣΒΛΑΒΗΣ ΤΟΠΕΜΠΤ. Hinc ubi ὧν scripsi, corrige οὗ. Vs. 20. Pitt. diserte ΤΗΙΕΟΡΤΗΙ, et sic deinceps utraeque schedae multa confirmant a nobis correcta, quae nolo singillatim afferre. Vs. 23. videtur ἐπιμέλεσθαι scribendum; ita certe Pitt. et ΕΠΙΜΕΛ . ΣΟΛΙ Cad. Vs. 28. Cad. ΔΔΕΥΤΕΡΕΙΟΝ (omisso Π), Pitt. ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΕΙΟΝ: videtur igitur ΔΠ, quod dedi, haud dubium. Vs. 32. quae correxi, a novis apographis confirmantur pleraque omnia; secundum μερίδα vero abest ab utroque plane ut ab edito. Vs. 39. Cad. ΕΞΟΠΛΑΣΙΑΙ, Pitt. ΕΞΟΠΛΑΣΚΑΙ. Vs. 40. ubi scripsi δέ, habet hoc Cad. sed Pitt. ΑΙ. Tum Pitt. ΛΕΥΚΩΜΑΕΞΗΣ, Cad. ΛΕΥΚΩΝΔΕΤΗΣ: legendum igitur ἑξῆς ubi dederam ἐτήσιον.

Post hunc titulum insere:

2360. *b.*

Poeeessae (Kunduro) in *Ceo*; ex schedis Io. Vuri, Cycladum medici, misit Rossius.

[*Textum vide pag. seq.*]

A. in dextra et infra, *B.* undique fractum est. Neutrum fragmentum potest restitui. *A.* incipit sic: Θεοί. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ. De nominativo θεὸς vide T. I. p. 10. adde n. 1691. 1694. et infra n. 2374. *c.* et *e.* vss: 1. 49. Vs. 3. nihil nisi χωρίον apertum est. Vs. 4. Ποιησ]σίων ἢ ἐσοικίσηται ἐκ - -, vs. 5. ἢ ἐκ καταδίκης cet. Vs. 6. ἐς? Ποιῆσσαν τοὺς - - ubi notabis formam nominis contractam. Vs. 7. ἢ πό-

A.

Θ Ε Ο Ι

ΕΔΟΞΕΝΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΛ
ΟΣΑΝ...ΙΙΠΤΑΙΧΩΡΙΟΝΓ
ΣΙΩΝΗΕΣΟΙΚΙΣΗΤΑΙΕΚ
ΗΕΚΚΑΤΑΔΙΚΗΣΕΣΟ
ΕΣΠΟΙΗΣΣΑΝΤΟΥΣ
ΗΠΟΛΙΣΝΟΜΙΤ
ΒΑΣΙΛΕ.ΣΛΗ
ΡΕΙΝΔΕΛΣΤ
ΚΑΒΟΛΙΕ..
ΝΟΝΜΕΝΤΕΓΛΙ
ΜΑΞΕΝΙΩΝ
ΜΑΤΑΣΑΣ
ΠΕΡΙΤ
ΑΥΤΟΣ
ΟΣΑΚΙ
ΚΑΠ

B.

ΤΡΛΚΤΟ
ΚΙΣΗΤΑΙΦΕΙ
ΟΡΟΥΣΟΥΣΑΛ
LΙ ΣΑ
ΣΣΙΩΝΤΗΙΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΥΜΟΝΠΡΕΣΒΕΥΣΑΜΕΝΩΙΤΩΝ
ΛΡΩΤΑΣΧΩΝΛΕΝΤΗΙΥΜΕΤΕΡΑΙΤΙ
...ΙΕΚΑΡΠΟΥΣΣΥΝΤΕΛΕΙΝΠΡΟΣ
ΑΡΠΟΥΣΔΙΔΟΝΑΙΟΣΑΔΕΕΠΙΤΑΣ

λις νομί[ζεται vel νομί[ζει vel simile. Vs. 8. βασιλε[ῖ]ς vel βασιλέ[α]ς est, de Aegypti regibus opinor, quibus aliquamdiu parebant Cyclades. Mitto reliqua. *B.* vs. 2. videtur iterum fuisse ἐσοι]κίσηται, vs. 3. ὅρους vel φ]όρους οὓς cet. Vs. 5. Ποιη]σσίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Vs. 6. dicitur de legato vel de populo, qui legationem miserit: πρεσβευσαμένῳ; vs. 7. est ἐν τῇ ὑμετέρᾳ; vs. 8. καρποὺς συντελεῖν πρὸς - - -; vs. 9. κ]αρποὺς διδόναι, ὅσα δὲ ἐπὶ τάς? - - Haec pars *B.* haud dubie epistolam ad Poeessios datam continebat.

N. 2363. *b.* p. 290. iterum edidit Rossius l. c. (supra p. 1070.) p. 99. Hic *A.* vs. 1. offert tantum - - - ΡΟΣ, vs. 10. habet ΜΕΝΟ cet., et in fine columnae addit - - - ΘΑΝΕΣ. Col. *B.* vss. 1-3. sic dedit: Η..ΑΣ ΦΙΛΩ‖Π.:ΡΑΛΟΣ‖Α...Σ:ΗΓΕ; vs. 7. ΜΙΚ.ΛΙΩΝ, vs. 11. ΔΙΕΙΤΡΕΦ (Διειτρέφης, vere), vs. 12. ΗΓΕΣΙΚΛ (Ἡγεσικλῆς), vs. 15. ΓΑΓ.Α: desinit vero in vs. 16. ubi habet tantum ΚΡΙΤΟ.Ο. Nuperrime tractavit Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 151 sqq. qui coniicit *A.* 11. Πυθαίνετος, *B.* 2. Ἡ[γί]ας Φίλω[νος, 7. Μικ[υλίων, et alia.

N. 2364. p. 291. vs. 2. falsa est lectio Ἀρισταίῳ; in lapide esse ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΚΑΤΗΝ testantur Prokeschius in litteris ad me datis, Rossius l. c. p. 100. atque in comment. de Sicino p. 12. et Odofr. Müllerus, qui et ipse in Ceo vidit lapidem.

N. 2367. p. 291. in lapide esse ΠΑΙΔΕΣ docet Prokeschius in litteris ad me datis.

Post hunc titulum adde:

2367. *b.*

Iulide (Zeae) in arce, in basi; ed. Rossius l. c. p. 98.

.....ΣΕΠΙΦΡΟΝΟΣΚΑΙΟΙΠΑΙΔΕΣΑΡΤΕΜΙ.Ι

.....ς Ἐπίφρονος καὶ οἱ παῖδες Ἀρτέμι[δ]ι.

2367. *c.*

Iulide (Zeae) in ecclesia τοῦ Σταυροῦ; ed. idem ibidem.

ΘΕΟΤΕΛΗΣ ΙΣΑΡΧΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΕΡΜΕΙ

Θεοτέλης Ἰσάρχου γυμνασιαρχήσας Ἑρμῇ.

2367. *d.*

Ibidem in aedibus Iac. Pancali; ed. idem ibid.

Α...Α....ΤΡΙ....ΗΣΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΕΡΜΗΙ

Conf. n. 2367. *c.*

2367. *e.*

Ibidem in parietinis ecclesiae ἁγίας Παρασκευῆς; ed. idem ibid.

ΟΔΗΜΟΣΟΙΟΥΛΙΗΤΩΝ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ δῆμος ὁ Ἰουλιητῶν τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, sc. στεφανοῖ vel ἀνέθηκεν.

N. 2370. p. 292. Letronnius (de stat. voc. Memnonis p. 166.) retinet lectionem Bröndstedii ΛΕΙΒΙΑΝ, eaque retenta aliter restituit titulum, observata insuper symmetria versuum, quam ego neglexi. Nostra qui tueri velit, certe vs. 2. symmetriae causa debebit praemittere βασίλισσαν, quod alibi tribuitur Sabinae.

N. 2372. p. 293. Welckerus Mus. Rhen. a. 1833. p. 285. duabus lineis prioribus in unum versum compositis scribit:

εἴ μ' ἐθέλεις ἀνά[γνῳ] χερὶ ὀστέα τἀμὰ ταράξ[αι,

sed suspicatur legendum εἰ δ' ἐθέλεις, et perisse alia ante haec. Ἀνάγνῳ quidem paenultima correpta durissimum est, neque integram sententiam praebet lectio ab amico nostro proposita. Post barbarum hunc titulum sepulcralem insere vetustiora epitaphia recens allata haec:

2372. *b.*

Iulide (Zeae) sub anaglypho male facto, in domo Dionysii Melissini, medici; ed. Rossius Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit. 1838. n. 13. n. 99. Misit etiam Ge. Finlay.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΥΛΙΧΙΔΗΣ

Διονύσιος Διονυσίου Ὑλιχίδης.

Hyllichi nepos fuit Simonides Leoprepis f. (Schol. Pind. Isthm. II, 9. coll. Schneidewin. Fragmm. Simonid. p. IV. et Corp. Inscr. Gr. T. II. p. 318.). Ceum igitur nomen est vetustum satis Hyllichus s. Hylichus. Ab Hylicho prisco aliqua denominata sit necesse est gens Cea Ὑλιχιδῶν: sed quum raro in civitatibus a gente cuiquam addatur cognomentum, videtur hoc loco Ὑλιχίδης potius a pago ductum nomen esse, ita ut gentis nomen in nomen pagi versum sit, ut Athenis Δαιδαλίδαι, Φιλαΐδαι, Θυμαιτάδαι et alia nomina haud pauca.

2372. *c.*

Iulide in domo Pancali; ed. Rossius l. c. p. 99.

.ΑΛΕΙΝΗΔΙΟΝΥΣΙΟ.
ΕΚΚΟΛΩΝΕΩΝ

. αλείνη Διονυσίο[υ] ἐκ Κολωνέων.

Titulus eius est aetatis, qua Ceum tenebant Athenienses; vide ad n. 2371.

2372. *d.*

Lapis fractus anaglypho ornatus, *Ceo* Syrum translatus, ubi extat in museo urbis Hermupolis; ex catalogo huius musei transcripsit Rossius et nobis misit.

ΥΜΕΝΑΙΟΣΣΟΦΟ ҤΡΑΚΛΕΙ.......
ΚΛΕΟΥΣ....Ƨ... ΟΥΠΥΝ

Ὑμέναιος Σοφοκλέους Ἡρακλεῖ - - - -
- - - - ου - - -

In Hymenaei nomine periit cognomentum a pago ductum; idem statuendum de altero titulo, nisi is ad feminam referendus est et ΠΥΝ fuit ΓΥΝ[Η.

N. 2373. p. 293. est nunc in museo Aeginae; pro *Cythno* tribuitur Rheneae apud Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. p. 158. falso haud dubie. Sed recte ille videtur Ξ dedisse (pro Ζ). Post hunc titulum insere:

2373. *b.*

In *Cythno* in basi; ed. Rossius Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit. 1838. n. 40. p. 321. et in Itinerar. insularum maris Aeg. T. I. p. 117.

ΓΥΘΙΛΛΑΓΛΑΥΚΩΝ..Γ.ΝΘΥΓ.
ΤΕΡΑΚΑΙΓΛΑΥΚΩΝΚ..ΙΣΑΡΧΟΣ
ΟΙΙΣΑΡΧΟΥΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΣΕ
ΛΙΝΩΙΣΑΡΧΟΥ

Πύθιλλα Γλαύκων[ος τὴ]ν θυγ[α]τέρα καὶ Γλαύκων κ[αὶ] Ἴσαρχος οἱ Ἰσάρχου τὴν ἀδελφὴν Σελινὼ Ἰσάρχου - - -

Vs. 4. extr. teste Rossio aliquid erasum est, haud dubie numinis nomen, e. c. Ἀρτέμιδι.

2373. *c.*

In *Cythno*, characteribus Romana aetate usitatis; ex schedis I. Vuri, med. Prof. edidit Rossius Intell. Bl. l. c.

ΕΥΚΡΑΤΙΝΕ	*Εὐκράτινε*
ΠΥΘΙΓΕΝΟΥ	*Πυθιγένου,*
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	*χρηστὲ χαῖρε.*

2373. *d.*

Lapis *Cythno* translatus Aeginam in museum; ed. in opere exped. Moreot. T. III. p. 10. et apud Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. p. 52. n. 170.

ΙΑΡΑΚΛΗ
ΝΚΑΤΕΣΚΕ
ΥΣΑΣΠΡΟΣ

Vs. 1. videtur a π]αρα incipere; vs. 2. fuit κατεσκε[ύασε; vs. 3. Le Bas coniicit ἱδρ]ύσας.

2373. *e.*

Lapis *Cythno* Aeginam in museum translatus; ed. ll. cc.

ΤΟΝΑΡΙϹΤΟΝ ЄΙΚΟΝ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΑΙΡЄΑ
ΗΘΥΓΑΤΗΡ
ΚΑΙ ΟΙ ϹΥΝΓЄΝЄΙϹ

Τὸν (?) *Ἀριστόνεικον τὸν ἀρχιαιρέα ἡ θυγάτηρ καὶ οἱ συνγενεῖς.*

Barbarae scripturae ἀρχιαιρέα non confido; fortasse est ἀρχιειρέα.

N. 2374. p. 311. ad epoch. 3. quae de Aeschyli Eumenidum loco dixi, ea ne secus ac volui intelligas, vide Odofr. Mülleri Aeschyl. Eum. p. 78. et eiusdem libri Appendicem separatim editam p. 42 sq. Mox p. 316. epoch. 30. lin. 8. ad „alia refecta ac probata" supple *exempla*. Tum p. 318. *a.* in nota ad epoch. 46. qui ex Eusebianis memoratur *Hippicus*, is est *Ibycus*. Notavit Heinrichius in Nott. ad Ios. Scaligeri Animadvv. in Chron. Euseb. (libello Kiloniae edito) p. 11.

Post n. 2374. p. 344. insere:

2374. *b.*

In *Paro*, litteris elegantibus sed lectu difficilibus, in marmore excavato, ut alvei loco aquae recipiendae inserviret. Accurate transcripsit Rossius, qui nobis misit a. 1835. m. Novembr. Hic notat inde a vs. 7. in sinistra versus una esse littera reductiores.

[*Textum vide pag. seq.*]

Vs. 10. Δ manifesto quidem falsum est, sed tamen in lapide scriptum.

- - - - - - ένους τοῖς Χίοις .... ένοις τοῦ τ' ἀ[ργυρί]ου? [οὗ] ἐδάνειςαν τῇ πόλει, γίνεται τόκος [καὶ]? ἀπὸ τόκου τόκος ἐς τὸγ χρόνον, ἐν ᾧ ἡ ὁμολογία ἐγένετο περὶ τῆς ἀποδόσεως [τ]ῶγ χρημάτων, ἐτῶν ἕνδεκα καὶ τριά[κ]οντα ἡμερῶν εἰς Ἀνδροσθένην ἄρχοντα καὶ μῆνα Ἀνθεστηριῶνα· Τ[Τ]..[ΔΔΔ], *σὺν τῷ ἀρχαίῳ·* .ΤΤΧΧΧ𐅅ΔΔ. *[τ]ούτου ἐκομίσαντο* ΤΤΧΗ - - - ΧΧΧ𐅅[Δ]ΔΔ.

. . . . . ΕΝΟΥΣΤΟΙΣΧΙΟΙΣ. . . . ΕΝΟΙΣΤΟΥΤΑ
. ΟΥΘ . ΕΔΑΝΕΙΣΑΝΤΗΙΠΟΛΕΙΓΙΝΕΤΑΙΤΟΚΟΣ
ΣΑΠΟΤΟΚΟΥΤΟΚΟΣΕΣΤΟΓΧΡΟΝΟΝΕΝΩΙΗ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΕΓΕΝΕΤΟΠΕΡΙΤΗΣΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
. ΩΓΧΡΗΜΑΤΩΝΕΤΩΝΕΝΔΕΚΑΚΑΙΤΡΙΑ
. ΟΝΤΑΗΜΕΡΩΝΕΙΣΑΝΔΡΟΣΘΕΝΗΝΑΡΧ
ΟΝΤΑΚΑΙΜΗΝΑΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑΤΙΣ
. ΔΔΔ⁝ΣΥΝΤΩΙΑΡΧΑΙΩΙ⁝ . ΤΤΧΧΧ𐅄ΔΔ
. ΟΥΤΟΥΕΚΟΜΙΣΑΝΤΟ⁝ΤΤΧ . ΗΙ
ΧΧΧ𐅄ΔΔΔ

Titulus optimae aetatis est, Demostheneae vel Alexandri Magni: quo magis doleo, quod non licet singula plane intelligere. Ex summis, quae inscriptae sunt, prima est usurarum, altera capitis una cum usuris; tertia videtur ea pecunia esse, quae numerata creditoribus erat; ab hac separandi sunt ii numeri, qui vs. 10. scripti sunt, quod hi cum prioribus in unum componi nequeunt. Hi vide ne pertineant ad summam, quae etiam tum debebatur.

2374. *c.*

In insula *Paro*, in domo oppidi Parikiae (quam vulgo Parechiam vocant), tabula marmorea; a. 1835. cum Kellermanno communicavit Rossius. Habeo a Franzio.

ΘΕΟΙ
ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΙ. . . .
ΔΗΜΩΙΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ = . . .
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΡΗΤΟΝΑΣΤΕ
ΟΜΟΧΙΟΝΟΤΙΠΡΟΘΥΜΟΣΕΣΤΙ
ΝΠΕΡΙΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΜΠΑΡΙ . .
ΠΟΙΕΝΟΤΙΔΥΝΑΤΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΚΑΙΝΥΓΚΑΙΕΝΤΩΙΠΡΟΣΘΕΓΧ
ΡΟΝΩΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΑΥΤΟΝΤ
ΟΣΠΡΥΤΑΝΕΣΤΟΣΜΕΤΑΑΡΧΗ
ΓΕΝΟΥΣΕΣΤΟΠΥΘΙΟΝΠΡΟΞΕΝ
ΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΣΕΝΑΙΔΕΑΡΗΤΩΙΚΑΙΠΡ
ΟΕΔΡΙΑΝΚΑΙΔΙΚΑΣΠΡΟΔΙΚΟΣ
ΕΑΝΤΙΑΔΙΚΗΤΑΙΚΑΙΠΡΟΣΟΔ
ΟΝΕΑΝΤΟΔΕΗΤΑΙΠΡΟΣΤΗΜΒ
ΟΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΩΤΩΙ
ΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ

Θεοί. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ κ[αὶ τῷ] δήμῳ, Ἀρχέστρατος [εἶπεν]· ἐπαινέσαι Ἄρητον Ἀστε[ιν]όμȣ? Χῖον, ὅτι πρόθυμός ἐστιν περὶ τὴμ πόλιν τημ Παρί[ων] ποιεῖν ὅ,τι δύναται ἀγαθὸν καὶ νῦγ καὶ ἐν τῷ πρόσθεγ χρόνῳ· ἀναγράψαι δὲ αὐτὸν τȣ̀ς πρυτάνεις τȣ̀ς μετὰ Ἀρχηγένους ἐς τὸ Πύθιον πρόξενον τῆς πόλεως αὐτὸγ καὶ ἐκγόνȣς. εἶναι δὲ Ἀρήτῳ καὶ προεδρίαν καὶ δίκας προδίκȣς ἐάν τι ἀδικῆται, καὶ πρόσοδον ἐάν τȣ δέηται πρὸς τὴμ βȣλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά.

Titulus est optimae aetatis. De praemisso *Θεοὶ* cf. ad n. 2360. *b.* in his Addendis.

2374. *d.*

***Ibidem*, fortasse in eadem tabula; habeo ab iisdem auctoribus.**

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΑΣΜΕΝΟΦΑΝΤΟΣΕΙΠΕΝΕΠΑΙ
. ΕΣΑΙΑΜΦΙΛΥΚΟΓΚΑΙΑΓΕΛΛΗ
ΠΕΔΙΕΩΣΚΑΙΑΡΙΣΤΟΧΟΜΜΕΓΑ
ΛΟΚΛΕΟΣΧΙΟΣΟΤΙΠΡΟΘΥΜΟΙ
ΕΙΣΙΠΕΡΙΤΗΜΠΟΛΙΝΤΗΜΠΑΡΙΩΝ
ΠΟΙΕΙΝΟΤΙΑΝΔΥΝΩΝΤΑΙΑΓΑ
ΘΟΓΚΑΙΝΥΓΚΑΙΕΝΤΩΙΠΡΟΣΘΕΝ
ΧΡΟΝΩΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΑΥΤΟΣ
. ΑΘΑΠΕΡΠΡΟΤΕΡΟΝΗΣΑΜΠΡΟ
ΞΕΝΟΣΑΥΤΟΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΣ
ΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΑΤΕΛΕΑΓΚΑΙ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΓΚΑΙΔΙΚΑΣΠΡΟΔΙ
ΚΟΣΚΑΙΑΝΤΙΝΟΣΑΛΛΟΔΕΙΩΝ
ΤΑΙΠΡΟΣΟΔΟΜΠΡΟΣΤΗΜΒΟΛΗΝ
ΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΩΤΟΙΣ
ΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ

Vs. 2. init. schedae \\ ΕΝΟ; sed Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 41. habet quod dedi.

Ἔδοξεν τῇ βȣλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀσμενόφαντος εἶπεν· ἐπαινέσαι Ἀμφίλυκογ καὶ Ἀγέλ[αν] Πεδιέως καὶ Ἀρίστοχομ Μεγαλοκλέȣς Χίȣς, ὅτι πρόθυμοί εἰσι περὶ τὴμ πόλιν τὴμ Παρίων ποιεῖν ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθὸγ καὶ νῦγ καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ· ἀναγράψαι δὲ αὐτȣ̀ς [κ]αθάπερ πρότερον ἦσαμ προξένȣς αὐτȣ̀ς καὶ ἐκγόνȣς. εἶναι δὲ αὐτοῖς ἀτέλειαγ καὶ προεδρίαγ καὶ δίκας προδίκȣς καὶ ἄν τινος ἄλλȣ δείωνται πρόσοδομ πρὸς τὴμ βȣλὴν [κ]αὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά.

Vs. 3. ubi dicas Ἀπελλῆν legendum, dedi Ἀγέλαν, mutato ΛΗ in ΑΝ. Ἀγέλης Χῖος extat ap. Pausan. VI, 15, 2. Simile nomen herois Chii habes Ἄγελον ap. Pausan. VII, 4, 8. ubi olim male Ἄγγελον legebatur; coniectura Ἄμπελον non opus est. Mox in nostro titulo coniicias Ἀριστό[λο]χον. De scriptura δείωνται vs. 14. vide Franzii Elem. epigr. Gr. p. 150.

2374. *e*.

Pari in arce, marmor olim muro insertum; cum commentario ed. Thierschius Comm. Acad. Bavar. class. philos. et philol. a. 1835. p. 599-632. et in tabula, quae addita est, lithographica. In sinistra paucae litterae desunt, quod lapis ibi accisus est; praeterea foramina insunt vss. 45-49. et 65. ante vocem ultimam, unde exiguae ibi lacunae, fractusque lapis est vs. 29. quare ibi aliquot litterae tantum dimidiae extant, quas tamen repraesentavi integras. Vs. 60. ΕΠΑΓΓΑΕΑ cet. est in tabula Thierschii, sed fortasse non in marmore.

ΤΥΧΗΑΓΑΘΗ
ΞΕΝΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΔΗΜΩΜΥΡΜΙΔΩΝΕΥ
ΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΟΥΝΚΙΛΛΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΡΑΓΑΘΟΣΩΝΚΑΙΣΥΜΦΕΡΩΝΤΕΙΠΟΛΕΙΠΡΟ
ΟΝΤΕΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΗΡΞΕΝΤΗΝΑΡΧΗΝ
ΩΣΤΕΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΑΚΟΛΟΥΘΩΣΤΟΙΣ
ΙΟΙΣΕΦΟΙΣΟΔΗΜΟΣΕΤΙΜΗΣΕΝΑΥΤΟΝ
ΣΑΡΜΟΞΟΥΣΑΙΣΤΙΜΑΙΣΚΑΤΑΣΤΑ
ΣΤΕΚΑΙΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣΓΟΡΓΟΥΤΗΝΑΥΤΗΝ
ΗΝΥΠΕΡΕΘΕΤΟΤΕΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΙΤΗΝΠΑΣΑΝ
ΟΥΔΗΝΕΙΣΕΝΕΓΚΑΜΕΝΟΣΟΠΩΣΟΔΗΜΟΣ
ΞΥΕΤΗΡΙΑΙΚΑΙΔΑΨΙΛΕΙΑΙΥΠΑΡΧΕΙ
ΩΜΕΝΟΣΑΡΤΟΙΣΚΑΙΑΛΦΙΤΟΙΣΩΣΑΞΙ
ΑΤΟΙΣΚΑΙΒΕΛΤΙΣΤΟΙΣΠΕΡΙΤΕΤΩΝΜΙΣ
ΕΡΓΑΞΟΜΕΝΩΝΚΑΙΤΩΝΜΙΣΘΟΥΜΕΝΩΝ
ΤΟΥΣΟΠΩΣΜΗΔΕΤΕΡΟΙΑΔΙΚΩΝΤΑΙ
ΟΝΤΙΞΕΝΕΠΑΝΑΓΚΑΞΩΝΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟ
ΤΟΥΣΜΕΝΜΗΑΘΕΤΕΙΝΑΛΛΑΕΠΙΤΟΕΡ
ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙΤΟΥΣΔΕΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣ
ΑΞΟΜΕΝΟΙΣΤΟΝΜΙΣΘΟΝΑΝΕΥΔΙΚΗΣΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΤΩΝΚΑΤΑΤΗΝΑΡΧΗΝΤΗΝΚΑΘΗΚΟΥ
ΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΕΠΟΙΗΣΑΤΟΚΑΚΟΠΑΘΕΙΑΝΟΥΔΕ
ΝΠΕΡΙΚΑΜΨΑΣΑΚΟΛΟΥΘΑΔΕΠΡΑΤΤΩΝΤΟ
ΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΗΤΟΥΒΙΟΥΑΝΑΣΤΡΟΦΕΙΚΑΙΤΑΙ
\ΑΙΣΑΙΣΗΡΞΕΝΠΡΟΤΗΣΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ
ΣΟΥΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΦΑΙΝΗΤΑΙΤΑΣΚΑΤΑ
ΣΤΙΜΑΣΑΠΟΝΕΜΩΝΤΟΙΣΥΠΕΡΤΙΘΕΜΕΝΟΙΣ
ΑΥΤΟΝΤΗΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙΑΓΑΘΕΙ
ΟΧΘΑΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΚΙΛΛΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙ
ΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΕΙΚΟΝΙΜΑΡΜΑΡΙΝΕΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙ
ΤΙΜΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΑΝΕΙΠΕΙΝΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΔΙΟΝΥΣΙΩΝΤΩΝ
ΑΛΩΝΤΡΑΓΩΙΔΩΝΤΩΙΑΓΩΝΙΔΗΛΟΥΝΤΑΣ
ΣΑΙΤΙΑΣΔΙΑΣΕΣΤΕΦΑΝΩΚΕΝΑΥΤΟΝ
ΙΜΟΣΤΗΣΤΕΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣΤΟΥΣΤΕΦ/
ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΕΦΩΝΑΝ
ΩΤΟΝΔΙΟΝΥΣΙΑΤΑΜΕΓΑΛΑΑΓΩΜΕΝ
ΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙΔΕΞΙΟΧΟΣΕΠΙΜΕΝΤΑΙΣΤ
ΣΤΑΙΣΨΗΦΙΞΟΜΕΝΑΙΣΤΩΙΠΑΤΡΙΑΥΤΟΥΕΦΗ
ΑΡΙΣΤΕΙΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΟΔΕΑΡΓΥΡΙΟΝΤΟΕΙΣ
ΕΙΚΟΝΑΚΑΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣΔ
\ΑΥΤΟΣΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΗΕΙΚΩΝΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΕΙΣΑΣΤΑΘΕΙΤΗΝΤΑΧΙΣΤΗΝΕΝΤΩΙΑΓΟΡΑΝΟ
ΟΥΑΝΦΑΙΝΗΤΑΙΑΥΤΟΙΣΜΙ ... ΒΛΑΠΤΟΥ
ΤΩΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙΤΟC ... ΜΑΑΝΑΓΡΑ
ΝΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΣΤΑC ... ΑΤΗΝΕΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΔΕΞΙΟΧΟΝΚΑ ... ΓΓΕΑΛΕΤΑ
ΔΙΩΣΚΟΡΟ - -
ΔΟΞΕΝΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΥΜΕΝΗΣΕΥΜΕ
ΥΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΙΛΛΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΝΤΕ
ΣΕΜΠΡΟΣΘΕΝΧΡΟΝΟΙΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΩΝΔΙ\ΤΕ
ΠΕΡΙΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙΠΑΝΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΣΣΩΝ
ΚΟΙΝΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥ
ΙΛΛΩΙΝΥΝΤΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΑΙΡΕΘΕΙΣΚΑΙ
ΧΟΝΤΟΣΑΥΤΩΙΤΟΥΙΕΡΑΞΕΙΝΤΟΙΣΔΙΟΣΚΟ
ΕΝΤΗΙΘΥΣΙΑΙΤΕΙΓΙΝΟΜΕΝΕΙΤΟΙΣΘΕΟΞΕΝΙΟΙΣ
ΣΣΥΝΕΠΑΥΞΕΙΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣΤΗΝΠΑΝΗ
ΙΝΙΑΑΠΑΝΤΑΣΜΕΤΕΧΕΙΝΤΩΝΙΕΡΩΝΕΠΕΛΘΩΙ
ΔΗΜΟΝΕΠΑΓΓΑΕΛΛΕΤΑΙΔΗΜΟΘΟΙΝΗΣΕΙΝ
ΟΙΣΘΕΟΞΕΝΙΟΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙ
ΣΑΙΚΙΛΛΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΠΙΤΕΤΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΙΚΑΙΤΕΙΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝΟΙΑΙΤΗΝ
\ΗΜΟΘΟΙΝΙΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙΑΥΤΟΝΕΝΤΩΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΩΙ

Forma litterae Ψ est ϒ.

Τύχη ἀγαθή. [Ἔδο]ξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Μυρμιδὼν Εἰ . . . ου εἶπεν· Ἐπεὶ οὖν Κίλλος Δημητρίου [ἀνὴ]ρ ἀγαθὸς ὢν καὶ συμφέρων τῇ πόλει πρό[τερ]όν τε ἀγορανομήσας ἦρξεν τὴν ἀρχὴν [καλ]ῶς τε καὶ δικαίως καὶ ἀκολούθως τοῖς [νόμ]οις, ἐφ᾽ οἷς ὁ δῆμος ἐτίμησεν αὐτὸν [ταῖ]ς ἁρμοζούσαις τιμαῖς· καταστα[θεὶ]ς τε καὶ ἐπ᾽ ἄρχοντος Γόργου τὴν αὐτὴν [ἀρχ]ὴν ὑπερέθετο τῇ φιλοπονίᾳ, τὴν πᾶσαν [σπ]ουδὴν εἰςενεγκάμενος, ὅπως ὁ δῆμος [ἐν] εὐετηρίᾳ καὶ δαψιλείᾳ ὑπάρχῃ [χρ]ώμενος ἄρτοις καὶ ἀλφίτοις ὡς ἀξι[ωτ]άτοις καὶ βελτίστοις, περί τε τῶν μισ[θοῦ] ἐργαζομένων καὶ τῶν μισθουμένων [αὐ]τοὺς ὅπως μηδέτεροι ἀδικῶνται [ἐφρ]όντιζεν, ἐπαναγκάζων κατὰ τοὺς νό[μους] τοὺς μὲν μὴ ἀθετεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ τὸ ἔρ[γον] πορεύεσθαι, τοὺς δὲ ἀποδιδόναι τοῖς [ἐργ]αζομένοις τὸν μισθὸν ἄνευ δίκης, τῶν [τε] ἄλλων τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν τὴν καθήκου[σα]ν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο, κακοπάθειαν οὐδε[μίαν] περικάμψας, ἀκόλουθα δὲ πράττων το[ῖς τε] νόμοις καὶ τῇ τοῦ βίου ἀναστροφῇ καὶ ταῖ[ς ἀρχ]αῖς αἷς ἦρξεν πρὸ τῆς ἀγορανομίας· [ὅπω]ς οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνηται τὰς κατα[ξίου]ς τιμὰς ἀπονέμων τοῖς ὑπερτιθεμένοις [πρὸς] αὐτὸν τῇ φιλοτιμίᾳ, ἀγαθῇ [τύχῃ, δεδ]όχθαι ἐπαινέσαι Κίλλον Δημητρίου καὶ [στε]φανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ [καὶ] εἰκόνι μαρμαρίνῃ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φι[λο]τιμίας, ἧς ἔχων διατελεῖ περὶ τὸν δῆμον, [καὶ] ἀνειπεῖν τὸν στέφανον Διονυσίων τῶν [μεγ]άλων τραγῳδῶν τῷ ἀγῶνι, δηλοῦντας [τὰ]ς αἰτίας, δι᾽ ἃς ἐστεφάνωκεν αὐτὸν [ὁ δῆ]μος, τῆς τε ἀναγορεύσεως τοῦ στεφ[άνου] ἐπιμεληθῆναι τοὺς ἄρχοντας ἐφ᾽ ὧν ἂν [πρ]ῶτον Διονύσια τὰ μεγάλα ἄγωμεν. ἐπελθὼν δὲ καὶ Δεξίοχος ἐπὶ μὲν ταῖς τ[ιμαῖ]ς ταῖς ψηφιζομέναις τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἔφη [εὐχ]αριστεῖν τῷ δήμῳ, τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς [τὴν] εἰκόνα καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰκόνος δ[ώσειν] αὐτός· ὅπως οὖν καὶ ἡ εἰκὼν κατασκευ[ασθ]εῖσα σταθῇ τὴν ταχίστην ἐν τῷ ἀγορανο[μίῳ] οὗ ἂν φαίνηται αὐτοῖς μ[ηδὲν β]λάπτου[σα] τῶν ἀναθημάτων, καὶ τὸ [ὄνομ]α ἀναγρα[φὲ]ν εἰς στήλην λιθίνην στα[θῇ παρ]ὰ τὴν εἰκό[να], ἐπιμεληθῆναι Δεξίοχον, κ[αθως ἐπα]γγέ[λ]λετα[ι].

Διόςκορο[ι. Ἔ]δοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Εὐμένης Εὐμέ[νο]υς εἶπεν· Ἐπειδὴ Κίλλος Δημητρίου ἔν τε [τοῖ]ς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δι[α]τε[λεῖ] περὶ τὸν δῆμον καὶ πᾶν τὸ συμφέρον πράσσων [καὶ] κοινῇ τῇ πόλει καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνου[σιν Κ]ίλλῳ, νῦν τε πολέμαρχος αἱρεθεὶς καὶ [τυ]χόντος αὐτῷ τοῦ ἱεράζειν τοῖς Διοςκό[ροις] ἐν τῇ θυσίᾳ τῇ γινομένῃ τοῖς Θεοξενίοις, [βουλόμενο]ς συνεπαύξειν τοῖς θεοῖς τὴν πανή[γυρ]ιν [κ]α[ὶ ἅ]παντας μετέχειν τῶν ἱερῶν, ἐπελθὼ[ν τὸν] δῆμον ἐπαγγέλλεται δημοθοινήσειν [ἐν τ]οῖς Θεοξενίοις· δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαι[νέ]σαι Κίλλον Δημητρίου ἐπί τε τῇ πρὸς τοὺς θε[οὺς] εὐσεβείᾳ καὶ τῇ πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίᾳ, τὴν [δὲ δ]ημοθοινίαν συντελέσαι αὐτὸν ἐ[ν] τῷ γυμνασίῳ.

Prolixa haec decreta prioribus longe recentiora sunt, neque antiquiora opinor medio fere primo ante Christum saeculo; conf. infra ad n. 2561. *b.* ubi eundem atque hic *Cillum Demetrii* f. agnosco. Τύχη ἀγαθὴ et vs. 49. Διόςκοροι nominativi sunt; quo deducit, quod vs. 1. Iota abest, raro id in dativo deficiens in hoc titulo (vss. 2. 24.), et quod vs. 28. in dictione ἀγαθῇ τύχῃ scribitur ΑΓΑΘΕΙ. De nominativo supra scripto vide ad n. 2360. *b.* in his Addendis. Vs. 3. ἐπεὶ οὖν initio decreti offendit; nec dici potest hoc οὖν referri ad alia, quae in rogatione antea prolata sint, quum causae, ob quas laudetur Cillus, deinceps prolixe exponantur, atque ob has, non ob alias antehac dictas ille honoretur. Vs. 7. ἐφ᾽ οἷς est *propter quae.* Vs. 9. τὴν αὐτὴν ἀρχὴν pertinet ad κατασταθείς: sed lapicida videtur omisisse particulam ἐπὶ ante τήν. Tum ὑπερέθετο quid sit explicui T. II. p. 662. *a.* extr. *b.* init. Vs. 18. μὴ ἀθετεῖν est *non irritum facere pactum.* Vs. 28. [πρὸς] αὐτὸν supplevi iam T. II. p. 266. *b.* nec dubito quin vere. Ex vss. 37. 38. arbitror patere, magna Dionysia, quae Athenis quotannis celebrabantur, apud Parios per intervalla annorum acta esse. Vs. 39. recte Thierschius supplevit ἐπελθών, quod habes vs. 59. Vss. 44. 45. ἀγορανομίῳ certum est; vide, ne plura, Steph. Thes. ling. Gr. ed. Par. Vs. 55. insolentius est Κίλλῳ; solet enim αὐτῷ in tali loco dici. Cillo polemarcho quod *obtigit* (ἔτυχε) munus sacra in Theoxeniis faciendi, inde merito Thierschius colligit polemarchum Cillum unum fuisse ex *plurium* virorum collegio. Theoxenia, de quibus uberrime dixit Thierschius, sunt potissimum partim Apollinea, ut Delphis et Pellanae (vide nos Explicatt. ad Pindar. Olymp. IX. p. 194.), partim Dioscuris dicata, ut Agrigenti (vide nos Explicatt. ad Pindar. Olymp. III. init.): ex hoc genere sunt etiam haec Paria. Theoxeniastas habemus etiam in Teno n. 2338. Vs. 58. init. Thierschius dedit ὅπω]ς συνεπαύξειν, quod non arbitror ferri posse. Coniicias ὥστ]ε, Σ mutato in Ε: at Σ videtur certum esse. Itaque arbitror versu 57. fuisse litteras artius exaratas, ac vs. 57. extr. et vs. 58. init. supplendum esse [βουλόμενο]ς, quod unice exspectamus; ac nescio an etiam vss. 59. 60. plures litterae supplendae sint, quum exspectes ἐπελθὼ[ν ἐπὶ τὸν] δῆμον. Vs. 65. ante vocem γυμνασίῳ Thierschius censet nomen dei a Christiano homine de industria excisum esse, ideoque supplet ἐν τῷ [Ἑρμοῦ] γυμνασίῳ. Quantum ex iis colligo, quae editor p. 598. dixit, eo loco pertusus lapis est, quod potuit technicam ob causam factum esse.

N. 2378. p. 344. Imperfectiora apographa ediderunt Thierschius Comm. Acad. Bav. class. philos. et philol. a. 1835. in tabula annexa n. 4. (cf. p. 633.) et Le Bas Inscr. Moreot. p. 204. n. 276. Nomen proprium Γώρυτος nota ex appellativo γωρυτὸς traductum esse.

Post hunc titulum insere:

2378. *b.*

In *Paro* ad domum Graeci Cazanis; ed. Thierschius l. c. in tabula inscriptionum n. 3. conf. p. 632.

ΜΙΞΜΝΙΑΝΔΙΕΟΛΝΠΦΙΙCΙΝ
ΤΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟ΄ΟΧΗΝ
ΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΚΑΙΦΙΛΛΞ ΩΣΠΡΟΣΤΕΤΟΥΣΓΛΙΤΑΣ

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος - - - - τὸν δεῖνα, ἄρξαντα τὴν] τοῦ πολεμάρχο[υ ἀρ]χὴν καλῶς καὶ δικαίως κατὰ τοὺς νόμους, καὶ φιλ[οτίμ]ως πρός τε τοὺς [πο]λίτας [καὶ πρὸς cet.

N. 2380. p. 345. Paro asportatus est ab interprete classis Turcicae Mano. Ex antiquiori huius tituli apographo et ex n. 2375. eoque corrupto consarcinatum est exemplum a Thierschio editum Comm. Acad. Bav. class. philos. et philol. a. 1835. n. 1. (in tabula), coll. p. 632. supra scripto praeterea nomine ΑΡΙΣΤΩΝΣΑΡΠΗΔΩΝΟΣ, quod potest ex alio lapide petitum esse. Istud exemplum editor habuit ab I. Maurogene.

Post n. 2384. p. 347. insere:

2384. *b.*

In *Paro* ad domum; ed. Thierschius l. c. n. 17. in tabula, conf. p. 638 sq. *A* est in corona; iuxta sunt duo disticha elegiaca, ex quibus propter characterum tenuitatem et situm marmoris altum non potuerunt nisi fines vss. 2-4. legi.

A.

ΟΙΙΣΡΑΦΟΡΟΙ
ΜΟΥΣΑΝΤΗΝ
ΙΕΡΑΝΕΠΙΤΗ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΙ

B.

\- - - -
ΛΣΞΑΙΙΕΝΗΝ
ΟΣΥΜΝΟΝ
{ΣΥΝΗΙΑΓΝΟΜΕΝΟΙΣΛΤΡΟΠΟΝ

A. *Οἱ ἱ[ε]ραφόροι Μοῦσαν τὴν ἱερὰν ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείᾳ.*

Ἱερὰν intellige ministram sacrorum certam quandam et quodammodo *ἱερόδουλον*; cf. ad n. 2339. *b.* in his Addendis et n. 2953. *b.* vs. 35. p. 598. et n. 3394. *Ἱεραφόροι* mihi certum est; Thierschius *ἱεραπόλοι*. N. 1793. *b.* T. II. p. 982. habes *ἱεροφόρον*: utraque vero forma, *ἱεροφ.* et *ἱεραφ.* etiam ex scriptoribus nota est.

2384. *c.*

Tabula marmorea *Pari*, in domo Puzzani, charactere grandi ac pulchro; ed. Thierschius l. c. n. 20. conf. p. 640.

ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙ

Α]*ὐτοκράτορι Καίσαρι* cet.

2384. *d.*

Olim *Pari*, lapis asportatus a Mano, classis Turcicae interprete; ex schedis Maurogenis ed. Thierschius l. c. n. 5. conf. p. 633.

ΚΑΙΘΑΛΑΣΣΗΣΚΑΙΠΑΝΤΟΣΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΘΝΟΥΣΔΕΣΠΟΤΗΝΚΑΙΚΥΡΙΟΝΚΟΝΣΤΑΝ
ΤΙΝΟΝΝΕΟΝΚΑΙΣΑΡΑΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΠΑ
ΡΙΩΝΠΟΛΙΣ

Non credo hanc tituli genuinam formam esse; fortasse duo sunt versus.

Τὸν γῆς] καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους δεσπότην καὶ κύριον Κ[ω]νσταντῖνον νέον, Καίσαρα, ἡ λαμπροτάτη Παρίων πόλις.

Manifesto pertinet ad Constantinum Iuniorem, Constantini M. filium, ut recte iudicat Thierschius; nam quominus ad recentiorem aliquem Constantinum referatur, characterum impedit bonitas, quam testatur Maurogenes.

2384. *e.*

In *Paro*, in parva ecclesia; ed. Rossius Kunstblatt a. 1836. n. 12. p. 46. et in commentatione de Sicino Graece scripta p. 11. et minusculis in Itin. insularum maris Aeg. T. I. p. 46.

ΟΡΟΣΧΩΡΙΟ
ΙΕΡΟΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΔΗΛΙΟ

Ὅρος χωρίου ἱεροῦ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Non opinor Apollinei in Delo templi et dei hic ager fuit, sed Delii Apollinis, cuius esset in Paro templum.

2384. *f.*

In colle humili ab urbe *Paro* in Euronotum, in muro casae; ed. Rossius Itin. insularum maris Aeg. T. I. p. 49. minusculis.

Δήμητρος καρποφόρου.

De Cereris cultu Pario vide ad n. 2384. *Δήμητρος θεσμοφόρου* templum fuisse in colle ante urbem docet Herodotus VI, 134.

2384. *g.*

In *Paro*, ex parietinis templi Aesculapii; ed. Thierschius l. c. n. 11. conf. p. 637. Correctius praebet Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 43. quem in plurimis sequor. In aversa parte lapidis sparsi characteres cernuntur, sed nulla vox integra; igitur illos omisi.

ΣΤΑΘΜΟΝΜΝΕ
ΝΗΜΙΜΝΗΙΟΝ
ΑΛΑΙΕΙΚΟΣΙ
ΣΠΟΝΔΗΙΟΝΧ
ΔΥΟΔΑΚΤΥ

- - - σταθμὸν μνέ[α - - - -
σταθμὸ]ν ἡμιμνήϊον - - - - -
- - φι]άλαι εἴκοσι - - - - -
- - - σπονδήϊον χ[ρύσεον - - -
- - - δύο δακτύ[λιοι - - - -

Erat catalogus cimeliorum templi. Vs. 4. *σπονδήϊον* est vas libationi inserviens.

N. 2385. p. 347. extat etiam apud Thierschium in Comm. Acad. Bav. class. philos. et philol. a. 1835. n. 12. (in tabula annexa) et p. 637. ubi in limine ostii ecclesiae D. Demetrii in campo extare dicitur. Mutilum titulum exhibet Le Bas Fasc. V. p. 203. n. 275. cum lemmate: „*τῆς ἐκκλησίας τῆς Μαισείας*", quasi diversum ab eo quem edidimus.

N. 2390. p. 349. Vide n. 2429. *b.* cum Addendis.

N. 2391. p. 349. Ultima vox ΠΑΙΔΙΚΗΝ a quadratario leviter erasa est; vide Rossium in diario

„Kunstblatt" a. 1836, n. 12. p. 47. Hinc est quod Thierschius l. c. n. 7. (coll. p. 636.) habet tantum ΤΗΝΠΛ, ex apographo alieno. Vs. 2. Ἐπαφρόδιτον retinet Keilius Analect. epigraph. et onomatol. p. 150. tanquam nomen mulieris, ut n. 2393. mulier est, quae filii comam dedicat.

N. 2392. p. 349. pro A est Α; vide Ross. l. c. Ceterum et hoc Rossii apographum et quod edidit Thierschius l. c. n. 8. habent ΕΦΗΒΙΗΝ. Usque ad hanc vocem trimetrum metitur Welckerus Mus. Rhen. a. 1836. p. 420. productam iudicans priorem syllabam vocis τρίχα.

N. 2393. p. 349. vs. 3. pro ΜΑ habetur ΦΛ. ap. Thiersch. l. c. n. 6. (coll. p. 636.) et apud Rossium, Kunstblatt a. 1836. n. 12. p. 47. Ceterum quod edidimus exemplum accuratius est Thierschiano. Vs. 5. extr. Ross. recte ΠΥΘΕΙΔΟΥ. Idem constanter A. Disputat de hoc titulo Keilius l. c. ad n. 2391. in his Addendis.

N. 2394. p. 349. Rossius, Kunstblatt a. 1836. n. 12. p. 48. habet vs. 2. extr. ϹωϹΙω (Σωσίωνος), vs. 3. init. ΥΡΓΕΡΑΠΟ. An legendum Αὐρ. Ἱεραπόλου?

N. 2395. 2396. p. 349. a Rossio l. c. p. 46. et a Thierschio l. c. n. 5. (coll. p. 635.) in unum coniunguntur titulum, ita ut n. 2395. in cymatio scriptus sit vel simili proiectura. Tum n. 2396. init. Thierschius omittit solitarium Η, pro quo Rossius Π· habet; uterque simul primos ductus ΥΡ· omittit. Equidem haec non intelligo; quod tamen olim de hoc loco conieci, non videtur verum esse.

N. 2397. p. 350. Thierschius l. c. n. 9. (in textu n. 10.) sic habet: Τ.|Θ ΟΣ|ΔΟΥΣ ΑΣΚΛΗΙΙΙΩ ΠΛ, et p. 637. supplet πα[ιδικὴν τρίχα.

Post hunc titulum insere:

2397. *b*.

In *Paro* ex parietinis templi Apollinis; ed. Thierschius l. c. n. 10. conf. p. 637.

ΙΑΔΩΙΑΟΥΤ
ΠΥΜΕΝΩΝΟΣΚΟΙΤΡΟ
ΙΣΑΣΚΛΗΠΙΩΙΜΠΙΑΙ

Vs. 2. fortasse Μένωνος, vs. 3. Ἀσκληπιῷ [καὶ Ὑγεί]ᾳ, ut videtur.

N. 2398. p. 350. unum versum constituit; vide tabulam inscriptionum in Comm. Acad. Bav. a. 1835. class. philos. et philol. (coll. p. 638.) et Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. p. 200. Ceterum Thierschius in Comm. Acad. Bav. l. c. supplet κ]ληρώσας.

Post hunc titulum adde:

2398. *b*.

In *Paro*; ed. Thierschius l. c. n. 15. conf. p. 638.

Π ΟΣΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΣΙΛΗΝ ΠΡΟΣΘΕΝΟΥ
ΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ

- - ιπ]πος Κτησιφῶντος
- - - σίλην Προσθένου,
τὴν ἑ]αυτοῦ γυναῖκα.

Nomen Parium Προσθένης habetur n. 2385. et 2414.

2398. *c*.

In *Paro*, marmor ad dextram fractum; ed. Thierschius l. c. n. 18. conf. p. 659.

ΜΑΥΡΟΡΑΣΥΞΕΝΟΥΤΟΥΠΑΡWΝ
ΤΙΠΟΣΛΥΙΡΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΝΕΙΚΑΔ
ΙΤ . . . ΗΡΙΑΝΙΚΤWΝΙΔΙWΝ

Μ. Αὐρ. [Θ]ρασυξένου τοῦ - - -
Τί[τ]ος - - ριος - - - - -
- - - - - [ἐ]κ τῶν ἰδίων.

Non mihi contigit haec in ordinem redigere. Quid sibi velit genitivus vs. 1. prorsus non intelligo. Vs. 2. anne Διόνυσον legendum? Anne tale quiddam fuit: Ὑπὲρ] Μ. Αὐρ. Θρασυξένου τοῦ πά[τ]ρων[ος] Τί[τ]ος - - ριος Διονύσ[ῳ - - - - χαριστ]ήριον ἐκ τῶν ἰδίων? De cultu Bacchi Pario vide nummos. Thrasyxenus haud dubie Parius est; vide n. 2377.

2398. *d*.

In *Paro* in domo papae cuiusdam transcripsit Theodorus Brysacis; ed. Thierschius l. c. n. 24. conf. p. 640.

ΠΜΑΙΑΘΟΥΚΑΙ
ΙΠΙΝΞΙΚΟΥΚΑΙ
ΣΤΡΑΤΟΝΟΣΚΑ
ΚΡΙΤΙΟΥ

Π(οπλίου) Μα[ρ]άθου καὶ [Ἐ]πιν[ε]ίκου κ[α]ὶ Στράτ[ω]νος κα[ὶ] Κριτίου.

Conf. n. 2349. *q*. in his Addendis.

Post n. 2400. p. 351. insere:

2400. *b*.

In *Paro* fragmentum; ed. Thierschius l. c. in tabula; conf. eundem p. 643.

ΣΙΙΙΑΔΛ
ΤΟΡΤΙΑΑ
ΛΕ
ΕΙΑΣΙ
Ν"Τ
ΥΙΙΔΙ
ΛΛΛΛ
ΙΙΝΙΙΔ
ΕΝΟΥ
ΞΝΩ

Post n. 2402. p. 351. insere:

2402. *b*.

In *Paro* apud Maurogenem fragmentum; ed. Thierschius l. c. in tabula; conf. eundem p. 643.

ΛΑΙΙΙΙΣ ΙΙΑΝΑΚΙΟ
ΤΙΜ
ΙΕΟΓΕΥΩΝΟΤΣ
ΤΟΥΜΕ

Vs. 2. fortasse ἱε[ρατ]εύ[ο]ν[το]ς vel ἐπ]ι[τρ]ο[π]εύ[ο]ν[το]ς.

N. 2406. p. 351. ΧΑΙΡΕ p. ΧΑΜΕ diserte Thierschius Comm. Acad. Bav. philos. et philol. a. 1835. p. 642. (cf. tabulam annexam n. 28.) Idem ΝΙ p. Ν.

N. 2407. p. 351. in primis Graecae partis litteris latere videtur ἀπελευθέρῳ, quod restituit Thierschius Comm. Acad. Bav. philos. et philol. a. 1835. p. 643.

N. 2408. p. 351. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. xxv. n. 118. diserte habet ΕΥΘΕΤΟΣ (*A.*); mitto exiguas alias varietates.

N. 2410. p. 352. Thierschius l. c. in tabula habet vs. 1. ϹⲰϹΛΙΡΙΝϹ Α Ρ Α .

N. 2411. p. 352. Thierschius l. c. p. 641. (conf. tabulam annexam n. 25.) diserte ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ et ΤΙΜΑΡΩ et in quarta inscriptione ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ.

Post n. 2414. p. 352. adde *Pariis* epitaphiis haec:

2414. *b*.

Pari, ante aedes privatas; ed. Thierschius l. c. n. 22. conf. p. 640.

ΑΛΕΞ	Ἀλέξ[ανδρος
ΑΛΕΞ	Ἀλεξ[άνδρου?

2414. *c*.

In *Paro* prope Ἁγίου Εὐσταθίου, in aquilonem ab urbe inter sepulcra, basis marmorea, quae statuam gestabat foramini olim immissam, quod etiamnunc conspicitur; ed. Thierschius l. c. n. 16. conf. p. 638.

ΔΗΜΗΤΙΟΣ	Δημήτ[ρ]ιος
ΔΙΩΝΟΣ	Δίωνος.

2414. *d*.

In *Paro* in domo privati, cui nomen Mostrádu, ad mare, extat urna, in cuius superiore parte eaque diffracta extat *A*, in ipso vero ventre urnae *B*; ed. Thierschius l. c. n. 26. conf. p. 642.

A.

ΙϹΣΛΙΥ — [Β]ιώσ[αντες interprete Thierschio; sed dubito de hac re.

B.

ΔΗΜΟΠΕΙΘΗΣΔΗΜΟ	ΚΑΛΛΙΣΤΩΣΩΣΙ
ΠΕΙΘΟΥΧΡΗΣΤΟΣ	ΓΕΝΟΥΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ	ΧΑΙΡΕ
Δημοπείθης Δημοπείθου;	Καλλιστὼ Σωσιγένου,
χρηστὸς χαῖρε.	χρηστὴ χαῖρε.

Σωσιγένης Δημοπείθου habetur n. 2386.

2414. *e*.

In *Paro*, in via ad templum Παναγίας prope fores domus, anaglyphum, quo repraesentatur vir sedens, qui librum tenet, adstante puero; ed. Thierschius l. c. n. 19. conf. p. 639 sq.

ΔΟΜΙΤΙΟ	Δομίτιο[ς
ΡΙΥΛΛΙΟϹ	Τε]ρ[τ]ύλλιος
ΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ	Ἀ]λεξανδρεύς.

2414. *f*.

In oppido *Pari* Parikia; ed. Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. 25. n. 120. conf. p. 87.

ΗΔΙΚΤΗΣ — Ἡδί[σ]της.

2414. *g*.

Ara sepulcralis in *Paro* in loco Naussa; ed. Rossius, Kunstblatt a. 1836. n. 17. p. 66. et in Itin. insularum mar. Aeg. T. I. p. 37.

ΚΕΡΔΩΝ	Κέρδων
ΩΦΕΛΙΩΝΟΣ	Ὠφελίωνος,
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	χρηστὲ χαῖρε.

2414. *h*.

In oppido *Paro*; ed. Thierschius l. c. n. 29. conf. p. 642.

ΚΛΕΟΞΕΝΗΣ	Κλεοξένη vel Κλεόξεν[ο]ς
ΚΙΝΕΟΥ	Κινέου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2414. *i*.

Ibidem; ed. idem l. c. n. 21. conf. p. 640.

ΚΟΡΗΣΙΑ	Κορησία
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ	Ποσειδωνίου.

Mulier ab oppido Cei Coresso denominata.

2414. *k*.

Ibidem in lapide undique fracto; ed. idem n. 23. conf. p. 640.

ΚΟΒΟΥΛΗΣ — Νι]κοβούλης.

2414. *l*.

In lapide candido undique fracto, in *Paro* secundum Virletum, cuius apographum ed. Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. n. 277. p. 205. in Delo secundum Pittacum.

ΠΑΡΙΑΣΜΑΙΑ	Παριὰς μαῖα,
ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ	χρηστὴ χαῖρε.

Vs. 1. Le Bas ΙΙΑΡΙΑΣ.

2414. *m*.

In *Paro*, in Ἁγίου Βασιλείου templo diruto in campis, tabula marmorea; ed. Thierschius l. c. n. 13. conf. p. 638.

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ	Σωσιστράτου
ΗΡΩΟΣ	ἥρωος.

2414. *n*.

In urna quinque figuris ornata, in *Paro* ad puteum, alvei loco collocata; ed. Thierschius l. c. n. 27. conf. p. 642.

A.

ϹΩϹΥΊΗ
ЄΡΑΠΡΑΔΟΣ

B.

ΧΡΥΣΕΡΩΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΚΑΙ
ΓΩΜΕΙϹ

A. Σωσ[ίμ]η [Σ]εραπ[ι]άδος?
B. Χρύσερως Ἡρακλείδου καὶ [γον]εῖς - - - -?

In priore titulo si secundam vocem recte restituimus, videtur mater defunctae, non pater, scripta esse. Conf. n. 2414. *o*. 2389. 2410.

2414. *o*.

Inscriptio *Paria* (Pittacus Delo tribuit) in museo Aeginae, sub anaglypho, quod repraesentat feminam sedentem et milites duos inclinatos; ex schedis Virleti dedit Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. n. 278. p. 206. Habeo etiam ex schedis Pittaci.

ωΡοΤΥΧοϹΖωΙΛοΥ
ΝΕΙΚΗ ΔωΡΙΔοϹ

Vs. 1. Pitt. ΖωϹΙΜΟΥ.

Ὡρότυχος Ζωΐλου.
Νείκη Δωρίδος.

Retinui nomen insolentius Ὡρότυχος; Le Bas coniiciebat Πρότυχος, quod non notius est.

2414. *p*.

Anaglyphum ex *Paro* Aeginam in museum translatum, quo repraesentatur iuvenis cubans, et pone hunc alius cubito innixus et dextra collum prioris amplexus; inscriptio charactere inelegante exarata est. Ex schedis Virleti ed. Le Bas l. c. n. 279. p. 207.

ΟϾΡΜΟΤΕΙΝΓΝΝΟωΙϹ

Le Bas Θερμογένης vel Ὁ Ἑρμογένης Νομίονος. Articulus ferri non potest; neque ego pervideo hic quidquam.

Post n. 2416. p. 354. insere:

2416. *b*.

In *Naxi* vico Drymalia in ecclesia D. Georgii Diasuritae, super ostio, per quod ex vestibulo in aedem itur, supercilii loco impositus lapis; ed. E. Curtius in Mus. Rhen. novae seriei a. I. (1842.) p. 95 sqq.

ΕΠΙΔΗΜ . . . . ΡΟ
ΔΟΥΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΥΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝΟΣΤΑΜΙΕΥΟΝ
ΤΟΣΦΑΝΟΦΩΝΤΟΣΤΟΥΧΟΡΙΚΤΩΝΟΣΗΡΞΕΝΤΑ
ΣΑΡΑΠΗΙΑΑΡΧΕΛΕΩΣΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΚΑΙΑΦΗΚΕΝ
ΑΤΕΛΗΑΝΠΡΟΚΗΡΥΞΑΣΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΒΟΥ
ΥΤΗΣΕΝΤΕΚΑΙΟΙΝΟΜΕΤΡΗΣΕΝΠΑΣΙΚΑΙΤΗΝΛΟΙ
ΠΗΝΔΑΠΑΝΗΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΟΙΗΣΑΤΟ

ΕΠΙΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΑΝΤΙΟΧΟΥΙΕΡΕΩ
ΤΗΣΡΟΔΟΥΑΡΧΕΛΕΩΣΜΗΝΟΣΑΡΤΕΜΙ
ΣΙΩΝΟΣΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΘΕΥΚΟΥΛΟΥ
ΗΡΞΑΝΤΑΣΑΡΑΠΗΙΑΠΑΝΚΡΙΤΟΣΚΡΗ
ΤΟΛΑΟΥΚΑΙΚΛΕΑΙΝΕΤΟΣΑΠΟΛΛΩ
ΝΙ ΤΟΥΚΑΙΑΦΗΚΑΝΑΤΕΙΛΕΙΑΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΑΝΤΕΣΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

ΕΠΙΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΠΑΝΚΡΑΤΟΥΙΕΡΕΩΣ
ΤΗΣΡΟΔΟΥΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΜΗΝΟΣΑΡΤΕΜΙ
ΣΙΩΝΟΣΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΒΟΥΛΟΘΕΜΙΟΣΤΟΥ
ΚΛΕΙΝΩΝΟΣ ΙΛ ΤΟΥΗΡΞΑΝΤΑΣΑΡΑ
ΠΙΗΑΚΛΕΙΝΩΝΚΛΕΙΝΩΝΟΣΑΓΗΝΩΡΙΕΡΟ
ΑΝ Ι ΟΥΚΑΙΑΦΗΚΑΝΑΤΕΛΕΙΑΝΠΡΟΚΗ
ΡΥΞΑΝΤΕΣΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΗΣΡΟΔΟΥ
ΣΙΟΥΜΗΝΟΣΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝΟΣΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΑΓ
ΟΣΤΟΥΙΕΡΟΦΑΝΤ ΟΥΗΡΞΑΝΤΑΣΑΡΑΠΗΙΑΕΥ
ΟΝΙΔΙ ΚΕΣΤΟΥΕΡ ΟΣΑΝΤΙΟΧΟΥΚΑΙΑ
ΗΚΑΝ ΡΟΚΗΡΥΞΑΝΤΕΣΚΑΤΑΤΟΝ
ΟΜΟΝ ΚΑΙΟΙΝΟΜΕΤΡΗΣΑΝΠΑΣΙ

Litterae Ρ forma haec est Ρ.

Ἐπὶ δημ[ιουργοῦ τοῦ δεῖνος, ἱερέως δὲ τῆς] Ῥόδου Κριτοβούλου, Ἀρτεμισιῶνος, ταμιεύοντος Φανοφῶντος τοῦ Χορίκτωνος, ἦρξεν τὰ Σαραπῆϊα Ἀρχέλεως Ἀριστείδου, καὶ ἀφῆκεν ἀτέλειαν προκηρύξας κατὰ τὸν νόμον, ἐβου[θ]ύτησέν τε καὶ οἰνομέτρησεν πᾶσι, καὶ τὴν λοιπὴν δαπάνην ἐκ τῶν ἰδίων ἐποιήσατο.

Ἐπὶ δημιουργοῦ Ἀντιόχου, ἱερέω[ς δὲ] τῆς Ῥόδου Ἀρχέλεω, μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος, ταμιεύοντος Θευ[β]ούλου, ἦρξαν τὰ Σαραπῆϊα Πάνκριτος Κρ[ι]τολάου καὶ Κλεαίνετος Ἀπολλωνί[ά]του, καὶ ἀφῆκαν ἀτέλειαν προκηρύξαντες κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπὶ δημιουργοῦ Πανκράτου, ἱερέως [δὲ] τῆς Ῥόδου Ἑρμοκράτου, μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος, ταμιεύοντος Βουλοθέμιος τοῦ Κλείνωνος - - - του, ἦρξαν τὰ Σαραπῆϊα Κλείνων Κλείνωνος, Ἀγήνωρ Ἱερο[φ]αν[τ]ί[δ]ου, καὶ ἀφῆκαν ἀτέλειαν προκηρύξαντες κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπὶ] δημιουργοῦ Ἑρμοκράτου, ἱερέως δὲ τῆς Ῥόδου - - - σίου, μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος, ταμιεύοντος Ἀγ[ήνο]ρ]ος τοῦ Ἱεροφαντ[ίδ]ου, ἦρξαν τὰ Σαραπῆϊα Εὐ . . ονίδ[ης Ἀ]κέστου, Ἑρ[μο - - -]ος Ἀντιόχου, καὶ ἀ[φ]ῆκαν [ἀτέλειαν π]ροκηρύξαντες κατὰ τὸν [ν]όμον, [ἐβουθύτησάν τε] καὶ οἰνομέτρησαν πᾶσι.

Sarapicis his actis quum sacerdos Rhodi (nymphae s. deae) praescriptus sit, inde recte Curtius collegit hunc titulum ea aetate conceptum esse, qua Naxii una cum Andro Tenoque et Myndo parebant Rhodiis (Appian. B. C. V, 7.), hoc est paulo post

a. u. c. 713. Nec mirum est, quod sacerdos Rhodi praescriptus tum actis Naxiorum est; durum enim in subiectos hos imperium exercebant Rhodii ideoque paulo post a Romanis hac potestate exuti sunt (Appian. l. c.). Ceterum hic sacerdos, qui in nostro hoc titulo commemoratur, in Naxo fuit et Naxius; eodemque modo demiurgus non Rhodi magistratus habendus est, sed civitatis Naxiae, isque patria Naxius et ipse: non tamen ex patriis institutis eponymus Naxiorum demiurgus fuit, sed Rhodii mutarant formam reipublicae Naxiae, et demiurgos, Doriensium potissimum magistratum, voluerant Naxiis eponymos esse, ut fuerunt Cnidiis vicinis (conf. n. 2654. et nos ad n. 2653. item ad n. 4. et n. 1193. ac 1542.). Quum Argis maxime propagati demiurgi sint, putes eos Rhodi quoque institutos esse; sed certe eponymi Rhodiis non fuerunt. Ταμίας utrum civitatis sit an Sarapiastarum, ambiguum est. Qui dicuntur ἄρξαι τὰ Σαραπήια (quod Ionicum est p. Σαράπεια) s. τὰ Σαραπιῆα (hoc est Σαραπιεῖα), ii sunt qui vulgo πανηγυριάρχαι vocantur. Memorabilis est dictio ἀφιέναι ἀτέλειαν, *permittere* sive *concedere immunitatem*, nimirum iis, qui ad mercatum cum festis coniunctum convenissent; fortasse haec formula liberius ficta est ad analogiam illius, ἀτελεῖς φόρου ἀφιέναι (Appian. l. c.). ΑΡΧΕΛΕΩΣ vs. 9. et ΑΤΕΙΛΕΙΑΝ vs. 13. menda lapicidae sunt.

N. 2419. p. 355. *Naxius* hic titulus sic extat apud Rossium, Kunstblatt a. 1836. n. 12. p. 45.

ΟΡΟ
ΧΩΡΙΟΥ
ΙΕΡΟΥ . Π
Α
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Legendum igitur: Ὅρο[ς] χωρίου ἱεροῦ - - - Ἀπόλλωνος. De colosso imperfecto vide Ross. ibid.

Post n. 2421. p. 355. insere:

2421. *b*.

Naxi in anaglypho, quo puella repraesentatur columbam tenens; ed. in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 226.

ΑΡΧΕΙΑΒΟΥΛΩΝΟΣΝΑΞΙΑ

Ἀρχεία Βούλωνος Ναξία.

Raro est, qui in patria sepultus sit, additur gentilicium; exemplum vide infra n. 2439. *b*.

Post n. 2423. *b*. p. 356. adde:

2423. *c*.

In *Siphno* ad vivum saxum in antro quodam e regione Seriphi, in valle Kamares s. Κάμαραι dicta; miserunt Rossius et Ge. Finlay.

ΝΥΦΕΟΝ
ΗΙΕΡΟΝ

Νυ(μ)φέων manifestum est, ut veteres τύπανον dixerunt et nunc Graeci dicunt νύφη: sed cave hoc obtrudas tragicis.

2423. *d*.

In *Siphno*; ed. Rossius, Intell. Bl. d. Allg. Litt. Zeit. a. 1838. n. 41. p. 330.

ΤΙΜΟΚΛΗΣΚΛΕΥΚΡΙΤΗ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ

Τιμοκλῆς, Κλευκρίτη Δημοκρίτου.

2423. *e*.

Ibidem; ed. idem l. c.

ΦΕΡΕ . . ΡΟΣ	Φερέ[μο]ρος?
ΕΡΑΤΩΝΥΜΟΥ	Ἐρατωνύμου
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

2423. *f*.

In *Siphno*, in basi valde laesa; ed. Rossius l. c. p. 331.

. . . .
. . . . ΘΕΙΟ .
. . . . . ΕΙΝΟ .
. . . . Ι . ΡΙΟ .
5 . ΙΛΑΔΕΛΦΟ .
. . . . ΕΟ . . .
. . ΜΕΝΕΙΣΤΗ .
. ΑΦΙΩΗΠΑΤΡΙ
ΔΙΦΜΝΗΜΗΣ
10 Ο . . . ΤΗΣΑΝΤΙ
ΧΑΡΙΞΟΜΕΝΟΣ
Ψ Β Δ

Vs. 5. est casus vocis φιλάδελφος, vs. 8. ἡ πατρί[ς] vel potius τ]ῇ πατρί[δι. Succedit pentameter elegiacus:

μνήμης [ἀθανά]της ἀντιχαριζόμενος,

qui quomodo in sententiam intraverit nescio. Infra habetur ψηφίσματι βουλῆς, δήμου.

2423. *g*.

In *Siphno*; ed. idem l. c. p. 330.

. ΑϹΡ . . ΛΥΤΗ . ΜΛΙ/ΛΙ/ΦΙΛΟΙΝΟ
ΘΥΓΑΤΡΑϹΑΥΤѠΝ . ΙΛΕΙΤΙΟΥΕΤΘ
ΤѠΜΕΝΙΕΡѠΤΑΤѠΤΑΜΙѠ✱

Vs. 2. θύγατρας αὐτῶν, quamquam exspectes potius θυγατέρας vel θυγατράσι. Vs. 3. recte vidit Meierus in nota ad exemplum a Rossio editum latere poenae denuntiationem solitam adversus eum, qui alium intulerit sepulcro: δώσει τῷ μὲν ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρια - - -, [τῇ δὲ πόλει δηνάρια - - -

N. 2424. p. 356. in supplemento scribe ἐτίμασε.

N. 2428. p. 357. ex plurium schedis consentientibus ed. Le Bas Inscr. Moreot. Fasc. V. n. 281. p. 209. petitum ex aere in opere expedit. Moreot. tab. 29. 4. In hoc exemplo est vs. 2. ΟΪΕΡΕΥΣ (cum punctis diaeresis, non inusitatis in titulis super Ι, ut n. 385. 19.) et vs. 3. ΓΑΛΛΕΙΝΑΣ. Praefert hoc doctus editor, praeferoque et ipse, non tamen cum illo arbitror a nomine Γαληνὸς derivatum esse, sed esse Latinum *Gallina*.

N. 2429. *b*. p. 357. Infausto casu haec inscriptio huc involavit, quae *Paria* est et n. 2390. in

Pariis collocata. Nunc est Aeginae in museo (vide Rossium, Kunstblatt a. 1836. n. 12. p. 48.).

N. 2431. p. 358. pro ΑΓΙΣΝΜΕΝΗΝ Virletus, cuius apographum edidit Le Bas l. c. n. 282. p. 210. habet ΑΓΗΣΙΜΕΝΗΝ, recte. Ἀγησιμένην intellige virum; quod non notarem, nisi contrarium dixisset Le Bas.

Post n. 2436. p. 359. insere:

2436. *b.*

In *Melo* ante templum Christianum, litteris pulchris, quales quarto ante Christum saeculo usitatae erant; ed. Rossius, Intell. Bl. der Allg. Litt. Zeit. a. 1838. n. 41. p. 330.

ΑΚΟΥΣΑ
ΓΟΡΑΣ
ΣΤΡΟΜΒΙΟΣ

Ἀκουσταγόρας Στρόμβιος sc. υἱός.

Aeque antiquum, ut videtur, fragmentum inscriptionis Meliae habes ap. Leak. Itin. Gr. septentr. T. III. tab. 24. n. 115. sed tam tenue, ut id omittendum censeam.

Post n. 2439. p. 359. insere:

2439. *b.*

In *Melo*, infra theatrum, marmor sepulcrale valde mutilatum, cum inscriptione characteribus primi vel secundi a Christiana epocha saeculi; ed. Rossius l. c. (ad n. 2436. *b.*) n. 40. p. 324 sq. cum nota.

ΑΝ . . . . ΟΥ
ΥΙΟ . . . . . . ΛΟΟΣ<
ΜΗΛΙΟΣΕΖΗΣΕΜΕΧΡΙ<
ΜΝΑΣΕΑΑΡΧΟΝΤΟΣΗΜΕΡΑΣ
ΔΙΣΜΥΡΙΑΣ.ΒΨΠ.ΖΩΣΙΜΗ
ΓΥΝΗΑΥΤΟΥΕΖΗΣΕΜΕΧΡΙ
ΑΝΤΙΟΧ . . . . . . ΧΟΝΤΟΣ
ΗΜΕΡ . . . . ΦΟΘ

. . . .
υἱὸ[ς] . . . . λοος?
Μήλιος ἔζησε μέχρι
Μνασέα ἄρχοντος ἡμέρας
δισμυρίας δισχιλίας ἑπτακοσίας καὶ ὀγδοήκοντα. Ζωσίμη
γυνὴ αὐτοῦ ἔζητε μέχρι
Ἀντιοχ[ίδου? ἄρ]χοντος
ἡμέρ[ας δισμυρίας? πεντακοσίας ἑβδομήκοντα καὶ ἐννέα].

Supplementa, quae addidi, debentur Rossio.

2439. *c.*

In *Melo*, in tabula marmorea; ed. idem ibid. p. 325 sq. cum notis.

ΤΙΚΛΠΟΛΕΑΣΚΑΙΣΤΑΣΙ
ΜΟΣΡΟΥΦΟΥΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΣΩΝΤΕΣΕΦΙΣΗΣΚΑΤΕΣ
ΚΕΥΑΣΑΝΣΤΑΣΙΜΟΣΜΕΝΕ
ΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΙΩΚΑΙΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΙΔΙΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣΚΑΙΟΙΣΑΝΑΥΤΟΣ
ΒΟΥΛΗΤΑΙΧΑΡΙΣΑΣΘΑΙΕΚΤΩΝΔΕ
ΞΙΩΝΜΕΡΩΝΒΡΟΧΙΔΩΝΤΡΙΩΝΔΙΠΛ
ΩΝΠΟΛΗΑΣΔΕΗΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΟΙΣ
ΣΥΓΓΕΝΕΣΙΝΑΥΤΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΙΣΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣ

Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Πολέας καὶ Στάσιμος Ῥούφου τὸ μνημεῖον [ζ]ῶντες ἐφ᾽ ἴσης κατεσκεύασαν· Στάσιμος μὲν ἑαυτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Εἰκονίῳ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτῶν, καὶ ἰδίοις καὶ ἀπελευθέροις καὶ δούλοις, καὶ οἷς ἂν αὐτὸς βούληται χαρίσασθαι, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν βροχίδων τριῶν διπλῶν· Πολ[έ]ας δὲ [ἑ]αυτῷ τε καὶ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ ἀπελευθέροις καὶ δούλοις.

Vs. 3. ΣΩΝΤΕΣ est in lapide, item vs. 11. ΠΟΛΗΑΣ et ΗΑΥΤΩ, quae menda sunt lapicidae. Vs. 3. ἐφ᾽ ἴσης s. ἴσης scriptum, ut alibi ἐφ᾽ ἴσῃ (n. 3137. II. 44.), καθ᾽ ἔτος, καθ᾽ ἰδίαν, καθ᾽ ἐνιαυτόν, quae demonstrabit index et demonstrat iam nunc Franzius Elem. epigr. Gr. p. 232. adde ipsum καθ᾽ ἰδίαν et καθιδὼν ap. Rossium Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. n. 189. et 123. eodemque teste ΜΕΘΑΥΤΩΝ pro μετ᾽ αὐτῶν, quod tamen mendum lapicidae esse videtur: nam in reliquis exemplis adspiratio nata inde est quod vox succedens olim vel aspero instructa erat vel digammo littera, cuius vices suscepit spiritus asper (de qua re vide ad n. 3333.). De forma sepulcrorum Meliorum uberius disputat Rossius; sed haec omitto, quod ad tituli intelligentiam non necessaria sunt: nisi quod inde refero ea sepulcra saepe tres, quattuor, immo usque ad decem et duodecim loculos recipiendis corporibus continere, et praeterea cellas exiguas parietibus incisas. Βροχίδα idem notat esse mensurae genus ut σχοῖνον: διπλῶν idem dubitat utrum ad duplam βροχίδα referendum sit an ad mensuram quadratam.

N. 2440. p. 359. edidit etiam Leakius Itin. Gr. septentr. T. III. tab. 24. n. 116. ubi recte ΖΩΠΥ - - -

N. 2442. p. 359. editus est in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ Fasc. I. p. 226. ubi vs. 1. recte ΙΕΡΕΥΣ, vs. 2. male ΠΟΣΙΤΕΛΟΥΣ (vide n. 2443.), sed tum pro ΤΙΡΟΝ bene ΤΙΒΕΡΙΟΝ, quod ex ipso etiam lapide annotavit Ge. Finlay in schedis ad me missis. Tiberius hoc loco superstes vocatur θεός, qui ne post obitum quidem inter deos relatus sit. Pro Θ in Ἰον. Ἀνθ. est Θ.

Post n. 2443. p. 360. adde:

2443. *b*.

Pholegandri in vetusto oppido in basi rotunda marmoris caerulei ad aedem Panagiae; ed. Rossius in Actis Acad. Bavar. a. 1838. in tabula lithographica n. 28. conf. p. 446.

ΚΑΤΑΤΟΓΕΓΟ
ΝΟΣΨΗΦΙΣΜΑ
. . ΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
. . . . ΙΟΠωΛΓΑΜ
. . . . ΤΟΝΙΔΙ
. . . . . . ΤΕΙΜΕΑ
. . ΟΥ

Κατὰ τὸ γεγονὸς ψήφισμα [ὑπ]ὸ τοῦ δήμου . . . ιοπῶ Ἀγαμ . . . . τὸν ἴδι[ον υἱὸν] Τειμέα [Θε]ο[ῖς.

Hunc et pater (n. 2443.) et mater separatim dedicarunt. Vs. 4. extr. et vs. 5. init. Rossius Ἀγ[λω||φάνου. Ceterum Rossius hos homines putat Aegidas fuisse, ut nobilium Theraeorum plurimos alibi docuimus Aegidas fuisse.

N. 2444. p. 360. sic et plenius et perfectius editur a Rossio l. c. n. 29. conf. p. 446 sqq.

Θ . . . .
ΛΕΣ . . . ΚΑΜΑ
ΔΗΣΛΜΜΟΣ .
. . . . ΑΝΕΑΥΤΩΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΤΕΛΕ
ΣΙΑΣ . ΗΡΑΜΕΝΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΤΙ
ΜΑΣΙΔΙΚΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Θ[ηραμένης Τε]λεσ[ία] κα[ὶ ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος τ]ὰν ἑαυτῶν θυγατέρα, καὶ Τελεσίας [Θ]ηραμένου τὰν ἀδελφὰν Τιμασιδίκαν θεοῖς.

Recte opinor hos esse Aegidas collegit Rossius ex ipsis nominibus: certe Theramenis nomen valde affine est Aegidarum nominibus Θήρας et Θήρων, et Τελεσίας affine nomini Τελεσικράτης, quo vocatur Aegides Cyrenaicus apud Pind. Pyth. IX. et Theraeus homo n. 2463. *b*. p. 376. ut omittam alia, quae ex Anaphaeis titulis addidit Rossius.

Post hunc titulum adde:

2444. *b*.

In specu *Pholegandri*, qui vocatur Χρυσοσπηλαιά, ad praecipitem radicem montis, in quo vetusta Pholegandrus condita erat, e regione Oliari Parique; vide de eo specu librum Comitis Pasch de Krienen, Breve descrizione dell' Arcipelago, Liburn. 1773. p. 24-28. et Rossium Int. Bl. d. allg. Litt. Zeit. a. 1838. n. 13. p. 101. ubi hic titulus editus est.

ΛΥCΑΝΙΑC
VCTV
ΛΝΝΟΙ
ΧΟΝΙΚΟΣ
ΛΥΚΤΟCN
P. CORNELIVS KOP
CORNELIAFRVFVS
ΠΟΥΒΛΙΟΣΚΟΡΝΗ
. . . . . Ο . ΟΥΥΙΟCΚΟΡΝ
ΡΟΥΦΟC ΦΙΑ
CΙΑ
. ΥΦΡΑCΙΝΚΟCΘΑΡCΥ
ΟC

Recte coniicit Rossius esse mera nomina hominum, qui visitarant specum. Pleraque vix possunt intelligi, quod valde corruptae litterae sunt manante desuper aqua calcaria: vs. 1. patet Λυσανίας, vs. 4. fortasse Ἀρ]χόνικος, vs. 8 sq. Πούβλιος Κορνή[λιος Π]ο[υβλί]ου υἱὸς Ῥοῦφος, et alia, quae mitto.

Post n. 2445. p. 360. adde:

2445. *b*.

Pholegandri in pariete ecclesiae sanctae crucis inter oppidum et molendinas; ed. Rossius in Actis Acad. Bavar. a. 1838. in tabula lithographica n. 30. conf. p. 447 sq.

ΕΥΚΑΡΠΩ ΘΡΕΠΤΩ
ΧΡΗCΤΩ ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
ΤΑΥΤΕΧΑΡΑΞΑ
ΧΑΙΡΕ

Εὐκάρπῳ θρεπτῷ χρηστῷ μνείας χάριν ταῦτ' ἐχάραξα. χαῖρε.

Propter appositum signum dubitat Rossius an Christianum hoc monumentum sit.

N. 2447. p. 360. *Sicinum* interposui, quae insula est *Sporadum*; non recte tamen Doricis Sporadibus eam inserui: certe non constat Dores eam tenuisse, et titulorum dialectus suadet potius, ut Ionicam, hoc est ab Atheniensibus conditam, Sicinetarum rempublicam censeamus. Sicinus heros filius fertur Thoantis Lemniorum regis et Oenoës nymphae, quae habitabat hanc insulam olim Oenoën dictam. Scripserunt de Sicino Lud. Rossius in Prooemio Πίνακος τῶν ἐν τῷ β. Ὀθωνείῳ Πανεπιστημείῳ κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν 1837-1838. παραδοθησομένων μαθημάτων, et Herm. Reinganum, „Die Sporadeninsel Sikinos", quae commentatio in Zimmermanni diario philologico (Zeitschrift für Alterthumswissenschaft) a. 1838. primum edita et hinc separatim excusa est Darmstadii 1839. 8. Rossius autem in illa commentatione Sicini inscriptiones quotquot repperit edidit; quas nos deinceps repetimus. In his est illa, quam n. 2447. dedimus, eaque apud Rossium sic legitur in tabula lithographica:

ΚΛΜΕΝΗ
CΙΔΟCΜΕΝΠΑ
ΒΑCΙΛΕΙΗC
ΕΡΓΑΔΑΘΗΝΑΙΗC
ΔΛΗΟ
ΟΥΝΕΚΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΘ
CΥΝΑΓΕΙΡΑΝ
ΤΩΝΠΡΟΠΑΛΑΙΚΛ.ΙΝΩΝΚΥΔΟ
ΚΑΜΕΝΗΝ
ΟΝCΑΙΓΑΡΨΥΛΛΙΩ
ΕΒΙΩCΑΝ
ΤΑΥΤΑCΜΗΘ

Vs. 1. videtur ἐνεγ]καμέν[η legendum. Tum Rossius p. 13. exempli causa supplet:

Ε]ἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφυς Ἥρης] βασιλείης,
ἔργα δ' Ἀθηναίης [ποικίλα πόλλ' ἐ]δ[ά]ης.

Potest pergi cum Schneidewino in Zimmermanni diario, Zeitschrift für Alterthumswiss. a. 1838. n. 38.

Οὕνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν
τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην,

quorum versuum alterum sic restituit iam Rossius. Plura tentavit Schneidewinus, repetita ap. Reingan. p. 14 sq.

Adde *Sicini* inscriptiones has antiquiores:

2447. *b*.

Sicini, in cippo marmoreo, qui iacet in aula ecclesiae, cui nomen Ἐπισκοπή; quam ecclesiam, apud Rossium accuratius descriptam, patet ex hoc titulo fuisse templum Apollinis Pythii. Ed. Rossius in tabula n. 1.

.ΡΑΘ ΟΛΙΝ
ΣΙΚΙΝΗ.ΩΝΔ..ΧΘΑΙΤΗΙΒ
ΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΑΙΑΙΣΧΥΛΟΝΣΩΣΙΜΑΧΟΥ
ΙΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΣΙΚΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΤΑΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΠΡΟ
ΞΕΝΩΝΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙ
ΚΓΟΝΟΙΣ
ΜΠΟΛΕΜ
ΕΣΣΥΛΩ ΛΙΑΝΚΑΙ
Ο ΟΝ ΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΕΑΝΤΟΥΔΕΩΝ
ΤΑΙΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ
ΤΟΔΕΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΙΣΜΑΕΣΣΤΗΛΗΛΙΘΙΝΗΙ
ΚΑΙΣΤΑΘΗΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΥΘΙΟΥΕΠΙ
ΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΤΟΥΣΠΕΡΙΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ
ΛΩΜΑΔΟΥΝΑΙΤΟΥΣΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
ΤΟΥΣΠΕΡΙΠΡΑΣΙΚΡΑΤΗΝ
ΤΗΣΑΝΑΓΡΑΦΗΣΕΠΕΜΕΛΗ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣΑΡΧΩΝ

Litterae sunt aetate valde corruptae; supplementa a Rossio addita omisi in textu primitivo.

- - - - - [ἀνὴρ
ἀγ]αθ[ὸς περὶ τὴμ π]όλιν [τὴν
Σικινη[τ]ῶν· δ[εδό]χθαι τῇ β[ου-
λῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρόξενον
εἶν]αι Αἰσχύλον Σωσιμάχου
...ιον τῆς πόλεως τῆς Σικι[νη-
τῶν] καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους
με]τὰ τῶν ὑπαρχόντων προ-
ξένων· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ
ἐ]κγόνοις [καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ
ἐ]μ πολέμ[ῳ, καὶ κατὰ γῆν καὶ
ἐς σύλῳ [ἀσφα]λίαν, καὶ [πρόσ-
ο[δ]ον [πρὸς] τὴν βουλὴν καὶ
τὸν δῆμον, ἐάν του δέων-
ται, πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά.
ὅπως] δὲ ἀναγρα[φῇ τόδε τὸ ψή-
φ]ισμα ἐς στήλῃ λιθίνῃ,
καὶ σταθῇ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου, ἐπι-
μεληθῆναι τοὺς ἄρχοντας
τοὺς περὶ Καλλίνικον· [τὸ δὲ ἀνά-
λωμα δοῦναι τοὺς πράκτορας
τοὺς περὶ Πρα[ξ]ικράτην.
τῆς ἀναγραφῆς ἐπεμελή[θη
Καλλίνικος ἄρχων.

Titulus Rossio tertii vel secundi ante Christum saeculi esse recte videtur. Vs. 7. mirum est additamentum μετὰ τῶν ὑπ. προξ. quasi hoc quidquam ad rem conferat. Vs. 11. etiam magis mirum ἐς σύλῳ (hoc est ἐν σύλῳ, ut vs. 16. ἐς στήλῃ et saepius similia) dictum esse, ubi exspectes κατὰ θάλασσαν; ἐν σύλῳ igitur significat: *ubi licentia praedandi in mari data fuerit.* Vs. 15 sqq. plane perturbata constructio est; si vere in lapide scripta sunt quae inde rettulit Rossius, cuius diligentiam numquam desideravimus, confusae sunt duae constructiones: τόδε δὲ ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα - - καὶ στῆσαι cet. et ὅπως δὲ ἀναγραφῇ τόδε τὸ ψήφισμα - - καὶ σταθῇ. Posterior tamen unice hic accommodata est, quod haec omnia pendent ex verbo ἐπιμεληθῆναι: quare correxi ad hunc modum.

2447. *c*.

Sicini in basi parva prope sepulcra veteris urbis reperta, apud I. Cortessem; ed. Rossius l. c. n. 4.

ΕΤΕΑΡΧΟΣΑΡΜΥ
ΣΑΒΑΞ

Ἐτέαρχος Ἀρμυ - - Σαβαζ[ίῳ.

Rossius scribit Διονύσῳ Σαβαζίῳ; potest etiam θεῷ Σαβαζίῳ, ut n. 3791. et certe hoc tanto tutius est quam Διονύσῳ, quanto est minus definitum.

2447. *d.*

Sicini in parva columella ibidem reperta; ed. Rossius l. c. n. 5.

ΟΛΥΤΙΜΟΣ
\ΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
\ΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣ
ΕΡΜΕΙ

Π]ολύτιμος
᾿Α]ριστίωνος
ἀ]γορανομήσας
῾Ερμῇ.

2447. *e.*

Sicini in templo D. Marinae in basi mutilata; ed. Rossius l. c. n. 3.

ΕΓΟΝΟΣΨΗΦΙΣΜΑΑΠΟΤΗΣ
ΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΑΡΙΣΤΩΝ ꝭ
ΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟΥΑΡΕΤΗΣΕΙΝΕΚΕΝ
ΥΤΗΝΕΝΤΩΝ

Κατὰ τὸ γ]εγονὸς ψήφισμα [ὑ]πὸ τῆς
βουλῆς κ]αὶ τοῦ δήμου ᾿Αρίστων
τοῦ δεῖνος] τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
τὴν δεῖνα] - - του ἀρετῆς εἵνεκεν
- - - - - - -

2447. *f.*

Ios insula inter Sporades Ionica est, Sicino vicina: itaque post Sicini titulos insero hunc in Io insula repertum a Rossio et editum in Itin. insularum maris Aegaei P. I. p. 173. ac deinceps in Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 11. Marmor est satis grande.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟ
ΦΥΤΑΛΜΙΩΙ

- - - ῾Ηρακλείδης Διο - - - - φυταλμίῳ.

Quantum ex Rossio colligi licet, titulus ad sinistram mutilus est, non ad dextram: itaque concinnitatis causa Rossius initio supplet ἀπαρχὴν vel δεκάτην, et deinceps Διο||[νύσῳ]. Praestat scribere Διο[νυσίου vel Διο[δώρου, deique nomen non explere: plures enim dii φυτάλμιοι sunt, ut Iuppiter et Neptunus (Hesych. Paus.).

Theraeis inscriptionibus, quae a n. 2448. p. 361. incipiunt, haud paucae nuper accesserunt, imprimis quae a Prokeschio transcriptae sunt. Has edidi et illustravi in Actis Academiae Borussicae a. 1836. (Über die von Herrn v. Prokesch in Thera entdeckten Inschriften). Sed earum viginti priores, quas ex nostra commentatione repetivit Franzius (Elem. epigraph. Gr. n. 1-20.), non tam hoc loco edendae sunt, quam in Appendice universali, quod ad Partem primam pertinent, hoc est ad antiquissimas, inter quas rettuli etiam Theraeam n. 41. et referam alias quasdam nondum editas. Unum hoc annoto, inter illos titulos, quos in Act. Acad. edidi, n. 1. esse inscriptiones sepulcro regiae olim familiae vel gentis impositas, hoc est gentis *Aegidarum*, id quod ex ipsis collegi nominibus: sepulti vero ibi sunt ῾Ρηξάνωρ, ᾿Αρχαγέτας, Προκλῆς, Κλεαγόρας Πειραιεύς, ῎Αγλων, Περίλας, Μάληκος (cf. de hoc nomine n. 611.), Λεοντίδας, ᾿Ορθοκλῆς. Praeter hos ex illis priscis inscriptionibus enoto nomina haec, quae Theraeorum videntur omnia esse: Πολυτίμα, ᾿Επάγατος, ᾿Ερασικλῆς, ᾿Ιατροκλῆς, Ψήν, ῾Ιάρων, Φειδιππίδας, ᾿Ισάος, ᾿Ισοκλείδας ut videtur (quemadmodum Isoclem habes n. 2457. et in Testamento Epictetae, cuius cognati sunt Aegidae sive regiae stirpis gentiles), Θαρυπτόλεμος (Θαῤῥυπτ., Θαρσυπτ. pro vulgari Θρασυπτ.). Ipsum nomen ΑΙΓΕΥΣ e Theraea inscriptione inedita affert Rossius in Comm. Acad. Bav. class. philos. et philol. a. 1838. p. 430.

N. 2448. p. 365. Col. V. vs. 13. ΕΞΑΝ retinendum esse notat Ahrens, quippe quod recurrat n. 2525. *b.* 108. Videtur igitur pluralis forma ἑξᾶν Dorica fuisse, nisi praeferas accusativum ἑξάν. Mox p. 366. Col. VI. vs. 12. (conf. nott. p. 371. *b.*) pro πάρακα Meinekius Fragm. Comm. Gr. Vol. II. P. II. p. 888. corrigit βάρακας; nomine βάρακες (βήρηκες) vocantur Laconicae quaedam mazae s. placentae, quas ἄρτοις coniunxit Epilycus Comicus. Retineo singularem πάρακα, ut praecedunt singulares ἐλλύταν καὶ ἄρτον, et π arbitror pro β ex dialecto Theraea positum esse, ut Πύζας est idem quod Βύζας. Denique p. 369. *b.* lin. 2. pro voce *Ceus* legendum *Tenius*, quod iam correxi ad n. 2525. *b.*

Post n. 2454. p. 373. insere:

2454. *b.*

Therae in fragmine columnae; ex schedis Prokeschii edidi in Actis Acad. Boruss. n. 104. (conf. commentationis ipsius cap. 11.)

ΑΙΝΙΤΟΔΑΜΑΣ
ΚΑΡΠΙΔΑΜΑΣ
ΕΦΥΤΕΥΣΕ

᾿Α[ρισ]τόδαμ[ο]ς Καρ[τ]ιδάμα ἐφύτευσε.

Vs. 2. in fine aut delendum Σ aut pro eo siglum aliquod (< vel >) reponendum. De homine hoc vide n. 2454. ac nota esse Aegiden ex regia gente: hinc nomen ᾿Αριστόδαμος, derivatum illud ab Aristodamo Heraclide, Therae affini, quippe Argiae, quae Therae soror fuit, marito. Etiam in Testamento Epictetae inter huius cognatos est Aristodamus Isoclis f. hi vero Epictetae cognati sunt Aegidae. Cartidamae nomen frequens est in Testamento Epictetae, utpote nomen cognatorum huius feminae.

2454. *c.*

Therae in promontorio D. Stephani in vertice oppidi, quod Rossius putat Oeam fuisse, alii vero Eleusinem; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 108. (conf. cap. 11.)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΦΙΛΗΜΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραιανὸν Ἀδριανὸν Αὔγουστον, τὸν εὐεργέτην Φιλήμων.

Rettuli ad Philemonem maiorem eorum, qui n. 345. nominati sunt, ac stemma illorum hominum composui in Act. Acad. Boruss. l. c.

Ad n. 2462. p. 376. *b.* quae de voce *προπόλεως* (vel potius *πρὸ πόλεως*) dixi, retractavi ad n. 2963. *c.*

Post n. 2463. *b.* p. 376. insere:

2463. *c.*

In columna rotunda, quae est in ecclesia D. Nicolai prope Kamari in insula *Thera*, sub monte D. Stephani; ed. Rossius in Act. Acad. Bavar. class. philos. et philol. a. 1838. p. 409. cui etiam supplementa debentur. Cf. eiusdem Itin. insularum maris Aeg. T. I. p. 61.

ΤΟΝΡΗΤΟΙ.
Ω·ΟΝΠΛΩΤΙΟΝ.Α¯.
ΡΟΝΩΛΟΥΠΛΩ....Λ..
ΝΙΔΟΥΑΣΙΑΡΧΟ.ΥΙΟ..
ΩΛΟΥΠΛΩΤΙΟΥΘΕΟ....
ΒΟΙΩΤΑΡΧΟΥΑΔΕΙ...
ΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣΤΟΥΙΕΡ..
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥΤΗΣΕΝΟΙΑ.
ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΣΤΟΝΕΚ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τὸν ῥήτο[ρα] Ὦ[λ]ον Πλώτιον [Σ]ά[τυ]ρον, Ὤλου Πλω[τίου] Λ[εω]νίδου, Ἀσιάρχο[υ], υἱό[ν], Ὤλου Πλωτίου Θεο - - -, Βοιωτάρχου, ἀδε[λφόν], οἱ μετέχοντες τοῦ ἱερ[οῦ] συνεδρίου τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας τὸν ἐκ προγόνων εὐεργέτην τῆς πατρίδος.

Oeam oppidum hinc Rossius affirmat in D. Stephani monte fuisse, non Eleusinem, et convenire loci situm nominis significationi. Οἶον enim et *οἴα* solitarium locum vel solitariam commorationem designat, unde fluxit notio *κώμης*, quam et ipsam includit haec vox.

Post n. 2465. p. 377. insere:

2465. *b.*

Therae in promontorio D. Stephani extra moenia oppidi in sella saxo incisa; pars *a.* et epigrammatis *b.* vss. 1. 2. in superiore parte sellae scripti sunt, reliqua infra: edidi ex schedis Prokeschii l. c. (ad n. 2454. *b.*) n. 109. (cf. cap. 12.) item Gerhardus in diario „Archäol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit." 1855. n. 9. p. 66. ex iisdem schedis, et minusculis Rossius Itin. insularum maris Aeg. T. I. p. 61. ex suo apographo.

a. ΙΣΑΤΩΤΗΝΔΕΚΑΤΗΝΠΟΛΥΩΝΥΜΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΦΩΣΦΟΡΟΝΗΝΤΙΜΩΣΙΝΟΣΟΙΧΩΡΑΝΚΑΤΕΧΟΥΣΙΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝΘΥΡΑΣΠΟΛΕΩΣΠΛ·ΙΟΥΗΝΕΤΕΥΣΕΝ
ΒΑΤΟΡΑΤΑΑΕΣΙ:.ΣΕΝΤΕΜΕΛΑΝΛΙΘΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
b. .ΚΩΠΡΙΑΠΟΣ◡Ι:..ΔΕΘΗΡΑΙΩΜΠΟΛΕΙ
ΟΛΑΜΨΑΚΗΝΟΣΠΛΟΥΤΟΝΑΦΟΙΤΟΜΦΕΡΩΝ

ΠΑΡΕΙΜΙΚΑΙΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ
ΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΤΕΝΟΙΚΟΥΣΙΝΞΕΝΟΙΣ

a. *Ε]ἵστατ[ο] τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος,*
φωσφόρον ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.
Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως π[αρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευ[ξ]εν
βά[θ]ρα τά[δ'], ἕσ[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

b. *Ἥ]κω Πρίαπος [τῇ]δε Θηραίωμ πόλει*
ὁ Λαμψακηνὸς πλοῦτον ἄφ[θ]ιτομ φέρων,
καὶ σύμμαχος] πάρειμι καὶ παραστάτης
τοῖσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Necesse est statua Hecatae illo loco posita fuerit, prope quam simul sellam istam lapideam fecit Artemidorus. *a.* vs. 3. etiam Rossius firmat lectionem *παριοῦσιν*, et diserte habet Ν: quare mitto quod olim dedi *κατέχουσιν, μν. Θ. πόλεως, παριοῦσι δ'*: sunt potius duo epigrammata vel certe unum ex duabus partibus non coniunctis compositum. Vs. 4. extr. etiam Rossius legebat ΒΑΤΟΡΑ; videtur igitur in lapide fuisse ΒΑΤΘΡΑ, ut in N. T. *ἐχθρὸς* habetur in mss. Μέλαν p. *μέλανα* esse apertum est, ut *λυκάβαν* p. *λυκάβαντα* n. 2169. Recte ut videtur accusativum nominis proprii *Melan* ap. Ovid. Fast. IV, 475. confert Rossius. Iambicum epigramma in Priapum restitui ut potui.

2465. *c.*

Therae in heroo sepulcrali, quod nunc sacellum est D. Nicolai Marmaritae, e regione ianuae, quae est meridiem versus, in muri septentrionalis cellula (*ἀνδριαντοθήκη*) semicirculari, quae terminatur duabus columellis Ionicis, quibus aëtoma impositum est; supra est inscriptio, characteribus grandibus, sed Christianorum malleo prope deleta. Ed. Rossius Annal. inst. archaeol. Rom. Vol. XIII. p. 21.

ΘΕΑΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΕΠ..ΟΓΧΟΣΚΑΙ
.ΠΙ.ΑΡΙΣΤΑΧΑΡΙΣΤΕΙΟΝ

Θεᾷ βασιλείᾳ Ἐπ[ίλ]ογχος? καὶ [Μεγ]αρίστα χαριστεῖον.

Supplementa debentur Rossio, qui insuper coniicit [Παν]αρίστα. Dea quae sit, non constat: Venerem Reginam (Athen. XII. p.510. Propert. IV,5,63.), Cybelen Reginam (Diod. III, 57.), postremo Iunonem Reginam (Corp. Inscr. Gr. n. 1603.) contulit Rossius, hoc vero loco aut Matrem Deorum Cybelen, utpote Therae cultam (n. 2465. *d* sqq.), aut Venerem Proserpinam, ut inferorum deam, intelligendam censuit. Sed potest etiam Iuno intelligi; certe non opus est, ut dea inferorum in heroo hocce culta sit, quum heroum sepulcrale Epictetae Musis dicatum fuerit (n. 2448.). Χαριστεῖον p. χαριστήριον novum est.

2465. *d.*

In vasculo marmoreo, duorum palmorum diametrum habente, quod cum duobus leonibus marmoris candidi octo pollices longis pulchreque elaboratis et cum monumentis n. 2465. *e. f.* ante aliquot annos repertum est in loco Kontochori prope *Theram* (Phirà), nunc cum reliquis his monumentis in collectione N. Delendae, demarchi Therae; ed. Rossius l. c. ad n. 2465. *c.*

ΕΜΒΑΡΗΣ ΘΕΩΝΜΑ... .ΕΚΑΤΑΝ

Ἐμβάρης θεῶν μα[τρὶ δ]εκάταν.

2465. *e.*

In ara rotunda exigua, quae *ibidem* reperta est; ed. Rossius l. c.

ΣΩΦΑΝΤΟΣΜΟΛΛΙΟΣΜΑΤΡΙΘΕΩΝ

Σώφαντος Μόλλιος ματρὶ θεῶν.

Sophantum Aegiden habes n. 2476. *k.* in his Addendis, *Mollin* Aegiden in Testamento Epictetae.

2465. *f.*

In parva tabula marmoris candidi *ibidem* reperta; ed. Göttlingius Bullett. Inst. archael. Rom. a. 1841. p. 57. cum notis et Rossius l. c. ad n. 2465. *c.* p. 22. Göttlingius hunc titulum a Comite de Cigala repertum refert.

ΟΥΡΟΙ⁝ΓΑΣ
ΘΕΩΝΜΑΤΡΙ
ΘΕΟΣΑΓΑΘΑΙΤ
ΥΧΑΑΓΑΘΟΥΔ
ΑΙΜΟΝΟΣΘΥΣΙΑ
ΑΡΧΙΝΟΥΤΩΙΕΤ
ΕΙΤΩΙΠΡΑΤΙΣΤ
ΩΙΘΥΣΟΝΤΙΒΟΥ
ΝΚΑΙΠΥΡΩΝΕΓ
ΜΕΔΙΜΝΟΥΚΑΙ
ΚΡΙΘΑΝΕΓΔΥΟΜ
ΕΔΙΜΝΩΝΚΑΙΟΙΝΟ
ΥΜΕΤΡΗΤΑΝΚΑΙΑΛΛΑ
ΑΠΑΡΓΜΑΤΑΩΝΑΙΩΡ
ΑΙΦΕΡΟΥΣΙΝΜΗΝΟΣΑΡΤΕ
ΜΙΣΙΟΥΠΕΜΠΤΑΙΙΣΤΑΜ
ΕΝΟΥΚΑΙΜΗΝΟΣΥΑΚΙΝΘΙΟ
ΥΠΕΜΠΤΑΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥ

Vs. 1. ex Rossio a me editus est; idem aliam affert lectionem ΘΥΡΟΙΤΑΣ; Göttl. habet ΟΥΡΟΙ ....ΓΑΣ. Vs. 6. Ross. ΑΡΧΙΗΘΥΤΩΙΕΤ; Göttl. ΑΡΧΙΝΟΥΤΩΙΕΤ, quod recepi. Vs. 11. Ross. ΚΡΙ ΘΩΝ, Göttl. quod dedi. Reliquas varietates non est operae pretium annotare.

Οὖροι γᾶς θεῶν ματρί.
Θεὸς ἀγαθᾷ τύχᾳ ἀγαθοῦ δαίμονος, θυσία Ἀρχίνου. τῷ ἔτει τῷ πρατίστῳ θύσοντι βοῦν καὶ πυρῶν ἐγ μεδίμνου καὶ κριθᾶν ἐγ δύο μεδίμνων καὶ οἴνου μετρητὰν καὶ ἄλλα ἀπάργματα ὧν αἱ ὧραι φέρουσιν, μηνὸς Ἀρτεμισίου πέμπτᾳ ἱσταμένου καὶ μηνὸς Ὑακινθίου πέμπτᾳ ἱσταμένου.

Titulus hic pluribus impeditus difficultatibus est. Terminum esse hunc lapidem videtur initium docere, quamquam dativus θεῶν ματρὶ insolens est, atque exspectatur potius οὖρος τεμένεος ματρὸς θεῶν vel brevius οὖρος ματρὸς θεῶν. Vs. 3. incipit lex de sacrificio instituendo, haud dubie Matri deorum. Θεὸς ἀγαθῇ τύχῃ rarum est: semel id habes n. 2556. ubi tamen θεὸς ἀγαθὸς scriptum, nec dubito quin ibi nominativum a dativo recte separarim; tum in titulo Puteolano ordine inverso habetur ἀγαθῇ τύχῃ Ζεὺς σωτήρ. Quod vero nostro loco dictum est ἀγαθᾷ τύχᾳ ἀγαθοῦ δαίμονος, id mihi novum. Nihilominus tamen hoc ἀγαθοῦ δαίμονος ex praegresso dativo suspendendum est, non ex sequenti θυσία. Post θυσία quid legi possit nisi Ἀρχίνου, non perspicio: videtur igitur ex Archini dono fundus hic Matri deorum consecratus et ab eo simul hoc sacrificium institutum esse: quodsi vs. 8. θύσοντι dictum est, non θύσει (sc. Archinus), recte hoc factum est: non enim donator et eius successores sacrificant, sed sacrificuli ex fundo donato. Τῷ ἔτει τῷ πρατίστῳ Göttlingio est *veris initio*; sed hoc eo incredibilius, quod in fine tituli demum tempus sacrificii definitur, et duplex quidem, non simplex. Mihi τὸ ἔτος τὸ πράτιστον videtur esse: *inde a proximo, qui insequitur, anno*; non differri volunt hoc sacrificium, sed statim a proximo fieri anno. Saepe enim talia munera, quae ex dono instituenda sunt, differuntur, donec aliqua ex donata re pecunia collecta fuerit.

N. 2467. p. 377. extat in columna in littore orientali prope rupem calcariam, quam monolithum vocant; pars a nobis ibi edita quattuor potius quam tribus versibus constat, et maioribus litteris scripta est; infra scripti octo versus sunt. Accipe haec prout ex Prokeschii schedis a me edita sunt l. c. n. 107. (cf. cap. 11.) unde repetiit Welckerus in Mus. Rhenan. a. 1841. p. 207. Prokeschius habuit a medico Graeco.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΚΕΙΕΤΕΙΜΑΣΕΤΟΓ
ΙΕΡΗΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΗΟΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΑΔΜΗΤΟΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

ΟΥΜΟΝΟΝΕΥΧΟΥΜΗΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΣΕΚΒΑΣΙΛΗΩΝ
ΣΥΝΑΔΕΘΕΤΤΑΝΗΣΕΚΠΡΟΓΟΝΟΝΓΕΝΟΜΗΝ
ΣΩΤΩΔΑΔΜΗΤΟΥΚΑΤΙΣΟΝΚΛΕΟΣΟΣΟΝΟΜΕΥΧΩ
ΕΙΔΕΔΥΩΛΕΙΠΟΝΤΑΤΡΙΗΚΟΣΤΟΥΕΤΕΟΣ
ΜΕΘΕΥΚΛΕΙΔΑΠΑΤΡΟΣΝΟΣΦΙΣΕΜΟΙΡΟΛΟΗ
ΤΕΤΛΑΤΩΩΣΠΗΛΕΥΣΩΣΠΡΟΠΑΤΩΠΙΦΕΡΗΣ
ΟΥΔΕΓΑΡΑΡΑΙΣΙΝΕΣΧΕΝΕΠΕΙΠΑΝΤΩΣ
ΑΝΥΠΕΣΤΗΔΙΣΘΑΝΕΕΝΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ

Mitto partem soluta oratione conceptam, in qua hoc apographum non multum discrepat ab edito p. 377. Metrica ita correxi:

Οὐ μόνον [η]ὐχούμην Λακεδαίμο[νο]ς ἐκ βασιλήων,
[ξ]υνὰ δὲ Θεττα[λί]ης ἐκ προγόν[ω]ν γενόμην,
σώ[ζ]ω δ' Ἀδμήτου κατ' ἴσον κλέος [ὥ]ς ὄνομ' [ἴσ]χω.
εἰ δὲ δύω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεος με
Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ' ὀλοή,
τετλάτω ὡς Πηλεὺς [ὅ]ς προπάτω[ρ τε] Φέρης.
οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὑπέστη
δὶς θανέε[ι]ν [αὐ]τός, [ζῶ]ντ' ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Vs. 1. *εὐχούμην* ab ignoto *εὐχέομαι* nimis incertum est, nec verisimile videtur *εὐχοίμην*: dedi igitur *ηὐχούμην* passivam formam ex activo *αὐχεῖν* derivatam, etsi passivum hoc dubium est. Theuclides et Admetus sunt Aegidae, quibus proprius fere Apollo Carneus fuit, et descendunt a Thera, Theraeae coloniae duce, qui ut avunculus et tutor regum Laconicorum et ipse rex Laconum fuisse censetur, et ab Admeto, ab hoc per mulierem aliquam Minyeïae gentis: quae uberius persecutus sum in Comm. de inscriptionibus Theraeis in Act. Acad. Boruss. Huic titulo adde alium de eodem Admeto:

2467. *b*.

In *Thera* insula, in fragmine columnae, quod ex oppido super promontorio D. Stephani olim collocato in vallem angustam sive fauces orientales provolutum est; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 106. (cf. cap. 11.), item Gerhardus in diario „Archaeol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit." 1835. n. 9. p. 67.

ΘΕΥΚΛΕΙΔΑΣ
ΑΔΜΗΤΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΚΡΙΣΑΜΙΟΣ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝ
ΑΔΜΗΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

Θευκλείδας Ἀδμήτου καὶ Νικόλα Κρισάμιος τὸν αὐτῶν υἱὸν Ἄδμητον Ἀπόλλωνι Καρνείῳ.

Nomen *Κρίσαμις* formatum ut *Αὔγδαμις*, *Κάλαμις*. Hoc loco *Θευκλείδας* scriptum est ut n. 2467. in carmine et infra n. 2476. *s*. sed n. 2467. in supra scriptis habetur *Θεοκλείδας*: nempe recentiore aetate, quando scripti hi tituli sunt, variabatur inter utramque formam, id quod etiam alia nomina docent.

Post n. 2469. *b*. p. 378. insere:

2469. *c*.

Therae, in loco Perissa sub occidentali praecipitio promontorii D. Stephani, ubi a. 1836. ecclesiae Christianae parietinae effossae sunt, inter varias inscriptiones saeculi secundi vel tertii post Christum, quae recensus nominum propriorum cum numeris agrorum, vinearum, olivetorum, servorum, iumentorum, ovium continent, magna basis reperta est, litteris saeculi Augustei inscripta; minusculis edita haec inscriptio est a Rossio, Kunstblatt a. 1837. n. 103. et in Itin. insularum maris Aegaei T. I. p. 185. et characteribus epigraphicis a Principe Pücklero in libro cui index „der Vorläufer", p. 347. ac posthac a Rossio Annal. instit. archaeol. Rom. Vol. XIII. p. 24. et Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 87. ex quo formam tituli reddidi. Litterae sunt apicibus ornatae, sicut Δ, Α, Φ, Ι a nobis vs. 1. redditae.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΝ
ΕΡΑΣΙΚΛΕΙΑΝΕΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

Vs. 1. extr. Ν diserte habet Ross.

Ὁ δᾶμος ἀφηρῴιξεν Ἐρασίκλειαν Ἐρατοκράτους ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Cf. nomen *Ἐρασικλῆς*, quod supra (ante n. 2448.) in his Addendis ex antiquissimis Theraeis titulis enotavi.

2469. *d*.

Therae in faucibus orientalibus sub promontorio D. Stephani, in fragmine columnae, quod ex oppido supra olim collocato provolutum est; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 105. (conf. cap. 11.), item Gerhardus l. c. (ad n. 2467. *b*.)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΤΑΝΤΟΥΥΙΟΥΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΧΑΡΙΞΩΘΕΟΙΣ

Ἀσκληπιὰς Δωροθέου τὰν τοῦ υἱοῦ Μνασικρίτου θυγατέρα καὶ Κλειτοσθένης Μνασικρίτου τὰν ἀδελφὰν Χαριξὼ θεοῖς.

Mnasicritus si idem est atque ille, quem n. 2462. nominatum videmus, stemma hoc est:

Dorotheus
Diodorus ‿ Asclepias   Tib. Cl. Aglaophanes
Mnasicritus ——— Chaeropolia
Clitosthenes   Charixo.

A Clitosthene hoc descendit T. Flav. Clitosthenes Iulianus, de quo n. 2462.

Similem inscriptionem ibidem positam fuisse, ubi n. 2469. *c.* reperta est, docet fragmentum ibi a Rossio repertum in basi magna: ΤΕΡΑΘΕΟΙΣ (θυγατέρα θεοῖς); vide Rossii Itin. insularum maris Aegaei T. I. p. 183. Ad haec conf. etiam n. 2458.

Post n. 2472. *d.* p. 378. insere:

2472. *e.*

Therae in operculo thecae sepulcralis sub promontorio D. Stephani in faucibus occidentalibus; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 111. (conf. cap. 12.)

ΖΩϹΙΜΗΤΟΝΑΝΔΡΑΝ
ΝΕΙΛΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Ζωσίμη τὸν ἄνδραν Νεῖλον ἀφηρώϊξεν.

De barbaro *ἄνδραν* conf. praeter alia n. 1781. n. 1988. *b. A.* 10. etsi ibi lectio incerta, tum n. 2089. n. 3293. ac n. 2264. *b.* et 2472. *f.* in his Addendis.

2472. *f.*

In cippo *Therae* invento, quem Athenis servat Ge. Finlay, qui apographum misit per Linkium collegam nostrum.

ϹΤΕΦΑΝΟϹ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΝΤΑΝ
ΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Στέφανος καὶ τὰ τέκνα Ἐπιτυχίαν τὰν ἰδίαν γυναῖκαν ἀφηρώϊξεν.

Conf. ad titulum praecedentem.

N. 2476. *b.* p. 379. in phalli summitate scriptus est, qui in vertice promontorii D. Stephani comparet. *Τοὺς φίλους* fuisse *συμβίωσιν φίλων*, quae patronum delegisset Priapum, conieci in Act. Acad. Boruss. l. c. sub fin. Conf. ad n. 2339. *b.* in his Addendis, et ad n. 3540. Aliam sententiam vide in Annal. inst. archaeol. Rom. Vol. XIII. (1842.) p. 19.

Post n. 2476. *d.* p. 379. adde:

2476. *e.*

Therae, ibidem ubi n. 2469. *c.* in lapide sepulcrali; edidit Rossius Itin. insularum maris Aegaei T. I. p. 183.

Ἄγγελος Μητροδώρου.

2476. *f.*

Therae in lapide sepulcrali; ex schedis Prokeschii edidi in Act. Acad. Boruss. l. c. p. 95.

ΑΡΓΥΡΙΣ   *Ἀργυρίς.*

2476. *g.*

Therae in theca sepulcrali marmoris candidi, ibidem ubi n. 2469. *c.* reperta et in pagum *Βόθωνα* transportata, inscriptio in longitudinem thecae exarata charactere saeculorum ante Christum ultimorum; minusculis ed. Rossius l. c. (ad n. 2476. *e.*) p. 72. et epigraphicis characteribus in Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 87.

ΑΡΧΙΝΙΚοΥ⁝ΤοΥΑΡΧΙΒΙοΥ⁝ΙΣΘΜΩΑΡΧΙΝΙΚοΥ
ΑΡΓΕΙΑΑΡΧΙΝΙΚοΥ

Ἀρχινίκου τοῦ Ἀρχιβίου. Ἰσθμὼ Ἀρχινίκου. Ἀργεία Ἀρχινίκου.

Hi quoque Aegidae sunt ex regia stirpe. Documento est nomen *Ἀρχίνικος*, quod habes in Testamento Epictetae n. 2448. p. 363. *b.* ac nomen *Ἀργεία* derivatum ab Argia Adrasti filia, Thersandri matre (a quo descendit Theras), et ab Argia Therae sorore, uxore Aristodami, matre Proclis et Eurysthenis regum Laconicorum. *Ἀργέαν Δίωνος* eiusque filiam *Ἰσθμὼ* habes etiam in titulo Theraeo edito a Rossio Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 81. in quo obiter annoto etiam *ἐπισσόφων* mentionem fieri ut in Testamento Epictetae. Dionis nomen in eodem testamento comparet.

2476. *h.*

Therae in lapide sepulcrali; ex schedis Prokeschii edidi in Act. Acad. Boruss. l. c. n. 97.

ΔΑΜΟ
ΝΑϹϹΑ   *Δαμώνασσα.*

Haec ex eadem illa gente esse videtur: Demonassa heroina, a quo illa femina nomen traxit, fuit filia Amphiarai, uxor Thersandri, mater Tisameni, qui Autesionem genuit Therae et Argiae patrem.

2476. *i.*

Therae ad locum Echendram, in sepulcro rupi inciso; ed. Rossius Itin. insularum maris Aegaei T. I. p. 181. et in Annal. Inst. archaeolog. Rom. Vol. XIII. (1842.) p. 18. atque in Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 82.

ΘΕΟΘΕΜΙΟΣ   *Θεοθέμιος.*

Haud dubie genitivus est.

2476. *k.*

Therae in cippo sepulcrali; ex schedis Prokeschii edidi in Act. Acad. Boruss. l. c. n. 94.

ΜΕΡΟΦΩΝ   *Ἱ]μεροφῶν*
ΣΟΦΑΝΤΟΥ   *Σ[ω]φάντου.*

Himertum Himerophontis f. Epictetae cognatum ac proinde Aegiden habemus in Epictetae Testamento: huius Himerti pater fortasse est hic ipse, cuius n. 2476. *k.* mentio fit.

2476. *l.*

Therae in ara sepulcrali, quales in Rhenea potissimum frequentes sunt, capitibus taurinis et sertis ornata; ed. Rossius, Kunstblatt a. 1836. n. 17. p. 66. (unde imitatus sum formam litterarum) et Itin. insularum maris Aeg. T. I. p. 37.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ   *Καλλικράτης*
ΘΕΟΜΝΑΣΤΟΥ   *Θεομνάστου*
ΗΡΩΣ   *ἥρως.*

2476. *m.*

Therae in lapide sepulcrali; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 96.

ΡΟΠΗ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ

Ῥοπή vel Ῥόπη
Ποσειδωνίου.

2476. *n.*

Therae in lapide sepulcrali; ex iisdem schedis edidi ibid. n. 98.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ
ΕΥΜΗΛΟΥ
ΑΣΠΕΝΔΙΟΣ

Ἡφαιστίων
Εὐμήλου
Ἀσπένδιος.

2476. *o.*

Therae in lapicidina in faucibus occidentalibus sub promontorio D. Stephani; *b* est ex adverso inscriptionis *a*. Edidi l. c. n. 99. (conf. cap. 4. et 10.)

a.
ΝΕΙΚΙΑ
ΤΟΠΟΣ

b.
ΜΙΠΟΡΟΥ...ΤΟΠΟΣ

a. Νεικία τόπος. *b.* - - μιπόρου τόπο[ς].

Etsi recentiore aetate non insolita haec epitaphiorum forma est, tamen probabilius iudico, his titulis possessionem lapicidinarum significari.

2476. *p.*

In promontorio D. Stephani *Therae* est rupes quaedam plana, quam Prokeschius votivam vocat; in hac multa promiscue nomina exarata sunt eo fere ordine, quem in Act. Acad. Boruss. in tabulae lithographicae fine designavi. Nomina haec voti causa ibi incisa esse Prokeschio ac mihi (l. c. cap. 10.) videntur, et vicinum fuisse templum Neptuni, idque diversum ab antro, quod paulo longius abest; Rossius tamen (Itin. insularum mar. Aeg. T. I. p. 63.) mero lusui ea nomina deberi censet. Dedicationis vestigia in huiusmodi titulis habes n. 2476. *s.* et n. 2476. *o.* Edidi haec nomina l. c. ex schedis Prokeschii, eaque numeris 21–79. insignivi; hos numeros etiam nunc retineo: ceterum potest factum esse, ut nomina mutilata, quae olim coniuncta erant, in hac nostra dinumeratione sint dirempta; qua de re iudicare tuto non licet, quod et corrosum saxum est et nomina nimium confuse scripta sunt. Conf. nos l. c. cap. 4.

21. Λ ΠΟΛ Α
22. ΝΙΚΑΡΧ ΘΙΟΝΥΣΙ
23. ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣ
24. ΕΥΚΛΗΣ
25. ΦΡΑ.ΟΡ
26. ΟΚΡΙΣΙΟΣ
27. ΑΡΙΣΤΟΝ
28. ΕΟ..ΟΣ ..ΔΟ
29. ΛΔΟΥ
30. ΦΡΑΝΟΣ ΝΙΚΑΝΟΡ
31. *a.* ΝΙΚΙΠΟΤ *b.* ΠΟΛΙΣΕΥΙ
32. ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
33. Ν...ΝΟΜΟΣ
34. ...ΝΙΚΟΥ
35. ...ΖΟΙΛΟΥ
36. Ε ΑΜΕΡ
37. ΔΙΟΦΑΝΤ
38. ΚΟΙΡΕΝΟ
39. ΟΦΡΑΣΤΟ
40. ΙΔΣΟ
41. ΑΙΟ
42. ΙΛΟΧΟ
43. ΕΥΚΛΙΔΑΣ ΤΟΥ
44. ΔΑΜΟΧΑΡ
45. ΚΟΙ
46. ΑΙΠ
47. ΟΕ Α
48. ΜΕΝΕΛΟΥ
49. ΠΑΣΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
50. ΖΩΠΥΡΙΩΝ
51. ΖΩΠΥΡΙΩΝ
52. ΕΡΕΤΡΙΟΥ
53. ΣΟΩ
54. ΘΗΡΩΝ ΦΙΛΟ ΚΡΑΤΟΥ
55. ΑΡΙΣΤΩΝ
56. ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣ
57. ΟΝ
58. ΑΡΙΣΤΟΦΙ
59. ΑΡΙΣΤΟ
60. ΗΣΑΓΟΡΑΣ
61. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΟΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝΤ
62. ΠΡΑΤΑΙΜΕΝΗΣ
63. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
64. ΘΕΥΚΡΙΣΙΑΣ
65. ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣ
66. ΠΑΙΔΕΑΣ
67. ΘΗΡΩΝ ΦΙ ΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
68. ΑΡΙΣΤΩΝ
69. ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ
70. ΕΥΚΛΕΙΔΑΣ
71. ΘΗΡΟΝΦΙΛΟΚΡΑ ΤΟΥ
72. ΝΙΚΑΝΟΡ
73. ΓΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ ΠΑ
74. ΘΗΡΩΝΙ - - - ΚΡΑΤΟΥΣ
75. ΕΠΙΝΙΚΟΣ
76. ΠΕ
77. ΚΑΛΛΙΚ
78. ΣΩΣ
79. ΤΙΜΟΚΡΑ ΤΟΣ

De his nominibus vide indicem sub n. 2476. *q.* insertum.

2476. *q*.

Hae *Theraeae* inscriptiones ex una vel pluribus rupibus petitae sunt, et ex Prokeschii schedis a me editae l. c. iisdem signatae numeris, quibus eas hic signo. Titulus n. 89. inversis litteris scriptus differt a n. 84. uterque in vicinia moenium oppidi in promontorio D. Stephani olim positi exaratus videtur.

83.	84.	85.	86.	87.
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ ΚΡΙΤΟΥ	ΜΙΘΡΗΣ	ΔΑΜΟΧΑΡΙΣ ΘΕΥΔΟΤΟΣ ΑΛΚΙΣΘΕΝΟΥΣ	ΘΗΡΩΝ ΙΗΛΟΚΡΑ ΤΟΥΣ	ΕΧΜΑΝΔΡΟΣ ΠΡΑΤΗΜ.. ΟΛ ΚΑΤ Ε.ΑΓοΡΑΣ
88.	**89.**	**90.**		
ΑΡΙΣΤΕ ΜΟΣ ΠΡΑΤΗΜΕΝΗΣ	ƎΗdΘΙW	ΓΑΘΟΔΟΣ Δ		
91.	**92.**	**93.**		
ΙΑΛΛΙΒΩΔΟΣ ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΣ	ΕΥΚΡΟ ΛΗΣΙΠΠΟΣ	ΣΚΛΜοΤΑ ΑΓΑ ΑΡ ΧΟ		

Quae his inscriptionibus n. 2476. *p.* et *q.* continentur nomina, ea omissis iis, quae nimium mutilata sunt, ordine litterarum hic composui.

Ἀ]γάθοδος Δ - - - 90. formatum ut Εὔοδος.

Ἀντισθένης Κρίτου 83. ex regia gente, ut in Testamento Epictetae habentur in huius cognatis Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς et Κρίτος Τεισάνορος.

Ἀριστο - - 59.

Ἀριστ[όδα]μος 88. ex regia gente; conf. ad n. 2454. *b.* in his Addendis.

Ἀριστοκλῆς 52.

Ἀριστόν[ικος] vel Ἀρίστ[ω]ν 27.

Ἀριστοφάνης Καρτιδάμαντ[ος] 61. ex regia gente, fortasse frater Aristodami n. 2454. *b.* ubi simul de nomine patris dixi. In ceteris Theraeis titulis est Καρτιδάμα; ut hic ita in Attico titulo n. 345. qui a Theraeis positus est, habetur Καρτιδάμαντος.

Ἀριστόφι[λος] 58.

Ἀρίστων 55. 68.

Γνησικράτης - - πα - - 73.

Δαμοχάρ[ης] 44. Δαμοχάρ[η]ς 85.

Διόφαντ[ος] 37.

Ἐπίνικος 75.

Ἐρετρίου genitivus 52. nisi scribendum Ἐρετρι[ε]ύ[ς.

Ε[ὐ]αγόρας 87. quod nomen ter in Epictetae cognatis Aegidis occurrit.

Ε[ὐ]άμερ[ος] 36.

Ε[ὔ]μανδρος 87. ut Σωτίμανδρος n. 2264. *t.* Κλεόμανδρος n. 2264. *o.* in his Addendis, ubi vide plura.

Εὐκλείδας 70. Εὐκλίδας - - - του 43.

Εὐκλῆς 24.

Εὔκρο[τος]? 92.

- - - - Ζ[ω]ΐλου 35. Confer n. 2463. *b.* ubi Ζωΐλος inter homines stirpis Aegidarum comparet.

Ζωπυρίων 50. 51.

Θεοκρίσιος s. Θευκρίσιος 23. 26. 56. 64. 65. nomine tamen hinc inde leviter corrupto.

Θε]όφραστο[ς] 39.

Θεύδοτος Ἀλκισθένους 85.

Θήρων Φιλοκράτους s. Φιλοκράτου 67. 54. et nomine paulum corrupto 71. 74. 86. Est haud dubie Aegides, sed satis recens; a Thera enim, Theraeae coloniae ductore, descendisse etiam Thero Agrigenti tyrannus ferebatur. Conf. nos in Act. Acad. Boruss. l. c. cap. 2.

Κ]αλλίβο[λ]ος Πυθοκράτευς 91.

Καλλικράτης 63. et fortasse 77. Conf. n. 2476. *l.*

Κοιραν - - 38 Κοι - - - 45. An Κοίρ[α]ν[ος? Conf. infra ad n. 2482. *l.* ubi Anaphae hoc nomen habes.

Με]λάνιππος 92. Μελάνιππον Theraeum, Aegiden haud dubie, habes in titulo ad n. 2476. *g.* citato una cum Dione.

Μενέλου 48. fortasse pendens ex Κοι - - - 45. sub quo illud positum est. Conf. n. 2476. *w.*

Μίθρης 84. 89.

Νεοπτόλεμος 69.

Νικάν[ω]ρ vel Νικάνορ[ος] 72. fortasse Εὐ]φράν[ωρ] Νικάνορ[ος] 30. Conf. n. 2467. *b.* p. 377.

Νίκαρχ[ος Δ]ιονυσί[ου] 22.

Νίκιπο[ς] vel Νικίπο[υ] 31. *a.* simplici Π pro duplici, more prisco. Idem nomen habes Therae n. 2458.

Ν . . . νομος 33.

Παιδίας 66.

Πάστος Φιλελευθέρου 49. aetatis admodum recentis.

Πρατημένης 62. Πρατημένης 88. et mutilum 87.

Σκ[α]μοτας Ἀγα[θ]άρχου 93. Σκάμων est nomen Mytilenaei (Voss. Hist. Gr. IV. p. 411.); huic affine Σκαμότας, ut Δάμων δημότης, Ἵππων ἱππότης. Σκαπος, vel potius σκᾶπος opinor, Hesychio est κλάδος, ac videtur idem quod σκήπων vel simile significare; Aeoles vero et Lacones π mutant in μ: itaque σκαμότης videtur fere σκηπτοῦχος esse.

Στ]ησαγόρας? 60.

Σῶν[ι] 53.

Σῶς 78. nisi nomen mutilum est.

Τιμοκράτευς 79.

2476. *r*.

In lapide amplo *Therae*; ex Prokeschii schedis edidi l. c. n. 101.

ΔΗΜΟΣ

Δῆμος, si vox est integra: potest etiam fuisse ὁ δῆμος vel Ἀριστόδημος cet.

2476. *s*.

Therae inter ruinas oppidi in promontorio D. Stephani, in plintho lapidea ampla; edidi l. c. n. 102. ex schedis eiusdem, item Gerhardus, Archäol. Int. Bl. d. allg. Litt. Zeit. a. 1835. n. 9. p. 66.

ΙΣΙΠΠΟΣ
_ΩΤΙΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΚΑΣΤΟΡ
ΘΕΥΔΟΣΙΟΣΘΕΥΚΛΕΙΔΑΣ

- - σιππος,
Σ]ωτίων,
Σατύριχος,
Θευδόσιος,
Θευκλείδας,
Κάστορ[ι?

Vs. 1. potest Κτή]σιππος, Κλή]σιππος, Μελή]σιππος, cet. coniici. Aegidas hos esse colligo ex Castore, quem venerati Aegidae sunt, qua de re exposui l. c. cap. 10. Confirmatur id tituli n. 2467. parte utraque et maxime secunda, quae in his Addendis edita est (ubi vide not.). In fine ⊏ offendit; possis omisso isto coniicere Θευδόσιος Θευκλείδα. Similiter Σ vacat n. 2454. *b.*

2476. *t.*

Therae in promontorio D. Stephani, in rupe prope extremam prominentiam australem; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 81.

ΣΩΣΘΕΝΗΣ	Σωσθένης,
ΑΔΜΗΤΟΣ	Ἄδμητος,
ΑΓΗΣΙΛΟΧΟΣ	Ἀγησίλοχος,
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	Θεμιστοκλῆς.

Hos quoque homines Aegidas esse liquet. Σωσθένης nomen affine est nominibus Aegidarum Σωτέλης (Test. Epict.), Σώφαντος (n. 2476. *k.*) et aliis (n. 2476. *s.*); sic enim in gentibus variant nomina, quemadmodum, ut hoc obiter dicam, Αἰσοσθένης in Testamento Epictetae in memoriam revocat Αἰσάνιον Grini patrem, Therae regis: porro nomen Ἄδμητος Aegidarum esse videmus ex n. 2467. et 2467. *b.* Ἀγησίλοχος vero est inter cognatos Epictetae et proinde ex regia gente, nec minus Θεμιστοκλῆς in ea gente usitatum nomen est: nam n. 2463. *b.* comparet Θεμιστοκλῆς Τελεσικράτευς in recensu hominum, quos gentis Epictetae esse docui p. 369. *a.* extr. atque insuper Τελεσικράτης nomen Aegidarum esse patet ex Telesicrate Carneadis f. apud Pind. Pyth. IX. Nec mihi dubium, quin ille quoque Themistocles Aglaophanis f. qui n. 2461. nominatur, ex eadem gente sit, ut Aglon (Ἄγλων, Ἀγλάων), quem supra memoravi ante n. 2448. in his Addendis.

2476. *u.*

Therae in rupe faucium occidentalium sub promontorio D. Stephani; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 80.

ΗΑ√ΒΕΙ◊ΦΑΡΟΣ

2476. *v.*

Therae in eodem promontorio, in rupe prominente Euronotum versus; ex iisdem schedis edidi l. c. n. 82. (conf. cap. 10.)

ΚΡΟ . . ΟΝΙ	Κρο[νί]ονι.

2476. *w.*

Therae in antro, quod est in promontorio D. Stephani, supra a nobis memorato (n. 2476. *p.*), in columella marmoris candidi; ex schedis Prokeschii edidi l. c. n. 103. item Rossius Itinerar. insularum maris Aeg. T. I. p. 64.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ	Μενέλαος.

2476. *x.*

Therae in rupe eiusdem promontorii, duo fragmenta alterum iuxta alterum posita; edidi ex iisdem schedis l. c. n. 100.

a.	*b.*
ΜΕΝΟ	I - - II - - I - IO ΑΡΔ Ι

2476. *y.*

In insula *Therasia* in lancea sepulcrali, typus fabricae; ed. Rossius, Kunstblatt a. 1836. n. 20. p. 79.

. . . . ΠΡΕΙΜΟΣ . . .	Πρεῖμος.

N. 2477. p. 379 sq. Hunc titulum Rossius repperit *Anaphae* in pago, qui nunc habitatur, muro scholae insertum super porta, eumque transcripsit melius, etsi ne ipse quidem ita, ut sibi satisfaceret. Hoc ille apographum edidit in commentatione de Anaphe et inscriptionibus Anaphaeis, quae excusa est in Actis Acad. Bavar. class. philos. et philol. a. 1838. p. 401 sqq. in tabula addita n. 1. (cf. p. 411 sqq.) Id hic repetii.

[Textum vide pag. seq.]

Initio unum versum deesse notat Rossius; idem magna ex parte ita restituit ut hic reddo:

\- - - - - - - [κα-
θότι καὶ ὁ θεὸς ἔ[χρησε· τᾶς] δ' ἐπερωτάσ[ι-
ο]ς καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀντ[ίγραφά] ἐστι τάδε·
Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, ἀρχόντων Ξενο-
μνάστου, Ἀριστομάχου, Σωσικλεῦς καὶ βουλᾶς γνώμ[α,
ὑπὲρ τᾶς ἐφόδου ἃς ἐποιήσατο Τι[μό]θεος Σωσι-
κλεῦς, κα[τὰ] δὲ ὑοθεσίαν Ἰσοπόλιος, ἀξιῶ[ν] αὐτῷ δοθῆ-
μεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀστε[ά]λ[τα] τό-
πον, ὥς[τε ναὸ]ν Ἀφροδίτας οἰκοδομῆσαι, [ὕλᾳ κα]ὶ λί-
θοις κα[ταχ]ρώμενο[ν] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὧν κα χρείαν ἔχ[ῃ
ἐν τῷ τόπῳ, ἐν τᾷ [α]ἱμασιᾷ, ὁπεῖ ἁ ἐλαία ἁ π[ερ]ὶ τ[ὸν
Εὐδώρειον οἶκον καὶ τὸν - - [σ]ι[ο]ν, το[ῦ] δὲ τό[π]ο[υ
ὁ]πεῖ ὁ [βω]μὸς τοῦ Κτησίου καὶ τὸ ξο[άνι]ον, τὸν τοῖχον
λ]ύσαντα τὰν πάροδον ποιῆσαι ἐς τὸν ναὸν
ταύτᾳ, καὶ οἰκοδομη[θ]έντος τοῦ τοίχου τὸν βωμό[ν
καὶ τὸ ξοάνιον κα[τα]στᾶσαι πάλιν ἐς τὸν τοῖ-
χον, τὰς δὲ στάλας τὰς οὔσας ἐν τῷ τοίχῳ
καὶ τὸν ἀπόρανθρον, ὅσ[ας μ]έν κα δυνατὸν ῇ
α]ὐτεῖ καταστᾶσαι, ὅσαις δέ [κα] μὴ [ῇ] τόπο[ς, ὁ]πεῖ [κα
δο[κ]ῇ χρήσιμον ἦμεν· συν[τε]λε[σθ]έντος δὲ
τοῦ ναοῦ ἦμεν [δ]αμόσιον, [κα]θ[ὰ] καὶ ὁ θεὸς ἔχ[ρ]ησ[ε.
τᾶς δὲ [ἐ]περω[τάσ]ιος κ[α]ὶ το[ῦ χρ]ησμ[οῦ τ]ὸ [ἀντ]ί-
[γ]ρ[α]φο[ν]
ἐστιν ὑπογεγραμμέν[ον.

Ἐπερωτᾷ Τιμόθεος [τὸν] θεόν, πότερον
αὐτῷ [λ]ῷ[ϊ]ον καὶ [ἄ]με[ινόν] ἐστιν αἰτήσασθαι
τὰν [π]ό[λι]ν ἐν τῷ ἐπιναεῖ τόπῳ ἐ[ν] τῷ [ἱερῷ τ]οῦ
Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀστεάλτα, ὥστε ν[α]ὸν [τᾶς
Ἀφροδίτας οἰκοδ[ο]μῆσαι καὶ ἦμεν δαμόσιον,
ἢ ἐν τῷ ἱερῷ του Ἀ[σκ]λαπιοῦ ἐν ᾧ ἐπινοεῖ

\- - - - - - - - - -
ΘΟΤΙΚΑΙΟΘΕΟΣΕ/. . \ . . . . . ΔΕΠΕΡΩΤΑΣ
ΩΣΚΑΙΤΟΥΧΡΗΣΜΟΥΑΝΤ. . . Λ·ΛΕΣΤΙΤΑΔΕ
ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΑΡΧΟΝΤΩΝΞΕΝΟ
ΜΝΑΣΤΟΥΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΣΩΣΙΚΛΕΥΣΚΑΙΒΟΥΛΑΣΓΝΩΜ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΦΟΔΟΥΑΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΙ . . ΘΕΟΣΣΩΣΙ
ΚΛΕΥΣΚΑ . . ΔΕΥΟΘΕΣΙΑΝΙΣΟΠΟΛΙΟΣΑΞΙΩΣΑΥΤΩΙΔΟΘΗ
ΜΕΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΤΕΛΛ. . ΛΤΟ
ΠΟΝΩΣ . . . . . . ΝΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙ . . . . ΛΙΛι
ΘΟΙΣΚΑΙΛΟ . ΡΩΜΕΝΟΣΕΚΤΟΥΙΕΡΟΥΩΝΚΑΧΡΕΙΑΝΕΧ . Ι
ΕΝΤΩΙΤΟΠΩΙΕΝΤΑΙΛΙΜΑΣΙΑΟΠΕΙΑΕΛΑΙΑΑΠΟΕΙΤΑ
ΕΥΔΩΡΕΙΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤΟΝΙΕΙΔΙΑΕΙΩΝΤΟΝΔΕΤΟ . ΟΝ
. ΠΕΙΟ . . ΜΟΣΤΟΥΚΤΗΣΙΟΥΚΑΙΤΟΞΟΛ . . ΟΝΤΟΝΤΟΙΧΟΝ
\ΥΣΑΝΤΑΤΑΝΠΑΡΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΙΕΣΤΟΝΝΑΟΝ . . .
ΤΑΥΤΑΙΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗ . ΕΝΤΟΣΤΟΥΤΟΙΧΟΥΤΟΝΒΩΜΟ .
ΚΑΙΤΟΞΟΑΝΙΟΝΚΑΙ . ΣΤΑΣΑΙΠΑΛΙΝΕΣΤΟΝΤΟΙ
ΧΟΝΤΑΣΔΕΣΤΑΛΑΣΤΑΣΟΥΣΑΣΕΝΤΩΙΤΟΙΧΩΙ
ΚΑΙΤΟΝΑΠΟΡΑΝΘΡΟΝΟΣΛ⁻\ΙΕΝΚΑΔΥΝΑΤΟΝΗΙ
ΛΥΤΕΙΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΟΣΑΙΣΔΕ . . . ΜΗΝΙΤΟΠΟ⁻ΩΠΕΙΜ
ΔΟΙΗΧΡΗΣΙΜΟΝΗΜΕΝΣΥΝ . ΞΛΕΞΟΕΝΤΟΣΔΕ
ΤΟΥΝΑΟΥΗΜΕΝ . ΑΜΟΣΙΟΝ . . ΘΝΚΑΙΟΘΕΟΣΕΧΙΗΣΤ
ΤΑΣΔΕ . ΠΕΡΩΙ . . ΙΟΣΚΑΙΤΟ . . ΗΣΜ . . . Ο . . ΙΕΡΟΦΟ .
ΕΣΤΙΝ . ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝ . .

ΕΠΕΡΩΤΑΙΤΙΜΟΘΕΟΣ . . ΄ . ΘΕΟΝΠΟΤΕΡΟΝ
ΑΥΤΩΙΔΩΡΟΝΚΑΙΛΜΕΝ . . . ΕΣΤΙΝΑΙΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΤΑΝΤΟΜΝΕΝΤΩΙΕΠΙΝΟΕΙΤΟΠΩΙΕ . ΤΩΙ . . ΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΤΕΑΛΤΑΩΣΤΕΝ . ΟΝ . . .
ΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΖ . ΜΗΣΑΙΚΑΙΗΜΕΝΔΑΜΟΣΙΟΝ
ΗΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑ . . ΛΑΠΙΟΥΕΝΩΙΕΠΙΝΟΕΙ
ΤΟΠΩΙΟΘΕΟΣΕΙΙΡΗΣ . ΑΙΤΗΣΑΣΘ . . ΕΝΤΩΙ . . ˙.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΕΛΕΣΘΕΝΤΟΣΔΕΤΟΥΝΑ . .
ΠΡΑΞΟΜΕΝΤΟΥΕΨΑΦΙΣΜ . . . ΛΙΤΟΝΧΡΗΣΜΟΝ
ΤΑ . . . ΕΦΟΔΟΝΕΣΤ^ΛΛ . . ΟΙΝΑΝ . . . .
ΤΟΥΤ . ΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙ . . ΕΔΟΣ . .
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΛΙΙ . ΙΤΑΙΕΙΚΛ .
·ΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

τόπῳ. ὁ [θ]εὸς ἔ[χ]ρησ[ε] αἰτήσασθ[αι] ἐν τῷ [τοῦ Ἀπόλλωνος· τελεσ[θ]έντος δὲ τοῦ να[οῦ ἀ-γγ]ρά[ψ]ομεν τό [τ]ε ψάφισμ[α κα]ὶ τὸν χρησμὸν τά[ν τε] ἔφοδον ἐς [σ]τ[ά]λ[αν λιθ]ίναν. [ὑπὲρ τούτ[ω]ν δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ [δ]εδό[σθαι αὐτῷ καθάπερ [α]ἰ[τε]ῖται, εἴ κ[α δόξῃ καὶ τ]ᾷ ἐκκλησίᾳ.

Ne quid primo editori imputetur, quod ipse solus ausus sum, nota mea esse vs. 7. *ἀξιῶν* (etsi de hoc mentionem facit Rossius p. 415. sed id missum faciens, quod Σ habeat h. l. etiam Villois.), vs. 9. distinctionem post *οἰκοδομῆσαι*, vs. 10. *καταχρώμενον*, vs. 11. *περὶ τόν*, quod non arbitror certum esse, vs. 12. *τοῦ δὲ τόπου*, vss. 19. 20. *κα δοκῇ*, vs. 22. *τὸ ἀντίγραφον*, vs. 26. *τὰν πόλιν* et *ἱερῷ*, vss. 31. 32. *ἀγγράψομεν τό τε ψάφισμα καί*, vs. 33. *τάν τε ἔφοδον ἐς στάλαν λιθίναν. ὑπέρ*, vs. 34. *τούτων*, vs. 35. *κα δόξῃ*. Pro his Rossius vel prorsus alia habet, quae brevitatis causa omitto, vel acquievit in lectione, quam e lapide enotavit. Oraculum, cuius mentio fit, haud dubie Apollineum est. Vss. 4. 5. tres habes archontes, Xenomnastum, Aristomachum, Sosiclem. Horum nominum primum Anaphae habemus iam n. 2478. ut viri insignis; Sosicles vero et pater Timothei vocatus est in hoc ipso titulo et alius Anaphaeus n. 2481. c. et Archonidis pater n. 2482. b. (in his Addendis), postremo Theraeus quidam n. 2473. b. p. 378. Et Archonidis quidem gentem esse Aegidarum, rectissime Rossius ex ipsis nominibus demonstravit, ac nos quoque infra de ea gente Anaphae habitante aliquoties monebimus (vide potissimum ad n. 2480. b.); proinde Anaphen, ut Theram Spartanorum coloniam, Aegidis esse ducibus conditam patet. Hinc unus ex illa gente Teleson *κτίστης ἀπὸ προγόνων* dicitur n. 2480. b. quippe quod et ipse tamquam conditor de patria meruerat et a conditoribus originem repetebat. Vs. 5. extr. *γνώμα* habuisse Iota subscr. liquet ex Villois. Vs. 12. *Εὐδώρειος οἶκος* dubitat Rossius an a scenographo ac statuario Eudoro (Plin. H. N. XXXV, 11, 40.) denominatus sit: quod mihi valde probabile videtur: potest enim ille oecus ad nor-

mam quandam pictus fuisse, quam invenisset Eudorus. Ibidem vix opinor ferri potest accusativus *τὸν δὲ τόπον*. Vs. 13. manifesto Iuppiter Ctesius memoratur; fortasse lapicida post [ΒΩ]ΜΟΣ et ante ΤΟΥΚΤ. omisit litteras ΤΟΥΔΙΟΣ vel *ὁμοιοτελεύτῳ* vel *ὁμοιοάρκτῳ* deceptus. Vs. 18. *ὁ ἀπόρανθρος* insolens est; vulgo dicitur *τὸ ἀποῤῥαντήριον*. Vs. 26. malim *ἐν ᾧ*: praeterea notanda brevitas dictionis; debebat certe dici *αἰτήσασθαι τὰν πόλιν δόμεν τόπον ἐν ᾧ ἐπινοεῖ οἰκοδομῆσαι* cet. Qui deinceps appellatur Aesculapius, videtur Rossio Laconicus ille *Ἀγλαόπης* (Hesych. v. coll. v. *Αἰγλαὴρ*) esse, ut Apollo Anaphae est *Αἰγλήτης* (n. 2482.). Quae in fine restitui; videntur haud dubia esse, etsi male concepta sunt; videndum tamen, ne pro insolenti isto *ἀγγράψομεν* scriptum fuerit *ἀγγραφῆμεν* (cf. n. 2477. *b.* vs. 27. 28.).

Post hunc titulum p. 380. insere:

2477. *b.*

Anaphae in marmore quadrato in imo poste ianuae, quae introitum dat in pronaum Apollinis Astealtae; ed. Rossius l. c. n. 2. conf. p. 421 sq.

Sex priores versus legi nequeunt.

- - - ΝΤΟΙΣ - - - - - - - - - -
- - ΚΙΝΔ.ΝΟ - - - - - - - - - -
- - - ΓΩΓΑ - - - - - - - - - -
- - - ΑΝ..ΧΟΜ - - - - - - - - -
- - Ο..ΜΕΝΟΥ - - - - - - - - - -
- - ΟΝΔΑΜΟΝL..ΟΙΑΣ....ΛΑΓΑΘΙΛΣΚΑΙΜ.Θ.L - - -
- - ΛΑΥΤΩΝ.....ΣΙΝΘ\.ΜΕΝ.ΛΙΞΤ - - - - -
- - ΙΧΑΡΙΣΙ..ΟΥΣΙΝΑΣΣΟΤ¯ΓΩΣ - - - - -
- - ΤΕ..ΟΔΟΞΑΣΠΟΛ.ΟΞΕΝΩΝ.ΑΙ - - - - - -
- - ΕΥΝΟΥΓΕΙΝΟΜΕΝΟΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣ.ΑΝ.ΟΤΙ - - - -
- - - ΘΕΣΑΣΤΑΣΔΕΤΑΣΓΝΩΜΑΣΣ.ΕΦΑΝΩΣΑΙΞ..ΝΟΝΠ.ΟΝ - - -
- - Α.ΧΡΥΣΕΩ..ΕΦΑΝΩ. - - - - - - - -
- - - ΑΡΕΤΑΣΔΕ - - - - - - - - - -
- - ΘΕ.ΑΣΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΥΠΟΤΟΥΚΑΤΑΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟΣ - - -
- - ΑΠΑΝΑΓΥΝ.ΣΩΝΑΣΓΕΛ.ΩΝΟ...Ο..ΩΜΟΥΜΕΤΑΤΑΣΘΥΣΙΑΣ.....
- - ΟΣΘΕΥΔΟΣ - - - - - - - - - -
.ΠΟΝΔΑΣΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΕΙΚΟΝΑΜΑΡΜΑΡΛΑΝ - - - -
- - - ΩΕΤΕΛΛΕΝΤΩΙΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣ - - -
ΟΣΘΑΤΑΥΤΑΝΤΑΙΣΣ.ΟΜΗΝΑΙΣΕΙΛΕΝ.ΑΘ.ΠΟΛΕΙΣΤΑΘ - - -
..ΣΟΣΕΡΩ.ΑΡΥΚΟΣΕΙΔΛΕΛΕΝΟΙΕΜΟΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΟΘ - - -
- - ΛΙΗΜΕΝΔΕΤΟΝΣΤΕ.ΑΝΟΝΚΑΙΤΟΑ...ΙΙΡΑΦΟΝΤΟΥΔΕΤΟ - - -
- - Ε..ΘΔΕΚΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥ - - - - -
- - - - ΑΥΤΩΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝ...ΡΟΝΑΡΧΟΝΤΟΣ - - - -

Sequuntur decem versus, qui legi non possunt.

Vs. 8. est aliquid ex voce *κίνδυνος*, et vs. 9. ex *ἀγωγά*; tum 12. *τᾶς ποτὶ τ]ὸν δᾶμον [εὐν]οίας [καὶ φι]λαγαθί[α]ς καὶ - -*, 14. *εὐ]χαρισ[τέ]ουσιν*? 15. *τ]ᾶς πόλ[ιος πρ]ο[ξ]ένων [κ]αὶ [εὐεργετῶν]*? 16. *εὔνου[ν] γεινόμενον, ὑπὸ τᾶς πόλιος*, 17. *προτε]θε[ί]σας τᾶσδε τᾶς γνώμας, σ[τ]εφανῶσαι Ξ[εῖ]νον? Π[ρ]ον - - - - - - α χρυσέῳ [στ]εφάνῳ*, 19. *ἀρετᾶς δε - -*, 20. *καθ' ἕ[κ]αστον ἐνιαυτὸν ὑπὸ τοῦ κατατυνχάνοντος [ἄρχοντος] - - -* 21. *κατ]ὰ πανάγυ[ριν*? et in fine *τ]ο[ῦ β]ωμοῦ μετὰ τὰς θυσίας*, 22. *ὁ δεῖνα] Θευδοσ[ίου]*? 23. *σ]πονδάς. στᾶσαι δὲ αὐτοῦ εἰκόνα μαρμαρ[έ]αν*, 24. *- - ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσ[τεάλτα - -* 25. *- - ταύταν - - - - - - - [ἐν] ἀ[κρο]πόλει σταθ. - - -* 26. *κ]άρυκος - - - τοῦ Ἀπόλλωνος - - - -* 27. 28. *ἀγγραφ]ῆμεν δὲ τὸν στέ[φ]ανον καὶ τὸ [ἀντίγ]ραφον τοῦδε το[ῦ ψαφίσματος [, καὶ] ἐ[ν]θ[ά]δε καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ* (e. c. *Πυθίου*, nempe Anaphae) - - - 29. *δεδόσθαι δ'] αὐτῷ καὶ προεδρίαν* cet.

Ex quo genere hoc decretum fuerit, sponte patet: quapropter verbum non amplius addo.

2477. *c.*

Anaphae, fragmen lapidis supra et infra mutilum; ed. Rossius l. c. n. 27. conf. p. 443 sqq.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ὁ δεῖνα cet. *πρόξενος Ἀναφαίων καὶ αὐτὸς καὶ ἔκ]γονοι.*

[Ἀ]λόχιος Σ[ω]στ[ράτου]? Θεσσαλὸς ἐκ Φαρ[σά]λου πρόξενος [Ἀ]να[φαίων] καὶ αὐτὸς καὶ [ἔ]κγονο[ι].

Ἀρίστω[ν] ....δου Μυκόνιο[ς πρόξε]νος Ἀ[να]φαίων καὶ [αὐτὸς] καὶ ἔ[κ]γο[ν]οι.

[Ἀ]γροτέλης [Ἀπολ]λωνί[δου] Κνίδιος [π]ρόξενος Ἀναφ[αίων] καὶ αὐ[τ]ὸς καὶ ἔκγονοι.

Καλλίγνωτος, Λυσαγόρας [τοῦ δεῖνος] Πάριοι πρόξενοι Ἀναφαίω[ν καὶ] αὐτοὶ καὶ ἔκ[γ]ονοι.

.....ων Φιλοστράτο[υ] Χῖος πρόξενος Ἀναφα[ίων καὶ] αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.

ΓΟΝΟΙ
ΆΛΟΧΙΟΣΣΙΣΤ . . . . .
ΘΕΣΣΑΛΟΣΕΚΦΑΡ . .
ΛΟΥΠΡΟΞΕΝΟΣ . ΝΑ . . . . .
ΚΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙ . ΚΓΟΝΟ .
ΆΡΙΣΤΩ . . . . ΔΟΥ .
ΜΥΚΟΝΙΟ . . . . . . ΝΟΣΑ . .
ΦΑΙΩΝΚΑΙ . . . . . ΚΑΙΕ .
ΓΟΙΟΙ
ΆΓΡΟΤΕΛΗΣΛ . . ΑΛΩΝΙ . . . .
ΚΝΙΔΙΟΣ . ΡΟΞΕΝΟΣΑΝΑΦ . . . .
ΚΑΙΑΥ . ΟΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ
ΚΑΛΛΙΓΝΩΤΟΣΛΥΣΑΓΟΡΑΣ . . . .
ΠΑΡΙΟΙΠΡΟΞΕΝΟΙΑΝΑΦΑΙΩ . . . .
ΑΥΤΟΙΚΑΙΕΚΤΟΝΟΙ
ΒΡΥ
ΛΠΟ . ΠΩΝΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟ .
ΧΙΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣΑΝΑΦΑ . . . . . .
ΑΥΤΟΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΑΜΟ . . ΙΙ
ΟΕΛΙΜΗΣ . . . ΥΣΠΡΟ . . . . .
. . ΑΦΑΙΩΝΚΑΙΑΥΤ . . . . .

Ἀπολλώνιος Δαμο - - μησ[σε]ὺς πρό[ξενος Ἀν]αφαίων καὶ αὐτ[ὸς καὶ ἔκγονοι.

Est catalogus proxenorum similis Theraeo n. 2450. Rossio iudice saeculi ante Christum quarti; igitur certe Ϲ fuerit in lapide, non Σ. Vs. 2. ΣΙΣΤ videtur in lapide esse; Rossius lapicidam errasse statuit et corrigit Σ[ωσ]ιστρ. Ad vs. 13. Rossius Parium Lysagoram confert ex Herodot. VI, 133. Vs. 16. quid sit ΒΡΥ non exputamus. Singuli articuli lineola horizontali separati in lapide sunt.

N. 2479. p. 380. Rossius l. c. p. 435. coniicit βίον ἄριστον βιώσ.

N. 2480. p. 380. lege ΑΡΧΩΝΙΔΑΝ, Ἀρχωνίδαν (ut n. 2479. et infra n. 2480. *b.* et 2482. *b.*), ex schedis Iatridae a Rossio missis et ex Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 228. In iisdem recte ΚΑΛΟΥΜΕ cet.

Post n. 2480. p. 380. insere:

2480. *b.*

Anaphae in basi longa diffracta, reperta in sepulcro, ubi tres statuae viriles et una feminae iacebant, in his ea, cuius basi n. 2480. inscriptus est; ed. Rossius l. c. n. 10. conf. p. 431.

A.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΤΕΛΕΣΙ . . . . . ᾿ΧΩΝΙΔΑ

B.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΠΙΝΔΑΡΟΝΤΕΛΕΣΙ
ΓΕΝΟΥΣ

A. Ὁ δᾶμος Τελεσι[γένην Ἀ]ρχωνίδα.
B. Ὁ δᾶμος Πίνδαρον Τελεσιγένους.

Esse hos Aegidas haud dubium est; videmus enim cognatos vel affines esse Sosiclem, Archonidas plures, Telesigenem, Pindaros plures, Telesicratem, Crinotelem, Pherecratem, Telesones duos minimum, Epiteliam (n. 2480. *b.* 2482. *b.* in his Addendis, n. 2480. 2481. atque in his Addendis n. 2481. *b.* 2480. *f. g. d.*): ex his autem *Pindarus* nomen est Aegidarum in gente usitatum, ex qua est clarus poeta Thebanus (vide Pind. Pyth. V, 72 sqq.), item nomen *Telesicrates*, quod in Aegidis Theraeis et Cyrenaeis habemus (vide in his Addendis ad n. 2476. *i.*), postremo *Epitelia*, quod nomen habes in Theraeis Aegidis (n. 2448.). Hinc igitur patet illos quos dixi omnes esse Aegidas, id quod vidit etiam Rossius et aliis quoque indiciis remotioribus probare studuit. Ceterum Pindarus Telesigenis f. n. 2480. *b. B.* nescio an alius sit atque ille, qui n. 2480. nominatur, Archonides sive Pindarus Telesigenis f. atque ab alio sit patre oriundus licet cognomini.

2480. *c.*

Anaphae prope sepulcrum, quod ad n. 2480. *b.* memoravimus, in marmorea basi fracta; ed. Rossius l. c. n. 11. conf. p. 432. Litterae sunt apicibus ornatae.

. . . . ΟΣ
. . . . . . ΙΟΝΤΕΛΕ
. . . . . ΥΣΚΑΘΥ
. . . . . ΑΝΔΕ
. . . . . ΠΟΥΚΑΙ
. . . . . ΕΛΩ . .

Ὁ δᾶμ]ος
- - - ιον Τελε-
σιγένο]υς, καθ᾽ ὑ-
οθεσί]αν δὲ
. . . ἵπ]που καὶ
- - - -

Vss. 2. 3. possis etiam Τελεσικράτο]υς; sed alterum probabilius est ob mensuram lacunae. Est hic quoque Aegides; cf. ad n. 2480. *b.*

2480. *d.*

Anaphae in marmore longo, in cella templi Apollinis, quae est in metochio Panagiae; ed. Rossius l. c. n. 9. (conf. p. 431.), praeterea habetur in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 228. miseratque olim Rossius ex schedis Graeci Cocconidis, item ex schedis Iatridae.

ΚΡΕΙΝΟΤΕΛΗΝΠΙΝΔΑΡΟΥΘΕΣΕΙΔΕΦΙΛΟΞΕΝΟΥΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΛΗΘΩΣΚΑΙΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΡΕΤΗΝΤΕΛΕΣΩΝΟΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΤΕΛΕΣΩΝΑΦΙΛΟΞΕΝΟΝ>
ΝΕΙΚΟΤΕΛΗΝΕΠΙΤΕΛΕΙΑΝΠΥΘΗΙΔΑ. ΗΠΑΤΡΙΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝΚΑΘΩΣΤΑΓΕΝΟΜΕΝΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΠΕΡΙΕ
ΧΕΙ

Vs. 1. init. Cocc. ΚΡΙΝΟ cet. Iatr. Anth. ΚΡΗΝΟ cet. Vs. 3. init. Anthol. ΚΡΗΝΟΤΕΛΗΝ, Iatr. Cocc. ΚΡΙΝΟΤΕΛΗΝ. Tum ubi ΠΥΘΗΙΔΑ dedi, Ross. habet ΕΥΘΗΙΔΑ, Iatr. Cocc. ΠΥΘΗΙΛΑ, Anthol. ΠΥΘΗΙΕΛΑ, addito simul Ν supplementi loco. Post ΠΥΘΗΙΔΑ vacuum esse videtur, non lacuna.

Κρεινοτέλην Πινδάρου, θέτει δὲ Φιλοξένου, τὸν φιλόπατριν καὶ εὐεργέτην ἀληθῶς, καὶ τὴ[ν] γυναῖκα αὐτοῦ Τειμαρέτην Τελέσωνος, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Τελέσωνα, Φιλόξενον, Νεικοτέλην, Ἐπιτέλειαν, Πυθηΐδα, ἡ πατρὶς ἐτείμησεν καθὼς τὰ γενόμενα ψηφίσματα περιέχει.

Sunt Aegidae; vide ad n. 2480. *b*.

2480. *e*.

Anaphae in basi magna statuae in sepulcreto antiquo ad australem declivitatem montis; ed. Rossius l. c. n. 12. conf. p. 432.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΕΥΑΝΑΣΣΑΝΚΡΙΝΟΤΕΛΟΥΣΑ
ΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΛΟΓΑΘΙΑΣΔΙ
ΑΤΕΤΟΝΓΥΣΧΗΜΟΝΑΒΙΟΝΚΑΙΔΙΑ
ΤΑΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΦΙΛΑΝΔΡΟΝΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΝΑΡΕΤΑΝΚΑΙΔΙΑΤΑΣΕΙ
ΣΑΥΤΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΑΦΗΡΩΙΞΕ

Vs. 3. ΛΟΓΑ omisso ΚΑ est in lapide.

Ὁ δᾶμος Εὐάνασσαν Κρινοτέλους ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ κ[α]λο[κἀ]γαθίας διά τε τὸν [ε]ὐσχήμονα βίον καὶ διὰ τὰν φιλόπατριν καὶ φίλανδρον καὶ φιλότεκνον ἀρετὰν καὶ διὰ τὰς εἰς αὐτὸν εὐεργεσίας ἀφηρωΐξε.

Ex iis quae ad n. 2480. *b*. dixi, patet hic quoque Aegidarum stirpis mulierem haberi: nomen Εὐάνασσα simile est prisco in huius stirpis maioribus nomini Δαμώνασσα, de quo monui in Addendis ad Theraea n. 2476. *h*.

2480. *f*.

Anaphae, basis in cella templi Apollinis Astealtae, quod nunc monachis est refectorium; ed. Rossius l. c. n. 7. conf. p. 430. Titulus etiam in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 227. editus est, eumque habeo praeterea ex schedis Iatridae a Rossio missis. Vs. 1. et vs. 6. in prominentibus taeniis basis scripti sunt.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΟΑΝΑΦΑΙΩΝΤΕΛΕΣΩ
ΝΑΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΤΟΝ
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΑΝΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ

Vs. 2. Ο et ΙΩΝΤ addidi ex Anthol. ubi Rossius lacunas habet; Iatr. ͻΑΝΑΦΑΙΩΝΚΕΛΕΣ. Vs. 4. pro ΕΥ Rossius lacunam habet.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ὁ Ἀναφαίων Τελέσωνα Φερεκράτου, τὸν φιλόπατριν καὶ εὐεργέταν καὶ κτίσταν τᾶς πατρίδος.

Conf. ad n. 2480. *b*. Rossio (p. 431.) iudice titulus non antiquior secundo p. Chr. saeculo.

2480. *g*.

In basi in muro aedificii cuiusdam metochii Panagiae; ed. Rossius l. c. n. 8. conf. p. 430 sq. Habeo etiam ex schedis Iatridae, ex quo vs. 1. dedi Η pro Ι.

. . ΟΥΛΗ . . . .
ΔΗΜΟΣ . . . .
ΦΑΙΩΝΤΕ . . . .
ΝΑΦΕΡΕΚΡΑΤΟ
ΠΟΛΕΩΣΥΙΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗ.
ΚΑΙΚΤΙΣ–ΙΝ
ΠΟΠΡΟ . Ο . . .
ΕΥΧΑΡΙΣ . . . . .
ΝΕΚ.

Ἡ β]ουλὴ [καὶ ὁ] δῆμος [ὁ Ἀνα]φαίων Τε[λέσω]να Φερεκράτο[υ], πόλεως υἱόν, τὸν εὐεργέτ[ην] καὶ κτίστ[ην] [ἀ]πὸ προ[γ]ό[νων], εὐχαριστ[ίας ἕ]νεκ[α.

Recte Rossius monet hunc Telesonem haud diversum esse ab eo, qui n. 2480. *f*. scriptus est, licet illa inscriptio Dorice loquatur, haec communi utatur dialecto. De Telesone Aegide cf. ad n. 2477. in Addendis et ad n. 2480. *b*. in iisdem. Idem fortasse est pater Timaretae n. 2480. *d*.

2480. *h*.

Anaphae in basi prope *καταλυμάκια* quae vocantur, ad mare in radice montis, in quo olim oppidum Anaphaeorum; ed. Rossius l. c. n. 14. conf. p. 433.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΚΑΡΝΕΟΦΩΝΤΑΚΡ . . . ΟΜ . . . .

Ὁ δᾶμος Καρνεοφῶντα Κρ . . . ομ . . . .

Ipsum nomen docet hunc hominem fuisse Aegiden; Aegidae enim cultum Apollinis Carnei in hanc attulerunt plagam, et deinceps Thera Cyrenas. Conferendus maxime Telesicrates Carneadis f. Aegides (Pind. Pyth. IX. cum explicationibus nostris p. 325.). Καρνεοφῶν redit n. 2482. *k*.

2480. *i.*

Anaphae; ex schedis Cocconidis a Rossio missis.

ΑΥΤ — Αὐτ[οκράτορα cet.
ΤΡΑΙ — Τραϊ[ανὸν cet.
ΒΑΣ — Σε]βασ[τὸν cet.

2480. *k.*

Anaphae in basi, in culina abbatis monasterii Panagiae; ed. Rossius l. c. n. 4. conf. p. 423. Habeo etiam ex Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 228. et ex schedis Iatridae, in quibus characteres apicibus ornati sunt.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒΗ
ΟΔΑΜΟΣ

Vs. 4. omittit Rossius.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον Αἴλιον Ἀδριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ ὁ δᾶμος.

Rossius addit in templo arcis super pago nunc habitato esse fragmentum hoc: ΝΕΙΝΩΚΟΜΟ, Ἀντω]νείνῳ Κομό[δῳ.

N. 2481. p. 380. quem titulum nunc possidet Albi, Francogallorum proxenus Therae, repertus est in parietinis templi Apollinis Pythii, quod in ipso oppido Anaphaeorum in summo prope vertice situm erat. Ex schedis Cocconidis ed. Rossius, Kunstblatt a. 1835. n. 88. p. 362. tum rectius ex suo apographo in eodem diario a. 1836. n. 19. p. 74. Accipe posterius exemplum, quod videtur unice vetum esse:

ΣΙΜΙΑΣΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣΥΠΕΡ
ΤΑΣΜΑΤΡΟΣΑΚΕΥΣΩΣΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΠΥΘΙΩΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ

Post hunc adde:

2481. *b.*

Anaphae in domo N. Chalaris, veteris oppidi possessoris, in fragmine basis; ed. Rossius l. c. (ad n. 2477. in his Addendis) n. 6. conf. p. 425 sq.

\- - - - Τ.Η..ΓΟΥΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
\- - - - ΚΡΑΤΕΥΣΤΟΥΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣ
\- - - - ΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ

Ὁ δεῖνα] - - - τ.η..γου [ὑπὲρ] τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ - - - τῆς] - - - κράτευς τοῦ Τελεσικράτευς Ἀπόλλωνι Πυθίῳ καὶ Ἀ]ρτέμιτι Σωτείρᾳ.

Non me expedio, nisi si vs. 1. insero praepositionem ὑπέρ, quam omisisse quadratarius videtur. De Telesicrate cf. ad n. 2480. *b.*

2481. *c.*

Olim *Anaphae*, nunc Therae ibidem ubi n. 2481.; edidit Rossius, Kunstblatt a. 1836. n. 19. p. 74. et cum reliquis Anaphaeis l. c. (ad n. 2477. in his Addendis) n. 5. conf. p. 425 sq.

ΝΙΚΟΜ.ΥΟΣΚΛΙΣΩΚΡΑΤΕΙΛΟΙΣΩΣΙΚΛΕΥΣ
..ΕΡΤΑΣΜΑΤΡΟΣ.Ο..ΣΑΓΟΡΕΙΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΥΘΙΩΙΑΡΤΕΜΙΔΙΣΩΤΕΙ...

Dedi potissimum prius Rossii exemplum.

Νικόμ[α]χος κ[α]ὶ Σωκράτει[α] οἱ Σωσικλεῦς [ὑπ]ὲρ τᾶς ματρὸς .... σαγορείας Ἀπόλλωνι Πυθίῳ, Ἀρτέμιδι Σωτεί[ρᾳ.

De Sosicle vide ad n. 2480. *b.* Vs. 2. Rossius dedit [Β]ο[υλη]σαγορείας; sed ipse de suo dubitat supplemento. Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 78. scribit Ἀρισταγορείας, non recte opinor.

2481. *d.*

Anaphae; ed. Rossius l. c. (ad n. 2477. in his Addendis) n. 3. conf. p. 422 sq.

ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΑΙΑΚΕΣΤΙΜΑ
ΥΠΕΡΘΥΓΑΤΡΟΣΘΕΟΔΟΣΙΑΣ
ΔΕΚΑΤΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Στέφανος καὶ Ἀκεστίμα ὑπὲρ θυγατρὸς Θεοδοσίας δεκάταν Ἀπόλλωνι.

E forma characterum Rossius titulum hunc secundo vel tertio ante Christum saeculo vindicat. Idem coniicit Ἀκεσιτίμα esse legendum; sed vide n. 2562. 24. et n. 2583.

N. 2482. p. 381. vs. 1. pro C est Σ in apographo Rossii, Kunstblatt a. 1836. n. 20. p. 79. ut mittam alia apographa incertiora. Titulus hic extat nunc in metochio Panagiae, ubi olim templum Apollinis Astealtae fuit; ibidem fortasse colebatur Aegletes, qui videtur medicus deus fuisse ideoque a viro

medico votis obstrictus. Post hunc titulum adde epitaphia:

2482. *b.*

Anaphae, in cippo aëtomate ornato; ed. Rossius l. c. (ad n. 2477. in his Addendis) n. 13. conf. p. 453.

ΑΡΧΩΝΙΔΑΣ
ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ

Ἀρχωνίδας Σωσικλέους. Cf. ad n. 2480. *b.*

2482. *c.*

Anaphae, in tabula marmorea non polita; ed. Rossius l. c. n. 25. conf. p. 440 sq.

ΑCΤΥ
ΝΟΜΟC — Ἀστύνομος
ΑΡΙC — Ἀριστταίνου.
ΤΑΙ
ΝΟΥ

2482. *d.*

Anaphae, in tabula eiusdem formae; ed. Rossius l. c. n. 26. conf. p. 440 sq.

ΕΠΙΚΤΗ
ΣΙΣΜΕΛΙΤΩ
ΝΟΣΧΡΗΣΤΗ
ΚΑΙΑΛΥΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἐπίκτησις Μελίτωνος, χρηστὴ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

2482. *e.*

Anaphae, litteris ornatioribus; ed. Rossius l. c. n. 21. conf. p. 441.

ΕΦΗΒΟΣ — Ἔφηβος
ΑΡΙΣΤΙΠ — Ἀριστίππου
ΠΟΥ — χαῖρε.
ΧΑΙΡΕ

2482. *f.*

Anaphae, sub anaglypho rudi opere facto, nunc mutilo; ed. Rossius l. c. n. 19. conf. p. 440.

ΖΩCΙΜΗΕΥ..... — Ζωσίμη Εὐ.....
ΧΡΗCΤΗΚΑΙ..... — χρηστὴ καὶ [ἄλυπε
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

2482. *g.*

Anaphae, charactere apicibus ornatissimo; ed. Rossius l. c. n. 23. conf. p. 441.

ΜΥΡΤΑΡΟΥΣ — Μυρταροῦς
ΜΥΡΤΑΡΟΥΣ — Μυρταροῦς.

Recte Rossius contulit nomen Parium muliebre Τιμαρὼ n. 2411. Est igitur hic sepulta Μυρταρὼ Μυρταροῦς, meretricis haud dubie filia. Quod non dictum est Μυρταροῦς τῆς Μυρταροῦς, minime offendit.

2482. *h.*

Anaphae; ed. idem ibid. n. 17. conf. p. 440.

ΝΕΙΚΗΧΑΙΡΕΑ
ΛΥΠΕΚΑΙΦΙΛΑ
ΝΔΡΕΕΛΙΚΟ
ΣΓΥΝΗ

Νείκη, χαῖρε ἄλυπε καὶ φίλανδρε, Ἕλικος γυνή.

2482. *i.*

Ibidem, litteris ornatis; ed. idem l. c. n. 24. conf. p. 441.

ΝΙΝΕΑϘΣΤΠΠΟΥΧΡΗ
ΣΤΕΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ

Νῖνε [Αὐ]σ[ί]ππου, χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

2482. *k.*

Anaphae, in cippo sepulcrali formae Atticae, in domo N. Chalaris; ed. Rossius l. c. n. 15. conf. p. 434.

ΞΑΝΘΕ
ΚΑΡΝΕΟΦΩ
ΝΤΟΣΧΡΗ
ΣΤΕΚΑΙΑΛΥ
ΠΕΧΑΙΡΕ

Ξάνθε Καρνεοφῶντος, χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.
Conf. ad n. 2480. *h.*

2482. *l.*

Ibidem, in simili cippo; ed. idem in l. c. n. 16. conf. p. 434.

ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ
ΝΙΚΟΦΑΝΕΥΣ
ΑΝΔΡΟΣΔΕ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΘΡΑΣΥΠΕΙΘΕΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Σωκράτεια Νικοφάνευς, ἀνδρὸς δὲ Δαμοστράτου τοῦ Θρασυπείθευς, χαῖρε.

Addit h. l. Rossius, in fragmine columnae, quod superest in metochio Panagiae, reperiri nomina ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ et ΚΟΙΡΑΝΟΣ bono charactere scripta.

2482. *m.*

Anaphae; ed. Rossius l. c. n. 22. conf. p. 441.

ΣΩΤΑΔΑΣΕΠΑΓΑΘΟ.
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙΑΛΥΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Σωτάδας Ἐπαγάθο[υ], χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

2482. *n.*

Anaphae; ed. idem l. c. n. 20. conf. p. 440.

ΦΙΛΟ
ΝΟΣ — Φίλονος
ΟΝΑΣΙ — Ὀνασικρίτου.
ΚΡΙΤΟΥ

Nomen Φίλονος merito nimis modestum Rossio videtur; unde coniicit Φίλοινος. Possis et Φιλόπονος, nisi malis genitivum Φίλωνος, ut n. 2482. *g.*

2482. *o.*

Anaphae; ed. idem l. c. n. 18. conf. p. 440.

ΧΡΥΣΟ — Χρυσόπολις
ΠΟΛΙΣ — Φιλίππου.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ

N. 2483. vs. 27. p. 381. αἱρέθη retinendum erat ut Doricum.

N. 2485. p. 384. I. vs. 4. scribe προςαγο[ρευομένου vel προςαγο[ρευθέντος (vide p. 577. *b.*).

N. 2488. p. 386. est etiam in schedis Iatridae a Rossio missis et in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 229. Hinc confirmantur quae vs. 1. correxi. Ex reliquis nihil enoto, quod nostris non sunt meliora, sed partim etiam deteriora; nisi quod vs. 6. in Ἰον. Ἀνθολ. est ΤΟπλΗΘΟΣ, et vs. 5. in utroque apographo ΕΝΕΚΑ, ut Villoisonus habet in Prolegg. Hom. atque hoc verum esse docent reliqui huius loci tituli.

Post hanc inscriptionem insere:

2488. *b.*

Astypalaeae, in basi praegrandi; ed. in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 230. Praeterea habeo ex schedis Iatridae a Rossio missis. Posthac edidit Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 45. ex quo quaedam assumpsi.

ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΤΙΜΑΣΕ
. . . ΓΕΡΑ. . ΙΝΑΜ . . Α
- - - ΙΛΙΛΡΙ. . . Υ . . . ΕΥΣΤΟΥΝΕΙΤΑΔΑ
ΕΤΛΙ·ΩΙ
. . . . . ΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΜΕΓΙΣΤΩΙ
. . . . ΝΟΜΟΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙ
. . . . . . ΓΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝ. .
. . . . . . Ν . . . ΤΕΛΕΙΕΙΣΤ . . . .
. . . . . ΤΟΑCΤΥΠΑΛΑΙЄΩΝ

Vss. 2. 3. unam lineam constituunt ap. Iatr. et in Anthol. et pro iis, quae vs. 3. dedi ex Rossio, habetur ΚΙ·ΚΡΑ. . ΝΑ. Vs. 4. Rossianum dedi; vulgo habetur ΙΑΝ·ΡΙ···ΥΛΑΤΥΣΤΟΥΙ·ΙΤΑΔΑ. Vs. 7. Anthol. ΝΟΜΟΚΑΙ, Ross. ΝΟΜΩΙΚΑΙ, Iatr. quod dedi. Vs. 9. Anthol. ΕΣΤ. Vs. 10. C et Є habet Ross.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτίμασε . . . γερα . . ιναμ . . α - - - - - - ευς τοῦ Νειτάδα ἐ[πα]ί[ν]ῳ, [χρυσέ]ῳ στεφάνῳ τῷ μεγίστῳ [ἐκ τοῦ] νόμο[υ] καὶ εἰκόνι [χαλ-κέᾳ, ἀρετᾶς ἕ]νεκα καὶ δικαιοσύν[ας, ἂν ἔχω]ν [δια]-τελεῖ εἰς τ[ὸ πλῆθος] τὸ Ἀστυπαλαιέων.

2488. *c.*

Astypalaeae; ed. in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 229. ubi duo ultimi versus litteris minoribus scripti sunt. Habeo praeterea ex schedis Iatridae a Rossio missis et ex schedis Cadalveni a Rochetto missis, ex quibus plura correxi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΩΝΕΤΙΜΑΣΕ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝΜΕΛΗΣΙΠ.C.ΕΠΑΙΝΩΙ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡ. . ΕΝ
ΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΙΑΡΕΤΑΣΕ
ΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕ
ΣΙΣΤΟΠ·ΗΘΟΣΤΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΩΝ
ΦΥΛΗΣΠΟΛΥΓΝΩΤΟΥΑΛΙΚΑΡ
ΝΑΣΣΕΥΣΕΠΟΗΣΕ

Formam tituli et litterarum dedi ex Iatr. Vs. 2. Cad. ΟΑΣΤΥΠΑΛΕΙΩΝ. Vs. 3. idem ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ ΜΕΛΗΣΙΠ. . ΕΠΑΙΝΩΙ; reliqua apographa corruptiora sunt; recepi tamen C ex Iatr. Ceterum Iatr. Anthol. ΕΠΑΙΝΩΝ. Vs. 5. Ι vocis ΕΙΚΟΝΙ suppletur in Ἰον. Ἀνθ. Vs. 6. Ἰον. Ἀνθ. ΕΧΔΙΑ cet. Vs. 7. init. Anthol. ΣΑΣΠΡΟΣΤΟπλΗΘΟΣ, Iatr. ΣΑΣΤΟΠΠΛΝΗΘΣ, Cad. ΙΣΤΟ in fine prioris versus, et vs. 7. post lacunam ΗΘΟΣ: hinc nostra concinnata sunt. Tum Cad. iterum ΑΣΤΥΠΑΛΕΙΩΝ, et vs. 8. ΦΙΛΗΣ, ac vs. 9. ΕΠΟΙΗΣΕ.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιῶν ἐτίμασε Πολύευκτον Μελη-σίπ[που] ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ, προεδ[ρίᾳ] ἐν τοῖς ἀγῶσιν, εἰκόνι χαλκέᾳ, ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἂν ἔχων διατελε[ῖ ε]ἰς τὸ π[λ]ῆθος τὸ Ἀστυπαλαιῶν.

Φύλης Πολυγνώτου Ἁλικαρνασσεὺς ἐπόησε.

Ἀστυπαλαιῶν videtur verum esse, ut Athenienses dicunt Πειραιῶς. De nomine statuarii vide n. 2283. *c.* in his Addendis: etsi vero vs. 7. initium vacuum est, tamen hoc nomen integrum esse patet ex n. 2283. *c.* ubi vix amplius perierit quam Φ.

N. 2490. p. 386. Ubi apud nos lacuna est, sic legitur in schedis Iatridae et in Ἰον. Ἀνθολ. Fasc. I. p. 231.

ΚΑΙ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΥΣΤΟΥ

Post n. 2491. p. 386. insere:

2491. *b.*

In ara antiqua in sacrario Παναγίας Θεοτόκου *Astypalaeae*; ex schedis Cadalveni a Rochetto missis.

ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΣ
ΡΙΘΜΙΟΥ
ΑΣΚΛΑΠΙΟΙ
ΓΙΜΟΧΑΡΙΣΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ

ʼΑρχεμηνίδας [ʼΑ]ριϑμίου vel [ʼΑρ]ϑμίου ʼΑσκλαπι[ῷ. Τ]ιμόχαρις ʼΕλευϑερναῖος ἐποίησε.

2491. *c.*

Astypalaeae; ed. in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 230. Habeo etiam ex schedis Iatridae a Rossio missis. Rectius edidit Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 46. cuius exemplum sequor excepto Θ vs. 4. (ubi Rossius bis O); nec iuvat referre menda priorum.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΝΕΘΜΗ
ΝΙΘΣΔΑΜΑΤΡΙΘΣΘΕΘ
ΦΑΝΕΘΣΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΤΩΙΑΠΘΛΛΩΝΙΤΘΝ
ΘΙΚΘΜΚΑΤΑΣΚΕΥΘ

Σωσικράτης Νεομήνιος, Δαμάτριος Θεοφάνεος ἀνέϑηκαν τῷ ʼΑπόλλωνι τὸν οἶκον κατάσκευο[ν.

Quod Rossius dedit *κατάσκευον*, vix potest in dubitationem vocari. Οἶκος videtur cella quaedam s. oecus delubri esse, *κατάσκευος* autem idem quod *κατεσκευασμένος*, *exaedificatus*: ut ἀνέϑηκαν κατάσκευον idem fere sit quod *κατεσκεύασαν*.

2491. *d.*

Astypalaeae; ed. in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 231. Habeo etiam ex schedis Iatridae a Rossio missis.

ΒΙΕΤΙΟΣΤΡΑΤΙΩΝ . . .
ΔΙΟΝΥΣΩ

Vs. 1. Iatr. ΙΡ pro ΤΡ.

[ʼΟ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
Διονύσῳ.

2491. *e.*

Astypalaeae; ed. in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 231. Habeo etiam ex schedis Iatridae a Rossio missis. Haec apographa ex communi fluxerunt fonte.

ΑΡΙΣΤΟΚΕΙΑΚΥΡΙ
ΙΑΡ.ΣΑΜΕΝΑΗΡΑ

ʼΑριστόκ[λ]εια Κυρί[ου]? ἱαρ[α]σαμένα Ἥρᾳ.

N. 2495. p. 386 sqq. ex perturbatis Villoisoni schedis dedimus; posthac in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 230. et in schedis Iatridae a Rossio missis repperimus titulum, qui eadem fere verba continet, sed inverso ordine, ita ut versus, qui apud Villoisonum sextus est, sit primus in hoc apographo, et sic retro deinceps reliqui. Nuperrime vero eundem dedit Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 51. cuius exemplum hoc est:

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ . . . . . .
ΚΑΙΟΔΑΜΟΣΑΥΤΟΚΡΑ . .
ΡΑΚΑΙΣΑΡΑΛΟΥΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙ
ΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡ
ΜΕΝΙΑΚΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩΝ

Vs. 1. Iatr. ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΩΙ, unde conieceris fuisse contractam formam ut n. 2488. *c.*

ʼΑστυπαλαιέων [ἁ βουλὰ] καὶ ὁ δᾶμος Αὐτοκρά[το]ρα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Σεβαστὸν ʼΑρμενιακόν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμῶν.

Non igitur, ut putabam, n. 2495. ad Marcum Antoninum et Lucium Verum pertinet, sed ad solum hunc Verum. Sed quos Marco eripuimus honores, eos illi iam restituimus inserendo novo titulo, qui sequitur.

2495. *b.*

Astypalaeae, in averso latere basis, qua n. 2488. continetur; ed. in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 230. Habeo etiam ex schedis Iatridae a Rossio missis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝ
CΕΒΑΣΤΟΝΑΡΜΕΝΙΑΚΟΝ
ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟC
ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΤΟΝ
CΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΚΑΙΤΑΣΑΜΕΤΕΡΑΣΠΟΛΙΟC
ΘΕΟΙΣ

ʼΙον. ʼΑνϑολ. constanter Σ. Vs. 7. ΚΑΙ habent Anthol. et Iatr. omittit Rossius Inscr. Gr. inedd. Fasc. II. p. 45. ex quo assumpsi ΑΜЄ cet. quum Anthol. habeat . ΜΕ, Iatr. ΥΜΕ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον ʼΑντωνῖνον Σεβαστὸν ʼΑρμενιακὸν ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ὁ ʼΑστυπαλαιέων, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέταν καὶ τᾶς ἁμετέρας πόλιος, ϑεοῖς.

Post n. 2497. p. 387. insere:

2497. *b.*

Astypalaeae; ed. in ʼΙον. ʼΑνϑολ. Fasc. I. p. 231. Habeo etiam ex schedis Iatridae a Rossio missis.

ΝΙΚΩΝΦΟΡΜΙΩΝ
ΝΑΩΝΩΚΥΔΡΟΣ
ΠΟΛΑΠΙΚΙCΙΑ
ΝΟΙ

Vs. 1. Iatr. ΦΟΡΜΙΟΩΝ. Reliqua dedi ex Iatr. In ʼΙον. ʼΑνϑ. est vs. 2. ΝΑ ΩΝ cet. ac vs. 4. ΝΟΙ . . . . . . ab initio, atque in fine notatur versus deficiens.

Νίκων Φορμίων[ος cet. Non enim quae sequuntur intelligo.

N. 2525. *b.* p. 392. *b.* ex eadem gypsea forma editus est etiam a Franzio in Bullett. Inst. archaeol. Rom. a. 1834. p. 215 sqq. Hic vs. 90. legit ΟΤΙΔΕ ΚΑ, et vs. 93. extr. addit τὸ (τὸ κοινόν), recte: notat vero lapidem ibi fractum esse et suppetere spatium addendo illi articulo. Mox vs. 108. retinendum esse ἐξῆν dixi ad n. 2448. Ceterum conferri de hac inscriptione potest libellus Venetiis a. 1836. editus: „Intorno alla lapida Rodia osservazioni di Giovanni Veludo", et commentatio Caelestini Cavedoni, cui index: „Osservazioni su l' antica Stela scritta di Rodi; e su d' alcune monete antiche di Rodi medesima", quam commentationem ipsi debeo auctori doctissimo.

N. 2528. p. 393. col. *b.* commentarii ad hunc titulum lin. 9. quod scripsi ʼΙαλυσεύς, id emendavi in lemmate ad n. 2679.

N. 2533. p. 394. habet Fellows Itin. Lyciae (a. 1840.) p. 244. sub n. 2552. sic:

ΠΥΡΓΟΣ
ΔΩΡΚΩΝΟΣ

Ad n. 2554. p. 403. *b.* lin. 9. scribe: „§. 2." Ibidem §. 5. lin. 8. eius paragraphi pro εὐχαριστεῖτε scribe εὐτυχεῖτε, et lin. 11. a fine pro διαφυλαξιόμεθα lege συνδιαφυλαξίομεν: quae correxi iam ad n. 3049. et 3048. Tum p. 405. *b.* init. quod ex Cretensi decreto attuli πάνσα, id debebam verum iudicare; vide T. II. p. 851. *a.* Ibidem cum Hoeckio Praesum et Priansum putabam esse idem oppidum vocatum; distinguunt tamen nummi, et docuit Pashleius, Travels in Crete T. I. p. 289 sqq. Priansum esse ad mare, Lytto in meridiem, Praesum vero, quae nunc Πραισοῦς vel Πρασσοῦς vocatur, inter Hierapytnam et Itanum, remotam a mari, etsi Strabo quoque utramque confudit. Quippe, ut hoc de meo addam, Praesus pridem deleta erat bello, quod aliquanto post a. a. Chr. 146. exarsit (vide ad n. 2561. *b.* in his Addendis). Ceterum licet oppida diversa sint, nomina tamen origine haud videntur diversa esse. In notis p. 408. *b.* quae ad vs. 112. de genitivo τούτω dixi, mutanda sunt. Et vs. 112. et deinceps vs. 121. 123. 163. τουτῶ scribendum est, Doricum pro τουτόθεν s. ἐντεῦθεν, de qua re monuit iam Koenius ad Gregor. Cor. p. 353. ed. Lips. Cf. in eadem editione p. 141 sq. Plura contulit Ahrens in diario Zimmermanni,

Post n. 2561. p. 419. insere:

2561. *b.*

In *Creta* in coenobio Plu-Monastéri, quod prope *Grammium* vetus situm est haud procul a promontorio circa Dionysiades insulas procurrente in aquilonem; ed. Pashleius l. c. T. I. p. 290.

ΠοΛΙΙ
ΕΩΚοΡοΥ...ΑΡΤΕΜΙΔοΣΤΗΣΛΕΥΚοΦΡΥΝΝΗΣ.ΚΙΛΛοΥΤοΥΔΗΜΗΤΡΙοΥΑΡΙΣΤΑΡΧοΥΥΙΟΣ......
ΑΠοΛΛΩΝΙοΥΤοΥΑΛΕΞΙΩΝοΣΛΥΚοΜΗΔοΥΤοΥΕΥΠοΛΕΜοΥΔΗΜΗΤΡΙοΥΤοΥΔΗΜΗΤΡΙοΥ...........
ΔΗΜΗΤΡΙοΥΤοΥΔΗΜΗΤΡΙοΥΑΝΑΞΑΓοΡοΥ..ΔοΥΧοΥΤοΥΑΠοΛΛοΔΩΡοΥ.................
..οΥΤ..Μ......ΟΣΕΠΙΚοΥΡοΥΤοΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡοΥΤοΥΜοΣΧΙΩΝοΣ....ΙΚΡΑΤοΥΤοΥ............
ΛΩΝΙοΥΤοΥΑΠοΛΛΩΝΙοΥΕΥΒοΥΛοΥΤοΥΑΛΕΧΙΩΝοΣΒοΗΘοΥΤοΥΑΝΔΡοΜΑΧοΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡοΥ......
ΜΗΤΡΙοΥΑΠοΛΛΩΝΙοΥΤοΥΔΙοΝΥΣοΔ.ΡοΥΕΠΙΚΡΑΤοΥΤοΥΔΙοΚΛΕοΥΣΤοΥΔΙοΝΥΣοΚΛΕο..........
Τ...ΙΑΝΑΒο..ΣΚΕΧΕΙΡοΤοΝΗΜΕΝΩΝΦΑΙΑΥΤΩΝΥΠοΤοΥΔΗΜοΥΔΙΚΑΣΑΙΚΡΗΣΙΝΙΤΑ............ΑΠ
ΤΝ...............ΝοΣΥΠοΤΗΣΣΥΓΚΛΗΤοΥΔοΓΜΑΚΑΙΚΑΤΑΤΗΝΑΠοΣΤΑΛΕΙΣΑ ΕΥ
ΥΚΙοΥΥΙοΥΠΕΙΣΩΝοΣΣΤΡΑΤΗΓοΥ.ΠΑΤοΥΕΥΚΤΟ..ΜΕΝΗΝ
ΗΜΩΝΕΙΣΜΗΔΕΜΙΑΝΦΙΛοΝΕΙΚΙΑΝΚΑΙΠΛΕοΝΑΙΣ
ΙΕΣΘΑΙΜΕΤΕΙΡΗΝΗΣΔΕΚΑΙΤΗΣΠΑΣΗΣοΜοΝοΙΑΣ
ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝΕΥΝοΙΑΝΕΠΕΙΔΗοΙΚΑΙΡοΙΠοΛΛ
ΣΣΥΝΓΕΝΕΣΤΑΤοΥΣΕΙΣΔΙΑΣΤΑΣΙΝΤΗΝΠΡ.Α
ΑΣΙΝΤοΙΣοΥΣΙΝΕΝΦΙΛΙΑΙΔΙΑΛΥΕΙΝοΣοΝΕΦΕΑΥΤοΙΣ
ΑΗΑΥΘΥΙΑΣΕΚοΡΑΣοΘΕΝΚΑΙΤΑΝΥΝΕΙΣΤΗΝΜΕΙ
ΩΝΚΑΙΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝΤΗΣΔΕΣΥΓΚΛΗΤοΥΣΤοΙΧοΥ
ΠοΥΣΥΠΑΡΧοΥΣΙΝΔΙΚΑΙοΣ...ΗΙΔοΥΣΗΣΚΡΙΤΗΜΑΥ
ΕΠΕΡΙΤοΥΤΩΝΚΑΙΤοΥΣΤΡΑΤΗΓοΥΛΕΥΚΙοΥΚΑΛσ
ΙΤΑΑΠοΔοΘΕΝΤΑΗΜΙΝΥΠΕΚΑΤΕΡΩΝΓΡΑΜΜΑΤΑΠΕΡΙΕΧΕΙοΔΗΜοΣΗΜΩΝ
ΤοΙΣΤΕΥΠοΡΩΜΑΙΩΝΤΩΝΚοΙΝΩΝΕΥΕΡΓΕΤΩΝΔΙΑΠΑΝΤοΣΓΡΑΦΟΜΕΝοΙΣΠΕΙΘΕΣΘΑΙΠΡοΑΙΡοΥΜΕΝ
οΣΜΕΜΝΗΜΕΝοΣΤΕΤΩΝΔΙΑΠΡοΓοΝΩΝΑΠοΤΗΣΑΡΧΗΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝΥΦΕΑΥΤοΥ........ΤΑΣΚΡΗΤΑΙ
ΞΙΣΚΑΛΩΝΚΑΙΕΝΔοΞΩΝ.ΚΑΙΘΕοΥΧΡΗΣΜοΙΣΚΑΙΤΗ.....ΠΑΣΙΝΑΝΘΡΩΠοΙΣ
ΜΕΤΑΣΠοΥΔΗΣΚΑΙΦΙΛοΤΙΜΙΑΣΕΠοΙΗΣΑΤοΤΗΝΑΙΡΕΣΙΝΤοΥΔΙΚΑΣΤΗΡΙοΥΕΝΓΗ
οΜοΛοΓΩΝ..ΕΡΑΙΑΠοΔΕΙΧΘΕΝΤΕΣοΥΝΙ ΑΙΑΥΤοΙΚΡΙΤΑΙΠΑΡΑΧΡΗΜΑΑΝΑΒΑΝΤΕΣΕΠΙΤοΝΒΩΜοΝΤΗΣΑΡΤΕΜΙ
...ΤΗΣΛΕΥΚοΦΡΥ.ΝΗΣ.ΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤοΣΙΕΡΕΙοΥΩΜοΣΑΜΕΝΚΑΘΙΕΡΩΝΠΑΡοΝΤΩΝΤΩΝΤΕ
ΤοΜΕΝΙΩΝΑΦ...ΙΕΡΑΣΠοΛΕΩΣΚΑΙΤΩΝΣΥΝΠΑΡοΝΤΩΝΑΥΤοΙΣΚΑΙΚΑΘΙΣΑΝΤΕΣ
ΑΡΤΕΜΙΔοΣΤΗΣΛΕΥΚοΦΡΥ.ΝΗΣΗΚοΥΣΑΜΕΝΤΩΝΔΙΑΦΕΡοΜΕΝΩΝοΥΜοΝοΝΤοΝΤΗΣ........
ΤοΙΣΔοΝΤΕΣΧΡοΝοΝΑΛΛΑΚΑΙΤοΝΑΞΙοΝΤΗΣΝΥΚΤοΣΠΑΡΑΝ..ΙΑ...οΜΕΝοΙΚΑΚοΠΑΘΙΑΝΧΑ......
ΜΗΘΕΝοΣΥΣΤΕΡΗΣ.ΔΙΚΑΙοΥΜΗ .ΝΑΤΩΝΚΡΙΝοΜΕΝΩΝΤΕΛοΣΔΕΛΑΒοΥΣΗΣΤΗΣΔΙΚΑΙοΛοΓΙΑΣ
ΕΝΓΡΑΦοΥΣΘΕΜΕΝοΙΤΑΣΓΝΩΜΑΣΤΩΙΜΕΝΑΚΡΙΒΕΙΤΗΣΨΗΦοΥΒΡΑΒΕΥΘΗΝΑΙΤΗΝΚΡΙΣΙΝοΥΚ..οΥ
ΜΕΘΑ...ΑΠΑΓΕΙΝΔΕΣΠΕΥΔοΝΤΕΣΑΥΤοΥΣΚΑΙΑΥΤοΙΚΑΙΠΑΛΙΝΕΙΣΤΗΝΕΞΑΡΧΗΣΑΠοΚΑΤΑΣΤΗ...
Φ.ΙΑΝΩΣ.Ν.ΜΕΙΝΠΑΤΡΙοΝΚΑΙΠΡοΣΗΚοΝΗΓοΥΜΕΘΑ....ΤΕΡοΥΣΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑΕ................
ΜΕΝοΙΕΙΣΤοΣΥΛΛΕΩ.ΚΑΙΦΙΛΙΑΣΑΥΤοΙΣΠΑΡΑΙΤΙοΙΓΕΝΗΘΗΝΑΙΤΗΣΔΕΠΡοΘΕΣΕΩΣ.............
ΝΗΣΔΙΑΤοΥΠΕΡΒΑΛΛοΝΤΩΣΑΥΤοΥΣΤΗΝΠΡοΣΑΛΛΗΛοΥΣΦΙΛοΝΙΚΙΑΝΕΝΕΣΤΑΣΘΑΙΣΥΝΕΡΑΤΗΙΨΗΦΩΙ
ΤΗΝΚΡΙΣΙΝΒΡΑΒΕΥΘΗΝΑΙΠΕΡΙΗΣΚΑΙΤΗΝΚΑΘΗΚοΥΣΑΝΕΧΘ.Σ..ΠΕΠοΙΗΜΕΘΑΙΤΑΝΙοΙΣΠοΛΙΝοΙΚοΥΝ
ΤΕΣΕΠΙΘΑΛΑΣΣΙοΝΚΑΙΧΩΡΑΝΕΧοΝΤΕΣΠΡοΠοΝΙΚΗΝΓΕΙΤοΝοΥΣΑΝΤΩΙΤοΥΔΙοΣΤοΥΔΙΚΤΑΙοΥΙΕΡΩΙΕΧοΝ
ΤΕΣΔΕΚΑΙΝΗΣοΥΣΚΑΙΝΕΜοΜΕΝοΙΕΝΑΙΣΚΑΙΤΗΝΚΑΛοΥΜΕΝΗΝΛΕΥΚΗΝΘΛΙΒοΜΕΝοΙΚΑΤΑΤΙΝΑΣΚΑΙΡοΥΣ
ΥΠοΤΩΝΠΑΡοΡοΝΤΩΝΠΡΑΙΣΙΩΝΕΠΕΣΠΑΣΑΝΤοΧΑΡΙΝΒοΗΘΕΙΑΣΚΑΙΦΥΛΑΚΗΣΤΗΣΤΕΠοΛΕΩΣΚΑΙΤΗΣΧΩΡΑΣ
ΕΤΙΔΕΚΑΙΤΩΝΝΗΣΩΝΤοΝΑΙΓΥΠΤοΥΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΑΠΤοΛΕΜΑΙοΝΩΣΤΑΠΑΡΑΤΕΘΕΝΓΑ....ΠΕΡΙΤοΥ
ΤΩΝΓΡΑΜΜΑΤΑΠΕΡΙΕΙΧΕΝΚΑΙΤοΥΤΩΙΤΩΙΤΡοΠΩΙ...ΑΤΕΙΧοΝΤοΥΣΠΡοΕΙΡΗΜΕΝοΥΣΤοΠοΥΣ..ΛΕΥ...
ΣΑΝΤοΣΔΕΤοΥΦΙΛοΜΗΤοΡοΣΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤοΛΕΜΑΙοΥΚΑΙΤΩΝΑΠοΣΤΑΛΕΝΤΩΝΥΠΑΥΤοΥΧΑΡΙΝΤοΥΣΥΝΤΗ

Zeitschrift für Alterthumswiss. 1840. n. 110. p. 901. Postremo vs. 186. de coniectura Chishulli dedi τῶς σιῶς; sed huic coniecturae me non confidere dixi p. 401. *b.* sub fin. Atque Ahrens diserte postulat τῶς θιῶς.

N. 2558. p. 418 sq. ex lapide exhibet Pashleius l. c. T. I. p. 40. nisi quod vs. 6. ex Pocockio transtulit. Vs. 1. ita ibi scriptus est ut restitui; vs. 2. in fine habetur ΣΩ, ut correxi, vs. 3. init. ΣΩ (igitur Σάτω legendum), et in fine ΚΑΙΛ..ΘΟΚΛ (recte), vs. 7. ΤΑΣ pro ΓΑΣ, vs. 8. ΕΝ.ΤΗΣΙΙ.ΑΙΑΤΕ ΛΕΙΑΝ....Σ, vs. 9. ΑΓ..ΣΙΚΑΙΕΞΑΓΩΣΙΚΑΙ./¯Α, vs. 10. ΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑ.ΑΛ...Κ.Ι.Ν, vs. 11. ΠΟΛΕ ΜΩΙΚΑΙΕΝΕΙΡΗΝΑ.ΣΥ..Ν et sub ΝΕΙΡΗΝΑ praeterea haec: ΑΣΣ.ΟΝΔ. Pro Ο est ο constanter. Vs. 9. εἰςάγωσι καὶ ἐξάγωσι potest dativus esse: quod si statueris, vs. 8. scribendum erit ἀτέλειαν [καὶ ε]ἰςάγωσι cet. Ferri tamen posse coniunctivos vulgaris formae etiam in Creticis, docui p. 404. *b.* init. ac certe usitatissima est formula ἀτέλεια ὧν ἂν εἰςάγ. cet. In fine ex novo apographo post εἰράνᾳ (s. εἰρήνᾳ) adde: [ἀ]συ[λεὶ καὶ] ἀσ[π]ονδ[εί. Titulus habet Α, non Α. Locum, ubi is repertus, non esse Minoam docet Pashleius, sed *Apteram.*

..ΡΕΙΝΙΤΑΝΙοΙΣΤΗΝΤΕΧΩΡΑΝΚΑΙΤΑΣΝΗΣοΥΣΑΠΑΛΛΑΓΕΝΤΩΝοΥΤΩΣΙΤΑΝΙοΙΚΑΙ
..ΑΙΣΥΓΧ.....οΙΔΙΕΦΥΛΑΣΣοΝΤΑΚΑΘΕΑΥΤοΥΣΕΝΣΤΑΝΤοΣΔΕΚΑΤΑΤΗΝΚΡΗΤΗΝΠοΛΕΜοΥΚΑΙΜΕ.ΤοΝ
....ΑΝΕΙΡΗΜ.ΝΗΣΔΕΗΔΗΚΑΙΤΗΣΠΡΑΙΣΙΩΝΠοΛΕοΣΤΗΣΚΕΙΜΕΝΗΣΑΝΑΜΕΣοΝΙΤΑΝΙΩΝΤΕΚΑΙΙΕΡΑΠ
..ΤΝΙΩΝο..ΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙοΙΤΗΣΤΕΝΗΣοΥΚΑΙΤΗΣΧΩΡΑΣΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΝΙΤΑΝΙοΙΣΕΠΕΒ...οΙ.ο..ΜΕ
ΝοΙΤΗΝΜΕΝΧΩΡΑΝΕΙΝΑΙΙΕΡΑΝΤοΥΞΗΝοΣΤοΥΔΙΚΤΑΙοΥΤΗΝΔΕΝΗΣοΝΠΡοΠοΝΙΚΗΝΕΛΥΤΩΝΠΑΡ
.ΧΕΙΝΤΩΝΑ..ΙΑΡΑΡΩΜΑΙΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΠΕΡΙΣΕΡοΥΙοΝΣοΛΠΙΚΙοΝΠΑΡΑΓΕΝοΜΕΝΩΝ....ΙΡΗΤ..
ΚΑΙΤοΥΠοΛΕΜοΥΛΥΣΙΝΛΑΒοΝ...ΚΑΤΗ..ΗΣΑΝΚΑΙΙΤΑΝΙοΙΕΠΙΤΗΝΣΥΓΚΛΗΤοΝΔοΘΕΙ...ΔΕΤΑ...ΤΡ
ΡΑΣΠοΛΕΩΣΠΡοΤΕΡοΝΤΕΚΑΙΝΥΝΚΑΙΤοΥΔοΓΜΑΤοΣΠΕΡΙΕΧΟΝΤοΣοΝΤΡοΠοΝΕΚΑΤΕΡοΙΑΥΤΗΝΤΗΝ
ΧΩΡΑΝΚΑΙΤΗΝΝΗΣοΝΠΕΡΙοΥ.ΠΡΑΞΙΣΕΝΕΣΤΑΙ..... ΣΧΗΚοΤΕΣΕΙΗΣΑΝΤΗΙΠΡο.....ΕΡ..οΠοΛΕ
ΜοΣΕΑΥΤοΙΣΗΡΕΞΑΤο.οΥΠοΛΕΜοΥΕΝΕΚΕΝΣ....... ΙΚΙοΣΚΑΚΕΙΝΗΗΠΡΕΣΒΕΙΑΕΙΣ..ΤΗΝΑΠΕΣΤΑ
ΛΗΣΑΝοΠΩΣοΥΤΩΣΚΡΙΝΩΣΙΝΑΥΤοΙΣΕΧΕΙΚ ΙΕΣΘΑΙΤΕΕΞΕΙΝΑΙΕΓΝΩΜΕΝΕΚΤΗΣ..ΕΚΑ
ΤΕΡΩΝ ΣΒΗΤΗΣΙΝΗΓΜΕΝΗΝΔΙΑΚΑΤΕΣΧΗ.ΕΝΗΝ
ΤΕΥΠοΙΤΑΝΙΩΝΚΑΘοΤΙΠΡοΕΚΤΕΘΕΙΜΕΘΑΛΕΩ ΗΜΕΝοΝΠοΛΕΜοΝΓΕΝΗΘΗΝΑΙοΥΣΑΝ
ΔΕΚΑΙΑΠοΤΗΣΑΡΧΗΣΙΤΑΝΙΩΝΚΑΘ.ΤΙΚΑΙ ΕΙΝΥΦΕΚΑΤΕΡΩΝΠΕΡΙοΡΙΣΜ..ΤΗΣΧΩ
ΡΑΣΕΜΗΝΥοΝοΤΕΠΡοΣΤοΥΣΠΡοΤΕΡοΝ οΙΣΔΡΑΓΜΙοΥΣΓΕΝΗΘΕΙΣ..ΣΠΕΡΙΕΧΩΝ
οΥΤΩΣΩΡοΙΔΕοΝΤΩ.ΑΥΤοΙΣΤΑΣΧΩΡΑΣΤ .ΣΚΑ.ΥΜΑΣΤΑΙΠΕΡΑΝΕΣΤΑΙΣΤΕΦΑΝ
.ΑΝΚΑΙΑΣΤΕΦΑΝΑ.ΕΡΙΑΜΠΑ.ΕΣ.ΡΘοΝΕ ΑΚΚοΝΚΑΙΕΣΤΑΝ.........ΕΣ
ΤοΝΜοΛΛο..ΚΑΙΠΑΛΙΝοΓΕΝΝΘΕΙΣΙΤΑΝ ΘοΤΙΥΠοΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.ΕΔοΞΕ. οΙΣΙΤΑΝΙ
ΚΑΙΤοΙΣΓ..ΣΙοΙΣΘΕΣΘΑΙΕΙΡΗΝ.ΝΕΣΠΑ \ΙΧΩΡΑΙΑΙ.ΝΥΝΕΚΑΤΕΡοΙΕΧο
οΣ..ΛΛΜ.ΩΣΕΣΚΑΙΥΜΑΣΕΣΤΑΙΑΗ.... ΚΑΙΠΕ ΑΝΚΑΙΠΕΡ.ΑΜΠΕΤΙΞΩΣΑΣΤΕΦΑΝΑΚΑΙΕΤοΥ
.ΑΙ....ΝΝΑΣΕΠΙΤοΝΛΑΚΚοΝΚΑΙΩΣ... ΑΝ ΡΙΑΝΤΑοΔΩΝΤΑΣΑΓΩ Α
οΛΛοΝΚΑΙΑΠοΤΩΜοΛΛΩΙΕΥΕΥΩΡΙΑΙΕΠΙΘΑΛΛ ΤοΙΣΙΕΡΑΠΥΤΝΙοΙΣΚΑΙΠΡΑΙΣΙοΙΣΓΕΝΗΘΕΙΣΠΕΡΙ
.ΙΣ.οΣΓΕΓΡΑΜΜΕΝοΣοΥΤΩΣοΙΔΕΘΡοΙΤΑΣ...ΣΩ.ο.ΔΑΜΝοΣΕ.ΚΑΡΥΜΑΣ.ΤΑ.Δ. ΡΑΔΑΚΑΙΠΕΡ..
ΕΣΤΑΝΣΤΕΦΑΝΑΝΚΑΙΠΕΡΙΑΜΠΕΤΙΣΩΣΑΣΤ.ΦΑΝΑΚΑΙΕΥΘΥΩΦΙΑ...ΔοΡοΑΝΑΣΣΕΝΙΤοΝΛΑΚΚοΝΤΩΝΔΕΠ
ΕΙ.ΗΜΕΝΩΝοΡΙΩΝΣΑΦΩΣΔΙΕΙΡ.ΦΝΤΩΝΤΗΝ.ΕΙΤΑ.. ΝΧΩΡΑΝΚΑΙΤ.ΝΠΡοΤΕΡοΝΜΕΝοΥΣΑΝΔΡΑ.ΜΙΩΝΚΑΙΤΗ
ΠΡΑΙΣΙΩΝΚΑΤΕΧοΜΕΝΗΝΔΕΝΥΝΥΠοΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝΤοΥΔΕ... ΤοΥΔΙοΣΕΚΤοΣΤΗΣ.ΜΦΙΣΒΗΤοΥ.ΕΝΗΣ
ΧΩΡΑΣοΝΤοΣΚΑΙΠΕΡΙοΙΚοΔοΜΗΜΑ.ΠΙΚΑΙΕΤΕΡοΙ...Ε.............ΑΠοΔΕΙΚΤΙΚοΙΣΚΑΙΣΗΜΕΙοΙΣΠΕΡΙ.......
ΜΕΝοΙΚΑΘοΤΙΚΑΙΔΙΑΤοΝΕΠΙΔΕΙΚΝΥΜΕΝΩΝΗΜ..........ΩΝΕΥΣΥΝοΠΤοΝ......ΤοΥΤοΙΣ
ΙΤΑΝΙοΙΚΑΙΔΙΕΤΕΡΩΝ Π.ΕΙΩΝΩΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΥΠ..οΥΣΑΝΤΗΝΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤοΥΜΕΝΗΝΧΩΡΑΝΕΝΕΡΓοΝΚΑΙοΥ
ΧΩΣΕΦΑΣΑΝΙΕΡΑΠΥΤΝΙοΙΙΕΡΑΝΚΑΙΑΓΕΩΡΓΗΤοΝΦΑΝΕΡοΝΤοΥΤοΕΓΙΝΕΤοΚΑΙΕΚΤοΥΔοΓΜΑΤοΣΚΑΘοΕΚΡΙΝΑ
...ΤοΥΓΡΑΦΕΝΤοΣΚΑΙΥΠοΤΩΝ.ΛΗΛ.ΘοΤΩΝΕΙΣΚΡΗΤΗΝΠ...ΒΕΥΤΩΝΠΕΡΙΚοΙΝΤοΝΦΑΒΙοΝΛΠ.ΙοΝ
ΡΑΚοΤΕΣΤοΤΕΙΕΡοΝΚΑΙΤοΝΠΕΡΙΒοΛοΝΑΥΤοΥΙΔΙοΙΣΣΗΜ..οΙΣΚΑΙΠΕΡΙοΙΚοΔοΜΗΜΑΣΙΝΠΕΡΙΕΧοΜΕΝοΝΕΩΡ
..οΤΕ.ΔΕ.ΚΑΙΤΗΝΧΩΡΑΝΤΗΝοΜΩΡοΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΠΕΡΜΕΝΙΕ..ΡΑΣΧΩΡΑΣοΥΚΕΓΡΑΨΑΝοΥΔΕΝΚΑΙΤοΙΓΕΙΕΡΑΣ
ΤΗΙΩΝΡΗΤΩΣΥΠΕΡΙΕΡΑΣΧΩΡΑΣ.ΞΙοΚοΤΩΝΤΗΝΣΥΓΚΛΗΤοΝΙΤΑΝΙΩΝΔΕΠΕΡΙΧΩΡΑΣΤΗΣΕΑΥΤΩΝΤΗΣ......
..ΗΣΕΛΕΙΑΣΚΑΙΝΗΣοΥΙΔΙΑΣΛΕΥΚΗΣΓΝοΝΤΕΣΔΕοΤΙΗΠΑΡοΡο..ΑΧΩΡΑΤΩΙΙΕΡΩΙοΥΚΗΝΙΕΡΑοΥΔΕΑΓΕΩΡΓΗΤοΣ
..ΡΧΩΡΑΣΜοΝοΝΕΦΑΙΝοΝΤοΜΝΕΙΑΝΠΕΠοΙΗΜΕΝοΙΓΡΑΨΑΝΤΕΣΙΝΑΕΧΩΣΙΝΚΑΤΕΧΩΣΙΝΤΕΚΑΡΠΙΞΩΝΤΑΙΤΕΤο
.ΑΡΠΙΞΕΣΘΑΙΓΡΑΦοΜΕΝοΥΚΑΤΑΧΩΡΑΣΓΕΓΕΩΡΓΗΜΕΝΗΣΤΕΚΑΙΓΕΩΡΓΗΘΗΣοΜΕΝΗΣοΠΕΡΕΠΙΤΗΣΙΕΡΑΣΧΩΡ
ΑΣοΥΚΗΝΕΝΔΕΧοΜΕΝοΝΝοΜοΙΣΓΑΡΙΕΡοΙΣΚΑΙΑΡΑΙΣΚΑΙΕΠΙΤΙΜοΙΣΑΝΩΘΕΝΔΙΕΚΕΚΩΛ...ΝΑΜΗΘΕΙΣΕΝΤΩΙ
ΕΡΩΙΤοΥΔΙοΣΤοΥΔΙΚΤΑΙοΥΜΗΤΕ..ΝΕΜΗΙΜΗΤΕΕΝΑΥΛοΣΤΑΤΗΙΜΗΤΕΣΠΕΙΡΗΙΜΗΤΕΞΥΛΕΥΗΙΚΑΙΤοΙΓΕΡΩΜΑΙΩΝ
..ΝΠΕΡΙΙΕΡΑΣ....ΧΩΡΑΣΔΙΑΦΕΡΩΝΤΑΙΓΡΑΦοΝΤΩΝΡΗΤΩΣΚΑΘοΤΙΚΑΙΤΑΠΑΡΑΤΕΘΕΝΤΑΗΜΙΝΕΦΕΤΕΡΩΝ
ΔοΓΜΑΤΑΠΕΡΙΕΙΧΕΝΤοΔΕΠΑΝΤΩΝΜΕΓΙΣΤοΝΚΑΙΙΣΧΥΡοΤΑΤοΝΤΕΚΜΗΡΙοΝΤοΥΕΥΝΩΣΜΕΝοΝΤΩΝΚΑΘοΛοΥ
................ΕΦοΜοΛοΓοΥΜΕΝοΙΣΗΜΑΣΚΑΙΚΕΚΡΙΜΜΕΝοΙΣΤΗΝΨΗΦοΝΕΠΕΝΗΝοΧΕΝΑΙΤΑΜΙΩΝΓΑΡΑΞΙΩΣΑΝ
ΥΠοΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ......ΕΝΤΗΙΚΡΙΝοΜΕΝΗΙΧΩΡΑ

Notat editor vs. 39. ΠΑΡοΡοΝ, vs. 45. ΠοΛΕοΣ, vs. 60. ΓΕΝΝΘΕΙΣ, vs. 75. οΜΩΡοΝ, vs. 80. ΕΠΙΤΙΜοΙΣ diserte legi.

. . . . . πολ - - · -

. . . . ν]εωκόρου [τῆς] Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρυ[η]νῆς, Κίλλου τοῦ Δημητρίου, Ἀριστάρχου [τ]ο[ῦ δεῖνος, Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀλεξίωνος, Λυκομήδου τοῦ Εὐπολέμου, Δημητρίου τοῦ Δημητρίου [τοῦ δεῖνος, Δημητρίου τοῦ Δημητρίου Ἀναξαγόρου, [Δα]δούχου τοῦ Ἀπολλοδώρου, - - - - - . τ]οῦ Τ[ει]μ[άνορ]ος? Ἐπικούρου τοῦ Ἀρτεμιδώρου τοῦ Μοσχίωνος, ... ικράτου τοῦ [δεῖνος, Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀπολλωνίου, Εὐβούλου τοῦ Ἀλε[ξ]ίωνος, Βοήθου τοῦ Ἀνδρομάχου, Ἀρτεμιδώρου [τοῦ Δημητρίου, Ἀπολλωνίου τοῦ Διονυσοδώρου, Ἐπικράτους τοῦ Διοκλέους τοῦ Διονυσοκλέο[υς . . . . τ . . , ι αναβο . ος κεχειροτονημένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δήμου δικάσαι Κρησὶν Ἰτα[νίοις καὶ Ἱερ]απ[υτν[ίοις κατὰ τὸ γεγον]ὸς ὑπὸ τῆς συγκλήτου δόγμα καὶ κατὰ τὴν ἀποσταλεῖσα[ν ἐπιστολὴν ὑπὸ Λ]ευ[κίου Καλπουρνίου, Λευ]κίου υἱοῦ, Πείσωνος, στρατηγοῦ [ὑ]πάτου, εὐκτὸ[ν] μὲν ἦν - - - - - - ἡμῶν εἰς μηδεμίαν φιλονεικίαν καὶ πλεοναζο - - - - - - - - ίεσθαι, μετ' εἰρήνης δὲ καὶ τῆς πάσης ὁμονοίας - - - - - - - - διαφυλάσσειν εὔνοιαν, ἐπειδὴ οἱ καιροὶ πολλ - - - - - - - - τοὺ]ς συνγενεστάτους εἰς διάστασιν τὴν πρ[ο]α - - - - - - - - π]ᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν φιλίᾳ διαλύειν ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς - - - - - - - τῆς παρελ]η[λ]υθυίας ἔ[χθ]ρας, ὅθεν καὶ τὰ νῦν εἰς τὴν μει - - - - - - Ἰτανί]ων καὶ Ἱεραπυτνίων· τῆς δὲ συγκλήτου στοιχού[σης ᾗ χρώμενοι ἀεὶ Ῥωμαῖοι πρὸς ἅπαντας ἀνθρώ]πους ὑπάρχουσιν δικαιοσ[ύν]ῃ, δούσης κριτὴ[ν] αὐ[τοῖς τὸν δῆμον ἡμῶν, παρακαλέσαντος δ]ὲ περὶ τούτων καὶ τοῦ στρατηγοῦ Λευκίου Καλ[π]ο[υρνίου Πείσωνος ἑκατέραν πόλιν, καθότ]ι τὰ ἀποδοθέντα ἡμῖν ὑπ[ὸ] ἑκατέρων γράμματα περιέχει, ὁ δῆμος ἡμῶν τοῖς τε ὑπὸ Ῥωμαίων, τῶν κοινῶν εὐεργετῶν διὰ παντός, γραφομένοις πείθεσθαι προαιρούμενος, μεμνημένος τε τῶν διὰ προγόνων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς γεγενημένων ὑφ' ἑαυτοῦ [εἰς πάν]τας Κρηταιε]ῖς καλῶν καὶ ἐνδόξων, καὶ θεοῦ χρησμοῖς καὶ τῇ [παρὰ] πᾶσιν ἀνθρώποις [συνηθείᾳ ἀκολουθῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ἐποιήσατο τὴν αἵρεσιν τοῦ δικαστηρίου ἐν [τ]ῇ [ἐκκλησίᾳ, πόλει ὁμολογῶν [ἑκατ]έρᾳ. ἀποδειχθέντες οὖν [κ]αὶ αὐτοὶ κριταὶ παραχρῆμα ἀναβάντες ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀρτέμιδος] τῆς Λευκοφρυ[η]νῆς, [σ]φαγιασθέντος ἱερείου ὠμόσαμεν καθ' ἱερῶν, παρόντων τῶν τε [συνδίκων τῶν παραγεν]ομέν[ω]ν ἀφ' [ἑκατ]έρας πόλεως καὶ τῶν συνπαρόντων αὐτοῖς, καὶ καθίσαντες [πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρυ[η]νῆς ἠκούσαμεν τῶν διαφερομένων, οὐ μόνον τὸν τῆς [ἡμέρας αὐτοῖς δόντες χρόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄξιον τῆς νυκτός, πᾶ[σ]αν [ἀν]α[σχ]όμενοι κακοπαθίαν χά[ριν τοῦ μηθενὸς ὑστερῆσαι δικαίου μηθένα τῶν κρινομένων· τέλος δὲ λαβούσης τῆς δικαιολογίας ἐνγράφους θέμενοι τὰς γνώμας τῷ μὲν ἀκριβεῖ τῆς ψήφου βραβευθῆναι τὴν κρίσιν οὐκ [ἐβ]ου[λόμεθα, [συν]α[γ]αγεῖν δὲ σπεύδοντες αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀποκαταστῆ[σαι φ[ιλ]ίαν, ὡς [ἡ]μεῖν πάτριον καὶ προσῆκον ἡγούμεθα, [ἑκα]τέρο[ι]ς τὰ γράμματα ἔ[δομεν, φιλοτιμούμενοι εἰς τὸ συλλ[ύσ]εω[ς] καὶ φιλί[α]ς αὐτοῖς παραίτιοι γενηθῆναι· τῆς δὲ προθέσεως ἡμῶν [ἀκύρου γενομένης διὰ τὸ ὑπερβαλλόντως αὐτοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν ἐνεστάσθαι, συνέ[βη] τῇ ψήφῳ τὴν κρίσιν βραβευθῆναι, περὶ ἧς καὶ τὴν καθήκουσαν ἔ[κ]θ[ε]σ[ιν] πεποιήμεθα. Ἰτάνιοι, πόλιν οἰκοῦντες ἐπιθαλάσσιον καὶ χώραν ἔχοντες προ[γ]ονικὴν γειτονοῦσαν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου ἱερῷ, ἔχοντες δὲ καὶ νήσους καὶ νεμόμενοι, ἐν αἷς καὶ τὴν καλουμένην Λεύκην, θλιβόμενοι κατά τινας καιροὺς ὑπὸ τῶν παροροῦ[ύ]ντων Πραισίων ἐπεσπάσαντο χάριν βοηθείας καὶ φυλακῆς τῆς τε πόλεως καὶ τῆς χώρας, ἔτι δὲ καὶ τῶν νήσων, τὸν Αἰγύπτου βασιλεύσαντα Πτολεμαῖον, ὡς τὰ παρατεθέν[τ]α [ἡμεῖν] περὶ τούτων γράμματα περιεῖχεν, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ [κ]ατεῖχον τοὺς προειρημένους τόπους· [τε]λευ[τήσαντος δὲ τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως Πτολεμαίου καὶ τῶν ἀποσταλέντων ὑπ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συντηρεῖν Ἰτανίοις τήν τε χώραν καὶ τὰς νήσους ἀπαλλαγέντων, οὕτως Ἰτάνιοι καὶ [αἱ ἄλλαι πόλεις αἱ σύγχ[ωρ]οι διεφύλασσον τὰ καθ' ἑαυτούς. ἐνστάντος δὲ κατὰ τὴν Κρήτην πολέμου καὶ με[ίζ]ονος], ἀν[ῃ]ρημ[έ]νης δὲ ἤδη καὶ τῆς Πραισίων πόλε[ω]ς τῆς κειμένης ἀνὰ μέσον Ἰτανίων τε καὶ Ἱεραπυ]τνίων [π]ό[λεω]ς, Ἱεραπύτνιοι τῆς τε νήσου καὶ τῆς χώρας ἀμφισβητεῖν Ἰτανίοις ἐπεβ[άλ]ο[ντ]ο, [φά]μενοι τὴν μὲν χώραν εἶναι ἱερὰν τοῦ Ζηνὸς τοῦ Δικταίου, τὴν δὲ νῆσον προ[γ]ονικὴν ἑ[α]υτῶν [ὑ]πάρχειν· τῶν [δὲ π]αρὰ Ῥωμαίων πρεσβευτῶν περὶ Σερούϊον Σολπίκιον παραγενομένων [εἰς Κ]ρήτ[ην καὶ τοῦ πολέμου λύσιν λαβόν[τος] κατή[χθ]ησαν καὶ Ἰτάνιοι ἐπὶ τὴν σύγκλητον. δοθέ[ντο]ς δὲ [π]α[ρ' ἑκα]τ[έ]ρας πόλεως πρότερόν τε καὶ νῦν καὶ τοῦ δόγματος περιέχοντος, ὃν τρόπον ἑκάτεροι αὐτὴν τὴν χώραν καὶ τὴν νῆσον, περὶ οὗ [ἡ] πρᾶξις ἐνέστα[το, κατε]σχηκότες εἴησαν τῇ προ[θεσμίᾳ π]ρ[ὶν ὁ πόλεμος ἑαυτοῖς ἤρξατο, οὗ πολέμου ἕνεκεν Σ[ερούϊος Σολπ]ίκιος κἀκείνη ἡ πρεσβεία εἰς [Κρή]την ἀπεστάλησαν, ὅπως οὕτως κρίνωσιν αὐτοῖς ἔχει[ν κατέχειν τε καρπίζ]εσθαί τε ἐξεῖναι, ἔγνωμεν ἐκ τῆς [ὑφ'] ἑκατέρων [δοθείσης κρίσεως τὴν χώραν κατὰ τὴν Ἱεραπυτνίων ἀμφι]σβήτησιν ἠγμένην διακατεσχη[μ]ένην τε ὑπὸ Ἰτανίων, καθότι προεκτεθείμεθα, [μ]ε[τὰ τὸ τὸν προειρ]ημένον πόλεμον γενηθῆναι, οὖσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰτανίων, καθ[ό]τι καὶ [οἱ δοθέντες ἡμ]εῖν ὑφ' ἑκατέρων περιορισμ[οὶ] τῆς χώρας ἐμήνυον, ὅ,τε πρὸς τοὺς πρότερον [παροικοῦντας αὐτ]οῖς Δραγμίους γενηθεὶς [ὅ]ς περιέχων οὕτως· Ὧροι δ' ἐόντω[ν] αὐτοῖς τᾶς χώρας τ[οίδε· ὁ Σο . δαμνος ἐ]ς Κα[ρ]ύμας, [κ]αὶ πέραν ἐς τὰ[ν] στεφάν-

αν, καὶ ἁ στεφάνα [π]εριαμπ[έτιξ] . ρθον ἐ - - [ἐπὶ τὸν λ]άκκον καὶ ἐς τὰν [ὁδὸν τὰν] ἐς
τὸν Μόλλο[ν]. καὶ πάλιν ὁ γεν[η]θεὶς Ἰταν[ίοις καὶ Πραισίοις κα]θότι ὑπογέγραπται· Ἔδοξε [τ]οῖς Ἰτανί[οις
καὶ τοῖς [Πραι]σίοις θέσθαι εἰρήν[α]ν ἐς πά[ντα τὸν χρόνον. ὅροι δὲ τᾶ] χώρα, ἅ[ν] νῦν ἑκάτεροι ἔχο[ντι,
ὁ Σ[ο.δα]μ[νο]ς ἐς Κα[ρ]ύμας ἐς τὰ[ν Δ]η[ράδα], καὶ πέ[ραν ἐς τὰν στεφάν]αν καὶ περιαμπέτιξ ὡς ἁ στεφάνα, καὶ ε[ὐθ]υ[ωρία
ἀ[πὸ τᾶς στεφά]νας ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ ὡς - - .. - - [τῶν ἐπὶ τὸν] ἀν[δ]ριάντα ὁδῶν τᾶς ἀγώ[σ]α[ς ἐπὶ τὸν Μ-
όλλον, καὶ ἀπὸ τῶ Μόλλω εὐ[θ]υωρία ἐπὶ θάλ[ασσαν. καὶ πάλιν ὁ] τοῖς Ἱεραπυτνίοις καὶ Πραισίοις γενηθεὶς περι-
ορ]ισ[μ]ὸς γεγραμμένος οὕτως· Οἱ δὲ [ὅ]ροι τᾶς [χώρα]ς· [Ὁ Σ]ο.δαμνὸς ἐ[ς] Καρύμας [ἐς] τὰ[ν] Δ[η]ράδα, καὶ πέρ[αν
ἐς τὰν στεφάναν καὶ περιαμπέτι[ξ] ὡς ἁ στεφάνα, καὶ εὐθυωρία [ἀπὸ τᾶς στεφ]άνας ἐ[π]ὶ τὸν λάκκον. τῶν δὲ π[ρο-
ει[ρ]ημένων ὁρίων σαφῶς διειρ[γό]ντων τήν τ[ε] Ἰτα[νί]ων χώραν καὶ τ[ὴ]ν πρότερον μὲν οὖσαν Δρα[γ]μίων καὶ τὴ[ν
Πραισίων, κατεχομένην δὲ νῦν ὑπὸ Ἱεραπυτνίων, τοῦ δὲ [ἱεροῦ] τοῦ Διὸς ἐκτὸς τῆς [ἀ]μφισβητου[μ]ένης
χώρας ὄντος καὶ περιοικοδομήμα[σιν] καὶ ἑτέροι[ς π]ε[ριφράγμασιν ὅρων] ἀποδεικτικοῖς καὶ σημείοις περι[εχο-
μένο[υ], καθότι καὶ διὰ τ[ῶ]ν ἐπιδεικνυμένων ἡμ[εῖν σημεί]ων εὐσύνοπτον [ἦν, πρὸς] τούτοις [ἀπέδειξαν
Ἰτάνιοι καὶ δι' ἑτέρων π[λ]ει[ό]νων γραμμάτων ὑπ[άρχ]ουσαν τὴν ἀμφισβητουμένην χώραν ἔνεργον καὶ οὐ-
χ ὡς ἔφασαν Ἱεραπύτνιοι ἱερὰν καὶ ἀγεώργητον. φανερὸν τοῦτο ἐγίνετο καὶ ἐκ τοῦ δόγματος, καθ' ὃ ἐκρίνα-
μεν], τοῦ γραφέντος καὶ ὑπὸ τῶν [ἐ]ληλ[υ]θότων εἰς Κρήτην π[ρεσ]βευτῶν περὶ Κόϊντον Φάβιον Λ[αβέω]ν[α, οἱ ἑω-
ρακότες τό τε ἱερὸν καὶ τὸν περίβολον αὐτοῦ ἰδίοις σημ[εί]οις καὶ περιοικοδομήμασιν περιεχόμενον, ἑωρ-
ακ]ότε[ς] δὲ καὶ τὴν χώραν τὴν ὅμ[ο]ρον τῷ ἱερῷ, ὑπὲρ μὲν ἱερᾶς χώρας οὐκ ἔγραψαν οὐδέν, καίτοι γε Ἱερα[πυ-
τ[ν]ίων ῥητῶς ὑπὲρ ἱερᾶς χώρας [ἠ]ξι[ω]κότων τὴν σύγκλητον, Ἰτανίων δὲ περὶ χώρας τῆς ἑαυτῶν τῆς - - - [κα-
ὶ τ]ῆς Ἑλείας καὶ νήσου ἰδίας Λεύκης, γνόντες δὲ ὅτι ἡ παρορο[ῦσ]α χώρα τῷ ἱερῷ οὐκ ἦν ἱερὰ οὐδὲ ἀγεώργητος,
τῆς] χώρας μόνον ἐφαίνοντο μνείαν πεποιημένοι, γράψαντες „ἵνα ἔχωσιν κατέχωσίν τε καρπίζωνταί τε", το[ῦ
„κ]αρπίζεσθαι" γραφομένου κατὰ χώρας γεγεωργημένης τε καὶ γεωργηθησομένης, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς χώρ-
ας οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον· νόμοις γὰρ ἱεροῖς καὶ ἀραῖς καὶ ἐπιτίμοις ἄνωθεν διεκεκώλυτ[ο], ἵνα μηθεὶς ἐν τῷ ἱ-
ερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δικταίου μήτε [ἐν]νέμῃ μήτε ἐναυλοστατῇ μήτε σπείρῃ μήτε ξυλεύῃ· καίτοι γε Ῥωμαίων,
ἐὰ]ν περὶ ἱερᾶς [τινος] χώρας διαφέρωνται, γραφόντων ῥητῶς, καθότι καὶ τὰ παρατεθέντα ἡμῖν ἐφ' ἑτέρων
δόγματα περιεῖχεν. τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον τεκμήριον τοῦ ἐ[γ]νωσμέν[ω]ν τῶν καθόλου
- - - ἐφ' ὁμολογουμένοις ἡμᾶς καὶ κεκριμμένοις τὴν ψῆφον ἐπενηνοχέναι· [Ἰ]τα[ν]ίων γὰρ ἀξιωσάν-
των] - - - - - - ὑπὸ Ἱεραπυτνίων . . . . . . ἐν τῇ κρινομένῃ χώρᾳ - - - -
- - - - - - - - - - - - - -

Hoc iudicium finium regundorum inter Itanios et Hierapytnios in Creta ipsa actum esse nemo nagabit; actum vero est ad aram Dianae Leucophryenae (vs. 25 sqq.): igitur haec Diana in Creta tum culta est. Nimirum constat in Creta olim habitasse Magnetes, qui postea commigrarunt in Asiam ad Magnetes, qui ad Maeandrum habitabant (neque enim Magnesia ad Maeandrum a Magnetibus ex Creta profectis condita videtur, sed ab aliis, qui iam prius eo pervenerant, qua de re vide Höck. Cret. T. II. p. 413 sq.): non igitur mirum, quod in Creta Leucophryena Diana culta est, quae apud Magnetes ad Maeandrum insignem habuit venerationem (cf. ad n. 2914.). In Creta vero huius templum ac proinde prisca illa Magnesia, quae ante Platonem pridem deleta erat, fuerit prope Plu-Monasteri, ubi hic titulus repertus: hunc enim probabile est in illo templo collocatum fuisse. Iudices vero ex Senatus Romani decreto datos esse manifestum est (vs. 9 sq. coll. vs. 17 sqq.): non tamen ii fuerunt Cretenses et ipsi, qui certe Dorica dialecto usuri fuerant, sed ab alio populo quodam (ὑπὸ τοῦ δήμου vs. 8. coll. vs. 20.) lecti, ut iudicarent *Cretensibus* Itaniis et Hierapytniis, atque ab eiusmodi populo, qui antiquitus de *Cretensibus universis* bene meruisset (vs. 22 sqq.). Haec non essent dicta, si iudices Cretenses fuissent: quo accedit, quod populus hic, qui legerat iudices, Romanos vocat τοὺς κοινοὺς εὐεργέτας, manifesto κοινοὺς *sibi* et *Cretensibus.* Non dubito, quin iudices dederint *Parii,* quibus Senatus Romanus causam commiserit: *Cillus Demetrii* f. enim, qui vs. 2. inter iudices nominatur, credo ut princeps, haud videtur alius esse atque ille insignis Parius, quem vidimus n. 2374. *e.* in Addendis; Pariique et Cretensibus valde coniuncti erant, ut Allariotis (n. 2557.), et a Cretensibus colonos prisca aetate acceperant. Qui ante Cillum scriptus erat, νεωκόρος τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρυηνῆς, non videtur iudex esse, sed illud nomen arbitror pertinuisse ad praescripta, in quibus probabile est praeter Cosmos Itaniorum et Hierapytniorum et archontem Pariorum scriptos fuisse sacerdotem et alios ministros templi, ubi factum iudicium est. De aetate tituli ut paucis defungar, vs. 41 sq. memoratur obitus Ptolemaei Philometoris, qui accidit a. a. Chr. 146. Post quod tempus aliquamdiu pristinus permansit Itaniorum et vicinorum status, donec exoriretur bellum in Creta intestinum, quod compositum est a Romanis, qui Servium Sulpicium legatum in Cretam miserant. Sumamus, quod probabile est, hoc annis triginta vel quadraginta post Philometoris obitum factum esse, incidet ea legatio in annorum a. Chr. 116. et 106. intervallum, quando floruit Serv. Sulpicius Galba, qui Consul fuit a. a. Chr. 108. De eo enim, qui a. a. Chr. 144. Consul fuit, vix cogitari potest. Illos vero legatos, qui de Itaniorum et Hierapytniorum finibus constituerant,

multis annis ante hoc iudicium missos esse res ipsa docet: neque enim, si paulo ante missi essent, denuo esset de eadem re certatum. Iam iudicium hoc manifesto actum est ex decreto Senatus et mandato Consulis L. Calpurnii L. F. Pisonis (vss. 10. 20.): qui non potest unus ex illis esse, qui a. a. Chr. 112. et 111. consules fuerunt: post quos proximus hoc nomine est Consul a. a. Chr. 58. qui, quoniam Creta a. a. Chr. 67. in provinciae formam redacta est, fortasse Proconsul Cretae fuit, postquam consulatu functus est. Quamquam res etiam in ipso eius consulatu acta esse potest. Quare titulum hunc in a. a. Chr. 58. vel 57. rettulerim.

Supplementorum et emendationum nostrarum magna pars certa est; pauca sunt dubia. Vs. 8. offendit καὶ αὐτῶν ac vs. 25. καὶ αὐτοί, quasi etiam alii iudices ad hoc iudicium a populo Pariorum electi sint, quod non probabile. Videtur igitur istud καὶ additum, quod etiam prius saepe alii de eadem re iudicarant: cf. vs. 73. τοῦ γραφέντος καὶ ὑπὸ τῶν κ.τ.λ. Etiam vs. 32. insolentius dictum est καὶ αὐτοί, atque omnino auctor huius decreti particula καὶ nimium abutitur. Vs. 18. extr. κριτὴν non offendit, etsi exspectet aliquis δικαστήν. Κριτὴν δοῦναι Proconsul dicitur similiter n. 1732. et κριταὶ vocantur iudices hi etiam infra vs. 25. Vss. 23 - 25. supplementa valde incerta sunt, et vs. 25. quidem [ἑκατ]έρᾳ vocabulum amplius est quam pro lacuna, quae notata est. Vs. 35. ἐνεστάσθαι habet medii vim. Vs. 36. dele ultimum Σ. Vss. 44. 45. καὶ μείζονος est *etiam maiori quam antea, quum Itanii adducerent Ptolemaeum, bello exorto.* Hoc bello ipso deleta est *Praesus*, cuius situs hoc loco accurate definitur; cf. ad n. 2554. in his Addendis. Vs. 50. πρότερόν τε καὶ νῦν videtur dictum esse, quod iam ante hoc iudicium de eadem re litigatum et in ea lite productum id Senatusconsultum esset. Quae deinceps sequuntur, ὃν τρόπον ἑκάτεροι usque ad ἐξεῖναι vs. 53. ea sunt ex Senatusconsulto Latine scripto ad verbum translata. Vs. 51. vix verum est quod dedi τῇ προθεσμίᾳ πρίν: sed non novi melius. Paulo post quae vs. 53. supplevi, petii ex vs. 78. Cf. etiam n. 2737. *b.* sub fin. Vs. 54. κατὰ τὴν Ἱεραπυτνίων ἀμφι]σβήτησιν valde incertum est; videtur haec postulari sententia: ,,*In ea lite ab Hierapytniis intenta Itaniis* obtinuisse Itanios illam terram" (de hac sola hic, non item de insula agi videtur). Ἠγμένην διακατεσχημένην τε est: *iure ablatam et obtentam.* Vs. 57. Dragmii memorantur, qui hucusque ex solo Stephano v. Δραγμὸς noti erant: hos nunc discimus Itaniis finitimos fuisse (παροικοῦντας sive malis παροροῦντας). In fine vs. 57. ὡς περιέχων idem est atque ἅτε περιέχων. Vs. 58. formam ὧροι retinui de industria; potest enim hoc ex Ionico οὖροι natum esse: quamquam posthac vs. 65. scriptum est ὅροι, ut est n. 2554. Vs. 61. de industria dedi εἰρήναν, non εἰράναν: illam formam memini me aliquoties reperire, ut statim n. 2558. in apographo in Addendis collato. Finium descriptiones triplices restituere difficile erat; sed quum vidissem, haud pauca omnibus illis tribus partibus communia esse, licuit paulo plus proficere. Manifesto ter habetur istud ὁ Σο. δαμνος ἐς Καρύμας (vss. 58. 62. 65.), et in ceteris quoque formulis multa inter se conveniunt. Nomen ὁ Σο.δαμνος, quod fluvii esse videtur, vs. 58. prorsus oblitteratum est; vs. 62. legitur ΟΣ..ΛΛΜ.ΩΣ, vs. 65. Ω.Ο.ΔΑΜΝΟΣ, unde fere componitur ΟΣΟ.ΔΑΜΝΟΣ. Vss. 62. 65. quod Δηράδα scripsi, ad id cf. finium descriptiones n. 2554. et quae monui p. 452. *a.* §. 2. Mirum vero est communem esse partem finium Itaniis et Dragmiis, Itaniis et Praesiis, Hierapytniis et Praesiis: qua de re ita statuendum iudico. Itaniis finitimi erant Dragmii; horum deinceps terram occuparunt Praesii praepotentes, qui ipsos urgebant Itanios (vss. 39 sq.): itaque Itanii et Praesii iam ibi confines sunt, ubi antea Itanii et Dragmii, certe magna ex parte; potest enim aliquid communi consensu in finium ratione mutatum esse. Sed antequam dirueretur Praesus, belli illius intestini tempore Hierapytnii occuparint aliquid Itaniae dicionis, quod esset confine olim Dragmiis, mox Praesiis: hinc factum est, ut Hierapytnii et Praesii iam ibi vicini essent, ubi olim Itanii et Dragmii et deinceps Itanii et Praesii. Postremo Hierapytnii Praesiam dicionem una cum Dragmia in potestatem redegerunt (vss. 67. 68.). Etiam sic quidem remanent obscura quaedam; sed haec aliis illustranda relinquo. Vs. 72 sqq. decretum memoratur scriptum a legatis, qui cum Q. Fabio in Cretam profecti erant. Aliud hoc esse atque illud Servianum, quod vss. 50 sqq. memoratur, sponte patet, licet vs. 78. inde afferantur verba, quae etiam in Serviano scripta erant. Videtur autem hoc Fabianum multo antiquius esse, si recte censeo intelligi Q. Fabium Labeonem, qui a. a. Chr. 189. legatus in Creta versatus est (Liv. XXXVII, 60.). Sic ΛΠ.ΙΟΝ mutandum erat in Λ[ΑΒΕΩ]Ν[Α. Cave autem putes inesse Ἄππιον, quod Appius a. a. Chr. 184. legatus in Cretam profectus sit (Polyb. XXIII, 15.): nam ,,Q. Fabius Appius" non est nomen Romanum. Vs. 78. quod dedi τῆς] χώρας, ita intelligo: *Terrae* tantum mentionem fecerunt simpliciter, non *sacrae terrae.* Vs. 80. praestabat ἐπιτιμίοις. Vs. 81 sqq. hoc dicitur: *Quum tamen Romani, siqui de sacra terra contendant, hoc scribere diserte soleant, id quod patet ex decretis appositis, quae circa alios* (in litibus, quae ab aliis agebantur) *facta sunt.* Vs. 83. τοῦ pertinet ad ἐπενηνοχέναι. Vs. 84. retinui insolens κεκριμμένοις. In fine desunt haud pauca.

2561. *c.*

Vaxi repperit Pashleius et edidit Cret. T. I. p. 155. Tractavit Osannus, Zeitschrift für Alterthumswiss. a. 1840. p. 326.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ἔδοξε τῷ κοινῷ τῷ Κρηταιέων· [Ἐπειδὴ - - - -
οι συγγενε[ῖς] ὄντες τ[ῷ τ]ῶ[ν] Κρη[ται]έ[ω]ν [κοινῷ

et reliqua, ex quibus nihil fere perspici potest. Vs. 8. vel ὑ]ποδεδεγμέναι vel ἀ]ποδ. καὶ - - legendum vide-

ΕΔoΞΕΤΩΙΚoΙΝΩΙΤΩΙΚΡΗΤΑΙΕΩΝ
ΟΙΣΥΓΓΕΝΕΜΙΟΝΤΕΣΤ...ΩΙ.ΚΡΗ...Ε.Ν
ΤΗΙ.........Α....ΚΑΙ...ΤΕΥΤ...ΤΟΣ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
....ΠΟΔΕΔΕΓΜΕΝΑΙΚΑΙ..........
. . . .
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΙΚΡΗΤΑΙ...........
.............ΕΥΝΟΙΑΝΤΩ

tur, nisi fuit dativus singularis Doricus; vs. 10. iterum habes τῷ κοινῷ τῷ Κρηται[έων, vs. 11. εὔνοιαν cet. Vs. 2. fortasse praestat supplere Κρηταιέων [ἔθνει.

2561. *d.*

Initium inscriptionis in tabula, quae muro domus in vico Rhodhovani prope parietinas *Elyri* inserta est, sed nimis alte posita; ed. Pashleius l. c. p. 109. tractavit Osannus l. c.

ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙ
ΚoΣΜΟΤ.ΙΕΛ
ΤΩΑΓΗΣΙΦΩΩΕΛo·ΕΤoΙ·Κo
Σ·ΙΙΛΠoΛ··ΔΗΣΤ
ΦΩΝΩΝΛΣΛΝΛ
ΙΙΙΛΙΩΝ

Ἀγαθᾷ τύχᾳ, [ἐπὶ] Κόσμ[ω] τ[ῶ] Ἐλ[υρίων? τοῦ δεῖνος] τῶ Ἀγησίφω ἔ[δ]ο[ξ]ε τοῖ[ς] Κό[σμοι]ς [κα]ὶ [τᾷ] πό-λ[ει· Ἐπειδὴ cet.

Vs. 3. tertium Ω delendum (conf. n. 2561. *e.*). Vs. 4. videntur lacunae maiores esse quam quae notatae sunt. De formula *ἔδοξε τοῖς Κόσμοις* cet. conf. Cretica in Teiis.

2561. *e.*

In vico Krustoghérako haud procul a ruinis *Elyri*; ed. Pashleius l. c. T. II. p. 103. Tractavit Osannus l. c. p. 327.

ΚΑΛΛΙΠoΝoΣ
ΚΑΙΑΙΤo ΣΑ
ΑΓΗΣΙΦΩΤΩ
ΥΙΩ

Καλλίπονος καὶ Αἰτο[ῦ]σα? Ἀγησίφῳ τῷ υἱῷ.

Titulus est sepulcralis, quem ob nomen Ἀγησίφου priori addidi.

2561. *f.*

Vaxi, repperit Pashleius et ed. l. c. T. I. p. 156. Repetiit Osannus l. c.

ΟΙΟ
ΤΙΚΟϹΜΙ
ΔΑΜΟΚΥΔ
ΤΟΝϹ
ΑΚΡΑΝΚΑ
ΚΑΙΤΑΝϹ
ΤΙΑΤΧΩ
ΤΩΝΝΙΩΓ
ΛΗϹΕϹΘ
ΤΟΔΙΚΟ

Vs. 2. putes Κοσμίους (i. e. Κόσμους) latere; sed res incerta est. Vs. 3. Δαμοκύδης nomen proprium apparet.

Vs. 2562. p. 420 sq. vs. 22. retineri posse Σαμαγόρας recte docet Keilius Analect. epigraph. et onomatolog. p. 154 sq.

Post n. 2582. p. 428. insere:

2582. *b.*

In loco deserto Suia, ubi olim *Syīa* portus Elyri; ed. Pashleius l. c. T. II. p. 100. repetiit Osannus l. c.

ʹΡΡΑΝΙoΝΙoΥ
ΥΝΔoΥΥΙoΝ
ΞΙΩΝΗΠoΛΙΣ

Του]ῤῥάνιον Ἰου-
κο]ύνδου υἱὸν
- - ίων ἡ πόλις.

Aut Ἐλυρίων legendum aut Συϊατῶν. Stephano gentilicium oppidi est Συϊάτης et Συϊεύς.

N. 2588. p. 429. *b.* lin. 12. a fine scribe: *Caesius* Cordus. Notavi iam ad n. 3548.

N. 2596. p. 433. *a.* lin. 4. a fine scribe: *efficiunt.*

N. 2599. p. 434. sic exhibet Pashleius l. c. p. 152. (cf. Osann. l. c. p. 326.):

ΜΗΜoΥΕΝΥΒΡΙΞΗΣΑΓΝ
ΤΑΦoΝΩΠΑΡoΔΙΤΑ
ΜΗΣoΙΜΗΝΙΣΗΠΙΚΡoΝ
ΕΠΑΓΕΣΙΛΑΣ
ΦΕΡΣΕΦoΝΑΤΕΚoΡΑ
ΔΑΜΑΤΕΡoΣΑΜΑΠΑΡΕΡ
ΠΩΝ-ΕΙΠoΝΑΡΑΤΙΩ
ΓΑΙΑΝΕΧoΙΣΕΛΑΦΡΑΝ

Characteres dicit tam distinctos esse quam qui recenter insculpti sint. Itaque vs. 1. est ἐνυβρίξῃς, ac tum:

μή σοι μηνίσῃ πικρὸν ἔπ᾽ Ἀγεσίλας
Φερσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος κ. τ. λ.

ut volebat Ruhnkenius, non ut nos dedimus fere cum Bentleio.

Post n. 2610. p. 436. adde:

2610. *b.*

Prope monasterium ad locum Palaeokastron haud procul Cydonia, hoc est prope *Apteram*, in theca sepulcrali; ed. Pashleius Cret. T. I. p. 42.

Ν ΦΕΙΔΩΝΦΕΙΔΩΝΟΣ

- - - *Φείδων Φείδωνος.*

N. 2641. p. 445. est nunc Parisiis, Constantinopoli allatus ab Amadeo Jauberto. Lapis supra et in fine versuum fractus est. Vs. 1. pro ΚΑΥΣΣΕ legitur ΚΑΙΧ. Pro Α est Α, pro Ρ vero Ρ. Haec nuntiavit Rad. Rochettus in litteris ad me datis.

N. 2656. p. 454. *b*. lin. 9. scribendum: *Diana* Pergaea (in parte certe exemplorum legitur *Minerva*).

Post hunc titulum insere:

2656. *b*.

Halicarnassi in columnis marmoris glauci, haud procul a templi parietinis; transcripsit Cadalvene, misit Letronnius.

In prima columna:

ΡΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥΟ
ΦΙΛΑΓΙΟΥ ΤΑ ΘΕΦ ΚΑΙ ΑΟΥΛΟΥ ΝΙΚΗ ΜΕ Ο ΝΙΚΗ ΑΠΟΛΛΩ ΝΙΟΥΚΑ ΝΙΟΝΟϹ ..ΕϹΟ
. . . .
. . . .
ΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΓΕΜΕΛΛΑΟΥ
ΣΚΙΠΙΩΝΟΣΤΟΥΑΦΡΟΔΙΣΙΟ
Ι ΝοΣ Φ . ΣΕΥΝΩΕΛΑΝΤΑΤΟΥΦΙΛΟΜΟΥΣΟ
ΙΟΥΤΟΥ
ΟΣΤΟ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Μ̄ΥΡ
ΙΕΡΟΙΔΕΟΥ ΑΑΑΑ ΔΙΟ
ΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΕΩΝΠΟοΣΙΕΣοΥ Σ
ΘΕΟΦΙΔΟΥ

In secunda columna, cuius dextra pars muro tegitur:

ΔΙΟΔΩΡΟΥΑΓΑΘΙΛ
ΔΡΑΚΟΝΤΟΣΕΥΑΡΧΙΔΟ
ΑΜΑΡΑΤΟΥ
ΚΙΟΥΑΘΗΝΟΔΩΡΟ
ΜΟΣΧΙΩΝΟΣΛΙΚΙΝΝΟΥ
ΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ

In tertia columna:

Σ . Μ . ΣΙΟΥΦΑΚ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥΤΟΥΤΑ
ΙΑΙΟΥΦΑΚΙΝΑ
ΝΟΣΜΥΣΚΕΛΟΥ
ΟΥΛΙΑΔΟΥΠΑΓΚ
ΝΥΛΛ
ΑΙΣΧΙΝΟΥΤ
ΟΥΚΟ . . ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ

In quarta columna:

		Μ
		Α
	Ε	Ι
	Κ	Ν
	Λ	Ε
	Α	
Λ	Π	
Υ	Ω	
Δ	Ν	

Hinc inde minutiores litteras a recentiore manu inter ceteras interpositas esse notat Cad. Mera videntur nomina esse genitivo expressa:

col. I. - - - ϱου τοῦ Χαϱιδήμου
Φιλαγίου? - - - καὶ Ἀσύλου? Tum quae minore charactere addita sunt nescio an ad reliqua non pertineant; neque ea intelligo. Νίκη inest, tum iterum νίκη (Νεμεονίκη cave scribas), et deinceps Ἀπολλωνίου Ἀκανίονος?
. . .
. . .
. . . νάτου (vel ναίου) τοῦ Γεμέλ[λ]ου.
Σκιπίωνος τοῦ Ἀφϱοδισίο[υ].
- - νος - - - [Μ]ελάντα τοῦ Φιλομούσο[υ.
- - - ίου τοῦ - -
- - - ος το[ῦ] - -
Ἡλιοδώϱου. Minore charactere Μ. [Α]ὐϱ. Ἱεϱοιδέου scriptum est, sed corruptum haud dubie; mitto reliqua hoc versu.
Διοτίμου.
- - - - - -
Θεοφί[λ]ου.

col. II. Διοδώϱου Ἀγαθί[α].
Δϱάκοντος Εὐαϱχίδο[υ].
Ἀμαϱά[ν]του.
- - κίου Ἀθηνοδώϱο[υ].
Μοσχίωνος Λικινν[ί]ου.
- - ου τοῦ Χαϱιδήμου.

col. III. - - σίου Φακ[ίνα?
Λυσιμάχου τοῦ Ἀ - -
- - - ία τοῦ Φακίνα?
- - νος Μυσκέλου.
Οὐλιάδου Παγκ - -
- - - - - - -
Αἰσχίνου Τ - -
- - - Σκιπίωνος.

N. 2693. *d.* p. 475. Fellows Itin. Lyc. p. 73. habet: vs. 1. init. ΙΚΟΝΔΕ et tum ΧΑΙΡΕ - - - ΑΤ; vs. 2. ut conieci; ibid. in fine ΤΕΧ, quod apud nos falso initio vs. 3. positum est; vs. 3. ΤΗΙΦΥΛΗΙ; vs. 5. ΕΜΠΑΣΙΝ et reliqua ut correxi; vs. 7. init. ΣΕΝΤΗΙ, in fine ΠΟΛΛΩΙΜΑΛΛΟΝΔΟΚΙΜΗΣΑΙ; vs. 8. init. Κ . ΙΤΗΙ; vs. 9. init. ΕΝ; vs. 10. init. Ω . ΘΕΙΣ, tum ΓΥΜΝΑΣΙΛΡΧΟΣ (recte, et sic fere dedi); vs. 11. init. . ΝΟΕΩΝ cet. et tum ΠΑ . ΙΝΙ ΣΩΣ, ut correxi; vs. 12. ut correxi; vs. 13. init. ΔΙΩΝ et in fine ΦΙΛΟΔΟΠ pro ΜΑΟΔΟ; vs. 14. extr. ΦΑΙ; vs. 15. init. ΤΟΙΣΕΑΓ cet. (fortasse igitur legendum τοῖς τε), et ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΣΙΝΤΗΝΤΕ ΦΥ cet. unde τήν τε scribendum; vs. 16. init. et med. ut correxi; vs. 17. init. ΓΤΗΣΚΑΙΚΑΛΟ cet. (legendum igitur: στεφανῶσα[ι ἀϱε]τῆς καὶ καλ. cet.), et mox ΕΙΣΤΕΤΗΝΦΥΛΗΝ, recte; vs. 18. ΕΚΦΑΝΗΣΓΕ ΝΗΤΑΙ, quod recipiendum, et in fine ΣΠΟΥΔΗ ΗΝΕΧ. Mitto minora.

N. 2695. *b.* p. 476.[f] Fellows Itin. Lyc. p. 72. vs. 1. init. ΣΕΙΣ, extr. ΔΗΚΑΝΕΠ; vs. 5. ΠΡΑΞΟΥ ΣΙ; vs. 7. init. ΝΕΙ et ΕΠΙΛΕΙΨΙΝ; vs. 8. init. ΥΣΤΑΣ; vs. 9. extr. additum habet Ο, et vs. 10. init. Α; vs. 11. init. recte ΧΡΕΑ habet et in fine ΓΟΝ; vs. 12. omittit ultimum Ε.

Post n. 2698. *b.* p. 476.[g] adde:

2698. *c.*

Mylasis in muro; ed. Fellows Itin. Lyc. p. 71. cf. Append. p. 364.

. ⅂ΤΙΝΗΙΟΣ - -
ΝΟΣΛΕΟΝ - -
ΝΕΘΗΚΕΝ - -
ΗΡΑΚΛΕΙ - -
. ^ΙΤΟΙΣ - -

Π.] Τινήϊος - - - νος Λέον[τος? ἀ]νέθηκεν Ἡϱακλεῖ [κα]ὶ τοῖς - - -

N. 2700. p. 476.[h] notis adde ex Athenaeo II. p. 42. A. ed. Dindorf. Μεταβάλλειν δέ φησιν (Θεόφϱαστος) οὐ μόνον τὰ πικϱὰ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁλυκὸν καὶ ὅλους ποταμούς, καθὰ τὸν ἐν Καϱίᾳ, παϱ᾽ ᾧ Ζηνοποσειδῶνος ἱεϱόν ἐστιν. αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεϱαυνοὺς πίπτειν πεϱὶ τὸν τόπον. Ζηνοποσειδῶνος correxit ibi Porsonus ex Machone ap. Athen. VIII. p. 337. c. Itaque in titulo hoc scribe iam vss. 4-6. Διὸς Ὀσογ[ώ, Ἡ]λίο[υ], Ζηνο[π]οσει[δ]ῶνος. Hinc vero coniicias apud Machonem vs. 1. pro εἰς Μύλων᾽ esse scribendum εἰς Μύλασσ᾽.

Post n. 2709. p. 478. adde:

2709. *b.*

Mylasis in ara; ed. Fellows Itin. Lyc. p. 71. cf. Append. p. 364.

ΔΑΙΜΟΝΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΖΗ

Δαιμόνων ἀγαθῶν Τιβεϱίου Κλαυδίου Θεοδότου. ζῆ.

Post n. 2710. p. 478. insere:

2710. *b.*

Mylasis in theca sepulcrali; ed. idem l. c. cf. Append. p. 363.

ΗΣΟΡΟΣΤΟ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΜΑΡΙ
- - ΛΙΑΝΟΥΚΟΔΡΟΥ

Vs. 1. extr. ubi Ο est ap. Fell. in Appendice dicitur species litterae Ω apparere. Lego:

Ἡ σοϱὸς Τ[ιβ.] Κλαυδίου Μαϱι[ν.]ιανοῦ Κόδϱου.

N. 2713. p. 481. tituli vs. 3. extr. Fellows Itin. Lyciae p. 69. recte Ε pro Ι. Vs. 5. idem ΣΠΕΙΡΗ sine Iota subscr.

N. 2714. p. 481. tituli vs. 4. extr. Fellows Itin. As. min. p. 261. ut Chandl. sed idem Itin. Lyciae p. 68. ΤΟΝΚΕΙΟ. Nimirum eadem inscriptio in quinque columnis repetita est; ex alia autem columna est Chandlerianus titulus, ex alia is, quem in Lyciae Itinerario edidit Fellows, id quod docet etiam diversa versuum distributio.

N. 2715. *a.* p. 482. habet Fellows Itin. Lyciae Append. p. 367 sqq. in cuius apographo est Ꮯ pro Σ. Is habet vs. 1. post ΠΤΟΛΕ haec: ......Α...Ο ΝΙΑΟ.....ΣΑ - - -; vs. 3. ΚΑΗΙΕΡΑΣΥΝ cet. ut scribendum videatur *καὶ ἡ ἱερὰ σύνκλητος*; ibidem post lacunam ΙΤΗΣ; vs. 9. post lacunam ΙΚΙ cet. vs. 11. post lacunam ΝΕΠΙ, ut reposui; vs. 13. ante lacunam ΤΟΙ; vs. 15. post lacunam ΝΓΕΙ cet. vs. 16. non habet ΕΚΑΣΤΟΝ; vs. 19. habet ante lacunam ΚΑΙΤ; vs. 20. post lacunam ΓΟΡ; vs. 21. ΤΗΣΥ ΜΝΩΔΙΑΣΕΝΙ.......ΣΙΣΤΟΥΣ cet. Tum Fellows p. 369. habet etiam partem *b.* et vs. 1. quidem pro ΙΤΗΝ praebet ΟΙΤΗΝ; vs. 4. extr. ΣΤΗΣΑΙΣ. Multa omisi, quod non iuvat menda enotare.

Post n. 2717. p. 485. insere:

2717. *b.*

Stratoniceae, lapis muro insertus; ed. Fellows Itin. Lyc. Append. p. 370.

ΚΑΤΑΣΝΠΕΡΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝ - -
ΠΟΛΕΩΣΚΑΡΦΙΣΜΟΝΤΙΝΩΝΑΝ - -
ΓΩΜΕΝΦΟΡΟΛΟΓΕΙΝΤΗΝΑ - -
ΣΙΝΗΜΕΙΝΜΕΝΑΝΙΣΩΣΗΕΦ - -
ΝΑΤΟΣΔΕΑΝΟΜΩΣΚΑΚΕΙ - -
ΤΟΥΣΔΗΜΟΣΙΑΙΚΥΡΙΟΥΣΜ - -
ΔΗΜΟΣΙΩΝΥΓΟΚΕΙΜΕΝ - -
ΕΙΝΤΟΥΣΕΝΟΣΕΚΑΣΤΟΥ - -
ΘΕΛΟΙΕΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΟΥΑ - -
ΛΗΣΤΗΑΣΕΡΕΙΠΙΩΝΕΤΟΙΜΩΣΔ - -
ΓΡΟΔΑΝΕΙΣΜΟΙΣΙΔΙΩΝΤΩΝΙΕ - -
ΤΩΟΥΝΑΤΟΥΤΟΙΑΘΥΓΑΛΛΑΓΗ - -

Wiener in Append. Fell. emendavit vss. 1. 5. 10.

κα[ὶ] τὰς [ὑ]πὲρ τῶν δημοσίων - -
πόλεως καρφισμὸν τινῶν ἂν - -
πω? μὲν φορολογεῖν τὴν ἀ - -
σιν ἡμεῖν μὲν ἀνίσως ἢ εφ - -
μ]ατος δὲ ἀνόμως κἀκεὶ - -
τοὺς δημοσίᾳ κυρίους μ - -
δημοσίων ὑποκειμὲν - -
ειν τοὺς ἑνὸς ἑκάστου - -
θέλοιεν τῆς πόλεως οὐ - -
ληστ[εί]ας ἐρειπίων ἑτοίμως. δ - -
προδάνεισμοῖς ἰδίων τῶν ἱε[ρ - -
- - - - ἀ[ν]θυπαλλαγη - -

Fragmentum decreti Imperatoris vel Praesidis labente imperio scripti, ut n. 2712.

N. 2718. *a.* p. 485. habet Fellows Itin. Lyciae p. 372. ex fragmento zophori; vs. 2. recte ille ΔΗΣ ΔΙΟΝΥ - -

Post n. 2718. *a. b.* p. 485. adde:

2718. *c.*

Stratoniceae, super porta domus; ed. Fellows Itin. As. min. p. 256. conf. Yates ibid. p. 331.

ΙΟΕΥΣΕΒΕΙΚΑΙΤΗΠΑ
ΚΤΟΝΣΙΣΜΟΝΑΝΕ

Videtur tale quiddam fuisse:

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Ἀντωνείνῳ] Εὐσεβεῖ καὶ τῇ πα-[τρίδι ὁ δεῖνα σωθεὶς ἐ]κ το[ῦ] σ[ε]ισμο[ῦ] ἀνέ[θηκεν.

Ibidem ex aliis inscriptionibus Stratonicensibus paucae litterae enotatae sunt, quas repetere taedet.

N. 2722. p. 487. iterum dedit Fellows Itin. As. min. p. 255 sq. Habet vs. 2. init. ΑΥΡΟΝ, vs. 4. init. ΝΑ cet. vs. 9. Ν pro И; mitto alia. Notae marginales sunt ap. Fell. ordine deinceps hae: ΛΑ, Λ, ΛΑ, ΛΑ, ΚΗ, ΛΑ, Λ, ΛΑ, ΛΑ, Λ, ΛΛ, deficiente duodecima. Nona et decima invertendae necessario sunt.

N. 2726. p. 490. habet Fellows Itin. Lyc. p. 81. (cf. p. 371.) ex ara, et legit vs. 1. ΕΘΑΨΕΝ, vs. 2. ΦΙΛΙΝΝΟΝ et ΚΩΡΑΖΙΔΑ, vs. 3. ΑΝΔΡΩΝΟΣ, vss. 5. 6. ut correxi. Ceterum vs. 2. legeris *Φιλίνιον*.

N. 2729. p. 491. habet Fellows ibid. p. 83. (cf. p. 371.) praebetque ΑΡΤΕΜΙΝ.

Post n. 2731. p. 492. insere:

2731. *b.*

Stratoniceae inter sepulcra ab urbe in orientem; ed. Fellows Itin. Lyc. p. 83. conf. Append. p. 371.

ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΦΙΛΟΚΑΛΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΑΣΛΑΒΡΑΙΝΔΙΔΟΣ ΖΗ
ΦΙΛΟΚΑΛΕΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Τιβερίου Κλαυδίου Φιλοκάλου.
Κλαυδίας Λαβρα[υ]νδίδος, ζῇ.
Φιλόκαλε χρηστὲ χαῖρε.

De forma *Λάβραυνδα* s. *Λάμβραυνδα* cf. n. 2691. *e.* 2750. 2896.

Post n. 2736. p. 492. insere:

2736. *b.*

In loco Hoolah in recessu sinus Ceramietici, circiter MMD pedum spatio a mari (circa *Bargasa* Cariae); ed. Fellows Itin. Lyc. p. 88. conf. Append. p. 372.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ὑ]πὲ[ρ] Διονυσίου Ἀνταγ[όρ]α [Ῥ]οδίου, Μεν[ε]στράτ[η] Διονυσίου Ῥοδί[α] τοῦ πατ[ρ]ός, καὶ Ἀρτεμισία κα[ὶ] Ἡδίστ[η] Διονυσίου Ῥό[δ]ιαι τοῦ πάππου, [κ]αὶ Δ[ι]ο-νύσιος Μενεκράτ[ο]υς Ῥό[διος] τοῦ πατ[ρ]ὸς τῆς γυν[αι-κός, καὶ] - - - δέτ[η] Μενεκράτ[ους τοῦ ἀ]ν[δ]ρός, [μνή-μη]ς ἕνεκ[εν.

Vs. 6. non possum aliter explere, nisi ut uxor Dionysii ibi scripta fuerit, etsi eo offendor, quod

- - ΠΕ - -
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΝΤΑΓΩΓΑΕΟΔΙΟΥΜΕΝΖΣΤΡΑΤΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΡΟΔΙΑΤΟΥΠΑΤΙΟΣΚΑΙΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ
ΗΔΙΣΤΕΔΙΟΝΥΣΙΟΥΡΟΑΙΑΙΤΟΥΠΑΠΠΟΥΡΑΙΔΟΝΥ
ΣΙΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΣΥΣΡΟΑΤΟΥΠΑΤΙΟΣΤΗΣΓΥΝ
- - - ΔΕΤ- - ΜΕΝΕΚΡΑΤ- - - - -ΝΑΡΟΣ
ΣΕΝΕΚ

---

haec post generum nominatur. Initio videtur ὑπὲρ scriptum fuisse, ex quo pendent deinceps genitivi τοῦ πατρός, τοῦ πάππου etc. Antagoras poeta Rhodius notus est, Arato fere aequalis; conf. Meurs. Rhod. p. 88.

N. 2743. p. 498. tituli vs. 16. Fellows Itin. Lyc. p. 302. recte Ɛ pro Ϲ; et dein Αὐρήλιοι ex eodem legendum est.

N. 2744. p. 499. tituli vs. 6. Fellows ibid. p. 304. habet ΜΟΝΑΤΙΟϹ, et vs. 7. ΤΟΝ . . . . Ν ΤΗ . . ΡΑ, vs. 9. vero nihil nisi ΓΥ‾, ex voce κατεσκ]εύ[ασεν.

N. 2747. p. 501. in theatro ponit Fellows Itin. Lyc. p. 301. qui vs. 1. extr. ΣΕΒΑΣΤΟΙΣΤΩΙ, vs. 2. init. Η . Ι Ι ΙΚΑΙ, vs. 3. init. ΚΛΗΣ, et tum ΜΟΛΟΣ ΣΟΣ, vs. 4. init. ΔΟΞΟΣ, vs. 5. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ. Mitto menda.

N. 2748. p. 501. Fellows l. c. p. 34. habet vs. 7. extr. ΟΛΥΝ, et in fine vocem ΔΗΜΩ separatam, ita ut haec decimum versum constituat.

Ad n. 2749. p. 502. annoto, inscriptionem *Aphrodisiensem* memorari ap. Fellows Itin. Lyc. Append. p. 357. versuum duodeviginti litterarum xxv-xxx, in qua vs. 11. legitur ἐκ τῶν προσόδων, vs. 13. φιλόδοξος, vs. 14. παρασκ]ευαζομένων ἐκ τοῦ βίου αὐ[τοῦ, vs. 15. ἀν]αθημάτων ἀεὶ μνημονευτό[ς. Forma litterae Sigma est Ϲ. Alius ibidem titulus affertur versuum septendecim litterarum VII-XII. in quo vs. 7. διαθήκα[ς, vs. 8. πατρίδα, vs. 12. φι]λόδοξος, vs. 13. κατασκε[υα cet. Forma litterae Sigma hic quoque est Ϲ.

N. 2755. p. 503. sic habet Fellows Itin. Lyciae p. 305.

ΡΚΕΙΔΑΚΑΙΤΑΕΨΕ	ΛΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟ
ΗΣΑΝΤΟΣΕΡΜΑ	ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥ
ΟΙΙΔΙΑ>ΟΜΑΤΟΥ	ΘΕΑΤΡΟΥ

Prius fragmentum edidi n. 2808. ubi vs. 3. init. est ΟΝ. Recte Wiener ap. Fell. vidit haec esse coniungenda. Lege:

Κε]ρκ εῖδα? καὶ τά[ς] Ψ[α]λίδας Ἀριστο[κλῆς Ἀρτεμιδώρου Μολοσσοῦ cet. ἐργεπιστατ]ήσαντος Ἑρμᾶ Ἀριστοκλέου[ς] cet. - - - ον διά[ζω]μα τοῦ θεάτρου.

De personis cf. n. 2747. Vs. 3. ΟΝ superesse videtur ex numerali vocabulo, δεύτερον, τρίτον cet.

N. 2759. p. 509. *a*. Antheam Lindium non sodalem Cleobuli vocare debebam; erat illius cognatus, ut ipse dixerat; vide Athen. X. p. 445. A. Itaque quando is vixerit, iam non constat; vixit tamen multo ante Athenaeum, et recte mihi videor etiam nunc eius comoedias ad genus lyricum rettulisse. Sed istam rem non nunc ago.

Post hunc titulum insere:

2759. *b*.

Aphrodisiade ad septentrionalem partem urbis; ed. Fellows l. c. Append. p. 305. ubi conf. nott. Wieneri.

ΦΑΜΙΛΙΑΖΗΝΩΝ
ΤΟΥΥΨΙΚΛΕΟΥΣ
ΤΟΥΥΨΙΚΛΕΟΥΣ
ΤΟΥΦΥΣΕΙΖΗΝΩ
ΝΟΣΥΨΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣΜΟΝΟ
ΜΑΧΩΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΔΙΚΩΝΚΑΙΤΑΥΡΟΚΑ

Φαμιλία Ζήνων[ος] τοῦ Ὑψικλέους τοῦ Ὑψικλέους τοῦ φύσει Ζήνωνος Ὑψικλέους, ἀρχιερέως, μονομάχων καὶ καταδίκων καὶ ταυροκα[θαπτῶν.

Conf. ad n. 2511. et in his Addendis n. 2194. *b*. De ταυροκαθάπταις vide ad n. 3212. Κατάδικοι sunt *condemnati*.

Post n. 2765. p. 511. insere:

2765. *b*.

Aphrodisiade; ed. Fellows l. c. p. 358.

ΟΔΗΜΟΣΤΗΣΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗΣΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΕΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΤΟΝΛΑΜΠΡΟ
ΤΑΤΟ - - - -
- - - - -

Ὁ δῆμος τῆς λαμπροτάτης Ἀφροδεισιέων πόλεως τὸν λαμπρότατο[ν - - - Cetera de industria erasa esse docet Fell. Cf. n. 2761-2765.

N. 2769. p. 512. Fellows Itin. Lyc. p. 325. vs. 2. extr. pro ΤΑΙΣΠΑΛΛ habet ΤΑΠΗΑΛ - -; vs. 4. extr. recte ΔΩΡΟΥ p. ΔΟΡΟΥ.

Post n. 2775. p. 514. insere:

2775. *b*.

Aphrodisiade in muro australi; ed. Fellows l. c. p. 316.

[*Textum vide pag. seq.*]

Initium certa via restitui nequit, sed coniicere licet tale quiddam:

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ὁ δεῖνα εἶπεν· Ἐπειδὴ Ζήνων Καλλίου τοῦ Ζήνωνος τοῦ Εὐδάμου τὴν ἀναστροφὴν πεποίηται ἐνάρετον (conf. n. 2775. *c*.), προσήκει δὲ

ΟWΚΑΑΝΕΛΛΙΠΩΣΠΛΕΙΣΤΑΠΑΡΕΣΧΗ - -
ΕΝΟΝΕΗΠΑΤΡΙΔΙΦΕΡΕΙΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΣ
ΤΗΝΣΥΝΒΕΒΗΚΥΙΑΝΣΥΝΦΟΡΑΝΕΣΡΠΩ
ΤΕΚΝΩΑΥΤΟΥΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΤΩΔΗΜΩΤΕΤΕΙΜΗΣΘΑΙΜΕΝΖΗΝ - ΝΑ
ΚΑΛΛΙΟΥΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΕΥΔΑΜΟΥ
ΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑΚΧΟΤΑΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΔΕ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΑΓΑΛΜΑΤΑ
ΚΑΙΕΙΚΟΝΑΣΕΝΙΕΡΟΙΣΗΔΗΜΟΣΙΟΙΣΤΟ
ΠΟΙΣΥΠΟΚΑΛΛΙΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥ
ΠΑΡΜΕΜΥΘΗΣΘΑΙΔΕΚΑΙΑΠΦΙΑΝΕΥ
ΔΑΜΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΤΗΝΜΗ
ΤΕΡΑΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣ

παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ κ.τ.λ. (conf. n. 2776. et n. 2775. *c. d.*) - - - - - - - *ἀγαθ]ῷ? κα[ὶ] ἀνελλιπῶς πλεῖστα παρεσχη[μ]ένον [τ]ῇ πατρίδι, φέρειν ἀνθρωπίνως τὴν συνβεβηκυῖαν συνφορὰν ἐ[πὶ τ]ῷ τέκνῳ αὐτοῦ· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, τετειμῆσθαι μὲν Ζήν[ω]να Καλλίου τοῦ Ζήνωνος τοῦ Εὐδάμου καὶ μετηλλακχότα, ἀνατεθῆναι δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνδριάντας καὶ ἀγάλματα καὶ εἰκόνας ἐν ἱεροῖς [καὶ] δημοσίοις τόποις ὑπὸ Καλλίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· παρ[α]μεμυθῆσθαι δὲ καὶ Ἀπφίαν Εὐδάμου τοῦ Μητροδώρου τὴν μητέρα τοῦ Ζήνωνος.*

Vs. 3. dedi *ἐπὶ* ex n. 2775. *d.* extr. Vs. 7. Wiener ap. Fell. recte videtur lectionem *μετηλλακχότα* tueri; vide n. 2775. *d.* atque Addenda ad n. 2776. et ad n. 2779. (ubi pro ΚΧ scriptum est ΧΧ). Non quidem proba haec forma; sed tamen ea Aphrodisiensibus videtur usitata fuisse, ad falsam quippe vocum *ὀκχέω, σκύπφος* etc. analogiam procusa. Vs. 8 sq. distinguuntur *ἀνδριάντες, ἀγάλματα, εἰκόνες*, ac similiter n. 2775. *c. d.* Ex his duobus titulis patet *εἰκόνας* hic esse imagines pictas; *ἀγάλματα* hic crediderim esse anaglypha, etsi p. 664. *a.* de simili loco aliter iudicavi: nempe non necesse est ut in omnibus terris et quavis aetate putemus eidem vocabulo eandem vim tributam esse. Vs. 9. pro *ἢ* dedi *καὶ* ex n. 2771. I. 12. et n. 2775. *c. d.* Tituli n. 2775. *b. c. d.* ad eandem referuntur familiam; stemma hoc est:

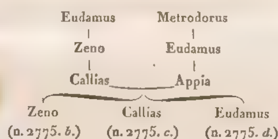

2775. *c.*

Aphrodisiade; ed. idem p. 317. notasque addidit Herm. Wiener. Vss. 18 - 20. videntur vacuo spatio a prioribus separati esse.

ΚΑΙΜΕΠ - - - - - - - ΙΩΣΟΑΤ
ΚΑΛΛΙΑΝΙ - - - - - ΗΝΩΝΟΣΤΟΥ
ΕΥΔΑΜΟΥΝΕΑΝΙΑΝΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΤΗΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΝΕΝΑΡΕΤΟΝ
ΚΑΙΠΑΝΤΟΣΕΠΑΙΝΟΥΑΞΙΑΝΤΑΙΣΚΑΛΛΙΣ
ΤΑΙΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙ
ΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΑΓΑΛΜΑΤΑ
ΚΑΙΕΙΚΟΝΑΣΓΡΑΠΤΑΣΕΝΟΠΛΟΙΣΕΠΙΧΡΥ
ΣΟΙΣΕΝΙΕΡΟΙΣΚΑΙΔΗΜΟΣΙΟΙΣΤΟΠΟΙΣΕΦΩΝ
ΚΑΙΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙΤΑΣΛΟΑΣΚΑΙΠΡΕΠΟΥ
ΣΑΣΚΑΙΑΝΑΛΟΓΟΥΣΑΣΤΩΓΕΝΕΙΚΑΙΤΗΠΕΡ -
ΤΟΝΒΙΟΝΑΥΤΟΥΑΝΑΣΤΡΟΦΗΤΕΙΜΑΣΕΠΙ
ΓΡΑΦΗΝΑΙΔΕΚΑΙΕΠΙΤΟΥΜΝΗΜΕΙΟΥΕΝΩΤΕ
ΘΑΠΤΑΙΚΑΙΖΗΝΩΝΟΑΔΕΛΦΟΣΑΥΤΟΥ
ΤΑΣΑΞΙΑΣΕΠΙΓΡΑΦΑΣΑΥΤΟΥΠΑΡΑΜΕΜΥΘΗΣ
ΘΑΙΔΕΚΑΛΛΙΑΝΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΕΥΔΑΜΟΥ
ΚΑΙΑΠΦΙΑΝΕΥΔΑΜΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΕΥΔΑΜΟΝΚΑΛΛΙ
ΟΥΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΑΥΤΟΥ
ΦΕΡΕΙΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΣΤΟΣΥΝΒΕΒΗΚΟΣ
ΑΤΥΧΗΜΑ

Post causas, cur honores decernendi essent, scripta fere haec erant: *Δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ], καὶ με[τηλλαχότα τετειμῆ]σ[θ]α[ι] Καλλίαν [Καλλίου τοῦ Ζ]ήνωνος τοῦ*

Εὐδάμου, νεανίαν καλὸν καὶ ἀγαθόν, τὴν ἀναστροφὴν πεποιημένον ἐνάρετον καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιαν, ταῖς καλλίσταις καὶ μεγίσταις τειμαῖς· ἀνατεθῆναι δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνδριάντας καὶ ἀγάλματα καὶ εἰκόνας γραπτὰς ἐν ὅπλοις ἐπιχρύσοις ἐν ἱεροῖς καὶ δημοσίοις τόποις, ἐφ' ὧν καὶ ἐπιγραφῆναι τὰς [ἀξί]ας καὶ πρεπούσας καὶ ἀναλογούσας τῷ γένει καὶ τῇ περ[ὶ] τὸν βίον αὐτοῦ ἀναστροφῇ τειμάς· ἐπιγραφῆναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου, ἐν ᾧ τέθαπται καὶ Ζήνων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τὰς ἀξίας ἐπιγραφὰς αὐτοῦ. παραμεμυθῆσθαι δὲ Καλλίαν Ζήνωνος τοῦ Εὐδάμου καὶ Ἀπφίαν Εὐδάμου τοῦ Μητροδώρου τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ Εὔδαμον Καλλίου τοῦ Ζήνωνος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φέρειν ἀνθρωπίνως τὸ συνβεβηκὸς ἀτύχημα.

Vs. 10. τὰς ἀξίας scripsi ex n. 2775. *d.* Ceterum vide ad n. 2775. *b.*

2775. *d.*

Ibidem; ed. idem p. 320.

ΧΟΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΙΙ◡ΟΙΙΙΟΡΑ
ΤΩΔΙΧΩΤΕΤΕΙΜΗΣΘΑΙΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑΚ
ΧΟΤΑΕΥΔΑΜΟΝΚΑΛΛΙΟΥΤΟΥΖΗΝΩ
ΝΟΣΤΟΥΕΥΔΑΜΟΥΝΕΑΝΙΑΝΚΑΛΟΝ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΝΖΗΣΑΝΤΑΚΟΣΜΙΩΣΚΑΙΣΩ
ΦΡΟΝΩΣΚΑΙΠΡΟΣΥΠΟΔΕΙΓΜΑΑΡΕΤΗΣ
ΤΑΙΣΚΑΛΛΙΣΤΑΙΣΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣΚΑΙΑΞΙ
ΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΑΝΑΤΕΘΗΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΕΙΚΟΝΑΣΓΡΑΠΤΑΣΕΝΟΠΛΟΙΣΕΠΙΧΡΥ
ΣΟΙΣΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΑΓΑΛΜΑΤΑ
ΕΝΙΕΡΟΙΣΚΑΙΔΗΜΟΣΙΟΙΣΤΟΠΟΙΣΕ
ΦΩΝΚΑΙ Ι--ΓΡΑΦΗΝΑΙΤΑΣΑΞΙΑΣΚΑΙΑ
ΝΑΛΟΓΟΥΣΑΣΤΩΓΕΝΕΙΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΤΑΣΤΕΙΜΑΣ
ΚΑΙΕΠΙΤΟΥΜΝΗΜΕΙΟΥΕΝΩΚΕΚΗΔΕΥ
ΤΑ---ΜΕΜΥΘΗΣΘΑΙΔΕΚΑΛΛΙΑΝΖΗ
ΝΩ---ΤΟΥΕΥ..ΜΟΥΚΑΙΑΠΦΙΑΝΕΥΔΑ
ΜΟ---ΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΑΥ
ΤΟΥ - - - ΡΩΠΙΝΩΣΤΑΣΣΥΜΒΕΒΗ
ΚΥ - - - ΜΦΟΡΑΣΕΠΙΤΟΙΣΤΕ
ΑΝ - - ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΠΙΔΕ
ΔΟ - - - ΑΜΕΝΟΥΗΗΤΡ

Post causas, quare conveniat Eudamum honorari «καὶ μετηλλακ]χότα, sequitur decretum: Δεδόχθαι [τῇ β]ο[υλῇ κ]α[ὶ] τῷ δ[ήμ]ῳ, τετειμῆσθαι καὶ μετηλλαχότα Εὔδαμον Καλλίου τοῦ Ζήνωνος τοῦ Εὐδάμου, νεανίαν καλὸν καὶ ἀγαθόν, ζήσαντα κοσμίως καὶ σωφρόνως καὶ πρὸς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, ταῖς καλλίσταις καὶ μεγίσταις καὶ ἀξίαις τειμαῖς· ἀνατεθῆναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνας γραπτὰς ἐν ὅπλοις ἐπιχρύσοις καὶ ἀνδριάντας καὶ ἀγάλματα ἐν ἱεροῖς καὶ δημοσίοις τόποις, ἐφ' ὧν καὶ [ἐπι]γραφῆναι τὰς ἀξίας καὶ ἀναλογούσας τῷ γένει αὐτοῦ τειμάς· ἐπιγραφῆναι δὲ αὐτοῦ τὰς τειμὰς καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου, ἐν ᾧ κεκήδευτα[ι· παρα]μεμυθῆσθαι δὲ Καλλίαν Ζήνω[νος] τοῦ Εὐ[δά]μου καὶ Ἀπφίαν Εὐδάμο[υ τοῦ Μη]τροδώρου τοὺς γονεῖς αὐτοῦ [φέρειν ἀνθ]ρωπίνως τὰς συμβεβηκυ[ίας αὐτοῖς συ]μφορὰς ἐπὶ τοῖς τέ[κνοις. ἀ]ν[αγράψαι δὲ] τὸ ψήφισμα ἐπὶ cet.

Ultima non expedio; fortasse vs. 22. fuit: εἰσηγησ]αμένου [Μ]ητρ[οδώρου.

N. 2776. p. 515. Fellows l. c. p. 321. vs. 1. habet ΙΟΥΙΟΥΙΥΝΙΟΥΙΟ..ΖΙΟ; vs. 3. extr. ΠΡΟΣ ΗΚΕΙΔ, tum inde a vs. 4. sic:

ΛΕΥΤΗΚΟΤΩΝΠΑΡΑΜΥΘΕΙΣΘΑ
ΦΙΛΤΑΤΩΝΑΠΟΒΟΛΗΣΔΙΑΤΑΥ
ΘΑΙΜΕΝΚΑΙΜΕΤΗΛΛΑΚΧΟΤΑΤΑ
ΚΕΛΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ cet.

vs. 7. init. ΘΗΣΑΣΘΑΙ et in fine ΑΥΤ, vs. 9. ΓΟ ΝΕΥΣΝΠΡΟΔΟΡΟΥΤΟΥΤΟ; vs. 10. ΜΙΟΥΔΙΟΣ ΠΥΡΡΟΥΓΠΑΜΜ. Igitur inde a vs. 4. sic fere legendum: προσήκει δὲ [τοὺς οἰκείους τῶν τετε]λευτηκότων παραμυθεῖσθα[ι ὑπὲρ τῆς τῶν] φιλτάτων ἀποβολῆς· διὰ ταῦτα cet. Vs. 9. putes esse τοὺς γονεῖς, ut n. 2775. *c. d.* sed ne hoc quidem satisfacit. Titulus hic est in eodem lapide scriptus in quo n. 2836.

N. 2777. p. 515. initio lege: Λ. Ἀντώνιον Δομε]τεῖνον ex n. 2781. *b.*

N. 2779. p. 516. Fellows l. c. p. 323. vs. 2. ΜΕ ΤΗΛΛΑΧΧΟΤΑ (cf. ad n. 2775. *b.*), vs. 3. extr. ΟΝ ΖΗΣΑΝ, vs. 4. ΚΟΙΝΑ.

N. 2780. p. 516. Fellows l. c. p. 326. tertium habet versum hunc:

ΕΣ..ΜΟΝΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘ - -

Recte Wiener: ἄνδρα [γενόμεν]ον καλὸν καὶ ἀγαθ[όν.

N. 2781. p. 516. in undecim versus divisum praebet Fellows l. c. p. 324. recte haud dubie; atque habet Ε praeter unum locum, item Π et Ξ.

Post hunc titulum adde:

2781. *b.*

Aphrodisiade in muro orientali; ed. Fellows l. c. p. 327.

ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
Λ - ΚΙΟΥΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΔΟΜΕΤΕ -
ΝΟΥΔΙΟΓΕΝΟΥΣΑΣ
-ΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣΚΑΙ
ΝΟΜΟΘΕΤΟΥΥΙΟΝ
ΑΤΤΑΛΟΝΣΥΝΚΛΗ
ΤΙΚΟΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τιβέριον Κλαύδιον, Λ[ευ]κίου Ἀντωνίου Κλαυδίου Δομετε[ί]νου Διογένους, Ἀσ[ία]ς ἀρχιερέως καὶ νομοθέτου, υἱόν, Ἄτταλον, συνκλητικόν, τὸν εὐεργέτην τῆς πατρίδος.

Tib. Claudius Attalus, Senatorius, idem est haud dubie qui n. 2831. nominatur, ubi υἱοῦ iam non post

Ἀττάλου, sed post πραγματευτου intelligendum; neque alius videtur is qui n. 2819. *b.* in his Addendis comparet. Ad eandem familiam pertinent Attalus et Diogenes fratres n. 2805. nisi Attalus n. 2805. idem est ac noster Tib. Claudius, qui et ipse fratrem habuit Diogenem (n. 2819. *b.*). Pater Tib. Claudii nostri Dometinus comparet n. 2777. Alius simili nomine insignitus ex eadem familia nominatur n. 2781. *c.*

2781. *c.*

Ibidem lapis muro portae occidentalis insertus; ed. idem l. c. p. 359.

ΟΔΙ–ΙΙΙ
ΕΤΕΦΝΝΛ
ΥΤΩΝΙΟΝΔ
ΜΙΑΝΟΝ–Υ
ΕΤΕΡΙΟΥΚΔΑ
ΝΤΩΝΙΟΥΔΟ
ΙΝΟΥΕΙΜΙΟ

Ὁ δ[ῆμος] ἐτε[ίμησεν vel [ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δ[ῆμος] ἐτε[ίμησαν Ἀν]τώνιον Δ[ιογεν]ιανόν? υ[ἱὸν Τιβ]ερίου Κ[λ]α[υδίου, Ἀ]ντωνίου Δο[μετε]ίνου - - -

Si recte restituimus, pater huius est Tib. Claudius Attalus, de quo n. 2781. quamquam mirum tum est, quod non additur Ἀττάλου; et post Κλαυδίου erit τοῦ intelligendum, quod saepe omittitur, ut Antonius Dometinus avus sit. Sed fortasse fallimur. ΕΙ ΜΙΟ in fine quid sit nescio; possis Ἑρμίου corrigere: sed non confido huic coniecturae. Wiener ap. Fell. dedit ἔκγονον, quod debebat genitivo praemissum esse.

N. 2782. p. 517. vs. 30. εἴλημα nunc mihi videtur *fornix* esse; quamquam non video cur non dictum sit τὸ ὑπὲρ αὐτῶν.

N. 2793. p. 522. Fellows Itin. Lyciae p. 329 sq. habet vs. 3. ΙΠΠΙΚΟΝ, vs. 6. extr. ΠΡΕΙ (igitur πρειμιπιλ.), vs. 11. ΠΑΤΙΚΟΥΕΚ, vs. 13, ΛΩΝΣΥΝΚΛΗ, vs. 14. ΤΙΚΩΝ cet. vs. 18. extr. ΛΗ, vs. 19. ΤΩΙΣ ΜΗΤ-ΡοΚΑΗ; vs. 22. ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΝ. Patet hinc Λητωῖς in lapide esse, ut conieci; tum scribendum μήτηρ καὶ μάμμη: Τ-Ρ fuit ΤΡ, et ο minutum nihil nisi siglum.

N. 2796. p. 523. Vide quae de dictione πρὸ πόλεως dixi ad n. 2963. *c.*

N. 2808. p. 526. Vide supra Addenda ad n. 2755.

N. 2809. ibid. Vide paulo post ad n. 2820.

Post n. 2809. insere fragmenta:

2809. *b.*

Aphrodisiade in basi rotunda; ed. Fellows Itin. Lyc. p. 358.

ΤΑϹΑΙ\ΙΝϹΜΑ\/Ι
ΑΙѠΝΙΑΥΠΟΜΝΗ
ϹΙϹ
ΑΛΒΙΝЄΦΙΛΟΚΤΙϹΤΑ

- - - - - -

αἰωνία ὑπόμνησις.
Ἄλβινε Φιλοκτίστα
[χαῖρε]?

Statuae haec subscripta esse videntur defuncti, sed non sepulcro; igitur huc rettuli.

2809. *c.*

In sede in stadio *Aphrodisiade*; ed. idem l. c.

ΗΠΑΤΡΙΣ — Ἡ πατρίς.

Haec vox scripta fuerit sub statua finemque constituerit inscriptionis in alio lapide exaratae.

Post n. 2810. p. 527. adde:

2810. *b.*

Aphrodisiade; ed. Fellows Itin. Lyciae p. 311. cum notis Herm. Wieneri.

ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΤ - - - - - - - -
ΚΑΙΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤ - - - - -
ΑΙΛΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ - - - -
ΑΘΛΗΣΑΝΤΑΕΝΔΟΞΩΣ - - -
ΣΤΟΝΕΙΚΗΝΠΑΝΚΡΑ - - - -
ΔΟΞΟΝΞΥΣΤΑΡΧΗΝΙ - - - -
ΤΟΥΚΑΙΕΝΔΟΞΟΥΠΡΩ - - - -
ΝΟΝΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣ·ΑΓ - - - - - -
ΝΟΝ·ΤΡΙ·Ε·ΤΙ·ΑΤΑΣΤΡΕΙΣΚΡΙΣ - - - -
Α·ΓΕΝΕΙΟΝ·ΑΝΔΡΑΚΑΙΝΕΙΚ - - - -
ΙΕΡΟΥΣΚΑΙΤΑΛΑΝΤΙΑΙΟΥ - - - -
ΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΝΕΑΝΠΟΛΙΝΣΕΒΑΣΤΑΠΑΙΔΩΝΚΛΑ
ΔΙ·Α·ΝΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝ·ΝΕΜΕΙΑΠΑΙΔΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΝΙΣΘΜΙΑΑΓΕΝΕΙΟΝΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΝ·ΕΦΕΣΟΝΒΑΛΒΙΛΛΗΑΑ - - ΝΕΙΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΝΙΕΡΑΝΠΕΡΓΑΜΟΝΚΟΙΝΟΝ
Α·ΣΙΑΣΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝΕΦΕΣΟΝ
ΒΑΛΒΙΛΛΗΑ - - - - - - - - - ΣΜΥ - -
ΝΑΝΚΟΙΝΟΝΑΣΙΑΣΑΝΔΡΩΝΠ - -
ΕΒΔΟΜ - ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑΙΠΑ - -
ΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝΠΡΩΤΟΝ - -
ΣΙΕΩΝ·ΝΕΜΕΙΑΑΝΔΡΩΝΠ - -
ΚΑΙΤΑΕΞΗΣΝΕΜΕΙΑΑΝΔΡΩΝΠΑΝ
ΤΙΝΙΕΡΑΝ·ΟΛΥΜΠΕΙΑ·ΕΝΑ·ΘΗΝΑΙΣΑ - -
ΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝΠΡΩΤΟΝΑΦΡΟΔΙ - -
ΕΩΝ·ΠΥΘΙΑΑΝΔΡΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝ
ΡΩΜΗΝΚΑΠΕΤΩΛΕΙΑ·ΟΛΥΜΠΙΑΑΝΔ - -
ΩΝΠΑΝΚΡΑΤΙΝΠΡΩΤΟΝΑΦΡΟΔΕΙΣ
ΙΕ · Ν

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία] ἐτείμησαν τ[αῖς καλλίσταις] καὶ μεγίσταις τ[ειμαῖς] - - - Αἴλιον Αὐρήλιον - - - - - ἀθλήσαντα ἐνδόξως [καὶ ἐπιμελῶς, πλει]στονείκην, πανκρα[τιαστὴν παρά]δοξον, ξυστάρχην - - - - του καὶ ἐνδόξου, πρῶ[τον καὶ μό]νον τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγ[ωνισάμε]νον τριετίᾳ τὰς τρεῖς κρίσ[εις, παῖδα], ἀγένειον, ἄνδρα, καὶ νεικ[ήσαντα] ἱεροὺς καὶ ταλαντιαίου[ς καὶ πλείσ]τους ἄλλους ἀγῶνας·

Νέαν πόλιν Σεβαστὰ παίδων Κλα[υ]διανῶν πανκράτιν, Νέμεια παίδων πανκράτιν, Ἴσθμια ἀγενεί[ω]ν πανκράτιν, Ἔφεσον Βαλβίλληα ἀ[γε]νείων πανκράτιν, ἱερὰν Πέργαμον κοινὸν Ἀσίας ἀνδρῶν πανκράτιν, Ἔφεσον Βαλβίλληα [ἀνδρῶν πανκράτιν], Σμύ[ρ]ναν κοινὸν Ἀσίας ἀνδρῶν π[ανκράτιν] ἑβδόμ[η], Παναθήναια - - -

ἀνδρῶν πανκράτιν πρῶτον [Ἀφροδει]σιέων, Νέμεια ἀνδρῶν π[ανκράτιν], καὶ τὰ ἑξῆς Νέμεια ἀνδρῶν παν[κρά]τιν, ἱερὰν Ὀλύμπεια ἐν Ἀθήναις ἀ[ν]δρῶν πανκράτιν πρῶτον Ἀφροδ[εισι]έων, Πύθια ἀνδρῶν πανκράτιν, Ῥώμην Καπετώλεια Ὀλύμπια ἀνδ[ρ]ῶν πανκράτιν πρῶτον Ἀφροδεισιέ[ω]ν.

Initium Wiener sic ut dedi supplevit ad aliorum titulorum exemplum. Tum vs. 3. dedi *καὶ ἐπιμελῶς* ex n. 2811. *b.* sed quid post *ξυστάρχην* exciderit nescio. Corrigerem vs. 7. *πρῶ]το[ν] καὶ ἔνδοξο[ν*, nisi Fellowsii exemplum esset chartae impressum (p. 315.). Vss. 9. 10. quod dedi haud dubium est; Wiener quod coniecit ferri nullo modo potest. Vss. 13. 14. memorabiles sunt *παῖδες Κλαυδιανοί*: videntur igitur ibi duplices puerorum ludi fuisse, alteri puerorum generatim, alteri Claudianorum. Per universum vero titulum mire scriptum est ΠΑΝΚΡΑ ΤΙΝ, non a recto *παγκράτις*, ut putat Wiener, sed ex usu n. 506. 704. et saepius a nobis notato. Vss. 17. et 25. festi nomini praemittitur *ἱεράν*: *ἱερὰν Πέργαμον κοινὸν Ἀσίας* (hoc est *ἐν Περγάμῳ κοινὸν Ἀσίας*) et *ἱερὰν Ὀλύμπεια ἐν Ἀθήναις*; quod non possum aliter explicare, nisi ut sit pro *ἱερὰν πανήγυριν*, credo quod id festum esset speciatim Imperatori consecratum. Singulare quiddam subesse vel inde liquet, quod vss. 19. 20. habemus *Σμύρναν κοινὸν Ἀσίας* omisso *ἱεράν*. Wiener hoc *ἱερὰν* ad *παγκράτιν* rettulit, quod fieri nequit. Vs. 21. *ἑβδόμῃ* sc. *πεντετηρίδι* ad similem festa numerandi rationem pertinet ac numeri ludorum Aphrodisiensium (n. 2812.) atque Olympiadum Smyrnaearum (vide ad n. 3208.); ut nostro loco ludi Smyrnaei *κοινοῦ Ἀσίας* numerantur, ita n. 3674. habes *κοινὸν Ἀσίας ἐν Κυζίκῳ παίδων παγκράτιον πενταετηρίδι ζ*, et n. 3675. Cyzici *Ἀδριάνεια Ὀλύμπια κοινὸν Ἀσίας τῇ ἑνδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι*. Epocha quae sit, non certo constat; cf. tamen ad n. 3208. et ad n. 3674. ubi duplicem proposuimus rationem; utramcunque amplexus fueris, victoria Smyrnaea non est Antoninis antiquior. Vs. 21. post *Παναθήναια* habes ΙΠΑ - -, quod in typo chartaceo esse diserte notatur; si quid corrigere licet, coniecerim Ι[ΛΙ]Α[ΚΑ; Ilii enim vidimus Panathenaea acta esse. Vs. 28. *Ὀλύμπια* coniungendum esse cum *Καπετώλεια* mireris quod non intellectum est; Capitolini ludi *Ὀλύμπια* dicta esse vel inde patet, quod penteteris Capitolina vocatur Olympias: ut in Neapolitano Flavii Archibii titulo *τρίτη Ὀλυμπιὰς* etc. quam rem tamen non perspexit doctissimus Ignarra.

Post n. 2811. p. 528. insere:

2811. *b.*

Aphrodisiade in basi ad exteriorem partem muri occidentalis; ed. Fellows l. c. p. 307. ex typo chartae impresso, nisi quod initium tituli et primas extremasque versuum litteras, quod in coronide et lateralibus taeniis exaratae sunt, editor transcripsit ex lapide. Quae uncis inclusa sunt, ita comparent ap. Fell. Notas aliquot ap. Fell. addidit Wiener.

[*Textum vide pag. seq.*]

Praescripta solita non suppleo; post haec quae deficiunt, possunt probabiliter restitui:

Ἐπειδὴ Μένανδρος Ἀπολλωνίου τοῦ Μενάνδρου Ἀφροδεισιεύς, παγκρατιαστὴς] παράδοξος καὶ διὰ βίου ξυστάρχης [τ]ῶν ἐν Κολωνείᾳ Ἀντιοχείᾳ ἀγώνων, ἀθλήσας ἐνδόξως καὶ ἐπιμελῶς ἐπὶ τοσοῦτον δόξης προέβη, ὡς πρῶτον [ἀ]νελέσθαι εὐτυχῶς τοσούτους ἀγῶ[ν]ας καὶ δοξάσαι καθ᾽ ἕκαστον ἀγῶνα τ[ὴν λ]αμπροτάτην πατρίδα αὐτοῦ κηρύγμ[ασ]ιν καὶ στεφάνοις, μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ [θε]οῦ Ἀντωνείνου, ὡς οὐ μόνον στ[εφανω]θῆναι ταῖς ἐκείνου χερσίν, ἀλλὰ κ[αὶ τειμ]αῖς ἐξαιρέτοις τειμηθῆναι, μετὰ [δὲ ταῦτα γ]ενόμενος ξυστάρχης τοσαύτῃ ε[ὔν]οίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ μετὰ σπουδῆς ἁπ[ά]σης κήδεται τῶν ἡμεῖν διαφερόντων, τὰ κάλλιστα καὶ ἄριστα πολειτ[ευ]όμενος ἐν ἡμεῖν, καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἄλ[λο]τε μὲν πολλάκις καὶ τανῦν ἐπαινο[ῦντ]ες τὸν ἄνδρα καὶ μαρτυροῦντες αὐ[τῷ] ψηφίσματα τοῖς κυρίοις Αὐτοκράτ[ορσ]ιν πεπόμφαμεν, ἡγούμενοι μεγ[ίστα]ς καὶ ἀνταξίας ἀμοιβὰς αὐτῷ γενέ[σθα]ι ἀντὶ τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας καὶ ὅτι [διακ]ονήμασιν ἱκανοῖς καὶ κόπῳ πολλῷ π[αρε]γένετο καὶ διεπράξατο ἀχθῆναι τὸν [Μην]ὸς ἀγῶνα παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν, ὡς νο - - - ειν ἡμᾶς οἴκοθεν παρ᾽ αὐτοῦ - - - - - ατα· διὰ [τ]αῦτα δεδόχθαι τύχῃ ἀγα[θῇ], εὐχαριστῆσαι τῷ Μενάνδρῳ ἐπί τε τῆς ἱερωτάτης βουλῆς καὶ τοῦ λαμπροτάτου δήμου Ἀφροδεισιέων περὶ τῶν προηγορευμένων, τειμῆσαί τε αὐτὸν ἀνδριάντων ἀναστάσει καὶ εἰκόνων ἀναθέσει ἐν τῷ ἐπισημοτάτῳ τῆς πατρίδος τόπῳ, ἐπιγραφησομένων τῶν τειμῶν τῇ προγραφῇ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος πρὸς τὸ αἰωνίους ὑπάρξαι αὐτῷ τὰς παρ᾽ ἡμῶν τειμάς.

Ἔστιν δὲ καὶ πολείτης πόλεων τῶν ὑπογεγραμμένων· Περγαμηνῶν, Ἀντιοχέων Καισαρέων Κολωνῶν· καὶ βουλευτὴς Θηραίων καὶ βουλευτὴς Ἀπολλωνιατ[ῶν] Λυκίων Θρακῶν, καὶ βουλευτὴς Μειλησίων, Πεσσινουντίων, Κλαυδιοπολειτῶν.

Ἐπιμεληθέντος τῶν τειμῶν Ζήνωνος τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Μενάνδρου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Decretum hoc non Aphrodisiensium est, ut putabatur, sed Coloniae Antiochenorum Caesarensium Pisidiae sive ad Pisidiam, de quibus verbo monui ad n. 1586. Quod supplevi *παγκρατιαστής*, feci exempli causa, et maxime quod n. 2811. alius Menander, haud dubie eiusdem familiae, et ipse pancratiastes comparet. Alii ex eadem familia, ex qua Menander xystarches et eius frater Zeno (vs. 43.), sunt n. 2739. 2749. Aetas tituli est M. Aurelii et L. Veri imperium (vs. 19. coll. vs. 9.): olim Menander ab Antonino Pio coronatus erat, credo Romae. Vs. 10. ΧΕΙΡ ΣΙΝ videtur lapicidae deberi; cf. infra n. 2942. *c.* Vs. 17. *μὲν* vacat. Vss. 23. 24. *παρεγένετο* dedi, ubi etiam *περιεγένετο* scribi poterat; neutrum satis intelligo, sed illud tamen aliquatenus, nimirum de praesentia Menandri apud Antiochenos. Quod vss. 24. 25. dedi *Μηνός*, non dubium videtur: refer ad *Mensem*

-ΠΑΡΑΔΟΞΟΣΚΑΙΔΙΑΒΙΟΥΞΥΣΤΑΡΧΗΣ
[Τ]ΩΝΕΝΚΟΛΩΝΕΙΑΑΝΤΙΟΧΕΙΑΑΓΩΝΩΝ
ΑΘΛΗΣΑΣΕΝΔΟΞΩΣΚΑΙΕΠΙΜΕΛΩΣΕΠΙΤΟ
ΣΟΥΤΟΝΔΟΞΗΣΠΡΟΕΒΗΩΣΠΡΩΤΟΝ
[Α]ΝΕΛΕΣΘΑΙΕΥΤΥΧΩΣΤΟΣΟΥΤΟΥΣΑΓΩ
[Ν]ΑΣΚΑΙΔΟΞΑΣΑΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΑΓΩΝΑΤ[ΗΝ]
[Λ]ΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΑΥΤΟΥΚΗΡΥΓΜ[ΑΣ]
ΙΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΙΣΜΑΛΙΣΤΑΔΕΚΑΙΕΠΙ
-ΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΩΣΟΥΜΟΝΟΝΣΤ[ΕΦΑΝ
[Ω]ΘΗΝΑΙΤΑΙΣΕΚΕΙΝΟΥΧΕΙΡΣΙΝΑΛΛΑΚ[ΑΙ]
ΤΕΙΜ]ΑΙΣΕΞΑΙΡΕΤΟΙΣΤΕΙΜΗΘΗΝΑΙΜΕΤΑ[ΔΕΤΑΥΤ]
[ΑΓ]ΕΝΟΜΕΝΟΣΞΥΣΤΑΡΧΗΣΤΟΣΑΥΤΗΕ[Υ]
[Ν]ΟΙΑΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΜΕΤΑΣΠΟΥΔΗΣΑΠ[Α]
ΣΗΣΚΗΔΕΤΑΙΤΩΝΗΜΕΙΝΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΤΩΝΤΑΚΑΛΛΙΣΤΑΚΑΙΑΡΙΣΤΑΠΟΛΕΙΤ[ΕΥ]
ΟΜΕΝΟΣΕΝΗΜΕΙΝΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΚΑΙΑΛ[ΛΑ]
ΤΕΜΕΝΠΟΛΛΑΚΙΣΚΑΙΤΑΝΥΝΕΠΑΙΝΟ[ΥΝ]
[Τ]ΕΣΤΟΝΑΝΔΡΑΚΑΙΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΕΣΑΥ[ΤΩ]
ΨΗΦΙΣΜΑΤΑΤΟΙΣΚΥΡΙΟΙΣΑΥΤΟΚΡΑΤ[ΟΡ]
[Σ]ΙΝΠΕΠΟΜΦΑΜΕΝΗΓΟΥΜΕΝΟΙΜΕΓ[ΙΣΤ]
[Α]ΣΚΑΙΑΝΤΑΞΙΑΣΑΜΟΙΒΑΣΑΥΤΩΓΕΝΕ[ΣΘ]
[Α]ΙΑΝΤΙΤΗΣΠΕΡΙΗΜΑΣΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΟΤΙ
ΟΝΗΜΑΣΙΝΙΚΑΝΟΙΣΚΑΙΚΟΠΩΠΟΛΛΩΠ-
[Ε]ΓΕΝΕΤΟΚΑΙΔΙΕΠΡΑΞΑΤΟΑΧΘΗΝΑΙΤΟΝΕΝ
-ΟΣΑΓΩΝΑΠΑΡΑΤΟΙΣΑΝΤΙΟΧΕΥΣΙΝΩΣΝΟ-
ΑΕΙΝΗΜΑΣΟΙΚΟΘΕΝΠΑΡΑΥΤΟΥΑΝΗΝΗΣ -
ΤΟ - - - ΑΤΑΔΙΑΥΑΥΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΥΧΗΑΓΑ[ΘΗ]
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΙΤΩΜΕΝΑΝΔΡΩΕΠΙΤΕΤΗΣΙΕΡΩ
ΤΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝΠΕΡΙΤΩΝΠΡΟΗΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ
ΤΕΙΜΗΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΑΝΑΣΤΑΣΕΙΚΑΙ
ΕΙΚΟΝΩΝΑΝΑΘΕΣΕΙΕΝΤΩΕΠΙΣΗΜΟΤΑΤΩ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΤΟΠΩΕΠΙΓΡΑΦΗΣΟΜΕΝΩΝ
ΤΩΝΤΕΙΜΩΝΤΗΠΡΟΓΡΑΦΗΤΟΥΔΕΤΟΥΨΗ
ΦΙΣΜΑΤΟΣΠΡΟΣΤΟΑΙΩΝΙΟΥΣΥΠΑΡΞΑΙΑΥ
ΤΩΤΑΣΠΑΡΗΜΩΝΤΕΙΜΑΣ

ΕΣΤΙΝΔΕΚΑΙΠΟΛΕΙΤΗΣΠΟΛΕΩΝΤΩΝΥΠΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝΑΝΤΙΟΧΕ
ΩΝΚΑΙΣΑΡΕΩΝΚΟΛΩΝΩΝΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΣ
ΘΗΡΑΙΩΝΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤ
ΛΥΚΙΩΝΘΡΑΚΩΝΚΑΙΒΟΥΛΕΥΤΗΣΜΕΙΛΗ
ΣΙΩΝΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΩΝΤΕΙΜΩΝΖΗΝΩΝΟΣ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥΑΥΤΟΥ

---

deum Antiochenorum (Eckhel. D. N. T. III. p. 19.). Sed quae sequuntur non expedio. Vss. 40. 41. iunge Ἀπολλωνιατῶν Λυκίων (vide Eckhel. D. N. T. III. p. 2.) Θρακῶν. Ita Ἀπολλωνιατῶν Λυκίων Θρακῶν Κολωνῶν habes T. III. n. 3969. 3970. Apollonia Phrygiae Pisidicae a Lyciis et Thracibus colonis condita est. Claudiopolis quae hic memoretur, incertum est.

N. 2816. p. 529. Fellows Itin. Lyc. p. 323. vs. 1. ΑΙΜΕΤΙL...ΚΙΙ, vss. 3. 5. 6. 7. 8. ut correxi.

N. 2819. p. 530. tituli vs. 10. Fellows. Itin. Lyc. p. 39. recte ΔΙΕΝΕΝΚΟ[Υ].

Post n. 2819. p. 530. insere:

2819. *b*.

Aphrodisiade in basi in muro occidentali; ed. Fellows l. c. p. 328.

ΚΛΑΥΔΙΑΝ
ΑΝΤΩΝΙΑΝ
ΤΑΤΙΑΝΗΝ
ΤΗΝΚΡΑΤΙΣ
ΤΗΝΑΝΕΨΙ
ΑΝΚΛΑΥΔΙ
ΟΥΔΙΟΓΕ
ΝΟΥΣΚΑΙΑΤ
ΤΑΛΟΥΣΥΝ
ΚΛΗΤΙΚΟΝ
ΤΗΝΕΝΠΑ
ΣΙΝΕΚΠΡΟ
ΓΟΝΩΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΙΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΣΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΟΥΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΟΣΕΠ
ΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟ
ΤΙoΚΛ~ ΚΑ
ΤΟΔΣΙΝΟ

Κλαυδίαν Ἀντωνίαν Τατιανήν, τὴν κρατίστην ἀνεψιὰν Κλαυδίου Διογένους καὶ Ἀττάλου συνκλητικ[ῶ]ν, τὴν ἐν πᾶσιν ἐκ προγόνων εὐεργέτιν τῆς πόλεως, τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος ἐπιμεληθέντο[ς] Τι(β). Κλ(αυδ). Κα[πι]τ[ωλε]ίνο[υ.

Conf. n. 2781. *b*. in his Addendis, ubi Tib. Claudius Attalus commemoratur; h. l. aut *καὶ Ἀττάλου* idem est quod *τοῦ καὶ Ἀττάλου*, aut quod magis probo, fratres sunt Claudius Diogenes et Attalus, et in nomine Attali omissum est quod praefigi debebat Κλαυδίου. Fratres Diogenem et Attalum habes etiam n. 2805. In fine quem restitui hominem, eum tenes n. 2797.

N. 2820. p. 531. ad sinistram tituli *B*. Fellows l. c. p. 326. habet haec, quae nos n. 2809. separatim dedimus:

ΝΟΔΗ
ΕΙΜΗ
ΙΗΡΑΙ

Vs. 1. videtur fuisse *ἡ βουλὴ καί*, ut Ν fuerit ΑΙ. Tituli *B*. vs. ult. habet ΗΡΛΡΥ.

N. 2824. p. 533. Fellows l. c. p. 40. habet vs. 1. extr. additum minore charactere: °ₒΜΑ; vs. 2. ΟΝ ΤΙΝΑΠΑΛΤΟΝΣΥΝ, vs. 3. ΚΑΛΛΙ cet., vs. 5. ΤΩ ΠΛΑΤΑ et ΚΑΙΙΣΩΣΤΑΣΤΑΣΕΝ, recte addito articulo *τάς*; vs. 6. ΕΙΣΗΝ, vs. 7. init. ΕΜΑΥ cet., vs. 8. ΣΟΡΩ et ΕΝΔΕΤΗΙΣΩΣΤΗ, recte (*ἐν δὲ τῇ* cet.); vs. 9. ΥΠΟΚΕΙΜΕ - - ΗΣΟΡΩ; vs. 11. ΤΗΕ ΤΕΡΑ; vs. 14. ΤΟΝΥΣΠΑΝΓΟΙΚΛΗΡΟ cet., vs. 15. ΜΗΑΣΦΑΛΙΣΩΝΤΑΙ, vs. 17. ΚΗΣΟΥΣΙΝ et ΝΕΟ ΠΥΟΙΕΠΙ; vs. 18. ΥΠΕΥΘΙΝΟΙ......ΙΙΣΝΑΙ.ΙΑΝ ΛΑΔΤΑΤΕΤ.ΑΓ.ΜΑΙ, vs. 19. ΕΤΕΡΟΝΠΠΟΚΕΕΙ ΕΣΤΩ, vs. 21. ΙΣΠΕΩΝΤΟΤΡΙΤ ... ¯ΣΤΩ cet. Omisi minus necessaria; ceterum versus ap. Fell. aliter divisi sunt, ac sunt tantum undecim. Titulus non in urna scriptus est, sed in sarcophago duobus capitibus ornato, qui ap. Fell. p. 39. ligno incisus repraesentatur (cf. quae dixi p. 534. *a*.). Sub imaginibus est inscriptio. Ille sarcophagus est *σορός*, quae in titulo memoratur, imposita *τῷ πλάτᾳ*. Capita vero in medio fere sarcophago areae insculpta sunt, quam partem possis *εἰδοφόρον* vocare: unde iam mutanda sunt, quae p. 535. *a*. de *εἰδοφόρῳ* et *εἰςώστῃ* quoad titulum n. 2824. dixi. In aliis sepulcris *εἰδοφόρος* haud dubie sub sarcophago fuit (vide p. 534. *b*.). Vide de his rebus etiam Wienerum ap. Fell. p. 342. qui fere eandem ac nos sententiam de situ *τοῦ πλάτα, τῆς σοροῦ* et reliquarum sepulcri partium profert.

Post n. 2825. p. 536. adde:

2825. *b*.

Aphrodisiade in domo quadam; ed. Fellows l. c. p. 356.

ΟΠΛΑΤΑCΕCΤΙΝΑ -
ΠΟΥΤΟΥΑΔΡΑCΤΟΥC -
ΑΤΙΑCΓΥΝΑΙΚΟCΑΥΤC -
ΑΙΜΕΝΕCΘΕΟCΥΟΥΚ -
ΕΝΟΥCΑΥΤUΝ°

Ὁ πλάτας ἐστὶν Ἀ - - [ίπ]που τοῦ Ἀδράστου [καὶ Τ]ατίας γυναικὸς αὐτο[ῦ κ]αὶ Μενεσθέ[ω]ς ὑοῦ κ[αὶ τοῦ γ]ένους αὐτ[ῶ]ν.

Ita Wiener apud Fellows, nisi quod dedit Ἀριστίππου.

N. 2829. p. 539. habet Fellows l. c. p. 333. Is vs. 1. in secunda parte praebet ΚΑΙΤΑ cet.; vs. 2. init. ΚΑΤΕΣΚ cet. et mox ΚΑΙΕΙΣΙΝΤ...... ac post lineam ΛΙΟΥ, unde prodit Τιβ. Ἰουλίου; vs. 3. ante lineam ΔΙΑΙ; vs. 6. ΤΙΝΙΣΥΝΧΩΡΗ; vs. 7. ante lineam ΤΙΝΑΟΥ, et post lineam ΤΕΕΙΣ; vs. 8. init. ΕΙΣΩΣΤΑΣ et posthac ΖΩΝ; vs. 9. ante lineam Η pro Ι; vs. 11. ante lineam Ν pro Μ; vs. 13. ΑΠΟΤΕΙΣΕΙΤΩ; vs. 14. ΕΚΔΙΚΗ cet. Omisi quae non veniunt in censum.

N. 2830. p. 539. Fellows l. c. p. 347. sic habet vss. 1-3.

ΩΑΟΝΑΝΑΥΙΟΣ ΟΥΙΙΟΗΙΙΔΝ - -
ΤΑΞΗΤΑΙΚΑΤΑΤΗΝΔΕΔΟΜΕΝΗΝΑΥΤΩ
ΣΥΝΧΩΡΗΣΙΝΥΠΟΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΜΕ

initio igitur nostris praefigendum *δια]τάξηται*; tum Fell. habet vss. 4-5. ΠΟΙΛΕΥΩΝΟΣ et mox ΧΡΕ ΟΦΥ cet., vs. 7. ΚΕΚΗΔ cet. et in fine ΑΝΤΩΝ, vs. 8. extr. ΓΥΝΗΑ - -, vs. 9. init. ΤΟΥΚΗ cet., vs. 12. ΣΩΕΣ p. ΧΟΡΙΣ, vs. 14. ΣΑΣΗΕΠΕΙ et in fine ΑΣΕΒΗΣ, vs. 15. ΕΠΑΡ cet., vs. 16. ΕΙΣ p. ΕΣ; vs. 18. ✻ς in medio versu: nam bini apud nos vss. 18. 19. et vss. 20. 21. singulos ap. Fell. constituunt. Vs. ult. Fell. ΕΚΔΙ cet.

Ad n. 2831. p. 540. vide Addenda n. 2781. *b*.

N. 2832. p. 540. Fellows l. c. p. 348. habet vs. 1. init. ΟΕΩΗΟΣ, et in fine ΚΑΙΗΕΤΙΚΕΜΕΝ, vs. 2. ΚΗΔΕΥΟΗΣΟΝΤΑΙΚΑΤΑΠΑΝΟΣΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑ ΖΩΣΙΝΟ (lege igitur Κλαυδία Ζωσ.); vs. 3. init. ΝΕ ΤΑΔΕΤΙΗΝΤΟΥΤΩΝ cet. in fine ΕΣΕΙΕ; vs. 4.

ΘΗΣΟΝΤΑΙΤΕΚΝΑΠΑΝΟΥΚΑΙΙΟΥΝΑΙΗΣΚΑΙΕΓ
ΓΟΝ; vs. 5. ΟΥΠΕΝΑΟΥΧΕΣΝΟΥΔΕΙΣΕΣΟΥΣΙΑΝ
cet. et in fine additum habet Σ; vs. 6. ΗΕΓΓΟΝΩΝΤΩΝ
ΤΑΤΑΝΟΥΕΣΟΥΣΙΑΝ cet.; vs. 7. - - ΟΠΟΝΤΟ
ΜΝΕΙΟΣΚΑΙΤΗΝΣΟΡΟΝΕΠΕΑΝΤΙΣΙΟ; vs. 8. ΗΙ
ΧΑΤΙΝΙΤΟΜΝΙΙΕΟΝΚΑΙΤΙΝΣΟΡΟΝΕΝΟΧΟΣΕ;
vs. 9. ΑΥΤΟΚΑΙΤΟΡΟΣΑΡΓΥΡΙΟΥΣΜΥΡΙΑΩΙ; vs. 10.
ΤΑΥΤΗΣΑΙΙΤΕΘΗΑΝΤΓΡΑΦΟΝΕΙΣΙΟΧΡΕΟΙΥΛΑΚΙ
οΚΟΥΡΙΔΟΥΗΡΩΟ

Ultimo versu ο minutum non videtur littera esse. Wiener ap. Fell. legit Κουρίδου ἡρῷον, putatque hunc nepotem esse Tatiani.

Post n. 2832. p. 540. insere:

2832. *b*.

Aphrodisiade, lapis muro insertus; ed. Fellows l. c. p. 357.

ΟΒΩΜΟΣΚΑ
ΥΠΟΤΙΒΕΡΙΟΥΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥΕΙΣΙΝΣΟΙ
ΒΙΑΝΟΣΚΑΙΟΥΑΠΙΑΚ
ΑΥΤΟΥΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥ
ΑΥΤΙΝΕΑΝΔΕΤΙΣΕΠ
ΤΩΝΕΝΚΗΔΕΥΘΗΣϹ
ΤΩΝΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝϹ

B in hoc titulo simile Romano R esse dicitur. Titulus fere talis fuit:

Ὁ βωμὸς κα[ὶ ἡ σορός εἰσιν - - - - - κατὰ τὴν δεδομένην συγχώρησιν]
ὑπὸ Τιβερίου Ἰου[λίου - - - - - - - - -
Ἰουλιανοῦ· εἰς [ἣ]ν σο[ρὸν κηδευθήσονται - - - - -
βιανὸς καὶ Οὐ[λ]πία κ[αὶ - - - - -
αὐτοῦ· ἕτερος δὲ οὐ[δεὶς ἕξει ἐξουσίαν ἐνθάψαι τινὰ εἰς]
αὐτ[ὴ]ν· ἐὰν δέ τις ἐπ[ιχειρήσῃ ἕτερόν τινα θάψαι χωρὶς]
τῶν ἐνκηδευθησο[μένων cet.

Vs. 8. est τῶν διατεταγμέν[ων, sed ratio huius casus incerta est.

N. 2834. p. 541. habet Fellows l. c. p. 336 sqq. Is praeter alia, quae commemorare nihil attinet, vs. 3. init. legit ΜΕΝΟΣ, tum ΠΑΠΙΟΥΤΟΥΠΕΡΕΙΤΟΥ (recte opinor); vs. 7. ΕΙΣΩΣΤΑΙΣ; vs. 8. init. ΚΑΙΕΝΑΥΤΑΙΣ, omisso ultimo ductu in hoc versu; vs. 9. init. ΝΑΕΝ, et mox ΜΕΤΑΚΕΙΝ cet. vs. 10. ΑΠΑΥΤΟΥ et in fine ΕΦΙΕΥ; vs. 13. init. ΤΑΙΣ; vs. 16. ΔΗΝΑΡΙΑ; vs. ult. ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ. ΗΕΝΟΣ ΤΡΑΙΑΝΟΥΘΕΑΣΤ.

N. 2836. p. 543. habet Fellows l. c. p. 350. notatque eum esse in eodem lapide scriptum in quo n. 2776. Ille habet vs. 11. ΟΥΚΑΙΙΕΘΕΙΙΙΑΚΑΤΑ cet. Vs. 2. ΚΙΤΟΥ (Wiener ap. Fell. legit τετράκι τοῦ; concedit vero esse eundem hominem ac vs. 11. Quod si statuimus, legendum est: Τιβ. Κλ. Ὑψικλέους - - άκι τοῦ Ὑψικλέους); vs. 3. ΤΗΙΣΟΡΩ; vs. 6. init. ΕΗΡΩΔΟΥ; vs. 8. ΖΗΝΩΝΟΚΑΙ; vs. 12. init. ΙΝΟΣ.

Post hunc titulum adde:

2836. *b*.

Aphrodisiade in tabula; ed. Fellows l. c. p. 351. cum nota Wieneri.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΤΗΝΕΠΗΑ
ΤΩΣΟΡΟΝΚΑΙΤΑΣΕΙΣΩΣΤΑΣΚΑ
ΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝΖΗΝΩΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΟΥΤΟΥΓΑΜΟΥ
ΗΔΕΥΤΑΙΖΗΝΩΝΟΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣΑΝΑΤ
ΕΩΝΙΟΥΕΚΛΡΝΟΥΣΑΡΤ-ΟΥΧΕ ΚΗΔΕΥ
ΟΥΤΟΥΓΑΜΟΥΟΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΑΥΤΟΥΥΙΟ
ΟΙΕΡΥΕΟΦΟΡΟΙΕΝΕΟΠΥΟΙΣΕΙΕΑΙΩΝΙΟΥ
ΝΔΗΛΟΥΤΑΙΕΤΙΚΗΔΕΥΘΗΣΕΤΑΙΕΝΤΗΣ
ΟΥΕΤΕΡΟΣΔΕΟΥΑΕΙΣΕΞΟΙΣΙΑΝΕΞΕ
ΡΗΣΟΡΩΟΥΤΕΑΝΥΞΑΙΑΥΤΗΝΕΠΕΙΑΠ
ΣΚΟΝΑΡΓΥΡΙΟΥΧΓΩΝΤΟΤΡΙΤΟΝΕΕ
ΡΚΗΔΕΥΘΗΣΟΝΤΑΤΟΥΕΑΝΧΡΗΣΙΜΟ
ΑΠΤΘΗΕΙΣΤΟΧΡΕΟΦΥΛΑΚΙΟΝΕΠΙΣΤΕΦ

Τὸ μνημεῖον καὶ τὴν ἐπ[ὶ] α[ὐ]τῷ σορὸν καὶ τὰς εἰσώστας κατεσκεύασεν Ζήνων Ἀπολλωνίου τοῦ Γάμου.
5 Ἐν τῇ σορῷ κεκ]ήδευται Ζήνων ὁ προγεγραμμένος, ανατ[εθεικὼς - - - -
6 - - - εἰς αἰ]ωνίου[ς δια]νο[μὰ]ς ἀρ[γυρί]ου ✱ ,ε. κηδευ[θήσεται? δὲ καὶ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τοῦ
7 Ἀπολλωνί]ου τοῦ Γάμου, ὁ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ υἱό[ς - - - - -
8 - - - - - τ]οῖ[ς χ]ρυ[σ]οφόροι[ς] νε[ω]πυοῖς εἰ[ς] αἰωνίου[ς διανομὰς ἀργυρίου - - καθὼς ἐν
9 τῇ ἀναθέσει] δη[λ]οῦται. ἔτι κηδευθήσεται ἐν τῇ σ[ορῷ - - - - - -
10 - - - - - ου. ἕτερος δὲ οὐ[δ]εὶς ἐξο[υ]σίαν ἕξε[ι οὔτε μετακεινῆσαι τὴν σορόν? οὔτε ἐν-
11 θάψαι τινὰ ἐν τ]ῇ σορῷ, οὔτε αὐξαι αὐτήν. ἐπεὶ ἀπ[οτείσει εἰς τὸν τοῦ κυρίου Αὐ-
12 τοκράτορος? φί]σκον ἀργυρίου ✱ ,γ. ὧν τὸ τρίτον ἔ[στω τοῦ ἐκδικήσαντος. εἰς δὲ
13 τὰς εἰσώστας ἐγ]κηδευθήσοντα[ι] οὓ[ς] ἂν Χρήσιμο[ς διατάξηται. τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης
14 ἀντίγραφον] ἀπ[ε]τ[έ]θη εἰς τὸ χρε[ω]φυλ[ά]κιον ἐπὶ στεφ[ανηφόρου - - -

Non omnia restitui posse sponte patet, nec quae apposui sunt omnia certa. Vs. 1. vel ἐπὶ scribendum

vel H ultimum vacat. Vs. 5. ANAT sumpsi esse ex ἀνατ[εθεικώς (cf. n. 2826.), et reliqua restitui ad exemplum eorum, quae vs. 8. scripta fuisse patet, ubi itidem praecessisse ἀνατεθεικὼς arbitror. Vs. 8. ausus sum coniicere χρυσοφόροις (cf. n. 2929.), etsi νεωποιοὶ s. ut in Aphrodisiensibus scribi solet νεοποιοὶ s. νεοπυοὶ alias non ornantur hoc epitheto. His ille, de quo agitur, legaverat pecuniam *εἰς αἰωνίους διανομὰς* s. *κλήρους*; conf. n. 2826. 2774. ac 2775. et priores duos titulos etiam ad formulam *καθὼς κ. τ. λ.* Vs. 13. *Chresimi* alicuius mentionem latere vidit etiam Wiener ap. Fell. Ille etiam in prioribus necesse est scriptus fuerit, credo vs. 9.

Post n. 2837. p. 543. adde:

2837. *b.*

Aphrodisiade in muro occidentali; ed. Fellows l. c. p. 352. cum nota Wieneri.

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΗΕΠΑΥΤΩΣΟΡΟΣΕΣΤΙΝ
ΧΑΡΗΤΟΣΤΕΤΡΑΚΙΤΟΥΖΗΝΩΝΟΣΤΟΥΑΡΤΕΜΟ
ΝΟΣΑΙΝΕΙΟΥΕΣΗΝΣΟΡΟΝΚΕΚΗΔΕΥΤΑΙΧΑΡΗΣ -
ΟΠΑΤΗΡΟΑΙΝΕΙΟΥΚΑΙΧΑΡΗΣΚΑΙΑΠΦΙΑΟΙΠΑΠΠΟΙ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΓΛΥΚΩΝΟΘΕΙΟΣΑΥΤΟΥΜΟΝΩΝΕΤΙ -
ΔΕΥΘΗΣΟΜΕΝΩΝΑΠΦΙΑΣΤΗΣΜΗΤΡΟΣ - - Α -
ΝΕΙΟΥΚΑΙΑΙΝΕΙΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΦΥΣΙΚΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥΜΗΔΕΝΟΣΕ
ΧΟΝΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΑΛΛΟΝΤΙΝΑΕΝΘΑΨΑ -
ΜΗΤΕΕΙΣΤΟΝΒΩΜΟΝΜΗΤΕΕΣΤΗΝΣΟΡΟΝ -
ΕΠΕΙΟΕΝΘΑΨΑΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑ
ΜΕΙΩ✻ΔΙΣΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΤΑΥΤΗΣΤΗΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΗΣΑΠΕΤΕΘΗΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΣΤΟΧΡΕ
ΟΦΥΛΑΚΙΟΝΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΤΟΘΑΤΤΑ
ΔΙΔΟΣΤΗΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΜΗΝΟΣΓΟΡΠΙΕΟΥ

Τὸ μνημεῖον καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ σορός ἐστιν [Αἰνείου] Χάρητος τετράκι τοῦ Ζήνωνος τοῦ Ἀρτέμονος (s. Ἀρτέμωνος) Αἰνείου· ἐς ἣν σορὸν κεκήδευται Χάρης ὁ πατὴρ ὁ Αἰνείου, καὶ Χάρης καὶ Ἀπφία οἱ πάπποι αὐτοῦ καὶ Γλύκων ὁ θεῖος αὐτοῦ, μόνων ἔτι [κη]δευθησομένων Ἀπφίας τῆς μητρὸς [τῆς] Α[ἰ]νείου, καὶ Αἰνείου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [καὶ τῶν] φυσικῶν τέκνων αὐτοῦ· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἄλλον τινὰ ἐνθάψα[ι] μήτε εἰς τὸν βωμὸν μήτε ἐς τὴν σορόν· ἐπεὶ ὁ ἐνθάψας ἀποτεισάτω τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια δισχείλια πεντακόσια. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπετέθη ἀντίγραφον ἐς τὸ χρε[ω]φυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρου τὸ θ̄ Ἀττα[λ]ίδος τῆς Μενεκράτους, μηνὸς Γορπι[ή]ου.

Nisi quis statuat eum, cuius hoc sepulcrum est, Charetem et Aeneam vocatum esse, et vocem Αἰνείου vs. 3. esse appositionem ad vocem *Χάρητος* vs. 1. (*Χάρητος τοῦ καὶ Αἰνείου*), id quod prorsus incredibile est; necessario vs. 1. extr. addendum Αἰνείου. Nimirum sepulcrum hoc est Aeneae; pater eius est Chares, avus paternus Zeno, maternus Chares. Ad eandem familiam pertinet n. 2794. Vss. 7. 8. lapicida omiserit *καὶ τῶν*. De Attalide *στεφανηφόρῳ* cf. n. 2829. et aliquatenus n. 2840. *Γορπιήου* scripsi ut n. 2840. in varia lectionē (vide Addenda haec).

N. 2840. p. 544. Fellows l. c. p. 340. habet vs. 1. init. ◡ΝΕΩΝΗ cet. vs. 2. init. ◡ΔΙΑ cet. et ΚΛΑΔ pro ΚΛΑΥΔ; vs. 3. init. ϽΚΛΑΔΙΟΣ (recte bis *Κλάδιος*), et post lineam init. ΝΗΣ et ΔΙΕΤΑΞΑΤΟ; vs. 4. init. ΑΙΔΕ et ΑΥΡΗΛΙΑΓΛΥΠ et nihil praeterea ante lineam (prioris quippe partis fines valde mutili sunt in Fellowsii apographo), tum in fine particulae secundae ΠΑΠΙΑΝΗΗΠΡΟ; vs. 5. post primam lacunam ΔΝΟΥΗ et nihil praeterea ante lineam, tum in fine ΕΞΕΙΕ; vs. 6. init. ΞΟΥ et ΕΝ ΘΑΨΑΙ et ΕΣΤΟΙΕΡΩ cet. vs. 7. ΓΥΡΙΟΥ✻ΓΩΝ et mox ΤΟΥΕΙΚΓ - - - et statim post lineam sine lacuna ΑΝΤΟΣ; vs. 8. ΕΙΣΩΣΤΗΝΚΑΙΤΑΙΣ et in secunda parte ΟΥΣ p. ΟΙΣ; vs. 9. ΓΕΓΡΑΜ ΜΕΝΗΣΥΝ cet. Vs. 10. ΧΡΕΟ cet. ut nos; vs. 11. ΣΑΒΕΙΝΗΣ et ΓΟΡΠΙΗΟΥ.

N. 2845. p. 546. Fellows l. c. p. 343. habet vs. 9. ΜΕΘΟΝΑ - - ΡΩΙΣ . ΗΣΕΤΑΙ.

N. 2846. p. 547. Fellows. l. c. p. 354. habet vs. 1. ΟΥΛΠΙΟΥΧΑ, omissis litteris ΚΛΚΑΙ, vs. 4. ΘΑΛ ΣΙΑ (fortasse *Θάλεια*); vs. 6. extr. ΤΕΘΗΣΕΤΑΙΕΝ ΑΥΤΗΕ (igitur *τεθήσεται ἐν αὐτῇ* legendum); vs. 7. ΘΑΨΑΣ; vs. 10. ΠΛΑΜΜΟΥΣ et ΟΥΛΠΙΟ·; vs. 12. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥ cet. vs. 13. ΤΑΤΙΑΣ; vss. 14. 15. ΑΠΕΛΛΑΙ.ΤΟΥΥΙΟΥ cet.

Post n. 2850. p. 549. insere:

2850. *b.*

Aphrodisiade in muro occidentali; ed. Fellows l. c. p. 346. cum supplementis Wieneri.

--IMAPKOΣA--II----OΣIOΛO--
AΣHTA∠KATATHNΔOΘEIΣANAYTΩTOY--A--
ETPAKITOYKAΛΛIΠΠOYNEΩTEPOYΣ ΛTOY--
ΛYΠTOYHΓENOMENHΓYNHAYTOYKHΔEY--
HΓYNHAYTOYETEPOΣΔEOYΔEIΣEΞEIEΞOYΣI--
ΣΣOYKAIIOYΛIANHΣMONΩNHEΠIOΠAPOTAY--
KAIEΠAPATOΣKAITYMBΩPYXOΣKAIΠPOΣAΠO--
ΓΩNT ITONMEPOΣEΣTAITOYEΓΔI--
TOΣEΓΩBOYΛHΣOMAIHΔIATAΞOMAIHΔΩTI--
AΠETEΘHEIΣTOXPEOΦYΛAKIONEΠIΣTEΦA--
KOY

-------ι Μάρκος Ἀ - - - -
---- κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ τοῦ [πλάτ]α [συγχώρησιν ὑπὸ] - - - - [τ-
ετράκι τοῦ Καλλίππου, νεωτέρου, διὰ τοῦ [χρεωφυλακίου· ἐν --- κεκήδευται --- [Γ-
λύπτου ἡ γενομένη γυνὴ αὐτοῦ, κηδευ[θήσεται δὲ καὶ αὐτὸς καὶ - - - - -
ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσί[αν ἐνθάψαι τινὰ χωρὶς - - - - -
σσου καὶ Ἰουλιανῆς μόνον· ἐπ[ε]ὶ ὁ παρ[ὰ] ταῦ[τά τι ἐπιχειρήσας ποιῆσαι ἔστω ἀσεβὴς
καὶ ἐπάρατος καὶ τυμβωρύχος, καὶ προσαπο[τεισάτω εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον ✱
,γ, ὧν τ[ὸ τρ]ίτον μέρος ἔσται τοῦ ἐγδι[κήσαντος. ἐν δὲ ταῖς εἰςώσταις κηδευθήσονται οὓς αὐ-
τὸς ἐγὼ βουλήσομαι ἢ διατάξομαι ἢ Δωτι --- [ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον
ἀπετέθη εἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον ἐπὶ στεφα[νηφόρου - - - - μηνὸς Ξανθι-
κοῦ.

Vs. 2. init. Wiener ap. Fell. coniicit διατάξηται; eidem debetur supplementum τοῦ πλάτα et vs. 4. χρεωφυλακίου et deinceps plurima. Vs. 6. fortasse Μολο]σσοῦ scribendum, quod nomen Aphrodisiade usitatum.

2850. *c.*

Aphrodisiade in theca sepulcrali; ed. Fellows l. c. p. 345. cum restitutione Wieneri.

TINAENTM--EKΘAΨAITΩNA----MENΩNE--IIΩNI--NIIΠOIHΣAΣTO
ΔIATETAΓMLNLI·ΔIATAYTHΣEΠ----ΣEΣTΩAΣEBHΣAIEΠAPA T Σ
KAIΠPOΣAΠOTEIΣATΩIΣTONTOYKYPIOYAYTOKPATOPOΣKAIΣAPOΣΦIΣKONAPΓYPIOY✱
ΩNTOTPITONMEPOΣEΣTAITOYEKΔIKHΣANTOΣKAIOYΔENEΛATTONTANTAMENEIPY L
TAYΠEMOYΔIATETAΓMENAENΔETAIΣIΣΩΣTAIΣKAITΩΠΛATAΦHΣONTAIOYΣI
K Ω I NTEKNAAYTOYBOYΛHΘ
ΘHIΣTOXPEOΦYΛAKIONEΠIΣTEΦANHΦOPYAΔPAΣTOYAΔPIΣOYTOYAΠOΛΛONIOYIOPOOΣ

Vs. 4. primum TO in edito exemplo duplicatum est, quod non imitatus sum.

- - - - - - - ἕτερος δὲ οὐδεὶς ἕξει ἐξουσίαν ἐνθάψαι
τινὰ ἐν τ[ῇ σορῷ ἢ] ἐκθάψαι τῶν ἀ[φηρωϊσ]μένων· ἐ[πεὶ ὁ τούτων τ]ι ποιήσας [παρὰ τὰ
διατεταγμ[έ]ν[α]? διὰ ταύτης [τῆς] ἐπ[ιγραφῆ]ς ἔστω ἀσεβὴς [κ]αὶ ἐπάρατ[ος καὶ τυμβωρύχος,
καὶ προσαποτεισάτω ἰς τὸν τοῦ κυρίου Αὐτοκράτορος Καίσαρος φίσκον ἀργυρίου ✱ ..
ὧν τὸ τρίτον μέρος ἔσται τοῦ ἐκδικήσαντος, καὶ οὐδὲν ἔλαττον [π]άντα μενεῖ [κ]ύ[ρια?
τὰ ὑπ' ἐμοῦ διατεταγμένα. ἐν δὲ ταῖς ἰσώσταις καὶ τῷ πλάτᾳ [τα]φήσονται οὓς [ἂν - -
- - - - ἢ τὰ] τέκνα αὐτοῦ βουληθ[ῶσιν. ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπετέ-
θη ἰς τὸ χρε[ω]φυλάκιον ἐπὶ στεφανηφόρ[ο]υ Ἀδράστου τοῦ Ἀδρ[ά]σ[τ]ου τοῦ Ἀπολλ[ω]νίου, ἱ[ε]ρ[έω]ς.

Vs. 4. quod dedi certe sententiae convenit; similis formula extat n. 2834. In fine ἱερέως a me retentum est ex Wieneri restitutione, etsi admodum incertum. Paulo ante scripsi χρε[ω]φ. ut omnibus locis, licet χρεοφ. videatur a lapicidis vel auctoribus horum titulorum profectum esse.

2850. *d.*

Aphrodisiade in muro meridionali; ed. Fellows l. c. p. 356. cum Wieneri restitutione, quam secutus sum.

TOMNHMEIO - - - - N
KEIMENHNA - - - - Ⱶ
TAΣENTΩMM - - - - -
ΣTAΣKATEΣ - - - - -
TOYΦΛABIO - - - - ΣE
AYTΩKAIOΓ - - TOΣ
BOYΛHΘHH - - - ΞHTAI

Τὸ μνημεῖο[ν καὶ τὴν ἐπι-
κειμένην α[ὐτῷ σορὸν καὶ
τὰς ἐν τῷ μ[νημείῳ εἰςώ-
στας κατεσ[κεύασεν Τίτ-
ο[ς] Φλάβιο[ς] - - - ς ἑ-
αυτῷ καὶ ο[ἷς ἂν αὐ]τὸς
βουληθῇ ἢ [διατά]ξηται.

2850. *e.*

Aphrodisiade in theca sepulcrali; ed. Fellows l. c. p. 360.

ΗϹↃΡΟϹϹϹΤΚΑΙΟΤΟΠΟϹΜΙΑΙΑΡΚωΝΔΝΗΑΚΟΝΑΔ
ΟΦΟ - ΤΕ - ΠΑΝΟΥΚΑΙЄΥΡΙΗϹΚΔΙΗΡΑΚΛЄΟϹ ϹↃϹ
ΚΑΗΡΟΝΟΜΟΙΠЄΦΠΔΝΟVΚωΕΟΥΠΑΤΡΟϹΑΑΝΑΣΤ
ΟΛΜΗϹΙΠΟÞΙΑΟΥ
Τ∠Κ

Ἡ σ[ο]ρός [τε]? καὶ ὁ τόπος [εἰσὶ Μ]άρκων? - - - κ[ω]ν ἀδ-ελ]φῶν? - - - ανοῦ καὶ [Σ]υρί[α]ς? κ[α]ὶ Ἡρακ[λ]έο[ς? - - κ[λ]ηρονόμοι - - - - - [τ]οῦ πατρὸς - - - - [ἐὰν δέ τις τ]ολμήσ[ῃ? cet.

Vs. 2. potest etiam Εὐ[β ί[α]ς legi.

2850. *f.*

In operculo thecae sepulcralis *Aphrodisiade*; ed. Fellows l. c. p. 360.

\ΙΟ\ΟΥΠΦΟΦΗΟΥΜΑΡΩΝΟΣΗΑΝΤ - - ΟΥΣΑΜΕΙ - Ι

Videtur π[ρ]οφή[τ]ου et Μάρωνος esse, nisi legendum Μαρίωνος, ut n. 2787. 2789.

2850. *g.*

Ibidem in operculo thecae sepulcralis; ed. idem ibidem.

ωϹΤΤωΙΑΜΙϹ - Ρ⌐°ΛΓΤΟΛ◦ΔVϹΩΑΡϹΝ - Ν

Post n. 2851. p. 550. insere:

2851. *b.*

Aphrodisiade, fragmentum muro insertum; ed. Fellows l. c. p. 559.

ΟΝ\/\Є
ЄΟΥΔЄΟϹЄΝ
ЄϹЄϹ - ΝΠ
ΚΗΤϹΑ
Ι∇ΛΙΝ

Vs. 2. fortasse Θ]εουδέος; quod si verum est, titulus fuit carmine conceptus.

2851. *c.*

In pago Karasoo, *Aphrodisiade* octo miliaria Anglica distante in occidentem; ed. Fellows l. c. p. 300.

⊔Α - -
ΡΑΣ - -
ΧΡΗ - -
ΔΙΚΑ - -
ΔΗΜ - -
ΤΗΝ - -
ΤΟΥ - -
ΠΟΙ - -
ΑΜΑ - -
ΑΥΤ - -

N. 2860. p. 557. *b.* init. adde: Τράλλις Τράλλιος ex Ori et Arcadii observatione affertur in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1193. conf. p. 1192. extr. et genitivum Τράλλιος diserte affert etiam Steph. Byz. v. Ἄγκυρα.

Post n. 2871. p. 560. adde:

2871. *b.*

Mileti; ex schedis Cocconidis Graeci a Rossio missis.

ΤΑΡΟΗΣΕΜΟΝΟΣ
ΤΟΝΕΑΥΤΗΣΑΝΔΑ
ΙΗΓΕΜΩΝΚΡΑΣΙΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΠΑΤΕΡΑ
ΚΡΑΣΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΧΟΡΗΓΗΣΑΝΤΑΠΑΣΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΑΛΛΑΣΛΗΟΥΓΙ
ΣΕΠΙΤΕΛΕΣΑΝΤΑΘΕΟΙΣΠΑΣΙ

...[ὠ] Ἡ[γ]έμονος τὸν ἑαυτῆς ἄνδ[ρ]α [κα]ὶ Ἡγέμων Κρασίου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Κράσιον Ἀπολλωνίου χορηγήσαντα, πάσας καὶ τὰς ἄλλας λ[ειτ]ου[ρ]γί[α]ς ἐπιτελέσαντα, θεοῖς πᾶσι.

N. 2879. p. 561. tituli vs. 1. Cocconis ΣΥΚΛΗΝ, vs. 2. extr. ΑΝΤΙΟΧΟΥΤΟΥΑΙΣΧΙΝ (recte, Ἀντιόχου τοῦ Αἰσχίνου), vs. 3. extr. Ṅ pro Γ.

N. 2880. p. 562. Κωτάρχης quid sit, egregie docet Keilius Specimin. Onomatologi Graeci p. 108 sq. Nimirum n. 2882. est κώταρχος τῶν μεγάλων θεῶν Καβείρων: et ap. Hesych. extat glossa: Κοίης, ἱερεὺς Καβείρων ὁ καθαίρων φονέα· οἱ δὲ κόης. Ex hoc κόης κόητος compositum κοητάρχης, Ionice contractum κωτάρχης. Vox κόης significat eum, qui *igne* lustret noxios; qua de re plura vide ap. Lobeck. Aglaoph. p. 1290.

Post n. 2883. p. 564. insere:

2883. *b.*

Branchidis (Geronta); ex schedis Cocconidis Graeci.

ↃΗΤΥΧΗ
ΙΑΝΟΝΑΡΤΕ
ΝΝΙΚΗΣΑΝΤΑ
ΩΝΙΟΝΟΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ

ʼΑγαθ]ῆ τύχῃ,
- - - ιανὸν ʼΑρτε-
μίδωρο]ν, νικήσαντα
Πανι]ώνιον? οἱ
ἀγωνοθέται.

De Panioniis Mileti vide n. 2882. cum not. Πανιώνιον pro Πανιώνια videtur ferri posse, ut κοινὸν ʼΑσίας et similia.

2883. *c.*

Branchidis (Geronta) in ecclesia τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπου; ex schedis Cocconidis Graeci.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΣΕΠΙΗΜΕΡΑΣ
ΣΥΛΛΙΔΙΔΑΜΑΣΤΑΙΣΕΥΝΑ
ΥΝΑΙΞ·ΚΑΙΤΑΙΣΠΑΡΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΑΣΔΕΚΑΙΤΟΙΣΠΑΙ
ΙΤΑΔΕΙΠΝΑΕΝΤΟΙΣΑΝΟΙ
ΟΙΣΥΠΟΣΙΗΜΕΛΝΕΠΙΗΜΓ
Δ ΔΟΥΣΔΕΤΗΙΕΡΑΒΟΥΛΗ
ΑΝΟΜΑΣ ΙΤΗΓΕΝΕΣΙΩ
ΘΕΟΝΙΘΙΜ ΣΤΑΤΗΑΓΟΡΑΙ
. . . . ΑΡΙ

- - - - - - -
[Ἑστιάσας πάντας τοὺς μετέχοντας τῆς]?
πολιτείας ἐπὶ ἡμέρας - . - [δοῦ-
ς [δὲ κα]ὶ? δι[ανο]μὰς ταῖς [σ]υνα[ντησάσαις? γ-
υναιξ[ὶ] καὶ ταῖς παρ[θένοι-
ς], ποιήσας δὲ καὶ τοῖς παι[σ-
ὶ τὰ δεῖπνα ἐν τοῖς ʼΑν[θεστηρί-
οις? ὑπο . . : με[να]? ἐπὶ ἡμ[έρας
δ, δοὺς δὲ τῇ ἱερᾷ βουλῇ [δι-
ανομὰς [ἐν] τῇ γενεσίῳ [τοῖν
θεο[ῖ]ν ἡμ[έρ]ᾳ τῇ ἀγορα[νομίᾳ?
- - - - -

Vs. 2. cave verum putes ΕΥΝΑ, quasi aliquid insit de εὐναῖς vel εὐνέτισιν. Vs. 9. τῇ ἀγορανομίᾳ accipe p. ἐν τῇ ἀγορ. Ceterum cf. n. 2880. et 2886.

2883. *d.*

Branchidis; ex iisdem schedis.

ΙΗΙΣ Ι ΤΡΙΣΥΡΙΝΟΣΤΟ
ΥΣ ΣΗΝΕΝ ΤΗΚΑΤΑΙΑΣΙ
ΤΟΥΥΠΕΔΕΣΑΤΟΤΟΤΕ
ΧΡΗΣΤΙΑΝΩΗΕΠΑΥΣΑ
ΠΡ>ΣΑΝΤΕ·ΑΙΤΩΝΘΕΟΥ
ΣΕΙΙΑΥΤΟΥΟΤΕΘΕΟΣΞΚ
ΙΕΠΑΥΤΟΥΑΝΕΝΕΩΣΑΤΩ
ΜΕΝΟΙΣΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝΟ
ΙΑΝΤΕΩΣΗΣΑΞΙΡΑΙΔΟ
Σ ΕΙΣΑΡΡΕΝΑΓΝ7

Nihil expedio quod operae pretium sit: vs. 2. ἐν τῇ κατα - - -, 3. του ὑπεδέ[ξ]ατο τό τε - - -, 4. ἐπαύσα[το vel pluralis, 5. κ]αὶ τῶν θεοῦ - - -, 6. αὐτοῦ ὅ τε θεὸς - - -, 7. ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀνενεώσατο - - -, 8. μένοις βασιλεῦσιν, 10. ἄῤῥεν[α.

N. 2885. p. 565. Cocconis vs. 7. ΣΙΤΕΤΕΛΕΚΟΤΟΣ cet. Post hunc titulum insere:

2885. *b.*

Branchidis (Geronta) in ecclesia τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπου; ex schedis Cocconidis Graeci.

ΥΔΡΟ . . ΙΟΣ
ΘΕΟΓΕΝΙΣΙΑΣΟ
ΥΠΑΡΧΟΥΣΛΛΕΙΤC
ΓΟΥΣΑΤΑΣΘΥΣΙΑ
ΤΑΕΠΕΤΕΛΕΣΕΙ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΔΕ
ΑΠΑΙΩΝΟΣΜΕΤΑΤΩ
ΤΟΥΙΑΣΟΝΟΣΚΑΙΜΙ
ΣΟΝΟΣΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛ
ΤΟΥΙΑΣΟΝΟΣΤΟΥΣΚ
ΚΑΙΦΡΕΑΤΑΚΑΙΥΔΡΕΜ
ΚΡΗΝΑΣΕΝΠΡΟΣΘΕΤ
ΤΟΥΔΩΡΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΘΕΟΙΣΕΠΙΤΕΤΟΥΠ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΚΑΘΩΣΤΑΨΗΦΙ
ΠΡΟΦΗΤΕΥ
ΦΛΡΟΥΙΟΥΛ

Ὑδρο[φόρ]ο[ς ʼΑρτέμιδος Πυθίης - - - -
Θεογενὶς ʼΙάσο[νος, προγόνων τε καὶ συγγενῶν
ὑπάρχουσ[α] λειτο[υργῶν καὶ αὐτὴ λειτουρ-
γοῦσα, τὰς θυσία[ς μὲν καὶ τὰ μυστήρια πάν-
τα ἐπετέλεσε[ν εὐσεβῶς τοῖς θεοῖς?
κατεσκεύασε δὲ [πρώτη ὑδροφόρων τῶν
ἀπ᾽ αἰῶνος μετὰ τῶ[ν ἀδελφῶν - - -
τοῦ ʼΙάσονος καὶ Μι - - - [τοῦ ʼΙά-
σονος καὶ τοῦ ἀδελ[φιδοῦ? - - - τοῦ - - -
τοῦ ʼΙάσονος τοὺς κ - - - - -
καὶ φρέατα καὶ ὑδρε[ῖα? - - - - καὶ
κρήνας ἔνπροσθε τ - - - - - [καὶ
τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν ἰδίων [ἀνέθηκε τοῖς
θεοῖς, ἐπί τε τού[τοις ἐτιμήθη ὑπό τε
τῆς βουλῆς καὶ τοῦ [δήμου - - - -
καθὼς τὰ ψηφί[σματα τὰ περὶ αὐτῆς περιέχει.
προφητεύ[οντος - - - - - στεφανηφοροῦντος?
Φ[λα]ουΐου [Δαμᾶ?

Titulus videtur is esse, cuius ad n. 2886. ex Turnero mentionem feci. Vs. 13. τὸ ὕδωρ ut Latinum *aqua* fontem vel aquaeductum significat. Ultimum nomen conformavi ad id, quod n. 2880. habetur, ubi extat Φλαβιανὸς Δαμᾶς. Hunc Flavium, qui vs. 18. scriptus erat, stephanephorum esse sumpsi secundum n. 2885. sed potest etiam ταμιεύοντος suppleri ex n. 2886.

2885. *c.*

Branchidis (Geronta); ex schedis Cocconidis Graeci.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΗΝΥΔΡΟΦΟΡΟΝΤΗΣΠΥΘΙΗΣΑΡ
ΤΕΜΙΔΟΣΣΤΑΤΙΛΙΟΥΛΙΑΥΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣΥΔΡΟΦΟΡΗΣΑΑΝΝΑΟ
ΕΙΜΩΣΚΑΙΑΝ ΤΑ
ΣΑΣΑΝΠΙΟΣ ΕΥΣ
ΒΩΣΠΡΟΣ ΡΙΑ
ΤΙΜΩΣ . Υ ΡΙ ΕΝΟΙΣ
ΤΑΣΔΙΑΝΟΜ Σ ΕΙΠΩ
ΛΕΙΚ . ΤΙ ΙΠΑΣΙΝ
ΟΥΣΑΝ ΛΕΙ ΩΝ Ν
ΤΩΝΑΥΤΩΝ ΝΣΠ
ΔΗΛΕΟΥΣΝΑΡ ΝΤ ΣΕΙΝ ΤΕ
ΟΣΑΝΙΠΡΟΥΤΑΝ Μ ΟΥ ΗΝΑΙ
ΟΥΜΟΝΟΥΤΟΥ Υ ΟΥΠΑΝ
ΒΙΑΡΧΟΝ Λ Ι ΕΙΟΝΚΟΜΜΟΙ
ΕΙΟΝ
ΛΑΝ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣΤΟΝΘΟΛΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ,
τὴν ὑδροφόρον τῆς Πυθίης Ἀρ-
τέμιδος Στατιλ. Ἰουλία[ν] ἡ βουλὴ [καὶ
ὁ δῆμος ὑδροφορήσα[σ]αν [φιλ]ο-
τείμως καὶ ἀν[εγκλήτως, πάν]τα [ποιή-
σασαν π[ρ]ός [τε τοὺς θεοὺς] εὐσ[ε-
βῶς πρός [τε τοὺς ἀνθρώπους φ]ι[λο-
τίμως, [δο]ῦ[σαν δὲ ταῖς παρθ]ένοις
τὰς διανομ[ὰ]ς - - - - - π[ό-
λει κ[αὶ]? - - - - - πᾶσιν
οὖσαν - - - - - -
τῶν αὐτῶν - - - - - -
- - - - - - -
ος ἀ[ρχ]ιπρυτάν[ιδος]? - - -
οὐ μόνου τοῦ - - - - παν[η-
γυρ]ιάρχο[υ Διδυμ]εί[ω]ν Κομμο[δ]εί[ω]ν,
- - - ποι[ή]σαντος τὸν θόλον.

De Didymeis Commodeis et de archiprytane cf. n. 2882. ac de hoc praeterea n. 2878.

2885. *d.*

Ibidem in muro domus; ex iisdem schedis.

ΛΑΣΙΜΙΛΕΙΤΟΥ Ι ΣΙc
ΠΛΗΡΩΣΑΣΑΔΕΚΑΙΤΗΝΥΔΡΟΦΟΡΙΑΝΑΞΙ
ΩΣΤΟΥΓΕΝΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΑΜΕΛ
ΙΥΣΤΗΡΙΑΕΚΤΕΝΩΣΤΕΛΕΣΑΣΑ..ΟΥΣΑ
ΚΑΙΔΙΑΝΟΜΑΣΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΑΙΣΙ
ΟΙΣΚΑΙΤΑΙΣΓΥΝΑΙΞΙΝΑΝΑΘΕΙΣΑΔΕ
ΝΙΔΙΩΝΚΑΙΤΑΣΧΑΛΚΑΣΘΥΡΑΣΤΟΥ
ΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΚΑΙΙΛΙΘΙΝΑ
ΥΝΥΠΕΡΘΥΡΩΚΑΙΟΔΩΣΠΣ
ΛΑΣΙΝΤΕΙΜΗΘΕΙΣΑ
ΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΙΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝ
ΥΟΝΤΟΣΤΙ
ΛΟΤΟΥ

- - - - - -
πληρώσασα δὲ καὶ τὴν ὑδροφορίαν ἀξί-
ως τοῦ γένους φιλοτίμως καὶ ἀμέ[μπτως, τὰ
μ]υστήρια ἐκτενῶς τελέσασα, [δ]οῦσα
δὲ] καὶ διανομὰς τῇ βουλῇ καὶ ταῖς [παρ-
θέν]οις καὶ ταῖς γυναιξίν, ἀναθεῖσα δὲ
ἐκ τῶ]ν ἰδίων καὶ τὰς χαλκᾶς θύρας τοῦ
ναοῦ τ]ῆς Ἀρτέμιδος καὶ [τὰ] λίθινα
- - - - σ]ὺν ὑπερθύρῳ, καὶ ὅ[λ]ως? - -
- - - - π]ᾶσιν? τειμηθεῖσα
ὑπὸ τῆς βουλῆς] καὶ τοῦ δήμου
- - - - - καὶ ἀνδριάν[τος
ἀναστάσει? προφητε]ύοντος Τι-
- - - - - - [δ]ότου?

N. 2888. p. 566. vs. 9. extr. Cocconis recte ΕΞΗΕΛ; idem vs. 19. ΟΥΕΠΙΠΤΑΥΡΕ, unde coniicias ἐπὶ πρ(υτάνεως) Τ. Αὐρ. cet. sed eponymus Mileti alias stephanephorus est.

Post n. 2891. p. 567. adde:

2891. *b.*

Mileti; ex schedis Cocconidis Graeci.

[*Textum vide col. seq.*]

Vs. 1. quod in fine est ΟΥ, aut varia lectio est praegressi ΟΧ, aut vs. 2. extr. apponendum.

- - - καὶ οἷς ἡ μετο[υ]σί[α] τοῦ μνημεί[ου], τέκνοις μου Πο[π]λίῳ Τα . . νίῳ Φιλιππι[κ]ῷ καὶ γυναικὶ

ΚΑΙΟΙΣΗΜΕ7ΟΧ ΟΥ
ΣΙΛΤΟΥΜΝΗΜΕΙ
ΤΕΚΝΟΙΣΜΟΥΠΟΛΛΙΩΤΑΑΙ
ΝΙΩΦΙΛΙΠΠΙΗΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΥΤΟΥΜΕΝΟΥΣΗΚΑΙΤΕ
ΚΝΟΙΣΑΥΤΩΝ
- -
- -
- -
ΑΣΦΑΙΝΗΣΚΑΙΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΤΗΣΜΕΝΟΝΤΟΣΣΥΝΑΥ
ΤΗΙΚΑΙΤΕΚΝΩΝΑΥΤΗΣ

αὐτοῦ μενούσῃ καὶ τέκνοις αὐτῶν

- - [ἰ]ας Φαίνης καὶ ἀνδρὸς αὐτῆς μένοντος σὺν αὐτῇ καὶ τέκνων αὐτῆς.

Vs. 5. μενούσῃ est ,,quae non discesserit vel repudiata sit'', ut vs. 11. de viro dicitur μένοντος σὺν αὐτῇ.

Post n. 2903. p. 571. insere:

2903. *b*–*e*.

Alabandis in thecis sepulcralibus; ed. Fellows Itin. Lyc. p. 57.

b.

ΑΥΡΗΛΙѠΝΑΛΚΙΒΙΑΛΟΥ
ΚΑΙΚΑΛΙΟΠΗΣΓΥΝΑΙ
ΚΟΓ - -

c.

ΤΟΑΝΓΕΙΟΝΙ - -

d.

ΑΙΟΝΗΟΙΙΤΟΥ
ΚΗ ΠΟΤΟΥ

e.

ΤΟΑΝΓΕΙΟΝΠΟΥΛΔΙΟ
- ΓЄΝΙΛΝΥΦΑCΙΑΝΑ
ΤΟΥ

b. Αὐρηλίων Ἀλκιβιά[δ]ου καὶ Καλ[λ]ιόπης γυναικὸ[ς αὐτοῦ.

c. Τὸ ἀνγεῖον τοῦ δεῖνος.

d. Τὸ ἀγγε]ῖον? - - του κὴ Πότου?

e. Τὸ ἀνγεῖον [Γ. Ἰ]ουλ. Διογενι[α]ν[ο]ῦ Φασιανάτου. Ultima vox videtur gentilicia esse.

2903. *f*.

In vico Zhumarlee-cooe, prope *Alabanda* in septentrionem, in basi; ed. Fellows l. c. p. 52. cf. Append. p. 362.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΕΙΛΕΥΘΕΡΙΟΥΣΕ - ΑΣΤΟ -

Ἀπόλλωνος Ἐλευθερίου Σε[β]αστο[ῦ].

Ni fallor pertinet ad Octavianum Augustum, qui Apollo Liberator vocatus ab Alabandensibus sit.

N. 2907. p. 578. Hermannus in Defensione dissertationis de ὑποβολῇ (a. 1835.) p. 15 sq. notat coniecturam nostram de Androclo firmari verbis Pausaniae VII, 2, 6. Σαμίων δὲ ἤδη κατεληλυθότων ἐπὶ τὰ οἰκεῖα Πριηνεῦσιν ἤμυνεν ἐπὶ τοὺς Κᾶρας ὁ Ἄνδροκλος καὶ νικῶντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. Adde Steph. Byz. v. Βενναμία (Βέννα, μία cet.): Ὅτι Ἄνδροκλος ὁ κτίσας Ἔφεσον, οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε, cet. Vs. 2. Hermannus legit υἱὸς Ἀρίστωνος δ', in ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΔ mutans litteras ΔΥΣΤΟΝΟΕΝ: mihi ultimum Ν ad sequentem vocem trahendum videtur. Postremo quem Dindorfii amicum doctissimum vocavi, eum Hermannus prodit esse Seidlerum. Ego siquam sententiam privatim mecum communicatam non probo, religioni duco auctorem eius nominare, nisi ipse iusserit; non igitur per invidiam Seidleri nomen reticui, sed per modestiam, quam vellem imitarentur alii.

N. 2910. p. 580. Iis, quae ad hunc titulum dixi, adde quae ad n. 3407. ex marmore Puteolano annotavi.

Post n. 2919. p. 585. insere:

2919. *b*.

Trallibus (Guzelhissar) in orientali parte urbis, in vico Graeco; ex diario Kieperti.

	ΝΙΚΩΝΑΡΧΙΟΥΑΙΤΩΛΟΣ
ΚΗΝΟΣ	.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΚΩΙΟΣ
ΟΥΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΒΑΚΧΙΟΣΠΟΛΕΜΩΝΟΣΠΕΡΙΝΘΙΟΣ
ΘΟΣΜΥΛΑΣΕΥΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΜΕΝΙΠΠΟΥΘΗΡΑΙΟΣ
ϽΧΑΛΚΙΔΕΥΣ	ΑΤΤΑΛΟΣΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
ϽΥΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΜΑΓΝΗ
ΥΣΙΟΥΜΥΛΑΣΕΥΣ	ΔΙΟΔΩΡΟΣΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΜΑΓΝ
ϿΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣ	ΗΡΟΓΕΙΤΩΝΞΕΝΩΝΟΣΜΑΓΝΗΣ
ΛΟΥΜΑΚΕΔΩΝ	ΛΕΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΟΡΙΝΘΙΟΣ
ΟΥΜΑΚΕΔΩΝ	ΧΑΡΗΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΠΙΣΙΔΗΣ
ΣΠΕΝΔΙΟΣ	ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΕΡΜΟΛΑΟΥΗΡΑΚΛΕ
ΙΟΥΣΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΠΥΘΙΩΝΔΕΞΙΟΥΠΑΡΙΑΝΟΣ
ΥΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΑΡΤΕΜΩΝΛΕΟΝΤΟΣΛΥΣΙΜΑΧΕΥ
ΔΩΡΟΥΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΛΕΩΝΙΔΟΥΘΥΑΓΓΓ
ΔΩΡΟΥΘΕΣΣΑΛΟΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣΛΕΟΝΤΟΣΛΥΣΙΜΑΧΕ
ΤΑΡΧΟΥΛΥΣΙΜΑΧΕΥ	ΒΛΟΣΤΟΣΑΡΓΑΝΤΑΒΑΤΟΥΠΕΡ
ΡΧΟΥΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ	ΑΡΤΕΜΩΝΜΑΧΑΤΟΥΜΙΛΗΣ
ΠΙΤΑΝΑΙΟΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΓΗΣΙΟΣΚΥΔΩΝ
ΥΣ ΚΑΛΥΜΝΙΟ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ
ΛΙΜΥΡΕΥΣ	ΦΙΛΩΤΑΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΜΑΚ
ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ	ΚΟΡΑΞΧΑΡΙΔΗΜΟΥΗΡΑΚΛ
ΔΡΕΥΣ	ΑΤΤΑΛΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟ
ΥΜΝΙΟΣ	ΧΑΡΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΘΕΣΣ
ϽΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΤΕΜΙ
ΤΗΣ	ΒΑΚΧΙΟΣΑΔΥΜΟΥ
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΘΗΝ
	ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΔΙΑ
	ΠΡΩΤΕΑΣΑΡΤΕΜΙ
	ΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑ
	ΤΡΙΟΣ

- - - - - - - -	Νίκων Ἀρχίου Αἰτωλός,
- - - - - κηνός,	Δημήτριος Μενεκράτου Κῷος,
- - - - ου Θεσσαλός,	Βάκχιος Πολέμωνος Περίνθιος,
- - - θος Μυλασεύς,	Ἀρτεμίδωρος Μενίππου Θηραῖος,
- - - ο[υ] Χαλκιδεύς,	Ἄτταλος Ἀθηναγόρου Ἀντιοχεύς,
- - - ου Θεσσαλός,	Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Μάγν[ης,
- - Διον]υσίου Μυλασεύς,	Διόδωρος Ἡρακλείτου Μάγν[ης,
- - - ου Ἀντιοχεύς,	Ἡρογείτων Ξένωνος Μάγνης,
- - - λου Μακεδών,	Λέων Ἀπολλωνίου Κορίνθιος,
- - - ου Μακεδών,	Χάρης Ποσειδωνίου Πισίδης,
- - Ἀ]σπένδιος,	Ποσειδώνιος Ἑρμολάου Ἡρακλε[ώτης,
- - τ]ους Θεσσαλός,	Πυθίων Δεξίου Παριανός,
- - ο]υ Θεσσαλός,	Ἀρτέμων Λέοντος Λυσιμαχεύ[ς,
- - δώρου Θεσσαλός,	Μενεκράτης Λεωνίδου Θυαγγ[ελεύς,
- - δώρου Θεσσαλός,	Διογένης Λέοντος Λυσιμαχε[ύς,
- - τάρχου Λυσιμαχεύς,	Βλόστος Ἀργανταβάτου Περ - -
- - τά]ρχου Λυσιμαχεύς,	Ἀρτέμων Μαχάτου Μιλήσ[ιος,
- - - - Πιταναῖος,	Ἡράκλειτος Ἀγήσιος Κυδω[νιάτης,
- - - ους Καλύμνιος,	Ἀπολλώνιος Ἀπολλοφάνου - - -
- - - - Λιμυρεύς,	Φιλώτας Ἡρακλείτου Μακ[εδών,
- - - - Κολοφώνιος,	Κόραξ Χαριδήμου Ἡρακλ[εώτης,
- - - - - δρεύς,	Ἄτταλος Ἀλεξάνδρο[υ - - -
- - - - Καλ]ύμνιος,	Χάρης Διονυσίου Θεσσ[αλός,
- - - - - - - ος,	Ἀπολλώνιος Ἀρτεμι[δώρου - - -
- - - - - - - της,	Βάκχιος Ἀδύμου - - - -
	Διονύσιος Ἀθην - - - -
	Ἀριστόνικος Δια - - - -
	Πρωτέας Ἀρτεμι[δώρου -
	Ἀ]ρτεμίδωρος Ἀ - - - -
	Δημή]τριος - - - - -

N. 2922. p. 585. valde mutilus extat ap. Fell. Itin. Lyc. p. 299. Vs. 7. habet ΔΙΟΓΕΝΟΥ - -

Post n. 2923. p. 586. insere:

2923. *b.*

Trallibus sub aquila bene sculpta, sed capite nunc destituta; ed. Fellows l. c. p. 19.

ΔΙΟΓΕΝΗΣΟΡΘΙ - -
ΟΣΘΕΩΔΙΙΕΥΧΑ
ΙΣΤΩΝΤΟΥΤΟΥΣ
ΔΥΑΕΤΟΥΣΑΝΕ
ΘΗΚΕ

Mirum est vs. 2. θεῷ Διῒ nec credibile: videtur potius epitheton Iovis inesse, quod praeter morem praemissum hic sit. Quid si lateat hic Mylasensis deus, de quo ad n. 2700. vidimus? Coniicio igitur:

Διογένης Ὀρθί[ου?
Ὀσ[ογ]ῷ Διῒ εὐχα-
ρ]ιστῶν τούτους
δύ' ἀετοὺς ἀνέ-
θηκε.

Vs. 3. praestabat τοὺς p. τούτους; sed τούτους videtur verum esse, neque addere post hoc insuper τοὺς licet.

N. 2928. p. 587. Agnoscere nunc mihi videor M. Αὐρ. [Σ]ω[τή]ριχον, cuius mentio fit n. 2930. *b.* extr. in his Addendis.

Post n. 2930. p. 589. adde:

2930. *b.*

Trallibus, lapis in parietinis palaestrae vel gymnasii alte positus et ope telescopii examinatus ab editore Fellowsio (Itin. Lyc. p. 17.). Notas addidit Wiener p. 297 sq.

Π - - ΚΑ - - -
ΜΙΣΕΝΜΑΥΛ - - ΛΡΕΣΓΟΝ
ΒΟΥΛΑΡΚΗΕΛΝΤΛΑΓΟΡΑΝΟΜΗ
ΕΑΝΤΑΕΙΡΒΝΜΣΝΣΑΝΣΑΣΤ
ΤΗ̄ΗΣΑΝΓΑΙΚΑΠΡΟΤΙ - - - - -
ΑLΑΓΟΝΙΙ - - - - - ΥΙΑΝΓΑ
ΗΕΝΟΜ—ΝΣΙΙΓΣΝΕΟΔΙΩΗΜ - -
ΝΙΟΝ - ΤΛΣΙΚΡΑΤΙΑΒΟΥΛΗ
ΡΛΝΤΙΣΕΣΤΙΝΜΠΕΓΕΙΤΙΟΥΟΥΓΓΝ

ΠΡΟΝΟΗΣΜΕΝΟΥΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕ
ΟΣΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣΜΑΥΡΓΩΓΗΡΙ
ΧΟΥΤΟΥΥΙΟΥΑΥΤΟΥΒΟΥΛΗΣΔΗ
ΜΟΥΓΕΡΟΥΣΙΑΣΓΡΑΜΜΑΤΕΟΓ

Ἡ βουλὴ] κα[ὶ ὁ δῆμος ἐτεί]μησεν Μ. Αὐ[ρήλιον Ἄ]ρε-
σ[τ]ον, βουλαρ[χ]ή[σα]ντ[α], ἀγορανομή[σ]αντα, εἰ-
ρ[η]ν[αρχή]σαν[τ]α, στ[ρα]τη[γ]ήσαν[τ]α, [δε]καπρ[ω]-
τ[εύσαντα], .α.αγον[ή] - - - - [ε]ύ[σ]αν[τ]α, [δ]όντ[α
τῇ] κρατί[στῃ] βουλῇ [δια]νομ[ὴν ἐ]ν [τῇ] γ[ε]νε[θλ]ίῳ
ἡμ[έ]ρ[α, ἥ]τις ἐστὶν μ(ηνὸς) Πε[ρ]ειτίου - - -
Προνοησ[α]μένου τῆ[ς] ἀναστάσε[ω]ς τοῦ ἀνδριάντος

M. Αὐρ. [Σ]ω[τ]ηρίχου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, βουλῆς, δήμου, γερουσίας γραμματέ[ως.

Vs. 6. obscurus est; in fine potest *γραμματε]ύσαντα, ταμιε]ύσαντα* suppleri; non *ἀργυροταμιεύσαντα*, quod longius est quam pro lacuna. Quid praecesserit non exputo. Quod vs. 7. (8.) emendavi certum est; cf. n. 2883. *c.* in his Addendis, etsi ibi de deorum nataliciis dicitur, hic opinor de hominis natali die. Eo illum die distribuisse pecuniam vix dubium est. Integram sententiam prodire, ubi ordo versuum 7. et 8. invertatur, vidit Franzius. De Sotericho cf. ad n. 2928. in his Addendis.

Post n. 2940. p. 591. insere:

2940. *b.*

Trallibus, lapis muro cuidam insertus; ed. Fellows l. c. p. 299.

- -)ΣΤΕΙΜΑΡΧΟΣ
- - ΟΠΩΛΗΣ
- - ΥΝΗΗΓΗΣΙΠΗΣ
- - ΣΚΑΙΧΡΗΣΤ
- - CΑΙΡΕ

- - ος Τείμαρχος
- - οπώλης
καὶ ἡ γ]υνὴ Ἡγησίπ[πη.
- - ε] καὶ χρηστ[ὲ
χ]αῖρε.

Mulier tum, quum haec inscriberentur, nondum videtur sepulta fuisse; igitur tantum Timarcho acclamatur illud *χαῖρε*.

Post n. 2942. p. 592. adde:

2942. *b.*

Trallibus in domo Paschae, in saxo marmoreo, quod anaglypho ornatum est gladiatorem repraesentante: hic armatus est brevi ense, clypeo, galea clausa; ad pedes est palma, supra et ad latus alterum sunt quinque coronae. Inscriptio super anaglypho extat. Ed. Fellows l. c. p. 19. qui hoc monumentum et n. 2942. *c.* putat aetatis Byzantinae vel adeo expeditionum cruciatarum esse, errore manifesto.

ΟΠΥΚΙЄΙCΑΙΙΟΜΑΚΙCЄΙ -
ΙΘΜΥΑΔΒЄΝΟΥΔЄΙCΜΟΙΡΑ
ΙЄΠЄΠΡΟΤΟΓΑΡΟΥΤΩCЄ
ΑΛΑΜΑΙCΙΝЄΜЄΝΝЄΚΥΝ
ΝΘΑΤΑΦΗΝΑΙ

Wiener ap. Fell. p. 298. vss. 4. 5. legit: *π]αλάμαισιν ἔμεν νέκυν [ἔ]νθα ταφῆναι.* Vs. 2. habes *οὐδείς*, tum est *Μοῖρα* vel alius huius vocis casus, et deinde *ἐπέπρ[ω]το γὰρ οὕτως Ἐ - - [π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν ἔνθα ταφῆναι.* Videtur epigramma metricum fuisse imperii labentis aetate scriptum.

2942. *c.*

Ibidem in saxo marmoreo, quod anaglypho ornatum est (cf. lemma n. 2942.), super anaglypho; ed. idem ibid.

ΟΙΓΑΝΝЄΙΚΗCΑCΛΛЄΝΙ -
ΔЄΜΟΙΡΑΚΡΑΤΑΙΗΗΓΑΓЄ
ΝΚΑΙΝΥΝΤΥΝΒΥCΙΠΡΟΚЄΙΜΑΙЄCΧΤЄ
ΒΙΟΤΟΥΧЄΙΡCΙΝΦΟΝΙΑΙCΑΜΑΡΑΝΤΟ

Quaedam tentavit Wiener apud Fellows p. 299. Lego vs. 1. - - *νεικήσας μὲν* - -, vss. 2 sqq.

- - - - - - - δὲ Μοῖρα κραταιὴ
ἤγαγε[ν εἰς Ἀΐδη]ν, καὶ νῦν τύνβ[οι]σι πρόκειμαι·
ἔσχ[α] τέ[λος] βιότου χερσὶν φονίαις ἀμάραντο[ν.

Hoc quoque videtur ephitaphium gladiatoris esse, ut n. 2942. *b.* Vs. 3. pro ΤΥΜΒΟΙCΙ scriptum est ΤΥΝΒΥCΙ, et vs. 4. ΧЄΙΡCΙΝ p. ΧЄΡCΙΝ ut n. 2811. *b.* in his Addendis. Quod dedi *ἔσχα*, in hoc epigrammate videtur locum tueri posse, neque asyndeton male habebit quemquam in carmine, quod tertio vel quarto post Christum saeculo tribuendum videtur.

2942. *d.*

Inter veteres urbes Tralles et Nysam, sed Nysae propiora fuerunt *Acharaca*, ubi Nysaeenses solebant festum celebrare (vide ad n. 2944.). Nostra aetate vicus Keosk est inter Aidin Guzelhissar et Sultanhissar, sed propior priori oppido: is vicus non procul abesse videtur Acharicis vetustis. Ibi in coemeterio basin cum inscriptione repperit Fellows, qui hanc edidit Itin. Lyc. p. 21.

ΝΕΡΟ - ΑΝ - Λ - - ΔΙΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΛΘΕΟΝ
- - ΩΝΚΑΩΙΕΡΩΣΕ
- - ΑΤΟ
Ο - ΟΥΠΛΑ - ΙΑΟΚΑΠΟΥΑΝΙ - ΝΙΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ -
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΝΕΡΟΝΟΣΟΥΣ
ΓΚΥΡΕΙΝ - ΙΕΒΟΚΛΕΟΥΟΦΙΛΟΡΜΣΔΣΟΣ
ΑΓΝΟΥ ΥΙΟΥΠΟΛΕΟΣ

Νέρ[ων]α [Κ]λ[αύ]διον [Καίσαρα] Σεβαστὸν Γερμανικὸν
- - - - Αὐτοκράτορα, θεὸν [ὁ δῆμος ὁ] - - - ων
κα[θ]ιέρωσε, [ἐπὶ ἀνθυπ]άτο[υ Π]ο[πλί]ου Π - - - - ου
Ἀν - - νίου, ἐπιμεληθέντος Τιβερίου Κλαυδίου Νέρ[ω]-
νος, - - - [υἱοῦ], Κυρείν[α], Ἱε[ρ]οκλέου[ς] Φιλορ[ω-
μαίου]? - - - υἱοῦ πόλε[ω]ς.

Pertinet ad Neronem superstitem, qui per adulationem deus vocatur. Vs. 4. *Τραλλιαν]ῶν* vel *Νυσαέ]ων* scribendum. Vss. 5. 6. videtur mihi proconsulis nomen latere; nisi quis malit magistratum Graecum nominatum esse. Vs. 6. extr. scribat aliquis *Ἀν[τω]νίου*; non tamen hoc verum videtur. Ad formam tituli cf. n. 2922.

Post n. 2943. p. 593. insere:

2943. *b.*

Prope oppidum Naslee, in vicinia *Nysae*, in columna fracta; ed. Fellows l. c. p. 27.

ΑΥΤΟΚΡΑ - ΤΟΡΑ
ΟΥΕΣΠΑΙ - ΙΑΝΟ
ΟΑΗΝΟΓΣΙ -
- ΚΑ - ΙΕΡ

Αὐτοκράτορα [Καίσαρα] Οὐεσπα[σ]ιανὸ[ν Σεβαστὸν] ὁ [δ]ῆ[μ]ο[ς ὁ] - - - κα[θ]ιέρ[ωσεν cet.

Post n. 2944. p. 593. insere:

2944. *b.*

In vico Eskihissar, miliarii Anglici spatio a ruderibus quae putantur *Nysae*; ed. Fellows l. c. p. 23.

ΑΙΛΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΠΡC
ΕΥΒΟΥΛΙΑΝΟΝΥΠΑΤΙ
ΚΑΙCΥΝΚΛΗΤΙΚWΝCΥΠ
ΑΙΛΙΑΦΛΑΒΙΑΕΓΝΑΤ
ΚΑΠΕΤWΛΕΙΝΑ
ΗΑΞΙΟΛΟΓWΤΑΤΗ
ΤΟΝΕΑΥΤΗCCΥΝΒΙC

Αἴλιον Ἰούλιον Πρό[κλον]? Εὐβουλιανόν, ὑπατι[κῶν] καὶ συνκλητικῶν συ[γγενῆ], Αἰλία Φλαβία Ἐγνατ[ία] Καπετωλεῖνα ἡ ἀξιολογωτάτη τὸν ἑαυτῆς σύνβιο[ν.

Συγγενῆ recte correxit Wiener ap. Fell. p. 300.

N. 2950. p. 594. Huius tituli vss. 4. 5. habet Fellows l. c. p. 25. in tres versus divisos atque etiam corruptius transcriptos. Ubi dedi *ἀπεθ[έ]μην ἰς [τά,* Fell. habet ΑΤΕΟΣ|.Ν<>ΝΙΣΤΑ; quo confirmatur emendatio.

N. 2956. p. 601. vs. 3. lege: *ἐμ Βε[ν]ναίων φυλῆ.* Lucem dat et accipit Steph. Byz. v. Βενναμία, ubi legendum: Βέννα, *μία φυλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πέντε, ἧς οἱ φυλέται* Βέννιοι, *ὡς* Ἔφορος, nisi hic quoque scribendum Βενναῖοι.

N. 2956. p. 606. nota Aurelium Fulvum esse eundem qui posthac Antoninus Pius Imp. Vide ad n. 3516.

N. 3003. p. 618. vss. 3. 4. scribe Π. Ὁρδεωνίου [Λολλιανοῦ] *τοῦ σοφιστοῦ.* Hic est Ephesius Sophista Lollianus, cuius vitam descripsit Philostratus. Esse hunc a Proconsule distinguendum recte notavit Borghesius (vide supra ad n. 3516. p. 844. *b.* init.). Nuperrime titulum Atticum in honorem P. Hordeonii Lolliani honorem scriptum ediderunt Clarisse, in programmate a. 1840. Lugduni Batavorum publicato, et C. L. Kayser (P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift, Heidelberg. 1841. 4.): ubi quum diserte scriptum sit Πο. Ὁρδεώνιον Λολλιανόν, patet etiam rhetorem s. oratorem L. Egnatium Victorem Lollianum eum, qui in Attico titulo n. 377. memoratur, a Sophista distinguendum esse, id quod vidit Kayser.

Post n. 3043. p. 627. adde:

3043. *b.*

In valle *Caystri* inter Ephesum et Smyrnam est vicus Biendeer, et hinc Smyrnam versus vicus Triander. Inter utrumque locum in coemeterio hanc inscriptionem sepulcralem repperit Fellows et ed. in Itin. Lyc. p. 8. Locus tituli videtur inter *Metropolin* et Smyrnam esse.

MANTONIV--
NICEPHORV--
ΜΑΡΚΟΣΑΝΤΟΝΙΟΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

M. Antoniu[s] Nicephoru[s].
Μάρκος Ἀντ[ώ]νιος Νικήφορος.

N. 3046. p. 632. 633. tituli vs. 9. lege *ἀξίουν* (vide var. lect.). Notavit Ahrens in litteris ad nos datis.

N. 3048. p. 635. 636. tituli vs. 8. Ahrensio genuinum videtur *διελέγην*, quod etiam n. 3050. vult restitui.

N. 3050. p. 637. 638. tituli vs. 7. Ahrens: *διελέγην πεδὰ πάνσας* (vide var. lect.). De hoc *πάνσας* monui et ipse p. 638. *b.* Praeterea vide quae dixi ad n. 3524. p. 851. *a.* ubi monui in hocce titulo etiam *τὸνς* (vs. 14.) et *ὑπαρχόνσας* (vs. 16. non ut ibi excusum est vs. 7.) scribendum ex fide lectionum esse.

N. 3053. *B.* p. 641. tituli vss. 1. 2. Ahrens coniicit *ἀντιγράφονς τῶδε* cet.

N. 3058. p. 643. vs. 4. legendum esse *πρειγευτάνς* (vide var. lect.) monuit iam Giese de dial. Aeol. p. 107. posthac Ahrens. Vide quae dixi ad n. 3524. p. 851. *a.* (ubi casu expressum *πρειγεύτανς*). Ibidem simul notavi vs. 7. esse retinendum *[προ]υπαρχόνσας.* Praeterea Ahrens in litteris ad nos datis praefert *εὐχαριττέν.*

N. 3059. p. 645. *a.* lin. 18. a fine scribe: ΠΡΗ ΞΗΤΑΙ p. ΠΡΑΞΗΤΑΙ.

N. 3064. p. 652. iis, quae de auctoribus *πύργων* dixi, adde: Εἰκαδίου nomen in mentem nobis vocat Εἰκαδέας Oropi et heroem ut videtur Εἰκαδέα, de quibus Oropius quidam titulus mentionem facit (Bullett. Inst. archaeol. Rom. a. 1835. p. 209.). Etiam memorabilius est, quod in Teio nostro titulo habemus verba *τοῦ* Κόθου *πύργου*, qui denominatus est a Cotho heroe Attico, quem memorat Strabo VII. p. 321. cum Cecrope, Codro, Aeclo, aliis; et X. p. 445. dicit Ellopiam Euboeae ex Ellope Ionis f. denominatam esse, sed aliis Ellopem esse fratrem Aecli et Cothi; postremo p. 447. docet Cothum Athenis profectum condidisse Chalcidem Euboeae. Videtur igitur huius turris nomen Chalcidensibus deberi, quos Tei habitasse constat.

N. 3067. p. 657. *a.* med. adde: M. Antonius Triumvir Prienen artificibus Dionysiacis habitandam dedit (Plutarch. Anton. c. 57. coll. c. 56.).

N. 3068. p. 663. *a.* lin. 5. a fine si Welckerum ab Hermanno irrideri dixi, aliter hunc intellexi ac volebat intelligi. Vide illius Defensionem diss. de *ὑποβολῇ* p. 3. Ceterum quid esset *εἰκὼν γραπτὴ* et *τελεία* cet. a multis post meam de hac re disputationem quaesitum est; sed talia afferendi non hic locus est, et earum quas exposui rerum potissimas recte a me constitutas esse etiam nunc iudico.

N. 3088. p. 678. *a.* vs. 10. dixi *ὑποβολῆς* vocabulum usu *amittere* primitivam vim potuisse. Hoc quid sibi vellet quum non videatur intellectum esse, addo hoc: Ὑποβολὴ primitivam vim eatenus amisit, ut non iam *successionem* simpliciter significaret, sed *rhapsodiam*, quae fieret per successionem. Ceterum si omitto quae posthac ab aliis de *ὑποβολῇ* dicta sunt, utor eadem excusatione qua usus sum ad n. 3068.

N. 3155. p. 715. tituli vs. 8. formam Νυφόδωρος servatam vult Keilius Spec. Onomatol. Gr. p. 58. Cf. n. 2423. *c.* in his Addendis.

Post n. 3161. p. 717. fortasse addendus titulus n. 3799. Vide infra Addenda ad n. 3799.

N. 3167. p. 720. titulus hic extat etiam hodie in muro ecclesiae D. Demetrii Camaris (h. e. Parii), ubi vidit Kiepert. In lapide est ΘΕΑ, ut correxi.

Post n. 3171. p. 721. insere:

3171. *b.*

Smyrnae in lapide apud fontem transcripsit Trézel; ed. in opere Exped. Moreot. scient. T. III. p. 54.

ΕΝΕ ΤΩΝ

Ἐνετῶν, si titulus integer est; quodsi statues, debet donario subscriptus fuisse.

N. 3193. p. 733. Hunc titulum prolixe commentatur Thomas Barlow, dissertatione quae inscripta est „Explicatio inscriptionis Graecae in antiquo marmore inter Marmora Arundelliana Oxoniae, 1668." quae addita est Io. Taylori Commentario ad L. decemviralem de inope debitore in partis dissecando, Cantabr. 1742. 4. p. 31 sqq. Ad eam commentationem plura de neocoris, in quibus etiam Barlow multus est, larga manu adspersit Taylorus Praef. p. VIII sqq.

N. 3212. p. 740. *a.* lin. 4. a fine scribe: *composuit Prid. ab eoque* cet.

N. 3215. p. 741. Hic titulus non Smyrnaeus videtur, sed *Iliensis*; vide lemma ad n. 3614.

N. 3243. p. 746. nomen Καΐκου probat Keilius Specim. Onomatol. Gr. p. 87. collato Suida: Πιττακὸς Μιτυληναῖος, υἱὸς Καΐκοῦ ἢ Ὑῤῥαδίου, et allatis aliis fluviorum nominibus, quae viris imposita sunt.

N. 3293. p. 763. non Smyrnaeus est sed *Nicomedensis*; vide p. 965. initio Sectionis III.

N. 3352. p. 780. itidem *Nicomedensis* est; v. ibid.

N. 3380. p. 787. est idem titulus qui n. 3581. ubi Troadi tribuitur; secundum hoc exemplum melius est.

N. 3414. p. 798. παλαιαῖς Φωκίαις (Karadscha Fokia), non νέαις Φωκίαις (Jenidsche Fokia) extat. Hoc loco vidit Kiepert in basi marmoris candidi pedes II lata, pedes V pollices IV alta; area, in qua inscriptio, lata est pedem cum pollice, alta bipedem cum pollice. Exemplum Kieperti hoc est:

ΟΥΙΒΙΑΠΩΛΛ/
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΝ
ΒΟΙ ⁝ ΙΟΝΦΙΛΟ
ΣΟΦΟΝ Ν
ΔΡ ⁝Σ
ΤΗΣ ΛΕΙ
ΔΩΝ⁝Υ ΙΣΚ⁝
ΤΑ Ο
ΣΧΕΣΙΝ

Vs. 1. notat pro ΠΩΛΛ/ posse in lapide esse Π.ΦΛΑ, vs. 4. extr. Ε vel Σ (pro Ν), vs. 5. init. ΔΕ, extr. ΊΣ (pro ΙΣ), vs. 7. extr. ΙΝ pro ultimis duobus ductibus: reliqua omnia certa esse. Hinc fere prodeunt haec:

Οὐϊβία Π. Φλά(βιον) Ἑρμοκράτην Βοι[ώτ]ιον φιλόσοφον,
[τὸν ἄ]νδρ[α ἑαυτῆ]ς, τῆς - - λειδῶν [φ]υ[λῆ]ς, κ[α]τὰ
[τὴν ὑπ]όσχεσιν.

Sic fere coniecit Kiepert. Sed haec quoque multiplicem habent offensionem. Huic titulo adde:

3414. *b.*

Ibidem in basi eiusdem prorsus formae ac mensurae; misit Kiepert.

ΦΛ·ΕΡΜΟΚΡΑ
ΤΗΝΦΙΛΟΣΟ
ΦΟΝΣΤΕΦΑ
ΝΗΦΟΡΟΝ =

Φλ. Ἑρμοκράτην φιλόσοφον, στεφανηφόρον.

Videtur idem esse qui n. 3414. ac potest idem esse etiam is, cuius n. 3415. mentio fit, licet ibi alia eius uxor memoretur ac n. 3414. ex lectione Kieperti. Hic vir diligentissimus aliam quoque inscriptionem mutilam prope Phocaeam saxo incisam misit; sed eam de industria omitto.

Post n. 3445. p. 809. insere:

3445. *b.*

Hic titulus et n. 3445. *c.* in Museo Universitatis in oppido New Haven reipublicae Americanae Connecticut asservantur, quo eos apportandos curaverat Brewerus missionarius; eorum apographa a Wolseio, Graecae linguae ibi professore, primum a. 1836. per Iulium Hamburgensem, virum celeberrimum, mox a. 1838. per litteras ad me datas missa sunt; tum a. 1839 ab Eduardo Salisbury, Wolseii affini comperi, alterutrum horum lapidum *Kulae*, alterutrum prope Smyrnam repertum ferri. Sed uterque *Maeoniis* atque alter alteri adeo similis est, ut non dubitem utrumque huc referre, quum praesertim probabile sit, nisi Kulae repertum esse alterutrum constitisset, loco huic minus noto neminem fuisse hunc titulum tributurum. Uterque titulus in marmore candido scriptus est; n. 3445. *b.* habet anaglyphum puerum et puellam repraesentans; scriptura infra paulo latior est quam supra.

ΕΤΟΥΣ·ΣϘΕ$\overset{\text{Η}}{\text{Μ}}$ΑΠΕΛΛΑΙΟΥ·Κ·ΑΜΜΙΑΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΕΤΩΝ·ΙϚ·ΑΣΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΟΠΑΤΗΡΓΛΥΚΕΙΑΗΤΕΚΟΥΣΑΤΗΝΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΕΤΕΙΜΗΣΑΝΕΤΟΥΣ·ΤΑ$\overset{\text{Η}}{\text{Μ}}$ΑΠΕΛΛΑΙΟΥ
ΑΣΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΤΕΛΕΥΤΑ·ΙΓ·ΕΤΩΝΙϚ·
ΑΣΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΟΠΑΤΗΡΓΛΥΚΕΙΑΗΤΕ
ΚΟΥΣΑΤΟΝΥΟΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝ.

"Ετους σϙε μη(νὸς) Ἀπελλαίου κ Ἀμμιὰς τελευτᾷ ἐτῶν ιϛ· Ἀσσκληπιάδης ὁ πατήρ, Γλυκεῖα ἡ τεκοῦσα τὴν θυγατέρα ἐτείμησαν. "Ετους τα μη(νὸς) Ἀπελλαίου Ἀσσκληπιάδης τελευτᾷ ιγ, ἐτῶν ιϛ. Ἀσσκληπιάδης ὁ πατήρ, Γλυκεῖα ἡ τεκοῦσα τὸν υἱὸν ἐτείμησαν.

Vs. 5. numerus ιγ debebat post Ἀπελλαίου poni. Mensis hic anni secundus est. Anni sunt ab epocha Actiaca 295. (p. Chr. 264.) et 301. (p. Chr. 270.) Nomen Γλυκεῖα s. Γλυκία apud Maeones habes n. 3440. et affine Γλύκων apud eosdem n. 3438. 3442. 3447.

3445. c.

Vide lemma ad n. 3445. b. Lapis ad dextram fractus; supra inscriptionem est anaglyphum puerum repraesentans; litterae bene incisae sunt.

ΕΤΟΥΣ·ΤΘΜ^Η^ΥΠΕΡΒΕ
ΑΜΥΝΤΑΣΚΑΙΤΑΤΙΑ
ΓΟΝΕΙΣΑΛΕΞΑΝΔΙ
ΜΕΛΤΙΝΗΟΙΣΥΝΤΡΟΟ
ΜΥΝΤΑΣΟΠΑΠΠΟΣ
ΤΙΝΗΗΜΑΜΜΗΖΗΝΟ
ΚΑΜΜΙΑΝΟΣΟΙΠΑΤ
ΑΝΕΙΚΗΤΟΝΕΤΕΙΜΗ

Forma litterae N est Ḫ.

"Ετους τθ, μη(νὸς) Ὑπερβε[ρεταίου]. - - Ἀμύντας καὶ Τατια[νὴ οἱ] γονεῖς, Ἀλέξανδ[ρος καὶ] Μελτίνη οἱ σύντρο[φοι], Ἀμύντας ὁ πάππος [καὶ Μελ]τίνη ἡ μάμμη, Ζηνό[- . - ος] κ(αὶ) Ἀμμιανὸς οἱ πατρ[άδελφοι] Ἀνείκητον ἐτείμη[σαν.

Annus est ab epocha Actiaca 309. (mensis 12.) p. Chr. 279. Nomen Ἀνίκητος apud Maeones habes n. 3443. et affinia nomini Τατιανὴ nomina Τατία et Τατιανὸς ibidem n. 3447. et 3438. De forma Μελτίνη cf. ad n. 2951.

N. 3516. p. 844. b. init. De sophista Lolliano vide Addenda ad n. 3003.

N. 3524. p. 851. a. vs. 38. lege πρειγευτάνς, et vs. 40. scribe: n. 3050. 16. (pro 7.)

N. 3532. b. p. 853. Quum nomen Latinum *Hirrius* notum sit ex Inscriptt. Romm. non opus erat coniectura Ἵρτιος.

N. 3561. p. 867. b. De Menandro Lydiae satrapa adde Curtium X, 30. ed. Zumpt. Iustinum XIII, 4. Athenaeum VI. p. 245. A. Dexippum apud Phot. Cod. 82.

N. 3568. p. 869. est nunc in Museo Britannico; est marmor candidum formae quadratae exiguum. Nuntiavit hoc mihi a. 1841. doctus Britannus, cuius nomen parum distincte scriptum assequi non possum. Qui Museo vendidit, simul obtulit apographum, in quo vs. 1. est ΠΑΚΑΛΕΙΑΣ, ut in nostro exemplo; nunc pro ΑΚ est lacuna, Α tamen videtur illo loco esse et tum Κ vel Λ. Coniicitur igitur Παραλείας p. Παραλίας: sed hoc quoque durum est. Vs. 5. ΘΡΑΙΚΗΝ est in lapide.

Post hunc titulum insere:

3568. b.

In Mysia ad *Macestum* flumen est locus Bohaditsch, in vicinia veteris *Blaudi*; ibi aliquot inscriptiones repperit Kiepert et ad nos misit. Haec prima est in marmore candido valde exiguo, arae formam referente, in coemeterio.

ΑϹΚΛΠΙΟΔ
ѠΡΟϹΕΡꟿΗ
ΚΑΙΑΠΟΛΛ
ѠΝΙΔѠΡΕΑϹ
❧ ΧΑΡΙΝ ❧

Vs. 1. Η deesse in lapide notatur.

Ἀσκλ[η]πιόδωρος Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι δωρεᾶς χάριν.

3568. c.

Ibidem in lapide oblongo granite, quem vocant, in domo Graeci; misit idem.

ΕΛΕΑΥΠΗΗΥΙ
ΔΙΩΝΙ·ΤΩΑ
ΔΕΛΦΩ
ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ

- - - - Δίωνι τῷ ἀδελφῷ μνείας χάριν.

3568. d.

Ibidem prope deversorium, in cippo; misit idem.

ΦΑΜΙΛΙΑ Ι ☧·Η
ΠΡΟΣΧΕΙΡΑΕΥ
ΣΕΒΕΙΚΑΙ ΕΥ
ΤΥΧΙΩΘΡΕΨΑ
ΣΙΜΝΕΙΑΣΧΑ
❧ ΡΙΝ ❧

Φαμιλία .. ἡ πρὸς χεῖρα Εὐσέβει καὶ Εὐτυχίᾳ θρέψασι μνείας χάριν.

Πρὸς χεῖρα videtur Latinum *ad manum* esse; sed φαμιλία sintne h. l. plures servi an nomen mulieris nescio. Si familia servorum intelligitur, πρὸς χεῖρα aliud hic significat ac vulgo; de amanuensibus enim scribis tum cogitari nequit. Sigla vs. 1. non intelligo: Christiana non videntur.

3568. e.

In vico Asarkoei prope Bohaditsch in basi ad moscheam; misit idem.

ΑΥΔΙΑΚΟ
ΙΤΑΓΑΙΩΙΟΥ
ΕΡΤΑΤΙΩΑΛΙΝ
Ω

Κλ]αυδία Κο - - τα Γαΐῳ Ἰου[λίῳ cet.

Vs. 3. vix Τατίῳ legendum. Neque ultima certa via restitui queunt.

Ante n. 3569. p. 870. insere insuper:

3568. *f*.

Prope *Antandrum* vetustam, in moschea vici Audschilar, in lapide rubro duas in partes fracto, sub corona; haec octo pollices alta et lata est, scriptura vero prioris fragminis totidem pollices alta est, inferior pars XXV pollices alta. Habeo ex diario Kieperti.

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΕΠΕΙΔΗΠΕΜΦΘΕΝΤΟΣΠΡΕΣΒΕΩ
ΠΡΟΣΑΝΤΑΝΔΡΙΟΥΣΟΝΤΑΣΗΜΩΝΦΙΛΟΥΣΚΑΙΕΥΝΟΥ
ΠΕΡΙΑΙΤΗΣΕΩΣΔΙΚΑΣΤΟΥΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΑΝΤΑΝ
ΟΙΔΙΑΠΑΝΤΟΣΠΡΟΝΟΙΑΜΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΠΕΡΙΔΙΚΑΙΟ
ΝΗΣΕΠΕΜΨΑΝΔΙΚΑΣΤΗΝΑΝΔΡΑΚΑΛΟΝΚΑΙΑΓΑΘ
ΚΑΙΠΙΣΤΙΝΕΧΟΝΤΑΚΑΙΚΡΙΣΙΝΥΓΙΗΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ
ΣΑΤΥΡΙΩΝΑΣΑΤΥΡΙΩΝΟΣΟΣΚΑΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟ
ΕΙΣΤΗΜΠΟΛΙΝΗΜΩΝΕΔΙΚΑΣΕΝΤΑΣΔΙΚΑΣΟΣΙΩΣ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΜΕΤΑΠΑΣΗΣΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΑΚΟΛΟ
ΘΩΣΤΟΙΣΤΕΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΨΗΦΙΣΜΑΣΙΝΤΗΜΠ
ΙΣΠΟΥΔΗΓΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣΚΑ
ΕΧΟΜΕΝΟΣΤΑΣΤΩΝΝΟΜΟΘΕΤΩΜΒΟΥΛ

ΝΠΑΡΗΜΙΝΤΙΝΑΣΔΕΚΑΙ
ΩΝΕΠΙΤΩΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙΤΩΝΔΙ
ΙΝΟΝΚΑΙΜΕΤΑΤΟΔΙΚΑΣΑΙΕΠΙΚΡΙΝΑΣΗΣ
ΙΗΣΒΟΥΛΗΣΤΑΣΚΕΙΜΕΝΑΣΔΙΚΑΣΚΑΙΟΦΕΙΛΟΥΣΑΣΤΕ
ΛΕΣΘΗΝΑΙΕΠΙΤΟΥΜΕΤΑΤΑΥΤΑΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥΠΑΡΑΚΑ
ΛΕΣΑΙΤΟΝΔΙΚΑΣΤΗΝΣΑΤΥΡΙΩΝΑΙΝΑΕΑΝΤΙΝΕΣΒΟΥ
ΛΩΝΤΑΙΤΩΝΕΝΤΑΙΣΦΙΛΟΝΙΚΙΑΙΣΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΔΙΑ
ΚΡΙΝΕΣΘΑΙΕΠΑΥΤΟΥΥΠΟΜΕΙΝΑΙΕΠΙΔΕΞΑΜΕΝΟΝΚΑΙ
ΤΑΥΤΑΣΚΡΙΝΕΙΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΕΛΤΗΝΟΥΔΙ
ΑΤΟΕΥΔΟΚΙΜΗΚΕΝΑΙΑΥΤΟΝΕΝΤΑΙΣΠΡΟΤΟΥΚΡΙΣΕΣΙΝ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΑΝΕΣΤΡΑΦΘΑΙΟΣΚΑΙΕΠΕΔΕΞΑΤΟ
ΜΕΤΑΤΩΝΣΥΝΔΙΚΑΣΤΩΓΚΡΙΝΕΙΓΚΑΘΟΤΙΠΑΡΕΚΛΗ
ΘΗΕΠΕΜΨΑΝΔΕΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑΚΑΛΟΓΚΑΙΑΓΑΘΟΓ
ΚΑΙΠΙΣΤΙΝΕΧΟΝΤΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝΑΘΗΝΑΙΟΥΟΣΚΑΙΕ
ΠΕΤΕΛΕΣΕΝΤΗΓΚΑΘΕΑΥΤΟΓΧΡΕΙΑΓΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙ
ΛΟΠΟΝΩΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΔΕΚΑΙΤΗΜΠΑΡΕΠΙΔΗΜΙΑΝ
ΕΥΤΑΚΤΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣΕΚΑΤΕΡΩΝΤΩΜΠΟΛΕΩΝΕΝΤ
ΤΩΙΤΗΣΔΙΚΑΣΤΕΙΑΣΧΡΟΝΩΙΚΑΙΜΕΤΑΤΟΔΙΚΑΣΑΙ
ΠΩΣΟΥΝΟΔΗΜΟΣΟΠΕΛΤΗΝΩΜΜΗΛΕΙΠΗΤΑΙΕΓΧΑ
ΤΟΣΑΠΟΔΟΣΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΤΟΝΔΙ
ΜΟΝΤΟΝΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΓ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΕΠΙΤΩΙΕΞΑ
ΠΟΣΤΕΙΛΑΙΠΡΟΣΗΜΑΣΑΝΔΡΑΣΕΥΣΕΒΕΙΣΚΑΙΔΙΚΑ
ΟΥΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΜΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΜΠΑΡΑΥ
ΤΩΝΔΙΚΑΣΤΗΝΣΑΤΥΡΙΩΝΑΣΑΤΥΡΙΩΝΟΣΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΣΑΙΣΤΕΦΑΝΩΙΧΡΥΣΩΙΚΑΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΙΕΠΙΤΗΙΚΑ
ΤΑΣΚΡΙΣΕΙΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΙΚΑΙΕΠΙΤΩΙΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΤΕΤΗΡΗΚΕΝΑΙΤΟΝΔΕΔΗΜΗΤΡΙΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑ
ΚΑΙΕΙΚΟΝΙΓΡΑΠΤΗΙΔΙΑΤΟΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙΤΗΓΚ
ΓΙΑΝΙΣΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΕΙΝΑΙΔΕΑΥ

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ· Ἐπειδὴ πεμφθέντος πρέσβεω[ς] πρὸς Ἀντανδρίους, ὄντας ἡμῶν φίλους καὶ εὔνου[ς], περὶ αἰτήσεως δικαστοῦ καὶ γραμματέως, Ἀντάν[δρι]οι διὰ παντὸς πρόνοιαμ ποιούμενοι περὶ δικαιο[σύ]νης ἔπεμψαν δικαστὴν ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθ[ὸν] καὶ πίστιν ἔχοντα καὶ κρίσιν ὑγιῆ προσφερόμεν[ον], Σατυρίωνα Σατυρίωνος, ὃς καὶ παραγενόμενο[ς] εἰς τὴμ πόλιν ἡμῶν ἐδίκασεν τὰς δίκας ὁσίως καὶ δικαίως μετὰ πάσης σωφροσύνης ἀκολο[ύ]θως τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ψηφίσμασιν, τὴμ π[ᾶσαν] σπουδὴγ καὶ φιλοτιμίαν εἰσφερόμενος, κα[ὶ αὐτὸς παρ]εχόμενος τὰς τῶν νομοθετῶμ βουλ[ήσεις τῶμ προγενομένω]ν παρ' ἡμῖν, τινὰς δὲ καὶ [διέλυσε τῶν δικ]ῶν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν δι[καζομέ]ν[ω]ν· καὶ μετὰ τὸ δικάσαι ἐπικρινάσης [τ]ῆς βουλῆς τὰς κειμένας δίκας καὶ ὀφειλούσας τελεσθῆναι ἐπὶ τοῦ μετὰ ταῦτα δικαστηρίου, παρακαλέσαι τὸν δικαστὴν Σατυρίωνα, ἐάν τινες βούλωνται τῶν ἐν ταῖς φιλονικίαις ὑπαρχόντων διακρίνεσθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὑπομεῖναι ἐπιδεξάμενον καὶ ταύτας κρίνειν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Πελτηνοῦ διὰ τὸ εὐδοκιμηκέναι αὐτὸν ἐν ταῖς προτοῦ κρίσεσιν καὶ δικαίως ἀνεστράφθαι· ὃς καὶ ἐπεδέξατο μετὰ τῶν συνδικαστῶγ κρίνειγ καθότι παρε-

κλήθη· ἔπεμψαν δὲ καὶ γραμματέα καλὸγ καὶ ἀγαθὸγ καὶ πίστιν ἔχοντα, Δημήτριον Ἀθηναίου, ὃς καὶ ἐπετέλεσεν τὴγ καθ' ἑαυτὸγ χρέιαγ καλῶς καὶ φιλοπόνως· ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴμ παρεπιδημίαν εὐτάκτως καὶ ἀξίως ἑκατέρων τῶμ πόλεων ἔν τ[ε] τῷ τῆς δικαστείας χρόνῳ καὶ μετὰ τὸ δικάσαι· [ὅ]πως οὖν ὁ δῆμος ὁ Πελτηνῶν μὴ λείπηται ἐγ χά[ρι]τος ἀποδόσει, δεδόχθαι ἐπαινέσαι τε τὸν δ[ῆ]μον τὸν Ἀντανδρίων καὶ στεφανῶσαι αὐτὸγ χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἐπὶ τῷ ἐξαποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἄνδρας εὐσεβεῖς καὶ δικα[ί]ους, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸμ παραγενόμενομ παρ' αὐτῶν δικαστὴν Σατυρίωνα Σατυρίωνος καὶ στεφανῶσαι στεφάνῳ χρυσῷ καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἐπὶ τῇ κα[τὰ] τὰς κρίσεις δικαιοσύνῃ καὶ ἐπὶ τῷ τοὺς νόμους τετηρηκέναι, τὸν δὲ Δημήτριον χρυσῷ στεφά[νῳ] καὶ εἰκόνι γραπτῇ διὰ τὸ παρεισχῆσθαι τὴγ κ[αθ' ἑαυτὸν] χρείαν ἴσως καὶ δικαίως· εἶναι δὲ αὐ[τοὺς προξένους cet.

Decretum hoc senatus Peltenorum Phrygiae tertio fere ante Christum saeculo tribuerim. Difficultates insunt perpaucae. Quod vs. 12. addidi *αὐτός*, incertum est, sed aptum: quippe fecit ille peregrinus, quod ab indigena potius exspectandum erat. Vss. 12. et 13. ita explevi, ut statuerem in fractura lapidis non intercidisse integrum versum: concedo tamen posse etiam aliter iudicari. Inde a vs. 15. turbata structura est; indirecta enim oratione narratur *παρακαλέσαι* (sc. *τὴν βουλὴν*) *Σατυρίωνα* cet. et additur deinceps relative *ὃς καὶ ἐπεδέξατο*, cum praestaret sic scribere: *καὶ μετὰ τὸ δικάσαι ἐπικρινάσης τῆς βουλῆς - - καὶ παρακαλεσάσης τὸν δικαστὴν - - ὑπομεῖναι ἐπιδεξάμενον καὶ ταύτας κρίνειν - - διὰ τὸ - - ἀνεστράφθαι, ἐπεδέξατο μετὰ τῶν συνδ.* cet. Vs. 18. insuper INA delendum est. Vs. 24. utrum illud *μετὰ τῶν συνδικαστῶν* ita intelligendum sit, ut plures in eadem causa iudices sedisse statuatur, an singuli separatim iudicarint, ambiguum est: si tamen plures una iudicarint, quod sane credas ob verba *ἐπὶ τοῦ μετὰ ταῦτα δικαστηρίου* (vs. 17.), singuli tamen necesse est palam sententiam dixerint; alias enim Satyrio non potuisset tantum Peltenorum assensum ferre. Vs. 28. in verbo *ἐποιήσαντο* mutatur subiectum. Vs. 30. vox *δικαστείας* accedit exemplis n. 2152. *b*. et 3184.

N. 3571. p. 871. Kiepert haec ita habet in diario: 1) ЄΠΙCЄΞΤΟΥΑΠΙ 2) ΟΛΗΙΟ 3) ΥΑΝΘΥΠ 4) ϽΥΚΑΙΓΑΤΡ 5) ѠΝΟCΤΗCΠΟΛЄ 6) CΤΑΘЄΙC ЄΚΙΝΙ 7) ΟΥ. Hinc patet legendum esse: *Ἐπὶ Σέξτου Ἀπ[π]ολη̣ΐου ἀνθυπ[άτ]ου καὶ πάτρωνος τῆς πόλε[ως ὁ δεῖνα - - - κατα]σταθεὶς ἐκ [τῶν ἰδ]ίων ἀ[π]οκατέσ[τησεν.*

N. 3572. p. 871. Haec verba ex ampliore titulo Christiano petita sunt, quem in diario Kieperti repperi, nec tamen hoc loco edendum iudico.

N. 3573. p. 871. imperfectior editus est a Prokeschio, Denkwürdigkeiten und Erinnerungen aus dem Orient, T. III. p. 383.

N. 3581. p. 874. Vide Addenda ad n. 3380.

Post n. 3588. p. 877. insere:

3588. *b*.

In theca sepulcrali ex parietinis *Alexandriae* eruta, nunc in castris loci Tschanak Kalessi; habeo ex diario Kieperti.

ΑΥΡ·ΤΑΤΙΑΝΟΣΟΠΟΤΕΚΑΛΛΙΣΤΟΥΕΘΗΚΑΤΗΝΣ Ⓟ Ⓝ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΣΥΜΒΙΩΜΟΥΑΥΡ·ΕΠΙΚΤΗΣΕΙΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΜΟΥ
ΑΥΡ·ΜΟΣΧΙΩΝΙΚΑΙΑΥΡ·ΞΩΣΙΜΗ·ΚΑΙΡΑΓΩΝΙΩΤΑΤΙΑΝΩΕΑΝΔΕ
ΤΙΣΕΤΕΡΟΝΝΕΚΡΟΝΒΑΛΗΔΩΣΕΙΤΗΠΟΛΕΙ ϗ ⩓ Φ
ΕΤΙΔΕΖΩΝΕΒΟΥΛΗΘΗΝΚΑΙΤΟΙΣΕΠΙΛΟΙΠΟΙΣΜΟΥΤΕΚΝΟΙΣ

Αὐρ. Τατιανὸς ὁ ποτε Καλλίστου ἔθηκα τὴν σορὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου Αὐρ. Ἐπικτήσει καὶ τοῖς τέκνοις μου Αὐρ. Μοσχίωνι καὶ Αὐρ. Ζ[illegible]ίμῃ καὶ Ῥαγωνίῳ Τατιανῷ· *) ἐὰν δέ τις ἕτερον νεκρὸν βάλῃ, δώσει τῇ πόλει δηνάρια ͵αφ.

*) ἔτι δὲ ζῶν ἐβουλήθην καὶ τοῖς ἐπιλοίποις μου τέκνοις.

3588. *c*.

Alexandriae s. Troade, in theca sepulcrali, nunc ad fontem loci Kestambul; ex diario Kieperti.

ΝΕΑΝΔΡΩΚΑΙΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΙΕΑΝ
ΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΣΑΝΟΙΞΗ
ΔΩΣΕΙΙΣΤΟΙΕΡΟΝΓΥΜΑΣΙΟΝ
ϗΠΕΝΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑ̧

- - - - - Νεάνδρῳ καὶ Ἐπιτυνχάνοντι. ἐὰν δέ τις ἕτερος ἀνοίξῃ, δώσει ἰς τὸ ἱερὸν γυ[illegible][ν]άσιον ϗ πεντακισχείλια.

Initium, quod perisse iudico, fortasse in operculo scriptum erat.

N. 3595. p. 879. adde: A. u. c. 549. Romani Ilienses foederi adscripserunt, quum pacem cum Philippo Macedone facerent (Liv. XXIX, 12.).

Post n. 3598. p. 886. insere:

3598. *b*.

Marmor candidum ad *Ilium* pertinens, praeter superiorem margi-

nem undique fractum, in parietinis vici Eski-Aktschi-koei; ex schedis Kieperti.

ΟΜΕΝΟΙΣΤ
\ΙΤΑΙΣΣΥΙ
ΙΤΑΣΕΠΙΙ
ΙΡΗΝΤΑΣ
Ι Ι ΜΕΝΜ\
ΙΠΡΟΣΜΥΤΙ/
ΙΙ ΙΙΣΛΓ^
ΠΡΕΠΟ/
ΠΡΟΣ
Ν
Ε

ΙΣΕΜΝΟΤ
Τ:ΧΝΑΙΕ
Ι
ΙΤΙC
ΙΚ
Ι Ι
Ι ΛΙ
ΛΙ ΛΙΙ Ι
ΔΙΤΟΑΤ!!!!
! ΘΕΤΗΙ
ΛΟΜΑΙ
ΙΙΕΥΤ
ΑΙΙ
Τ

Nihil prope intelligi potest. Vs. 6. habes *πρὸς Μυτιλ[ηναίους* vel simile, vs. 8. *πρέπο[ν* vel simile, vs. 13. *σεμνοτ* - - -

Post n. 3608. p. 897. adde:

3608. *b*.

Titulus *Iliacus* in basi marmoris candidi apud vicum Batak-Obasi s. Alibei-Obasi, qui prope abest a vico Eski-Aktschi-koei; misit Kiepert.

- - - ΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
- - - ΛΙΑΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ
- - - ΥΚΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
- - - ΤΑΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΑΣΕ
- - ΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΗΣΕΙΣΤΟΝ
- - ΗΜΟΝΓΕΝΟΜΕΝΑΣ

Litterae apicibus ornatae sunt.

Ἡ β[ο]υλὴ καὶ ὁ δῆμος [Ἰου]λίαν θυγατέρα [Λε]υκίου Ἰουλίου Καίσαρος [διὰ] τὰς εὐεργεσίας τὰς ἐ[κ τ]οῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς τὸν [δ]ῆμον γενομένας.

L. Iulius Caesar non potest hoc loco ut n. 1712. L. Caesar Agrippae filius naturalis et Augusti adoptivus haberi, partim quod non additum est *Σεβαστοῦ υἱοῦ*, partim quod ille sine prole obiit, quippe qui ne uxorem quidem habuerit nisi destinatam. Igitur L. Iulius Caesar alius intelligendus est, qui vixerit aetate reipublicae.

N. 3633. p. 905. sic extat in schedis Kieperti:

ΕWCΤΟΥΛΛ
ΤΡΙΑ ΤΗCΓ

Non igitur de vs. 2. id statui potest, quod dixi. Characteres alti sunt pollices duos cum dodrante.

N. 3639. p. 906. Magnopere me exercuit hic titulus, quod pravo decipiebar apographo. Melius transcripsit Kiepert, cuius exemplum hoc est:

ΗΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥΜΑΞΙΜΑΚΑΙΤΕΚΝΟ--ΜΟΥ----ΤΙΖL
ΠΤWΜΑΕΠΕΙCΒΑΛΗΔWCΕΙΤΗCΥΜΒΙWCΕΙΙΙΝ✱ΑΛΚΕWΝΠΡΟCΤΕΙ
ΜΟΥΗ✱Φ

Legendum igitur *τέκνο[ις]* et *πτῶμα* (non *σῶμα*), et *δώσει τῇ συμβιώσει [τῶ]ν χαλκέων προστείμου δηνάρια φ*. Post *προστείμου* vacat Η, quod ex siglo natum est. De *συμβιώσει* huiusmodi diximus hinc inde.

Post n. 3641. p. 909. insere:

3641. *b*.

In lapide *Lampsaci* effosso, supra infraque et ad dextram fracto, extante nunc in pavimento pontis, qui per vallem Kuru Dere ductus est XL minutarum horae intervallo ab oppido Lapsaki in via Abydum ducente; ex antigrapho Kieperti.

[*Textum vide pag. 1132. et 1133.*]

Vs. 16. pro ΑΕΙΧΕΙΡΕΣΙΝ, quod in contextu habet Kiepert, notatur varia lectio ΔΕΙΧΕΙΡΓΕΣΙΝ, quam recepi. Ultimi versus initio decem vel undecim litteras perisse docet Kiepert.

......α τη - - - - - - - - [ἑκ]άστης ἑκατοστύος ... [τ]ῶν δὲ κ - - - - - - πράξει τῶν χρημάτων τοὺς ἐπιδημοῦ[ντας - - - - - Μυρμιδόνος τὸν ἀπολελειμμένον κύριον ἀπὸ τῆς πό[λεως? - - - - τοῖς ἐπιμηνίοις τοῖς ἐπιμηνιεύσουσιν ἐν τῷ καθ' ἔτος ἐνι[αυτῷ ἐκ τούτων τῶν χρημάτων δραχμὰς ἑπτὰ καὶ ἀντὶ τοῦ σίτου εἰς ἕκαστον ὀβολοὺς - - [οἱ δὲ ἐπιμηνιεύσαντες ἀποδειξάτωσαν τοῦ ἐχομένου ἔτους ἐν τῇ τρί[τῃ ἐκλησίᾳ? τοῦ μηνὸς τοῦ Βαδρομιῶνος, ἀ[π]οδεικνύντες ἕκαστοι ἐκ τῆς [ἑαυτῶν φυλῆς ἕνα? οἱ δὲ ἀποδειχθέντες ἐπιμηνιευ[έ]τωσαν καθότι καὶ τοῖς πρώτοις [ἐπιτέτακται, καὶ διδότωσαν καὶ τούτοις οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῆς αὐτῆς προσόδου τὸ [ἐπιβάλλον κατὰ τὸ

πλῆθος τοῦ διαφόρου, εἰς δὲ τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον τὴν μὲν ἀπόδ[οσιν ποεῖσθαι κα-
τὰ ταὐτά, τὸ [δ]έ? διάφορον τὸ προγεγραμμένον διδόναι τοῖς ἐπιμη[νίοις - - -
ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῶν διαφόρων κατ' ἐνιαυτὸν προσόδου ἕως το - - - - -
κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τραπεζιτείαν. ὅταν δὲ ὁ δῆμος βουλεύηται - - - - -
ταῦτα συσσταθησομένης τραπεζιτείας ἀν[ο]ιξάτωσαν ἥ τε βο[υλὴ καὶ οἱ στρα-
τηγοί, οὓς δεῖ χειρ[ίζε]ιν τὰ καθιερωμένα χρήματα τῷ Ἀσκληπιῷ, ὅ[πως αἱ ἑορταὶ
συντελῶνται ἔν τε τῷ μηνὶ τῷ Ληναιῶνι καὶ ἐν τῷ Λευκαθιῶν[ι, καὶ ἀφεῖναι
μὲν τοὺς παῖδας ἐκ τῶν μαθημάτων, τοὺς δὲ οἰκέτας ἀπὸ τῶν [ἔργων, στε-
φανηφορεῖν δὲ Λαμψακηνοὺς πάντας· ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιάτω βά[λλων σμύρναν? ἐπὶ
τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀσκλήπιοῦ, καὶ ἐπιμελείσθω ὅπως δάφνη καὶ νή[ριον ὦσιν ἐν
τῷ] ἱερῷ εἰς τοὺς στεφάνους. ὁ δὲ ἱεροκήρυξ προσκηρυσσέτω καὶ δ[ιὰ τοῦ πρυ-
τα]νείου, ὁ δὲ ἱερεὺς τὰς ἑορτὰς πρόπεμπτα καὶ πρότριτα καὶ αὐθημ[ερὸν ταύται-
ς] ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἂν αἱ ἑορταὶ συντελῶνται· οἱ κήρυκες [δὲ κελευέτωσ-
αν Λαμψακηνοὺς πάντας στεφανηφορεῖν. μὴ εἶναι δὲ μηθεν[ὶ μηθὲν ἐ-
νεχυράσαι ἐ[ν τ]αῖς ἡμέραις τῶν Ἀσκληπιείων· εἰ δὲ μή, [ὁ] ἐνεχυράσας ἔν[οχος ἔ-
στα[ι] τῷ νόμῳ τῷ περὶ τῶν παρανόμως ἐνεχυρασάντων. μὴ κ[ρι]ν[έτωσαν δ-
ὲ μηδὲ οἱ ἐπιγνώμονες ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, μηδὲ οἱ εἰςαγωγ[εῖ]ς συ[λλεγ-
έ]τωσαν [δικ]α[σ]τ[ή]ρι[ον ἐν τῷ]? μηνὶ [τῷ] τῶν Ἀσκληπιείων. λαμβάνοντ[ε]ς? [δὲ τὰ δι-
άφ]ορα? πα[ρὰ τῶν] ἀν[δρῶν θυέτω]σαν ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν ἐν τῷ τεμένει, μη - - - -
..υ . . . . . . τοδάπανον πο[είτω]σαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἐὰν δέ τις τῆς - - - - -
- - - - σε.ακοστηρας, ἀποτεισάτω στατῆρας πεντήκοντα καὶ δραχ[μ - - -
.ας . . . . τιμήσῃ. καταγγελλέτω δὲ ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἱερὸν [σύλλογον? τοῦ δὲ
κ]α[ταδικασ]θέ[ν]τος εἶναι τὸ μὲν ἥμισυ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ [καταγγέλλ-
ο]ντο[ς. λαμβανέτω] δ[ὲ ὁ] μὲν ἰδιώτης τὸ ἑαυτο[ῦ] γενόμενον ὡς δίκην ὕβρεως - - - - -
- τοῦ θεοῦ ουτοα.ας [ποησ]άτωσαν ἃ οἱ νόμοι κελεύουσιν· ὁ δὲ ἱερεὺς λαμβαν[έτ]ω - -
οντων χα.νομεναι.. [κ]αὶ ἐν τῇ διαγραφῇ τῇ ἐν τῇ τῆς ἱερειτείας διατετα[γμένῃ -
ατω - - - - - ἀπογραφὴ τῶν πολιτῶν τῶν παρεσομένων ε[ἰς τὴν ἑορτὴν - -
αιω.α - - - - εἰς μὲν τὸν καθ' ἔτος ἐνιαυτὸν ἐν τῇ ἐκλησίᾳ αι...α - - [τ-
οὺς δὲ - - - - ἄ[ρχον]τας? παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς πόλεως τῶ[ν - - -
- - - - τοὺς πολίτας πάντας κατὰ φυλὰς καὶ ἑκατοστῦς γ[εγραμμένους?
- - - τοὺς ἐπι]μηνίους ἀρξαμένους ἀπὸ μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος ἕως τῆς ὀ[γδόης? - -
- - - ποιησα]μένους τὴν ἀπογραφὴν εἰςόβδην· οἱ δὲ ἐτασταὶ ὁρκισά[τωσ]α[ν αὐτ-
ούς, [η μὴν κελε]υο[ύσ]ης τῆς ἐκλησίας ποιήσεσθαι τὴν ἀπογραφὴν εἰςόβδην ἐσ - - -
..αυ - - - [τῶ]ν δὲ ἀπογραψαμένων τὰ ὀνόματα ἀναγράψαντες εἰςό[βδην - - -
- - - - εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ οἱ ἐπιμήνιοι διδότωσαν τὸ δε[λτίον - -
- - - - μασιν, οἱ δὲ ἄνδρες τὰς ἀπογραφὰς διδότωσαν τῶν - - -
- - - ὁ δὲ ταμί]ας τιθέτω εἰς ἓν τῶν οἰκημάτων τῶν ἐν τῇ ταμιακ[ῇ στοᾷ? - -
- - - - - σ.τῷ βουλομένῳ. ποιησάσθω[σ]αν δὲ τῶν ἐ[χομένων? - -
- - - - κα]θ' αὐτὴν? κατὰ φυλάς, καὶ ἐχέτω ὁ παῖς ἐν τῷ ταμιείῳ ἕ[ω]ς? - - -
- - - - - διαγραφὴν ποιῶνται καὶ ἧς ἂν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διον[ύσου - - -
- - - πάντ]ας [π]ο[λί]τας προσιέναι καὶ ἀπογράφεσθαι εἰς τὰ Ἀσκληπ[ιεῖα - - -
- - - - τὴν] μὲν χειροτονίαν τῶν ἀνδρῶν γίνεσθαι ἐν τῇ δεκ[άτῃ - - -
- - - - - ἀ]ρχείων, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν συντελε[ῖ]σθαι κ - - -
- - - - - ς τῆς ἀ[π]οδείξεως παραδιδότωσαν ἐν τῇ - - - - -
- - - - τῷ γραμματεῖ τῆς βουλῆς, ὁ δὲ γραμματεὺς ἀν[αφερέτω? - -
- - - ἀποδει]ξάντων τὰ ὀνόματα, καὶ τῶν ἀποδειχθέντων - - - - -
- - - ω]σιν ο[ἱ] ἀποδείξαντες. ἐὰν δὲ μὴ παραδῷ τὴν ἀ[πόδειξιν ἢ
παραλίπῃ τινὸς τὸ ὄνομα, πλὴν] νοσοῦντος ἢ ἀποδήμου, ἀποδεικνύτω - -
- - ἐὰν δέ τις τῶν ἐπιμηνί]ων μὴ ποήσῃ τὰ ἱερά, ἀποτεισάτω στα[τῆρας -
- - - - ον ἔτει ἐπιμηνιευέτω. πραξάσ[θ]ωσαν [δὲ? - -
- - - - οιοση, ποησάτωσαν ἃ οἱ νόμοι κελεύου[σιν - - -
- - - ὁ γρα]μματεὺς τῆς πόλεως εἰς βυβλίον κατ' ἐν[ιαυτὸν ἕκαστον? -
- - - - μηδὲ πλ[ε]ονάκις ἢ τρὶς ὁ αὐτὸς ἀπὸ - - -
- - - τῆς] τε προσόδου καὶ τοῦ ἀναλώμ[ατος - - -
- - - - οντές τι τῶν τῆς πόλεως - - - -
- - - - αι τοῖς κωμάρχαις. περὶ δὲ τ - - - -
- - - - ις φήμη δικαίως ἀποδεικν[υ - - - -
- - - συντ]ε[λ]εῖσθαι, καθάπερ ἐν - - - -
- - - - νιμενων εἰς τὰ ἐπικ - - - -

ΙΖ ΑΤΗΙ
ΑΣΤΗΣΕΚΑΤΟΣΤΥΟΖ ΙΩΝΔΕΚΙ
ΠΡΑΞΕΙΤΩΝΧΡΗΜΑΤΩΝΤΟΥΣΕΠΙΔΗΜΟΥ
ΜΥΡΜΙΔΟΝΟΣΤΟΝΑΠΟΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΝΚΥΡΙΟΝΑΠΟΤΗΣΠΟ
ΤΟΙΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΤΟΙΣΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΟΥΣΙΝΕΝΤΩΚΑΘΕΤΟΣΕΝΙ
ΤΩΝΔΡΑΧΜΑΣΕΠΤΑΚΑΙΑΝΤΙΤΟΥΣΙΤΟΥΕΙΣΕΚΑΣΤΟΝΟΒΟΛΟΥΣ
ΣΑΝΤΕΣΑΠΟΔΕΙΞΑΤΩΣΑΝΤΟΥΕΧΟΜΕΝΟΥΕΤΟΥΣΕΝΤΗΙΤΡΙ
ΤΟΥΜΗΝΟΣΤΟΥΒΑΔΡΟΜΙΩΝΟΣΑΥΤΟΔΕΙΚΝΥΝΤΕΣΕΚΑΣΤΟΙΕΚΤΗΣΙ
ΔΕΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΕΣΕΠΙΜΗΝΙΕΥΝΤΩΣΑΝΚΑΘΟΤΙΚΑΙΤΟΙΣΠΡΩΤΟΙΣΙ
ΔΙΔΟΤΩΣΑΝΚΑΙΤΟΥΤΟΙΣΟΙΑΝΔΡΕΣΑΠΟΤΗΣΑΥΤΗΣΠΡΟΣΟΔΟΥΤΟΙΙ
ΠΛΗΘΟΣΤΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΕΙΣΔΕΤΟΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΧΡΟΝΟΝΤΗΝΜΕΝΑΠΟΔ
ΤΑΤΑΥΤΑΤΟΤΕΔΙΑΦΟΡΟΝΤΟΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΕΠΙΜΗ
ΑΠΟΤΗΣΕΣΟΜΕΝΗΣΤΩΝΔΙΑΦΟΡΩΝΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΠΡΟΣΟΔΟΥΕΩΣΤΟ
ΚΑΤΑΤΗΝΕΝΕΣΤΩΣΑΝΤΡΑΠΕΞΙΤΕΙΑΝΟΤΑΝΔΕΟΔΗΜΟΣΒΟΥΛΕΥΗΤΑΙ
ΤΑΥΤΑΣΥΣΣΤΑΘΗΣΟΜΕΝΗΣΤΡΑΠΕΞΙΤΕΙΑΣΑΝ ΙΞΑΤΩΣΑΝΗΤΕΒΟ
ΤΗΓΟΙΟΥΣΔΕΙΧΕΙΡΓΕ.. ΤΑΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΑΧΡΗΜΑΤΑΤΩΙΑΣΚΛΗΠΙΩΟ
ΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΙΕΝΤΕΤΩΜΗΝΙΤΩΛΗΝΑΙΩΝΙΚΑΙΕΝΤΩΛΕΥΚΑΘΙΩΝ
ΜΕΝΤΟΥΣΠΑΙΔΑΣΕΚΤΩΝΜΑΘΗΜΑΤΩΝΤΟΥΣΔΕΟΙΚΕΤΑΣΑΠΟΤΩΝ:
ΦΑΝΗΦΟΡΕΙΝΔΕΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥΣΠΑΝΤΑΣΟΔΕΙΕΡΕΥΣΘΥΜΙΑΤΩΒΑΙ
ΤΟΥΒΩΜΟΥΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΩΟΠΩΣΔΑΦΝΗΙΚΑΙΝΗ
ΙΕΡΩΕΙΣΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣΟΔΕΙΕΡΟΚΗΡΥΞΠΡΟΣΚΗΡΥΣΣΕΤΩΚΑΙΔ
ΝΕΙΟΥΟΔΕΙΕΡΕΥΣΤΑΣΕΟΡΤΑΣΠΡΟΠΕΜΠΤΑΚΑΙΠΡΟΤΡΙΤΑΚΑΙΑΥΘΗΜΟΥ
ΤΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣΕΝΑΙΣΑΝΑΙΕΟΡΤΑΙΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΙΟΙΚΗΡΥΚΕΣΕΝΒΩΤ
ΑΝΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥΣΠΑΝΤΑΣΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΕΙΝΜΗΕΙΝΑΙΔΕΜΗΘΕΝ
ΝΕΧΥΡΑΣΑΙΕΙ.ΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣΤΩΝΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝΕΙΔΕΜΗΘΕΝΕΧΥΡΑΣΑΣΕΝ
ΣΤΑΤΩΝΟΜΩΤΩΠΕΡΙΤΩΝΠΑΡΑΝΟΜΩΣΕΝΕΧΥΡΑΣΑΝΤΩΝΜΗΚΕΝ
ΕΜΗΔΕΟΙΕΠΙΓΝΩΜΟΝΕΣΕΝΤΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣΤΑΥΤΑΙΣΜΗΔΕΟΙΕΙΣΑΓΩΓΗΣΣΥ
ΤΩΣΑΝ . . Α.ΤΑΡΙΣΜΟ.Α...ΙΜΗΝΙΟΙΤΩΝΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ
. . ΟΡΑΠΑΙ . . . ΑΝ. . . . . ΟΣΑΝΕΠΙΤΩΝΒΩΜΩΝΤΩΝΕΝΤΩΤΕΜΕΝΕΙΜΗ
. . Υ. . . . . . ΤΟΔΑΠΑΝΟΝΠΟ. . . ΟΣΑΝΕΝΤΩΑΥΤΩΙΤΟΠΩΙΕΑΝΔΕΤΙΣΤΗΣ.
. Α. . . . . . ΣΕ.ΑΚΟΣΤΗΡΑΣΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΣΤΑΤΗΡΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΔΡΑΧ
. ΑΣ. . . . . ΤΙΜΗΣΗΙΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΩΔΕΟΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΠΡΟΣΤΟΝΙΕΡΟΝ
. ΑΣ. . . . ΘΕΤΟΣΕΙΝΑΙΤΟΜΕΝΗΜΙΣΥΙΕΡΟΝΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΤΟΔΕΛΟΙΠΟΝΤΟΥ
. ΝΤΟ. . . . . . . ΔΙ. . ΜΕΝΙΔΙΩΤΗΣΤΟΕΑΥΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΩΣΔΙΚΗΝΥΒΡΕΩΣΧ
. ΤΟΥΣΕΟΥΟΥΤΟΑ. ΑΣΙ. . . . . ΑΤΩΣΑΝΑΘΙΝΟΜΟΙΚΕΛΕΥΟΥΣΙΝΟΔΕΙΕΡΕΥΣΛΑΜΒΑΝ. . Ω
ΟΝΤΩΝΧΑ. ΝΟΜΕΝΑΙ. . . ΑΙΕΝΤΗΙΔΙΑΓΡΑΦΗΙΤΗΙΕΝΤΗΤΗΣΙΕΡΕΙΤΕΙΑΣΔΙΑΤΕΤΑ
ΑΤΩ - - - ΑΠΟΓΡΑΦΗΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΩΝΠΑΡΕΣΟΜΕΝΩΝΕ
ΑΙΩ. Α - - ΕΙΣΜΕΝΤΟΝΚΑΘΕΤΟΣΕΝΙΑΥΤΟΝΕΝΤΗΕΚΛΗΣΙΑΑΙ. . . Α
ΟΥΣΔΕ ΑΒ. ΙΤΑΣΠΑΡΑΤΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΩ
- - - ΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΤΑΦΥΛΑΣΚΑΙΕΚΑΤΟΣΤΥΣΓ
- - - ΜΗΝΙΟΥΣΑΡΞΑΜΕΝΟΥΣΑΠΟΜΗΝΟΣΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝΟΣΕΩΣΤΗΣΟ
Σ. Σ - - ΜΕΝΟΥΣΤΗΝΑΠΟΓΡΑΦΗΝΕΙΣΟΒΔΗΝΟΙΔΕΕΤΑΣΤΑΙΟΡΚΙΣΑΥΚ. Α
ΟΥΣ - - ΥΟ. . ΗΣΤΗΣΕΚΛΗΣΙΑΣΠΟΙΗΣΕΣΘΑΙΤΗΝΑΠΟΓΡΑΦΗΝΕΙΣΟΒΔΗΝΕΣ
ΑΥ - - ΚΔΕΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΩΝΤΑΟΝΟΜΑΤΑΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΕΣΕΙΣΟΑΙ

\- - - - - ομένων διαφόρων ἀπὸ το[ῦ - - - - -
\- - - - - σ]ιν αὐτὰ εἰς ἐπικόσμη[σιν - - - - -
\- - - - - τῶν διατεταγμέν[ων - - - - - -
\- - - - ος τὰ χρήματα, καὶ οἱ εἰς - - - - - -
\- - - - διάφορα διὰ τῶν δημο[σίων - - - - - -
\- - - - αὐτῶν μηθενὶ δίδοσ[θαι - - - - - -
\- - - - κατὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ τ[όκοι? - - - - -
\- - - - τὰ] ἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκο[υς - - - - - -
\- - - ὀ]φείλεται, ἔστωσαν τῶν δαν[ειζομένων? - - - - -
\- - - θαι μ[η]δὲ κατασχεῖν μηδὲ ἐ[ν]έχ[ειν - - - - -
\- οἱ ἄρχοντε]ς? οἵ [τε] νῦν ὄντες καὶ οἱ μετὰ τ[αῦτα ἐσόμενοι - - - - -
\- - ἀφόδων? ὀφείλεται, ἔστωσαν τῆ[ς πόλεως? - - - - -
\- - τ]ῳ καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐκ πάντων - - - - - -
\- - - νταμιναιων μεθ' αὐτοῦ μη - - - - - -
\- - θαι. ἐὰν δέ τις ἐμφανίσῃ, γραφέτωσ[αν - - - - -
\- - σθαι. οἱ δὲ ἐπιμήνιοι τῆς βουλῆς ομ - - - - - -
\- - ἐπιμ[ελε - - - - - - - - -
\- - ἐπ' αὐ[τ - - - - - - - - -

Titulo hoc continetur decretum Lampsacenorum de instituendis sollemnibus Asclepieis, ad quae agenda videntur pecuniae a privatis donatae esse. Initio permulta desunt, atque in fine quoque possunt haud pauci versus plane intercidisse; sed maxime dolendum est, quod etiam ii versus, ex qui-

ΕΙΣΤΗΝΑΓΟΡΑΝΚΑΙΟΙΕΠΙΜΗΝΙΟΙΔΙΔΟΤΩΣΑΝΤΟΔΕΝΙ
ΜΑΣΙΝΟΙΔΕΑΝΔΡΕΣΤΑΣΑΠΟΓΡΑΦΑΣΔΙΔΟΤΩΣΑΝΤΩΝ
ΛΑΣΤΙΘΕΤΩΕΙΣΕΝΤΩΝΟΙΚΗΜΑΤΩΝΤΩΝΕΝΤΗΙΤΑΜΙΑΚ
Σ.ΤΩΒΟΥΛΟΜΕΝΩΠΟΙΗΣΑΣΘΩΚΑΝΔΕΤΩΝΕΡ
ΘΑΥΤΗΝΚΑΤΑΦΥΛΑΣΚΑΙΕΧΕΤΩΟΠΑΙΣΕΝΤΩΤΑΜΙΕΙΩΕΘΙΣ
ΔΙΑΓΡΑΦΗΝΠΟΙΩΝΤΑΙΚΑΙΗΣΑΝΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥΤΟΥΔΙΟΝ
ΑΣΜΟΝΤΑΣΠΡΟΣΙΕΝΑΙΚΑΙΑΠΟΓΡΑΦΕΣΘΑΙΕΙΣΤΑΑΣΚΛΗΠ
Μ..ΝΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΓΙΝΕΣΘΑΙΕΝΤΗΙΔΕΚ
ΡΧΕΙΩΝΤΑΔΕΚΑΤΑΤΗΝΑΠΟΓΡΑΦΗΝΣΥΝΤΕΛΕΥΣΘΑΙΚ
ΣΤΗΣΑΙΤΟΔΕΙΞΕΩΣΠΑΡΑΔΙΔΟΤΩΣΑΝΕΝΤΗΙ Ι
ΤΩΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΟΔΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΝ
ΞΑΝΤΩΝΤΑΟΝΟΜΑΤΑΚΑΙΤΩΝΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΩΝ
ΣΙΝΟΑΠΟΔΕΙΞΑΝΤΕΣΕΑΝΔΕΜΗΠΑΡΑΔΩΤΗΝΑΙ
ΝΟΣΟΥΝΤΟΣΗΑΠΟΔΗΜΟΥΑΠΟΔΕΙΚΝΥΤΩ
ΩΝΜΗΠΟΗΣΗΤΑΙΕΡΑΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΣΤΑ
ΟΝΕΤΕΙΕΠΙΜΗΝΙΕΥΕΤΩΠΡΑΞΑΣΤΩΣΑΝ
ΟΙΟΣΗΠΟΗΣΑΤΩΣΑΝΑΟΙΝΟΜΟΙΚΕΛΕΥΟΥ
ΜΜΑΤΕΥΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΙΣΒΥΒΛΙΟΝΚΑΤΕΝ
ΜΗΔΕΠΛΗΟΝΑΚΙΣΗΤΡΙΣΟΑΥΤΟΣΑΠΟ
ΤΕΠΡΟΣΟΔΟΥΚΑΙΤΟΥΑΝΑΛΩΜ
ΟΝΤΕΣΤΙΤΩΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΑΙΤΟΙΣΚΩΜΑΡΧΑΙΣΠΕΡΙΔΕΤ
ΙΣΦΗΜΗΔΙΚΑΙΩΣΑΠΟΔΕΙΚΝ
ΙΕΔΕΙΣΘΑΙΚΑΘΑΠΕΡΕΝ
ΝΙΜΕΝΩΝΕΙΣΤΑΕΠΙΚ
ΟΜΕΝΩΝΔΙΑΦΟΡΩΝΑΠΟΤΟ
ΙΝΑΥΤΑΕΙΣΕΠΙΚΟΣΜΗ
ΤΩΝΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝ
ΟΣΤΑΧΡΗΜΑΤΑΚΑΙΟΙΕΙΣ
ΔΙΑΦΟΡΑΔΙΑΤΩΝΔΗΜΟ
ΑΥΤΩΝΜΗΘΕΝΙΔΙΔΟΣ
ΚΑΤΑΤΑΥΤΑΔΕΚΑΙΟΙΤ
ΑΡΧΑΙΑΚΑΙΤΟΥΣΤΟΚΟ
ΦΕΙΛΕΤΑΙΕΣΤΩΣΑΝΤΩΝΔΑΝΙ
ΘΑΙΜΙΑΔΕΚΑΤΑΣΧΕΙΝΜΗΔΕΕΙΕΧ
ΣΟΙΥΙ ΝΥΝΟΝΤΕΣΚΑΙΟΙΜΕΤΑΤ
ΑΦΟΔΩΝΟΦΕΙΛΕΤΑΙΕΣΤΩΣΑΝΤΗ
ΩΙΚΑΙΕΞΕΝΟΣΚΑΙΕΚΠΑΝΤΩΝ
ΝΤΑΜΙΝΑΙΩΝΜΕΘΑΥΤΟΥΜΗ
ΘΑΙΕΑΝΔΕΤΙΣΕΜΦΑΝΙΣΗΓΡΑΦΕΤΩ
ΣΘΑΙΟΙΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΟΜ
ΕΠΙΜ.ΑΙ
ΕΠΑΥ

---

bus aliquid superest, magna ex parte mutili sunt. Latitudinem scripturae sine controversia tenes vs. 25. Vs. 2. ἑκατοστὺν nota esse partem tribus (vs. 40.). Vs. 5. ἐπιμήνιοι sunt sacrificuli, qui menstrua sacra curant; ii quidem in certum annum constituuntur, sed quod tantum definitis mensibus sacra Aesculapii curant, iure vocantur menstrui. Ita velim intelligas etiam ea, quae T. II. p. 699. *b.* et p. 881. *b.* minus distincte dixi. Neque alia huius vocis ratio est in testamento Epictetae (T. II. p. 361 sqq.), ex quo Seldenus Marm. Oxon. p. 163. ed. Maitt. demonstratum ibat, ἐπιμηνίους simpliciter esse ἱεροποιούς: sacrificium enim ibi uno anni mense instituendum praecipitur, et qui hoc sacrificium curant, ἐπιμήνιοι et ἐπιμηνιεύειν dicuntur. Neque ex Hesychii glossa, quae ἐπιμηνίους interpretatur ἱεροποιούς, patet quoslibet ἱεροποιοὺς esse ἐπιμηνίους vocatos. Quamquam non nego ἐπιμηνίους posse etiam eos dictos esse, qui per universum annum sacra ea curarent, quae ad menses ipsos pertinent, sicuti quae in noviluniis facta sunt. Sed ut redeam ad nostrum titulum, ἐπιμήνιοι hi Asclepieorum, quibus pecuniam dandam esse decernitur, dicuntur ἐπιμηνιεύσειν ἐν τῷ καθ' ἔτος ἐνιαυτῷ; quae dictio valde insolens redit vs. 38. Nihil lucramur conferenda formula ἐτῶν ἐνιαυτοὶ ap. Aristoph. Ran. 347. neque observationibus Eustathii de utraque voce ad Homerum passim sparsis; nec scio quid ὁ κατ' ἔτος ἐνιαυτὸς possit esse nisi *tempus annuum id, quod quoque anno, de quo agitur, futurum sit,* sive brevius *quisque annus, ad quem pertineat res, de qua agatur.* Nam quum κατ' ἔτος sit *quotannis,* ὁ κατ' ἔτος ἐνιαυτὸς debet *quemque annum* significare. Liquet igitur vs. 5. non posse de unius cuiusdam anni ἐπιμηνίοις dictum esse, licet id primo putes adspectu, maxime ob vs. 9. Vs. 7. ἐκλησίᾳ simplici κ̄ scripsi, sicut vss. 38. 43. Idem etiam alibi vidimus. Vs. 8. mensis Βοηδρομιὼν (nova forma Βαδρομιὼν audiens) est Ionicus haud dubie, isque Athenis derivatus; ut vs. 17. Ληναιών, vs. 42. Ἀρτεμισιὼν Ionici menses sunt: sed Λευκαθιὼν vs. 17. Lampsacenis videtur proprius esse. Vss. 11. 12. quod restitui et signavi κατὰ ταὐτά, id confirmat vs. 76. Vs. 22. ad subiectum ὁ ἱερεὺς et obiectum τὰς ἑορτὰς deest verbum: in lacuna enim, hoc est versu extremo, id suppleri nequit. Vss. 25. 26. ubi ἔσται

dedi, potest etiam ἔστω scribi. Vs. 29. παρὰ τῶν ἀνδρῶν supplevi, ut οἱ ἄνδρες sunt vs. 10. scripti in re simillima; adde vss. 46. et 52. Vss. 34. 35. admodum obscuri sunt; quod correxi ποησάτωσαν, petivi e vs. 30. Vs. 36. ἱερειτεία est pro ἱερατεία s. ἱερητεία; sed universa dictio ἐν τῇ διαγραφῇ τῇ ἐν τῇ τῆς ἱερ. διατετ. laborat magnopere. Inde a vs. 37. agitur de conficiendo catalogo eorum, qui concelebrare Asclepiea voluerint. Vs. 42 sqq. ποιεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν εἰσόβδην est: *catalogum conficere hominum praesentium et in conspectu positorum.* De adverbio εἰσόβδην vide Etym. M. v. ὄβδην, Gramm. ap. Bekker. Anecd. Gr. p. 942. 6. Apollon. de adv. ap. Bekk. ibid. p. 611. 28. Tum ἐτασταὶ sunt qui vulgo ἐξετασταὶ vocantur: de universa re cf. n. 3137. 48. ὁρκισάτωσαν αὐτοὺς οἱ ἐξετασταί, sequente deinceps ἦ μήν. Vs. 49. ὁ παῖς videtur servus publicus (δημόσιος) esse, qui in aerario officio fungatur. Vs. 58. ad verbum ἀποδεικνύτω certus magistratus supplendus, fortasse ταμίας, qui facere debeat quod omiserit scriba. Vs. 66. memorabilis est κωμαρχῶν mentio: divisi igitur Lampsaceni in φυλὰς et harum partes ἑκατοστύας erant, ac rursum alia ratione in κώμας, ut Athenis et olim Spartae divisio in κώμας prorsus differebat a divisione in φυλὰς et harum partes. Vs. 85. comparent ἐπιμήνιοι τῆς βουλῆς, quos habes etiam n. 3137. Diversi hi ab iis sunt, de quibus reliquus titulus dicit, Asclepieorum ἐπιμηνίοις.

Ante n. 3649. p. 911. addendus est titulus n. 3167. de qua re vide supra in his Addendis.

N. 3653. p. 912. teste Kieperto extat nunc certe Callipoli.

Post n. 3654. p. 912. adde:

3654. *b.*

Parii (Camaris), in muro ecclesiae D. Demetrii; ex schedis Kieperti.

ΙΕΡΕΙ
ΛΙΚΗΝΙΩΦΙΡΜΩ
ΚΗΣΑΝΥΕΣ.ΝΑΟ

ΤΙΜΑΙΚΙΟΣΜΑΓΝΟ
ΦΡΟΥΚΙΟΣΦΟΥΣΚΟ
ΑΖΟΝΤΩΝΦΟΥΣΚ

Ἱερεῖ Λικ[ι]νίῳ Φίρμῳ cet. Subscripti sunt qui illi monumentum dedicarunt: Τι(β). Μαίκιος Μάγνο[ς et duo Fusci.

3654. *c.*

Ibidem, ex schedis eiusdem.

ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΠΥΕΔΡΑΤΟΥ
ΤΗΙΜΗΤΡΙΛΥΣΑΝΔΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μηνόφιλος Πυ[θα]ράτου τῇ μητρὶ Λυσάνδρᾳ Δημητρίου.

3654. *d.*

Ibidem, ex schedis eiusdem.

ΠΑΥΛΑΙ
ΜΑΙΑΙ
ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΗ ΘΡΕΨ
ΑΣΗ ΜΝ
ΗΜΗϹΧΑΡΙ

Παύλᾳ μαίᾳ γλυκυτάτῃ θρεψάσῃ μνήμης χάρι[ν.
Deest nomen eius qui epitaphium posuit.

3654. *e.*

Ibidem, ex schedis eiusdem.

..ΥΝΙΟΣ....ΚΑΡΠΟΣ
ΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙ
ΚΙΙΔΙΑ ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Ἰο]ύνιος [Πολύ]καρπος αὐτῷ καὶ γυναικὶ ἰδίᾳ μνήμης χάριν.

3654. *f.*

Ibidem, ex schedis eiusdem.

...ΥΣΕΡΩΣΓΑΥ - -
ΥΙΩΙΑΙϹ.ΤΑΟ
ΜΝΗΜ....ΡΙ

Χρ]ύσερως γ[λ]υ[κυτάτῳ] υἱῷ - - - μνήμ[ης χά]ρι[ν.

Omitto duo eiusdem loci fragmenta nimium mutila.

Post Parianos titulos p. 912. addendi hi sunt:

3654. *g.*

Ad alveum vetustum Granici, a vico Karabogha horae spatio in meridiem, unius horae et dimidiae ab oppido vetusto *Priapo*, reliquiae templi diruti supersunt, inter quas basin repperit Kiepert ita inscriptam:

...ΣΤΑΑΚΚΙΟΣ
..ΙΟΥΤΙΛΙΑΝΟΣ
....ΑΑΚΚΙΟΥ
...ΑΝΑΙΟ·Λ·
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

- - Στ[λ]άκκιος [Ῥ]ουτιλιανὸς [Στλ]ακκίου - - - - - μνήμης χάριν.

3654. *h.*

In ara, quam idem repperit in oppido Bigha s. Bogha-Schehr ad Granicum, quod quattuor horarum intervallo Priapo distat in meridiem, locumque veteris *Sidenae* occupasse videtur.

ΡΟΔΙΟΣ
ΔΑΦΝΙΔΙ
ϹΥΝΒΙΩΚΑ
ΔΕϹΚΕΥΓΑ
ϹΕΝ ΤΟΝ
ΒΩΜΟΝ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑ ΡΙΝ

Ῥόδιος Δαφνίδι συνβίῳ κα[τ]εσκεύασεν τὸν βωμὸν μνήμης χάριν.
Vs. 4. Δ est in lapide.

Post n. 3695. p. 942. adde:

3695. *b.*

Ad *Aesepum* flumen sex horarum spatio Cyzico distat locus Goenen thermis insignis; hunc igitur Kiepert putat vetustam *Poemanenum* fuisse in dicione *Cyzicena*. Hoc loco tres inscriptiones repertae a Kieperto sunt. Prima haec inter duo anaglypha posita est, quorum superius repraesentat virum, qui pateram effundit in aram, et huic ad dextram aliam figuram, fortasse muliebrem, ad sinistram vero quinque minores figuras; inferius, quod fractum est, duodecim figuras ostendit, quarum quaeque succedens praecedentem dextra tangit.

ΤΙΕΥΝ ΙΣΤΑΝΔΡΟΥΙΠΠΑΡΧΕΩΙ
ΝΑΡ.ΣΚΛΕΟΦΑΜΟΥΥΠΕΡΕΑΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΙΓΕΟΚΤΕΙΤΩΝΚΑΨΩΜΗΤΩΝΙΙΕΥΧΗ

Ἐπ]ὶ Εὐ[μ. . . . τοῦ Ἀρ]ιστάνδρου ἱππάρχεω . . . [α]νδρ[ο]ς Κλεοφάμου ὑπὲρ ἑα[υ]τοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων καὶ γεοκτειτῶν κα[ὶ κ]ωμητῶν εὐχή[ν.

De hipparche Cyzicenorum eponymo vide ad n. 3657. 3658. Cyzicenus enim eponymus intelligendus est. Ad n. 3658. habes etiam exempla Ionicae formae *ἱππάρχεω*. Denique ut nostro loco I additum est subscribendum, ita idem factum est n. 3668. vs. 6. *Aristandri* nomen Cyzici frequens est (v. ad n. 3660.). *Γεοκτειτῶν* si verum est, videtur possessores fundorum significare, qui apud antiquiores *γεωμόροι* vocantur.

3695. *c.*

Ibidem in muro moscheae, in marmore candido; ex schedis Kieperti. Infra desunt versus minimum viginti.

ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ
ΦΑΙΝΥΛΝ - ΙΓ - ΓΥΝΗΓΕΣΑΙΛ - -
ΤΥΡΕΑΞΔΛ ΑΝΛΙΛΥΣΙΛΟΙΙΣ - - -
ΙΔΟΚΑΕΥΟΝ Ι - Ο Τ - - - - - -

Vs. 1. maioribus litteris scriptus est.

Αὐρηλίου Εὐτύχους cet.

Vs. 2. *γυνὴ* apertum est; vs. 3. coniicias *λυσί[π]ο[ν]ος*: quod si verum, carmine concepta haec certe tituli pars erat.

3695. *d.*

Ibidem, in exteriore muro eiusdem moscheae, lapis alte positus nec nisi e longinquo conspicuus; ex schedis eiusdem.

ΜΗΤΡΙΕ	*Δη]μήτριε*
ΜΑ - ΝΙΟΥ	*- - μα . . νίου*
ΧΑΙΡΕ	*χαῖρε.*

3695. *e.*

In valle *Granici* superiore, marmor candidum, ad dextram mutilum, pavimento thermarum insertum prope vicum Böjük Tepeköi; ex schedis eiusdem.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝΣΩΤΗΡΙΑΣΚΑ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΑΛΥΣΚ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝ ΛΑΥΔΙΟΣΚΥΡΙΝΑΙΟΥΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΣΕΒΑΣΤΗ ΒΑΙΙΑΝΗΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΑ
ΕΚΘΕΜΕΛΙΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΝΤΕΣΕ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΤΙΤΟΥΦΛΑΟΥΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΕΛ

Ὑπὲρ τῆς τῶν Σεβαστῶν σωτηρίας κα[ὶ αἰωνίου διαμονῆς
Τι(β.) Κλαύδιος, Σεβαστοῦ ἀπελεύθερος, Ἄλυς, κ[αὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ . . . .
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν [Τι](β.) [Κ]λαύδιος, Κυρίνᾳ, Ἰουσ[τ - καὶ - - - -
Ἀρτέμιδι Σεβαστῇ Βαιϊανῇ τὸν ναὸν καὶ τὰ [βαλανεῖα? - - - -
ἐκ θεμελίων κατασκευάσαντες ἐ[κ τῶν ἰδίων.
ἐπιμελείᾳ Τίτου Φλαουΐου, Σεβαστοῦ ἀπελ[ευθέρου, - - - -

Vs. 4. *Ἄρτεμις Σεβαστὴ Βαιϊανὴ* haud dubie femina est domus Augustae, cui in his thermis ad Granicum templum dedicavit libertus Augusti. Est illa a Baiis denominata, quippe *Ἄρτεμις Λουσία*. Ad universam orationem intellige verbum *ἀνέθηκαν*.

Post n. 3722. p. 948. insere:

3722. *b.*

Prusam ad Olympum, ad fontem in vico Tschekirjeh, sub anaglypho, quo repraesentatur vir in lecto recubans, assidente ad sinistram femina; ex schedis Kieperti.

ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟϹЄΙΑΤΗΓ
VΝЄΚΙϹVΝΖΗϹΑϹΗ
ΑVΤΩ ЄΤΗ · ΙЄ ·
ΜΝΗΜΗϹ · ΧΑΡΙΝ ·

Ἐπαφρόδειτος Εἴᾳ? τῇ γυνεκὶ συνζησάσῃ αὐτῷ ἔτη ῑε̄, μνήμης χάριν.

N. 3799. p. 978. Titulum hunc, quem ad Nymphaeum Bithyniae rettuli, Nymphaeo, quod est prope Smyrnam (hodie Nymphi), tribuendum esse contendit Kiepert. Quod si verum est, titulus est Smyrnaeus habendus.